

HỒ SƠ TÂM LÝ PHẠM TỘI

1

TÂM LÝ PHẠM TỘI

Tác giả: Trường Nhị

Editor: J

Dịch: Quick Translator, Google Translate

Thể loại: Tâm Lý Tội Phạm, Hình Sự, Trinh Thám

Nguồn: jinight.wordpress.com

DTV-EBOOK.COM

Quyển 1: Một Hạt Cát - Chương 01: Một hạt cát

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một Hạt Cát – Chương 01: Một hạt cát

Tác giả: Trường Nhị

Một hạt cát một thế giới.

Đường Xuân Thủy, là thành phố Hoàng Cảnh Tây Nam một đầu phố cũ.

Cùng trong toà thành thị này rất nhiều bận rộn đường đi không hề có sự khác biệt, nơi này cửa hàng từ phố dài một đầu trái hướng một đầu khác. Trời chiều cắt bầu trời, trên đường giống đắp tầng kim sắc màng mỏng, trong không khí phảng phất có trứng gà bánh ngọt xoã tung mùi hương.

Ven đường thủy sản trong tiệm, một đầu cá trích tại chậu nhựa bên trong đánh cái rất, vừa định bơi ra, nhưng vẫn là bị bóp lấy cái bụng, mò.

Mới bồng tóc quăn phụ nhân đứng tại cửa tiệm, nhanh nhẹn mà run run môi, cùng chủ cửa hàng cò kè mặc cả, nàng từ trong bóp da móc ra trương cũ nát mười nguyên tiền giấy, vì vừa lúc xóa đi số lẻ mà dương dương đắc ý, vẫn không quên thưởng thức hạ vừa bôi tốt móng tay đỏ.

“Hiện tại cấm truyền bá một đầu khẩn cấp tin tức.” Một chiếc xe hơi lái vào thủy sản trước hiệu chỗ đậu xe bên trong, xe tải radio bên trong, nữ MC dừng lại một chút, thu liễm lại nhu hòa tiếng nói, “Siêu cường bão Vân Na vào khoảng số 12 ban đêm chính diện tập kích ta thị, khí tượng cục nhắc nhở, hôm nay ban đêm bắt đầu, mời thị dân các bằng hữu tận lực giảm bớt ra ngoài.”

Giống như là để ẩn chứng cái gì, sắc trời nhanh chóng tối xuống.

Đường Xuân Thủy số 18 bên trong, tiệm trái cây chủ ngẩng đầu, nhìn một chút tối tăm mờ mịt lều che nắng, giống như là cảm nhận được trong không khí ướt át dấu hiệu sắp mưa hay là cái gì khác nguyện

nhân, hấn bỗng nhiên dờn lên cố ý nhặt ra nửa khung nát quả táo, sau đó đều đổ vào sang quý nhất rần quả bên trong, có mấy cái hoa quả không cẩn thận rớt xuống, hấn lại vội vàng xoay người đi truy. Hư thối hoa quả thuận đường mặt càng lẩn càng xa, một con đầy đặn bàn chân, không chút do dự đạp đi lên.

Răng rắc một tiếng vang giòn.

“Úc u, mấy cái nát quả táo còn muốn làm bảo bối.” Tóc quăn phụ nhân Vương Xuân Hoa mang theo điều cá trích vừa vắn đi ngang qua, gặp sạp trái cây chủ một bộ cướp bảo bối đáng về, giơ chân lên, đá văng ra lòng bàn chân nát quả táo, “Ta kém chút trượt một phát.”

Chủ quán không nói gì, chỉ là đem vùi đầu nhặt lên quả táo, toàn bộ ôm trở về trong tiệm.

“Nát quả táo còn muốn cùng rần quả đặt chung một chỗ bán, đầu óc người là xấu rơi mất a!” Vương Xuân Hoa thấy thế, chạy đến sạp trái cây trước, đâm một con quả táo treo lên cuống họng. Nàng lại bạch lại thô ngón tay thiếp bám vào vỏ trái cây bên trên, giống như một đầu đang nhúc nhích sâu róm.

Chủ quán nghẹn đỏ mặt, cái gì nói cũng nói không ra, Vương Xuân Hoa thanh thanh tiếng nói, vừa muốn lại trào phúng hai câu, trong chốc lát, gió nổi lên.

Kia gió rất nhẹ, phảng phất thiếu nữ sợi tóc, kia gió rất mềm, giống như mẩu cầu bờ môi.

Wương Xuân Hoa đứng tại lều che nắng dưới, ôn nhu gió thổi qua nàng toái phát, phất qua cánh tay của nàng, rơi vào trên ngón tay của nàng, sau đó, nàng cảm thấy tựa hồ có đồ vật gì, từ bên tay nàng rớt xuống.

Nàng vô ý thức cúi đầu tìm, trên mặt đất nhiều hơn một đoạn ngón tay, kịch liệt đau nhức là sau đó mới truyền đến, tay phải của nàng ngón trở bị tận gốc chặt xuống, trên tay xuất hiện một cái cự đại mà xấu xí khe, nàng nghĩ lên tiếng hô to, lại bị một thanh bóp cổ.

Hẹp dài lưỡi đao chống đỡ tại mặt của nàng một bên, sạp trái cây chủ cặp mắt kia đỏ đến dọa người, nàng dọa đến liều mạng đánh lẫn nhau, dùng hết lực khí toàn thân giãy dụa, lại tránh có điều chủ quán dùng hết lực khí toàn thân một đao, lông mày của nàng đến khoe

môi làn da trong nháy mắt băng liệt, vết máu nuốt hết nàng tất cả ánh mắt, bên tai của nàng, chỉ còn lại đánh mất nhân tính tiếng hơi thở. Cầu sinh * kích phát nhân loại lớn nhất tiềm năng, Vương Xuân Hoa dùng sức tránh ra trời buộc, lộn nhào chạy trốn tới sát vách trong tiệm.

Trong tiệm ngồi cái lão nhân, lộ ra một cỗ quỷ dị an tường. Nàng cong lên thân trên, dùng hết lực khí toàn thân muốn bò vào cánh cửa, ngay tại nàng cần đụng phải lão nhân ống quần sát na, nàng lần nữa bị một cước gạt ngã. . .

Kịch liệt đau nhức cũng không có như kỳ mà tới, nàng nhìn lại, mấy nam nhân đang dùng lực áp chế trụ nổi điên chém người sập trái cây chủ, quần chúng vây xem trên mặt mang hoảng sợ biểu tình bất an, nhỏ vụn ngôn ngữ lan tràn ra, phần lớn là “Tại sao có thể như vậy” “Bình thường người rất tốt a” “Nhìn không ra có thần kinh bệnh a” loại hình lời nói.

Vương Xuân Hoa há to miệng, muốn mở miệng, lại phát hiện mình cơ hồ nói không ra lời. Trên mặt của nàng trên tay đều là ầm ập máu tươi, nàng lấy cùi chò chống đỡ mặt đất, cố gắng muốn đứng lên, chỉ là không đợi đứng vững, đầu gối của nàng bỗng nhiên quất đau, nàng lại một cái lão đảo, chính đâm vào ghế bành bên trong lão nhân trên thân.

Bịch một tiếng, lão nhân không hề có điềm báo trước ngã xuống. Vương Xuân Hoa giật mình kêu lên, nàng ngồi dưới đất lui về phía sau hai bước, đưa tay lau lau trước mắt vết máu. Lão nhân vẫn như cũ duy trì tư thế ngã xuống, hoa râu tóc chĩnh chĩnh tề tề, trên thân là một bộ sạch sẽ xanh đen sắc chế độ cũ phục, phảng phất một tôn quỷ dị mà an tường pho tượng.

Vương Xuân Hoa ngừng thở, lần nữa lao về đằng trước đi, nàng cẩn thận từng li từng tí, dùng thiếu ngón trỏ tay đẩy lão nhân, lão nhân thuận thế ngã lật, rải phẳng trên mặt đất, một thanh cát trắng chính thuận lão nhân túi quần khe hở chảy xuống, giống như có trăm ngàn con nhỏ bé màu trắng nha trùng chen chúc mà ra.

Trời chiều thuận góc cửa sổ, cắt lão nhân khuôn mặt đầy nếp nhăn, làm trên mặt tử khí càng quỷ dị hơn. Bóng ma đem trên nửa bên cạnh mặt bôi thành màu mực, trời chiều lại để cho hạ nửa bên mặt

trở nên nhu hòa, lão nhân trên khoe miệng, tựa hồ còn mang theo xóa mìm cười.

Đường Xuân Thủy tĩnh phải quý dị, chỉ có xe tải radio bên trong, nữ MC thanh âm còn tại chầm chậm truyền ra: “Cảnh sát gần nhất biểu thị, mời các vị thị dân chú ý xuất hành an toàn, đề cao cảnh giác. . .”

Trần ngật từ tính tiếng nói, tại cả con đường khu trên không lượn vòng.

Khi tất cả người ánh mắt đều bám vào tại lão nhân trên thân lúc, không ai chú ý tới, một cái mang mũ lưỡi trai nam nhân giảm thấp xuống vành nón, đi ngược dòng người, đi ra đầu này vừa phát sinh án mạng phổ dài

Quyển 1: Một Hạt Cát - Chương 02: Cát trắng

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một Hạt Cát – Chương 02: Cát trắng

Tác giả: Trường Nhị

Hồng cảnh là một tòa lão thành

Nơi này có không dài không ngắn đường đi, không sâu không cạn dòng sông, cùng không lớn không nhỏ trường học.

Thí nghiệm tiểu học tọa lạc tại thành phố Hoàng Cảnh góc Tây Bắc núi nhỏ, rừng cây rậm rạp bao quanh hơn phân nửa trường học, Lâm Thần ở chỗ này, làm một phổ thông túc quản.

Túc quản cơ hồ là trong thành phố này thoải mái nhất một trong công việc, người chỉ cần ở buổi tối xác nhận bọn nhỏ phải chẵn đều tại, thỉnh thoảng kiểm tra thí điểm ký túc xá, phòng ngừa bọn nhỏ giấu kín vật phẩm nguy hiểm, liền giống như không còn chuyện gì khác có thể làm, đương nhiên, bảy tám tuổi học sinh tiểu học, có khả năng nắm giữ vật nguy hiểm, cũng nhiều nhất là ná cao su, dao gọt bút chì một loại, cho nên túc quản mỗi ngày công việc, đều rảnh đến giống như một chậu thanh thủy.

Bởi vậy, đương Lâm Thần tiếp vào điện thoại, yêu cầu hấn cầm theo tiền, đi Nhan gia ngõ hẻm số sáu chuộc người lúc, hấn chỉ do dự chỉ chốc lát có nên hay không báo cảnh, liền lấy trả tiền bao, ngồi xe công cộng đi ra ngoài.

Bọn cướp chọn lựa thời gian rất tốt, cây rất lục hoa rất đỏ, ngay cả thương nước dưới cầu nước sông, đều sáng ngời phảng phất vừa lau sạch sẽ pha lê.

Giống như là bị định vị lấy hành tung, Lâm Thần vừa đi qua cầu, chuông điện thoại di động liền vang lên lần nữa, bọn cướp thanh âm khàn khàn mà trấn tĩnh: “Lâm tiên sinh, mời xoay trái, ta đây thứ Lục Phiến Môn bên trong đợi ngài.”

Không chờ Lâm Thần bắt đầu suy nghĩ liên quan tới Lục Phiến Môn cười lạnh, hấn liền đã đến chỉ định vị trí.

Cửa gỗ một tiếng cọt kẹt mở, hấn ngẩng đầu, trông thấy trong khung cửa đứng đấy cái râu ria xồm xoàm nam nhân.

Nam nhân chống đỡ khung cửa, tay trái kẹp điếu thuốc, hấn còn buồn ngủ, con mắt lơ mờ mang theo điểm nước hồ lục, hấn hốc mắt rất sâu, mặc dù hấn đại bộ phận gương mặt đều bị sợi râu bao trùm, nhưng vẫn như cũ có thể phân biệt ra đao tước giống như hình dáng cùng được không có chút quá phận làn da.

Lâm Thần bị đối phương không kiêng nể gì cả từ đầu đến chân quét rất nhiều lần, y nguyên tốt tính mở miệng: “Ta tới đón ngài trong phòng tiểu quý trở về, cảm ơn ngài thu lưu hấn.

Hấn nói xong, chỉ gặp nam nhân chậm rãi đưa tay nâng lên, đem ngón tay cái ngón trỏ ngón giữa dính vào cùng nhau, lại còn nhẹ nhàng chà sát.

Đây là rõ ràng lấy tiền động tác, nhưng ở cái này râu ria xồm xoàm nam nhân làm đến, mặc dù vô lại tới cực điểm, nhưng cũng anh tuấn tới cực điểm.

Lâm Thần đem bàn tay tiến đồ lao động trong túi, móc ra trương thiếu cái sừng ám tử sắc tiền giấy: “Vừa vặn năm khối tiền.”

Nam nhân tiếp nhận tiền, lần nữa nhét vào túi quần, nửa điểm không xấu hổ, hấn đưa tay hít một ngụm khói, sau đó hướng bên cạnh xô dịch, tay nhưng như cũ chống tại trên khung cửa.

Lâm Thần có chút khom người gửi tới lời cảm ơn, từ nam nhân dưới cánh tay, chen vào bên trong, đi về phía bên trong đi đến.

Ở cạnh sông một bên giường cây bên trên, hấn nhìn thấy một cái mân mê cái mông nhỏ.

“Trốn học không phải chuyện tốt.” Lâm Thần tại bên giường ngồi xuống, đưa tay vớt qua giả làm đà điểu tiểu mập mập, đem người đặt lên giường bày ngay ngắn sau đó cúi người, cầm lấy trên đất giày, bọc tại tiểu mập mập trên chân.

“Là nam nhân, ngẫu nhiên phạm điểm sai lầm đều có thể lý giải.”

Hấn bên cạnh kiên nhẫn buộc lên dây giày, vừa nói: “Nhưng vấn đề là, đầu tiên ta không thích đi ra ngoài, tiếp theo ta thật rất nghèo. . .”

Hấn dừng một chút, ngẩng đầu nhìn một chút vừa đi vào phòng nam nhân, nói tiếp: “Cho nên, so với gọi điện thoại cho ta, vụng trộm chạy đi là càng thích hợp phương thức xử lý.”

Thanh âm hẳn rất nhẹ, tiểu mập mạp nhìn qua cổng râu ria xồm xoàm nam nhân, một bộ lông chĩa chực khóc biểu lộ.

Lâm Thần mắt nhìn tiểu mập mạp, lại nhìn mắt giống như cười mà không phải cười nam nhân, giống như là bỗng nhiên ý thức được cái gì, hẳn nắm tiểu mập mạp tay, quay người liền muốn đi.

Sượt qua người sát na, hẳn cảm thấy tay cổ tay mát lạnh, một bộ ngân sắc xiềng xích, chính chính từ tế bọc tại trên cổ tay của hẳn.

Lâm Thần nhìn xem tiểu mập mạp, rất bất đắc dĩ nói: “Bất quá, nếu như ngươi chọc cảnh sát, cũng không cần trượt, nững nị bán manh ôm đùi sẽ càng thỏa đáng.”

Một bên râu ria xồm xoàm cảnh sát tiên sinh nghe được câu này, chậm rãi mở miệng: “Lâm tiên sinh thật là một cái diệu nhân, cùng đi uống chén trà như thế nào?”

“Ta cũng không rất thích hợp đi cục cảnh sát.” Lâm Thần chăm chú nghĩ nghĩ, sau đó trả lời như vậy.

Nam nhân hít một hơi thuốc lá, nở nụ cười.

... --

Nếu như có thể dựa vào nững nị bán manh giải quyết vấn đề, liền tuyệt đối không nên nháo đến cục cảnh sát, bởi vì nơi này phòng thẩm vấn, luôn luôn rất âm trầm rất ngọt ngào.

Trên cửa sẽ ngăn đón cây sắt, đối diện người trên tường, sẽ dán thẳng thẳng sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị vài cái chữ to, người sẽ đối mặt quang minh liệt cảnh sát, đồng thời, người còn có thể bị người vụng trộm vây xem.

Trương nhỏ lồng đứng tại đơn hướng pha lê bên ngoài, giám sát trong phòng thẩm vấn tên kia nghi phạm nhất cử nhất động. Nàng thỉnh thoảng cúi đầu, tại vở bên trên ghi chép cái gì, cố gắng cho mới lãnh đạo lưu lại ấn tượng tốt. Có lẽ là bởi vì nàng quá chăm chú, thẳng đến trầm thấp mà thanh âm khàn khàn truyền đến, nàng mới ý thức tới bên người chẳng biết lúc nào tới rồi hai người.

“Thế nào?”

Nhìn qua mới đội trưởng bên mặt, trương nhỏ lồng mặt rất không có tiền đồ đỏ lên, nhưng làm nhận qua nghiêm ngặt huấn luyện trường cảnh sát học sinh, nàng cấp tốc điều chỉnh tâm tính, báo cáo: “Hẳn đã ngồi một giờ mười ba phút, cứ như vậy nhìn xem ảnh chụp!”

Trương nhỏ lồng vội vàng nhìn đồng hồ, lại vù vù lật hai trang bút ký,

“Theo yêu cầu của ngài, không ai cùng hẳn nói chuyện, liền nửa giờ trước có người đi vào đưa qua nước, nhưng hẳn không uống.Ồ, hẳn thấy nhiều nhất ảnh chụp là tấm thứ ba, thật rất kỳ quái, đội trưởng, người này nhất định có vấn đề!”

Tiểu cô nương ấn hai lần nút bi, nhìn xem phòng thẩm vấn, có chút kích động nói.

Trong phòng thẩm vấn, ngồi cái mặc đồ trắng quần áo trong thanh niên.

Thanh niên màu tóc rất đen, đồng tử càng là hắc phải sâu không thấy đáy, hẳn có chút gầy, dáng người cũng không cao lớn, nhưng có lẽ là kia mặt mũi bình tĩnh lại có lẽ là kia chăm chú ánh mắt, khiến hẳn lộ ra trịnh trọng mà an ổn, phảng phất sơn ở giữa lòng hay là bên hồ trúc, gió thổi qua, liền có sạch sẽ đến cực điểm khí tức.

Mà ở trước mặt hẳn trên bàn gỗ, bày biện ba tấm ảnh chụp.

Bức ảnh đầu tiên bên trên, là vị diện sắc an tường lão nhân, lão nhân nằm ở trên giường, mặc màu xanh ngọc áo liệm, nhìn qua giống như chỉ là lâm vào ngủ say.

Tấm thứ hai ảnh chụp biểu hiện, lão nhân chỗ nằm vị trí là nhà xác, bởi vì bên người lão nhân còn trưng bày từng cỗ được bạch cái chần thi thể.

Nếu như nói, trước hai tấm ảnh chụp có chút lạnh lẽo, kia tấm thứ ba ảnh chụp, thì lộ ra quý dị.

Nguyên bản nằm thẳng tại nhà xác bên trong lão nhân, xuất hiện tại một gian trong cửa hàng, lão nhân hai mắt nhắm nghiền, mặc một bộ xanh đen sắc chế độ cũ phục, hẳn nằm trên mặt đất, bên người là điểm điểm vết máu, nếu như người nhìn kỹ ảnh chụp, liền sẽ phát hiện, lão nhân một bên trong túi, chảy ra đầy đất cát trắng.

“Lâm Thần, ngày mùng 7 tháng 9 buổi chiều 1 điểm đến 3 điểm ở giữa, người ở đâu?”

Cửa bị đẩy ra chấm dứt bên trên, nữ cảnh sát tại ghế gỗ bên trên, nàng tiếng nói thanh thúy, cắt ngang Lâm Thần suy nghĩ sâu xa.

“Tại thị thực nhỏ túc quán đứng ở giữa.” Lâm Thần không nhanh không chậm đáp, hẳn lại nhìn mắt ảnh chụp, lúc này mới ngẩng đầu. Trước mặt hẳn nữ cảnh sát rất xinh đẹp, tóc dài đen nhánh, vành tai trắng nõn, mà tại nữ cảnh sát trong lỗ tai, thì đứt lấy mai tiểu xảo vô tuyến tai nghe.

“Có người có thể làm chứng sao?” Nữ cảnh sát vội vàng cắt ngang hẳn, lại tiếp tục nói bổ sung, “Người nói người tại túc quán đứng ở giữa, ai có thể làm chứng?”

“Người nói thời gian bên trong, ta một người tại túc quán đứng, các học sinh đều đang đi học, hoàn toàn chính xác không ai có thể làm chứng.”

Người bị tình nghi đáp phải gọn gàng, trương nhỏ lồng có chút buồn bực, nàng đề lên bút, chiếu vào laptop bên trên vấn đề tiếp tục hỏi ý: “Kia, người gần đây chưa từng đi Đệ Tam bệnh viện?”

“Nói cho ta, vì cái gì bắt ta?” Lâm Thần hỏi.

Nữ cảnh sát ánh mắt dao động, vô ý thức nhìn về phía phòng thẩm vấn một bên pha lê tường.

Lâm Thần hướng về phía trước nhích lại gần, giống như là bỗng nhiên minh bạch cái gì: “Ta nghe nói, gần nhất tại Đệ Tam bệnh viện nhà xác bên trong, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện ăn mặc chỉnh tề nam thi, thi thể bên cạnh kiểu gì cũng sẽ xuất hiện một thanh cát trắng.” Hắn tiếp cận nữ cảnh sát con mắt, sau đó dựa vào về thành ghế, cảm thấy hiểu rõ: “Vấn đề này cực kỳ cổ quái, nếu như cục cảm thấy khó giải quyết, đại khái sẽ xin giúp đỡ hai loại người... Một loại là đạo sĩ, một cái khác là nhà tâm lý học. . .” Hắn không cho đối phương cãi lại thời gian, đột nhiên đặt câu hỏi: “Cho nên, các người hợp tác đơn vị là h lớn không sai à?”

Trương nhỏ lồng trừng lớn mắt, nhìn biến thái tựa như trừng mắt Lâm Thần, đột nhiên, nàng án lấy tai nghe, tựa hồ từ giữa nhận được cái gì chỉ lệnh, nàng vụt đứng lên, quay đầu liền đi.

Lâm Thần bên cạnh thân thể, nhắm ngay đơn hướng pha lê, thản nhiên nói: “Ra đi, đừng cất.”

Một lát sau, cửa phòng thẩm vấn bị lần nữa mở ra.

Một cái vóc người hơi mập nam tử đẩy cửa vào đi, hắn tay trái dẫn theo bình thủy, tay phải cầm vừa rửa sạch sẽ chén sứ, hắn đem cái chén đặt lên bàn, từ trong túi móc ra bọc giấy lá trà rót vào trong chén, sau đó cấp tốc đổ vào nước nóng, động tác như nước chảy mây trôi, một mạch mà thành. Làm xong đây hết thảy, hắn cúi người, rất cung kính đem chén trà đặt ở người bị tình nghi trước mặt, thanh âm có chút run rẩy: “Sur. . . Sur huynh. . .”

“Nguyên lai là thầy Phó.” Lâm Thần không có tiếp nhận chén trà, ngữ điệu có chút lạnh lùng.

Làm cục thành phố duy nhất nước ngoài Tâm Lý Phạm Tội học chuyên gia, Phó Hách tại trong cục cảnh sát, có rất ít tay chân luống cuống thời điểm.

“Sur huynh. . . Không phải ta bắt ngươi a!” Hấn nhanh khóc.

“Tại sao muốn bắt ta?” Lâm Thần gọn gàng mà linh hoạt hỏi.

“Là một thanh hạt cát.”

“Đây coi là cái gì vật chứng?”

“Sur huynh, ta không dám lừa gạt ngươi a.” Phó Hách lao về đằng trước góp, có chút chân chó: “Gần nhất thị trong bệnh viện huyên não lòng người bàng hoàng, nhà xác bên trong mỗi cách một đoạn thời gian đều sẽ xuất hiện một bộ tử thi, thi thể đều mặc mang chỉnh tề, mà góc giường luôn luôn vung có cát mịn, việc này ngươi biết.”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu.

“Buổi sáng hôm nay, đội cảnh sát hình sự đội trưởng ở ven đường gặp được cái lạc đường hài tử, đưa bé kia đào lấy cửa sổ xe, từ trong túi móc ra cát, nói thúc thúc ta muốn ăn KFC, có thể cầm cái này đối với ngươi sao?”

“Thiên tài.” Lâm Thần cơ hồ không thể tin vào tai của mình.

“Khà khà.” Phó Hách chê cười nói: ” sau đó, trải qua vật chứng chỗ so sánh, hài tử xuất ra cát cùng bên cạnh thi thể hẳn là cùng một loại.”

“Thật là đúng dịp.” Lâm Thần nhíu mày

“Nào chỉ là thật là đúng dịp, sur huynh ngươi biết không, ngay tại hôm qua, đường Xuân Thủy rối loạn, một cái lão nhân tại vạ chúng nhìn trừng trừng hạ ngã xuống đất không dậy nổi, xe cứu thương chạy đến thời điểm, nói lão nhân tối thiểu đã chết mấy giờ.” Phó Hách thấp giọng, mỗi chữ mỗi câu nói, “Mà lại, lão nhân trong túi, rơi ra một nắm cát.”

“Đến cùng là dạng gì hạt cát?”

“Rất đặc biệt hạt cát, phi thường bạch, nhưng vật chứng bên kia còn không có suy nghĩ ra được.”

Lâm Thần nghe xong lời này, nhướng mày: “Lấy ra ta xem một chút.”

Hấn lời còn chưa dứt, cửa phòng thẩm vấn bị lần nữa đẩy ra, một cái râu ria xồm xoàm nam nhân đề cái vật chứng túi, thoải mái đi đến.

“Lâm tiên sinh, bỉ nhân họ hình, Hình Tòng Liên.” Nam nhân chẳng biết lúc nào đổi lại đồng phục cảnh sát, cử chỉ đoan trang, thái độ vô cùng tốt, cùng lúc trước xoa tay chỉ lưu manh tưởng như hai người, “Ta hi vọng ngài có thể phân biệt một chút, ngài có phải không đã từng thấy qua loại này hạt cát?”

Lâm Thần lười nhác nhìn hấn, chỉ là thuận tay cầm lên trên bàn kia túi cát.

Cả thay mặt cát ước chừng nặng 50g, hấn mắt nhìn râu ria xồm xoàm nam nhân, sau đó kéo ra vật chứng túi, cẩn thận vê lên một chút.

Hạt cát rất trắng, hạt tròn đều phi thường sạch sẽ, cùng trên công trường xen lẫn thô ráp cục đá hoặc là trên bờ biển cát mịn, đều có rõ ràng khác nhau.

Lâm Thần đem cát trắng thả lại trong túi, hấn nhìn xem Phó Hách, ngữ khí lạnh lùng: “Cái này hạt cát người chưa thấy qua?”

“Giống như không có a.” Phó Hách thành thật trả lời.

“Cái này cũng không nhận ra, người là thế nào tốt nghiệp?” Lâm Thần chăm chú hỏi

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 03: Trò chơi

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 03: Trò chơi

Tác giả: Trường Nhị

Phàm là có chút thân phận địa vị người, bị chất vấn, kiểu gì cũng sẽ không cao hứng.

Có Phó Hách rất khiêm tốn thậm chí có chút xấu hổ, hai tay của hắn chắp tay trước ngực, trông mong nhìn xem Lâm Thần, còn kém qua đó ôm đùi.

Không thể không nói, chiêu này phi thường có tác dụng.

Nguyên bản ăn nói có ý tứ thanh niên, lại cúi đầu xuống, thật không tốt ý tứ cầm lấy trên bàn căn cứ chính xác vật túi, chăm chú trả lời:

“Những này màu trắng thạch anh cát, hẳn là đến từ sa bàn. Tâm lý trị liệu bên trong có một loại liệu pháp, tên là sa bàn trò chơi, đại khái chính là lợi dụng dạng này cát trắng cùng rất nhiều vật trang trí, thăm dò và chinh phục nhân loại tâm linh.” Hắn phảng phất tại suy nghĩ cái gì, nói rất chậm, rất cẩn thận, “Nếu như tại không có đào bảo trước đó, trọn vẹn sa bàn liệu pháp thiết bị giá bán tại hai vạn nguyên trở lên, sản xuất xưởng cùng bán ra thương đồ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng bây giờ, người cần truy tra cát trắng nơi phát ra sẽ phi thường khó khăn.”

Thanh niên thanh âm nói chuyện có chút thanh đạm, nhưng vô luận là kia bình hòa mặt mày hay là đoan chính tư thái, đều làm một bên miệng đầy râu mép cảnh sát trợn mắt hốc mồm.

Nên nói như thế nào này tại tuyệt đối chuyên nghiệp trước mặt, hết thảy vọng thêm suy đoán đều lộ ra quá mức lòng tiểu nhân.

Hình Tông Liên rất khó được địa, có chút xấu hổ.

Chỉ là, hắn xấu hổ duy trì ngắn ngủi mấy giây, liền bị thanh niên lời kế tiếp chỗ đánh vỡ.

“Người thả ta đi, cam đoan về sau không còn xuất hiện ở trước mặt ta, ta sẽ nói cho người biết những này cát từ chỗ nào tới.”

“Được.” Cảnh sát hình sự nửa đêm không có do dự, rất sáng khoái trả lời, nói xong, hất một tay chống đỡ cái cầm, có nhiều hứng thú nhìn xem ngoan ngoãn ngồi đang tra hỏi trên ghế thanh niên.

Lần này, đổi Lâm Thần kinh ngạc, hất chăm chú nhìn chăm chăm cảnh sát hình sự màu xanh lá cây đậm hai mắt, tựa hồ có thể từ bên trong nhìn thấy chân thành tha thiết cùng thành tín, hất thế là nói:

“Tiểu mập mập trong tay cát, là từ ta trong phòng trộm ra, nhưng còn lại bên cạnh thi thể cát trắng, ta xác thực không biết rõ tình hình.”

Hình Tòng Liên gật gật đầu, một bộ quả là thế biểu lộ.

Lâm Thần không nói gì thêm, hất mắt nhìn sự đệ của mình, đứng dậy, muốn rời khỏi.

Hình Tòng Liên dựa vào thành ghế, khoanh tay, chỉ là ý vị thâm trường nhìn thanh niên hơi có vẻ thon gầy bóng lưng, cũng không có động tác khác, nhìn qua, giống như thật cần tuân thủ hứa hẹn.

Đúng lúc này, chấn động nhẹ nhàng âm thanh đồng thời từ hất cùng Phó Hách trên thân truyền ra.

Hai người liếc nhau, riêng phần mình nhận điện thoại.

“Lâm tiên sinh.” Hình Tòng Liên đề lại microphone, bỗng nhiên gọi lại Lâm Thần, “Chúng ta đợi sẽ đi công viên trung tâm, vừa vặn có thể tiện đường đưa ngài về nhà, ngài chờ một chốc lát.” Hất nói đến thuận theo tự nhiên, không có chút nào sơ hở, làm cho người không cách nào cự tuyệt.

Nếu như biết cái gọi là tiện đường, là đi trước hung án hiện trường, Lâm Thần nhất định sẽ không ngồi lên Hình Tòng Liên chiếc kia xe Jeep.

Vụ án phát sinh ở trung tâm công viên, người chết là 30 tuổi khoảng chừng tuổi trẻ nam tính, tại công viên bên trong rèn luyện, từ vòng treo bên trên ngã xuống, nguyên nhân cái chết có thể là cái cầm gãy xương.

Lúc này trời đã hoàn toàn đen, đèn đường tia sáng mỏng manh, trong công viên Hương Chương thụ nhẹ nhàng theo gió chập chờn, trong bóng đêm, cảnh sát kéo màu vàng cảnh giới tuyến phá lệ rõ ràng. Cảnh giới tuyến bên ngoài rất nhiều người, đến mức hoàn toàn thấy không rõ lắm tình huống bên trong.

Hình Tòng Liên đạp chân phanh lại, đem xe ngừng phía ngoài đoàn người, hất cởi xuống đồng phục cảnh sát, kéo lên tay sát, quay cửa

xe xuống, không chờ người trong xe kịp phản ứng, hấn liền nhanh nhẹn dưới mặt đất xe khóa cửa.

“Lâm tiên sinh, liền phiền phức ngài đợi thêm hội.” Hấn nói, hướng trong xe người đang ngồi bay cái hôn, tiêu sai chạy xa.

Lâm Thần ngồi trong xe Jeep, gió đêm ngang qua cửa sổ xe mà qua, Phó Hách hoàn toàn không biết nên giải thích như thế nào, chỉ có thể trong lòng run sợ nói: “Sur huynh, người đừng nóng giận, hình đội trưởng đại khái chính là nghĩ đưa người về nhà mà thôi. Người ta không xấu, cũng là bởi vì có một phần tư Nga huyết thống cùng một phần tư Italy huyết thống, cho nên tính tình tương đối không bị cản trở...”

“Hai cái này huyết thống hỗn khởi đến, cơ bản không ra được người bình thường.” Lâm Thần ngắm nhìn nam nhân đi xa bóng lưng, nói như vậy.

Hình Tông Liên đương nhiên nghe không được Lâm Thần đối với hấn đánh giá.

Làm huyết thống phức tạp nhân loại, hấn hoàn toàn là cơ được dẫn được điển hình, hấn nắm tóc, đốt điếu thuốc, trà trộn vào vây xem đám người, sau đó đứng tại một cái mặc quảng trường múa váy bác gái bên người.

“Dì, này sao lại thế này a, nhiều như vậy cảnh sát.” Đội trưởng cảnh sát hình sự ngậm điếu thuốc, hoảng sợ lại hiếu kỳ chọc chọc bên người bác gái.

“Người chết nha!” Bác gái đệt lấy không đúng tiêu chuẩn tiếng phổ thông, tiến đến Hình Tông Liên bên tai nói.

“Ai chết rồi, đây là xảy ra chuyện lớn a!”

“Cũng không phải đại sự sao, tiểu hỏa tử ta mỗi ngày đều nhìn thấy, ta hôm qua còn cùng hấn cùng một chỗ rèn luyện qua loại.” Nói lên Bát Quái, bác gái phi thường nhiệt tình, “Hấn không nên quá lợi hại úc, có thể hai cái chân ôm lấy vòng treo, như thế đảo lại.” Vừa nói, bác gái còn kích động cúi người biểu thị, “Chính là cái này bộ dáng nha, sau đó vòng treo liền gãy mất nha, hấn không liền xoạch ngã xuống, té chết!”

“Kia thật thâm hiểm!” Hình Tông Liên ứng hòa.

“Đâu chỉ thâm a, hấn cái kia mặt ồ, lúc ấy dọa chết người, tròng mắt cần rơi ra đến, tiếng kêu là ngoài mười dặm đều êm tai đến.”

“Ngài là nói, hắn đến rơi xuống thời điểm còn chưa có chết?” Hình Tông Liên bỗng nhiên ý thức được cái gì.

“Không có nha, chúng ta đi chuyển hắn, hắn cái kia thời điểm còn tại động lạc!”

“Vừa vị kia dì nói, vòng treo là đột nhiên đứt gãy, người cũng không có ngay tại chỗ tử vong.”

Hình Tông Liên Lâm Thần một bên bên cửa sổ, trong tay cầm điều thuốc, mặc dù hắn đang cùng bên trong Phó Hách nói chuyện, nhưng lời hoàn toàn giống như là giảng cho Lâm Thần nghe.

Lâm Thần tựa lưng vào ghế ngồi, hai mắt khẽ nhắm, giống như là đã lâm vào ngủ nông.

Một người tại trong gió đêm như có như không nói chuyện, một người khác ở trong màn đêm nửa thật nửa giả cạn ngủ.

Phó Hách đơn giản muốn bị giữa hai người không khí quỷ quái đốt bị thương, tranh thủ thời gian đứng ra: “Là chuyện ngoài ý muốn sao?”

Hình Tông Liên không có trả lời, ngược lại nhìn xem Lâm Thần: “Cái này muốn chờ giám chứng khoa thăm dò xong hiện trường, mới có kết luận.”

Lâm Thần bỗng nhiên mở mắt ra, dựng lấy cửa xe, ngồi dậy, ánh mắt của hắn thanh lãnh, thuận hắn ánh mắt, lờ mờ có thể mặc qua đám người, nhìn thấy kia phiến vừa phát sinh án mạng sân bãi.

Trời rất đen, đèn báo hiệu lấp lóe, máy tập thể hình hiện ra lam oánh oánh ánh sáng.

Những này thiết bị phân tán mà đứng, đều là cao đô giang, nằm giữa ngồi dậy một loại tiêu chuẩn thấp nhất thiết bị, bọn chúng nửa mới không cũ, có nhiều chỗ bị mò được rất bóng loáng, nhưng lại cũng không có rỉ sét hoặc hủy hoại vết tích. Duy chỉ có tại nhất nơi hẻo lánh địa phương, vòng treo đỡ lẻ loi trợ trợ đứng sừng sững lấy, một con treo ở giữa không trung, một cái khác thì rơi trên mặt đất.

Tại con kia tựa hồ còn mang theo lẻ tẻ vết máu vòng treo dưới, là một mảnh thảm cỏ thoái hóa về sau, hình thành đất cát.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, hai người sát lại rất gần, cơ hồ có thể cảm nhận được khí tức của nhau.

Trong bóng đêm, Hình Tông Liên đậy mắt nhiều hơn mấy phần tìm kiếm.

“Vụ án phát sinh lúc ta đây cục cảnh sát.” Lâm Thần nói, “Cho nên hung thủ không phải ta.”

“Lâm tiên sinh nói cái gì, bì nhân nghe không hiểu lắm a.” Hình Tòng Liên hút miệng thuốc, sau đó đem đầu mẫu thuốc lá ném xuống đất giẫm diệt.

Đồng dạng là cát.

Tại trong thành phố này, đã liên tục mấy ngày phát sinh cùng hạt cát có giống như không liên quan bản án, đây có lẽ là trùng hợp, cũng rất có thể, hôm nay bản án bản thân cái này chính là cái cộc chuyện ngoài ý muốn.

Nhưng Lâm Thần rất rõ ràng nói, hung thủ không phải ta.

Cái này khiến Hình Tòng Liên không thể không cảnh giác.

Bóng đêm thanh lương, trong xe Jeep nhiệt độ thì thấp hơn một chút.

Hình Tòng Liên đi hỏi thăm thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, mảnh này đất cát tuy nhỏ, nhưng cũng đầy đủ minh mông. Giám chứng khoa nhân viên cảnh sát biểu thị, tạm thời còn chưa phát hiện mảnh này đất cát có cái gì tình huống đặc biệt.

Phó Hách ngồi ở trong xe, vụng trộm thọc sư huynh eo: “Sư huynh, người muốn trộm trộm nói cho già hình đây không phải ngoài ý muốn thì cứ nói thẳng đi, nếu không chúng ta đi xuống xem một chút, nói không chừng có phát hiện mới.”

Lâm Thần thu hồi nhìn về phía ngoài cửa sổ ánh mắt, nhìn về phía Phó Hách, ngữ khí chăm chú lại trịnh trọng: “Nếu như người cùng hình đội trưởng quan hệ đủ tốt, liền mời giúp ta chuyển cáo hấn, ta hôm nay xuất hiện ở hiện trường sự tình, xin đừng nên khiến bất luận kẻ nào biết.”

Phó Hách há to miệng, vừa định nói chuyện, Lâm Thần lại cắt ngang hấn.

“Ta chỉ sợ, sẽ cho các người mang đến phiền phức.”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 04: Hành vi

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 04: Hành vi

Tác giả: Trường Nhị

Mặc dù Lâm Thần rõ ràng biểu hiện ra cự tuyệt cùng Hình Tông Liên kết giao thái độ, lại không chịu nổi hỗn có chiến đấu chủng tộc cùng nói ngọt đầy gieo giống tộc huyết dịch đội trưởng cảnh sát hình sự cường thế cùng nhiệt tình.

Cụ thể tới nói, là tại Hình Tông Liên lần nữa sau khi lên xe, Lâm Thần liền mở cửa xe, biểu thị cần mình ngồi xe buýt về nhà.

Nhưng Hình Tông Liên phản ứng càng nhanh, hấn đầu tiên là cùm cụp một tiếng khóa lại cửa xe, sau đó sợ xanh mặt lại nói: “Đã trễ thế như vậy, khiến Lâm tiên sinh một người về nhà, mẫu thân của ta nhất định sẽ trách cứ ta.”

Hấn nói, lại đem lái xe hướng cùng trường học tương phản phương hướng.

Chờ lần nữa dừng xe, ba người đã đến quán bán hàng bên ngoài.

“Hôm nay mạo muội xin ngài đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, ta nội tâm vạn phần áy náy, mời ngàn vạn đáp ứng để cho ta xin ngài ăn bữa cơm rau dưa.” Hình Tông Liên quay đầu, thái độ thành khẩn mà chân thành tha thiết.

Phó Hách dùng võ thành ghé: “Mời ta sư huynh ăn quán bán hàng, già hình người quá không cần mặt mũi!”

Lần trước là mời uống trà, lúc này là mời ăn cơm, nhưng may mắn không phải cơm tù.

Mặc dù bão sắp tới, nhưng hồng cảnh chợ đêm vẫn như cũ mở rất tốt.

Đèn nê ông dưới, sương mù đều bị lấy lên mê ly quang sắc.

Hình Tông Liên vểnh lên chân bắt chéo, trong quán bán hàng lộn tùm.

Bốn phía là chén ngọn giao thoa náo nhiệt tiếng vang, quán bán

hàng lão bản tại trong chảo dầu gấn một nắm lớn quả ớt, hắc người

khói trắng phiêu đến khắp nơi đều là.

Phó Hách ngẩng nhìn bốn phía, bị sặc đến liên tục ho khan: “Tốt xấu là người có thân phận, người có thể có chút phẩm vị sao?”

“Còn có bản án không có phá, tháng này tiền thưởng cũng bị mất, nhất định phải sớm tiết kiệm một chút.” Hình Tòng Liên bưng lên bia chén, cùng thầy Phó nhẹ nhàng đụng một cái, dư quang lại một mực tại nhìn Lâm Thần.

Lâm Thần hoàn toàn không như trong tưởng tượng như vậy bắt bẻ. Hắn rất chân thành kẹp lấy đậu phộng, lột tôm hùm động tác cũng không chút nào mập mờ, thậm chí còn bưng lên duy nhất một lần nhựa plastic chén, nhấp một hớp bia.

Đèn đường mờ nhạt, Lâm Thần ánh mắt thanh tịnh sáng tỏ, bờ môi bởi vì tôm hùm chua cay trở nên có chút hồng nhuận.

“Người cảm thấy đây là có chuyện gì?” Hình Tòng Liên giơ chén lên, cùng Lâm Thần nhẹ nhàng đụng một cái.

“Ta không biết.” Lâm Thần uống một hớp rượu, lại trả lời rất thẳng thắn.

“Bệnh viện sự tình không quan trọng, liền xem như có chút bệnh tâm thần đem người chết bày cái pose, loại án này tùy tiện ném cho cái nào bộ môn đều có thể. Nhưng nếu như lại thêm chợ thức ăn thi thể cùng vừa rồi ngã chết thị dân, những chuyện này cộng lại, coi như chẳng phải đơn giản à?”

Hình Tòng Liên trông mong nhìn xem Lâm Thần, ánh mắt hắn vốn là đẹp mắt, lông mi chiều dài lại có trời sinh chủng tộc ưu thế, thậm chí ngay cả ngửa đầu góc độ, đều cùng mới Phó Hách đối Lâm Thần bán manh lúc không khác nhau chút nào.

Phó Hách cơ hồ ở một bên nhìn ngây người, hắn cũng phải không nghĩ tới, Hình Tòng Liên thế mà ngay cả dạng trích dẫn, không muốn mặt trình độ viễn siêu tưởng tượng.

Lâm Thần cũng rất im lặng.

Nhưng Hình Tòng Liên hoàn toàn không chỉ như thế, thấy không có đáp lại, hắn vẫn như cũ kiên nhẫn: “Vậy người có thể cho ta nói một chút, người thế nào, sẽ thích đùa bỡn thi thể?”

“Tâm lý biến thái.”

“Đương nhiên là biến thái, không biến thái còn có thể làm cái này?”

Hình Tòng Liên gõ gõ bàn.

“Cái gọi là tâm lý biến thái, là chỉ người hành vi chệch hướng xã hội công nhận chuẩn tắc, người nhất định phải ngược dòng tìm hiểu hành vi phía sau sinh ra cơ chế.” Đại khái là lần rất nhỏ mùi rượu xâm nhập thần kinh, Lâm Thần ma xui quỷ khiến cho Hình Tòng Liên giải thích: “Tạo thành thế này hành vi nguyên nhân, có chừng ba loại. Loại thứ nhất là nghi thức, nó đại biểu một loại nào đó tổ cầu. Loại thứ hai là ảo giác, xuất từ đại não rối loạn thần kinh nguyên hoạt động.” Lâm Thần dừng một chút, giống như đang suy nghĩ loại thứ ba khả năng, “Loại thứ ba, cũng phải khó khăn nhất nắm lấy một loại, đây là phạm tội hành vi bản thân một cái khâu.”

“Hành vi phạm tội bản thân khâu, có ý tứ gì?”

Lâm Thần thanh lãnh ánh mắt nhìn về phía nơi xa, đầu bếp trong nồi ngã xuống tinh mịn phối đồ ăn, “Có lẽ là sợi khoai tây, có lẽ là ớt xanh, ai biết cái này mâm đồ ăn, đến cùng là cái gì đây?”

Lâm Thần mùi phần mịn mờ, Hình Tòng Liên lại giống đạt được một chút phát, hấn cầm lên áo khoác liền nói: “Đi, đi bệnh viện nhìn xem.”

Phó Hách phản ứng càng nhanh, Hình Tòng Liên chạy ra chưa được hai bước, hấn liền xông đi lên ôm lấy Hình Tòng Liên cổ, hô to: “Lại muốn chạy trốn riêng là không phải!”

“Giao lão sư giao lão sư, ta thực sự hết tiền a!”

“Lão tử rõ ràng tại ngươi trong ví tiền thấy qua vận thông hắc thẻ, ngươi cái này chết thổ hào!”

“Kia là Mark bút bôi hắc đạo cụ a!” Hình Tòng Liên rất vô tội nói.

Hai người cãi nhau ầm ĩ, chờ lại quay đầu lại, bên cạnh bàn nhưng không có Lâm Thần thân ảnh.

Phó Hách muốn đi tìm người, Hình Tòng Liên lại một thanh đề lại hấn: “Già giao, ngươi thành thật nói cho ta, kia rốt cuộc là ai?”

... --

Dưới đèn đường, tuổi trẻ túc quần áo đơn bạc.

Bóng cây lay động, có lẽ là bão sắp tới, thời tiết biến hóa cực nhanh, trong không khí có ước át thủy ý, mưa cũng tựa hồ cần tí tách tí tách hạ lên.

Lâm Thần cùng gác cổng bắt chuyện qua, di môn răng rắc răng rắc dịch chuyển khỏi, điện thoại di động của hấn âm thanh cũng theo đó vang lên.

Trên màn hình là cái số xa lạ, Lâm Thần mắt nhìn điện báo địa chỉ, nghe động tác có một chút chần chờ.

Điện thoại kết nối ba giây đầu, hai bên đều nắm chắc giây trầm mặc. “Trần tiên sinh, chào ngài.” Lâm Thần tựa ở phòng gát cửa tường sau bên trên, một tay dẫn theo điện thoại.

“Lâm Thần, người hay là như thế không an phận a.” Đầu bên kia điện thoại thanh âm rất lạnh, đồng thời kéo dài ngữ điệu, bởi vậy nghe phi thường tàn khốc.

“Nếu như hướng ngài hồi báo người đầy đủ cẩn thận, nhất định sẽ nâng lên, ta là mang theo còng tay được đưa tới cục cảnh sát ‘Hiệp trợ điều tra’, điều này nói rõ ta cũng không phải là tự nguyện, hi vọng ngài có thể lý giải.”

“Nghe nói người bây giờ tại làm túc quản?”

Bên đầu điện thoại kia người cũng không có để ý Lâm Thần giải thích, ngược lại biến hóa chủ đề, lộ ra càng thêm ở trên cao nhìn xuống.

“Vâng, tại ngài tạo áp lực dưới, đây là ta miễn cưỡng có thể tìm tới, nhất thể diện công việc.” Lâm Thần có chút cúi đầu, hấn một cái tay khác cắm ở trong túi quần.

“Ha ha, không nghĩ tới năm đó h lớn Lâm Thần cũng sẽ có hôm nay, người bây giờ, trôi qua khổ sao?”

“Vâng, ta hiện tại trôi qua rất khổ, rất nghèo, đã mất đi mộng tưởng và mục tiêu cuộc sống, mỗi ngày giống một con ti tiện sâu kiến, như ngài mong muốn.”

Lâm Thần phảng phất hết sức quen thuộc biết nam nhân muốn nghe, hấn mỗi nói một cái hình dung từ, bên đầu điện thoại kia tiếng thở dốc liền thô trọng bên trên một phần.

Nhưng hấn mặc dù nói như vậy, trên mặt lại hoàn toàn không có thống khổ biểu lộ, ngược lại lộ ra rất nhẹ nhàng. Từ phòng gát cửa truyền ra mỏng manh ánh đèn nhẹ nhàng rơi trên người Lâm Thần, quần áo của hấn giống như trong suốt.

“Người không thể hại người nữa!”

“Đúng đấy, cũng phải may mắn mà có ngài.”

“A, nói đến, người tốt nhất cách người ngu xuẩn cảnh sát bằng hữu cùng người tốt sư đệ xa một chút, vạn nhất người lại hại chết bọn

hắn, chẳng phải là lại muốn sám hối rất nhiều năm, người như người, làm sao phối hữu bằng hữu chứ?”

“Được.”

Lâm Thần lời còn chưa dứt, điện thoại liền bị cúp máy.

Trời mưa lên, rơi vào sợi tóc của hắn cùng trên bờ vai, khóe miệng của hắn treo như có như không tiểu dung, giống như cười khổ giống như trào phúng, lại hoặc là, hắn căn bản cũng không đang cười.

Hình Tông Liên luôn cảm thấy Lâm Thần có chút phiền phức, lại không nghĩ rằng sẽ phiền phức đến nước này.

Hắn buổi sáng vừa tới cục cảnh sát, ngồi tại vị trí trước nhìn mới xuất lộ báo cáo, nhà ăn mua bánh bao mới ăn nửa ngụm, liền bị thủ hạ thông tri muốn đi cục trưởng văn phòng uống trà.

Lão cục trưởng pha chén chẳng phải chính tông Long Tỉnh, bưng lấy cái chén, tại Hình Tông Liên đối diện trước ngồi xuống, một bộ muốn cùng thuộc hạ kê đầu gối nói chuyện lâu đáng vẻ.

“Tông Liên a, bản án thế nào?” Cục trưởng sờ lấy chén trà, rất là lời nói thắm thía.

Hình Tông Liên nhìn qua cục trưởng nửa trọc đầu cùng vệt sáng trán, ngồi ngay ngắn: “Vụ án còn tại trong điều tra, ta vừa cầm tới giám chứng khoa báo cáo, báo cáo biểu hiện công viên vòng treo có rõ ràng người vì hư hao vết tích, cho nên, đây cũng là án mưu sát.”

Nghe được Hình Tông Liên lời lẽ chính nghĩa nói ra “Án mưu sát” chữ, cục trưởng rất là đau lòng nhức óc: “Tông Liên a, ta lớn tuổi, trái tim cũng không tốt a, như thế kích thích từ ta hi vọng người có thể nói nhỏ chút nói. . .”

“Hung thủ động cơ gây án cùng phạm tội thủ pháp đều chưa minh xác, hoặc cùng bệnh viện cùng phổ dài cát trắng án đều có liên quan. . .”

“Im miệng!” Lão cục trưởng cơ hồ cần ôm ngực: “Loại quan hệ này cũng không cần tùy tiện giật.”

“Nhưng thầy Phó nói. . .”

“Nói bậy!” Lão cục trưởng mạnh mẽ đập bàn: “Phó Hách phải có tài nghệ này lão sư hắn nằm mơ đều có thể cười tỉnh!”

“Ta không rõ ngài đang nói cái gì.” Hình Tông Liên bỗng nhiên ý thức được cục trưởng lượn lớn như vậy vòng tròn, đến tột cùng muốn nói cái gì, hắn lại vô hình, có chút tức giận.

Bởi vì tức giận, cho nên hấn sửa sang lại cảnh mỹ, từ trên ghế ngồi đứng lên, sau đó hướng lãnh đạo chào một cái, liền muốn rời đi.

“Hình Tông Liên.” Lão cục trưởng ngữ khí ngưng trọng, gọi lại đưa lưng về phía mình đội trưởng cảnh sát hình sự, “Hôm qua, có người hướng thượng cấp báo cáo, nói thành phố Hoàng Cảnh cục lợi dụng nhân viên ngoài biên chế tham dự phá án, ảnh hưởng nghiêm trọng chương trình công chính tính cùng cảnh đội thuần khiết tính. . .”

“Thầy Phó không phải thông qua chính quy thủ tục mượn cố vấn sao?” Hình Tông Liên hỏi.

“Ngớ ngẩn, dĩ nhiên không phải Phó Hách!” Lão cục trưởng bị tức phải quá sức: “Ngươi bắt ai không tốt càng muốn bắt Lâm Thần!”

“Quả nhiên là Lâm Thần sao?” Hình Tông Liên yên lặng nhìn xem cục trưởng, “Hắn đến cùng là ai, ngay cả ngài đều muốn đặc thù chiếu cố hắn.”

Lão cục trưởng nhìn qua thuộc hạ chăm chú ánh mắt, mới ý thức tới mình đã rơi vào đối phương dù tin tức cái bẫy.

“Ngươi trẻ tuổi không nên quá Bát Quái.” Lão cục trưởng cố gắng trấn định nhấp một ngụm trà.

“Hắn nếu là Phó Hách sư huynh, học thuật tạo nghệ lại hơn xa Phó Hách, vì cái gì Phó Hách là giáo sư, mà hắn lại tại thị thực nhỏ làm túc quản, đồng thời, còn có người đặc địa hướng chúng ta thượng cấp chào hỏi?”

Hình Tông Liên hỏi rất nhiều vấn đề, kia là hôm qua hấn hỏi Phó Hách, Phó Hách không muốn cho ra trả lời vấn đề, cho nên hấn hôm nay lại lần nữa hỏi một lần, chờ mong có thể được về đến ứng.

Nhưng mà, hấn lại thất vọng.

Lão cục trưởng một mực tại uống trà, thậm chí ngay cả một ánh mắt đều không muốn cho.

“Ý của ngài là, muốn đem Lâm Thần bài trừ có trong hồ sơ kiện phá án và bắt giam công việc bên ngoài?” Cái này mặc dù là câu nghi vấn, nhưng Hình Tông Liên ngữ điệu rất phẳng, ngược lại càng giống là lạnh lùng câu trần thuật.

Hấn nói xong, xoay người rời đi.

“Dừng lại.” Lão cục trưởng bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn qua thuộc hạ thẳng bóng lưng: “Đứa bé kia thật đáng thương, bởi vì chuyện năm đó, có mấy cái chó dại một mực đuổi theo hắn cắn. . .” Hấn cúi đầu

xuống, lại nhấp một ngụm trà: “Có thể chiếu cố liền quan tâm hẳn, nhưng phá án sự tình, tốt nhất đừng khiến hẳn tham dự.”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 05: Tam vấn

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 05: Tam vấn

Tác giả: Trường Nhị

Mưa to đúng hạn mà tới.

Trời cũng không phi thường ngằm, nhưng mà mưa rất lớn. Lốp bốp hạt mưa rơi vào cây cối cùng trên phiến lá, phát ra to lớn, phảng phất dã thú hô gào tiếng vang.

Lâm Thần quản lý trường học một, năm thứ hai tất cả ký túc học sinh, ký túc học sinh tiểu học vốn cũng không nhiều, đồng thời đại bộ phận hài tử đều bị lo lắng các cha mẹ sớm tiếp đi, cho nên lưu lại hài tử không đến mười người, bọn hắn cùng cấp cao đồng học cùng một chỗ, bị thống nhất an trí tại tập thể trong túc xá.

Cả đêm, Lâm Thần ngay tại vội những chuyện này.

Hắn kiểm kê người tốt số, giúp bọn nhỏ chỉnh lý tốt túi sách cùng thay giặt quần áo, thậm chí ngay cả mỗi người thường dùng con rối đều nhớ lấy được.

Hoành Cảnh hài tử, cũng không phải lần thứ nhất tao ngộ bão, bởi vậy không ai lộ ra quá phận khủng hoảng lo lắng.

To to nhỏ nhỏ hài tử tụ tập tại hai gian lớn trong túc xá, có lẽ là ký túc xá một góc trưng bày tràn đầy đồ ăn vặt cùng thức uống, đến mức ngoài cửa sổ không thấy năm ngón tay đêm tối cùng trong đêm tối gào rít giận dữ phong thanh, đều lộ ra chẳng phải đáng sợ.

Gần hừng đông lúc, bọn nhỏ đều mới lần nữa ngủ yên, Lâm Thần cùng trực ban túc quản bắt chuyện qua, lúc này mới trở lại gian phòng của mình.

Gió càng lúc càng lớn, mưa nhưng thật giống như tạm thời ngừng. Ngoài phòng, chuối tây bị cuồng phong thổi đến ngã trái ngã phải, to lớn lục sắc phiến lá rầm rầm run run, ở trên vách tường bỏ ra xốc xếch bóng ma.

Lâm Thần mở đèn lên, màu trắng chỉ riêng trong nháy mắt chiếu sáng mảnh này không gian thu hẹp.

Trong phòng bày biện đơn giản, có vẻ hơi nghèo khó, thậm chí là nghèo khó đến mức quá đáng.

Nơi này ngoại trừ bàn đọc sách cùng giường, liền không còn cái khác bất luận cái gì đồ dùng trong nhà.

Trước bàn sách cửa sổ chẳng biết lúc nào mở ra, văn bản bị nước mưa đánh cho ướt đẫm, biến thành đại dương mênh mông một mảnh.

Nhưng mà, ngay tại kia phiến đại dương mênh mông bên trong, tựa hồ tung bay một chiếc màu hồng thuyền nhỏ.

Kia là một phong thư, màu hồng, bị xếp thành ái tâm hình dạng, nó là khả ái như vậy, cùng gian phòng đơn sơ cùng đơn giản bàn gỗ, là như vậy không hợp nhau.

Lâm Thần đi mau mấy bước, từ trong nước mò lên lá thư này.

Phong thư bị nước mưa thấm phải ướt sũng, Lâm Thần mắt nhìn phong thư bên trên tên của mình, thói quen muốn buông xuống, bỗng nhiên, đầu ngón tay của hắn sờ đến trong phong thư có đoàn * đồ vật.

Vật kia rất cứng, lại tựa hồ rất mềm mại. . .

Lâm Thần nhanh chóng mở ra tin, đập vào mi mắt, là một đoàn dính bám vào trên tờ giấy cát.

Đoàn kia cát là màu trắng, bị nước mưa ngấm về sau, xấu xí ngưng kết cùng một chỗ.

Lâm Thần nhẹ nhàng địa, phủi mở trên tờ giấy cát trắng, dưới đáy mơ hồ chữ viết lộ ra.

Nhìn qua những cái kia mơ hồ kiểu chữ, Lâm Thần đột nhiên cảm thấy, có một cỗ khí lạnh thuận hắn cột sống, chậm rãi tràn ngập đến đỉnh đầu.

“Cục cứng, ta rất cục có thể bình tĩnh đối mặt tử vong / ta không còn do dự, khiếp đảm cùng sợ hãi / Tử thần hai tay ôn nhu, ánh mắt mê người, cái kia đen nhánh con người tách ra ướt át đóa hoa, ta rất cục người được nó hương thơm / ta nhìn thấy đầu ngón tay của hắn duỗi ra vô số cây hệ, một đầu đâm vào trong nhân thể, người có thể hay không sờ đến?”

Tin biên giới sớm đã mơ hồ, chữ màu đen mềm mại tan ra, giống như từng tia từng tia sương mù quyến quẩn ở cả trương trên tờ giấy.

Tất cả cảm giác, đều là quen thuộc như vậy.

... --

Mưa to mưa như trút nước mà rơi.

Mưa bụi rất nhỏ rất mật, nhưng mà cũng rất sốt ruột cắt, bị nóng nảy gió thổi qua, cán dù liền đông dao tây lắc, thậm chí ngay cả người, cũng vô pháp đứng vững.

Hình Tòng Liên ngồi ở chỗ gần cửa sổ, trong tay hiện trường điều tra báo cáo đã lật ra mấy lần, hẩn khép lại văn kiện, nước trà trên bàn đã lạnh.

Hẩn có thể đọc hiểu phần báo cáo này bên trên mỗi một chữ, lại không cách nào đọc hiểu báo cáo phía sau đồ vật.

Bệnh viện ăn mặc chỉnh tề nam thi, tiệm trái cây đã thương người án, chết đi lão nhân, công viên đứt gãy vòng treo. . .

Đây hết thảy, tựa hồ không liên hệ chút nào, nhưng lại bởi vì hạt cát, chặt chẽ lại miễn cưỡng gán ghép liên hệ sẽ cùng nhau.

Hẩn không thể át chế nhớ tới vị kia an tĩnh túc quản, nhớ tới đối phương bình hòa hai mắt cùng cực độ trấn định ngôn từ, hẩn phi thường muốn đứng lên, xông vào màn mưa, chạy đến trước mặt đối phương, hỏi một câu: “Người đến cùng biết cái gì?”

Hẩn nghĩ như vậy, lập tức liền đứng lên. Hẩn cầm lấy chìa khoá, nâng lên áo khoác, đứng ở cửa cảnh cục.

Trong mưa gió, khắp nơi mê mông, có người từ phương xa mà tới.

Người kia chống đỡ đem dù đen, nan dù vừa có chút sụp đổ, phảng phất lung lay sắp đổ.

Nhưng mà kia nắm dù tay rất ổn, đi đường bước chân rất ổn, thậm chí ngay cả rơi vào mặt dù bên trên nước mưa, đều phát ra trầm ổn tiếng vang.

Nhìn qua trong mưa người, Hình Tòng Liên bỗng nhiên nghĩ quát một điệu thuốc.

Lâm Thần đạp vào bậc thang, thu hồi dù, run run người bên trên nước mưa.

Hẩn toàn thân ướt đẫm, cả người giống từ trong nước mò lên.

Nhìn xem trước mặt đội trưởng cảnh sát hình sự, hấn tựa hồ không ngạc nhiên chút nào.

Không có hàn huyên hoặc là nói chuyện phiếm, hấn khẽ ngẩng đầu, nhìn qua đội trưởng cảnh sát hình sự thanh tịnh trong mắt màu xanh lục.

“Ngươi nghĩ phá án sao?” Hấn hỏi.

“Muốn.” Cơ hồ là không có chút nào chần chờ mà không hỏi nguyên do địa, đội trưởng cảnh sát hình sự rất dứt khoát trả lời.

“Ngươi tin tưởng ta sao?” Hấn lại hỏi.

“Tin.”

“Ngươi sợ bị trả đũa sao?”

“Sợ.” Hình Tông Liên dừng một chút, hấn rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần đáy mắt có ý cười, thế là hấn cũng cười, hấn nói: “Nhưng so với bị đá kích trả thù, ta càng sợ nhìn hơn đến những cái kia đầy tay đều là máu người, ung dung ngoài vòng pháp luật.” Hấn mặc dù đang cười, nhưng lại vô cùng chăm chú.

“Vậy thì tốt, xin cho ta gia nhập.”

Hình Tông Liên có một nháy mắt chinh lăng.

Tại hấn làm ra quyết định tìm kiếm Lâm Thần trợ giúp cho đi ra ngoài kia ngắn ngủi một lúc phút thời gian, hấn nghĩ tới nên như thế nào nói với Lâm Thần “Xin ngươi giúp một tay” mới sẽ không đột ngột, hấn cũng nghĩ qua Lâm Thần sẽ như thế nào cự tuyệt chính mình. Nhưng hấn chưa từng nghĩ tới, Lâm Thần sẽ nói với hấn: Xin cho ta gia nhập.

Nếu như không có buổi sáng tại cục trưởng văn phòng kia năm phút, hấn nhất định sẽ cảm thấy Lâm Thần một mực trăm phương ngàn kế muốn tham dự vụ án.

Nhưng khi Lâm Thần hỏi ra câu kia “Ngươi sợ bị trả đũa sao” thời điểm, hấn bỗng nhiên ý thức được, Lâm Thần rất rõ ràng mình đem tiếp nhận bao lớn áp lực, đồng thời rất rõ ràng, bọn hấn đem tiếp nhận bao lớn áp lực.

Nhưng hấn vẫn như cũ miễn cưỡng khen, đội mưa, đi tới nơi này, nói “Xin cho ta gia nhập” .

Hấn hút vào một điếu thuốc, hỏi: “Vì cái gì, không phải có rất nhiều người không cho ngươi tra án sao?”

“Người quan tâm sao?” Lâm Thần cười cười, “Ta tuyệt không quan tâm.”

Hình Tòng Liên có Nga huyết thống.

Dạng này huyết thống sức chiến đấu cực mạnh, đồng thời, ý vị này, khi hắn muốn làm chuyện gì thời điểm, nhất định sẽ yêu ai ai đi mẹ người.

Rất kỳ quái chính là, bình thản an ổn như Lâm Thần, thực chất bên trong, lại cũng là như vậy người.

Hình Tòng Liên cười lên ha hả, hắn bị thuốc lá sắc đến liên tục ho khan, nhưng vẫn là đang cười.

“Hoan nghênh gia nhập.” Hắn đưa tay ra, ném xuống còn đang thiêu đốt thuốc lá.

Mặc dù tịnh không để ý khiếu nại hoặc là cảnh cáo, nhưng Hình Tòng Liên hay là cân nhắc đến một cái lâu dài bệnh tim phạm tâm tình của ông lão.

Cho nên, hắn không có đem Lâm Thần mang về cục cảnh sát, mà là đem người dẫn tới hắn ở vào Nhan gia ngõ hẻm số sáu nhà.

Trong phòng một mảnh an bình, mưa to gió lớn đều bị giam tại bên ngoài.

Đồng dạng vị trí, khác biệt thời gian, nhìn xem Lâm Thần ở cạnh sông trên giường gỗ, Hình Tòng Liên vẫn còn có chút chột dạ.

Cho nên hắn chủ động lấy ra khăn mặt, còn ngâm chén nóng Khương Trà.

Lâm Thần tựa hồ đối với toàn thân ướt lạnh nước mưa không thêm để ý chút nào, hắn tiếp nhận Hình Tòng Liên đưa tới khăn lông khô cùng trà, lại tiện tay đem những vật này để ở một bên.

“Ta nhận được một phong thư, trong thư có đem cát trắng.” Hắn nói như vậy, từ trong túi móc ra đặt ở túi bịt kín bên trong màu hồng thư tín.

Hình Tòng Liên tiếp nhận túi bịt kín, nhìn xem bên trong cái kia thanh tinh tế tỉ mỉ thấm ướt cát trắng, hắn chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Bởi vì không có gắng tay, hắn chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí tại túi bịt kín bên trong rải phẳng thư tín: “Người biết thư này do ai viết?”

Lâm Thần không có rất mau trở lại đáp.

Bởi vì hắn đối viết thư người kia, thật ra cũng không có ấn tượng thật sâu, tại hắn trong trí nhớ, cái kia hắn là là cái rất trẻ trung rất an

tĩnh cô nương, nếu như không phải cần đăng ký mỗi ngày xuất nhập túc xá danh sách nhân viên, hẳn có lẽ đến nay cũng không biết nữ hài kia danh tự.

Hắn từng rất nhiều lần chú ý tới, nữ hài kia đang len lén nhìn hắn, đã từng rất nhiều lần, nhận qua nữ hài kia cẩn thận từng li từng tí đặt ở trên bàn hắn tin.

Màu xanh da trời, màu vàng nhạt, màu hồng, bìa chữ rất xinh đẹp nhỏ nhắn, vĩnh viễn là “Lâm Thần thu” ba chữ này, nhưng hắn, chưa từng có mở ra qua. . .

“Gửi thư người, tên là tại Yến Thanh, là cho trường học của chúng ta tu bổ hoa mộc người làm vườn.”

“Người làm vườn như thế có văn hóa?” Hình Tông Liên ngấm nghĩa thư tín, hắn đọc nhiều lần, mới học thông tin bên trên khó đọc câu thơ.

“Nàng tuổi tác không lớn, đại khái tại 25-28 tuổi ở giữa, đồng thời hẳn là nhận qua giáo dục cao đẳng.”

“Nàng vì cái gì viết thư cho người?”

“Nàng cho ta viết qua rất nhiều tin, ta trước đó cho rằng, nàng thầm mến ta, cho nên vẫn cho rằng, nàng cho ta viết đều là thư tình.” Lâm Thần rất bình tĩnh trần thuật, dù là nói lên thầm mến hai chữ lúc, hắn cũng hoàn toàn không có đỏ mặt hoặc là thẹn thùng, bởi vậy lộ ra phi thường chính trực, chính trực đến ngay cả Hình Tông Liên thế này thích nói giỡn người, cũng vô pháp trêu ghẹo người làm vườn thầm mến túc quản sự kiện.

“Nàng thầm mến người, kia trong thư cát trắng cũng không thể cũng phải từ phòng người bên trong trộm ra a?”

“Ta không biết.” Lâm Thần phi thường thẳng thắn.

“Kia nàng tại sao muốn ở trong thư nhét cát trắng, những này cát trắng cùng gần nhất phát sinh những sự tình kia, có quan hệ sao?”

“Ta không rõ ràng.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói: “Nhưng ta hoài nghi là có liên quan.”

Hình Tông Liên bỗng nhiên có cảm giác ngộ: “Người hoài nghi chuyện này khả năng cùng người có quan hệ, cho nên người nhất định phải tham dự vụ án phá án và bắt giam, đúng không?”

Lâm Thần cũng không trả lời vấn đề này, hắn ngược lại nói: “Bất kể như thế nào, ta cũng có thể đến giúp người, không phải sao?”

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên con mắt, nói: “Nếu như người tín nhiệm ta, liền mời phái người tìm kiếm tại Yến Thanh, bởi vì nàng rất có thể, đã chết.”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 06: Cảm thụ

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 06: Cảm thụ

Tác giả: Trường Nhị

Tín nhiệm, vốn là cái rất cổ quái từ.

Lần đầu quen biết, cũng không thâm giao, nói lên tín nhiệm, liền có chút buồn cười.

Nhưng Lâm Thần nói, nếu như người tín nhiệm ta.

Hình Tòng Liên nghĩ, ta đương nhiên tín nhiệm người.

Yêu cầu là đơn giản như vậy, đáp lại cũng càng thêm thẳng thắn, thậm chí không cần nguyên do.

Hình Tòng Liên an bài thủ hạ tại toàn thành vải khố, tìm kiếm tại Yến Thanh.

Nhưng tại Yến Thanh một chưa phạm án, hai không bị báo cáo mất tích, cái gọi là vải khố cũng chỉ là giám thị thẻ căn cước của nàng cùng các loại thị dân thẻ, □□ tin tức, thông tri nàng ở tạm cùng công ty phụ cận cảnh sát nhân dân chú ý, vừa có tình huống liền hướng thượng cấp báo cáo, trừ cái đó ra, không có biện pháp tốt hơn, nhưng cái này, xác thực cũng phải Hình Tòng Liên có thể làm được cực hạn.

Hình Tòng Liên quẳng xuống điện thoại, nhìn lại Lâm Thần.

Lâm Thần có chút cúi đầu, hai tay dâng Khương Trà, ngậm nhỏ ngậm nhỏ tuyết uống, phảng phất cảm nhận được Hình Tòng Liên ánh mắt, hẩn ngẩng đầu, nói: “Mang ta đi bệnh viện nhìn xem.”

Thành phố Hoàng Cảnh người thứ ba dân bệnh viện, là hết thảy chuyện xưa bắt đầu.

Nếu như muốn hoàn chỉnh cố sự này, như vậy nhất định phải về tới đây.

Bởi vì bảo quan hệ, trong bệnh viện không có người nào, cường phong từng cái đụng chạm lấy đại môn, đưa vào một trương lại một trương cáng cứu thương.

Bốn phía là băng lãnh tường trắng cùng so màu trắng càng ngăm chút màu khói xám gạch, bởi vì bão ngoài ý muốn thụ thương bệnh nhân được an bài tại khám gấp trong đại sảnh bên ngoài, những cái kia trầm thấp kêu rên trong không gian quanh quẩn, cực độ thống khổ bức bối lại cực độ lạnh buốt đáng sợ.

Lâm Thần theo thường lệ buông xuống dù, phủi phủi trên vai mưa. Nhân viên y tế tại bệnh hoạn ở giữa bận rộn, cho nên tiếp đãi Lâm Thần cùng Hình Tông Liên, là bệnh viện bảo an khoa khoa trưởng. Bảo an khoa trưởng hình thể to lớn, đi ở phía trước dẫn đường. Gần thang lầu chỗ ngoặt lúc, Lâm Thần không có tồn tại cảm thấy rùng cả mình.

Sau lưng hần cửa thang máy đột nhiên mở ra, trong thang máy ánh sáng phải chướng mắt, mặc áo choàng trắng bác sĩ cái thứ nhất xông ra thang máy, tay của hần cố gắng nén lấy hô hấp mặt nạ, hai người y tá đẩy dụng cụ, theo sát phía sau.

Giường bệnh bị nhanh chóng đẩy hướng phòng giải phẫu, đại môn mở ra lại tự động khép lại.

Rất nhiều người vây quanh ở cửa phòng giải phẫu, lo lắng bước chân trầm thấp nói chuyện, là như thế bất an mà mê võng.

Không bao lâu, trái tim lên độ sức còi báo động bén nhọn tiếng vang, xuyên thấu phòng giải phẫu đại môn, khiến cho mọi người cũng vì đó cứng lại, tử thần kêu gọi cơ hồ cần đâm rách người màng nhĩ.

Có người bắt đầu thút thít, có người yên tĩnh ngồi.

Duy chỉ có có một người, thản nhiên rời đi phân loạn đám người, hần như không có việc gì nhìn chung quanh một lần, sau đó tìm sắp xếp chỗ ngồi, tiếp tục nằm xuống đi ngủ.

Ở trên thang lầu trước một khắc, Lâm Thần ánh mắt, liền dừng lại tại tấm kia cai trên ghế.

“Kia là bệnh viện hộ công.” Giống như là nhìn ra Lâm Thần lo nghĩ, Hình Tông Liên giải thích nói.

“Rất kỳ quái.”

“Kỳ quái cái gì?”

“Có người sắp rời đi, hần nhưng không có bất luận cái gì tâm tình bi thương.” Giống như là gặp cực bối rối vấn đề, Lâm Thần nói như vậy.

“Đã thấy nhiều, đương nhiên liền chết lặng.” Một bên cùng đi bảo an khoa trường quay đầu mắt nhìn kia hộ công, lơ đãng nói.

“Nhìn đến mức quá nhiều rồi?”

“Kia là đương nhiên, bệnh viện chúng ta cùng lao động công ty ký kết, công nhân vệ sinh, hộ công một loại đều là trường kỳ công, bọn hấn tại bệnh viện thời gian so có chút bác sĩ còn rất dài...”

Lâm Thần bỗng nhiên dừng bước lại, hấn cùng Hình Tông Liên tâm hữu linh tê nhìn nhau một cái, đội trưởng cảnh sát hình sự bèn nhay hỏi: “Cùng các người bệnh viện ký kết lao động công ty, là nhà ai?”

” ‘Tốt nhà’ a , trong thành phố lớn nhất lao động công ty liền nhà bọn hấn.”

Lâm Thần thu tầm mắt lại, Hình Tông Liên quả quyết treo lên điện thoại, hướng thủ hạ phân phó: “Đem tại Yến Thanh ảnh chụp cùng từng xuất nhập ba viện nhà xác người hiềm nghi làm so với.”

Hấn điện thoại đánh cho cực nhanh, cúp máy về sau, hấn liền cùng bảo an khoa trường câu được câu không nói chuyện phiếm, nhưng mà, bệnh viện lớn khoa trường, như thế nào lại đối một nữ hài có quá nhiều ấn tượng, hấn cũng không có đạt được cái gì cùng với Yến Thanh có liên quan tin tức.

Hình Tông Liên vô ý thức tìm kiếm Lâm Thần, phát hiện Lâm Thần sau lưng hấn, đi rất chậm, đồng thời, Lâm Thần thật chỉ là rất chân thành đang bước đi, thậm chí không có hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn trộm bốn phía.

“Nghĩ gì thế?” Chịu không được trầm mặc đội trưởng cảnh sát hình sự rốt cực mở miệng, “Nghĩ tại Yến Thanh có phải hay không cái kia tại bệnh viện loay hoay thi thể người?”

“Không.” Lâm Thần lắc đầu, “Đang nghĩ, tại sao là nơi này?”

“Chọn nơi này, khẳng định là bởi vì nơi này rất đặc biệt.” Hình Tông Liên đáp.

Lâm Thần gật đầu, hỏi: “Như vậy, đặc biệt ở nơi nào chứ?”

“Ta không biết a, có thể là nơi này người nào đó, đã từng phát sinh chuyện nào đó, thậm chí hấn chính là coi trọng nơi này, đáp án này quá rộng rãi...” Hình Tông Liên càng nói càng cảm thấy khó có thể lý giải được.

“Cũng không có rộng như vậy.”

Lâm Thần dừng bước.

Tại trước mặt bọn hắn, là phiến phổ thông màu trắng cửa gỗ, bảng số phòng bên trên, viết “Nhà xác” ba chữ.

Đình đầu đèn chân không rất nhỏ lấp lóe.

Mơ hồ truyền đến tiếng khóc thuận hành lang phiêu đảng, đang nhìn không đến cùng trong không gian yếu ớt chìm nổi.

Bảo an đội trưởng lấy ra chìa khoá, cẩn thận mở cửa.

Khí lạnh đập vào mặt.

Toàn bộ đặt thi thể địa phương có điều hai trăm bình lớn nhỏ, giường cùng giường ở giữa nằm cạnh cực gấp, bạch ga giường rủ xuống tới trên mặt đất, phảng phất bát ngát cánh đồng tuyết, rõ ràng nơi đây cũng không rộng lớn, nhưng sinh cùng tử ở giữa khoảng cách, lại so lạch trời càng khó vượt qua.

Xuất hiện qua cổ quái nam thi giường chiếu đều trống không, Lâm Thần đi đến một trương không bên giường, lượn quanh một vòng. Bởi vì không gian chật hẹp, hắn còn không cẩn thận đụng phải bên cạnh một vị người chết tay, hắn mắt nhìn kia cứng ngắc mà trắng bệch mu bàn tay, chợt nhớ tới Phó Hách từng nói qua, đình thi dưới giường từng bị ngủ qua.

Tại sao muốn tại thi thể bên cạnh để lên một thanh cát trắng, lại vì cái gì cần nằm tại một cỗ thi thể hạ chứ?

Nằm tại một cỗ thi thể dưới, là cảm giác gì?

Không cách nào dùng lý tính phân tích, vậy liền nhắm mắt lại, tử tế cảm thụ.

Lâm Thần bỗng dựng xóc lên rủ xuống ga giường, xoay người tiến vào dưới giường, nằm thẳng trên mặt đất.

Mặt đất thật lạnh, bốn phía một vùng tăm tối, con mắt nhìn không thấy, lỗ tai nghe không được, giống như tất cả giác quan đều bị phong bế, duy chỉ có tư duy thanh tịnh.

Người có thể tưởng tượng đến, chung quanh kia từng cỗ thi thể, người có thể tưởng tượng bọn hắn có hoặc buồn hoặc vui một đời, tưởng tượng bọn hắn là như thế nào xuất sinh lại như thế nào tử vong.

Tại như thế u lãnh, yên tĩnh, bế tắc không gian bên trong, người mới có thể phát hiện, tựa hồ tử vong, thật cách người rất gần rất gần.

Tim đập của người lại bởi vì sợ hãi mà không tự chủ được tăng tốc, đại não lại bởi vì sợ hãi mà tỉnh táo lại.

Trong lỗ mũi làm cho người mê muội tiêu □□ nước vị chân thực tồn tại, tựa hồ thuận mạch máu, thẩm thấu đến thân thể mỗi một bộ phận.

Đến cùng, là cảm giác gì?

Đột ngột tiếng chuông, trong phòng vang lên.

Hình Tòng Liên lấy điện thoại cầm tay ra, vội vàng ấn nút tiếp nghe khóa.

Lâm Thần mở mắt ra.

Chờ hẵn tiếp điện thoại xong, Lâm Thần đã từ dưới giường bò lên ra, Hình Tòng Liên nắm vuốt điện thoại, nói với Lâm Thần: “Có đầu mối.”

Phát hiện đầu mối người, là Hình Tòng Liên thủ hạ kỹ thuật viên.

Kỹ thuật viên tên là vương triều, có được dân kỹ thuật hết thảy ưu lương bản tính, nhanh tay, nói nhiều, cùng biết bán manh.

Nhìn thấy Lâm Thần lần đầu tiên, hẵn liền móc ra trong túi tất cả bánh kẹo, xếp tại trên bàn, sau đó nhanh chóng chọn lựa bên trong sô cô la, toàn bộ kín đáo đưa cho Lâm Thần, một bên miệng bên trong còn tại nói: “A tương, cải trắng, Mã Ngọc ngọc, người càng ưa thích ai? Ma thú, dota, LoL người càng ưa thích chơi cái kia? Có rảnh đơn đấu một bàn thế nào?”

Lâm Thần lần đầu bị hỏi đến á khẩu không trả lời được, nhìn xem vương triều thuần chân ánh mắt, hẵn đành phải hướng Hình Tòng Liên cầu cứu.

Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, thản nhiên nói: “Còn muốn báo đón xe phí sao?”

Bưng lấy laptop chạy ra cục cảnh sát kỹ thuật viên vội vàng ngồi xuống, trước mặt hẵn là Trương lão thức bàn đọc sách, bởi vì trời mưa, Nhan gia ngõ hẻm số 6 hiện ra rất nhỏ mùi nấm mốc.

Vương triều hắt hơi một cái, vừa khởi động máy vừa nói: “Đầu a, không phải ta nói người, tại sao muốn ở nơi này, nãi nãi ta mới ở loại phòng này, dễ dàng già phải già thấp khớp...”

“Người buổi sáng không phải khiến tìm một nữ nhân không, ta vừa thấy được nàng, người đoán nàng ở đâu?” Vương triều trên mặt mang nồng đậm mắt quầng thâm, nhai khối chanh vị kẹo cao su, vừa tiến nhanh vừa nói, “Đương đương, chính là người nói, bệnh

viện lần thứ nhất phát hiện, có thi thể mình sẽ mặc quần áo trong đoạn thời gian đó, nàng đã từng đẩy sạch sẽ xe tiến vào nhà xác.” Trên màn hình xuất hiện một cái nhỏ nhắn xinh xắn nữ tử, vương triều đề xuống tạm dừng, đem hình ảnh phóng đại.

Kia là một trương khô cạn nhỏ gầy khuôn mặt, ngũ quan cũng nhỏ đến tựa hồ cần chen làm một đoàn, trên gương mặt kia không vui không buồn, tựa hồ bị sinh hoạt giày vò đến đã mất đi góc cạnh. Lâm Thần nhìn xem kia khô cạn nhỏ gầy nữ tử, nhẹ gật đầu, xác nhận kia là toàn cho hắn đưa thư tình người làm vườn.

“Cô nàng này gọi là tại Yến Thanh đi.” Vương triều nói, nhanh chóng điều ra một dải video văn kiện, sau đó chọn trúng một cái, song kích mở ra: “Ta lợi dụng gián điệp mặt người kỹ thuật phân biệt, tại cùng mấy ngày nay sự tình có liên quan vụ án video trong tư liệu, lục soát lục soát hình của nàng, người đoán làm gì!” Hắn cấp tốc đề xuống tạm dừng, hình tượng dừng lại tại chạng vạng tối rối loạn đường đi, “Nàng ở chỗ này.” Vương triều dùng ngón tay, điểm một vị đứng tại sạp trái cây phụ cận thờ ơ lạnh nhạt tóc dài nữ nhân.

“Cuối cùng, người đoán làm gì, chân thần.” Vương triều chặc chặc thở dài, trong mắt có ngạo nhân hào quang, hắn cực nhanh ấn mở liệt biểu bên trong cái cuối cùng văn kiện, “Công viên trung tâm trước ngã tư đường, vụ án phát sinh trước 35 phút tả hữu.”

Tại cuối cùng dừng lại trong tấm hình, tại Yến Thanh tựa hồ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nàng mặc vào điều váy đỏ, còn lau son môi, cả người mặt mày tỏa sáng, chính thần hái bay lên hướng công viên nhỏ đi đến.

Đương một người, xuất hiện tại ba lên tựa hồ cũng không liên quan vụ án bên trong, bản thân cái này chính là lớn nhất liên quan.

“Vậy chúng ta, không bằng mời vị này xinh đẹp nữ sĩ tới uống trà à?” Mặc dù cũng không minh bạch, tại Yến Thanh tại sao muốn viết thư cho Lâm Thần bại lộ mình, Hình Tông Liên hay là sờ lên cằm, nói như vậy.

“Không, chúng ta lại đi đường Xuân Thủy nhìn xem.” Lâm Thần tựa hồ là thụ lạnh, tiếng nói khàn khàn, hắn đung đung Hình Tông Liên, lắc đầu

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 07: Hồi ức

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 07: Hồi ức

Tác giả: Trường Nhị

Mưa to còn tại dưới, mây đen dày đặc, ban ngày cùng đêm tối giới hạn, không còn rõ ràng.

Không biết là thụ bão hay là án mạng ảnh hưởng, đường Xuân Thủy người ở mỏng manh, không có mấy nhà cửa hàng còn mở.

Nước mưa đã một lần lại một lần cọ rửa qua gạch xanh, đã từng vết máu sớm đã không thấy tăm hơi, mặt đất rất sạch sẽ, thậm chí không có hư thối rau quả cùng trái cây, không khí cũng bởi vậy trở nên tươi mát.

Tươi mát phải, làm cho người chỉ muốn thả chậm bước chân.

Lâm Thần đi rất chậm, lại không có bung dù. Hình Tòng Liên chống đem dù đen, cùng sau lưng hấn.

Chẳng biết tại sao, Hình Tòng Liên luôn cảm thấy, Lâm Thần hấn là rất trẻ trung, mặc dù Phó Hách luôn luôn gọi hấn sư huynh, có hấn tựa hồ so Phó Hách còn nhỏ một chút.

Rõ ràng liền hay là vừa đại học tốt nghiệp niên kỷ, nhưng thật giống như lão tăng đồng dạng mục nát, lạnh lùng lạnh nhạt, không vui không buồn.

Hấn có thể tỉnh táo làm ra suy đoán, cũng có thể rất bình tĩnh địa, một thân một mình nằm tại dưới thi thể mặt, thậm chí lúc đi ra, sắc mặt không có chút nào biến hóa.

Hình Tòng Liên bởi vậy rất muốn biết, đến tột cùng có chuyện gì, có thể để cho Lâm Thần động dung.

Dọc đường không nói gì.

Hai người đi được có chút chậm chạp, đến ngày đó vụ án phát sinh sạ trái cây trước, bày ra sớm đã không có người, cửa cuốn chăm chú lôi kéo.

Lâm Thần tại ngày đó tại Yến Thanh đứng địa phương đứng nghiêm.

Giờ phút này trời u ám, mưa to như chú, ngày đó tình hình, lại cũng không là như thế này.

Giống như Thái Dương còn chưa xuống núi, rất nhiều người, trong không khí có chút mùi tanh, cũng có chút mùi thơm.

Sau đó, đột nhiên, rối loạn bắt đầu, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú lên nổi điên sạp trái cây chủ, bọn hắn nhìn xem chủ quán từng đao bổ về phía vô tội phụ nữ, không có bất kỳ người nào chú ý tới, phía sau bọn họ ngồi một vị chết đã lâu lão nhân.

Mà khi phụ nữ nhào về phía cửa tiệm, lão nhân lặng yên không một tiếng động ngã xuống lúc, sợ hãi tử vong bị không hạn chế phóng đại lại phóng đại, mỗi người đều giống như bị một đôi tay vô hình giữ lại yết hầu, bọn hắn không còn là người đứng xem, mà biến thành kinh nghiệm bản thân người.

Nếu như tại Yến Thanh chính là hung thủ, nàng vì cái gì tại nhà xác làm những cái kia kỳ quái cử động, lại vì cái gì cần tại cái này, quan sát tràng cảnh này?

Nàng đứng ở chỗ này, muốn cái gì, lại thấy được cái gì?

Nếu như hung thủ một người khác hoàn toàn, kia là ai, giống như u linh, nhìn chăm chú lên cả con đường?

Lâm Thần có chút ngửa đầu, hai mắt khẽ nhắm, mặc cho lệ tẻ nước mưa, bay xuống tại mình mặt.

Thấy tình cảnh này, Hình Tông Liên luôn có chút bất an, hắn nhìn hai bên một chút, vồ vồ Lâm Thần vai.

Lâm Thần bỗng dưng mở mắt, gặp Hình Tông Liên chính đưa tay chỉ trên đường camera giám sát: “Cái này giám sát là mấy năm trước sắp xếp đồ vật, nói là vì thương hộ an toàn, thật ra cũng chỉ bày cái bộ dáng.” Hình Tông Liên nói, nhìn về phía thị trường bên kia, “Một bên khác bên kia cái kia đã sớm hỏng.”

“Công viên nhỏ cùng nhà xác bên trong cũng không có giám sát bao trùm sao?” Lâm Thần hỏi.

“Công viên diện tích quá lớn, luôn có giám sát điểm mù, mà nhà xác... Coi như giả, cũng không ai dám nhìn.” Hình Tông Liên nói.

“Như vậy, cái này xuất hiện một vấn đề.” Lâm Thần dừng một chút, nói: “Tội phạm tựa hồ hiểu rất rõ camera phân bố cấu tạo, luôn có

thể tại phạm án lúc tránh thoát giám sát. Như vậy vì cái gì tại Yến Thanh, nàng luôn luôn bị giám sát bắt được, đây không phải thật kỳ quái sao?”

“Nói rất có đạo lý, ta càng không có cách nào phản bác.” Hình Tòng Liên hít mũi một cái, “Nhưng, kỹ thuật là chết, người là sống nha.” Hấn nói, ngắm nhìn bốn phía, hướng tiệm trái cây chếch đối diện đi đến.

Nơi đó, còn mở một nhà Ngũ Kim điểm.

“Nghe nói tâm lý học thẩm vấn rất thần kỳ, ta vẫn muốn kiến thức hạ.” Hình Tòng Liên tiến đến Lâm Thần bên tai, nhẹ nói.

Ngũ Kim điểm lão bản là năm mươi tuổi ra mặt trung niên nhân, hói đầu, tóc mai điểm bạc.

Nhìn thấy Hình Tòng Liên lộ ra căn cứ chính xác kiện, hấn nắm tay tại tạp dề bên trên cọ xát, ngữ khí phi thường rất quen: “Ngài lại là đến hỏi chuyện ngày đó a, ta là thật không có thấy rõ đối diện rốt cuộc xảy ra chuyện gì, ngài nhìn ta trước mặt đều là cái ống, ta ngay cả lão gia tử là lúc nào mở tiệm cửa ta cũng không biết đây này.”

Lão bản ngữ tốc rất nhanh, lời giống vậy, hấn giống như đã lặp lại qua rất nhiều lần, cho nên hơi không kiên nhẫn.

“Không phải, ngài lại nói với hấn một lần.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ một bên Lâm Thần.

Lâm Thần đi về phía trước nửa bước, đem ngăn tại lão bản trước mặt đồ vật hướng bên cạnh dời, hấn ngữ khí ôn hòa, như cùng ở tại đây trời trong mưa to, chống ra một cây dù: “Ngài không cần nghĩ đến cùng xảy ra chuyện gì, ta hi vọng người nói cho ta, ngày đó thời tiết như thế nào không?”

Thanh âm của hấn bình tĩnh mà ánh mắt an hòa, thậm chí không cần bất luận cái gì sai sử, lão bản liền không tự giác hai mắt nhắm nghiền, phảng phất lâm vào dài dằng dặc hồi ức.

“Thời tiết rất tốt, Thái Dương còn không có xuống núi, nhưng chợ thức ăn bên trong, một mực âm trầm, đen sì.”

“Người hít vào một hơi, chung quanh có một chút điểm thanh âm, đám người đi tới đi lui, người có thể nghe được khi đó hương vị sao?”

Theo Lâm Thần tiếng nói, lão bản thật sự dài hít vào một hơi thật dài, về sau chậm rãi mở miệng: “Có, có thơm thơm trứng gà bánh ngọt,

thịt tươi vị, còn có mùi cá tanh...”

“Người nghe thấy, chung quanh thanh âm chậm rãi lớn lên, tiếng bước chân càng ngày càng vang, người cố gắng, muốn đem những âm thanh này, nghe được càng rõ ràng hơn.”

Lâm Thần tiếng nói càng phát ra nhu hòa, cùng tiếng mưa rơi, phảng phất một vòng du dương tiếng địch.

Ngũ Kim điểm lão bản trầm mặc một hồi, mới mở miệng lần nữa:

“Tiếng khóc, ta nghe thấy được tiếng khóc, trên đường rất loạn, khắp nơi đều là tiếng khóc tiếng la, nữ nhân kia đang kêu, cứu mạng a, cứu mạng a... Nhưng mà ta không dám động, ta dọa đến không dám động!”

“Kia là như thế nào cảm giác chứ?”

“Ta cảm thấy rất sợ hãi, chém người cái gì ta không có chút nào sợ, bên tay ta có đao, hấn dám chém ta ta liền dám chém hấn, nhưng mà về sau, cửa đối diện lão gia tử ngã xuống thời điểm, ta nhìn thấy hấn nằm ở nơi đó không nhúc nhích, trên người hấn rất đen, trên mặt còn tạt cười, ta nhớ tới cha ta thời điểm chết, thật là dọa người...”

Lão bản vừa nói, bấp thịt trên mặt cũng theo đó căng cứng, hấn chăm chú nắm lại nắm đấm, đột nhiên, một đạo an hòa thanh âm, như là rất nhỏ dòng nước, chậm chạp mà hữu lực địa, cọ rửa mở hấn đóng chặt buồng tim.

“Người chợt phát hiện, tại trước mắt của người, xuất hiện một trang giấy, tờ giấy kia rất dài rất rộng, nó từ trên trời giáng xuống, chậm rãi, bao trùm cả con đường.”

Thanh âm kia rất nhẹ rất chậm, lão bản phát hiện, tại trong óc của hấn, thật xuất hiện một trang giấy, tờ giấy kia từ đường đi một mặt lẫn hướng một chỗ khác, bao trùm tất cả mọi thứ, làm hấn lâm vào ngẩn ngui trống không.

Hấn nhẹ nhàng nhíu nhíu mày, phảng phất cảm giác được cái gì, kia dừng lại thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Hiện tại, mời duỗi ra tay của người, chậm rãi đem tờ giấy kia vào nhỏ, nó bên trong có rất nhiều đồ vật, cho nên người vào thời điểm, nhất định phải rất cẩn thận, rất chậm chạp...”

Theo nhu hòa chỉ thị âm, lão bản ngờ ngác đứng ở nguyên địa, hai tay của hấn rũ xuống đặt ở túi quần hai bên, đầu ngón tay lại kỳ diệu,

nhẹ nhàng lay động.

Đứng ở một bên đội trưởng cảnh sát hình sự, cơ hồ muốn nhìn ngay người.

Ánh mắt của hắn khi thì rơi vào an hòa tức quản viên trên mặt, lại khi thì rơi vào nhắm mắt hàng thịt lão bản trên mặt.

Lâm Thần mở miệng lần nữa.

“Mời người đem viên giấy giữ tại trong lòng bàn tay.”

Hắn nói, lão bản cũng nắm chặt nắm đấm.

“Trường tượng lấy, giơ tay lên, càng nhắc càng cao, thẳng đến cánh tay vượt qua đỉnh đầu của người... Người cảm thấy tay hơi mệt, trong tay đồ vật, lại trở nên rất nhẹ, rất nhẹ... Sau đó, mời người dùng hết lực khí toàn thân, ném ra ngoài viên giấy.”

Quý thần xui khiến, tại lão bản trong đầu, hắn giống như thật đem viên giấy ném ra ngoài, hắn cảm thấy mình ngẩng đầu, thẳng đến kia tuyết trắng một chút, biến mất trong tầm mắt.

Sau đó, hắn cảm thấy đầu vai bị đập một cái.

Hắn bỗng dừng mở mắt ra.

Đang nhìn trước mặt, đứng đấy mới vị trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi không cao, có chút gầy, mặc một bộ áo sơ mi trắng, quần áo ướt sũng dán tại thân thể của hắn bên trên.

Hắn khuôn mặt bình tĩnh, cặp mắt kia, thanh tịnh phải tựa như mặt trời mới mọc hạ xuống nước.

Lão bản bên tai, vang lên lần nữa thanh âm quen thuộc.

“Phi thường cảm tạ ngài.”

Người trẻ tuổi dừng một chút, nhìn thẳng cặp mắt của hắn, nghiêm túc nói: “Còn có, những cái kia đều đã đi qua.”

Trời vẫn như cũ tối tăm mờ mịt.

Hai người cáo biệt chủ quán, Hình Tông Liên đem dù hướng Lâm Thần nơi đó dựa dựa, hắn hạ giọng: “Vừa rồi đó là cái gì, thôi miên?”

Lâm Thần lắc đầu: “Tâm lý học, không có người tưởng tượng quý dị như vậy, không ai có thể nhìn người một chút, liền thôi miên người.”

“Đó là cái gì nha.” Hình Tông Liên chân thành tha thiết nhìn xem Lâm Thần, lông mi của hắn mang theo điểm kim sắc, chăm chú ngó nhìn người lúc, nhìn phá lệ ôn nhu.

“Đây chẳng qua là tâm lý trị liệu sư thường dùng một loại phương pháp trị liệu, trợ giúp người đến chơi, thoát khỏi một chút quá phận

kinh khủng ký ức.” Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, tựa hồ có chút chịu không được cái này quá phận nhiệt tình ánh mắt, thế là yên lặng dờn ánh mắt.

Hình Tòng Liên không biết nên nói cái gì, đang trầm vấn lúc, còn tiện thể trị liệu tâm linh thương tích, cái này phục vụ cũng tựa hồ quá chu đáo điểm.

“Kia, người có hỏi ra cái gì sao?”

“Rất kỳ quái. Gây án người thật giống như đang cố ý chế tạo một loại nào đó không khí.” Lâm Thần như có điều suy nghĩ.

Nhà xác dưới giường tịch tịch sợ hãi, bên đường cửa hàng bên trong đột nhiên ngã xuống lão nhân, vòng treo rủ xuống chết gãy dựa thanh niên, đem tử vong mang cho người ta sợ hãi từng bước một bày biện ra tới...

“Đem Phó Hách gọi tới.” Giống như là nhớ ra cái gì đó máu chốt, Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 08: Quyền thế

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 08: Quyền thế

Tác giả: Trường Nhị

Phó Hách chạy đến thời điểm, Lâm Thần đang ngồi ở mình trong túc xá, chỉ choàng điều chăn mỏng, tóc còn không có làm.

Thầy Phó vừa mới bước vào băng lãnh trong phòng, trông thấy kia đồ bạch bốn vách tường, cùng lẻ loi trơ trọi bàn gỗ, liền nhin không được chạy đến bên giường, đối Lâm Thần: “Sur huynh, đây không phải người nên gốc địa phương.”

Lâm Thần nhìn hấn một cái, không nói gì.

“Người dọn đi cùng ta ở thôi!” Hấn rất vui sướng nói.

Lúc này, nhìn thầy Phó người lại đổi thành hình đội trưởng.

Mặc dù, Phó Hách không phải rất rõ ràng, vì sao Hình Tòng Liên muốn nhìn mình, nhưng làm nghiên tu tâm lý học nhiều năm chuyên gia, hấn rất rõ ràng địa, tại cái kia đạo trong ánh mắt, cảm nhận được không kiên nhẫn.

Đối thành càng thông tục dễ hiểu câu chính là: Người nha nói mò gì đầu!

Phó Hách tưởng rằng mình quấy rầy sư huynh suy nghĩ, cho nên hấn lập tức ngậm miệng, cũng không sợ trên mặt đất lạnh, rất ngoan ngoãn tại Lâm Thần trước mặt, ngồi trên mặt đất.

Lâm Thần không nói gì, Phó Hách một người suy nghĩ thật lâu, thử thăm dò mở miệng.

“Nói không chừng, căn bản không phải liên hoàn sát thủ?”

Lâm Thần gật gật đầu: “Không có chứng cứ cho thấy, những người này chết bởi mưu sát.”

Hấn dùng từ cẩn thận, ngồi ở một bên Hình Tòng Liên bỗng nhiên mở miệng: “Buổi sáng hôm nay, giám chứng khoa ra báo cáo, công viên vòng treo là bị người vì hư hao.”

Phó Hách dùng “Người làm sao không nói sớm” ánh mắt đáp lễ Hình Tông Liên, miệng đầy râu mép kéo căng bã đội trường cảnh sát hình sự thì rất vô tội: “Ta căn bản không có thời gian nói a.”

“Ăn mưu sát cùng không phải ăn mưu sát xen lẫn trong cùng một chỗ, cái này so đơn thuần liên hoàn mưu sát còn phức tạp người biết không?” Thầy Phó cả giận nói, “Kia công viên đất cát phụ cận kiểm tra ra cát trắng sao, nếu như xuất hiện cát trắng, liền có thể đem cái này mấy món bản án đặt chung một chỗ, liên hợp điều tra.”

“Thật ra không cần thiết.” Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng, cắt ngang hai người tranh luận.

“Cái gì không cần thiết?”

“Không cần thiết lớn phí tắc trở, tại đại khái niệm bên trong, tìm kiếm nhỏ khái niệm.”

“Người nói là cát?”

Lâm Thần gật gật đầu: “Đây là duy nhất có thể lấy đem tất cả vụ án liên hệ tới manh mối, không phải sao? Chúng ta tạm thời cho rằng, xác thực tồn tại dạng này liên hệ, như vậy, vấn đề xuất hiện...” Lâm Thần cúi đầu xuống, vuốt vuốt Phó Hách đầu: “Tại sao là cát?”

Lâm Thần hỏi, tại sao là cát.

Phó Hách nghĩ, con mẹ nó chứ nếu là biết, ta đã sớm phá án a.

Chính là tại Lâm Thần trước mặt, hấn cũng không dám lỗ mãng, chỉ có thể tìm kiếm một chút khả năng đáp án: “Cát, là có đặc thù mục đích đồ vật?”

“Ừm.” Lâm Thần gật gật đầu, cổ vũ Phó Hách nói tiếp.

“Trong Phật giáo, có ‘Hằng hà sa’, hoặc là ‘Một hạt cát một thế giới, một lá một Bồ Đề’ loại hình từ, nhưng người đã nói, tội phạm sử dụng cát, rất đặc biệt, là sa bàn trong trò chơi hạt cát, cho nên...”

“Cho nên, chúng ta rất khó phân tích ra, những hạt cát này, đến cùng đại biểu cái gì?” Lâm Thần giống như là xem thấu Phó Hách suy nghĩ, tiếp lời nói.

“Kia, chỉ nói sa bàn trò chơi này trước kia lão sư không phải đơn giản giới thiệu cho chúng ta qua, sa bàn liệu pháp chính là tại hạt cát bên trên tự do bày ra nhân vật, lấy phản ứng tiềm thức tâm lý trạng thái... Chẳng lẽ lại, hung thủ là đang chơi trò chơi?” Phó Hách hỏi. Lâm Thần nhìn về phía Phó Hách, trong mắt là một vòng tán thưởng. Hấn từ trên giường đứng dậy, đẩy ra trong phòng một cái cửa phòng

đóng chặt.

Nương theo lấy từ từ mở ra cửa gỗ, một trương to lớn màu xanh da trời sa bàn, chậm rãi lộ ra toàn cảnh.

Biển cát mênh mông, phẳng phất tại toàn bộ không gian bên trong mở ra một cái thế giới mới, những cái kia tinh tế tỉ mỉ, trắng noãn hoặc cao hoặc thấp đồng cát, chỉ làm cho người cảm thấy mênh mông vô ngần.

Mà ở một bên trên giá gỗ, bày biện rờng rã một mặt tường bỏ túi đồ chơi.

Có các thức tiểu nhân, hơi co lại thường ngày vật dụng, chiếu lấp lánh người mẫu xe hơi...

Phó Hách cùng Hình Tông Liên đứng ở bên cạnh, chỉ cảm thấy tự thân thoáng chốc nhỏ bé.

“Người còn nhớ rõ hung thủ tại thi thể bên cạnh đặt vào hạt cát không?” Lâm Thần hỏi.

Hình Tông Liên đoạt tại Phó Hách phía trước chen vào phòng, thế là rất tự nhiên bị Lâm Thần hỏi.

“Đương nhiên nhớ kỹ.”

“Chúng ta luôn luôn tại phòng đoán hung thủ xuất phát từ cái mục đích gì, muốn thả hạ những cái kia hạt cát, nhưng kỳ thật, trái lại nghĩ, chúng ta cũng có thể từ hành vi của hắn, suy đoán ra tâm lý của hắn trạng thái.”

Lâm Thần từ trên giá gỗ lấy ra một cái tiểu nhân, bỏ vào sa bàn bên trong: “Nếu như, hắn đem thành thị xem như mình sa bàn trò chơi, sau đó tại trong lúc lơ đãng bày xuống hắn đồ chơi, như vậy, từ sa bàn liệu pháp lý luận, chúng ta cũng đẩy ngược ra, bản thân của hắn tâm lý trạng thái.”

“Cho nên, hắn làm càng nhiều, liền càng đem mình từng bước một bạo lộ ra?”

Lâm Thần không có trả lời, ngược lại dùng tay, đem sa bàn bên trong cát trắng đẩy ra.

Thế là tại mênh mông trong biển cát, lộ ra một cái cự đại màu lam trống rỗng: “Đầu tiên, phạm án khoảng cách, vô luận thời gian hoặc là không gian, đều cách xa nhau rất xa, đồng thời không có bất kỳ cái gì quy luật. Hắn cho ta tin tức, là ‘Trống rỗng’ .”

Hắn nói, lại tại sa bàn bên trên, tách ra cực xa phân biệt bày xuống có ngoài hai người ngẫu đồ chơi, “Tiếp theo, nếu như hành vi vô tự, như vậy hẳn tất nhiên đã mất đi có trợ giúp lực lượng, bởi vậy nội tâm hỗn loạn.”

Lâm Thần cũng không đi quản sau lưng hai người biểu lộ, mà là nắm lên một thanh cát, cát mịn bay lả tả rơi xuống, có chút, trôi dạt đến đồ chơi trên thân: “Cuối cùng...” Lâm Thần chậm rãi khái miệng: “Là tử vong.”

“Cái gì tử vong?” Hình Tòng Liên cùng Phó Hách trầm miệng một lời hỏi.

Lâm Thần không có trả lời ngay vấn đề này, chỉ là thấp giọng nói:

“Tử vong là cái chật hẹp mà rộng rãi khái niệm, nhưng không hề nghi ngờ, tại bệnh viện dưới giường bệnh, hay là tại đầu kia trên đường dài, cùng trong công viên nhỏ, đều có một loại tử vong không khí, kia là hung thủ tận lực kiến tạo không khí, hẳn muốn cho mọi người đối tử vong sợ hãi cùng run rẩy, loại này liên quan tới tử vong không khí, là dần dần phóng đại lại dần dần mãnh liệt... Chính vì vậy, cũng có thể phỏng đoán...”

“Phỏng đoán cái gì?”

“Nếu như là để ta tới đối với hắn sa bàn trò chơi tiến hành phân tích, ta sẽ phỏng đoán, hắn trong tiềm thức, nên cực độ sợ hãi cái chết, có lẽ hắn chí thân qua đời, lại có lẽ hắn trải qua đồ sát, tóm lại tử vong từng cho hắn mang đến qua cực đoan thống khổ...” Lâm Thần nói xong, nhẹ nhàng địa, sai ứng phó.

Rất thần kỳ, rất cổ quái, rất quỷ dị...

Đây là Hình Tòng Liên nghe từ đầu đến cuối sau tất cả cảm giác, Lâm Thần chỉ là loay hoay mấy lần hạt cát, liền làm ra một hệ liệt suy đoán, từ lý trí đi lên nói, Lâm Thần nói đến mỗi một câu nói, đều quá mức huyền ảo, thậm chí đối phá án không có bất kỳ cái gì trực tiếp thôi động tác dụng.

Nhưng từ không phải lý tính góc độ tới nói, hắn tựa hồ cảm thấy, Lâm Thần mỗi câu nói đều rất có đạo lý.

Vấn đề mấu chốt là, hắn vậy mà tin.

Lại là một ngày gần chạng vạng tối lúc, cách chợ thức ăn phát sinh chém người án, cũng có điều 48 giờ.

Bởi vì một đêm không ngủ, lại hao phí quá nhiều tâm lực, Lâm Thần tựa hồ cực kỳ rã rời, hắt đổ kiện quần áo khô, liền nằm trên giường rơi vào giấc ngủ đi.

Thầy Phó còn muốn nhiều bồi bồi sư huynh, lại bị Hình Tông Liên kéo lấy cùng rời đi.

Thật ra, Hình Tông Liên cũng không rất muốn đi.

Nhưng mà hắn đã chống cự kết thúc dài một buổi chiều đoạt mệnh liên hoàn call, gần lúc tan việc, không quay lại cực cảnh sát thật liền rốt cuộc đừng nghĩ trở về.

... --

Lão cục trưởng vẫn tại trong văn phòng uống trà.

Gặp thuộc hạ phong trần mệt mỏi chạy về, hắn trước ra hiệu đối phương từ tế đóng cửa, sau đó lại mời đối phương ngồi xuống.

Hình Tông Liên vừa trở về, cũng không kịp từ cấp dưới kia nghe ngóng tình thế, đành phải nhìn chăm chăm lãnh đạo mặt, ý đồ từ tấm kia da mặt nếp uốn, đỉnh đầu bóng loáng trên mặt, tìm ra dấu vết để lại.

“Nghe nói người mang Lâm Thần đi bệnh viện rồi?” Lão cục trưởng nhấp một ngụm trà, hỏi.

“Đúng đấy, đi.” Hình Tông Liên rất tùy ý nói.

Cục trưởng mắt nhìn đại mã kim đao ngồi ở trên ghế sa lon, mà còn toàn không biết hối cải thuộc hạ, đơn giản giận không chỗ phát tiết.

“Ta buổi sáng đã nói với người như thế nào!”

“Người nói đừng cho hắn tham dự vụ án điều tra.”

“Vậy người vì cái gì không nghe?”

“Bởi vì người lý do, không thuyết phục được ta à, cũng bởi vì sợ hãi người khác báo cáo?” Hình Tông Liên hít mũi một cái, từ trong túi quần móc ra hộp thuốc lá, nhưng mà bởi vì mưa to, chính hợp thuốc lá đều đã ướt đẫm, hắn trở nên có chút nổi nóng: “Loại này báo cáo ta mỗi ngày đều có thể thu đến một xấp, bởi vì có người không cho Lâm Thần tham dự điều tra, chúng ta liền nghe bảo, đây là ở đâu ra hắc ác thế lực?”

“Quan hắc ác thế lực thí sự!”

“Vậy người nói cho ta là lãnh đạo nào đánh chào hỏi, ta cũng viết tố giác tin vạch trần hắn đi?”

“Đội ngũ chúng ta thuần khiết tính là người chất vấn được sao?”

“Đó là ai a, diễn cái nào ra, tổng giám đốc cuồng bá khốc huyền túm?” Hình Tòng Liên lau lau miệng đầy râu mép, cười hỏi.

“Con mẹ nó người dựa vào cái gì đi quấy rầy người ta sinh hoạt!” Cục trưởng tựa hồ rất cuộc nhin không được Hình Tòng Liên, bỗng nhiên đập bàn: “Người biết đó là ai sao, người cái gì cũng không biết!”

Hình Tòng Liên bị lập tức, rống phải không biết nên như thế nào cãi lại.

Đúng vậy a, hấn cùng Lâm Thần rõ ràng mới nhận biết cũng có điều hơn một ngày, Lâm Thần lại trầm mặc kiệm lời, bọn hấn nói tới toàn bộ nói cộng lại, cũng chưa tròn trăm câu.

Ngay cả Phó Hách đều so với hấn hiểu rõ Lâm Thần rất nhiều, từ bất luận cái gì góc độ xem ra, hấn tại Lâm Thần, bất quá là nửa cái người xa lạ.

Nghĩ tới đây, Hình Tòng Liên rất chân thành địa, nhìn xem lãnh đạo của mình, hỏi: “Vậy hấn cố sự, ngài có thể nói cho ta biết không?”

Cục trưởng chinh lăng.

Nhìn xem thuộc hạ chân thành, lại tràn ngập mong đợi, thậm chí mang theo một chút ánh mắt ưu thương, hấn quơ lấy chén trà, ực mạnh một ngụm, mới khắc chế, muốn kể chuyện suy nghĩ.

“Người không phải cùng Lâm Thần quan hệ rất tốt sao.” Cục trưởng cười cười, “Tự mình đi hỏi hấn a.”

Làm người cực độ muốn biết chuyện nào đó, nhưng dù sao có người đối với cái này giữ kín như bưng, cái loại cảm giác này nhất là phát điên.

Hình Tòng Liên vuốt vuốt tóc, tức giận đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Tay của hấn khoác lên tay cầm cái cửa bên trên, phía sau bỗng nhiên truyền đến lão cục trưởng thanh âm: “Nghe qua Trần thị tập đoàn sao?”

“Làm bất động sản cái kia, giống như rất có tiền?”

“Không phải rất có tiền, mà là phi thường có tiền.”

“Chính là bọn hấn nhìn chăm chăm Lâm Thần không thả?”

“Đúng, Trần thị tổng giám đốc, phi thường khó chơi.”

“Có tiền không dậy nổi sao, nhà ta cũng có tiền a.” Tóc rối bời tuổi trẻ cảnh sát hình sự, rất lơ đãng nói

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 09: Rốt cục

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 09: Rốt cục

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần là bị gõ cửa sổ âm thanh đánh thức.

Ngoài cửa sổ đứng đầy vị người mặc kiện màu vàng áo tơ nhân viên quét dọn dì, hấn đứng dậy, mở cửa sổ, chỉ nghe dì trung khí mùi phần.

“Tiểu Lâm a, Yến Thanh công cụ phòng chìa khoá người có sao?”

Lâm Thần có chút nhú mày, hấn lắc đầu, giống như là cũng không hoàn toàn thanh tỉnh: “Hôm nay không phải toàn trường nghỉ học sao?”

“Trường học nghỉ học không, lão bản của chúng ta lại không cho chúng ta nghỉ.” Dì chống đem dài cây chổi, “Chúng ta số khổ a.”

Lâm Thần nhạy cảm phát giác được nơi đây dị thường, thế là hấn hỏi: “Là ai mời ngài tới hỏi ta, tại Yến Thanh công cụ phòng chìa khoá?”

“Úc u, các người quan hệ tốt như vậy.” Dì cười nhẹ nhàng địa, nhìn thấy đẹp mắt người trẻ tuổi, già đám a di luôn luôn nhiều trêu chọc vài câu cũng tốt: “Nàng từ chức nha, chìa khoá không trả, người nào không biết, nàng bình thường cũng không có việc gì toàn hướng người cái này chạy a, có phải hay không lưu cho người nha?”

Già dì còn tại líu lo không ngừng, Lâm Thần chợt có dự cảm không tốt.

Tại Yến Thanh từ chức, nhưng không có trả lại công cụ phòng chìa khoá?

Nếu như nàng đảm bảo chìa khoá, lại không trả về chìa khoá, như vậy tất nhiên có người sẽ tìm chìa khoá, nếu như tìm không thấy chìa khoá, hậu cần khoa sẽ đi phá cửa.

Như vậy, phía sau cửa, lại là cái gì chứ?

“Chìa khoá có thể là ở ta nơi này, nhưng ta phải tìm xem, xin ngài đi trước quét dọn nơi khác, có thể chứ.” Lâm Thần khẽ khom người, đúng a di lễ phép nói, nói xong, hần liền quay người trở lại bên giường, cầm điện thoại bấm Hình Tòng Liên điện thoại, Hình Tòng Liên lúc chạy đến, Lâm Thần chính một thân một mình, tựa ở tầng hầm cửa vào.

Gặp Hình Tòng Liên đi theo phía sau giám chứng khoa nhân viên cảnh sát cùng pháp y, hần gật gật đầu, đứng thẳng người.

Trong thang lầu chỉ sáng lên ngọn mờ nhạt đèn, nổi bật lên hần sắc mặt u ám, thậm chí là có chút bị thương.

Làm hình sự trinh sát nhân viên, Hình Tòng Liên đương nhiên có thể nghe được trong không khí dị thường mùi huyết tinh, hần sắc mặt âm đạm, đeo lên găng tay, mở ra tầng hầm đại môn.

Trong tầng hầm ngầm không có đèn sáng, nhưng mà mùi máu tanh nồng đậm, lại làm cho tất cả mọi người vì đó cứng lại.

Quen xử lý hiện trường cảnh sát hình sự, đã theo điều lệ cản lên cảnh giới tuyến, tầng hầm đèn, cảnh sát mang tới đèn chiếu sáng đều sáng lên, ánh đèn chói mắt, hắc ám tầng hầm thoáng chốc tựa như ban ngày.

Tổn hại bàn học, cũ nát giường chiếu, còn có lẻ tẻ sách giáo khoa, trong tầng hầm ngầm mỗi một kiện vật phẩm, đều bị bắt đèn chiếu lên sáng tỏ rõ ràng, thậm chí ngay cả tro bụi đều bị bật kín một tầng ánh quang.

Mà tại toàn bộ không gian cuối cùng, là phiến bị giam lên, màu đen cửa gỗ.

Có nhân viên cảnh sát tìm đến vạn có thể chìa khoá, xin chỉ thị Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên mắt nhìn Lâm Thần, thẳng tiếp nhận chìa khoá, đi đến đen sắc cửa gỗ trước.

Mở cửa, là rất đơn giản sự tình, chìa khoá cắm vào lỗ khóa, nhẹ nhàng thay đổi, cùm cụp một tiếng, cửa rất liền được mở ra.

Hình Tòng Liên lại cảm thấy, giống như thế gian rất khó có so đây càng gian nan đáng chát chuyện.

Máu hương vị, thuận khe cửa, phiêu tán ra,

Tay của hần, khoác lên trên ván cửa, lại nhìn mắt Lâm Thần, nói: “Ta thậm chí cần hoài nghi, người chính là hung thủ.”

Đèn pin bắn ra cường quang, chiếu sáng cả gian phòng, bên trong tràn cảnh làm cho người toàn thân run rẩy.

Tại nhỏ hẹp công cụ trong phòng, từ trên xuống dưới chất đồng nước cờ không rõ công cụ, đồ lau nhà, tu bổ hoa mộc lớn cắt, cuốc, đứt gãy thực vật rễ cây, đủ loại tạp vật tương hổ xếp, hình thành dơ bẩn mà nồng đậm màu đen bối cảnh. Tại Yến Thanh đỏ thân trần thể, ngồi xổm ở góc tường, trên người nàng có đốm không hết tinh mịn vết thương, máu tươi phun ra tại gian phòng mỗi một góc, giống như vô số tinh hồng con giun ngay tại leo lên, hút ăn sinh mệnh tất cả nhiệt lượng.

Mà tại bên tay nàng, là một thanh học sinh bút chì trong hộp thường gặp tiểu đao, chuôi đao là lam nhạt nhan sắc, trên lưỡi đao tràn đầy ngưng kết máu tươi.

Dù là nhìn quen hung án hiện trường nhân viên cảnh sát, cũng không ít người chịu không được như thế máu tanh tràn diện, hiện trường rất yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Trước hết nhất vang lên, là nhanh cửa tiếng tạch tạch, đèn flash thứ tự sáng lên, giám chứng khoa nhân viên cảnh sát ngồi xổm người xuống, quay chụp khác biệt góc độ hiện trường ảnh chụp.

Sau đó pháp y đi vào trận, vào khoảng Yến Thanh để nằm ngang, động tác có nói không ra chậm chạp trang trọng.

Không có người nói chuyện.

Ngay tại ở Yến Thanh nằm xuống sát na, nàng cứng ngắc giữa kẽ tay sương hạ một thanh cát mịn.

Một thanh trắng nõn, tinh tế tỉ mỉ, giống vô số nha trùng, chen chúc mà ra cát.

Hình Tông Liên một phát bắt được Lâm Thần, đem người lôi ra tầng hầm.

Bão trời luôn luôn rất cổ quái, mưa to chẳng biết lúc nào ngừng, trời thấp đủ cho phảng phất sau một khắc liền muốn rơi xuống.

Hình Tông Liên đem Lâm Thần đặt tại trên ghế dài, phía sau là tươi tốt nhãn thơm.

Hắn từ xe rương phía sau cầm nước khoáng, nhét vào Lâm Thần trên tay, sau đó thẳng ở một bên ngồi xuống.

Làm cảnh sát hình sự, hắn biết rõ, có thể dự báo sinh tử, ngoại trừ thần minh, liền chỉ có hung thủ cùng người biết chuyện, nhưng hắn

lại rất vững tin, Lâm Thần cũng không phải là hung thủ, như vậy, vấn đề xuất hiện: Lâm Thần đến tột cùng tại những sự tình này kiện bên trong, đóng vai lấy nhân vật như thế nào.

“Ta không phải hung thủ.” Lâm Thần vắn ra nắp bình, rất chân thành lại rất thản nhiên nói.

Có rất ít người có thể đối mặt chất vấn, giải thích được như thế ngay thẳng.

“Công viên vụ án phát sinh lúc, người tại cục cảnh sát, người đương nhiên không phải hung thủ.” Hình Tòng Liên nói.

“Nếu như người tin ta, như vậy tại Yến Thanh, cũng không phải hung thủ.” Lâm Thần ngửa đầu, uống một hớp nước.

Đây là Lâm Thần lần thứ hai nói, nếu như người tin ta. Hình Tòng Liên nghĩ, ta đương nhiên hay là tin người.

Nhưng có mấy lời không cách nào nói ra miệng, có một số việc, lại nhất định phải hỏi rõ ràng

“Vì cái gì?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Còn nhớ rõ lá thư này sao?”

“Ừm.”

“Nàng nói, ‘Cục cục, ta rất cục có thể bình tĩnh đối mặt tử vong’, ta... Rất cục...” Lâm Thần nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên, ánh mắt băng lãnh, “Ngẫm lại xem, người chừng nào thì sẽ dùng dạng này từ?”

“Ta rất cục ăn vào tôm, ta rất cục uống bia đá...” Hình Tòng Liên thành thật trả lời.

“Đây là cho thấy một loại đã hoàn thành hoặc sắp hoàn thành trạng thái, bao hàm cục độ bức thiết cảm xúc.”

Hình Tòng Liên gật gật đầu, tỏ ra là đã hiểu Lâm Thần ý tứ.

Nhưng coi như tại Yến Thanh tại viết xuống lá thư này lúc, đã quyết định chịu chết, lại không có nghĩa là, tại Yến Thanh cũng không phải là hủy hoại vòng treo, giết chết rèn luyện thanh niên hung thủ.

Hai cái này ở giữa, không có tất nhiên Logic liên hệ.

Hình Tòng Liên dừng một chút, đột nhiên nghĩ đến trong đó một loại khả năng tính: “Tại Yến Thanh có phải hay không là bị buộc?”

Lâm Thần lắc đầu: “Nàng tất cả lời nói, đều dùng chính là ngôi thứ nhất, nói rõ nàng tại viết xuống phong thư này lúc, bản thân ý thức rất mãnh liệt...” Lâm Thần ngữ điệu khó được ôn nhu, giống như là

trong ngực niệm cái gì, “Nàng trước đó cũng cho ta viết qua một chút tin, cùng nàng trước khi chết lá thư này kiểu chữ, cũng không có khác nhau, người biết, nếu như tại Yến Thanh là thụ bức hiếp, như vậy nàng tâm tình chấp chờn mãnh liệt, viết xuống chữ, cũng nhất định bút pháp run rẩy kiểu chữ lộn xộn, nhưng mà, ta nhưng không có phát hiện điểm ấy.”

Hình Tòng Liên gãi gãi rối bời tóc: “Cô nương này đến cùng đang suy nghĩ gì, nàng viết ra đồ vật đều như thể lạnh không?”

“Ta chỉ nhìn qua trong đó một chút tin, còn lại, ta nghĩ hẳn là có thể coi như người chết di vật, giao cho cảnh sát đi.”

Lâm Thần có chút thương cảm.

Tại đem những cái kia tin thu thập lại lúc, hẳn thật ra chưa hề nghĩ tới, có một ngày nên xử lý như thế nào những vật này.

Có lẽ ngày nào, hẳn từ đi trường học công việc, cũng sẽ không mang theo những này thư tín đi xa, nhưng đem một nữ hài tất cả tâm tư giao cho cảnh sát, hiển nhiên là nhất làm cho người thương cảm kết cục.

Hắn trở lại ký túc xá thủ tín, ký túc xá trước, có người đang chờ.

Kia là ba cái Âu phục giày da nam nhân.

Bọn hắn quần áo chỉnh tề, khuôn mặt trang nghiêm, thậm chí giày da, đều sáng bóng cẩn thận tỉ mỉ.

Trong đó hai người, Lâm Thần đều từng tại thị ba tiểu nhân tuyên truyền cột bên trong gặp qua, kia là hiệu trưởng trường học cùng một vị ban giám đốc thành viên, mà đổi thành một vị, thì là Lâm Thần nhận biết thật lâu người.

Rất nhiều lần, tại dân túc bên trong, trong phòng nhỏ, Lâm Thần bị tiếng đập cửa bưng tỉnh, đứng tại cổng người, chính là vị này.

“Quản gia đại nhân, chào ngài.” Lâm Thần tại mình nhỏ ký túc xá dừng đứng lại, khẽ khom người, hướng đứng tại trước nhất vị kia nam tử cao gầy hành lễ.

Ở niên đại này, có thể mời quản gia, tất nhiên là kẻ có tiền.

Mà có thể mời được một vị tóc bạc trắng, khí chất cao quý quản gia, tất nhiên là đỉnh cấp kẻ có tiền.

Bởi vậy, đương thế này một vị nhà có tiền quản gia, đứng tại có chút cũ nát trường học cùng đơn giản quá mức ký túc xá lúc trước, lộ ra như thế không hợp nhau.

Giống như là bị tro bụi hắc đến, lại giống là trong phim ảnh tất cả nhân vật phản diện mở miệng lúc trước dạng, Trần Bình nhẹ nhàng ho một tiếng.

Hắn cúi đầu, có chút từ trên cao nhìn xuống, nhìn qua trước mặt người trẻ tuổi.

Hắn thật ra rất thường thức Lâm Thần.

Nói như thế nào đây, làm Trần gia lão quản gia, hắn hiểu rõ quá nhiều bí ẩn, hắn biết rõ người trẻ tuổi này đã từng làm cái gì, lại rất rõ ràng, chủ nhân của mình như thế nào một cái cố chấp cuồng.

Thật giống như cuồng phong cùng tại gió lớn ào ạt hạ hạ sinh trường cỏ rác, có thể tại vô tận áp bách dưới, thần nhiên sinh tồn người trẻ tuổi, luôn luôn đáng giá tôn kính.

Nhưng hắn rất chuyên nghiệp, Trần gia hàng năm cho hắn tương đương với bất kỳ một cái nào xí nghiệp cao quản đích lương hàng năm, hắn tồn tại, chính là thay các chủ nhân, giải quyết đủ loại phiền phức, đương nhiên, cũng bao quát tìm phiền toái.

Cho nên hắn lái xe mấy trăm công lý, đuổi tới Hoàn Cảnh, tìm được Trần gia ngay tại chỗ quan hệ, lại trần trọc tìm tới thành phố Hoàn Cảnh ba tiểu nhân đồng sự, đề một cái yêu cầu.

Trần gia xách yêu cầu, có rất ít người có thể cự tuyệt, làm sao hưởng, chỉ là như thế không có ý nghĩa một cái yêu cầu.

Đuổi việc trường học một vị nào đó tức quản.

Thật ra, chuyện nhỏ này, vốn không dùng hiệu trưởng trường học cùng đồng sự ra mặt.

Hắn thậm chí không cần thiết, cùng Lâm Thần gặp được cái này một mặt.

Nhưng rất khéo chính là, khi hắn muốn cáo từ lúc, có người vội vã đẩy ra phòng hiệu trưởng.

Người kia nói, trong trường học phát hiện một cỗ thi thể, là cái gọi là Lâm Thần tức quản báo cảnh sát.

“Lâm Thần có đúng không, người bị khai trừ.” Hiệu trưởng ngẩng cao lên đầu, nói với Lâm Thần.

“Vì cái gì?” Lâm Thần mắt nhìn cao quý quản gia cùng cao ngạo hiệu trưởng.

“Nhìn xem người đem ký túc xá làm thành cái gì ô yên chướng khí bộ dáng, lầu ký túc xá bên trong cất giấu thi thể, không phải người

túc quản trách nhiệm sao, người nhìn người đem cảnh sát đều đưa tới!” Hiệu trưởng giọng rất lớn, dùng sức rống người thời điểm, cả tòa lâu đều có thể nghe thấy.

“Ồ, tốt.”

Tiếng rống dư âm lượn lờ, một đạo thanh thủy nhạt nhẽo thanh âm, liền ngay sau đó vang lên.

Hiệu trưởng có chút chinh lảng, không nghĩ tới, tuổi trẻ túc quản vậy mà như vậy dứt khoát đồng ý, quá mức lơ đãng cũng quá mức hời hợt.

Ngay tại hần nghĩ đáp lại lúc, phía sau hần, lại truyền tới một đạo khác càng thêm hời hợt càng thêm lơ đãng thanh âm.

“Hiệu trưởng a ~ xin hỏi ngài là đối với chúng ta cảnh sát công việc, có cái gì bất mãn sao?”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 10: Tử vong

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 1: Một hạt cát – Chương 10: Tử vong

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tông Liên nhìn qua, không hề giống cái người đứng đắn.

Đầu hấn phát lộn xộn, râu ria xồm xoàm, bởi vì hôm nay cùng Lâm Thần thường phục xuất hành, hấn còn mặc trước kia dính đầy nước bùn bạch t, phối hợp không chút nào giảng liền quần bãi biển cùng dép lười, lộ ra phi thường nghèo kiết hủ lậu.

Bởi vậy, dù là hấn lộ ra cảnh quan chứng, tại thị ba tiểu giáo mở to mắt bên trong, hấn cũng bất quá là cái lính cảnh sát.

Hấn xác thực, cũng chỉ là cái lính cảnh sát.

“Vị này cảnh sát, trường học của chúng ta nội bộ sự vật, giống như cùng ngài không có quan hệ à?” Hiệu trưởng nâng cao bụng, nhìn qua từ đằng xa mà đến cảnh sát.

“Đó là đương nhiên.”

Hình Tông Liên đi rất chậm, khi hấn đi đến Lâm Thần bên người lúc, vừa móc ra thuốc lá nhét vào miệng bên trong.

“Vậy xin hỏi ngài vì cái gì không ở đây hiện trường tra án?”

Mặc dù Hình Tông Liên một bộ lão tử yêu đi đi đâu cái nào liên quan gì đến người biểu lộ, hay là rất nghiêm túc trả lời: “Ta tới lấy vật chứng.” Hấn nói, giống như là cố nén cái gì khó chịu, lại đem miệng bên trong thuốc lá, một lần nữa nhét về hộp thuốc lá.

“Vậy ngài là có ý gì?”

“Ta chỉ là vừa mới nghe hiệu trưởng ngài tựa hồ đối với cảnh sát chúng ta tra án có bất mãn, cho nên tới hỏi một chút.”

Hình Tông Liên cùng Lâm Thần nằm cạnh rất gần, hấn vóc dáng cao lớn, nhìn qua rất như là muốn thay tiểu đệ xuất khí lão đại ca.

“Thật có lỗi thật có lỗi, ta vừa còn tưởng rằng, ngài đây là muốn nhúng tay trường học của chúng ta nội bộ đuổi việc nhân viên sự tình đấy” hiệu trưởng ngữ điệu cổ quái, càng giống là tại chỗ Hình

Tòng Liên, hần chỉ vào Lâm Thần, còn nói: “Vị này túc quản viên là cộng tác viên, nhưng phân phát phí ta cũng sẽ cho đủ, cho nên, thật cũng không nhọc đến ngài phí tâm.”

Hình Tòng Liên không nói gì, nàng đang tự hỏi rất vấn đề nghiêm túc.

Làm cảnh sát, hần có quá nhiều mặt thức có thể vì khó nhân viên nhà trường, nhẹ nhõm bảo trụ Lâm Thần công việc.

Trên thực tế, tại tới này trước đó, hần cũng nghĩ qua rất nhiều rất nhiều loại phương thức, thay Lâm Thần ra mặt, song khi Lâm Thần thật gặp được phiền phức lúc, hần chợt phát hiện, mình là cảnh sát. Bởi vì hần là cảnh sát, hần nghĩ những phương pháp kia, hần đều không cách nào dùng.

Sự thật này, rất làm cho người khác biệt khuất.

Hình Tòng Liên suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, hần rất phiền muộn hướng phải liếc đi, nói với Lâm Thần: “Ta xác thực nhúng tay không được.”

Lâm Thần giống như là rất rõ ràng Hình Tòng Liên tâm tình, gật gật đầu, tựa hồ trấn an: “Ta minh bạch.”

“Vậy chúng ta thu dọn đồ đạc?”

“Được.”

Đối thoại vô cùng đơn giản, đơn giản khiến cống ba vị âu phục nhân sĩ cảm thấy xấu hổ.

Sau đó, Hình Tòng Liên làm khiến ở đây ba người, càng cảm thấy lúng túng sự tình.

Hần giơ bàn tay lên, hướng một bên phẩy phẩy, đối ba người nói: “Kia, phiền phức các ngài, nhường một chút?”

Trần Bình không hề động, hần một mực tại nhìn Hình Tòng Liên.

Tại người khác tin tức truyền đến bên trong, Lâm Thần bên người xác thực có cảnh sát, kia là Hoàn Cảnh hình sự trinh sát đại đội đội trưởng.

Lâm Thần chọn lựa bằng hữu, nhất quán bắt bẻ, cho nên Trần Bình rất chân thành đang quan sát Hình Tòng Liên, từ hần lười biếng quần áo nhìn thấy hần râu ria xồm xoàm khuôn mặt, duy chỉ có hấp dẫn Trần Bình chú ý, là cặp mắt kia.

Cặp mắt kia rất xinh đẹp rất giảo hoạt rất thông minh, vấn đề máu chốt là, cặp mắt kia, phi thường sạch sẽ.

Nên như thế nào hình dung loại này sạch sẽ đấy
Thí dụ như, Lâm Thần ánh mắt cũng phi thường sạch sẽ, giống như
nhai bên trên tuyết hay là tuyết hóa thành nước, mát lạnh lạnh buốt,
kêu người có khi thậm chí không dám cùng hắn đối mặt; như vậy vị
này cảnh sát ánh mắt, lại rộng lớn thâm thúy, chính là bởi vì thế này,
rất sạch sẽ về sau, tất nhiên tăng thêm mặt khác ba chữ: Nhìn không
thấu.

Mặc dù nhìn không thấu, nhưng làm đình cấp nhà có tiền quản gia,
Trần Bình nhận thức đến một đầu chân lý.

Tại tiền tài trước mặt, cứng hơn nữa xương, đều sẽ bị nện mềm.
Thế là, Trần Bình móc ra danh thiếp gấp, hoa mỹ kim loại hộp mở ra
chấm dứt bên trên, hắn rút ra một trương danh thiếp, kêu một tiếng:
“Hình đội trưởng.”

Lúc này, Hình Tông Liên đã sớm mang theo Lâm Thần chen vào
phòng, nghe được phía sau có người gọi hắn, hắn không có quay
đầu, ngược lại hỏi Lâm Thần: “Ta không tiếp lời, có phải hay không
không tốt lắm?”

“Giống như, xác thực không tốt.”

“Đáng chết điều lệ.” Hình Tông Liên lẩm bẩm, quay đầu lại, trên mặt
mạnh kéo ra tiểu dung, hỏi: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ta có gì có thể
trợ giúp ngài sao?”

“Bỉ nhân là Trần gia quản gia, nghe qua hình đội trưởng đại danh,
muốn cùng ngài đàm trao đổi một ít chuyện, đây là danh thiếp của
ta.”

Trần Bình đưa ra ám kim ép hoa trang giấy, nâng tại giữa không
trung.

Đối diện chậm chạp không có tiếp nhận.

Hình Tông Liên sờ lấy râu ria, lại hỏi Lâm Thần: “Hắn đây là tại
hướng ta đút lót?”

“Người nói quá lớn tiếng.”

“Đương nhiên còn lớn tiếng hơn một chút, nếu không người khác
hiểu lầm ta làm sao bây giờ?” Hình Tông Liên rất buồn rầu nói:

“Chúng ta cơ sở công chức, sợ nhất loại phiền toái này người biết
không?”

Hình Tông Liên một bộ ta rất thanh liêm đáng vẻ.

Lâm Thần tiếp tục gật đầu, biểu thị ra đã hiểu, hắt đi tới cửa, hướng ngoài cửa ba người khẽ khom người hành lễ, sau đó cho dù ai cũng không nghĩ tới, hắt lại tiện tay đem cửa đóng lại.

“Phiền phức giải quyết.” Hắt nói với Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên thoáng chốc ngây ngẩn cả người.

Một lát sau, trong phòng bộc phát ra tiếng cười. Lưu lại ngoài cửa ba người, lúng túng hai mặt nhìn nhau.

Đây là Hình Tòng Liên lần thứ hai đến Lâm Thần nhờ ký túc xá, đương nhiên, cũng hắt là là một lần cuối cùng.

Hắt leo đến gầm giường, tại Lâm Thần chỉ thị dưới, từ tấm kia giản dị giường cây dưới, chuyển ra một lớn thùng giấy.

“Người có thể tới nhà ta ở a, nhà ta địa phương thật lớn.” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng phui nhẹ trên cái rương mỏng xám, ra vẻ thoải mái mà, nhìn Lâm Thần một chút.

“Người không phải tới bắt tin, đã xảy ra chuyện gì?”

Hình Tòng Liên thờ dài, có cái thông biết lòng người bằng hữu, thật rất phiền phức.

“Hai chuyện.”

“Ừm?”

“Thứ nhất, tại Yến Thanh hắt là chết bởi tự sát. Thứ hai, chúng ta tại vừa rồi công cụ trong phòng, tìm ra một chút tiêm vào dùng thuốc.”

“Cái gì thuốc tiêm?”

“Bồn a-xê-tôn loại.”

“Thuốc kích thích?” Lâm Thần rất khó địa, nhíu mày: “Liều lượng cao thuốc kích thích, xác thực sẽ gây nên người tinh thần rối loạn, trước đó nổi điên chém người sập trái cây chủ, hắt là phục dụng cùng loại dược phẩm, cái này có thể nói phải thông, nhưng mà, phi thường kỳ quái...”

“Làm người cần gì mạnh mỗi lúc, đầu mỗi gì liền xuất hiện tại trước mặt người, đương nhiên rất kỳ quái.” Hình Tòng Liên ngồi trên mặt đất, lơ đãng nói.

Cùng người thông minh nói chuyện, xác thực thỉnh thoảng sẽ hữu tâm có linh tê cảm giác.

Lâm Thần cũng ở một bên ngồi xuống, hắt không nói gì, mà là mở ra trước mặt thùng giấy.

Hình Tòng Liên đã từng nghĩ tới, hẳn sẽ ở trong rương nhìn thấy rất nhiều tin, nhưng hẳn chưa hề nghĩ tới, sẽ thấy nhiều như vậy tin. Những cái kia tin, đem toàn bộ thùng giấy nhét tràn đầy, vừa mới mở ra, thậm chí có mấy phong còn bay xuống xuống tới.

Hình Tòng Liên nhìn trợn mắt hốc mồm.

Lâm Thần cũng không hề để ý cảnh sát biểu lộ, hẳn rất nhanh chóng, phân kiểm lấy trong rương thư tín, đem bên trong một chút tin lựa đi ra để dưới đất, một số khác thì một lần nữa nhét trong rương, cuối cùng, hẳn một lần nữa đem thùng giấy đóng kín, trên mặt đất thì nhiều hơn hơn mười phong đắp chính chính tề tề thư tín.

Từ đầu tới đuôi, không nói ra được nước chảy mây trôi, cấp tốc tinh tế.

“Bên trong những cái kia?” Hình Tòng Liên nỗ bĩu môi, hỏi dò.

“Người khác gửi tin.”

“Người cũng chưa có xem sao?”

“Không có.”

“Ai cho người viết nhiều như vậy tin a?” Hình Tòng Liên nói, luôn cảm giác mình ngữ khí quá Bất Quái.

“Chúng ta rất quen sao?”

“Giống như, cũng không rất thuộc a.” Hình Tòng Liên có chút ủy khuất nói.

“Vậy ta tại sao phải nói cho người biết?”

Hình Tòng Liên đơn giản không biết nên như thế nào nói tiếp, nhớ tới thầy Phó mới gặp lúc Lâm Thần chân chó thái độ, hẳn đành phải y dạng họa hồ lô, đem cái cầm gối lên trên cái rương, trông mong nhìn xem Lâm Thần.

Giống như là chịu không được con lai ngây thơ ánh mắt, Lâm Thần đành phải lần nữa nói bổ sung: “Đồng dạng, ta cùng những này gửi thư người cũng không quen, tại sao muốn nhìn chứ?”

“Giống như, rất có đạo lý a.” Hình Tòng Liên nói.

Trong phòng có chút tĩnh, ngoài phòng cũng không có tiếng mưa rơi. Lâm Thần mở ra một phong thư, cẩn thận đọc, đồng dạng, Hình Tòng Liên cũng đang nhìn tin.

Cùng Lâm Thần so sánh, hẳn đọc tốc độ cực nhanh, không bao lâu, liền đem tin đều xem xong, hẳn sờ lên đầy người nổi da gà, chỉ cảm thấy một trận ý lạnh từ sau lưng mà lên.

“Thật đáng sợ a.” Đem mấy phong thư hướng Lâm Thần kia đây: “Những này, thông thiên đều là đang giảng người thời điểm chết làm sao thống khổ.” Sau đó, hắn lại cầm lấy một phong, đem thư giấy run lên: “Cái này ai nói, ‘Cho ta đánh hài nhi, ta có thể đem bọn hắn biến thành người muốn bắt luận cái gì bộ dáng’ ?”

Lâm Thần buông xuống tin, nhìn xem Hình Tông Liên: “Kia là tâm lý học lưu phái bên trong hành vi chủ nghĩa điện cơ người Watson quan điểm.”

“Nói như vậy, tại Yến Thanh hay là cái nhà tâm lý học?” Hình Tông Liên sờ lên cằm bên trên màu nâu râu quai nón: “Như vậy nàng tại bên cạnh thi thể thả hạt cát, là bởi vì phòng người bên trong có sa bàn, nàng đặc địa đi nghiên cứu sa bàn trò chơi?”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt: “Nếu như nàng đem cả kiện sự tình trở thành một trận to lớn sa bàn trò chơi, như vậy, nàng rất rõ ràng là đem tử vong bày biện ra đến, bức bách chúng ta trực diện tử vong, nhưng tương tự, những hành vi này cũng bắn ra ra...”

“Bắn ra ra cái gì?”

“Nàng tiềm thức, cực độ sợ hãi cái chết.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

Hình Tông Liên bỗng nhiên ngẩng đầu, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì máu chốt: “Nhưng vấn đề là!”

“Nếu như nàng sợ hãi cái chết, lại là làm sao dám tự sát chứ?” Lâm Thần từ tốn nói

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 11: Thử một chút

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 11: Thử một chút

Tác giả: Trương Nhị

Không biết ai nói qua, hợp lý nhất, liền không hợp lý nhất.

Tại Yến Thanh xuất hiện tại ba lên hiện trường phát hiện án bên ngoài, nàng giết người, viết xuống di thư, sau đó tự sát, tại nàng tự sát trong phòng, lại phát hiện có thể chứng minh nàng là hung thủ chứng cứ.

Đây là hợp lý nhất vòng tròn.

Bởi vì hoàn mỹ, cho nên không hợp lý.

“Nhưng vấn đề ở chỗ, người không có chứng cứ.” Hình Tông Liên nói.

Người không có chứng cứ nói, tại Yến Thanh cực độ sợ hãi cái chết, cho nên nàng không dám tự sát, bởi vì nàng đã chết.

“Ta xác thực không có chứng cứ, ta thậm chí rất vững tin, nàng là tự sát chết.” Lâm Thần gầy lên trong tay giấy viết thư: “Ta chỉ là rất muốn biết, nàng là thế nào vượt qua bản năng, dùng dao ngăn cách cổ của mình quản.” Lâm Thần yên lặng một lát, giống như là đang tìm kiếm thích hợp câu nói, “Người luôn luôn sợ hãi cái chết, vô luận là tâm lý hay là sinh lý, nhân loại có cực độ phức tạp bản thân bảo hộ cơ chế. Như vậy, đột phá nhân tính, đột phá chướng ngại, chưa hề đều không đơn giản, trừ phi cái này phía sau, có cường đại động cơ chèo chống.”

“Muốn chết còn không đơn giản?” Hình Tông Liên buồn bực, “Có điều người nói như vậy, ta bỗng nhiên nghĩ đến... Vừa rồi pháp y nói, tại Yến Thanh vết thương trên người, có vấn đề.”

“Cái gì?”

“Trên người nàng sâu cạn không đồng nhất, cũ mới khác biệt, nàng hẳn là rất sớm đã bắt đầu tự mình hại mình hành vi, trước tiên ở một chút cũng không địa phương nguy hiểm lấy xuống vết thương nhỏ, sau đó, vết thương chậm rãi mở rộng tới cổ tay, bộ ngực cùng cổ phụ cận...” Hình Tòng Liên dừng một chút, “Cuối cùng, nàng dùng đao cắt mở cổ họng mình, nhưng này lúc, nàng cũng không lập tức tử vong, nàng còn giãy dụa lấy, thanh đao cắm vào trái tim.”

Hình Tòng Liên nói xong, vụng trộm mắt nhìn Lâm Thần.

Lâm Thần chỉ là cúi đầu, thấy không rõ trên mặt biểu lộ.

Trong phòng lâm vào khó nhẹn lặng im, sắc trời đã sắp lần nữa tối đen, rớt cục, hay là Hình Tòng Liên nhẹn không được, mở miệng lần nữa.

“Điều này nói rõ cái gì?” Hấn hỏi.

Lâm Thần bắt đầu thu thập trên đất giấy viết thư, đem những cái kia tin toàn bộ nhét hồi âm phong: “Điều này nói rõ, nàng quyết định đi chết, thái độ chi chăm chú, ý chí chi kiên quyết, tươi tỉnh tình gặp.”

Lâm Thần trả lời rất thẳng thắn rất ngay thẳng, bất kỳ cái gì một cái nhìn qua hiện trường người, đều sẽ đạt được kết luận như vậy.

Rất nhiều người tự sát, đều là bởi vì còn sống quá mức thống khổ, sinh không thể luyến, mà tại Yến Thanh thì giống như chỉ là đơn thuần luyến mộ cảm giác tử vong.

Nếu như nàng chỉ là bởi vì luyến mộ cảm giác tử vong mà nằm tại dưới thi thể mặt, mà đi giết người, tựa hồ, cũng hoàn toàn có thể nói thông.

Nhưng tất cả vấn đề, vẫn như cũ sẽ trở lại cuối cùng ba chữ kia bên trên.

Vì cái gì?

Lâm Thần lau mặt một cái, hấn xác thực nghĩ mãi mà không rõ vấn đề này.

“Người nói, người thời điểm chết, đến tột cùng là cảm giác gì?” Lâm Thần hít một hơi thật sâu, hỏi Hình Tòng Liên.

“Thử một chút chẳng phải sẽ biết?” Hình Tòng Liên cười giả dối.

... --

Từ xưa đến nay, mọi người đối tử vong luôn luôn giữ kín như bưng. Nó quá nguy hiểm quá kinh khủng, nó đại biểu sinh mệnh kết thúc, nhưng ngẫu nhiên, nó cũng tản ra mê người màu sắc, mê người tới

gần.

Hình Tòng Liên mang theo Lâm Thần, đứng tại đèn hoa mới lên bên lề đường.

Lúc này, gió cũng không lớn, trong mưa phùn, đèn đường đều mang mê ly vàng sáng.

Đúng lúc gặp tan tầm cao phong, ngã tư đường ngựa xe như nước, cỗ xe lôi cuốn nước mưa, gào thét mà qua, tiếng người, tiếng kèn, động cơ âm thanh, vô số thanh âm trồn xen một đoàn, làm cho người tê cả da đầu.

“Chuẩn bị sẵn sàng sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

Lâm Thần còn không có kịp phản ứng, liền bị một thanh níu lại, phi tốc phóng tới dòng xe cộ...

Góc áo của hắn vừa xẹt qua đèn trước, lui lại liền lại đụng tới đuôi xe, hết lần này tới lần khác Hình Tòng Liên khí lực to lớn, làm cho người không cách nào tránh thoát, hắn chỉ có thể bị kéo lấy vô ý thức xông về phía trước.

Bả vai đau nhức, chạy lại chưa đình chỉ, mỗi một bước cũng giống như đặt chân tử vong, trước một giây vừa xuyên qua mảnh này dòng xe cộ, sau một giây lại có một cái khác chiếc xe hơi nghiền ép đi lên. Bên tai oanh minh đủ để xé nát màng nhĩ. Phong thanh triệt tai, trong không khí giống có từng tương đại thủ, đem bọn hắn đẩy vào vực sâu.

Thả người vượt qua vành đai cách ly, Lâm Thần kém chút một đầu vừa ngã vào kia sắp xếp Tiểu Tùng cây bên trong.

Hình Tòng Liên đứng tại xe đạp trên đường thờ mạnh, còn nắm thật chặt Lâm Thần tay.

Tại phía sau hai người, rất nhiều lái xe càng không ngừng án lấy loa, cách hai người gần nhất chính là một cỗ xe Audi, lái xe hạ xuống cửa sổ xe, chửi ầm lên.

“Bảo bối, cảm giác thế nào?” Hình Tòng Liên cười đến rất xấu, tựa hồ không có bất kỳ cái gì sợ hãi.

Lâm Thần rút về tay, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Tòng Liên: “Ta hiện tại, rốt cục tin tưởng một sự kiện...”

“Chuyện gì?”

“Người thật sự có dị quốc huyết thống.”

... —

Làm chiến đấu chủng tộc hậu đại, Hình Tòng Liên đương nhiên da dày thịt béo, có cho dù hấn vô cùng cẩn thận, Lâm Thần hay là không thể tránh khỏi thụ thương, chân trái trầy da, thắt lưng thanh một khối lớn, đường đều có chút đi bất ổn.

Hai người về trường học lúc, tại Yến Thanh thi thể đã bị chử đi, Phó Hách cũng triệu tập đến đây.

Biết được Hình Tòng Liên vậy mà mang Lâm Thần đi tìm chết, thầy Phó ba chân bốn cẳng, nhảy lên một cái, quát hình đội trưởng rất nặng một cái.

Hình đội trưởng bị rút đến choáng váng, thầy Phó đánh xong người, liền mặc kệ hấn, ngược lại lôi kéo Lâm Thần tay, từ trên xuống dưới cẩn thận xem xét, ngôn ngữ cùng động tác đồng dạng mẹ chồng ma ma: “Sur huynh người về sau rời cái này loại người xa một chút...”

“Hấn không muốn sống, người có lại không có thể không muốn sống nữa a...”

“Muốn hay không đi trước bệnh viện a, ban đêm người vẫn là đi ta ngụ ở đâu đi, vạn nhất vết thương nhiễm trùng, ta còn có thể chiếu cố người...”

“Người ở trường học ký túc xá đem?” Hình Tòng Liên nghe xong lời này, rất dứt khoát vạch trần thầy Phó cái này giai cấp vô sản.

“Đơn nhân túc xá!”

“Có sư huynh của người đây là muốn dọn nhà, người kia nhỏ ký túc xá cũng không bỏ xuống được sư huynh của người lớn sa bàn đi.”

Phó Hách tính tình đơn thuần, cũng không có ý thức được vấn đề trong đó, hấn ngược lại xông Hình Tòng Liên ồn ào: “Người kia phòng cũng rất nhỏ thật sao!”

Hình Tòng Liên cười hì hì: “Có nhà ta có rất nhiều phòng ở a.”

“Người cái nào phòng ở?”

“Nhan gia ngõ hẻm a.”

Làm phần tử trí thức cao cấp, thầy Phó phi thường chán ghét loại này thuần hơi tiền đối thoại. Chỉ là, người làm công tác văn hoá vẫn như cũ cố chấp có điều lưu manh, bởi vì hình đội trưởng là duy nhất có xe tộc. Hình Tòng Liên đem đại cát phổ dừng ở Nhan gia ngõ hẻm cửa ngõ, sự tình liền đã thành kết cục đã định.

Trước mắt là cổ lão đường đi cùng đường đi bên cạnh bức tường màu trắng lông mày phòng ngói bỏ, trên ghế lái hình đội trưởng vung

tay lên, nói với Lâm Thần: “Chọn đi, nghỉ ở đây?”

Chỗ ngồi phía sau, Phó Hách đang uống nước, hấn cầm bình nước suốt khoáy nhẹ nhàng run rẩy, cố nén không đem nước vấy ra đi.

“Nói đến người thật giống như đem con đường này đều mua lại rồi?”

Thầy Phó giễu cợt nói.

“Ta nhìn nơi này không tệ, liền mua lại a.” Hình Tông Liên thuận miệng nói, phi thường lễ thẳng khí hùng, làm cho người không lời nào để nói.

Đáp lấy hình đội trưởng về phía sau chuẩn bị rương chuyển hành lý khoảng cách, Phó Hách tranh thủ thời gian đào ở Lâm Thần, nhỏ giọng nói: “Sur huynh, ta cùng người giảng, nam nhân tốt nhất mặt mũi, người tính tình ngay thẳng, nhưng tuyệt đối đừng vạch trần hình đội trưởng.”

Lâm Thần rất trịnh trọng gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Cuối cùng, Hình Tông Liên vẫn như cũ đem Lâm Thần tất cả hành lý, chuyển về mình ở vào Nhan gia ngõ hẻm số sáu phòng cũ.

Lý do cũng phi thường vừa đúng: “Cái khác phòng ở cũng không đánh đảo qua, ở cùng nhau còn thuận tiện thảo luận tình tiết vụ án.”

Lâm Thần cùng Phó Hách liếc nhau, nhẹ gật đầu.

Trời đã tối, phòng cũ bên trong không có quá tốt chiếu sáng, Hình Tông Liên tại trên bàn bát tiên chi ngọn đèn bàn, lại mang sang ba bát thịt kho tàu mì thịt bò.

Thầy Phó đã không lời nào để nói, chỉ có thể mặc cho mệnh hút mì sợi.

Hình Tông Liên còn từ trong ngăn kéo lật ra lọ xường hun khói, một người điểm một cây, rất là khí quyển hào sảng.

Lâm Thần xé mở nhựa plastic đóng gói, không chút nào ghét bỏ cắn xuống một ngụm.

Phó Hách rất cục nịnh không được, hấn bỗng nhiên vỗ bàn, trong tay nĩa nhựa vỡ thành cặn bã: “Già hình người có biết hay không chúng ta hôm nay nhìn hung án hiện trường, có bao nhiêu huyết tinh nhiều tàn khốc, ăn thịt kho tàu mì thịt bò còn chưa tính, lọ xường hun khói là chuyện gì xảy ra? ? ?”

“Thầy Phó đừng ghét bỏ nha, cũng không phải toái thi án, lọ xường hun khói cũng không có gì nha...” Hình Tông Liên trấn an nói.

Phó Hách rất cục hoàn toàn không thấy ngon miệng.

Mưa lại lần nữa hạ xuống, trong lúc nhất thời, phòng cũ bên trong chỉ còn lại mưa rơi mảnh ngói thanh thúy thanh vang.

Phó Hách chống đỡ đầu, nhìn xem Lâm Thần chăm chú ăn canh bên mặt, bỗng nhiên mở miệng: “Sur huynh, ta một mực rất không rõ, tại Yến Thanh nếu như thăm mến người, cho người viết nhiều như vậy tin, nhưng đột nhiên tự sát là chuyện gì xảy ra?” Hắn hít mũi một cái, “Nàng vì cái gì không giết người, sau đó lại tự sát a.”

“Người nói cái gì?” Lâm Thần đột nhiên buông xuống mặt bát, rất nghiêm túc nhìn xem Phó Hách.

Thầy Phó nhất thời không biết chính mình nói sai câu nói kia, hắn trừng mắt nhìn, cẩn thận từng li từng tí, lặp lại một lần: “Ta nói, hắn vì cái gì không giết người, sau đó lại tự sát a...”

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên, nói: “Nơi này có vấn đề.”

Hình Tông Liên gật đầu, nghĩ thầm ta đương nhiên biết nơi này có vấn đề.

Nhưng ở Lâm Thần sáng rực ánh mắt dưới, hắn chỉ biết xuất một chữ: “A?”

“Nếu như là cùng một người phạm vào vụ án, vô luận như thế nào hỗn loạn, tất nhiên có nội tại trật tự, ta một mực không rõ, những này vụ án nội tại trật tự ở nơi nào.” Lâm Thần dừng một chút, nói với Hình Tông Liên: “Phiền phức tìm cho ta chi bút tới.” Hắn nói với Hình Tông Liên.

Giấy bút bị nhanh chóng lấy ra, Lâm Thần đẩy ra mì tô bát, nói với Phó Hách: “Người lặp lại hạ vụ án quá trình.”

Phó Hách thốt ra: “Đầu tiên, là bệnh viện nhà xác phát hiện đã tử vong người bệnh mặc chỉnh tề. Sau đó, trên đường cửa hàng bên trong, xuất hiện lão nhân thi thể. Sau đó, trong công viên nhỏ thanh niên từ vòng treo bên trên quảng xuống. Cuối cùng, tại Yến Thanh tự sát...”

Phó Hách vừa nói, Lâm Thần vừa viết, cuối cùng, trên giấy xuất hiện mấy cái từ máu chốt.

Thi thể → hiện ra thi thể → mưu sát → tự sát

Những máu chốt này từ bị mũi tên ngay cả lên, tạo thành một cái vòng tròn.

Phó Hách nhìn qua Lâm Thần viết xuống chữ, đồng dạng cảm thấy tựa hồ mò tới cả kiện chuyện hạch tâm, nhưng lại giống như, thiếu

khuyết khâu mẫu chốt nhất

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 12: Mấu chốt

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 12: Mấu chốt

Tác giả: Trường Nhị

Bão đêm, mưa to như chú.

Nước mưa đập nện tại mảnh ngói bên trên, phát ra làm cho người kích phũu nặng nề tiếng vang.

Lâm Thần nằm tại giường cây bên trên, Hình Tòng Liên trên sàn nhà đánh cái đờn giản chẵn đệm nằm dưới đất.

Lại bình tĩnh người, trong hai ngày kinh lịch nhiều như vậy không an tĩnh sự tình, cũng sẽ mất ngủ, nhất là kinh lịch tử vong, nhất là tại rất sâu đêm mưa.

Lâm Thần mở to mắt, nhìn trần nhà, không có chìm vào giấc ngủ.

Hắn nhớ tới tại Yến Thanh, trên thế giới này có quá nhiều thống khổ sự tình, có thể khiến một người muốn chết, nhưng chân chính có thể làm người liều lĩnh đi chết sự tình, nhưng lại cũng không nhiều.

Hắn nhớ tới Hình Tòng Liên, trên thế giới này có quá nhiều người dễ dàng dễ tin người ta, nhưng đem mới quen hai ngày người xa lạ trực tiếp mang về nhà người, nhất định ít càng thêm ít.

Đây có lẽ là tín nhiệm, nhưng so tín nhiệm càng sâu, đại khái là tuyệt đối, siêu nhiên tự tin.

Lâm Thần nghiêng người sang, nhìn xem trên sàn nhà người.

Lúc sáng sớm, gõ vang Nhan gia ngõ hẻm số sáu cửa gỗ, cũng không phải là cuồng bạo gió, mà là một đôi rất mập rất non nớt tay nhỏ.

Hình Tòng Liên rất nhạy bén mở mắt, trên giường Lâm Thần ngủ rất ngon, hắn rón rén mở cửa, liền trông thấy một cái chỉ tới hắn thất lưng tiểu bàn đôn.

Hai cái đại nhân một trái một phải nắm tiểu bàn đôn tay, có vẻ hơi thật ngại quá.

“Thật sự là mạo muội quấy rầy, nhà chúng ta tiểu tử thú nói muốn tìm Lâm Thần, nhưng chúng ta đi túc xá thời điểm, Lâm tiên sinh đã dọn đi rồi...” Tiểu bàn đôn phụ thân, thử thăm dò mở miệng.

“Tới đây tìm Lâm Thần.” Hình Tông Liên cúi đầu, nhìn xem chân bên cạnh tiểu hài, “Làm sao người biết Lâm Thần ở ta nơi này.”

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ cảm thấy bắp chân nóng lên, tiểu bàn đôn như Khảo Lạp ôm cây, tứ chi chăm chú cuốn lấy hắn đùi.

Hài tử phụ mẫu phi thường xấu hổ, lôi kéo tiểu bàn đôn phần gáy thịt, nhưng mà tiểu bằng hữu chính là không buông tay.

“Chúng ta đặc địa cùng trường học nghe ngóng, nhân viên nhà trường nói, Lâm tiên sinh tựa hồ là cùng một cái họ hình cảnh sát đi, tiểu tử thú liền để chúng ta tới cái này. . .”

Lâm Thần mở mắt lúc, nhìn thấy chính là này tẩm tình cảnh.

Hình Tông Liên kéo lấy một cái chân từ ngoài phòng vào đi, trên đùi còn trói lại chỉ cự hình bao cát.

Lâm Thần từ trên giường ngồi dậy, tiểu mập mập ôm Hình Tông Liên, mắt lom lom nhìn hắn.

Nhớ tới lúc trước mình đối tiểu mập mập dạy bảo, dù là Lâm Thần, cũng không còn gì để nói.

“Rất có tác dụng phương pháp, rất chính xác đối tượng, nhưng có chút quá kích.”

Hắn lời còn chưa dứt, tiểu bàn đôn liền hầu tử lên cây giống như vút bỏ giày bò lên giường, ôm lấy hắn cái cổ không thả.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, hình đội trưởng quả quyết ngăn ở cổng, đem hai vị gia trưởng ngăn ở trong phòng.

Tiểu mập mập đem mặt chôn ở Lâm Thần cần cổ, buồn buồn chỉ chỉ mình, nói: “Nước.”

Lâm Thần giống như là minh bạch cái gì, đem tiểu bằng hữu từ trên người chính mình kéo ra: “Nếu như người quá để ý tâm lý của mình chướng ngại, đó chính là lớn nhất chướng ngại.”

Gặp nhi tử gắt gao dắt lấy người khác không buông tay, tiểu bàn đôn mẹ tiến lên hai bước, muốn đem nhi tử; lôi đi: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, nhi tử ta... Nói không phải nói rất rõ ràng, hắn nơi này...” Nàng nói, chỉ chỉ đầu của mình, “Có đôi khi chúng ta cũng không hiểu rõ hắn đang nói cái gì...”

“Người có ý tứ gì?” Lâm Thần ngẩng đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn thẳng vị mẫu thân kia.

Nữ nhân bị Lâm Thần thấy có chút bối ngỡ, quay đầu tìm kiếm trợ giúp.

Không chờ nam nhân mở miệng, Lâm Thần liền nói: “Các người có phải hay không vẫn cảm thấy hắc mồm miệng không rõ, không thể lý giải hắc đang nói cái gì, luôn cảm thấy hắc là trí lực rất thấp nhi đồng, dẫn hắc gặp người đều cảm thấy rất xấu hổ?” Lâm Thần đem tiểu bằng hữu ôm ở một bên: “Ta không biết các người là thế nào làm cha mẹ, nhưng đã các người nhi tử có thể bình thường thẳng như tiểu học, các người liền nên đối với hắc trí lực có lòng tin. Tiếp theo, các người chẳng lẽ một lần chưa từng hoài nghi, hắc có lẽ không phải trí lực rất thấp, mà là trí lực vượt xa bình thường nhi đồng?”

Hình Tông Liên chưa hề gặp Lâm Thần tức giận như vậy.

Nghe một cái có một chữ từ Lâm Thần miệng bên trong phun ra, hắc đơn giản nghĩ thay trước mặt hai vị phụ mẫu điểm rể ngọn nến.

“Ngài nói... Hắc là thiên tài.”

Mẫu thân lập tức hồng quang đầy mặt, cũng không còn lúc trước xấu hổ xấu hổ.

“Ta cho hắc làm qua Vi thị nhi đồng trí lực lượng biểu, trắc nghiệm kết quả rất hiển nhiên đã chứng minh điểm ấy.”

“Vậy ngài có thể dạy dỗ chúng ta, bình thường làm như thế nào giáo dục hắc sao?”

Lâm Thần nói, hơi cúi đầu, nhìn bên cạnh tiểu bàn đôn, cũng không trả lời nam hài mẫu thân vấn đề, mà là hỏi: “Chuyện gì xảy ra, từ từ nói...”

“Nãi nãi... Sợ nước...” Tiểu bàn đôn lôi kéo Lâm Thần góc áo, có chút vội vàng.

Lâm Thần nhíu mày, tựa hồ cũng đối dạng này từ mẫu chốt nhắc nhở, có chút không nghĩ ra.

Tiểu mập mập dùng sức chỉ mình, lại dùng sức chỉ chỉ cổng, nghĩ kéo lấy Lâm Thần đi ra ngoài.

“Người nói, bà người sợ nước, muốn cho ta đi cấp bà người chữa bệnh?” Lâm Thần hỏi dò.

Tiểu mập mập lập tức gật đầu.

Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, đột nhiên ngẩng đầu, đổi hai vị phụ mẫu nói: “Mụ nội nó gần nhất bị loài chó cắn bị thương?” Tiểu mập mập phụ thân cũng không nghĩ ra, nhìn lấy mình nàng dâu, nói: “Mẹ giống như chưa nói tới qua a?”

“Hắn có hay không lôi kéo nãi nãi, cho các người học chó sủa?” Lâm Thần lại hỏi.

“Làm sao người biết?”

“Lập tức mang các người mẫu thân đi bệnh viện!”

Hình Tòng Liên mở ra đại cát phổ, tại không người đường cái lao vùn vụt.

Trên đường đi, Lâm Thần buộc lên dây an toàn ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí, không nói một lời.

Hình Tòng Liên xuyên thấu qua kiếng chiếu hậu, mắt nhìn chỗ ngồi phía sau ôm hài tử hai vị phụ mẫu, rốt cục không nhìn được muốn hòa hoãn hạ không khí khẩn trương, thế là bắt đầu một thoại hoa thoại: “Tiểu bàn nãi nãi bị chó cắn đả thương, tại sao tới tìm người a...”

“Bởi vì hắn phụ mẫu, không thể nào hiểu được hắn muốn biểu đạt sự tình...” Lâm Thần vẫn như cũ ngay thẳng, chỗ ngồi phía sau hai vị phụ mẫu, lần nữa lộ ra vẻ mặt bối rối. Nhưng hắn mặc dù tức giận, vẫn như cũ rất kiên nhẫn, hướng Hình Tòng Liên giải thích: “Tiểu mập mập rất sợ nước, ta đã từng dạy qua hắn trị liệu cái này loại tâm lý vấn đề phương pháp, hắn tới tìm ta, là muốn cho ta đi giúp mụ nội nó trị liệu...”

“Chúng sợ nước?”

“Vâng.”

“Các người thiên tài ở giữa giao lưu chúng ta phạm nhân quả nhiên lý giải không được a...”

Hai người một hỏi một đáp, lấy già hình than thở vì kết thúc, chỗ ngồi phía sau gia trưởng lại nghe được không hiểu ra sao.

“Ngài là nói, nhi tử ta, có chúng sợ nước, hắn xác thực từ nhỏ sợ nước, có điều gần nhất giống như tốt hơn nhiều...”

“Sợ nước là sợ nước, chúng sợ nước là chúng sợ nước, đằng sau cái kia là bệnh chó dại biệt danh, chỉ sợ là tiểu bàn biết nãi nãi bị chó cắn tổn thương, các người lại một mực không rõ hắn nói cái gì, hắn liền dứt khoát tìm đến Lâm Thần.” Hình Tòng Liên giải thích nói.

Nguyên bản nam nhân chỉ là nửa tin nửa ngờ, hiện tại nghe xong mẫu thân khả năng bị chó cắn, lại không có đi đánh bệnh chó dại vắc xin, lập tức lòng nóng như lửa đốt, vội vàng, nắm lấy hàng phía trước chỗ ngồi, nói với Hình Tông Liên: “Phiền phức ngài nhanh lên nữa được không.”

Đuổi tới béo đôn nhà lúc, lão thái thái chính dẫn theo Thái Cực Kiếm, muốn đi công viên rèn luyện.

Gặp con trai con dâu vội vã cuống cuồng xông lại hỏi cái này hỏi cái kia, còn khoát khoát tay, biểu thị bị chó cắn là chuyện nhỏ, cũng không có phát bệnh, đừng chậm trễ tự rèn luyện.

Béo đôn cha một tay lấy nhi tử nhét trong tay Lâm Thần, cùng nàng dâu một trái một phải, mang lấy lão nhân liền hướng xe của mình kho chạy, vừa chạy còn vừa nói: “Lâm tiên sinh, nhi tử ta phiền phức ngài chiếu cố một chút.”

Tiểu bàn đôn nhìn qua phụ mẫu rời đi phương hướng, mặt mũi tràn đầy lo lắng, Lâm Thần nắm tiểu hài béo múp míp tay, rất khó được dùng tay vuốt vuốt tiểu hài lông xù đỉnh đầu, thanh âm ôn nhu:

“Người làm rất tốt, nãi nãi không có việc gì.”

“Lúc này mới 7 tuổi a, cứ như vậy thông minh, đơn giản thành tinh.”

Làm phòng trẻ vị thành niên hút hai tay thuốc lá, Hình Tông Liên ngậm không có điếu thuốc lá, thanh âm mơ hồ không rõ.

Lâm Thần nắm tiểu hài tay, đi tại bên cạnh hấn sau đó vị trí.

“Sự thông minh của hấn so bình thường người đồng lứa cao hơn bốn cái tiêu chuẩn chênh lệch, ước chừng có 160 tả hữu, không phải thông minh như vậy, mà là vô cùng vô cùng thông minh.”

“Tiểu tử này thả nhà này người nuôi thật sự là đáng tiếc, làm cha mẹ nó ôm thiên tài đương ngớ ngẩn nuôi.” Hình Tông Liên cực kỳ nịnh hót đối Lâm Thần nói như vậy.

“Cha mẹ của hấn phi thường bao dung hấn, đó cũng không phải chuyện xấu.” Lâm Thần dừng một chút, rất chân thành địa, nhìn qua tiểu bàn đôn mắt to, nói: “Bởi vì thế này, người mới có phi thường bình tĩnh mà an ổn tuổi thơ.”

Cha mẹ của người sẽ không bức bách người tiến hành vĩ nh vô chỉ cảnh học tập, người có thể giống hài tử bình thường đồng dạng trưởng thành đến hiện tại, điếm ấy, phi thường trọng yếu nhất.

“Kia, người vừa rồi làm gì lại nói cho hấn biết cha mẹ việc này chứ?”

“Bởi vì, đã đến giờ.”

Hình Tòng Liên cũng không lý giải ý tứ của những lời này, hấn vừa định tiếp tục hỏi tiếp, đã thấy tiểu bàn đôn ngẩng đầu nhìn Lâm Thần, giống đại nhân, trịnh trọng nhẹ gật đầu.

Gặp tình hình này, hình đội trưởng đành phải im lặng ngưng thuốc lá: “Quả nhiên là siêu nhân Bảo Bảo, nhỏ như vậy liền sẽ tìm bác sĩ tâm lý chữa bệnh...” Mấu chốt là, chọn người còn chọn chuẩn như vậy.

“Đúng đấy, xác thực phi thường đáng sợ. Hấn lần thứ nhất vụng trộm chạy vào sa bàn ở giữa, ta về sau, hấn chỉ là đến trộm đồ chơi, chính là phi thường hoàn chinh địa, nói ra sa bàn trò chơi bốn chữ.”

Lâm Thần nói, nhịn không được lắc đầu.

“Đúng đấy, già giao đều không nhất định kêu đúng.” Hình Tòng Liên phi thường kính nghiệp nhả rãnh...

“Hấn thậm chí có thể chính xác biểu đạt mình triệu chứng, cũng biểu hiện ra, muốn phục vụ khách hàng chướng ngại tâm lý tố cầu...”

“Hấn nói hấn sợ nước, người cho hấn chữa khỏi?” Hình Tòng Liên trên mặt lộ ra bất khả tư nghị biểu lộ, muốn lập lại lần nữa trước đó than thở. Thiên tài ở giữa giao lưu, quả nhiên cũng không phải là phàm nhân có thể lý giải, “Vậy ta nếu là sợ cái gì, có phải hay không cũng có thể tìm người nói chuyện tâm tình...” Hấn phi thường vô sỉ nói.

“Có thể dùng hệ thống cời mẫn phương pháp, chậm rãi, từ xa mà đến gần địa, tiếp xúc người lo nghĩ nguyên, liền có thể chậm rãi vượt qua, có điều nói đến đơn giản, nhưng người phải có phục vụ khách hàng chuyện này bền lòng cùng nghị lực.”

“Tỉ như sợ nước, liền chậm rãi tiếp cận nước?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Nếu như người sợ nước, liền đi trước đến một cái có thể nhìn thấy nước, lại tương đối an toàn hoàn cảnh bên trong, thử nghiệm buông lỏng, vừa mới bắt đầu tóm lại là không thoải mái, nhưng chậm rãi, hấn liền có thể hoàn toàn thích ứng khoảng cách này. Về sau nhiệm vụ chính là chậm rãi rút ngắn đoạn này khoảng cách, một lần lại một lần buông lỏng minh tưởng.”

“Khó trách hấn tại nhà ta kia nửa ngày liền liều mạng ý lại giường của ta bên trên, bởi vì bên giường có thể nhìn thấy sông...”

Hình Tòng Liên nói, bỗng nhiên dừng lại, vô ý thức nhìn về phía Lâm Thần.

Đúng lúc gặp lúc này, Lâm Thần cũng chính nhìn về phía hắn, đen nhánh trong con ngươi, phảng phất có ánh sáng

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 13: Vấn đề

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 13: Vấn đề

Tác giả: Trường Nhị

Từ dễ đến khó, nhiều lần lặp lại...

Đây là nhân loại tại gần vạn năm diễn biến bên trong nắm giữ phương pháp học tập, như vậy, học tập vượt qua, đồng dạng, cũng phải học tập.

“Cái gì, người nói là, tại Yến Thanh làm nhiều như vậy, là vì vượt qua đối tử vong sợ hãi?”

Phó Hách mang theo sớm một chút đến đây, còn không có đem nóng hầm hấp sữa bò bánh mì buông xuống, chỉ nghe thấy Hình Tông Liên quan trọng kịch thấu.

“Nghe qua hệ thống còi mẫn không?” Hình đội trưởng vênh lên chân bắt chéo, rất là đắc ý.

Phó Hách vội vàng buông xuống túi nhựa, tiến đến Lâm Thần bên người, hỏi: “Hệ thống còi mẫn?”

Hình Tông Liên hoàn toàn bị không nhìn, nhưng cũng không tức giận, ngược lại đuổi tới cho Phó Hách giải thích: “Đúng đấy, tại Yến Thanh hẳn là tại dùng hệ thống còi mẫn phương pháp, làm dụ mình đối tử vong sợ hãi...”

“Người ngậm miệng.” Phó Hách quát bảo ngưng lại Hình Tông Liên, ngược lại hỏi Lâm Thần: “Sur huynh, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Vụ án này tất cả mục đích, đều cùng tử vong mật thiết tương quan, cũng bày biện ra một loại dần dần phóng đại cảm giác sợ hãi, đây là chúng ta lúc trước liền cho ra kết luận.” Lâm Thần ho nhẹ một tiếng, hẳn nói, ngược lại không bằng Hình Tông Liên nhẹ nhàng như vậy: “Nhưng chúng ta một mục thiếu một đầu, đem tất cả mọi chuyện xuyên qua lên manh mối, là tiểu bản cho chúng ta cái này quan trọng nhắc nhở.” Hẳn nói, mắt nhìn ngòai tại trên ghế đầu chơi ngón tay tiểu bằng hữu, “Từ gây án quá trình suy đoán, tại Yến Thanh khả năng

dùng hệ thống còi mẫn phương pháp, để cho mình vượt qua đối tử vong sợ hãi, toàn bộ quá trình hẳn là phân bốn bước: Đầu tiên, nòng tới gần thi thể, huyền tưởng mình đã tử vong, chậm rãi làm buông lỏng huấn luyện, thích ứng cùng thi thể khoảng cách, cho nên, bệnh viện nhà xác dưới giường, có bị ngủ qua vết tích, mà đem thi thể mặc chỉnh tề, cũng biểu thị đối tử vong một loại tôn kính.” Lâm Thần dừng một chút, như đang ngẫm nghĩ: “Sau đó là quan sát cùng một chỗ tàn khốc hung án hiện trường, quan sát người ta đối tử vong phản ứng; hôn lại tay giết chết một người, nhìn xem hẳn trong tay người chết đi, thích ứng loại sinh mạng này biến mất quá trình, rèn luyện thanh niên bị giết nguyên nhân.”

Phó Hách chỉ cảm thấy càng nghe càng lạnh, môi hẳn nhẹ nhàng run rẩy, nhẹ nhàng hỏi: “Cuối cùng, là tự sát?”

“Là tự sát.”

Phó Hách hít sâu một hơi, cảm thấy răng gò má đều lạnh.

“Kia, chúng ta kết án?” Hẳn run rẩy hỏi.

Tại Yến Thanh giết người, lưu lại di thư, tự sát mà chết, hoàn mỹ như vậy,

Lâm Thần ngồi tại cứng rắn băng lãnh ghế gỗ bên trên, ngón tay dựng cảm lạnh một nửa nước, vô tình hay cố ý khế chọc chén bích, giống như là không nghe thấy Phó Hách vấn đề.

“Nhìn qua, viết kết án báo cáo, cũng không phải không thể.” Hình Tông Liên dùng bàn tay cọ lấy mình mao nhưng nhưng râu ria, dừng một chút, còn nói: “Nhưng luôn cảm thấy, giống như thiếu chút gì.”

Giống như một đoàn kinh khủng mê vụ, người hao hết thiên tân vạn khổ, trong mê vụ ghé qua, cuối cùng, bắt quả là mò tới lấp kín tường cao.

Trên dưới cao ngất, nguy nguy nga nga.

Muốn nói câu thì ra là thế cũng được, nhưng lại giống như còn thiếu rất nhiều.

“Ta nghĩ lại nhìn một chút tại Yến Thanh tư liệu.” Lâm Thần đành chỉ đánh chén bích, nhàn nhạt mở miệng.

Ước chừng sau nửa giờ, một vị tuổi trẻ nói nhiều kỹ thuật viên liền ôm laptop, đứng tại cổng.

Hẳn dù đeo đỉnh màu đen mũ lưỡi trai, vành nón tích thủy, con mắt lóe sáng Tinh Tinh, thấy một lần Hình Tông Liên, ngữ khí liền mườì

phần ai oán: “Bão trời ạt đầu, xe thật là khó đánh.”

Hình Tòng Liên cắn thuốc lá, ra hiệu hấn tranh thủ thời gian tọa hạ làm việc.

Vương triều thế là chọn lấy tới gần Lâm Thần bên người vị trí , vừa khởi động máy vừa nói: “Lâm tiên sinh, người chơi hay không LoL, ta dạy cho người có được hay không.”

Hình Tòng Liên trở tay liền quất hấn một cái da đầu: “Tốc độ, tại Yến Thanh tư liệu đấy ”

“Ta nói đầu, người dạng này thật có chút đại tài tiểu dụng.” Vương triều ngón tay tại trên bàn phím phi tốc nhảy lên, một lát sau, một phần kỹ càng tài liệu cá nhân liền triển lộ ra: “Những sự tình này người khiến bánh bao hấp làm cũng giống như vậy.” Hấn điều ra tư liệu, đem con chuột hướng Lâm Thần trong tay bịt lại, liền tựa lưng vào ghế ngồi.

Tại Yến Thanh cuộc đời chinh lý phải phi thường kỹ càng, từ nàng khi còn bé ở chỗ nào, đọc cái nào chỗ tiểu học, đến gần đây bảo hiểm y tế thẻ ghi chép, đều tỉ mỉ xác thực bày ra.

Lâm Thần thấy rất nhanh, từ đầu tới đuôi, ước chừng dùng không đến năm lúcphút ở giữa.

Tại hấn buông ra con chuột thời khắc đó, lại vô ý thức, dụi dụi con mắt.

Hình Tòng Liên thế là đứng lên đi, hỏi: “Xem hết rồi?”

“Xem hết.”

“Có vấn đề gì?”

“Vấn đề gì đều không có.”

Tại Yến Thanh, là một cái phi thường phổ thông cô nương.

Nàng sinh ra ở biên thủy thành nhỏ, niệm xong chín năm giáo dục bắt buộc, liền ra ngoài làm công, nàng làm qua phục vụ viên cùng nhà máy nữ công, về sau tiến vào “Tốt nhà” lao động công ty, tại thị ba nhỏ làm giữ gìn xanh hoá người làm vườn, vì kiếm tiền, nàng cuối tuần lúc lại tại bệnh viện làm kiêm chức công nhân vệ sinh.

Nàng lý lịch đơn giản mà sạch sẽ, cùng ngàn ngàn vạn vạn cái cùng nàng cùng tuổi nữ hài, cũng không hề có sự khác biệt, khác biệt duy nhất chính là, nàng tại phi thường mỹ hảo niên kỷ bên trong, lựa chọn dùng phương thức tàn nhẫn nhất, kết thúc mình cùng người ta sinh mệnh.

Như vậy, tại đoạn này phi thường ngăn ngủi thời gian bên trong, tất nhiên có cái nào đó mạnh hữu lực sự kiện, thôi động nàng, rời đi đầu kia vốn nên thuộc về nàng bằng phẳng quỹ tích.

Nhưng mà, hẳn cũng không nhìn thấy chuyện như vậy.

Suy nghĩ thật lâu, Lâm Thần rốt cục mở miệng lần nữa: “Cha mẹ của nàng vẫn khoẻ mạnh?”

“Đúng a.” Vương triều gật gật đầu.

“Ông cụ trong nhà, đều tại nàng lúc còn rất nhỏ, liền đã qua đời?”

“Đúng vậy a.”

“Vậy liền rất kỳ quái.”

Tại Yến Thanh kinh lịch đơn giản, phụ mẫu song toàn, nàng đến tột cùng kinh lịch cái gì, mới đối tử vong trở nên cố chấp như thế.

“Chẳng lẽ lại, tiểu cô nương tại bệnh viện, gặp chuyện gì?”

Hình Tòng Liên hạ giọng hỏi, thần bí dị thường.

... --

Bệnh viện là sự kiện bắt đầu.

Lâm Thần xuống xe, một cỗ xe cứu thương cũng vừa lúc tại bên cạnh hẳn dừng ngay.

Cửa xe mở rộng, nhân viên y tế giơ lên cáng cứu thương xuống xe, cửa xe bên ngoài sớm có giường bệnh đang chờ, kia là vị nằm hơn cổ hi lão nhân, phía sau lão nhân đi theo một đôi nữ, đều khóc sưng lên mắt, Lâm Thần cùng bọn hẳn gặp thoáng qua, nghe được bọn hẳn vừa chạy vừa hô hào ma ma.

Hình Tòng Liên đẩy cửa ra, Lâm Thần vẫn tại nhìn lại kia đối trung niên huynh muội.

“Làm sao?”

“Thật ra chúng ta mỗi người, đều trải qua thời khắc thế này, nhưng mà, người bình thường đối mặt thân nhân rời đi, sẽ thương tâm sẽ khổ sở sẽ thống khổ, nhưng bản thân cũng sẽ không sinh ra đối tử vong sợ hãi cảm giác.”

Hình Tòng Liên xoa râu ria, tay còn khoác lên cửa thủy tinh bên trên. Một lát sau, Lâm Thần ngẩng đầu, thần sắc cấp tốc đóng băng xuống tới: “Ta lần thứ nhất thu được tin là tại ngày 13 tháng 7, về sau cách mỗi một tuần lễ thu được một phong. Trong bệnh viện lần thứ nhất xuất hiện ăn mặc chỉnh tề nam thi, là tại ngày mừng 7 tháng 9.” Hẳn nhìn về phía Hình Tòng Liên, nói: “Tại khoảng thời gian này bên

trong, thành phố bệnh viện hết thầy đã qua đời bao nhiêu vị bệnh nhân, trong đó cái nào mấy vị trí tại tại Yển Thanh phụ trách quét dọn tầng lầu qua đời, tại Yển Thanh trong lúc này cùng ai kết giao mật thiết, những này, đều muốn xin nhờ ngài tra rõ ràng.”

Hình Tông Liên gật gật đầu, liền muốn đi tìm bảo vệ khoa hỏi thăm, có hấn mới vừa đi hai bước, lại nghe được Lâm Thần tại sau lưng của hấn nói: “Từ vong ngày hấn là Thứ tư, bệnh nhân có khả năng ở lầu 7 hoặc là tại thứ bảy tòa nhà.”

“Vì cái gì?”

Hình Tông Liên vừa hỏi ra lời đã cảm thấy mình ngu ngốc rồi, ngày 13 tháng 7 cùng ngày mừng 7 tháng 9 đều là Thứ tư, mỗi cách một tuần một phong thư, thậm chí bệnh viện xuất hiện ăn mặc chỉnh tề thi thể thời gian khoảng cách, cũng đúng lúc là 7 ngày.

Bọn hấn trước kia cho rằng khả năng này chỉ là hung thủ gây án quy luật, nhưng hiện tại xem ra, khả năng có càng sâu một tầng nguyên nhân.

Hình Tông Liên sau khi đi, Phó Hách hướng Lâm Thần bên người dĩnh đứng, hấn thay đổi dĩ vãng tiểu tùy tùng bộ dáng, thần sắc trịnh trọng: “Sư huynh, trong lòng người đến cùng có hay không đếm, cuối cùng là đơn giản án giết người, hay là...”

Hấn muốn nói lại thôi, Lâm Thần cũng không trả lời, hấn ngược lại ngẩng đầu, nhìn xem bệnh viện tuyết trắng bức tường, ánh mắt thuận cửa sổ thủy tinh, leo lên đến rất cao tầng lầu.

“Đi 7 ôm nhìn xem.” Hấn nói.

Phó Hách thở một hơi thật dài, hấn đương nhiên biết, sư huynh là như thế nào ý nghiêm cẩn người, phạm là Lâm Thần không muốn nói sự tình, kia tại hấn mở miệng đề cập trước đó, liền nhất định là cái bí mật.

Thang máy phi tốc bò lên trên tầng cao nhất, cửa thang máy lần nữa mở ra một nháy mắt, “Khối u khoa” ba cái màu đỏ dẫn vào tầm mắt. Trong khoảnh khắc đó, thậm chí là Phó Hách, cũng bỗng nhiên suy nghĩ minh bạch rất nhiều chuyện.

Lâm Thần trầm thấp ho hai tiếng, cùng Phó Hách cuối cùng đi ra thang máy.

Khối u khoa phòng bệnh yên tĩnh dị thường, thỉnh thoảng có lão nhân vịn lan can, chậm rãi đi lại.

Ngay vào lúc này, có vị hộ công dìu lấy một vị lão nhân đi qua, Lâm Thần nhớ tới kia là trước mấy ngày nằm tại bệnh viện trong hành lang hộ công, hẳn thế là đi lên, vỗ vỗ bả vai của đối phương.

“Ngài tốt, ta muốn hỏi, ngài nhận biết tại Yến Thanh sao?” Hắc vấn đề rất là đi thẳng vào vấn đề.

Đối phương gật gật đầu, ngữ khí khinh thường: “Nàng thế nào?”

“Nàng chết rồi.”

Người kia không thể tin mở to mắt.

“Tự sát chết.” Hắc tiếp tục nói bổ sung.

“Ta không có hoài nghi ngươi ý tứ, ta chỉ là muốn biết, tại Yến Thanh tại trong bệnh viện, là phủ nhận biết cái gì nam nhân?”

Hộ công sắc mặt đại biến, cũng không dám mở miệng.

“Không phải ta! Ta không có giết nàng!”

“Ta biết không phải ngươi.” Lâm Thần thanh âm trở nên bằng phẳng, giống như là vì làm dịu đối phương lo nghĩ tâm tình khẩn trương, “Ta cũng không có cần thám thính ngươi cùng tại Yến Thanh ở giữa quan hệ ý tứ, đây là ngươi *.” Hắc nhẹ nói, trong đại não nổi lên hung thủ bày xuống sa bàn mô hình, “Ta nghĩ mời ngươi hồi ức một chút, phải chăng xin chào thế này một đôi mẹ con. Nhà này chỉ có mẹ con hai người, nhi tử ước chừng tại 35-40 tuổi khoảng chừng, mẫu thân ước là 65 tuổi. Mẫu thân đối với nhi tử quản giáo nghiêm khắc, ngươi đã từng cảm thấy, cái này lão thái thái tuổi đã cao còn cường thế như vậy, rất dễ cho người ta chán ghét.”

Đối sa bàn giải độc, bản thân liền là một loại tùy tiện tưởng tượng, Lâm Thần cấu kết mình nhiều lần đích thân tới tử vong hiện trường chỗ cảm thụ đến đồ vật, kia là bên ngoài trật tự cùng ở bên trong hỗn loạn một loại mãnh liệt đối kháng, là mê võng cô độc bất lực, “Vị kia nhi tử, ta nghĩ ngươi nhất định sẽ khắc sâu ấn tượng. Hắc đối với mẫu thân quá mức thuận theo, đến mức ngươi có thể sẽ cảm thấy, hẳn giống như cái không dứt sữa hài tử.” Lâm Thần biến đổi ngữ khí, ngữ tốc càng thêm chậm chạp, “Nhưng mà, hẳn rất lịch sự, hành vi cử chỉ đều phi thường quy phạm, thậm chí, phi thường mê người.” Hộ công đột nhiên ngẩng đầu, giống như là nhớ ra cái gì đó.

“Là ai?”

“Trước kia ở tại 7 khu số 3 giường một bệnh nhân nhi tử, Yến Thanh quét dọn kia phiến.”

“Người bệnh nhân kia bị bệnh gì?”

“Ung thư bao tử, đặc biệt tra tấn người.” Hộ công tuyệt không tị huý.

“Người bệnh nhân kia... Là tự sát chết?”

Hộ công rất kinh ngạc, nhưng vẫn là nhẹ gật đầu

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 14: Tình yêu

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 14: Tình yêu

Tác giả: Trường Nhị

Có giường bệnh hào, tìm người liền thuận tiện rất nhiều.

Lâm Thần ngồi tại giường bệnh một bên, nằm trên giường vị mang dưỡng khí mặt nạ lão nhân, lão nhân suy yếu vô cùng, nhìn qua ngày giờ không nhiều.

Sau lưng Lâm Thần, Phó Hách nửa ngồi, nhỏ giọng hỏi vấn đề.

“Sur huynh làm sao người biết, tại Yến Thanh là tại trong bệnh viện quen biết cái gì nam nhân?”

“Có thể thay đổi một người, ngoại trừ thân bằng, chính là tình cảm chân thành, mà thường thường, chỉ có tình yêu, sẽ cho người điên cuồng.”

Hình Tông Liên đi vào trong phòng lúc, vừa lúc nghe thấy vấn đề này.

Hắn đi mau hai bước, đến bên giường, hỏi: “Ở đâu ra nam nhân?”

“Sur huynh giống như tìm được khả nghi nhân viên, tại Yến Thanh khả năng tại bệnh viện kết bạn trai.”

Phó Hách trả lời cẩn thận, Hình Tông Liên nhíu mày lại: “Nhưng mà tại Yến Thanh trên tư liệu, căn bản không có nói nàng có chính kết giao bạn trai.”

Hình Tông Liên, rất khó được địa, có chút nôn nóng.

Dù sao cảnh sát điều tra trong tư liệu có chỗ thiếu thốn, đến mức kém chút bỏ lỡ vụ án phá án và bắt giam quá trình bên trong manh mối trọng yếu, điểm ấy xác thực phi thường không nên.

“Bọn hắn kết giao rất bí ẩn, dùng chút phương pháp đặc thù mới hỏi ra.” Lâm Thần chậm rãi nói, dường như trấn an.

“Vậy chúng ta bây giờ?”

“Tại đợi người.”

Giống như là vì ứng hòa Lâm Thần, cửa phòng bệnh truyền đến rất cảnh giác giọng nữ: “Các người là thân nhân bệnh nhân sao, ta làm sao chưa thấy qua các người a.”

Một vị tiểu hộ sĩ bưng lấy màu trắng khay, đứng ở nơi đó.

Hình Tòng Liên lộ ra giấy chứng nhận, kim sắc huy hiệu cảnh sát chột lóe lên, tiểu hộ sĩ thần sắc, lại khẩn trương lên.

Hình Tòng Liên rất ôn hòa, đem cô y tá mời đến giường bệnh bên cạnh.

Lâm Thần nhìn nàng một cái, hỏi: “Trương này giường bệnh, gần đây đi ra sự tình, đúng không?”

Cô y tá sắc mặt rất kém cỏi, vội vàng lui một bước muốn đi, không nghĩ tới lại đụng vào Hình Tòng Liên lồng ngực nở nang.

“Bệnh viện không cho các người nói lung tung?” Lâm Thần nắm tay khoác lên lão nhân trên mu bàn tay, quay đầu nói ra: “Chúng ta luôn có biện pháp tra được, chỉ là hi vọng có hỗ trợ của người, chúng ta có thể rút ngắn thời gian mà thôi.”

Hắn rất thành thật nói, bởi vì thành thật, liền làm cho người không cách nào cự tuyệt.

“Trước đó, trương này trên giường bệnh bệnh nhân, ngày 10 tháng 8 lúc nhảy lầu chết rồi.” Tiểu hộ sĩ ấp úng nói.

“Người bệnh nhân kia tên gọi là gì?”

“Phùng Tuyết quyên.”

Hình Tòng Liên cấp tốc lấy điện thoại cầm tay ra.

Vương triều tiếp vào điện thoại, chân trái vừa bước vào cửa cảnh cục, liền cấp tốc quay người, hướng bệnh viện tiến đến.

Bảo vệ khoa khoa trưởng lúc chạy đến, sự tình đã thành kết cục đã định.

Béo khoa trưởng nghe xong cảnh sát cần điều ngày 10 tháng 8

Phùng Tuyết quyên nhảy lầu thu hình lại, đầy mặt vẻ u sầu.

Lúc đầu bởi vì nhà xác thi thể, thành phố cửa bệnh viện xem bệnh lượng đã đại lượng rút lại, nếu như ngay cả vòng sát thủ lại cùng bệnh viện dính líu quan hệ, kia bệnh viện danh dự coi như xong.

Nhưng Hình Tòng Liên thái độ cường ngạnh, hắn đành phải đem một đoàn người đưa đến bệnh viện phòng quan sát.

... --

Vương triều rất mau tới đến bệnh viện.

Bệnh viện bảo an nhân viên còn tại điều lấy video, tuổi trẻ kỹ thuật viên ngồi lên ghế xoay, giơ lên vành nón, cấp tốc lướt qua đi, đem người chen đi.

Hắn mắt nhìn loại văn bản, nhanh chóng tìm thấy được mệnh danh văn kiện, đem thời gian trực khế kéo vừa để xuống, trên màn hình tinh chuẩn xuất hiện Phùng Tuyết quyên nháy lều lúc tràng cảnh. Người mặc quần áo bệnh nhân gầy còm phụ nữ từ cửa sổ nháy lên mà ra, chỉ có thể nhìn thấy nàng như điều đứt dây hương phía dưới gấp rơi.

Nhưng mà, bởi vì phản quang quan hệ, phòng bệnh cửa sổ một mảnh trắng xóa, căn bản là không có cách thấy rõ trong đó tình huống.

Phó Hách tiếc rẻ “Ai” một tiếng.

Hình Tông Liên chắc chắn lưỡng, đi đến bên cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Bệnh viện bản thân lắp đặt hoàn mỹ hệ thống theo dõi, cơ hồ bao trùm tất cả công cộng khu vực, hắn nhìn khắp bốn phía, ánh mắt cuối cùng rơi vào tường viện giám sát bên trên.

“Bộ kia giám sát số hiệu là cái gì?”

Hắn đưa tay, chỉ vào bệnh viện trên tường rào ngay tại chuyển động thăm dò.

Bảo an khoa trưởng thuận Hình Tông Liên ngón tay phương hướng mắt nhìn, xê dịch thân thể mập mạp, chạy đến tủ hồ sơ đi lật tư liệu. Vương triều giương mắt, nhìn một chút giám thị bình phong, cấp tốc tìm thấy được số hiệu.

Chỉ gặp hắn ngón tay gõ nhẹ bàn phím, màn hình tối sầm lại, lại cấp tốc sáng lên, làm cho người không tưởng tượng được một màn phát sinh.

Trắng cùng đen pixel hạt tròn tương hồ đè ép, trên màn hình, đường Xuân Thủy chết đi lão nhân, đang ngồi ở lều dưới trên ghế dài phơi Thái Dương.

“Người kia!” Phó Hách tay điểm trụ trên màn hình một người trẻ tuổi. Vương triều vội vàng điều ra khác một bên giám sát, thu hình lại một lần nữa chậm thả, đường đá bên trên người trẻ tuổi lộ ra chính diện, thành linh chính là chết tại công viên vòng treo hạ thanh niên!

Mười giờ về sau, tại Yến Thanh cũng xuất hiện ở màn hình bên trong, nàng dưới tàng cây ngậy người, cách đó không xa, Phùng Tuyết quyên thân thể còn tại đất xi măng bên trên, nhẹ nhàng run rẩy.

Phòng quan sát bên trong, lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy quanh thân rét run, như rớt vào hầm băng.

Đột nhiên, một trận khúc dương cầm ở trong phòng vang lên.

Tiếng đàn phân loạn, tất cả mọi người run lên bần bật, lúc này mới lấy lại tinh thần.

Hình Tòng Liên nhận điện thoại, đầu kia truyền đến cục trưởng rõ ràng thanh âm, nói vẫn như cũ rất ngắn, chỉ có tám chữ.

“Phía trên người đến, chạy trở về đến!”

Hình Tòng Liên hiểu rất rõ lão cục trưởng.

Lão gia tử giày vò khốn khổ lại nguội, nói rất nhiều, chân chính có thể để cho hẩn nóng nảy sự tình, lại ít càng thêm ít.

Mà gần đây, có thể để cho lão gia tử cảm thấy chân chính nhưc đầu sự tình, chỉ có ngồi đang theo dõi trước thanh niên.

Hẩn vô ý thức mắt nhìn Lâm Thần, Lâm Thần nhìn lại hẩn một chút, phảng phát sớm đã hiểu rõ.

... --

Cục cảnh sát bên ngoài, có người đang chờ.

Không phải đợi tại ấm áp trong văn phòng, mà là chờ ở ước sũng dưới mái hiên, nước mưa đem hẩn quân hàm ướt nhẹ, ba viên Ngân Tinh bởi vậy lộ ra càng thêm sáng tỏ.

Hình Tòng Liên ngồi ở trong xe, xa xa trông thấy dưới mái hiên đứng đấy người, hẩn đề xuống Lâm Thần muốn giải dây an toàn tay.

Lâm Thần nắm ngón tay lạnh buốt, rất kiên quyết, đem Hình Tòng Liên tay dịch chuyển khỏi.

“Là người quen, không cần lo lắng.”

Hẩn đẩy cửa xe ra, không có bung dù, không có mấy bước, đã đến cục cảnh sát dưới mái hiên.

Ba năm không thấy, đứng tại hẩn đối diện nam nhân tựa hồ gầy gò không ít, khí chất bởi vậy càng thêm sắc bén, giống chuôi muốn ra khỏi vỏ kiếm, mũi kiếm băng lãnh, bất cận nhân tình.

Lâm Thần rất khó được địa, nhẹ nhàng câu lên khóe môi, cười cười: “Hoàng đôn đốc, thật lâu không gặp, gần đây được chứ?”

“Nghe nói ngươi lại không an phận, ta liền đến nhìn xem.”

Cơ hồ giống nhau như đúc lời nói, từ khác nhau người miệng bên trong nói ra, ý vị lại giống nhau như đúc.

Lâm Thần không có trầm mặc, ngược lại ngẩng đầu, nhìn trước mắt nam nhân, nói: “Hoàng trạch, ngươi quá nhàn.”

Hình Tông Liên mang theo chìa khóa xe, đinh lách leng keng đến gần, vừa lúc nghe được Lâm Thần câu này đáp lại.

Tra án mới ngăn ngủi ba ngày, liền đã có bao nhiêu người nhảy ra tìm phiền toái, mà Lâm Thần đáp lại, lại một lần so một lần càng thú vị.

Hắn nhin không được nhếch môi, cố nén không cười lên tiếng, Lâm Thần nam nhân trước mặt trên vai Ngân Tinh lấp lánh, tròn vẹn cao hơn hắn hai cấp nửa.

Cùng thuộc một cái hệ thống, hắn đương nhiên nghe nói qua hoàng trạch hoàng đốc tra đại danh, cảnh đội chi tinh, chính nghĩa sứ giả loại hình từ đã bị phóng viên dùng nát, hoàng trạch xuất thân đại thế gia, bởi vì gia thế tốt, đương nhiên không cần thu hối lộ, cho nên hắn cương chính thanh liêm, thần quý chớ gần, máu chốt hoàng trạch dáng dấp còn nhìn rất đẹp, thăng chức tốc độ nhanh chóng, không người có thể đụng.

Hắn đi đến hoàng trạch trước mặt, chào một cái, còn chưa mở miệng, chỉ thấy đối phương cũng hướng hắn hành lễ, nói: “Hình đội trưởng là sao, ta phụng mệnh đến đây, đốc tra ngài làm lần này vụ án.”

Được rồi, bị hoàng đốc tra để mắt tới, khó trách lão cục trưởng như thế vô cùng lo lắng.

Nhưng mà hoàng trạch ngôn từ kính cẩn, cử chỉ khiêm tốn, để cho người ta tìm không ra nửa điểm sai lầm. Dù là hắn ngụ ý chính là “Cấp trên để cho ta tới nhìn chăm chăm ngươi, ngươi tự giải quyết cho tốt”, có từ người như vậy nói ra làm được, giải quyết việc chung tới cực điểm, làm cho người không thể bắt bẻ.

“Chúng ta vừa phát hiện manh mối trọng yếu, hoàng đốc tra không chê phiền, liền mời chỉ điểm một chút?” Hình Tông Liên cười hỏi.

Hình Tòng Liên đương nhiên là khách khí khách khí, có hoàng trạch lại tuyệt không khách khí.

Hắn một ngựa đi đầu, đi vào đội cảnh sát hình sự văn phòng, Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần, ngược lại cùng sau lưng hắn.

Tên là trương nhỏ lồng nữ cảnh sát, chính khẩn trương bày ra chén trà, cảnh đội một đám đại lão ngồi vây quanh đang làm việc bàn bốn phía, nàng tay trái mang theo lá trà thùng, vội vàng lao xuống nước nóng.

Nghe thấy có người đi tới, vội vàng quay đầu, kếm chút bóng tới tay. Lâm Thần tại nơi hẻo lánh tìm cái ghế dựa ngồi xuống, làm cho người ngoài ý muốn chính là, hoàng trạch không nhìn rõ ràng vì hắn trống đi chỗ ngồi, ngược lại ngồi tại Lâm Thần bên người, hắn tư thế ngồi đoan chính, thuận tay móc ra một cái lớn chừng bàn tay da trâu laptop, ấn hai lần nút bi, rõ ràng là đến dự thính.

Hình Tòng Liên đứng tại bên cạnh bàn, nhìn hai người một chút, luôn cảm thấy bầu không khí có chút quỷ dị.

Hắn chặc chặc lưỡi, Phó Hách đi theo vương triều rơi vào đằng sau, đi vào văn phòng, trông thấy Lâm Thần bên người người đang ngồi, nhin không được dụi dụi mắt, trừng phải con mắt đều nhanh rớt xuống.

Hắn liếc mạng hướng Lâm Thần chớp mắt, Lâm Thần lại giống không nhìn thấy, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Bởi vì mấy người đến, nguyên bản có chút ồn ào trong văn phòng, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Lâm Thần dựa vào ghế, nhìn xem lần lượt có người ngồi xuống, cái ghế lại nhiều bày một vòng, đầu hắn càng ngày càng mê man, bên tai thanh âm cũng dần dần bắt đầu mơ hồ, thậm chí hoàng trạch ngồi ở bên người, cũng không có quá mức để ý.

Hình Tòng Liên kéo ra cái ghế ngồi xuống, cảnh đội chính ủy hắng giọng một cái: “9. 10 án giết người điều tra có đột phá mới, chúng ta mời hình đội trưởng tới nói một chút.” Hắn giọng quan mười phần, rõ ràng, nói là cho không hàng đốc tra nghe.

“Căn cứ Lâm tiên sinh phân tích, chúng ta truy tra ra, Phùng Tuyết quyên chi tử nhi tử có trọng đại gây án hiềm nghi...”

Hình Tòng Liên lời còn chưa dứt, liền bị chính ủy cắt ngang: “Già hình, không phải ta nói ngươi, ngươi lúc này cũng quá võ đoán,

chúng ta phá án coi trọng chứng cứ!” Chính ủy nhẹ nhàng vỗ vỗ bàn, phê bình nói, ” cũng bởi vì Phùng bá Lâm mẫu thân Phùng Tuyết quyết tự sát thân vong, người nhất định Phùng bá Lâm là hung thủ? Kia tại Yến Thanh chứ? Từ vật chứng nhìn lại, tại Yến Thanh mới có trọng đại gây án hiềm nghi, người không thể bởi vì có hay không quan nhân viên tùy ý phỏng đoán, liền phản bác kiến nghị tình vọng thêm phán đoán.”

Giống như là bị ai đẩy, Lâm Thần miễn cưỡng mở mắt ra, phát hiện tất cả mọi người ngồi vây chung một chỗ, hội nghị thư ký tại sàn sạt càng không ngừng viết viết cái gì, những người còn lại cầm trong tay xấp tài liệu, ánh mắt đều tề tụ trên người mình.

Điều hoà không khí rít miệng đột xuất khí lạnh, trong văn phòng nhiệt độ thoáng chốc thấp hơn.

Lâm Thần khẽ nâng mắt, cũng không có bởi vì chính ủy kẹp thương đeo gậy lời nói mà động giận, hẳn biết rõ, hết thảy căn cứ vào phân tích tâm lý suy luận, đều không thể làm thiết thực chứng cứ.

“Chúng ta cần chuyên gia.” Chính ủy dùng tay gõ gõ bàn, “Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người có thể gọi là chuyên gia.”

Lời nói này phải thật là nặng, Hình Tông Liên vừa định phản bác, Lâm Thần lại vượt lên trước mở miệng: “Người cần gì?”

Thanh âm hẳn khàn khàn, đáy mắt có nồng đậm mắt quầng thâm, nhìn qua rã rời cực kỳ.

“Người có thể chứng minh, tại Yến Thanh nhận biết Phùng bá Lâm sao?” Trong yên tĩnh, hoàng trạch bỗng nhiên mở miệng.

“Hai người các người là tình lữ đi.”

Lâm Thần không thấy hoàng trạch, ngược lại nhìn chăm chăm chính ủy, không đầu không đuôi địa, tới rồi một câu.

“Người nói cái gì?”

“Người cùng vị cô nương kia, các người là rất thân mật tình nhân đi, mặc dù người của phòng làm việc cũng không biết, các người thường xuyên tại hạ ban về sau vụng trộm hẹn hò đi.” Lâm Thần chỉ vào một bên làm cái ghi chép nữ văn bí.

Văn phòng lập tức bắt đầu xì xào bàn tán, nữ văn bí đem đầu chôn phải trầm thấp địa, chính ủy tấm kia đen nhánh trên mặt, cũng hiện ra thần tình lúng túng.

“Tìm một cái tại Yến Thanh cùng Phùng bá Lâm Đồng lúc xuất hiện ống kính.” Lâm Thần đối ngay tại thao tác máy vi tính vương triều nói, khuỷu tay không tự chủ được chống tại trên lan can, để bám lấy đầu.

Vương triều vội vàng điều ra cái ống kính, cũng đem laptop chuyển cái phương hướng, đối đám người. Trên màn hình, tại Yến Thanh chính cầm đồ lau nhà, xoay người từ Phùng bá Lâm bên người đi qua, Phùng bá Lâm tránh ra thân thể, tại Yến Thanh vụng trộm nhìn hẳn một cái.

“Chính là như vậy.”

Lâm Thần ôn hòa nhìn xem nữ văn bí. Thư ký đầu hạ xuống rất thấp, ánh mắt lại không tự chủ được nhìn mình bí mật người yêu, ánh mắt ngược ngừng hâm mộ lại ngọt ngào, vừa lúc bị bắt giữ lấy đến. Màn hình bên ngoài ánh mắt, cùng trong màn hình ánh mắt, cơ hồ giống nhau như đúc.

“Lão Tưởng, người ngay cả cái này đều giấu diếm ta!” Hình Tông Liên bên cạnh vỗ bàn bên cạnh cười, lần đầu nhìn thấy trong đội thiết diện chính ủy kinh ngạc, thật sự là giá trị về giá vé a.

“Được rồi được rồi, các người chớ giấu cợt tiểu Trần.” Chính ủy tranh thủ thời gian phất tay, “Thảo luận bản án... Thảo luận bản án!” Bên ngoài phòng làm việc truyền đến đạp đạp gót giày âm thanh, trương nhỏ lồng cầm một chồng tư liệu, chạy vào văn phòng. Nữ cảnh sát sắc mặt có chút bạch, nàng nhìn chung quanh, có vẻ hơi chưa tỉnh hồn.

“Thế nào nhỏ lồng?” Hình Tông Liên hỏi.

“Ngài vừa để cho ta đi thăm dò Phùng bá Lâm, trên tư liệu biểu hiện, Phùng bá Lâm cùng tại Yến Thanh xác nhận biết, không chỉ có nhận biết, còn rất quen.”

“Nói thế nào?”

Nữ cảnh sát trương nhỏ chụp xuống ý thức nhìn về phía Lâm Thần, không khỏi cắn môi một cái, nói tiếp, “Phùng bá Lâm đã từng là tại Yến Thanh ngữ văn lão sư, mà Phùng bá Lâm hiện tại, ngay tại thị thực nhỏ làm lão sư.”

Nghe được câu nói sau cùng lúc, Lâm Thần như bị sét đánh, toàn thân một trận phát lạnh, hẳn đột nhiên trở nên hơi choáng, đại não cơ hồ cần đánh mất năng lực suy tính.

“Tại Yến Thanh bởi vì gia đình nguyên nhân, đọc xong sơ trung liền ra ngoài làm công, lúc ấy, Phùng báí Lâm từng là nàng ngữ văn lão sư, ba năm trước đây Phùng báí Lâm đi vào thị thực tiểu Nhâm dạy...”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 15: Chuyện xưa

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 15: Chuyện xưa

Tác giả: Trường Nhị

Ngoài cửa sổ mưa gió lớn dần, cuồng phong cùng cành lá liễu mạng mẽ góc cửa sổ, trương nhỏ lồng tại rất thích hợp thời khắc im miệng. Trong phòng mấy chục đạo ánh mắt, lần nữa tụ tập trên người Lâm Thần.

Hoài nghi, kinh ngạc, thậm chí phảng phất kẻ cầm đầu một người khác hoàn toàn, ánh mắt như vậy, làm cho người phi thường khó xử. Lâm Thần hai mắt khẽ nhắm, bất vi sở động.

Chỉ có hoàng trạch có thể cảm giác Lâm Thần thân thể tại hơi run rẩy, rất bông, cũng rất phí sức.

Phó Hách rất tức giận, hấn nghiêng nghiêng răng, muốn mở miệng, lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Nhìn, phải mời Phùng tiên sinh đến uống chén trà, ngài nói có đúng hay không a, chính ủy?” Hấn vuốt vuốt râu ria, đem tất cả mọi người lực chú ý từ trên thân Lâm Thần kéo về.

Chính ủy mặt rất đỏ, nhưng vẫn là ra vẻ thâm trầm, trầm ngâm một lát sau, nói cái “Phải”.

Hình Tông Liên đứng lên, cái ghế cùng mặt đất phát ra cầu thả lệ thanh âm, hấn vô ý thức nhìn xem Lâm Thần phương hướng, muốn mang Lâm Thần cùng đi, nhưng mà, Lâm Thần lại không ở đây nhìn hấn.

Hoàng trạch thu hồi vờ, lạnh lùng gương mặt khẽ nâng lên một góc độ, nói: “Hình đội trưởng, khiến không cho phép ai có thể tham dự phá án, tựa hồ không tốt lắm đâu.”

“Lâm tiên sinh từng đối bản án phá án và bắt giam công việc lên mang tính then chốt tác dụng, như thế nào là không cho phép ai có

thể chứ?”

Nghe Hình Tòng Liên, hoàng trạch mở ra vờ, giống như là nhìn thấy cái gì ghi chép, nhưng mà ngẩng đầu hỏi: “Tựa hồ thầy Phó, mới là cảnh đội đặc biệt mời tâm lý học chuyên gia?”

Hình Tòng Liên lập tức á khẩu không trả lời được, hấn nghĩ lại làm tranh luận, lại nhìn thấy Lâm Thần có chút mở mắt, nhìn xem hấn, lắc đầu.

Phó Hách tranh thủ thời gian níu lại Hình Tòng Liên: “Đi một chút già hình, chúng ta bắt người đi!”

... --

Ven đường nhẵn thơn bị gió thổi phải ngã trái ngã phải, xe Jeep nhanh như tên bắn mà vụt qua, Phó Hách cầm thanh bắt ngựa, Hình Tòng Liên chỉ lo giẫm lên chân ga, trong xe bầu không khí âm trầm phải dọa người.

Gặp được đèn đỏ, Hình Tòng Liên một cái dừng, dùng sức nện xuống loa,

“Người làm sao không giải thích?”

“Giải thích cái gì a.”

“Lâm Thần là sư huynh của người, là chuyên gia bên trong chuyên gia, người vì cái gì không nói!”

“Kia là hoàng trạch, sư huynh đều không nói lời nào, người mạnh hơn cái gì đầu!” Phó Hách bị Hình Tòng Liên cường ngạnh thái độ bức ra mấy phần hỏa khí.

“Hoàng trạch làm sao vậy, trông thấy hoàng trạch người liền dọa đến không dám mở miệng?”

“Hoàng trạch, kia là sư huynh!”

Phó Hách muốn đem lời nói ra miệng, lại trông thấy Hình Tòng Liên ánh mắt lấp lóe, hấn bỗng nhiên minh bạch, Hình Tòng Liên đây là tại lời nói khách sáo: “Già hình người học xấu!”

Phó Hách tức giận đến nghiến răng.

“Mau nói mau nói, hoàng trạch cùng Lâm Thần làm sao vậy, đến cùng có cái gì khúc mắc, còn có kia họ Trần...” Hấn nói, cùm cụp một tiếng, đem xe khóa rơi xuống, “Người hôm nay không nói rõ ràng, cũng đừng nghĩ ra cái cửa này.”

Nam nhân bát quái, xác thực so nữ nhân còn muốn phiền phức, bởi vì bọn hấn rất cố chấp, cũng rất có thủ đoạn.

Phó Hách nhìn qua biển hóa nhan sắc giao thông đèn chỉ thị, cảm nhận được chậm rãi tăng tốc tốc độ xe, thở thật dài một cái: “Người nghe qua Nam Bắc thế gia sao?”

“Cái nào quyền tiểu thuyết bên trong?”

Phó Hách dùng một loại nhìn người ngoài hành tinh ánh mắt nhìn Hình Tông Liên, cao thâm mặt trắc bầu không khí không còn sót lại chút gì.

“Già hình, người thật là một cái thế ngoại cao nhân...” Thày Phó rất bất đắc dĩ, ngữ khí cũng bỗng nhiên bình tĩnh trở lại: “Coi như người sống ở thế ngoại, cũng nhất định phải biết, thế gian này vẫn có một ít đại gia tộc, bọn hắc rất có tiền, có tiền liền đại biểu có thể lực, người bình thường rất khó tiếp xúc đến những người này, nhưng một khi tiếp xúc, nhất định phải chú ý cẩn thận. Đây không phải tiểu thuyết, đây là so tiểu thuyết càng thoải mái hiện thực.”

“Có ý tứ gì?”

“Nam Bắc thế gia, Chu Ngô trần hoàng.” Phó Hách mắt nhìn phía trước, nhẹ nhàng mở miệng, nói tám chữ.

Ngoài xe tiếng mưa rơi có chút lớn, trong xe tiếng động cơ, cũng có chút lớn, Phó Hách không nói gì, Hình Tông Liên cũng không nói chuyện.

Qua thật lâu, râu ria xồm xoàm nam nhân dừng xe ở ven đường, kéo lên tay sát: “Ồ, sau đó thì sao?”

Hắn ngữ khí rất nhẹ, nhẹ đến lơ đãng, cũng chính là không thêm quan tâm.

Phó Hách bỗng nhiên rất im lặng, hẳn cho là mình đã đầy đủ thận trọng, đủ để khiến người cảnh giác, nhưng Hình Tông Liên giống như nửa câu cũng không có để trong lòng.

“Người có thể hay không chăm chú điểm, cái này tứ gia nhân, rất có tiền.”

“Bọn hắc có tiền, lại không cho ta hoa, cùng ta có quan hệ gì chứ?”

“Kia cái gì mới cùng người có quan hệ?”

“Chu Ngô... Cái gì hoàng, Lâm Thần đến cùng là thế nào đặc tội bọn hắc rồi?”

Phó Hách nghĩ thầm, đó cũng là Lâm Thần vấn đề, càng cùng người không có quan hệ.

“Cái này, không thể nói.”

“Vì cái gì không thể nói.”

Thị thực tiểu nhân cửa trường gần trong gang tấc, cuồng phong thổi rơi xuống đầy đất chạc cây, trước mắt một mảnh điêu hiu cảnh tượng. Nhìn qua cảnh tượng như vậy, tâm tình của người ta, cũng sẽ rất hạ.

“Bởi vì, có người không cho chúng ta nói.”

“Người người này thật không có ý tứ.”

Hình Tòng Liên từ trong hộp thuốc lá rút ra điếu thuốc, ngậm lên miệng, sau đó chuẩn bị mở cửa, xuống xe.

Một cái chân của hắn vượt vừa bước ra ngoài xe, liền nghe người đứng phía sau, hỏi một vấn đề.

“Già hình, người cảm thấy nhân sinh mà bình đẳng sao, mỗi người tính mệnh, đều là giống nhau sao?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

“Nhỏ như vậy trộm mệnh, cùng con em thế gia mệnh, mệnh của người cùng Phùng bá Lâm mệnh, đều như thế đáng tiền sao?”

... --

Trên thế giới này, có rất nhiều vấn đề, làm cho người khó mà trả lời, cũng có rất nhiều người, làm cho người á khẩu không trả lời được. Cảnh đội trong văn phòng, chỉ còn lại hai người.

Vốn là muốn lưu lại sửa sang lại nữ cảnh sát còn chưa kịp dờ lên một cái ghế, liền bị không hàng đôn đốc, đuổi ra khỏi gian phòng.

Lâm Thần cảm giác được có người đưa chén nước cho hắn, nhiệt độ nước rất thích hợp, ước chừng 40 độ.

Uống liền một chén nước, đều muốn đem nhiệt độ chính xác đến vị trí người, cũng chỉ có hoàng trạch.

Biết là hoàng trạch, Lâm Thần thu hồi khoác lên chén giấy bên trên ngón tay, thế là ly kia vừa đúng nước ấm, liền rót xuống đất, nước dần dần đến khắp nơi đều là, thậm chí có một ít, trực tiếp văng đến hoàng đôn đốc thẳng ống quần bên trên.

Theo khắp trôi dòng nước, hoàng trạch cũng cười: “Người bệnh.”

Hắn nói, đưa tay nhẹ nhàng khoác lên Lâm Thần cái trán, “Sốt cao, 39.5 độ.”

Hắn cười đến rất mập mờ, động tác cũng rất thân mật, cùng mới mặt lạnh đôn đốc tưởng như hai người, hắn cả khuôn mặt bên trên biểu tình nhu hòa, duy chỉ có kia đôi thon dài mắt phượng rất lạnh, lạnh đến có thể nhỏ xuống nước, kết thành băng.

“Hoàng trạch, người dạng này, rất không có ý nghĩa.” Lâm Thần không có mở ra hoàng trạch tay, bởi vì như vậy sẽ có vẻ quá già mồm quá làm ra vẻ,

Hoàng trạch tại Lâm Thần trước mặt ngồi xuống, hai tay đỡ tại cằm trên tay, cơ hồ muốn đem Lâm Thần toàn bộ quây lại, hấn hỏi: “Ba năm này, người qua được không?”

“Nếu như ta trôi qua tốt, ngài đã sớm tự tay trừng trị ta, như thế nào lại như thế an tâm?”

“Ta rất đau lòng người.” Hoàng trạch nói, lại lao về đằng trước gáp, bởi vì khoảng cách quá gần, hấn cơ hồ có thể cảm nhận được Lâm Thần nóng rực mà thống khổ khí tức, hấn bỗng nhiên có một ít mềm lòng, thế là, hấn hỏi một vấn đề: “Như vậy, ba năm này, người đã từng có như vậy một giây đồng hồ hối hận qua, không cứu được nàng sao?”

Đang chờ đợi trả lời quá trình bên trong, hoàng trạch hi vọng lấy Lâm Thần bởi vì sốt cao mà khô nứt lên da bờ môi, hấn nghĩ, nếu như Lâm Thần trả lời đúng vậy, như vậy hấn nhất định sẽ lại vì hấn rót cốc nước, sau đó buộc hấn uống hết.

“Giả thiết, có 20 người, tại trên đường ray chơi đùa, trong đó, có 4 người là người nhà có tiền hài tử, bọn hấn rất thông minh hơn nữa là nghiệp giới tinh anh, bọn hấn khuyến cáo những hài tử khác nói, đầu này trên đường ray sẽ có đoàn tàu trải qua, các người hấn là đi bên cạnh một đầu vút bỏ trên đường ray chơi đùa, nhưng mà còn lại 16 đứa bé, bởi vì đủ loại nguyên nhân, cũng không có nghe từ khuyến cáo. Thế là, cái này 4 đứa bé một mình đi đến vút bỏ trên đường ray. Đương nhiên, xe lửa tới rồi. Nếu như lúc này, người đang đứng tại đường ray hoán đổi khí bên cạnh, người có thể lựa chọn khiến xe lửa chuyển hướng vút bỏ đường ray, hi sinh trong đó 4 người, lấy cứu ra càng nhiều hài tử; tương phản, nếu như người không làm như vậy, càng nhiều hài tử, sẽ chết đi.” Phó Hách nhìn qua Hình Tông Liên bóng lưng, rất khó khăn, cười cười: “Xin hỏi, nếu như người gặp được chuyện như vậy, sẽ làm thế nào chứ?”

Hình Tông Liên sợi tóc bị nước mưa ướt nhẹp, hấn nhô ra cửa xe một nửa thân thể cũng đã ướt đẫm, hấn duy trì cái tư thế này, như đá điêu, phảng phất suy tư thật lâu.

Cuối cùng, móc ra cái bật lửa, đánh hai lần, cũng không có đánh lấy.

“Vấn đề này, ta không có cách nào trả lời.” Phốc phốc một chút, ngọn lửa rốt cục xông ra, hắn đem cái bật lửa xích lại gần thuốc lá, điếm thật lâu, mới đem thuốc lá điếm, hắn phun ra một điếu thuốc, sau đó nói: “Nhưng ta nhất định sẽ kính nể cái kia có thể làm ra lựa chọn người.”

“Trên thế giới này, cũng không phải là tất cả vấn đề, đều sẽ có đáp án.” Lâm Thần nhìn chăm chú hoàng trạch băng lãnh hai mắt, ngữ điệu ngược lại nhu hòa xuống tới: “Cũng không phải là tất cả đáp án, đều sẽ phân chia đúng sai.”

Hoàng trạch bỗng nhiên đứng lên, nếu như không phải còn tại trong đội cảnh sát hình sự, bốn phía giám sát nghiêm mật, hắn nhất định sẽ dùng sức bóp lấy Lâm Thần cổ.

Hình Tòng Liên rất thông minh, hắn đương nhiên biết, Phó Hách nói tới cái kia cố sự, cũng không phải là giả thiết, mà là chân chân thật thật phát sinh qua.

Bởi vì chân thực, cho nên rất nặng nề.

Phàm là khảo vấn nhân tính vấn đề, đều đương nhiên nặng nề.

... --

Bởi vì nghỉ học, thị thực nhỏ bên trong không có học sinh, đi làm lão sư cũng rất ít.

Chuông vào học lại như thường lệ vang lên, Hình Tòng Liên dập tắt thuốc lá, đi theo an ninh trường học, đi vào Phòng báí Lâm văn phòng.

Lớn trong văn phòng trống rỗng, Hình Tòng Liên thậm chí không cần hỏi thăm, liếc mắt qua, liền nhận ra Phòng báí Lâm bàn làm việc.

Cái bàn kia rất sạch sẽ, màu nâu nhạt mặt bàn, phía trên ngoại trừ một quyển sách, còn lại cái gì cũng không có.

Hình Tòng Liên đeo lên găng tay, đi đến bên cửa sổ, cầm quyển sách kia lên.

Lật ra trang bìa, trang tên sách bên trên viết một câu:

Không có trải qua kích tình Luyện Ngục người, chưa hề liền không có vượt qua quá kích tình — vinh cách.

Kiểu chữ thanh tú, bút pháp tinh tế tỉ mỉ, viết chữ người rất chân thành, loại này chăm chú, đại biểu cho trào phúng.

Dù là không cần Lâm Thần ở đây, hắn đều có thể tưởng tượng, viết chữ người dùng như thế nào tư thái ngồi tại bên cửa sổ, khóe miệng

hơi rách, viết xuống hàng chữ này.

Hình Tòng Liên mặt không biểu tình, bắt đầu lật sách, lúc này, một phong thư bỗng rụng từ trong sách rơi ra.

Phong thư là màu trắng, sạch sẽ không nhiễm trần thế.

Tin không có đóng kín, Hình Tòng Liên đem phong thư đảo ngược, run lên, một thanh tinh tế tí mĩ cát trắng bay lả tả bay xuống xuống tới, trừ cái đó ra, cái gì cũng không có.

Nếu như nói, trang tên sách đại biểu cho trào phúng.

Giả bộ như vậy đầy cát trắng phong thư, lại là đồ trần trường khiêu khích.

“Hình đội trưởng, vị này là Hứa lão sư, cùng Phùng lão sư một cái văn phòng.”

Bảo an mang theo một vị chải bím tóc đuôi ngựa nữ giáo sư đi vào Hình Tòng Liên bên người.

“Ồ, tốt.” Hình Tòng Liên đem sách cùng phong thư đưa cho Phó Hách, cùng nữ giáo sư ở một bên ngồi xuống.

“Ta muốn hỏi ngài mấy cái liên quan tới Phùng lão sư vấn đề.”

Cho dù ai đối mặt cảnh sát, đều sẽ khẩn trương, nữ giáo sư lông mày nhíu chặt, mím chặt môi.

“Phùng lão sư hẳn đối học sinh như thế nào?”

“Hẳn đối học sinh rất tốt, ngữ văn lão sư nha, lại phong độ nhẹ nhàng văn thái nổi bật, học sinh đều thích hẳn.”

“Phùng lão sư gia đình tình huống như thế nào, ngài có phải không hiểu rõ chứ?”

“Phùng lão sư còn chưa có kết hôn mà, bất quá chỉ là bởi vì thế này, mới càng thụ nữ học sinh hoan nghênh đi.”

“Kia Phùng lão sư lời nói của hẳn cử chỉ, hẳn có cái gì địa phương, kêu người cảm thấy có chút không đúng lắm?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Cần nói kỳ quái địa phương...” Nữ giáo sư chen lấn chen lông mày, phảng phất nhớ ra cái gì đó: “Phùng lão sư mỗi ngày đều muốn cho mẫu thân của nàng gọi điện thoại, hơn nữa còn cần cố định thời gian, có đôi khi hẳn đang đi học, đến thời gian cũng sẽ chạy đến hành lang đi cho ma ma gọi điện thoại.”

Nhi tử ước chừng tại 35-40 tuổi khoảng chừng, mẫu thân ước là 65 tuổi. Mẫu thân đối với nhi tử quản giáo nghiêm khắc.

Hình Tòng Liên chợt nhớ tới Lâm Thần suy luận, nhin không được cùng Phó Hách liếc nhau.

“Còn gì nữa?” Hấn tiếp tục hỏi.

“Còn có...” Nữ giáo sư vuốt vuốt cái mũi, nói: “Phùng lão sư có đôi khi không quá lý người, liền thích ngồi ở bên cửa sổ, một người ngẩn người.”

“Thế này ngồi sao?”

Hình Tòng Liên đem cái ghế hướng bên cạnh xô dịch, ngồi xuống Phùng báí Lâm trước bàn sách, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Sau đó, hấn ngậy ngẩn cả người.

Gặp Hình Tòng Liên tại phía trước cửa sổ hóa đá, rất lâu không nói lời nào, Phó Hách nhin không được đẩy hấn: “Thế nào già hình?”

“Phùng báí Lâm, là đang nhìn Lâm Thần...”

Hình Tòng Liên đem Phó Hách kéo đến cùng mình ánh mắt ngang bằng vị trí, thì thào nói

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 16: Mời hấn

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 16: Mời hấn

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên nghĩ, ba năm.

Ba năm qua, Phùng bá lâm nhất thẳng đang quan sát Lâm Thần. Thời tiết sáng sủa lúc cũng tốt, mưa dầm như chú lúc cũng được, Phùng bá Lâm tổng là an tĩnh ngồi tại phía trước cửa sổ, nhìn xem đối diện túc quản đứng ở giữa, so với hấn càng an tĩnh người trẻ tuổi kia.

Hấn có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần đọc sách viết chữ, lại có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần cùng các tiểu bằng hữu trò chuyện.

Bất luận Lâm Thần làm cái gì, tại cách hấn chỗ không xa, luôn có cặp mắt như bóng với hình, như đứng ngồi không yên, lại hoặc là so gai nhọn đáng sợ hơn.

Nghĩ tới đây, Hình Tòng Liên nhin không được rùng mình một cái. Mang theo một quyển sách, một phong thư cùng thổi phồng cát, Hình Tòng Liên về tới cục cảnh sát.

Trong cục cảnh sát trận kia cứng rắn hàn huyền sớm đã kết thúc, bầu không khí rất lạnh cũng rất bình tĩnh.

Lâm Thần trên ghế cạnh ngủ, trên người hấn, che kín một kiện đồng phục cảnh sát.

Món kia trên đồng phục cảnh sát Ngân Tinh lấp lánh, hoàng đốc tra mặc áo sơ mi trắng ngồi ở bên cạnh, chân trái khoác lên trên đùi phải, chính đảo trong tay bút ký, mà hấn trong tay kia, thì bùng chén nước ấm.

Hình Tòng Liên sững sờ tại cửa ra vào, trong phòng có nhiều như vậy cái ghế, hoàng trạch hết lần này tới lần khác an vị tại Lâm Thần bên người.

Hoàng đốc tra hết lần này tới lần khác lại ngồi tự nhiên như thế, phảng phất hấn lẽ ra an vị ở nơi đó.

Hình đội trưởng, có chút không vui.

Phó Hách từ Hình Tòng Liên sau lưng chui ra, mắt nhìn trong phòng làm việc tình hình, vội vàng đem sừng sờ tại cửa ra vào người kéo vào phòng.

Lâm Thần vừa lúc mở mắt ra.

Gặp Hình Tòng Liên cùng Phó Hách trở về, hấn đứng lên, thuận thế đem trên thân dựng lấy quần áo treo ở trên lan can, không có nhìn hoàng trạch một chút.

“Ta phát sốt, xin mang ta đi hiệu thuốc.”

Hấn ngữ khí suy yếu, thỉnh cầu cũng rất cứng nhắc, muốn rời khỏi cục cảnh sát mục đích quá mức rõ ràng lại không chút nào che lấp. Hoàng trạch tại chỗ ngồi bên trên nở nụ cười, thả tay xuống bên cạnh laptop.

Ngay tại Hình Tòng Liên cho rằng hoàng trạch sẽ nói “Công vụ thời gian cấm chỉ xử lý tư nhân công việc” một loại thời điểm, hấn lại nghe thấy hoàng trạch nói: “Nhớ kỹ mua aspirin, hấn đối với phần lớn chất kháng sinh dị ứng.”

Hình đội trưởng thế là càng tức giận hơn.

... --

Có lẽ là bão sắp đổ bộ, cả tòa thành thị bao phủ tại phong nhãn phía dưới, mưa ngược lại ngừng.

Lâm Thần bước chân phù phiếm, lại kiên trì đi bộ, Hình Tòng Liên cùng Phó Hách cố chấp bất quá hấn, đành phải một trái một phải đi ở bên cạnh hấn, giống như tả hữu hộ pháp.

Ba người tiếng chân rơi vào trôi đầy nước mưa bàn đá xanh bên trên, đá lết xẹt đập, dinh dính nhờn nhờn.

“Phùng báai Lâm cho người lưu lại một quyển sách, một phong thư cùng một thanh cát, người cùng hấn, đến cùng có quan hệ gì?”

Mặc dù trong lòng nghi vấn đã như tuyết cầu càng lăn càng lớn, tỉ như hoàng trạch cùng Lâm Thần đến tột cùng là quan hệ như thế nào, lại tỉ như hoàng trạch thái độ vì sao có 180 độ bước ngoặt lớn, nhưng Hình Tòng Liên cũng không hỏi những cái kia nhàn nát Bát Quái, hấn từ trong ngực móc ra vật chứng túi, đưa cho Lâm Thần. Trên thế giới này, có quá nhiều yêu quý tìm kiếm người ta * người, cũng có người trời sinh mang theo rất nhiều không thể nói nói bí mật.

Như vậy vừa đúng đình chỉ, cùng tín nhiệm, đều phi thường đáng quý.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên chăm chú nghe hỏi hai mắt, phi thường chân thành nói: “Cảm ơn.”

Hình Tông Liên sờ lên đầu, ngược lại có chút xấu hổ. Trên thực tế, nếu như không phải Phó Hách vấn đề làm hắn không cách nào trả lời, như vậy hắn hiện tại, hắn là chính liền hoàng trạch vấn đề cùng Lâm Thần tiến hành xâm nhập nghiên cứu thảo luận. Hắn không dám nhìn Lâm Thần con mắt, ánh mắt nhẹ nhàng di chuyển đến Lâm Thần tay nâng giấy trên sách, tâm lại bỗng nhiên trầm xuống: “Từ hắn bàn làm việc cửa sổ nhìn ra ngoài, vừa vặn có thể trông thấy gian phòng của ngươi.”

Lâm Thần nghe được câu này, lúc ấy đứng tại chỗ.

“Hắn đang nhìn ta?”

“Hắn hẳn là ngay tại nhìn ngươi.”

Bởi vì sốt cao, Lâm Thần trong đầu đoạn ngắn như dựng phim phù lược mà qua, những cái kia trắng noãn sa bàn, quý dị phổ xá, tuyết trắng ga giường, vết máu đỏ tươi, một tấm tấm hoán đổi, làm cho người phi thường hỗn loạn, cũng phi thường thống khổ.

Thời gian qua thật lâu, lâu đến hết thấy hình tượng đều trở lại ban sơ nguyên điểm, lâu đến trên mái hiên giọt mưa đều nhanh tan mất. Lâm Thần đem vật chứng túi nhét về Hình Tông Liên trong tay, một lần nữa cất bước.

Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần bóng lưng, lại bắt đầu tức giận. Lâm Thần dáng vẻ, hiển nhiên là muốn lên cái gì, lại hiển nhiên là cái gì đều không muốn nói.

Hắn thế là chỉ có thể hướng về phía Lâm Thần bóng lưng mở miệng: “Tại Yến Thanh viết thư cho ngươi, Phùng báí Lâm mỗi ngày nhìn xem ngươi, ta có thể không hỏi ngươi quá khứ, nhưng cùng vụ án này có liên quan sự tình, ngươi cũng nhất định phải nói rõ ràng!”

Hắn lại nói rất ngay thẳng, Lâm Thần bước chân, cũng đương nhiên dừng lại, người nhưng không có quay đầu.

“Hình đội trưởng cần ta bàn giao cái gì?” Hắn đưa lưng về phía Hình Tông Liên hỏi.

“Ngươi là có hay không nhận biết Phùng báí Lâm?”

“Không biết?”

“Vậy hẳn vì cái gì lưu phong thư này cho ngươi, trong thư cát trắng rớt cuộc là ý gì?”

“Rất đơn giản, bởi vì ta trong phòng có sa bàn, hẳn muốn cho ta biết, ta sờ tác hết thầy phân tích, chỉ bất quá là hẳn muốn cho ta nhìn thấy đồ vật mà thôi, hẳn tại hướng ta khiêu khích.”

“Hẳn tại sao muốn hướng ngươi khiêu khích chứ?”

“Ta không biết?”

“Ngươi không biết?” Hình Tông Liên rất im lặng, “Hơn ba năm, hẳn mỗi ngày nhìn trộm ngươi, chế tạo án mưu sát, hướng ngươi khiêu khích, ngươi nhưng lại không biết vì cái gì?”

Hình Tông Liên rất không khách khí, hẳn cũng làm xong Lâm Thần rất không khách khí đáp lại mà chuẩn bị, Lâm Thần có chút quay người, trên mặt, lại xuất hiện tiểu dung.

Đây không phải là trào phúng, lúc tức giận giấu cợt, mà chỉ là rất đơn thuần đang cười, phảng phất Hình Tông Liên vừa rồi vấn đề, vô cùng vô cùng thú vị.

“Hình đội trưởng, ngài khả năng không biết, trên thế giới này, nghĩ khiêu khích ta người, vô luận là tâm lý biến thái người cũng tốt IQ cao tội phạm cũng được, thật vô cùng vô cùng nhiều, nếu như ta cần quan tâm bọn hẳn mỗi lần hướng ta khiêu khích phía sau động cơ, vậy ta có thể không cần sống.”

Lời nói này rất có đạo lý, Hình Tông Liên lập tức á khẩu không trả lời được.

“Vì cái gì?” Nhấn nhẹn nửa ngày, hẳn chỉ có thể hỏi ra ba chữ này.

“Bởi vì ta đã từng, thật phi thường nổi danh.”

Đây là một câu kiêu ngạo, nhưng từ Lâm Thần miệng bên trong nói ra, nhưng không có bất luận cái gì khoe ý vị.

Ngược lại lộ ra rất thành thật, thành thật phải đáng yêu.

Nếu như là bình thường người, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ cười to, nhưng Hình Tông Liên xác thực không tầm thường, hẳn gật gật đầu, rất chân thành nói: “Ta nghĩ cũng thế, ta chưa từng thấy giống ngươi thông minh như vậy người.”

Ánh mắt của hẳn nhìn rất đẹp, cúi thấp xuống mắt ngóng nhìn ngươi thời điểm, màu xanh nhạt đôi mắt phảng phất sâu xa như biển.

Dù sao cũng là có Italy huyết thống nam nhân, khen người thời điểm, có đặc thù chủng tộc ưu thế.

Lâm Thần mặt, rất không có ngoài ý muốn đồ lên.

Đây là kiện lúng túng sự tình, dù sao trước mấy giây, ngữ khí của hắn còn rất xông, kém chút cùng Hình Tông Liên âm ỉ lên, mấy giây sau, lại bị thổi phồng đến mức đỏ mặt, hiển nhiên thật không có có định lực chút.

Mình mở chủ đề chỉ có thể mình giật ra, cho nên, hắn ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Thời gian rất gấp bách, ta nghĩ Phùng báí Lâm chỉ sợ cần tự sát.”

“Tại Yến Thanh tự sát, Phùng báí Lâm cũng muốn tự sát?”

“Tại Yến Thanh chỉ là thụ Phùng báí Lâm điều khiển một quân cờ, Phùng báí Lâm chỉ sợ là lợi dụng nàng hoàn thiện ý nghĩ của mình.”

“Ý tưởng gì?”

“Người có thể thông qua liên quan tới tử vong huấn luyện, đến vượt qua sợ hãi tử vong, đây là chúng ta lúc trước cho ra suy luận.” Lâm Thần dừng một chút, nói tiếp đi: “Mà ta sờ dĩ cho rằng tại Yến Thanh không phải hung thủ sau màn, là bởi vì nàng cũng không có sung túc động cơ gây án.”

“Nhưng mà Phùng báí Lâm có?”

“Đúng, nam hài đều có luyện mẫu tình kết. Nếu như ta không có đoán sai, Phùng báí Lâm hẳn là trưởng thành tại gia đình độc thân, mẹ của hắn Phùng Tuyết quyên một tay đem hắn nuôi lớn. Người biết, hài tử vắn vẹo, thường thường cùng gia đình thoát không khỏi liên quan. Nếu như ta còn không có đoán sai, Phùng Tuyết quyên hẳn là có cực mạnh khống chế dục, nhất định phải cầu nhi tử dựa theo ý chí của mình làm việc...”

“Nói đến, trường học các người lão sư tựa như là nói, Phùng báí Lâm mỗi đến quy định thời gian, đều sẽ cho mẫu thân gọi điện thoại, đây là bởi vì Phùng Tuyết quyên yêu cầu?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Khống chế như vậy sẽ dẫn đến hai loại kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Loại thứ nhất là cực độ phản nghịch, loại thứ hai, là cực độ thuận theo, đem mẫu thân xem như thần, tôn sùng nàng như là tôn sùng ý chỉ của thần.”

Mỗi lần cùng Lâm Thần phân tích tình tiết vụ án, Hình Tông Liên cũng nhin không được đánh rùng mình.

“Nếu như người nữ thần trước khi chết quăng thành thịt nát thảm trọng bị người khác nhìn thấy, người sẽ có ý tưởng gì?”

Không đợi Hình Tòng Liên biểu thị cái này quá nặng miệng, Lâm Thần lại hỏi tiếp, Hình Tòng Liên nhin không được cùng một bên Phó Hách dặt nhau nâng đỡ.

Mặc dù rất muốn nôn, nhưng Hình Tòng Liên phải thừa nhận, nếu như phát sinh loại sự tình này, hẳn xác thực có giết người xúc động. “Coi như Phùng báí Lâm là bởi vì mẫu thân trước khi chết thảm trạng bị không cho phép ai có thể nhìn thấy, cho nên hẳn muốn đem những người này giết chết, nhưng hẳn vì cái gì hẳn cần lợi dụng tại Yến Thanh, vì cái gì còn muốn thiết kế từng cái trình tự, vượt qua tử vong?”

“Đây đương nhiên là bởi vì hẳn sợ chết.” Lâm Thần nhìn Hình Tòng Liên một chút, giống như đang nói vấn đề của người quá ngớ ngẩn. “Phùng báí Lâm đùa chết người chơi đến quên cả trời đất, còn sợ chết?”

“Nói chính xác, là Phùng báí Lâm mẫu thân Phùng Tuyết quyên sợ chết.” Lâm Thần nói rất nói nhiều, có chút khó chịu, âm lượng cũng dần dần biến nhẹ, “Còn nhớ rõ tại Yến Thanh quét dọn phòng bệnh sao, nơi đó là khối u khoa. Mà Phùng Tuyết quyên phải chính là ung thư bao tử, đây là nhất làm cho người thống khổ không chịu nổi tật bệnh một trong, nàng tự sát, là bởi vì nàng hẳn nhin không được ung thư tra tấn, càng hẳn nhin không được từng bước một đi hướng cảm giác tử vong...”

“Cho nên hẳn nhưng thật ra là đang lợi dụng tại Yến Thanh, nghiên cứu sao có thể để cho người ta giảm bớt đối mặt tử vong lúc thống khổ?” Hình Tòng Liên phản ứng nhanh chóng.

“Nhìn như vậy đến, nghiên cứu của hẳn rất thành công a.” Phó Hách nhin không được xen vào, “Tại Yến Thanh rất dứt khoát tự sát.”

“Như vậy, Phùng báí Lâm chứ?”

“Đây là đương nhiên kết cục, hẳn hết thầy nghiên cứu, cũng là vì mình có thể bình tĩnh đi hướng tử vong.” Lâm Thần ánh mắt rơi xuống chỗ rất xa, “Chúng ta trước đó cho rằng tại Yến Thanh tử vong huấn luyện có bốn bước: Tới gần thi thể, quan sát hung án, tự tay giết người, tự sát, nhưng nếu như đổi lại Phùng báí Lâm, cái này huấn luyện hẳn là năm bước.”

“Tới gần thi thể, quan sát hung án, tự tay giết người, trợ giúp cũng quan sát tại Yến Thanh tự sát, sau đó tự sát?” Hình Tông Liên thốt ra.

Nói đã lối ra, hấn lại cảm thấy trong này có chút vấn đề: “Chính là, Phùng bá Lâm giết ai đây?”

“Các người có thể điều tra thêm, phải chăng còn có bị cảnh sát bỏ sót hung sát án.” Lâm Thần lơ đãng nói.

Nếu như Lâm Thần muốn cho người tin tưởng một sự kiện, như vậy người nhất định sẽ tin tưởng không nghi ngờ.

Hình Tông Liên đương nhiên tín nhiệm Lâm Thần, cho nên hấn cấp tốc móc ra điện thoại, gửi điện thoại vương triều, yêu cầu điều tra trong mấy ngày gần đây bỏ sót hung sát án, song song tra Phùng bá Lâm Khả có thể xuất hiện địa điểm tất cả video theo dõi.

Về sau, hấn lại cho cảnh sát giao thông bộ môn gọi điện thoại, thỉnh cầu chung sức hợp tác, tại toàn thành phố phạm vi bên trong vài không, đuổi bắt Phùng bá Lâm.

Mấy thông điện thoại xuống tới, Hình Tông Liên rơi vào đằng sau, Lâm Thần vậy mà tại bên cạnh hấn bồi tiếp, ngược lại là Phó Hách, rất thiếu thông minh đi một mình ở phía trước.

Gặp Hình Tông Liên rốt cục cúp điện thoại, Lâm Thần hỏi: “Thế nào?”

“Mò kim đáy biển a, gần nhất du lịch tiết, cảnh lực vốn là có hạn, chúng ta cần càng nhiều thời gian.”

“Thật ra không cần phiền toái như vậy.” Lâm Thần giống như là đã quyết định cái gì quyết tâm, bỗng nhiên ngẩng đầu, “Ta có thể phụ trách khiến hấn xuất hiện, địa điểm người định.”

Thanh âm hấn suy yếu, lại chăm chú đến đáng sợ.

Về sau, Hình Tông Liên nghĩ, nếu như khi đó hấn có thể phát hiện Lâm Thần dị thường, có lẽ liền sẽ không cũng có sau như vậy rất nhiều cố sự.

Nhưng rất đáng tiếc, Lâm Thần cũng sẽ không cho hấn phản ứng như vậy thời gian.

“Không tin ta có thể mời Phùng bá Lâm hiện thân, vậy chúng ta làm thí nghiệm đi, ta giữa trưa muốn ăn Thiên Tinh cư, người mời khách.” Lâm Thần mắt nhìn Phó Hách bóng lưng, đối Hình Tông Liên

thấp giọng nói, nói xong, hấn cấp tốc đi đến ven đường tiểu điểm. Đứng tại trước quầy, hoa một khối tiền mua sáu cái hành tinh chén. Hình Tông Liên tiếp vào Lâm Thần đưa tới tinh cầu chén lúc, còn ngây người tại nguyên chỗ, cũng không có hiểu rõ Lâm Thần muốn làm cái gì.

Hấn lại trông thấy Lâm Thần đi mau hai bước, đuổi kịp Phó Hách, đem còn lại 5 cái hành tinh chén toàn thả trong tay Phó Hách.

“Ài, sư huynh?” Phó Hách kinh ngạc nhìn xem trong tay nhỏ đồ ăn vặt.

“Người gần nhất biểu hiện không tệ, đây là đưa cho người phần thưởng.”

Lâm Thần trừng mắt nhìn, thấy như thế sinh động biểu lộ xuất hiện tại Lâm Thần trên mặt, Phó Hách chợt hiểu ra.

“Người đừng như vậy a sư huynh, khiến cho cũng nghĩ lão gia tử, ta muốn khóc a.” Phó Hách vừa nói, vừa xé mở tinh cầu chén, “Người một khối tiền mua mấy cái?”

“Sáu cái.” Lâm Thần nói, trên mặt khó được lộ ra nét mặt tươi cười, hấn trên má trái có cái lúm đồng tiền, giống như minh mông băng nguyên bên trên nứt ra một đóa hoa, dưới ánh mặt trời, nhỏ bé lại điểm lệ.

Hình Tông Liên ở phía sau nhìn ngây người, nhin không được câu lên Phó Hách cổ, hỏi: “Ai là lão gia tử a, đây là cái gì ngạnh?”

“Lão gia tử là đạo sư của chúng ta, lão nhân gia ông ta thích nhất sư huynh, mỗi lần chúng ta luận văn viết tốt, hấn liền cho chúng ta mua tinh cầu chén làm ban thưởng, nhưng mà trường học của chúng ta tiểu điểm lão bản nhìn hấn lớn tuổi, liền khi dễ hấn, mỗi lần đều bán hấn một khối tiền 5 cái, lão gia tử còn vẫn cho là mình chiếm được tiện nghi, thật ra vật kia một khối tiền có thể mua 6 cái. Phó Hách vừa nói vừa cười.

Lâm Thần vẫn tại cười, bầu không khí rất nhẹ nhàng rất thanh thản: “Đợi chút nữa đi nơi nào ăn cơm?” Hấn có vẻ như lơ đãng hỏi.

“Thiên Tinh cư.” Phó Hách nhanh chóng trả lời.

Phó Hách trả lời rất nhẹ nhàng, nhưng câu nói này tại Hình Tông Liên nghe tới, cũng giống như tại một đạo kinh lời, hấn bất khả tư nghị nhìn xem Lâm Thần, chọc chọc thầy Phó đỉnh đầu, há to miệng.

Lâm Thần giống như là xem thấu Hình Tòng Liên tâm tư, hấn quay người chỉ chỉ vừa rồi đi ngang qua trạm xe buýt, nhà ga trên biển quảng cáo là một trương kiểu Trung Quốc nhà hàng ảnh chụp, nhà hàng tấm biển bên trên, “Thiên Tinh cư” ba chữ to tiêu sái chói mắt. “Đạo sư của chúng ta, là Thiên Tinh cư trung thực người ủng hộ, mỗi lần sư môn tụ hội, đều ở nơi đó.”

“Cho nên người vừa rồi cố ý khiến Phó Hách nhớ tới lão gia tử?”

“Ta cảm tình cầu chén cùng lão sư ám chỉ Phó Hách, lại thêm Phó Hách vừa rồi đảo qua một chút Thiên Tinh cư quảng cáo, hấn trong tiềm thức, liền đem bức tranh này cùng lão sư treo lên câu tới. Làm ta hỏi hấn chỗ ăn cơm lúc, Thiên Tinh cư quảng cáo đồ vẫn như cũ bị cất đặt ở trong đầu hấn dễ dàng nhất rút ra địa phương, cho nên, hấn phản ứng đầu tiên, ” Lâm Thần sợ Hình Tòng Liên không hiểu, hướng Hình Tòng Liên hấn chăm chú giải thích.

“Người phải dùng loại phương pháp này cho Phùng Bái nơi ở ẩn bộ?” Hình Tòng Liên biểu thị hoài nghi, “Hấn thực sẽ tới nhảy vào?” “Tin tưởng ta.”

Quyển 1: Một hạt cát - Chương 17: Hỏi một chút

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 1: Một hạt cát – Chương 17: Hỏi một chút

Tác giả: Trường Nhị

Cơm tối lúc, thành phố Hoàng Cảnh đám dân thành thị ngoài ý muốn phát hiện, thả hơn nửa tháng du lịch tiết Video, đổi trò mới.

Tiếng đàn sáng tỏ, sắc trời đem ngẫm. Hình tượng bên trong nước sông là Phi Thúy nhan sắc, trong sông có mấy cái con vịt nhỏ đang chơi nước, bọn chúng gật gù đặc ý, giống như là vội vã chạy về nhà. “Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy...”

Giọng trẻ con non nớt vượt trên thanh thúy tiếng đàn, một vị nắm tôn nhi lão nhân xuất hiện tại thạch củng kiều một bên, tiểu nam hài bước chân chưa ổn, từng lần một đếm lấy trên bậc thang dưới, phá lệ hưng phấn.

Cống hai vai bao lữ nhân đứng tại cầu một bên, sửng sốt một lát, sau đó đọc lên cầu hình vòm trên trụ đá câu đối: “Xuân nhập thuyền môi nước chảy lục, thu về bến dò trời chiều đỏ.”

Lữ nhân thanh âm xa xăm êm tai, làm cho người chỉ cảm thấy rằng gò má đều là hương.

Về sau, lữ nhân dần dần từng bước đi đến, ống kính theo lữ nhân dấu chân, đi vào một mảnh khoáng đạt mặt sông một bên, nước sông muôn hình vạn trạng, sôi trào mãnh liệt.

Ống kính đảo qua vượt ngang mặt sông cầu lớn, cuối cùng rơi vào quá ngàn cầu ba chữ bên trên.

Phối nhạc đột nhiên ngừng, nữ MC xinh đẹp gương mặt xuất hiện lần nữa.

“Phía dưới thông báo một đầu khăn cấp tin tức, tháng này ngày 10, nội thành phát sinh cùng một chỗ ác tính giết người sự kiện, nghi phạm Phùng Bái Lâm, nam, 37 tuổi tròn, cảnh sát nhắc nhở, người

này cực kỳ nguy hiểm, như ngài nhìn thấy người này, mời kịp thời báo cảnh.”

Nữ MC tiếng nói nghiêm nghị, Phùng bá Lâm ảnh chụp, xuất hiện tại màn hình trái phía trên, khoe miệng của hắn cười mỉm, giống như đang giấu cợt cái gì.

Cái này phim ngắn, chính là Lâm Thần dùng để dụ bắt Phùng bá Lâm cạm bẫy.

Đối với cái này, Lâm Thần giải thích là , bất kỳ cái gì phạm nhân đều có hắn “Thuộc về điểm”, tựa như mọi người đi mua đồ vật, đều vô ý thức lựa chọn nhất nhanh gọn địa phương, nghi phạm gây án, cũng sẽ vây quanh có thể để cho bọn hắn an tâm hoặc là có ý nghĩa đặc thù địa điểm.

Phùng bá Lâm gây án địa, đều là tại lấy thị thực nhỏ làm tâm điểm, bán kính 1.5 cây số khu vực bên trong, quá ngàn cầu vừa lúc ngay tại khu vực này bên trong.

Càng tươi đẹp hơn chính là, dưới cầu nước sông dồi dào, nước đại biểu sinh mệnh ban sơ phun trào, cũng tương tự cùng sa bàn mục đích có quan hệ.

Vì thỏa mãn đối con số bảy có ép buộc chứng nghi phạm, phim ngắn □□ xuất hiện 7 con con vịt nhỏ, số lượng bảy, những này đều không ngoại lệ sẽ để cho Phùng bá Lâm cảm thấy thoải mái dễ chịu.

Mà quá ngàn cầu lại là bảy bút, tại Phùng bá Lâm trong tiềm thức, hắn sẽ nhận vì cái này địa phương rất tâm.

Nếu như nói, an bình tương hòa phim ngắn là vì câu lên Phùng bá Lâm mỹ hảo hồi ức, như vậy, ngay sau đó phát ra lòng bắt khiến thì là khiến Phùng bá Lâm biết được cảnh sát ngay tại truy nã hắn, này lại khiến cho hắn tăng tốc hành động tốc độ.

Tại vô ý thức ký ức cùng ngoại bộ áp lực song trọng dưới ma pháp, hắn nhất định sẽ lựa chọn quá ngàn cầu.

Nhìn chăm chú Phùng bá Lâm tái nhợt tuần dật gương mặt, có người nâng lên điều khiển từ xa, đóng lại TV.

Màn hình trở nên đen nhánh, trên bàn đèn bàn còn tản ra ấm áp ánh sáng, đương nhiên, còn có một nơi cũng rất sáng.

Kia là đỉnh đầu phản quang.

“Hoàng đốc tra a, ngài làm sao đột nhiên nghĩ đến, muốn tìm ta lão đầu tử tới uống trà a?” Cảnh đội cục trưởng trong văn phòng, lão cục

trường bưng trà vạc, uống một hớp lớn, chỉ miệng không đề cập tới mới trong tin tức Video.

Hoàng trạch ngồi tại lão cục trường đối diện, giống như là cũng đem tin tức không hề để tâm, hắc cười châm bát trà, lại nhẹ nhàng đẩy lên lão cục trường trước mặt: “Ta lần này đến, chủ yếu là nghĩ đến nhìn một chút ngài.”

Lão cục trường nhin không được hít một hơi thật sâu, hắc từ từ nhắm hai mắt, giống như là đang hưởng thụ trong đêm tối yên tĩnh xa xăm hương trà, càng giống là căn bản không có nghe thấy hoàng trạch nói lời.

Nhưng hoàng trạch cũng không có bởi vì dạng này không nhìn mà tức giận, hắc đang chờ đợi, chờ đợi như vậy, đại biểu cung kính. Thời gian lại qua thật lâu, lâu đến trong phòng hương trà đều phai nhạt, lâu đến trước bàn lão nhân đều không kèm được: “Hoàng thiếu a, quá khách khí, quá khách khí a.”

Lão cục trường vớt qua chén trà, uống một hơi cạn sạch, hắc động tác tùy ý, nhìn qua, giống như cùng tại ven đường uống một khối tiền một chén nước trà, không có gì khác biệt.

“Đây là hắc là.” Hoàng trạch lần nữa rót đầy chén trà, “Nhà khác các bằng hữu muốn hỏi một chút ngài, thế thúc, ngài đến tột cùng là có ý gì?” Hoàng trạch không có cho lão nhân pha trò thời gian, hắc rất gọn gàng dứt khoát: “Không có ngài ngầm đồng ý, Lâm Thần không có khả năng tham dự lần này vụ án điều tra, ngài đến tột cùng là có ý gì?”

Hoàng trạch hỏi hai lần “Có ý tứ gì”, bản thân cái này liền rất có ý tứ. Giống hoàng trạch người thân phận như vậy, đã rất ít cần thông qua cường điệu câu nói, để diễn tả cảm xúc cùng lập trường, nhưng hắc lại ngay cả hỏi hai lần.

Điều này nói rõ, lão nhân xác thực thật chọc giận hắc, sửa chữa nguyên nhân, đương nhiên vẫn là Lâm Thần.

Lâm Thần là cái tiểu nhân vật, hắc không có bối cảnh không có chỗ dựa, đại thế gia nhóm vượt qua tay, liền có thể giống chụp chết con kiến khinh địch như vậy chụp chết hắc.

Hắc sờ dĩ hiện tại còn sống nguyên nhân, chỉ là bởi vì giết chết hắc cũng không phải là giải quyết vấn đề phương thức tốt nhất, nếu như người hận một người, như vậy nhìn xem hắc mạng tương võ vụn

quỳ xuống đất cầu xin tha thứ như con kiến hôi tham sống sợ chết, mới là chuyện tốt đẹp nhất.

Trần gia vị kia biến thái quý súc chủ tịch, một mực là cái này nghiệp vụ người phụ trách chủ yếu, Lâm Thần cũng một mực sống được rất khổ.

Thẳng đến mấy ngày trước, Lâm Thần xuất hiện lần nữa tại bọn hắn trong tầm mắt, đồng thời lấy không chút nào khuất phục thái độ kiên trì tham gia vụ án, nếu như không có lão nhân ngầm đồng ý, vô luận Hình Tông Liên cỡ nào tín nhiệm Lâm Thần, giống hấn dạng này nhỏ túc quản, là không thể nào có trong hồ sơ kiện phá án và bắt giam bên trong phát biểu mang tính then chốt ý kiến, càng không khả năng bởi vì hấn mấy câu, liền để đài truyền hình tại trong vòng ba tiếng, chế tạo ra tinh mỹ TV quảng cáo, dụ bắt Phùng bá Lâm.

Như hoàng trạch nói, hấn chuyến này mục đích chủ yếu, nhưng thật ra là muốn hỏi một chút vị này ở sau lưng thôi động đây hết thầy lão nhân: Ngài rốt cuộc là ý gì.

Có thể ngăn cản trần đồng xuất thủ, lại Hoàng thiếu hạ mình đến đây lão nhân, đương nhiên vẫn là có chút thân phận, lão nhân họ Ngô, Chu Ngô trần hoàng Ngô.

“Trước người cùng Tiểu Lâm, không phải vẫn rất tốt sao?” Ngô lão cục trưởng chớp mắt vài cái, rất dễ dàng liền hóa giải hoàng trạch chất vấn.

“Thế thúc, cái này cũng không tốt cười, đêm hôm đó chết trong đám người, có thân muội muội của ta, vô luận như thế nào, ta cùng Lâm Thần cũng không thể lại trở lại lúc trước.” Hoàng trạch sắc mặt âm trầm, chăm chú lại cố chấp đáp trả lão nhân vấn đề.

“Không làm tốt bằng hữu, cũng có thể làm bằng hữu nha.”

“Ta sẽ không cùng một cái hung thủ giết người trở thành bằng hữu.”

“Võ đoán, võ đoán a...”

“Ta nói đến chẳng lẽ có vấn đề gì sao, khẩu cung của hấn cùng hiện trường điều tra tình huống một mực có xuất nhập, hấn đến nay không có tẩy thoát mình hiềm nghi.”

Trên thế giới này đáng sợ nhất, ngoại trừ biến thái sát thủ, chính là trung nhị thanh niên, Ngô lão cục trưởng đều đã mất đi tới năng lực chiến đấu, đành phải rất bất đắc dĩ thờ dài.

“Thế thúc, xin hỏi, cuối cùng là chuyện gì xảy ra.” Hoàng Trạch vẫn như cũ kiên nhẫn mà hỏi thăm.

“Tiểu Lâm nói với ta, đây là cùng một chỗ vô cùng nguy hiểm vụ án.”

“Cho nên ngài đồng ý, ngài liền không sợ hấn hại chết càng nhiều người?”

“Hấn nói, vụ án này kết thúc, hấn nhất định sẽ rời đi.”...

Ngày 14 tháng 9, Chủ Nhật.

Bão vừa mới qua đi, to lớn đám mây chưa tiêu tán sạch sẽ.

Trời tờ mờ sáng, lẻ tẻ đèn đuốc điểm xuyết lấy còn tại sương sớm bên trong đường đi.

Quá ngàn dưới cầu bán điểm tâm quầy hàng, so thường ngày trọn vẹn nhiều gấp đôi.

Một tòa lân cận quá ngàn cầu đại lâu tầng thứ sáu bị lâm thời trưng dụng, Hình Tông Liên cùng Phó Hách trong phòng, thông qua thô kịch màu đen kính viễn vọng, mật thiết quan sát quá ngàn cầu người đi đường.

Trải qua một đêm chờ đợi, tất cả nhân viên cảnh sát đều đến buồn ngủ nhất thời điểm.

Lâm Thần ở một bên ghế bành trung hoà áo mà ngủ, phảng phất đối bắt Phùng bá Lâm chuyện này cũng không thêm để ý.

“Đầu lĩnh, chúng ta đều trông rờng rã một đêm, Phùng bá Lâm cũng không có xuất hiện, ngài tìm nhà tâm lý học thật có tác dụng sao?”

Gần 6:30 phân, vẫn không có khả nghi nhân viên xuất hiện, Hình Tông Liên đề lại bộ đàm tai nghe, không muốn để cho thanh âm bên trong truyền ra.

Nhưng Lâm Thần hay là nghe thấy, hấn mắt nhìn đồng hồ trên tường, chậm rãi ngồi dậy, nói: “Để cho ta đi trên cầu.”

“Không được, quá nguy hiểm.”

“Người bố trí nhiều như vậy cảnh lực, ta sẽ có nguy hiểm gì?” Lâm Thần hỏi lại.

“Người nếu là xuất hiện, hấn vạn nhất biết là cạm bẫy, không lên cầu làm sao bây giờ?”

“Người cảm thấy đối một cái còn sống chính là muốn chết người mà nói, cạm bẫy có bất kỳ ý nghĩa sao?”

Không thể không nói, Lâm Thần luôn có làm cho người á khẩu không trả lời được năng lực.

Trong phòng tất cả nhân viên cảnh sát chú mục dưới, Hình Tòng Liên đành phải phất tay, thả Lâm Thần bên trên cầu.

Lâm Thần mặc vào kiện sạch sẽ áo sơ mi trắng, một cái tay đỡ tại cầm thạch cầu trên lan can, gió sông đập vào mặt, dưới cầu nước sông mênh mông.

Nơi xa một mảnh lông mày sắc nóc nhà, như cự thú lưng, vắt ngang tại trong thành thị.

Trời dần dần sáng lên, trên cầu lui tới người đi đường cỗ xe, cũng chậm chậm nhiều hơn.

Có phụ mẫu cưỡi xe đạp đưa hài tử đi học, cũng có tiểu phiến đẩy ba lượt, khó khăn cưỡi lên cầu, lão nhân chống quả trượng, hướng cầu đỉnh chậm rãi đi đến.

Hình Tòng Liên gơ kính viễn vọng, nhìn chăm chú lên trên cầu người, hắn luôn cảm thấy nhịp tim rất nhanh.

“Già giao, ta cảm thấy có chút vấn đề.”

Hình Tòng Liên không cách nào giải thích mình bây giờ cảm giác, từ xác nhận nghi phạm đến áp dụng bắt, đây hết thảy đều quá nhanh, nhanh đến hắn không có thời gian suy tư trong đó khớp nối, hắn cảm thấy nơi này có vấn đề, hắn cũng khẳng định nơi này có vấn đề, nhưng lại không cách nào bắt lấy mấu chốt của vấn đề.

“Già hình, ta sư huynh cũng phải xin chào rất nhiều đại trận chiến người, hắn có thể chiếu cố tốt chính mình.”

Phó Hách lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cuồn loạn dương cầm âm để cho người ta mường phần bất an.

“Đầu lĩnh, có một vấn đề, không biết bây giờ nói có phải hay không thuận tiện.” Trước máy vi tính, vương triều cắn bút chì, ấn xuống tạm dừng khóa.

“Chuyện gì?”

“A thần suy luận giống như chút vấn đề a, hắn không phải nói Phùng báí Lâm đi xem tại Yến Thanh tự sát sao, từ chương trình bên trên, ta cần tra Phùng báí Lâm đoạn thời gian đó ở nơi nào, sau đó ta phát hiện, ở chỗ Yến Thanh tử vong đoạn thời gian bên trong, Phùng báí Lâm lái xe đi mẫu thân của nàng trước mộ phần tảo mộ a, đường cao tốc trạm thu phí vỡ xuống hình của hắn, chuyện này giống như

cũng không phải rất trọng yếu, nhưng ta còn giống như là phải hướng ngài báo cáo một tiếng...”

Vương triều tại đầu bên kia điện thoại nói liên miên lải nhải, Hình Tông Liên bỗng nhiên cúp điện thoại.

Tâm hấn tiếp theo chìm, rốt cục đột nhiên ý thức được, chỗ không đúng đến tột cùng ở đâu.

Lâm Thần là như thế kín đáo ngườì, Phùng báí Lâm lại là như thế có ép buộc chứng ngườì.

Lâm Thần đối tử vong huấn luyện trình tự suy luận chỉ có bốn bước, tại Yến Thanh cũng phải nghiêm ngặt thực tiễn cái này trình tự, như vậy nếu như Phùng báí Lâm muốn tự sát, cũng nên chấp hành cái này bốn bước.

Như vậy nếu như, nếu như “Quan sát cũng trợ giúp tại Yến Thanh tự sát” cái này trình tự, bản thân liền là Lâm Thần bịa đặt ra đây này? Cầu lớn bên trên, chống quải trượng lão nhân tại cách Lâm Thần cách đó không xa, ngừng lại.

Giống như là cảm giác được cái gì, trên cầu mặc đồ trắng quần áo trong ngườì trẻ tuổi, cũng trở về quá mức.

“Còn có không đến 30 giây, gần nhất nhân viên cảnh sát liền sẽ xông lên bắt giữ ngườì.” Hấn đối lão nhân nói.

“Đối với một cái truyền tin ngườì mà nói, 30 giây đầy đủ!” Lão nhân kích động nói.

“Nói đi.”

“Hấn nói ngườì sẽ theo giúp ta chết, ngườì thật sẽ theo giúp ta sao?”

“Nói nhảm.”

Cách cầu đỉnh gần nhất thường phục cảnh sát nhân dân bắt đầu phi nước đại.

Như bị búa trùng điệp gõ một cái, Hình Tông Liên đầu đều muốn nổ tung.

“Nếu như toàn bộ tử vong huấn luyện quá trình trở lại trước đó bốn bộ khúc, liền cũng không có Lâm Thần nói tới bị cảnh sát “Xem nhẹ” án mưu sát!”

“Nếu như Phùng báí Lâm cho đến bây giờ còn không có giết chết qua bất luận kẻ nào!”

“Như vậy trên cầu Lâm Thần, chính là con mồi ngon nhất, hấn muốn giết chết Lâm Thần, sau đó tự sát!”

“Lâm Thần đã biết Phùng báí Lâm mục đích! Nhưng hấn mệt mỗ, muốn kết thúc hết thảy, hấn căn bản không phải dùng phim ngắn dụ bắt Phùng báí Lâm, mà là nói cho Phùng báí Lâm, hấn sẽ ở loại kia hấn!”

Hình Tồng Liên nghĩ đến xấu nhất khả năng.

Trên cầu, lão nhân ném đi quả trượng, đột nhiên lấy trăm mét bắn vọt tốc độ nhào về phía Lâm Thần.

Hấn phảng phất ngâm thơ, đem Lâm Thần đặt ở cầu trên lan can, thành kính ngâm tụng nói: “Hấn chính là muốn hỏi một chút ngài, tại cái này một hạt cát thế giới bên trong, tại cái này cực nhỏ cùng cực hùng vĩ đối kháng bên trong, ngài sẽ đứng một bên nào?”

Cầu cột đột nhiên đứt gãy ra.

“Lâm Thần!” Hình Tồng Liên thê lương tiếng rống vang tận mây xanh.

« một hạt cát » xong

Quyển 2: Song trình - Chương 18: Tảo mộ

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 18: Tảo mộ

Tác giả: Trường Nhị

Vận mệnh, là tới lui song trình.

Hoàn Cảnh đầu mùa xuân, cũng vẫn là rất lạnh.

Nhưng tốt xấu đã qua Kinh Trập, nước mưa cũng đầy đủ, mây trôi ở trong thiên địa phác họa cực sinh động tràn cảnh, toàn thành cỏ cây, một nửa xanh mới, một nửa lông mày thanh.

Xe đạp linh đình đình rung động, trái một chút lại một chút, phảng phất là gõ tỉnh côn trùng chuông nhỏ. Bên lề đường là liên miên hoa bày, có sữa hoàng hoa cấm chướng hay là tím nhạt hồ Điệp Lan, người đi đường hoa cực ít tiền, liền có thể mua được một chùm.

Hình Tòng Liên đem xe dừng ở ven đường, bước ra cửa xe, đi hai bước, tại một gốc dưới cây ngô đồng dừng lại.

Dưới cây có cái hoa bày, bán hoa tiểu nữ hài mang theo đỉnh chỉ thêu mũ, mặt cồng đến hồng hồng, nhìn thấy Hình Tòng Liên, nàng cười ngọt ngào cười.

Hình Tòng Liên rút mùi đồng tiền, tiểu nữ hài theo thường lệ đưa tới một chùm bách hợp.

Bách hợp còn mang theo hạt sương mùi thơm ngát, Hình Tòng Liên lắc đầu, chỉ rút ra trong đó một nhánh, sau đó dùng ngón tay cọ xát tiểu nữ hài béo múp míp gương mặt, liền quay người hướng hoa đường phố chỗ sâu đi đến.

Tại đầu này hoa đường phố hoa đường phố cuối cùng, là một chỗ bí ẩn mộ viên, càng đi càng gần lúc, hương hoa sẽ dần dần nhạt đi, mùi khói lửa đạo tắc tùy theo nồng nặc lên.

Mảnh này mộ viên cũng không tại sơn minh thủy tú vùng ngoại ô, mà cơ hồ ở vào tắc đất tắc vàng trung tâm thành phố một bên, nó tới gần một dòng sông lớn, trên sông có cây cầu, tên là quá ngàn.

Cách Lâm Thần từ quá ngàn trên cầu rơi sông, đã qua đi hơn nửa năm.

Nước hồ sàn sạt liếm láp lấy bên bờ đá cuội, Hình Tòng Liên tại lẻ tẻ mộ bia bên trong ghé qua, tại cách bờ hồ gần nhất trước mộ bia, hấn dừng bước, buông xuống trong tay bách hợp.

Khối kia trên bia mộ, thậm chí không có một tấm hình, dòng họ bị mực in bôi phải hồng hồng, có lẽ là bởi vì tô lại chữ lúc dính quá nhiều thuốc màu, nhỏ bé bút tích từ danh tự biên giới sót xuống, giống như một ít côn trùng xúc tu.

Hình Tòng Liên tại trước mộ bia tùy ý ngòi xếp bằng dưới, hấn nhóm lửa một điếu thuốc, lại tùy ý ánh lửa thuốc lá từng tấc từng tấc đốt sạch.

Hôm đó, Lâm Thần cùng Phùng bá Lâm từ trên cầu rơi xuống về sau, bọn hấn tại trên mặt sông tìm tòi thật lâu.

Ba ngày ba đêm, không ngủ không nghỉ, hấn lần thứ nhất cảm nhận được từ bao hàm hi vọng đến hi vọng phá diệt.

Cho tới bây giờ, hấn có khi sẽ còn sẽ còn nhớ tới Lâm Thần rơi sông lúc khuôn mặt.

Hấn xin chào rất nhiều người trước khi chết mặt, nhưng chưa từng thấy qua có người giống như Lâm Thần bình tĩnh thản nhiên, bình tĩnh phải phảng phất chỉ là đi ra ngoài ăn một bữa điểm tâm, thản nhiên đến giống như Thu Diệp lẽ ra từ đầu cảnh rơi xuống.

Hấn thường thường sẽ nghĩ, Lâm Thần có phải hay không căn bản không có chết, dù sao bọn hấn không có đánh bắt đến bất kỳ thi thể. Như vậy có lẽ ngày nào, Lâm Thần liền sẽ đứng tại toà này mộ quần áo trước, nhặt lên trước mộ bia bách hợp, nhẹ nhàng khế ngữi.

Cho nên, hấn rất thích tới này, coi như chuyện gì cũng không làm, ngăn người cũng có thể.

Hình Tòng Liên ngòi tại Lâm Thần trước mộ phần, chẳng có mục đích chung quanh.

Hấn trong túi quần điện thoại bỗng nhiên bắt đầu chấn động.

“Đầu lĩnh, hấn lại xuất hiện.” Đầu bên kia điện thoại nói như vậy.

“Tại Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường. . .”

“Không có thương vong.”

Hình Tòng Liên cúp điện thoại, hấn nhìn chăm chú mộ bia, hít thật sâu một hơi trong tay thuốc lá, hấn thuốc lá đầu ném xuống đất,

dùng chân cùng giẫm diệt hoả tinh.

... --

Thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự cùng Lâm Thần rời đi lúc dáng vẻ cũng không có gì khác biệt.

Trong văn phòng, đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều đã xuất cảnh, chỉ để lại Vương Triều một người kỹ thuật viên đang nhìn thu hình lại.

Hình Tông Liên đoạt lấy Vương Triều trong tay bằng trà chanh ực mạnh một ngụm, lạnh phải răng đều muốn run lên.

“Đầu lĩnh, mặc dù ngươi không chê ta có cái này không có nghĩa là ta không chê ngươi, làm phiền ngươi mình mua một chén được không!” Vương Triều một tay đoạt lại trà đá, hết sức căm ghét đem miệng chén đổi phương hướng, một cái tay khác cũng không có từ con chuột bên trên rời đi.

“Tình huống thế nào, hay là tiểu tử kia?”

“Chính ngươi nhìn.” Vương Triều nói, ấn mở một đoạn video, bắt đầu phát ra.

Kia là một đoạn trải qua biên tập thu hình lại, ghi lại một cỗ xe khách tại trên đường cao tốc 8 phút.

Kia là buổi sáng hơn sáu giờ, trăng sao mới vừa vặn biến mất, đường cao tốc hai bên tràn đầy nhu man cỏ lau, mỗi khi có khách xe nhanh như tên bắn mà vụt qua lúc, tới gần ven đường cỏ lau liền sẽ như sóng biển đập chờn.

Trong xe rất nhiều người, bởi vì ngòi quá mức đầy làm nguyên nhân, người với người hô hấp bên trong hơi nước tại trên cửa sổ xe ngưng kết thành một tầng sương mù, đại bộ phận hành khách đều tại nhắm mắt nghỉ ngơi, trong không khí cũng tựa hồ tràn đầy buồn ngủ hương vị.

Bên cửa sổ trên chỗ ngồi, mang hài tử phụ nữ xé mở kẹo que đóng gói, tiểu nữ hài tiếp nhận dưa Hami sữa bò vị bánh kẹo, liếm lấy tư tư có vị.

Đột nhiên, một khối lục ngọn nguồn chữ viết nhảm to lớn cột mốc đường xuất hiện tại ngoài cửa sổ, bởi vì tốc độ xe quá nhanh, cột mốc đường bỗng nhiên một chút liền chớp tắt qua đó, duy chỉ có to lớn kiểu chữ tại võng mạc bên trên lưu lại màu sáng tàn ảnh.

Khối này cột mốc đường giống như khởi động kỳ diệu chú ngữ, ngoài cửa sổ sương mù phảng phất lập tức xông vào toa xe bên trong, camera bắt đầu kịch liệt lắc lư, màn cửa đồng loạt bay lên, hành khách tất cả đều trái nghiêng, thu hình lại hình tượng trở nên bắt đầu mơ hồ.

Thanh âm sau đó mới đâm vào màng nhĩ, lái xe dồn sức đánh tay lái, tiếng kèn cùng dừng ngay bên nhọn tiếng vang tương hổ điệp gia, đình tai nhức óc.

Tiểu nữ hài trong tay bánh kẹo nằm sắp rơi trên mặt đất, sữa màu vàng kẹo que mặt ngoài lây dính trên mặt thảm nhỏ bé lông tơ cùng tro bụi, hướng về sau sắp xếp không ngừng mà lăn đi.

Chờ khách xe tại lâm thời dừng xe mang bên trong sau khi dừng lại, các hành khách mới như ở trong mộng mới tỉnh, bọn hắn vội vàng tả hữu xem xét, qua một hồi lâu mới phát hiện, chung quanh tựa hồ không có cái khác cổ xe.

Đường rất không, không đến đáng sợ.

Bọn hắn thế là theo bản năng nhìn về phía lái xe, mấy cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng thanh niên án lấy hàng phía trước thành ghế đứng lên, phảng phất như gặp nguy hiểm, bọn hắn sẽ lập tức lao ra.

Nhưng mà, bọn hắn đều ngây ngẩn cả người, bởi vì bọn hắn thấy được một khẩu súng, một thanh dè vào lái xe trên huyết thái dương thương.

Chẳng biết lúc nào, lại có người sờ vuốt đến ghế lái bên cạnh.

Kia là cái tuổi còn rất trẻ thiếu niên, hắn đeo điếu thuốc xám dè nhưng khăn quàng cổ. Khăn quàng cổ bịt lỗ mũi, chỉ lộ ra có chút thượng thiêu đôi mắt, cặp mắt kia châu tựa như trơn bóng Lưu Ly, để cho người ta không chịu được muốn hôn.

Chỉ gặp hắn khom người xích lại gần lái xe tai, tựa hồ nói một câu cái gì.

Hiện tại là pháp chế xã hội, súng ống quản khống nghiêm ngặt, phần lớn người đều chưa từng thấy tận mắt tay thương, lại càng không cần phải nói gặp gỡ một trận chân chính đường cái cướp xe án.

Nhất là cướp xe người còn làm như vậy tĩnh ôn nhu, thậm chí ngay cả súng trong tay của hắn chi phản quang, đều lộ ra như vậy nhu hòa.

Đợi mấy chục giây, cướp xe người tựa hồ không có bất kỳ cái gì động tác, các hành khách bắt đầu xì xào bàn tán.

Mẫu thân ôm hài tử vỗ nhẹ lưng, các nam nhân nhao nhao cảnh giác đứng người lên, đã thấy nhiều tổng nghệ tên võ kịch nữ hài thậm chí bắt đầu suy đoán, đây là một lần có ẩn tàng camera đặc thù quay chụp.

Toa xe bên trong bầu không khí dần dần rối loạn lên, gan lớn người trẻ tuổi bắt đầu đi đến lối đi nhỏ, nếm thử tới gần phòng điều khiển. Cướp xe người hai mắt có chút nheo lại, giống như đang cười.

Sau một khắc, tiếng súng vang lên.

Đó là chân chính tiếng súng, như là pháo nổ tung, cỗ xe nổ bánh xe, chấn động đến ven đường chông chất sương mù cũng hơi lay động. Các hành khách hoảng sợ nhìn về phía lái xe.

Mà trong dự đoán đầu rơi máu chảy nhưng không có xuất hiện, đạn sát qua lái xe cái trán, đánh nát phòng điều khiển một bên cửa sổ xe, mẫu thủy tinh nát đầy đất, lái xe cắn chặt răng co lại thành một đoàn, toàn thân cũng nhịn không được đang run rẩy.

Hành khách cửa bỗng nhiên ý thức được, cái này cầm thương thiếu niên, là rất chân thành tai kiếp xe.

Trong xe thoáng chốc nhả tước im ắng.

Nhưng mà, đứng tại xe khách phía trước nhất thiếu niên lại cười, ánh mắt của hắn cong thành đẹp mắt đường cong, cánh tay khẽ chống, nhảy ngồi lên xe khách bằng đài, súng trên tay chi cũng đã buông xuống.

Một cái cùng hung cực ác cướp xe phạm nên mở miệng như thế nào?

Nói là “Đem các người tiền đều giao ra, nếu không giết các người” hay là nói, “Không muốn bị nổ đầu, đem thứ đáng giá phóng tới trong túi” ?

Đã có khách tự giác cởi trên cổ tay đồng hồ vàng, lại ngoài ý muốn nghe thấy rất kỳ quái:

“Các nữ sĩ các tiên sinh, đem các người bánh kẹo đều lấy ra, mặt khác, ta đừng cam quýt vị.”

Thiếu niên nói như vậy, hắn giống chơi đùa, khẩu súng từ tay trái ném đến tay phải, bỗng nhiên khẽ vươn tay, nòng súng lại hướng vọng tưởng loạn động lái xe: “Ta nói, xin đừng nên loạn động.”

Hắn nhu hòa tiếng nói như nước ấm xâm nhập mỗi vị hành khách tai.

Tất cả mọi người cho là mình nghe lầm, từng đôi mê võng con mắt nhìn chung quanh, ai cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì. “Nhanh một chút, ta nhưng không có nói đùa u.” Thiếu niên ngồi tại bảng trên đài, nở nụ cười. Hắn màu lam nhạt dưới quần bò mặt phối song vàng sáng bản mới giày Nike, hai chân treo giữa không trung, tả tả hữu hữu, nhẹ nhàng lắc lư.

Ngay tại tất cả hành khách cũng còn đắm chìm trong không biết trong ngưng ngưng lúc, “Ầm!” một tiếng, thiếu niên lần nữa bóp cò. Lần này, đạn bay về phía xe khách phía trước nhất, kính chắn gió “Soạt” một chút nổ bể ra đến, gió lạnh trong nháy mắt rót vào toa xe. Gió thổi lên thiếu niên đen nhánh mềm mại sợi tóc, cũng làm cho sắc mặt của tài xế lạnh như lá vàng.

Phảng phất ảo thuật, thiếu niên từ trong túi áo trên móc ra một đỉnh đồ thẩm chỉ thêu mũ, quan tâm cho lái xe đeo lên.

Nhưng mà một giây sau, hắn lại dùng họng súng đen ngòm nhắm ngay hàng trước nhất đang muốn móc điện thoại không an phận trung niên nhân, lạnh lùng nói: “Nhanh lên!”

Trung niên nhân run run rẩy rẩy, từ trong ngực móc ra nửa cuốn hall S kẹo bạc hà, nộp ra.

Thiếu niên rất hài lòng tiếp nhận đường, một tay từ bên trong lấy ra một viên, để vào trong miệng, còn thuận tay đem giấy gói kẹo nhét vào trong túi tiền của mình.

Người dẫn đầu tự nhiên sẽ kéo theo một đám tùy tùng, màu trắng lạnh đường, vàng nhạt chanh đường, màu hồng bánh phao đường, đủ mọi màu sắc bánh kẹo nhao nhao rơi vào thiếu niên túi, thậm chí có người còn giao ra tràn đầy một hộp kim sắc phí liệt la, người thiếu niên ghét bỏ mà liếc nhìn sô cô la, biểu thị cự tuyệt.

Tám phút sau, trên xe đồ tất cả bánh kẹo đều bị càn quét trống không.

Xe tải kêu gọi khí thịnh thoảng truyền đến trò chuyện thịnh cầu, trí năng trên máy vi tính điểm đỏ chớp động không ngừng, thiếu niên giống như là ngại phiền, hắn đóng lại kêu gọi khí, lại thuận tay đem tấm phẳng lớn nhỏ xe tải máy tính từ trên giá lấy xuống.

“Chúc mọi người đường đi vui sướng.”

Hắn nói xong, liền nhảy lên xe khách phía trước nhất bàn điều khiển, còn thuận tay làm này hôn gió động tác.

Sau một khắc, chỉ gặp hắn không chút do dự phi thân nhảy ra vĩa vụn cửa trước, tại trên đường lớn lộn một vòng, bay vượt qua ầm nấp xuống đường cao tốc, như một con trở về nhà cò trắng, bay vào mêh mông cỏ lau từ đó

Quyển 2: Song trình - Chương 19: Vận mệnh

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 19: Vận mệnh

Tác giả: Trường Nhị

“* không *!”

Vương Triều đánh xuống tạm dừng khóa, hình tượng cuối cùng, rơi vào thiếu niên giống như cười mà không phải cười hôn gió bên trên. Tuổi trẻ lại nói nhiều kỹ thuật viên hưng phấn tán thán nói, thế là lại không có gì bất ngờ xảy ra địa, nhận được đội trưởng bạo kích.

“Người cảm thấy cái này rất thú vị sao?” Nhìn qua thu hình lại bên trong thiếu niên, Hình Tông Liên lạnh lùng hỏi.

“Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn. . .” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tông Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?”

“Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!”

Hình Tông Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giơ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thế sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thế sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giơ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát.

Hấn đang nhìn giám sát, hấn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, sau đó một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh. May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hẩn một mạng, hẩn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh. Trên tấm ảnh, là một cái mới từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tông Liên cúi ngườì, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hẩn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần rơi xuống nước về sau, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn thầy Phó bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn đi lâm tình đại học làm viếng thăm học giả.

Tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia.

Hình Tông Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Ngươi nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hẩn còn nói ta có IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, ngươi đoán làm gì, hẩn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hẩn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tông Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nấn vuốt khỏi bụi, hỏi: “Ngươi lại đi a thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tông Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phát chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hẩn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi,

phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng bá Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách tội phạm, hấn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tỉa, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hấn cam mạo to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hấn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hấn, nữ hài tử ngưỡng mộ hấn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trêu đùa công chúng trò chơi.

Hình Tông Liên lại cảm thấy rất bất an, hấn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hấn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gây trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hấn dùng dính đầy nước đá tay lộ lộ mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hấn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hấn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hấn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hấn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hấn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưỡi trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tông Liên cũng rất rõ ràng, hấn căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác. Cho dù là sớm 0.1 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tông Liên thực

sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tông Liên cũng có thể đem hấn nhận ra.

Kia là chính là Lâm Thần.

Hình Tông Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hấn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chằm chằm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hấn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hấn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hấn chỉ có thể trình trọng quay đầu, nhìn chằm chằm Hình Tông Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tông Liên mãnh quát Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

... --

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mênh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hấn tương hồ trò chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vây lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nàng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cườì ha hả từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quỳ nuốt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng báí Lâm song song rơi vào chày xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt. Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mênh mông gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Tại những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ đường về xe buýt, cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lí quá chọc gheo người.

Vận mệnh, thật quá vô tình.

... --

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm hỗn huyết thanh niên.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tông Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vọt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Kia là vị nghiệp giới tinh anh bộ dáng người, mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh dải thuốc màu xám lẳng cách

khăn quàng cổ, hãnh cùng Hình Tòng Liên một nắm tay, từ trong túi móc ra trượng thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới Hình Tòng Liên trước mặt: “Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, Hình Tòng Liên cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tòng Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt điếu thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, phun ra một điếu thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khăn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vẹn một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được Hình Tòng Liên nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tòng Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một dài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phi lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy, hăn đoạt lấy Dương Điển Phong trên máy vi tính, ở phía trên một trận đánh, sau đó đột nhiên nói ra: “Đầu lĩnh, hòa bình bắc lộ phương hướng, hướng nam hành sử.” Dương Điển Phong ôm cánh tay dựa vào thành ghế, xông Hình Tông Liên nhíu mày cười một tiếng

Quyển 2: Song trình - Chương 20: Đã từng

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 20: Đã từng

Tác giả: Trường Nhị

Biết Lâm Thần ngay tại trạm nghỉ, đồng thời chạy không được, Hình Tông Liên ngược lại không vội.

Hắn biết rõ, lấy cái kia vị bằng hữu thông minh tài trí, nhất định biết mình đã bại lộ.

Như vậy nhìn xem một vị xưa nay lấy tinh táo trấn định lấy xưng người lo nghĩ bất an, thật phi thường thú vị.

Hòa bình bắc lộ bên trên, hiệp quản cảnh sát giao thông chiếc kia vọng tưởng từ nam hướng bắc, đi vào xương bình đại đạo cỡ nhỏ xe trường học.

Hình Tông Liên đến lúc đó, xe trường học lái xe còn tại cùng ngăn lại hẳn cảnh sát giao thông dây dưa không ngắt.

“Sur phó, ngài xác thực không có vi phạm luật lệ, chính là cảnh sát đồng chí muốn hỏi người một vài vấn đề.” Cảnh sát giao thông đứng tại xe trường học một bên, kiên nhẫn thuyết phục.

“Các học sinh vội vàng lên lớp đâu!” Xe trường học lái xe vỗ vỗ tay lái,

Hình Tông Liên vòng quanh màu vàng sáng xe trường học dạo qua một vòng.

Trên xe học sinh đã xuống xe tiếp nhận kiểm tra, các thiếu nam thiếu nữ mặc tư nhân trường học đồng phục, tại ven đường tốp năm tốp ba đứng đấy.

Nữ hài tử thủy thủ váy ngay tại trên đầu gối phương, gió thổi qua, liền lộ ra sức sống thanh xuân chân đường cong; đám con trai không có chút nào kiêu căng khí tức, mặc dù bị làm trễ nải thời gian, cũng rất an tĩnh chờ đợi hỏi ý.

“Phong cảnh trường học?” Hình Tông Liên đưa ánh mắt rơi vào xe trường học bên trái kim sắc lá phong cùng ngân quế nhánh tạo

thành huy hiệu trường trên đồ án.

“Dặm nổi danh tư nhân trường học, mở từ nhà trẻ đến cao trung chương trình học, học phí đáng quý!” Vương Triều chỉ chỉ ven đường đình lấy cây nấm đầu tiểu nữ hài, tiểu nữ hài cũng mặc xanh đen sắc đồng phục váy, từ một cái cao lớn nam sinh ôm.

“Nhỏ như vậy hài tử, gia trưởng cứ yên tâm khiến chính nàng đi học?” Hình Tòng Liên không ở chắc lưỡi.

“Tại phong cảnh, nhà trẻ hài tử đều từ chuyên môn cấp cao học trường học tỷ một đối một phụ trách đưa đón, như thế nào không an toàn?” Nghe được Hình Tòng Liên nghi vấn, đứng ở một bên Dương Điển Phong nhin không được trả lời.

“Nhà người có hài tử tại phong cảnh?”

“Ta đệ đệ nhỏ nhất, ở bên trong học cao trung.”

“Kẻ có tiền a.”

Nghe thấy lời này, Dương Điển Phong ý vị thâm trường nhìn Hình Tòng Liên, cười cười, lại chỉ nói là: “Dù sao giáo dục chất lượng tốt, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng là nên, hình đội trưởng nếu là cũng nghĩ đưa hài tử đi vào, ta có thể giới thiệu ngài nhận biết hiệu trưởng.”

“Chúng ta cảnh sát hình sự rất nghèo, trả không nổi học phí a.”

Hình Tòng Liên phảng phất tâm tình rất tốt, cùng Dương Điển Phong câu được câu không trò chuyện.

Đột nhiên, hiệp trợ xử lý hiện trường nhân viên cảnh sát tựa hồ từ một vị nữ sinh trong túi xách lật ra cái gì.

“Ta không biết nó là từ đâu tới!” Nữ học sinh nắm chặt bao mang, ngôn từ lại bình tĩnh.

Nhân viên cảnh sát đem đồ vật phong tiến vật chứng túi, đưa cho Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên mắt nhìn đồ trong túi, lần nữa đi đến nữ học sinh trước mặt: “Tiểu muội muội...” Hắn vừa mở miệng, Vương Triều liền từ khía cạnh đập hắn một cước.

“Vị bạn học này, người nói thứ này không phải người?” Hình Tòng Liên cấp tốc chuyển đổi ngữ khí, đem vật chứng túi giơ lên nữ học sinh trước mắt, bên trong chính là trước đó không lâu vừa bị cướp xe thiếu niên lấy đi xe tải máy tính bảng.

Nữ sinh nhẹ gật đầu: “Ta buổi sáng thu thập túi sách thời điểm, cũng không có vật này.”

“Như vậy người cũng chưa bao giờ chạm qua nó?”

Nữ sinh ánh mắt trong trẻo: “Ta nghĩ các người có thể đi kiểm nghiệm vân tay.”

“Có đạo lý.” Hình Tòng Liên dùng tay mò trên cầm gốc râu cầm.

“Bọc sách của ta hôm nay vẫn luôn cố lên người, trừ phi là có người tại ta từ nhà đi đến trạm xe bus thời điểm đem thứ này phóng tới ta trong bọc, nhưng khả năng này cũng không lớn.” Nữ sinh mắt nhìn bọc sách của mình, phía trên cào sắt chụp chụp phải một mục.

“Có đạo lý.” Hình Tòng Liên tiếp tục sờ gốc râu cầm, “Người mấy điểm ra khỏi nhà?”

“7: 35.”

“Nhà người ở đây?”

“Như thủy nhai.”

“Úc?” Hình Tòng Liên ngấm nghĩa nữ sinh, nhưng không có hỏi vấn đề khác.

“Vậy thúc thúc, ta có thể đi rồi sao?” Nói xong, nữ sinh liền hướng xe trường học phương hướng đi.

“Thú vị.” Hình Tòng Liên nhìn qua bím tóc đuôi ngựa nữ hài bóng lưng, nói một mình.

Vương Triều sắp nhìn không được: “Đầu lĩnh, người mau đưa tấm phảng cho ta, nhanh đi trạm nghỉ tìm a thần đi, van người!”

Chuẩn bị bắt rùa trong hũ đội trưởng cảnh sát hình sự mới sẽ không để ý thuộc hạ cầu khẩn. Hấn thản nhiên đưa ra máy tính bảng, nhàn nhã ôm lấy cánh tay chờ ở một bên.

Nhìn xem Hình Tòng Liên vui vẻ khuôn mặt, Vương Triều một ngụm ác khí giấu ở trong lồng ngực, nhưng vẫn là chỉ có thể nhận mệnh làm việc.

Hấn cấp tốc đem tấm phảng liền lên máy tính, đánh tiếp theo đồng hoa mắt dấu hiệu.

Trên bản đồ phác họa ra một đầu phức tạp màu đỏ đường đi, biểu hiện ra khối này xe tải tấm phảng rời đi bị bắt cóc cỗ xe về sau, trải qua vị trí cụ thể.

Phảng phất giống mạng nhện con đường đồ làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra, Vương Triều lại giống đột nhiên ý thức được cái

gì, hắn từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, thâu nhập hai cái vị trí. “Gặp quý...” Vương Triều nhìn một chút điện thoại, lại nhìn một chút trên máy vi tính bản đồ, vô ý thức xông Hình Tòng Liên hô: “Đầu lĩnh, máy vi tính này GPS có vấn đề, đó căn bản không có khả năng!” Nghe nói lời ấy, đồ an công ty giám đốc biến sắc: “Cảnh sát tiên sinh, bộ này xe tải hệ thống là công ty của chúng ta mới nhất phân phối, không có khả năng xảy ra vấn đề!”

“Người nhìn ồ, ta vừa dùng di động hướng dẫn đơn giản tính toán dưới, từ Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường đến chúng ta bây giờ vị trí, tổng cộng 165 cây số, cần hơn hai giờ đường xe.” Hắn nói, đưa di động hướng Dương Điển Phong, sau đó chọc chọc điện thoại góc trên bên phải thời gian, “Nhưng người xem một chút hiện tại vừa tới 8:00 a, cách xe khách bị cướp mới nửa giờ, mà lại hãn hành sử đường đi phức tạp như vậy, làm sao có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong, từ kia đến nơi này.”

“Có lẽ là đi tắt này người phân tích những này đường đi, hãn là sẽ có manh mối?”

Vương Triều muốn phản bác, nhưng hãn nghĩ nghĩ, Hình Tòng Liên nói đến khả năng cũng có đạo lý. Thế là hãn điều ra một trương thành phố Hoàn Cảnh xung quanh địa đồ, bắt đầu vùi đầu chăm chú nghiên cứu.

Hình Tòng Liên tường tận xem xét cả trương địa đồ, con đường kia lít nha lít nhít, như là bám vào trên cơ thể người bên trên mạch máu. “Vừa rồi cái kia tiểu muội muội nói, nàng là 7:35 đi ra ngoài, nàng rất xác định, trước lúc này, cái này tấm phẳng nhất định không ở đây nàng trong túi xách, cho nên, người nặng nghiên cứu một chút, tại 7:25-8:00 đoạn này thần kỳ thời gian bên trong, chúng ta đáng yêu tấm phẳng đến tột cùng trải qua những địa phương nào, lại là làm sao đến tiểu muội muội trong túi xách.”

Vương Triều hai mắt tỏa sáng, hãn theo Hình Tòng Liên nói tới, bắt đầu điều lấy số liệu, nhưng rất nhanh, hãn liền phiền muộn.

“Dương quản lý, giảng thật các người hệ thống hay là có vấn đề.”

Dân kỹ thuật một mặt buồn nản, “Vì cái gì các người hệ thống định vị GPS không có “Vị trí -- thời gian” ghi chép.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Chính là các người cái hệ thống này, sẽ chỉ ghi chép máy móc vị trí cùng hành sử đường đi, lại sẽ không ghi chép nó là lúc nào trải qua những địa phương này.”

Dương Điển Phong rất bất đắc dĩ hàng vĩa hè buông tay: “Đối với chúng ta mà nói, GPS chỉ là thuận tiện chúng ta quản khống, giám thị cỗ xe hành sử đường đi, thật sự là rất xin lỗi nữa nha.”

“Vậy chỉ có thể kết hợp giám sát loại bỏ, ta đến hỏi xe trường học lái xe bắt hẩn mỗi ngày hành sử đồ, người so với nhìn xem” Hình Tông Liên cũng có chút thất vọng, hẩn vưỡ vưỡ Vương Triều vai, dường như trấn an.

“Có cái này cũng không có ý nghĩa a lão đại!” Vương Triều xoa xoa đôi bàn tay, “Coi như so với ra, biết nó là thế nào tiến tiểu muội muội túi sách, lại có thể chứng minh cái gì chứ?”

“Chứng minh cái gì?” Hình Tông Liên ngữ khí có chút lạnh, “Chứng minh một cái tội phạm có năng lực làm được một kiện chúng ta bình thường không cách nào làm được sự tình, chứng minh chúng ta bị hẩn đùa bỡn xoay quanh, chứng minh chúng ta còn không biết hẩn mục đích, người còn cần cái gì chứng minh?”

Hình Tông Liên nói xong, thậm chí ngay cả một ánh mắt đều không có lưu cho Vương Triều, thẳng hướng lái xe đi đến.

Wương Triều nhìn hẩn bóng lưng, luôn cảm thấy từ cái kia tràn đầy mưa to cùng mùi huyết tinh mùa thu qua đi, đội trưởng của hẩn, tựa hồ chính yên lặng phát sinh một chút biến hóa, có còn nói không tốt, đến tột cùng là nơi nào khác biệt.

“Hình đội trưởng, xin chờ một chút.”

Hình Tông Liên đi ra chưa được hai bước, liền bị Dương Điển Phong gọi lại.

“Ta chỗ này có mới nhất Hoàn Cảnh địa đồ, giấy chất.” Dương Điển Phong chạy đến trong xe của mình, từ rương chứa đồ bên trong xuất ra một phần địa đồ, chạy chậm đến, đưa đến Hình Tông Liên trên tay, “Ngài khiến hẩn trực tiếp tại trên địa đồ họa, nhìn như vậy phải sẽ rõ ràng hơn.”

Xe trường học lái xe tựa hồ là cũng phát hiện đội trưởng cảnh sát hình sự sắc mặt bất thiện, thế là một cách lạ kỳ phối hợp công việc, hẩn tại Hoàn Cảnh trên bản đồ tiêu xuất mỗi ngày hành sử bản đồ, còn rõ ràng ghi chú rõ mỗi một cái dừng xe trên dưới điểm, Hình

Tòng Liên mắt nhìn địa đồ, sau đó lại đem địa đồ lấy về cho Vương Triều.

Vương Triều đối chiếu trên bản đồ lộ tuyến, đem hành sử đường đi sắp xếp máy tính, một đầu đơn giản rõ ràng màu vàng đường đi đồ, bắt đầu cùng tấm phẳng hệ thống ghi chép hạ màu đỏ lộ tuyến trùng điệp.

“Thật gặp quý.” Hình Tòng Liên rất cục nịnh không được, lập lại lần nữa vừa rồi Vương Triều đã nói.

Bởi vì hai con đường sớm nhất trùng điệp điểm, là tại phong cảnh cửa trường học, mà từ sau lúc đó, đỏ, hoàng hai tuyến có bao nhiêu lần tách ra lại nhiều lần trùng điệp, làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra.

“Nếu có phối hợp thời gian cuộn chỉ, liền rất đơn giản.” Vương Triều rất buồn bực nói.

“Ta đi chuyển một lần đoạn này đường.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ xe trường học lộ tuyến.

“Ta cùng ngài cùng đi chứ.” Dương Điển Phong cười nói với Hình Tòng Liên.

Dương Điển Phong ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị bên trên, ngoài cửa sổ xe, cột mốc đường không ngừng biến hóa, Hình Tòng Liên chỉ nhìn một chút địa đồ, nhưng không có ngoặt sai nửa cái cong.

“Hình đội trưởng trí nhớ thật tốt.” Tuấn mỹ xe khách công ty quản lý dựa vào cửa sổ, một tay chống lên cái cằm, mặc cho gió xuân đem hấn sợi tóc thổi loạn.

Hình Tòng Liên điều điều thuốc, lười nhác đáp lời.

Tại cách phong cảnh trường học rất gần giao lộ, hấn dừng xe lại, chính là đi học thời gian, các thiếu nam thiếu nữ từ một cái giao lộ bên ngoài địa phương xuống xe, đi vào cửa trường.

Dương Điển Phong cùng đi theo xuống tới, cùng hấn tại biển thực nhãn thơm bóng rùng trên đường dạo bước.

Hình Tòng Liên đi rất chậm, hai tay cầm ở trong túi.

Lạnh xuống gió xuân cùng huyền não ngôn ngữ từ bên cạnh hấn phát qua, hấn lại vẫn tiến lên.

“Ngài đang suy nghĩ gì đấy?” Dương Điển Phong rất cục nịnh không được hỏi.

“Đã từng, ta có một vị bằng hữu nói cho ta, nếu như có chuyện nghĩ mãi mà không rõ, liền hảo hảo cảm thụ.” Hình Tòng Liên nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

“Vậy ngài cảm nhận được cái gì sao?”

Đội trưởng cảnh sát hình sự mở mắt ra, không nói gì

Quyển 2: Song trình - Chương 21: Trùng phùng

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 21: Trùng phùng

Tác giả: Trường Nhị

Không biết ai nói qua, mỗi một lần trùng phùng, cũng là vì lần tiếp theo tách rời. Câu này tiềm ẩn ý là, trùng phùng cũng không nhất định đều là chuyện tốt.

Đối Lâm Thần tới nói, hắc không cách nào định mệnh vận an bài đến cùng là tốt là xấu, hắc chỉ biết là , chờ đợi trùng phùng, là kiện gian nan sự tình.

Ánh nắng lặng yên im ắng tung xuống, trong phòng ăn rất yên tĩnh. Trạm nghỉ nhân viên công tác lấy ra màu nâu chần lông, nhóm đầu tiên đến nữ cảnh sát ngay tại cho hành khách châm trà, gặp nữ cảnh sát không nhanh không chậm động tác, Lâm Thần biết, Hình Tông Liên quả nhiên là phát hiện hắc.

“Các người lúc nào mới làm cái ghi chép a, chúng ta thời gian đang gấp về nhà đâu!” Có hành khách bưng lấy chén giấy, ngữ khí hơi không kiên nhẫn.

“Đúng đấy, lưu hai người xuống tới nói một chút liền tốt!” Một bên hành khách phụ họa nói.

“Ngài chờ một chốc lát.” Nữ cảnh sát cười đến mười phần ôn nhu, “Phía trước giám chứng khoa đồng sự còn không có thanh lý xong hiện trường, đường cao tốc hạn nhanh thông hành, vận chuyển hành khách chỗ mới điều tới xe, cũng bị ngăn ở nửa đường đấy ”

“Còn muốn giám chứng khoa, giống đập TV đồng dạng!”

“Cái này đều nhanh hai giờ, còn không có làm xong a?”

“Làm đánh như vậy chiến trận làm gì a, chúng ta người lại không sự tình, tiểu bằng hữu đùa ác mà thôi!”

Mấy vị lớn tuổi phụ nữ tốp năm tốp ba phát biểu ý kiến, Lâm Thần vẫn như cũ ngồi tại rất nơi hẻo lánh địa phương, nơi hẻo lánh bên trong có chút lạnh, nhưng cũng bởi vậy phi thường yên tĩnh, hẳn rất chân thành quan sát mỗi một người biểu lộ, trong lòng dần dần dâng lên kỳ dị quái cảm giác.

Lần nữa nhắc đến cướp án, trên mặt tất cả mọi người đều rất nhẹ nhàng rất không quan trọng, bọn hắn không chỉ có không có bất kỳ cái gì thương tích sau ứng kích phản ứng, ngược lại trách cứ cảnh sát ngạc nhiên. Ánh mắt của hắn, cuối cùng rơi xuống nữ cảnh sát trên mặt, nữ cảnh sát nhẹ nhàng đem tóc dài phát đến sau tai, rất đáng tiếc là, hắn cũng không có tại nữ cảnh sát trên khuôn mặt mỹ lệ, tìm tới bất luận cái gì thuộc về khẩn trương hoặc là ngưng trọng một loại cảm xúc.

Như vậy, tất cả mọi người hiện tại sở dĩ còn lưu tại nơi này, ngoại trừ Hình Tông Liên mệnh lệnh, ước chừng liền thật là bởi vì hậu phương kẹt xe.

Lâm Thần dần dần cảm thấy tình thế có chút nghiêm trọng.

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi đó là kéo dài đến thiên địa cuối màu xanh biếc cỏ lau, gió thổi qua, liền tràn lên như biển gợn sóng, thần sắc của hắn cũng càng ngày càng ngưng trọng.

Không gian bên trong dần dần an tĩnh lại, lại dần dần trở nên quá mức yên tĩnh.

Bỗng nhiên, có tiếng bước chân từ dưới lên trên dần dần vang lên, kia là cảnh dụng ủng da đánh đá cẩm thạch nấc thang thanh âm, thanh âm càng ngày càng dày đặc, dưới lầu giống như là tới rồi rất nhiều người.

Hắn là cảnh sát đại đội nhân mã đuổi tới.

Ý thức được điểm ấy, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được khẩn trương, loại này khẩn trương không đến mức khiến hai tay xuất mồ hôi thân thể run rẩy, nhưng đủ để trong nháy mắt cắt ngang tất cả mạch suy nghĩ, hắn rất rõ ràng cảm thấy nhịp tim rất nhanh, đại não rất trống không, sở học bất luận cái gì tâm lý điều tiết pháp, thậm chí tại thời khắc này, cũng sẽ không bị nhớ lại.

Hắn đang khẩn trương, hắn bởi vì sắp đến nào đó một người mà khẩn trương.

Lạch cạch một tiếng.

Ung da giã lên nấc thang cuối cùng, Lâm Thần vô ý thức ngẩng đầu.

Nếu như nói, khẩn trương cảm thấy đến, là không có chút nào nguyên do phản xạ có điều kiện, như vậy khẩn trương như vậy rút đi, cũng tựa như thủy triều rút đi, trong nháy mắt liền không thấy tăm hơi.

Đầu bậc thang thân ảnh rất kiệt xuất nhỏ, như là nham thạch đập lên cô phong, cũng rất se lạnh, phảng phất hàng sương đêm đông. Người kia đồng phục cảnh sát thẳng, trên bờ vai Ngân Tinh lấp lánh, người kia họ Hoàng, Chu Ngô trần hoàng hoàng.

... --

Tiếp vào Vương Triều điện thoại lúc, Hình Tông Liên vừa đi vào phong cảnh trường học.

“Á đù đầu không xong, hoàng đốc tra muốn dẫn chuyên gia đi đi nghỉ ngơi đứng làm cái ghi chép, người nhanh đi, chậm ta sợ nhà ta a thần thăm tao độc thủ a!”

Đầu bên kia điện thoại, Vương Triều bắn liên thanh tựa như nôn một đồng tử, bởi vì hấn phát âm quá nhanh, Hình Tông Liên cũng không có nghe quá thanh: “Người nói cái nào đốc tra?”

“Hoàng trạch hoàng trạch hoàng trạch a!” Vương Triều đơn giản phải gấp chết, “Cao tốc kẹt xe tốt nhất chạy lộ tuyến ta đã phát điện thoại di động của người không tạ không không cộc!”

Wương Triều lời còn chưa dứt, Hình Tông Liên chỉ nghe thấy điện thoại di động kêu lên tin tức mới nhắc nhở, hấn cúi đầu xem xét, là phong bưu kiện mới.

“Là đã xảy ra chuyện gì sao, hình đội trưởng?” Dương Diển Phong tựa hồ mơ hồ cảm thấy thanh âm bên đầu điện thoại kia rất khẩn cấp, nhin không được rất quan tâm hỏi.

Hình Tông Liên nhíu nhíu mày, sau đó cấp tốc quay người, hướng ven đường Jeep chạy tới.

Ra ngoài trường gió xuân mang theo người tuổi trẻ ồn ào náo động, trong phòng ăn ồn ào náo động, thì tất cả đều là bởi vì mấy cảnh sát đến

Đại sảnh một góc các lữ khách nhao nhao đứng lên, ánh nắng từ cửa sổ sát đất cùng cao hơn trong suốt trần nhà tản mát vào đi,

hoàng trạch đứng tại đầu bậc thang, lại nghe không thấy chung quanh bất kỳ thanh âm gì.

Ánh nắng quá sáng tỏ, vàng nhạt đá cẩm thạch phản xạ đại bộ phận ánh sáng, hoàng trạch cảm giác bị thứ gì đâm đến hai mắt, trở nên hoảng hốt.

Hắn giống như thấy được Lâm Thần, vậy cũng đúng là Lâm Thần. Nhưng Lâm Thần thi thể rõ ràng nên tại cuồn cuộn trong nước sông, Lâm Thần hồn phách rõ ràng nên tại hoa đường phố mộ địa bên cạnh...

Có Lâm Thần liền đứng tại lữ khách ở giữa, ánh mắt trong trẻo, tóc bởi vì ánh nắng mà lộ ra có chút ướt át.

Hoàng trạch bỗng nhiên rất muốn cười.

Hắn trông thấy Lâm Thần thả tay xuống bên trong chén giấy, quay người thể thân bên cạnh lão nhân khoác tốt khăn quàng cổ, nói tốt hơn giống như là trấn an cảm xúc, sau đó mới chậm rãi đi tới.

Quả nhiên là Lâm Thần, dù là vung xuống di thiên đại hoang, dù là bị người tại chỗ đánh vỡ, cũng vẫn như cũ không có chút rung động nào, không có chút nào áy náy.

Lâm Thần càng đi càng gần, hoàng trạch nắm đấm cũng càng bóp càng chặt.

Cuối cùng, Lâm Thần rốt cục ở trước mặt hắn dừng bước.

Hoàng trạch ở trên cao nhìn xuống, nhìn xem Lâm con mắt, rốt cuộc khắc chế không được nội tâm phần nộ, hắn bỗng nhiên huy quyền, xông Lâm Thần gương mặt đánh tới.

Hoàng trạch quân đội xuất thân lực tay cực lớn, dùng hết lực khí toàn thân một quyền, đem Lâm Thần đánh cho mạnh mẽ lão đảo.

Nhưng hắn tựa hồ còn không có giải hận, gặp Lâm Thần che mặt lui hai bước, hắn lần nữa xiết chặt nắm đấm, hướng về phía trước vung đi.

Cảnh sát chung quanh chưa hề gặp hoàng đốc tra phát qua như thế đại hòa, tất cả đều sợ choáng váng, quên tiến lên khuyên can.

Mắt thấy hoàng trạch nắm đấm lại lại muốn lần đánh trúng lúc Lâm Thần, đột nhiên ở giữa không trung biến hóa phương hướng, nắm thật chặt Lâm Thần vai.

Lâm Thần có như vậy mấy giây thời gian, bị đánh được mất đi ý thức, chờ hắn kịp phản ứng lúc, ù tai rất lợi hại, mặt đau rát, miệng

bên trong tràn đầy huyết tinh vị đạo.

Hắn cảm thấy mình mặt bị đặt tại cái gì cứng rắn chất vải vóc bên trên, thẳng đến tiếng tim đập truyền đến, hắn mới ý thức tới, hắn đang bị hoàng trạch ôm chặt lấy.

“Người vì cái gì không chết đi chứ?” Hắn nghe thấy hoàng trạch ghé vào lỗ tai hắn nói.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, hoàng trạch thanh âm có chút nghẹn ngào, chính là lại nghẹn ngào cái gì chứ?

Lâm Thần cảm thấy kỳ quái, cũng rất xấu hổ, hai tay của hắn không biết nên để chỗ nào, nhưng mà hoàng trạch nhưng không có buông tay ý tứ.

Cuối cùng, hay là một câu câu nghi vấn, giải cứu hắn: “Người chính là Lâm Thần?”

Nói chuyện, là cùng tại hoàng trạch bên người một người, người kia đỉnh lấy đầu đầy xoã tung tạp nhạp tóc quăn, những tóc kia cơ hồ cần che mắt

Hoàng trạch như ở trong mộng mới tỉnh, giống ném rác rưởi, đem hắn bỗng nhiên đẩy ra.

Lâm Thần bụm mặt ngẩng đầu, thấy được một đầu xoã tung tạp nhạp tóc quăn.

“Người quả nhiên không chết a, hoàng đốc tra còn thương tâm thật lâu chứ?” Người kia ngữ khí rất tùy ý, phảng phất đã sớm tính đến chuyện này đã tính trước.

“Quên rồi tự giới thiệu, ta gọi gừng triết.” Gặp Lâm Thần không có kịp phản ứng, có chút ngu ngơ, gừng triết trên mặt lộ ra một tia trào phúng, “Thành phố Hoàng Cảnh cực tân nhiệm tâm lý học cố vấn.”

Ồ, nguyên lai là Hình Tông Liên đồng sự.

Lâm Thần gật gật đầu, rất tự nhiên đưa tay.

Nhưng mà gừng triết nhưng không có đưa tay: “1111 đặc biệt lớn án giết người, người hiềm nghi còn không có rửa sạch, ta không cùng hung thủ giết người nắm tay.”

Gừng triết thanh âm rất lớn, bên trong đại sảnh tất cả ánh mắt, đồng loạt hướng Lâm Thần tụ tới.

Ồ, quả nhiên là hoàng trạch bằng hữu.

Lâm Thần thu tay lại, rất lễ phép mà khom người, nếu như bắt chuyện qua, lại không có những lời khác có thể nói, hắn liền hướng

mình chỗ ngồi đi đến.

“Người vì cái gì ở chỗ này, lần này cướp xe án cùng người có quan hệ sao, người vẫn là như vậy muốn nổi danh!”

Sau lưng truyền đến gừng triết bắn liên thanh giống như đặt câu hỏi, Lâm Thần đành phải lần nữa dừng lại, quay người, nhìn xem gừng triết chau lên lông mày cùng trào phúng môi, Lâm Thần rất chân thành nghĩ một hồi, mới chăm chú trả lời: “Không phải, ta chỉ là vừa xảo đi ngang qua, chẳng phải may mắn một người bị hại.”

Ngữ khí của hắn hoàn toàn như trước đây yên tĩnh bình ổn, loại giọng nói này, có khi có thể khiến người ta bình tĩnh hòa hoãn, có khi lại càng dễ lừa cháy đổ thêm dầu.

“Vâng, người bị hại, lần trước Phùng bá Lâm bản án người cũng phải người bị hại, ta xem qua hồ sơ, người còn cùng người bị hại cùng một chỗ ôm nhảy sông! Người thẳng như vậy cảm giác nhạy cảm, lại không biết có người quan sát người ba năm? Người căn bản chính là tại giúp Phùng bá Lâm đào mệnh, cũng chỉ là tên ngu ngốc kia cảnh sát sẽ không hoài nghi người!”

Gừng triết ngữ tốc rất nhanh, thanh âm rất lạnh, chình cửa sổ thủy tinh tựa hồ cũng đang run rẩy, bởi vì thanh âm quá lớn, hắn cũng nói rất mệt mỏi, thế là hắn dừng một chút.

Đúng lúc này, dưới lầu truyền đến rất lướt nhẹ rất tùy ý thanh âm: “Ài ài, gừng chuyên gia, ở sau lưng nói người nói xấu không tốt a.”

Gừng triết bỗng nhiên khẽ giật mình.

Lâm Thần, cũng bỗng nhiên khẽ giật mình

Quyển 2: Song trình - Chương 22: Tư cách

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 22: Tư cách

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên cảm thấy, chuyện này đến bây giờ vì đó, đều phi thường thú vị.

So sánh hẳn muốn cho Lâm Thần ở lâu một hồi, dùng cái này trừng phạt Lâm Thần vô thanh vô tức vô tình vô nghĩa giả chết, nhưng mà không nghĩ tới, trên đường đi, trải nghiệm dày vò người lại biến thành chính hẳn.

Lại nói ví dụ, hẳn thiết lập mấy loại gặp lại lúc Lâm Thần tình cảnh, có đợi đến dưới lầu, hẳn nghe thấy Khương Triết, những cái kia nghĩ kỹ đối sách, lại hết thảy không đủ dùng.

Hẳn vịn nắm tay, đi đến thang lầu, thực tình cảm thấy, vận mệnh a, nó luôn luôn thú vị như vậy.

Lầu hai đầu bậc thang, bị phần nộ Hoàng Trạch cùng so Hoàng Trạch càng phần nộ Khương Triết chiếm cứ.

Cách thân ảnh của hai người, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên nhìn nhau, lẫn nhau đều cảm thấy, nguyên bản dự thiết hết thảy kịch bản, giống như đều trong nháy mắt mất đi hiệu lực.

Phảng phất dòng nước kiêu gì cũng sẽ vào biển, phảng phất mùa đông qua đi chính là mùa xuân.

Thì ra trùng phùng gặp mặt, là kiện rất bình thường sự tình.

Nếu như rất bình thường, đây cũng là không cần quá kích động.

Giống như là không nhìn thấy Hoàng Trạch giống như Khương Triết, Hình Tòng Liên từ giữa hai người xuyên qua, đi đến Lâm Thần trước mặt.

Lâm Thần trên mặt tổn thương có chút nặng, khoe miệng nứt nứt, gương mặt tím xanh, còn chảy chút máu.

“Hẳn đánh người nữa?” Đội trưởng cảnh sát hình sự thân hình cao lớn, mặc kiện cảnh dụng áo khoác, trên thân còn mang theo gió xuân

hàn khí, hòa với lấy đầy người bạc hà mùi thuốc lá khí tức, có chút thanh lãnh, cũng có chút ngọt.

“Đúng vậy a.”

“Đau không?”

“Đau.”

Lâm Thần trả lời xong tất, lại thật lâu không có nghe được lời kế tiếp, hấn ngẩng đầu, vừa lúc nhìn tiến Hình Tông Liên đôi mắt, cặp mắt kia mang một chút lục, mang một chút lam, như là biến thâm thúy.

Mà Lâm Thần lúc này mới phát hiện, Hình Tông Liên lấy mái tóc cạo thành bản thốn, con lai dung mạo, thật sự là đẹp mắt cực kỳ.

Lâm Thần rất ít chú ý dung mạo của người khác, hấn luôn luôn đang nhìn một chút cùng tướng mạo râu ria đồ vật, tỉ như cảm xúc hay là thái độ, nhưng hôm nay, hấn xác thực rất thuần túy đang nhìn Hình Tông Liên mặt.

Hình Tông Liên đương nhiên không biết Lâm Thần chỉ là đơn thuần đang thưởng thức hấn tướng mạo, hấn cho rằng Lâm Thần đang chờ hấn nói chuyện.

Cho nên hấn vươn tay, vỗ vỗ Lâm Thần vai, nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không có việc gì liền tốt.”

Hấn nói cho hết lời, cho rằng Lâm Thần sẽ có phản ứng gì, có Lâm Thần đứng tại chỗ không hề động,

Nửa năm hơn một trăm tám mươi trời, Lâm Thần ngẫu nhiên nhàn rỗi lúc cũng sẽ nghĩ, nếu như Hình Tông Liên biết hấn không chết, sẽ nói thứ gì. Tổng hợp vị kia huyết thống, tóm lại nhất định sẽ chút rất kỳ quái lời nói, nhưng hấn không nghĩ tới, Hình Tông Liên có thể như vậy tô lại nhạt viết.

Không có việc gì liền tốt. . .

Không có câu nào so câu này càng nhẹ, cũng không có câu nào, so câu này càng nặng.

Lâm Thần có chút động dung.

Hình Tông Liên đương nhiên cũng không biết, Lâm Thần là cảm thấy hấn nói đến nói không quá bình thường.

Cho nên trông thấy cô lập ở trước mặt hấn bằng hữu, hấn nghĩ nghĩ, đi về phía trước hai bước, vươn ra hai tay, ôm lấy hấn xuyên qua tử vong mà trở về bằng hữu.

Hình Tòng Liên ôm rất thanh cạn, ôm sát lại buông ra, nhiều nhất cũng có điều hai ba giây.

Có Lâm Thần phảng phất nghe được Hình Tòng Liên trên người hương hỏa khí tức, thế là hấn thở dài, mấy không thể nghe thấy. Hình Tòng Liên ánh mắt lần nữa rơi vào Lâm Thần bên mặt bên trên, Hoàng Trạch ra tay xác thực quá nặng, hấn thế là quay đầu lại, nhìn một chút Hoàng Trạch, ánh mắt rất lạnh lùng, phảng phất tại nói: Cần đánh cũng là ta đánh, ngươi có tư cách gì đánh?

Thật ra, Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần từ trò chuyện đến ôm kết thúc, cũng không đến một lúcphút ở giữa, nhưng rơi ở trong mắt Hoàng Trạch, đã chứng mắt phải có chút quá phận, hiện tại, Hình Tòng Liên lại dùng một loại hỗn tạp xem thường cùng ánh mắt khinh thị nhìn hấn. Bị người khinh thị, đây là Hoàng Trạch từ nhỏ đến lớn chưa hề thể nghiệm qua, Hình Tòng Liên chỉ dùng một ánh mắt, liền thành công nhóm lửa hấn tất cả lửa giận.

Hấn đề xuống muốn đánh trả Khương Triết, đối Hình Tòng Liên lạnh lùng nói: “Từ vụ án phát sinh đến bây giờ gần hơn hai giờ, Hình đội trưởng đây là mới đến sao?” Không chờ Hình Tòng Liên trả lời, hấn còn nói: “Nếu như không phải biết Lâm Thần ở chỗ này, Hình đội trưởng còn chuẩn bị khiến hành khách đợi thêm bao lâu?”

Thân là thượng cấp đốc tra bộ môn người phụ trách, Hoàng Trạch câu nói này nói đến phi thường tru tâm, đồng thời không nhìn trước hết nhất đến hiện trường trấn an hành khách cảnh sát nhân dân.

Các hành khách hơi có chút bạo động, tựa hồ tại phụ họa.

Hình Tòng Liên có quá nhiều lý do có thể giải thích, tỉ như xuất hiện đầu mối mới muốn đi truy tra, hay là phía trước kẹt xe loại hình, nhưng bất kỳ lý do, vào lúc này nơi đây nói ra, nghe cũng giống như đang trốn tránh trách nhiệm, đều không thỏa đáng.

Như vậy, không biện giải, chính là tốt nhất giải thích.

Hấn thế là vỗ vỗ Lâm Thần vai, về sau hướng các hành khách gật đầu thăm hỏi: “Chờ khách vận trạm xe tới, mọi người liền có thể rời đi, vất vả mọi người đợi lâu.”

“Hình đội trưởng, ngươi cứ như vậy khiến hành khách rời đi, ghi chép làm xong sao, bỏ lỡ trọng đại manh mối, trách nhiệm này ngươi nhưng được tốt hay sao hả?” Hoàng Trạch cười lạnh nói.

“Ngươi đi vội vã sao?” Hình Tòng Liên hỏi Lâm Thần.

“Tạm thời không có việc lớn gì.”

Hình Tòng Liên gật gật đầu, chỉ chỉ Lâm Thần nói, nói với Hoàng Trạch: “Manh mỗi nói hấn tạm thời không đi.”

Hoàng Trạch chán nản, nhất thời bị nghẹn phải nói không ra nói tới. “Hình đội trưởng manh mỗi, chỉ là trọng đại hung sát án người hiềm nghi phạm tội?”

Gặp hoàng đốc tra tại Hình đội trưởng trước mặt tựa hồ dần dần ở thế yếu, Khương Triết nhin không được mở miệng.

“Gừng chuyên gia.” Hình Tòng Liên nghiêm nghị quát bảo ngưng lại. Khương Triết giật nảy mình, đã thấy Hình Tòng Liên mỉm cười, nói: “Chúng ta là pháp chế quốc gia, làm việc thì sao nói chuyện này cũng phải nói chứng cứ.”

“Người muốn biết!”

“Khương Triết!”

Hoàng Trạch cùng Khương Triết hai người đồng thời mở miệng, lần nữa bị quát bảo ngưng lại gừng chuyên gia cực kỳ khó chịu.

“Lấy Hình đội trưởng cấp bậc, còn không tiện tiếp xúc những này thư tuyệt mật hơi thờ.” Hoàng Trạch nói.

Nghe lời này, Khương Triết giương mắt lạnh lẽo Lâm Thần, không nói thêm gì nữa.

“Hình đội trưởng là không định theo điều lệ làm việc?” Hoàng Trạch lời nói xoay chuyển, ngữ khí nghiêm nghị.

“Vậy khẳng định không phải a, ta bây giờ chuẩn bị đi hiện trường phát hiện án nhìn xem, hoàng đốc tra cần cùng một chỗ sao?”

Dù là bị người luân phiên khó xử, Hình Tòng Liên nhưng như cũ tiến thối tinh tế, nho nhã lễ độ.

“Đã như vậy, Hình đội trưởng hiện tại có thể tử tế cùng Lâm tiên sinh ôn chuyện, bản án hiện tại từ Giang tỉnh cảnh đội phụ trách, Hình đội trưởng có thể nghỉ ngơi.” Hoàng Trạch đi về phía trước mấy bước, nhẹ nhàng vỗ vỗ Hình Tòng Liên đầu vai.

Từ Hình Tòng Liên tiếp nhận đường cái liên hoàn cướp xe án đã một tháng có thừa, Hoàng Trạch nhẹ nhàng một câu, đem hấn đá ra bản án, thậm chí ngay cả cái lý do cũng không cho. Bất luận kẻ nào nghe nói như thế, đều sẽ tức giận thậm chí âm ỉ, nhưng Hình Tòng Liên không có, dù sao hấn thật rất xem thường Hoàng Trạch.

“Được a, nơi này người lớn nhất, người nói tính.” Hấn hướng Lâm Thần nỗ bĩu môi, hai tay thăm dò túi, xoay người rời đi.

Lâm Thần rất tự nhiên, đi theo phía sau hấn.

Hai người vừa đi, còn bên cạnh nhỏ giọng trò chuyện.

“Người làm sao phát hiện được ta?”

“Tiểu tử kia trước khi động thủ, người xem hấn một chút.”

Đứng ở một bên hoàng đốc tra nghe thấy trong không khí bay tới lè tè vấn đáp, thế là càng tức giận hơn.

... --

Trạm nghỉ bãi đỗ xe, Dương Điển Phong chỉ ở trong xe đợi trong một giây lát, liền thấy Hình Tông Liên trở về.

Mà hấn lại phát hiện,, Hình đội trưởng bên người, thêm một người.

“Như thế nào?” Dương Điển Phong ngồi tại chỗ ngồi kế bên tài xế, lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, thượng cấp không cho tra xét.”

“Tại sao có thể như vậy!”

Hình Tông Liên lại lơ đãng, hấn kéo lên xe cửa, quay đầu mắt nhìn ở phía sau tòa buộc dây an toàn Lâm Thần: “Không có quan hệ gì với người, Hoàng Trạch cái này xem xét chính là sớm muốn đem ta đá đi. . .”

“Ta biết, có điều dựa theo khóa tình hiệp đồng phá án điều lệ, chương 3: Đầu thứ tư, như phát sinh trọng đại vụ án, vì cam đoan cảnh lực tài nguyên hợp lý phân phối, địa phương cảnh sát hình sự bởi vì nghe theo thượng cấp thống nhất điều phối, nhưng ở không ảnh hưởng điều tra điều kiện tiên quyết, vụ án phát sinh nơi đó cảnh sát hình sự cũng có ** điều tra quyền.”

“Lung thật quen.” Hình Tông Liên đốt điếu thuốc, ngậm lên miệng, giống như là sớm có dự định, hấn cấp tốc phát động Jeep, “Kia cùng một chỗ tra sao?”

“Ừm.”

Nghe được Lâm Thần trả lời, Hình Tông Liên trên mặt nổi lên một vòng ý cười, cái này xóa ý cười phi thường chân thành, xuất phát từ nội tâm, cũng đều rơi vào tay lái phụ ngồi người kia trong mắt.

Dương Điển Phong từ sau xem kính nhìn về phía Lâm Thần trong ánh mắt, nhiều hơn mấy phần địch ý.

Mười phút sau, ba người đi vào chân chính hiện trường phát hiện án.

Xe khách bên ngoài vàng sáng cảnh giới tuyến, hai con da lông sáng ngời Marin Snow chó vừa vặn trở về, trong đó một con miệng bên trong còn ngậm chỉ màu vàng sáng giày cứng, làm sao cũng không chịu thả.

“Chuyện gì xảy ra?” Hình Tông Liên xuống xe.

“Nghe nói là truy lùng mười cây số, chỉ tìm tới một con giày.” Sớm đi vào hiện trường Vương Triều ngồi xổm người xuống, vuốt ve tìm kiếm chó đầu.

Huấn đạo viên đang cố gắng từ tìm kiếm chó miệng bên trong tách ra ra giày, Lâm Thần yên lặng đi vào đi vào Hình Tông Liên bên người, Vương Triều ngẩng đầu một cái, liền thấy Lâm Thần tấm kia mặt mũi bình tĩnh.

Lâm Thần khoe miệng bầm đen, má phải sưng lên thật cao, Vương Triều thấy thế không nói lời gì, một quyền nện vào Hình Tông Liên trên lưng: “Xuống tay nặng như vậy, nhà ta a thần là người đọc sách!”

Bị đánh lén lúc, Hình đội trưởng chính mang theo găng tay, kiểm tra nhìn kia nửa cái giày cứng, hấn một cái lão đảo, mặt cùng giày cứng kém chút tiếp xúc thân mật, hấn vừa định kêu oan, chớp mũi lại truyền đến một tia như có như không hương vị.

Hấn nhẹ nhàng hít hà, trong không khí ngoại trừ thanh duẩn nhu hòa cỏ cây khí tức, lại còn có chút mùi hương.

“Cái mùi này, là nước hoa?” Dương Điển Phong chẳng biết lúc nào tiến đến Hình Tông Liên bên cạnh ngồi xuống, cũng ngửi ngửi, nói như vậy.

“Ừm?”

“Rất như là miracle hương vị, nhưng ta không thể xác định.”

“Đó là cái gì?”

“Là một cái nữ sĩ nước hoa, rất nhiều nữ hài thích.” Dương Điển Phong thuộc như lòng bàn tay, “Chính là , dựa theo cái này lưu hương trình độ, hấn rất có thể, là đem nước hoa chuyên môn vẩy vào giày bên trên?”

“Vi nhiều loạn ánh mắt.” Hình Tông Liên nói.

“Thật sao?” Dương Điển Phong nhìn qua Hình Tông Liên cười cười, ánh mắt thông cảm sùng kính: “May mắn ngài còn nguyện ý tiếp tục tra án.”

Đứng ở bên cạnh Vương Triều nhìn không được, hấn đẩy Lâm Thần, hỏi: “Đây là bị hạ hàng đầu?”

Lâm Thần lắc đầu, biểu thị thật không hiểu rõ lắm

Quyển 2: Song trình - Chương 23: Cãi nhau

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 23: Cãi nhau

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên thăm dò xong ngoài xe, lách qua đầy đất bã vụn, hướng xe buýt nội bộ đi đến, Dương Điển Phong vẫn cùng sau lưng hẳn.

Lâm Thần ngược lại đứng tại ngoài xe, tại cùng Vương Triều nói chuyện. Hai người bọn họ mặt hướng bụi cỏ lau, bởi vậy cũng không chú ý tới, đối diện làn xe cỡ xe đang dần dần giảm bớt.

“Người nói là, hẳn lấy đi xe tải tám phẳng, xuất hiện ở trong thành phố?”

“Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hòng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tòng Liên phía sau cái mông nam nhân, ra hiệu Lâm Thần, “Ta hoài nghi, nhà bọn hẳn hệ thống có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại, sắc mặt ngưng trọng.

Vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Hẳn có thể vì bánh kẹp cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ.

Những này đều rất lợi hại, rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào, bản thân cái này chính là kỳ quái nhất địa phương, bởi vậy đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không

ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mùi mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Đúng lúc này, thanh chướng trên xe nhảy xuống mấy vị công nhân, bọn hắn hành động tinh tế, cấp tốc dời một đoạn hàng rào, cái này mùi mấy chiếc xe liền từ bên trong xuyên qua, cuối cùng, cùng nhau dừng ở tại màu vàng cảnh giới tuyến bên ngoài.

Nhìn qua chỗ gần thuần trắng xe cảnh sát, Lâm Thần trong lòng có bất hảo dự cảm.

Cùm cụp một tiếng, cửa xe mở, có người từ trên xe vượt dưới, ủng da sáng ngời, quần liệu thẳng, chính là Hoàng Trạch.

Lâm Thần thấy được Hoàng Trạch, Hoàng Trạch đương nhiên cũng nhìn thấy Lâm Thần, cho nên cảm khái đúng là âm hồn bất tán, liền không chỉ Lâm Thần một người.

Nhưng mà Hoàng Trạch cũng không để ý tới không hỏi Lâm Thần, bởi vì hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, hắn xoay người, đi đến xe cảnh sát hậu phương, mở cửa xe, hắn cử chỉ đoan chính, thân sĩ phi thường, dẫn tới một mảnh tia sáng huỳnh quang đèn tránh.

Sau đó, Khương Triết từ cửa sau đi xuống.

Lâm Thần nhìn ngây người, nhưng làm hắn càng giật mình là, ngay tại Khương Triết sau khi xuống xe, tất cả tia sáng huỳnh quang đèn, microphone, bị cấp tốc rút ra Hoàng Trạch bên cạnh thân, đều tiến đến đầu đầy tao loạn tóc quần người trẻ tuổi trước mặt.

“Khương lão sư, xin hỏi ngài đối hung án hiện trường có gì phân tích?”

“Khương lão sư, ngài là cho rằng cướp án sẽ còn lần nữa phát sinh sao?”

“Khương lão sư, ngài có thể đối cướp xe thiếu niên tâm lý tình huống làm một chút phân tích sao?”

“Khương lão sư...”

Các phóng viên vấn đề rất nhiều, ngữ tốc thật nhanh. Khương Triết mới từ nước ngoài trở về, ở tên đài truyền hình đảm nhiệm một ngăn tình cảm nói chuyện người dẫn chương trình, lấy sắc bén mà không nề mặt mũi phong cách lấy xưng, đây là hấn trở thành cảnh đội cố vấn về sau, lần thứ nhất tiếp nhận vụ án, tất cả phóng viên đều sớm thu được phong thanh, Khương lão sư sẽ đi nghỉ trước đứng hỏi thăm người bị hại, sau đó tiến hành hiện trường thăm dò, cũng hoan nghênh truyền thông toàn bộ hành trình theo dõi viếng thăm, các phóng viên đương nhiên vô cùng hưng phấn. Huống chi bánh kẹo đạo tặc bản án vốn là mười phần thú vị, cướp xe chỉ vì cướp bóc bánh kẹo đáng yêu thiếu niên, hấn hành động quả quyết hấn hài hước khôi hài, hấn đem tất cả cảnh sát đều chơi đến xoay quanh. Hấn giờ khắc này tại nhai bánh phao đường, sau một khắc nói không chừng liền xen lẫn trong trạm nghỉ hành khách bên trong, ai biết được?

Bánh kẹo đạo tặc lại thêm bản thân liền rất có chủ đề Khương Triết, truyền thông mọi người đơn giản yêu chết dạng này tổ hợp.

“Căn cứ cướp xe thiếu niên tuổi tác phân tích, hấn hấn là ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ, phản loạn hành vi là vì hấp dẫn bọn hấn chú ý, cùng cời quần sương âm đam mê, có người nhìn hấn hấn liền □□.” Khương Triết hoàn toàn như trước đây sắc bén, tự mang bạo điểm, không khí hiện trường càng thêm nhiệt liệt, cửa chớp âm thanh liên tiếp, mỗi cái phóng viên trên mặt đều tràn ngập hưng phấn.

“Là thế này phải không?” Trông thấy một số đông người viên đến, Hình Tông Liên đi xuống xe buýt, đứng tại Lâm Thần bên người.

“Hấn nói rất đúng.” Nhìn qua phỏng vấn hiện trường, Lâm Thần nói, “Bởi vì đúng, cho nên rất đáng sợ.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên nói.

Vương Triều ở bên cạnh nghe được mơ hồ: “A, các người nói cái gì đó?”

“Người nhìn, nếu như hấn làm đây hết thảy, là vì hấp dẫn chú ý, hấn không thể nghi ngờ đã thành công.” Phóng viên rõ ràng thông báo âm thanh phỏng vấn âm thanh theo gió bay tới, Khương Triết tinh thần phấn chấn, chọc cho các phóng viên trước ngửa sau nằm, Lâm

Thần dừng một chút, cùng Hình Tòng Liên nhìn nhau, “Nhu vậy, vấn đề tới rồi, hấn tại sao muốn hấp dẫn chú ý?”

“Tuổi dậy thì trung nhị thiếu niên đều như vậy.” Vương Triều lơ đãng đáp.

“Không sai, tuổi dậy thì đến, sẽ dẫn đến thanh thiếu niên nhu cầu cấp bách xã hội chú ý, cái này không có vấn đề. Nhưng xuất hiện loại vấn đề này người trẻ tuổi, nội tâm tất nhiên là không công bằng, cực đoan, cố chấp, phản ứng tại hành vi bên trên, là đồng dạng trạng thái. Nhưng này người thiếu niên không có, hấn hành vi quả quyết, cử chỉ ưu nhã, ngôn ngữ khôi hài... .

“Người kiêu nói này, người sắp đặt điểm manh a!” .

“Đúng, hấn sẽ để cho người cảm thấy đáng yêu cảm thấy rất khóc, hấn là cái cầm súng cướp bóc phạm, người lại loại suy nghĩ này, đây không phải chuyện đáng sợ nhất sao?”

“Hấn đầu óc không bình thường người đừng để ý đến hấn.” Hình Tòng Liên níu lại dân kỹ thuật cổ áo, đem người kéo sau.

“Nhu thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Trên xe rất sạch sẽ.” Hình Tòng Liên cời găng tay, nhét vào trong túi.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trong miệng cái gọi là sạch sẽ, dĩ nhiên không phải chỉ xe khách bên trong vệ sinh trạng thái, mà là chỉ thiếu niên không có để lại bất luận cái gì có thể dùng tại truy tung vết tích.

“Không có vân tay, không có lông tóc, hấn ngay cả bánh kẹo giấy đều cùng một chỗ mang đi.”

“Can đảm cẩn trọng, trăm phương ngàn kế.” Lâm Thần tổng kết nói.

“Hấn mục đích, nhất định không phải chỉ vì hấp dẫn chú ý đơn giản như vậy.” Hình Tòng Liên nhìn xem Khương Triết cùng tại phòng vấn hiện trường bên ngoài cô lập Hoàng Trạch, lạnh lùng nói.

Lâm Thần buồn bực ngán ngẩm, nhìn về nơi xa cho đến thiên địa cuối cỏ lau: “Hình Tòng Liên, phong bế đoạn đường này đoạn đi.”

Hấn bỗng nhiên mở miệng, nói ra khiến ở đây tất cả mọi người khiếp sợ không thôi.

“Người nói đùa cái gì!” Trước hết nhất kịp phản ứng, là vừa rồi một mực tại yên tĩnh dự thính Dương Điển Phong.

Hoành Cảnh cao tốc toàn dài ba trên dưới một trăm Thất Công bên trong, tây lên khung núi, đông đến Vĩnh Xuyên sông, là liên tiếp hai

tình giao thông đầu mỗi then chốt, ngày bình quân số lượng xe chạy tại ba vạu trở lên, dù chỉ là phong bế nửa giờ, đều sẽ khiến đường cao tốc lối ra sắp xếp lên nhìn không thấy cuối trường long. Huống chi đường cái hệ thống rút dây động rừng, vì đã phát sinh đường cái cướp bóc mà phong bế toàn bộ cao tốc, đây là chưa từng nghe thấy sự tình.

“Cái này, ta không làm chủ được.” Hình Tòng Liên nhưng không có quá lớn phản ứng, trên thực tế, trong lòng của hắn cùng Lâm Thần, có dự cảm vô cùng không tốt.

Lấy kinh nghiệm của hắn, vô luận là toàn thành chạy loạn tấm phẳng hay là đầy trời cỏ lau trong đất nữ sĩ nước hoa, cũng là vì phân tán cảnh sát chú ý, nếu như đã bắt đầu phân tán cảnh lực, vậy liền đại biểu cái này tiếp tục bắt cóc xe khách thiếu niên, cần bắt đầu cuối cùng hành động.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng đều chỉ là phỏng đoán, không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ, bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem nguy hiểm đến.

Lâm Thần lại phảng phất nhìn ra Hình Tòng Liên bất an, hắn chỉ chỉ xa xa thẳng tắp đứng thẳng đôn đốc, hỏi: “Như vậy hắn có thể làm chủ sao?”

Hình Tòng Liên thuận hắn trắng nõn ngón tay nhìn lại, Hoàng Trạch phảng phất cảm giác được cái gì, vừa lúc vừa quay đầu.

“Hình đội trưởng, ngài nói ngăn cản ngài điều tra thượng cấp, là Hoàng thiếu?” Dương Điển Phong chột hiểu ra.

“Ừm a, chính là hắn a.” Hình Tòng Liên thuận miệng đáp, tiếp tục nói chuyện với Lâm Thần, “Muốn thử một chút?” Hắn hỏi.

“Hoàng thiếu là có tiếng cường ngạnh phái, hắn đối với ngài có thành kiến, ngài làm gì đi tự rước lấy nhục?” Dương Điển Phong có chút nóng nảy khuyên. Thương nhân luôn luôn xu lợi tránh hại, Dương Điển Phong không có đi nịnh bợ Hoàng Trạch, ngược lại đứng tại Hình Tòng Liên bên người, cái này rất kỳ quái.

Hình Tòng Liên liếc hắn một cái, rất thờ ơ nói: “Thuyết phục Hoàng Trạch là đường tắt, có đường tắt, cũng nên thử một chút.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hiển nhiên cùng Hình Tòng Liên là một cái thái độ.

Lúc này, Hoàng Trạch đã đi đến mấy người trước mặt, hẳn không thấy Lâm Thần một chút, chỉ là ánh mắt băng lãnh, nhìn chằm chằm Hình Tông Liên: “Hình đội trưởng, án này tựa hồ đã không thuộc ngài quản hạt phạm vi đi, xin ngài mang không cho phép ai có thể, lập tức rời đi.”

Hoàng Trạch nói tới không cho phép ai có thể, đương nhiên là Lâm Thần.

“Hoàng Trạch, người dạng này rất không có ý nghĩa.”

Hình Tông Liên so Hoàng Trạch hơi cao, lúc nói chuyện có chút cúi đầu, loại này cư cao lâm hạ thái độ, khiến Hoàng Trạch rất không thoải mái: “Hình đội trưởng trong tay không có khác bản án cần tra sao, vì cái gì ngài còn ở lại chỗ này, người đóng thuế cũng không phải trả tiền khiến ngài đi làm ngắm cảnh du lịch.”

“Tay ta đầu, không có bản án so vụ án này quan trọng hơn.”

“A, quan trọng? Người thật cảm thấy vụ án này quan trọng, vì cái gì hơn một tháng qua, án này điều tra không tiến triển chút nào, hiện tại người đến đàm phán quan trọng, không cảm thấy hơi trễ à...”

“Cãi nhau không có ý nghĩa, cần cãi nhau ta có thể cùng người nhao nhao ba ngày ba đêm mà người nhất định thua, người bây giờ chăm chú nghe ta nói.” Hình Tông Liên cắt ngang Hoàng Trạch, “Chúng ta hoài nghi, tội phạm rất có thể có đại động tác, hi vọng người có thể xuất lực, hướng tầng cao hơn phản ứng, quan bế cao tốc, để phòng vạn nhất.” Hình Tông Liên cắt ngang Hoàng Trạch

Quyển 2: Song trình - Chương 24: Có tiền

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 24: Có tiền

Tác giả: Trường Nhị

Người với người, là khác biệt.

Đây là câu nói nhảm, câu này nói nhảm lại nói cho chúng ta biết, đối với bất kỳ người nào cùng bất cứ chuyện gì đều không cần ôm lấy thành kiến.

Hình Tòng Liên đương nhiên không thích Hoàng Trạch, nhưng hẳn đối Hoàng Trạch không có thành kiến.

Hoàng Trạch rất trẻ trung liền thân cư cao vị, mặc dù cùng hẳn xuất thân có chút ít quan hệ, nhưng Hoàng gia là người làm ăn nhà, cũng sẽ không tại hoạn lộ bên trên đối Hoàng Trạch có quá lớn trợ lực, Hoàng Trạch đúng là dựa vào cố gắng của mình, từng bước một đi tới.

Đối Hình Tòng Liên tới nói, không muốn làm ăn chơi thiếu gia người, luôn luôn đáng giá tôn trọng một chút, đây là hẳn sờ dĩ còn nguyện ý tìm Hoàng Trạch trao đổi nguyên nhân.

Hoàng Trạch cũng đúng là suy nghĩ, ánh mắt của hẳn từ Lâm Thần trên mặt bắn khoả mà qua, hỏi: “Là người ý tứ?”

“Chuyện này nguy hiểm.” Nếu không ta căn bản không thêm để ý người, Lâm Thần dừng một chút, nuốt xuống nửa câu nói sau.

“Ta không có khả năng bởi vì cái nhìn của người, liền phong bế đoạn này cao tốc.” Hoàng Trạch mắt nhìn chính tiếp nhận phỏng vấn gừng chuyên gia, nói: “Đây mới thực sự là trong lòng học chuyên gia, ta cần nghe chuyên gia ý kiến.” Hẳn rất chân thành nói.

Hoàng Trạch bảo thủ không chịu thay đổi, cẩn thận tỉ mỉ, đây là hẳn sẽ tôn trọng đánh bại một đám đối thủ cạnh tranh, trở thành tình hình đôn đốc nguyên nhân. Loại này cá tính cũng không phải là chuyện xấu, nhưng có khi cũng không nhất định quá tốt.

Hắn hướng phóng viên lễ phép tạ lỗi, đem mang theo Khương Triết đưa đến Lâm Thần trước mặt.

Khương Triết nghe xong nguyên do, trong nháy mắt nổ: “Đây chính là cái thanh thiếu niên phản nghịch thời kỳ đũa ác, bởi vì đũa ác phong bế cao tốc, người nói đũa cái gì?” Khương Triết hạ giọng, không muốn khiến nơi xa phóng viên chú ý tới nơi này phát sinh sự tình, hắn xông Lâm Thần cười lạnh: “Ta biết, thật ra người chính là muốn đem sự tình làm lớn chuyện, tốt tái xuất điểm danh, người cho rằng người còn có thể trở lại trước kia phong quang thời gian?”

Hắn nói xong, vung tay liền đi, Lâm Thần lại gọi ở hắn: “Khương Triết, người có thể vì người làm mỗi một điều phân tích phụ trách sao?”

“Lâm Thần, làm sao, người còn muốn hù dọa ai?” Khương Triết quay đầu, tựa như gặp quỷ nhìn xem Lâm Thần, “Ta không thể phụ trách, chẳng lẽ người có thể sao?”

“Ta có thể.”

Kia rõ ràng là câu dù phúng, Lâm Thần lại trả lời rất chân thành, thanh âm của hắn cũng không vang dội, cũng rất trịnh trọng, rất làm cho người khác không lời nào để nói.

Khương Triết ghen lời: “Bệnh tâm thần!” Hắn nhẫn nhin nửa ngày, chỉ có thể biệt xuất câu này.

Nói xong, đầu đầy tao loạn tóc quăn tâm lý học chuyên gia, cũng không quay đầu lại đi.

Hoàng Trạch nhún nhún vai, đối Lâm Thần cùng Hình Tông Liên nói: “Rất xin lỗi, của ta chuyên gia nói cho ta, người không người ý nghĩ là lời nói vô căn cứ.”

“Hoàng Trạch, nếu quả thật xảy ra chuyện, mời nhất định phải cho ta biết.” Lâm Thần nhìn qua Hoàng Trạch, nói như vậy.

“Người vì cái gì rất ước gì xảy ra chuyện đáng về.”

“Không phải ta hi vọng xảy ra chuyện, mà là nhất định sẽ xảy ra chuyện, chuyện phát sinh, cũng sẽ không bằng vào ta ý chí vì chuyển.”

Lâm Thần nói xong, hắn cảm thấy Hình Tông Liên vỗ vỗ vai của hắn, nói với hắn: “Đi thôi.”

... --

Nếu như lúc người ở giữa gấp gáp, lại nghĩ phong bế một đầu đường cao tốc, như vậy nhanh nhất phương thức, chính là trực tiếp đi đường cao tốc vận chuyển quản lý chỗ.

Hình Tông Liên ngồi ở trong xe, giẫm mạnh chân ga, xe Jeep liền bay tán loạn mà đi.

Trong xe không khí ngột ngạt, không người nào dám mở miệng, Lâm Thần ngồi ở vị trí kế bên tài xế, Vương Triều cùng Dương Điển Phong thì tại chỗ ngồi phía sau, quản lý giống như là nhẫn nhịn thật lâu, rốt cục nhịn không được mở miệng: “Hoàng thiếu thế này, ngài căn bản cũng không có tất yếu cùng hắn đàm!” Hắn nói chuyện lúc, một mực nhìn lấy tay lái phụ Lâm Thần, giống như là đối đưa ra việc này Lâm Thần rất bất mãn.

“Chỗ chức trách nha, ta không nói là vấn đề của ta, hắn không nghe là hắn vấn đề, không có gì.” Hình Tông Liên hai tay nắm chặt tay lái, dành thời gian thọc Lâm Thần, nói: “Cho ta điều thuốc.”

Lâm Thần thế là trong xe nhìn một chút, cũng không có gặp hộp thuốc lá.

“Tại trong túi ta.” Hình Tông Liên có chút nghiêng người ra hiệu.

Chỗ ngồi phía sau, Dương Điển Phong nhìn xem hai người nhất cử nhất động, cảm thấy mình lần nữa bị không để ý tới.

“Ngài cứ đi như thế, Hoàng thiếu cái này căn bản là mang theo tư trả thù, ngài hắn là hướng thượng cấp khiếu nại!” Hắn có chút tăng lớn âm lượng, mở miệng lần nữa.

“Ta cùng hắn so đo làm gì?” Hình Tông Liên giống như là từ đầu đứng chỗ cũng không có đem Hoàng Trạch để ở trong lòng, hắn đạp mạnh chân ga, cấp tốc vượt qua phía trước cỗ xe, “Tức giận lãng phí thời gian.”

Nếu như Hoàng Trạch ở đây, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ lần nữa thổ huyết.

Hoành Cảnh cao tốc vận quản chỗ cách cướp xe án vụ án phát sinh hẹn năm mươi cây số, coi như Hình Tông Liên tốc độ cao nhất hành sử, cũng tại gần nửa giờ sau, mới vừa tới vận quản chỗ.

Trên xe lúc, hắn đã gửi điện thoại lão cục trưởng, báo cáo mới nhất tiến triển vụ án, hi vọng đạt được trợ giúp.

Cho nên, Hoành Cảnh cao tốc vận quản chỗ người sớm liền chờ tại bãi đỗ xe.

“Hình đội trưởng ngài tốt, ta là Hoàn Cảnh đường cao tốc công ty trách nhiệm hữu hạn chủ tịch trợ lý liễu đi.”

Hình Tòng Liên một đoàn người sau khi xuống xe, một vị mang viền vàng con mắt thanh niên liền tiến lên đón.

“Các người chủ tịch chứ?” Hình Tòng Liên đi như bay, vừa đi bên cạnh hỏi.

“Chủ tịch ngay tại họp.” Liễu đi đánh giá Hình Tòng Liên một đoàn người, hẳn mặc dù thái độ tốt đẹp, nhưng trong giọng nói hay là lộ ra một tia lơ đãng.

Vừa rồi, hắn ở văn phòng tiếp vào điện thoại, nghe nói đội trưởng cảnh sát hình sự muốn gặp công ty tăng quản lý, cũng yêu cầu phong tỏa cao tốc, hẳn liền đã cảm thấy buồn cười, thị đội trưởng cảnh sát hình sự là cái gì cấp bậc, cũng dám đưa ra loại yêu cầu này. Hiện tại gặp chân nhân, trông thấy chiếc kia guitar phổ cùng đối phương mộc mạc quần áo, hẳn thì càng xác định vị này đội trưởng cảnh sát hình sự không có bất kỳ cái gì bối cảnh, nếu như không có bối cảnh, vậy cũng chỉ là cái phổ thông công vụ nhân viên bỏ đi.

Hình Tòng Liên đương nhiên cảm giác được, vị này thư ký rất xem thường hắn. Gặp được loại tình huống này, lấy quyền thế đe người là một loại phương thức giải quyết, lấy đạo lý đe người, lại là một loại khác phương thức giải quyết.

“Sự cấp tòng quyền, coi như chủ tịch bây giờ tại đi nhà xí, chúng ta cũng chỉ có thể xông vào.” Hình Tòng Liên dừng bước lại, cùng trợ lý tiên sinh giảng đạo lý...

Liễu đi rất im lặng.

Làm trợ lý, liễu nghề nhưng không thể để cho lão bản như vậy xấu hổ, cho nên hắn đem Hình Tòng Liên một đoàn người mời vào văn phòng, sau đó lấy cớ mời chủ tịch, cấp tốc rời đi.

Hình Tòng Liên một nhóm bốn người, bị phờ trong phòng làm việc. Hoàn Cảnh cao tốc ngang qua hai tỉnh, lợi nhuận cực cao, công ty chủ tịch văn phòng cũng rất là xa hoa.

Tượng mộc sần nhà, gỗ lim đồ dùng trong nhà, ghế sa lon bằng da thật, ngọc thạch Tỳ Hưu, bên trong thổ hào bốn kiện bộ rất là đáng chú ý, duy chỉ có khác biệt, là tấm kia da thật lão bản thành ghế về sau, không có treo phảng phất ngoại quốc danh họa hoặc là mảnh hổ hạ sơn đồ, mà là treo trương cự phúc ảnh chụp.

Ảnh chụp rất cũ kỹ, từ các loại ý nghĩa tới nói đều là, nó cạnh góc ổ vàng, người ở bên trong mặc cuối những năm 80 phục sức, ngay tại vì đường cao tốc điện cơ, nếu như người nhìn kỹ sẽ phát hiện, trong tấm ảnh trong đó mấy vị, đã từ cao vị bên trên lui ra, bởi vậy, người trong hình, cũng phải cũ.

Cả trương trong tấm ảnh, chỉ có một chỗ nhìn qua rất mới, kia là ảnh chụp dưới góc phải một vị mỹ lệ nữ sĩ, vị nữ sĩ kia mặc vào kiện đơn giản tơ tằm sườn xám, tóc dài dùng một cây Ô Mộc trâm co lại, mấy sợi tóc đen rủ xuống đến bên tóc mai, càng lộ ra nàng vành tai như ngọc, khuôn mặt mộc mạc, nàng toàn thân cao thấp không có bất kỳ cái gì đồ trang sức, chỉ là vui mừng đứng yên, lại khí chất Cao Hoa, phảng phất tự nhiên.

Cả trương ảnh chụp, phảng phất bởi vì nàng tồn tại, mà chiếu sáng rạng rỡ.

Dương Điển Phong vừa vào cửa, liền phát hiện trương này chiếm cứ nửa bức tường cự phúc cũ chiếu, hẩn nhìn xem trên tấm ảnh mỹ lệ nữ sĩ, sau đó vô ý thức, mắt nhìn Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên tại phát hiện tấm hình này về sau, cũng có chút chinh lảng.

Dương Điển Phong đang nhìn ảnh chụp, Hình Tòng Liên đang nhìn ảnh chụp, thế là Lâm Thần cùng Vương Triều, tự nhiên cũng cùng một chỗ đang nhìn ảnh chụp.

Cho nên, đương liễu đi sau khi trở về, nhìn thấy chính là bốn người ngồi hàng hàng ở trên ghế sa lon, cùng một chỗ nhìn ảnh chụp cổ quái tình cảnh.

“Chủ tịch nói, hẩn lập tức tới ngay.” Liễu đi ho nhẹ một tiếng, cắt ngang chăm chú thưởng thức ảnh chụp bốn người.

“Thế nào, Hình đội trưởng đối tấm hình này rất có hứng thú?” Trong phòng một mảnh lặng im, liễu đi miễn cưỡng tìm đề tài, “Đây là năm đó chúng ta Hoàn Cảnh cao tốc điện cơ lúc ảnh chụp, điện cơ nghi thức không phải rất long trọng, có vài vị lãnh đạo cấp cao đích thân tới, càng quan trọng hơn là, đường cái bỏ vốn phương một vị quan trọng nhân sĩ, cũng đích thân tới hiện trường.” Đoạn văn này liễu đi giống như là cống mấy ngàn lần, hẩn ngược nhìn trong tấm ảnh mỹ lệ nữ sĩ, bắt đầu chậm rãi mà nói.

Làm trong nước nhóm đầu tiên ném xây đường cao tốc, Hoàn Cảnh cao tốc đang kiến thiết mới bắt đầu kiểm tài chính lúc từng một lần lâm vào khốn cảnh, khi đó, dân doanh vốn liếng vừa mới hưng khởi, cái gọi là Nam Bắc thế gia cũng mới vừa cất bước...

Lúc Nhâm Hồng cảnh thị trường vì trừ hoạch kiến lập cao tốc, bốn phía hoá duyên, cuối cùng nhiều lần trắc trở, đi tới trong truyền thuyết người Hoa đệ nhất thế gia công.

Nghe nói ngày ấy, thị trường đến gia nhân kia công, đi vào uống một ly trà, ra lúc, liền đã cảm có thể hoàn thành cao tốc kiến thiết toàn bộ tài chính.

“Vị này mỹ lệ lady, không phải là Hình tiểu thư à?” Vương Triều đột nhiên nhắc tay, rất hưng phấn nói.

“Không, đây không phải là Hình tiểu thư, mà là Hình phu nhân.” Liễu đi nói, bỗng nhiên mắt nhìn Hình Tông Liên, cười nói: “Nói đến, Hình đội trưởng cũng phải họ Hình đấy ”

“Không có rồi, lão đại của chúng ta hình là lập Dao Bàng, cùng đại thổ hào nhà âm đọc đồng dạng mà thôi.” Vương Triều nghe lời này, trùng điệp vỗ vỗ Hình Tông Liên bả vai, “Lão đại, đồng dạng họ tính, người vì cái gì cứ như vậy nghèo đấy ”

Hình Tông Liên bị đập đến một cái lão đảo, hẩn nhìn qua trong tấm ảnh nữ sĩ, thật bất ngờ địa, trầm mặc xuống.

Wương Triều cố nhiên là đang nói đùa, nhưng cũng dùng cái này có thể thấy được, người Hoa đệ nhất thế gia tại người bình thường trong lòng, ngoại trừ có tiền, đại khái liền hay là có tiền.

Hình gia từ Minh mạt Thanh sơ bắt đầu kinh thương, đã kéo dài mấy trăm năm, nó xúc giác, cơ hồ trải rộng thế giới mỗi một nơi hẻo lánh. Lớn đến dầu hỏa khoáng sản, nhỏ đến khói dầu củi gạo, Hình gia kinh doanh hết thảy, nhưng nếu như là thế này, Hình gia cũng chỉ là người có tiền nhà mà thôi.

Nhưng mà trong truyền thuyết, phàm là có người Hoa chỗ, liền sẽ đối Hình gia nổi lòng tôn kính.

Đó là bởi vì, từ trăm năm trước chiến hỏa bay tán loạn bắt đầu, Hình gia liền vì vô số hải ngoại người Hoa cung cấp phù hộ, cho đến hôm nay, nó vẫn như cũ kinh doanh hải ngoại lớn nhất người Hoa cơ quan từ thiện, vì vô số phiêu linh tha hương nơi đất khách quê người hải ngoại người Hoa cung cấp các loại tiện lợi cùng trợ giúp.

Bởi vậy, tất cả khen ngợi quy kết đến cuối cùng, chỉ còn lại một câu: Hình gia, thật rất đáng gờm.

Tại một mảnh trong yên lặng, đại môn bị đột nhiên đẩy ra, Hoàn Cảnh cao tốc công ty trách nhiệm hữu hạn chủ tịch, nhanh chân bước vào trong phòng.

Hắn không có để ý trong văn phòng chờ đám người, mà là thẳng tại chỗ ngồi xuống, sau đó bắt đầu nghe.

Nội dung điện thoại ước chừng là chờ xuất ngoại khảo sát này một ít râu ria nội dung, hắn câu được câu không cùng bên đầu điện thoại kia người trò chuyện, tựa hồ cũng không có buông xuống ý tứ.

Đúng lúc này, Hình Tông Liên đứng dậy, đi qua, ấn cúp điện nói.

“Người là ai a, ai bảo người tiến phòng làm việc của ta?” Chủ tịch trách cứ.

“Hình Tông Liên, thành phố Hoàn Cảnh cảnh sát hình sự đại đội đội trưởng.”

Có lẽ là bởi vì đội trưởng cảnh sát hình sự ánh mắt quá mức băng lãnh, chủ tịch tại giảng co một lát sau, rốt cục mềm nhũn ra: “Ồ, Hình đội trưởng a, mời ngồi đi.” Chủ tịch phát phát tay, nói: “Nghe nói người tìm đến ta, là nghĩ đóng lại đoạn này cao tốc?”

“Chúng ta phán đoán, vị kia cướp xe thiếu niên chỉ sợ vào hôm nay sẽ có đại động tác, vì lẽ khách sinh mệnh an toàn, hi vọng ngài có thể đồng ý, tạm thời quan bế Hoàn Cảnh đoạn đường.”

“Cũng bởi vì phán đoán của người, liền muốn tạm thời quan bế xa lộ cao tốc này, người biết các cổ đông cần gánh chịu bao lớn tổn thất không!”

“Ta không biết.”

“Người biết cái gì?!” Hoàn Cảnh cao tốc Đồng thị trưởng, cơ hồ muốn đem ngón tay đâm chọt Hình Tông Liên trên mặt.

“Ta hiểu cũng không nhiều, nhưng ta biết, nếu như người không nguyện ý tại lúc này gánh chịu trách nhiệm, sau một khắc liền muốn gánh chịu hậu quả.” Hình Tông Liên đáy mắt đều là sương lạnh.

“Hậu quả?” Chủ tịch cười nhạt, “Hình đội trưởng, người sẽ không cho rằng đầu này đường cái là nhà người mở a?”

Nghe thấy lời này, Hình Tông Liên trong lòng, không hiểu dâng lên một loại cảm giác cổ quái

Quyển 2: Song trình - Chương 25: Mất tích

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 25: Mất tích

Tác giả: Trường Nhị

Khung núi tại Hoàn Cảnh Tây Nam, nó độ cao so với mặt biển gần ngàn mét, quanh năm mây mù vờn quanh.

Từ tinh đêm chuyển mưa lúc, nơi này phong cảnh tốt nhất, ướt sũng hơi nước ngưng kết tại trên vách đá, sát qua rêu xanh, thuận khe hẹp cuối cùng rót thành cốt cốt dòng suối.

Tại giữa sơn cốc đầu kia bên dòng suối nhỏ, là khung gió núi cảnh khu đóng quân dã ngoại địa, nhìn từ đằng xa đi, toàn bộ doanh địa sắc thái lộng lẫy, kia là đếm không hết đóng quân dã ngoại lều vải cùng đếm không hết, ngay tại dựng lều vải người.

Càng quan trọng hơn là, tại trong những người kia, có thật nhiều hài tử.

Tào Khiêm Chi là phong cảnh trường học một vị phổ thông giáo viên tiểu học, hôm nay là phong cảnh trường học năm nhất học sinh tập thể chơi xuân thời gian, địa điểm liền định tại Hoàn Cảnh Tây Nam khung núi.

Hắn đứng tại doanh địa một bên, nhìn xem giả trang sơn dân nhân viên công tác vì bọn nhỏ dắt tới một đầu dê rừng, các tiểu bằng hữu giống như chưa từng thấy sẽ động dê rừng, nhao nhao vây quanh ở dê rừng bốn phía chỉ chỉ trỏ trỏ, nhìn qua cực kỳ hưng phấn.

Tào Khiêm Chi ánh mắt từ dê rừng dời đi mép nước, còn có chút hài tử tại bên dòng suối nhỏ nhìn cá, bọn hắn nhét chung một chỗ, tựa hồ đang thương lượng muốn làm sao mò cá, làm lão sư, hắn cũng chưa đi qua đó ngăn cản, bởi vì đầu kia suối nước rất nhạt, kia là cố ý kiến tạo nhân công cảnh quan, hắn cũng tin tưởng hắn bọn nhỏ, sẽ không ở vẫn như cũ còn rét lạnh đầu mùa xuân, làm ướt giày của mình. . .

Cho nên hết thầy nhìn qua đều rất an bình, rất hòa hài.

Có Tào Khiêm Chi bất an trong lòng, lại càng ngày càng nặng. Nơi xa truyền đến rất gấp gáp tiếng bước chân âm, Tào Khiêm Chi vội vàng theo tiếng kêu nhìn lại.

Cùng hẩn cùng một chỗ dẫn đội thầy chủ nhiệm cùng một vị lão sư khác đang nhanh chóng hướng hẩn chạy tới, hai người đều sắc mặt ngưng trọng, hướng hẩn lắc đầu.

“Còn không có liên hệ với sao?” Mặc dù biết rõ đáp án, hẩn hay là vô ý thức hỏi.

“Không có a, hứa sư phó điện thoại đánh không thông, An lão sư điện thoại cũng tắt máy, nửa giờ sau xe liền nên đến!” Thầy chủ nhiệm thấp giọng nói.

Tào Khiêm Chi nhìn đồng hồ tay một chút, cách dự định tập hợp thời gian, đã qua rất lâu.

Hôm nay trường học chơi xuân, nhân viên nhà trường thuê 6 chiếc xe buýt, đưa bọn nhỏ đến khung núi. Bọn hẩn sáng sớm ở cửa trường học tập hợp, từ trường học đến khung xe guồng đi hện ba giờ, lúc đến trên đường, bởi vì cao tốc kẹt xe, bọn hẩn tốn thêm không ít thời gian, cũng vẫn là bởi vì kẹt xe, cỗ xe trước sau trình tự bị hoàn toàn xáo trộn, cho nên mấy chiếc xe cách xa nhau mười mấy phút, mới lần lượt đến khung núi địa điểm tập hợp.

Nếu như chỉ là như vậy, kia bất quá là trì hoãn hành trình việc nhỏ, nhưng ở 5 chiếc xe buýt đến điểm tập hợp về sau, cuối cùng một cỗ đánh số là 3 xe buýt, lại chậm chạp còn chưa đạt tới. Trên xe bus cuối, là trường học năm nhất ban ba 26 danh học sinh cùng hai vị sư phụ mang đội.

Bọn hẩn vẫn cho là, số 3 xe là bởi vì kẹt xe, bị rơi vào hậu phương, bọn hẩn lúc trước nếm thử liên hệ lái xe cùng hai vị lão sư, nhưng điện thoại một mực không cách nào kết nối.

Bọn hẩn mới đầu cho rằng, cái này bởi vì vùng núi tín hiệu không tốt, nhưng ngay tại vừa rồi, thầy chủ nhiệm cùng một vị lão sư khác đi phong cảnh khu trung tâm quản lý nếm thử đánh gọi lão sư điện thoại, đầu bên kia điện thoại vẫn như cũ là máy móc mà băng lãnh giọng nữ, bọn hẩn lúc này mới ý thức được, số 3 xe rất có thể là xảy ra chuyện.

“Coi như xảy ra tai nạn xe cộ, điện thoại cũng sẽ không không cách nào kết nối a!” Một bên nữ lão sư lo lắng nói.

“VẬY ngài cho đường cao tốc bên kia gọi điện thoại sao?” Tào Khiêm Chi tiếp tục hỏi.

“ĐÁNH a, bọn hấn nói đang tra, tạm thời còn không có tìm tới.”

“Hay là báo cảnh đi.” Tào Khiêm Chi trầm mặc một lát, rốt cục nói.

... --

Hoành Cảnh cao tốc chủ tịch trong văn phòng, ba khu điện thoại gần như đồng thời vang lên.

Hình Tông Liên trước bàn làm việc lui ra phía sau nửa bước, lấy điện thoại cầm tay ra; chủ tịch có chút nhẹ nhàng thờ ra, rất không kiên nhẫn tiếp lên máy riêng; liểu đi nghe thấy trợ lý văn phòng điện thoại đang vang lên, đứng dậy chạy ra ngoài.

Một lát sau, Hình Tông Liên nhìn về phía Lâm Thần; chủ tịch sắc mặt cứng ngắc; liểu đi xông về gian phòng.

Đầu bên kia điện thoại, là không tốt nhất tin tức.

“CỤC thành phố vừa tiếp vào báo cảnh, phong cảnh trường học một cỗ du lịch xe buýt, tại trên đường cao tốc mất tích.” Hình Tông Liên đề lại microphone, nói với Lâm Thần.

“Làm sao lại mất tích này cao tốc lối ra đều có giám sát a!” Đoạt tại Lâm Thần trước đó, Dương Điển Phong hoảng sợ nói.

Lâm Thần môi mỏng nhấp nhẹ, ở trên ghế sa lon ngồi nghiêm chỉnh, cũng không có mở miệng.

Hình Tông Liên vẫn tại nghe điện thoại, không có thời gian trả lời Dương Điển Phong vấn đề, một lát sau, hấn bỗng nhiên ngẩng đầu, một tay đề lại điện thoại, ngón tay kia chỉ điện thoại, lại xông Vương Triều ngoắc ngoắc.

Vương Triều nhanh chóng kịp phản ứng, hấn từ trong túi quần lấy điện thoại di động ra, liền muốn đưa cho Hình Tông Liên, Hình Tông Liên lại ra hiệu, đưa di động cho Lâm Thần.

“TRƯỜNG học lão sư lập tức sẽ gọi điện thoại vào đi, người tiếp một chút.” Hấn đối nói, đối đầu bên kia điện thoại báo một chuỗi dãy số.

Rất nhanh, Vương Triều điện thoại di động kêu lên.

Khung gió núi cảnh khu, đóng quân dã ngoại địa.

Tào Khiêm Chi trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, đồng hành nữ giáo sư đã khóc thành nước mắt người, trong đầu hấn không ngừng hiện ra các loại kinh khủng hình tượng, khiến hấn càng thêm bối rối.

Điện thoại kết nối sát na, hần nhin không được xông nghe người hô: “Còn không có tìm tới xe sao, sẽ không thật xảy ra chuyện đi, vậy phải làm sao bây giờ!”

Hần nói xong, đầu bên kia điện thoại ước chừng trầm tĩnh ba giây, mới có thanh âm truyền đến.

Kia là bình tĩnh mà an hòa giọng nam, giống như khe nước nước chảy hoặc là trong núi thanh phong, chậm rãi rót vào trong tai của hần.

“Ngài tốt, ta rất lý giải ngài hiện tại lo lắng tâm tình, nhưng này cần ngài bình tĩnh trở lại, cùng ta làm hít sâu, sau đó trả lời tiếp xuống vấn đề.”

Tào Khiêm Chi đương nhiên biết hít sâu là thứ đồ gì, nhưng sự tình đều khẩn cấp như vậy, đâu còn có thời gian làm hít sâu! Hần nghĩ như vậy, thân thể lại không tự chủ được theo sát bên đầu điện thoại kia bình tĩnh chỉ thị, bắt đầu hít một hơi thật sâu, sau đó bật hơi.

“Xin hỏi xe buýt là mấy điểm từ trường học xuất phát?”

“6:30 phân.”

“Tốt, ta hiện tại cần cẩn thận hồi ức, ngài một lần cuối cùng nhìn thấy chiếc kia xe trường học, là từ lúc nào.”

Thanh âm bình tĩnh như trước dục, nhưng vấn đề này, khiến Tào Khiêm Chi lần nữa hoảng loạn lên: “Ta không nhớ rõ!” Trong đầu hần hỗn loạn tung bừng, thế là vô ý thức thốt ra, “Mỗi chiếc xe đều như thế, ta không phân biệt được a!”

Điện thoại bên kia, cầm di động người thanh niên giống như là sớm đã dự liệu được điểm ấy, hần đem để bút xuống, chuyển qua trước mặt giấy trắng, hướng đối diện người kia.

Tại hần đối diện, là vị dù mang mũ lưỡi trai người trẻ tuổi, người trẻ tuổi mắt nhìn giấy trắng, trên giấy viết “Xe, gần nhất ảnh chụp, điều ra”, hần gật gật đầu, bắt đầu gõ bàn phím.

Thanh âm bên đầu điện thoại kia biến mất mấy giây, Tào Khiêm Chi thậm chí cảm thấy phải trên núi gió đều trở nên lạnh, hần hướng về phía điện thoại cho ăn hai tiếng, đầu kia thanh âm lập tức truyền tới. “Ngài tốt, ta đây.”

Thanh như mặt nước lời nói lần nữa chảy ra đến, Tào Khiêm Chi thoáng buông lỏng dưới, sau đó, hần nghe thấy người kia nói: “Có lẽ ngài không rõ ràng, nhưng trên thực tế nhân loại ký ức, cũng sẽ

không bởi vì thời gian trôi qua mà hoàn toàn biến mất, nhân loại có một bộ khác nội ẩn ký ức hệ thống, ngài cho nên vì quên hoặc không có nhớ đồ vật, trên thực tế chúng ta đại não đều lấy một loại hình thức khác bảo tồn lại, cho nên, ta cần ngài tỉnh táo lại, hồi ức một vài thứ, đồng thời ta cần ngài đang nhớ lại lúc dốc hết toàn lực, cái này có thể trợ giúp chúng ta xác định thời gian đoạn điểm, phi thường trọng yếu.”

Cùng lúc đó, mấy trăm cây số bên ngoài đường cao tốc vận quản chỗ chủ tịch trong văn phòng.

Vương Triều cấp tốc tiếp nhập thiên nhãn hệ thống, điều ra 6:20 phân tả hữu, chơi xuân đội ngũ tại phong cảnh trường học cửa trường học tập hợp ảnh chụp.

Sáu chiếc xe buýt tại trên đường cái theo thứ tự gạt ra, thân xe thuần trắng, phía trên phun vẽ có áng mây đồ án, lò mờ khả biện “Hoành Cảnh ngoại sự cỗ xe quản lý công ty trách nhiệm hữu hạn” chữ.

Từ mấy chiếc xe buýt về ngoài nhìn, cũng không có bất kỳ cái gì khác biệt, Vương Triều lo lắng nhìn ngẩng đầu, người đối diện nhưng không thấy, hấn lại hướng nhìn phải lúc, Lâm Thần đã chẳng biết lúc nào đứng tại bên cạnh hấn.

Trên màn hình, có trắng nõn tinh tế tỉ mỉ ngón tay xẹt qua, cũng dừng lại tại thứ ba chiếc xe buýt thân xe.

“Phóng đại.”

Vương Triều theo lời, phóng đại hình ảnh, trên thân xe “Ngoại sự” hai chữ càng lúc càng lớn, còn lại chữ thì trở nên càng thêm mơ hồ.

“Nơi này.”

Ngón tay chỉ một chút bánh sau phía trên một khối vị trí, sau đó cấp tốc quát mở.

Vương Triều nhìn kỹ một chút, tại thân xe hậu phương, nguyên bản nên to lớn màu lam áng mây phun vẽ địa phương, tựa hồ thiếu một khối, nhìn qua rất không hoàn chỉnh. Rất có thể, cái này số ba xe mới từ nhà máy sửa chữa ra, thiếu khối kia vừa bị sửa qua, cho nên phun vẽ bị diệt trừ.

Hấn vô ý thức nhìn về phía Lâm Thần, Lâm Thần chạy tới bên cửa sổ, lần nữa chậm dần ngữ tốc: “Số ba sau xe vòng phía trên là một đóa màu lam đám mây, nhưng này đám mây thiếu một nửa, mặc dù ngài sẽ không chú ý tới điểm ấy, nhưng ngài đại não, nhất định sẽ

đem chi tiết ghi chép lại. Cho nên, ta hiện tại cần ngài nhắm mắt lại, sau đó bắt đầu hồi ức. . .”

“Kia là tại bận rộn trên đường cao tốc, chung quanh xe rất nhiều, trong xe có bọn nhỏ tiếng cười đùa âm. Bởi vì có chút nhao nhao, lại bởi vì sáng sớm, cho nên người sẽ cảm thấy buồn ngủ, thất thần lúc, ngài sẽ hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, ngoài cửa sổ cảnh sắc rất đẹp, nơi đó có đầy trời cỏ lau từ, người thỉnh thoảng nhìn thấy có xe vượt qua. Đột nhiên, người thấy một chiếc xe, chiếc xe kia rất kỳ quái, phía sau của hấn bánh xe bên trên đồ án, giống như thiếu một khối, người khả năng chỉ nhìn 0.1 giây, nhưng này thật phi thường kỳ quái, cho nên người nhớ kỹ cái kia hình tượng. . .”

Đi theo thanh âm êm ái, Tào Khiêm Chi phảng phất thật về tới chiếc kia ồn ào trên xe buýt, hấn hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, vừa lúc có chiếc xe buýt trải qua.

“Ta nhớ ra rồi!” Hấn bỗng nhiên đề cao âm lượng, “Là có như thế một chiếc xe, nhưng ta không biết đó là cái gì thời điểm a!”

“Xin ngài cố gắng nhìn xem, bức ảnh kia bên trong, có cái gì mang tính tiêu chí công trình kiến trúc sao, hay là lục sắc bảng chỉ đường, nó sẽ đứng sừng sững ở ven đường, phi thường dễ thấy. . .”

“Không có không có a, chung quanh đều là cỏ lau.” Tào Khiêm Chi chau mày, giống như là muốn liều mạng bắt lấy kia sắp chớp tắt hình ảnh, “Chờ một chút, ta nhớ tới!” Có hài tử nói với ta muốn lên nhà vệ sinh, sau đó lái xe nói phía trước lập tức đến mai thôn trạm nghỉ!”

Tào Khiêm Chi bỗng nhiên mở mắt.

Lâm Thần cấp tốc trở lại trước bàn làm việc, cầm bút lên, trên giấy viết xuống “Mai thôn” hai chữ.

“Ngài hoặc là ngài bên người lão sư, nhớ kỹ đến mai thôn trạm nghỉ là mấy điểm sao?”

“Người chờ chút, ta hỏi một chút.”

Trước máy vi tính, Vương Triều đã điều ra Hoàn Cảnh cao tốc toàn bộ hành trình địa đồ, hấn vừa nhìn địa đồ, vừa trên giấy tính toán:

“Mai thôn phục vụ đứng tại Hoàn Cảnh đến khung núi hện 130 cây số vị trí, kẹt xe phát sinh ở 7:00 về sau, bọn hấn 6:30 xuất phát, tính cả kẹt xe lúc dài lượng biến đổi, đến mai thôn phục vụ đứng, đại khái là 8:30 trước sau.”

Vương Triều vừa ném bút, trong điện thoại truyền đến vội vàng giọng nam: “Chủ nhiệm chúng ta nói, tiến mai thôn trạm nghỉ hẳn là 8:30! Cái khác ta thật không nhớ nổi!”

Đầu kia nam lão sư thanh âm phi thường áy náy.

“Đã rất khá, phi thường cảm ơn ngài, ngài giúp đại ân.”

Gặp Lâm Thần cúp điện thoại, Vương Triều nhẹ nhàng thở ra, trong lòng lại cảm thấy kỳ quái: ” làm sao biết số ba xe sẽ có không giống địa phương!”

“Ta không biết.” Lâm Thần cầm lấy dân kỹ thuật diễn toán giấy, sau đó nói: “Nhưng này cái thời điểm, chỉ có thể gửi hi vọng ở vận khí.”

“Nếu như vận khí không tốt chứ?”

“Vận khí không tốt, liền tiếp tục tìm vận may.”

Quyển 2: Song trình - Chương 27: Hủy đi gậy

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 27: Hủy đi gậy

Tác giả: Trường Nhị

Đầu này cao tốc đã bao lâu không có đi ra đại sự?

Liễu Hành đã không nhớ rõ.

Làm Hoàn Cảnh cao tốc tập đoàn nhân viên, hấn vừa tốt nghiệp liền tiến vào nơi này công việc, ở chỗ này, hấn thường thấy kẹt xe, xung đột nhau, lật xe, chờ một chút một hệ liệt trọng đại sự cố.

Nhưng mà định thời gian tạc đạn?

Kia thật là cái mới mẻ đồ chơi.

Nhưng lại tại năm phút trước, tại Hoàn Cảnh cao tốc sói xuyên trạm nghỉ bãi đỗ xe, phát hiện một viên cột vào xe buýt lái xe trên người định thời gian tạc đạn.

Nghe nói, tạc đạn bên trên số lượng hay là không ngừng lấp lóe nhảy vọt, vậy đại biểu thời gian chính từng phút từng giây trôi qua, toàn đại sảnh nhân viên công tác đều dọa sợ, phảng phất ở xa mấy trăm cây số bên ngoài tạc đạn tràn ra mảnh vỡ cũng sẽ làm bị thương hấn nhóm.

Hấn đứng tại giám sát trước sân khấu, không hề động, đó cũng không phải bởi vì hấn không muốn rời đi cái này kinh khủng địa phương, mà là bởi vì có người đang dùng một loại cực độ trấn định ánh mắt nhìn xem hấn, khiến hấn không cách nào động đậy.

“Liễu Hành đúng không, tại trên đường cao tốc công việc đã bao nhiêu năm?”

“Sáu năm.”

“Cái kia hấn là rất quen thuộc khẩn cấp rút lui quá trình à?”

Liễu Hành nhìn thấy nam nhân trước mặt để lại microphone, hấn cũng không rõ ràng, vì cái gì hấn lúc trước rất xem thường người, bỗng nhiên lại biến thành một người khác.

Người cảnh sát kia con mắt rất thâm thúy nhìn rất đẹp, nhưng làm hắn không cách nào xê dịch bước chân nguyên nhân, là hắn tại trong cặp mắt kia thấy được tín nhiệm, cái này khiến hắn không tự chủ được, nhẹ gật đầu.

“Bố trí nhân viên công tác có thứ tự thanh không trạm nghỉ, đừng tiết lộ định thời gian tạc đạn tin tức, phòng ngừa tạo thành khủng hoảng.”

Hình Tông Liên nói xong, buông ra đề lại ống nói, tiếp tục đối đầu bên kia điện thoại nói: “Sur phó ngài tốt, ta là thành phố Hoàng Cảnh cảnh sát hình sự đại đội đội trưởng, ta gọi Hình Tông Liên. Ngài có thể nói cho ta, hiện tại trong xe hết thầy có bao nhiêu người?”

“Chỉ có một người a!” Bảo an lo lắng hỏi, “Chúng ta lúc nào có thể đi, còn có 29 phút tạc đạn liền muốn nổ tung! Cảnh sát các người lúc nào tới!”

Nghe nói lời ấy, biết được nội tình trong mọi người tâm đều là chấn động, trên xe còn có 26 tên đồng thêm 2 tên sư phụ mang đội, những người kia đi nơi nào!

Hình Tông Liên đề lên Lâm Thần tay, nói tiếp: “Ta hiện tại cần phiền phức ngài lấy điện thoại di động ra, đập hai tấm hiện trường ảnh chụp cho ta.” Hắn dừng một chút, nhìn màn ảnh bên trong bảo an nói: “Tờ thứ nhất, ta hi vọng ngài nhắm ngay trong xe lái xe trên người định thời gian tạc đạn, đem tạc đạn kết cấu đập đến càng rõ ràng càng tốt; tấm thứ hai, xin ngài nhắm ngay toa xe, quay chụp trong xe cụ thể hoàn cảnh.”

Rất nhanh, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến đáp lại: “Quay xong, đập rất nhiều trương!”

“Ngài có Wechat đi, mời dùng Wechat phát cho ta.” Hình Tông Liên cho Vương Triều đưa mắt liếc ra ý qua một cái, dân kỹ thuật nhanh chóng tại trên máy vi tính mở ra Wechat giao diện, chuẩn bị tiếp thu ảnh chụp.

“Không không, đừng mở cửa.” Đầu bên kia điện thoại, không biết ai có mới đề nghị, Hình Tông Liên tăng lớn âm lượng, ngăn lại đối phương.

“29 phút? Chẳng lẽ lại có rảnh kíp nổ từ định thời gian tạc đạn thông đến khóa cài lên, tại kéo cửa trong nháy mắt khởi động định thời gian khí?” Vương Triều lo nghĩ chờ đợi ảnh chụp, gặp Hình Tông

Liên còn tại cùng điện thoại nói gì đó, hẳn thế là nhỏ giọng hỏi Lâm Thần.

“Ta chỉ sợ sẽ là thế này, Khương Triết có câu nói không có nói sai, hẳn muốn gây nên chú ý, như vậy tại bãi đỗ xe trực tiếp nổ rút xe buýt, kém xa thả một cái định thời gian tạc đạn hiệu quả tốt.” Lâm Thần nhìn một chút đã trưng dụng hai cái điện thoại, còn tại không ngừng gọi điện thoại đội trưởng cảnh sát hình sự, tiếp tục nói ra: “Nhưng hẳn nhất định phải cam đoan, chúng ta tìm tới chiếc xe này lúc, xe còn không có bạo tạc, như vậy tại khóa cài lên giả kíp nổ là đơn giản nhất trực tiếp cách làm, một khi có người mở cửa, định thời gian khí bắt đầu đếm ngược.”

“Kia các tiểu bằng hữu này các tiểu bằng hữu đi đâu?”

“26 đứa bé, quá chói mắt, hẳn sẽ không ngu xuẩn đến đem hài tử giấu ở trạm nghỉ bên trong. Cho nên lớn nhất khả năng, bọn hắn là tại mai thôn đến sói xuyên trên đường xuống xe.” Lâm Thần có chút cúi người, nói với Vương Triều, “Người có thể nâng cao nhanh giám sát tra một chút chiếc xe này sao?”

“A thần, ta nhất định phải cho người phổ cập khoa học dưới, trên đường cao tốc đại bộ phận camera giám sát là dùng tại tính toán số lượng xe chạy cùng quay chụp vi phạm luật lệ cỡ xe, trừ phi chiếc kia xe buýt vừa lúc bị đập tới đỗ xe trái quy định, hệ thống mới có thể đem nó biến số xe tin tức rút ra cùng loại bỏ ra, nếu không truy tung hẳn cần tiêu tốn rất nhiều thời gian nhân lực, cũng chính là trước mắt chúng ta thiếu nhất đồ vật. . .”

“Ta hỏi người là có thể này vẫn là có thể?” Lâm Thần nhìn xem Vương Triều, sờ lên đầu của đối phương, rất ôn nhu nói.

Wang Triều giật cả mình, đuổi vội vàng nói: “Trên lý luận tới nói này chúng ta vẫn là có thể lợi dụng ocr kỹ thuật, cũng chính là quét hình giấy chất bản thảo lại phân biệt thành văn chữ kỹ thuật, phân biệt tại cái này trong vòng bốn tiếng từ mai thôn đến sói xuyên tất cả giám sát vũ xuống ảnh chụp, sau đó kiểm tra chiếc kia xe buýt biến số xe, tái sinh thành chiếc này xe buýt cụ thể hành sử quỹ tích, nhưng mà. . .” Vương Triều muốn nói lại thôi

Lâm Thần nhìn xem Vương Triều con mắt, tựa hồ đang chờ đợi hẳn nói lời kế tiếp.

Vương Triều chỉ có thể kiên trì: “Nhưng mà, loại bỏ cao tốc giám sát ảnh chụp module, là không có bên trong khám ocr kỹ thuật. . .”

“Cho nên?”

“Cho nên. . . Ta cần hơi thở cấp một chút hệ thống. . .” Vương Triều nuốt ngụm nước miếng, nhìn xem cao tốc giám sát đại sảnh lãnh đạo cùng chủ tịch, nói như vậy.

“Người nói đùa cái gì, cái hệ thống này vạn nhất xảy ra chuyện gì người gánh nổi sao!”

“Không cần hấn gánh, ta đến gánh.” Hình Tông Liên đè lại chủ tịch đầu vai, nói với Vương Triều: “Bắt đầu đi.”

Dân kỹ thuật giống như là bị đánh thuốc cường tâm châm, hít sâu hai cái, sau đó nói: “Yên nào, ta vừa cho hệ thống này giết hai cái ngựa gỗ sẽ không ra cái đại sự gì, sau đó ta đem số 2 cơ khai trừ người nhóm có thể đi nhìn ảnh chụp, cuối cùng, thứ 35 bàn chơi bài em gái, xin hỏi có thể để điện thoại sao?”

Bỗng nhiên, toàn bộ giám sát đại sảnh tĩnh phải chỉ còn lại dòng điện và khí ẩm rít miệng âm thanh.

Cuối cùng, Lâm Thần thở dài, hỏi Hình Tông Liên: “Người từ nơi nào tìm đến?”

“Hấn thiếu ta một chút tiền.”

“Kia thiếu phải nhất định không ít.”

“Xác thực.”

Cùng lúc đó, từng trương thái sắc cấp tốc thông qua mạng lưới truyền đến.

Đám người chen chúc mà tới, số 2 cơ kỹ thuật viên hơi có chút mê mang.

Trong tấm ảnh, chỉ có người điều khiển một người bị trói tại điều khiển trong phòng, trừ cái đó ra, xe buýt bên trong rỗng tuếch, vốn nên ngồi tại vị trí trước 26 tên đồng cùng 2 tên lão sư phảng phất hư không tiêu thất.

Ở sau đó trong tấm ảnh, có thể rõ ràng nhìn ra, cột vào phòng điều khiển cấp trên cơ ngay tại giấy dựa, mà tại lái xe trên thân, thành linh cột một viên giản dị định thời gian tạc đạn.

Lôi quản phía trên, hỏa tuyến lỏa sương, tương hồ quán giao, phảng phất là bệnh nhân đáng sợ mạch máu.

Mà lúc này, dẫn bạo trang bị bên trên đếm ngược, chỉ còn lại 27 phút.

“Ngài tranh thủ thời gian phải chuyên gia phá bom đi a!” Nhân viên công tác bên trong, không biết ai lớn tiếng hô một câu, Hình Tòng Liên cúi người nhìn về phía màn hình, không ngừng điều chỉnh ảnh chụp vị trí cùng góc độ, nhưng không có đáp lại.

“Cái kia xe ngừng vị trí bên cạnh chính là trạm xăng dầu, vạn nhất bạo tạc hậu quả thực sự thiết tưởng không chịu nổi!”

“Hình đội trưởng, ngài nhất định phải nghĩ nghĩ biện pháp a.” Vẫn đứng tại Hình Tòng Liên phụ cận Dương Điển Phong, cũng rất cục mớ miệng.

“Kia là tòa đảo hoang.” Lâm Thần mắt nhìn trầm mặc đội trưởng cảnh sát hình sự, chậm rãi mở miệng, “Tất cả chuyên gia phá bom, đều tại nội thành, coi như chúng ta thanh không làn xe, bọn hấn cũng muốn một giờ về sau mới có thể đến trạm nghỉ.”

“Vậy làm sao bây giờ!” Dương Điển Phong còn nói: “Vậy liền tại hiện trường tìm người hủy đi gậy, ta xem qua phim, các người không thể ở chỗ này nói cho người bên kia, muốn cắt cái nào rể tuyến sao?”

“Chân chính hủy đi gậy phi thường phức tạp.” Lâm Thần nhìn trên màn ảnh định thời gian tạc đạn, nói: “Không có nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện nhân viên bài trừ tạc đạn, cùng tự sát không khác.”

“Vậy chúng ta làm sao bây giờ!” Ngay tại biên soạn dấu hiệu dân kỹ thuật hai tay như bay, vẫn là không nhịn được muốn nói chuyện.

“Tiếp tục tìm vận may.” Hình Tòng Liên đột nhiên quay đầu, nói với Vương Triều, “Tra một chút trạm nghỉ nhân viên công tác, phụ cận cảnh sát giao thông, hoặc là bảo an bên trong, có hay không đã từng đi lính!”

Lâm Thần đột nhiên giữ chặt Hình Tòng Liên, nói: “Người nắm chắc được bao nhiêu phần?”

Gặp Lâm Thần lôi kéo mình, không nói gì, Hình Tòng Liên lại phảng phất từ trong ánh mắt của hấn thấy được rất nói nhiều.

Hấn đang nói, tìm kiếm bình dân mạo hiểm hủy đi gậy, nếu như thất bại, người nhất định sẽ gánh chịu pháp luật trách nhiệm, cho nên đừng mạo hiểm, không được đụng vận khí.

“Cái này định thời gian tạc đạn cấu tạo cũng không phức tạp, chỉ cần dỡ bỏ dẫn bạo khí cùng lõi quản ở giữa châm lửa trang bị, cho nên,

ta cần một cái tay phi thường ổn, đồng thời có thể khiêng ép người, đến cỡ bỏ cái này tạc đạn.”

Lâm Thần trầm mặc một lát, phảng phất bị lần nữa thuyết phục, hấn ngẩng đầu, ngắm nhìn trước mặt to lớn led màn hình, nửa màn ảnh bên trái, đã bị Vương Triều hoán đổi đến hiện trường giám sát.

“Người cần một cái tâm lý tố chất cực kỳ tốt người, mang ý nghĩa hấn kháng ép năng lực mạnh, trong lúc hỗn loạn cũng có thể tuân thủ quy tắc giao thông, bảo trì cỗ xe thẳng tắp hành sử, thậm chí còn có thể cho gia tắc cỗ xe nường đường. . .” Lâm Thần ánh mắt cấp tốc quét mắt

“Đầu lĩnh, vận khí của chúng ta giống như không phải rất tốt, tất cả nhân viên công tác bên trong, giống như không có xuất ngũ quân nhân a. . . Bảo an đều là cộng tác viên, ta điều không đến tư liệu. . . Cảnh sát giao thông hệ thống cùng chúng ta không mạng lưới liên lạc, nếu không ta hấn đi vào?”

“Không cần.” Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng, trên màn hình lớn, một cỗ màu trắng xe cảnh sát chính nghịch dòng xe cộ lái vào trạm nghỉ, tại chiếc xe kia về sau, đi theo mười mấy chiếc hoặc lớn hoặc nhỏ tin tức phòng vấn xe.

Màu trắng xe cảnh sát hoàn toàn như trước đây cao tốc hữu hiệu, nó phi tốc lái vào chỗ đậu xe, một vị đồng phục cảnh sát thẳng thanh niên, mở cửa xe đi xuống.

Nhìn trên màn ảnh người, Lâm Thần thản nhiên nói: “Hoàng Trạch bộ đội đặc chủng xuất thân, ta rất xác định, hấn nhận qua chuyên nghiệp, hủy đi gậy huấn luyện.”

Quyển 2: Song trình - Chương 28: Chuyên gia

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 28: Chuyên gia

Tác giả: Trường Nhị

Phóng viên, là trên thế giới này tin tức linh thông nhất người.

Cho nên, trước hết nhất biết được phong cảnh trường học du lịch xe buýt mất tích người, cũng không phải là Hoàng Trạch, mà là tỉnh đài mỗi ngày tin tức thông báo một vị nữ phóng viên.

Khi đó, bọn hắn vừa kết thúc tại xe buýt bắt cóc án hiện trường phỏng vấn, đang chuẩn bị kết thúc công việc trở về.

Vị kia nữ phóng viên gõ gõ cầm điện thoại, lặng lẽ đi đến bên cạnh hắn, nói: Hoàng đốc tra, ta đây cục thành phố bằng hữu nói, khung núi xảy ra chuyện lớn, ngài để cho ta cùng cái này độc nhất vô nhị, ta liền không nói cho người khác.

Hoàng Trạch nhìn một chút nữ nhân tinh xảo trang dung, trong lòng loại không hiểu chua xót cảm giác.

Quả nhiên là thế này, kia nếu là thế này, lại còn có thể thế nào chứ?

Như là con kiến truyền lại tin tức hay là bầy ong tương hổ vũ đạo, phong cảnh trường học năm nhất cả một cái ban học sinh đều mất tích tin tức, nhanh chóng tại phóng viên trong đám điên truyền ra tới. Đối với phóng viên tới nói, còn có cái gì so tại phỏng vấn trên đường lần nữa gặp phải sự kiện lớn càng kích động lòng người đây này?

Hoàng Trạch bị vây khốn ở microphone cùng camera trung ương, chỉ có thể dùng giải quyết việc chung giọng điệu trả lời: “Cảnh sát trước mắt còn tại điều tra án này, tương quan chi tiết không tiện lộ ra.”

Nhưng mà, nhân lực lại như thế nào có thể ngăn cản phóng viên vô khống bất nhập xúc giác, như vậy cùng khiến cái này xúc giác lung tung mở rộng, không bằng đem khống chế tại trong phạm vi khống chế.

Cho nên Hoàng Trạch mang theo những ký giả này, cùng một chỗ tiến về khung núi.

Tại đường tắt sỏi xuyên trạm nghỉ trên đường, bọn hắn phát hiện, có thật nhiều xe lượng đang từ sỏi xuyên chen chúc mà ra, trạm nghỉ nhân viên quản lý mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, tại giao lộ khai thông quá khứ cỗ xe, sau lưng hắn tin tức phòng vấn xe, thậm chí đoạt tại lúc trước hắn, lái vào trạm nghỉ, chờ hắn lúc xuống xe, đã có quay phim sư xuất ra máy móc, bắt đầu quay chụp.

Hoàng Trạch hít một hơi thật sâu, trong không khí hỗn hợp có kỳ quái hương vị, bánh chưng mùi hương, Oden hương vị, hài nhi bú sữa mẹ lúc non mềm mùi thơm, bọn chúng đều bị bao khóa tại nồng đậm xăng vị bên trong, ở chung quanh hắn, càng ngày càng nhiều cỗ xe bắt đầu rút lui, hắn đưa mắt tứ phương, đuôi khói cùng bụi mù màn trời chiếu đất, đeo ngực bài nhân viên công tác chính hướng hắn chạy tới, sợ xanh mặt lại bất an.

Hắn biết, nơi này xảy ra chuyện.

Hắn cũng biết, Lâm Thần cùng người cảnh sát kia, lại đoán đúng.

Rất khéo lúc, khi hắn nhớ tới đối phương lúc, đối phương tựa hồ cũng nhớ tới hắn.

Hắn trong túi quần tư nhân điện thoại, bắt đầu chấn động.

Hắn lấy điện thoại di động ra, cúi đầu xem xét, kia là cái không biết tên dãy số, thuộc về địa, biểu hiện là Hoàn Cảnh.

Biết hắn tư nhân điện thoại người, quả thật rất ít
“Người tốt.”

Hoàn Cảnh cao tốc giám sát trong đại sảnh, trong điện thoại truyền đến hoàng đốc tra lạnh lùng thanh âm, Vương Triều giờ điện thoại, có chút lã chã chực khóc.

Hình Tông Liên liếc hắn một cái, nhận lấy điện thoại.

Tựa hồ cảm thấy không có trả lời, led trên màn hình, đồng phục cảnh sát thẳng Hoàng Trạch có chút nghiêng đầu, thấp giọng hỏi: “Người ở đâu?”

Vấn đề này quá chín mùi nhảm, ngữ khí luôn có loại không nói ra được khó chịu cảm xúc. Hình Tông Liên khé môi hơi xách, ngược mắt nhìn màn hình lớn, nói: “Hoàng đốc tra, người tốt.”

Trầm thấp mà hơi có vẻ thanh âm khàn khàn truyền đến Hoàng Trạch trong tai, trong lòng của hắn bỗng nhiên có loại cảm giác

không ổn, thế là lông mày của hắn, rất rõ ràng có chút nhú lên. “Đầu tiên, phi thường cảm tạ hoàng đốc tra cùng ngài sau lưng truyền thông các bằng hữu đến, có làm việc nhỏ, cần xin ngài giúp.” Hình Tông Liên ánh mắt dời đi trước mặt to lớn led trên màn hình, trong màn hình có thể thấy được bãi đỗ xe nơi hẻm lánh chiếc kia xe trường học. Hắn ngữ điệu bình tĩnh hòa hoãn: “Ta nghĩ ngài cũng đã biết được, phong cảnh trường học sớm đi thời điểm bị mất một cỗ chứa đầy học sinh du lịch xe buýt, như vậy, nếu như ngài hướng chín giờ phương hướng nhìn lại, hắn là phát hiện một cỗ phun vẽ màu lam đám mây du lịch xe buýt, đó chính là trường học mất đi chiếc kia, hiện tại vấn đề là, xe buýt lái xe đang bị một viên định thời gian tạc đạn cột vào trên chỗ ngồi...”

Nghe nói lời ấy, Hoàng Trạch đột nhiên ngẩng đầu, hướng chín điểm phương hướng nhìn lại, sau đó, hắn bước chân, bắt đầu chạy, hắn chạy rất nhanh, miệng bên trong lại hỏi rủa vấn đề: “Hình Tông Liên, ngươi vì sao lại có của ta điện thoại cá nhân?”

Nghe nói như thế, Hình Tông Liên mắt nhìn Lâm Thần, sau đó nói: “Đặc thù sự kiện, cho nên dùng một chút thủ đoạn đặc thù.”

“A, định thời gian tạc đạn, thủ đoạn đặc thù?” Hoàng Trạch khóe miệng lộ ra nụ cười giấu cợt, hắn tựa hồ cảm giác được cái gì, ngẩng đầu nhìn bãi đỗ xe một góc camera, nói: “Đưa điện thoại cho Lâm Thần.”

Giám sát trong đại sảnh, Lâm Thần đứng ở một bên, hắn chú ý tới Hình Tông Liên bỗng nhiên quét tới ánh mắt, nhìn xem đội trưởng cảnh sát hình sự muốn nói lại thôi biểu lộ, hắn đưa tay ra.

Hoàng Trạch đứng tại du lịch xe buýt ngay phía trước, trong xe, lái xe mặt như lá vàng, đầu đầy mồ hôi, ngồi quỳ vị bên trên liều mạng giấy dựa, mà tại lái xe trước ngực, màu đỏ máy bấm giờ ngay tại một giây giây sau lui, thấy tình cảnh này, nội tâm của hắn dâng lên một loại không hiểu phẫn nộ: “Hình Tông Liên, ngươi có phải hay không rất đặc ý?”

Nhưng mà bên kia đáp lại, lại không còn là trầm thấp khàn khàn giọng nam, mà là trở nên thanh tịnh an bình: “Hoàng Trạch.”

Hoàng Trạch cảm thấy rất buồn cười: “Lâm Thần, ngươi nói cao tốc cần xảy ra chuyện, cao tốc liền thật xảy ra chuyện, ta thậm chí cần hoài nghi, đây hết thảy đều là ngươi an bài tốt.”

led trước màn ảnh lớn, Lâm Thần mặt bị màn hình ánh sáng nhuộm thành sáng vô cùng lam lục sắc, nghe nói lời ấy, hấn khẽ ngẩng đầu, ánh mắt không có lửa giận, mà là đưng đầy nồng đậm thất vọng:

“Ngậm miệng Hoàng Trạch, ta không có thời gian cùng người thảo luận âm mưu luận.” Thanh âm hấn rất lạnh, “Người nhìn xem trước mặt xe buýt lái xe, nếu như người không muốn cứu hấn, mời người lập tức quay đầu liền đi.”

“Đây coi là cái gì, người cho ta ra luân lý vấn đề sao? Để cho ta tại không có phòng hộ biện pháp điều kiện tiên quyết đi hủy đi gậy, nhìn ta có phải hay không sẽ dùng mệnh của ta, đi cượng ta cùng lái xe hai người chúng ta mệnh?”

“Không, đây không phải luân lý vấn đề.” Lâm Thần dừng một chút, nói: “Cứu người, bất quá là người chỗ chức trách.”

Không thể không nói, đang thuyết phục người ta phương diện, Lâm Thần có tuyệt đối năng khiếu ưu thế.

“Nói cách khác, như qua ta không cứu hấn, chính là cái không làm tròn trách nhiệm hèn nhát.” Đầu bên kia điện thoại, Hoàng Trạch thấp giọng cười lạnh một tiếng, sau đó nói: “Nói đi, muốn ta làm cái gì?”

Lâm Thần đem điện thoại trả lại cho Hình Tông Liên, đội trưởng cảnh sát hình sự sớm đã ở một bên nghe được trọn mắt hốc mồm.

Hình Tông Liên nhận lấy điện thoại, ổn ổn khí tức: “Hoàng đốc tra, chiếc này xe buýt vị trí đúng lúc là giám sát góc chết, tại người mang tới phóng viên bên trong, nhất định có người mang theo có vô tuyến truyền thu công năng camera, mời hấn đem camera kết nối trạm nghỉ wifi mạng lưới, chúng ta cần nhìn hiện trường thời gian thực hình ảnh.”

“Ồ, sau đó thì sao.”

“Sau đó...” Hình Tông Liên có chút xấu hổ: “Xin ngài đem camera ống kính nhắm ngay viên kia định thời gian tạc đạn, chúng ta cần ngài, tự tay phá giải cái này mai nổ / gậy...”

“Được.”

Hình tượng bên trong, bãi đỗ xe các phóng viên, chính hướng Hoàng Trạch vị trí chạy tới.

Hoàng Trạch bị bày người bao vây lại, hấn không biết nói cái gì, có một bộ phận phóng viên dọa đến xoay người chạy, còn lại một chút gan lớn phóng viên, có người chạy tới cho Hoàng Trạch cầm vô

tuyến camera, còn có chút người, trực tiếp đem camera ống kính nhắm ngay Hoàng Trạch.

Đột nhiên, trong đám người không biết xảy ra chuyện gì cãi lộn, trở nên có chút phân loạn.

Hình Tông Liên đối microphone cho ăn hai tiếng, lờ mờ nghe thấy Hoàng Trạch đang nói cái gì.

Về sau, lại có mặt khác thanh âm cường ngạnh cắm vào.

“Hoàng thiếu, ngài không thể mạo hiểm a!”

Người nói chuyện, chính là trước kia thời điểm, cho rằng cướp xe án bất quá là phản nghịch thanh thiếu niên đùa ác tâm lý học chuyên gia Khương Triết.

Khương Triết nắm chắc Hoàng Trạch ống tay áo, hẳn biết rõ, nếu như Hoàng Trạch thật mạo hiểm phá giải tạc đạn, vạn nhất phát sinh bất kỳ nguy hiểm nào, như vậy, đem Hoàng Trạch đưa vào bực này hiểm địa hẳn, nhất định sẽ tiếp nhận Hoàng gia gấp trăm lần lửa giận.

“Người không phải nói, cái này bất quá chỉ là đùa ác sao, như vậy, ta sẽ không có nguy hiểm gì à?” Hoàng Trạch nhìn xem bên cạnh tâm lý học chuyên gia, lộ ra hơi phúng tiếu dung.

“Đúng vậy a đúng vậy a, Khương lão sư, như vậy trong xe định thời gian tạc đạn cũng phải “Bánh kẹo đạo tặc” vì hấp dẫn mục đích thủ đoạn sao, ngài có thể phân tích một chút, trong xe hài tử đến tột cùng đi nơi nào sao?”

Các ký giả dài thương đoản pháo nhanh chóng từ hoàng đốc tra trước mặt, chuyển qua Khương Triết bên miệng.

“Không, không, giặc cướp hành vi đã thăng cấp, đây cũng không phải là đơn thuần thanh thiếu niên phản nghịch kỳ hành vi, ta hoài nghi, tên thiếu niên kia rất có thể là dù xã hội nhân cách chướng ngại người bệnh! Hẳn bạo lực tính cùng tính công kích là cảm rỗi với hẳn gen, hẳn làm đây hết thảy cũng là vì thỏa mãn hẳn phạm tội nhanh cảm giác, hẳn nói không chừng chính thông qua giám sát xem chúng ta, người chết được càng nhiều, hẳn nhanh cảm giác càng mãnh liệt, cho nên Hoàng thiếu, người nhìn hẳn vì cái gì đem xe buýt dừng ở trạm xăng dầu phụ cận, bởi vì hẳn muốn đem nơi này đều nổ nát, hẳn phải lớn quy mô thương vong, ngài coi như đi phá giải tạc đạn, cũng nhất định sẽ không thành công, bởi vì hẳn nhất định sẽ tại định

thời gian tạc đạn bên trên làm tay chân!” Khương Triết ngữ tốc rất nhanh, bởi vì hấn, một chút nguyên bản còn chuẩn bị kiên thủ phóng viên cũng muốn bắt đầu khủng hoảng.

Nhưng mà Hoàng Trạch nhưng như cũ là một bộ không có vấn đề chút nào bộ dáng, Khương Triết rất rõ ràng, vừa rồi kia thông điện thoại, Lâm Thần nhất định cùng Hoàng Trạch nói thứ gì.

Hấn bỗng nhiên kích động lên, hấn đoạt lấy Hoàng Trạch điện thoại, xông trong điện thoại quát: “Lâm Thần, nếu như người thật muốn báo thù Hoàng gia, hết thảy đều hướng ta đến, đừng cho người vô tội bởi vậy mất mạng!”

Điện thoại đầu kia giám sát trong đại sảnh, Khương Triết đồng dạng thanh âm thông qua công thả, cơ hồ cần truyền khắp toàn bộ đại sảnh.

Trong đại sảnh tất cả ánh mắt, thoáng chốc hướng Lâm Thần cùng nhau phóng tới.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên, Hình Tông Liên cũng nhìn xem hấn.

Phát giác đầu bên kia điện thoại lâm vào trầm mặc, Khương Triết đang chuẩn bị thừa thắng xông lên, chợt nghe một vấn đề.

“Khương Triết, người có thể lưng một lần sao?”

Giống như một quyền đánh vào bông lại hoặc là hoá tinh rơi vào trong nước, Khương Triết chỉ cảm thấy một hơi giấu ở ngực: “Lưng cái gì?”

“d S m- IV-tr bên trong liên quan tới nhân cách chương ngại chấn bệnh tiêu chuẩn, người có thể lưng một lần sao?”

“Đó là vật gì!” Khương Triết thốt ra, “Lâm Thần, người đừng lại chơi mảnh khỏe!”

“d S m- IV-tr kia là nước Mỹ bệnh tâm thần học được 2000 năm chỉnh sửa « tinh thần tật bệnh chấn bệnh cùng thống kê sổ tay “, vậy trên thế giới nhất quyền uy tinh thần tật bệnh chấn bệnh sổ tay một trong, đã người cho rằng nghi phạm là dù xã hội nhân cách chương ngại người bệnh, kia mời người đem chấn bệnh tiêu chuẩn lưng một lần.” Khương Triết mặt đỏ bừng lên: “Loại tình huống này ai sẽ học thuộc lòng, người sẽ lưng thì ngon sao!”

“Đúng đấy, người muốn nghe sao?”

Quyển 2: Song trình - Chương 29: Liều mạng

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 29: Liều mạng

Tác giả: Trường Nhị

Trong điện thoại không còn truyền ra Khương Triết thẹn quá thành giận tiếng rống, Lâm Thần đem điện thoại đưa trả lại cho Hình Tông Liên.

Giám sát trong màn hình, Hoàng Trạch đeo lên Bluetooth tai nghe, sau đó nâng lên một đài camera HD, hướng bãi đỗ xe nơi hẻm lánh xe buýt tới gần.

“Các người đều lui lại đi.”

Hoàng Trạch thanh âm từ trong điện thoại di động truyền ra, hấn đuổi đi sau lưng phóng viên.

Hình Tông Liên xích lại gần microphone: “Hoàng đôn đốc, mở ra cửa xe lúc làm ơn phải cẩn thận, nghi phạm rất có đem khởi động định thời gian khí kíp nổ kết nối tại trên cửa xe, cho nên...”

“Cho nên cũng không bài trừ ta lần nữa kéo xe lửa cửa lúc, tạc đạn đột nhiên bạo tạc khả năng?”

“Đúng thế...”

Hình Tông Liên lời còn chưa dứt, Hoàng Trạch đã khiêng camera, xoay kéo ra xe buýt cửa.

Tất cả mọi người trái tim bỗng nhiên níu chặt.

Cửa xe động mở, camera HD, đã xem hiện trường rõ ràng nhất hình ảnh truyền về, từ hình ảnh bên trong có thể thấy rõ, một cây kết nối lấy định thời gian tạc đạn cùng cửa xe dây nhỏ chính mềm rả rích rủ xuống.

Xe buýt lái xe đối mặt đột như lên cảnh sát, há to mồm, bắt đầu điên cuồng giãy dụa.

Hoàng Trạch đem camera gác ở hàng phía trước trên chỗ ngồi, hấn điều chỉnh thử xuống máy móc, sau đó hỏi: “Hình tượng như thế nào?”

Ông kính đối diện chuẩn lái xe ngực, tại trái tim của hần lệch trái vị trí, định thời gian tạc đạn tuyến đường cùng lõi quản rõ ràng rành mạch.

Định thời gian khí từ một viên đơn giản nhất đồng hồ điện tử cải tạo mà thành, đồ tươi số lượng đang không ngừng lấp lóe, thời gian chỉ còn lại 19 phút 58 giây.

Hình Tòng Liên trầm ngâm một lát, che khuất điện thoại microphone, đối bên người nhân viên công tác nói: “Cao tốc trạm nghỉ sẽ có ô tô sửa chữa nhà kho, đi đem tất cả loại hình cò-lê ống cùng tiền cắt công cụ tìm đến, dùng thanh thủy rửa ráy sạch sẽ, mười phút bên trong đưa đến xe buýt bên cạnh.”

Nghe nói lời ấy, Lâm Thần bỗng nhiên giữ chặt Hình Tòng Liên: “Người không phải nói, cái này tạc đạn cũng không phức tạp, chỉ cần dỡ bỏ châm lửa trang bị là được rồi sao?”

“Kia là 101 thức từ đứng sau đụng tiếng sấm quản, dỡ bỏ châm lửa trang bị tựa như cắt đoạn cây kia hòa tuyến, cũng không hoàn toàn bảo hiểm, nếu như Hoàng Trạch nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện, chúng ta còn có một cái càng bảo hiểm phương thức, đó chính là trực tiếp dỡ xuống bảo hiểm miếng đệm cùng lắp đặt châm lửa cực hợp.”

Hình tượng bên trong, Hoàng Trạch ngồi xổm trên mặt đất, vỗ vỗ lái xe mu bàn tay, sau đó hần xích lại gần tạc đạn, nhìn một hồi, đột nhiên quay đầu, nhìn chằm chằm camera ống kính, hỏi: “Hình đội trưởng, người có ý nghĩ gì?”

“pla giốnglorpla giốngl.”

“lifeorluck, liều mạng hoặc là liều mạng.” Hoàng Trạch nở nụ cười, trong màn ảnh, hần lộn tóc đã bị mồ hôi ướt nhẹ, nhưng như cũ đang cười: “Xem ra là ta một mực cũng phải xem thường Hình đội trưởng, ngài là bộ đội nào ra?”

Hình Tòng Liên sắc mặt ngưng trọng, cũng cùng Hoàng Trạch có đối đầu ám hiệu cùng chung chí hướng cảm giác: “Muốn hỏi hoàng đốc tra, ngài sắp xếp rơi một cây lõi quản, nhanh nhất thời gian sử dụng là bao nhiêu?”

“Nhất định so Hình đội trưởng mau một chút.” Hoàng Trạch nhìn xem lái xe ngực khiêu động số lượng, nói: “Ta cần một bộ số 3 cò-lê ống

còn có tiền cắt công cụ, nếu như không có, trang trí đao cùng cái vắn vít cũng có thể chịu đựng dùng.”

“Đã đang chuẩn bị.”

Hình Tông Liên nói xong, Hoàng Trạch nhàn nhạt “Ừ” một tiếng, không còn nói những lời khác, hai người lâm vào khó nhẹn trầm mặc. Đúng lúc này, một mực gấp chằm chằm màn hình lớn Lâm Thần bỗng nhiên miệng: “Hoàng Trạch, đem người Bluetooth tai nghe cho lái xe.”

“Người muốn làm cái gì?” Hoàng Trạch đột nhiên quay đầu, gắt gao tiếp cận ống kính.

“Hỏi khẩu cung.” Lâm Thần mắt nhìn màn hình lớn bên trong, Hoàng Trạch phần nộ ánh mắt, lần nữa đem ánh mắt dời đi xe buýt lái xe trên mặt, hấn ngữ khí rất bình tĩnh đơn điệu, tựa hồ cũng không đem tiếp xuống sẽ phát sinh sinh tử trong nháy mắt để ở trong lòng.

Hoàng Trạch quay đầu mắt nhìn lái xe, sau đó hạ giọng: “Cái này nam nhân sắp bị hù chết, loại thời điểm này, người nghĩ thế mà còn là hỏi khẩu cung?”

“Hấn nắm giữ lấy mất tích 26 đứa bé cùng 2 vị lão sư toàn bộ manh mối.” Có lẽ là bởi vì màn hình tia sáng sáng quá, Lâm Thần có chút nheo lại mắt, “Chờ một chút, có lẽ liền đến đã không kịp.”

Lâm Thần nói xong, dù là Hình Tông Liên, cũng nhìn chằm chằm vào hấn một lúc lâu, tựa hồ cũng cảm thấy hấn giờ này khắc này tìm từ cũng không rất thỏa đáng.

Hoàng Trạch xông xuống xe, hạ giọng, tựa hồ cũng không muốn khiến lái xe nghe được đoạn đối thoại này: “Ý là, nếu như ta thất bại, hai chúng ta đều bị tạc chết rồi, người liền đến không kịp hỏi khẩu cung, đúng không?” Hấn hít một hơi thật sâu, nói: “Lâm Thần, người thực sự vô cùng máu lạnh.”

Giám sát trong đại sảnh, Hoàng Trạch lên án thông qua điện thoại công thả, chuẩn xác truyền đến chung quanh mỗi người trong tai. Lâm Thần lại đối những cái kia ánh mắt chất vấn giống như chưa tỉnh, môi hấn khẽ mở, chỉ nói một cái âm tiết: “Đúng.”

Hoàng Trạch cười lạnh, tức giận giật xuống tai nghe, hấn xông về xe buýt, vỗ vỗ lái xe bả vai, cúi đầu trấn an một câu, sau đó đem tai nghe treo ở lái xe trên lỗ tai.

Xe buýt lái xe tựa hồ vẫn đắm chìm trong cực độ trong khủng hoảng, cũng lý giải xảy ra chuyện gì, chỉ là liều mạng lắc đầu.

“Sur phó, ta hi vọng ngài có thể bình tĩnh trở lại, trả lời ta mấy vấn đề.” Nghe thấy trong ống nghe truyền ra tiếng thờ dốc dồn dập âm, Lâm Thần từ Hình Tông Liên trong tay cầm qua điện thoại, mở miệng hỏi.

Nghe nói như thế, lái xe vô ý thức nhìn về phía ống kính, hấn há to miệng, tứ chi lần nữa khẩn trương đến quắt súc, phảng phất đã tổ chức không ra hoàn chỉnh câu nói.

“Trước mặt ngài cảnh sát tiên sinh, chính bốc lên nguy hiểm tính mạng giải cứu ngài, nhưng chúng ta đến nay không có trên xe còn lại 28 điều sinh mệnh hạ lạc, nếu như ngài không cách nào tỉnh táo lại, ta sẽ muốn cầu hiện trường nhân viên công tác, cho ngài tiêm vào một châm lục Bính tần, cũng chính là tục xưng trấn định thuốc, trợ giúp ngài bình tĩnh trở lại, sau đó trả lời vấn đề của ta.”

Lâm Thần đang khi nói chuyện, trong tràng vang lên xì xào bàn tán, Hình Tông Liên khẽ nhíu mày, lại không tiếp tục nhìn về phía Lâm Thần, bởi vì trong bóng đêm, Lâm Thần lặng lẽ cầm tay của hắn, sau đó nhẹ nhàng néo néo.

Rất hiển nhiên, đột phát sự kiện hiện trường, cũng không tồn tại lục Bính tần loại vật này, nhưng mà cũng rất hiển nhiên, xe buýt lái xe cũng không biết điểm này.

Lâm Thần, lại như kỳ tích khiến lái xe dần dần bình tĩnh trở lại, hấn thờ hào hển, dứt quãng nói: “Cứu ta, van cầu người mau cứu ta! Ta còn có hài tử... Lão bà của ta, còn chờ ta về nhà ăn cơm...”

Lái xe mang theo tiếng khóc, khiến ở đây tất cả mọi người động dung, có chút tuổi trẻ nữ hài, thậm chí nhịn không được rơi lệ.

“Ta muốn hỏi ngài có phải không còn nhớ rõ, chiếc này du lịch xe buýt, đến tột cùng là như thế nào bị bắt cóc?”

“Tại mai thôn trạm nghỉ, hút thuốc thời điểm, có người sờ trường thương đứng vững phía sau lưng của ta, khiến lên xe, ấn hấn nói đi làm.”

Nghe nói lời ấy, Hoàng Trạch lấy điện thoại cầm tay ra, điều ra một trương mơ hồ giám sát ảnh chụp, hỏi lái xe: “Là người này sao?”

Lái xe mắt nhìn ảnh chụp, vội vàng nhẹ gật đầu: “Đúng đúng, người kia có chút thấp, mang theo xám khăn quàng cổ, cho nên thấy không

rõ mặt của hắn!”

Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại, đoạt tại Hoàng Trạch nói rằng một câu trước, hắn tiếp tục đặt câu hỏi: “Vậy ngài nhớ kỹ, hắn là như thế nào khống chế cả chiếc xe buýt sao?”

“Hắn để cho ta ngồi xuống, làm bộ lái xe, hắn an vị tại dáng vẻ trên đài, bọn nhỏ đi lên thời điểm, hắn liền móc ra một đồng đường phân cho bọn nhỏ, chờ lão sư đi lên thời điểm, hắn liền lạng lẽ dùng tay thương đứng vững lão sư eo.”

“Xe kia bên trên hài tử cùng các lão sư, đến cùng đi nơi nào?”

“Người kia khiến nửa đường dừng xe, sau đó cho ta trên thân an tạc đạn, khiến đem xe ngừng đến sỏi xuyên trạm nghỉ bãi đỗ xe, còn nói cần ngừng đến số 27 chỗ đậu xe, nói nếu như ngừng sai chỗ đưa, xe liền sẽ bạo tạc.”

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lâm Thần vấn đề vẫn còn tiếp tục.

“Như lời người nói nửa đường là nơi nào?”

“Qua ống xuyên bắc ra miệng địa phương.”

“Cách ống xuyên bắc lối ra bao xa?”

“Đại khái mười phút đi.”

“Ngài còn nhớ rõ bọn hắn xuống xe thời gian cụ thể sao?”

“Không nhớ rõ, không có thời gian nhớ cái này a, cảnh sát tiên sinh, các người làm sao còn không hành động, sắp không còn kịp rồi a!”

Lái xe nói, lần nữa cúi đầu nhìn về phía ngực, thời gian còn lại không đến 14 phút.

Hoàng Trạch nghe vậy, liền muốn đi lấy tai nghe.

“Ta còn có một vấn đề cuối cùng, ngài có thể lặp lại một lần, hắn là như thế nào khống chế cả chiếc xe buýt sao?”

Lâm Thần lần nữa trở lại lúc trước hỏi qua vấn đề, giám sát đại sảnh thấp giọng trò chuyện biến thành một mảnh xôn xao thanh âm.

“Vấn đề này ta đã trả lời qua, ta mới vừa rồi không có nói rõ sao, vì cái gì còn muốn hỏi ta!” Lái xe đột nhiên đề cao âm lượng, lộ ra phần nộ mà kích động, hắn liền mạng giãy dụa, xe buýt bên trong tình thế đột nhiên trở nên cực kỳ không thể khống.

“Lâm Thần, người đến cùng muốn làm gì!” Hoàng Trạch bỗng nhiên thu hồi tai nghe, xông microphone quát.

“Hoàng Trạch, mời người đem Bluetooth tai nghe mang về lỗ tai của mình bên trên, sau đó trả lời ta mấy vấn đề.”

Hình tượng bên trong, Hoàng Trạch theo lời đeo ống nghe lên, Lâm Thần mở miệng lần nữa: “Người thật có thể tại 13 phút bên trong, tháo dỡ xong cái này tạc đạn sao?”

“Người muốn nghe lời nói thật sao?”

“Người có bao nhiêu năm chắc, tại sử dụng công cụ dỡ bỏ tạc đạn lúc, sẽ không bởi vì không cẩn thận tóe lên hoá tinh hoặc là nói chấn động nhẹ nhàng mà dẫn bạo lôi trong khu vực quản lý **.”

“Tại thời gian dư dã tình huống dưới, xác suất thành công tại 75% đến tám mươi.”

“Nói cách khác, hiện tại thời gian không đầy đủ, thành công của người suất sẽ cực kỳ hạ xuống, cũng cũng có khả năng, tại tháo dỡ tạc đạn quá trình bên trong, người sẽ đem nó dẫn bạo.”

“Người nói thật đúng là trực tiếp a.”

“Hoàng Trạch, người tin tưởng ta sao?” Lâm Thần sắc mặt yên tĩnh, vui mừng mà đứng, đột nhiên hỏi ra một cái tới không quan hệ vấn đề.

Mấy tháng trước, hấn hỏi qua Hình Tông Liên giống nhau vấn đề, hiện tại, trả lời vấn đề người đối, bởi vì đối phương lúc Hoàng Trạch, hấn thậm chí không thể cam đoan, mình có thể được đến mong muốn đáp án.

“Ta tin tưởng người cái gì, tại người hại chết tiểu Vi về sau, người để cho ta làm sao tin tưởng người?” Hoàng Trạch mặt hướng lấy camera ống kính, thanh niên tóc đen mặt đầy mồ hôi, hấn giật ra khóe miệng, kia mỗi chữ mỗi câu, xong xong đều là nói cho Lâm Thần nghe.

Hình Tông Liên có thể rõ ràng trông thấy, tại Hoàng Trạch nhắc đến cái nào đó nữ hài khuê danh lúc, Lâm Thần không hề bận tâm khuôn mặt bên trên, lại xuất hiện một tia vẻ mặt khác thường, thần tình kia cũng không phải là hối hận cũng không phải hồi ức, mà là thống khổ. Phảng phất đinh thép đâm vào cốt tủy lại hoặc là trọng chùy gõ Đoạn Tích lưng, lại thâm trầm mà nội liễm người, đều sẽ bởi vì cái nào đó danh tự đột nhiên xuất hiện, mà có trong chốc lát không cách nào khống chế cảm xúc, bởi vậy, rất nhiều người đem loại kia cảm xúc, xưng là khoan tim thống khổ.

Chỉ là Lâm Thần vẫn như cũ là Lâm Thần, trên mặt hãnh thố khổ thần sắc nhanh chóng liền không thấy tăm hơi, thanh âm vẫn như cũ như vậy sạch sẽ hòa hoãn, không có nửa điểm nghẹn ngào: “Người thấy cây kia đem lái xe cố định tại chỗ ngồi bên trên màu đỏ hỏa tuyến sao , đợi lát nữa công cụ đưa đến về sau, mời người trực tiếp đem cây kia tuyến cắt đoạn.”

Quyển 2: Song trình - Chương 30: Lựa chọn

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 30: Lựa chọn

Tác giả: Trường Nhị

Tỉ như tại trong biển người mêh mông gặp được chân ái, lại hoặc là tại rất nhiều dây dẫn bên trong cái kéo đúng cây kia, đây đều là tại trong phim ảnh mới có kiều đoạn.

Nhưng phim diễn viên chính luôn luôn siêu anh hùng, Hoàng Trạch nghĩ, vậy nhất định không phải hấn, hấn vận khí không có tốt như vậy.

Sớm đi thời điểm, đem Lâm Thần đuổi đi về sau, hấn lần nữa lâm vào một loại tâm tình khó tả bên trong.

Hấn cũng không hối hận, dù là hấn hiện tại ngồi xổm ở một viên định thời gian tạc đạn phía trước, bị ép đối mặt có lẽ sắp đến chết đi, hấn cũng không thấy phải hối hận, dù sao như Lâm Thần nói, cố định sự thật phát sinh, cũng không lấy người ý chí vì chuyển. Hấn sờ dĩ cảm thấy có loại không hiểu cảm xúc, là bởi vì hấn phát hiện, thì ra hấn thật lại bởi vì Lâm Thần, mà biến thành một hình dáng khác, cảm xúc hóa, không lý trí, thậm chí cách tự hỏi đều trở nên xấu xí, cái này cùng hấn nhất quán chịu tình anh giáo dục hoàn toàn vi phạm, đây hết thảy, đều bởi vì Lâm Thần.

Như vậy hiện tại, đương Lâm Thần lần nữa yêu cầu hấn làm không lý trí sự tình lúc, hấn lại nên làm như thế nào chứ?

Gần trăm cây số bên ngoài, giám sát trong đại sảnh, Lâm Thần đứng yên ở trước màn ảnh lớn phương, tựa hồ đang đợi Hoàng Trạch sau khi tự hỏi kết quả.

“Người hấn phải biết, cái này rất nguy hiểm, mà lại cũng có khả năng, khi hấn gạt bỏ cây kia hỏa tuyến đồng thời, cái này mai tạc đạn sẽ trong nháy mắt dẫn bạo.” Hình Tông Liên có chút nghiêng đầu, tựa ở Lâm Thần bên tai, thấp giọng nói.

“Ta biết, nhưng ở còn lại 10 phút tình huống dưới, khiến hấn loại bỏ một cây lô quàn, cũng đồng dạng nguy hiểm.” Lâm Thần đề lại microphone, tựa hồ cũng không muốn khiến Hoàng Trạch nghe được lời kế tiếp: “Mà lại ta rất hoài nghi, người tài xế kia đang nói láo.”

“Nói thế nào?”

“Có ba cái vấn đề. Thứ nhất, người đang nói láo lúc, sẽ lơ đãng đem chủ ngữ ‘Ta’ bỏ đi, hấn nói ‘Đang hút thuốc lá thời điểm’ mà không phải ‘Ta đây hút thuốc thời điểm’, ‘Khiến nửa đường dừng xe’ mà không phải ‘Để cho ta nửa đường dừng xe’ ... Bởi vì những sự tình này kiện cũng không phải là hấn tự mình kinh lịch, cho nên trong biên chế tạo hoang ngôn lúc, những câu này mất đi mất đi chủ ngữ ‘Ta’ .”

“Đây cũng quá gượng ép đi, hấn cũng có nói đạo ‘Ta’ a.” Không chờ Hình Tông Liên mở miệng, một mực tại bên cạnh chú ý tình thế phát triển chủ tịch mở miệng.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, sau đó bắn khoả toàn trường, hấn ánh mắt rơi vào chính liêu mạng gõ bàn phím dân kỹ thuật đỉnh đầu, nói:

“Vương Triều, trả lời ta tuổi của ngươi, lần thứ nhất nói dối, lần thứ hai giảng nói thật.”

“A?” Bị điểm tên dân kỹ thuật ngẩng đầu, còn không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì.

“Ngươi năm nay mấy tuổi?”

Vấn đề tới rất nhanh, hấn hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phản ứng thời gian.

“16 a!” Vương Triều ngẩng đầu, lễ thẳng khí hùng đáp.

“Ta hỏi ngươi năm nay mấy tuổi?” Lâm Thần nhấn mạnh, lập lại lần nữa.

“Tốt a... Ta năm nay 18.”

Vương Triều nói xong, bỗng nhiên im lặng, mới ý thức tới mình giống như thật dùng chủ ngữ.

Nghe được câu trả lời này, Lâm Thần quay đầu nhìn về phía Hình Tông Liên, có chút khó tin: “Lao động trẻ em?”

Hình đội trưởng hơi có vẻ xấu hổ, lại đành phải “Hấn trưởng thành a.”

Chủ tịch còn muốn phản bác, Hình Tòng Liên liếc hắt một cái, ra hiệu hắt im lặng.

“Tiếp tục giảng.” Hình Tòng Liên nói với Lâm Thần.

“Thứ hai, hoang ngôn cùng chân thực sự kiện hồi ức khác biệt, hoang ngôn thường thường có càng nhiều chi tiết đồng thời vô cùng rõ ràng, làm ta đang hỏi hắt nghi phạm là như thế nào cướp xe lúc, câu trả lời của hắt vô cùng rõ ràng, đồng thời có thể rất mau trở lại ức ra ‘Uống xuyên’ cái này địa danh, trái lại ta hỏi ý phong cảnh trường học lúclão sư, cũng phải dùng một chút phương pháp, mới khiến cho hắt nhớ lại cụ thể địa danh.”

“Nhưng cũng không bài trừ, sư phó đặc địa nhớ kỹ bọn hắt xuống xe vị trí khả năng!”

“Xác thực.” Lâm Thần gật đầu, sau đó nói: “Cho nên, còn có thứ ba điểm, đương mọi người nói xong một câu hoang ngôn về sau, sẽ có khuynh hướng cho là mình đã lừa dối quá quan, cho nên khi người khoảng cách một đoạn thời gian, lần nữa hỏi thăm hắt chuyện này lúc, hắt sẽ hai loại phản ứng, phần nộ hay là không cẩn thận thổ lộ chân ngôn.”

“Chính là tại khẩn trương như vậy tình huống dưới, người hỏi hắt đã trả lời qua vấn đề, hắt chẳng lẽ không nên tức giận sao!”

Lần này, chất vấn Lâm Thần người, đổi thành một mục tại hậu phương quan sát màn hình lớn vận chuyển hành khách công ty quản lý, Dương Điển Phong rất tức giận mà hỏi thăm, mà tại chung quanh hắt, rất nhiều nhân viên công tác nhìn về phía Lâm Thần trong ánh mắt, cũng có giống nhau ý vị. Kia là một cái bị định thời gian tạc đạn cột vào xe khách trên chỗ ngồi, chỉ muốn về nhà ăn một bữa cơm nóng xe khách lái xe, đối dạng này người bị hại chất vấn, toàn lộ ra quá lạnh lùng cũng quá chán ghét.

Lâm Thần cũng không có mảy may động dung, hắt giống như là cũng rất tán đồng những người này quan điểm, cho nên chỉ là nhìn về phía Hình Tòng Liên, thanh âm nói chuyện rất nhẹ cũng rất bình thản: “Không phải máy phát hiện nói dối kết quả, đều không thể làm hiện lên đường chứng cung cấp, hết thảy đối với hoang ngôn phán đọc cũng không thể trăm phần trăm chính xác.”

“Giả định lái xe đang nói láo, cũng liền giả định hắt là cướp xe phạm đồng bọn, hắt sẽ không để cho mình thật bị tạc chết, cho nên cắt

không đốt lửa tuyến phát triển trái ngược bài trừ lỗi quản an toàn hơn.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy.”

“Người vì cái gì không nói cho Hoàng Trạch?” Hình Tòng Liên chú ý tới Lâm Thần đề lại ống nói tay, đột nhiên hỏi cái tới không quan hệ vấn đề.

“Người nhìn, coi như ở chỗ này, ta nói lái xe đang nói lái, cũng có nhiều người như vậy không tán đồng, kia làm sao hướng là Hoàng Trạch nghe được chứ?” Lâm Thần có chút ngửa đầu, nhìn màn ảnh bên trong, đồng phục cảnh sát thẳng thanh niên.

“Sau đó?”

“Sau đó... Ta rất xác định, nếu như ta chăm chú cùng hấn giảng đạo lý, hấn nhất định sẽ không nghe, nhưng nếu như ta yêu cầu hấn nhất định phải bốc lên nguy hiểm tính mạng, hấn nhất định phi thường vui lòng, bởi vì khả năng để cho ta hối hận cùng thống khổ cả đời sự tình, hấn nhất định sẽ không bỏ qua.”

Hình Tòng Liên lông mày nhẹ chau lại, rất chân thành suy tư Lâm Thần nói lời, sau đó dùng đồng dạng chăm chú ánh mắt, nhìn xem Lâm Thần: “Nhưng nếu như ta là Hoàng Trạch, vô luận như thế nào, ta đều muốn biết như lời người nói những tin tức này.”

“Dù là người lại bởi vì làm ra lựa chọn sai lầm?”

“Đúng, liên quan tới sống và chết, ta hi vọng có thể mình làm ra lựa chọn, mà không phải từ người khác giúp ta làm ra hợp lý quyết định.” Lâm Thần nhìn lại Hình Tòng Liên, thật ra hấn cũng không rất rõ ràng câu nói này ý nghĩa, nhưng hấn huyết thanh niên ánh mắt quá mức kiên định, hấn thế là nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được.”

Trong màn hình, Hoàng Trạch chính ngồi xổm ở lái xe chân một bên, cẩn thận nghiên cứu viên kia tạc đạn cấu tạo.

Lúc này, đã có công việc nhân viên phát tới tín hiệu, rửa ráy sạch sẽ công cụ sửa chữa đã bị đưa đến ngoài xe.

Đương Hoàng Trạch quay người phóng ra xe buýt về sau, Lâm Thần buông ra đề lại ống nói tay, sau đó nói: “Hoàng Trạch, tiếp tục đi, không nên quay đầu lại, ta muốn cùng người kể một ít sự tình.”

“Lâm Thần, người mở ra công thả thật sao?” Hoàng Trạch đi đến trên đất cờ-lê ống cùng tiến cắt công cụ phía trước, ngồi xuống thân, hỏi.

“Đúng.”

“Đóng lại công thả, ta có lời cùng ngươi nói.”

Hình Tòng Liên nghe nói như thế, có chút khó tin nhìn xem Lâm Thần.

“Ừm.” Lâm Thần nhìn lại Hình Tòng Liên, sau đó tại vạt chúng nhìn tròng tròng dưới, đem trò chuyện chuyển thành ống nghe phát ra, nói: “Nhốt.”

“Ngươi để cho ta cắt hỏa tuyến đúng không?” Hoàng Trạch có chút nhú mày, nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy, ngươi nghe ta nói, ta rất hoài nghi...”

Hình tượng bên trong, Hoàng Trạch nhẹ nhàng cười cười, hấn mặt hướng bãi đỗ xe giám sát, tựa hồ nói một câu lời gì, sau một khắc, hấn lấy xuống tai nghe, rất nhẹ nhàng đặt ở trong túi, sau đó xoay người cầm kéo lên.

Giám sát trong đại sảnh, tất cả nhân viên công tác đều hít sâu một hơi.

Hoàng Trạch thân ảnh nhanh chóng xuất hiện lần nữa, hấn tay trái dẫn theo lại đơn giản có điều sửa chữa cái kéo, định thời gian khí bên trên màu đỏ số lượng còn tại không ngừng nhảy, thời gian còn có gần 9 phút.

“Nhanh dừng để hấn cắt, còn có thời gian, tại sao muốn hiện tại động thủ!”

Giám sát đại sảnh trong đám người, không biết có ai hô một câu như vậy, người chung quanh nhao nhao hưởng ứng.

“Đúng a, đúng a, còn có thời gian a!”

Tự mình nói nhỏ từng tiếng dần dần tụ tập thành dòng lũ.

Nhưng mà Hình Tòng Liên không hề động, hấn một tay đặt tại Lâm Thần đầu vai,

Trong màn hình, Hoàng Trạch đương nhiên lại nghe không đến những lời kia, cũng không nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Hấn không tiếp tục nhìn ống kính, hấn phi thường bình tĩnh, khuôn mặt cùng quần áo hay là như vậy cẩn thận tỉ mỉ, hấn cầm lấy sửa chữa cắt, không chút do dự, đem thẻ nhập phức tạp dây dẫn bên trong.

Có chút nhát gan nữ hài trực tiếp hai tay che mặt, không còn dám nhìn.

Răng rắc một tiếng vang nhỏ, hòa tuyến ứng thanh mà dứt. Trên thực tế, đang theo dõi đại sảnh tất cả mọi người, đều không có nghe thấy cái này cực nhỏ tiếng vang, bọn hắn ánh mắt chỗ nhìn chăm chú, là màn ảnh khổng lồ bên trong, cặp kia khô ráo mà ổn định tay.

Dây dẫn cắt thành hai đoạn, dây đồng lõi sừng, không có ánh lửa cùng trùng thiên bụi mù, tạc đạn cũng không có phát sinh bạo tạc, nhưng chưa đợi người nhóm lạng lẽ xả hơi, ngay tại một giây sau, Hoàng Trạch lui một bước, tất cả mọi người trong đầu đều bộc phát ra âm âm tiếng vang.

Phảng phất nước sông vào trong biển phảng phất đập lớn vỡ đê, định thời gian khí bên trên số lượng ngay tại nhanh chóng rút lui, thời gian nhanh chóng từ 9 phút giảm bớt đến 7 phân, đọc giây dùng điểm đỏ điên cuồng lấp lóe.

Hoàng Trạch thậm chí không kịp lại nhìn một chút ống kính, liền trở về cửa xe một bên, xông vào cách ly tuyến bên ngoài chờ đợi phóng viên cùng số ít nhân viên công tác hô to.

Miệng của hắn trương rất lớn, tay vung phải cũng phi thường dùng sức, tại mơ hồ giám sát trong màn ảnh, có thể trông thấy nơi xa tất cả mọi người nhao nhao ngã sấp, hai tay dùng sức ôm chặt đầu lâu. Nhưng mà những này, đều không có âm thanh, bởi vì Hoàng Trạch tắt đi duy nhất thông tin thiết bị. Cho nên, bãi đỗ xe phát sinh tất cả, đều phảng phất một trận thịnh đại phim câm, tại mấy trăm cây số bên ngoài màn hình lớn trung thượng diễn.

Giám sát trong đại sảnh, có người nhắm chặt hai mắt, có người bắt đầu rơi lệ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thời gian lại trôi qua rất chậm.

Hoàng Trạch xuất hiện lần nữa tại camera HD ống kính phạm vi bên trong, hắn chậm rãi tới gần ống kính, hình tượng bên trong, hắn vải áo hoa văn dần dần rõ ràng, nhưng mà bởi vì áp sát quá gần, mặt mũi của hắn từ đầu đến cuối không ở đây khung ảnh lồng kính phạm vi.

Đột nhiên, Hoàng Trạch nâng lên khô ráo mà ổn định tay, sau một khắc, hình tượng biến thành đứng im hắc ám.

Hắn tắt đi camera.

Không gian bên trong, xuất hiện mơ hồ tiếng khóc, Lâm Thần vui mừng đứng yên, hô hấp của hắn cùng khuôn mặt, đều không có bất kỳ cái gì hỗn loạn. Mà Hình Tòng Liên đặt tại hắn đầu vai tay, cũng không có nặng nửa phần.

“Vương Triều, đem camera sau cùng hình tượng điều ra tới.” Hình Tòng Liên thanh âm vẫn như cũ rất ổn định, tại bi thương bầu không khí bên trong, lộ ra quá mức bất cận nhân tình.

Trong màn hình, xuất hiện lần nữa Hoàng Trạch thẳng góc áo, xuyên thấu qua tay của hắn cùng thân thể ở giữa khe hở, có thể mờ mờ trông thấy, lái xe trên người định thời gian tạc đạn, đã đọc giây hoàn thành.

Hiện trường tựa hồ có người cũng ý thức được điểm ấy, bọn hắn trò chuyện âm thanh dần dần biến lớn, bắt đầu là nhập con tầm gặm lá châu đầu ghé tai âm thanh, về sau, thanh âm dần dần biến lớn, từ nghi hoặc đến may mắn, có người bắt đầu vỗ tay, có người bắt đầu reo hò.

Cùng lúc đó, nguyên bản toàn bộ màu đen hình tượng bỗng nhiên sáng lên, chỉ gặp mở ra ống kính, sau đó tức giận ném đi trong tay cái kéo, nhanh gọn đem cột vào lái xe trên người tạc đạn tháo dỡ xuống tới.

Ngay tại định thời gian khí cắt điện sát na, lóng lánh màn hình tinh thể lỏng đột nhiên bành một tiếng bắn ra, Hoàng Trạch dọa đến kém chút ngồi dưới đất, rất nhiều đủ mọi màu sắc nhỏ dải lụa màu bắn tung tóe ra, tại dải lụa màu bên trong, vừa tung ra thẳng hề lắc lắc ung dung, ngón tay cơ hồ cần đâm chọc Hoàng Trạch trên mặt, Hoàng Trạch sắc mặt xanh xám, tay lại đưa về phía thẳng hề một cái khác tay nhỏ, ở nơi đó, bày biện một khối ngọt ngào, có chanh hoàng đóng gói bánh kẹo

Quyển 2: Song trình - Chương 31: Tốt xấu

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 31: Tốt xấu

Tác giả: Trường Nhị

“Đó là cái gì?”

“Nếu như ta không nhìn lầm, tựa như là Sugar S Thụy Sĩ đường, chanh khẩu vị.”

Đơn giản vấn đáp, tại trước màn ảnh lớn vang lên, cũng tại mấy trăm cây số bên ngoài cảnh giới tuyến trong ngoài vang lên.

Ngắn ngủi nghi hoặc qua đi, là chúc mừng, có người bắt đầu reo hò, có người bắt đầu vỗ tay, thậm chí có người thổi lên huyết sáo, Hoàng Trạch là làm chi không thẹn anh hùng.

Một chút kích động phóng viên cùng hiện trường nhân viên công tác, chờ không kịp muốn xông lên xe buýt, phỏng vấn anh dũng không sợ cảnh sát tiên sinh, lúc trước cung cấp camera cùng vô tuyến truyền âm thiết bị nhà kia điện đài, càng bị những người đồng hành tầng tầng bao vây lại, đòi hỏi trực tiếp tài liệu.

Sống sót sau tai nạn bầu không khí, luôn có thể lây nhiễm rất nhiều người, thậm chí ngay cả chủ tịch tiên sinh bản nhân, cũng giống như đứa bé, hưng phấn vượt bên cạnh đội trưởng cảnh sát hình sự bả vai, phảng phất sự tình đã đến tất cả đều vui vẻ kết cục thời khắc. Nhưng mà bị rất nhiều hai tay đập người kia, nhưng như cũ sắc mặt ngưng trọng.

Hình Tông Liên ánh mắt nhìn chăm chú tại thẳng hờ trong tay khối kia chanh hoàng bánh kẹo bên trên, giấy gói kẹo biên giới nhếch lên, bên trong tựa hồ có màu đen bút tích

Lâm Thần chú ý tới Hình Tông Liên biểu lộ, hẩn đem một mực giữ tại lòng bàn tay điện thoại, hướng đối phương đưa tới.

Điện thoại xác bởi vì mồ hôi, mà có chút hơi thấm ướt, Hình Tông Liên nhẹ gạt đầu, bấm Hoàng Trạch điện thoại.

Trên màn hình, làm hủy đi gậy anh hùng Hoàng Trạch đã bị microphone cùng camera vây quanh, đèn flash sáng không ngừng, hiện trường phi thường ầm ĩ, hấn cách rất dài một một lát, mới ý thức tới điện thoại ngay tại chỗ động.

Hấn mắt nhìn điện báo dây số, trong khoảnh khắc đó, hấn lại có chút không nguyện ý kết nối.

“Hoàng đốc tra, vẫn là phải phiền phức ngài lấy ra thẳng hề trong tay bánh kẹo, đem giấy gói kẹo mở ra, bên trong giống như viết chữ gì.”

Hình Tòng Liên thanh âm hay là như vậy chán ghét, Hoàng Trạch nhú nhú mày, hấn quay người, theo lời đem lấy ra chanh đường, trước kia bắc trên ghế ngồi camera sớm đã bị người nâng lên, ống kính tiến đến Hoàng Trạch trong tay.

Một nhóm viết tay số lượng, xuất hiện tại giấy gói kẹo bên trong.

“13952401976.”

Hoàng Trạch đi theo đọc một lần, trong nháy mắt ý thức được, đây là một chiếc điện thoại dây số.

“Vương Triều.”

Cùng lúc đó, tại số lượng xuất hiện tại trong màn hình trong nháy mắt, Hình Tòng Liên liền đề cao âm lượng, hô một vị nào đó kỹ thuật hình nhân tài danh tự.

Vương Triều cơ hồ muốn biến thành bát trảo bạch tuộc, hấn ngẩng đầu nhìn một chút màn hình, sau đó cấp tốc mở ra một cái mới cửa sổ, bắt đầu lục soát dây số tất cả mọi người cùng thuộc về địa.

“Đây là để chúng ta gọi điện thoại liên hệ hấn?” Hoàng Trạch nhìn xem dây số, ngữ khí thật không tốt, cho dù ai vừa nhận qua □□ kinh hãi, tâm tình cũng sẽ không quá tốt.

Khi nhìn đến dây số trong chốc lát, một chút phóng viên liền đã lấy điện thoại di động ra, vô ý thức chuẩn bị quay số điện thoại.

“Hoàng Trạch, để bọn hấn đừng đánh điện thoại!”

Thấy tình cảnh này, Hình Tòng Liên hỏa khí đều nhanh muốn lên tới.

Hoàng Trạch nghe vậy, hướng chung quanh nhìn lại: “Các người chuyện gì xảy ra, đều đưa di động buông xuống.”

Nguyên bản hưng phấn các phóng viên, có chút thất lạc để điện thoại di động xuống, trong đó gan lớn phóng viên, còn hỏi dò: “Hoàng đốc tra, vậy đợi lát nữa ngài cho bọn cướp gọi điện thoại thời điểm, chúng ta có thể ghi âm sao?”

Tựa hồ là nghe được “Bọn cướp”, “Điện thoại” hai chữ mấu chốt này, nguyên bản núp ở phía ngoài đoàn người Khương Triết đột nhiên đẩy ra trước người mấy người, đứng ở Hoàng Trạch đối diện: “Hoàng đốc tra, cái này rất có thể là bọn cướp đặc địa lưu lại tin tức, hẳn sẽ thông qua điện thoại hướng chúng ta yêu cầu tiền chuộc, chúng ta nhất định phải thận trọng.”

Hình Tòng Liên đương nhiên cũng nghe thấy câu nói này, hẳn đương nhiên cũng minh bạch, Khương Triết ý tứ của những lời này. Nếu là bọn cướp khiến gọi điện thoại, kia tất nhiên phải có người phụ trách đàm phán, phụ trách đàm phán người, nếu là tâm lý học chuyên gia, kia càng là cho dù tốt có điều sự tình.

Mấy vị cùng Khương Triết nhân tình ký giả truyền thông cũng minh ngộ tới, đuổi vội vàng nói: “Đúng đúng, Khương lão sư kinh nghiệm Phong Phú, may mắn Khương lão sư tại đây!”

Hiện trường có chút hỗn loạn, Khương Triết lại giống cần phát biểu thao thao bất tuyệt dáng vẻ, Hoàng Trạch lấy khế cúi đầu, không biết đang tự hỏi cái gì.

Thấy tình cảnh này, Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần, nhấn mạnh, đối đầu bên kia điện thoại nói ra: “Hoàng Trạch!”

“Hình đội trưởng, ta biết người ý tứ, nhưng cái này cùng điều lệ bất hòa.” Hoàng Trạch chậm rãi nói, hẳn tgb không giống trước đó như vậy cường ngạnh, nhưng vẫn như cũ không dung dao động.

“Ta hiểu được, nhưng ở cùng bọn cướp đàm phán trước, ta chỗ này còn muốn làm một chút chuẩn bị, cho nên xin ngài chờ đợi của ta tín hiệu.”

Làm cho người không tưởng tượng được là, Hình Tòng Liên không có nhiều làm tranh luận, hẳn nói xong, liền trực tiếp cúp điện thoại, sau đó quay đầu hỏi: “Vương Triều, thế nào?”

“Tra được cú điện thoại này thuộc về hơn là Hoàn Cảnh, nhưng hẳn là trên mạng mua sắm thẻ điện thoại, nhưng điện thoại đăng ký người là cái tám mươi tuổi lão thái thái, ta còn muốn tiếp tục tra được sao?”

“Tạm thời không cần, mất tích cỗ xe định vị làm ra sao?”

“Vừa đổi xong dấu hiệu, khảo thí một lần không có vấn đề, liền có thể tạo ra đường đi.”

“Khảo thí cần bao lâu?”

“Mười phút đi...”

“Khảo nghiệm thời điểm người cần nơi này sao?”

“Cho ta rẽ dây lưới, ta đây cái nào đều như thế.” Vương Triều vỗ bộ ngực, rất tự tin mà nói.

“Như vậy, người bây giờ có thể dựng một chiếc điện thoại truy tung hệ thống sao, đợi lát nữa cùng bọn cướp lúc đàm phán, có thể định vị vị trí của hắn?”

“Có thể là có thể a, nhưng mà ta không ở đây chỗ ấy a, nếu như chờ sẽ bên kia gọi điện thoại, ta đây chỗ này làm truy tung, sẽ có chênh lệch thời gian, rất phiền phức a đầu...”

Hình Tòng Liên không nói gì, chỉ là liếc hắn một cái, Vương Triều lập tức hiểu ý, lập tức ngậm miệng.

Hình Tòng Liên lại nhìn về phía cao tốc tập đoàn đồng sự: “Trần đồng, mời mượn một gian an tĩnh gian phòng cho chúng ta.”

“Phòng làm việc của ta liền có thể a.”

Vương Triều nghe vậy, lập tức từ trên chỗ ngồi nhảy lên: “Được rồi!” Cái gọi là điều lệ, ước chừng là chỉ những cái kia ước thúc cùng quy phạm người chấp pháp hành vi sự tình.

Hoàng Trạch ý tứ cũng rất đơn giản, hắn làm quyết định có lẽ không có đạo lý, nhưng lại phù hợp điều lệ.

Cho nên, thuyết phục thế này cố chấp người, giảng đạo lý, cũng không có quá tác dụng lớn chỗ.

Một đoàn người rời đi giám sát đại sảnh, Vương Triều quen thuộc vọt lên lầu, Hình Tòng Liên rơi vào người về sau, lấy điện thoại cầm tay ra, gọi một cú điện thoại: “Ta cần tra một người, gọi Khương Triết.”

Bên kia không biết nói cái gì, nhưng ước chừng là chờ một lát một loại từ ngữ.

“Mười phút bên trong cho ta, gấp bội.”

Hình Tòng Liên nói xong, cúp điện thoại.

Hắn ngẩng đầu, Lâm Thần vừa lúc tại phía trên bậc thang chờ hắn.

“Tám hai câu.” Hình Tòng Liên móc ra điều thuốc, phất tay, ra hiệu những người còn lại đi trước, sau đó gọi lại Lâm Thần.

“Người chuẩn bị làm thế nào?” Lâm Thần tựa ở bên cửa sổ, nhàn nhạt hỏi.

“Người cảm thấy Khương Triết người này như thế nào?” Hình Tông Liên hỏi lại.

“Có chút kỳ quái.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, tựa hồ cũng không thể tìm tới quá tốt hình dung từ.

“Vậy người yên tâm đi đàm phán chuyện này, giao cho hắn sao?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, lại lắc đầu.

“Vậy thì tốt, chuyện này để ta giải quyết.” Hình Tông Liên móc ra cái bật lửa, trên tay dạo qua một vòng, nhưng không có đốt thuốc.

“Người muốn nói cái gì?” Lâm Thần chú ý tới cái ý này vị sâu xa dừng lại, bị đơn độc gọi dưới, đương nhiên là có càng tư nhân chủ đề cần.

Hình Tông Liên đề xuống cái bật lửa, lấp lóe hoả tinh làm nổi bật tại hắn bên mặt bên trên, hắn hít một hơi thật dài thuốc lá, sau đó nói:

“Ta có thể lý giải, mỗi người đều có mình quá khứ cùng *, nhưng ta hi vọng, tại việc quan hệ vụ án này vấn đề bên trên, người đừng đối ta có chỗ giấu diếm.”

Bởi vì hút thuốc, thanh âm của hắn có chút khàn khàn, nhưng ý tứ trong lời nói, lại phi thường trong suốt.

Lâm Thần đương nhiên minh bạch, Hình Tông Liên chỉ là Phùng bá Lâm vụ án bên trong, hắn cố ý lừa dối cảnh sát ánh mắt, sau đó một mình bên trên cầu, dẫn dụ Phùng bá Lâm hiện thân sự tình. Hắn cũng một mực đang nghĩ, Hình Tông Liên sẽ ở khi nào lại lấy loại nào hình thức đề cập chuyện này, dù sao, đây là khúc mắc, hắn không nghĩ tới, Hình Tông Liên sẽ cố ý ở chỗ này, cùng hắn nói câu nói này.

Rất nhạy cảm, rất chân thành, rất thỏa đáng, thực sự rất tốt.

“Người cảm thấy, ta cố ý giấu diếm người?”

“Trước đó người phân tích vụ án, nhất định sẽ từ phân tích nghi phạm động cơ và mục đích bắt đầu, đây là người cường hạng, nhưng lần này, người ngoại trừ cho rằng đầu này đường cái xảy ra đại sự bên ngoài, ta từ đầu tới đuôi đều không nghe người phân tích quá phạm tội động cơ, cái này có chút kỳ quái.”

Lâm Thần bất đắc dĩ nở nụ cười, cùng người quá thông minh làm bằng hữu, có khi hoàn toàn chính xác làm cho người rất bất đắc dĩ:

“Nếu như ta muốn nói, làm ta phát hiện, viên kia bom sẽ không lúc

nổ, ta bỗng nhiên đang nghĩ, đứa bé kia hẳn là thực sự không phải người xấu, người cảm thấy cái quan điểm này như thế nào?”

“Bởi vì bắn ra không phải bom, mà là một tên hề?” Hình Tông Liên cười như không cười nói ra: “Ta tạm thời không cách nào tán đồng điểm ấy, bởi vì hiện tại, trên tay hắn nắm giữ 28 điều sinh mệnh, đồng thời rất rõ ràng, hắn muốn dùng những hài tử này sinh mệnh đến bức hiếp chúng ta.”

Lâm Thần chậm rãi lắc đầu, nói: “Ta đã từng khoảng cách gần tiếp xúc qua hắn. Hắn lên xe thời điểm mang theo dài khăn quàng cổ, tại hàng thứ nhất ngồi xuống, ngã đầu liền ngủ. Hắn cử chỉ gây nên chú ý của ta. Ta nghĩ, hắn đại khái là vì tránh né giám thị quay phim. Vấn đề ra, hắn vì cái gì không muốn bị đập tới?” Lâm Thần trấn an tính chất nhìn Hình Tông Liên một chút, “Khi đó, bằng vào ta vị trí chỉ có thể nhìn thấy chân của hắn cùng tay, ta phát hiện hắn đang run rẩy. Rất đáng tiếc, ta không có cơ hội tiến lên hỏi thăm, hắn đột nhiên nâng thương, đè vào lái xe trên đầu. Người hiểu ý của ta không? Trên thực tế, hắn sớm tại chờ cơ hội kia, đồng thời, hắn có rất nhiều lần cơ hội. Nhưng mà, tại nổ súng trước đó, hắn đang phát run, bởi vì khẩn trương mà phát run. Cái này không hợp lý. Nếu như hắn có thể trấn định ung dung cướp bóc, vì sao lại tại chuyện xảy ra trước khẩn trương phát run chứ? Ta cảm thấy cái này rất kỳ quái ”

Hình Tông Liên bật cười, “Nghe người phân tích, hoàn toàn không giống cái kia không chút kiêng kỵ bánh kẹo đạo tặc.”

“Nếu để cho ta phân tích hắn phạm án trước cảm xúc, ta chỉ có thể nói, hắn rất lo nghĩ.” Lâm Thần dừng một chút, nói: “Lo nghĩ, là người ứng đối hiện thực uy hiếp cùng khiêu chiến cảm xúc phản ứng... Hắn rất khẩn trương, bản ý không nguyện ý làm như vậy, nhưng lại nhất định phải làm như vậy.”

Hình Tông Liên nhíu mày nói ra: “Nếu như ta căn cứ ý nghĩ của người tiếp tục phân tích... Ta sẽ cho rằng, đây là nào đó lên sự kiện lớn trong đó một vòng, thiếu niên này bị một ít người uy hiếp lợi dụng, đóng vai bánh kẹo đạo tặc, mục đích là vì chế tạo càng lớn sự kiện?”

“Đúng, ta lúc ấy rất sợ hắn là bị người bức hiếp, cướp xe chỉ là diễn kịch.” Lâm Thần ổn ổn khí tức, trấn định nói ra: “Nếu như như thế, tổn hao lớn như vậy cái giá phải trả, không có khả năng chỉ vì cướp

bóc mấy khối bánh kẹo, ta lúc ấy cảm thấy, tội phạm phía sau mục đích, nhất định phi thường không đơn giản...”

“Vậy bây giờ chứ?”

“Hiện tại, ta cảm thấy ta giống như quá lo lắng, không có người bức hiếp hấn, đây hết thảy, đều là hấn chủ đạo.”

“Chủ đề lại vòng trở về, đã ngươi cho là hấn chủ đạo toàn bộ vụ án, vậy tại sao ngươi lại bỗng nhiên cho rằng, cái này lắp đặt □□, bắt cóc con tin tội phạm, không phải người xấu?”

“Nếu như không người bức hiếp, như vậy hấn làm đây hết thảy, liền có nguyên nhân vạn bất đắc dĩ, đồng thời, đến bây giờ không biết, hấn đều không có thương tổn bất luận kẻ nào...”

“Những chuyện này, trước đó ngươi vì cái gì không nói cho ta đây?”

“Trước đó vẹn vẹn hoài nghi, không có bất kỳ cái gì căn cứ, ta không biết nên nói thế nào. Huống hồ, cho rằng tội phạm bản chất không xấu, loại này suy luận cũng không thích hợp tại rất nhiều mặt người trước nói.” Nói, Lâm Thần nhìn qua Hình Tông Liên, chậm rãi nói:

“Mặc kệ như thế nào, ta hi vọng, làm ngươi đổi mặt hấn lúc, có thể tận lực không nên thương tổn hấn, ngươi có thể toàn bộ làm như, đây là ta kỳ vọng lớn đoàn viên kết cục một chút tư tâm đi.”

Quyển 2: Song trình - Chương 32: Cạm bẫy

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 32: Cạm bẫy

Tác giả: Trường Nhị

Một ít lời, chỉ có thể nói cùng người nào đó nghe; một ít lời, nhất định không thể nói cùng người nào đó nghe. Đây cũng không phải là đối trá, chỉ ở tại nói chuyện thời cơ cùng nói chuyện đối tượng phải chẳng thỏa đáng.

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên trò chuyện thời gian rất ngắn, lại đến lâu lúc, Vương Triều một người khống chế hai đài máy tính, hẳn xông Hình Tòng Liên gật gật đầu, ý là, truy tung phần mềm đã ok, có thể gọi bọn cướp điện thoại.

Trong văn phòng, da ghế sofa rất sáng, trên bàn Tỳ Hưu cũng rất sáng, Hình phu nhân khuôn mặt, hay là như vậy xinh đẹp động lòng người.

Chủ tịch cũng tốt, trợ lý tiên sinh cũng được, thậm chí là cùng nhau đến đây vận chuyển hành khách công ty quản lý, đều ánh mắt sáng rực địa, nhìn xem cuối cùng vào cửa hai người, bọn hắn đang chờ đợi cũng tại chờ đợi, có lẽ ngay cả chính bọn hắn đều không có ý thức được, chỉ là ngăn ngui trong vòng nửa canh giờ, bọn họ đối đãi Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần thái độ, đã chưa từng mảnh cùng hoài nghi, biến thành chờ mong cùng tin cậy.

Chỉ là có thụ chờ mong cùng tin cậy Hình đội trưởng, đi vào cũng không có lập tức đầu nhập quần chúng mong đợi trong công việc, hẳn thậm chí giống như tạm thời quên đi, còn có 26 vóc đồng còn có 2 tên lão sư đang chờ đợi hẳn cứu vớt, hẳn tại Vương Triều bên người ngồi xuống, tựa hồ rất có kiên nhẫn, tại cùng hẳn kỹ thuật viên nói gì đó.

Trong văn phòng những người kia, đều có chút thất vọng, thật giống như dấy lên kích động lửa nóng hừng hực lửa, lại đột nhiên bị một trận thanh phong thổi tắt như thế.

Nhưng mà, cũng không sốt ruột xử lý bắt cóc con tin sự kiện, không chỉ Hình đội trưởng một người.

Lâm Thần trong phòng làm việc đảo mắt một vòng, đi trước đến bên cửa sổ, đẩy ra cửa sổ, lại tại trong văn phòng dạo qua một vòng, tại máy đun nước bên trên cầm chén giấy, rất tự giác rót một chén nước nóng.

Sau đó năm phút đồng hồ trôi qua, Hình Tòng Liên vẫn tại cùng Vương Triều thấp giọng nói chuyện, Lâm Thần cũng vẫn tại uống trà. Nửa mở cửa sổ, mang đến không khí thanh tân, nhưng mà trong văn phòng mong mỏi cảnh sát giải cứu con tin hành động mọi người, trở nên trầm hơn khó chịu.

Rốt cục, căn phòng làm việc này chủ nhân, nhin không được, năm hơn bốn mươi chủ tịch háng giọng một cái, hỏi: “Hình đội trưởng đây là tại chờ cái gì?”

Đồng dạng nhin không được, đương nhiên còn có trăm cây số bên ngoài, đối mặt mười mấy nhà truyền thông ống kính hoàng đôn đốc. Các phóng viên đã lắp xong quay phim cùng thu âm thiết bị, chờ gần mười phút, bưng lấy điện thoại một vị nào đó tâm lý học chuyên gia, thậm chí cảm thấy phải nguyên bản sắp đối mặt bọn cướp khẩn trương hưng phấn cảm xúc, đều nhanh muốn bị làm hao mòn hầu như không còn.

Khương Triết lần nữa nhìn về phía phía ngoài đoàn người, hoàng đôn đốc vẫn như cũ thể đứng cao ngạo, mặt mũi tràn đầy người sống chớ tiến, hấn nghĩ nghĩ, vẫn là đem điện thoại thu trong túi, tại hướng truyền thông tạ lỗi về sau, hấn đi đến Hoàng Trạch bên người, thấp giọng nói ra: “Hoàng đốc tra, phóng viên bên kia đã đợi phải có chút không kiên nhẫn được nữa, vạn nhất bởi vì Hình đội trưởng bên kia kéo dài thời gian, dẫn đến giải cứu con tin quá trình ra chút vấn đề, bị phóng viên chỉ trích hành động bất lực, sẽ chỉ là ngài a.”

Khương Triết có lẽ sẽ bị Lâm Thần trào phúng lưng không ra d S m-IV-tr chẩn bệnh sổ tay, nhưng đối với quan trận tâm thái của người ta, hấn lại suy nghĩ rất thấu triệt. Bởi vậy, tại hấn tăng thêm “Hình đội trưởng” ba chữ về sau, Hoàng Trạch rốt cục có phản ứng.

Phảng phất có tâm linh cảm ứng, Hình Tòng Liên nhìn một chút máy tính dưới góc phải thời gian, mười phút vừa qua khỏi, điện thoại của

hắn liền ứng thanh vang lên.

“Hoàng đốc tra.”

“Hình đội trưởng.”

Đang đến gần không có chút ý nghĩa nào đánh xong chào hỏi về sau, hai người lại rất ăn ý an tĩnh lại.

“Hoàng đốc tra, có chuyện gì không?”

Hình Tòng Liên rất tùy ý mà hỏi thăm, bởi vì tùy ý, cho nên thanh âm của hắn rơi vào Hoàng Trạch trong tai liền trở nên phi thường chói tai.

Hoàng Trạch âm sắc rất lạnh: “Ta báo cho Hình đội trưởng, bởi vì lần này vụ án đã từ đơn thuần cướp án án thăng cấp làm con tin bắt cóc án, đồng thời vụ án phát sinh cũng không ở đây thành phố Hoàng Cảnh phạm vi bên trong, nói đúng ra, Hình đội trưởng chỉ có thể hiệp trợ vụ án phá án và bắt giam, mà không có quyền chủ đạo.”

“Ta biết a hoàng đốc tra, cái này vụ án ngài không phải đã sớm không cho ta tham dự sao, nhưng ta vừa vặn đang theo dõi trung tâm, cho nên có thể hơi giúp một chút.” Hình Tòng Liên đưa di động đổi được tay phải, vỗ vỗ Vương Triều vai, “Trong cục chúng ta kỹ thuật viên cũng đúng lúc tại, hắn xây dựng một cái truy tung bình đài, ngài trước tìm Laptop, sau đó ta khiến hắn nghe, hắn sẽ dạy ngài làm sao truy tung bọn cướp điện thoại.”

Tại bị Hình Tòng Liên đập vai trong nháy mắt, Vương Triều giống như là đạt được tín hiệu gì, hắn lập tức đổi mới sáng khoái trang trước mặt, nhưng nếu như Hoàng Trạch ở đây, liền sẽ rất khiếp sợ phát hiện, từ kia mặt cũng không phải là cái gì truy tung bình đài, mà là bình thường nhất hòm thư giao diện.

Nương theo lấy website đổi mới, một phong bưu kiện mới, tùy theo xuất hiện.

“A a, hoàng đốc tra ngài tốt, nghe đại danh đã lâu như sấm bên tai, không biết ngài chơi hay không ma thú a, ngài trận doanh đến cùng là liên minh hay là bộ lạc a?” Vương Triều bên cạnh điện thoại, vừa ấn mở bưu kiện.

“Hiện tại, bọn cướp trong tay nắm giữ 28 cái vô tội sinh mệnh, người cảm thấy người bây giờ nói chuyện hành động, xứng đáng trên người người huy hiệu cảnh sát sao?” Hoàng Trạch dĩ nhiên không

phải Hình Tòng Liên càng không phải là Lâm Thần, nghe được thế này tán mạn tùy tâm, hấn tức răn dạy, không lưu tình chút nào.

“Ồ, ta đoán chừng ngài nhất định chơi chính là người lùn...” Vương Triều hững hờ đáp trả Hoàng Trạch, ánh mắt quét mắt kia phong bưu kiện, nhìn thấy một nửa, hấn liền trợn mắt hốc mồm, hướng về phía Hình Tòng Liên, dựng lên cái hình miệng: “Á đù?”

Hình Tòng Liên chỉ nhìn lướt qua bưu kiện, liền thu tầm mắt lại, giống như đối kết quả này cũng không cảm thấy bất ngờ. Hấn gõ gõ bàn, ra hiệu Vương Triều không nên đem Hoàng Trạch phơi quá lâu.

“Ồ đúng, hoàng đốc tra, trình tự rất đơn giản, ta dạy cho người làm sao xâm lấn cục điện báo Server ồ, ta đây cục điện báo Server bên trên lưu lại cái cửa sau cho người, người mở ra trước do S mệnh lệnh Editor, ta dạy cho người gõ mấy hàng dấu hiệu...”

“Vương Triều, nhân viên cảnh vụ đừng cố tình vi phạm!” Hoàng Trạch quát, “Đưa điện thoại cho Hình Tòng Liên!”

“Hình Tòng Liên, người chuyện gì xảy ra, ta cho người thời gian, không phải kêu người tìm người xâm lấn cục điện báo trang web!”

“Chính là hoàng đồn đốc, nếu là chúng ta bây giờ cần giải cứu con tin, không phải hành động càng nhanh càng tốt sao, cùng cục điện báo nhân viên công tác câu thông sau lại hành động, tam địa liên hợp định vị truy tung, thực sự cần tốn hao quá nhiều thời gian...”

Hình đội trưởng rất vô tội nói.

“Hình Tòng Liên, người đến tột cùng muốn như thế nào.” Giờ phút này, Hoàng Trạch tựa hồ dự cảm được Hình Tòng Liên ý đồ, “Người không phải là muốn nói, kêu người bên người Lâm Thần cùng bọn cướp đàm phán, sau đó lại kêu người cho cục điện báo Server thương lượng cửa sau kỹ thuật viên, phụ trách định vị truy tung bọn cướp điện thoại?”

Hình Tòng Liên không tiếp tục giả ngu, càng không có lại tiếp tục cãi lại, hấn bên môi lộ ra rất nhẹ mím cười, nói: “Hoàng đốc tra, phiền phức ngài, kiểm tra và nhận một phong bưu kiện.”

Điện thoại như vậy bị cúp máy, trong ống nghe truyền ra manh âm khiến Hoàng Trạch có loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác.

Nhưng lúc này, điện thoại di động của hấn thông tri cột rất nhỏ lấp lóe, hòm thư nhắc nhở, có một phong chưa đọc bưu kiện.

Hoàng Trạch mặc dù rất tức giận, nhưng vẫn là mở ra hòm thư.

Lá thư này rất ngắn, rất giản lược, nhưng mà nội dung rất Phong Phú.

Thư tín toàn văn, là phong thông tin cá nhân báo cáo điều tra, báo cáo xuất từ nổi danh nhất ** điều tra công ty mayday.

Mà bị điều tra đối tượng, chính là du học về nước, đảm nhiệm cảnh đội cố vấn tâm lý học chuyên gia Khương Triết bản nhân.

Hoàng Trạch mắt nhìn Khương Triết rối bời tóc quăn, nghiêng điện thoại, ngón tay ở trên màn ảnh xẹt qua, sắc mặt trở nên rất khó coi. mayday báo cáo điều tra biểu hiện, Khương Triết cái gọi là, tại nước X đây thường xuyên Tâm Lý Học Viện học tập kinh lịch thật ra có khác kỳ quặc, trên thực tế, ở nước ngoài kia thời gian ba năm, hẳn một mực tại nước X thủ đô vùng ngoại ô một chỗ cộng đồng đại học đọc sách.

Khương Triết sau khi về nước, liền thông qua quan hệ, tại một ngăn trứ danh đài truyền hình đảm nhiệm tình cảm tiết mục xướng ngôn viên, bởi vì hẳn ngôn từ sắc bén hài hước lại thiện ở bản thân trêu chọc, sự chú ý của mọi người, mãi mãi cũng tại hẳn chế tạo ra những cái kia điểm nóng chủ đề bên trên, mà hẳn lại thẳng thắn mình bởi vì cùng giáo sư lý niệm không hợp, cho nên nửa đường nghỉ học, cũng không lấy được học vị giấy chứng nhận, bởi vậy chưa hề không có người hoài nghi tới, hẳn là có hay không tại kia trường học học tập.

Chính là như vậy một cái gan lớn tâm tế lừa đảo, đem truyền thông cùng phóng viên thậm chí là Hoàng Trạch bản nhân, đều đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Cạnh ghế sa lon, bưng lấy chén trà Lâm Thần, cũng cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi: “Người tìm người điều tra Khương Triết?”

“Đúng a.”

“Tại ngắn như vậy thời gian bên trong?”

“Chuyên nghiệp điều tra cơ cấu, luôn luôn tương đối có hiệu suất.”

Hình Tòng Liên một bộ ta cũng là bị buộc bắt đắ dĩ bộ dáng, “Mà lại, ta cũng không thể điều động cục cảnh sát tài nguyên, đi thăm dò hẳn.”

“Làm sao người biết, Khương Triết trình độ có vấn đề?”

Hình Tòng Liên khẽ rũ con mắt xuống, nhìn xem Lâm Thần, rất thành khẩn nói: “Xin chào thật, đương nhiên liền có thể phân biệt ra được giả.”

Lâm Thần có chút bất đắc dĩ thờ dài, đối với có hỗn có Italy huyết thống đội trưởng cảnh sát hình sự thỉnh thoảng chảy ra kĩ năng thiên phú, thực sự có rất ít người có thể chống đỡ.

Không bao lâu, cấp tốc xem hết báo cáo hoàng đôn đốc, liền lần nữa khí thế hung hăng gọi điện thoại tới.

“Hình Tòng Liên, người đến cùng muốn cái gì?”

Hình Tòng Liên khí tức rất hòa hoãn, hẩn yên lặng một lát, ngữ khí bỗng nhiên hết sức chăm chú: “Hoàng Trạch, thật ra người rất rõ ràng, dưới loại tình huống này, ai càng thích hợp cùng bọn cướp câu thông, cho nên, thu hồi người ân oán cá nhân, cùng những cái kia đối trá khuôn sáo, mục đích của chúng ta đều là đem những hài tử kia bình an đưa về bọn hẩn phụ mẫu bên người, chính là đơn giản như vậy, không phải sao?”

Đầu bên kia điện thoại, Hoàng Trạch rơi vào trầm mặc, đối với vấn đề này, hẩn căn bản là không có cách làm ra trả lời phủ định. Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên, đều cho hẩn đào một cái hố, Lâm Thần trong hố chôn chính là chức trách, như vậy Hình Tòng Liên trong hố, chôn phải chính là đạo nghĩa. Nhưng so ra mà nói, hình từ □□ phủ càng rất là hơn người cũng càng gian trá, trước âm thầm điều tra Khương Triết, lại lợi dụng hẩn truy tung kỹ thuật phương diện thiếu hụt, cuối cùng hiểu lấy đại nghĩa, Hình Tòng Liên dùng rất ôn nhu rất làm cho người khác không thể nhận ra cảm giác phương thức, từng bước một, đem hẩn đẩy vào cái này trong hố, làm hẩn nhất định phải giao ra chủ đạo đàm phán quyền lực.

Hoàng Trạch hít một hơi thật sâu, vũng vàng khí tức, sau đó hỏi, phát hiện mình, giống như thật chỉ có thể nhắc tay đầu hàng: “Kia Hình đội trưởng, có thể cung cấp cho ta một cái phương án giải quyết sao?” Hẩn hỏi.

“Ngài hiện tại đặc phê một cái tâm lý học cố vấn chức vị a, thế này chẳng phải phù hợp điều lệ sao.”

Nghe được câu trả lời này, Hoàng Trạch bỗng nhiên đang nghĩ, ồ, thì ra đơn giản như vậy, thì ra Hình Tòng Liên làm những này an bài, thật ra đều vì Lâm Thần có một hợp lý thân phận. Nhưng mơ hồ

trong đó, Hoàng Trạch lại chợt phát hiện, Khương Triết sự tình, cùng nói là đánh mặt, thì càng giống một bậc thang, Hình Tông Liên sờ dĩ cần túi như thế vòng luẩn quẩn, tựa hồ cũng là bởi vì, hấn tại tôn trọng mình làm cảnh đội đôn đốc ý kiến cùng phán đoán.

Dạng này người cùng xử sự như vậy thủ đoạn, Hoàng Trạch thật không lời nào để nói, như vậy, nói chuyện tiến hành đến nơi này, chỉ có thể lấy một cái “Tốt” chữ kết thúc công việc.

Nhanh chóng vậy. Rất thẳng thắn.

“Đệt, đầu người tâm cơ thật sâu.”

Nghe xong toàn bộ hành trình dân kỹ thuật, nhin không được sờ lấy toàn thân nổi da gà, cuộn tại ghế sofa nơi hẻo lánh cự tuyệt đội trưởng cảnh sát hình sự tới gần.

Lúc này, Lâm Thần buông xuống chén giấy, ngẩng đầu lên, nhìn qua bằng hữu của hấn, hấn há to miệng, lại phát hiện mình, giống như một câu cũng nói không nên lời

Quyển 2: Song trình - Chương 33: Phán đoán

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 33: Phán đoán

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần có một lát tắt tiếng, nhưng này cũng chỉ tại rất thời gian ngắn ở giữa.

Không có làm nhiều cảm khái hoặc là tán thưởng, hắn rất trực tiếp hướng Hình Tòng Liên vươn tay: “Điện thoại cho ta.”

Hoàng Trạch cơ hồ vừa cúp điện thoại, liền nghe đến tiếng chuông vang lên lần nữa.

“Hoàng Trạch, ta sự kiện, ta cần người làm?”

Nghe được trong loa lần nữa truyền ra cái kia đạo an hòa thanh âm, hắn cảm thấy có chút châm chọc, mà ở châm chọc về sau, hắn cảm giác phải có kỳ dị an tâm cảm giác, nhưng mấy năm qua cùng Lâm Thần đối chọi gay gắt, khiến hắn cơ hồ là vô ý thức, dùng tới giọng giễu cợt: “Úc? Lâm cố vấn quan mới tiền nhiệm, liền muốn phóng hỏa sao?”

Lâm Thần ngón tay tại trên điện thoại nhẹ nhàng vuốt ve mà qua, hắn hướng Hình Tòng Liên thăm hỏi, về sau đi ra cửa.

“Hoàng Trạch, ta cần người làm một chuyện.”

Lâm Thần thanh âm nói chuyện rất thấp, cũng không hề để ý Hoàng Trạch trào phúng, giọng nói hoàn toàn như trước đây bình tĩnh rõ ràng.

Bãi đỗ xe, Hoàng Trạch đứng tại đám người bên ngoài, nghe được chỗ máu chốt, hắn ngẩng đầu, nhìn một chút lúc trước bị giải cứu ra xe khách lái xe.

Bởi vì Hoàng Trạch một mực cúi đầu, mặt mũi tràn đầy âm trầm, tại cùng đầu bên kia điện thoại không biết cái gì đang nói chuyện, cho nên, khi hắn đột nhiên ngẩng đầu về sau, Khương Triết rất nhanh ý thức được, có một ít sự tình phát sinh.

Khương Triết gặp Hoàng Trạch đem trong túi Bluetooth tai nghe một lần nữa mang về, vội vàng tiến lên mấy bước, giữ chặt Hoàng Trạch: “Hoàng đôn đốc, ngài nhìn cái gì thời điểm bắt đầu đàm phán?”

Nhìn qua Khương Triết vô cùng có tạo hình bạo tạc thức tóc quăn, Hoàng Trạch trong lòng lại có loại không nói ra được buồn nôn cùng dính chặt cảm giác, nhưng mà hiện trường truyền thông đông đảo, hẳn lại phải nhịn nhịn; “Khương Triết, lần này vụ án, không cần người tham dự.”

“Hoàng đôn đốc, ngài không thể thế này a, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên rõ ràng chính là muốn đến đoạt công!” Mặc dù đã dự cảm trước đến Hoàng Trạch thái độ chuyển biến, nhưng mà đợi đến tuyên án thời khắc đó, Khương Triết chỉ cảm thấy khẩn trương cùng sợ hãi.

Hoàng Trạch kéo ra Khương Triết tay, hướng xe khách lái xe đi đến, lái xe đang ngồi ở bãi đỗ xe bên cạnh cái ghế nhỏ bên trên uống vào nước nóng, tiếp nhận một chút truyền thông phỏng vấn.

Gặp Hoàng Trạch tựa hồ quyết tâm muốn nghe Lâm Thần, Khương Triết bỗng nhiên đề cao âm lượng: “Ngài quên Lâm Thần lần trước làm chuyên gia đàm phán, cuối cùng chuyện gì xảy ra sao?”

Thanh âm của hắn rất lớn, không chỉ có thành công kêu dừng Hoàng Trạch, thậm chí ngay cả một bên các phóng viên cũng nhao nhao ghé mắt.

Hoàng Trạch quay đầu lại, cảnh giày vệt sáng, đồng phục cảnh sát thẳng, hắn nói: “Khương Triết, người không cảm thấy, những lời này, ta đã nghe nhiều lắm sao?”

Hoàng Trạch đi đến lái xe bên người, vỗ vỗ hai vị phóng viên bả vai, ra hiệu hai người né tránh.

Lái xe ngẩng đầu, đối mặt mới bốc lên nguy hiểm tính mạng người cứu nàng, đáy mắt lại tựa hồ như không có quá nhiều lòng cảm kích: “Cảnh sát tiên sinh, ngài có chuyện gì không?” Hắn hỏi.

Hoàng Trạch có chút cúi người, dựa vào vị kia trung niên lái xe rất gần, sau đó nói: “Ta nghĩ thông suốt biết ngài một tiếng, cảnh sát đã định vị tên kia bọn cướp, đặc công ngay tại tiến đến trên đường, hẳn là rất nhanh liền có thể đem người chất giải cứu ra, xin ngài yên tâm.”

Hoàng Trạch lời còn chưa dứt, lái xe bỗng nhiên khẩn trương lên, dù là Hoàng Trạch, cũng có thể nhìn ra đối phương ánh mắt bên trong lấp lóe chi ý.

Lái xe bờ môi nhẹ nhàng run run, nghĩ nghĩ, sau đó rất bất an mà hỏi thăm: “Các người sẽ đối với hấn thế nào a?”

“Chúng ta phải đi đặc công đều là tốt nhất tay bắn tia, một khi nắm giữ bọn cướp động tĩnh, có thể cấp tốc đem hấn đánh chết!” Hoàng Trạch ngữ tốc rất nhanh, thần sắc rất lạnh lùng.

“Các người không nên thương tổn hấn!” Nghe nói như thế, lái xe thốt ra.

Hoàng Trạch ánh mắt lợi hại dừng lại tại lái xe lo lắng trong ánh mắt, nhưng hấn không nói thêm gì nữa, hấn nâng người lên, quay người đi vài bước, sau đó đè lại tai nghe, hỏi: “Nghe rõ ràng sao?”

“Phi thường rõ ràng.” Lâm Thần dừng một chút, không có lập tức cúp điện thoại, hấn nói: “Hoàng Trạch, cảm ơn.”

Hoàng Trạch nghĩ, người cảm ơn ta cái gì.

... --

Lâm Thần cúp điện thoại, trở lại trong phòng, thật bất ngờ trông thấy, Hình Tông Liên hướng hấn đưa mắt liếc ra ý qua một cái. Ánh mắt của hấn lướt qua trong văn phòng mấy người, cuối cùng, rơi vào chủ tịch trên mặt.

“Có chuyện gì không?” Hấn hỏi.

Chủ tịch mạnh mẽ đập bàn: “Ta nhìn quen các người loại này quan lại tác phong, tranh quyền đoạt lợi, người lằng nhằng nhà lằng nhằng làm gì này vì cái gì còn không cho bọn cướp gọi điện thoại?”

Nếu như nói, có ai lo lắng nhất sự tình không cách nào trọn vẹn giải quyết, ước chừng chính là Hoàng Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh, dù sao hấn là đầu này cao tốc chủ yếu cùng trực tiếp người phụ trách, lúc trước lại chậm trễ cảnh sát công việc, giờ này khắc này, hấn so với ai khác đều lo nghĩ vội vàng xao động.

Lâm Thần khẽ thở dài một cái, quay người lại, tại máy đun nước bên cạnh lại rót nửa chén nước nóng, đưa tới trước mặt chủ tịch.

Hấn nói: “Mời buông lỏng.”

Ước chừng là Lâm Thần quá mức trấn định, hay là có người trời sinh có thể bình phục lòng người, chủ tịch vô ý thức nắm tay dựng

vào vừa đưa tới chén giấy, trên ly còn in Hoàn Cảnh cao tốc lưu niệm mấy chữ, hấn lại ngẩng đầu, ngữ khí có chút hòa hoãn.

“Thật ra, bọn cướp hi vọng chúng ta gọi điện thoại cho hấn, là hi vọng chúng ta tại kinh lịch con tin nguy cơ cùng bom nguy cơ về sau, sẽ trở nên khẩn trương lo nghĩ, để lại càng dễ bị hấn điều khiển, đáp ứng hấn chỗ xách điều kiện.” Lâm Thần trở lại ghế sofa bên ghế, Vương Triều rất tự giác cho hấn dời cái không vị, “Nhưng mà, quyền chủ động rất trọng yếu, nếu như, chúng ta tại phát hiện hấn tin tức về sau, khiến hấn biến thành chờ đợi người kia, hấn cũng sẽ có đồng dạng tình cảm thể nghiệm.”

Chủ tịch bị nói đến có chút xấu hổ: “Ta là có chút gấp, nhưng coi như khiến hấn giống ta dạng này, vậy cũng không có gì tốt chỗ a, vạn nhất hấn dưới tình thế cấp bách, đả thương hài tử làm sao bây giờ?” Lâm Thần khẽ rũ con mắt xuống, hấn giải tỏa điện thoại, nhìn đồng hồ cùng lượng điện, nói: “Đầu tiên, ta muốn chờ hấn mở miệng trước, tiếp theo, hấn sẽ không.”

Lâm Thần ngữ khí rất nhạt, cũng không nói gì nữa, hấn nhấn xuống này chuỗi số đã thuộc nằm lòng dãy số, sau đó nhìn một chút bên người kỹ thuật viên.

Vương Triều nói cho Lâm Thần như thế nào mở ra điện thoại ghi âm công năng, lần nữa khảo thí truy tung định vị hệ thống, nhưng đưa cho Lâm Thần một đầu tai nghe.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, lại phân trong đó nửa cái tai nghe, cho bên cạnh đội trưởng cảnh sát hình sự.

Tai nghe tuyến không hề dài, hấn cùng Hình Tông Liên ở rất gần, hấn đem tai nghe tự mang ống nói cầm tới bên môi, để cho tiện, Hình Tông Liên lại nghiêng đầu, cùng hấn tiếp phải thêm gần chút. Ấm áp khí tức từ bên mặt truyền đến, lại dẫn sạch sẽ bạc hà mùi thuốc lá đạo, Lâm Thần ồm ồm khí tức, ấn xuống nút call.

Tút... Tút...

Chờ đợi âm một chút lại một chút truyền đến, liền vang năm lần, điện thoại tiếp thông.

Trong tai nghe bên ngoài một mảnh lặng im, sau đó, lại nhẹ lại chậm hô hấp âm dần dần vang lên.

Lâm Thần không nói gì, hấn đang chờ đợi.

Thế là, bọn cướp mở miệng.

Thanh âm kia đã nhu hòa lại lễ phép, tựa như là gia thế tốt đẹp lại đáng vẻ ưu nhã quý công tử, hoàn toàn không có bọn cướp vốn có ngang ngược chi khí.

Hắn nói: “Khương lão sư, chúng ta ngài rất lâu.”

Hình Tông Liên mở to mắt, bá nhìn về phía Lâm Thần, ánh mắt bên trong tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắn bỗng nhiên minh bạch, Lâm Thần nói tới, muốn chờ đối phương mở miệng trước, rốt cuộc là ý gì. Người đang chờ đợi bên trong, sẽ trở nên khẩn trương lo nghĩ, mà khẩn trương lo nghĩ người, cũng dễ dàng nhất phạm sai lầm.

Lâm Thần lại ngay cả hô hấp đều không có hỗn loạn nửa phần, hắn giống như là không thèm để ý chút nào bọn cướp bộc lộ ra xưng hô, cũng không thừa nhận, cũng không có phủ nhận, hắn chỉ là nắm vuốt tai nghe tuyến lên ống, khẽ cười lên, thanh âm rất thanh đạm an hòa: “Người tốt.”

Đầu bên kia điện thoại, truyền đến một tiếng cười khẽ, “Chúng ta ngài rất lâu.”

“Nói chuyện cùng người trước, ta cũng cần chuẩn bị cẩn thận.” Lâm Thần rất đơn giản hóa giải đối phương chất vấn, tựa như mặt đối mặt, nói một đoạn rất bình thường.

“Thụy Sĩ đường hương vị, thế nào?” Điện thoại bên kia thiếu niên cười hỏi.

“Ta còn chưa kịp nếm một ngụm, đường liền bị đánh bao mang đến vật chứng chỗ.” Lâm Thần cười nói.

“Kia thật là rất tiếc nuối, chanh khẩu vị Thụy Sĩ đường thật sự là cực kỳ tốt, ta nghĩ ngài hẳn là thử một chút.”

“Cái chủ ý này không sai.” Lâm Thần ngón tay nhẹ nhàng quấn nửa vòng tai nghe tuyến, sau đó mở miệng: “Trời có chút lạnh, trong các người buổi trưa ăn cơm xong sao?”

“Ha ha, ăn các tiểu bằng hữu mang đồ ăn vặt a.” Thiếu niên nở nụ cười, nói: “Khương lão sư, ngài nhưng thật ra là muốn hỏi, chúng ta ở đâu à?”

“Vậy người thuận tiện nói cho ta biết không?” Lâm Thần hoàn toàn không có để ý thế này rất nhỏ khiêu khích, hắn thuận chủ đề, rất tùy ý mà hỏi thăm.

“A, các người cùng bọn cướp đàm phán, chẳng lẽ không cần điện thoại truy tung sao, thông qua cơ trạm tam giác định vị lời nói, hẳn là rất nhanh liền có thể biết ta ở đâu à?”

Nghe vậy, Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, Hình Tông Liên đã tiến đến trước máy vi tính, sau đó hắn tựa như gặp quỷ đem màn ảnh máy vi tính dời cho Lâm Thần nhìn, trên màn hình truy tung điểm đỏ đã ổn định lại, cũng rõ ràng cho thấy, bọn cướp lúc này, ngay tại Hoàn Cảnh cao tốc bên cạnh kia phiến che khuất bầu trời trong bụi lau sậy.

Dù cho là Lâm Thần, cũng có chút hơi kinh ngạc, chỉ là không chờ hắn mở miệng, đầu bên kia điện thoại bỗng nhiên truyền đến kẹo đường mềm mại non nớt nữ đồng thanh âm, nữ đồng phảng phất tại đọc lấy thứ gì, thanh âm gập ghềnh, nhưng lại vô cùng rõ ràng chăm chú: “Thúc thúc, hi vọng các người, tại chín mươi phút bên trong, đem kết quả đưa đến trước mặt ta.”

Non mềm tiếng nói, tại Lâm Thần tai bên trong dạo qua một vòng, ngọt đến cơ hồ cần kéo ra tinh mịn đường tia, Lâm Thần lại dạo qua một vòng tai nghe tuyến, cũng không có hỏi tới đến cùng cái gì là kết quả, hắn xích lại gần microphone, nhàn nhạt mở miệng: “Chúng ta làm ước định đi.”

“Cái gì ước định?”

“Ta sẽ đem thứ người muốn, mang cho người, nhưng mà cũng mời người, cần phải cam đoan bọn nhỏ an toàn.” Lâm Thần thanh âm rất chân thành rất trịnh trọng, bên môi tiểu dung cũng biến mất không thấy gì nữa.

“Khương lão sư tựa hồ đã tính trước a?” Đầu bên kia điện thoại, truyền đến rất nhỏ tiếng cười nhạt.

“Thật ra không có.” Lâm Thần ngời thẳng người, lưng thẳng, “Ta chẳng qua là cảm thấy...”

“Người cảm thấy cái gì?” Thiếu niên tựa hồ cảm thấy rất buồn cười, nhịn không được hỏi lại.

“Ta cảm thấy, người sống được rất thống khổ, mà có lương tri cùng đạo đức ranh giới cuối cùng người, luôn luôn sống được thống khổ hơn một chút.”

Bên đầu điện thoại kia thiếu niên, tựa hồ cũng không nghĩ tới sẽ nghe được trả lời như vậy, hắn cũng phải an tĩnh một hồi, mới mở

miệng lần nữa: “Khương lão sư, ta đột nhiên cảm giác được, ta muốn đổi người thay đổi cách nhìn.” Giống như là vì bình phục tâm tình, hắn giống như mở ra cái gì giấy đóng gói, sau đó đem bánh kẹo nhét vào miệng bên trong, vừa nhấm nuốt vừa nói: “Vậy liền chín mươi phút về sau gặp a, xin ngài mang theo những ký giả kia các bằng hữu, cùng đi a.”

Nói xong, hắn liền nhẹ nhõm cúp điện thoại, Lâm Thần phảng phất nghe được đầu bên kia điện thoại còn truyền đến hôn gió thanh âm. “Khương lão sư, Khương Triết?” Hình Tông Liên lấy xuống máy trợ thính, thon dài đốt ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “Cũng khó trách, hôm nay tới rồi nhiều ký giả như vậy.”

“Đại khái là bị lợi dụng đi.” Lâm Thần nắm tay chuyển qua còn ấm áp trên ly nước, nhẹ nhàng cảm thán nói, “Thật sự là quá thông minh hài tử.”

Quyển 2: Song trình - Chương 34: Cân bằng

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 34: Cân bằng

Tác giả: Trường Nhị

Hao tổn tâm cơ, bắt cóc người cả xe chất, chỉ vì một kết quả, đây không phải thông minh lại là cái gì chứ?

Nhưng mấu chốt của vấn đề ở chỗ, cái gì là kết quả, lại là cái gì kết quả?

Gặp Lâm Thần cùng Hình Tông Liên hai người lâm vào trầm tư, Hoàn Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh lần nữa nhin không được đặt câu hỏi: “Lâm... Lâm tiên sinh, bọn cướp rốt cuộc là ý gì?”

“Hắn đại khái là muốn nói, cho các người một giờ, tìm ra vật hắn muốn, nếu không, hắn tại chín mươi phút về sau, liền muốn giết người...” Lâm Thần nghĩ nâng chung trà lên, tay lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Cái gì! Giết con tin! !” Trong chốc lát, chủ tịch chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh cần thuận lưng chảy xuống, “Đây quả thực là cùng hung cực ác, phát rồ! Người không phải nói hắn sẽ không tổn thương những hài tử kia sao!”

Lâm Thần khẽ lắc đầu, né tránh qua vấn đề này, hắn lần nữa bấm Hoàng Trạch điện thoại.

“Thế nào?” Hoàng Trạch thanh âm có rất nhỏ tâm tình khẩn trương. “Bọn cướp chủ động bại lộ vị trí, Vương Triều đợi lát nữa sẽ đem vị trí cụ thể phát cho người.”

“Cái gì gọi là chủ động bại lộ vị trí?”

“Hắn chủ động bại lộ vị trí, là bởi vì hắn yêu cầu cùng ngài tùy hành phóng viên trình diện, sau đó, hắn xưng ta là Khương lão sư.” Lâm Thần bình tĩnh tự thuật nói.

“Hắn vì sao lại gọi người Khương lão sư?” Hoàng Trạch quay đầu nhìn về phía trong xe phụng phịu gừng chuyên gia, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, hắn bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần ý tứ.

Trên thực tế, hôm nay sớm đi thời điểm, rất nhiều phóng viên không hẹn mà cùng yêu cầu cao hơn nhanh phỏng vấn bánh kẹo đạo tặc một án lúc, hẳn liền đã cảm thấy có chút kỳ quái. Mặc dù án này có thụ chú mục, nhưng mười mấy đài truyền hình phóng viên cùng đến, tựa hồ lại lộ ra quá mức chuyện bé xé ra to.

“Ta phỏng đoán, bọn cướp sợ là lợi dụng Khương Triết, đem những này phóng viên lừa gạt cao tốc, nguyên nhân rất đơn giản, đương sự tình đến nhất □□ lúc, hẳn cần phóng viên ở đây . Còn hẳn là thế nào lợi dụng Khương Triết, chuyện này, ta nghĩ người hay là cùng Khương lão sư gặp mặt nói chuyện tốt nhất.”

Lâm Thần nửa đùa nửa thật, khiến Hoàng Trạch nhất thời ghen lời. “Kia bọn cướp đưa ra yêu cầu gì sao?” Hoàng Trạch dẫn theo điện thoại, hướng xe cảnh sát đi đến.

“Hẳn cần một kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Hẳn chưa hề nói.”

“Cho nên từ đầu tới đuôi, các người đều vẫn là không có làm rõ ràng, bọn cướp tố cầu đến tội cùng là cái gì?”

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, sau đó nói, “Nhưng ta phỏng đoán, lấy hẳn mưu thiên bố cục năng lực, đại khái đã đem tất cả manh mối, đều bày ở chúng ta trước mắt.”

Trên thực tế, liên quan tới manh mối cùng kết quả, những này đều cũng không phải là Hoàng Trạch quan tâm vấn đề, hẳn quan tâm, chỉ là vụ án sẽ như thế nào giải quyết, kết quả lại có hay không tại trong phạm vi khống chế, cho nên, hẳn cũng không có hỏi tới bất luận cái gì liên quan tới manh mối cùng kết quả vấn đề, hẳn chạy tới bên cạnh xe: “Nói cho Hình Tông Liên, Hoàn Cảnh đặc công đại đội đã ở nửa đường lên, khiến hẳn đem bọn cướp vị trí cụ thể phát cho ta, lại gửi bản sao đặc công đại đội đại đội trưởng một phần.”

Hoàng Trạch nói xong, cúp điện thoại. Hẳn nhìn xem giật bên trên đầu đầy loạn phát gừng chuyên gia, cúi người, gõ gõ cửa sổ xe.

Trong xe, Khương Triết đủ kiểu không tình nguyện nghiêng đầu, nhìn thấy là hoàng đôn đốc, hẳn đá mắt lại toát ra một chút chờ đợi quang mang, Hoàng Trạch chủ động mở cửa, ngồi vào trong xe.

Hoàng Trạch, dừng ở cái cuối cùng âm tiết, Lâm Thần cầm di động, có chút rủ xuống mắt.

Hình Tòng Liên rất bèn nhạy phát giác hấn đang sầu lo: “Hoàng đôn đốc nói thế nào?”

“Hấn để chúng ta đem bọn cướp vị trí tọa độ phát cho hấn, còn có đặc công đại đội đội trưởng...”

Hai người đối thoại rất ngắn, cũng rất ăn ý không tiếp tục tiếp tục.

Hình Tòng Liên cảm thấy hiểu rõ, hấn nhẹ nhàng gõ gõ Vương Triều đầu: “Người đem vị trí phát cho hoàng đốc tra phát đi, sau đó đi hiện trường hiệp trợ hoàng đôn đốc xử lý vụ án.”

“Á đù!” Vương Triều miệng bên trong ngậm bút lạch cạch rút xuống, “Ta vì tổ chức lập qua công, tổ chức không thể đối với ta như vậy!”

Lúc này, Hình Tòng Liên không tiếp tục cùng Vương Triều nói đùa, thần sắc hấn nghiêm túc: “Người xử lý xong truy tung hệ thống về sau, có xác nhận phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt, đến tột cùng dừng sát ở chỗ nào sao?”

“Ồ, người chờ một chút.” Vương Triều nói, hoán đổi một cái khác cửa sổ, hấn đem mới điện thoại truy tung định vị kết quả cùng cỗ xe truy tung kết quả hai tướng so với, “Ài, a thần a, vừa lão tài xế nói, bọn hấn là tại uống xuyên bắc sau khi ra xuống xe đúng không, quả nhiên là cái lão già lừa đảo khà.” Vương Triều lại đem bút một lần nữa cắn cãi lại bên trong, lạch cạch lạch cạch gõ mấy đầu chỉ lệnh, sau đó, trên màn hình chuẩn xác chạy qua phong cảnh trường học chiếc kia mất đi du lịch xe buýt, Vương Triều thuận thế hoán đổi đến kế tiếp cao tốc camera giám sát, xe buýt lại không còn xuất hiện.

Hấn mắt nhìn hai cái giám sát ở giữa tọa độ tham số, đem con chuột chuyển qua địa đồ một cái đốt: “Là tại mai thôn bắc 30 cây số chỗ, xa xa vẫn chưa tới uống xuyên.”

“Tốt, người đem mất tích xe buýt khả năng đồ phạm vi, cùng nghi phạm vị trí cụ thể, cùng một chỗ phát cho Hoàng Trạch, sau đó khiến lão Bành bọn hấn đặc công đội phái một người tiếp người, cùng đi.”

Hình Tòng Liên vuốt vuốt đầu của hấn.

“Lái xe là bọn cướp đồng bọn à... Khương lão sư cũng phải?” Giờ phút này, một mực đi theo Hình Tòng Liên vận chuyển hành khách công ty quản lý nghe nửa ngày, rốt cục nhện không được hỏi.

Hình Tòng Liên cũng không trả lời, hấn cũng lúc này mới ý thức được, trong phòng còn có cái một mực toàn bộ hành trình đi theo

người: “Dương quản lý, thực sự thật ngại quá, cần phiền phức chính ngài trở về.”

Hắn nói xong, rất thẳng thắn cầm lên chìa khóa xe.

Lúc này, Lâm Thần cũng vừa lúc đứng lên, hầu như không cần ngôn ngữ cùng ánh mắt câu thông, liền cùng Hình Tòng Liên cùng đi cửa phòng, lưu lại trong văn phòng một đám người hai mặt nhìn nhau.

... --

Thật ra Khương Triết hoàn toàn không có nghĩ qua, sự tình lại biến thành như bây giờ.

Hắn thừa nhận, hắn là cái có tham niệm người, hắn ham tiền tài, ham thanh danh, nhưng hắn nhưng xưa nay không cảm thấy mình là cái người xấu, hắn cũng chưa từng nghĩ tới, mình lại biến thành cái gọi là đồng lõa.

Nhưng khi Hoàng Trạch mặt mũi tràn đầy xanh xám, ngồi ở bên cạnh hắn, sau đó kéo lên xe cửa bảo hiểm, hắn mới ý thức tới, giống như sự tình thật không nhận hắn khống chế.

“Khương Triết, người biết, giả tạo sơ yếu lý lịch cũng không phạm pháp, nhưng ta cam đoan với người, hùn vốn áp dụng bắt cóc, lại nhất định phạm pháp.” Giống Hoàng Trạch thế này chức vị người, đương nhiên sẽ không giống Hình Tòng Liên, tùy thân mang một phó thủ còng tay, nhưng hắn chỉ cần nhếch lên chân, bảo trì người sống chớ gần sắc mặt, lại thêm một câu phân lượng đủ nặng, cũng đủ để đem người khác dọa đến tè ra quần.

“Hoàng... Hoàng đôn đốc...” Khương Triết mở miệng lúc, mới phát hiện mình giọng nói chính hơi run rẩy, “Bọn cướp cùng Lâm Thần nói cái gì?”

“Bọn cướp nói, hi vọng Khương lão sư ngài mang theo phóng viên đi cùng hắn sẽ cùng, có thể hỏi đề ở chỗ, gọi điện thoại người, rõ ràng lại là Lâm Thần, vì cái gì bọn cướp sẽ đem Lâm Thần nhận làm là người đây?”

Nghe được câu này, Khương Triết rốt cuộc minh bạch, hắn sợ nhất sự tình, hay là phát sinh. Trên thực tế, từ gặp Lâm Thần lần đầu tiên lên, trong lòng của hắn liền có bất hảo dự cảm, chính là bởi vì có dạng này dự cảm, cho nên hắn mới không ngừng cản trở lấy Lâm Thần tham dự cái này vụ án, bởi vì đây vốn là kiện lại đơn giản có điều sự tình, đây chẳng qua là cái không ảnh hưởng toàn cục ước

định, hẳn trợ giúp một cái không biên giới tổ chức hoàn thành một loại nào đó hành vi nghệ tính chất tuyên ngôn, đối phương sẽ ở □□ sau đàm phán bên trong, hướng hẳn mang tới phóng viên làm ra tuyên ngôn, sau đó bị hẳn thuyết phục, phóng thích con tin.

Đây là cỡ nào tất cả đều vui vẻ cố sự, hẳn chưa hề nghĩ tới sự tình sẽ có bất luận cái gì biến số, mặc dù hẳn chưa hề cùng đối phương đã gặp mặt, nhưng đối phương thực sự một mực tại hết lòng tuân thủ hứa hẹn, cũng hoàn toàn theo bọn hẳn dự định kịch bản thao diễn, ngoại trừ vừa rồi, gọi điện thoại người đổi lại là Lâm Thần bên ngoài, hết thảy đều rất tốt rất thuận lợi. Cho nên, vấn đề đều ra trên người Lâm Thần, Khương Triết nghĩ như vậy, trong lòng cũng như cũ ôm lấy một tia huyền tưởng: “Ngài biết bọn cướp đem bọn nhỏ đưa đến cái nào sao, ngài mang ta đi thử một chút đi, ta thật có thể thuyết phục hẳn!”

Hoàng Trạch chỉ là lạnh lùng nhìn xem hẳn, không tiếp tục nói bất luận cái gì nói.

... --

Hoàng Trạch không cần hỏi, hẳn đến cùng là ai, hoặc là các người đến cùng tiến hành giao dịch gì, hẳn chỉ cần cam đoan sự kiện giải quyết thích đáng là được, tại kia cái gọi là thích đáng bên trong, cũng không bao quát bọn cướp sinh mệnh an toàn.

Nhưng Lâm Thần nhất định phải đi tìm kết quả kia, bởi vì hẳn cùng vị thiếu niên kia, làm ước định.

“Có cái gì trước mặt người khác không thể nói lời nói, hiện tại có thể nói.” Xuống lầu về sau, Hình Tông Liên cũng không có lập tức đi lấy xe, hẳn lâu bên ngoài Hương Chương thụ hạ đứng vững, dựa vào cây, chuẩn bị hút thuốc.

“Có người hay không nói cho người, quá thông minh không phải chuyện tốt.”

Nghe được Lâm Thần, Hình Tông Liên nở nụ cười, khước mắt đuôi lông mày có chút tùy tiện cùng tiêu sái ý vị: “Vừa rồi trần đồng truy vấn người, hẳn có thể hay không tổn thương những hài tử kia, người không có trả lời, nhưng vấn đề này với ta mà nói cũng có chút quan trọng, cho nên ta hi vọng có thể nghe được đáp án của người.” Lâm Thần thanh âm không lớn, lại phi thường vững tin: “Sẽ không.”

“Nói thế nào?”

“Người nghe qua hội chứng Stockholm sao?”

“Con tin đối với bọn cướp sinh ra tình cảm thậm chí là ỷ lại nào đó loại tâm lý hiệu ứng?” Hình Tòng Liên tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, “Cái kia nói đối lão tài xế, Stockholm rồi?”

“Ta vừa rồi khiến Hoàng Trạch làm cái nhỏ trắc nghiệm, Hoàng Trạch cố ý đối lái xe nói, đặc công đã tìm được bọn cướp, sẽ rất nhanh đánh chết bọn cướp, giải cứu con tin, khi đó, lái xe hết hoảng, hẳn thỉnh cầu Hoàng Trạch, không nên thương tổn bọn cướp, đây không phải Stockholm lại là cái gì?”

“Ranh con cũng lợi hại đến mức quá mức điểm, gần như vậy thời gian bên trong, có thể khiến người ta chất hoàn toàn tín nhiệm hẳn phục tùng hẳn?”

“Đây chính là hẳn quá thông minh nguyên nhân.” Lâm Thần cơ hồ hơi xúc động, “Trên thực tế, nếu như không phải lái xe nói dối, ta có lẽ còn đoán không được, lúc trước hẳn một lần lại một lần cướp bóc xe buýt, yêu cầu bánh kẹo, đến tột cùng vì cái gì thập thật không?” Hình Tòng Liên không có nói tiếp, chỉ là ánh mắt sáng rực mà nhìn xem hẳn.

“Thật ra, hẳn tại làm thường mô hình.”

“Thường mô hình?”

“Thường mô hình là tâm lý đo đạc bên trong một cái khái niệm, người có thể đem nó hiểu thành là loại bình quân tiêu chuẩn, tức đại đa số người đối mặt cái nào đó khảo thí lúc phổ biến sẽ phản ứng là như thế nào...”

Hình Tòng Liên không có nhẹ chau lại: “Hẳn sờ dĩ không ngừng bắt cóc xe khách, là bởi vì hẳn cần ước định, đại đa số người đối mặt một kiếp cầm người lúc lại có phản ứng gì? Cho nên, hẳn đem cướp bóc trở thành tâm lý khảo thí?”

“Tiến hành khảo thí, nhưng ước định, khảo nghiệm lại, đây là phi thường trọng yếu. Tại cái này tuần hoàn qua lại quá trình bên trong, hẳn muốn làm đến khiến bắt cóc người không chỉ có không hận hẳn, càng phải tín nhiệm hẳn, trợ giúp hẳn...”

“Có chút điên...” Hình Tòng Liên mở ra hộp thuốc lá, phát hiện thuốc lá đã hút xong, thế là hẳn lại đem hộp nhét về túi áo: “Ta thừa nhận, hẳn xác thực rất hấp dẫn người ta, hẳn hài hước khôi hài, hành vi cử

chỉ đoan trang tốt đẹp, mà lại phần lớn người đều không cho rằng một cái cướp bóc bánh kẹo thiếu niên sẽ mang đến chân chính tổn thương, ngược lại sẽ cảm thấy hẳn rất thú vị, rất đáng yêu... Nhưng chỉ là như thế này, lái xe liền có thể cam nguyện vì hẳn nói dối, bọn nhỏ liền cam nguyện đi theo hẳn chạy?”

“Phải hoàn thành cái này hành động, nhân cách mị lực cùng vũ lực đương nhiên đều không thể thiếu, nhưng trọng yếu nhất chính là, thuyết phục các con tin lý do.” Lâm Thần cúi đầu xuống, rẽ cây hạ bùn đất, có chút hơi ướt át, “Ta phỏng đoán, hẳn muốn kết quả, cũng chính là hẳn thuyết phục tất cả con tin lý do, mà lý do này, nhất định phi thường nặng nề, nặng nề đến tất cả mọi người, đều nguyện ý phục vụ cho hẳn.”

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, càng nghĩ lại chuyện này, lại càng thấy phải trong đó sương mù dày đặc, vừa ướt lại lạnh.

“Chuyện này tuyệt đối không thể để cho Hoàng Trạch biết.” Hình Tông Liên quả quyết thanh âm, cắt ngang Lâm Thần suy tư.

Gió thổi lên rậm rạp nhấn thơm lá, Lâm Thần ngẩng đầu, phi thường không thể tưởng tượng nổi.

“Hiện tại, thiếu niên kia, chúng ta, cùng Hoàng Trạch ở giữa, đang đứng ở vị diệm cân bằng.” Hình Tông Liên mở ra chân dài, vừa đi vừa nói, “Thiếu niên biết chúng ta đang tìm đáp án, Hoàng Trạch biết hẳn chính chế ước lấy tội phạm, mà chúng ta cũng biết, hai người bọn họ phương ở giữa, không người nào dám hành động thiếu suy nghĩ, đây là tốt nhất cân bằng, nhưng mà lưu cho chúng ta tìm kiếm đáp án thời gian, sẽ phi thường ngắn ngủi.”

Dạng này tổng kết, rất ngay thẳng rất rõ ràng, thẳng qua thiên ngôn vạn ngữ.

Lâm Thần nhìn qua hỗn huyết thanh niên cao bóng lừng, rất giật mình, cũng rất muốn hỏi một chút, Hình Tông Liên, những này chế ước cùng cân nhắc chi thuật, người đến tột cùng từ nơi nào học được?

Quyển 2: Song trình - Chương 35: Suy đoán

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 35: Suy đoán

Tác giả: Trường Nhị

Thế giới này rất lớn, nơi này cố sự cũng rất nhiều, người cần tại ngàn vạn cố sự bên trong, tìm kiếm một đáp án, bản này liền so mò kim đáy biển càng khó khăn chút.

Lâm Thần cùng sau lưng Hình Tông Liên, nguyên nghĩ đối phương nói đến như thế có lý, lại đi lại vội vàng, đại khái là phải gấp lấy đi tìm đáp án, không nghĩ tới, Hình Tông Liên lại mang theo hắn vòng qua bãi đỗ xe, trực tiếp đi hướng trung tâm quản lý nhà ăn.

Thời gian qua giờ cơm, nhà ăn mua cơm cửa sổ sớm đã quan bế, cổng nhỏ trong siêu thị, mèo cùng trông tiệm già đi cùng một chỗ ngủ gà ngủ gật, ngay cả đèn đều không có mở.

Hình Tông Liên tiến nhỏ trong siêu thị dạo qua một vòng, lúc đi ra, trên tay nhiều hai bát vừa tăng thêm nước nóng mì tôm, lại là thịt kho tàu thịt bò khẩu vị.

Lâm Thần muốn đi qua hỗ trợ, Hình Tông Liên lại lấy cùi chỏ gõ gõ túi.

Lâm Thần thế là hiểu ý, đem bàn tay tiến hỗn huyết thanh niên áo khoác dài trong túi, không có gì bất ngờ xảy ra, mò tới một hộp chưa hủy đi phong thuốc lá.

Người tại bực bội lúc, ước chừng nghiện thuốc xác thực sẽ biến lớn rất nhiều. Hắn thế là kiên nhẫn mở ra nhựa plastic đóng gói, rút ra một cây, nhét vào Hình Tông Liên miệng bên trong, Hình Tông Liên lại chuyển nửa vòng, khiến hắn tại mặt khác trong túi, cầm cái bật lửa sau đó có chút cúi đầu, thuốc lá tiến đến bên tay hắn.

Xoạt xoạt một tiếng, ngọn lửa nhóm lửa thuốc lá, mờ tối không gian bên trong, hỗn huyết thanh niên đôi mắt buông xuống, lộ ra lông mi có chút dài, mà bị thon dài lông mi bao trùm lấy đôi mắt, màu xanh biếc dạt dào, trong suốt như nước, đây vốn là lại phổ thông có điều

một động tác, Lâm Thần cảm thấy nhịp tim đột nhiên tăng nhanh một chút.

Hắn thu tay lại, rất tự nhiên, đem cái bật lửa thả lại túi của hắn. Hình Tòng Liên hít một hơi thật dài thuốc lá, bỗng nhiên liền thỏa mãn. Hắn không nói gì, rất chân thành đang hút thuốc lá, sau đó mang theo Lâm Thần, trở lại bên cạnh xe.

Hắn đem hai bát mì tôm buông xuống, vỗ vỗ động cơ đóng, vỗ vỗ, hỏi: “Minh bên trên phải đi à.”

Hình Tòng Liên mở chính là xe việt dã, cái bệ rất cao, Lâm Thần có chút im lặng, nghĩ thầm ta không thể đi lên, người chẳng lẽ còn có thể ôm ta đi lên không thành, hắn nghĩ như vậy, một tay chống đỡ cái nắp, chân đạp tại thanh bảo hiểm bên trên, ngồi động cơ đóng. Chờ hắn ngồi vững vàng mới phát hiện, Hình Tòng Liên tại sao muốn chọn nơi này.

Xe Jeep chỗ ngừng chi ra, chính đối đầy trời cỏ lau, nơi xa có cỏ trắng lướt qua chân trời, buổi chiều ánh nắng ấm áp, thanh phong quét vào mặt, rất thích hợp rất thoải mái dễ chịu cũng rất hài lòng. Hắn cầm lấy bên cạnh mì tôm, xê dịch vị trí, khiến Hình Tòng Liên cũng nhảy ngồi lên tới.

Mì tôm hay là nóng, xốc lên bát đóng lúc, nhiệt khí đập vào mặt, Hình Tòng Liên rất tri kỷ đưa tới cái nĩa, hai người liền ai cũng không nói gì, bắt đầu yên lặng ăn đến chậm cơm trưa.

Chờ thật ăn được hai cái đồ vật, Lâm Thần mới phát hiện, mình thực sự đã đói quá mức, tươi cay nước canh cùng mềm dẻo mì sợi tiến vào ruột dạ dày, khẩn trương cùng cảm giác mệt mỏi, rốt cục bị vuốt lên một chút.

“Nhận biết lâu như vậy, còn không biết người là nơi nào người?”

Hình Tòng Liên ăn hai cái, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Gió rất mềm, cỏ lau rất thanh, câu nói này, cũng giống là lại bình thường có điều nói chuyện phiếm.

“Nhà ta tại gặp xuân.”

Lâm Thần đáp xong câu này, chợt nhớ tới, đối phương thật ra lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại, chờ mấy phút, liền có thể biết hắn toàn bộ tin tức, như vậy, cái này nhìn như lơ đãng câu hỏi, nhưng thật ra là muốn nói cho hắn, hắn cũng không có thông qua những cái kia thủ đoạn điều tra, tìm kiếm qua hắn quá khứ.

Quả nhiên, nói xong câu đó về sau, Hình Tòng Liên liền rất an tĩnh tiếp tục ăn mặt, không tiếp tục nói bất luận cái gì nói. Lâm Thần cũng lúc này mới chú ý tới, mặc dù chỉ là ăn một bát mì tôm, nhưng Hình Tòng Liên lưng thẳng, hấn bụng đồ ăn tay rất ổn, ăn tàn suất cũng rất ổn, tự có một loại bất động như núi ý vị. Lâm Thần chợt nhớ tới, rất sớm trước đó lão sư nói đùa lúc từng nói, ăn cơm cùng làm yêu, có thể nhất nhìn ra một người tính cách, như vậy Lâm Thần nghĩ, Hình Tòng Liên người này, xác thực rất đáng sợ.

Nhưng mà, Lâm Thần cảm khái chỉ duy trì thời gian rất ngắn, bởi vì Hình Tòng Liên rất nhanh liền ăn hết mì, ngay cả nước mì đều uống sạch bách. Hấn đem mặt bát vừa để xuống, thuận thế té nằm động cơ đắp lên, nhìn qua, giống như thật muốn ngủ.

“Các người nhà tâm lý học có phải hay không nói qua, nếu như muốn không rõ một sự kiện, liền muốn thay đổi đầu óc?”

Lâm Thần liếc hấn một cái, nhẹ gạt đầu: “Bởi vì tư duy hình thái có khi sẽ trở ngại người sinh ra mới ý nghĩ, cho nên...”

Hấn vẫn chưa nói xong, khuỷu tay liền bị giữ chặt, Hình Tòng Liên chẳng biết lúc nào chống lên thân trên, đem hấn trong tay mì tôm bát cầm xuống tới, đặt ở cần gạt nước bên cạnh, sau đó không nói lời gì, lôi kéo hấn cùng một chỗ nằm xuống.

“Kia đến ngủ một giấc đi.” Hình Tòng Liên nói.

Cứ như vậy, Lâm Thần rất không giải thích được, bị ép nằm tại động cơ đắp lên, càng không giải thích được là, bên cạnh hấn còn nằm một cái nam nhân.

Động cơ đóng hay là thật lạnh, thổi tới trong gió, hỗn hợp có quen thuộc bạc hà mùi thuốc lá cùng mì tôm khí tức, rất sạch sẽ cũng thật ấm áp, thậm chí làm cho người an tâm, an tâm đến, có thể cái gì đều không cần muốn.

Lâm Thần cảm thấy có chút buồn ngủ, bên tai, lại đột nhiên nhớ tới quen thuộc trầm thấp tiếng nói.

“Người sẽ không thật phải ngủ lấy đi.”

Nói nhảm...

“Ta vừa bỗng nhiên đang nghĩ, nếu như hấn để chúng ta tìm đáp án, ta có hay không có thể hiểu thành, hấn nhưng thật ra là tại cùng đường mặt lộ về sau, đang tìm kiếm cảnh sát trợ giúp?”

Lâm Thần có chút mở mắt: “Giống như, cũng có thể cho rằng như vậy.”

“Nếu như hấn muốn tìm cầu cảnh sát trợ giúp, như vậy hấn tại báo cảnh lúc, thật ra liền đã đem hấn nghĩ biểu đạt sự tình biểu đạt rõ ràng, ẩn lại nói của người chính là, hấn đã đem tất cả manh mối bày ở trước mặt chúng ta.”

“Đúng, là như thế này.”

“Hấn giao cho chúng ta manh mối, đầu tiên là Hoàn Cảnh cao tốc, bởi vì không hề nghi ngờ, tất cả sự kiện đều là phát sinh ở đầu này đường cao tốc bên trên.”

“Ừm.”

“Người lại phân tích nói, nếu như hấn có thể thuyết phục những người kia, như vậy hấn lý do nhất định nặng nề, như vậy, trên thế giới này có thể làm người cảm thấy nặng nề đồ vật, nhất định liên quan đến sinh tử. Cho nên, tại trên đường lớn phát sinh chấm dứt hồ sinh tử sự tình... .”

“Tai nạn xe cộ?” Lâm Thần trong nháy mắt thanh tỉnh, “Người nói là, hấn muốn cho chúng ta tìm kiếm một lần nào đó tai nạn xe cộ sự kiện chân tướng?”

“Nếu như ta mạch suy nghĩ là chính xác, vậy hấn sở dĩ muốn tìm phóng viên, chính là vì công khai báo thù, hấn muốn để lần kia tai nạn xe cộ kẻ đầu têu hoặc là nói là phía sau màn hắc thủ thân bại danh liệt.”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, cảm thấy cái này mạch suy nghĩ thực sự rất rõ ràng, hấn thế là nói: “Rất có đạo lý, kia lại muốn phiền phức Vương Triều.”

“Đây là vinh hạnh của hấn.” Hình Tông Liên nói, lấy điện thoại cầm tay ra, lần nữa bấm dân kỹ thuật điện thoại.

Wang Zhao rất phiền muộn, thật rất phiền muộn.

“Người tra một chút, cho đến bây giờ trong vòng một năm, Hoàn Cảnh trên đường cao tốc phát sinh bao nhiêu lên tai nạn xe cộ.” Hình Tông Liên thanh âm từ trong điện thoại di động truyền đến, Vương Triều vốn là dùng bả vai cùng lỗ tai kẹp lấy điện thoại, nghe nói như thế, hấn cảm thấy tâm càng thêm mệt mỏi, “Đầu lĩnh, người tạo sao, coi như một ngày 3 lên tai nạn xe cộ, trong một năm đầu này trên đường cao tốc liền muốn phát sinh hơn ngàn lên tai nạn xe cộ nha.”

“Người an tĩnh chút, nghe ta nói.” Hình Tòng Liên ngồi xếp bằng lên, “Đầu tiên, bài trừ trong đó không có bất kỳ người nào viên thương vong sự cố.”

“Ừm...”

“Sau đó, loại bỏ một lần thương vong nhân sĩ danh sách, nhìn xem bên trong là có phải có phong cảnh trường học học sinh hoặc là lão sư.”

“Ài, đầu, điều số liệu cùng loại bỏ cần thời gian, người cần chờ một lát ta hạ.”

“Ta biết, cuối cùng, người còn phải lại loại bỏ một lần tất cả tai nạn xe cộ thương vong nhân sĩ gia thuộc danh sách, nhìn xem gia thuộc bên trong là có phải có 15-18 tuổi tròn thiếu niên, nếu có, xem bọn hấn bên trong, phải chẳng có phong cảnh trường học học sinh.”

“Ồ ồ, ta minh bạch người ý tứ, bắt quá ta tại trên đường cao tốc a, vô tuyến tín hiệu không phải rất tốt, người muốn bao nhiêu chờ một lát.”

Trong loa truyền ra Hình Tòng Liên nhạy cảm phát giác được một chút dị thường: “Người không cùng lão Bành xe của bọn hấn sao?”

“Không có a, Bành lão đại giống như đã nhanh đến bắt cóc con tin hiện trường, vừa Dương quản lý nói dù sao hấn trở về cũng không có việc gì, liền cho mượn chiếc xe đưa ta tới...” Vương Triều thuận miệng hồi báo xong, liền cúp điện thoại.

Hình Tòng Liên đưa điện thoại di động dờ xuống bên tai, lông mày nhẹ chau lại, không nói gì.

“Thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Ta chợt nhớ tới, thật ra bọn cướp còn đưa chúng ta một thì manh mối.”

“Ừm?”

“Một khối xe tải máy tính bảng.”

Thật ra sớm nhất thời điểm, tên thiếu niên kia, liền lấy vô cùng gấp gành thủ đoạn, đem một khối xe tải tẩm phẳng đưa đến cảnh sát trên tay. Nhưng Vương Triều đã cẩn thận điều tra, ngoại trừ GPS ghi chép hạ hành sử lộ tuyến quý dị bên ngoài, cái này xe tải máy tính bảng bên trong, cũng không có bất kỳ cái gì dị thường tin tức.

“Người không phải đã từng nói, khối này tẩm phẳng, trải qua nhân lực không thể hoàn thành phức tạp quý dị lộ tuyến?”

Hình Tòng Liên cùng hấn nhìn nhau, đột nhiên vuốt vuốt trên đầu bản thốn, nháy xuống xe: “Một người lực lượng, đương nhiên không có cách nào hoàn thành chuyện này, thật ra rất đơn giản, hướng dẫn là căn cứ đường cao tốc tính toán lộ tuyến, nhưng hấn lại có thể nháy xuống cao tốc siêu gần đường, sau đó hấn chỉ cần đem cái này tấm phẳng truyền lại cho người nào, sau đó từ người kia truyền lại cho tiếp theo người, mấy lần truyền lại về sau, lộ tuyến đương nhiên sẽ trở nên quý dị khó lường.”

“Có người đang giúp hấn.” Lâm Thần ngồi dậy, nhưng không có động.

Người đến tột cùng muốn làm cái gì, mà người lại đến tột cùng dùng cái gì lý do, thuyết phục những người này, cùng đi trợ giúp người đây?

... --

Hình Tòng Liên lần nữa đem lái xe lên xa lộ, lần này không cần đi đường, hấn thuần túy là lấy đạp thanh tư thái chậm ung dung lái xe. Nên trôi qua thời gian hay là sẽ từng giây từng phút trôi qua, cách ước định chín mươi phút, lại tới gần rất nhiều, tại dòng lũ thời gian trước mặt, lại nhiều cố gắng cùng suy tư, toàn lộ ra hạt cát trong sa mạc.

Gió xuân cùng cỏ xanh mùi hương, làm cho người thể xác tinh thần không đúng lúc trầm tĩnh lại, ngoài cửa sổ là so với người còn cao cỏ lau, tên thiếu niên kia, nói không chừng đang núp ở trong đó nào đó một mảnh trong cỏ, đang cùng bọn nhỏ cùng một chỗ chơi đùa, nhưng mà có lẽ sau một khắc, tay bắn tia đạn liền sẽ đánh xuyên đầu của hấn.

Bởi vì không có đáp án, liền không có đại đoàn viên kết cục.

Đường phía trước mặt bị Thái Dương phơi ra ánh sáng sáng tỏ trạch, giống như 涂 một tầng mỏng sáp, tựa hồ là đã xảy ra chuyện gì cho nên, dòng xe cộ tốc độ dần dần biến chậm, cách đó không xa đuôi xe đều sáng lên đèn đỏ, Hình Tòng Liên thỉnh thoảng phanh lại tránh né đụng lau, lại cuối cùng ngừng hạ.

Ngay tại hấn dừng xe sát na, phía trước dòng xe cộ lại bỗng nhiên bắt đầu chuyển động.

Hấn ngay phía trước ngừng lại một cỗ màu đen dừng khắc, hắc dừng xe khắc vừa muốn cất bước, phía bên phải làn xe xe buýt đột

nhiên gia tắc qua, trong nháy mắt quay qua gần phân nửa đầu xe. Vốn là chờ đến có chút nôn nóng đừng khắc xe lái xe, gặp phải gia tắc, dưới cơn nóng giận đập mạnh chân ga, không muốn nhường cho.

Ai ngờ xe khách lái xe cũng không chịu nhường, phanh một tiếng vang thật lớn, đừng khắc xe cùng xe buýt thật sự đụng vào nhau.

Bởi vì xe hình chên lệch quá lớn, đừng khắc xe đụng bẹp gần nửa cái đầu, kính chắn gió toàn nát, trên xe đồ hành khách đột nhiên bị tai nạn xe cộ, đều bị dọa đến trợn mắt hốc mồm.

Gặp tình hình này, xe khách lái xe lập tức mở cửa xe nhảy xuống xe, một cước đá vào đừng khắc xe đầu xe: “Thảo, người không muốn sống lão tử còn muốn mệnh, lão tử trên xe người cả xe, người muốn tìm cái chết có phải hay không!”

Nóng nảy xe khách lái xe bên cạnh máng lấy còn ngại không đủ, hấn gặp đừng khắc xe lái xe giống như là bị kẹt tại trong phòng điều khiển, liền ra sức đập chân cửa xe, giống như là muốn đem môn này nện vững chắc.

Đúng lúc này, phần nộ xe khách lái xe đột nhiên cảm thấy trong cổ xiết chặt, tức thời bị lật tung lại địa, hấn vừa định bò lên, lại trên lưng tê rần, bị người gắt gao đè xuống đất.

Hình Tòng Liên buông ra đầu gối, ấn ở xe khách lái xe hai tay, lấy ra còng tay đem người còng lại, động tác như nước chảy mây trôi, quả quyết cấp tốc.

Hấn đứng người lên, trở lại đừng khắc bên cạnh xe, trong phòng điều khiển khí nang đều bắn ra, lái xe bị kẹt phải không thể động đậy.

Lâm Thần chính gõ cửa sổ xe, tựa hồ tại hỏi thăm lái xe thân xe thể thụ thương tình huống.

Ngay tại đây là, nghịch hướng làn xe bên trên đột nhiên truyền đến còi cảnh sát vang lên thanh âm, Hình Tòng Liên nhìn lại qua đó, nhìn chằm chằm nơi xa mà đến lấp lóe đèn báo hiệu, nhúu mày

Quyển 2: Song trình - Chương 36: Thời gian

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 36: Thời gian

Tác giả: Trường Nhị

Cảnh sát giao thông tới rất nhanh, là cái chạy xe máy lính cảnh sát.

“Chuyện này là sao nữa?” Hấn ngừng tốt mô-tơ, trông thấy kẹt tại trong phòng điều khiển dừng khắc xe lái xe cùng bị khảo trên mặt đất xe buýt lái xe, vội vàng từ trên xe bước xuống.

Hình Tòng Liên hướng hấn cúi chào, đưa ra giấy chứng nhận.

Nhỏ cảnh sát giao thông cầm qua giấy chứng nhận, nhìn thoáng qua, liên tưởng đến phát sinh con tin bắt cóc cùng □□ vụ án, hấn cấp tốc cúi chào, đưa về giấy chứng nhận: “A a a, Hình đội trưởng a, ngài là muốn đi bên kia hiện trường đi!”

Hình Tòng Liên đối với cái này từ chối cho ý kiến.

Giờ phút này, Lâm Thần bỗng nhiên quay đầu, nói: “Hấn khả năng có xương cốt tổn thương, cũng không nghiêm trọng, nhưng vẫn là cần gọi cấp cứu nhân viên tới.”

“Kia chờ một lát, xe cứu thương hấn là chẳng mấy chốc sẽ tới.” Nhỏ cảnh sát giao thông tiến tới nhìn một chút trong xe tình huống, gặp lái xe ý thức thanh tỉnh, nhìn qua cũng không lo ngại, nhưng hấn cũng không dám vọng động, thế là quẩn xe đi một vòng, hấn nói, đi đến bị Hình Tòng Liên còng lại nóng nảy trung niên lái xe bên cạnh, lặng lẽ hỏi Hình Tòng Liên, “Đây là ngài còng lại?”

Hình Tòng Liên gật đầu: “Khiến hấn tỉnh táo một chút, đợi lát nữa ta cho hấn giải khai.”

“Con mẹ nó, hấn đụng lão tử, cảnh sát các ngươi còn khảo lão tử, lão tử cần khiếu nại!” Lái xe nghe nói như thế, trên mặt đất vắn vẹo nhúc nhích.

“Ai ai, sư phó, ngài nhìn ngài xe này rõ ràng chính là biến đạo nha, biến đạo không cho đi thẳng, xảy ra chuyện chính là ngài toàn trách.”

Gặp nhỏ cảnh sát giao thông bắt đầu giáo dục lên gây chuyện lái xe, Lâm Thần ngắt lời hắn: “Người kêu lên xe cứu thương rồi?” Đang khi nói chuyện, hắn có chút không thể tin, bởi vì mới hắn tận mắt nhìn thấy tên này nhỏ cảnh sát giao thông một đi ngang qua đến, nhưng lại chưa bao giờ nghe hắn đối bộ đàm nói qua bất luận cái gì nói. “Người chờ chút, ta xem một chút.”

Nhỏ cảnh sát giao thông đặng đặng đặng chạy lên gây chuyện xe buýt, từ đồng hồ đo bên cạnh gỡ xuống một khối màu xám bạc máy tính bảng, sau đó lại chạy xuống xe, tại tấm phẳng bên trên ấn mấy lần, rất nhanh, máy tính bảng phía trên rõ ràng cho thấy cỗ xe hành sử ghi chép, cùng gặp va chạm sau một hệ liệt tham số.

Khối này tấm phẳng, Hình Tông Liên thực sự nhìn quen mắt, bởi vì hôm nay sớm đi thời điểm, chính là cái này đồ vật đem bọn hắn đùa bỡn xoay quanh.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên vô cùng có ăn ý liếc nhau, không hẹn mà cùng, đi vào nhỏ cảnh sát giao thông bên người.

“Ồ, đã tự động báo cảnh sát.” Hắn nói, đem màn ảnh biểu hiện ra cho Lâm Thần nhìn, phía trên rõ ràng biểu hiện ra đã tự động kêu gọi cao tốc cảnh sát giao thông đại đội cùng 120 cấp cứu trung tâm. Đúng lúc này, nhỏ cảnh sát giao thông trước ngực đối giảng cũng vang lên: “Tiểu Tào, người bên kia có phải hay không lại xảy ra chuyện rồi?”

“Hai xe chạm vào nhau, không tính nghiêm trọng, nhưng có người thụ thương, xe cấp cứu tới rồi sao?”

“Ta xem một chút...” Bên kia dừng lại một lát, sau đó nói: “Đã xuất phát.”

Tiểu Tào cảnh sát giao thông gật gật đầu,

“Hiệu suất thật cao.” Hình Tông Liên cảm thấy ẩn ẩn bắt lấy cái gì trọng yếu mấu chốt.

“Đúng a, chúng ta thay mới hệ thống nha, hiện tại 7 tòa trở lên vận chuyển hành khách cỗ xe, vật nguy hiểm vận chuyển hàng hóa xe a, dù sao dễ dàng ra an toàn sự cố cỗ xe, đều phối mới nhất định vị cùng kêu cứu hệ thống, trung tâm chỉ huy sẽ thông qua hệ thống ước định tổng hợp điều phối cảnh lực cùng cứu hộ tài nguyên.”

“Người nói cái hệ thống này, chính là căn cứ vào... mem S tốc độ thuốc cái gì?”

“Căn cứ vào mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, có điều đây chỉ là xe tải đầu cuối danh tự, tên đầy đủ là ‘Đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống’.” Cảnh sát giao thông tiểu ca ngữ tốc rất nhanh, “Bộ này hệ thống rất tốt, nhất là tại cao tốc loại địa phương này, lộ diện trống trải, có chút lái xe thụ thương mất đi ý thức, không có cách nào báo cảnh, cỗ xe đều có thể tự động báo cảnh, nước ngoài đều tại dùng a.”

“Nói cách khác, cỗ xe thụ va chạm về sau, chứa loại này kêu cứu hệ thống xe, sẽ tự động ước định cỗ xe bị hao tổn trình độ, cũng tổng hợp phân tích xe hình đường xá chờ một hệ liệt nhân tố, phát ra tín hiệu cầu viện, trung tâm chỉ huy hệ thống tiếp vào báo cảnh, sẽ coi đây là căn cứ phái cảnh sát cùng trước xe cứu thương hướng hiện trường. Sự cố càng nghiêm trọng hơn, hệ thống bình xét cấp bậc liền cao, càng nhiều cảnh lực các loại cứu hộ tài nguyên, sẽ bị cấp tốc phân phối đến nghiêm trọng như vậy sự cố bên trong?” Hình Tông Liên khóa lông mày trầm tư, ngữ khí ngưng trọng, “Như vậy, tương phản chứ?”

“Cái gì tương phản?” Nhỏ cảnh sát giao thông không phải rất rõ ràng Hình Tông Liên ý tứ.

Hình Tông Liên đột nhiên quay người, cảm kích tựa như vỗ vỗ nhỏ đồng chí vai: “Đối với cái hệ thống này, ngươi còn biết cái gì?”

“Sao... Thế nào?” Nhỏ cảnh sát giao thông nhìn qua Hình Tông Liên trang nghiêm khuôn mặt, bỗng nhiên khiếp đảm.

“Trả lời vấn đề của ta.”

“Bộ này hệ thống, tựa như là từ đồ an vận chuyển hành khách công ty dẫn vào, năm trước tránh ra bắt đầu dùng thử, hiệu quả không tệ, liền chậm rãi hướng toàn tỉnh thậm chí cả nước mở rộng, dù sao tất cả xe hàng, xe khách nhất là vật nguy hiểm cỗ xe loại hình dễ dàng xuất hiện trọng đại an toàn sự cố cỗ xe, đều phải lắp đặt.”

“Đồ an công ty, bộ này hệ thống là từ đồ an vận chuyển hành khách công ty dẫn vào, vì cái gì?” Giống như là có một sợi tơ tuyến, đem mọi chuyện cần thiết đều xâu chuỗi.

“Cái này có cái gì vì cái gì, hệ thống là đồ an công ty dẫn vào, đồ an công ty cùng cục Giao Thông ký kết hiệp nghị, phụ trách hệ thống lắp đặt mở rộng cùng giữ gìn...”

Hình Tòng Liên không tiếp tục nói tiếp, hắt dắt lấy Lâm Thần đi đến ven đường.

“Thế nào?”

“Còn nhớ rõ phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt bị bắt cóc về sau, chúng ta đại khái là mấy điểm đạt được tin tức sao?”

“Đại khái mười hai giờ mười lăm?”

“Đúng.” Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp lại trịnh trọng, “Nhưng xe buýt bị bắt cóc thời gian, hẳn là tại 8:30-9:00 trong khoảng thời gian này khu vực bên trong...”

“Ở giữa kém ba giờ.” Lâm Thần rất nhanh ý thức được trong đó mấu chốt, “Chúng ta phản ứng quá chậm.”

Một lần cỡ nhỏ xung đột nhau sự cố, cảnh sát giao thông có thể tại mấy phút bên trong đuổi tới hiện trường, nhưng cả xe nhi đồng bị xem như con tin bắt cóc, xử lí cho nên phát sinh đến cảnh sát tiếp cảnh, lại bỏ ra ròng rã hơn ba giờ, cái này căn bản là kiện nghe rợn cả người sự tình!

“Đứa bé kia, muốn cho chúng ta tìm tai nạn xe cộ sự cố đáp án, phải cùng hẳn chỗ thao tác bắt cóc án phi thường cùng loại?”

“Bởi vì cứu viện tốc độ phản ứng trễ mà tạo thành có hậu quả nghiêm trọng tai nạn xe cộ.”

“Cho nên, hẳn nhằm vào mục tiêu, trên thực tế đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống?” Lâm Thần đứng tại hàng rào bên cạnh, thậm chí cảm thấy phải gió xuân đều trở nên lạnh.

“Có lẽ, là một cái nào đó, có thể trực tiếp tiếp xúc đến hệ thống người.”

Hình Tòng Liên lần nữa bấm Vương Triều điện thoại: “Người xuống xe sao, Dương Điển Phong còn tại bên cạnh người sao?”

“Hoàng Trạch qua sông đoạn cầu, nói không cần ta, để cho ta trực tiếp tại trong bụi lau sậy nằm sấp, thế nào đầu?”

“Người cách Dương Điển Phong xa một chút, ta có mấy cái vấn đề hỏi người.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tất tất tác tác thanh âm, một lát sau, Vương Triều nói: “Được rồi, ta lặng lẽ đi, đặc biệt bất động thanh sắc!”

“Ta kêu người so với vụ án, có kết quả sao?”

“Vừa so với xong a, người không biết công việc của ta điều kiện có bao nhiêu gian khổ... Ta tra xét xuống, phong cảnh trường học chỉ có hai tên học sinh tại Hoàn Cảnh trên đường cao tốc bởi vì tai nạn xe cộ thụ thương, nhưng mà thương thế không nghiêm trọng lắm.”

“Có học sinh thân thuộc, bởi vì tai nạn xe cộ bỏ mình sao?”

“Giảng thật lão đại, người là cho rằng, cướp xe án là phong cảnh trường học ranh con làm?”

“Giống hần cái kia niên kỷ hài tử, đương nhiên vẫn là học sinh, từ mình trường học ra tay đương nhiên thuận tiện nhất, cũng có thể nhất tìm tới nguyện ý trợ giúp hần người.” Hình Tông Liên trả lời.

“Ồ, ta hiểu được.” Vương Triều nói, lại mở ra một cái khác văn kiện: “Như vậy, phong cảnh trường học có 3 danh học sinh trực hệ bởi vì tai nạn giao thông bỏ mình.”

Hình Tông Liên nhớ tới nhỏ cảnh sát giao thông, nếu như hệ thống còn tại mở rộng quá trình bên trong, như vậy cũng không phải là tất cả cỗ xe bị cưỡng chế lắp đặt: “Người có thể tra được, cái này ba khởi sự cho nên bên trong, phải chăng có lắp đặt qua mem S tự chủ kêu cứu hệ thống gây chuyện cỗ xe, trọng điểm hần là tại vận chuyển hành khách cùng vận chuyển hàng hóa cỗ xe bên trên.”

“Ài tốt.” Vương Triều trầm thấp lên tiếng, thanh âm hần có chút do dự, “Có chút không đúng lắm a, lão đại?”

“Có đầu mối?”

“Năm 2014 ngày 11 tháng 5 sáng sớm, hồng a bảng số cỡ trung Kim Long xe khách, lành nghề đến Vĩnh Xuyên sông đoạn đường lúc, bởi vì cỗ xe phanh lại hệ thống xảy ra vấn đề cùng lái xe điều khiển sai lầm, khiến cả xe lật nhập Vĩnh Xuyên bên trong, trên xe hai mươi ba tên hành khách, không một may mắn thoát khỏi...” Vương Triều hít sâu một cái khí lạnh, hần niệm rất chậm, nhìn thấy tiếp xuống câu chữ, hần chỉ cảm thấy rằng gò má đều lạnh: ” tại lần này sự cố bên trong, năm gần 40 tuổi tập độc nhân viên cảnh sát sách ghi chép về địa phương mình, bởi vì công hi sinh...”

Cần tại ngàn vạn cố sự bên trong, tìm kiếm một đáp án, đương nhiên tựa như mò kim đáy biển, nhưng mà cần tại ba lên trong tai nạn xe, tìm tới đặc biệt nhất kia cùng một chỗ, lại đơn giản có chút quá phận. Hình Tông Liên đã từng nghĩ tới, tình tiết vụ án có lẽ sẽ rất nặng nề, Lâm Thần xác thực cho hần đánh qua dạng này dự phòng châm,

nhưng hẳn không có nghĩ qua, chuyện này, có lẽ cùng hẳn hi sinh chiến hữu có quan hệ, cũng phải cách hồi lâu, hẳn mới rốt cục mở miệng: “Đem vụ án tường tình phát ta.” Mà hẳn nói xong câu đó, mới phát hiện, mình thậm chí ôm một tia vi diệu may mắn tâm lý, hẳn nghĩ, cũng có khả năng, cái này lên tai nạn xe cộ cùng “Bánh kẹo đạo tặc” cũng không quan hệ, mà cái kia cướp xe thiếu niên, cũng không phải là một vị tập độc cảnh sát nhân dân hài tử.

Buru kiện nhanh chóng truyền đến, ngón tay của hẳn tại điện thoại trên màn hình cấp tốc xẹt qua, về sau cứng đờ dừng lại.

Hình Tòng Liên tròng mắt màu xanh lục bên trong toát ra chấn kinh tại đau buồn, khiến Lâm Thần trong lòng có dự cảm vô cùng không tốt, hẳn đem ánh mắt dời đi màn hình điện thoại di động, hỗn huyết thanh niên khớp xương thon dài cân xứng lại xưa nay trầm ổn tay, lại có rất nhỏ run rẩy.

Thuận Hình Tòng Liên đầu ngón tay, ánh mắt của hẳn rơi vào trong màn hình, một hàng chữ nhỏ trên giấy.

【 trong đó hai tên hành khách bởi vì hạng nặng sọ não tổn thương tử vong, một bởi vì phổi đâm xuyên tử vong, còn thừa hai mươi tên hành khách ngâm nước bỏ mình, danh sách như sau... 】

Ánh nắng biến mất, gió xuân biến lạnh.

“Đây chính là hẳn cần nói cố sự.” Lâm Thần ngẩng đầu, chậm rãi nói.

... --

Hình Tòng Liên lấy không muốn mạng tốc độ lái xe phi nhanh, ánh nắng đuổi theo thân xe, lại nhanh chóng bị bỏ lại.

Cố sự này rất đơn giản, hành khách ngâm nước bỏ mình, ý vị bọn hẳn ngã xuống vách núi, rơi vào trong nước lúc, cũng còn còn sống, bọn hẳn có lẽ thụ thương có lẽ kêu rên, nhưng bọn hẳn đều còn sống, xe sẽ không cấp tốc chìm vào trong nước, bọn hẳn ở trong nước chờ đợi, mong mỏi, có lẽ có năm phút có lẽ mười phút có lẽ có thời gian dài hơn, cho đến băng lãnh nước sông, đem bọn hẳn hoàn toàn bao phủ.

Hình Tòng Liên lái xe rất chân thành rất chuyên chú, nhưng hẳn thần sắc quá mức trang nghiêm, còn không có xử lý xong sự cố liền bị cướp đoạt lên xe nhỏ cảnh sát giao thông thậm chí không dám miệng lớn hô hấp.

“Không cần lo lắng, chúng ta chỉ là có chút sự tình muốn hỏi người.”
Phát giác nhỏ cảnh sát giao thông sợ hãi cảm xúc, Lâm Thần thấp giọng trấn an nói.

“Ta, ta khả năng giúp đỡ gấp cái gì?”

“Người tại trên đường cao tốc phiên trực bao lâu?”

“Hai năm a.”

“Tại hai năm phiên trực quá trình bên trong, có hay không một chút tai nạn xe cộ, kêu người cảm thấy rất kỳ quái...”

“Cái gì gọi là kỳ quái a?”

“Tỉ như nói, bởi vì không kịp cứu viện lúc, dẫn đến tai nạn xe cộ thương vong thảm trọng.”

“Lời này của người có ý tứ gì, cái gì gọi là không kịp cứu viện lúc!”

Nghe nói như thế, nhỏ cảnh sát giao thông có chút tức giận, “Tai nạn xe cộ phát sinh đoạn đường cũng không phải chúng ta có thể khống chế, lại thêm kẹt xe chờ nhân tố, coi như chúng ta nghĩ trước tiên đuổi tới hiện trường, ta cũng phải có máy bay có thể bay qua đó a!”

“Chính là người biết không, đường cái phân cấp dự cảnh hệ thống, bản thân liền có lỗ thủng.”

“Có cái gì lỗ thủng?”

“Phân cấp báo cảnh là căn cứ vào cỡ xe va chạm tham số, không phải sao? Theo tai nạn xe cộ nghiêm trọng trình độ phân cấp dự cảnh, nếu như cỡ xe làm tổn thương nghiêm trọng, trung tâm chỉ huy sẽ tiếp vào tối cao cấp bậc báo cảnh, nhưng nếu như, xe không có gặp hư hao, lại phát sinh càng nguy cơ sự kiện đấy.. Tỉ như, cả chiếc xe khách lật nhập trong nước...”

“Người nói là lệ riêng, lại nói xe khách rớt xuống trong nước, làm sao có thể một chút xíu đều không có hư hao, chúng ta có thể sẽ tiếp vào báo cảnh, người người... Không thể bởi vậy phủ nhận đường cái phân cấp dự cảnh hệ thống tác dụng!” Cảnh sát giao thông tiểu ca nghe được thẳng lắc đầu.

“Chưa từng xảy ra?” Hình Tông Liên mạnh mẽ ẩn còi, “5.11 đặc biệt lớn tai nạn xe cộ, cả xe lật nhập Vĩnh Xuyên trong nước, chưa từng xảy ra?” Hắn nhìn xem kính chiếu hậu, ánh mắt rất lạnh.

Cảnh sát giao thông tiểu ca lông mày nhẹ chau lại, tựa hồ không biết Hình Tông Liên vì cái gì đột nhiên nhắc đến lần kia tai nạn xe cộ: “Ta nhớ được a... 5.11 tai nạn xe cộ, là do ở lái xe thao tác sai lầm tạo

thành a, mà lái xe tại xe khách lật nhập trong nước trước đó, liền đã ấn xuống cái nút báo động, chữa bệnh đội ngay đầu tiên chạy tới hiện trường.”

Nghe nói như thế, Hình Tòng Liên bất khả tư nghị nhìn về phía nhỏ cảnh sát giao thông, “Nếu như cứu viện kịp thời, vậy tại sao sẽ có hai mươi tên hành khách ngâm nước bỏ mình?”

“Vĩnh Xuyên sông sâu a, mà lại nước sông vừa vội, ngày đó thời gian lại trễ, cứu viện độ khó càng lớn, đội ngũ cứu viện chạy đến thời điểm, rất nhiều hành khách cũng không được.”

“Có người không cảm thấy, cái này lên tai nạn xe cộ quá đặc thù rồi sao?”

“Vụ án này đi, thương vong hoàn toàn chính xác quá thảm trọng chút, nhưng mà nếu như người nhất định phải nói chúng ta xuất cảnh cùng nhân viên y tế không kịp cứu viện lúc, người có thể tra hệ thống số liệu a, nhìn xem lái xe báo cảnh thời gian cùng chúng ta đến hiện trường thời gian, đến cùng có vấn đề hay không a.”

Nhỏ cảnh sát giao thông, cũng không có khiến Lâm Thần nhẹ nhõm. Đúng vậy a, chỉ là bởi vì phụ thân không có đạt được kịp thời cứu viện, liền muốn cầm súng cướp bóc, bắt cóc nhi đồng, cái này lộ ra quá quá khích, thật không có có đạo lý, không có đạo lý sự tình, là không cách nào thuyết phục lái xe lừa gạt cảnh sát, càng không có biện pháp thuyết phục những cái kia có lẽ trong bóng tối trợ giúp hẩn người nhóm.

Nhưng nếu như không phải như vậy này như vậy sự kiện phía sau chân tướng, lại đến tột cùng sẽ có bao nhiêu đáng sợ chứ?

Hẩn không chần chờ chút nào, lần nữa thỉnh cầu dân kỹ thuật trợ giúp.

Vương Triều ghé vào cò lau từ giữa, toàn thân đều nửa làm không ẩm ướt, nghe được trong điện thoại truyền ra Lâm Thần thanh âm, hẩn bỗng nhiên liền có tinh thần: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ta có gì có thể vì ngài cống hiến sức lực sao?”

“Ta cùng Hình Tòng Liên hoài nghi, đừng cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống tồn tại lỗ thủng, người có thể tra được, 5.11 đặc biệt lớn tai nạn xe cộ lúc, xe tải hệ thống phát ra tín hiệu cầu viện thời gian, cùng cảnh sát giao thông cứu viện bộ môn đến tai nạn xe cộ hiện trường thời gian cụ thể sao?”

“O, đằng sau cái kia tốt tra, cảnh sát giao thông xuất cảnh trong hồ sơ liền có, ta nhìn xem...” Vương Triều đem máy tính đặt trên chân, ngồi trên mặt đất, “5.11 cùng ngày, cảnh sát giao thông đạt hiện trường thời gian, là 21:20 phân.”

“Dự cảnh hệ thống bên trong nhận được cỗ xe tự động báo cảnh thời gian chứ?”

“Cái này a... Số liệu này phải vào giao thông thính hậu trường nhìn, có chút ít phiền phức.”

“Đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Bởi vì ta, lại muốn làm... Phạm pháp loạn kỷ cương sự tình...”

Wương Triều nói, biên độ nhỏ ngẩng đầu, nhìn cách đó không xa Hoàng Trạch ngạo nghễ đứng thẳng thân ảnh, “Người cùng lão đại lúc nào đến?” Hấn vừa nói, vừa tại cẩn thận từng li từng tí xâm lấn lấy giao thông thính hệ thống.

“Tình huống hiện trường như thế nào?”

“Á đừ, hoàng đôn đốc người còn không biết sao, có thể cường công hấn tuyệt không đàm phán a, đặc công đội tay bắn tia đều đã vào chỗ, thật là đáng sợ, chân nhân c S a, ta lần thứ nhất gặp.” Vương Triều nói xong, gõ nhẹ xuống nút Enter, “Bingo, 21: 12 phân.”

“Nói cách khác, cảnh sát giao thông bộ môn, chỉ dùng 8 phút liền đuổi tới hiện trường?”

“Đúng đấy, không có vấn đề a.”

Lâm Thần đưa điện thoại di động dán tại bên tai, lại nhất thời không biết nên nói cái gì.

“Không, trong này, nhất định có vấn đề.” Ngay tại lái xe nhấn xuống loa, tránh ra phía trước cỗ xe.

“Ài, ta liền nói các người suy nghĩ nhiều nha, cái gì không kịp cứu viện lúc, trên đường cao tốc lại thế nào muộn, đều xe tới xe đi, coi như xe tự thân không có báo cảnh, đi ngang qua lái xe trông thấy, cũng sẽ báo cảnh a.”

Nghe được câu này, Lâm Thần bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, phía trước đang lái xe đội trưởng cảnh sát hình sự vọt lên trước mở miệng: “Người nói không sai, cho nên, nếu như đây không chỉ là cùng một chỗ, chuyện ngoài ý muốn chứ?”

“Vương Triều, 5.11 tai nạn xe cộ ban đêm hôm ấy, cảnh sát trong hệ thống, có thu được nhân công báo cảnh sao, ta nói là trừ xe tải hệ

thống tự động báo cảnh bên ngoài.” Lâm Thần xông điện thoại đầu kia hỏi.

“Cái này a...” Vương Triều lần nữa thẩm tra ghi chép, hận không thể lại tám cánh tay, “Giống như không có ài.”

“Nói cách khác, ngay lúc đó lộ diện rất đen, cũng phi thường trống trải, cũng không có người chính mắt trông thấy đến, tai nạn xe cộ đến tột cùng là như thế nào phát sinh.” Hình Tông Liên dừng một chút, hỏi ngược lại: “Vì sao lại khéo như vậy?”

“Vương Triều, nếu có người sửa chữa qua đi đài ghi chép, người có thể tra được sao?” Lâm Thần cuối cùng hỏi

Quyển 2: Song trình - Chương 37: Mỹ lệ

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 2: Song trình – Chương 37: Mỹ lệ

Tác giả: Trường Nhị

Cách 5.11 tai nạn xe cộ, đã qua một năm, thời gian một năm không lâu lắm, nhưng đủ để san bằng rất nhiều vết tích.

Nếu như thời gian cho phép, bọn hắc hiện tại nên làm, chính là quay đầu lại, lần nữa điều tra trận tai nạn xe cộ, vô luận là loại bỏ quá khứ cỗ xe cũng tốt, xem báo cáo điều tra cũng được, thậm chí có thể từng cái thẩm tra đối chiếu hiện trường nhân viên cứu viện khẩu cung, chính là, thời gian lại có thể nào cho phép chứ?

Phía trước bóng người đông đảo, lờ mờ có thể thấy được, võ trang đầy đủ đặc biệt cảnh sát hình sự ngay tại khai thông giao thông.

Hoàng Trạch dạng này người, tại bất minh tình huống lúc, có lẽ sẽ còn cho phép cùng bọn cướp đàm phán, nhưng nếu thật bị hắc nắm giữ thế cục, như vậy hắc nhất định sẽ quán triệt bàn tay sắt thủ đoạn, không nói phán, không đồng ý, không thỏa hiệp.

Dạng này nguyên tắc, rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý. Vô luận người căn cứ vào loại nào tổ cầu, bắt cóc con tin, bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy, người nhất định phải rõ ràng, làm người đem hòng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này, cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tông Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vi diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hắc nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe, đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tông Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hắc trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hắn khẽ vuốt qua màn hình. Một lát sau, Hình Tòng Liên đi tới, gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lúcpphút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

... --

Rộng lớn cỏ lau địa, là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuệ lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa đại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường, lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều họng súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, hắn một cái tay thỉnh thoảng nâng Lâm Thần, một cái tay khác đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này, cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

“Hình đội trưởng a, vì cái gì các người nhất định phải cảm thấy lần này tai nạn xe cộ có vấn đề chứ? Người bây giờ nhìn cái này báo cáo, là trải qua tầng tầng thẩm duyệt, mới có thể phê chuẩn ban bố.”

Nhỏ cảnh sát giao thông đập đầy chân bùn, đi theo phía sau hai người. Ngụ ý là, nhiều như vậy tai nạn giao thông phương diện chuyên gia nhìn qua, đều cho rằng cái này lên tai nạn xe cộ đơn thuần ngoài ý muốn, người chẳng lẽ so với bọn hắn còn muốn chuyên nghiệp?

Lâm Thần vượt qua một mảnh vũng nước, buông ra Hình Tòng Liên tay, đứng tại chỗ, trả lời vấn đề này: “Bởi vì, tại mảnh này bụi cỏ lau chỗ sâu, có đứa bé cầm thương chỉ vào mặt khác một chút hài tử, uy hiếp chúng ta, nhất định phải tìm ra phụ thân hắn tử vong chân tướng.”

“Đứa nhỏ này có vấn đề đi.” Nhỏ cảnh sát giao thông đẩy ra phiến lòng phiến lá, “Hàng năm cao tốc tại nạn xe cộ chết rất nhiều người,

sinh tử đều là mệnh, làm sao lại hăn như thế cố chấp chứ?”

“Phụ thân của hăn, là một vị tập độc nhân viên cảnh sát.” Hình Tòng Liên quay đầu lại, lạnh lùng nói.

“Hờ?” Nhỏ cảnh sát giao thông đề cao âm lượng, “Các người không phải là hoài nghi, có người muốn giết người cảnh sát kia, thuận tay liền giết trong xe những người khác?”

“Chúng ta đúng là thế này hoài nghi.” Hình Tòng Liên đáp.

“Người kiểu nói này, ta ngược lại thật ra nghe nói qua, có chút tập độc nhân viên cảnh sát bị lộ ra thân phận, sau đó cả nhà đều bị ma túy truy sát...” Nhỏ cảnh sát giao thông rùng mình một cái.

Nghe thấy lời này, Hình Tòng Liên bỗng nhiên quay đầu.

“Chúng ta, đại khái không để ý đến một sự kiện, hăn cần những ký giả kia trình diện, chỉ sợ còn có cái khác càng quan trọng hơn lý do.” Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, mở ra trình duyệt điện thoại cửa sổ, dùng phương thức đơn giản nhất, tại lục soát khung bên trong, đầu nhập “Sách ghi chép về địa phương mình” ba chữ.

Theo nhấp nhô điều chậm rãi thúc đẩy, đáp án xuất hiện.

Kia là một chút cũ tin tức, lục soát ngày biểu hiện, tin tức san phát thời gian, là tại năm 2014 tháng 3 – tháng 4 ở giữa, tất cả tin tức tiêu đề đều đại khái giống nhau...

« Vĩnh Xuyên cảnh sát thành công phá được cùng một chỗ đặc biệt lớn chế ma túy độc án, bằng tần tin tức bài tin tức bài tin tức tập độc thần thám sách ghi chép về địa phương mình »

Hình Tòng Liên chọn lấy trong đó một đầu, điểm đi vào, xuất hiện trước nhất, là một tấm hình, trong tấm ảnh nam nhân trên mặt tiểu dung, thân mang đồng phục cảnh sát, nhìn qua chất phác dễ thân, dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, ngay tại tin tức này san phát sau một tháng, tên này nhân viên cảnh sát, liền mệnh tang tại Vĩnh Xuyên trên sông, mà cùng hăn cùng nhau chìm vong, còn có hai mươi hai điều vô tội sinh mệnh.

Lâm Thần thu hồi ánh mắt, nhìn qua Hình Tòng Liên đao tước bên mặt, chỉ cảm thấy cổ họng hơi buồn phiền nhét, rất khó nói ra nói tới.

“Đây không phải ngoài ý muốn, đây là trả thù.” Hình Tòng Liên đưa di động đưa cho đi theo sau cùng nhỏ cảnh sát giao thông, nói: “Còn có mười lăm phút ở giữa, mời người nhìn kỹ một lần sự cố báo cáo.”

Đường nhỏ nhanh chóng liền đi tới cuối cùng, cuối cùng là một mảnh hồ. ào ào gió xuân phất qua mặt nước, trên nước vọt hoang phù nước, đáy nước cỏ hạnh đập chờn.

Bên hồ có một tròng tường trắng ngói đỏ phòng nhỏ, giống như là trước kia trông giữ hồ nước ngư nhân lưu lại, bởi vì thời gian dài không người ở lại, phòng nhỏ mặc dù nhìn qua vừa bản vừa nát, nhưng chung quanh không có chút nào che chắn, tầm mắt khoáng đạt, bởi vậy, rất khó tại không kinh động vợ tình hướng dưới cường công xuống tới.

Không thể không nói, đưa bé kia lựa chọn ẩn thân địa điểm phi thường thỏa đáng.

Vương Triều nằm rạp trên mặt đất, đắm chìm trong cùng “Đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống” vật lộn bên trong, đột nhiên, hấn cảm thấy bả vai nhất trọng, có người nào ôm bờ vai của hấn an vị xuống dưới, hấn dọa đến kém chút kêu ra tiếng, lại trông thấy Hình Tòng Liên tấm kia nghiêm túc gương mặt.

“Ra sao?” Hình Tòng Liên không cùng hấn hàn huyên, rất trực tiếp nơi đó hỏi.

“Á đừ, đầu, ngài có thể hay không đừng như thế làm ta sợ, ta còn nhỏ a!”

“Trả lời vấn đề của ta.”

Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp trang nghiêm, Vương Triều giật mình kêu lên, Lâm Thần vừa lúc ngồi xuống, hấn vội vàng thọc Lâm Thần, hỏi: “Chúng ta đầu đây là thế nào?”

“Sách ghi chép về địa phương minh nguyên nhân cái chết kỳ quặc, rất có thể là bởi vì ảnh chụp để lộ bí mật, hấn bị buôn lậu thuốc phiện tập đoàn có ý định trả thù.”

“Đệt, nguyên một xe hai mươi ba cái nhân mạng a, cảnh sát giao thông báo cáo điều tra bên trong không có nửa điểm vấn đề, này làm sao làm được?”

Nghe được vấn đề này, Hình Tòng Liên vồ vồ nhỏ cảnh sát giao thông đầu, nói với hấn: “Hỏi người đấy ”

“Ta... Ta làm sao biết!” Nhỏ cảnh sát giao thông rất ủy khuất.

“Người là trong chúng ta, quen thuộc nhất tại nạn giao thông người, người vừa rồi đã nhìn qua phần này báo cáo điều tra, nói cho ta, nếu

như người là hung thủ, người sẽ như thế nào hoàn thành trận này mưu sát?”

Hình Tông Liên ánh mắt thâm thúy, làm cho người sinh không nổi nửa điểm phản kháng suy nghĩ, nhỏ cảnh sát giao thông muốn nhả rãnh tại bên miệng dạo qua một vòng, lại cuối cùng vẫn mình nuốt xuống: “Ta nhớ được, sự cố báo cáo cho rằng, cỗ xe rơi sông là bởi vì lái xe thao tác sai lầm cùng phanh lại hệ thống bố trí, liên quan tới hai điểm này, chúng ta bây giờ đều không có bất kỳ biện pháp nào quay đầu lại kiểm chứng, nhưng hai điểm này, lại là xác định tồn tại, dẫn đến xe khách chìm sông nguyên nhân... Cho nên...”

“Cho nên cái gì?”

“Cho nên, cũng có khả năng, lái xe cũng không phải là thao tác sai lầm. Nếu như ta là hung thủ, ta muốn tạo ra thế này thiên y vô phùng một trận tai nạn xe cộ, ta liền phải bức lái xe mình đem xe tiến vào trong nước... Nói cách khác, ta cần một cỗ xe tải nặng, tại cao tốc hành sử bên trong, đem lái xe bức tụt ở phía ngoài cùng làn xe bên trên, sau đó, lại dùng một chiếc xe, tại lái xe trước xe đột nhiên phanh lại, nếu như phía trước chiếc xe kia là vật nguy hiểm xe chuyển vận chiếc thì càng hoàn mỹ, tại hai xe bức bách dưới, lái xe sau đó ý thức đạp mạnh phanh lại dồn sức đánh tay lái, xe buýt thân cũng sẽ không có bất kỳ va chạm vết tích, liền sẽ xông ra hàng rào, lật đổ trong nước...” Nhỏ cảnh sát giao thông nhắm mắt lại, liều mạng vò đầu, thậm chí có vẻ hơi thống khổ: “Nhưng phải hoàn thành đây hết thảy, ta nhất định phải bảo đảm, xe buýt bên trong tất cả hành khách... Hành khách...”

“Không một người sống.” Lâm Thần thần sắc lãnh đạm, thay hẳn hoàn thành câu trả lời này.

Vương Triều nhanh chóng kịp phản ứng: “Úc! Cho nên a thần người để cho ta tra có người hay không xuyên tạc hậu trường số liệu, bởi vì xe buýt phối hữu tự chủ kêu cứu hệ thống, coi như xe buýt rơi sông, các hành khách đều cho rằng, nhanh chóng sẽ có người tới cứu bọn họ, chính là lòng dạ hiểm độc vương bát đản trực tiếp soán cải báo cảnh thời gian, bọn hắn chính là muốn đem tất cả hành khách tươi sống chết đuối trong xe!” Vương Triều rất kích động, vội vàng đem màn hình laptop dời cho Lâm Thần nhìn, “A thần người nhìn ồ, ta buổi sáng đã cảm thấy, Dương Điển Phong bọn hắn cái kia

hệ thống dùng GPS định vị có vấn đề, bởi vì không có thời gian – vị trí định vị, ta rất khó suy tính ra, lúc ấy phương cảnh sát cướp chiếc kia xe buýt cụ thể rơi sông thời gian, bất quá ta tra xét hệ thống nhật ký, hậu trường ghi chép báo cảnh thời gian quả thật bị người vì sửa chữa qua!”

“Có thể tra được là ai làm sao?” Lâm Thần ánh mắt, định 撘 tại màn hình dưới góc phải về phần thời gian, hỏi một vấn đề cuối cùng.

“Cái này rất khó tra, bất quá, ta rất nhìn một chút cho cái hệ thống này ghi phần mềm người, chưa thấy qua chơi như vậy a, tâm đặc biệt lớn, thu hoạch được quyền hạn nhân viên quản lý, không chỉ có thể sửa chữa thời gian, còn có thể sửa chữa chạy ghi chép, cái này nào chỉ là cái sàng, quả thực là lão nãi nãi vãi quần chân được không!”

“Vị von dùng sai.” Hình Tông Liên vỗ vỗ Vương Triều đầu, sau đó hỏi Lâm Thần, “Người thấy thế nào?”

Lâm Thần rất rõ ràng, hấn hỏi người thấy thế nào, thực tế là đang hỏi, người muốn làm gì, hoặc là nói, người chuẩn bị làm thế nào? Hiện tại tình tiết vụ án chưa sáng tỏ, hết thầy đều dừng ở suy đoán, hấn trầm ngâm một lát, rốt cục mở miệng: “Ở đây trong mọi người, có hai người, có lẽ biết chân tướng sự tình.”

Cách đó không xa, trong bụi lau sậy, quần áo tinh mỹ vận chuyển hành khách công ty quản lý sớm đã chú ý tới ba người đến, giờ phút này, hấn chính khom người, cẩn thận từng li từng tí, hướng bọn hấn xê dịch tới.

Bên hồ trong phòng nhỏ, tại tầng kia mịt mờ xám rách nát màn cửa về sau, tên kia phạm phải ngập trời đại án bọn cướp, có lẽ cũng đang chờ đợi thời khắc cuối cùng đến.

“Như vậy, cuối cùng vẫn là muốn để bọn hấn mặt đối mặt, đem sự tình nói rõ ràng.”

Hình Tông Liên ngẩng đầu, Lâm Thần cùng hấn vô cùng có ăn ý liếc nhau, thậm chí không cần phải nói lời gì, chỉ cần hai lần ánh mắt dời chuyển, hai người liền có thể minh bạch trong lòng đối phương suy nghĩ.

Hình Tông Liên đem mình súng lục giao cho Lâm Thần trong tay, Lâm Thần đang muốn đứng lên, Hình Tông Liên lại đem mình Bluetooth tai nghe cùng một chỗ đem ra, hấn đem tai nghe nhét vào

Lâm Thần trong lỗ tai, bị hấn thô ráp ngón tay mơn trớn bên tai, Lâm Thần cảm thấy lỗ tai có chút nóng.

“Xin cẩn thận.” Hình Tòng Liên nói.

... --

Giờ này khắc này, mười mấy đèn điện gia dụng đài phóng viên chính phủ phục tại cỏ cây từ đó, bọn hấn ống kính tiêu điểm nhất định một mực tập trung vào ven hồ phòng nhỏ.

Mà hơn mười vị võ trang đầy đủ đặc biệt cảnh sát hình sự chính cũng tại chiến thuật ẩn nấp bên trong, tay bắn tia hỏa lực, nhất định sớm đã bao trùm hoàn tất.

Tại mảnh này trong bụi lau sậy nơi nào đó, vị kia quần áo trắng, ngôn từ như kiếm cảnh sát đôn đốc, cũng nhất định tại làm lấy cường công trước cuối cùng quyết đoán.

Thế cục bây giờ, như là một đồng khô ráo rơm rạ, tùy tiện một đốm lửa, liền có thể nổi lên liệu nguyên đại hòa.

Như vậy, tại trước mắt tình trạng dưới, giải quyết vấn đề duy nhất phương thức, chỉ có giải quyết dứt khoát.

“Thật không nói phán sao?” Trung đội đặc cảnh chỉ huy viên tên là bành nhưng, hấn đề lại tai nghe, hỏi trước người người.

“Bất luận kẻ nào đều ứng dụng đang lúc đường tắt biểu đạt tố cầu, cho nên, không thỏa hiệp, không nói phán.” Hoàng Trạch nâng cổ tay, nhìn đồng hồ tay một chút: “Theo kế hoạch đã định, đếm ngược ba mươi giây.”

Hấn vừa dứt lời, một đạo thanh tuyến thân ảnh, ở phương xa trong bụi lau sậy chậm rãi đứng lên, Hoàng Trạch không cần nhìn kỹ, liền biết kia là Lâm Thần.

Vương Triều còn không biết chuyện gì xảy ra, hấn vừa định giữ chặt Lâm Thần, lại chỉ nghe thấy cùm cụp một tiếng vang nhỏ, Lâm Thần quả quyết đem □□ lên đạn, hấn mở ra bộ pháp, đi mau hai bước, dễ dàng đưa tay, nòng súng lạnh như băng, liền chống đỡ Dương Điển Phong cái trán.

Không đợi Dương Điển Phong hô cứu mạng, Lâm Thần liền kích thích □□ bảo hiểm, đem thương điều đến xạ kích trạng thái.

Giống như là để tỏ lòng quả quyết thái độ, Lâm Thần nghĩ Hoàng Trạch vị trí, khe khẽ lắc đầu, hấn một tay lấy Dương Điển Phong từ

dưới đất kéo lên, chậm rãi nói: “Buông lỏng một chút, ta nhiều nhất một thương đánh chết ngươi.”

Hắn bước nhanh không nhanh, cử chỉ cũng không có chút nào lệ khí, giống trường phong phát qua rừng tùng, thanh đậm thanh thảo, phảng phất không có chút nào đem nhân mạng để ở trong lòng.

Trong lúc nhất thời, trong tràng đám người, đều sợ hãi vô cùng.

Dương Điển Phong sắc mặt một thoáng, nguyên bản chính tề đẹp mắt âu phục, cũng bởi vì tại cỏ lau trong đất ngồi xổm nửa ngày, vừa dơ vừa loạn. Hắn chỉ cảm thấy cái trán lạnh buốt, một mực lo lắng đề phòng sự tình rốt cục vẫn là phát sinh, hắn run rẩy mồm mép, lại nói không ra nửa câu tới.

Lâm Thần nửa kéo nửa túm, lôi kéo Dương Điển Phong đi ra ẩn nấp cỏ lau địa.

“Đừng đi nhìn hệ thống, trực tiếp tra cho ta Dương Điển Phong ngân hàng tài khoản.” Đưa mắt nhìn Lâm Thần bắt được Dương Điển Phong, Hình Tông Liên rất quả quyết nói với Vương Triều.

Nếu như chương trình có rất lớn vấn đề, làm như vậy đưa vào toàn bộ hệ thống người phụ trách, Dương Điển Phong như thế nào lại không biết rõ tình hình chứ?

Hắn phân phó xong những này, nương theo Lâm Thần một cước bước ra bụi cỏ lau, hắn cũng đứng lên, rất thản nhiên rất thờ ơ, hướng Hoàng Trạch phương hướng đi đến.

Phủ phục tại trong cỏ lau đặc công, nhìn thấy đột nhiên xuất hiện ở bên hồ hai người, nhất thời không biết rõ tình trạng, không dám có nửa điểm động tác.

Hoàng Trạch con mắt cơ hồ cần hí thành một đầu dây nhỏ, nhìn qua Lâm Thần, vừa định nổi lên, bên kia lại đại đại phương phương đứng lên một người khác.

Áo khoác dài phất qua màu xanh biếc cỏ lau, hỗn huyết thanh niên thái độ tiêu sái không sợ, khí tràng bức nhân.

Đến Hoàng Trạch trước mặt, Hình Tông Liên không nói chuyện, trước nghiêng quá mức, đốt điếu thuốc, lại rút ra một chi, thuận tay liền đưa cho một bên làm người gõ Bàn đội trưởng, làm cho bàn nhưng nhận cũng không được mà không nhận cũng không được.

“Hình đội trưởng, ngài đây là ý gì?”

Hình Tòng Liên giương mắt, cười cười, phảng phất tại nói, hoàng đôn đốc toàn hỏi có ý tứ gì, thật sự là rất không có ý nghĩa.

“Lâm Thần thương trong tay, là lấy ở đâu?”

“Ta cho a.”

“Hình đội trưởng đầu tiên là khoan thai tới chậm, lại tự tiện đem súng lục cho mượn, phá hư giải cứu hành động, nếu như học sinh xuất hiện bất kỳ thương vong, trách nhiệm này Hình đội trưởng người gánh nổi sao!” Hoàng Trạch ngữ tốc vội vàng, âm điệu dần dần cao, hấn nói một tràng, ý tứ rất đơn giản, người một cái nhỏ nhỏ đội trưởng cảnh sát hình sự, còn đem không đem ta để vào mắt!

Chờ Hoàng Trạch nói xong, Hình Tòng Liên ung dung hít một ngụm khói, mới chậm rãi nói ra: “Hoàng đôn đốc nói những này tội danh, ta còn gánh chịu nổi.” Thanh âm của hấn nhẹ nhàng, mí mắt cũng không ngẩng, ý tứ càng thêm đơn giản, ta đương nhiên xác thực chính là không có đem người để vào mắt.

Bành nhưng trái xem phải xem, hấn cùng Hình Tòng Liên vốn là quen biết cũ, mặc dù Hoàng Trạch coi như bọn họ nửa cái tốt nhất cấp, nhưng cuối cùng không phải thân cận đồng liêu, gặp Hình Tòng Liên thái độ này, vốn là phản đối cường công hấn, đương nhiên vui lòng lại chậm rãi, hấn phất phất tay, ra hiệu bọn thủ hạ dừng vọng động.

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần phối hợp phải ăn ý vô song, hấn ở chỗ này kéo lấy Hoàng Trạch nói hai câu nói, bên kia Lâm Thần đã xem Dương Điển Phong mang đến trước cửa phòng nhỏ, thời gian, vừa vặn chín mươi phút.

Lâm Thần va chạm Dương Điển Phong đầu gối oa, Dương Điển Phong thuận thế quỳ rạp xuống đất.

“Người muốn kết quả.” Lâm Thần bình tĩnh mở miệng, cao giọng nói.

“Cái gọi là tự chủ kê cứu hệ thống cùng đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống, bản thân liền có to lớn lỗ thủng, đầu tiên, nếu như cỗ xe bản thân không có nhận nghiêm trọng va chạm, lại xuất hiện càng nghiêm trọng hơn vấn đề, thường thường chậm trễ đặc thù sự cố cứu viện, tỉ như nói, cả chiếc xe rơi sông, lại hoặc là ngay cả người ngay tại làm chuyện này, ta nói đúng không?” Lâm Thần đối

trong phòng nhỏ người, nói như vậy, thanh âm hẳn không nhẹ cũng không nặng, lại phát qua ven hồ mỗi một nơi hẻo lánh.

“Người đang nói cái gì?” Dương Điển Phong bỗng nhiên giăng co.

“Chớ lộn xộn, tay ta không phải rất ổn.” Lâm Thần một mực cầm súng, hẳn nói như vậy, nhưng lại không đi xem Dương Điển Phong một chút, chỉ là nghiêm túc đối cửa gỗ giao ra bài thi, “Thứ hai, mem S hệ thống GPS định vị, chưa từng ghi chép ‘Thời gian -- vị trí’ cái này một trọng yếu tham số, bất kỳ cái gì hệ thống cũng không thể là hoàn mỹ, lỗ thủng cũng phải tất nhiên tồn tại, nhưng nắm giữ hệ thống quyền hạn người lại có thể lợi dụng chỗ thiếu hụt này, sửa lại cỗ xe cầu viện thời gian, ở ngoài mặt bề khuyết cái này một lỗ thủng, không phải sao?”

Tiếng nói trịch địa, khắp nơi đều im lặng, thậm chí ngay cả bụi bên trong chim rùng, đều rất vừa đúng im tiếng.

Phòng nhỏ cửa, bị một tiếng cọt kẹt đẩy ra tới.

Ngoài phòng sắc trời thuận khe hở, giống như thủy triều hướng trong phòng trút xuống mà đi.

Người thiếu niên đình lấy đầy trời sáng rực, chậm rãi đi ra.

Hắn vẫn như cũ vây quanh màu khói xám dề nhưng khăn quàng cổ, mặc một đầu lam nhạt quần jean, trên chân là vàng sáng Nike giày cứng, giày thật to câu lên, như là rực rỡ nhất khuôn mặt tươi cười.

Thiếu niên giữ cửa kéo ra, dựng thẳng đao hồng điểm trong nháy mắt nhắm ngay bộ ngực hắn, hắn rất thẳng thắn không sợ hãi chút nào, thậm chí trên tay ngay cả một khẩu súng cũng không có.

Trong bụi lau sậy, đặc công ngón tay nhẹ chụp tại trên cò súng, Lâm Thần chột chột lách người, ngăn tại trước mặt thiếu niên.

“Hắn đây là tại muốn chết sao, đừng tưởng rằng ta không dám đánh chết hắn!” Hoàng Trạch đối Hình Tông Liên gầm thét.

Hình Tông Liên chính dẫn theo điện thoại, tựa hồ đang cùng bên đầu điện thoại kia người giao lưu cái gì, hẳn khuôn mặt càng ngày càng lạnh, giống như hoàn toàn không có nghe được Hoàng Trạch chất vấn âm thanh.

“Cám ơn người cứu ta, gọi điện thoại cho ta người cũng phải người sao, ta ngược lại thật ra người bị lừa đấy” thiếu niên đối Lâm Thần mỉm cười, tựa hồ cũng không ngại kịch bản bị đánh loạn chuyện này,

hắn từ trong túi móc ra hai viên chanh đường, một viên ném tới miệng mình bên trong, một viên khác đưa cho Lâm Thần.

Lâm Thần lắc đầu.

“Còn có điểm thứ ba sao?”

“Điểm thứ ba, cũng phải đáng sợ nhất một chút, chính là bởi vì hệ thống ghi chép có thể bị người vì sửa chữa, cũng liền mang ý nghĩa, có người có thể lợi dụng chỗ sơ hở này, chế tạo một chút, gần như hoàn mỹ án mưu sát.”

Đối với Lâm Thần đáp án, thiếu niên phảng phất rất hài lòng: “Cho nên, hắn chính là hại chết cha ta người kia sao?” Hắn chỉ vào Dương Điển Phong, hỏi Lâm Thần.

“Ta không rõ ràng, cho nên, ta đem hắn đưa đến trước mặt ngươi, ta nghĩ, ngươi hẳn là rất tình nguyện, tự mình hỏi hắn.”

“Ngươi người thật tốt.” Thiếu niên đối Lâm Thần cười cười, ngồi xổm xuống, ánh mắt của hắn cùng quỳ trên mặt đất Dương Điển Phong cân bằng, “Nghe hắn ý tứ, là ngươi sửa lại cỗ xe tự động báo cảnh thời gian, để cho ta cha tui sống chết đuối trong xe sao?”

Dương Điển Phong sắc mặt, giống như nhất tái nhợt tuyết giấy ráp, đấm một cái liền phá, hắn run rẩy đôi môi, cơ hồ cần dùng hết lực khí toàn thân, mới có thể nói ra nói đến: “Các ngươi nói cái gì, ta cái gì cũng không biết!”

Lâm Thần đè nén tai nghe, đầu kia truyền ra Hình Tông Liên thanh âm, rất trầm thấp rất bình tĩnh, làm cho người không hiểu an tâm:

“Vương Triều vừa rồi đã điều tra Dương Điển Phong tài khoản, tại 5.11 tai nạn xe cộ trước sau, mẫu thân hắn tài khoản bên trong, phân biệt tuần tự thu được hai bút tổng cộng 100 vạn gửi tiền, Vương Triều vẫn đang tra gửi tiền người...”

“Ngươi không nói sự tình gì, hắn đương nhiên không biết.” Lâm Thần khẽ thở dài một cái, trong lòng phác họa ra cả sự kiện nguyên trạng, hắn hòng súng nhẹ nhàng chọc chọc Dương Điển Phong đầu, sau đó nói ra: “5.11 đặc biệt lớn tai nạn xe cộ, ngươi thụ buôn lậu thuốc phiện tập đoàn nhờ vả, vì trả thù tập đoàn nhân viên cảnh sát sách ghi chép về địa phương mình, ngươi sửa đổi sách ghi chép về địa phương mình ngồi cỗ xe tự động báo cảnh thời gian, khiến hai mươi ba điều vô tội sinh mệnh chìm vong, chuyện này, ngươi cũng nên cho người ta có cái bàn giao.”

“Chuyện không liên quan đến ta, không phải ta làm!” Dương Điển Phong kích động hô, “Người không nên ngậm máu phun người!” “Không có chứng cứ, ta dám cầm thương đối người sao?” Cần nói chơi lừa gạt khẩu cung loại chuyện này, từ Lâm Thần tới làm, nhất thuận buồm xuôi gió bất quá, hấn dừng một chút, còn nói: “Người tốt xấu cũng coi như nhận biết Vương Triều, người cảm thấy, lấy nước của hấn chuẩn, sẽ tra không ra là ai cho hệ thống lưu lại cửa sau là ai động tay chân?”

Lâm Thần thanh âm an hòa, nhưng hấn nói đến càng nhẹ càng chậm, rơi xuống Dương Điển Phong trong lỗ tai, liền càng vang càng sợ.

“Ừm, cho hệ thống động tay chân, người tốt xấu có thể chống chế gọi tên không biết rõ tình hình, nhưng mà, ngân hàng chuyển khoản luôn luôn thật, thật ra hiện tại dưới mặt đất giao dịch bình thường đều dùng tiền điện tử, giống như người gợn gàng dứt khoát tiếp nhận tiền mặt chuyển khoản, lá gan cũng thật sự là có chút lớn.”

Lâm Thần, nói đến rất mơ hồ, nhưng ở loại tình huống này, sẽ chỉ làm Dương Điển Phong đầy trong đầu đầy trong đầu đều đang tự hỏi, mình rốt cuộc chỗ nào ra chỗ sơ suất, hấn một chần chờ, chính là lại rõ ràng có điều có tật giật mình.

“Hấn nói, đều là thật sao?” Thiếu niên mắt như điểm sơn, hắc phải sâu không thấy đáy, đột nhiên, hấn móc ra thương đến, gắt gao đặt ở Dương Điển Phong ở giữa trán, “Nói a!”

Thấy cảnh này sao, Hoàng Trạch không cách nào lại bình tĩnh xuống dưới, hấn xông Lâm Thần thẳng bóng lưng dùng sức quát: “Lâm Thần người lại không rút đi, ta ngay cả người cùng một chỗ đánh chết.”

“Người đại khái có thể hạ lệnh nổ súng, điều kiện tiên quyết là người cho rằng, một cái tội phạm mệnh, so một vị liệt sĩ bé gái mồ côi mệnh, càng trọng yếu hơn.” Lâm Thần bưng thương tay rất ổn, hấn nói xong, vậy mà tránh ra bên cạnh một bước, thoải mái trước mặt người bại lộ tại cảnh sát dưới hỏa lực.

“Cái gì cầu thí thiếu nữ!” Hoàng Trạch đối Lâm Thần rống to, sau một lúc lâu, hấn bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, lẳng lẳng nhìn về phía Hình Tông Liên, “Kia là nữ hài?”

Lâm Thần cúi người, một vòng lại một vòng, giải khai vây quanh ở phương cây ngải cứu trên mặt khăn quàng cổ, lộ ra thiếu nữ tiểu xảo vành tai, cùng trắng nõn cái cổ: “Chết bởi 5.11 tai nạn xe cộ cảnh sát hình sự sách ghi chép về địa phương mình, chỉ có một cái tuổi gần 16 tuổi, tên là cây ngải cứu tiểu nữ nhi.”

Toàn trường lần nữa lâm vào trong yên tĩnh, dạng này yên tĩnh, càng nhiều khiếp sợ hơn cùng im lặng.

Liệt sĩ bé gái mồ côi, thay cha giải oan, bành nhưng chỉ cảm thấy toàn thân mồ hôi lạnh, nếu là không có Hình Tông Liên ngăn cản, hẳn nghe Hoàng Trạch hạ lệnh đánh chết nghi phạm, như vậy không chỉ là nổ súng đặc công, ngay cả hẳn cũng sẽ chung thân lương tâm khó có thể bình an, nghĩ tới đây, bành nhưng cảm kích nhìn Hình Tông Liên một chút.

Hình Tông Liên ánh mắt, lại một mực khóa chặt tại ven hồ ba người trên thân.

“Bingo, người nhìn, kế hoạch của ta rất nhiều ồ, ta coi như bây giờ tại nơi này đánh chết người, tất cả mọi người không dám đụng vào ta một đầu ngón tay, người nên làm cái gì bây giờ?” Phương cây ngải cứu cười hì hì nhìn xem Dương Điển Phong, ánh mắt bên trong, nhưng không có nửa điểm ý cười.

“Ta... Ta cũng là bị buộc, ta không muốn a! Cha người đắc tội đều là trùm ma túy, đều là bọn hắc để cho ta làm a!” Dương Điển Phong chỉ cảm thấy toàn thân rùng mình, phương cây ngải cứu thân phận, trở thành ép cong lạc đà cuối cùng một cây rơm rạ, hẳn trong nháy mắt nước mắt chảy ngang, “Ngay cả cảnh sát bọn hắc nói giết liền giết, ta loại này tiểu thị dân, bọn hắc cần giết chết ta còn không phải lật qua tay sự tình!”

Dương Điển Phong khóc đến thê thảm, vuông cây ngải cứu bất vi sở động, hẳn quay đầu liền đi ôm Lâm Thần đùi, Lâm Thần chỉ là ghìm súng, mắt lạnh nhìn hẳn.

Phương cây ngải cứu đứng lên, nàng vỗ vỗ đầu gối, xông Lâm Thần ngòn ngọt cười: “Đánh chết hẳn, ta liền thả trong phòng tất cả mọi người.”

“Lâm Thần, người đừng cố tình vi phạm!”

Hoàng Trạch lần nữa lên tiếng, Hình Tông Liên lại hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, chỉ là nhàn nhạt, nhìn chăm chú Lâm Thần cầm

súng tay.

Lâm Thần không hề động.

Phương cây ngải cứu động trước.

Thiếu nữ giơ tay lên bên trên thương, như cùng nàng rất nhiều lần không chút nào do dự nổ súng xạ kích, nàng phi thường quả quyết đem cây thương kia, liều chết tại mình trên huyết thái dương, nàng nói: “Ta đếm ba lần, hấn chết, hoặc là ta chết.”

Thiếu nữ thanh âm cũng không vang dội, nhưng nàng ánh mắt rất sâu, động tác rất chân thành rất trịnh trọng, sau đó, nàng bắt đầu đếm ngược: “Ba...”

Tình thế đột biến, chuyển tiếp đột ngột, chiêu này quá ác, quá tuyệt, quá vô tình, nguyên bản nghiêm nghị trong bụi lau sậy, thậm chí bị kinh khởi sột sột soạt soạt tiếng vang.

Bành nhưng nhất là cháy bỏng, nếu như Lâm Thần thật theo lời đánh chết Dương Điển Phong, kia hấn có phải hay không cần hạ lệnh đánh chết Lâm Thần?

Hình Tòng Liên vẫn như cũ đứng được rất thẳng, như tùng như bách, ngay cả ánh mắt cũng không nhẹ nhàng di chuyển nửa phần. Thế là, Lâm Thần mở miệng: “Vô luận như thế nào, người cũng sẽ tự sát, cho nên, dạng này uy hiếp, với ta mà nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.”

Thanh âm của hấn đáp lấy trường phong, phất qua cỏ lau, toàn bộ toàn bộ cỏ lau, tựa như sóng nước đồng dạng tràn ra.

Phương cây ngải cứu cắn một cái nát cứng rắn đường, lại cố gắng trấn định cười nói: “Ngài nói cái gì nha, ta rất thủ tín.”

“Lâm cố vấn, Lâm tiên sinh... Ngài không thể làm đồng lõa a, giết người thì đền mạng a!” Dương Điển Phong nhào vào Lâm Thần bên chân khóc rống, chỉ sợ Lâm Thần sẽ nghe sách ghi chép về đĩa phương minh nữ nhi, một thương đem hấn đánh chết.

Lâm Thần chỉ là một mực dùng thương đứng vững Dương Điển Phong đỉnh đầu, căn bản không quan tâm Dương Điển Phong đến cùng đang khóc náo cái gì, hấn yên lặng nhìn xem thiếu nữ trước mặt, hỏi: “Ta một mực đang nghĩ một sự kiện, vì cái gì đang nhìn giống như ngoài ý muốn tai nạn xe cộ sự cố về sau, người sẽ rất biết rõ, đó cũng không phải cùng một chỗ ngoài ý muốn chứ?”

Hắn tiếng nói đã rơi, thiếu nữ ánh mắt vô ý thức nhìn mình trong tay cây thương kia.

Lâm Thần lập tức minh bạch, ánh mắt của hắn an hòa, một phái tự nhiên: “Thanh thương này, là phụ thân ngươi đưa cho ngươi sao?”

“Đây là cha ta cha, trước khi đi để lại cho ta.”

Thiếu nữ trong miệng trước khi đi, cũng chính là lâm chung. Làm tập độc nhân viên cảnh sát, nếu như không phải đến vạn bất đắc dĩ tình trạng, sách ghi chép về địa phương mình lại như thế nào sẽ tự mình làm một khẩu súng đến, cho nữ nhi phòng thân đấy

“Là bởi vì để lộ bí mật sự kiện sao?” Lâm Thần chậm rãi, mở ra phương cây ngải cứu trong lòng, che dấu sâu nhất một tầng vết sẹo.

Tay của thiếu nữ lúc này run rẩy lên, Lâm Thần nhìn ở trong mắt, ở giữa nhất, nhưng không có dừng lại: “Phương cảnh sát thân phận bị tin tức truyền thông trắng trợn tiết lộ, hắn đời này đắc tội qua quá nhiều người, hắn biết rõ mình đem gặp bất trắc, sợ hãi người lại nhận tổn thương, cho nên, hắn cho ngươi lưu lại một khẩu súng?”

Lâm Thần nói xong câu đó, ở đây tất cả ký giả truyền thông, đột nhiên hiểu được, bọn hắn vì cái gì ở chỗ này, cái này căn bản là một cái bẫy.

Đặc công không dám vọng động, nhưng bọn hắn nhìn về phía những ký giả kia ánh mắt bên trong, đều phảng phất phun lửa, một vị tập độc nhân viên cảnh sát thân phận bị tiết, cái này mang ý nghĩa, hắn bị không có chút nào che chắn đẩy hướng ma túy cừu hận hòng súng phía trước.

“Chỉ chết một cái Dương Diễn Phong làm sao đủ, ngươi phải dùng thanh thương này, để hoàn thành hoàn mỹ nhất báo thù, đúng không?” Lâm Thần ngôn từ sắc bén, trực chỉ lòng người.

Phương cây ngải cứu có chút rút cục bắt đầu có chút bối rối, nhưng Lâm Thần không có cho hắn bất luận cái gì cơ hội mở miệng, hắn ngữ điệu rất lạnh, tựa hồ không còn thương tiếc thiếu nữ trước mặt.

“Ngươi rất rõ ràng hại chết phụ thân ngươi người là ai, ma túy là trực tiếp hung thủ, tiết lộ bí mật phóng viên là gián tiếp hung thủ. Ngươi là liệt sĩ nữ nhi, ngươi không có khả năng giống một cái ma túy nữ nhi, cầm một khẩu súng, đem những này người phanh phanh phanh toàn đánh chết, ngươi nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có tự sát, mới là hoàn mỹ nhất phương thức giải quyết, liệt sĩ bé gái mồ côi máu tiến Hiên

Viên, dư luận lợi kiếm sẽ trực chỉ tất cả lúc trước đưa tin qua phụ thân người phóng viên, những cái kia bởi vì sơ sẩy hoặc là không quan trọng hoặc là chỉ là vì bác trang đầu mà đem người phụ thân ảnh chụp treo lên đi người, bọn hắn nhất định có thể đào thoát pháp luật chế tài, nhưng bọn hắn bên trong không có người có thể đào thoát đạo đức chế tài, không có bất kỳ cái gì báo thù lại so với dạng này báo thù càng thêm thảm liệt càng thống khoái hơn không phải sao?”

Sâu nhất tâm tư bị một câu nói toạc ra, phương cây ngải cứu bờ môi nhẹ nhàng run rẩy, nàng kiệt lực khống chế cảm xúc, hỏi lại Lâm Thần: “Chẳng lẽ người cho rằng, ta không nên kêu người giết Dương Điển Phong, hoặc là không nên hướng những người kia đòi lại lợi tức sao?”

“Ta cho rằng, người không nên.” Lâm Thần trả lời, không có nửa điểm chần chừ.

Lâm Thần một câu, đốt lên thiếu nữ trong lòng chôn giấu đã lâu lửa giận: “Ta vì cái gì không thể hận hắn, ta vì cái gì không thể hận những người này, ta vì cái gì không thể báo thù! Là bọn hắn hại chết cha ta, ta không còn có ba ba!”

Nàng trong mắt chứa nhiệt lệ, lại không chịu rơi một giọt nước mắt xuống tới: “Cha ta chết rồi, ta trước kia luôn chê cha ta lỗ tai không tốt, về sau ta mới biết được, đó là bởi vì có lần tập độc hành động, hắn bị ma túy mảnh đạn đã thương thính giác thần kinh, có thể coi là như thế này, hắn cũng không có từ một tuyến lui ra, hắn là như thế tốt như vậy một người, hắn đã làm sai điều gì, muốn bị thế này bị tươi sống chết đuối, hắn thậm chí không có chết ở trên chiến trường, hắn chết được không đáng như vậy uất ức, cũng bởi vì những người kia!”

Nàng mang theo tiếng khóc, chữ chữ khắp huyết, ở đây tất cả mọi người, tất cả đều động dung, ngoại trừ một người.

Lâm Thần lẳng lẳng nhìn chăm chú thiếu nữ: “Đạo lý rất đơn giản, phụ thân của người là liệt sĩ, người là nữ nhi của hắn, người trời sinh liền nên so người khác sống được càng đường đường chính chính, quang minh lỗi lạc, người khác có thể cừu hận, người không thể, người khác có thể muốn chết, người không thể, bởi vì từ phụ thân người qua đời ngày đó trở đi, người liền sống ở hắn mang cho

người vinh quang bên trong, người cũng nhất định phải, mang theo hấn vinh quang cùng kiêu ngạo, đi thẳng xuống dưới.”

“Người cho rằng, ra chuyện như vậy, ta có thể trả sống sót sao?”

Phương cây ngải cứu bỗng nhiên cười ra tiếng, nàng chỉ chỉ Dương Điển Phong, “Người làm sao không hỏi xem, thế lực sau lưng hấn đến tột cùng lớn bao nhiêu, bọn hấn có thể lặng yên không một tiếng động xóa đi hai mươi ba cái nhân mạng, người cho rằng, những người kia sẽ bỏ qua ta sao?”

Phương cây ngải cứu khóc lóc kể lể, cũng không khiến Lâm Thần động dung, nhưng nàng hời hợt một câu hỏi lại, lại làm cho Lâm Thần cảm thấy bi thương.

Kia là vị 15 tuổi mất cha thiếu nữ, nàng được chứng kiến ma túy phát rồ thủ đoạn, nàng cả ngày sinh hoạt tại thấp thỏm lo âu ở trong.

Tại hắc ám thế giới bên trong, nàng ai cũng không dám tin tưởng, chỉ có thể nương tựa theo đầy ngập cừu hận, chống lên một chiếc hơi đèn, tại mưa gió phiêu linh thế giới bên trong lè loi độc hành.

Nhưng nàng, cuối cùng bất quá là cái biết sợ tiểu nữ hài mà thôi.

“Đánh chết Dương Điển Phong, nếu không ta liền tự sát.” Phương cây ngải cứu thanh âm rất tĩnh táo, tĩnh táo sắp lãnh khốc.

Tình thế đột biến, hậu phương hỗn loạn tung bưng, tay bắn tia nhóm lần nữa bùng lên thương, hòng súng, lại không một lộ địa, nhắm ngay Lâm Thần.

Đúng lúc này, Lâm Thần nghe thấy trong tai nghe, truyền ra Hình Tông Liên thanh âm: “Đã liên hệ với sách ghi chép về địa phương minh khi còn sống hảo hữu, bọn hấn nói một chút sự tình.”

Lâm Thần nhìn xem phương cây ngải cứu thương trong tay, hấn bình tĩnh nghe Hình Tông Liên tại đầu kia giảng thuật không biết là ai mang tới, liên quan tới phương cây ngải cứu cố sự: “Mẫu thân người rất sớm đã qua đời, nhưng người có một người cha tốt, phụ thân người sẽ dẫn người đi bắn súng, sẽ dẫn người đi luyện tập vật lộn thuật võ thuật, hấn nói nữ hài tử, nhất định phải tự cường **, nếu có một ngày hấn không có ở đây, người cũng có thể không bị người khi dễ, tử tế xuống dưới, cho nên người có tốt đẹp thân thủ, không phải sao?”

“Người tại nói nhảm thứ gì!”

“Phụ thân người, hi vọng có một cái đỉnh thiên lập địa nữ nhi, có lẽ, hẳn là sai, bởi vì dạng này hình dung từ, thực sự không thích hợp nữ hài tử, có ta nghĩ, hẳn là đúng. Người làm được bất luận cái gì nữ hài tử đều không thể làm được sự tình, một mặt là cùng hung cực ác ma túy, người không dám vọng động, người hơi không cẩn thận liền sẽ bị giết người diệt khẩu, dưới loại tình huống này, người vậy mà bốc lên nguy hiểm tính mạng chạy tới cướp bóc xe khách, người dùng thiết thực nguy cơ nói cho tất cả mọi người, cái kia cấu trúc hệ thống nó có vấn đề, người còn lợi dụng chúng ta, tìm ra phía sau màn chân chính tội phạm, những này, đều là rất đáng gờm sự tình, không phải sao?”

“Chính là, phụ thân ta đã chết.” Xán lạn sắc trời rơi xuống thiếu nữ đôi mắt bên trong, lại như rơi lệ, “Ta không muốn chết trên tay bọn họ!”

“Trên thế giới này, sẽ không còn cái thứ hai giống như người nữ hài, phụ thân người nữ hài, hẳn đến chết cũng không từng hướng những cái kia phi đồ cùng hung cực ác thỏa hiệp qua, như vậy xin người cũng không cần phải sợ, đừng hướng vận mệnh thỏa hiệp.”

Lâm Thần cười cười, hẳn nhìn lại không có vào chân trời bụi cỏ lau, “Phụ thân người đồng sự, chính ở đằng kia hiện trường, người nghĩ tại kết thúc về sau, cùng bọn hắn nói chuyện phiếm không?”

Hồi cuối

Gần chạng vạng tối, đầy trời ánh nắng chiều đỏ. Một con cò trắng như xẹt qua chân trời, cuối cùng biến mất tại cuối trời.

Đám cảnh sát vào nhà thời điểm, bọn nhỏ ngay tại chơi trên đất một đồng bánh kẹo, trong phòng tràn đầy thơm ngọt ngon miệng khí tức, mấy cái tiểu nam hài ước chừng là chơi mệt rồi, chính ghé vào dưới đáy bàn ngủ say, cảnh sát cẩn thận từng li từng tí cho hài tử trùm lên chăn lông, cũng đem bọn hắn bế lên.

Bọn nhỏ kỹ kỹ tra tra đi ra khỏi phòng, đối bọn hắn tới nói, cái này phảng phất chỉ là cái chơi vui mạo hiểm mà thôi.

Bên hồ trên xe cảnh sát, sách ghi chép về địa phương minh đồng sự đang cùng phương cây ngải cứu nói chuyện, tiểu cô nương trên tay mang theo vạt sáng còng tay, mềm mại lại nhẹ nhàng khoan khoái sợi tóc dán tại nàng ướt át trên gương mặt, nàng rốt cục hiện ra phù hợp tuổi tác cùng giới tính một mặt tới.

Hiện trường đến tiếp sau thích hợp, tự nhiên có hoàng đôn đốc phụ trách xử lý, Dương Điển Phong đã bị đi đầu áp giải về dăm, Hình Tông Liên cùng Lâm Thần ở bên hồ dạo bước.

Rõ ràng chu vi là cảnh sát xử lý hiện trường tiếng ồn ào âm, nhưng mà Lâm Thần lại phảng phất nghe được chim nước giương cánh thanh âm.

Từ thu hồi súng lục về sau, Hình Tông Liên liền không có nói chuyện qua, Lâm Thần luôn cho là, hẳn biết lái một chút trò đùa, lại hoặc là nói chút vấp váp loại hình lời nói, nhưng mà, hẳn lại một câu cũng chưa hề nói.

Lâm Thần thật ra phi thường cảm kích Hình Tông Liên tín nhiệm, ngăn trở Hoàng Trạch khống chế cục diện, cùng vừa đúng tình báo trợ giúp, đều phi thường đáng quý.

Lâm Thần nghĩ, hẳn có lẽ phải nói âm thanh “Cảm ơn” ?

Nhưng mà mở miệng trước, nhưng như cũ hay là Hình Tông Liên.

“Người cảm thấy, đáng giá không?” Thanh niên cạo lấy bản thốn, bộ mặt đường cong tại hồ quang làm nổi bật hạ lộ ra không còn lạnh như vậy cứng rắn.

Cái gọi là đáng giá, đương nhiên là chỉ, tiểu nữ hài kia làm đây hết thảy, nàng đem cải biến hoặc là đã cải biến sự tình, bao quát nàng muốn gánh chịu hậu quả, đây đều là không đáng giá?

Đối mặt dạng này nữ hài, bọn hắn thậm chí không có tư cách đến bình phán đúng sai, đến cuối cùng, chỉ có thể hỏi một câu, đáng giá không?

“Đây không phải liên quan tới giá trị đánh giá vấn đề, đây là một cái xác suất vấn đề, chúng ta không biết, bắt ra Dương Điển Phong, chặn chỗ sơ hở này, có phải hay không sẽ cứu vãn, lại cuối cùng sẽ cứu vãn bao nhiêu sinh mệnh, nhưng ta hi vọng, cái số này là tất cả.”

Lâm Thần khuôn mặt nghiêm túc, Hình Tông Liên nhìn hắn mặt, bỗng nhiên liền nở nụ cười, hắn dùng ôm lấy Lâm Thần cổ: “Nghĩ nhiều như vậy làm gì, hôm nay thật mệt mỏi quá a, trở về mời người ăn xôi nướng a.”

Hắn cười hề hề, phảng phất lại bình thường có điều bận rộn dân đi làm công việc sau một ngày bộ dáng.

Rõ ràng là nên hưởng thụ cảnh đẹp thời điểm, điện thoại di động của hắn, nhưng lại không đúng lúc vang lên.

Hình Tông Liên nghe điện thoại, sau đó cúp máy, thời gian, cũng có điều vài giây đồng hồ, thấy lại hướng Lâm Thần lúc, ánh mắt lại lạnh đến cần kết băng.

“Dương Điển Phong chết rồi.” Hấn nói.

Lâm Thần nhíu mày, tựa hồ có chút không thể tin vào tai của mình.

“Giác hút bom, bọn hấn điều màn hình giám sát, là qua đèn xanh đèn đỏ lúc, một cỗ □□ xe gắn máy vụng trộm chứa ở xe cảnh sát cái bệ bên trên, mười giây cho nổ, trên xe còn có ba vị, đồng nghiệp của ta...”

Vi bụi nhẹ phẩy, tà dương như máu.

Người thiếu niên luôn cho là, nhân sinh là tràn ngập huyễn tưởng lữ trình, nhưng trên thực tế, mỗi người một đời, đều chỉ bất quá là tới lui song trình

Quyển 3 Chương 38: Tam phần 01

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 3 Chương 38: Tam phần 01

Tác giả: Trường Nhị

Cô nương, xin đừng nên sống ở hèn mọn trong phần mộ.

“Lâm tiên sinh, phía dưới ta đem hướng ngài hỏi thăm một vài vấn đề, xin ngài thành thật trả lời.”

“Ừm.”

“Người gọi Lâm Thần sao?”

“Vâng.”

“Người là người Phùng Xuân sao?”

“Vâng.”

“Liên quan tới lần này phát hiện nói dối điều tra, người là có hay không nguyện ý thành thật trả lời vấn đề của ta?”

“Nguyện ý.”

Lâm Thần ngồi đang tra hỏi trong phòng, hấn ngón trở cùng trên ngón vô danh kẹp lấy mấy cái kẹp, trên cánh tay quấn quanh lấy huyết áp kế, một chút dây dẫn kết nối lấy lồng ngực của hấn cùng trên mặt bàn màn hình.

Tim của hấn đập, hô hấp, huyết áp, làn da điện khoan đã tham số, ở trên màn ảnh tụ tập thành đường cong phức tạp, cũng hướng về phía trước chậm rãi thúc đẩy.

Tại hấn đối diện, là một vị đôn đốc chỗ nhân viên công tác, đương nhiên, cũng không phải là hoàng đôn đốc bản thân.

Từ “Bánh kẹo đạo tặc” một án về sau, không biết nguyên nhân gì, Lâm Thần liền không còn xin chào Hoàng Trạch, đồng thời, cũng không biết là xuất phát từ nguyên nhân gì, Hoàng Trạch vậy mà thật phái người đến, vì hấn làm cảnh đội cố vấn phê duyệt thủ tục, đương nhiên, ở trước đó, hấn vẫn là phải đem một vài chưa lời nhắn nhủ sự tình, nói rõ ràng.

Đương nhiên, thông qua máy phát hiện nói dối khảo thí, cũng phải bàn giao chương trình một bộ phận.

Tại hẳn đối diện phát hiện nói dối người, đem ánh mắt từ số liệu giám sát trên màn hình dời, ánh mắt ngưng lại, tại kết thúc không có chút nào uy hiếp trung tính vấn đề về sau, đương nhiên muốn đi vào chính đề.

“Đang làm lý vụ án quá trình bên trong, người là từng không lợi dụng chức quyền, trợ giúp quá phạm tội phần tử.”

“Không có.”

“Tại hiệp trợ cảnh sát làm 9. 10 liên hoàn án giết người quá trình bên trong, người là có hay không cố ý trợ giúp nghi phạm Phùng Phái Lâm nhảy sông chạy trốn?”

“Không có.”

Số liệu trên màn ảnh tuyến bắt đầu ba động, phát hiện nói dối người cấp tốc đảo qua màn hình, sau đó hơi có chút thất vọng dời về ánh mắt: “Người cùng Phùng Phái Lâm cùng một chỗ rơi sông về sau, đến cùng xảy ra chuyện gì, Phùng Phái Lâm đến tột cùng sống hay chết?”

“Cùng Phùng Phái Lâm cùng một chỗ rơi sông về sau, chúng ta bị nước sông tách ra, ta không biết hẳn còn sống hay không.” Lâm Thần cầm ly pha lê, nước rất trong, mặt nước nhẹ nhàng một lớp mỏng manh lá trà, hẳn nhìn chăm chăm xoay tròn lá trà ngạnh nhàn nhạt đáp.

“Chiếu người nói như vậy, đã người không có chuyện, vì cái gì không về đơn vị hồi báo xong những tình huống này lại đi, mà là chào hỏi cũng không đánh, một người lén lút đi rồi?”

Nghe được vấn đề này, Lâm Thần có chút giương mắt, tựa hồ đang nhìn phát hiện nói dối người mặt, lại tựa hồ đang nhìn, sau lưng của hẳn trong trẻo đơn hướng pha lê.

“Nếu như Phùng Phái Lâm mục tiêu một mục là ta, ta sợ xuất hiện lần nữa, sẽ cho cảnh sát mang đến phiền toái không cần thiết.” Hẳn dừng một chút, sau đó tiếp tục nói ra: “Đồng thời, có chút quyền thế rất cao người đâu, đều ở tìm ta phiền phức, ta cũng nghĩ giả chết, tránh thoát những phiền toái này.” Hẳn khí tức rất ổn, thanh âm rất bình tĩnh, bởi vì nghe vào phá lệ thản nhiên.

Dù là không nhìn những cái kia đường cong phức tạp, chỉ từ hần nói chuyện ngữ khí hoặc là trên thái độ, bất kỳ cái gì nghe được câu này người, đều sẽ cảm giác phải, lý do như vậy, cũng không có vấn đề gì, nhưng cũng vền vện không có vấn đề gì mà thôi.

Tại kia phiến trong trẻo phải có chút quá phận đơn hướng pha lê bên ngoài, đứng đấy một người.

Hai tay của hần cầm túi, mặc lại tiêu chuẩn có điều cảnh sát chế phục, cùng mỗi lần mặc quần áo, luôn luôn cẩn thận tỉ mỉ hoàng đơn đốc khác biệt, góc áo của hần có chút nhọn, viên thứ nhất nút thắt cũng không có hệ lên, bởi vậy nhìn qua, rất là tản mạn tùy ý, có có lẽ là mắt của hần oa quá sâu sắc hay là mắt sắc lệch lệch nguyên nhân, tại hần nhìn chăm chú phòng thẩm vấn ánh mắt, có cùng tản mạn hình tượng không hài hòa yên tĩnh cùng lạnh thấu xương thâm ý. Có hết lần này tới lần khác, như thế yên tĩnh cùng thâm ý, chỉ giữ vững thời gian rất ngắn, đang nghe câu kia rất hợp lý sau khi trả lời, hần nguyên bản vì bảo trì nghiêm túc khóe miệng nhẹ nhàng câu lên, màu xanh lá cây đậm đôi mắt bên trong tràn lên gợn sóng, sau đó hần bên cạnh cười, vừa nhìn về phía trên bàn máy phát hiện nói dối. Ừm, các hạng chỉ tiêu đều rất bình ổn, thế là, nụ cười của hần cũng càng ngày càng sâu.

Phát hiện nói dối người lật qua một trang giấy, đột nhiên hỏi: “Người nói qua yêu đương sao?”

Dù là Lâm Thần, đối với dạng này vấn đề, cũng có chút ngoài ý muốn: “Ừm?”

“Trả lời vấn đề.” Phát hiện nói dối người hăng giọng một cái, rất nghiêm túc nói.

“Không có.”

“Người chưa bao giờ thích qua người nào sao?” Giống như là cảm thấy câu trả lời này quá mức kỳ quái, hần nhin không được bổ sung hỏi.

“Không có.”

Đúng lúc này, giám sát trong màn hình các hạng số liệu, rốt cục xuất hiện mắt trần có thể thấy ba động, mà trả lời vấn đề người, cũng rất nhanh ý thức được, mình trong vấn đề này nói dối.

Hần có chút nhú mày, giống như là cũng không nghĩ tới đến, mình thế mà lại tại câu trả lời này bên trên, xảy ra vấn đề.

Nhưng đến ngọn nguồn, là nơi nào xảy ra vấn đề chứ?

Mặc dù bị đo người bắt đầu xoắn xuýt, nhưng phát hiện nói dối người cũng rất nhanh bay qua chương này, dù sao ai không có một chút * chứ?

Phát hiện nói dối người tiếp tục trở về chính đề: “Như vậy, từ hồ sơ bên trên nhìn, tại bánh kẹo đạo tặc một án bên trong, người là ngẫu nhiên xuất hiện tại bị bắt cóc trên xe bus, đúng không?”

“Vâng.”

“Người đây là muốn ngồi xe đi nơi nào.”

“Đi du lịch.”

“Rất khéo a. . .”

Phát hiện nói dối dưới người ý thức nói, đúng lúc này, Lâm Thần rất cục nịnh không được buông ra nắm chặt chén trà tay, nói ra: “Thật có lỗi, xin cho phép ta cắt ngang ngài một chút.”

“Thế nào?”

“Ta vừa rồi nghe ngài xách những vấn đề này, ta nghĩ ngài sử dụng bộ này phát hiện nói dối chương trình, hẳn là cqt thước đo vấn đề phát hiện nói dối pháp. . .”

Phát hiện nói dối người lật đến văn kiện tờ thứ nhất, mắt nhìn, có chút xấu hổ.

“Thước đo vấn đề phát hiện nói dối pháp, chia làm bốn bộ phận, trung tính vấn đề, thước đo vấn đề, tương quan vấn đề, cùng đề bên ngoài vấn đề. Tỷ như hỏi thăm tính danh tuổi tác những này, đều là trung tính vấn đề, trung tính vấn đề tác dụng ở chỗ xác lập phản ứng bình thường trình độ, cho nên tại đặt câu hỏi quá trình bên trong, xin tận lực khiến bị đo người trả lời một đạo ‘phải’ vấn đề cùng một đạo ‘Không’ vấn đề, nếu không tiêu chuẩn cơ bản tuyến thiết trí sẽ xuất hiện vấn đề.

Phát hiện nói dối người khép lại văn kiện, rất bất đắc dĩ nghe.

“Đồng thời, xin ngài tại hỏi thăm liên quan tới vụ án vấn đề tương quan lúc, tận lực đem vấn đề hình thức biên soạn thành có thể để cho bị đo người trả lời phải chẳng hạng hình thức, ngài ngay từ đầu hỏi hai vấn đề liền rất tốt, nhưng đằng sau liền biến thành thăm vấn, thăm vấn cùng phát hiện nói dối, dù sao vẫn là có khác biệt.”

Phát hiện nói dối người há to miệng, phát hiện chính mình nói không ra nói tới.

Nhưng Lâm Thần, hiển nhiên vẫn chưa nói xong: “Thật ra, tại một bộ cqt phát hiện nói dối vấn đề bên trong, tốt nhất chỉ liên quan đến một vấn đề một cái phương diện, cũng thông qua lặp đi lặp lại hỏi thăm phương thức, đến xác định bị đo người đến cùng có hay không nói dối, cho nên, liên quan tới bánh kẹo đạo tặc bản án, là một cái khác cái cộc sự tình, ngài tốt nhất có thể đặt ở một bộ kế đề mục bên trong, hỏi lại ta.”

Lâm Thần phản kích rất nhanh, rất không lưu tình.

Đứng tại đơn hướng pha lê sau tên kia hỗn huyết thanh niên, cơ hồ muốn cười lên tiếng đến, một ít người bởi vì đáp sai vấn đề mà thẹn quá thành giận bộ dáng, thật sự là có chút đáng yêu a.

“Lâm tiên sinh, ta xem như minh bạch.” Phát hiện nói dối người thờ dài, đứng dậy, thay Lâm Thần tháo xuống dính trên người những cái kia dây dẫn, “Nếu như ngài thành tâm nói dối, dụng cụ cũng đo không ra đi.”

“ . . . ”

“Đây chỉ là thông lệ chương trình, ngài lại trả lời ta mấy vấn đề, chúng ta liền kết thúc công việc.”

“Ngài xin hỏi.”

“Ta nhìn ‘Bánh kẹo đạo tặc’ hồ sơ, ngài làm lâm thời chuyên gia đàm phán, đang khuyên phục phương cây ngài cứu quá trình bên trong lập công lớn, nhưng cùng lúc đó, người cũng phải cuối cùng tiếp xúc qua Dương Điển Phong một trong mấy người, từ sau lúc đó, Dương Điển Phong cưỡi xe cảnh sát liền được cài đặt bên trên giác hút bom, tại dưới tình huống lúc đó, ngài cho rằng Dương Điển Phong có thời gian đem hắn bị bắt tin tức cho phần tử phạm tội sao?”

“Không có khả năng, hắn lúc ấy không có bất kỳ cái gì cơ hội lại tiếp xúc điện thoại chờ một hệ liệt công cụ truyền tin, mà lại Dương Điển Phong rất rõ ràng, một khi hắn bị bắt, tìm kiếm cảnh sát che chở là đường ra duy nhất.”

“Bởi vì lúc ấy phần tử phạm tội phản ứng rất nhanh, nếu như không phải Dương Điển Phong bản nhân thông báo phần tử phạm tội, vậy ta phải chẳng có thể làm ra một hạng suy luận, tại hiện trường tất cả nhân viên bên trong, có người đem tin tức trực tiếp truyền lại cho phần tử phạm tội, từ đó làm cho phần tử phạm tội có thể cấp tốc làm ra phản ứng, giết người diệt khẩu.”

“Ta không bài trừ khả năng này, nhưng trên thực tế, ta cũng có thể cho rằng, Dương Điển Phong bản thân liền nhận lấy phạm tội tổ chức nghiêm mật giám sát, một khi hấn xảy ra vấn đề, liền sẽ bị cấp tốc diệt khẩu.”

“Xin ngài chính diện trả lời vấn đề của ta, trả lời ta có hay không có thể làm ra cái này suy luận.” Phát hiện nói dối người bỗng nhiên ngắt lời hấn, phi thường nghiêm túc hỏi ngược lại.

“Có thể.” Lâm Thần trầm mặc một lát, đáp.

“Tiếp tục vừa rồi vấn đề, ngài là hiện trường phát hiện án tiếp thụ qua nhất chuyên nghiệp cùng nhất hệ thống tâm lý học huấn luyện chuyên gia, như vậy lúc ấy ngài có phải không phát giác được có người xuất hiện dị dạng, mà trong tất cả mọi người, ngài hoài nghi ai khả năng nhất đem những tin tức này truyền lại cho phần tử phạm tội?”

Nghe được vấn đề này, Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu.

Một câu nói kia bên trong hai vấn đề, thực sự tràn đầy đôn đốc chỗ phong cách, tràn đầy âm mưu cùng cam bẫy hương vị, thậm chí rất có thể, mấy cái này vấn đề bản thân, chính là từ hoàng đốc tra tự mình khởi thảo.

Lúc đầu, đôn đốc chỗ tồn tại, chính là vì giám sát nhân viên cảnh vụ đang phá án quá trình bên trong có chính xác không thỏa đáng hành sử quyền lực, như vậy, nếu như đôn đốc chỗ hoài nghi cảnh sát nội bộ có người để lộ bí mật, đương nhiên cần bắt đầu tay điều tra, nhưng căn cứ vào khả năng suy luận, lại muốn được ra xác định tính kết quả, dùng thế này dò trần trường vấn đề cổ vũ tố giác vạch trần, thực sự có chút tru tâm.

“Ta xác thực nhận qua chuyên nghiệp tâm lý học huấn luyện, nhưng ta không phải là chuyên nghiệp bộ mặt biểu lộ phân biệt chuyên gia, mà liền xem như nhất chuyên nghiệp biểu lộ phân biệt chuyên gia, cũng cần thông qua cẩn thận quan sát cùng trò chuyện, mới có thể phát hiện dị thường vấn đề, ngài hỏi ta, tại ta đối mặt phương cây ngài cứu, tại tất cả nhân viên cảnh vụ đều ẩn nấp tại trong bụi lau sậy tình huống dưới, ta có hay không có phát hiện hiện trường có người trong lòng kế hoạch nham hiểm, vậy ta chỉ có thể trả lời ngài, ta không có đủ phát hiện vấn đề này năng lực.”

... --

Xét duyệt thủ tục luôn luôn dài dằng dặc mà rườm rà.

Lâm Thần đi ra cảnh đợi đại môn lúc, trời đã tối, đầu mùa xuân ban đêm, gió cùng tinh không đồng dạng mềm mại.

Hình Tòng Liên dựa vào cổng cột đá, tạt hút một điếu thuốc, nhìn thấy Lâm Thần, hấn chậm rãi đứng thẳng người: “Còn thuận lợi sao?”

Lâm Thần lắc đầu, đem vừa mới cầm tới kết quả, đưa tới.

Hình Tòng Liên sắc mặt trầm xuống, cắn tàn thuốc, cấp tốc lật ra báo cáo, ánh mắt của hấn, rơi vào báo cáo sau cùng một hàng chữ bên trên.

Phía trên rất rõ ràng viết, “Xét duyệt thông qua” bốn chữ.

Hình Tòng Liên dài nhin không được nắm tay đặt tại Lâm Thần trên đầu, vuốt vuốt: “Ai, đây không phải thông qua được sao, làm sao còn lắc đầu a?”

“Người không phải hỏi ta, thuận lợi sao?”

“Đều thông qua được, còn không gọi thuận lợi sao?”

“Ta chẳng qua là cảm thấy, Hoàng Trạch lại đột nhiên nhả ra, thật đúng là để cho ta thông qua cố vấn xét duyệt, chuyện này quá kì quái.”

Nhìn xem Lâm Thần hơi có vẻ lo lắng gương mặt, Hình Tòng Liên lộ ra nụ cười ý vị thâm trường: “Vạn nhất là lương tâm phát hiện chứ?”

Hấn hít một ngụm khói, cười hỏi

Quyển 3 Chương 39: Tam phần 02

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 3 Chương 39: Tam phần 02

Tác giả: Trường Nhị

Nửa sâu hay không trong đêm, đèn đường đem bóng người kéo dài. An tĩnh trong đêm, bên đường tiếng nước đều rõ ràng có thể nghe. Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên đi tại đường lát đá bên trên, mới hơn bảy giờ tối, bên đường tiểu điểm đều đã hết hơn phân nửa, từ một loại ý nghĩa nào đó nói, Hoàn Cảnh thật là một cái rất không có tiền đồ thành thị.

Nhan gia ngõ hẻm vẫn như cũ có chút hẹp, có chút dài, duy chỉ có phát sinh biến hóa, là hẻm nhỏ hai bên cửa hàng

Theo Hình Tòng Liên nói, tại hẻm rời đi trong đoạn thời gian đó, chính phủ thành phố đối Nhan gia ngõ hẻm tiến hành cải tạo, hai bên dân trạch bị một lần nữa tu sửa, cho thuê cho một chút muốn tại văn nghệ sản nghiệp phương diện lập nghiệp học sinh, cho nên, bên đường lão trạch có biến thành quán cà phê cùng quán trà, có biến thành phòng vẽ tranh hoặc là thủ công nghệ phòng làm việc. Nguyên bản ổ vàng mặt tường, bị hàng rào cùng hoa cỏ bao trùm, thỉnh thoảng còn có thể trông thấy con mèo tại cửa sổ sát đất bên trong nghỉ ngơi, già nua đường đi, cũng bởi vậy ấm áp mà giàu có nhân tình vị rất nhiều.

Hơi vàng ánh đèn tỏa ra cổ xưa bảng số phòng, tại kiểu cũ cửa gỗ trước, tội nghiệp ngồi xổm hai người, giống như hai con chờ đợi chủ nhân ném cho ăn tiểu động vật.

Hình Tòng Liên dừng bước lại, rất bắt mắt dĩ nhìn xem cổng hai người, nói: “Các người thế này, sát vách hàng xóm nhìn thấy sẽ báo cảnh.”

Đang chìm mê game online một vị nào đó nhỏ đồng chí ngẩng đầu, con mắt lóe sáng Tinh Tinh: “A, báo cái gì cảnh? Lão đại nhà người w

“Làm sao nhất, ta đem sát vách cùng sát vách sát vách mật mã đều giúp người phá giải, người có thể thả ta đi vào ăn cơm sao?”

Mà ở một bên ngồi xổm một người khác, nửa ngày đều không nói gì. Lâm Thần cúi đầu nhìn xem hắn, chỉ gặp người kia hốc mắt ửng đỏ, ánh mắt chình lảng, giống như là không thể tin được trước mắt nhìn thấy.

“Ai, không phải hai ngày trước, đã thông qua điện thoại sao?” Ngữ khí của hắn có chút mềm, càng nhiều, là bất đắc dĩ.

Hắn lời còn chưa dứt, người kia phui đất nhảy lên, ôm thật chặt ở hắn: “Sur huynh, người thật là đừng có lại dọa ta!”

... --

Biết có người toàn tâm ý quan tâm người, có khi thật ấm áp, có khi lại biến thành ràng buộc.

Lâm Thần bị Phó Hách lôi kéo cánh tay, cùng một chỗ vào cửa, bên tai đều là thầy Phó thao thao bất tuyệt tố khổ âm thanh, hắn nghĩ, vậy đại khái chính là trong truyền thuyết nững nịu?

Hình Tòng Liên đứng tại cạnh cửa, mở cửa đèn, ánh đèn sáng lên sát na, thầy Phó lải nhải âm thanh im bật mà dừng.

Ở trước mặt hắn, là một mảnh cổ điển thức đình viện, cỏ cây bụi bên trong, đèn oánh oánh mà lộ ra, một đầu đá cuội lát thành đường mòn, liên tiếp lấy cửa trước cùng chính sảnh, đình viện bên trái, là một vũng xanh biếc ao nước, tại ánh đèn chiếu rọi dưới, mặt nước lóe ra thanh lãnh phù quang.

Phó Hách sửng sốt nửa ngày, rốt cục phun ra hai chữ đến: “Á đù?”

Hắn nói xong, tựa như gặp quỷ lui hai bước, đi ra cửa, mắt nhìn bảng số phòng, sau đó xông vào cửa giữ chặt Hình Tòng Liên:

“Người không có việc gì tiến nhà khác cửa làm gì, làm nhân viên chính phủ, người đừng cố tình vi phạm!”

Hình Tòng Liên cũng phải kinh ngược lại, hắn nhìn xem Lâm Thần, một bộ “Người sư đệ đây là thế nào” biểu lộ, Vương Triều đã sớm một ngựa đi đầu xông vào trong phòng, cấp tốc mở ra mạng wireless, xoa xoa tay chuẩn bị tái chiến một bàn.

Lâm Thần đành phải vượt vượt Phó Hách đầu, thay Hình Tòng Liên giải thích nói: “Phố cũ cải tạo, chính phủ thành phố hiện thực công trình.”

“Hiện thực công trình còn cho đổi phòng?”

“Trước kia hấn ở gian phòng kia ngay tại sát vách, cho thuê một nhà hành lang trưng bày tranh, cho nên liền đem đến nơi này.” Lâm Thần tái diễn Hình Tòng Liên cho ra giải thích.

Thầy Phó mặt mũi tràn đầy không tin: “Liền cái kia phòng rách nát, chính phủ dựa vào cái gì cho hấn đổi bộ này, đây là lâm viên a cái này?” Hấn vừa nói, vừa đi đến bên hồ nước, bên cạnh ao xếp lấy mấy chỗ xinh đẹp nho nhã giả sơn, thạch củng kiều vượt ngang mặt nước, chỉ gặp đò tươi cá chép xẹt qua mặt nước, tràn lên tầng tầng gợn sóng, “Sur huynh người nhìn, còn có cá chép a!”

“Ừm, người có muốn hay không hái củi đầu?” Hình Tòng Liên cười hỏi.

“Già hình, ta nói cho người, không nên đụng tiền người không thể đụng vào, biết không?” Thầy Phó đột nhiên quay đầu, thần sắc nghiêm nghị, “Người muốn thường xuyên nhớ rõ mình thân phận a, không nên bị tư bản chủ nghĩa viên đạn bọc đường đánh bại.”

Hình Tòng Liên có chút dở khóc dở cười, hỏi Lâm Thần: “Người sư đệ đây là đổi nghề đi bên trên chính trị khóa?”

“Già hình, người chút nghiêm túc, người nói người một cái cảnh sát hình sự, ở phòng ốc như vậy, có ngàn vạn không thể bị hoàng đôn đốc biết a, nếu không không chết người cũng phải cởi ba tầng da!” Phó Hách tiếp tục tận tình khuyên bảo.

Nghe ra hấn mặc dù nói dông dài, có thể nói từ bên trong tràn đầy ân cần, Hình Tòng Liên cười vuốt vuốt Phó Hách đã bị Lâm Thần làm loạn kiểu tóc, thành khẩn nói: “Thầy Phó, ngài yên tâm đi.”

Ba người tại bên cạnh ao nói chuyện, phần lớn là Phó Hách đang không ngừng lải nhải, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên thì thỉnh thoảng đùa hấn hai câu.

Đột nhiên, chính sảnh truyền đến một tiếng kêu rên: “Lão đại, ta đói!”

“Mì tôm tại phòng bếp tay trái cái thứ nhất trong ngăn tủ.” Hình Tòng Liên đề cao âm lượng, nói cho trong phòng nhỏ đồng chí.

“Chính là ta không muốn lại ăn phao điện!” Vương Triều tiếp tục trách móc.

“Định thức ăn ngoài.”

“Phụ cận thức ăn ngoài sớm chán ăn a.”

Hình Tòng Liên mang theo Lâm Thần Phó Hách, đi vào chính sảnh.

Vương Triều nhỏ đồng chí gục xuống bàn, hữu khí vô lực, một bộ vừa thua trò chơi sinh không thể luyến dáng vẻ.

“Người muốn như thế nào?” Hình Tông Liên hỏi.

Nghe thấy lời này, Vương Triều con mắt phỉ đất sáng lên, ánh mắt của hắn rơi vào Lâm Thần trên mặt, nói: “A thần người nấu cơm cho ta ăn, có được hay không?”

Vương Triều nhỏ đồng chí, một cái có Phong Phú hình sự trinh sát kinh nghiệm nhân viên cảnh sát, mỗi một câu nói, đều là có thiết thực sự thật căn cứ.

Ở đây trong bốn người, Hình Tông Liên không cần phải nói, một cái sống ở thịt kho tàu mì thịt bò cùng tôm hùm chua cay bên trong nam nhân; thầy Phó lâu dài ở trường học, xem xét chính là thụ nhiều năm nhà ăn độc hại bộ dáng; mà Lâm Thần nha, Lâm Thần một mực một cái nhân sinh sống, nghe nói qua mấy năm thời gian khổ cực, đồ ăn nhất định làm tốt lắm.

Vương Triều liếm môi một cái, nói: “Thật muốn ăn đồ ăn thường ngày a.”

Trên thực tế, Vương Triều phân tích cũng không có bất cứ vấn đề gì, vấn đề duy nhất là, một cái biết rõ siêu thị kệ hàng các loại mì tôm khẩu vị nam nhân trong nhà, cũng không có có thể hiện ra trù nghệ tài liệu.

Lâm Thần đứng tại rãnh nước trước, cọ rửa lấy người đũa đánh iu xìu rau xanh, trong nồi nấu lấy nóng hổi mì tôm, ừm, vẫn như cũ là thịt kho tàu thịt bò khẩu vị.

Hình Tông Liên tựa ở xử lý bên bàn, đối ngay tại lục xem tủ lạnh nhỏ đồng chí nói: “Đừng tìm, người hôm trước liền đem sau cùng nước muối phương chân đã ăn xong.”

“Người vì cái gì không đi mua thức ăn!” Vương Triều rất tức giận quay đầu.

“Bởi vì ta mỗi ngày đều tại dùng tâm công việc.” Hình Tông Liên rất chuyện đương nhiên trả lời.

Vương Triều bị nghẹn phải nói không ra lời nói, phanh đóng lại cửa tủ lạnh, nổi giận đùng đùng chạy về trước máy vi tính, chuẩn bị tiếp tục giết hai khay.

Thầy Phó lui hai bước, cho hắn nhường con đường, ánh mắt vẫn như cũ dừng lại tại kia đời cũ trên dưới song khai cửa tủ lạnh bên

trên.

Mới, thầy Phó đã lo lắng xem kỹ qua chính sảnh mỗi một nơi hẻo lánh, nên nói như thế nào này mặc dù lão trạch sửa chữa lại, cửa sổ đều tinh xảo lịch sự tao nhã, phòng cũng rất phong độ, nhưng tại phiên mài nước gạch bên trên, ngoại trừ lúc trước trong phòng dọn tới bàn bát tiên, ngay cả ra dáng đồ dùng trong nhà đều không có. Cả gian tòa nhà, ngoại trừ không, hay là không, nói câu nào, đều có nửa ngày tiếng vang, tình cảnh này, khiến thầy Phó tâm buông xuống một nửa, mà chờ hẩn nhìn thấy trống rỗng phòng bếp, cùng nơi hẻo lánh bên trong cũ tủ lạnh, một nửa khác tâm, mới hoàn toàn buông xuống.

Già hình đồng chí, quả nhiên là vận khí tốt mà thôi, thầy Phó yên lặng trầm nghĩ.

... --

Tăng thêm rau xanh cùng trứng gà mì tôm, cũng vẫn như cũ là thịt kho tàu thịt bò vị, không bay ra khỏi cái gì mới lạ hoa văn tới.

Giải quyết xong cơm tối, vì để tránh cho Phó Hách lại đối Hình Tông Liên tiến hành tư tưởng phẩm đức giáo dục, Lâm Thần đem hẩn đưa đến trên ban công uống trà.

Gió xuân nửa lạnh không lạnh, ban công chính đối mặt sông, hai bên bờ đèn đuốc phản chiếu trong nước, càng lộ ra sóng nước lấp lánh. Thầy Phó, dù sao cũng là thấy qua việc đời người, thật là ngồi tại ** ghế bành bên trong, bưng lấy một chén trà nóng, hẩn liền thoải mái nghĩ hừ hừ.

“Sur huynh a, người hạ quyết tâm phải ở lại chỗ này rồi?” Thầy Phó nửa híp mắt, hỏi.

Bốn phía chỉ có nước chảy thanh âm, hết thảy đều rất yên tĩnh.

“Ừm.”

Lâm Thần nhàn nhạt giọng mũi truyền đến, Phó Hách nhìn qua mặt mũi của hẩn, thật ra rõ ràng có rất nhiều lời có thể nói, lại có rất nhiều vấn đề có thể hỏi, lại cảm thấy không thể nào mở miệng, qua nửa ngày, hẩn đành phải nói: “Vậy người có tuyệt đối không nên giống như trước đó như thế sính cường rồi.”

“Được.”

“Phùng Phái Lâm chuyện này, ta hiểu người là nghĩ giả chết né ra giám thị, mặc dù một mực ẩn núp toàn không phải biện pháp gì,

nhưng cũng so người lão như thế ra mặt muốn tốt.” Lâm Thần biểu hiện được càng là bình tĩnh, thầy Phó lão mù từ bản tính liền bị kích phát phải càng lợi hại, “Cao tốc cướp án đi, ta biết người cũng phải không cần thận đụng tới, mặc kệ cũng không thực tế, có đây cũng quá nguy hiểm, có thể lập tức giết chết người cả xe diệt khẩu buôn lậu thuốc phiện tổ chức, còn dám tại dưới xe cảnh sát diện trang giác hút bom, đây cũng không phải là gan to bằng trời có thể hình dung được không, nếu không phải Hoàng Trạch đem sự tình áp xuống tới, người lại muốn nổi danh, nếu là lại bị ma túy để mắt tới, người nhưng làm sao bây giờ a.”

Thầy Phó lo lắng, Lâm Thần nghe được rất bất đắc dĩ, lại đành phải trấn an hẳn: “Không có việc gì, cảnh sát có chứng nhân bảo hộ hệ thống.”

“Người căn bản không có coi trọng chuyện này!” Thầy Phó gác lại chén trà, đề cao âm lượng.

“Nhưng mà, người để cho ta nên làm cái gì bây giờ?”

Không tri thức gió xuân hay là nguyên nhân gì khác, Lâm Thần thanh âm có chút mềm, Phó Hách nghe xong hẳn nói như vậy, cảm thấy tâm đều muốn nắm chặt, vội vàng an ủi: “Không có việc gì không có việc gì, liền như bây giờ rất tốt, người liền cùng già hình ở, vạn nhất có cái gì nhập thất cướp bóc giết người, hẳn cũng có thể bảo hộ người.”

Chủ đề ý nghĩa chính trong nháy mắt chuyển biến, không thể không nói, tại □□ sư đệ phương diện, Lâm cố vấn vẫn có một ít tâm đắc.

“Người nói như vậy, ta luôn có dự cảm không tốt.”

“Ai, ai kêu sư huynh mạng người thật không phải rất tốt chứ?”

“Kia thầy Phó người, có cái gì chuyển vận phương pháp sao?” Lâm Thần cười hỏi.

“Ta cảm thấy già hình vận khí tốt giống không tệ, người nhìn chính phủ tu con phố, hẳn đều có thể đổi được tốt như vậy địa phương đến ở, ta nghe nói ồ, có ít người mệnh cách trời sinh cứng rắn, chính là tốt số, người tranh thủ thời gian cộ hẳn, đem hẳn hảo vận toàn cộ đi.”

“Được.” Lâm Thần hay là cười, hẳn nhìn xem bờ sông hai bên nhà nhà đốt đèn, nói như vậy.

Lâm Thần không nói gì thêm, chung quanh ngoại trừ tiếng nước, liền không còn cái khác tiếng vang, Phó Hách lại cảm thấy không quen, nắm tóc, đột nhiên nhớ ra cái gì đó sự tình: “Đúng rồi đối sư huynh a, ngày kia lão gia tử sáu mươi đại thọ a, cái kia...”

“Thế nào?” Gặp Phó Hách bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi, Lâm Thần trong lòng biết quả nhiên lại có việc.

“Người có đi hay không a?”

“Thầy Phó ý tứ, là muốn ta đi, hay là không muốn ta đi?”

“Không phải, ta đương nhiên là nhớ người đi a, coi như ta không nghĩ, lão gia tử cũng nghĩ a, chính là chúng ta lão gia tử học trò khắp thiên hạ, đi đồng học lại hơi nhiều...”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó, ta thẳng thắn nói với người đi, bọn hấn thật nhiều người muốn mượn lão tử cũng đại thọ, thuận tiện làm họp lớp, á dù, người còn nhớ rõ Trịnh từng từng tên hấn đàn kia sao? Không phải nói cần đề cử người làm đồng học lại người chủ trì, nói người trước đó thành tích lại tốt lại có thể làm, hiện tại nhất định là xã hội tinh anh, từ người làm người chủ trì thích hợp nhất, ta nhìn hấn tại bày bên trong bộ kia tiểu nhân đặc chí, minh trào ngầm phúng dáng vẻ liền các loại khó chịu, hấn chính là muốn nhân cơ hội hấn người...”

“Ta không nhớ rõ.” Lâm Thần cắt ngang Phó Hách.

“Không nhớ rõ cái gì rồi?”

“Ta không nhớ rõ ai là Trịnh từng từng.”

“Không nhớ rõ không quan hệ, đó chính là cái tiểu nhân vật, trước đó chúng ta lớp bên cạnh, nhưng hấn làm người buồn nôn có đủ kinh, nói thật, lão gia tử đại thọ, người không đi lại thật không tốt, nếu không chúng ta coi như lúc trời tối, đi lão gia tử trong nhà bãi phòng một chút, nói chuyện cũng thuận tiện.”

“Không, ta không phải ý tứ này.” Nghe Phó Hách nói như vậy, Lâm Thần nhắc đến trên bàn trà ấm nước, hướng trong chén tục chút nước nóng: “Nếu như ta đều không nhớ rõ hấn là ai, như vậy hấn suy nghĩ gì, nói cái gì thậm chí làm cái gì, rất trọng yếu sao?”

“Không trọng yếu là không trọng yếu, nhưng mà đồng học lại...”

“Người là muốn nói, hiện tại các bạn học của ta đồ sự nghiệp có thành tựu, mà lúc trước thành tích tốt nhất ta, lại vẫn cứ càng hấn

càng chênh lệch, chỉ có thể làm cảnh đội tiểu Cố hỏi, đi gặp bạn học cũ, dễ dàng trong lòng không thoải mái, đúng không?”

Cũng không nghĩ tới Lâm Thần cư nhiên như thế ngay thẳng, Phó Hách nghĩ nửa ngày bị giấu ở yết hầu, cuối cùng, hấn kìm nén đến mặt có chút đỏ, nhưng tại Lâm Thần sáng rực ánh mắt nhìn chăm chú, hấn chỉ có thể nhẹ gật đầu.

“Công việc này, là ta rất tình nguyện làm sự tình, ta vì sao lại không thoải mái chứ?”

Quyển 3 Chương 40: Tam phần 03

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 40: Tam phần 03

Tác giả: Trường Nhị

Hôm sau, thời tiết sáng sủa.

Thầy Phó bởi vì chủ nhật buổi chiều có chọn môn học khóa muốn lên, sáng sớm liền muốn chạy về trường học đi.

Lúc gần đi, hấn lại lôi kéo Lâm Thần nói dông dài nửa ngày, cuối cùng, hay là Hình Tông Liên xuất thủ, cưỡng ép đem người kéo xuống xe, đưa vào nhà ga.

“Sư huynh, ngày kia gặp a!” Cách cửa sổ xe, thầy Phó cuối cùng phát tay nói.

Hình Tông Liên lại trở lại trong xe lúc, Lâm Thần đang ngồi ở một mảnh ánh nắng dưới đáy, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Các người sư huynh đệ tình cảm cũng phải thật tốt.” Hình Tông Liên phát động xe, cười nói.

“Dù sao rất nhiều năm.”

“Người ngày kia muốn đi Vĩnh Xuyên?”

“Đúng đấy, ngày kia là lão gia tử sinh nhật.”

Hình Tông Liên đương nhiên muốn lên, Lâm Thần trong miệng lão gia tử, đúng là hấn vị kia thích mua “Tinh cầu chén” phân cho học sinh, lại luôn bị quây bán quà vặt lừa gạt đạo sư.

“Có thể dạy dỗ người cùng Phó Hách, lão gia tử, nhất định phi thường thú vị a.” Hình Tông Liên cảm khái nói.

“Lão gia tử, chính là đối với người nào đều tốt.” Lâm Thần nói.

Chưa có trở lại Nhan gia ngõ hẻm hoặc là cục cảnh sát, Hình Tông Liên dừng xe ở một đầu tràn đầy hoa bày bên đường.

Cửa sổ xe nửa mở, ôn nhu hương hoa trong nháy mắt tràn vào trong xe, nhìn qua phố dài hai bên kéo dài không dứt hoa bày cùng nói cười yển yển người đi đường, Lâm Thần có chút mờ mịt.

Hình Tòng Liên rất tự nhiên xuống xe, thay Lâm Thần mở ra kia bên cạnh cửa xe, một cái tay khác thì khoác lên trần xe, cười nhẹ nhàng nói: “Vị tiên sinh này, mời xuống xe.”

Mặc dù nói đến rất chưa thấy qua việc đời, nhưng Lâm Thần xác thực chưa từng tiến tiệm hoa, chớ đừng nói chi là đi vào một đầu che kín phồn hoa dài dằng dặc trên đường phố, tự tay chọn lựa những cái kia thích hợp đương quý trồng hoặc là bày ra trong nhà trang trí hoa tươi, nhưng Hình Tòng Liên, lại ngược lại tựa như là các bên trong lão thủ. Lâm Thần cùng sau lưng hắn, nghe hắn cùng hoa bày lão bản chào hỏi, kể một ít hắn cơ hồ nghe không hiểu thuật ngữ, không bao lâu, Hình Tòng Liên trong tay liền mang theo mấy cái túi nhựa, bên trong chứa vừa mua loại mầm, nghe nói là sồ cúc cùng Thiên Trúc quỳ.

“Nghĩ như thế nào đến mua hoa?”

“Tránh khỏi thầy Phó cả ngày nói nhà chúng ta đồ bốn vách tường a.” Hình Tòng Liên nói, ôm lấy nửa buộc bách hợp cùng đầy trời tinh, Lâm Thần rất tự nhiên, tiếp nhận hắn tay trái cái túi, khiến hắn có thể trống đi tay trả tiền.

Nghe hắn nói như vậy, Lâm Thần có chút nhịn không được cười lên, nhà chỉ có bốn bức tường, phải dùng hoa tươi đến trang trí, có loại kỳ quái lẫn lộn đầu đuôi cảm giác: “Thật sự là rất có sinh hoạt tình thú yêu thích.” Hắn nửa đùa nửa thật nói.

“Đó là đương nhiên.” Hồn huyết thanh niên nửa bên mặt bị hoa tươi che khuất, chỉ lộ ra anh tuấn bên mặt và đẹp đẽ con mắt: “Mẹ ta dạy ta, nói nam hài không hiểu hoa, về sau lừa gạt không đến nàng dâu về nhà.”

Ánh mắt hắn rất lục, phía sau cây ngô đồng vừa mọc ra mầm non, chạc cây tại bầu trời xanh thắm bên trong giãn ra.

Lâm Thần trong lòng khẽ run lên, mặc dù biết đây chẳng qua là đang nói đùa, mặc dù vô cùng rõ ràng, câu này trò đùa cũng không có quan hệ gì với hắn, nhưng người luôn luôn rất dễ dàng bị một chút ngọt ngào trò đùa chỗ đả động, “Kia may mắn người chăm chú học được.” Hắn nói.

Trên thế giới này vui vẻ nhất những chuyện kia bên trong, nhất định bao quát mua hoa. Không bao lâu, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên

trong tay, đã xách đầy hoa cỏ, hoa đường phố cũng sắp đi đến cuối cùng.

Hình Tòng Liên mắt nhìn phía trước, giống như là nhớ tới cái gì, nghiêng đầu, nói với Lâm Thần: “Không sai biệt lắm có thể đi về.” Hấn nói, liền nhanh chóng quay người.

“Chờ một chút.” Lâm Thần cũng rất giống nhớ tới một số việc, gọi hấn lại, “Ta nhớ được, Vương Triều nói, người tại hoa đường phố cuối nhỏ trong mộ viên, cho ta dựng lên khối bia, có thể mang ta đi nhìn xem sao?”

Hôm nay thời tiết rất tốt, xa xa nước sông cũng tĩnh mịch an bình, quá ngàn cầu xa xa có thể thấy được.

Lâm Thần đứng tại mình trước mộ bia, cảm thấy đây thật là là một loại phi thường kỳ quái thể nghiệm, rõ ràng còn sống, lại thấy được mình mộ bia.

Trên bia mộ danh tự là hấn, nhưng trừ cái đó ra, ngay cả sinh tuất thời đại cùng ảnh chụp đều không có, làm cho người cảm thấy phi thường lạ lẫm, lộ ra không đủ trịnh trọng, nhưng lại trịnh trọng đến mức quá đáng. Dù sao, tại khối này mộ bia trước đó, là hấn cùng Hình Tòng Liên gần gũi mấy ngày quen biết, nói câu bèo nước gặp nhau cũng không đủ, vì một cái bèo nước gặp nhau người mua đất, lập bia, không phải trịnh trọng quá mức lại là cái gì?

Hình Tòng Liên đứng ở một bên, giống như đã không nhớ nổi, ngày đó mua xuống khối này mộ địa lúc tâm tình, có lẽ là bi thương có lẽ là bất lực, nhưng này chút tâm tình, đều giống như đã tại Lâm Thần xuất hiện lần nữa sát na, trong nháy mắt biến mất. Hiện tại, hấn chỉ cảm thấy xấu hổ, bởi vì mộ bia chủ nhân chính sống sờ sờ đứng ở bên cạnh hấn, đồng thời đã có mấy phút không có nói chuyện.

Hấn nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là phải mở miệng trước: “Cái này, quên khiến nhân viên quản lý triệt bỏ.”

Nghe được câu này, Lâm Thần mới hồi phục tinh thần lại, hấn nửa quay người, từ Hình Tòng Liên ôm bó hoa bên trong, rút ra một chi, xoay người, đặt ở mình trước mộ bia: “Không cần, liền lưu tại nơi này đi.”

Bia trước hoa bách hợp còn dính lấy hạt sương, Hình Tòng Liên cười: “Sẽ không cảm thấy đềm xấu sao?”

“Giữ đi, ngày khác ta thật đi trước một bước nhớ kỹ muốn dẫn lấy rượu đến xem ta.”

Câu nói này, mới là thiên đại diễm xấu, có từ Lâm Thần miệng bên trong nói ra, nhưng thật giống như là ngày mai muốn bao nhiêu mặc quần áo đồng dạng tự nhiên, sinh tử, vốn là rất tự nhiên sự tình.

Cho nên, Hình Tông Liên đối đáp, cũng phi thường trôi chảy: “Người không phải không uống rượu sao?” Hấn hỏi.

“Người kính, ta có thể cân nhắc uống.”

... --

Trước mộ bia đối thoại rất ngắn, ý nghĩa chính cũng phải vây quanh uống rượu chuyện nhỏ này.

Buổi chiều lúc, sắc trời ấm áp.

Lâm Thần ngồi ở cạnh sông trên ban công đọc sách, trong chén nước trà rất nóng, trên bàn trà, còn đặt vào một đĩa nhỏ bánh bích quy.

Hình Tông Liên chỉ mặc quần áo trong, cuốn lên ống tay áo, ngay tại lật cả trên ban công trụi lủi giàn trồng hoa.

Nước ta nhân viên cảnh sát huấn luyện thường ngày giống như có chút quá mức đúng chỗ, Hình đội trưởng vóc người đẹp đến quá phận, vai rất rộng eo rất hẹp, toàn thân trên dưới không có một tia thịt thừa, lại mơ hồ có thể từ căng cứng quần áo trong sợi tổng hợp bên trên, cảm nhận được hạ bao trùm lấy mạnh mẽ cơ bắp.

Ánh nắng có chút chướng mắt, Lâm Thần dứt khoát để sách xuống, chuyên tâm nhìn hấn loại hoa.

Không thể không nói, đối với hấn có Italy huyết thống người mà nói, coi như không biết làm cơm, nhưng cũng nhất định phải biết trồng hoa, mà lại nhất định phải loại thật tốt nhìn.

Hình Tông Liên trong tay, chỉ riêng thổ liên có bốn loại, chỉ gặp hấn thuần thực theo tỉ lệ hấn hợp thổ nhưõng, cắm hoa tưới nước, trật tự rõ ràng, động tác thuần thực, giống như là làm đã quen loại hoa tượng, ánh nắng rơi ở trên người hấn, ba quang phản xạ tại trên mặt hấn, áo sơ mi của hấn rất bạch diện cho rất anh tuấn, làm cho người cảm thấy phi thường ấm áp bình tĩnh.

Lâm Thần không có tồn tại địa, nhớ tới hấn đáp sai vấn đề kia:

Người chưa bao giờ thích qua người nào sao?

Hình Tòng Liên đem một chậu bồn sồ cúc để lên giàn trồng hoa, phủ tay, bỗng nhiên nghe thấy bên người truyền đến rất nhẹ làn điệu. Hấn quay đầu lại, chỉ gặp Lâm Thần lười biếng tựa tại ghế mây bên trong, một cái tay cầm chén nước, một cái tay khác bưng lấy sách, tựa hồ tại vô ý thức hừ phát cái gì từ khúc.

Kia điệu có chút nhẹ, có chút ngọt, Hình Tòng Liên có chút chấn kinh, Lâm Thần thế mà lại hừ ca.

“Là cái gì ca?” Hình Tòng Liên quay đầu lại, buồn cười hỏi.

Lâm Thần ngẩn người, cũng cười: “Ta cũng không nhớ rõ, giống như cùng loại hoa có quan hệ à?”

“Vẫn rất êm tai.” Hình Tòng Liên móc ra điều thuốc, kẹp ở trong tay, giống như là chợt nhớ tới cái gì, hấn dừng lại động tác, nhìn xem Lâm Thần: “Người ngày kia một người đi Vĩnh Xuyên, không có vấn đề à?”

“Có thể có vấn đề gì?”

Hình Tòng Liên từ đầu đến chân, xét lại Lâm Thần mấy lần, từ đối phương trên chân xộp dép lê, nhìn thấy cặp kia có chút buồn ngủ con mắt, sau đó nói: “Luôn cảm thấy, giống như người thể chất, đi ra ngoài không có chuyện giống như rất không có khả năng.” Hấn dựa vào hàng rào, thổi gió, cười nhẹ nhàng nói.

Lâm Thần rất bất đắc dĩ thờ dài, nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp.

“Người là tại Vĩnh Xuyên đại học đọc sách?” Hình Tòng Liên dựa vào hàng rào, ngửa về đằng sau đầu, sắc trời như mặt nước rơi vào trên mặt hấn.

“Đúng vậy a.”

“Quả nhiên là Vĩnh Xuyên đại học a, kia thật là cao tài sinh.”

Làm cả nước văn hóa trọng trấn, Vĩnh Xuyên thị trường trung học san sát, mà Vĩnh Xuyên đại học, thì là trong nước lâu năm nhất tư nhân đại học, xây trường sơ kỳ lý tưởng chính là cấp Thế Giới danh giáo, nó nhiều lần bơm tiền, lại trải qua mấy đời người cố gắng, hiện đã là trong nước xếp hạng trước ba cao đẳng viện giáo, Lâm Thần có thể từ Vĩnh Xuyên đại học vương bài tốt nghiệp chuyên nghiệp, nói câu cao tài sinh, xác thực tuyệt không quá đáng.

“Ta đọc sách tương đối tốt mà thôi.” Lâm Thần rất chân thành trả lời.

Hình Tòng Liên sớm đã thành thói quen hăn thế này ngay thẳng phong cách, bởi vậy cũng không cảm thấy câu nói này có bất kỳ khoe thành phần tại, ngược lại thẳng thắn phải đáng yêu.

Hăn cũng ngồi vào ghế mây bên trong, nhắc đến ấm trà, tục nửa chén nước, nhấp một miếng, lại lại buông xuống: “Ta nhớ được, Vĩnh Xuyên, tựa như là Trần gia địa bàn?”

Hăn tư thế ngồi đoan chính, châm trà tục nước động tác, cũng không chế tạo, ngược lại có tiêu sái bình hòa ý vị, giống như là không chỉ có am hiểu sâu hoa nghệ, càng biết rõ hơn trà. Lâm Thần giờ mới hiểu được tới, Hình Tòng Liên đột nhiên nhắc đến hăn Vĩnh Xuyên chuyển đi, nguyên lai là bởi vì “Trần gia” .

Nam Bắc thế gia bên trong, trần hoàng hai nhà cư bắc, Trần gia bản gia cũng vừa lúc ngay tại Vĩnh Xuyên thị.

Trước đó Phùng Phái Lâm trong vụ án, Trần gia vị kia cố chấp cuồng gia chủ, còn đặc địa phái thủ hạ quản gia đến, chỉ vì khiến hăn lần nữa thất nghiệp, Lâm Thần cũng không biết Hình Tòng Liên từ nơi nào sưu tập những thế gia này tư liệu, thậm chí còn có chút rõ như lòng bàn tay hương vị.

“Chỉ là lão sư sinh nhật thêm họp lớp mà thôi.”

Hình Tòng Liên nghe được “Họp lớp” mấy chữ lúc, nhin không được nhú nhú mày, hăn nghĩ nghĩ, hay là nói: “Trần gia, là Vĩnh Xuyên đại học cổ đông một trong?”

Ý tứ của những lời này là, liền xem như ăn cơm, cũng đừng nhất thời hưng khởi về trường học.

“Ta chỉ là đi ăn bữa cơm, ở một đêm, không biết cái gì vấn đề lớn à?”

“Cái này cũng nói không chính xác a, tóm lại có việc gọi điện thoại cho ta.”

“Hi vọng hay là không cần đánh.”

Quyển 4 Chương 41: Tam phần 04

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 41: Tam phần 04

Tác giả: Trường Nhị

Cùng Hoàn Cảnh so sánh, mấy trăm cây số bên ngoài Vĩnh Xuyên, mới thật sự là quốc tế hóa đại đô thị. Nơi này cao lầu san sát, dòng xe cộ như dật, vắng lai người đi đường đều thần sắc vội vàng.

Lâm Thần đi ra Vĩnh Xuyên đứng, chỉ gặp Phó Hách chính nhón chân lên, khẩn trương canh giữ ở xuất trạm miệng, cẩn thận si tra lữ khách, sợ bỏ lỡ cái gì.

Cách rất nhiều rất nhiều người, Lâm Thần xa xa nhìn qua hẳn, luôn cảm thấy tình cảnh như vậy, tựa như ăn tết trước tràng cảnh tái hiện.

Hai tay của hẳn cầm túi, đi đến Phó Hách trước mặt, Phó Hách lại giật nảy mình: “Sur huynh, người cũng không phất phất tay cái gì, trông thấy ta tuyệt không kích động.”

“Vậy ta lại theo thầy Phó kịch bản đến một lần?” Lâm Thần cười cười, hỏi ngược lại.

Phó Hách khe khẽ hừ một tiếng, không có lại nói tiếp, chỉ là vây quanh Lâm Thần dạo qua một vòng, sau đó mở to hai mắt, rất bất khả tư nghị nói: “Sur huynh, người làm sao thứ gì đều không mang?”

“Muốn dẫn cái gì?”

“Thọ lễ a!”

Lâm Thần còn không có kịp phản ứng, liền bị tiểu sư đệ giữ chặt cánh tay, hướng đứng bên ngoài đi, nói nhiều tiểu sư đệ lại bắt đầu nói nhiều: “Người là không biết, Trịnh Đông Đông bọn hẳn đám người kia, vừa mới thẳng tại bày bên trong khoe khoang cho lão gia tử thọ lễ, ta đã thấy được linh chi, nhân sâm, Thọ Sơn Thạch Ấn chương. . .”

Phó Hách tình báo, khiến Lâm Thần cũng có chút giật mình, hẳn cười nói: “Cái này có thể gặp phải cho Hoàng Thượng tiến cống quy

cách.”

“Đây coi là cái gì, Trịnh Đông Đông đồng chí bản nhân, còn chuẩn bị một bộ tám phiến hoa cúc lê thọ bình phong!”

“Thật sự là đại thủ bút.”

Gặp Lâm Thần nửa điểm chiều không nóng nảy, ngữ khí cũng chậm ung dung, tựa như trêu chọc, Phó Hách ngược lại gấp: “Sur huynh, người phải có ý thức nguy cơ a, nhìn xem người ta, lại là xuất tiền cho lão gia tử đặt trước xa hoa thọ yến lại là tặng lễ, chúng ta làm sao chịu nổi a?”

“Xa hoa thọ yến?”

“Kha ân tháng năm kỳ hạ xuyên lục địa khách sạn a, hiện tại xem như Vĩnh Xuyên rượu ngon nhất cửa hàng đi, Trịnh Đông Đông hiện tại hẳn đến kha ân tháng năm giám đốc, hẳn loại này không khoe khoang sẽ chết người, trực tiếp cho lão gia tử bao hết một cái yến hội sảnh.” Phó Hách vừa đi, ngoài miệng còn nói không ngừng. Nghe thấy lời này, Lâm Thần chỉ cảm thấy không ổn: “Lão gia tử biết việc này sao?” Hẳn hỏi.

“Cũng không biết à?” Phó Hách ngăn người, sau đó đáp, “Bọn hẳn tại bày thảo luận, muốn cho lão gia tử một kinh hi.”

Lâm Thần lắc đầu: “Đây cũng quá tự tác chủ trương.”

“Vậy thì có cái gì biện pháp, ta cảm thấy bọn hẳn cũng phải bóp chuẩn nhà ta lão gia tử như thế người hiền lành, coi như không thích, học sinh tâm ý hẳn có thể làm mặt trách cứ sao?”

Thầy Phó không biết lái xe, đón xe địa phương lại luôn luôn kín người hết chỗ, Lâm Thần lấy lại tinh thần lúc, đã vô ý thức cùng Phó Hách đi tới trạm xe buýt bên cạnh, trong đại học đã thành thói quen, mấy năm sau hay là đồng dạng ngoạn cố.

Đứng trên đài có rất nhiều học sinh đang chờ xe buýt, một bên lối đi bộ bên trên, bày biện các loại quán nhỏ, khói dầu cùng mùi hương tỏa khắp đến trạm trên đài, Lâm Thần quay đầu lại, hướng lối đi bộ đi đến.

Chờ khi trở về, trên tay hẳn thêm một cái túi nhựa, bên trong là vừa mua hoa quả.

“Sur huynh, người đây là làm gì!” Phó Hách nhìn qua Lâm Thần trong tay màu đỏ túi nhựa, sợ ngây người.

“Người không phải để cho ta mua thọ lễ sao?”

“Đây cũng quá tùy ý, người liền không thể mua chút quý sao!”

“Chính là ta xác thực không có tiền.”

... --

Không có tiền, có tiền hay không tâm ý, có tiền, cũng có có tiền cách sống.

Kha ân tháng năm xuyên lục địa khách sạn, coi như tại tắc đất tắc vàng Vĩnh Xuyên thị, cũng phải có những người giàu lựa chọn hàng đầu, nó tọa lạc ở hồng hồ bên bờ, mười hai cây số vuông nước bờ thu hết vào mắt, mặc dù tại vùng ngoại thành, lại tiếp giáp bd, trong đất vị trí tốt không thể tốt hơn.

Có thể đối Lâm Thần cùng Phó Hách tới nói, cái này cần bọn hắn phát triển an toàn nửa giờ xe buýt, lại đi bộ hơn mười phút, mới có thể trần trọc đến cửa tửu điểm.

Trời đã dần dần đen lại, ráng chiều nhuộm đỏ trên mặt hồ nửa bầu trời.

Lâm Thần mang theo túi nhựa, vừa mới bước vào khách sạn, liền có nhân viên phục vụ tiến lên hỏi thăm.

Phó Hách đứng ở một bên, chỉ nói thợ yến, nhảy bèn nhân viên phục vụ liền cúi mình vái chào, nói khẽ: “Là Tô lão tiên sinh 60 đại thợ đi, tại lâu ba, xin ngài đi theo ta.”

Khách sạn năm sao trong thang máy, tràn ngập một cỗ thanh nhã mùi thơm hoa cỏ hương vị. Lúc trước từ Hoàn Cảnh đến Vĩnh Xuyên, lại ngồi một giờ xe buýt, Lâm Thần đều không có cảm giác nào, nhưng chân chính còn có một hai phút liền muốn gặp được sư phụ, hắn đột nhiên cảm giác được khẩn trương.

Nhân viên phục vụ nắm tay khoác lên yến hội sảnh trên cửa chính, khom người, đem cửa đẩy ra.

Bên trong phòng yến hội tiếng người huyên náo, sáng chói ánh đèn, đâm vào người mở mắt không ra.

Ở đại sảnh cuối chủ trên bàn, ngồi vị đeo kính lão nhân gia, lão nhân gia rõ ràng vừa qua khỏi tai thuận chi niên, cũng đã tóc trắng phơ.

Bên người lão nhân vây quanh rất nhiều người, rất nhiều người đều tại nói chuyện cùng hắn, hắn cũng tại cùng rất nhiều người nói chuyện, trong những người kia, có Âu phục giày da tinh anh nhân sĩ, cũng có mặc mộc mạc, vừa bước vào xã hội người trẻ tuổi, đều không ngoại lệ, lão nhân đối mỗi cái nói chuyện cùng hắn người, đều

phi thường kiên nhẫn, trên mặt hấn tràn đầy ý cười, lúc bắt tay, luôn luôn hai tay, nghe người ta nói lúc, cũng phải hơi đầu, một bộ nghiêm tai lắng nghe bộ dáng.

Lâm Thần từ ấn có ayday chim hoàng yến cùng tường vi lg dài nhưng trên mặt thắm đi qua, đứng tại đám người biên giới chờ đợi. Ngay vào lúc này, lão nhân nhẹ nhàng vỗ vỗ trước mặt học sinh cánh tay, giống như là nói chờ một lát, sau đó ngẩng đầu.

Lâm Thần vừa vịn đưng vào cái kia đạo ánh mắt.

Lão nhân đẩy kính mắt, cười nói: “A thần a, ngươi đã đến a.”

Ánh mắt kia ôn hòa an bình, trong khoảnh khắc đó, bên trong đại sảnh tất cả tiếng ồn ào âm, phảng phất đều giống như thủy triều lui bước, đối với chưa hề khắc kỷ thủ lễ lão nhân mà nói, đặc địa cắt ngang học sinh, cùng hấn đánh cái này chào hỏi, đã là lớn lao thiên vị, Lâm Thần đi về phía trước mấy bước, tại trước mặt lão nhân ngồi xuống, nhẹ giọng hô.”Tô lão sư.”

“Trở về rồi?” Bàn tay của lão nhân đặt tại hấn đỉnh đầu, thanh âm nghe lại có một ít khàn khàn.

“Ừm.”

“Trở về, trở về liền tốt a.” Lão nhân nói, vỗ vỗ đầu của hấn.

Lâm Thần lập tức đưa trong tay cái túi đưa tới, nói: “Sinh nhật vui vẻ, bổ sung vitamin.”

Lão nhân tiếp nhận kia mộc mạc túi, mở ra xem, bên trong rõ ràng là sáu cái quả đào, thế là mừng rỡ cười ra tiếng.

Sư đồ hai người bầu không khí thực sự ấm áp. Trong đại sảnh chào hỏi đồng học người nào đó, vừa mới bắt gặp cái này màn, liền rất không vui hướng chủ bàn đi đến.

“Đây không phải Lâm Thần sao, đã lâu không gặp đã lâu không gặp a!”

Trung khí mùi phần thanh âm ở bên tai vang lên, Lâm Thần đứng dậy, quay đầu, đứng trước mặt một vị mặc khách sạn cao quản chế phục nam nhân.

Hấn ngẩn người, vô ý thức nhìn về phía Phó Hách, thầy Phó rất quan tâm dựng lên cái khẩu hình: “Trịnh Đông Đông” .

Lâm Thần thu được tín hiệu, rất tự nhiên hướng hấn đưa tay, nói: “Ngươi tốt, đã lâu không gặp.”

Mặc dù Phó Hách từng lặp đi lặp lại nhắc đến Trịnh Đông Đông cái tên này, có thể đối Lâm Thần tới nói, hẳn đối Trịnh Đông Đông người này, bây giờ không có quá nhiều ấn tượng, trong trí nhớ, Trịnh Đông Đông tựa như là bọn hắn một lần kia hội chủ tịch sinh viên, trừ cái đó ra, hẳn thật không nhớ rõ. Bởi vậy, nói xong lâu không thấy, chỉ là trên lý luận khách sáo.

“Đúng vậy đúng vậy, người dạng này người bận rộn, sao có thể nghĩ đến đến xem chúng ta ngưỡng bạn học cũ này a.” Trịnh Đông Đông trêu chọc nói.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, không biết nên nói cái gì, bởi vậy cũng không có đáp lời, tròng diện lập tức liền xấu hổ xuống tới.

Trịnh Đông Đông sắc mặt tối đen, liếc mắt thoáng nhìn trên tay lão nhân túi nhựa: “Lâm Thần a, người cho lão sư đưa vật gì tốt, để chúng ta cũng nhìn một cái?”

“Quả đào.”

“Lão sư thọ yến, người liền đưa một túi quả đào?” Trịnh Đông Đông bỗng nhiên đề cao âm lượng, ra vẻ khiếp sợ reo lên, trong tròng rất nhiều ánh mắt, nhao nhao theo tiếng trông lại.

“Ừm, vừa mua.”

Thanh âm hẳn rất bình tĩnh, không có nửa điểm xấu hổ, Trịnh Đông Đông vô số trào phúng đều bị câu này hời hợt nói giấu ở ngực, rất khó chịu, đặc biệt khó chịu.

Lão nhân mắt nhìn hai vị giảng co học sinh, nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, hướng sau lưng nói ra: “Hào thật a, người không phải toàn hô hào muốn gặp người Lâm Thần sư huynh sao, đến.”

Lúc này, Lâm Thần mới chú ý tới, lão gia tử sau lưng, chất nửa người cao thọ lễ, có vị dáng người nhỏ nhắn mềm mại mỹ nữ, ngay tại đăng ký lấy cái gì.

Nghe thấy lão sư triệu hoán, tên nữ hài kia vội vàng quay đầu, tóc dài thuận thế trượt xuống.

Đó thật là rất đẹp khuôn mặt, mày như núi xa, ánh mắt linh động, nữ hài mặc màu nâu ngắn tay đồ hàng len áo dệt kim hở cổ cùng đến gối màu đen váy xếp nếp, nhu hòa tóc dài choàng tại đầu vai, trên châu bông tai như ẩn như hiện, nàng thu hồi vờ, cười đi tới, xông Lâm Thần đưa tay: “Sư huynh, người được.”

Lâm Thần xem kĩ lấy trước mặt nữ sinh, ánh mắt cuối cùng rơi vào nàng có chút không cân đối màu hồng đào trên móng tay, hứa hào thật đều ngón tay rung động nhẹ nhàng, cũng không có nắm tay rụt về lại, cuối cùng, Lâm Thần đưa tay, cùng nàng giao ác: “Người tốt.” Lâm Thần thu tay lại, tiến đến bên người lão nhân, nhỏ giọng hỏi: “Đây là đang làm cái gì?”

“Người nói bọn hấn đưa ta đám vô dụng này làm gì, ta đăng ký một chút giá tiền, để bọn hấn lấy về, thực hiện về sau lại cho ta, ta cho bọn hấn góp.” Lão nhân lặng lẽ nói.

Lâm Thần nhin không được cười lên: “Này lại sẽ không không tốt lắm?”

“Tiểu tử người xách một túi quả đào đến cho ta mừng thọ, làm sao lại không cảm thấy không xong?”

“Nhưng tốt xấu, người có thể mang về nhà.” Lâm Thần nói nhỏ.

Hấn nói xong, lão nhân liền cười, tiếng cười có chút lớn, rơi ở trong mắt Trịnh Đông Đông, hết sức chướng mắt.

Nói cũng đã nói, lễ cũng đưa xong, bên người lão nhân, còn vây quanh rất nhiều học sinh, Lâm Thần rất tự giác lui ra.

Sáu điểm lúc, thọ yến đúng giờ khai tiệc.

Trên bàn rượu ngồi tự rất có giảng cứu, ở đây rất nhiều người đều biết, Lâm Thần là lão gia tử nhất thiên vị học sinh, thế nhưng không biết là sắp xếp tòa người hữu tâm hoặc là vô ý, hấn cùng Phó Hách hai người, được an bài đến nhất nơi hẻo lánh bàn kia, một chút xã hội danh lưu tinh anh, thì ngồi lên chủ bàn.

Lão gia tử bị chúng tinh cùng nguyệt giống như vây quanh, thỉnh thoảng còn có học sinh đi mời rượu, Lâm Thần cũng không có đi tham gia náo nhiệt, rất yên tĩnh ngồi tại nơi hẻo lánh.

Ngồi tự bị đánh rất loạn, hấn cùng Phó Hách cũng không có cùng trước đó bạn học cùng lớp ngồi cùng một chỗ, mỗi lần ngồi nơi hẻo lánh người, đại khái cũng không quá hợp quần, cho nên ngồi cùng bàn mỗi người đều đang vui đầu ăn cơm, bàn tiệc bên trên lại có loại quỷ dị yên tĩnh.

Khách sạn năm sao món ăn, nghĩ đương nhiên tốt, lại thêm có lẽ là đầu bếp biết, lần này là giám đốc mời khách, làm đồ ăn lúc cũng càng thêm dụng tâm, Phó Hách nhin không được ăn nửa khay tôm

bóc vỏ, vuốt vuốt bụng, lại lần nữa nghe thấy được Trịnh Đông Đông đúng là âm hồn bất tán thanh âm.

“Lâm Thần ngươi làm sao tại cái này, ta thật sự là vội quên đi, đi một chút, muốn hay không ngồi chủ bàn đi?” Âu phục giầy da thanh niên giờ ly rượu đỏ, hấn sắc mặt đỏ bừng, giống như là vừa kính xong một vòng rượu.

Hấn ngữ khí kiêu căng, thanh âm lại rất lớn, nửa là trào phúng nửa là khách sáo, giống Trịnh Đông Đông thế này có thù tất báo người, vừa rồi bị mất mặt, đương nhiên cũng nhất định phải lấy lại danh dự, vấn đề như vậy, đáp ứng chính là bên trên cán bô, không đáp ứng chính là cho mặt không muốn mặt, vô luận như thế nào, đều sẽ để cho người ta rất khó chịu.

Chung quanh mấy bàn, đã có người chú ý tới động tĩnh của nơi này. Chỉ là Lâm Thần dạng này người, nhiều khi, đều phi thường làm cho người không lời nào để nói.

Trên mặt hấn không có nửa điểm xấu hổ quẫn bách, chỉ là cầm lấy chén trà, bình tĩnh cùng kia ly rượu đỏ đụng đụng, sau đó nói:

“Được.”

Hấn càng thản đãng đãng, Trịnh Đông Đông trên mặt thì càng khó nhìn.

Hấn đi đến chủ trước bàn, lão gia tử thấy thế, nhiệt tình vỗ vỗ bên người trống không vị trí, nói: “A thần a, đến, ngồi ở đây.”

Trên bàn chỗ ngồi đã đủ, duy nhất trống không vị trí, nghĩ đương nhiên là Trịnh Đông Đông bản nhân,

Đối với Tô lão tiên sinh loại người này tới nói, đây đã là lại rõ ràng có điều tỏ thái độ, ở đây phần lớn người, cũng đều là lão gia tử môn sinh đặc ý, coi trọng Trịnh Đông Đông trong ánh mắt, không thiếu được mang lên chút dị dạng.

Lão gia tử cũng không nói gì thêm nữa, chỉ là lại để cho nhân viên phục vụ trên bàn lại nhiều thêm một cái chỗ ngồi, Trịnh Đông Đông kính một vòng rượu, như cái gì sự tình đều không có phát sinh, ngồi xuống mình vị trí mới bên trên.

Hấn sau khi ngồi xuống, hướng trên bàn một người khác đưa mắt liếc ra ý qua một cái, đối phương hiểu ý, đặt chén rượu xuống: “Lâm Thần a, nghe đại danh đã lâu a, niên cấp thứ nhất vĩnh viễn là

người, xưa nay không cho chúng ta đường sống, không biết, người bây giờ ở nơi nào cao liền a?”

Chủ trên bàn, đương nhiên liền không thể lười biếng, người khác hỏi vấn đề, cũng muốn chăm chú trả lời: “Ta trước đó tại thành phố Hoàng Cảnh thí nghiệm tiểu học đương túc quản. . .” Lâm Thần trả lời.

“Phốc.” Hắc lời còn chưa dứt, trên bàn liền vang lên cười nhạt thanh âm, “Kia già giao nói thế nào người tại Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự đương cố vấn a, tiểu tử này!”

“Ừm, đây là vừa tiếp nhận.”

“Người cái này vượt giới vượt phải có chút lớn a.” Người kia cười nói.

Lâm Thần không có trả lời, chỉ nghe Trịnh Đông Đông lạnh lạnh nói: “Hoàng Cảnh cái kia địa phương nhỏ cục cảnh sát? Kia thật là đại tài tiểu dụng a.”

“Ai, ai cũng có thể cùng người giống như a, tuổi còn trẻ liền có thể tại kha ân tháng năm đương giám đốc!” Người kia lần nữa cùng Trịnh Đông Đông kể xướng người hoạ, “Kha ân tháng năm chính là tập đoàn đa quốc gia, người nếu là ngày nào làm tới tập đoàn tổng giám đốc, cũng không nên quên chúng ta ngưỡng bạn học cũ này a!”

“Cái nào dễ dàng như vậy a, chúng ta tâm lý học tốt nghiệp, vốn là không bằng chính thống tài chính hệ học sinh nổi tiếng, mà lại, kha ân tháng năm đây chính là hải ngoại cái kia Hình gia kỳ hạ sản nghiệp, tập đoàn tổng giám đốc, đương nhiên chỉ có thể là Hình gia đích hệ tử đệ, ta là không có hi vọng lạc!”

Trịnh Đông Đông nửa thật nửa giả nói.

Chung quanh đồng học đều có chút chấn kinh.

Dù sao, ai cũng biết, kha ân tháng năm là toàn Vĩnh Xuyên tốt nhất cấp năm sao, có có rất ít người biết, tại toà này khách sạn phía trên, là một cái tập đoàn đa quốc gia, mà tại cái kia tập đoàn phía sau, lại là nguy nga Hình gia, như vậy, có hi vọng tại cái kia xí nghiệp của gia tộc bên trong tiến thêm một bước Trịnh Đông Đông, xác thực phi thường không tầm thường. Tất cả mọi người nhìn về phía Trịnh Đông Đông trong ánh mắt, lại nhiều mấy phần hâm mộ, rất nhanh, có người lại thổi nâng lên hắc đến: “Mặc kệ mặc kệ, người nếu là thật

làm tổng giám đốc, cũng muốn như hôm nay thế này, mời chúng ta mọi người ăn một bàn, ở đây có một cái tính một cái a!”

“Về sau là khó mà nói, bất quá hôm nay ban đêm, ta còn là có thể mời mọi người lại đi uống rượu.”

“Tiểu tử ngươi nói mời uống rượu, đó nhất định là nơi tốt!”

“Còn tốt còn tốt.” Trịnh Đông Đông nhấp son môi rượu, ra vẻ thần bí nói, ánh mắt của hắn nhất chuyển, lần nữa nhìn về phía Lâm Thần, “Lâm Thần cũng cùng đi chứ?”

“Đúng đấy, sư huynh cũng cùng đi nha.”

Chẳng biết tại sao, tại Lâm Thần bên người vị tiểu sư muội kia, cũng mở miệng nói ra.

Lâm Thần nhìn qua hứa hào kỳ quái thật màu hồng đào sơn móng tay, cuối cùng, nhẹ gật đầu.

Đã biết học sinh ban đêm còn có hoạt động, lão gia tử đương nhiên cũng liền tìm lý do, sớm chạy trốn, lúc gần đi, hắn còn cố ý vỗ Lâm Thần bả vai, dặn dò có rảnh muốn tới trong nhà ăn cơm.

Lão gia tử đi, đương nhiên là có rất nhiều người cũng đi theo chuồn đi, Phó Hách ngồi tại chỗ, không ngừng xông Lâm Thần nháy mắt.

Chủ bàn người, đều bị Trịnh Đông Đông lưu lại, gặp người đều nhàm tản không sai biệt lắm, có người nói với Trịnh Đông Đông:

“Tùng tùng, nói xong a, chờ sau đó uống rượu ngươi mời, nhưng ngươi giúp chúng ta định khách sạn tiền, chúng ta hay là phải cho ngươi.”

Người kia nói, trên bàn rất nhiều người đều gật đầu ứng hòa.

“Các ngươi làm sao đều khách khí như vậy.” Trịnh Đông Đông giống như là cảm thấy rất có mặt mũi, ánh mắt nhẹ nhàng, nhìn về phía Lâm Thần, hỏi: “Đúng rồi, ngươi ban đêm ở đây?”

Lâm Thần chưa mở miệng, đã vụng trộm sờ đến bên cạnh bàn thầy Phó đoạt đáp: “Sư huynh ban đêm cùng ta ở.”

“Đừng nói giỡn, người nào không biết chúng ta Vĩnh Xuyên đại học giáo sư nhà trọ vậy cũng là phòng một người, ngươi thật làm cho sư huynh của ngươi cùng ngươi ngã ra đất nghỉ a!” Người kia nói, lại nói ra Trịnh Đông Đông muốn nghe nhất, “Tùng tùng a, ngươi nhìn ngươi khách sạn còn có hay không giá đặc biệt phòng, lại cho Lâm Thần cũng đặt trước một gian, chúng ta đồng học đều ngụ cùng chỗ, cũng náo nhiệt.”

Trịnh Đông Đông gật gật đầu, không nói lời gì liền bấm tổng đài điện thoại.

Đầu bên kia điện thoại không biết nói thứ gì, Trịnh Đông Đông đè lại microphone, trên mặt mang hư giả áy náy, hấn nói với Lâm Thần: “Thật ngại quá a, từa điểm chúng ta giá đặc biệt phòng đều bị đám gia hoả này đặt trước hết, chỉ còn lại cảnh hồ hành chính phòng, giá gốc sáu ngàn, ta cho người đánh cái 60%, ba ngàn sáu thế nào?” Hấn bốc lên khoe miệng, ánh mắt cũng đầy là đắc ý thần sắc, tựa hồ liền đợi đến Lâm Thần kể một ít từ chối lấy cớ, tốt lại chế giễu một phen.

Phó Hách nghe, nhin không được nắm lên nắm đấm.

Lâm Thần cũng không tức giận, trên mặt cũng vẫn như cũ là bộ kia bình thản ung dung biểu lộ, hấn nhẹ nhàng đè lại sự đê nắm đấm, nói: “Không cần, cảm ơn.”

“Sur huynh, á đừ Trịnh Đông Đông tiểu tử này rõ ràng là muốn cho người khó xử đi, ba ngàn sáu một đêm, còn đánh xong gãy, chính hấn tại sao không đi ở!”

Nhàm tản dưới tiệc lâu lúc, Trịnh Đông Đông dẫn một đám ban đêm nếu lại đi uống rượu đồng học đi ở phía trước, Phó Hách cố ý giữ chặt Lâm Thần, hung hăng nhả răng.

“Ở không dậy nổi xa hoa khách sạn, khó xử ở đâu?” Lâm Thần hỏi lại.

Vấn đề như vậy, thầy Phó chỗ nào đáp được đến, hấn trừng Lâm Thần một chút, đành phải giật ra chủ đề: “Người vì cái gì còn đáp ứng cùng hấn đi uống rượu!”

“Bởi vì, phát hiện một kiện chuyện rất kỳ quái.”

Lâm Thần thấp giọng nói, đột nhiên, hấn ngẩng đầu lên.

Phía trước đại bộ đội, chạy tới khách sạn đại đường, mười mấy người vây quanh ở Trịnh Đông Đông chung quanh, giống như là tại phân phối đợi lát nữa xuất hành cỗ xe, bọn hấn uống hết đi chút rượu, có chút cãi nhau, có đột nhiên, Lâm Thần lại nghe không thấy bất kỳ thanh âm gì.

Tại khách sạn đại đường, sáng chói đèn thủy tinh dưới, ngồi một người.

Hấn chân dài trùng điệp, dựa vào tại ghế sofa bên trong, đọc văn kiện, hấn đồng phục cảnh sát khoác lên một bên trên lan can, ánh

đèn dịu dịu, chiếu vào hấn bên cạnh thân, tại sau lưng của hấn, là đen nhánh tĩnh mịch hồng nước hồ mặt.

Sau đó, hấn ngẩng đầu lên.

Vẫn như cũ là tản mạn thần thái cùng yên tĩnh sâu xa ánh mắt.

Trong đại sảnh nhu hòa dương cầm âm, bỗng nhiên chảy xuôi xuống tới.

Lâm Thần đi tới.

Hình Tòng Liên cười cười.

“Sao người lại tới đây?”

“Người không phải nói, không muốn đánh điện thoại sao?”

Giống như là cảm giác được cái gì, Trịnh Đông Đông quay đầu lại, chỉ nhìn thấy Lâm Thần đứng tại cách đó không xa một trương cà phê bên cạnh bàn, tựa hồ là gặp người nào.

Tâm hấn niệm khẽ động, đi tới.

Trên ghế sa lon nam nhân chính mỉm cười cùng Lâm Thần nói gì đó, từ Trịnh Đông Đông góc độ nhìn sang, chỉ có thể nhìn thấy hấn nhẹ đặt tại trên mặt bàn tay cùng anh tuấn đến cực điểm bên mặt, sau đó, Trịnh Đông Đông trông thấy, trên bàn còn bày biện một tấm màu đen thẻ phòng, phía trên vẽ có ayday mang tính tiêu chí chim hoàng yến cùng tường vi hình vẽ.

Hình Tòng Liên ngón tay, nhẹ nhàng điểm tại tấm thẻ kia bên trên, sau đó đến bên cạnh bàn.

Lâm Thần còn tại chinh lảng, bên tai lại vang lên đối phương nhất quán trầm thấp êm tai tiếng nói.

“Vị tiên sinh này, thẻ phòng xin cầm tốt.”

Quyển 3 Chương 42: Tam phần 05

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 42: Tam phần 05

Tác giả: Trường Nhị

【 tam phần 05. 01 】

Nhắc tới cũng là rất khéo.

Hình Tòng Liên đưa ra thẻ phòng lúc, Trịnh Đông Đông vừa lúc đi đến Lâm Thần bên người, mà bên cạnh hắn, lại hảo chết không chết địa, còn đi theo mấy cái đồng học.

Cho nên khi Lâm Thần tiếp nhận thẻ phòng lúc, hắn không thể làm làm cái gì đều không nhìn thấy, đành phải vồ xuống Lâm Thần đầu vai, giả bộ như rất quen thuộc mà hỏi thăm: “Lâm Thần, vị này là?” Cũng không có chờ Lâm Thần giới thiệu, Hình Tòng Liên liền để văn kiện xuống, đứng dậy, hướng hắn tự giới thiệu mình: “Hình Tòng Liên, cảnh sát.”

Đại khái, có ít người trời sinh liền có khiến người thần phục khí tràng, Hình Tòng Liên rõ ràng cũng không nói cái gì, có Trịnh Đông Đông lại không tự giác liền vươn tay, ngữ khí cũng biến thành phải khiêm cung: “Trịnh Đông Đông, Lâm Thần đồng học, cũng phải quán rượu này quản lý.”

Hình Tòng Liên ánh mắt vẫn như cũ an bình trầm ổn, tại Trịnh Đông Đông nói “Quán rượu này” bốn chữ lúc, cũng không có ra vẻ kinh ngạc ngẩng nhìn bốn phía: “Trịnh tiên sinh thật sự là tuổi trẻ tài cao.” Hắn chỉ là như vậy nói.

“Cũng phải thay người làm công mà thôi.” Trịnh Đông Đông nói, không tự giác liếc mắt Lâm Thần, hỏi dò: “Ngài là Lâm Thần cấp trên?”

“Vâng.”

“Ài!” Nghe thấy lời này, Trịnh Đông Đông lại đập nhớ Lâm Thần bả vai, phàn nàn nói, “Ta nói làm sao không nhà, nguyên lai là cảnh sát hình sự quan sớm đặt trước đi.”

Hắn nửa thật nửa giả giải thích một câu, cho mình dựng cái bậc thang, bởi vì hắn nói đến mập mờ, mà đại bộ phận nghe được loại lời này, cũng sẽ không nhiều nói cái gì, như vậy đặt phòng sự tình, liền có thể như vậy bỏ qua.

Có hết lần này tới lần khác, Hình Tông Liên là cái rất nghiêm túc người, mà lại hắn không chỉ có chăm chú, còn phi thường cẩn thận. Lúc đầu, hắn trông thấy Lâm Thần vị bạn học này, đã cảm thấy người này khí tràng giống như có như vậy một chút cổ quái, hiện tại lại nghe đối phương nói lên đặt phòng sự tình, hắn biết trong này vấn đề, sợ là không có đơn giản như vậy, đã có vấn đề, hắn liền không có đi xem Lâm Thần, ngược lại cười nhẹ nhàng địa, nhìn qua thầy Phó.

Thầy Phó rốt cục bắt được cơ hội này, ngằm xoa xoa trốn ở người về sau, hướng Hình Tông Liên đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Ồ, nguyên lai là dùng đặt phòng sự tình, khi để Lâm Thần.

Hình Tông Liên cảm thấy hiểu rõ, thế là hắn rất khách khí nói với Trịnh Đông Đông: “Không có a, ta mới vừa ở trước từ điểm đài đặt, nhân viên lễ tân nói, còn thừa lại rất nhiều gian phòng, có thể tùy ý chọn.”

Trịnh Đông Đông trên mặt trong nháy mắt giao thể hiện lên xanh đỏ hai màu, hiện trường rất yên tĩnh.

Người nói không có giá đặc biệt phòng, chỉ có quý nhất cảnh hồ hành chính phòng xép, có nhân viên lễ tân nói, còn thừa lại rất nhiều ở giữa, đây không phải quang minh chính đại khó xử bạn học cũ, lại là cái gì? Lâm Thần nói không có tiền không ở, cũng là còn tốt, nếu là mạo xưng là trang hảo hán ở lại, đây chẳng phải là bị thiệt lớn.

Đây cũng không phải là ân oán cá nhân, mà là nhân phẩm cùng đạo đức vấn đề.

Không khí hiện trường dị thường xấu hổ, Trịnh Đông Đông chỉ hận mình miệng tiện, tại sao muốn nhắc đến cái này chuyện vật tình.

Gặp tình hình này, lúc trước luôn luôn thay Trịnh toàn cổ động tên kia đồng học vội vàng mở miệng, đổi chủ đề: “Hình đội trưởng đêm nay còn có công vụ sao, nếu là không có chuyện, không cùng chúng ta cùng đi uống rượu?”

Câu này chúng ta, đương nhiên cũng bao quát Lâm Thần.

“Người cũng đi?” Hình Tòng Liên đến không có truy đánh Trịnh Đông Đông mặt ý tứ, ngược lại nhìn về phía Lâm Thần, có chút ngoài ý muốn hỏi.

“Vâng.” Lâm Thần đáp.

Lâm Thần trả lời, ngược lại để Hình Tòng Liên rất giật mình, hắn nhìn một chút mọi người tại chỗ, một đám cửu biệt trùng phùng bạn học cũ, một người có tiền quản lý, một cái không thích sống chung đau đầu. Dạng này tổ hợp phối trí, thật đúng là rất thú vị, mà lại, Lâm Thần thế mà đồng ý đi uống rượu? Hắn hơi có chút hứng thú dạt dào nhẹ gật đầu, nói: “Được.”

Ở đây phần lớn người đều đã uống một chút rượu, Hình Tòng Liên nếu như đáp ứng muốn đi, không thiếu được muốn tiếp tục lại làm xa phu.

Trịnh Đông Đông kêu lái xe đi mở xe, lại an bài mấy tên chờ dùm, Hình Tòng Liên đem trên bàn tư liệu sửa sang lại, giao cho Lâm Thần trong tay, cầm lên chìa khóa xe, hạ bãi đỗ xe lấy xe.

Một nhóm mười mấy người tại cửa tửu điểm chờ, bốn chiếc xe tuần tự mở đi lên, cầm đầu, đương nhiên là chính Trịnh Đông Đông chiếc kia màu xám bạc lao vụt S400.

Khách sạn nhân viên phục vụ chạy đến bên cạnh xe kéo cửa, Trịnh Đông Đông lại cố ý lui ra phía sau hai bước, khiến đồng học lên trước, hắn hướng bốn chiếc xe cuối cùng nhìn lại, cố ý liền muốn nhìn xem Hình Tòng Liên đến tột cùng mở cái gì xe.

Có thể khiến hắn mở rộng tầm mắt là, Hình Tòng Liên mở lại là chiếc guitar phổ, trên xe tối tăm mờ mịt, xe tiêu cũng là hắn chưa từng thấy qua.

Trịnh Đông Đông bỗng nhiên liền có loại bị trang bức phạm bày một đạo cảm giác.

Thế là hắn lên xe lúc, mặt lại đen mấy chuyển.

Trong xe Jeep, Lâm Thần ngồi tại Hình Tòng Liên bên người chỗ ngồi kế bên tài xế, chỗ ngồi phía sau chỉ có Phó Hách một người. Trong xe mùi khói rất đậm.

Từ Hoàn Cảnh đến Vĩnh Xuyên, hơn ba trăm cây số, lái xe cần hơn bốn giờ, hiện tại là hơn chín giờ đêm, nghĩ đến Hình Tòng Liên đại khái là một chút ban liền chạy tới, chỉ có thể liều mạng hút thuốc nâng cao tinh thần.

Nghĩ đến đây, Lâm Thần không khỏi hơi đổi đầu, nhìn qua Hình Tông Liên chuyên chú lái xe bên mặt.

Nơi xa mặt hồ đen nhánh tĩnh mịch, vòng hồ đường cái hai bên, quanh quần lấy đèn đường mờ nhạt vàng sáng, trong xe không có cất cao giọng hát, bầu không khí lại ấm áp mà thanh thản.

Hơn nửa ngày tàu xe mệt mỏi, đồng học lại bên trên lời nói lạnh nhạt, giống như đều Hình Tông Liên xuất hiện một khắc này, tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, trên thế giới này, cũng không có ma pháp một loại thần kỳ Trì Dũ Thuật.

Nhưng tại một nháy mắt, Lâm Thần chỉ cảm thấy trái tim như bị người nhẹ nhàng nắm, sau đó khẽ run lên.

“Người không cần cố ý tới.” Lâm Thần nói.

“Cũng không phải đặc địa tới, nhưng thật ra là cùng Dương Điển Phong kia vụ án có quan hệ, Vương Triều vượt xong hệ thống hậu trường, phát hiện có mấy đầu manh mối cần đưa cho Vĩnh Xuyên cảnh sát, ta liền thuận đường tới một chuyến.”

Hình Tông Liên thanh âm có chút khàn khàn, hấn lái xe cửa sổ, gió hồ có chút thổi vào đi.

“Già hình người thật sự là quá đủ ý tứ, người là không biết a, vừa rồi cái kia họ Trịnh tiểu nhân, nói khách sạn không có giá đặc biệt phòng, không phải cầm ba ngàn sáu cảnh hồ hành chính phòng ép buộc ta sư huynh.” Phó Hách kích động đào lấy thành ghế, hét lên, “Người nói quán rượu lớn như vậy, còn có thể không nhà, đây không phải có chủ tâm còn có thể là cái gì?”

“Thật sao?” Hình Tông Liên nghe nói như thế, nhàn nhạt cảm thán một câu.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, thấp giọng hỏi: “Sẽ không quá tổn kém sao?”

“Ta biết bằng hữu ở chỗ này, có thể cầm tới rất thấp chiết khấu.”

Hình Tông Liên trấn an nói.

Lâm Thần chỉ là cúi đầu, nhưng không có hỏi lại cái gì.

Ngay cả khách sạn quản lý cũng chỉ có thể cầm 60%, như vậy chiết khấu lại thấp, lại có thể thấp đi đâu vậy chứ?

... --

Lâm Vĩnh Xuyên địa đầu xà.

Trịnh giám đốc mời uống rượu địa phương, đương nhiên nhất định phải tốt hơn nhà mình khách sạn.

Thiên nhân hội sở, chính là như vậy một nơi.

Nó tọa lạc ở Quận Sơn dưới chân, bị một mảnh rừng trúc bao vây lại, một bên chỗ dựa, khác một bên thì là rộng lớn sân đánh Golf.

Gần mười giờ tối, hội sở trước cửa bãi đỗ xe, đã cơ hồ không nhìn thấy không vị.

Trịnh Đông Đông một đoàn người từ trên xe bước xuống, hiểu công việc đồng học quét mắt hội sở cổng ngừng lại xe, liền hạ giọng kinh hô: “Nơi này tiêu phí có thể hay không quá cao a.”

Trịnh toàn góc đầu lên, trên mặt lại không thể lộ ra quá kiêu ngạo, cho nên hấn chỉ có thể hời hợt mở miệng: “Đều đã đặt trước tốt phòng, cũng không có bao nhiêu tiền, các người cứ yên tâm uống rượu” hấn vừa nói, còn một bên nhìn chăm chú lên Hình Tông Liên chiếc kia guitar phổ.

Chỉ gặp chiếc kia tối tăm mờ mịt Jeep, vừa mới tại xe sang trọng bụi bên trong dừng hấn, trên thân xe còn có khô cạn bùn đất ấn cùng róc thịt cọ vết tích, bởi vậy lộ ra càng thêm keo kiệt, Trịnh Đông Đông thế là cười đến càng vui vẻ hơn.

Cùng bình thường xa hoa truy lạc xa hoa hội sở khác biệt, thiên nhân hội sở rất yên tĩnh, cả gian hội sở, từ từng sàn trắng đen xen kẽ lầu nhỏ tạo thành, lầu nhỏ xen vào nhau tinh tế tô điểm tại rộng lớn biển trúc bên trong.

Có lẽ cũng chính bởi vì chiếm diện tích quá rộng, rõ ràng nên tiếng người huyền não buổi chiếu phim tối, nhưng không có bất luận cái gì tiếng huyền não âm truyền ra, bởi vậy càng làm cho người ta cảm giác sự cao quý lịch sự tao nhã, so với tinh bích huy hoàng kha ân tháng năm xuyên lục địa khách sạn, mảnh này hội sở, hiển nhiên lại ẩn ẩn lên một cái cấp bậc. Mà đại khái là vì nổi bật hội sở phản phác quy chân ý vị, to như vậy một gian hội sở, cổng treo chiêu bài, cũng bất quá là một khối tấm gỗ nhỏ, trên ván gỗ khắc lấy đơn giản “Thiên nhân” hai chữ, góc dưới bên trái, thì là chim hoàng yến cùng tường vi tạo thành logo.

Trịnh Đông Đông mang theo sau lưng trùng trùng điệp điệp một đám đồng học, đứng tại hội sở cổng, hấn chậm rãi từ ví tiền bên trong

móc ra thẻ hội viên, đưa cho cầm trong tay dụng cụ nhân viên công tác.

Cổng tiếp khách nhân viên công tác, vị rất trẻ trung cô nương, nàng mặc thiếp thân âu phục chế phục, trên cổ buộc lại điều màu vàng nhạt khăn lụa, khí chất dịu dàng động lòng người, nàng tiếp nhận tấm thẻ, tại trên dụng cụ nhẹ nhàng xoay qua.

Chỉ nghe nhỏ một tiếng nhẹ vang lên, Trịnh Đông Đông nhẹ gật đầu, quen cửa quen nẻo, liền muốn đi đẩy cửa.

“Trịnh tiên sinh, xin chờ một chút.” Nữ hài lại gọi ở hần.

Trịnh Đông Đông thu tay lại, hơi không kiên nhẫn.

Nữ hài gặp khách người mặt mày cao ngạo, lại chỉ là khom người, sau đó đê lại tai nghe, tựa hồ tại xác nhận thứ gì.

Một lát sau, nàng lẳng lẳng mở miệng: “Rất xin lỗi, Trịnh tiên sinh, hôm nay phòng dự định đã toàn mãn.”

Nghe thấy lời này, Trịnh Đông Đông cả khuôn mặt thoáng chốc liền đen.

Mặc dù biết rõ giống thiên nhân loại này cấp bậc hội sở, hội viên cao cấp chen rơi cấp thấp hội viên dự định, vốn là thường cũng có sự tình, đổi lại bình thường thời gian, hần đại khái là phàn nàn một câu, xoay người rời đi. Nhưng bây giờ tình huống khác biệt, phía sau hần đi theo đều là bạn học cũ, nhất là Lâm Thần Phó Hách vẫn còn, hần cần thật mang người đến cổng, nhưng lại bị đuổi ra ngoài, vậy tuyệt đối mất mặt quá mức rồi, loại tình huống này, hần chỉ có thể kiên trì đi tranh: “Người đây là ý gì, ta sớm một tuần lễ liền dự định!”

Nữ hài nghĩ đến cũng là thường thấy loại này gây chuyện chiến trận, trên mặt vẫn như cũ duy trì vừa vắn mỉm cười, nàng nói: “Rất xin lỗi tiên sinh, xác thực đã không có trống không bao gian đấy ”

Lời nói này phải uyển chuyển, thật ra chính là nói cho hần biết, người dự định danh ngạch đã bị hội viên cao cấp chiếm dụng, nhưng lúc này giờ phút này, hần chỉ có thể giả bộ như không biết: “Người cho ta đi thăm dò dự định ghi chép, nhìn xem ta đến tột cùng có hay không định!” Hần đề cao âm lượng, xông nữ hài quát.

Nữ hài hay là đang cười: “Vị tiên sinh này, xin ngài đừng ngăn trở phía sau khách nhân.”

“Người đây là thái độ gì, ta biết các người quản lý!” Trịnh Đông Đông nói, liền lấy điện thoại cầm tay ra, muốn gọi điện thoại.

Nữ hài không có lại nói cái gì, nhìn chung quanh một chút, canh giữ ở cạnh cửa khô ngô bảo an, lập tức vây quanh đi lên.

“Hiện thế báo a.” Phó Hách ôm cánh tay, đứng tại Lâm Thần bên người, dù bận vẫn ung dung nhìn qua trước mắt cái này màn nháo kịch.

“Tùng tùng được rồi được rồi, ta nhìn các người khách sạn cũng có thanh đi, chúng ta đến đó uống chút rượu liền phải.” Thấy thế, một bên người vội vàng đem chuẩn bị bảo nổi nam nhân giữ chặt, khuyên.

“Đúng vậy a đúng vậy a, lúc đầu mọi người tụ hội, chính là thật vui vẻ sự tình, không có tất tức giận.” Khiến một người ứng hòa.

Bên người có người cho bậc thang dưới, Trịnh giám đốc đương nhiên cần thuận thế xuống tới, hẩn mắt nhìn nữ hài trước ngực công bài, vênh vang đắc ý nói: “Người nhớ kỹ cho ta, lần sau chờ ta cùng các người quản lý lúc ăn cơm, sẽ tử tế đề cập với hẩn lên người.”

“Ngài xin cứ tự nhiên.” Nữ hài hay là cười.

Trịnh Đông Đông hừ lạnh một tiếng, quay đầu muốn đi.

Đúng lúc gặp lúc này, một cỗ màu đen Bentley, vừa vặn lái đến bên cạnh hẩn, cộ lấy góc áo của hẩn, vững vàng dừng lại.

Bọn hẩn hiện tại, đang đứng tại thiên nhân hội sở cổng.

Giống thiên nhân chỗ như vậy, vô luận cái dạng gì thân phận người, cũng không thể đem xe tiến vào hội sở bên trong, đây là chính là quy củ.

Nhưng bây giờ, hết lần này tới lần khác có người muốn lái xe đi vào, như vậy ngồi trên xe người, đại khái chỉ có thể là hội sở quản lý bản nhân.

Trịnh Đông Đông tập trung nhìn vào, quả nhiên là thiên nhân quản lý, hẩn lui một bước, chỉ hi vọng mới vừa nói mà nói, tuyệt đối đừng truyền vào trong xe.

Trong lòng của hẩn nghĩ như vậy, có trời hết lần này tới lần khác bất toại người nguyện, hẩn trơ mắt nhìn xem xe Bentley chỗ ngồi phía sau cửa sổ xe, chậm rãi chậm lại.

Nhưng mà, chỗ ngồi phía sau ngồi, cũng không phải là hội sở quản lý, hội sở quản lý, ngay tại phòng điều khiển sung làm lái xe.

Chỗ ngồi phía sau ngồi, là một cái lão nhân.

Nhìn thấy lão nhân sát na, Trịnh Đông Đông chỉ cảm thấy hôm nay lúc ra cửa, nhất định không xem hoàng lịch.

“Trịnh quản lý, là cần nhắc đến ai?” Lão nhân hỏi hần.

Lão nhân ngữ khí rất nhạt, mặc một thân lại phổ thông có điều kiểu Trung Quốc áo gai, cổ áo dùng một viên khay chụp nhẹ nhàng dựng lên, lại mang theo ở lâu thượng vị giả quen có tự phụ.

Nghe nói như thế, Trịnh Đông Đông chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh đều muốn xông ra, vội vàng gật đầu cúi người: “Hành quân sự, ngài sao lại tới đây.”

Có thể để cho thiên nhân hội sở quản lý, đều phải lái xe phục thị lão nhân, họ Hình, tên một chữ một cái chữ Phúc, là Hình gia bản gia một lão bộc.

Giống Hình phúc thế này, có thể mang theo Hình thị tính danh lão bộc, dĩ nhiên chính là Trịnh Đông Đông trong miệng, có tư cách đảm nhiệm tập đoàn cao tầng Hình gia dòng chính.

Trịnh Đông Đông cũng chỉ là tại kha ân tháng năm cao tầng niên hội bên trên, xin chào lão nhân một mặt.

Có thể tại hội sở cổng gặp gỡ Trịnh Đông Đông, Hình phúc cũng thật bất ngờ.

Lúc đầu, hần chỉ là thông lệ tuần tra, mới có thể đến Vĩnh Xuyên đến, vừa xe dừng lại lúc, hần nghe thấy Trịnh Đông Đông tại làm khó dễ hội sở nhân viên phục vụ, cho nên hần hạ xuống cửa sổ xe, chỉ vì thêm chút cảnh cáo, cũng không có thật muốn trừng trị người nào ý tứ, dù sao không có lãng phí thời gian tất yếu.

Bởi vậy, nói cho hết lời, hần muốn đi, chính là cửa sổ xe chậm rãi bên trên dờn sát na, hần bỗng nhiên trông thấy, tại cửa ra vào đồng kia người cuối cùng, dưới ánh đèn đường, đứng đấy một vị dáng người cao thanh niên.

Thanh niên đứng được rất tùy ý, đồng phục cảnh sát khoác lên trên cánh tay trái, tóc cạo thành bản thốn, trên mặt râu ria cũng không có cạo sạch sẽ, hần hốc mắt rất sâu, khuôn mặt rất anh tuấn, hiển nhiên huyết thống có chút phức tạp.

Hình phúc cảm thấy mình hoa mắt.

Thế là, hần vươn tay, nhẹ nhàng vuốt vuốt mi tâm, sau đó lại mở mắt.

Thanh niên hay là như thế tán mạn đứng đấy, mặt cũng vẫn là không có biến, Hình phúc lúc này mới rất vững tin, mình cũng không có nhìn lầm.

Cửa sổ xe nhẹ nhàng đóng lại, thiên nhân hội sở cửa sắt màu đen, chậm rãi dời.

Lão nhân ngồi ở trong xe, vẫn như cũ quay đầu nhìn qua sau lưng đèn đường.

“Hình già, là gặp người quen biết nào sao?” Hội sở giám đốc nhìn xem kính chiếu hậu, cung kính hỏi.

Hình phúc không có trả lời.

Ngoài xe, thiên nhân hội sở cống.

Vừa bị người lãnh đạo trực tiếp gặp được Trịnh toàn, chỉ muốn nhanh lên rời đi.

Đột nhiên, cổng nữ hài lần nữa đề lại tai nghe, bên trong giống như là lại truyền ra chỉ thị gì.

“Trịnh toàn, xin ngài chờ một chút.” Nàng lần nữa đem người gọi lại, xưng hô cũng phát sinh biến hóa.

Trịnh Đông Đông bị định tại cửa ra vào, đi cũng không được không đi cũng không phải.

Nữ hài nói, cúi người, kéo ra cửa hông, cực kì cung kính đưa tay, làm cái mời động tác: “Phi thường thật có lỗi. Mới vừa rồi là chúng ta công việc sai lầm, hiện tại đã cho ngài thăng cấp bao sương.”

Eo của nàng cong đến rất thấp, Trịnh Đông Đông lại đột nhiên có loại như vọt đám mây vui sướng cảm giác, cổng nhân viên công tác thái độ đột nhiên một trăm tám mươi độ bước ngoặt lớn, không cần phải nói, nhất định là vừa rời trong xe vị lão nhân kia phân phó.

Xe Bentley bên trong.

Hội sở quản lý để điện thoại xuống, hẳn cũng không biết lão nhân vừa rời tại sao lại như thế phân phó, có giống hẳn thế này từ tầng dưới chót từng bước một bò dậy người, rất rõ ràng, chuyện không nên hỏi, một câu cũng không cần hỏi nhiều.

Bóng tối bốn phía yên tĩnh, lão nhân trầm mặc như trước ngồi ở phía sau chỗ ngồi.

Một lát sau, lão nhân giống như nhớ tới cái gì, mở miệng lần nữa, đối thuộc hạ nói: “Đi mua một rương Vĩnh Xuyên thuần sinh, bằng đến 8 độ, chờ sau đó đưa qua.”

Trong phòng điều khiển người nhẹ gật đầu.

“Còn muốn đầu chiêm đậu phộng...” Lão nhân dừng một chút, còn nói, “Được rồi, hay là ta tự mình đi làm đi.”

【 tam phần 05. 02 】

Ước chừng là bởi vì kịch bản đột chuyển, ban đầu phổ thông phòng, đột nhiên thăng cấp thành xa hoa khoản, Trịnh Đông Đông trên mặt tươi cười đắc ý, liền rút cuộc không có ngừng qua.

Phòng chữ Thiên phòng, tại toàn bộ hội sở chỗ sâu nhất.

Một đoàn người xuyên qua rừng trúc, chân chính tọa hạ lúc, đã cần mùi một giờ khuya.

Không ít người trên mặt đều đều mang ủ rũ, nhân viên phục vụ đưa tới rượu đơn, Trịnh Đông Đông ngược lại tinh thần tỉnh táo.

Hắn đem rượu đơn thoải mái bày tại trên bàn, nói: “Tùy tiện điểm tùy tiện điểm, tuyệt đối đừng khách khí.”

Mọi người tại chỗ, rất nhiều cũng phải lần đầu tiên tới cấp cao hội sở, tò mò tiến tới nhìn giới mục biểu, sau đó bị dọa đến không dám nói lời nào.

Tấm kia giới mục biểu bên trên, rẻ nhất nước khoáng, cũng muốn ba chữ số.

Thấy mọi người đều không lên tiếng, Trịnh Đông Đông rất hài lòng loại này chấn nhiếp hiệu quả, hắn ra vẻ quen thuộc quét mắt rượu đơn, vểnh lên chân bắt chéo, nhìn qua ở đây duy nhất mỹ lệ nữ sĩ, nói: “Hào thật đến chén thấp độ cocktail à?”

Như thường lệ lý, trong phòng chỉ có hứa hào thật một người nữ sinh, bình thường nữ hài đều sẽ từ chối, có hứa hào thật lại nửa điểm cũng không nhăn nhó, chỉ cười ngọt ngào cười, nói với Trịnh Đông Đông: “Khiến sư huynh tốn kém nha.”

Có lẽ là tiểu sư muội mang theo cái tốt đầu, ở đây đám người còn lại, cũng nhao nhao điểm mình muốn rượu.

Trịnh Đông Đông nghe vào trong lòng, con mắt không ngừng phiến qua giới mục biểu, nhanh chóng tính toán giá cả, may mắn, cũng không có quá mức, hắn dẫn theo tâm buông xuống một nửa, quay đầu, lại trông thấy ngòi ở trong góc tổ ba người, tâm hắn niệm khẽ động, mở miệng lần nữa: “Hình đội trưởng cùng Lâm Thần còn có thầy Phó, các người muốn một chút cái gì?”

Lâm Thần đương nhiên là không uống rượu, thậm chí ngay cả khoản nước suối cũng không có điểm, thầy Phó gặp tràng diện có chút xấu hổ, mở miệng cần chén nước trái cây.

“Hình đội trưởng, không cần uống chút gì không?” Trịnh Đông Đông vừa rồi Hình Tòng Liên nơi đó ăn thiệt ngấm, hiện tại có cơ hội, đương nhiên muốn trả thù trở về.

“Ta sao?” Hình Tòng Liên cũng không nghĩ nhiều, thuận miệng nói, “Đến hai bình Vĩnh Xuyên thuần vốn liền tốt.”

Trịnh Đông Đông phốc phốc một chút, cười ra tiếng, quả nhiên a, địa phương nhỏ đội trưởng cảnh sát hình sự, nơi nào thấy qua loại này thị trường.

“Thật có lỗi a, Hình đội trưởng, thiên nhân hội sở, kém nhất bia, cũng phải loại này cấp bậc.” Trịnh Đông Đông nói, còn tận lực tăng thêm tiếng Anh đọc nhấn rõ từng chữ.

Ý tứ của những lời này là, người muốn rượu cấp quá thấp, nơi này là không bán.

Hình Tòng Liên lại phảng phất không có chú ý tới hấn trong lời nói khinh miệt ý vị, chỉ là lắc đầu, nói: “Rượu tây a, quên đi thôi.”

Trịnh Đông Đông mỉm cười, đột nhiên, ngoài phòng vang lên ba cái hợp quy tắc tiếng đập cửa.

Cửa gỗ bị nhẹ nhàng đẩy ra, một hội sở nhân viên phục vụ đứng tại cổng, tay trái của hấn, là một nhỏ chỉ chứa đầy khối băng bồn sắt, tay phải của hấn, thì nâng một bàn đồ tươi dầu chiên đậu phộng. Nhân viên phục vụ đem bồn sắt cùng đậu phộng đặt lên bàn, cúi mình vái chào, liền lui ra ngoài.

Hấn một vào một ra, có điều 10 giây thời gian, có trong phòng tất cả mọi người, đều nhìn ngậy người.

Bởi vì, tại hấn xách vào nhà bên trong con kia bồn sắt bên trong, thành linh băng lấy hai bình giá bán 8. 8 nguyên Vĩnh Xuyên thuần sinh, mà kia khay đậu phộng, còn tản ra thơm nức nhiệt khí.

Trong phòng rất yên tĩnh.

Thời gian rất lâu đều không có người nói chuyện, Trịnh Đông Đông sắc mặt tái xanh.

Chung quanh đồng học nhìn về phía hấn trong ánh mắt, đều mang chút xem thường.

Người nói không nhà, nhưng có người thuê phòng; người nói không có thuần sinh, có nhân viên phục vụ vừa đưa vào lại cái gì? Coi như người có tiền, có thể xem thường bạn học cũ, có toàn như thể lặp đi lặp lại nhiều lần làm khó dễ người, thật thật không có phẩm.

Hình Tòng Liên ngồi tại ghế sofa bên trong, nhìn qua trên bàn kia hai kiện đồ vật, mắt sắc có chút sâu.

... --

Bia đá cùng đậu phộng, chỉ bất quá là nhỏ nhỏ nhạc đệm.

Chỉ cần KTV vừa mở, âm hưởng oanh minh, lại lạnh bầu không khí đều sẽ nhanh chóng hòa hoãn.

Liên xem như nhiều năm không thấy bạn học thời đại học tụ hội, cũng bất quá là ca hát uống rượu khoáng lác dạng này quá trình.

Ở đây trong mọi người, hứa hào thật chơi tốt nhất mở, tình ca hát đối cũng tốt, giọng nữ đơn ca cũng được, thanh âm của nàng từ đầu tới đuôi đều không có ngừng qua.

Lâm Thần nhìn qua tiểu sư muội thân ảnh, như có điều suy nghĩ.

Hình Tòng Liên dựa vào cửa sổ sát đất, đang yên lặng uống rượu, Phó Hách đi theo tiết tấu lúc la lúc lắc, Lâm Thần phân biệt nhìn hai người một chút, hướng Hình Tòng Liên kia nhích lại gần, nghĩ nghĩ, hay là tìm đề tài: “Dương Điển Phong bản án, thế nào?”

“Không có việc gì.” Hình Tòng Liên rượu vào miệng, nói: “Nhưng án này liên lụy, chỉ sợ so người ta tưởng tượng được càng rộng.”

“Ừm?”

Trong phòng thanh âm rất ồn ào, hai người vì nghe rõ lẫn nhau thanh âm, chỉ có thể góp rất gần, Lâm Thần cảm thấy Hình Tòng Liên ấm áp hơi thở phun trên mặt hắn, có chút ngứa.

“Vương Triều vừa si tra xong gần nửa năm hệ thống ghi chép, có mười mấy điều khả nghi ghi chép, khả năng liên quan đến càng nhiều hung án, còn có hai cọc không giải quyết được cướp bóc án.”

Nghe nói như thế, Lâm Thần nhin không được lông mày nhẹ chau lại: “Đối phương cam mao thiên đại phong hiểm, cũng muốn cấp tốc giết Dương Điển Phong diệt khẩu, lý do nhất định phi thường đầy đủ.”

“Đúng vậy a.”

Hai người tại nơi hẻo lánh nhỏ giọng trò chuyện, mặc dù trong phòng là đình tai nhức óc tiếng ca, nhưng này một góc, lại an tĩnh thời gian đều phẳng phất ngưng lại.

Trịnh Đông Đông ánh mắt, cũng quét về cái kia nơi hẻo lánh.

Hôm nay một đêm, hấn phẳng phất lâm vào kỳ quái ma chú, vô luận như thế nào dùng lực, đều giống như tại dờn lên tảng đá nện chân của mình, làm cho người toàn thân khó chịu.

Thời gian đã xem gần rạng sáng, qua không được bao lâu, tụ hội liền sẽ tán đi, hấn cũng đã rất khó lại có cơ hội, tìm về hôm nay không thoải mái.

Nghĩ tới đây, hấn nắm chặt trong tay độ cao số rượu tây, đổ tràn đầy một chén rượu, khế cắn môi, đứng lên, hướng Lâm Thần đi đến.

Trịnh Đông Đông đi đến trước mặt lúc, Lâm Thần chính nghe Hình Tòng Liên tại dần dần phân tích nghi án.

Một con đồ đầy chất lỏng màu vàng óng chén rượu, rời khỏi trước mặt hấn.

“Lâm Thần a, tốt xấu mọi người đồng học một trận, ta mời người một chén, người cho chút thể diện thôi?”

Trịnh Đông Đông giơ một bình xo, trên mặt chất đầy hư giả mỉm cười.

Cũng không biết là vô tình hay là cố ý, trong phòng âm nhạc, cũng bị người tạm dừng xuống dưới.

Trong lúc nhất thời, Trịnh Đông Đông kia say khướt tiếng nói, lộ ra phá lệ đột ngột.

Họp lớp, nam sinh cùng nam sinh ở giữa tương hổ mời rượu, bình thường đều rất khó từ chối, bởi vậy dù sao lẫn nhau ở giữa, có đồng học tình cảm tại, mà chung quanh lại có rất nhiều người nhìn xem, người khác mời rượu người không uống, toàn lộ ra không đủ gia môn.

Tất cả mọi người nhìn xem Lâm Thần.

Có kia là Lâm Thần, lại nhiều lưu ngôn phi ngữ cũng chịu qua, một chén nho nhỏ rượu tây, thực sự quá không đủ nhìn.

Lâm Thần mắt nhìn ly rượu trước mặt, ánh mắt thật lạnh rất nhạt, nhưng so với hấn ánh mắt rõ ràng hơn nhạt, đại khái là kia bình tĩnh ung dung ngữ khí, hấn nói: “Người còn không có như thế có mặt mũi.”

Cọ một chút, Trịnh Đông Đông chỉ cảm thấy toàn thân hỏa khí đều bị điểm lấy: “Con mẹ nó nguoi tính là thứ gì, đừng cho mặt không muốn mặt!”

Trịnh Đông Đông liên tiếp khiêu khích, hiện tại lại nói lời ác độc, Lâm Thần thần sắc y nguyên bình tĩnh, nhìn về phía Trịnh Đông Đông trong ánh mắt, chỉ có đồng tình, mà không có phẫn nộ.

Phó Hách làm bộ luồn lên, Hình Tông Liên lại chỉ là lẳng lẳng mà ngồi ở một bên.

Lâm Thần dẫn đầu đứng dậy, hẩn hướng trong phòng những người khác khẽ khom người nói: “Thật có lỗi, hôm nay có việc, đi trước một bước.”

Hẩn nói xong, liền đầu cũng sẽ không đi ra ngoài.

Phó Hách thấy thế, vội vàng đi theo ra ngoài.

Hình Tông Liên cái cuối cùng đứng lên, không nói gì, chỉ là nhắc đến đặt tại một bên đồng phục cảnh sát, thản nhiên, đi ra khỏi phòng.

Sau lưng bên trong phòng, truyền đến bình rượu nện điên cuồng tiếng vang.

... --

Ban đêm trong rừng trúc, thổi lên thanh lương gió.

“Cố ý?” Hình Tông Liên đi tại Lâm Thần bên cạnh thân, cười hỏi.

Lấy Lâm Thần trí thông minh, gặp được mới bị mời rượu tình huống, có chừng một trăm loại phương thức có thể thoát khỏi quẫn cảnh, có hẳn hết lần này tới lần khác tuyển nhất cực đoan một loại, không phải cố ý lại là cái gì.

“Nguoi không phải nói rõ trời còn muốn đi Vĩnh Xuyên cảnh đội, phải về sớm một chút nghỉ ngơi đi?” Lâm Thần ánh mắt yên tĩnh tự nhiên. Thì ra cuối cùng chọc giận Trịnh Đông Đông, chỉ vì về sớm một chút đi ngủ.

Nghĩ đến cuối cùng trong phòng truyền ra những cái kia bình rượu vỡ vụn thanh âm, Hình Tông Liên cảm thấy, về sau hay là không nên đắc tội Lâm Thần cho thỏa đáng.

Hẩn uống rượu, không thể lái xe.

Ba người đi đến hội sở cổng lúc, đã có chờ dùm bộ dáng người chờ ở nơi đó, gặp Hình Tông Liên, người kia tiến lên một bước, tự xưng là hội sở chờ dùm lái xe.

Hình Tòng Liên ánh mắt, rơi vào đối phương trước ngực chim hoàng yến cùng tường vi ngực chương bên trên, sau đó nhẹ gật đầu.

【 tam phần 05. 03 】

Đại đô thị đêm, chưa hề đều suốt đêm không ngủ.

Gần sáng sớm, trời tờ mờ sáng lên, chờ dùm lái xe dừng xe ở Vĩnh Xuyên đại học phía Tây giáo sư cửa túc xá, thầy Phó lúc xuống xe, đã hai chân lắc lư, vậy được không thành nhân dạng.

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần đem người đưa về ký túc xá, lúc trở ra, sắc trời đã từ xanh đậm dần dần chuyển cạn.

Hình Tòng Liên đốt điếu thuốc, hít một hơi thật sâu, toàn thân trên dưới lộ ra lười biếng khí tức.

Trong không khí có từng tia từng tia từng sợi mùi hương, tựa như là trứng luộc nước trà cùng bánh rán mùi hương, Hình Tòng Liên vuốt vuốt bụng, trông mong nhìn xem Lâm Thần.

Lâm Thần gặp hấn bộ dáng này, đành phải nói: “Đi thôi, dẫn người đi ăn điểm tâm.”

Dù sao tại Vĩnh Xuyên đọc mấy năm đại học, Lâm Thần biết rõ chung quanh mỗi một chỗ mỹ thực cảnh điểm, hấn đem Hình Tòng Liên đưa đến trường học bên cạnh trong một cái hẻm nhỏ.

Hẻm nhỏ kéo dài thâm thúy, cửa ngõ địa phương, là một gian cũ nát tiểu điểm.

Hai người đi đến cửa tiệm lúc, chủ cửa hàng vừa vắn xách lò ra nhóm lửa.

Trông thấy Lâm Thần, điểm chủ kia cũng là sửng sờ.

“Trịnh bá.” Lâm Thần trầm thấp hô một tiếng.

“Ai nha, là a thần a!” Trung niên nhân vỗ đầu một cái, giống như là nhớ tới cái gì, hấn vội vàng buông xuống lò, xông trong phòng hô, “Lão thái bà, nhìn xem ai tới rồi!”

Hấn kêu rất vang, rất nhanh, trong tiểu điểm vang lên đặng đặng đặng tiếng chân, mặc tạp dề phụ nữ trung niên đẩy ra rèm, xông ra phòng, trông thấy Lâm Thần, nàng cũng là sửng sờ, về sau khước mắt đuôi lông mày đều tràn lên ý cười: “Người xem một chút người, đây là có bao lâu không có tới, tuyệt không nghĩ người Vương a đi!”

“Nghĩ.” Lâm Thần cười cười, rất tri kỷ đáp.

Trường học phụ cận, có thể sống sót tiểu điểm, đại khái đều có riêng phần mình đặc sắc.

Lâm Thần mang Hình Tòng Liên ngồi xuống, Vương a di tại tạp dề bên trên xoa xoa tay, cười hỏi: “Hai bát tôm thịt mì hoành thánh, còn muốn chút gì nha?”

Trong tiệm không có menu, Hình Tòng Liên chỉ là nhìn xem Lâm Thần.

“Thêm một chén nữa trứng muối cháo, nhỏ lòng cùng đốt mạch các một lòng.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, chỉ chỉ Hình Tòng Liên, bổ sung lại nói, “Vương a di, người lại cho hẳn làm trứng gà bánh.”

“Được rồi được rồi.” Phụ nữ trung niên cao hứng chạy về bếp sau. Hình Tòng Liên ngẩng nhìn bốn phía, chỉ cảm thấy mặt tiền cửa hàng rất nhỏ, cái bàn cũ nát, trên trần nhà treo cái bóng đèn, trừ cái đó ra, trong tiệm liền không có bất kỳ trang sức gì, có rất kỳ quái chính là, có lẽ là bên ngoài trời còn không sáng, lại có lẽ là trong tiệm kia ngọn đèn mờ nhạt phải có chút quá mức, Hình Tòng Liên chỉ cảm thấy nơi này rất an bình, phảng phất cô đơn lại yên tĩnh đêm, lại hình như là “Nhà này hương vị rất tốt sao?” Hai tay của hắn đặt ở trên mặt bàn, rất an tĩnh nhìn chăm chú lên người trước mặt.

“Đúng đấy, hương vị rất không tệ, ta chỉ ở nơi này ăn.”

“Thật sao, lợi hại như vậy?”

“Không, bởi vì tiệm này, không thu ta tiền.” Lâm Thần cười nói.

“A thần chính là ta cùng nhà ta lão thái bà bà mai người!”

Hai bát vừa ra nồi mì hoành thánh bị mang lên bàn, chủ cửa hàng Trịnh bá đứng tại bên cạnh bàn, nói với Hình Tòng Liên.

“Bà mối?”

“Đúng a, trước đó, ta cùng ta lão thái bà, chúng ta một cái tại cửa ngõ mở mì hoành thánh cửa hàng, một cái khác tại cuối hẻm mở điểm tâm trái, a thần nhìn ra chúng ta có ý tứ, cho chúng ta dẫn đường.” Trung niên nhân hướng Hình Tòng Liên chớp mắt vài cái, còn chưa nói xong, lại chạy tới bưng nóng hổi bánh bao hấp.

Hình Tòng Liên bất khả tư nghị nhìn xem Lâm Thần: “Người là thế nào dẫn đường.”

Lâm Thần cúi đầu, đem đĩa lòng bên cạnh muôi, đưa một thanh cho hắn.

“Tiểu tử này có hồng, hẳn chạy đến ta trong tiệm, liên tục ăn một tuần lễ mì hoành thánh, hẳn mỗi lần tới a, đều sẽ bưng lấy ta lão thái bà trong tiệm một thế nhỏ lòng cùng một thế đốt mạch, ăn xong,

cũng không đem lòng hấp trả lại, liền để ta mỗi ngày cho hấn trở về đưa.” Trung niên nhân buông xuống lòng hấp, dứt khoát tại Lâm Thần ngồi xuống bên người, cho Hình Tông Liên nói về cố sự. Hình Tông Liên nghe vào trong lòng, tâm niệm vừa động, hấn bỗng nhiên phát giác, thì ra hấn thanh xuân, đã từng như thế tùy tiện mà thú vị qua.

Trời dần sáng, mặt trời mới mọc dần dần thăng.

Cửa ngõ mi hoành thánh trong tiệm, không ngừng có cười nói tiếng hoan hô truyền ra.

Mà cách đó không xa Vĩnh Xuyên trong đại học, đã có sáng sớm học sinh, bắt đầu một ngày Thần đọc.

Vương an toàn, là Vĩnh Xuyên trong đại học, một vị bình thường nhất bảo an.

Rạng sáng năm giờ loại, lười biếng hơn phân nửa cái buổi tối hấn, từ trên giường bò lên, dự bị cuối cùng một chuyến sân trường tuần tra.

Màu ngà sữa sương mù phiêu phù ở sáng sớm sân trường, cá bơi chưa từ đáy nước lật lên, chim sẻ còn tại trên nhánh cây ngủ say. Hấn tuần tra hơn phân nửa sân trường, cũng không có bất kỳ cái gì dị thường, cứ đến bên hồ rừng cây nhỏ lúc, hấn trùng điệp ngáp một cái, trời sớm như vậy, người xấu đều muốn trở về đi ngủ, nghĩ tới đây, hấn dứt khoát đem xe đạp dừng lại, trước mắt chính là viên cảnh lá rậm rạp cây dong, hấn đi vài bước, chạy đến tán cây hạ nghỉ ngơi.

Có Thần lên học sinh, ở bên hồ trên đá ngằm đọc chậm, niệm phải ước chừng là lớp Anh ngữ văn, vương an toàn nghe vào trong tai, chỉ cảm thấy buồn ngủ.

Bốn sáu cấp khảo thí tới gần, gần đây các học sinh đều đặc biệt chịu khó, vương an toàn hí mắt trừng một hồi, như nhớ tới cái gì, hấn mở mắt ra, nhìn đồng hồ tay một chút, lại ngẩng đầu, nhìn một chút càng xa một chút địa phương.

Ở nơi đó, đứng lặng lấy một tòa cũ nát già nhà ăn, tiếp qua nửa giờ, nhà ăn liền muốn bắt đầu cung ứng bữa ăn sáng, hấn liền có thể kết thúc công việc rồi.

Hấn vừa nghĩ, bên cạnh không tự giác lại nhắm mắt lại, hấn cúi trên chân tay, nhẹ nhàng trượt xuống đến trên bùn đất.

Đột nhiên, hấn như bị ngủ đông, bỗng nhiên bật lên đến!
Hấn giống như đã sờ cái gì trơn ướt dính chặt đồ vật, hấn tập trung nhìn vào, mới phát hiện dưới chân trong đất bùn, lộ ra một khối màu trắng cao su, có thể là cái cũ nát bóng đá hay là ai ném phá hài, vương an đều xem nhìn khối kia □□ cao su, lại nhìn một chút hai tay của mình, có hấn vừa rồi giống như cảm giác được, sờ được đồ vật, nhẹ nhàng động hạ.

Vương an toàn nhìn bốn phía, bên hồ Thần đọc học sinh tựa hồ không có chú ý tới dưới cây phát sinh hết thảy, hấn ngồi xổm người xuống, do dự dùng ngón tay nhẹ nhàng mò lấy cao su cái khác bùn đất, trong lòng suy nghĩ, đây rốt cuộc là cái gì đồ chơi.

Rốt cục, giống quyết định, hai tay của hấn bỗng nhiên cắm vào trong đất bùn, móc ra một lớn nang màu nâu đậm bùn đất.

Một con bi trắng giày □□ ra, mũi giày hướng lên trên, mũi giày bên trên còn có một cái đối câu.

Cái này bằng hiệu, vương an toàn hay là nhận biết, hấn nhẹ nhàng thờ ra, chỉ tự trách mình ngạc nhiên.

Có lẽ là vừa rồi có chút khẩn trương quá mức, vương an toàn cảm thấy mình thờ đều có chút gấp, hấn dựa vào thân cây ngồi xuống, đem bàn tay tiến túi áo, nghĩ móc điếu thuốc lẳng lẳng. Nhưng mà, hấn tay trái cầm điếu thuốc, tay phải sờ nửa ngày, lại phát hiện trong tay không có có thể dùng cái bật lửa, cái này thật sự là cái thiên đại sai lầm! Hấn chỉ có thể ngậm lấy điếu thuốc, dùng nước bọt cảm thụ lọc miệng thân thiết khiến người ta buông lỏng mũi.

Gió hồ hiên ngang, hấn cũng dần dần bình tĩnh trở lại, nghĩ đến có lẽ là cây dong quá râm mát, không thích hợp nghỉ ngơi, vương an toàn đứng người lên, muốn rời khỏi.

Ngay tại hấn đứng dậy sát na, bởi vì góc độ biến hóa, hấn mơ hồ nhìn thấy, con kia chôn dưới đất là giày chơi bóng dưới, tựa hồ kết nối lấy một khối nhỏ vải vóc, có ai ném giày sẽ thuận tiện ngay cả bút tất cùng một chỗ ném đi?

Vương an toàn giật cả mình, gió mát phất qua, thổi lên hấn toàn thân nổi da gà, hấn bỗng nhiên bổ nhào vào con kia giày chơi bóng trước mặt, nổi điên tựa như ngay cả đào mấy cái, rốt cục nhịn không được kêu lên!

Dưới bùn đất, cùng giày chơi bóng tương liên chỗ, là một cái chân!

Trong trường học phát sinh kinh khủng công việc, đương nhiên sẽ không trong nháy mắt truyền đến ra ngoài trường.

Ăn uống no đủ, Hình Tòng Liên thoả mãn địa điểm cùng thuốc lá, cùng Lâm Thần sóng vai đi tại Vĩnh Xuyên đại học bên ngoài trên đường dài.

Trên đường người đi đường dần dần nhiều, bữa sáng bày cũng nhao nhao bày ra.

Thân mang Vĩnh Xuyên đại học đồng phục các thiếu nam thiếu nữ, thỉnh thoảng trải qua hai người bên cạnh.

Hình Tòng Liên nghiêng đầu, gặp Lâm Thần đang nhìn xa xa cửa trường, không biết suy nghĩ cái gì.

“Đi thôi, đi người trong trường học tản bộ.” Hấn bỗng nhiên mở miệng.

Lâm Thần quay đầu, giống như là nghe được cái gì rất kỳ quái:

“Người không phải nói, tốt nhất đừng đi vào đi sao?”

“Ta nói là, một mình người thời điểm.” Hồn huyết thanh niên nhỏ ngậm thuốc lá, đắc ý nở nụ cười, “Hiện tại từ ta bồi tiếp, đương nhiên liền không có vấn đề.”

Quyển 3 Chương 43: Tam phần 06

Tâm Lý Phạm Tội – Quyển 3 Chương 43: Tam phần 06

Tác giả: Trường Nhị

Đại học loại địa phương này, coi như qua đó trăm năm thời gian, cũng sẽ không có quá đại biến hóa.

Thật ra, Lâm Thần không có quá sâu đại học tình tiết, nhưng đi ngang qua cửa trường, không vào xem, lại cảm thấy tiếc nuối.

Lúc sáng sớm, sương mù chưa nhàn tản, trong sân trường rất yên tĩnh, bốn phía chỉ có tiếng chim hót.

Lâm Thần mang Hình Tòng Liên đi tại cổ lão gạch đá trên đường, xuôi theo một đầu đường mòn, hướng sân trường chỗ sâu đi đến.

Tại đường nhỏ cuối cùng, lờ mờ có thể thấy được một mảnh kiểu cũ dân quốc kiến trúc, ven đường cây cối um tùm, che đậy nơi xa đại bộ phận cảnh vật, bởi vậy, trong lúc đi lại, hơi có chút tìm u tham quan thú vị.

“Các người hiệu trưởng, nhất định không phải cái người làm ăn.”

Hình Tòng Liên hai tay dứt túi, đi bộ tại bóng rừng đạo bên trong, bỗng nhiên mở miệng.

“Ừm?” Gió xuân rất mềm, Lâm Thần bị thổi làm có chút mơ hồ, nhất thời không để ý tới giải Hình Tòng Liên ý tứ trong lời nói.

“Loại địa phương này, không thu 20 khối tiền một trương vé vào cửa, đáng tiếc.”

Lâm Thần cảm thấy buồn cười: “Cũng không có khoa trương như vậy chứ.”

“Có thể dạy dỗ chỗ của người, đương nhiên được.”

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn hấn.

Hình Tòng Liên đôi mắt buông xuống, lông mi bị gió thổi phải rung động nhẹ nhẹ, lộ ra ánh mắt ôn nhu chân thành.

Lâm Thần thở dài, Hình Tòng Liên người này, có cái phi thường lợi hại năng lực, chính là có thể đem rất buồn nôn, nói đến rất thẳng

thần, khiến nghe người, cảm thấy lẽ ra như thế, như vậy loại thời điểm này, ngoại trừ thờ dài, giống như cũng không có bất kỳ cái gì biện pháp tốt hơn.

Hắn đứng tại chỗ, muốn mở miệng, nơi xa đột nhiên có tiếng còi cảnh sát, xuyên thấu rừng rậm vang lên.

Thanh âm kia rất gấp, tựa hồ còn tại di động, bởi vậy có thể phán đoán, tựa như là chiếc di động cao tốc xe cảnh sát.

Hai người liếc nhau.

Lâm Thần trước giành nói: “Cái này không trách ta, là người nói trước muốn tới.”

Hình Tòng Liên bất đắc dĩ nở nụ cười.

Lần theo tiếng còi cảnh sát, hai người rất mau tới đến bên hồ.

Cách chỗ rất xa, liền có thể trông thấy, bên hồ rừng cây nhỏ bên ngoài, bọc một đầu màu vàng sáng cảnh giới mang, thân mang xanh đen chế phục nhân viên cảnh sát, đang bề bộn lục ra vào ở giữa.

Mà tại rừng cây cuối cùng, cây dong dưới, tựa hồ còn ngồi xổm một vị thân mang bạch bào pháp y.

Cách đó không xa, nhà ăn bắt đầu nấu cơm, trong không khí tràn ngập thơm nức cơm hương vị.

Thỉnh thoảng có học sinh trải qua cảnh giới tuyến bên ngoài, bọn hắn nhìn qua tấp nập ra vào cảnh sát, trên mặt lộ ra dị dạng cùng tò mò thần sắc, bảo an đứng tại cảnh giới tuyến nhất cạnh ngoài, xua đuổi muốn vây xem học sinh.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, hai người tăng nhanh bộ pháp.

Rất khéo chính là, đi đến rừng cây một bên, Hình Tòng Liên phát hiện, dẫn đội xuất cảnh người, là Vĩnh Xuyên đội cảnh sát hình sự phó đội trưởng, đúng là hắn cần giao tiếp Dương Điển Phong một án mới tư liệu vị kia.

Hai người bốn mắt đụng vào nhau, lẫn nhau đều cảm thấy bất ngờ.

“Già hình, người làm sao tại đây!” Phó đội trưởng họ Giang, là vị không phải Thường Đại tùy tiện hán tử.

Hình Tòng Liên vỗ vỗ Lâm Thần bả vai, hướng đối phương giới thiệu: “Lâm Thần, cục chúng ta mới cố vấn, Vĩnh Xuyên đại học tốt nghiệp, cái này không hôm nay thời gian còn sớm, chúng ta trước hết đến trường học đi dạo, người nếu như tại cái này, chúng ta sẽ đi trong xe, đem vụ án kia tư liệu đưa cho người.” Hình Tòng Liên rất

khách khí nói, ngược lại không có hỏi trong rừng cây là đã xảy ra chuyện gì.

“Chính là cùng người cùng một chỗ làm ‘Bánh kẹo đạo tặc’ vị kia?”

Giang đội phó kinh ngạc trừng mắt, nhỏ giọng thọc Hình Tòng Liên. Gặp Giang Triều phản ứng thần bí như vậy, Hình Tòng Liên mắt nhìn Lâm Thần, cười nói: “Đúng đấy, làm sao?”

“Ngưu bức ngưu bức, ân nhân ân nhân a!” Giang Triều một thanh kéo qua Lâm Thần tay, nặng nề mà cầm hai lần, “Mau vào mau vào.” Lâm Thần gặp quá nhiều quá nhiều làm việc cẩn thận cảnh sát, đột nhiên gặp phải Giang Triều nhiệt tình như vậy như lửa người, ngược lại có chút không quen: “Hiện trường phát hiện án, chúng ta đi vào, không tiện lắm à?”

“Cái nào quy củ nhiều như vậy!” Giang Triều vung tay lên, nhắc đến cảnh giới tuyến, lôi kéo Lâm Thần liền đi vào bên trong.

Hình Tòng Liên vỗ vỗ vai của hắn, tiến đến hắn bên tai nhẹ nói:

“Sách ghi chép về địa phương minh trước kia chiến hữu.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, tựa hồ minh bạch cái gì.

... --

Trong rừng cây bên cạnh, cách hồ gần nhất chỗ, là một viên tươi tốt cây dong, tán cây xanh ngắt mà um tùm, gió hồ thổi, nó liền khẽ đung đưa.

Lâm Thần đứng dưới tàng cây, có chút ngoài ý muốn.

Viên này cây dong, là tất cả Vĩnh Xuyên học sinh trong suy nghĩ, tốt đẹp nhất phong cảnh một trong.

Hắn nhớ kỹ, tại hắn học đại học lúc, liền có rất nhiều đồng học đều thích tại gốc cây này nhìn xuống sách hoặc là yêu đương, bởi vì nơi này không phải quá lạnh cũng không phải quá nóng, có thể thổi nước gió, nhìn vài trang sách, lại hoặc là, lôi kéo người yêu tay, nói vài lời thì thầm. Mà bởi vì viên này cây dong thân cây trắng kiện, bóng cây nồng đậm, đến mức dưới cây hết thấy, đều sẽ lộ ra tĩnh mạch mà an tường, thậm chí bao gồm dưới cành cây hố đất bên trong, nằm người kia.

Kia là một người đàn ông tuổi trẻ, hắn làn da có đen một chút, quần áo bởi vì tại trong đất vùi lấp thời gian quá dài, mà bản phải xem không ra nhan sắc ban đầu, hắn hai chân duỗi thẳng, hai tay tại ngực □□ chông, hắn tướng mạo phi thường phổ thông, lông mày rất thô,

bờ môi cũng có chút dày, cơ hồ là đâm đầu đi tới, cũng sẽ không có người chú ý cái chùng loại kia khuôn mặt, nhưng ở nơi chốn có người, tại lần đầu tiên nhìn thấy hấn lúc, đều sẽ nhin không được đem ánh mắt dừng lại tại trên mặt hấn thời gian rất lâu.

Lâm Thần lẳng lẳng nhìn chăm chú trong đất bùn nằm người kia. Trên gương mặt kia thần sắc, là như thế an nhàn thoải mái dễ chịu, giống như hấn chỗ nằm địa phương, không phải lạnh lẽo cứng rắn hố đất, mà là trong nhà ấm áp nhất giường chiếu, mà lúc này giờ phút này, hấn giống như chỉ là gối lên lông trên gối, làm một trận không cần tỉnh lại mộng đẹp.

“Người chết tên là lý táp, là trường học các người bộ hậu cần công nhân.” Giang Triều tại Lâm Thần bên tai, mở miệng nói ra.

Hấn nói, đi đến hố đất một bên, pháp y chính ngồi xổm trên mặt đất, làm sơ bộ kiểm tra thi thể.

“Như thế nào?” Giang Triều hỏi.

“Rất kỳ quái, phi thường kỳ quái.” Pháp y cau mày, đưa tay từ người chết phía sau cổ rút ra, “Tạm thời không có phát hiện ngoại thương, nhìn qua cũng không giống là trúng độc.”

“Úc!” Giang Triều mắt sáng rực lên, “Không phải giết người liền tốt a!”

Pháp y háy hấn một cái: “Người nghĩ gì thế?”

“Không có ngoại thương, cũng không phải giết người, rất có thể chính là phổ thông vút xác án a.” Giang Triều vừa nói, vừa ngẩng đầu nhìn lên trời, phảng phất tại cầu nguyện.

“Ha ha, xin hỏi sông đội, nếu như hấn bị chôn xuống thời điểm, còn có thể hô hấp, cũng coi như vút xác sao?” Pháp y lạnh lùng nói.

Nghe nói lời ấy, Giang Triều con mắt trợn thật lớn, giống như là không thể tin được chính người chỗ nghe thấy: “Nguyên nhân cái chết là cái gì?”

“Sơ bộ phán đoán, là máy móc tính ngạt thở.”

Cái gọi là máy móc tính ngạt thở, là chỉ từ ngoại lực tác dụng, trở ngại nhân thể hô hấp, khiến nhân thể thiếu dưỡng mà chết một loại sinh lý công năng chướng ngại.

Thông tục tới nói, liền bị ngạt chết.

Giang Triều một mặt phiền muộn, có pháp y còn không buông tha hấn: “Người chết phần cổ không có ngoại thương, nói rõ hấn không

có bị treo cổ cái cổ, ách cái cổ, ta đã kiểm tra mũi miệng của hấn, cũng không có rõ ràng biểu lau lau tổn thương cùng dưới da da xuất huyết bên trong, nói cách khác, hấn cũng không phải bị người ngạt chết, cho nên...”

“Là sống chôn.” Lâm Thần nhàn nhạt mở miệng.

Giang Triều hít sâu một hơi.

Pháp y bỗng nhiên quay đầu: “Người là ai!”

Hình Tông Liên đi hai bước, đứng ở Lâm Thần bên cạnh thân:

“Chúng ta là Hoàn Cảnh đại đội.”

“Ồ, đồng hành.” Pháp y ngồi xổm trên mặt đất, rất có hứng thú mà nhìn xem Lâm Thần, hỏi: “Người có ý kiến gì không?”

“Có thể hỏi một chút tử vong thời gian?” Lâm Thần ánh mắt, rơi vào người chết trước ngực cái kia hai tay bên trên.

“Ngày 12 rạng sáng 3:00 tử hửu.” Pháp y đáp.

“Nếu là chôn sống, như vậy thì có hai loại khả năng.” Lâm Thần dừng một chút, nói tiếp đi, “Thứ nhất, hấn là hôn mê về sau, bị người vùi sâu vào trong đất, loại thứ hai, hấn là sống lấy thời điểm, mình nằm cái phần mộ này bên trong.”

“Vậy người cho rằng, loại nào khả năng lớn nhất?”

“Nếu như là loại thứ nhất, như vậy trong cơ thể hấn hấn là có thể kiểm tra ra liều lượng cao yên giấc loại dược vật thành phần, nếu như là loại thứ hai...”

“Loại thứ hai như thế nào?”

“Một người, là không thể nào hoàn mỹ làm được, đào mở hố, nằm đi vào, sau đó đem mình chôn xuống, cho nên hiện trường, có thuổng sắt loại công cụ sao?” Lâm Thần ngữ khí trở nên lạnh lẽo.

“Không có... Không có.” Giang Triều vô ý thức liền trả lời hấn vấn đề này.

Lâm Thần hơi cúi đầu, trầm tư một lát, hỏi pháp y: “Ta có thể xem hấn tay sao?”

Đến tận đây, tên kia pháp y trong mắt ánh mắt, đã từ tính vị dạt dào, biến thành thường thức.

Hấn đứng dậy, từ trong túi rút ra một bộ cao su găng tay, đưa cho Lâm Thần, sau đó lui hai bước, nhường ra vị trí.

Lâm Thần ngồi xuống, đưa tay vươn vào hố đất bên trong, nhẹ nhàng nắm lên người chết cổ tay.

Cùng tẩm kia an nhàn thoải mái dễ chịu, khuôn mặt bình tĩnh gương mặt so sánh, người chết cái kia hai tay, thì lộ ra vô cùng dữ tợn kinh khủng.

Hắn móng tay vỡ vụn, trên tay tràn đầy vết thương, màu nâu vết máu cùng bùn đất hỗn hợp, ngưng kết trên tay hắn.

“Như thế nào?” Pháp y đứng tại Lâm Thần bên cạnh thân, hỏi.

“Ta có một cái ý nghĩ.” Lâm Thần buông xuống người chết hai tay, cời găng tay, ánh mắt vẫn như cũ ngưng kết tại phía kia hố đất bên trong.

“Đừng thừa nước đục thả câu.”

“Cái phần mộ này, là chính hắn đào mở.”

Hắn ngữ tốc rất chậm, cơ hồ là mỗi chữ mỗi câu địa, nói ra khiến ở đây tất cả mọi người, cũng không khỏi run rẩy.

Toàn trường một mảnh lặng im.

Pháp y hít một hơi thật sâu, sau đó nói: “Tiểu hỏa tử, người thật rất cảm tưởng a.”

“Có thể lại đào mở một chút sao?” Lâm Thần ngắt lời hắn, quay đầu lại, giơ tay lên, dựng lên cái đại khái độ cao.

“Hố còn chưa đủ lớn sao?” Pháp y hỏi.

“Ta nói là, chuyển ra người chết, lại hướng xuống đào một chút.”

... --

Một cái xẻng lại một cái xẻng bùn đất bị nhanh chóng xẻng ra.

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần đứng tại bên hồ, xa xa nhìn qua dưới cây.

“Ta vừa rồi, có phải hay không quá đi quá giới hạn rồi?” Lâm Thần nghĩ nghĩ, hay là hỏi.

Dù sao lúc trước, Hình Tòng Liên đã nhắc nhở qua hắn, tại Trần gia địa bàn, vẫn là phải vạn sự cẩn thận.

Nghe hắn nói như vậy, Hình Tòng Liên nhin không được cười lên:

“Không có, già Giang Bất Thị sẽ quan tâm những này người, ngược lại là người, làm sao khẩn trương như vậy?”

“Tình huống, khả năng không tốt lắm.” Lâm Thần nói.

Cây dong dưới, bị đào ra bùn đất, đã chòng chát đến đầu gối cao thời điểm, phụ trách đào móc nhân viên cảnh sát, bỗng dừng dừng lại động tác.

Hắn một cái tay vịn thuổng sắt, cứng đờ quay đầu lại, gặp tình hình này, Giang Triều vội vàng tiến tới, trong hố sâu quán xuyên một cây đứt gãy cây dong rế, trờ cái đó ra, giống như cũng không khác thường.

“Phía dưới có cái gì.” Tên kia nhân viên cảnh sát ném thuổng sắt, úp sấp hố sâu biên giới, dùng tay đẩy ra thật mỏng tầng đất, một khối đỏ tươi vải vóc đột nhiên bạo lộ ra.

Nguyên sơ la lên phá vỡ Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần giao lưu, một vị đầy tay bùn đất cảnh sát, nhanh chóng vọt tới trước mặt hai người, răng đều đang run rẩy.

“Dưới đây... Dưới đây, còn có một người!”

Quyển 3 Chương 44: Tam phần 07

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 44: Tam phần 07

Tác giả: Trường Nhị

So phát hiện một cỗ thi thể càng đáng sợ, là phát hiện một bộ bị chôn sống thi thể, như vậy, so phát hiện một bộ bị chôn sống thi thể càng đáng sợ, thì là phát hiện thứ hai cỗ.

Lâm Thần đứng tại Hình Tông Liên bên người, cảm giác được tất cả mọi người ánh mắt nhìn hẳn, đều mang tia quỷ dị.

Cây dong dưới, sơn công thi thể đã bị chứa vào trong túi, màu đen khóa kéo nhẹ nhàng kéo lên, che khuất hẳn cuối cùng một tia khuôn mặt.

Thái Dương rõ ràng thăng được cao hơn, gió hồ lại lạnh xuống.

Lâm Thần bó lấy quần áo, đi đến đồng đất bên cạnh, vào trong nhìn lại.

Tại trong hố sâu, tại lý táp trước kia nằm qua địa phương phía dưới, còn có một nữ hài, một cái phi thường trẻ tuổi xinh đẹp nữ hài.

Nữ hài mặc một bộ váy dài trắng, tóc dài đen nhánh, khuôn mặt điềm tĩnh, giống như một cái nhu thuận búp bê vải, mặc dù váy áo dơ bẩn, trên mặt cũng đầy là bùn đất vết tích, nhưng nàng biểu lộ, lại ấm áp mà thỏa mãn, phảng phất đang ngồi ở vào đồng đầu đường cửa hàng đồ ngọt bên trong, uống một chén phở tay cà phê nóng.

Nghĩ tới đây, Lâm Thần ánh mắt, thuận nữ hài cánh tay, hướng lên dờ đi.

Quả nhiên, nữ hài hai tay cùng dạng tại ngực trùng điệp, mà cặp kia vốn nên nên trắng nõn tinh tế tỉ mỉ tay, đồng dạng làn da da bị nẻ, □□ cạn bùn đất cùng vết máu bao khóa.

“Làm sao ngươi biết, dưới đây còn có người?”

Sau lưng vang lên băng lãnh chất vấn âm thanh, Lâm Thần thu tầm mắt lại, nhìn về phía sau.

Pháp y tiên sinh đứng cách hăn nơi xa, chính nắm chặt nắm đấm, hiển nhiên đang tận lực giữ vững tinh táo.

“Bởi vì, ta đã từng là học sinh nơi này.”

“Ngươi là học sinh nơi này, cùng ngươi biết dưới đây còn có một cỗ thi thể, không có quan hệ!”

“Không, bởi vì ta là học sinh nơi này, cho nên ta biết trường này bên trong rất nhiều sự tình.” Lâm Thần dừng một chút, tìm kiếm thích hợp hơn tìm từ, để giải thích mình biết trước chuyện này, “Viên này cây dong, có cái rất thổ khí danh tự, nó gọi tình nhân cây, trong đại học, kiểu gì cũng sẽ lưu truyền rất nhiều kỳ quái truyền thuyết, như vậy liên quan tới viên này cây dong truyền thuyết, là như vậy, yêu nhau hai người, chỉ cần tay trong tay nắm dưới tàng cây, ưng thuận nguyện vọng, liền có thể đến già đầu bạc, đến chết không còn tách rời.”

Truyền thuyết phần lớn hoang đường ly kỳ, Lâm Thần lần đầu tiên nghe nói cái này cố sự lúc, chỉ cảm thấy kỳ quái, tốt xấu đều là tiếp thụ qua chính quy đại học giáo dục học sinh, vì cái gì còn sẽ có người tin tưởng loại này tam lưu tiểu thuyết tình cảm cũng không biết viết nội dung?

Có thẳng đến có một ngày, lão gia tử lôi kéo tay của hăn, thần thần bí bí nói cho hăn biết liên quan tới tình nhân cây truyền thuyết lúc, hăn mới phát hiện, truyền thuyết loại vật này, đương nhiên là thể hệ trước biên ra lừa gạt người tuổi trẻ.

Nhưng theo tình huống hiện tại xem ra, tựa hồ có người đem truyền thuyết, biến thành hiện thực.

“Cho nên, ngươi cho rằng dưới đây còn có một cỗ thi thể, chỉ là bởi vì một cái sân trường truyền thuyết, vậy cái này nữ hài cùng sơn công là quan hệ như thế nào, yêu nhau người yêu?” Pháp y rất chần chờ mà hỏi thăm, ngay cả chính hăn cũng không tin, một cái Thiên Tiên giống như tiểu nữ hài, vì rất không cần lưu luyện bình thường đến cực điểm sơn công, nhưng tình yêu cái đồ chơi này, giống như chưa hề đều không nói đạo lý.

“Ta cũng không phải thần tiên, chỗ nào có thể biết nhiều như vậy.”

Vấn đề có chút quá mức, hăn xác thực không cách nào trả lời.

“Úc! Cho nên ngươi cảm thấy dưới đây còn có người, là đoán?”

Giang Triều tùy tiện kéo qua pháp y, đem người về sau đuổi đến

đuổi, tự mình hỏi thăm.

“Nói như vậy, cũng không sai, dù sao người không phải ta chôn xuống, cho nên chỉ có thể dựa vào đoán.” Hấn có chút bất đắc dĩ, nhưng hấn phát hiện, nếu như hấn hiện tại không giải thích rõ ràng vấn đề này, thực sự sẽ bị xem như thần côn, cho nên, hấn lui hai bước, rời đi hố đất phụ cận, nhìn qua cây dong hạ bùn đất, nói: “Đầu tiên, đây là chôn xác, chôn xác địa điểm tại sân trường đại học bên trong, điều này nói rõ vô luận ai chôn xuống lý táp, đều vô ý ẩn tàng, như vậy, cái địa phương này bản thân, liền rất có ý nghĩa.”

“Có đạo lý, tiếp tục.”

“Mặc dù đồng dạng địa phương đối khác biệt người có khác biệt ý nghĩa, nhưng mà liên quan tới viên này cây dong, nổi danh nhất ý nghĩa, chính là ta mới vừa nói qua sự kiện kia, đương nhiên, tình nhân tay trong tay đến chết không phân ly truyền thuyết, chỉ là để cho ta đang nghĩ, này lại không phải là tình lữ song song tuần tình mà chết vụ án...” Hấn nói, nhìn về phía dưới chân thổ địa, “Chính là, cây dong dưới, chỉ có lý táp thi thể phụ cận bùn đất, có bị lật qua lật lại qua dấu hiệu, bất kỳ cái gì thăm dò xong hiện trường người, đều sẽ vô ý thức, làm ra ‘Nơi này chỉ có một cỗ thi thể’ kết luận.”

“Đúng a, cho nên người mau nói, vì cái gì cảm thấy một cỗ thi thể phía dưới, còn chôn lấy một cái khác cỗ! Cái này hai cỗ thi thể ở giữa, là cách thật dày một tầng đất, không phải người nói khiến lật, chúng ta căn bản không phát hiện được dưới đáy còn có người.”

“Bởi vì lý táp tay.”

“Lý táp tay thế nào?”

“Lý táp hai tay mài mòn phải phi thường lợi hại, điều này nói rõ hấn là tự tay đào mở toà này mộ, ta phỏng đoán, hấn sờ dĩ muốn tự tay đào mở toà này mộ, đại khái là vì mai táng người yêu của hấn.”

Lâm Thần thanh âm có chút thấp, nói cuối cùng, cơ hồ có chút nhỏ không thể nghe thấy.

Bên cây nhân viên cảnh sát, yên lặng buông xuống trong tay thuổng sắt; Giang Triều nhìn về phía nữ hài trong ánh mắt, nhiều một chút đồng tình, bên cây người, đều đang trầm mặc, không có người mở miệng, lại hoặc là nói, không biết nên làm sao mở miệng.

Đúng lúc này, một cái thanh thúy tiếng vang, đánh vỡ yên tĩnh mà trầm thấp bầu không khí.

Có người đang vỗ tay, tiếng vỗ tay một chút lại một chút, vô cùng thấp tần suất vang lên.

Lâm Thần quay đầu lại, chỉ gặp có hai người chính xuyên qua thưa thớt cây cối, hướng bọn hắn chậm rãi đi tới.

Người cầm đầu kia tóc trắng phơ, mặc một thân cực thiếp thân đồ tây đen, trên cổ buộc lên nơ, vạt áo trước miệng mang bên trong, còn đặt vào một khối màu đỏ sậm khăn tay, hẳn khí chất cao quý trang nhã, hẳn là một vị quản gia.

“Thật không hổ là chúng ta Vĩnh Xuyên đại học, mười năm qua nổi danh nhất tâm lý học tốt nghiệp, biên lên cố sự đến, thật đúng là một bộ lại một bộ.” Người kia ngữ khí ở trên cao nhìn xuống, rất không khách khí.

Lâm Thần nhìn qua hắn, cơ hồ muốn lần nữa cảm khái vận khí của mình.

Mặc dù trải qua Hình Tông Liên nhắc nhở, hắn cũng biết bước vào lúc Vĩnh Xuyên muốn xử chỗ cẩn thận, dù sao đây là Trần gia địa bàn, có hắn xác thực không nghĩ tới, sẽ ở Vĩnh Xuyên trong đại học, lấy loại phương thức này, lần nữa gặp phải Trần gia vị quản gia đại nhân.

Thật sự là nhanh đến mức làm cho người không có chút nào phòng bị a...

“Quản gia đại nhân, chào ngài.” Hắn khẽ khom người, lên tiếng chào, sau đó ngẩng đầu, hướng Trần Bình bên trái người kia, lần nữa hạ thấp người, nói: “Hứa phó hiệu trưởng, đã lâu không gặp.”

Trần Bình rũ xuống tầm mắt, nhìn xuống trước mặt người trẻ tuổi.

Lúc trước thủ hạ hướng hắn báo cáo, nói Lâm Thần lần nữa đặt chân Vĩnh Xuyên đại học, hắn lập tức chạy đến trường học, nhưng đến về sau, hắn vậy mà nghe nói trường học phát sinh án mạng, cái này khiến hắn không khỏi lên cơn giận dữ!

Dùng thông tục tới nói chính là: Lâm Thần con mẹ nó người căn bản là cố ý a, làm sao cái nào xảy ra chuyện, cái nào liền có người!

Mặc dù tâm tình vạn phần nóng nảy, có Trần Bình lại nhất định phải bảo trì một cái đại hộ nhân gia quản gia vốn có kiêu ngạo, cho nên nhìn thấy lúc Lâm Thần, hắn chỉ có thể khắc chế trào phúng đối phương.

Chính là Lâm Thần chứ? Lâm Thần vẫn như cũ hữu lễ có tiết, không kiêu ngạo không tự ti, trên thực tế, mỗi lần hấn xua đuổi Lâm Thần, đem cái này người trẻ tuổi hướng càng đê tiện hơn trong công tác đuổi lúc, đáp lại hấn, đều là không có sai biệt bình tĩnh hạ thấp người.

Nhiều khi, Trần Bình đều cảm thấy, Lâm Thần căn bản không quan tâm mình bị Nam Bắc thế gia liên hợp đuổi quẫn cảnh, càng không quan tâm mình hôm nay ngủ là nhỏ nhà trệt hay là tầng hầm, vấn đề mấu chốt là, hấn cảm thấy, Lâm Thần từ thực chất bên trong, căn bản không quan tâm bọn hấn.

Hấn vì cái gì không quan tâm, hấn dựa vào cái gì không quan tâm! Trần Bình càng nghĩ càng tức giận, hấn tức giận hướng về phía hiện trường nhân viên cảnh sát nói: “Ta Vĩnh Xuyên đại học phát sinh án mạng, các người chính là như thế điều tra sao!”

Giang Triều nhìn qua khí thế hung hăng lão nhân, bị hét một mặt mọng bực.

“Quản gia tiên sinh, ngài đối cảnh sát điều tra, có ý kiến gì không?”

Vẫn như cũ là lời biếng ngữ điệu, vẫn như cũ là mang theo ý cười âm cuối, Trần Bình luôn cảm thấy thanh âm này ở nơi nào nghe qua, hấn theo tiếng kêu nhìn lại, càng lại lần gặp được lần trước tại Hoàn Cảnh thí nghiệm tiểu học bên trong, che chở Lâm Thần người cảnh sát kia.

“Ngài nếu là có ý kiến, có thể đi trong cục xách nha, nhưng nơi này dù sao cũng là hiện trường phát hiện án, ngài thế này tùy ý xuất nhập, hay là sẽ cho cảnh sát chúng ta lấy chứng công việc tạo thành bối rối.” Hình Tông Liên vẫn còn chấn kinh trạng thái Giang đội phó, nói như vậy.

Giang Triều trong nháy mắt hoàn hồn, quay đầu trừng mắt không mời mà tới hai người, hô: “Các người ai vậy, tùy tiện đi vào hiện trường phát hiện án... Tiểu Trần tiểu Trần, cho ta đem người mời đi ra ngoài!”

Trần Bình cười lạnh: “Nơi này là Vĩnh Xuyên đại học, vị này là Vĩnh Xuyên đại học phó hiệu trưởng, ý của người là, trong trường học phát sinh chuyện lớn như vậy, cảnh sát lại không cho phép chúng ta nhân viên nhà trường tới rồi tìm hiểu tình hình?”

“Tìm hiểu tình huống là không có vấn đề, nhưng người không có phận sự, xác thực không được tùy ý tiến vào hiện trường phát hiện án, còn xin ngài thông cảm.” Hình Tòng Liên nói.

“Vĩnh Xuyên, giống như không phải Hình đội trưởng khu quản hạt, mà hãn, chẳng lẽ cũng không phải là người không có phận sự sao?” Trần Bình nói, xách ngón tay hướng Lâm Thần.

“Nhưng ta là một cảnh sát a, mà Lâm Thần tiên sinh, rất không khéo, là chúng ta Hoàn Cảnh đại đội một cố vấn, đương nhiên, cùng ngài so sánh, chúng ta hay là hơi có tư cách hơn đứng ở chỗ này một chút.” Hình Tòng Liên nói đến rất khách khí, trên mặt cũng mang theo cười, có ý tứ trong lời nói, cũng rất không cho người ta mặt mũi. Nhìn qua thanh niên mang cười khuôn mặt, Trần Bình lúc này mới ý thức được, hãn đây là bị dẫn tới trong khe...

“Rất tốt... Rất tốt!” Trần Bình cười lạnh hai tiếng, lấy điện thoại cầm tay ra, bấm một tổ dãy số, “Lưu cục trưởng có đúng không, ta là Trần Bình, ta đây Vĩnh Xuyên đại học... Đúng, trường học của chúng ta ra một số chuyện, cần phiền ngài...”

“Hiện trường phát sinh một chút tình trạng.” Trần Bình ánh mắt, từ Lâm Thần, Hình Tòng Liên cùng vị kia mới muốn đem hãn mời đi ra ngoài cảnh sát trên mặt đảo qua, sau đó hãn xoay người, hướng ngoài bìa rừng đi đến, hãn đi rất chậm, giống như là cố ý muốn để ở đây tất cả mọi người nghe thấy hãn: “Có người phát hiện tuyệt đối không có khả năng bị phát hiện cổ thi thể thứ hai, chúng ta hoài nghi, người kia có trọng đại gây án hiềm nghi... Chính là thủ hạ của ngài, tựa hồ tại che chở đối phương... Ta muốn hỏi ngài, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Bên đầu điện thoại kia người, không biết nói thứ gì, Trần Bình ngữ khí hoà hoãn lại: “Tử tế, vậy liền làm phiền ngài...”

Hãn nói xong, cúp điện thoại, tại cảnh giới tuyến bên ngoài một bước đứng vững, nhìn qua bên trong những người kia.

Giang Triều bốn phía nhìn sang, chỉ cảm thấy trong rừng cây tựa hồ còn quanh quẩn lấy lão nhân lạnh lẽo cứng rắn thanh âm: “Đây là hướng cục trưởng chúng ta cáo trạng?” Hãn hỏi Hình Tòng Liên.

“Tựa hồ là?” Hình Tòng Liên bất đắc dĩ cười.

Cơ hồ là một giây sau, Giang Triều chuông điện thoại di động vang lên.

Đầu bên kia điện thoại đổ ập xuống chính là một châu thóa mạ, cách thật xa, Hình Tòng Liên đều có thể nghe thấy trong loa truyền ra nóng nảy thanh âm.

Giang Triều cúp điện thoại, ngẩng đầu nhìn Hình Tòng Liên, phảng phất sương đánh quả cà, trên mặt biểu lộ rất là khó xử.

Hình Tòng Liên cũng rất hiểu rõ, hấn qua đó vỗ vỗ Giang Triều vai, hỏi: “Thế nào, cần chúng ta hiệp trợ điều tra sao?”

Giang Triều nặng một chút một chút đầu, tiến đến Hình Tòng Liên bên tai nhẹ nói: “Ai, có điều không có việc gì, chúng ta Boss đoán chừng cài dạng, diễn trò cho lão đầu nhìn đấy” hấn nói, xông ngoài rùng quản gia đứng thẳng vị trí, chếp miệng.

Nói xong, hấn lại khôi phục khó xử biểu lộ, giật ra cuống họng, cũng không biết nói cho ai nghe: “Già hình a, thực sự thật ngại quá, cần vất vả người cùng Lâm tiên sinh, chờ sau đó cùng chúng ta trở về một chuyến!”

Hiện trường chúng nhân viên cảnh sát nghe nói như thế, đều mặt lộ vẻ không cam lòng.

“Đều thất thần làm gì, lấy chứng lấy hết à, thi thể nghiệm hết à, tranh thủ thời gian làm việc!” Giang Triều reo lên.

Bởi vì Giang Triều thúc giục, hiện trường nhân viên cảnh sát lần nữa nói cho vận chuyển lại.

Bởi vì cây dong hạ hố đất qua sâu, hai tên nhân viên cảnh sát tại pháp y chỉ huy dưới, đồ thị hình chiếu đem nữ hài thi thể, từ trong hố sâu chuyển ra.

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên tiến tới cùng nhau, trông thấy Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại, hấn nhin không được thấp giọng trấn an: “Cái này cũng không trách người.”

Nữ hài thi thể, bị chạm rãi lấy ra.

Đột nhiên, dưới thi thể, trong lớp đất, có đồ vật gì, lần nữa đưa tới pháp y chú ý.

Hấn cẩn thận từng li từng tí quỳ gối bờ hố, dùng nhẹ tay khêu nhẹ mở tầng kia thổ, một khối đồ tươi vải vóc đột nhiên bạo lộ ra!

“Giống như... Giống như phía dưới còn có một người...” Hấn ngẩng đầu, xông vào cách đó không xa nói chuyện hai người hô.

Nghe được câu nói kia, Hình Tòng Liên trên mặt, rốt cục lộ ra biểu tình khiếp sợ.

“Của ta hiền nghi, giống như rửa sạch một điểm?” Lâm Thần dùng đồng dạng biểu tình khiếp sợ nhìn qua Hình Tông Liên, lẩm bẩm nói

Quyển 3 - Chương 45: Tam phần 08

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 – Chương 45: Tam phần 08

Tác giả: Trường Nhị

Nếu như hấn không có phát hiện dưới cây cổ thi thể thứ ba, nói rõ hấn đối với chuyện này cũng không cảm kích, như vậy hấn hiềm nghi, tự nhiên cũng phải rửa sạch không ít.

Chỉ là hấn mặc dù nói như vậy, lo âu trong lòng, nhưng không có giảm bớt nửa phần.

Cây dong dưới, nguyên bản bận rộn công tác tràng cảnh, lần nữa đình trệ xuống tới.

Không chỉ là dẫn đội Giang Triều, ở đây mỗi một vị nhân viên cảnh sát, đều cảm thấy da đầu nổi nham, tại một gốc cây như trên lúc phát hiện ba bộ thi thể, điều này nói rõ cái gì?

Điều này nói rõ, bọn hấn rất có thể gặp được cùng một chỗ trọng đại vụ án.

Hai tên nhân viên cảnh sát ngồi xổm người xuống, bắt đầu hiệp trợ pháp y, thanh lý bao trùm tại cổ thi thể thứ ba bên trên tầng đất, Giang Triều hạ lệnh, những người còn lại đối bên hồ rừng cây bắt đầu thăm thức lục soát, như có phát hiện bùn đất bị buông lỏng vết tích, lập tức bắt đầu đào móc,

Bố trí xong nhiệm vụ, hấn lần nữa nhìn về phía Lâm Thần, con mắt nhẹ chuyển, sau đó nuốt ngụm nước miếng: “Ta nói già hình, các người hôm nay không vội mà về nhà đi, không bằng ở thêm hai ngày?” Hấn lôi kéo Hình Tông Liên, ân cần đưa điếu thuốc, sau đó đột nhiên cảm giác được, vừa rồi lão đầu kia một hình, thực sự cáo quá diệu, nếu không hấn tại sao lại cơ hội, mời người trở về hiệp trợ điều tra chứ?

... —

Vĩnh Xuyên sân trường đại học phát sinh trọng đại vụ án tin tức, giống chớp cánh, nhanh chóng truyền về cảnh đội.

Bởi vậy, đương Lâm Thần bị “Mang về” cảnh đội lúc, hấn phát sinh, toàn bộ văn phòng cảnh sát, đều dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn xem hấn, nếu như cần hình dung đến tột cùng là như thế nào “Dị dạng”, đại khái là nhiệt tình, hoặc là nói là tha thiết?

Lâm Thần bỗng nhiên có chút không làm rõ được tình trạng.

Tay của hấn, bị Giang đội phó cầm thật chặt, mà Giang đội phó một cái tay khác, thì móc tại Hình Tòng Liên trên bờ vai, cũng rất có chết không buông tay khí thế.

Giang Triều văn phòng hiển nhiên vừa mới bị chỉnh lý qua, thùng rác chụp vào mới túi, trên sàn nhà còn có vừa kéo qua nước đọng.

Trước bàn làm việc, bị đặc địa mang lên hai tấm chỗ ngồi, hay là mang mềm chất chỗ tựa lưng cái chùng loại kia, mà trên bàn, thì là hai chén mới pha trà nóng, lá trà rất mới rất lục, cháo bột cũng trong trẻo động lòng người.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, muốn từ đối phương nơi đó đạt được một chút ám chỉ, có Hình Tòng Liên lại phảng phất cũng không để ý, hấn đại mã kim đao trước bàn làm việc ngồi xuống, nắm chặt chén trà, uống một ngụm.

“Lâm cố vấn mời ngồi mời ngồi.”

Lâm Thần ngay tại do dự, Giang Triều lại vội vàng đem hấn đặt tại trên một cái ghế khác, còn quả thực là đem trà nóng nhét vào trên tay hấn.

Rõ ràng là bị xem như “Người hiền nghi” bị mang về cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, Trần gia vị kia quản gia, còn đặc địa hướng cảnh sát tạo áp lực, nhưng bọn hấn bây giờ lại bị trở thành khách quý chiêu đãi, đãi ngộ như vậy, tựa hồ có chút không đúng lắm?

Đúng lúc này, cửa ban công, bị gõ.

Một vị khoẻ mạnh kháu khỉnh lính cảnh sát ló đầu vào, nói với Giang Triều: “Sông đội sông đội, Boss cho người đi đâu!”

“Đi cái gì đi!” Giang Triều mạnh mẽ đập bàn, “Không nhìn thấy Hình đội trưởng cùng Lâm cố vấn ở đây sao?”

Giang Triều lời còn chưa dứt, ngoài cửa truyền đến một đạo thanh âm trầm thấp: “Sông đội phó, ngài gần nhất quan uy khá lớn a?”

Đang khi nói chuyện, một vị trung niên đẩy cửa vào đi, người tới dáng người khôi ngô, trên bờ vai Ngân Tinh lấp lánh, cùng hoàng đôn đốc đồng dạng cấp bậc, nói cách khác, kia là Vĩnh Xuyên phần

thứ hai cục cục trưởng, Giang Triều người lãnh đạo trực tiếp, lính cảnh sát miệng bên trong Boss đại nhân.

“Trịnh cục Trịnh cục, thật có lỗi thật có lỗi, ngài nhìn ta thật sự là vội không đến a!” Vừa thấy được cấp trên đại nhân, Giang Triều vội vàng gật đầu cúi người, lại là nhận lầm lại là xin lỗi, có thể trùng niên nhân nhưng không có nhìn hấn, ánh mắt ngược lại rơi vào Hình Tông Liên trên thân.

Thuận ánh mắt của hấn, Lâm Thần lại liếc mắt nhìn Hình Tông Liên, chỉ gặp Hình Tông Liên y nguyên ngồi ngay ngắn, ngay cả đầu cũng không quay lại, phảng phất đối trung niên nhân đến, không hề hay biết, lại hoặc là, hấn chính là cố ý không để ý tới người?

Lâm Thần trong lòng nghi hoặc càng sâu.

Gặp tình hình này, trung niên nhân rõ ràng cắn răng, sau đó ra về kinh ngạc nhìn xem Hình Tông Liên bóng lưng, la lớn: “Đây không phải Hình đội trưởng sao, sao người lại tới đây a?”

Cho đến lúc này, Hình Tông Liên mới có phản ứng, hấn đứng người lên, quay đầu lại, mặt không thay đổi hướng trung niên nhân chào một cái, sau đó nói: “Trịnh cục, chào ngài.”

“Tiểu Giang a, Hình đội trưởng tới rồi người tại sao không nói một tiếng đâu!” Trung niên nhân tiến lên một bước, cục khoa trương kéo qua Hình Tông Liên tay, sau đó trùng điệp cầm hai lần, “Đã lâu không gặp đã lâu không gặp a, già hình!” Hấn nói, lại quay đầu nói với Giang Triều, “Tranh thủ thời gian a, nhà ăn đặt trước mấy cái thức ăn ngon, giữa trưa tốt chào hỏi Hình đội trưởng!”

“Không cần.” Hình Tông Liên nhàn nhạt mở miệng, hấn vừa nói , vừa đem mình tay từ Trịnh cục trưởng trong tay rút ra, cũng đưa trong tay túi văn kiện, hai tay đưa ra, “Ta lần này đến đây, chỉ là vì giao tiếp Dương Điển Phong một án, án này tài liệu tương quan đều ở nơi này, còn xin Trịnh cục trưởng kiểm tra và nhận.”

Lâm Thần quay đầu lại, gặp Hình Tông Liên thái độ quá mức giải quyết việc chung, không vền vện miệng không đề cập tới Vĩnh Xuyên đại học bản án, càng thúc Vĩnh Xuyên cảnh sát mau chóng giao tiếp, cái này giống như, không quá giống Hình đội trưởng tác phong làm việc?

Quả nhiên, nghe Hình Tông Liên nói như vậy, Trịnh cục trưởng xấu hổ phải nói không ra nói đến, Giang Triều vội vàng cứu tràng: “Ài ài,

già hình người gấp cái gì, người nhìn đây không phải vừa có đại sự xảy ra sao, ta thật sự là đặng không xuất thủ đến a!” Hấn nói, lại vẫn cứ không tiếp Hình Tòng Liên trong tay hồ sơ.

“Kia, làm phiền ngài phái thủ hạ?” Hình Tòng Liên giương mắt, nhìn qua cục trưởng, hiếm thấy bình tĩnh tỉnh táo, không kiêu ngạo không tự ti.

Thái độ rõ ràng đến tận đây, Trịnh cục trưởng bản nhân, đương nhiên rất rõ ràng, Hình Tòng Liên đây là vì cái gì tức giận, có hết lần này tới lần khác, hạ lệnh đem Hoàn Cảnh vị kia tâm lý học cố vấn mang về người lại là hấn, hấn cũng không thể trực tiếp cho người ta chịu nhận lỗi à?

Trên thực tế, đương Giang Triều lặng lẽ gọi điện thoại nói cho hấn biết, bị Trần gia quản gia yêu cầu mang về cục cảnh sát người bị tình nghi, chính là tại Hoàn Cảnh trên đường cao tốc giải cứu sách ghi chép về địa phương minh nữ nhi vị kia lúc, trong lòng của hấn đã sớm muốn đem Trần Bình lão đầu kia đẩy ra ngoài đánh một trận, nói đùa cái gì, coi Lâm Thần là nghi phạm bắt về cục cảnh sát, coi như hấn không sợ bị già hình ép buộc, cũng sợ sách ghi chép về địa phương minh trên trời có linh thiêng chạy đến tìm hấn phiền phức.

“Già hình a, người nhìn đây không phải vừa phát sinh đại án, chúng ta thật quá không ra nhân thủ a, người liền mang theo Lâm cố vấn, an tâm tại cái này ăn bữa cơm!” Trịnh cục trưởng nói, lần nữa kéo qua Hình Tòng Liên tay.

“Thình cầu mau chóng giao tiếp, ta cùng Lâm cố vấn có thể nhanh chóng rời đi.” Hình Tòng Liên lần nữa cường điệu.

“Ai, già hình a, đừng như vậy mà!”

“Thật có lỗi, dù sao Lâm cố vấn đến Vĩnh Xuyên cũng không phải là bởi vì công sự, chúng ta cũng bắt quá là khắp nơi đi dạo, liền bị xem như nghi phạm đưa vào cục cảnh sát, như thời gian đợi quá dài, sợ là dễ dàng lại càng dễ đồ gây chỉ trích à?” Hình Tòng Liên mở miệng nói ra.

Nghe hấn nói như vậy, Lâm Thần mới hiểu được tới, thì ra, Hình Tòng Liên như thế thái độ khác thường, thái độ cường ngạnh, là đang vì hấn ra mặt?

Chính là, việc nhỏ như vậy, hấn kinh lịch quá nhiều, chưa từng cảm thấy có cái gì quan trọng, vì cái gì hấn cần để ý như vậy?

Ngay tại Lâm Thần rất không minh bạch lúc, Trịnh cục trưởng cũng cuối cùng từ Hình Tòng Liên trang nghiêm trên nét mặt ý thức được, chuyện hôm nay, nếu như hấn không có xác thực tỏ thái độ, nhất định không thể thiện.

Cho nên hấn buông ra nắm chặt Hình Tòng Liên tay, ngược lại đối mặt Lâm Thần.

Lâm Thần hơi kinh ngạc.

“Lâm cố vấn, thật sự là phi thường thật có lỗi, hôm nay thật là một trận hiểu lầm, ngài tuyệt đối đừng so đo a!”

Trung niên nhân giọng thành khẩn, đồng thời, đang nói xong về sau, lại còn hướng hấn có chút khom người cúi đầu, biểu thị áy náy.

Dù sao từ cục trưởng tự mình ra mặt xin lỗi, Lâm Thần thật không tốt ý tứ, hấn nhớ tới thân đáp lễ, có Hình Tòng Liên tay, lại đặt ở đầu vai của hấn.

Từ cái tay kia bên trong truyền lại ra phân lượng, Lâm Thần lý giải đến, Hình Tòng Liên có ý tứ là, không cho phép đứng lên, đây là hấn là, người cũng nhận được lên.

Nếu như đối phương nói xin lỗi, Hình Tòng Liên đương nhiên sẽ không lại bày ra tấm kia mặt lạnh.

Tại Trịnh cục trưởng một lần nữa đứng thẳng sau lưng, hấn cũng đem tư liệu thu hồi, cũng nói với Giang Triều: “Nếu như Giang đội trưởng đang bận, ta cùng Lâm cố vấn một đêm chưa ngủ, nghĩ nghĩ ngơi trước một chút, chờ ngài có rảnh rồi, lại đến gọi chúng ta?”

“Ài ài, người làm sao muốn đi a!” Giang Triều nghe xong lời này, trong nháy mắt mặt mũi tràn đầy ủy khuất.

“Chúng ta không đi, nếu như thuận tiện, chúng ta tại cảnh đội phòng trực ban nghỉ ngơi liền tốt.” Hình Tòng Liên nói xong, lúc này mới nhìn về phía Lâm Thần.

Nhìn qua hấn thâm thúy đôi mắt, Lâm Thần đành phải gật đầu.

Lâm Thần cảm thấy, toàn bộ Vĩnh Xuyên phân cục tập tục, đều có chút kỳ quái.

Nói ví dụ, cục trưởng sẽ đích thân hướng hấn nói xin lỗi, mà liền tại hấn vừa rồi, hấn cùng Hình Tòng Liên đi hướng phòng trực ban giữa đường, hấn còn bị người cưỡng ép hướng trong tay lấp mấy khóa đường.

Trong phòng trực ban ánh đèn lờ mờ, không lớn trong phòng, bày biện hai tấm giản dị trên dưới trải.

Chân chính nhìn thấy giường, Lâm Thần mới phát giác được bối rối đánh tới, hắn cũng không có bệnh thích sạch sẽ, nếu như buồn ngủ, như vậy thì hắn là ngủ, cho nên trong tay hắn đường đặt ở trên tủ đầu giường, cởi giày ra, bò lên giường.

Hình Tòng Liên nhưng không có giường ngủ, hắn ngồi ở ghế bành bên trong, hai chân thì vểnh lên tại trên một cái ghế khác rất là tùy ý.

“Vĩnh Xuyên cảnh sát, giống như rất không nguyện ý cùng người giao tiếp Dương Điển Phong bản án, vì cái gì?” Nhớ tới mới trong văn phòng, Hình Tòng Liên chỉ dùng một văn kiện túi, liền làm cho đối phương cúi đầu, Lâm Thần nghĩ nghĩ, vẫn hỏi vấn đề này.

“Thật ra, cùng văn kiện không quan hệ.” Hình Tòng Liên cười đồng phục cảnh sát, dù đắp lên trên người, về sau nghiêng đầu, nhìn xem hắn, “Chỉ là cùng người có quan hệ bỏ đi.”

“Ừm?” Nghe được câu trả lời này, Lâm Thần hơi có chút kinh ngạc. “Vĩnh Xuyên đại học bản án, người thấy thế nào?” Hình Tòng Liên lời nói xoay chuyển.

“Phi thường không đơn giản.” Lâm Thần đáp.

“Có thể nói cụ thể một chút không?”

“Người cảm thấy một gốc cây dong dưới, phát hiện ba bộ tương hồ trùng điệp thi thể, kinh thế hãi tục không?” Lâm Thần hỏi.

“Phi thường.”

“Như vậy người thấy một bộ bị chôn ở trong sân trường thi thể, phản ứng đầu tiên là cái gì?”

“Phổ thông giết người.” Hình Tòng Liên chi tiết lấy cáo.

“Một kiện kinh thế hãi tục cố sự lại lấy bình thản tự thuật mở màn, điều này có ý vị gì?”

“Có người muốn biến đổi bất ngờ hiệu quả?” Hình Tòng Liên bỗng nhiên có chút minh bạch Lâm Thần ý tứ, coi như dưới cây ba người, là tình nguyện bị chôn sống, cũng nhất định có người tự tay đắp lên cuối cùng thổi phồng thổi.

“Hắn hiện tại làm được.” Lâm Thần lẳng lẳng nói, có chờ hắn nói xong, hắn cũng minh bạch Hình Tòng Liên ý tứ, “Người nói là, Giang đội trưởng bọn hắn?”

“Bọn hănh, đại khái là thật muốn lưu người xuống tới, hỗ trợ hiệp trợ điều tra đi.” Hình Tông Liên có chút bất đắc dĩ.

“Ta không rõ, ta giống như, còn không có trọng yếu như vậy.” Lâm Thần nói thật là, cục trưởng bởi vì muốn cho hănh hiệp trợ điều tra, mà tự mình xin lỗi, coi như Holmes đến tận đây, sợ cũng rất khó hưởng thụ đãi ngộ này.

Nghe Lâm Thần, Hình Tông Liên ánh mắt bỗng nhiên nhu hòa, hănh nhìn xem Lâm Thần vừa mới buông xuống bánh kẹo, nhẹ nhàng mở miệng: “Bởi vì sách ghi chép về địa phương mình tại điều nhiệm tập độc bộ môn trước, từng ở chỗ này, làm việc qua mười năm, người nơi này, bao quát Trịnh cục trưởng bản nhân, đều từng là đồng nghiệp của hănh.”

Người mở ra hănh ám chân tướng một góc, người làm bọn hănh đồng sự không đến mức vô tội uổng mạng, người còn cứu được đồng nghiệp của bọn họ nữ nhi, người đối bọn hănh tới nói, thật phi thường trọng yếu.

Trần gia có lẽ có thể hướng cảnh sát tạo áp lực, có lớn hơn nữa áp lực, chỗ nào địch nổi người làm qua những sự tình kia.

Trên thế giới này, tiền có lẽ có thể mua được vô số thuận theo ánh mắt cùng đối trá nịnh nọt, lại vĩnh viễn mua không được, chân chính tôn trọng.

“Người biết chuyện này, cho nên... Nhất định phải cầu Trịnh cục trưởng xin lỗi?”

“Ta nào có yêu cầu qua sự tình gì?” Hình Tông Liên nhin không được cười lên, “Người cho rằng Trịnh cục trưởng tự mình xuống lầu, chính là vì mắnh Giang đội trưởng dừng lại, hănh là biết mình hạ lệnh bắt người, đặc địa đến cấp người chịu tội, chỉ là không có cơ hội mở miệng mà thôi.”

“Cho nên, vừa rồi bọn hănh đang diễn trò?”

“Đúng đấy, Vĩnh Xuyên hai cục đặc sắc.”

Lâm Thần tựa ở trên giường, cảm thấy căn này cục cảnh sát tập tục, quả thật có chút ly kỳ.

“Không quen?” Nhìn qua tựa ở trên giường lâm vào trầm tư người, Hình Tông Liên bỗng nhiên mở miệng.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nhẹ gật đầu.

“Về sau chậm rãi quen thuộc liền tốt.”

Hình Tòng Liên nói xong, điều diệt đầu giường hơi đèn: “Nghỉ ngơi thật tốt, chờ sau đó bọn hắc sẽ không bỏ qua cho chúng ta.”

Nặng nề màn cửa, bị cẩn thận kéo, trong phòng, cơ hồ không có một tia sáng,

Bên tai nhanh chóng truyền đến đều đều tiếng hít thở.

Lâm Thần vươn tay, từ trên tủ đầu giường, cầm lên một viên đường, sau đó lột ra giấy gói kẹo.

Hình Tòng Liên tiếng hít thở, dần dần trở nên kéo dài.

Lâm Thần đem đường để vào trong miệng.

Thật ra người không cần như thế, bởi vì... Ta thực sự sẽ rất khó tự kiềm chế...

Quyển 3 Chương 46: Tam phần 09

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 46: Tam phần 09

Tác giả: Trường Nhị

Trong phòng, vang lên trang giấy rất nhỏ lật qua lật lại thanh âm. Lâm Thần nghiêng người sang, gập đầu giường điều rất ngằm, Hình Tông Liên ngồi ở trong bóng tối, mượn một chút ánh sáng nhạt, tựa hồ tại lật xem thứ gì, hẩn thể là tỉnh lại.

Trong phòng thêm một người, Giang Triều ngồi tại Hình Tông Liên trên ghế đối diện, lông mày khóa rất chặt.

Hẩn lật ra một chút chần mền, ngồi dựa vào.

“Tỉnh?”

Hình Tông Liên ánh mắt quét tới, mông lung phải xem không rõ thần sắc.

“Mấy giờ rồi?”

“Vừa qua khỏi 12 điểm.”

Nghe lời này, Lâm Thần kế hoạch tính, bọn hẩn cũng có điều mới ngủ nửa giờ, Hình Tông Liên khả năng ngủ được thời gian ngắn hơn, mà nhìn Giang Triều sắc mặt, giống như là phát hiện trọng yếu manh mối, mới có thể bất đắc dĩ, tới quấy rầy bọn hẩn giấc ngủ.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Hẩn hỏi.

“Giang đội trưởng đã tra rõ ba tên người chết thân phận.”

“Thật nhanh.”

“Trong đó một tên người chết vân tay tại cảnh sát trong kho tài liệu, hai người khác thì là Vĩnh Xuyên sinh viên đại học cùng nhân viên, cho nên kết quả rất nhanh liền ra.” Hình Tông Liên đem trong tay tư liệu, phân ra hai tấm, đưa cho Lâm Thần: “Người nhìn một chút.” Lâm Thần có chút kinh ngạc, dù sao cũng là dị địa cảnh sát nhận được vụ án, từ chương trình đã nói, bọn hẩn là không tiện nhúng tay, có Hình Tông Liên cũng không phải không biết nặng nhẹ người, bọn

hắn nhìn Giang Triều dáng vẻ, tựa hồ xác thực rất cần bọn hắn hỗ trợ.

Vì cái gì?

Hắn cúi đầu, ánh mắt rơi vào trước mặt hai trang trên giấy, bắt đầu Án này tổng cộng có ba tên người chết, trên tay hắn cầm, là trong đó hai tên người chết thân phận tư liệu.

Lý táp, nam, 28 tuổi, con trai độc nhất trong nhà, tốt nghiệp trung học sau ly hương làm công, khi còn sống là Vĩnh Xuyên đại học bộ hậu cần một sơn công.

Vương Thi Thi, nữ, 19 tuổi, Vĩnh Xuyên đại học ngành toán học học sinh, trong nhà trường nữ, dưới có cái đệ đệ, gia cảnh ưu việt, phụ mẫu song phương đều là luật sư.

Chỉ từ tài liệu cá nhân nhìn lại, lý táp cùng vương Thi Thi, vô luận là tuổi tác hay là xã hội giai tầng, đều chênh lệch rất xa, nam sinh quá phổ thông bình thường, nữ hài lại như minh châu mỹ ngọc, dạng này hai người, là như thế nào phát sinh gặp nhau, lại bởi vì cái gì, sẽ cuối cùng song song bị mai táng tại viên kia cây dong phía dưới?

Nghĩ tới đây, Lâm Thần nhẹ nhàng bóp tại trang giấy một góc bên trên, quay đầu, nhìn về phía Hình Tòng Liên trên tay.

Như vậy, vị thứ ba người chết, lại sẽ là như thế nào tình huống?

“Người mới vừa nói, có một vị người chết vân tay, tại cảnh sát trong kho tài liệu, là của ai?” Lâm Thần mở miệng hỏi.

Hình Tòng Liên vừa rồi cố ý nâng lên, vân tay là tại cảnh sát trong kho tài liệu, mà không phải công dân trong hồ sơ, điểm ấy, rất kỳ quái.

“Là cuối cùng vị kia người chết.” Giang Triều vượt lên trước trả lời.

Lâm Thần nhớ tới dưới cây bị đào móc ra cuối cùng một cỗ thi thể, kia tựa hồ là vị chừng bốn mươi tuổi nữ tính, liền hỏi: “Nàng vân tay, là nguyên nhân gì bị ghi vào?”

“Bởi vì cùng một chỗ cướp bóc án.”

Hình Tòng Liên ánh mắt hơi ngừng lại, giống như là nhìn thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi nội dung, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Giang Triều, ngữ khí rất là kinh ngạc: “Trình Vi Vi... Nhã thám châu báu?”

“Đúng.”

“Thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Ta giống như ở nơi nào, xin chào cái tên này!”

Hình Tòng Liên nói, đem vị cuối cùng người chết thân phận tư liệu, đưa cho hắn, mình trở tay đi lật từ Hoàn Cảnh mang tới, cùng Dương Điển Phong một án tương quan hồ sơ tui.

Lâm Thần cúi đầu, trong tấm ảnh phụ nữ mặc một thân già dặn chức nghiệp âu phục, tóc co lại, giữa lông mày rất có phong vận.

Trình Vi Vi, nữ, 38 tuổi, An Dương học viện tốt nghiệp, nhã thẩm châu báu giám đốc trợ lý, phụ mẫu đều là phổ thông về hưu công nhân viên chức.

Hắn đem ba tên người chết tư liệu tại trước mặt song song cất đặt, quả nhiên, trình Vi Vi cùng lý táp cùng vương Thi Thi, lại rất không giống nhau.

“723 đặc biệt lớn đường cái cướp bóc án?” Hình Tòng Liên tại hồ sơ trong tui rút ra một phần vật liệu, ngẩng đầu hỏi Giang Triều.

“Đúng đấy, già hình người cũng biết a?” Giang Triều hít mũi một cái, “Năm ngoái án chưa giải quyết a, không phá được a, cuối năm cục chúng ta mỗi người đều bị chụp trợ cấp a, người nói số khổ không số khổ!”

Hình Tòng Liên đương nhiên không có nghe Giang Triều tố khổ, hắn cấp tốc đảo qua hồ sơ, quả nhiên, “Trình Vi Vi” ba chữ xuất hiện.

Ngày 23 tháng 7, nhã thẩm châu báu từ Nam Phi mua sắm một nhóm giá trị gần ức nguyên lửa chui, ủy nhiệm Liệp Ứng bảo toàn công ty toàn bộ hành trình áp vận, nhã thẩm châu báu giám đốc cùng trợ thủ tính cả hai tên bảo an nhân viên, cưỡi buổi sáng ngày 23 tháng 7 rạng sáng từ Nam Phi Johannesburg bay hướng Vĩnh Xuyên chuyển bay, chuyển bay tại 23 muện mười điểm đến Vĩnh Xuyên, Liệp Ứng bảo toàn công ty phái ra hai chiếc đặc chủng xe chống đạn cùng 8 tên bảo an nhân viên nhận điện thoại, cũng phụ trách vận chuyển hàng hóa tiến về nhã thẩm châu báu tổng bộ, nhưng mà, bảo toàn cỗ xe tại trên quốc lộ tao ngộ cướp bóc.

Trong xe chín người bất hạnh bỏ mình, giá trị gần ức nguyên lửa chui không cánh mà bay, ngoại trừ một người, may mắn trốn qua một kiếp.

Người kia, chính là trình Vi Vi.

“Chín người bỏ mình, chỉ có trình Vi Vi một người sống tiếp được, các người chưa từng hoài nghi hắn sao?” Hình Tòng Liên bên cạnh

hỏi Giang Triều , vừa đem hồ sơ thuận tay đưa cho Lâm Thần.

“Già hình người nói cái này kêu cái gì lời nói, chúng ta có thể không nghi ngờ hẳn sao, nhưng mà cảnh sát chúng ta phá án, nói cái gì, giảng chứng cứ a!” Giang Triều từ chân bên cạnh nhặt lên bình nước khoáng, bỗng nhiên ực một hớp, “Xa luân chiến a, mười vòng thẩm vấn, nàng cắn chết không hé miệng, chúng ta tra xét nàng tất cả thông tin ghi chép, người liên hệ, ngay cả nhà nàng đều lật ra ba lần, đầu mối gì cũng không phát hiện! Có thể làm sao, chỉ có thể thả người a.”

“Nàng có nói, giặc cướp vì cái gì không có giết nàng sao?” Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng hỏi.

“Nàng nói là bởi vì giặc cướp nhìn nàng là nữ nhân, cho nên không nhúc nhích nàng nàng...”

“Thật đúng là hiệp đạo.” Hình Tông Liên cười lạnh.

“Lý do này, không đủ để để các người tùy tiện buông tha nàng.” Lâm Thần nói.

“Ai, đương nhiên, chính là các người biết không, hai chiếc xe bên trong, cái khác chín người đều đã chết, thi thể đều bị đánh thành cái sàng, nàng coi như thật chính là lông tóc không thương, cảnh sát chạy đến thời điểm, nàng an vị tại trôi đầy máu tươi trong xe, không nói câu nào.” Giang Triều cắn răng nói, “Ngay từ đầu mấy ngày, chúng ta liền căn bản không có cạy mở miệng của nàng, về sau, nàng mới mở miệng nói, đối phương chính là không nhúc nhích nàng, không có bất kỳ cái gì lý do, sau đó nàng còn nói, nếu như nàng là nội ứng, vì cái gì một chút việc đều không có, nàng nếu như bị đánh cho gần chết bất quá, không phải lại càng dễ tẩu thoát hiềm nghi sao?” Giang Triều vỗ đùi, “Đừng nói, thật đúng là mẹ hẳn có đạo lý!”

“Vậy các người về sau phải người theo dõi nàng sao?” Hình Tông Liên hỏi.

“Cùng, có thể không cùng, theo ròng rã ba tháng, chính là một chút manh mối cũng không phát hiện, càng về sau, ngay cả lão tử đều cảm thấy này nương môn là trong sạch!” Giang Triều cả giận nói, lại ực một hớp nước, có lẽ là nước lạnh tác dụng, khiến hẳn tỉnh táo lại, hẳn bỗng nhiên lẳng lẳng nhìn xem Hình Tông Liên, “Không phải,

người mới từ chỗ người hồ sơ bên trong rút ra, mẹ hấn cái này sẽ không cùng Dương Điển Phong kia bản án có quan hệ à?”

Hình Tòng Liên ngẩng đầu, trong ánh mắt có hiếm thấy bất đắc dĩ: “Rất không khéo, thật sự có quan hệ.”

“Liệp Ưng bảo toàn xe của công ty chiếc, sẽ không lắp đặt đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống à?” Giang Triều há to mồm, cái cảm cơ hồ cần đến rơi xuống.

Lâm Thần nhìn lướt qua hồ sơ, nói: “Không chỉ có trang, mà lại Vương Triều đổi hệ thống loại bỏ đi sau hiện, ngày 23 tháng 7 ngày ấy, Liệp Ưng bảo toàn công ty hai chiếc xe chống đạn chạy ghi chép, bị người sửa chữa qua.”

“Móa, vậy bây giờ chẳng phải là...”

“Không có chứng cứ.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

Gian phòng bên trong, lại lần nữa lâm vào khó nhịn yên tĩnh.

Giang Triều nắm bình nước suốt khoáng, rợn người kéo kẹt âm thanh, một chút lại một chút vang lên: “Như vậy, trình Vi Vi, là bị giết người diệt khẩu sao...” Giang Triều dừng một chút, phảng phất tại tìm kiếm thích hợp tìm từ, “Bởi vì, các người đã tới... Cho nên...”

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên liếc nhau.

“Không bài trừ khả năng này.” Lâm Thần nói.

Nghe thấy lời này, nguyên bản cảm xúc sa sút Giang đội trưởng, chột cao hứng trở lại: “Kia, chẳng lẽ có thể cũng án điều tra.” Hấn bỗng nhiên nháy lên, ba chân bốn cẳng, kéo cửa ra, quay đầu lại hướng trên giường dưới giường hai người nói ra: “Các người không cho phép đi! Đây là các người gây sự tình, ta lập tức đi cùng cục trưởng đánh báo cáo, có nghe thấy không, ta trở về trước đó không được nhúc nhích!”

Hấn nói xong, bay vọt qua chạy xa, lưu lại trong phòng hai người, hai mặt nhìn nhau.

“Chúng ta đi không được nữa?” Lâm Thần hỏi.

“Chỉ sợ là.”

“Có lý do quá gượng ép, làm sao gọi ta nhóm gây sự tình?”

“Giang đội trưởng hấn, tương đối dễ dàng kích động.” Hình Tòng Liên dừng một chút, hỏi: “Nhưng mà, người cảm thấy lý do này thật gượng ép sao? Ta nói là... Trình Vi Vi chết, cùng chúng ta mang theo hồ sơ đến Vĩnh Xuyên chuyện này quan hệ trong đó.”

“Rất khó nói.” Lâm Thần lắc đầu, “Đầu tiên, vẫn là phải xem bọn hăn tử vong nguyên nhân, nếu như là mưu sát...”

“Không cần nhìn.”

Một thanh âm, từ cửa vang lên, cắt ngang Lâm Thần.

Lâm Thần giương mắt, chỉ gặp lúc trước vị kia pháp y, giờ phút này đang đứng tại cửa ra vào, trong tay còn bưng lấy một xấp nhỏ báo cáo.

“Không phải mưu sát.”

“Có ý tứ gì?” Lâm Thần hỏi.

“Ba tên người chết nhánh khí quản cùng phổi đều xét ra có bùn đất hạt tròn, đồng thời, trong cơ thể của bọn họ không có xét ra thuốc ngủ, chất gây ảo ảnh, trấn định thuốc, ngoại trừ phần tay thụ thương bên ngoài, trên người bọn họ không có bất kỳ cái gì ngoại thương, không có đầu ngoại thương không có buộc chặt vết tích, thậm chí, ngay cả da không có chà phá...” Pháp y chậm rãi đi vào trong phòng, từ trên cao nhìn xuống nhìn xem Lâm Thần, “Nói cách khác, ba người bọn họ, là để ý biết thanh tình tình huống, bị vùi sâu vào trong phần mộ, đồng thời...”

“Không có bất kỳ cái gì giả dựa.” Lâm Thần thản nhiên nói.

“Người là đúng.” Pháp y đưa ra kiểm tra thi thể báo cáo, nói như vậy, “Là sống chôn.”

Rõ ràng là được công nhận, nhưng Lâm Thần nhưng trong lòng không có nửa phần vui sướng.

Nếu như, trình Vi Vi, lý táp, vương Thi Thi, là để ý biết thanh tình tình huống dưới, bị vùi sâu vào trong đất, đồng thời bọn hăn không có bất kỳ cái gì giả dựa, điều này nói rõ, ba người bọn họ rất có thể là tự nguyện.

Liên tưởng đến ba người trên mặt không màng danh lợi mà thỏa mãn biểu lộ, dù là Lâm Thần, cũng cảm thấy phía sau lưng phát lạnh. Như vậy, tại như thế nào tình huống dưới, mới có thể khiến ba người cam tâm tình nguyện nằm nhập ước lạnh trong phần mộ, mền bên trên một tầng lại một tầng bùn đất, cho đến hô hấp đình chỉ, sinh mệnh kết thúc?

Ba vị này tuổi tác, giai tầng gia đình bối cảnh đều không giống nhau người chết, đến tột cùng vì sao lại làm bạn mà chết, mà trình Vi Vi

chết, cùng phát sinh ở mấy tháng trước tàn nhẫn cướp án, lại có hay không thật sự có quan?

“Ta đột nhiên cảm giác được...” Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn về phía Hình Tông Liên.

“Ừm?”

“Người nói ngủ trước một giấc, có phải hay không đã sớm tính tới, chúng ta buổi tối hôm nay, là không ngủ được cảm giác rồi?” Hấn nói

Quyển 3 Chương 47: Tam phần 10

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 47: Tam phần 10

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cũng không nghĩ tới, hấn thuận miệng nói lời, nhưng thật giống như cần một câu thành châm.

Giang đội trưởng còn không có từ cục trưởng văn phòng trở về, đến tìm hấn người, liền đã tìm được trước trong phòng trực ban.

Mặt tròn lính cảnh sát đỏ bừng cả khuôn mặt, đẩy cửa ra liền hô:

“Lão đại lão đại không tốt rồi, vương Thi Thi mẹ của nàng dẫn người ở trường học nháo sự a, trường học đồn cảnh sát hold không ở a, để chúng ta nhanh đi.”

Lâm Thần vẫn như cũ ngồi dựa vào giường, đang cùng pháp y tiên sinh nghiên cứu kiểm tra thi thể báo cáo, nghe thấy lời này, pháp y nhìn về phía cổng, cất cao giọng nói: “Ngựa lạnh người có thể hay không đừng mỗi lần đều nhất kinh nhất sợ, chuyện gì xảy ra, từ từ nói!”

Lâm Thần quay đầu nhìn xem Hình Tông Liên, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi: “Ngựa lạnh, hấn cùng các người nhà Vương Triều là quan hệ như thế nào?”

“Đều là tên dở hơi.” Hình Tông Liên tại trên gối sửa sang lại văn kiện, cười nói.

Thật đúng là thích hợp tổng kết a...

Ngựa lạnh nhỏ đồng chí nói: “Chậm không được chậm không được a, chậm nữa cần chết người a, phóng viên đều đi, lão đại của chúng ta chết ở đâu rồi!”

“Lão tử ở chỗ này đây!”

Nghe vậy, ngựa lạnh cứng đờ quay đầu, chỉ gặp Giang đội phó ngậm điếu thuốc, một tay chống tại trên khung cửa, một bộ người tìm ta có gì muốn làm bộ dáng.

Ngựa lạnh phi thường cơ trí ôm chặt lấy Giang Triều, hô: “Lão đại, Vĩnh Xuyên đại học xảy ra chuyện, người chết mẫu thân kêu phóng viên, nói là trường học lão sư cùng đồng học hại chết con gái nàng, muốn để trường học cho cái thuyết pháp, nghe nói thủ pháp đặc biệt chuyên nghiệp, có thể là làm y não ra thân, thật đáng sợ!”

“Vương Thi Thi phụ mẫu, đều là luật sư.” Lâm Thần mở miệng.

“Móa, đây chẳng phải là so y não còn đáng sợ hơn!” Giang Triều hiểu được, đem lính cảnh sát từ trên người chính mình đẩy ra, xông Hình Tông Liên nói, “Già hình, đi thôi!”

Hình Tông Liên gật gật đầu, mặc chế phục, cấp tốc đứng lên, mà tại hần buộc lại một viên cuối cùng móc gài lúc, Lâm Thần cũng đã xuống giường, trói kỹ dây giày.

“Có phải hay không cảm thấy, vẫn là chúng ta cục tương đối bình thường?” Hần quay đầu lại hỏi.

“Xác thực.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói như vậy.

... --

Vĩnh Xuyên đại học, cửa chính.

Ngụy nga cầm thạch thạch bài dưới, có hai nhóm người ngay tại giảng co.

Trong đó một phương người mặc xanh đen sắc chế phục, chính là an ninh trường học, mà còn lại một nhóm người, từng cái đốt giấy để tang, bọn hần lôi kéo hoành phi, tiền giấy cùng ảnh chụp gắn đầy đất. Tiếng khóc chấn thiên.

Hành chính phó hiệu trưởng hứa Quốc Khánh đứng tại Thái Dương dưới đây, chỉ cảm thấy đau đầu muốn nứt.

Nếu như nói, trước kia nhìn thấy lúc Lâm Thần, hần chẳng qua là cảm thấy phiền phức, như vậy hiện tại nữ nhân này, khiến hần thật sự hiểu, cái gì gọi là khó chơi.

Trên thực tế, hần cũng không phải chưa thấy qua gia trường nháo sự, dù sao trường học lớn, luôn có hội học sinh phát sinh thể này như thế sự cố, hài tử xảy ra chuyện, các cha mẹ chạy tới nháo sự, nói trắng ra là, còn không phải liền là vì tiền.

Có vương Thi Thi mẫu thân khác biệt, nữ nhân này, từ đầu đúng chỗ, chỉ miệng không đề cập tới tiền cái này một chữ, nàng chỉ cần công đạo, cần trường học cho nàng một cái công đạo.

Nữ nhân thần sắc uể oải, ngồi quỳ chân trên mặt đất, nàng sợi tóc phân loạn, hốc mắt đỏ bừng, trên tay bưng lấy một trưng khung hình di ảnh, cũng không khóc náo, chỉ là lặng im ngồi, liền để cho người ta cảm thấy đau lòng không thôi.

Tại đỉnh đầu nàng, là Vĩnh Xuyên đại học lập trường học lúc liền dựng lên cẩm thạch thạch bài, thượng thư “Công chính bình thân” bốn chữ, mà nữ nhân kia, lại vừa vịn ngồi ở “Chính” chữ phía dưới, thời tiết rất tốt, ánh nắng rất xán lạn, có hết lần này tới lần khác thạch bài hạ xuống một mảnh bóng râm, đưa nàng bao phủ lại, bởi vậy, trước mắt hình tượng, liền hơi có chút rung động ý vị.

Tại hai nhóm người bày về sau, phóng viên ống kính, cũng đều nhao nhao nhắm ngay thạch bài hạ âm ảnh bên trong nữ nhân, cửa chớp không ngừng chớp động, trong lòng bọn họ tính toán tin tức bản thảo muốn thế nào sáng tác, mới có thể càng thêm oanh động.

Hứa Quốc Khánh hăng giọng, mở miệng lần nữa: “Vương Thi Thi ma ma, người như thế dẫn người nháo sự, ảnh hưởng tới trường học cuộc sống bình thường trật tự, là phạm pháp người biết không?” Vương Mẫu đột nhiên ngẩng đầu, nghiêm nghị nói: “Pháp, người cùng ta thuyết pháp, ta đem sống sờ sờ nữ nhi giao cho các người, hiện tại nàng chết trong trường học, đây chính là Vĩnh Xuyên đại học pháp sao?”

Nàng đang khi nói chuyện, rất có trong phòng sắc bén phong thái, hứa Quốc Khánh bị sắc đến nói không ra lời, chung quanh vây xem quá khư người đi đường cũng càng ngày càng nhiều.

Không chỉ có là toà báo phóng viên, thậm chí ngay cả ký giả đài truyền hình đều tới, thợ quay phim vai khiêng camera, từ trên xe bước xuống, chạy đến vương Thi Thi mẫu thân trước người, chính là 360 độ dừng lại chột vố.

Hứa Quốc Khánh ngữ khí chỉ có thể mềm xuống tới: “Vậy người muốn thế nào nha, người nói muốn công đạo, vậy cũng muốn cho cảnh sát điều tra thời gian nha, đến tột cùng là vấn đề gì, vương Thi Thi là tự sát hay là hấn giết, trường học của chúng ta cũng là muốn nghe cảnh sát a...”

“Nữ nhi của ta là tự sát, chính là hấn là bị toà này trong trường học tất cả lão sư học sinh, cho hại chết!” Ông Thi Thi mẫu thân phui đất đứng lên, tay trái ôm nữ nhi di ảnh, tay phải trực chỉ cửa trường phía

trên “Vĩnh Xuyên đại học” bốn chữ, “Uống cho các ngươi hay là trăm năm danh giáo, bên trong tất cả đều là dơ bẩn bẩn thỉu đồ vật!”

Nàng lưng thẳng, phong thái yểu điệu, lên án trường học lúc, tư thái anh dũng không sợ, phảng phất pho tượng, trong sân cửa chớp âm thanh, lần nữa vang lên không ngừng.

Đúng lúc này, đóng chặt đã lâu cửa trường, bỗng nhiên dờn, có người, từ trong trường học đi ra.

Kia là vị lão nhân, mang theo kính lão, mặc một thân rất bình thường lão đầu áo, hấn chấp tay sau lưng, đi đến uông Thi Thi mẫu thân trước mặt, trừng mắt lên kính, hỏi: “Đây là làm sao rồi?”

Hấn ngữ khí rất là nhẹ nhàng nhu hòa, phảng phất lão ông hỏi thăm ven đường đưa bé, đến tột cùng vì sao thút thít.

Vương Thi Thi mẫu thân đề khẩu khí, lại phát hiện, đối mặt lão già này, nàng thậm chí ngay cả nói cũng nói không lớn tiếng, nàng ánh mắt khẽ nhúc nhích, mắt nhìn hứa Quốc Khánh, chỉ gặp Hứa hiệu trưởng cũng đối lão nhân cùng xuất hiện có chút ngoài ý muốn, nàng thế là hỏi: “Ngươi là ai?”

“Ta à, ta là Vĩnh Xuyên đại học một lão giáo sư.” Lão nhân xoay người, vây quanh bảo an trước mặt, vồ vồ bảo an đội trưởng eo, nói, “Các ngươi ở chỗ này làm gì nha, chặn lấy cổng nha.”

Bảo an đội trưởng nghe vậy, cúi người, cung kính nói: “Hiệu trưởng, ngài sao lại tới đây?”

“Ta à, ta nghe nói cửa trường học rất nhiều người, liền đến nhìn xem.” Lão nhân cười ha hả nói.

Bảo an nói là hiệu trưởng, đã không phải Trương hiệu trưởng cũng không phải Lý hiệu trưởng, như vậy, lão nhân trước mặt, tất nhiên là Vĩnh Xuyên đại học duy nhất chính hiệu trưởng.

“Ô An Chi, ngươi là Tô An Chi!” Uông Thi Thi mẫu thân tượng, đột nhiên cất cao âm lượng, dùng tay chỉ lão nhân bóng lưng hô to, “Ngươi rốt cục ra!”

“Ai... Là ta, là ta.” Lão nhân lại xoay người, bình tĩnh đối mặt với nữ nhân trực chỉ khuôn mặt tay.

Lâm Thần lúc chạy đến, nhìn thấy chính là cảnh tượng như vậy.

Lão sư của hấn đứng tại đám người chính giữa, bị một cái trung niên phụ nữ chỉ vào gương mặt, chung quanh đèn flash liên tiếp, quay phim sư ngay tại quay chụp.

Giang Triều đem xe dừng lại.

Hắn mở cửa xe, muốn đi xuống, Hình Tông Liên lại đè lại tay của hắn.

“Hiện tại loại tình huống này, người không thích hợp ra mặt.” Hình Tông Liên nói.

Nghe thấy lời này, Lâm Thần mắt nhìn cửa trường học đứng đấy lão nhân, sau đó lại nghiêng đầu sang chỗ khác, gắt gao tiếp cận hỗn huyết thanh niên mặt.

Lâm Thần sắc mặt phi thường nghiêm túc, thậm chí mang theo chút khẩn trương, đây là Hình Tông Liên chưa từng thấy qua, hắn nhìn về phía cửa trường học gác tay đứng đấy lão già, cảm thấy hiểu rõ, chỉ sợ, lão nhân chính là vị kia toàn bị Lâm Thần cùng Phó Hách nhắc lên “Lão gia tử”, mà chính chỉ vào lão nhân tức miệng mắng to, không có gì bất ngờ xảy ra, chính là vương Thi Thi mẫu thân.

“Yên tâm, giao cho ta.” Hắn vỗ vỗ Lâm Thần vai, đi xuống xe.

Cảnh sát đến, giống như giọt nước rơi vào chảo dầu, Tân Hỏa rơi vào củi khô, cửa trường học trong nháy mắt nổ tung.

Phóng viên đã sớm nghe nói, Vĩnh Xuyên đại học bên hồ dưới cây, đào ra ba bộ thi thể, tiếc rằng trường học gác cổng sâm nghiêm, cấm chỉ phóng viên nhập trường học xem xét, cảnh sát phát ngôn viên lại là một bộ giải quyết việc chung không cạy ra miệng bộ dáng, bọn hắn nhóm đang lo không có tin tức con đường, hiện tại, xe cảnh sát tới rồi, chạy hình sự trinh sát tuyến phóng viên xem xét biển số xe, đã biết là hai cục Giang đội trường xe, bọn hắn cấp tốc thay đổi ống kính, nhắm ngay trên xe đi xuống hai tên cảnh sát.

“Thế nào thế nào đây là, nhiều người như vậy vây người ta cửa trường học, trường học trọng địa, truyền bá tri thức địa phương, mọi người tôn trọng tương hỗ tôn trọng một chút a.” Giang Triều tự nhiên là kẻ già đời, không hỏi nguyên do, chỉ coi không biết cửa trường học vì cái gì vây quanh nhiều người như vậy, đưa tay liền muốn đuổi người.

“Giang đội trưởng, Giang đội trưởng, ngài có thể lộ ra hạ tình tiết vụ án sao?”

“Có phải hay không vụ án phá án và bắt giam có tiến triển to lớn?”

“Xin hỏi trong trường học phát hiện ba tên người chết, đến tội cùng là hắn giết hay là tự sát?”

“Người chết vương Thi Thi mẫu thân vừa mới hướng chúng ta lộ ra, nói hung thủ ngay tại trong trường học, xin hỏi hung thủ là không là trường học thầy trò một trong?”

Giang Triều liếc nhìn vây quanh ở hần trước mặt phóng viên, thần thần bí bí ngoắc ngoắc tay: “Đến, ta nói cho các người biết a.”

Phóng viên thấy thế, đều vây lại.

“Các người cứ như vậy viết a, bản báo phóng viên, dẫn ra cảnh sát phát ngôn viên tin tức, xưng ‘Án này đang toàn lực phá án và bắt giam bên trong, tương quan tin tức không tiện lộ ra’ .”

Giang Triều nói xong, cũng mặc kệ các phóng viên phản ứng gì, sầm mặt lại, liền đến đến vương Thi Thi mẫu thân trước mặt, Hình Tông Liên một câu không nói, chỉ cùng sau lưng hần.

Vương Thi Thi mẫu thân, tự nhiên sức chiến đấu siêu quần, cũng rất có chương pháp, nàng không có ngạnh bính Giang Triều, ngược lại xông lão nhân trước mặt hô: “Thế nào, đem cảnh sát đều gọi tới rồi, trường học các người tất cả lão sư học sinh, cùng một chỗ bức tử nữ nhi của ta, hiện tại ngay cả lời đều không cho ta nói sao?”

Giang Triều đứng tại vương Thi Thi mẫu thân sau lưng, đối phương liền không nhìn hần, đối mặt phóng viên hần còn có thể thành thạo điều luyện, có đối mặt dạng này bư hần nữ tử, hần lại có chút thúc thủ vô sách.

Hình Tông Liên nhìn Giang Triều một chút, tiến lên một bước: “Ngài có vấn đề gì, là đều có thể hướng cảnh sát chúng ta phản ứng.”

Nghe vậy, vương Thi Thi mẫu thân xoay người, nhìn từ trên xuống dưới Hình Tông Liên.

Không chờ nàng mở miệng, Hình Tông Liên còn nói: “Như ngài trong tay có cái gì mang tính then chốt chứng cứ, còn hi vọng ngài có thể không tiếc đưa ra, để giúp trợ cảnh sát, cấp tốc phá án và bắt giam vụ án.”

Hần ngữ điệu bình thản, trong sân dần dần an tĩnh lại, các ký giả ống kính lần nữa nhắm ngay vương Thi Thi mẫu thân.

Nhân loại đều là Bát Quái, ngay cả ánh mắt của người đi đường đều lộ ra tha thiết, phảng phất tại nói, người có cái gì chứng cứ liền lấy ra đến nha.

Hình Tông Liên, rất lướt nhẹ địa, đem vương Thi Thi mẫu thân, lần nữa đẩy tới trước sân khấu.

Anh mắt của người đi đường, làm cho người rất không thoải mái. Nữ nhân cắn răng, tựa hồ là hạ quyết định cái gì quyết tâm, ngữ khí kiên quyết: “Nữ nhi của ta là tỵ sát, nàng là bị trường học bức cho chết!”

“Úc, ngài nhưng có chứng cứ gì?” Hình Tông Liên tiếp tục hỏi.

“Ta... Ta...” Nữ nhân muốn nói lại thôi, mặt kìm nén đến đỏ bừng, cuối cùng, nàng oa một tiếng khóc lên, “Những cái kia cần thú, trong trường học, truyền bá nữ nhi của ta giường chiếu a, nữ nhi của ta chính là không chịu nhục nổi, mới tỵ sát!”

Quyển 3 Chương 48: Tam phần 11

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 48: Tam phần 11

Tác giả: Trường Nhị

【 tam phần 11. 01 】

Vĩnh Xuyên đại học cổng, vây xem đám người càng tụ càng nhiều. Hình Tông Liên nghe vậy, sắc mặt run lên, quay đầu đi xem an ninh trường học, các nhân viên an ninh hai mặt nhìn nhau, giống như là đối với cái này cũng không cảm kích.

“Ngài có cụ thể ảnh chụp, có thể cung cấp cho cảnh sát sao?”

“Ta có!”

Ông Thi Thi mẫu thân giống như là chuẩn bị phải cực kì đầy đủ, nàng từ trong ngực móc ra một chồng ảnh chụp.

Hình Tông Liên muốn tiếp nhận ảnh chụp lúc, nữ nhân lại một nghiêng tay, đem ảnh chụp giơ lên cao cao, la lớn: “Vĩnh Xuyên đại học những cái được gọi là cao tài sinh, tùy ý tản nữ nhi của ta ảnh chụp, mà nhân viên nhà trường không có chút nào hành động, sống sờ sờ bức tử ta đáng thương nữ nhi!”

Nghe thấy câu nói này, Hình Tông Liên cấp tốc bước ra một bước, ngăn tại nữ nhân trước người, chặn ký giả lại ống kính, cũng chặn những cái kia lóe ra, muốn đem nữ hài tầng cuối cùng tấm màn che giật xuống ánh đèn.

“Xin ngài đem ảnh chụp giao cho ta.” Hấn nói.

Vương Thi Thi mẫu thân cũng phải không nghĩ tới, cảnh sát thái độ cư nhiên như thế cường ngạnh, nàng ngóc đầu lên, trừng mắt nhìn cảnh sát, nói: “Thế nào, các người cảnh sát cũng nghĩ che chở trường học sao?”

Hình Tông Liên cúi đầu xuống, nhìn chằm chằm nữ nhân trước mặt, ánh mắt trở nên rất lạnh.

Trên thế giới này, nào có yêu thương nữ nhi mẫu thân, sẽ ở nữ nhi thi cốt chưa lạnh lúc, đại náo trường học, lại tại vạn chúng nhìn trừng

trường dưới, đem nữ nhi lỏa chiếu đem ra công khai, nàng mong muốn, bất quá là mượn cơ hội này, lợi dụng truyền thông đem sự tình làm lớn chuyện, lại lợi dụng dư luận lực lượng, bắt chẹt trường học, ép khô nữ nhi một giọt máu cuối cùng.

Nghĩ đến đây, hắn đôi mắt có chút nheo lại, trong ánh mắt, lộ ra thâm thúy mà lạnh thấu xương ý vị: “Cái này cùng che chở phương nào không quan hệ, chỉ cùng phải chăng đụng vào pháp luật có quan hệ, như ngài không giao ra ảnh chụp, ta sẽ lấy truyền bá dâm uế vật phẩm tội bắt giữ ngài.”

“Ngươi!” Nữ nhân chỉ nói một chữ, ngay tại cũng nói không nổi nữa. Nàng rõ ràng có thể nói rất nói nhiều, tỉ như lên án cảnh sát lạm dụng chức quyền, lại hoặc là lên án cảnh sát khi dễ nàng một cái nhục nữ tử, vô luận là tại pháp luật bên trên hay là đạo đức bên trên, nàng đều có rất nhiều lời có thể nói.

Nhưng tại một nháy mắt, nàng bỗng nhiên ý thức được, cái này cảnh sát nói mỗi một câu nói đều không phải là đang nói đùa, hắn là thực sự sẽ ở vạn chúng nhìn trừng trừng hạ cho nàng đeo lên còng tay. Trên thực tế, làm luật sư, bị cảnh sát khảo lên, thậm chí là rất quang vinh sự tình, có trước mặt cảnh sát, thái độ quá chăm chú quá trịnh trọng, nàng thậm chí tại dạng này thái độ bên trong, người được không tầm thường thiết huyết ý vị, cái này làm nàng cơ hồ không sinh ra bất luận cái gì phản kháng suy nghĩ, nàng cơ hồ không bị khống chế, hai tay run run, vô ý thức, đưa ra kia thật dày một chồng ảnh chụp.

Hình Tòng Liên cúi đầu xuống, hai tay tiếp nhận ảnh chụp, nhìn qua trên tấm ảnh nữ hài kia mặt mũi tái nhợt, nhàn nhạt nói ra: “Cảm ơn tín nhiệm của ngài, cảnh sát sẽ dốc toàn lực điều tra.”

Hắn nói xong, không tiếp tục nhìn nữ nhân mặt, mà là đem ảnh chụp, đưa cho Giang Triều.

Nữ nhân gặp Hình Tòng Liên quay người, bỗng nhiên tích lũy gấp năm đấm, một cái truyền bá dâm uế vật phẩm tội, liền phá hồng nàng về sau lấy thêm ra những hình này bất cứ cơ hội nào, cái này cảnh sát làm sao dám đả đương người chết gia thuộc nói loại lời này! Nhưng nếu như nàng sau này lại không có thể xuất ra những hình này, ký giả truyền thông là sẽ không đối nàng nữ nhi chết đáp lại quá

nhều chú ý, nàng cũng liền đã mất đi cho nhân viên nhà trường tạo áp lực tốt nhất thẻ đánh bạc.

Chuyện bây giờ huyền não như thế lớn, nàng đã không có lại nháo một cơ hội duy nhất, bất kể như thế nào, đều phải nhất cổ tác khí, cũng không biết ở đâu ra dũng khí, nàng nhìn qua Hình Tòng Liên bóng lưng, lạnh lùng nói: “Ha ha, ta liền biết, các ngươi là sẽ không cho chúng ta người chết gia thuộc một cái thuyết pháp!”

“Ngài muốn cái gì thuyết pháp?” Hình Tòng Liên quay người, hỏi. Ánh mắt của hắn sắc bén, ngôn từ như đao, nữ nhân bị bức phải sinh sinh quay đầu, chỉ dám nhìn chằm chằm cửa trường học đứng đấy lão nhân, hô to: “Trường học ra loại chuyện này, nữ nhi của ta bị sống sờ sờ bức tử, chẳng lẽ không phải nhân viên nhà trường quản lý thất trách, việc này liền muốn không giải quyết được gì sao?”

“Trường học ra chuyện như vậy, chúng ta nhân viên nhà trường, khẳng định là có không thể trốn tránh trách nhiệm...” Đúng lúc này, một mực đứng ở một bên lão nhân mở miệng.

“Phụ trách lời nói, ngoài miệng nói một chút là được rồi sao!” Lòng của nữ nhân tiếp theo vui, nếu như nhân viên nhà trường đã thừa nhận có lỗi, như vậy nàng liền có thể thỏa thích đưa ra bồi thường, có không chờ nàng mở miệng, lão nhân trước mặt bỗng nhiên đứng thân thể.

“Làm lãnh đạo trường học, ta đại biểu nhân viên nhà trường, hướng ngài xin lỗi.” Lão nhân nói, liền khom người xuống, kia là tiêu chuẩn chín mươi độ cúi đầu, trịnh trọng mà trang nghiêm.

Đèn flash liền thành một mảnh.

Lâm Thần ngồi trong xe, nhìn qua trong đám người lão sư cúi xuống lưng, tay thật chặt giữ tại cửa xe cầm trên tay, khớp xương nhô lên, gân xanh lộ ra.

“Hiệu trưởng!”

“Ô lão sư!”

Chung quanh vây xem Vĩnh Xuyên đại học thầy trò nhân viên cũng phải trong lòng đau xót, nhao nhao mở miệng hô, hứa Quốc Khánh vội vàng đi nâng lão nhân, lại bị lão nhân cường ngạnh cự tuyệt.

Nữ nhân cũng không có dự kiến đến, Vĩnh Xuyên đại học tạ lỗi lại đến mức như thế dứt khoát thành khẩn, nàng phảng phất đã mất đi tiếp tục não loạn lý do, có việc đã đến nước này, nàng lại không có

bất luận cái gì đường rút lui có thể đi, chỉ có thể tiếp tục cưỡng
ngạnh xuống dưới: “Xin lỗi liền có thể giải quyết vấn đề sao?”

Nghe nói như thế, Hình Tòng Liên ánh mắt từ ven đường trên xe
cảnh sát thu hồi, hấn mắt nhìn chung quanh quần tình kích phấn thầy
trò, đối diện trước nữ nhân nói: “Nếu như hiệu trưởng cũng tại, ngài
có cái gì yêu cầu, ngay ở chỗ này xách đi, cảnh sát chúng ta cũng tốt
giúp ngài làm chứng.”

Hấn tiếng nói trầm thấp lại rõ ràng, lại vượt trên trong sân vô số tiếng
huyên não âm.

Trong lúc nhất thời, bốn phía tĩnh lặng, ánh mắt mọi người, lần nữa
tụ tập đến vị kia đốt giấy để tang trên người nữ tử, các phóng viên
đem lời ống hướng phía trước tiếp cận chút, phảng phất đều đang
đợi lấy nàng mở miệng.

Lòng của nữ nhân tiếp theo rung động, nhìn xem những cái kia sáng
rực ánh mắt, trong nội tâm nàng yên lặng đem trước mắt cảnh sát
thiên đao vạn quả một vạn lần, cái gì gọi là ở chỗ này xách, cái gì gọi
là cái chứng kiến? Cái này cảnh sát rất rõ ràng biết nàng muốn là bồi
thường, lại vẫn cứ buộc nàng ở trước công chúng mở miệng, nhưng
loại tình huống này, nàng lại có thể nào trực tiếp mở miệng xách
tiền?

Nàng lui về sau hai bước, phủ ở cái trán, thấp giọng nói: “Ta mệt
mỏi... Có vấn đề gì, ta muốn đi trong văn phòng đàm.”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên cũng không nói chuyện, chỉ là mắt nhìn
lão nhân.

Tô lão hiệu trưởng thu được tín hiệu, rất khiêm tốn mở miệng:

“Vương Thi Thi ma ma, người có yêu cầu, liền hiện tại cùng ta lão
đầu tử giảng, chúng ta có thể làm được, nhất định hết sức đi làm,
nhưng nếu là ngài sau đó nhắc đến...”

Ý là, qua thôn này, liền không có tiệm này.

Lòng của nữ nhân quét ngang, trực tiếp mở miệng nói ra: “Ta phải
hướng Vĩnh Xuyên đại học bắt đền một ngàn vạn.”

Nàng nói xong, căn bản không quản trong sân những cái kia thanh
âm chói tai, chỉ là cố chấp nghênh tiếp vừa rồi người cảnh sát kia
ánh mắt.

Nữ nhi của ta chết rồi, các người nên bồi thường tiền cho ta!

Nhưng mà, tại ngẩng đầu sát na, nàng nhìn thấy người cảnh sát kia con mắt, tại cái kia đạo quét về phía trong ánh mắt của nàng, không có giễu cợt không có trào phúng, thậm chí ngay cả miệt thị cảm xúc đều không có, kia là siêu nhiên bình tĩnh, như núi cao như biển sâu, làm cho người thờ có điều khí tới.

Thì ra thật sự là đòi tiền!

Mặc dù mọi người lòng dạ biết rõ, có nữ nhi thi cốt chưa lạnh, làm mẹ tại trước mặt mọi người bên đường hỏi trường học yêu cầu ngàn vạn, cái này đã không chỉ là “Không muốn mặt” ba chữ liền có thể hình dung, cái này căn bản liền đang ăn người Huyết Man Đầu, mà lại là làm mẹ, từng ngụm dính lấy nữ nhi máu tươi đang ăn.

Các phóng viên vỗ chiếu, chỉ cảm thấy một trận buồn nôn, trong lòng yên lặng đem trước kia mô phỏng tốt tin tức từ đôn khiêng rơi, đổi lại “Yếu đuối nữ nhi thi cốt chưa lạnh, nhẫn tâm mẫu thân yêu cầu ngàn vạn bồi thường” một loại tiêu đề.

Tình thế lập tức nghịch chuyển.

“Người chết gia thuộc đưa ra bồi thường yêu cầu, như vậy Tô hiệu trưởng, ý của ngài chứ?” Hình Tông Liên mặt không biểu tình, vẫn như cũ là công sự việc công thái độ.

“Cái này, chúng ta vẫn là phải nghe cảnh sát điều tra kết quả.” Tô lão tiên sinh khom người, nói, “Nhưng mà ngàn vạn bồi thường, thật sự là tha thứ khó tông mệnh a.”

Vương Thi Thi mẫu thân nghe xong lời này, lập tức nhú mày lại, quay người liền muốn nổi lên.

Cũng không có đợi nàng mở miệng, Hình Tông Liên có chút khom người, hỏi thăm lão nhân: “Như vậy nếu như, người chết gia thuộc tiếp tục ở cửa trường học kháng nghị lời nói, nên làm cái gì bây giờ?”

Lão nhân lờm Hình Tông Liên một chút, phảng phất tại nói, người làm sao đang hỏi ngược như vậy vấn đề: “Vậy liền ở chỗ này nha, có cái gì quan trọng?”

Nghe thấy lời này, chung quanh vô luận là vây xem người qua đường, ở đây phóng viên, trường học thầy trò, thậm chí bao gồm vương Thi Thi mẫu thân bản nhân, đều phi thường kinh ngạc.

“Sẽ không ảnh hưởng trường học bình thường dạy học trật tự sao?”

Hình Tông Liên ngăn người, lại hỏi.

“Bọn hấn rất nhàn sao?” Lão nhân hỏi lại.

Hình Tòng Liên nghĩ, quả nhiên là Lâm Thần lão sư a, thật đúng là không theo lẽ thường ra bài.

“Ý của ngài là?”

“Trong trường học, liền muốn chuyên tâm đọc sách, chuyện này cùng bọn hấn có quan hệ sao, tùy tiện một chút gió thổi cỏ lay liền ồn ào nhìn không tiến sách, cũng không cảm thấy ngại nói là ta Vĩnh Xuyên sinh viên đại học?” Lão nhân thanh âm có chút vang dội, ngữ khí cũng có chút nghiêm khắc, hấn giống như là sinh Hình Tòng Liên khí, nói xong, thờ phì phò, vung tay liền đi.

Hình Tòng Liên đơn giản oan uổng, có hấn lại rất rõ ràng, câu nói này cùng nói là đang trả lời hấn vấn đề, không bằng nói là giảng cho trường học tất cả thầy trò nghe, ý của ông lão rất đơn giản:

Các người là ta Vĩnh Xuyên học sinh, có lý ứng tâm trí cứng cỏi, bất động không dao.

Không biết là lời của lão nhân có tác dụng, hay là nữ nhân đỏ trần truồng uy hiếp sắc mặt làm lòng người sinh chán ghét tăng, Vĩnh Xuyên học sinh nhìn về phía cuộc nháo kịch này ánh mắt, đã từ ban sơ kinh ngạc hiếu kì, biến thành tỉnh táo hồ hững, đúng vậy a, bọn hấn là danh giáo học sinh, thiên chi kiêu tử, làm sao có thời giờ lãng phí ở những này quý quyết tiết mục bên trên, nhìn một chút náo nhiệt là được, người nào thích diễn ai liền diễn, dù sao bọn hấn không có thời gian phụng bồi.

Nghĩ tới đây, vây quanh ở cửa trường học học sinh, bắt đầu đi theo hiệu trưởng bộ pháp, tốp năm tốp ba tán đi, thậm chí ngay cả chung quanh quần chúng vây xem, đều cảm thấy lại nhìn tiếp thực sự hạ giá, cũng lần lượt tản không ít.

Nguyên bản tốt đẹp tình thế, lại dễ dàng sụp đổ, thấy tình cảnh này, trên mặt nữ nhân một mảnh đỏ một mảnh lục, đặc sắc cực kỳ.

Nàng không nghĩ tới, Vĩnh Xuyên đại học căn bản không sợ mất mặt, thái độ vậy mà cường ngạnh đến tận đây, càng làm nàng hơn không nghĩ tới chính là, trước mắt cái này cảnh sát thực sự lợi hại tới cực điểm, nhất diệu một chiêu chính là cấp tốc cho ảnh chụp định tính, thế này hấn liền có thể từ đầu tới đuôi đều một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, trước buộc nàng giao ra ảnh chụp, lại để cho nàng tại chỗ nói ra tố cầu, cuối cùng hướng dẫn nhân viên nhà

trường tỏ thái độ, nhanh như vậy đao chém đay rồi thủ đoạn, không đi làm chính khách đơn giản đáng tiếc!

“Tốt, tốt, tốt! Các người chờ lấy thu luật sư văn kiện đi!” Nữ nhân đưa tay, đầu ngón tay điểm qua Hình Tông Liên, lão giả cùng ở đây Hứa phó hiệu trưởng, mỗi một chữ “hào”, đều đặt ở mỗi một trên thân người.

Hình Tông Liên trái lại cười: “Ta lát nữa cho ngài địa chỉ, thuận tiện ngài gửi đưa tin văn kiện... Nhưng ở cái này trước đó, chúng ta còn cần ngài phối hợp điều tra.”

Thanh âm của hấn khách khí cực kỳ, rơi vào nữ nhân trong tai, lại chói tai đến quá phận.

“Ta dựa vào cái gì phải phối hợp điều tra, ta làm gì sai chuyện sao, các người muốn tùy tiện bắt người sao!” Nàng tức hển hển nói, “Ta có không phối hợp quyền lợi!”

“Bởi vì hiện tại, trên tay của ta những hình này người nắm giữ, là Vương thái thái ngài, cho nên căn cứ « trị an xử phạt pháp », truyền bá dân uế tin tức, tình tiết hơi nhẹ, là muốn xử năm ngày trở xuống câu lưu hoặc là năm trăm nguyên trở xuống tiền phạt... Đương nhiên, ta biết, ngài đây là tại hướng cảnh sát chúng ta cung cấp trọng yếu phá án manh mối, cho nên, hi vọng ngài có thể cùng ta về cục cảnh sát làm ghi chép...”

Thanh âm hấn càng ôn hòa, ngôn từ bên trong ý tứ, liền càng không nề mặt mũi.

Những lời này là đang nói, nếu không người chính là đang cố ý tàn sắc tình ảnh chụp, ta liền bắt người, nếu không người chính là hảo tâm tại hướng cảnh sát cung cấp manh mối, kia mời ngoan ngoãn cùng ta về cục cảnh sát tiếp nhận nghe hỏi...

Nữ nhân ngẩng đầu, chỉ cảm thấy trước mắt cái này anh tuấn cảnh sát, mới là đáng sợ nhất ác ma, nàng từ tim đến cổ họng đều một trận bị đè nén, nửa ngày đều nói không ra lời.

... --

Hình Tông Liên mang theo ảnh chụp, lần nữa trở lại trong xe cảnh sát.

Lâm Thần ngồi ở phía sau chỗ ngồi, nhìn qua hấn đao tước tựa như tuấn lãng bên mặt, thật lâu không nói gì.

Hình Tồng Liên như cái gì sự tình cũng chưa từng xảy ra, rất tự nhiên đem những hình kia phân ra một nửa, đưa tới Lâm Thần trên tay: “Liên quan tới những hình này, ngươi thấy thế nào, vương Thi Thi thật sự là bởi vì nhấn nhẹn không được lưu ngôn phi ngữ, cho nên tự sát sao?”

Nghe thấy câu nói này, Lâm Thần mới như ở trong mộng mới tỉnh, cúi đầu nhìn về phía ảnh chụp.

Trong tấm ảnh, vương Thi Thi toàn thân đỏ lỏa, cùng hai người khác quấn quýt lấy nhau, mà trên giường một người trong đó, chính là lý táp, có kỳ quái là, còn lại một người khác, nhưng lại không phải trình Vi Vi.

“Những hình này, là video Screenshots?”

“Quản hấn là cái gì, đến hỏi vương Thi Thi mẹ nàng không là được!”

Giang Triều vừa phái người đem vương Thi Thi mẫu thân đưa đến cục cảnh sát, nghe thấy Lâm Thần nói như vậy, hấn bỗng nhiên mở cửa xe, một thanh nắm chặt Hình Tồng Liên hai tay, kích động nói: “Già hình ngươi hôm nay quá dám, cũng dám nói người chết mẫu thân truyền bá sắc tình ảnh chụp, nào chỉ là có gan, đơn giản chính là có dũng khí!”

Hình Tồng Liên nghe vậy, một bộ cái này có gì đặc biệt hơn người biểu lộ: “Dù sao đây là Vĩnh Xuyên a, đã xảy ra chuyện gì, cũng có Giang đội trưởng khiêng nha.” Hấn nói.

Giang Triều phía sau mát lạnh, cấp tốc chuyển đổi đề tài: “Cái này mấy trương ảnh chụp thế nào, có cái gì manh mối sao?”

“Những hình này, tựa như là từ một đoạn hoàn chỉnh trong video lấy ra xuống tới... Cũng không biết những hình này là nguyên đồ, hay là trải qua PS về sau ngụy tạo.”

“Đệt, nhưng chúng ta cục khoa kỹ thuật đều bị điều động đi làm một cái đặc biệt lớn mạng lưới lừa gạt án, không ai làm sống a!”

Nghe nói như thế, Hình Tồng Liên cảm thấy Lâm Thần nhìn hấn một cái, mà lại ánh mắt kia có chút kỳ quái.

Tốt a, quả nhiên tên dờ hơi nhất định là cần góp thành đôi.

“Cục chúng ta kỹ thuật viên, có lẽ khả năng có rảnh...” Hấn nói.

【 tam phần 11. 02 】 (mới thay thế bộ phận)

Ngày xuân Hoàn Cảnh, vẫn như cũ một mảnh ấm áp cảnh tượng.

Sửa chữa đổi mới hoàn toàn Nhan gia trong ngõ, trải rộng hai bên thương hộ chống lên cây dù, tại cửa ngõ một thanh dù đen lớn dưới, ngồi vị dù mang mũ lưới trai thiếu niên.

Thiếu niên đầu gối oa lấy chỉ tam hoa mèo cái, hấn một cái tay xoa con mèo đầu, một cái tay khác, thì nắm chặt điện thoại, ánh mắt của hấn chăm chú tiếp cận màn hình, giống như là đang chơi cái gì thú vị trò chơi, một khắc cũng không thể buông lỏng, nhưng mà đúng vào lúc này, điện thoại di động của hấn đột nhiên chấn động.

Thiếu niên nhìn qua trên màn hình điện báo dãy số, rất không vui nhấn xuống nút trả lời.

“Ha ha, soái ca, nghỉ ngơi trong lúc đó, trước cho ta ủ ấm tài khoản xông 1000 khối tiền, lại nói chuyện với ta.”

Hình Tòng Liên ngồi tại xe cảnh sát chỗ ngồi phía sau, chỉ nghe trong điện thoại di động truyền đến Vương Triều nhỏ đồng chí lướt nhẹ thanh âm.

“Người chừng nào thì bắt đầu chơi loại trò chơi này rồi?” Hấn nhíu mày, để điện thoại di động xuống, ấn mở Online Banking phần mềm.

“Ta đột nhiên phát hiện, mỹ thiếu nữ thay đổi trang phục trò chơi rất thú vị a! Tốt mạnh tốt mạnh tốt mạnh!” Vương Triều hưng phấn nói, nhưng mà hấn lời còn chưa dứt, chợt nghe thấy điện thoại thanh âm nhắc nhở vang lên, để điện thoại di động xuống xem xét, tin nhắn nhắc nhở hấn thu được một bút 1000 nguyên chuyển khoản.

“Á đù, lão đại người làm sao, ti chúc tốt sợ hãi a!”

“Người nghỉ ngơi đã bị thủ tiêu, lấy tiền đặt trước vé đến Vĩnh Xuyên thị, mình tới Vĩnh Xuyên thị phần thứ hai cục cổng đưa tin.”

“Lão đại, là xảy ra đại sự gì sao, nhà ta a thần còn tốt chứ?”

“Vĩnh Xuyên cảnh sát có một cọc vụ án, cần chúng ta hiệp trợ làm.”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên mắt nhìn bên cạnh Lâm Thần, còn nói: “Ta chỗ này có chút ảnh chụp, cần người phán đoán một chút bọn chúng phải chăng trải qua PS xử lý, mặt khác, người tại trên internet lục soát dưới, phải chăng có cùng trong tấm ảnh cho có liên quan video, đồ vật đã đều phát người hòm thư.”

“Nha..”

Dù đen dưới, thiếu niên mở ra công thả, đã vượt lên trước một bước, ấn mở trong hộp thư hình ảnh, nhìn qua những cái kia tiêu chuẩn hình khổng lồ, hấn không hiểu hưng phấn hô “Á đù, lão đại

người rất cục điệu đi quét hoàng tử sao, lần này bản án thật nặng miệng a!”

Có lẽ là bởi vì vương Thi Thi mẫu thân đại não trường học sự tình, khiến Hình Tông Liên cũng không có như thường ngày, cùng Vương Triều nói chuyện tào lao, hẳn rất nghiêm túc đối đầu bên kia điện thoại nói ra: “Trong tấm ảnh trong đó hai người, đã bỏ mình, còn lại một người thân phận không rõ, ta đã đem nàng đánh dấu ra, người tại kho số liệu bên trong so với một chút.”

“Nha.. Hay là hung sát án a?” Vương Triều nghe thấy lời này, cấp tốc xẹt qua trong màn hình ảnh chụp, nói: “Nếu như ta hiện tại sẽ nói cho người biết, những hình này là nguyên đồ, mà lại khẳng định là từ một cái hoàn chỉnh trong video lấy ra xuống tới, ta có phải hay không cũng không cần đi Vĩnh Xuyên a!”

“Không có vấn đề, kia siêu khách sạn năm sao cảnh hồ phòng cùng tiệc đứng liền từ ta cùng a thần đơn độc hưởng dụng?” Hình Tông Liên nói xong, làm bộ liền muốn cúp điện thoại.

“Chờ ta!” Trong ống nghe truyền ra một trận kêu thảm.

Lâm Thần đã thành thói quen nhảy thoát Vương Triều nhỏ đồng chí, ở một bên nghe nửa ngày Giang Triều lại miệng đều nhanh không khép được: “Lợi hại như vậy, nhìn một chút liền biết là nguyên đồ?”

“Hắn ở phương diện này kinh nghiệm tương đối Phong Phú.” Hình Tông Liên nói xong, nhìn Lâm Thần một chút, hỏi: “Làm sao vậy, người từ vừa rồi cho đến bây giờ, đều không có nói qua nói?”

“Rất kỳ quái...” Lâm Thần nhàn nhạt mở miệng.

Rất kỳ quái, rất quý dị, rất ly kỳ...

Những này từ thậm chí đều không đủ lấy hình dung trước mắt vụ án, nếu như đây là một đoạn hoàn chỉnh video Screenshots, từ quay chụp góc độ nhìn, là trong phòng người thứ tư, vĩ xuống đoạn này thu hình lại, như vậy, Vương Triều nói đến hoàn toàn không có sai, những hình này vô luận từ nội dung hay là ảnh chụp quay chụp góc độ, đều quá mức nặng miệng.

Trong tấm ảnh vương Thi Thi, cũng không giống nàng khi chết như vậy điềm tĩnh an bình, tại tấm kia tử sắc giường đôi bên trên, nàng mị nhãn như tơ, lộ ra cuồng dã mà gợi cảm, như vậy, chỉ là một trận nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly tính yêu, liền có thể đem một nữ hài biến thành mặt khác bộ dáng sao?

“Chỗ nào kỳ quái?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Người thật cho rằng, là bởi vì nàng những hình này trong trường học trắng trợn truyền bá, mới làm nàng xấu hổ giận dữ tự sát sao?”

“Ta không biết...” Hình Tòng Liên dừng một chút, sau đó nói, “Bất quá ta nghe nói, đại học nữ sinh ký túc xá, giống như chưa hề đều giấu không được bí mật?”

... --

Vĩnh Xuyên đại học, tổng cộng có cũ mới hai nơi ký túc xá. Vương Thi Thi chỗ lý học viện, vừa lúc ở phải không phải rất tốt. Chính là lúc nghỉ trưa ở giữa, nữ sinh lầu ký túc xá chặng đường cơ hồ không có người, chỉ một chiếc hồng đèn chân không, chính lác liên không ngừng.

Túc Quản a di mở ra lầu ba dựa vào bên tay trái cửa ký túc xá, bên trong mấy vị nhỏ giọng nói chuyện nữ sinh, đều bị giật nảy mình.

“Cảnh sát tới rồi, muốn hỏi các người chút tình huống.”

Túc Quản a di trung khí mùi phần, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên nhìn lẫn nhau một cái, chỉ sợ cả tòa lầu học sinh, đại khái cũng đã biết bọn hắn đến.

Kia là một gian hẹp dài phòng, bày bốn tờ trên dưới trái cùng tám cái bàn đọc sách, nữ sinh quần áo vật dụng ném đi đầy bàn đầy đất, bởi vậy càng lộ ra chen chúc không chịu nổi.

Cho dù là Hình Tòng Liên thế này có kinh nghiệm phong phú nhân viên cảnh sát, đối mặt hỗn loạn như thế ký túc xá, cũng cảm thấy có chút không có chỗ xuống tay.

“Người xem một chút các người ký túc xá, bản không giống người ở, hay là nữ hài tử ồ, khiến cho loạn như vậy thất bát tao, về sau cả đám đều không gả ra được đi!” Túc Quản a di dùng sắc nhọn tiếng nói khiển trách ném loạn đồ vật nữ sinh, trong lúc nhất thời, nhỏ hẹp trong túc xá càng trở nên gà bay chó chạy.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên.

“Dì, ngài trước không vội, ta có mấy cái vấn đề muốn thỉnh giáo ngài.” Đứng tại cổng đội trưởng cảnh sát hình sự vô cùng có ăn ý kéo lại Túc Quản a di, hắn nói như vậy, hấp dẫn trong túc xá lực chú ý của mọi người:

“Ồ, người có vấn đề gì cứ hỏi ta” Túc Quản a di vừa nói, liền vỗ vỗ bàn, xông trong túc xá mấy cái tiểu nữ sinh nói ra: “Các người ký túc

xá xảy ra chuyện lớn như vậy, các người cả đám đều cho ta thanh tình một chút, có cái gì biết đến đều cùng cảnh sát nói, không cho phép cất giấu năm vuốt!”

“Vương Thi Thi sự tình, ngài cũng hẳn là nghe nói, ta muốn hỏi hỏi ngài, ngài trong ấn tượng, cái cô nương này bình thường thế nào?” Hình Tông Liên hướng túc Quán a di dò hỏi.

“Cái này khuê nữ thật sự là xinh đẹp vô cùng, thật nhiều người truy.” Di chặc chặc thờ dài, trong lời nói không khỏi tiếc hận, “Nhiều lần ban đêm, đều có người tại bên ngoài túc xá gọi nàng danh tự thổ lộ.” “Các người này cảm thấy vương Thi Thi thế nào?” Hình Tông Liên quay đầu, nhìn về phía vương Thi Thi đám bạn cùng phòng.

Mấy nữ hài muốn nói lại thôi, hiển nhiên là đã biết được vừa rồi

Vương Mẫu đại náo trường học tin tức, thật không dám mở miệng.

Hình Tông Liên kéo cái ghế dựa, tại nữ sinh trước mặt ngồi xuống.

“Chúng ta lần này tới, cũng không phải là cần bắt giữ ai, chỉ là muốn biết một chút tình huống...” Hắn vừa nói, vừa đảo qua trước mặt nữ sinh, sau đó ánh mắt rơi vào một người trong đó trên thân, thanh âm cũng biến thành nhu hòa: “Ta nghĩ vừa rồi vương Thi Thi ma ma, nàng ở cửa trường học nói lời, các người cũng hẳn là biết rồi, thật giống mẫu thân của nàng nói như vậy, là các người ở sau lưng truyền cho nàng nói xấu, hại chết nàng sao?”

“Chúng ta cái gì cũng không biết a!” Trong đó một vị nữ sinh bỗng nhiên mở miệng, sắc mặt nàng đỏ bừng, lộ ra phi thường ủy khuất.

“Chúng ta... Chúng ta thật không có khi dễ qua nàng!” Lại một nữ hài rất cục nịnh không được nói, “Mẹ của nàng mới là bệnh tâm thần!”

“Nàng, nàng thật ra vẫn rất tốt, chính là chúng ta cùng nàng thật không quen!”

“Nhưng các người ở tại một cái ký túc xá a, làm sao lại không quen?” Hình Tông Liên hỏi.

“Nàng mỗi ngày đều cần làm công mình kiếm học phí, mỗi ngày đi sớm về trễ, ngoại trừ lên lớp chính là làm công.”

“Đúng a đúng a, giống như trong nhà nàng một phen tiền cũng không cho nàng, nàng còn muốn kiếm tiền cho đệ đệ mua quần áo mua đồ chơi!”

“Bất quá ta cảm thấy, nàng giống như rất xem thường chúng ta, trở về cũng không cùng chúng ta nói chuyện.”

“Nàng mỗi ngày đều cùng sống ở thế giới của mình bên trong đồng dạng.”

“Có nàng trước kia không phải như vậy, trước kia sẽ còn cùng chúng ta cùng đi ăn điểm tâm a...”

“Đúng a, nàng trước kia ăn mặc rách rưới, ta cảm thấy nàng là thẹn thùng không dám nói với chúng ta, có vẻ sau nàng đột nhiên liền biến thành tiên nữ, cao lạnh đến ghê gớm.”

Sau lưng truyền đến mồm năm miệng mười tiếng nghị luận, Lâm Thần đi đến ký túc xá nơi hẻo lánh, nơi đó bày biện cuối cùng một trương giá đỡ giường, dưới giường tựa hồ cũng không ngủ người, chất đầy các loại hộp giấy túi hàng, hấn ngẩng đầu nhìn về phía giường trên, hơi có chút giật mình.

Kia là một trương tại gian túc xá này bên trong cơ hồ có thể dùng ra nước bùn mà không nhiễm để hình dung giường chiếu, tuyết trắng ga giường có chút rủ xuống, vàng nhạt chăn lông xấp được ngăn nắp, đầu giường chỉnh chỉnh tề tề trưng bày một chồng thư tịch, có mấy quyển hơi có vẻ cũ nát, hiển nhiên là nhiều lần lật xem qua.

Nhìn qua đầu giường hàng hiệu bên trên vương Thi Thi ba chữ, Lâm Thần cởi giày, leo đến cái giường kia bên trên, đem kia mấy quyển sách nát rút ra

Quyển 3 Chương 49: Tam phần 12

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 49: Tam phần 12

Tác giả: Trường Nhị

Đương Lâm Thần cùng Hình Tông Liên tại nữ sinh ký túc xá tiếp nhận tẩy lễ lúc, một trận phong bạo, cũng tại hiệu trưởng văn phòng ấp ủ.

Giá sách đỉnh, lan điệu lá xanh nhẹ rủ xuống, trên bàn bày biện chén nước sôi.

Mặc mặc áo lót lão nhân ngồi tại phía trước cửa sổ, kính mắt gác ở trên chóp mũi, nắm trong tay lấy chi bút, đang cúi đầu đang nhìn một phần học sinh luận văn.

Trước mặt lão nhân đứng đầy vị đại học năm 4 nam sinh, nam sinh đầu đầy mồ hôi lạnh, giống như là cực kì khẩn trương, tên nam sinh này hiển nhiên cũng không nghĩ đến, hẳn bất quá là đến thỉnh cầu chỉ đạo luận văn tốt nghiệp, lại đụng phải trường học cao tầng đấu tranh.

Phó hiệu trưởng cùng một vị quần áo tinh lương trung niên nam nhân đang đứng sau lưng hẳn, hai người sắc mặt âm trầm, giống như là tại nhẫn nại lấy cái gì, có hiệu trưởng lại đối hai người mặc kệ không hỏi, chỉ là nghiêm túc đang nhìn hẳn luận văn, phảng phất nơi đây rất nhiều sự vụ, cũng không bằng kia vài trang giấy mỏng quan trọng.

“Hiệu trưởng, ngài khiến Trần tiên sinh đợi lâu, sợ là không tốt lắm đâu?” Rốt cục, Hứa phó hiệu trưởng hẳn không đi xuống, lên tiếng đánh vỡ trong phòng đóng băng bầu không khí.

Nam sinh nuốt ngụm nước miếng, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, giả bộ như cái gì cũng không nghe thấy.

“Nha.. Các người có chuyện gì a?” Lão nhân cũng không ngẩng đầu lên, vượt qua luận văn một trang cuối cùng, rất ôn hòa trả lời một câu.

“Tô hiệu trưởng, đồng ý Lâm Thần nhập trường học điều tra là của ngài ý tứ sao?” Đứng ở một bên quản gia đại nhân hai tay cầm túi, bước ra một bước, khí thế bức người.

“Ồ, chuyện này a.” Lão nhân đẩy kính mắt, cũng không hề tiếp tục nói, mà là ngẩng đầu, đem phê bình chú giải hoàn tất luận văn đưa trả lại cho nam sinh, sau đó nói: “Đề mục còn có thể càng thay đổi nhỏ, người bây giờ làm cái này luận văn, nghiên cứu phạm vi hay là quá lớn... Trích yếu có hai nơi phiên dịch sai lầm, ta đã tiêu xuất tới rồi, người muốn trở về cẩn thận điều tra thêm chính xác cách dùng, trình bày còn muốn càng tinh giản hơn...”

Nam sinh cúi đầu xuống, nhìn xem mình bị đánh dấu phải lít nha lít nhít luận văn, trong lòng có nói không ra tư vị, hấn vốn cho rằng luận văn tốt nghiệp đạo sư là hiệu trưởng, đại khái chính là đi cái đi ngang qua sân khấu, một ngày trăm công ngàn việc trường học lãnh đạo tối cao nhất, làm sao có thời gian chỉ đạo nhỏ sinh viên chưa tốt nghiệp luận văn tốt nghiệp, có hấn không nghĩ tới, lão nhân từ chọn đề bắt đầu, liền phi thường cẩn thận kiên nhẫn dạy hấn, ngay cả dấu chấm câu vấn đề đều chăm chú vạch, nghiên cứu học vấn chi nghiêm cẩn, làm hấn cũng không dám có chút lòng lười biếng.

“Số liệu thu thập không có vấn đề gì, người làm rất dụng tâm, nhưng phương chênh lệch phân tích nơi này, còn có thể làm một cái nhiều tầng tương đối kiểm nghiệm...”

Lão nhân vẫn tại nói chuyện, Trần Bình sắc mặt, lại càng ngày càng khó coi, làm một đại gia tộc thủ tịch quản sự, hấn đâu chịu nổi như thế đỏ trần trường lạnh nhạt.

“Tô hiệu trưởng, ngài là không định trả lời vấn đề của ta sao?” Trần Bình lần nữa đặt câu hỏi.

“Làm phiền ngài chờ một lát.” Lão nhân nói xong, tiếp tục cúi đầu, vì học sinh giảng giải luận văn.

“Tô An Chi, người có ý tứ gì!”

“Cũng không thể để cho ta học sinh các loại, hay là làm phiền ngài chờ một lát.” Lão nhân rất khách khí nói.

Nghe nói lời ấy, Trần Bình cũng không còn cách nào nhẫn nại, bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Tô An Chi, người cho rằng người là ai, dựa vào cái gì tổn hại ban giám đốc quyết nghị, tự mình thả Lâm Thần

nhập trường học, chúng ta Trần gia đã tỏ thái độ, cấm chỉ Lâm Thần lại bước vào Vĩnh Xuyên đại học trong trường một bước!”

“Đại khái chỉ những thứ này vấn đề, người trở về từ tế sửa đổi một chút, thứ sáu một giờ chiều, lấy thêm đến cho ta nhìn.” Lão nhân nói xong, xông học sinh nhẹ gật đầu, ra hiệu hẳn có thể rời đi.

Nghe nói như thế, nam sinh nhìn Trần Bình một chút, ánh mắt bên trong cũng không chán ghét, chỉ có lạnh lùng, sau đó, hẳn hướng lão sư nghiêm túc cúi mình vái chào, quay người rời đi.

“Ta là Vĩnh Xuyên đại học hiệu trưởng.” Lão nhân lấy mắt kiếng xuống, treo ở lão đầu áo lót trước ngực túi bên trên, chăm chú trả lời lúc trước vấn đề kia, “Tại trường này bên trong, có thể đại biểu ban giám đốc làm ra quyết định người, chỉ có ta.”

“Người đây là ý gì, nhất định phải che chở Lâm Thần, không đem ta Trần gia để vào mắt sao!” Trần Bình mạnh mẽ đập bàn, cơ hồ chán nản.

“Học sinh của ta, che chở cũng liền che chở a.” Lão nhân rất lơ đãng nói.

Lão nhân thái độ lạ thường cường ngạnh, căn bản không mua Trần gia trước, Trần Bình đột nhiên phát hiện, mình tiến thối không được, lại không có biện pháp tốt hơn, đến cuối cùng, hẳn chỉ có thể duỗi ra ngón tay, nói nghiêm túc: “Tô An Chi, năm nay mở ban giám đốc thời điểm, người cẩn thận một chút, ta Trần gia sẽ cái thứ nhất vạch tội người!”

Nương theo hẳn ngoan lệ uy hiếp, cổng vang lên ba cái tiếng đập cửa.

Soạt, soạt, soạt...

Thanh âm kia rất nhẹ nhàng rất ôn hòa, mỗi một cái, lại phảng phất đập vào Trần Bình tim, làm hẳn rất là nổi giận, ai như thế không có mắt, dám tại hẳn nổi giận lúc gõ cửa.

Hẳn đột nhiên quay đầu, không khỏi hô hấp vì đó trì trệ.

Hẳn nhìn thấy đứng ở cửa người, một cái đẹp mắt phải có chút quá phận người thanh niên.

Thanh niên mặc màu khói xám quần dài, thân trên phối kiện màu đen cao cổ dê nhung áo, áo len ống tay áo xắn đến khuỷu tay bộ vị, lộ ra trắng nõn cổ tay, trong tay hẳn nâng chỉ bàn ăn, trên bàn ăn bày biện hai con long lanh ly đế cao, trong chén chất lỏng nhẹ nhàng lắc lư,

thanh niên giương mắt, cười quét mắt trong phòng, hấn màu tóc có chút cạn, đồng tử là màu hổ phách, làn da lại được không quá phận, tại màu đen cao cổ áo len phụ trợ dưới, tiểu dung tựa như gió xuân ưu nhã ôn hòa.

Thanh niên gõ cửa xong, cũng không nói chuyện, chỉ là nâng bàn ăn thẳng đi vào, tại lão nhân bên cạnh chỗ ngồi ngồi xuống, hấn buông xuống bàn ăn, đem bên trong một chi ly đế cao đưa cho lão nhân.

Lão nhân giống thấy cái gì bảo bối, cũng mặc kệ người chung quanh, giơ ly lên, uống một hớp lớn.

Ở một bên nhìn ngốc Trần Bình, lúc này mới kịp phản ứng, hấn vừa định mở miệng, thanh niên lại khẽ ngẩng đầu, nhìn hấn một cái, khước mắt đuôi lông mày đều là ý cười: “Trần quản gia, ngài câu nói mới vừa rồi kia, có chút vấn đề.”

Nghe thấy lời này, Trần Bình chỉ cảm thấy buồn cười, hấn lúc đầu đã không muốn cãi nhau, hiện tại có người mở miệng khiêu khích, hấn đương nhiên rất tình nguyện nói thêm nữa hai câu ngoan thoại xuất khí.

“Vạch tội là một loại chương trình, là dùng tại đối phạm pháp phạm tội chính phủ quan lớn tiến hành hình sự truy tố chương trình, Vĩnh Xuyên đại học ban giám đốc, sợ là còn không có cái này hành chính cấp bậc.”

Trần Bình cho là mình nghe lầm, hấn lại bị uốn nắn dùng từ, lại có người thật sẽ nhàn đến không có việc gì, uốn nắn hấn nói sai một cái từ.

“A, vậy thì thế nào, không có ta Trần gia bỏ phiếu, năm nay tháng 6 ban giám đốc về sau, lão sư của người chỉ có thể từ vị trí của hiệu trưởng bên trên lặn xuống tới.”

“Ngài lại nói sai.” Thanh niên hay là đang cười, hấn cười đến xuân phong hóa vũ, đẹp mắt cực kỳ, “Hấn không phải lão sư ta.”

“Người đến cùng là ai!”

Trần Bình hỏi xong, liền đã hối hận, hấn giống như không cẩn thận, lại bước vào cái gì ngôn ngữ cạm bẫy.

“Người đoán a?” Thanh niên cười hỏi lại.

Trần Bình đơn giản khó chịu muốn thổ huyết, loại cảm giác này thực sự quá oan uổng, tựa như người muốn dùng tận lực khí toàn thân so chiêu, đối phương lại không tiếp, chỉ là nhẹ nhàng đâm người một

chút, đâm vào người lại đau lại ngứa, còn không miệng, ngoại trừ biệt khuất hay là biệt khuất.

Trần Bình thở sâu, hất lên ống tay áo, quay người muốn đi, phía sau nhưng lại truyền đến thanh niên đúng là âm hồn bất tán thanh âm.

“Ta vừa rồi thử hiểu được một chút Trần quản gia ý tứ, cũng thay ngài suy nghĩ nhiều một chút, Trần gia như nghĩ tại ban giám đốc bên trên thành công ‘Vạch tội’ hiệu trưởng, cần đầu tiên cầm tới ban giám đốc quá nửa trở lên ghế, tương đương nhân dân tệ, đại khái cần hai trăm sáu mươi ức, nhưng ngài cũng biết, Vĩnh Xuyên đại học tuyệt đối khổng lồ cổ quyền, một mực tại gia nhân kia trên tay, cho nên, coi như Trần gia xuất ra nổi số tiền này, cũng không biết gia nhân kia có nguyện ý hay không bán...”

Thanh niên nghiêng chân, một tay chỉ hạm, ngữ khí có chút sầu lo, Tô lão tiên sinh nhin không được cười ra tiếng, sau đó đánh cái nấc, ừm, cacbon-axit đồ uống vị.

“Người!”

Trần Bình bỗng nhiên quay đầu, lúc này mới ý thức được, kia dài nhỏ ly để cao bên trong phải, lại là CocaCola, CocaCola...

Trước mắt một già một trẻ, căn bản từ vừa mới bắt đầu ngay tại đùa hấn!

“Người chờ đó cho ta!”

Bị người chỉ vào cái trán, thanh niên cũng không tức giận, hấn nhấp miệng trong chén chất lỏng, mỉm cười gật đầu, cũng không nói tốt, chỉ nói: “Gặp lại a.”

Trần Bình ngực rất đau, dứt khoát xoay người rời đi, chỉ sợ lại ở lại xuống dưới, muốn bị khí đến bệnh tim tái phát.

Nhìn qua quản gia đại nhân cùng phó hiệu trưởng đi xa bóng lưng, Tô lão tiên sinh để ly xuống, sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, quay đầu giáo dục bên cạnh thanh niên: “Người cái này thẳng ranh con, không kịp Lâm Thần nửa phần hiểu thuận, ta 60 đại thọ người cũng không nghĩ trở lại thăm một chút!”

“Kia là đương nhiên.” Thanh niên trái lại cười, hấn giơ ly rượu lên, cùng Tô lão tiên sinh nhẹ nhàng cụng ly một cái: “Không chỉ có là hiểu thuận, so gây phiền toái năng lực, ta cũng là chưa hề đều so bất quá hấn.”

Lần này, đổi chuyên môn làm giận Tô lão tiên sinh, bùng lấy ngực tức giận.

... --

Tại cùng một mảnh trong sân trường Lâm tiên sinh, tạm thời còn không biết, mình vừa bị người ta giở trò một thanh.

Hắn vừa cùng Hình đội trưởng bái phỏng xong nữ sinh ký túc xá, lúc ra cửa, trong tay hắn nhiều mấy quyển sách cũ.

Hình đội trưởng xoa lỗ tai, nữ sinh đại khái là trên thế giới yêu nhất nói chuyện sinh vật, lại thêm một cái âm lượng siêu cường tức Quán a di, hắn chỉ cảm thấy một trận choáng đầu ù tai, hồi tưởng mới các nữ sinh nói đến lời nói, hiện tại quả là quá nhiều quá tạp, làm cho người cơ hồ nghĩ không ra đầu mối tới.

“Có cái gì thu hoạch sao?” Hắn nghĩ nghĩ, chỉ có thể hỏi Lâm Thần. Lâm Thần nghe vậy, đem một bản lưng rách rưới thư tịch, nhét vào trên tay của hắn.

Hình Tông Liên ngẩn người, cúi đầu nhìn trang bìa, phát hiện kia là một bản « ly tán toán học », sách phiên bản cũng không già, sờ dĩ rách rưới, ước chừng là bị lật nhìn quá nhiều lần, nghĩ tới đây, hắn mở sách, phát hiện thư tịch trang tên sách bên trên, viết một cái tên. “Hứa... Hào thật?” Hình Tông Liên đọc lấy danh tự này, tựa hồ cảm thấy, rất là quen tai.

Có không chờ hắn nhớ lại cái tên này, bả vai liền bị trùng điệp vỗ một cái, sau lưng truyền đến thầy Phó thanh âm nghiêm túc: “Già hình đây là người nhớ thương chúng ta tiểu sư muội?”

Hình Tông Liên lúc này mới nhớ tới, hứa hào thật chính là xuất hiện tại Lâm Thần hợp lớp bên trong nữ hài kia, hắn quay đầu lại, chỉ gặp thầy Phó một mặt còn chưa tỉnh ngủ bộ dáng, đại khái là vừa bị điện giật nói đánh thức, biểu lộ hay là rất không tỉnh ngộ.

“Vì cái gì các người tiểu sư muội sách, sẽ xuất hiện tại người chết trên giường?”

“Cái gì người chết?” Phó Hách vuốt vuốt mặt, cho là mình nghe nhầm.

“Trong trường học, xảy ra chút sự tình.” Lâm Thần giữ chặt Phó Hách, giản lược nói tóm tắt hướng hắn giảng thuật sáng sớm phát sinh quỷ dị vụ án.

Phó Hách vừa nghe, miệng bên cạnh càng ngoác càng lớn, hẳn cũng phải không nghĩ tới, tại hắn trong lúc ngủ mơ, trong trường lại có như thế bao lớn chuyện phát sinh.

“Cho nên... Vương Thi Thi trên giường, phát hiện hứa hào thật sách, điều này nói rõ hai người bọn họ nhận biết?” Phó Hách ánh mắt rơi vào Hình Tông Liên trong tay, hẳn nghĩ nghĩ, bất khả tư nghị nhìn về phía Lâm Thần, “Su huynh... Người không phải trước kia đã cảm thấy Hứa sư muội có vấn đề, đến cùng là vì cái gì?”

“Ngay từ đầu, ta chẳng qua là cảm thấy nàng có chút kỳ quái.”

“Tại sao vậy, cũng bởi vì người ta rất ngưỡng mộ người, muốn cùng người gặp mặt?”

“Không, là bởi vì móng tay của nàng dầu.”

“Sơn móng tay thế nào?”

“Dưới tình huống nào, một nữ hài chọn bôi nàng cũng không thích hợp sơn móng tay?”

“Người cho rằng người ta không thích hợp, nhưng người ta trên thực tế rất thích chứ?” Phó Hách nhin không được phản bác.

Lâm Thần nhớ lại cùng hứa hào thật lúc bắt tay, nữ sinh tận lực lùi về đầu ngón tay, lắc đầu, “Nàng biết mình không thích hợp, đồng thời không thích, mà lại rất để ý.”

“Nàng chỉ là đang thử nhan sắc?”

“Thử nhan sắc cần thử mùi ngón?”

“Kia là có người ép buộc nàng bôi?”

“Ta kêu người sơn móng tay mới tính được là bên trên ép buộc.”

Lâm Thần ngữ khí nhàn nhạt, Phó Hách vội vàng súc lên mùi ngón,

“Đó chính là ai cho nàng chọn, hoặc là ai muốn cho nàng bôi, nàng không tiện cự tuyệt a, tỉ như, sư huynh người muốn mượn áo sơ mi của người cho ta mặc ta nhất định không tiện cự tuyệt a... Có điều sư huynh người tại sao muốn xoắn xuýt cái này sơn móng tay vấn đề này cảm giác có chút để tâm vào chuyện vụn vặt a...”

Phó Hách mở miệng, liền thu lại không được máy hát, nghe nói lời ấy, Lâm Thần mí mắt bỗng nhiên nâng lên, phảng phất nghĩ tới điều gì mấu chốt

Quyển 3 Chương 50: Tam phần 13

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 50: Tam phần 13

Tác giả: Trường Nhị

“Thầy Phó...” Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn về phía Phó Hách. 【 đổi mới mau mời lục soát 】

Phó Hách bị gọi phải toàn thân run lên: “Sur huynh ngươi có cái gì phân phó ngươi liền nói, ngươi gọi ta như vậy rất bối rối a!”

“Cần xin trả giáo sư giúp một cái chuyện nhỏ...” Lâm Thần dừng một chút, nhưng cũng không có cho Phó Hách suy nghĩ thời gian, “Ta nhớ được, trường học tân sinh nhập học lúc, đều sẽ ghi lại học sinh tự giới thiệu, lưu làm hồ sơ, cho nên, nghĩ xin trả giáo sư đi tìm một chút, vương Thi Thi cùng hứa hào thật nhập học lúc làm tự giới thiệu.”

Phó Hách nghe xong lời này, như bị sét đánh, dùng một loại “Sur huynh ngươi càng như thế nhẫn tâm đối đãi ta” ánh mắt nhìn qua Lâm Thần.

Hình Tông Liên nhìn ở trong mắt, mặc dù không biết điều phần này hồ sơ đến cùng có chuyện gì khó xử, nhưng trong lòng vẫn là thay thầy Phó ai điếu một thanh.

Lâm Thần chỉ là sờ lên Phó Hách đầu, nói: “Ngoan a.”

Thầy Phó không sinh ra nửa điểm lòng phản kháng, chỉ có thể dờ dẫm đi xa.

Hình Tông Liên nhìn qua bóng lưng của hắn, chỉ cảm thấy buồn cười: “Đây là thế nào, thật giống như là muốn đi anh dũng hy sinh.”

“Quản lý tân sinh nhập học hồ sơ, là trước kia một mục đối Phó Hách rất có ý tứ sự tỷ.”

“Cho nên, thầy Phó đây là muốn đi bán linh hồn?” Hình Tông Liên hơi cúi đầu, nhìn xem Lâm cố vấn bất vi sở động bên mặt, cười nói.

“Dù sao cũng không thể là bán **.”

“Người thật đúng là yêu quý làm mai mối.” Nhớ tới cửa trường học hai vị kia tương thân tương ái quây ăn vặt lão bản, Hình Tòng Liên cảm khái nói.

“Hắn rất vui lòng, không cần lo lắng.”

“Làm sao đột nhiên nhớ tới muốn nhìn nhập học hồ sơ?”

“Có chút vấn đề, không làm rõ được.” Lâm Thần lắc đầu, trái lại hỏi Hình Tòng Liên: “Người cảm thấy, vương Thi Thi là như thế nào cô nương?”

“Vương Thi Thi a, cảm giác thật phức tạp.”

“Đúng đấy, không chỉ có phức tạp, mà lại mâu thuẫn.” Lâm Thần dừng một chút, nói “Ta cẩn thận xin chào uông Thi Thi ký túc xá, giường chiếu sạch sẽ, cá nhân vật phẩm trưng bày có thuận có thứ tự, cho người ta một loại di thể độc lập thanh cao cảm giác; đồng thời, nàng mỗi ngày bề bộn nhiều việc làm công kiếm tiền, yêu thương đê đê, có thể thấy được nàng hiếu thuận, cần cù; dạng này người lại đập tính yêu thu hình lại, biểu hiện to gan như vậy, cuồng dã.”

“Rất mâu thuẫn sao, mỗi người đều có rất nhiều mặt đi, là người, kiểu gì cũng sẽ nghĩ ẩn tàng một vài thứ, lại tại trong lúc lơ đãng, sẽ bại lộ một vài thứ.”

Lâm Thần nhìn chằm chằm Hình Tòng Liên một chút, sau đó nói:

“Đổi một góc độ đến nghĩ, nếu như chỉ nhìn một cách đơn thuần vương Thi Thi mẫu thân, người sẽ cho rằng, nữ nhi của nàng là cái dạng gì người?”

Nhớ tới vương Thi Thi vị kia dũng mãnh tráng kiện mẫu thân, Hình Tòng Liên cũng cảm thấy có chút đau đầu: “Mẫu thân cường thế như vậy, nữ nhi nếu không phải là đặc biệt ly kinh bạo đạo, nếu không phải là nhát gan nghe lời cô gái ngoan ngoãn.” Hắn nói xong, chợt phát hiện, vương Thi Thi quả thực là hai loại loại hình hoàn mỹ tổng hợp thể.

“Rất kỳ quái à?” Lâm Thần nghĩ nghĩ, còn nói: “Vương Thi Thi sinh trưởng tại một cái điển hình □□ hình gia đình, từ môn thống kê góc độ tới nói, thể này gia đình ra hài tử, phần lớn thuận theo, nhu nhược, khuyết thiếu tự tin, có một ít cực đoan cá thể, sẽ trở nên lạnh lùng, tàn bạo, có rất mạnh tính công kích...”

“Có vương Thi Thi giống như đều không đáp a...”

“Đúng đấy, bất luận cái gì chệch hướng trạng thái bình thường dị thường hàng mẫu, phía sau, nhất định có rất sâu nguyên nhân.”

“Như vậy hứa hào thật này chuyện này cùng hứa hào thật có quan sao?” Hình Tông Liên nhảy cảm nhớ tới vị kia bởi vì sơn móng tay, mà bị Lâm Thần đặc biệt chiếu cố tiểu sư muội.

“Tạm thời còn nói không tốt, có điều hứa hào thật nhìn qua rất sáng sủa rất hào phóng, giống đóa mỹ lệ đóa hoa giao tiếp, câu nói này cũng không nghĩa xấu, dạng này người, hẳn là có rất mạnh chủ kiến, như vậy, nàng vì sao lại không tiện cự tuyệt, vốn không thích hợp với nàng sơn móng tay? Mặc dù ta khả năng thật tại để tâm vào chuyện vụn vặt, nhưng cái này quá mâu thuẫn, quá không hợp lẽ thường.”

“Cho nên, người khiến Phó Hách đi lấy các nàng nhập học tự giới thiệu hồ sơ, là nghĩ trở lại nguyên điểm nhìn xem?”

“Đúng đấy, ta muốn thấy nhìn các nàng, hay là một trương giấy trắng lúc bộ dáng.”

... --

Phòng hồ sơ thầy Phó, đương nhiên không cách nào nghe thấy lần này nói chuyện.

Quất ẩm ướt cơ nhẹ nhàng vang lên, nơi này đã không ăn thầy người tử, cũng lại không thể yêu sư muội, lớn như vậy phòng hồ sơ bên trong, không có một người.

Màn cửa nửa lên, trong phòng có chút lờ mờ, Phó Hách hướng hai hàng tư liệu đỡ thọc sâu đi đến, đột nhiên, đại môn một tiếng cọt kẹt đóng, hẳn vội vàng quay đầu, nhưng không thấy bất luận bóng người nào, chỉ có ủng da cùng sàn nhà tiếng va chạm âm, một chút lại một chút vang lên.

“Vương sư tử?” Hẳn thử thăm dò, hô một câu, lại không chiếm được bất kỳ đáp lại nào.

Phó Hách nhìn hai bên một chút, hai bên đều là khung sắt, ngay cả tiện tay công cụ đều không có.

Do dự ở giữa, tiếng bước chân càng ngày càng gần, xuyên thấu qua tư liệu tủ dưới đáy, lờ mờ có thể nhìn thấy, người tới mặc vào song màu đen ghé con ủng da, quần tây là màu khói xám, vải áo tinh lương, bước chân cũng phải không nhanh không chậm.

Phó Hách hít một hơi thật sâu, đối phương chạy tới cùng hẳn cách xa nhau một cái giá sách vị trí, hẳn có thể thấy rõ, người kia thân trên

màu đen dê nhung áo một góc.

Trong lòng của hắn loại bỏ qua rất nhiều đồng sự danh tự, giống như không có người xuyên qua như vậy một kiện quần áo, trong lòng của hắn khẩn trương cảm giác càng thêm mãnh liệt: “Người là ai?”

Không có trả lời.

Sau một khắc, người kia lại động, bên mặt lóe lên một cái rồi biến mất, Phó Hách trong lòng hơi hồi hộp một chút, hắn đột nhiên quay đầu, nhìn thấy một trương anh tuấn nho nhã khuôn mặt.

Màu nâu sẫm mềm mại tóc ngắn, màu hổ phách con mắt, cặp mắt kia có chút dài, đuôi mắt có chút thượng thiêu, mặc dù đang cười, ánh mắt lại nói không ra thanh lương.

Á đù, em gái người, bệnh tâm thần...

Vô số ân cần thăm hỏi cả nhà lời nói ngăn ở ngực, Phó Hách tựa như gặp quỷ nhìn qua người tới, thân thể của hắn phản ứng so đầu não càng nhanh, không nói hai lời, xoay người chạy.

Nhưng mà, không chờ hắn bước ra cổng, một đạo ấm áp cùng húc giọng nam, liền từ sau lưng của hắn truyền đến.

“Đi ra cửa, ta liền cắt ngang chân của người.”

Mẹ nó...

... --

Thành phố lớn giao thông, luôn luôn quá mức hỗn loạn, đương Lâm Thần cùng Hình Tông Liên trở lại cục cảnh sát lúc, một vị mang màu đen mũ lưỡi trai thiếu niên, đã ngồi tại hai cục đội cảnh sát hình sự trong văn phòng, tiếp nhận toàn cục trên dưới cúng bái, cùng ném uy.

Hình Tông Liên vừa mới đẩy cửa, liền nghe trong văn phòng truyền đến rất bất mãn thanh âm.

“Lão đại, chơi tính danh ngành rất tục người biết không?”

Vương Triều ngậm lấy rỗng CocaCola vị kẹo que, chỉ vào hắn đối diện vị kia khoẻ mạnh khẩu khinh lính cảnh sát, rất không cao hứng nói.

“Cái này không thể trách ta!” Ngựa lạnh nhỏ đồng chí phi thường ủy khuất.

“Làm sao người tới nhanh như vậy?” Hình Tông Liên nhìn đồng hồ, cách hắn đánh ra cú điện thoại kia, cũng có điều hơn ba giờ.

“Úc, ta đây cao tốc miệng ngăn cản chiếc đi nhờ xe, vèo một cái lại tới.”

“Không phải kêu người ngồi đường sắt cao tốc sao?” Hình Tòng Liên vừa nói, vừa đi đến Vương Triều trước mặt.

“Không được! Nói xong tiền là cho ta xông ấm áp!”

Hình Tòng Liên vỗ vỗ thiếu niên lông xù đầu, xích lại gần máy vi tính của hắn màn hình, phát hiện Vương Triều ngay tại đêm lúc trước vương Thi Thi mẫu thân “Nộp lên” giường chiếu, từng trương kéo tới thời gian trục bên trên.

“Đây là tại làm gì?”

“Làm v a.” Vương Triều nhỏ đồng chí cười hắc hắc lên, “Sẽ động nha”

Hình Tòng Liên quát hắn một cái cái ót: “Kêu người tra đồ vật tra được chưa?”

“Đơn giản việc rất nhỏ.” Vương Triều ngậm kẹo que, xông ngựa lạnh nhỏ đồng chí ngoắc ngón tay, một phần hồ sơ cá nhân bị hai tay dâng lên.

Hình Tòng Liên lông mày cau lại, đem văn kiện lẳng không chặn lại. Quả nhiên, trong video một vị khác nữ sinh, vẫn như cũ là Vĩnh Xuyên sinh viên đại học.

Sông liễu, nữ, 20 tuổi, Vĩnh Xuyên sinh viên vật hệ cao tài sinh.

Hình Tòng Liên quét mắt hồ sơ, đem đưa cho Lâm Thần, sau đó hắn nhìn xem Vương Triều, chưa mở miệng, Vương Triều liền đã tự hành đoạt đáp.

“Ta đã điều tra a, bọn hắn Vĩnh Xuyên đại học là vân tay đánh thẻ, cô nàng này tối hôm qua liền không có về ký túc xá, hôm nay cũng không có đi học, thẻ căn cước của nàng □□ không có bất kỳ cái gì ghi chép, nói cách khác, nàng giống như cũng không có cùng người đi mượn phòng.”

Hình Tòng Liên lại muốn mở miệng, Vương Triều tiếp tục đoạt đáp.

“Sông liễu cùng người chết trình Vi Vi không có rõ ràng gặp nhau, dù sao cách có chút xa, nhưng nàng cùng người chết vương Thi Thi, đều là hội học sinh văn nghệ bộ môn làm việc, cùng một chỗ tổ chức qua Quốc Khánh vũ hội.” Vương Triều nói xong, giang tay ra, ý là ta chỉ có thể giúp người đến nơi đây nha.

Hình Tòng Liên gật gật đầu, chỉ gặp Giang Triều đang từ nơi xa lối đi nhỏ đi tới.

Thấy một lần Hình Tòng Liên, Giang đội phó giống nhìn thấy cây cỏ cứu mạng, từ chỗ rất xa liền bắt đầu ồn ào: “Già hình a, các người lúc nào đi thăm vương Thi Thi cái kia ngu ru bức mẹ a, nàng đã bắt đầu hướng cục chúng ta yêu cầu tổn thất tinh thần phí hết!”

“Vị này soái ca, còn có cái gì ta có thể vì ngài ra sức sao?” Vương Triều nhỏ đồng chí chen miệng nói.

“Đi với ta làm phần khẩu cung.” Hình Tòng Liên nói.

Vương Triều có chút thụ sủng nhược kinh.

Dù sao già hình là điểm danh gọi hắn cùng đi làm khẩu cung, mà không phải a thần, điều này nói rõ cái gì, nói rõ hắn rốt cục cần từ một người kỹ thuật viên, đi đến chân chính cảnh sát hình sự cương vị!

Trong phòng thẩm vấn, một vị tóc rất loạn, khí tràng rất cường đại nữ nhân, chính ôm cánh tay ngồi ngay ngắn sau cái bàn.

Vương Triều đi theo Hình Tòng Liên đẩy cửa đi vào, bị nữ nhân kia nhìn lướt qua, tại chỗ cũng có chút run chân, già hình lại giống người không việc gì giống như, kéo cái ghế dựa ngồi ở kia cái rất hung nữ nhân đối diện, trong phòng thẩm vấn đương nhiên không có tấm thứ ba cái ghế, cho nên hắn đành phải đứng đấy, ngây ngốc, đứng đấy...

“Vương phu nhân, hi vọng ngài có thể giao ra video nguyên kiện, tranh thủ xử lý khoan dung.”

“Hình đội trưởng, ngài nói đùa cái gì, các người cảnh sát vô duyên vô cớ đem ta chụp tại nơi này hơn ba giờ, hiện tại lại để cho ta tranh thủ xử lý khoan dung?” Nữ nhân vênh lên chân bắt chéo, mũi chân còn từng chút từng chút địa, phi thường cao ngạo lãnh diễm.

“Vương phu nhân, ta nghĩ ngài khả năng cũng không rõ ràng tình huống hiện tại...” Hình Tòng Liên nói, đưa tay chỉ Vương Triều, “Vị này là Vĩnh Xuyên thị mạng lưới tin tức an toàn làm Vương cảnh quan, hắn thụ thượng cấp cắt cử, đến điều tra ngài trong tay những cái kia sắc tình sản phẩm.”

Vương Triều bị bỗng nhiên điểm đến tên, vội vàng đứng thẳng người, hắn nhìn một chút ngồi nghiêm chỉnh lão đại, lại nhìn một chút mặt mũi tràn đầy cao ngạo nữ nhân, nhanh chóng minh bạch tình trạng, được rồi, lão đại chính là dẫn hắn tới trang bức...

“Đúng vậy, vị phu nhân này, gần nhất chúng ta ngay tại bắt điển hình, ngài bản án đặc biệt có đại biểu tính, căn cứ nước ta internet video an toàn quản lý điều lệ chương 3: Thứ tám đầu quy định, chúng ta đem đối với ngài chỗ lấy ngày 15 câu lưu cùng 10000 nguyên tiền phạt.” Vương Triều bắt đầu chững chạc đàng hoàng bịa chuyện.

“Nói đùa cái gì, ta chỉ là đến hiệp trợ điều tra, ta chưa bao giờ truyền bá qua bất luận cái gì sắc tình sản phẩm, các người không thể bắt ta!” Vương phu nhân vẫn như cũ là khí định thần nhàn đại luật sư bộ dáng, có nàng trong giọng nói, lại có một tia lơ đãng bối rối.

“Đương nhiên rồi, cái này xử phạt đến cùng đa trọng, chủ yếu là bởi ngài truyền bá video số lượng cùng thụ đả người số quyết định, nhưng ngài đầu tiên phải cung cấp video nguyên kiện, chúng ta mới tốt tiến hành phán đoán.”

“Ta... Ta không có video nguyên kiện...”

Hình Tông Liên bỗng nhiên trước góp, ngữ khí phi thường lạnh lẽo cứng rắn: “Vương phu nhân, mời không chất vấn cảnh sát trí thông minh, ngài xuất ra những hình này, rất rõ ràng là từ một đoạn hoàn chỉnh trong video Screenshots bảo tồn lại, ngài hiện tại nói với ta, ngài không có video nguyên kiện, ngài cho rằng thế này liền có thể tẩy thoát tội danh sao?”

“Có ta thật không có đoạn video kia, ta là ở đây Thi Thi tắm rửa thời điểm, vụng trộm tại nàng trên máy vi tính nhìn thấy.” Vương phu nhân nói tới chỗ này, chợt nhớ tới cái gì, bỗng nhiên cất cao âm lượng, “Đúng rồi, máy tính, các người có thể tại Thi Thi trong máy vi tính tìm cái kia video.”

“Ngài là nói, ngài có thời gian khi nhìn đến đoạn video kia lúc, từng trưng Screenshots, nhưng không có thời gian bảo tồn toàn bộ video?” Hình Tông Liên lạnh lùng hỏi.

“Là video không ở đây nàng trong máy vi tính, là tại trên mạng, ta copy không xuống, một cái tiếng Anh trang web.”

“Dạng gì trang web?” Vương Triều nghe vậy, cấp tốc hỏi.

“Toàn tiếng Anh, giao diện là màu đen, nhìn qua quái dọa người.”

“Có địa chỉ Internet sao?”

“Địa chỉ Internet không thể phục chế, đặc biệt dài...”

“Là mở đầu sao?”

“Giống như không phải... Ta không nhớ rõ a.”

Đối diện lính cảnh sát sắc mặt tái xanh, Vương phu nhân càng nói, càng cảm thấy chột dạ.

Vương Triều hiếm thấy nghiêm túc lên, hấn đoạt lấy Hình Tòng Liên trong tay vở, kéo xuống một trang giấy, tính cả viết ký tên một lần đẩy lên trước mặt nữ nhân: “Đem trang web vẽ xuống đến, nhớ kỹ bao nhiêu họa bao nhiêu.”

Hình Tòng Liên cũng phải không nghĩ tới, lúc đầu chỉ là mang Vương Triều đến lừa gạt hạ nhân, nhưng nhìn thiếu niên bộ dáng bây giờ, tựa hồ là phát hiện cái gì khó lường manh mối?

Vương phu nhân nhanh chóng vẽ xong website, dù sao thời gian xa xưa, nàng vẽ giao diện bên trong, cũng không có quá nhiều chi tiết. Vương Triều mắt nhìn giấy, bay vọt qua chạy ra cửa.

Quyển 3 Chương 51: Tam phần 14

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 51: Tam phần 14

Tác giả: Trường Nhị

Nếu như mỗi người đều có không muốn người biết một mặt, kia Lâm Thần, chưa bao giờ thấy qua Vương Triều hiện tại cái này một mặt. Thiếu niên khí thế hùng hổ, từ phòng thẩm vấn đóng sập cửa ra, đi đến Giang đội phó trước mặt, cực không khách khí hỏi: “Vương Thi Thi Laptop ở đâu?”

Giang đội trưởng bị hét sững sờ, có chút phản ứng không đến:

“Laptop, không biết có hay không a...”

“Cái gì gọi là không biết có hay không vương Thi Thi máy tính?”

Vương Triều nhỏ đồng chí một đôi nho giống như tròn mắt khó được nheo lại, giống như là chuẩn bị muốn tức giận, “Đem người chết di vật danh sách lấy ra, chính ta tìm.”

Dù sao tại người khác địa bàn, không chút kiêng kỵ nổi giận, đương nhiên rất không thích hợp.

Cho nên Lâm Thần nhẹ nhàng đẩy ra trước mặt cản trở hai vị nhân viên cảnh sát, đi qua, ấn ở nhỏ đồng chí đầu, ôn nhu hỏi: “Thế nào?” Thiếu niên tú khí môi mím lại rất căng, nhưng cũng không có lay mở đặt tại trên đầu tay.

“Đến rồi đến rồi, danh sách tới rồi.” Ngựa ánh mắt lạnh lùng tạt nhanh tay, cấp tốc đưa tới một xấp văn kiện.

Vương Triều cũng không nói chuyện, chỉ là ào ào lật qua lật lại kia vài trang giấy trắng, về sau, sắc mặt liền càng ngày càng khó coi.

“Vì cái gì không có máy tính, người chết di vật bên trong máy tính chẳng lẽ không nên là trọng yếu nhất vật chứng sao, vì cái gì không có?” Vương Triều chất vấn.

Ở đây không ai có thể trả lời vấn đề này, trên thực tế, nếu không phải Vương Triều cố ý nhắc đến, cũng không có người cân nhắc qua vấn đề này, trong lúc nhất thời, bầu không khí lạnh đến cực điểm.

“Xác thực không có máy tính.”

“Chính là người chết mẫu thân rõ ràng nói, để chúng ta đi tìm nàng nữ nhi máy tính!”

Lâm Thần ngẩng nhìn thiếu niên khuôn mặt tái nhợt, một chút lại một chút, nhẹ nhàng vuốt ve hấn cái ót nhỏ vụn tóc đen.

Vương Triều nói được nửa câu, im bật mà dừng, hấn tích lũy gấp trong tay tấm kia vẽ lấy giản bút họa giấy trắng, quay đầu về vị trí của mình tọa hạ: “Được rồi, ta tự mình tới đi.”

Hình Tòng Liên đang tra hỏi trong phòng, lại ngây người không ít thời gian.

Hấn lại ra ngoài lúc, trong văn phòng tựa hồ đã không có lúc trước cái lộn vết tích.

Dân kỹ thuật hai tay như bay, tựa hồ chính lâm vào cùng số liệu thăm liệt vật lộn bên trong.

Lâm Thần bưng chén nước, tựa ở cách Vương Triều rất gần bên cửa sổ, giống như là chẳng có mục đích đi thần, lại giống tại trông coi người nào.

Trời đã tối hơn phân nửa, ngoài cửa sổ đèn đường dần dần sáng lên.

Lâm Thần gặp Hình Tòng Liên ra, nhìn hấn một cái, hai người không hẹn mà cùng, hướng bên ngoài phòng làm việc đi đến.

Đứng tại văn phòng chỗ ngoặt cực đại lá xanh bồn hoa một bên, Hình Tòng Liên móc ra cái bật lửa, đốt điếu thuốc, thấp giọng hỏi: “Ranh con gây chuyện rồi?”

“Vừa rồi bởi vì vương Thi Thi máy tính, kém chút cùng hai cục người àm ỹ lên.” Lâm Thần nhấp nước bọt, hỏi, “Trong phòng thăm vấn, chuyện gì xảy ra?”

“Hấn là tuổi thơ bóng ma phạm vào.” Hình Tòng Liên nhổ ngậm vòng khói, thuận miệng nói.

Vậy thật đúng là rất lớn bóng ma, có thể để cho một cái năm giảng tứ mỹ ánh nắng hảo thiếu niên, trở nên nôn nóng hung ác nham hiểm.

Lâm Thần nhẹ nhàng vuốt ve bị chụp, Hình Tòng Liên rất giống qua loa tắc trách, biết rất rõ ràng, lại vẫn cứ không nhẹ không nặng nói một câu, làm cho không người nào có thể truy vấn, Lâm Thần nhú mày, cũng không tiếp tục hỏi tiếp.

“Không cần quá lo lắng.” Hình Tòng Liên bổ sung một câu.

Lâm Thần không có nói tiếp.

Hình Tòng Liên vuốt vuốt cái mũi, biết Lâm Thần là phát hiện hấn trả lời vấn đề thái độ không chăm chú, thật có chút sự tình, lại không phải dăm ba câu có thể nói rõ đây này, nếu như nói không rõ, như vậy liền không bằng không nói.

Hấn thế là chỉ có thể rất cứng nhắc chuyển hướng chủ đề: “Thầy Phó này còn không có tin tức sao?”

“Hấn nói bị một ít chuyện ngăn trở tay chân, hôm nay không thể tới.”

“Vậy thì thật là tốt, thuận tiện khiến hấn đem sông liễu nhập học giới thiệu, cùng nhau tìm ra đi...”

“Làm sao?”

“Vừa rồi nghe vương Thi Thi mẫu thân nói chút lời nói, các người tâm lý học bên trên thống kê, vẫn là tương đối có đạo lý.” Hình Tòng Liên cầm điếu thuốc, nhớ tới mới trong phòng thẩm vấn, nữ nhân dùng kiên cường ngữ khí, nhắc đến nàng đã qua đời nữ nhi.

Nhu thuận, hiểu chuyện, nghe lời, hiểu thuận... Quá nhiều tán dương nữ hài từ ngữ, có thể sử dụng tại vương Thi Thi trên thân, Vương phu nhân trong miệng nữ nhi, tựa như điển hình chuyên chế hình gia đình sản xuất ra con rối, thuận theo mà nhu nhược, chưa từng hiểu được phản kháng là vật gì.

Cô gái như vậy, sao lại dám ly kinh bạn đạo, vũ xuống tính yêu thu hình lại, sau đó dùng như thế phương thức, kết thúc sinh mệnh của mình chứ?

“Lẽ ra như thế.” Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy, Lâm Thần nhưng không có quá nhiều ngoài ý muốn, “Nhưng mà sông liễu...”

“Đã phái người đang tìm.” Hình Tòng Liên vội vàng tiếp lời nói.

Đột nhiên, trong văn phòng, truyền ra một trận kêu thảm.

“A! ! !”

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên vội vàng xông vào trong phòng, chỉ gặp Vương Triều mũ lưỡi trai chẳng biết lúc nào cỡi ở một bên, giờ phút này hấn chính hai tay ôm đầu, giận dữ hét: “Vì cái gì tốc độ đường truyền chậm như vậy a!”

Trong văn phòng tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, không biết nói cái gì cho phải.

Wang Triều hiện tại, thật giống như một con ghi chú rõ “Cẩn thận để nhẹ” đồ sứ, lại hoặc là tùy thời phun lửa nhỏ khủng long.

Hình Tòng Liên đi qua, cầm lấy khoác lên trên lan can đồng phục cảnh sát, nói với hắn: “Đi thôi, dẫn người đi ăn chút tốt.”

... --

Vĩnh Xuyên không phải Hoàn Cảnh, Hình Tòng Liên thật không phải là rất quen.

Cho nên cuối cùng, ăn cơm địa điểm, biến thành kha ân tháng năm khách sạn tiệc đứng sảnh.

Vương Triều nhỏ đồng chí là gặp qua việc đời người, đương nhiên sẽ không bởi vì cả bồn lát cá sống cùng đế vương của mà cho thêm cái khuôn mặt tươi cười.

Lâm Thần bưng tràn đầy một chén cà phê, đặt ở trước mặt thiếu niên, Vương Triều cũng không ngẩng đầu lên, vẫn như cũ đắm chìm trong ta nghèo vô tận hình ảnh kiểm tra chương trình bên trong.

Lâm Thần đem cà phê đẩy qua đó, rất ôn hòa nói, “Uống rơi.”

“Ta còn nhỏ, không thể uống quá nhiều cà phê!”

“□□ có thể kích thích nhiều ba án bài tiết, nói cách khác, nó sẽ để cho người cảm thấy vui sướng một chút.” Lâm Thần rất chân thành nói.

Vương Triều gõ một cái về xe, rốt cục ngẩng đầu, rất cảm động nói: “A thần, người đối ta thật tốt.”

Hình đội trưởng bưng lấy một bàn hương sắc tiểu hoàng ngư trở về, nghe thấy lời này, không chút do dự đem bàn ăn bỏ vào trước mặt mình.

“Thế nào, còn không có lục soát nguyên video sao?” Gặp dân kỹ thuật rốt cục chịu phản ứng người, Hình đội trưởng không khỏi hỏi.

“Lão đại, người biết cái gì gọi là mò kim đáy biển sao, cũng không phải lục soát mấy trương đồ, đây là thông qua trạng thái tĩnh hình ảnh lục soát động thái video, cần vận dụng image2play kỹ thuật, rất khó khăn được không?”

“Chẳng lẽ muốn đem gần đây phim mới đều nhìn một lần?” Hình Tòng Liên sờ lên trên cằm gốc râu cằm, lẩm bẩm nói.

“Người đừng cố tình vi phạm được không lão đại!” Vương Triều bỗng nhiên rót miệng cà phê, “Ta đã biên xong chương trình, hiện tại muốn chờ kết quả tìm kiếm.”

Gặp thiếu niên hai mắt vẫn vện tia máu, thần sắc hiếm thấy chăm chú ngưng trọng, Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, hay là hỏi: “Người cảm thấy, phi thường có cần phải tìm ra nguyên video sao?”

“Ta tương đối lo lắng, nếu như tìm không thấy, liền phiền toái.”
Hình Tông Liên mạnh mẽ giương mắt, đôi đũa trong tay dừng lại hạ.
Vương phu nhân rất rõ ràng nói qua, nàng là tại trên mạng nhìn thấy
đoạn video kia, nàng không cách nào download video, cho nên chỉ
có thể Screenshots.

Như vậy, nếu như ngay cả Vương Triều đều không lục ra được
nguyên video, liền chỉ còn lại một loại khả năng, một loại khiến cả lên
vụ án phiền phức trình độ lấy tăng lên theo cấp số nhân khả năng.
“Nếu quả thật không lục ra được... Ta không muốn lại tra như thế vụ
án, người tìm người khác tới đi.” Vương Triều nói.

Hình Tông Liên cùng Vương Triều đối thoại rất ngắn, rất mật mờ,
càng giống là điểm đến là dừng chấp đầu ám ngữ, cũng lấy thiếu
niên bỏ gánh tiên đoán làm kết thúc.

Lâm Thần cũng không rõ ràng, đã từng phát sinh qua sự tình gì,
nhưng Vương Triều, kia là đối mặt cướp án cùng □□ đều vẫn như cũ
có thể nói đùa người thiếu niên, tại thế giới internet bên trong, lại có
thứ gì, có thể làm hấn đều chùn bước?

Sau khi cơm nước xong, Vương Triều ánh mắt, liền không còn rời đi
màn ảnh máy vi tính.

Liền xem như Hình Tông Liên định hành chính phòng xếp, hấn đều
không có bất kỳ cái gì tham quan hứng thú.

Thiếu niên ở trên thảm, tìm khối vị trí thích hợp, ngồi xếp bằng
xuống, chim hoàng yến cùng tường vi đồ án dài nhưng thảm đã nhu
lại mềm, sáng chói đèn thủy tinh vẫn lóe lên, ngoài cửa sổ là mênh
mông vô ngàn bầu trời đêm, hấn lại trông coi trên bàn trà Laptop, tựa
như pho tượng.

Lâm Thần ban đêm lúc, Vương Triều vẫn như cũ duy trì như thế tư
thế, trước mặt hấn màn ảnh máy vi tính đen kịt một màu.

Hiển nhiên, kết quả tìm kiếm cũng không rất tốt.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, giẫm lên dép lê, từ trong phòng tìm điều chăn
lông, đắp lên trên người thiếu niên, sau đó ở một bên trên mặt thảm
ngồi xuống.

“Hay là tìm không thấy nguyên video sao?” Hấn hỏi.

Thiếu niên sắc mặt rất kém cỏi, máy móc tựa như lắc đầu.

“Làm sao lại như vậy?”

“Có hai loại khả năng, loại thứ nhất, đoạn video này căn bản không có thượng truyền đến trên mạng, chỉ ở tự mình truyền bá, vương Thi Thi mẹ của nàng đang nói láo.”

“Loại thứ hai chứ?”

“A thần, người nghe qua hắc ám mạng lưới sao?”

Lâm Thần nghĩ, đây quả nhiên là cái nghe, liền không như vậy đơn giản danh từ.

“Hơi có nghe thấy.” Hắc vừa nói, vừa từ ghế sofa ít rút ra một con đệm dựa, khiến thiếu niên dựa.

Có lẽ là chần lộng rất mềm, lại có lẽ là Lâm Thần thanh âm quá ôn nhu, Vương Triều chỉ cảm thấy rã rời giống như thủy triều vọt tới, hắc tựa ở trên nệm êm, chậm rãi mở miệng: “Nếu như một đoạn video, nó không cách nào tại tầng ngoài mạng lưới bị tìm thấy được, còn có một loại khả năng, chính là đoạn video này bị tận lực giấu ở mạng lưới chỗ càng sâu, chỉ có thông qua thủ đoạn đặc thù mới có thể xem xét đến.”

“Có ý tứ gì?”

“Chúng ta bình thường tiếp xúc thế giới internet, đều chỉ là một góc của băng sơn, tất cả có thể bị công cụ tìm kiếm bắt được trang web đều xưng là tầng ngoài mạng lưới, nhưng mà tại băng sơn hạ trong biển sâu, có rộng lớn hơn, càng thêm đen ngòm thế giới internet, trong cái thế giới kia, không có cảnh sát không có pháp luật không có quy tắc, tràn ngập vô số độc phẩm, sắc tình, súng ống đạn dược giao dịch, đi tư, khí quan mua bán, nhân khẩu buôn bán... Người nói buồn cười không buồn cười, bởi vì chúng ta phát minh ra một loại kỹ thuật mới, có thể để cho người sử dụng tại kết nối bởi vì đặc biệt lưới lúc sẽ không hướng Server tiết lộ thân phận, cho nên toàn thế giới mạng lưới cảnh sát, chỉ có thể giống ngu xuẩn, trơ mắt nhìn xem vô số tội ác giao dịch ở ngay dưới mắt bọn họ phát sinh, nhưng không có biện pháp gì, chúng ta tra không được ip a!”

Vương Triều càng nói càng tức phẫn, giảng đến cuối cùng, hắc thậm chí dùng nắm đấm đập mạnh sàn nhà.

May mắn thảm đầy đủ dày đặc, Lâm Thần đè xuống thiếu niên tay, ngăn lại hắc tiến một bước tự mình hại mình động tác: “Như vậy, mời nói cho ta, nếu như đoạn video kia thật là xuất hiện tại ám hắc trên internet, nói rõ cái gì?”

“Nói rõ cái gì? deepweb bên trong có là có thể trái với tất cả quốc gia pháp luật nặng miệng video, 3p tính là cái gì chứ a, chỉ có thể nói rõ một đám ngu xuẩn sinh viên phát hiện mạng lưới thế giới mới nhìn không được từ high sau đó không cần thận cho rơi đài mạng nhỏ!”

“Người quá cực đoan.” Lâm Thần thản nhiên nói.

“A thần, người xin chào cực ác thế giới sao? Tất cả mọi thứ đều xấu tới cực điểm, rất đen rất đen, không có một chút thấp sáng ánh sáng loại này thế giới?”

“Ta rất muốn cùng người kể chuyện, nhưng ta nghĩ nghĩ, chỉ có thể nói, ta giống như chưa bao giờ thấy qua.”

“Người chưa từng thấy qua, xấu đến không nói đạo lý người sao?”

Nhìn qua người thiếu niên ánh mắt bất khả tư nghị, Lâm Thần trầm mặc hồi lâu, cuối cùng chậm rãi mở miệng: “Ta xin chào.”

“Người tại sao có thể xấu thành cái dạng kia?” Vương Triều nói, không biết nhớ ra cái gì đó, ngay cả bên môi hơi run rẩy.

“Trên thế giới này có tồn tại hay không tuyệt đối ác, đó cũng không phải cái triết học vấn đề, người có thể dùng càn duy tâm góc độ đến xem vấn đề này.”

“Ta nghe không hiểu...”

Thiếu niên ánh mắt ướm sững, nhìn qua phi thường mê võng, Lâm Thần vươn tay, phủ lên cặp mắt của hắn.

“Chỉ cần người nội tâm quang minh, thế giới liền sẽ không hắc ám.”

Hắn ngữ tốc rất chậm, thanh âm lại nhẹ tới cực điểm, còn chưa có nói xong, tai của hắn bên cạnh, liền vang lên thiếu niên nhẹ ngọt tiếng ngáy.

Lâm Thần quay đầu lại, Hình Tông Liên chẳng biết lúc nào, đứng ở phía sau hắn.

“Đã từng, chúng ta truy tra qua cùng một chỗ chủng tộc đồ giết án, hung thủ lợi dụng hắc ám mạng lưới, trực tiếp cả tràng giết chóc...”

Hỗn huyết thanh niên cúi người, đem trên người thiếu niên chặn lòng, hướng lên kéo tốt, “Vương Triều phụ trách định vị cụ thể địa chỉ, nhưng cuối cùng, chúng ta đều bắt lặc.”

Quyển 3 Chương 52: Tam phần 15

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 52: Tam phần 15

Tác giả: Trường Nhị

Bất lực chi ai, không đủ vì ngoại nhân nói. m. Nhạc Văn di động lưới Thật ra Lâm Thần có quá nhiều vấn đề có thể truy vấn Hình Tông Liên, nói ví dụ, vì cái gì thị cấp cơ quan cảnh sát hình sự, sẽ tham dự điều tra chủng tộc đồ sát loại này quốc tế vụ án, lại hoặc là nói, đến tột cùng là như thế nào đồ sát, có thể làm Vương Triều đến nay đều không có đi ra khỏi bóng ma, thậm chí vấn đề quy kết đến cuối cùng, lại biến thành đơn giản nhất hai cái câu hỏi, hửn là ai, mà người, lại đến tột cùng là ai?

Nhưng cuối cùng, hửn không có cái gì hỏi, như là Hình Tông Liên một mực đối với hửn làm như thế.

Sáng sớm ngày thứ hai, hửn vẫn như cũ là bị một trận kêu sợ hãi đánh thức.

“A a a ! ! !”

Vương Triều nhỏ đồng chí chẳng biết lúc nào tỉnh, đang nằm ở trên thảm, tròng mắt cả phòng bày biện, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Lâm Thần đi chân đất, đi đến thiếu niên bên người, đưa tay thăm dò hửn cái trán, may mắn, cũng không bỏng.

Cho đến lạnh buốt đầu ngón tay chạm đến cái trán, thiếu niên mới giật cả mình, lấy lại tinh thần: “Khách sạn, á ù khách sạn!”

Lâm Thần néo néo hửn mềm mại khuôn mặt, hỏi: “Còn tốt chứ?”

“Thật là cao cấp thật là cao cấp thật là cao cấp!” Vương Triều phủ đất nhảy lên, chạy đến bên cửa sổ, đồ thị hình chiếu kéo ra cửa sổ sát đất màn, nhưng mà màn câu lại không nhúc nhích tí nào.

“Úc úc úc, là chạy bằng điện!” Thiếu niên lại bắt đầu cả phòng tìm kiếm điều khiển từ xa.

Lâm Thần ôm cánh tay đứng ở một bên, Hình Tông Liên xoa đầu, từ lần nằm đi ra, còn buồn ngủ hỏi: “Ranh con đây cũng là thế nào?”

“Đại khái là tuổi thơ bóng ma tự lành quá trình bên trong tạo thành thần kinh giao cảm hoạt động hỗn loạn?”

Hình Tòng Liên: “...”

“Lão đại, người rốt cục biến trở về người có tiền sao!”

Vương Triều rốt cuộc tìm được điều khiển từ xa, quay đầu trông thấy Hình Tòng Liên, hắn rất hưng phấn đề xuống chốt mở.

Màn cửa chậm rãi hướng hai bên dời, lộ ra ngoài cửa sổ ngàn nghiêng mặt nước, mặt trời mới mọc dưới, sương mù như sa, mặt nước sóng nước lấp lánh.

Hình Tòng Liên ngáp một cái, chiếu vào Vương Triều cái ót, chính là một cái da đầu: “Nói nhảm, lão tử một mực rất có tiền được không!”

“Cái kia có thể gọi bữa sáng sao, phải lớn tôm hùm!”

Bị quất da đầu, thiếu niên lại giống như chưa tỉnh, không chờ Hình Tòng Liên đáp ứng, hắn liền bỏ nhào vào trên bàn trà, bắt đầu tìm kiếm tìm bữa sáng menu.

Châu Úc tôm hùm, đương nhiên là không làm bữa sáng cung ứng. Nhưng xộp con cừu nhỏ sừng bao cùng ngon miệng gà nhưng súp nắm nhưng như cũ có thể vượt lên dạ dày, cùng thụ thương tâm linh.

Vương Triều đem bữa ăn đơn bên trên tất cả đồ ăn đều điểm một lần, chỉ riêng đồ uống liền muốn ba loại, sau đó bắt đầu vùi đầu mãnh ăn, Lâm Thần ngâm chén hồng trà, ngồi ở bên cạnh hắn.

Nắng sớm rất tốt, trên mặt thiếu niên nụ cười thỏa mãn, cũng rất tốt.

Hình Tòng Liên ăn hai khối bánh mì, giống như là nhớ tới cái gì, đột nhiên hỏi: “Người có nghĩ kỹ tìm ai tới thay thế người sao?”

Vương Triều lấp miệng đầy nướng bồi căn, nhất thời chưa kịp phản ứng, chỉ ngây ngốc nhìn xem hắn.

“Nghe nói black Jack rất nổi danh, nếu không đổi hắn đến?”

“Á đù cái kia sợ hài căn bản ngay cả bàn phím đều gõ không có thứ tự được không!” Thiếu niên bỗng nhiên nuốt xuống đồ ăn, phần nộ nói.

“Người không phải nói nếu như việc quan hệ deepweb, người liền không tra xét sao?”

“Ta lúc nào nói qua?”

“Hôm qua, lúc ăn cơm.”

“Chính là a thần đã chữa trị ta a!”

“Người thật đúng là sinh cơ cường đại a...”

“Được rồi được rồi, lão đại người cũng đừng nhiều lời, người cũng yên tâm đi bản án giao cho bị loại này ngu xuẩn trên tay.” Vương Triều nhỏ đồng chí vung tay lên, cắn sừng dê bao, lèn đến máy vi tính phía trước, “Ta cần khởi công a, không phải liền là một đoạn phá video sao!”

Hình Tông Liên nhún vai, đã thấy Lâm Thần dùng một loại ý vị sâu xa ánh mắt nhìn hắn.

“Người tại hù hắn.” Lâm cố vấn uống hớp trà, thấp giọng nói.

“Hài tử nha, ngẫu nhiên cũng muốn thúc giục một chút, gặp được một điểm nhỏ vấn đề liền nghĩ bỏ gánh sao được?” Hình đội trưởng nghĩ a chính từ nghiêm nói.

Giống như bị tiêu diệt sạch sẽ pháp côn bánh mì hoặc là ngay cả ngọn nguồn đều không có còn lại bờ canh, hôm qua vẻ lo lắng, phảng phất đã bị cố gắng nuốt sạch sẽ.

Bữa sáng kết thúc lúc, Lâm Thần tiếp vào Phó Hách điện thoại, hẹn hắn ở trường học văn phòng gặp mặt.

“Sur huynh người sớm một chút đến a, nhớ kỹ đóng gói cửa trường học vương nhớ trứng gà bánh cho ta!”

“Hồ sơ đều tìm đến rồi?”

“Đương nhiên!”

Lâm Thần cơ hồ có thể tưởng tượng, Phó Hách tại đầu bên kia điện thoại vỗ bộ ngực, ra vẻ bộ dáng thoải mái.

“Nhưng vì cái gì, người đến bây giờ mới cho ta gọi điện thoại?”

Phó Hách ngữ khí thực sự không đúng lắm, Lâm Thần nghĩ nghĩ, vẫn hỏi.

“Hôm qua quá muộn mà!”

Phó Hách nói xong, rất thẳng thắn lưu loát ngậm miệng.

Lâm Thần buông xuống chén trà, phần lớn người đang nói lão thời điểm, đều sẽ biến thành nói nhiều, có sự đệ của hắn lại có chút đặc biệt, sự đệ của hắn sẽ trở nên tích chữ như vàng, nhiều lời một chữ cũng không chịu.

Quả nhiên, hài tử đều lớn rồi, đều có bí mật nhỏ của mình...

Làm như vậy dân chủ công bằng hình gia trưởng, hắn đương nhiên không sờ trường vô cụ tế, đem cái gì đều hỏi rõ ràng.

“Cái kia thanh hứa hào thật cùng một chỗ gọi tới đi.” Lâm Thần giương mắt nói.

“Vì cái gì a?”

“Cùng một chỗ nhìn video.”

... --

Vĩnh Xuyên đại học, có ghi lại tân sinh tự giới thiệu tốt đẹp tập tục, tuy nói là vì xây ngăn, nhưng càng nhiều, là vì nghiên cứu khoa học truy tung.

Đương hàng mẫu số lượng lớn đủ lớn về sau, những học sinh mới này nhập học số liệu, không chỉ có thể đại biểu một đời nào đó học sinh phổ biến đặc chất, đồng dạng, có thể làm dọc nghiên cứu thời gian điểm xuất phát, để xem đo những cái kia giấy trắng sinh viên, tại bốn năm sau, mười năm sau, thậm chí mấy chục năm sau, đến tột cùng lại biến thành như thế nào bộ dáng.

Cái này nghiên cứu người đề xuất, chính là Vĩnh Xuyên đại học hiệu trưởng, Lâm Thần lão sư Tô An Chi tiên sinh, cái này cũng vì cái gì tại gặp được vương Thi Thi vấn đề về sau, hấn hội thủ trước hết nghĩ đến xem xét tân sinh hồ sơ nguyên nhân.

Hình Tông Liên bị Giang đội phó bắt đi điều tra trong video mất tích nữ sinh sông liễu, Lâm Thần một thân một mình, đi vào thầy Phó trong văn phòng.

Không thể không nói, mặc dù thầy Phó trì hoãn một buổi tối, có hấn tìm tới tư liệu, lại phi thường hoàn chỉnh.

Trong đó không chỉ có tân sinh tự giới thiệu video, kiểm tra sức khỏe báo cáo, thậm chí liên nhập tiết học tâm lý khỏe mạnh trắc nghiệm báo cáo, đều phi thường hoàn mỹ.

Lâm Thần lật ra vương Thi Thi, hứa hào thật, sông Liễu Tam người hồ sơ, đem bên trong Minnesota nhiều hạng nhân cách trắc nghiệm (mmpi) tiết diện rút ra, theo thứ tự xếp tại trên bàn.

Ngay vào lúc này, có người đẩy ra văn phòng cửa gỗ.

Áo sơ mi trắng, màu đen da dê váy ngắn, tiểu Cao cùng, tóc dài choàng tại một bên trên bờ vai, nữ sinh mặc giản lược tài trí, có lẽ là tan rồi đậm trang, nàng xem ra so ngày hôm trước càng xinh đẹp động lòng người.

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn một chút hứa hào thật, tay của nữ sinh đã duỗi tới.

“Lâm Thần sư huynh, ngài tốt, lại gặp mặt đấy ”

Hành quân giống như ngọc thủ nửa rũ xuống trước mắt hấn, trên cổ tay là một đầu mảnh khánh ngân liên, mà những cái kia mượt mà giáp cánh bên trên, đã không có sơn móng tay vết tích.

“Không cần khách sáo, là ta đặc địa tìm người tới.” Lâm Thần cũng không cùng nữ sinh nắm tay, mà là chỉ chỉ bên cạnh mình chỗ ngồi, ra hiệu nữ sinh ngồi xuống.

Hứa hào thật có chút xấu hổ, dù sao giống nàng dạng này nữ hài, thật hồi lâu không bị nam sinh như thế thô bạo đối đãi qua.

Chỉ là giống Lâm Thần dạng này người, sẽ chỉ so hứa hào thật muốn tượng càng ngay thẳng dứt khoát, hấn không nhìn tại hấn đối diện nháy mắt ra hiệu thầy Phó, trực tiếp nơi đó mở ra trên bàn máy vi tính làm việc, cũng ấn mở có đánh dấu “Hứa hào thật” ba chữ video văn kiện.

Gập ghềnh giọng nữ trước tại hình tượng, xuyên thấu qua âm hưởng truyền ra.

“Đại... Chào mọi người, ta gọi hứa hào thật... Tốt nghiệp ở phục hưng tam trung...”

Hàng năm nhập học đều tại tháng chín, đáng nhìn nhiều lần bên trong nữ sinh lại mặc dày đặc tay áo dài áo khoác, nàng màu da lệch hoàng, lưu biển cơ hồ cần che qua con mắt, nếu như không phải văn kiện tên bên trên tiêu lấy hứa hào thật ba chữ, Lâm Thần cũng không dám tin tưởng, trong video vị kia không dám nhìn thẳng dưới đài nữ sinh, lại sẽ cùng nàng bên cạnh vị này tài trí đại mỹ nữ là cùng một người.

“... Ta hi vọng có thể tại trong đại học, tìm tới cùng chung chí hướng hảo bằng hữu.”

Tự giới thiệu rất ngắn, nữ sinh nói xong, nhanh chóng trốn xuống đài đi.

Hứa hào thật nhìn chăm chăm vào màn hình, nàng ánh mắt sáng rực, cũng không có bất kỳ cái gì xấu hổ hoặc là xấu hổ biểu lộ, cho đến màn hình hoàn toàn biến thành đen, ánh mắt của nàng, mới chuyển dời đến Lâm Thần trên mặt.

“Sur huynh cho ta nhìn cái này, là có ý gì?” Nữ sinh âm sắc thanh lương, nghe, tựa hồ ẩn ẩn có chút tức giận.

“Người biết vương Thi Thi sao?” Lâm Thần nói, ấn mở một cái khác thì tiêu lấy “Vương Thi Thi” ba chữ video.

Máy chiếu phim triển khai hình tượng, trong video vương Thi Thi khẽ cúi đầu, thanh âm nhỏ đến mấy không thể nghe thấy, nàng mặc dài cùng mắt cá chân váy trắng, thân trên là kiện kém lụa trắng quần áo trong, nhìn qua cùng nhiều năm trước hứa hào thật, nhát gan sợ người lạ.

Lâm Thần ánh mắt đảo qua màn hình, ngược lại nhìn về phía hứa hào thật.

“Người biết vương Thi Thi sao?” Hấn hỏi.

“Ta... Thật cao hứng có thể thi vào Vĩnh Xuyên đại học... Cùng mọi người trở thành... Trở thành đồng học...”

Âm lượng bị điều đến lớn nhất, vương Thi Thi thanh âm, dứt quãng truyền ra.

Hứa hào thật không có trả lời.

“Người biết nàng cùng sông liễu, đập qua tính yêu thu hình lại sao?”

Lâm Thần vấn đề rất ngay thẳng, rất đột nhiên, nhưng thế này đột nhiên xuất hiện vấn đề, lại chưa làm cho hứa hào thật thất thố, nàng sửa sang tóc mai, về sau cung kính hướng Lâm Thần, cười nhạt nói ra:

“Ta biết vương Thi Thi.”

Nghe được hứa hào thật trả lời, Lâm Thần sắc mặt đóng băng, phảng phất ngồi đối diện cũng không phải là mỹ nữ, mà là một khối sắp phong hoá tảng đá.

“Ta cùng vương Thi Thi đều tham gia qua câu lạc bộ văn học, bởi vì ta là học tử, cho nên vương lúc Thi Thi thường kề cận ta, sông liễu, thì là hội học sinh làm việc, đã từng là thủ hạ của ta, ba người chúng ta người, đều lẫn nhau nhận biết.”

“Vương Thi Thi, là cái rất tốt nữ sinh, nàng phi thường xinh đẹp, người ái mộ đông đảo, cho nên thường xuyên nhận phòng ngủ những nữ sinh khác xa lánh, nhưng nàng là cái rất chính trực cô nương, sẽ không làm loạn quan hệ nam nữ.”

Lâm Thần lẳng lặng nghe, hấn cùng nữ sinh sát lại rất gần, cơ hồ có thể thấy rõ đối phương con người hình dạng cùng trong đó đựng đầy lửa giận.

“Su huynh là bởi vì tra được ta cùng vương Thi Thi quan hệ, cho nên mới hoài nghi ta à?” Nữ sinh thẳng tắp sống lưng, lại có loại cư cao lâm hạ ngạo khí, “Ta biết các nàng, nhưng ta cũng nhận biết trường này bên trong, còn lại vài trăm người.”

“Ta không biết các nàng từng đập qua cái gì thu hình lại, ta không tin vương Thi Thi cùng sông liễu sẽ làm ra chuyện như vậy, đồng thời, như thế video, ta cũng không có đập qua, sư huynh hẳn là rõ ràng, ngài vừa rồi vấn đề, là đối nữ sinh lớn nhất vũ nhục.” Hứa hào thật nói.

“Ngươi quá nhiều lời.” Lâm Thần chăm chú mở miệng, “Ta cũng không hỏi ngươi những vấn đề kia, ngươi chỉ cần trả lời ta, biết vẫn còn không biết rõ, biết hay là không biết.”

“Ta đã trước tiên, trả lời ngài đi hỏi đề, không biết, nhưng mà nhận biết.”

Hứa hào thật trả lời vô cùng sắc bén, cùng Lâm Thần phảng phất cây kim đối đầu râu.

Lâm Thần nhìn qua nữ sinh như ngọc khuôn mặt, nhẹ gật đầu, hẳn đóng lại vương Thi Thi tự giới thiệu, một lần nữa ấn mở hứa hào thật video, bắt đầu chăm chú quan sát.

“Sư huynh, ta cáo từ.” Hứa hào thật đứng dậy rời đi, đi tới cổng lúc, nàng bỗng nhiên quay đầu, khóe môi nhẹ nhàng câu lên, ngữ khí biến đổi: “Sư huynh, gặp lại nha.”

Nàng vừa cười vừa nói.

Nhìn qua nữ sinh lóe lên một cái rồi biến mất như hoa lúm đồng tiền, Lâm Thần trong lòng, có chút dự cảm không tốt.

Nàng tới lui như gió, đối mặt những cái kia chua ngoa đến bất cận nhân tình vấn đề, y nguyên cử chỉ thoả đáng, làm cho người tìm không ra nửa điểm sai tới.

Hứa hào thật sau khi đi, Phó Hách vội vàng vọt tới trước mặt hẳn:

“Sư huynh, ngươi quá hung, kia là tiểu sư muội a!”

“Ta biết.”

Lâm Thần đề xuống tạm dừng khóa, hình tượng bên trong, là mấy năm trước ngây ngô hứa hào thật, nàng cúi đầu, ánh mắt lấp lóe, cùng vừa rồi cái kia vị diện đối chua ngoa vấn đề, nhưng như cũ tự tin kiêu ngạo mỹ nữ, là hoàn toàn khác biệt bộ dáng.

“Vậy ngươi mới vừa rồi còn như vậy không khách khí.”

“Ngươi cảm thấy, đại học, thật có thể hoàn mỹ, cải biến một người sao?”

Đại học giáo dục cùng phạm vi nhỏ xã hội kết giao, thật có thể khiến nhát gan người dần dần gan lớn, người hèn nhát bắt đầu tự tin,

thậm chí khiến vịt con xấu xí biến thành kim sắc Phượng Hoàng?
Lâm Thần thấp giọng nói, phảng phất tại hỏi Phó Hách, lại phảng
phất tự lẩm bẩm.

Quyển 3 Chương 53: Tam phần 16

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 53: Tam phần 16

Tác giả: Trường Nhị

Có quá nhiều nguyên nhân, sẽ cải biến một người. (tiểu thuyết đọc tốt nhất thể nghiệm đều ở)

Một trận sự cố, buổi lời nói, một quyển sách thậm chí là một cái tiểu dung, đều có thể khiến cố định nhân sinh quỹ tích phát sinh chệch đi, nhưng cái này cũng không hề đại biểu, những này nhỏ xíu sự kiện, đủ để hoàn toàn thay đổi một người.

Người vốn là ngoan cố không thay đổi sinh vật, không chỉ có như thế, người hay là một loại kiểu quần cư, đặc biệt dễ dàng kích động ngoan cố sinh vật.

Lâm Thần ngồi tại phòng học xếp theo hình bậc thang cuối cùng, thầy Phó ngay tại bục giảng phía trước khóa.

Ngoài cửa sổ truyền đến loa công suất lớn âm thanh, Tâm Lý Học Viện tầng lầu rất cao, thanh âm truyền chí cao tầng lúc, đã không rõ ràng lắm.

Lâm Thần vừa nhìn sư đệ cùng học sinh nói chuyện phiếm, bên cạnh tùy ý nghe ngoài cửa sổ bay tới thanh âm.

“Hi vọng mọi người có thể hướng cảnh sát cung cấp càng nhiều tin tức, giúp chúng ta sớm ngày tìm tới mất tích sông liễu đồng học...”

Đầu đội loa phóng thanh giọng nam dũng dạc, đang không ngừng mời chào chung quanh quá khứ thầy trò.

Lâm Thần đại khái nghe rõ, cái này tựa hồ là Vĩnh Xuyên sinh viên đại học sẽ ở biết được sông liễu sau khi mất tích, tự phát tổ chức tìm kiếm hoạt động.

Hắn không khỏi, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Đúng lúc gặp hai mảnh môn chính khoảng cách, không ít học sinh vừa tan học, mấy vị học sinh làm việc bộ dáng người, ngay tại phân

phát truyền đơn, trên quảng trường học sinh càng tụ càng nhiều, làm việc nhóm tựa hồ cũng tới tinh thần, thanh âm càng phát ra vang dội. Lâm Thần nhíu nhíu mày, phát động thầy trò tìm kiếm sông liễu, đương nhiên vẫn có thể xem là cấp tốc hữu hiệu thủ đoạn, nhưng hiện nay Vĩnh Xuyên đại học đã lòng người bàng hoàng, lại thêm mất tích nữ sinh, chỉ sợ sẽ gây nên càng lớn gợn sóng, hấn lấy điện thoại cầm tay ra, cho Hình Tòng Liên phát điều tin tức.

... Các người liên hệ hội học sinh, yêu cầu trợ giúp tìm kiếm sông liễu?

... Không, thế nào?

... Văn tinh trên quảng trường, có hội học sinh làm việc tại phát truyền đơn.

Phía ngoài cửa trường, Hình Tòng Liên lấy điện thoại lại, nhìn về phía trước mặt cột điện.

Chẳng biết lúc nào, Vĩnh Xuyên đại học chung quanh, dán ra rất nhiều giống nhau “Thông báo tìm người” .

Bố cáo bên trên dán sông liễu ảnh chụp, hạ là tình chân ý thiết kêu gọi, nói chung ý là toàn trường đồng học đều hi vọng sông liễu đồng học bình an trở về, như sông liễu nhìn thấy phần này bố cáo, cũng xin sớm ngày trở về sân trường vân vân.

Đang lúc Hình Tòng Liên cau mày, mỗi chữ mỗi câu đọc bố cáo lúc, cả người màu tím nhạt váy liền áo nữ hài, cũng đứng tại trong trường tuyên truyền cột trước, cười nhẹ nhàng đọc đồng dạng thông báo tìm người.

Nữ hài ăn mặc phá lệ xinh đẹp, vẽ lên tím nhạt nhãn ảnh, phối hợp màu đỏ sậm son môi, xinh đẹp động lòng người, phảng phất có ánh sáng.

Ôm sách giáo khoa một đội nam sinh, từ phía sau nàng trải qua, trong đó một vị nam sinh, nhin không được nhìn nữ hài một chút, sau đó, tên kia nam sinh bước chân dừng lại.

Nếu như hấn không có nhìn lầm, bố cáo trong ngoài, tựa hồ là cùng là một người.

Tâm Lý Học Viện trong phòng học, Lâm Thần chính tựa ở bên cửa sổ, hững hờ nhìn xuống trên quảng trường phát sinh hết thảy. Đúng lúc này, điện thoại di động của hấn đột nhiên chấn động.

Lâm Thần ngăm nhìn màn hình, điện báo người là Hình Tòng Liên. Hắn đi ra phòng học, nhận điện thoại, Hình Tòng Liên thanh âm lo lắng từ đầu kia truyền đến.

“Sông liễu xuất hiện.” Hình Tòng Liên thờ hốt hển, tựa hồ ngay tại chạy nhanh.

“Ở đâu?”

“Vừa rồi có học sinh nói, tại số 3 cửa phòng ăn trông thấy nàng.”

“Đối phương có nói, nàng hướng phương hướng nào đi sao?”

“Nói là mới vừa lên số ba lầu dạy học.”

Lâm Thần nghe vậy, bỗng nhiên khẽ giật mình, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cửa phòng học bài, 3609, nếu như hắn trí nhớ không có vấn đề, hắn hiện tại chỗ lầu dạy học, chính là số ba...

“Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì rồi?”

Đầu bên kia điện thoại, Hình Tòng Liên tựa hồ phát giác được hắn ngần ngại dừng lại, rất lo lắng mà hỏi thăm.

“Nếu như ta không có phán đoán sai, chỉ sợ, sông liễu hiện tại, hiện đang mái nhà...”

Đinh linh linh linh...

Chuông vào học âm thanh rất không trùng hợp vang lên.

Lâm Thần không tự chủ được, hướng lên trời trần nhà bên trên nhìn lại.

Đột nhiên, lâu ngoại truyện đến một trận trầm đục, phảng phất là vật nặng rơi xuống đất thanh âm. Lâm Thần chỉ cảm thấy tê cả da đầu, hắn cấp tốc xông vào phòng học, đã có học sinh nhiều chuyện chạy đến bên cửa sổ, chính nhô ra thân thể, hướng ra phía ngoài nhìn lại. Lâm Thần một thanh che kín học sinh con mắt, đem người kéo về chỗ ngồi: “Lòng hiếu kỳ không nên quá nặng.”

Hắn tại nam sinh bên tai thấp giọng nói.

Phó Hách động tác rất nhanh, đã xem ánh mắt từ dưới lầu thu hồi, hắn xoay kéo lên màn cửa, xông học sinh nói: “Gần cửa sổ đồng học đem màn cửa kéo tốt!”

“Giao ca, người là không muốn để cho chúng ta lưu lại bóng ma tâm lý không, bên ngoài là không phải có người tự sát?” Có nghịch ngợm nam sinh thừa dịp cái này ngay miệng, ý đồ vụng trộm mở màn cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

“Nói nhảm làm sao nhiều như vậy, hỏi lại liền rút tín chỉ, cấm chỉ trùng tu!” Phó Hách thái độ vô cùng cường ngạnh.

Gặp tiểu sư đệ khổng chế lại tràn diện, Lâm Thần hướng hẳn nhẹ gật đầu, nắm chặt điện thoại, xông ra phòng học.

Chỉ là, hẳn chưa đi ra cửa, lâu bên ngoài lại truyền tới một trận trầm đục, lầu dạy học dưới, các học sinh kinh hô cùng tiếng thét chói tai, giống như thủy triều bốc lên mà lên.

Lâm Thần gọi Hình Tòng Liên điện thoại, đầu kia lại truyền đến dồn dập mạnh âm, Lâm Thần nắm chặt điện thoại, ba chân bốn cẳng, chạy lên tầng cao nhất.

Sân thượng cửa sắt nửa mở, nguyên bản xích sắt chính lòng loẹt đổ đổ treo ở trên cửa, Lâm Thần bỗng nhiên đẩy ra cửa sắt, mắt chỗ cùng, là lam đến chói mắt bầu trời, trên trời không có một áng mây, nắng gắt sáng rực, đâm vào người khóe mắt thấy đau.

Tại sân thượng tít ngoài rìa, ngồi một vị tóc dài mỹ nhân.

Áo sơ mi trắng, màu đen váy ngắn, tóc dài chụp tại một bên sau tai.

Lâm Thần nhìn qua bóng lưng của nàng, hướng lên trời bên bàn duyên chậm rãi đi đến, chỉ là không chờ hẳn tới gần, nữ sinh giống như là cái ót mọc mắt, đột nhiên quay đầu.

“Sư huynh, thật gặp lại a, ngươi phải cố gắng lên úc!”

Nữ sinh tiểu dung nhu hòa ngọt ngào, nói xong câu nói sau cùng.

Hẳn thậm chí ngay cả cơ hội mở miệng đều không có.

Trong chốc lát, Lâm Thần chỉ cảm thấy màng nhĩ nhói nhói, trái tim lạnh đến cực hạn.

Tại cách hẳn mấy bước xa địa phương, một con yếu đuối mà khế nhếch bàn tay, cấp tốc biến mất tại sân thượng bên ngoài!

Vật nặng rơi xuống đất.

Thét lên lóe sáng.

Loảng xoảng một tiếng, sân thượng cửa sắt bị lằn nứt đá văng.

Hình Tòng Liên đào ở khung cửa thờ, nhưng mà trống trải trên sân thượng, chỉ có Lâm Thần vẫn độc lập thân ảnh.

Trời xanh thăm thẳm, gió xuân rất ấm, những cái kia nhỏ xíu gió, phất qua Lâm Thần tóc đen, thổi lên quần áo của hẳn.

Hình Tòng Liên đi đến sân thượng biên giới, tại cách Lâm Thần một tay chỗ đứng vững.

Lâm Thần vẫn như cũ dờ dẫm đứng tại chỗ, hấn thậm chí không tiếp tục đi về phía trước hai bước, nhìn nhìn một cái dưới lầu, kia ba vị đã rơi máu thịt be bét học sinh.

“Không phải lỗi của ngươi.” Hình Tông Liên một tay khoác lên Lâm Thần đầu vai, trấn an nói. Làm hấn ngoài ý muốn chính là, lòng bàn tay của hấn cũng không truyền đến run rẩy cảm giác, Lâm Thần đứng được phi thường kiên định, thanh âm cũng vẫn như cũ thanh lương.

“Không cần an ủi ta.” Lâm Thần lộ ra nụ cười tự giễu, “Thật sự là tình xảo tới cực điểm an bài, thứ nhất cùng vị thứ hai tự sát người, dẫn ra lực chú ý của ta, nếu như ta có thể tại tiếp vào điện thoại sau trước tiên chạy tới sân thượng, liền có thể cứu nàng.”

Hình Tông Liên móc thuốc lá tay dừng ở giữa không trung, hấn ngược lại đem hai tay khoác lên Lâm Thần đầu vai, đem người tách ra hướng mình.

Hấn có chút khom người, hai tay đặt ở Lâm Thần trên bờ vai, cơ hồ cần xuyên thấu qua Lâm Thần tròng mắt đen nhánh, nhìn về phía linh hồn hấn chỗ sâu.

“Tự trách cùng đau buồn cũng không thích hợp ngươi, trong đội cảnh sát đội ngũ khác bên trên liền đến, chúng ta trước xuống lầu.”

... --

Học sinh hoạt động quảng trường, vốn cũng không giống rừng cây nhỏ như vậy ẩn nấp, thêm nữa lúc trước hội học sinh hoạt động, hấp dẫn không ít học sinh, trong lúc nhất thời, hiện trường phát hiện án bên ngoài ba tầng trong ba tầng ngoài, người càng vây càng nhiều. Không ít học sinh bụm mặt, lại xuyên thấu qua khe hở, cẩn thận từng li từng tí, nhìn lên trên mặt đất kia mấy bãi máu cùng vết máu bên trên nằm sấp người.

Lâm Thần theo Hình Tông Liên xuống lầu, có lẽ là lúc trước cấp tốc chạy, tứ chi của hấn bắt đầu dần dần ấm lại.

Bởi vì cảnh sát một mực tại trong sân trường bên ngoài tìm kiếm sông liễu, cho nên người tới rất nhanh, cảnh giới tuyến cấp tốc kéo, Giang Triều thủ hạ bắt đầu xua đuổi vây xem học sinh, nhưng tại trận không có người tiến đến đụng vào kia ba vị không nhúc nhích học sinh.

Lâm Thần đứng tại đám người nhất bên ngoài hoa bày ra, mắt lạnh nhìn trước mắt tựa như như Địa ngục tàn nhẫn tràng cảnh.

Hứa hào thật, sông liễu, cùng một vị không biết tên nam sinh, đang nằm trong vũng máu, đỏ, bạch, hắc, tử, các loại nhan sắc hỗn thành một đoàn, nguyên bản tiếng thét chói tai, đã dần dần yếu hóa thành xì xào bàn tán, nhưng mà thấp giọng nghị luận, lại so thét lên càng thêm chói tai.

Sông liễu ngã tại quảng trường bên cạnh ao nước nhỏ bên trong, ao nước cực mỏng, cơ hồ chỉ có một lớp mỏng manh, đáy ao là lớn nhỏ khác nhau đá cuội, trong ao nguyên bản phiêu có vài cọng sống dưới nước lục bình, hiện đã bị rơi xuống nữ hài, nện đến thất linh bát lạc. Huyết thủy chậm rãi thấm mở.

Xe cứu thương gào thét mà đến, bác sĩ chạy qua ao nước, kiểm tra nữ sinh con người cùng mạch đập, sau đó vô ý thức lắc đầu.

Hai tên hộ công đem nữ sinh ôm vào cáng cứu thương, đưa vào xe cấp cứu bên trong.

Ở đây tất cả mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, từ cao như vậy lâu nhảy xuống, ba tên học sinh, đã cơ hồ không có còn sống khả năng.

Cho nên bác sĩ cùng y tá những cái kia động tác, phảng phất đều chỉ là vì hoàn thành cuối cùng chương trình.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, chớp mũi dần dần truyền đến quen thuộc bạc hà mùi thuốc lá khí tức.

Hắn quay đầu, Hình Tông Liên chẳng biết lúc nào, đứng ở bên cạnh hắn, tay còn rất tự nhiên, dựng vào hắn đầu vai.

Nếu như trên đời này thực sự có người có thể trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc, như vậy Hình Tông Liên nhất định tính một cái.

Hỗn huyết thanh niên kẹp lấy điếu thuốc, ngữ khí bình tĩnh như trước: “Lại là ba người, đời thứ ba biểu cái gì, ép buộc chúng?”

Lâm Thần cơ hồ không thể tin vào tai của mình, phần lớn người đối mặt đột nhiên sự cố, coi như không kinh hoàng thất thố, cũng sẽ có ngăn ngại trống không, có Hình Tông Liên này hắn tựa hồ từ đầu tới đuôi, đều không có nửa điểm bối rối, Lâm Thần chợt nhớ tới hắn cùng mình nói câu nói đầu tiên, tựa hồ là: Không phải lỗi của người?

Rốt cuộc muốn mạnh cỡ nào mềm dai thần kinh, mới có thể ngay đầu tiên liền bắt đầu trấn an người ta?

“Vô luận cùng cái gì có quan hệ, đây đều là một đầu mối quan trọng.”

Có lẽ là đầu vai tay rất ổn, lại có lẽ là chóp mũi khí tức làm cho người rất an tâm, Lâm Thần chậm rãi mở miệng

“Đầu mối gì?”

“Ta không biết.”

Hắn rất thành thật trả lời, trước mắt manh mối ít đến thương cảm, hắn cũng không có khả năng bẻ vào một con số, liền phân tích ra cái này phía sau nguyên nhân.

Lại là ba người cùng một chỗ tự sát, cho dù ai cũng có thể nghĩ ra được, ba cái số này tất nhiên có ý nghĩa rất quan trọng, có đến tột cùng đại biểu cái gì, hắn lại thật nói không ra.

Là ép buộc chứng?

Hình Tông Liên cái quan điểm này, đương nhiên vẫn có thể xem là một loại mạch suy nghĩ, góp đầy ba người cùng chết, có thể đại biểu một loại ép buộc hành vi, nhưng nếu như vậy phân tích, lại sẽ chỉ mang đến càng thêm vô cùng vô tận vấn đề.

Là cái gì tạo thành loại này ép buộc hành vi, nó có gì ngụ ý, phía sau có tình tiết ra sao?

Những hài tử này vì sao muốn tự sát, sẽ còn lại có người tự sát sao?

Nếu như đáp án là khẳng định, vậy bọn hắn lại có thể không ngăn cản, bị kích lần nữa phát sinh?

Vấn đề giống như thủy triều vọt tới, Lâm Thần lần nữa cảm thấy, đau đầu muốn nứt.

Quyển 3 Chương 54: Tam phần 17

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 54: Tam phần 17

Tác giả: Trường Nhị

Học sinh trên quảng trường, có Giang Triều thủ hạ khổng lồ, vây xem học sinh dần dần bị đuổi tản ra không ít, nhưng vẫn là có ngoan cố học sinh nhiều chuyện, vẫn đứng tại cảnh giới tuyến nhất rìa ngoài, hết nhìn đông tới nhìn tây, không chịu rời đi. Xuất ra đầu tiên a thân

Giang đội phó từ trên xe cảnh sát xuống tới, hẳn lúc trước đã tiếp vào báo cáo, Vĩnh Xuyên trong đại học con mẹ nó lại có học sinh nhảy lầu, còn lại là ba người, đã một cái đầu ba cái lớn, hiện tại lại gặp các học sinh không nghe cảnh sát an bài, hẳn lập tức nổi trận lôi đình, thế là cười lạnh, xông cảnh giới tuyến bên ngoài học sinh nói ra: “Tới tới tới, rảnh đến không có việc gì a, đều tới làm ghi chép, một cái đều không cho đi a!”

Giang Triều nói xong, xông giữ gìn trật tự cảnh sát đưa mắt liếc ra ý qua một cái, có mấy người vây đến đám người về sau, đem các học sinh vòng.

Phổ thông sinh viên, lại nơi nào thấy qua tình hình như vậy, lập tức có không ít người tứ tán đào tẩu.

Trên quảng trường, lập tức lại rỗng không ít, mặc dù bốn phía lầu dạy học bên trong, không biết lại có bao nhiêu người đang trộm nhìn những cái kia thừa thốt vết máu cùng cảnh sát lấy chứng quá trình, nhưng trong sân cuối cùng an tĩnh lại.

Nhất an tĩnh, tiếng khóc liền ầm ầm vang lên.

Giang Triều theo tiếng kêu nhìn lại, quảng trường bên cạnh bồn hoa chỗ, ngồi mấy cái đang khóc thút thít nữ sinh.

Những cái kia đều là hội học sinh mấy vị làm việc, mới hứa hào thật ba người nhảy lầu lúc, các nàng đang đứng tại hạch tâm nhất vị trí,

nhận quá độ kinh hãi, có hai vị nữ cảnh sát hầu ở nơi đó, chính từng cái võ nữ sinh phía sau lưng, ý đồ hỏi ra chút gì.

Mà tại bồn hoa về sau, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên đang đứng ở nơi đó, hai người góp phải rất gần, không biết đang nói cái gì.

Giang Triều nghĩ nghĩ, hay là vây quanh bồn hoa về sau, võ võ giả hình vai.

“Ta nói giả hình, người dạng này không tử tế người biết không, kia hai tiểu cô nương khóc đến cùng cái gì, người cũng không đi khuyên nhủ, giúp làm cái khẩu cung cái gì!”

Giang Triều ra tay không biết nặng nhẹ, Hình Tòng Liên vội vàng không kịp chuẩn bị, bị đánh trúng kém chút ngã xuống bồn hoa.

“Người nhỏ giọng một chút.” Hình Tòng Liên quay đầu, gặp Giang Triều không ngừng liếc qua Lâm Thần, hiển nhiên là ý không ở trong lời, hẳn xong Giang Triều làm cái im lặng thủ thế, đem người dẹp đi hậu phương.

“Nhà người tiểu cô nương hỏi được rất tốt, người yên tĩnh nghe.”

“Cái này thút tha thút thít, phải hỏi tới khi nào đi a, để nhà người Lâm cố vấn cho giúp một chút cho làm khẩu cung a, tốt nhất có thể có ngưu bức chi tiết!” Giang Triều xích lại gần Hình Tòng Liên bên tai, thấp giọng nói. Hẳn nhưng là nhìn qua “Bánh kẹo đạo tặc” một án toàn bộ hồ sơ, Lâm Thần dùng một chiếc điện thoại liền gọi lên người chứng kiến lẻ tẻ ký ức, đơn giản làm người ta nhìn mà than thở.

Hẳn còn muốn nói tiếp, có hơi có vẻ thanh lãnh thanh âm, lại hẳn bên tai vang lên.

“Thật ra cũng không cần.” Lâm Thần ôm cánh tay, đứng tại Giang Triều trước mặt nói, “Ta chính là người chứng kiến, ta nhìn tận mắt hứa hào thật từ phía trên đài nhảy xuống.”

Giang Triều vén lỗ tai một cái, cho là mình thính lực xảy ra vấn đề. Hình Tòng Liên ánh mắt từ Lâm Thần trên mặt đảo qua, gặp hẳn khuôn mặt trang nghiêm, ánh mắt mát lạnh, sắc mặt lại phi thường tái nhợt, Hình Tòng Liên bỗng nhiên hối hận, mới vừa rồi không có cấp tốc đem Lâm Thần mang rời khỏi hiện trường.

“Người người, đây là có chuyện gì?” Giang Triều lập tức đem hai người lại kéo xa chút, hạ thấp giọng hỏi.

“Lúc ấy, ta ngay tại Tâm Lý Học Viện trong phòng học, tiếp vào Hình đội trưởng điện thoại, nói sông liễu xuất hiện, đồng thời lên ta chỗ lầu dạy học, ta cúp điện thoại lúc, lầu bên ngoài liền có người nhảy xuống, kia là một cái nam sinh, liên tưởng đến trước đó vụ án, ta chỉ sợ sự tình sẽ không như thế đơn giản, rất nhanh, lại có người nhảy lầu, ta xông lên sân thượng lúc, vừa vặn trông thấy hứa hào thật ngồi tại sân thượng biên giới.”

Lâm Thần lời ít mà ý nhiều, cùng Giang Triều bản tóm tắt sự tình trải qua.

Mặc dù hắn nói đến ngắn gọn, có Giang Triều cảm thấy toàn thân nổi da gà ồ ồ muốn xuất hiện: “Người vừa nói, hứa hào thật từ trước mặt người nhảy đi xuống?”

“Vâng.”

“Kia... Vậy bọn hắn cuối cùng có nói cái gì sao?”

“Nàng còn cùng ta nói một câu nói.”

“Nàng nói cái gì?”

“Nàng nói, sư huynh, thật gặp lại a, người phải cố gắng lên úc.”

Lâm Thần ngữ điệu rất phẳng, thanh âm hắn lại có chút lạnh, hoàn toàn là đang trần thuật lúc ấy nghe được.

Giang Triều trừng lớn mắt, rùng mình: “Đây không phải có bệnh sao, tự sát trước còn kêu người cố lên, kêu người thêm cái gì dầu?”

“Ta không rõ ràng.” Lâm Thần trong đầu, tràn đầy nữ sinh tại sinh mệnh cuối cùng lúc lúm đồng tiền.

Nên nói như thế nào này hứa hào thật coi lúc rất thanh tỉnh, nàng phi thường rõ ràng chính mình đang làm cái gì, đồng thời, nàng là xuất phát từ nội tâm vui vẻ, phẳng phát chỉ cần từ trên lầu nhảy xuống, liền có thể đạt được sinh mệnh cùng linh hồn thăng hoa.

“Đệt...” Giang Triều xoa cánh tay, nhin không được vắng tục,

“Trường học này là bị hạ hàng đầu sao, một cái hai cái đều tự sát, cái này đều đã chết sáu cái!”

“Không phải hàng đầu, ta chỉ sợ, hứa hào thật chết, là nàng mưu đồ đã lâu, tại nàng nhảy lầu trước hai giờ, ta còn cùng nàng gặp qua một lần, khi đó, nàng liền cố ý nói với ta gặp lại...”

“Vậy sao người...” Giang Triều nghe nói như thế, muốn mở miệng, lại bị Hình Tông Liên nhìn thoáng qua, hắn vừa muốn ra miệng lời nói, lại ngạnh sinh sinh nuốt trở vào.

“Ta làm sao lại không nhìn ra, hứa hào thật có tự sát khuynh hướng thật sao?” Lâm Thần mắt nhàn nhạt nhìn về phía Hình Tòng Liên. “Thật ra vụ án này, còn có cái vấn đề.” Hình Tòng Liên nhin không được lên tiếng, cắt ngang Lâm Thần, đồng thời không cho Lâm Thần bất luận cái gì nói ra tiếp xuống những lời kia cơ hội, hấn nói: “Vừa rồi trên quảng trường tụ người thực sự nhiều lắm, hội học sinh làm việc tại tổ chức tìm kiếm sông liễu hoạt động, lão Giang biết, chúng ta cũng không có ủy thác hội học sinh phát động thầy trò tìm kiếm sông liễu, ngay cả sông liễu mất tích tin tức, đều chỉ là tại trong phạm vi nhỏ truyền bá, vì sao lại trùng hợp như vậy, ba cái kia hài tử, chọn tại dòng người dày đặc nhất nơi chốn, tại cái kia thời gian điểm tự sát?”

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tòng Liên, thật lâu không nói gì.

Nơi xa trên khóm hoa, các nữ sinh vẫn tại mức nở, đầy đất thông báo tìm người, phảng phất là nhất im ắng trào phúng.

Lâm Thần cúi người, nhặt lên rơi vào bên chân một trương, trên tấm ảnh sông liễu, cùng hứa hào thật cười đến xán lạn.

Hấn rút cục nhìn về phía Giang Triều, gật gật đầu, nói: “Vẫn là ta tới đi.”

Hình Tòng Liên cảm thấy liền giật mình.

Mới lượng tin tức thực sự quá lớn, Giang Triều chỉ cảm thấy đại não đã lúc này, hấn mộc nạp gật gật đầu, đã nhìn thấy Lâm Thần quay người lại, hướng bồn hoa bên cạnh nữ sinh đi đến.

“Ta... Ta thật nhớ không được.” Nữ sinh dứt quãng tiếng khóc theo gió truyền đến, “Van cầu người đừng hỏi ta được không?”

Lâm Thần đi đến nữ sinh trước mặt, ngồi xổm người xuống, ánh mắt cùng nàng cân bằng.

Không chờ người chung quanh kịp phản ứng, tay của hấn, đã nhẹ nhàng xoa lên nữ sinh tầm mắt, thanh âm hấn rất nhẹ, rất trầm tĩnh, lại mang theo an ủi thương tích ôn nhu, hấn nói: “Ta không cần người trả lời vấn đề, mời người nhắm mắt lại, cùng ta làm ba lần hít sâu, sau đó mở mắt ra, có thể chứ?”

Nữ sinh khóc thút thít một chút, về sau nhẹ gật đầu.

“Một, hấp khí...”

“Hai, hơi thở...”

“Ba, mời mở mắt.”

Lâm Thần tay, từ nữ sinh trước mặt dờn.

Nữ sinh mở mắt ra, trước mặt nhiều một ngón tay, cây kia ngón tay rất nhỏ rất trắng nõn, sau đó, nàng nghe thấy trước mặt có người nói: “Mời xem lấy ngón tay của ta, ánh mắt phía bên phải.”

Mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, có nữ sinh lại nhin không được tiếp cận cây kia ngón tay, rất nghe lời nhìn về phía bên phải, sau đó, ánh mắt của nàng lần nữa rẽ theo cây kia ngón tay, chậm rãi dờn về phía bên trái.

Giang Triều điểm lấy chân, nhìn qua ngòi xồm trên mặt đất chậm rãi di động ngón tay Lâm Thần, dùng sức dắt lấy Hình Tòng Liên, nhỏ giọng hỏi: “Đây là tại làm gì?”

“Người không phải khiến hấn tra hỏi sao, đại khái là loại để cho người ta bình tĩnh trở lại thủ pháp?” Hình Tòng Liên thanh âm bên trong, có chính hấn đều không thể phát giác lãnh ý.

Thời gian ước chừng kéo dài nửa phút, bốn phía trở nên nhả tước im ắng.

Lâm Thần chậm rãi di động ngón tay, rốt cục dừng lại.

“Nếu như người cảm thấy tốt một chút rồi, có thể hay không trả lời ta một vấn đề, nếu có thể, mời điểm gặt đầu một cái.” Hấn nói.

Nữ sinh lại kỳ dị bình tĩnh xuống tới, nàng hút hai lần cái mũi, nguyên bản phản kháng cảm xúc, cũng đã biến mất hơn phân nửa.

“Người... Người hỏi đi.”

Giang Triều nhìn ở trong mắt, rất kích động lay lấy Hình Tòng Liên: “Giống như thôi miên a, cái này quá thần kỳ.”

“Các người vì sao lại ở chỗ này phân phát truyền đơn, là ai để các người tới?”

Lâm Thần lời còn chưa dứt, ngòi bên cạnh một vị khác nữ sinh, lại đột nhiên oa một tiếng, khóc lên: “Là... Là hứa học tử để chúng ta làm như vậy, nàng nói, nàng nói...”

Một bên nữ cảnh sát vội vàng đưa khăn tay qua đó, Lâm Thần nhưng không nói lời nào, chỉ là an tĩnh nhìn lấy mình trước mặt vị kia nữ sinh.

“Hứa học tử?”

“Hứa... Học tử nói... Sông liễu không thấy, chỉ sợ dữ nhiều lành ít, chúng ta làm bạn học của nàng, khả năng giúp đỡ một điểm là một

chút...”

“Hứa học tử, là hứa hào thật sao?”

Nữ sinh nhẹ gạt đầu, trong hốc mắt lần nữa đầy tràn nước mắt:

“Hứa học tử có phải hay không cố ý đem chúng ta lừa gạt đến, để chúng ta nhìn nàng tự sát?”

Nhìn qua trước mắt thống khổ nữ hài, Lâm Thần không có trả lời, hẩn chậm rãi đứng người lên, từ trong túi móc ra một cây bút, sau đó lật ra tay của nữ sinh lòng bàn tay, viết xuống một chuỗi số lượng.

“Đây là trường học tâm lý trung cầu ý kiến trung tâm viện trợ điện thoại, người nhất định phải đi tìm kiếm nhân sĩ chuyên nghiệp trợ giúp.”

Hẩn nói, cùng nhau nhìn về phía trên khóm hoa nữ cảnh sát: “Chờ một chút, làm ơn tất đưa các nàng đi gặp bác sĩ tâm lý.”

... --

Huyền não qua đi, chính là yên tĩnh, cho đến tĩnh mịch.

Trên quảng trường người càng đến càng ít, Lâm Thần cũng không nói thêm gì nữa, thừa dịp Giang Triều chủ trì công tác khoảng cách, Hình Tòng Liên dẫn hẩn lặng lẽ rời đi quảng trường.

Chính là thời gian lên lớp, trong trường học không có cái gì học sinh, hết thầy đều lộ ra quá mức tĩnh mịch.

Trong bất tri bất giác, hai người đi tới lại đi tới hồ lớn bên cạnh.

Sắc trời xán lạn, toàn bộ mặt hồ đều sáng quá mức, đến mức có quý dị mộng lung vàng sáng, nhẹ nhàng phiêu đảng ở trên mặt hồ.

Cây dong vẫn như cũ cành lá rậm rạp, dưới cây, là rất nhiều kỷ niệm vòng hoa, thậm chí còn có học sinh tự phát đốt ngọn nến, ngọn nến còn chưa đốt sạch, ánh nến còn tại khế dung đưa.

Hình Tòng Liên vỗ vỗ Lâm Thần vai, lại có chút ghen lời.

Từ vừa rời Lâm Thần đối nhân viên cảnh sát nói xong câu nói kia về sau, hẩn liền không còn mở miệng quá.

Đối với mười tám mười chín tuổi sinh viên tới nói, tận mắt nhìn thấy có người tự sát, ước chừng là các nàng sinh bên trong trải qua, tàn khốc nhất sự tình.

Như vậy Lâm Thần này sự muội của hẩn tại cách hẩn mấy bước xa địa phương nhảy xuống, hẩn nhưng không có đem người cứu, bất kỳ cái gì người bình thường, đều sẽ tự trách đều sẽ khổ sở.

Thật ra Hình Tông Liên vừa rồi rõ ràng cảm giác được, Lâm Thần cũng không muốn đi hỏi thăm kia phần khẩu cung, bởi vì hấn mình cũng rất hỗn loạn, hấn cũng không có chuẩn bị kỹ càng, nhưng ở Giang Triều thỉnh cầu dưới, hấn lại cấp tốc thu thập xong tâm tình, thậm chí đến cuối cùng, đều không quên nhắc nhở những hài tử kia, muốn đi nhìn bác sĩ tâm lý.

Cái này cũng thật sự là quá mẹ hấn chuyên nghiệp.

Nhìn qua người trước mắt hơi có vẻ đơn bạc bóng lưng, Hình Tông Liên không có tồn tại địa, cảm thấy phiền não.

Đầu vai lực lượng càng ngày càng nặng, Lâm Thần lấy lại tinh thần, gặp Hình Tông Liên lông mày nhíu chặt, nhớ tới mới Hình Tông Liên tận lực cắt ngang hấn cùng Giang Triều nói chuyện, hấn hay là nói: “Người không cần lo lắng, ta sẽ không buồn xuân tổn thương thu, nhưng liền xem như phổ thông tâm lý trưng cầu ý kiến sư, nhìn không ra bệnh nhân có tự sát khuynh hướng, cũng coi là thất trách, làm sao hướng là ta?”

Hình Tông Liên thu tay lại, rất chân thành hỏi lại: “Người không có phát hiện, người có cái vấn đề rất nghiêm trọng, người có phải hay không vẫn cảm thấy, mình là vạn năng?”

Cảm thấy mình lẽ ra đối tất cả mọi người phụ trách, cho rằng không có cứu vãn sinh mệnh, chính là mình thất trách, đây thật là rất buồn cười.

“Ta rất rõ ràng, ta không thần tiên, ta không có khả năng cứu tất cả mọi người, ta cũng không có Thánh phụ tâm tính, sẽ không đem hết thảy sai lầm đều thuộc về kết đến trên người mình.” Lâm Thần khóe miệng, lộ ra nụ cười tự giễu, “Có lẽ lúc trước có, nhưng thật kinh lịch một ít chuyện về sau, liền sẽ phát hiện, người năng lực tóm lại là có hạn, làm không được chính là làm không được.”

“Vậy người vì cái gì cho rằng còn cho rằng là mình thất trách, lui một vạn bước nói, cái này căn bản liền không phải chúng ta bản án, cùng người chức trách, không có chút quan hệ nào!”

“Ta chỉ là tại luận sự...”

“Người tại để tâm vào chuyện vụn vặt.”

Hình Tông Liên lời còn chưa dứt, lại cảm giác bên hông xiết chặt, Lâm Thần bỗng nhiên quay người, ôm lấy hấn.

Om thời gian rất ngắn, Lâm Thần hai tay vòng qua bên hông hấn, sau đó cái ót tạt trên bả vai hấn dựa vào khế nghiêng, tại hấn kịp phản ứng trước đó, Lâm Thần liền lui ra, có thể hô hấp ở giữa, lại vẫn còn thuộc về nhà tâm lý học mát lạnh khí tức, mặc dù thời gian rất ngắn, nhưng này rõ ràng lại thị phi thường chân thành một cái ôm.

Lâm Thần nói: “Cảm ơn.”

Hình Tòng Liên ngẩn người, mẹ nó, đây rốt cuộc là ai đang an ủi ai? “Thay cái góc độ nghĩ, ngay cả ta đều không có nhìn ra hứa hào thật có tự sát khuynh hướng, đây không phải chuyện rất kỳ quái sao?” Dù sao cũng là Lâm Thần, tại làm sao không động thanh sắc giật ra chủ đề, thực sự rất có thủ đoạn. Hình Tòng Liên đã không nhớ rõ mình vừa rồi muốn nói cái gì, sự chú ý của hấn cấp tốc từ vừa rồi cái kia ôm bên trên dời đi, chỉ cảm thấy câu nói này, thật sự là tự phụ tới cực điểm, có từ Lâm Thần nói đến, lại khiến người ta cảm thấy rất chuyện đương nhiên.

“Ta cũng cảm thấy, đây không phải người sai lầm, có lẽ, những hài tử này nhảy lầu tự sát, nhưng này cùng truyền thống trên ý nghĩa tự sát, cũng không giống nhau?”

Hứa hào thật an bài đồng học phân phát tìm kiếm sông liễu truyền đơn, cố ý để đám người tụ tập, nàng nói với Lâm Thần gặp lại, sau đó mới nhảy xuống, chỉ từ mấy cái này chi tiết nhỏ đến xem, đây cũng không phải là đơn giản mưu đồ đã lâu có thể khái quát, bởi vậy, cái này dĩ nhiên không phải phổ thông trên ý nghĩa những cái kia bởi vì phụ tính tình tự mà đưa đến tuyệt vọng tự sát.

Nếu như bài trừ rơi cái này về sau, còn lại tự sát động cơ, liền trở nên có chút đáng sợ.

“Đương nhiên khác biệt, đó căn bản, tựa như là theo kịch bản diễn dịch tự sát sự kiện.”

Lâm Thần ngồi xổm người xuống, vuốt ve trước mặt xấp bùn đất, hôm qua sáng sớm, ba vị học sinh thi thể, ở bên hồ bị liên tiếp phát hiện, mà tại một ngày sau đó, lại có ba tên học sinh, từ lầu dạy học bên trên lần lượt nhảy xuống.

Một bộ, hai cỗ, ba bộ thi thể.

Một người, hai người, ba người nhảy lầu.

Từ kinh hãi biến thành hoảng sợ lại từ hoảng sợ chuyển thành rùng mình, bất kỳ cái gì người đứng xem tâm tình, đều giống như là ngồi lên xe cáp treo, biến đổi bất ngờ về sau, bọn hắn đem cảm nhận được phóng tới như Địa ngục cực hạn sợ hãi.

Hai cái này đoạn ngắn bên trong khởi, thừa, chuyển, hợp đều quá mức tinh diệu, cái này cái này thực sự quá như là có người biên tốt kịch bản, sau đó theo trận diễn dịch cố sự.

Bốn phía đều im lặng.

Hình Tông Liên hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy Lâm Thần suy luận quá mức lớn mật, có nguyên nhân chính là có lớn mật, có đáng sợ hợp lý.

Có lẽ là bởi vì quá an tĩnh, một trận chuông điện thoại di động, phá vỡ quanh mình yên tĩnh.

Hình Tông Liên kết nối điện thoại, Vương Triều nháy vọt thanh âm truyền đến: “Lão đại lão đại, ngươi có phải hay không tại Vĩnh Xuyên đại học, vừa trong trường học là có người hay không nháy lâu?”

Thiếu niên thanh âm, mang theo hiểm thấy run rẩy.

“Làm sao ngươi biết?”

Lâm Thần xoạt đứng lên, ánh mắt sáng rực nhìn qua hắn.

Hình Tông Liên rất nhanh ý thức được nơi này vấn đề.

Vương Triều hiện tại hắn là tại khách sạn một mình công việc, hắn cùng Lâm Thần cũng đều còn kịp nói cho Vương Triều mới phát sinh nháy lâu vụ án, như vậy, Vương Triều là thế nào biết?

“Ta... Ta giống như tìm tới bọn hắn trực tiếp trang web...”

Thiếu niên sợ hãi nói.

Quyển 3 Chương 55: Tam phần 18

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 55: Tam phần 18

Tác giả: Trường Nhị

Đại khái là thật bị hù dọa, Vương Triều tới nhanh chóng.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên ở cửa trường học đợi một hồi, chỉ thấy một chiếc xe taxi nhanh như điện chớp từ đằng xa lái tới, thiếu niên từ trên xe taxi nhảy xuống, sắc mặt tái nhợt, bước chân phù phiếm, trong lòng bàn tay đều tràn đầy mồ hôi.

Hắn sau khi xuống xe, cái động tác thứ nhất chính là đem máy tính nhét vào Hình Tông Liên trong tay, ngoài miệng còn la hét: “Lão đại người cầm nó cách ta xa một chút.”

Giống Vương Triều lại là thiếu niên người, kỹ thuật tốt thiên tính lại sáng sủa, ngày thường tại thế giới internet bên trong xưng vương xưng bá, thực sự rất khó gặp gỡ vấn đề gì, có thể làm hắn đều hoảng sợ không thôi.

Xét thấy thiếu niên hiện tại tình trạng, thực sự không thích hợp lập tức đàm vụ án, Lâm Thần đem hắn đưa đến trường học nhỏ trong quán cà phê.

Nơi này bình thường đều là giáo sư giảng sư nhóm đàm luận nghiên cứu khoa học mạch suy nghĩ địa phương, có rất ít hội học sinh đến, hoàn cảnh thanh u lịch sự tao nhã, mấu chốt là, nơi này có toàn bộ cửa sổ sát đất cùng mềm mại sofa lớn, phi thường ấm áp thoải mái dễ chịu.

Lâm Thần vì Vương Triều điểm chén cà phê nóng, vung lấy xô cô la mảnh thức uống nóng bung lên về sau, thiếu niên sắc mặt tái nhợt, mới chuyển tốt hơn chút nào.

Ánh nắng ấm áp, xua tán đi xuân hàn.

Wang Triều bung lấy chén sứ, uống một hớp lớn thức uống nóng, chỉ cảm thấy đầy trời ánh nắng đều rơi ở trên người hắn, tay chân của hắn cũng bắt đầu dần dần ấm lại.

Đối diện trên ghế sa lon, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên ngồi cùng một chỗ, yên tĩnh chờ đợi thiếu niên bình phục tâm tình.

Một lát sau, Vương Triều buông xuống chén sứ, dùng mu bàn tay lau lau miệng.

Gặp hấn sắc mặt hồng nhuận, Hình Tông Liên có chút dựa vào hướng về phía trước, khuỷu tay chống tại trên bàn trà, ôn hòa mở miệng: “Nói một chút, ngươi là thế nào tìm tới bọn hấn?”

“Ta thông minh a!” Vương Triều hít mũi một cái, phất tay ra hiệu Hình Tông Liên đem máy tính mở ra.

“deepweb tư mật tính, mang ý nghĩa ta không cách nào dùng bình thường kiểm tra phương thức lục soát muốn video, coi như viết chương trình cũng muốn viết tay gãy mới có thể giải quyết vấn đề, lão đại cũng không có thời gian cho ta viết dài như vậy chương trình, sau đó, ta đột nhiên đột nhiên thông suốt a, tại ám hắc mạng lưới loại địa phương này, có một dạng đồ vật là vạn năng!”

“Thứ gì?”

“Tiền a!”

Thiếu niên rất đắc ý xoa xoa đôi bàn tay chỉ, xem ra, cái này phục hồi như cũ lực thực sự có chút kinh người.

“deepweb bên trên, có chuyên môn treo thường trang web, có tiền có thể giết người phóng hỏa việc ác bất tận loại kia, ta thử một chút, dán vương Thi Thi mẹ chặn lại kia mấy trương ảnh chụp, treo thường 100 bí đặc tệ, muốn tìm nguyên video cùng tuyên bố đoạn video này trang web, rất nhanh, liền có người pm ta, nói đây là một cái trực tiếp trang web, sau đó cho ta trang web cửa vào.” Vương Triều nói, ngừng, lại rót miệng cà phê nóng, “Lão đại, số tiền này ngươi ra.”

Hình Tông Liên nhin không được gõ gõ đầu của hấn: “Đừng thừa nước đục thả câu.”

“Ồ, cho các ngươi phổ cập khoa học hạ deepweb, đại bộ phận trang web đều muốn đặc thù lối vào mới có thể đi vào, mà lại có chút trang web càng là đánh một thương đối chỗ khác, chỉ có trường kỳ nằm vùng hội viên mới có thể đi vào, ta xem xét cái kia cửa vào, cảm giác đầu tiên đó là cái làm không thể lộ ra ngoài ánh sáng buôn bán trang web.” Vương Triều nói, để chứng minh hấn lời nói không ngoa, lần nữa tiến vào lúc ấy trang web, sau đó, giao diện cũng đã không cách

nào biểu hiện, “Ta đi vào thời điểm, trang web đã bắt đầu trực tiếp, cái kia video góc độ rất cao, tựa như là có người xâm lấn trường học hệ thống theo dõi, sau đó ta vừa vặn trông thấy, có người từ trường học tầng cao nhất trên sân thượng nhảy xuống.”

“Người có ghi chép bình phong sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Ghi chép.” Người thiếu niên trả lời, khó được trình trọng lên.

Hắn mở ra một cái khác video, kia là một cái cơ hồ giao diện toàn bộ màu đen trang web, trang web trên cùng tiêu đề chỗ, là “” hai cái đồ tươi từ đơn.

Mà toàn bộ trang web cấu tạo ngắn gọn tới cực điểm, chính giữa là một đoạn trực tiếp hình tượng, bên trái là giản dị nhấn lại cột, dưới đáy có một lùm kim sắc hoa.

Lâm Thần ánh mắt, dừng lại tại kia đoạn trực tiếp trên tấm hình.

Dù sao cũng là màn hình giám sát, pixel cũng không cao, hình tượng bên trong hạt hạt tròn rất lớn, có hoàn toàn có thể phân biệt ra được, trong video địa điểm, chính là Vĩnh Xuyên đại học số 3 lầu dạy học cùng lầu dưới học sinh quảng trường.

Lâm Thần nhớ lại toàn bộ trường học lầu dạy học bài bố, Vương Triều nói đến không có sai, đây là số 4 lầu mái nhà màn hình giám sát, chỗ vỡ xuống hình tượng.

Vương Triều tiến vào hơi trễ, hắn ghi lại thứ nhất nhìn kỹ nhiều lần, là một vị thiếu nữ áo tím, từ mái nhà nhảy xuống tình cảnh. Thiếu nữ phảng phất một con nhẹ nhàng hồ điệp, trên không trung tràn ra duyên dáng tư thái, về sau trùng điệp ngã xuống đất.

Đó chính là sông liễu từ mái nhà nhảy xuống một màn.

Càng đáng sợ chính là, tại sông liễu té lầu về sau, trực tiếp video lại còn hoán đổi ống kính, hình tượng biến thành dưới lầu ao nước đặc tả, nữ sinh đầu rơi máu chảy, ngửa mặt nằm tại đá cuội bên trên, huyết thủy phiêu tán ra.

Đứng ngoài quan sát học sinh biểu lộ đều đã ngốc trệ, thậm chí có người ngồi xổm trên mặt đất, dùng sức che lỗ tai, im lặng há to mồm, hình tượng không có âm thanh, có lại phân minh có thể cảm giác ra, người kia ngay tại khàn giọng kiệt lực hét lên.

Nhìn qua những cái kia hoảng sợ không thôi biểu lộ, Lâm Thần bỗng nhiên ý thức được, trực tiếp người lại còn hoán đổi camera giám sát

hình tượng, làm hình tượng càng thêm trôi chảy, như là một trận im ắng phim.

Đây không phải đơn giản tự sát video, cái này căn bản là một trận tỉ mỉ bày kế tử vong trực tiếp.

Ngoài cửa sổ rõ ràng xuân quang ấm áp, trong quán cà phê còn mở hơi ấm, có Lâm Thần rõ ràng cảm thấy, trái tim của mình đều trở nên băng lãnh.

Hắn nhin không được nhìn về phía bên cạnh người kia.

Hình Tòng Liên mặt không biểu tình, ánh mắt nhưng đang nhanh chóng trên dưới di động, phảng phất tại đọc thứ gì.

Lâm Thần đem ánh mắt dời về phía trực tiếp hình tượng bên trái nhấn lại cột, lúc này mới ý thức được, Hình Tòng Liên vẫn luôn đang nhìn chăm chú những cái kia nhanh chóng đổi mới nhấn lại nội dung. Những cái kia đối thoại như mặt nước chảy xuống, làm cho người không kịp nhìn, trong đó không chỉ có tiếng Trung, tiếng Anh, thậm chí còn có Ả Rập cùng cùng tiếng Nga, càng có một ít câu nói, ngay cả loại ngôn ngữ đều không thể phân biệt.

Lâm Thần lại nhìn Hình Tòng Liên một chút, có chút ngoài ý muốn, nhìn Hình Tòng Liên dáng vẻ, tựa hồ đối với những câu nói này đều đọc không ngại.

“Nhấn lại nói cái gì?” Hắn hỏi.

Hình Tòng Liên nghe vậy, không có trả lời, chỉ là đề lên tay của hắn, phảng phất tại nói, chờ một lát.

Đúng lúc này, Lâm Thần hô hấp trì trệ, hắn nhìn thấy mình xuất hiện đang vẽ mặt bên trong.

Hứa hào thật ngồi tại sân thượng biên giới, hai chân huyền không, nghe thấy cửa sắt bị đẩy ra động tĩnh, nàng quay đầu lại.

Đó là một loại làm cho người toàn thân run rẩy cảm giác quý dị cảm giác, nhìn qua tại trên sân thượng chậm rãi đi đi người kia, Lâm Thần cơ hồ nghĩ xông mình hô, đừng chậm rì rì, tiến lên a, tiến lên người còn có cơ hội cứu nàng!

Nhưng mà, kia là cố định sự thật, không cách nào bởi vì hối hận mà có chỗ cải biến cố định sự thật.

Hắn trơ mắt nhìn mình, tại thiếu nữ sau lưng cách đó không xa dừng lại, hắn nhìn xem thiếu nữ quay đầu, lộ ra loại kia hài lòng mỉm cười. Bên tai của hắn, hiện lên khi đó thanh âm.

Hắn nghe thấy nàng nói, sư huynh, ngươi phải cố gắng lên a!
Phảng phất có một cái đại thủ, tại dùng sức xiết chặt trái tim, đau buốt nhức tới cực điểm, Lâm Thần nhịn không được cúi đầu xuống, bưng kín mặt.

Tại cái khi đó khắc, hắn bỗng nhiên ý thức được, lại nhiều bản thân an ủi, đều là lừa mình dối người, hắn thật rất hối hận, vô cùng vô cùng hối hận.

Hắn rất muốn cứu nàng, nhưng mà lại bất lực.

Nếu như thời gian có thể đảo lưu, kia thực sự rất tốt.

Hình Tòng Liên ngồi tại ánh mặt trời ấm áp dưới, nhìn xem ngồi tại sân thượng biên giới thiếu nữ, nhảy xuống.

Màn hình phản quang có chút chướng mắt, thậm chí ngay cả hình tượng đều có chút ảm đạm không rõ, hắn trông thấy hình tượng bên trong, Lâm Thần đứng tại mái nhà, một cái tay nửa đưa, muốn kéo ở cái gì, lại cuối cùng, dừng lại.

Video cuối cùng, dừng lại trên người Lâm Thần, thanh niên bạch y phảng phất trong suốt, rõ ràng dương quang xán lạn, Thiên Lam như tẩy, có hắn lại cảm thấy rất lạnh, giá rét thấu xương.

Hắn có chút cứng đờ quay đầu, Lâm Thần đã không có lại nhìn hình tượng, chỉ là hai tay che mặt, còng lưng thân thể, im lặng không nói. Hình Tòng Liên muốn đưa tay, ôm Lâm Thần bả vai, có tay của hắn đồng dạng ngã vào một nửa, liền dừng lại ở giữa không trung.

Bởi vì hắn phát hiện, Lâm Thần tư thái giống như tượng nặn, thậm chí ngay cả lưng đều không có run rẩy, hắn không có đang khóc.

Đúng vậy a, kia là Lâm Thần, ngay cả trấn an cũng không cần thiết Lâm Thần.

Hình Tòng Liên thu tay lại, sau đó hướng nhân viên phục vụ ngoắc ngón tay.

Hồi lâu sau, Lâm Thần mới cảm thấy có người vỗ vỗ bờ vai của hắn. Hắn ngẩng đầu, trong tầm mắt đều là hỗn huyết thanh niên đao tước giống như anh tuấn khuôn mặt, bởi vì che mặt thời gian có chút dài, hắn ánh mắt trở nên bắt đầu mơ hồ.

Một chén cà phê nóng, bị nhét vào trong tay của hắn.

Có lẽ là nhiệt khí tràn ngập, hắn chỉ cảm thấy trong tầm mắt cặp mắt kia nhìn rất đẹp, mang một ít lam lại mang một ít lục, như núi như biển, lại có nhỏ vụn ánh nắng rải xuống trong đó, chỉ là rất đẹp rất ôn

nhu, làm cho người không cách nào tìm ra thích hợp từ ngữ để hình dung.

Sau đó, hấn nghe thấy Hình Tòng Liên giọng trầm thấp vang lên.

Hấn nói: “Nghe nói □□ có thể kích thích nhiều ba án bài tiết, nói cách khác, nó sẽ để cho người cảm thấy vui sướng một chút.

Trong chốc lát, Lâm Thần nhin không được cười lên.

Thật sự là hỗn đản a, ngay cả an ủi người, đều muốn một chữ không kém đạo văn.

Cà phê trong tay rất bỏng, hấn uống một hớp lớn, giống như là trút xuống liệt tửu, từ yết hầu đến trong dạ dày, đều bỏng đến phảng phất muốn bốc cháy.

Bỏng đến có chút thấy đau, bởi vậy rất chân thực.

“Thật có lỗi, vừa rồi có chút chịu không được.” Hấn nói.

Hình Tòng Liên ngẩng nhìn Lâm Thần, chỉ cảm thấy câu nói này quá mức thản nhiên, nửa điểm ngụy trang cũng không, thật sự là thành khẩn tới cực điểm, để cho người ta còn muốn không đến bất luận cái gì nói có thể đón lấy, hấn đột nhiên cảm giác được, mình hấn là đi Italy nấu lại trùng tạo dưới, càng ngày càng sẽ không hống người...

Lâm cố vấn đương nhiên không biết Hình đội trưởng tâm tư, hấn nhanh chóng thu thập xong cảm xúc, sau đó nói với Vương Triều:

“Trang web này, tại trực tiếp xong tự sát về sau, liền đóng lại?”

Wương Triều nhỏ đồng chí lúc này mới lấy lại tinh thần, hấn nhìn qua Lâm Thần hơi có vẻ mặt tái nhợt, ân cần nói: “Đúng đấy, sau đó cái này ngu xuẩn trang web liền nhất, a thần người không sao đi, có muốn hay không ta ôm người một cái?”

“Không có việc gì.” Lâm Thần nhin không được vuốt vuốt đầu của hấn, lại hỏi: “Đó là cái cái gì tính chất trang web, doanh thu sao?”

“Thật giống như là muốn thu lệ phí đi, nhưng ta đi vào không dùng tiền, có thể là cái kia cho ta cửa vào người bỏ ra tiền, cho nên ta chỉ dùng thuận kết nối điểm đi vào liền tốt.”

Hình Tòng Liên nghe vậy, nhẹ gật đầu, phảng phất công nhận Vương Triều.

Hấn nói, chỉ vào nhấn lại tẩm sau cùng nội dung nói: “Nơi này có người hỏi thăm lần trực tiếp lối vào, cùng mua sắm phương thức.”

Lâm Thần thuận ngón tay hấn nhìn sang, phát hiện kia là điều Nga vẫn nhấn lại, dưới đáy, tựa hồ là hai đầu tiếng Pháp đáp lại.

“Có người trả lời sao?”

“Không có, nước Nga lão bị chửi ngu xuẩn...”

Quyển 3 Chương 56: Tam phần 19

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 56: Tam phần 19

Tác giả: Trường Nhị

“Đây đương nhiên là ngu xuẩn, không có chút nào hiểu quy củ, nào có trực tiếp hỏi! loại này trang web, bài dị tính đều đặc biệt cao, nội bộ hội viên đều có cố định nói chuyện phiếm thất. (tiểu thuyết đọc tốt nhất thể nghiệm đều ở)” Vương Triều rất có tinh thần trọng nghĩa nói, “Đúng rồi, lão đại người xem một chút trước mặt bình luận, có minh xác cái này trực tiếp là thu lệ phí sao?”

Hình Tòng Liên nghe vậy, mắt nhìn Lâm Thần, nói: “Ta đem ghi chép bình phong nội dung hướng phía trước chỉnh.”

Lâm Thần trong lòng biết hẳn là lo lắng cho mình lại nhìn hứa hào thật nháy lườm, hiểu ý lý khó chịu, thế là hắn nói: “Không cần lo lắng cho ta, lặp đi lặp lại tiếp nhận kích thích, tâm lý quốc giá trị sẽ biến cao, cũng liền không dễ dàng như vậy cảm xúc kích động.”

Hình Tòng Liên nhú nhú mày, nhưng vẫn là theo lời, chậm rãi đem video kéo đến mở đầu chỗ.

“Chỉ sợ không chỉ có thu phí, còn có khen thưởng.” Hình Tòng Liên dè xuống tạm dừng khóa, chỉ vào một đầu nhìn không ra loại ngôn ngữ nhấn lại, nói, “Nơi này khen thưởng 10 tỉ đặc tệ, yêu cầu biểu diễn càng bạo lực hình tượng.”

“Đệt, thổ hào!” Vương Triều nghe vậy, đưa tay che khuất tự sát hình tượng, sau đó nhìn kỹ một chút đầu kia nhấn lại, “Thật đúng là 10 tỉ đặc tệ a, hai vạn năm ngàn khối nhân dân tệ a a!”

“Tỉ suất hối đoái cao như vậy?” Lâm Thần có chút ngoài ý muốn.

“Đúng đấy, tỉ đặc tệ là làm deepweb thông dụng tiền điện tử, bởi vì là mã hóa, nặc danh tính tốt, người sử dụng càng ngày càng nhiều, cho nên nó cùng tiền thật hối đoái tỉ suất một mực tại tiếp tục đi cao...” Vương Triều thanh âm khó được có chút lạnh, hắn dừng một

chút, nói, “Từ khía cạnh cũng phản ứng ra, thế giới dưới đất sinh ý càng ngày càng tốt, ha ha.”

“Chờ một chút, người vừa rồi giống như nói, người tại diễn đàn bên trên treo thưởng 100 tỉ đặc tệ?” Hình Tông Liên chợt nhớ tới cái gì,

“Người vừa bỏ ra lão tử hai mươi lăm vạn?”

“Lão đại người xem thật kỹ người nhấn lại, không cần để ý loại này chi tiết được không!” Vương Triều then quá thành giận nói, “Vì phá án hiệu suất, tốn chút tiền trình tính là gì!”

“Ừm, biết xài tiền, có tiền đồ.” Hình Tông Liên khích lệ nói.

Wương Triều: “...”

“Như vậy, có người khen thưởng yêu cầu nhìn càng thêm bạo lực nội dung, trang web người quản lý có đáp ứng lời mời sao?” Lâm Thần cắt ngang hai người đối thoại, đem chủ đề kéo về chỗ cũ.

Càng thêm bạo lực nội dung?

Nếu như trang web này không chỉ có là trả hạt, sẽ còn được mời biểu diễn người xem muốn cầu hình tượng, như vậy là mang ý nghĩa, đương tiền thưởng có thể làm trang web chủ nhân hài lòng lúc, thật sẽ xuất hiện so ba người nhảy lầu tử vong trực tiếp càng thêm bạo lực máu tanh nội dung sao?

Lâm Thần có chút không dám nghĩ tiếp.

“Chỉ sợ, có tiền có thể ma xui quỷ khiến.” Hình Tông Liên ngón tay xẹt qua một cái khác điều nhấn lại, sắc mặt rất khó nhìn, “Người này nói, lần này trực tiếp rất làm cho người khác hài lòng, so với lần trước chôn sống càng đặc sắc...”

Lâm Thần nhìn về phía màn hình, kia lại là một đoạn làm cho người không cách nào phân biệt loại ngôn ngữ nhấn lại: “Đây là lại cái gì ngữ, trước sau còn có tương quan nội dung sao?”

“Na Uy ngữ, ta nhớ được còn có một đầu nhấn lại, có nâng lên chôn sống cái từ này.”

Lâm Thần có chút chấn kinh, Hình Tông Liên ngôn ngữ năng lực, giống như nghịch thiên đến quá mức.

Dù sao chính hắn chưa hề tại ngôn ngữ học bên trên có bất luận cái gì tạo nghệ, Anh ngữ trình độ cũng phải đang học đại học về sau, bị các loại văn hiến □□, mới lấy tăng lên.

Cho nên đối mặt Hình Tông Liên thế này, tinh thông tiếng Nga, tiếng Pháp, Ả Rập ngữ, thậm chí ngay cả nhỏ chúng Na Uy ngữ cũng có

thể thông thuận phiên dịch thần nhân, hẳn trong lúc nhất thời, có chút không biết nên hỏi cái gì.

Hình Tông Liên chuyên chú đảo qua những cái kia như nước chảy ngăn đối thoại, sau đó đột nhiên dừng lại: “Nơi này.”

Nhưng mà, hẳn nói xong hai chữ kia, liền dừng lại, phảng phất trước mắt nhắm lại nội dung, làm cho người không cách nào mở miệng.

“Nói cái gì?” Lâm Thần hỏi.

Hình Tông Liên nhìn hẳn một cái, khẽ lắc đầu, ồ ồ khí tức, sau đó nói: “Hẳn nói, lần trước nhìn chôn sống thời điểm, hẳn bản.”

Phảng phất có một cỗ khí lạnh, thuận sống lưng vọt đến đỉnh đầu, Lâm Thần thật lâu không nói gì, hẳn nhìn qua kia đen nhánh trang web, phảng phất thấy được một cái sâu không thấy đáy hắc ám thế giới.

Hẳn bỗng nhiên có chút minh bạch, vì cái gì Vương Triều sẽ đối với hắc ám mạng lưới tránh như xà hạt.

Dù sao, đây là một cái không cách nào giám thị dưới mặt đất vương quốc, là vô số bạo lực phạm cùng tâm lý biến thái người vương quốc.

“Cho nên, cái này ba lên vụ án, là thật có tầng sâu liên quan.” Qua hồi lâu, Lâm Thần mới rốt cục mở miệng, hẳn nói: “Vấn đề ở chỗ, lần tiếp theo chứ?”

Từ bọn hẳn nắm giữ ba lên trực tiếp đến xem, □□ trực tiếp đến ba người chôn sống lại đến nhảy lầu sự kiện, bạo lực đẳng cấp đang không ngừng tăng lên, ở trong đó nhất định có trực tiếp người vì cướp lấy càng nhiều lợi ích tầng sâu dụng ý, vấn đề là, đó là cái tin tức cũng không ngang nhau vụ án, bọn hẳn từ đầu tới đuôi, đều đang đợi vụ án phát sinh, mà không có bất luận cái gì chống đỡ chi lực.

Rơi ngoài cửa sổ, Vĩnh Xuyên đại học sân trường, vẫn như cũ tĩnh mịch an tường, thỉnh thoảng có ôm sách vở tuổi trẻ nam nữ, từ dưới bóng cây đi qua, bọn hẳn nói cười yển yển, thư giãn thích ý, chính là, có lẽ ngay tại những học sinh kia bên trong, có người xâm nhập thế giới internet hắc ám nhất một mặt, có người hát lên song trọng thân phận, vì hắc ám mạng lưới những cái kia cơ khát biến thái, biểu diễn lấy mạng sống ra đánh đổi tên vở kịch, mà còn lại một số người, thì

rất may mắn cũng không biết, đến tột cùng có như thế nào hắc ám, tại mảnh này trong sân trường sinh sôi.

“Người còn có thể sẽ liên lạc lại bên trên, cho người trang web này cửa vào người sao?” Hình Tòng Liên gõ gõ bàn, hỏi Vương Triều. “Có chừng tiền là được, ta lại tốn mấy chục vạn thử nhìn một chút?” Vương Triều hỏi dò.

Hình Tòng Liên từ chối cho ý kiến, chỉ nói: “Người thử tiến vào bọn hắc tư mật diễn đàn, nếu như có thể xác định ra lần trực tiếp bắt đầu thời gian thì càng tốt.” Hắc dừng lại, lại hỏi Lâm Thần, “Người có ý nghĩ gì sao?”

Lâm Thần bưng lấy chén cà phê, nhấp một miếng, đem ánh mắt từ trong sân trường các thiếu nam thiếu nữ trên thân thu hồi.

“Có hai vấn đề, thứ nhất, vì sự tình gì kiện đều phát sinh ở Vĩnh Xuyên sân trường đại học bên trong; thứ hai, đến tột cùng là cái gì động lực, để bọn hắc cam tâm tình nguyện, từ bỏ sinh mệnh của mình?”

Là tự sát mà không phải mưu sát, bởi vì cam tâm tình nguyện, mà càng làm cho người ta rùng mình.

“Vì cái gì a?” Vương Triều gục xuống bàn, rất buồn bực nói, “Hiện tại có cái gì có thể hướng xuống tra manh mối sao, ngoại trừ để cho ta câu cá chấp pháp bên ngoài?”

Hình Tòng Liên suy nghĩ một lát, nói: “Hiện tại đã rất xác định, lần đầu tiên chôn sống sự kiện, cũng đồng dạng là tự sát, đồng thời như trước người chỗ suy luận, là người chết tự tay đào mở phần mộ, như vậy nhất định vẫn là có người, thay bọn hắc đắp lên cuối cùng thổi phòng thổ...”

Nói cách khác, nhất định còn có người chứng kiến hoặc là nói là đồng bọn tồn tại.

“Nhưng cũng có khả năng, người kia, hoặc là nói những người kia, đều đã tự sát.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

Sự kiện rơi xuống nơi đây, lại lần nữa lâm vào tử cục.

Cùng chết đi trình Vi Vi, rất có thể, cái kia tự tay đắp lên tầng cuối cùng thổ người, cũng tại muốn bị tra được trước đó, biến thành cũng không còn cách nào mở miệng thi thể.

Người kia, có lẽ là sông liễu, có lẽ hứa hào thật, có lẽ là vị kia cùng bọn hắc cùng một chỗ nhảy xuống nam sinh, thậm chí cũng có khả

năng, là ba người kia cùng một chỗ.

“A a a, đầu đau quá a.” Vương Triều nghĩ nửa ngày, nhin không được để mà đầu đụng bàn, rất là buồn rầu.

Một khi dính đến deepweb, hấn giống như bị lên gông xiềng, chỉ có một thân Hồng Hoang chi lực mà không cách nào thi triển.

“Thật ra, còn có một đầu không tính đầu mối manh mối.”

Lâm Thần dỡ lấy thiếu niên cái trán, từ trong túi, móc ra ba tấm giấy mỏng, đó chính là hấn lúc trước từ vương Thi Thi, sông liễu, hứa hào thật ba người trong túi hồ sơ, rút ra nhân cách trắc nghiệm tiết diện.

“Mặc dù chúng ta bây giờ đã không cách nào cùng người chết lại làm bất kỳ trao đổi gì, bất quá, bọn hấn còn để lại một chút trên tâm lý ẩn ký.”

“Đây là cái gì a?” Vương Triều rướn cổ lên, nhìn xem Lâm Thần trên bàn theo thứ tự gạt ra kia ba tấm giấy, trên giấy in một chút số lượng cùng kết nối con số khúc chiết đường cong, nhìn qua phảng phất điện tâm đồ đồng dạng.

“pi, cho đến tận này trên thế giới sử dụng rộng rãi nhất nhân cách trắc nghiệm, thường dùng cho giám định tinh thần tật bệnh.”

“Đúng đúng, không có việc gì tự sát, không phải tinh thần có vấn đề lại là cái gì a?”

Lâm Thần ánh mắt đảo qua trước mặt tâm lý hồ sơ, nói: “Rất đáng tiếc, các nàng nhập học lúc nhân cách trắc nghiệm kết quả nói cho ta, ba người các nàng tâm lý, đều phi thường khỏe mạnh.”

“Có đúng hay không a...” Thiếu niên chắc lưỡi nói.

Nghe thấy Vương Triều, Lâm Thần rủ xuống tầm mắt, lần nữa nhìn về phía những cái kia số liệu.

Trên thực tế, lần thứ nhất nhìn thấy ba người nhân cách đặc thù đường cong lúc, hấn cũng phi thường ngoài ý muốn, vô luận là nghi bệnh, hậm hực, bệnh tâm thần thái hay là chứng vọng tưởng, suy nhược tinh thần... Ba nữ hài chỉ tiêu đều tại bình thường phạm vi bên trong, duy nhất tới gần dị thường đáng giá, chỉ có i một hạng, đây cũng là hấn vẫn cảm thấy vô cùng vô cùng quái dị địa phương.

“Cái này thấy thế nào a?” Hình Tòng Liên đột nhiên hỏi.

“Rất đơn giản, thượng tuyến là 70 phân, hạ tuyến là 30 phân, 50 vì ở giữa giá trị, càng tiếp cận 70 phân, thì càng dị thường.”

“Vậy cái này i là có ý gì?”

“ ”

“Trong xã hội hướng tính cách?” Hình Tòng Liên sờ lên cầm gốc râu cầm, “Cái này giống như ba động rất lớn a, cách 70 rất gần, có ý tứ gì.”

“Ý là, ba người các nàng hướng nội, nhát gan, lùi bước, bất thiện giao tế, dễ dàng khuất phục, khấn trương...”

Nhớ tới hôm đó tại thiên nhân hội sở bên trong nâng ly cạn chén, hào phóng sáng sủa nữ hài, Hình Tòng Liên trong mắt lóe lên không thể tưởng tượng nổi thần thái: “Cái này không giống hứa hào thật a.” “Nhưng cùng các nàng nhập học lúc trạng thái là nhất trí, ta xem qua các nàng nhập học lúc tự giới thiệu video, nói như thế nào đây, đều rất nhát gan hướng nội.”

“Nhưng nếu như các nàng đều là hướng nội tính cách cô nương, lại thế nào dám làm ra những cái kia ly kinh bạn đạo sự tình?”

“Không, trên thực tế, ba người các nàng nhân cách, tại trong lúc học đại học đều phát sinh trọng đại cải biến, điểm ấy, là ta hiện tại có khả năng nắm giữ con đường duy nhất.”

“Đó là cái gì thúc đẩy các nàng chuyển biến?” Hình Tòng Liên rất nhạy cảm phát giác được máu chốt trong đó.

“Trên thực tế, vấn đề này hẳn là hỏi như vậy, thúc đẩy các nàng cải biến nguyên nhân, phải chẳng đồng dạng đưa đến các nàng tự sát?” Lâm Thần nói.

Có tồn tại hay không vật như vậy?

Nó có thể khiến người tràn ngập sức sống, làm người thay hình đổi dạng, làm người cảm thấy mỗi một ngày đều tựa như tân sinh, nhưng cùng lúc, nó vô cùng tà ác giống như ma túy, nó sẽ để cho người cam tâm tình nguyện, vì đó đánh đổi mạng sống cái giá phải trả.

“Chúng ta lại xoay chuyển trời đất đài nhìn xem.” Lâm Thần cuối cùng nói.

Ba người rời đi quán cà phê lúc, Vương Triều cố ý rơi vào cuối cùng, cửa xoay chuyển động lúc, hắn đột nhiên giữ chặt Hình Tòng Liên, vừa cùng Lâm Thần ngăn cách một đạo cửa thủy tinh khoảng cách.

“Lão đại, cái này chỉ sợ là xuyên quốc gia đại án ài, muốn thông tri ip người a?”

“Tạm thời không cần.” Nhìn qua Lâm Thần bóng lưng, Hình Tông Liên nói như vậy.

Quyển 3 Chương 57: Tam phần 20

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 57: Tam phần 20

Tác giả: Trường Nhị

Gần giữa trưa, nhưng vẫn không đến giữa trưa.

Biểu thị cơm trưa tiếng chuông còn chưa vang lên, cơm trưa trước cuối cùng một tiết khóa cũng không kết thúc,

Ánh nắng từ nghiêng phía trên chiếu xuống, hai tòa nhà ở giữa, là mảng lớn mảng lớn bóng ma, lâu bên ngoài cũng không có cái gì người.

An ninh trường học, đã bắt đầu cọ rửa trên đất vết máu, dòng nước khiến toàn bộ quảng trường trở nên ướt sũng.

Từ số 3 lầu dạy học dưới đáy đi lên đi, ngẫu nhiên có thể nghe thấy giáo sư nhóm giảng bài thanh âm, những âm thanh này hoặc cao hoặc thấp, tại băng lãnh hành lang bên trong vừa đi vừa về phiêu đảng, cũng không có bất luận cái gì náo nhiệt cảm giác, bởi vì rõ ràng, mà càng làm cho người ta cảm thấy quanh mình an tĩnh quá phận.

Lầu dạy học đỉnh chóp trên sân thượng, kia phiến cổ xưa cửa sắt, bị lần nữa đẩy ra.

Trên sân thượng, có hai vị nhân viên cảnh sát, tại làm lấy sau cùng hiện trường thăm dò, đột nhiên xuất hiện xích sắt cùng khung cửa tiếng va chạm, khiến hai người bỗng nhiên đánh cái run run.

Bọn hắn quay đầu lại, chỉ gặp lại có hai người, nghịch ánh nắng, tuần tự đi vào sân thượng.

“Hình... Hình đội trưởng?” Trong đó một tên nhân viên cảnh sát nhận ra người, lại nhin không được nhẹ nhàng thở ra.

“Hiện trường thế nào?” Hình Tông Liên đi đến trước mặt hai người, rõ ràng đã nhìn qua tự sát trực tiếp hình tượng, rất rõ ràng lúc ấy trên sân thượng không có đám người còn lại ở đây, nhưng hắn vẫn là phải hỏi nhiều nữa một câu.

Ngoài trời ánh nắng y nguyên rất chướng mắt, hắt giương mắt, nhìn về phía ngay phía trước, bởi vì ánh nắng chệch đi, đối diện kia trảng lều dạy học bóng ma, bao trùm tới, cơ hồ cần rất cẩn thận, mới có thể nhìn thấy kia tòa nhà đỉnh camera giám sát.

Viên kia camera góc độ đã bị điều đi, nhìn qua hết thảy đều không dấu vết.

“Hắn là tự sát, từ dấu chân phân tích đến xem, cũng không có xô đẩy vết tích.” Trong đó một tên nhân viên cảnh sát ngồi dậy, hồi đáp.

Chỉ là tên kia nhân viên cảnh sát mặc dù trả lời như vậy, có trên mặt biểu lộ, lại phi thường khó coi, thậm chí còn có chút muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy, vừa rồi chuyện gì xảy ra?” Hình Tông Liên rất nhạy cảm chú ý tới hắt khế nhếch miệng, thế là hỏi.

“Ngài nói chuyện này là sao a.” Vị kia nhân viên cảnh sát cời mũ, lột lấy mái tóc, lại lần nữa đem cảnh bốc lên mang tốt, nhìn qua rất là bực bội, “Vừa rồi lãnh đạo trường học tới dưới lầu sông đội cãi nhau, nói chúng ta phá án không đúng chỗ, không có kịp thời ngăn cản học sinh tự sát...”

“Cái này có thể trách chúng ta sao, đây là trường học tâm lý khỏe mạnh giáo dục không đúng chỗ a.” Một vị khác phụ trách vết tích kiểm nghiệm nhân viên cảnh sát chen miệng nói.

Nhìn xem hai người không nín được cần nhả rãnh phìền muộn bộ dáng, nghĩ đến mới dưới lầu kia một khung, hẳn là làm cho cực kỳ hung.

Chỉ bất quá, lãnh đạo trường học, lại làm sao vô duyên vô cớ đến chỉ trích cảnh sát, ở không đi gây sự, kia tất nhiên là có việc.

Hình Tông Liên không có tiếp lấy đến hỏi nguyên do, ngược lại vô ý thức quay đầu, tìm kiếm Lâm Thần thân ảnh.

Chỉ là hắn vừa mới quay đầu, liền dọa đến kém chút nghiêm nghị a dừng.

Lâm Thần chẳng biết lúc nào, đứng ở sân thượng biên giới.

Trường phong liệt liệt, bay ngang qua bầu trời, quần áo của hắn sợi tóc của hắn, đều bị gió thổi phải phân loạn vô cùng, phảng phất sau một khắc, hắn cũng muốn theo gió mà đi.

Hình Tông Liên trong đầu, bỗng nhiên hiện ra thật lâu trước đó nào đó một trận cảnh.

Cũng phải dạng này phong hòa dạng này người, khi đó cầu cột đứt gãy, hấn trơ mắt nhìn xem trên cầu thanh niên áo trắng giữa trời rơi xuống.

Hấn sắc mặt xanh xám, gấp đi mấy bước, lặng yên không một tiếng động đi vào Lâm Thần sau lưng.

Chỉ là, ngay tại hấn đưa tay, vừa mới cần câu đến lúc Lâm Thần.

Lâm Thần phảng phất sau đầu mọc mắt, đột nhiên quay đầu lại.

Hấn cùng Lâm Thần góp rất gần, lâu vũ ở giữa bóng ma như mực, khiến Lâm Thần sắc mặt trở nên ảm đạm không rõ.

“Đứng ở chỗ này cảm giác, rất đáng sợ à?” Lâm Thần đột nhiên hỏi.

“Người trước xuống tới, đừng làm động tác nguy hiểm.”

Hình Tông Liên lại tiến lên một bước, muốn đem người giữ chặt, có Lâm Thần lại xảo diệu tránh khỏi hấn tay.

Bởi vì đứng tại sân thượng biên giới, cho nên theo Lâm Thần thanh âm, hấn vậy mà vô ý thức, hướng dưới lầu nhìn lại.

Gió càng phát ra lớn.

Từ chỗ cao nhìn xuống, nơi này tầng lầu, lại so với trong tưởng tượng còn cao hơn.

“Vì cái gì, nàng từ nơi này nhảy xuống lúc, sẽ cao hứng như vậy?”

Lâm Thần hỏi lần nữa.

“Người trước xuống tới lại nói.”

“Thật ra, vật như vậy, là tồn tại.”

“Thứ gì?”

“Kêu người hưng phấn, kêu người kích động, khiến vui sướng, kêu người cảm thấy mình không gì làm không được, kêu người cũng không còn cách nào rời đi nó...”

Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng, hấn đôi mắt đen nhánh mà sáng tỏ, phảng phất có ánh sáng.

Hình Tông Liên bên tai, cũng chỉ có tiếng gió vù vù, hấn nhìn xem Lâm Thần mở miệng, nhìn hấn thần sắc, biết hấn đang nói chuyện trọng yếu phi thường, nhưng mà những âm thanh này, lại vô luận như thế nào, cũng vào không được trong đầu của hấn.

Hình Tông Liên phát hiện, hấn xác thực như Lâm Thần nói, đang sợ. Hấn cấp tốc đưa tay, cầm Lâm Thần cánh tay, muốn đem người từ phía trên bên bàn duyên kéo xuống, chỉ là sau một khắc, hấn lần nữa

nằm không, tai trong tầm mắt của hắn, đã đã mất đi Lâm Thần thân ảnh.

Cảm giác sợ hãi giống như rắn độc hôn, làm cho người như rơi vào hầm băng, lạnh cả người.

“Adrenalin bài tiết cảm giác như thế nào.”

Thanh đậm thanh âm, từ dưới người hắn truyền đến.

Nghe vậy, Hình Tòng Liên cấp tốc hơi cúi đầu, phát hiện Lâm Thần đang ngồi ở sân thượng biên giới.

Như thế tư thế, cùng hứa hào thật nhảy lầu trước dáng vẻ, giống nhau như đúc.

Hình Tòng Liên hít một hơi thật sâu, hắn trông thấy Lâm Thần trên mặt, lại lộ ra giả hoạt tiểu dung, phảng phất đùa ác được như ý hài tử, nụ cười kia lóe lên một cái rồi biến mất, Hình Tòng Liên bỗng nhiên rất muốn đem người túm về nhà, hung hăng đánh một trận. Chỉ là, hắn đánh người suy nghĩ, cũng đồng dạng lóe lên một cái rồi biến mất.

“Kích thích.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

Rất kích thích, phi thường kích thích, kích thích quá mức.

Hình Tòng Liên thanh âm rất trầm thấp, phảng phất phiêu phù ở trên mặt biển khối băng tương hồ ma sát âm khàn giọng vang.

Lâm Thần quay đầu lại, gặp Hình Tòng Liên sắc mặt xác thực thật không tốt, hiển nhiên là thật bị hù dọa.

Hắn vội vàng quay người lại, giữ chặt sân thượng biên giới, muốn bò lên, một giây sau, trước mắt hắn tối đen, chỉ cảm thấy bên hông truyền đến cự lực, hắn liền trở xuống đến cứng rắn xi măng lâu trên mặt.

Lâm Thần đầu gối mềm nhũn, vô ý thức đỡ lấy Hình Tòng Liên ngực, thờ hồn hển hai cái.

Hình Tòng Liên không nói gì.

Lâm Thần buông tay ra, cấp tốc ngẩng đầu, chỉ gặp Hình Tòng Liên đôi mắt biến thành xanh lục nhan sắc, con ngươi cũng thả rất lớn, sắc mặt xanh xám, khí thế dọa người, kia là Lâm Thần sở tòng chưa thấy qua bộ dáng.

“Thật có lỗi, ta không nên bắt người làm tham khảo.” Hắn chặn lại nói xin lỗi.

Lâm Thần tư thái thành khẩn, thanh âm cũng có chút mềm, Hình Tòng Liên bỗng nhiên liền không tức giận được đến: “Tham khảo cái gì, người mới vừa nói đồ vật, lại là cái gì, ta thế nào cảm giác, người nói đồ vật, tựa như là độc phẩm?”

“Thật ra rất giống, độc phẩm sinh lý cơ chế, là kích hoạt đại não hô hấp trung tâm, kích thích nhiều ba án nhanh chóng gia tăng, phóng thích hô hấp cảm. Mà đi giáp adrenalin vật như vậy, thì sẽ để cho người bên ngoài tuần thần kinh hưng phấn, tim đập nhanh hơn, hưng phấn không thôi.” Lâm Thần lôi kéo Hình Tòng Liên, thối lui sâu thượng hai bước, sau đó nói: “Vô luận là vương Thi Thi cũng tốt, hứa hào thật cũng được, bọn hắn tại tử vong lúc, đều lộ ra cực kỳ khoái lạc, phi thường thỏa mãn.”

“Có ta nhớ được, kiểm tra thi thể trong báo cáo, không có nói qua tại trong cơ thể của bọn họ xét ra còn, hoặc là độc phẩm.” Hình Tòng Liên nói.

“Trên thực tế, từ sinh lý góc độ đến xem, không chỉ là còn hoặc là độc phẩm, người dùng ăn mỹ thực lúc, người yêu đương lúc, thậm chí là người làm yêu lúc, đại não đều sẽ bài tiết những này vật chất, kêu người vui sướng, kêu người phiêu phiêu dục tiên, đây là nhân loại nghiệm bản chất cơ chế.” Lâm Thần nói, “Khoái cảm là nhân loại không cách nào cự tuyệt đồ vật, vì không ngừng truy cầu như thế vui sướng mà kích thích cảm giác, rất nhiều người bắt đầu say rượu, hút độc, loạn giao...”

“Cho nên, vương Thi Thi cùng hứa hào thật các nàng, đều đang theo đuổi cực hạn khoái cảm, thậm chí là tử vong khoái cảm?” Hình Tòng Liên chợt nhớ tới những cái kia tính yêu trong tấm ảnh, ba vị trẻ tuổi trầm mê ở khoái cảm biểu lộ, đúng vậy a, bọn hắn không gần như chỉ ở vì hấp ám mạng lưới bên trong những người kia, cung cấp lấy nhanh cảm giác, bọn hắn bản thân, cũng đang hưởng thụ lấy như thế cực hạn khoái cảm.

Nghĩ tới đây, Hình Tòng Liên lại không rét mà run.

“Nhưng mà, vấn đề là, không phải tất cả mọi người dám chệch hướng bình thường đạo đức chuẩn tắc, có can đảm truy cầu nhanh như vậy cảm giác, nếu không, cảnh sát lượng công việc sẽ gấp bội gia tăng.” Lâm Thần không tiếp tục thừa nước đục thả câu, hắn không đợi Hình Tòng Liên đặt câu hỏi, liền giải thích: “Có thể dùng

Freud kinh điển nhất tâm lý động lực nguyên lý luận đến giải thích vấn đề này.” Lâm Thần dừng một chút, cùng Hình Tòng Liên ánh mắt tương giao, “Hắn nói, nhân cách của chúng ta chia làm ‘Bản ngã’, ‘Bản thân’, cùng ‘Siêu ta’, lấy một thí dụ tới nói, ‘Bản ngã’ ở vào nhân cách tầng dưới chót, từ tiên thiên bản năng cùng * cấu thành, người có thể đem nó xem là một thớt ngựa hoang; ‘Siêu ta’ là nhân cách tầng cao nhất, tuân theo đạo đức nguyên tắc, ức chế bản ngã xúc động, giống như là đi đường quy tắc; mà ‘Bản thân’ thì ở giữa, người có thể đem bản thân nhìn thành là khống chế ngựa hoang người cưỡi. Nếu như người cưỡi xảy ra vấn đề, ngựa hoang liền sẽ hoành hành đánh thẳng, không nhìn quy tắc, dẫn đến nhân loại xuất hiện tinh thần tật bệnh...”

Hình Tòng Liên bỗng nhiên có chút minh bạch Lâm Thần ý tứ, hắn nói: “Nói cách khác, vương Thi Thi các nàng không cách nào tiến hành bản thân giám sát, khiến cho bọn hắn trầm mê tại đối “Bản ngã” * truy cầu?”

“Còn nhớ rõ, trên người các nàng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất sao?” Lâm Thần hỏi.

“Ý của người là...”

“Các nàng đã mất đi bản thân, người nhìn thấy hứa hào thật, cũng không phải thật sự là, cái kia hứa hào thật.”

Ánh nắng bị tầng mây che chắn, bóng ma chuyển dời, gió rét phải thấu xương.

Hình Tòng Liên thật lâu không cách nào mở miệng, cuối cùng, hắn ồ ồ khí tức, sau đó hỏi: “Vì cái gì?”

Là nguyên nhân gì, dẫn đến nhân loại mất đi bản thân?

Lâm Thần không có trả lời vấn đề này, bởi vì tới tương quan bất luận cái gì đáp án, đều cực kỳ nguy hiểm, hắn nhìn phía xa xa rừng cây, cùng rừng cây cuối cùng, kia phiến sóng gợn lặn tăn hồ lớn.

Ngay tại khi đó, tiếng chuông tan học vang lên.

Quảng bá bên trong bỗng nhiên bắt đầu phát ra nghỉ trưa nhạc khúc, ngay từ đầu chỉ là rất nhỏ tiếng đàn dương cầm, phảng phất hạt sương từ đầu cành nhỏ xuống, dần dần, những cái kia tiếng vang dần dần sục sôi, dần dần cao vút, như là vô số dòng nhỏ hội tụ, va chạm, bọn chúng lẫn nhau giao hòa, lẫn nhau xé rách, cuối cùng lao nhanh vào biển.

“Làm ơn tất nhắc nhở Giang Triều, chúng ta phải đối mặt những người kia, bọn hắn làm việc truy cầu bản năng khoái cảm, không có xấu hổ, không có đạo đức cảm giác, thậm chí khả năng trở nên không có pháp luật cảm giác...”

“Lần tiếp theo trực tiếp, sẽ phi thường nguy hiểm, đúng không?”

Lâm Thần nhìn xuống dưới chân sân trường, nói: “Đúng đấy, bọn hắn thậm chí không sợ người thương trong tay, nhưng mà, người dám hướng bọn họ nổ súng không?”

Quyển 3 Chương 58: Tam phần 21

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 58: Tam phần 21

Tác giả: Trường Nhị

Mặc dù chỉ là một cái suy luận. 【 đổi mới mau mòi lục soát 】

Tại trường này, hoặc là nói, thành phố này bên trong, xuất hiện một số người, bọn hắn mất đi bản thân, vô luận là đạo đức hay là pháp luật, đều đã không cách nào ước thúc bọn hắn, nhưng cái này suy luận đều phải làm cho người cảnh giác.

Có thể hỏi đề mấu chốt ở chỗ, đến tột cùng có đồ vật gì, có thể khiến người mất đi bản thân?

Nghỉ trưa nhạc khúc, rơi xuống cái cuối cùng kết thúc âm.

Ba tầng lầu phía dưới tâm lý học viện trong phòng học, Phó Hách vừa thu thập xong lên lớp laptop, hẩn mắt nhìn Lâm Thần trước kia gửi tới tin nhắn, tìm hẩn tại sân thượng sẽ cùng, hẩn để điện thoại di động xuống, bắt đầu cố gắng đem liên tiếp tuyến nhét vào túi lap top bên trong, một vị học sinh lặng lẽ đi tới trước mặt hẩn, thần thần bí bí hô một câu: “Giao lão sư.”

Thanh âm kia ép tới cực thấp, cơ hồ là xích lại gần hẩn bên tai nói, Phó Hách bị dọa đến về sau rụt rụt, hắng giọng một cái, hỏi: “Làm sao vậy, cầu không treo khoa là không có ích lợi gì a, bình thường thành tích cùng thi cuối kỳ chia bốn sáu, điểm số không đến 60 liền rớt tín chỉ a...”

“Không phải không phải.” Nam sinh lại góp phải tới gần điểm, hỏi: “Vừa tới ta ban nghe giảng bài đó là ai a, ngài cùng hẩn quen biết sao?”

“Việc này cùng ngươi có quan hệ sao?”

“Ta mới vừa ở trường học diễn đàn bên trên, trông thấy tấm thiệp...”

“Lên lớp xoạt điện thoại, chụp bình thường phân a!” Phó Hách thuận miệng nói, cuối cùng, hẩn bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, hỏi, “Bài viết nào?”

“Ngài không giữ ta bình thường phân ta lại cho ngài nhìn.” Nam sinh cười đùa tí tưng nói.

“Tranh thủ thời gian lấy ra!”

Phó Hách mở ra tay, nam sinh đem nắm phía sau lưng nóng lên điện thoại, nhét vào trong tay hắn: “Liền cái này.”

Trên màn hình điện thoại di động, là Vĩnh Xuyên đại học trong trường bb, một trương thiệp mời bị moderator phiêu hồng đưa đình, toàn thiệp chỉ có một chữ “Hắn” .

Phát bài viết người đại khái am hiểu sâu mạp mờ nghệ thuật, càng là hỗn độn không rõ nội dung, càng làm cho người có chút vào xem hứng thú.

Hắn quét mắt phát bài viết thời gian, là tại hai mươi phút trước, có hồi thiệp số đã đến 200, mà điểm kích lượng không ngờ trải qua phá 4000.

Quả nhiên, lên lớp chơi điện thoại di động ranh con không ít a ha ha. Phó Hách cười lạnh, ấn mở thiệp mời.

Âm mưu tới rất nhanh, cho dù ai cũng xử chí không kịp đề phòng. Lầu chính chỉ có ba tấm ảnh chụp, vừa lúc vỡ xuống hứa hào thật nhảy lầu trước sau tràng cảnh, chỉ bất quá, trong tấm ảnh nhân vật chính thực sự, lại không phải mạng hắn tang Hoàng Tuyên tiểu sư muội, mà là hắn quen đi nữa tất có điều sư huynh... Lâm Thần.

Phó Hách ổn ổn khí tức, bắt đầu cẩn thận quan sát kia ba tấm ảnh chụp.

Bức ảnh đầu tiên bên trong, hắn sư huynh đứng tại trên sân thượng, tiểu sư muội của hắn hứa hào thật ngồi tại sân thượng biên giới, nữ sinh quay đầu lại, tựa hồ tại cùng hắn sư huynh nói gì đó. Chính là ảnh chụp kết cấu rất khéo léo, bóng ma khiến hắn sư huynh sắc mặt lộ ra rất lạnh lùng, phảng phất là đối nữ sinh lời nói thờ ơ.

Tấm thứ hai ảnh chụp, hắn sư huynh vị trí đi về phía trước một chút, mà hứa hào thật mới từ mái nhà nhảy xuống. Sư huynh của hắn, vẫn như cũ bảo trì một tay cầm túi tư thế, ảnh chụp lấy ra thời gian phi thường xảo diệu, nhìn qua, tựa như là hắn sư huynh đem hứa hào thật buộc nhảy lầu đồng dạng.

Mà tấm thứ ba ảnh chụp, hắn sư huynh chính ngồi xổm ở quảng trường bồn hoa bên cạnh, trên mặt đất tràn đầy vết máu cùng xốc xếch truyền đơn, trước mặt hắn, là vị bởi vì tự sát mà kinh hãi, đồng

thời khóc đến phi thường thương tâm nữ sinh, trong sân bầu không khí u ám, sư huynh của hắn xông nữ sinh duỗi ra một ngón tay, phảng phất đối diện nữ sinh làm lấy chuyện gì.

Những hình này ám chỉ tính quá mạnh, giống như đang nói, ngay tại tự sát vụ án phát sinh sinh thời, có người vừa lúc có trong hồ sơ phát hiện trận, chính là người kia, không chỉ có không có ngăn cản bị kịch phát sinh, còn đối tử vong thờ ơ.

Mà tại bị kịch sau khi phát sinh, người kia còn xuống đến quảng trường, đối người chứng kiến, làm lấy một chút phảng phất chuyện rất kỳ quái.

Phó Hách cảm thấy mình trong lòng bàn tay đã bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, những hình này ám chỉ tính quá mạnh, hắn cơ hồ đều có thể phát huy đầy đủ tưởng tượng.

Hắn hít mũi một cái, chậm rãi đem thiếp mời hướng phía dưới dời đi. Quả nhiên, bởi vì chủ đề thiếp ám chỉ, dưới đáy hồi thiếp, cũng nhao nhao não đại động mở, làm lấy đủ loại phỏng đoán.

... --

3l: Đệt, cái này ai vậy, làm sao xuất hiện có trong hồ sơ phát hiện trận rồi?

10l: Hắn làm sao vậy, lz không cần nói nói một nửa a a a!

17l: Tắm thứ ba trong tấm ảnh, người kia đang làm gì, đưa tay chỉ làm gì, có phải hay không đang thúc giục ngủ a?

19l: 17 ca để cho ta không rét mà run a.

20l: Hôm qua Thiên Hồ bên cạnh cây kia già cây dong dưới đáy, còn phát hiện ba bộ thi thể, thật là đáng sợ...

21l: 17l kiểu nói này, xác thực rất như là thôi miên a...

22l: Có đạo lý a! Nếu như không phải thôi miên, lại nói... Nếu như không phải thôi miên... Vì cái gì bọn hắn cam tâm tình nguyện nhảy xuống a?

44l: Cái gì, không phải tự sát sao, lại xuất hiện người hiềm nghi rồi?

49l: Lâu chủ là ai, vì cái gì có thể đập tới những hình này?

... --

Phó Hách xem hết tờ thứ nhất hồi thiếp, chỉ cảm thấy rằng gò má đều lạnh, trong không khí giống như tràn đầy vụn băng cặn bã.

Hắn vội vàng đưa điện thoại di động nhét về cho nam sinh, dẫn theo túi lap top, vội vàng xông ra phòng học, thậm chí, ngay cả mình điện

thoại đều quên cầm.

Tại mấy tòa nhà lầu dạy học bên ngoài Vĩnh Xuyên đại học trong phòng họp, cũng đồng dạng có một đám người, cũng nhìn xem đồng dạng thiếp mời.

“Xin hỏi Giang đội trưởng, rõ ràng như vậy mạnh mẽ, vì cái gì cảnh sát đối với cái này sẽ bỏ mặc?” Vĩnh Xuyên đại học thường vụ phó hiệu trưởng hứa Quốc Khánh từ trên ghế nửa đứng người lên, vỗ vỗ bàn, ngữ khí hiểm thấy hùng hổ dọa người.

Giang Triều thì ngồi tại trên ghế đầu, nghiêng chân, hút thuốc, nói: “Điều tra cần thời gian a...”

“Khó trách điều tra sự kiện không có chút nào tiến triển, Vĩnh Xuyên cảnh sát hiệu suất làm việc thấp, trong trường học lại phát sinh tự sát sự kiện, chuyện này Giang đội trưởng ngài khó từ tội lỗi!”

Nghe vậy, Giang Triều lờm lờm hứa Quốc Khánh một chút, giống như đang nói, “Trường học các người quản lý bất lợi già có học sinh tự sát cho lão tử gây nhiều chuyện như vậy lão tử còn không có tìm các người tính sổ sách lúc này trả đũa có ý tứ gì?”

Mặc dù nội tâm hí phi thường phức tạp, cảm xúc cũng bởi vì đem gần nửa giờ thay nhau oanh tạc, đến nhẫn nại biên giới, có Giang Triều vẫn là nhịn được!

“Cảnh sát sẽ tăng nhanh điều tra tốc độ.” Hấn nói.

“Cho nên, vẫn là dùng Lâm Thần điều tra sao?”

Nghe thấy lại có người xen vào, Giang Triều rất không kiên trì hướng nói chuyện phương hướng nhìn lại.

Lúc này, hấn mới phát hiện, cửa phòng họp chẳng biết lúc nào được mở ra, đứng ở cửa cái một thân hắc trung niên nhân, Giang Triều híp mắt, cảm thấy người này giống như khá quen.

“Giang đội phó chẳng lẽ không nên coi Lâm Thần là làm người hiềm nghi giam, thẳng đến biết rõ sự tình ngọn nguồn sao?”

Nói chuyện không có việc gì phải thêm cái phó, Giang Triều chợt nhớ tới, mặc như thế tao bao, nói chuyện còn như thế cay nghiệt, ngoại trừ cái kia ở không đi gây sự quản gia đại nhân, cũng không có người thứ hai.

“Ai, ngài làm sao già đúng là âm hồn bất tán a.” Giang Triều nhịn không được đem lời trong lòng nói ra.

“Vị này là Vĩnh Xuyên đại học ban giám đốc thành viên đại biểu, có quyền thay ban giám đốc phát biểu.” Hứa Quốc Khánh rất chân chó nói bổ sung.

Giang Triều theo diệt tàn thuốc, lạnh lùng nói: “Ồ, Vĩnh Xuyên đại học ban giám đốc, cũng bởi vì mấy trương ảnh chụp, bức ta bắt người?” Hấn nói, mình cảm thấy rất buồn cười, “Tấm thiệp này, rõ ràng đối Lâm cố vấn lại rõ ràng có điều mưu hại, các người có hay không nghĩ tới, ai có thể như thế vừa lúc, đập tới hiện trường phát hiện án ảnh chụp, còn lấy ra như thế có ý khác góc độ?”

“Nhưng đây đúng là đầu manh mối, mà lại ảnh chụp cũng có thể là có yêu quý chụp ảnh học sinh ngẫu nhiên đập tới, cũng là bởi vì sợ hãi bị hoài nghi, cho nên hấn mới nặc danh phát lên diễn đàn, mà lại, lui một vạ bước nói, vì cái gì ảnh chụp không đập người khác, liền đập hấn Lâm Thần?”

“Dựa vào...” Giang Triều đơn giản muốn bị thế này cố tình gây sự Logic chinh phục, thật giống như nói bị mạnh gian là người quá gió không ổn, nhất định phải tìm mình nguyên nhân đồng dạng ngu xuẩn.

Giang Triều trong lúc nhất thời nói không ra lời, vì vậy tiếp tục bị cướp bạch.

“Mà lại, dưới đáy học sinh hồi thiếp chẳng lẽ không phải cũng là một loại mạch suy nghĩ sao? Thôi miên a... Nếu như là thôi miên, xác thực có khả năng khiến học sinh cam tâm tình nguyện tự sát a, Lâm Thần chính là chúng ta Tô hiệu trưởng cao đồ, tại tâm lý học bên trên tạo nghệ, chính là rất sâu a.” Hứa Quốc Khánh âm dương quái khí giễu cợt nói.

Giang Triều nghe vậy, bỗng nhiên tinh thần tinh táo: “Úc... Thôi miên sao? Thì ra Lâm cố vấn lợi hại như vậy a!”

Hấn mặc dù tín nhiệm Lâm Thần, có xác thực thôi miên tựa hồ cũng phải một loại khả năng tính, hấn nhất định phải truy tra xuống dưới. Hấn sờ lên ba, lấy điện thoại cầm tay ra, bắt đầu tìm kiếm Hình Tông Liên điện thoại.

...

...

Hình Tông Liên cùng Lâm Thần đi ra sân thượng.

Vương Triều chính ngồi xếp bằng tại đầu bậc thang loay hoay máy tính.

Nghe thấy tiếng bước chân, hấn vội vàng quay đầu, nhưng nhìn đến hai người bọn họ sắc mặt, hấn lại cảm thấy rất kinh hãi người: “Thế nào lão đại, các người sắc mặt làm sao khó coi như vậy?”

“Trực tiếp trang web cửa vào sự tình, có đầu mối sao?” Hình Tông Liên hỏi.

“Không có a, người kia không có về ta, ta thêm vào 50 bì đặc tệ, muốn cầu lần sau trực tiếp lối vào, người kia cũng không trở về ta, chẳng lẽ là chênh lệch đảng?”

“Cũng có khả năng, đối phương là phát hiện động cơ của người.”

Lâm Thần nói, “Dù sao cũng là hành động trái luật, mặc dù có nặc danh bảo hộ, nhưng bọn hấn tính cảnh giác hấn là phi thường cao.”

“A thần người đừng dọa ta à!” Vương Triều mau từ trong túi xách móc ra mũ lưỡi trai đeo lên, còn đè ép ép vành nón, giống như là rất sợ bị người phát hiện dáng vẻ.

“50 bì đặc tệ, gần 12 vạn nhân dân tệ, tiền của người tiêu đến hơi nhiều, đối phương xác thực có khả năng sinh lòng hoài nghi.” Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, nói tiếp, “Có điều đây là hắc ám trùm xuống, có tiền có thể ma xui quỷ khiến địa phương, lần nữa thêm vào treo thưởng đi, đừng sợ, nếu như đối phương không có trả lời, người liền tiếp tục phát treo thưởng thiếp, chắc chắn sẽ có người mắc câu.”

“Sẽ không quá lớn trương cờ trống sao?” Lâm Thần hỏi.

“Càng là nhìn qua có chấp nhất biến thái muốn người, càng phù hợp cái chỗ kia khí tràng, ngược lại sẽ không dễ dàng bị hoài nghi.” Hình Tông Liên rất chắc chắn nói, hấn nhìn qua Lâm Thần, dừng một chút, còn nói: “Dù sao, chúng ta không có quá nhiều thời gian.”

“Có phải hay không lại xảy ra chuyện a?” Nhìn xem Hình Tông Liên bộ dáng, Vương Triều phi thường sợ hãi, thế là nhỏ giọng hỏi.

“Tạm thời còn không có.” Hình Tông Liên đưa tay, đem thiếu niên từ dưới đất kéo lên, “Bất quá, gọi điện thoại đi.”

Vương Triều cấp tốc hiểu ý, hấn nhắc nhắc quần, lại nhin không được hỏi: “Người làm sao bỗng nhiên đổi chủ ý, thật như vậy nghiêm trọng không?”

“Để phòng vạn nhất, cùng, lo trước khỏi hoạ.”

Đầu bậc thang rất yên tĩnh, cho nên hai người ngẩn ngơ đối thoại, đều rơi vào Lâm Thần trong tai.

Mặc dù Hình Tông Liên nói chuyện với Vương Triều lúc, cũng không có tránh đi hẳn ý tứ, nhưng hai người đối thoại nội dung phi thường mơ hồ không rõ, mà nhìn Hình Tông Liên dáng vẻ, cũng không có hướng hẳn giải thích ý tứ, Lâm Thần cảm thấy, mình lẽ ra có loại bị bài xích cảm giác buồn bực.

Chính là tương phản, có lẽ là Hình Tông Liên giọng nói chuyện quá trấn định, có lẽ là nói chuyện nội dung càng giống là tại làm chuẩn bị, Lâm Thần lại có loại kỳ dị bình tĩnh, thậm chí có thể nói là an tâm cảm giác.

Hắn nhìn về phía Hình Tông Liên, muốn nói chuyện, đúng lúc này, một trận tiếng bước chân dồn dập âm, từ dưới lầu truyền đến.

Hắn cúi đầu, chỉ gặp Phó Hách thân ảnh, xuất hiện tại thang lầu chỗ ngoặt.

Phó Hách tựa hồ phi thường vội vàng, xuyên thấu qua thang lầu lan can ở giữa khoảng cách, Phó Hách thấy được hắn, ba chân bốn cẳng vọt lên, một thanh nắm chặt tay của hắn nói: “Sư... Sư huynh, xảy ra chuyện!”

Tựa hồ là vì ứng hòa vội vã như vậy gấp rút mà mang theo giọng hoảng sợ, Hình Tông Liên chuông điện thoại di động, cũng đột nhiên vang lên.

Quyển 3 Chương 59: Tam phần 22

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 59: Tam phần 22

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần một mực rất rõ ràng, Trần gia là như bóng với hình phiền phức, đồng thời, đây là hấn đến Vĩnh Xuyên trước, Hình Tông Liên cố ý nhắc nhở qua chuyện của hấn.

Nhưng trên thực tế, không có người thích bị phiền phức không ngừng dây dưa.

Nghe thấy Hình Tông Liên hướng hấn ngắn gọn trình bày nội dung điện thoại về sau, hấn lại có chút hoài nghi mình lỡ tai xảy ra vấn đề: “Trường học diễn đàn, ảnh chụp? Bọn hấn hoài nghi ta đối người chết dùng thuật thôi miên?”

“Sur huynh, chỉ chúng ta trường học bb S đưa đỉnh cái kia thiệp mời!” Phó Hách sờ lên túi, muốn cầm điện thoại, nhưng lại rút cái không.

Vương Triều phản ứng càng nhanh, hấn lần nữa ngồi xuống, xuất ra laptop, đánh xuống địa chỉ, mở ra website, sau đó đem máy tính đội ở trên đầu, nói: “Thầy Phó người xem một chút có phải hay không cái này thiệp.”

Phó Hách lôi kéo Lâm Thần, hơi xoay người, ấn mở thiệp mời, nói: “Đúng đúng, chính là cái này, sur huynh người xem một chút.”

Lâm Thần nhanh chóng đảo qua lầu chính cùng hồi thiệp, bỗng nhiên liền bình tĩnh trở lại, chỉ nói là: “Ảnh chụp góc độ rất tốt.”

Phó Hách lại kích động lên, hấn một kích động, liền lại bắt đầu nói nhiều: “Sur huynh người nói người Trần gia làm sao già như thế âm hồn không tính nha! Mà lại chụp hình người cái nào tốt như vậy thời cơ có thể đập tới những hình này, có phải hay không ảnh chụp chính là hung thủ đập a, Trần gia đặc địa chọn tốt thời gian đến nổi lên, có thể hay không lúc đầu cùng hung thủ thương lượng xong a, ta cảm thấy người Trần gia hiềm nghi rất lớn a!”

“Vương Triều, theo ngươi thì sao?” Lâm Thần từ thiếu niên đình đầu cầm lấy máy tính.

Hình Tòng Liên thuận thế đem nhỏ đồng chí từ dưới đất kéo lên, nói: “Đừng già không có việc gì liền hướng trên mặt đất ngồi.”

“Không ngồi làm sao gõ bàn phím, lão đại ta đây là trạng thái làm việc ngươi hiểu không, kính nghiệp!” Vương Triều nói xong cũng không để ý tới Hình Tòng Liên, hấn màn ảnh máy vi tính nhìn lại, biểu lộ trong nháy mắt liền cứng ngắc lại, “Cái góc độ này... Cái này cơ vị...”

“Như thế nào?”

“Tựa như là từ trực tiếp bên trong trực tiếp chặn lại tới a!” Vương Triều nhìn về phía Lâm Thần, giật mình nói.

Phó Hách nghe được không hiểu ra sao: “ cái gì trực tiếp?”

Chỉ là ở đây ba người khác, không có người trả lời hấn vấn đề, ngược lại phối hợp hàn huyên.

“Từ góc độ đến xem, xác thực rất như là dùng cho tử vong trực tiếp kia hai cái camera giám sát võ xuống.” Hình Tòng Liên nói.

“Vậy cái kia, thật sự là trực tiếp người làm được sao, vậy bọn hấn vì cái gì đoạn cái này mấy trương ảnh chụp, phát bài post hăm hại a thần a.”

“Bởi vì chúng ta sắp sờ tuyến?” Lâm Thần đáp.

“Sờ tuyến, sờ cái gì tuyến?” Phó Hách tiếp tục xen vào.

Vẫn như trước không ai đáp lại hấn, dù sao truy kích, chỉ kém một tập, đều sẽ theo không kịp kích bản.

“Xác thực, đương điều tra chạm đến điểm tới hạn thời điểm, kiểu gì cũng sẽ gây nên hung thủ sau màn cảnh giác cùng cản trở.” Hình Tòng Liên phân tích nói, “Thật ra, tấm thiệp này xuất hiện thời gian điểm rất tốt, vừa lúc tại ba người tự sát về sau, lại vừa lúc tại chúng ta truy xét đến trực tiếp trang web lúc, cái này đầu tiên nói rõ, phương hướng của chúng ta không có sai; tiếp theo, cũng đồng dạng nói rõ, vụ án này nhất định rất đơn giản, sau lưng nó có rất sâu phạm tội mạng lưới.” Hình Tòng Liên nói, nghiêm túc nhìn về phía Lâm Thần, hỏi: “Nhưng vấn đề là, người Trần gia chứ? Bọn hấn là bị hung thủ lợi dụng tới đối phó ngươi, hay là nói, bản thân cái này chính là việc buôn bán của bọn hấn?”

Dù sao cũng là Vĩnh Xuyên địa giới, giống Trần gia thế này thâm căn cố đế đại gia tộc, tất nhiên sẽ có chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng nghề nghiệp, đồng dạng, cũng chỉ có giống Trần gia đại gia tộc như thế, mới có năng lực chống đỡ lấy những này hắc ám nghề nghiệp, không dễ dàng bị người phát hiện.

Hình Tông Liên suy luận, thật ra rất có đạo lý.

Nhưng mà Lâm Thần lại lắc đầu: “Ta không rõ ràng, nhưng ta hoài nghi, không phải người Trần gia làm được.”

“Vì cái gì?”

“Sự thông minh của bọn họ, còn không có cao như vậy, lá gan, cũng còn không có như thế lớn.”

Lâm Thần rất bình tĩnh nói, phảng phất tại giải thích cái gì lại bình thường có điều sự thật, nhưng nếu như Trần gia vị kia luôn luôn âu phục phảng phieu quản gia ở đây, đại khái thực sẽ bị Lâm Thần nhẹ như vậy tô lại nhạt viết ngữ điệu tức đến phun máu.

“Đây thật ra là chuyện tốt, bọn hắn bắt đầu khẩn trương, vậy chúng ta ngược lại sẽ có cơ hội, dù sao khẩn trương người, luôn luôn chẳng phải chu toàn, sau đó sẽ mắc sai lầm.” Lâm Thần nói, vỗ vỗ Hình Tông Liên cánh tay, “Đi thôi, chúng ta đi chiếu cố bọn hắn.”

...

...

Vĩnh Xuyên đại học hành chính lâu trong phòng hội nghị nhỏ, khói mù lượn lờ, tiếng người huyên náo.

Đại bộ phận thuốc lá, đều là Giang Triều quất, nhưng đại bộ phận thanh âm, lại không phải hắn phát ra.

Trong phòng họp một đám người vì một trương thiệp mời tranh cãi ngất trời, Giang Triều móc ra hộp thuốc lá, chuẩn bị lại đến một cây, đúng lúc này, cửa ban công bị đẩy ra.

“Đây là cháy rồi sao?”

Hình Tông Liên thanh âm từ cổng truyền đến.

Nghe được thanh âm này, Giang Triều đột nhiên quay đầu, giống nhìn thấy ân nhân cứu mạng tựa như nhào về phía cổng, đem người dùng sức kéo vào trong phòng: “Già hình a, người tốt cuộc đã đến a!”

Hắn vừa nói, một cái tay khác bên cạnh nắm chặt Lâm Thần, không chịu buông ra: “Lâm cố vấn cũng tới a!”

Không biết là bởi vì Hình Tông Liên đến, hay là bởi vì Giang Triều sau cùng câu nói kia, cả gian văn phòng đột nhiên lâm vào yên tĩnh. Lâm Thần nhìn quanh trong phòng, không có gì bất ngờ xảy ra trông thấy Hứa phó hiệu trưởng cùng Trần gia đại quản gia thân ảnh, cùng phòng, còn có ba vị học viện lãnh đạo bộ dáng người, cùng bốn năm vị vành mắt đỏ bừng khóc trời đập đất học sinh gia thuộc.

Nghĩ đến, Giang Triều một người một mình chống đỡ mười người oanh tạc lâu như vậy, thật đúng là không quá dễ dàng.

Đón những cái kia hoặc hoài nghi, hoặc phẫn nộ, hoặc ánh mắt trào phúng, Lâm Thần đi vào trong nhà, nhưng mà hẳn không có tại tấm kia dài bàn hội nghị bên cạnh ngồi xuống, ngược lại thẳng đi đến máy đun nước một bên, rót chén nước.

“Người chính là Lâm Thần, là người hại chết nữ nhi của ta chính là không phải!”

Một vị phụ nữ trung niên đứng người lên, chỉ vào hẳn phía sau lưng lên án mạnh mẽ nói.

Dòng nước cốt cốt mà xuống.

Không có tức giận, không có kinh ngạc, Lâm Thần chậm rãi xoay người, bưng lấy chén giấy nhàn nhã uống một ngụm, phảng phất lại nhiều hỏi khó, cũng không bằng uống nước quan trọng, cho nên hẳn uống xong hơn phân nửa chén nước, sau đó mới mở miệng: “Ồ, thôi miên sao, như thế một cái mạch suy nghĩ.”

Nghe nói như thế, Giang Triều lông mày nhíu chặt: “Thật là thôi miên sao Lâm cố vấn?”

“Đáng tiếc, đây không có khả năng là thôi miên.” Lâm Thần nhìn qua bàn hội nghị cuối cùng chủ ngồi lên ngồi quản gia đại nhân, giờ ly lên, có chút thăm hỏi.

“Nhi tử ta sẽ không vô duyên vô cớ nhảy lầu, nhất định là có người hại hẳn!” Nghe nói như thế, nữ nhân phảng phất đã mất đi tất cả khí lực, nàng sa sút tinh thần ngồi sẽ chỗ ngồi, bụm mặt nói.

“Đúng a, cháu gái ta rất sáng sủa, nàng sẽ không tự sát, nhất định là người thôi miên những người này, người đừng cãi chày cãi cối!” Một vị khác trung niên nam nhân tiếp lời nói.

“Ngài đối thôi miên có cái gì hiểu làm?” Lâm Thần buông xuống chén giấy, đi thẳng về phía trước, đứng ở vị trung niên nam tử kia trước mặt, “Ngài có phải hay không phim truyền hình đã thấy nhiều?”

“Người đây là thái độ gì!” Trung niên nhân cả giận nói.

“Nếu như người không mang theo cảm xúc đến lý giải câu nói này, liền có thể ý thức được, ta là muốn nói, người sở dĩ cảm thấy thôi miên có thể giết người, là bởi vì có quá nhiều nghệ thuật tác phẩm là ám chỉ các người, nhà tâm lý học hoặc là nói là bác sĩ tâm lý, đều là có thể nhìn thấu lòng người thậm chí là thao túng lòng người ma quỷ, đúng không?” Đối phương càng phẫn nộ, Lâm Thần ngược lại càng bình tĩnh.

“Người dám nói người sẽ không thôi miên, kia... Vậy người tại hiện trường, đối nữ hài kia làm cái gì!”

“Ngài là nói như vậy sao?” Lâm Thần nói, đi vài bước, tại vị kia phụ nữ trung niên trước mặt ngồi xuống, duỗi ra ngón tay, đối vị kia phụ nữ nói: “Xin ngài con mắt, đi theo ta ngón tay di động, có thể chứ?” Hắn nói, bắt đầu khiến ngón tay lấy ổn định tần suất, hai bên, trên dưới di động.

Mới đầu, phụ nữ trung niên có chút kháng cự, nhưng chậm rãi, con mắt của nàng bắt đầu theo Lâm Thần ngón tay di động.

Trong phòng họp lần nữa an tĩnh lại, dù sao bác sĩ tâm lý tự mình xuất thủ, cảnh tượng như vậy có rất ít người thấy tận mắt, cho nên ở đây tất cả mọi người phi thường tò mò địa, nhìn trước mắt cái này màn.

Dần dần, bọn hắn phát hiện, nữ nhân cảm xúc, lại cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bình tĩnh trở lại.

Mà Trần quản gia sắc mặt, lại trở nên khó coi.

Rốt cục, Lâm Thần thu tay lại, vẫn như cũ tư thái bình thản, hắn hỏi: “Cảm giác thế nào?”

Phụ nữ có chút mờ mịt: “Ta...”

“Ngài ý thức còn rõ ràng sao?”

“Rõ ràng a... Ta cảm giác...”

“Rất kỳ quái sự tình, ngài cảm giác rất nhiều thật sao?”

“Đây cũng không phải là thôi miên, chỉ là một cái chương trình không quá tiêu chuẩn mắt động cỡ mẫn kỹ thuật, nó có thể chậm lại người phụ tính tình tự, thường dùng cho thương tích sau ứng kích thích trị liệu.” Lâm Thần nói, vỗ vỗ phụ nữ mu bàn tay, một lần nữa đứng lên.

Phụ nữ trung niên che ngực, tựa hồ tại trải nghiệm tâm tình của mình, Lâm Thần không nói gì nữa, chỉ là hướng Hình Tông Liên

phương hướng đi vài bước.

“Ngài... Ngài... Người có điện thoại sao?” Phụ nữ bỗng nhiên ngừng đầu, hỏi như vậy.

“Vĩnh Xuyên đại học tâm lý trung cầu ý kiến trung tâm trị liệu sư, sẽ chỉ so ta càng chuyên nghiệp.” Lâm Thần dừng bước, xoay người, nhàn nhạt mở miệng, “Nếu như ngài tiếp tục ác mộng, có lẽ cảm giác tinh thần hoảng hốt, mời nhất định phải tìm kiếm nhân sĩ chuyên nghiệp trợ giúp.”

Mặc dù câu nói này tựa hồ là đối phụ nữ trung niên nói, có lại phảng phất, nói là cho ở đây tất cả người bị hại gia thuộc nghe.

Ước chừng là Lâm Thần thái độ thực sự không kiêng ngạo không tự ti, mỗi một câu nói lại nghe đi lên rất là có lý, trước kia quần tình kích phấn tự sát học sinh gia thuộc, lại cũng sẽ không tiếp tục mở miệng. Thậm chí có ít người, nhìn về phía Lâm Thần ánh mắt, đã từ hoài nghi biến thành tín nhiệm.

Thấy thế, một mực chưa từng mở miệng quản gia đại nhân, rốt cục đứng lên: “Lâm Thần người thật sự là rất biết nhìn trái phải mà nói hẳn... Rõ ràng chúng ta vừa rồi thảo luận vấn đề là người là có hay không đối với mình sát giả làm thôi miên, người ngược lại tại hiện trường biểu diễn cái gì tâm lý Trị Liệu Thuật, người diễn lại như thế nào nhân tâm nhân thuật, tâm cũng vẫn như cũ là bản!”

“Ta vừa rồi đã trả lời qua, đây không phải thôi miên.”

“A, hung thủ toàn sẽ không nói chính mình là hung thủ.”

“Đạo lý rất đơn giản, chuyện này ta làm không được, mà lại ta cho rằng, toàn thế giới có năng lực làm được thôi miên người ta nhảy lầu tự sát Thôi Miên sư không cao hơn mười ngón số lượng, những người kia lương một năm, đều là trăm vạn Mĩ kim lên.”

Ngụ ý là, thôi miên đại sư sẽ không rảnh đến không có việc gì, đến trường học thôi miên mấy cái học sinh.

Chỉ là câu nói này, rơi xuống Trần quản gia trong tai, lại biến thành một loại khác bộ dáng.

“Nói cách khác, người cũng thừa nhận, là có khả năng thông qua thuật thôi miên dụ làm học sinh tự sát?”

“Đúng vậy a đúng vậy a, thật có có thể là mưu sát” Hứa phó hiệu trưởng vội vàng phụ họa nói, dù sao, nếu thật là học sinh tự sát sự kiện, như vậy trường học đem đứng trước kịch xù bồi thường, nếu

như là án mưu sát, kia nhân viên nhà trường trách nhiệm, thì phải nhẹ hơn rất nhiều.

“Ồ, ta nhớ được, ta mới vừa nói là không thể nào a.” Lâm Thần tại Hình Tông Liên cái ghế bên cạnh ngồi xuống, “Thôi miên người ta phạm tội đều cơ hồ rất không có khả năng, huống chi là tự sát?”

“Ta nhớ được, Lâm cố vấn là hệ tâm lý cao tài sinh đi, thôi miên người ta tiến hành phạm tội hoạt động không có khả năng phát sinh? Ngài sẽ không ngay cả Heidelberg sự kiện đều chưa từng nghe qua à?”

Nghe vậy, Lâm Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, ngược lại là cười: “Ngài biết Heidelberg sự kiện, kia thật là sớm đã làm nhiều lần công tác chuẩn bị đấy” hắn có ý riêng nói, nhưng mà, hắn cũng không có cho Trần quản gia nói tiếp cơ hội: “Tại Heidelberg sự kiện bên trong, vị kia Thôi Miên sư, xác thực thôi miên e phu nhân, làm nằng ý đồ mưu sát trợ phụ của mình, nhưng nếu như ngài cẩn thận đọc qua Heidelberg sự kiện hồ sơ liền sẽ phát hiện, e phu nhân ở bị thôi miên sau sáu độ áp dụng mưu sát quá trình bên trong, trên thực tế biểu hiện được phi thường thống khổ, bởi vì người tiềm thức sẽ cự tuyệt áp dụng những cái kia vi phạm đạo đức quan đọc sự tình, như bị cưỡng chế mệnh lệnh chấp hành, thì rất có thể từ thôi miên trạng thái trung chuyển tình, huống chi là tự sát loại này nguy hiểm cho sinh mệnh sự tình.”

“Vậy tại sao, trong chuyện xưa e phu nhân sẽ tiếp nhận ám chỉ, muốn đi giết hắn trợ phụ chứ?” Hứa Quốc Khánh nghe được có chút mê mẩn, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

“Thật có lỗi, ta không thể nói cho người vị kia Thôi Miên sư đến tột cùng sử dụng như thế nào thủ pháp, mới có thể hoàn thành cái này gần như không có khả năng phạm tội, hi vọng người có thể hiểu được.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói: “Nhưng ta chỉ có thể nói, vị kia Thôi Miên sư, trên thực tế lấy e phu nhân tâm lý trị liệu sư thân phận đối nằng tiến hành dài đến mấy năm lâu thôi miên, mà ta hiển nhiên không có đủ cùng bản án người chết nhận biết mấy năm lâu điều kiện này, chớ nói chi là ta xác thực không có năng lực hoàn thành phức tạp như vậy thôi miên hoạt động, cuối cùng dụ khiến cho bọn hắn tự sát.”

Lâm Thần từ chứng gọn gàng kết thúc.

Ở đây tất cả mọi người, đều có chút chình lảng, nhưng bọn hắn lại không được bất quá, lần này tự bạch quá mức rõ ràng hữu lực, liền ngay cả hứa Quốc Khánh, đều cảm thấy mình tay giống như xảy ra vấn đề, không nhìn được nghĩ trống cái chường cái gì.

“Úc!” Giang Triều rốt cuộc hiểu rõ Lâm Thần ý tứ, hắn nghĩ nghĩ, lại nhìn không được hỏi: “Có người không phải nói thôi miên là cái mạch suy nghĩ, lại là cái gì ý tứ?”

“Ta nói đó cũng không phải truyền thống trên ý nghĩa thôi miên, nhưng đây đúng là một đầu phá án mạch suy nghĩ.”

Lâm Thần nói, ánh mắt dời về phía ngoài cửa sổ.

Quyển 3 Chương 60: Tam phần 23

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 60: Tam phần 23

Tác giả: Trường Nhị

Ngay tại Lâm Thần nhìn về phía ngoài cửa sổ lúc, mấy cây số bên ngoài trên Quân Sơn, cũng đồng dạng có người đang quan sát ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Buổi chiều, trên núi không khí rất tốt, chân núi trong rừng trúc, điểm tuyết lấy san sát nối tiếp nhau lều nhỏ, gió xuân mềm mại, tước điều tại đầu cành kêu to, cuồng hoan cả đêm đám người, sớm đã tán đi, buổi chiều cơ hồ là thiên nhân hội sở mỗi ngày nhất thanh u tĩnh tịch thời khắc, thời khắc như vậy, đương nhiên vừa tại ngủ trưa. Nhưng mà Hình phúc không có ngủ.

Nói đúng ra, hẳn là tại nằm xuống về sau, bị người đánh thức. Dù sao giống hẳn thế này đã có tuổi người, xác thực rất cần giấc ngủ, nếu như không có trọng đại công việc, bọn thủ hạ làm sao cố ý đem hẳn từ trên giường kêu lên, chỉ là đang nghe thanh niên chỗ tự thuật vấn đề về sau, hẳn chỉ cảm thấy ngoài ý muốn.

“Trường học phát sinh tự sát án, Trần gia năm lần bảy lượt hướng cảnh sát tạo áp lực, cản trở điều tra, chuyện này là sao?”

Lão nhân ngữ khí rất thanh thản, thậm chí còn kéo dài âm cuối, giống như là thực tình cảm thấy, vì chuyện như vậy quấy rầy hẳn giấc ngủ, rất không đáng.

Nghe được câu này, thanh niên tâm tình, cũng từ thấp thỏm chuyển thành sợ hãi.

Dù sao hẳn đúng là tại không có lão nhân phân phó tình huống dưới, tự tác chủ trương, phái người theo dõi vị tiên sinh kia, khi biết người Trần gia chuẩn bị động thủ tin tức lúc, hẳn đã từng nghĩ tới, phải chăng muốn vì này quấy rầy lão nhân, nhưng cuối cùng, hẳn hay là lấy có báo cáo Vĩnh Xuyên trong đại học tự sát án, hướng lão nhân đề một câu vị tiên sinh kia hiện tại khả năng gặp phải trở ngại, chỉ là

nhìn lão nhân thái độ, tựa hồ cũng không cảm thấy đây là cái đại sự gì.

Thanh niên cảm thấy mình lại có chút suy nghĩ không rõ nơi này quan hệ, nhưng nghĩ tới tối hôm qua lão nhân kéo lên ống tay áo, tự mình xuống bếp nấu khay đậu phộng, hẳn lại cảm thấy mình phân tích cũng không có sai, vị kia thích uống rượu bia ướp lạnh cùng đậu phộng tiên sinh, nên phi thường trọng yếu thậm chí nói là tôn quý, cho nên hẳn nhất định phải kiên trì, tiếp tục: “Nhưng mà, vị tiên sinh kia cùng hẳn bằng hữu điều tra gặp trở ngại, nhìn phải chăng cần, ta cũng đi lên tiếng kêu gọi?”

“Chào hỏi, chào hỏi gì?” Lão nhân nhẹ nhàng buộc lên vạt áo trước khay chụp, hẳn vẫn tại quan sát lâu bên ngoài xanh ngắt ướt át rừng trúc, ngay cả ánh mắt cũng không nhẹ nhàng di chuyển nửa phần.

“Chính là...” Thanh niên muốn nói lại thôi.

Lão nhân chụp xong một viên cuối cùng nút áo, xoay người, thanh âm của hẳn vẫn như cũ bình thản, thậm chí còn lộ ra viết buồn ngủ, hẳn nói: “Chào hỏi, không ở ngoài chính là lấy thế đề người hoặc là cầu người hỗ trợ, hai chuyện này, chúng ta Hình gia, đều là xưa nay không làm.”

Thanh niên nghe vậy, chình lảng về sau, chăm chú hướng lão nhân cúi người chào, biểu thị thụ giáo.

...

...

Lấy thế đề người, nhất định phải đắc thế hoặc là nói dựa thế, sau đó dùng cái này chèn ép người ta, những chuyện này, toàn không đủ quang minh lỗi lạc, cho nên Hình gia sẽ không làm, đây là một loại trời sinh ngạo khí.

Nhưng ngạo khí loại vật này, lại không thể coi như ăn cơm, phần lớn người đều là có thù liền muốn báo có oán liền muốn tố, bị chọc giận về sau, đương nhiên cần chửi um trở về.

Vậy đại khái, chính là Trần Bình hiện tại trạng thái.

Hẳn có nỗi giận trong bụng nghĩ phát, bất kỳ người nào bị phản bác sau đều sẽ muốn nổi giận, huống chi hẳn là bị Lâm Thần ở trước mặt mọi người không chút lưu tình bác bỏ một trận, hẳn cửu cử cao vị niên kỷ cũng lớn, ngoại trừ Trần gia mấy vị đại lão, cả tòa Vĩnh Xuyên thành ai không cho hẳn mấy phần chút tình mọn, bây giờ bị

một cái tuổi trẻ sau ở trước mặt đánh mặt, hấn đương nhiên rất muốn vỗ bàn lên, chửi cho sưng miệng.

Chính là, trong phòng rất yên tĩnh, Lâm Thần đôi mắt sạch sẽ mà thanh tịnh, mà ở trong đó tất cả mọi người, nhìn về phía Lâm Thần trong ánh mắt, mặc dù rất phức tạp, nhưng lại tràn đầy tin cậy.

Nhà tâm lý học a, xác thực rất biết mê hoặc nhân tâm.

Trần Bình lần nữa cười lạnh, ngạnh bính kẻ được nhân tâm, đương nhiên không thích hợp, cho nên hấn giơ tay lên, nhìn một chút trên cổ tay con kia biểu.

Thời gian là một giờ chiều hai mươi điểm.

Ánh nắng dần dần mạnh, sau giờ Ngọ nước hồ bị phơi chói mắt vô cùng.

Bởi vì nhanh đến ngày lễ ngày nghỉ, cho nên kha ân tháng năm cửa tửu điểm người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

Vãng lai ở giữa, phần lớn là mang theo nhà mang miệng vợ chồng trung niên, hoặc là tư thái thân mật tình lứa trẻ tuổi, quần áo bọn hấn tinh mỹ, nhìn qua không phú thì quý.

Dù sao nơi này là cả tòa Vĩnh Xuyên thành rượu ngon nhất cửa hàng, có thức ăn tốt nhất cùng tốt nhất khách phòng, đương nhiên, cũng bao quát phục vụ tốt nhất.

Đánh lấy nơ nhân viên phục vụ cúi người, thay một đôi vợ chồng già từ xe taxi trong cốp sau xách chuyển về lý, để cạnh nhau lành nghề lý xe đẩy bên trong.

Hai vị lão nhân giao xong tiền xe, dắt nhau đỡ, chuẩn bị đi vào cửa xoay bên trong, nhân viên phục vụ thấy thế, vội vàng đi qua, thay lão nhân đề xuống cửa.

Đây là một cái có ý tốt động tác.

Mà thiện ý, thường thường sẽ mang đến hảo vận.

Nhân viên phục vụ đưa mắt nhìn hai người lão nhân thuận lợi đi vào cửa xoay, lúc này mới một lần nữa khiến cửa chuyển động, ngay tại hấn buông tay ra sát na, sau lưng của hấn đột nhiên truyền đến cổ xe va chạm tiếng vang.

Hấn đột nhiên quay đầu, trước mắt một mảnh hỗn độn.

Cổ xe còi báo động vang tận mây xanh, mới xe taxi kia bị đụng vào trên hàng rào, trước mũi xe nhô lên, đèn xe nát một chỗ, mà hấn đặt

ở xe taxi bên cạnh hành lý xe đẩy, cũng bị đâm đến thất linh bát lạc, kẻ cầm đầu, là chiếc đột nhiên xông lên sườn dốc màu đen Svu.

Làm cho người cảm thấy có chút quái dị là, rõ ràng tạo thành tai nạn xe cộ, có Suv lái xe, nhưng không có xuống xe kiểm tra ý tứ.

Trong hành lang bảo an phản ứng rất nhanh, bốn năm người án lấy bộ đàm, từ các nơi vọt tới, chỉ là không chờ bọn hắn đi ra ngoài, Suv cửa xe liền bỗng nhiên kéo ra.

Chỉ nhìn một chút, bảo an liền nhao nhao định tại nguyên chỗ không còn dám động, không chỉ có là các nhân viên an ninh, vốn chỉ là chấn kinh tại tai nạn xe cộ sân khấu phục vụ viên, đều lần lượt buông xuống trong tay công việc, khiếp sợ nhìn qua chiếc kia màu đen Suv. Bởi vì bọn hắn nhìn thấy thương.

Hơn mười vị súng ống đầy đủ đặc công cảnh từ trong xe nối đuôi nhau mà ra, bọn hắn trang bị tựa hồ so phổ thông đặc công càng thêm tinh lương, nếu như người nhìn kỹ, cũng sẽ phát hiện, dẫn đầu vị đội trưởng kia bộ dáng người làm cái chiến thuật chỉ lệnh, một nhóm 9 người vọt thẳng hướng 2 tầng 8 hành chính phòng xếp, còn lại người cuối cùng, thì chậm chạp đi, đi hướng trước tửu điểm đài, tựa hồ là cần chào hỏi.

Tại khách sạn hành lang bên trong, Âu phục giày da khách sạn quản lý vịn sắt nghệ lan can, nhìn qua dưới lầu phát sinh hết thảy, cũng không có xuống lầu ngăn cản ý tứ.

Hắn rất đặc ý nở nụ cười.

Không chỉ có là tại kha ân tháng năm cửa tửu điểm, tại Vĩnh Xuyên đại học thượng thư “Công chính bình thảo” bốn chữ cẩm thạch đền thờ dưới, cũng đồng dạng xuất hiện một cỗ màu đen Svu cùng một đám súng ống đầy đủ đặc công cảnh.

Cửa trường trong ngoài đi dạo các học sinh, nhìn thấy những cảnh sát kia đều có chút chình lảng, nhưng có lẽ là trường học liên tiếp xảy ra chuyện, các học sinh cảm xúc ngược lại thản nhiên, bọn hắn đưa mắt nhìn những cái kia nhân viên cảnh sát phóng tới hành chính lâu, sau đó, ngáp một cái.

Vẫn như cũ là tại Vĩnh Xuyên đại học gian kia khói mù lượn lờ trong phòng họp.

Một trận kỳ quái tiếng kêu đột nhiên vang lên, kia phảng phất là trong trò chơi điện tử âm, lại có chút giống tiếng cảnh báo, tóm lại rất là kỳ

quái chới tai.

Dù sao cũng là đang thương thảo chuyện quan trọng nghị, điện thoại lẽ ra yên lặng, cho nên đột nhiên xuất hiện tiếng cảnh báo làm cho tất cả mọi người cũng cau mày lên, ánh mắt của mọi người đầu tiên nhìn về phía Giang đội phó.

Tại sáng rực ánh mắt dưới, Giang Triều giơ tay lên, biểu thị cái này nòi hấn không lưng.

Tiếng kêu vẫn như cũ không ngừng, lần theo thanh âm, tầm mắt của mọi người dời về phía phòng họp nơi hẻo lánh.

Ở nơi đó, có cái một mực ngồi dưới đất gõ máy vi tính người thiếu niên.

Vương Triều trở nên luống cuống tay chân.

Tốt xấu xem như máy tính cao thủ, có hấn trong lúc nhất thời, cũng không biết mình máy tính làm sao lại phát ra quái khiếu, hấn cấp tốc si tra được ngay tại vận hành chương trình, sau đó giống như là nhìn thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi đồ vật, hấn ngẩng đầu, ở đây ở giữa tìm kiếm được Hình Tông Liên thân ảnh, sau đó nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Lão đại...”

“Thế nào?”

“Ta gian phòng, giống như bị người xâm nhập ài...”

Hình Tông Liên nhất thời chưa kịp phản ứng: “Cái gì gian phòng?”

“Khách sạn khách phòng a, khóa cửa bên trên báo cảnh trạng bị vang lên, thật sự là kỳ quái, người đợi ta nhìn xem a.”

...

...

Quân Sơn bên hông toà kia lầu bát giác bên trên, uống trà lão nhân để tay xuống cổ tay, ngữ khí cũng cũng rất ngoài ý muốn: “Đây cũng là thế nào?”

Trên thực tế, bị quấy rầy nghỉ trưa về sau, hấn chỉ có ngồi tại bên cạnh bàn uống trà chuyện này có thể làm, có hấn vừa chưa ngồi được bao lâu, cửa phòng lại bị lần nữa gõ vang, vị kia hỏi có phải hay không cần chào hỏi người thanh niên, đi mà quay lại.

Thanh niên cúi người, trên mặt hấn thần sắc, so lúc trước càng thêm thấp thòm.

“Khách sạn...” Người thanh niên nói hai chữ về sau, lần nữa muốn nói lại thôi, giống như là không biết phải chăng là hấn là nói thêm gì

đi nữa.

“Người như ở dưới tay ta người hầu, lẽ ra biết, bất cứ lúc nào, đều ứng trước núi thái sơn sụp đổ mà không đổi màu đạo lý, trong thiên hạ này không có nhiều như vậy đáng giá khẩn trương sự tình...” Lão nhân tiếp tục giáo dục nói.

“Chính là, vị tiên sinh kia tại chúng ta kha ân tháng năm khách sạn gian phòng, mới vừa rồi bị đặc công đột nhập, thực sự không có quan hệ sao?”

Nghe nói như thế lão nhân uống trà tay run run, chén trà bên trong nước đổ hơn phân nửa, nước trà rất bỏng, hấn lại không lo được trên mu bàn tay đau đớn, rất lo lắng nói: “Còn đứng ngây đó làm gì, nhanh đi tra rõ ràng, đến cùng chuyện gì xảy ra!”

Thanh niên ứng thanh mà đi.

“Chậm đã!” Lão nhân lại đột nhiên gọi hấn lại, ngữ khí lại cũng lạnh xuống.

Khách sạn khách phòng bị cảnh sát đột nhập, cái này đương nhiên cũng không tính là gì đại sự, nhưng vấn đề ở chỗ, đây là Hình gia khách sạn mà không phải phổ thông mau lệ mắt xích, như qua không phải đang tra đại án trọng án lại nắm giữ mười phần chứng cứ, cảnh sát nào dám phách lối như vậy xâm nhập khách sạn cao tầng hành chính khách phòng?

Nhưng vấn đề mấu chốt là, cảnh sát tại sao muốn làm như thế?

Bọn hấn hiển nhiên là cần điều tra thứ gì, đồng thời, cảnh sát nếu như dám giống trống khua chiêng hành động, ý vị này bọn hấn phi thường có nắm chắc có thể tìm ra như thế đồ vật.

Trong này, chỉ sợ sẽ có chút làm cho người hết đường chối cãi chuyện xấu xa.

“Ta cũng đi.” Nghĩ tới đây, lão nhân vịn cái bàn đứng lên, nói như vậy.

Hình phúc chỉ là một vị lão bộc, nhưng hấn có thể tại Hình gia bản gia khi như thế lâu chênh lệch, già còn có thể thay chủ nhân quản một chút gia nghiệp, điều này nói rõ đầu óc của hấn cũng không chênh lệch.

Cho nên hấn nghĩ lại ở giữa nhớ tới những chuyện kia, đều đại khái chính xác.

Vĩnh Xuyên đại học hành chính lâu trong phòng họp một mảnh hỗn độn.

Lúc trước bị đá văng đại môn còn tại nhẹ nhàng lắc lư, có ba cây, phân biệt nhắm ngay kha ân tháng năm khách sạn 2 số 801 hành chính phòng ba vị hộ gia đình.

Phòng họp đám người còn lại đều tĩnh như ve mùa đông, duy chỉ có kia ba vị hộ gia đình, rất bình tĩnh rất nhẹ nhàng.

Một đôi ủng da giẫm tại tượng mộc trên sàn nhà, tuyên đọc bắt giữ khiến bên trên nội dung.

Nghe xong kia phiên nghĩa chính từ nghiêm, ngồi dưới đất người thiếu niên vuốt vuốt lỗ tai, tái diễn vừa rồi nghe được: “Ngài là nói, công nhân vệ sinh tại tửu điểm chúng ta gian phòng quét dọn lúc, phát hiện khả nghi bột màu trắng, sau đó nàng báo cảnh sát, cảnh sát hoài nghi kia là ma túy, cho nên phái người lục soát gian phòng của chúng ta, hiện tại muốn bắt chúng ta trở về hiệp trợ điều tra?”

“Vâng.”

“Ngài thiếu năng sao?” Thiếu niên rất không thể tưởng tượng nổi hỏi lại.

Quyển 3 Chương 61: Tam phần 24

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 61: Tam phần 24

Tác giả: Trường Nhị

Cho dù ai bị chửi thiếu năng, đều sẽ phẫn nộ. 【 đổi mới mau mời lục soát 】

Nhưng may mắn, vinh cho rất nghiện internet, hấn cũng rất trẻ trung, cho nên hấn hấn biết đại khái, câu kia “Ngài thiếu năng sao” càng giống là não tàn nhị thứ nguyên ở giữa thăm hỏi lẫn nhau.

Thế là hấn thì càng tức giận, nói đùa cái gì, hấn hiện tại đại biểu là ngành chấp pháp, hấn thậm chí không cần nói cái gì lý do, chỉ cần đem bắt giữ khiến hướng người bị tình nghi trước mặt nhoáng một cái, liền có thể trực tiếp đem người tóm đi, hướng chi kia là thương a, bị thương đỉnh lấy đầu còn dám nói đùa, tâm nhãn cũng phải thật to lớn... Vinh cho lại liếc mắt nhìn nơi hẻo lánh bên trong vị thiếu niên kia, thiếu niên dù mang theo một đỉnh mũ lưỡi trai, hắc áo thun bên trên in cái nào đó dưới mặt đất nhạc rock đội tiêu chí, ánh mắt hấn rất sáng, quai hàm khế động khế động, giống như chính nhai lấy kẹo cao su, trong không khí có chanh bạc hà vị ngọt.

Có lẽ là thiếu niên ánh mắt sáng ngời, vinh cho đột nhiên cảm giác được tình huống này không đúng, tại hấn dĩ vãng chấp hành qua bắt hành động bên trong, hấn đạt được qua một cái kinh nghiệm, phạm nhân trấn định trình độ thường thường cùng bọn hấn hung ác trình độ thành có quan hệ trực tiếp, nói cách khác, chỉ có chân chính cùng hung cực ác tội phạm, mới có thể tại đối mặt một đám súng ống đầy đủ kẻ truy bắt lúc, khí định thần nhàn, mời người ngồi xuống, uống một chén trà.

Sau đó, vinh cho thật nghe thấy có người hỏi hấn: “Ngài cần uống nước sao?”

Hấn theo tiếng kêu nhìn lại, kia là vị mặc đồ trắng quần áo trong người thanh niên, thanh niên màu tóc rất đen, nói tới nói lui rất bình

thần thanh đạm, có lẽ là vừa vặn đứng tại máy đun nước một bên, không chờ hấn trả lời, người kia lại rất thuận tay, thay hấn rót chén nước.

Vinh cho cảm thấy mình lưng có chút cương, hấn di động ánh mắt, nhìn về phía 2 số 801 phòng vị cuối cùng khách nhân.

Một thanh màu đen thương, chính đè vào vị cuối cùng khách nhân trán bên trên, cho nên hấn nhất định phải đi về phía trước hai bước, mới có thể thấy rõ người kia khuôn mặt.

Kia là vị cảnh sát, đúng vậy a, trên tình báo đã sớm nói rõ, 2 số 801 khách nhân bên trong, nổi danh nhân viên cảnh sát, phổ thông nhân viên cảnh sát lại chỗ nào ở nổi kha ân tháng năm dạng này đình cấp khách sạn, cho nên cái này tất nhiên là cái bản thủ cảnh sát, vinh cho bình tĩnh lại, đột nhiên cảm giác được có chút lực lượng, thế là hấn nhìn về phía vị cảnh sát kia con mắt.

Hấn nói không rõ ràng kia là như thế nào nhan sắc, giống như là xanh nước biển lại phảng phất xanh nhạt, ánh mắt bên trong ý vị rất bình tĩnh, phảng phất tuyệt đối bất động mặt biển, không có bất kỳ cái gì gió cùng gợn sóng.

Hấn nghe thấy người kia nói: “Để súng xuống đi.”

Không phải “Chậm rãi” hoặc là “Chờ một lát”, hấn nói, để súng xuống đi.

Đây là mệnh lệnh mà không phải thỉnh cầu, mặc dù thanh âm ấm áp, nhưng vẫn như cũ là mệnh lệnh, lại phi đồ cùng hung cực ác, cũng không dám đối cảnh sát nói ra kiêu ngạo như vậy.

Vinh cho không định lãng phí thời gian nữa xuống dưới, hấn đưa bàn tay nhắc đến bên tai, hướng phía dưới thuộc hạ đạt trực tiếp bắt giữ mệnh lệnh.

Có kia trầm thấp lại giọng ôn hòa tùy theo vang lên lần nữa, lại không ở đây nói chuyện cùng hấn, mà là tại hồi nơi hẻo lánh bên trong thiếu niên kia.

“Vương Triều, người gọi điện thoại?”

“Cái gì điện thoại?” Người thiếu niên rõ ràng sửng sờ, sau đó lại cấp tốc kịp phản ứng, “Không có a!”

“Vậy tại sao ip người sẽ đến?”

“Không phải nói là bởi vì chúng ta giấu độc sao?”

“Nha ”

Đối thoại đến đây kết thúc, rất đơn giản rất tùy ý, vinh cho cảm thấy có khí lạnh, từ hấn đuôi xương cụt cuối cùng một đoạn, thuận lưng hướng lên luồn lên.

Không riêng gì hấn, trong phòng mỗi một vị đặc công nhân viên cảnh sát, đều vô ý thức nhìn một chút lẫn nhau phục sức cùng quân hàm, nhưng mà trên người bọn họ tất cả phối trí đều cùng Vĩnh Xuyên nơi đó đặc công đội không khác nhau chút nào, không có bất kỳ cái gì sơ hở, đây đương nhiên là vì ẩn tàng thân phận chân thật cân nhắc, có vị kia tựa lưng vào ghế ngồi người kia, cũng rất dễ dàng điểm xuyên thân phận của bọn hấn.

Vinh cho đề xuống súng lục, hấn rất khẩn trương.

Như người kia nói, hấn đến từ ip, lệ thuộc vào cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức Vĩnh Xuyên phân bộ, bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, hấn ngay tại chấp hành cùng một chỗ giấu độc án nghi phạm bắt giữ nhiệm vụ, người hiềm nghi lại không chịu cùng hấn đi.

Cái này nghe vào giống một chuyện cười, nhưng mà, cái này mẹ hấn là chuyện gì thực.

Tựa lưng vào ghế ngồi cảnh sát, lại phảng phất nhìn thấu hấn tâm tư, rất tri kỷ giải thích nói: “Nhưng thật ra là chiến thuật động tác phương diện vấn đề, huấn luyện khác biệt, cho nên sẽ có khác biệt.” Ai quan quan tâm cái này!

Vinh cho ổn ổn khí tức, quyết định không lại dây dưa những chi tiết này, hấn mắt nhìn bắt giữ khiến bên trên tính danh, nói: “Hình đội trưởng có đúng không, xin ngài đi với ta một chuyến đi.”

“Thật có lỗi, ta nghĩ ta có quyền không phối hợp.”

Vinh cho cười lạnh: “Hình đội trưởng, nếu như ngài có thể đoán được thân phận chúng ta, vậy ngài hấn là rất rõ ràng người chỗ phạm phải vụ án nghiêm trọng trình độ, hi vọng ngài hay là dừng lại chống cự đi xuống.”

“Nha.. Cũng không phải nguyên nhân này.” Hình Tông Liên rất khách khí nói ra: “ip quản lý điều lệ Chương 05: Điều thứ ba minh xác quy định, cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tại các quốc gia đặc công bộ môn chấp hành công vụ lúc, cần trải qua nơi đó cảnh sát đồng ý hoặc phê chuẩn, như gặp màu đỏ lệnh truy nã chờ đột phát tình trạng, cũng cần tại sau đó lấy văn bản hình thức thông tri nơi đó

cảnh sát cũng đạt được cho phép... Nhưng mà ta nghĩ, của ta vụ án cũng không phù hợp cái này hai hạng à?”

Lần này nói có chút dài, dài đến vinh cho cũng phải một lát sau, mới hoàn toàn làm rõ hàm nghĩa trong đó.

Ý là, các người không có quyền bắt giữ ta, bởi vì các người vượt khuôn.

Vinh cho lần nữa nhìn về phía vị kia tên là Hình Tông Liên cảnh sát. Hình Tông Liên tóc cạo rất ngắn, trên cằm mọc ra đồng dạng chiều dài gốc râu cằm, nhìn qua rất không bị trời buộc rất tiêu sái, hắn nói những lời kia lúc, phảng phất trên trán đỉnh lấy cũng không phải đột kích vải thương, mà là gió xuân hạ nhánh cây, mà ở trong đó đã phát sinh hết thảy, cũng giống như đều là rất không quan trọng khúc nhạc dạo ngắn.

Vinh cho nhíu nhíu mày, lấy cỡ nào năm kinh nghiệm đến xem, khí chất như vậy, thường thường chỉ có thể xuất hiện tại những cái kia chân chính cự phách trên thân, hắn mấp máy môi, tình huống hiện tại, hắn xác thực tiến thối không được.

Đúng lúc này, nơi hẻo lánh bên trong thiếu niên bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo.

“Thật sự là ip người, các người nhàn rồi không chuyện gì chạy tới bắt giấu thuốc phiện?” Vương Triều từ dưới đất nhảy lên, cũng đồng dạng không nhìn chống đờ ở phía sau lưng súng ống, dùng tay chỉ vinh cho mặt, rất phách lối nói: “Để các người đầu tới gặp ta, nhớ kỹ, tìm tổ trưởng cấp bậc trở lên người đến!” Sau đó hắn kiêu ngạo mà ngóc đầu lên, lại bồi thêm một câu, “Mẹ nó thiếu năng!”

Hình Tông Liên ngược lại là đối câu nói này từ chối cho ý kiến, hắn chỉ là vươn tay, vỗ vỗ Giang Triều bả vai, nói: “Phiền phức Giang đội trưởng, trước đưa học sinh gia thuộc đi về nghỉ.”

Hắn mặc dù nói như vậy, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào thượng thủ vị bên trên họ Trần quản gia.

Giang Triều hạ nhảy một cái, từ đầu đến cuối đều không có làm rõ ràng tình trạng.

Có rất kỳ quái chính là, có lẽ là Hình Tông Liên ngữ khí cùng tư thái đều cùng ngày thường không hoàn toàn giống nhau, hắn lại thật vô ý thức đứng dậy, đi chào hỏi những học sinh kia gia trưởng rồi đi.

Người trong phòng, thoáng chốc thiếu một nửa.

Nhìn qua còn tại rất nhỏ lặc lư cánh cửa, vinh cho đơn giản không hiểu rõ hiện tại đến cùng ai tại làm chủ!

...

...

Kha ân tháng năm xuyên lục địa khách sạn, 2 tầng 8 01 thất.

Bên trong căn phòng điều tra đã tới kết thúc rồi, Tào khiêm đứng tại bên cửa sổ, quan sát ngoài cửa sổ mênh mênh cảnh hồ.

Trong phòng rất loạn, tất cả ngăn kéo đều bị mở ra, quần áo cùng đệm chăn đều bị cẩn thận lật sách qua, hai kiện quần áo trong tủ mát trên mặt đất, dất đỏ đèn thủy tinh rõ ràng không bị đụng vào qua, nhưng dù sao phảng phất tại nhẹ nhàng lặc lư.

Làm tổ trưởng, hẳn biết rõ lần này bắt cùng điều tra hành động quá mức đột nhiên, thậm chí lộ ra lỗ mãng, nhưng tuyến báo quá mức vô cùng xác thực, hẳn đã truy tra án này ba năm lâu, đương nhiên không cách nào buông tha rõ ràng như vậy manh mối, đồng thời, hẳn thậm chí cũng phi thường có nắm chắc, có thể tìm tới mình muốn tìm đồ vật.

Quả nhiên, sau lưng truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, Tào khiêm quay đầu, gập thuộc hạ đưa lên một cái đóng kín vật chứng túi, hẳn mắt nhìn trong túi đồ vật, ánh mắt âm đạm, về sau tuyên bố thu đội.

Trịnh Đông Đông đứng tại 2 số 801 khách phòng ngoài cửa, hẳn rất đặc ý, bởi vì hẳn chỉ bốc lên một chút rất nhỏ phong hiểm, liền có thể đạt thành một cái mơ ước, cái này thật phi thường đáng giá.

Cửa phòng bị lần nữa mở ra, súng ống đầy đủ đặc công cảnh nổi đuôi nhau mà ra, những người kia sắc mặt lạnh lùng, súng ống càng là băng lãnh phải bắt cận nhân tình, Trịnh Đông Đông thế là càng cao hứng.

Hắn tiến lên một bước, tự giới thiệu mình: “Cảnh sát ngài tốt, ta là kha ân tháng năm khách sạn giám đốc, ta họ Trịnh...”

“Ồ, Trịnh quản lý, không có việc lớn gì, đây là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức ký phát đặc biệt lớn vụ án lệnh kiểm soát, mời tìm đọc.”

Tào khiêm cắt ngang trước mặt vị này mập giả tạo nam nhân, móc ra một trang giấy, đưa tới.

Nghe thấy cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức sáu chữ lúc, Trịnh Đông Đông biến sắc, đột nhiên hoảng loạn lên, hẳn tiếp nhận lệnh kiểm

soát, lộp đi lộp lại nhìn mấy lần, sau đó trở nên có chút cà lăm: “Cái này. . . Sao lại thế...”

“Có vấn đề gì không?”

“Không có... Không có không có, ta... Chúng ta nhất định phối hợp điều tra.” Trịnh Đông Đông cúi mình vái chào, chỉ cảm thấy trong cổ đều muốn toát ra mồ hôi lạnh, tại hắn khái niệm bên trong, bất kỳ cái gì mang theo quốc tế hai chữ tổ chức, đều to đến hù chết người, có sự tình rõ ràng vốn không nên náo như thế lớn, tối thiểu không nên lớn đến trên quốc tế đi, đây hết thảy giống như đều đã chệch hướng cố định an bài.

Nhưng mà sự tình thường thường sẽ chỉ hướng xấu nhất phương hướng phát triển.

Hắn nghĩ như vậy, vừa muốn ngồi dậy lúc, sau lưng hắn hành lang cuối cùng, có rất già nua lại rất lạnh lùng thanh âm truyền đến.

“Ai bảo người phối hợp điều tra?”

Trịnh Đông Đông lưng cứng đờ, thậm chí ngay cả quay lại thân đều không làm được.

Thật sự là rất phách lối a, Tào khiêm hừ lạnh một tiếng, theo tiếng kêu nhìn lại.

Hắn trông thấy một vị lão giả từ cuối trong bóng tối đi tới, lão nhân mặc mộc mạc, màu đen giày vải, xám áo gai, vạt áo trước khay giữ chặt khấu chặt, nhìn qua giống như tầm thường nhất cứng nhắc nhà bên ông, duy chỉ có khác biệt chính là, nhà bên ông không có như thế đi đường tư thái cùng như thế sắc bén ánh mắt, Tào khiêm cấp tốc đem nạp đạn lên nòng.

“Thị dân phối hợp cảnh sát điều tra chẳng lẽ không phải ứng tận nghĩa vụ sao?” Tào khiêm giọng thương, rất có lễ phép hỏi.

Có lão nhân lại tựa hồ như đối hòng súng đen ngòm thờ ơ, càng đối với hắn khiêm tốn hữu lễ vấn đề thờ ơ: “Đây là khách sạn, khách nhân khách sạn nhân viên áo cơm phụ mẫu, làm con cái lẽ ra bảo vệ phụ mẫu, đây là bản phận.”

“Như vậy phụ mẫu phạm pháp loạn kỷ cương, con cái cũng không thể quân pháp bất vị thân sao?” Tào khiêm cũng không biết lão nhân là ai, có hắn lại nhịn không được hỏi lại.

Nghe được vấn đề này, lão nhân chỉ từ đầu đúng chỗ quét mắt nhìn hắn một cái, nói: “Tiểu hỏa tử người đều nhàm chán, ta khai trừ cái

thuộc hạ cùng người có quan hệ sao?”

Tào khiêm lập tức nói không ra lời,

Nghe vậy, Trịnh Đông Đông đầu càng ép càng thấp, cơ hồ thẳng không đứng dậy.

Giống như là vì lại cho sắp chết lạc đà để lên cuối cùng một cây rơm rạ, một vị giẫm lên giày cao gót người nữ phục vụ từ đằng xa chạy tới, nhìn thấy lúc Trịnh Đông Đông, nàng thậm chí không có để ý chung quanh không khí quý quái, rất nóng lòng nói ra: “Quản lý, 2 số 801 phòng khách nhân vừa gửi điện thoại trước từu điểm đài, nói từu điểm chúng ta xâm phạm bọn hấn hợp pháp quyền lợi, xin ngài đi Vĩnh Xuyên đại học giải thích rõ ràng chuyện này, nếu không bấm báo chúng ta táng gia bại sản.”

Lời vừa nói ra, không chỉ có là Trịnh Đông Đông hoặc là Tào khiêm, rất là đang chuẩn bị khai trừ thuộc hạ lão nhân, đều cảm thấy rất quý dị.

Táng gia bại sản, nói đùa cái gì?

Tào khiêm nhúu nhúu mày, mắt nhìn đồng hồ, thời gian này điểm, tổ B lẽ ra đem người hiềm nghi khống chế lại, như vậy vì cái gì, người hiềm nghi còn có thể rất tự do đánh thông qua điện thoại? Hấn nghĩ như vậy, vô tuyến trong tai nghe truyền ra thông tin âm, vì hấn làm giải thích.

“b a, chúng ta hôm nay đụng tới cọng rơm cứng, cọng rơm cứng nói chúng ta chấp hành công vụ lúc trái với điều lệ cho nên không theo chúng ta đi, còn xin ngài cũng đến Vĩnh Xuyên đại học đến một chuyến, nếu không đem chúng ta bấm báo tổng bộ đi, bọn hấn làm sao phách lối như vậy a?”

“Thu được.” Vô tuyến tai nghe còn tại truyền ra líu lo không ngừng thanh âm, Tào khiêm dứt khoát kết thúc trò chuyện.

Hấn mắt nhìn đáng thương quản lý tiên sinh, lại nhìn mắt lão nhân, hiển nhiên đang suy nghĩ trước mắt cục diện, một lát sau, hấn quay người hạ lệnh: “A Vinh đem vật chứng đưa kiểm, những người còn lại đi với ta Vĩnh Xuyên đại học.”

Nghe thấy câu nói này, trên mặt của lão nhân, phảng phất xuất hiện vẻ tươi cười: “Như vậy cùng đi chứ, Trịnh tiên sinh, còn có Tào cảnh sát.”

Quyển 3 Chương 62: Tam phần 25

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 62: Tam phần 25

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần ngược lại ly gia nước, vinh cho cuối cùng vẫn không có ướng.

Người trẻ tuổi vốn là như vậy, đối thế giới có quá nhiều kiêng kỵ cùng không tín nhiệm, bởi vì không tín nhiệm, ngược lại rất dễ dàng mất phương hướng.

Nhìn xem tuổi trẻ đặc công mê mang lại cảnh giác mặt, Lâm Thần ngồi trở lại vị trí bên trên, xử lý loại tràng diện này, hiển nhiên không phải của sở trường của hắn, may mắn Hình Tông Liên tại.

Hình sơi dài bàn làm việc hai bên, ngồi đồng dạng không làm rõ được tình trạng mấy đợt người.

Trước kia đến xử lý học sinh tự sát giải quyết tốt hậu quả công việc học viện những người lãnh đạo, không biết mình vì sao vẫn ngồi ở nơi này, bọn hắn rõ ràng hắn là theo học sinh gia trưởng cùng rời đi, có đối mặt súng ống đầy đủ đặc công, cùng vị kia hiện tại chính khống chế toàn trường anh tuấn cảnh sát hình sự, bọn hắn lại không sinh ra nửa điểm ý nghĩ rời đi, dù sao, ở lại cũng sẽ không chết à? Mà so với ngồi tại thủ tọa, mặt hắc như sắt quản gia đại nhân, hứa Quốc Khánh thì phi thường xấu hổ, hắn cảm thấy mình không nên ngồi tại quản gia đại nhân bên người, bởi vì hắn có loại kỳ quái dự cảm, cách trung tâm phong bạo càng gần, thì càng dễ dàng biến thành pháo hôi, bất quá, hắn giống như cũng không có có thể lần nữa lựa chọn cơ hội.

Giang Triều vừa trở lại trong phòng, căn cứ vừa rời Hình Tông Liên dặn dò, hắn từ trong cục điều một ít nhân thủ tới, phần lớn là không có nhiệm vụ văn viên, phụ trách canh giữ ở cổng, bởi vì cánh cửa rất dày, cho nên bọn hắn hoàn toàn sẽ không nghe thấy bên trong phát ra bất kỳ thanh âm gì, Giang Triều cũng không biết tại sao mình lại

nghe đến cánh cửa độ dày cùng cách âm vẫn đều như vậy, nhưng hẳn luôn cảm thấy, tiếp xuống có thể sẽ phát sinh một chút cần chuyện giữ bí mật.

Tất cả mọi người rất khẩn trương, nhưng không ai nói chuyện.

Lâm Thần tay chống đỡ nửa bên cạnh mặt, kích thích trước mắt dựng đầy nước chén giấy, dư quang thoáng nhìn Hình Tông Liên phát phát tay tay, chào hỏi Vương Triều ngồi vào bên cạnh.

Khi đó người thiếu niên vừa cúp máy cho trước từ điểm đài đánh tới chất vấn điện thoại, cả khuôn mặt đều lộ ra mặt mày hớn hở.

“Lão đại, cần ta lại làm chút gì?”

“Người muốn làm cái gì?” Hình Tông Liên hỏi lại.

“Ồ, tí như nói, trường học hệ thống theo dõi không phải có vấn đề sao, có cần hay không ta đem tường lửa sửa một chút a đem tiểu Hắc khách cầm ra đến, hoặc là điều tra thêm đến cùng là cái nào ngu xuẩn tại diễn đàn phát thiệp mời hắc a thần!” Vương Triều đang nói những lời này lúc, khiêu khích nhìn về phía người ở kia trương dài bàn làm việc chủ ngồi lên quản gia đại nhân, khóe mắt đuôi lông mày tất cả đều là khiêu khích.

“Tiếp tục làm ta an bài những chuyện người làm.” Hình Tông Liên đề lại thiếu niên đầu, đem người đặt ở máy vi tính phía trước, “Không cho phép phân tâm.” Hắc bổ sung một câu.

Lâm Thần chuyển chén giấy nhẹ tay hơi dừng ngừng tạm, rất khó được, ngay cả hẳn đều có chút không hiểu rõ Hình Tông Liên dụng ý.

Không chữa trị giám sát, tự nhiên là muốn cho những cái kia âm thầm đang giám thị trường học người, tiếp tục nhiều quan sát một hồi tình huống nơi này, dù sao nếu như đoạt lại camera giám sát quyền sử dụng, cũng liền mang ý nghĩa trực tiếp nói cho phía sau màn vị kia, chúng ta đã biết các người đến tột cùng đang làm những gì. Nhưng ở sâu trong nội tâm, Lâm Thần thậm chí hoài nghi, Hình Tông Liên là muốn đem từ vong trực tiếp sự kiện khống chế tại Vĩnh Xuyên sân trường đại học bên trong, nếu như nơi này camera giám sát không có tác dụng, có trời mới biết những cái kia điên cuồng hài tử lại sẽ đi chỗ nào tự sát.

Trong khoảnh khắc đó, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được có chút cũng không tính tốt cảm giác, hẳn lại nghiêng đi gật đầu một cái,

Hình Tòng Liên chính phản quang ngời, ánh mặt trời ấm áp cho hần độ tầng lông xù viền vàng, cũng bởi vậy khiến mặt mũi của hần trở nên bắt đầu mơ hồ, đến mức ngay cả ánh mắt của hần, đều nhìn qua xanh biếc có chút u ám.

Lâm Thần nghĩ, Hình Tòng Liên thật quá thiện ở xử lý phức tạp cục diện, mà hần suy nghĩ điếm, cũng thường thường cao đến có chút đáng sợ. Tỉ như hi sinh một chút việc nhỏ, đến lấy đại cục làm trọng, tương tự như vậy quyết định, rất có thể đã từng phát sinh qua.

Nghĩ tới đây, Lâm Thần bỗng nhiên quay đầu, thấp giọng hỏi hần: “Người đến cùng làm sao nhìn ra được?”

Bằng vào chiến thuật động tác, liền có thể kết luận những này nhân viên cảnh sát xuất thân, cái này hiển nhiên là cái không đáng tin cậy trả lời, toàn thế giới chiến thuật động tác phần lớn cơ bản giống nhau, nào có như thế lớn khác nhau?

Nói thì thầm lúc, đương nhiên làm được rất gần, Hình Tòng Liên nghe được vấn đề này, trong lúc lơ đãng, đem đầu lại lại gần một chút.

“Bởi vì icpo người, đều rất dễ bắt nạt.” Hần nói chuyện thanh âm rất nhỏ, Lâm Thần cũng phải rất cố gắng, mới có thể nghe rõ ràng, “Bạn hần bị giới hạn quốc tế điều ước, tại tất cả có quyền chấp hành công vụ trong đám người, icpo thường thường chú trọng hơn điều lệ, nếu như là ta bắt người, sẽ không nói nói nhảm nhiều như vậy.” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng hút hạ cái mũi, Lâm Thần cảm thấy mình tựa hồ có thể nghe được trên người hần rất thanh đậm mùi thuốc lá nói. Thật sự là kinh nghiệm phong phú trả lời.

Ở một bên nghe lén Vương Triều, nhin không được phốc phốc một chút, cười ra tiếng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Thái Dương dần dần ngả về tây, đem bóng cây kéo đến dài hơn chút.

Kia phiến hơi có vẻ cũ kỹ phòng họp đại môn, rốt cục lần nữa mở ra. Kẹt kẹt tiếng vang, khiến trong phòng họp nguyên bản chờ đến có chút buồn ngủ đám người, đều giật cả mình.

Đi tại phía trước nhất, là vị võ trang đầy đủ đặc công, khí chất trầm ổn, ánh mắt rất lạnh, Lâm Thần chỉ từ gian phòng bên trong toàn thể đặc công nghiêm nghị đứng dậy dáng vẻ bên trên, liền có thể biết, bọn hần người lãnh đạo trực tiếp tới rồi. Mà sau lưng hần, một cái

khác tổ nhân viên cảnh sát đứng nghiêm, phảng phất cao lớn cây rừng, bọn hấn đem không lớn nơi cửa phòng, nhét tràn đầy.

Lâm Thần mắt nhìn bên cạnh hai người, Hình Tông Liên vẫn như cũ giữ im lặng, hiển nhiên cũng không chuẩn bị nói chuyện, ngược lại là Vương Triều ngồi thẳng thân, giơ lên vành nón, sợ người tới nhìn không thấy hấn mặt đáng vẻ.

Thế là, đặc công tổ trưởng nhìn quanh trong phòng ánh mắt cũng tại người thiếu niên trên mặt dừng lại, sau đó, hấn phát ra rất nhẹ một tiếng “A” .

Thời gian phảng phất tại thời khắc đó bị kéo dài, giống như chậm rãi phim hành động.

Tất cả mọi người mở to mắt, nhìn xem vị kia lãnh ngạo cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tiểu đầu mục, sửa sang lại y phục tác chiến, đứng thẳng thân, khép lại chân, hướng thiếu niên ngồi phương hướng, kính cái lại tiêu chuẩn quân lễ.

Sau đó bọn hấn nghe thấy đồng dạng lãnh ngạo thanh âm, từ vị tổ trưởng kia miệng bên trong truyền ra.

Hấn nói: “Huấn luyện viên, chào ngài.”

Tựa như là phim truyền hình bên trong mới có kỳ quái kịch bản, một vị rõ ràng không tính tuổi trẻ quốc tế trong tổ chức tầng cảnh sát, hướng một vị còn quá trẻ tử trạch thiếu niên chăm chú cúi chào, sau đó xưng hô đối phương vì huấn luyện viên.

Người thiếu niên cười đến ý cực kỳ, không có nửa điểm cần che giấu ý tứ, hấn làm bộ nghiêm túc ho khan một cái, hướng chủ ngồi quản gia đại nhân nhíu mày, sau đó nói giả bộ như rất đại lão đáng vẻ phất phất tay, nói: “Đều tới a, thất thần làm gì, ngồi xuống đi.”

Trần Bình sắc mặt, âm trầm phải phảng phất muốn nhỏ xuống nước tới.

Trong phòng, hiển nhiên không có dư thừa 1 2 tấm chỗ ngồi, mặc cho đi dạo đến họp nghị bên cạnh bàn, kéo ra một cái ghế ngồi xuống, hấn phất phất tay, sau lưng những cái kia đặc công, rất tự nhiên một cái tiếp một cái đi đến dựa vào tường chỗ.

“Ngồi.”

Mặc cho nhàn phát ra chỉ lệnh, những cái kia các đặc cảnh đều nhịp ngồi hạ.

Mặc cho nhàn đương nhiên không có nghĩ qua, lại ở chỗ này gặp phải tên thiếu niên kia, 2 số 801 phòng hộ gia đình bên trong Vương Triều hai chữ, không cách nào làm cho hắn đem danh tự cùng vị kia từng tại an ninh mạng huấn luyện trong khóa học điên cuồng nghiền ép bọn hắn vị thành niên huấn luyện viên liên hệ tới.

Kia là tại hai năm trước, hắn vì tiếp nhận tấn thăng tổ trưởng trước cuối cùng khảo hạch, đi tới ở vào nước Pháp Lý Ngang cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ, bọn hắn một nhóm 50 người bị kéo đến một cái chim không gây phân hoang dã thôn xóm, tiếp nhận các loại tàn khốc huấn luyện cùng không bao giờ ngừng nghỉ khảo hạch, trong đó, phụ trách an ninh mạng huấn luyện chính là vị năm gần 16 tuổi thiếu niên huấn luyện viên, hắn đến nay còn nhớ rõ, vị thiếu niên kia trên mặt ngây thơ thuần túy tiểu dung, cùng vĩnh viễn có thể đem bọn hắn đùa bỡn tại vớ tay ở giữa các loại công phòng chiến.

Nếu như nói, hai năm trước hắn tấn thăng huấn luyện là cái ác mộng, như vậy hắn chưa hoàn thành bắt giữ hành động, cũng đồng dạng giống như là cái ác mộng. Mặc cho nhàn cời gắng tay chiến thuật, đã bắt đầu tính toán, hôm nay hành động báo cáo, nên như thế nào viết, mới không còn lộ ra quá mất mặt .

Bởi vì các đặc cảnh nhường ra vị trí, Lâm Thần ngẩng đầu, rốt cục cũng nhìn thấy đứng đấy ba người khác.

Trịnh Đông Đông nguyên bản liền mặt trắng mặt, hiện tại càng là tái nhợt đến quá phận, giống như trong suốt màng mỏng giấy, đâm một cái liền muốn nát.

Vương Triều cùng mặc cho nhàn đối thoại thật ra rất ngắn gọn rất sắc bén rơi, nhưng bất kỳ một vị nghe thấy thể này đối thoại người, đều sẽ minh bạch, hiện tại phòng họp tình thế, đã hoàn toàn biến thành mặt khác một bức bộ dáng.

Mà Trịnh Đông Đông sau lưng, lại đứng đấy hai người khác, phảng phất là chủ tứ hai người, Lâm Thần rất rõ ràng xem gặp, tại lão nhân vào cửa sát na, Trần quản gia thân thể, rất rõ ràng run rẩy một chút, mà Hình Tòng Liên sắc mặt, cũng tại nhìn thấy lão nhân trong nháy mắt, có chút có biến hóa.

Thần sắc biến hóa, thoáng qua liền mất. Trước kia tứ phương cát cứ cục diện, bởi vì mới gia nhập đám người, mà trở nên càng thêm hỗn loạn.

Tại tất cả mọi người sau khi ngồi xuống, Hình Tông Liên rốt cục có động tác, hấn vồ vồ Vương Triều vai, người thiếu niên bỗng nhiên đứng lên, hấn nắm mình lên màu đỏ hai vai bao, từ bên trong đổ ra không ít vụn vặt đồ chơi.

Giống như là vì thể hiện địa vị của mình, hấn còn đặc địa bắt hai kiện đồ vật, ném tới Nhâm tổ trưởng trước mặt, ngẩng đầu nói: “Sẽ giả bộ a, chứa vào.”

Mặc cho nhàn mắt nhìn trước mặt bộ kiện, phát hiện kia là cái máy cảm tín hiệu, có thể che đậy điện thoại tín hiệu vô tuyến tín hiệu thậm chí là máy nghe trộm tín hiệu... Nhưng là nhìn lấy đồ chơi tổn hại trình độ, tựa hồ là bị thiếu niên xem như đồ chơi, một mực ném ở trong túi xách, thật là khiến người rất im lặng.

Nhưng Vương Triều động tác, cũng không như vậy đình chỉ, nó lại từ trong túi xách lật ra một cái kê cận trong suốt bằng dán phá camera, sau đó tìm cái có thể quay chụp hạ phòng họp toàn cảnh góc độ, đem camera lắp đặt tốt.

Chờ hấn làm tốt đây hết thảy, mặc cho nhàn cũng đem máy cảm tín hiệu lắp đặt hoàn tất.

Thiếu niên trở lại trước máy vi tính, xác nhận hạ hai loại điện tử sản phẩm tình huống công tác, sau đó xông Hình Tông Liên nhẹ gật đầu. Rốt cục, một mực không có nói qua bất luận cái gì nói đội trưởng cảnh sát hình sự, rốt cục bắt đầu động, hấn chỉ là có chút đem thân thể nghiêng về phía trước, trong phòng không ít người, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Không thể không nói, nhân loại thật sự là đối quyền uy cùng trật tự phi thường miễn cảm sinh vật.

“Hứa phó hiệu trưởng, còn có mấy vị viện trưởng, hôm nay vất vả các người, hi vọng chúng ta cảnh sát sau này lại Vĩnh Xuyên đại học công việc, vẫn có thể đạt được chức vị phối hợp.” Hình Tông Liên nói, làm cái mời động tác, ra hiệu bị điểm đến danh tự người, có thể rời đi.

Hứa Quốc Khánh như trút được gánh nặng, hấn cũng không biết, vì cái gì hấn có thể nhẹ nhàng như vậy rút lui, nhưng nhìn xem trong phòng họp lại là cảnh sát lại là đặc công lại là camera tình trạng, không chạy chẳng lẽ còn chờ lấy một hện cơm tối sao? Hấn kéo cửa

ra lúc, quay đầu lại, nhìn qua Lâm Thần trong ánh mắt, nhiều một tia kính sợ.

Hứa Quốc Khánh một đám người chạy nhanh chóng, nhìn qua lần nữa lay động cánh cửa, Lâm Thần cũng rất thanh Sở Hình Tông Liên dụng ý.

Nhất định phải trường học cao tầng lưu lại, nhìn tận mắt Vương Triều là như thế nào hời hợt nắm cảnh sát hình sự quốc tế, lại tại thích hợp thời gian thả bọn họ đi, đương nhiên là vì gỡ trường học cao tầng cùng Trần gia chân chó, Hình Tông Liên lời đã nói đến rất rõ ràng, hẳn hi vọng vì sau này điều tra sẽ càng thêm thuận lợi.

Tâm tư như vậy, cũng thật sự là thâm trầm tinh tế tỉ mỉ tới cực điểm. Giống như là dự cảm đến, chân chính vỡ kịch muốn bắt đầu diễn, Trần Bình cũng động, hẳn đem một mực khoác lên đỡ trên ghế để tay lên mặt bàn, bắt đầu đánh đòn phủ đầu: “Hình đội trưởng, thật là lớn quan uy, ngài đây là ý gì, chỉ có trải qua ngài đồng ý người, mới có thể rời đi sao?”

Trần Bình vốn tưởng rằng, Hình Tông Liên tiếp khách khí khách khí, có hẳn lại nghe thấy phi thường thanh âm bình tĩnh, từ gian phòng bên kia truyền đến.

“Đúng vậy a.”

“Ta có thể cho rằng, ngài là tại hạn chế tự do của ta sao?”

“Sự thật như thế.” Hình Tông Liên hai tay nhẹ chi, chống đỡ lấy cái cằm, rất tùy ý nói.

Trần Bình chỉ cảm thấy lửa giận phui đất vọt lên đỉnh đầu, hẳn vỗ bàn lên, lên án mạnh mẽ nói: “Hiện tại cảnh sát tra là người giấu độc, ta dựa vào cái gì nhất định phải ở lại đây, chẳng lẽ ta cũng là người hiềm nghi phạm tội sao, cảnh sát không có chứng cứ liền có thể tùy tiện loạn chụp người sao!”

“Ta đương nhiên, là sẽ có chứng cứ.” Hình Tông Liên cười cười, hẳn gõ gõ bàn, Vương Triều rất tự nhiên, đem màn ảnh máy vi tính, lộn vòng tới.

Quyển 3 Chương 63: Tam phần 26

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 63: Tam phần 26

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều nhỏ đồng chí Laptop, cùng hấn bản nhân khí chất mười phần nhất trí. Nhạc Văn tiểu thuyết |

Cacbon sợi vỏ ngoài hiện đầy lời ghi chép in ốp-sét, bàn phím màng Anime thiếp giấy có thể rõ ràng nhìn ra bản thân hấn yêu thích chuyển biến, góc trái trên cùng còn dán có hai đóa không biết quyển tạp chí kia bên trên cắt xong giốngerv đoàn án, tóm lại phi thường phức tạp, lại sinh cơ bưng bưng.

Mà màn ảnh máy vi tính, màn ảnh máy vi tính hiện tại toàn bộ màu đen, ngoại trừ góc dưới bên trái có cái phát ra cái nút bên ngoài, còn lại nhan sắc cùng Trần quản gia sắc mặt không khác nhau chút nào. Có lẽ là bị đặc địa hướng mình màn ảnh máy vi tính kích thích đến, Trần Bình sửa sang lại đồ vét vạt áo, đẩy ra ghế xoay, dùng một bộ lười nhác lại cùng thứ dân nói nhảm cao ngạo bộ dáng đi hướng cổng.

Nhưng mà, hấn lại bị ngăn cản.

Ngăn lại hấn, là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức đặc công.

Hai thanh màu đen đột kích bước thương tại cửa ra vào gạch chéo, Trần Bình dùng chân lại, cố gắng khắc chế sắc mặt của mình không trở nên đỏ bưng, hấn xoay người, dùng cầm đối đám người này lão đại, nói: “Tùy ý hạn chế người ta tự do thân thể, nguyên lai đây chính là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức công việc quá trình sao?”

“Thật ra không phải.” Mặc cho nhàn rất xin lỗi, “Nhưng ta tiếp nhận trong huấn luyện có rất trọng yếu một đầu, đại khái ý là, đừng mệ hấn đi chọc giận người huấn luyện viên, bởi vì bọn hấn sẽ cho thành tích của người đánh đơn xiên, lúc kia, người liền biết cái gì gọi là tiền đồ vô vọng.” Mặc cho nhàn giang tay ra, biểu thị bất đắc dĩ.

“Ai nha ai nha, nào có nghiêm trọng như vậy a, ta không hạ hắc thủ.” Vương Triều cười hắc hắc lên, sau đó ngoắc ngoắc tay, ra hiệu Trần quản gia ngồi trở lại vị trí.

“Các người muốn làm gì, nơi này là Vĩnh Xuyên địa giới, Hình Tông Liên ta cho người biết người không nên quá phách lối!” Trần Bình trong ánh mắt, rốt cục có điên cuồng.

Mà đối ứng lấy kia tia điên cuồng, là Hình Tông Liên chậm rãi ngữ khí, hắc hắc đáp: “Ta sao? Ta đương nhiên là cần từ chứng trong sạch a.”

Hai vị đặc công cầm thương, đem Trần quản gia mời về chỗ ngồi. Hết thầy phảng phất đều tạm thời an tĩnh lại, giống như mây đen hạ mặt biển, không có một cơn gió.

“Xin hỏi ngài là?”

Tại bên cạnh hắn, Hình Tông Liên chuyển hướng hành động tổ dài, lấy một cái lễ phép thức vấn đề, làm lời dạo đầu.

“Cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức Vĩnh Xuyên phân bộ trọng án c tổ tổ trưởng, mặc cho nhàn.” Mặc cho nhàn không biết mình phải chăng hắn là trước cúi chào, nhưng hắn cuối cùng vẫn lựa chọn ngồi thẳng thân, cung kính trả lời vấn đề này.

“Nhâm tổ trưởng chào ngài.” Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, cực kì rất quen địa, đem nói chuyện kéo về đến bình thường phá án quá trình đi lên, hắn đi thẳng vào vấn đề nói, “Ta muốn chứng minh một chút, ngài truy tìm tửu điểm chúng ta gian phòng ma túy, là bị người ta vu oan đến chúng ta trong phòng.”

“Mời tiếp tục.” Mặc cho nhàn nói.

“Nếu như cần từ chứng, như vậy thời gian tuyển liên phi thường mấu chốt.” Hình Tông Liên ngữ khí ôn hòa giống tại cùng lão hữu trò chuyện, “Ta muốn hỏi Nhâm tổ trưởng, ngài là mấy điểm thu được liên quan tới kha ân tháng năm khách sạn 2801 thất khả năng có giấu ma túy tuyển báo?”

Mặc cho nhàn nghe vậy chấn động, tình hình bây giờ, hắn đã từ người tra tấn biến thành bị thẩm người, theo lý, hắn cũng không thể ở trước mặt mọi người, trả lời vấn đề này, có quý thần xui khiến, hắn lại giống thuộc hạ hướng thượng cấp báo cáo công việc, trả lời vấn đề này.

“11:44 phân.” Hắn nói.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, hần lờn nói xoay chuyển, dùng một loại mang theo ý cười lại hoặc là thợ săn nhìn về phía con mồi thần sắc, nhìn xem Trịnh Đông Đông, hỏi “Như vậy, xin hỏi Trịnh quản lý, khách sạn 2 tầng 8 camera giám sát, hôm nay còn dễ dùng sao?” Nghe thấy lời này, Trịnh Đông Đông phảng phất bị một chi lợi kiếm bắn trúng, khẩn trương cực kỳ, hần giống sắp chết con mồi, dùng một loại sợ hãi ánh mắt nhìn xem Hình Tòng Liên, qua thật lâu, mới nơm nớp lo sợ trả lời: “Nay... Hôm nay... 2 tầng 8 giám sát kiểm tra tu sửa.” Giống như là để chứng minh cái gì, Trịnh Đông Đông lại bổ sung một câu: “Cái này sớm tại khách sạn công việc kế hoạch bên trên, không phải ta an bài!”

Đây là trong dự liệu trả lời.

Hình Tòng Liên khẽ nâng mắt, hần màu xanh biếc đôi mắt, xa xa nhìn chăm chăm vị kia suy yếu phải phảng phất sau một khắc liền muốn ngã xuống khách sạn quản lý, bình tĩnh nói: “Ồ, ý vị này, khách sạn camera giám sát, không cách nào ghi chép chúng ta mỗi người xuất nhập gian phòng thời gian? Cùng, phải chẳng có cái khác người xa lạ từng tiến vào chúng ta khách phòng, đúng không?”

“Ai bảo các người gian phòng cất giấu ma túy, cái này có thể trách chúng ta khách sạn sao?” Trịnh Đông Đông tiếp tục cãi lại.

“Ồ, bất quá ta có thể chứng minh, ba người chúng ta bên trong, Vương Triều rời tửu điểm thời gian là tại 11:14 phân.” Hình Tòng Liên mắt nhìn bên cạnh thiếu niên, còn nói, “Nói cách khác, tại ba mươi phút bên trong, ngài khách sạn công nhân vệ sinh, hoàn thành quét dọn gian phòng, phát hiện ma túy, báo cáo lãnh đạo, báo cảnh, sau đó bị cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức bắt được tuyến báo, cái này một hệ liệt quá trình, thật sao?”

Không chờ Trịnh Đông Đông trả lời, Vương Triều liền xe nhẹ đường quen đề xuống video phát ra khóa.

Kia là kha ân tháng năm khách sạn thang máy màn hình giám sát, phía trên rõ ràng ghi chép một vị lưng hồng thư Bao thiếu năm tiến vào thang máy thời gian.

Giống như là trong bóng đêm bắt được một tia sáng, Trịnh Đông Đông nhìn màn ảnh bên trong không tính rõ ràng hình ảnh theo dõi, hô lớn nói: “Ai bảo người xâm lấn tửu điểm chúng ta hệ thống theo dõi, người đây là phạm pháp, là phạm tội người biết không?”

Vương Triều phốc phốc một chút, lần nữa cười ra tiếng: “Là nhà người khách sạn a, còn phạm pháp phạm tội đấy..”

Hình Tông Liên một tay chỉ di, hẳn có nhiều hứng thú ánh mắt, dời về phía một mực ngồi tại nơi hẻo lánh, đồng thời trầm mặc không nói lão nhân.

Giống như là cảm giác được cái gì, lão nhân chỉ nói bốn chữ: “Dĩ nhiên không phải.”

Lão nhân thanh âm đã rất già nua, nhưng thật giống như gió thổi qua cành khô, có loại xé chiều thoải mái ý vị.

Nghe vậy, chủ ngồi lên Trần quản gia sợ hãi nhìn qua nơi hẻo lánh bên trong lão giả, trên Vĩnh Xuyên lưu xã hội lộn nhộn như vậy hồi lâu, hẳn đương nhiên biết, lão nhân họ Hình, danh tự cùng chủ nhân họ, đến từ gia tộc kia.

Tại tất cả mọi người mới phát gia tộc cũng bắt đầu vứt bỏ gia tộc quản lý chế, chỉ có gia tộc kia, còn vẫn như cũ bảo lưu lấy cổ xưa nhất thậm chí là phong kiến thói quen, hàng năm phái trong nhà bên ngoài trang quản sự tuần sát các nơi, kiểm chế tiền thuê đất điều tra thêm khoản, lão nhân có thể được phái ra ngoài đến Vĩnh Xuyên đến tuần sát, mặc dù cũng không thể đại biểu nó tại Hình gia địa vị cao bao nhiêu, nhưng ở Vĩnh Xuyên giới kinh doanh xem ra, phân lượng đã đầy đủ.

Thế này đầy đủ phân lượng người, liền xem như nhẹ diệp nhạt viết một câu, cũng mang ý nghĩa một loại tỏ thái độ.

Trần Bình cúi đầu xuống, tay tích lũy rất chặt, hẳn toàn bộ tư duy, đã từ nên như thế nào đối phó Lâm Thần cùng Hình Tông Liên, chuyển biến làm Trần gia đến cùng là lúc nào xúc phạm đến Hình gia loại này quái vật khổng lồ, phải biết, gia tộc cổ xưa luôn có một loại bản thân pháp tắc sinh tồn, trong đó trọng yếu nhất pháp tắc chính là, bảo trì trung lập và cùng người vì thiện, bởi vậy, người cơ hồ sẽ không nhìn thấy bất luận cái gì Hình gia người đối chính cục, trải qua tan tình thế thậm chí là đối địch xí nghiệp làm ra tỏ bất kỳ thái độ gì, bọn hắn mãi mãi cũng là khiêm tốn hữu lễ, thực chất bên trong, lại kiêu ngạo phải không ai bì nổi.

Chính là vì cái gì, Hình gia người lại đột nhiên xuất hiện ở đây, sau đó nghiêm túc thể hiện ra thái độ của mình?

Trần Bình bắt đầu chân chính hoảng loạn lên.

“Khách sạn gác cổng hệ thống hẳn là coi như đáng tin cậy, trừ phi bạo lực phá giải...” Hình Tông Liên nói lời này lúc, vừa bạo lực phá giải xong khóa cửa Nhâm tổ trưởng cúi đầu, hẳn thu tầm mắt lại, tiếp tục nói ra: “Cho nên, tại Vương Triều rời đi trong đoạn thời gian, có thể xuất nhập gian phòng, nhất định là có gác cổng thế những người kia, tỷ như khách sạn nhân viên, đúng không?”

Trịnh Đông Đông dáng vẻ, giống như là bị thợ săn đao nhọn chống đỡ cái cổ con mồi, bởi vì đoán được tuyệt vọng tương lai, cho nên bắt đầu cuối cùng giằng co: “Người, người có ý tứ gì, rõ ràng là các người giấu ma tuý, đây là cần ngược lại từu điểm chúng ta, đây là vu oan!” Thanh âm của hắn càng ngày càng vang, lại nhọn phải phảng phất thờ có điều khí tới.

Trịnh Đông Đông biểu hiện khẩn trương thái quá, thần kinh mảnh khảnh giống như lập tức sẽ đứt đoạn dây đàn, có rõ ràng, Hình Tông Liên chỉ là đang nói một chút, vô cùng vô cùng bình thường Logic suy luận. Ở đây những cái kia không rõ chân tướng quần chúng vây xem, nhao nhao dùng hoài nghi ánh mắt, nhìn về phía cơ hồ mất khống chế khách sạn quản lý.

Có lẽ là những cái kia giống như ánh mắt thật sự quá mức đã thương người, lại có lẽ là hẳn nhất quán tinh anh nguy trang, rốt cục tại hắn chán ghét nhất mặt người trước băng phải vỡ nát. Trịnh Đông Đông đầu vô cùng nhỏ tằm suất dung đưa, tố chất thần kinh lằm bằm lằm bằm: “Không không... Người không có chứng cứ... Người không có chứng cứ!”

“Ồ, thật ra ta có chứng cứ.”

Hình Tông Liên duy trì hoàn toàn như trước đây bình tĩnh ngữ tốc. Chính là tại bên cạnh hắn, Vương Triều rốt cục không kềm được nụ cười trên mặt, giống như là miệng cống mở ra, chảy xiết nước hồ dưới ánh mặt trời xông ra đập lớn, người thiếu niên cười đến cơ hồ thẳng không đứng dậy: “Thủ pháp không chuyên nghiệp, cũng đừng chơi vu oan hãm hại a, kỹ thuật, nam nhân cần chính là kỹ thuật a!” Vương Triều nhỏ đồng chí liếc xéo lấy trong phòng tất cả mọi người, thuận tay từ người bình thường hoàn toàn không cách nào lý giải màn hình máy tính bên trên, điều ra mặt khác một thì video văn kiện, sau đó, hẳn lại mở ra một cái nghe lén văn kiện bộ dáng đồ vật, dùng

mang theo áy náy giọng điệu nói: “Âm họa hơi có chút không đồng bộ a, mọi người thứ lỗi thứ lỗi ~”

Tại tất cả mọi người chấn kinh ánh mắt nhìn chăm chú, một đoạn mang theo bốn cách hình tượng video theo dõi, chậm rãi phát hình ra.

Không giống với phổ thông camera giám sát thấp kém họa chất, video rõ ràng độ phi thường cao, thậm chí ngay cả trên mặt thảm diên vĩ cánh hoa đều có thể thấy nhất thanh nhị sở.

Nếu như người đã từng ở qua kha ân tháng năm khách sạn sang quý nhất phòng, liền có thể rất rõ ràng biết, hình tượng bên trong chỗ quay chụp hạ, chính là 2 tầng 8 hành chính phòng nội cảnh.

Góc trái trên cùng một ô hình tượng, ghi chép trong phòng khách phát sinh hết thảy.

11:14 phân, công hồng thư bao thiếu niên vội vàng rời phòng.

11: 20 phân, khách sạn khách phòng công nhân vệ sinh, bắt đầu đi vào phòng sạch sẽ , dựa theo sạch sẽ quá trình, nàng đầu tiên bắt đầu thanh lý mặt bàn rác rưởi, ngay tại nàng đem những cái kia chén đĩa bên trong cặn bã, đổ vào túi rác lúc, một vị Âu phục giày da hơi mập thân ảnh, tiến vào tất cả mọi người trong tầm mắt.

Sạch sẽ nữ công vội vàng quay đầu, vậy mà trông thấy khách sạn quản lý đứng ở phía sau mình, nàng dọa đến chân tay luống cuống, giống như là cũng không biết một ngày trăm công ngàn việc quản lý đại nhân vì sao lại đột nhiên thị sát công việc của mình.

Giản dị nữ công cúi đầu, nghe thấy quản lý nói: “Người khẩn trương cái gì, người làm người sống, ta liền kiểm tra một chút.”

Vị kinh lý kia thanh âm rất cao ngạo, lại hơi nhọn mảnh, tự nhiên xuất từ hiện tại đã mặt xám như tro Trịnh Đông Đông tiên sinh miệng.

Góc trên bên phải hình tượng, ghi chép lại Trịnh Đông Đông chấp tay sau lưng rời đi phòng khách, thông qua hành lang, đi vào cửa phòng tắm quá trình.

Chỉ gặp hấn đẩy ra phòng tắm đại môn, dặt cuống họng hô: “Vì cái gì phòng tắm còn không có quét dọn, người nhìn bản thành hình dáng ra sao, mau tới đây!”

Nữ công nghe được triệu hoán, vội vã chạy đến phòng tắm, nàng bị quản lý đổ ập xuống giáo huấn một trận, sau đó nàng tự giam mình ở trong phòng tắm, bắt đầu vui đùa thanh lý.

Một lát trống không về sau, hình tượng góc dưới bên trái phòng ngủ chính đại môn bị đẩy ra.

Chỉ gặp Trịnh Đông Đông rón rén đi vào phòng ngủ chính, trên tay của hắn chẳng biết lúc nào mang lên trên một bộ màu trắng cao su găng tay, hắn có chút cảm ghét kéo ra đệm chần, từ trong túi móc ra một cái túi hàng, sau đó xé mở đóng gói, đem bên trong lục sắc phiến lá ngả xuống giường, sau đó kéo lên đệm chần, như không có việc gì ra khỏi phòng.

Không bao lâu, nữ công thanh lý xong phòng vệ sinh, đi vào phòng ngủ chính, tại nàng vén chần lên sát na, Trịnh Đông Đông lại rất trùng hợp địa, đi vào trong phòng.

Hắn nhìn qua trên giường nệm khô cạn lá xanh, sắc mặt trở nên khấn trương lên, giống chân chính nhân sĩ chuyên nghiệp, hắn đẩy ra nữ công, ngồi xổm ở trước giường, vê lên một nắm nát lá, tại chóp mũi hít hà, sau đó giả bộ như rất khiếp sợ bộ dáng, nói: “Là lớn nha, mau báo cảnh sát!”

Hắn nói, còn lấy điện thoại cầm tay ra, phi thường kính nghiệp địa, vồ xuống một trương hiện trường ảnh chụp.

Video phát ra đến nơi đây, Trịnh Đông Đông cây kia yếu ớt thần kinh, rốt cục hoàn toàn đứt đoạn, hình ảnh theo dõi cũng kết thúc tại khách sạn quản lý đại thù phải báo tiểu dung bên trên.

Trong phòng họp, tĩnh như hầm băng.

Lâm Thần nhìn qua trước mắt hết thảy, chỉ cảm thấy cái này tựa như là hoang đường đang diễn trò mới có kiêu đoạn.

Trịnh Đông Đông thế mà chạy đến bọn hắn ở khách sạn gian phòng, trộm phóng đại tê đại vu oan hãm hại bọn hắn, Hình Tòng Liên từ vừa mới bắt đầu liền biết điểm ấy, cho nên từ đầu đúng chỗ đều khí định thần nhàn?

Chính là, lớn tê đại mà thôi, loại tầng thứ này ma tuý, cũng đáng được cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức xuất động?

Có thể coi là là lớn nha, Trịnh Đông Đông lại là từ chỗ nào làm tới này đồ chơi, hắn lại là từ chỗ nào tới ý nghĩ, cho rằng một túi nhỏ lớn nha, liền có thể làm bọn hắn lang đang vào tù?

Vấn đề thực sự quá nhiều, có cái này tất cả tất cả vấn đề, cũng không sánh nổi trong đó một cái khiến hắn cảm thấy không thể

tường tượng nổi: “Vì cái gì, trong phòng của chúng ta sẽ có camera giám sát cùng máy nghe trộm?”

Khách sạn khách phòng dạng này tư mật nơi chốn, đương nhiên sẽ không lắp đặt camera, đoạn này cơ hồ không góc chết video theo dõi, hiển nhiên là Vương Triều hoặc là Hình Tòng Liên kiệt tác, hấn chợt nhớ tới trước đây không lâu tại trong phòng họp vang lên không ngừng cổ quái tiếng cảnh báo, cái kia khóa cửa bên trên cảnh báo trang bị, chỉ sợ cũng không phải khách sạn gác cổng tự mang đồ chơi?

Hai người kia đến cùng cho bọn hấn chỗ ở tăng thêm bao nhiêu loại bảo toàn biện pháp?

Hình Tòng Liên nghe được vấn đề này, phản ứng rất nhanh, hấn cầm lên thiếu niên phần gáy thịt, đem người kéo đến Lâm Thần trước mặt, nghiêm túc hỏi: “Hỏi người này tại chúng ta chỗ ở làm nhiều như vậy hoa văn là làm gì?”

Người thiếu niên quay đầu, dùng một loại bất khả tư nghị ánh mắt nhìn lão đại của mình, phảng phất không thể tin được trên thế giới này lại có như thế mặt dày vô sỉ người.

Lúc này, Hình Tòng Liên nở nụ cười, Vương Triều mặt vừa lúc chặn Lâm Thần ánh mắt, cho nên, nụ cười kia bên trong uy hiếp ý vị trở nên không chút kiêng kỵ.

“Bởi vì ta từ nhỏ ra ngoài làm công, đặc biệt khuyết thiếu cảm giác an toàn a... Ha ha.” Người thiếu niên cấp tốc quay đầu, nhìn xem Lâm Thần, mỗi chữ mỗi câu nói.

Quyển 3 Chương 64: Tam phần 27

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 64: Tam phần 27

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần hoài nghi mình thính lực và ký ức hệ thống đều xảy ra vấn đề.

Nếu như hắn không có nhớ lầm, đêm qua, Vương Triều rõ ràng một mực ngồi trước máy vi tính u buồn, thẳng đến rất sâu trong đêm, mới như cái khuyết thiếu cảm giác an toàn hài tử đồng dạng thiếp đi, duy nhất có cơ hội lắp đặt những cái kia nhỏ thiết bị, cũng chỉ có Hình Tông Liên một người mà thôi.

Nhưng bây giờ, Hình Tông Liên ngồi tại ánh nắng dưới đáy, đôi mắt bên trong mang theo như là đang nịnh nọt ý cười, hắn lông mi dấp dấp quá phận, nhẹ nhàng chớp mắt trong nháy mắt, chung quanh ánh nắng cũng giống như mật đường đồng dạng ngọt.

Lâm Thần thờ dài, lại phát hiện mình không có bất kỳ cái gì bị lừa gạt sau phần uất cảm xúc, hắn giống như đã thành thói quen các loại kỳ quái lý do.

Tỉ như chính phủ đột nhiên thay đổi phòng ốc, lại hoặc là rõ ràng nghe nói bị mua xuống sau đó đột nhiên tu sửa đổi mới hoàn toàn đường đi, cho nên, “Ra ngoài làm công khuyết thiếu cảm giác an toàn” loại này Gặp Quỷ giải thích, tựa hồ cũng coi như để ý?

Buổi chiều ánh nắng rất tốt, ngoài cửa sổ có học sinh truy đuổi đùa giỡn thanh âm.

Những cái kia bị bạn học cũ phản bội hãm hại vẻ lo lắng, cũng theo hai người rõ ràng ngắt lời, mà biến mất không thấy, Lâm Thần nghĩ, cái này cũng không có gì lớn lao, người luôn không khả năng khiến trên thế giới tất cả mọi người thích người.

Chỉ là Trịnh Đông Đông, lại rõ ràng không có nhẹ nhàng như vậy.

Trong phòng họp rất yên tĩnh, không biết ai mang theo người máy biểu, kim đồng hồ đi lại tí tách thanh âm vang phải dọa người.

Hơi mập khách sạn quản lý phảng phất chờ đợi lẳng trì heo tử, sắc mặt của hấn bạch dọa người, hấn đang chờ đợi sau cùng phán quyết, có Hình Tông Liên, lại vẫn cứ chỉ là dùng mang theo ý cười ánh mắt ngăm nhìn hấn, không nói bất kỳ nói.

Chỉ có già nhất cay thợ săn, mới có thể từ đầu đúng chỗ, hoàn mỹ khống chế đi săn tiết tấu, hấn có khi cho ra một tia hi vọng, sau đó lại tàn nhẫn bóp tắt loại hi vọng này, hấn từng chút từng chút, đem Trịnh Đông Đông xua đuổi đến rìa vách núi, tra tấn cái này thần kinh yếu ớt của hấn, chỉ có hấn lại hướng tiến lên trước một bước, Trịnh Đông Đông đại khái liền cách bệnh viện tâm thần không xa.

Mặc dù thủ đoạn hoàn mỹ, có Lâm Thần cảm thấy, cái này giống như cũng quá mức đại tài tiểu dụng chút.

Quả nhiên, ngoài cửa sổ truyền đến ô tô động cơ khởi động âm thanh, kia đột nhiên xuất hiện tiếng vang, khiến Trịnh Đông Đông bỗng nhiên run một cái.

Hình Tông Liên gõ ba cái bàn, lúc này mới chậm rãi mở miệng:

“Trịnh quản lý, ngài thật không thể giải thích xuống sao?”

Tại tuyệt đối mạnh hữu lực chứng cứ trước mặt, Trịnh Đông Đông căn bản nói không nên lời bất luận cái gì nói tới.

Có Hình Tông Liên, làm sao dễ dàng như vậy buông tha hấn: “Ta thực sự không thể lý giải, vì cái gì ngài cần tại trên giường của ta, rải lên lớn tê dại này kha ân tháng năm, hiện tại cung cấp loại này đặc thù phục vụ sao, như thế bỗng chủ ý, là ngài nghĩ ra được?”

Có lẽ là Hình Tông Liên vấn đề quá có hướng dẫn tính, giống như tại mênh mông đêm tối, kéo ra một mảnh kì lạ ánh sáng, Trịnh Đông Đông đột nhiên ngẩng đầu, hấn ngăm nhìn bốn phía, ánh mắt rất cục định tại bàn dài cuối cùng vị kia quản gia trên người người lớn.

Giống như bị điên, hấn đứng người lên, phá tan trước mặt cản trở tất cả vật thể, cái ghế, cánh tay, thậm chí là cứng rắn thương, hấn bỗng nhiên bổ nhào tốt đại nhân chân một bên, dùng một loại kêu khóc nói: “Trần quản gia, Trần quản gia ngài muốn cứu cứu ta a!

Ngài không phải nói sẽ không xảy ra vấn đề sao, không phải liền là □□ sao, vì cái gì cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức người sẽ đến, van cầu người a, mau cứu ta!”

Trong khoảnh khắc đó, Lâm Thần rất rõ ràng xem gặp, Trần quản gia kia Trương tổng là cứng nhắc mà cay nghiệt khuôn mặt hiện ra vết

रण, hấn phảng phất nghe thấy loại kia tự phụ đồ sứ băng liệt thanh âm.

Trần quản gia vĩnh viễn hướng về sau chải vượt phải chình chình tề tề trở nên lộn xộn, mặc dù còn tại cố giả bộ trấn định, có trong ánh mắt bối rối cùng khủng hoảng, lại bán hấn, môi hấn mấp máy, giống như là cố nén, muốn đem chân bên cạnh phát ra quái khiếu sinh vật đá một cái bay ra ngoài **.

Chỉ là, đối thủ của hấn là Hình Tông Liên, vị kia giàu có kinh nghiệm thợ săn, là sẽ không cho cho hấn bắt luận cái gì lật bàn cơ hội.

Hình Tông Liên mỉm cười, giống như là rốt cục đạt được chờ mong đã lâu trả lời, trên mặt không có quá nhiều chấn kinh hoặc là ngoài ý muốn cảm xúc, hấn cố ý không nhìn xó xỉnh bên trong trình diễn phản bội tiết mục hai người, rất quả quyết chuyển hướng bàn dài mặt khác, đối một mục làm bộ không khí tổ trọng án tổ trưởng nói: “Nhâm tổ trưởng, hiện tại phải chẳng có thể xác nhận, cái gọi là giấu độc án, chỉ thuần túy là cùng một chỗ vu oan vụ án chứ?”

“Đương nhiên.” Mặc cho nhàn nhàn xem Hình Tông Liên khuôn mặt, nghĩ thầm loại chuyện nhỏ nhặt này ngài cũng đừng tìm ta xác nhận đi!

Hình Tông Liên nhẹ gạt đầu, ngược lại đối mặt từ đầu tới đuôi đều trọn mắt hốc mồm Giang đội phó, nói: “Vậy liền phiền phúc Giang đội trưởng, đem người hiềm nghi giam giữ, để phòng thông cung.” Hấn sau cùng hai chữ cần phải có chút nặng, giống như là cố ý nói cho người nào nghe.

Giang Triều nghe vậy đứng người lên, Lâm Thần trông thấy, ngay tại Giang Triều đứng lên thời điểm, hấn mang theo người điện thoại tựa hồ chấn động một cái, Vương Triều cười với hấn một cái, lộ ra đáng yêu răng nanh.

Giang Triều cúi đầu, nhìn xem trên điện thoại di động vừa tiếp thu được tin nhắn, có chút khó tin, có điều tốt xấu là kinh nghiệm phong phú cảnh sát hình sự, hấn trong nháy mắt khống chế tốt biểu lộ, ra khỏi phòng để cho người. Thế là, hấn mang tới những cái kia “Gác cổng” nhóm có tác dụng, hai vị nhân viên cảnh sát đi theo hấn về đến phòng bên trong, rất thẳng thắn lưu loát địa, đem khóc rờn rờn Trịnh Đông Đông, ném ra phòng.

Lâm Thần tính một cái, Trịnh Đông Đông là nhóm thứ ba bị thanh trừ ra sân người.

Mặc dù chỉ thiếu mất một người, lại sẽ nghị trong phòng, lại phảng phất rộng hơn phân nửa, tầng mây che khuất ánh nắng, gian phòng âm trầm đến đáng sợ, đồng hồ đi chậm tích táp vang lên, Trần quản gia phảng phất trong nháy mắt già đi mười tuổi.

“Hình đội trưởng, thật sự là hảo thủ cổ tay.” Âm cầm thanh âm từ quản gia đại nhân trong cổ họng truyền ra, phảng phất cục đá sạt qua thủy tinh loại kia rất nhỏ lại tiếng vang chói tai, “Ngài cũng phải đem ta bắt lại sao?” Hắc mặc nhiên làm bộ cao ngạo, có hắc run rẩy bờ môi cùng ngón tay lại bán hắc.

“Đương nhiên sẽ không.” Hình Tòng Liên lại dựa vào về thành ghế, dùng rất hững hờ ngữ khí nói, “Nếu như người hiềm nghi xác nhận là ngài sai sử hắc, dùng độc phẩm vu oan hãm hại chúng ta, như vậy ngài hay là có từ trần cơ hội, tựa như ngài vừa rồi cho ta cơ hội đồng dạng.”

Hắc mang theo ý cười ngữ khí, lộ ra một loại sâu tận xương tủy trào phúng.

Trần Bình nuốt ngụm nước miếng, cũng không chuẩn bị tiếp nhận dạng này hảo ý: “Ta không có gì đáng nói, đã người là bị vu oan, vậy ta vì cái gì ta liền không thể là bị vu oan?”

Nhìn qua Trần Bình khẽ nâng cái cằm, nghe hắc đến nay còn tại giáo biện lời nói, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được rất thất vọng, thậm chí ngay cả Trịnh Đông Đông đều biết sợ hãi hoặc là e ngại, hắc khóc rờn rờn, kia có lẽ là bởi vì sợ hãi luật pháp chế tài, nhưng tại sụp đổ sát na, hắc tất nhiên quá chú tâm hối hận, hắc hi vọng thời gian có thể đảo lưu, cầu trông mong hết thảy đều chưa từng xảy ra, đây mới là một người tại làm chuyện sai tình về sau, hắc là có cảm xúc phản ứng.

Chính là Trần Bình này vị kia nghiêm túc cứng nhắc quản gia đại nhân, vị kia trong ba năm mỗi lần xuất hiện tại bọn họ miệng, đem hắc hướng cho hắc ám trong sinh hoạt xua đuổi người, tại bị vạch trần bản thù thủ đoạn về sau, lại như cũ không biết hối hận là thứ gì. Nhìn xem quản gia đại nhân con mắt, hắc biết hắc không phải tại cố giả bộ, mà là từ đầu tới đuôi, đều cho rằng mình cũng không có sai.

Thật ra thật lâu đến nay, hẳn đều không có oán hận qua vị này một mực thi hành Trần gia gia chủ ý chỉ trung niên nhân, bởi vì trung thành, cũng không phải là một loại hắc ám phẩm đức, nhưng là bây giờ, hẳn bỗng nhiên phát giác thì ra những cái kia bị xua đuổi ban đêm hoặc là bị sa thải thời gian, đều trở nên không có chút ý nghĩa nào.

“Trần Bình, ta nghĩ ngươi một mực không có làm rõ ràng hiện tại tình trạng.” Rốt cục, hẳn cảm thấy mình nên nói gì.

Nghe thấy bị mình cho tới nay chỗ chèn ép người gọi thẳng đại danh, quân gia đại nhân trên mặt, có loại bị mạo phạm cùng nhục nhã đỏ ửng.

“Lâm Thần, ngươi căn bản không hiểu.”

“Không hiểu chính là ngươi!” Lâm Thần nhin không được vỗ bàn lên, hẳn căn bản là không có cách dùng bình thường ngữ tốc, cùng bàn dài cuối người kia giao lưu, “Lớn tê đại? Ngươi cảm thấy □□ liền râu ria sao, ngươi cho rằng chỉ cần Trịnh Đông Đông cắn chết chúng ta, liền có thể khiến Hình Tông Liên thân bại danh liệt để chúng ta không có gì cả sao, cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, ta mặc kệ ngươi là vô tình hay là cố ý liên hệ với cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, chuyện này xa so với ngươi có thể tưởng tượng phức tạp gấp một vạn lần, ngươi cho rằng trần chính học biết chuyện này về sau, liền sẽ cảm tạ ngươi trung thành tuyệt đối thay hẳn giết chết ta sao?”

Lâm Thần cũng không biết, hẳn tại sao lại tức giận như thế, có hẳn thật hồi lâu không có phát hỏa lớn đến vậy khi, có lẽ là thanh âm của hẳn quá lớn, lại có lẽ là hẳn quá mức đắm chìm cùng loại tâm tình này bên trong, bởi vậy hẳn cũng không chú ý tới, phòng họp đại môn, chẳng biết lúc nào được mở ra.

Băng lãnh thanh âm điệu bộ mặt càng trước một bước truyền vào trong đầu của hẳn.

“Đúng đấy, ta thật cao hứng.”

Hình Tông Liên cũng đồng dạng nghe được cái thanh âm kia, hẳn nhanh hơn Lâm Thần nhìn về phía cổng.

Ở nơi đó, đứng đấy một người trung niên.

Trung niên nhân mặc màu đen áo khoác dài, dây lưng chụp rất chặt, lưng thẳng, tóc cùng Trần Bình đồng dạng chải đến sau đầu, hẳn

ánh mắt hung ác nham hiểm, trông mắt màu đen bên trong có yên tĩnh như chết.

Hầu như không cần suy nghĩ, Hình Tòng Liên liền đoán được thân phận của người đến.

Hắn thế là nhìn về phía Lâm Thần, Lâm Thần có ít giây thời gian chinh lảng, sau đó, liền tỉnh táo lại, ánh mắt chậm chạp dời về phía cổng phương hướng, nói: “Trần đồng, chào ngài.”

Tình huống hiện tại, liền trở nên càng thêm có thú vị.

Có lẽ Trần gia đại lão, là bởi vì trọng yếu nhất thuộc hạ bị giam mà nghe hỏi chạy tới nơi này, lại có lẽ, hắn chỉ là một mục tại phụ cận chờ đợi Lâm Thần bị còng lại còng tay ép vào xe cảnh sát tình cảnh, tóm lại, rất ly kỳ chính là, Trần gia đương nhiệm chương môn nhân, cũng xuất hiện ở căn này đã từng xảy ra rất nhiều hí kịch tràng diện trong phòng họp.

Thật thú vị trùng hợp, Hình Tòng Liên nghĩ như vậy, mắt thấy Trần gia chương môn nhân từng bước một đi vào trong phòng, dùng một loại bức người khí tràng tiếp cận Lâm Thần, sau đó nói: “Thật lâu không thấy a, tội phạm giết người.”

Trong lời nói của hắn, mang theo cố chấp cuồng đặc hữu kiệt ngạo, xưng hô bên trong, cũng mang theo kiềm chế tới cực điểm cừu hận. Nghe thấy danh xưng kia, Hình Tòng Liên vô ý thức nhìn về phía Lâm Thần, hắn trông thấy Lâm Thần lui một bước, tựa ở trên bàn dài, sau đó rất kiên định dừng lại, tựa hồ đối với này cũng không thèm để ý: “Người là ngu xuẩn sao, vì vụ oan hãm hại ta làm loại chuyện này, hơi không cẩn thận người Trần gia sinh ý toàn sẽ chơi xong.”

Cùng như thế chất vấn lúc Trần Bình hiểm thấy phần nộ khác biệt, thời khắc này Lâm Thần, đã hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn rất bình tĩnh nói, trong giọng nói mang theo hoàn toàn như trước đây chăm chú, coi như đang mắng người, cũng chăm chú đến đáng sợ.

“Coi như ta Trần gia phiến độc, chuyện này cùng người có quan hệ sao, Lâm Thần?” Trần gia đại lão dùng phi thường chậm rãi ngữ khí hỏi.

Giờ phút này, hắn cùng Lâm Thần đã sát lại rất gần, dùng phảng phất loại kia dã thú muốn cắn xé ánh mắt của con mồi, ác độc lại thâm tình ngắm nhìn Lâm Thần.

Hình Tòng Liên cảm thấy hấn phải đứng lên, chính là trong chốc lát, hấn trông thấy Lâm Thần hướng hấn quăng tới một luồng ánh mắt, ánh mắt kia sáng tỏ mà băng lãnh, giống như loại kia rèn luyện đến cực hạn thép, rất tâm hữu linh tê chính là, Hình Tòng Liên đọc hiểu Lâm Thần trong ánh mắt hàm nghĩa, ý là, không có quan hệ, ta đến liền tốt.

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, Hình Tòng Liên có chút muốn cười, hấn bỗng nhiên ý thức được, thì ra kờ vai chiến đấu cảm giác, so một phương bảo hộ một phương khác, tới càng tốt hơn.

“Cho nên, các người Trần gia tại phiến độc sao?” Lâm Thần hỏi lại. Hấn vấn đề, khiến vị kia hung ác nham hiểm cực đoan gia chủ đột nhiên không cách nào trả lời.

Giống như là không theo bài lý giải bài khách quen, Lâm Thần lại hỏi: “Không riêng sai sử thuộc hạ vu hãm chúng ta, ngài còn dẫn đầu Trần gia phiến độc, là thế này phải không?”

Lâm Thần thật rất giỏi về để cho người ta không lời nào để nói.

Trần gia đại lão tích lũy tất cả khí thế, giống như bị tan mất một bộ phận, hấn chỉ có thể cắn răng, mỗi chữ mỗi câu nói ra: “Người để cho ta làm sao bây giờ này người bây giờ có □□, ta rất khó hiểu được người, người là muốn cho ta cầm đao giết người sao?”

“Giết người cần đền mạng.” Lâm Thần nói như vậy.

Đây là Cú Trần thuật câu, nhưng càng giống là tự bạch, giết người thì đền mạng, ta còn sống, cho nên ta không phải tội phạm giết người.

“Người dựa vào cái gì còn có mặt mũi xuất hiện tại Vĩnh Xuyên, người vì cái gì còn phải lại xuất hiện tại mắt của ta da dưới đây!”

Trần gia chường môn rốt cực bị câu nói này chọc giận, hấn đưa tay quăng lên Lâm Thần cổ áo, đem người kéo đến trước mặt mình.

“Bởi vì ta tại Vĩnh Xuyên đại học tra án.”

Lại là bình tĩnh câu trần thuật, trong giọng nói, thậm chí mang theo một chút trào phúng ý vị.

Tại làm sao để cho người ta nổi giận phương diện, Lâm Thần cũng phải chuyên gia bên trong chuyên gia.

Trần gia chường môn dùng sức quăng ra hấn, chỉ vào cổ, cười lạnh nói: “Của ta trường học căn bản không cần người, chạy trở về chính người địa phương đi, hiện tại, lập tức, lập tức cho ta rút!”

Hắn nói xong câu đó, trong phòng họp, lại lần nữa lâm vào yên tĩnh. Nhưng mà lâm vào yên tĩnh nguyên nhân, lại không phải là bởi vì Trần gia chương môn nhân điên cuồng lại bốc đồng lời nói.

Mà bởi vì một mực ngồi ở trong góc, từ đầu tới đuôi chỉ nói qua một câu lão nhân, mở miệng nói câu nói thứ hai.

Hắn nói: “A?”

Cho đến lúc này, một mực ở vào phần nộ đề nén Trần gia chương môn nhân, rốt cục trông thấy ngồi tại tầm thường nhất nơi hẻo lánh vị lão nhân kia.

Lão nhân con người hé mở, giống như là mới từ buổi chiều nghỉ ngơi bên trong tỉnh táo lại, không chờ trần chính học kịp phản ứng, hắn bên cạnh từ trên ghế đứng lên, ngữ khí cũng bình thản tới cực điểm: “Chính học a, giống chúng ta dạng này người làm ăn, sinh ý làm được lại lớn, cũng muốn tuân thủ pháp luật, cảnh sát đang tra án, chúng ta phải nghe theo từ an bài.”

Trần gia chương môn nhân, đã cực kỳ lâu không có bị gọi thẳng danh tự qua, dù là lão nhân thanh âm ấm áp, có thể nói ngữ bên trong chỗ để lộ ra ý vị, lại sâu đáng dấp đáng sợ.

“Nguyên lai là Hình quản sự.” Trần chính học thu tay lại, nhanh chóng trấn định lại, hắn hỏi, “Ngài đây là ý gì, thay Hình gia tỏ thái độ sao?”

Lấy trần chính học đối Hình gia hiểu rõ, nhà này người mặc dù căn cơ thâm hậu, lại là cực kỳ thủ tự trung lập thương nhân, vĩnh viễn sẽ không tại bất luận cái gì phân tranh vấn đề bên trên, biểu hiện ra rõ ràng thái độ, cho nên, hắn cho là hắn nói như vậy, trước mắt vị này bên ngoài trang quản sự, liền có thể tọa hạ ngậm miệng.

Cùng hắn trong dự đoán, lão nhân lắc đầu, đứng dậy đi tới cửa, giống như là muốn rời đi nơi thị phi này.

Có chờ lão nhân đi tới cửa lúc, hắn trông thấy lão nhân quay đầu lại nhìn, dùng một loại hững hờ ngữ khí nói: “Thật ra, cũng không tính tỏ thái độ, lão đầu tử chỉ là vừa nghe ngài nói, Vĩnh Xuyên đại học là các ngài đồ vật, có chút ngoài ý muốn mà thôi...” Lão nhân dừng một chút, ánh mắt của hắn xa xăm, nhìn qua ngoài cửa sổ rộng lớn sân trường, giống như là đang nhớ lại cái gì: “Dù sao, đây là đại học, mặc dù chúng ta nắm giữ trường học cổ phần, nhưng nơi này không thuộc về bất luận cái gì người một nhà, nó thuộc về tất cả đã từng

hiện tại cùng tương lai Vĩnh Xuyên thầy trò, đây là chúng ta mấy nhà người sớm mấy năm phân chia cổ quyền lúc, liền nói tốt sự tình.”

Trần chính học vừa muốn mở miệng, lão nhân lại lời nói xoay chuyển, ý nghĩa lời nói bên trong ngạo mạn, lộ rõ trên mặt: “Nếu như nhất định phải nói, Vĩnh Xuyên đại học là ai nhà, vậy chỉ có thể nói, trường đại học này là trăm năm trước lão tổ tông nhà ta xuất tiền xây, lão gia nhà ta mười lần bươm tiền, nhưng cuối cùng, Vĩnh Xuyên đại học chủ yếu cổ phần, đều chỉ có thể là thiếu gia nhà ta.”

Lão nhân đang khi nói chuyện, giống ngoài cửa sổ khế khom người, phảng phất tại hướng hư không hành lễ, hắc nói xong, liền dẫn thuộc hạ, thẳng rời khỏi phòng.

Trần gia chường môn nhân sắc mặt, khó coi giống như bệnh rụng tóc tường xám.

Nơi hẻo lánh bên trong, Hình Tông Liên không có tồn tại muốn hút điếu thuốc lẳng lẳng, loại ý nghĩ này cũng chỉ là thoáng qua liền mất, tình huống hiện tại, hắc cũng không có hoài niệm cùng suy nghĩ thời gian, hắc nhìn về phía bị nghiêm túc giáo dục qua Trần gia chường môn nhân, hơi có chút bất đắc dĩ mở miệng: “Ta có thể cho rằng, ngài tại vừa rồi trong lúc nói chuyện với nhau thừa nhận, đã thừa nhận, là ngài sai sử thuộc hạ vu oan hãm hại chúng ta sao?”

“A, người cảm thấy người có thể đem ta như thế nào?”

“Nha.. Không có như thế nào.” Hình Tông Liên vuốt vuốt cái mũi, đúng lúc gặp lúc này, Giang đội phó chính đẩy cửa vào đi, Hình Tông Liên hai mắt tỏa sáng, cười nói với hắc, “Giang đội trưởng, còn phải lại phiền phức ngài, nơi này có hai cái chủ sử sau màn, muốn đi cục cảnh sát uống trà.”

Giang Triều một bộ con mẹ nó chứ đến cùng bỏ lỡ cái gì biểu lộ, hắc rất buồn bực phất phất tay tay, ngoài cửa hai cục nhân viên cảnh sát lần nữa vào nhà, đem trong phòng hai vị tựa hồ còn không phải rất nguyện ý rời đi họ Trần người, mời ra ngoài.

Theo phòng họp đại môn lần nữa quan bế, Hình Tông Liên trên mặt, đã không còn bất luận cái gì nhẹ nhõm thanh thản ý cười.

Hắc nhìn qua một mực yên lặng không lên tiếng tổ trọng án dài, nói: “Được rồi, người đi sạch sẽ, nói đi, đến cùng chuyện gì xảy ra.”

Quyển 3 Chương 65: Tam phần 28

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 65: Tam phần 28

Tác giả: Trường Nhị

Mặc cho nhàn cũng không biết, vì cái gì trên thế giới lại có người có thể nhanh chóng như vậy hoán đổi mạch suy nghĩ.

Tóm lại, tại họ Trần người rời đi sau một giây, một mực chường khổng thế cục vị kia cảnh sát, liền đem ngoi đầu lên nhắm ngay hắn. Mặc cho nhàn rất không nguyện ý thừa nhận, nhưng ở cặp kia tròng mắt màu xanh lục quét về phía hắn trong nháy mắt, hắn cảm giác phải toàn thân run rẩy.

“Cái này , ấn quy định không thể lộ ra.” Hắn đình lấy áp lực cục lớn, hồi đáp.

Hình Tông Liên lại cũng không chuẩn bị tiếp nhận thế này chương trình tính qua loa tắc trách, cùng mới khiêm tốn hữu lễ người bị hại bộ dáng khác biệt chính là, hắn giờ phút này, bỗng nhiên trở nên cường thế lạnh lẽo cứng rắn.

“Ta nghĩ Nhâm tổ trưởng hắn là rõ ràng, nếu như không phải bằng hữu của ta trùng hợp có như vậy một chút ham muốn nhỏ, hiện tại, ta chỉ sợ cũng tại Vĩnh Xuyên phân bộ trong phòng thẩm vấn, tiếp nhận ngài 48 giờ không gián đoạn thẩm vấn, sau đó ta sẽ lấy giấu độc tội bị luận xử, vứt bỏ của ta cảnh huy còn có nuôi sống gia đình công việc.”

Hình Tông Liên nói xong câu đó, ngữ tốc rất chậm, uy hiếp ý vị rất đậm, hắn nói xong, liền dừng lại một hồi, giống như là cho mặc cho nhàn sung túc suy nghĩ thời gian.

Mặc cho nhàn cảm thấy, mình mới là cái kia ngồi tại băng lãnh nhỏ hẹp xi măng trong phòng, bị bức bách muốn nói ra thứ gì bí mật người, dù là phía sau hắn còn ngồi dưới tay mình hai tổ đặc công, hắn nhưng không có bất luận cái gì cảm giác an toàn.

Mặc dù hấn từ đầu tới đuôi, hấn đều tại đương bối cảnh tấ, nhưng trên thực tế, khi hấn ngồi vào trương này làm việc bàn dài trước thời điểm, hấn cũng đã bắt đầu không ngừng mà đang tự hỏi cùng phán đoán thế cục, tỉ như, hôm nay cái này cái cộc giấu độc án đến tột cùng là thế nào một chuyện, icpo hoàn toàn bị xem như hãm hại công cụ lợi dụng, hay là tồn tại khác nội tình?

Chính là theo sự kiện thúc đẩy, hấn dần dần phát giác, hấn hôm nay lợi nhập nước bùn xa so với dĩ vãng những cái kia nhìn qua còn muốn càng sâu, nếu như thời gian có thể đảo lưu, hấn chính Ninh Viễn không nhìn thấy tấ kia bị truyền đến hiện trường ảnh chụp, thật sự là phiền phức ngập trời.

Bất quá, thời gian nơi nào sẽ đảo lưu?

Mặc cho nhàn ngẩng đầu, bỗng nhiên chú ý tới viên kia bị nhựa plastic băng dán dính vào trên tường gián dị camera giám sát, giống như dã thú con mắt, chính như thực ghi chép trong phòng phát sinh hết thảy.

Camera, tín hiệu che đây thiết bị... Hấn tựa hồ minh bạch một chút đồ vật.

“Thật ra, là bởi vì một thì manh mối.”

“Đầu mối gì?” Hình Tông Liên hơi nghiêng về phía trước, làm cho người ta cảm thấy cảm giác áp bách mãnh liệt.

“Liên quan tới cùng một chỗ xuyên quốc gia độc phẩm án.”

Mặc cho nhàn lột đem trán tóc đen, tóc của hấn không hề dài, nhưng sợi tóc có chút ẩm ướt, một chút mồ hôi bị gọi ra, hấn nhìn qua giống như là rốt cục không cách nào chống cự áp lực, chuẩn bị nói rõ ràng sự thật bộ dáng.

Hấn quay đầu lại, nhìn phía sau một mực yên tĩnh ngồi tại nơi hẻo lánh tổ viên nhóm, nói: “Các người đi trong xe chờ ta.”

Đây là rõ ràng cần chuyện quan trọng nghi tin, trên mặt đất những cái kia đặc công tổ viên nhóm hai mặt nhìn nhau, tựa hồ cũng không rõ ràng, mình Boss tại sao muốn lựa chọn phạm pháp điều lệ, cùng những người này hợp tác.

Bất quá, mệnh lệnh tức là mệnh lệnh, bọn hấn theo thứ tự đứng lên, chuẩn bị đi ra ngoài, đi trong xe chờ thêm một hồi.

Đang lúc đi tại phía trước nhất người đẩy ra phòng họp đại môn lúc, Hình Tông Liên bỗng nhiên mở miệng.

“Chúng ta sẽ rất nhanh kết thúc, lầu dưới phòng họp giống như trống không, các người có thể đi nơi đó nghỉ ngơi.”

Hắn ngẩng đầu, nguyên bản tấm lầy khuôn mặt bên trên lại xuất hiện tiểu dung, lộ ra khách khí mà chân thành.

Cửa phòng hội nghị ngáp hai cục nhân viên cảnh sát nghe nói như thế, con mắt bỗng nhiên phát sáng lên, bọn hắn đưa tay, khẽ khom người, giống như là muốn dẫn đường.

Nhìn qua những cái kia bóng lưng, Lâm Thần trong lòng yên lặng tính toán, những này tạm thời rời đi đặc công, đã là hôm nay đi ra phòng hội nghị này nhóm thứ năm người.

Gặp đại môn khép lại, Hình Tông Liên giống như là đột nhiên bị thả khí bóng da, lại hoặc là cuối cùng kết thúc yến hội thanh niên, bỗng nhiên liền buông lỏng xuống dưới, hắn không còn ngồi đơan chính nghiêm cẩn, mà là lười biếng rút điếu thuốc ra, không chút do dự nhóm lửa, ánh lửa chớp về sau, hắn thật sâu hít một ngụm khói, sau đó nghiêng đầu một chút.

Vương Triều giống như là được cái gì tín hiệu, đồng dạng không có xương tựa như đứng lên, hắn mở rộng ra tay cánh tay, bò lên trên cái ghế, đem trên tường camera giám sát đem hái xuống.

Hình Tông Liên lại từ trong hộp thuốc lá rút một điếu thuốc, tính cả cái bật lửa cùng một chỗ ném tới mặc cho nhàn trước mặt.

Mặc cho nhàn biết mình không có cách nào cự tuyệt.

Đương sương mù dâng lên thời điểm, hắn bỗng nhiên ý thức được, hôm nay chân chính bí ẩn nhưng lại trọng yếu nhất chủ đề, cuối cùng cũng bắt đầu.

“Cái này lên giấu độc án, cùng sách ghi chép về địa phương mình có quan hệ sao?”

Giống như là có người ở bên tai mình bắn một phát súng, mặc cho nhàn có như vậy trong nháy mắt cảm thấy bên tai ông ông tác hưởng, đầu óc hỗn loạn thành bột nhão, khi mất đi một chút năng lực suy tính về sau, cảm xúc liền sẽ chiếm thượng phong, hắn cấp tốc trở nên phần nộ mà khẩn trương lên, phản xạ có điều kiện hết thảy đều nhanh, hắn cấp tốc rút súng, nhắm ngay bàn dài đối diện người kia: “Người vì sao lại biết?”

Hình Tông Liên vẫn tại hút thuốc, không có nửa điểm cần đầu hàng ý tứ: “Phản ứng của người nói cho ta, thật đúng là có quan.”

Mặc cho nhàn đại não đang bay nhanh suy nghĩ, hồ sơ hẩn là tuyệt mật, cho dù có cục trưởng cấp bậc trở lên quyền hạn cũng vô pháp chọn đọc tài liệu, mỗi cái chưa hoàn thành đặc biệt lớn vụ án đều có mình nội bộ mã hóa phương thức, nhân viên bên ngoài căn bản không có khả năng phá giải, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Rất nhiều loại khả năng tính tại trong đầu hẩn dạo qua một vòng, hẩn bỗng nhiên trông thấy trong góc uống nước thiếu niên, giống như là minh bạch hết thảy sau thân nhiên.

Vương Triều bị nhìn thấy run rẩy, nhịn không được ồn ào: “Nhìn ta làm gì, ta là loại kia không có việc gì liền phạm pháp loạn kỷ cương, tâm tình không tốt liền xâm lấn nhà khác hệ thống hậu trường người sao?”

“Trả lời vấn đề của ta.” Mặc cho nhàn vẫn như cũ giơ thương, tại kiên trì.

“Ai ai, người làm sao khẩn trương như vậy a... Khó trách nhìn thấy chút ít manh mối liền xù lông, tùy tiện bộ hạ liền đem nói thật nói ra.” Vương Triều nhỏ đồng chí căn bản không có cần kéo lão đại một thanh ý tứ, vẫn còn tiếp tục kích thích tổ trọng án dài.

“Nhỏ manh mối?” Mặc cho nhàn thanh âm rất lạnh, giống như là bị đục nát vụn băng, Vương Triều bị hẩn nhìn thoáng qua, nhịn không được rụt cổ một cái.

“Chúng ta manh mối này, đã đợi ròng rã ba trăm hai mươi sáu ngày.” “Cũng liền mười một tháng nha.” Vương Triều thuận miệng coi như xong ra.

Đúng lúc này, hẩn cảm thấy Lâm Thần vỗ vỗ mu bàn tay của hẩn, nói: “Ba trăm hai mươi sáu ngày trước là năm ngoái ngày mười một tháng năm.”

Năm ngoái ngày mười một tháng năm, một cỗ chứa đầy xe khách rơi vào Vĩnh Xuyên trong nước, trong đó bao quát một vị tên là sách ghi chép về địa phương minh tập độc nhân viên cảnh sát.

Vương Triều rất nhanh ý thức được, đây cũng là liên quan tới tử vong cùng báo thù chủ đề, hẩn rụt cổ một cái, rất chân thành nói: “Thật có lỗi.”

Mặc cho nhàn duy trì lấy chuẩn bị động tác tác xạ, nhưng tại trận ai cũng biết, hẩn căn bản không có khả năng bóp cò, hẩn cảm thấy hôm nay phát sinh hết thảy, đều phi thường buồn cười, hẩn buổi

sáng đi ra ngoài, theo thường lệ đang làm việc sự tình dưới lầu mua một chén cà phê, sau đó lên lầu, tiếp tục tối tắm không mặt trời hồ sơ phân tích, giống như là rất nhiều dài dằng dặc vô vọng lại đột nhiên đưng phải vận mệnh chi thần chiếu cố cố sự , chờ đến buổi trưa, hấn nhìn thấy cảnh báo vang lên.

Đó cũng không phải cái gì kinh khủng phần tử xâm lấn cảnh sát hình sự quốc tế Vĩnh Xuyên phân bộ cảnh báo, mà là tại hấn máy tính dưới góc phải một cái điểm đỏ bắt đầu chớp động, kia đại biểu bọn hấn sở thiết hạ chặn đường mạng lưới, chặn lại được một chút quan trọng tình báo.

Mà kia cái gọi là quan trọng tình báo, thật ra bất quá là một trương pixel không tính quá cao điện thoại ảnh chụp, trên tấm ảnh là Vĩnh Xuyên nhất thổ hào khách sạn phòng, mảng lớn tuyết trắng đậm chần dưới đáy, vụn vặt vung lầy màu xanh thẫm □□ lá, coi như hấn cho rằng cái này có điều lại là những người có tiền kia nhà thiếu gia dâm loạn sinh hoạt cắt hình lúc, hấn đột nhiên thấy được một cái thái sắc túi hàng. Cái túi xách kia giả túi nguy trang giống cái nào đó có thể quán Địa Cầu một vòng trà sữa nhãn hiệu, chỉ là kiểu chữ rất mơ hồ, cũng mang theo dưới mặt đất nhà máy đặc hữu vụng về nhựa plastic cảm nhận.

Khi thấy chỉ bao giả túi lúc, mặc cho nhàn kích động đến run rẩy, sau đó kích bản, tựa như khắp nơi có thể gặp phim cảnh sát bắt cướp, hấn triệu tập thủ hạ, quyết tâm không thể để cho dạng này manh mối lần nữa chạy đi, hai tổ người phân biệt triển khai đột kích bắt cùng điều tra công việc, chính là, phim cảnh sát bắt cướp lại thay đổi thấp kém hài kịch, từ sau lúc đó, hấn thấy được hạ lưu vu oan hãm hại, ngu xuẩn mà không có chút nào sức đề kháng quân cờ, không thú vị hào môn tranh đấu, những này đều để hấn buồn ngủ, thẳng đến vừa rồi trong nháy mắt đó, kích bản lại lần nữa đột nhiên nhảy về chủ tuyến, đồng thời, lấy làm cho người không có chút nào phòng bị phương thức hướng về phía trước cực tốc thúc đẩy.

Thật ra, nếu như thời gian cho phép, mặc cho nhàn liền sẽ phát hiện, trước mặt hấn ngồi mấy người, mới vừa ở trước đây không lâu, cứu vãn hấn một vị nào đó đồng sự nữ nhi bảo bối sinh mệnh. Mặc dù, xuất phát từ một ít bảo hộ dự tính ban đầu, ở mảnh này trong bụi lau sậy phát sinh sự tình chân tướng, bị ra dáng phong tồn, có trên thế

giới bây giờ không có bức tường không lọt gió, hấn thật ra đã đi qua những cái kia chọn đọc tài liệu văn kiện báo cáo, đưa cho Hoàn Cảnh nơi đó cảnh sát, chỉ chờ phê duyệt thông qua, hấn liền có thể cầm tới liên quan tới cả cái cọc bắt cóc án tất cả chi tiết.

Chỉ là, hết thấy đều vừa vặn, còn chưa kịp mà thôi.

Như vậy mỹ diệu an bài, đương nhiên không nhất định xuất từ Cánh Tay Vận Mệnh.

Hình Tông Liên phi thường rõ ràng điểm ấy: “Chúng ta đang điều tra vụ án, vừa lúc cùng sách ghi chép về địa phương mình một án, có một chút không có ý nghĩa liên lụy.” Hấn cuối cùng đem cắt cảnh thuốc hút xong, cũng giống là hoàn thành dài dằng dặc suy nghĩ, rốt cục quyết định cho trước mặt lâm vào thú bị nhốt chi cảnh tổ trọng án dài, một tuyến quang minh sinh cơ, “Chúng ta chỗ điều tra vụ án bên trong, có một vị người chết, đã từng là cùng một chỗ châu báu cướp bóc án chính mắt trông thấy người cùng duy nhất người sống sót, nàng gọi trình Vi Vi.”

“Sau đó thì sao?” Cũng không nhìn qua hồ sơ cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tổ trọng án dài, có chút mờ mịt, người chết lại là người chứng kiến, châu báu cướp bóc án, ma túy án, những nguyên tố này tựa hồ có chút quá mức lộn xộn.

“Người nhìn, cố sự là thông qua người xâu chuỗi lên, tại trình Vi Vi trải qua kia cái cọc cướp bóc án bên trong, tội phạm sử dụng một chút thủ đoạn, cùng mưu sát sách ghi chép về địa phương mình thủ đoạn, không có sai biệt.”

Mặc cho nhàn lông mày rất cục nhịu chặt, hấn cầm súng thân hình lỏng xuống, hấn bỏ súng vào bao, lúc trước chi kia thuốc lá đáng thương bị hấn ném xuống đất, hấn xoay người, thuốc lá đầu nhặt lên, như cái nghèo tưng kẻ lang thang, đem thuốc lá lần nữa nhóm lửa.

“Sách ghi chép về địa phương mình, là thủ hạ ta một vị nội ứng nhân viên cảnh sát, một năm trước, hấn tham dự điều tra rất cục có tiến triển, sau đó, hấn cũng bởi vì thân phận lộ ra ánh sáng, bị ép kết thúc nhiệm vụ, về tới trong nước.”

“Sách ghi chép về địa phương mình nội ứng địa điểm, cũng không tại cảnh nội?”

“Đúng thế.”

Mặc cho nhàn cầm điều thuốc, hấn cùng Hình Tòng Liên phi thường rõ ràng, bọn hấn chỗ trao đổi cũng không phải là tình báo, mà là tín nhiệm.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, nói: “Vụ án chi tiết ta không gặp qua hỏi, ta chỉ hoài nghi một chút, từ Trịnh Đông Đông vu oan đến các người kịp phản ứng áp dụng bắt, trong này phản ứng thời gian không đến nửa giờ, Trịnh Đông Đông không có khả năng trực tiếp báo cáo cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, hấn cũng không có cái cửa này đường, phản ứng của các người tốc độ quá nhanh, cho nên, rốt cuộc là thứ gì, để các người khẩn trương như vậy?”

Hình Tòng Liên, khiến mặc cho nhàn khuôn mặt triệt để hôi bại xuống tới. Đúng vậy a, tối tăm không mặt trời vụ án vĩnh viễn là tối tăm không mặt trời, nếu như đột nhiên xuất hiện ánh sáng, vậy người đầu tiên muốn làm, là trốn đi chăm chú nghiên cứu, tia sáng kia đến tột cùng là thứ đồ gì.

Mặc cho nhàn hít một hơi thật sâu, hồi đáp: “Tại thi hành trong khi làm nhiệm vụ, hấn truyền về một chút chế độ nhà máy nội bộ ảnh chụp, trong đó có một ít sản phẩm túi hàng, cùng tại ngài phòng ngũ phát hiện lớn bao tải giả túi, giống nhau như đúc.”

Quyển 3 Chương 66: Tam phần 29

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 66: Tam phần 29

Tác giả: Trường Nhị

“Ồ ồ, trạng thái tĩnh hình ảnh bắt giữ hệ thống a.” Dính đến vấn đề kỹ thuật, Hình Tông Liên còn chưa mở miệng, Vương Triều liền bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, “Bản án không nhỏ a, đều lên bộ này chương trình, nhưng nếu như là nội ứng liều chết truyền đến chế độ nhà máy nội bộ ảnh chụp, hẳn là tuyệt mật a, Trịnh Đông Đông có thể hay không chỉ là trùng hợp dùng cái này túi hàng, thật ra nhìn dáng vẻ của hắn, đại khái cũng chỉ là muốn đem chúng ta làm nốt mấy ngày, không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy nghiêm trọng?” Giống như là đột nhiên thám tử lừng danh phụ thể, Vương Triều nhỏ đồng chí con mắt đều phát sáng lên, “Còn có một loại khả năng, chính là có người biết, cái này túi hàng nhất định sẽ bị các người loại bỏ hệ thống bắt được!” Vương Triều phần cuối lúc tăng thêm ngữ khí, còn đặc địa đẩy hoàn toàn không tồn tại kính mắt, “Cho nên, đây hết thảy đến cùng là trùng hợp, hay là âm mưu đâu!”

“Nếu như vấn đề quá phức tạp, trở lại nguyên điểm đến xem cả cái cục vụ oan án, nếu như Trịnh Đông Đông báo án về sau chỉ là người dân bình thường cảnh, như vậy chúng ta sẽ có kết quả gì?”

“Chúng ta bị mang về cục cảnh sát uống trà, sau đó lão Giang đến vớt chúng ta a.”

“Hiện tại, đem người đổi thành muốn truy tra xuyên quốc gia độc phẩm án đầu mối cảnh sát hình sự quốc tế, chúng ta kết quả lại sẽ có cái gì khác biệt?”

“Chúng ta bị bắt đi ip bị nghiêm hình tra tấn?” Vương Triều rất sợ hãi mà nhìn xem Nhâm tổ trưởng, “Người sẽ không thật có quyết định này à?”

“Bằng không hẳn vì cái gì mang đặc công đến, chơi mạt chược sao?” Hình Tông Liên thuận tay quất thiếu niên cái ót, ra hiệu hắn yên tĩnh

một hồi.

“Hai cái này kết quả đối với các người tới nói khác nhau ở chỗ nào sao?” Mặc cho nhàn hỏi.

Lâm Thần nhìn qua Hình Tông Liên, đây đúng là hắn không thể nào hiểu được địa phương, giả thiết thật tồn tại phía sau màn hắc thủ, bọn hắn tại sao muốn bốc lên to lớn phong hiểm, lợi dụng sách ghi chép về địa phương minh truyền về ảnh chụp dự, từ đó dự làm cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức xuất thủ?

“Khác nhau, ở chỗ thời gian.” Giống như là sớm đã đoán được đáp án, Hình Tông Liên trả lời vấn đề này lúc, thậm chí không có trải qua dừng lại cùng suy nghĩ.

Lâm Thần nhíu nhíu mày.

“Nếu như chúng ta bị địa phương cảnh sát nhân dân mang đi, đại khái có thể tại 1 giờ bên trong lại thấy ánh mặt trời.” Hình Tông Liên không còn thừa nước đục thả câu, mà là dùng một loại bình tĩnh đến dọa người ngữ khí, phân tích chuyện này phía sau những cái kia âm u cùng quỷ quyết tâm tư.

Trong lúc nhất thời, trong phòng lại khôi phục băng lãnh cùng yên tĩnh, phảng phất xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh tràn đầy vào đi những cái kia ánh nắng ấm áp, đều trở nên không có tác dụng.

Không có người nói chuyện, Lâm Thần nghĩ, quả nhiên lại cần hắn đến hỏi vấn đề: “Như vậy, nếu như là ip chứ?” Hắn nhìn xem tổ trọng án dài, hỏi như vậy.

“Ta sẽ giam các người, đến ta có khả năng hạn chế các người tự do thân thể thời gian cực hạn.” Mặc cho nhàn nói.

“Đại khái là bao nhiêu thời gian?”

“Theo điều lệ, là 48 giờ.”

“Cho nên, đây hết thầy cũng là vì kéo dài chúng ta phá án thời gian?”

Cái kết luận này rất không thể tưởng tượng nổi.

Giống giấu kín lớn tệ đại loại này không có ý nghĩa tội danh, cũng không thể nói với bọn hắn sinh ra cái gì chân chính tính thực chất tổn thương, cho nên đến tội cùng xuất động chính là địa phương cảnh sát nhân dân hay là cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức, trọng yếu nhất khác nhau chính là cái sau sẽ liệu lĩnh thẩm vấn cùng giam giữ bọn hắn, thẳng đến 48 giờ giam giữ thời gian kết thúc.

Như vậy, quay đầu nghĩ, hiện tại, đến tột cùng sẽ có người nào muốn cho bọn hắn dừng lại uống chén trà, không nên quá thời gian đang gấp?

Đáp án cơ hồ đã rõ ràng tới cực điểm.

Đang ngồi trong mọi người, chỉ có Vương Triều cùng Hình Tông Liên minh bạch câu nói này ý nghĩa, Vương Triều nhắm nuốt kẹo cao su tốc độ chậm lại, giống như là rất không thể lý giải phía sau màn hắc thủ não mạch kín bộ dáng, nghi ngờ nói: “Đây cũng quá mạo hiểm, nếu là chúng ta tại bị thẩm vấn quá trình bên trong, tám lên sách ghi chép về địa phương minh hay là cùng cái trước vụ án tương quan nội dung, đây không phải là chân tướng rõ ràng sao?”

Phốc một tiếng, thiếu niên đem miệng bên trong kẹo cao su thổi bạo.

“Rất đơn giản a, cái gọi là sách ghi chép về địa phương Minh Hòa hẳn chưa hoàn thành nội ứng án, chỉ là cùng một cái cái bẫy hai cái không cùng giai đoạn mà thôi.” Ước chừng giống Hình Tông Liên dạng này người, đang nói trọng yếu kết luận lúc, đều sẽ bình tĩnh phải phảng phất tại hướng người giới thiệu mỹ thực trên đường ngọn nguồn nhà ai quán bán hàng càng thêm ăn ngon, “Giai đoạn một, chúng ta bị bắt, bị thẩm vấn, bị giam giữ đầy thời gian phóng thích, tại trong lúc đó, nếu như Nhân tố trường may mắn cùng chúng ta tám lên sách ghi chép về địa phương minh hoặc là cái gì khác manh mối, kia cố sự tự động tiến vào giai đoạn hai...”

“Giai đoạn hai là cái gì?”

“Tựa như người vừa rồi làm như thế a, phân tích tử vong trực tiếp cùng sách ghi chép về địa phương minh bị giết một án ở giữa quan hệ, sau đó, ngộ nhập lạc lối.” Hắn không có hút thuốc, mà là buồn bực ngán ngẩm ngáp một cái.

“Lão đại người nói rõ được không?” Thiếu niên khép lại Laptop, lấy xuống mũ lưỡi trai, hung hăng vuốt vuốt hai lần tóc, hắn làm, đại khái là trong cả căn phòng mỗi người đều muốn làm sự tình, “Chiếu người nói như vậy, phía sau màn b là cố ý dẫn đạo chúng ta đi thăm dò hai vụ án ở giữa liên quan, có hẳn cái này vì cái gì a? Nếu như bọn hắn dám làm như thế, có phải hay không nói rõ, hãm hại người của chúng ta cùng giết sách ghi chép về địa phương minh độc phiến không phải một nhóm người, như vậy Dương Điển Phong sửa chữa cỗ xe hành sử thời gian châu báu cướp án, cùng về sau người

chứng kiến trình Vi Vi tử vong còn có quan hệ sao? Đến cùng là thế nào một chuyện a?”

Tóm lại, thiếu niên vấn đề giống như pháo liên châu, làm cho người không thể chống đỡ được, nhưng này một cái bọc nhỏ giả túi mang theo ra vấn đề, giống như xa so với thiếu niên hỏi ra lời còn nhiều hơn.

Trong không khí giống như có vô số tinh mịn tư nhận, dính đến người không cách nào động đậy, thậm chí làm cho người thở có điều. Đột nhiên, Lâm Thần trông thấy Hình Tông Liên cong lộ ra một loại không thú vị lại lười biếng ý cười.

“Hỏi nhiều như vậy vấn đề, ta đều bị người quẩn choáng.” Đội trưởng cảnh sát hình sự cong ngón tay, gõ gõ tuổi trẻ thuộc hạ đầu, hấn lần này ra tay nặng một chút, thiếu niên bị hấn gõ phải cong người lên, đau đến nhe răng trợn mắt: “Lão đại, người dạng này khi dễ nhỏ yếu rất không chính nghĩa người biết không?”

“Biết tại sao đánh người không?” Người gây ra họa hỏi.

“Bởi vì ta hỏi người không có cách nào trả lời vấn đề, cho nên người cảm thấy mất mặt...” Thiếu niên bắt đầu muốn chết.

“Vậy ta thay cái hỏi pháp, người biết vì cái gì gia gia người có thể sống đến chín mươi tuổi sao?”

“Bởi vì hấn mỗi ngày ăn rau quả kiên trì rèn luyện!”

“Không, là bởi vì hấn xưa nay không xen vào việc của người khác.”

Thiếu niên trừng lớn mắt, rất bất khả tư nghị nhìn trước mắt còn có tâm tư đang trêu chọc hấn chơi lão đại.

“Chính là lão đại, manh mối thật nhiều a, chế độ nhà máy túi hàng, sách ghi chép về địa phương minh chết, Dương Điển Phong sửa chữa hệ thống thời gian, châu báu cướp án từ đầu đến cuối, người chứng kiến kia trình Vi Vi bối cảnh, chúng ta có quá nhiều đồ vật có thể điều tra a!”

“Ít nói chuyện.” Hình Tông Liên trên mặt, mang theo hiểm thấy nghiêm khắc thần sắc.

Vương Triều bị hấn quát lớn phải cấp tốc im lặng.

“Đổi loại góc độ nghĩ, vì cái gì cái túi xách kia giả túi cũng không phải là phía sau màn hấn thủ bày ra nghi chứng này trên thực tế sách ghi chép về địa phương minh chết cũng có thể là chúng ta bây giờ điều tra vụ án không có bất cứ quan hệ nào.” Không khí bốn phía, đều

phảng phất là ngưng trệ thực thể, hần, lại giống như là phá vỡ những cái kia sền sệt lưới tơ lưới đao sắc bén: “Người nhìn, chúng ta có thể làm ra vô số suy luận, nhưng duy nhất có thể để xác định chính là, bởi vì khả năng quá nhiều, cho nên chúng ta không thể hướng phía manh mối này truy tra xuống dưới, đây nhất định là điều sẽ lãng phí chúng ta vô số thời gian lại cuối cùng để chúng ta không công mà lui ngõ cụt...” Hần chăm chú nhìn về phía thiếu niên, lại giống đang nhìn trong phòng họp tất cả mọi người, hần nói: “Cho nên, đừng ý nghĩ của người, nghĩ đều không cần cho ta hướng cái phương hướng này muốn.”

Đây là mệnh lệnh, mà không phải nghiên cứu thảo luận.

Có một như vậy trong nháy mắt, Lâm Thần cảm thấy cái mệnh lệnh này thực sự làm cho người rất khó chịu.

Đối với muốn phá án người mà nói, không có cái gì so đặt ở trước mắt manh mối càng thêm mê người, kia tựa như là tán phát thơm ngọt khí tức hoa quả cứng rắn đường, hay là muốn đến □□ thăng cấp loại tiểu thuyết, người rất khó khống chế mình rút hai tay về hoặc là để quyển sách xuống.

Bởi vì từ trước đây thật lâu, bọn hần đã dưỡng thành phân tích cùng nghiên cứu sự tình các loại thói quen, tư duy quán tính để bọn hần liền xem như biết rõ đây có lẽ là hung thủ bày ra mê trận, cũng làm cho người không cách nào át chế muốn đào mở cả con đường, nhìn xem mê trận dưới mặt đất đến tột cùng cất giấu thứ gì.

Nhưng là bây giờ, hiện tại Hình Tông Liên giống như là trên mặt đất minh xác vẽ đường nét, nói cho bọn chúng biết nhất định phải lách qua nơi này, bởi vì vô luận phía trước chôn dấu thứ gì, đều tạm thời cùng bọn hần không có quan hệ.

Đây quả thật là cường ngạnh làm cho người khác không thể nào tiếp thu được.

Nhưng tại hạ một giây loại, tựa như có lạnh buốt nước, thuận đình đầu đổ xuống, âm lãnh ẩm ướt lạnh cảm giác khiến Lâm Thần nhanh chóng tỉnh táo lại.

Hần rất may mắn, ngồi ở bên cạnh hần ngáp người là Hình Tông Liên.

Dù sao trên thế giới này phần lớn người đều đang không ngừng phân tích cùng phán đoán, chỉ có số ít một số người có thể phá vỡ

mê vụ, thấy rõ chân tướng sự tình, mà những cái kia lười nhác cùng người nói nhảm, trực tiếp nói cho người nên làm như thế nào người, thì càng bỏ thêm hơn không dậy nổi.

Toàn bộ vụ oan vụ án từ đầu tới đuôi, đều là một cái hiểm ác tư duy cạm bẫy, cũng không trí mạng, lại phi thường âm lãnh ác độc, tại bố cục người xảo diệu an bài xuống, người thậm chí không thể nhận ra cảm giác thì ra người chính bước vào một mảnh thiết kế tỉ mỉ vững bền.

Trên thực tế, kéo dài thời gian cùng chế tạo ngoài ý muốn phương thức thực sự nhiều lắm, tỉ như giết người, phóng hỏa, chế tạo tai nạn xe cộ khoan đã, nhưng này chút thủ pháp đều quá cường ngạnh quá rõ ràng, rất dễ dàng để bọn hắc phát giác được phía sau ý đồ, mà cùng một chỗ vừa đúng độc phẩm vụ oan án, 48 giờ không có ý nghĩa phải phảng phát đâm xuyên bánh xe đinh sắt, nó làm người sẽ chỉ đang nghĩ nên như thế nào giải quyết phiền toái trước mắt, nếu như người may mắn tu bổ lại sấm lốp, chuẩn bị tiếp tục đi tới lúc, người lại sẽ phát hiện, phía trước trên đường lớn có mấy cái vẫy đinh sắt hùng hài tử, bọn hắc xông người làm cái mặt quỷ, sau đó xoay người chạy, cái này rất dễ dàng kêu người tăng tốc độ xe, muốn đem những cái kia tiểu tử thú bắt vào tay hung hăng đánh một trận, chờ cho đến lúc đó, người sẽ cách chân chính trọng yếu đồ vật càng ngày càng xa.

Đó chính là phương hướng, cùng thời gian.

“Nếu như đây hết thảy cũng là vì kéo dài chúng ta điều tra thời gian, điều này nói rõ lần tiếp theo tử vong trực tiếp hẳn là chẳng mấy chốc sẽ phát sinh.” Lâm Thần nói.

“Đúng đấy, nhưng đây cũng không phải là chuyện gì xấu.” Hình Tông Liên mở miệng, hắc ánh mắt bên trong nghiêm khắc thần sắc đã biến mất không thấy gì nữa, Lâm Thần phát hiện, hẳn đang dùng một loại không thể làm gì ánh mắt nhìn xem mình, “Chúng ta tốt xấu biết rồi một cái thời hạn.”

“Đến cùng thế nào nha, lúc nào hạn?” Vương Triều có chút vội vàng xao động, có lẽ là nhà hắc a thần sắc mặt trở nên cùng hắc lão đại đồng dạng khó coi, lại có lẽ là hắc từ đầu tới đuôi, đều có chút theo không kịp bọn hắc những này thám tử mạch suy nghĩ, dù sao hắc chỉ là người kỹ thuật viên mà thôi a!

“Ta chỉ sợ, chúng ta nhiều nhất còn thừa lại 48 giờ.”

48 giờ, là mặc cho nhàn có thể giam giữ bọn hấn thời gian dài nhất, cũng đồng dạng, hấn là tương lai trận kia tử vong cuồng hoan kết thúc thời gian.

... --

Đối với Lâm Thần cùng Hình Tông Liên tới nói, bọn hấn đã minh xác phương hướng, biết tương lai xấu nhất khả năng. Nhưng đối với mặc cho nhàn tới nói, hấn tại kinh lịch hôm nay hoang đường hí kịch về sau, lại không cách nào né tránh cái kia vấn đề trọng yếu nhất, vì cái gì con kia in ấn vụng về lớn bao tải giả túi sẽ ở thời gian qua đi tháng 11 sau lại lần xuất hiện? Mà tổ trọng án nội bộ tin tức giữ bí mật, nhân viên bên ngoài như thế nào lại biết sách ghi chép về địa phương minh vụng trộm truyền về tấm hình kia?

Đang lúc hấn hoang mang, cũng suy nghĩ phải chăng nên mở miệng lúc, phòng họp đại môn bị lần nữa mở ra.

Vị kia luôn luôn tùy tiện hai cục phó đội trưởng đứng tại cổng, khắp khuôn mặt là thảm vấn thành công vui sướng.

“Á đù già hình người có chút thần, Trần Bình toàn chiêu, hấn nói kia lớn tê đại là hấn hai trợ thủ cho hấn ra chủ ý, hàng cũng là hấn hai trợ thủ cho.”

Nghe nói như thế, mặc cho nhàn hai mắt tỏa sáng, hấn không nghĩ tới Hình Tông Liên một bộ không gặp qua hỏi án này đáng vẻ, lại thế mà sớm đã âm thầm phái người tra hỏi người hiềm nghi phạm tội.

“Áp dụng bắt được sao?” Hình Tông Liên ảo thuật tựa như lại móc ra gói thuốc, ném tới.

Giang Triều đưa tay tiếp được, nói: “Theo người tin nhắn bên trong nói với ta, trước kia phái người đi Trần gia công ty, chỉ chờ Trần Bình cung cấp danh tự liền bắt người, nhưng lão Hoàng bọn hấn nhưng vẫn là vô hụt, trợ lý văn phòng không ai, cà phê trên bàn hay là nóng?”

Mặc cho nhàn tâm tình giống như là ngồi lên xe cáp treo, nghe được câu nói kia là, trong nháy mắt trượt xuống sâu vô cùng uyên, chung quanh rất lạnh, thậm chí không có một tia sáng.

“Cho nên, cái này xem xét chính là có người mật báo a.” Giang Triều mở ra hộp thuốc lá, quất một chi ngậm lên miệng.

Nghe được câu nói kia, không biết là mùi thuốc lá lưu lại hay là nguyên nhân gì khác, mặc cho nhàn cảm thấy trong miệng tràn đầy đắng chát ý vị,

Hình Tòng Liên lưới đã thu được đầy đủ chặt chẽ, có người kia còn có thể ngăn như vậy thời gian bên trong thoát thân, chuyện này chỉ có thể nói rõ, mới ở chỗ này ở giữa người trong phòng họp bên trong tồn tại nội ứng.

Mà hẳn nhớ kỹ, hẳn vừa rời tại nơi này lắp ráp qua một cái máy cảm tín hiệu, như vậy người trong phòng, là không có bất kỳ cái gì thông phong báo tin cơ hội.

Có tất cả đi ra người bên trong, Trịnh Đông Đông đã bị giam giữ, Trần Bình cùng Trần gia đại lão đang tiếp thụ thẩm vấn, bởi vậy duy nhất có khả năng để lộ tin tức, cũng chỉ hẳn vừa bị chi đi bọn thuộc hạ.

“Nhâm tổ trưởng.”

Tại hơi lạnh thấu xương bên trong, mặc cho nhàn bỗng nhiên nghe thấy có người đang gọi mình.

Hắn ngẩng đầu, hướng bên cửa sổ nhìn lại, nơi đó tràn đầy lấy xán lạn ánh nắng, sáng phải chướng mắt vô cùng.

Dưới ánh mặt trời, hẳn thấy được một cái mơ hồ mà lười biếng tiều dung.

Hắn nghe thấy có người nói với hẳn: “Hiện tại, ngài có thể đi điều tra ngài thủ hạ điện thoại cùng thông tin trang bị.”

Quyển 3 Chương 67: Tam phần 30

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 67: Tam phần 30

Tác giả: Trường Nhị

“Già hình người đây là trước kia liền xuống tốt bộ?”

Giang Triều dùng rất không xác định ngữ khí hỏi, giống như là không cách nào tưởng tượng làm sao có người sáo lộ sâu như vậy.

Hình Tông Liên phảng phất là sớm đoán được vấn đề xuất hiện ở tổ trọng án nội bộ, hẳn làm, bất quá là trước loại bỏ Trịnh Đông Đông cùng người Trần gia thông phong báo tin khả năng, cũng cho icpo nhân viên cảnh sát có thể truyền lại tin tức thời gian, dù sao nếu quả như thật tồn tại nội ứng loại hình âm u sinh vật, đại khái sẽ không kịp chờ đợi báo cáo chủ nhân bọn hắn vấn này nhanh xong.

Nhưng vấn đề là, nào có người từ trò chơi ngay từ đầu liền tính toán đến làm sao tại cuối cùng thời điểm ngược lại đem đối thủ một quân, đơn giản không nói đạo lý.

Mặc cho nhàn còn tại ngây người, Vương Triều từ laptop bên trên rút ra một cái USB, hướng hắn ném tới: “Đây là vừa rồi video theo dõi, toàn bộ hành trình giám điệp thủ hạ người ân tình tự phản ứng, tìm cái gì hơi biểu lộ phân tích sư rồi loại hình nhìn xem.” Thiếu niên nhếch miệng cười, trừng mắt nhìn, lộ ra trắng noãn răng nanh, “Không cần cảm ơn, đây đều là ta phải làm.”

Nhìn xem viên kia tiểu xảo USB, không riêng gì Nhâm tổ trưởng, Giang đội phó cảm thấy toàn thân đều bốc lên nổi da gà, hẳn nhìn xem chính uốn tại bên cạnh bàn suy nghĩ muốn hay không lại quất điếu thuốc Hình đội trưởng, mỗi chữ mỗi câu nói ra: “Con mẹ nó chứ làm sao sớm không có phát hiện người tâm cơ thì ra nặng như vậy?”

“Đều là sáo lộ, sáo lộ.” Hình đội trưởng cười nói.

Có lẽ là Hình Tông Liên tiểu dung quá ghê tởm, mặc cho nhàn rất cục tình táo lại.

Hắn nghiêm nghị đứng dậy, hướng đối phương cúi mình vái chào, nói: “Phi thường cảm ơn ngài.”

“Không cần khách khí.” Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, mới loại kia xem ai đều không vừa mắt sát khí sớm đã không còn tồn tại.

Mặc cho nhàn bị hắn dò xét nhìn từ trên xuống dưới, luôn cảm thấy như bị thợ săn để mắt tới con mồi, ngay tại hắn phía sau lưng run rẩy lúc, hắn nghe thấy đối phương nói: “Có làm việc nhỏ, còn phải phiền phức Nhâm tổ trưởng.”

Chỉ là hỗ trợ mà thôi, nên sẽ không quá phiền phức: “Xin mời ngài nói.” Hắn hồi đáp.

“Bất kể có phải hay không là thật tồn tại nội ứng, còn muốn mời Nhâm tổ trưởng trong đoạn thời gian này, có thể làm bộ toàn lực điều tra sách ghi chép về địa phương mình bị hại án, tốt cho chúng ta tranh thủ chút thời gian.”

Hình Tông Liên dùng từ phi thường khách khí.

Nghe thấy lời này, mặc cho nhàn nhẹ gật đầu, lại có loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm. Đối phương đại khái chỉ là muốn đem kế liền mà tính, khiến phía sau màn hắc thủ đã bọn hắn đã trúng mà tính, đến mê hoặc đối phương, cái này với hắn tới nói, đương nhiên chỉ là tiện tay mà thôi: “Không có vấn đề, xin ngài yên tâm.”

Hắn nói, chào một cái, quay người hướng phía cửa đi tới, dự bị xuống lầu xử lý những cái kia dư bản công việc.

Đưa tay đặt tại trên ván cửa lúc, hắn chợt nhớ tới cái gì, quay đầu lại hỏi: “Có thể mạo muội câu hỏi, ngài là?”

“Thành phố Hoàng Cảnh cảnh sát hình sự đại đội đại đội trưởng, Hình Tông Liên.”

Mặc dù biết, vậy đại khái đúng là tên họ của đối phương cùng chức vụ, có mặc cho nhàn tại thời điểm này, luôn có loại bị qua loa tắc trách cảm giác.

Hắn nhíu nhíu mày, trong thoáng chốc, hắn trông thấy tuổi của hắn nhẹ huấn luyện viên.

Vị kia năm gần 18 tuổi thiếu niên trốn ở lão đại của mình phía sau, vụng trộm hướng hắn làm cái cắt cổ động tác.

Mặc cho nhàn cảm thấy rung mình, chuẩn bị không chút do dự rời đi đồng phát thề một chữ không hỏi thêm nữa, đột nhiên, hắn nghe

thấy vị kia thành phố Hoàng Cảnh đội trưởng cảnh sát hình sự lại mở miệng nói chuyện.

“Nhâm tổ trưởng, kia thật là vất vả ngài a, lại muốn xử lý tổ trọng án nội bộ công việc, còn muốn giúp chúng ta chuyện này.”

Mặc cho nhàn xoay người, luôn cảm giác mình bỏ qua cái gì?

“Có ngài to lớn hiệp trợ, tin tưởng chúng ta hẳn là nhanh chóng có thể phá án.”

“Chờ một chút, ý của ngài là?”

“Hoan nghênh gia nhập Vĩnh Xuyên đại học tập thể tự sát án tổ chuyên án.” Dưới ánh mặt trời, Hình Tông Liên cười đến thành khẩn mà chân thành.

... --

Mặc cho nhàn thân ảnh hốt hoảng, biến mất ở sau cửa.

Giang Triều có chút bất mãn: “Già hình người cái này có ý tứ gì, cần điều người chúng ta có là người, chạy tới cảnh sát hình sự quốc tế tổ chức tìm người nào a, đám kia đại gia mắt cao hơn đầu, chưa hề đều xem thường chúng ta...”

Hình Tông Liên cười cười, nói: “Lo trước khỏi hoạ nha.”

“Cái gì đó?”

Hình Tông Liên mắt nhìn Vương Triều.

Thiếu niên đem Laptop đảo ngược tới, hướng Giang đội trưởng.

Một đoạn thăm liệt tam liên nhảy video, không hề có điềm báo trước bắt đầu phát hình ra.

Giang Triều kinh ngạc nhìn đối diện, ánh mắt hơi có vẻ mờ mịt, nhưng rất nhanh, hẳn con người phóng đại, sắc mặt cứng ngắc, không khí chung quanh đều giống như biến thành ngưng trệ thực thể.

Thật ra, video phát ra thời gian rất ngắn, có lại hình như bị vô hạn kéo dài, Giang Triều dùng gần nửa lúcphút ở giữa, mới khiến cho mình thích ứng toàn thân hàn ý.

Lần này, đổi Giang Triều cười đến rất khổ: “Người liền không thể trước hết để cho huynh đệ chậm rãi?”

“Không có thời gian.” Hình Tông Liên thờ dài.

“Có người lợi dụng trang web, trực tiếp học sinh tự sát?”

“Không chỉ có là trực tiếp tự sát, còn trực tiếp tính yêu hiện trường, đồng thời bọn hắn không phải chỉ riêng truyền bá, còn cần những nội

dung này lợi nhuận.”

Giang Triều rút điều thuốc, nghe nói như thế, hấn phát hiện tay mình đều đang run: “Không thể quan bề trang web này sao?”

“A, trên lý luận nói, trang web này đã bị quan bề, bởi vì nó đều là duy nhất một lần.” Vương Triều xen vào.

Người thiếu niên ánh nắng thanh âm, khiến Giang Triều tỉnh táo lại, giống bắt được cái gì cây cỏ cứu mạng, hấn vội vàng hỏi Vương Triều: “Người, người cùng già hình lâu như vậy, người kỹ thuật tốt, người có thể tìm tới trực tiếp người địa chỉ IP, chúng ta liền đi bắt người!”

Giống như là bị sương đánh cánh hoa hồng, người thiếu niên u ám mà cúi thấp đầu, rất không vui giải thích: “Đây là hắc ám mạng lưới a, trang web trực tiếp người lợi dụng cà rốt Server, người chính là đem toàn thế giới đứng đầu nhất Hacker Hồng Khách bạch khách tìm đến cũng tìm không thấy hấn, a, trừ phi xuất hiện AI, nhưng mà, vậy cũng phải chờ cái vài chục năm đem?”

“Vậy người có thể tra được là ai xâm lấn trường học giám sát sao?”

Nghe thấy lời này, Vương Triều nhin không được gục xuống bàn, hữu khí vô lực nói: “Xin ngài đem ta mới vừa nói mà nói mặc niệm một lần, cảm ơn.”

“Kia đoạt lại giám sát quyền khống chế cũng có thể à?”

Vương Triều thở dài, dùng ngón tay cái chọc chọc lão đại của mình, nói với Giang Triều: “Đó là đương nhiên là chuyện nhỏ một cốc, làm thành tường đồng vách sắt đều được, có hấn không cho ta làm như vậy a.”

“Vì cái gì a già hình?”

“Dù sao hai lần tử vong trực tiếp, đều là phát sinh ở Vĩnh Xuyên đại học trong trường, nếu như chúng ta phong bế nơi này hệ thống theo dõi, người có thể bảo chứng hung thủ không đi địa phương khác gây án sao?”

“Không phải, người nói là còn có thể sẽ lại phát sinh tự sát sự kiện?”

Giang Triều lập tức da đầu nổ tê dại.

“Không phải khả năng, là nhất định, đồng thời sẽ ở 48 giờ bên trong phát sinh.” Giống như là sợ Giang Triều không đủ khùng hoảng, Hình Tông Liên lơ đãng nhìn Lâm Thần một chút, về sau tiếp tục nói ra: “Đồng thời, dựa theo phía sau màn hắc thủ cho chúng ta đặt bẫy,

chỉ sợ lần sau trực tiếp, lại so với trước đó hai lần, còn nghiêm trọng hơn rất nhiều.”

“Già hình người thật đừng dọa ta, cái này nghiêm trọng phải có bao nhiêu nghiêm trọng, ta đem Vĩnh Xuyên đại học giới nghiêm còn không được sao?”

Đại khái là thu được Hình Tông Liên ánh mắt bên trong truyền lại ý tứ, Lâm Thần mấp má môi, hay là nói: “Ta đề nghị ngài, không muốn như vậy làm.”

“Vì cái gì!” Đề nghị bị hai lần ba phen bác bỏ, Giang Triều vỗ bàn lên, giống như là cảm thấy hai người trước mắt quá mức lãnh huyết, hấn lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ biết nơi này cần xảy ra chuyện, chúng ta không hề làm gì sao?”

Hình Tông Liên cùng Lâm Thần đều không nói gì.

Gặp hai người một bộ giữ kín như bưng bộ dáng, Giang Triều phảng phất nhớ tới cái gì, chợt hiểu ra: “Thật ra người căn bản không muốn để cho phía sau màn hắc thủ biết, người đã tra được trang web này, đồng thời biết muốn phát sinh nghiêm trọng hơn sự kiện?” Hấn trong nháy mắt nghĩ thông suốt hết thảy khớp nối, “Người mới vừa nói cái gì khiến Nhân tố trưởng làm bộ điều tra sách ghi chép về địa phương minh án, nếu như hấn không làm bộ này có phải hay không phía sau màn trực tiếp người sẽ biết kế hoạch của mình bại lộ, sau đó từ bỏ lần sau hành động? Các người vì cái gì nhất định muốn gặp điểm huyết mới vui vẻ, vạn nhất ra một ít chuyện, người ta đều không đảm đương nổi a già hình!”

Giang Triều tận tình khuyên bảo nói, chỉ là như vậy thuyết phục, không chỉ có đối Hình Tông Liên, ngay cả Lâm Thần đều bất vi sở động.

“Đối mặt một loại khả năng tính, dù sao cũng so tại hai loại khả năng tính trước mặt, đoán được ngọn nguồn sẽ phát sinh cái gì muốn tốt.” Lâm Thần nói.

“Bây giờ không phải là thảo luận triết học vấn đề thời điểm.”

“Vâng, nếu như chúng ta nguyện ý, phía sau màn hắc thủ có lẽ sẽ kết thúc cái kia 48 giờ bên trong kế hoạch...”

“Kia làm gì không làm!”

“Giang Triều, người có hay không nghĩ tới, hấn bốc lên lớn như vậy phong hiểm, thậm chí đã làm tốt hi sinh icpo cợc ngầm chuẩn bị, chỉ

vì kéo dài một chút thời gian, điều này nói rõ cái gì?”

“Điều này nói rõ lần sau trực tiếp nhất định mẹ hẳn phải high phát nổ, bọn hẳn có thể dựa vào cái này kiếm rất nhiều rất nhiều tiền!” Giang Triều cảm thấy vừa rồi trên da hàn ý, hiện tại đã hoàn toàn chuyển hóa thành lửa giận, “Ý vị này, có thể sẽ chết rất nhiều người!”

“Nhưng cơ hội như vậy, chỉ có một lần.” Lâm Thần ý đồ dùng chẳng phải dọa người ngữ khí, khiến người trước mắt bình tĩnh trở lại.

“Đúng vậy a lão Giang, nếu là chúng ta lần này không bắt được bọn hẳn, để bọn hẳn thu tay lại, người có thể bảo chứng bọn hẳn lần sau không nghĩ làm phiếu càng lớn?” Hình Tông Liên nói tiếp, “Mà lại ta cam đoan, bọn hẳn sờ dĩ dám hoạch thời gian này tuyến, liền mang ý nghĩa, tại 48 giờ về sau, chúng ta có khả năng tra được hết thầy manh mối, đều sẽ bị dọn dẹp sạch sẽ, người biết bên người cất ở đây không một nhóm người, người bắt không ở bọn hẳn, còn không biết bọn hẳn lúc nào sẽ phạm tội, cái này nhưng so sánh như nghẹn ở cổ họng khó chịu nhiều.”

“Nhưng... Nhưng bây giờ cũng không phải sính anh hùng thời điểm a.” Đại khái là Hình Tông Liên quá có nói phục lực, Giang Triều ngữ khí mềm nhũn ra.

“Yên tâm, chúng ta cũng sẽ không cầm học sinh sinh mệnh mạo hiểm.”

“Vậy chúng ta phía dưới nên làm cái gì?”

“Đầu tiên, người phải an bài nhân thủ tại Vĩnh Xuyên trong đại học vài khổng, bất quá, chúng ta cũng không thể xác định, lần sau trực tiếp địa điểm nhất định tại trường này bên trong, dù sao hiện tại động tĩnh náo quá lớn, cho nên mảnh này đại học thành tốt nhất đều có người nhìn chăm chăm...”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó ta cũng không biết a.” Hình Tông Liên giang tay ra, rất chuyện đương nhiên nói, “Chúng ta bây giờ không có bất kỳ cái gì rõ ràng manh mối.”

Cái này rất giống biết rõ phía trước là viên bom cần nổ tung, có người cùng nó ở giữa, lại đặt mệnh mạng vô bờ vững bền.

Hình Tông Liên nói tiếp: “Loại bỏ người chết quan hệ xã hội cần đại lượng thời gian, chúng ta tra không được trang web phía sau màn người thao túng, duy nhất có thể lấy dùng phương pháp, là thông

qua câu cá thủ đoạn tìm ra trang web này người xem, nhưng là có hay không thành công, cũng chỉ có thể dựa vào mệnh.”

“Già hình người nói đùa cái gì!” Giang Triều lần nữa bị tức phải huyết áp tiêu thăng.

Gặp lão hữu một bộ sắp chết bởi cao huyết áp cùng cơ tim tắc nghẽn bộ dáng, Hình Tông Liên quay đầu, nhìn qua Lâm Thần, nói: “Cho nên, hiện tại chỉ có thể dựa vào Lâm tiên sinh, dù sao hắn là chuyên gia.”

“Người để cho ta cảm thấy mình rất giống cây cỏ cứu mạng.”

“Người chuẩn bị làm thế nào chứ?”

“Ta chuẩn bị mò kim đáy biển.”

Quyển 3 Chương 68: Tam phần 31

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 68: Tam phần 31

Tác giả: Trường Nhị

“Này làm sao vớt, kéo lưới thức loại bỏ sao?” Giang Triều thở dài,

“Nói thực ra ta cảm thấy thăm viếng loại bỏ thời gian không đủ.”

“Đúng đấy, cho nên cần tìm một số người ra tâm sự.”

“A?”

“Nếu như chúng ta rất xác định sẽ có lần tiếp theo trực tiếp, nói cách khác, tại trường này hoặc là tại cái này cả tòa thành thị bên trong, như cũ tồn tại khả năng phạm án nhân viên, chúng ta có thể thông qua một chút phương pháp, đem những người này tìm ra, nói chuyện.”

“Vấn đề là, các người tâm lý học bên trên có cái gì nhanh chóng tìm người phương pháp sao?”

“Nói đúng ra, là dùng toán học.”

Lâm Thần từ trong túi móc ra ba tấm giấy, kia là hắc hôm nay một mực mang theo người đồ vật, hiện tại xem ra hắc rất may mắn mình không có bởi vì phiền phức, mà đem mấy tờ giấy này ném đi.

“Mượn Vương Triều dùng xuống.” Hắc nói với Hình Tông Liên.

“Khách khí như vậy làm gì, chỉ cần không giết chết, dùng như thế nào đều có thể.” Hình Tông Liên tiểu đáp.

Ngồi ở một bên thiếu niên đem đầu từ trước màn hình nâng lên, ngoài miệng còn ngâm chi viết ký tên, hiển nhiên còn tại nghiên cứu nên như thế nào tìm từ, mới có thể câu lên những cái kia biến thái cuồng: “Lão đại người dạng này ta rất dễ dàng làm phản người biết không?”

Lâm Thần đem ba tấm giấy bày ra trên bàn, nói: “Trên thực tế, thông qua mpi kết quả chúng ta phát hiện vương Thi Thi, hứa hào thật, sông liễu, đều có tương tự nhân cách đặc thù, như vậy chúng ta có thể trái lại lợi dụng cái này đặc thù, sàng chọn khả năng đám người.”

“Tìm ra khả năng tham gia lần sau tử vong trực tiếp người?” Vương Triều một giây sau liền nằm xuống lại trên bàn, “Chỉ riêng Vĩnh Xuyên đại học liền có ba vạn thầy trò, muốn ở chỗ này mặt tìm tham gia lần sau trực tiếp ba người ra? A thần người đừng nói, cái này thật đúng là mò kim đáy biển.”

“Người nói là, trước sàng chọn ra trong xã hội hướng tính cách lớn hơn hoặc bằng 70 phân đám người?”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, trải qua chuyện vừa rồi, hẳn đối với Hình Tông Liên thế mà nhớ kỹ từ mấu chốt cùng cho điểm tiêu chuẩn, đã không có bất luận cái gì kinh ngạc cảm giác.

Hắn mắt nhìn Vương Triều, thiếu niên rất tự giác đem miệng bên trong viết ký tên phun ra, vẫn không quên dùng áo thun lau lau bị cắn qua địa phương.

Tiếp nhận bút về sau, hắn trên giấy vẽ lên một cái vòng tròn lớn, giải thích nói: “Giả thiết đây là trong xã hội hướng tính cách điểm cao đám người...” Về sau, hắn lại tại vòng tròn lớn vừa vẽ một cái tới tương giao tiểu Viên, “Đây là khả năng phạm án nhân viên.” Hắn vừa nói, vừa thuận tay đem hai tròn tương giao chỗ bôi hắc, “Đây là chúng ta khả năng tìm ra tiềm ẩn đám người.”

“Ta get! Đây là để cho ta trước đụng cái kho, đem cái này cái gì trắc nghiệm tư liệu làm ra đến, sau đó si ra cái này đạt được 70 trở lên học sinh, kia có chừng bao nhiêu người?”

“Đụng cái gì kho.” Hình Tông Liên gõ gõ Vương Triều, “Chúng ta có thể thông qua chính đáng chương trình điều số liệu.”

“70 phân đại khái là tại số bình quân bên trên hai cái tiêu chuẩn chênh lệch, cho nên, phỏng đoán cẩn thận, sẽ có 4% khác người thường bày.” Lâm Thần tiếp lấy trả lời.

“Vậy coi như chỉ si Vĩnh Xuyên đại học cũng sẽ có 1200 người a!” Vương Triều kinh hô.

“Còn có cái gì biện pháp thu nhỏ phạm vi sao?” Hình Tông Liên hỏi.

“Có.” Lâm Thần rất dứt khoát trả lời, “Lại tiến hành một lần nhân cách khảo thí.”

Bản án mấy vị tự sát người, đều biểu hiện ra người tính cách trọng đại chuyển biến đặc điểm này, như vậy hai lần nhân cách trắc nghiệm bên trong điểm số xuất hiện trọng đại biến hóa học sinh, khả nghi trình độ cũng rất cao.

“Ta hiểu được.” Hình Tòng Liên nói.

“Nhưng mà, vẫn có cái vấn đề.” Lâm Thần nhìn qua Hình Tòng Liên, “Giả thiết chúng ta giống trống khua chiêng đối học sinh tiến hành nhân cách trắc nghiệm, sẽ không đánh cò động rắn sao?”

“Vấn đề này không lớn, hiện tại trường học ra nghiêm trọng như vậy tự sát sự kiện, đối học sinh tâm lý vấn đề sức khỏe tiến hành kiểm tra không phải rất bình thường hành vi sao?” Nghe thấy Lâm Thần lo lắng, Hình Tòng Liên cười tiếp tục nói, “Đồng thời, chờ người thật xác định khả năng học sinh, coi đây là lấy cớ hẹn đàm bọn hấn chẳng lẽ còn không đủ chính nghĩa sao?”

Hình Tòng Liên, khiến Lâm Thần có chút im lặng: “Người thật đúng là...”

“Là cái gì?”

Lâm Thần lắc đầu, biểu thị bất đắc dĩ.

“Cáo già âm hiểm xảo trá đặc biệt không muốn mặt!” Vương Triều nhỏ đồng chí vô cùng chính nghĩa trả lời.

Hình Tòng Liên giống như là không để ý những đánh giá này, hấn lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, hỏi Vương Triều: “Người hoàn thành sơ si cần bao lâu?”

“Cái này rất nhanh nha.”

“Hai lần thi sách cần bao nhiêu thời gian?” Hấn lại hỏi Lâm Thần.

“Trắc nghiệm thời gian đại khái chỉ dùng một giờ, nhưng là từ tổ chức nhân thủ, an bài trắc nghiệm địa điểm đến thông tri học sinh tiến hành trắc nghiệm, quá trình này sẽ khá dài, đồng thời học sinh cơ số khổng lồ...”

Hình Tòng Liên nghe vậy, mắt nhìn thời gian: “Hiện tại là 16:37 phân.”

“Đúng đấy, nhanh đến lúc tan việc, coi như hiện tại thông tri phụ đạo viên, lại an bài khảo thí, đại khái cũng muốn 19:00 tả hữu có thể bắt đầu nhóm đầu tiên học sinh khảo thí.”

“Người có dự đoán sao, chúng ta muốn tìm học sinh, có khả năng nhất xuất hiện ở đâu cái hệ chỗ cùng cái nào niên cấp?”

“Thật ra các hệ học sinh điểm số không có rõ rệt khác biệt, nhưng hệ tâm lý học sinh tâm lý không khỏe mạnh tỉ lệ tương đối tương đối cao...”

Hình Tòng Liên nhin không được bật cười: “Đây coi là bản thân nhà rãnh sao?”

Lâm Thần chớp chớp khóe miệng, tiếp tục nói: “Căn cứ ta trường học số liệu, còn có viện y học cùng hóa học viện học sinh...”

“Đại khái liên quan đến bao nhiêu học sinh?”

“Báo cáo lão đại, tổng cộng là 3158 người.” Vương Triều nhỏ đồng chí cấp tốc trả lời.

“Ý là, vô luận như thế nào, hôm nay đều không thể hoàn thành khảo thí, đúng không?”

“Coi như đồng thời mở 20 cái phòng học, khiến 800 danh học sinh tham gia khảo thí, cũng muốn 5 giờ mới có thể hoàn thành.”

“Nhanh nhất cũng muốn ngày mai buổi sáng.”

Có thể coi là ngày mai buổi sáng, thời gian cũng đã qua đó 20 giờ. Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, tiếp tục hỏi: “Có thể thu nhỏ hơn nữa một chút phạm vi sao?”

“Từ niên cấp bên trên nhìn, sinh viên đại học năm nhất vừa làm qua nhập học trắc nghiệm, không cần lại đo, sinh viên năm 4 rất nhiều cũng bắt đầu thực tập, không còn trong trường, trực tiếp bài trừ, cho nên, trực tiếp chọn đại nhị sinh viên năm ba liền tốt.”

Hai người vừa dứt lời, chỉ nghe Vương Triều vui mừng đánh xuống nút Enter.

“Tổng cộng là 1342 người!”

Cùng hiệu suất cao đồng bạn hợp tác, xác thực phi thường vui sướng: “Cần làm phiền người lấy ra hệ tâm lý, viện y học cùng hóa học viện đại nhị, sinh viên năm 3, sau đó kéo một cái danh sách cho ta.” Lâm Thần nói.

“Chút lòng thành.” Thiếu niên nghe vậy, gõ mấy lần bàn phím, hẩn nhìn xem tạo ra ra số liệu, trừng trừng mắt, nói với Lâm Thần, “A thần người đừng nói, các người hệ tâm lý thật đúng là rất đặc biệt ài.”

“Đúng không, ta cũng một mực rất kỳ quái.” Lâm Thần rất khó được nhún vai, nói “Đem những này người danh sách, sơ yếu lý lịch còn có trắc nghiệm kết quả phát cho ta.”

“Đã phát.”

Tóm lại, Lâm Thần đại khái hiểu, vì cái gì Hình Tông Liên nhất định phải đem Vương Triều mang theo bên người, thực sự dùng tốt đến quá phận.

Thiếu niên nói xong, từ trong ba lô móc ra một cái máy tính bảng, đưa cho hắn: “Người dùng cái này xem đi.”

“Nếu có phần danh sách này nơi tay, chúng ta không phải liền có thể giao nhau so với bản án 6 vị người chết vòng bằng hữu, nhìn xem có hay không trùng hợp?” Giang Triều đột nhiên hỏi.

“Có thể là có thể a.” Vương Triều từ móc ra viên đường, ném bỏ vào miệng bên trong, “Người tìm người tới làm nha, ta còn có rất nhiều việc muốn làm.”

Coi như từ đầu tới đuôi đều rất là nhẹ nhõm nhàn nhã Vương Triều, tra án đến bây giờ, cũng rất cảm thấy áp lực.

Phạm vi lớn đám người si tra cùng cấp bách thời gian, cơ hồ là thiên nhiên mâu thuẫn.

Hắn tiếp tục liền lên hắc ám mạng lưới, có chút bực bội ấn mấy lần đổi mới khóa, phảng phất thế này liền có thể đạt được mạng lưới đầu kia không biết là ai đáp lại.

“Nếu như Giang đội trưởng nổi danh ghi chép, người có thể giúp hắn làm xuống so với phân tích sao?” Lâm Thần đờ lại thiếu niên tay, ngữ khí ôn nhu.

“So với cần thời gian rất lâu, mà lại bên kia còn không có đáp lại, ta cần nhìn chăm chăm hồi thiệp.”

Thiếu niên rất khó được địa, cự tuyệt hắn.

Đại khái là bởi vì chính mình năng lực tại mảnh này hắc ám thế giới bên trong cơ hồ không thể nào thi triển, bởi vậy càng thêm thực sự muốn lên chút tác dụng, chiến thắng một vài thứ.

Giống như là xem thấu thiếu niên tâm tư, Lâm Thần lắc đầu, nói:

“Người hắn là đi làm càng trọng yếu hơn sự tình.”

“Có nghe hay không, chờ sau đó khiến mặc cho nhàn tới canh chừng treo thưởng, tốt xấu là người dạy dỗ đến, trình độ cũng sẽ không quá kém.” Hình Tông Liên rất khó được không có quá cường ngạnh, “Bất quá, như tại trong vòng nửa canh giờ, chúng ta còn chưa thu được đáp lại, liền cần khai thác một chút càng cực đoan biện pháp.”

“Người muốn làm gì?” Lâm Thần hỏi.

“Chúng ta bây giờ lưới đánh cá quá nhỏ...” Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần, “Chủ yếu là người dẫn dắt chúng ta phải lớn biển vớt chằm nha, giả định hung thủ sau màn là đang lợi dụng trực tiếp kiếm

tiền, như vậy hẳn liền không khả năng quá bài xích người mới gia nhập, ám võng diễn đàn ngầm cũng không ít, chúng ta có thể sáng tác một chút chủ đề thiếp, ừm...”

“Người là muốn nói, để cho ta bắt chước tâm lý biến thái người ngữ khí, sáng tác chủ đề thiếp, phân phát tại các trang web lớn bên trên, đem lưới đánh cá kéo dài?” Lâm Thần nhạy cảm chú ý tới trong đó cạm bẫy.

“Người tương đối chuyên nghiệp nha.” Hình Tòng Liên có chút xấu hổ, thế là chủ động tỏ thái độ, “Ta có thể phụ trách phiên dịch.”

Mặc dù có chút im lặng, nhưng không thể không nói, Hình Tòng Liên ý kiến như cũ phi thường đáng tin cậy, hẳn vừa định trả lời, lại nghe đối phương nói: “Lâm cố vấn biết ký túc xá nhà vệ sinh ở đâu sao, phiền phức mang ta đi hạ?”

Hình Tòng Liên đại khái là cái tìm người đơn độc nói chuyện, đều muốn kỹ càng cân nhắc đến trong phòng những người khác tâm tình loại hình.

Lâm Thần cùng hẳn đi ra ngoài, quả nhiên, đội trưởng cảnh sát hình sự căn bản không có nửa điểm phải giải quyết vấn đề sinh lý ý tứ, chỉ là tìm cái bên cửa sổ, mở nửa cửa sổ, sau đó đốt thuốc.

“Hắn thế nào?”

Lâm Thần có chút ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ tới Hình Tòng Liên đặc địa gọi mình ra, là vì hỏi thăm Vương Triều tâm lý tình trạng.

“Hắn hẳn là khẩn trương.”

“Người khẩn trương sao?”

Vấn đề chuyển đổi quá nhanh, Lâm Thần có chút phản ứng không đến.

“Tạm thời còn không có.”

Màu nhạt sương mù bay lên, Lâm Thần bị hẳn chăm chăm đến có chút khó chịu.

“Mặc kệ như thế nào, đều hi vọng người đừng cảm thấy áp lực quá lớn, nếu có vấn đề, có thể nói cho ta.” Rốt cục, Hình Tòng Liên mở miệng.

Trong khoảnh khắc đó, Lâm Thần đột nhiên minh bạch Hình Tòng Liên dụng ý, hẳn cơ hồ có chút lắc đầu bất đắc dĩ, Hình Tòng Liên cũng thật sự là thông thấu quá mức.

Từ đầu tới đuôi, Hình Tòng Liên đều không có xem nhẹ cái kia vấn đề mấu chốt nhất, biết Trịnh Đông Đông cùng hắn có oán, lại biết Trần quản gia, đồng thời có thể thỏa đáng lợi dụng hai người này, bố trí ra lớn như vậy cạm bẫy, dạng này phía sau màn hắc thủ, tựa hồ đối với hắn hết thảy đều quen thuộc quá mức.

“Nếu như ngươi rất muốn biết, vụ án này kết thúc về sau, có thể mời ta uống rượu.”

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn xem Hình Tòng Liên con mắt, nói như vậy.

Quyển 3 Chương 69: Tam phần 32

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 69: Tam phần 32

Tác giả: Trường Nhị

Gần chạng vạng tối lúc, trời âm xuống tới, cái này hiển nhiên không phải cái gì quá tốt báo hiệu.

Mặc cho nhàn tại xử lý xong thủ hạ những cái kia, đúng hẹn về tới trên lầu trong phòng họp.

Trên thực tế, làm tư thâm tổ trọng án thám viên, đối với xử lý nội ứng có một bộ nội bộ quá trình, đến tột cùng là hiện giết hay là làm mờ, đều có không giống nhau suy tính, ngoại nhân thật đúng là không được khá hỏi đến.

Nhưng Lâm Thần nghĩ, mặc cho nhàn đại khái chọn đem hôm nay phát sinh hết thảy, phong tồn trong lòng mình, bởi vì hấn hiện tại đã rất khó lại tin tưởng bất kỳ người nào khác, tối thiểu tại liên quan tới sách ghi chép về địa phương minh vụ án này bên trên, hấn đã mất đi tín nhiệm năng lực.

Cái này rất giống nhất định phải đem không thích hợp gieo hạt giống dán lên nhãn hiệu, phong tồn tại phòng chứa đồ nơi hẻo lánh, sau đó chậm đợi gió xuân cùng thích hợp thổ dưỡng.

Bí mật loại vật này, nói chung như thế, cũng không phải là không thể nói, mà là từ đầu đến cuối không có đến như thế thích hợp thời cơ, hấn thật hiểu rất rõ loại cảm giác này.

Tựa như mới, hấn cùng Hình Tông Liên đối thoại, đến hấn nói xong liên quan tới uống rượu vấn đề về sau, liền rất tự nhiên kết thúc.

Mà Hình Tông Liên cũng chưa chính là không sẽ mời khách chuyện này làm ra tỏ bất kỳ thái độ gì, ý là hấn từ sau lúc đó, không chỉ có không có trả lời tốt hoặc là không tốt, thậm chí ngay cả một câu cũng không hề tiếp tục nói.

Cùng Hình Tông Liên thâm giao về sau, hấn mới phát hiện, người này thật sự là cùng bề ngoài hoàn toàn không hợp cẩn thận.

Như vậy, tạo thành loại này cẩn thận quá khứ, cũng tự nhiên là cái bí mật.

Lâm Thần viết xong một đầu cuối cùng chủ đề thiếp, đem giao cho đối phương xét duyệt.

Hình Tòng Liên sau khi xem xong, rất giật mình nói: “Lâm cố vấn, liền cái này mấy đầu chủ đề thiếp, ta đều có muốn đem người cùng xúc động.”

Ngữ khí của hắn cùng biểu lộ phi thường tự nhiên, giống như lúc trước bọn hắn cũng không có tiến hành qua bất luận cái gì tự mình nói chuyện đồng dạng.

Lâm Thần mấy không thể nghe thấy địa, thở dài.

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, có Hình Tòng Liên lại nhanh chóng đem hắn viết những cái kia dư bản hạ lưu bệnh trạng câu nói phiên dịch ra đến, cũng đưa vào máy tính, mà mặc cho nhân chỉ cần hoàn thành phục chế dính thiếp công việc là được rồi.

Mà trước lúc này, đội trưởng cảnh sát hình sự đã hoàn thành hơn nghìn người tâm lý trắc nghiệm kế hoạch an bài, trong đó bao quát cụ thể người thi hành phòng học an bài cùng thứ tự trước sau khoan đã một hệ liệt công việc, hắn giống như trời sinh thiện ở an bài và chỉnh lý, làm lên chính sự đến hiệu suất cao đến đáng sợ.

Đến mức Phó Hách sau khi tan học chạy đến lúc, đối với dạng này an bài cũng cơ hồ không lời nào để nói.

Phải biết, thầy Phó chuyên công tâm lý đo đạc phương hướng, chủ trì qua rất nhiều cỡ lớn liên hợp trắc nghiệm, đối với trắc nghiệm kế hoạch tốt xấu thực sự quá có quyền lên tiếng.

“Đồng thời tiến hành máy tính khảo thí cùng giấy bút trắc nghiệm a...

Mặc dù từ đo đạc sai sót trên sự khống chế không quá thích hợp, nhưng mà nếu như thời gian đang gấp cũng không có vấn đề gì lớn, ta lát nữa đi chúng ta phòng máy chuẩn bị xuống, chính là nơi này vì cái gì còn có điều quy tắc chi tiết, khiến tham gia máy tính khảo nghiệm học sinh trước tiên ở trong phòng ăn tập trung, lại từ ta dẫn đội đi phòng máy?”

“Vì để phòng vạ nhất.”

... --

Để phòng vạ nhất, gần đây đều nhanh biến thành Hình Tòng Liên gần nhất lời răn

Có lẽ là một câu nói trùng.

Ban đêm phủ xuống thời giờ, thiên khai bắt đầu trời mưa.

Mưa xuân cũng không có bất kỳ cái gì quy luật, nó lúc lớn lúc nhỏ, cả tòa sân trường liền bị bao phủ tại dạng này mỏng manh trong mưa bụi, tản mát ra u tĩnh quang mang.

Nhưng đối với Vĩnh Xuyên đại học tâm lý, hóa học cùng y học hệ học sinh tới nói, đêm này chú định u tĩnh không được.

Dù sao cũng là buông tuồng đã quen học sinh, không ai nguyện ý tại vốn nên uốn tại ký túc xá truy kịch chơi game thời gian chạy đến lầu dạy học, làm hơn năm trăm đạo nhân cách trắc nghiệm đề, bọn hắn thậm chí càng chăm chú lấp bôi bài thi thề, đây quả thực là dày vò bên trong dày vò.

Đêm mưa lạnh buốt mà ẩm ướt, trong không gian tràn ngập thiết bị điện tử tư tư thanh vang.

Vì ẩn nấp mục đích cân nhắc, Lâm Thần chỉ có thể ngồi đang theo dõi trong phòng, quan sát đến kia 10 ở giữa phòng học nhất cử nhất động.

Giống như là bị phục chế dính thiếp qua hình tượng, mỗi gian phòng phòng học cảnh tượng, cơ hồ giống nhau như đúc.

Mỗi gian phòng phòng học trước sau phương, phân biệt ngồi Phó Hách tìm đến chủ trì khảo nghiệm tiến sĩ sinh, bọn hắn giảng giải cùng phân phát xong trắc nghiệm giấy, liền bắt đầu buồn bực ngán ngẩm chơi lên điện thoại.

Mà đại bộ phận học sinh đều khom người cầm bút, bọn hắn từng tờ một vượt qua đề thi sách, có ít người ngáp một cái, có ít người tại dùng vượt xa bình thường tốc độ bài thi, nhưng vấn đề là, chỉ từ những cái kia cúi đầu góc độ hoặc là lưng độ cong bên trên, người căn bản là không có cách phán đoán, trong bọn họ đến tốt cùng có ai cùng những người khác không giống nhau lắm.

“Ai, trường học các người xác thực thực lực hùng hậu, ngay cả trong phòng học đều giả camera.”

Phòng quan sát đại môn bị đẩy ra, Lâm Thần quay đầu, gặp Hình Tông Liên bung hai chén cà phê, chậm rãi đi vào trong phòng.

“Nhìn ra những thứ gì à.” Hình Tông Liên hỏi.

Hắn lắc đầu: “Góc độ không tốt, camera chủ yếu là vì giám thị lão sư lên lớp tình huống, cho nên đều chứa vào tường sau bên trên, chỉ

xem động tác, rất khó coi ra cái gì khả nghi điểm tới.”

Nhìn qua các học sinh đều nhিপ phía sau lưng, Lâm Thần có chút buồn bực.

“Dù sao học sinh nhiều lắm.” Hình Tòng Liên trấn an nói, thanh âm hẳn rất thấp, giống như là lơ đãng mà thuận miệng nói ra cái chủng loại kia nói.

Có câu nói này rơi vào Lâm Thần trong tai, lại phảng phất là trong đêm tối đột nhiên đánh cái tiếng sấm, hẳn khẽ ngẩng đầu, nhú mày lại, chỉ cảm thấy không khí chung quanh rất làm cho người khác phiền muộn.

“Sao rồi?” Hình Tòng Liên nói như vậy.

“Người vừa rồi nhắc nhở ta, cả sự kiện chỗ nguy hiểm nhất.”

“Cái gì?”

“Chúng ta nhìn không ra.” Hai tay của hắn trùng điệp trên bàn, nhìn chăm chú trong màn hình hơn năm trăm danh học sinh, nói, “Coi như có thể sàng chọn ra một ít học sinh, vẫn như cũ sẽ có chúng ta không nhìn ra những hài tử kia tồn tại, bởi vì bọn hắn đã hoàn mỹ biến thành một người khác.”

Cái này rất giống dùng một trướng lưới đánh cá vĩnh viễn không cách nào bắt xong trong hồ nước tất cả loài cá, bọn hắn hiện tại làm, chỉ bắt quá là vớt ra những cái kia vừa lúc phù hợp lưới đánh cá lớn nhỏ chủng loại, chính là còn lại những cái kia cá, vẫn tại tự do trườn. “Có thể tìm tới một số người, đã rất không dễ dàng, tốt xấu có cái đột phá khẩu.” Hình Tòng Liên nói.

“Người có hay không nghĩ tới, cho dù có đột phá khẩu, chúng ta khả năng cũng rất khó chạm tới vấn đề bản chất, nói cách khác, đến cùng là cái gì đưa đến bọn hắn sẽ làm chuyện như vậy?”

“Có người nói, đây không phải ma tuý cũng không phải thôi miên, người sao có thể vô duyên vô cớ liền mất đi bản thân, bọn hắn cũng không thể là bị hạ hàng đầu à?”

Nghe thấy lời này, Lâm Thần ngẩng đầu, thật lâu không nói gì.

Phòng quan sát cửa sổ nửa mở, lờ mờ có thể trông thấy, nơi xa lầu dạy học bên trong đèn đuốc sáng trưng.

Bất tri bất giác, tiếng mưa rơi dần dần dày đặc, tiếng nói chuyện của bọn họ, tựa hồ cũng muốn bị tiếng mưa rơi che giấu.

“Thì thế nào?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Người cấp cho ta phi thường không tốt dẫn dắt, hi vọng không nên bị người không tin nói bên trong.”

“Lâm cố vấn, phong kiến mê tín không được a...” Hình Tòng Liên giật cả mình, nhỏ giọng hỏi: “Sẽ không thật sự là cái gì tà thuật à?”

“Tâm lý học tà thuật tính sao?”

Lâm Thần vô ý hù dọa Hình Tòng Liên, nhưng từ nam nhân trên nét mặt, hấn nhìn ra một tia kinh ngạc, kia thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, giống như là có đồ vật gì chiếu sáng hấn cả khuôn mặt, sau đó Lâm Thần mới chú ý tới, đó là bởi vì ngoài cửa sổ một đạo thiểm điện.

“Bây giờ nói không tốt, chờ kết quả ra đi.” Thừa dịp lời mình chưa vang trước, hấn nói.

“Hi vọng, có thể thuận lợi ra a.”

Tóm lại, Lâm Thần cảm thấy, Hình Tòng Liên gần nhất nghịch ngôn linh giống như tinh chuẩn đến mức quá đáng.

Bởi vì tại Hình Tòng Liên nói xong “Khẩn cầu thuận lợi” câu nói kia về sau, trên trời rơi xuống một cái tiếng sấm, cái kia đạo lôi là như thể vang, đến mức cả tòa lâu cửa sổ thủy tinh tựa hồ cũng bởi vậy rung động. Hấn thậm chí nghe thấy, xa xa lầu dạy học bên trong, có chút vi kinh tiếng kêu truyền ra.

Sau đó tiếng mưa rơi trở nên cuồn bạo, không có kết cấu gì rơi xuống.

Mưa xuân cùng sấm mùa xuân, đều là không chút nào phân rõ phải trái tồn tại, bọn chúng mang theo vô cùng cường đại sinh cơ, phô thiên cái địa mà đến, ngay cả không khí cũng bắt đầu bạo động.

Hấn đứng người lên, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, lại một cái đổi mới càng sáng hơn thiểm điện về sau, đèn tắt.

Đây là so sấm mùa xuân càng không nói lý kịch bản, có sự thật như thế, không có bất kỳ cái gì báo hiệu, nơi xa mông lớn sân trường lâm vào hắc ám, thật giống như có người dùng phấn tẩm lau ngạnh sinh sinh cọ sát ra hắc ám, bao quát đang tiến hành tâm lý khảo nghiệm lầu dạy học ở bên trong, có vài chục tòa nhà lầu dạy học ánh đèn đều ngằm hạ, mà trường học địa phương khác, giờ phút này như cũ đèn đuốc sáng trưng.

Lâm Thần mượn thiểm điện ánh sáng nhạt, nói với Hình Tòng Liên: “Chuyện này xong về sau, người thật muốn đi bái bai.”

Hắn nói, lấy điện thoại cầm tay ra.

Nắm Hình Tòng Liên làm việc cẩn thận chu đáo phúc, tại tổ chức nhân cách trắc nghiệm trước, phụ trách cụ thể áp dụng trắc nghiệm những cái kia tiến sĩ sinh nhóm, đều bị thống nhất kéo vào Wechat trong đám.

“Trấn an học sinh, giữ vững cửa trước sau.”

“Cấm chỉ bất luận kẻ nào rời đi phòng học.”

Hắn tại bên trong phát hai hàng chữ.

Ngồi tại hắc ám trong phòng học học sinh, tất cả đều ngây ngẩn cả người, tại thét lên vang lên trước, có một hai giây lặng im.

Tiếp lấy tiếng sấm nổ vang, nhát gan các nữ sinh bắt đầu thét lên, những cái kia bén nhọn thanh âm như mưa to, bắt đầu xé rách lấy cả tòa hắc ám cao ốc.

Nhưng mà, cũng không phải tất cả học sinh đều đang kêu gọi, phần lớn người đều rơi vào trầm mặc, bọn hắn lắng nghe chung quanh tiếng kêu, đầu tiên là nhìn chung quanh, dần dần, tại những cái kia tiếng kêu chói tai dưới, xuất hiện lo nghĩ bất an xì xào bàn tán.

“Đột thật là dọa người a.”

“Sẽ không những cái kia tự sát...”

“Nháo quỷ sao, làm sao đột nhiên liền bị cúp điện?”

Các học sinh châu đầu ghé tai, làm lấy tự dừng suy đoán, nhưng tại mưa to bên trong đêm tối dưới, những suy đoán này lại chân thực mà lập thể tồn tại.

Bọn hắn thậm chí cảm nhận được những cái kia phòng ngoài mà qua gió trở nên lạnh hơn, phảng phất có một chút bén nhọn ngón tay đâm rách hắc ám, sắp bóp chặt cổ của bọn hắn.

Giống như là có vô số con kiến bò qua, các học sinh nhỏ vụn tiếng kháng nghị liên tiếp vang lên.

“Thật là dọa người a lão sư, không có điện làm thế nào a!”

“Chúng ta có thể đi hay không a!”

“Lão sư người liền thả chúng ta đi thôi!”

Lâm Thần đứng tại phòng quan sát bên trong, quan sát xa xa đêm tối.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên cũng thả ra trong tay điện thoại:

“Giống như liền kia mấy tòa nhà đột nhiên cúp điện, an ninh trường học ngay tại tiến đến phối điện thất, việc này rất kỳ quặc.”

Trên trời lại nện xuống một cái kinh lôi, ù ù tiếng sấm lăn qua, Lâm Thần cơ hồ nghe không được hẳn nói chuyện thanh âm.

Quyển 3 Chương 70: Tam phần 33

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 70: Tam phần 33

Tác giả: Trường Nhị

Ngoài cửa sổ mưa to như trút nước, mặc dù nghe không được Hình Tòng Liên đang nói cái gì, nhưng điện thoại di động chấn động nhắc nhở, nhanh chóng cướp lấy Lâm Thần toàn bộ chú ý.

Hắn cúi đầu xuống, chỉ là vài giây đồng hồ thời gian, Wechat bày trong nháy mắt tràn vào vô số tin tức, cũng còn tại liên tiếp không ngừng mà xuất hiện mới tin tức

...

Màn hình hiện ra u lục ánh sáng, Hình Tòng Liên lại gần, nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Đám con nít này là điên rồi sao?”

“Nhưng mà để cho người ta nhiệt huyết sôi trào, không phải sao?”

Lâm Thần ôm lấy cánh tay, lạnh lùng nhìn trước mắt đêm tối.

“Nhiệt huyết sôi trào?”

Lâm Thần đem ngón tay đặt ở trên môi, ra hiệu Hình Tòng Liên im lặng: “Nghe.”

Ngoài cửa sổ là mông lung tiếng thét chói tai, có khi cao, có khi thấp, có khi lại hoàn toàn yên lặng lại.

“Tiếng kêu?” Hình Tòng Liên rất không xác định mà hỏi thăm.

Hắn vừa dứt lời, trong đêm mưa, đột nhiên truyền đến loảng xoảng một tiếng vang thật lớn.

Thanh âm kia quá khổng lồ, giống như là có cái gì vật nặng từ trên cao rơi xuống, âm cuối còn mang theo một chút kim loại đặc hữu thanh âm rung động.

Lâm Thần giật cả mình, hướng bóng đêm chỗ sâu nhìn lại, nhưng phương xa ngoại trừ màn mưa như cũ hay là màn mưa, chưa diệt đèn đường tại mưa to hạ giống như lục bình.

Mưa to lôi cuốn lấy rống lên một tiếng, đập vào mặt.

Đột nhiên nện xuống vật nặng, rất hiển nhiên khiến bọn nhỏ liên tưởng đến hôm nay nháy lâu sự kiện, những cái kia tiếng kêu càng thêm nóng nảy, phảng phất lòng đất u linh, cần lật tung bùn đất xông vào thế giới.

Điện thoại di động của hắn bắt đầu không ngừng chấn động, từng đạo tin vắn, như là đòi mạng phù chú, tre già măng mọc mà tràn vào.

...

“Tập thể, vô ý thức.” Trong màn hình ký tự điên cuồng chảy xuống, hắn gần như tự nhủ nói.

Hắn nói xong, mắt nhìn Hình Tông Liên, ngay cả giải thích thời gian cũng không có, liền tông cửa xông ra.

Ngắn ngủi ba tầng lầu càng như thế dài dằng dặc, hắn bên cạnh chạy, vừa thua kế tiếp cái văn tự.

Tại bước ra mái hiên sát na, mưa như trút nước mưa to liền trong nháy mắt đem hắn toàn thân đều ướt nhẹp, sau lưng truyền đến to lớn sức kéo, Lâm Thần bị kéo đến mạnh mẽ lui lại, dừng bước.

“Người bây giờ lao ra hữu dụng không, bình tĩnh một chút.” Hình Tông Liên nắm thật chặt tay của hắn, mỗi chữ mỗi câu nói.

“Ta rất tỉnh táo.” Hắn thờ hờn hển, nước mưa giờ phút này lại có mưa đá cường độ, “Mất điện, rơi vật, có người tại kích động học sinh xông ra phòng học!”

“Người ý tứ có người muốn cho học sinh bạo động? Nhưng một người liền có thể khống chế lại điên cuồng học sinh, ta rất hoài nghi, được rồi hiện tại nói cho ta, nếu như học sinh hiện tại xông ra phòng học, xấu nhất hậu quả là cái gì?” Hình Tông Liên thanh âm hoàn toàn như trước đây bình tĩnh, hắn thậm chí liền hô hấp đều không chút nào loạn.

“Thương vong, giảm đập...” Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, vô số loại khả năng tại trong đầu hắn vòng chuyển tới.

“Thang lầu?” Hình Tông Liên đột nhiên nói.

“Đúng, thang lầu, chỉ sợ có người tại trên bậc thang động tay chân.”

“Tốt, ta đã biết, người bây giờ trở về ở lại, ta sẽ phái người đi kiểm tra thang lầu.”

Lâm Thần muốn mở miệng, đột nhiên đầu vai nhất trọng, Hình Tông Liên hai tay đặt tại trên vai của hắn, dùng cực kỳ trấn định tiếng nói

nói: “Cũng có khả năng, đây là có người thiết lập ván cược dẫn người xuất hiện, cho nên, người ở chỗ này hạ lệnh, là lựa chọn tốt nhất.” Hình Tòng Liên nói xong, buông tay ra, tiếp nhận hắt hướng đêm mưa chỗ sâu chạy tới.

Lâm Thần ánh mắt hoàn toàn mơ hồ.

“Ta hiểu được.”

Hắn đối Hình Tòng Liên bóng lưng nói như vậy.

Bên tai tiếng mưa rơi chưa nghỉ, Lâm Thần ngồi trở lại trên bậc thang, mặc dù toàn thân đều tại tích thủy, hắt lại cảm giác không ra nửa điểm ý lạnh.

Tiếng sấm cùng thiểm điện, vẫn như cũ giao thế mà qua, có có lẽ là Hình Tòng Liên cuối cùng chạy nhập màn mưa thân ảnh quá mức nghĩa vô phản cố, nội tâm của hắn lại có loại kỳ quái đến cực điểm yên tĩnh cảm giác.

Hắn đột nhiên cảm giác được, cái này đầy trời mưa to, tựa hồ là lão thiên gia chiếu cố.

...

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, hô hấp bên trong đều là đêm mưa lạnh buốt ý vị.

Hắn vắt khô quần áo trong, xoa xoa tay, sau đó sờ lấy màn hình, đưa vào nói:

... ..

Hình Tòng Liên vọt tới lầu dạy học hạ lúc, đập vào mi mắt là đầy đất vỡ vụn giấy mảnh.

Trên lầu còn có lẻ tẻ trang giấy, hỗn hợp có nước mưa bay xuống xuống tới.

Nhưng mà các học sinh tiếng kêu phần lớn đã ngừng, cả tòa đen nhánh lâu vũ, yên tĩnh mà trống rỗng đứng lặng tại trong đêm mưa.

Hình Tòng Liên nghĩ, ước chừng là Lâm Thần an bài có tác dụng.

Đã có an ninh trường học nghe hỏi mà đến, nơi xa cũng có mấy đạo thân ảnh vạch phá màn mưa chạy như bay đến, cái kia hắn là vừa rồi hắt điện thoại khiến Giang Triều tìm đến nhân viên cảnh sát.

Bởi vì nhiều bắt nguồn từ giết án quan hệ, hắn cùng đại bộ phận bảo an sớm đã đánh qua ảnh chụp, hắn thậm chí không cần sáng huy hiệu cảnh sát, chỉ là lột đem mặt bên trên nước mưa, đã có bảo an gọi ra tên của hắn.

“Hình đội trưởng, Hình đội trưởng đây là thế nào?”

Hình Tòng Liên ngẩng đầu nhìn một chút lâu mặt, các học sinh khảo thí địa điểm tại lầu năm, nơi đó còn có người nhô đầu ra nhìn quanh cái gì, mà lầu dạy học tổng cộng có đông tây hai chỗ thang lầu, thời gian có chút cấp bách.

Hắn chỉ trước mặt 5 vị bảo an, trịnh trọng nói ra: “Nhìn thấy tòa nhà này không có, các người năm cái, phân biệt kiểm tra phía đông thang lầu 1 đến 5 tầng, tận lực cẩn thận, tranh thủ tại năm phút bên trong kiểm tra hoàn tất, những người còn lại đi theo ta...”

Hắn nói, lại đối lưu lại vị cuối cùng bảo an nói: “Bộ đàm cùng tai nghe cho ta.”

Trong hành lang, chỉ có cắt điện sau khẩn cấp đèn sáng rõ, Hình Tòng Liên đứng tại tầng dưới chót nhất, nhìn lên trên, toàn bộ hành lang đều bị bao phủ tại mơ hồ màu xanh thẫm tia sáng bên trong. Tiếng bước chân dồn dập sau lưng hắn vang lên, Hình Tòng Liên cấp tốc quay người, đối chạy tới ba vị nhân viên cảnh sát, làm cái im lặng thủ thế.

“Năm lúcphút ở giữa kiểm tra thang lầu, đưa di động yên lặng, tận lực nhỏ giọng...” Hắn nói xong, điện thoại nhẹ nhàng chấn động một cái.

Lâm Thần giống như là bóp thời gian, phát tới một đầu tin nhắn.

Hình Tòng Liên thu hồi điện thoại, mở ra điện thoại tự mang đèn pin, sau đó xoay người sờ lên mặt đất.

Trên bậc thang hạ bên trong tia sáng lờ mờ, bởi vì trời mưa quan hệ, mặt đất dị thường trơn ướt, hắn giữ chặt lan can, đi lên lầu.

Lan can cảm giác rất ổn, hắn lại dùng sức lắc lắc, vẫn không có vấn đề gì.

Một giọt lạnh buốt giọt nước, rơi vào hắn trên trán, Hình Tòng Liên ngẩng đầu, chỉ gặp trên lan can sắt ngưng kết tinh mịn giọt nước, hắn nhíu nhíu mày, cấp tốc cúi đầu, hành lang trên mặt đất là phổ biến phẳng phát đá cẩm thạch màu sắc, đang ảm đạm đi tia sáng dưới, càng là mơ hồ không rõ.

Hắn đem đèn pin ánh đèn dờ xuống, tại thang lầu biên giới, mơ hồ có thứ gì rơi vào nơi đó.

Hắn đi vài bước, ngồi xổm người xuống, mới phát hiện, kia đúng là hai viên cục nhỏ nhựa plastic hạt châu.

Một viên là màu vàng, một viên khác là màu hồng.
Đúng lúc này, bộ đàm bên trong, truyền ra tiếng chế mà khẩn trương thanh âm.

“Trên mặt đất có cái đỉnh, mọi người phải cẩn thận.”

Mặc dù không có gió, trong phút chốc, Hình Tòng Liên tựa hồ cảm giác được không khí bốn phía đều lạnh đến cần ngưng đọng.
Cái đỉnh, nhựa plastic châu... Nếu như lại thêm từ trên thang lầu phi nước đại mà xuống học sinh...

Hắn phảng phất nhìn thấy đầy đất máu tươi, nghe thấy học sinh thống khổ kêu thảm tại trong hành lang bồi hồi.

Ổn ổn khí tức về sau, hắn hướng bộ đàm microphone thấp giọng nói: “Chú ý an toàn, cấp tốc thanh lý thang lầu, ấn kế hoạch đã định năm phút sau rời đi.”

Nói xong, hắn cúi người, đem trên mặt đất hai viên nhựa plastic châu nhặt lên, phong nhập vật chứng trong túi.

Đôm đốp mưa to âm thanh quanh quẩn tại trống trải trong hành lang, nghe tiếng mưa rơi, Hình Tòng Liên rất khó được lại có loại sống sót sau tai nạn may mắn cảm giác.

... --

Đối với lầu dạy học bên trong học sinh tới nói, tối nay bất quá là bọn hắn phản kháng trường học ngẫu nhiên nào tàn quyết định một lần nho nhỏ ném thử.

Dù sao trời tối, dù sao tất cả mọi người cùng một chỗ nháo sự, pháp không trách chúng là đạo lý đơn giản nhất.

Đồng thời, chỉ là xé toang hai tấm bài thi, căn bản không có gì lớn, ai bảo trường học đầu óc có bệnh, lớn trời mưa xuống đem bọn hắn kêu đi ra làm cái gì tâm lý khảo thí?

Mà lại trường học làm việc quả nhiên hiệu suất rất thấp, thẳng đến bọn hắn từng cái rời đi lầu dạy học, điện theo vẫn là không có tới.

Hình Tòng Liên đứng trong đêm đen, không có bung dù, hắn nhìn qua một tên sau cùng học sinh an toàn rời đi lầu dạy học thân ảnh, móc ra hộp thuốc lá cùng cái bật lửa.

“Hình đội trưởng, không cần đem học sinh cản lại điều tra sao?”

Trước mặt hắn nhân viên cảnh sát thấp giọng hỏi.

“Năm trăm cái học sinh, người ngăn được?”

Đại khái là thật vận khí không tốt, hấn ấn mấy lần cái bật lửa, ngay cả lẻ tẻ ngọn lửa đều chưa từng xuất hiện.

Mà Giang Triều thủ hạ nhân viên cảnh sát, giờ phút này đang dùng nhìn kính khủng phạm ánh mắt quét mắt các học sinh rời đi bóng lưng, Hình Tông Liên nhíu mày, vỗ vỗ đối phương vai, hướng đối phương đưa tay ra.

“Hình đội trưởng... Ta... Ta không hút thuốc lá...”

Bị giày vò một đêm, hấn đã hoàn toàn không có tính tình, giống hấn hôm nay vận khí, nếu như xuất hiện trước mặt cái bật lửa mới gọi có quý.

Hấn từ trong túi móc ra mới phong tồn tốt vật chứng túi, đưa tới, đối Giang Triều thủ hạ tay: “Cùng các người trên mặt đất nhặt được đồ vật cùng một chỗ, cầm đi đưa kiểm, trọng điểm tra vân tay.”

Hấn nói xong, quay người rời đi.

Rõ ràng là mưa xuân, rơi xuống cuối cùng, lại có loại điều hiu ý vị.

Hình Tông Liên một mình đi dưới tàng cây, bỗng nhiên, điện thoại di động của hấn lại bắt đầu chấn động.

Đầu bên kia điện thoại, là Giang Triều một bộ việc lớn không tốt khẩn trương tiếng nói.

“Già hình, cắt điện là cố ý, vừa phát hiện một cái gián dị định thời gian cắt điện trang bị, điện lực giống như nghe nói nhất thời khôi phục không được, người kia không có việc gì à?”

Có lẽ là Giang Triều thanh âm quá lớn, lại khiến bốn phía mưa lộ ra nhỏ chút.

“Ồ, tạm thời không có chuyện làm.”

Hình Tông Liên mắt nhìn nơi xa đại lâu ánh sáng nhạt, tựa hồ có đạo thân ảnh thon gầy, chính ngồi một mình ở bậc thang trên cùng.

Hấn để điện thoại di động xuống, từ trước đến nay lúc phương hướng đi đến.

Quyển 3 Chương 71: Tam phần 34

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 71: Tam phần 34

Tác giả: Trường Nhị

“Vị tiên sinh này, mượn cái hộp quẹt. ”

Hữu khí vô lực thanh âm từ đỉnh đầu truyền đến, tia sáng lơ mơ, Lâm Thần nhìn qua giẫm ở trên mặt đất ủng da, từ trong túi móc ra một hộp diêm, hướng lên phía trên chuyển tới.

“Người không phải không hút thuốc lá sao?”

Hình Tòng Liên thanh âm nghe vào hơi kinh ngạc, bởi vậy vừa rồi câu kia mượn lửa, càng giống là trêu chọc hay là đùa giỡn.

“Khách sạn diêm, lúc ra cửa cầm.”

“Người vì cái gì đi ra ngoài sẽ cầm diêm?”

“Tiện tay.”

“Còn tưởng rằng là đặc địa cho ta cầm.” Hình Tòng Liên thuận miệng làm bầm, ở bên cạnh hắn trên bậc thang ngồi xuống, “Cũng không biết, có thể hay không điếm a...”

Nói xong, nam nhân đem diêm tiện tay hoạch hướng khía cạnh lân điều, xoạt một tiếng, ngọn lửa cùng khói xanh cùng nhau phiêu khởi.

“Ta đây là có thể tính chuyển vận sao?” Hình Tòng Liên ngắm nhìn ngọn lửa, hỏi như vậy hắn.

“Người vận khí luôn luôn tốt quá đi.” Bên người có ầm áp khí tức, Lâm Thần gần như bất đắc dĩ nói.

“Hờ?”

“May mắn hạ mưa to, các học sinh xông ra phòng học lúc đang do dự, cho nên vừa vận tranh thủ một chút thời gian.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Trên bậc thang tìm được cái gì?”

“Người thật không có trộm đi đi hiện trường?” Hình Tòng Liên có chút nghiêng đầu, dùng giọng hoài nghi hỏi.

“Không có, ta luôn luôn rất nghe lãnh đạo.” Lâm Thần đáp.

“Ach...” Tại diêm đốt hết thời khắc cuối cùng, Hình Tòng Liên rút cục đốt thuốc, hắt hít một hơi thật sâu mùi thuốc lá, ngữ tốc nhẹ nhàng chậm chạp, “Nhựa plastic châu, pha lê tử, đầu to đỉnh...”

Hình Tòng Liên trong thanh âm, nghe không ra quá nhiều cảm xúc, lúc này, tiếng mưa rơi đã nhỏ đến cơ hồ nghe không được.

“Cũng nên là những thứ này.”

Lâm Thần cũng không có cái gì ngoài ý muốn cảm giác, mấy ngày liên tiếp không ngừng đột phát sự kiện, đã hoàn toàn đem thần kinh của bọn hắn kéo đến cực hạn, bỗng nhiên lòng xuống về sau, bọn hắn thậm chí ngay cả nghĩ mà sợ khí lực đều không có, chỉ còn lại đầy ngập rã rời.

Mặc dù loại trạng thái này cũng không tốt, mà lại thời gian cấp bách, nhưng Lâm Thần hay là lẳng lặng đợi, chờ Hình Tòng Liên hút xong một điếu thuốc.

“Nói đi, cái gì là tập thể vô ý thức?” Hình Tòng Liên theo diệt tàn thuốc, quay đầu nhìn hắn.

“Người trí nhớ làm sao tốt như vậy?” Lâm Thần nhìn một chút đêm đen như mực không, nếu như không phải trên mặt đất quá ướt, hắn cơ hồ nghĩ té nằm trên bậc thang.

“Người nói rất nói nhiều ta đều nhớ rất rõ ràng a.”

Hình Tòng Liên ngữ khí quá đương nhiên, Lâm Thần trầm thấp cười cười, dứt khoát thật té nằm trên bậc thang, hắn dùng tay gối đầu, nói: “Tỉ như nói, tại dưới tình huống bình thường, các học sinh sẽ phản kháng trường học an bài, lớn tiếng gầm rú, nghĩ thừa dịp xông loạn ra phòng học sao?”

“Đương nhiên sẽ không.”

“Vậy người có hay không nghĩ tới, là cái gì dẫn đến bọn hắn bỗng nhiên biến thành vừa rồi như thế?”

“Chẳng lẽ không phải nói bởi vì trời tối, mà lại có người thừa dịp loạn cố ý kích động bọn hắn?”

“Trên thực tế, ban ngày nhạc rock buổi hòa nhạc vui mê cũng sẽ rối loạn, đội bóng thua cầu sau fans hâm mộ bóng đá cũng dễ dàng bạo động, cái này cùng thời gian, hoàn cảnh, địa điểm đều không có cái gì quá lớn liên hệ, chỉ cùng người có quan hệ. Lại hướng chỗ sâu nghiên cứu thảo luận vấn đề này, vì cái gì nhân loại sẽ bị một chút việc nhỏ kích động, làm ra cực đoan cử động đến chứ?”

“Lâm cố vấn ~” Hình Tòng Liên nói, đột nhiên nằm xuống, hân âm cuối có chút giương lên, nghe rất là lười biếng, “Ngươi nói, ta nghe đấy”

“Cái này dính đến đại chúng tâm lý học vấn đề, lúc chúng ta thường phát hiện, tại quần tình kích phấn tập thể bên trong, mọi người có can đảm làm rất nhiều chuyện hãn một chỗ lúc hoàn toàn sẽ không làm sự tình, bọn hãn sẽ cướp bóc đốt giết, bọn hãn không có xấu hổ, không có đạo đức cảm giác, thậm chí không có pháp luật cảm giác... Bởi vì vào lúc đó, bọn hãn đã mất đi bản thân...”

Lâm Thần nói xong, tận lực dừng một chút, chờ đợi Hình Tòng Liên thuận hãn tiếp theo.

Nhưng lần này, lại hết lần này tới lần khác cùng dĩ vãng tình huống không quá giống nhau, ở bên cạnh hãn, Hình Tòng Liên hô hấp đều đều, đôi mắt nhẹ hạp, giống như là đã ngủ thật say.

Đêm rất yên tĩnh, mưa bất tri bất giác ngừng.

Lâm Thần có loại bị xem như thôi miên cơ ảo giác, hãn nhú mày, ngồi dậy, tay chi trên chân, quay đầu lại, lẳng lẳng nhìn xem Hình Tòng Liên, chậm rãi nói ra: “Nếu như ngươi không ngủ, đại khái sẽ nói, ừm, mất đi bản thân, cái này giống như cùng vương Thi Thi, hứa hào thật, sông liễu bọn hãn có chút cùng loại...”

“Thật ra, sự thật như thế, tập thể vô ý thức, đây là một loại rất đáng sợ lại xác thực tồn tại tâm lý học hiện tượng. Dưới tình huống bình thường, người là lý tính mà hiểu được suy nghĩ tồn tại, chỉ khi nào lý tính nhân loại, tiến vào một quần thể bên trong, bọn hãn người nhân cách sẽ rất sắp bị tan rã, lý trí cùng tự điều khiển lực không còn sót lại chút gì, bản tính của con người xúc động sẽ bị phóng thích, tất cả chúng tộc đồ sát bị kích, phần lớn bắt nguồn từ đây. Nếu như nhất định phải tìm một cái cùng thôi miên có liên quan danh từ, đây chính là quần thể tính thôi miên.”

“Như vậy, vương Thi Thi bọn hãn tự sát, cùng chuyện đêm nay, có bao nhiêu cùng loại chứ?”

Đột nhiên, Lâm Thần gặp Hình Tòng Liên nhẹ nhàng giật giật môi, thấp giọng nói.

Thanh âm của hãn rất trầm thấp, giống như là bị kích thích đàn Cello dây cung, đẩy ra bóng đêm.

Lâm Thần trong lòng run lên, không hiểu thấu, có loại làm chuyện xấu bị bắt bao cảm giác, hấn vuốt vuốt cái trán, sau đó nói: “Loại này bị kịch, ở mức độ rất lớn là tương tự, bởi vì người là có tư duy quán tính, dù là tội phạm, đều sẽ lặp đi lặp lại lựa chọn giống nhau thủ pháp phạm án. Thật ra, chúng ta thật hấn là may mắn, tốt xấu kháng qua cái này một đợt, chúng ta cũng đã nhận được rất nhiều manh mối...”

“Vương Thi Thi bọn hấn, ở vào nhất định quần thể bên trong, cái kia quần thể bị người khống chế, đến mức quần thể bên trong tất cả học sinh, đều đánh mất bản thân?”

“Nghe vào rất giống huyền huyền tiểu thuyết đúng không?” Lâm Thần nói, từ trên bậc thang đứng lên, tiếp tục nói: “Nếu như đây là một đám học sinh đối một cái khác bày học sinh thi bạo, thật giống như nước ngoài huynh đệ hội hoặc là tỷ muội sẽ hung ác, kia rất dễ dàng nhìn ra đây là tập thể vô ý thức hành vi, có các nàng lựa chọn tự sát, chuyện này chỉ có thể nói rõ...”

“Ừm?”

“Các nàng chỗ quần thể tin ngựa cùng ngưng kết lực, viễn siêu chúng ta tưởng tượng, mà chúng ta lại đối những vật kia không hiểu gì hết.”

“Đây là tiểu thuyết kinh dị.”

Hình Tòng Liên chăm chú uốn nắn hấn.

Lâm Thần thở dài: “Người thật không ngủ một hồi sao?”

“Người không phải cũng không có ngủ sao?” Hình Tòng Liên ỷ lại trên bậc thang, cười hỏi lại.

“Nhưng người hôm nay dùng não quá độ.”

“Lâm cố vấn, người đây là tại đau lòng ta sao?”

Trong đêm tối, bốn phía tĩnh phải không có bất kỳ cái gì thanh âm.

Hình Tòng Liên toàn thân ướt đẫm, trong hành lang ánh đèn chỉ ở trên người hấn trải hạ một lớp mỏng manh, nhạt đến Lâm Thần cơ hồ thấy không rõ mặt mũi của hấn, có thanh âm hấn cùng khí tức, lại rõ ràng đến quá phận.

“Đúng vậy a.” Lâm Thần chăm chú trả lời.

“Ai, ta cũng đau lòng Lâm cố vấn, bất quá chúng ta giống như hôm nay là nhất định phải suốt đêm.”

Hình Tòng Liên nói, hướng hấn vươn tay.

Hắn đem hăng kéo lên, sau đó nhìn hăng không để ý chút nào, dùng hai tay lột đem mặt nói: “Đêm nay dẫn dụ học sinh không ổn loạn thất bại, ngược lại là càng giống là tâm huyết dâng trào, mà không phải tỉ mỉ bày kế hành động, hôm nay không có học sinh thương vong, có thể sẽ dẫn đến ngày mai xuất hiện hai loại tình huống, thứ nhất, bọn hăng từ bỏ kế hoạch đã định, ẩn núp xuống tới; thứ hai, ngày mai ra đại sự... Người cảm thấy, loại tình huống nào càng có khả năng phát sinh?”

“Chúng ta không đánh cược nổi.” Lâm Thần lắc đầu, “Còn thừa lại 40 giờ không đến, về sau mỗi một giây, đều có thể xảy ra chuyện.”

“Thật thảm...” Hình Tòng Liên hai tay đút túi, đi tại trước mặt hăng, “Duy nhất ký thác hi vọng mò kim đáy biển đều bị phá hư, còn có cái gì biện pháp, tìm tới đột phá khẩu sao?”

“Thật ra, không có hoàn toàn thất bại.” Lâm Thần ngẩng đầu, xa xa lầu dạy học vẫn sáng chút ánh sáng, kia là Hình Tòng Liên lúc trước cố ý an bài mở máy tính khảo thí tổ, “Người quên rồi sao, hiện tại chúng ta còn có hai cái ban số liệu có thể dùng.”

“Chưa, ta đặc địa nhắc lên, chờ người khen ta.”

Hình Tòng Liên nói, lấy điện thoại cầm tay ra lắc lắc: “Phó Hách vừa gửi nhắn tin đến, nói khảo thí kết thúc.”

Lâm Thần nhíu nhíu mày, cấp tốc lấy điện thoại cầm tay ra, muốn gọi điện thoại qua đó.

Nhưng Hình Tòng Liên động tác so càng nhanh, hăng đề xuống nút call sau đem điện thoại đưa tới.

“Già hình a, các người vậy có phải hay không xảy ra chuyện, ta vừa nghe được động tĩnh thật là lớn a.”

“Là ta.” Lâm Thần đối điện thoại nói.

“Sur huynh! Người không sao chứ, nghe nói lầu dạy học bên kia cúp điện, còn có học sinh nháo sự? Già hình này già hình thế nào?”

Đầu bên kia điện thoại, Phó Hách lại nhanh chịu không nổi máy hát.

Hăng lập tức đem chủ đề cắt ngang: “Ta rất khỏe, hăng cũng rất tốt, kết quả ra sao?”

Trong ống nghe truyền đến tất tất tác tác thanh âm, giống như là có người nào đem điện thoại đoạt mất, một lát sau, Vương Triều nhẹ nhàng thanh âm vang lên: “A thần, ta dựa theo trước người cho điều kiện xử lý qua số liệu, duy nhất phù hợp người sàng chọn điều kiện,

chỉ có một người nữ sinh, họ Kim, tên là Tiểu An, danh tự vẫn rất đáng yêu a.”

“Kim Tiểu An... Cùng bản án người chết, có xã hội liên hệ sao?”

“Không có rõ ràng liên hệ, dù sao hệ chênh lệch quá xa, kim Tiểu An học y a, cũng không có tham gia qua bất luận cái gì trường học câu lạc bộ.”

“Viện y học?” Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói, “Ta học đại học thời điểm, chúng ta hệ tâm lý cùng viện y học học sinh cùng tiến lên công cộng khóa, tỉ như tư tưởng chính trị khóa chúng ta chính là cùng tiến lên, người điều tra thêm nhìn thời khoá biểu.”

“Được rồi, cho ta ba mươi giây!”

Lớp bóp bàn phím âm thanh qua đi, Lâm Thần nghe thấy Vương Triều bỗng nhiên hút miệng khí lạnh.

“Móa, kim Tiểu An cùng sông liễu cùng tiến lên qua chính trị 2, chính trị 2 là thứ đồ gì a thần?”

“Một loại rất dễ dàng bồi dưỡng trong đám bạn học hữu nghị cùng khóa ngoại đọc năng lực chương trình học.” Lâm Thần vỗ vỗ Hình Tòng Liên, hai người dưới ánh đèn đường đứng vững, “Kim Tiểu An ở cái nào ở giữa ký túc xá?”

“7 tòa nhà 201.”

“Ta và người lão đại chúng ta bây giờ tại phòng máy lầu dưới trên đất trống, người cùng Phó Hách cùng một chỗ xuống đây đi...”

“Chúng ta muốn đi nữ sinh ký túc xá chơi sao, thật tuyệt ài!” Vương Triều cao hứng bưng bưng nói.

Quyển 3 Chương 72: Tam phần 35

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 72: Tam phần 35

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều đại khái là loại kia, vô luận gặp gỡ chuyện gì, đều có thể tìm ra hưng phấn điểm tới tiểu bằng hữu.

Lâm Thần gặp thiếu niên xa xa hướng mình chạy tới, ba lô trên dưới xóc nảy, cơ hồ đem đi nữ sinh ký túc xá trở thành chơi xuân hoạt động.

Hắn hơi đến áy náy nhìn thiếu niên một chút, hướng Hình Tông Liên đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Dưới đèn đường, đội trưởng cảnh sát hình sự kéo lại từ nơi xa chạy như bay đến thuộc hạ, cười nói: “Vương tiên sinh đây là đi nơi nào?” “Tra án a!” Người thiếu niên bỗng nhiên đứng vững.

“Đi nơi nào tra án?”

“Không phải nữ sinh ký túc xá sao?” Thiếu niên hỏi lại.

Đội trưởng cảnh sát hình sự nói, đem thiếu niên mũ lưỡi trai hướng về sau mang đến, sau đó gõ gõ hắn trơn bóng trán: “Nghĩ gì thế, đêm hôm khuya khoắt đi nữ sinh ký túc xá?”

“Không mang theo ta đi?” Thiếu niên thanh âm lập tức thấp xuống. Vương Triều biểu lộ thực sự quá ủy khuất, cái này khiến Lâm Thần nhịn không được mắt nhìn Hình Tông Liên.

“Tuổi dậy thì, tuổi dậy thì.” Hình Tông Liên cười đối với hắn giải thích, sau đó lại gõ gõ thiếu niên đầu, phân phó nói: “Cầm một đôi tai nghe cùng lỗ kim camera ra.”

“...” Vương Triều trừng to mắt, chậm rãi di động đầu, nhìn chằm chằm Hình Tông Liên, phi thường khiếp sợ nói: “Lão đại ngươi không phải là muốn chụp lén nữ sinh ký túc xá a ta tại sao biết bí ối như vậy ngươi!”

“Thời kì phi thường thủ đoạn phi thường.” Hình Tông Liên dừng một chút, nói tiếp, “Chúng ta không thể gióng trống khua chiêng tiến nữ

sinh ký túc xá, rất dễ dàng làm cho người ta hoài nghi, đồng thời chính diện tra hỏi cũng không nhất định hữu hiệu.”

“Cho nên muốn tìm cái nội ứng đi vào?” Vương Triều ngồi xổm người xuống, mượn đèn đường ánh sáng nhạt, hẩn bắt đầu ở trong túi xách tìm kiếm các loại loạn thất bát tao đồ chơi nhỏ, thuận miệng lầm bầm: “Kia tìm ai đi thu phúc lợi a?”

Đúng lúc này, Phó Hách cũng rất cục đi tới bọn hẩn trước mặt.

Lâm Thần nghe xong vấn đề kia, sau đó nhíu mày, nhìn xem sự đệ của mình.

“Sur... Sur huynh... Ta không thích hợp đi!” Thầy Phó gập ghềnh nói.

“Chỉ có người phù hợp, chúng ta đi đều lộ ra quá mở lớn cò trống, nhưng mà phụ trách tâm lý xác định và đánh giá lão sư tìm có tự sát khuynh hướng học sinh nói chuyện, coi như thỏa đáng.”

“Nhưng ta nói chuyện láo liền đồ mặt a, ta không lừa được người a, vậy phải làm sao bây giờ!”

“Không có việc gì, không cần người nói láo, dù sao coi như người xui khiến xưng tội, nàng cũng sẽ không nhả ra, cho nên, người coi như đi nữ sinh tham quan ký túc xá liền tốt.”

“Đúng đúng, tham quan ký túc xá sau đó đập điểm tài liệu!” Vương Triều nhỏ đồng chí từ dưới đất lườn lên, không nói lời gì, đem một bộ vi hình máy trợ thính đề vào thầy Phó trong lỗ tai, lại tiện tay lật ra cái túi văn kiện ra, đem vi hình camera thẻ tốt, đưa tới, nói: “Túi văn kiện người tiện tay cầm, kẹp ở dưới nách, trang bức dùng.” Hẩn nói vừa nói, giống móc bách bảo rương, lại biến ra cái hộp thuốc lá bộ dáng đồ vật, vớt cho Phó Hách, nói: “Đem hộp thuốc lá đặt ở trên giá sách, hơi cao một chút địa phương, đối nhỏ mm mặt.”

Hẩn rất tùy ý nói xong, vỗ tay phát ra tiếng, hỏi: “Hiểu chưa?”

“Ta làm sao có thể minh bạch!”

“Coi thường nhiều lần không có đập qua sao, hộp thuốc lá đập khách quan thị giác, túi văn kiện đập chủ quan thị giác, Soea Sy!”

Hình Tông Liên cắt ngang âm ỉ lấy hai người, nói với Phó Hách:

“Đơn giản tới nói, chính là hộp thuốc lá chính đối thiếu nữ, người đứng tại thiếu nữ bên cạnh, ống kính nhắm ngay hộp thuốc lá vị trí liền tốt.”

“Vậy ta đập xong, muốn đem hộp thuốc lá cầm về sao?”

“Chúng ta cũng không phải đập đặc công phiến, cho nên đến lúc đó người đương nhiên muốn đem đồ vật thu hồi lại a, có chút tiết tháo được không già giao!” Vương Triều lại xen vào một câu miệng, sau đó dùng một cái đập vào thầy Phó trên lưng trọng chùy, kết thúc cả tràng nội ứng huấn luyện.

Lâm Thần nhìn qua sư đệ khóc không ra nước mắt mặt, nói: “7 tòa nhà 201, vất vả thầy Phó.”

... ..

Tóm lại, mặc dù không có đi thành nữ sinh ký túc xá, nhưng Vương Triều nhỏ đồng chí đối với nhìn thầy Phó nội ứng nữ sinh ký túc xá chuyện này biểu hiện ra càng lớn hứng thú.

Bọn hắn về tới lúc trước trong phòng họp, vừa mới vào cửa, thiếu niên thật hưng phấn nhảy vào ghế bành, bật máy tính lên mở tốt công thả, mật thiết chú ý thầy Phó nhất cử nhất động.

Trong văn phòng quanh quần Giang Triều trầm bổng chập trùng tiếng nói, Giang đội phó tựa hồ đang vì lúc trước kém chút phát sinh giẫm đạp sự cố kết thúc, gập bọn họ vào cửa trở về, chỉ chọn xuống đầu, tiếp tục đầu nhập điện thoại chiến tranh bên trong.

Mà ở văn phòng nơi hẻo lánh, Nhân tổ trưởng ai oán ngẩng đầu, hấn mắt quầng thâm rất nặng, sau đó lại lắc đầu, giống như là với cái thế giới này phát sinh bất cứ chuyện gì đều không làm sao có hứng nổi.

Lâm Thần cúi đầu xuống, nhìn xuống màn hình hình tượng.

Trước trước mặc tới đối thoại thanh âm có thể phân biệt, Phó Hách đã thuận lợi cùng túc Quán a di thương lượng hoàn tất, tiến vào 7 tòa nhà nữ sinh ký túc xá.

Hắn nhắm mắt theo đuôi cùng túc Quán a di sinh hoạt, có lẽ bởi vì trong hành lang ánh đèn quá mờ, hình tượng hiện ra một loại xám đậm nhan sắc, giống mấy chục năm không có sát qua pha lê đồng dạng.

Wương Triều mở quyển mới bánh phao đường, còn kém lại hủy đi một bao thực phiến, hắn có chút tiếc nuối nói ra: “Không có nhìn ban đêm công năng chính là không đủ sắc bén, lão đại người chừng nào thì cho phối điểm hàng cao cấp a!”

Hình Tông Liên ôm cánh tay mà đứng, mặc kệ hắn.

Thiếu niên điều chỉnh ngòi xuống tư, giống như là chột nhớ tới cái gì, còn nói: “Đúng rồi, a thần, ta đem tiểu Kim em gái hồ sơ phát người hòm thư, người có thể nhìn xem.”

Lâm Thần nghe hắn nói như vậy, lập tức lấy điện thoại di động ra, điện tử hồ sơ thật ra không hề dài, hắn từ đầu tới đuôi quét xong, đó thật là lại bình thường có điều nữ sinh trưởng thành mô bản.

Tuy nói người trưởng thành quỹ tích có ngàn ngàn vạn vạn, nhưng trên thực tế, phần lớn người đều sinh trưởng tại cố định mô bản bên trong, như là bị không ngừng phục khắc sản phẩm, không có bất kỳ cái gì ý mới, nhưng mà không có cái mới ý, thật ra không tính là gì chuyện xấu.

Hắn thu tầm mắt lại, Phó Hách cũng đã đứng ở nữ sinh trong túc xá. Ngủ chung phòng ba vị nữ sinh cùng túc Quán a di đến gian ngoài, Phó Hách tại trên giá sách buồng xuống hộp thuốc lá, dựa theo Hình Tông Liên chỉ thị, đứng ở vị kia nữ sinh bên người.

Có chừng một phút, hai người ai cũng không nói chuyện, chỉ còn lại cân xứng tiếng hít thở, cùng sát vách các nữ sinh nhìn kịch thanh âm mơ hồ truyền đến, bầu không khí xấu hổ phải dọa người.

Cùng hứa hào thật cảm giác cũng không quá giống nhau, trong màn ảnh, kim Tiểu An tựa hồ càng giống cái nhà bên cô gái ngoan ngoan, nàng khẽ cúi đầu, không nói câu nào.

Nữ hài mặt tròn trịa, có lẽ bởi vì dáng người thấp bé, nàng nhìn qua có chút béo, làn da cũng vàng vàng, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra, nàng kiểu tóc trải qua tỉ mỉ tân trang, bàn đọc sách đệm chặn chỉnh tề, không có chút nào dư dấy bẩn thỉu.

“Tiểu An a, lần này này chủ yếu là trường học phái ta, tìm người tâm sự, người không cần khẩn trương a.”

Kim Tiểu An đầu vẫn như cũ thấp, đối Phó Hách, không có làm ra bất kỳ phản ứng nào, phảng phất gần đất xa trời lão nhân hoặc là sống ở thế giới của mình cô độc chứng bệnh, nàng thậm chí liền hô hấp chập trùng, đều không có bất kỳ biến hóa nào.

Mặc dù cùng học sinh tâm sự loại sự tình này, Phó Hách cũng đã làm không ít, nhưng thật sự là mang theo không thuần mục đích lời nói khách sáo, loại sự tình này hắn giống như một lần cũng chưa làm qua. Hắn không có đạt được bất kỳ đáp lại nào, giống như là nhớ tới cái gì, hắn bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía camera.

Cách màn hình, Lâm Thần bị tiểu sư đệ trừng vừa vặn, Hình Tông Liên đứng tại bên cạnh hắn, giống như là ý thức được cái gì, bỗng nhiên mở miệng: “Thầy Phó đây là tại hỏi người, vì cái gì chỉ thị gì đều không có?”

Nghe thấy Hình Tông Liên mở miệng, Lâm Thần vội vàng đề lại microphone.

“Người không phải nói, không thể đánh rắn động cỏ sao, nếu như hỏi bất luận cái gì mang theo ám chỉ tính vấn đề, Phó Hách mục đích rất dễ dàng bại lộ, chúng ta cũng rất khó dự đoán kim Tiểu An sẽ làm cái gì, huống hồ, như bây giờ, ngược lại rất tốt a, người không cảm thấy sao?”

“Ta là cảm thấy rất được, không chỉ có tốt, còn có thú.” Hình Tông Liên sờ lên cằm bên trên gốc râu cằm, không có hảo ý nói, “Giống thầy Phó thể này ngày thơ nam hài tử, thật sự là rất ít gặp a.”

“Hiện tại đã rất khá, trước đó tại trong đại học, hắn vừa cùng nữ hài nói chuyện liền đỏ mặt.”

Không thèm quan tâm camera giám sát trước, kê trời trời không biết thầy Phó bản nhân, bọn hắn liền thầy Phó khi nào có thể tìm tới bạn gái chuyện này, bắt đầu nhiệt tình giao lưu.

Máy tính ampli bên trong truyền ra Phó Hách thanh âm dứt quãng, thầy Phó nghe vào xấu hổ cực kỳ, nhưng lại bị ép gánh vác lên ầm trận nhiệm vụ: “Tiểu An a, gần nhất tâm tình còn tốt chứ? Có hay không gặp gỡ sự tình gì a? Trên sinh hoạt gặp gỡ sự tình gì, đều có thể cùng lão sư nói một chút, đừng một người giấu ở trong lòng a...”

Chỉ là vô luận Phó Hách nói thế nào, kim Tiểu An đều hoàn toàn bất động thanh sắc, quý dị tới cực điểm, ngược lại nhìn không ra cái gì cụ thể quý dị địa phương...

“Móa, cái này ba cây gây đánh không ra muợn thí cảm giác, làm sao cùng trình Vi Vi giống như vậy đâu!” Giang Triều nói chuyện điện thoại xong, cũng tới đến Vương Triều sau lưng. Hắn nhìn một lát hình tượng, hét lên.

“Lúc ấy trình Vi Vi cũng thế này?”

“Cũng không phải, châu báu cướp án về sau, chúng ta đem trình Vi Vi mang về cục cảnh sát, nàng chính là cúi đầu, không nói lời nào, giống chết, vô luận hỏi cái gì đều không có phản ứng.” Giang Triều đáp.

Lâm Thần nhíu nhíu mày: “Xem ra các nàng đều tiếp thụ qua chuyên nghiệp ứng đối thâm vấn huấn luyện, bị tra bên trên, liền chủ động mở ra ứng đối hình thức.”

“Vậy làm sao bây giờ, lúc ấy chúng ta bỏ ra vài ngày đều không có cạy mở trình Vi Vi miệng, chúng ta bây giờ nào có nhiều thời gian như vậy!”

Hình tượng bên trong, Phó Hách giống như là nghe được hắc mòi vừa nói mà nói, lần nữa nhìn về phía ống kính, nếu như có thể nói chuyện, hắc đại khái muốn nói: Sư huynh người thật sự là hại chết ta rồi, phía dưới làm sao bây giờ?

“Để cho người ta buông lỏng cảnh giác, thật ra chỉ cần một nháy mắt.” Lâm Thần nắm lên chủ đề, dặn dò Phó Hách, “Được rồi, người hôm nay nhiệm vụ hoàn thành, có thể đi.”

Phó Hách giống như là có chút không làm rõ ràng được tình trạng, bất quá hắc tựa như là nhẹ nhàng thờ ra, sau đó đối nữ sinh nói:

“Chúng ta hôm nay liền đến nơi này, lão sư cho người lưu cái danh thiếp, có việc có thể tới tìm ta.”

Hắc nói, đưa ra trang giấy, sau đó đi đến giá sách, chuẩn bị thu hồi hộp thuốc lá.

Nhìn đến đây, Lâm Thần đột nhiên mở miệng: “Trực tiếp đi cổng mở cửa, đừng quay đầu.”

Trên giá sách hộp thuốc lá, vẫn như cũ chính đối nữ sinh khuôn mặt, hình tượng y nguyên bình tĩnh, nhưng tại trong nháy mắt, không khí khẩn trương cơ hồ tràn ra màn hình.

Phó Hách theo lời đi tới cửa, ngay tại hắc sắp nắm tay dựng vào chốt cửa sát na.

Có thể rõ ràng mà nhìn thấy, ngồi tại chỗ ngồi bên trong nữ sinh, bả vai nhẹ nhàng thư giãn, biên độ nhỏ giờ lên phía dưới.

“Sông liễu!” Phó Hách đột nhiên quay đầu, đi theo trong tai nghe Lâm Thần dặn dò, đột nhiên đề một cái tên.

Kim Tiểu An giống như là bị giật nảy mình, nàng ánh mắt lấp lóe, nhưng nhanh chóng lần nữa cúi đầu, khôi phục lúc trước gần đất xa trời tư thế.

Tuy nói người là tự chủ cá thể, có vĩnh viễn trốn có điều một chút theo bản năng phản ứng, những cái kia phản ứng không nhận tư

duy khống chế, lại thường thường có thể để lộ ra bị thâm tàng sự thật.

Cảm xúc thời gian phản ứng rất ngắn, có lẽ chỉ có không phẩy mấy giây thời gian, có điều rất hoàn mỹ chính là, bọn hắn có thu hình lại, có thể lặp lại để về quan sát.

“Người đi trở về vừa rồi vị trí, tùy tiện tám chút gì.” Lâm Thần nói với Phó Hách xong, liền chụp đập Vương Triều vai, không chờ hắn mở miệng, thiếu niên liền tự động đem hình tượng triệu hồi mới Phó Hách nói ra danh tự sát na.

Từ hình tượng bên trong, có thể rõ ràng mà nhìn thấy, nữ sinh ánh mắt, rõ ràng vô ý thức nhìn về phía ống kính lệch trái vị trí.

“Nàng phát hiện hộp thuốc lá rồi?” Vương Triều rất bất khả tư nghị hỏi.

“Hắn là sẽ không, tầm mắt của nàng càng lệch trái.” Hình Tông Liên cúi người, nói: “Đem hình tượng cắt đến vừa rồi Phó Hách vỗ xuống chủ quan vị.”

Vương Triều theo lời mà động, rất nhanh, dưới giường bàn đọc sách cùng cất đặt hộp thuốc lá giá sách xuất hiện đang vẽ mặt trung ương.

“Trên giá sách có đồ vật gì...”

Hình Tông Liên ngón tay nhẹ nhàng, thuận trên giá sách sách nhẹ nhàng di động, sau đó tiếp nhận Lâm Thần trong tay microphone, nói với Phó Hách: “Già giao, đi vỗ một cái giá sách tầng thứ hai, hộp thuốc lá sau tất cả sách.”

Một lát sau, hình tượng truyền đến, thầy Phó rất cơ trí dùng khối hộp đảo qua giá sách.

Đột nhiên, Hình Tông Liên đè xuống tạm dừng khóa.

Hình tượng tĩnh lại.

Có thể thấy rõ ràng, trên giá sách tất cả thư tịch bên trong, có một bản có chút cũ nát, kia là một bản « ly tán toán học “.

Quyển 3 Chương 73: Tam phần 36

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 73: Tam phần 36

Tác giả: Trường Nhị

“Ly tán toán học là nghiên cứu ly tán lượng kết cấu cùng với tương hỗ quan hệ toán học ngành học, ly tán toán học cũng có thể nói là máy tính khoa học cơ sở hạch tâm ngành học, ly tán toán học đồng thời là cấu trúc tại toán học cùng máy tính khoa học ở giữa cầu nối...”

Hai câu này, là Hình Tòng Liên vừa lục soát liên quan tới « ly tán toán học » giải thích, hấn lớn tiếng nói ra, sau đó bị Vương Triều cắt ngang.

“Ly tán toán học ta quen a, lão đại ngươi vì cái gì còn muốn Baidu, xem thường ta sao!”

“Vậy xin hỏi vương trước sâm, vì cái gì kim Tiểu An tại Phó Hách nhắc đến ‘Sông liễu’ thời điểm, mắt nhìn trên giá sách « ly tán toán học “?”

“Làm sao ngươi biết nàng thấy là « ly tán toán học » a! Cũng có thể là bên cạnh quyển kia « hết thầy từ gặp nhau bắt đầu thì sao “?”

Wương Triều hỏi lại.

“Bởi vì chúng ta vương Thi Thi trong túc xá, cũng đồng dạng phát hiện đồng dạng một bản thuộc về hứa hào thật « ly tán toán học “...”

“Thần mã?” Vương Triều giật cả mình, “u giốngbelieva BLe!”

“Thật dễ nói chuyện!” Hình Tòng Liên vồ vồ thiếu niên đầu.

“Móa, « ly tán toán học » cũng không phải cao đẳng toán học, không thuộc về đại học môn bắt buộc a, các nàng cũng đều không phải toán học hoặc là khoa máy tính a, làm sao đột nhiên liền đối cái này cảm thấy hứng thú?”

Nghe Vương Triều ở bên tai líu lo không ngừng, Lâm Thần cúi đầu, nhìn qua trong màn hình đang cùng kim Tiểu An xấu hổ nói chuyện tào lao thầy Phó, bọn hấn tại trong phòng họp nói lời, đại khái đều

thông qua microphone, đều rơi vào Phó Hách trong tai, cho nên thầy Phó hiện tại bộ mặt cơ bắp cứng ngắc, giống như là không biết nên làm sao tiếp theo mới tốt.

“Thầy Phó... Người đoán, kim Tiểu An quyển kia « ly tán toán học » trang tên sách bên trên, có thể hay không viết sông liễu danh tự chữ?” Hắc đối microphone nói như vậy, sau đó rất rõ ràng nhìn thấy, hình tượng bên trong, Phó Hách hiển nhiên bởi vì hắc câu nói này run lên.

Có điều nghiệm chứng đoán phương thức, chỉ có động thủ.

Lần này, hắc không tiếp tục khó xử Phó Hách, mà là nói: “Người dưới vách không phải kẹp lấy túi văn kiện sao, dùng một cái tay khác cầm hộp thuốc lá, làm bộ đi xem quyển kia « hết thầy từ gặp nhau bắt đầu », sau đó giả bộ như không cẩn thận, đem ly tán toán học cũng rút ra.” Phó Hách đại khái lại đối mặt nữ sinh thời điểm, chỉ có thể phát huy ra bình thường chằm không một phần trăm nói chuyện năng lực, cho nên hắc tiếp tục dặn dò, “Người có thể đối kim Tiểu An nói: ‘Người cũng nhìn hết thầy a, bản này suy luận tiểu thuyết ta cũng nhìn qua.’ ”

Tóm lại, mặc dù đạo diễn trình độ cũng không cao lắm. Nhưng may mắn Phó Hách từ đầu tới đuôi đều là lúng túng bản sắc biểu diễn, cho nên vô luận là cái kia câu phi lộ, hay là tiếp xuống đem sách làm đưa thư đỡ động tác, cũng còn ngoài ý muốn cũng không đột ngột. Máy sách đều rơi trên mặt đất, Phó Hách vội vàng ngồi xổm người xuống, chặn kim Tiểu An ánh mắt, hắc đầu tiên là đem mỡ vồn suy luận sách báo thả lại trên bàn, miệng bên trong còn lẩm bẩm: “Sách này coi như không tệ, người xem hết sao?”

Sau đó làm bộ lơ đãng, hắc cấp tốc vượt qua quyển kia « ly tán toán học », một cái tay khác vẫn không quên cầm điếu thuốc hộp, đem lật xem cả quyển sách quá trình quay chụp xuống tới, thái độ phi thường kính nghiệp.

“Bản này « ly tán toán học », cùng vương Thi Thi quyển kia giống nhau sao?” Vương Triều dùng tay thả chậm hình tượng, đem thanh tiến độ trước kéo, sau đó hỏi.

“Một dạng.” Lâm Thần duỗi ra ngón tay, ở trên màn ảnh nhẹ nhàng vẽ một vòng tròn.

Thư tịch trang tên sách dưới góc phải, quả thật xuất hiện “Sông liễu” danh tự.

“Chú ý vớ một cái bản quyền tin tức trang, sau đó người liền có thể rút lui.” Lâm Thần nói xong, liền đóng lại microphone.

Trong phòng họp an tĩnh lại, Lâm Thần không nói gì, Hình Tòng Liên cũng không nói gì, ngay cả bình thường tùy tiện Giang đội trưởng, cũng không dám nói chuyện.

Cho nên, duy nhất dưới loại tình huống này, còn dám mở miệng, cũng chỉ có Vương Triều.

“Đây là tỷ muội biết sao, còn muốn lẫn nhau đưa sách đốc xúc học tập cho giỏi?”

Thanh âm thiếu niên nhẹ ngọt, mặc dù vấn đề này cũng không có tác dụng quá lớn, có nghe thấy lấy Vương Triều thanh âm, liền sẽ làm cho người không hiểu buông lỏng.

“Người có thể hơi giải thích xuống ly tán toán học sao?” Lâm Thần hỏi.

“Ta không có cách nào giải thích cho các người nghe a, ngành học quá lớn, nội dung quá nhiều, đối với các người tới nói quá khó khăn.” Mặc dù câu nói này đại ý là đang nói “Các người phạm nhân trí thông minh quá thấp”, có Vương Triều ánh mắt thành khẩn, để cho người ta ngay cả gõ đầu hấn khí lực đều không có.

Tại bọn hấn lúc nói chuyện, Hình Tòng Liên rất chân thành đi theo Phó Hách xem hết bản chính ly tán toán học, bỗng nhiên mở miệng: “Có chút kỳ quái.”

“Làm sao?”

“Người nhìn, quyển sách này bị lật phải có chút cũ, nhưng mà phía trên không có bất kỳ cái gì tiêu ký...” Hình Tòng Liên chỉ vào quăn xoắn góc sách, nói: “Hứa hào thật đưa cho vương Thi Thi quyển kia, cũng giống như nhau tình huống, mặc dù bị vượt qua rất nhiều lần, nhưng mà trên sách không có bất kỳ cái gì rõ ràng đọc sách bút ký.”

“Không có bút ký làm sao vậy, loại sách này người bình thường nhìn 10 trang liền chịu không được à nha?” Vương Triều tiếp lời nói.

“Vậy xin hỏi vương trước sâm, người tại sao muốn đem một bản người bình thường nhìn 10 trang đều không chịu được sách lật đến nát?” Hình Tòng Liên ôm lấy Vương Triều cổ, cười hỏi.

Trong khoảnh khắc đó, Vương Triều nhỏ đồng chí đột nhiên thông suốt Tam Hoa Tụ Đỉnh, quay đầu nói với Lâm Thần: “A thần, lão đại hỏi ngươi đâu!”

Lâm Thần bị hấn chọc cười, ban đầu sương mù nồng nặc tình huống, đột nhiên trở nên rộng mở trong sáng: “Sách bị lật nát, chỉ có thể chứng minh có người vượt qua nó rất nhiều lần, mà không thể chứng minh cái khác bất cứ chuyện gì.”

“Không thể chứng minh cái gì?”

“Không thể chứng minh, kim Tiểu An cũng tốt, vương Thi Thi cũng được, các nàng có chăm chú nhìn qua quyển sách này...” Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, còn nói, “Giống như vậy chuyên nghiệp thư tịch, đại bộ phận chăm chú đọc người, đều sẽ vừa nhìn vừa ở trong sách làm bút ký...”

“Nhưng cũng có thể là quyển sách này đối với các nàng tới nói rất trân quý, các nàng không nỡ bôi họa a!”

Gặp Vương Triều sẽ suy một ra ba, Lâm Thần rất vui mừng nhẹ gạt đầu, nói: “Đúng là thế này, cho nên, hiện tại có hai loại khả năng tính, một, các nàng không có chăm chú nhìn qua « ly tán toán học » quyển sách này, chỉ là thuận túy đem quyển sách này lật ra lại lật, như vậy môn này ngành học đến tột cùng giảng cái gì, thật ra đối với các nàng tới nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa. Hai, các nàng chăm chú học qua « ly tán toán học » chỉ là bởi vì quá quý trọng quyển sách này, mà không có ở phía trên làm qua bất luận cái gì bút ký... Người cảm thấy cái nào khả năng càng lớn?”

Vương Triều gãi gãi đầu: “Ta không biết a! Có điều giảng thật a, không phải toán học hoặc là máy tính người chuyên nghiệp, học « ly tán toán học » quá cố hết sức, tập hợp luận người sáng lập đều điên rồi...”

“Cho nên ngươi tán đồng quan điểm một?” Lâm Thần cắt ngang thiếu niên.

“A thần phàm là người nói ta đều cảm thấy đúng a!” Vương Triều rất không có cốt khí đối với hấn nói như vậy, “Cho nên đáp án thật là các nàng cái rắc cũng đều không hiểu, mù lật sách sao?”

“Đúng vậy a.”

“Có làm sao người biết?”

“O, bởi vì người vừa rồi cho ta nhìn qua kim Tiểu An hồ sơ, bên trong có nàng đại học phiếu điểm a, nàng cao số rớt tín chỉ.” Lâm Thần nói.

Nghe xong lời này, Vương Triều nhỏ đồng chí cấp tốc hút miệng khí lạnh, sau đó rất ai oán nói với hắn: “A thần người đừng học lão đại a, thế này không tốt...”

“Chăm chú cẩn thận đang phá án quá trình bên trong phi thường trọng yếu.” Hình Tông Liên gõ gõ Vương Triều, giáo dục nói, “mà học qua ly tán toán học cũng không có gì tốt khoe khoang.”

“Nhưng vì cái gì a, các nàng đây là tại luyện khí công gì sao, lật sách bách biến nghĩa từ hiện?” Vương Triều rất buồn bực hỏi.

“Nếu như lại thêm bản án cái khác mấy cái từ mấu chốt, tỉ như ‘Hắc ám mạng lưới’, ‘Độc phẩm’, ngài đối với cái này có cái gì liên tưởng sao?” Hình Tông Liên tiếp tục hỏi.

Trong chốc lát, Vương Triều ánh mắt cũng thay đổi: “Móa, lão đại ta cần rợn cả tóc gáy a, đêm hôm khuya khoắt người muốn chút cái gì không được!”

Thiếu niên lời ấy đã ra, cả tòa gian phòng lâm vào khó nhẹn lặng im.

Lâm Thần tay phải nắm chặt, cũng đồng dạng rơi vào trầm mặc.

Một bản lật nát sách, một đám sinh viên, thụ khống chế quần thể, hắc ám mạng lưới trực tiếp, độc phẩm giao dịch, châu báu cướp án...

Nếu như đem những này từ mấu chốt sâu chuỗi, đại khái là như vậy:

Có người thông qua một ít thủ đoạn, khống chế một đám sinh viên, không chỉ có lợi dụng bọn hắn tiến hành các loại mạng lưới trực tiếp, giành bạo lợi, thậm chí còn khả năng liên lụy ra hơn trăm triệu nguyên châu báu cướp án cùng xuyên quốc gia độc phẩm án, mà bọn hắn hiện tại duy nhất nắm giữ manh mối là, những học sinh này trong tay, tựa hồ mỗi người đều có một bản kỳ quái « ly tán toán học

“

Như vậy, quyển sách này tác dụng, tựa hồ cũng liền rõ ràng.

“Đến cùng cái gì chuyện gì xảy ra, ta phát hiện các người liền không yêu nói rõ nói.” Giang Triều rốt cục nhẹn không được đánh vỡ loại này quá mức ăn ý yên tĩnh.

“Nói như vậy, vì cái gì hung thủ sau màn cần lợi dụng hắc ám mạng lưới trực tiếp?” Vương Triều hỏi lại.

“Vì không bị tra được a!”

“Đúng a, vô luận là cà rốt Server hay là hắc ám mạng lưới, trên bản chất cũng là vì bảo hộ người * phục vụ, nói một cách khác, kia là loại mã hóa thủ đoạn, như vậy nếu có người khống chế một đoàn học sinh, hẳn có phải hay không cần cho những hài tử này hạ lệnh, như vậy, hẳn cũng muốn cam đoan mình truyền lại ra tin tức, có nhất định tính an toàn, đúng hay không? ?”

“Không phải đâu, các người chẳng lẽ cho rằng quyển sách kia là mật mã sách, hiện tại niên đại gì, còn chơi loại vật này, mà lại cái khác người chết di vật bên trong, cũng không có phát hiện quyển sách này a?” Giang Triều phản ứng rất nhanh, nói tiếp: “Mà lại bọn hắn không phải có cái gì hắc ám mạng lưới sao, như vậy tại trên mạng, làm cái hắc ám diễn đàn cái gì giao lưu, không phải dễ dàng hơn sao?”

“Ồ, rất đơn giản a, loại này trọng yếu đồ vật trước khi chết tổ chức không thu về sao, phạm tội tổ chức là ngốc sao, rõ ràng như vậy manh mối có thể giữ lại cho người tra? Đoán chừng vương Thi Thi quyển kia nhất định là bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân, cho nên không có bị tiêu hủy! Mà lại thật ra loại này mã hóa phương thức, mặc dù rất đơn sơ, nhưng kỳ thật rất có tác dụng cùng ẩn nấp. Đầu tiên, liền xem như bạn cùng phòng, cũng rất ít có người sẽ đi lật « ly tán toán học » loại sách này, người tại ký túc xá lên mạng nhìn cái kỳ quái giao diện, hay là rất dễ dàng làm cho người ta hoài nghi. Sau đó, bầy gửi nhắn tin Wechat cái gì thì càng dễ dàng bị truy tra a, mà toán học sách này nó công thức nhiều, kỳ quái ký tự cũng nhiều, tỉ như nói, ta báo một con số 1612, người biết ta nói đúng 16 trang 12 đi, hay là 1 trang 6 đi 12 cái chữ, nếu như cái chữ kia vừa lúc là cái dấu trừ, người biết kia đại biểu lui cách, tiến vị hay là xóa chữ? Đương nhiên, trên lý luận loại này mã hóa thủ đoạn là có thể phá giải, có điều cái này cần đại lượng số liệu cùng tính toán phân tích, bởi vậy, toán học sách đi, thật có thể làm là tương đối lý tưởng mật mã sổ tay... Ta sờ dĩ cho rằng nó tương đối lý tưởng, là bởi vì, ngoại trừ lão Đại ta, ai mẹ hắn sẽ đem từ tế một quyển sách cùng dưới mặt đất mật mã công việc liên hệ tới a!”

“Ta coi người là khen ta.” Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

Rốt cục, một mực trốn ở nơi hẻo lánh Nhâm tổ trưởng, cũng bỗng nhiên đối cái đề tài này sinh ra hứng thú. Nhưng cùng nói là hứng thú, không bằng nói, bản thân cái này chính là hẳn chỗ vấn đề quan

tâm nhất: “Ý của ngài là, các nàng dùng bản này « ly tán toán học » làm truyền lại tin tức mã hóa số tay? Ta nghĩ, ngài sở dĩ có thể liên tưởng đến điểm ấy, chỉ sợ là bởi vì loại này mã hóa thủ đoạn là dưới mặt đất phạm tội tổ chức, nói đúng ra, là độc phiến rất yêu dùng thủ pháp đi, như vậy ta có thể hoài nghi, những học sinh này, thật ra có bị âm thầm lợi dụng tại đưa độc phẩm sao?”

“Người có thể thế này hoài nghi, nhưng dạng này hoài nghi, hiện tại cơ bản không có bất kỳ chỗ dùng nào.” Hình Tông Liên ngược lại là dị thường cao lạnh nói.

“Ngài không thể bởi vì chính mình bản án liền ngăn cản của ta điều tra!”

“Ta đã từng nói, cùng sách ghi chép về địa phương mình độc phẩm nhà máy án có liên quan hết thảy, đều tạm không ở đây chúng ta trình phá đại phương hướng bên trong?”

“Đây là trọng đại manh mối, chúng ta có thể thuận tra được!” Mặc cho nhàn bỗng nhiên cất cao âm lượng.

“Ồ, kia Nhâm tổ trưởng có chặn được qua bất luận cái gì mật mã sao?” Hình Tông Liên vẫn như cũ là một bộ không mẫn không nhạt dáng vẻ, có hấn một câu, liền đem mặc cho nhàn nghẹn phải nói không ra nói tới.

“Tạm thời không có, bất quá ta có thể trở về chú ý hồ sơ, nói không chừng sẽ có manh mối...”

“Tốt, nếu người may mắn chặn được qua một chuỗi mật mã, sau đó kết luận của người đạt được nghiệm chứng, là, có người điều khiển một đám học sinh tiến hành vô số phạm pháp phạm tội hoạt động, bao quát lợi dụng bọn hấn phiến độc, sau đó thì sao, người có thể dùng cái này bắt được hung thủ sau màn hoặc là cứu vớt những hài tử này sao?” Hình Tông Liên thanh âm rất lạnh, hấn đưa tay, chỉ vào Vương Triều Laptop, hình tượng dừng lại tại chỗ ngồi bên trong cái kia hơi cúi đầu nữ hài trên thân, “Người vẫn không rõ, vụ án này cùng chúng ta trước đó gặp được những cái kia hung sát án khác nhau ở chỗ nào sao?”

“Ta...” Mặc cho nhàn muốn nói lại thôi, hiển nhiên cũng không nghĩ rõ ràng vấn đề này.

“Khác nhau ở chỗ nào a?” Giang Triều cũng đậm đầy miệng.

Lâm Thần nhìn xem hiển nhiên bị hai người khí đến đội trưởng cảnh sát hình sự, nhìn không được võ võ mu bàn tay của hắn, thay hắn giải thích: “Khác nhau ở chỗ, phổ thông hung sát án, chúng ta chỉ cần tìm được hung thủ giết người liền tốt, nhưng ở vụ án này bên trong, thậm chí tìm tới phía sau màn hắc thủ, đều không phải là đệ nhất trọng yếu sự tình.”

“Bắt được phía sau màn hắc thủ còn không trọng yếu sao?”

“Cùng lửa sém lông mày sự kiện đẫm máu cùng một đám □□ khổng lồ sinh viên so sánh, phía sau màn hắc thủ là ai, cùng hắn đến tột cùng lợi dụng những học sinh này làm cái gì, những vấn đề này đều không trọng yếu, như thế nào giải quyết lập tức vấn đề mới trọng yếu nhất.”

Lâm Thần nói xong, lại lần nữa nhìn về phía Hình Tông Liên.

Trên thực tế, nếu như không phải chính miệng thay Hình Tông Liên giải thích xong, hắn cũng sẽ không phát hiện, thì ra Hình Tông Liên mạch suy nghĩ vẫn luôn rất rõ ràng, nặng nhẹ, ai trước ai về sau, hắn phán đoán phải lại chính xác bất quá.

Chính xác tuân lệnh hắn không lời nào để nói.

“Kia tìm tới hung thủ sau đó khiến hắn đình chỉ hành động, thế này không phải nhanh nhất phương án giải quyết sao?” Giang Triều lại hỏi.

“Chúng ta bây giờ có hai đầu có thể dùng manh mối, một quyển sách cùng một người. Giả thiết quyển kia ly tán toán học thật sự là mật mã biểu, nhưng chúng ta hiện tại, liền đối ứng mật mã đều không có chặn được một đầu, manh mối này hiện tại căn bản là vô dụng, mà kim Tiểu An... Ngày đó ngài không có cạy mở trình Vi Vi miệng, như vậy, ngài nhìn thấy hôm nay kim Tiểu An, cảm thấy có thể cạy mở miệng của nàng, đạt được bất luận cái gì hữu dụng tin tức sao?”

Lâm Thần tiếp tục nói.

“Vậy chúng ta bây giờ không phải là một con đường chết?” Vương Triều rất ai oán giơ tay lên, hỏi.

“Ai nói?” Hình Tông Liên ôm xách Vương Triều lỗ tai, nói, “Đầu tiên so với vương Thi Thi quyển kia ly tán toán học cùng sông liễu có phải hay không xác định là cùng một phiên bản, sau đó tra trang bản quyền tìm ra bản xã nhìn xem ấn lượng cùng ra kho ghi chép, nhìn

có bao nhiêu quyển sách chảy tới Hoàn Cảnh, loại sự tình này còn muốn ta dạy cho người sao?”

“Loại chuyện nhỏ nhặt này bao trên người ta...” Vương Triều vỗ bộ ngực, hai tay như bay, “Đầu tiên nhìn phiên bản!” Hấn nói, phóng đại lúc trước trang bản quyền hình ảnh, sau đó nói: “Chúc mừng vị tiên sinh này, quyển sách này là năm 2001 lần thứ nhất in ấn phiên bản, ấn lượng là 5000, nói cách khác, nó thật là đồ cổ đâu!”

“Bản cũ sách chỗ tốt ở chỗ, nó khả năng không có lại trên mạng bán qua...” Thiếu niên gõ một cái về xe, chặc chặc thờ dài: “Bingo, thật không có tại trên mạng tiêu thụ qua, vị tiên sinh này ta không biết nên làm sao đánh giá vận khí của người.”

“Cho nên, vận khí là tốt hay là không tốt chứ?” Hình Tòng Liên buồn bực ngán ngẩm hỏi.

“Không có ở trên mạng bán qua, ý vị nó đi là nhà xuất bản con đường, chỗ tốt ở chỗ, ta có thể tra được nhà xuất bản ra kho ghi chép, chỗ xấu ở chỗ, đoạn thời gian quá dài, rất có thể có bao nhiêu nhà bán ra thương phân khác biệt lượt đặt trước qua quyển sách này, mà lại bất luận cái gì hệ thống đều chỉ có thể tra được một cấp bán ra thương, tra không được cấp hai bán ra thương, cho nên...”

Thiếu niên bỗng nhiên dừng âm cuối.

Mặc dù làm rất nhiều giả thiết, nhưng tại hấn thiết lập xong kiểm tra điều kiện, lục soát kết thúc về sau, toàn bộ Vĩnh Xuyên thị, chỉ xuất hiện một vị bán ra thương danh tự.

Đúng vào lúc này, Giang Triều cũng đem truyền đến điện thoại hình ảnh, đưa cho Vương Triều.

Thiếu niên nhìn thoáng qua ảnh chụp, cấp tốc phục chế đưa thư cửa hàng địa chỉ, gửi đi cho nhà mình lão đại: “Hai quyển sách là cùng một phiên bản, địa chỉ phát điện thoại di động của người, lão đại người có thể xuất phát, byebye!”

Thời gian là 8 giờ tối 31 phân.

Lâm Thần đầu tiên là nhìn một chút Hình Tòng Liên trên điện thoại di động biểu hiện thời gian, sau đó mới nhìn nhìn xuống đất chỉ, hấn phát hiện, nhà kia bán ra thương vị trí, vừa lúc tại Vĩnh Xuyên đại học sách báo trong chợ, thế là nói: “Phượng Hoàng sách thành chín giờ tối mới có thể không tiếp tục kinh doanh, hơi mở nhanh một chút, hấn là có thể theo kịp.”

Hình Tòng Liên đã quay người chuẩn bị đi ra ngoài, nghe được hẳn những lời này, đột nhiên quay người, đối mặt cho nhàn nói: “Chúng ta là chín điểm, lớn như vậy dương bị ngạn chênh lệch đảng nhóm đại khái nhanh rời giường, phiền phức Nhâm tổ trưởng nhìn chăm chăm chút, trên mạng có chuyện gì, người phân phó tiểu tử này đến xử lý liền tốt.” Hẳn nói xong, chỉ chỉ Vương Triều đầu, giống như là không yên lòng, lại dặn dò một câu, “Không nên cùng những người kia làm bất kỳ trao đổi gì, bọn hẳn cung cấp dùng hữu dụng tin tức, chúng ta liền đưa tiền, thế này nhanh nhất.”

Quyển 3 Chương 74: Tam phần 37

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 74: Tam phần 37

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên vốn là như vậy, nhìn qua dân tự do chủ, thật ra hoàn toàn là bá quyền chủ nghĩa... Shiw0.

Tại hắn làm phán đoán cùng quyết định quá trình bên trong, là sẽ không thụ bất luận kẻ nào chi phối, người chỉ cần dựa theo hắn nói tới đi làm liền tốt, mặc dù hắn hạ mệnh lệnh thời điểm, thường thường ngôn từ ấm áp mà ánh mắt ôn nhu, có trong mệnh lệnh nội dung không thể làm trái tính, là sẽ không thay đổi.

Tỉ như hắn nói, không cho phép thuận ma tuý án manh mối tra, vậy liền nhất định đừng đi đụng, lại hoặc là, hắn nói không nên cùng hắc ám trên internet người có xâm nhập giao lưu, vậy liền nhất định đừng bảo là quá nói nhiều.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, ngoài cửa sổ ánh đèn như nước chảy chảy qua, hắn đột nhiên cảm giác được, thật ra Vương Triều đại khái thật thiếu Hình Tòng Liên rất nhiều tiền.

Hắn mấy không thể nghe thấy thở dài.

Chẳng biết tại sao, Hình Tòng Liên tựa hồ là đã nhận ra cái gì, hắn đem cửa sổ xe đóng, trong xe lập tức an tĩnh lại.

“Người cho rằng, chúng ta cuối cùng có thể tìm ra những người kia sao?”

Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp gần như lãnh khốc.

Lâm Thần đột nhiên cảm giác được, Hình Tòng Liên đại khái lại bắt đầu đang phán đoán thế cục.

Nếu như hắn về dựng có nắm chắc, như vậy bọn hắn liền sẽ dựa theo hiện hữu lộ tuyến tra được, mục tiêu là cố gắng đem nhóm người này một mẻ hết gọn; nếu như hắn không có trả lời nắm chắc, như vậy Hình Tòng Liên đại khái sẽ ở bọn hắn đến thăm sách thành

về sau, lựa chọn nhảy ra đánh cỏ động rần, bức bách những người kia từ bỏ chấp hành đã bày ra tốt sự kiện.

a tuyển hạng cố nhiên hoàn mỹ, nhưng cũng có khả năng, bọn hấn cuối cùng đều không thu hoạch được gì, ý là, bọn hấn không chỉ có không có thể bắt đến hung thủ hơn nữa còn trơ mắt nhìn xem thảm kịch phát sinh không cách nào ngăn cản;b tuyển hạng mặc dù bảo thủ đồng thời biệt khuất, đồng thời hậu hoạn vô tận, nhưng so với ngăn cản khả năng tử thương sự kiện tới nói, hết thảy đều không trọng yếu.

Nếu như đây là phim bộ, như vậy bọn hấn có thể kéo lấy thanh tiến độ nhìn lên phần cuối, sau đó làm ra lựa chọn chính xác, thật là thực sinh hoạt, một khi lựa chọn sai lầm, là không thể nào ngược lại mang làm lại.

Đột nhiên, Lâm Thần cảm thấy có người vỗ vỗ vai của mình.

Hấn hướng phòng điều khiển nhìn lại.

Hình Tòng Liên trong ánh mắt mang theo kỳ quái ý cười.

“Buông lỏng một chút.” Hình Tòng Liên nói, “Chớ suy nghĩ quá nhiều, không tới sinh tử lựa chọn thời điểm.”

Lâm Thần có chút im lặng, bây giờ nghĩ quá nhiều người rõ ràng là người.

“Chính là, nếu như Phượng Hoàng sách thành manh mối đoạn mất chứ?”

“Đoạn mất liền đoạn mất, lại tìm liền tốt, thực sự không được, đó cũng là trách nhiệm của ta, cùng người có quan hệ gì?”

“Hình đội trưởng...”

“Lâm cố vấn mời nói?”

“Người có phát hiện hay không, người có đôi khi thật rất độc cắt.”

Hình Tòng Liên nghe thấy lời này, không có chút nào ngoài ý muốn cười đến lộ ra răng: “Làm sao lại thế, ta luôn luôn lại dân chủ công bằng bất quá.”

“Lần này cùng bên ngoài khác biệt, ta xác thực không có nắm chắc.”

Lâm Thần cầm dây an toàn, sau đó nói, “Thời gian có hạn, manh mối thiếu khuyết, chúng ta hoàn toàn là tại tìm vận may.”

“Cũng không phải tìm vận may, chúng ta tốt xấu tại Lâm cố vấn chỉ đạo dưới, cấp tốc tìm được kim Tiểu An.”

“Nhưng lần này coi như chúng ta tìm tới một vụn cái kim Tiểu An, các nàng nhả ra xác suất cũng cơ hồ là 0, các nàng sẽ không nói cho chúng ta tiếp xuống sẽ phát sinh sự tình gì, các nàng sẽ không lộ ra tiếp xuống sẽ phát sinh chính là giết người hay là phóng hỏa, là quần thể bạo động hay là tập thể tự sát, là cướp bóc ngân hàng hay là bắt cóc xe khách, hết thảy đều có khả năng, đây là chuyện đáng sợ nhất.”

“Ngạch... Lâm cố vấn...” Hình Tông Liên bỗng nhiên ngắt lời hắn, “Ta có thể hỏi một câu, vì cái gì các nàng sẽ như vậy khăng khăng một mực đất là tổ chức hiệu mệnh, ta dùng ‘Tổ chức’ cái từ này, thỏa đáng sao?”

“Ồ, bởi vì các nàng bị tẩy não.”

“Đương nhiên là tẩy não, nhưng bọn hắn phần lớn người, đều là nhận qua giáo dục cao đẳng học sinh...” Hình Tông Liên đẩy chuyển tay lái, căn cứ hướng dẫn chỉ thị rẽ phải, Phượng Hoàng sách thành bốn chữ lớn đã có thể thấy rõ ràng.

“Quần thể, tẩy não, tự sát, lại thêm một cái bạo lực, dạng này từ mấu chốt tổ hợp ra hình thức, người chẳng lẽ chưa từng gặp qua sao?” Lâm Thần nhíu nhíu mày, hỏi.

“Chính là bởi vì gặp qua, cho nên kỳ quái hơn, vì cái gì phía sau màn hắc thủ có thể thành công, vì cái gì hắn có thể ẩn tàng tốt như vậy, đến mức cho tới nay liền chưa từng có người nào báo cáo qua những người này?” Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, còn nói, “Liền xem như bán hàng đa cấp tổ chức, cũng có cận kề cái chết không theo, cuối cùng chạy ra oa điểm dừng sĩ đi, bọn hắn là thế nào chọn lựa trung thành tuyệt đối người bị hại, bản thân cái này chính là huyền học à?”

Hình Tông Liên đem xe tại ven đường dừng lại, hắn kéo lên tay sát, gặp Lâm Thần như bị sét đánh, chinh lăng ngồi tại vị đưa bên trên, không nói câu nào.

Hắn chồm người qua, vì nhà tâm lý học giải khai dây an toàn.

Cùm cụp một tiếng vang nhỏ về sau, Lâm Thần động.

“Người mới vừa nói cái gì?”

“Ta nói bán hàng đa cấp tổ chức a.”

“Cám ơn người.” Lâm Thần nói, vỗ vỗ vai của hắn, sau đó đẩy cửa xuống xe, “Đây chính là vì cái gì cần ba người nguyên nhân.”

Lâm Thần đi được rất nhanh, Hình Tòng Liên khóa lại cửa xe, tranh thủ thời gian chạy hai bước đuổi theo.

“Tại sao là ba người?” Hấn đi theo Lâm Thần đằng sau hỏi.

Lâm Thần không có trả lời vấn đề này, hấn thẳng đi vào sách thành đại sảnh, sau đó tại cửa vào bên tay trái tiệm sách dừng lại, hấn tiệm tay lau sạch sẽ treo ở tiệm sách cổng bạch bản, cầm bút lên trên kệ tính dầu bút, không chút do dự viết xuống ba chữ mẫu...a, b, c.

Ba chữ mẫu hiện lên hình tam giác sắp xếp, Hình Tòng Liên đứng tại bạch bản trước, nhìn qua Lâm Thần viết xuống chữ cái.

Từ vừa mới bắt đầu, cả vụ án liền có một cái bắt mắt nhất nhưng cũng khó khăn nhất suy nghĩ địa phương, tại sao là ba người, tại sao muốn ba người cùng chết?

Ai cũng biết, ba nhất định có hàm nghĩa, như vậy ba hàm nghĩa là cái gì, bọn hấn lại không có đầu mối.

“Mặc dù đó cũng không phải bán hàng đa cấp tổ chức, nhưng tất cả tẩy não chương trình bên trong đều có một cái kinh điển vận hành hình thức, chúng ta xưng là abc hình thức, a đem b lừa gạt nhập tổ chức, a không thể làm b tư tưởng công việc, a chỉ phụ trách đem c thần hóa, cũng từ c đối b tiến hành tư tưởng quán thấm, cho nên, tại tổ chức này bên trong, hoạt động bình thường là lấy ba người làm đơn vị.” Lâm Thần chậm rãi mở miệng, hấn mỗi chữ mỗi câu, nghiêm túc nói.

Hình Tòng Liên nhanh chóng minh bạch hấn ý tứ.

“Ý của ngươi là, hứa hào thật đem vương Thi Thi lừa gạt nhập tổ chức?”

“Hấn dĩ nhiên không phải ý tứ này.”

Một đạo ôn hòa tiếng nói từ trái hậu phương truyền đến, Hình Tòng Liên quay đầu lại,

Hình Tòng Liên theo tiếng kêu nhìn lại, phát hiện sau lưng bọn hấn một nhà tiệm sách bên cạnh, bày biện trưng bày tuyên truyền đài, chính là ngồi tại tuyên truyền sau đài buồn bực ngán ngẩm chuyển bút thanh niên, đâm vào bọn hấn vừa rồi nói chuyện.

Thanh niên mặc một bộ màu khói xám âu phục, phối màu sáng đường vân áo sơ mi, hấn màu tóc cùng đồng tử nhan sắc đều rất nhạt, bởi vậy lộ ra thanh đậm nho nhã, rõ ràng là ban đêm, hấn

nhưng thật giống như dưới ánh mặt trời giã ra hoa mộc, làm cho người không thể dời đi ánh mắt.

Ngay tại hấn sững sờ ngay miệng, Lâm Thần xưa nay lãnh nhược băng sương trên mặt, lại hiện ra băng tuyết tan rã thần sắc, không chờ hấn kịp phản ứng, Lâm Thần liền bỏ xuống bút, vòng qua hấn, đi đến tuyên truyền trước sân khấu.

Âu phục thanh niên thân nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, sau đó nhẹ nhàng xoay người, vươn ra cánh tay, phảng phất muốn nghênh đón cái gì, sau một khắc, Hình Tòng Liên khiếp sợ phát hiện, Lâm Thần vậy mà cùng đối phương thật sự ôm ở cùng một chỗ.

Có chừng năm giây tả hữu, thời gian là hoàn toàn ngưng kết địa.

Hình Tòng Liên nhìn xem ôm chặt lấy hai người, nhìn xem Lâm Thần hai tay vây quanh tại đối phương phần lưng, kinh ngạc phải không ngậm miệng được.

Cuối cùng, đánh vỡ ngưng trệ thời gian, là vị kia âu phục thanh niên cực kỳ không có hảo ý tiểu dung, Hình Tòng Liên tận mắt nhìn thấy người kia cũng Lâm Thần, hướng mình chớp chớp môi, thậm chí còn hơi chớp mắt, ám chỉ ý vị mườì phần.

Hấn cấp tốc tỉnh táo lại, sau đó mở rộng bước chân, đi đến tám kia tuyên truyền trước sân khấu.

Chờ đến gần, hấn mới phát hiện, vậy căn bản không phải công ty gì tuyên truyền đài, đó chính là một trương sách nát bàn, trên bàn sách bày biện xanh xanh đỏ đỏ sách báo, tên sách đại khái là « bạo quân mườì ba cái Vương phi », « bá đạo tướng quân ngọt ngào phi » một loại để cho người ta toàn thân rùng mình tiêu đề...

Mà bàn đọc sách ở giữa, bày biện một trương hàng hiệu, trên đó viết “Trứ danh tác gia... Tô phượng tử” mấy chữ.

Cho nên, đây là một cái tác gia thẻ bán biết?

Nhưng một cái tác gia muốn bao nhiêu ít lưu ý, mới có thể đêm hôm khuya khoắt một người đến bày quầy bán hàng, mà lại thẻ bán trước sân khấu nửa cái độc giả đều không có, bất quá nghĩ đến những sách kia tên, không người hỏi thăm cũng quá bình thường!

Trong nháy mắt đó, Hình Tòng Liên đơn giản cảm thấy, cùng trước mắt người thanh niên này so ra, Vương Triều thật sự là lại bình thường có điều hài tử.

Ngay tại hăn chăm chú lúc cảm khái, ở bên cạnh hăn ôm chặt hai người cũng nói lòng ra.

Lâm Thần cấp tốc bình tĩnh trở lại.

Hình Tòng Liên trầm thấp ho âm thanh, dùng chính hăn cũng không có nghĩ tới chính gấp ngữ điệu, nghiêm túc hướng vị kia “Trứ danh tác gia” vươn tay: “Xin hỏi các hạ là?”

“Tô phượng tử.” Hình Tòng Liên gặp thanh niên sóng mắt lưu chuyển, phiến qua mặt bàn, lại lần nữa nhìn hăn mặt nói, cười nói: “Trên bảng hiệu không phải viết sao?”

Người này không chỉ có không có hảo ý, mà lại không có chút nào cấp bậc lễ nghĩa, vậy mà ôm cánh tay, hoàn toàn không có cùng hăn cầm dự định.

Hình Tòng Liên lùi về rơi vào giữa không trung tay, càng thêm tưởng niệm Vương Triều nhỏ đồng chí.

“Cho nên, Tô tiên sinh vừa rồi có ý tứ là?” Hăn hỏi.

“Ồ, ta nói là, không phải hứa hào thật dụ dỗ vương Thi Thi tiến tổ chức, hứa hào thật sự là bị thần hóa người kia, cho nên vương Thi Thi « ly tán toán học » bên trên mới có thể viết hứa hào thật danh tự a.”

Hình Tòng Liên tâm niệm thay đổi thật nhanh, cấp tốc nhìn về phía tô phượng tử, trên sách danh tự là vụ án chưa công khai chi tiết, vì cái gì người này sẽ biết?

Nhìn Lâm Thần dáng vẻ, tựa hồ cũng không có nghĩ qua lại ở chỗ này gặp phải người này, cho nên, không phải Lâm Thần tiết lộ, như vậy, là ai?

Ngay tại Hình Tòng Liên nhíu mày suy nghĩ sâu xa thời điểm, tô phượng tử lại phảng phất không hề hay biết, chỉ là phối hợp nói ra: “Thật giống như kim Tiểu An trên sách, viết sông liễu danh tự đồng dạng nha, loại này tổ chức, đều sẽ cho được công nhận thành viên một chút chứng nhận nha, liền xem như siêu thị hội viên sẽ còn cho người phát tấm thẻ này thần tượng kí tên sách, có phải hay không rất sáng tạo a?”

Nghe đến đó, Hình Tòng Liên ngược lại không khẩn trương, hăn mắt nhìn Lâm Thần, sau đó hỏi: “Người đến tột cùng là ai, vì sao lại biết vụ án chưa từng công bố chi tiết?”

“Rất đơn giản a, ta cùng thầy Phó nói, khiến hấn tùy thời đem vụ án tiến triển hướng ta thông báo, nếu như hấn không làm, ta đem hấn □□ dán đầy trong trường học.”

Hình Tòng Liên cảm thấy việc này đơn giản tại mình thường thức bên ngoài: “Người vì sao lại có già giao □□?” Mặc dù hấn là chuyên chú vụ án, hoặc là giận dữ mắng mỏ loại này hành động trái luật, nhưng hấn hay là vô ý thức hỏi muốn biết nhất vấn đề.

“Shop...” Trả lời câu nói này người, là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên chờ đợi quay đầu, lại chỉ nhìn thấy hấn cố vấn khắp khuôn mặt là không thể làm sao thần sắc, phảng phất những chuyện tương tự thật phát sinh qua đồng dạng.

Nếu như ngay cả Lâm Thần đều đối cái này gọi tô phượng tử người không có chút nào chống đỡ chi lực, Hình Tòng Liên cảm giác tâm tình của mình lại khá hơn một chút.

Quyển 3 Chương 75: Tam phần 38

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 75: Tam phần 38

Tác giả: Trường Nhị

“Đi thôi.”

Người nói chuyện là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên bị hấn vỗ vỗ vai, sau đó gặp cố vấn tiên sinh cũng không quay đầu lại đi lên lầu, tựa hồ trùng phùng đã điểm đến là dừng.

Hình Tòng Liên vội vàng đuổi theo, Lâm Thần đã đi đến thang cuốn tự động bậc thang.

“Kia là?”

“Một người bạn.”

Hình Tòng Liên muốn quay đầu nhìn nhìn lại Lâm Thần trong miệng “Bằng hữu”, có Lâm Thần lại sớm giữ chặt hấn, nói: “Không nên nhìn, đừng để ý đến hấn.”

“Cho nên, bằng hữu kia, vì sao lại đối với chúng ta vụ án này cảm thấy hứng thú?” Hấn hỏi dò, mặc dù Lâm Thần bằng hữu đại khái không đến mức là cùng hung cực ác người xấu, nhưng cũng không nhất định chính là người tốt, tối thiểu tô phượng tử, nhất định không phải cái gì người quá tốt.

“Ta không biết, nhưng hấn muốn nói, tự nhiên sẽ đuổi đi lên nói.”

Lâm Thần rất ít giống như bây giờ trở mặt như lật sách, cho nên, đại khái đang nói xong Shop về sau, Lâm cố vấn đột nhiên nghĩ đến sự tình gì, thế là quyết định cần bắt đầu tức giận.

Quả nhiên, thang cuốn tự động bậc thang chở bọn hấn đến lầu hai lúc, Hình Tòng Liên dùng ánh mắt còn lại thoáng nhìn vị kia mặc màu khói xám tây trang bằng hữu đã đứng tại thang cuốn tự động bậc thang bên trên, tựa hồ chuẩn bị lên lầu.

“Thế nào?” Hình Tòng Liên cười hỏi.

“Chúng ta trước đó vẫn cho rằng, vô luận vương Thi Thi cũng tốt hứa hào thật cũng được, thậm chí sông liễu cùng kim Tiểu An, các nàng đều là trong trường học nhận biết...”

Hắn cho là muốn hỏi Lâm Thần làm sao đột nhiên bắt đầu trở mặt, bất quá đối phương rất khéo léo dùng một cái khác trả lời đến qua loa tắc trách, sau đó tránh khỏi hắn vấn đề.

Hắn cũng chỉ đành thuận hỏi tiếp: “Trên thực tế không phải?”

“Ô phương tử nói không sai, sử dụng abc hình thức tới nói, vương Thi Thi một mực có hứa hào thật kí tên sách, nói rõ bị thần thoại c là hứa hào thật, như vậy lừa gạt vương Thi Thi tiến vào tổ chức người, liền không khả năng là hứa hào thật...”

Hình Tòng Liên đại khái minh bạch vấn đề ở chỗ nào.

Lâm Thần tiếp tục nói ra: “Đây là trước đó hứa hào lừa dối của ta, nàng nói nàng cùng vương Thi Thi đều tham gia qua câu lạc bộ văn học, mà sông liễu là hội học sinh làm việc, cho nên bọn họ đều lẫn nhau nhận biết... Chúng ta liền rất tự nhiên cho rằng, các nàng xác thực đều là trong trường học nhận biết. Nhưng nếu như đây là một cái có dự mưu phạm tội tổ chức, vậy nó chọn lựa thành viên là không thể nào qua loa như vậy, mà lại...”

“Mà lại chỉ là phổ thông bạn học, đột nhiên có một ngày có nhân thần bí hề hề nói với người ‘Đồng học người biết xx sao?’ cái này tựa như là bán Amway, còn đồng thời làm cho người ta hoài nghi a.” Hình Tòng Liên nói.

“Đúng, trước người hỏi ta, bọn hắn là thế nào chọn lựa ra trung thành tuyệt đối người bị hại, vì cái gì lâu như vậy, đều không có người làm phản hoặc là báo cáo qua bọn hắn, muốn làm đến điểm ấy, chọn lựa đầu tiên nó chọn lựa thành viên lúc liền vô cùng cẩn thận, nó chọn lựa đều là có nào đó một loại nhân cách đặc chất người.”

“Nhưng bọn hắn cũng không thể giống như người cho tất cả mọi người làm nhân cách trắc nghiệm đi...” Hình Tòng Liên sờ lên cái cằm, ngược lại là nghĩ đến mặt khác khả năng, “Toàn sẽ không giống như Vương Triều đen tất cả học sinh tâm lý hồ sơ?”

“Vô luận là trộm tư liệu hay là thông qua dùng cái gì khác phương pháp sàng chọn, đều chỉ là bước đầu tiên, đây là còn thiếu rất nhiều... Phương pháp tốt nhất, là đầu tiên tìm ra mục tiêu đám

người, dụ dỗ bọn hắn đi vào cạm bẫy trước mặt, sau đó lựa chọn những cái kia chủ động bước vào cạm bẫy người.” Lâm Thần càng chạy càng nhanh, vòng qua hai hàng cửa hàng, hướng cửa hàng cùng cửa hàng chỗ sâu đi đến, “Chủ động tính rất trọng yếu, ” “Nha.. Chính là ôm cây đợi thỏ, như thế cái tương hồ hấp dẫn quá trình a.” Hắn cùng sau lưng Lâm Thần, nói: “Nói cách khác, tại toà này đại học thành một nơi nào đó, tồn tại cái nào đó hội học sinh chủ động bước vào cạm bẫy... Tỉ như tiệm sách?” “Không phải tiệm sách.”

Lâm Thần bỗng nhiên dừng bước, trên mặt của hắn mang theo phỏng đoán thất bại sau thần sắc thất vọng.

Tư Nguyên dốc lòng tiệm sách tại Phượng Hoàng sách thành lầu 3 b khu số 19, Hình Tòng Liên giương mắt, xem kĩ lấy mục tiêu của bọn họ chuyển này địa.

Gần tám giờ năm mươi phút, tiệm sách cửa cuốn đã kéo xuống hơn phân nửa, nhưng cửa hàng bên trong đèn vẫn sáng.

Cửa tiệm chất đống to to nhỏ nhỏ chưa hủy đi phong buru kiện, những cái kia đều là từ các đại xuất bản xã vận tới sách mới, mà tiệm sách bên trong tình huống, so ngoài tiệm muốn hồng việc càng nhiều.

Hắn đem cửa cuốn hướng lên kéo một chút, xoay người đi vào, kém chút không tìm được chỗ đặt chân.

Trên đất sách cơ hồ đều muốn đóng đến trần nhà độ cao, trên bàn dưới bàn đều là đủ mọi màu sắc tiểu thuyết tạp chí, cửa hàng càng sâu xa địa phương, thì chất đầy từ « ba năm thi đại học » đến « Cambridge Nhã Tư thật đề toàn giải » một loại dạy phụ phòng sách, Hình Tòng Liên đối bọn hắn có thể ở chỗ này tìm tới đầu mối khả năng biểu thị thật sâu lo lắng.

Ước chừng là nghe thấy có người vào cửa hàng, lưu tại cuối cùng thu thập cửa hàng nhân viên từ một đồng tạp chí sau ló đầu ra, cau mày nói: “Đóng cửa, muốn mua cái gì ngày mai tới đi.”

Hình Tòng Liên không chút do dự lộ ra huy hiệu cảnh sát, sau đó nói: “Có chút vấn đề, cần ngài hiệp trợ điều tra.”

“Sao... Thế nào?” Tiểu hỏa kể vội vàng đứng lên, cẩn thận từng li từng tí vòng qua đầy đất sách báo, đi vào Hình Tòng Liên trước mặt. “Các người trong tiệm sách báo ra kho có ghi chép à?”

“Có có.”

Hình Tòng Liên vỗ vỗ tiểu hỏa kế đầu vai, nói: “Không cần khẩn trương, giúp tra một quyển sách ra kho ghi chép...” Hấn nói, đem Vương Triều gửi tới sách báo bản quyền tin tức trang, biểu hiện ra cho tiệm sách tiểu hỏa kế nhìn.

Người trẻ tuổi nhẹ gật đầu, vội vàng chạy đến trước máy vi tính. “Diệp Văn trung viết « ly tán toán học » đúng không...” Hấn nói, đánh xuống kiểm tra điều mục, rất nhanh, một nhóm ra kho ghi chép xuất hiện.

Ra kho thời gian là, 2011 ngày 19 tháng 11 buổi chiều 17:44 phân. Hình Tòng Liên ánh mắt rơi vào sau cùng ra kho về số lượng, có một nháy mắt chinh lăng.

Số lượng: 300.

“So dự đoán còn nhiều hơn.” Lâm Thần thanh đạm thanh âm sau lưng hấn vang lên.

“Ta là năm nay tới, việc này ta không biết a!” Tiểu hỏa kế cấp tốc phủi sạch quan hệ.

“Có thể tra được hoá đơn nhận hàng người sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

Tiểu hỏa kế lắc đầu: “Không có ghi chép a.”

“Kia phát phiếu chứ?”

Hình Tòng Liên hỏi xong, chỉ gặp tiểu hỏa kế ngẩng đầu, chê cười nói: “Cảnh sát tiên sinh, chúng ta chỗ này trừ phi hộ khách có đặc thù yêu cầu, bình thường bán lẻ là không khai phá phiếu...”

“Gọi điện thoại cho lão bản của các người.” Hình Tòng Liên nói.

Tiểu hỏa kế vội vàng cho lão bản treo điện thoại qua đó, khái quát nói rõ tình huống về sau, đưa di động đưa cho Hình Tòng Liên.

“Ngài tốt, ta nói ngắn gọn, xin hỏi ngài đối năm 2011 tháng 11 ra kho một nhóm « ly tán toán học » còn có chiếu tượng sao?”

“Ai, cảnh sát tiên sinh, ngài nhìn ta cái này mỗi ngày người đến người đi, người đột nhiên hỏi ta năm năm trước ra kho một nhóm sách, ta thật không nhớ ra được a.”

“Coi như ngài là địa khu bán ra thương, nhưng đột nhiên 300 bản ra kho lượng hấn là cũng không phổ biến đi, huống chi là « ly tán toán học » cũng không phải « ba năm thi đại học năm năm mô phỏng », xin ngài lại cẩn thận hồi ức một chút.”

“Không dối gạt ngài nói, tiệm này trước đó không phải ta đây quản, hiện tại ta đối tác bọn hắn cả nhà di dân, ta mới tiếp nhận... Mà lại năm năm trước sách, ngài cần tra, ta ngay cả ngay lúc đó nhân viên cửa hàng ở đâu ta hiện tại cũng không có cách nào cho ngài đi nghe ngóng.”

“Đem người trước đó đối tác điện thoại cùng phương thức liên lạc phát đến cái điện thoại di động này bên trong.” Hình Tòng Liên nói xong, dứt khoát cúp điện thoại, sau đó xông Lâm Thần lắc đầu. Lâm Thần thái độ ngược lại càng thoải mái: “Nếu như hắn có thể lưu lại rõ ràng như vậy mạnh mẽ, ngược lại liền kì quái.”

“Năm năm trước liền mua vào 300 bản, tổ chức này đến cùng tồn tại bao lâu...” Hình Tòng Liên đơn giản cần bắt đầu cân nhắc, có phải hay không muốn đem tin tức này nói cho gần nhất đã thần kinh yếu ớt tới cực điểm Giang đội trưởng.

“Tối đa cũng là gần năm năm phát sinh sự tình, còn không tính quá xa.” Lâm Thần bỗng nhiên nói.

“Người vừa mới bắt đầu nói, không phải tiệm sách là có ý gì?” Hình Tòng Liên quay lại chủ đề, cùng Lâm Thần tiếp tục lấy vừa rồi chưa xong liên quan tới phạm bầy nói chuyện.

“Hắn ý tứ là, nơi này quá phá vỡ, rất khó để cho người ta sinh ra lần đầu tiên thích hoặc là tin cậy cảm giác, dù sao có thích hay không, chủ yếu là xem mặt.” Hơi có vẻ lười biếng âm điệu lần nữa từ cửa tiệm truyền đến, Hình Tòng Liên không cần quay đầu lại, liền biết người nói chuyện là ai.

Chỉ là lần này, Lâm Thần cũng không có cho xen vào người bất luận cái gì sắc mặt tốt, hắn thậm chí cũng không quay đầu lại, ngay cả lời đều chẳng muốn cùng đối phương nói.

“Nếu như ta là phía sau màn hắc thủ, ta muốn tuyển chọn mục tiêu của ta, ta đương nhiên đầu tiên sẽ dùng nhất khoa học phương pháp sàng chọn dễ dàng nhất bị ta khống chế cùng những người kia, loại người này đặc thù là hướng nội, tự ti, thiếu khuyết bằng hữu, nhưng bọn hắn đồng thời, trong bọn họ tâm lại đối cuộc sống tốt đẹp có mãnh liệt hướng tới cùng ước mơ, đại thể tới nói, tất cả bán hàng đa cấp tổ chức cũng tốt, cao hơn một cái cấp bậc tẩy não cũng được, bản chất cũng đều lợi dụng loại này hướng tới cùng ước mơ... Cho nên, nếu như ta cần hấp dẫn những người này mắc câu, ta cũng

nhất định sẽ bố trí ra một cái phi thường mỹ hảo địa phương, nó rất đẹp rất ưu nhã, làm cho người buông lòng nhưng lại không có cao không thể chạm xa cách cảm giác... Nó sẽ không quá ẩn nấp quá thần bí, như thế quá làm cho người ta hoài nghi, nó rất có thể ngay tại bình thường đường phố bên trong, làm cho người không có chút nào lòng đề phòng. Tổ chức thành viên có thể rất dễ dàng mà sẽ bị hại người dẫn dụ tới, thậm chí những cái kia tiềm ẩn đám người, đều sẽ chủ động tới cửa..."

"Một cửa tiệm." Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần nhẹ gật đầu: "Đây cũng chỉ là một giả thiết, nếu, chúng ta muốn tìm một cửa tiệm, nó đầu tiên nhất định tại mảnh này đại học trong thành, nó hấp dẫn thụ chúng là học sinh, khả năng trong đó nữ sinh chiếm đa số, tại ăn uống giải trí mấy loại lớn đứng bên trong, có khả năng nhất là giàu có nhỏ tư tình cảm đồ uống cửa hàng hoặc là nữ tính hướng tiệm bán quần áo cùng tiệm sách..."

Hình Tòng Liên ra hiệu Lâm Thần tạm dừng, sau đó bấm Vương Triều điện thoại.

"Hình tiên sinh ngài tốt, tận tụy vì ngài phục vụ."

Hình Tòng Liên đem điện thoại đưa cho Lâm Thần.

"Vương Triều, người có thể lục soát Vĩnh Xuyên đại học thành phạm vi bên trong tất cả cửa hàng đăng kí ghi chép sao, ta cần tại Vĩnh Xuyên đại học thành phạm vi bên trong, tìm một cửa tiệm."

"Ý tứ tiến cục Công Thương hậu trường đúng không, chút lòng thành nha..."

"Tới đi, của ta đại đao đã đói khát khó nhịn!"

"Tiệm này không có cụ thể danh tự cùng địa chỉ, cho nên kiểm tra sẽ tương đối khó khăn, đầu tiên, nó có thể là đồ uống cửa hàng, tiệm bán quần áo hoặc là tiệm sách, đồ uống cửa hàng, bài trừ tất cả bên đường trà sữa trái cùng cỡ lớn cà phê đại lí, cửa hàng diện tích tại 50-150 chừng năm thước vuông... Tiệm bán quần áo tương đối khó khăn, trước bài trừ tất cả trong Siêu thị trang phục cùng nhãn hiệu trang phục, bài trừ nam tính tiệm bán quần áo, cửa hàng diện tích tại 20 đến 80 bình phương bên trong... Mà tiệm sách đại khái diện tích cùng tiệm bán quần áo..."

"Phượng Hoàng sách trong thành khẳng định không có dạng này tiệm sách..." Tựa ở cổng mỉm cười tác gia nói như vậy.

Lâm Thần lờm cồng một chút, sau đó nói với Vương Triều: “Bàì trừ tất cả Phượnì Hoàng sách thành nội tiệm sách... Nói cho ta tương tự cửa hàng phân biệt có bao nhiêu nhà.”

“Đồ uống cửa hàng 12 nhà, tiệm sách 3 nhà, tiệm bán quần áo...”

Vương Triều dừng một chút, có chút ngỡ ngàng nói: “92 nhà...”

“Mua sách thời gian tại năm 2011 tháng 11, nếu có người trước kia chuẩn bị chuyện này, như vậy cửa hàng gầy dựng thời gian...”

“Gầy dựng thời gian cùng mua sách thời gian sẽ không cách biệt quá xa.”

Hình Tông Liên bỗng nhiên xích lại gần microphone, nói với Vương Triều, “Cửa hàng gầy dựng thời gian tại năm 2011 tháng 6 đến – năm 2012 tháng 6 ở giữa, đồng thời đến nay chưa đăng ký tạm dừng kinh doanh qua.”

“Móa, lão đại ngươi không nói sớm!” Vương Triều nói chuyện cùng hắn, hiển nhiên không có nói chuyện với Lâm Thần biết điều như vậy nghe lời, Hình Tông Liên nghe thiếu niên rất tức giận phàn nàn nói:

“Tổng cộng là 3 nhà đồ uống cửa hàng, không có dạng này tiệm sách, tiệm bán quần áo là 27 nhà.” Vương Triều nói xong, đột nhiên giống phát hiện cái gì đại lục mới, ngạc nhiên reo lên: “Lão đại ngươi có biết hay không, các người Phượnì Hoàng sách thành tầng ngầm một, chính là toàn Vĩnh Xuyên đại học trong thành lớn nhất dưới mặt đất đường dành riêng cho người đi bộ a... Trên danh sách 2 nhà đồ uống cửa hàng cùng 20 nhà tiệm bán quần áo đều tại các người dưới chân, nghe nói đóng cửa thời gian là mười giờ tối, người có muốn hay không dây vào tìm vận may a?”

“Ta nhớ được, lão Giang thủ hạ nhìn chăm chăm trình Vi Vi mấy tháng, khiến hắn đi thăm dò ghi chép, trình Vi Vi có hay không đi qua những này cửa hàng, trước tra nàng có hay không tới qua Phượnì Hoàng sách thành dưới mặt đất đường dành riêng cho người đi bộ. Sau đó đem địa chỉ phát ta.” Hình Tông Liên nói xong, cúp điện thoại.

“Đã chín giờ mười phút.” Lâm Thần nói.

“Còn có năm mươi phút.” Hình Tông Liên nhìn qua Lâm Thần, nói như vậy.

Lâm Thần nhẹ gật đầu, sau đó nói với hắn: “Ngươi ở chỗ này chờ ta ba phút, ba phút về sau thang cuốn tự động bậc thang miệng gặp.”

Hình Tòng Liên còn đến không kịp nói xong, Lâm Thần đã dẫn đầu nhanh chân đi ra tiệm sách, khí thế của hắn rào rạt địa, lạnh lùng mắt nhìn cống vị kia tác gia, sau đó chuyển cái ngoặt, giống như là muốn tìm yên lặng địa phương.

Hình Tòng Liên nhin cười không được.

... --

Lâm Thần tại sách thành sau đầu bậc thang đứng vững, xoay người, níu lại sau lưng người kia cổ áo, trực tiếp đem người đẩy lên trên tường.

“Người đến cùng tới này làm cái gì!”

“Nghĩ trở về thì trở về a.”

Tô phượng tử trong hai mắt vẫn như cũ mang theo doanh doanh ý cười, Lâm Thần càng thêm phần nộ: “Nói thật phượng tử, người đến cùng tại sao tới!”

“Ta nói đến giúp người phá án, người cũng phải không tin à?”

“Không tin.”

“Hình sự trinh sát a, tốt bao nhiêu tài liệu a, đẹp trai một chút cảnh sát hình sự lạnh lùng tâm lý học chuyên gia, không phải rất thú vị sao?”

“Cút.”

“Ách... Tức giận như vậy a, để cho ta đoán xem... Người tức giận, là bỗng nhiên ý thức được, thì ra ta trước kia liền đối vụ án này cảm thấy hứng thú a.” Tô phượng tử lúc nói chuyện rất nhẹ rất ôn hòa, giống như vừa ra lò bánh mì xốp, “Người khí đương nhiên không phải ta đột nhiên xuất hiện tìm Phó Hách mà không tìm người, người là nghĩ đến, ta rất có thể càng đã sớm hơn nắm giữ án này mấu chốt chứng cứ, cho nên mới sẽ xuất hiện tại Phượng Hoàng sách thành, người tức giận là bởi vì ta không có đem ta biết manh mối trước thời gian nói cho người, đúng không?”

“Thật dễ nói chuyện.” Lâm Thần nhếch môi, lạnh lùng nói.

“Ai...” Tô phượng tử vươn tay, đem hắn ngón tay từng cây nhẹ nhàng đẩy ra, sau đó nói: “Ta chỉ có thể trả lời, ta sờ dĩ sẽ trở về đồng thời sẽ chú ý vụ án này, là bởi vì một chút phi thường tư nhân nguyên nhân, ta sờ dĩ biết những này, là bởi vì cái này hoàn toàn đều là người tra được manh mối, mà ta hôm nay sẽ xuất hiện tại

Phượng Hoàng sách thành, đây quả thật là thẻ bán sê a, người phải tin tưởng duyên phận, dù sao, ta thật là cái tác gia.”

Tô phượng tử đối với hắn nói như vậy, sau đó khước miệng nhẹ nhàng thương thiêu, trong ánh mắt để lộ ra giả hoạt ý cười.

Gặp hắn như thế cười, Lâm Thần lui lại một bước, bỗng nhiên có dự cảm không tốt, hắn quay người muốn đi, chỉ nghe tô phượng tử sau lưng hắn nói.

“Nhưng mà không nghĩ tới a, ta khó được trở về, lại nhìn thấy người di tình biệt luyến, thực sự làm cho người rất thương tâm.”

Tô phượng tử thanh âm u buồn, thật giống như loại kia trên sân khấu khóc lóc kể lể đàn ông phụ lòng ca kịch diễn viên đồng dạng động tình.

Lâm Thần chỉ cảm thấy rùng mình.

Trong khoảnh khắc đó, hắn phảng phất là trong đêm tối bị một chùm sáng đột nhiên đánh sáng, đột nhiên xuất hiện cường quang khiến hắn chỉ muốn tìm một chỗ đem mình giấu đi, hắn thậm chí ngay cả tìm tòi nghiên cứu loại này không hiểu e lệ tâm lý thời gian đều không có, chỉ cảm thấy giấu đi mới là thứ nhất sự việc cần giải quyết. Kiệt lực khổng lồ chế cảm xúc, hắn quay đầu lại, đối tô phượng tử nói: “Hiện tại là tám cái này thời điểm sao?”

Phảng phất là vậy đến nhất định điểm liền thu tay lại, tô phượng tử sửa sang lại quần áo, cười nói: “Vâng, ta sai rồi, hiện tại có thể đi rồi sao?”

Đi ra chỗ rẽ, Lâm Thần liếc thấy gặp tựa ở lan can bên cạnh chờ đợi đội trưởng cảnh sát hình sự.

Gặp bọn họ ra, Hình Tông Liên chỉ là đem tô phượng tử từ đầu tới đuôi quét một lần, buông xuống bên tai điện thoại, nói: “Lão Giang xác nhận, trình Vi Vi đến chúng ta dưới đây đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo qua.”

Hắn nói xong, liền hạ xuống lâu, một câu thêm lời thừa thãi cũng không có.

Trên thực tế, Lâm Thần đối với Phượng Hoàng sách dưới cổng thành đầu kia dưới mặt đất đường dành riêng cho người đi bộ thật không phải là rất quen.

Dù sao tại hắn học đại học lúc, đường dành riêng cho người đi bộ còn tại tu kiến, mà lại tất cả đại học trong thành tương tự địa

phương, đều là vì nữ sinh chuẩn bị, nam sinh đại khái ngoại trừ bởi bạn gái dạo phố, thật sẽ rất ít từ đầu đi dạo đến đuôi.

Chờ thật đi đến dưới mặt đất, Lâm Thần mới biết được, nơi này so với hẳn tường tượng còn muốn khoa trương hơn một chút.

Lóa mắt ánh đèn, nhìn không thấy cuối các thức cửa hàng, dưới mặt đất khí áp rất thấp, không khí cũng dị thường đục ngầu.

Mặc dù là ban đêm, vẫn như trước còn có tốp năm tốp ba học sinh đang tản bộ, giẫm tại sáng chói thủy tinh cường lực trên sàn nhà, Lâm Thần trong chốc lát còn tưởng rằng mình đi vào cái gì nhị thứ nguyên không gian.

“Thật đúng là phẩm vị đặc biệt địa phương a.” Tô phương tử đi tại cuối cùng, từ tốn nói.

Lâm Thần hoàn toàn không tiếp tục cùng hẳn nói nhiều một câu ý tứ, đúng lúc này, Hình Tòng Liên mở miệng.

“Ta mới vừa rồi cùng nhân viên quản lý nơi này liên lạc qua, chúng ta đi trực tiếp đi vật nghiệp văn phòng.”

Hình Tòng Liên dưới đất thể hiện ra tốt đẹp phương hướng cảm giác, hẳn từ một đồng xanh xanh đỏ đỏ cửa hàng bên trong ghé qua mà qua, trực tiếp đem bọn hẳn dẫn tới vật nghiệp trong văn phòng. Thời gian đã đem gần chín giờ rưỡi tối, vật nghiệp trong văn phòng cũng chỉ có một nhân viên tại trực ban.

Người kia giống như là đã sớm dự báo Hình Tòng Liên đến, cấp tốc đứng dậy, nói: “Hình đội trưởng có đúng không, chúng ta quản lý an bài ta tiếp đãi ngài.”

“Làm phiền, ta hiện tại cần dưới đây đường dành riêng cho người đi bộ bản vẽ mặt phẳng.”

“Bản vẽ ở trên tường treo đâu!” Nhân viên chỉ chỉ mặt tường nói.

Hình Tòng Liên nghiêng người sang, nhường ra một con đường.

Lâm Thần cùng đi theo đến bản vẽ mặt phẳng trước, mắt nhìn đại khái bố cục, muốn tìm chi ký hiệu bút, đúng lúc này, Hình Tòng Liên từ ống đựng bút quất chi tính dầu bút, đưa tới.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, đối với công nhân viên nói câu thật có lỗi, sau đó căn cứ Vương Triều truyền đến tư liệu, đem tất cả cửa hàng vị trí, từng cái tại trên bản vẽ tiêu ký xuống tới.

Trên giấy trong nháy mắt nhiều hơn rất nhiều điểm đen, Lâm Thần nhìn qua những dấu hiệu kia ra cửa hàng, bắt đầu suy nghĩ.

Nếu như nói thật tồn tại như vậy một cái cửa hàng, vậy nó đầu tiên không có khả năng ở vào quá đáng chú ý vị trí, nó không có khả năng ở vào hoàng kim khu vực, nó sẽ tương đối ẩn nấp.

Hắn cấp tốc vạch tới tất cả ở vào cửa thông đạo vị trí lõi cuốn cửa hàng.

Ở vào trụ cột tuyến bên trên cửa hàng cũng không có khả năng, bởi vì hắn từ trụ cột tuyến bên trên đi tới, nơi đó quá ồn ào, không đủ an nhàn.

Hắn nghĩ như vậy, đem trụ cột tuyến hai bên 4 nhà cửa hàng vạch tới.

Thế là, còn lại cửa hàng biến thành 10 nhà.

Lâm Thần tránh ra địa đồ trước vị trí, đối trong văn phòng duy nhất vật nghiệp nhân viên nói: “Phiền phức ngài nhìn xem những này cửa hàng, có nhà ai tương đối tươi mát thoát tục, nó trang trí không nhất định xa hoa, nhưng mà rất độc đáo, mặc dù khách nhân cũng sẽ không rất nhiều, nhưng nó lại một mực mở nhiều năm, có khi ngài thậm chí hoài nghi, tiệm này đến cùng dựa vào cái gì kiếm tiền, làm sao còn không đóng cửa...”

Lâm Thần nói như vậy, thậm chí ngay cả chính hắn đều cảm thấy thế này không hiểu thấu phỏng đoán có chút điên cuồng, đây hết thảy suy luận đều căn cứ vào một loại khả năng tính giả thiết, cũng chỉ có Hình Tông Liên, sẽ ở hắn thậm chí không cách nào xác định là thật không nữa tồn tại dạng này cửa hàng thời điểm, liền nhanh chóng trợ giúp hắn bắt đầu tra tìm.

“Ngài kiểu nói này, trước đó d15 tiệm này giống như cùng ngài nói đến rất giống a, ta nhớ được danh tự là cái tiếng Pháp, là cái cà a vậy. Bán một chút sách, rất an tĩnh...”

Như là chân trời hiện ra ánh rạng đông, Lâm Thần nghe vậy, để bút xuống liền đi, nhưng lại tại hắn cất bước sát na, hắn đột nhiên dừng lại.

“Ngài nói... Trước đó?”

“Đúng a, vài ngày trước, mở cửa thời điểm, cửa tiệm kia nhân viên cửa hàng đột nhiên chạy tới nói cửa hàng bị trộm, cần điều thu hình lại, chúng ta qua đó xem xét, đột trong tiệm thứ gì đều không có, tiểu thủ trực tiếp đem cửa hàng dời trống, đơn giản, trong tiệm cái gì cũng bị mất.”

“Báo cảnh sát sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Đương nhiên báo a!”

“Như vậy, giám sát chứ?”

“Chính là quái a, cái kia nữ phục vụ viên cùng lão bản xem hết thu hình lại về sau, toàn bộ d khu thu hình lại đều rơi mất.”

“Rơi mất là có ý gì?”

“Rơi mất chính là không có, không biết là xảy ra vấn đề vẫn là bị người làm xóa, dù sao cũng bị mất...”

Quyển 3 Chương 76: Tam phần 39

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 76: Tam phần 39

Tác giả: Trường Nhị

Êm đẹp cửa hàng đương nhiên không có khả năng vô duyên vô cớ bị trộm.

Tốt như vậy bùng quả nhiên màn hình giám sát, càng không khả năng vô duyên vô cớ từ trong máy vi tính biến mất.

Khả năng duy nhất tính là, có người có trong hồ sơ phát trước đó, đã đem tất cả khả năng manh mối quét sạch sạch sẽ.

“Đến cùng là vài ngày trước?” Hình Tòng Liên giữ chặt đáng thương nhân viên, cẩn thận hỏi thăm.

“Ba... Ba ngày trước, đúng, chính là ba ngày.”

“Là lão sư thọ yến một ngày trước.” Lâm Thần có chút biến sắc.

Nếu như nói, lúc trước điều tra còn khiến hấn cảm thấy phảng phất là trong bóng đêm tìm tòi, thấy không rõ bọn hấn đến cùng ở đâu, như vậy hiện tại tình hình đương nhiên vẫn như cũ là hắc ám, có hấn bỗng nhiên ý thức được, bọn hấn thật ra một mực ở tại một con đường thu gấp trong túi, sớm đã có người bó chặt miệng túi, bọn hấn giấy dựa, cũng chỉ là tại rất có hạn phạm vi bên trong.

“Tại cây dong hạ mấy cái kia hài tử tự sát trước, đối phương đã bắt đầu xóa đi chứng cứ, chuẩn bị phải thật đúng là đầy đủ a.” Hình Tòng Liên thật không có bất luận cái gì uể oải thần sắc, hấn thậm chí cảm thấy phải đây là chuyện đương nhiên sự tình, “Ồ, không đúng, cái này không thể nói là chuẩn bị đầy đủ, phải nói đây hết thảy căn bản mục đích, đều là tại hủy thi diệt tích?”

Một cái ẩn giấu đi mấy năm tổ chức, lợi dụng các học sinh tiến hành vô số hắc ám nghề nghiệp, kiếm chác bạo lợi, nó kinh doanh phải điệu thấp như vậy, vì cái gì đột nhiên cần làm ra những cái kia tập thể tự sát lớn tin tức?

Bọn hăn hăn là so với ai khác đều rõ ràng, một khi nổi lên mặt nước liền không có bất luận cái gì đường rút lui có thể đi, vô luận bọn hăn sau cùng đại mục tiêu là cái gì, chỉ cần là trọng đại xã hội sự kiện, cảnh sát kiểu gì cũng sẽ truy xét đến ngọn nguồn, có thể hay không điều tra rõ ràng đều chỉ là vấn đề thời gian mà thôi...

Như vậy, thật ra Hình Tông Liên nói đến cũng không có sai, kia chết đi sáu vị học sinh, thậm chí bao gồm tiểu sư muội của hăn, chỉ là bị xem như vướng víu vứt bỏ mà thôi, thật giống như bọn hăn xử lý những cái kia thu hình lại, ước chừng không có cái gì so trực tiếp “Xóa bỏ” càng gọn gàng mà linh hoạt thủ đoạn.

Cho nên đây hết thầy cũng là vì thanh trừ toàn bộ tổ chức đã từng tồn tại qua chứng cứ thủ đoạn, có thể coi là thế này, bọn hăn đều thậm chí còn không quên dùng cơ hội cuối cùng này kiếm tiền, vậy đại khái đã không phải là đơn giản lãnh huyết có thể khái quát.

Lâm Thần chợt nhớ tới Vương Triều vấn đề kia.

Người xin chào cực ác thế giới sao?

Thật đúng là, sắc bén đến quá phạm vấn đề a.

Hăn dùng sức vuốt vuốt mặt, phảng phất ngăn ngừa hắc ám có thể để cho người ta thanh tỉnh.

Sau đó, hăn nghe thấy Hình Tông Liên thanh âm ghé vào lỗ tai hăn vang lên: “Đi thôi, chúng ta đi trong tiệm nhìn xem.”

Thanh niên thanh âm là bình tĩnh như vậy thản nhiên, cũng không có bất kỳ cái gì bị cướp trước một bước gặp khó cảm giác.

“Ta đã khiến Vương Triều đến đây, nhìn xem giám sát có thể hay không chữa trị, có điều ba ngày đi qua, ổ cứng không có bị che kín qua khả năng rất nhỏ, mà lại bọn hăn làm việc sẽ không như thế không cẩn thận, phải làm cho tốt không tìm về được chuẩn bị.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, cuối cùng nhìn thoáng qua bản vẽ mặt phẳng bên trên, gian kia bị tiêu tinh cửa hàng.

Cùng trong tưởng tượng bộ dáng cũng không có chênh lệch quá lớn.

Gian kia người đi nhà trống cà a cũng không lớn, ở vào toàn bộ dưới mặt đất thương thành nơi hẻo lánh vị trí, thật giống như cô lập một góc thanh lãnh mỹ nhân, trên thực tế, gian kia cửa hàng hiện tại cũng xác thực thanh lãnh đến quá phạm.

Nó cửa thủy tinh đóng chặt, cửa hàng bên trong đen ngòm, hành lang ánh đèn chiếu sáng tới gần cửa thủy tinh một mảnh gỗ thô sần sàn nhà cùng cạnh cửa không cách nào tháo dỡ chất gỗ quày bar, trên quày bar rỗng tuếch, ngay cả một trương tuyên truyền đơn đều không có, bất luận nhìn thế nào, thật như nhân viên quản lý nói, trong tiệm bị “Trộm” phải cái gì đều không có còn lại.

Ngoại trừ cửa hàng bài vẫn còn ở đó.

Kia là rất nhỏ một tấm ván gỗ, treo ở trên đầu cửa, phía trên dùng chữ viết hoa viết một cái tiếng Anh.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, sau đó vô ý thức nhìn về phía Hình Tòng Liên.

“Tiếng Pháp, ý là tri thức.”

Đội trưởng cảnh sát hình sự xuất chúng ngôn ngữ năng lực lần nữa lập công.

Lâm Thần bộ dạng phục tùng trầm tư, ngoài ý muốn cảm thấy có người sau lưng nhẹ nhàng cười cười, hắn quay đầu, chỉ gặp tô phượng tử mắt nhìn Hình Tòng Liên lại nhìn hắn một chút, màu hổ phách đôi mắt bên trong đều là trêu chọc ý vị.

“Ngươi vì cái gì còn ở lại chỗ này đây?”

Lâm Thần rất tức giận hỏi.

“A, cảnh sát phá án, không cho phép quần chúng vây xem sao?”

Lâm Thần cảm thấy mình căn bản không có cách nào cùng hắn giao lưu.

Tại nhà kia tên là “Tri thức” cà phê a cũng, Hình Tòng Liên đánh cái đèn pin, hướng trong cửa hàng chiếu đi, trên tường trước kia treo khung hình địa phương lộ ra buồn cười dính sắt, trần nhà rủ xuống đèn treo, cũng chỉ còn lại mấy cây dây xích, bóng đèn cùng chụp đèn đều đã không thấy tăm hơi.

“Thật sự là bình sinh không thấy như thế đói khát tiểu thâu a.” Hình Tòng Liên cười lạnh nói, “Nếu như ta tìm giám chứng khoa người đến, ngươi nói có thể hay không trên tường ngay cả một ngón tay vẫn cũng không tìm tới?”

“Đúng đấy, quá sạch sẽ.” Lâm Thần trở lại bên cạnh hắn, nhìn qua ngay cả một ngón tay vẫn đều không có cửa thủy tinh.

“Tiệm này bên trong đến cùng có cái gì, nhất định phải làm to chuyện đem tất cả khả năng lưu lại manh mối đều thanh sạch sẽ a, một cơ

hội nhỏ noi cũng không để lại cho chúng ta?” Hình Tòng Liên không hề lo lắng oán trách một câu, sau đó gập ngồi xổm người xuống, đeo lên găng tay, đơn giản tra xét khóa cửa.

Khóa tâm nhìn qua xác thực có bị bạo lực phá giải qua dấu hiệu, điều này nói rõ đối phương liền xem như diễn kịch, đều rất tỉ mỉ chu đáo.

“Thật ra đại khái cũng có thể đoán được, không có gì hơn là xuất nhập nhân viên ghi chép, một chút tuyên truyền đơn loại đồ vật, thậm chí tiệm này còn có thể phụ trách tuyên bố nhiệm vụ...” Lâm Thần tựa ở đối diện cửa hàng trên tường, nhìn Hình Tòng Liên thăm dò hiện trường, nói, “Nếu có giám sát ghi chép liền tốt.”

“Có a.” Hình Tòng Liên ngẩng đầu, chỉ chỉ trong tiệm góc đông nam cái trước màu đen giọt nước hình camera, “Chính là chúng ta không nhìn thấy mà thôi.”

“Người cảm thấy cái kia camera còn tại vận hành sau đó bọn hắn đã phát hiện chúng ta tìm tới tiệm này khả năng lớn bao nhiêu?” Lâm Thần hỏi.

“Vận hành khả năng là trăm phần trăm.” Hình Tòng Liên nhìn qua camera bên trên sáng điểm đỏ, “Bất quá, vận khí tương đối tốt chính là, chúng ta bây giờ đang theo dõi điểm mù, không vào cửa lời nói, bọn hắn không phát hiện được chúng ta.”

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, hắn đứng lên lúc động tác lại trở nên trở nên cẩn thận.

Kiểm tra xong khóa cửa, Hình Tòng Liên bắt đầu kiểm tra cửa hàng tường ngoài, mang theo cao su găng tay tay vớ qua mặt tường, sau đó tại một chỗ móc sắt bên trên dừng lại.

Hắn lần nữa mở đèn pin lên, khiến kia phiến màu trắng nhạt mặt tường rõ ràng hơn.

Cường quang dưới, có thể rõ ràng trông thấy tường trắng bên trên có khối khu vực nhan sắc so địa phương khác càng cạn một chút, giống như là trường kỳ treo thứ gì, mới có thể dấu vết lưu lại.

“Người mới vừa nói cái gì tới?”

“Người hỏi câu nào?”

“Chính là đại khái có thể đoán được cái gì?”

“Tiệm này?” Lâm Thần nhìn qua khối kia cạn □□ vực, nghĩ nghĩ, nói:

“Đầu tiên, mục đích của nó đương nhiên là hấp dẫn những cái kia

tiềm ẩn mục tiêu mắc câu, trong tiệm khăng định có tuyên truyền đơn nhất loại đồ vật, nó khả năng còn gánh chịu lấy tuyên bố nhiệm vụ tác dụng, ta nói là nếu như nó nghiệp vụ rộng khắp, nhất định sẽ có một cái đối nội đối ngoại cửa sổ...”

“Tỉ như một khối tuyên truyền tấm?” Hình Tòng Liên ngón tay xẹt qua kia phiến cạn □□ vực hình dáng, vừa lúc là thường gặp nhi đồng bảng đen lớn nhỏ, “Có cái gì tiểu thâu sẽ ngay cả cổng tuyên truyền tấm cũng trộm?”

“Cái này quá...”

Lâm Thần không biết nên hình dung cảm thụ của mình.

Tại hẩn ngay người ngay miệng, Hình Tòng Liên đã xoay người, đẩy ra cà phê a đối diện trang sức cửa hàng.

Đã đến đóng cửa thời gian, trang sức cửa hàng nữ lão bản chính đóng kỹ tủ kính, chuẩn bị thu quán.

Hình Tòng Liên đưa ra huy hiệu cảnh sát, sau đó bắt đầu hỏi thăm đối diện gian kia cửa hàng tình huống cạn kẽ.

“Đối diện cửa tiệm kia a, tựa như là ba ngày trước đóng cửa, về sau liền không người đến qua...” Nữ lão bản gầy gầy tóc mai, sau đó hạ giọng, xích lại gần Hình Tòng Liên nói: “Ta hoài nghi là không mở nổi, cố ý đào tẩu.”

“Ồ?”

“Ai không có việc gì tới dưới nền đất uống cà phê a, sinh ý kém như vậy, có đôi khi một ngày đều không có người, mà lại bọn hẩn nhân viên cửa hàng đều là lạ, thanh cao vô cùng!”

“Thanh cao?”

“Đúng a, ta cảm thấy là đối cửa a, mọi người quen biết một chút có phải hay không, ta gầy dựng lần thứ nhất, đặc địa đi bọn hẩn bên kia điểm cà phê, theo lý thuyết không người không cho ta đánh gãy, thái độ tốt đi một chút a, bọn hẩn phục vụ viên liền đối ta xa cách, ta ngồi một hồi liền đi, về sau cũng không tiếp tục đi...”

Nữ lão bản ước chừng là đúng đúng cửa hàng xóm oán niệm đã lâu, bắt đầu líu lo không ngừng.

Thái độ khác biệt hoàn toàn có thể lý giải, dù sao nữ lão bản khăng định không phải cái tổ chức kia muốn chiêu mộ đối tượng, Lâm Thần quả quyết cắt ngang đối phương phàn nàn, hỏi: “Vật nghiệp bên kia

nói, bọn hăn trong tiệm còn bán sách, ngài còn nhớ rõ, kia đại khái là cái gì loại hình sách sao?”

“Ta làm sao nhớ kỹ a, ta chỉ đi qua một lần.”

“Nếu như ngài ngồi một hồi liền đi, nơi đó nhất định có khiến ngài cảm thấy không thoải mái đồ vật, khả năng không chỉ là nhân viên cửa hàng thái độ, có lẽ còn có nguyên nhân gì khác?” Lâm Thần hướng dẫn từng bước.

“Người kiểu nói này, ngược lại là những sách kia...” Nữ lão bản nheo lại mắt, lâm vào trong hồi ức, “Dù sao nhìn thấy người rất lúng túng, đều là cái gì súp gà cho tâm hồn, ngay cả cái bình thường tạp chí đều không có!”

“Súp gà cho tâm hồn?”

“Ồ, chính là loại kia ‘Mười ngày cải biến bản thân’, cái gì ‘Mỹ hảo đốc lòng nhân sinh’ cái gì loại kia.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, chỉ vào cà phê a tường ngoài hỏi: “Nơi đó trước kia treo thứ gì sao?”

“Treo khối bảng đen a, chúng ta miệng cũng có a.”

Nghe vậy, Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên.

Đội trưởng cảnh sát hình sự móc ra quyển sổ tay, viết mấy chữ, lại hỏi: “Có lẽ, ngài còn nhớ rõ khối kia trên bảng đen, viết cái gì?”

“Cảnh sát tiên sinh, ta đây thật sự là nhớ kỹ không ở a, ai quan tâm bọn hăn viết cái gì a!”

Lâm Thần cảm thấy Hình Tông Liên dùng hỏi thăm ánh mắt nhìn mình một chút, mặc dù Hình Tông Liên không nói gì, nhưng Lâm Thần đại khái có thể đoán được, hăn là đang hỏi “Loại này ký ức có thể tình lại sao” ?

Lâm Thần lắc đầu.

Hình Tông Liên gõ gõ vờ, lại hỏi: “Kia đại khái này phía trên đại khái sẽ viết cái gì, ngài nghĩ đến cái gì đều có thể nói, không cần quá cụ thể.”

“Đại khái a, không đều cái gì hôm nay giá đặc biệt, học sinh hạn miễn, thức ăn ngoài điện thoại một loại...”

“Ta có thể hay không hiểu thành, phía trên là sẽ biến động giới mục biểu?”

“Đương nhiên sẽ biến a, có điều vẫn rất kỳ quái...”

“Làm sao?”

“Cũng không thể nói kỳ quái đi, già có người tại cửa ra vào nhìn khối kia bảng đen... Cũng không vào cửa hàng, liền nhìn bảng đen...”

“Đại khái là hạng người gì?”

“Còn có thể cái dạng gì, nơi này lui tới không đều là các học sinh không.”

Lâm Thần nhìn lại đối diện bức tường bên trên móc sắt cùng xám trắng rõ ràng hình dáng tuyến.

Một khối bảng đen, ngừng chân học sinh, bị xóa đi d khu giám sát... Trên bảng đen chỗ viết nội dung, có lẽ so với bọn hắn phỏng đoán càng thêm nghiêm trọng chút.

Hắn cơ hồ có thể tưởng tượng, mỗi sáng sớm nhân viên cửa hàng mặc chế phục, tùy ý xem hai mắt điện thoại, sau đó chậm ung dung địa hệ vòng 1 váy về sau, đẩy cửa ra, cầm lấy trên bảng đen phần viết, viết xuống “Hôm nay giá đặc biệt” có lẽ là một chút cái gì khác câu chữ.

Những chữ kia phù tại người bình thường trong mắt, có lẽ là quyết định bọn hắn phải chặng đi vào uống ly cà phê lời tuyên truyền, nhưng ở một số người khác trong mắt, nó khả năng vừa lúc quyết định một ít người sinh tử.

Các học sinh thậm chí không cần vào cửa, chỉ cần ngẫu nhiên đi ngang qua cổng, liền có thể biết bọn hắn đến tột cùng muốn làm gì. Cách làm này như thế thanh thản như thế mây trôi nước chảy, lại lãnh huyết làm cho người khác toàn thân phát run.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, chỉ hi vọng đây hết thảy, đều là hắn quá mức phong phú sức tưởng tượng tạo thành.

Hình Tòng Liên cũng giống là nghĩ đến cái gì, để bút xuống nói với hắn: “Người sẽ không cùng ta đoán đồng dạng à?”

“Người nghĩ đến cái gì rồi?”

Lâm Thần vừa hỏi ra lời, liền bị Hình Tòng Liên kéo đến nơi hẻo lánh.

“Nói đến có chút khoa trương, nhưng chúng ta hiện tại chính là có quyền mật mã, nếu như bọn hắn thật gan to bằng trời đến đem chỉ lệnh nội dung quang minh chính đại viết tại trên bảng đen, chúng ta chẳng phải có thể biết kia cái gì tổ chức đến tột cùng khiến học sinh đã làm gì?”

Lâm Thần kinh ngạc tại Hình Tòng Liên mạch suy nghĩ.

« ly tán toán học » là bản quyền mật mã là phỏng đoán, cái tổ chức kia đem các loại mệnh lệnh lấy mã hóa tình thế dốc lòng cầu học sinh truyền lại cũng phải phỏng đoán, cần chứng minh những này suy đoán phương pháp duy nhất, chính là tìm tới một đầu xác thực tồn tại chỉ lệnh, đây cũng là bọn hắn hiện tại thiếu khuyết đồ vật. Có lẽ ngẫu nhiên có người sẽ vỡ xuống nhà này quán cà phê công ảnh chụp?

Có lẽ sẽ có người nhớ kỹ khối kia trên bảng đen đến tột cùng viết cái gì?

Có đó chẳng khác nào mò kim đáy biển, bọn hắn cuối cùng vẫn là chậm một bước.

“Nếu như tiệm này bên trong có cái camera, 24 giờ giám đập khối kia bảng đen liền tốt.” Lâm Thần gần như bất đắc dĩ nói.

“Tiệm này bên trong có a.” Hình Tòng Liên đại khái thật sự là cùng camera có rất sâu ấn ý cảm giác nam nhân, hắn tiện tay chỉ ra cửa hàng một góc rất không đáng chú ý camera: “Hiện tại mở tiệm, không giả camera sao được.”

Hắn vừa nói, vừa đi đến camera chính phía dưới, về sau ngẩng nhìn bốn phía nhìn, trang sức trong tiệm khắp nơi treo to to nhỏ nhỏ pha lê kính, ngay cả tủ kính mặt sau đều là mặt kính, bởi vậy lộ ra cả phòng sáng chói.

Đột nhiên, Lâm Thần gặp Hình Tòng Liên ánh mắt dừng lại, Lâm Thần theo hắn ánh mắt nhìn lại, phát hiện Hình Tòng Liên ánh mắt rơi vào một mặt kính chạm đất bên trên.

“Đi đem cửa tiệm mở ra.”

Hình Tòng Liên thanh âm bỗng nhiên trở nên rất tinh táo, Lâm Thần theo lời mở cửa.

Đội trưởng cảnh sát hình sự chớp chớp khóe miệng, nói: “Người nói, nơi này nhiều như vậy tấm gương, ngẫu nhiên có một mặt soi sáng đối diện bảng đen khả năng lớn bao nhiêu chứ?”

Quyển 3 Chương 77: Tam phần 40

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 77: Tam phần 40

Tác giả: Trường Nhị

“Khả năng đương nhiên là khả năng, nhưng vấn đề là lão đại người không cảm thấy người nào mở rộng quá lớn sao?”

Một phút trước, Vương Triều nhỏ đồng chí tại mình người lãnh đạo trực tiếp nhắc nhở dưới, hoà tốc chạy tới dưới mặt đất thương thành.

Đại khái đối với Lâm Thần hoặc là Hình Tông Liên tới nói quá mức huyền khóc dưới mặt đất phiên chợ, đối với Vương Triều nhỏ đồng chí tới nói, thật sự là trong thành phố này khó gặp thú vị địa phương. Hắn rất hưng phấn ném túi sách, miệng bên trong lẩm bẩm vừa nhìn thấy hải tặc figure.

“Người trước tiên đem màn hình giám sát điều ra đến lại nói!” Hình Tông Liên trở tay dò xét thiếu niên một cái da đầu.

Có lẽ là dọc đường chạy tới quá mức hưng phấn, thiếu niên cũng không nhậm chức trận bạo lực có bất kỳ phản kháng tính ngôn luận, hắn nhanh nhẹn bò lên trên trang sức cửa hàng ghế đầu, nhìn một chút camera loại hình, lẩm bẩm: “Hay là khám kim cương Ace a lão đại!”

“Mua cho người.” Hình Tông Liên không chút suy nghĩ, thuận miệng nói.

Lâm Thần nhin không được nhìn hắn một cái.

Trang sức cửa hàng trong tủ cửa, sáng loáng treo một cái khám đầy nước chui đồ lậu Ace vật trang trí, nữ chủ cửa hàng nghe được đối thoại của bọn họ, sắc mặt xanh mét.

“Lão đại trên thế giới này không phải tất cả yêu cầu có thể dùng tiền đến giải quyết.” Vương Triều từ trên ghế đầu nhảy xuống, giống người không việc gì tựa như chạy về trước máy vi tính, gõ mấy lần

bàn phím, nói: “Cũng không tệ lắm, trong tiệm này giám sát có thể bảo tồn một tuần, có tiền người hay là cho ta xông ủ ấm đi.”

Đại khái là thực sự hết cách rồi lại tại trong tiệm tiếp tục chờ đợi, nữ chủ cửa hàng dứt khoát cái chìa khóa quăng ra, cầm lên bao liền đi. Vương Triều nhỏ đồng chí cũng phải tại điều ra một hệ liệt video về sau, mới phát hiện trong tiệm thiếu đi người.

“Ài, vừa rồi tỷ tỷ kia này ta còn muốn hỏi nàng đại khái mỗi ngày mấy điểm mở cửa chứ?”

“Trong bình thường buổi trưa mười hai giờ, cuối tuần 10h sáng.”

Hình Tòng Liên trả lời.

Vương Triều dựng lên cái ok thủ thế, sau đó chuẩn xác tìm được thời gian điểm.

“Móa!” Thiếu niên hô một tiếng, xích lại gần màn hình, Screenshots phóng đại, “Lão đại, người nói cái kia kính chạm đất giống như xác thực có phản xạ trong hành lang, nhưng cần đặc biệt góc độ, còn phải tại có người đẩy cửa thời điểm, mà lại rõ ràng độ quá kém, ta cũng không bảo đảm có thể đem hình ảnh trở lại như cũ ra a.”

“Nhiều làm việc ít nói chuyện.” Hình Tòng Liên rất chuyện đương nhiên nói, “Có bao nhiêu tính bao nhiêu, đây là có thể là chúng ta bây giờ cơ hội duy nhất.”

Ước chừng là Hình Tòng Liên ngữ khí cũng biến thành nghiêm túc, Vương Triều không còn dám nói thêm cái gì, bắt đầu thờ hồn hển thờ hồn hển xem video.

Chỉ là công tác của hắn nhiệt tình còn không có tiếp tục hai phút, hắn tùy thân mang tới Laptop liền vang lên kịch liệt điện tử thanh âm báo động.

“Dựa dựa dựa vào, rốt cục có đáp lại!” Thiếu niên rất kích động chuyển hướng Laptop màn hình, “Treo thường trang web bên trên trước kia màu đỏ điều mục rất cục chuyển lục, biểu hiện rất cục có người trả lời bọn hắn lúc trước bày vấn đề.”

Sau đó, Hình Tòng Liên điện thoại vang lên.

Nhâm tổ trưởng thanh âm lộ ra chút buồn ngủ cùng áy náy: “Thật có lỗi, Hình đội trưởng, đối phương mặc dù trở về thiếp, nhưng ta không phải là rất nhìn hiểu, còn phải phiền phức ngài.”

Nếu như mặc cho nhàn xem không hiểu, vậy đã nói rõ hồi phục cũng không phải là địa chỉ Internet, mà là đối thoại một loại đồ vật.

Vương Triều rất đặc ý xông lão đại của mình ngoắc ngón tay, sau đó tiếp tục đầu nhập “Tìm xem nhìn” đại nghiệp bên trong.

“Có ý tứ gì?” Lâm Thần hỏi.

Hình Tòng Liên xích lại gần nhìn kia đoạn phức tạp câu nói, trong lúc nhất thời cũng vô pháp trả lời Lâm Thần vấn đề.

Kia đoạn đơn giản hồi phục, xen lẫn chữ cái ký tự thậm chí là biểu lộ ký hiệu, nhìn qua rất là hỗn loạn khó giải.

“Ta xem không hiểu...” Hắc rất thành thật trả lời.

“Liên xem như trên internet quần thể, cũng có tính bài ngoại, cái này rất có thể là những cái kia trực tiếp video xem người nội bộ tiếng lóng.”

“Cho nên chúng ta bây giờ tại bọn hắc xem ra, giống như là loại kia thiên chân khả ái mạng lưới tiểu Bạch?”

“Càng giống là ý đồ tiếp xúc người trẻ tuổi sinh hoạt lão gia gia...”

Nói tới chỗ này, Lâm Thần ánh mắt hay là rơi vào trong tiểu điểm trẻ tuổi nhất trên thân người kia, “Người xem hiểu không?” Hắc vượt vượt Vương Triều đầu, hỏi.

“Không phải bt không phải từ lực kết nối, nhìn qua càng giống là loạn mã, tóm lại ta thực sự không hiểu rõ người tuổi trẻ bây giờ đang chơi cái gì, nhưng mà ám vọng bên trong một bộ phận người là tội phạm thiên tài một bộ phận người chính là thuần túy ngu xuẩn...” Năm gần 18 tuổi người trưởng thành Vương Triều nhai lấy kẹo cao su rất khinh thường nói.

“Không sai, nếu như đối phương là muốn dùng cái này lợi nhuận, vậy liền không có khả năng thiết trí quá mức tối nghĩa cửa ải đi, dù sao ngu xuẩn vĩnh viễn so thiên tài nhiều, mà lại việc đã đến nước này, bọn hắc chẳng lẽ không hi vọng toàn lưới mỗi cái tâm lý biến thái đều dùng tiền đến xem mới tốt?” Hình Tòng Liên nói như vậy. Lâm Thần như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: “Nếu như nó hi vọng có thể hấp dẫn thế giới phạm vi bên trong người xem, như vậy cái gọi là ‘Tiếng lóng’ tất nhiên đột phá ngôn ngữ hạn chế...” Nhưng mà, cái gọi là phá giải mật mã xác thực không phải hắc am hiểu loại, mà nhìn Hình Tòng Liên cùng Vương Triều dáng vẻ, tựa hồ cũng phải lý luận lỗi nặng thực tiễn, bọn hắc căn bản xem không hiểu đoạn văn này đến tột cùng là có ý gì.

“Nếu như xem không hiểu tất cả mọi thứ, nhìn người xem hiểu không được sao?”

Đột nhiên, nhu hòa thanh tuyến từ cổng truyền đến, trang sức trong tiệm ánh đèn mập mờ, Lâm Thần quay đầu, chỉ gặp tô phượng tử thủ bên trong mang theo hai chén cà phê, thản nhiên đẩy cửa vào đi. Tóm lại Tô tiên sinh đã hoàn toàn đem cảnh sát phá án hiện trường trở thành nhà mình thư phòng, Lâm Thần chờ dẫn tiếp nhận hắc đưa tới k nhớ lớp kiểu Mỹ cà phê, nhú nhú mày, không biết có phải hay không hắc là tiếp nhận hối lộ.

Hình Tông Liên đảo ngược mà lộ ra rất thản nhiên, chính hắc chọn lấy ly cà phê ra, xé hai bao bạch đường cát đi vào, vừa dùng gậy gỗ quấy vào đề nói: “Tô tiên sinh tựa hồ biết rất nhiều bản án □□?”

“Cảnh sát hình sự quan người...” Tô phượng tử nói, tựa ở Hình Tông Liên đầu vai, xích lại gần tai của hắc khuếch.

Lâm Thần nhin không được trừng mắt liếc hắc một cái.

Tô phượng tử lại giống như chưa tỉnh, ngược lại đem đầu góp phải thêm gần chút, hắc đôi môi đỏ thắm nhẹ nhàng khép mở, tựa hồ là nói cái gì, cuối cùng, hắc dùng một cái đã từng ý cười kết thúc.

Lâm Thần hoàn toàn nghe không được hắc đến cùng nói cái gì, nhưng luôn cảm thấy vậy nhất định không phải cái gì tốt nói.

Hình Tông Liên lại thản nhiên quá phận, đã không có bị phi lễ sau xấu hổ giận dữ, càng không có cái gì về giạt mình, nhưng không biết tô phượng tử đến tột cùng nói cái gì, Hình Tông Liên thế mà tại “□□” vấn đề bên trên buông tha tô phượng tử, thậm chí còn giúp hắc đem lúc trước bị dịch ra chủ đề nhật lên: “Tô tiên sinh nhìn hiểu?”

Tô phượng tử cử đi nâng cà phê, không có trả lời vấn đề này.

Hắc thẳng vòng qua Lâm Thần cùng Hình Tông Liên, để cà phê xuống chén, hai tay chống lấy trước quày thu tiền, không thềm để ý chút nào tư thế của mình, nhốt chặt ngòi trước máy vi tính người kia. Vương Triều nhỏ đồng chí mở to một đôi hắc bạch phân minh mắt hạnh, giống nhìn thấy biến thái cuồng đồng dạng cố gắng rút lại thân thể.

Tô phượng tử cúi đầu xuống, nhìn trước mắt lông xù đầu, cười nói: “Rất đáng yêu tiểu bằng hữu a, mấy tuổi?”

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên phi thường ăn ý nhất trí địa, không nhìn thiếu niên cầu cứu ánh mắt.

Tô phượng tử rất cục động, hấn thon dài ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng xẹt qua màn hình laptop, sau đó nói: “Nếu như ra khỏi tất cả ký hiệu cùng biểu lộ, còn thừa lại ba mươi bốn vị chiều dài ký tự xuyên...”

“Ngày ngày ngày!” Nghe thấy lời này, Vương Triều rất cục động, hấn cũng mặc kệ trên thân đè ép người, đột nhiên ngồi thẳng người, cấp tốc xử lý xong số liệu: “Đệt, đây là bí đặc địa chỉ a!” Hấn nói xong, đem trọn đoạn ba bốn mươi vị ký tự xuyên sao chép được, không ngừng nói, “Con mẹ nó làm cái mã hai chiều không được sao không tại sao muốn phức tạp như vậy, còn già hơn tử trả tiền mới có thể có tới đất chỉ có phải hay không, các người làm sao không ra cái đào bảo cửa hàng đâu! Lão đại ta nên làm cái gì, hướng cái trương mục này thu tiền sao, vạn nhất không phải trực tiếp thu phí tài khoản đâu!”

“Không phải trực tiếp thu phí tài khoản người chờ chút treo thưởng đem cho người cái tin này người xử lý tiền ta ra.” Hình Tông Liên rất hào sảng nói, “Giá tiền sẽ không quá cao, tổng hợp toàn thế giới bình quân giá hàng, người thử nhìn một chút 5 bí đặc tệt.”

Wương Triều thối nhớ huyết sáo, cấp tốc làm theo.

Đúng lúc này, Hình Tông Liên điện thoại vang lên lần nữa.

Đại khái tất cả mọi chuyện đều sẽ có một cái tập trung bộc phát điểm.

Gọi điện thoại người là Giang Triều.

Giang đội phó ở trong điện thoại, dùng một loại mùi phần nóng nảy ngữ khí nói: “Người từ trên thang lầu nhặt được những cái kia nhỏ viên bi bên trên vân tay kết quả ra, có thể xác định trong đó một chỗ vân tay thuộc về Vĩnh Xuyên đại học một cái năm thứ ba đại học nam sinh, ta muốn hay không hiện tại liền đi bắt người, ranh con là điên rồi sao!”

Hình Tông Liên ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve quá điện thoại, Lâm Thần gập hấn lườm mình một chút, sau đó quả quyết trả lời: “Tạm thời không cần, chờ một chút.”

Đầu bên kia điện thoại, Giang Triều hiển nhiên đối mệnh lệnh này có chút bất mãn, thật ra cũng không biết cái gì từ lúc nào bắt đầu, chân chính chỉ huy người sớm đã từ Giang Triều biến thành Hình Tông Liên.

Đại khái thực sự có người rất tự nhiên, có thể có lệnh tất cả mọi người tin cậy cùng phục tùng năng lực, Giang Triều mặc dù miệng bên trong tại phàn nàn, nhưng vẫn là trả lời cái “Tốt” chữ.

“Vậy mà lưu lại vân tay?” Lâm Thần vừa rồi liền đứng tại Hình Tông Liên bên người, tự nhiên nghe thấy được trong điện thoại Giang đội phó vội vàng xao động thanh âm, hẳn có chút khó tin lặp lại một lần, sau đó nhìn về phía đối diện sạch sẽ ngay cả cái vân tay đều không có lưu lại cà phê đi, “Bọn hắn làm việc lúc nào đổi tính rồi?”

“Sao có thể nói là đổi tính đấy..” Tô phượng tử đứng tại Vương Triều bên người, cười nhẹ nhàng chen vào một câu.

“Cũng có thể là sai lầm.” Lâm Thần rất cứng nhắc dời đi nhìn về phía quầy thu ngân ánh mắt, ngược lại nhìn qua Hình Tông Liên nói:

“Thật ra, lợi dụng tập thể vô ý thức đến khống chế một quần thể, bản thân liền là chuyện vô cùng nguy hiểm.”

“Tự sát sự kiện cùng đêm mưa bạo động, ngược lại là xác thực không giống như là cùng một nhóm người bày kế, cái sau lỗ thủng quá nhiều, mặc dù nguy hiểm, nhưng không thể khống chế nhân tố quá nhiều một chút, hơn nữa còn gặp gỡ mưa to, người nếu là muốn giết người, sẽ không cân nhắc thời tiết sao?”

Nghe hẳn, Lâm Thần nhấp miệng cà phê, lâm vào trầm tư.

Cái gọi là nhân cách trắc nghiệm, bản thân liền là hắn lâm thời khởi ý quyết định, như vậy lưu cho phía sau màn hắc thủ thời gian phản ứng thật ra rất ngắn, ý vị này bọn hắn cho dù có thời gian bày ra chế tạo trên bậc thang giẫm đạp, nhưng căn bản không kịp đem chuyện này tiến hành trực tiếp, không cách nào trực tiếp liền mang ý nghĩa không cách nào lợi nhuận, đây quả thật là không phù hợp cái tổ chức kia hung thủ sau màn động cơ...

“Có lẽ, thật ra cái kia lắp đặt tại phối trạm phát điện định thời gian cắt điện trang bị, mới là bọn hắn duy nhất mục đích, nói cách khác, bọn hắn chỉ là muốn ngăn cản mục đích không rõ nhân cách trắc nghiệm, mà cũng không có bày ra bạo động ý tứ...”

“Nói cách khác, những cái kia đinh sắt cũng tốt, nhựa plastic châu cũng được, thậm chí là trong phòng học những cái kia gầm rú, thật ra cũng không phải là hung thủ sau màn dự tính ban đầu, mà là một chút nhiệt huyết xông lên đầu các thành viên mình làm?”

“Ta rất hoài nghi...”

“Nghe người kiểu nói này, ta làm sao không cảm thấy đó là cái tin tức xấu a.” Hình Tông Liên một chút đem trọn ly cà phê uống xong, rất sáng khoái nói, “Người có thể hoàn chỉnh phân tích một lần cái kia quần thể cho ta nghe không, tỉ như nói, nó ngay từ đầu là dạng gì, mà toàn bộ tổ chức vì sao lại diễn biến thành như bây giờ?”

“Người thật đúng là...” Lâm Thần nhất thời im lặng.

“Hình đội trưởng thật đúng là sắc bén a.” Tô phượng tử giống nâng ly rượu đỏ, cầm ly cà phê hướng Hình Tông Liên thăm hỏi, “Yêu cầu hẳn dùng như vậy mấy đầu manh mối, miêu tả ra một cái tổ chức to lớn toàn cảnh, thật sự là quá lợi hại, ta cũng rất chờ mong đấy ”

Tô phượng tử có chừng làm cho tất cả mọi người đều ngoan ngoãn ngậm miệng năng lực.

Nhưng mà việc đã đến nước này, vô luận nhiều khó khăn, đối cái tổ chức kia hoàn chỉnh trắc tả đều là nhất định.

“Cái này dính đến quần thể tâm lý động lực học vấn đề...” Lâm Thần như bị bắt đắc dĩ, đi ra cửa, đem trang sức cửa tiệm bảng đen lấy xuống cầm vào trong điểm, sau đó dùng tay lau đi phía trên tất cả bán hạ giá tin tức, vẽ xuống một cái Kim Tự Tháp trạng hình tam giác.

“Ngay từ đầu, nếu như ta đoán không lầm, phía sau màn hắc thủ chỉ là muốn lợi dụng một chút đơn thuần học sinh đến thu hoạch lợi ích, tổ chức của nó cơ cấu càng cùng loại với bán hàng đa cấp tổ chức, thông qua mỗi như hấp dẫn học sinh gia nhập tổ chức, hứa hẹn bọn hẳn lấy cõi biển, tiền tài, cùng tốt đẹp hơn nhân sinh.” Lâm Thần đem kim tự tháp ngọn nguồn bôi bạch, “Ở trong đó là có kỹ xảo, đầu tiên, bọn hẳn chọn lựa đám người, đều là tự ti hướng nội cá thể, mấy cái này thể thường thường so với người cách kiệ toàn người, bởi vậy càng thêm hướng tới người ta cấu trúc ra mỹ hảo nhân sinh, mặc dù ta không có thật đi qua đối diện nhà kia cà phê đi, nhưng vừa rồi trang sức cửa hàng chủ cửa hàng nói cho ta, cà trong forum sách, phần lớn là nhân sinh dốc lòng một loại, thật ra những hài tử kia, bọn hẳn ngay từ đầu nhận dụ hoặc tham gia tổ chức hoạt động, có lẽ chỉ là muốn thay đổi một chút bản thân, bọn hẳn nghĩ trở nên càng tốt hơn , càng đẹp càng thêm làm cho người ta thích mà thôi.” Có lẽ là chung quanh quá an tĩnh, bốn phía cửa hàng đều dần dần ngậm hạ, Lâm Thần ngữ khí cũng trong lúc vô tình nhu hòa xuống

tới, trong đầu của hắn hiện ra hứa hào thật sớm nhất lúc bộ dáng, trên bực giảng tự giới thiệu là, tiểu sư muội của hắn là như thế e lệ nhất gan, kia là hứa hào thật, lại là ôm trong ngực như thế nào tâm tình, đi vào gian kia cà phê a đây này?

Có lẽ nhân viên cửa hàng hướng nàng đưa cái gì tấm thẻ, lại hoặc là trong tiệm người nào, chủ động bắt đầu cùng nàng đáp lời.

Nàng khả năng tại một cái nháy mắt có loại thật sâu lòng cảm kích, thì ra tại cái này băng lãnh thế giới bên trong, còn có người nguyện ý để ý tới như vậy không đáng chú ý nàng.

Nàng đi theo mình người chỉ dẫn, đi vào cái kia ấm áp đại gia đình.

“Một khi hữu thụ hại người gia nhập, phía sau màn hắc thủ có vô số loại thủ đoạn, có thể khiến người đơn thuần nhóm tin tưởng, bọn hắn chỉ có tại cái kia trong tổ chức mới có thể chân chính thu hoạch được chân chính mỹ lệ nhân sinh, trừ cái đó ra thế giới tất cả đều là đối trá mà hắc ám, quần thể tâm lý bên trong tập thể vô ý thức rất thần kỳ một điểm là, tất cả mọi người tài trí sẽ bị hoàn toàn san bằng, cũng không lại thụ đạo đức cùng luật pháp ước thúc, mà lại, cùng hư ảo bán hàng đa cấp tổ chức khác biệt chính là, tại cái kia quần thể bên trong, bọn hắn có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ kiếm lấy tiền tài, thu hoạch được yêu cùng lòng cảm mến, bọn hắn quả thật phát sinh chất thuế biến, cái này khiến bọn hắn càng thêm tin tưởng toàn bộ quần thể lực lượng, đồng thời dần dần trở nên chặt chẽ không thể tách rời.”

Lâm Thần tại Kim Tự Tháp ở giữa vẽ lên một đạo lằn ngang, sau đó dùng loại thứ hai nhan sắc, đem nó thoa khắp.

“Một khi xuất hiện phạm tội, như vậy toàn bộ quần thể, đã từ đơn thuần xã hội quần thể hướng phạm tội tổ chức chuyển biến, nhưng dạng này phạm tội tổ chức, xa so với những cái kia cầm tới chém người xã hội đen còn đáng sợ hơn rất nhiều, càng thích hợp xưng hô, hắn là ‘Phạm tội quần thể’ ”

Kim Tự Tháp bên trên xuất hiện loại thứ ba nhan sắc, Lâm Thần tiếp tục nói ra: “Nếu là phạm tội quần thể, vậy thì có phổ biến đặc thù, bình thường tới nói, phạm tội quần thể dễ dàng nhận giật dây, dễ tin người ta, bọn chúng dễ dàng đi cực đoan, quen thuộc đem chính diện cùng mặt trái tình cảm khuếch đại, bọn chúng sẽ biểu hiện ra bình thường không có đạo đức, thật giống như tất cả đồ sát người,

đều tin tưởng mình gánh vác trọng yếu sứ mệnh, tiến hành đồ sát chỉ là vì hoàn thành sứ mệnh mà thôi, những này sứ mệnh có thể là vì hấn sở thuộc trận doanh phồn vinh hưng thịnh, cũng có thể là vì toàn nhân loại tương lai, chi phối quần thể vĩnh viễn không phải người tư lợi, mà lại quần thể chỗ tổng cộng có tinh thần tín niệm.”

“Cho nên, những hài tử kia, đến tột cùng là ôm như thế nào tinh thần tín niệm, thậm chí bọn hấn có thể vì như thế tinh thần tín niệm mà tự sát?” Hình Tòng Liên ngữ khí không trải qua có chút động dung.

“Vì tập thể lợi ích, vì tốt đẹp hơn tương lai... Nhưng bọn hấn, đã không có tương lai.” Lâm Thần có chút khó chịu, hấn cơ hồ bắt đầu hối hận trận này phân tích, bởi vì vô luận hấn như thế nào phân tích, đến cuối cùng, những cái kia tự sát người, cùng kẻ phạm tội, đều bất quá là hướng tới mỹ hảo mà bị hư giả mỹ hảo chỗ lường gạt hài tử đáng thương, có lẽ một ngày nào đó, đương vụ án này bị lật ra lúc, tất cả người đứng xem đều sẽ nói, nhìn a, những cái kia đứa nhỏ ngốc, bọn hấn nhiều dễ dàng mắc lừa bị lừa, đơn giản tựa như nhược trí.

Mà tới được lúc kia, hấn không cách nào hướng tâm nghi ngờ khinh thường đám người từng cái giải thích cái gọi là tập thể vô ý thức cùng nhân loại tâm lý yếu ớt tính.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, nói: “Vô luận như thế nào, vô luận bọn hấn tiếp xuống muốn làm cái gì, đều phải ngăn cản bọn hấn, cái này toàn bộ quần thể là đang không ngừng diễn hóa, rất có thể, hiện tại ngay cả phía sau màn hắc thủ đều không thể hoàn toàn khống chế nó.”

“Nhưng là chúng ta hay là không biết, bọn hấn mục tiêu tiếp theo đến tột cùng là cái gì, bọn hấn đến cùng muốn làm gì...” Hình Tòng Liên lần nữa đem vấn đề mang hướng về phía chỗ mấu chốt nhất.

“Thật ra, nếu như không phải viên kia vôn tay, ta đại khái, cũng vô pháp tưởng tượng...” Lâm Thần ngẩng nhìn Kim Tự Tháp sau cùng trống không, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, phía sau màn hắc thủ ngay từ đầu là vì trừ bỏ trình Vi Vi, thế là, hướng nàng cùng vương Thi Thi ba người quán thâu nhất định tín niệm, để các nàng tin tưởng, các nàng từ năng có lợi cho toàn bộ quần thể, trên thực tế, lúc có người vì quần thể dâng ra sinh mệnh về sau, toàn bộ quần thể

sẽ thăng hoa đến càng vô kiên bất tời giai đoạn, đây cũng là hung thủ sau màn căn bản mục đích chỗ.”

“Người nói một chút, trình Vi Vi vương Thi Thi cái chết của bọn hắn, bị xem như chất xúc tác, nhưng đến ngọn nguồn cần thôi hóa cái gì?”

“Cừu hận.” Lâm Thần buông xuống phần viết, từ tốn nói, “Bọn hắn hận bọn hắn, cho nên muốn giết bọn hắn.”

Đêm mưa bạo động, trên bậc thang nhỏ cạm bẫy, nếu như đó cũng không phải hung thủ sau màn ý đồ, chỉ có thể nói rõ, đây là quần thể thành viên tự phát cử động, bọn hắn là thật muốn giết bên cạnh bọn họ những bạn học kia.

Lâm Thần không thể nào hiểu được loại này cừu hận nơi phát ra, nó siêu việt Logic không có chút nào lý tính, nhưng lại hận đến như thế rõ ràng.

Có lẽ là đã từng chịu đủ qua khinh miệt, lại hoặc là trải qua thời gian dài bị quán thâm tư tưởng, để bọn hắn tin tưởng, là những cái kia nhìn như ưu tú đám người, đoạt đi bọn hắn tình yêu, địa vị, cùng tiền tài, bọn hắn thật ra căn bản chính là ra vẻ đạo mạo hỗn đản, bọn hắn không xứng có được những vật kia, một ngày nào đó, bọn hắn sẽ đem tất cả mất đi đồ vật đều đòi lại...

Mà trình Vi Vi vương Thi Thi cái chết của bọn hắn, chỉ không phải phía sau màn hắc thủ khiến quần thể thành viên tin tưởng, thật là lưu ngôn phi ngữ hại chết bọn hắn quần thể bên trong thành viên, thế giới này là xấu xí mà tà ác, bọn hắn nhất định phải đoàn kết lại, đối kháng chung quanh những cái kia xấu xí mà người tà ác nhóm.

Đây hết thầy, có lẽ từ vương Thi Thi mẫu thân, trông thấy nữ nhi tính yêu video bắt đầu, chính là bị hoàn toàn tính toán tốt quá trình.

Một chút nhỏ vụn lưu ngôn phi ngữ, bởi vậy tự sát nữ hài, phần nộ mẫu thân, lạnh lùng đồng học...

Tại thường nhân xem ra, đây là lòng dạ hiểm độc mẫu thân ép nữ nhi cuối cùng một tia giá trị quá trình, nhưng ở cái kia quần thể thành viên xem ra, vương Thi Thi mẫu thân mỗi câu lời nói, đều là tiếng lòng của bọn họ, lạnh lùng thế gian lần nữa đối bọn hắn hiện ra trào phúng khuôn mặt tươi cười...

Dưới loại tình huống này, đơn giản xúi giục cùng ám chỉ, liền có thể làm toàn bộ quần thể phảng phất băng đảng nước biển, điên cuồng chụp về phía nham thạch, cho đến thịt nát xương tan.

Mà hứa hào thật bọn hấn tam liên nhảy, liền biến thành kèn hiệu xung phong, kia là hướng toàn bộ thế giới phản kháng tiếng hô hoán. Như vậy tiếp xuống, chân chính đồ đao sắp vung xuống.

Lâm Thần có chút run rẩy nắm lên chén cà phê, chất lỏng lạnh buốt mà đắng chát.

Nhỏ hẹp trang sức trong tiệm, những cái kia nước chui tản ra âm u mà hào quang sáng chói, không có người nói chuyện, thậm chí liền hô hấp âm thanh đều nhỏ không thể nghe thấy.

“Thật ra mục tiêu của bọn hấn cũng sớm đã bại lộ, bọn hấn muốn giết người, muốn giết rất nhiều người, đúng không?” Hình Tòng Liên rút cục mở miệng, thanh âm của hấn ngoài dự liệu tinh táo.

Trả lời hấn vấn đề, lại không phải Lâm Thần, mà là một mực trốn ở nơi hẻo lánh Vương Triều nhỏ đồng chí.

“Già... Lão đại... A... A thần... Người qua đây nhìn xem... Cái này...” Thiếu niên nói, hoảng sợ chuyển qua Laptop màn hình, màn hình chính giữa, một khối tiền điểm màu đỏ quảng cáo cơ hồ muốn đem người con người nhuộm đỏ.

To lớn hắc x ngang qua toàn bộ đồ tươi màu lợt, mà online điều ngăn cách ra bốn mảnh khu vực bên trong, phân biệt bổ sung lấy các loại đao cụ, quân giới, những cái kia xếp đồ vật tại trong màn hình tản ra bằng lãnh quang mang, phảng phất tỏ rõ lấy sắp đến máu tươi cùng tru lên.

Mà tại quảng cáo dưới, đánh lấy một đầu cực nhỏ địa chỉ Internet, cùng một cái chính xác thời gian điểm.

:00

Hình Tòng Liên mắt nhìn máy tính dưới góc phải thời gian, nói: “Còn thừa lại 20 giờ không đến, chúng ta cần xác định cụ thể địa điểm.”

“Đây là đối phương vừa gửi tới?” Lâm Thần hỏi.

“Năm bĩ đặc tệ a, một vạn khối tiền mua được cái này... Lão tử thật đời này đều không muốn tốn tiền.” Vương Triều cực kỳ ai oán nói.

“Phía trên không có ám chỉ bất kỳ địa điểm, chỉ có thời gian, vậy đã nói rõ bọn hấn có khả năng tập kích tại toà này đại học trong thành bất luận cái gì một nơi.” Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, lần nữa nhìn chăm chăm Vương Triều, hỏi: “Trên bảng đen nội dung đến cùng phục hồi như cũ đi ra chưa?”

“Ta chỉ tìm tới hai ngày, nhưng lão đại, hiện tại phục hồi như cũ ra cái kia mật mã còn có ý nghĩa sao?” Vương Triều vừa nói, vừa mở ra hình ảnh, “Ta biết ngươi là muốn tìm bọn hắn cuối cùng rốt cuộc muốn làm nơi nào manh mối, chính là ngươi nhìn ồ, cửa tiệm kia ba ngày trước đóng cửa, điều này nói rõ tin tức cuối cùng là ba ngày trước đổi mới, phía trên sẽ có sau cùng địa điểm sao, mà lại một khối bảng đen ài, có thể hướng cái này đại học trong thành tất cả mọi người phát ra mệnh lệnh sao, lão đại ngươi có thể hay không nào động quá lớn...”

Hình Tông Liên chân chính nghiêm túc thời điểm, nói ít đến cực hạn, thậm chí ngay cả Vương Triều nghi vấn đều chẳng muốn đáp lại.

Hai tấm mơ hồ hình ảnh xuất hiện tại trong màn hình.

Wương Triều đã dùng tốt nhất phép tính xử lý qua kia hai khối mặt kính phản xạ sau bảng đen đồ án, lờ mờ có thể thấy rõ phía trên phần viết chữ viết.

Rất kỳ quái chính là, cách xa nhau chỉ có một ngày, có một ngày trên bảng đen viết “Hôm nay giá đặc biệt” mà đổi thành một ngày, lại đổi thành “Đặc biệt đề cử”, dạng này biến động tựa hồ quả thật có chút kỳ quái.

Hình Tông Liên nhìn kỹ hai khối bảng đen, nhưng ngoại trừ menu, hắn cũng hoàn toàn nhìn không ra manh mối gì tới.

“Vấn đề mấu chốt đúng vậy a lão đại, coi như nó là ám mã, trong lúc nhất thời, chúng ta cũng phá giải không được a... Chúng ta trí thông minh ngay cả cái đơn giản bí đặc tài khoản đều xem không hiểu...”

Wương Triều ghé vào trước máy vi tính, thờ dài, “Dù sao ta nhìn thấy những chữ số này liền đau đầu, thật.”

Hình Tông Liên đối với cái này từ chối cho ý kiến, sau một lúc lâu, hắn ngồi dậy, nói với Vương Triều: “Đem hình ảnh cho Giang Triều gửi tới, « ly tán toán học » sách tại trong phòng họp, khiến hắn nhìn xem có thể hay không giải khai.”

“Không phải đâu, trông cậy vào Giang đội trưởng?” Vương Triều chợt nhớ tới cái gì, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía vẫn đứng ở bên cạnh hắn uống cà phê người kia.

Lâm Thần cũng giương mắt, nhìn xem mình vị kia đã lâu không gặp lão hữu.

Hình Tông Liên nhú mày.

Anh mắt cùng nhau hội tụ.

“Ta đương nhiên cũng không được.” Tô phượng tử giơ hai tay lên đầu hàng, “Bất quá, nơi này là cả nước cao đẳng học phủ tập trung nhất khu vực, tìm biết giải mật mã người rất khó khăn sao?” Hấn nói.

Quyển 3 Chương 78: Tam phần 41

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 78: Tam phần 41

Tác giả: Trường Nhị

Tô phượng tử tìm đến tên người gọi lá diên, t toàn cục học hệ giáo sư. m Nhạc Văn di động lưới

Trong đêm mười một giờ, Diệp giáo sư cất chìa khóa phòng, vội vàng đuổi tới dưới mặt đất thương thành.

Nhà số học phần lớn hình tượng không bị trói buộc, Diệp giáo sư đại khái càng là trong đó người nổi bật, hấn đình lấy một đầu xoắn xếch tóc quăn, mặc song bông vải dép lê, đẩy cửa vào đi về sau cũng không nhiều lời lời nói, thở hồng hộc cái chìa khóa lắc tại trên bàn, liền hỏi: “Cần giải cái gì mã?”

Lâm Thần mắt nhìn lá kéo dài đến tạo hình, cơ hồ có thể tưởng tượng đối phương tại tiếp vào tô phượng tử điện thoại lúc, là như thế nào một loại Gặp Quý giống như tâm tình, đại khái mặc dù nghĩ quãng điện thoại, nhưng nghĩ đến gọi điện thoại người là tô phượng tử, chỉ có thể ngoan ngoãn từ trên giường đứng lên, xuống lầu đón xe.

Vương Triều tránh ra trước máy vi tính vị trí, Giang Triều thủ hạ nhân viên cảnh sát đã đem quyển kia « ly tán toán học » đưa tới.

Lá diên cấp tốc lật ra lướt sách, mắt nhìn trên màn hình bị trở lại như cũ ra giới mục biểu, sau đó nói: “Ồ, đúng là mật mã.”

“Giáo sư dạy cho người xác định sao, vì cái gì vừa chúng ta thấy thế nào, đây đều là loạn mã a!”

“Bởi vì người đọc sách ít.” Lá diên rất tốt tức giận nói, giống như là một giây đồng hồ cũng không muốn ở lâu, hấn tiện tay kéo qua trương lời ghi chép, viết xuống mấy chữ, sau đó vỗ lên bàn, hỏi:

“Còn có việc sao, không có việc gì ta đi trước.”

Lâm Thần mắt nhìn tô phượng tử, cái sau giống người không việc gì đồng dạng tựa ở tủ kính một bên, vẫn như cũ dùng một loại nhạt

nhéo ý cười nhìn qua tức giận Diệp giáo sư nói: “Làm sao gấp gáp như vậy, cùng đi ăn ăn khuya sao?”

“Ta có bệnh sao, cùng đi với người ăn khuya?”

Tô phượng tử đại khái là quen thuộc hẳn loại thái độ này, cũng không tức giận, như trước vẫn là cười.

Gặp lá diên nói muốn đi, Hình Tông Liên vội vàng tiến lên: “Thỉnh cầu Diệp giáo sư chờ một lát, chúng ta kỹ thuật viên còn tại trở lại như cũ một chút hình ảnh, có lẽ đợi chút nữa còn muốn phiền phức ngài.”

“Vậy tại sao sớm như vậy gọi ta tới.” Lá kéo dài đến mặc dù ngoài miệng rất không khách khí, nhưng vẫn là đặt mông ngồi xuống.

Lâm Thần cầm lấy lời ghi chép.

Trên đó viết hai cái câu đơn.

Mờ tối dưới ánh sáng, giấy trắng mực đen càng hiển mê ly.

Mặc dù là người lôi thôi lếch thếch, nhưng mà không thể không nói, lá diên chữ xác thực rất tốt.

“A, trên sách đều là tiếng Trung a, vì cái gì giải mã ra biến thành tiếng Anh a?” Vương Triều nhỏ đồng chí căn cứ không hiểu liền hỏi nguyên tắc lại bắt đầu hỏi vấn đề.

Nhưng Diệp giáo sư hiển nhiên không có gì giáo thư dục nhân tính tự giác, hẳn ôm cánh tay, siêu tô phượng tử phượng hướng lạnh lùng nói: “Ta còn muốn phụ trách dạy cảnh sát làm sao phá án sao?”

“Đương nhiên không cần.” Tô phượng tử đáp.

Hai người này bầu không khí vi diệu quý dị, cụ thể tới nói, đại khái chỉ cần tô phượng tử tại, bầu không khí cũng sẽ không bình thường. Lâm Thần nhìn qua lá diên dịch ra hai câu nói, đem lời ghi chép đưa cho Hình Tông Liên.

“Điều thứ nhất là số mấy đập tới?” Hình Tông Liên hỏi.

“Ngày mừng 8 tháng 4.” Vương Triều rất tự giác trả lời.

“Đầu thứ hai chứ?”

“Ngày 10 tháng 4, vận khí rất tốt a lão đại, bọn hắn ngày 10 tháng 4 thanh tràng, đó là bọn họ thanh tràng trước lưu lại câu nói sau cùng.”

“Người thấy thế nào?”

Lâm Thần nghe Hình Tông Liên đột nhiên hỏi hẳn, trầm tư một lát sau, mới chậm rãi nói ra: “Đầu thứ nhất rất dễ lý giải, càng giống ngày hôm đó trình an bài, ngày mừng 8 tháng 4 lúc an bài ngày 10

tháng 4 hành trình hấn là địa điểm, chỉ là bọn hấn bình thường tụ hội nơi chốn, như vậy cáo biệt tiệp tối...”

“Phiên dịch thành giải thể cơm càng thỏa đáng.” Hình Tòng Liên lại lấy ra điện thoại, cho Giang Triều gọi điện thoại: “Lão Giang, kêu người thủ hạ loại bỏ một lần sáu vị người chết lại ngày 10 tháng 4 hành tung, nhìn xem có hay không điểm tụ.”

“Đầu thứ hai...” Lâm Thần rất tự nhiên quay đầu hỏi Hình Tòng Liên, “Có ý tứ gì?”

“Tiếng Pháp, hấn là câu thơ.” Hình Tòng Liên nói.

“Đệt hay là thơ, bức cách thật cao giỏi văn nghệ úc!” Vương Triều lại từ trước màn hình ngẩng đầu, chen miệng nói, “Đây không phải có bệnh sao, dốc hết sức lực mã hóa một đoạn thơ, trực tiếp viết ra cũng sẽ không có người hoài nghi được không?”

“Đây là khác biệt cảm giác.” Lâm Thần cắt ngang thiếu niên.

Không riêng gì Hình Tòng Liên, thậm chí lá diên đều dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn qua hấn.

Ban đêm dưới mặt đất, tĩnh đến nỗi ngay cả tiếng bước chân đều không có.

Lâm Thần nhẹ nhàng nói ra: “Nó kiến tạo chính là một loại mỹ hảo ảo giác, một câu mỗi người trong lòng đều không ngừng đọc thầm ám ngữ, nó sẽ giao phó tất cả mọi người vô cùng cường đại lực lượng.” Tại tiệp tối về sau, tử vong trước khi bắt đầu, lặp đi lặp lại đọc thầm, khắc trong tâm khảm.

“Chúng ta chết rồi, lại có thể hô hấp.”

Hình Tòng Liên âm sắc trầm thấp, như là đàn Cello du dương tiếng nói ghé vào lỗ tai hấn quanh quẩn.

Lâm Thần ngăn người, mới ý thức tới, hấn là nói câu kia thơ.

Không có trầm mê ở trong thơ liên quan tới tử vong mục đích, Hình Tòng Liên tại điện thoại bên trong thâm nhập từ máu chốt, sau đó nhanh chóng tìm ra toàn văn.

« nước Pháp chi ức »

Cùng ta hồi ức đi, Paris bầu trời, mùa thu hoạch chính Thủy Tiên...

Chúng ta đến bán hoa cô nương chỗ ấy mua tâm:

Những cái kia tâm là màu lam, ở trong nước nở rộ.

Trong phòng của chúng ta bắt đầu mưa,

Hàng xóm lai lỏng tiên sinh vào đi, một cái nhỏ gầy nam nhân.

Chúng ta chơi bài, ta thua mất con mắt;
Người cho ta mượn tóc, cũng thua sạch, hấn đánh bại chúng ta.
Hấn xuyên cửa mà đi, mưa ở phía sau truy hấn.

Chúng ta chết rồi, lại có thể hô hấp.

Thơ tác giả là Paul Celan, một vị trải qua gặp trắc trở Do Thái thi nhân.

“Đây là ý gì?” Lá diên cũng nhìn thoáng qua, nhin không được hỏi.
Lâm Thần lắc đầu, có chút nói không ra lời.

Bất luận cái gì nhìn qua bài thơ này người, đều có thể cảm nhận được bên trong liên quan tới tử vong thanh lương mà mỹ hảo ý cảnh.

Đối với những học sinh kia tới nói, cái này quá có lực hút, tử vong cũng không huyết tinh, nó đẹp như vậy.

Cái này khiến hấn chợt nhớ tới tiểu sư muội của hấn từ lam đến trong suốt trên bầu trời thả người nhảy xuống lúc tình cảnh, nàng nhanh như vậy vui, phảng phất tử vong chỉ là một loại sinh mạng khác tồn tại hình thức mà thôi.

Điện thoại tại giữa người và người truyền lại, Hình Tòng Liên đầu ngón tay kẹp điếu thuốc, dùng càn lệch gần nòng lục sắc đôi mắt nhìn qua hấn: “Bài thơ này tất nhiên có ý nghĩa.”

Kia là thanh tràng trước, tổ chức cho tin chúng nhóm lưu lại câu nói sau cùng, tại cổ vũ cùng kích động bên ngoài, nó tất nhiên có ý nghĩa tượng trưng.

Lâm Thần đương nhiên biết, Hình Tòng Liên muốn chính là từ thơ ca bên trong suy đoán ra một cái xác thực địa chỉ, vào ngày mai 18:00 cả lúc, các học sinh sẽ kết thúc sinh mệnh chuẩn xác địa chỉ.

Nhưng vấn đề ở chỗ, thơ ca bên trong mục đích là phức tạp nhiều biến, phức tạp hơn chính là, người khác nhau đối đồng dạng thơ ca cũng có ngàn vạn loại lý giải.

Chúng ta chết rồi, lại có thể hô hấp...

Như vậy, các người lý giải lại là cái gì chứ?

“Mua tâm, hay là màu lam? Tâm là màu lam, trong nước tung bay?

Mùa xuân nước đều là lục a, màu lam chỉ có nước biển, chính là Vĩnh Xuyên cũng ven biển a...” Có thể tại bầu không khí như thế này dưới, còn nói không ngừng, cũng chỉ có Vương Triều, “Chơi lá bài? Gần nhất đại học trong thành có lá bài giải thi đấu sao, sẽ không có

đi, hàng xóm lai lòng tiên sinh... Mura ở phía sau truy hấn... Hấn là ai?”

Thiếu niên hỏi thăm không ngừng, đội trưởng cảnh sát hình sự thực sự nhin không được, hung hăng gõ một cái sau gáy của hấn.

“Trước dùng phương pháp bài trừ đi.” Lâm Thần dừng một chút, nói với Vương Triều, “Đem Vĩnh Xuyên đại học thành bản đồ địa hình điều ra tới.”

“Đúng vậy!” Thiếu niên tay nâng khóa rơi, một trương tối tăm mờ mịt 3D vệ tinh đồ bày ra ra, “Chính là a thần ngươi vì cái gì cho rằng sẽ ở Vĩnh Xuyên đại học trong thành này chúng ta có phải hay không hấn là trước cường điệu tại Vĩnh Xuyên đại học?”

“Hiện tại xem ra, ngày mai chuyện xảy ra tại Vĩnh Xuyên đại học khả năng đã không lớn, nếu như ta là sau cùng người sắp đặt, ta nhất định sẽ dùng hai lần trước tập thể hấp dẫn cảnh sát ánh mắt, đem sau cùng trọng đầu hí an bài tại tất cả mọi người không tưởng tượng được địa phương...” Lâm Thần nói, nhìn một chút Hình Tông Liên, lại phát hiện đối phương chỉ là liễm lông mày suy nghĩ sâu xa, không có bất kỳ cái gì phản ứng, thế là hấn tiếp tục nói, “Nếu như phía sau màn hắc thủ hàng đầu mục đích là tiến hành trực tiếp vơ vét của cải, như vậy chúng ta có thể bài trừ tất cả không có giám sát hoặc là giám sát bao trùm tương đối yếu kém khu vực.”

Vương Triều cấp tốc đem tất cả không giám sát khu vực biến thành màu xám.

“Thật ra công cộng khu vực ngược lại là dễ nói, chính là rất nhiều trường học trong phòng học đều có camera, vạn nhất bọn hấn xông đi vào tập kích lầu dạy học làm sao bây giờ a?” Vương Triều nhìn xem rất nhiều y nguyên sáng tỏ khu vực, lo lắng nói.

“Nếu như bọn hấn cừu hận đối tượng, chính là bên cạnh bọn họ phổ thông đồng học, tất nhiên sẽ lựa chọn học sinh tương đối tụ tập dòng người dày đặc nơi chốn...” Lâm Thần dừng một chút, nói với Vương Triều, “Mời chinh lý một phần ngày mai đại học trong thành từng cái sinh viên đại học hoạt động biểu cho ta.”

“Đã chinh lý qua.” Vương Triều từ trong túi xách móc ra trang giấy, cười hắc hắc nói, “Lão đại khiến làm, lo trước khỏi họa!”

Lâm Thần nhìn qua giấy A4 bên trên to to nhỏ nhỏ mười mấy cái hoạt động, rốt cuộc hiểu rõ Hình Tông Liên áp lực.

Đại khái trước lúc này thời gian rất sớm, Hình Tòng Liên liền đã cân nhắc qua tạm dừng các hạng hoạt động cùng vài khổng vấn đề, có thể coi là trong trường tập thể hoạt động có thể tạm dừng, vẫn như cũ có phòng học, nhà ăn, thư viện chờ đợi người lưu dày đặc nơi chốn, cả tòa đại học thành hơn hai mươi vạn học sinh lại không có khả năng tại trong vòng một đêm biến mất vô tung vô ảnh.

Lâm Thần ngắm nhìn vệ tinh đồ, nhất thời có chút xuất thần.

Hắn bỗng nhiên nghe Hình Tòng Liên mở miệng hỏi: “Trong tưởng tượng của người, nguy hiểm nhất cùng nhất không thể khống chế tình huống là cái gì?”

“Người là muốn hỏi, nếu như là ta, như thế nào dưới loại tình huống này, giết chết nhiều nhất người, đúng không?”

“Người có thể hiểu như vậy.”

“Bọn hắn là quần thể, chỉ có tập thể hoạt động, mới có thể để cho bọn hắn cảm nhận được gần gũi cùng vô cùng cường đại lực lượng...” Lâm Thần hít một hơi thật sâu, nói, “Ta chọn tại một ngoại nhân trong thời gian ngắn không cách nào công phá phong bế thức nơi chốn, tiến hành đồ sát.”

Hắn nói xong câu đó về sau, trong cửa hàng liền không có người nói nữa.

Một con xoay tròn biểu hiện ra đỡ còn tại nhẹ nhàng chuyển, thủy tinh vật trang trí chiết xạ ra ngũ thải ban lan ánh sáng.

“Vậy liền có thể bài trừ tất cả mở ra thức nơi chốn.” Hình Tòng Liên cầm chi bút, đem trên giấy tất cả ngoài trời hoạt động vạch tới, tiếp tục nói ra: “Nhà ăn rất không có khả năng, nhà ăn người lưu lượng quá dày đặc, trừ phi có súng giới, nhỏ chúng quần thể rất khó khống chế nhân số mấy lần tại bọn hắn học sinh, mà lại...”

“Nhà ăn không đủ ưu nhã và mỹ hảo.” Lâm Thần nói.

“Giết người còn muốn giết phải ưu nhã, có phải hay không còn muốn phối cái nhạc nền a!” Vương Triều cả giận nói.

“Nếu như cần ưu nhã và mỹ hảo, như vậy có người phản kháng, hiển nhiên không đủ đẹp...” Hình Tòng Liên giống như là nghĩ đến cái gì, hỏi Lâm Thần, “Bọn hắn dựa theo kia bài thơ ca nội dung, đến áp dụng giết chóc khả năng có bao nhiêu.”

“Thơ ca là đã sớm tồn tại, nếu như kia là ám ngữ hoặc là nói khẩu hiệu, như vậy, bọn hắn hẳn là sẽ hi vọng sau cùng giết chóc thịnh

yến có thể phù hợp ý cảnh...” Lâm Thần suy nghĩ một lát, đột nhiên nhìn về phía Hình Tông Liên, “Người mới vừa nói khống chế?” Hình Tông Liên nhíu mày, hiển nhiên cùng hắn nghĩ đến đồng dạng địa phương.

Hai người bỗng nhiên lẫn nhau nhìn xem, nhưng không nói lời nào, Vương Triều nhỏ đồng chí bắt đầu gấp, “Khống chế làm sao vậy, bọn hắn làm sao khống chế vô tội học sinh sao?”

“Thu thủy tiên...” Lâm Thần nhìn qua Vương Triều, nói, “Người có thể tìm một tấm hình nhìn xem.”

Người thiếu niên nghe vậy, cấp tốc tại hình ảnh lục soát khung bên trong thân nhập từ mấu chốt, hắn nhìn qua trong nháy mắt bao trùm toàn bộ màn hình đóa hoa, sau một lúc lâu, mới dờ dẫm nói ra: “Đây là, màu lam tâm?”

“Thu thủy tiên đại khái là màu hồng, nhưng mà tại quang sắc ảm đạm lúc, sẽ bày biện ra lam tử sắc.” Lâm Thần giải thích nói.

“Cho nên, bọn hắn muốn đem giết người thời gian định tại chạng vạng tối?” Vương Triều nuốt ngụm nước miếng, “Chính là trong nước tung bay màu lam tâm lại là cái gì...”

“Thu thủy tiên tẩy rửa độc tính rất lớn, chỉ từ số lượng nhiều khái là 08mg/kg.” Lâm Thần từ tốn nói, “Nhưng mà nó tương đối vị khổ, nhất định liều lượng mới có thể đến chết, cho nên tác dụng của nó có lẽ còn là làm ăn nhằm các học sinh trở nên suy yếu, ít dần phản kháng lực.”

“Ném... Đầu độc?” Vương Triều bị hù cơ hồ cần xù lông, “Dựa dựa dựa vào, làm sao bây giờ, chẳng lẽ bọn hắn sẽ máy đun nước đầu độc, chúng ta có phải hay không cần trong đêm tra rõ tất cả nguồn nước, trường học phòng học cùng trong tiệm sách thùng đựng nước, còn có hoạt động hiện trường sẽ phân phát nước khoáng?” Có lượng công việc này cũng quá lớn, “Vạn nhất vấn đề xuất hiện ở thức uống đầu nguồn xưởng này đã chảy vào thị trường làm sao bây giờ!”

Thiếu niên não động càng mở càng lớn, Lâm Thần ngăn lại hắn: “Sẽ không như thế khó khăn, phân tích ra nhìn, thứ nhất, chúng ta bây giờ còn không có tiếp vào bất luận cái gì thu thủy tiên tẩy rửa trứng độc báo án, giả thiết tồn tại một nhóm có vấn đề nguồn nước, vậy nó bây giờ còn chưa có chảy vào thị trường, mà siêu thị phối hàng cùng

trường học đưa nước cũng sẽ không ở đêm khuya công việc, cho nên chúng ta có thời gian ngăn cản bộ phận này nguồn nước vấn đề.” Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên, nói: “Thứ hai, nếu như là nhằm vào học sinh hoạt động đầu độc sự kiện, rất có thể, đám kia nguồn nước đã bị mua sắm, chỉ đợi thỏa đáng thời gian cấp cho cho học sinh, như vậy muốn ngăn cản tương tự miễn phí tặng uống sẽ tương đối khó khăn; có điều khống chế khó nhất chính là điểm thứ ba, nếu như thu thủy tiên làm tại tổ chức thành viên trên tay, từ bọn hắn tự mình đầu độc, như vậy trường học nước sôi phòng, trong phòng học máy đun nước, đều sẽ trở thành mục tiêu...”

“Điểm thứ ba cũng còn có thể a, ba đầu cùng đi mới đáng sợ thì sao ~”

Tô phượng tử thanh âm từ nơi hẻo lánh bên trong ung dung truyền đến.

“Thu thủy tiên làm rất khổ a, các học sinh uống một ngụm cũng rất dễ dàng bị phát hiện nước có vấn đề, mà lại công cộng uống nước công trình đầu độc là không cách nào khống chế các học sinh uống lượng, nếu như xuất hiện cùng loại đầu độc, hiện tại xem ra, nhiều nhất phụ trợ tác dụng, dùng cho phân tán cảnh sát lực chú ý, kiến tạo không hoảng bầu không khí...” Hình Tông Liên ngậm lấy điều thuốc nói, “Có thể bài trừ lâu dạy học cùng thư viện, hẳn là xác định vị trí tập kích a.”

Lâm Thần nghe vậy, lần nữa nhìn về phía Vương Triều chinh lý ra ngày mai hoạt động danh sách, mặc dù đại bộ phận trường học hoạt động đều là tại năm giờ rưỡi sau khi tan học bắt đầu, nhưng vẫn có thể bài trừ một chút ngày ở giữa hoạt động.

Nếu như cần đầu độc thành công, đại lượng uống nước là ắt không thể thiếu, bởi vậy có thể tạm thời bài trừ tri thức thi đua, nhập đảng nghi thức, học viện đại hội, tọa đàm...

Còn lại, là một trận sau khi tan học trong phòng bóng rổ tranh tài, cùng a đại tá vườn ca sĩ giải thi đấu, t lớn vũ đạo tiết hoạt động...

Nó đem cái này ba khu hoạt động, dùng bút đỏ vòng ra, sau đó nhìn về phía Hình Tông Liên.

Tối hôm nay, Hình Tông Liên vẫn rất ít, nhất là từ vừa rồi bắt đầu, hẳn phần lớn thời gian đều đang trầm tư. Hiển nhiên, đến như thế

khó khăn quyết đoán, ngay cả Hình Tòng Liên đều có chút khó mà quyết định.

Thật ra, hiện tại cách tối mai trực tiếp, còn có một đoạn thời gian, nếu như bọn hắn hạ xuống quyết định, như vậy hoàn toàn có khả năng ngăn cản ngày mai đầu độc sự kiện.

Đối ba khu cụ thể địa điểm vài không tương đối đơn giản, bắt rùa trong hồ cũng tốt một mẻ hết gọn cũng được, đều rất tốt giải quyết. Nhưng mà, một khi nếu như bọn hắn lựa chọn loại này phương thức xử lý, mang ý nghĩa bọn hắn không thể sớm đánh cỏ động rắn, nhất định phải lẳng lặng chờ đợi đối phương hành động.

Chỉ là như vậy lẳng lặng chờ, là đem công cộng an toàn đặt cực lớn phong hiểm bên trong, bọn hắn không chỉ có cần trợ mắt nhìn xem cụ thể mục tiêu bên trong các học sinh uống xong kịch độc chất lỏng, chờ đợi bọn hắn độc phát, mà lại nhất định phải xem nhẹ những khả năng kia tồn tại đối công cộng nguồn nước đầu độc.

Một khi xuất hiện bất kỳ tử thương, đều là bọn hắn không cách nào gánh chịu trọng trách.

Hoặc là, bọn hắn cũng có thể lựa chọn đơn giản nhất giải quyết vấn đề đơn giản nhất phương: Đi ra ngoài đi thẳng, đập ra đối diện nhà kia cà phê a sau đó đối cái kia camera giám sát so cái ngón giữa, viết xuống bọn hắn tất cả phỏng đoán.

Nhưng vấn đề ở chỗ, sau đó thì sao...

Sau đó, khả năng tổ chức sẽ hạ lệnh đình chỉ hành động, quần thể các thành viên tiếp tục ẩn núp, cũng có khả năng, nội bộ tổ chức vốn là có thứ hai bộ phương án, vậy bọn hắn liền đoán không được lần sau phát sinh nguy hiểm sự kiện địa điểm...

Thậm chí, tổ chức có thể để nó các thành viên tập thể đi đến một chỗ, ngay trước toàn trường thầy trò mặt đem kịch độc nước uống. Thân ngang khắp đồng, đầy trời đau buồn, lại làm sao không thoải mái?

“Chúng ta không thể mạo hiểm.” Hình Tòng Liên rất cục mở miệng. Lâm Thần không nghĩ tới, Hình Tòng Liên quyết định, thì ra là như vậy?

“Có biện pháp nào, có thể vào ngày mai sáu giờ tối trước, cải biến cái quần thể này ý chí?”

Hắn nghe hắn vô cùng vô cùng nghiêm túc hỏi.

Quyển 3 Chương 79: Tam phần 42

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 79: Tam phần 42

Tác giả: Trường Nhị

“Hình đội trưởng, cũng thật sự là rất có ý nghĩ người a.”

So Lâm Thần phản ứng càng nhanh chính là tô phượng tử.

Nơi hẻo lánh bên trong truyền đến mang theo trào phúng thanh âm.

Tô phượng tử hí mắt, giống như là đang trách cứ Hình Tông Liên quá ý nghĩ hảo huyền, nhưng lại hoặc là hấn câu nói này, là thuần túy thường thức.

Lâm Thần đang tự hỏi, tựa như là lúc trước Hình Tông Liên làm suy nghĩ đồng dạng.

Hiện tại vấn đề ở chỗ, vô luận bọn hấn xử lý như thế nào chuyện này, đều phải nỗ lực tương ứng cái giá phải trả, công cộng an toàn cũng tốt, học sinh khỏe mạnh cũng được, đây đều là nhất định phải nỗ lực nhưng bọn hấn lại không có tư cách để mà trao đổi cái giá phải trả.

Thật giống như giải một đạo hình học phẳng đề đề, vô luận như thế nào phá đề, những cái kia phụ trợ tuyến đều là nhất định phải tăng thêm.

“Chúng ta bây giờ, giống như đi tới một đầu tử lộ bên trên?” Lâm Thần lắc đầu, hỏi như vậy.

“Người có ý nghĩ gì?” Hình Tông Liên đốt lên thuốc lá.

Nhìn qua hấn lặng im lại kiên định ánh mắt, Lâm Thần lại bỗng nhiên có loại nhẹ nhõm cảm giác.

“Sinh lộ, luôn luôn từ từ lộ mà tới.”

Hấn xoay người, dựa nghiêng ở trên quày, hỏi Hình Tông Liên:

“Người trong suy nghĩ, lý tưởng nhất giải quyết nguy cơ phương thức là cái gì?”

“Đương nhiên hi vọng bọn họ chủ động đi đến trước mặt ta nói, cảnh sát thúc thúc ta sai rồi, sau đó là bỏ xuống đồ đao lập địa thành Phật

a.” Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, nói.

“Ta có thể thử một chút.” Lâm Thần trả lời như vậy.

Hình Tòng Liên chấn động mạnh một cái, hẳn biết rõ, mới yêu cầu của mình căn bản chính là đã ép buộc, dù sao cần trong khoảng thời gian ngắn, thay đổi một đám người điên ý chí nói nghe thì dễ.

Có Lâm Thần lại chăm chú suy nghĩ, đồng thời rất chân thành trả lời hẳn, có thể thử một chút.

Thật đúng là kiêu ngạo đến quá phận a.

“Đệt, dù tẩy não sao?” Vương Triều nhỏ đồng chí bỗng nhiên kích động lên.

“Lý luận căn cứ là như vậy, quần thể thành viên đều đánh mất bản thân nhân cách, ngược lại lấy tập thể ý chí thay thế cá nhân ý chí, như vậy đây là một loại khuyết thiếu nhận biết năng lực tập thể vô ý thức trạng thái... Nếu là vô ý thức trạng thái, như vậy có một dạng đồ vật, liền trở nên có tác dụng.”

“Thứ gì?”

“Ám chỉ.”

“Ài ài, tập thể thôi miên sao, mặc dù nghe vào rất lợi hại đáng vẻ, nhưng mà thật có thể thực hiện sao?” Thậm chí là Vương Triều nhỏ đồng chí, đều rất hoài nghi.

“Không có khoa trương như vậy.” Lâm Thần vuốt vuốt thiếu niên mềm mại sợi tóc, thản nhiên nói: “Muốn cho bọn hắn tỉnh táo lại, cảnh cáo, uy hiếp cùng lý trí thuyết phục đều là không có bất kỳ cái gì tác dụng, bọn hắn điên cuồng mà cố chấp, là phía sau màn hắc thủ để bọn hắn biến thành như bây giờ, như vậy, nếu như phía sau màn hắc thủ có thể cho bọn hắn tẩy một lần, chúng ta vì cái gì không thể cũng tẩy một lần?”

“Mặc dù một câu cũng nghe không hiểu nhưng lại cảm thấy rất có đạo lý đâu!”

“Muốn làm thế nào?” Vương Triều lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên rất quả quyết mở miệng.

“Cần từng bước một đến, đầu tiên chúng ta phải xử lý chính là một đám tràn ngập cừu hận người báo thù nhóm, mục tiêu của người là hi vọng bọn họ xuất hiện trước mặt người, mà không phải xuất hiện tại những cái kia vô tội học sinh trước mặt, như vậy duy nhất phương thức là... Kéo cừu hận.”

“Kéo cừu hận?”

“Tựa như chơi game, hấn chặt Boss mười máu ta chặt Boss một trăm máu, Boss sự thù hấn với ta giá trị liền cao?” Vương Triều hỏi.

“Đúng, người có thể đem cái kia quần thể tưởng tượng thành một đám sói, như thế nào khiến sói hoang không đi công kích yếu đuối bầy cừu, mà ngược lại công kích chúng ta thiết lập tốt mục tiêu chứ?”

“Để bọn hấn đau nhức.” Hình Tông Liên đáp.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu.

Có không chờ hấn nói tiếp, Vương Triều liền nói: “Ta cảm thấy vấn đề này có chút bánh xe, nhưng vấn đề chẳng phải đang tại chỗ này sao, chúng ta không biết bọn hấn đến cùng có bao nhiêu người, lại phân biệt là ai, đến cùng ở đâu, làm sao tổn thương bọn hấn chứ?”

“Không biết bọn họ là ai, cũng không ảnh hưởng chúng ta cùng bọn hấn làm một chút giao lưu.” Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua đối diện gian kia cửa hàng bên trong lóe ra điểm đỏ camera, nói: “Người đoán, cái kia camera phía sau, có bao nhiêu người đang nhìn chứ?”

“A thần người nào động thật không thể so với lão đại nhỏ ài! Người muốn dùng một cái camera giám sát cho bọn hấn dù tẩy não, nhưng mà sẽ có nhiều người như vậy đang nhìn sao?”

“Có bao nhiêu người nhìn cũng không trọng yếu, trọng yếu là, có người đang nhìn.” Lâm Thần dừng một chút, nói: “Cái này có hai cái suy luận. Thứ nhất, nếu như cái kia quần thể có 100 người, trong bọn họ không có khả năng tất cả mọi người mỗi ngày đều tới đây nhìn một lần tin tức, cho nên chúng ta giả định bọn hấn có nội bộ tự có tin tức truyền lại thủ đoạn; thứ hai, người nhìn, coi như bọn hấn rút lui nơi này, toàn bộ trong cửa hàng sạch sẽ gọn gàng, không có một tia lộn xộn, giả thiết tiệm này đối mỗi cái quần thể thành viên tới nói đều phi thường trọng yếu, coi như không phải trong lòng bọn họ bên trong thánh địa cũng là bọn hấn tinh thần cùng tình cảm nơi phát ra một trong, như vậy nếu như tại tiệm này bên trong phát sinh một chút chuyện không tốt, người đoán bọn hấn có thể hay không rất khó chịu không?”

“Làm sao để bọn hấn khó chịu?” Vương Triều rất kích động nói, một bộ đặt vào ta đến toàn bộ nhờ ta bộ dáng.

“Nếu như đã mất đi nhân tính, như vậy thì là động vật tính, đối với bất luận cái gì kiểu quần cư động vật, khó chịu nhất sự tình, không ai qua được địa bàn của mình bị người ta chiếm lĩnh, chà đạp...” Lâm Thần nghiêng đầu một chút, khóe miệng thậm chí như như không tiểu dung, “Tưởng tượng một chút, nếu có người đến gần gian phòng của người, đem người yêu mến nhất figure để dưới đất giẫm.”

“Ngày cả nhà của hắn được không!”

“Vậy nếu như, giẫm tay người làm người, vẫn là bọn hắn chán ghét nhất đối tượng chứ?”

Vương Triều đột nhiên quay đầu, nhìn xem Hình Tông Liên: “Lão đại nếu như hắc Jack làm như vậy, người cho ta mượn ít tiền được không?”

“Người muốn làm gì?”

“Làm điểm lính đánh thuê giết chết hắn a!” Thiếu niên cả giận nói.

Hình Tông Liên nhin không được cười lên, ngoài miệng lại nói:

“Được.”

Lâm Thần có chút im lặng, nhưng vẫn là tiếp tục lấy đề tài mới vừa rồi: “Cho nên, nếu như các người đồng ý kế hoạch này, chúng ta liền cần tìm một cái kéo cừu hận đối tượng.” Nói xong, hắn trước mở rộng tầm mắt đội trưởng cảnh sát hình sự, nói: “Cảnh sát hiển nhiên không được.”

Hình Tông Liên gơ hai tay lên, nói: “Ta biết, nhưng người cùng cảnh sát cùng một chỗ hành động, cho nên người cũng không được đi.”

“Ta đương nhiên không được, cá nhân lực lượng là có hạn.” Lâm

Thần đảo mắt trong phòng, nhẹ nhàng nói, “Cho nên chúng ta hay là cần một quần thể, một cái làm bọn hắn vạn phần căm hận quần thể.”

Lâm Thần ánh mắt nhìn khắp bốn phía, ngữ khí phi thường trấn định, “Mặc dù nói như vậy, khả năng quá bất công, nhưng thử nghĩ một chút, nếu như người là cái kia quần thể thành viên, người ghét nhất hạng người gì?”

“Mạnh hơn ta người?” Hình Tông Liên nói.

“So ta đẹp?” Vương Triều nói.

“So ta thông minh?” Diệp giáo sư nói.

“Không chỉ có thực lực cường đại còn nhan giá trị siêu cao, không chỉ có thành tích ưu tú càng thông minh hơn người, tóm lại là những

cái kia không cần tốn nhiều sức liền có thể triệt tiêu thường nhân gấp trăm lần cố gắng thiên chi kiêu tử nhóm.” Tô phượng tử mỉm cười, nấp hòm kết luận.

“Móa, chúng ta đây là muốn đem đại học trong thành tất cả giáo hoa giáo thảo kéo xuống nước?” Vương Triều xoa xoa tay chường rất hưng phấn nói, “Giống như rất có ý tứ a.”

Lâm Thần ánh mắt, rơi trên người Hình Tông Liên.

Đội trưởng cảnh sát hình sự vẫn tại suy nghĩ, đột nhiên, Lâm Thần gặp hấn ngẩng đầu, rất quả quyết hỏi: “Thời gian tới kịp sao?”

“Có chút khẩn trương, chủ yếu là bố cục cần thời gian...”

Hấn còn muốn tiếp tục trình bày, Hình Tông Liên lại dùng sắc bén ánh mắt ngăn lại hấn.

“Buông tay làm đi.”

Đội trưởng cảnh sát hình sự nói như vậy.

Hình Tông Liên là cái rất thẳng thắn người.

Lâm Thần từ cái kia đơn giản bốn chữ bên trong, cảm nhận được trong đó ý vị, hấn đại khái nói là, quyết định ta làm, trách nhiệm ta gánh, người chỉ cần buông tay buông chân.

Lâm Thần không tiếp tục nói cái gì khác lời nói, hấn xông Hình Tông Liên nhẹ gạt đầu, mắt nhìn đồng hồ trên tường, hiện tại đã đến là trong đêm mười một giờ bốn mươi điểm, thời gian xa so với trong tưởng tượng còn muốn khẩn trương.

Ngữ khí của hấn cũng theo đó trở nên nghiêm nghị: “Cần phiền phức Diệt giáo sư.”

... --

Lá diên là cái rất sợ phiền phức người.

Dù sao đại bộ phận làm toán học người, chỉ thích uốn tại trong địa bàn của mình, nghĩ một chút mình cảm thấy hứng thú vấn đề.

Mà những này cảm thấy hứng thú vấn đề bên trong, hiển nhiên không bao gồm như thế nào làm một cái tốt diễn viên.

Hấn nhìn qua trước mặt một loạt màu đỏ bút xoạt cùng sơn ống, vô cùng vô cùng phiền muộn.

“Thật muốn ta bên trên sao?” Hấn rất bức bối vuốt vuốt tóc, khắc chế đá ngã lẩn trước mắt sơn thùng nguyện vọng.

“Đúng vậy, thời gian cấp bách, thời gian cũng không cho phép bởi ngài viết xuống diễn toán quá trình, lại từ chúng ta tìm học sinh dưới

lưng lạng yên viết ra tới.” Lâm Thần giải thích nói.

Lá diên vẫn cho là mình rất khùng, lại không nghĩ rằng có người so với hắn điên cuồng nhiều.

Ngay tại mấy phút trước, cảnh sát đưa tới hai thùng dầu đỏ cùng một loạt bút xoạt, mà nhiệm vụ của hắn, chính là dùng cái này hai kiện đạo cụ, đem giải khai mật mã toàn bộ quá trình dùng chữ bằng máu xoạt đầy toàn bộ cà đi, cuối cùng lưu lại một câu □□ trắng trợn khiêu khích.

Đến cùng nhiều phát rồ người, mới có thể nghĩ ra loại này chủ ý!

“Ngài yên tâm, ngài có thể toàn bộ hành trình đưa lưng về phía camera, bọn hắn không nhìn thấy ngài mặt.”

“Vậy ta tại sao muốn mặc y phục của hắn!” Lá diên giật giật cũng không tính vừa người màu khói xám âu phục, chỉ cảm thấy toàn thân khó chịu.

“Bởi vì... Ở đây trong mọi người, chỉ có y phục của ta, nhìn qua rất đắt a.” Tây trang chủ nhân vươn tay, thay hắn nhẹ nhàng chỉnh lý cái này áo sơ mi cổ áo.

“Không cho người đem y phục của ta làm bẩn!” Lá diên nhìn xem tô phượng tử mặc trên người mình nguyên bộ trang phục, càng thêm tức giận, vì cái gì đồng dạng y phục mặc tại tô phượng tử trên thân liền lộ ra dạng chó hình người.

“Được.” Tô phượng tử nói, thay hắn buộc lên cà vạt, “Xin chú ý an toàn.”

Lá diên khó được nghe hắn trịnh trọng như vậy, bỗng nhiên có chút không hiểu cảm động.

“Không nên đem y phục của ta làm bẩn, thật rất đắt.”

Tô phượng tử rất chân thành nói.

Trống rỗng cà phê đi, yên tĩnh đứng lặng tại thế giới dưới lòng đất một góc.

Búa đã chuẩn bị hoàn tất, Vương Triều trước đó tính toán qua cùng khoản camera hình ảnh theo dõi phạm vi, tất cả mọi người đứng tại hình tượng bên ngoài.

Lá diên chân trần, giật giật cà vạt, nhắc đến búa, hướng về phía trước bước một bước.

Hắn giơ lên búa, dùng hết toàn lực vung lên.

Bang một tiếng tiếng vang, pha lê nổ tung, búa trùng điệp bay vào trong tiệm.

Nhà số học giẫm lên đầy đất pha lê cặn bã, đi vào gian kia âm u cà phê a bên trong.

Sàn nhà là thanh thuần gỗ thô nhan sắc, giờ phút này lại nhiễm lấy đầy đất vỡ vụn, đi vào trong tiệm nam nhân tiêu sái ném sơn thùng, mấy giọt đồ tươi sơn bắn tung tóe ra, phảng phất huyết dịch rơi trên mặt đất.

Giống tất cả nhân vật điên cuồng thiết lập, một khi đứng ở mình dẫn dắt cho rằng ngạo trong lĩnh vực, lá diên căn bản không cần bất luận cái gì diễn kỹ, liền có thể đem thiên tài đối phàm nhân miệt thị diễn dịch phải phát huy vô cùng tinh tế.

Hắn một tay dứt túi, một cái tay khác cầm cán bút, có chút ngửa đầu, bắt đầu tùy ý mà tiêu sái viết, phảng phất có sục sôi âm nhạc vang lên, lá diên bút pháp càng lúc càng nhanh.

Ánh đèn mờ mờ, nhà số học bóng lưng kiệt ngạo thoải mái.

Như là thiên thần viết xuống phù văn lại hay là họa sĩ tùy ý vẩy mực.

Từng cái số lượng, từng đạo công thức, bằng tốc độ kinh người tại tuyết trắng trên vách tường sinh trưởng lan tràn ra.

Mà càng nhiều màu đỏ sơn, thuận vách tường chậm rãi nhỏ xuống, vẽ ra từng đạo nhỏ bé đường vân, tựa như huyết hồng dây leo.

Nhìn qua trong cửa hàng những cái kia không ngừng khuếch tán huyết hồng chữ viết, Hình Tòng Liên nói: “Giống ta dạng này người bình thường, đều nghĩ xông đi vào đánh hắn một trận.”

“Móa, của ta đều nổi da gà.” Vương Triều xoa cánh tay nói.

“Như thế vẫn chưa đủ.” Lâm Thần đứng chấp tay, lẳng lẳng mở miệng.

“Có ý tứ gì?”

“Vẫn là câu nói kia, lực lượng cá nhân vĩ nh viễn là có hạn, một cái vĩ đại quần thể là không thể nào bởi vì người phản kháng mà thay đổi đầu mâu, khả năng hấp dẫn quần thể, chỉ có quần thể.”

“Chúng ta muốn để bọn hắn cho rằng, Diệp giáo sư cũng không phải là một người, phía sau hắn đứng đấy rất nhiều người?”

“Đúng vậy, chúng ta muốn để bọn hắn cho rằng, Diệp giáo sư đứng phía sau chính là những hắn kia nội tâm hận đến nổi điên người, là những cái kia không cần tốn nhiều sức liền có thể nhục nhã bọn hắn,

nghiền ép bọn hăn để bọn hăn cả một đời đều theo không kịp thiên chi kiêu tử, chúng ta muốn để bọn hăn cho rằng, là những người kia, tại hướng bọn hăn phát ra khiêu khích.”

“Nhưng là muốn làm thế nào?”

“Quần thể chỉ tiếp thụ ám chỉ, cho nên, chúng ta có thể biên cố sự.”

Lâm Thần có chút nghiêng đầu, nhìn xem tô phượng tử, nói như vậy.

Quyển 3 Chương 80: Tam phần 43

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 80: Tam phần 43

Tác giả: Trường Nhị

Vô luận người là có hay không tin tưởng, luôn có nhiều như vậy người đặc biệt sẽ biên cố sự, bọn hắn biên ra cố sự nhìn như ly kỳ, lại có thể khiến ba tuổi tiểu hài một mực tin tưởng đến già.

Cho nên từ phát sinh hai lên dọa người tập thể tự sát án Vĩnh Xuyên sân trường đại học bắt đầu, một thì thần bí nghe đồn, bắt đầu ở cả tòa đại học thành lưu truyền ra tới.

Mới đầu, vậy thì nghe đồn chỉ là xuất hiện tại Vĩnh Xuyên đại học thành công cộng diễn đàn bên trên, đồng thời cả trương chủ đề thiếp tại tuyên bố sau thứ ba phút, liền bị nhân viên quản lý quả quyết xóa bỏ, nếu như không phải có người hiểu chuyện cấp tốc Screenshots, như vậy rất có thể, phần lớn người đều không nhìn thấy cả trương thiếp mời nội dung.

Lịch sử là Bát Quái đám người sáng tạo.

Thời gian là ngày 14 tháng 4 rạng sáng 0:13 phân.

Đại bộ phận trường học phòng ngủ đều đã tắt đèn, nhưng đại bộ phận học sinh, cũng còn cầm điện thoại trốn ở trong chăn xoạt lười.

Cho nên, đương các học sinh tại vòng bằng hữu xoạt đến một trương huyết tinh hình ảnh lúc, thời gian cũng không tính đã khuya.

Từ nhỏ đề bên trên nhìn, kia tựa như là một mặt tường, bởi vì cơ hồ không có cái gì ánh sáng, ảnh chụp chính thể sắc điệu đều lộ ra đen như mực.

Trốn ở trong chăn học sinh duỗi ra ngón tay, cẩn thận từng li từng tí ấn mở hình lớn.

Ảnh chụp bá triển khai, đồ tươi kiểu chữ ánh vào mỗi vị học sinh trong con mắt.

Kia xác thực chỉ là lấp kín tường, lấp kín xoạt đầy đồ tươi thuốc màu tường.

Đếm không hết số lượng cùng không rõ ký tự bao trùm tại cả bức tường trên mặt, kia tựa như là rất nhiều diễn toán công thức tập hợp, nhìn qua thê thảm cực kỳ.

Đây là ở đâu?

Đã xảy ra chuyện gì?

Cái nào bệnh tâm thần không có việc gì ở trên tường chắc chắn học đề trang bức?

Rất nhiều học sinh nghĩ tới đây, cũng liền tự nhiên mà vậy đóng lại hình ảnh, tiếp tục tại nhỏ bày bên trong trò chuyện trường học Bát Quái, cũng thảo luận tỷ như hệ nào đó hệ cò cùng một trường nào đó giáo hoa tốt hơn, lại hoặc là nào đó nào đó minh tinh lần nữa vượt quá giới hạn chủ đề.

Mặc dù như thế, có chưa giải quyết nghi vấn, lại sẽ không lập tức biến mất.

Cho nên khi tấm thứ hai ảnh chụp xuất hiện lúc, cơ hồ là tại mấy phút bên trong, liền quét sạch các học sinh vòng bằng hữu.

Không biết là ai ở đâu cái bày bên trong hô một tiếng: Nhanh đi nhìn Vĩnh Xuyên đại học thành bb S, Phượng Hoàng đường dành riêng cho người đi bộ xảy ra chuyện xảy ra chuyện! !

Rất nhanh, toàn bộ tin tức ngay cả bổ sung cùng diễn đàn địa chỉ, cấp tốc bị phục chế dính áp vào khác biệt Wechat bày bên trong. Cho dù đầu kia tin tức ngữ khí khuếch đại cực kì, nhưng trên thực tế, rất nhiều học sinh thuận kết nối leo đến vĩnh viễn đại học bb S nhìn thoáng qua, phát hiện tình huống giống như còn lâu mới có được truyền thuyết phải nghiêm trọng như vậy.

Tựa hồ là Phượng Hoàng sách thành dưới mặt đất đường dành riêng cho người đi bộ một gian cửa hàng, bị người ở trên tường xoạt một đồng toán học công thức.

Cửa thủy tinh bị nện phải vỡ nát, gỗ thô sắc trên sàn nhà nhiều hơn một thanh búa, mảnh vụn thủy tinh bắn tung tóe ra, đồ tươi ký tự tại “An toàn lối ra” lục sắc huỳnh quang hạ trở nên có chút làm người ta sợ hãi, trừ cái đó ra, cũng không có gì lớn.

Bởi vậy, vốn định nhìn cái Bát Quái các học sinh, lại trở nên thất vọng, dưới đáy hồi thiếp, cũng rất là buồn bức ngán ngấm.

Phần lớn người đều chẳng muốn hồi thiếp, mà một phần nhỏ nhàn ra cái rắm người, tại về xong thiếp về sau, cũng đều đóng lại giao

diện.

Bởi vậy, phát hiện trước nhất tình huống dị thường, là Vĩnh Xuyên đại học thành bb S nhân viên quản lý.

Khi hấn điểm kích xóa bỏ nên thiếp lúc, phát hiện diễn đàn hệ thống nhắc nhở hấn nhân viên quản lý tài khoản xuất hiện vấn đề, cửa sổ không ngừng nhắc nhở hấn cũng không này hạng thao tác quyền hạn, làm chịu trách nhiệm diễn đàn nhân viên quản lý, hấn nhanh chóng gửi điện thoại trường học diễn đàn giữ gìn người báo cáo vấn đề.

Nhưng mà, ngay tại lúc hấn gọi điện thoại, một trương “Tiêu đỏ”, “Cao sáng”, “Thêm tinh” chủ đề thiếp rêu rao tung bay ở trang đầu, nội dung cũng phi thường rêu rao... Xin đừng lại xóa ta thiếp mời bên trong, như có lần sau, tự gánh lấy hậu quả.

Phát bài viết người id cùng ảnh chụp lâu lâu chủ nhất trí không hai. Ngẫu nhiên có chút học sinh lui về diễn đàn trang đầu, thấy được đưa đình thiếp, nhất thời có chút không biết rõ tình trạng, bọn hấn lần nữa điểm về “Ảnh chụp thiếp” bên trong, đem hồi thiếp kéo đến cuối cùng, phát hiện đã có người ngay đầu tiên tổng kết toàn bộ đầu đuôi sự tình.

Đại khái trải qua như sau:

id vì Sf9706 lâu chủ tại Vĩnh Xuyên đại học thành bb S bên trên phát cái máu me bức tường ảnh chụp, tấm kia thiếp mời tuyên bố về sau, liền nhanh chóng bị nhân viên quản lý xóa bỏ. Cái này □□ cử động tựa hồ chọc giận lâu chủ, cho nên người kia xảy ra khác lần một, phát đồng dạng ảnh chụp, đồng thời còn rất phách lối phát chủ đề thiếp cảnh cáo nhân viên quản lý, đừng lại có tiểu động tác.

Nhân viên quản lý đương nhiên không có khả năng đem một trương khiêu khích thiếp cao sáng thêm tinh đưa đình, sẽ làm như vậy, chỉ có Sf9706 bản nhân.

“Ảnh chụp thiếp” vẫn còn, mà “Cảnh cáo thiếp” như cũ đưa đình lấy, xem ra Vĩnh Xuyên đại học thành bb S nhân viên quản lý nếu không phải là đã ngủ đây, nếu không phải là bị người cướp mất quyền hạn? “Ảnh chụp thiếp” bên trong rất mau ra hiện một trương mới hồi thiếp, cũng kèm theo một trương □□ thời gian Screenshots, từ khía cạnh đã chứng minh nhân viên quản lý quyền hạn mất đi sự thật.

Nếu như chỉ là phổ thông cửa hàng bị nện bị xoạt huyết thư, còn có thể đương xã hội tin tức đến xem, nhưng ngay cả trường học diễn đàn đều bị đối phương công hãm, sự tình giống như cũng không phải là đơn giản như vậy.

Như vậy chuyện này phía sau, hiển nhiên là có thể miêu sát trường học diễn đàn nhân viên quản lý thật dân kỹ thuật xuất thủ. Vấn đề liền xuất hiện, vì cái gì dân kỹ thuật muốn vì phát hai tấm ảnh chụp mà cướp mất Vĩnh Xuyên đại học thành bb S?

Trên tường viết cái gì, viết những vật kia người muốn làm gì, mà phát phát ảnh chụp người đến cùng muốn làm gì?

Trong lòng mỗi người đều có không giống nhau nghi vấn, “Ảnh chụp thiếp” hồi phục bởi vậy lập tức sôi trào lên.

Hồi phục số lượng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng trưởng, quần chúng vây xem dần dần ý thức được, phá giải trên tường nội dung tựa hồ là hiểu rõ toàn bộ Bát Quái toàn bộ mấu chốt.

Bởi vì cái này nguyên nhân, rất nhiều trường học ngành toán học học sinh đều gặp xui xẻo, bọn hắn tại trời vừa rạng sáng lúc bị những chuyện tốt kia lại Bát Quái đồng học kêu lên, nghiên cứu trong tấm ảnh bức tường kia trên tường đến cùng viết cái quỷ gì. Địa phương náo nhiệt, cũng không giới hạn tại Vĩnh Xuyên đại học thành diễn đàn bên trên.

Vĩnh Xuyên thị phần thứ hai cục trong đội cảnh sát cũng trắng đêm đèn đuốc sáng trưng.

“Dám xóa lão tử thiếp mời a hừ hừ hừ, lá gan thật không nhỏ a...”

Trong văn phòng, Vương Triều nhỏ đồng chí lại mở một bình nâng cao tinh thần công năng tính đồ uống, rót một miệng lớn về sau, hắt lần nữa refresh trang web, thẩm duyệt lên mới hồi thiếp tới.

Quả nhiên, thậm chí không cần bọn hắn dẫn đạo dư luận, hình ảnh thiếp bên trong âm mưu luận đã xôn xao, các học sinh nào động đã từ ngành toán học người lên cơn mở rộng đến người ngoài hành tinh xâm lấn Địa Cầu, đồng thời suy nghĩ của bọn hắn còn tại không ngừng phát triển.

Thời gian tiến dần đêm khuya, người xem náo nhiệt lại càng ngày càng nhiều.

“Các người có ngàn vạn kiên trì một hồi nữa, đừng ngủ sớm như vậy a!” Trước màn hình điều khiển toàn bộ người thiếu niên tự lầm bầm.

Hắn lời còn chưa dứt, liền nghe bên người có người hỏi: “Lưu lượng như thế nào?”

“Cùng online nhân số là 973, nhưng mà trướng nhanh biến chậm.” Vương Triều đáp, hắn nghĩ nghĩ, còn nói, “A thần, chúng ta tới được đến sao?”

Thật ra, tại nghe xong Lâm Thần nguyên bộ phương án về sau, Vương Triều làm người thi hành, cũng không lo lắng phương án không có hiệu quả, hắn lo lắng là có hiệu quả thời gian quá chậm. Dù sao bọn hắn hiện tại lấy Vĩnh Xuyên đại học thành diễn đàn làm cơ sở, hướng toàn bộ đại học trong thành hai mươi hai vạn học sinh truyền lại bọn hắn mong muốn truyền lại tin tức, trong quá trình này, nhất không thể khống, chính là tin tức truyền lại cần thiết thời gian. “Đại quy mô tin tức truyền bá là dựa vào tích lũy cùng đột nhiên bộc phát, cũng chính là chúng ta thường nói dẫn bạo điểm, chỉ cần khống chế tốt dẫn bạo điểm, thời gian hay là đủ.” Lâm Thần nhéo nhéo thiếu niên lo lắng mặt, nói, “Online viếng thăm nhân số đến 1000, tuyên bố tiếp theo điều nội dung.”

Điên cuồng tràn vào Vĩnh Xuyên đại học thành bb S các học sinh, đại khái cũng sẽ không nghĩ tới, bọn hắn mỗi một phản ứng, đều là bị người vì điều khiển quá trình.

Nửa đêm huyết thư không chỉ có khiến Bát Quái người trắng đêm khó ngủ, thậm chí kinh động đến tòa này đại học trong thành từng cái lĩnh vực người có quyền.

Vĩnh Xuyên đại học thành bb S bên trên nổi danh nhất ngành toán học tài khoản phát sáng lên, diễn đàn trang đầu trong nháy mắt bị những người ngưỡng mộ xoạt bình phong.

Vấn đề càng ngày càng nhiều, có tên là cxua giống tài khoản, chỉ là tại sáng lên sau liền nhanh chóng ngầm hạ, cũng không để lại bất luận cái gì hồi thiệp.

Cho dù như thế, nhưng quần chúng vây xem suy đoán cũng không như vậy dừng bước.

Truyền ngôn, cxua giống dưới da là nhất Vĩnh Xuyên đại học ngành toán học hệ cỏ Trần Hiên, Trần Hiên nổi danh nguyên nhân, cũng

không phải là hấn cầm qua mấy chục tôn toán học thi đua cúp, mà là bởi vì hấn mặt.

Trần Hiên dáng dấp rất đẹp trai, có thể lên tạp chí trang bìa cái chủng loại kia chính trực đẹp trai.

Rất nhanh, Trần Hiên cuồng nhiệt fan hâm mộ bắt đầu cho không rõ chân tướng quần chúng vây xem phổ cập khoa học hiên ca quang huy sự tích, đương nhiên, phổ cập khoa học đồng thời, cũng phải nhất định phải phụ tặng hiên ca làm hội chủ tịch sinh viên tại ở lễ khai giảng đọc lời chào mừng ảnh chụp.

Thẳng đến mỹ thuật hệ đại thủ thượng tuyến trước, đại bộ phận thiếu nữ đã đem Bát Quái trọng tâm đặt ở liếm trên mặt.

Thời gian đã đem gần rạng sáng 1:00, tuyến thượng nhân số lại vững như Thái Sơn.

Mỹ thuật hệ đại thủ đương nhiên sánh vai lạnh hệ cò đương nhiên muốn tốt rất nhiều, nàng dù sao còn cố ý ẩn mở đã đóng hơn ngàn tầng “Ảnh chụp thiếp”, sau đó trả lời một câu

Như là đào móc cống rãnh dẫn đạo thủy thế, quần chúng vây xem ánh mắt, đều nhao nhao rơi vào bức tường dưới góc phải rất nhỏ một cái trên khu vực.

Nơi đó là một khối trước sau từ nhỏ đến đạt ba cái rươi tròn tạo thành kỳ quái đồ hình, phảng phất chưa hoàn thành gợn sóng tuyến, nhưng cẩn thận quan sát về sau, lại có thể phát hiện, cùng viết công thức viết ngoáy chữ viết so sánh, ba cái kia nửa giống như họa phải phá lệ chăm chú, nếu như mỹ thuật hệ đại thủ đem đoạn gợn sóng tuyến giám định vì lạc khoản, kia tất lưu lại huyết thư người, còn giống như rất phách lối lưu lại mình kí tên?

Lạc khoản vấn đề lần nữa đem nói chuyện phiếm thiếp bên trong thảo luận đầy hướng □□, đang không ngừng gia tăng trong tầng lầu, các loại suy đoán tầng tầng lớp lớp, rất nhanh, có người hỏi vấn đề mấu chốt nhất.

Phảng phất Tân Hỏa nhóm lửa củi khô, lại hoặc là giọt nước rơi vào chảo dầu.

Tất cả mọi người đang suy đoán, tại trần ngập vô số não động tẩm thiếp này bên trong, một khối đồ án, một cái đơn giản từ mấu chốt, liền có thể trong nháy mắt kích phát ra đông đảo điên cuồng liên

tưởng, thậm chí không cần tận lực dẫn đạo, Lâm Thần mong muốn cái kia liên tưởng, cũng tự nhiên mà vậy sẽ xuất hiện.
Rất cục, có người hỏi như vậy.

Quyển 3 Chương 81: Tam phần 44

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 81: Tam phần 44

Tác giả: Trường Nhị

Cần đối ám hiệu từ máu chốt, hiển nhiên là nhỏ quần thể độc quyền, liền như là đi vào cấp cao hội sở cần đưa ra thẻ hội viên, cánh cửa bản thân liền là đại biểu một loại thân phận.

Mà phần lớn người, bọn hắn chỉ cần trông thấy cao ngất tường vây, liền sẽ tự động bắt đầu huyển tượng sau tường thế giới, càng không cần nhắc tới còn cần phí sức quét ra góc cổng, càng là thần bí đồ vật, liền càng có thể kích phát người thảo luận hứng thú.

Cho nên, tại ảnh chụp thiếp ban bố một giờ hai mươi phút sau, hồi thiếp số lượng lần nữa điên cuồng tăng trưởng.

Thoạt đầu, mọi người chỉ là đang thảo luận “Kí tên”, “Tam phần” cùng Vĩnh Xuyên đại học trong trường bị chôn giấu thi thể ở giữa liên hệ, đưa ra cái quan điểm này lâu chủ ngay từ đầu bị phun rất thắm, dù sao đêm hôm khuya khoắt, không ai nguyện ý đem trước khi ngủ Bát Quái cùng án mạng liên hệ tới.

Nhưng hoặc Hứa Việt ly kỳ ý nghĩ càng làm cho người ta tìm kiếm.

Rất nhanh, lại có người dán ra một tấm hình, tựa hồ là để chứng minh ba cái kia nửa vòng tròn kí tên xác thực đã từng tồn tại qua.

Kia là nhiều năm trước một phần văn kiện, bởi vì phát bài viết người cố ý cắt hình lớn, cho nên nhìn không thấy toàn văn, chỉ biết là lạc khoản thời gian là năm 2003 ngày 17 tháng 7, kí tên người kia cột bên trong, không có danh tự, chỉ có trước sau kết nối cũng từ nhỏ đến lớn sắp xếp ba cái rưỡi tròn.

Cố sự rơi xuống nơi đây, lại nhiều một đầu manh mối.

Tựa hồ tại năm 2003 lúc, không biết tên nhân sĩ tính cả lão nhân cùng y dược công ty ký một phần hiệp nghị, giải quyết cùng một chỗ chữa bệnh lừa gạt án.

Ngay tại nói chuyện phiếm nội dung dần dần chuyển hướng điếm sấp cùng trù mấn lúc, rốt cục, có nhân nhấn không ở nháy ra hồi thiếp.

Đầu này hồi thiếp không dài, đồng thời biến mất tại các loại xoạt bình phong âm mưu luận bên trong.

Nhưng rất nhanh, liền có người đem đầu này hồi phục hái ra.

...

Giống như là có người bóp tốt biểu, luôn luôn tại thỏa đáng nhất thời gian điếm bên trong, thả ra nhất ý vị sâu xa tin tức, đến mức sấp tới đêm khuya hai giờ, online nhân số lại chỉ tăng chưa giảm.

Thần bí mà không biết sân trường tổ chức, chỉ ở ngay cả cảnh sát đều không thể chủ trì chính nghĩa lúc xuất hiện, loại này suy đoán cơ hồ làm người nhiệt huyết sôi trào, nhưng mà, tiếp xuống hồi phục bên trong, rất nhiều nhân nhấn không ở lộ ra một chút tin tức, càng đem cái kia sân trường tổ chức đẩy hướng cao quý mà thần bí tình trạng.

Các loại truyền ngôn vẫn như cũ như hoa tuyết ùn ùn kéo đến.

Có người vạch trần nói, chỉ có chân chính học sinh tinh anh, mới có thể có đến cái kia sân trường tổ chức nhập hội thư mời, lần nữa về sau, còn phải thông qua một hệ liệt khảo thí, mới có thể cuối cùng nhập hội, đây chính là vì cái gì phần lớn người chưa từng nghe qua tổ chức này tồn tại nguyên nhân, bởi vì kia hoàn toàn là chỉ lưu truyền tại học sinh tinh anh trong miệng thần bí tồn tại.

Về sau, lại có hồi thiếp dần dần xác nhận trước mặt suy đoán, có người thậm chí cấp ra cái kia học sinh tổ chức nhập hội tiêu chuẩn: Bốn năm đại học học tập bên trong, nhất định phải phía trước ba năm chuyên nghiệp thứ nhất, mới có thể tại năm thứ tư lúc thu được thư mời.

Ngưỡng cửa này, cũng phải cái tổ chức kia hiếm ai biết nguyên nhân một trong.

Trong lúc nhất thời, liên quan tới nên học sinh tổ chức truyền ngôn xông xáo, thậm chí có người tuôn ra tổ chức đó danh tự, nó không gọi “Nguu bức sễ”, cũng không gọi “Tinh anh sễ”, mà gọi là “Tam phần”. Bởi vì t đại tá trong viên ba tòa phần mộ xuất hiện, chọc giận tổ chức người phụ trách, cho nên bọn hắn mới nổi lên mặt nước...

Đương nhiên, đây đều là thuần túy suy đoán.

Bất quá, nếu như tồn tại suy đoán, cũng đã nói rõ, có người đang không ngừng thông qua manh mối, truy tìm sự tình phía sau chân tướng.

Người luôn luôn càng tin tưởng mình tự tay đào móc đến đồ vật, vô luận vậy có phải là chân tướng.

Cho nên, có người bắt đầu chỉnh lý từ 2000 năm bắt đầu Vĩnh Xuyên đại học thành tất cả trường học bao năm qua chuyên nghiệp xếp hạng thứ nhất học sinh danh sách, cụ thể tới nói, đây cũng là kiện minh mông công trình, có điều dù sao cũng là tại trong đại học, luôn có chút người mang thành thạo một nghề học sinh, rất nhanh, có người liền biên soạn một cái cỡ nhỏ chương trình, để mà loại bỏ danh sách.

Cuối cùng cho ra kết luận, mười mấy năm qua dạng này thần nhân tổng cộng không cao hơn 150 người.

Có danh sách, người hiểu chuyện đương nhiên liền bắt đầu gọi điện thoại, có người đặc biệt Bát Quái, hơn nửa đêm đặc biệt gọi điện thoại cho mình ba năm chuyên nghiệp đệ nhất học trường, mặc dù vị học trưởng kia sau khi tốt nghiệp tại ngân hàng làm cái viên chức nhỏ, cũng không có cái gì đặc biệt “Cứu vớt thế giới” hướng phát triển, nhưng nghe nói học trưởng ngôn từ có chút lấp lóe, đã chưa chứng minh cũng không phủ nhận cái kia học sinh tổ chức tồn tại. Tóm lại, cố sự trở nên càng ngày càng thần bí khó lường.

Bát Quái động nhân tâm.

Không có cái gì so Bát Quái lực lượng càng cường đại, cho nên trận này phát sinh ở diễn đàn bên trên nửa đêm Bát Quái, trải qua cùng sống sờ sờ những người kia cấu kết, bắt đầu chân chính tại trong cuộc sống hiện thực truyền bá ra.

Có trong phòng ngủ đột nhiên sáng lên đèn.

Có trong phòng ngủ đột nhiên vang lên tin tức thanh âm nhắc nhở.

Còn có phòng ngủ căn bản suốt cả đêm đều tiếng nói chưa nghỉ.

Đương nhiên, khẳng định cũng còn có người cảm thấy cái này thuần túy là trận nháo kịch, thế là đóng lại máy tính ngủ thật say.

Nhưng những này, đều không trở ngại mọi người trong đêm tối, không ngừng tưởng tượng lấy liên quan tới cái kia tổ tinh anh dật cố sự.

Hồi thiếp số, nhanh chóng vượt qua 2000 đại quan, dư luận cùng quan điểm tựa hồ chính hướng phía cố định phương hướng, rất chính xác phát triển, có Hình Tòng Liên trong lòng, lại có không tính quá tốt cảm giác.

Bởi vì tại kia phần 150 tên người đơn bên trong, hẳn thấy được Lâm Thần danh tự.

Theo lý thuyết, nếu như Lâm Thần danh tự không ở đây nơi đó, ngược lại là kiện chuyện rất kỳ quái, dù sao Lâm cố vấn nghĩ đương nhiên nên cái học bá.

Có trên thực tế, cả bộ danh sách đều là trải qua Vương Triều chi thủ điều chỉnh qua qua, Lâm Thần danh tự vốn có thể không xuất hiện ở phía trên, nhưng bây giờ, Lâm Thần danh tự vẫn tại, cái này nói rõ cái này an bài khẳng định trải qua Lâm Thần thụ ý.

Hình Tòng Liên tràn ngập do dự hướng bên trái đằng trước nhìn lại. Đèn chân không sáng ngời quá mức.

Lâm Thần hơi tựa ở ghế làm việc bên trong, trên tay dẫn theo rót cà phê, ánh mắt hẳn nửa híp, giống như ngủ không phải ngủ, Hình Tòng Liên dựa vào về trong ghế, đổi mới một chút giao diện.

Một tấm hình tại mới nhất hồi phục bên trong rơi xuống.

Hình Tòng Liên ngời thẳng thân, lại không có quá ngoài ý muốn cảm giác, đây là tại hoàn toàn là Lâm Thần tác phong làm việc.

Ảnh chụp vũ xuống chính là một chỗ hiện trường phát hiện án tròng cảnh, kia là tại rộng lớn trên sân thượng, Lâm Thần lạnh lùng nhìn về từ phía trên đài nhảy xuống thiếu nữ.

Ước chừng nửa ngày trước đó, tấm hình này từng tại Vĩnh Xuyên đại học diễn đàn gây nên sóng to gió lớn, bị cưỡng ép đè xuống về sau, hiện tại xuất hiện lần nữa.

Mà tại ảnh chụp về sau, còn phụ lên Lâm Thần bốn năm đại học phiếu điểm cùng tuổi tác thứ tự, bốn cái “1” phá lệ chướng mắt.

Dòng số liệu lần nữa trở nên điên cuồng lên, nhưng đột nhiên ở giữa, tất cả refresh trang web người đột nhiên phát hiện, diễn đàn biến thành “Nên trang không cách nào viếng thăm”, viết kếp 504 làm cho tất cả mọi người trong lòng đều hơi hồi hộp một chút.

Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, lần nữa đánh xuống nút Enter.

Tựa như đập lớn mở cổng, dòng nước băng đẳng tả dưới, hồi thiếp số lượng lần nữa lấy cấp số nhân tăng trưởng.

Bị đột nhiên rút đi tầng lầu, xóa bỏ tin tức, cấm ngôn id, phong đi ip...
Không thể nói, không thể nói, không cho nói...

Đột nhiên cao áp chính sách, làm cho người không còn hoài nghi cái kia cái gọi là “Tam phần” là có hay không chính tồn tại.

Toàn bộ cố sự biên đến bây giờ, hồi thiếp đã không còn suy đoán cùng thảo luận, ngược lại hướng người sùng bái phát triển.

Các học sinh dần dần bắt đầu tin tưởng, có người như vậy hoặc là sự tình, thủ hộ lấy toàn bộ đại học thành yên tĩnh, bọn hắn bắt đầu tin tưởng, cái kia học sinh tinh anh tổ chức hiện tại sở dĩ xuất hiện, chính là bởi vì đại học trong thành liên tiếp phát sinh tự sát án, những người kia nắm giữ không tầm thường chứng cứ, bọn hắn đoạt tại cảnh sát trước đó, làm ác thế lực tuyên chiến.

Đây đại khái là Lâm Thần muốn hiệu quả, rất hoàn mỹ hiệu quả.

Hình Tông Liên đề lên lông mày.

Ghế dựa chân cùng sàn nhà tiếng ma sát, tại yên tĩnh trong văn phòng vang lên.

Hình Tông Liên ngẩng đầu, gặp Lâm Thần đứng lên, đi về phía bên ngoài gian phòng đi đến.

Thậm chí không cần cùng Lâm Thần ánh mắt đối mặt, hắn cũng theo đó đứng lên, đi theo hắn đi ra ngoài.

Hay là đầu kia hành lang, trong hành lang cửa sổ vẫn như cũ nửa mở.

Lâm Thần đứng tại kia bên một người cao lá cây to bề thực vật bên cạnh chờ hắn, câu nói đầu tiên là: “Thật có lỗi.”

Hình Tông Liên thật sự là ngay cả khí đều khí không nổi.

“Cho nên là ngươi an bài, lại bị mình đẩy đi ra đương bia ngắm?”

“Cố sự chỉ có thể như thế biên, không có biện pháp tốt hơn, ngày mai thu lưới lúc, ta nhất định phải ở đây, bởi vì...”

“Bởi vì cái gì?”

“Bởi vì ta dọa người trình độ thật rất tốt.” Lâm Thần phi thường thành khẩn nói.

Lâm Thần ánh mắt rất sạch sẽ rất thanh tịnh, không có loại kia chủ nghĩa anh hùng cá nhân bệnh hoạn người trong ánh mắt thường có cuồng nhiệt, Hình Tông Liên rất cũng tin tưởng, hắn không phải là vì hi sinh bản thân hoàn thành tập thể, khả năng sự tình chỉ có thể thế này tiến hành tiếp, đây cũng là đường ra duy nhất.

Hắn nắm tay cắm ở trong túi, cảm thấy giống như không có cách nào nói tiếp, muốn đi ra.

Chỉ là tại xoay người một cái chớp mắt, hắn bỗng nhiên phát giác, mình chú ý cũng không phải là Lâm Thần tiền trạm hậu tẩu cử động hay là không để ý người an nguy lần nữa mạo hiểm hành vi, hắn ngại, chỉ là Lâm Thần không có nói trước bảo hắn biết.

Nghĩ tới đây, hắn cũng rất tự nhiên quay đầu lại, đem tâm lý lời nói ra: “Người có hay không nghĩ tới, có thể sớm hướng ta lên tiếng kêu gọi?”

Nhưng không chờ Lâm Thần trả lời, Hình Tòng Liên lại khoát tay áo, nói: “Thật ra người là phi thường rõ ràng, nếu như người nói cho ta, người chuẩn bị lần nữa đem mình làm mồi nhử, ta nhất định sẽ phản đối thật sao? Như vậy so với dốc hết sức lực thuyết phục ta, để cho ta nhìn thấy sự tình giải quyết tốt đẹp kết quả thì càng thêm dứt khoát.” Hắn dừng một chút, nhìn qua Lâm Thần rất thanh tịnh hai mắt, nghiêm túc nói, “Người quá thông minh, quá rõ ràng mỗi người ý nghĩ, cho nên cũng rất dễ dàng từ bỏ cái biến người ta ý nghĩ cố gắng, người biết, đây không phải chuyện tốt.”

Hắn nhìn thấy Lâm Thần bờ môi có chút rung động, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng hắn cũng không có cho Lâm Thần cơ hội này.

“Ta hi vọng, lần sau nếu như lại phát sinh những chuyện tương tự, người có thể thử cố gắng thuyết phục ta, mặc dù ta xác thực rất ngoan cố, nhưng ta cũng rất nguyện ý nghe, tối thiểu người nói lời nói, ta rất nguyện ý nghe.”

Hắn nói xong, cũng không quay đầu lại đi xa.

Quyển 3 Chương 82: Tam phần 45

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 82: Tam phần 45

Tác giả: Trường Nhị

Nên nói như thế nào này nhưng thật ra là rất không thích hợp thời gian điểm.

Nhưng nhân sinh bên trong, luôn có một chút thời khắc, sẽ để cho người không giải thích được cảm động.

Giống như là mang hạt sương hoa có lẽ là mùa đông trong đêm nướng khoai lang, tóm lại, đối với Lâm Thần tới nói, hẳn có quá nhiều thời gian đều tại người khác lời khuyên cùng đề nghị, đến mức bỗng nhiên nghe thấy có người đang khuyên giới mình, hẳn thoát đầu là ngoài ý muốn, về sau là thật sâu cảm khái, cuối cùng của cuối cùng, chỉ còn lại đơn thuần cảm động.

Gió đêm mang theo sương sớm ẩm ướt ý.

Lâm Thần nhìn qua Hình Tông Liên dần dần đi hướng quang minh bóng lưng, màu trắng chỉ riêng khiến thân hình của hắn hình dáng trở nên lỏng lẻo, sau đó hắn biến mất tại góc rẽ.

Đột nhiên, Lâm Thần cảm thấy trước mắt tối sầm lại, có người một tay che lại mắt của hắn.

“Sách, có tuyệt đối đừng quay đầu, tuyệt đối đừng dùng ánh mắt ấy nhìn ta.”

Tô phượng tử trêu tức thanh âm ở bên tai vang lên.

Lâm Thần giữ chặt cổ tay của hắn, xoay người, rất im lặng: “Bây giờ nói loại chuyện như vậy thời điểm sao?”

“Loại nào sự tình, là người một viên thông thái rờm tâm rốt cục bắt đầu nảy mầm sinh cơ sự tình, hay là người kia thanh tịnh nội liễm ánh mắt nhìn chăm chú người công việc đồng bạn sự tình?” Tô phượng tử có chút cúi người, Lâm Thần có loại muốn bị hắn nhìn cái xuyên thấu ảo giác, đang lúc hắn muốn đánh gãy lúc, lại nghe tô

phượng tử nói, “Nhưng mặc kệ là loại nào sự tình, cũng không phải đàm các người khi nào kết hôn, còn cần chọn lương thần cát nhật?” Nói lên cãi nhau, Lâm Thần cảm thấy tô phượng tử thật không người có thể địch.

“Vị von dùng kém như vậy, khó trách người sách bán không được.” Lâm Thần đành phải nói như vậy.

Nhưng tô phượng tử lại không phải một câu ngắt lời có thể ứng phó được người.

“Vậy ta thay cái thoả đáng từ, người sẽ không thật thích người cảnh sát kia đi?” Tô phượng tử rất trực tiếp hỏi.

Lâm Thần ngược lại là đã từng huyền tưởng đa nghi ý bị người làm rõ trong nháy mắt, nhưng cùng trong suy tưởng khẩn trương hoặc là thất thổ khác biệt, hần đột nhiên nghe được tô phượng tử hỏi như vậy, bỗng nhiên liền không có loại kia thấp thỏm bối rối, chỉ cảm thấy rất bình tĩnh

Dù sao thời khắc thế này rồi sẽ tới, đã như vậy, hiện tại đột nhiên đến, cũng không có gì không ổn.

Như vậy, hần nói câu nói thật, cũng không có gì không ổn.

“Đúng vậy a.”

Hần đáp.

Lần này, đối tô phượng tử giật mình: “Người tốt xấu thận trọng một chút a.”

“Thận trọng cái gì?” Lâm Thần hai tay đút túi, không quá lý giải.

“Người tốt xấu hiện tại cần chơi gay, không nên có cái gì vi phạm thế tục luân lý xoắn xuýt cảm giác hoặc là sợ hãi mình tâm ý không chiếm được đáp lại e lệ cảm giác sao, tóm lại, người tốt xấu thận trọng hạ?”

“Ta thích hần, mắc mớ gì tới hần?” Lâm Thần nhin không được hỏi.

Quá đã lâu đợi, liên quan tới tình yêu thống khổ, đều đến từ mong mà không được, Lâm Thần ngược lại không có loại phiền não này.

“Vì cái gì?”

Rốt cục, ngay cả tô phượng tử ngữ khí cũng sẽ không tiếp tục ngả ngón hí ngược.

Hần chăm chú hỏi, mang theo ở giữa bạn bè chân thành nhất quan tâm.

Cũng rất sâu, gió rất nhẹ.

Lâm Thần không nghĩ tới hẳn lại nghiêm túc như vậy hỏi vì cái gì, rất là ngoài ý muốn.

Trên thực tế, hẳn cảm giác ngay cả mình không cách nào trả lời vấn đề này.

Có bao nhiêu thích hẳn, vì cái gì thích hẳn, nào có nhiều như vậy vì cái gì?

Thích loại chuyện này, vốn là loại cảm giác, cảm giác cái đồ chơi này, càng thêm nói không rõ.

Có lẽ là gặp hẳn lần đầu tiên lúc.

Có lẽ là gặp hẳn mặt thứ hai lúc.

Có lẽ là rời đi hẳn lúc, lại có lẽ là gặp lại hẳn lúc.

Có lẽ là ngày đó trạm nghỉ bên trong ánh nắng quá tốt, hẳn mặc phong y dáng vẻ quá tuấn tú; lại có lẽ là đang chỉ huy trung tâm, hẳn bày mưu nghĩ kế dáng vẻ để cho người ta rất yên tâm.

Có lẽ là mình trước mộ, kia buộc bách hợp nửa khô héo dáng vẻ nhìn rất đẹp; lại có lẽ là hẳn cúi đầu loại hoa dáng vẻ quá ôn nhu...

Có nhiều như vậy có lẽ, tích lũy, đã trở thành tất nhiên.

Tối thiểu, Lâm Thần nghĩ, hẳn đời này gặp phải may mắn sự tình xác thực không nhiều, như vậy những cái kia làm cho người cảm thấy may mắn có lẽ, tại hẳn nơi này đủ để tích lũy trở thành tất nhiên.

“Hẳn tựa như một cục đường, rất ngọt, nếm thử một miếng, liền không bỏ được phun ra ngoài.” Lâm Thần chăm chú suy tư một hồi, rốt cục quyết định dùng một cái tỷ dụ câu trả lời.

“Lời này của người nói đến có chút sắc tình.”

“Nhưng thật rất ngọt.”

Nói xong những lời này về sau, hẳn cùng tô phượng tử liền không có bất luận cái gì đối thoại.

Kia là phi thường vừa đúng bỏ chỉ phù, ở giữa bạn bè, khó có nhất, ngược lại không phải là thao thao bất tuyệt, mà là tức thời quan tâm cùng vừa đúng đình chỉ.

Lâm Thần đi trở về đèn đuốc sáng trưng lớn trong văn phòng, tất cả bố trí đã hoàn thành.

Hai cục chúng nhân viên cảnh sát một số người gục xuống bàn cạn ngủ, một số người bắt đầu tắt máy, một số người, dùng không xác thực tin nhưng lại không thể làm gì ánh mắt nhìn qua hẳn.

Tựa hồ là muốn hỏi, thế này cái này hữu dụng không, bọn hấn ngày mai thật sẽ lên câu sao?

Tại quyển kia nổi danh nhất, liên quan tới đại chúng tâm lý nghiên cứu trên sách, Lâm Thần đọc được qua một đoạn văn.

Đại khái nói là:

Làm cá thể người là lý tính, bởi vậy có thể dùng thiện ác để đả động hấn tình cảm, dùng phải chằng đến quy phạm quan niệm của hấn, dùng lợi hại ước thúc hành vi của hấn...

Nói ví dụ, bởi vì lý tính có thể ước thúc cảm tính, cho nên hấn sẽ không bởi vì tình cảm riêng tư, mà quấy rầy đến Hình Tông Liên, nhưng mà đáng tiếc là, tại quần thể bên trong, loại này lý tính liền không quá có tác dụng.

Dùng một cái không quá thích hợp ví von tới nói chính là, nếu như hấn thân ở tại một cái cuồng nhiệt Hình Tông Liên fan hâm mộ hậu viện trong hội, bên người đều là Hình Tông Liên si mê người, hấn liền sẽ không lý tính khống chế mình yêu.

Như vậy, như thế nào giải quyết một cái hãm sâu tập thể vô ý thức quần thể, thật ra cùng khiến một đám fan cuồng cấp tốc cởi phần độ khó cũng kém không nhiều.

Đầu tiên, thời gian khẳng định là có tác dụng, phần lớn người đều sẽ bởi vì thời gian trôi qua mà làm hao mòn đi cuồng nhiệt, khôi phục lý trí.

Nhưng ở không có quá nhiều thời gian tình huống dưới, cần ảnh hưởng một quần thể, vậy thì nhất định phải hãm hại lừa gạt dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Thật ra lý luận ngược lại rất đơn giản.

Quần thể không thụ lý tính cùng Logic chế ước, lại có được phong phú sức tưởng tượng cùng nguy năng lực trinh thám, bọn hấn tựa hồ có khuynh hướng tin tưởng cầm chút chuyện không có thể, không hợp Logic sự tình, không tồn tại sự tình, nhưng lại duy chỉ có không tin thường ngày Logic.

Tựa như tại thời kỳ viễn cổ, mọi người là thật tâm thực lòng mà tin tưởng, Vu sư tế tự có thể cầu được mưa to, vì thế, bọn hấn nguyện ý quỳ Thượng Tam Thiên ba đêm hoặc là giết chết tộc đàn bên trong phụ nữ trẻ em, dùng tính mạng của bọn hấn tế thiên.

Những này tin tưởng bắt đầu, khả năng chỉ là Vu sư ngâm tụng lúc ngẫu nhiên nổi lên gió, hay là thi pháp sau mấy ngày bên trong, đột nhiên hạ xuống mưa.

Tóm lại, càng là mặt ngoài nhìn như tồn tại liên hệ, càng có thể quần thể thành viên để cho người ta tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vậy, hẳn chỉ là tạo nên một đám thủ hộ sân trường tinh anh, mặc dù học sinh bình thường nhóm có lẽ sẽ đối với cái này nửa tin nửa ngờ, bọn hắn sẽ suy nghĩ, kia phần văn kiện thật sự là “Tam phần” trợ giúp lão nhân cùng nào đó không tốt y được tập đoàn ký hoà giải hiệp nghị sao; bọn hắn sẽ hoài nghi, cái kia xuất hiện có trong hồ sơ phát hiện trận Lâm Thần, thật sự là “Tam phần” một viên sao; bọn hắn thậm chí sẽ suy tính, ba cái kia nửa vòng tròn kí tên, thật sự là cái nào đó sân trường tổ tinh anh dệt tiêu chí sao, mà coi như xuất hiện tiêu chí, liền thật có thể chứng minh cái kia sân trường tổ tinh anh dệt thật tồn tại?

Có rất kỳ quái, quần thể các thành viên, lại sẽ không nghĩ như vậy. Bọn hắn một khi nhìn thấy những cái kia mặt ngoài liên hệ cùng không tính quá kiên cố chứng cứ, liền đã sinh động như thật huyền tượng ra “Tam phần” thành viên diện mạo, bọn hắn có thể huyền tượng ra những cái kia cao lớn xuất sắc sân trường các tinh anh tụ tập cùng một chỗ tình hình, không chỉ có như thế, bọn hắn thậm chí sẽ tin tưởng lấy “Tam phần” thành viên chính mưu đồ bí mật muốn trừ hết chuyện của bọn hắn thực, thậm chí bọn hắn phảng phất có thể rõ ràng cảm nhận được những cái kia sân trường tinh anh xem thường ánh mắt cùng chán ghét từ ngữ.

Mỗi người đều có bị hại chứng vọng tưởng, đây là căn cứ vào sinh vật bản thân bảo hộ bản năng, mà quần thể thành viên càng là như vậy, như là fan hâm mộ nắp khí quản ác bất luận cái gì nói hẳn thần tượng nói xấu người, đem những người kia xem làm nhất định phải chiến thắng cừu địch, cực đoan quần thể thành viên đương nhiên cũng sẽ cực đoan chán ghét những cái kia có can đảm khiêu chiến bọn hắn người.

Fan hâm mộ có lẽ sẽ chỉ đánh bàn phím cùng những tên hư hỏng kia cãi nhau, nhưng này quần thể các thành viên, là thật sẽ cầm vũ khí lên, đập nát những cái kia phản đối lấy nhóm đầu lâu.

Hướng chi lá diên còn sinh động diễn dịch một cái kinh điển nhất nhân vật phản diện hình tượng, điểm ô trong lòng bọn họ bên trong thánh địa, lưu lại nhất khinh thường từ ngữ.

Lâm Thần hoàn toàn có thể tưởng tượng, ngày mai, ồ không đúng, là tại vài giờ đợi về sau, những cái kia phần nộ sẽ tích lũy thành như thế nào mưa to gió lớn, hướng bọn họ phô thiên cái địa đập tới.

Quyển 3 Chương 83: Tam phần 46

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 83: Tam phần 46

Tác giả: Trường Nhị

Vĩnh Xuyên đại học nữ sinh ký túc xá, 7 tòa nhà 201 thất 4 giurờng, sáng sớm 6:30.

Kim Tiểu An nhìn thấy đoạn video kia lúc, đã là ngày hôm sau buổi sáng.

Thật ra nàng hôm qua một đêm đều không có ngủ rất khá, tổng thể tới nói, nội tâm của nàng hay là rất bình tĩnh, dù sao hết thảy rốt cục đều muốn kết thúc, như vậy nàng nhân sinh cái cuối cùng ban đêm, nàng lẽ ra yên tĩnh vượt qua.

Cũng không biết vì sao, nội tâm của nàng chỗ sâu luôn có loại cảm giác bất an cảm giác,

Cho nên nàng rất sớm đã mở mắt ra, khi đó ngoài cửa sổ trời còn không phải rất sáng, nàng cảm thấy mình phảng phất cực kỳ lâu không có sớm như vậy tỉnh lại qua, nàng có chút nghiêng người sang, cầm lấy đã tràn ngập điện thoại, theo thường lệ ấn mở cái kia nàng mỗi ngày mở mắt sau đều muốn nhìn một lần địa phương. Tỉ như đánh răng rửa mặt, tỉ như Tẩy Tâm tụng kinh, mỗi sáng sớm Thần đều muốn làm sự tình, đương nhiên đều mang vô cùng trọng yếu nghi thức cảm giác, lúc ấy, nàng vốn là mang theo hoài niệm hoặc là nói tế điện tâm tình, nghĩ đến cái chỗ kia lại nhìn một chút, dù sao kia là nàng đã từng trong trí nhớ tốt đẹp nhất địa phương. Chính là mỹ hảo đã không còn, bởi vì nàng nhìn thấy một đoạn video.

Video rất yên tĩnh, không có bất kỳ cái gì thanh âm, có nàng lại cảm thấy bên tai vang lên nóng nảy cuồng nhịp trống âm thanh, phảng phất có người đang hét gào cũng giống như có người tại hét lên, nhưng cũng có người tại loại này nóng nảy cuồng bầu không khí bên trong, lộ ra lạnh lùng thần sắc.

Nàng là trơ mắt nhìn xem người kia, một chút xíu đem mỹ hảo hủy đi.

Vết máu đỏ tươi từ trên mặt tường nhỏ giọt xuống, người kia viết tốc độ cũng không tính nhanh, nhưng tại hắc ám không gian bên trong, những cái kia đỏ tươi ký tự lại như là vô số con kiến tại thôn phệ toàn bộ thế giới.

Nhìn qua nguyên bản trắng noãn mặt tường bị một chút xíu làm bẩn, kim Tiểu An nắm chặt điện thoại di động tay càng ngày càng run rẩy, rốt cục, viết người dừng lại, kim Tiểu An bỗng nhiên cuộn mình đứng người dậy, bắt đầu tức giận thờ dốt.

Nàng dựa vào băng lãnh mặt tường, muốn để cho mình bình tĩnh trở lại, có ngay sau đó, nàng phát hiện trong video người kia thật ra cũng không có ý thu tay.

Người kia chỉ là rất thanh thản đi đến sơn bên thung bên trên, dùng bút xoạt dính điểm đỏ tươi sơn, sau đó lại lần trở về mặt tường trước.

Từ bút xoạt bên trên nhỏ xuống sơn hồng đem gỗ thô sắc sàn nhà làm cho lâm ly một mảnh, kia thực sự quá quá, phải dùng lực lau thật lâu mới có thể lau sạch sẽ...

Nhìn đến đây, nàng vô ý thức vươn tay, dùng sức ma sát màn hình điện thoại di động, muốn đem những cái kia vết bẩn thanh trừ ra ngoài, chính là vô luận nàng ra sao dùng sức, cũng không thể đem những cái kia mấy thứ bẩn thỉu lau sạch sẽ.

Nàng đầu ngón tay trở nên nóng hổi, phần nộ như là hỏa diễm tại nàng đầu ngón tay thiêu đốt, ở trong mắt nàng thiêu đốt, tại ngực nàng thiêu đốt, nàng bỗng nhiên ngồi thẳng thân, đưa di động đập ra ngoài. Loảng xoảng một tiếng vang thật lớn.

Trong phòng ngủ lập tức vang lên ván giường lật qua lật lại âm thanh, thoát đầu, tỉnh lại đám bạn cùng phòng tựa hồ cũng không biết xảy ra chuyện gì, phần nộ quở trách âm thanh là tại vài giây sau mới vang lên.

“Bệnh tâm thần a!”

“Ngu xuẩn không ngủ được a!”

“Không ngủ được liền lăn!”

Không riêng gì trong phòng ngủ, thậm chí ngay cả sát vách, đều vang lên phần nộ đập tường âm thanh.

Những âm thanh này âm ỉ, tại bên tai nàng nổ vang, kim Tiểu An kiệt lực khắc chế muốn giết người xúc động, nàng cắn chặt răng, cẩn thận từng li từng tí bò xuống giường, nàng một chút xíu đem nệm thành ba phần điện thoại lấp rập, thử thăm dò một lần nữa mở ra. Màn hình một lần nữa sáng lên, website một lần nữa sáng lên, video một lần nữa sáng lên, nàng quý thần xui khiến đem video điều kéo đến cuối cùng.

Hình tượng dừng lại tại không có một ai gian phòng, chỉ có vết máu màu đỏ từ mặt tường uốn lượn mà xuống, ánh mắt của nàng cũng dừng lại tại tất cả công thức cuối cùng, nơi đó có một đầu rất rõ ràng, lưu cho bọn hắn tin tức.

Trông thấy vậy được tin tức, nàng đương nhiên không có khả năng đưa di động lại nệm một lần, cho nên nàng kéo màn cửa sổ ra mở đèn lên, không để ý trong phòng ngủ vang lên lần nữa nhục mạ âm thanh, lật ra quyển sách kia, tìm được đem đối ứng cái từ kia.

rubish có ý tứ là rác rưởi, không có việc gì ở trên tường lưu cái từ này, đương nhiên là đang mắng người, cụ thể là mắng ai, đương nhiên là đang mắng những cái kia có thể xem hiểu cái từ này người. Các người là rác rưởi.

Các người những này rác rưởi.

Các người những này sống ở âm u nơi hẻo lánh tham sống sợ chết rác rưởi.

Vô số câu chữ tại kim Tiểu An trong đầu xuyên thẳng qua, nàng cắn chặt bờ môi, từ đầu tới đuôi, nàng đều không nhìn thấy người kia mặt, có nàng có thể cảm nhận được người kia cư cao lâm hạ thanh âm khinh miệt đến cực điểm ánh mắt.

Người kia đập ra cửa, giải khai mật mã khiến sau xoay khắp tường công thức, chỉ là vì mắng bọn hắn là rác rưởi?

Thật sự là, để cho người ta muốn giết người a.

Kim Tiểu An cảm thấy miệng bên trong mẫn mẫn, cũng có ảm áp rỉ sắt hương vị, đại khái cực đoan phần nộ có thể khiến người tỉnh táo, tối thiểu nàng là cảm thấy như vậy, nàng cũng không tiếp tục phát ra cái gì tiếng vang, nàng rất ngoan ngoãn kéo lên màn cửa, đóng đèn, sau đó tại trước bàn sách ngồi xuống.

...

Tại cách kim Tiểu An có một ít khoảng cách cái nào đó ký túc xá, cụ thể tới nói, là tại Vĩnh Xuyên đại học lâm trường học Vĩnh Xuyên ĐH Công Nghiệp bên trong, cũng có người cùng kim Tiểu An đồng dạng phần nộ.

Số túc xá là 6-601, nhân vật chính là vị nam sinh.

Thậm nhưng so kim Tiểu An tình còn phải sớm hơn chút, hẳn là rạng sáng năm giờ đã lâu bị đột nhiên tin nhắn thanh âm nhắc nhở đánh thức.

Hắn mơ mơ màng màng cầm điện thoại di động lên, gửi thư tin người không có danh tự, nội dung tin ngắn chỉ có một đầu ngắn gọn đến cực điểm: Bên trên Vĩnh Xuyên đại học thành diễn đàn.

Thật ra khi đó thậm nhưng phi thường buồn ngủ, đồng thời hẳn hoàn toàn không có kim Tiểu An loại kia lòng thấp thỏm bất an tình, tại nhân sinh cuối cùng một đêm bên trong, hẳn thật ngủ rất say, cho nên nếu như không phải quý thần xui khiến cảm thấy cái số kia nhìn quen mắt, hẳn thật sẽ buông xuống điện thoại, lần nữa thiếp đi.

Dù sao dùng di động đăng lục một cái website, cũng không cần quá nhiều thời gian, cho nên hẳn thuận tay liền mở ra diễn đàn, con mắt thứ nhất nhìn thấy được tấm kia đưa đình thiếp.

Đỏ tươi tiêu đề, phong cách cao sáng, mấy ngàn tầng hồi thiếp, tại sâu như vậy trong đêm, nội dung bên trong tất nhiên oanh động toàn bộ đại học thành mới có thể thế này, hẳn thuận thế điểm đi vào, sau đó thấy được bức tường kia bị xoạt đầy sơn hồng tường.

Đại khái bởi vì là nhìn qua quá nhiều lần đồng thời bị thật sâu khắc vào não hải địa phương, mặc dù nguyên bản tường trắng đã bị huyết hồng chữ viết bao trùm, nhưng hẳn thậm chí không cần ấn mở hình lớn, liền biết kia là chỗ nào.

Tại thời điểm này, hẳn cùng kim Tiểu An phản ứng là hoàn toàn nhất trí, hẳn đương nhiên tức giận, phần nộ, muốn giết người, buồn ngủ biến mất không còn tăm tích, đồng thời cảm thấy bấp thịch cả người đều không bị khống chế run rẩy lên, nhưng có lẽ là bởi vì đêm còn sâu, có lẽ là bởi vì người với người ở giữa luôn có thể này hoặc là kém như vậy dị, hẳn hay là khắc chế phần nộ của mình, đem tấm kia thiếp mời chăm chú cẩn thận, từ đầu đọc đến đuôi.

Cuối cùng, hẳn lấy điện thoại cầm tay ra, cho gửi thư tin người, trở về một đầu tin nhắn.

“Người là ai?”

Nhưng này đầu cũng không trở về phục hấn bất luận cái gì văn tự, mà là hồi phục một đầu màu tin cho hấn, bởi vì từ đầu tới đuôi xem hết thiếp mời, cho nên thắm nhưng không cần tốn nhiều sức liền phân biệt ra màu nội dung bức thư.

Đó chính là cả trương dài thiếp bên trong bị bạo lực rút đi duy nhất một tầng, có người dùng Screenshots hình thức đem tầng lầu kia bảo tồn lại.

Thắm nhưng download hình lớn lúc, ngón tay đều khẩn trương đến tận rút gân, rất nhanh, hấn như cái này đại học trong thành rất nhiều trắng đêm chưa ngủ học sinh, thấy được tầng kia “Không thể nói” hồi thiếp.

Thật ra, thô nhìn qua tấm kia hồi thiếp cũng không có cái gì cùng lắm thì, đây chẳng qua là kia phần 150 tên người đơn bên trong phần sau đoạn, ghi rõ 2013, 2014, năm 2015 độ bên trong các trường học xuất hiện ba năm chuyên nghiệp thứ nhất, nhưng cùng dài danh sách khác biệt chính là, trong danh sách có bốn cái danh tự bị vòng lên, trừ cái đó ra, cả trương Screenshots bên trong không có cái gì.

Vấn đề đại khái nằm ở chỗ kia bốn cái đỏ vòng, hoặc là nói, là kia bị vòng lên bốn cái danh tự bên trên.

Thắm nhưng dùng ngu xuẩn nhất lại quản dụng nhất phương thức, hấn tại lục soát khung bên trong theo thứ tự đánh xuống những tên này, sau đó ấn nút Enter.

Trong nháy mắt, công cụ tìm kiếm vì hấn liệt ra hơn ngàn điều kết quả, mà trọng yếu nhất, thân thiết nhất đầu kia kết quả, thành linh liệt ra tại trước nhất.

Mang theo gần như biến thái kích động, thắm nhưng điễm tiến vào đầu kia sân trường tin tức, quả nhiên, đầu kia tin tức tựa hồ đã bị thủ tiêu, chỉ là bị công cụ tìm kiếm bắt giữ website cache vẫn tồn tại.

Hấn ở bên trong thấy được kia bốn cái danh tự, mà hiệp hội hội trường, thì là Trần Hiên... Cái kia đột nhiên thượng tuyến lại đột nhiên biến mất trừ danh id phía sau chủ nhân.

Đại khái là ông trời mở mắt, hoặc là nói, đám kia tự cho là đúng ngu xuẩn căn bản không có nghĩ đến quần chúng lực lượng là cường đại như thế, bọn hấn mưu toan ẩn tàng đồ vật chỉ là trong nháy mắt liền bị người lột cái úp sấp.

Thấm nhưng tiếp tục lục soát xuống dưới.

Cùng phòng đoán kết quả, liên quan tới cái kia khoa học kỹ thuật hiệp hội tin tức cơ hồ đều bị người thanh trừ sạch sẽ, nhưng loại này bối rối phía dưới mới chọn lựa bổ cứu biện pháp, đơn giản khắp nơi đều là lỗ thủng.

Hắn cấp tốc tra được cái kia hiệp hội tổ chức kết cấu, hoạt động địa điểm, còn có hoạt động an bài...

Cái gì cấu thí “Tam phần”, vậy căn bản chính là cái hoàn toàn không nổi danh cỡ nhỏ học sinh câu lạc bộ, giả thần giả quỷ, cố lộng huyền hư, cho rằng thế này liền sẽ siêu phạm thoát tục, thật ra căn bản chính là không dám lấy chân diện mục kỳ nhân rác rưởi!

Thấm nhưng nắm chặt điện thoại, tiếp tục lục soát xuống dưới...

Hắn đột nhiên phát hiện, đoàn người vào hôm nay cũng có thông lệ hội nghị.

Thật là mỹ diệu trùng hợp.

Thấm nhưng nghĩ như vậy, đem hắn chỗ tra được tin tức biên tập thành tin nhắn, lần nữa gửi đi ra ngoài.

...

Đếm không hết tin tức cùng dâng lên mặt trời mới mọc một đạo, lấy cũng không nhanh chóng lại không thể ngăn cản tốc độ, tại toàn bộ đại học trong thành nhanh chóng khuếch tán.

Nhưng trên thế giới này, nhân loại chỗ chân chính không cách nào ngăn cản đồ vật, là thời gian.

Thời gian là ngày 14 tháng 4 giữa trưa 12: 10 điểm.

Ánh nắng vừa vặn, cũng không có chút nào thu được hôm qua mưa xuống ảnh hưởng.

Trong sân trường hết thầy đều triển lộ lấy không còn che giấu xuân ý, tỉ như ven đường hoa hoặc là nữ sinh chân, bọn chúng đều là ấm áp, phảng phất mang theo sô cô la thơm ngọt khí tức.

Tiếng chuông tan học vừa mới vang lên, nhà ăn phụ cận khắp nơi là các học sinh vui sướng tiếng cười đùa, kim Tiểu An mang theo một cái giữ tươi túi, đi ngược dòng người, đi ra nhà ăn.

Trong túi giả bộ là nàg cơm trưa.

Thật ra Vĩnh Xuyên đại học nhà ăn có bán rất thật tốt ăn đồ ăn, có nàg thích nhất, hay là lâu hai góc rẽ bán năm mao tiền một con tam tiên bao, nếu như là thường ngày, nàg đương nhiên sẽ không ở

giữa trưa ăn bánh bao, nhưng bây giờ cơ hồ đã đến nàng nhân sinh thời khắc cuối cùng, nàng cảm thấy mình lẽ ra hưởng thụ nhân sinh bên trong tốt đẹp nhất đồ vật.

Cho nên nàng dẫn theo hai con bánh bao, đi tới bên hồ.

Bởi vì ngày hôm trước án mạng, bên hồ rất ít người, cây dong hạ cũng rất yên tĩnh, trong không khí tràn ngập ngọn nến hương vị, tiếng nước nhưng như cũ yên tĩnh.

Viên này cây dong hạ là toàn bộ trong sân trường nàng thích nhất một nơi, nàng thế là tại bên cây ngồi xuống, mở ra giữ tươi túi, cắn một cái nàng thích nhất bánh bao.

Mỗi người yêu thích là khác biệt, bởi vì dù sao người với người luôn luôn khác biệt.

Cùng kim Tiểu An khác biệt, thậm chí cũng không cảm thấy nhân sinh bên trong có cái gì đáng giá lưu luyến mỹ hảo sự tình, cho nên tại giữa trưa sau khi tan học, hẳn ngay cả cơm đều không có ăn, liền xuyên qua toàn bộ sân trường, đi vào bên thao trường trong phế tích.

Tại tất cả mọi người hướng nhà ăn chạy thời điểm, không ai sẽ chú ý tới phế tích bên cạnh đứng đấy hẳn đến tột cùng đang làm gì, những người của thế giới này vốn là như vậy lạnh lùng, cũng cũng cuối cùng lại bởi vì lạnh lùng mà chết.

Thậm chí ánh mắt đảo qua phế tích, tìm tới chính mình đã từng làm ra tiêu ký, hẳn dời ra nào cục gạch, đem giấu ở thấp nhất đồ vật, dùng sức túm ra.

Vĩnh Xuyên đại học viên kia cây dong dưới, gặm xong bánh bao thiếu nữ từ cây dong hạ đứng lên.

Sân trường quầy bán quà vật bên trong, có người kéo mũ áo, tại trước quầy thu tiền vì mới chọn lựa dao gọt trái cây tính tiền.

Sửa xe trước sạp, có người đem vừa lấy lòng vứt bỏ dây xích, tùy ý nhét vào túi.

Đường mòn bên trên, có người lưng áo bó sát áo, chậm rãi đi về phía trước...

Chúng sinh bên trong, có ít người cuối cùng sẽ đi đến một đầu cùng còn lại người hoàn toàn khác biệt con đường bên trên.

Bọn hẳn kiên định, tức giận, từ bốn phương tám hướng, tụ đến.

Quyển 3 Chương 84: Tam phần 47

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 84: Tam phần 47

Tác giả: Trường Nhị

Kia là một tràng cũng không thu hút lâu nhỏ.

Tối thiểu tại Vĩnh Xuyên đại học đông đảo cổ xây bên trong, toà kia nhà nhỏ ba tầng cũng không thu hút.

Nó tường ngoài là màu đỏ, lối kiến trúc mang theo rõ ràng dân quốc hương vị, bởi vậy ngay cả cửa sổ đều là thái sắc pha lê liệu thiếp mà thành, loại này kiểu dáng tại hiện đại đã không thấy nhiều.

Tại Vĩnh Xuyên trong đại học, dạng này lâu nhỏ phần lớn đều có công cộng, có chút là giáo sư văn phòng, có chút là thí nghiệm lâu, còn có một số thì bị xem như trưng bày quán, nhưng vô luận như thế nào, bởi vì những này lâu nhỏ đều rất trân quý, cho nên bọn chúng phần lớn thuộc về nhân viên nhà trường chuyên dụng, nếu như không phải cố ý đọc qua qua tư liệu, ước chừng có rất ít người biết, tại ven bờ hồ đường mòn chỗ sâu, có như thế một tràng cũng không thuộc về nhân viên nhà trường màu đỏ lâu nhỏ.

Lâu nhỏ bên ngoài hoa anh đào mở rất tốt, lớn đóa lớn đóa màu hồng đám mây, để cho người ta có thể nhớ tới rất nhiều mỹ diệu động lòng người cố sự.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, lâu nhỏ bên ngoài cũng dần dần tụ tập được một chút tuổi trẻ gương mặt.

Trước hết nhất đi vào lâu người bên ngoài cũng không có lỗ mãng đẩy cửa đi vào, hẳn chỉ là rất an tĩnh tại cửa ra vào đứng vững, đồng thời đem trong ngực băng lãnh vũ khí cầm thật chặt một chút, tại hẳn về sau, lại tới một số người, mặc đồng phục thiếu nữ, mang mũ lưới trai thiếu niên, váy dài cập đệ nữ hài...

Giống như là tham gia cái gì hội nghị, lâu người bên ngoài càng ngày càng nhiều, nhưng cùng hội nghị khác biệt chính là, bọn hẳn lẫn nhau ở giữa cũng không có bất kỳ cái gì giao lưu.

Thái Dương dần dần di động, chung quanh hết thấy đều lộ ra cực độ quang minh cực độ xán lạn.

Rốt cục, đứng tại phía trước nhất người kia động, hấn chậm rãi đi đến bậc thang, dùng sức đẩy, kia phiến giả cửa lớn màu đỏ, bỗng nhiên động mở.

Trong khoảnh khắc đó, lầu nhỏ bên ngoài tất cả mọi người không có gấp đi vào, bọn hấn đều không hẹn mà cùng đi, từ trong ngực hoặc là trong túi móc ra một vài thứ.

Gậy sắt, dây xích, đao...

Bọn hấn cầm thật chặt trong tay khí giới, huyết mạch phần trương, một cái sát bên một cái, đi vào kia tòa nhà bên trong.

Cùng lầu bên ngoài thịnh phóng quang minh tràng cảnh khác biệt, trong tiểu lầu phi thường hắc, tất cả thái sắc pha lê đều bị bịt kín miếng vải đen, ngay cả nhiệt độ không khí đều đột nhiên giảm xuống. Đại môn đột nhiên khép lại, đi tại người cuối cùng cầm thô to xiềng xích lọt vào chốt cửa bên trong, kim loại cùng kim loại tương ma sát, phát ra rợn người kéo kẹt tiếng vang, cả cánh cửa lập tức bị một mực khóa lại.

Từ quang minh đến hắc ám, mắt người cần một chút thời gian thích ứng, cho nên bọn hấn cơ hồ hoàn toàn nhìn không thấy lầu bên trong bất luận cái gì tình cảnh.

Theo lý thuyết, người tại mất đi thị giác lúc lại cảm thấy sợ hãi, nhưng bọn hấn nhưng không có bất luận cái gì cảm giác sợ hãi, bởi vì bọn hấn lẫn nhau cùng một chỗ, khi bọn hấn cùng một chỗ thời điểm, trên thế giới này liền không có bất luận cái gì đáng giá e ngại thanh âm.

Bọn hấn dần dần nghe được, tại lớn như vậy không gian bên trong, có một ít tất tất tác tác tiếng vang quanh quẩn, kia phảng phất là trong đêm tối sinh vật ăn đêm nhóm tại mặt đất bò qua thanh âm, có lẽ là con chuột có lẽ là con gián, có lẽ là thứ gì khác.

Tầm mắt của bọn họ dần dần khôi phục, tất cả mọi người giật cả mình.

Nơi này quả thật có người!

Một chiếc đèn treo từ cổ xưa trên trần nhà rủ xuống, mờ nhạt tia sáng bỗng nhiên vẩy xuống trên người bọn hấn, bọn hấn run lên bần bật.

Tại tiến lâu trước đó, bọn hắn đương nhiên huyền tưởng qua cái kia tên là “Tam phần” tổ chức là như thế nào một đám người.

Bọn hắn huyền tưởng qua bọn hắn họp lúc đáng vẻ, lúc nói chuyện đáng vẻ, tự cho là đúng không ai bì nổi lúc đáng vẻ, thậm chí, bọn hắn huyền tưởng qua dùng ống sắt quật bọn hắn * nhìn nhóm ngã trong vũng máu kêu rên đáng vẻ...

Bọn hắn nghĩ tới nhiều như vậy bộ dáng, nhưng trước mắt những người kia bộ dáng, nhưng vẫn là vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Không có âu phục, không có quần áo trong, không có lời nói, thậm chí ngay cả ánh mắt đều không có, trong tiểu lâu hết thảy trầm mặc mà kiêu chể.

Trước mặt của bọn hắn đứng đầy toàn thân đều hắc một số người, những người kia mặc rộng lượng màu đen áo khoác, mờ nhạt tia sáng bao phủ tại những người kia áo đen bên trên.

Làm cho người rùng mình chính là, những hắc y nhân kia phảng phất u linh, không chỉ có đối bọn hắn đột nhiên kẻ xông vào nhìn như không thấy, hoàn thủ chấp thô to bút loại, chui đầu vào trên sàn nhà phác họa to lớn đồ án...

Bọn hắn tùy theo hướng mặt đất nhìn lại, lúc này mới phát hiện, sàn nhà cũng không phải là bình thường mộc sắc, mà là hiện ra một loại nhu hòa trắng ngà, trên sàn nhà tràn ngập dãy núi giống như màu đen đường cong, những cái kia đường cong liên miên chập trùng, tương hổ vờn quanh lại lần nữa mở ra.

“Là hắn!”

Đột nhiên trong bọn họ có người, chỉ vào trong đó một vị người áo đen nói.

Theo tay kia chỉ phương hướng nhìn lại, bọn hắn thấy được một trương phi thường anh tuấn mà gương mặt.

Mặc dù ánh đèn mờ, người kia khuôn mặt mơ hồ, nhưng bọn hắn như cũ có thể nhận ra, đó chính là vền vẹn thượng tuyến liền có thể oanh động toàn bộ diễn đàn ngành toán học hệ cỏ Trần Hiên.

Chỉ là hiện tại Trần Hiên mặt mũi tràn đầy lãnh đạm, cũng không còn trong truyền thuyết ôn tồn lễ độ, hắn chỉ là chuyên chú trên mặt đất hội họa, phảng phất nhập ma.

Có lẽ là chung quanh quá an tĩnh, lại có lẽ là trầm mặc có thể tĩnh lại một vài thứ, xâm nhập đám người rối cục dần dần khôi phục lại, bọn hắn một lần nữa nhớ tới mục tiêu của mình, bọn hắn rõ ràng là muốn tới nơi này giết người!

Không hẹn mà cùng, bọn hắn tứ tán ra, cũng lấy một loại vây quanh thức trận hình, bước lên bao trùm lấy dày đặc đường cong sàn nhà. Phảng phất dự báo đến cái gì, tất cả người áo đen động tác vì đó trì trệ, thật giống như hô hấp đình trệ, không khí bị đột nhiên rút đi, người áo đen như đột nhiên như con rối cắt đứt quan hệ thả ra trong tay hết thảy, cùng nhau ngồi xuống.

Người áo đen ngưng hội họa, đứng tại vòng vây bên ngoài kẻ xông vào nhóm, lần nữa dừng lại bước chân tiến tới, bọn hắn lần nữa đưa ánh mắt về phía mặt đất, có người thậm chí còn kiễ mũi chân, bọn hắn thấy được một bộ từ đông đảo đường cong tạo thành đồ án, bức đồ án kia phảng phất viễn cổ đồ đằng, có dọa người ma lực... Không khí chung quanh thực sự quá mức quý dị, bọn hắn cảm giác phải cái kia đồ án phảng phất là một mảnh mộ địa, kia phiến trong mộ địa gạch rưng bia lập, bạch cốt tứ tán, tràn ngập dã thú gào thét. Thật ra, trong tiểu lâu là tuyệt đối yên tĩnh, chung quanh tĩnh phải không có bất kỳ cái gì thanh âm, nhưng đột nhiên, lại có tiếng âm như bạch quang đánh nát đêm tối, tại u ám trong tiểu lâu nổ vang. “Thư tịch, là tri thức phần mộ.”

Có người bắt đầu ngâm tụng.

Người kia thân mang áo đen, ngồi tại cực kỳ nơi hẻo lánh vị trí, hắn giọng nói xa xăm, lại vẫn cứ có mê người ma lực.

Phảng phất tín đồ niệm tụng giáo nghĩa, còn lại người áo đen đều cùng hắn cùng một chỗ thành kính ngâm tụng, những cái kia minh minh thanh thanh âm, phảng phất thật có thể xuyên thấu thời không, đem người dẫn vào hoang vu mà hắc ám không gian.

“Mù quáng theo, là trí tuệ phần mộ.”

Câu thứ hai ngâm tụng tiếng vang lên, kẻ xông vào nhóm lần nữa kinh hãi, bọn hắn định tại nguyên chỗ, không biết chuyện gì xảy ra. Hùng vĩ niệm tụng âm thanh vang lên lần nữa, rối cục, kẻ xông vào bên trong có người bắt đầu hành động, hắn nắm chặt chuôi đao, lặng lẽ hướng trong bóng tối vị kia người dẫn đầu đi đến.

“Tiên tri, là hậu nhân phần mộ.”

Câu nói sau cùng im bật mà dừng, thậm chí ngay cả mộ chữ âm cuối đều không có hoàn toàn kết thúc.

Đây cũng không phải là bởi vì vị kia người dẫn đầu đột nhiên ý thức được chung quanh tới rồi một đám kẻ xông vào, mà là bởi vì nghiêm trọng hơn một chút nguyên nhân, bởi vì một thanh tuyết trắng đao, chính dán tại hấn trên cổ.

Mặc dù khi đó, hiện trường không khí thật ra phi thường bình tĩnh. Các người áo đen cũng không có bởi vì thủ lĩnh bị tập kích mà đình chỉ ngâm tụng, bọn hấn lù lù bất động, thậm chí hô hấp đều chưa từng có chút biến hóa.

Nhưng ở một ít người xem ra, vậy cơ hồ là trái tim đều muốn ngưng đập khẩn trương sát na.

Tại lầu nhỏ tầng cao nhất gian nào đó trong phòng, đứng tại trước màn hình đám người tất cả đều nín hơi ngưng thần, bọn hấn trơ mắt nhìn xem lưỡi đao gần sát người áo đen thủ lĩnh cái cổ, một lát sau, ánh mắt mọi người đều không hẹn mà cùng chuyển hướng Hình Tông Liên.

Nhưng mà Hình Tông Liên không hề động, mặc dù tai nghe truyền đến tay bắn tia xin chỉ thị âm thanh, ánh mắt chung quanh đều phi thường vội vàng, nhưng hấn nhưng như cũ không có hạ lệnh nổ súng.

Hấn nhìn qua trong màn hình chính diện lâm nguy hiểm tính mạng người kia, chưa hề nói bất luận cái gì một câu.

Đồng dạng không nói một lời, còn có bị đao trên kệ cổ người áo đen kia.

Người kia vẫn như cũ ngồi xếp bằng, hấn màu da rất trắng, màu tóc lại mềm mại, hấn dáng dấp thật ra không bằng Trần Hiên suất khí, nhưng này quanh thân toát ra khí chất, nhưng còn xa thẳng chưa đi ra sân trường hệ cỏ.

Đây là thậm nhưng sở dĩ muốn tuyển chọn người này hạ thủ nguyên nhân.

Vô luận từ nơi nào nhìn, người này đều là “Tam phần” thủ lĩnh, bắt giặc trước bắt vua, từ xưa đến nay đều là đạo lý này, chỉ cần hấn giết người này, chỉ cần hấn giết người này...

Thậm nhưng lặng yên suy nghĩ, có hấn đột nhiên phát hiện, mình lại không có cách nào suy nghĩ xuống dưới.

Sau đó thì sao, giết người này sau đó thì sao?

Tại thời điểm này, nội tâm của hắn đột nhiên hoảng loạn lên, hắn cũng không biết mình nên làm cái gì.

Cạch... Cạch...

Đúng lúc này, yên tĩnh không gian bên trong, đột nhiên vang lên trầm ổn tiếng chân, kia tiếng chân một chút lại một chút, chính cách hắn càng ngày càng gần... .

Thấm nhưng bỗng nhiên ngừng đầu, hắn trông thấy trên bậc thang đứng đấy một người.

Cùng tất cả người áo đen khác biệt chính là, người kia chỉ mặc kiện tằm thường nhất áo sơ mi trắng, từ phía trên trần nhà rải xuống chỉ riêng phảng phất có thể xuyên thấu người kia gầy gò thân thể.

Một bước lại một bước, người kia bước lên trên đất đồ đằng, trong chốc lát, phảng phất có người hất ra nước chảy, nguyên bản đứng im người áo đen lại bắt đầu chuyển động, bọn hắn cùng nhau đứng lên, hướng người kia cúi người chào, sau đó lui đến một bên.

Thối lui đến bên cạnh thì có ích lợi gì, người đáng chết hay là phải chết.

Thấm nhưng đem lưỡi đao áp sát vào con tin trên cổ, hắn bỗng nhiên nhận ra trước mắt mặc đồ trắng quần áo trong người này:

“Người là Lâm Thần?”

Hắn lạnh lùng hỏi.

“Là ta.” Lâm Thần nhìn trước mắt nam sinh, nam sinh kia đại khái cùng Vương Triều giống nhau niên kỷ, có lẽ so Vương Triều hơi lớn một chút, nhưng cũng thật không lớn hơn mấy tuổi.

Có nam sinh trong ánh mắt không có người thiếu niên nên có thanh xuân sức sống, phải hình dung như thế nào này ánh mắt kia rất sáng chói, phảng phất có hỏa diễm ở bên trong cháy hừng hực, mặc dù sáng chói, lại làm cho người cảm thấy đó cũng không đẹp, mà người thiếu niên ánh mắt lẽ ra là mỹ hảo, người thiếu niên trong ánh mắt sẽ có thanh xuân đáng yêu thiếu nữ hoặc là hoạt bát động lòng người thế giới, nhưng ở trong cặp mắt kia, Lâm Thần chỉ nhìn thấy hỏa diễm còn có hỏa diễm đốt hết sau xám.

“Người là tam phần thủ lĩnh?”

Nam sinh hỏi như vậy lúc, lại vụng trộm thấy mắt mình ép buộc con tin, phảng phất có như vậy một chút không làm rõ ràng được tình

trạng.

“Các người có phải hay không hiểu làm cái gì?”

Lâm Thần cũng không nói lời nào, nói chuyện, là bị nam sinh bắt cóc tên kia con tin.

Lâm Thần nhìn xem con tin tiên sinh, con tin tiên sinh còn hướng hấn nhẹ nhàng trừng mắt nhìn.

Nhìn xem tô phượng tử bên cổ dán lưỡi đao cùng hấn nhẹ nhóm thanh thảo khuôn mặt, Lâm Thần có như vậy một nháy mắt hối hận sắp xếp của mình, dù sao tô phượng tử là cái người không bị khống chế, ý tứ của những lời này là, vô luận hấn lúc trước như thế nào căn dặn, giống tô phượng tử dạng này người, muốn nói cái gì muốn làm cái gì, là không có người ngăn được.

Không chờ nam sinh trả lời, tô phượng tử liền đảo ngược cầm chống đỡ tại mình trên cổ cây đao kia.

Nam sinh tựa hồ cũng không nghĩ tới hấn càng như thế lớn mật, trên tay hấn bỗng nhiên dùng sức, có chuôi đao bị kim sắt nắm chặt không được di động mảy may.

Thịt người cùng Thiết Nhận chống lại đương nhiên nhất định phải trả giá đắt, máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ toàn bộ mặt đao, máu giọt giọt rơi xuống, tô phượng tử lại giống như chưa tỉnh.

Có lẽ là tô phượng tử trên mặt biểu lộ quá lạnh nhạt, lại có lẽ là hấn không biết đau đớn cử động quá doạ người, nam sinh đột nhiên buông ra chuôi đao, bỗng nhiên lui lại hai bước, phảng phất nhận to lớn kinh hãi thờ hồn hấn.

“Các người đến tột cùng là ai!”

“Người không phải đã biết sao?” Tô phượng tử đem chuôi này dao gạt trái cây cầm ở trong tay đem chơi, rất thờ ơ hỏi ngược lại,

“Chúng ta là tam phần, tam phần là chúng ta a...”

“Là các người hủy đi nhà của chúng ta!” Nam sinh sắc mặt đột nhiên cứng đờ, nghiêm nghị hỏi.

“A, đó là các người nhà sao, thật ngại quá a...” Hấn mặc dù ngoài miệng nói thật có lỗi, nhưng vô luận là kia khế nâng cái cầm hay là ánh mắt khinh miệt đều hiển lộ ra, hấn thật ra không có nửa phần hối hận, “Các người không nên hiểu lầm a, chúng ta chẳng qua là cảm thấy chơi vui mà thôi.”

Không có bất kỳ cái gì giải thích, là cảm thấy không cần đối bọn hấn giải thích, thật ra vậy cũng không phải khiêu khích, chỉ là thích đùa mà thôi, chơi vui cũng đã đủ.

“Chơi vui?”

Đại khái nhất làm cho người ta sinh chán ghét người, không ai qua được người lòng tràn đầy cừu hận, đối phương lại không có vấn đề chút nào những người kia, hấn làm bản người, □□ người, nhục nhã người, chẳng qua là cảm thấy chơi vui mà thôi.

Đứng tại xa hơn một chút địa phương những người tuổi trẻ kia nghe được câu này, lần nữa phẫn nộ: “Nhưng ca, đừng tìm bọn hấn nói nhảm, chúng ta giết bọn hấn!”

“Nơi này có các người mở miệng phần sao?” Tô phượng tử thu thủy ánh mắt hướng mới la hét ầm ĩ người quét tới, hấn rất không kiên nhẫn nói ra: “Tham quan xong, các người có phải hay không nên lặn?”

Hấn biểu hiện càng khinh thường, những người tuổi trẻ kia thì càng xúc động.

“Chúng ta làm xong việc cần phải làm, đương nhiên sẽ đi!” Nam sinh lạnh lùng nói.

“Các người ở chỗ này có chuyện gì tốt làm?” Tô phượng tử bỗng nhiên nở nụ cười, phảng phất là cảm thấy nam sinh buồn cười quá chút, hấn đưa tay chỉ phía sau mình những hắc y nhân kia, nói:

“Chúng ta nơi này trí thông minh thấp nhất một người IQ141, mời người trí thông minh cao bao nhiêu, cầm qua mấy khối áo thi đấu kim bài, người là thiên tài sao, nếu như không phải thiên tài, người có tư cách gì đứng ở chỗ này?”

Hấn nói chuyện ở giữa, mang theo toàn vẹn thiên tài kiêu căng cảm giác.

Nam sinh hiển nhiên bị câu nói này đánh phủ, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào, phía sau hấn các đồng bạn phản ứng nhanh hơn hấn một chút, bọn hấn nhắc đến vũ khí trong tay, liền muốn xông về phía trước.

Tô phượng tử vẫn như cũ cao ngạo đứng vững.

Mà Lâm Thần, vẫn tại hấn bên cạnh phía trước vị trí, trầm mặc không nói.

Một phe là cầm trong tay khí giới lửa giận ngập trời ngập trời học sinh, một bên khác, thì là tay không tấc sắt tấc sắt lạnh lùng không lời người áo đen.

Như là hỏa diễm cùng nước biển hoặc là người cùng vực sâu, bọn chúng tuyệt không tương dung, đồng thời một phương kiểu gì cũng sẽ thôn phệ một phương khác.

Trên lầu cái gian phòng kia trong phòng, Giang Triều rốt cục không cách nào nhẫn nại, hấn đề lại Hình Tông Liên bả vai, thấp giọng cả giận nói: “Già hình, ta nhất định phải cam đoan những học sinh khác nhóm an toàn!”

Hấn chỉ đương nhiên là những cái kia thân mang áo đen đóng vai “Tam phần” thành viên học sinh bình thường.

Chỉ là như là trong đại sảnh từ đầu tới đuôi đều tĩnh mịch như nước Lâm Thần, Hình Tông Liên cũng không nói gì, hai tay của hấn xen lẫn chống đỡ hàm dưới, ngay cả tiếp cận giám sát bình phong ánh mắt đều không có chút nào chệch đi.

Ước chừng là không lời ăn ý, hoặc là nói là so ăn ý khắc sâu rất nhiều tín nhiệm.

Ngay tại Hình Tông Liên dùng trầm mặc ngăn cản lúc Giang Triều, Lâm Thần động, mà những cái kia sắp xông lên học sinh cũng bởi vì hấn hành động mà bị dọa đến mạnh mẽ đình trệ.

Máy giám thị trước tất cả mọi người lau một vệt mồ hôi, đang lúc bọn hấn muốn vụng trộm thờ phào lúc, lại ngoài ý muốn trông thấy Lâm Thần thật ra cũng không có bất kỳ cái gì nói chuyện ý tứ, hấn vậy mà hai tay cầm túi, xoay người sang chỗ khác, làm ra rời đi tư thế.

“Dừng lại!” Phía sau hấn các học sinh lớn tiếng a nói.

Có Lâm Thần nhưng không có nửa điểm cần dừng bước ý tứ, đúng lúc này, tô phượng tử bước ra một bước, ngăn tại Lâm Thần trước người, hấn dùng loại kia khinh thường cao ngạo phảng phất thế giới này thiếu hấn mấy trăm vạn ngữ khí nói: “Náo đủ liền lăn đi, tới chỗ này kêu đánh kêu giết, các người mới ba tuổi à... Ở trên tường chính là cho người lưu tin chính là hi vọng các người thu liễm một chút, thật sự coi chính mình cử thế vô địch rồi?”

Nghe thấy tô phượng tử, những kia tuổi trẻ các thiếu nam thiếu nữ, bọn hấn thờ hào hển phần nộ lấy bọn hấn hai mắt đỏ bừng, phảng phất sau một khắc liền sẽ như đàn thú điên cuồng cắn xé đi lên.

Có có lẽ là tô phượng tử thủ bên trên vết thương quá dọa người, lại có lẽ là tại kia ngọn đèn treo cũng không ánh sáng sáng ngời hạ khuôn mặt của hắn lại mang theo không thể xâm phạm lạnh thấu xương cảm giác, kẻ xông vào nhóm có một lát dừng lại.

Tô phượng tử mặt lộ vẻ xem thường, không cho những người kia bất kỳ phản ứng nào thời gian: “Đào ngôi mộ, nhìn xem người nằm đi vào, các người liền kích động đến nhiệt huyết sôi trào, thế này liền để các người cảm thấy mình đơn giản chính là nhất siêu thoát thần bí nhất tập thể bên trong một thành viên, cảm thấy các người có chân chính tín ngưỡng mà những người khác phai mờ tại chúng?”

...

“Già hình, bọn hắn đến cùng đang làm gì, sợ chọc giận không được đám kia bệnh tâm thần sao, cái này mẹ hắn chính là đang tìm cái chết!” Giám sát trước màn hình, Giang Triều lần nữa nghiêm nghị nói.

Hình Tông Liên ngẩng đầu, ngắm nhìn bốn phía, lúc này mới phát hiện, tại trong phòng nhỏ tất cả mọi người, đều dùng một loại lo lắng ánh mắt nhìn hắn.

“Lão Giang a...” Hình Tông Liên cuối cùng mở miệng, hắn đem chén trà trên bàn, hướng bên cạnh dời đi, “Người có muốn hay không uống chút trà?”

“Uống con em người trà, lão tử đều muốn vội muốn chết, cái này nếu là thật xảy ra chuyện gì!”

“Ài ài, chúng ta tại thi hành công vụ này người văn minh một chút a.” Hình Tông Liên cười nói.

Giang Triều đơn giản tức giận vô cùng: “Mẹ hắn chúng ta làm gì không thể hiện tại lao xuống đi, đem những người kia một mẻ hốt gọn.” Hắn nói chuyện ở giữa, còn làm cái bắt rùa trong hồ động tác. Nghe hắn nói như vậy, Hình Tông Liên ánh mắt lần nữa rơi vào trong màn hình Lâm Thần trên thân.

Hắn bên tai tiếng vọng lên ăn điểm tâm lúc, Lâm Thần nói với hắn. Cụ thể tới nói là như vậy, đại khái là bởi vì hắn đêm khuya nói đến những lời kia lên một chút tác dụng, buổi sáng hơn 7 giờ cảnh đội phân phát bữa sáng lúc, Lâm Thần đặc địa cho hắn cầm hộp sữa chua, mời hắn chung tiến bữa sáng.

Hai người bọn họ ngồi xổm ở hai cực cổng thạch sư bên cạnh, nhìn xem bên đường quét rác công nhân một chút lại một chút quét sạch mặt đất.

“Đợi chút nữa hành động, sẽ có chút nguy hiểm...” Đang nhìn một phút bảo vệ môi trường công nhân quét rác hình tượng về sau, Lâm Thần đối với hắn như vậy nói.

Hình Tông Liên đại khái cũng đoán được hắn muốn nói gì, nhưng vẫn là giả bộ như nghe không hiểu dáng vẻ: “Đương nhiên nguy hiểm, người cũng muốn chú ý an toàn.”

Hắn nói chuyện ở giữa, rất rõ ràng trông thấy Lâm Thần hô hấp trì trệ, hiển nhiên không nghĩ tới hắn sẽ giả vờ ngây ngốc, nhưng đến cùng là Lâm Thần, tâm tư xa so với thường nhân thấu triệt rất nhiều: “Người rạng sáng nói những lời kia, ta phi thường thật có lỗi, đây đúng là vấn đề của ta, cho nên, ta nghĩ thử, cố gắng sửa lại cái kia vấn đề này.”

Đối phương như thế trần khấn, lần này, đến phiên Hình Tông Liên ghen lời: “Làm gì khách khí như vậy?”

“Bởi vì, xác thực có chuyện rất phiền phức, cần người hỗ trợ.” Lâm Thần hít một hơi thật sâu, nói, “Hi vọng người có thể tận lực kéo dài cảnh sát bắt thời gian, trừ phi chân chính có người nhận nghiêm trọng uy hiếp tính mạng, ta đều hi vọng người có thể hạ lệnh tay bắn tỉa nhóm không cần nổ súng.”

“Có ý tứ gì?”

“Đương cái kia quần thể thành viên đi vào lầu nhỏ về sau, theo lý thuyết, cảnh sát sẽ chọn nâng thỏa đáng thời gian thực hành bắt, đúng không?”

“Đương nhiên.”

“Có bắt ở bọn hắn, thì thế nào?” Lâm Thần hỏi lại.

“Nghiêm hình tra tấn, uy bức lợi dụ a, buộc bọn họ khai ra chủ sử sau màn, sau đó chúng ta lại đi bắt người... Người muốn nói, như thế vô dụng, đúng không?”

Lâm Thần lắc đầu.

Mặc dù rõ ràng là tiến hành nghiêm túc nói chuyện, có Hình Tông Liên đơn giản muốn cười: “Thật ra ta đột nhiên phát hiện, người cũng một mực tại cho chúng ta quán thâm cái này quan niệm, nói đúng là, bắt hắn lại nhóm về sau, chúng ta thậm vấn đều không dạy

nổi bất cứ tác dụng gì, nhưng ngoại trừ thẩm vấn, thật ra chỉ cần chờ hạ chúng ta xuất kỳ bất ý đem bọn hấn bắt cái tại chỗ, tại bọn hấn không kịp lau đi thông tin thiết bị, thiết bị điện tử hoặc là cái khác đầu mỗi thời điểm, chúng ta vẫn là có thể tìm hiểu nguồn gốc, tìm tới chủ sử sau màn, không đúng sao?”

“Không đúng.” Lâm Thần rất quả quyết nói.

“Không đúng chỗ nào a?”

“Người cảm thấy bắt ở chủ sử sau màn có trọng yếu không?”

“Không trọng yếu sao?” Hình Tòng Liên tiếp tục hỏi lại.

“Nó rất trọng yếu, nhưng so với những hài tử kia, người kia còn lâu mới có được trọng yếu như vậy, nếu như bắt ở bọn hấn, chúng ta có lẽ vĩnh viễn liền đã mất đi cứu vớt bọn họ cơ hội.”

Nghe thấy Lâm Thần nói hài tử lúc, hấn có như vậy một nháy mắt không biết rõ đối tượng, nhưng rất nhanh, hấn ý thức được, Lâm Thần chỉ hài tử, là cái kia quần thể thành viên, những cái kia đã mất đi nhân tính, bị bọn hấn coi là kinh khủng phần tử người.

Cứu vớt kinh khủng phần tử, đây đúng là cái tươi mới thuyết pháp.

Tại người khác sinh vô số lần cùng loại kinh nghiệm bên trong, chưa hề hướng bất luận cái gì đối địch phương thỏa hiệp, lại càng không cần phải nói, cần cứu vớt tội phạm tâm linh. Đây là thánh nhân việc, mà không phải cảnh sát chuyện nên làm.

Có hấn không có phản bác Lâm Thần, hấn an tĩnh nghe Lâm Thần nói tiếp.

“Đúng đấy, chúng ta là có thể bắt rùa trong hũ, sau đó thì sao, những hài tử kia nhìn thấy cảnh sát đột nhiên lao xuống, bọn hấn rất khiếp sợ nhưng mà sẽ trở nên càng thêm phần nộ, bởi vì bọn hấn phát hiện, mình lần nữa bị thế giới này phản bội, bọn hấn sẽ đem hết toàn lực phản kháng, có người sẽ thụ thương thậm chí có người sẽ bị đánh chết, bọn hấn sẽ chân chính mất đi đối trên thế giới hết thảy sự vật tín nhiệm cảm giác, bọn hấn có lẽ tiến vào ngục giam có lẽ tiến vào sở câu lưu, vận khí tốt, trong bọn họ có ít người có chút hiểu ý biết đến chính mình vấn đề, nhưng nhất định cũng có nhiều người hơn ngoan cố không thay đổi, những người kia ra về sau lại biến thành rác rưởi, phế vật chân chính xã hội cặn bã, bọn hấn tuyệt vọng, thống khổ cảm hận hết thảy cuối cùng tiếp tục trả thù thế giới này, người cảm thấy, đây là giải quyết chuyện biện pháp sao?”

Hình Tòng Liên bị hỏi đến á khẩu không trả lời được.

Hắn đương nhiên có thể phản bác, hắn đương nhiên có thể nói, trên thế giới này rất có thể không tồn tại all --wi giống kết cục, rất có thể người phí hết tâm tư lại không chiếm được người muốn đại đoàn viên kết cục, những người kia đã hỏng, giống như bị sừng lựu ăn mòn tạng khí, mặc dù thống khổ mặc dù tiếc hận, nhưng nên cần bỏ đi nhất định phải bỏ đi, đây là chuyện không có cách nào.

Nhưng không hiểu, tại nội tâm của hắn chỗ sâu, hắn cảm giác phải có chút khó chịu, trên thực tế, hắn thực sự đã thật lâu không có khó chịu loại cảm giác này.

Lâm Thần vẫn tại nói chuyện, có lẽ là ngồi xổm phải chân tê, hắn đứng người lên, dựa vào tại tôn này thạch sư bên trên.

Thạch sư tạo hình có chút buồn cười, Lâm Thần khuôn mặt, lại có chút trang trọng.

“Có chút phạm tội, là bắt nguồn từ ác ý, có chút phạm tội, lại bắt nguồn từ nhu nhược, mà có chút phạm tội, thì đến bắt nguồn từ không cách nào tự điều khiển, với ta mà nói, bọn hắn càng giống là ly hoạn tinh thần tật bệnh hài tử, bọn hắn đầu tiên là tự ti mà hướng nội cá thể, bởi vì loại này đặc tính, bọn hắn bị phần tử phạm tội chọn lựa, bị bọn hắn đã từng tín nhiệm cùng thích người gạt người cái kia đáng sợ Địa Ngục. Người cảm thấy, khi bọn hắn tiến vào cái kia quần thể về sau, đầu tiên gặp là cái gì, là yêu hoan nghênh sao, không, bọn hắn đầu tiên gặp là ngược đời, đối * làm nhục đối tinh thần tín nhiệm phá hủy.”

“Người là muốn nói, tội phạm cũng phải người bị hại?” Hình Tòng Liên ngữ điệu có chút lạnh.

“Người có phải hay không cảm thấy, vô luận gặp như thế nào cực khổ bọn hắn cũng nên thủ vững bản tâm, không bị phần tử phạm tội tả hữu? Nhưng rất đáng tiếc a, bọn hắn chỉ là học sinh bình thường, bọn hắn chống cự không được nhân loại thiên tính, người đều có lẫn tránh thống khổ thiên tính, nếu như thống khổ không thể tránh khỏi thời điểm, chúng ta liền sẽ lựa chọn uốn nắn nhận biết, đến thích ứng thống khổ. Thật giống như một cái nam nhân giám cấm một nữ nhân, hắn liều mạng ngược đời nữ nhân kia, một khi nữ nhân không chịu nổi ngược đời, liền sẽ bắt đầu uốn nắn mình nhận biết, đem nam nhân đối với mình hành vi coi là yêu, cũng yêu nam nhân kia,

tâm lý học bên trên, đem quá trình này xưng là ‘Tập được tính bất lực’.”

Lâm Thần hoàn toàn như trước đây nhàn nhạt, có Hình Tông Liên nhưng từ trong giọng nói của hắn, nghe ra không thể ngăn chặn lạnh thấu xương ý vị.

“Bọn hắn sẽ dần dần yêu cái kia quần thể, tiếp nhận quần thể chỗ truyền cho quan niệm của bọn hắn, một khi bọn hắn chân chính dung nhập quần thể, liền sẽ xuất hiện đi cá tính hóa hiện tượng, cá thể đối quần thể tán đồng che mất tính người của bọn họ, bọn hắn bắt đầu mất đi bản thân...”

“Mất đi bản thân tức mất đi nhân tính, bọn hắn chỉ tiếp thụ quần thể chỉ lệnh, bởi vì từ trên căn bản nói, bọn hắn đã không phải là bọn hắn, những cái kia tội ác suy nghĩ, chỉ là cái kia quần thể ý chí, mà không phải ý chí của bọn hắn.”

Nghe đạo nơi này, Hình Tông Liên minh bạch, Lâm Thần từ đầu tới đuôi, đều tại nói cho hắn biết, những hài tử kia, cuối cùng không phải chân chính sợ sợ phần tử.

Tại mất đi nhân tính trước đó, bọn hắn chỉ là một chút bị chọn lựa người bị hại, mà tại trở thành người bị hại trước đó, bọn hắn chỉ là đối với cuộc sống tràn ngập mỹ hảo huyền tưởng nhưng lại không quá đặc chí học sinh bình thường mà thôi, mà tại bình thường học sinh cái thân phận này càng trước một chút thân phận là người.

Bọn hắn đều là người sống sờ sờ.

Như vậy, cứu vớt những học sinh khác sinh mệnh cùng cứu vớt bọn họ nhân sinh, đều như thế quan trọng.

Hình Tông Liên bỗng nhiên đối Lâm Thần mạo hiểm có lòng tin, bởi vì hắn phát hiện ngay cả chính hắn đều bị thuyết phục.

Quả nhiên a, Lâm Thần nói không sai, hắn thật rất có thể thuyết phục người.

Như vậy có lẽ này có lẽ quá ngây thơ quá lý tưởng quá kỳ quái, có có lẽ Lâm Thần cũng thật có thể cứu vớt những hài tử kia nhân sinh cũng nói không chừng đấy chứ?

“Nếu như ta cự tuyệt chứ?” Hình Tông Liên đột nhiên hỏi.

Hắn nói xong, càng nhìn đến Lâm Thần dùng một loại rất không kiên nhẫn ánh mắt nhìn xem hắn, phảng phất tại nói, người làm sao nói nhảm nhiều như vậy?

...

Tô phượng tử thao thao bất tuyệt lời nói, thông qua tai nghe, truyền vào Hình Tông Liên trong tai.

Lời kịch đương nhiên là Lâm Thần sáng tác, nhưng biểu diễn lại toàn bộ nhờ người.

Lâm Thần nói, hẳn sẽ để cho tô phượng tử tái diễn bọn hắn bị tẩy não toàn bộ quá trình, đem bọn hắn lại tẩy trở về.

Đầu tiên bước đầu tiên, chính là trở nên cực đoan.

Quần thể đều là cực đoan, bởi vậy, bọn hắn cũng chỉ sẽ bị cực đoan tình cảm chỗ đã động, muốn đã động bọn hắn, tự trở nên so với bọn hắn càng cực đoan...

Hình Tông Liên nhìn qua dưới ánh đèn cái kia diễn kỹ nhất lưu ngựa giống tiểu thuyết tác gia.

Giống như cổ đến nay những cái kia vĩ đại diễn thuyết gia, tô phượng tử thao thao bất tuyệt lúc, thật rất có mê hoặc nhân tâm ma lực.

Hắn nói: “Các người ngay từ đầu bị lừa nhập cái này tập thể, sau đó bọn hắn đem các người giam lại, ngược đối đãi các người, trào phúng các người, nói cho các người biết đây là nhân tính thuế biến nhất định trải qua cực khổ quá trình, khi đó các người tứ cố vô thân xin giúp đỡ không cửa, sau đó có đoàn người chạy đến các người trước mặt, tuyên truyền giảng giải mình trải qua ma luyện mà sinh ra cõi biến, nói cho các người biết bọn hắn là như thế nào từ không có tiếng tăm gì vệt con xấu xí biến thành cao quý thiên nga trắng, bọn hắn nói, chỉ cần các người tin tưởng bọn họ gia nhập bọn hắn, người cửa cũng có thể làm được... Các người có phải hay không liền dần dần tin tưởng?” Tô phượng tử khóe môi câu lên, dùng một loại bẽ nghề chúng sinh ánh mắt nhìn tất cả kẻ xông vào nhóm, “Các người có phải hay không còn cùng đi nhặt qua rau quả, nếm qua nát hoa quả? Ồ, bọn hắn nói với các người, cái này gọi đồng cam cộng khổ, sau đó các người liền bị thỏa mãn, cùng một chỗ thụ điểm tội, các người đã cảm thấy lẫn nhau là không thể thiếu đồng bạn, cùng tiến lên cái giường các người cảm thấy thật hòa làm một thể? Xã hội hiện đại hiệu triệu hện pháo đi thận chớ đi tâm, các người cũng thật sự là ngây thơ.”

Nương theo lấy lời của hắn, những kia tuổi trẻ khuôn mặt dần dần hiển lộ ra xấu hổ mà thần sắc mê mang, tô phượng tử bày trào kỹ năng thực sự quá mức cường đại, hắn ngay cả bọn hắn bí ẩn nhất sự tình đều biết nhất thanh nhị sở, hắn vì sao lại biết?

Tại chính thức tinh anh trước mặt, bọn hắn tự ti người hèn nhát cách lần nữa hiển hiện ra.

Có loại này mê mang, chỉ kéo dài thời gian rất ngắn, bọn hắn lại phần nộ, dù sao * bị người phát hiện, tín ngưỡng bị người chà đạp, đây là không thể dễ dàng tha thứ vũ nhục.

Bọn hắn sắc mặt triều đỏ, trong mắt lửa giận phảng phất muốn đem hết thảy đốt vì tro tàn.

Cái này thật sự là độ cực tình huống nguy hiểm, đối mặt một đám triệt để cuồng nhiệt phần tử, làm bản bọn hắn quần thể đơn giản so giết bọn hắn còn muốn làm cho người không thể nào tiếp thu được!

...

Kẻ xông vào nhóm cảm xúc kịch liệt biến hóa, đương nhiên bị trên lầu giám sát đám người thu vào trong mắt, hai phe đội ngũ đã sát lại rất gần, nâng lên cơn sốt sắp hướng tô phượng tử đầu lâu nện xuống.

Giang Triều rốt cục không cách nào nhẫn nại: “Hành động, hành động.”

Hắn hướng vô tuyến microphone hạ lệnh.

Có tiếng súng cũng không vang lên, mà tai của hắn mạch bên trong cũng không có bất kỳ cái gì thanh âm truyền ra.

“Uy uy!” Hắn lại hướng microphone hô hai tiếng, vẫn không có đáp lại, rất hiển nhiên, hắn thiết bị vô dụng.

Hắn nhanh chóng nhớ tới hôm nay sớm đi thời điểm, Hình Tông Liên nói với hắn bởi vì cảnh lực khả năng không đủ, cho nên hắn mời được cảnh sát hình sự quốc tế tay bắn tỉa đến giúp đỡ, lúc ấy hắn cảm thấy Hình Tông Liên là hảo ý, cho nên đồng ý, vấn đề duy nhất là, bọn hắn cùng icpo hệ thống trang bị bất đồng cũng không giống, bởi vậy cuối cùng vì hành động, thống nhất đổi thành icpo cao cấp hơn vô tuyến thiết bị.

Không nghĩ tới già hình ở chỗ này gài bẫy chờ lấy hắn đâu!

“Sông sir, thật có lỗi thật có lỗi a, lão đại của chúng ta để cho ta làm như vậy, người khí có điều liền đánh hắn hai quyền hả giận?” Nơi

hèo lánh bên trong, một mực yên tĩnh như gà Vương Triều đột nhiên ngẩng đầu, ôm Laptop chê cười nói.

Nhưng Giang Triều không có công phu đánh Hình Tòng Liên, đây cũng không phải là bởi vì tô phượng tử đã bị nện phải đầu rơi máu chảy, hẳn cần tranh thủ thời gian gọi 120, mà là bởi vì có người đưa tay, tiếp nhận một cơn đó.

Trên thực tế, cùng nói là tiếp được, không bằng nói là có người đưa tay thay tô phượng tử chịu một cơn.

Đưa tay người là Lâm Thần, ống sắt cùng cốt nhục tiếp xúc bỗng nhiên vang lên, chỉ là kia loảng xoảng một tiếng, liền khiến người toàn thân thấy đau.

Lâm Thần cầm ống thép.

“Phượng tử.” Hắn ngăn trở tô phượng tử đón lấy nói lời, “Xin lỗi!”

Hắn hướng tô phượng tử ra lệnh.

Tô phượng tử mặt mũi tràn đầy không cam lòng, lại dị thường phục tùng Lâm Thần, hẳn cực thân sĩ thiếu thiếu eo, lại rất bất khả tư nghị, thật hướng những cái kia kẻ xông vào nhóm nói xin lỗi: “Thật có lỗi.”

Kẻ xông vào nhóm lần nữa bị chấn nhiếp rồi.

Bị chấn nhiếp, không riêng gì những kia tuổi trẻ các học sinh, còn có giám thị trước màn hình đám người.

Cảnh tượng trước mắt ngoại trừ quý dị chính là quý dị.

Từ đầu tới đuôi, Lâm Thần đều hiển trước ra lười nhác nói nhiều một câu đáng vẻ, nhưng ai đều biết, hẳn mới là tam phần chân chính thủ lĩnh.

Mặc dù hẳn quần áo phổ thông biểu lộ cũng rất bình thản phổ thông, có hẳn chỉ là cao ngạo lạnh lùng đứng ở nơi đó, liền phảng phất đứng tại cao không thể chạm đám mây, làm cho người không cách nào tiếp cận.

“Bọn hắn đến cùng đang làm cái gì?” Giang Triều nhin không được hỏi.

Hình Tòng Liên mắt nhìn Giang Triều, ra hiệu đối phương ngậm miệng.

Giang đội phó rất buồn bực tại bên cạnh hắn ngồi xuống: “Già hình thật, hắn muốn làm gì, ngươi thông báo cho ta, nếu không ta thật mở cửa đi ra a?”

“Hắn đang thử, đả động bọn hắn.” Hình Tông Liên ngắm nhìn trong màn hình Lâm Thần thân ảnh, rất bình tĩnh trả lời.

Giang Triều trong ánh mắt đương nhiên tràn đầy không hiểu, tóm lại, thử đả động một đám bị tẩy não tên điên, muốn làm như vậy người, đoán chừng cách điên cũng không xa.

“Chúng ta bây giờ đương nhiên có thể áp dụng bắt, nhưng người không có cảm thấy, lâu dưới người quá ít sao?” Hình Tông Liên cuộn lên ngón tay, gõ gõ màn hình, “Nói cách khác, như vậy trong tổ chức một bộ phận người đến nơi này, mà đổi thành một bộ phận người, vẫn như cũ sẽ chấp hành buổi chiều hành động, chúng ta gặp phải vấn đề cũng không có bất kỳ cái gì cải biến, người có nắm chắc, tại...” Hình Tông Liên nhìn đồng hồ tay một chút, tiếp tục nói: “Tại trong vòng ba canh giờ, để bọn hắn nhả ra sao?”

“Con mẹ nó chứ đương nhiên không được, Lâm Thần này cho nên Lâm Thần hiện tại lại nghĩ biện pháp để bọn hắn nhả ra?”

Hình Tông Liên ánh mắt rơi vào Lâm Thần nắm chặt côn sắt trong tay trái, thật ra tia sáng cũng không tốt, hắn cũng thấy không rõ Lâm Thần cụ thể thụ thương tình huống, hắn nhẹ gạt đầu, tái diễn bữa sáng lúc, Lâm Thần nói với hắn một ít lời.

“Đối với bất kỳ một cái nào cực đoan quần thể tới nói, bọn hắn đều là nghe không vô ngoại nhân nói bất luận cái gì nói, như vậy, muốn để bọn hắn nghe người nói chuyện, chỉ có để bọn hắn đối người sinh ra sùng bái, như là động vật thần phục với thủ lĩnh, quần thể thì thần phục với lãnh tụ của bọn họ, cổ kim nội ngoại, không ngoài như vậy...”

“Nhưng người không phải cùng ta giải thích qua, Lâm Thần tạo ra ra cái này ‘Tam phần’ tổ chức, rõ ràng là dùng để kéo cừu hận đột nhiên liền biến thành sùng bái?”

Hình Tông Liên rất không thể làm gì khác hơn cười cười.

“Thật ra cũng rất đơn giản, bởi vì những học sinh này không thuộc loại tại bọn hắn cái kia thần bí tập thể, bọn hắn đồng dạng thuộc về học sinh bình thường quần thể, học sinh quần thể bắt đầu thảo luận cái kia thần bí học sinh tinh anh tổ chức cũng đem tam phần từng bước một đẩy lên thần thám thời điểm, cũng thay đổi một cách vô tri vô giác mà ảnh hưởng dưới lâu những cái kia điên cuồng hài tử những hài tử này... Đương nhiên, loại kia ảnh hưởng chỉ là tiềm

thức, cho nên những cái kia sùng bái cũng phải tiềm thức. Chính bọn hấn đều không thể ý thức được, mặc dù bọn hấn cảm hận có can đảm khiêu khích cùng chà đạp bọn hấn ‘Tam phần’, nhưng bọn hấn cảm hận căn nguyên vốn là bởi vì ‘Tam phần’ là cao cao tại thượng tồn tại, là những hấn kia chỗ cảm hận đồng học đại biểu.”

Hình Tòng Liên đang khi nói chuyện, Giang Triều đã đốt lên thuốc lá. “Sau đó thì sao?”

Giang Triều hỏi.

“Sau đó, ấ Lâm Thần nói chuyện là, quần thể dễ dàng bị nhất tưng sáng cực đoan hình tượng đả động, cho nên a, hấn để bọn hấn thấy được trải qua nghệ thuật hóa xử lý ‘Tam phần’ nghi thức, càng lặc lư một điểm thuyết pháp là, nhân loại luôn luôn không giải thích được bị một chút nhìn như siêu tự nhiên hiện tượng rung động, đại khái, đó cùng khiêu đại thần cũng không có gì khác biệt?”

“Chính là Lâm Thần người bạn kia, tô phượng tử?”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu: “Ngay từ đầu, bọn hấn sẽ cảm thấy tô phượng tử mới là ‘Tam phần’ lãnh tụ, đồng thời tô phượng tử thật đúng là rất biết lặc lư người, hấn châm chọc bọn hấn nói móc bọn hấn trên thực tế, là vì trên tinh thần cùng tín niệm bên trên lộ ra so với bọn hấn càng tăng mạnh hơn thế, khi đó, tô phượng tử đã ở vào phi thường cư cao lâm hạ vị trí. Sau đó, Lâm Thần mới ra tay, Lâm Thần thế mà khiến tô phượng tử xin lỗi, cái này không chỉ có là tranh thủ hảo cảm hành vi, tô phượng tử phục tùng, khiến Lâm Thần giảm lên bờ vai của hấn, trong nháy mắt, đi đến thần đàn.”

...

Lâm Thần ánh mắt, từ trước mắt những hài tử kia trên thân bản khoản mà qua.

Hấn nhìn xem những kia tuổi trẻ hài tử, vẫn nhìn kia từng khuôn mặt, bọn hấn đều rất trẻ trung, so với hấn tưởng tượng còn muốn tuổi trẻ, bọn hấn có người nôn nóng, có người vênh vang đắc ý, có mặt người mắt dữ tợn, có người trên mặt trang bởi vì mồ hôi mà sắp bỏ đi...

Lâm Thần ánh mắt, cuối cùng rơi vào nơi hẻo lánh bên trong vị kia nhỏ nhắn xinh xắn nữ sinh trên thân.

Hấn biết nữ sinh kia danh tự, nàng gọi kim Tiểu An, nàng có một người bạn gọi sông liễu, bằng hữu của nàng đã chết.

“Bởi vì một ít nguyên nhân, các người cừu hận lấy thế giới này, liên quan tới cừu hận của các người cùng loại tâm tình này nơi phát ra, liên quan tới không phải là, đúng sai, thật ra ta cũng không có chuyện gì để nói, các người cảm thấy mình có lý do cừu hận, vậy liền đi cừu hận được rồi, chuyện này, vốn là cùng ta không có quan hệ gì.”

Hắn ngữ tốc rất chậm, lạnh lùng phải không có bất kỳ cái gì cảm xúc. Trên thực tế, vào lúc đó, nội tâm của hắn cũng đúng là bình tĩnh mà lạnh lùng, trên đời này người cùng nhân chi ở giữa nào có nhiều như vậy lý giải cùng thông cảm?

“Không sao liền không quan hệ, người dựa vào cái gì quản chúng ta, người đi chết a!”

Tay cầm gậy sắt nam sinh hướng hắn quát, nam sinh cạo lấy rất ngắn bản thốn, dáng dấp cũng không cao, hắn rất gầy con mắt cũng rất nhỏ, có lẽ hắn bởi vì dáng người nguyên nhân, hắn từng bị người đã cười nhạo nhục nhã qua, hắn có lẽ có thích nữ hài, nhưng có lẽ hắn thích nữ hài cũng không thích hắn, hắn có lẽ tìm người nào kể ra qua nội tâm thống khổ, nhưng có lẽ, trên thế giới này chưa từng có người nào nghiêm túc nghe qua tiếng lòng của hắn.

Hoặc là, phải nói, hắn có lẽ chưa hề hướng thế giới này thổ lộ qua hắn tiếng lòng.

Đời này của hắn, đại khái luôn luôn sống ở mong mà không được bên trong, hắn hướng tới mỹ hảo, nhưng mỹ hảo lại không hướng tới hắn.

Sau đó, hắn gặp cái tổ chức kia, hắn từng có giã dựa từng có do dự, lại cuối cùng không cách nào chống cự nhân loại nguyên thủy nhất nhân tính, hắn khuất phục, hắn thu hoạch được tiền tài, địa vị còn có nữ nhân, hắn cũng đồng dạng phát hiện, thì ra yêu cùng được yêu là tốt đẹp như vậy...

Như vậy, hắn có lý do gì cự tuyệt cái tổ chức kia chứ?

Lâm Thần có chút muốn cười, hắn bỗng nhiên ý thức được, nếu như là hắn, đại khái cũng rất khó kháng cự những cái kia mỹ hảo dụ nghi ngờ.

“Ta nghĩ, người đại khái là hiểu lầm, ta cũng không muốn xen vào các người, ta chỉ là biết các người trong đó một số người cố sự, cảm thấy có chút đáng tiếc mà thôi, trên thực tế, ta cũng không cảm

thấy trước đó các người có cái gì không tốt cũng đương nhiên không cảm thấy về sau các người có gì tốt. Bất quá, các người cũng đương nhiên có thể không cần để ý tới của ta tiếc hận, bởi vì, chúng ta vốn không có quan hệ thế nào...”

“Ngậm miệng!” Trong đám người người trẻ tuổi đột nhiên hô to, nhưng ở Lâm Thần trước mặt, thanh âm kia vô luận như thế nào nghe đều không đủ lễ thẳng khí hùng.

“Thật sao?” Phảng phất là vì như người tuổi trẻ nguyệt, Lâm Thần khép lại miệng, buông ra nắm chặt gậy sắt tay, trực tiếp quay người rời đi.

Gặp Lâm Thần là thật muốn đi, ở đây tất cả các tinh anh cũng không có ở lại ý nguyệt, đều nhao nhao muốn tán đi.

“Người đừng lại!” Phía sau bọn họ đám người nhin không được hô to.

“Người thật cảm thấy, lực lượng của người đã cường đại đến có thể khống chế tất cả mọi người sao?” Lâm Thần lấy lại tinh thần, lãnh đạm cười cười, “Người thậm chí không khống chế được chính mình.” Hắn nói, có chút khó khăn giơ cổ tay lên, nhìn đồng hồ đeo tay một cái, “Hiện tại cần một giờ đồng hồ, nếu như người có thể khống chế mình, liền nên biết, hiện tại là muốn đi giờ đi học.”

“Chúng ta vì cái gì còn muốn đi lên lớp?”

Người trẻ tuổi trên mặt lộ ra trào phúng không ai bì nổi thần sắc, Lâm Thần nhìn xem hắn nheo lại hẹp dài hai mắt, hỏi lại: “Người hỏi ta tại sao muốn đi học, ta lại vì cái gì phải nói cho người chứ? Người có phải hay không cảm thấy, lên lớp không có ý nghĩa đọc sách không có ý nghĩa thậm chí ngay cả còn sống đều không có ý nghĩa, người này cũng không thích người người kia cũng không thích người toàn thế giới đều không thích người, người luôn cảm thấy, xấu như vậy lậu thế giới cùng thế này buồn nôn đám người, người vì cái gì còn muốn lưu tại nơi này?” Lâm Thần hướng về phía trước bước một bước, nhìn xuống người tuổi trẻ trước mắt.

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

Cái kia con mắt rất nhỏ nam sinh bỗng nhiên kích động lên, Lâm Thần cơ hồ muốn bị hắn điên cuồng côn sắt đập trúng.

“Người đừng tưởng rằng ta không biết các người những tinh anh này là thế nào nghĩ, các người nhìn xem ra vẻ đạo mạo, thật ra chưa

hề đều không có nhìn tới chúng ta, các người cảm thấy chúng ta đáng dấp lại xấu đầu óc lại không hiệu nghiệm, các người căn bản là xem thường chúng ta!”

“Đây chẳng qua là các người cảm thấy như vậy, là chính các người sống ở hối hận trong phần mộ, không phải ta.” Lâm Thần từ tốn nói.

“A, ngoài miệng nói như vậy!”

“Không phải như vậy!”

Một mực đứng ở một bên tô phượng tử đột nhiên mở miệng, hắc âm điệu rất cao, mang theo run rẩy âm cuối, kia thê lương tiếng hét thất thanh, tại toàn bộ cổ xưa trong tiểu lâu quanh quẩn ra.

Không có người nói chuyện.

Không người nào dám nói chuyện.

“Ta biết sông liễu.” Hắc ám mà đè nén không gian bên trong, vang lên lần nữa tô phượng tử tiếng nói, tay của hắn vẫn tại chỗ máu, có càng nhiều huyết dịch đã ngưng kết tại vết thương chung quanh, biến thành màu nâu xấu xí vết sẹo.

Nghe được sông liễu cái chữ kia lúc, tất cả cầm trong tay khí giới tuổi trẻ các học sinh, cũng nhịn không được run lên.

“Ta cùng sông liễu quan hệ, nên nói như thế nào này thật ra nàng là bằng hữu của ta, hoặc là nói, nàng là của ta độc giả, nàng nói nàng thích ta sách, nhưng ở nàng trước khi chết, chúng ta đều chưa từng gặp mặt.” Tô phượng tử thanh âm rất nhẹ, hắc phảng phát tại kiệt lực kiềm chế mình, thanh âm đều có chút run rẩy, “Vừa mới bắt đầu nhận biết thời điểm, sông liễu viết thư cho ta, nàng nói với ta nàng cảm thấy mình đáng dấp rất khó coi, nàng nói nàng con mắt đặc biệt lồi cái mũi lại quá đẹp, làn da còn không tốt, mấp mô, hiển nhiên như cái lại □□. Cho nên, nàng thích ta sách nguyên nhân cũng vô cùng đơn giản, nàng nói nàng rất hâm mộ do ta viết những cái kia nữ hài, các nàng đẹp như thế như vậy hạnh phúc có như vậy anh tuấn tiêu sái nam sinh thích bọn hắn, nàng rất hâm mộ các nàng, nàng nói nàng thật vô cùng vô cùng muốn được nhân ái, nhưng không có nhân ái nàng. Khi đó, ta không biết nên an ủi ra sao một cái thương tâm nữ hài, cái này đối ta thật sự mà nói quá khó khăn, mà lại khi đó ta luôn cảm thấy, muốn bị nhân ái còn không đơn giản sao, người chỉ cần ăn mặc xinh đẹp chút ăn mặc xinh đẹp chút, tự nhiên sẽ có nam sinh cùng người thổ lộ, nhưng kỳ thật, ta quên đi, người với

người là khác biệt, có ít người tự tin có ít người tự ti, ta quên đi, đối có ít người tới nói chỉ là dễ dàng có thể làm được sự tình, đối có ít người tới nói, thì cần cần dùng hết toàn bộ cố gắng mới có thể nâng lên như vậy còn sót lại ít ỏi dững khi đi làm, các người nhìn, thế giới này chính là như thế không công bằng. Khi đó, ta không cách nào trải nghiệm một cái cực độ tự ti tâm tình của cô bé, ta cũng vô pháp tưởng tượng, nàng đến tột cùng là góp nhặt bao lâu dững khi, mới cho ta nhìn hình của nàng. Làm ta thấy được nàng ảnh chụp là, ta thậm chí cảm thấy cho nàng quá mức kiêu vò tạo làm, nàng nào có nàng miêu tả khó coi như vậy, nàng rất thanh thuần đáng yêu. Có lẽ là bởi vì nguyên nhân này, ta không tiếp tục để ý đến nàng, nhưng mà có một ngày, nàng đột nhiên nói với ta, nàng chỗ tôn kính học tử đưa nàng đưa vào một cái thế giới mới, nàng cảm thấy nàng thực sự có thể biến thành ta dưới ngòi bút những cái kia có rất rất nhiều nhân ái nữ hài, nhưng ta còn là không để ý tới nàng, ta cảm thấy nàng đại khái là điên rồi đi. Thẳng đến có một ngày, nàng đột nhiên liên hệ ta, nói để cho ta đi xem nàng biểu diễn, lúc đầu ta cũng không có muốn đi, nhưng kỳ thật ta còn là rất hiếu kỳ nàng bây giờ đến cùng biến thành bộ dáng gì, cho nên ta còn là đến cùng ta ước định địa điểm, nhưng ta nhìn thấy, lại là nàng từ trên cao nhảy xuống thân ảnh.” Tô phượng tử dừng một chút, tự giễu nở nụ cười, “Ta cũng không phải là loại kia lại bởi vì loại chuyện này thống khổ hối hận người, ta chỉ là có chút tiếc nuối, nàng nghe không được ta khen nàng đẹp, dù sao, ta mới sẽ không đáp ứng cùng một cái khuôn long gặp mặt.”

Tô phượng tử tiếng nói, nhẹ nhàng phiêu tán tại tất cả học sinh trong tai, hắn đã nói xong, nhưng không ai lại nói tiếp.

Tất cả mọi người trầm mặc không nói, trước hết nhất thút thít, là nơi hẻo lánh bên trong cái kia vừa ăn xong hai cái tam tiên bao thiếu nữ.

“Đây là hiện tượng tốt không?” Giang Triều chỉ vào trong màn hình thút thít nữ hài nói.

“Đương nhiên, thật lòng nước mắt đại biểu bọn hắn cảm nhận được khổ sở, có thể cảm thấy thống khổ cùng bi thương, mới là người.”

Hình Tông Liên nói.

...

.

Ơ mảnh này u ám trong đại sảnh, Lâm Thần vẫn như cũ là bình tĩnh an hòa, phảng phất trong bầu trời đêm mây hoặc là so mây cao hơn gió.

Hắn nói: “Thật ra sông liễu từ kia tòa nhà bên trên nhảy xuống lúc, ta cũng ở đó, bởi vì ta tiểu sư muội cũng đồng dạng từ nơi đó nhảy xuống xuống dưới, thật ra ta thật không hiểu rõ tiểu sư muội của ta, nàng có lẽ thật là quá thống khổ đồng thời quá hi vọng lấy tử vong tìm kiếm giải thoát, nhưng tại ta tới nói, ta một mực thật đáng tiếc ta không cứu được nàng, bởi vì nếu như có thể, ta còn hi vọng có thể cùng nàng lại uống một lần rượu.”

Lâm Thần ra đưa tay, nhẹ nhàng vuốt vuốt trước mắt mình vị kia con mắt rất nhỏ nam sinh tóc, nói: “Thật ra, các người cũng không cần cái kia để các người sinh ra được yêu ảo giác quần thể, bởi vì thế giới này bên trên có lẽ thích các người người không nhiều, nhưng luôn có như vậy một hai người, là chân thành mà không giữ lại chút nào yêu các người.”

“Nếu như các người đi tới, liền sẽ nhìn thấy.” Hắn buông lỏng ra bao trùm tại thiếu niên trên sợi tóc tay, có chút nhàn tản lại có chút nghiêm túc nói ra: ” mặc dù chỉ là của ta hi vọng, mà của ta hi vọng thật ra cùng các người cũng không có liên quan quá nhiều, nhưng ta hi vọng vô luận cảm thấy thế giới này có khiến người khó mà chịu đựng, các người có thể lại kiên trì, đi tới, lại nhìn một chút nó.”

Hồi cuối

Tô phượng tử cũng không phải là một người tốt.

Ở một mức độ rất lớn, hắn cực kỳ phù hợp Phó Hách đối với hắn làm ra bình luận “Một cái hèn hạ vô sỉ âm hiểm hạ lưu người”, nhưng ngay cả Phó Hách đều không thể phủ nhận, tô phượng hạt tại là cái ưu tú cố sự lập người, hắn ưu nhã vô song hắn tràn ngập kích tình hắn giàu có mê hoặc lực, nhiều khi, hắn đứng ở nơi đó, ngay tại giảng thuật một cái cố sự.

Bởi vì tô phượng tử giảng thuật cái kia nửa thật nửa giả cố sự quá mức động lòng người, những hài tử kia thật tại cuối cùng buông xuống muốn hủy diệt thế giới suy nghĩ. Khả năng ngay cả phía sau màn hắc thủ cũng không nghĩ tới, bọn hắn cái kia vô kiên bất tồi tổ chức, đã ở trong nháy mắt sụp đổ.

Tô phượng tử bởi vì tay tổn thương quá nặng được cứu hộ xe kéo đi, mà Giang Triều đã căn cứ các học sinh cung cấp rất nhiều manh mối, bắt đầu chân chính thu lượm hành động, Hình Tòng Liên nha, đương nhiên bởi vì một ít “Phản bội” hành vi, bị bài trừ đang hành động bên ngoài.

Giờ phút này, hấn cùng Lâm Thần chính sòng vai ngồi tại Vĩnh Xuyên đại học giáo y viện hành lang bên trong, Lâm Thần cổ tay trúng được rất cao, phía trên chính đè ép một khối cô y tá cho túi chườm nước đá.

Nửa giờ trước, Lâm Thần cự tuyệt cùng tô phượng tử cùng đi bệnh viện, Hình Tòng Liên biết đại khái, hấn chỉ là nghĩ một người ở lại lẳng lẳng, cho nên bọn hấn đã trong hành lang ngồi hai mươi phút, đồng thời hấn mặc dù rất muốn nói, lại một câu cũng chưa hề nói. Vĩnh Xuyên đại học giáo y trong nội viện cũng không có bình thường bệnh viện quen có băng lãnh khí tức, chung quanh bọn họ rất náo nhiệt, các học sinh luôn luôn tụ tập sinh bệnh hoặc là tụ tập thụ thương, đến mức trường học bệnh viện luôn luôn khi thì tĩnh lặng lại khi thì lộ ra sinh ý thịnh vượng.

Hiện tại, bọn hấn đại khái thật đuối kịp sinh ý thịnh vượng thời điểm tốt.

Hình Tòng Liên nhìn qua trước mặt bọn họ vừa bị gọi vào danh tự bóng rổ đội viên, sau đó đếm , dựa theo bác sĩ hiện tại nhìn xem bệnh tốc độ, bọn hấn đại khái còn phải đợi thêm trên nửa giờ, đang lúc hấn trái phải nhìn quanh lúc, hấn bỗng nhiên nghe thấy Lâm Thần mở miệng.

“Hôm nay, thật cảm ơn người.”

Hình Tòng Liên hoài nghi mình lỡ tai xảy ra vấn đề, hấn bất khả tự nghị quay đầu nhìn qua Lâm Thần, vô cùng vô cùng chấn kinh.

“Người không cần nói những khách sáo kia hoặc là tự khiêm nhường lời nói, ta nói cảm ơn người, chỉ là rất đơn thuần nghĩ cảm ơn người mà thôi, nếu như hôm nay không phải người tại, thay đổi mặt khác bất kỳ người nào, đại khái cũng sẽ không tồn tại all-wi giống khả năng.”

Lâm Thần nói xong, lại phát hiện người bên cạnh thật lâu không có trả lời, hấn rất cục hướng bên cạnh nhìn lại.

Hình Tòng Liên chỉ là rủ xuống tầm mắt, từ trong túi móc ra thuốc lá cùng cái bật lửa, hẩn đem kia hai dạng đồ vật nắm trong tay, không còn bất kỳ động tác gì.

“Thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Bệnh viện cấm chỉ hút thuốc lá a.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Giống Hình Tòng Liên dạng này người, đương nhiên sẽ không bởi vì không cách nào hút thuốc lá mà trở nên có chút thương cảm, trên thực tế, thương cảm cái từ này, thật hoàn toàn không thích hợp hẩn: “Nếu như người tâm tình không tốt, cũng có thể cùng ta nói.”

“Cũng không phải tâm tình không tốt, chỉ là ta trước đó vẫn cảm thấy, người đương nhiên là có năng lực cũng nhất định phải khống chế bản thân, có cùng với người thời gian càng lâu, ta liền càng phát ra hiện, người thật rất dễ dàng không nhận bản thân khống chế.”

Hình Tòng Liên nói, đem thuốc lá nhét vào miệng bên trong, nhưng không có nhóm lửa, “Ta vừa rồi rất muốn hút điếu thuốc, cho nên ta thuốc lá đem ra, cái này cỡ nào tự nhiên a...”

“Là rất tự nhiên, cái này có vấn đề gì không?”

Hình Tòng Liên đem hộp thuốc lá lật lên, đưa cho Lâm Thần nhìn:

“Người nhìn, phía trên này viết, hút thuốc lá có hại cho sức khỏe sao, thật ra, ta có phải hay không không nên hút thuốc lá chứ?” Hẩn nói, thuốc lá cấm trở về hộp thuốc lá, “Ta ngược lại thật ra chưa bao giờ qua cần cai thuốc suy nghĩ, vừa rồi chỉ là đột nhiên nghĩ đến cai thuốc thử một chút ý nghĩ này, liền đã toàn thân khó chịu, ta nghĩ ta đoán chừng đời này là giới không được thuốc lá.”

Lâm Thần nhìn xem hẩn bực bội khuôn mặt, đơn giản muốn nói, giới không được liền giới không được a, dù sao người quát không hút thuốc lá loại chuyện này ta là không quan trọng a.

Bất quá, hẩn đương nhiên minh bạch Hình Tòng Liên muốn nói điều gì.

“Người cảm thấy thống khổ sao?” Hẩn hỏi.

“Thống khổ a.”

“Vây chúc mừng người, người còn sống.” Lâm Thần đè lên trên tay mình túi chườm nước đá, sau đó đau đến nhe răng trợn mắt, tiếp tục nói ra: “Đồng thời, còn muốn chúc mừng người là, làm người bởi vì thử khống chế bản thân mà cảm thấy thống khổ lúc, nói rõ người

đang vì lấy mỹ hảo mà người khỏe mạnh sinh cùng người không tốt quen thuộc tại làm đấu tranh, phải cố gắng lên a.”

“Người làm tâm lý trung cầu ý kiến thời điểm chính là cái này luận điệu?” Hình Tòng Liên nhếch miệng, giống như là ghét bỏ hẳn quá không để ý.

“Ta luận điệu tốt thời điểm , bình thường thu phí đều tương đối cao.” Hẳn nói.

Hình Tòng Liên nhin không được cười lên, hẳn đưa tay tiếp nhận Lâm Thần trên tay túi chườm nước đá, thay hẳn đắp đi lên: “Ta chỉ là bỗng nhiên hiểu người nói tới không cách nào tự điều khiển, bởi vì cần khống chế bản thân những cái kia tham lam, sợ hãi, hư vinh, lười biếng mới có thể biến người tốt sinh, thật sự là được đến quá thống khổ, cho nên a, những hài tử kia, mới có thể lựa chọn mặt khác một con đường.”

Lâm Thần nhìn qua Hình Tòng Liên lộ ra rất nhẹ nhàng thanh thản lại yên tĩnh ánh mắt thâm thúy, chỉ cảm thấy cảm thấy run lên.

Đúng vậy a, bọn hẳn chỉ là hướng tới mỹ hảo nhân sinh người bình thường mà thôi, lại bởi vì đơn thuần hướng tới, mà đi vào lạc lối.

Bởi vì đại khái thật sự có quá nhiều thư tịch đều miêu tả nhân sinh mỹ diệu, nhưng trên thực tế này nhân sinh vốn chính là thống khổ lữ trình.

Mà nhân tính này nhân tính sở dĩ vĩ đại, là bởi vì chúng ta bẩm sinh có cùng những cái kia tham lam, sợ hãi, hư vinh, tự tư, ngu xuẩn, lười biếng, tàn nhẫn chỗ chống lại bản tính, dù là có khi loại này chống lại lực lượng quá mức nhỏ bé quá mức tuyệt vọng, nhưng nó luôn luôn tồn tại.

Người luôn luôn bởi vì chống lại mà trở nên thống khổ, nhưng cũng bởi vì chống lại mà có thể được xưng là người.

“Cái kia chuyện xưa nhân vật chính, hẳn không phải là sông liễu đi.”

Hình Tòng Liên chợt nhớ tới, nếu như tô phượng tử sớm tại nháy lâu vụ án phát sinh sinh trước đó liền đã tìm tới Phó Hách, như vậy, hẳn thật ra cũng không phải là bởi vì sông liễu mà xuất hiện.

Có nữ hài là ai chứ?

Hẳn lại ý thức được, bọn hẳn sở dĩ có thể thuận lợi giải quyết hết thảy, là bởi vì vương Thi Thi lưu lại một quyển sách.

Có lẽ là quên xử lý cũng có thể là sơ sót sai lầm, nhưng rốt cục, vương Thi Thi hay là tại nàng nhân sinh thời khắc cuối cùng, lưu lại một quyển sách.

Quyển 3 Chương 85: Tam phần 48

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 85: Tam phần 48

Tác giả: Trường Nhị

Đối với nhân sinh cảm khái, cũng chỉ là cảm khái mà thôi.

Dù sao, sinh hoạt là từ những cái kia vụn vặt thường ngày tạo thành, những cái kia kinh tâm động phách cũng tốt, nghìn cân treo sợi tóc cũng được, đều chỉ là sinh hoạt bên trong tình cờ điều hoà, mà những này điều hoà, cũng tốt nhất là càng ít càng tốt.

Từ giáo y viện ra lúc, Lâm Thần trên tay đánh thật dày thạch cao.

Hình Tông Liên rốt cục vẫn là điều điều thuốc, trong tay dẫn theo bác sĩ mở một đồng thuốc, hẩn nhắc đến túi, hết sức chăm chú xem kĩ lấy những thuốc kia phẩm đóng gói, dò xét cuối cùng lấy hỏi: “Nói thật, người thật không cần đi bệnh viện lớn nhìn xem, tốt xấu là nứt xương a?”

Nghe hẩn nói như vậy, Lâm Thần quay đầu mắt nhìn đông như trầy hội giáo y viện đại sảnh, nói: “Vừa cho ta nhìn tay vị kia, là viện y học về hưu thầy giáo già, khoa chỉnh hình chuyên gia, hưởng thụ □□ trợ cấp, trình độ hẩn là còn không có trở ngại?”

“Kia là tương đương không có trở ngại.” Hình Tông Liên cấp tốc đáp, hẩn lại bỗng nhiên giống như là nhớ tới cái gì, hỏi: “Nhưng các người giáo y viện mạnh như vậy, tô phượng tử vì cái gì còn tranh cãi nháo phải đi bệnh viện?”

“Hẩn sao, đại khái là sợ hẩn cha biết.” Lâm Thần nhếch miệng, nói.

“Ài, cha hẩn là?”

“Người không biết sao, phượng tử chính là Vĩnh Xuyên đại học thái tử gia.”

“Vĩnh Xuyên đại học, quá, tử, gia?” Hình Tông Liên phản ứng rất nhanh, cũng cơ hồ muốn bị thuốc lá hẩn đến, “Tô lão tiên sinh nhi tử?”

“Đúng đấy, phượng tử chính là hiệu trưởng nhà thiếu gia a.” Lâm Thần nói lên lời này lúc, cũng cảm thấy buồn cười.

Tô phượng tử từ nhỏ ở nhà thuộc đại viện cùng giáo khu bên trong lớn lên, giáo y viện liền xem như cái chích tiểu hộ sĩ, đều lặp đi lặp lại bị hấn đùa giỡn qua rất nhiều lần, hấn chạy đến giáo y viện khâu lại cái kia đáng sợ vết thương, đại khái cùng trực tiếp đi cha hấn cửa phòng làm việc nói” ta hôm nay làm chuyện lớn” cũng kém không nhiều.

Nhìn xem Hình Tông Liên một bộ á dù không biết cái này bên trong là không phải xảy ra vấn đề gì biểu lộ, Lâm Thần rốt cục vừa lòng thỏa ý, như thế xem xét, hấn lúc ấy biết việc này lúc phản ứng, đã coi như là tương đương bình tĩnh tỉnh táo.

Dù sao, hấn đức cao vọng trọng lão sư sinh ra loại con này, thật sự là cho dù ai đều sẽ hoài nghi một ít chuyện.

“Cảm giác thật không phải là rất giống a.” Cuối cùng, Hình Tông Liên thật sâu cảm khái nói.

Gần chạng vạng tối lúc, trong không khí tràn đầy ngày xuân thoải mái cỏ cây khí tức, thoải mái làm cho người khác không muốn nói chuyện.

Người trong lúc vô tình, kiểu gì cũng sẽ vô ý thức hướng phía có nước phượng hướng đi, cho nên rất kỳ quái chính là, bọn hấn lại đi tới kia phiến bên hồ.

Lúc này, trời chiều lặn về phía tây, mặt nước sóng nước lấp loáng. Hình Tông Liên điện thoại một mực không có vang lên, như vậy không có tin tức đương nhiên chính là tin tức tốt nhất

Hấn liền nửa híp mắt, thật sâu thở dài.

“Làm sao?” Lâm Thần hỏi.

“Dường như đã có mấy đời a.”

“Cái này thành ngữ quá văn nghệ, không quá thích hợp người nói.”

“Người đếm xem nhìn a, ba ngày trước, chúng ta rõ ràng là tới đây đi dạo, là đồ cái gì nắm mốc đụng phải vụ án lớn như vậy a...”

Mặc dù hấn nói đến rất nhẹ nhàng, nhưng Lâm Thần hay là rất rõ ràng từ trên mặt hấn thấy được uể oải thần sắc.

Ngay cả Hình Tông Liên đều cảm thấy mệt mỏi, như vậy bọn hấn ba ngày qua này kinh lịch, thật có thể dùng dường như đã có mấy đời để hình dung.

Lâm Thần đứng tại bên hồ, nhìn qua cùng hôm đó mặt trời mới mọc dâng lên lúc cũng không có khác nhau quá nhiều trời chiều, muốn nói gì lời nói, tỉ như cổ vũ tỉ như trấn an, có cho dù trong lòng có ngàn vạn cảm khái, sắp đến cần nói lúc, cũng chỉ có thể thật sâu thờ dài.

“Làm sao?”

Lúc này, hỏi vấn đề người đổi thành Hình Tông Liên.

“Ta đây nghĩ, ta hiện tại rất đói, nhà ăn ngay tại chúng ta đằng sau không xa...”

“Đói thì ăn cơm a, có vấn đề gì không, nói đến đến người trường học lâu như vậy, người thật giống như còn không có mời ta ăn cơm?”

“Nhưng ta không mang tiền.”

“Không phải có phiếu ăn cái gì sao?”

“Ta rời trường lâu như vậy, đâu còn có phiếu ăn loại vật này.”

“Có ta cũng không mang tiền...”

Nghe đến đó, hấn cùng Hình Tông Liên nhìn nhau nhìn một cái, không hện mà cùng nói: “Vương Triều chứ?”

...

Vương Triều đương nhiên còn tại hai cục hỗ trợ.

Làm số một kỹ thuật viên, coi như hấn lão đại Hình Tông Liên bị bài trừ Giang đội phó trong cơn tức giận bài trừ tại tổ chuyên án bên ngoài, Vương Triều nhỏ đồng chí hay là hai cục thượng khách.

Dù sao có một kỹ bên cạnh thân nam nhân chính là tự tin như vậy.

Giờ phút này, Vương Triều nhỏ đồng chí đang ngồi ở Vĩnh Xuyên đại học gian nào đó trong văn phòng, cùng Giang Triều không biết từ nơi nào điều tới hai tên kỹ thuật viên cùng một chỗ, giám sát deep-web bên trên trực tiếp trang web động thái, so cùng hấn lão đại Hình Tông Liên làm việc lúc khác biệt, hấn giờ phút này chân vểnh lên trên bàn, trong tay là hai cục tiểu tỷ tỷ cho mua đồ ăn vặt, cách ước định trực tiếp thời gian đã qua ba phút, trang web vẫn như cũ toàn bộ màu đen, chỉ có phía bên phải nhả lại cột bên trong, xoạt lên các quốc gia quốc mạ.

Dù sao các quốc gia tâm lý biến thái đám người, đều là bị cái này trực tiếp trang web hố một số tiền lớn.

Hấn hướng miệng bên trong lấp khối khoai tây chiên, sau đó nhấp một hớp nước chanh.

“Một đám cay gà.”

Hắn nói như vậy, điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Mắt nhìn điện báo biểu hiện danh tự, hắn kém chút bị khoai tây chiên hắc ở.

“Này này, lão đại, xin hỏi ta có gì có thể vì ngài ra sức sao?”

Vương Triều cho là hắn lão đại gọi điện thoại đến, là vì quan tâm vụ án tiến triển, có đầu bên kia điện thoại lại chỉ miệng không thắm vấn tình, ngược lại hỏi: “Người có tiền sao?”

“Lão đại, lúc nào đến phiên ta đi ra ngoài mang tiền, ta người thiết chẳng lẽ không đồng nhất thẳng đều là mọt gạo sao?”

“Người túi sách cái thứ hai túi tường kếp bên trong không phải đặt vào một ngàn khối sao?” Đầu bên kia điện thoại là Hình Tòng Liên tiếng cười lạnh, “Nghe nói là vì ngày nào đột nhiên chịu không được của ta cao áp thống trị trong cơn tức giận rời nhà trốn đi chuẩn bị?”

“Đó là của ta tiền, người nghĩ cũng đừng nghĩ, ta nói với người người tốt với ta điểm, ta chính là nói đi là đi!” Hắn cấp tốc lại nghĩa chính từ nghiêm cự tuyệt, nói đùa cái gì, nào có hắn đưa tiền đạo lý.

“Người a Thần ca ca nói đói bụng, muốn ăn cơm...”

“Úc, lập tức đưa tới, chúng ta ở đâu gặp mặt?”

...

Trò chuyện lấy thiếu niên giòn tan âm cuối kết thúc.

Lâm Thần nhìn qua Hình Tòng Liên cười khanh khách khuôn mặt, bên tai còn vang vọng cái kia phi thường ngắn gọn xưng hô...”A Thần ca ca” ...

Bởi vì cùng Vương Triều lúc nói chuyện, tất cả mọi người sẽ không hện mà cùng dùng tới nhẹ nhàng ngữ khí, mà giờ khắc này Hình Tòng Liên thanh âm lại bởi vì buồn ngủ mà mang theo lấy giọng mũi, tóm lại, nghe phi thường khàn khàn nhẹ ngọt, đến mức, có chút kỳ quái thân mật cảm giác.

Lâm Thần lại nhìn hắn một hồi, chỉ gặp hắn ánh mắt ôn nhu, lại vừa lúc có hào quang rơi trong mắt hắn, phảng phất vò nát vàng, đã xán lạn lại ấm áp.

Tóm lại, Hình Tòng Liên nhìn qua thật sự là phi thường anh tuấn.

Gió rất nhẹ nhàng, mặt trời lặn cũng rất nhẹ nhàng.

Như vậy tâm tình, cũng tự nhiên sẽ nhu hòa.

Lâm Thần nghĩ, thế này đã rất tốt.

...

Vương Triều đi vào lúc, bọn hắn đã tại trong phòng ăn tính toán tốt đến tột cùng muốn ăn cái gì, cho nên khi người thiếu niên bưng lấy “Đào vong kim” đi vào lúc, bọn hắn liền nhanh chóng vọt lên hai trăm khối tiền phiếu ăn, điểm một bàn lớn đồ ăn.

Gạo nếp gà, lòng chưng cơm, nhọn tiêu trâu liểu, thạch nồi trộn lẫn cơm, Sa huyện nhỏ mì hoành thánh...

Tóm lại, Hình Tòng Liên trên cơ bản là đem cả tầng nhìn qua ăn rất ngon đồ vật, đều điểm một lần.

Thật ra, bọn hắn đương nhiên cũng không có như thế đói, chỉ là nhìn Vương Triều nhỏ đồng chí một mặt thịt đau dáng vẻ rất thú vị, không cần thận liền điểm nhiều.

Lâm Thần bảm lấy đầu, nhìn Vương Triều cẩn thận từng li từng tí tại bên cạnh bàn, bưng lấy từ phiếu ăn lấy ra tiền lẻ đau lòng, cảm thấy xác thực phi thường thú vị.

“Người nói người nhanh như vậy đổi ra làm gì, ta lát nữa còn muốn nhỏ canteen xoay bao thuốc.” Hình Tòng Liên vẫn còn tiếp tục đùa hắn.

“Dựa dựa dựa vào, không cho phép người dùng ta cao quý tiền mua thuốc lá loại vật này!”

“Liền mượn 20 khối?”

“Người cho ta mượn tiền xưa nay không về!” Vương Triều nói, cấp tốc đem tiền mặt nhét vào trong túi, một bộ người mơ tưởng động bộ dáng của nó.

“Này này, đừng nhỏ mọn như vậy nha.”

“Không được không được, đây đều là ta tranh thủ người tự do sinh vốn liếng!”

Lâm Thần cười nhìn về phía Hình Tòng Liên: “Hắn làm sao thế này?”

“Đại khái là bởi vì nghèo đi.” Hình Tòng Liên lắc đầu, bất đắc dĩ nói, “Từ nhỏ đã đặc biệt keo kiệt, nhân sinh hứng thú là chơi game, niềm vui thú chính là tiết kiệm tiền.”

“Người không phát tiền lương cùng trợ cấp cho hắn sao?” Nhìn Vương Triều một bộ Grandet (keo kiệt) dáng vẻ, Lâm Thần nhin không được hỏi.

“Phát a, hắn là trong biên chế nhân viên, quốc gia cho phát tiền, còn thường xuyên từ ta chỗ này lừa gạt tiền!”

“Vậy hẳn như thế nào nghèo?”

Nghe hẳn hỏi như vậy, Hình Tòng Liên chỉ là cười: “Đại khái là bởi vì hẳn tương đối đặc biệt?”

“Tiền lương của ngươi, đều dùng để làm cái gì?” Lâm Thần quay đầu hỏi người trong cuộc.

“Cứu vớt thế giới a.” Vương Triều chuyện đương nhiên đáp.

“Cứu vớt thế giới?”

“Thật ra chính là quyên tiền.” Hình Tòng Liên ở một bên cười nói.

“Cái gì gọi là quyên tiền, ta đây là tại người đầu tư loại tương lai được không!” Thiếu niên nói lên “Nhân loại tương lai” lúc, đơn giản cần giơ lên cái nĩa hô to.

“Đầu tư cái gì chứ?” Lâm Thần vuốt vuốt đầu của hẳn, có nhiều hứng thú mà hỏi thăm.

“Liên hiệp quốc thanh thiếu niên phát triển quỹ ngân sách hoặc, Liên hiệp quốc thanh thiếu niên giáo dục hội ngân sách, chỉ đang trợ giúp lạc hậu quốc gia thanh thiếu niên thu hoạch được bình đẳng giáo dục cơ hội, gần nhất quyên giúp hạng mục de, hạng mục này là vì toàn thế giới nhi đồng cung cấp học tập lập trình bình đài, a thần ngươi có muốn hay không quyên điểm!”

Lâm Thần có chút giật mình.

Đang nghe hẳn nói như vậy trước đó, Lâm Thần luôn cho là hẳn đầu tư là “Ủ ấm phát triển hội ngân sách”, “Mộng 100 vương quốc phát triển hiệp hội” một loại hạng mục, nhưng hẳn thế mà mỗi tháng đều đem tiền lương quyên cho Liên hiệp quốc thanh thiếu niên phát triển hiệp hội, nên nói đây là quá có giác ngộ sao?

Theo lý, hẳn hiện tại hẳn là muốn hỏi một câu “Vì cái gì”, có hẳn nghĩ nghĩ, giống Vương Triều lại là thiếu niên người, vô ưu vô lự, gặp mặt trời mới mọc chính là trời nắng, gặp ráng chiều chính là trăng sao đêm, hẳn đối thế giới này ôm ấp tốt đẹp nhất thiện ý, như vậy hẳn làm chuyện gì, cũng không tính là kỳ quái.

“Được, ngươi giúp ta đem cái này nhân viên làm theo tháng góp đi.”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, trả lời như vậy.

“Tốt a!”

Giống như là nghe được có người cho hẳn vống du tài khoản vọt lên 10000 khối đồng dạng vui, Vương Triều bắt đầu hưng phấn càn quét

trên mặt bàn đồ ăn, cũng cùng Hình Tòng Liên đoạt một phần kem ly: “A thần người thật sự là người tốt, so lão đại hảo gấp một vạn lần!” Hắc đem hai phần ba kem ly cầu nhét vào miệng bên trong, chân thành nói.

Mặc dù Hình Tòng Liên nhìn như cầm rất nhiều đồ ăn, thực tế ăn xong lúc, cũng phải vừa vặn.

Vương Triều bị Hình Tòng Liên chạy trở về tiếp tục giám sát trực tiếp trang web, Hình Tòng Liên cuối cùng vẫn lừa gạt đến hai mươi khối tiền, mua hai bao thuốc lá.

Bọn hắc bên cạnh hút thuốc, vừa tiếp tục đi dạo.

Đi vào sân bóng rổ lúc, Hình Tòng Liên bỗng nhiên mở miệng: “Hắc là tại Châu Phi ra đời.”

Hắc, đương nhiên chỉ là Vương Triều.

Lâm Thần ngăn người, đây là Hình Tòng Liên lần thứ nhất nói với hắc lên hắc cùng Vương Triều chân chính một chút quá khứ.

Nhưng mà Châu Phi?

Đây thật là cái ngoài dự liệu thân thể.

“Thật xa, làm sao ở chỗ nào?”

Hắc nhớ tới thiếu niên sữa bò bạch làn da, tựa hồ Vương Triều hắc không phải là một vị nào đó bộ lạc thủ lĩnh con riêng.

“Cha mẹ của hắc là viện binh không phải công ty xây dựng nhân viên quản lý, đều là phi thường thành thật lại phổ thông người tốt, tại một lần chủng tộc đồ giết bên trong, bọn hắc bởi vì bảo hộ hơn trăm vị nơi đó cư dân mà qua đời.”

Nói lên những này lúc, Hình Tòng Liên khuôn mặt bình tĩnh, nhưng này dạng ngữ khí, đều khiến Lâm Thần nhớ tới liệt liệt cát vàng cùng mênh mêng vùng quê, còn có thương chi cùng máu tươi.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, còn muốn hỏi lại, có Hình Tòng Liên điện thoại đột nhiên vang lên.

Phảng phất biểu thị cái gì, trong loa truyền ra thiếu niên thanh âm lo lắng:

“Già... Lão đại, trang web kia lại sáng lên a, người mau tới mau tới mau tới a!”

Quyển 3 Chương 86: Tam phần 49

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 86: Tam phần 49

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên bỗng nhiên tại ven đường đứng nghiêm: “Người an tĩnh lại, nói cho ta biết trước, người có thể phân biệt ra được trực tiếp hiện trường là nơi nào sao?”

Hắn ngữ điệu rất lạnh, sau đó thuận tay mở công thả, Lâm Thần hơi cúi đầu, chỉ nghe thấy Vương Triều thanh âm truyền ra: “Ta không biết, hình tượng hiện tại đặc biệt hắc, rất mơ hồ, ta hoài nghi có người đặc địa điều thấp độ sáng... Đệt, nhưng cái này tựa như là tại cái nhà máy bên trong!”

Vương Triều thanh âm nghe vào có chút khẩn trương, âm cuối đều bất ổn.

Lâm Thần nhìn Hình Tòng Liên một chút, nhà máy dạng này nơi chốn, hiển nhiên không tại bọn hắn suy đoán khả năng tập kích phạm vi bên trong, cho nên viên kia camera, lại là ở đâu?

Đúng lúc này, một âm thanh êm ái, lại tại Vương Triều bên cạnh vang lên: “Cái này... Chúng ta sông đội vừa hỏi ra miệng cung cấp, như vậy học sinh nói qua, bọn hắn bình thường hội nghị địa điểm, chính là tại đại học thành đằng sau khu công nghiệp vứt bỏ nhà máy kia.”

“Kêu người người bên cạnh nghe điện thoại.” Hình Tòng Liên quả quyết nói.

“Hình... Hình đội ngài tốt, ta là hai cục, ta... Ta là mã hán.” Đầu bên kia điện thoại, vang lên mã hán nhỏ đồng chí rụt rè tiếng nói.

“Không cần tự giới thiệu mình, nói sự tình.”

Hình Tòng Liên khó được cứng rắn như thế.

Lâm Thần lại ngẩng đầu nhìn hắn một chút, chỉ gặp hắn sắc mặt khó coi phải có thể, Lâm Thần nhìn quen hắn trước núi thái sơn sụp đổ mà không đổi màu dáng vẻ, bây giờ gặp hắn phản ứng mãnh liệt

như thế, thật bất ngờ, nhưng hẳn đại khái có thể hiểu được, Hình Tông Liên gấp gấp như vậy là bởi vì tự trách.

Thật ra từ bọn hắn mới vừa cùng Giang Triều giao tiếp xong vụ án về sau, đến đi ra nhà ăn dọc theo con đường này, Hình Tông Liên liền lại không có nhắc qua vụ án đến tiếp sau xử lý tình huống, thậm chí Vương Triều tại lúc hắn đều không hỏi nhiều một câu, một bộ hoàn toàn buông tay đáng vẻ, cuối cùng, là bởi vì vụ án này từ vừa mới bắt đầu liền không tại bọn hắn bên trong phạm vi quản hạt.

Nói là quan trường chi đạo cũng tốt, tiến thoái có độ cũng được, nhưng dù sao cũng là người khác bản án, quá cấp tiến thì hiển tham công, đương lui thì lùi mới là đúng lý, nhưng nếu như quyết định trả lại, vẫn còn bởi vì chưa xử lý tốt đến tiếp sau mà cảm thấy tự trách, cái này tâm tính thật đúng là mâu thuẫn, có loại mâu thuẫn này phía sau, hiển nhiên lại là siêu cường khống chế dục, đối với mình ta cùng đối người khác đối hết thảy sự vật khống chế dục.

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, khống chế mình không đi nghĩ chuyện này, mà là chỉnh lý trong điện thoại vị kia lính cảnh sát cảnh tự thuật tin tức:

Ước chừng tại nửa giờ trước, có học sinh khai ra bọn hắn tổ chức bình thường hội nghị địa điểm, kia là tại ngoại ô thành phố khu công nghiệp một chỗ vứt bỏ trong nhà máy, Giang Triều biết được tin tức về sau, hiện đã tự mình dẫn đội chạy tới.

Hình Tông Liên sau khi nghe xong, hỏi: “Lúc nào xuất phát?”

“Ta gọi điện thoại hỏi một chút?” Mã hán nhỏ đồng chí thanh âm rụt rè.

“Người nhanh nhanh nhanh!” Không chờ Hình Tông Liên lại nói cái gì, Vương Triều đã bắt đầu thúc giục.

“Vương Triều, người bây giờ cùng mã hán cùng một chỗ xuống lầu, ta tới đón các người, người cho Lâm Thần gọi điện thoại.”

Hình Tông Liên nói xong, liền cúp điện thoại: “Bọn hắn tại số năm ký túc xá, người đi trước, ta đi lấy xe, sau đó chúng ta dưới lầu tụ hợp.”

Hình Tông Liên dừng xe vị trí hiển nhiên cách bọn họ vị trí hiện tại khoảng cách lầu số năm càng xa, cho nên mới khiến hắn đi trước thêm gần địa phương.

Lâm Thần gật gật đầu, Hình Tông Liên vỗ vỗ vai của hắn, sau đó quay người chạy về phía xa.

Trong sân bóng rổ truyền ra học sinh tiếng hoan hô âm, tựa hồ là để ăn mừng dẫn bóng, những cái kia cười nói tiếng hoan hô phô thiên cái địa mà tới.

Lâm Thần đáy lòng trầm xuống, lấy điện thoại cầm tay ra bấm Vương Triều điện thoại, sau đó bắt đầu chạy.

Phong thanh ngang qua bên tai, Lâm Thần chạy nhanh, cùng một đôi sân trường tình lữ gặp thoáng qua,

“A thần, nói là sông đội bọn hấn một khắc đồng hồ trước liền xuất phát.” Đầu bên kia điện thoại, Vương Triều tựa hồ cũng ngay tại chạy xuống lâu, thanh âm hấn bên trong mang theo kịch liệt thờ dốc, “Ta tính qua, từ sông đội bọn hấn xuất phát đến cái kia vút bỏ nhà máy, vừa vặn không sai biệt lắm một khắc đồng hồ thời gian.”

Nói cách khác, từ trên lý luận giảng, trực tiếp bắt đầu vừa lúc là Giang Triều bọn hấn đuổi tới vút bỏ nhà máy thời gian, phải chăng có thể phỏng đoán, Giang Triều đến của bọn họ phát động trực tiếp, nhưng, đây là vì cái gì đây?

Lâm Thần trong lòng có rất nhiều không ổn phỏng đoán, thế là nói:

“Liên hệ với người sao, khiến sông đội phó bọn hấn rút khỏi tới.”

“Tiểu Mã vừa nói liên lạc không được sông đội, bọn hấn khả năng đã tiến vào khu xưởng, hành động bên trong điện thoại tắt máy hoặc là yên lặng, đánh không thông đánh a!”

“Ta đã biết.”

Lâm Thần nói xong, liền đã trông thấy ở phía xa dưới lầu giờ chân hai cái nhỏ đồng chí, mà càng xa một chút hơn địa phương, Hình Tông Liên xe Jeep cũng đã xuất hiện.

Hình Tông Liên tới rất nhanh, cơ hồ cùng hấn cùng một thời gian đến, sau khi lên xe, Vương Triều lo nghĩ phải không được, không ngừng đang nói: “A thần, làm sao bây giờ, sẽ không lại là cái gì kinh khủng trực tiếp đi!”

“Từ trên lý luận nói là khả năng, nhưng cũng có thể tính cũng không phải là rất lớn.”

Vừa mới nghe được trực tiếp mở lại tin tức về sau, Lâm Thần cũng phỏng đoán, có phải hay không là tổ chức chủ sử sau màn muốn nổ chết cảnh sát đột kích nhân viên, dù sao những chuyện tương tự đã từng chân chính phát sinh qua.

Nhưng bây giờ tọa hạ tinh táo sau khi tự hỏi, phía sau màn hắc thủ cùng bọn hắn tin tức là không ngang nhau, trừ phi bọn hắn ngay từ đầu liền lựa chọn nổ rớt nhà máy, nếu không cần tại cảnh sát toàn diện thu lưới về sau, lại lựa chọn mạo hiểm chui vào nhà kho lắp đặt bom lại rút lui, là phi thường không an toàn hành vi, bởi vì rất có thể cảnh sát đã sớm tại nhà kho chung quanh rải khống.

Cho nên, hiện tại trực tiếp, càng giống là một loại khiêu khích.

Nói một cách khác chính là... Làm người nhìn ta thời điểm, ta cũng đang nhìn người.

Đại khái như thế.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, thông thả hạ cảm xúc.

Nhưng vào lúc này, Vương Triều đột nhiên hô to một tiếng: “Có hình tượng!”

Lâm Thần cấp tốc hướng bên cạnh nhìn lại, Vương Triều đem laptop thả trên chân, trực tiếp hình tượng đột nhiên sáng lên, nhà máy đại môn bị bỗng nhiên phá tan, áo đen đặc công phân loại chiến thuật đội hình, chính nối đuôi nhau mà vào.

Nhưng đột nhiên, hình tượng lần nữa đông lại, chúng nhân viên cảnh sát thân ảnh bởi vì video tạm ngừng mà trở nên mơ hồ.

“Vậy phải làm sao bây giờ a!” Mã Hán ngồi tại Vương Triều khác một bên, nhìn xem trong video hình tượng, hắn cơ hồ phải gấp khóc.

“Dựa dựa dựa vào, mạng vô tuyến bao trùm quá kém!” Vương Triều trả thù tính hung hăng đập hai lần máy tính, sau đó bắt đầu cấp tốc dọc đường phá vỡ chung quanh dân dụng mạng wireless công trình. “Có khả năng hay không kết nối Giang Triều truyền tin của bọn hắn kênh?” Hình Tông Liên đột nhiên hỏi.

“Các người là dùng số lượng ip lẫn nhau liên hệ thống sao?”

Wương Triều quay đầu hỏi Mã Hán, có Mã Hán nhỏ đồng chí một mặt đó là cái gì biểu lộ: “Ta... Ta lại gọi điện thoại hỏi một chút?”

Wương Triều trừng mắt liếc hắn một cái, dứt khoát tự mình động thủ: “Lão đại, người đem xe ở phía trước điện tử đại học khoa học kỹ thuật cổng ngừng một phút, con mẹ nó người mở nhanh như vậy ta căn bản ngay cả không lên mạng wireless!”

Hình Tông Liên nghe vậy, cũng không để ý hắn trong lời nói nổ cái kia nói tục, hắn cấp tốc phía bên phải nhanh quay ngược trở lại, sau đó đạp xuống phanh lại.

Xe Jeep tại đại học cổng vững vàng dừng lại, trên màn hình số lượng lưu nhanh chóng nhấp nhô, Vương Triều bên cạnh gõ nhập chỉ lệnh , vừa đối mã Hán nói: “Gọi điện thoại, hỏi các người đồng nghiệp trong cục, liên hệ với các lão đại của người sao?”

Mã Hán nghe vậy, vội vàng theo đoạn ngay tại cho Giang Triều đánh tới điện thoại, Vương Triều vừa vặn trông thấy hấn điện thoại di động màn hình, tức hốt hển: “Một đám người bọn người không ngừng cho sông đội phó gọi điện thoại không biết thông suốt tin tức tắc sao?”

Mã Hán bị hấn giáo huấn cầu huyết lâm đầu, mặc dù đồng dạng là đáng yêu người thiếu niên, nhưng Vương Triều kinh lịch chú định khiến hấn tại gặp chuyện lúc, cùng người thường hoàn toàn khác biệt.

Lâm Thần đề lại Vương Triều đầu, bình tĩnh nói ra: “Ta biết người đang suy nghĩ gì, nhưng sự tình cũng sẽ không như người nghĩ xấu như vậy.”

Hấn nói xong, lại nhìn về phía mã Hán, nói: “Nghe hấn, cho người đồng sự gọi điện thoại.”

Mã Hán cặp kia mắt to giờ phút này đã trở nên đỏ bừng, nhưng hấn hay là lần nữa điện thoại cho đồng nghiệp của mình nhóm, quả nhiên, đầu kia thanh âm càng thêm lo lắng: “Xe tải hệ thống không ai trả lời, sông đội bọn hấn hấn là đã toàn tiến vào, cũng không ai nghe!”

“Đều đi vào a! Ta biết bọn hấn đều đi vào, bọn hấn đang bị trực tiếp này được nhanh để bọn hấn ra a, cái này nếu là xảy ra chuyện gì!”

Mã Hán nhỏ đồng chí nói tới chỗ này, lại muốn bắt đầu nghẹn ngào, Lâm Thần gặp hấn thế này, cấp tốc tiếp nhận điện thoại di động của hấn , ấn xuống công thả khóa.

“Sông đội phó bọn hấn dùng thông tin bày tỏ số hiệu là cái gì?”

Wương Triều đang khi nói chuyện, đã mở ra vô tuyến thông tin trung tâm điều hành giao diện.

Hiển nhiên , bên kia nhân viên cảnh sát cũng không rõ lắm bọn hấn sử dụng đối thiết bị truyền âm phía sau vận hành nguyên lý, bởi vậy đầu bên kia điện thoại chỉ có thật dài “Ngạch” âm thanh, nói thực ra, đối với những vật này, Lâm Thần cũng hoàn toàn không hiểu rõ.

Nhưng Vương Triều rõ ràng thì là các loại hảo thủ, nếu như không phải tình huống khẩn cấp, Lâm Thần cơ hồ muốn hỏi Hình Tòng Liên, cái này Châu Phi hài tử đến tột cùng là ăn cái gì lớn lên. Rất nhanh, trong loa truyền đến chạy âm thanh, lật qua lật lại giấy chất văn kiện âm thanh, cuối cùng, nghe người nói: “Ta đem cụ thể tin tức chụp ảnh phát ngài!”

Lâm Thần ấn mở ảnh chụp, đưa điện thoại di động nâng tại Vương Triều trước mặt, Vương Triều nhìn thoáng qua, từ đó tâm giao diện điều ra liên tiếp thông tin thiết bị, sau đó xông Hình Tòng Liên hô: “Lão đại, cho người tiếp nhập xe tải Bluetooth.”

Một lát sau, âm hưởng bên trong truyền ra Giang Triều bố trí nhiệm vụ thanh âm: “a đội ba tầng, b đội tầng hai, các người đều cho ta kiểm chế một chút, đều là vật chứng a!”

Giang Triều thanh âm hoàn toàn như trước đây phách lối không bị trói buộc, thanh âm kia từ âm hưởng truyền ra lúc, trong xe tất cả mọi người rất rõ ràng buông lỏng một hơi.

Lâm Thần cũng không có cúp điện thoại, cho nên hẳn giờ điện thoại trong loa, còn truyền ra hai cục chúng nhân viên cảnh sát tiếng hoan hô âm.

“Giang Triều Giang Triều, nghe thấy ta nói chuyện sao?” Hình Tòng Liên nói.

Máy truyền tin đầu kia sông đội phó giật nảy mình, reo lên: “Đệt, già hình người làm sao làm sao cắt vào đi, người đừng lại cho ta chơi bộ này a!”

“Người chăm chú nghe ta nói, các người xuất hiện tại mới nhất trực tiếp bên trên, hiện tại, lập tức thông tri thủ hạ của người rút lui nhà máy.”

“Cái gì trực tiếp?” Giang Triều vẫn không rõ sờ tình trạng.

“Hắc ám mạng lưới trực tiếp, lập tức cho ta ra!”

“Cái quý gì! Vì cái gì chúng ta sẽ ở trực tiếp lên!” Giang Triều dắt cuống họng hô, “Chúng ta nơi này cầu thí không có a, người nói cho ta camera ở đâu, ta đem camera hái được không được sao!”

Giang Triều vẫn như cũ tùy tiện, Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu, trong kính chiếu hậu Hình Tòng Liên sắc mặt đã như than đen:

“Con mẹ nó người bớt nói nhảm, cắt ngay cho ta ra!”

“Già hình người có phải hay không bị dọa phát sợ, sợ nơi này có bom? Cần nổ sớm nổ, cái nào đến phiên người cùng ta tám lâu như vậy!”

Giang Triều vẫn như cũ là phách lối, khinh thường.

Trực tiếp hình tượng bên trong , ẩn ở tai nghe phó đội trưởng xoay người, sau đó hấn cả trượng gương mặt đều xuất hiện tại trực tiếp trong tấm hình, hấn nói với Hình Tòng Liên: “Ta biết người sợ cái gì, lão Phương chính là chết như vậy, muốn nhìn lão tử mặt thì để cho bọn họ nhìn, bọn hấn có gan liền đến giết lão tử, lão tử chờ lấy!”

Quyển 3 Chương 87: Tam phần 50

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 87: Tam phần 50

Tác giả: Trường Nhị

Giang Triều tiếng nói thông qua âm hưởng trong xe quanh quẩn. = Hấn khuôn mặt ngưng trọng mà lạnh thấu xương, Lâm Thần có thể cảm nhận được phần nộ của hấn hấn biệt khuất hấn hết thầy không cam lòng.

Nhưng mà không cần ngôn ngữ giao lưu chính là, hấn ngẩng đầu nhìn một chút kiếng chiếu hậu, Hình Tòng Liên cũng đang nhìn hấn. Sau một khắc, Hình Tòng Liên hoán đổi xe tải cái nút, cũng thuận tay đem Bluetooth tai nghe ném cho hấn, tại bên cạnh hấn, Vương Triều cấp tốc hiểu ý, đồng thời đem Giang Triều hệ thống truyền tin cùng hấn thủ hạ đám người bày tỏ che đậy.

Hấn mở cửa trước khi xuống xe một khắc, nghe thấy Hình Tòng Liên chính đối trực tiếp hình tượng, đối nhà máy bên trong còn lại đặc công hạ lệnh: “Ta là Hình Tòng Liên, lần hành động này hiện từ ta chỉ huy, xin nhanh chóng che giấu miệng mũi, có thứ tự rút lui nhà máy.”

Hấn ném lên cửa xe, đeo ống nghe lên, Giang Triều vô tuyến thông tin thiết bị đã bị đơn độc cô lập ra, cùng hấn tai nghe thiết bị tương liên.

Trong tai nghe truyền ra Giang Triều thanh âm tức giận: “Con mẹ nó, già hình con mẹ nó người vừa đang làm gì!”

“Giang đội trưởng, sự tình ra khẩn cấp, xin ngài thông cảm.” Lâm Thần đề lại microphone nói.

“Lâm cố vấn... Các người đây là ý gì... Già hình người đâu!”

Đại khái là nghe thấy là hấn đang nói chuyện, Giang Triều thanh âm rõ ràng mềm nhũn ra.

Lâm Thần tựa ở cửa xe một bên, nhớ tới mới Hình Tòng Liên u ám ánh mắt, nói: “Hấn không, đại khái là sợ lãng phí thời gian đem ngài

măng cầu huyết lâm đầu, cho nên trực tiếp đem cùng ngài giao lưu nhiệm vụ giao cho ta.”

“Già hình có phải hay không lại đem quyền hạn của ta cho bốp, sau đó kêu người tới khuyên ta?” Giang Triều tại đầu kia cho ăn hai tiếng, thấy không có phản ứng, sau đó tự giễu nói, “Cũng thật sự là làm khó hấn, còn muốn bận tâm cảm thụ của ta.”

Lâm Thần nghe vậy, hướng trong xe nhìn lại, chỉ gặp Hình Tông Liên ánh mắt nhanh chóng di động, môi hấn khép mở, tựa hồ đang chỉ huy chúng nhân viên cảnh sát có thứ tự tránh đi camera rút lui.

“Không, không phải khuyên ngài, chỉ là thỉnh cầu ngài thông cảm.”

Lâm Thần cúi đầu, nhìn lấy mình mũi chân, nhìn qua u ám mặt đường.

Hấn thật ra đương nhiên là có rất nhiều đạo lý có thể nói, nhưng cái gì lưu được núi xanh cũng tốt, không đáng người dạng này cũng được, nhưng những lời này hấn cũng rất khó nói với Giang Triều, bởi vì hấn rất rõ ràng, Giang Triều đến tột cùng vì cái gì không đi.

Trong tai nghe, truyền ra Giang Triều đè nén thanh âm: “Lâm cố vấn, ta nghĩ rất minh bạch, đầu tiên, nếu quả thật có bom, ta ở lại chỗ này, còn có thể cho bọn hấn tranh thủ một đoạn rút lui thời gian; tiếp theo, hiện tại hấn ám mạng lưới trực tiếp, toàn thế giới những cái kia bản thiêu con rệp đều đang nhìn chúng ta, chúng ta bây giờ ra ngoài, những cái kia con rệp sẽ nhìn chúng ta như thế nào Vĩnh Xuyên cảnh sát?”

Giang Triều sờ dĩ không đi, là bởi vì cảm thấy không cách nào thỏa hiệp.

Lâm Thần cảm nhận được bi ai.

Một tuyến nhân viên cảnh sát gánh chịu áp lực, không chỉ đến tại thượng cấp, tội phạm, còn có những cái kia xã hội áp lực, vô luận tại khi nào, chỗ nào, nơi nào, bọn hấn cũng không thể biểu hiện ra cái gì hướng tội phạm thỏa hiệp dấu hiệu.

Trước người bọn họ là những cái kia phần tử phạm tội, phía sau là vô số dân chúng bình thường.

Không chỉ có như thế, một khi bọn hấn xuất hiện bất kỳ sai lầm, tựa như nói hôm nay chi video bị người hữu tâm biên tập sau lại lần tới truyền, biến thành cảnh sát bị phần tử phạm tội đe dọa sau chạy trốn

chết, trước người bọn họ người sẽ dương dương đắc ý, mà phía sau bọn họ người cũng vô pháp thông cảm, đây mới là lớn nhất bi ai. “Ta hiểu tâm tình của ngài.” Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua bị ráng chiều thiêu đến đỏ bừng trời, “Nhưng chúng ta cái nghề này bên trong, dũng khí chỉ không chỉ có là ném đầu lâu vậy nhiệt huyết, nó cũng tương tự chỉ là tại đối mặt phần tử phạm tội hợp thời rút đi cùng bảo tồn thực lực. Tại ta cùng tại ngài bảo vệ đại đa số người xem ra, ngài sinh mệnh, so với cái kia rác rưởi, con rệp, xã hội căn bản sinh mệnh trân quý gấp một vạn lần, cho nên, xin ngài trân quý.” Giang Triều không nói gì.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, còn nói: “Ta mặc dù không cách nào giải quyết những cái kia mâu thuẫn xã hội vấn đề, nhưng khi trước vấn đề, ta vẫn có thể hết sức nỗ lực, cho nên ta hướng ngài cam đoan, hôm nay trực tiếp video, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tại toàn thế giới tùy ý tầng ngoài trên internet.” Lâm Thần lấy lại tinh thần, nhìn qua trong xe gương mặt căng cứng người thiếu niên nói, “Bởi vì Vương Triều hấn, thật rất tài giỏi.”

Giang Triều vẫn là trầm mặc, Lâm Thần cảm thấy, tại trong đời của hấn, đã rất ít gặp được thế này cố chấp người.

Qua một hồi lâu, Giang Triều mới mở miệng lần nữa: “Dù sao mặt của ta đã xuất hiện có đúng không, có đi hay không đều không có ý nghĩa đi, cần nổ hay là sẽ nổ, các người hay là cần lưu người dỡ bỏ những này camera, để cho ta tới đi.”

Cửa sổ xe hạ xuống.

Hấn nghe Hình Tòng Liên nhô đầu ra, hỏi: “Giang Triều vì cái gì còn không ra!”

Hình Tòng Liên hiếm thấy đối với hấn lên giọng.

Mà tai nghe của hấn bên trong, lại truyền ra Giang Triều nói nhỏ: “Ta đây là mặc cho □□.”

Giang Triều hỏi như vậy hấn.

Nhìn qua Hình Tòng Liên lạnh đến có thể tích thủy khuôn mặt, Lâm Thần cúi đầu xuống, đối sóng điện kia quả nhiên người nói: “Không, ngài lựa chọn, chung quy là xuất phát từ bản tâm, mà không phải làm cho những người khác nhìn, ta lựa chọn tôn trọng.”

...

Nếu như nói, đây là một cái bi tình cố sự.

Như vậy ở sau đó trong màn ảnh, bọn hắn sẽ thấy ánh lửa cùng khói đặc, nhìn thấy chiến hữu sau cùng kiên trì cùng vỡ vụn khuôn mặt. Nhưng trên thế giới này, cũng không luôn luôn bi kịch, thỉnh thoảng sẽ có chút hảo vận.

Tóm lại, tựa hồ cũng không có bom, có chỉ là Giang Triều đuổi ra màu đen găng tay, cùng cuối cùng quy về hắc ám hình tượng.

Hình Tòng Liên không nói một lời, đập mạnh chân ga.

Sắc mặt hắn khó coi thời điểm, thật sẽ để cho ở đây tất cả mọi người không tự chủ được cảm như hến.

Toa xe bên trong, Vương Triều chứng cẩn thận từng li từng tí chỉ huy Giang Triều dỡ bỏ camera: “Sông đội, số 2 camera, hắn là tại một cái cần trục hình tháp bên trên, ngài ngẩng đầu liền có thể trông thấy, cái kia camera đập không đến ngài, ngài có thể lựa chọn từ trên lầu ba đi, dỡ bỏ nó.”

Hắn vừa nói, vừa thăm dò thông qua kính chiếu hậu quan sát Hình Tòng Liên biểu lộ, giống như là mình sợ nói sai cái gì. Mà mã hán nhỏ đồng chí này từ xe Jeep lần nữa phát động về sau, hắn liền không dám nói tiếp nữa, thậm chí liền rút nghẹn đều dừng lại.

Lâm Thần đương nhiên biết Hình Tòng Liên tức giận như vậy, bởi vì không tán thành hắn cuối cùng đối Giang Triều thỏa hiệp, nhưng lại bởi vì là hắn làm quyết định, mà không cách nào tại chỗ phản bác, tóm lại, đây nhất định là hình tiên sinh phi thường nể tình cử động. Đợi đến vút bỏ nhà máy lúc trước, Giang Triều vừa vặn đẩy cửa ra. Nhà máy bên ngoài nhân viên cảnh sát hai mặt nhìn nhau, ai cũng không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Hình Tòng Liên bỗng nhiên giảm ngừng phanh lại, hắn sau khi xuống xe, cùng Giang Triều xa xa nhìn nhau, sau đó không nói một lời quay người, hướng nhà máy cùng nhà máy ở giữa chỗ rẽ đi đến.

Giang Triều nuốt ngụm nước miếng, nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau.

Lâm Thần nhìn qua hai người biến mất thân ảnh, nghe được bên cạnh thiếu niên vụng trộm hỏi hắn: “Xảy ra nhân mạng sao?”

Hắn quay đầu nhìn Vương Triều một chút, nghĩ thầm, có thể hay không chết người chẳng lẽ không phải người càng có phán đoán loại chuyện như vậy kinh nghiệm sao?

“Đã từng đi ra nhân mạng sao?” Hãn nghĩ nghĩ, vẫn còn có chút lo lắng.

“Cụ thể nói đi, nhân mạng ngược lại là không có đi ra, nhưng gãy tay gãy chân khẳng định là có.”

“Bạo lực như vậy?”

“Cũng không thể nói bạo lực đi, có đôi khi đội ngũ lớn liền khó mang a, không cần thận cho người ra cái yêu thiêu thân đó chính là thiên đại sự tình, cho nên sự tình gì đều phải khống chế tốt cân bằng tốt.” Vương Triều cạo đến bên cạnh hãn, một bộ người đưa lỗ tai tới ta cho người Bát Quái một chút biểu lộ, Lâm Thần thế là cúi đầu xuống, nghe hãn nói: “Ta nói với người, lão đại của chúng ta đi, hãn nhìn qua đối rất nhiều chuyện cũng không đáng kể, kia thật ra đều là trang bức, đời ta chưa thấy qua so với hãn khống chế dục mạnh hơn nam nhân.” Thiếu niên vừa nói, vừa chậm rãi nắm lên bàn tay, “Thật là đáng sợ, người cẩn thận một chút.”

Thiếu niên nói xong, vỗ vỗ vai của hãn, lại tranh thủ thời gian nhảy ra.

Lâm Thần nhìn về phía phương xa chỗ góc cửa, giống như cũng không có đặc biệt tiếng cãi vã kịch liệt truyền đến, chờ hãn lại quay đầu, Vương Triều đã lại biến thành “Ta không nói gì qua” dáng vẻ. Lúc trước Hình Tông Liên tại cùng hãn nói Vương Triều thân thế, hiện tại Vương Triều lại tại nói liên quan tới Hình Tông Liên cố sự. Các người thật đúng là đã hẹn?

Lâm Thần rất bất đắc dĩ mà thầm nghĩ.

Mà khống chế dục?

Chuyện này hãn lúc trước cũng không có quá để ý, nhưng hiện tại xem ra, xác thực dĩ vãng liền có dấu vết để lại, Hình Tông Liên a...

Lâm Thần thở dài, rốt cục vẫn là xuống xe.

Thuận Hình Tông Liên cùng Giang Triều biến mất phương hướng, hãn chậm rãi đi đến, vòng qua chỗ rẽ lúc, hãn phát hiện Hình Tông Liên đang cùng Giang Triều hai người đang đứng tại hẻm nhỏ cuối cùng, thấp giọng nói gì đó.

“Con mẹ nó chứ cảm thấy biệt khuất, người vì cái gì không thể để cho ta thoải mái một chút!”

Giang Triều cúi đầu, nghẹn mặt đỏ, nhịn không được phản bác.

“Thoải mái, cái gì là thoải mái, con mẹ nó người cảm thấy bị người nổ chết chính là sướng rồi? Người có biết hay không tại sách ghi chép về địa phương minh khuê nữ hấn cái kia trong vụ án, chúng ta Hoàn Cảnh cảnh sát cuối cùng hi sinh ba người, ba người, ba đầu nhân mạng!” Hình Tông Liên một tay dứt túi, cực kỳ cường ngạnh khiển trách Giang Triều, hấn nói, “Người bây giờ còn có thể đứng ở chỗ này nói chuyện với ta, thuần túy là bởi vì mạng người tốt!” Hình Tông Liên đứng tại Giang Triều trước mặt, đều khiến Lâm Thần có loại lãnh đạo giáo dục thuộc hạ ảo giác.

Thật ra từ cấp bậc đã nói, mặc dù Giang Triều là đội phó, nhưng Vĩnh Xuyên lại là tình lệ, Giang Triều thực tế hành chính cấp bậc so Hình Tông Liên còn cao hơn một chút, hướng chi bọn hấn vốn là Vĩnh Xuyên cảnh sát địa bàn bên trên hiệp trợ phá án, tại người khác địa bàn răn dạy người khác lão đại, Hình Tông Liên đại khái thật sự là khó thở.

Lâm Thần sau lưng bọn hấn đứng vững, từ lý trí đã nói, Giang Triều có hấn không thể đi cùng nhất định phải lưu lại lý do, những lý do kia thuyết phục hấn, có có lẽ, đồng dạng lý do, theo Hình Tông Liên, liền nhược trí phải buồn cười.

Hấn tiến lên một bước, muốn nói gì, lại nghe thấy Giang Triều nói: “Vụ án này, từ đầu tới đuôi, đều là người cùng Lâm cố vấn phá, ta lại làm cái gì này nếu như không phải là các người, có phải hay không nói tại của ta quản hạt địa, tại ta cần thủ hộ một phương bình an địa phương sẽ phát sinh kinh thiên thảm án, mà ta lại rất có thể bởi vì năng lực quá kém mà không có biện pháp ngăn cản thảm kịch phát sinh, ta vì cái gì ta sẽ như vậy vô dụng?” Giang Triều ngẩng cao lên đầu, thanh âm cũng không thể át chế kích động lên, “Ta duy nhất có thể làm chính là đứng ở nơi đó, nói cho bọn hấn chúng ta không sợ bọn hấn không e ngại bọn hấn cho dù tử vong cũng vô pháp để chúng ta lui lại một bước, ta ngay cả cái này cũng không thể làm sao?”

Lâm Thần dừng bước, hấn nhìn qua Giang Triều bởi vì kích động mà trở nên đỏ bừng hốc mắt, phát hiện mình lại bởi vì lòng chua xót mà không cách nào nói ra bất luận cái gì nói tới.

Đúng vậy a, không phải những cái kia vĩnh viễn đứng tại thủ hộ sinh mệnh tuyến đầu tiên mọi người, đại khái vĩnh viễn không cách nào

trải nghiệm bởi vì bất lực mà tạo thành sợ hãi, thật giống như bác sĩ không cách nào cứu chữa bệnh hoạn, mẫu thân không cách nào nắm chặt hai tay của hài tử. Vô luận bọn hắn thường thấy bao nhiêu sinh ly tử biệt, vô luận cho là mình trở nên cỡ nào chết lặng, kiểu gì cũng sẽ tại như vậy cái nào đó trong nháy mắt, bởi vì tự trách mà toàn thân phát run.

Hắn ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên hoàn toàn như trước đây bình thản trấn định, hoặc là nói, hắn so dĩ vãng càng thêm bình thản trấn định.

“Người đối với chúng ta chức nghiệp có cái gì hiểu lầm?” Hình Tông Liên đứng ở nơi đó, như núi như biển, hắn nói, “Chúng ta xưa nay không là vì thoả mái mà làm những này vấn đề này, nhiều khi, thậm chí làm người đem những cái kia tội phạm đem ra công lý dù là đưa mắt nhìn bọn hắn đi đến đoạn đầu đài, người cũng sẽ không cảm thấy thống khoái, bởi vì chỉ có người biết, đây là gian nan đường nào quá trình mà tại cái này gian nan quá trình bên trong người lại bỏ ra cái gì cái giá phải trả, mà cái này tất cả cái giá phải trả bên trong, nhất định phải nỗ lực lớn nhất cái giá phải trả, chính là muốn chịu đựng đây hết thảy, chịu đựng bọn hắn những cái kia dơ bẩn tội ác đồng thời cũng chịu đựng mình nhiều khi bất lực, sau đó kiên trì, chịu đựng xuống dưới.”

“Đây chính là chúng ta chức nghiệp.”

Hình Tông Liên cuối cùng nói.

Lâm Thần nhìn qua hắn, cảm thấy hết thảy ngôn ngữ đều đã mất đi hiệu lực, hắn rất trần khẩn địa, hướng hắn hạ thấp người thăm hỏi.

Quyển 3 Chương 88: Tam phần 51

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 3 Chương 88: Tam phần 51

Tác giả: Trường Nhị

“Cuối cùng, người liền bị hấn đưa tới bệnh viện?”

Bệnh viện trên giường bệnh, tô phượng tử ngáp một cái, hỏi như vậy, Lâm Thần cảm thấy hấn chỉ thiếu chút nữa mắt trợn trắng.

“Đúng vậy a.”

Nhìn xem rõ ràng chỉ là đả thương tay lại cần ý lại bệnh viện qua đêm hảo hữu, hấn dờn ánh mắt, tận lực mắt không thấy vì tận.

Ngay tại vừa rồi, Hình Tông Liên tại kết thúc đối Giang Triều tư tưởng giáo dục về sau, liền làm Giang Triều thủ hạ nhân viên cảnh sát tiện đường đem hấn đưa đến bệnh viện, mục đích là khiến hấn một lần nữa lấy ra bộ kiểm tra, xem ra Hình Tông Liên bỗng nhiên cũng không tin cái kia liên quan tới khoa chính hình giáo sư lấy cớ. Mà Hình Tông Liên bản nhân, đương nhiên cùng Vương Triều một đạo, lưu tại hiện trường xử lý đến tiếp sau công việc.

“Nói cách khác, cũng bởi vì trực tiếp hình tượng lại bày ra, các người vội vã cuống cuống náo loạn lâu như vậy, khiến cho người đến bây giờ mới đến thăm viếng ta?” Tô phượng tử rất bất mãn tăng thêm ngữ khí, lặp lại hỏi.

“Người lại không cái đại sự gì, không cần như thế ai oán à?” Lâm Thần ngẩng đầu nhìn một chút đồng hồ treo trên tường, cách chín điểm quan sát kết thúc, bỏ qua hấn lúc trước cùng Hình Tông Liên đi dạo thời gian, bây giờ cách quan sát thời gian kết thúc còn có một giờ, cũng không tính đã khuya.

“Sao có thể nói không có việc lớn gì này người không đến đều không ai cho ta gọt trái táo.” Tô phượng tử chân dài trùng điệp, ấn xuống trong tay điều khiển từ xa, đổi cái đài, sau đó buông xuống điều khiển từ xa, thuận tay từ trên tủ đầu giường cầm quả táo đưa cho hấn, “Người trước kia không phải như vậy.”

Cũng không biết là bị tổn thương hay là thật trách hấn tới chậm, tô phượng tử hôm nay oán khí mười phần, hấn vừa nói, còn bên cạnh ưu thương giơ lên bị băng gạc quấn quanh tay phải, lộ ra được mình “Tai nạn lao động” .

Lâm Thần giật giật khoe miệng, một lần nữa đem quả táo nhét về quả trong rổ, nói: “Đương nhiên, người biết rất rõ ràng, ta sớm đi tình biệt luyến.”

Nghĩ là không có dự kiến đến hấn trả lời như vậy dứt khoát, dù là tô phượng tử cũng yên lặng một lát, sau đó nói: “Lâm tiên sinh, nói thực ra người không cảm thấy câu nói mới vừa rồi kia có chút không muốn mặt sao?”

“Đúng vậy a.”

“Đồng thời đối ta quá tuyệt tình.”

“Đúng đấy, đúng vậy a.”

“Ta tâm tâm khổ khổ nuôi lớn cái trắng đều bị heo ừi.”

“Ừm.”

“Gả đi hài tử tát nước ra ngoài a.”

“Không sai.”

Lâm Thần nhìn xem trên TV ngay tại truyền ra giải trí tin tức, thuận miệng đáp.

Kia tựa hồ là liên quan tới một vị nào đó ca sĩ ngôn từ không thoả đáng, gây nên một ít vui mê phản cảm tin tức, hấn đã cực kỳ lâu đều chưa có xem loại này giải trí Bát Quái, ngẫu nhiên nhìn, lại vẫn cảm thấy rất thú vị. Chờ dẫn chương trình nói đông dài xong song phượng vui mê luận chiến trọng điểm, Lâm Thần đều mới ý thức tới, trên giường người kia không có nói thêm gì nữa.

Hấn quay đầu, phát hiện tô phượng tử chính rất chân thành tại tường tận xem xét hấn.

“Người lúc trước xong xuôi bản án, cũng sẽ không là trạng thái này.”

Tô phượng tử rất bình tĩnh nói.

“Ta lúc trước là trạng thái gì, hiện tại lại là cái gì trạng thái?” Lâm Thần hỏi.

“Người lúc trước sẽ yên lặng đem mình quan rất nhiều ngày, sau đó mỗi ngày gạt ta đi đưa cơm cho người, người bây giờ đều đi tình biệt luyến, những cơm kia tiền lúc nào còn?”

“Trước kia quá trung nhị, có quá nhiều chuyện không nghĩ ra đi, vậy bây giờ chứ?” Lâm Thần yên lặng giật ra liên quan tới tiền cơm chủ đề, rất cứng nhắc chuyển hướng.

Chính là tô phượng tử dạng này người, lại làm sao như hấn nguyện: “Cho nên, liên quan tới Hoàng Vi vi chết, ngươi nghĩ thông suốt sao?”

Tô phượng tử hỏi.

Ánh mắt của hấn hiếm thấy nghiêm túc, thật giống như tại sân chơi vui lúc, có người đâm thủng ngươi khí cầu, hay là tại trong cư xá tản bộ, bị người dùng nước lạnh từ đầu thêm thức ăn. Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, gạch tuyết trắng, có chừng ba giây đồng hồ thời gian, hấn cảm thấy kia nước lạnh đánh hấn cốt tủy đều muốn lạnh đến thấy đau.

Hấn khó khăn nắm lên quyền, hít một hơi thật sâu, cùng đối mặt lúc Hoàng Trạch khác biệt, đột nhiên nghe được người khác lần nữa nhắc đến cái tên đó, những cái kia vụn vặt hình tượng từng cái hiển hiện, những cái kia làm cho người hối tiếc không kịp trong nháy mắt lần nữa phát hình ra, hấn càng lại lần có loại muốn đẩy chuyển thời gian thay đổi qua đi ý nghĩ.

Đây đương nhiên là loại vọng tưởng, vô cùng vô cùng không khỏe mạnh vọng tưởng.

Lâm Thần phát hiện, hấn lại muốn điều động tất cả tâm lý điều tiết tri thức, mới có thể đem những cái kia cảm xúc lần nữa đè xuống.

“Phượng tử, ta phát hiện, ngươi cái này vấn đề rất nghiêm trọng.”

Lâm Thần che mắt, thử nghiệm đem những hình ảnh kia lần nữa bao vây lại.

“Ngươi nghĩ khen ta quá khéo hiểu lòng người sao?”

“Không, ta nói là, ngươi thật rất thích hết chuyện để nói.”

“Ngươi vị kia đức cao vọng trọng lão sư không có dạy qua ngươi sao, cưỡng ép đem không vui ký ức đè xuống mà không đi thử lấy giải quyết, vậy nó vĩnh viễn là ở chỗ này, đồng thời tích lũy tháng ngày, sẽ tạo thành ngươi nghiêm trọng bệnh tâm lý, đến lúc đó ngươi thói quen khó sửa, lợi hại hơn nữa bác sĩ tâm lý đều trị không được ngươi.”

Tô phượng tử rất nghiêm túc nói.

“Có ta nên như thế nào giải quyết chứ?” Lâm Thần hỏi lại.

Trên thế giới này hoặc là nói tại nhân sinh bên trong, luôn có một chút khám qua không được hoặc là nói vĩnh viễn không cách nào giải quyết vấn đề, bởi vì nó quá khó khăn, như vậy ngoại trừ lách qua nó, còn có thể làm sao chứ?

“Người chưa từng cùng người cảnh sát tiên sinh, trao đổi qua cái kia bắt cóc án giết người sao?”

“Không có.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì hấn chưa hề hỏi qua ta.”

Tô phượng tử rất bất khả tư nghị ngồi thẳng người, lại hỏi một lần:

“Vì cái gì!”

“Người làm sao như thế Bát Quái?” Lâm Thần nhíu mày hỏi.

“Ta nghe nói các người cùng Hoàng Trạch đã gặp mặt đi, liền Hoàng Trạch đối người loại kia kêu đánh kêu giết lại mong mà không được nội tâm hết sức dày vò biến thái bộ dáng, Hình Tông Liên không cảm thấy kỳ quái sao, nếu như hấn chưa bao giờ hỏi qua người năm đó vụ án kia, cái kia chỉ có hai loại khả năng, nếu không phải là hấn thật nhện rất giỏi, nếu không phải là hấn một chút không quan tâm người a...” Tô phượng tử kéo dài đuôi điều, sóng mắt lưu chuyển, trong ánh mắt cuối cùng lại mang theo ý cười, “Ta cảm thấy người thực sự đơn phương yêu mến rất vất vả a.”

Lâm Thần rất bất đắc dĩ.

Tô phượng tử dù sao cũng là tô phượng tử, quá nhạy cảm quá sắc bén, vừa rồi những vấn đề kia cùng những lời kia, đại khái từ bọn hấn trùng phùng lúc hấn liền muốn hỏi, khó được bản án giải quyết có thể tử tế hỏi một chút, hấn lại bị nhấn nhện mấy giờ mới có thể Bát Quái, khó trách oán niệm sâu như vậy.

“Thật ra, còn có loại thứ ba khả năng.” Lâm Thần lắc đầu, nói.

“Cái gì khả năng?”

“Bởi vì bí mật loại chuyện này, là cần thành thật với nhau lúc mới có thể nói.” Lâm Thần đi đến cuối giường, đem tô phượng tử giường bệnh chậm rãi chỉnh, sau đó đóng lại TV, đem cuốn giấy dựa ngồi dậy bệnh nhân ép đến tại giường, cuối cùng cho hấn đắp lên chăn mỏng, “Người không cần nghĩ quá phức tạp, hấn không hỏi ta nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hấn mình cũng có quá nhiều không thể nói cố sự.”

Lâm Thần một lần nữa tại giường bệnh bên cạnh ngòai xuống, đem đầu giường đèn điều phải càng tối một chút.

Nhớ tới tấm kia thẻ phòng, những cái kia không hiểu thấu camera, thân thể ly kỳ lại dị bẩm thiên phú Vương Triều, Hình Tông Liên lại nơi nào sẽ là cái phổ thông cảnh sát hình sự đấy

Có hẳn hiện tại lại xác thực chỉ là cái phổ thông cảnh sát hình sự, trong này tất nhiên có thật nhiều cố sự, rất nhiều hẳn chưa từng giảng thuật cố sự.

Lâm Thần đương nhiên cũng rất muốn biết những cái kia cố sự, nhưng kể chuyện cùng nghe cố sự, đều cần thích hợp thời cơ, có lẽ là một bầu rượu có lẽ là một chén trà có lẽ là đêm khuya đi ra ngoài người phía bên trái đi ta phía bên phải đi lại cuối cùng vẫn gặp phải trong nháy mắt. Nhưng rất đáng tiếc là, bọn hẳn hiện tại như cũ không có đi đến như thế lẫn nhau đều cảm thấy rất thích hợp thời cơ, thậm chí rất có thể, bọn hẳn cả một đời đều đi không đến như thế thời điểm.

Nếu như không cách nào thẳng thắn đối đãi, như vậy bảo trì đối người khác * thỏa đáng khoảng cách, là tối thiểu nhất tôn trọng, tối thiểu, hẳn nghĩ Hình Tông Liên chính là đối với hẳn như vậy làm.

“Các người thế này, thật không phải rất có ý tứ.” Qua thật lâu, Tô phượng tử mới như vậy nói.

“Ta cảm thấy vẫn rất thú vị.”

“Thú vị ở đâu?”

Thú vị tại, nếu như chưa từng đi đến như thế trong nháy mắt, hẳn liền vĩnh viễn có thể đối Hình Tông Liên trong lòng còn có huyền tượng, như thế mà thôi.

“Sách, người quả nhiên là thật di tình biệt luyện, vẫn là đem trong đại học những cái kia cộ tiền cộm của ta trước trả?” Tô phượng tử xoay người, đưa lưng về phía hẳn.

“Người làm sao như thế con buôn?” Lâm Thần cười nói.

“Ta thật rất thương tâm a, Hình Tông Liên có cái gì tốt?”

“Tô phượng tử, người biết người bây giờ hỏi cái này vấn đề, đặc biệt giống người trong tiểu thuyết những cái kia tiểu nữ sinh.”

“Vậy ta thay cái vấn đề, Hình Tông Liên có cái gì không tốt?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hay là nói: “Nghe nói hẳn ẩn tàng khổng chế dục rất mạnh.”

“O, khổng chế dục mạnh nhân tính năng lực cũng nhất định rất mạnh.”

Lâm Thần cắn miệng quả táo, phát hiện loại lời này từ tô phượng tử miệng bên trong nói ra, hẳn thật sự là tuyệt không cảm thấy bất ngờ: “Ừm, có khả năng, nhưng ta tạm thời còn chưa có thử qua.”

...

Từ bệnh viện đi ra lúc, Lâm Thần đã không quá nhớ kỹ hẳn cùng tô phượng tử tại gian kia ánh đèn ảm đạm trong phòng bệnh cuối cùng hàn huyền thứ gì.

Ước chừng là chút rất nhàm chán, có thể ghi vào tam lưu tiểu thuyết tình cảm bên trong đối thoại.

Bị ban đêm gió thổi qua, hẳn mới bỗng nhiên ý thức được, tô phượng tử rất có thể thật coi hẳn là tài liệu tại lấy tài liệu, cho nên mới hỏi nhiều như vậy vô cùng quý dị vấn đề.

Hình Tòng Liên xe Jeep, dừng ở đối diện trên đường cái, cách dài dằng dặc mà trống trải đường cái, hẳn trông thấy hẳn đứng tại bên cạnh xe, nhưng không có hút thuốc.

Gió đêm phất qua hẳn lộn tóc, phất qua quần áo của hẳn, hẳn khuôn mặt mơ hồ, nhưng thân hình cũng rất rõ ràng.

Lâm Thần hướng hẳn đi đến, bỗng nhiên rất muốn biết, chuyện xưa của hẳn bị ghi vào tô phượng tử trong sách, sẽ có kết cục như thế nào chứ?

“Tô phượng tử như thế nào?” Sau khi lên xe, Hình Tòng Liên vấn đề thứ nhất lại là hỏi tô phượng tử.

Lâm Thần đeo lên dây an toàn, gặp Vương Triều bưng lấy máy tính, ở phía sau sắp xếp ngủ được xiêu xiêu vẹo vẹo, nghĩ đến Hình Tòng Liên đại khái là sợ trong xe không khí quá quạnh quẽ, đặc địa tìm chủ đề ra có thể nói chuyện phiếm.

“Rất hạnh phúc đi, cô y tá mua cho hẳn quả táo, hẳn còn tranh cãi nói không ai cho hẳn gọt da.”

“Người người bạn này, thật sự là rất có ý tứ a.” Hình Tòng Liên hàng điểm cửa sổ xe, gió đêm để cho người ta thoáng thanh tỉnh một chút, “Tay của người thế nào?”

“Đi một lần nữa đập phiến, cho ta xem phim tử bác sĩ dùng một loại ở không đi gây sự ánh mắt nhìn ta nửa ngày.” Lâm Thần dựa vào thành ghế, lúc này đã tiếp cận nửa đêm, trên đường không có người

nào, cả tòa thành thị đều bình tĩnh phải phảng phất mộng cảnh, hẳn quay đầu nhìn Hình Tòng Liên, nói, “May mắn ta không có cầm Trương giáo sư cho viết ca bệnh, nếu không cái kia chủ trị y sư đoán chừng biết mắng người.”

Hình Tòng Liên nhin không được cười lên: “Lâm cố vấn, tổ chức cũng là vì thân thể của người khỏe mạnh cân nhắc, trong cục cho thanh lý.”

Lâm Thần cười nhẹ lắc đầu, hỏi: “Giang Triều thế nào?”

“Đại khái ngoại trừ muốn viết ba ngày ba đêm báo cáo bên ngoài, mọi chuyện đều tốt.”

“Như vậy đến tiếp sau công việc?”

“Đương nhiên giao cho Vĩnh Xuyên cảnh sát phá án và bắt giam, chúng ta ngày mai phải về nhà.”

Hắn nói muốn về nhà câu nói kia lúc, vừa lúc đem xe tại khách sạn bên ngoài dừng lại, bọn hắn đối mặt với một mảnh rộng lớn mặt hồ, mát mẻ gió hồ ngang qua toàn bộ toa xe.

Hình Tòng Liên nhìn lại chỗ ngồi phía sau còn tại đập đi miệng người thiếu niên, cười hỏi hắn: “Chúng ta đem hắn lưu tại nơi này người thấy thế nào?”

Hắn câu nói này đương nhiên là rất thuần khiết ý tứ, nhưng tại Lâm Thần nghe tới, lại nhin không được trái tim ngừng một nhịp.

Quả nhiên cần ít cùng tô phượng tử nói chuyện...

Lâm Thần nghĩ như vậy, đã thấy Hình Tòng Liên đột nhiên mở cửa xuống xe, sau đó vây quanh cái kia một bên cửa xe một bên, gõ gõ cửa sổ, cười hỏi nói: “Lâm cố vấn, có rảnh cùng uống một chén sao?”

Không chờ hắn kịp phản ứng, đã thấy Hình Tòng Liên từ hai bên trái phải trong túi móc ra hai bình Vĩnh Xuyên thuần sinh, sau đó thay hắn kéo cửa ra.

“Lúc đầu nghĩ, vụ án này kết thúc, mọi người có thể cùng đi uống rượu.” Hình Tòng Liên tựa ở trước xe, kéo ra móc kéo, sau đó đem bia đưa tới, “Có điều giống như chỉ có thể hai chúng ta uống.”

Gió hồ hiên ngang, Lâm Thần nắm chặt lon bia, cùng hắn nhẹ nhàng đụng một cái, nhưng không nói gì.

Nơi xa mặt hồ đen nhánh yên tĩnh, chỉ có rất tán toái ánh đèn, tô điểm tại ven bờ hồ...

Đêm đã khuya.

Nói lại cũng không Đa

“Nơi này phong cảnh rất tốt, uống rượu cũng không tệ.”

“Đúng đấy, ta cũng cảm thấy.”

“Ngày mai còn có thể đi ăn trường học các người phụ cận bữa sáng sao, mang Vương Triều cùng một chỗ.”

“Có thể, ngày mai mang các người đi mặt khác một nhà, cũng rất tốt.”

Tóm lại, ước chừng là thế này cũng không có quá thâm ý nghĩa nói chuyện phiếm, không biết nói cái gì, cũng không biết nói bao nhiêu, nhưng đại khái là nói nơi đó liền tính chỗ nào.

“Tam phần, thật là một cái không tồn tại tổ chức sao?”

Bỗng nhiên, hắn nghe được Hình Tông Liên hỏi như vậy.

Lâm Thần dựa vào thanh bảo hiểm, cười uống một hớp rượu, sau đó quay đầu, trông thấy Hình Tông Liên yên tĩnh mà mang theo thâm ý ánh mắt.

Hô hấp ở giữa còn sót lại lấy còn nhẹ ngọt khí tức, thật là một cái thông minh đến cực điểm người a.

Lâm Thần ngẩng đầu.

Tinh quang rất tốt, hắn muốn hôn hắn.

Quyển 4 Chương 89: Tứ thanh 01

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 89: Tứ thanh 01

Tác giả: Trường Nhị

Ăn mặc theo mùa lúc khí hậu, luôn luôn rất kỳ quái.

Tỉ như buổi sáng lúc ra cửa còn tinh không vụn lý, trở về nhà trên đường lại bị tưới thành ướt sũng, loại sự tình này là thường có.

Phía trước là chắn trường thành rồng đội xe, Hình Tông Liên có chút bực bội gõ gõ phòng điều khiển bên cạnh cửa sổ, trên cửa sổ xe được sương mù, bên tai là tầng tầng lớp lớp trò chơi điện tử âm, mưa còn tại dưới, đồng thời không có đình chỉ dấu hiệu.

“Ngươi liền không thể ngừng một hồi?” Hình Tông Liên đột nhiên quay đầu, ngồi đối diện tại tay lái phụ thiếu niên rất không kiên nhẫn nói.

“Vậy ngươi liền không thể bớt hút một chút thuốc lá a?” Vương Triều chỉ trừng mắt lên, liếc mắt trên tay hấn gấp thuốc lá, sau đó khinh thường nói.

Hình Tông Liên đơn giản muốn chọc giận nỏ, nhưng hấn hay là cố gắng nói với mình, không nên cùng phản nghịch kỳ thanh thiếu niên so đo.

Hấn thế là hít một hơi thật dài thuốc lá, dựa theo Lâm Thần đã từng truyền thụ cho hấn bản thân điều tiết phương thức, hấp khí... Hơi thở...

Sau đó, hấn hay là thuận tay quất Vương Triều một cái da đầu.

“Ngao! Ngược đồng!”

Thiếu niên kêu thảm hỗn hợp có game điện thoại biubiubiu điện tử âm, trong xe quanh quẩn.

Không có Lâm Thần tan tầm trên đường, quả nhiên hết thầy đều làm người bực bội a...

Hình Tông Liên nhấn xuống xe tải quảng bá, hòa hoãn khúc dương cầm chảy ra đến, hấn giải viên cúc cổ áo, lột lên quần áo trong ống

tay áo, hàng điểm cửa sổ xe, chuẩn bị khiến âm nhạc thư giãn hẳn bực bội cảm xúc.

Nhưng rất nhanh, cụ thể tới nói, là tại phía trước đèn đỏ chuyển lục trong nháy mắt, nhẹ như nước chảy dương cầm âm đột nhiên liền biến thành nóng nảy nhạc rock, nhịp trống cùng tiếng gào thét đỉnh tai nhức óc, Hình Tòng Liên giật nảy mình, cảm giác một cỗ nóng hổi hơi nước phảng phất thuận lưng vọt lên đỉnh đầu, hẳn vội vàng mắt nhìn xe tải âm hưởng, âm hưởng may mắn không có nổ tung, hẳn nghiên cứu quảng bá cùng bảng điều khiển, đều không có vấn đề gì, đang lúc hẳn nghĩ triệu hoán Vương Triều nghiên cứu lúc, mới phát hiện, Vương Triều điện thoại chẳng biết lúc nào cắm lên xe tải âm hưởng liên tiếp tuyến, mà khởi đầu người bồi táng bản nhân, giờ phút này chính cùng lấy nóng nảy âm nhạc trên nháy dưới tránh chơi đến chính high.

Hình Tòng Liên lần nữa hít sâu...

Yên lặng nhỏ xong liên tiếp tuyến.

Vương Triều đột nhiên định trụ, sau đó tiếp tục dùng loại kia “Đại ca người lại làm cái quỷ gì” ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn.

Hẳn cũng thật không phải rất muốn sử dụng bạo lực, cho nên rất đại nhân có đại lượng dờ đi ánh mắt.

Nghe âm nhạc loại sự tình này, một cái đại thúc cùng một thiếu niên khẩu vị đương nhiên là khác biệt.

Nhưng thường ngày, loại mâu thuẫn này đều có người điều hòa, tỉ như Lâm Thần sẽ từ mây ca đơn thượng thiên chọn hợp mình khẩu vị từ khúc, có lúc là nhạc nhẹ có lúc là tiếng Quảng đông ca, Lâm Thần khẩu vị nhất quán không tệ, hẳn đương nhiên là không có ý kiến gì.

Nếu như Vương Triều nghe một hồi không kiên nhẫn, bắt đầu làm ầm ĩ, khi đó, Lâm Thần lại sẽ cho Vương Triều điện thoại chen vào âm hưởng liên tiếp tuyến, điều giọng thấp vang lên âm lượng, sau đó cùng hẳn nói chuyện.

Hình Tòng Liên phát hiện, cuối cùng, hẳn hiện tại nóng nảy nguyên nhân là không ai trên đường cùng hẳn nói chuyện.

Có phải hay không hẳn là đề nghị Lâm Thần, thích hợp ít dừng mấy ngày nghỉ bệnh đấy..

Hắn yên lặng nghĩ như vậy, dư quang trông thấy Vương Triều tay lại còn đang len lén vươn hướng liên tiếp tuyến.

Đùng một tiếng giòn vang.

Một giây sau, gan to bằng trời tiểu tử thúí khoanh tay bỗng nhiên lùi về trong ghế, đồng thời bắt đầu ríu rít thút thít, nội tâm của hắn rất cục lại sáng khoái một chút.

“Hình tiên sinh, ngươi có biết hay không, ngươi cái dạng này rất giống nóng nảy cuồng chứng phát tác a!” Vương Triều trốn ở trong góc, đối với hắn như vậy reo lên.

“Ta có phải hay không nóng nảy cuồng chứng ngươi a Thần ca ca rõ ràng nhất.”

“A Thần ca ca cũng phải ngươi kêu sao!”

“Ta gọi thì thế nào?”

“Ngươi không muốn mặt!”

“Ta không chỉ có thể gọi a Thần ca ca còn có thể gọi a thần còn có thể gọi thần, ngươi có thể chứ?”

“Thần Thần Thần Thần thần!”

“Vương trước sâm, xin hỏi ngươi mấy tuổi, ngây thơ như vậy, có loại đi ngươi a Thần ca ca trước mặt gọi a.”

“Hình trước sâm, ta năm nay 18, đã qua sẽ não tàn đến bên trong phép khích tướng tuổi tác!”

“Vậy sao ngươi còn không có qua cần mỗi ngày cộ người giám hộ xe tuổi tác?”

“Bởi vì người giám hộ đã là quá khứ thức, ta hiện tại cộ chính là ta cấp trên xe, xin hỏi ngài có ý kiến gì không?”

“Làm một dân chủ đồng thời quan tâm thuộc hạ cấp trên, ta đối tiện đường hơi thuộc hạ về nhà cũng không có ý kiến gì, nhưng cũng hi vọng thuộc hạ của ta có thể tại ta trên xe có hành khách tự giác, đừng luôn luôn khiêu khích hắn cấp trên.”

“Chính là tất cả mọi người trên xe, dựa vào cái gì nghe cái gì ca loại chuyện này đều phải nghe lời ngươi?”

“Đây là lão tử xe, không yêu tọa hạ xe đi đường a.”

Tóm lại, hắn cùng Vương Triều bắt luận cái gì cãi lộn cuối cùng, tất nhiên lấy ai có tiền ai là lão đại kết thúc.

Sách, có tiền thật không phải chuyện xấu a, dù sao có thể mua xe.

Hình Tòng Liên phía bên trái đánh qua tay lái, rốt cục nhìn thấy Nhan gia phía ngoài hẻm bãi đỗ xe.

“Lão đại, người nói người có xe có ích lợi gì, người nhớ kỹ mang dù sao?”

Đột nhiên, tay lái phụ cái kia đáng ghét hài tử lại bắt đầu ồn ào.

Hình Tòng Liên nhớ lại một chút, tựa hồ bởi vì hôm qua trời mưa, bọn hắn chống dù xuống xe, hôm nay sáng sớm trời lại rất tốt, Lâm Thần đang ngủ, cho nên không ai nhắc nhở bọn hắn muốn đem dù mang lên.

Kết luận là, bởi vì Lâm Thần không có nhắc nhở, cho nên bọn hắn quên mang dù.

“Người vì cái gì không nhớ rõ mang?” Hắn chất vấn.

“Bởi vì là dạng này này trên người của ta bộ y phục này này là phòng mưa áo khoác, mà ta lại rất thích mang mũ, cho nên có thể ba phút xông về nhà, không sợ trời mưa.” Vương Triều nói, từ trong túi xách rút ra mũ lưỡi trai đeo lên, sau đó hắn còn đặc địa chỉ chỉ bọc sách của mình, nói: “Túi sách cũng phòng mưa, cao cấp à? Không giống có ít người ha ha, nhất định phải ở cái gì thâm trạch hẻm cũ, trong nhà tu cái lâm viên có ích lợi gì a, liền xe đều mở không đến cổng...” Hình Tòng Liên tiếp tục hít sâu, đánh hài dù sao không phải kiện quá hào quang sự tình, cần khắc chế...

Hắn khống chế lại mình tay, nhẫn nại tính tình đi theo xe rồng hướng về phía trước xe dịch, rốt cục lái vào bãi đỗ xe, tại xe chắn ngang dâng lên thời điểm, hắn bỗng nhiên trông thấy, bãi đỗ xe viên kia dưới cây liễu, có người đang chờ.

Khi đó màn mưa mông lung, cửa sổ xe lại bởi vì sương mù mà trở nên mờ hồ, nhưng hắn trong nháy mắt nhận ra dưới cây đứng đấy người.

Lâm Thần mặc vào kiện quần áo ở nhà, bên ngoài chụp vào đơn giản mỏng áo khoác, chống đỡ một thanh dù đen, tại trong mưa chờ bọn hắn.

Đây là rất kỳ quái cảm giác, nhưng tại trông thấy Lâm Thần trong nháy mắt, hắn đột nhiên cảm giác được, giống như là không trung bỗng nhiên lên gió lại hoặc là có người đổi lòng dạ của hắn thổi ngậm khí, bên trong hết thấy bực bội cảm xúc đều đột nhiên biến mất không thấy.

Ngay cả Vương Triều đều đột nhiên không nói thêm gì nữa.

Hắn đem xe đổ vào chỗ đậu, Lâm Thần miễn cưỡng khen, chậm rãi hướng bọn hắn đi tới.

Không chờ hắn đem xe dừng hẳn, tay lái phụ đáng ghét hài tử liền một thanh mở dây an toàn, mở cửa xe vọt xuống dưới.

“A thần a thần a thần, sao ngươi lại tới đây ngươi có phải hay không đợi rất lâu? Ta vừa rồi đã giúp ngươi mắng qua lão đại rồi a a a ai bảo hắn lái xe chậm như vậy đã có tuổi người chính là không được!” Người thiếu niên to rõ tiếng nói tại toàn bộ trong bãi đỗ xe quanh quần, Hình Tông Liên hạ xuống cửa sổ xe, chuẩn bị cùng Lâm Thần chào hỏi.

Lâm Thần lại chỉ là vuốt vuốt thiếu niên tóc đen, đem mặt dù dời qua đó, sau đó ngẩng đầu nhìn hắn một chút, nói: “Không nên tùy tiện nói nam nhân không được.”

Sách, không hổ là Lâm Thần, giáo dục hài tử thật sự là đặc biệt có tiêu chuẩn.

Nghe nói như thế, Hình Tông Liên rất hài lòng kéo lên tay sát, mở cửa xuống xe.

“Chờ bao lâu, làm sao cũng không gọi điện thoại cho ta?”

Hắn đưa tay tiếp nhận Lâm Thần đưa tới dù, sau đó chống ra.

“Không có bao nhiêu thời gian, ta sớm nhìn giao thông đường xá, coi là tốt thời gian đi ra ngoài.”

Bởi vì tay tổn thương quan hệ, Lâm Thần chỉ có thể đi tại nhất cạnh ngoài, Vương Triều thay hắn miễn cưỡng khen, ngăn tại trong bọn hắn.

“A thần ngươi quá thông minh, không giống lão Đại ta!”

Nghe Lâm Thần nói như vậy về sau, Vương Triều tiểu tử thú này cấp tốc lại chân chó vuốt móng ngựa, đồng thời đoạt hắn lời kịch.

Hình Tông Liên nắm cán dù, đi tại cách bọn họ hơi trước mấy vị trí bên trên, quay đầu mắt nhìn Lâm Thần.

Có điều Lâm Thần thật không có tiếp lấy đề tài này nói tiếp, hắn phi thường hiểu rõ liếc mắt nhìn hắn, sau đó hỏi Vương Triều: “Các ngươi trên đường thì thế nào?”

“Không chút, chính là lão đại già đánh ta, còn muốn cho ta xuống xe đi đường!”

“Này này, ngươi đây là ác nhân cáo trạng trước được không?”

“Ta tuổi còn nhỏ người để cho ta không phải hấn là sao?”

“Vương trước sấm, mặc dù người ở nước ngoài lớn lên, nhưng dân tộc Trung Hoa truyền thống mỹ đức là kính già yêu trẻ tôn, ta cho người thêm lấy xuống trọng điểm, Tôn lão lại tiền!”

“Người rốt cục thừa nhận mình già a!”

Hiện tại hài tử làm sao đều như vậy, không đánh không được a!

Hình Tông Liên cong lên ngón tay, chuẩn bị gõ đầu hấn, lại đột nhiên phát hiện, bên cạnh hấn đi người chẳng biết lúc nào đổi thành Lâm Thần, lại hoặc là nói, là hấn chẳng biết lúc nào, vô ý thức miễn cưỡng khen, đi tới Lâm Thần bên người.

“Thích hợp cái lộn có trợ giúp bồi dưỡng tình cảm.” Lâm Thần nhú mày, nói, “Vẫn rất thú vị, các người tiếp tục, không cần để ý ta.”

Rõ ràng là để bọn hấn cãi nhau, có Lâm Thần nói xong câu đó về sau, Vương Triều liền ngậm miệng, hấn cẩn thận từng li từng tí mắt nhìn mắt liếc Lâm Thần, ánh mắt lấp lóe.

Chung quanh thoáng chốc an tĩnh lại, hạt mưa nhào vẩy vào mặt dù bên trên, trong hẻm nhỏ yên tĩnh phải phảng phất có mùi hương.

Hình Tông Liên, cũng bỗng nhiên liền không muốn nói chuyện.

“A thần, chúng ta cơm tối ăn cái gì a?”

Rốt cục, Vương Triều giống như là suy tư nửa ngày, đột nhiên đột nhiên tìm tới chuyện gì, lại lần nữa mở miệng.

Hình Tông Liên rốt cục chờ đến cơ hội, thuận tay quát nhớ Vương Triều: “Người không biết làm cơm sao, người a Thần ca ca tay còn bằng bó thạch cao, còn muốn nấu cơm cho người ăn sao, cần người làm gì!”

“Người không phải cũng là sao?” Vương Triều phản bác.

Chỉ gặp Lâm Thần mấy không thể nghe thấy thờ dài, hỏi: “Trần nhớ mì xào có được hay không?”

“Không tốt.”

Lúc này, biến thành hấn cùng Vương Triều trầm miệng một lời.

“Tuần dì mì hoành thánh chứ?”

“Nếu như hôm nay lại ăn tuần a di thức ăn ngoài, đã là ta thứ một trăm mười bảy lần ăn tuần dì!” Vương Triều nói.

“Kia □□ thịt kho tàu mì thịt bò này kinh điển khẩu vị.”

“Đêm qua, cuối cùng một bao bì ta đã ăn xong.” Hình Tông Liên yên lặng giơ tay lên.

“Vậy làm sao bây giờ?”

“cô mở nhà mới cửa hàng, a thàn chúng ta đi ăn chút tốt?” Vương Triều nói lên lời này lúc, con mắt đều sáng lên, “Lão đại quét thẻ lão đại quét thẻ!”

“Người đồng đều không thể vượt qua 100 a, tháng này xin nghỉ mấy ngày, tiền lương hơi ít.” Hấn rất khổ bức nói.

“Được.”

Lâm Thần cuối cùng tổng kết phân trần.

Quyển 4 Chương 90: Tứ thanh 02

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 90: Tứ thanh 02

Tác giả: Trường Nhị

Nhan gia ngõ hẻm rất dài.

Dù sao Hoàn Cảnh là một tòa cổ thành, cho nên nơi này cổ điển cùng hiện đại luôn luôn kỳ dị đan vào một chỗ, như vậy Nhan gia ngõ hẻm, ước chừng chính là tòa kia kết nối cổ điển cùng hiện đại cầu nối.

Nói như vậy khả năng quá văn nghệ chút, trên thực tế một năm trước, Nhan gia ngõ hẻm cũng phải điều phổ thông cũ nát đường đi, về sau trải qua cải tạo, mới biến thành hiện tại này tấm văn nghệ Tiểu Thanh mới quá mức bộ dáng.

Đi đến cửa nhà lúc, Hình Tông Liên nói muốn về nhà thay quần áo khác, mặc cảnh phục shopping toàn không phải quá tốt, cho nên Lâm Thần liền mang theo Vương Triều, ở nhà đối diện cửa hàng bên trong thoáng tránh mưa.

Tại nhà bọn hắn đối diện, là ở giữa tiệm đồ cổ.

Lâm Thần cũng không biết, bắt đầu từ khi nào, hắn bắt đầu quen thuộc tại sử dụng “Nhà bọn hắn” hoặc là “Nhà chúng ta” cái này khái niệm, trên thực tế Nhan gia ngõ hẻm số 3 vậy cũng cũng không phải là nhà của hắn, hắn chỉ là ở tạm tại bộ kia trong trạch viện lại không dùng trả tiền mượn phòng khách trọ, nhưng rất kỳ quái chính là, từ hắn vào ở đi ngày đầu tiên lên, hắn cùng Hình Tông Liên liền không hẹn mà cùng chưa bao giờ nhắc tới qua tiền thuê nhà chuyện này. Lẫn nhau đều cảm thấy chuyện đương nhiên không cần đưa tiền, cũng phải kiện chuyện kỳ quái.

Lâm Thần đập vào hai cấp bậc thang, xốc lên tiệm đồ cổ cổng treo phong thủy màn, một cỗ mùi hương đập vào mặt.

Vương Triều ngay tại bên cạnh hắn thu dù, nghe được kia thoáng lộ ra mùi thơm, người thiếu niên bỗng nhiên hút đến mấy lần cái mũi,

sau đó vô ý thức liếm môi một cái.

Chủ cửa hàng là đối năm hơn thất tuần lão phu thê, cùng nói là đang bán đồ cổ, không bằng nói là tùy ý thuê ở giữa cửa hàng tùy tiện bảo dưỡng tuổi thọ tới thỏa đáng, bởi vậy trong tiệm cũng không có gì đồ vật, chỉ có bác cổ trong tủ bày biện mấy món đồ sứ.

Những cái kia đồ sứ nhìn qua tựa hồ rất quý giá, nhưng cũng có khả năng hoàn toàn là gần hiện đại phảng phất, dù sao hẳn cũng nhìn không ra những vật kia đến cùng giá trị bao nhiêu.

Phi thường tùy ý, tùy ý phải phi thường thích hợp làm Hình Tòng Liên hàng xóm một đôi lão phu thê.

Người tự theo loại, nói chung như thế.

Bọn hẳn vào cửa hàng lúc, chủ cửa hàng lão tiên sinh chính ngồi xếp bằng tại trúc trên giường uống trà, gặp bọn họ vào nhà, lão tiên sinh mặt mày hớn hở chào hỏi hẳn tại trúc sập một bên ngồi xuống, sau đó xông Vương Triều reo lên: “U, tiểu vương tiên sinh, đến đánh cờ sao?”

“Không hạ không hạ a, chúng ta liền đến tránh sẽ mưa, chờ sau đó muốn ra cửa ăn cơm.” Vương Triều hít mũi một cái, xông lão tiên sinh khoát tay áo, sau đó quen cửa quen nẻo tại trong tiệm đi dạo, hẳn đầu tiên là làm bộ nhìn một lát đồ sứ, sau đó trực tiếp đi hướng cửa hàng nơi hẻo lánh.

Ở nơi đó hoa dưới cửa, bày biện một con nhỏ lò than, lò than bên trên chính ừng ực ực hầm lấy một nồi măng làm thịt nướng.

Nhiệt khí cùng mùi thơm tại mùa mưa hoàng hôn mờ mịt ra, phá lệ có thể làm người trong bụng thèm trùng.

Lão thái thái an vị tại lò bên cạnh ghế đu bên trong, cầm trong tay đem quạt hương bồ, nhẹ nhàng quạt, gặp Vương Triều vào nhà, lão thái thái khéo miệng đã sớm ngậm lấy ý cười, lại làm bộ nhắm mắt dao phiến, cũng không nói chuyện.

Wương Triều giống không có đầu con ruồi giống như tại bên cửa sổ chuyển hai vòng, sau đó dứt khoát ngay tại cạnh nồi ngồi xuống.

Gặp hẳn thèm thành thế này, lão thái thái lúc này mới thỏa mãn mở mắt ra, hỏi: “Muốn ăn a?”

Nhưng Vương Triều cũng không trả lời ngay vấn đề này, mà là quay đầu nhìn hẳn một cái.

Anh mắt kia tràn đầy khao khát, Lâm Thần rất bất đắc dĩ nhìn lão tiên sinh một chút, cầm lấy trên bàn trà lão tiên sinh vừa cho hắn châm trà, nhấp một miếng, sau đó nhẹ gật đầu.

Người thiếu niên đạt được sau khi cho phép, mới ôm chặt lấy lão thái thái đùi, miệng bên trong hô hào: “Cao nãi nãi ta cơm trưa cũng chưa ăn, thật đói thật đói a.”

“Mình đi phòng bếp cầm chén!” Lão thái thái vui vẻ dùng quạt hương bồ vỗ vỗ Vương Triều đầu, ngồi thẳng người.

Dùng điện quang hỏa thạch hoặc là phong quyển tàn vân để hình dung cũng kém không nhiều, tóm lại, lão thái thái trực tiếp chọn lấy tốt nhất thịt, cho Vương Triều đựng một chén lớn, Vương Triều lấy chơi tiết tấu đại sư trác tuyệt tốc độ tay cấp tốc đem nguyên một bát măng làm thịt nướng ăn úp sấp, cuối cùng, thừa dịp Hình Tông Liên còn không có đi ra ngoài, hắn còn chạy vào phòng bếp cầm chén tủy. Hồi tưởng lại bọn hắn lần trước cùng lần trước nữa tại trong tiệm ăn chực tình cảnh, đại khái cũng đều chủ yếu dựa vào Vương Triều thâm hậu bán manh bản lĩnh cùng có ăn tuyệt không cần mặt mũi độ dày da mặt mới có thể thành công, tóm lại, vẫn là phải cảm tạ.

Lâm Thần thở dài, từ trúc trên giường đứng lên, hướng chủ cửa hàng cáo từ.

“Cảm ơn Cao nãi nãi, Cao nãi nãi người làm đồ ăn so tuần dì nhà ăn ngon gấp một vạn lần!”

Lúc ra cửa, thiếu niên bên cạnh xông lão thái thái hôn gió , vừa nói như vậy.

“Vậy lần sau lại đến ăn a, nãi nãi giữ lại cho người!”

Lão thái thái nhìn qua bọn hắn, cười đến không ngậm miệng được.

...

Hình Tông Liên ra lúc, mưa thoáng nhỏ chút.

Hắn đổi kiện màu đen áo khoác dài, bên trong dựng đơn giản nhất màu khói xám áo thun, đây vốn là loại bình thường có điều quần áo, có thể là Hình Tông Liên gần đây giấc ngủ dư dả cho nên tinh thần rất tốt, lại hoặc là hắn mặc y phục hàng ngày thời gian không nhiều, cho nên khó được thay đổi liền làm cho người có chút có kinh diễm cảm giác.

Đương nhiên, cũng có khả năng, Lâm Thần nghĩ, có thể là chính hắn tâm tình rất tốt, cho nên cảm thấy cái kia bung dù đứng ở cửa son

trước nam nhân phá lệ cảnh đẹp ý vui.

Quần dài màu đen, thấp giúp ủng da, hấn đem hấn từ đầu đến chân nhìn một lần, khó được có loại không hiểu thấu hư vinh chi tâm.

Thậm chí ngay cả Vương Triều đều rất không kiên nhẫn ngữ khí đang nói: “Lão đại người chính là đi xoay cái thẻ mà thôi, cần phải mặc thành dạng này sao?”

“Lão tử thế nào ta, không phải liền là y phục hàng ngày sao!” Hình Tòng Liên lật lấy mái tóc, phi thường kỳ quái hỏi ngược lại.

“Không phải, bộ y phục này nhất định rất đắt, đúng hay không!”

Vương Triều tiến tới sờ lên Hình Tòng Liên áo khoác, thế nào chặc lười.

“Năm ngoái quày chuyên doanh đánh gãy, năm trăm khối mua.”

“Ta không tin!”

“Đại khái là bởi vì ta khí chất tốt?” Hình Tòng Liên vỗ vỗ Vương Triều bả vai, trấn an nói, “Người không thể bởi vì cho dù tốt thợ may mặc trên người người đều trang phục trẻ em, liền phủ nhận trên thế giới này có người có thể đem phổ thông y phục mặc ra cấp cao cảm nhận a người thiếu niên.”

“Ta 179, trang phục trẻ em em gái người!” Vương Triều rất bất mãn phản bác.

Giống như là bị làm tổn thương nam tử hán lòng tự trọng, Vương Triều nói, liền đem dù đưa cho hấn, sau đó nhảy tại Hình Tòng Liên trên lưng, cưỡng ép lật xem món kia áo khoác lĩnh tiêu.

Sau một khắc, thiếu niên kêu thảm vang lên.

“Á đù, thật sự là kim hươu, lão đại người thế nào, quá thảm rồi!”

Vương Triều từ Hình Tòng Liên trên lưng nhảy xuống, lui về sau hai bước, dùng một loại không thể tin ánh mắt chỉ vào Hình Tòng Liên món kia áo khoác nói: “Lão đại, người làm sao sống thảm như vậy, là gần nhất quốc tế dầu thô ngã xuống đến kịch liệt hay là kim loại hiếm sứt giảm, người như thế nào lưu lạc đến tận đây!”

Hình Tòng Liên mặc kệ hấn, phi thường vân đạm tập tục phui phui mình áo khoác, rất trân quý nói: “Kim hươu làm sao vậy, hàng nội địa hàng hiệu, quày chuyên doanh đều muốn hơn ngàn, người cẩn thận một chút sờ!”

Lâm Thần nhìn qua Hình Tòng Liên trên quần áo, rất rõ ràng hai cái dầu trào ấn, nhin không được nheo lại mắt.

Chỉ gặp Vương Triều vẫn như cũ biểu diễn phi thường đau lòng nhức óc, hấn xoay người tránh về dù dưới, bên cạnh thương tâm lắc đầu, vừa cố gắng cách Hình Tông Liên càng xa càng tốt: “Quá thảm rồi quá thảm rồi, chờ sau đó ta cho người chọn hai kiện quần áo đi, coi như thăm hỏi mẹ goá con cô lão hán.”

Lâm Thần bị hấn lôi kéo đi mau hai bước, sau lưng nhanh chóng truyền đến Hình Tông Liên phần nộ tiếng la: “Vương Triều người cho lão tử trên thân in dấu tay đúng hay không?”

“Không phải ta, người con mắt nào nhìn thấy ta làm được?”

Hấn lời còn chưa dứt, phần gáy thịt liền bị Hình Tông Liên bỗng nhiên xách ở.

Hình Tông Liên không chút do dự đem người lôi ra dù dưới, chỉ vào bọn hấn vừa trải qua một chỗ đường nhỏ trên miệng camera giám sát nói: “Vương trước sâm, làm phiền người thấy rõ ràng, nơi đó là cái gì, xin đừng nên cãi chày cãi cối được không?”

“Người xác định người có thể điều đến hoàn chỉnh thu hình lại?”

Vương Triều mắt nhìn camera, rất khinh thường nói.

Nhớ tới thiếu niên như vào chỗ không người kỹ thuật, Hình Tông Liên lần nữa bị tức phải trừng mắt: “Tay người cùng miệng làm sao như thế đầu!” Hấn nhìn xem thiếu niên mặt, bỗng nhiên nói.

“Ta ăn bát măng làm thịt nướng a.”

“Chỗ nào ăn?”

“Cao nãi nãi cho ta thịnh a!”

“Nhà chúng ta cửa đối diện Cao nãi nãi?”

“Đúng a!”

“Người không nói sớm!” Hình Tông Liên đau lòng nhức óc, hận không thể quay đầu cũng đi ăn một bát.

“Ta cố ý không nói cho người a!”

“...”

Lâm Thần miễn cưỡng khen, xem bọn hấn cãi nhau âm ỉ dọc đường.

Mặc dù chạng vạng tối phố cũ bên trên, không có trừ bọn hấn bên ngoài bất luận kẻ nào, có có lẽ là bên người tiếng chân lượn lờ, cũng có thể là Vương Triều cùng Hình Tông Liên quá làm âm ỉ, hấn lại không có nửa điểm cô tịch cùng điều hiu cảm giác.

Nên nói như thế nào này giống như âm lãnh mùa mưa, đều bởi vậy trở nên ướt át ôn nhu.

Vấn đề duy nhất là, nguyên bản 10 phút hành trình lại bởi vậy trở nên dài dằng dặc rất nhiều, nhưng cũng không có gì không tốt.

...

Chờ đi đến Nhan gia ngõ hẻm một đầu khác trên đường lớn, trời đã hoàn toàn đen.

Chính là bởi vì trời tối, nơi xa cao lầu màn tường cùng đèn nê ông hoà lẫn, để cho người ta phảng phất đi tới một cái thế giới khác.

Vương Triều điều ra điện thoại hướng dẫn, cho Hình Tông Liên nhìn mới cửa hàng vị trí, không bao lâu, một tòa hiên nhiên là vừa gầy dựng cửa hàng liền xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

Mặc dù là vừa mới bắt đầu kinh doanh, có mới trong Siêu thị bên ngoài ra vào khách hàng đã rất nhiều.

Trong lúc lơ đãng, Lâm Thần ngẩng đầu nhìn một chút cửa hàng danh tự, có chút ngoài ý muốn.

Nếu như nói, hẳn lúc trước biết Vương Triều muốn đi mới cửa hàng gọi “Sống yên ổn quốc tế”, như vậy hẳn đại khái tình nguyện lắc lư hai người ở nhà ăn thức ăn ngoài, cũng sẽ không tới nơi này. Bất quá, hắn nhìn bên cạnh hai người dáng vẻ, tựa hồ đối với này không thèm để ý chút nào hoặc là nói cũng không cảm kích, hắn bỗng nhiên liền bình thường trở lại.

Cũng thế, bất quá là ăn bữa cơm mà thôi, làm gì để ý cửa hàng là ai nhà mở đây này?

Hình Tông Liên cùng Vương Triều hai người, lo liệu lấy cảnh vụ người làm việc ăn cơm tuyệt đối không xoi mói tốt đẹp truyền thống, đối với dựa theo lời bình trang web điểm số đến chọn lựa phòng ăn chuyện này càng là không có nửa điểm ý kiến, cho nên cuối cùng, bọn hắn bình an vô sự ngồi tại một gian tên là áng mây ở giữa Vân Nam quán cơm bên trong.

“Oa oa oa, cái này Phượng Hoàng nhìn qua quá ngu bức!”

Vương Triều nhỏ đồng chí liếc nhìn bữa ăn đơn, thỉnh thoảng bộc phát ra trận trận kinh hô.

Lâm Thần tiếp nhận Hình Tông Liên ngược lại nước trà, uống nửa ngụm, tiến tới nhìn một chút menu.

Nhà này phòng ăn tựa hồ là đi đặc sắc đồ ăn lộ tuyến, thực đơn bên trên, mỗi đạo món ăn bày khay đều hoa lệ dị thường, đĩa to lớn, phía trên còn trang trí lấy khoa trương vô cùng Khổng Tước đầu, nhìn qua cùng nói là mỹ vị không bằng nói là nhìn xem liền rất đắt đáng về.

Có điều trên thực tế, nơi này mỗi đạo menu giá đều rất vừa phải, khó trách đánh giá rất tốt.

Lâm Thần lại nhấp một ngụm trà, bỗng nhiên nghe thấy bên cạnh thân truyền đến phục vụ viên tiểu thư thanh âm êm ái: “Nếu như là ba vị, thật ra rất đề cử bốn điểm đặc sắc ba người phần món ăn này đánh gãy xuống tới là 488 nguyên, nếu như ngài có thể lại thêm một phần điểm tâm góp đầy năm trăm nguyên, còn có thể đưa tặng ngài hai tấm hội gập mặt vé vào cửa đấy ”

“Cái gì hội gập mặt vé vào cửa?” Vương Triều con mắt bỗng nhiên phát sáng lên.

“Chính là ngày kia tại chúng ta sống yên ổn quốc tế cửa hàng lầu một đại sảnh tổ chức lý cây cảnh thiên tiên sinh fan hâm mộ hội gập mặt hàng phía trước ngồi vào phiếu...”

“Ài, lý cây cảnh thiên, có phải hay không gần nhất bị bóp rất thảm cái kia ca sĩ a?”

Nghe xong không phải mỹ thiếu nữ tổ hợp, Vương Triều ngẩng đầu lên, rất thất vọng nói.

Quyển 4 Chương 91: Bốn tiếng 03

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 91: Bốn tiếng 03

Tác giả: Trường Nhị

Thật ra phục vụ viên tiểu thư đang nói tới lý cây cảnh thiên ba chữ lúc, rất rõ ràng ánh mắt trôi đi, có chút chột dạ.

Lâm Thần ngược lại là đối ngành giải trí Bát Quái không có quá lớn khái niệm, bất quá hẳn tốt xấu biết, lý cây cảnh thiên là cái ca sĩ, mấy ngày trước bởi vì nào đó cái cộc Bát Quái, bị một vị nào đó đại minh tinh fan hâm mộ mắng rất thảm.

Cụ thể lý cây cảnh thiên vì cái gì bị chửi, hẳn đã không quá nhớ kỹ, dù sao nhìn tin tức thời điểm, hẳn đang ngồi ở tô phượng tử trong phòng bệnh, hẳn thụ lấy đối phương viễn siêu ra thường nhân đông dài cùng nói đông dài, có điều ngành giải trí Bát Quái loại vật này, cũng không ngoài còn là ai nói lời gì đắc tội người nào, bị ai fan hâm mộ mắng rất thảm, lại hoặc là ai là ai làm cái gì không tốt sự tình bị đập tới, gây nên dân mạng sóng to gió lớn.

Tóm lại là tương tự, mặc dù không có quan hệ gì với người, người lại hết lần này tới lần khác sẽ không tự chủ được bị hấp dẫn sự tình. Lâm Thần ngẩng đầu, mắt thấy phục vụ viên tiểu thư chào hàng đầy 500 miễn phí tặng vé vào cửa còn này tấm bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi, nghĩ đến lý cây cảnh thiên phong bình đại khái thật không phải là rất tốt.

“Từ bỏ, ta vẫn còn muốn cái này bún gạo bần ghép liền tốt.”

Lúc này, Vương Triều lật hết cả bản thực đơn, hẳn khoát tay áo, thật không có thật làm thịt Hình Tông Liên dừng lại ý tứ.

Hắn nói, điểm cả bản thực đơn bên trong trừ đồ uống bên ngoài rẻ nhất đồ ăn, liếm môi một cái, còn một bộ rất vui bộ dáng.

Phục vụ viên tiểu thư mặt có đen một chút, tại quán cơm chỉ chọn món chính, đương nhiên là rất lấy đánh hành vi.

Bất quá mắt thấy người thiếu niên đã khép thực đơn lại, thái độ kiên quyết, nàng cũng không tiếp tục chào hàng xuống dưới.

Lâm Thần thế là bị xem như xuống một vị mục tiêu nhân vật: “Vị này tiên sinh, ngài cần gì chứ?”

Đối ăn nhất có yêu cầu một vị nào đó đã làm ra lựa chọn, đi theo điểm chính là lựa chọn tốt nhất, thế là Lâm Thần đặt chén trà xuống, rất dứt khoát nói: “Ta cũng giống vậy.”

Lúc này, phục vụ viên tiểu thư sắc mặt đã không thể dùng khó coi để hình dung: “Ngài không cần lại điểm thứ gì sao, bốn điểm đặc sắc đồ ăn áng mây chi nam hay là rất đề cử đấy..”

“Không cần không cần, ta nghiên cứu qua, các người cửa hàng cái khác đồ ăn nhìn xem không quý, thật ra tính so sánh giá cả đều rất thấp, chính là bày khay đẹp mắt.” Không cần Lâm Thần mở miệng, Vương Triều liền đã thao thao bất tuyệt, “Cái kia áng mây chi nam chính là tiếp điểm thịt bò, lát cá sống, bày điểm nem rán, đặt ở rau xà lách trên phiến lá, nhìn qua là rất giống Khổng Tước cái đuôi, chính là đẹp mắt có gì hữu dụng đâu, ta cảm thấy các người lời bình trên mạng điểm số...”

Lâm Thần không nhịn được cười, quá thông minh thật sự là dễ dàng gây chuyện, hắn đưa tay đề lại thiếu niên đầu, ra hiệu hắn cho chủ quán lưu chút mặt mũi.

Thấy tình cảnh này, phục vụ viên tiểu thư trực tiếp đối hắn, rất lúng túng hỏi hắn: “Vị này tiên sinh, ngài còn cần cái gì đồ uống sao?”

“Cho ta đến chén nước chanh đi.” Lâm Thần đáp.

“Ta cũng muốn bún gạo bần ghép, thêm chén CocaCola.” Không chờ phục vụ viên tiểu thư hỏi, Hình Tông Liên liền sớm đoạt đáp, đồng thời nói đến phi thường đương nhiên.

Phục vụ viên tiểu thư xem ra thật sự là lười nhác lại nói cái gì, nàng nhẹ gật đầu, ghi lại menu, xoay người rời đi.

Wang Triều tại chỗ ngồi bên trên chơi lấy rượu bài, hắn đem hai mặt trong suốt tấm mở ra chấm dứt bên trên, chơi đến quên cả trời đất.

Có lẽ là cảm thấy ba người bọn hắn nam nhân tiến quán cơm chỉ chọn ba phần món chính quá keo kiệt, sát vách bàn tiểu tình lữ cũng bắt đầu xì xào bàn tán, nói thứ gì.

Dù sao lời đàm tiếu, cũng đại khái đều là những lời kia.

“Bọn họ có phải hay không đang nói chúng ta nghèo bức?” Vương Triều khép lại rượu bài, tiến đến Hình Tông Liên bên cạnh hỏi.

“Người lố tai làm sao tốt như vậy?” Hình Tông Liên cười uống ngụm nước trà, hỏi lại.

“Bởi vì ta từ nhỏ sinh trưởng tại các loại kỳ thị bên trong, cho nên đối loại này lời nói lạnh nhạt đặc biệt nhạy cảm.” Vương Triều nhỏ giọng nói.

“Nhìn người tâm lý như thế khỏe mạnh không giống a, là ai đem người mang như thế bỗng a, tiểu vương trước sấm.” Hình Tông Liên tiếp tục đùa hấn.

“Thừa dịp không có mang thức ăn lên, nếu không chúng ta lui đơn đi thôi?” Vương Triều dọn xong rượu đơn, bỗng nhiên giật giật Hình Tông Liên ống tay áo.

“Người thế nào, không phải liền là bởi vì muốn ăn nơi này bún gạo, mới nháo muốn tới sao?” Hình Tông Liên thu hồi tiểu dung, chăm chú hỏi.

“Móa, làm sao người biết, không nên tùy tiện dò xét nhìn thanh thiếu niên * được không?” Vương Triều che ngực, co lại đến góc tường.

“Là ai lúc xem truyền hình đối quảng cáo lôi kéo tay của ta kích động nói, ‘Lão đại, áng mây ở giữa cái kia Vân Nam bún gạo, nhìn, khi khi ăn a’ !”

Hình Tông Liên giống như đúc bắt chước Vương Triều ngữ khí, làm người thiếu niên mặt lập tức đỏ lên: “Ta ta ta, cũng không có như vậy thêm!”

“Muốn ăn liền ăn, đi xa như vậy tới.” Hình Tông Liên cười nói.

Lâm Thần một mực yên tĩnh ngồi, nghe Hình Tông Liên khó được dùng an ủi ngữ khí nói chuyện, hấn ngẩng đầu, nhìn hấn một cái, lại hỏi Vương Triều: “Vì cái gì bỗng nhiên muốn đi rồi?”

“Ta đột nhiên cảm giác được bọn hấn phiền quá à.” Vương Triều đang khi nói chuyện, lại bắt đầu chòng trên bàn giấy ăn, “Một hồi chào hàng cái kia một hồi lại chào hàng cái kia, ta chỉ muốn ăn bún gạo, ăn bún gạo a, lão đại ta rất cuộc biết người vì cái gì như vậy thích quán bán hàng.”

Nghe lời này, Hình Tông Liên cũng rất im lặng: “Quán bán hàng thật là tốt a, nhưng ta ngẫu nhiên cũng là có chút điểm phong cách được không?”

“Quán bán hàng thế nào?” Lâm Thần cắt ngang Hình Tòng Liên.

“Quán bán hàng không có nhiều người như vậy để ý tới người ăn cái gì a.” Vương Triều dùng khăn giấy chong cái hoa hồng, lại lần nữa mở ra, “Lão đại nếu không chúng ta hay là không ăn à?”

Nếu như là bình thường gia trưởng, đại khái lại đánh gãy hùng hài tử chân, có điều Hình Tòng Liên cũng rất vui, hấn xoa Vương Triều đầu nói: “Rốt cuộc biết giúp ba ba tiết kiệm tiền, ba ba rất vui mừng a.”

“Cút, ít kiếm lời ở chỗ lão tử.” Thiếu niên một thanh đánh rụng tay của hấn.

Lâm Thần đơn giản muốn cười, Vương Triều nói gần nói xa, cũng giống như cái nhà nghèo nháo cần hạ tiệm ăn nhìn menu lại chê đắt tiểu hài, mặc dù tình huống khác biệt, nhưng đại khái tâm tình cũng không kém là bao nhiêu.

Hình Tòng Liên cũng phi thường im lặng: “Cho nên tiểu tử người nghịch phản trên tâm lý tới rồi có phải hay không, có tin ta hay không đem mỗi đạo đồ ăn điểm một lần a.”

Hấn nói đến lẽ thẳng khí hùng, Lâm Thần rất khó được có loại nghĩ võ trán xúc động, hấn vội vàng cắt ngang lần nữa Hình Tòng Liên, xoa Vương Triều đầu, nhỏ giọng nói: “Người làm gì để ý người khác nói cái gì chứ?”

Vương Triều quay đầu nhìn thoáng qua, rất không kiên nhẫn nói: “Nhưng mà loại này có người bức người làm lựa chọn cảm giác rất khó chịu a.”

“Ai bức người, quyền lựa chọn không phải trên tay chính người sao?”

“Ta chính là cảm thấy... Ta ăn cái gì, bọn hấn tại sao muốn quản, ta chính là tới đây điểm một ly nước chanh, cũng phải ta vui lòng a... Vì cái gì giống như điểm thiếu đi đồ vật, liền bị xem thường a, ta không điểm thì thế nào?”

Vương Triều nói nói, còn nói không nổi nữa.

“Đúng đấy, người nói không sai.” Lâm Thần nói, “Người cảm thấy, người chỉ là muốn ăn cái bún gạo, vậy liền chỉ ăn bún gạo, đây là phi thường lý tính lựa chọn, cũng tỷ như ta cảm thấy nước chanh rất tốt, muốn uống một chén, là đồng dạng đạo lý, ăn cơm mà thôi, tùy ý chút liền tốt.”

“Nhưng mà!”

“Ta nói tiểu vương trước sân, người gần nhất có phải hay không tuổi dậy thì nóng nảy úc a.” Hình Tông Liên dùng đũa gõ gõ Vương Triều đầu, “Bản này chất chính là ‘Liên quan gì đến người’ cùng ‘Liên quan ta cái rắm’ sự tình, trên thế giới phần lớn phiến não, ngài đều có thể dùng hai câu này đến giải quyết, làm khó ngài vì loại chuyện này xoắn xuýt, là gần nhất đọc sách thiếu đi à?”

Lâm Thần cho rằng Vương Triều lại sẽ phản bác, có thiếu niên cũng rất nghiêm túc bắt đầu đặt câu: “Ta muốn ăn cái gì liên quan gì đến người, người ở sau lưng nói ta cái gì liên quan ta cái rắm?”

Hắn sau khi nói xong, giống như là chợt hiểu ra, nhẹ nhàng vỗ vỗ bàn, chân thành nói, “Lão đại làm sao người biết ta gần nhất không có đọc sách, ta có phải hay không có chút biến đần?”

“Xác thực, người xem một chút người cũng bao lâu không có đi mượn sách rồi?”

Hai người đối thoại hoán đổi thật nhanh, nếu như không phải Lâm Thần sớm đã thành thói quen cái này phong cách, hiện tại đại khái liền rất không nghĩ ra.

Chủ đề đã dọc đường trôi đi, từ bún gạo chuyển đến thư viện đọc ghi chép.

Lâm Thần cũng là thật bất ngờ, thật ra Hình Tông Liên trong nhà, thật không có nửa bản sách, mà Vương Triều càng là trò chơi lớn hơn trời tính cách, hiện tại vừa mới nghe thấy bọn hắn đang thảo luận đọc sách chủ đề, hắn còn cần qua một lần đầu óc, mới ý thức tới bọn hắn thật đang nói chuyện đọc sách chuyện này.

“Người có phải hay không giám sát ta thư viện mượn đọc thẻ ghi chép?” Vương Triều đột nhiên ngồi thẳng người.

“Ta cần giám sát kia làm gì, người gần nhất mỗi ngày chơi đùa mỗi lúc trời tối biubiubiu ta đây sát vách nghe không được sao?” Hình Tông Liên giáo dục nói.

“Đây còn không phải là bởi vì người rất lâu không cho ta mở sách đơn sao?”

“Trách ta?”

“Không trách người trách ai?”

Ngay vào lúc này, Lâm Thần phát giác được Hình Tông Liên nhìn về phía hắn ánh mắt, hắn cầm chén nước, nghênh tiếp Hình Tông Liên

ánh mắt.

“Về sau kêu người a Thần ca ca cho người mở sách đơn, người không thuộc quyền quản lý của ta.”

Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy, hấn nhúu mày, biểu thị không thể nào hiểu được: “Cái gì?”

“Chính là một tháng bảy bản sách, thế này.” Vương Triều nói.

Một tháng bảy bản, một năm tám mươi đến bản, mặc dù không ít, lại hoàn toàn ở có thể xem hết phạm vi bên trong, mấu chốt là, số lượng này cơ hồ là tất cả thư viện mỗi thẻ mỗi tháng mượn sách sách số hạn mức cao nhất.

“Lão đại người cho người liệt xong sách đơn, chính người đi thư viện mượn sách?”

“Đúng a, lão đại có keo kiệt a!” Vương Triều một bộ lão Đại ta tội trạng tội lỗi chòng chát đáng vẻ, “Có điều nghiệp không thể quá trách hấn, chủ yếu là bởi vì lúc trước chúng ta trên cơ bản tại mỗi cái chỗ ở thời gian đều không dài, mua sách quá lãng phí, mà lại dọn nhà rất phiền phức, liền đi thư viện mượn tới nhìn, nhưng mà người nói hiện tại chúng ta...”

Hình Tòng Liên nhẹ nhàng ho một tiếng, cắt ngang Vương Triều, hấn giơ lên cái cằm, chỉ gập lúc trước phục vụ viên vừa vắn bưng bún gạo tới.

Vương Triều cao hứng xoa xoa tay, đưa tay tiếp nhận khay sau đó bắt đầu ăn, đồng thời hoàn toàn không nhớ rõ mình lúc trước muốn nói gì.

Lâm Thần nhìn xem ngòi tại mình đối diện đội trưởng cảnh sát hình sự, chỉ thấy đối phương hơi lấy cúi đầu, tựa hồ lực chú ý hoàn toàn bị bún gạo hấp dẫn, chính ăn như hổ đói ăn, đồng thời còn không sợ bóng.

Chỉ là bộ dáng kia còn chưa đủ thành khẩn, rõ ràng cũng phải cảm thấy cắt ngang thái sinh cứng rắn cho nên thật không tốt ý tứ, mấy năm qua không có chỗ ở cố định, vẫn còn nghĩ đến hài tử giáo dục vấn đề, đây thật là rất có ý tứ a.

Lâm Thần lắc đầu, nghĩ như vậy.

Mỗi người đều có bí mật của mình, đây là chuyện rõ ràng rành rành.

Vô luận quan hệ nhiều thân mật nhiều thổ lộ tâm tình bằng hữu, người vẫn sẽ có một số chuyện, không muốn làm cho đối phương

biết.

Có lẽ là nhân tính bên trong mặt tối, lại có lẽ là những cái kia khó mà mở miệng *, tóm lại, có chỗ giữ lại, cũng không có nghĩa là hẳn không không tín nhiệm người người không tín nhiệm hẳn, thậm chí cùng quan hệ thân cận không thân cận cũng không có tất nhiên liên hệ.

Không cách nào nói, luôn luôn không có cách nào nói đạo lý.

Lâm Thần ngược lại là đối với mấy cái này sự tình phi thường thần nhiên.

Hắn chợt nhớ tới, tại đêm đó bên hồ, Hình Tòng Liên cuối cùng vẫn không hỏi hẳn liên quan tới Hoàng Trạch, liên quan tới Trần gia cùng hẳn những cái kia quá khứ, càng không có hỏi năm đó bản án đến tội cùng như thế nào.

Mặc dù hẳn cũng đã nói, Hình Tòng Liên xách rượu lúc đến, hẳn tất nhiên hỏi gì đáp nấy.

Nhưng...

Lâm Thần đột nhiên cảm giác được, tô phượng tử nói đến lời nói, thật sự là không có quá sai.

...

Sau bữa ăn, ngoài cửa sổ mưa lại lớn hơn.

Đội mưa về nhà dĩ nhiên không phải cái lựa chọn tốt, nhưng lần đầu tiên chính là, Vương Triều nhỏ đồng chí không có để cho rầm rĩ muốn đi lâu ba đại thế giới sân chơi đại sát tứ phương, mà là thật kéo lấy bọn hắn, tại trong thương trường nhằm tản cất bước tới. Trơn bóng gạch phản xạ ôn nhu ánh đèn, pha lê trong tủ cửa bắn đèn sáng chói.

Vương Triều giống như là ăn quá no, kéo lấy bước chân đi rất chậm, hẳn thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn chung quanh, lại cúi đầu tính toán cái gì, giống như là tại kiểm kê thứ gì.

“Đây là thế nào?” Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, hỏi.

“Khả năng tương đối nhiều...” Hình Tòng Liên vỗ mạnh vào mồm, rất bất đắc dĩ, “Khả năng thứ nhất là trong đầu hẳn đang chơi thích khách tín điều, loại thứ hai là tại tính toán như thế nào thời gian ngắn nhất đánh hạ nhà này cửa hàng, còn có...”

Thật sự là một khắc cũng nhàn không xuống a, Lâm Thần hỏi: “Còn có cái gì?”

“Còn có chính là đang quan sát nơi này camera, tính toán bao trùm suốt cùng góc chết phạm vi.”

“Bingo, lão đại người thật thông minh!”

Vương Triều đột nhiên trong đại sảnh viên kia to lớn cây dừa trước dừng lại, hắn ngửa đầu nhìn qua trước mặt cây dừa, nói như vậy. Cây kia đại thụ nhìn chung trung đình, tán cây đã tại bốn tầng lầu vị trí, một trương cự phúc áp phích treo ở trên cây, trên poster là vị tiểu dung nhẹ nhàng khoan khoái nam tử, chính đưa tay, phảng phất tại hoan nghênh bất phương khách tới...

“5. 6 ngày, sống yên ổn quốc tế cửa hàng gầy dựng điển lễ, lý cây cảnh thiên mời ngài đến xem.”

Vương Triều mỗi chữ mỗi câu đọc lên trên poster: “Thì ra hiện tại nơi này còn tại thử kinh doanh a... Cho nên cái gì fan hâm mộ hội gặp mặt, thật ra chính là gầy dựng điển lễ mảnh lối?”

“Đại khái là thế này, có vấn đề gì không?” Lâm Thần hỏi.

“Vấn đề là không có gì, bất quá chỉ là trương này áp phích quá lớn, chặn rộng sừng giám sát mà thôi.”

Quyển 4 Chương 92: Bốn tiếng 04

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 92: Bốn tiếng 04

Tác giả: Trường Nhị

Cảnh sát đại khái cũng có cảnh sát bệnh nghề nghiệp.

Nếu như không phải thói quen nghề nghiệp, lại rảnh rỗi không có việc gì, ai sẽ quan tâm trong thương trường camera phạm vi bao trùm.

Đương nhiên, thật ra cảnh sát bình thường đại khái cũng không có rảnh rỗi như vậy tâm, ngoại trừ Vương Triều thế này không cách nào làm cho đại não dừng lại nhỏ đồng chí bên ngoài, cũng không có người sẽ chú ý tới, một trương cự phúc quảng cáo vậy mà bao trùm cửa hàng nơi nào đó rộng sừng camera.

“Tiểu vương đồng chí, ta phát hiện người rất quan tâm công cộng công trình a, đây là đáng giá khen ngợi sự tình a.” Hình Tòng Liên sờ lấy Vương Triều lông xù đầu, vui mừng nói.

“Cái này không có quan hệ sao?” Giống như là nghe hấn ngôn ngữ nhẹ nhõm, Vương Triều cũng có chút nghi hoặc, cho nên hấn nhìn qua trên lầu camera, hỏi như vậy nói.

“Đương nhiên là có quan hệ.” Hình Tòng Liên cũng ngửa đầu vây quanh viên kia to lớn cây dừa dạo qua một vòng, cuối cùng nói, “Bất quá, chuyện này xác thực không ở đây chúng ta bên trong phạm vi quản hạt, như vậy, vấn đề tới rồi, tiểu vương đồng chí người có thể suy nghĩ một chút, tại người quyền lực và trách nhiệm phạm vi bên trong, có cái gì giải quyết lần này sự tình phương án?”

Đại khái thật sự là cơm nước xong xuôi người đương thời tâm tình sẽ biến tốt, Hình Tòng Liên không có trách cứ Vương Triều xen vào việc của người khác, ngược lại hướng dẫn từng bước nói.

Wương Triều chăm chú sau khi tự hỏi trả lời: “Cho cửa hàng Bộ an ninh phân phát một phong chỉnh đốn và cải cách thư thông báo?”

Hắn ngược lại là không nói ra cùng loại với “Lão đại chúng ta đem chủ tịch đẩy ra ngoài giáo dục dừng lại” hoặc là “Lão đại chúng ta hắc tiến bọn hắn hệ thống cho Bộ an ninh phát thông tri” một loại đáp án...

Chỉnh đốn và cải cách thư thông báo...

Đúng là theo chương trình tới nói, vô cùng thỏa đáng thủ đoạn.

Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, chỉ gặp Hình Tông Liên phi thường tâm hữu linh tê cười với hắn một cái, hiển nhiên là cảm thấy mình giáo dục kết quả cũng không tệ lắm, thế là hắn tiếp tục hỏi Vương Triều: “Ừm... Lấy ai danh nghĩa chứ?”

“An giám bộ môn?” Vương Triều hỏi dò.

Nghe thấy câu trả lời này, Hình Tông Liên cũng không có lập tức phủ định, mà là trầm tư một chút, lại hỏi: “Dùng cái gì lý do?”

“Ngạch! An toàn tai hoạ ngầm?”

“Cái gì an toàn tai hoạ ngầm chứ?”

“Ta... Ta...” Vương Triều rốt cục bị hỏi khó, hắn nhẫn nhịn nửa ngày, rốt cục xông Hình Tông Liên reo lên, “Lão đại ta không biết a.”

Hình Tông Liên ngửa đầu, nhìn qua cự phúc quảng cáo bên trên vị kia cười nhẹ nhàng ca sĩ, kéo dài điệu: “Tiểu vương đồng chí a, ngài nhìn, ngày mai nơi này có cỡ lớn hội nghị đi, cỡ lớn hội nghị vấn đề an toàn có phải hay không quan trọng nhất này cửa hàng phương, có phải hay không hắn là tận cố gắng lớn nhất duy trì trật tự hiện trường cùng bảo hộ công chúng sinh mệnh an toàn chứ? Như vậy, nếu như có thể chụp xuống đại sảnh rộng sừng camera bị che...”

“Là trọng đại hội nghị an toàn tai hoạ ngầm!”

Wương Triều vỗ tay phát ra tiếng.

Hắn nói xong, thật cao hứng đi theo Hình Tông Liên xoay một vòng, sau đó đột nhiên dừng lại: “Chính là lão đại, an giám cũng Bất Quy chúng ta quản a, ta tiến bọn hắn hệ thống cho cửa hàng phát một phong thư?”

Hình Tông Liên nghe thấy lời này, kém chút bị hắc đến: “Tiến cái gì hệ thống, người có thể văn minh một chút sao tiểu vương đồng chí.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Người ngẫm lại xem, cỡ lớn hội nghị vấn đề an toàn, về cái nào bộ môn quản chứ?”

“Nơi đó phải xuất xứ?” Vương Triều chợt hiểu ra, “Chúng ta phải cùng nơi đó đồn công an nói?”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Bên này khu quản hạt phải xuất xứ lão đại này ta vừa vặn nhận biết, cho nên...”

“Cho nên người cần gọi điện thoại cho vị kia lão đại, sau đó khiến cái kia lão đại cho cửa hàng gọi điện thoại, để bọn hắn đem quảng cáo phá hủy?”

Hình Tòng Liên dùng mu bàn tay cọ xát cái cằm, lắc đầu: “À không, vấn đề này rõ ràng là tiểu vương đồng chí người phát hiện, công lao đương nhiên không thể bị ta đến cướp đi a.”

“Ta đánh?” Vương Triều chỉ mình cái mũi hỏi.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu: “Đương nhiên là người a.”

“Ta ta ta, ta đừng...”

“Không nên khách khí mà tiểu vương đồng chí, ta lát nữa đưa điện thoại cho người a.” Hình Tòng Liên vỗ vỗ bả vai hắn, sau đó đi thẳng về phía trước, “Nói không chừng sẽ cho người phát cờ thưởng này vạn nhất thêm tiền thưởng phải nhớ phải mời ta và người a Thần ca ăn cơm a.”

“Lão đại người trước kia không phải như vậy a!” Vương Triều phủ một hồi, sau đó đuổi kịp Hình Tòng Liên, “Người bây giờ làm sao như thế mẹ chồng ma ma.”

Hình Tòng Liên đơn giản bị tức đến: “Ta làm sao mẹ chồng ma ma?”

“Người bây giờ lằng nhằng, đi cái chương trình này đi cái kia chương trình... Trước kia người làm việc có sáng khoái.”

Wương Triều phàn nàn âm thanh ở sau lưng vang lên.

Hình Tòng Liên không để ý tới hắn.

Lâm Thần cảm thấy có người đứng ở bên cạnh mình.

“Thế nào?”

Nhẹ nhàng chậm chạp giọng nam bên tai bờ vang lên.

Hắn thu hồi nhìn về phía cự phúc áp phích ánh mắt, nhìn xem người bên cạnh, nói: “Không biết.”

“Sẽ không lại là cái gì không tốt trực giác à?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Cũng không phải.” Hắn quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng một mặt xoắn xuýt người thiếu niên nói, “Lão đại người, chỉ là muốn cho thử tự mình xử lý vấn đề, đồng thời cùng những người khác làm nhiều giao lưu.”

Vương Triều sững sờ ngay tại chỗ: “Ta tại sao muốn cùng người khác nhiều giao lưu?”

“Bởi vì người là người.”

“Đúng a, có vấn đề gì không.” Vương Triều rất chân thành nói.

“Người là xã hội tính động vật.” Lâm Thần cười cười, nhìn xem hắn: “Nhưng người không có phát hiện, cuộc sống của người bên trong, cũng chỉ có ta và người lão đại hai người sao?”

“Còn có Vương đại gia nhà hắn A Hoàng a!”

“Đó là cái gì?” Lâm Thần hỏi Hình Tòng Liên.

“Ta cục gác cổng Vương đại gia đầu kia con chó vàng a, người mấy ngày nay nghỉ ngơi, hắn mỗi ngày giữa trưa đều đi tìm A Hoàng ăn cơm không để ý tới ta.”

Nghĩ đến cũng là loại tồn tại này.

Lâm Thần có chút minh bạch Hình Tòng Liên bất đắc dĩ, giáo dục vấn đề thật sự là gánh nặng đường xa.

“Nói như vậy, có lẽ không quá thỏa đáng.” Hắn dừng một chút, hay là tiếp tục nói tiếp, “Có lẽ một ngày nào đó, người gặp gỡ một ít sự tình, khiến không cách nào thi triển người vì đó kêu nại năng lực, mà khi đó lão đại người hoặc là ta lại vô cùng cần thiết người hỗ trợ, người dù sao cũng phải nghĩ biện pháp vì chúng ta thử cùng những người khác liên hệ.”

“Nói ví dụ chứ?”

“Nói ví dụ, ta và người lão đại bị người bắt cóc, người cần giải cứu chúng ta thời điểm?”

“A thần, người đây là tại dựng thẳng flag sao?”

“Lâm cố vấn, người dọa người như vậy không tốt lắm đâu.” Ngay cả Hình Tòng Liên đều nói như vậy.

“Chỉ là đánh cái so sánh mà thôi.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, đổi cái thuyết pháp, “Lại hoặc là lão đại người bị người bắt cóc mà người lại liên lạc không được của ta thời điểm?”

“Ai, cái này nêu ví dụ giống như cũng không có tốt đi nơi nào à?”

Hình Tòng Liên thờ dãi.

Vương Triều ngược lại rất thản nhiên: “Ồ, ta kệ mẹ nó chứ!”

“Ừm... Uy uy!”

Hình Tòng Liên đột nhiên kịp phản ứng, Vương Triều đã cấp tốc chạy xa.

Cũng không có một hồi, hấn liền bị tay dài chân dài đội trưởng cảnh sát hình sự bắt được, sau đó, lại là một trận “Toàn chức giáo dục” . Lâm Thần cũng mặc kệ bọn hấn, hấn thu hồi nhìn về phía hai người ánh mắt, lần nữa nhìn lại bức kia từ nam chí bắc ba tầng lầu mặt minh tinh quảng cáo.

Hi vọng, đây không phải flag.

...

Mặc dù ngoài miệng rất không vui.

Có chờ ở bọn hấn đi trở về nhà trên đường, Vương Triều hay là lễ mà lễ mề hỏi Hình Tông Liên cần điện thoại, một người chạy ra thật xa, trốn ở cầu nhỏ bên trên gọi điện thoại.

Trong hẻm nhỏ rất là an bình, ngẫu nhiên có thể nghe thấy hai bên người ta truyền ra tiếng cười đùa hoặc là truyền hình điện ảnh kịch đối bạch âm thanh, những âm thanh này xen lẫn thiếu niên gọi điện thoại lúc không quá ăn khớp giọng nói, khiến trong bóng đêm tràn đầy giữa trần thế nhân tình vị nói.

“Người có lời gì muốn nói cùng sao?”

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn mặt trăng, bỗng nhiên nghe thấy Hình Tông Liên hỏi như vậy nói.

Hấn hơi ngửa đầu, nhìn xem bên cạnh người bởi vì bóng đêm mà lộ ra nhu hòa anh tuấn mặt mày, có chút chinh lảng.

Rất nhanh, Lâm Thần tiện ý biết đến, Hình Tông Liên là đang tiếp tục vừa rồi trong thương trường cái kia chưa hỏi xong vấn đề.

Thế nào?

Vừa rồi tại suy nghĩ gì?

Có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?

Rất đơn giản trong lời nói, bao hàm rất nhiều vấn đề, Lâm Thần cảm thấy, hấn thậm chí muốn nói, “Người cần đối ta càng thẳng thắn, có vấn đề gì đều có thể giảng” .

Cũng không phải là không thẳng thắn, mà là cảm thấy thật không phải vấn đề gì quá lớn.

“Vừa rồi chúng ta ăn cơm nhà kia cửa hàng, gọi sống yên ổn quốc tế cửa hàng.”

“Sống yên ổn quốc tế thế nào?” Hình Tông Liên như cũ một bộ không biết rõ tình hình dáng vẻ.

“Người nghe qua Hoàng An sinh sao?”

“Đó là ai?”

“Hoàng, an, sinh.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

“Chờ một chút... Hoàng?” Hình Tòng Liên một bộ không thể tin bộ dáng.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Đúng lúc gặp lúc này, Vương Triều cúp điện thoại, giống tiểu động vật tựa như từ đằng xa chạy về đến, miệng bên trong còn đặc biệt vui: “Lão đại lão đại, ta nói chuyện điện thoại xong, bằng hữu của người người thật tốt cùng người tuyệt không giống, hấn nói sẽ lập tức thông tri cửa hàng chỉnh đốn và cải cách!”

Chờ chạy đến Hình Tòng Liên trước mặt, hấn đột nhiên dừng lại, nhưng mà nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên nhìn hồi lâu, nói: “Lão đại người làm sao một bộ ăn đồ hồng dáng vẻ, vừa rồi bún gạo không sạch sẽ sao?”

Hình Tòng Liên cuộn lên ngón tay, dứt khoát gõ gõ Vương Triều cái trán: “Người có tội!”

Vương Triều che lấy trán, vô cùng vô cùng không thể lý giải: “Ta thì thế nào ta?”

“Ai bảo người tranh cãi muốn đi Vân Nam bún gạo.”

“Bún gạo ăn thật ngon a!” Vương Triều phần nộ nói, “Người vừa ngay cả canh đều uống cạn sạch.”

Hình Tòng Liên nhất thời bị phản bác phải nói không ra lời nói, hấn dừng một chút, sau đó điều chỉnh ngữ khí, chậm rãi nói: “Vậy người biết, vừa rồi người ăn bún gạo nhà kia cửa hàng, là ai mở sao?”

“Ta quản người nào mở, ta ăn bún gạo mà thôi, còn cần quản cửa hàng nhà ai mở, tựa như ta ăn trứng gà còn cần quản đẻ trứng gà là ai nuôi sao?” Vương Triều lý trực khí tráng nói, lại Logic phi thường chính xác.

“Ồ, kia cửa hàng chính là người cục cưng Hoàng Trạch ca ca nhà mở.” Hình Tòng Liên nắm tay cắm vào túi, rất tiêu sái nói, sau đó hấn sát qua bả vai của thiếu niên, tiếp tục hướng phía trước đi.

Vương Triều cũng phải sừng sốt một lát, mới phản ứng được: “Móa, Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn!”

Hấn ba chân bốn cẳng, trùng điệp một bàn tay đập vào Hình Tòng Liên trên lưng, “Không cho phép lại Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn phía

trước thêm cục cứng ba chữ, còn có lão đại người làm sao không nói sớm, ta cần nôn!”

“Là người a Thần ca ca giấu diếm chúng ta a.” Hình Tông Liên bị hấn đập đến như muốn thổ huyết, cúi người làm bộ bệnh nặng, ho hai tiếng.

“A thần người làm sao không nói sớm!”

Lâm Thần nhìn xem phản ứng thiên băng địa liệt hai người, rất bất đắc dĩ nói: “Giống như, bị Hoàng Trạch mỗi ngày khổ đại cừu thâm hận người là ta đi?”

“Không không không, giống Hoàng Trạch loại này lớn ngu xuẩn người người có thể tru diệt!”

“Người sự tình, chính là chúng ta sự tình.” Hình Tông Liên cũng phù hợp nói.

“A thần người không biết, chúng ta chính là phí hết rất lớn kinh mới đem Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn đuổi đi, người là không biết a, lão đại cái này tâm cơ chó hấn để cho ta đem Hoàng Trạch...” Vương Triều lời còn chưa dứt, liền bị Hình Tông Liên trừng mắt liếc, hấn thậm chí không cần động thủ, Vương Triều liền ngoan ngoãn ngậm miệng.

Lâm Thần ánh mắt từ hai người giữ kín như bưng trên mặt bản khoả mà qua, trong này hiển nhiên có cái gì chuyện ẩn ở bên trong. Nhớ tới ngày đó hấn cũng hỏi qua Hình Tông Liên, vì cái gì Hoàng Trạch sẽ như vậy tùy tiện buông tha hấn, khi đó Hình Tông Liên trả lời tựa như là nói, Hoàng Trạch lương tâm phát hiện?

Có nào có cái gì trên trời rơi xuống tới “Lương tâm phát hiện” a...

“Ai nha nha, chúng ta nói một chút lúc nào đi mượn sách a, a thần chúng ta lúc nào đi thư viện a?”

Gặp hấn không nói lời nào, Vương Triều nháy ra, cứng nhắc giật ra chủ đề.

Mặc dù có việc bị giấu diếm cảm giác cũng không tốt, có hai người này phản ứng thực sự ngoài ý liệu đáng yêu, hướng chi, lại có bao nhiêu bằng hữu có thể thực sự cùng người cùng chung mối thù thậm chí vụng trộm thay người giải quyết đáng ghét vấn đề chứ?

Thật sự là, phi thường cảm tạ.

Lâm Thần nhìn một chút tắm rửa tại sáng tỏ ánh trăng bên trong hai người, cũng không có truy đến cùng.

“Ngày mai đi?” Hấn hỏi Vương Triều.

“Ngày mai không được, chúng ta phải thêm ban!”

“Thứ bảy không nghỉ ngơi sao?”

“Nói đến, lão đại chúng ta ngày mai tặng ca có phải hay không cũng phải trách Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn nhà cửa hàng gầy dựng?”

Hình Tòng Liên sờ lên cái cằm: “Giống như xác thực phải trách bọn họ.”

“Thế nào?”

“Ngày mai sống yên ổn quốc tế gầy dựng, chung quanh mấy cái cục đều điều một chút cảnh lực qua đó duy trì trật tự hiện trường, cho nên chúng ta liền phải toàn viên đi làm, để phòng dăm phát sinh một chút tình huống khẩn cấp không người trợ giúp.”

“Thật sự là không khéo.”

“Xác thực a.” Hình Tòng Liên cảm khái nói.

...

Nói như thế nào đây, nên phát sinh sự tình, tất nhiên sẽ lấy các loại hình thức phát sinh.

Đêm hôm ấy trước khi ngủ, hấn ngay tại trải giường chiếu, đột nhiên nghe thấy trong toilet truyền ra Vương Triều tiếng kêu thảm thiết.

Hấn đẩy cửa ra ngoài lúc, Hình Tòng Liên đã đá văng toilet đại môn.

Chỉ gặp Vương Triều chính ngồi xổm ở trước bồn cầu, bưng lấy bàn chải đánh răng, lã chã chực khóc.

“Ca, ngươi thì thế nào?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn hỏi.

“Của ta bàn chải đánh răng... Của ta bàn chải đánh răng làm sao biến thế này!”

Vương Triều giơ cao lên một con lục sắc, xoay chuôi là tiểu Thanh con ếch hình dạng nhi đồng bàn chải đánh răng hô gào to.

Lâm Thần có chút kinh ngạc, không biết vấn đề ở chỗ nào: “Ta đi dạo siêu thị cảm thấy chi này bàn chải đánh răng đáng yêu, liền cho ngươi đổi.”

“Không... A Thần ca ca... Không...” Thiếu niên tư thế đã từ ngồi xổm biến thành nằm sấp, phi thường ưu thương hô hoán tên của hấn.

Lâm Thần nhíu mày, mắt nhìn Hình Tòng Liên, rất muốn nói ngươi mang tiểu đệ đến cùng là ngôi sao gì tòa, như thế rùa lông.

“Song Ngư, lên cao chòm Xử Nữ.”

Không chờ hấn hỏi, Hình Tòng Liên liền rất tự giác trả lời.

“Người chi kia bàn chải đánh răng xoạt lông đã trọc, cho nên ta liền cho người đổi.” Hấn giải thích nói.

“Ta chi kia bàn chải đánh răng là match, lớn Hoàn Cảnh không có quày chuyên doanh cho nên ta một mực không có đổi, của ta match a!”

Vương Triều còn tại thương tâm, Hình Tông Liên đã không có gì kiên nhẫn: “Một chi bàn chải đánh răng mà thôi, nam tử hán đại trượng phu dùng bàn chải đánh răng còn như thế giàng cứu.”

“Chính là lão đại ta từ nhỏ đã dùng match a!”

“Ồ, vậy người từ hôm nay trở đi có thể đổi.” Gặp hấn hay là không nổi, Hình Tông Liên đá đá hấn cái mông, nói: “Lúc ấy tự người nói 18 tuổi cần độc lập cho nên rút ra ngoài một người ở, hiện tại kêu người trở về ăn bám đã lòng từ bi, người a Thần ca ca cho người thay cái bàn chải đánh răng là hảo tâm, người còn chọn ba lấy bốn.”

“Không, đây đúng là ta tự tác chủ trương.” Lâm Thần cắt ngang hấn, “Match giống như tại Hoàn Cảnh mới mở quày chuyên doanh, ta ngày mai cho người đi mua một chi à?”

“Thật có thể chứ?”

Nghe thấy lời này, Vương Triều cấp tốc nguyên địa đầy máu phục sinh, “Không bằng chúng ta bây giờ liền đi đi?”

“Ca người không nhìn lên ở giữa sao, hiện tại đã mười giờ rưỡi, nhà ai cửa hàng còn mở?” Hình Tông Liên lại đá đá Vương Triều cái mông, sau đó phảng phất đột nhiên ý thức được cái gì, quay đầu nói với hấn: “Mới mở match quày chuyên doanh, không phải là sống yên ổn quốc tế nhà kia à?”

“Đúng đấy, thế nào?”

“Không được không được, Hoàng Trạch cái này lớn ngu xuẩn không được!” Vương Triều lại tại trên mặt đất hô.

Nghe thấy lời này, Hình Tông Liên rất trấn nặng kỳ sự, nhẹ gật đầu.

“Chỉ là cửa hàng mà thôi, bên trong mở chủ quán cùng Hoàng Trạch bản nhân không quan hệ.”

“Có vạn nhất dính vào Hoàng Trạch ngu xuẩn khí tức đâu!”

“Người còn muốn hay không?” Lâm Thần cúi đầu hỏi.

“Cần, a Thần ca ca van cầu người.” Vương Triều hữu khí vô lực đáp.

Quyển 4 Chương 92: Bốn tiếng 04

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 92: Bốn tiếng 04

Tác giả: Trường Nhị

Cảnh sát đại khái cũng có cảnh sát bệnh nghề nghiệp.

Nếu như không phải thói quen nghề nghiệp, lại rảnh rỗi không có việc gì, ai sẽ quan tâm trong thương trường camera phạm vi bao trùm.

Đương nhiên, thật ra cảnh sát bình thường đại khái cũng không có rảnh rỗi như vậy tâm, ngoại trừ Vương Triều thế này không cách nào làm cho đại não dừng lại nhỏ đồng chí bên ngoài, cũng không có người sẽ chú ý tới, một trương cự phúc quảng cáo vậy mà bao trùm cửa hàng nơi nào đó rộng sừng camera.

“Tiểu vương đồng chí, ta phát hiện người rất quan tâm công cộng công trình a, đây là đáng giá khen ngợi sự tình a.” Hình Tông Liên sờ lấy Vương Triều lông xù đầu, vui mừng nói.

“Cái này không có quan hệ sao?” Giống như là nghe hấn ngôn ngữ nhẹ nhõm, Vương Triều cũng có chút nghi hoặc, cho nên hấn nhìn qua trên lầu camera, hỏi như vậy nói.

“Đương nhiên là có quan hệ.” Hình Tông Liên cũng ngửa đầu vây quanh viên kia to lớn cây dừa dạo qua một vòng, cuối cùng nói, “Bất quá, chuyện này xác thực không ở đây chúng ta bên trong phạm vi quản hạt, như vậy, vấn đề tới rồi, tiểu vương đồng chí người có thể suy nghĩ một chút, tại người quyền lực và trách nhiệm phạm vi bên trong, có cái gì giải quyết lần này sự tình phương án?”

Đại khái thật sự là cơm nước xong xuôi người đương thời tâm tình sẽ biến tốt, Hình Tông Liên không có trách cứ Vương Triều xen vào việc của người khác, ngược lại hướng dẫn từng bước nói.

Wang Triều chăm chú sau khi tự hỏi trả lời: “Cho cửa hàng Bộ an ninh phân phát một phong chỉnh đốn và cải cách thư thông báo?”

Hắn ngược lại là không nói ra cùng loại với “Lão đại chúng ta đem chủ tịch đẩy ra ngoài giáo dục dừng lại” hoặc là “Lão đại chúng ta hắc tiến bọn hắn hệ thống cho Bộ an ninh phát thông tri” một loại đáp án...

Chỉnh đốn và cải cách thư thông báo...

Đúng là theo chương trình tới nói, vô cùng thỏa đáng thủ đoạn.

Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, chỉ gặp Hình Tông Liên phi thường tâm hữu linh tê cười với hắn một cái, hiển nhiên là cảm thấy mình giáo dục kết quả cũng không tệ lắm, thế là hắn tiếp tục hỏi Vương Triều: “Ừm... Lấy ai danh nghĩa chứ?”

“An giám bộ môn?” Vương Triều hỏi dò.

Nghe thấy câu trả lời này, Hình Tông Liên cũng không có lập tức phủ định, mà là trầm tư một chút, lại hỏi: “Dùng cái gì lý do?”

“Ngạch! An toàn tai hoạ ngầm?”

“Cái gì an toàn tai hoạ ngầm chứ?”

“Ta... Ta...” Vương Triều rốt cục bị hỏi khó, hắn nhẫn nhịn nửa ngày, rốt cục xông Hình Tông Liên reo lên, “Lão đại ta không biết a.”

Hình Tông Liên ngửa đầu, nhìn qua cự phúc quảng cáo bên trên vị kia cười nhẹ nhàng ca sĩ, kéo dài điệu: “Tiểu vương đồng chí a, ngài nhìn, ngày mai nơi này có cỡ lớn hội nghị đi, cỡ lớn hội nghị vấn đề an toàn có phải hay không quan trọng nhất này cửa hàng phương, có phải hay không hắn là tận cố gắng lớn nhất duy trì trật tự hiện trường cùng bảo hộ công chúng sinh mệnh an toàn chứ? Như vậy, nếu như có thể chụp xuống đại sảnh rộng sừng camera bị che...”

“Là trọng đại hội nghị an toàn tai hoạ ngầm!”

Wương Triều vỗ tay phát ra tiếng.

Hắn nói xong, thật cao hứng đi theo Hình Tông Liên xoay một vòng, sau đó đột nhiên dừng lại: “Chính là lão đại, an giám cũng Bất Quy chúng ta quản a, ta tiến bọn hắn hệ thống cho cửa hàng phát một phong thư?”

Hình Tông Liên nghe thấy lời này, kém chút bị hắc đến: “Tiến cái gì hệ thống, người có thể văn minh một chút sao tiểu vương đồng chí.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Người ngấm lại xem, cỡ lớn hội nghị vấn đề an toàn, về cái nào bộ môn quản chứ?”

“Nơi đó phải xuất xứ?” Vương Triều chợt hiểu ra, “Chúng ta phải cùng nơi đó đồn công an nói?”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Bên này khu quản hạt phải xuất xứ lão đại này ta vừa vặn nhận biết, cho nên...”

“Cho nên người cần gọi điện thoại cho vị kia lão đại, sau đó khiến cái kia lão đại cho cửa hàng gọi điện thoại, để bọn hắc đem quảng cáo phá hủy?”

Hình Tòng Liên dùng mu bàn tay cọ xát cái cằm, lắc đầu: “À không, vấn đề này rõ ràng là tiểu vương đồng chí người phát hiện, công lao đương nhiên không thể bị ta đến cướp đi a.”

“Ta đánh?” Vương Triều chỉ mình cái mũi hỏi.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu: “Đương nhiên là người a.”

“Ta ta ta, ta đừng...”

“Không nên khách khí mà tiểu vương đồng chí, ta lát nữa đưa điện thoại cho người a.” Hình Tòng Liên vỗ vỗ bả vai hắc, sau đó đi thẳng về phía trước, “Nói không chừng sẽ cho người phát cờ thưởng này vạn nhất thêm tiền thưởng phải nhớ phải mời ta và người a Thần ca ăn cơm a.”

“Lão đại người trước kia không phải như vậy a!” Vương Triều phủ một hồi, sau đó đuổi kịp Hình Tòng Liên, “Người bây giờ làm sao như thế mẹ chồng ma ma.”

Hình Tòng Liên đơn giản bị tức đến: “Ta làm sao mẹ chồng ma ma?”

“Người bây giờ lằng nhằng, đi cái chương trình này đi cái kia chương trình... Trước kia người làm việc có sáng khoái.”

Wương Triều phàn nàn âm thanh ở sau lưng vang lên.

Hình Tòng Liên không để ý tới hắc.

Lâm Thần cảm thấy có người đứng ở bên cạnh mình.

“Thế nào?”

Nhẹ nhàng chậm chạp giọng nam bên tai bờ vang lên.

Hắc thu hồi nhìn về phía cự phúc áp phích ánh mắt, nhìn xem người bên cạnh, nói: “Không biết.”

“Sẽ không lại là cái gì không tốt trực giác à?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Cũng không phải.” Hắc quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng một mặt xoắn xuýt người thiếu niên nói, “Lão đại người, chỉ là muốn cho thử tự mình xử lý vấn đề, đồng thời cùng những người khác làm nhiều giao lưu.”

Vương Triều sững sờ ngay tại chỗ: “Ta tại sao muốn cùng người khác nhiều giao lưu?”

“Bởi vì người là người.”

“Đúng a, có vấn đề gì không.” Vương Triều rất chân thành nói.

“Người là xã hội tính động vật.” Lâm Thần cười cười, nhìn xem hắn: “Nhưng người không có phát hiện, cuộc sống của người bên trong, cũng chỉ có ta và người lão đại hai người sao?”

“Còn có Vương đại gia nhà hắn A Hoàng a!”

“Đó là cái gì?” Lâm Thần hỏi Hình Tòng Liên.

“Ta cục gác cổng Vương đại gia đầu kia con chó vàng a, người mấy ngày nay nghỉ ngơi, hắn mỗi ngày giữa trưa đều đi tìm A Hoàng ăn cơm không để ý tới ta.”

Nghĩ đến cũng là loại tồn tại này.

Lâm Thần có chút minh bạch Hình Tòng Liên bắt đặc dĩ, giáo dục vấn đề thật sự là gánh nặng đường xa.

“Nói như vậy, có lẽ không quá thỏa đáng.” Hắn dừng một chút, hay là tiếp tục nói tiếp, “Có lẽ một ngày nào đó, người gặp gỡ một ít sự tình, khiến không cách nào thi triển người vì đó kêu nại năng lực, mà khi đó lão đại người hoặc là ta lại vô cùng cần thiết người hỗ trợ, người dù sao cũng phải nghĩ biện pháp vì chúng ta thử cùng những người khác liên hệ.”

“Nói ví dụ chứ?”

“Nói ví dụ, ta và người lão đại bị người bắt cóc, người cần giải cứu chúng ta thời điểm?”

“A thần, người đây là tại dựng thẳng flag sao?”

“Lâm cố vấn, người dọa người như vậy không tốt lắm đâu.” Ngay cả Hình Tòng Liên đều nói như vậy.

“Chỉ là đánh cái so sánh mà thôi.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, đổi cái thuyết pháp, “Lại hoặc là lão đại người bị người bắt cóc mà người lại liên lạc không được của ta thời điểm?”

“Ai, cái này nêu ví dụ giống như cũng không có tốt đi nơi nào à?”

Hình Tòng Liên thờ dài.

Vương Triều ngược lại rất thản nhiên: “Ồ, ta kệ mẹ nó chứ!”

“Ừm... Uy uy!”

Hình Tòng Liên đột nhiên kịp phản ứng, Vương Triều đã cấp tốc chạy xa.

Cũng không có một hồi, hấn liền bị tay dài chân dài đội trưởng cảnh sát hình sự bắt được, sau đó, lại là một trận “Toàn chức giáo dục” . Lâm Thần cũng mặc kệ bọn hấn, hấn thu hồi nhìn về phía hai người ánh mắt, lần nữa nhìn lại bức kia từ nam chí bắc ba tầng lầu mặt minh tinh quảng cáo.

Hi vọng, đây không phải flag.

...

Mặc dù ngoài miệng rất không vui.

Có chờ ở bọn hấn đi trở về nhà trên đường, Vương Triều hay là lễ mà lễ mề hỏi Hình Tông Liên cần điện thoại, một người chạy ra thật xa, trốn ở cầu nhỏ bên trên gọi điện thoại.

Trong hẻm nhỏ rất là an bình, ngẫu nhiên có thể nghe thấy hai bên người ta truyền ra tiếng cười đùa hoặc là truyền hình điện ảnh kịch đối bạch âm thanh, những âm thanh này xen lẫn thiếu niên gọi điện thoại lúc không quá ăn khớp giọng nói, khiến trong bóng đêm tràn đầy giữa trần thế nhân tình vị nói.

“Người có lời gì muốn nói cùng sao?”

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn mặt trăng, bỗng nhiên nghe thấy Hình Tông Liên hỏi như vậy nói.

Hấn hơi ngửa đầu, nhìn xem bên cạnh người bởi vì bóng đêm mà lộ ra nhu hòa anh tuấn mặt mày, có chút chinh lãng.

Rất nhanh, Lâm Thần tiện ý biết đến, Hình Tông Liên là đang tiếp tục vừa rồi trong thương trường cái kia chưa hỏi xong vấn đề.

Thế nào?

Vừa rồi tại suy nghĩ gì?

Có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?

Rất đơn giản trong lời nói, bao hàm rất nhiều vấn đề, Lâm Thần cảm thấy, hấn thậm chí muốn nói, “Người cần đối ta càng thẳng thắn, có vấn đề gì đều có thể giảng” .

Cũng không phải là không thẳng thắn, mà là cảm thấy thật không phải vấn đề gì quá lớn.

“Vừa rồi chúng ta ăn cơm nhà kia cửa hàng, gọi sống yên ổn quốc tế cửa hàng.”

“Sống yên ổn quốc tế thế nào?” Hình Tông Liên như cũ một bộ không biết rõ tình hình dáng vẻ.

“Người nghe qua Hoàng An sinh sao?”

“Đó là ai?”

“Hoàng, an, sinh.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

“Chờ một chút... Hoàng?” Hình Tòng Liên một bộ không thể tin bộ dáng.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Đúng lúc gặp lúc này, Vương Triều cúp điện thoại, giống tiểu động vật tựa như từ đằng xa chạy về đến, miệng bên trong còn đặc biệt vui: “Lão đại lão đại, ta nói chuyện điện thoại xong, bằng hữu của người người thật tốt cùng người tuyệt không giống, hấn nói sẽ lập tức thông tri cửa hàng chỉnh đốn và cải cách!”

Chờ chạy đến Hình Tòng Liên trước mặt, hấn đột nhiên dừng lại, nhưng mà nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên nhìn hồi lâu, nói: “Lão đại người làm sao một bộ ăn đồ hồng dáng vẻ, vừa rồi bún gạo không sạch sẽ sao?”

Hình Tòng Liên cuộn lên ngón tay, dứt khoát gõ gõ Vương Triều cái trán: “Người có tội!”

Vương Triều che lấy trán, vô cùng vô cùng không thể lý giải: “Ta thì thế nào ta?”

“Ai bảo người tranh cãi muốn đi Vân Nam bún gạo.”

“Bún gạo ăn thật ngon a!” Vương Triều phần nộ nói, “Người vừa ngay cả canh đều uống cạn sạch.”

Hình Tòng Liên nhất thời bị phản bác phải nói không ra lời nói, hấn dừng một chút, sau đó điều chỉnh ngữ khí, chậm rãi nói: “Vậy người biết, vừa rồi người ăn bún gạo nhà kia cửa hàng, là ai mở sao?”

“Ta quản người nào mở, ta ăn bún gạo mà thôi, còn cần quản cửa hàng nhà ai mở, tựa như ta ăn trứng gà còn cần quản đẻ trứng gà là ai nuôi sao?” Vương Triều lý trực khí tráng nói, lại Logic phi thường chính xác.

“Ồ, kia cửa hàng chính là người cực cứng Hoàng Trạch ca ca nhà mở.” Hình Tòng Liên nắm tay cắm vào túi, rất tiêu sái nói, sau đó hấn sát qua bả vai của thiếu niên, tiếp tục hướng phía trước đi.

Vương Triều cũng phải sừng sốt một lát, mới phản ứng được: “Móa, Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn!”

Hấn ba chân bốn cẳng, trùng điệp một bàn tay đập vào Hình Tòng Liên trên lưng, “Không cho phép lại Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn phía

trước thêm cục cứng ba chữ, còn có lão đại người làm sao không nói sớm, ta cần nôn!”

“Là người a Thần ca ca giấu diếm chúng ta a.” Hình Tông Liên bị hấn đập đến như muốn thổ huyết, cúi người làm bộ bệnh nặng, ho hai tiếng.

“A thần người làm sao không nói sớm!”

Lâm Thần nhìn xem phản ứng thiên băng địa liệt hai người, rất bất đắc dĩ nói: “Giống như, bị Hoàng Trạch mỗi ngày khổ đại cừu thâm hận người là ta đi?”

“Không không không, giống Hoàng Trạch loại này lớn ngu xuẩn người người có thể tru diệt!”

“Người sự tình, chính là chúng ta sự tình.” Hình Tông Liên cũng phù hợp nói.

“A thần người không biết, chúng ta chính là phí hết rất lớn kinh mới đem Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn đuổi đi, người là không biết a, lão đại cái này tâm cơ chó hấn để cho ta đem Hoàng Trạch...” Vương Triều lời còn chưa dứt, liền bị Hình Tông Liên trừng mắt liếc, hấn thậm chí không cần động thủ, Vương Triều liền ngoan ngoãn ngậm miệng.

Lâm Thần ánh mắt từ hai người giữ kín như bưng trên mặt bản khoả mà qua, trong này hiển nhiên có cái gì chuyện ẩn ở bên trong. Nhớ tới ngày đó hấn cũng hỏi qua Hình Tông Liên, vì cái gì Hoàng Trạch sẽ như vậy tùy tiện buông tha hấn, khi đó Hình Tông Liên trả lời tựa như là nói, Hoàng Trạch lương tâm phát hiện?

Có nào có cái gì trên trời rơi xuống tới “Lương tâm phát hiện” a...

“Ai nha nha, chúng ta nói một chút lúc nào đi mượn sách a, a thần chúng ta lúc nào đi thư viện a?”

Gặp hấn không nói lời nào, Vương Triều nháy ra, cứng nhắc giật ra chủ đề.

Mặc dù có việc bị giấu diếm cảm giác cũng không tốt, có hai người này phản ứng thực sự ngoài ý liệu đáng yêu, hướng chi, lại có bao nhiêu bằng hữu có thể thực sự cùng người cùng chung mối thù thậm chí vụng trộm thay người giải quyết đáng ghét vấn đề chứ?

Thật sự là, phi thường cảm tạ.

Lâm Thần nhìn một chút tắm rửa tại sáng tỏ ánh trăng bên trong hai người, cũng không có truy đến cùng.

“Ngày mai đi?” Hấn hỏi Vương Triều.

“Ngày mai không được, chúng ta phải thêm ban!”

“Thứ bảy không nghỉ ngơi sao?”

“Nói đến, lão đại chúng ta ngày mai tăng ca có phải hay không cũng phải trách Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn nhà cửa hàng gầy dựng?”

Hình Tòng Liên sờ lên cái cằm: “Giống như xác thực phải trách bọn họ.”

“Thế nào?”

“Ngày mai sống yên ổn quốc tế gầy dựng, chung quanh mấy cái cục đều điều một chút cảnh lực qua đó duy trì trật tự hiện trường, cho nên chúng ta liền phải toàn viên đi làm, để phòng dăm phát sinh một chút tình huống khẩn cấp không người trợ giúp.”

“Thật sự là không khéo.”

“Xác thực a.” Hình Tòng Liên cảm khái nói.

...

Nói như thế nào đây, nên phát sinh sự tình, tất nhiên sẽ lấy các loại hình thức phát sinh.

Đêm hôm ấy trước khi ngủ, hấn ngay tại trải giường chiếu, đột nhiên nghe thấy trong toilet truyền ra Vương Triều tiếng kêu thảm thiết.

Hấn đẩy cửa ra ngoài lúc, Hình Tòng Liên đã đá văng toilet đại môn.

Chỉ gặp Vương Triều chính ngồi xổm ở trước bồn cầu, bưng lấy bàn chải đánh răng, lã chã chực khóc.

“Ca, ngươi thì thế nào?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn hỏi.

“Của ta bàn chải đánh răng... Của ta bàn chải đánh răng làm sao biến thế này!”

Vương Triều giơ cao lên một con lục sắc, xoay chuôi là tiểu Thanh con ếch hình dạng nhi đồng bàn chải đánh răng hô gào to.

Lâm Thần có chút kinh ngạc, không biết vấn đề ở chỗ nào: “Ta đi dạo siêu thị cảm thấy chi này bàn chải đánh răng đáng yêu, liền cho ngươi đổi.”

“Không... A Thần ca ca... Không...” Thiếu niên tư thế đã từ ngồi xổm biến thành nằm sấp, phi thường ưu thương hô hoán tên của hấn.

Lâm Thần nhíu mày, mắt nhìn Hình Tòng Liên, rất muốn nói ngươi mang tiểu đệ đến cùng là ngôi sao gì tòa, như thế rùa lông.

“Song Ngư, lên cao chòm Xử Nữ.”

Không chờ hấn hỏi, Hình Tòng Liên liền rất tự giác trả lời.

“Người chi kia bàn chải đánh răng xoạt lông đã trọc, cho nên ta liền cho người đổi.” Hấn giải thích nói.

“Ta chi kia bàn chải đánh răng là match, lớn Hoàn Cảnh không có quày chuyên doanh cho nên ta một mực không có đổi, của ta match a!”

Vương Triều còn tại thương tâm, Hình Tông Liên đã không có gì kiên nhẫn: “Một chi bàn chải đánh răng mà thôi, nam tử hán đại trượng phu dùng bàn chải đánh răng còn như thế giàng cứu.”

“Chính là lão đại ta từ nhỏ đã dùng match a!”

“Ồ, vậy người từ hôm nay trở đi có thể đổi.” Gặp hấn hay là không nổi, Hình Tông Liên đá đá hấn cái mông, nói: “Lúc ấy tự người nói 18 tuổi cần độc lập cho nên rút ra ngoài một người ở, hiện tại kêu người trở về ăn bám đã lòng từ bi, người a Thần ca ca cho người thay cái bàn chải đánh răng là hảo tâm, người còn chọn ba lấy bốn.”

“Không, đây đúng là ta tự tác chủ trương.” Lâm Thần cắt ngang hấn, “Match giống như tại Hoàn Cảnh mới mở quày chuyên doanh, ta ngày mai cho người đi mua một chi à?”

“Thật có thể chứ?”

Nghe thấy lời này, Vương Triều cấp tốc nguyên địa đầy máu phục sinh, “Không bằng chúng ta bây giờ liền đi đi?”

“Ca người không nhìn lên ở giữa sao, hiện tại đã mười giờ rưỡi, nhà ai cửa hàng còn mở?” Hình Tông Liên lại đá đá Vương Triều cái mông, sau đó phảng phất đột nhiên ý thức được cái gì, quay đầu nói với hấn: “Mới mở match quày chuyên doanh, không phải là sống yên ổn quốc tế nhà kia à?”

“Đúng đấy, thế nào?”

“Không được không được, Hoàng Trạch cái này lớn ngu xuẩn không được!” Vương Triều lại tại trên mặt đất hô.

Nghe thấy lời này, Hình Tông Liên rất trấn nặng kỳ sự, nhẹ gật đầu.

“Chỉ là cửa hàng mà thôi, bên trong mở chủ quán cùng Hoàng Trạch bản nhân không quan hệ.”

“Có vạn nhất dính vào Hoàng Trạch ngu xuẩn khí tức đâu!”

“Người còn muốn hay không?” Lâm Thần cúi đầu hỏi.

“Cần, a Thần ca ca van cầu người.” Vương Triều hữu khí vô lực đáp.

Quyển 4 Chương 93: Bốn tiếng 05

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 93: Bốn tiếng 05

Tác giả: Trường Nhị

Ngày nghỉ tăng ca, đương nhiên là phi thường thống khổ sự tình, người bình thường đồng hồ sinh học rất khó vượt qua loại thống khổ này.

Cho nên Hình Tòng Liên sáng sớm rời giường lúc, rất rõ ràng nghe thấy ở tại hần sát vách vị kia nhỏ đồng sự toàn bộ thiết bị điện tử đều tại vang lên.

Nhạc rock, điện tử âm, trò chơi phối nhạc, lại còn có cửa gỗ thanh âm...

Vì cái gì tại cửa gỗ?

Hần mang lấy dép lê từ đi ra cửa phòng, đang chuẩn bị đập cửa, đã thấy hần một vị khác đồng sự đứng tại cánh cửa kia tấm trước, ngón tay cuộn lên, nâng tại giữa không trung, tựa hồ đang tự hỏi cái gì.

“Gỗ không mở cửa?” Hần hỏi.

“Không, ta còn không có gỗ.” Đối phương nói như vậy.

“Vì cái gì?”

“Chẳng qua là cảm thấy gỗ cửa không có ý nghĩa gì.” Lâm Thần thu hồi tay, trả lời như vậy hần.

“Có đạo lý a.” Hình Tòng Liên từ trên xuống dưới quét mắt một lần vậy hần phiến mới tinh cửa gỗ, cảm thấy tựa hồ đá văng cũng không có lời, trong môn tiếng chuông loạn xạ bát nháo, có người ở bên trong nhưng không có bất luận cái gì rời giường động tĩnh.

“Dù sao đến trễ cũng chụp phải không phải tiền lương của ta à?” Hần hỏi.

“Xác thực.”

“Vậy đi ăn điểm tâm?” Hần ngáp một cái, nhìn xem Lâm Thần tề chỉnh quần áo, hỏi.

“Được.” Lâm Thần đáp.

Cái gọi là đi ăn điểm tâm, đương nhiên là đi ra cửa ăn.

Giống Nhan gia ngõ hẻm dạng này phố cũ hẻm cũ, cho dù bị chinh đốn và cải cách qua, nhưng ở một chút chi hệ ngõ hẻm rơi chỗ sâu, hay là có không ít nổi danh tiệm tạp hóa, có chút tiệm tạp hóa thậm chí truyền mấy đời, đến nay vẫn rộn rộn ràng ràng, đông như trẩy hội.

Sáng sớm trời xanh không mây.

Hắn đánh răng xong rửa mặt xong, phát hiện Lâm Thần đã thay xong giày tại cửa ra vào chờ hắn.

Lâm Thần thói quen sinh hoạt rất tốt, có lẽ là từng làm qua túc quản, hắn mỗi ngày bèn lòng vững dạ sáu giờ rời giường, có nhiệm vụ lúc liền sáng sớm cùng hắn phân tích tình tiết vụ án, không có việc gì liền thuận tay chỉnh lý hồ sơ, tóm lại phi thường không yêu ngủ nướng.

Có điều tự hạn chế độ thân cầu, đại khái đều như thế sinh hoạt.

“Hôm nay đi nhà ai?”

Hắn đi tới cửa, đem đại môn mang lên, nghe thấy Lâm Thần đứng tại dưới mái hiên hỏi như vậy hắn.

“Ăn điểm tâm chuyện này, hay là Lâm cố vấn tương đối có quyền lên tiếng a.” Hắn hỏi đáp.

Lại phải về đến lúc trước nói qua, Lâm Thần khẩu vị một mực rất tốt, mặc dù đối cơm trưa cùng cơm tối đều không có bất kỳ cái gì yêu cầu, có hắn đối bữa sáng lại bắt bẻ phải dọa người, hơi không hợp khẩu vị liền cau mày không nói lời nào, cái này khiến Hình Tông Liên một lần không còn dám dẫn hắn đi ăn điểm tâm.

Bất quá, làm bữa sáng trung thực fan hâm mộ cùng mỗi ngày cố định lúc đầu nhân sĩ, tại Lâm Thần đem Nhan gia ngõ hẻm phụ cận hai cây số bữa sáng cửa hàng đều hưởng qua một lần về sau, hắn liền không còn mang Lâm Thần ăn điểm tâm phiền não rồi, bởi vì người dẫn đường đã đổi.

“Ăn chút thanh đạm?”

Lâm Thần vừa đi vừa hỏi như vậy hắn.

“Người định người định, nghe người.”

“Tốt, hay là Lục gia cửa ngõ nhà kia cửa hàng bánh?”

Đi không có mấy bước, bọn hắn trải qua một nhà hành lang trung bày tranh cổng, Lâm Thần cùng chính ngòi xỏm ở cổng đánh răng

một vị nào đó không bị trói buộc hoá sĩ gặt đầu thăm hỏi, sau đó rất tùy ý quay đầu nhìn xem hắn nói, “Vương Triều rất thích nhà kia sữa đậu nành.”

“Nhà kia sữa đậu nành xác thực khẩu vị không tệ, có điều vì cái gì cho tiểu quý mang?”

“Nếu không chúng ta đi xa như vậy làm gì?”

“Ta còn tưởng rằng ngươi là muốn cùng ta sáng sớm tản bộ a Lâm cố vấn.”

“Đây quả thật là cũng phải lý do một trong.” Lâm Thần đáp.

Mặc dù rõ ràng là đang trêu chọc thú cùng nói đùa, có nghe thấy câu trả lời của hắn, Hình Tông Liên đột nhiên cảm giác được tâm tình rất tốt.

Đêm qua một trận mưa xuân, hôm nay đường phố chính tề sáng tỏ, ngay cả một bên nước sông đều thanh tịnh xanh biếc rất nhiều, đây mới là yên tĩnh an nhàn, cũng sẽ không để cho người ta cảm thấy tầm thường vô vi sinh hoạt a.

“Ngươi đợi lát nữa thật muốn đi cửa hàng cho tiểu quý mua bàn chải đánh răng?”

“Đúng a, có vấn đề gì không, dù sao đúng là ta không có được hắn đồng ý, liền động hắn vật phẩm tư nhân.” Lâm Thần nói.

“Có người nói hắn vì sao lại xoắn xuýt một chi bàn chải đánh răng, đây coi như là luyến vật đam mê sao?”

“Luyến vật đam mê ngược lại không đến nỗi, đại khái là như thế đồ vật có thể để cho nó có đặc thù cảm giác an toàn, hoặc là thuần túy quen thuộc.”

“Không có vấn đề gì lớn?”

“Ta tạm thời nhìn không ra có vấn đề gì.”

Nói nói, bọn hắn lại trông thấy phía trước có lão nhân nằm trong nhà con chó vàng đi ra tản bộ.

Vậy đại khái là điều chúng loại chẳng phải thuần chính tóc vàng, đồng thời niên kỷ cũng lớn, chính lười biếng ỷ lại bờ sông một góc dưới, Nhậm lão người làm sao kéo cũng không chịu định đi.

Hắn ngáp một cái, chỉ gặp Lâm Thần đi mau mấy bước, cùng lão nhân chào hỏi về sau, đưa tay gỡ gỡ đầu kia con chó vàng cái cằm.

“Ngươi có nghĩ qua, về hưu về sau muốn làm gì sao?” Gặp Lâm Thần ngồi xổm ở dưới cây, thật cao hứng vuốt ve đầu kia con chó

vàng, Hình Tòng Liên bỗng nhiên liền rất muốn hỏi hỏi một chút Lâm Thần vấn đề này.

“Đối với ta như vậy mệnh không phải người rất tốt tới nói, trước cố gắng sống đến về hưu trọng yếu hơn à?”

Lâm Thần nói câu nói kia lúc, thần sắc thản nhiên, thậm chí không giống như là đang nói đùa.

“Lâm cố vấn, ta phát hiện người rất bi quan a.”

Đại khái hay là cùng hoàn cảnh chung quanh có quan hệ.

Tại cái kia thời khắc, tại viên kia dưới cây liễu, hắn nghe nước chảy cùng con chó vàng tiếng thờ dốc, nhìn qua bạn tốt của hắn kiêm đồng sự bởi vì mặt trời mới mọc mà lộ ra bình tĩnh lạnh nhạt khuôn mặt. Hắn bỗng nhiên rất muốn hỏi hắn một câu, người bi quan như thế, đã từng chuyện gì xảy ra, kêu người đối còn sống chuyện này đều đã mất đi đương nhiên cảm giác?

Đã từng xảy ra chuyện gì?

Hiện tại người vì cái gì còn kiên trì còn sống?

Bất quá, loại kia suy nghĩ cũng phải thoáng qua mà qua, tựa như là bởi vì khi đó Lâm Thần đứng lên, trả lời hắn liên quan tới “Về hưu” vấn đề.

Lâm Thần nói: “Thật ra ta cảm thấy, hiện tại thời gian, chính là ta lý tưởng nhất về hưu sinh hoạt.”

“Coi như mỗi ngày đều sinh hoạt có trong hồ sơ tử cùng trong vụ án?” Hắn cảm thấy rất thú vị, cho nên lại hỏi.

“Nói đến, dù là tâm nguyện của ta là hòa bình thế giới, cùng thế giới dù sao không hòa bình.” Đang khi nói chuyện, bọn hắn đã quẹo góc, trong không khí như như không bánh quẩy mùi hương, phía trước đầu hẻm nhỏ đã sắp xếp không ít người, Lâm Thần hí mắt, giống như là người người trong không khí mùi thơm, sau đó nói, “Cho nên nên phát sinh bản án kiểu gì cũng sẽ phát sinh, giờ đến phiên ta xử lý sự tình cũng nên đi xử lý, nên số mệnh không tốt đừng vào sự tình cũng nhất định sẽ đừng vào, về hưu không về hưu đều như thế.”

Hình Tòng Liên nở nụ cười: “Người làm sao hay là đang trách vận mệnh cái đồ chơi này a!”

“Bởi vì nhân sinh quá khổ a, không trách mệnh liền muốn tự trách mình, tự trách mình tâm lý dễ dàng xảy ra vấn đề, cho nên vẫn là quái mệnh.”

Nhà tâm lý học luôn luôn có rất kì lạ lại rất có đạo lý bản thân điều vừa lý luận, Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, cùng hắn đi theo đội ngũ lại hướng về phía trước dờn hai bước.

Cửa hàng bánh đội ngũ nhìn qua rất dài, nhưng sắp xếp lại nhanh, chờ đến phiên bọn hắn thời điểm, Lâm Thần quen thuộc thanh toán mười hai khối tiền, cửa hàng bánh lão bản nhìn Lâm Thần một chút, hỏi: “Còn như cũ?”

“Đúng a, phiền toái.”

Bọn hắn đối thoại phi thường rất quen, lão bản động tác thì càng rất quen.

Rất nhanh, ba phần bữa sáng đưa tới, bánh quẩy bánh nướng sữa đậu nành các một, còn các phối một cái tê đại cầu.

Hình Tòng Liên chợt nhớ tới, có khi hắn sáng sớm cũng không có bò lên giường, ngẫu nhiên rửa sạch xong liền có thể tại bàn ăn bên trên trông thấy đồng dạng phối trí, mặc dù có khi Lâm Thần cũng sẽ mua chút khác bữa sáng, nhưng cái này bốn dạng tỉ lệ tối cao, cho nên a, xem ra Vương Triều muốn ăn cái gì, đại khái cũng là lấy đó.

Hắn chính nghĩ như vậy, lại trông thấy Lâm Thần dẫn theo đồ vật ngồi vào trong tiệm.

Nói thực ra, nhà kia bữa sáng cửa hàng tràn ngập chiên bánh tiêu khói dầu vị, đồng thời phi thường dày đặc, cho nên chân chính ngồi ở bên trong ăn cái gì người thật không nhiều, dù sao nào có nhiều người như vậy sẽ có nhân tâm ngồi tại trong tiệm, an an ổn ổn ăn bữa sáng đâu?

Đương nhiên, ngoại trừ những cái kia đối bữa sáng đặc biệt có theo đuổi nhân chi bên ngoài.

Hình Tòng Liên dẫn theo cái túi, tại hắn đối diện ngồi xuống, rất bất đắc dĩ đem ống hút □□ sữa đậu nành bên trong, cảm khái nói: “Lâm cố vấn người xác thực đối bữa sáng rất có truy cầu a.”

“Bởi vì bữa sáng ăn được, một ngày tâm tình mới có thể tốt.”

“Đây là phi thường người già luận điệu a, chúng ta người trẻ tuổi bình thường đều không ăn bữa sáng.”

Nghe hắn nói như vậy, Lâm Thần dừng một chút, sau đó dùng đen nhánh ánh mắt sáng ngời nhìn xem hắn, hỏi: “Nếu như Hình đội trưởng cảm thấy mình rất trẻ trung, vì cái gì mới vừa rồi còn muốn hỏi về hưu vấn đề?”

Hình Tòng Liên nghe thấy vấn đề này, phi thường ngoài ý muốn lại nhìn Lâm Thần một chút.

Lâm Thần chính rất an tĩnh xé mở bánh quẩy, hấn mặt không biểu tình, phảng phất chỉ là tùy ý hỏi thăm rất phổ thông vấn đề.

Ai, cái này nhìn rõ lòng người trình độ cũng quá cao, đang khi nói chuyện không cẩn thận liền sẽ bị nhìn cái xuyên thấu.

“Ta chính là muốn cùng Lâm cố vấn trao đổi nhân sinh quan điểm, tăng tiến hữu nghị.” Hấn nói.

“Kia giao lưu kết quả đây?”

“A, trùng hợp như vậy, ta cũng cảm thấy.”

“Cảm thấy cái gì?”

“Ta cũng cảm thấy, hiện tại thời gian, chính là ta lý tưởng nhất về hưu sinh hoạt.”

...

Quá bình thản về hưu sinh hoạt, sẽ cho người cảm thấy nhân sinh đã không có hi vọng, mà mỗi ngày đọc sách uống trà đánh cờ dặt chớ thời gian hấn cũng không qua được.

Như vậy mỗi ngày trước ban, ngẫu nhiên xử lý một chút xã hội tội ác vấn đề, thực hiện một chút nhân sinh giá trị, thật là một cái lựa chọn tốt.

Dù sao hấn một mực là cảm thấy như vậy.

Ngày ấy, hấn cuối cùng vẫn không có mang hộ Vương Triều đi làm, dù sao cũng không thể luôn luôn sủng ái hài tử, mỗi người đều có thể vì mình hành vi trả giá đắt cũng gánh chịu nhân sinh của mình trách nhiệm.

Hấn cảm thấy ở phương diện này, hấn thật sự là cùng Lâm Thần rất có cộng minh.

Cho nên khi Vương Triều đuổi tới cục cảnh sát lúc, đã không sai biệt lắm muốn lên buổi trưa mười giờ rồi.

Hấn mới từ cục trưởng văn phòng uống trà ra, mắt thấy Vương Triều tiểu bằng hữu lòng như lửa đốt xông vào văn phòng, đối vân tay cơ một trận tìm tòi, cuối cùng rất tuyệt vọng ngao một tiếng kếm chút không có ngắt đi.

Nhìn, hấn đi ra ngoài về sau, Lâm Thần thật đúng là không có gọi Vương Triều rời giường.

Sách, thực sự quá ác phải quyết tâm a.

“Lão đại, ngươi quá phận!”

Gặp hấn bùng lấy chén trà đi vào văn phòng, Vương Triều ném túi sách liền bay nhào tới, dắt lấy hấn cổ áo lên án mạnh mẽ nói, “ngươi biết sáng sớm 227 đường có bao nhiêu chen sao đại lộ Trung Sơn có bao nhiêu chần sao ngươi vì cái gì không gọi ta!”

“Tiểu vương đồng chí a, ngài cái này không thể trách ta à, dù sao ngươi cấp trên ta cần nuôi sống gia đình, cho nên nhất định phải toàn cần đánh thè a.”

“Ngươi cần toàn cần đánh thè cùng không gọi ta rời giường có cái gì tất nhiên liên hệ sao, ngươi vì cái gì không gọi ta rời giường!”

“Logic tăng trưởng a.” Nhìn xem Vương Triều bởi vì đi đường mà đỏ bừng lên khuôn mặt, Hình Tòng Liên chỉ cảm thấy tâm tình thật tốt, hấn nhấp một hớp trà nóng, nói, “Ta và ngươi a Thần ca ca nhất trí cho rằng, giống như ngươi ngay tại lớn thân thể thiếu niên, hấn là ngủ nhiều a.”

“Ta a Thần ca ca mới sẽ không cùng ngươi thông đồng làm bậy!”

Wương Triều nói, từ trong ba lô móc ra đã lạnh đến triệt triệt để để bánh nướng du điều và đay rối, cả giận nói, “Ta a Thần ca ca còn tại trên bàn lưu cho ta bữa sáng.”

“Đó là ngươi thật không thể giải thích hấn a...” Hấn nói, sờ lên thiếu niên đầu.

“Mau mau rút!”

Đang khi nói chuyện, Vương Triều đánh rớt tay của hấn, có hai vị tuần tra nhân viên cảnh sát vừa đi vào cửa, bọn hấn gặp Vương Triều đang đánh thè cơ bên cạnh tức giận, trong nháy mắt đoán được xảy ra chuyện gì.

“Tiểu vương đồng chí lại đến muộn a, các người người trẻ tuổi chính là có sức sống a.” Một người vỗ vỗ Vương Triều vai.

“Già cảnh ngươi nói không đúng, phải nói người trẻ tuổi chính là cần giấc ngủ, giống ta dạng này lớn tuổi, muốn ngủ đều ngủ không đến lạc!” Một người khác ứng hòa.

Wương Triều thế là càng tức giận hơn.

Hình Tòng Liên rất hài lòng cùng hai vị phi thường hỗ trợ đồng sự lên tiếng chào, hỏi bọn hấn: “Hôm nay thế nào?”

“Không có việc lớn gì a, chúng ta khối này có thể có chuyện gì, nhưng ta nhìn cbd khối kia quá sức.”

Nhớ tới rất bất an sinh sống yên ổn quốc tế thương thành, Hình Tông Liên nhíu nhíu mày, lại hỏi: “Làm sao quá sức rồi?”

“Không phải bọn chúng gầy dựng điển lễ làm cái gì minh tinh fan hâm mộ hội gặp mặt nha, nghe nói hiện trường dòng người vượt xa khỏi mong muốn...”

“Làm sao lại vượt qua mong muốn, không phải mỗi lần hội nghị nhân số đều muốn sớm dự đoán sau đó phê duyệt sao?”

“Ta đây cũng không biết a, ta mới vừa ở trên xe nghe vụn vặt, giống như khối kia tại thỉnh cầu trợ giúp, nhưng tạm thời cũng còn xin không cầu được ta chỗ này chính là.”

Hình Tông Liên trong lòng có dự cảm không tốt, hấn xoay người, Vương Triều đã đang đánh thẻ cơ bên cạnh đứng thẳng thân, sắc mặt trong nháy mắt từ đỏ chuyển xanh.

Nhìn thấy sắc mặt này, là hấn biết đại khái, nhưng hấn hay là ôm may mắn tâm lý hỏi: “Người lúc ra cửa, gặp phải Lâm Thần sao?”

“Ta, a thần...” Vương Triều có chút nói không ra lời.

“Từ từ nói, nghĩ thông suốt nói.”

“A thần cùng ta đi ra cửa, hấn nói là muốn đi mua cho ta bàn chải đánh răng, ta lúc ra cửa chín điểm một khắc, hiện tại chín điểm năm mươi, từ nhà chúng ta đi đến sống yên ổn quốc tế nhỏ hơn hai mươi phút, a thần hấn lúc này nói không chừng ngay tại trong thương trường.” Vương Triều rất khẩn trương hỏi, “Sẽ không thật xảy ra chuyện gì a lão đại!”

Quyển 4 Chương 94: Bốn tiếng 06

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 94: Bốn tiếng 06

Tác giả: Trường Nhị

Tiếp vào Hình Tông Liên điện thoại lúc, Lâm Thần chính ngồi xổm ở kệ hàng trước, kiểm tra lấy nguyên một sắp xếp bàn chải đánh răng. Dưới lầu đại sảnh là loạn xạ bát nháo vũ khúc âm thanh, tựa hồ còn có dj tại chuyên môn điều âm, điện tử âm hỗn hợp có đám fan hâm mộ thét lên nghe rất có khí thế, đến mức khiến hắn cho dù cách hai tầng lầu, đều không phải là rất có thể nghe thấy trong điện thoại Hình Tông Liên đang nói cái gì.

“Người còn tốt chứ?”

Hình Tông Liên thanh âm nghe vào có chút lạnh.

Như vậy câu này “Người còn tốt chứ”, nghĩ đến hắn không phải là thông thường ân cần thăm hỏi, nghe Hình Tông Liên trong giọng nói ý tứ, hiển nhiên đang lo lắng hắn có thể sẽ không tốt.

“Tạm thời còn có thể, đã xảy ra chuyện gì sao?”

Hắn bên cạnh trả lời, vừa cẩn thận nghiên cứu kệ hàng bên trong treo bàn chải đánh răng nhóm.

Match không hổ là nhỏ tư yêu nhất vật dụng hàng ngày bài, ngay cả bàn chải đánh răng đều làm mắt người hoa hỗn loạn.

Trước mắt một loạt bàn chải đánh răng xoay đầu số đo khác biệt, thậm chí còn phân chia xoay lông cứng mềm độ, hắn cầm lấy mỗi khoản bàn chải đánh răng nhãn hiệu, cẩn thận từ đầu tới đuôi xem hết, phát hiện mình không thể nào lựa chọn, Vương Triều thật đúng là lên cao xử nữ hài tử, thật sự là phiền phức.

“Là như thế này, chúng ta có đồng sự vừa tuần tra trở về, nghe nói cửa hàng dòng người vượt chỉ tiêu, tình huống hiện trường gặp nguy hiểm sao?”

“Ta hai mươi phút tiến lên cửa hàng, nếu như ta có thể đi tới, người lưu lượng hắn là còn không có đạt tới nghiêm trọng siêu tiêu cấp

bạc, nguy hiểm hẳn là còn nói không lên, nhưng hiện trường người xác thực rất nhiều.”

“Không có gì có thể nghi tình huống sao?” Hình Tông Liên lại hỏi một câu.

Nghe vậy, Lâm Thần từ kệ hàng tiền trạm lên, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất, hướng ngoài tiệm nhìn lại.

Từ vị trí của hắn nhìn lại, có thể trông thấy lầu ba hành lang lan can bên cạnh vây quanh không ít người, đồng thời tựa hồ còn có liên tục không ngừng dòng người hướng lan can vừa đi đi.

Bởi vì người càng ngày càng nhiều, cơ hồ hợp thành một đạo dày đặc bức tường người, hắn ánh mắt cơ hồ hoàn toàn bị bức tường người che chắn, làm hắn chỉ có thể mơ hồ trông thấy lầu một đại sảnh viên kia cây dừa đỉnh lục sắc tán cây.

Nhìn qua tán cây hạ treo đồ vật, hắn mở miệng nói ra: “Ngược lại là có một vấn đề.”

“Chuyện gì?” Hình Tông Liên thanh âm rất rõ ràng trầm xuống.

“Người khiến Vương Triều trước hết nghe điện thoại.”

Hắn nói xong, nghe thấy bên đầu điện thoại kia người dừng một chút, sau đó Vương Triều nhận lấy điện thoại: “A thần người không có chuyện gì sao?” Vương Triều thanh âm càng là khẩn trương, “Có chuyện gì người nhất định phải nói với ta a, ta sẽ giúp người!”

“Không có việc gì, chính là muốn hỏi người, người bàn chải đánh răng muốn cái gì loại hình, xoạt đầu cứng mềm độ có cái gì yêu cầu?”

“A a a! Cái này đến lúc nào rồi người còn quản cái này!” Vương Triều reo lên.

Hắn lần nữa ngồi xổm người xuống, đối thiếu niên nói: “Nếu là hôm nay ta không chỉ có lại gặp gỡ chuyện, còn không có mua thành bàn chải đánh răng, ta mới có thể cảm thấy không đáng a.”

“S hào, bên trong cứng rắn!” Đầu kia cấp tốc đáp.

Vương Triều nói xong, lại ngao một tiếng, rất rõ ràng lại bị Hình Tông Liên giáo dục.

Lâm Thần ngón tay phát qua kia sắp xếp bàn chải đánh răng, sau đó cầm lấy Vương Triều chỉ định kia khoản bên trên dừng lại, cầm lên trong đó một chi, cũng hỏi nhiều một câu: “Đối nhan sắc có yêu cầu sao?”

“Màu chàm màu chàm!”

Quả nhiên, đoán không lầm.

Hắn nhìn xem trong tay màu chàm bàn chải đánh răng, quay người hướng quầy thu ngân đi đến: “Được rồi, trước đừng đem điện thoại trả lại cho người lão đại, ta có chính sự hỏi người, người hôm qua cùng vị kia phải xuất xứ dài nói cái gì?”

“Lão đại người nghe không, a thần hỏi ta nói này người buông tay!”

Vương Triều ở trong điện thoại hô, sau đó hắn chạy mấy bước, giống như là vì né tránh Hình Tông Liên, sau đó thở hào hển, lớn tiếng trả lời, “Người nói Trịnh đồn trưởng sao, Trịnh đồn trưởng người rất tốt a, hắn nói sẽ lập tức thông tri cửa hàng chính đốn và cải cách a, thế nào?”

Lâm Thần nhíu nhíu mày.

Thuận tay đem bàn chải đánh răng đưa cho thu ngân viên.

Thu ngân viên nhỏ một tiếng quét xong giá thẻ, sau đó nói: “Tiên sinh ngài tốt, 98.9 nguyên, cảm ơn ngài.”

Thật đúng là xa xỉ hài tử.

Lâm Thần từ trong túi móc ra một trương trăm nguyên trả tiền, nhìn xem thu ngân viên trả tiền thừa động tác, hắn đối trong điện thoại người kia nói: “Ta chỉ sợ, chính đốn và cải cách hiệu quả không phải rất tốt.”

“Vì cái gì hiệu quả không tốt, Hoàng đồn trưởng không có gọi điện thoại sao, quảng cáo đập không có lấy xuống sao?” Vương Triều bản liên thanh giống như vấn đề lần nữa đánh tới.

Lâm Thần tiếp nhận thu ngân viên đưa trở về đồng, đem cùng bàn chải đánh răng cùng một chỗ cất vào trong túi.

Hắn có chút ngửa đầu, lần nữa nhìn về phía cự tinh cây dừa tán cây, có ít cùng tơ thép mơ hồ xuyên qua tán cây, chăm chú dính líu tán cây hạ đồ vật.

Kia là một trương từ nam chí bắc ba tầng lầu mặt cự phúc áp phích, Lâm Thần nheo lại mắt, thậm chí còn có thể nhớ lại ra trên poster vị kia ca sĩ khuôn mặt đến, trong lòng của hắn sinh ra rất nhiều phỏng đoán, đối bên đầu điện thoại kia người nói: “Ta nghĩ, khả năng bởi vì một ít nguyên nhân, Hoàng đồn trưởng mệnh lệnh, cũng không có bị lập tức chấp hành đi.”

Đầu bên kia điện thoại lại là một trận sở thuộc quyền đấu tranh, một lát sau, Hình Tòng Liên thanh âm lần nữa truyền đến: “Áp phích không có bị lấy xuống?”

“Không có.”

Đang khi nói chuyện, dưới lầu đại sảnh lại truyền tới dày đặc nhịp trống âm thanh, người chủ trì không biết nói cái gì lại hoặc là hiện trường không biết tới rồi người nào, kịch liệt bass âm thanh để cho người ta nội tạng đều đi theo chấn động.

“Ta sẽ tìm lão Trịnh xác minh, nếu như có thể, người tận lực trước ra.” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần không có rất mau trở lại đáp hẳn.

Pha lê di môn tự động mở ra, hẳn đi ra cửa tiệm, đập vào mặt tiếng người khiến hẳn cảm thấy sàn gác đều tựa hồ đang chấn động, trong không khí tràn đầy thứ gì sôi trào sau mũi, hưng phấn mà nao nhiệt, cháy bỏng mà bức bối, nhìn, sống yên ổn quốc tế gầy dựng điển lễ hẳn là đạt đến hiệu quả dự trù.

“Này này, hiện trường làm sao như thế nhao nhao?”

Thẳng đến đi ra match cửa hàng, Lâm Thần mới phát hiện, hẳn mới đối với dòng người đoán chừng xuất hiện một chút sai lầm.

Trên thực tế, hẳn nhớ lại một chút, vừa rồi vì chọn lựa bàn chải đánh răng, hẳn tại trong tiệm lưu lại thời gian vượt qua mười lăm phút, mười lăm phút bên trong, bởi vì gầy dựng điển lễ thời gian tới gần, cửa hàng dòng người phạm vi hiện bao nhiêu cấp bậc tăng trưởng.

“Hình Tòng Liên...”

Lâm Thần dọc theo trống rỗng hành lang đi một khoảng cách, chọn lựa tầm mắt tốt hơn vị trí.

Từ hẳn đứng địa phương nhìn lại, quay chung quanh đại sảnh rỗng rã bốn tầng trống rỗng hành lang lan can bên cạnh đều đã đầy ắp người, chỉ có bốn tầng một chút vị trí còn hơi có khe hở, mặc dù hẳn chen không đến lan can một bên, bởi vậy thấy không rõ đại sảnh tình trạng, nhưng từ thuận tay vịn thang máy không ngừng hướng lên phun trào dòng người tới nói, trong đại sảnh tình huống sẽ chỉ càng thêm hồng hét.

“Ta đây, người nói.”

“Ta khả năng tạm thời không ra được.” Hẳn nhìn qua lầu bốn hành lang nơi nào đó tầm mắt tốt đẹp vị trí, sau đó nói: “Đại sảnh tình

huống ta tạm thời còn nắm giữ không được, ta cần phải đi trên lầu nhìn xem.”

Nếu như là người bình thường, đại khái sẽ nói, “Không nên đi, quá nguy hiểm”, thậm chí Lâm Thần đã nghe thấy Vương Triều tại đầu bên kia điện thoại hô như vậy, nhưng Hình Tông Liên dù sao cũng là Hình Tông Liên, hấn suy nghĩ một chút, về sau nói: “Đừng tắt điện thoại, chú ý an toàn.”

Lâm Thần mấy không thể nghe thấy cười cười.

Sau đó hấn tiếp tục quan sát hiện trường tình trạng, tay vịn thang máy đã nghiêm trọng quá tải, ngắm cảnh thang máy tình huống khả năng càng kém, như vậy loại thời điểm này, an toàn thông đạo mới là lựa chọn tốt nhất.

Hấn ngẩng đầu nhìn biển báo giao thông, đi thẳng về phía trước: “Vì để phòng vạn nhất, hay là mời Vương Triều giúp ta trước giúp ta điều ra cửa hàng bán vẽ mặt phẳng đi.”

“Đã tại làm a thần!” Vương Triều nhẹ nhàng thanh âm truyền đến.

Mặc dù bởi vì chung quanh thực sự quá ồn, hấn đã nghe không được Vương Triều đã từng lộp bộp bàn phím âm, nhưng nghĩ đến, ngay tại hấn vừa rồi nhìn đường tiêu tìm đường khoảng cách, Hình Tông Liên đã sớm nghĩ đến điểm ấy, còn đưa di động trò chuyện hoán đổi thành công thả.

“Người chờ một chút, ta phải điều ra camera, a thần điện thoại di động của người còn có bao nhiêu điện, thực sự không được người nhanh đi mua cái nạp điện bảo a!”

“Không cần quá khẩn trương, còn không có xảy ra chuyện đấy..”

Lâm Thần rất bình thản nói, hấn thuận thông đạo xoay trái, đi đến an toàn thông đạo, “Mà lại rất may mắn là, ta trước khi ra cửa liền đem điện thoại di động điện cho tràn đầy.”

An toàn thông đạo người tương đối hơi ít, bởi vậy quanh mình trong nháy mắt an tĩnh lại.

Vương Triều cấp tốc đánh bàn phím thanh âm truyền đến, Lâm Thần trong lòng lại có loại yên bình kỳ dị cảm giác: “A thần hiện tại là nói đùa thời điểm mà!”

“Yên tâm, ta sẽ chú ý an toàn.”

Hình Tông Liên thanh âm lần nữa cắt vào: “Lâm cố vấn, ta mới vừa rồi cùng lão Hoàng thông qua điện thoại, hấn nói xác thực đã thông

tri qua cửa hàng phương, hẳn là cửa hàng phương diện không có kịp thời chỉnh đốn và cải cách.”

“Đại sảnh tình huống như thế nào?”

“Từ mấy cái thông đạo camera đến xem, người lưu lượng xác thực đã nghiêm trọng vượt chỉ tiêu, đại sảnh rộng sừng thấy không rõ lắm, quảng cáo che khuất sân khấu, cái kia lý cây cảnh thiên đến cùng là cái quý gì, ta nhìn hiện trường thật nhiều là người mặc thống nhất trang phục fan hâm mộ, trong tay còn cầm thứ gì?”

“Kia là tiếp ứng vật a lão đại!” Vương Triều tại đầu kia cắt ngang hẳn.

“Ta cũng không hiểu rõ lắm cái này, lý cây cảnh thiên hẳn là nổi danh ca sĩ đi, hiện trường đều là fan hâm mộ?”

“Hẳn là cần tại Hoàn Cảnh bắt đầu diễn xướng hội sao, vì sao lại có nhiều người như vậy?” Hình Tông Liên hỏi.

“Ta đây cũng không rõ ràng.”

Lâm Thần cấp tốc đi ra an toàn thông đạo, như lúc trước xem trọng vị trí địa phương đi đến.

Loại kia ngũ tạng lục phủ đều đi theo cộng hưởng cảm giác lần nữa truyền đến, đồng thời theo hẳn cách phía trên đại sảnh càng ngày càng gần, loại cảm giác này cũng càng ngày càng nghiêm trọng, Lâm Thần sờ lấy ngực, nắm chặt điện thoại, chen qua năm sáu người, rốt cục mò tới lan can bên cạnh.

Từ lầu bốn nhìn xuống dưới, mắt chỗ cùng đều là lít nha lít nhít đầu người, trước võ đài phương bốn phía rất lớn một mảnh phạm vi đều bị tấm che vây lên, các nhân viên an ninh tay cầm tay tại tấm che bên ngoài nguyên một vòng, mà tấm che bên trong, thì ngồi đầy trang phục thống nhất thiếu nữ fan hâm mộ.

Những cái kia các thiếu nữ khuôn mặt trắng nõn, bẹn hẳn người mặc thống nhất màu đỏ váy trang, phảng phất tươi non cánh hoa hồng, tại sân khấu chung quanh tầng tầng trải rộng ra, các nàng đang dùng lực la lên thần tượng danh tự, bởi vì trùng điệp thanh âm thực sự quá nhiều, truyền đến bốn tầng đã trở nên mơ hồ không rõ.

Nhưng các nàng ước chừng là đang kêu lấy: “Cây cảnh thiên! Cây cảnh thiên!”

Có có lẽ là bởi vì kia phần chỗ ngồi bày phạm vi quá lớn, đến mức tấm che người bên ngoài bày cũng không rất thấy Thanh Vũ trên đài

biểu diễn, cho nên không ngừng có dòng người chen chúc về đấng trước, ý đồ xông mở bảo an bức tường người.

“Sân khấu chung quanh tình huống như thế nào.” Hình Tòng Liên hỏi.

“Phi thường hồng hét.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

Đúng lúc này, một khúc kết thúc, trên sân khấu điều âm dj ngưng động tác, người chủ trì lần nữa lên đài.

“Mọi người high không high!” Người chủ trì hỏi.

“high!” Dưới đài fan hâm mộ điên cuồng đáp.

“Có cao hứng hay không!” Người chủ trì đem microphone đưa về phía người xem phương hướng.

“Vui!” Đám fan hâm mộ trăm miệng một lời đáp.

“Các người hôm nay là vì ai tới!”

“Cây cảnh thiên! Cây cảnh thiên! Lý cây cảnh thiên! A a a a!”

Các thiếu nữ tiếng hô hoán cùng nhau vang lên, cửa hàng trong suốt trần nhà cũng bắt đầu rung động.

“Đây là điên rồi sao, hiện trường đến cùng bao nhiêu người?”

Hiển nhiên, đám fan hâm mộ nhiệt tình kêu gọi đã thông qua sóng điện truyền đến Hình Tòng Liên trong tai, tựa hồ chỉ là kia điên cuồng thanh âm, liền đã đem Hình Tòng Liên hù đến.

“Đã rất khó đoán chừng, Trịnh chỗ nơi đó có cái gì thuyết pháp sao?”

Lâm Thần nhíu mày, hấn tăng lớn âm lượng, đã không cách nào dùng bình thường ngữ điệu nói chuyện.

“Già Trịnh Cương nói, người đã của bọn họ đã tại bên ngoài khai thông dòng người, ngăn cản người chung quanh lại xâm nhập cửa hàng.” Hình Tòng Liên cũng chỉ là nói tới chỗ này liền ngưng, “Lão Trịnh nói cái này liền treo điện thoại ta, đoán chừng cũng phải sút đầu mẻ trán.”

Bất tri bất giác, Hình Tòng Liên thanh âm cũng bởi vì đi theo hấn âm lượng mà biến lớn không ít.

“Nếu như cảnh sát ở ngoại vi khai thông dòng người, ngăn cản muốn đi vào cửa hàng dân chúng, như vậy rất dễ dàng tạo thành bên ngoài hỗn loạn, nhưng tương tự trong thương trường người cũng ra không được đúng không?” Hấn hỏi.

“Hấn là thế này, ta hiểu rõ hơn chút nữa tình huống!”

Lâm Thần có thể cảm thấy người bên cạnh càng ngày càng nhiều, hẳn lại hướng đại sảnh bốn phía trống rỗng hành lang nhìn lại, trước kia còn có rãnh rỗ dư vị trí hiện tại đều đã bị đầu người lấp đầy. Người chủ trì còn tại trên đài tô đậm lấy bầu không khí: “Ta biết các người cũng là vì ai tới! Lớn tiếng đến đâu niệm một lần tên của hẳn nghe kỹ cho ta không được!”

“Cây cảnh thiên!!! A a a!!! Cây cảnh thiên a a a a!”

Ngay tại các thiếu nữ la lên thời điểm, Lâm Thần đã bị hoàn toàn đẩy lên trên lan can, người đứng phía sau còn tại đẩy về phía trước gạt ra, nửa người trên của hẳn bất tri bất giác đã nhô ra lan can, điều này làm hẳn nhất định phải cầm thật chặt lan can mới không còn lại hướng nghiêng về phía trước đi.

Không khí hiện trường quá mạnh liệt, đến mức lòng bàn tay của hẳn vậy mà cũng toát ra một tầng mỏng mồ hôi.

“Được rồi, ta nghe thấy a, ta biết các người đều là vì ai tới, là lý cây cảnh thiên đúng hay không!”

“Đúng!!!”

Người chủ trì thanh âm lần nữa vượt trên đám người la lên, hẳn hô lớn nói, “Nhưng mà hôm nay, tại cái kia người ra sân trước, các người vẫn là phải cho chúng ta cửa hàng vừa mới điểm điểm thời gian, để chúng ta đem gậy dựng điển lễ xong xuôi, có được hay không! Lớn tiếng trả lời ta!”

“Tốt!!!”

Vị kia người chủ trì điều động cảm xúc năng lực thực sự rất tốt, trải qua hẳn cùng dưới đài thiếu nữ mấy lần vừa đi vừa về vấn đáp, không khí hiện trường lại lên cái bậc thang.

Chờ thiếu nữ cửa hô xong, người chủ trì dè ép tay, làm cái an tĩnh thủ thế, sau đó nói: “Ta cam đoan, chúng ta tiêu tốn thời gian sẽ phi thường ngắn!” Hẳn trêu chọc qua đi, đột nhiên đứng thẳng người, cung kính nói, “Phía dưới, để chúng ta cho mời sống yên ổn quốc tế cửa hàng giám đốc Hoàng Vĩ tiên sinh đọc lời chào mừng, mọi người an tâm một chút chứ khô a, ta vừa rồi đã nhìn qua Boss đọc lời chào mừng, vô cùng vô cùng ngắn!”

Nói xong, hẳn hướng dưới võ đài phương làm cái tư thế mời, thuận động tác tay của hẳn, Lâm Thần lúc này mới nhìn thấy, tại những cái kia thân mang váy đỏ thiếu nữ fan hâm mộ phía trước nhất, ngồi một

loạt Âu phục giày da tinh anh nhân sĩ, giống như là tham dự hội nghị lãnh đạo cùng cửa hàng ban giám đốc nhân sĩ liên quan.

Sau đó, giống như là dự cảm trở thành sự thật hoặc là nói là ngẫu nhiên bên trong tất nhiên.

Hắn tại đám kia tinh anh nhân sĩ bên trong, hắn thấy được một cái âu phục phẳng phiu, làm hắn vô cùng vô cùng nhìn quen mắt thân ảnh.

Quyển 4 Chương 95: Bốn tiếng 07

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 95: Bốn tiếng 07

Tác giả: Trường Nhị

“Này này, Lâm Thần, thế nào!”

Lâm Thần chinh lăng trong chốc lát, thẳng đến đầu bên kia điện thoại Hình Tòng Liên nôn nóng tiếng hô hoán đem hấn gọi về.

“Không có việc gì, thấy được một người quen.” Nhìn qua trong đại sảnh cái kia đạo thẳng lại cẩn thận tỉ mỉ thân ảnh, hấn trả lời như vậy.

“Ai?” Hình Tòng Liên hỏi ra vấn đề này về sau, liền dừng lại.

Mặc dù chỉ từ Hình Tòng Liên phản ứng đến xem, hấn đại khái cũng đã đoán được ai ở nơi đó, bất quá hấn hay là hồi đáp: “Hoàng Trạch.”

“Ai?” Hình Tòng Liên lên giọng.

“Hoàng Trạch.”

Gia tộc tiêu chí tính kiến trúc gầy dựng, hoàng đôn đốc trình diện áp trận cũng coi là chuyện đương nhiên.

Đầu bên kia điện thoại, Vương Triều vội vàng reo lên: “Á dù A Thần người có tuyệt đối đừng cùng Hoàng Trạch cái này lớn ngu xuẩn chào hỏi a, hấn ngu xuẩn khí tức sẽ truyền nhiễm!”

Có Lâm Thần đã không có thời gian lại trả lời hấn.

Dưới trận trên sân khấu, sống yên ổn quốc tế giám đốc để điện thoại di động xuống, đi lên đài, vị kia trung niên nam tính, có được trung niên nam tính mang tính tiêu chí Địa Trung Hải cùng bụng bia. Mặc dù không biết cbd khu quản hạt đồn công an sở trưởng là như thế nào cùng vị này giám đốc câu thông, nhưng nhìn tình huống, đối phương rất hiển nhiên là chấp nhất tại xong xuôi gầy dựng điển lễ. Hoàng Trạch ngồi tại dưới đáy, khuôn mặt hoàn toàn như trước đây cao ngạo lạnh lùng, phảng phất rất không tình nguyện đến như vậy,

đương nhiên, cũng có thể là chung quanh quá mức âm ỉ mà không khí ô trọc, khiến vị này làm Hi Ninh tĩnh thiếu gia sinh lòng không vui. “Hoan nghênh các vị chỉ riêng Lâm An sinh quốc tế cửa hàng gây dựng điển lễ, ta là Hoàng Vĩ, hôm nay, chúng ta vô cùng vinh hạnh mời được các vị lãnh đạo cùng khách quý còn có các vị fan hâm mộ các bằng hữu, xin cho phép ta hướng mọi người biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh đồng tâm hiệp lực tâm cảm tạ!”

Quản lý tiên sinh lời kịch quả nhiên rất ngắn, dưới đài rầm rầm một mảnh tiếng vỗ tay, hấn vô ý thức mắt nhìn Hoàng Trạch ngồi phượng hướng, về sau dựng lên cái an tĩnh thủ thế, còn nói: “Vì hồi báo cho vị hậu ái, chúng ta cửa hàng đem tặng cường quản lý, quy phạm vận hành, cố gắng khiến sống yên ổn quốc tế trở thành có phẩm vị, có cấp bậc, có ảnh hưởng, hữu hiệu ích, đương nhiên cũng đồng dạng phi thường giàu nhân ái nhất lưu cửa hàng, hi vọng chúng ta phục vụ, có thể làm mọi người hài lòng!”

Dưới đài tiếng vỗ tay trở nên thưa thớt, đại khái là bởi vì hấn đọc lời chào mừng mặc dù ngắn gọn, nhưng vẫn cũ là không có chút nào dinh dưỡng lời nói khách sáo, quần chúng vây xem cũng không phải rất mua trương. . .

Thấy tình cảnh này, quản lý tiên sinh nhìn khắp bốn phía, bỗng nhiên nở nụ cười.

Nhìn hấn cười một tiếng, chung quanh thiếu nữ đám fan hâm mộ phảng phất minh bạch cái gì.

Hấn lại dừng một chút, sau đó bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Cuối cùng, lần nữa cảm tạ mọi người quang lâm, để chúng ta hoan nghênh sống yên ổn quốc tế hình tượng đại sứ, lý cây cảnh thiên tiên sinh!”

Âm hưởng dư âm còn tại, hồi âm đung vào bốn vách tường lại lần nữa nhộn nhạo lên.

Có trong chốc lát, hiện trường lại yên tĩnh trở lại.

Sân khấu bốn phía thiếu nữ phảng phất cảm giác được cái gì, các nàng có ít người khẩn trương thật sâu hô hấp, có ít người thậm chí nhắm mắt lại, trong không khí chỉ còn lại sần sạt sóng điện chìm chìm nổi nổi.

Một đạo gầm cầm giọng nam từ trong trầm mặc hiển hiện, phảng phất là tiếng ca, lại hoặc là chỉ đen nhưng ma sát ly pha lê miệng

thanh âm, thanh âm kia phi thường uớt át, hô hấp ở giữa đều là ẩm uớt cùng khí tức âm lãnh, phối nhạc thì là nhỏ vụn lại khàn khàn nói nhỏ âm thanh, phảng phất là tại hắc ám trong quán rượu, người người tay cầm chén rượu tương hồ nói nhỏ, lại cũng không quen biết.

Sau lưng đưa đẩy áp lực đột nhiên biến nhẹ, Lâm Thần đứng thẳng thân, chăm chú lắng nghe.

Bỗng nhiên, phảng phất một cánh cửa sổ bị nhẹ nhàng đẩy ra, tiếng ca giống như thủy triều tràn vào trong phòng, làm cho người mỗi một cái lỗ chân lông đều phảng phất thấm vào tại ẩm uớt trong nước biển, uớt át ánh sáng từ mặt nước chiếu xuống, hết thảy đều tại bành trướng, trên mặt biển bốc hơi lên liên miên bất tuyệt đám mây, cây cối thân cành điên cuồng phun lên bầu trời, tất cả mọi người đắm chìm trong như thế đột nhiên đến lại vừa đứng trong tiếng ca, thậm chí không có người chú ý tới, có người chính chậm rãi đập vào sân khấu.

Kia là một cái nhìn qua cực kỳ gầy yếu nam nhân, hấn mặc vào một kiện rộng lượng màu trắng áo thun, cùng đơn giản màu lam nhạt quần jean, cùng vừa rồi lạnh thấu xương lại túc sát tiếng ca hoàn toàn khác biệt, khuôn mặt của hấn nhu hòa đến cực hạn, cả người là như thế khiêm tốn bình tĩnh, như là sơ lãng gió hay là róc rách nước, như vậy, dùng như mộc xuân phong để hình dung là lại thỏa đáng bất quá.

Bất tri bất giác, cùng tiếng ca, Lâm Thần thậm chí cảm thấy được bản thân bởi vì cảnh vật chung quanh mà trở nên tâm tình phiền não, đều dần dần bình tĩnh trở lại, mong muốn lấy trên sân khấu vị kia chương khống toàn trường ca giả cùng toàn trường như si như say đám người, hấn lại ẩn ẩn cảm thấy bất an.

Đây là một loại cảm giác vô cùng kỳ quái.

Phảng phất bình tĩnh dưới mặt biển ẩn giấu đi gợn sóng, hay là gió xuân bên trong mang kèm theo vụn băng, đập lấy tất cả mọi người an tĩnh lại ngay miệng, hấn lui lại mấy bước, gạt ra lan can chung quanh.

“Lâm Thần, ngươi vẫn còn chứ?” Chờ rời đi đám người, hấn mới nghe thấy Hình Tòng Liên thanh âm vang lên lần nữa.

“Ta đây.” Hấn đáp.

“Vừa rồi làm sao vậy, lý cây cảnh thiên ca hát?”

“Đúng thế.”

“Giống như hát phải không tậ a, hiện trường đám người đều an tĩnh lại rồi?”

“Không phải không tậ, mà là vô cùng vô cùng tốt. . .” Lâm Thần nắm chặt lại trong túi bàn chải đánh răng, chung quanh hắn đã không có bất luận cái gì tiếng huyên náo âm, tất cả mê ca nhạc đều phảng phất được vỗ yên đàn thú, an bình ẩn núp xuống tới.

Hắn không biết nên như thế nào hình dung cảm giác của mình, đổi lại thường ngày, hắn có lẽ sẽ trầm mặc cũng lại quan sát một đoạn thời gian.

Nhưng đối phương là Hình Tông Liên, Hình Tông Liên nói qua, có chuyện gì, đều có thể cùng hắn giảng, hắn rất tình nguyện nghe.

“Người tin tưởng giác quan thứ sáu sao?” Hắn xoay người, tiếp tục quan sát lầu bốn rào chắn, nghĩ lựa chọn một cái thị giác tốt hơn vị trí.

“Không phải là các người nhà tâm lý học nói, giác quan thứ sáu là nhân loại từ xưa đến nay gặp được nguy hiểm lúc bản năng phản ứng sao, nghe nói rất có đạo lý a. . .”

“Ngạch, cũng không có xác thực khoa học căn cứ chứng minh điểm ấy, nhưng ta hiện tại giác quan thứ sáu nói cho ta, sẽ xảy ra chuyện.” Hắn nghĩ nghĩ, như nói thật nói, ” ta không xác định nơi nào sẽ xảy ra vấn đề, ta không có bất kỳ chứng cứ nào, cái này thuần túy là giác quan thứ sáu, ta duy nhất xác định là, cái này giác quan thứ sáu là từ ta nghe thấy lý cây cảnh thiên ca hát bắt đầu.”

“Nói đến, người không phải là bởi vì lo lắng gầy dựng điển lễ, cho nên đặc địa lấy cớ cho Vương Triều mua bàn chải đánh răng, lại đi cửa hàng nhìn xem?” Hình Tông Liên đột nhiên hết chuyện để nói. Lâm Thần đành phải tìm cái cớ: “Tóm lại, càng khoa học thuyết pháp hắn là, của ta trong tiệm thúc thúc đẩy ta lần nữa về tới đây.”

“A Thần người nói như vậy, vậy ta giác quan thứ sáu, là từ trông thấy tấm kia áp phích bắt đầu?” Vương Triều đột nhiên đắm vào đối thoại của bọn họ.

“Vậy ta bất an. . .” Hình Tông Liên bỗng nhiên liền không có nói tiếp. “Ừm?”

“Nói như vậy, của ta bất an, là từ biết người tại trong thương trường bắt đầu.”

Hắn giọng nói ôn hòa, Lâm Thần nhịp tim rất không đúng lúc ống thoát nước vẫn chậm một nhịp.

Thực sự quá không hợp thời nghi.

...

Hình Tòng Liên ngồi trước máy vi tính, nghe thấy Lâm Thần không nói gì, ánh mắt của hắn đảo qua trong Siêu thị dày đặc dòng người, trong Siêu thị mặc dù người người nhốn nháo, lại bởi vì trên đài ca sĩ xuất sắc diễn xuất, đám người đã trở nên yên tĩnh rất nhiều.

Hắn ánh mắt thế là chuyển hướng cửa hàng bên ngoài trọng điểm thông đạo màn hình giám sát.

Từ trên tấm hình đó có thể thấy được, cbd xung quanh giao tuần cảnh đều đã đuối tới trợ giúp, cửa hàng người bên ngoài dòng người áp lực ngay tại làm dịu.

Nguyên bản vòng vây tại cửa hàng người bên ngoài bày bắt đầu ở dần dần rời đi, ngoại trừ một chút thân mang đồ t thiếu nữ còn kiên trì muốn đi vào bên ngoài, trong Siêu thị bên ngoài tình trạng nhìn tựa hồ chính phát triển chiều hướng tốt.

Nhớ tới Lâm Thần, hắn đối bên cạnh người thiếu niên nói ra:

“Vương Triều, người tra một chút lý cây cảnh thiên người này, vì cái gì cửa hàng gầy dựng điển lễ đột nhiên tràn vào hắn nhiều như vậy fan hâm mộ.”

“Tra!”

Lâm Thần trầm mặc một lát sau, mở miệng hỏi: “Trịnh chỗ nơi đó, có cái gì thuyết pháp sao?”

Mặc dù Lâm Thần ngữ khí hay là vô cùng bình tĩnh, nhưng Hình Tòng Liên vẫn nghe ra hắn trong lời nói do dự ý vị.

Nơi công cộng trị an giữ gìn, hiển nhiên không ở đây đội cảnh sát hình sự chức quyền phạm vi bên trong, hướng chi tình hướng hiện trường tựa hồ không có rõ ràng chuyển biến xấu dấu hiệu, bọn hắn thậm chí liền nói chuyện lập trường đều không có, cho nên Lâm Thần mới có thể hỏi như vậy.

“Vị kia đại ca điện thoại hay là manh âm.” Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, hỏi như vậy hắn: “Nếu như căn này trong thương trường cần xảy ra vấn đề, người cho rằng sẽ ở chỗ nào chứ?”

“Dòng người dày đặc nơi chốn, vô luận là đột nhiên hoả hoạn hoặc là phát sinh bất luận cái gì tình huống khẩn cấp, chí tử suất cao nhất tất nhiên là giẫm đạp sự cố. . .”

“Làm một cái khẩn cấp xử trí dự án đi.”

Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy, Lâm Thần đột nhiên dừng bước. Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Hình Tòng Liên vậy mà như vậy dứt khoát đưa ra cái gì làm khẩn cấp dự án.

Mới nếu như còn nói được khẩn cấp, có từ khi lý cây cảnh thiên ra sân về sau, phảng phất là có dòng nước chảy qua nham tương, sôi trào hiện trường đã bình tĩnh rất nhiều, tin tưởng cbd khu quản hạt đồn công an cũng sẽ làm ra phán đoán giống nhau.

Như vậy loại thời điểm này, một cái khác biệt khu quản hạt khác biệt cương vị đội trưởng cảnh sát hình sự đột nhiên nói muốn vì này làm một cái khẩn cấp xử trí dự án, không chỉ có đi quá giới hạn, càng lộ ra vẻ vờ thêm chuyện ngu xuẩn.

Có điều may mắn, loại này ngu xuẩn cũng chỉ có ba người bọn họ biết.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên bên kia có chuông điện thoại di động vang lên lần nữa.

“Là lão Trịnh, người chờ một lát.” Hắn nói với hắn.

Lâm Thần lui về sau hai bước, đi đến tương đối địa phương an tĩnh. Không biết vị kia Trịnh chỗ nói với Hình Tòng Liên thứ gì.

Hắn chỉ nghe Hình Tòng Liên trả lời: “Ta đề nghị người hay là nhanh chóng sơ tán đám người, lão Trịnh a, người biết vạn nhất xuất hiện điểm giẫm đạp sự cố gánh trách nhiệm là người a, người không cần thiết vì đám kia thương nhân lưng cái này nời à?”

“Tình huống bây giờ còn tốt?” Hình Tòng Liên thanh âm có chút lạnh, “Tình huống bây giờ là còn tốt a, nếu như tình huống đột nhiên không tốt, người khống chế được nổi sao, sống yên ổn quốc tế vừa gầy dựng đi, người có tổ chức cửa hàng nhân viên làm qua khẩn cấp sơ tán huấn luyện sao?”

Đại khái cho dù ai bị thế này chất vấn, đều sẽ tức giận, cho nên Lâm Thần đoán chừng Trịnh chỗ đại khái trực tiếp vậy Hình Tòng Liên điện thoại, cho nên rất nhanh, Hình Tòng Liên thanh âm lại về tới bọn hắn đối thoại tuyến đường bên trên.

Không còn tìm kiếm ý kiến của hã, Hình Tông Liên nói với Vương Triều: “Người bắt đầu tính ra người lưu lượng, cùng cửa hàng chính thể phụ tải lượng.”

“Đệt lão đại, người làm sao tương tự, người dạng này rất nhiều nòng nhàn sự người tạo sao!” Vương Triều chen miệng nói.

Bất quá lần này, Hình Tông Liên không có động thủ, bởi vì Vương Triều không có kêu rên, chỉ là cấp tốc im lặng, Lâm Thần nghĩ, hã lão đại chăm chú dáng vẻ nhất định rất đáng sợ.

“Lâm cố vấn, cần vất vả người, ở lâu một chút thời gian, cho đến dòng người áp lực xuống tới tải trọng lượng sáu mươi phần trăm về sau, ta sẽ thông báo cho người lại rời đi.”

“Ta không có vấn đề.” Hã dừng một chút, còn nói, “Người có thể để cho Vương Triều nói cho ta, từ phán đoán của hã đến xem, chỗ nào tầm mắt nhất tốt đẹp, hoặc là nói hiện tại điểm mù ở đâu, ta đi lấp bổ một cái kia vị trí.”

“Ồ, có một vị trí A Thần!”

Quyển 4 Chương 96: Bốn tiếng 08

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 96: Bốn tiếng 08

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều thật dùng rất tốt.

Đây là Lâm Thần từng rất nhiều lần cảm khái qua sự tình, trên thực tế, nếu như không có Vương Triều, bọn hắn đang phá án quá trình bên trong sẽ tiêu rất nhiều thời gian tại một chút vô dụng số liệu kiểm tra bên trên, hiệu suất sẽ xa so với hiện tại thấp hơn không ít, nhưng mà chỉ cần có vị kia trí thông minh vĩnh viễn online người thiếu niên tại, nhiều khi, bọn hắn chỉ cần đưa ra vấn đề cùng mạch suy nghĩ, bên kia liền sẽ cấp tốc cho ra đáp án, xác thực thuận tiện đến không cách nào có thể nói.

Mà cái này, đại khái cũng phải Hình Tông Liên một mực đem người mang theo trên người nguyên nhân một trong.

“A Thần, người thấy bên kia có mọi nhà trà sữa cửa hàng không, tại góc đông nam bên trên, có nhà căng thức trà sữa cửa hàng, cái kia trà sữa trái trước thị giác hẳn là rất tốt.”

Người thiếu niên nhẹ nhàng thanh âm truyền đến, Lâm Thần nhin không được nhìn đồng hồ, hẳn suy nghĩ cùng lục soát thời gian, ước chừng cũng có điều hai mươi giây, thật sự là không biết Hình Tông Liên từ nơi nào tìm đến cái này Châu Phi hài tử.

“Thấy được.” Hắn đáp.

“Ta cho người điện thoại hòm thư truyền cái phá giải wifi phần mềm, nếu như cái kia trà sữa chủ tiệm không cho người wifi mật mã người liền tự mình phá giải a!” Vương Triều nói bổ sung.

“Người từ Châu Phi tới sao, hiện tại trà sữa không cung cấp wifi làm thế nào sinh ý.” Hình Tông Liên trách mắng.

“Vậy cũng có khả năng không mua đồ vật liền không cho a!”

“Đưa ra giấy chứng nhận không được sao?” Hình Tông Liên còn nói.

Lâm Thần bước nhanh, hướng nơi đó đi tới, nghe hai người thanh âm, hần đột nhiên cảm giác được, coi như thật xảy ra vấn đề, đại khái cũng có thể giải quyết đi,

“Chính là phá giải, thế này không phải càng khốc huyễn càng lộ ra kỹ thuật lưu một chút sao?” Vương Triều rất bất mãn phản bác, sau đó rất đặc ý cho hần phổ cập khoa học, “A Thần, ngươi biết vì lông nhất định phải làm cho ngươi liền lên wifi sao, bởi vì gặp được tình huống khẩn cấp, hiện trường nhiều người như vậy, một khi xuất hiện cỡ lớn sự cố, g□□ tín hiệu là rất dễ dàng ngăn chặn, nhưng mà internet công trình nếu như không có gặp bạo lực phá hư, tương đối sẽ càng thông suốt, nếu như điện thoại không thông ngươi liền dùng mạng lưới điện thoại ồ, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy, sự lo lắng của ngươi làm ta rất khủng hoảng.” Hần đáp.

“Ai nha A Thần ngươi đừng sợ, lại tình huống nguy hiểm lão đại của chúng ta đều làm qua, loại chuyện nhỏ nhặt này ngươi phải tin tưởng ta sẽ bảo vệ ngươi a!”

Lâm Thần có chút nghiêng đầu, dọc theo phía ngoài đoàn người vây, hướng trà sữa cửa hàng đi đến, lại nguy hiểm tình trạng đều làm qua?

Như vậy, hần nghĩ nghĩ, thấp giọng hỏi: “Lại nguy hiểm là nguy hiểm cỡ nào?”

“Tỉ như đình lấy không tập áp lực giải cứu một nhóm văn vật quý giá a, sa mạc, kinh khủng phần tử, quần nhau tại liệt quốc!”

“Viết tiểu thuyết chứ?”

Đầu bên kia điện thoại, Hình Tông Liên rất rõ ràng lại quát Vương Triều.

Lâm Thần cười cười, thật sự là tiểu thuyết sinh hoạt a.

Đột nhiên, hần cảm giác được lý cây cảnh thiên tiếng ca ngừng lại.

Một khúc kết thúc, ca sĩ ổn ổn khí tức, tiếng thờ dốc của hần có chút thô.

Dưới đài bắt đầu thét lên, loại kia thỉnh thoảng vang lên hưng phấn la lên, tại trống không bối cảnh âm bên trên hết sức đột ngột.

Chỉ nghe ca sĩ phát ra tiếng cười nhẹ, hiện trường trong nháy mắt im tiếng.

Hần nói: “Hôm nay, thật phi thường cảm ơn các ngươi đến...”

Thanh âm hẳn có chút trầm thấp, mặc dù không cách nào nhìn Thanh Vũ trên đài tình trạng, nhưng Lâm Thần hay là rất rõ ràng có thể cảm giác được hiện trường không giống bình thường thương cảm khí tức.

Theo lý, hẳn hiện tại hẳn là dừng bước lại, chăm chú lắng nghe, có không hiểu chính là, hẳn bắt đầu chạy chậm đến, hướng Vương Triều vạch nhà kia trà sữa trái chạy tới.

“Biết cửa hàng quảng bá trong phòng lâu mấy sao?” Hẳn dẫn theo điện thoại hỏi Vương Triều, “Ta cần đến quảng bá ở giữa đi.”

“Ta không biết a, sống yên ổn quốc tế trang web bên trên tất cả ghi chép đều không có quảng bá thất, ta cũng đang tìm, nhưng nếu không phải là ở lâu chót nếu không phải là tại tầng ngầm một chúng ta muốn cược cược sao?”

“Đánh cược gì, trực tiếp cắt vào quảng bá hệ thống.”

“Lão đại người vẫn minh một chút được không, tùy tiện liền cắt người ta quảng bá hệ thống, người cho rằng người là Hacker sao?”

Hai người lại tại đầu bên kia điện thoại tiếp tục cãi nhau, nhưng Hình Tông Liên rất rõ ràng đã không có cùng Vương Triều nói đùa tâm tư, hẳn lạnh lùng nói: “Ta kêu người làm cái gì, người thì làm cái đó.”

“Thật sao được rồi, người đừng hung.”

“Đem cửa hàng bản vẽ mặt phẳng điều đến mặt khác một đài trên máy vi tính, ta nhìn xem.” Hình Tông Liên tiếp tục nói.

Nhưng lúc này, Lâm Thần đã không có nghe bọn hẳn nói chuyện tình lực, bởi vì hẳn phát hiện, vô luận quảng bá ở giữa ở đâu, hẳn có lẽ đã tới không kịp đuổi tới nơi đó.

Lý cây cảnh thiên tại trên sân khấu đang nói cái gì, hẳn lại bởi vì đám người mà không cách nào thấy rõ trên đài trạng huống cụ thể.

“Ta biết gần nhất phát sinh một chút sự tình, để các người lo lắng ta, thật phi thường thật có lỗi, cho nên, mặc dù bây giờ thời cơ cũng rất không đúng lúc, nhưng ta còn là nghĩ ra được cảm tạ mọi người...”

Trên sân khấu ca sĩ chân tình bộc lộ.

Lâm Thần nhìn khắp bốn phía, rất may mắn là, phía trước trà sữa trái bên ngoài đang có một loạt cung cấp người nghỉ ngơi bữa ăn ghế dựa, hẳn chạy mau mấy bước, cấp tốc giẫm lên trong đó một con, bởi vì nhân viên cửa hàng đều chen tại lan can bên cạnh vây xem, thậm chí không có người tiến lên khuyên can hẳn.

Mà càng số rất may chính là, trà sữa cửa hàng wifi mật mã vừa lúc liền viết tại cửa tiệm, hấn liền lên mạng wireless, mắt nhìn tín hiệu, lại là đầy cách.

Hấn cúp điện thoại, hoán đổi thông tin phương thức, cũng đứng tại trên ghế, ở trên cao nhìn xuống hướng đại sảnh nhìn lại.

Giờ phút này, vị kia ca sĩ chính có chút cúi đầu, tựa hồ bởi vì mới hai bài độ khó ca khúc mắt hơi mệt chút, cho nên nói một đoạn văn sau hấn ngay tại nhẹ nhàng thờ.

“Đừng nói như vậy, đừng như vậy cây cảnh thiên!”

“Đừng như vậy, chúng ta đều biết cây cảnh thiên!”

Thừa nơi đây khe hở, các thiếu nữ nhao nhao đáp lại nói.

Như cùng các nàng non nớt lại chân tình bộc lộ thanh âm, hiện trường đèn flash cũng liên tiếp, tựa như pháo hoa nổ tung.

Vị kia ca sĩ đột nhiên ngẩng đầu, trên mặt xuất hiện nụ cười xán lạn, hấn nhếch môi, lộ ra hàm răng trắng nõn, bên trái gương mặt lộ ra một giọng nói ngọt ngào lúm đồng tiền, hấn rất chân thành bái, sau đó nói: “Thật ra giống như nói quá nhiều, ngược lại quá tận lực, ta chỉ muốn nói, đúng sai tự do phán xét, phi thường cảm ơn các người ủng hộ, ta yêu các người, thật.”

“Cây cảnh thiên! ! Cây cảnh thiên! ! ! Chúng ta yêu người a! ! !”

Các thiếu nữ điên cuồng vung vẩy trong tay tiếp ứng vật, các nàng hô to, hét chói tai vang lên, có ít người thậm chí kích động rơi lệ.

Trong Siêu thị lần nữa huyên náo, âm hưởng bên trong vang lên nhẹ nhàng khúc nhạc dạo, cùng lúc trước hai bài khổ tình ca khúc khác biệt, cái này tựa hồ là thủ nhẹ ngọt tình ca, lý cây cảnh thiên hướng dưới đài phất phất tay, cười nói: “Bài hát này hiến cho các người, là của ta thổ lộ nha ”

Hấn ngòn ngọt cười, toàn trường vui mê nhóm lần nữa hét lên.

Hiện trường lần nữa huyên náo, cùng tiết tấu có người đang quay tay, có người gật gù đắc ý, có người thì tiếp tục không ngừng không đứng ở chụp ảnh.

Lâm Thần đưa điện thoại di động đè nén tai, Vương Triều tựa hồ tại hướng Hình Tông Liên hỏi báo cái gì.

“Lão đại,, coi là tốt, hiện trường người lưu lượng là tải trọng lượng hai trăm phần trăm.” Bên đầu điện thoại kia người dừng một chút,

tựa hồ lại thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi tràn cảnh, hô:
“Móa, Trịnh gây nên cái gì lại tại thả người vào đi!”

Nghe nói lời ấy, Lâm Thần ánh mắt lần nữa dờ về phía sân khấu, trên đài dưới đài bầu không khí rất tốt, đám fan hâm mộ đang cùng lấy tiếng ca nhẹ nhàng ca hát.

Vấn đề đến cùng ở đâu?

Hắn nhìn về phía dưới đài một hàng kia áo đen khách quý, Hoàng Trạch đợi người tựa hồ bắt đầu đứng dậy, đang chuẩn bị rút lui, cùng lúc đó, dưới đài đám fan hâm mộ chính quơ tiếp ứng đèn, có vị váy đỏ thiếu nữ tay nâng bó hoa, đứng tại dưới đài, tựa hồ chính từ hiện trường nhân viên công tác an bài lên đài tặng hoa.

Kia là buộc cảnh lá um tùm lục hoa hồng, từ đen nhánh vung giấy vàng bao vây lại, thiếu nữ đầu đội khẩu trang khuôn mặt biến mất tại tóc dài bên trong, làm cho người nhìn không rõ.

Vân vân.

Vì cái gì tặng hoa thiếu nữ cần mang khẩu trang, không muốn bị người khác đập tới?

Chính là fan hâm mộ ngẫu nhiên lên đài, chẳng lẽ không muốn cùng minh tinh chụp ảnh chung ôm sao, che khuất khuôn mặt hợp lý sao?

“Hình Tông Liên, lập tức cho Trịnh chỗ gọi điện thoại!” Lâm Thần khắc chế nhảy xuống cái ghế phóng tới rào chắn bên cạnh xúc động, đối đầu bên kia điện thoại hô.

Đang khi nói chuyện, váy đỏ thiếu nữ tay nâng bó hoa, giẫm lên nhẹ nhàng giai điệu, đập vào sân khấu.

Trên đài ca sĩ cũng trông thấy có người hoa tươi, nhạc dạo bên trong, hắn cùng giai điệu thổi lên huýt sáo, cảm kích nhìn qua lên đài váy đỏ thiếu nữ, trong ánh mắt của hắn có chút cảm kích, thậm chí còn có chút ngượng ngùng.

Toàn trường cơ hồ lâm vào ngọt ngào yêu đương bầu không khí bên trong.

Khoảng cách của hai người càng lúc càng ngắn, giữa lẫn nhau hô hấp đều giống như rõ ràng có thể nghe, lý cây cảnh thiên thấy được kia buộc che khuất thiếu nữ hơn phân nửa khuôn mặt lục hoa hồng, thấy được thiếu nữ bởi vì nhiệt tình mà trở nên sáng long lanh ánh mắt, ánh mắt của hắn rơi vào nàng đỉnh đầu nơ con bướm kẹp tóc

bên trên, tâm hẩn nghĩ đến , chờ sau đó nếu như ôm, như vậy cảm của mình, có lẽ vừa vặn đề vào viên kia kẹp tóc phía trên.

“Cám ơn người.” Hẩn tiếp nhận thiếu nữ đưa tới lục hoa hồng, đáp lại dáng vẻ cũng có chút thật ngại quá, chỉ là hẩn còn đến không kịp cẩn thận quan sát trong ngực hoa hồng, liền bị thiếu nữ ôm, như dự đoán như thế, cái cảm của hẩn vừa vặn chống đỡ tại thiếu nữ xoa tung mềm mại đỉnh đầu, trong hơi thở là nhẹ nhàng khoan khoái chanh nước gội đầu cùng hoa hồng hỗn tạp nồng đậm khí tức, làm cho người say mê không thôi.

Cũng không biết phải chăng bởi vì trên sân khấu hai người đột nhiên ôm, dưới võ đài bắt đầu rối loạn lên, trong đám người, hẩn thiếu nữ đám fan hâm mộ bắt đầu thét lên, nữ hài biểu đạt kích động cảm xúc phương thức, cũng chỉ có thét lên.

Hẩn ôm thiếu nữ lưng, cảm thấy trong ngực người bỗng nhiên nhón chân lên, mang theo hoa hồng mùi hương hôn đã nhanh nhẹn mà tới, hẩn có chút giật mình, muốn tránh đi lúc cũng đã không còn kịp rồi.

Sau một khắc, hẩn liền cảm thấy trên cổ có chút không đúng, thiếu nữ ngón tay trắng nõn từ cần cổ của hẩn trượt xuống, trong thoáng chốc, hẩn cảm thấy mình bị thiếu nữ dùng sức đẩy ra, mà hẩn cái này đại nam nhân lại bị đẩy phải có chút đứng không vững.

Dưới võ đài, loạn thành một đồng, như trước vẫn là thét lên, chỉ là tiếng kêu bên trong cảm xúc thay đổi.

Không còn là nhiệt tình kích động, mà là hoảng sợ luống cuống, những âm thanh này phi thường thê lương, giống như là có cự chường tay thè chủ những cái kia nhẹ ngọt yết hầu, khiến thanh âm trở nên khàn giọng mà sợ hãi.

Là tử vong sợ hãi?

Đã xảy ra chuyện gì?

Lý cây cảnh thiên lấy lại tinh thần, tìm kiếm lấy mới vị kia tặng hoa thiếu nữ, có nàng chỉ thấy thiếu nữ từ sân khấu hậu phương nhảy xuống, nàng tóc đen vẽ ra trên không trung uyển chuyển đường vòng cung, sau đó, thân ảnh của nàng biến mất tại an toàn trong thông đạo.

Ánh mắt của hẩn nhìn lại trong tay phồn thịnh hoa hồng, một cái tay khác sờ về phía cổ của mình, hẩn phảng phất đã sờ cái gì ẩm ướt lại

trơn nhẵn đồ vật, hẩn nghĩ hé miệng, nhưng lại đột nhiên cảm giác được, trong cổ họng rớt cuộc không phát ra được nửa cái âm tiết.

Microphone trùng điệp ngã xuống đất.

Âm hưởng bên trong phát ra đỉnh tai nhưc óc oanh minh, hiện trường vô số người che lỗ tai.

Một giọt đỏ tươi máu, thuận cổ của hẩn, nhỏ giọt xuống.

Quyển 4 Chương 97: Bốn tiếng 09

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 97: Bốn tiếng 09

Tác giả: Trường Nhị

Trịnh thành biết được sống yên ổn quốc tế gầy dựng điển lễ xảy ra chuyện lúc, vừa tiếp vào cái kia vị tốt đồng sự điện thoại không bao lâu.

Thật ra hẳn một mực không cảm thấy Hình Tông Liên là cái lải nhải bà mẹ người, nhưng ở sống yên ổn quốc tế chuyện kia bên trên, hẳn lại cảm thấy Hình Tông Liên tựa hồ kính nhỏ thậm hơi quá mức.

Hắn cầm di động, có chút bực bội trong phòng làm việc xoay quanh. Đầu tiên là liên quan tới che khuất rộng sừng camera áp phích, Hình Tông Liên lại còn chuyên để cho thủ hạ gọi điện thoại cho hẳn thông tri cửa hàng chỉnh đốn và cải cách; sau chấm dứt tại hiện trường người lưu lượng, Hình Tông Liên một cái đội trưởng cảnh sát hình sự, lại còn đặc địa vì thế gửi điện thoại hẳn cái này khu quản hạt đồn công an dài, làm hẳn nhất định phải khống chế dòng người, loại kia khẩn trương trình độ, phảng phất sống yên ổn quốc tế cửa hàng một cái gầy dựng điển lễ bên trên cần phát sinh cái gì trọng đại kinh khủng tập kích, đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi sự tình. Cho nên hiện tại, là hẳn lần thứ ba tiếp vào Hình Tông Liên điện thoại.

Trong điện thoại, Hình Tông Liên đã không còn dùng cái gì thương lượng hay là hỏi ý ngữ khí, trong điện thoại, vị kia đội trưởng cảnh sát hình sự trước nay chưa từng có gợn gàng dứt khoát, hẳn nói: “Lão Trịnh, chuẩn bị bắt đầu sơ tán quần chúng.”

Hắn vừa mới nghe được câu nói kia là, đầu tiên là giật mình, sau là cảm thấy không hiểu thấu, cuối cùng có chút ần ần không vui, mặc dù bọn hắn lẫn nhau tư giao rất tốt, nhưng dù sao hẳn hành chính cấp bậc cao hơn, Hình Tông Liên tay này cũng kéo dài quá dài chút.

Thật ra, hấn sở dĩ không vui, không chỉ có là bởi vì có người tại hấn khu quản hạt khoa tay múa chân, càng là bắt nguồn từ một chút bí ẩn tâm tư bị người đâm trúng sau không cao hứng, đương nhiên hấn thật rất rõ ràng, Hình Tông Liên cũng không có bất kỳ cái gì chỉ trích hấn ý tứ.

Trên thực tế, liên quan tới tấm kia áp phích, hấn cũng phải thông tri qua sống yên ổn quốc tế cửa hàng chinh đốn và cải cách, nhưng người ta cũng không có nói không hái, chỉ nói là chờ gầy dựng điển lễ kết thúc sau lập tức gỡ xuống, mời hấn dàn xếp, hấn lại có cái gì không dàn xếp lý do chứ? Bao quát hiện trường dòng người, hấn đương nhiên vô cùng rõ ràng, hiện trường dòng người xác thực vượt chỉ tiêu, nhưng người khác cửa hàng xử lý một cái gầy dựng điển lễ, cả một đời chỉ có một lần, một tòa cửa hàng lại không thể xử lý lần thứ hai gầy dựng điển lễ, chẳng lẽ hấn thật ngăn lại người ta khách hàng không cho vào đi sao, huống chi, Hoàn Cảnh người có mặt mũi đều biết, nhà kia cửa hàng họ Hoàng, Hoàng gia tại cửa hàng gầy dựng trước, còn đặc địa bốn phía bắt chuyện qua. Trịnh thành tâm nghĩ, cũng không phải tất cả mọi người giống người Hình Tông Liên như thế một thân một mình, thông suốt được ra ngoài, không sợ đắc tội người.

Cho nên hấn là thế nào trả lời tới?

Hấn nói: “Già hình, người đây cũng quá dễ dàng kích động, tình huống hiện trường không phải còn tốt chứ?”

Đại khái hiện thế báo chỉ chính là cái này.

Tại hấn nói xong câu nói kia sau không ra một giây đồng hồ thời gian, phòng làm việc của hấn đại môn liền bị điên cuồng gõ vang, thậm chí không chờ hấn tới kịp nói mời đến, dưới tay hấn nhân viên cảnh sát liền vọt vào tới sao, vô cùng gấp gáp báo cáo: “Trịnh chỗ, tình huống hiện trường không tốt, giống như xảy ra chuyện.”

Cái gì gọi là giống như xảy ra chuyện rồi?

Hấn ngăn người, sau đó mạnh mẽ đập bàn: “Báo cáo tình huống dùng giống như hai chữ, chết người người có phải hay không cũng muốn dùng giống như?”

“Giống như lý cây cảnh thiên thụ thương, nhưng hiện trường quá hỗn loạn, tình huống không rõ!”

“Chuyện gì xảy ra?”

Cái này chuyện gì xảy ra, hấn cùng Hình Tòng Liên cơ hồ là đồng thời thốt ra, nhưng hấn hỏi ra về sau, thủ hạ của hấn cũng không có bất kỳ cái gì đáp lại, mà Hình Tòng Liên hỏi ra về sau, bên kia tựa hồ có người đang vì hấn giải thích hiện trường tình trạng.

Tại kia ngăn ngủi trong khe hở, hấn vậy mà phát hiện, hấn lo lắng nhất không phải khác, mà là hấn bỗng nhiên ý thức được, Hoàng gia vị kia đại thiếu giống như hôm nay cũng có mặt gầy dựng điển lễ, vị thiếu gia kia xảy ra chuyện nhưng làm sao bây giờ?

Một lát sau, Hình Tòng Liên dừng một chút, đổi đầu kia người nói câu “Chờ một lát”, sau đó nói với hấn: “Lão Trịnh, nói nhảm ta không nói nhiều, người tổ chức nhân viên cảnh sát ở ngoại vi khai thông đám người, ta sẽ phụ trách trong khổng chế trận, để dòng người sơ tán ra ngoài, cho nên bắc bốn đường, hợp an đường, Tương đường bằng cùng thuần an đường giao thông khai thông liền giao cho người, chúng ta sau đó liên hệ.”

Hình Tòng Liên nói xong, hấn “Tốt” chữ còn ngậm trong miệng không có phun ra ngoài, đổi phương liền đã cúp điện thoại, Trịnh thành thậm chí cảm thấy phải, hấn một cái sờ trường tựa hồ lẽ ra nghe lệnh của một cái đội trưởng.

Có điều có người gánh trách nhiệm, đương nhiên không có gì không tốt.

Hi vọng mọi chuyện đều tốt.

...

Lâm Thần đứng tại tám kia chiếc ghế bên trên, phảng phất sóng cả bên trong một chiếc thuyền con, tình huống đương nhiên thật không tốt.

Hấn kiệt lực đỡ lấy tường, để cho mình không đến mức ngã sấp xuống, hấn nhất định phải lại quan sát một chút tình huống hiện trường.

Đại sảnh trên sân khấu, lý cây cảnh thiên té ngã trên đất, máu tươi nhiễm phải hấn bạch t, một chùm bạch quang chiếu xạ ở trên người hấn, so tuyết rơi càng sâu.

Dưới võ đài, lý cây cảnh thiên thiếu nữ đám fan hâm mộ liều mạng thét lên, có chút thiếu nữ chính kiệt lực muốn lên đài, các nàng thậm chí hoàn toàn không biết có thể làm cái gì hoặc là nên làm cái gì, chỉ là nghĩ bò lên trên đài, đuổi tới thần tượng của mình bên người, như

vậy nằm ở trong, chính là lúc trước bị bảo an hộ vệ lấy muốn rút lui cửa hàng thành viên hội đồng quản trị, Hoàng Trạch đương nhiên cũng ở đó.

Các nhân viên an ninh bức tường người đã bị đẩy phải lung lay sắp đổ, đây đại khái là Hoàng Trạch đời này nhất chặt vật thời khắc, rất nhiều song thiếu nữ hai tay đặt tại trên đầu của hắn trên thân, điên cuồng đám fan hâm mộ căn bản sẽ không bận tâm Hoàng Trạch quân hàm cảnh sát đến cùng là nhất tinh hay là nhị tinh, bọn hắn chỉ muốn vượt qua hàng phía trước những người kia, xông lên đài đi. Cùng lúc đó, hiện trường còn có càng nhiều người bởi vì đột nhiên xuất hiện đao quang cùng máu tươi dọa đến điên cuồng thét lên, nhân loại bản năng để bọn hắn muốn cấp tốc thoát đi cái này địa phương đáng sợ.

Thế là một nhóm người muốn xông về trước, một đạo khác người muốn chạy trốn, đối xông dòng người phảng phất sóng cả đứng hàng con đê hay là liệt hỏa quét sạch cây gỗ khô, bọn hắn dùng sức va chạm vào nhau.

“Hình Tông Liên, Vương Triều làm xong sao?” Lâm Thần lạnh lùng hỏi.

“Ta đã đang cố gắng cố gắng á đù ai biết nói ra sự tình liền xảy ra chuyện ngay cả cái báo trước cũng không cho a!” Không chờ Hình Tông Liên mở miệng, Vương Triều vượt lên trước la lớn, “A Thần người khẳng định không kịp đi quảng bá thất, ta sẽ đem quảng bá tuyến đường cắt đến chúng ta bên này, người có cái gì cần cùng lão đại nói sao, ta đại khái còn muốn ba mươi giây!”

“Trên sân khấu tình huống như thế nào?” Hình Tông Liên hỏi, “Lý cây cảnh thiên thể nào?”

“Bị cắt yết hầu.” Lâm Thần ánh mắt chột rơi vào lý cây cảnh thiên trên thân, hắn nằm tại không có một ai màu đỏ trên mặt thảm, khuôn mặt trắng bệch, không rõ sống chết.

“Đệt! Khó trách điên thành thế này a! Lão đại chúng ta làm sao bây giờ a, cái này có thể khống chế lại sao!” Người thiếu niên thanh âm cũng khẩn trương, bởi vì khẩn trương, hắn ngữ tốc càng thêm nhanh, “Dựa dựa dựa vào b4 cùng c5 bắt đầu đối vọt lên, có người ngã sắp xuống, làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ!”

Đám người chen chúc chỗ, đáng sợ nhất tình huống chính là dòng người đối xông cùng có người đột nhiên ngã sấp xuống, đối xông mang ý nghĩa giẫm đạp cùng ngã sấp xuống mang ý nghĩa tử vong, lưu cho bọn hắn khống chế dòng người thời gian vô cùng vô cùng ngắn.

Có rất kỳ quái chính là, Vương Triều càng thêm vội vàng xao động, Hình Tòng Liên thanh âm lại càng thêm tinh táo: “Ta có thể trông thấy, người làm chính mình sự tình, không cần lo lắng.”

Hắn phi thường bình tĩnh khuyên lơn, thậm chí còn tại cuối cùng tăng thêm bốn chữ, không cần lo lắng.

Kia trầm thấp âm điệu xuyên thấu qua sóng điện truyền đến, như là nước chảy thấm vào khô ráo cát sỏi, làm cho người cảm thấy phi thường đáng tin cậy.

“Người có gì tốt đề nghị sao, Lâm cố vấn?” Hình Tòng Liên hỏi như vậy hắn.

“Rối loạn đám người cùng rối loạn đàn thú không có gì khác biệt, muốn cấp tốc khống chế một đám dã thú, chỉ có lợi dụng nhân loại nguyên thủy nhất bản năng phản ứng, như vậy, thật ra có một cái vô cùng nguy hiểm, nhưng phi thường có tác dụng phương pháp.”

“Hiện tại, giống như không phải thừa nước đục thả câu thời điểm đi, Lâm cố vấn?” Hình Tòng Liên lại còn mang theo vui vẻ nói với hắn.

Đại khái thật sự là đỉnh lấy không tập làm qua đại sự nam nhân, cái này loại tâm lý tố chất xa phi thường người có thể so sánh.

Lâm Thần dừng một chút, đáp: “Không, ta chỉ là đang suy nghĩ nó thích hợp tính.”

“Cân nhắc kết quả đây?”

Lâm Thần đứng tại chỗ cao, nhìn xuống dưới, trong đại sảnh phảng phất bị đông đảo đạn pháo oanh tạc qua lộn xộn thê thảm, người với người tương hỗ trợ trọng trang, lôi kéo, có người ngã sấp xuống, có người xoay người kéo ngã sấp xuống người, sau đó bị hậu phương dòng người đẩy lên.

“Người nghe nói qua đông kết phản ứng à.” Hắn từ chiếc ghế bên trên nhảy xuống, đám người chung quanh càng điên cuồng, hắn thì càng bình tĩnh, “Nhân loại nhận uy hiếp tính mạng lúc, sẽ trong nháy mắt bảo trì đứng im, đây là từ chúng ta biên giới hệ thống cung cấp

hữu hiệu nhất cứu mạng thủ đoạn, nhưng loại này đông kết thời gian phi thường ngắn...”

“Lại có thể trong nháy mắt khống chế rối loạn đúng không?”

“Không sai.”

“Nhưng mà...”

Nhưng mà, hắn còn chưa tới kịp nói nhưng mà, Vương Triều liền mạnh mẽ gõ về xe, hô lớn: “Được rồi, lão đại!”

Cửa hàng quảng bá phát ra mở ra lúc một tiếng vang nhỏ, thanh âm kia rất nhẹ, hiện trường không có bất kỳ người nào chú ý tới.

Lâm Thần lui lại hai bước, mặc dù không biết Hình Tòng Liên sẽ dùng phương thức gì, nhưng hắn hay là che lỗ tai, nương tựa vách tường.

Lập tức.

Phảng phất sơn thạch băng liệt, lôi đình oanh minh, một cái cả tai nhức óc tiếng sấm tại toàn trường nổ vang.

Lâm Thần đột nhiên định trụ, trong Siêu thị, thoáng chốc nhả tước im ắng.

Quyển 4 Chương 97: Bốn tiếng 09

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 97: Bốn tiếng 09

Tác giả: Trường Nhị

Trịnh thành biết được sống yên ổn quốc tế gầy dựng điển lễ xảy ra chuyện lúc, vừa tiếp vào cái kia vị tốt đồng sự điện thoại không bao lâu.

Thật ra hẳn một mực không cảm thấy Hình Tông Liên là cái lải nhải bà mẹ người, nhưng ở sống yên ổn quốc tế chuyện kia bên trên, hẳn lại cảm thấy Hình Tông Liên tựa hồ kính nhỏ thậm hơi quá mức.

Hắn cầm di động, có chút bực bội trong phòng làm việc xoay quanh. Đầu tiên là liên quan tới che khuất rộng sừng camera áp phích, Hình Tông Liên lại còn chuyên để cho thủ hạ gọi điện thoại cho hẳn thông tri cửa hàng chỉnh đốn và cải cách; sau chấm dứt tại hiện trường người lưu lượng, Hình Tông Liên một cái đội trưởng cảnh sát hình sự, lại còn đặc địa vì thế gửi điện thoại hẳn cái này khu quản hạt đồn công an dài, làm hẳn nhất định phải khống chế dòng người, loại kia khẩn trương trình độ, phảng phất sống yên ổn quốc tế cửa hàng một cái gầy dựng điển lễ bên trên cần phát sinh cái gì trọng đại kinh khủng tập kích, đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi sự tình. Cho nên hiện tại, là hẳn lần thứ ba tiếp vào Hình Tông Liên điện thoại.

Trong điện thoại, Hình Tông Liên đã không còn dùng cái gì thương lượng hay là hỏi ý ngữ khí, trong điện thoại, vị kia đội trưởng cảnh sát hình sự trước nay chưa từng có gợn gàng dứt khoát, hẳn nói: “Lão Trịnh, chuẩn bị bắt đầu sơ tán quần chúng.”

Hắn vừa mới nghe được câu nói kia là, đầu tiên là giật mình, sau là cảm thấy không hiểu thấu, cuối cùng có chút ẩn ẩn không vui, mặc dù bọn hắn lẫn nhau tư giao rất tốt, nhưng dù sao hẳn hành chính cấp bậc cao hơn, Hình Tông Liên tay này cũng kéo dài quá dài chút.

Thật ra, hấn sở dĩ không vui, không chỉ có là bởi vì có người tại hấn khu quản hạt khoa tay múa chân, càng là bắt nguồn từ một chút bí ẩn tâm tư bị người đâm trúng sau không cao hứng, đương nhiên hấn thật rất rõ ràng, Hình Tông Liên cũng không có bất kỳ cái gì chỉ trích hấn ý tứ.

Trên thực tế, liên quan tới tấm kia áp phích, hấn cũng phải thông tri qua sống yên ổn quốc tế cửa hàng chinh đốn và cải cách, nhưng người ta cũng không có nói không hái, chỉ nói là chờ gầy dựng điển lễ kết thúc sau lập tức gỡ xuống, mời hấn dàn xếp, hấn lại có cái gì không dàn xếp lý do chứ? Bao quát hiện trường dòng người, hấn đương nhiên vô cùng rõ ràng, hiện trường dòng người xác thực vượt chỉ tiêu, nhưng người khác cửa hàng xử lý một cái gầy dựng điển lễ, cả một đời chỉ có một lần, một tòa cửa hàng lại không thể xử lý lần thứ hai gầy dựng điển lễ, chẳng lẽ hấn thật ngăn lại người ta khách hàng không cho vào đi sao, huống chi, Hoàn Cảnh người có mặt mũi đều biết, nhà kia cửa hàng họ Hoàng, Hoàng gia tại cửa hàng gầy dựng trước, còn đặc địa bốn phía bắt chuyện qua. Trịnh thành tâm nghĩ, cũng không phải tất cả mọi người giống người Hình Tông Liên như thế một thân một mình, thông suốt được ra ngoài, không sợ đắc tội người.

Cho nên hấn là thế nào trả lời tới?

Hấn nói: “Già hình, người đây cũng quá dễ dàng kích động, tình huống hiện trường không phải còn tốt chứ?”

Đại khái hiện thế báo chỉ chính là cái này.

Tại hấn nói xong câu nói kia sau không ra một giây đồng hồ thời gian, phòng làm việc của hấn đại môn liền bị điên cuồng gõ vang, thậm chí không chờ hấn tới kịp nói mời đến, dưới tay hấn nhân viên cảnh sát liền vọt vào tới sao, vô cùng gấp gáp báo cáo: “Trịnh chỗ, tình huống hiện trường không tốt, giống như xảy ra chuyện.”

Cái gì gọi là giống như xảy ra chuyện rồi?

Hấn ngăn người, sau đó mạnh mẽ đập bàn: “Báo cáo tình huống dùng giống như hai chữ, chết người người có phải hay không cũng muốn dùng giống như?”

“Giống như lý cây cảnh thiên thụ thương, nhưng hiện trường quá hỗn loạn, tình huống không rõ!”

“Chuyện gì xảy ra?”

Cái này chuyện gì xảy ra, hấn cùng Hình Tòng Liên cơ hồ là đồng thời thốt ra, nhưng hấn hỏi ra về sau, thủ hạ của hấn cũng không có bất kỳ cái gì đáp lại, mà Hình Tòng Liên hỏi ra về sau, bên kia tựa hồ có người đang vì hấn giải thích hiện trường tình trạng.

Tại kia ngăn ngủi trong khe hở, hấn vậy mà phát hiện, hấn lo lắng nhất không phải khác, mà là hấn bỗng nhiên ý thức được, Hoàng gia vị kia đại thiếu giống như hôm nay cũng có mặt gầy dựng điển lễ, vị thiếu gia kia xảy ra chuyện nhưng làm sao bây giờ?

Một lát sau, Hình Tòng Liên dừng một chút, đổi đầu kia người nói câu “Chờ một lát”, sau đó nói với hấn: “Lão Trịnh, nói nhảm ta không nói nhiều, người tổ chức nhân viên cảnh sát ở ngoại vi khai thông đám người, ta sẽ phụ trách trong khổng chế trận, để dòng người sơ tán ra ngoài, cho nên bắc bốn đường, hợp an đường, Tương đường bằng cùng thuần an đường giao thông khai thông liền giao cho người, chúng ta sau đó liên hệ.”

Hình Tòng Liên nói xong, hấn “Tốt” chữ còn ngậm trong miệng không có phun ra ngoài, đổi phương liền đã cúp điện thoại, Trịnh thành thậm chí cảm thấy phải, hấn một cái sờ trường tựa hồ lẽ ra nghe lệnh của một cái đội trưởng.

Có điều có người gánh trách nhiệm, đương nhiên không có gì không tốt.

Hi vọng mọi chuyện đều tốt.

...

Lâm Thần đứng tại tám kia chiếc ghế bên trên, phảng phất sóng cả bên trong một chiếc thuyền con, tình huống đương nhiên thật không tốt.

Hấn kiệt lực đỡ lấy tường, để cho mình không đến mức ngã sấp xuống, hấn nhất định phải lại quan sát một chút tình huống hiện trường.

Đại sảnh trên sân khấu, lý cây cảnh thiên té ngã trên đất, máu tươi nhiễm phải hấn bạch t, một chùm bạch quang chiếu xạ ở trên người hấn, so tuyết rơi càng sâu.

Dưới võ đài, lý cây cảnh thiên thiếu nữ đám fan hâm mộ liều mạng thét lên, có chút thiếu nữ chính kiệt lực muốn lên đài, các nàng thậm chí hoàn toàn không biết có thể làm cái gì hoặc là nên làm cái gì, chỉ là nghĩ bò lên trên đài, đuổi tới thần tượng của mình bên người, như

vậy nằm ở trong, chính là lúc trước bị bảo an hộ vệ lấy muốn rút lui cửa hàng thành viên hội đồng quản trị, Hoàng Trạch đương nhiên cũng ở đó.

Các nhân viên an ninh bức tường người đã bị đẩy phải lung lay sắp đổ, đây đại khái là Hoàng Trạch đời này nhất chặt vật thời khắc, rất nhiều song thiếu nữ hai tay đặt tại trên đầu của hắn trên thân, điên cuồng đám fan hâm mộ căn bản sẽ không bận tâm Hoàng Trạch quân hàm cảnh sát đến cùng là nhất tinh hay là nhị tinh, bọn hắn chỉ muốn vượt qua hàng phía trước những người kia, xông lên đài đi. Cùng lúc đó, hiện trường còn có càng nhiều người bởi vì đột nhiên xuất hiện đao quang cùng máu tươi dọa đến điên cuồng thét lên, nhân loại bản năng để bọn hắn muốn cấp tốc thoát đi cái này địa phương đáng sợ.

Thế là một nhóm người muốn xông về trước, một đạo khác người muốn chạy trốn, đối xông dòng người phảng phất sóng cả đứng hàng con đê hay là liệt hỏa quét sạch cây gỗ khô, bọn hắn dùng sức va chạm vào nhau.

“Hình Tông Liên, Vương Triều làm xong sao?” Lâm Thần lạnh lùng hỏi.

“Ta đã đang cố gắng cố gắng á đù ai biết nói ra sự tình liền xảy ra chuyện ngay cả cái báo trước cũng không cho a!” Không chờ Hình Tông Liên mở miệng, Vương Triều vượt lên trước la lớn, “A Thần người khẳng định không kịp đi quảng bá thất, ta sẽ đem quảng bá tuyến đường cắt đến chúng ta bên này, người có cái gì cần cùng lão đại nói sao, ta đại khái còn muốn ba mươi giây!”

“Trên sân khấu tình huống như thế nào?” Hình Tông Liên hỏi, “Lý cây cảnh thiên thể nào?”

“Bị cắt yết hầu.” Lâm Thần ánh mắt chột rơi vào lý cây cảnh thiên trên thân, hắn nằm tại không có một ai màu đỏ trên mặt thảm, khuôn mặt trắng bệch, không rõ sống chết.

“Đệt! Khó trách điên thành thế này a! Lão đại chúng ta làm sao bây giờ a, cái này có thể khống chế lại sao!” Người thiếu niên thanh âm cũng khẩn trương, bởi vì khẩn trương, hắn ngữ tốc càng thêm nhanh, “Dựa dựa dựa vào b4 cùng c5 bắt đầu đối vọt lên, có người ngã sắp xuống, làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ!”

Đám người chen chúc chỗ, đáng sợ nhất tình huống chính là dòng người đối xông cùng có người đột nhiên ngã sấp xuống, đối xông mang ý nghĩa giẫm đạp cùng ngã sấp xuống mang ý nghĩa tử vong, lưu cho bọn hắn khống chế dòng người thời gian vô cùng vô cùng ngắn.

Có rất kỳ quái chính là, Vương Triều càng thêm vội vàng xao động, Hình Tòng Liên thanh âm lại càng thêm tinh táo: “Ta có thể trông thấy, người làm chính mình sự tình, không cần lo lắng.”

Hắn phi thường bình tĩnh khuyên lơn, thậm chí còn tại cuối cùng tăng thêm bốn chữ, không cần lo lắng.

Kia trầm thấp âm điệu xuyên thấu qua sóng điện truyền đến, như là nước chảy thấm vào khô ráo cát sỏi, làm cho người cảm thấy phi thường đáng tin cậy.

“Người có gì tốt đề nghị sao, Lâm cố vấn?” Hình Tòng Liên hỏi như vậy hắn.

“Rối loạn đám người cùng rối loạn đàn thú không có gì khác biệt, muốn cấp tốc khống chế một đám dã thú, chỉ có lợi dụng nhân loại nguyên thủy nhất bản năng phản ứng, như vậy, thật ra có một cái vô cùng nguy hiểm, nhưng phi thường có tác dụng phương pháp.”

“Hiện tại, giống như không phải thừa nước đục thả câu thời điểm đi, Lâm cố vấn?” Hình Tòng Liên lại còn mang theo vui vẻ nói với hắn.

Đại khái thật sự là đỉnh lấy không tập làm qua đại sự nam nhân, cái này loại tâm lý tố chất xa phi thường người có thể so sánh.

Lâm Thần dừng một chút, đáp: “Không, ta chỉ là đang suy nghĩ nó thích hợp tính.”

“Cân nhắc kết quả đây?”

Lâm Thần đứng tại chỗ cao, nhìn xuống dưới, trong đại sảnh phảng phất bị đông đảo đạn pháo oanh tạc qua lộn xộn thê thảm, người với người tương hỗ trợ trọng trang, lôi kéo, có người ngã sấp xuống, có người xoay người kéo ngã sấp xuống người, sau đó bị hậu phương dòng người đẩy lên.

“Người nghe nói qua đông kết phản ứng à.” Hắn từ chiếc ghế bên trên nhảy xuống, đám người chung quanh càng điên cuồng, hắn thì càng bình tĩnh, “Nhân loại nhận uy hiếp tính mạng lúc, sẽ trong nháy mắt bảo trì đứng im, đây là từ chúng ta biên giới hệ thống cung cấp

hữu hiệu nhất cứu mạng thủ đoạn, nhưng loại này đông kết thời gian phi thường ngắn...”

“Lại có thể trong nháy mắt khống chế rối loạn đúng không?”

“Không sai.”

“Nhưng mà...”

Nhưng mà, hắn còn chưa tới kịp nói nhưng mà, Vương Triều liền mạnh mẽ gõ về xe, hô lớn: “Được rồi, lão đại!”

Cửa hàng quảng bá phát ra mở ra lúc một tiếng vang nhỏ, thanh âm kia rất nhẹ, hiện trường không có bất kỳ người nào chú ý tới.

Lâm Thần lui lại hai bước, mặc dù không biết Hình Tông Liên sẽ dùng phương thức gì, nhưng hắn hay là che lỗ tai, nương tựa vách tường.

Lập tức.

Phảng phất sơn thạch băng liệt, lôi đình oanh minh, một cái cả tai nhức óc tiếng sấm tại toàn trường nổ vang.

Lâm Thần đột nhiên định trụ, trong Siêu thị, thoáng chốc nhả tước im ắng.

Quyển 4 Chương 98: Bốn tiếng 10

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 98: Bốn tiếng 10

Tác giả: Trường Nhị

“Ta biết các người muốn hét lên, nhưng xin đem tiếng hét chối tai âm nuốt trở về, bảo trì các người hiện tại động tác, cho ta ba mươi giây trần thuật thời gian.”

Tại kia âm thanh chấn động đến toàn trường pha lê rung động sùng vang lên về sau, Hình Tông Liên thanh âm vang lên theo.

Có lẽ bởi vì tiếng sùng quá mức khiếp người, hiện trường tất cả mọi người ở vào ngẩn ngui hoảng sợ bên trong, cũng bởi vì hoảng sợ, mà không người lên tiếng.

Lâm Thần chậm rãi buông xuống che hai lỗ tai tay, hấn màng nhĩ đau nhức, nghĩ đến vừa rồi trong nháy mắt đó, Vương Triều nhất định đem âm lượng điều đến lớn nhất, mà Hình Tông Liên, Hình Tông Liên thế mà đối quảng bá microphone nổ sùng...

Bất quá, Hình Tông Liên làm ra loại sự tình này, hấn lại tuyệt không cảm thấy bất ngờ, dù sao có một phần tư chiến đấu chủng tộc huyết thống, thời khắc mấu chốt quả thật có thể không thềm đếm xỉa.

Hấn dùng nhẹ tay nhẹ đè ép xuống một bên tai, giảm bớt ù tai triệu chứng, hấn tiếp tục đưa điện thoại di động gần sát tai.

Hình Tông Liên thanh âm từ trong ống nghe, từ quảng bá bên trong, thanh âm chậm chậm truyền ra.

Hấn nói: “Ta gọi Hình Tông Liên, là Hoàn Cảnh cảnh sát hình sự đại đội đội trưởng, ta lại ở chỗ này cam đoan các người mỗi một vị sinh mệnh an toàn, điều kiện tiên quyết là, xin các người nghe rõ ràng ta tiếp xuống mỗi một điều.”

Thanh âm hấn thấp mà trong suốt, mang theo chút lạnh thấu xương ý vị, mà càng nhiều, thì là làm cho người không cách nào kháng cự cường đại khí tràng.

Hắn đầu tiên là cho thấy thân phận, sau đó trấn an quần chúng, cuối cùng tỏ rõ trọng điểm, tóm lại rất kỳ quái chính là, có lẽ có ít người trời sinh tương đối am hiểu thuyết phục thậm chí là mệnh lệnh hẳn người, bởi vì Hình Tông Liên một mực tại không ngừng nói chuyện, cho nên hiện trường lại không có bất kỳ cái gì sừng vang lên sau bối rối phản ứng, có ít người chằm chằm đứng dậy, càng nhiều người, thì là ngẩng đầu, tìm kiếm lấy thanh âm nơi phát ra.

Hình Tông Liên tại cùng toàn trường người nói chuyện, Lâm Thần thì tại nói chuyện cùng hắn.

“Xã hội tâm lý học bên trong có một cái vô cùng trọng yếu hiệu ứng, tên là ‘Trách nhiệm khuếch tán’, ý là đương người trong đám người lúc, lại bởi vì người đứng xem quá nhiều mà giảm xuống người thân xuất viện thủ nguyện vọng, duy nhất phương pháp giải quyết là, cầu viện lúc mời mình xác vạch người muốn xin giúp đỡ đối tượng, tỉ như, vị kia mặc lam quần áo trong đeo kính tiên sinh mời giúp ta một chút, mọi việc như thế, nhất là hiện trường nhân số đông đảo, dừng tay, dừng lại, không nên động những này từ là không có chút ý nghĩa nào, mời nhất định phải chứng thực đến vị trí cụ thể cùng cụ thể đám người.” Lâm Thần nói nhanh, thờ dốc một hơi, còn nói, “Hiện tại trọng yếu nhất chính là tìm người lên đài xem xét lý cây cảnh thiên tình huống...”

Hắn lời còn chưa dứt, liền nghe được Hình Tông Liên thanh âm lần nữa từ quảng bá bên trong vang lên.

Chỉ là, hắn cũng không nghe Hình Tông Liên nhắc đến lần một đại sảnh, mà là nghe được hắn nói...

“Lầu bốn long nguyên trà sữa trái trước các bằng hữu xin cho nhường lối, đồng nghiệp của ta ngay tại hiện trường, xin cho hắn đi đến lan can một bên, thấy rõ tình huống hiện trường, để giúp trợ mọi người có thứ tự rút lui...” Hình Tông Liên dừng một chút, phảng phất nhớ tới cái gì, lại bổ sung, “Ồ, là các người sau lưng, mặc đồ trắng quần áo trong, trên tay băng bó thạch cao, đang đánh điện thoại vị kia.”

Trong khoảnh khắc đó, dùng ánh mắt giống như thủy triều vọt tới cũng hào không quá phận, Lâm Thần đơn giản muốn hỏi đợi một chút Hình Tông Liên.

Nhưng tình huống hiện trường, đương nhiên không cho phép hấn làm như thế, dòng người hướng hai bên tách ra, thuận trong đó khoảng cách, Lâm Thần đi đến hàng rào một bên, nhìn xuống dưới. Vương Triều cố ý chọn lựa vị trí, thị giác xác thực tốt quá đi, so với đứng tại trên ghế, hiện tại góc độ càng có thể để cho hấn rõ ràng quan sát trong đại sảnh nhất là sân khấu chung quanh tình trạng, mà hấn liếc thấy gặp, bị mấy vị thiếu nữ ép đến trên mặt đất, chính gian nan muốn bò dậy hoàng đôn đốc.

“Hình Tông Liên, khiến Hoàng Trạch lên đài, người có thể nhìn thấy hấn sao, hấn tại sân khấu ngay phía trước, có một ít váy đỏ thiếu nữ... Giẫm tại hấn trên thân.”

Trả lời hấn, là quảng bá bên trong vang lên thanh âm.

“Mời lên một đại sảnh sân khấu ngay phía trước các thiếu nữ chú ý, xin các người hướng lui về phía sau một chút, các người giẫm tại của ta một vị khác đồng sự trên thân, đúng... Chính là mặc đồ tây đen vị kia, ta biết các người đều rất quan tâm lý cây cảnh thiên tiên sinh tình trạng, nhưng bây giờ lý cây cảnh thiên tiên sinh cần chính là nhân sĩ chuyên nghiệp... Cho nên, hoàng đôn đốc, làm phiền ngài sau khi đứng lên lên đài, xem xét lý cây cảnh thiên tiên sinh tình huống, cảm ơn.”

Mặc dù cách rất xa, hấn cũng không thể thấy rõ Hoàng Trạch biểu lộ, nhưng chỉ dựa vào phỏng đoán, Lâm Thần đều có thể cảm nhận được Hoàng Trạch nghe thấy Hình Tông Liên thanh âm chầm chậm truyền ra lúc hắc như đáy nồi sắc mặt.

Cho dù ai bị bình sinh chán ghét nhất người cứu vớt, đại khái cũng sẽ là như thế không vui mà bị đè nén.

Vòng vây tại sân khấu chung quanh các thiếu nữ dặt nhau đỡ, chầm chậm lui lại.

Hoàng Trạch giãy dựa lấy bò lên, hấn âu phục vo thành một nắm, kiểu tóc càng là sớm đã loạn không tưởng nổi, Lâm Thần cảm thấy Hoàng Trạch đứng người lên về sau, lão đảo một chút, tựa hồ chân bị thương, rất có thể là gãy xương, nhưng Hoàng Trạch không có trực tiếp lên đài, mà là ráng chống đỡ lấy xoay người, hướng hấn đứng phương hướng, quăng tới rất sâu ánh mắt

Lâm Thần đứng tại lầu bốn lan can một bên, nhìn qua Hoàng Trạch chật vật khuôn mặt, nói với Hình Tông Liên: “Hoàng Trạch đi lên,

đang chuẩn bị lên đài.”

Tại Hoàng Trạch gian nan bò lên trên đài khoảng cách.

Hình Tòng Liên mở miệng lần nữa: “Vì có thể bảo chứng lý cây cảnh thiên tiên sinh có thể kịp thời chạy chữa, hi vọng mọi người có thể phối hợp rút lui hiện trường, cảnh sát cam đoan, sẽ đem lý cây cảnh thiên tiên sinh tình huống kịp thời thông báo cũng dốc hết toàn lực truy nã hung thủ. Cho nên hiện tại, quyền đương vì ngài cùng lý cây cảnh thiên tiên sinh sinh mệnh an toàn, xin nghe thanh ta tiếp xuống chỉ lệnh, tại ta nói ‘Bắt đầu’ về sau, dựa theo ta yêu cầu, có thứ tự rời đi.”

Hình Tòng Liên thanh âm nhẹ nhàng trấn định, một mực chường khổng toàn trường.

Lâm Thần đột nhiên cảm giác được, tại xử lý như thế nào tình trạng khẩn cấp phương diện, Hình Tòng Liên tựa hồ so với hắn có kinh nghiệm hơn, hoặc là nói, hắn có chỉ là lý luận, mà Hình Tòng Liên có, thì là phong phú chường khổng kinh nghiệm.

“Thứ nhất, xin ngài ngốc tại chỗ bất động, quan sát chung quanh là có phải có bị giẫm đạp người bị thương, nếu như xuất hiện người bị thương, xin ngài giúp trợ bọn hắn nhẹ nhàng di động đến gần nhất trong cửa hàng, xin chú ý, những người còn lại ngốc tại chỗ không nên di động.”

Toàn bộ trong Siêu thị, rốt cục vang lên thân tiếng rên, lại hoặc là nói, bọn hắn rốt cục có thể nghe thấy bốn phía kêu rên.

Lập tức là sột sột soạt soạt xê dịch thanh âm thỉnh thoảng vang lên, tại thời gian ngắn sau khi hết hoảng, đám người rốt cục tỉnh táo lại, bọn hắn trợ giúp lẫn nhau, thậm chí không cần cố ý an bài, bọn hắn liền bắt đầu có thứ tự đất là người bị thương tránh ra sinh mệnh thông đạo.

Lâm Thần yên lòng, thu tầm mắt lại, lần nữa nhìn về phía sân khấu. Hoàng Trạch ngồi quỳ chân tại lý cây cảnh thiên bên người, chỉ gặp hắn cởi áo khoác, đang gắt gao nén tại lý cây cảnh thiên phần cổ trên vết thương, sau đó, Hoàng Trạch quay người, hướng hắn chỗ đứng dựng thẳng lên ngón cái.

Ý là, lý cây cảnh thiên còn sống.

Lâm Thần ngăn người, lý cây cảnh thiên còn sống?

Hắn vô ý thức mắt nhìn điện thoại thời gian, cách lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu đến nay, đã qua đi ba phút, động mạch cổ vỡ tan từ vong thời gian cũng tại 3-5 phút bên trong, nhưng ở hai phút sau, người bị thương đem bất tỉnh nhân sự, Hoàng Trạch không chỉ có thể trong nháy mắt đánh giá ra lý cây cảnh thiên còn sống, đồng thời hướng hẳn gơ ngón tay cái lên, cái này không gần như chỉ ở nói lý cây cảnh thiên còn sống, càng mang ý nghĩa, lý cây cảnh thiên vẫn có cứu?

“Hình Tông Liên, lý cây cảnh thiên còn sống, thương thế khả năng cũng không trí mạng.” Hắn che microphone, thấp giọng nói.

Mặc dù cách nhau rất xa, hắn căn bản là không có cách trông thấy Hình Tông Liên khuôn mặt, nhưng ở trong nháy mắt kia, Lâm Thần tựa hồ có thể cảm giác được Hình Tông Liên nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên trấn định tiếng nói nhanh chóng vang lên, hắn không chút hoang mang nói ra: “Rút lui đem từ lầu một hướng lầu bốn từng bước thúc đẩy, mời hai, ba, bốn lâu khách hàng các bằng hữu kiên nhẫn chờ đợi, giống nhau quả ngài đang đứng ở lầu một trống rỗng đại sảnh, cũng mời ngốc tại chỗ không nên động. Phía dưới, trước hết mời đang ở tại đông, nam, tây, bắc bốn cái lối đi bên trong bằng hữu chậm chạp, có thứ tự rời đi...”

“Như vậy, hiện tại xin bắt đầu.”

Chỉ thị của hắn phi thường ngắn gọn lại rõ ràng, nương theo hắn “Bắt đầu” hai chữ, Lâm Thần rất rõ ràng trông thấy, bốn cái lối đi bên trong dòng người bắt đầu chậm rãi xê dịch, thoát đầu, dòng người thông hành tốc độ phi thường chậm chạp, nhưng nương theo lấy đi ra đại môn người càng đến càng nhiều, tuôn ra cửa hàng người cũng càng ngày càng nhiều, nghĩ đến, Hình Tông Liên tại sơ tán cửa hàng dòng người trước, đại khái đã cùng Trịnh chỗ liên lạc qua, cho nên sơ tán công việc mới có thể thuận lợi như vậy.

Quảng bá bên trong, Hình Tông Liên bắt đầu an bài trong đại sảnh nhất chập vật những cái kia người xem bắt đầu rời đi.

“Xin tất cả đứng trong đại sảnh các bằng hữu tránh ra ‘Lý Sâm’ cùng ‘c&m’ cửa hàng ở giữa thông đạo, sau đó nhân viên y tế đem từ nên thông đạo tiến vào, bởi vậy xin ngài cần phải tránh ra sinh mệnh thông đạo, cũng từ còn lại ba đầu trong thông đạo có thứ tự rời đi.”

Hình Tòng Liên thanh âm phảng phất bàn tay nhẹ nhàng phân phối mở dòng người.

Người trong đại sảnh càng ngày càng ít, dần dần lỏa lộ ra xoay chuyển chỗ ngồi cùng bừa bộn mặt đất, ý vị này rời đi cửa hàng người cũng càng ngày càng nhiều, nhân viên y tế tay nhắc cáng cứu thương, từ duy nhất trống đi trong thông đạo cấp tốc ra trận.

Bọn hắn bò lên trên sân khấu, đang vì người bị thương tiến hành khẩn cấp xử lý về sau, cấp tốc đem người nhắc rời hiện trường. Hoàng Trạch đẩy ra một vị muốn đỡ dậy hắn bác sĩ, giãy dụa đứng lên, ngửa đầu nhìn lại.

Lâm Thần tránh đi hắn ánh mắt, đành phải nhìn về phía những cái kia hắn thấy không rõ khuôn mặt cũng ngay tại rút lui trên bóng lưng. Tại lúc này chính chầm chậm rời đi những cái kia bóng lưng bên trong, có lẽ có lo lắng fan hâm mộ, có lẽ có thu được kinh hãi khách hàng, đương nhiên nói không chừng còn có vị kia tại vạn chúng nhìn trừng trừng hạ tổn thương lý cây cảnh thiên hung thủ.

Có lẽ, vị kia tay cầm lục hoa hồng cũng cất cao sĩ cái cổ thiếu nữ, ngay tại lẫn trong đám người, chế giễu sự bất lực của bọn hắn. Nhưng mà khả năng này, là bọn hắn hiện tại không cách nào bận tâm.

Quyển 4 Chương 99: Bốn tiếng 11

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 99: Bốn tiếng 11

Tác giả: Trường Nhị

“mời lâu hai c khu tốt sức nhà cửa hàng cổng mang hài tử gia trường chú ý bảo hộ hài tử của ngài, tận lực đem anh trẻ nhỏ nâng quá đỉnh đầu hoặc cưỡi ở ngài trên cổ, khiến ngài người đứng phía sau bày có thể nhìn thấy. % shi ”

“Nhân viên cứu cấp ngay tại lâu một a khu TM mắt xích cửa siêu thị cứu chữa thương binh, xin ngài chú ý né tránh.”

“Từ tay vịn dưới thang máy lâu các bằng hữu, xin chú ý đừng đưa đẩy.”

...

Hình Tòng Liên tiếng nhắc nhở thỉnh thoảng vang lên, Lâm Thần ngẫu nhiên theo chỉ thị của hắn âm nhìn lại, phát hiện nhắc nhở của hắn luôn luôn vừa đúng, nên nói như thế nào này phi thường giống chen chúc tàu điện ngầm bên trong khai thông thông hành nhân sĩ chuyên nghiệp, cẩn thận lại kiên nhẫn, mặc dù Lâm Thần lại rất xác định, hắn đại khái thật một lần cũng chưa từng làm loại sự tình này. Nhìn qua dần dần biến trống không sân bãi, Lâm Thần trong lòng bỗng nhiên có loại cảm giác thật kỳ diệu, đại khái cùng loại với sống sót sau tai nạn may mắn.

Dù sao lúc chuyện xảy ra cho tới bây giờ, hắn cùng Hình Tòng Liên đều cách xa nhau rất xa, nhưng có lẽ là Hình Tòng Liên thanh âm luôn luôn thông qua quảng bá chậm chậm truyền ra, hắn luôn cảm thấy Hình Tòng Liên phảng phất ngay ở chỗ này, chỉ là loại cảm giác này, liền khiến người rất có cảm giác an toàn.

Nghĩ tới đây, Lâm Thần lại ngăn người, hắn bỗng nhiên ý thức được, mình thế mà cảm nhận được cảm giác an toàn loại vật này? Đại khái là bệnh nghề nghiệp phạm, hắn suy tư một chút cái này phía sau tâm lý nguyên nhân hành động, lúc này mới phát giác, hắn

hưởng thụ hoặc là nói làm hấn cảm thấy thỏa mãn, cũng không phải là đơn thuần như vậy, phía sau có người bảo bọc cảm giác an toàn, chân chính làm hấn cảm thấy vui vẻ, là một chút tại nhân loại cấp thấp cần bị thỏa mãn sau mới có thể từng bước theo đuổi cao cấp cần, đại khái tới nói, là lòng cảm mến cùng yêu.

Người, đều hi vọng cùng đồng bạn cùng một chỗ.

Trong Siêu thị ngưng lại người càng đến càng ít, mọi người dặt nhau đỡ, chậm rãi đi ra trận này rối loạn.

Lâm Thần lần nữa đưa ánh mắt về phía sân khấu, khu quản hạt đồn công an nhân viên cảnh sát đã đi đầu sắp hiện ra trận phong tỏa, ở mảnh này tinh hồng trên mặt thảm lẳng lẳng nằm một chùm hoa hồng, trừ cái đó ra, cái gì cũng không có.

Quảng bá bên trong đã không còn truyền ra Hình Tông Liên thanh âm.

Rất nhanh, hấn nghe thấy Hình Tông Liên trong điện thoại “Uy” vài tiếng.

“Ta đây.” Hấn đáp

“Ta lập tức tới , chờ ta một khắc đồng hồ.”

“Được.”

Hấn nói, bỗng nhiên nghe thấy phía sau vang lên ừng da đánh gạch thanh âm, trong thương trường đã không có người nào, mà sẽ cố ý tới tìm hấn, cũng chỉ có một người.

Hấn xoay người.

Chỉ gặp Hoàng Trạch đang từ nơi xa chậm rãi đi tới.

“Chờ một chút gặp.” Hấn đối trong điện thoại người nói như vậy, sau đó cúp xong điện thoại.

Đại khái là chân bị thương, Hoàng Trạch đi rất chậm, cũng kiệt lực bảo trì tư thái bình ổn, nhưng không cách nào uốn lượn đầu gối hay là bán hấn.

Hoàng Trạch càng đi càng gần, gần đến Lâm Thần có thể rõ ràng trông thấy hấn âu phục bên trên tro bụi cùng thảm liệt nếp uốn, nhưng mà Hoàng Trạch cũng không có dừng bước lại, hấn bị ép lui về phía sau nửa bước, phía sau lưng chống đỡ tại trên lan can.

Hoàng Trạch có chút nheo lại mắt, rốt cục dừng lại.

Một thán không thấy, hoàng đôn đốc hoàn toàn như trước đây băng lãnh vô tình, đồng thời, giống Hoàng Trạch dạng này người, một

mục quen thuộc tại đờn người chào hỏi.

Lục soát dễ, Lâm Thần thở dài, mở miệng nói: “Hoàng đôn đốc, gần đây được chứ?”

“Người biết rất rõ ràng, người trôi qua tốt, ta liền sẽ không tốt.”

Lâm Thần cười: “Vây ta xác thực sống rất tốt, phi thường thật có lỗi.” Khiêu khích một cái vừa bị đông đảo thiếu nữ □□ nam nhân, đại khái thật không phải cái gì quá tốt chủ ý, hưởng chi cái này nam nhân hận người tận xương, người lại vừa cứu được hắn, loại vũ nhục này, đại khái so giết hắn còn khó có thể chịu đựng một chút.

Hoàng Trạch đột nhiên giơ tay lên, Lâm Thần vô ý thức nhắm mắt lại.

Nhưng mà, gương mặt cảm giác đau đớn chạm chạp không có rơi xuống.

Hắn cảm thấy cái này kịch bản thật là có chút hoang đường, hắn mở mắt ra, chỉ gặp Hoàng Trạch tay như cũ giơ cao ở giữa không trung, không nhúc nhích tí nào.

Hắn nghĩ nghĩ, đành phải hỏi: “Hoàng đôn đốc, còn đánh sao, không đánh ta đi trước?”

“Người sống rất tốt sao?”

Không khí bây giờ luôn có chút kỳ quái, Lâm Thần cố gắng ý đồ đem thoại đề kéo về chẳng phải kỳ quái quý đạo, thế là nói: “Đã lâu không gặp, nói thực ra hoàng đôn đốc, ta còn tưởng rằng ngài sẽ nói, ‘Đừng tưởng rằng người đã cứu ta, ta liền sẽ cảm tạ người’, thật ra ôn chuyện chuyện này, không quá thích hợp ngài.”

Vừa ý liệu bên ngoài chính là, coi như hắn nói như vậy, Hoàng Trạch cũng thật không có quát hắn.

Hoàng Trạch bộ mặt căng cứng, giống cố nén cái gì, cuối cùng, hắn chậm rãi buông xuống cao cao nâng lên cánh tay, hỏi một cái rất kỳ quái vấn đề, “Tay của người là thế nào đoạn?”

Lâm Thần nhìn về phía mình trên tay thạch cao cùng băng vải, nghĩ đến bởi vì Vĩnh Xuyên một án còn tại phá án và bắt giam quá trình bên trong, hồ sơ tuyệt mật, cho nên Hoàng Trạch cũng không cảm kích, hắn đành phải rất bất đắc dĩ giải bày nói: “Vì bảo hộ người dân sinh mệnh tài sản...”

“Cùng Hình Tông Liên cùng một chỗ?”

“Đúng vậy a.”

“Hắn vì sao lại kêu người thụ thương?” Hoàng Trạch nói lời này lúc, thế mà giống như đang tức giận.

Đối thoại dần có xu thế buồn nôn dấu hiệu, Lâm Thần thờ dài, nói:

“Đại khái bởi vì ta ưa muốn chết?”

“Người từ khi cùng với Hình Tông Liên, đã chết qua một lần, hiện tại còn đoạn mất một cái tay.”

“Ừm, cho nên?”

“Cho nên người còn muốn cùng với hắn một chỗ sao?”

Hoàng Trạch đều đầu vào đấy nói, nghe vào tựa hồ còn rất có đạo lý.

Mà hắn trong lời nói ý tứ, càng làm cho Lâm Thần không khỏi hiểu lầm một chút: “Hoàng đôn đốc, ta hiện tại chỉ có cùng với hắn một chỗ, mới có thể thoáng thực hiện nhân sinh giá trị, dù sao đây là so mạng sống hơi quan trọng một chút.”

Hắn cho rằng, cái này bất quá là rất phổ thông một câu giải thích, có rất tại hắn nói xong câu đó về sau, Hoàng Trạch lại đột nhiên trợn mắt tròn xoe: “Người căn bản không biết hắn là ai, người cho rằng hắn chỉ là cái phổ thông cảnh sát hình sự, đi theo bên cạnh hắn người liền có thể gối cao không lo, nói không chừng người ngày nào ngay cả mệnh đều không có!”

“Đài này từ có chút quen tai a hoàng đôn đốc.” Lâm Thần chung quanh xuống, may mắn xung quanh không có người, nếu không dạng này đối thoại, thật đúng là có chút xấu hổ.

Hoàng Trạch lại tiến lên một bước, Lâm Thần đành phải lại ngửa ra sau một chút.

“Ta điều tra Hình Tông Liên lý lịch.”

“Ừm, sau đó thì sao?”

“Sau đó, không có sau đó.”

“Hình Tông Liên một năm trước không hàng gặp xuân, sau điều Nhâm Hồng cảnh làm hình cảnh đội trưởng, hồ sơ của hắn, chỉ có một năm này.”

Hoàng Trạch đại khái là thật hận lên Hình Tông Liên, cho nên mới sẽ ngay cả tra hồ sơ loại sự tình này cũng có thể làm ra.

Nhưng hắn tra không được Hình Tông Liên hồ sơ, Lâm Thần ngược lại không cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao, Lâm Thần nghĩ, không riêng gì Hình Tông Liên hồ sơ, liền ngay cả Vương Triều hồ sơ, Hoàng Trạch đại khái cũng tra không được đi.

Quả nhiên, Hoàng Trạch rất nhanh liền nâng lên Vương Triều nhỏ đồng chí.

“Hình Tông Liên phi thường khả nghi, liền ngay cả bên cạnh hắn đi theo đứa trẻ kia, đều không có bất kỳ cái gì hồ sơ, người cảm thấy người bình thường sẽ là như vậy sao, người là ngu xuẩn, mình là học tâm lý học, chưa từng cảm thấy trong này có vấn đề gì?”

Hoàng Trạch trong lời nói càng ngày càng nôn nóng, như vậy thật ra cũng không thích hợp hắn tới nói, dù sao hoàng đôn đốc luôn luôn lãnh diễm cao cao tại thượng, đột nhiên vì loại sự tình này lo lắng, thực sự quá không giống hắn.

Lâm Thần nghĩ, ta đương nhiên biết có vấn đề, dù sao người ta ở cái khách sạn đều muốn mình giả camera, nhưng người ta không muốn nói, ta chẳng lẽ mang theo cổ áo đến hỏi sao, đây cũng quá kì quái.

Cho nên, hắn chỉ có thể trả lời: “Thế này chẳng phải là rất tốt sao, ta rất hài lòng a, ngay cả ngài đều tra không được hồ sơ của hắn, nói rõ hắn vẫn rất lợi hại không phải sao, cũng không chừng, hắn đã từng vì quốc gia làm qua cống hiến to lớn lại hoặc là từng là bí ẩn chiến tuyến một viên.” Hắn dừng một chút, ngẩng đầu nhìn Hoàng Trạch, cười nói, “Ý của ngài là, ta hắn là càng tôn trọng hắn một chút?”

“Người là nghĩ kích thích ta?” Hoàng Trạch bỗng nhiên cất cao âm lượng.

Lâm Thần cũng không biết Hoàng Trạch hôm nay là làm sao vậy, mặc dù Hoàng Trạch trong lời nói ý tứ cũng có thể hiểu thành tại quan tâm hắn, nhưng loại thái độ này cùng nói là quan tâm, không bằng nói càng giống là tiểu bằng hữu kỳ quái lòng ham chiếm hữu, dù sao đối với hài tử tới nói, dù là cái này đồ chơi ta lại chán ghét, nhưng nếu như bị người khác cướp đi, ta đều sẽ không vui à?

Lâm Thần đã không quá nghĩ lại nói cái gì, vẫn còn nhất định phải lại trả lời: “Hoàng đôn đốc, ta chỉ là muốn nhắc nhở ngài, đầu tiên, tự mình điều tra người ta hồ sơ, cũng không phải là kiện quang minh chính đại sự tình, tiếp theo, ta không cảm thấy ngài ở chỗ này cùng ta thảo luận Hình đội trưởng thân phận bối cảnh có bất kỳ ý nghĩa, dù sao chúng ta chỉ là đồng sự cũng không phải cần chuẩn bị kết hôn, ta biết trong nhà hắn có mấy miệng người □□ bên trên có bao nhiêu tiền không có ý nghĩa.”

“Quang minh chính đại? Người cảm thấy hấn liền quang minh chính đại? Người thật sự là ngây thơ phải đáng yêu a Lâm Thần.” Hoàng Trạch giống như là căn bản không nghe thấy hấn câu nói sau cùng, mà là bắt lấy cái từ kia châm chọc nói, “Nếu là hấn quang minh chính đại vì cái gì không nói cho người hấn là thế nào giúp người cầm tới cổ vấn chức vị?”

Gặp Hoàng Trạch hỏa khí càng lúc càng lớn, Lâm Thần dù sao bình tĩnh trở lại: “Kia hoàng đôn đốc, ta là nên nói ‘Cầu người mau nói cho ta biết’, hay là nên nói ‘Ta không muốn biết thì sao’?”

“Người căn bản không quan tâm, đúng không?”

“Cũng không phải không quan tâm, chủ yếu là rất dễ đoán, có thể để cho ngài nhả ra thật hạ công văn cho ta phê vị trí này phương pháp cũng không ngoài hồ hai loại, không phải Hình Tông Liên cầm “Bánh kẹo đạo tặc” một án phóng viên băng ghi hình cười nói với ngài nếu như không buông tha ta liền đem băng ghi hình công bố tại trên internet khiến ngài thanh danh quét rác, chính là Vương Triều mang theo máy tính hướng trước mặt ngài ngồi xuống, hướng ngài biểu hiện ra như thế nào một phút công phá các loại tường lửa khiến ngài người * không chỗ che thân...”

Nhìn qua Hoàng Trạch gân xanh bành trướng khuôn mặt, Lâm Thần nghĩ mình đại khái đoán coi như chuẩn xác.

Hai người kia, thật đúng là cố tình vi phạm a.

Quyển 4 Chương 100: Bốn tiếng 12

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 100: Bốn tiếng 12

Tác giả: Trường Nhị

Bị nâng lên danh tự hai người, đương nhiên cũng không biết mình bị điểm tên “Phê bình”.

Trường phong ngang qua toa xe, Vương Triều luôn có ngựa giống bên trên muốn bị thổi bay ảo giác, hấn ngồi ở vị trí kế bên tài xế, rất sợ hãi nắm chặt dây an toàn, nơm nớp lo sợ nói: “Lão đại, mặc dù chúng ta lóe lên đèn báo hiệu đúng hay không, mặc dù cũng xác thực có bản án đúng hay không, nhưng cẳng thật người có thể hay không hơi mở chậm một chút?”

Hình Tòng Liên ngậm lấy điếu thuốc, đương nhiên không có trả lời hấn vấn đề.

Bởi vì hai bên cửa sổ xe hạ xuống, gió thực sự quá lớn, thuốc lá Nhiên rất nhanh, Vương Triều nhìn chăm chăm kia một chút cấp tốc đốt tới lọc miệng tàn thuốc, nuốt ngụm nước miếng, nói tiếp: “Lão đại ài, người có phải hay không sợ Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn khi dễ A Thần, người không cần quá lo lắng, Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn không dám đối A Thần như thế nào a, nó chính là lòng bàn tay con kiến, chúng ta lật tay liền nghiền ép hấn, thực lực nghiền ép!”

Hình Tòng Liên theo diệt tàn thuốc, trầm mặc như trước không nói. Mắt thấy lão đại của mình vừa bị cúp điện thoại về sau, liền một bộ ta tâm tình thật không tốt chớ chọc ta bộ dáng, Vương Triều liền đã rất sợ hãi, hiện tại luận hấn khuyên như thế nào nói, Hình Tòng Liên chính là không nói lời nào, lần trước xảy ra chuyện như vậy thời điểm, quần thể sao ngoài hệ Ngân hà đều hủy diệt a...

Ngạc, đương nhiên không có khoa trương như vậy, Vương Triều liều mạng thanh trừ trong đầu kỳ quái thiết lập, ngay tại hấn bị gió thổi đến sắp hít thở không thông thời điểm, rốt cuộc tìm được một cái tương đối thích hợp câu: “Lão đại, muốn hay không người mở

chậm một chút, ta đem máy tính mở ra cho người xem một chút hiện trường có được hay không a?”

Đèn xanh đèn đỏ chuyển đổi, Hình Tòng Liên mạnh mẽ phanh xe, tại bạch tuyến trước vững vàng dừng lại.

Vương Triều hít một hơi thật sâu, cảm tạ mình cơ trí.

“Được rồi được rồi, ta cho người điều cái hiện trường thu hình lại nhìn a, bất quá sẽ điếm thẻ, dù sao người không chịu thuê điều vệ tinh tuyến đường cho ta chuyên môn lên mạng!”

Hắn nói xong, chỉ gặp Hình Tòng Liên có chút nheo lại mắt, quay đầu lạnh lùng nhìn hắn.

Vương Triều cấp tốc ngậm miệng, đáp lấy dài đến 75 giây đèn đỏ khoảng cách, hắn trước kia chỗ không có tốc độ tay điều ra sống yên ổn quốc tế hiện trường giám sát.

Nhắc tới cũng là rất khéo, có lẽ là bởi vì video truyền thấu xác thực quá thẻ, tại hắn đưa vào lúc trước Lâm Thần chỗ đứng vị trí camera số hiệu về sau, hình tượng dừng lại tại một cái rất kỳ quái trong nháy mắt.

Mơ hồ hình ảnh theo dõi bên trong, Lâm Thần chính dựa vào trên lan can, một cái tay dù chống đỡ lan can, giống như là đang cật lực lui lại, mà có người lẩn người tiến lên, có chút cúi đầu, người kia cái ót chặn hình ảnh theo dõi góc độ, cho nên...

Cho nên nhìn qua, người kia tựa hồ ngay tại cưỡng hôn Lâm Thần.

Cái mới nhìn qua kia rất giống tại cưỡng hôn Lâm Thần người, đương nhiên nhất định chỉ có Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn!

Á đù Hoàng Trạch con mẹ nó người tốt dám a!

Vương Triều hóa đá, sợ ngây người, mặc dù biết trong này nhất định có cái gì không đúng, nhưng mà hắn tâm linh nhỏ yếu hay là nhận được tổn thương nghiêm trọng, áp sát như thế còn cúi người còn cúi đầu là cái quỷ gì a!

Hắn bỗng nhiên đập bên trên laptop, nơm nớp lo sợ hướng phòng điều khiển nhìn lại, chỉ gặp hắn lão đại chính mục không liếc xéo nhìn chăm chăm phía trước đường xá, chỉ có ngón trỏ tay phải tại nhẹ nhàng đánh tay lái, cả người bỗng nhiên liền bình thản xuống, phảng phất căn bản không có trông thấy vừa rồi một màn kia.

“Lão đại, cái này, hoàng đôn đốc cùng A Thần chắc chắn sẽ không là loại quan hệ đó a, xem xét chính là số nhớ... Ta cho người điều một

bên khác camera nhìn xem có được hay không?”

Nghe nói lời ấy, Hình Tòng Liên ngược lại là không hề tức giận, chỉ là thản nhiên nói: “Không cần.”

Theo lý thuyết, Vương Triều cảm thấy mình hẳn là thờ phào, chính là, làm mười năm như một ngày chó ngoan chân, hẳn trong nháy mắt liền phát giác được Hình Tòng Liên đánh tay lái tiết tấu có vấn đề.

Hai đoạn một dài, hai dài một ngắn...

Hắn yên lặng ghi lại tiết tấu, cầm điện thoại di động lên, lặng lẽ đem ghi chép lại nội dung cho đã từng già đồng sự gửi tới: “Tình huống khẩn cấp!!! Gấp!!! Online chờ!!!”

Rất nhanh, bên kia liền giây trở về cái tin nhắn ngắn.

“A, lão đại phát như thế đại hỏa, Địa Cầu thế mà không có hủy diệt, chúng ta thế mà cũng còn còn sống, thật sự là kỳ tích a nhỏ Vương Triều!”

Vương Triều tiếp tục nuốt nước miếng, nhìn lên một chút Hình Tòng Liên bên mặt, hiện tại vô cùng vô cùng hối hận.

...

Hoàng Trạch lui về phía sau nửa bước, cảm thấy đã không có lời nào tốt lại cùng Lâm Thần giảng.

Nhưng hắn nhìn xem Lâm Thần có chút ngẩng đầu, cùng ngóng nhìn mặt mũi của mình, có như vậy một nháy mắt nghĩ lại cúi người xuống.

Chính là, hiện thực đương nhiên không cho phép hắn làm như thế, dù sao hắn lẽ ra căm hận Lâm Thần, dù sao Lâm Thần cũng hẳn là hận hắn.

Tự tôn a, thật sự là quá vật kỳ quái.

Hoàng Trạch xoay người, không tiếp tục nhìn Lâm Thần một chút.

Hắn chậm rãi đi xuống lầu dưới, cũng đã không nhớ rõ mình là thế nào đi xuống, lui bộ đau đớn sớm đã mất đi tri giác, bỗng nhiên, hắn cảm thấy có người dùng sức kéo ở hắn, nói gì đó.

Hắn rú xuống mắt, nhìn thấy một trương mập mập khuôn mặt.

Kia tựa như là sống yên ổn quốc tế giám đốc, cũng họ Hoàng, là hẳn một vị tộc thúc.

Hoàng Trạch rút về ống tay áo, có chút tức giận, mặc dù hắn cũng không biết mình vì cái gì tức giận, trên thực tế, nếu như không phải

là bởi vì vị này tộc thúc cố ý gửi điện thoại cho hấn phụ thân, như vậy hôm nay ở hiện trường người đương nhiên không phải là hấn, bị người đẩy ngã người không phải là hấn, bị Lâm Thần cùng Hình Tông Liên cứu vớt tính mệnh người, cũng càng không phải là hấn. “Xin hỏi còn có chuyện gì sao?” Hấn hỏi.

“Hoàng thiếu, ngài nhìn hôm nay việc này, cảnh sát phong tỏa hiện trường, chúng ta cái này cửa hàng gầy dựng...”

Mặc dù hấn vị này tộc thúc đang khi nói chuyện đứt quãng, nhưng Hoàng Trạch hiểu hấn lời trong lời ngoài ý tứ.

Gầy dựng điển lễ xảy ra chuyện lớn như vậy cho nên, lý cây cảnh thiên sống chết không rõ, bất luận nhà ai cửa hàng bày ra loại sự tình này đều đã không may cực độ, giá trị chuyện này, sống yên ổn quốc tế Hoàn Cảnh cửa hàng cần thông thả lại sức đã rất khó.

Có cửa hàng phương diện sợ nhất, lại không phải fan hâm mộ lửa giận, mà là cảnh sát lại phụng cho nên điều tra qua trình bên trong trách nhiệm nhận định.

Hiện tại Hoàn Cảnh cảnh sát đã phong tỏa hiện trường, nếu như đang điều tra quá trình bên trong tra ra cửa hàng có cái gì khuyết điểm chỗ, đến lúc đó kết quả tại trên mạng một lộ ra ánh sáng, bọn hấn chờ lấy cửa hàng môn đình vắng vẻ, các lớn nhãn hiệu rút lui tũ đi.

Cho nên, vì kế hoạch hôm nay, đương nhiên là hi vọng điều tra tai nạn phương mở một mặt lưới...

“Người muốn như thế nào?” Hoàng Trạch rất rõ ràng, hấn vị này tộc thúc đến cùng muốn nói cái gì, lại vẫn cứ còn muốn hỏi một câu.

Chỉ gặp hấn vị kia tộc thúc lập tức gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, trên mặt những cái kia tím xanh đều nhanh xoay thành một đoàn, cuối cùng nhịn không nổi, lúc này mới lấy dũng khí nói: “Hoàng thiếu, cái này cảnh đội phương diện, còn cần ngài... Thoáng chào hỏi mới tốt a.”

Chào hỏi?

Không có gì đáng ngại chào hỏi đương nhiên có thể đánh, Hoàng Trạch cảm thấy mình nguyên tắc tính còn không có mạnh như vậy, nhưng hấn trước mắt, bỗng nhiên hiện ra Hình Tông Liên tầm kia làm cho người ta sinh chán ghét khuôn mặt, hấn lập tức nhăn nhăn lông mày.

Chỉ là Hình Tòng Liên tới so với hấn tưởng tượng nhanh hơn chút, nhanh đến hấn còn chưa kịp trả lời hoặc là nói thoái thác lấy cớ, sau lưng liền đã vang lên người kia phi thường bình tĩnh thanh âm lạnh lùng.

Bình tĩnh lạnh lùng đến để cho người ta muốn ói.

“Vì sự tình gì cho nên người có trách nhiệm còn tại hiện trường?”

Hình Tòng Liên hỏi như vậy.

Hoàng Trạch xoay người, chỉ gặp Hình Tòng Liên đang từ nơi xa đi tới.

Hấn đi không nhanh không chậm, vị kia tiểu tùy tùng ôm máy tính chạy chậm đến lấy cùng sau lưng hấn, hấn hai bên trái phải đi theo khác hai vị nhân viên cảnh sát, nhìn qua phô trương rất lớn, uy phong cực kỳ.

Mà câu kia chất vấn, đương nhiên là tại đối với hấn bên người hai vị kia nhân viên cảnh sát.

Nghe thấy lời này, một người trong đó nhìn Hình Tòng Liên một chút, lại nhìn cái kia vị tộc thúc một chút, trong ánh mắt rất là sợ hãi.

Đại khái, cũng chỉ có Hình Tòng Liên phách lối như vậy cá tính, mới dám tại bọn hấn Hoàng gia địa bàn bên trên, bắt bọn họ người Hoàng gia.

Thật sự là thật là phách lối.

Nhưng Hình Tòng Liên lại đâu chỉ là phách lối.

“Còn cần ta dạy cho người làm sao theo chương trình làm việc sao?”

Gặp thuộc hạ không có phản ứng, Hình Tòng Liên lại nhàn nhạt tăng thêm một câu, sau đó rút cục, Hình Tòng Liên sắp đi đến trước mặt hấn.

Hoàng Trạch đứng thẳng thân, ánh mắt rơi vào Hình Tòng Liên trên quần hàm cảnh sát, hấn đương nhiên đang chờ Hình Tòng Liên hướng hấn hành lễ.

Chỉ là lần này, Hình Tòng Liên cùng thường ngày rất không giống nhau.

Hình Tòng Liên mặc dù thực chất bên trong rất xem thường hấn, nhưng ngoài mặt vẫn là khiêm nhường khách khí, nhưng bây giờ, hấn ngay cả mặt ngoài khách khí đều không thấy được.

Chỉ gặp Hình Tòng Liên tại cách hấn một tay địa phương xa dừng lại, một tay từ trong hộp thuốc lá móc ra điếu thuốc, ngay trước hấn

mặt đỏt, không chỉ có chưa hành lễ chưa thăm hỏi, ngược lại còn nhỏ ngum thuốc lá, chỉ coi không có trông thấy hẳn.

Nghe quanh mình sang tị mùi thuốc lá khí tức, Hoàng Trạch đơn giản muốn cười.

Hắn vốn tưởng rằng, Hình Tòng Liên coi như nhạy bén, lại không nghĩ rằng bây giờ vì biểu thị đối với hẳn khinh thường, Hình Tòng Liên vậy mà lại phạm loại này sai lầm, hẳn nhin không được cười khẩy nói: “Hình đội trưởng, nhân viên cảnh vụ tại thi hành công vụ trong lúc đó hút thuốc lá, chỉ sợ ảnh hưởng không tốt a?”

“Ngươi là ai, có tư cách gì cùng ta nói như vậy?”

Hình Tòng Liên ngậm lấy điếu thuốc, đối với hẳn như vậy nói.

Quyển 4 Chương 101: Bốn tiếng 13

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 101: Bốn tiếng 13

Tác giả: Trường Nhị

Hoàng Trạch ngây ngẩn cả người.

Hắn xác thực cũng tưởng tượng qua, lần nữa gặp phải lúc Hình Tông Liên sẽ phát sinh tình huống như thế nào, bởi vì rất tự nhiên, Hình Tông Liên vừa cứu được hắn, hình từ sẽ tới hiện trường chủ đạo điều tra, cho nên hắn nhất định sẽ cùng Hình Tông Liên lần nữa đụng tới.

Hắn tưởng tượng qua, Hình Tông Liên hoặc là sẽ trào phúng hoặc là sẽ cười lạnh, nhưng ở hắn thiết tưởng những cái kia câu bên trong, nhất định không bao gồm câu này...”Người có tư cách gì?”

Người lại dám hỏi ta có tư cách gì?

Lúc trước tại Lâm Thần chỗ liều mạng đè nén bức bối lần nữa tuôn ra.

Hắn nghĩ, ta quân hàm cảnh sát cao hơn người nhà ta thế so người tốt ta niên kỷ vẫn còn so sánh người nhẹ, ta mặc kệ người trước kia là ai làm qua cái gì sự tình, nhưng bây giờ, người chỉ là cái nhỏ nhỏ đội trưởng cảnh sát hình sự, như vậy câu này “Người có tư cách gì”, rõ ràng nên do ta đến hỏi, người dựa vào cái gì dám đối ta thái độ này?

Hoàng Trạch cười ra tiếng.

Hắn rất muốn nhắc nhở Hình Tông Liên, trên thế giới này những cái kia tư cách cùng lực lượng, cũng không phải là bắt nguồn từ miệng cùng trong mồm nói ra, những cái kia tư cách cùng lực lượng, là bắt nguồn từ thân phận của người cùng địa vị của người.

Nhưng chính vì hắn thân phận và địa vị, cho nên hắn mới sẽ không cùng Hình Tông Liên làm trên miệng tính toán, bởi vì hắn địa vị rất cao, cho nên có người sẽ thay hắn mở miệng.

“Hình đội trưởng, ngài đây là ý gì?”

Hoàng Vĩ kéo lấy thân thể mập mạp, che ở trước người hăn, phi thường vênh vang đắc ý mà hỏi thăm.

Mặc dù Hoàng Vĩ rất tục khí rất hơi tiền xử lí phát đến nay cũng giống như nhuyển chân tôm đồng dạng không có chút nào đảm đương, nhưng khi hăn hỏi ra câu nói kia lúc, hăn những cái kia chỗ bản đều đã tại Hoàng Trạch trong lòng đã bị hoàn toàn xóa đi hơn phân nửa, hăn rất hài lòng hăn vênh vang đắc ý, sau đó Hoàng Trạch bắt đầu cân nhắc, là có hay không muốn thay hăn chào hỏi một tiếng.

Ngược lại là Hình Tòng Liên, không có bất kỳ cái gì bị mạo phạm sau không vui, hăn vẫn như cũ mặt không thay đổi ngậm lấy điều thuốc, ánh mắt ngay cả lạnh thấu xương thậm chí sắc bén cũng không tính, hăn có chút quay đầu, nhìn bên người nhân viên cảnh sát một chút. Rất kỳ quái chính là, rõ ràng là như thế bình hòa ánh mắt, tên kia nhân viên cảnh sát bị nhìn thoáng qua về sau, lại thật khế cắn môi, xông lên trước, một thanh dù vắn lại Hoàng Vĩ cánh tay, đem người đề lên tường, sau một khắc, băng lãnh còng tay liền dứt khoát còng tay đi lên.

“Hoàng Vĩ tiên sinh, ngài bởi vì dính líu nguy hại công cộng an toàn bị theo nếp bắt giữ.” Tên kia nhân viên cảnh sát dùng phi thường giải quyết việc chung ngữ khí nói.

Hoàng Vĩ phủ một trận, lập tức lớn tiếng reo lên: “Ta làm sao vậy, các người dựa vào cái gì bắt ta!”

“Ngài bởi vì dính líu nguy hại công cộng an toàn bị theo nếp bắt giữ.”

Tên kia nhân viên cảnh sát chỉ là máy móc tái diễn, sau đó một người khác tiến lên, xoay qua quản lý mập mạp cánh tay, chuẩn bị đem người kéo rời hiện trường mang về cục cảnh sát.

“Chuyện không liên quan đến ta, cũng không phải ta để cho người ta đi giết lý cây cảnh thiên, các người dựa vào cái gì bắt ta!” Béo quản lý nhìn xem chân đều mềm nhũn, hăn đầu đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt, rất cục.

Hoàng Trạch gặp hăn cứng đờ nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn xem mình, biểu tình kia giống như là thuyền đắm bên trên du khách bắt lấy cuối cùng một kiện áo tắm: “Hoàng đôn đốc, cứu ta, mau cứu ta à!”

Hoàng Trạch thoáng chốc sắc mặt tái xanh.

Hắn biết rõ, Hình Tòng Liên dám giữ hạ Hoàng Vĩ, đương nhiên là có lý có theo, sống yên ổn quốc tế vừa rồi xảy ra sự kiện, đã hoàn toàn có thể tính bên trên trọng đại công cộng an toàn sự cố, chụp xuống cửa hàng hành chính người phụ trách là chuyện đương nhiên, không thể chỉ trích sự tình.

Chỉ là Hoàng Trạch không nghĩ tới, Hình Tòng Liên lại thực sự như thế không nề mặt mũi, cái này bàn tay, không chỉ có quất vào hắn trên mặt, càng là quất vào Hoàng gia trên mặt.

Nhưng giờ này khắc này, hắn thế mà nghĩ không ra có gì có thể trở tay đánh trở về phương pháp, “Hình đội trưởng thật can đảm.” Cuối cùng, hắn chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Mắc mớ gì tới người a?” Hình Tòng Liên hay là bộ kia lười nhác cùng hắn nói nhiều một câu đáng về, hắn khẽ rũ mắt xuống, chỉ là dùng một loại quân vương quan sát sâu kiến ánh mắt nhìn hắn.

Hoàng Trạch từ như thế trong ánh mắt cảm nhận được xem thường, khinh miệt, khinh thường khoan đã hết thảy cư cao lâm hạ cảm xúc, giống Hình Tòng Liên dạng này người, làm sao có thể có dạng này lực lượng có được những tâm tình này chứ?

Trong khoảnh khắc đó, Hoàng Trạch thậm chí cảm thấy phải, trước mắt người này, căn bản cũng không phải là Hình Tòng Liên.

Hắn ổn ổn tâm thần, sau đó phát hiện, hắn tựa hồ vào giờ phút này, không có bất kỳ cái gì nghiền ép Hình Tòng Liên thủ đoạn, bởi vì không có thủ đoạn khiến người ta bị đè nén vô cùng.

“Đây chính là người đối cấp trên thái độ sao Hình đội trưởng? Hắn ngẩng đầu, xông Hình Tòng Liên cười lạnh nói, “Hình Tòng Liên, chờ lấy thu khiến trách sách đi.”

“Cấp trên? Cho nên Hoàng Trạch, người là lấy người đôn đốc thân phận, tại tham gia gia tộc cửa hàng gầy dựng điển lễ?” Hình Tòng Liên chậm âm thanh hỏi.

Đây là một câu uy hiếp, càng là một câu trách cứ, chẳng phải hung ác, lại là phi thường □□ lửa phi thường có lực sát thương trách cứ. Hoàng Trạch cho là mình viết qua rất nhiều khiến trách sách, dù sao công tác của hắn chính là phát hiện vấn đề sau đó vạch vấn đề, nhưng tại hắn trôi qua nhiều như vậy trái với điều lệ khiến trách trong sách, nhưng không có cái nào một đầu so với hắn hiện tại nhận được đầu này càng nghiêm khắc.

Hình Tòng Liên nói là, người cũng không biết xấu hổ như vậy đang vì gia tộc xí nghiệp đứng đài, còn tưởng là mình là đôn đốc sao? Hoàng Trạch nắm thật chặt nắm đấm, móng tay khảm vào trong lòng bàn tay, đau đớn khiến hần miễn cưỡng có thể duy trì thanh tỉnh. Hình Tòng Liên mỗi một câu nói đều đang mắng hần có lại không đang mắng hần, nếu như hần hiện tại lấy động tác không thích đáng làm lý do khiến trách Hình Tòng Liên, vậy liền chứng minh hần là lấy cảnh đội đôn đốc thân phận tham gia gia tộc sản nghiệp sản nghiệp điển lễ, đây đương nhiên là giả công mưu tư; nhưng nếu như hần là lấy tư nhân thân phận tham gia điển lễ, vậy hần bây giờ không phải là đôn đốc, hần lại có cái gì tư cách chỉ trích Hình Tòng Liên chứ? Nghĩ tới đây, Hoàng Trạch hiện tại thật vô cùng vô cùng nghĩ bão nổi, có chính vì vậy, hần mất đi không có bất kỳ cái gì bão nổi lý do, đánh nát răng cùng máu nuốt cũng không ngoài hồ như là. Không cần soi gương, Hoàng Trạch đều biết sắc mặt của mình đại khái đã khó coi tới cực điểm, hần hít một hơi thật sâu, muốn mở miệng, có Hình Tòng Liên nhưng lại đoạt tại hần phía trước. Chỉ gặp Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, rất bình tĩnh bổ sung một câu: “Ta nói người không có tư cách, người chính là không có tư cách.”

Lại là tư cách, lại là người không có tư cách.

Tại thời điểm này, Hoàng Trạch chỉ cảm thấy cái này quá hoang đường, đúng vậy a, người Hình Tòng Liên hiện tại là đã chiếm thượng phong, nhưng lặp đi lặp lại nhiều lần chiếm miệng tiện nghi đây là thật chuẩn bị vạch mặt sao?

Một cái cái tát đã rất đau, hiện tại lại bị đánh một cái, việc đã đến nước này, Hoàng Trạch phát giác, hần vô luận lại nói cái gì lời nói, đều là không dùng được phản kích, hần cuối cùng nhìn thoáng qua Hình Tòng Liên, cố nén trong lòng phiên giang đảo hải lửa giận, lạnh lùng nói: “Hình Tòng Liên, giống như người thích muốn chết người đã không thấy nhiều.”

Nói xong, hần liền mở ra bộ pháp, tại cùng Hình Tòng Liên sượt qua người trong nháy mắt, hần nghe thấy đối phương kêu một tiếng tên của hần.

“Hoàng Trạch...” Hình Tòng Liên kéo dài điệu, nói, “Cút xa một chút, đừng để ta gặp lại người.”

...

Mặc dù, kia đối Hoàng Trạch tới nói, là một ngày bằng một năm mấy phút, nhưng trên thực tế, Hình Tông Liên cùng Hoàng Trạch đối thoại thời gian phi thường ngắn, ngắn đến Lâm Thần như cũ đứng tại nhà kia trà sữa cửa tiệm, còn chưa kịp biến hóa vị trí, liền thấy Hình Tông Liên từ ngắm cảnh bậc thang bên trong đi ra tới.

Lâm Thần dựa vào tại trên lan can, từ đầu đến chân nhìn Hình Tông Liên một chút, bởi vì Hình Tông Liên cũng từ đầu đến chân nhìn hắn một cái.

Vương Triều cẩn thận từng li từng tí từ trong thang máy ra, sau lưng Hình Tông Liên đứng nghiêm, sau đó hướng hắn đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Lâm Thần thu được tín hiệu, không khỏi lần nữa quan sát Hình Tông Liên biểu lộ tới.

Nói như thế nào đây, Vương Triều hắn lão đại thời khắc này sắc mặt thật ra phi thường bình tĩnh, bình tĩnh phải phảng phất là tuyệt đối tĩnh mịch nước hồ hoặc là càng thích hợp ví von là không gợn sóng giếng cổ, bởi vậy, coi như hắn miễn cưỡng dùng tới tất cả hơi biểu lộ phân tích pháp, cũng đoán không ra Hình Tông Liên hiện tại là đang nghĩ cái gì.

Bất quá, mặc dù đoán không ra, nhưng hắn vẫn là có thể miễn cưỡng suy luận ra, Hình Tông Liên vừa rồi tại dưới lầu, đại khái là đụng phải người nào.

“Người, đụng tới Hoàng Trạch rồi?” Hắn thử hỏi.

Nói đã lối ra, hắn đã thấy Vương Triều tại Hình Tông Liên phía sau hướng hắn liếc mắt liếc đầu.

Chẳng lẽ còn không phải đơn thuần đụng phải, mà là đụng phải về sau, còn cãi nhau?

Toàn không đến mức động thủ đi?

Hắn nghĩ nghĩ, nhin không được hỏi: “Hoàng Trạch không có làm khó người đi?”

Nghe lời này, Hình Tông Liên ngưng kết sắc mặt rốt cục có thay đổi, mặc dù hắn hay là đoán không ra Hình Tông Liên đây rốt cuộc đang suy nghĩ gì, nhưng may mắn Hình Tông Liên rốt cục động.

Hắn ngậm lấy điều thuốc, mở ra chân dài hướng hắn đi tới, sau đó dừng bước lại, một tay kẹp lấy thuốc lá, thản nhiên nói: “Tới.”

Quyển 4 Chương 102: Bốn tiếng 14

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 102: Bốn tiếng 14

Tác giả: Trường Nhị

Sợ hãi Vương Triều, lãnh đạm Hình Tông Liên, còn có câu kia “Tới”

...

Lâm Thần đã hoàn toàn đoán không ra đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, bất quá, mặc kệ phát sinh cái gì, hắn cảm thấy mình hay là làm theo cho thỏa đáng, cho nên, hắn theo lời hướng Hình Tông Liên đi đến.

Không có giải thích, không có chào hỏi, gặp hắn đến gần, Hình Tông Liên lại chỉ là xoay người, đi về phía một phương hướng khác đi đến, mà hắn đi đến phương hướng, tự nhiên là gian kia mang tính tiêu chí trà sữa trái.

Hình Tông Liên dù thế nào cũng sẽ không phải muốn đi mua trà sữa à?

Lại hoặc là bởi vì hắn đập người ta cái ghế, cho nên muốn dẫn hắn đi xin lỗi?

Lâm Thần thực sự nhịn không được, rất không rõ ràng cho lắm nhìn Vương Triều một chút, nhưng thời khắc mấu chốt, Vương Triều lại mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, một mình đứng ở cửa thang máy, chỉ coi mình cũng không tồn tại trên thế giới này đồng dạng.

Lâm Thần không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể cùng sau lưng Hình Tông Liên nhắm mắt theo đuôi.

Cửa hàng bên trong nhân viên phục vụ tiểu muội ngay tại chính lý cổng chỗ ngồi, gặp bọn họ qua đó, thiếu nữ ánh mắt lấp lóe xuống, sau đó yên lặng lui về sau quầy, thậm chí liền hỏi một câu” tiên sinh ngài cần gì” ý tứ đều không có.

Nhìn xem người phục vụ sinh kia tiểu muội, Lâm Thần cảm giác trực giác của mình cũng không có xảy ra vấn đề, thật không chỉ một mình hắn cảm nhận được Hình Tông Liên người sống chớ tiến khí tràng.

Một chén trà sữa đương nhiên trị không hết tức giận, cho nên Hình Tòng Liên dĩ nhiên không phải muốn mua trà sữa.

Hình Tòng Liên đứng tại trà sữa trái cổng, có chút xoay người, kéo một trương nhựa plastic ghế dựa ra, đi hai bước, cái ghế đặt ở một cây cột đá bên cạnh.

Lâm Thần nhìn xem cái ghế kia, lần nữa lâm vào nhân sinh bên trong hiềm thấy mê mang, Hình Tòng Liên đây là muốn làm gì?

“Thế nào?” Hấn hỏi.

“Ngồi.” Hình Tòng Liên bỗng nhiên trở nên tích chữ như vàng.

Lâm Thần cho là lỗi tai mình xảy ra vấn đề, Hình Tòng Liên dẫn hấn đến trà sữa cửa tiệm chỉ là mời hấn tọa hạ?

Hấn chỉ chỉ mình, lần nữa xác định một chút: “Để cho ta ngồi?”

“Đúng.”

Lâm Thần mấy không thể nghe thấy thờ dài, hấn chậm rãi đi đến tấm kia nhựa plastic ghế dựa trước, thản nhiên ngồi xuống.

Nhưng sau một khắc, hấn ngây ngẩn cả người.

Chỉ gặp Hình Tòng Liên lần nữa điều lên thuốc lá, hấn đầu tiên là hít một hơi, sau đó hấn dùng phi thường hững hờ thái độ, ở trước mặt hấn chậm rãi ngồi xuống.

Lâm Thần ngồi trên ghế, nhìn qua Hình Tòng Liên đỉnh đầu cùng hấn điềm nhiên như không có việc gì khuôn mặt, trở nên vô cùng vô cùng không biết làm sao.

Có Hình Tòng Liên dạng này người, muốn làm cái gì đương nhiên sẽ không trưng cầu ý kiến của người khác, chỉ là hấn hơi cúi đầu, mi mắt nhẹ rủ xuống, giống như là rất lười nói chuyện, bởi vậy tại nôn hai cái thuốc lá về sau, hấn mới miễn cưỡng nói: “Tay trái vươn ra tới.”

Lâm Thần không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể theo lời đưa tay.

Hình Tòng Liên ánh mắt rơi vào hấn băng bó thạch cao trên cổ tay, về sau thản nhiên nói: “Nắm chặt...”

Lâm Thần vô ý thức nắm chặt lại nắm đấm.

Trong khoảnh khắc đó, Lâm Thần đột nhiên minh bạch, Hình Tòng Liên đây là tại kiểm tra tình hình vết thương của hấn.

Dạng này nhận biết, khiến hết thảy đều phẳng phát tĩnh lại.

Hắn nhìn xem Hình Tòng Liên, Hình Tòng Liên đang nhìn tay của hắn.

Hình Tòng Liên ánh mắt rất cẩn thận, từ góc độ của hắn nhìn sang, nam nhân khuôn mặt cơ hồ biến mất ở giữa hoặc dâng lên màu xanh trong sương khói, hắn chỉ có thể nhìn thấy hắn sống mũi thẳng tắp cùng có chút nhếch lên môi, đương nhiên, còn có nòng đậm đến quá phận lông mi.

Rất kỳ quái chính là, vào lúc đó, Lâm Thần bỗng nhiên phân thần đang nghĩ đến Hình Tòng Liên mẫu thân, hắn nghĩ, Hình Tòng Liên mẫu thân, nhất định là cái phi thường ôn nhu lại đẹp mắt nữ nhân. Rất nhanh, Hình Tòng Liên thanh đạm thanh âm lần nữa đem hắn suy nghĩ gọi về: “Nắm tay lập tức.”

Hình Tòng Liên nói như vậy.

Hắn duỗi thẳng tay, một giây sau, cổ tay của hắn bị Hình Tòng Liên một thanh nắm chặt.

Hình Tòng Liên ngậm lấy điều thuốc, lời nói có chút mơ hồ không rõ, nhưng Lâm Thần rất rõ ràng nghe thấy hắn đang hỏi hắn: “Đau không?”

Đại khái, trên thế giới này tất cả làm cho người không cách nào kháng cự lời tâm tình trong lời nói, nhất định có một câu như vậy đơn giản hỏi thăm.

“Đau không”, “Có đau hay không”, “Khó chịu sao”, “Tốt đi một chút sao”, mọi việc như thế lời nói luôn làm người khó mà kháng cự, vô luận hiện thực cỡ nào thống khổ khó nhịn, nhưng chỉ cần có người hỏi như vậy người, lại thống khổ sự tình đều sẽ trở nên mềm mại. Lâm Thần nghĩ, đương nhiên đau a.

Hắn thậm chí cảm thấy phải, chỉ là nghĩ như vậy, trong không khí những cái kia Hình Tòng Liên đã từng quất bạc hà mùi thuốc lá đạo đều trở nên ôn nhu, hắn thế là lần nữa nhớ tới hắn đối tô phượng tử làm hình dung, Hình Tòng Liên người này a, thật sự là rất ngọt.

Rất tự nhiên là, người thích người hỏi như vậy người, người đương nhiên sẽ bắt đầu nghĩ mơ màng.

Giống như là nguyên bản chặt chẽ cô lập bộ phận đột nhiên phá vỡ một lỗ hổng, một chút dòng nước thuận bị đục mở lỗ hổng tiết lộ ra ngoài, chậm rãi chảy xuôi đến một bộ phận khác.

Lâm Thần lần đầu cảm nhận được kỳ quái tư duy đấu tranh, trong đầu hẳn lý trí bộ phận đang nói, thật ra Hình Tòng Liên chỉ là đang lo lắng người mới vừa rồi bị đưa đẩy hai độ thụ thương, đây là rất bình thường đồng sự ở giữa quan tâm, nếu như gặp chuyện chính là Vương Triều, đại khái Hình Tòng Liên cũng nhất định sẽ bên cạnh ăn hoa hồng da bên cạnh đem người đặt tại trên ghế kiểm tra; nhưng hẳn trong đầu một bộ phận khác không phải lý trí thụ tình cảm điều khiển bộ phận lại tại nói, nghĩ gì thế, nào có đồng sự ở giữa quan tâm về sẽ là thế này, hẳn nói không chừng cũng thích người a...
... Hẳn nói không chừng cũng thích người.

Nếu như trên thế giới này cần bình chọn cái gì để cho người ta trong nháy mắt cảm giác hạnh phúc gia tăng mãnh liệt ma lực câu nói, câu nói này cùng “Người mua ta trả tiền” nhất định có thể trúng cử trong đó.

Lâm Thần cảm thấy rất buồn cười, hẳn thế mà cũng sẽ có như thế không lý trí một ngày a.

Nhưng là nhìn lấy Hình Tòng Liên nghiêm túc khuôn mặt cùng lo lắng hỏi ý ánh mắt, hẳn lại ý thức được, nếu như hẳn hiện tại không lý trí một giây đồng hồ, như vậy hẳn khả năng cả ngày đều sẽ bởi vì dạng này không lý trí mà vui.

“Đau a.”

Cho nên hẳn trả lời như vậy.

“Đau là được rồi.”

Quả nhiên, Hình Tòng Liên thu tay lại, lạnh lùng nói.

Lâm Thần cúi đầu nhìn xem Hình Tòng Liên, cảm thấy nhận lầm thái độ tốt đẹp nhất định là tranh thủ xử lý khoan dung duy nhất pháp môn, bởi vậy hẳn hết sức chăm chú nói: “Thật có lỗi, nhưng kỳ thật cũng không có việc lớn gì, ta có chú ý...”

Nhưng cũng có thể là hẳn tạ lỗi không đủ thành khẩn.

Hình Tòng Liên nghe nói như thế, lại đột nhiên đứng dậy, nắm chặt cánh tay của hẳn, đứng sau lưng hẳn, sau đó làm hẳn cánh tay duỗi thẳng, bên ngoài gương, trong xoáy về sau, lại hỏi: “Có cái nào góc độ cảm thấy đau không?”

Vừa rồi hẳn trả lời “Đau” hiển nhiên là cái sai lầm đáp án, cho nên lần này, Lâm Thần rất thông minh đổi cái đáp án: “Không đau.”

Hẳn phi thường xác định hồi đáp.

Tóm lại, đại khái là hẩn câu trả lời này phi thường chính xác. Hình Tòng Liên tại lặng im vài giây sau, rốt cục buông hẩn xuống cánh tay, sau đó đi ra.

Lâm Thần không hiểu thấu quay đầu, lại trông thấy Hình Tòng Liên lại về tới trà sữa trái bên trong, hỏi một mực tại làm bộ lau bàn vị kia tiểu muội: “Có nước khoáng sao?”

Trà sữa cửa hàng làm sao lại bán nước khoáng...

Lâm Thần vừa định mở miệng, đã thấy tiểu muội liên tục gạt đầu, sau đó nói: “Có có, hai khối tiền.”

Hình Tòng Liên cũng không nhiều lời lời nói, chỉ là rất dứt khoát từ trong túi quần móc ra hai khối tiền, thuận tay thuốc lá tại thùng rác bên trên trong cái gạt tàn thuốc theo diệt, cũng cầm nước khoáng đi trở về, hẩn vắn ra nắp bình, sau đó đem nước đưa tới.

Lâm Thần mắt nhìn kia chai nước, không cần Hình Tòng Liên lại xuống chỉ lệnh, hẩn rất tự giác đem nước nhận lấy, sau đó bắt đầu uống.

Để tỏ lòng thành ý, cùng nói cho Hình Tòng Liên người bình này nước mua phải thật tốt ta thực sự rất khát nước, hẩn cấp tốc cho mình rót nửa bình nước đi vào, nhưng chờ nửa bình dưới nước bụng, hẩn mới phát giác được, Hình Tòng Liên chỉ là tựa ở một bên trên trụ đá, cũng không có bất kỳ cái gì cần kêu dừng ý tứ.

Như vậy, nước này hẩn là muốn tiếp tục uống, hay là dừng lại?

Hẩn liếc mắt Vương Triều, một mực trốn ở cửa thang máy người thiếu niên hướng hẩn lay lay đầu.

Lắc đầu có ý tứ gì?

Đừng có ngừng, hay là đừng uống rồi?

Nghĩ tới đây, Lâm Thần dứt khoát chậm lại uống nước tốc độ, hi vọng Hình Tòng Liên có thể trước đó nói với hẩn lời gì, như vậy hẩn liền rất có lý do đem nước buông ra.

Bất quá, lòng người khó lường, thẳng đến hẩn đem nguyên một chai nước uống xong, Hình Tòng Liên đều không có mở miệng.

Cuối cùng, hẩn phi thường cố hết sức buông xuống rỗng tuếch bình nước suốt khoáng, Hình Tòng Liên lúc này mới đi tới, tiếp nhận trong tay hẩn cái bình đập kín, cuối cùng ném vào thùng rác.

“Người làm sao như thế khát?”

Hình Tòng Liên lông mày nhẹ chau lại, cuối cùng hỏi.

...

Nhặt về một mạng là cảm giác gì?

Đại khái chính là Vương Triều hiện tại cảm giác.

Bởi vì giám chứng khoa người tới, cho nên hẳn lão đại tại ném xong rác rưởi về sau, liền bị chào hỏi xuống lầu.

Vương Triều rốt cục thở một hơi dài nhẹ nhõm, cho đại dương nào đó bờ một mực tại nằm vùng chiến hữu phát cái tin nhắn ngắn:

“Cảnh báo giải trừ! ! !”

“Không nói sớm, ta vừa mua đi a tinh vân phi thuyền phiếu, người bồi a?”

“Còn sống không tốt sao? ? ?”

Hắn vừa về xong đầu này tin nhắn, liền nghe Lâm Thần thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Đây là thế nào?”

Lâm Thần hỏi như vậy.

Vương Triều muốn nói mặc dù ta cũng không biết hẳn đến cùng là phạm vào bệnh gì, nhưng hẳn biến thái như vậy hiển nhiên không phải là bởi vì Hoàng Trạch cũng là bởi vì người a hoặc là nói là bởi vì Hoàng Trạch cùng người a!

Hắn nhìn thấy Hoàng Trạch cách giống tại cưỡng hôn người cho nên phi thường khó chịu đây là hẳn hôm nay tức giận khả năng nhất lý do, nhưng loại lý do này có thể để ta làm sao nói với người a!

Vương Triều đè nén xuống nội tâm bằng đăng mà lên câu chữ, tại mỹ hảo ba lần hít sâu về sau, hẳn cười nhìn Lâm Thần, nói: “A Thần, người trải nghiệm qua sinh mệnh mỹ hảo sao?”

“Có ý tứ gì?”

“Từ tế còn sống a!” Hắn dùng sức vỗ vỗ Lâm Thần bả vai.

“Ý của ta là, lão đại người hôm nay là thế nào?”

“Nam nhân mỗi tháng đều có vài ngày như vậy a!” Hắn tìm cái phi thường thích hợp lấy có.

“Thật sao?”

“A Thần người cảm thấy ta muốn hay không cho lão đại mua chút tĩnh tâm khẩu phục dịch a?”

“Kia đối nam sĩ tâm tình điều tiết khống chế không có tác dụng à?”

Chủ đề từ từ dốc lòng cầu học thuật tính phương hướng phát triển, mà một học thuật, hẳn khẳng định tại A Thần trước mặt lộ tẩy, thế là

hắn cấp tốc tìm được chính xác lại hắn hoàn toàn có thể chường khổng chủ đề: “A Thần, ngươi vừa rồi vẫn đứng tại trà sữa cửa tiệm sao, vậy ngươi có nhìn thấy cái kia cắt lý cây cảnh thiên cổ em gái từ cái kia cửa thông đạo trốn tới sao?”

Lâm Thần lắc đầu, sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng lên: “Mặc dù ta xác thực một mực tại chú ý đầu kia an toàn thông đạo từ tầng 1 đạo tầng 4 cửa ra vào, nhưng ta xác thực không nhìn thấy nàng đến tột cùng từ nơi nào ra, một là hiện trường dòng người dày đặc, hai là nàng lên đài liền mang theo khẩu trang, như vậy chỉ cần hắn tại trong thang lầu bên trong đơn giản biến trang, liền sẽ trong nháy mắt biến thành một người khác, chúng ta thật rất khó truy tung.”

“Á dù nói đến ta liền tức giận được không, cũng bởi vì cái kia biến quảng cáo a sân khấu che chắn, ta TM ngay cả giám sát đều không cách nào truy tung, đơn giản tức giận!” Hắn vừa nói, còn bên cạnh vỗ trong ngực máy tính, sau đó đột nhiên dừng lại, “A Thần ngươi nói, đây có phải hay không là dự mưu tốt, che mặt, cắt yết hầu, che chắn camera, bọn hắn có thể hay không ngay từ đầu liền đem hiện trường phức tạp dòng người tình trạng đều tính toán ở bên trong, cái này cần nói không phải mưu đồ đã lâu ta còn thực sự là không tin a, như vậy cứ như vậy, ta cảm giác cái kia hoàng mập mập rất có hiềm nghi a!”

Vương Triều càng nói càng cảm thấy quá chính xác, hắn đặt mông trên mặt đất ngồi xuống, sau đó nói: “Chờ ta đem hoàng mập mập giám sát điều ra đến a, A Thần ngươi xem một chút hắn có hay không hiềm nghi...”

“Hoàng Vĩ tại mình cửa hàng gầy dựng điển lễ bên trên dính líu mưu sát hắn gầy dựng khách quý, cái này giống như cũng không phải quá khả năng...”

“Ngươi kiểu nói này cũng phải a.” Vương Triều lần nữa dừng lại, ngửa đầu hỏi, “Ngươi có đói bụng không, nếu không chúng ta đi ăn mì?”

Đúng lúc này, một tiếng hoảng sợ tiếng hét chói tai đột nhiên từ dưới lầu đại sảnh truyền đến.

Vương Triều bỗng nhiên nháy lên, vọt tới lan can bên cạnh.

Chỉ gặp trên sân khấu, hiện trường giám chứng nhân viên cùng nhau lui bước, tại cảnh giới tuyến biên giới đứng vững, bọn hắn gắt

gao tiếp cận trên mặt đất bó hoa hồng kia, phảng phất như gặp phải
cái gì cực kỳ quý dị tình trạng.

Quyển 4 Chương 103: Bốn tiếng 15

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 103: Bốn tiếng 15

Tác giả: Trường Nhị

Ở đại sảnh thét lên người, là ngay tại chính lý chỗ ngồi một vị nữ nhân viên.

Ở nơi công cộng phát sinh vụ án, toàn tránh không được bị người vây xem, Hình Tòng Liên liếc nhìn nàng một cái, đối phương cấp tốc im lặng, về sau yên lặng thối lui.

Có tựa hồ là bởi vì kìm nén không được trong lòng hoảng sợ, tên kia nữ nhân viên giữ chặt bên người một vị khác nữ đồng sự, nhỏ giọng thầm thì: “Vừa rồi bó hoa kia động, người thấy không, nó động a, hù chết người á!”

Hình Tòng Liên thu tầm mắt lại, không nói gì nữa.

Hắn xoay người, từ giám chứng khoa nhân viên cảnh sát hộp công cụ bên trong rút ra một bộ nhựa plastic găng tay mang tốt, sau đó đi đến sân khấu, một thanh mò lên trên sạp hàng kia buộc lục hoa hồng.

Giấy đóng gói là đặc thù sợi bóng bông vải giấy, Hình Tòng Liên cầm lấy bó hoa hồng kia lúc, phát hiện trọng lượng của nó có chút vấn đề. Theo lý, bất kỳ cái gì tiệm hoa tại bằng bó bó hoa lúc, cũng sẽ ở dưới đáy để lên dịch dinh dưỡng, để có thể khiến bó hoa bảo tồn thời gian dài hơn, nhưng cái này bó hoa hồng hoa dưới đáy, lại tựa hồ như không có bao bên trên ẩm ướt dịch dinh dưỡng, cho nên trọng lượng rất nhẹ.

Hắn nắm chặt hoa hồng nửa bộ sau giấy đóng gói, một tay giải khai dây nhỏ, sau đó lại nâng bó hoa phần dưới đóng gói, muốn đem đóng gói tách ra đến, nhưng tại sờ về phía dưới đáy sát na, hắn ngây ngẩn cả người.

Vừa lúc lúc này, Lâm Thần từ chỗ rẽ đi tới.

“Bên trong, có đồ vật gì?” Đại khái là cảm thấy hấn ánh mắt không thích hợp, Lâm Thần phi thường bèn nhay hỏi.

Hình Tòng Liên cảm thụ bó hoa dưới đáy mềm mại đồng thời ấm áp xúc giác, hấn nghĩ nghĩ, nói với Lâm Thần: “Là rất thích hợp người bản án.”

“Vậy nhất định không phải cái gì tốt bản án.” Lâm Thần đáp.

“Lâm cố vấn bản thân định vị thật sự là tương đương tinh chuẩn.”

Hình Tòng Liên lắc đầu bất đắc dĩ, hấn ngồi xổm người xuống, cũng chào hỏi giám chứng khoa nhân viên cảnh sát tiến lên.

Trên sân khấu nhanh chóng trải lên một trương nhựa plastic giấy, hấn đem nhẹ nhàng bó hoa buông xuống, sau đó chậm rãi đem cùng dưới đáy đóng gói rút ra ra.

Có mấy vị nhân viên cảnh sát đi lên phía trước, sau lưng hấn dựng lên bức tường người, lấy che chắn một chút quần chúng vây xem ánh mắt.

Tại đóng gói tách ra sát na, giống như là có người làm cái gì kỳ quái ngưng kết pháp thuật, chung quanh tất cả mọi người định trụ.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, ánh mắt từ Hình Tòng Liên bên cạnh những cái kia nhân viên cảnh sát trên mặt đảo qua, bọn hấn có người quay đầu có người nhắm mắt, đều nhao nhao tránh đi trên đất bó hoa, tại những cái kia hoặc tuổi trẻ hoặc cũng không trên gương mặt trẻ trung, đều rất rõ ràng hiển lộ ra thần sắc không đành lòng đến, giống như là gặp được hiếm thấy tàn nhẫn tràng cảnh.

Như vậy, có cái gì tràng cảnh, có thể để cho quen thuộc hung sát án các cảnh sát, đều cảm thấy không thể nào tiếp thu được?

Chung quanh bỗng nhiên lại yên tĩnh trở lại, lại tựa hồ trở nên cực độ ồn ào náo động, thời gian phảng phất lần nữa trở lại cô gái kia lên đài lúc kia, dưới trận có người vỗ tay, có người hét lên, mà lý cây cảnh thiên, còn tại ca hát.

Lâm Thần đạp vào sân khấu, chậm rãi đi đến Hình Tòng Liên bên cạnh.

Hình Tòng Liên ngẩng đầu nhìn hấn, hấn cúi đầu, hướng kia bó hoa hồng nhìn lại.

Nhưng mà, khi thấy hoa trong giấy bao khóa như thế đồ vật lúc, hấn phản ứng đầu tiên là buồn cười, về sau rất nhanh, hấn cảm thấy

không khí chung quanh đều hàng mấy chuyển, trở nên vô cùng vô cùng rét lạnh.

Tại bó hoa hồng kia dưới đáy, trước kia nên cất giữ dịch dinh dưỡng địa phương, nằm một con chim.

Mặc dù rất buồn cười, nhưng này quả thật là một con chim nhỏ.

Chim cánh là màu nâu xám, nhìn qua rất giống chỉ chim sẻ, nhưng lại tựa hồ cùng chim sẻ khác biệt, nó mổ bị trong suốt băng dán cuốn lấy, một đầu chỉ đen mang cột vào con kia chim nhỏ trên thân thể, cuối cùng còn buộc lại cái tiểu hồ điệp kết, phảng phất là một cái mỹ hảo lễ vật.

Chỉ là như thế lễ vật, thực sự tàn khốc quá mức.

Bởi vì tại con kia chim nhỏ thân thể gầy yếu bên trên, ghim mấy cành hồng hoa, mua qua hoa hồng người đại khái đều biết, chủ quán kiểu gì cũng sẽ quen thuộc đem cành lá làm cuối cùng tu bổ rất bén nhọn, vì có thể để cho đóa hoa hấp thu càng nhiều chất dinh dưỡng, như vậy hiện tại, những cái kia mảnh mai hoa hồng tựa như kiểu lưỡi kiếm sắc bén, một cây lại một cây đâm vào con kia chim nhỏ trên thân.

Trên thực tế, một con chim thể nội, cũng không có quá nhiều máu tươi, cho nên dù là bị quấn lại mình đầy thương tích, tại trắng noãn dưới ánh đèn, chim nhỏ màu nâu xám lông tơ bên trên, cũng chỉ là bao trùm lấy không sâu không cạn một đoàn vết máu.

Giống như là cảm giác được chung quanh có thật nhiều người đang nhìn nó, đột nhiên, con kia chim nhỏ lần nữa co quắp một chút, nhưng đây càng giống như là sinh vật sau khi chết tự chủ phản ứng thần kinh, cái phản ứng này, cũng đồng thời chứng minh, cái này đáng thương chim nhỏ, vừa mới chết đi cũng không có quá lâu.

Nghĩ đến điểm này, Lâm Thần lần nữa nhìn về phía cột vào chim nhỏ trên cánh màu đen dây lụa, đầu kia dây lụa buộc phải phi thường có kỹ xảo, nó không chỉ có rất đẹp, mà lại vừa lúc có thể trói buộc chặt cái này đáng thương chim nhỏ. Còn có những cái kia bén nhọn hoa hồng thân, từ cô gái kia lên đài đến nay, nói ít cũng muốn qua đó bốn mươi phút, theo lý thuyết, con chim này sớm đáng chết thấu, nhưng lại tại vừa rồi, nó còn run rẩy qua...

Trong lòng của hắn, bỗng nhiên có vô cùng vô cùng không tốt phỏng đoán, rất có thể, con chim này tại bị nhét vào hoa hồng dưới đáy lúc,

vẫn còn sống, nó mặc dù bị trói chặt cánh cùng mỏ, lại như cũ có thể giãy dụa, mà từ hiện tại đã trở nên nông rộng chỉ đen mang có thể phỏng đoán, nó trên thực tế tại cái này bó hoa hồng hoa bên trong kiệt lực vùng vẫy không ít thời gian, như vậy chính là bởi vì nó có thể giãy dụa lấy, cho nên, tại nó liều mạng cầu sinh quá trình bên trong, lúc có người giơ lên bó hoa lúc, đương bó hoa này ngã xuống đất lúc, những cái kia lục hoa hồng rễ cây sẽ đâm vào trong cơ thể của nó, mà nó, chính là như vậy, bị tươi sống đâm chết.

Phảng phất là có mang theo vụn băng nước đắm chìm vào trái tim, Lâm Thần chỉ cảm thấy tứ chi đều lạnh buốt chết lạng.

Hắn tại Hình Tông Liên bên người, chậm rãi ngồi xuống, trong lúc nhất thời muốn nói cái gì, nhưng lại cái gì cũng nói không ra miệng. “Lâm cố vấn ý nghĩ, giống như ta sao?”

Bỗng nhiên, Lâm Thần nghe được Hình Tông Liên hỏi như vậy hắn. Mặc dù Hình Tông Liên chỉ nói “Ý nghĩ”, nhưng hắn không cần lại hỏi cái gì, liền biết đại khái, Hình Tông Liên là đang hỏi hắn, người cũng cảm thấy, cái này chim nhỏ, là bị dùng tàn nhẫn như vậy thủ pháp giết chết sao?

“Đúng thế.” Hắn hồi đáp.

Hình Tông Liên cười lạnh lạnh lên, nói: “Nhìn, chúng ta giống như gặp được án mưu sát?”

Lý cây cảnh thiên sinh tử chưa biết, như vậy Hình Tông Liên nói đến án mưu sát, dĩ nhiên không phải chỉ lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu án kiện, mà là chỉ liên quan tới một con chim mưu sát.

Cái này nghe có chút buồn cười, nhưng ở cái này lên tính không được mưu sát án mưu sát phía sau, lại là tinh mỹ thủ pháp cùng tàn nhẫn tới cực điểm tâm chí, dù xã hội nhân cách, bệnh trạng tâm lý... Lâm Thần có thể dùng vô cùng vô cùng nhiều từ ngữ để hình dung giết chết con chim này người kia, nhưng hết thảy hình dung, đều chỉ là tại làm đơn thuần miêu tả mà thôi, miêu tả có lúc là không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, bởi vì ai đều biết, đó nhất định là cái đồ biến thái, một cái cực kỳ nguy hiểm tâm lý biến thái người.

Như vậy, có ý nghĩa vấn đề liền biến thành, hắn hoặc là nàng, tại sao muốn làm như vậy chứ?

“Mặc dù ta biết hiện tại hỏi rất không thỏa đáng, nhưng người có thể nói cho ta, đây là tại sao không?”

Có khi, tâm linh cảm ứng quá tốt, cũng không phải chuyện gì tốt. Quả nhiên, tiếp xuống, Hình Tòng Liên ngay tại hỏi hấn vì cái gì. Lâm Thần nhìn qua con kia chim nhỏ nhuộm vết máu lông tơ, chậm rãi nói: “Ta hiện tại đương nhiên không cách nào trả lời vấn đề này, nhưng tội phạm lưu lại cái này buộc đặc thù hoa, hiển nhiên là hi vọng chúng ta phát hiện nó...”

“Cho nên?”

“Cho nên, cùng nói, bó hoa này là đưa cho lý cây cảnh thiên, không bằng nói, bó hoa này cùng con chim này, là đưa cho chúng ta.”

Hình Tòng Liên nghe được câu trả lời này, cũng không thật bất ngờ, hấn rất bình tĩnh nhẹ gật đầu, sau đó, hấn đem hoa cùng chim cùng một chỗ buông xuống, cũng đứng dậy.

Lâm Thần ngửa đầu, chỉ gặp Hình Tòng Liên cời găng tay, hướng hấn vươn tay, hấn ngăn người, đưa tay dựng đi lên, sau đó bị kéo lên.

Bọn hấn đứng đối mặt nhau, hấn cùng Hình Tòng Liên, thậm chí là bốn phía giám chứng khoa nhân viên cảnh sát, đều không còn lời gì để nói một đoạn thời gian rất dài, giống như là rõ ràng có rất rất nhiều lời có thể nói rất đa phần tích có thể làm, lại bởi vì một chút quá mức bi ai tàn khốc sự tình, mà trong thời gian ngắn tắt tiếng năng lực.

Cuối cùng, hay là Hình Tòng Liên mở miệng lần nữa, hấn nói: “Ra ngoài đi một chút?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Đi theo Hình Tòng Liên xuống thang thời điểm, Lâm Thần mới phát hiện, Vương Triều một người tại dưới võ đài đứng ngẩn ngơ thời gian rất lâu, hấn đưa tay vuốt vuốt thiếu niên đầu, đối phương mới bỗng nhiên trở lại.

Rõ ràng chỉ là một cái chết đi chim nhỏ, có Vương Triều tại hồi thần sát na, hốc mắt thoáng chốc đỏ bừng: “A Thần, van cầu người, chúng ta nhất định phải bắt lấy nàng!”

Quyển 4 Chương 104: Bốn tiếng 16

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 104: Bốn tiếng 16

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần nhớ một chút, hấn lần trước gặp Vương Triều kích động, đại khái hay là tại hấn truy xét đến hắc ám mạng lưới thời điểm.

Đại khái, Lâm Thần nghĩ, giống Vương Triều hài tử như vậy, thật ra cũng không sợ hãi những cái kia cùng hung cực ác bại hoại, hấn sợ hãi chính là trên thế giới này mặt tối, nói xác thực hơn, là lòng người mặt tối.

Bọn hấn luôn luôn đối thế giới tràn ngập tốt đẹp nhất thiện ý, mặc dù bọn hấn rất rõ ràng, trên thế giới này đương nhiên tồn tại người xấu, nhưng bọn hấn cũng tin tưởng, trên thế giới này chính nghĩa cùng lương tri luôn có thể chiến thắng những cái kia ác ý, cái này tạo thành bọn hấn đối toàn bộ thế giới cơ bản phán đoán.

Nhưng có lúc, mỗi khi xuất hiện một chút tràng cảnh, một số việc kiện làm hấn nhất định phải giảm xuống đối thế giới hoặc là nói đúng nhân tính đỉnh giá lúc, hấn liền sẽ trở nên không thể nào tiếp thu được, tỉ như nói yêu quý ngược sát người cùng bị ngược sát một con chim.

Lâm Thần cũng lôi kéo Vương Triều đi trong chốc lát, bất tri bất giác, bọn hấn liền đi ra cửa hàng.

Người thiếu niên lộ ra hết sức khổ sở, trực tiếp tại Thái Dương dưới đáy ngòi xỏ xuống.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, đối phương hướng hấn lắc đầu, ý là, rất khó khuyên, không có cách nào khuyên.

Hấn thế là thở dài, ngòi xỏ người xuống, tiếp tục không nói gì sờ lấy thiếu niên đầu, sau đó từ trong túi móc ra cái kia thanh bàn chải đánh răng, đưa tới.

“A Thần...” Vương Triều ngẩng đầu, nhẹ nhàng hoán hấn một tiếng, vẫn như cũ rất khó chịu.

Thật ra, mỗi khi loại thời điểm này, rất nhiều đại nhân đều sẽ đối với hài tử nói, các người luôn luôn đem cái này thế giới nghĩ đến quá tốt đẹp, cho nên nhất định phải để các người nhìn xem thế giới này xấu đến mức nào lòng người có bao nhiêu ác, có cái gì tốt khổ sở, không phải liền là chỉ chim chết sao!

Có mỗi khi nhìn thấy những cái kia lòng mang Xích Thành ánh mắt lúc, Lâm Thần nghĩ, tối thiểu hẳn là không có cách nào nói ra những lời này.

“Người đi theo chúng ta, giống như thật có chút thảm.” Hắc cười nói, “Thật ra những chuyện này, thật không phải rất thích hợp người thấy hoặc là kinh lịch đến, dù sao một là tuổi của người, hai là người thật quá thiện lương...”

Nhớ tới Vương Triều hai vị kia vì bảo hộ nước khác công dân mà chết đi phụ mẫu, hẳn nghĩ, đại khái cực độ thiện lương loại người này tính, cũng thật sự là sẽ di truyền.

“Không phải... Ta không có cảm thấy thế này, ta chỉ là...” Người thiếu niên có như vậy trong nháy mắt bối rối, sáng đến quá mức ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hắn, khiến nhện không được dùng tay che khuất gương mặt.

“Ta cũng không phải cứng rắn muốn tìm cái gì kêu người phải kiên trì lý do, nói cái gì công việc của chúng ta có bao nhiêu vĩ đại bao nhiêu ghê gớm cái gì, dù sao, trên thế giới này người xấu luôn luôn bắt không hết, nhân tính cũng vĩnh viễn so người tưởng tượng phải càng thêm ác liệt, ta hi vọng người đối với cái này, có thể có khắc sâu hơn nhận biết.”

Hắn nói xong lời này lúc, rất rõ ràng cảm thấy Hình Tông Liên thật sâu nhìn hắn một chút, có lẽ là trách cứ hắn nói chuyện quá trực tiếp, có lẽ là cảm thấy hắn nói đến quá có đạo lý? Thật ra Hình Tông Liên đối Vương Triều, ngược lại là cũng rất thú vị, bình thường không có việc gì liền dừng lại đánh cho tê người, nhưng mấu chốt lúc, luôn luôn mềm lòng phải không được, tại Hình Tông Liên cường đại như vậy bên người thân, Vương Triều luôn luôn được bảo hộ quá tốt. Nhưng đây vốn chính là trắng đen xen kẽ lại không như vậy sáng tỏ thế giới, bất kỳ cái gì tận lực mỹ hóa hoặc là bảo hộ, đều lộ ra chẳng phải chân thành, nhưng đại khái cũng chỉ có Hình Tông Liên có thể giáo dưỡng ra Vương Triều lại là thiếu niên, hoặc là nói, tại Hình

Tòng Liên thế này tâm chí cường đại người bên người, chỉ cần hăn nguyện ý, hoàn toàn có thể khiến Vương Triều biến thành trên thế giới hạnh phúc nhất tiểu vương tử.

Vương Triều phi thường mê vống nói: “Nói đúng là, chúng ta bắt một cái còn có một người khác, bắt một đám, còn có một cái khác bầy, bởi vì chúng ta bắt người tốc độ, cũng vĩ nh viễn không đuổi kịp bọn hăn mọc ra tốc độ?”

“Mọc ra... Cái từ này khả năng không phải rất thỏa đáng, nhưng đây là sự thật a.”

“Người cũng không an ủi ta!” Vương Triều bỗng nhiên nói như vậy, “Lần trước người còn nói, chỉ cần tâm ta tồn quang minh, thế giới liền không hắc ám.”

“Ồ, những lời kia đều là biên ra tâm linh canh gà mà thôi, thật ra còn có một câu, đại khái là dạng này... Như là ác ý sẽ không trừ khử, thật ra người thiện lương và mỹ hảo tâm linh, cũng mãi mãi cũng ở nơi đó.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói, “Canh gà hương vị cũng không tệ lắm phải không?”

“Ài!” Vương Triều giống như là cũng không nghĩ tới hăn như thế thẳng thắn, “Loại tình huống này, người không nên ôm ta vớ vớ sao, tại sao muốn dứt ta uống canh gà?”

Lâm Thần thế là ngẩng đầu, vớ vớ đầu của hăn: “Bất quá, liên quan tới những lời này mặc dù là canh gà, nhưng cũng nhất định là trải qua những chuyện kia người, đối không có trải qua những chuyện kia người biên ra canh gà...”

“Có thể coi là trên thế giới đúng là nhiều người tốt, nhưng chúng ta làm những này có gì hữu dụng đâu, bắt một cái lại bắt không được còn lại chín trăm chín mươi chín cái, mặc dù cái này lại là giết người lại là ngược chim đã rất biến thái, nhưng nhất định còn có tệ hơn người xấu đúng hay không!”

Nghe được vấn đề này, Hình Tòng Liên đã bắt đắ dĩ luôn vào túi, rút gói thuốc ra, dù sao tất cả đại nhân nhức đầu nhất nhất định là hài tử liên tiếp không ngừng vì cái gì.

“Đúng a, người nhận biết rất rõ ràng nha.”

“A Thần...” Nghe thấy lời này, Vương Triều phi thường ai oán.

Lâm Thần lại cắt ngang hăn, tiếp tục nói: “Liên quan tới có làm được cái gì cái đề tài này... Ta ngược lại thật ra có thể nói ra rất nhiều lý do

nói cho người có làm được cái gì, bất quá ta không định nói cho người.”

“Người vẫn yêu không yêu ta à có yêu ta hay không!”

“Yêu người a...”

Thật ra, Vương Triều đại khái cũng chỉ là muốn được hấn an ủi mà thôi, đang nghe” yêu người a “Thế này chính xác sau khi trả lời, hấn bỗng nhiên lại tinh thần.

“Nhưng đáp án của ta, nhất định không phải đáp án của người, cho nên, hi vọng người có thể tự mình lấy người tìm kiếm đáp án.” Lâm Thần cuối cùng nói.

“Tốt có triết lý a A Thần! Vì cái gì lời giống vậy, lão đại nói đến tựa như là nói nhảm đâu!” Vương Triều reo lên.

Hấn lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên bàn tay liền hô lên ót của hấn:

“Thương cảm xong không, thương cảm xong có thể kiếm sống!”

“Ngao, ngược đãi lao động trẻ em là phạm pháp a!” Vương Triều phũ phất đứng lên, mặt mũi của thiếu niên dưới ánh mặt trời xán lạn đến giống như đang thiêu đốt, “Tới đi, để chúng ta tìm đến đến hung thủ, còn bị hại đám người một cái công đạo!”

Lâm Thần chống đỡ chân, đứng lên, nhìn qua Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên một bộ ta thật sự là muốn bị cái này nghịch tử tức chết đáng về, tại hít một hơi thật sâu về sau, hấn lại đá đá Vương Triều cái mông, nói: “Ta kêu người tra đồ vật người tra xét sao?”

“A, thứ gì?” Vương Triều rất lý trực khí tráng quay đầu lại hỏi nói.

“Tiểu vương trước sân, ta phát hiện người bây giờ hợp làm phi thường lười biếng a...”

“A Thần, hiện tại muốn ta tra cái gì?”

Lâm Thần ở bên cạnh nhìn xem, lần nữa bị đột nhiên hỏi, đơn giản có loại không hiểu thấu trúng đạn cảm giác, đại khái thật sự là hài tử lớn, đều sẽ bắt đầu nghịch phản gia trưởng.

Hấn vô ý thức nhìn về phía Hình Tòng Liên, đã thấy Hình Tòng Liên chỉ là ngậm lấy điếu thuốc, một bộ một bộ rửa tai lắng nghe đáng về: “Nói đi, không có việc gì, ta nghe đấy” Hình Tòng Liên nói.

Hình Tòng Liên nói lời này lúc, ngữ khí phi thường chân thành. Thật ra đại đa số lãnh đạo toàn không thích có người đoạt tại trước mặt bọn họ phát biểu đề ý gặp, nhưng Hình Tòng Liên, thật là một cái rất không giống lãnh đạo.

Lâm Thần trầm ngâm một lát, nói: “Đầu tiên, vô luận bó hoa hồng hoa bên trong kia nhỏ con chim chết được có bao nhiêu thắm, chúng ta bây giờ cần trình phá vụ án, vẫn như cũ là lý cây cảnh thiên bị tổn thương một án, cho nên mấu chốt của vấn đề, y nguyên vẫn là muốn về đến lý cây cảnh thiên trên thân, như vậy, hiện tại liền có ba cái vấn đề...”

“Ừm...”

“Thứ nhất, chúng ta thực sự đều đối ngành giải trí không phải hiểu rất rõ, cho nên vẫn là cần trước muốn biết rõ ràng lý cây cảnh thiên thân phận bối cảnh.”

“Chính là cà vẹt lớn nhỏ đúng không!” Vương Triều nói tiếp.

Lâm Thần miễn cưỡng nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: “Như vậy thứ hai chính là, vô luận lý cây cảnh thiên... ‘Cà vẹt’ đến cùng bao lớn, hôm nay hiện trường fan hâm mộ nhân số vẫn như cũ vượt mức, cái này quá không bình thường, cho nên vấn đề thứ hai chính là, hôm nay đến cùng vì sao lại có nhiều người như vậy đến, mà hẳn tại trên sân khấu nói đến kia mấy câu cũng rất có thâm ý, ta nghĩ đến phía sau nhất định có cái gì cố sự, đây là chúng ta nhất định phải tra rõ ràng.”

“Không có vấn đề, hai chuyện này ta đến tra, kia thứ ba chứ?”

Wương Triều nói.

“Thứ ba...” Lâm Thần cái này Hình Tòng Liên nói, “Thứ ba, đương nhiên cũng phải hiện tại một chuyện trọng yếu nhất, lý cây cảnh thiên hiện tại đến tột cùng thế nào.”

“Nói đến a, ta hiện tại điện thoại còn không có vang.” Hình Tòng Liên bỗng nhiên lấy điện thoại cầm tay ra, nhìn thoáng qua.

“Đây là chuyện tốt.”

“Lâm cố vấn, nói chuyện không thể quá trái lương tâm a.” Hình Tòng Liên nhìn nàng, bấm đang ở bệnh viện nằm vùng một vị nào đó đồng sự điện thoại.

Quyển 4 Chương 105: Bốn tiếng 17

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 105: Bốn tiếng 17

Tác giả: Trường Nhị

Trương nhỏ lòng nhìn thấy trên màn hình điện báo nhắc nhở lúc, ngay tại quan sát đến phòng cấp cứu bên ngoài tình cảnh, nàng kết nối điện thoại, cũng thận trọng nói: “Hình đội, ta đây.”

“Lý cây cảnh thiên thế nào?” Hình Tòng Liên trầm thấp dễ nghe thanh âm thông qua microphone truyền đến.

Trương nhỏ lòng đảo lấy chỗ rẽ, hạ giọng: “Lý... Lý tiên sinh bị thúc đẩy phòng cấp cứu, còn không có ra đâu!”

Thật ra làm một nhân viên cảnh sát, như thế nơm nớp lo sợ xem xét tình huống, thực sự làm mất thân phận, bất quá, làm người tại một cái nơi phi thường nguy hiểm, như vậy bảo mệnh đương nhiên là chuyện khẩn yếu nhất a!

Nàng nhón chân lên, nhìn bốn phía một cái.

“Cũng chính là còn không có tin tức?” Hình đội trưởng dừng một chút, lại hỏi, “Lúc đó trận tình huống như thế nào?”

“Ngạch...” Trương nhỏ lòng bị đẩy phải có chút đứng không vững, miễn cưỡng nói, “chính là người chen người a.”

Người chen người cái này hình dung từ, nhưng thật ra là phi thường uyển chuyển, dù sao toàn bộ bệnh viện trong nữ nhân, có chừng một nửa đều ở chung quanh nàng, còn lại một nửa, đương nhiên là bởi vì không có năng lực chui vào.

Hiện tại phòng cấp cứu cổng đơn giản cùng chợ bán thức ăn cũng không có gì khác biệt.

Bệnh viện bảo an ngay tại không ngừng khuyên can fan hâm mộ rời đi, có bệnh viện chỗ như vậy, thứ nhất lại không cách nào lớn tiếng xua đuổi, lại nói ai cũng biết, đây là lý cây cảnh thiên thụ thương, nếu là nghiêm nghị khu trục fan hâm mộ, ai biết hẳn những cái kia điên cuồng fan hâm mộ lại sẽ làm ra chuyện gì.

Cho nên, lý cây cảnh thiên chổ căn này phòng cấp cứu cố tình huống liền trở nên có chút kỳ quái, giống như lại biến thành fan hâm mộ hội gặp mặt đồng dạng. Các nhân viên an ninh đem một bộ phận fan hâm mộ vòng tại phòng cấp cứu cố, hi vọng các nàng không nên ồn ào, cùng lúc đó ngăn cản ngoại vi càng nhiều người đi vào trong vòng vây.

Nói thật, nàng thật ra thật sớm liền biết lý cây cảnh thiên muốn tới, cũng nghĩ qua xin phép nghỉ đi xem fan hâm mộ hội gặp mặt, có điều cuối cùng, nàng như cũ tại hoa si lý cây cảnh thiên cùng hoa si Hình đội trưởng ở giữa, lựa chọn cái sau.

Mặc dù nàng là vẫn rất thích lý cây cảnh thiên, nhưng cũng giới hạn tại nghe ca nhạc, nhưng đối với nhan khổng tới nói, mặt đẹp mắt mới là vị thứ nhất a!

Chính là, ngay tại nay Thiên Hình đội trưởng đi làm, uống một ly trà công phu về sau, cửa hàng giống như liền xảy ra chuyện! Nhưng rất nhanh, đang nóng nảy chờ đợi tin tức quá trình bên trong, nàng đột nhiên tiếp vào Hình đội trưởng điện thoại, phái nàng đi thành phố bệnh viện chờ lý cây cảnh thiên cứu giúp kết quả, đồng thời, Hình đội trưởng còn khiến nàng nhất định phải mặc thường phục, nói cho nàng gặp gỡ truyền thông nhất định phải nói năng thận trọng.

Cái quý gì!

Vì cái gì mới cũng mới hơn nửa giờ, lý cây cảnh thiên liền bị cắt yết hầu, trời ạ ngành giải trí trời muốn nứt!

Trương nhỏ lồng ở trong lòng yên lặng kêu to nói.

Phải biết, mặc dù nàng cũng không thể tính hỗn ngành giải trí, chính là nàng tối thiểu so Hình đội trưởng phải biết nhiều a, lý cây cảnh thiên ai vậy, mười năm trước Gree giống tổ hợp xuất đạo, thực lực hát tước, ba tòa kim khúc cúp được chủ, mặc dù lớn tuổi hẳn gần nhất không có lấy trước như vậy đỏ, nhưng này cũng là bởi vì lý cây cảnh thiên bản nhân khiêm tốn điệu thấp không yêu lẫn lộn nguyên nhân, mà lại, nghe nói lý cây cảnh thiên tính gộp lại quyền tiền đã siêu ngàn vạn, dù là gần nhất có chút bê bối đúng hay không, nhưng WHO TMCARES a, lý cây cảnh thiên làm sao lại làm ra loại chuyện đó a, hẳn tại giới âm nhạc địa vị vẫn như cũ vững như Thái Sơn a! Trương nhỏ lồng giấu trong lòng khẩn trương, kích động thậm chí là phải chứng kiến ngành giải trí lịch sử Bát Quái chi tâm vọt tới bệnh

viện, bởi vì nàng cầm tới chính là trực tiếp tin tức, cho nên bệnh viện thời điểm tương đối sớm, còn có thể cướp được tương đối tốt vây xem vị trí, mà từ từ, nàng người chung quanh cũng càng ngày càng nhiều, rất nhiều thiếu nữ mặc áo đỏ nhóm tại phòng cấp cứu bên ngoài khóc bù lu bù loa, những cái kia thiếu nữ xem xét chính là lý cây cảnh thiên “Trời mê”, còn lại thì là nhận được tin tức bệnh viện bệnh nhân, đương nhiên cuối cùng, khẳng định không thể thiếu đến tham gia não nhiệt ký giả truyền thông.

Nhìn xem những cái kia □□ đoàn pháo cùng thỉnh thoảng sáng lên đèn flash, trương nhỏ lồng mặc thường phục, trốn ở đám người về sau, càng ngày càng cảm thấy Hình đội trưởng nhìn xa trông rộng. Thật ra nàng đương nhiên có thể cầm huy hiệu cảnh sát rất suất khí xuyên qua đám người, yêu cầu bác sĩ báo cáo tình huống, nhưng làm như thế kết quả, nhất định là nàng có đi không về, sau đó bị fan hâm mộ cùng phóng viên phá hỏng tại trong bệnh viện.

“Người nói là... Phòng cấp cứu?” Hình đội trưởng dừng một chút, lại hỏi nàng.

“Đúng a.”

“Không phải phòng cấp cứu?”

Trương nhỏ lồng có chút buồn bực, vì cái gì Hình đội trưởng cần đặc địa hỏi cái này vấn đề: “Đúng nha, khả năng tình huống quá nguy cấp hoặc là bên ngoài quá nhiều người đi, bọn hắn giống như một mực không có đem lý cây cảnh thiên đẩy đi làm giải phẫu, chính là tại phòng cấp cứu bên trong cấp cứu...” Nàng lặng lẽ nói, tả hữu quan sát, phát hiện bên người thiếu nữ chỉ coi nàng cũng phải đến xem não nhiệt, nàng thoáng qua thả lỏng trong lòng, sau đó thấp giọng hỏi, “Có muốn hay không ta đi hướng bác sĩ hỏi một chút tình huống a, ta bạn học thời đại học lão công giống như ở chỗ này làm bác sĩ.”

“Ta hiểu được, nhưng tạm thời không cần, có biến tùy thời báo cáo.”

Hình đội trưởng nói như vậy, liền muốn cúp điện thoại.

Trương nhỏ lồng nội tâm là ưu thương, nàng cảm thấy mình giống như rất vô dụng, khó được tiếp cái nhiệm vụ, đội trưởng còn vì bảo hộ nàng, không cho nàng đi tìm hiểu tin tức.

Đúng lúc này, đám người nhất bên ngoài bùng phảng phất có động tĩnh gì, toàn bộ trong hành lang thiếu nữ bỗng nhiên nhao nhao

hướng hai bên tách ra, nàng lần nữa nhón chân lên, bỗng nhiên trông thấy có người xuyên qua đám người, từ đằng xa cuối hành lang mà tới.

Kia là vị mặc thanh lịch váy liền áo nữ sĩ, tóc đen chạm vai, mỏng thi son phấn, nàng đeo bức kính râm, gặp trong hành lang fan hâm mộ, còn phi thường hữu lễ cởi kính râm, treo ở cổ áo, chỉ gặp nàng đi đến phòng cấp cứu cổng, xoay người lại, mặt hướng tất cả fan hâm mộ, có chút cúi đầu, nhưng không nói lời nào.

Các thiếu nữ nhìn thấy vị nữ sĩ kia, đang run lên sững sờ sau đều nhao nhao ghen ngào, sau đó thấp giọng hô: “Liễu tử...”

Trương nhỏ lồng lúc này mới nhớ lại, vị nữ sĩ này tựa hồ là lý cây cảnh thiên kinh tế người liễu doanh?

Có chừng dạng gì nghệ nhân có dạng gì người đại diện đi, lý cây cảnh thiên người đại diện tựa hồ cũng là phi thường khiêm tốn hữu lễ nữ nhân, làm đại minh tinh kinh tế người, nàng đổi mặt fan hâm mộ cùng truyền thông, nhưng không có nửa điểm vênh vang đắc ý. “Xảy ra chuyện gì?”

Hình đội trưởng giống như là cũng nghe ra bên này bất thường, tại đầu bên kia điện thoại kêu nàng vài tiếng.

“Hình đội... Là lý cây cảnh thiên kinh tế người đến.” Nàng trốn ở góc tường, nhỏ giọng nói.

Phòng cấp cứu cổng tình huống lần nữa hỗn loạn lên.

Không riêng gì những cái kia các thiếu nữ bắt đầu rối loạn lên, gặp lý cây cảnh thiên kinh tế người trình diện, tất cả truyền thông đều sôi trào.

Những ký giả kia ngay từ đầu chỉ là ở ngoại vi phỏng vấn fan hâm mộ hoặc là quấy rối bác sĩ, hiện tại thì nhao nhao đưa đẩy lấy trước mặt vây xem chủ nhóm, ý đồ chen đến tuyến đầu phỏng vấn lý cây cảnh thiên kinh tế người, một bộ cần làm cái lớn tin tức bộ dáng.

“Ồ, có nói cái gì sao?”

Chung quanh là các loại xoạt xoạt âm thanh cùng tiếng gào, Hình đội thanh âm vượt trên những cái kia huyền não, tại trong tai nàng vang lên.

“Còn chưa bắt đầu nói, liền cúi mình vái chào.” Nàng chi tiết báo cáo, sau đó đột nhiên thông suốt, nói, “Hình đội ta cho người mở cái công thả a, người đừng nói chuyện, lặng lẽ nghe.”

Đầu bên kia điện thoại “Ừ” một tiếng, trương nhỏ lồng thế là run rẩy đê xuống công thả cái nút.

Cùng lúc đó, phòng cấp cứu cổng vị nữ sĩ kia rốt cục chậm rãi mở miệng: “Ta là lý cây cảnh thiên người đại diện, ta là liễu doanh, chúng ta đều biết, hôm nay lý cây cảnh thiên tiên sinh đột nhiên bị biến đổi lớn, giờ phút này sinh tử chưa biết, nhưng nếu như hấn biết còn có nhiều người như vậy tại quan tâm cùng bảo vệ người ta hấn, nhất định phi thường vui mừng, cho nên, ta thay cây cảnh thiên cảm tạ mọi người đứng quan tâm, thật sự là phi thường cảm ơn.”

Nàng khuôn mặt đoan trang, ngữ điệu kéo rất chậm, mơ hồ mang theo đau buồn.

Nghe thấy lời này, phòng cấp cứu cổng các thiếu nữ nước mắt đều bá chảy xuống, phảng phất là bị ủy khuất nhi nữ gặp phải chịu vì bọn hấn chỗ dựa phụ mẫu.

“Làm sao bây giờ...”

“Liễu tử, làm sao bây giờ...”

“Cây cảnh thiên nhất định sẽ kiên trì nổi đứng hay không?”

Các thiếu nữ bất lực hỏi ý âm thanh liên tiếp, thật ra, các nàng cũng không phải là hi vọng một cái xác thực trả lời, các nàng muốn, chỉ là hi vọng.

Mà người đại diện, lại có thể đối fan hâm mộ cùng truyền thông nói cái gì lời nói, cũng nhiều nhất bất quá là chút cảm tạ cùng tin tưởng vững chắc một loại lời nói khách sáo, trương nhỏ lồng ôm muốn nghe nói nhảm tâm tư, thờ dài, nhưng đột nhiên, phòng cấp cứu cổng liễu nữ sĩ lại doanh doanh cúi đầu, lại lúc ngẩng đầu, nàng đã thu thập lại bi thương sắc mặt, trở nên nghiêm túc trịnh trọng lên.

“Các người hỏi ta nên làm cái gì, ta lại thế nào biết nên làm cái gì bây giờ?” Ánh mắt của nàng vẫn nhìn vòng vây tại phòng cấp cứu cổng tất cả khuôn mặt, trương nhỏ lồng bị nàng quét đến một chút, vội vàng tránh đi ánh mắt, nàng nắm chặt điện thoại, cúi đầu xuống, chỉ nghe liễu nữ sĩ thanh âm nghiêm khắc, nàng lời nói xoay chuyển, “Mặc dù ta không biết nên làm sao bây giờ, đồng thời ta giống như các người lo lắng, sợ hãi, khổ sở, có ta biết, muốn cứu chữa bệnh nhân, nhất định phải bác sĩ dốc hết toàn lực, liền như là muốn bắt được hung thủ, cũng cần cảnh sát hết sức nỗ lực. Hiện tại cây cảnh thiên đã thụ thương, hấn ở bên trong sinh tử chưa biết, có các người

lại tại nơi này ảnh hưởng bác sĩ công việc bình thường cũng phá hư bệnh viện trật tự, nếu như các người chân ái cây cảnh thiên, như vậy giờ phút này các người nên tin tưởng bác sĩ sẽ dốc hết toàn lực, càng quan trọng hơn là, cho dù các người rất lo lắng rất sợ hãi rất khó chịu, cũng không nên khiến người khác cho là chúng ta ‘Trời mê’ là không tổ chức không kỷ luật quần thể, cho nên, cảm ơn phối hợp cùng lý giải, xin đừng nên ảnh hưởng bệnh viện bình thường trật tự.” Trương nhỏ lồng phũ, tại thời điểm này, nàng cảm nhận được liễu nữ sĩ nữ vương cường đại khí tràng, tại loại này tình huống dưới, nàng đương nhiên không cách nào thét lên, có nội tâm của nàng lại tại không ngừng kêu to, gặp được loại này thảm kịch còn thông tình đạt lý cũng cố gắng khống chế fan hâm mộ người đại diện đơn giản đẹp trai phát nổ a!

Nàng xuyên thấu qua người với người khe hở, cố gắng muốn đem Nữ Vương đại nhân mặt nhìn càng thêm rõ ràng chút.

Chỉ gặp Nữ Vương đại nhân có chút gật đầu, ánh mắt rơi vào đám người hậu phương truyền thông các bằng hữu nơi đó.

Nàng tiếp tục nói: “Đồng dạng, phi thường cảm tạ ở đây truyền thông bằng hữu, nếu nói ta không hi vọng truyền thông ở đây, cũng nhất định là trái lương tâm lời nói dối, ta hi vọng các người ở chỗ này, đồng thời hi vọng các người có thể đem chuyện này truyền bá ra ngoài, ta thậm chí hi vọng các người lẫn lộn, bởi vì chúng ta đã nén giận quá lâu, nghệ nhân như thế nào? Nghệ nhân cũng phải người, nghệ nhân dựa vào cái gì nên vô cớ tiếp nhận bêu danh mà không thể phản kích? Hiện tại cây cảnh thiên đã thế này, mặc kệ kết quả như thế nào, chúng ta hi vọng dùng chúng ta ví dụ đến nói cho trên xã hội tất cả mọi người, mặc dù chúng ta đi vào cái nghề này, mặc dù xuất đầu lộ diện, nhưng chúng ta cũng phải người, chúng ta cũng cần tư ẩn cũng cần bảo hộ, chúng ta cần một cái càng thêm an toàn hoàn cảnh, ta không hi vọng hôm nay cây cảnh thiên thảm kịch, lại phát sinh lại cái khác bất luận cái gì nghệ nhân trên thân, bởi vậy, xin các người, dùng sức lẫn lộn!”

Nữ Vương đại nhân một lời nói trích địa hữu thanh, nàng lần nữa cúi đầu, mặc dù nàng chỉ mặc thanh lịch váy liền áo, mặc dù nàng nhìn qua như vậy khiêm tốn hữu lễ, có nàng mỗi một câu nói, đều rơi vào hiện trường mỗi một trong lòng người.

Trương nhỏ lồng chỉ cảm thấy toàn thân máu đều muốn nóng lên, đúng vậy a, cây cảnh thiên trước đó nhận lấy nhiều như vậy vô duyên vô cớ chỉ trích, hấn như vậy ủy khuất, bị chửi thảm như vậy, hiện tại còn bị cắt yết hầu, thực sự quá phẫn, nàng thậm chí có loại không hiểu thấu phần nộ cảm giác, đúng lúc này, nàng nghe được trong loa ho nhẹ một tiếng, đưa nàng từ cảm giác như vậy cách hoán trở về, nàng trương nhỏ lồng vội vàng đóng lại công thả, đột nhiên nghe thấy đầu bên kia điện thoại truyền đến Lâm cố vấn thanh đạm tiếng nói.

“Thật là lợi hại.”

Lâm cố vấn chỉ nói ba chữ.

“Ta cảm thấy, nói đến vẫn rất tốt.” Trương nhỏ lồng cảm thấy cái mũi ê ẩm, nàng luôn cảm thấy, Lâm cố vấn trong lời này nghe hương vị không đúng, thế là nhin không được nhỏ giọng phản bác một câu.

“Đúng vậy a.”

Lâm cố vấn cũng không có nói thêm gì nữa, hiện trường một mảnh yên lặng, đèn flash sáng làm một đoàn, nghe đầu kia không có âm thanh, nàng lại mở công thả.

Giống như là để chứng minh nàng thiên chân khả ái, Nữ Vương đại nhân đỉnh lấy trước mắt lấp lóe bạch quang, cất cao giọng nói: “Rất nhiều người đều nói, truyền thông cùng nghệ nhân, luôn luôn lợi dụng lẫn nhau, nhưng mặc kệ như thế nào, ta hi vọng tại cái này vấn đề này bên trên chúng ta có thể không còn đối lập, ta hi vọng truyền thông các bằng hữu có thể cùng chúng ta ‘Trời mê’ đứng chung một chỗ, để chúng ta cùng chung nan quan, cũng tin tưởng, cảnh sát có thể còn cây cảnh thiên một cái công đạo!”

Tiếng vỗ tay rầm rầm vang lên, trương nhỏ lồng cũng đi theo chung quanh đám fan hâm mộ, dùng sức nhẹ gật đầu, có điểm xong đầu, nàng đột nhiên cảm giác được, câu nói này có chút là lạ, đúng lúc này, Nữ Vương đại nhân thanh âm vượt trên những cái kia tiếng vỗ tay, vang lên lần nữa, nàng nói: “Như vậy, xin hỏi... Cảnh sát tương quan người phụ trách, có ở chỗ này sao?”

Quyển 4 Chương 106: Bốn tiếng 18

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 106: Bốn tiếng 18

Tác giả: Trường Nhị

Trương nhỏ lồng giật cả mình, làm sao vị đại tể này hết chuyện để nói a!

Lâm cố vấn nói đến một điểm không sai, nữ nhân này thật sự là thật là lợi hại a!

Tại liễu doanh nói xong câu nói kia về sau, tình huống hiện trường liền thay đổi.

Phòng cấp cứu cổng đồng kia người, đều đi theo lấy Nữ Vương đại nhân nhắc nhở, bắt đầu khắp nơi nhìn quanh, tìm kiếm cảnh sát thân ảnh.

Chính là, nơi này duy nhất cảnh sát...

Trương nhỏ lồng nghĩ, giống như chỉ có nàng a.

“Giống như thật không có cảnh sát đến a.”

“Làm sao như thế quá phạm, cây cảnh thiên đều bị thương thành thế này, vì cái gì cảnh sát cũng còn không đến a!”

Chất vấn cùng phàn nàn từng tiếng từ tứ phương mà đến, loại này phàn nàn, trương nhỏ lồng phi thường lý giải, dù sao mình thần tượng bị thương, toàn hi vọng cảnh sát thúc thúc có thể trình diện trần thuật tình huống, đồng thời cam đoan nhất định sẽ đem hung thủ truy nã quy án loại hình.

Nhưng vấn đề là...

Trương nhỏ lồng rất sợ mà cúi thấp đầu, các người nhiều người như vậy, ta thật không dám đi ra ngoài a!

Mặc dù trực giác nói cho nàng, nàng hiện tại ra ngoài nhất định sẽ trở thành mục tiêu công kích, nhưng nếu là nàng không đi ra, liền hiện tại tình huống này, ai biết truyền thông sẽ làm sao mắng Hoàn Cảnh cảnh sát a.

“Cho nên, xảy ra chuyện lớn như vậy, cảnh sát không có phái người ở đây sao?”

Quả nhiên, phát giác chung quanh tựa hồ thật không có cảnh sát nhân sĩ liên quan tại, Nữ Vương đại nhân ngay cả ngữ khí đều trở nên lạnh lùng thâm nhiên.

Trương nhỏ lồng rùng mình một cái.

Đáp lấy cái này ngay miệng, nàng đối microphone, nhỏ giọng hỏi:

“Hình đội... Ta muốn đi ra ngoài sao?”

Đầu bên kia điện thoại suy nghĩ một chút, mặc dù không một người nói chuyện, có trương nhỏ lồng trong đầu đã xuất hiện Hình đội trường cùng Lâm cố vấn liếc nhau giao lưu ý nghĩ hình tượng.

Người khác đều như thế điểm danh, bình thường lãnh đạo đại khái đều sẽ phái thuộc hạ ra mặt công nôi đi.

Rất nhanh, hình đội tựa hồ lại xích lại gần điện thoại, nương theo hô hấp của hắn âm vang lên, trương nhỏ lồng khẩn trương đến toàn thân căng cứng.

Bỗng nhiên, nàng nghe thấy trong điện thoại người nói.

“Đừng ra mặt, không có việc gì.”

Trong khoảnh khắc đó, nàng rất không có tiền đồ muốn khóc.

...

Sống yên ổn quốc tế cửa hàng cổng, Hương Chương thụ hạ.

Vương Triều đã sớm bị tiến đến tìm kiếm các loại tư liệu, Lâm Thần đứng tại ngoài trời, bồi Hình Tông Liên nói chuyện điện thoại xong.

Hình Tông Liên tại trấn an vài tiếng về sau, cúp điện thoại, biểu lộ rất bất đắc dĩ.

Mặc dù cũng không cùng nữ hài trò chuyện, nhưng Lâm Thần vẫn như cũ qua nét mặt của Hình Tông Liên là suy đoán ra tiểu cô nương đại khái là tại hiện trường nhận được kinh hãi: “Nhỏ lồng đây là?”

“Tựa như là khóc?” Hình Tông Liên lắc đầu, một bộ “Ta cũng không biết nàng tại sao khóc” dáng vẻ.

Lâm Thần mấy không thể nghe thấy thờ dài, nghĩ thầm nếu như người có vị anh tuấn cấp trên vì bảo hộ người đem nôi công mình trên thân, người tự nhiên sẽ cảm động, như vậy nếu như là nữ hài tử, khóc cũng không có gì không có khả năng.

Hình Tông Liên lại làm bộ cần móc thuốc lá, nhưng cầm đến một nửa, hắn lại dừng lại, sau đó hỏi: “Nói đến, lý cây cảnh thiên vị này

người đại diện làm sao lợi hại thành thế này?”

Lâm Thần đáp: “Nữ nhân lợi hại, chính là như vậy.”

Hình Tòng Liên còn nói: “Có ta đột nhiên cảm giác được, cái này lợi hại nữ nhân những lời kia ngược lại là sáo lộ rất nặng a, trước yếu thế, sau lập uy, trước cùng thù, sau căm thù giặc, bọn hắc ngành giải trí người đều nhiều như vậy tâm nhãn?”

Lâm Thần liếc hắc hắc một cái, gặp hắc hắc là chăm chú đang hỏi, thế là cảm thấy, người ngay cả loại này sáo lộ đều nhìn rõ, tâm nhãn tựa hồ cũng không tính ít?

Có loại lời này, hắc cũng chỉ có thể trong lòng nghĩ nghĩ, ngoài miệng chỉ có thể nói: “Người nói là, nàng cùng fan hâm mộ truyền thông ‘Cùng thù’, như vậy ‘Căm thù giặc’ đối tượng là ai?”

“Hiện tại xem ra, tựa như là chúng ta a.” Hình Tòng Liên tựa ở cửa hàng cổng một viên mới gặp hạn nhãn thơm thượng thần bí hề hề hỏi: “Minh tinh xảy ra chuyện, người đại diện lại nhất định phải nhằm vào cảnh sát, vậy nếu như người là ngành giải trí người, người cảm thấy đây là vì cái gì đây?”

Hình Tòng Liên hoài nghi, mặc dù rất lạnh lùng, nhưng không phải không có lý.

Thật ra lý cây cảnh thiên vị kia người đại diện, mặc dù từ đầu tới đuôi nói tới mỗi một câu nói đều không thể chỉ trích, nhưng chính là bởi vì không thể chỉ trích, ngược lại lộ ra quá bình tĩnh quá nắm chắc thắng lợi trong tay, làm cho người không thích.

Lâm Thần rất thành thật nói: “Ta không biết đây là cái gì sáo lộ, dù sao chơi tâm nhãn loại sự tình này, xưa nay không là ta cường hạng.”

Nghe hắc nói như vậy, Hình Tòng Liên ngẩn người, nhin không được bật cười: “Lâm cố vấn lời này, ta làm sao nghe được hương vị không đúng lắm a?”

“Hình đội trưởng suy nghĩ nhiều.” Hắc nói.

Hình Tòng Liên thế là xích lại gần hắc, tiếp tục hỏi: “Người nói, hiện tại gian kia phòng cấp cứu bên trong, có thể hay không ngay tại mưu đồ bí mật như thế nào đem lý cây cảnh thiên xử lý thành ‘Trọng thương’, chúng ta có phải hay không rơi vào ngành giải trí lẫn lộn trong kế hoạch?”

Lâm Thần ngược lại là không có phủ định hẳn: “Là có loại khả năng này, nếu như lý cây cảnh thiên bộn hẳn là vì lẫn lộn sự kiện, ngược lại là có khả năng vì ngăn cản cảnh sát điều tra, đem chúng ta làm nhất định phải nhằm vào đối tượng.” Hấn nói đến đây, mình lại lắc đầu, “Trung thực giảng, cách làm này rất ngu xuẩn, cảnh sát có thể sẽ e ngại dư luận, nhưng nếu như cảnh sát khăng khăng điều tra, cái này lại ở đâu là dư luận có thể ngăn cản? Trên thực tế, từ lý cây cảnh thiên bị cắt yếm hầu bắt đầu, ta vẫn luôn có loại không nói được cảm giác, cũng không phải nói rơi vào cái bẫy cảm giác, mà là cảm thấy...” Hấn nói đến đây, rốt cục dừng lại, cái khác thật không phải một cái rất ưa thích đang phá án quá trình bên trong phân tích một cái nhân tình tự người, nhưng bây giờ cảm giác, thật sự là phi thường quái dị, “Ta cảm thấy, rất buồn bực...” Hấn nói.

Hình Tòng Liên vỗ mạnh vào mồm, nói: “Nghe người nói ‘Buồn bực’ ngược lại là cái rất tươi mới từ a, đây rốt cuộc là như thế nào buồn bực a?”

“Ta cũng không biết.” Hấn lần nữa lắc đầu, không cách nào hình dung loại cảm giác kỳ quái này.

Buồn bực, đúng là cái phi thường không cụ thể từ.

Nhưng có lẽ là đứng tại cửa hàng cao tầng lúc, lại có lẽ là mắt thấy lý cây cảnh thiên ngã xuống đất lúc, thậm chí là tại Hình Tòng Liên giải khai kia bó hoa hồng lúc, Lâm Thần đều có giống nhau cảm giác. Nếu như nhất định phải lựa chọn một loại càng thỏa đáng cụ thể hơn hình dung, cái kia chỉ có nói, loại này buồn bực bắt nguồn từ một loại bất lực cảm giác.

Phân tích cảm xúc đối phá án cũng không tác dụng quá lớn, Lâm Thần chăm chú suy nghĩ liên quan tới lý cây cảnh thiên vấn đề, cuối cùng có chút tàn khốc nói: “Phán đoán lý cây cảnh thiên phải chăng tại lẫn lộn, vậy cần nhìn hẳn cuối cùng tình huống đến tột cùng như thế nào.”

Nhớ tới trên sân khấu máu tươi, hẳn cuối cùng vẫn nói, “Thật ra, dựa theo hiện trường chảy máu lượng để phán đoán, rất khó nói hung thủ không có thương tổn cùng lý cây cảnh thiên động mạch cổ, như vậy, lý cây cảnh thiên có thể được cấp cứu trở về khả năng cũng không lớn.”

“Lâm cố vấn có ý tứ là, nếu như lý cây cảnh thiên là bị được vải trắng đẩy ra, vậy chúng ta nhất định phải thừa nhận mình tâm tư quá nhiều toàn đem người nghĩ quá xấu; nhưng nếu như, lý cây cảnh thiên là lộ ra mặt bị đẩy ra, cũng một bộ mới từ trên con đường tử vong được cấp cứu trở về bộ dáng, chúng ta liền muốn cân nhắc hẳn tự biên tự diễn khả năng... Cái này có chút tàn khốc a.”

“Loại này không phải a đã b lựa chọn, mặc dù rất tàn khốc, nhưng nếu như xuất hiện c, thì càng làm cho người ta đau đầu, cho nên hi vọng hay là không nên xuất hiện loại thứ ba khả năng cho thỏa đáng.” Hấn nói.

Thật ra Lâm Thần cũng không biết, vì cái gì hấn luôn luôn tốt mất linh xấu linh.

Cũng chính là tại hấn nói xong câu kia “Không hi vọng” sau hai phút, Hình Tòng Liên chuông điện thoại vang lên lần nữa.

Hấn mắt nhìn điện báo biểu hiện bên trên “Trương nhỏ lồng” ba chữ, biết cuối cùng đã tới tuyển hạng mình cho ra câu trả lời thời gian.

Hình Tòng Liên đề xuống công thả, khiến hấn cùng đi nghe.

“Hình đội, lý cây cảnh thiên ra ngoài rồi!”

Nữ hài thanh âm hưng phấn, cũng xuyên thấu qua công thả truyền ra, nhẹ như vậy ngọt thanh âm, bị bốn phía huyền não dòng xe cộ âm thanh va đập vào, sau đó trở nên phi thường hư vô mờ mịt.

Quả nhiên, hay là b tuyển hạng... Tự biên tự diễn?

Hình Tòng Liên hỏi: “Lý cây cảnh thiên tình huống thế nào, ý thức hoàn toàn thanh tỉnh sao, bác sĩ nói thế nào?”

Trương nhỏ lồng nói: “Rõ ràng a, làm sao lại không rõ ràng?”

“Vừa làm xong giải phẫu, ý thức còn rất thanh tỉnh?” Hình Tòng Liên rất hoài nghi hỏi.

“Người nhất định sẽ không tin tưởng thì sao hình đội, lý cây cảnh thiên thế mà mình đi ra a!”

...

Thành phố bệnh viện, số ba phòng cấp cứu bên ngoài hành lang. Trương nhỏ lồng giờ điện thoại, bất khả tư nghị nhìn chằm chằm phòng cấp cứu đứng ở cửa người kia.

Ca sĩ bản nhân cùng trên TV cũng không có khác nhau quá nhiều, so với trên TV hơi có vẻ thanh cao đáng vẻ, trong cuộc sống hiện thực lý cây cảnh thiên càng bình dị gần gũi, đương nhiên, đó cũng

không phải nói hấn không đẹp trai, hấn vẫn như cũ là nho nhã anh tuấn, sắc mặt mang theo mất máu quá nhiều trắng bệch, hấn chậm thân mà đứng, trên cổ quấn lấy thật dày băng gạc, tại nhìn khắp bốn phía về sau, trương nhỏ lồng trông thấy hấn chậm rãi cúi đầu, giống như là tại cảm tạ chung quanh fan hâm mộ ủng hộ.

Thấy tình cảnh này, chung quanh thiếu nữ đám fan hâm mộ bắt đầu hét lên cùng liều mạng vỗ tay, phảng phất là sống sót sau tai nạn hội chúc mừng.

Lý cây cảnh thiên khắp khuôn mặt là cảm kích, hấn hốc mắt có chút ướt át, nhưng như cũ không nói gì.

Trương nhỏ lồng đương nhiên cũng rất vui vẻ, nàng cười đem ca sĩ từ đầu dò xét đến chân, ca sĩ áo thun bên trên tràn đầy vết máu, thậm chí ngay cả trên quần đều là máu.

Cái này có chút kỳ quái, trương nhỏ lồng bỗng nhiên ý thức được, lý cây cảnh thiên là bị cắt yết hầu ài, mất máu quá nhiều ài, áo thun đều bị nhuộm đỏ loại này chảy máu lượng ài, vì cái gì hấn còn có thể đứng đấy?

Đúng lúc này, nàng nghe thấy trong loa truyền đến Lâm cố vấn thanh âm.

“Lặng lẽ chụp kiểu ảnh phiến cho ta.” Lâm cố vấn nói như vậy.

Trương nhỏ lồng thấy thế, thế là nhón chân lên, nâng cao thủ cơ, xoay xoay một tiếng, nàng vội vàng rút tay về, sau đó bị người bên cạnh trừng mắt liếc.

Ảnh chụp nhanh chóng truyền qua đó.

Đầu bên kia điện thoại, Lâm cố vấn thanh âm đều trở nên do dự:

“Đúng là chạy ra.”

“Đây coi như là tuyển hạng c sao?” Hình đội trưởng hỏi.

Trương nhỏ lồng có chút nghe không hiểu bọn hấn đang nói cái gì, có thể coi là là nàng, trong lòng cũng tràn đầy nghi vấn.

Vì cái gì có người xông lên sân khấu giết người, vẫn còn có thể để cho đối phương sống mà đi ra phòng cấp cứu chứ?

Quyển 4 Chương 107: Bốn tiếng 19

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 107: Bốn tiếng 19

Tác giả: Trường Nhị

Vì cái gì giết người lại không giết chết.

Đáp án của vấn đề này, nhưng thật ra là rất nhiều.

Tỉ như nói tay run, tỉ như nói đao không nhanh, nhưng lớn nhất khả năng là, vị kia hoa tươi thiếu nữ tại dùng đao xẹt qua lý cây cảnh thiên cái cổ lúc, thật ra cũng không có giết người hẳn ý tứ, cho nên lý cây cảnh thiên mới có thể trốn qua một kiếp, sống mà đi ra phòng cấp cứu.

Khả năng này, đương nhiên chính là tuyển hạng c, một cái nhìn tất cả đều vui vẻ, lại làm cho người vô hạn mơ màng tuyển hạng.

“Cho nên, chúng ta cần chuyển biến điều tra đảo ngược rồi?” Hình Tông Liên đại khái cũng là nghĩ đến những này, sắc mặt có chút sầu khổ, cho nên cuối cùng đem cây kia không có đốt thuốc lá lại điếm. Khói xanh lượn lờ, ánh nắng liệt phải chướng mắt.

Lâm Thần trong lúc nhất thời cũng nghĩ không thông vấn đề này.

Nếu như lý cây cảnh thiên là chủ đạo người, vì lẫn lộn sự kiện hấp dẫn công chúng chú ý, hẳn vì cái gì không giả bộ lại đáng thương một chút, phải biết, ngay trước nhiều như vậy truyền thông mặt mình đi ra phòng cấp cứu, thực sự nhìn qua quá như là tự biên tự diễn xào sự kiện, chính là bởi vì giống, cho nên một vị có kinh nghiệm người sắp đặt, căn bản không thể lại làm chuyện như vậy.

Như vậy, thay cái góc độ nghĩ, nếu như lý cây cảnh thiên đúng là người bị hại, có thể hỏi đề ở chỗ, thiếu nữ kia vì cái gì chỉ ở hẳn trên cổ vạch ra một đầu lỗ hồng, lại không giết chết hẳn?

Lâm Thần hồi tưởng lại lúc ấy trên sân khấu tình cảnh, viên kia âm âm rơi xuống đất ống nói, chăm chú che cái cổ ngón tay cùng từ khe hở bên trong trong nháy mắt rỉ ra huyết thủy, vô luận như thế nào, dựa theo như thế chảy máu lượng đến xem, lý cây cảnh thiên đều

không giống như là có thể sống đi ra phòng cấp cứu đáng vẻ, trong này tất nhiên có vấn đề gì.

“Nói thực ra, ta cảm thấy chuyện này đã có chút trái với nhân loại sinh lý định luật, người bình thường không có khả năng tụt mất đi nhiều máu như vậy dịch về sau, vẫn bảo trì bình thường năng lực hành động, cái này thật bất khả tư nghị.”

Hình Tòng Liên sờ lên cái cằm, nói: “Nhìn, chúng ta chỉ có thể phiền phức trưng nhỏ lồng đồng chí đồng sự lão công tìm hiểu tin tức?”

Lý cây cảnh thiên người đại diện đã điểm danh nhằm vào cảnh sát, lúc này không chỉ có không không tích cực tỏ thái độ, ngược lại lựa chọn âm thầm điều tra, đại khái cũng chỉ có Hình Tòng Liên.

“Xác thực hay là điệu thấp một chút cho thỏa đáng a.” Lâm Thần nói. “Vậy chúng ta về hiện trường nhìn xem?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Được.”

Chờ trở lại đánh lấy hơi lạnh trong đại sảnh, Lâm Thần mới nhớ tới muốn nhìn một ít thời gian.

Thời gian là rõ ràng nhất manh mối, hiện tại giữa trưa 11:25 phân, dựa theo lý cây cảnh thiên bị đưa đi bệnh viện thời gian đến xem, thật ra hẳn nhiên nhất có điều tại phòng cấp cứu bên trong ngay người nửa giờ.

Nửa giờ, đương nhiên không đến mức hoàn thành một đài động mạch cổ chữa trị giải phẫu, như vậy khả năng duy nhất tính là, lý cây cảnh thiên bị thương xác thực không nặng, mà cô gái kia, cũng xác thực hạ thủ lưu tình.

Cho nên như vậy vấn đề máu chốt vẫn như cũ là máu, vì cái gì lý cây cảnh thiên sẽ lưu nhiều máu như vậy?

Hình Tòng Liên đứng tại trên sân khấu, cùng giám chứng khoa đồng sự nói gì đó, đối phương nhẹ gật đầu, ngồi xổm trên mặt đất, chỉ vào kia một mảng lớn cùng màu đỏ thắm hòa làm một thể vết máu, nói:

“Hình đội, ta vừa rời liền muốn tìm người, ta nghĩ đây không phải nhân loại huyết dịch.”

“Không phải nhân loại huyết dịch là cái gì, máu động vật dịch?”

“Cũng không giống.” Giám chứng khoa vị kia nhân viên cảnh sát tiếp tục lắc đầu.

Thảm đã bị bọn hắn cắt xong một khối hàng mẫu đưa đi xét nghiệm, giờ phút này nhìn qua, toàn bộ trên sân khấu giống như là bị móc

rỗng một khối, “Còn phải chờ xét nghiệm kết quả ra ”

Hình Tòng Liên nhíu mày, giống như là đoán được cái gì, sau đó cũng đi theo ngòi xồm người xuống.

Hắn cời găng tay, dùng ngón tay nhẹ nhàng đặt tại đoàn kia vết máu bên trên, giám chứng khoa vị kia nhân viên cảnh sát cũng giống như ý thức được cái gì, hắn vừa định mở miệng ngăn cản, đã thấy Hình Tòng Liên đã đem ngón tay luồn vào miệng bên trong nếm nếm.

Lâm Thần đi đến sân khấu bên cạnh, gặp Hình Tòng Liên vừa liếm xong ngón tay, quay đầu, phảng phất vẫn chưa thỏa mãn nói với hắn: “Ngọt, mùi vị không tệ.”

Lâm Thần đơn giản không biết nên nói cái gì cho phải, tại trước công chúng, liếm người bị hại huyết dịch, đây quả thật là hơi có vẻ nặng miệng.

Hình Tòng Liên ngược lại là rất không quan trọng, hắn phui mông một cái đứng lên, còn nói: “Bơ thêm nhân công sắc tố, điều phối phải vừa vặn.”

Lâm Thần ngăn người, hỏi: “Đó là cái gì?”

“Một loại giả huyết tương đạo cụ, cái này phối phương rất tốt, trên cơ bản là Hollywood cấp bậc đạo cụ.” Hình Tòng Liên nói, còn chưa đã ngửa vổ mạnh vào mồm.

Ở một bên giám chứng khoa nhân viên cảnh sát cũng bị hù đến: “Cái quỷ gì, đây là tự biên tự diễn cắt yết hầu sao?”

Thật ra bất luận kẻ nào gặp được cùng loại sự tình, đại khái đều sẽ làm ra tương tự phỏng đoán.

Hình Tòng Liên quay đầu, đem ngón trỏ đặt ở trên môi, ra hiệu tên kia giám chứng khoa nhân viên cảnh sát nhỏ giọng chút.

Lâm Thần trầm ngâm không nói, nếu nói đây là chế tạo cắt yết hầu sự kiện bản thân lẫn lộn, cũng lộ ra quá không thông minh chút, mời một thiếu nữ giả bộ như fan hâm mộ lên đài lau cổ mình, lợi dụng nhân công huyết tương chế tạo ra thảm kịch giả tượng, còn để lại một chùm tàn nhẫn vô cùng lục hoa hồng, sự kiện như vậy mặc dù rất có bạo điểm, nhưng vẫn cũ là đem kiếm hai lưỡi, hơi không cẩn thận, liền sẽ đối nghê nhân hình tượng tạo thành to lớn tổn thương. Cái này vẫn như cũ là được không bù mất sự tình.

Lâm Thần ngay tại do dự lúc, bỗng nhiên nghe thấy Hình Tòng Liên hỏi: “Như qua đây là nhân công huyết tương, đây chẳng phải là nói,

chúng ta cần điều tra án mưu sát chỉ còn lại có một cộc?”

Hắn chỉ, đương nhiên là kia bị gai hoa hồng chết đáng thương chim nhỏ.

Hình Tòng Liên thờ dài, còn nói: “Đau đầu.”

...

Có thể để cho Hình Tòng Liên cảm thấy nhức đầu, đương nhiên cũng không phải một số người công huyết tương cùng bị làm bộ cắt yết hầu ca sĩ.

Chân chính sẽ làm hắn nhức đầu, đại khái chỉ có một ít người, một ít máy móc người.

Vương Triều ngồi tại sống yên ổn quốc tế lâu hai mỗ gia kem ly trong tiệm, điểm xóa trà khẩu vị kem tươi, hắn vừa ăn đồ uống lạnh, vừa lục soát Lâm Thần hướng hắn bố trí kia hai vấn đề.

Thứ nhất: Lý cây cảnh thiên thân phận bối cảnh.

Thứ hai: Vì cái gì hôm nay sẽ có vượt mức fan hâm mộ đến ủng hộ lý cây cảnh thiên.

Trong tiệm hơi lạnh mở ước chừng, phục vụ viên tiểu tử tử cũng so nhà khác xinh đẹp rất nhiều.

Hắn thiết lập từ mẩu chốt về sau, liền từng ngụm từng ngụm ăn lên đồ uống lạnh, không đợi hắn ăn xong một phần, máy tính vang lên đình một tiếng, biểu thị lục soát đã hoàn thành.

Hắn đem còn lại đồ uống lạnh toàn bộ nhét vào miệng bên trong, sau đó ngồi xếp bằng tại ghế sofa trên ghế, kéo lấy nhấp nhô điều, chăm chú đọc lục soát nội dung.

Trung thực giảng, hắn đối ngành giải trí Bát Quái thật không có hứng thú quá lớn, đại khái bọn hắn thẳng nam trời sinh liền không thích loại kia lục đục với nhau xé bức cố sự, nhưng mà, liên quan tới lý cây cảnh thiên Bát Quái, thật so loại kia cầu huyết kịch càng cầu huyết, hắn càng xem càng nhập thần, thậm chí không có chút nào chú ý tới, có người đẩy ra kem ly cửa hàng cửa thủy tinh.

“Đẹp mắt như vậy?”

Vương Triều cảm giác được có người tại bên cạnh mình ngồi xuống, tiến đến bên cạnh hắn hỏi như vậy.

“Ai ai, đừng nói chuyện.” Hắn phất phất tay, giống như đuổi ruồi muốn đem người kia hống đi.

Vừa vặn bên cạnh người kia còn muốn lại gần nhìn, hẳn thế là một thanh đẫy hướng người kia đầu, thẳng đến kia khó giải quyết cảm giác thông qua làn da truyền hướng đại não, hẳn mới ý thức tới bên cạnh mình người đang ngồi đến cùng là ai.

“Lão đại, sao người lại tới đây a!”

Hắn phủ đất nháy lên, lại phanh ngồi hạ: “Không nói một tiếng, người làm ta sợ muốn chết!”

“Tiểu vương trước sâm, không nghĩ tới người còn có cái này yêu thích a.”

Hình Tông Liên điều cùng thuốc lá, nhìn trên màn ảnh cái kia đạo kinh bạo tiêu đề, chép miệng.

Trên màn hình là một thì tin tức, so với kia kinh bạo tiêu đề đến, phối đồ càng là đáng chú ý, kia là một đầu bị ném ở lộn xộn trên đệm chần nữ sĩ viền ren bên trong quần, hay là màu đen.

Vương Triều vô ý thức đi che, sau đó mới phát giác được không đối: “Lão đại, ta đây là đang điều tra vụ án, người thái độ đoan chính điểm!”

Lâm Thần ngồi tại vị trí đối diện bên trên, nhìn xem trước mặt hai người dáng vẻ, luôn cảm thấy bọn hắn đàm luận nhất định không phải cái gì quá tốt chủ đề.

“A nha tiểu vương trước sâm, đến người ở độ tuổi này, có loại này yêu thích là nhân chi trạng thái bình thường nha.” Hình Tông Liên sờ lên thiếu niên đầu, một bộ ta rất hiểu bộ dáng.

“Đệt lão đại, đừng đem ta và người nghĩ đồng dạng bản thủ được không!”

Vương Triều ý đồ cách xa hẳn một chút, lại bị Hình Tông Liên chen ở cạnh cửa sổ hàng ghế dài bên trong, căn bản không thể động đậy.

“Đâu có đâu có, nói đến a ta cũng không biết người thế mà tốt cái này miệng a, khẩu vị có chút nặng a...” Hình Tông Liên vừa nói, vừa đem Vương Triều từ đầu đến chân quét một lần, sau đó quay đầu, đem tiêu đề nói ra, “Mướn phòng công chúa ngày nhập mười vạn, các loại mới lạ cách chơi chấn kinh phóng viên?”

Nghe Hình Tông Liên lớn tiếng đọc lên tiêu đề, Vương Triều đỏ mặt phải nhỏ máu, mặc dù Lâm Thần cũng biết, người thiếu niên đại khái là thật tìm được cái gì mấu chốt manh mối, có hẳn cái này then thùng bộ dáng thật sự là vô cùng khả ái.

Cho nên hắn cũng không nhịn được nở nụ cười.

Đại khái là không muốn tại nói chuyện với Hình Tông Liên, thiếu niên nghiêng đầu sang chỗ khác, chăm chú nhìn xem hắn nói: “A Thần, thật là cùn lý cây cảnh thiên có liên quan vụ án manh mối!”

“Úc...” Lâm Thần kéo dài điệu, sau đó chậm rãi nói, “Thật ra người thích gì đều có thể, dù sao tuổi trẻ nha, chính là muốn chú ý an toàn...”

“A Thần!”

Thiếu niên xấu hổ giận dữ cắt ngang hắn.

Quyển 4 Chương 108: Bốn tiếng 20

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 108: Bốn tiếng 20

Tác giả: Trường Nhị

Gặp thiếu niên sắp đến xấu hổ giận dữ biên giới, Lâm Thần thấy tốt thì lấy, hấn nhẹ nhàng ho một tiếng, nguyên bản một tay chi di đội trường cảnh sát hình sự trong nháy mắt ngồi thẳng thân, một giây đồng hồ từ đùa tiểu bằng hữu trạng thái hoán đổi đến công việc bình thường trạng thái. Lướn

“Hộp đêm tin tức cùng lý cây cảnh thiên đến cùng có quan hệ gì?”

Hình Tông Liên hỏi.

Đại khái là nhìn lâu cầu huyết xã hội tin tức, Vương Triều ngữ khí cũng biến thành thần bí, cũng lộ ra cổ thành hương kết hợp bộ Bát Quái khí tức: “Các người biết, lý cây cảnh thiên làm gì tại trên sân khấu nói những lời kia sao?”

Nghe Vương Triều nói như vậy, Lâm Thần thoáng nhớ một chút lý cây cảnh thiên tại trên sân khấu nói lời.

Lý cây cảnh thiên nói: Gần nhất phát sinh một chút sự tình, cảm ơn các người ủng hộ...

Hấn còn nói: Đúng sai tự có phán xét...

Bất luận kẻ nào đều có thể nghe ra, hấn nói những lời này, là ám chỉ cái gì, mà tại dạng này ám chỉ phía sau, hiển nhiên có cái chẳng phải quang minh chính đại cố sự.

“Hấn vì cái gì nói như vậy?” Lâm Thần hỏi.

“Hấn bày ra vụ án!” Vương Triều thấp giọng nói.

Thiếu niên một bộ các người muốn biết sao nhanh cầu ta bộ dáng, hấn cùng Hình Tông Liên liếc nhau, hai người không hẹn mà cùng không nói.

Thật ra, Lâm Thần cũng phỏng đoán qua, nếu như lý cây cảnh thiên không phải là bởi vì sự nghiệp thung lũng muốn lẫn lộn nhân khí, như vậy thì là gặp được cái gì ngành giải trí sự kiện, tỉ như vượt quá

giới hạn a, bao nuôi được bao nuôi một loại bê bối, cho nên hẳn nhu cầu cấp bách chế tạo một số việc cho nên đến chuyển công chúng ánh mắt, tranh thủ đồng tình.

Quả nhiên, gặp bọn họ đều không nói lời nào, Vương Triều lại phiến muộn: “Các người liền không hỏi xem ta, là cái gì vụ án sao?”

Lâm Thần gặp Hình Tông Liên hướng hẳn đưa mắt liếc ra ý qua một cái, đại ý là nói muốn ta đánh hẳn sao?

Hắn thờ dài, hỏi Vương Triều: “Đó là cái gì vụ án chứ?”

Hắn lời còn chưa dứt, Vương Triều đột nhiên lớn tiếng reo lên: “Lý cây cảnh thiên dĩnh líu mạnh gian a, á đù!”

“Chờ một chút...” Hình Tông Liên cắt ngang hẳn, “Lý cây cảnh thiên dĩnh líu mạnh gian?”

“Đúng vậy a đúng vậy a, á đù lão đại, quá cầu huyết người biết không, đời ta chưa có xem như thế cầu huyết cố sự khà!” Hẳn nói, lại lần nữa im lặng, vểnh lên chân bắt chéo, lại là một bộ các người nhanh cầu ta bộ dáng.

Đây là rõ ràng tìm đánh, Hình Tông Liên quả nhiên một cái tát tới, đập vào Vương Triều trên lưng: “Ít thừa nước đục thả câu!”

Bởi vì tám lên Bát Quái, thiếu niên ánh mắt đều sáng lên, không để ý chút nào lão đại của mình bàn tay: “Chuyện là như thế này, tại hai tuần trước, một đêm nguyệt hắc phong cao, một quần áo tả tơi nữ vọt tới cục cảnh sát, nàng mặt mũi tràn đầy máu ứ đọng, áo rách quần manh, có kinh nghiệm nữ cảnh sát vừa nhìn liền biết đây là tình huống như thế nào nha! Cho nên a rất nhanh, nữ hài được đưa tới cục cảnh sát trong phòng nghị, nữ cảnh sát cho nàng bưng chén nước nóng, lại cầm điều tẩm thấm, nữ hài giống như là vẫn còn thương tích sau trạng thái, ngay cả lời đều nói không hết cả, nữ cảnh sát cẩn thận khuyên bảo dưới, nữ hài cuối cùng mở miệng!” Thiếu niên nói tới chỗ này, lần nữa dừng lại, sau đó trầm bồng du dương nói, ” nữ hài nói, nàng bị người mạnh gian, gian ô nàng người, chính là ngay tại chỗ tổ chức lưu động buổi hòa nhạc nổi danh ca sĩ... Lý cây cảnh thiên!”

Vương Triều nói tới chỗ này, còn nhẹ vỗ nhẹ nhớ bàn, hẳn miêu tả sinh động như thật, đơn giản tựa như nhìn hiện trường trực tiếp đồng dạng.

Lâm Thần cũng không biết, vì cái gì đũa nhỏ này sẽ đối với giàng loại này cố sự như thế cảm thấy hứng thú, hấn mắt nhìn Hình Tông Liên, Hình Tông Liên sờ lấy cái trán, một bộ con hàng này thật không có quan hệ gì với ta bộ dáng.

Lâm Thần cũng rất bất đắc dĩ, nhưng cũng không có cắt ngang Vương Triều, ngược lại rất phối hợp mà hỏi: “Ừm, sau đó thì sao?” “Sau đó, chính là trầm bổng chập trùng trọng đầu hí a!”

Wương Triều nói, vỗ tay phát ra tiếng, cái này bình thường đều là tại quán bar cần rượu thủ thế, Lâm Thần trông thấy Hình Tông Liên huyệt Thái Dương bên cạnh gân xanh đều muốn bắt đầu nháy. Hấn thế là thuận tiện mắt nhìn đằng sau quầy bar nhân viên phục vụ, đằng sau quầy bar vị kia song đuôi ngựa thiếu nữ một mực nghe cố sự nghe được phi thường nhập thần, giờ phút này nghe thấy khách nhân đánh búng tay, nàng run lên cái giật mình, sau đó phi thường hiểu ý cầm cái ly pha lê, một lát sau, nàng cho ngay tại thuyết thư tiểu vương trước sâm rót chén chanh nước, cũng bùng tới.

Ngược lại xong nước, thiếu nữ kia nhân viên phục vụ lại trở lại vừa rồi đứng đầy vị trí bên trên, chống đỡ cái cầm, móc ra khoai tây chiên, giống như là rất chờ mong tiếp xuống cố sự.

Nghĩ đến đây cũng là có thể tại trên mạng tùy tiện có thể lục soát sự tình, cũng không liên quan đến cơ mật, cho nên Lâm Thần cùng Hình Tông Liên cũng không có ngăn cản Vương Triều nói tiếp.

Nương theo lấy xoay xoay xoay khoai tây chiên âm thanh, Vương Triều rất đắc ý uống một hớp, Hình Tông Liên rất cục nhịn không được, chiếu vào sau gáy của hấn chính là một cái.

Thiếu niên bị vỗ mạnh dưới, sắc nước bọt , vừa khực vừa nói: “Già hình đồng chí, nhìn người dạng này thái độ, có còn muốn hay không nghe chuyện xưa a!”

Đại khái người tìm đường chết, thật sự là ai cũng không giúp được. Hình Tông Liên cũng không động thủ, hấn chỉ là nghiêng mặt qua, nhẹ nhàng theo diệt tàn thuốc

Wương Triều cấp tốc ngậm miệng, sắc mặt run lên, cấp tốc nói: “Nơi đó cảnh sát nghe xong lời này, á ù đại án a, làm không tốt là cự án a , dựa theo quá trình, bọn hấn đem nữ hài đưa đi làm mạnh gian khảo thí, kết quả khảo nghiệm rất mau ra đến, vị kia nữ hài xác thực vừa trải qua bạo lực tính giao, có □□ xé rách triệu chứng, nhưng

mà... Tại mạnh gian trong khảo nghiệm, nhưng không có xét ra nữ hài thể nội có nam tính tinh dịch tồn tại, cho nên người hiềm nghi rất có thể là sử dụng tránh mang thai bộ.”

Nghe đến đó, Lâm Thần nhú nhú mày, bị đại minh tinh ức hiếp đáng thương nữ hài, thế này một cái cố sự quá mức bi thảm, có trên mặt thiếu niên như cũ có giảng thuật lúc Bát Quái hứng thú dạt dào cảm giác. Hắn nghĩ, lấy Vương Triều lương tri, không đến mức sẽ dùng thái độ như vậy đối đãi một cộc đáng thương mạnh gian án, như vậy cố sự này, nhất định còn có đảo ngược.

Quả nhiên, Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, tiếp tục nói: “Người bị hại đáng thương biết bao a, lại quả thật bị giám định ra chịu đựng bạo lực tính giao, coi như cảnh sát nghĩ ép việc này, cũng không ép xuống nổi a, thế là nơi đó cảnh sát cấp tốc thành lập tổ chuyên án, phá án và bắt giam cái này lên mạnh gian án, đồng thời cảnh sát ngay đầu tiên, phong tỏa nữ hài trong miệng hiện trường phát hiện án...”

“Hiện trường phát hiện án là tại?”

“Ngay tại lý cây cảnh thiên ngủ lại trong tửu điểm!”

Nghe vậy, Hình Tông Liên nói: “Đây không phải địa phương tốt gì.”

“Làm sao không xong?” Vương Triều hỏi lại.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, tiếp lời nói, “Khách sạn sẽ có giám sát ghi chép, nếu như lý cây cảnh thiên thật muốn đối người nào làm chuyện gì, lựa chọn cái chỗ kia, thực sự rất dễ dàng lưu lại chứng cứ.”

“A Thần người thật thông minh!” Vương Triều nhẹ nhàng vỗ vỗ tay, phi thường chân chó nhưng lại phi thường chân thành tán thán nói, “Nhưng thật đúng là thế này a, người bị hại còn nói, nàng là tại lý cây cảnh thiên ở gian kia phòng tổng thống bên trong bị mạnh gian đây này!”

“Cho nên, nơi đó cảnh sát đi?”

“Đúng vậy a!” Vương Triều dùng nhẹ gật đầu, “Mà lại khách sạn khách phòng không cần đến xin tư nhân lệnh kiểm soát a, cho nên một đám võ trang đầy đủ cảnh sát liền tùy tiện xông vào lý cây cảnh thiên khách phòng, nghe nói bọn hắn xông đi vào thời điểm, lý cây cảnh thiên đang tắm, hắn người đại diện cũng trong phòng, các người là không biết a, nhìn thấy cảnh sát thời điểm, cái kia quản lý tỷ

tỷ toàn bộ mặt đều tái rồi!” Vương Triều vừa nói, còn bên cạnh cầm truyền bá một đầu tin tức: “Lại nói, lý cây cảnh thiên người đại diện là cái đại mỹ nữ chuyện này các người tạo đạo sao?”

“Loại này phá sự chúng ta có cái gì biết đến tất yếu sao?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn nói.

“Ai, lão đại người không hiểu.” Vương Triều nói, lắc đầu, “Ta cho người xem nữ hài kia ảnh chụp cùng lý cây cảnh thiên người đại diện ảnh chụp người liền đã hiểu...” Hấn nói, thật đúng là bắt đầu tìm ảnh chụp, ngoài miệng như trước vẫn là nói không ngừng, “Tóm lại a, nghe nói lý cây cảnh thiên được đưa tới cục cảnh sát thời điểm ờ, còn mặc áo choàng tắm!”

Hấn gõ gõ sờ khổng tẩm, đem màn ảnh máy vi tính nằm ngang ở trên mặt bàn, màn hình tả hữu, phân biệt xuất hiện hai nữ nhân.

Màn hình bên trái là vị kia lên án lý cây cảnh thiên mạnh gian người bị hại, phía bên phải thì là lý cây cảnh thiên vị kia mỹ lệ người đại diện ảnh chụp.

Mặc dù như vậy hình dung cũng không thỏa đáng, nhưng cùng phía bên phải vị kia đoan trang mỹ lệ nữ sĩ so sánh, bên trái người bị hại, thì phảng phất...

Lâm Thần ở trong lòng tìm kiếm lấy thích hợp từ ngữ, đại khái, tựa như là nhật nguyệt chi huy cùng đom đóm chi quang chênh lệch đi. Thật ra, vị kia người bị hại dáng dấp cũng không tính khó coi, nhưng nàng làn da rất đen, làm lại gầy, tóc là thấp kém kim hoàng sắc, đồng thời bóng đến rất quyến, lông mày của nàng cùng nhãn tuyến đều họa phải phi thường nồng, bởi vậy nhìn qua hết sức xinh đẹp, chỉ là từ trên gương mặt kia, Lâm Thần liền nhìn thấy bên trong nồng đậm phong trần hương vị.

“Ai, các người đã hiểu đi.” Vương Triều cảm khái nói, “Mỗi ngày đối hấn người đại diện như vậy cái đại mỹ nữ, nhìn thấy như vậy cái phong trần nữ tử đều có thể thú tính đại phát? Kia lý cây cảnh thiên khẩu vị nhất định phi thường đặc biệt, không phải làm sao có thể hạ thủ được a?”

“Nói tiếp, đừng đánh giá.” Lâm Thần nhắc nhở.

Vương Triều lúc này ngược lại là phi thường nghe lời, hấn không tiếp tục tiếp tục liên quan tới “Khẩu vị” chủ đề, mà là tiếp tục nói ra: “Nếu như người bị hại nói, lý cây cảnh thiên khách sạn khách phòng

là hiện trường phát hiện án, như vậy cảnh sát đương nhiên cần bắt đầu lục soát đúng hay không, nhưng mà...” Vương Triều giang tay ra, “Chứng cứ gì cũng không có, không có người bị hại lông tóc a, thể dịch a, tóm lại, không có cái gì.”

“Khách phòng có hay không bị đánh đảo qua?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Không, dù sao khách sạn không có khách phòng quét dọn ghi chép, công nhân vệ sinh dì cũng nói không có đi quét dọn qua.”

“Màn hình giám sát chứ?” Hình Tòng Liên lại hỏi.

“Màn hình giám sát...” Vương Triều chặc chặc thở dài, “24 giờ bên trong màn hình giám sát biểu hiện, người bị hại kia nằng căn bản là không có đi qua lý cây cảnh thiên khách sạn khách phòng, mà lại lý cây cảnh thiên ở chính là phòng tổng thống a, cái kia tầng lầu từng cái thông đạo đều muốn quét thẻ mới có thể đi vào a, người không có phận sự nơi đó đi được a.”

Nghe vậy, Lâm Thần không nói gì, Hình Tòng Liên cũng đồng dạng trầm mặc.

“Cái này TM liền rất quý dị đúng hay không?” Vương Triều cảm khái, lại bắt đầu phối hợp kể chuyện: “Nói đến a, lý cây cảnh thiên người này đi, cũng thật sự là rất thảm, ngay tại hấn bị cảnh sát mời đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra thời điểm, không biết ai tiết lộ tin tức, một đoàn phóng viên ngồi xổm ở cửa cảnh cục chờ hấn, hấn chụp hình không ít mặc áo choàng tấm ảnh chụp, chật vật đến muốn mạng a.” Người thiếu niên đã sớm bắt mẫn đủ ăn không kể chuyện, hấn thuận tay đem lúc ấy phóng viên vớ xuống những hình kia điều ra.

Trong tấm ảnh, nguyên bản thanh đậm nho nhã ca sĩ bị hai tay dù khảo mang về cục cảnh sát, đầu hấn phát vẫn là ẩm ướt, mặc song phi thường giản dị màu trắng dép lê, hấn liều mạng cúi đầu, cũng cố gắng nhắm mắt, cho dù như thế, nhưng như cũ trốn không thoát các ký giả đèn flash cùng □□ đoàn pháo.

Wương Triều lật qua lại những hình kia, từng trương hình ảnh tại Lâm Thần trước mắt xoạt qua, trong tấm ảnh ca sĩ là chật vật, thê thảm, thậm chí là xấu hổ, hấn tất cả ** đều bị ép công khai tại công chúng trước mặt, tại thời điểm này, hấn đã mất đi tất cả sinh mà vì người tôn nghiêm.

Lâm Thần nghĩ, nếu như là lý cây cảnh thiên fan hâm mộ nhìn thấy những hình này, cũng không biết sẽ đau lòng thành bộ dáng gì, bởi

vậy, hẳn đại khái hiểu được, vì cái gì hôm nay trong thương trường sẽ xuất hiện nhiều như vậy điên cuồng giúp đỡ chính mình thần tượng fan hâm mộ.

“Rất thảm đúng hay không.” Vương Triều thờ dài, còn nói, “Cái này cũng chưa tính thảm, người biết không, ngay tại lý cây cảnh thiên mặc áo choàng tắm được đưa tới cục cảnh sát thời điểm, một Trương Lý cây cảnh thiên cùng nữ hài kia giường chiếu, cũng đồng thời tại trên mạng lưu truyền ra đến, các người ngẫm lại ài, đây là cái gì sáo lộ nha?”

“Vu oan hãm hại?” Lâm Thần dừng một chút, cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, hẳn hỏi: “Cho nên cái giường kia chiếu là giả?”

“Ai, dù sao chính là cầu huyết vô cùng cố sự a, cái giường kia chiếu ta vừa hạ hạ tới rồi, kinh qua người kiên định, kia đúng là giả giường chiếu, đồng thời có hết sức rõ ràng bị PS qua vết tích!”

Hình Tông Liên bỗng nhiên ngẩng đầu: “Nói như vậy, đúng là có người tại thiết kế mưu hại lý cây cảnh thiên?”

“Mưu hại không mưu hại ta không biết, dù sao mà ta cảm thấy lý cây cảnh thiên rất thảm là thật a.”

“Tiếp tục nói a, nhưng vẫn là đừng làm quá nhiều tình cảm đánh giá, không có ý nghĩa gì, chúng ta muốn là sự thật cùng chứng cứ.” Hình Tông Liên cũng nhắc nhở.

“Sự thật chính là, không có chứng cứ a...” Vương Triều lại uống một hớp, quay đầu nhìn một chút đằng sau quầy bar đứng đầy nhân viên phục vụ tiểu tử tử, nói với bọn hắn: “Các người cảnh, ra loại này PS ảnh chụp, hiện tại trên mạng người tài ba lại nhiều như vậy, đương nhiên rất nhanh liền phân tích ra được kia là giả ảnh chụp, lý cây cảnh thiên fan hâm mộ vốn là mộng bức, hiện tại giả ảnh chụp sự kiện vừa ra, các nàng làm sao đều muốn nổ a! Sau đó, các nàng liền bắt đầu thị người cái kia cáo lý cây cảnh thiên mạnh gian nữ hài.”

“Chờ một chút!” Hình Tông Liên cắt ngang Vương Triều, “Người bị hại tin tức không nên giữ bí mật sao?”

“Theo lý thuyết là cần giữ bí mật a, nhưng cũng không biết là ai chọc ra, dù sao rất có thể là cho nữ hài kia làm mạnh gian khảo nghiệm bệnh viện bác sĩ hoặc là y tá làm đi, tóm lại này kết quả chính là, nữ hài kia thông tin cá nhân bị bỏ vào trên mạng.” Vương Triều nói nói, lại bắt đầu hưng phấn lên, “Dân mạng lực lượng cường đại cỡ nào

a, lại nói, lý cây cảnh thiên trăm vạn 'Trời mê' trải rộng các nơi trên thế giới ài, vài phút liền đem nữ hài kia tám ra, người đoán xem nhìn, nữ hài kia là làm cái gì?"

"Lưu oanh?" Hình Tông Liên hỏi.

Cái gọi là lưu oanh, đương nhiên là kỹ nữ một loại biệt xưng, chỉ những cái kia trong đó những cái kia không có cố định đóng quân nơi chốn, khắp nơi lưu toán, hoặc đứng đường phố kiếm khách, hoặc tại quán trọ khắp nơi mịch hoạt một loại kỹ nữ.

"Á đù, lão đại người làm sao biết tất cả mọi chuyện." Vương Triều giật nảy mình, "Người cái này xem xét chính là kinh nghiệm Phong Phú a!"

Vương Triều nói xong mới ý thức tới mình nói cái gì, không đợi Hình Tông Liên quát hấn, hấn liền ôm lấy Hình Tông Liên đùi, nói: "Lão đại thật xin lỗi thật xin lỗi, câu nói mới vừa rồi kia rút về, mặc dù người là vạn năm lão quang côn, nhưng cũng không trở thành đi chiêu kỹ, có điều nói thật, ta vẫn rất để ý người là thế nào giải quyết người vấn đề sinh lý, có muốn hay không ta buổi tối hôm nay phát người điếm đồ tốt a?"

Thiếu niên nói, còn trừng mắt nhìn.

Lâm Thần nghe vậy, nhìn Hình Tông Liên một chút, trên thực tế, đối với vấn đề này, hấn ngược lại là cũng rất có hứng thú biết.

Hình Tông Liên ho nhẹ một tiếng, rất cứng nhắc dời đi chỗ khác cái đề tài kia: "Có chứng cứ chứng minh, người bị hại đúng là lưu oanh sao?"

Lâm Thần chưa tới kịp dư vị Hình Tông Liên cái phản ứng này, hấn chợt tỉnh ngộ tới, Hình Tông Liên chỉ "Lưu oanh" ý vị như thế nào.

Hoa hồng cùng lưu oanh...

Tại thời điểm này, hấn lại có loại toàn thân phát lạnh cảm giác.

Hấn giương mắt, chỉ gặp Hình Tông Liên cũng dùng một loại phi thường ánh mắt ngưng trọng nhìn xem hấn, cũng đối với hấn lắc đầu.

Hình Tông Liên có ý tứ là: Đứng tại Vương Triều trước mặt nói.

Lâm Thần hiểu ý, ổn ổn khí tức, khống chế được toàn thân ác hàn.

Hình Tông Liên sắc mặt ngưng trọng, nói ra: "Chỉ là lưu oanh cũng không thể chứng minh, lý cây cảnh thiên không có phạm phải mạnh gian án."

“Lão đại người nói như vậy đương nhiên không sai a, nhưng mà đám fan hâm mộ lực lượng cường đại cỡ nào a, bọn hắn rất nhanh liền lật ra trước đây thật lâu một cái đưa tin.”

“Chính là người vừa rồi tại nhìn cái kia?”

“Đúng.” Vương Triều nhẹ gật đầu, nói, “Ta cũng thật sự là không biết những cái kia fan hâm mộ là thế nào đem cái kia đưa tin lật ra tới, tóm lại, thật ra tại các người vừa rồi nhìn thấy đầu kia viền ren bên trong quần chính là báo cáo phối đồ a, đưa tin chuyện kia phóng viên còn phụ một trương hắn nắm ngọn nguồn hộp đêm ảnh chụp, trong tấm ảnh...”

“Vừa lúc có người bị hại?”

“Đúng vậy a.”

“Vì sợ ô nhiễm các người thuần khiết tâm linh, liền đơn giản cho các người nói một chút đầu kia báo cáo nội dung đi, rất sớm trước kia, có cái phóng viên hắn đặc biệt nhàn, sau đó hắn ôm phi thường không thuần khiết tâm tư, đi nơi đó một nhà phi thường low đêm kiểu gì cũng sẽ bên trong nội ứng, thật ra tất cả mọi người hiểu, hắn chính là đi cái kia cái gì... Đột ta cũng không biết cái nào tòa báo sẽ trèo lên loại này ba tục đưa tin a, dù sao tại ngày đó đưa tin bên trong, hắn viết rất nhiều hiện tại Dạ tổng sẽ lưu hành kỳ hoa cách chơi, nhưng đại khái thì sao đều là cùng tính ngược có liên quan cách chơi này tóm lại thật sự là vô cùng vô cùng kỳ hoa a, tại tất cả cách chơi bên trong trong đó có một hạng chính là mạnh gian trò chơi, đưa tin bên trong còn nói, hiện tại một ít khách nhân a, đặc biệt thích chơi làm bộ mạnh gian trò chơi, đồng thời yêu cầu lưu oanh nhóm làm bộ bị cái kia cái gì...”

Hình Tông Liên nói: “Đám fan hâm mộ thấy được bản này đưa tin, cho nên tìm được lúc ấy đưa tin sự kiện phóng viên, gián tiếp đã chứng minh vị kia ‘Người bị hại’ đã từng vì khách nhân cung cấp qua đặc thù tính yêu phục vụ, thật không?”

Wang Triều nói: “Đâu chỉ a, người bị hại kia không chỉ có đã từng cung cấp cái kia phục vụ, người biết nàng là thế nào trở thành ‘Lưu oanh’ sao, thật ra nàng lúc đầu có hộp đêm công việc, cũng là bởi vì nàng ở cái trước trong hộp đêm, cũng khổng cáo qua trong đó một vị khách nhân mạnh gian nàng, cho nên mới bị đuổi đi...”

Nghe đến đó, Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu, sự tình rơi xuống nơi đây, tựa hồ trở nên vô cùng rõ ràng.

Một cái phong trần khí mùi phần lưu oanh, hơn nữa còn là một cái vu cáo kẻ tái phạm, nàng không có chút nào chứng cứ lợi dụng một trương giả PS ảnh chụp, đi lên án một vị phong bình tuyệt hảo ca sĩ mạnh gian nàng...

Bất luận kẻ nào đều biết, làm như thế nào phán đoán cùng đánh giá chuyện này.

Vương Triều nói, hướng hẳn cùng Hình Tông Liên ngoắc ngón tay, ra hiệu bọn hắn tới gần, cũng hạ giọng lặng lẽ nói ra: “A Thần, lão đại a, ta nói với các ngươi a, ta về sau đi vượt qua hồ sơ, cái kia lưu oanh tại bị fan hâm mộ thịt người xuất thân phần về sau, phản cung qua, nàng nàng cũng là bởi vì sợ hãi cảnh sát không tin nàng, cho nên lừa gạt cảnh sát nói, nàng là tại lý cây cảnh thiên phòng tổng thống bên trong bị mạnh gian, chân chính vụ án phát sinh địa điểm, nhưng thật ra là tại một nhà hội sở bên trong, nhưng nàng nói cái kia hội sở a, chính là nơi đó xa hoa nhất hội sở, cảnh sát cảm thấy, như thế hội sở không có khả năng thả nàng loại thân phận này lưu oanh đi vào, cho nên...”

“Cho nên, nơi đó cảnh sát, cũng không có đi cái kia hội sở điều tra, đúng không?”

“Loại này lời mở đầu không đáp sau ngữ khẩu cung, ai mà tin a, biết nàng khẩu cung làm giả về sau, cảnh sát rất nhanh liền rút lui án a.”

Vương Triều cuối cùng nói.

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, mặc dù hẳn sẽ không bởi vì bị hại người thân phận địa vị mà làm ra chủ quan phán đoán, nhưng tại cái này lên mạnh gian án bên trong, lý cây cảnh thiên bị vu cáo khả năng thực sự quá lớn, cho dù hẳn chủ quan muốn đồng tình vị kia nữ hài, có tất cả khách quan chứng cứ đều đang nói: Lý cây cảnh thiên mới thật sự là người bị hại.

Lâm Thần đã không biết nên nói thêm gì nữa, đúng lúc này, Hình Tông Liên bỗng nhiên mở miệng: “Có thể hỏi thăm, vụ án phát sinh thành thị ở nơi nào sao?”

“Lão đại, cái này ngươi quen a, ngay tại gặp xuân.”

Nghe vậy, Hình Tông Liên hiếm thấy sầm mặt lại, hẳn nói: “Bằng vào ta đối gặp xuân những cảnh sát kia hiểu rõ, bọn hắn cũng sẽ không

bởi vì bị hại người sửa chữa khẩu cung, mà không tiến hành sau cùng điều tra, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nghe hẳn nói như vậy, Lâm Thần chợt nhớ tới, Hoàng Trạch nói qua, Hình Tông Liên kia phần ngăn ngừa trên hồ sơ đầu thứ nhất chính là không hàng gặp xuân.

Nghĩ đến, nếu như là Hình Tông Liên mang qua đội ngũ, tựa hồ cũng sẽ không bởi vì bị hại người sửa đổi khẩu cung, liền cự tuyệt tiếp tục điều tra.

Vương Triều vụng trộm nhìn Hình Tông Liên một chút, sau đó nói: “Lão đại, người khả năng không biết đi, lý cây cảnh thiên thân phận của hẳn, thật ra có chút phức tạp.”

“Thân phận?” Hình Tông Liên nói, Lâm Thần cảm thấy hẳn nhìn mình một chút, cũng nói, “Toàn sẽ không lại là cái gì đại gia tộc người thừa kế đi, cái gì tứ đại bên trong, giống như cũng không có ‘Lý’ họ a?”

Lâm Thần ngược lại là rất lý giải Hình Tông Liên, thật ra hẳn cũng không phải là chấp nhất tại vị kia nữ hài đến cùng có phải hay không vụ hãm lý cây cảnh thiên, hẳn để ý, chỉ là hẳn đã từng những cái kia đồng sự, phải chăng có hết sức đi điều tra một vụ án đặc biệt kiện.

Vương Triều xông Hình Tông Liên chớp mắt vài cái, phảng phất tại ám chỉ cái gì: “Nói đến, đại gia tộc cái này còn đơn giản điểm, lý cây cảnh thiên thân phận dính đến bên ngoài giao vấn đề, ai, các người làm sao cái gì cũng không biết a, lý cây cảnh thiên không phải nước ta ca sĩ, hẳn là mới ni người.”

Sự tình rơi xuống nơi đây, Lâm Thần cảm thấy mình thực sự có chút theo không kịp tiết tấu, làm sao chuyện này lại nhắc lên lý cây cảnh thiên quốc tế bạn bè thân phận?

Bất quá hẳn cũng đại khái lý giải Hoàn Cảnh cảnh sát khó xử, liền xem như người bình thường gặp gỡ người ngoại quốc ba chữ này đều sẽ thoáng nhượng bộ, hướng chi hiện tại lý cây cảnh thiên bị vụ hãm chứng cứ rõ ràng như thế, lại bắt lấy không thả, không chỉ có lý cây cảnh thiên fan cuồng nhóm sẽ phi thường bất mãn, một khi xử lý vô ý, tái dẫn phát bên ngoài giao sự kiện, vậy thì không phải là chơi vui.

“Người ngoại quốc rất đáng gờm sao?” Đột nhiên, Hình Tông Liên dùng một loại phi thường không vui ngữ khí nói như vậy.

Vương Triều dùng một bộ nhìn cố chấp cuồn ánh mắt nhìn lấy mình lão đại, im lặng nói: “Á đừ, lão đại ngươi đương nhiên không care a!” Hấn rất cục nhịn không được nhả rãnh, “Có người biết không, lý cây cảnh thiên gia gia hấn, đã từng là mới ni trú nước ta đại sứ, người đây toàn mình bạch đi.”

“Lý lão?” Hình Tông Liên cũng phi thường ngoài ý muốn, “Lý cây cảnh thiên là Lý lão cháu trai?”

“Đúng vậy a.” Vương Triều giang tay ra, “Đây coi là được là danh môn chi hậu đi, người nhìn, có thể coi là là loại thân phận này, lý cây cảnh thiên hấn cũng không có lẫn lộn a, thật ra ta cảm thấy người ta thật đúng là rất điệu thấp thì sao, người nhìn, như loại này nhân phẩm, loại thân phận này, ta cũng cảm thấy hấn không có khả năng đi mạnh gian một cái lưu oanh á!”

Thiếu niên nói đến đây, giống như là hoàn thành tổng kết phân trần. Hấn thở một hơi dài nhẹ nhõm, ngay tại hấn vừa muốn giơ lên chén nước lúc, Hình Tông Liên lại lần nữa mở miệng: “Vậy cũng nên tiếp tục tra được.”

Nghe nói như thế, Vương Triều bỗng nhiên gục xuống bàn, liên tục lấy đầu đập bàn, xem bộ dáng là bởi vì hoàn toàn không cách nào cùng mình lão đại câu thông, mà khiến cho hấn nội tâm trở nên vô cùng vô cùng tuyệt vọng.

Quyển 4 Chương 109: Bốn tiếng 21

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 109: Bốn tiếng 21

Tác giả: Trường Nhị

Từ đó về sau trong một đoạn thời gian rất dài, ba người bọn họ bên trong, đều không có người nói chuyện.

Vương Triều đương nhiên là bởi vì thực sự không lời nào để nói.

Hình Tông Liên sắc mặt rất khó nhìn, hắc trầm mặc hiển nhiên là đang bày tỏ đối điều tra chương trình bất mãn ý.

Mà chính Lâm Thần, thì đúng là không biết nên nói cái gì.

Hắn hiện tại rốt cuộc minh bạch, vì cái gì lý cây cảnh thiên những cái kia thiếu nữ fan hâm mộ sẽ nổi điên đồng dạng xâm nhập sống yên ổn quốc tế, mục đích của các nàng rất đơn giản, các nàng chỉ là vì ủng hộ các nàng chịu đủ oan khuất thần tượng, mà sau đó phát sinh cắt yết hầu án, có lẽ là tất cả mọi người không có nghĩ tới.

Thật ra, tại lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu lúc, hẳn cho rằng đó là cái tương đối đơn giản án giết người, mà xuất hiện kia bó hoa hồng lúc, hẳn sẽ cho rằng, đó là cái cảm xúc tàn khốc án giết người, nhưng khi lý cây cảnh thiên người đại diện xuất hiện tại phòng cấp cứu cổng, lý cây cảnh thiên mình đi ra phòng cấp cứu về sau, cái này vụ án hiển nhiên đã trở nên khó bề phân biệt, như vậy, nếu như tại dạng này đã thương người án bên trong lại trải lên một tầng mạnh gian án bối cảnh, cái này vụ án đã dần dần trượt hướng về phía phi thường quỷ dị vực sâu.

Cuối cùng, đánh vỡ tiệm ăn bên trong yên tĩnh, đúng không sau đài vị kia đâm song đuôi ngựa nhân viên phục vụ.

Hoạt bát điện tử âm đột nhiên tấu vang, người phục vụ sinh kia cũng phải không nghĩ tới điện thoại sẽ vang, tay nàng vội chân loạn cầm điện thoại di động lên, sau đó đột nhiên ngồi xổm ở trong quầy bar, cũng kiệt lực hạ giọng, nói: “Linh Linh ta không phải cho người tại làm hiện trường trực tiếp sao, người làm gì còn gọi điện thoại tới á!”

Cùng lúc đó, Hình Tòng Liên chuông điện thoại di động cũng vang lên.

Lâm Thần giương mắt nhìn lại.

Gặp Hình Tòng Liên hướng hẳn phô bày vừa đưa ra điện biểu hiện bên trong “Trương nhỏ lồng” ba chữ, sau đó đè xuống công thả khóa.

Nữ cảnh sát thanh âm chậm chậm truyền ra.

“Hình đội, người để cho ta tra sự tình ta đã tra xét, bạn học ta chông nàng giúp đi tìm hiểu qua, lý cây cảnh thiên trên cổ chính là bị người vẽ một đao, vết đao nhìn qua rất dài, thật ra liền phi thường nhạt, căn bản không có thương tới động mạch, che lại mấy chục châm liền không sao.”

Quả nhiên, mới kia lên dẫn phát toàn trường rối loạn tàn nhẫn cắt yết hầu, cũng bất quá là sân khấu hiệu quả mà thôi.

“Ta đã biết, vất vả người.” Hình Tòng Liên nói, liền muốn cúp điện thoại, chính là đột nhiên, trương nhỏ lồng hạ giọng, đột nhiên nói,

“Lão đại người chớ cúp điện thoại, ta còn ngồi xổm ở phòng cấp cứu cổng này lý cây cảnh thiên giống như phát mới weibo, nơi này fan hâm mộ đều nổ, người tranh thủ thời gian xem một chút đi.”

Đúng lúc này, đằng sau quầy bar vị kia một mực tại tin tức người nữ phục vụ, cũng đột nhiên kêu lên tiếng: “Lý cây cảnh thiên là ngu xuẩn sao, phát loại kia weibo làm gì a!”

Không chờ Hình Tòng Liên mở miệng, Vương Triều đã trợn tru điều ra lý cây cảnh thiên weibo.

Lý cây cảnh thiên weibo fan hâm mộ số có hơn ngàn vạn, có phát weibo điều số lại cũng không nhiều, theo thời gian trình tự sắp xếp về sau, lý cây cảnh thiên một đầu cuối cùng weibo lại biểu hiện ra: Vừa rồi weibo bị trộm, phát ra weibo cũng không phải là bản nhân gây nên, nhìn nói cẩn thận.

Vương Triều vỗ vỗ trán của mình, rất hối hận: “Ai nha, ta thế mà quên giám sát lý cây cảnh thiên weibo!”

“Lý cây cảnh thiên weibo bị trộm nick.” Hình Tòng Liên phi thường bất khả tư nghị hỏi, “Hắn vừa phát cái gì ngu xuẩn weibo?”

“Ai nha, phải biết hắn vừa rồi phát cái gì, còn không đơn giản, để cho ta đại triển thần uy leo đến weibo hậu trường nhìn xem ghi chép!”

Vương Triều vừa nói vừa ực mạnh một ngụm nước lạnh, sau đó

nhìn Hình Tòng Liên, giống như là chờ đợi kích lệ tiểu súng vật, ánh mắt sáng lấp lánh.

Nghênh đón hẳn, đương nhiên lại là Hình Tòng Liên ‘Bạo lực’ quật: “Người cho rằng ta không biết sao, weibo loại địa phương này còn phải xem cái gì hậu trường ghi chép, sớm đã có người Screenshots.”

Vương Triều cười ngược ngừng: “Lão đại người đừng nóng giận, ta là nhất thời không nghĩ tới nha.”

Hắn cấp tốc bắt đầu lục soát từ mẩu chốt, tại đưa vào “Lý cây cảnh thiên” ba chữ về sau, vô số tin tức hướng bọn hắn vọt tới.

Giờ phút này, lý cây cảnh thiên đã chiếm cứ từ khóa đang hot vị trí, đồng thời nhiệt độ còn tại không ngừng lên cao, điều này nói rõ, giờ này khắc này, đang có vô số người tại tìm kiếm liên quan tới lý cây cảnh thiên tin tức.

Rất nhanh, bọn hắn liền thấy đầu kia bị xóa bỏ weibo Screenshots.

Ấn mở hình lớn về sau, bọn hắn mới phát hiện, thật ra tấm kia weibo Screenshots phi thường huyết tinh lại đơn giản, kia là lý cây cảnh thiên tại phòng cấp cứu bên trong khâu lại xong vết thương sau tự chụp hình.

Trong tấm ảnh, ca sĩ có chút ngửa đầu, phảng phất tại đau buồn thiên nga trắng, hẳn trên cổ tinh mịn đường may như là một đầu màu đỏ con rết, trên cổ hẳn còn có huyết ấn, bởi vậy nhìn qua phi thường đáng sợ.

Mà tấm hình kia phối từ thì càng là đơn giản, chỉ có bốn chữ: Không nên oán hận.

Có mặc dù lý cây cảnh thiên tự chụp hình phi thường đáng sợ, nhưng tổng thể tới nói, đây thật ra là vô cùng vô cùng đơn giản rõ ràng một đầu weibo, liền xem như đặt ở lý cây cảnh thiên tất cả weibo bên trong, cũng không có bất luận cái gì không hài hòa cảm giác.

Minh tinh thụ thương về sau, báo cho fan hâm mộ tình hình vết thương của mình, đồng thời hi vọng không nên oán hận, mặc dù loại thái độ này nhìn qua cũng quá mềm yếu có thể bắt nạt chút, nhưng nếu như minh tinh vì giữ gìn cái hình người tượng đồng thời xem như nguy cơ quan hệ xã hội mà phát loại này weibo, tựa hồ cũng không thể chỉ trích.

Chỉ là điểm ấy, liền đã rất cổ quái, kỳ quái hơn chính là, nhưng mà, đầu này weibo phát ra sau liền, bị lý cây cảnh thiên xóa bỏ, hấn còn đặc địa phát thông cáo, tuyên bố vừa rồi tự chụp hình là bị trộm nick kết quả.

Lâm Thần không nghĩ ra, vì sao lại có người tại trộm lấy người khác weibo hào về sau, sẽ phát lên như vậy một đầu nhìn qua rất bình thường weibo?

Không riêng như thế, tại đầu kia bị xóa bỏ weibo bên trong, còn có một cái trọng yếu hơn vấn đề.

Mà vấn đề này, sớm đã có “Nhiệt tâm dân mạng” phát hiện.

Thịt thịt thịt thịt bánh bao nhân thịt: Trộm nick cái quỷ a thật là! Đây chính là chính người tại phòng cấp cứu tự chụp a, ai có thể trộm người hào làm chuyện loại này a!

Nho nhỏ cà chua đao tước diện: Đệt lý cây cảnh thiên người thật sự là đem quần chúng vây xem đương thiếu năng a đúng hay không a đúng hay không?

Thật lâu vịt: Không hổ là thịnh thế bạch liên a người thiết dùng không Bàng!

Lâm Thần ánh mắt đảo qua những cái kia phát, chỉ gặp Vương Triều rất nóng nảy kéo lấy nhấp nhô điều, sau đó hấn nghe thấy thiếu niên cũng đã nói lời tương tự: “Cái này rất lúng túng a, lý cây cảnh thiên đây là đầu óc có vấn đề sao, phát một trương mình tại phòng cấp cứu tự chụp, sau đó xóa bỏ, nói bị trộm nick rồi?”

Vương Triều vỗ mạnh vào mồm, tại một đám phát bên trong, hấn cấp tốc tìm được lý cây cảnh thiên kinh tế người đại hào.

Liểu doanh tại một phút trước, vừa mới chuyển phát lý cây cảnh thiên đầu kia liên quan tới “Trộm nick thanh minh” weibo.

Liểu doanh: Các người đến cùng nghĩ đối cây cảnh thiên làm cái gì, cây cảnh thiên đã bị thương thành thế này, các người còn ngại không đủ sao?

Tại liểu doanh đầu này weibo dưới, không rõ ràng cho lắm lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ nhao nhao tại hỏi thăm rốt cuộc xảy ra sự tình gì.

Vương Triều đem bình luận vượt qua số lá, Lâm Thần nhìn thật kỹ, ngoại trừ một bộ phận người đang hỏi ngọn nguồn xảy ra chuyện gì, còn lại hồi phục hoặc là phát, đều hoàn toàn là “Tin tưởng cây cảnh

thiên”, trời mê đoàn kết lại” một loại câu, cho dù có nhân gian hoặc chua bên trên một đầu “Liễu nương nương vạn phúc kim an”, cũng rất nhanh liền bị lý cây cảnh thiên fan hâm mộ xoạt xuống dưới.

Nhìn xem weibo hạ kia từng đầu bình luận, Lâm Thần hoàn toàn có thể cảm nhận được hôm nay lý cây cảnh thiên những cái kia đám fan hâm mộ trôi qua nên đến cỡ nào kinh tâm động phách.

Các nàng đầu tiên là tự mình kinh lịch thần tượng bị cắt yết hầu sự kiện, khi đó, các nàng ngoại trừ cầu nguyện cũng không biết nên làm cái gì mới tốt, có tin tức này đại khái còn chưa kịp tại “Trời mê” bên trong rộng khắp truyền bá ra ngoài, lý cây cảnh thiên tử tế đi ra phòng cấp cứu tin tức lại theo nhau mà tới, cái này vốn nên là các nàng đều dài than một hơn cũng cảm khái hôm nay đã qua phải đầy đủ trầm bổng chập trùng thời khắc, ngay tại thời khắc như vậy bên trong, cây cảnh thiên đột nhiên phát một trương tại phòng cấp cứu bên trong tự chụp, nhìn thấy thần tượng trên cổ đáng sợ vết thương, các nàng nhất định sẽ nhịn không được nhao nhao hẳn lại an ủi, còn không chờ các nàng có ít người viết xong gửi đi hồi phục, đầu kia weibo lại bị xóa, thần tượng của bọn hắn còn nói, vừa rồi đầu kia weibo không phải hẳn phát, hẳn weibo hào lại bị trộm...

Đoán chừng, tất cả lý cây cảnh thiên fan hâm mộ, đều sẽ cảm giác phải trộm nick người có thần kinh bệnh a, tại sao muốn trộm nick phát loại kia ảnh chụp cùng loại kia weibo a sao?

Đầu não lại đơn giản fan hâm mộ, gặp những chuyện này về sau, đều muốn bắt đầu hoài nghi một ít chuyện.

Tựa như là trên sân khấu bị cách một đao cũng tốt, hay là weibo bị trộm cũng được, phát sinh ở cây cảnh thiên trên người những chuyện kia, thật cũng thực sự không tính là cái gì ghê gớm đại sự đi, nhưng làm fan hâm mộ, ai cũng gánh không được, loại chuyện này tại mình thần tượng trên thân liên tiếp không ngừng phát sinh, đồng thời đây hết thấy nhìn qua cái này hoàn toàn giống như là có cái gì âm mưu to lớn tại cái này phía sau ấp ủ.

Fan hâm mộ quần thể, thật đúng là phi thường kỳ quái một quần thể, các nàng ngày bình thường có lẽ là năm bè bảy mảng, nhưng cần thật gặp được có người muốn tổn thương bọn hắn thần tượng, các nàng có thể cấp tốc tổ chức lên phi phạm sức chiến đấu đến, lần

trước thay lý cây cảnh thiên làm sáng tỏ qj án chính là như thế, như vậy lần này, cũng đồng dạng sẽ là như thế.

Cho nên, quay chung quanh lý cây cảnh thiên phát sinh cái này một dãy chuyện nhìn qua, tựa như là ngành giải trí đấu tranh?

Lâm Thần vuốt vuốt cái trán, trên thực tế, sự tình rơi xuống nơi đây, hẳn đã hoàn toàn thấy không rõ lắm đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, quả nhiên, cùng loại ngành giải trí chơi tâm nhãn sự tình, giống như xác thực không phải hẳn cường hạng.

Nhưng may mắn, hình từ giống như đối với mấy cái này sự tình có sự nhạy cảm trời sinh cảm giác.

Hình Tông Liên tại có chút sau khi tự hỏi, cấp tốc bắt lấy sự tình mấu chốt nhất chỗ: “Có khả năng hay không xuất hiện loại tình huống này này xác thực có người trộm lấy lý cây cảnh thiên điện thoại trong tấm ảnh ảnh chụp cùng hẳn weibo hào chứ?”

Nghe vậy, Vương Triều nói: “Lão đại, ngươi phải hiểu được, loại tình huống này đương nhiên khả năng, nhưng điều kiện tiên quyết là, người kia muốn nắm giữ rất nhiều hiện tại thông tin kỹ thuật, tỉ như Bluetooth kỹ thuật a, phá giải kỹ thuật a, cũng không biết lý cây cảnh thiên điện thoại là cái gì hệ thống, tóm lại, nắm giữ cái kia điện thoại hệ thống chương trình biên soạn cũng phải phi thường cần thiết, sẽ nhiều như thế đồ vật người đã sớm tại nào đó nào đó máy tính ngành nghề cụ thể trong công ty làm việc, đâu có thể nào đầy đường a, có khó tìm được không?” Bị Hình Tông Liên kiểu nói này, Vương Triều giống như là đột nhiên nhớ tới cái gì, hẳn vỗ vỗ đầu, chân thành nói: “Lão đại, chuyện này không phải là ta làm a?”

Hình Tông Liên ngay từ đầu mở nghe được hết sức chăm chú, nghe được câu nói sau cùng kia lúc, hẳn đơn giản giống như là muốn bị tức chết.

Nhìn, vừa rồi cầu huyết cố sự xác thực cho thiếu niên đủ nhiều kích thích, cho nên hẳn đã hoàn toàn từ hoa hồng trong bóng tối đi ra, Lâm Thần mấy không thể nghe thấy thờ dài.

Giống như là nghe thấy tiếng thờ dài của hẳn, Hình Tông Liên đột nhiên mở miệng, hỏi hẳn: “Từ vừa rồi bắt đầu ngươi nói cũng rất ít, có phải hay không muốn ăn kem ly, ta mua cho ngươi một cái?”

Lâm Thần nhất thời nói không ra lời, nghĩ thầm, hai người các ngươi cũng quá không theo lẽ thường ra bài đi?

“Ta chẳng qua là cảm thấy có chút theo không kịp tiết tấu.” Hấn nhíu nhíu mày, thẳng thắn nói, ” nói thực ra, chuyện này càng ngày càng kỳ quái, mà ta lại tìm không ra bất cứ manh mối nào, đồng thời hoàn toàn không cách nào đoán được nó phương hướng phát triển.”

“Ta cũng tìm không ra đầu mối a.” Hình Tòng Liên chuyện đương nhiên trả lời, “Bất quá, ta ngược lại thật ra rất tin tưởng một câu a.”

“Cái gì?”

“Nhiều người lực lượng lớn.”

Hình Tòng Liên nói, quay đầu đối một mực tại đằng sau quầy bar mặt nghe lén song đuôi ngựa nhân viên phục vụ nói: “Đến một phần xóa trà vị kem ly.” Hấn nói xong, quay đầu lại, lại hỏi, “Người thích gì khẩu vị?”

Nhìn xem Hình Tòng Liên cười nhẹ nhàng dáng vẻ, Lâm Thần đành phải miễn cưỡng nói: “Hương thảo.”

“Nhà này hương thảo không thể ăn.” Hình Tòng Liên mạnh phi thường quyền quay đầu, đối nhân viên phục vụ nói, “Lại đến một phần xóa trà.”

Lâm Thần lần nữa im lặng, nghĩ thầm, người cũng quyết định, sao còn muốn hỏi ta làm gì?

Hấn nhin không được chuyển qua ánh mắt, lại trông thấy Vương Triều đem mặt chôn ở dưới màn hình, ngay tại hướng hấn nháy mắt ra hiệu, đáp lấy Hình Tòng Liên trả tiền ngay miệng, Vương Triều nhanh chóng ngẩng đầu, bờ môi mấp máy, nói một câu.

Lâm Thần trở về chỗ dưới, lúc này mới ý thức được, Vương Triều tựa như là đang nói: Bá, quyền, chủ, nghĩa, mạnh, quyền, chính, trị. Thật đúng là một điểm không sai a.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, đối Vương Triều nhẹ gật đầu.

Hình Tòng Liên nhanh chóng giao xong tiền trở về, hấn lần nữa ngồi xuống, nói với Vương Triều: “Đem lý cây cảnh thiên phát trộm nick tuyên bố đầu kia weibo tìm ra.”

Vương Triều không rõ ràng cho lắm địa” ờ” một tiếng, cấp tốc điều ra đầu kia mẩu chốt nhất weibo.

Chỉ là qua đó ngăn ngủi mấy phút, lý cây cảnh thiên phát đầu kia thanh minh weibo bình luận phát số, hoàn toàn chính lấy dây số nhân tăng trưởng.

“Ấn mở phát bình luận.”

Hình Tòng Liên tiếp tục nói.

Vương Triều theo lời mà đi.

Nhân viên phục vụ nhanh chóng bưng tới xóa trà kem ly.

Hình Tòng Liên cũng không có trước nhìn weibo hạ những cái kia ngôn luận, hấn hướng ghế dài lui về sau lui, cũng nói với Vương Triều: “Ra ngoài.”

Vương Triều vô ý thức đi ra ghế dài, một mặt được.

Hình Tòng Liên hướng ghế dài bên trong dờ đi, sau đó vỗ vỗ bên người vị trí, nói: “Ngồi lại đây.”

Lâm Thần ngồi tại chỗ, nghe hấn đối với mình nói như vậy, phát hiện chân chính che người biến thành chính hấn.

Mà giờ khắc này, Vương Triều trên mặt biểu lộ, đã từ mộng bức biến thành á dù.

Hình Tòng Liên dờ qua máy tính, bắt đầu ăn kem ly thuận tiện nhìn hồi phục, Lâm Thần lúc này mới ý thức được, hấn gọi hấn qua đó, đại khái chỉ là vì cùng một chỗ nhìn bình luận.

Rất khó được, hấn cùng Vương Triều liếc nhau, sau đó hấn đứng người lên, ngồi xuống Hình Tòng Liên bên người vị trí bên trên.

Hình Tòng Liên đem một phần khác xóa trà vị kem ly đẩy tới.

Lâm Thần thế là rất tự nhiên, bắt đầu ăn.

Nhìn xem lý cây cảnh thiên weibo hạ fan hâm mộ hồi phục, Lâm Thần cấp tốc lý giải Hình Tòng Liên nói tới nhiều người lực lượng lớn đến tột cùng là có ý gì.

Tất cả lời cuốn phát hoặc là hồi phục, đại khái phân hai bộ phận, một bộ phận đương nhiên là tại lý cây cảnh thiên fan hâm mộ đang ủng hộ thần tượng của mình, một nhóm người khác, đương nhiên là đang mắng hấn, so với fan hâm mộ một vị phát, những cái kia mắng lý cây cảnh thiên người, thì lộ ra càng thêm có lý có theo.

Thiên tài nướng khoai tây: Ta đơn giản nhìn không được lý phần trí thông minh a, ăn không nói trăm nói năng lực đơn giản không người có thể ra người phải a! Ba ba chỉ có thể tử tế cho người phân tích, vì sao người lý đây là tự biên tự diễn tẩy trắng sự kiện. 1 giả thiết, cắt người lý hầu người là hận người lý, như vậy hấn có cơ hội tốt như vậy có thể trực tiếp xử lý người lý, vì cái gì không làm, ngược lại chỉ là cho người lý hoạch cái không quan hệ đau khổ lỗ hổng, hấn cùng người Lý Khai trò đùa chứ? (cho mọi người lộ ra cái tin tức đi, ta thu

được hiện trường cơ hữu hiện báo, nghe nói lý cây cảnh thiên tại hiện trường lưu những cái kia căn bản không phải máu, mà là nhân tạo huyết dịch.) cho nên mọi người căng, nhỏ nhỏ vẽ cái lỗ hồng liền ngã trên đài một bộ ta lập tức cần chết bộ đáng hấn lý có phải hay không diễn kỹ phái? 2 weibo bị trộm thì càng buồn cười, mọi người có thể tham kiến hấn lý tại hai tuần trước mới từ cục cảnh sát bên trong ra nào đó điều weibo ồ, giống nhau như đúc đáng thương ngữ khí ồ, dù sao Lý Bạch sen chính là ra tên sẽ giả bộ đáng thương, hấn sờ dĩ đem vừa rồi đầu kia weibo xóa bỏ, căn bản chính là vì trả có hấn vừa rồi đầu kia weibo phát ra tới liền bị phun rất thảm, hấn mới ý thức tới như thế phát tác tú hương vị quá nặng cho nên mới xóa bỏ. (ta có Screenshots làm chứng)³ tóm lại, lý cây cảnh thiên chính là trăm phương ngàn kế chế tạo mình bị người giả tượng, những chuyện này, thật ra đều là hấn tự biên tự diễn, vì chế tạo mình bị người tổn thương giả tượng, đến vì hấn mạnh gian án chuyển ánh mắt!

Đầu này weibo viết phi thường dài, Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nhìn xem đến, chỉ cảm thấy đầu này phân tích nhìn như có lý có cứ, kì thực như cũ có không ít vấn đề.

Hấn hướng bên người nhìn lại, lúc này mới chú ý tới, Hình Tông Liên đọc tốc độ tựa hồ nhanh hơn hấn chút, đang nhìn hoàn chỉnh điều weibo về sau, hấn tựa hồ là bởi vì vụ án chi tiết bị tiết lộ mà biểu hiện được phi thường không vui.

“Cái này cùng người không có quan hệ gì, hiện trường bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, rất khó nói có ai đang trộm nghe nhìn lén.” Hấn trấn an nói.

“Đây không phải nghe lén hoặc là nhìn lén, mà là chúng ta nội bộ có người hướng ra phía ngoài lộ ra truyền lại vụ án tin tức.”

“Làm sao mà biết?”

“Ha ha, nếu như như cái này weibo chủ nhân nói, nàng lấy được huyết tương tin tức là người vây xem tiết lộ cho hấn hiện trường tin tức, vậy tại sao không có nàng có nâng lên hiện trường bó hoa hồng kia, dù sao kia bó hoa hồng, mới là toàn bộ hiện trường phát sinh sự tình bên trong đáng sợ nhất một màn, weibo chủ nhân không có đạo lý không đề cập tới, cho nên ngấm lại, lớn nhất khả năng là, thấu tin tức người rất biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, bởi vậy tìm

chút chẳng phải trọng yếu vụ án chi tiết ra bên ngoài nói, có lẽ là vì hống bạn gái nhỏ vui vẻ.”

Nghe lời nói này, Lâm Thần lần nữa không nói gì, Hình Tông Liên người này, giống như đã không thể dùng đơn thuần nhiều đầu óc để hình dung.

Quyển 4 Chương 110: Bốn tiếng 22

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 110: Bốn tiếng 22

Tác giả: Trường Nhị

“Hoa hồng thế nào?”

Ghế dài đối diện người thiếu niên đột nhiên ngẩng đầu, hỏi như vậy nói.

Đại khái là gần nhất gặp gỡ bản án quá nhiều, Vương Triều năng lực trinh thám càng ngày càng tăng, lại hoặc là nói, đương tào ngộ quá mức sự tình về sau, lại đơn thuần tâm tư cũng sẽ dần dần trở nên nhạy cảm.

Lâm Thần cảm thấy miệng bên trong xóa trà kem ly có chút hơi đắng vị, hẩn nghĩ, Hình Tòng Liên cũng nhất định là cảm thấy như vậy.

“Tiểu vương trước sâm, ngài gần nhất vấn đề giống như đặc biệt nhiều?” Hình Tòng Liên nói.

“Chờ một chút... Hoa hồng, lưu oanh?”

Giống như là rốt cục ý thức được các mấu chốt trong đó, Vương Triều tại đọc lên hai chữ mấu chốt này về sau, đoạt lấy máy tính, chỉ gõ một cái từ đơn.

Mặc dù laptop đưa lưng về phía bọn hẩn, nhưng Lâm Thần vẫn như cũ từ thiếu niên cứng ngắc khuôn mặt bên trên suy đoán ra, hẩn đại khái đã phát hiện bọn hẩn muốn hướng hẩn giấu diếm sự kiện kia.

“Các ngươi làm gì giấu diếm ta!”

Thiếu niên bỗng nhiên đem Laptop lật lên, trong màn hình xuất hiện lớn nhỏ khác nhau ảnh chụp.

Mỗi tấm trên tấm ảnh đều là chim.

Những cái kia chim có màu nâu xám lông vũ cùng đồng dạng màu nâu xám mỏ, bọn chúng hoặc tại thiên không bay lượn, hoặc tại đầu cảnh uyển chuyển ca hát, mà bọn chúng bên trong trong đó một con, bị đâm chết tại hoa hồng thân bên trong.

Thậm chí còn có một vị Anh quốc tác gia, từng vì con kia bị gai hoa hồng chết chim viết qua một thì phi thường bị thương mà mỹ lệ truyện cổ tích.

Lâm Thần đem ánh mắt dời về phía lục soát cột, nhìn qua thiếu niên mình tìm tới kết quả, hấn nhin không được cảm khái, tiếp tục như vậy nữa, Vương Triều đại khái rất nhanh liền có thể một mình đảm đương một phía.

Lục soát trên lan can chỉ có hai chữ, là một loại loài chim danh tự, loại kia chim tên gọi chim sơn ca.

Chim sơn ca tổng thể tới nói cũng không tính mỹ lệ loài chim, nhưng nó âm vực cực lớn, cùng cái khác loài chim khác biệt chính là, chim sơn ca là ít có tại ban đêm minh xướng loài chim, cho nên, đây là chim sơn ca được xưng là chim sơn ca nguyên nhân.

Thật ra, nếu như chỉ là một con chết đi chim sơn ca, cũng sẽ không khiến Lâm Thần cảm nhận được cảm thấy giá rét thấu xương.

Hấn sờ dĩ có thể cảm thấy ác hàn, hoàn toàn là bởi vì Anh quốc tác gia vương Nhĩ Đức viết qua ngày đó phi thường trừ danh truyện cổ tích.

Hấn đã cực kỳ lâu chưa có xem cái kia chuyện xưa, cụ thể tới nói, hấn cũng chỉ tại rất thời điểm, nhìn qua một lần vậy thì truyện cổ tích, có đến nay, hấn như cũ có thể nhớ rõ ngày đó truyện cổ tích bên trong mỗi một chi tiết nhỏ.

Cố sự khởi nguyên từ một vị muốn mời tâm nghi nữ hài khiêu vũ thanh niên học sinh.

Nữ hài yêu cầu vô cùng đơn giản, nàng nói, hấn nếu vì nàng hái một chi hoa hồng đỏ, nàng liền đồng ý cùng hấn tại vương tử tiệc tối bên trên cùng múa đến bình minh.

Khả thi giá trị rét đậm, thanh niên học sinh lại chỗ nào có thể tìm tới một chi hoa hồng đỏ chứ?

Thanh niên học sinh bởi vậy tại vườn hoa thút thít, Đồng Vương Nhĩ Đức đại đa số truyện cổ tích, Tiểu Dạ oanh nghe được hấn đêm Dạ Ca hát đối tượng tại trong hoa viên thút thít.

Nhìn qua hấn nguyên bản duyên dáng khuôn mặt trở nên ưu thương, Tiểu Dạ oanh nghĩ, người yêu như thế thâm tình, mà người bất quá là cần một nhánh hoa hồng, ta luôn có thể vì người tìm một chi hoa hồng đỏ hoa tới.

Sau đó, nó gặp bạch như sóng biển bọt biển hoa hồng trắng, lại gặp được hoàng như mỹ nhân ngư tóc vàng hoa hồng vàng, có bọn chúng đều không phải là hắc muốn hoa hồng đỏ.

Cuối cùng, Tiểu Dạ oanh đi tới một gốc khô héo hoa hồng đỏ.

Có gốc kia hoa hồng đỏ rễ cây đã bị gió bão cắt ngang, huyết mạch đã bị trời đông giá rét hủy hoại, hoa hồng đỏ nói, nó năm nay không cách nào thịnh phát, mà có thể để cho nó thịnh phát duy nhất phương thức, thì phi thường đáng sợ.

Lâm Thần lần nữa nhớ lại Hình Tông Liên mở ra bó hoa hồng kia lúc tràng cảnh.

Hoa hồng bén nhọn rễ cây đâm xuyên qua chim sơn ca thân thể, đó chính là cố sự bên trong, khiến hoa hồng đỏ thịnh phát duy nhất phương thức.

Vương Nhĩ Đức vẫn như cũ là cái kia tàn nhẫn lại ôn nhu vương Nhĩ Đức.

Cố sự bên trong hoa hồng đỏ nói cho Tiểu Dạ oanh, chỉ có nó ở trong màn đêm tiếng ca, mới có thể khiến hoa hồng sinh ra, mà trừ phi nó dùng máu tươi nhuộm dần, hoa hồng mới có thể biến thành màu đỏ.

Sinh mệnh cố nhiên quý giá, có chim sơn ca nghĩ, nó nhỏ bé tâm linh, lại như thế nào có thể cùng người tâm so sánh chứ?

Bởi vậy, nó đồng ý hoa hồng yêu cầu, tại nguyệt □□ lâm thời, nó bay đến viên kia hoa hồng trên cây, đem ngực ép hướng gai nhọn, nó mở ra đôi môi, bắt đầu cả Dạ Ca hát, cây gai kia càng đâm càng sâu, nó sinh mệnh huyết dịch cũng không ngừng trôi qua, cuối cùng, đau đớn xâm nhập nó cốt tủy, gai hoa hồng rút cục đâm vào trái tim của nó.

Tiểu Dạ oanh dùng sinh mệnh vì nó chử yêu người đổi lấy một đóa hoa hồng đỏ.

Nhưng này cũng không phải chuyện xưa kết thúc.

Dù sao liên quan tới thanh niên học sinh tình yêu còn chưa bàn giao.

Lâm Thần nhớ lại, chuyện xưa cuối cùng, không biết rõ tình hình thanh niên học sinh lấy xuống hoa hồng, đưa đến hắc chử yêu cô nương trước mặt.

Có vị cô nương kia lại nói, người một chi hoa hồng, chử nào bì kịp được ta hôm nay nhận được rất nhiều bảo vật.

Thanh niên học sinh thẹn quá hoá giận, đem hoa hồng đỏ ném trên mặt đất, một chiếc xe ngựa bánh xe, vừa lúc từ kia đóa hoa hồng nghiền ép mà qua.

Đây cũng là chuyện xưa kết thúc.

Lâm Thần nghĩ, đây thật là một cái đẹp đến mức tận cùng cố sự.

Hắn lần nữa vuốt vuốt mi tâm, ngẩng đầu.

Chỉ gặp Vương Triều hốc mắt ướt át, đôi mắt của thiếu niên trừng phải cực lớn, chính gắt gao nhìn chăm chăm người đối diện.

Có lẽ là Vương Triều lúc rất nhỏ đợ, hắn từng ngồi tại mẫu thân đầu gối, đã nghe qua cố sự này; lại có lẽ tại Hình Tông Liên thu dưỡng hắn về sau cái nào đó đêm mưa, có người ngồi tại giường của hắn đầu, vì hắn niệm tụng qua cái kia truyện cổ tích.

Nhưng truyện cổ tích vẫn như cũ là truyện cổ tích, vô luận là ai, ý đồ đem truyện cổ tích biến thành sự thật, vậy cũng là không có thuốc chữa tâm lý biến thái người.

“Cũng không phải giấu diếm người.” Hình Tông Liên đẩy ra kem ly bát, rất bức bối rút một điều thuốc ra đốt, “Chính là cảm thấy người biết sẽ rất phiền, lại nói ta cũng không có so người sớm biết bao nhiêu thiếu thời gian a!”

“Lão đại, người cảm thấy đây là tại bảo hộ ta sao?” Người thiếu niên phát hiện máu chốt của vấn đề.

Giống như là bị đâm trúng tâm tư, Hình Tông Liên vỗ vỗ bàn, thẹn quá hoá giận: “Người làm sao sự tình nhiều như vậy?”

“Nói xong cần cùng một chỗ phá án, người tại sao có thể đối ta có chỗ giấu diếm đâu!” Vương Triều reo lên.

“Người lại không đưa tiền ta, ta tại sao phải nói cho người biết?”

Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

“Người dựa vào cái gì còn coi ta là đứa bé!”

“U, tiểu vương trước sân, vậy người cảm nhận được trường bối của ta thức yêu mến không?”

Hai người có cái lộn phải càng ngày càng nghiêm trọng xu thế, Lâm Thần một muôi lại một muôi múc lấy xóa trà vị kem ly, chăm chú nhìn xem vũng hiệt thượng nội dung, cũng không cắt đứt bọn hắn ý tứ.

Cuối cùng, bên cạnh hắn tiếng cãi vã ngừng lại.

Lâm Thần ngẩng đầu, phát hiện hai người đang dùng đồng dạng buồn bức ánh mắt cùng một chỗ nhìn qua hắn.

“Thế nào?” Tâm hấn không ở đây chỗ này hỏi một câu, sau đó lại lần đem ánh mắt dời về Laptop màn hình.

“A Thần, người vì cái gì khuyên chúng ta?” Vương Triều nhin không được hỏi.

“Không có, ta thật thích nghe các người cãi nhau, các người tiếp tục.”

Nhận lấy loại này cổ vũ , bất kỳ người nào đại khái đều không có lại tiếp tục tranh luận **.

Hình Tòng Liên thanh âm tại hấn bên tai vang lên: “Lâm cố vấn a...”
Kia âm thanh Lâm cố vấn, càng giống là cái gì than thở, Lâm Thần cảm thấy tai có chút ngứa.

“Ừm?” Hấn đáp lại nói.

“Có phát hiện được gì mới không?” Hình Tòng Liên hỏi.

Lâm Thần đáp: “Tất cả truyện cổ tích đều nhất là ý nghĩa tượng trưng, nếu như nàng tận lực lưu lại chim sơn ca cùng hoa hồng cho chúng ta, đương nhiên là có nàng muốn biểu đạt ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, nói: “Nếu như, chim sơn ca tượng trưng cho tên kia lưu oanh, như vậy, chạy đến sân khấu cho lý cây cảnh thiên cắt yết hầu người, toàn không phải là cái kia lưu oanh đi, nàng nghĩ biểu đạt cái gì, nàng đúng là bị lý cây cảnh thiên tổn thương qua, dùng chết đi chim sơn ca biểu hiện hấn kiên trinh ý chí bất khuất, nàng cần tự sát, cần dùng cái này trả thù lý cây cảnh thiên?”

Vương Triều reo lên: “Tốt biến thái tốt biến thái a, lão đại ta nổi da gà đều muốn đi lên a!”

Như Vương Triều nói, Hình Tòng Liên ý nghĩ này, cố nhiên là biến thái, lại không đủ biến thái.

Tối thiểu không phù hợp một vị có thể tương dạ oanh tươi sống đâm chết biến thái người tâm lý.

Lâm Thần lắc đầu.

Hình Tòng Liên cũng không có tại hiện trường, bởi vì camera bị che chắn, hấn cũng không có tận mắt thấy nữ hài kia bùng lấy lục hoa hồng đi đến sân khấu lúc tình cảnh.

Chính là hấn là ở chỗ này, hấn tận mắt thấy một màn kia phát sinh.

Tại dưới tình huống lúc đó, lý cây cảnh thiên hoàn toàn không có sức phản kháng, nàng ôn nhu như vậy đưa ra hoa, ôm hấn, nàng rõ ràng có thể giết chết hấn, nhưng không có làm như vậy.

Cái kia tặng hoa nữ hài có thể là vị kia lưu oanh sao?

Lâm Thần không cách nào phán đoán, có hẳn duy nhất có thể phán đoán chính là, nữ hài kia từ lên đài đến rời đi tất cả một hệ liệt động tác, hoàn toàn không phù hợp mạnh gian người bị hại tiếp xúc mạnh gian phạm ngôn ngữ tay chân.

Hắn buông xuống thìa bạc, bắt đầu không ngừng xoát tân weibo từ mẩu chốt lục soát giao diện.

Rốt cục, hắn thấy được hắn muốn xem đến một đầu suy luận.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm thấy mấy chương trước viết quá cầu thả, hai ngày này bằng hữu tại, không có thời gian gõ chữ, liền quay đầu lại sửa đổi một chút, thật ra chủ tuyến tình tiết hay là như thế, không có biến hóa, chính là cảm thấy quá cầu thả...

Chương trước thẩm duyệt đến nay chưa thông qua... Ai...

Quyển 4 Chương 111: Bốn tiếng 23

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 111: Bốn tiếng 23

Tác giả: Trường Nhị

Cùng nói kia là một đầu suy luận, không bằng nói là đối lúc trước một ít chuyện phản bác. Siêu nhanh ổn định đổi mới tiểu thuyết, bài này từ... Xuất ra đầu tiên

Lúc trước, quần chúng vây xem trải qua phân tích đạt được, lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu sự kiện là hấn tự biên tự diễn nháo kịch. Như vậy, lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ tất nhiên sẽ làm ra tương ứng phản bác, tại chính phản song phương biện luận bên trong, rất dễ dàng va chạm ra tư duy hỏa hoa, bọn hấn chỉ cần ngồi xuống, ăn kem ly, xem thật kỹ đám fan hâm mộ cãi nhau là đủ.

Trên trời chim bay: Bác khoai tây quân hai điểm: 1 nếu như cái này cây cảnh thiên là tự biên tự diễn cắt yết hầu nháo kịch, hấn tại sao muốn mình đi ra phòng cấp cứu, hấn vì cái gì không giả ra nhặt về một cái mạng dánh vè, ngay cả người cũng cảm thấy hấn làm như vậy hiềm nghi rất lớn, hấn là thiếu năng sao vì cái gì diễn trò không làm nguyên bộ? 2 thật giả weibo sự kiện thì càng khô hài, các người nói cây cảnh thiên vì tranh thủ đồng tình phát vết thương ảnh chụp, bởi vì bị mắng xóa weibo, hấn chẳng lẽ không biết lại bởi vậy bị chửi thảm hại hơn sao? 3 tóm lại: Phía sau màn bày ra cả sự kiện người, chính là vì khiến mọi người cho rằng bị cắt yết hầu là cây cảnh thiên tại lẫn lộn sự kiện, trên thực tế vẫn là vì vu hãm hấn, khiến hấn thân bại danh liệt.

Lâm Thần nhìn một hồi, lại đưa tay lúc, mới phát hiện mình đã đem nguyên một bình kem ly đã ăn xong.

“Hương vị cũng không tệ lắm phải không?”

Hình Tòng Liên ở một bên hỏi.

“Xác thực rất tốt.”

Hình Tòng Liên nhìn hẩn ánh mắt cũng rất là ý vị sâu xa, loại này ý vị sâu xa dĩ nhiên không phải bởi vì hẩn đã ăn xong một hộp kem ly, mà là bởi vì trên mạng ngôn luận đi hướng.

Sự tình rơi xuống nơi đây, mặc dù nhìn như đã phức tạp phải tựa như một đoàn tìm không thấy đầu sợi đay rối, nhưng kỳ thật Hình Tòng Liên mới giải đề phương thức rất tốt, rất có dẫn dắt tính, tại phức tạp như vậy tình huống dưới, bọn hẩn căn bản không cần suy đoán chuyện này phía sau màn chủ đạo đến tột cùng muốn làm cái gì, bởi vì hẩn muốn làm, tất nhiên sẽ thông qua dư luận phản ứng ra. Hiện tại, nhằm vào lý cây cảnh thiên cắt yết hầu sự kiện quan điểm đã trở nên rõ ràng.

Thứ nhất: Một bộ phận phản cảm lý cây cảnh thiên nhân sĩ cho rằng, đây là lý cây cảnh thiên tự biên tự diễn nháo kịch.

Thứ hai: Lý cây cảnh thiên fan hâm mộ cho rằng, đây là “Có người” tại trăm phương ngàn kế mưu hại lý cây cảnh thiên.

Sau đó, lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ, nhao nhao liền cái này “Có người” triển khai thảo luận.

Trời no mê: Mọi người vẫn chưa rõ sao, quá rõ ràng, chính là có người muốn cây cảnh thiên thân bại danh liệt, nếu như cảnh sát không có hành động, chúng ta đem gần nhất cây cảnh thiên sai lầm người bày ra một chút, chủ sử sau màn là ai liền rất rõ ràng là ai.

Lục là lục sáng chói: Nhìn Liễu tử như vậy che chở cây cảnh thiên, dù thế nào cũng sẽ không phải cùng quản lý công ty mâu thuẫn a, chúng ta cây cảnh thiên tại trong vòng nhân duyên tốt như vậy, sẽ không thật là cái kia kỹ nữ làm à?

Đỏ là hỏa diễm đỏ: Không thể nào, cái kia gà nào có lợi hại như vậy a?

Trời no mê: Cũng không nhất định a, con gà kia đều có thể nghĩ ra nói xấu chúng ta cây cảnh thiên mạnh gian nòng loại này chiêu, nòng còn có chuyện gì không làm được?

Đỏ là hỏa diễm đỏ: Nói đến cũng phải a, người bình thường làm sao lại nghĩ đến cần nói xấu người khác qj a, hẩn là rất sớm trước kia liền hận lên cây cảnh thiên đi, một kế không thành lại sinh một cái khác kế?

Trời là trời mây trôi: Tiện nhân này thật là buồn nôn, người tài ba thịt đi ra không?

Loại này âm mưu luận vừa ra, tự nhiên lại có người vây xem người qua đường bắt đầu chằm chọc khiêu khích.

Hoàng đào đồ hộp: Lý phấn ngược lại là nói một chút, là ai tại vụ hãm giết cây cảnh thiên a, đừng nói là các người cây cảnh thiên thật to mạnh gian án người bị hại vì trả thù các người thật to làm nha Nho nhỏ cà chua đao tước diện: Lý phấn quả nhiên cần vung nôi cho người bị hại có phải hay không, chiêu này các người làm sao còn không có dùng dính chứ?

Lâm Thần dựa vào về thành ghế, tiểu nữ sinh chửi rửa nhìn xem làm cho người rất không thoải mái, nhưng song phương thảo luận hoặc là nói cãi lộn tiến hành đến nơi này, xác thực đã dần dần cùng bọn hắn nắm giữ chứng cứ tương hỗ khế hợp.

Nếu như kia bó hoa hồng bên trong chim sơn ca tượng trưng cho lưu oanh mình, tượng trưng cho nàng vì trả thù lý cây cảnh thiên không tiếc lấy mệnh chống đỡ tâm tình, cùng đối lý cây cảnh thiên sâu tận xương tủy oán hận, phảng phất cũng có thể giải thích như vậy.

Như vậy, từ mặt ngoài xem ra, đây đúng là lưu oanh bởi vì một ít không biết tên nguyên nhân trả thù lý cây cảnh thiên, trước vu cáo, sau thiết kế khiến lý cây cảnh thiên biến thành một cái trăm phương ngàn kế lẫn lộn người, khả năng như vậy tính xác thực hơn xa tại lý cây cảnh thiên chế tạo cắt yết hầu án vì chính mình tẩy trắng, nhưng mơ hồ trong đó, Lâm Thần lại cảm thấy cái này thực sự buồn cười quá.

Không nói đến cách không trộm lấy người ta weibo cùng bên trong ảnh chụp, chỉ riêng cắt yết hầu hiện trường sử dụng huyết tương cũng đã là chuyên nghiệp cấp bậc, một lưu oanh mà thôi, nàng có thể hoàn thành đây hết thảy sao?

Mà càng quan trọng hơn là, đến tội cùng là như thế nào oán hận, mới có thể để cho một người đối một người khác làm ra những sự tình này đến?

Lâm Thần có rất ít loại này do dự thời điểm, đang lúc lúc này, hắn chợt nghe người bên cạnh cảm khái nói: “Ai, xem ra chúng ta ‘Không có làm’ hình tượng đã xâm nhập lòng người?”

Lâm Thần ngẩn người, Hình Tông Liên câu nói này nhìn rất không có trọng điểm, trên thực tế, lại quá có thói tha.

“Đúng đấy, chuyện này, có lẽ so với chúng ta tưởng tượng được càng đáng sợ chút.” Hấn đáp.

Vương Triều tại ghế dài đối diện uống nước, nghe bọn hấn nói như vậy, hấn vò đầu bứt tai hỏi: “Thế nào làm sao vậy, có cái gì tân tiến giương sao?”

Nhưng Hình Tông Liên lại tựa hồ như cũng không chuẩn bị để ý đến hấn, chỉ là hỏi: “Làm sao có thể sợ?”

Cái này căn bản là biết rõ còn cố hỏi, Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, đáp: “Suy yếu cảnh sát công tín lực, đương nhiên rất đáng sợ.”

Hiện tại, hấn cũng rất cuộc minh bạch, vì cái gì liễu doanh cần tại phòng cấp cứu cố nói những lời kia.

Lý cây cảnh thiên vị kia người đại diện căn bản không quan tâm cảnh sát có hay không tại hiện trường, nàng nói những lời kia, chỉ vì khiến fan hâm mộ cho rằng cảnh sát thật ra cũng không quan tâm lý cây cảnh thiên một án.

Đây là tại chế tạo dư luận dẫn đường.

Như vậy, một khi cảnh sát điều tra kết quả không thiên hướng về dư luận chỗ ủng hộ một phương, tất nhiên sẽ bị cho rằng là cảnh sát lập trường có chỗ bất công bố trí, nghĩ đến, lúc ấy gặp xuân cảnh sát, cũng phải đình lấy đồng dạng áp lực đang làm việc đi.

“Cảnh sát nhiều một chút hoặc là ít điểm một công tín lực cũng là không tính thật đáng sợ, tối thiểu không có nghĩa vụ nhân viên cảnh sát đáng sợ a.”

Hình Tông Liên chỉ, đương nhiên là những cái kia tại trên internet sốt ruột đồng thời chân tình thực cảm giác thảo luận lấy chủ sử sau màn bọn nhỏ.

Mặc dù những hài tử kia hiện tại chỉ là hoài nghi có người tại nhằm vào lý cây cảnh thiên, nhưng nếu có càng ngày càng nhiều người ủng hộ các nàng luận điểm, các nàng trong tiềm thức, liền sẽ đem loại này hoài nghi xem như là vô cùng xác thực sự thật.

“Đúng vậy a.”

Hình Tông Liên từ chối cho ý kiến nở nụ cười, hỏi hấn: “Lâm cố vấn, vậy ngươi bây giờ cảm giác như thế nào?”

“Cần nói thật không?”

“Mời nói.”

“Cảm giác, giống như là tại cùng hồ ly ngàn năm tinh đấu pháp.” Hấn nói rõ sự thật.

Nghe hấn nói như vậy, Hình Tòng Liên lập tức nhin không được cười lên.

“Cái gì cái gì hồ ly tinh?” Vương Triều lại reo lên, người thiếu niên biểu lộ lo lắng vạn phần, chỉ thiếu chút nữa bò lên trên bàn ăn.

“Tiểu vương trước sâm, không bằng ta mua cho ngươi cái băng, ngươi yên tĩnh một hồi có được hay không?” Hình Tòng Liên gõ gõ bàn, ra hiệu hấn ngậm miệng.

Vương Triều có chút tức giận: “Các ngươi xem hết không có sao?” Hấn hỏi.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, ra hiệu hấn có thể cầm lại mình máy tính. Vương Triều ngao một tiếng đem mình Laptop đoạt trở về, bộ dáng kia, phảng phất ly thủy thật lâu cá, lại hoặc là trong sa mạc nhanh chết khát lữ nhân.

Hấn vừa nói, vừa hai tay như bay, cấp tốc tại trên bàn phím nhanh chóng gõ cái gì, cuối cùng, mãnh kích ba lần nút Enter, đột nhiên ngừng đầu: “Ta hiểu được!”

Hấn đem cái bàn đập đến vang ầm ầm, sau đó nhìn đằng sau quầy bar nhân viên phục vụ một chút, xác định đối phương hấn là nghe không được thanh âm của hấn, hấn đột nhiên đem mặt tiến đến trước mặt bọn hấn, nhỏ giọng nói: “Lý cây cảnh thiên cố ý an bài mình cắt yết hầu án, vì chính là triệt để đem hấn mạnh gian án biến thành một người bệnh tâm thần đối với hấn trả thù ** kiện, đúng hay không?”

Trong lúc đó, có chừng một hai giây lặng im.

Tối thiểu hấn cùng Hình Tòng Liên hai người, đều ngây ngẩn cả người.

Cuối cùng, hay là Hình Tòng Liên hướng hấn chép miệng, phảng phất tại nói: “Đứa nhỏ này làm sao đột nhiên thành tinh, còn có thể cứu sao?”

Nhìn qua trước mắt sinh cơ bừng bừng người thiếu niên, Lâm Thần khẽ thở dài một cái, hỏi: “Ngươi không phải mới vừa vẫn rất ủng hộ lý cây cảnh thiên sao?”

“A, A Thần, ngươi không biết ta có bệnh sao?”

Lâm Thần nhìn lại Hình Tòng Liên, không rõ ràng cho lắm.

“Chính là chuunibyou, triệu chứng là tự cho là đúng.” Hình Tòng Liên nói.

Vương Triều nói, xoay đem Laptop đảo ngược tới.

Quyển 4 Chương 112: Bốn tiếng 24

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 112: Bốn tiếng 24

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều Laptop trên màn hình, bày ra lấy là một chút nhìn có chút số liệu phức tạp phân tích đồ.

Nói thực ra, nếu như không phải hẳn còn đọc qua đại học, nếu không thật là khó coi hiểu Vương Triều chỗ tổng kết nội dung.

Lâm Thần không khỏi cảm khái, hiện tại hài tử, cũng thật sự là lợi hại đến mức quá mức chút.

Tại Vương Triều chỗ bày ra những cái kia biểu đồ bên trong, bản vẽ thứ nhất là màu xanh nhạt đường gãy đồ, trên biểu đồ đường gãy đã trong khoảng thời gian ngắn, leo lên đến rất cao vị trí bên trên.

“Nhìn thấy ảnh hưởng này lực chỉ số không?”

Vương Triều rất hưng phấn chỉ vào góc trái trên cùng trong nháy mắt từ 61 nháy đến 63 số lượng: “Nhìn xem nhìn, cái này nhiệt độ tăng được nhanh không nhanh!”

“Cái số này đại biểu cái gì, 63 nhiệt độ rất cao sao?” Lâm Thần căn cứ không hiểu liền hỏi, cùng hống tiểu bằng hữu vui vẻ nguyên tắc, chăm chú hỏi.

Quả nhiên, Vương Triều rất hưng phấn đáp: “Đương nhiên cao a, cái số này đại biểu sự kiện lực ảnh hưởng chỉ số, là thông qua một chút phức tạp công thức tính toán ra tới, max điểm là 100 điểm nha.”

“Cụ thể tới nói chứ?”

“Cụ thể tới nói, người biết chúng ta trước đó xử lý Vĩnh Xuyên đại học vụ án kia, nhiệt độ là bao nhiêu không?”

“Bao nhiêu?” Lâm Thần vẫn như cũ hỏi được rất kiên nhẫn.

“Khoa khoa, nói ra người đừng thương tâm a A Thần.” Vương Triều vừa nói, vừa điều ra trước bản án ý kiến và thái độ của công chúng giám sát số liệu.

Mặc dù Lâm Thần cũng không rõ ràng, Vương Triều tại sao muốn giám sát những vật này, nhưng...

Hắn lơ đãng nhìn Hình Tông Liên một chút, nhưng đoán chừng đây cũng là cái gì kỳ quái cấp trên kỳ quái dặn dò đi.

“23?” Nhìn trên màn ảnh số lượng, dù là Lâm Thần, cũng không nhận được cảm thấy bất ngờ.

Nói thực ra, hắn mặc dù chưa hề có cái gì khoe tâm tư, nhưng giống Vĩnh Xuyên đại học tập thể tự sát án trọng đại như vậy địa khu hình sự vụ án, tại trên internet chỉ có 23 nhiệt độ, nhìn qua quả thật có chút thấp.

Nhưng rất nhanh, hắn ý thức được, đây mới là cùng một chỗ bình thường, chưa lẫn lộn địa khu tính vụ án, tại trên internet khả năng xuất hiện chân thực lực ảnh hưởng chỉ số.

Như vậy, liên quan tới lý cây cảnh thiên cắt yết hầu án hiện tại đã tiếp cận 65 nhiệt độ giá trị, hiển nhiên cùng minh tinh bản nhân lực ảnh hưởng có quan hệ, nhưng lý cây cảnh thiên, thật có cao như vậy lực ảnh hưởng sao?

Không chờ hắn tới kịp hỏi lại cái gì, Hình Tông Liên bỗng nhiên cắt ngang bọn hắn.

“Hiện tại tám mạng lưới chỉ số, lại phải bị người cho rằng đây là cảnh sát chúng ta ‘Không làm’.” Hình Tông Liên cười, đập khép lại Vương Triều máy tính.

Người thiếu niên vừa muốn ồn ào, liền bị Hình Tông Liên một ánh mắt, giết đến nửa câu không dám nói nhiều.

Lâm Thần cũng theo đó đứng lên, nhìn lại đằng sau quầy bar rướn cổ lên song đuôi ngựa thiếu nữ, cùng bọn hắn cùng rời đi trong tiệm.

...

Vương Triều đương nhiên còn chưa nói hết, nhưng chính là bởi vì giảng đến nơi quan trọng nhất, Hình Tông Liên có chỗ tri giác, mới cắt ngang hắn.

Trong thang máy, người thiếu niên vẫn như cũ ngoài miệng không ngừng, nhỏ hẹp thang máy trong không gian tràn ngập hắn thanh âm hưng phấn: “A Thần A Thần, ta nói cho ngươi, hiện tại trị số đã tiêu thăng đến 65!”

Hiện tại, Hình Tông Liên đương nhiên tìm không thấy mua băng lý do, cho nên hắn chuyển trên tay chìa khóa xe, không nói gì.

Vương Triều không ai quản, dông dài bản tính lại bạo lộ ra, hần nói: “Hiện tại chỉ số, đã cùng mới ni nước đổi toàn thống lúc tại nước ta trên internet nhiệt độ chỉ số đồng dạng cao, lợi hại à?”

“Xác thực rất cao.” Lâm Thần dừng một chút, bất đắc dĩ nói, “Người cũng không cần cho chúng ta gia tăng áp lực.” Hần vừa nói, vừa nhìn Hình Tòng Liên một chút, “Phải biết, chúng ta bây giờ đứng tại trong thang máy, thảo luận phá án và bắt giam cùng một chỗ cùng nước khác trọng đại sự kiện chính trị đồng dạng ảnh hưởng lực bản án, màn này nói thế nào đều vẫn là có chút không đủ trịnh trọng.”

“A nha, trịnh trọng cũng không thể coi như ăn cơm.” Vương Triều cười hì hì, dẫn đầu đi ra thang máy, hần bưng lấy máy tính, tiếp tục dưới đất bãi đỗ xe vừa đi vừa nói, “Thật ra A Thần áp lực của người cũng không cần như thế lớn, ngẫm lại cũng không có khả năng a, loại này một giờ bên trong nhiệt độ bảo tố cao đến 65 bản án, ta ngang so sánh qua tất cả số liệu, chỉ có một ít đột phát trọng đại thiên tai sự kiện có thể cùng sánh vai, tỉ như địa chấn a, hải khiếu a, cho nên...”

Hần bỗng nhiên minh bạch thiếu niên ám chỉ đồ vật, thế là hỏi: “Cho nên cái này phía sau, có cường đại thủy quân tại thôi động?”

Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng.

Bọn hần đã đi tới Hình Tòng Liên xe Jeep bên cạnh.

Chờ ngồi lên xe, Vương Triều mới phản ứng được, hần đảo lấy ngòi trước, hỏi mình lão đại: “Lão đại, chúng ta đây là đi cái nào a?”

Hình Tòng Liên vừa cúp máy một trận liên quan tới lý cây cảnh thiên hiện tại phương vị điện thoại, hần đưa di động ném ở trữ vật trong hộp, đeo lên Bluetooth tai nghe, cũng thuận miệng nói ra: “Tiểu vương cảnh sát, chúng ta bây giờ, đương nhiên là theo quá trình đi bãi phỏng người bị hại a.”

“Cái gì người bị hại, người nói lý cây cảnh thiên sao?” Vương Triều dựa vào về thành ghế, rất bất mãn kéo lên dây an toàn, “Hần mới không phải người bị hại đấy ”

Người thiếu niên tại đầu gối mở ra laptop, tiếp tục lấy hần nói dông dài dọc đường đều không có nói dông dài xong chủ đề.

“Chúng ta mới vừa nói tới đâu rồi A Thần?” Hần hỏi.

Lâm Thần đáp: “Chúng ta nói đến, lý cây cảnh thiên sự kiện phía sau, có cường đại thủy quân tại thôi động.”

“Đúng đúng, A Thần người trí nhớ thật tốt a.” Vương Triều luôn luôn tại địa phương rất kỳ quái nói ngọt đến không được.

Lâm Thần nhìn đồng hồ, từ bốn hấn hiện tại xuất phát vị trí, đến thành phố bệnh viện, đại khái cần hai mươi phút, hi vọng tại cái này hai mươi phút bên trong, thiếu niên có thể đem hấn toàn bộ suy luận nói xong.

“Thật ra, đường gãy đồ là phi thường thô sơ giản lược đoán chừng, cũng không trực quan, A Thần người không bằng nhìn cái này.”

Vương Triều nói, lại mở ra một trương đồ.

Lâm Thần cũng không biết hấn là thế nào trong khoảng thời gian ngắn, chỉnh lý ra nhiều như vậy đồ phổ, đại khái không bình thường hài tử luôn có mình chỗ hơn người.

Hấn cúi đầu, hướng Vương Triều đầu gối nhìn lại, quả nhiên, hiện tại phần này đồ phổ, so đường gãy đồ càng thêm trực quan.

Kia là từ vô số lít nha lít nhít lưới tạo thành đồ án, bức kia đồ án phẳng phát tinh không, hoặc là nói kia càng giống là so tinh không càng minh mông hơn chút thần kinh của con người mạng lưới, nhưng cái này dĩ nhiên không phải nhân loại thần kinh mạng lưới, đây chẳng qua là nhân loại mạng lưới trong xã hội liên quan tới nào đó khởi sự kiện truyền bá động thái ảnh thu nhỏ.

Mỗi khi đồ án lại bên trong sáng lên một cái điểm nhỏ, biểu thị lấy mạng lưới bên trong lại thêm một cái người tại truyền bá “Lý cây cảnh thiên” sự kiện.

Từ đồ phổ bên trong đó có thể thấy được, mặc dù những cái kia không ngừng lấp lóe lưới nhìn như không có quy luật chút nào, nhưng phần lớn điểm nhỏ đều chặt chẽ quay chung quanh cùng một chỗ, phẳng phát tinh vân, cũng tạo thành mấy đóa từ lớn đến nhỏ còn có chỗ liên quan mỹ diệu đám mây.

Vương Triều nói: “Đầu tiên, từ bức tranh này bên trên đó có thể thấy được sự kiện truyền bá đẳng cấp, đẳng cấp ý tứ chính là người chuyển ta chuyển cái này weibo đến cùng trải qua mấy vòng, như vậy lý cây cảnh thiên sự kiện truyền bá chiều sâu, hiện tại là 6.”

Nghe vậy, Lâm Thần nhú nhú mày, Vương Triều tựa hồ nhìn ra hấn tâm tư, nói bổ sung: “Rất thấp đúng hay không, tối thiểu cùng nó 65 lực ảnh hưởng chỉ số là không tương xứng, cái này từ khía cạnh đã chứng minh của ta đầu thứ nhất kết luận, cái này sự kiện nhiệt độ, là

từ rất nhiều thủy quân xào lên, tất cả chỉ có chiều rộng, mà không có chiều sâu.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, ra hiệu Vương Triều tiếp tục.

“A Thần người nhìn, ở chỗ này tất cả tin tức trong mây, mỗi cái đám mây càng lớn, thì đại biểu cho quay chung quanh nó phát số càng nhiều, như vậy mỗi cái lớn đám mây tâm này đương nhiên liền đại biểu cho truyền bá rộng tiết điểm, cũng chính là ban đầu weibo.”

“Dư luận ‘Dẫn bạo điểm’ ?”

“A, dẫn bạo điểm cái từ này rất tuyệt a, A Thần người thật lợi hại a!”

“Cái từ này, dĩ nhiên không phải ta phát minh.” Lâm Thần bị hấn thối phòng đến mức thoáng có chút xấu hổ, hấn nói, “Nó đến từ một bản nghiên cứu thảo luận lưu hành văn hóa truyền bá trừ danh thư tịch, tên như ý nghĩa, cái gọi là dẫn bạo điểm, chỉ là bỗng nhiên phát sinh, nổ hạt nhân thức tin tức truyền bá.”

“Kêu người nhìn nhiều điểm sách đi, ngay cả điều này cũng không biết?” Hình Tông Liên tại điều khiển trong phòng không mẫn không nhạt lại chọc lấy thiếu niên một câu.

“Đó là bởi vì lão đại người không hiểu, cho nên ta mới không hiểu được không?” Vương Triều tức giận phản kích.

“Ta cái này không phải liền là đem dạy bảo nhiệm vụ của người giao cho người A Thần ca ca sao?” Hình Tông Liên đáp một cước chân ga, thản nhiên nói.

Nghe thấy lời này, người thiếu niên lập tức một bộ ta càng không có cách nào phản bác bộ dáng.

Cũng ngược lại dùng thanh lương con mắt nhìn qua hấn, nói: “A Thần người nói không sai, tại lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu trong chuyện này, xác thực xuất hiện mấy cái dẫn bạo điểm, ngạch, chính là xuất hiện sự kiện máu chốt phát ngôn viên, những người kia chủ đạo dư luận, những người còn lại những người kia, liền chủ yếu phụ trách là phát.”

Quyển 4 Chương 113: Bốn tiếng 25

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 113: Bốn tiếng 25

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần ngắm nhìn đen nhánh màu lót bên trên không ngừng sáng lên đồng thời dần dần đang khuếch đại mấy đám mây đoàn, hỏi

Vương Triều: “Như vậy, mấu chốt truyền bá người là ai chứ?”

Vương Triều chân thành nói: “Số liệu biểu hiện, ngoại trừ ‘Liễu doanh’ cùng ‘Lý cây cảnh thiên’ bên ngoài này mấu chốt truyền bá người thì chủ yếu là lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ: Lý cây cảnh thiên hơi đi, lý cây cảnh thiên Post Bar, trên trời chim bay, trời no mê vân vân... Như vậy, đầu thứ hai kết luận trên cơ bản không cần ta nói chỉ xem đồ cũng có thể phân tích ra được a, lý cây cảnh thiên fan hâm mộ quần lạc là chặt chẽ đoàn kết, đồng thời phi thường khổng lồ một quần thể, dù sao, bọn hắn so với bình thường phần bầy đoàn kết càng chặt chẽ hơn, ta hoài nghi, khả năng này là bởi vì lý cây cảnh thiên lần trước mạnh gian bản thân liền đã đưa tới phần bầy không nhỏ chú ý, hiện tại nhiệt độ đã lui, như vậy lần này cắt yết hầu án phát sinh về sau, hắn phần bầy có thể bởi vậy cấp tốc liên hợp cùng một chỗ.”

“Phi thường có dẫn dắt tính.”

Lâm Thần tiếp tục khen hắn một câu, người thiếu niên lộ ra càng cao hứng, cái mộng của hắn trên ghế ngồi không an phận tả hữu lắc lư, rất vui vẻ cho hắn ấn mở nhìn những cái kia trong đám mây mấu chốt weibo: “A Thần, ta cho ngươi xem bọn hắn điên cuồng phát những cái kia weibo úc!”

“Ừm.”

Vương Triều nói, đem màn ảnh quay lại.

Lâm Thần một chút quét tới, tại những cái kia mấu chốt weibo bên trong, nằm ở trong, tự nhiên là liễu doanh cùng lý cây cảnh thiên tuyên bố.

Tiếp theo là Post Bar phát cầu phúc weibo, còn lại, thì toàn bộ là bác bỏ lý cây cảnh thiên tự biên tự diễn luận cùng phân tích cắt yết hầu án là lưu oanh gây nên mấy đầu chủ yếu weibo, những cái kia weibo, bọn hấn mới đều có nhìn qua.

Khiến người ta ngoài ý muốn chính là, tại những cái kia mẩu chốt “Dẫn bạo điểm” bên trong, cũng tương tự bao quát lấy chất vấn lý cây cảnh thiên bản thân lẫn lộn weibo, nhưng này chút weibo, nói như thế nào đây, càng giống là đầu nhập chảo dầu nước nóng, khơi dậy lý cây cảnh thiên fan hâm mộ không ít chửi rủa trào phúng. Từ đồ phổ bên trên có thể rõ ràng nhìn ra, những cái kia tiếng chất vấn thật ra cũng đối thời động sự kiện nhiệt độ ấm lên lên không nhỏ tác dụng.

“Còn có lợi hại hơn đâu!” Vương Triều ấn mở lại một phần bảng thống kê cách, “Đây là ta bắt lấy sự kiện bình luận cùng phát bên trong chính diện cao tần từ cùng mặt trái cao tần từ, cùng bọn hấn xuất hiện đem so sánh lệ, người vừa nhìn liền biết là chuyện gì xảy ra.”

Lâm Thần lần nữa cảm khái, có Vương Triều tại, bọn hấn phản bác kiến nghị kiện điều tra xác thực hiệu suất cao quá nhiều.

“Người làm sao định nghĩa chính diện từ ngữ cùng mặt trái từ ngữ chứ?” Nhưng ở kia trước đó, hấn vẫn là không nhin được hỏi.

“Ngạch...” Vương Triều đột nhiên sửng sốt, “Ta là dựa theo từ tính tự động phân chia, chờ một chút, người nói chuyện ta đã cảm thấy không đúng, người đợi ta sửa đổi một chút!”

“Không cần làm phiền, người đã giúp đại ân.”

Lâm Thần ngăn trở hấn, đem Laptop đặt ở chân của mình bên trên, cũng từng chữ từng chữ cẩn thận đọc xuống tới...

Sự kiện chính diện cao tần từ: Người bị hại, cầu phúc, mạnh khỏe, cố lên, đồng tình

Sự kiện mặt trái cao tần từ: Mưu sát, kỹ nữ, oan uổng, trả thù, cắt yết hầu, lẫn lộn

Từ cao tần từ phân tích bên trong có thể rất rõ ràng nhìn ra, mưu sát, kỹ nữ chờ mặt trái từ chiếm cực lớn tỉ trọng, cao hơn nhiều cao tần từ.

Nếu như lý cây cảnh thiên phương thật thuê thủy quân tại dẫn đạo dư luận, như vậy, bọn hấn muốn dẫn đạo phương hướng, xác thực

như Vương Triều nói, là hướng về “Cắt yết hầu án hoàn toàn là kỹ nữ hành động trả thù” một phương này hướng phát triển.

Như vậy còn lại suy luận thì trở nên càng thêm đơn giản, tại lý cây cảnh thiên cắt yết hầu án bên trong, hữu tâm cùng có năng lực dẫn đạo dư luận đồng thời có thể thu lợi một phương, ngoại trừ lý cây cảnh thiên bên ngoài, bọn hắn hiện tại giống như cũng không có khác hoài nghi đối tượng.

Nếu như dựa theo nhìn như vậy, vô luận cắt yết hầu án sau mình đi ra phòng cấp cứu cũng tốt, hay là phát weibo xóa bỏ cũng biểu thị mình bị trộm nick cũng được, cái này đều đại biểu lý cây cảnh thiên đã đoán được bọn hắn sẽ hoài nghi gì, cho nên cố ý dùng một chút cử động rửa sạch mình hiềm nghi. Nếu như hắn nghĩ lẫn lộn sự kiện, như vậy vô luận là chính diện ngôn luận hay là mặt trái ngôn luận thật ra hắn cũng không đáng kể, chỉ cần ủng hộ hắn chính diện ngôn luận cuối cùng có thể vượt trên mặt trái là được, nhưng mà, lý cây cảnh thiên vì cái gì có nắm chắc như vậy chứ?

Mà lại, lại phải về đến đây án mấu chốt nhất động cơ vấn đề bên trên, giống lý cây cảnh thiên nói như vậy là Thiên Hoàng cự tinh cũng không đủ nhân vật, tại sao muốn lẫn lộn thế này cùng một chỗ sự kiện, chỉ là vì chế tạo kỹ nữ trả thù hắn giả tượng, thay mình mạnh gian án triệt để tẩy trắng sao?

Lâm Thần bỗng nhiên nghĩ đến, thật ra tại cái này lên dư luận đại chiến bên trong, còn có loại thứ ba khả năng, vậy chính là có người cần thông sát lý cây cảnh thiên còn có vị kia đáng thương lưu oanh tiểu thư.

Nhưng khả năng này, thật tồn tại sao?

Trong lúc lơ đãng, Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tông Liên phương hướng, sau đó phát hiện Hình Tông Liên cũng chính thông qua kính chiếu hậu nhìn xem hắn.

Mới, mặc dù Hình Tông Liên một mực tại lái xe, nhưng kỳ thật hắn tốc độ xe khổng chế rất tốt, cho Vương Triều đầy đủ thời gian nói rõ ràng hắn chỗ tra được một chút nội dung.

“Còn có năm phút đến bệnh viện, Lâm cố vấn, nghĩ kỹ muốn hỏi chúng ta người bị hại lời gì sao?” Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần có chút khó tin: “Hình đội trưởng nhất định phải phải ta tra hỏi sao?”

“Ngoại trừ Lâm cố vấn, trong chúng ta còn có ai có thể sử dụng ngôn ngữ vấn đề đánh giá ra lý cây cảnh thiên bản nhân tâm lý tình trạng chứ?” Hình Tông Liên hỏi lại.

Mặc dù Hình Tông Liên câu nói này biểu thị ra tín nhiệm với hắn, nhưng hắn nghĩ nghĩ, hay là nói: “Có vấn đề của ta, có thể sẽ phi thường quá kích.”

Hình Tông Liên nở nụ cười, giống như là đối với hắn hiện tại sẽ đánh chào hỏi hành vi rất là hài lòng.

“Sợ cái gì, chỉ cần người không đồng nhất đao đâm chết lý cây cảnh thiên, sự tình khác, ta còn là có thể bảo vệ người.”

Nhìn qua đối phương chẳng hề để ý khuôn mặt, Lâm Thần nhin không được lắc đầu.

Mặc dù hắn biết rõ, Hình Tông Liên câu nói này, chỉ là vì khiến hắn yên tâm.

Nhưng này trong nháy mắt, hắn một đại nam nhân, thật sự là rất khó được bị người nâng lên bảo hộ mà không cảm thấy xấu hổ, hắn rất cảm tạ Hình Tông Liên, đồng thời cảm thấy dị thường ngọt ngào.

Bất quá, loại này ngọt ngào cũng chỉ kéo dài ước chừng một giây đồng hồ không đến đi.

Nguyên nhân là Vương Triều máy tính đột nhiên bộc phát ra kỳ quái tiếng thét chói tai, laptop bên trong phảng phất có cái bị kẹt lại cổ đang hát cao âm nữ nhân, tiếng kêu kia thâm vô cùng, tóm lại hắn dọa đến kém chút đem Laptop quăng xuống đất, có điều Vương Triều phản ứng càng nhanh một chút, sau một khắc, người thiếu niên cực nhanh nhào vào hắn trên đầu gối, giống như là phát hiện cái gì phi thường quý dị tình trạng, hắn đem hình tượng cấp tốc cắt về mới tin tức ảnh mây.

Từ đồ phổ bên trong có thể rõ ràng trông thấy, tất cả trong đám mây, có một chút đang nhanh chóng sáng lên, phảng phất nhân loại thần kinh nguyên truyền lại, tại sáng lên điểm nhỏ chung quanh lại có mấy không rõ lười sáng lên, bọn hắn cấp tốc tạo thành đám mây, cũng hướng chung quanh không ngừng khuếch tán, tựa như virus truyền bá.

Cái này biểu thị, có một đầu mấu chốt weibo chính lấy tốc độ vô cùng đáng sợ truyền bá ra, đồng thời dẫn nổ toàn bộ tin tức mạng lưới.

Như vậy vừa rồi nữ cao âm, đại khái chính là thiếu niên sở thiết hạ dùng để giám sát dị thường tin tức thanh âm nhắc nhở.

Lâm Thần cúi đầu xuống, chỉ gặp Vương Triều giật mình ấn mở đầu kia weibo.

Sau đó, người thiếu niên rất ít gặp dọa đến luống cuống tay chân: “Á dù á dù, làm sao có thể!”

Hắn ấn mấy lần sờ không tắt, một bộ hình lớn chợt xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

Đó chính là mới lý cây cảnh thiên tại trên sân khấu lúc ca hát, cắt yết hầu vụ án phát sinh khi còn sống một màn.

Mặc dù bọn hắn cũng không có hiện trận video theo dõi, nhưng không nên quên, lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ chính là tại dưới đài 360 độ không góc chết quay chụp lấy thần tượng của mình.

Trong đó đương nhiên không thiếu sử dụng cao cấp chuyên nghiệp chụp ảnh thiết bị mê muội, bức kia ảnh chụp, chính là trong đó một vị nào đó fan hâm mộ vỗ xuống vụ án phát sinh lúc HD ảnh chụp.

“Nếu như cảnh sát vô dụng, vậy chỉ có thể chính chúng ta đến rồi.”

Weibo tuyên bố người nói như vậy.

Lâm Thần ổn ổn khí tức, định thần nhìn lại, tay nâng hoa hồng nữ fan hâm mộ sắp đi đến, mặc dù nàng mang theo khẩu trang, nhưng vẫn cũ có thể rõ ràng nhìn ra mặt mày của nàng. Mặc dù màu tóc khác biệt, nhưng này mặt mày, thật sự là cực kỳ giống vị kia vu cáo lý cây cảnh thiên mạnh gian kỹ nữ.

Thậm chí không cần bọn hắn điều tra nguyên do so với, weibo tuyên bố người đã làm ra so với đồ, nàng phóng đại vị kia cắt yết hầu fan hâm mộ từ trên sống mũi bộ đến cái trán chủ yếu phần mắt đặc thù, cũng tại ngày đó vu cáo lý cây cảnh thiên kỹ nữ ảnh chụp so sánh đúng.

Mặc dù màu tóc khác biệt, nhưng chợt nhìn, hai người này cơ hồ là cùng một người.

Cho nên, chẳng lẽ Vương Triều suy luận thật sai, đây đúng là cái kia lưu oanh trăm phương ngàn kế bày kế đối lý cây cảnh thiên hành động trả thù sao?

Quyển 4 Chương 114: Bốn tiếng 26

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 114: Bốn tiếng 26

Tác giả: Trường Nhị

Lúc này, Vương Triều rất cục nhớt muốn bắt về mình máy tính. Lâm Thần lùi ra sau dựa vào, người thiếu niên đem laptop chuyển về chân của mình bên trên, dùng một loại phong quyển tàn vân tốc độ mở ra ảnh chụp / phóng đại kiểm tra, cùng sử dụng một chút hắc không thể nói danh tự kỳ quái phần mềm, loại bỏ xong tấm kia trên sân khấu ảnh chụp.

Cuối cùng, hắc gặp thiếu niên đối với hắc lắc đầu, ý là: Đây là nguyên đồ, không có bất kỳ cái gì PS vết tích.

Giống như là như khí cầu bị đâm thủng, người thiếu niên rất uể oải tựa lưng vào ghế ngồi, giống như là nhớ tới cái gì, hắc từ ném ở trên mặt thảm trong túi xách lật ra một đỉnh màu đen mũ lưới trai đeo lên, sau đó liền không nói bảo.

“Thế nào?” Hình Tông Liên tại điều khiển trong phòng hỏi như vậy, bọn hắc ở phía sau tòa náo ra động tĩnh lớn hiển nhiên đưa tới lái xe tiên sinh chú ý.

“Lão đại, người mắng ta đi, ta lãng phí các người điều tra thời gian?” Vương Triều đào lấy cửa sổ xe, vành nón ép tới trầm thấp, hắc nhìn qua phi thường uể oải, giống loại kia phạm sai lầm hậu chủ động diện bích cỡ lớn loài chó.

“Đứa nhỏ này làm sao tuổi dậy thì tâm tình chập chờn như thế lớn, muốn hay không cho hắc uống thuốc a Lâm cố vấn.” Hình Tông Liên quay đầu hỏi hắc.

Lâm Thần đành phải giải thích nói: “Vừa rồi weibo bên trên xuất hiện một trương vụ án phát sinh lúc ảnh chụp, có người đập tới vị kia lên đài hành hung mê ca nhạc, vị kia người hành hung, xác thực vô cùng vô cùng như lúc trước vụ cáo lý cây cảnh thiên mạnh gian lưu oanh tiểu thư.”

“A, rốt cục có người thả ảnh chụp a.” Hình Tòng Liên ngược lại là không có cái gì ngoài ý muốn, hấn thông qua kính chiếu hậu nhìn bọn hấn một chút, cười hỏi, “Ta vốn là đang chờ những hình này a chày tới trên mạng a, đây không phải có đầu mối không, tiểu tử thú vì cái gì như thế uể oải?”

“Đại khái là cảm thấy mình suy luận sai lầm, cho nên phi thường uể oải đi.”

“Người cảm thấy thế nào?” Hình Tòng Liên lại hỏi.

“Ta cảm thấy, rất thú vị.”

Tâm hữu linh tê, Hình Tòng Liên cũng cười, kính chiếu hậu bên trong, đôi mắt của hấn phảng phất tại dưới ánh mặt trời lấp lóe xanh biếc nước sông, tràn đầy giao hoạt ý vị.

“Làm sao thú vị?” Vương Triều rất buồn bực cắm vào bọn hấn nói chuyện bên trong.

“Cố sự này giảng được quá ly kỳ thoải mái, luôn luôn tại chúng ta hoài nghi gì thời điểm, liền xuất hiện chứng cứ làm sáng tỏ chúng ta hoài nghi.”

Lúc trước bọn hấn hoài nghi lý cây cảnh thiên sẽ giả thương thế nghiêm trọng lúc, lý cảnh lại mình đi ra phòng cấp cứu, khi bọn hấn hoài nghi đây là lý cây cảnh thiên thuê thủy quân tại lẫn lộn nhiệt độ lúc, đám fan hâm mộ đã tìm được cắt yết hầu hung thủ, cái này tiết tấu thực sự khống chế được rất tuyệt.

“Có người suy nghĩ phải phi thường chu toàn a.” Hình Tòng Liên tiểu đáp.

Vương Triều thế là càng không rõ: “A Thần lão đại, các người là có ý gì a, cho nên đây là lý cây cảnh thiên làm sao, chính là cắt yết hầu không phải cái kia lưu oanh sao, đây không phải nàng đối lý cây cảnh thiên hành động trả thù sao?”

Nghe Vương Triều hỏi như vậy, Lâm Thần chỉ có thể rất thành thật trả lời: “Ta cũng không rõ ràng.”

“Âm mưu luận âm mưu luận a, chẳng lẽ đây chẳng qua là một cái rất giống lưu oanh cô nương, lý cây cảnh thiên cố ý an bài hấn lên đài cắt cổ họng của mình, lẫn lộn điểm nóng sự kiện, sau đó lại vung nôi cho đáng thương kỹ nữ, thế này liền có thể đem cáo nàng mạnh gian người biến thành triệt để bệnh tâm thần, á đù cái này tâm cơ đơn

giản sâu như biển, nhưng hần đây là có bệnh sao, tại sao phải làm những này a?”

“Hần nói không chừng, xác thực có bệnh chứ?” Lâm Thần thản nhiên nói.

“Có cái gì bệnh?” Vương Triều hỏi.

Vấn đề này, hần hiện tại xác thực không cách nào trả lời, chỉ có thể cách mũ lưỡi trai, vuốt vuốt vấn đề thiếu niên đầu, trấn an nói: “Thật ra người thông minh như vậy, không nên hoài nghi mình. Người mỗi thì phân tích, đều là căn cứ vào thiết thực tồn tại số liệu, so với chúng ta trống rỗng suy luận càng thêm đáng tin, người đã thông qua toàn cục theo ra kết luận, cái này phía sau có khổng lồ mạng lưới thủy quân tại thôi động sự kiện phát triển, như vậy, người chẳng lẽ không có nghĩ qua sao, một cái lưu oanh mà thôi, nàng làm sao có năng lực khống chế những thủy quân kia này chứ nói chi là, người quên rồi sao, vừa rồi chính là có người trộm lấy lý cây cảnh thiên điện thoại ảnh chụp cùng weibo ban bố hần bị cắt yết hầu ảnh chụp, đối với một cái dựa vào bán mình kiếm ăn kỹ nữ tới nói sẽ nhiều như thế cấp cao kỹ thuật có phải hay không thật là đáng sợ một chút, nghiên cứu thảo luận trong đó vấn đề kỹ thuật, cái này nên người cường hạng mới đúng a?”

Vương Triều bỗng nhiên lại tinh thần tinh táo: “Nói như vậy, ta không sai?”

“Tra án nha, bản thân cũng không sai không sai nói chuyện.” Hình Tông Liên nhấn xuống loa, sau đó mở miệng, “Đối với chúng ta mà nói, sai lầm chỉ có hai loại, đầu tiên là đem người vô tội đưa vào ngục giam, thứ hai là khiến hung thủ thật sự ung dung ngoài vòng pháp luật.”

“Nha” Vương Triều cái hiểu cái không đáp, “Lão đại, giảng thật người bỗng nhiên tung ra một chút chân lý thời điểm, vẫn có chút anh tuấn.”

“Lâm cố vấn, hay là mở cho hần chút thuốc đi.” Hình Tông Liên nửa đùa nửa thật nói một câu, sau đó phân phó Vương Triều, “Người thiếu niên a, hay là phát huy người năng khiếu đi, đầu tiên giám sát những cái kia phát biểu mẩu chốt ngôn luận cùng cung cấp mẩu chốt manh mối weibo, nhìn xem phát ngôn viên lập trường cùng bọn hần bình thường ngôn luận phải chẳng ăn khớp, nếu có thủy quân hào,

không cần ta dạy cho người nên làm như thế nào à?” Hình Tông Liên tại nhất chuyển tay lái, tại điều khiển thất bên trong bố trí nói.

“Tuân lệnh!” Vương Triều vượt vượt trên trán cũng không tồn tại vành nón, “Nhưng mà chúng ta không bắt phần tử phạm tội, chạy tới điều tra cung cấp manh mối trọng yếu nhiệt tâm thị dân, chúng ta có thể hay không bị mắng chết a lão đại.”

“Người không nói, ai biết người đang làm gì a người thiếu niên?”

Hình Tông Liên đạp chân phanh lại, còn nói, “Lại nói, ai nói chúng ta không bắt người hiềm nghi phạm tội rồi? Nếu như lưu oanh tiểu thư là chúng ta hàng đầu người hiềm nghi, như vậy chúng ta tự nhiên muốn giám sát thẻ căn cước của nàng, □□ tin tức.”

Hình Tông Liên nói tới chỗ này, chợt bấm cảnh đội phó đội trưởng điện thoại, đem vải khố tìm kiếm người hiềm nghi phạm tội nhiệm vụ bố trí xuống dưới.

Gặp Hình Tông Liên cúp điện thoại, Vương Triều đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Lão đại, người không phải sợ lý cây cảnh thiên bọn hấn sẽ đối với lưu oanh tiểu thư làm cái gì à?”

“Ta đây là theo quá trình làm việc a tiểu vương cảnh sát, xin đừng nên chất vấn cấp trên của người.”

Lại nói ở giữa, hấn đã đem xe queo vào có một con đường một chiều bên trong, thành phố bệnh viện đã hết tại gang tấc.

Mặc dù làm thành phố Hoàng Cảnh lớn nhất bệnh viện, thành phố bệnh viện bình thường người cũng rất nhiều, nhưng hôm nay, trong bệnh viện người bên ngoài lưu thì lộ ra phá lệ dày đặc một chút.

Lý cây cảnh thiên mang tính tiêu chí áo đỏ đám fan hâm mộ hoặc ngồi xổm ở ven đường hoặc tốp năm tốp ba trò chuyện, một chút rất rõ ràng là tin tức phỏng vấn xe một loại cỗ xe dừng sát ở bên đường bên trên, khiến nguyên bản không coi là thông suốt đường đi trở nên càng thêm chen chúc.

“Á dù lão đại, người thật nhiều a, ta rất sợ phóng viên a, A Thần người giúp ta nhìn xem ta kiểu tóc loạn hay không?”

Wương Triều chính là trời sinh chỉ sợ thiên hạ bất loạn điển hình, trông thấy phóng viên, hấn rất nhanh liền quên rồi lúc trước cùng Hình Tông Liên đối thoại, vội vàng đổi kính chiếu hậu sửa sang lại vành nón tới.

Lâm Thần nhìn chăm chú lên phía trước phóng viên, đến chạy tin tức phóng viên, phần lớn là Hoàn Cảnh bản địa truyền thông, như vậy nhớ rõ ràng bản địa đội trưởng cảnh sát hình sự bảng số xe đương nhiên là các ký giả thiết yếu bài tập.

Cho nên khi Hình Tòng Liên xe Jeep lái vào giao lộ sát na, liền có người kịp phản ứng, trong bọn họ không ít người chờ xuất phát, cấp tốc vây đến cửa chính bệnh viện, liền đợi đến bọn hắn dừng vào vòng vây.

“Chúng ta còn tiến vào được sao?” Nhìn xem rất nhiều cần vòng vây đi lên phóng viên bằng hữu, Lâm Thần hỏi.

Hình Tòng Liên cười lấy điện thoại cầm tay ra, gọi một cú điện thoại. Đã có phóng viên vọt tới bọn hắn trước đầu xe, Lâm Thần rõ ràng nhìn thấy trong bọn họ có ít người miệng lý chính hô hào, “Đến rồi đến rồi, cảnh sát đến rồi!”

Cùng lúc đó, Hình Tòng Liên điện thoại cũng bấm, Lâm Thần chỉ nghe hắn đối bên đầu điện thoại kia người nói như vậy: “Lão Trần a, trong thành phố bệnh viện nơi này chắn phải rất lợi hại a, thật nhiều xe tại, chúng ta xe còn không thể nào vào được, chúng ta điều tra nhưng thật ra là không có quan hệ gì a, nhưng vạn nhất có cái gì xe cấp cứu vào không được, cái này rất phiền phức a có phải hay không.”

Vòng vây phóng viên càng ngày càng nhiều, tốc độ xe của bọn họ cũng bởi vậy càng ngày càng chậm, tại nhà để xe nhân viên quản lý dẫn đạo dưới, Hình Tòng Liên thật vất vả đem xe ngừng như chỗ đậu.

Các phóng viên thấy thế, nhao nhao bổ nhào vào cỗ xe bốn phía, tình hình kia, khiến Lâm Thần không khỏi nhớ tới một chút xác sống trong phim tràng cảnh.

Nhưng Hình Tòng Liên hiển nhiên không có bị đánh mất vây thành lo lắng: “Lão Trần a, kia thật là làm phiền người.” Hắn nói xong, cúp điện thoại, quay đầu nhìn qua bọn hắn, nói, “Yên tâm.”

Lâm Thần chớp chớp lông mày.

Nói xong, Hình Tòng Liên liền thoải mái đóng lại động cơ, rút ra chìa khoá, đẩy cửa xe ra đi xuống xe đi.

Tại hắn mở cửa trong nháy mắt, các phóng viên liên tiếp vấn đề đã xuyên thấu qua khe cửa, điên cuồng truyền vào trong xe Jeep.

“Hình đội trưởng, xin hỏi cảnh sát nên như thế nào giải thích lý cây cảnh thiên tiên sinh nhiều lần bị tập kích sự kiện.”

“Hình đội trưởng, xin hỏi hiện trường bảo an phải chăng có không đúng chỗ chỗ?”

“Hiện tại trên mạng có truyền ngôn, lần này lý cây cảnh thiên tiên sinh bị tập kích sự kiện là lần trước vụ cáo lý cây cảnh thiên tiên sinh mạnh gian kỹ nữ cái gọi là, xin hỏi hai án là có hay không có chỗ liên quan chứ?”

Các ký giả vấn đề, luôn luôn sắc bén như vậy, nhưng kỳ thật so với truy tra vụ án chân tướng đến, bọn hắn đại khái quan tâm hơn như thế nào đưa tin có thể thu được lớn nhất xã hội chú ý độ.

Lâm Thần đẩy ra một bên cửa xe, chuẩn bị xuống đi, Vương Triều mặt mũi tràn đầy hoảng sợ ôm lấy ba lô, chăm chú lôi kéo góc áo của hắn.

Tại hạ xe trong nháy mắt, Hình Tòng Liên thay bọn hắn ngăn một bộ phận phóng viên, Lâm Thần nghe thấy hắn phi thường công thức hoá đáp: “Rất xin lỗi a, vụ án ngay tại điều tra quá trình bên trong, không thể trả lời.”

Trừ cái đó ra, hắn một câu cũng không chịu nhiều lời.

Truyền thông bằng, nhất định phiền nhất cảnh sát cái này thế này khó chơi thái độ, thế là có vị gan lớn cầm trong tay là Hoàn Cảnh dài truyền hình ống nói tin tức phóng viên tiến lên một bước, hét lên: “Vậy chúng ta cần phải viết, cảnh sát phát ngôn viên biểu thị, cảnh sát điều tra không có chút nào tiến triển nha.”

Hình Tòng Liên hay là cười: “Thế này a, chỉ sợ cũng không tốt lắm đâu.”

“Vậy ngài nhất định phải tiết lộ cho chúng ta nhất định tin tức a, thế này chúng ta cũng tốt giao nộp a.”

“Ai, cũng phải a...” Hình Tòng Liên kéo dài cái cuối cùng a âm thanh điệu, ở phương xa đầu đường, vang lên cảnh sát giao thông dọn đường tiếng còi cảnh sát.

Không biết ai tại ven đường hô một câu: “Đừng đừng thiếp tờ đơn, chúng ta lập tức lái đi.”

Nguyên bản vây quanh ở bọn chúng bên người phóng viên nhao nhao lấy lại tinh thần, hướng ngoài viện ven đường nhìn lại, dù sao hiện tại sự tình nghiệp đơn vị đều cân nhắc tăng thu giảm chi, đi ra

ngoài phòng vấn phóng viên phần lớn là tự mình lái xe, nếu không phải là thợ quay phim kiêm nhiệm lái xe, cho nên không ít đồ xe trái quy định các phóng viên gặp có người thiếp hóa đơn phạt, đều vội vàng chạy về xe của mình một bên, bọn hắn vừa chạy vừa hô: “Lại ngừng một hồi lại một hồi được hay không!”

“Vậy chúng ta đem xe chuyển một chuyển, đừng thiếp đừng thiếp!” Trong lúc nhất thời, vòng vây bọn chúng người thiếu một hơn phân nửa.

Thừa các phóng viên phân thân ngay miệng, Hình Tòng Liên phi thường linh xảo ngăn còn lại một bộ phận phóng viên, dẫn bọn hắn tránh thoát vòng vây, tiến vào bệnh viện cao ốc.

“Lão đại, thù này ta là nhất định phải nhớ lý cây cảnh thiên trên người!”

Cho dù Hình Tòng Liên đã đem phóng viên chi đi hơn phân nửa, nhưng Vương Triều hắc t nhưng vẫn bị tóm đến loạn thất bát tao, nếu không phải hắn sớm đem mũ chộp trong tay, đoán chừng hắn yêu dấu màu đen mũ lưỡi trai nhất định không cách nào may mắn thoát khỏi tại khó.

Chờ thật tiến vào nằm viện cao ốc thật ra làm rất dễ, bảo an tự nhiên sẽ lấy quấy rầy bệnh nhân nghỉ ngơi làm lý do, đem phóng viên các bằng hữu ngăn tại bên ngoài.

Lâm Thần đứng tại trong thang máy, cũng cảm thấy lòng còn sợ hãi. Nói thực ra, mới vòng vây bọn hắn mặc dù là nhận được tin tức Hoàn Cảnh nơi đó truyền thông, nhưng vô luận trên internet, hay là hiện thực trong xã hội, nhất định có càng nhiều người đang chờ đợi vụ án tiến triển, bọn hắn thảo luận, thương nghị không hề dứt đoạn như vậy phát biểu quan điểm của mình.

Nghĩ tới đây, Lâm Thần lần nữa cảm nhận được những cái kia vô hình, cũng rất có khả năng trở thành chân chính trở ngại bọn hắn điều tra tiến triển ngoại bộ áp lực.

Quyển 4 Chương 115: Bốn tiếng 27

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 115: Bốn tiếng 27

Tác giả: Trường Nhị

Thành phố bệnh viện, sẵn sóc đặc biệt bệnh khu.

Hình Tòng Liên an bài cọc ngằm trương nhỏ lồng đồng chí ngay tại cửa thang máy chờ bọn hấn.

Thấy bọn họ, nữ cảnh sát đồng chí vô cùng gấp gáp nói: “Hình đội hình đội... Các người rốt cuộc đã đến...”

Trương nhỏ lồng bối rối, Hình Tòng Liên vỗ vỗ bả vai nàng, hỏi: “Thế nào nhỏ lồng, cũng liền không lâu sau, xảy ra chuyện gì.”

Trương nhỏ lồng thậm chí không kịp cùng bọn hấn chào hỏi, liền thốt ra: “Ta đây phòng thầy thuốc làm việc bên trong thăm dò được, lý cây cảnh thiên phương giống như cần chuyển viện a!”

“Đi cái nào a đây là?” Hình Tòng Liên đi ra thang máy sau đứng vững, sắc mặt không hiện, hấn rất bình thản mà hỏi thăm.

Trương nhỏ lồng nhìn hai bên một chút, nàng hiển nhiên là đối phương mới “Nội ứng” kiếp sống có chút bóng ma, đến mức luôn cảm thấy chung quanh có người đang trộm nghe.

“Không có việc gì, nơi này không có người ngoài.” Lâm Thần cũng đi theo trấn an.

Nghe nói như thế, trương nhỏ lồng lúc này mới đi đến trong bọn hấn, sau đó hạ giọng, cẩn thận từng li từng tí nói ra: “Nghe nói, lý cây cảnh thiên là cần chuyển tới mới ni trong đại sứ quán đi a.”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên ngược lại là rất bình tĩnh: “Ta ngược lại thật ra xưa nay không biết a, mới ni trong đại sứ quán chữa bệnh công trình có thể so sánh chúng ta thành phố bệnh viện muốn tốt.”

“Không phải a hình đội, nghe nói lý cây cảnh thiên bọn hấn là sợ bị gặp lại tập kích, cho nên mới vào ở đại sứ quán tìm kiếm bảo hộ.”

Trương nhỏ lồng cái hiểu cái không hỏi, “Lý cây cảnh thiên đến cùng

là ai a, ta chỉ biết là hấn là mới ni người, không biết hấn lại có thể dọn đi đại sứ quán trong đại sứ quán ở a.”

“Người ta mới Neet quyền giai cấp a.” Vương Triều đối lý cây cảnh thiên thù mới hận cũ chung vào một chỗ , vừa hừ hừ bên cạnh giễu cợt nói.

“Cái gì đặc quyền giai cấp?” Gặp có Bát Quái, trương nhỏ lòng con mắt đều sáng lên.

“Người ta gia gia là trước mới ni trú nước ta tổng lãnh sự, người nói người ta có phải hay không đặc quyền giai cấp a!” Vương Triều tức giận nói.

“Oa, lý cây cảnh thiên gia thế thế mà tốt như vậy!” Đại khái nữ hài đều là giống nhau, nghe xong lý cây cảnh thiên là ngoại giao thế gia công tử, lại thêm hấn ca sĩ thân phận, tâm tình lập tức liền nhộn nhạo.

“Thật đúng là có điểm phiền phức a.” Hình Tòng Liên vuốt vuốt cái cằm, nói như vậy.

“Phiền phức cái gì nha?” Trương nhỏ lòng hỏi.

Vương Triều nhin không được nói: “A nha người đàn a, đại sứ quán trên lý luận chính là nước khác lãnh thổ, nói cách khác, chỉ cần lý cây cảnh thiên vào ở đi, chúng ta liền lấy hấn không có biện pháp.” Trương nhỏ lòng chợt hiểu ra, sau đó, nét mặt của nàng trở nên càng thêm hoảng sợ: “Cái gì, hình đội, chúng ta muốn bắt lý cây cảnh thiên sao, vì cái gì a?”

“Bởi vì vương tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội.” Vương Triều nghĩa chính từ nghiêm đạo, mặc dù thật ra hấn cũng không thể nói rõ ràng, lý cây cảnh thiên đến tội cùng phạm vào chuyện gì.

Hình Tòng Liên xem ra đã không chuẩn bị cùng hai vị nhỏ đồng chí lại bút tích xuống dưới: “Lý cây cảnh thiên tại số mấy phòng bệnh?”

“907 thất.” Trương nhỏ lòng vội vàng đáp.

Nghe vậy, Hình Tòng Liên xông trương nhỏ lòng đồng chí nhẹ gạt đầu, hấn đi ra hai bước, như nhớ tới cái gì, hấn còn quay đầu, xông trương nhỏ lòng làm cái im lặng thủ thế.

Trương nhỏ lòng hiểu ý, vội vàng kéo miệng của mình, biểu thị nhất định nhất định thủ khẩu như bình.

Săn sóc đặc biệt bệnh khu, nói một cách khác chính là cấp cao phòng bệnh ý tứ.

Nơi này lối đi nhỏ gạch đều so bệnh viện khu vực khác cần trắng noãn một chút, Lâm Thần nghe thấy tiếng bước chân của mình trong hành lang quanh quẩn, người ở đây rất ít, nghĩ đến, thật sự là thích hợp tĩnh dưỡng nơi tốt.

Hình Tòng Liên ngược lại là đi được nhìn không chớp mắt, đi ngang qua y tá đứng thời điểm, Lâm Thần cảm thấy hấn nhìn mình một chút, cũng đột nhiên hỏi hấn: “Có cái gì sách lược sao, Lâm cố vấn?” Lâm Thần ngược lại là rất ít gặp Hình Tòng Liên cẩn thận như vậy. Hấn nhíu nhíu mày.

Thật ra bọn hấn đều rất rõ ràng, lý cây cảnh thiên như là chân chính vô tội người bị hại thì cũng thôi đi, nếu như không phải, vậy hấn có lẽ liền thân kiêm sự kiện người vạch ra cùng hung thủ sau màn, hấn thụ ngoại giao chế độ bảo hộ, tâm hấn chí quý quyết khác hấn với thường nhân, máu chốt nhất là, bọn hấn căn bản không biết, lý cây cảnh thiên đến tội cùng muốn làm cái gì.

Dưới loại tình huống này, phổ thông hành sự tùy theo hoàn cảnh khả năng đã không quá có tác dụng.

Cho nên Hình Tòng Liên sẽ đặc địa hỏi hấn, có cái gì sách lược.

Lâm Thần khe khẽ lắc đầu, trong đầu hấn hiện ra rất nhiều rất nhiều hình tượng.

Bị cắt yết hầu ca sĩ, chết thảm chim sơn ca, sôi trào mạng lưới thể cục, cả thế gian đều chú ý vụ án...

Tại hấn suy nghĩ thời gian bên trong, bọn hấn chạy tới số 907 cửa phòng bệnh.

Hình Tòng Liên gặp hấn không có trả lời, liền chuẩn bị gõ cửa, Lâm Thần đột nhiên đè xuống tay của hấn, ngửa đầu nói: “Ta xác thực có một ý tưởng.”

“Cái gì?”

“Xin đừng nên cùng lý cây cảnh thiên nói chuyện.”

Ba cái tiếng đập cửa sau.

Đại môn ứng thanh mà ra, sáng tỏ sắc trời trút xuống, trong phòng chỉ có ba người, bỏ qua hai vị khác nữ tính, trong phòng duy nhất nam tính chính nửa dựa vào trên giường bệnh, cùng sử dụng một loại nhạt nhẽo nho nhã ý cười nhìn qua bọn hấn, phảng phất bọn hấn là biết được tin tức thăm viếng lão hữu của hấn, mà không phải cảnh sát hoặc là cái gì khác người.

Thời gian qua đi hơn một giờ, bọn hắc rớt cục cùng lý cây cảnh thiên tiên sinh mặt đối mặt.

Chỉ nhìn lý cây cảnh thiên một chút, Lâm Thần liền đem ánh mắt từ vị kia xuất thân danh môn ca sĩ trên thân dời.

Trong phòng bệnh phi thường sạch sẽ, trong không khí là nhạt nhẽo tiêu □□ nước hương vị, nhưng này loại mùi đã vô cùng nhạt, đến mức trên tủ đầu giường kia buộc phần bách hợp mùi thơm đã muốn đem nước khử trùng khí tức hoàn toàn che giấu.

Mặc dù, bọn hắc xác thực nghe nói lý cây cảnh thiên cũng định rời đi bệnh viện, có thể coi là là như thế này, vô luận là đầu giường bó hoa cùng trên bàn ăn mâm đựng trái cây, lại vẫn như cũ là đồng dạng không thiếu.

Lâm Thần ánh mắt rơi vào trong phòng hai vị kia nữ sĩ trên thân. Hắc lúc trước chỉ là thông qua ảnh chụp cùng thanh âm trong điện thoại, cảm thụ qua lý cây cảnh thiên vị mỹ nữ kia kinh tế người cường thế khí tràng, hiện tại nhìn thấy chân nhân, Lâm Thần chỉ cảm thấy, so với mặt phẳng hình ảnh, hay là người thật càng thêm khiếp người chút.

Nữ nhân mặc màu trắng váy liền áo, tóc dài nhẹ xắn, theo tại bên cửa sổ, nàng ôm cánh tay mà đứng, lông mày ngả ngớn, tự có một phần không giận mà uy khí độ.

Thấy bọn họ, khí chất Cao Hoa mỹ lệ nữ sĩ có chút ngửa đầu, thần sắc đạm mạc: “Cảnh sát thiên sinh, các người rốt cuộc đã đến, chúng ta đợi rất vất vả đấy ”

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, Hình Tòng Liên diễn kỹ thì so với hắc càng tốt hơn một chút, như hắc chỗ dạn dò, hắc từ đầu tới đuôi đều không xem bệnh trên giường ca sĩ một chút, mà là đi mau mấy bước, đứng ở vị kia mỹ lệ nữ sĩ trước người, cực kỳ thân sĩ đưa tay tới giao ác, về sau nhanh chóng buông ra: “Thật có lỗi thật có lỗi, chúng ta xác thực tới chậm, chủ yếu là sống yên ổn quốc tế trong thương trường nhiễu loạn trở ra quá lớn, thu thập có hơi phiền toái, xin ngài thứ lỗi.”

Hình Tòng Liên thật sự là rất biết cách nói chuyện người, tối thiểu liễu doanh nghe thấy hắc khách khí như vậy, vừa tối chỉ lý cây cảnh thiên tại Hoàn Cảnh nào ra sự tình khiến cho cảnh sát thu thập rất

phiền phức, lại thật không tốt lại có cảnh sát đối người bị hại thái độ vấn đề dây dưa nữa xuống dưới.

“Ngài đã tới liền tốt, vậy xin hỏi, Hoàn Cảnh cảnh sát vụ án phá án và bắt giam công việc chuẩn bị từ nơi nào bắt đầu chứ?” Liễu doanh hỏi như vậy.

Mặc dù nghe vào đây chỉ là câu phổ thông hỏi thăm, nhưng liễu doanh lời trong lời ngoài ý tứ, rất rõ ràng là càng giống là lãnh đạo đối thuộc hạ công tác xét duyệt.

Hình Tòng Liên cũng không phải là lạ bởi vì loại thái độ này người tức giận, hấn ngược lại rất khiêm tốn nói ra: “Cảnh sát hiện tại đã nắm giữ nhất định manh mối...”

Hấn lời còn chưa dứt, mỹ lệ nữ sĩ lại cắt ngang hấn: “Ngài nói đến manh mối, là chúng ta cây cảnh thiên mê ca nhạc cung cấp những cái kia sao?”

“Đây chẳng qua là một bộ phận manh mối, chúng ta lần này đến đây, chủ yếu là muốn...” Hấn dừng một chút, Lâm Thần rất rõ ràng nhìn thấy, ánh mắt của hấn bên trong lóe ra hứng thú dạt dào tiểu dung, “Điều tra thêm lý cây cảnh thiên tiên sinh điện thoại.”

Hấn nói như vậy.

Tại thời điểm này, liễu doanh có một giây chình lảng, nàng phảng phất không thể tin được mình nghe thấy đồ vật, sau đó, giống như là bị dẫm ở cái đuôi ưu nhã lông dài mèo, tấm kia kiêu căng khuôn mặt rất cục hiện ra vết rách: “Hình đội trưởng,, ta cho rằng các quốc gia cảnh sát phá án quá trình mặc dù không hoàn toàn giống nhau, nhưng tôn trọng người bị hại hấn là cảnh sát tối thiểu nhất đạo đức nghề nghiệp, hiện tại ngài đi vào chúng ta nơi này, không chỉ có không có đối với chúng ta thụ hại thả biểu thị bất luận cái gì đồng tình, phản ứng đầu tiên là cần xem xét lý cây cảnh thiên tiên sinh điện thoại?”

“Đồng tình...” Hình Tòng Liên dùng an hòa ánh mắt, bình tĩnh nhìn chăm chú lên nữ nhân trước mặt, “Làm sao lại không đồng tình này không chỉ có là cảnh sát, bất kỳ cái gì một cái có nhân tính người, đều sẽ đối người bị hại tao ngộ biểu thị đồng tình, nhưng mà hi vọng ngài minh bạch, đồng tình tâm cũng không thể giải quyết vấn đề. Lý cây cảnh thiên tiên sinh điện thoại bị người cách không trộm đồ trộm

nick, đối với chúng ta tới nói, cái này chỉ sợ đã không phải là cùng một chỗ đơn giản đã thương người án kiện.”

“Ta cảm thấy, ngài cũng không tôn trọng chúng ta.” Liễu doanh nói, “Nhìn xem ngài thái độ, nếu như không phải cây cảnh thiên trên cổ còn giữ vết thương, ta còn tưởng rằng, chúng ta mới là tội phạm...” Liễu doanh âm điệu càng giương càng cao, đúng lúc này, có người nhẹ nhàng kêu nàng một tiếng.

“Liễu tỷ.”

Thanh âm kia khàn khàn trầm thấp, phảng phất bị vò nát nhưng to, mặc dù cũng không vang dội, lại đủ để cắt ngang lên cơn giận dữ nữ người đại diện.

Trong phòng này, có thể đánh đoạn liễu doanh, đương nhiên chỉ có lý cây cảnh thiên.

Nghe vậy, liễu doanh vội vàng vọt tới giường bệnh bên cạnh, đối lý cây cảnh thiên ân cần nói: “Người nói ít điểm nói!”

“Không có việc gì.” Lý cây cảnh thiên trầm thấp ho một tiếng, hiển nhiên vết thương trên cổ khiến hắn nói chuyện thường có chút thống khổ, “Để bọn hắn tra đi, ta cũng muốn biết là thế nào một chuyện.”

Lý cây cảnh thiên nói xong, ngẩng đầu nhìn Hình Tông Liên, sau đó nhẹ gật đầu.

Lý cây cảnh thiên kiên trì, khiến liễu doanh không cách nào lại nói cái gì, nữ người đại diện đứng người lên, nói: “Tra có thể, nhưng mà cây cảnh thiên điện thoại không thể rời đi tầm mắt của chúng ta.”

“Đương nhiên, dù sao chúng ta muốn bảo vệ nghệ nhân **.”

Liễu doanh nói như vậy, đương nhiên tại cho Hình Tông Liên ra nan đề, thật không nghĩ đến, Hình Tông Liên lại phi thường biết nghe lời phải nói.

Giống như là nhận được tín hiệu gì, một mực uốn tại nơi hẻo lánh người thiếu niên vội vàng nhảy ra ngoài: “Không có vấn đề, ta đây nơi này tra được hay không?”

Vương Triều lại nói ở giữa, trực tiếp tại liễu doanh trước mặt trên sàn nhà ngồi xếp bằng xuống, hắn trên chân mở ra Laptop, sau đó hướng cao cao vươn tay, cùng sử dụng một loại ánh mắt mong chờ nhìn qua bên giường nữ sĩ.

Liễu doanh đương nhiên sẽ không nghĩ tới, Hình Tông Liên vậy mà thật mang theo một vị kỹ thuật viên ở bên người, sắc mặt của nàng

lập tức rất khó coi, nhưng Vương Triều này hấn lại cùng với hấn phổ thông nhân viên cảnh sát không giống nhau lắm, hấn một chút không có nhìn thấy đại minh tinh cùng với đoàn đội người đại diện khiếp đảm cảm xúc, nói đúng ra, Vương Triều là cái rất sẽ không xem sắc mặt người, đương nhiên, Hình Tông Liên sắc mặt ngoại trừ.

Cho nên ở giữa liễu doanh ngăn người, hấn xoa xoa đôi bàn tay, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không quét trong điện thoại di động ảnh chụp video, không cần lo lắng cái gì hình ảnh ướt át chảy ra, ta dùng ta nhân cách cùng □□ hào đảm bảo...”

Liễu doanh sắc mặt lập tức hắc như đáy nồi: “Hình đội trưởng, ngài đây là ý gì.”

“Tiểu hài tử không hiểu chuyện a, ngài đại nhân có đại lượng, thứ lỗi thứ lỗi.”

Quyển 4 Chương 116: Bốn tiếng 28

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 116: Bốn tiếng 28

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều cười đến rất xán lạn, tối thiểu chính hắn đều cảm giác được, khóe miệng của hắn giống như đều muốn liệt đến lỗ tai rồi.

Dù sao hắn lão đại thực là thật lâu đều không có như thế lập trường tươi sáng che đậy hắn, loại này có người bảo kê người người có thể tùy tiện làm cảm giác thật sự là quá sung sướng.

Tâm tình của hắn nhảy căng, nắm tay nâng phải cao hơn chút, ngay tại hắn kích động chuẩn bị bắt làm một vố lớn thời điểm, hắn cảm thấy tay đầu trầm xuống, trong lòng bàn tay xúc cảm lạnh buốt, loại kia đột nhiên xuất hiện kim loại tính chất khiến hắn nhin không được đánh cái ve mùa đông, sau đó hắn mới ý thức tới, kia là có người đem điện thoại đặt ở lòng bàn tay của hắn.

Ý thức được điểm ấy về sau, hắn đột nhiên ngẩng đầu, hắn trong tầm mắt xuất hiện lý cây cảnh thiên tằm kia nhã nhặn nho nhã khuôn mặt, nhưng hắn cảm thấy, dùng nhã nhặn bại hoại để hình dung càng thỏa đáng điểm, tóm lại, lý cây cảnh thiên mặt giống quý đồng dạng mặt trắng, hắn mới không tin cái gì mất máu quá nhiều lấy có, lý cây cảnh thiên không biết lúc nào ngồi xuống giường bệnh một bên, hắn dài nhỏ chân rũ xuống giường bệnh biên giới, trên cổ vây quanh một khối lớn băng gạc, cũng không biết bệnh viện dùng cái gì tiêu □□ nước, khiến lý cây cảnh thiên trên cổ kia hơn phân nửa khối băng gạc thấm lấy vết máu đồng dạng xích hồng nhan sắc, sau đó cái kia ca sĩ, đang dùng một loại ôn nhu đến cực điểm ánh mắt ngắm nhìn hắn, hắn nhìn xem cặp kia sâu không thấy đáy đôi mắt, moi ruột gan cũng chiếu không tới cái gì đặc biệt phù hợp hình dung từ, dù sao lý cây cảnh thiên ánh mắt cũng quá ôn nhu, ôn nhu đến làm cho hắn nhớ tới nổi da gà.

Tại loại này thời điểm, hấn đương nhiên muốn kể một ít nói đến ngắt lời, nhưng khi hấn muốn mở miệng thời điểm, bên tai lại hồi tưởng lại Lâm Thần thanh âm.

A Thần nói, không nên cùng lý cây cảnh thiên nói chuyện.

Vậy liền không nói được rồi.

Hấn không có ý định lại cùng lý cây cảnh thiên làm bất luận cái gì ánh mắt giao lưu, thế là cấp tốc dời ánh mắt, hấn vội vàng nhìn xem mình vừa cầm tới điện thoại, lật qua nhìn một chút điện thoại ngắt lời.

Sau đó nhẹ nhàng ồ lên một tiếng.

Lâm Thần đương nhiên phát giác được lý cây cảnh thiên nhìn về phía Vương Triều dị dạng ánh mắt, nhưng dù sao ca sĩ tiên sinh cũng không làm cái gì, hấn đương nhiên cũng không thể chơi cái gì. Nhưng nghe gặp Vương Triều ồ lên một tiếng thời điểm, hấn rất rõ ràng nhìn thấy liễu doanh trên mặt hiện ra một tia kỳ quái ý cười. “A, đây là mới ni nước thừa thải điện thoại a...” Vương Triều rất nhanh liền vì kia tia tiểu ý làm giải thích.

Người thiếu niên lại quan sát một chút điện thoại ngắt lời, thuận miệng nói nói: “Ồ, cái này điện thoại di động liên tiếp tuyến để cho ta tìm xem a.”

Hấn vừa nói , vừa dùng đem trên vai màu đỏ ba lô lắc tại trên mặt đất, bắt đầu ở hấn trong túi xách bên trong lục lọi lên.

Trên thực tế, Vương Triều ba lô, bản thân cũng cùng bách bảo rương không có gì khác biệt, Lâm Thần đã từng gặp hấn từ bên trong xuất ra qua cái gì camera giám sát a, nghe lén che đậy khí a, như vậy hiện tại, hấn từ trong ba lô xuất ra một cây mới ni sinh điện thoại di động chuyên dụng ngắt lời, cũng không tính là gì ly kỳ sự tình.

Nhưng liễu doanh hiển nhiên liền không có những cơ sở này tính nhận biết, đương Vương Triều móc ra số liệu tuyến, đem lý cây cảnh thiên điện thoại liền lên máy vi tính thời điểm, liễu nữ sĩ sắc mặt rất rõ ràng lại đen một lần.

Người thiếu niên dùng nhất quán dọa người tốc độ tay không ngừng gõ nhập chỉ lệnh, dòng số liệu bắt đầu ở máy tính trên màn hình chảy xuôi.

“Ồ!”

Chỉ chốc lát sau, Vương Triều tay ngừng lại.

“Thế nào?” Trong lúc bất tri bất giác, Liễu doanh lại ngồi xổm người xuống, nhìn qua Vương Triều máy tính màn hình.

“Cái điện thoại di động này a, quả thật bị cắm vào virus.” Vương Triều không để ý tới bên cạnh người đại diện, mà là xông Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, “Một loại mạng lưới điện thoại Worm Virus, gọi cabir, cũng không tính được cái gì đặc biệt công nghệ cao đồ vật, tại một ít ngu xuẩn diễn đàn bên trên đưa tiền còn có thể mua được.”

“Cái kia virus là thế nào tiến vào chúng ta cây cảnh thiên điện thoại di động?” Liễu doanh hỏi.

“Các người gần nhất có loạn liên wifi sao?” Vương Triều vấn đề đương nhiên là đang hỏi Liễu doanh, có điều lý cây cảnh thiên lại vượt lên trước đáp: “Không có, bởi vì biết mạng wireless không quá an toàn, cho nên ta một mực dùng di động lưu lượng.”

“Ai ai, người thật sự là kẻ có tiền a.” Người thiếu niên nói chuyện đột nhiên, giống như là phát hiện cái gì dị thường, hấn dùng ngón tay cọ xát cái mũi, nói, “Con virus này là thông qua Bluetooth truyền tống, là cabir một cái biến chủng, nó có thể quét hình tới gần điện thoại di động Bluetooth hệ thống, nếu như phát hiện liền lỗ thủng, liền tự động đem virus truyền tống đi qua.”

“Nói cách khác bất luận cái gì tiếp xúc qua cây cảnh thiên người đều có khả năng gửi đi con virus này?” Liễu doanh tại Vương Triều bên tai hỏi.

“Ai, tỷ tỷ này người đối phá án cảm thấy rất hứng thú sao?” Người thiếu niên manh mẽ một mực là váy ngắn mỹ thiếu nữ, đối ngự tỷ xưa nay không cảm mạo, cho nên hấn đối Liễu doanh cũng không có cái gì ôn hòa ngữ khí, “Bất quá chờ dưới, ta có thể tra được con virus này cắm vào thời gian.”

Hấn bĩu môi, từ trong ba lô móc ra viên man thỏa nghĩ kẹo mềm ném vào miệng bên trong, ánh mắt lại một mực nhìn chăm chăm màn hình.

Nhưng rất nhanh, phảng phất là phát hiện cái gì không thể tưởng tượng nổi nội dung, hấn ngẩng đầu nhìn Hình Tông Liên một chút, sắc mặt là hiếm thấy trịnh trọng, “Con virus này, là vào hôm nay 10:03 phân bị cắm vào.”

Lý cây cảnh thiên nghe vậy, đột nhiên mở miệng: “10:03, chính là... Ta bị cắt yết hầu thời gian sao?”

Vương Triều vẫn không có nói chuyện, chỉ là nhẹ gạt đầu, biểu thị không có sai.

“Chẳng lẽ, hẳn là tại cho ta hoa tươi thời điểm, thừa cơ tới gần ta?”

Lý cây cảnh Thiên Vấn.

Lần này, Vương Triều đến không có cái gì bản thân hoài nghi cảm xúc, tối thiểu người thiếu niên trên mặt không có bất kỳ cái gì do dự, hẳn chỉ là rất chân thành mà nhìn chăm chăm vào màn ảnh máy vi tính nói: “Ta phát hiện điện thoại di động của người Bluetooth mở ra, nếu như là thông qua Bluetooth hệ thống cắm vào, nàng xác thực cần dựa vào người rất gần mới có thể làm được, có điều trên lý luận nói sao, dưới võ đài hàng thứ nhất người xem, cũng có thể làm được.”

“Ta nhớ ra rồi, nàng lên đài ôm của ta thời điểm, giống như cố ý cùng ta tiếp rất gần, đây là tại cắm vào điện thoại virus sao, nàng tại sao muốn làm như vậy chứ?” Lý cây cảnh thiên ngữ khí càng ngày càng trầm thấp sợ hãi, mang theo để cho người ta tìm tòi hư thực sức hấp dẫn, đáng tiếc, hẳn dự hoặc đối tượng là Vương Triều, Vương Triều trời sinh đối phá án loại sự tình này không có như vậy cảm thấy hứng thú.

“Ta không biết a, ai biết người làm sao đắc tội nàng.”

“Thật là đáng sợ.” Liễu doanh nhin không được che miệng lại, “Ngài nhất định phải đem tên biến thái kia kỹ nữ truy nã quy án.” Nàng nói với Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên nhíu mày, đối với cái này từ chối cho ý kiến.

Hiện tại, lý cây cảnh thiên cuối cùng một chỗ hiềm nghi tựa hồ đã hoàn toàn bị rửa sạch, hẳn quả thật bị cắt yết hầu, điện thoại di động của hẳn cũng quả thật bị người cắm vào virus, nhìn, đây đúng là có người tại mưu hại hẳn, bọn hẳn hiện tại tựa hồ đã không có bất kỳ lý do gì đang hoài nghi lý cây cảnh thiên, nhưng mà, Hình Tông Liên cảm thấy, Lâm Thần hiển nhiên cũng không cho rằng như vậy.

Thật ra từ bọn hẳn tiến vào phòng bệnh bắt đầu từ thời khắc đó, Lâm Thần liền không có cùng hẳn tiến hành bất luận cái gì ngôn ngữ giao lưu, nhưng căn cứ vào đối hảo hữu nhất quán hành vi hiểu rõ, Hình Tông Liên hiểu rất rõ, Lâm Thần căn bản là còn chưa có bắt đầu.

Cho nên, tại dạng này không có chút nào tiến triển thời khắc, hẳn nhìn Lâm Thần một chút, Lâm Thần động.

“Ta có thể cùng ngài phiếm vài câu sao?” Lâm Thần không có đi nhìn lý cây cảnh thiên, mà là đi hướng gian phòng nơi hẻo lánh, tại thu xếp đồ đạc nữ trợ lý.

Gặp Lâm Thần đi qua, đứng tại góc tường nữ hài trong nháy mắt mê mang, cầm trong tay của nàng lý cây cảnh thiên túi hành lý, đang cố gắng đem một kiện áo thun nhét vào túi hành lý.

“Ta có chút vấn đề, nghĩ tự mình hỏi người.” Lâm Thần nói.

Nữ hài vội vàng lắc đầu, xin giúp đỡ tựa như nhìn về phía đứng tại bên cửa sổ liễu nữ sĩ.

Liễu doanh cười cười, nàng nói: “Vị này cảnh sát tiên sinh ngài có vấn đề gì, không thể tại trước mặt chúng ta hỏi sao?”

“Quả thật có chút không tiện.” Lâm Thần đáp.

Liễu doanh lập tức bị nghẹn phải nói không ra nói đến, Lâm Thần loại này khó chơi thái độ khó đối phó nhất, Hình Tông Liên không khỏi có chút đồng tình lên phải cứ cùng Lâm cố vấn đối nghịch những người kia tới.

“Không được, nhất định phải tại trước mặt chúng ta hỏi, chúng ta phải nghe, vạn nhất người xui khiến xưng tội cái gì!”

“Ngài là tiểu thuyết trinh thám đã thấy nhiều sao?” Lâm Thần quay lại đầu, sắc mặt nhàn nhạt, nhìn không ra suy nghĩ cái gì.

Nhưng hẳn nhưng không có cùng liễu doanh làm nhiều dây dưa, ngược lại nhìn về phía lý cây cảnh thiên nữ trợ lý, để cạnh nhau bỏ tự mình nói chuyện, chỉ là ôn hòa nói: “Chỉ là thông lệ hỏi ý, xin ngài không nên suy nghĩ nhiều, thành thật trả lời là đủ.”

Trợ lý tiểu thư bất đắc dĩ nhẹ gật đầu, nhưng nữ hài đầu hay là liễu mạng hạ thấp xuống, tựa hồ căn bản không dám nhìn thẳng Lâm Thần con mắt.

“Ta muốn hỏi, ngài hôm nay một mực đi theo lý cây cảnh thiên tiên sinh thật sao?”

“Là... Đúng thế.” Nữ hài thanh âm nhẹ như muỗi kêu, nhỏ đến cơ hồ làm cho người nghe không rõ.

Thế là Lâm Thần lại đến gần nàng một bước, chăm chú hỏi: “Nhưng mà liễu doanh nữ sĩ không cùng lấy các người, bởi vì ta biết, nàng là về sau mới đuổi tới bệnh viện, cho nên hôm nay tại sống yên ổn

quốc tế cửa hàng hội gặp mặt, trên cơ bản là từ một mình người phụ trách, đúng không?”

“Ta... Ta chính là hỗ trợ cầm cái bao cái gì, cũng không phải ta phụ trách...” Nữ hài mặt đỏ bừng lên.

“Hôm nay ta đây Hoàn Cảnh muốn gặp một vị khách nhân trọng yếu, cho nên không cùng cây cảnh thiên hiện trường, không tin, người có thể...”

“Ta cũng không hỏi người.” Lâm Thần quay đầu, cắt ngang nữ người đại diện.

Liễu doanh mắt hạnh trừng trừng, lần nữa bị hắc ở.

Nhưng Lâm Thần sẽ không cho liễu doanh chất vấn cơ hội của mình, hắc quay đầu, tiếp tục nhìn chăm chú lên trong phòng vị kia cơ hồ cần thấp như hạt bụi nhỏ trợ lý, hòa nhã nói: “Người không cần khẩn trương, ta chỉ là muốn biết một cái rất đơn giản vấn đề, hôm nay lên đài tặng hoa vị kia nữ mê ca nhạc, đến cùng là ai an bài?” Hắc dừng một chút, còn nói, “Hiện tại rất nhiều chứng cứ đều cho thấy, vị kia lên đài tặng hoa mê ca nhạc, chính là trước đó vài ngày khổng cáo lý cây cảnh thiên tiên sinh mạnh gian kỹ nữ tiểu thư, bao quát các người hiện tại cũng sâu như vậy tin không nghi ngờ cho rằng, đúng không? Nhưng ta nghĩ, người làm lý cây cảnh thiên tiên sinh trợ lý, hẳn là rất rõ ràng người kia tướng mạo, người không nên nhận không ra nàng, cho nên, đến cùng là ai an bài nàng đi lên tặng hoa?” Lâm Thần vấn đề sắc bén cực kỳ, đây cơ hồ là cả cái cọc vụ án từ đầu tới đuôi nghi điểm lớn nhất, trợ lý tiểu thư bị hắc rõ ràng ánh mắt nhìn chăm chú lên, cắn môi một cái, nói: “Ta cũng không biết, kia là cửa hàng phương diện an bài, nhưng cũng rất giống là fan hâm mộ sẽ bên kia tìm người, ta thật không biết a.”

“Không phải là fan hâm mộ sẽ đối với sao, fan hâm mộ người biết không có khả năng không nhận ra vu hãm các nàng thần tượng người.”

Nữ hài mê mang cực kỳ, hắc trong phòng tả hữu tứ phương, muốn tìm kiếm một cái có thể cho hắc xuất một chút chủ ý chủ tâm cốt, chính là, trong phòng bệnh lại nơi nào có người có thể trợ giúp nàng đấy

Trong phòng bệnh lâm vào yên tĩnh.

Liễu doanh muốn cứu tràng, có Lâm Thần lại phảng phất cái ót mọc mắt, tại người đại diện mở miệng trước sát na, hấn rất hiếm thấy đưa tay, vuốt vuốt nữ hài đầu, hòa nhã nói: “Không cần khẩn trương, nghĩ không ra cũng sẽ không cần suy nghĩ, không có việc gì.” Rõ ràng nữ hài là bị hấn ép hỏi đối tượng, hấn lại phi thường thái độ khác thường thu lại vấn đề, ánh mắt của hấn vẫn như cũ dừng lại tại nữ hài đỉnh đầu bên trên, thậm chí từ đầu tới đuôi cũng không có thay đổi đổi qua.

“Được rồi, vậy ngươi có thể lặp lại một chút, lý cây cảnh thiên tiên sinh hôm nay hành trình sao?” Hấn tiếp tục hỏi.

Đúng lúc này, một mực tại trên giường bệnh trầm mặc không nói ca sĩ, rốt cục nhin không được mở miệng: “Ngài có vấn đề gì, có thể trực tiếp hỏi ta, không cần khó xử tiểu khả.”

Tại thời điểm này, Hình Tông Liên rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần trên mặt lộ ra một tia trào phúng thần sắc.

Lâm Thần quay đầu, dùng phi thường khinh thường ngữ khí đối trên giường bệnh vị kia ca sĩ nói: “Ta tại sao muốn hỏi ngươi?”

Lâm Thần ánh mắt mát lạnh, lộ ra khó mà diễn tả bằng lời kiêu căng chi ý, phảng phất trên giường bệnh người đang ngồi không phải cái gì có thể gây nên một cái cửa hàng giảm đạp sự cố cự tinh cấp nhân vật, mà chỉ là một cái bình thường người hiềm nghi, thậm chí ngay cả phổ thông người hiềm nghi đều không phải là, ánh mắt của hấn càng giống là đang nhìn cặn bã hoặc là nói là rác rưởi trên đất.

Bất luận kẻ nào bị Lâm Thần dùng cái loại ánh mắt này nhìn xem, sẽ chỉ có hai loại phản ứng, nếu không phải là phẫn nộ, hoặc là chính là sinh lòng khiếp ý.

Nhưng lý cây cảnh thiên này có thể hưởng thụ được Lâm Thần khác đả ngộ người, phản ứng của bọn hấn toàn cũng phải càng đặc biệt một chút

Quyển 4 Chương 117: Bốn tiếng 29

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 117: Bốn tiếng 29

Tác giả: Trường Nhị

“Ta cũng không phải là cần tả hữu ngài điều tra, cũng không phải đang chỉ trích ngài cái gì.”

Ngoài dự liệu sự tình, lý cây cảnh thiên vẫn như cũ là khiêm tốn hiền lành, hắc hốc mắt có chút đỏ, phảng phất là bởi vì Lâm Thần thái độ quá mức hùng hổ dọa người, làm hắc phi thường thụ thương, hắc ổn ổn khí tức, nói tiếp: “Ta chẳng qua là cảm thấy, ngài đối ta trợ lý thái độ thoáng quá mức một chút, dù sao ta biết, ngài cũng không phải là người như vậy.”

“Ta là hạng người gì, giống như không có quan hệ gì với người.”

Lâm Thần rốt cục xoay người, tiếp tục nhìn xuống lý cây cảnh thiên.

“Trên lý luận nói, đúng là thế này, thật ra ta minh bạch, ngài đối ta có thành kiến cũng là nên.” Lý cây cảnh thiên đang khi nói chuyện, một lần nữa nằm lại trên giường bệnh, hắc đem chăn mền một lần nữa trên người mình đẩy lại, có chút suy yếu nói, “Vừa rồi, thật rất xin lỗi tại các người trong thương trường gây nên lớn như vậy rối loạn, có ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, vừa rồi chính là ngài cũ ta một mạng, ta chỉ là nghĩ nói với ngài một tiếng cảm ơn.”

Hắc ngôn từ thành khẩn đến cực điểm, cùng Lâm Thần bộ kia người thiếu ta ba ngàn vạn đáng vẻ tạo thành so sánh rõ ràng.

Vô luận bất luận kẻ nào gặp được dạng này ôn ngôn nhuẫn ngữ, đều sẽ bị mềm hoá, tối thiểu đều không tốt lại lời nói lạnh nhạt, có Lâm Thần dù sao cũng là Lâm Thần, thực sự có cá tính cực kỳ, Hình Tông Liên hứng thú dạt dào mà nhìn xem bạn tốt của hắc kiêm đồng sự vẫn như cũ dùng nhìn sâu kiến ánh mắt nhìn xem trên giường ca sĩ, cũng không có bất kỳ cái gì cần cùng đối phương bắt tay giảng hòa dấu hiệu, hắc nghe thấy Lâm Thần dùng rất bình thản ngữ khí nói: “Ta không cứu được người, hoặc là nói, bản ý của ta cũng

không phải là cứu người, tại loại này tình huống dưới, mệnh của người không có trọng yếu như vậy.”

“Nhưng ngài vẫn như cũ là ân nhân cứu mạng của ta.” Lý cây cảnh thiên kiên trì nói.

Hiện tại tình trạng rất kỳ quái, nhìn qua rất như là lý cây cảnh thiên đang liều mạng dùng tốt đẹp nói chuyện hành động hấp dẫn Lâm Thần chú ý, có Lâm Thần lại đối với cái này chẳng thèm ngó tới.

Loại tình huống này rất rõ ràng là không bình thường, liền xem như Vương Triều, cũng phát giác được bên trong trong không khí không khí quý quái, cũng tùy theo ngưng trên tay hết thảy động tác.

Ngay tại Lâm Thần cần nghiêng đầu sang chỗ khác, xem ra không có ý định lại lý lý cây cảnh thiên thời điểm, Hình Tông Liên rất rõ ràng trông thấy lý cây cảnh thiên trên mặt hốt nhiên nhưng xuất hiện kỳ dị bực bội thần sắc, thần tình kia thoáng qua liền mất, ca sĩ khổng chế biểu lộ tiêu chuẩn thật sự là nhất lưu.

Lý cây cảnh thiên trở nên rất hạ, cũng tùy theo dùng phi thường khàn khàn bi thương ngữ điệu nói với Lâm Thần: “Ta nghĩ, vô luận ta nói cái gì, ngài cũng sẽ không cải biến đối ta cái nhìn, thật sao?”

Giống như là nắm đến thỏa đáng nhất tiết điểm, Lâm Thần đang trầm mặc vài giây sau, rốt cục quay đầu, tại bọn hắn đi vào gian phòng thứ mười phút sau, Lâm Thần rốt cục dùng mắt nhìn thẳng lý cây cảnh thiên.

“Người rất nhớ ta nói chuyện cùng người sao?”

Lâm Thần vừa nói, từng bước một đến gần lý cây cảnh thiên, tại cách giường bệnh ước chừng có ít bước xa vị trí, Lâm Thần dừng bước lại.

Hình Tông Liên nghĩ, đó là bởi vì tại Lâm Thần bên tay trái có trương ghế bành, quả nhiên, Lâm Thần thu hồi tiếp cận lý cây cảnh thiên ánh mắt, nhìn về phía trong tay cái ghế, sau một khắc, hắn giữ chặt thành ghế, rất tùy ý cái ghế hướng bên giường kéo đi.

Ghế dựa chân cùng gạch men sứ cọ sát ra tiếng vang chói tai, loại kia thanh âm, khiến Hình Tông Liên nhớ tới một chút còn nhỏ sinh vật bị cây kim đâm xuyên lúc kêu thảm, nhưng Lâm Thần lại giống như chưa tỉnh, hắn rất bình ổn kéo lấy lấy trong tay cái ghế, cuối cùng, hắn cái ghế lắc tại lý cây cảnh thiên trước giường bệnh, bình tĩnh ngồi xuống.

Lý cây cảnh thiên phảng phất rất cảm kích Lâm Thần chịu ngồi ở trước mặt hắn, hắn hít sâu về sau, chậm chậm mở miệng: “Ta chỉ là không hi vọng ân nhân cứu mạng của ta đối ta có thành kiến, nếu có ta có thể giải thích vấn đề, ta nhất định sẽ tận hết khả năng nói rõ ràng.”

“Người vì cái gì cảm thấy, ta đối với người có thành kiến chứ?” Lâm Thần hai tay rất tự nhiên rủ xuống tại trên đầu gối, thật ra dựa theo tư thế của hắn, thư thích hơn tư thế hắn là đặt ở lý cây cảnh thiên trên giường bệnh, nhưng như là sợ đụng chạm lấy cái gì vi khuẩn, cả người hắn đều tận lực cùng lý cây cảnh thiên giữ một khoảng cách.

“Ngài thái độ đối với ta, bao quát ngài hiện tại tư thế, đều tại nói cho ta, ngài coi ta là thành người hiềm nghi phạm tội.” Lý cây cảnh thiên rất kiên nhẫn giải thích nói.

“Vậy người cảm thấy mình phạm vào tội gì sao?” Lâm Thần vẫn như cũ bảo trì thẳng tư thế ngồi, phảng phất Thanh Tùng.

“Ta hôm nay phạm duy nhất sai lầm, chính là tạo thành sóng yên ổn quốc tế cửa hàng loạn tượng, chọc phiền toái lớn như vậy, đồng thời đưa đến một số người thụ thương, ta thực sự vô cùng vô cùng thật có lỗi.” Nói lên sự cố thời điểm, lý cây cảnh thiên ánh mắt cũng theo đó trở nên bi thương.

“Không phải một số người, tại sống yên ổn quốc tế giảm đập sự cố bên trong, tổng cộng có 12 người nhận khác biệt trình độ giảm đập tổn thương, trong đó 3 người thương thế nặng hơn, bao quát một vị 6 tuổi nữ đồng.”

Nghe vậy, lý cây cảnh thiên có chút kinh hãi, hắn dùng đau buồn ánh mắt nhìn qua Lâm Thần, áy náy nói: “Ta thật sự là phi thường tiếc nuối, nếu như có thể, có thể để cho ta gánh vác một bộ phận tiền chữa trị dùng sao?”

Lâm Thần hướng về sau dựa vào ghế trên lưng: “Được rồi, xuất tiền có thể giải quyết vấn đề đều là việc nhỏ.” Hắn rất không kiên nhẫn cắt ngang lý cây cảnh thiên, “Người vừa rồi vô cùng vô cùng muốn cho ta hỏi người vấn đề đúng không?”

“Đúng vậy, ta nghĩ rửa sạch hiềm nghi.” Lý cây cảnh thiên vẫn như cũ kiên trì.

“Vấn đề của ta, sẽ để cho người chịu không được, người nhất định phải trả lời mã?” Đang khi nói chuyện, Lâm Thần bỗng nhiên cúi người tiến lên, hất một tay chống tại trên tủ đầu giường, dùng rất nhẹ nhàng thanh thản, như là thợ săn mắt thấy con mồi bước vào vòng vây ánh mắt nhìn lý cây cảnh thiên.

“Nếu như ta trả lời có thể thay đổi ngài đối ta thành kiến, vậy ta tự nhiên là phi thường vui lòng trả lời.”

Lý cây cảnh thiên tiếp tục dùng hất ánh mắt ôn nhu nhìn chăm chú Lâm Thần, hất vừa mới cơ hồ rơi lệ, cho nên hiện tại đôi mắt bên trong vẫn như cũ là ướt át, nhìn xem kia trông mắt đen nhánh bên trong ôn nhu mà ẩm ướt ánh mắt, khiến phảng phất Hình Tòng Liên cảm thấy, trên giường cái kia ca sĩ rất giống tại dùng ánh mắt xem gian lấy Lâm Thần.

Loại này tri giác khiến đáy lòng của hắn có kỳ quái nóng nảy cảm giác, nhưng ở một khắc này, Hình Tòng Liên bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần dụng ý, trên thực tế, đồng dạng ánh mắt, hắn xác thực chưa từng tại cái gì tâm lý khỏe mạnh người bình thường trong mắt thấy qua.

“Vậy thì tốt, ta hỏi người, người gần nhất có hay không đặc tội qua người nào?”

Lâm Thần rất hiển nhiên chú ý tới ca sĩ vấn đề, hoặc là nói, từ vừa mới bắt đầu, là hắn biết vấn đề ở nơi nào.

“Vị này cảnh sát tiên sinh, khả năng ngài không hiểu rõ lắm, nhưng ta thực sự là cái thích thiện chí giúp người người cho nên, không, ta cơ hồ chưa hề sai lầm người nào.”

Lúc này, Lâm Thần trên mặt đã không có bất kỳ biểu lộ gì, không có trào phúng không có giễu cợt, hắn chỉ là rất bình tĩnh nhìn qua lý cây cảnh thiên, nhưng lại bình tĩnh làm cho người khác kinh hồn táng đảm.

“Người nói cơ hồ, nhưng thật ra là đang vì phía dưới chuyển hướng làm nền, nói tiếp đi, thời gian của ta không phải rất nhiều.” Lâm Thần rất tùy ý tiếp tục nói.

“Không... Ta cũng không phải là muốn làm cái gì chuyển hướng, nhưng gần đây để cho ta bối rối cùng không hiểu sự tình cũng chỉ có một món đồ như vậy... Tốt a, ngài nói không sai, ta xác thực muốn

làm chuyển hướng, ta gần nhất duy nhất đặc tội qua người, là một cái tên là hứa nhuộm cô nương.”

Lý cây cảnh thiên dùng từ phi thường tôn trọng, mặc dù cái kia vị khí chất cao quý người đại diện cũng vẫn là há miệng ngậm miệng kỹ nữ, nhưng mà lý cây cảnh thiên bản nhân, lại như cũ xưng hô cái kia vu hãm hãm người gọi là cô nương, đây cũng không phải là đơn giản tu dưỡng tốt đẹp có thể hình dung.

“Ồ, người rất cục nâng lên cái cô nương kia.” Lâm Thần khuôn mặt thấp thoáng tại kia buộc phần bách hợp dưới, lộ ra càng thêm lạnh lùng như băng, “Thật ra, người rõ ràng rất hưởng thụ sự kiện kia, không phải sao?”

“Ta không rõ, ngài đang nói cái gì.” Lý cây cảnh thiên ngữ khí lần nữa trở nên suy yếu.

“Tốt a, để cho ta đem ta nghĩ biểu đạt ý tứ nói đến rõ ràng hơn một chút, ta nói là, người phi thường hưởng thụ bị xem như mạnh gian phạm bại lộ tại truyền thông trước mặt cảm giác đúng không, những cái kia đèn flash, những cái kia trên internet cùng hiện thực tiếng khiển trách, những này đều để người vô cùng vô cùng thoải mái, ta nói đúng không?” Không chờ lý cây cảnh thiên có chỗ đáp lại, Lâm Thần liền cắt ngang hẳn, “Không cần phải nói người là người bị hại người rất cũng rất khó chịu loại này lời nói, chính người vô cùng rõ ràng, trên thế giới này có ít người trời sinh liền hưởng thụ bị xem như người bị hại cảm giác, hướng chi, người so với ai khác đều rõ ràng, cái cô nương kia nhất định sẽ không có người tin tưởng, bởi vì người mới là cái kia phong bình tốt đẹp danh môn quý công tử, mà nàng, chỉ là một cái kỹ nữ... Mà thôi.”

Lâm Thần giọng nói hoàn toàn như trước đây bình thản không gợn sóng, không có bất kỳ cái gì sắc bén trầm bổng du dương, nhưng hẳn một lời nói rơi, thậm chí là bên cửa sổ người đại diện, đều không thể nói ra bất luận cái gì nói đến, trong phòng bệnh thực sự tĩnh giống một gian phòng bệnh.

Bị làm nhục như vậy, thường nhân đều nên có chỗ phản kháng, có lý cây cảnh thiên lại phi thường kỳ quái cúi đầu, sau một khắc, một giọt óng ánh nước mắt, thuận hẳn khuôn mặt chảy xuôi xuống tới, làm cho người phi thường không đành lòng.

Hắn môi đỏ dính vào giọt nước mắt vết tích, ướt át phải phảng phất rạng sáng dính đầy hạt sương hoa hồng: “Thật xin lỗi, đều là lỗi của ta, nhưng ta thật không có lỗi với hắn làm chuyện như vậy.”

Lâm Thần lại giống như là phi thường hài lòng tình cảnh trước mắt, hắn nở nụ cười.

Một người khóc đến rất thương tâm, khiến một người lại cười nhạt lên, bên trong giường bệnh bên ngoài tình cảnh, quý dị tới cực điểm, thậm chí ngay cả từ cửa sổ tung xuống ánh nắng cũng giống như tuyết đồng dạng lạnh.

“Người có đặc thù tính đam mê sao?” Lâm Thần bỗng nhiên giống như là nhớ tới cái gì, có chút gần phía trước, chăm chú hỏi.

Lý cây cảnh thiên trên mặt hiện ra khó xử vô cùng biểu lộ.

Gặp trên giường ca sĩ không có trả lời, Lâm Thần bỗng nhiên đứng lên, hắn cúi người, cùng lý cây cảnh thiên cách xa nhau ước chừng một tay khoảng cách, chăm chú hỏi: “Người thích trói buộc hay là giang giao, nhỏ nhắn hắn không phải là loại người như người sẽ thích, người chỉ truy cầu loại kia bị trói buộc khống chế cảm giác, ta cảm thấy, người hắn là sẽ rất thích sương ra.” Lâm Thần vừa nói, khuôn mặt cũng cùng lý cây cảnh thiên càng đến gần càng gần.

Đột nhiên, lý cây cảnh thiên ngẩng đầu, nét mặt của hắn vẫn như cũ là ôn nhu sa sút, nhưng mà tại kia rất gần không thấy mấy giây bên trong, trong ánh mắt của hắn, lộ ra một loại quý dị cảm giác hưng phấn, phảng phất là sinh trưởng tại nhất hiểm ác đầm lầy bên trong quái thú, rốt cục lộ ra nó xấu xí mà bản thủ cái đuôi.

Lâm Thần lại đối với cái này giống như chưa tỉnh, hắn vẫn đề vẫn như cũ không ngừng: “Mạnh gian một vị bản thủ kỹ nữ, có thể làm người thu hoạch được ngoài định mức tính khoái cảm sao? Người đem đầu của nàng hung hăng hướng trên tường nện, thấy được nàng khóc ròn ròn hướng người cầu xin tha thứ thời điểm, người có phải hay không rất thoải mái, thoải mái đến người căn bản là không có cách khống chế mình bản tình **?”

“Hình đội trưởng!” Liễu doanh gần như hét lên, “Thủ hạ của ngài đây là tới làm nhục chúng ta sao, ta sẽ hướng đại sứ quán, hướng Hoàn Cảnh cảnh sát đưa ra văn bản kháng nghị, người chờ đó cho ta!”

Hình Tòng Liên chú ý tới, nữ nhân ở kê to đồng thời, tay lại nhịn không được run rẩy, chỉ sợ vừa rồi Lâm Thần một lời nói, trong lòng nàng lưu lại không nhỏ bóng ma.

Hình Tòng Liên không có lời gì để nói, bởi vì hấn đang chờ đợi Lâm Thần.

Lúc này, Lâm Thần rốt cục đứng người lên, hấn dùng vứt bỏ rác rưởi đồng dạng tùy thời có thể lấy đem lý cây cảnh thiên vứt bỏ tư thái, kết thúc lần này hỏi ý, sau đó, hấn đi tới bên cạnh hấn, hướng hấn nhẹ gật đầu.

Cái này “Là ta kết thúc, ngươi có thể che đậy ta” ý tứ, Hình Tòng Liên có chút bất đắc dĩ.

“Như thế nào là nhục nhã đấy” Hình Tòng Liên xông Lâm Thần khẽ lắc đầu, quay người nhìn về phía vị kia bởi vì hoảng sợ cùng phần nộ, đến mức bộ mặt đều muốn biến hình nữ người đại diện, mím cười nói, “Ngài nói, liên quan tới văn bản kháng nghị, ta đề nghị ngài đừng làm như thế.”

“Kia mời Hình đội trưởng cùng ngài đồng sự lập tức hướng lý cây cảnh thiên tiên sinh nói xin lỗi, lập tức,, lập tức! Yêu cầu như vậy cũng không quá phận à?” Nữ nhân lạnh lùng nói.

“Không, ta nghĩ ngài hiểu lầm ta ý tứ.” Hấn nắm tay khoác lên Lâm Thần đầu vai, cười nói: “Ý của ta là, ngươi dám kháng nghị, liền tự gánh lấy hậu quả a.”

“Ngài đây là tại uy hiếp ta sao?” Liễu doanh biến sắc, lần nữa biến thành bị dẫm ở cái đuôi lông dài mèo, nàng đề cao âm lượng, thuận tiện đem điện thoại cũng móc ra.

Đúng lúc này, cửa phòng bệnh, đột nhiên bị lần nữa gõ vang.

Tác giả có lời muốn nói: Bởi vì ngày mai sự tình quá nhiều, liền không đổi mới, ngày kia tám điểm gặp.

Quyển 4 Chương 118: Bốn tiếng 30

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 118: Bốn tiếng 30

Tác giả: Trường Nhị

Đại khái, nữ nhân đều có biến mặt thiên phú.

Lâm Thần rất rõ ràng trông thấy, liễu doanh biểu lộ trong nháy mắt từ khăn trương biến thành đặc ý, nàng tựa hồ rất thanh Sở Môn sau đến cùng tới là ai.

Như vậy suy đoán một chút, hiện tại sẽ gỡ vang lý cây cảnh thiên cửa phòng bệnh, ngoại trừ nhân viên y tế, cũng chỉ có trong truyền thuyết muốn tới tiếp lý cây cảnh thiên tiên sinh “Chuyển viện” sứ quán nhân viên công tác.

Ngay tại hấn vừa nhục nhã xong lý cây cảnh thiên, tình thế chưa lắng lại thời điểm, sứ quán nhân viên công tác lại tới, thời cơ này xác thực không phải rất tốt, Lâm Thần có chút áy náy mà nhìn xem Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên cũng không phải rất để ý những này, hấn vỗ vỗ vai của hấn, ý là không cần lo lắng.

Bất quá, Hình Tòng Liên nếu như tại trấn an hấn, như vậy hấn rất hiển nhiên cũng phải đoán được phía sau cửa đã tới người nào.

Hình Tòng Liên thế là lười nhác lại cùng liễu doanh dây dưa tiếp, mà là cúi đầu mắt nhìn một mục ngòi dưới đất giả mình không tồn tại người thiếu niên, nói: “Thu dọn đồ đạc, đi lên.”

Nghe Hình Tòng Liên tựa hồ có rời đi ý tứ, liễu doanh sẽ sai ý, nàng rất vênh vang đặc ý phân phó lấy gian phòng nơi hẻo lánh nhỏ trợ lý, nói: “Tiểu khả, đi mở cửa.”

Tiểu cô nương giật cả mình, nơm nớp lo sợ chạy đến cạnh cửa, đem cửa mở ra.

Ngoài cửa xác thực đứng đầy bốn người.

Giống như là cái gì Âu Mỹ điệp chiến trong phim kinh điển tràng cảnh, cổng bốn người tất cả đều quần đen áo đen, thậm chí ngay cả

giày da đều là đen nhánh nhan sắc, bọn hấn đầu đội kính râm, một cây tai nghe tuyến từ bọn hấn âu phục cổ áo sau duỗi ra, mà bọn hấn thắt lưng phồng lên, như vậy che giấu tại bọn hấn âu phục vạt áo bên trong đồ vật, hiển nhiên chính là súng lục.

Vương Triều nhỏ đồng chí nhìn xem đem cổng chắn phải nghiêm nghiêm thật thật bốn cái người áo đen, trợn mắt hốc mồm, cả khuôn mặt bên trên còn kém viết lên “Á đù” hai cái chữ to.

Nhưng này bốn vị bảo tiêu hoặc là nói đặc công bộ dáng người như là đã thành thói quen loại này chú mục cảm giác, bọn hấn cùng nhau đi vào trong phòng, cũng tại lý cây cảnh thiên giường bệnh bốn góc đứng vững, một người trong đó đi đến tủ đầu giường bên cạnh, quay người, đối lý cây cảnh thiên tất cung tất kính nói: “Lý tiên sinh, chúng ta phụng Chiêu Hoa đại sứ chi lệnh, bảo hộ ngài tại Hoa quốc thân người an toàn.”

Cuối cùng không phải thiếu gia một loại quý dị từ ngữ, Lâm Thần nghĩ tới đây, bỗng nhiên nghe thấy trong phòng truyền đến tất tất tác tác thanh âm.

Hấn cúi đầu nhìn lại, mới phát hiện thanh âm là Vương Triều phát ra, người thiếu niên chính ngồi xổm trên mặt đất, đem nguồn điện tuyến a, laptop còn có hấn man thỏa nghĩ kẹo mềm cùng một chỗ nhét vào trong ba lô, bởi vì hấn động tác rất nhanh, cho nên động tĩnh cũng có chút lớn.

Vương Triều đương nhiên là tại quán triệt chấp hành nhà mình lão đại an bài, nhưng liền tình trạng trước mắt đến xem, hấn tại đối phương võ trang đầy đủ sứ quán nhân viên công tác ngay dưới mắt làm loại sự tình này, thật sự là hoàn toàn không đem đối phương để vào mắt a.

Có những âm thanh này tạp nhập thanh âm làm trong phòng bệnh bối cảnh âm, nguyên bản nương theo người áo đen đi vào, trong nháy mắt ngưng kết bầu không khí, liền không như vậy đóng băng. Thấy thế, liễu doanh sắc mặt lại không tốt nhìn, tựa như là vừa lật về một thành thế thái, lại bị hời hợt đè ép trở về.

“Các người cuối cùng tới rồi, lại không đến, cây cảnh thiên liền bị những này Hoa quốc cảnh sát bức tử.” Thấy thế, nàng đi đến kia bốn vị sứ quán nhân viên công tác trước mặt, đưa tay chỉ Hình Tông Liên lên án nói.

Lâm Thần có chút ngoài ý muốn, nàng cho rằng liễu doanh sẽ đối với hấn nổi lên, nhưng bây giờ nhìn, giống như nỗi oan ức này, tựa hồ lại muốn từ Hình Tông Liên đến cũng.

Hình Tông Liên chỉ là rất thờ ơ đứng ở nơi đó, ngược lại là trên giường bệnh vị kia hư nhược ca sĩ mở miệng.

“Không có việc gì, chỉ là đơn giản hỏi ý mà thôi, mặc dù vị kia cảnh sát ngôn từ có chút quá kích, nhưng không có gì đáng ngại.”

Lý cây cảnh thiên tựa hồ đã trước trước nhục nhã bên trong khôi phục lại, hấn thu thập xong tâm tình, ngôn từ bên trong tựa hồ còn tại thay hấn giải vây, nhưng dạng này giải vây, rất rõ ràng là đang chọn chuyện.

Có thể tại sứ quán công tác nhân viên đương nhiên đều là rất có thể nghe lời ngầm người, nghe vậy, giường bệnh bên cạnh người áo đen siêu lý cây cảnh thiên chào một cái, sau đó hấn xoay người, từng bước một đi đến Hình Tông Liên trước mặt.

Nhìn kia hùng hổ dọa người thái độ, đương nhiên là muốn cảnh cáo Hình Tông Liên lời gì, chính là không chờ hấn mở miệng, một mực tại trên sàn nhà thu dọn đồ đạc người thiếu niên nói chuyện.

“Người tên là gì a?”

Vương Triều âm sắc thanh thúy, vượt lên trước hỏi.

Vị kia sứ quán nhân viên công tác hiển nhiên không nghĩ tới, lại có người dám ở trước mặt hấn phách lối như vậy tra hỏi, nhưng mà, bên chân ngồi thiếu niên kia lại đâu chỉ là phách lối, vậy đơn giản là phách lối cực kỳ, dù sao cũng là dám ngay ở icpo mặt mắng ngu xuẩn người thiếu niên, hiện tại chỉ là hỏi người một cái tên, đây đã là phi thường khách khí.

Lúc trước chuẩn bị tìm Hình Tông Liên “Tính sổ sách” người áo đen giống như là nhận lấy cực lớn mạo phạm, hấn cười kính râm, lạnh lùng nhìn xem cái này dám to gan lên tiếng thiếu niên, hấn cho là hấn ánh mắt tốt xấu rất thiết huyết rất lạnh lùng, có ngồi dưới đất thu dọn đồ đạc thiếu niên nhưng không có cái gì hoảng sợ hốt hoảng thần sắc.

“Người giấy chứng nhận số hiệu bao nhiêu a?” Trên đất thiếu niên lại hỏi, đồng thời hấn ngôn từ bên trong thậm chí có thao thao bất tuyệt xu thế, “Ta hiện tại là lấy Hoa quốc nhân viên cảnh vụ thân phận hỏi thăm người a, đây chính là vì bảo hộ lý cây cảnh thiên tiên sinh an

toàn, vạn nhất các người là giả mạo sứ quán nhân viên công tác cần bắt cóc lý cây cảnh thiên tiên sinh này trời ạ nếu là xảy ra chuyện như vậy, chúng ta không biết lại muốn bị mắng thành cái quỷ gì dạng a!”

“Không cần các người giả mù sa mưa, nói đến các người thật giống như thật quan tâm tới chúng ta thân người an toàn đồng dạng.” Liễu doanh chen miệng nói, “Ta biết bọn hắc, bọn hắc đúng là mới ni sứ quán người.”

Vương Triều cười hì hì, giơ lên khoe miệng nói: “Ta đây cũng không yên tâm, vạn nhất người cũng phải người xấu này a ~ di ~”

Cái này âm thanh dì dăm trúng liễu doanh chỗ đau, nữ người đại diện rất cục không còn bày ra một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, nàng tức giận chỉ vào trên đất người thiếu niên, mắng: “Người thì tính là cái gì!”

Liễu doanh đang muốn bão nổi, Vương Triều lại sâu phải Hình Tông Liên chân truyền, hắc không thèm để ý nàng, trái lại ngược lại ngửa đầu nhìn xem trước mặt “Một thân hắc”, tiếp tục giơ lên cái cằm, nói: “Hỏi người đấy ”

Người áo đen sắc mặt rất đen.

Mặc dù hắc rất muốn một cước giẫm chết cái này ồn ào đáng ghét đồ vật, nhưng rất hiển nhiên, cái này ồn ào đáng ghét đồ vật mỗi một câu nói đều rất hợp lý, như vậy nếu như có lý, hắc lại không thể có quá kích hành vi.

“Thẩm thành công, số hiệu: 30697012.” Tên là thẩm thành công sứ quán quan võ mỗi chữ mỗi câu nói, nhưng bây giờ, cùng nói là phẫn nộ, hắc ngược lại cảm thấy đây hết thảy đều rất không thể tưởng tượng nổi, Hoa quốc nhất quán là lễ nghi chi bang, thái độ đối với bọn họ chưa hề đều lễ nhượng có thừa, nhưng từ chùng nào thì bắt đầu, một chỗ cục cảnh sát tiểu kỹ thuật viên cũng dám như thế khiêu khích bọn hắc rồi?

“Ta có hỏi người danh tự nha, kêu người nói số hiệu mà thôi, ai, ta còn tưởng rằng người sẽ kêu cái gì 007 này thẩm thành công thật sự là không có chút nào khốc huyễn a, già chiêu cho thủ hạ đặc công đặt tên trình độ thật sự là hoàn toàn như trước đây nát a.”

Thẩm thành công lần nữa chình lảng, nếu như hắc không để ý tới giải sai, người lính cảnh sát này trong miệng già chiêu, chỉ đúng là

hắn đình đầu người lãnh đạo trực tiếp, mới ni trú Hoa quốc đại sứ Chiêu Hoa tiên sinh bản nhân.

Đại sứ tiên sinh là cái gì cấp bậc nhân vật, có người lính cảnh sát này lại gọi thẳng lấy đại sứ tục danh, còn phía trước còn tăng thêm cái lão tử, người không biết hoặc là sẽ còn cho rằng, người lính cảnh sát này thật cùng đại sứ rất quen.

Thẩm thành công nheo lại mắt, đã thấy bên chân hắn lính cảnh sát nở nụ cười, lính cảnh sát con mắt cũng đi theo híp lại thành một đường nhỏ, sau đó ở trước mặt tất cả mọi người, người lính cảnh sát này đem vừa nhét vào ba lô máy tính lại lấy ra ngoài, thuận tay mở ra máy tính, tại lục soát khung bên trong thâm nhập liên tiếp số lượng, này chuỗi số lượng thẩm thành công nhìn rất quen mắt, bởi vì đó chính là nhưng là hắn số hiệu.

Thẩm thành công cũng không rõ ràng thiếu niên sử dụng cái gì lục soát hệ thống, bởi vì vậy hiển nhiên không phải Hoa quốc cảnh sát hệ thống cũng càng không thể nào là mới ni sứ quán hệ thống, nhưng rất nhanh, hắn hết thảy thông tin cá nhân đều bị điều lấy ra. Hắn lần đầu tiên liền thấy giao diện đình tám hình kia, tám hình kia là hắn nhập chức mới ni sứ quán lúc quay chụp, mặc dù là tại nửa năm trước, nhưng này đúng là hắn gần nhất một trương công vụ ảnh chụp, chỉ là từ ảnh chụp trình độ cũ mới bên trên cũng có thể thấy được, lính cảnh sát trong tay bộ này hệ thống tin tức đổi mới tốc độ thật nhanh.

Thẩm thành công cảnh giác.

Nhưng mà, kia lính cảnh sát phảng phất là đang uy hiếp hắn, hắn dùng cực chậm rãi tốc độ kéo lấy nhấp nhô điều, từ hắn đọc cái gì nhà trẻ đến hắn cao trung được cái gì thưởng, từ hắn phục dịch qua cái gì bộ đội đến hắn tham gia qua nào hành động, hắn một thì lại một thì hắn nhất tư mật thông tin cá nhân bị bại lộ tại mọi người trước mắt.

Thậm chí, tại nhấp nhô điều sắp đến cùng thời điểm, hắn nhìn thấy hắn bí ẩn nhất gia đình tin tức, cũng bị phụ chú tại tư liệu cuối cùng. Mặc dù bị người uy hiếp tình hình hắn gặp được quá nhiều lần, có cái này Hoa quốc lính cảnh sát, xác thực rất gan to bằng trời, hắn vậy mà quả thực dám ở dưới ban ngày ban mặt quang minh chính đại uy hiếp hắn. Nhận thức đến điểm ấy về sau, thẩm thành công rất

phần nộ, thật sự là ứng vừa rồi nữ nhân kia nói lời, ngươi thì tính là cái gì, vậy mà uy hiếp ta.

Cho nên hẳn cũng đem trong lòng phần nộ lên tiếng hỏi: “Vị này cảnh sát, ta nghĩ, ngươi cũng không có quyền hạn chọn đọc tài liệu những này ghi chép, ta có thể cho rằng, ngươi là đang uy hiếp ta sao?”

“Ài, ngươi làm sao lại nghĩ như vậy chứ, ai nha ta thật chỉ là tùy tiện điều tra thêm mà thôi, hoàn toàn vì lý cây cảnh thiên người của tiên sinh thân an toàn nha, ai biết các ngươi là ai a, lưu thêm cái tâm nhãn có lỗi gì nha.”

“Ta nghĩ, cấp trên của ngươi cùng ngươi cấp trên cấp trên, hẳn là sẽ không tán đồng ngài hiện tại nói với ta phải những lời này.”

Ý tứ của những lời này là, các ngươi địa vị quá thấp, chỉ sợ không biết mình đưa tới tranh chấp sẽ có cỡ nào đáng sợ, cho nên quản tốt miệng của các ngươi.

Có điều người lính cảnh sát này cũng không biết là thật ngốc hay là giả ngu, căn bản cũng không có để ý tới hẳn: “U, thẩm thành công tiên sinh, ngươi lại là mới ni sứ quán phó quan võ?” Thiếu niên thổi nhớ huyết sáo, ngả ngớn mà nhìn xem trên giường vị kia ca sĩ, “Nhà ngươi không tệ lắm, thật rất có thể lực a, phó quan võ ra mặt đem ngươi vớt đi a.”

Thẩm thành công cười lạnh: “Có lẽ ngươi rất chướng mắt phó quan võ cái thân phận này, nhưng ta đã có cái thân phận này, ta liền có thể đối ngươi làm rất nhiều chuyện, mà không cần gánh chịu bất kỳ giá nào, ở trong đó liền bao quát, đánh chết ngươi.”

Thẩm thành công nói ra câu nói kia lúc, chỉ là muốn cho người lính cảnh sát này minh bạch lợi hại quan hệ, bởi vì dạng người như hẳn, không có khả năng tại mắt thấy người nhà mình tin tức bị phơi sáng sau còn thờ ơ.

Đang nói xong câu nói kia về sau, thẩm thành công thuận tiện nhìn phía cái kia lính cảnh sát Boss, cũng chính là vẫn đứng tại cuối cùng, mắt thấy dưới tay mình khiêu khích hẳn lại thờ ơ người kia.

Hẳn từ đến đến chân quét mắt đối phương, ngược lại là thật bất ngờ, đối phương tướng mạo nói rõ hẳn cũng không phải là thuần túy Hoa quốc huyết thống, tại Hoa quốc thể chế dưới, người này thế mà còn có thể làm được không sai trên chức vị, nhìn qua có lẽ có ít hậu

trường, nhưng cái này cùng hấn lại có quan hệ thế nào này loại này nhìn khổng vũ hữu lực trên thực tế là nhuyễn chân tâm loại hình Hoa quốc cảnh sát hấn cũng đã gặp rất nhiều, hấn xông đối phương nhúu mà, sau đó, hấn từ âu phục vạt áo trước túi móc ra kính râm, chuẩn bị đeo lên.

Nhưng chính đang hấn động thời điểm, đối phương cũng động. Một giây sau, hấn cảm thấy tay cổ tay đau xót, người cảnh sát kia đã lấn người tiến lên, không chờ hấn kịp phản ứng, hấn đầu gối, khuỷu tay hai nơi kịch liệt đau nhức đánh tới, hấn đã bị đối phương quỹ dị đánh ngã xuống đất.

Hấn thậm chí nói không nên lời đối phương dùng cái gì kỹ nghệ, bởi vì chờ hấn có ý thức muốn phản kích thời điểm, mặt của hấn đã qua gất gao dán tại gạch bên trên, eo oa cùng cánh tay hai nơi bị đối phương hung hăng chế trụ.

Sau đó, hấn bên tai truyền đến xoạt xoạt một tiếng vang giòn, hấn khó khăn theo tiếng kêu nhìn lại, phát hiện trên mặt đất có một mảnh hỗn độn màu đen, kia rất hiển nhiên là hấn kính râm, vừa mới bị đối phương đập vỡ.

Màu đen thấu kính vỡ vụn một chỗ, một con ủng da dẫm lên trên. Gặp được loại tình huống này, thậm chí thành công ngược lại liền không tức giận, bởi vì hấn thậm chí không cần ngẩng đầu đi xem liền biết, giờ phút này nhất định có ba thanh họng súng đen ngòm, nhắm ngay cái kia dám can đảm đem hấn đè xuống đất nam nhân.

Thân người tay cho dù tốt thì có ích lợi gì này hiện tại dù sao không phải vũ khí lạnh thời đại.

Thậm chí thành công đang chờ đợi đối phương bị súng ống uy hiếp mà cứng ngắc trong nháy mắt, có bên eo của hấn lại tùy theo truyền đến kịch liệt đau nhức, đối phương rõ ràng tăng thêm lực đạo, sau đó, thậm chí thành công cảm thấy người kia xích lại gần tai của hấn khuếch, dùng rất nhẹ nhàng thanh thảo ngữ điệu nói: “Vị này phó quan võ tiên sinh, ngài cũng hấn là rõ ràng, làm ta ý thức được ngài trong lời nói có đánh chết nước ta hành chính chấp pháp nhân viên ý đồ, cũng để cho ta phát giác ngài có hành động thời điểm, ta đồng dạng cũng là có quyền phòng vệ chính đáng.”

Thậm chí thành công nhin không được cười lên: “Vị này cảnh sát tiên sinh, ta rất bội phục dũng khí của người cùng thực lực của người có

lẽ ngài thân thủ rất tốt, nhưng nếu như ta ở chỗ này hạ lệnh nổ súng, ngài cảm thấy ngài có cơ hội không?”

Đây là uy hiếp cũng phải đáp lễ, có Hình Tông Liên nhưng không có bất luận cái gì cần lòng chân ý tứ, da của hắn giày vẫn như cũ giẫm tại hắn bộ kia buồn cười Thái Dương kính mắt bên trên, đầu gối của hắn vẫn như cũ chống đỡ tại vị kia không ai bì nổi phó quan võ bên hông, hắn khuôn mặt vẫn như cũ bình thản, ngữ điệu cũng vẫn như cũ nhẹ nhàng, hắn đem đầu cúi xuống một chút, xích lại gần vị kia quan võ tai, giống như là muốn đáp lễ cái gì lợi hại hơn lời nói, có tiếp xuống, trong phòng tất cả mọi người đều có chút ngoài ý muốn. Tựa như là tại trên xe buýt bị đạp chân, đối phương nói một câu có lỗi với người nói một câu không quan hệ, Hình Tông Liên kéo dài điệu, lười biếng đối trên mặt đất người kia nói: “Được rồi, ít nói chuyện đi, tử tế xéo đi.”

Hắn nói xong, liền đem trên mặt đất người kia buông lỏng ra.

Trên đất phó quan võ tiên sinh, hiển nhiên cũng không có dự kiến đến sự tình vậy mà như thế dễ dàng kết thúc.

Hắn từ dưới đất bò dậy, võ võ trên thân thật ra cũng không tồn tại bụi đất, thủ hạ của hắn vẫn như cũ giơ thương, nhưng thẩm thành công nghệ, hắn cùng người cảnh sát kia lẫn nhau đều rất rõ ràng, tiếng súng là không thể nào nhớ tới.

Hắn lần nữa ngắm nghía vị kia có thể trong nháy mắt chế phục hắn Hoàn Cảnh cảnh sát, vị cảnh sát kia trên mặt vẫn như cũ mang theo rất nhạt nhẽo ý cười, nhưng mà chân chính làm hắn tâm sinh cảnh giác, cũng không phải là cái này cảnh sát thân thủ tốt, mà là hắn loại này từ đầu tới đuôi đều đem lúc nào cũng có thể phát sinh ngoại giao tranh chấp đương đầu giống thái độ, cảnh sát bình thường, đương nhiên không có khả năng có loại này lực lượng. “Người là ai.” Hắn hỏi.

“Hình Tông Liên, Hoàn Cảnh đội cảnh sát hình sự đội trưởng.”

Đối phương rất hào phóng hướng hắn vươn tay, nhìn xem cặp kia vừa rồi đem hắn chế phục trên mặt đất tay, thẩm thành công rất cục khế cắn môi, cầm đi lên.

Quyển 4 Chương 119: Bốn tiếng 31

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 119: Bốn tiếng 31

Tác giả: Trường Nhị

Một trận tai họa trừ khử ở vô hình, hoặc là nói, thật ra lúc đầu cũng không có xảy ra chuyện khả năng, ai sẽ thật vì một cái ca sĩ, tại nước khác lãnh thổ bên trên cùng nơi đó cảnh sát vạch mặt này cho nên vị kia phó quan võ thái độ, cũng chính là tỏ thái độ cùng diễn trò mà thôi.

Hình Tòng Liên chỉ sợ sớm đã nhìn thấu điểm này, nhưng hấn đáp lễ cũng rất rõ ràng, mặc kệ người sẽ không động thủ, nhưng người nói những lời kia ta rất không thích, cho nên ta hội.

Tóm lại, đây là cùng loại với ngoại giao bàn bạc bên trong thường dùng người lui ta tiến thủ đoạn, song phương hòa giải trao đổi, ngoại trừ “Tặng tiến hữu nghị” bên ngoài, căn bản sẽ không có cái gì khác hậu quả.

Nhưng liễu doanh hiển nhiên chẳng phải cho rằng, nàng đương nhiên cho rằng là bởi vì Hình Tòng Liên động thủ, cho nên mới ni sứ quán “Bảo tiêu” mới bắt đầu bị ép nhượng bộ.

“Ta hướng các người cam đoan, các người nhất định sẽ thu được khiển trách.” Nữ nhân phần nộ nói.

Đây cơ hồ là cùng loại với vùng vẫy giãy chết phản kháng.

Có nàng lời còn chưa dứt, lại thu được phó quan võ đại nhân liếc tới phi thường lạnh lùng ánh mắt.

Ý tứ này cũng rất rõ ràng: Ngậm miệng.

“Đi thôi.”

Thậm thành công cúi người, phảng phất mới sự tình gì cũng chưa từng xảy ra, hấn đem trên mặt đất vỡ vụn kính râm cắm về túi áo bên trong, nhìn qua còn rất giống chuyện như vậy.

Liễu doanh mặt lộ vẻ không cam lòng, trong phòng nhỏ trợ lý thì vẫn như cũ mê mang, mà lý cây cảnh thiên này lý cây cảnh thiên cuối

cùng từ trên giường bệnh đi xuống.

Nếu như đối phương nói đi, vậy hẳn tự nhiên là muốn đi, hẳn chậm rãi cầm lấy giày da, chậm rãi mặc vào, hẳn động tác rất chậm, giống loại kia gia thế tốt đẹp công tử ca, chung quanh lại kiểm soát nổ trương bầu không khí đều không ảnh hưởng được hẳn mang giày động tác.

Gặp lý cây cảnh thiên động, vị kia tên là tiểu khả trợ lý, cũng bắt đầu điên cuồng chinh lý lý cây cảnh thiên còn lại hành lý, lúc đầu, lý cây cảnh thiên cũng phải đột nhiên nằm viện, cho nên đồ vật trong phòng căn bản không có bao nhiêu.

Lý cây cảnh thiên nhìn qua cũng không có phát giác được trong phòng do hẳn mà ra bất cứ dị thường nào, tóm lại, hẳn hoàn toàn là theo mình bước đi tại làm sự tình.

Hẳn mặc xong giày về sau, lại đi đến tủ đầu giường trước, cầm lấy đầu giường nước lạnh, uống nửa ngụm, chờ hẳn chậm rãi làm xong cái này một hệ liệt động tác chi, trong phòng bệnh rốt cục vang lên túi hành lý bị đâm ròi một tiếng kéo thanh âm.

Nghe tiếng, lý cây cảnh thiên buông xuống chén nước, đi trở về đến phụ tá của mình bên người, hẳn tự mình cầm lên con kia phòng lên balo lệch vai, tại tất cả mọi người nhìn chăm chú, hẳn đem bao tự hành công lên, lại cũng không có bất kỳ cái gì hàng hiệu minh tinh kêu căng khí tức.

Lý cây cảnh thiên, vẫn như cũ là cái kia điệu thấp khiêm tốn lý cây cảnh thiên.

Sứ quán bốn người cũng bắt đầu động, bọn hẳn hộ vệ tại lý cây cảnh thiên bên người, chuẩn bị hộ tống lý cây cảnh thiên rời đi.

Muốn đi tới cửa thời điểm, lý cây cảnh thiên bỗng nhiên ngừng lại, hẳn xoay người, ngoài cửa sổ nắng gắt vừa vắn rơi vào trên mặt của hẳn, mặt của hẳn được không phảng phất giống như có ánh sáng.

Lâm Thần hiểu ý, hướng cổng đi tới.

“Ta gần đây có thể sẽ về nước tu dưỡng, đây là của ta tư nhân điện thoại.” Lý cây cảnh thiên có chút cúi đầu, từ trong túi tùy ý đem danh thiếp móc ra, hai tay đưa cho hẳn.

Tại Lâm Thần muốn đưa tay tiếp nhận danh thiếp thời điểm, lý cây cảnh thiên lại đột nhiên một thanh nắm chặt tay của hẳn, mặc dù kia tựa hồ chỉ là lễ tiết tính nắm tay gặp lại động tác, nhưng tại lý cây

cảnh thiên ngẩng đầu sát na, Lâm Thần rõ ràng từ đồng tử của hắn bên trong thấy được thú loại ánh mắt.

Ánh mắt kia mặc dù hung ác tàn nhẫn, cũng ôn nhu lưu luyến, đồng dạng ánh mắt, Lâm Thần tại những cái kia căn con mỗi cái cổ thư sừng hút máu dã thú trong mắt thấy qua, mà loại này thư sừng, thì bởi vì không có chút nào nhân tính, khiến người ta rùng mình. Lâm Thần đón nhận lý cây cảnh thiên ánh mắt, thản nhiên nói: “Tạm biệt.”

...

...

Lý cây cảnh thiên sau khi đi, trong phòng rốt cục chỉ còn lại ba người bọn họ.

Vương Triều trước hết nhất kịp phản ứng, người thiếu niên bỗng nhiên từ dưới đất bò dậy, ngao một tiếng té nằm phòng bệnh trên ghế sa lon, hoảng sợ nói “Trời ạ, lý cây cảnh thiên thật đáng sợ a, hẳn nhất định là cái đại biến thái a, hẳn chạy tới sứ quán chúng ta bắt không được hẳn a làm sao bây giờ, hẳn đến cùng là chuyện gì xảy ra a.”

“Lâm cố vấn?” Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần đứng tại bên cửa sổ, cũng không trả lời Hình Tông Liên vấn đề, từ góc độ của hắn nhìn ra ngoài, có thể rất rõ ràng trông thấy cửa chính bệnh viện phóng viên cùng lo lắng chờ đợi đám fan hâm mộ.

Một lát sau, một cỗ màu đen xe con chậm chậm lái ra ga ra tầng ngầm.

Xe con treo màu vàng biển số xe, phía trên có đặc thù thông hành tiêu chí, đó chính là mới ni đại sứ quán tới đón lý cây cảnh thiên cỗ xe.

Đám fan hâm mộ tại bốn phía thét lên, các phóng viên đương nhiên cũng nhanh chóng kịp phản ứng đây là chuyện gì xảy ra, bọn hắn muốn tiến lên làm điểm độc nhất vô nhị tin tức.

Nhưng có lẽ là chiếc kia màu đen xe con mở quá bốn bề yên tĩnh, lại có lẽ là tứ phía được hắc cửa sổ thủy tinh làm cho người căn bản là không có cách nhìn trộm bên trong đến tột cùng là như thế nào tình trạng, cho nên lúc trước bao vây chặn đánh bọn hắn phóng viên tại

đối mặt sứ quán cỗ xe lúc, chỉ dám đứng ở đằng xa càng không ngừng đề xuống cửa chớp.

Mà lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ, cũng đại khái là nhận lúc trước giẫm đạp sự cố ảnh hưởng, giờ phút này chỉ dám lặng lẽ theo đuôi tại sau xe, mặc niệm thần tượng danh tự, tiến hẳn rời đi.

Đây là buồn cười nhất tràng cảnh, lý cây cảnh thiên phảng phất là cái gì muốn vinh quy quê cũ anh hùng, đang lóe sáng đèn vui vẻ đưa tiễn dưới, tại fan hâm mộ chen chúc dưới, biến mất tại cuối đường.

Lâm Thần rốt cục thu tầm mắt lại, trả lời Hình Tòng Liên mới vấn đề. Hẳn nói: “Lý cây cảnh thiên có bệnh.”

“Hẳn đương nhiên là có bệnh.” Hình Tòng Liên rất nghiêm túc nói.

“Đó là một loại hỗn hợp có biểu diễn hình nhân cách chướng ngại bệnh tâm lý.” Lâm Thần nói.

“Trời sinh yêu diễn?” Vương Triều đột nhiên hỏi, “Ài, nói đúng là hẳn những cái kia khiếm tốn hữu lễ ôn nhu động lòng người đều là diễn xuất tới, á dù hẳn có mệt hay không a.”

Lâm Thần chậm rãi đi đến thiếu niên bên người, ở trên ghế sa lon ngồi xuống, đối với hẳn lắc đầu: “Người bình thường, là không cách nào hiểu rõ hoặc là nói nhận thức đến nhân cách chướng ngại người bệnh, người không cách nào dùng chính người lẽ thường đến suy đoán bọn hẳn. Giống lý cây cảnh thiên dạng này người, bọn hẳn hàng đầu đặc thù trên thực tế là “Độ cao bản thân trung tâm”, bọn hẳn cực đoan cần sự chú ý của người khác, bởi vậy, bọn hẳn xem đùa bỡn người ta làm đạt tới mình mục đích thủ đoạn, bọn hẳn mặt ngoài ấm áp, thông minh, làm lòng người động, trên thực tế hoàn toàn không để ý bọn hẳn người cần cùng lợi ích, nói cách khác, chỉ cần có thể thu hoạch được chú ý, bọn hẳn sẽ dùng các loại thủ đoạn, tỉ như cưỡng cầu, nói dối lừa gạt, nịnh nọt, thậm chí là thao túng tính tự sát uy hiếp, người hỏi bọn hẳn có mệt hay không, ta chỉ có thể nói, cá sẽ cảm thấy sống ở trong nước mệt lắm không, đó là bọn họ dựa vào mà sống đồ vật.”

Hình Tòng Liên hỏi: “Cho nên người lúc trước để chúng ta không nên cùng lý cây cảnh thiên nói chuyện, chính là vì phán đoán lý cây cảnh thiên có phải thật vậy hay không có bệnh?”

“Nếu như lý cây cảnh thiên như ta chỗ suy đoán, có nghiêm trọng biểu diễn hình nhân cách chướng ngại, hẳn liền cực đoan cần người

ta chú ý, chúng ta lúc trước vào nhà, không có người để ý tới hấn, ngược lại cùng những người khác nói chuyện, kia tất nhiên sẽ khiến hấn khó chịu tới cực điểm, hấn sẽ không ngừng hấp dẫn lực chú ý của chúng ta, sự thật cũng là như thế, hấn thật không thể chịu đựng được người khác đối với hấn coi nhẹ. Mà lại người sẽ phát hiện, lý cây cảnh thiên cảm xúc phản ứng cũng không phải là chân thành, ngược lại là cách một tầng giấy kiếng, đây cũng là biểu diễn hình nhân cách chướng ngại chủ yếu đặc thù, vẫn là câu nói kia, tựa như là cá nhất định phải sinh hoạt trong nước, nhân cách chướng ngại người bệnh, cũng có bọn hấn không cách nào vượt qua chướng ngại, người thường thường có thể từ hấn chướng ngại bên trong, nhìn lên ra hấn chân thực tâm lý trạng thái.”

“Vậy hấn tại cửa hàng chình ra nhiều chuyện như vậy, chỉ là vì để cho mình lộ ra như cái người bị hại, đạt được xã hội chú ý sao, mạnh như vậy gian án này chẳng lẽ hấn mạnh gian án là thật, chính là A Thần làm sao người biết lý cây cảnh thiên có cái gì biểu diễn hình nhân cách chướng ngại đấy..”

“Đầu tiên ta xin chào hấn, ta nhìn thấy hấn trên đài biểu diễn, ta cảm thấy hấn khả năng có vấn đề, nhưng lúc đó, ta lại không rõ vấn đề ở nơi nào, ta chỉ cảm thấy hấn thật là một cái rất biết cách nói chuyện người, hấn quá khiêm tốn quá bác người hảo cảm, ngược lại làm cho người có loại quý dị không nói lên lời cảm giác; sau đó, chúng ta thấy được bó hoa kia cùng con kia chết đi chim sơn ca, thật ra vô luận là ai đưa cho chúng ta bó hoa kia, tặng hoa người tất nhiên có dù xã hội nhân cách, đây là không hề nghi ngờ; sau đó, là người nói cho ta biết kia lên mạnh gian án.” Lâm Thần nói với Vương Triều, “Nếu như mạnh gian vụ án phát sinh sinh, như vậy chỉ có hai loại khả năng tính, thật hoặc là giả, đương nhiên, nếu có cũng thật cũng giả thì càng đáng sợ, bất quá, trên lý luận đó là không có khả năng, mặc dù không có chứng minh vị kia tên là hứa nhuộm cô nương lên án làm thật, nhưng nếu như mạnh gian là thật, chúng ta có thể trái lại suy luận đạt được, lý cây cảnh thiên bản nhân tâm lý tình trạng là cực đoan không ổn định, hấn tại tính hành vi phương diện sẽ phi thường cực đoan, một phương diện, hấn sẽ lợi dụng tính đến dụ hoặc hấn muốn thắng được chú ý đối tượng, một phương diện khác, hấn tại tính hành vi bên trên có mãnh liệt cướp đoạt tính khuynh

hướng, mãnh liệt thao túng ** sẽ làm hấn có cực đoan tính đam mê, liên hệ đến hấn tại trên sân khấu đối fan hâm mộ nói những lời kia, hấn thật ra phi thường hưởng thụ tổn thương người khác sau lại bị xem như người bị hại cảm giác, loại cảm giác này làm hấn say mê không thôi.”

“Ta có chút không liên lạc được.” Vương Triều rất thành thật nói.

“Ta đây nói cho người một chút, người liền sẽ minh bạch, khắp nơi nhân cách chướng ngại phân loại bên trong, dù xã hội, tự luyện, biểu diễn, biên giới tính nhân cách chướng ngại, bốn cái này là mật thiết tương quan, có nghiên cứu vạch, có hai phần ba biểu diễn hình nhân cách chướng ngại đồng dạng phù hợp dù xã hội nhân cách chướng ngại chẩn bệnh tiêu chuẩn, thậm chí có lý luận vạch, biểu diễn hình nhân cách chướng ngại cùng dù xã hội nhân cách chướng ngại có thể là đồng dạng nội tại nguyên nhân tại khác biệt giới tính trên thân người khác biệt biểu hiện, nói cách khác, tại nữ tính trên thân càng nhiều biểu hiện là biểu diễn hình nhân cách, mà tại nam tính trên thân, càng có khuynh hướng biểu hiện ra dù xã hội hành vi hình thức.”

Lâm Thần trầm tĩnh lại, Hình Tông Liên bỗng nhiên ý thức được, hấn nói đến buồn bực, là như thế nào cảm giác, nếu như dựa theo Lâm Thần suy luận, như vậy cái này vụ án thì lộ ra quá mức tàn nhẫn, thậm chí có loại làm cho người bất lực bị đè nén cảm giác.

Rốt cục, hấn nhin không được nói ra: “Thật ra, Lâm cố vấn, người có một cá biệt toàn bộ vụ án chính hợp lên suy luận, thật sao?”

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn hấn, ánh mắt tĩnh mịch mà không thấy đáy, nói với hấn: “Đúng thế.”

Không còn thừa nước đục thả câu cũng không cần lại một hỏi một đáp, Lâm Thần thanh âm càng thêm trầm ổn chậm chạp: “Nếu như nói, lý cây cảnh thiên là một cái nghiêm trọng biểu diễn hình dù xã hội nhân cách chướng ngại người bệnh, đương hứa nhuộm thành vì nàng con mồi về sau, tại hấn tùy ý chà đạp nàng thỏa mãn mình không cách nào nói nói dơ bẩn ** về sau, hấn biết rõ hứa nhiệm sẽ làm cái gì, dù sao bất luận kẻ nào bị buộc đến cực hạn đều sẽ phản kháng, chính là nữ nhân ngọc kia như thế nào lại minh bạch, giống nàng như thế bản thấu kỹ nữ đi lên án một cái phong bình tuyệt hảo đại minh tinh mạnh gian nàng? Trên thế giới là cơ hồ không có người

sẽ tin tưởng loại này chuyện xưa. Mặc dù ta không có nhìn qua hồ sơ, nhưng ta suy đoán, kia lên mạng gian án có lẽ từ đầu tới đuôi đều có lý cây cảnh thiên thiết kế, hẳn chỉ là đem một nữ nhân đùa bỡn một lần lại một lần mà thôi. Giống lý cây cảnh thiên thông minh như vậy mà giáo hoạt người, không có khả năng lưu lại bất cứ chứng cứ gì, vô luận là tấm kia nguy tạo PS ảnh chụp cũng tốt hay là sai lầm vụ án phát sinh địa điểm cũng được, cũng đều là lý cây cảnh thiên làm, mục đích là vì suy yếu hứa nhuộm có độ tin cậy, tại sắp xếp của hẳn dưới, nàng nhất định sẽ thua, mà khi đó, hẳn lại có thể hưởng thụ trở thành người bị hại vui vẻ cảm giác. Nhưng trên thực tế, lý cây cảnh thiên khả năng cũng không nghĩ tới, cái này lên mạng gian án lại ngoài ý muốn làm hứa nhuộm thành vì đám người chú ý tiêu điểm, vốn nên nên thuộc về hẳn chú ý bị một cái kỹ nữ cướp đi, điều này làm hẳn tức giận không thôi, cho nên, hẳn mới có thể bày ra lần thứ hai sự kiện, hẳn cần đem lực chú ý của mọi người từ hứa nhuộm trên thân kéo về đến mình nơi này, như vậy cố sự này nhìn chính là như vậy: Một cái kỹ nữ vì trả thù một Đại minh tinh, thiết kế liên tiếp sự kiện, đại minh tinh bị cắt yết hầu lại bị đánh thành tự biên tự diễn nhân vật phản diện, ngay tại mạng lưới dư luận loạn xạ bát nháo thời điểm, hẳn fan hâm mộ lại vỡ xuống hung thủ hành hung lúc ảnh chụp, trả lại hẳn trong sạch, hẳn đem lần nữa thay thế hứa nhuộm thành vì mọi người chú ý cùng đồng tình tiêu điểm, chỉ là nghĩ đến điểm này, ta nghĩ, lý cây cảnh thiên liền sẽ cao triều đi.”

Hình Tòng Liên cơ hồ nói không ra lời.

Một cái cao cao tại thượng cá thể, phản phục, một lần lại một lần tàn phá lấy một cái khác nay đã thấp đến bụi bặm bên trong cá thể, chuyện này nay đã tàn nhẫn đến cực điểm, nhưng hẳn như cũ nghĩ đến một chút tệ hơn khả năng: “Cho nên, lý cây cảnh thiên bị cắt yết hầu, vết thương cũng rất cạn, hẳn không có giả trọng thương mà là mình đi ra phòng cấp cứu, bởi vì đây là tốt nhất rửa sạch hiềm nghi phương thức, nhưng cảnh sát cũng không phải là đồ đàn, chỉ cần chúng ta tìm tới hứa nhuộm đồng thời chúng ta cũng nhất định sẽ tìm tới hứa nhuộm, lý cây cảnh thiên rất nhiều bố trí đều sẽ xảy ra vấn đề, có lý cây cảnh thiên lại lý cây cảnh thiên rất chắc chắn chúng ta bắt không được hẳn, ta nghĩ đây không phải là bởi vì ngoại giao bảo hộ, vì cái gì đây, hẳn vì sao lại như vậy chắc chắn?”

Hình Tông Liên lời còn chưa dứt, hấn rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần sắc mặt tái nhợt, hấn thậm chí phát hiện, Lâm Thần chụp tại ghế sofa trên lan can đốt ngón tay, cũng đi theo nhẹ nhàng run rẩy lên.

“Bởi vì, hấn sẽ giết nàng.” Lâm Thần đột nhiên nhìn về phía hấn, nghiêm nghị nói, “Lập tức tìm tới hứa nhiệm, ta chỉ sợ, nàng sẽ có nguy hiểm tính mạng.”

“Lý cây cảnh thiên làm sao không phải đi sứ quán sao, làm sao có thể lại giết người đấy ”

“Giết người?” Lâm Thần hỏi lại, “Không phải tất cả giết người đều cần tự mình động thủ, lời đồn đại có thể giết người, chuyện nhảm có thể giết người, thậm chí là tuyệt vọng đau đớn, cũng có thể từng bước một giết người.”

Quyển 4 Chương 120: Bốn tiếng 32

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 120: Bốn tiếng 32

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần chưa từng gặp qua hứa nhiên, hẳn chỉ là từ Vương Triều Laptop bên trong, thấy qua cái cô nương kia ảnh chụp. Tiểu thuyết Đúng vậy, so với kỹ nữ hoặc là lưu oanh, cái cô nương kia cái thứ nhất thân phận là cô nương.

Vô luận xã hội này như thế nào biến thiên, nếu như nàng là cô nương, thật là bị người yêu thương, mà không phải bị người một lần lại một lần vô tình chà đạp.

Lâm Thần rất lo lắng, cho nên hẳn nhìn qua Hình Tông Liên, đang nói xong câu nói kia sau đoạn thời gian kia bên trong, hẳn không biết nên lại nói cái gì, bởi vì liên quan tới lý cây cảnh thiên khả năng đối cái cô nương kia sự tình, xác thực làm cho người phi thường bất lực.

Nhưng Hình Tông Liên hiển nhiên tâm chí cứng cỏi mà khác hẳn với thường nhân, hẳn nhìn xem hẳn, sau đó không chút do dự đối thiếu niên bên cạnh người hô: “Vương Triều?”

“Ngay tại tra ghi chép.” Người thiếu niên lại bắt đầu đánh bàn phím, đồng thời kiến giải lo lắng, “Lão đại ta không thể một người gánh vác một cái cảnh đội gánh nặng a, trần đội phó nói thế nào a.”

Lúc trước, tại bọn hắn đến bệnh viện trên đường, Hình Tông Liên liền đã để cho thủ hạ đi thăm dò hứa nhuộm tung tích, có lẽ hiện tại đã có tin tức cũng khó nói.

Cho nên tại Vương Triều lúc nói chuyện, Hình Tông Liên liền đã đang đánh điện thoại, điện thoại nhanh chóng kết nối, đầu kia người nghe thấy hẳn hỏi ra “Hứa nhiên” hai chữ lúc, hiển nhiên còn có chút ngoài ý muốn.

“Vừa rồi Vương Triều không cùng người đi nói tra sao?” Hình Tông Liên gia tăng âm lượng, hẳn nói xong, liền mở ra công thả.

“Đầu lĩnh, người để cho ta tra đồ vật nhiều lắm, ta không biết cái kia là khẩn cấp a, hứa nhiệm cụ thể ở đâu chúng ta thật còn không có tra được, có điều cái này hứa nhiệm buổi sáng hôm nay 6:00 điểm thời điểm cưới gặp xuân đến Hoàn Cảnh xe lửa, xe lửa đến Hoàn Cảnh thời gian đứng là 7:03, số xe là g137, tin tức khác tạm thời còn chưa lên báo tới, cần phái người đi trạm xe lửa kéo lưới loại bỏ sao?”

“Được rồi, ta đã biết, người tiếp tục, Hình Tông Liên nói xong liền cúp điện thoại.”

“Trời ạ, ta thật cần bắt đầu bản thân hoài nghi a lão đại, nàng vì cái gì tại Hoàn Cảnh, nàng làm sao có thể tại Hoàn Cảnh a.” Vương Triều càng nói càng lo lắng, hẳn thậm chí lại muốn hoài nghi bọn hắn lúc trước suy luận, “7:03 đến Hoàn Cảnh, nàng có đầy đủ thời gian đến sống yên ổn quốc tế cửa hàng phạm án a, thời gian tuyến bên trên không có vấn đề.”

Đúng vậy, bọn hắn vừa rồi suy luận, cắt yết hầu án từ đầu tới đuôi đều là lý cây cảnh thiên bố trí điều khiển, hẳn làm đây hết thảy cũng là vì lần nữa thu hoạch được xã hội chú ý đồng thời đem hết thảy chịu tội đều đẩy lên hứa nhiệm trên thân, nhưng là bây giờ, chuyện khó tin nhất lại phát sinh, hứa nhiệm từ gặp xuân tới đến Hoàn Cảnh, người nàng tại thành phố Hoàn Cảnh bên trong, đồng thời từ sung túc phạm án thời gian.

“Được rồi, ít suy nghĩ nhiều làm việc.” Hình Tông Liên gõ gõ ót của hắn, đem thiếu niên chưa từng xác định bên trong gọi về, “Có năng lực bày ra đây hết thảy nữ nhân là ngu xuẩn sao, tới giết đi người còn muốn ngồi đường sắt cao tốc, sợ cảnh sát không biết nàng tới rồi thật sao?”

Hình Tông Liên nói không sai, đối với một cái vượt thị phạm án hung thủ tới nói, cưới dễ dàng nhất lưu lại hành trình chứng cứ đường sắt cao tốc ngu xuẩn tới cực điểm hành vi, vô luận là ô tô đường dài hay là cỡ nhỏ xe buýt đều xa xa sánh vai sắt dễ dàng ẩn tàng hành tung, như vậy, nếu như lý cây cảnh thiên thật muốn đem hứa nhiệm biến thành người hành hung, hẳn đương nhiên lại có thể lực an bài nàng đến Hoàn Cảnh, nếu như hứa nhiệm không đến, ngược lại liền lộ ra không bình thường.

Nhưng mà, Lâm Thần trong lòng không tốt dự cảm càng ngày càng mãnh liệt, mặc dù bọn hắn cho rằng hứa nhiệm vô tội, nhưng nếu như tất cả manh mối đều chỉ rõ hứa nhiệm người tại Hoàn Cảnh, cùng nàng rất tương tự người bị đập tới tại cửa hàng cắt yếm hầu ảnh chụp, nàng có có đầy đủ động cơ gây án, như vậy, bọn hắn lại làm như thế nào chứng minh, đây không phải là nàng chứ?

Lâm Thần bỗng nhiên ý thức được, lý cây cảnh thiên ý cười phía sau, là như thế nào chắc chắn cùng tự tin.

“Lão đại người nói rất có đạo lý, ta cảm thấy đây hết thảy nhất định là lý cây cảnh thiên âm mưu.” Vương Triều lại còn sống tới, “Có điều A Thần nói không sai, chúng ta thật phải nhanh tìm tới hứa nhiệm.”

“Có ý tưởng gì hay sao?” Hình Tông Liên hỏi hắn.

“Ta tra hạ diên thoại di động của nàng hào.” Vương Triều đề xuống nút Enter, trên màn hình xuất hiện một cái gập xuân thị dãy số, Hình Tông Liên liếc mắt dãy số, cấp tốc đề xuống ấn phím.

Chính là dài đằng dặc chờ âm qua đó, điện thoại cũng không có kết nối.

“Không người nghe” thanh âm nhắc nhở thanh âm nhắc nhở máy móc mà băng lãnh, điện thoại cúp máy sau trống không thời gian dài làm cho người khác tuyệt vọng.

Hứa nhiệm không tiếp điện thoại, làm bọn hắn trong lòng có dự cảm không tốt.

“Khả năng không nghe thấy, cũng có thể là yên lặng, đúng rồi...”

Thiếu niên đột nhiên nghĩ đến, “Một người xa lạ đến lạ lẫm thành thị, ngược lại là rất có thể mở ra GPS hướng dẫn, ta thử nhìn một chút.”

Nói xong, hắn lại bắt đầu tại máy vi tính công việc lu bù lên, những cái kia cấp tốc có đưa bàn phím âm phảng phất mang đến cái gì hi vọng.

Có càng tra, Vương Triều lông mày liền càng nhăn càng chặt, hắn một tay càng không ngừng thao tác sờ khổng tằm, một cái tay khác tại chọn đọc tài liệu các loại ghi chép, chính là, hắn một hệ liệt lục soát cũng không có cái gì tác dụng, “Hứa nhiệm không có mở GPS, ta thử lại lần nữa ngân đi thẻ cái gì, khả năng nàng vừa vặn quét thẻ...”

Thiếu niên thanh âm cũng biến thành yếu ớt, bọn hắn đều rất rõ ràng, hứa nhiệm lưu lại tung tích khả năng cũng không lớn.

Đúng lúc này, Vương Triều trên máy vi tính lại bộc phát ra một trận tiếng thét chói tai, kia là hẳn lúc trước thiết trí cảnh báo âm, nếu như trên internet có cái gì liên quan tới lý cây cảnh thiên tin tức ngay tại bạo tạc thức truyền bá, hệ thống sẽ tự động báo cảnh.

Wương Triều tựa như gặp quỷ cắt về lúc trước tin tức thống kê giao diện, nhìn qua số liệu ảnh mây bên trên toát ra mới đám mây đến, hẳn cấp tốc ấn mở rẽ mục lục.

Chuyện giống vậy phát sinh lần thứ hai.

Hay là một đầu weibo, một đầu từ lý cây cảnh thiên fan hâm mộ ban bố weibo, weibo nội dung chủ yếu, vẫn như cũ là một tấm hình, ảnh chụp nhân vật chính, vừa lúc lại là hứa nhiệm.

Đại khái, chính là trùng hợp như vậy, lại hoặc là nói, đây hết thảy đã trùng hợp phải tràn đầy người vì an bài vết tích.

Hứa nhiệm mặc áo đỏ, đứng tại một cái bốn chỗ ngã ba lối đi bộ bên trên, cỗ xe từ bên người nàng gào thét mà qua, sắc mặt nàng mờ mịt, phảng phất cũng không biết chuyện gì xảy ra.

“Cái này giao lộ cũng quá nhìn quen mắt đi, lão đại, chúng ta vừa rồi giống như trải qua qua?” Vương Triều nhìn xem ảnh chụp, đột nhiên hỏi.

Hắn lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên đã xoay người kéo ra cửa phòng bệnh, cao giọng nói: “Chúng ta đi.”

Bọn hắn cấp tốc đi ra ngoài, đi theo Hình Tòng Liên xuyên qua trắng noãn lối đi nhỏ cùng an tĩnh thang máy, nhanh đến chỗ đậu thời điểm, Hình Tòng Liên tăng nhanh bộ pháp.

Chung quanh nằm vùng phóng viên cũng không có nói trước rời đi, gặp bọn họ trở về, gấp hai tại lúc trước nhân số xông tới.

Microphone, ghi âm bút không cần tiền giống như hướng về phía trước đưa tới.

“Hình đội trưởng, nghe nói bệnh viện phụ cận phát hiện người hiềm nghi tung tích, các người là đi bắt người hiềm nghi sao?”

“Hình đội trưởng, Hình đội trưởng... Hiện tại trên mạng đều đang nói, Hoàn Cảnh cảnh sát phá án toàn bộ nhờ dân mạng, ngài đối với cái này có ý kiến gì không sao?”

Hình Tòng Liên mặt lạnh mở cửa xe, trước che chở bọn hắn tiến chỗ ngồi phía sau, sau đó hắn gương mặt lạnh lùng ngồi vào phòng điều

khiển, bịch một tiếng đóng cửa xe, từ đầu tới đuôi chưa hề nói một câu.

Hắn cấp tốc phát động động cơ, đồng thời lần đầu tiên, từ trữ vật trong hộp xuất ra đèn báo hiệu, trang đi lên.

Còi cảnh sát vang lên, các phóng viên đều là chấn động.

Hình Tòng Liên quay cửa sổ xe xuống, cất cao âm lượng: “Cút nhanh lên, chớ cản đường.”

Hắn khí tràng quá mức khiếp người, kia phách lối ngôn ngữ cùng tư thái ương ngạnh, trực tiếp bị phóng viên thu nhập camera bên trong. Tại một mảnh đèn flash về sau, các phóng viên mang trên mặt thu được hôm nay đầu đề tin tức tới tay vui vẻ tiểu dung, nhao nhao thối lui, để trần nhìn xem những cái kia hưng phấn tiểu dung, Lâm Thần tựa hồ đã có thể đoán được ngày mai trên báo chí nhất định sẽ xuất hiện như là...” Hoàn Cảnh đội trưởng cảnh sát hình sự tra án bất lực, giận dữ mắng mỏ phóng viên “Một loại tiêu đề.

Nhưng bây giờ, bọn hắn căn bản không rảnh bận tâm những thứ này.

Xe Jeep lái ra cửa bệnh viện, Vương Triều sau khi lên xe thậm chí không kịp buông xuống bao, liền bắt đầu điên cuồng kiểm tra lên những cái kia weibo tin tức tới.

Thịt người vốn là trên thế giới có thể dựa nhất đồng thời cũng đáng sợ tin tức truyền lại một trong phương thức.

Lý cây cảnh thiên rất nhiều fan hâm mộ vốn là tại bệnh viện phụ cận, hiện tại biết được tin tức, không ít người căn cứ tấm hình kia phương vị, bắt đầu cung cấp các loại tin tức, thậm chí đã có người chủ động xuất phát tìm kiếm hứa nhiệm.

Lúc trước Hình Tòng Liên nói đến nói lại một câu trở thành sự thật, nghĩa vụ nhân viên cảnh sát mới là cảnh sát nhất phi thường nhưc đầu loại hình.

Vui chơi giải trí ngủ ngủ ngủ: Ta mới vừa ở đông chinh đường tấy, nhìn thấy nữ nhân kia! ! Mọi người mau tới a! !

Weibo định vị vị trí, là tại đông chinh đường cùng tây bốn đường giao nhau miệng.

Vương Triều mở ra hướng dẫn, mắt nhìn thời gian thực đường xá, chỉ huy nói: “Lão đại, nàng hướng tây bốn đường chuyển, người như thế đi trước kẹt xe, hướng hòa bình bắc lộ đi vòng qua.”

Hình Tông Liên quả nhiên mãnh chuyển camera, hướng Vương Triều chỉ huy phương hướng mau chóng đuổi theo.

“Điều thời gian thực màn hình giám sát đầu, tìm người.”

“Đã tại điều, nhưng mà lão đại, người phải nhanh lên một chút, lý cây cảnh thiên fan hâm mộ có người tại kia phụ cận, các nàng đã qua.”

Nhìn qua trên màn hình điện cường sáng lên lưới, Vương Triều căn bản vội không đến, “A Thần, người từ ta trong túi xách cầm cái tấm phẳng ra, giám sát hạ weibo bên trên thời gian thực tiến triển.”

Người thiếu niên nói nhanh.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, rút ra tấm phẳng, hắn không ngừng xoát tận gần nhất điều mục, các loại dư bản chữ nhanh chóng tại trước mắt hắn đổi mới mà qua...

Vui chơi giải trí ngu ngu: Dựa dựa dựa vào, nhanh đi bắt tên ngu xuẩn kia.

Cà chua bún gạo cùng trời yêu nhất: Phát bản điều weibo quát một người thanh toán bảo đánh 1000 khối, ai bắt được con gà kia chụp ảnh cho ta, lại thưởng!

Cà nước thịt bò cùng trời: Ta đây tây bốn đường bán đường đường cổng, ta nhìn thấy con gà kia, thỉnh cầu trợ giúp! ! !

“Tây bốn đường, MacDonald.” Lâm Thần vỗ vỗ thiếu niên vai, nhắc nhở.

Vương Triều nhẹ gạt đầu, bắt đầu điều động áp dụng lộ diện giám sát, hắn kéo thả một ít thời gian trực, ở trong tối sắc điệu hình ảnh theo dõi bên trong xuất hiện mấy thiếu nữ, các nàng người mặc áo đỏ, trước ngực dán lý cây cảnh thiên mê ca nhạc sẽ hoa hồng tiêu chí, các nàng chính duỗi dài ngón tay cùng cái cổ, phẳng phất đối đường cái đối diện người nào chỉ chỉ tỏ tỏ.

“Tại đối diện.” Lâm Thần nói.

Vương Triều cấp tốc đem hình tượng quay lại qua đó, bọn hắn rất cục thấy được cái kia một bộ váy đỏ thân ảnh.

Đường cái đối diện nữ nhân tựa hồ ý thức được có người đang gọi nàng, nàng hốt hoảng hướng bốn phía nhìn lại, đang run lên sững sờ về sau, nàng bắt đầu bắt đầu chạy.

Lúc này, bọn hắn đã lái vào tây bốn đường, Vương Triều đuổi vội vàng nói: “Lão đại, tây bốn đường giao lộ vừa vặn đèn đỏ, phía

trước còn có 30 mét vị trí có cái chỗ đậu, người đem xe dừng lại, chúng ta chạy trước qua đó càng nhanh.”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, Hình Tòng Liên nhìn hẩn một cái, sau đó đạp xuống phanh lại.

Hẩn mở cửa xe nhanh chóng lao xuống, tây bốn đường chính là thương nghiệp phồn hoa khu vực, phía trước người truy ta đuổi mấy nữ hài đã khiến cho một chút rối loạn.

Hứa nhiêm mặc váy đỏ cùng màu đen giày cao gót, căn bản chạy không nhanh, ý thức được có người sau lưng đang truy đuổi, nàng dọa đến lão đảo hướng vọt tới trước đi, thậm chí còn đẩy lên ven đường hai cái sạp báo.

Lâm Thần tăng thêm tốc độ, xông về phía trước, gào thét gió thổi qua bên tai, chung quanh là các loại phức tạp tiếng người, dòng xe cộ âm thanh, vận động dữ dội sẽ cho người đại não trở nên trống không.

“Dừng lại!”

“Phía trước cái kia mặc váy đỏ ”

“Mọi người hỗ trợ bắt người xấu a!”

Các cô gái thanh lương tiếng nói, bỗng nhiên rót vào Lâm Thần trong tai.

Hẩn đột nhiên ngẩng đầu, chỉ gặp phía trước nhất bị đuổi theo nữ nhân càng chạy càng nhanh, nàng tóc đen tứ tán mép váy bay lên. Không ít người đi đường rút cục kịp phản ứng, có người ý thức được đây là tại bắt người xấu, bọn hắn dừng bước lại quay đầu lại, hướng hứa nhiêm làm lấy vòng vây.

Hứa nhiêm thấy thế, phi thường bối rối, nàng tả hữu tứ phương, chung quanh đã không có mặt của nàng thân chỗ,

Lâm Thần dùng hết lực khí toàn thân chạy, hắn vượt qua lúc trước truy cán hứa nhuộm lý cây cảnh thiên mê ca nhạc, sau một khắc, cơ hồ liền muốn tại hắn đuổi kịp hứa nhuộm sát na, hết thảy lại trở nên chậm lại.

Hẩn biết rõ, hứa nhiêm đầu tiên là nhìn hẩn một cái, sau đó mang theo hoảng sợ tuyệt vọng, không chút do dự xông vào cuộn cuộn trong dòng xe cộ.

Nữ nhân giống như là cái gì khảng khái chịu chết loài chim, nàng đầu tiên là vượt qua xe buýt, sau đó vượt qua hàng rào, phía trước đèn

xanh đèn đỏ chuyển đổi, đại lượng cỡ xe gia tốc trong khi tiến lên, bèn nhọn tiếng kèn đien cuồng vang lên, kia thanh âm vang dội chấn người đau cả màng nhĩ.

Giống như là nhận lấy kinh hãi, hứa nhiệm chinh lãng nhìn qua phi tốc lái tới cỡ xe, một cỡ xe tải trực tiếp đánh tới nàng.

Phảng phất cái gì thấp kém phim kinh dị bên trong tràng cảnh, ngằm điều chế màu nền bên trên, một thân áo đỏ nữ nhân cao cao phiêu khởi, như là bị gió thổi lên lại rơi xuống đóa hoa, nàng trùng điệp rơi xuống đất, xe tải không kịp phanh lại, từ trên người nàng, lần nữa nghiền ép lên đi.

Hơi hồi hộp một chút.

Lâm Thần phảng phất nghe thấy thứ gì vỡ vụn thanh âm, mặc dù hết thảy đều đang thay đổi, có Lâm Thần lại cảm thấy thời gian đều ngưng lại, thẳng đến trước mắt hắc tối đen, nhưng mà đó cũng không phải là bởi vì ngất, mà là bởi vì có đôi bàn tay bao trùm ở hai mắt của hắn bên trên.

“Đừng nhìn.” Hình Tông Liên nghiêm túc lại trịnh trọng tiếng nói tại hắn bên tai vang lên.

Quyển 4 Chương 121: Bốn tiếng 33

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 121: Bốn tiếng 33

Tác giả: Trường Nhị

Từ sau lúc đó trong một đoạn thời gian rất dài, Lâm Thần đều đang nghĩ, nếu như lúc ấy xuống xe đuổi theo hứa nhuộm người là Hình Tông Liên, hắn sẽ làm thế nào chứ?

Hắn có lẽ sẽ không giống cái kia dạng không nói một lời, lấy thân thủ của hắn, có lẽ sớm tại hứa nhiệm đung đồ cái kia sạp báo tiền, hắn liền sẽ đem nàng chế trụ, lại hoặc là hắn sẽ hô to, dùng thanh âm a dùng phía trước truy đuổi phi nước đại đám người, hắn sẽ nói cái gì này “Không được nhúc nhích” hay là “Dừng lại” ?

Nếu như là Hình Tông Liên, có lẽ có tốt hơn phương thức cũng khó nói...

Nếu có tốt hơn phương thức, nói không chừng hứa nhiệm hiện tại đang ngồi ở nàng đối diện, nàng sẽ cùng hắn khóc lóc kể lý cây cảnh thiên sự tình, hắn sẽ cho nàng đưa một tờ giấy hay là một chén nước, nói cho nàng, hết thủy đều sẽ qua đó, hắn sẽ bắt lấy cái tên xấu xa kia.

Chính là, hiện tại thế nào, Lâm Thần ánh mắt hướng nặng chứng giám hộ thất bên trong nhìn lại.

Thật ra, hiện tại cũng phải mặt đối mặt tình trạng, chỉ là hiện tại, hắn đứng tại ngoài cửa sổ, nàng nằm ở trên giường.

Một chút ống dẫn cùng dây dẫn kết nối tại hứa nhiệm trên thân, nàng không có chút nào sinh cơ nằm ở nơi đó, một loại màu vàng nhạt được dịch thuận ống mềm giọt giọt rót vào trong cơ thể của nàng, giám hộ nghi thượng nhịp tim, huyết áp, hô hấp chỉ số đều tạm thời bình ổn, nhưng cũng chỉ là tạm thời bình ổn mà thôi, ai cũng không biết lúc nào, sinh mạng thể chinh biến mất cảnh báo sẽ vang lên lần nữa.

Lâm Thần nhìn qua hứa nhiệm bị hô hấp cơ che khuất hơn phân nửa khuôn mặt, nang mặt mày bên cạnh đường vân khắc sâu, là loại kia phi thường điển hình bị sinh hoạt giày vò đến đau đến không muốn sống tướng mạo, rõ ràng mới 25 tuổi, tuổi tác lại phảng phất chân thực số tuổi đảo ngược.

Bởi vì tai nạn xe cộ giải phẫu, hứa nhiệm trong đầu vượt trên cao, trên đầu nang một khối xương sọ cổ cánh bị gỡ xuống, trên mặt còn có màu nâu vết máu cùng màu vàng nôn vết tích, phảng phất là loại kia thô nhất chế lạm tạo con rối, bởi vì tiểu bằng hữu tại tranh đoạt quá trình bên trong ra tay đánh nhau, mà trở nên phá thành mảnh nhỏ.

Nhưng cũng tiếc chính là, con rối cùng người luôn luôn khác biệt, bác sĩ nói, bệnh nhân có thể hay không tỉnh lại đều là ẩn số, bởi vì xe tải hai lần nghiền ép, bệnh nhân nội tạng tùy thời đứng trước suy kiệt.

Tóm lại, những cái kia phim hoặc là phim truyền hình bên trong kinh điển kiều đoạn, đều là thế này, bác sĩ luôn nói, có thể hay không tỉnh lại muốn nhìn bệnh nhân cầu sinh ý chí, bởi vì trong biên chế kịch cùng đạo diễn xem ra, những cái kia trong chuyện xưa tất nhiên có như thế một cái làm người tuyệt vọng lại tràn ngập hi vọng đoạn, mới có thể nổi bật xuất diễn kịch xung đột sức kéo.

Nhưng Lâm Thần rất rõ ràng, đối với hứa nhiệm tới nói, có lẽ không tồn tại như vậy một cái tràn ngập hi vọng trong nháy mắt.

Hỗn hợp có được dịch nước muối sinh lí giọt giọt rơi xuống, phảng phất trên giường cái cô nương kia trôi qua sinh mệnh.

Lâm Thần cảm thấy có người vỗ vỗ bờ vai của hắn, hắn chờ dẫn quay đầu, thấy được Vương Triều, người thiếu niên đôi mắt bên trong tràn đầy ôn nhu mà bi thương màu đen, hắn trông thấy Vương Triều há to miệng, nghĩ nói với hắn cái gì, lại có lẽ nói cái gì cái gì, nhưng mà hắn giống như nghe không rõ.

Rất kỳ quái chính là, trông thấy Vương Triều gương mặt thời điểm, tại đầu kia lối đi bộ bên trên phát sinh mỗi một màn đều lần nữa nổi lên, khi đó Vương Triều bởi vì muốn thả hạ máy tính, cho nên xuống xe chậm một chút, nhưng hắn một mực có cảm giác đến, người thiếu niên sau lưng hắn cách đó không xa chạy, gió rõ ràng cũng không có như vậy lạnh thấu xương, có phá tại trên mặt hắn thời

điểm lại lộ ra huyết tinh vị đạo, loại này rõ ràng cảm giác là phi thường đáng sợ, bởi vì hắn có thể nhớ lại lên khi đó mỗi một màn chi tiết, tỉ như tỉ như trên trời tung bay mấy tờ báo lại hoặc là người qua đường bị đâm đến lắc lư lông nhưng mặt dây chuyền, đương nhiên, cũng bao quát hứa nhiệm bị nghiền ép trong nháy mắt, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, làm người đau đầu muốn nứt.

Lâm Thần nhắm lại mắt, ù tai khiến hắn nghe không rõ chung quanh bất kỳ thanh âm gì.

Hắn biết rõ, mình đang đứng ở thương tích sau ứng kích phản ứng kỳ, thật ra tổn thương vật này, đối mỗi người là công bằng, vô luận người đọc qua bao nhiêu thư tịch, nắm giữ bao nhiêu tâm lý trị liệu kỹ thuật, sẽ nói vĩ đại dường nào đạo lý, đương tổn thương tiến đến thời điểm, nên cảm thấy thống khổ thời điểm, những thống khổ kia một tia cũng sẽ không ít dần.

Chờ Lâm Thần lại mở ra lúc, hắn ý thức được Vương Triều là cần cùng hắn nói cái gì nói.

Hắn trông thấy Hình Tông Liên mang theo giám chứng khoa nhân viên cảnh sát từ cuối hành lang mà đến, hắn phảng phất tại nhìn một chút không liên quan đến bản thân hình sự trình sát kích, hắn nhìn xem những cái kia người mặc đồng phục cảnh sát đẩy cửa ra, đi vào nặng chứng giám hộ trong phòng, bọn hắn nghiêm túc mà nghiêm túc tại làm một chút lấy chứng công việc, đèn flash sáng lên, có người đang quay chiếu, có người tại đối hứa nhúng chàm văn lấy chứng, có người đơn giản phiên kiểm hứa nhuộm balo lệch vai, cũng có người đem lúc trước tiến giải phẫu lúc bác sĩ từ hứa nhiệm cởi huyết y bỏ vào vật chứng trong túi, hết thảy tiến hành đâu vào đấy, như đồng thời ở giữa trôi qua như thế đâu vào đấy.

Cuối cùng, Lâm Thần thấy có người đem một con màn hình vỡ vụn điện thoại giao cho Vương Triều trong tay.

Hắn không có ngẩng đầu, nhưng chỉ là từ kia dài nhỏ đốt ngón tay cùng chỗ khớp nối bởi vì cầm súng mà mài ra kén bên trên, là hắn biết, kia là Hình Tông Liên tay.

Hắn cúi đầu, không rõ Sở Hình Tông Liên có hay không nói chuyện, ù tai triệu chứng lại tạm thời biến mất, trong phòng bệnh an tĩnh đến đáng sợ.

Về sau, người tới như nước chảy rút đi, toàn bộ trong lối đi nhỏ cũng đều không có người.

Hắn bắt đầu nghe thấy quạt gió phát ra thanh âm tê tê.

Lâm Thần cảm thấy mình phải làm thứ gì, tối thiểu không phải như thế mờ mịt đứng ở chỗ này, hãm sâu tại pt Sd tình tiết bên trong, hãm sâu tại những cái kia không ngừng tránh về hình tượng mà vô năng bất lực.

Hắn lấy điện thoại di động ra, muốn nhìn một chút trên internet phải chăng có cái gì tin tức mới hoặc là nội dung, dù chỉ là một chút rất kỳ quái giải trí tin tức đều là tốt.

Mặc dù hắn như vậy nghĩ, chính là hắn trong tiềm thức lại phi thường rõ ràng, mình muốn nhìn cũng không phải là những cái kia, cho nên, tại tất cả lời cuốn weibo đầu thứ nhất bên trong, hắn lại lần nữa thấy được tai nạn xe cộ hiện trường ảnh chụp.

Bực bội hắc ín đường cái, ngăn chặn giao thông, ở lại dòng người... Những cái kia phai màu tràng cảnh lại lần nữa tươi sáng, hứa nhiệm nằm trong vũng máu ảnh chụp bị một trương lại một trương phóng ra, mặc dù những hình kia có gạch men, chính là ký ức sẽ không đánh mã, những cái kia gạch men dời đổi vị trí, tràng cảnh lại bị tự động bổ sung hoàn chỉnh.

Lâm Thần thậm chí tại trong tấm ảnh nhìn thấy mình thân ảnh.

Cái này phảng phất là rất khôi hài một cảnh tượng, hắn nhìn xem mình tại tai nạn xe cộ hiện trường, xa xa lộ ra mờ mịt, trống rỗng ánh mắt, giống như là còn không có chưa từng biết làm sao bên trong khôi phục lại, Lâm Thần lần thứ nhất phát hiện, thì ra hắn thật sự là rất yếu đuối mà lại vô năng, người a, luôn luôn yếu ớt lại vô năng.

Hình Tông Liên trở lại nặng chứng giám hộ thất lúc trước, nhìn thấy chính là một màn kia tràng cảnh.

Lâm Thần đang dùng một loại ánh mắt trào phúng nhìn lấy tay mình cơ màn hình, màn hình phát ra mang theo màu lam nhạt bạch quang, phản chiếu sắc mặt hắn tái nhợt.

Hắn nắm chặt trong tay chén giấy, hướng hắn đi tới.

Chờ đi vào, hắn mới phát hiện, Lâm Thần nhìn căn bản chính là tại tai nạn xe cộ hiện trường chính hắn ảnh chụp, cũng phải chờ đến gần hắn mới rất rõ ràng nhìn thấy, Lâm Thần trong mắt trào phúng

thậm chí có chút khinh bỉ ý vị, Lâm Thần tại bản thân trào phúng, hẳn cảm thấy mình rất vô năng.

Hình Tòng Liên cảm thấy mình nên nói gì, trên thực tế, từ hấn đuổi tới tai nạn xe cộ hiện trường thời điểm, từ hứa nhiệm được mang lên xe cứu thương về sau, hấn nên cùng Lâm Thần nói cái gì.

Có hấn moi ruột gan, hấn chợt phát hiện mình thật không phải là rất thích hợp khuyên người cái chủng loại kia, dù sao, khuyên người sống, một mục là Lâm Thần tại làm, mà lại Lâm Thần luôn luôn có thể làm được rất tốt, hấn chỉ là đứng ở nơi đó, liền phảng phất mang theo an ủi lòng người khí tràng, có thể để người tạm thời quên đau xót.

Hấn nghĩ nghĩ, hấn đương nhiên có thể nói với Lâm Thần, đừng thương tâm đừng khổ sở, cái này thật không trách người, như thế tái nhợt vô lực ngôn ngữ hấn đương nhiên cũng có thể nghĩ đến một đồng lớn, nhưng đây đều là nói nhảm, tận mắt nhìn thấy thảm kịch, lần nữa nhìn xem sinh mệnh tại mình đầu ngón tay cực nhanh, không có người sẽ không thống khổ, liền xem như Lâm Thần. Hấn thở dài, giơ lên trong tay chén giấy, đụng đụng Lâm Thần gương mặt.

Lâm Thần cảm thấy gương mặt như bị phỏng.

Hấn ngẩng đầu, mới phát hiện Hình Tòng Liên chẳng biết lúc nào lại về rồi, trong hành lang chỉ có hai người bọn họ, Vương Triều không biết đi làm thứ gì sự tình khác, rất có thể là đi kiểm tra hứa nhuộm điện thoại.

“Người đang suy nghĩ gì đấy?” Hình Tòng Liên đem chén giấy đưa cho hấn, tựa ở một bên cửa sổ thủy tinh bên trên, hỏi như vậy hấn. Lâm Thần ngẩng nhìn Hình Tòng Liên màu xanh lá cây đậm đôi mắt, câu trả lời của hấn cơ hồ là thốt ra: “Ta đây nghĩ, người vừa rồi tại sao muốn che con mắt của ta.”

Hiện tại, ý nghĩ của hấn đương nhiên là rất không bình thường thậm chí căn bản là rất không chuyên nghiệp, người bị hại liền nằm tại cách nhau một bức tường địa phương, có hấn còn đang hỏi Hình Tòng Liên, người vì cái gì không cho ta trông xe họa hiện trường chứ?

Cái này căn bản là một loại yếu ớt thăm dò, loại này thăm dò tại lâm vào yêu đương bên trong nhân chi ở giữa rất phổ biến, bị tình yêu

choáng váng đầu óc đám người dùng những vấn đề này đến xò xét tâm ý của đối phương, chờ mong được cái gì đột nhiên xuất hiện có thể làm cho mình hạnh phúc đến nổi lên trả lời, lúc trước, hẳn đương nhiên sẽ không như thế ngây thơ, hiện tại, lại giống những cái kia bị tình yêu choáng váng đầu óc tiểu nữ sinh, mưu toan dùng thăm dò thu hoạch được hi vọng, đồng thời cực độ khát từ Hình Tòng Liên nơi đó đạt được một chút tình yêu đáp lại.

Dù là từ Hình Tòng Liên trong mắt nhìn thấy một tia dao động hoặc là yêu thương, đối với hiện tại hẳn tới nói, đều là lớn lao an ủi, những cái kia tiểu nữ sinh mới có đối tình yêu khát vọng có thể khiến hẳn trong nháy mắt quên mất thống khổ, bởi vì yêu là tốt nhất chỗ tránh nạn.

Nhưng mà a, Hình Tòng Liên, nếu như là Hình Tòng Liên, dĩ nhiên không phải thế này.

Ánh mắt của hẳn trầm ổn như cũ yên tĩnh, như là trong núi rất sâu đầm nước, hẳn nói: “Bởi vì, lần này, người không cần nhìn những cái kia.”

“Cái gì?”

“Ta đến xem là được rồi.”

Trong chốc lát, Lâm Thần minh bạch Hình Tòng Liên ý tứ, hẳn nói đúng tại lần trước hứa hào thật tự sát thời điểm, hẳn không kịp đuổi tới bên cạnh hẳn, thay thế hẳn mắt thấy thăm kịch, như vậy hiện tại, những vật này hẳn là từ hẳn đến xem.

Cái này mặc dù không phải lời tâm tình, lại hơn hẳn lời tâm tình.

Lâm Thần cảm thấy có chút buồn cười, hẳn mở ra hẳn lấy ra thức uống nóng, phát hiện kia là một chén cà phê nóng, hẳn đã từng vì Vương Triều điếm qua loại kia.

“Của ta một vị bằng hữu nói, đồ ngọt có thể xúc tiến đại não bài tiết nhiều ba án, kêu người có thể dễ chịu chút.”

“Người vị bằng hữu nào thật có văn hóa.”

“Đúng vậy a.” Hình Tòng Liên nhìn xem hẳn, chân thành nói.

Hẳn uống một ngụm cà phê nóng, có chút xấu hổ, “Thật ra người cũng không cần như thế, ta cũng không phải loại kia nhìn thấy thăm kịch liền nhớ mãi không quên bản thân tra tấn người, ta không có cứu vớt toàn thế giới ý nghĩ...”

“Lời tương tự, ta lần trước đã đã nghe qua, người bây giờ là chuyện gì xảy ra?” Hình Tông Liên thật ra hoàn toàn không có nghiêm khắc cảm giác, nhưng đại khái hấn chân chính răn dạy thuộc hạ thời điểm, chính là cái này bộ dáng, hoàn toàn không cần tăng thêm ngữ khí, chỉ là hấn nói “Người chuyện gì xảy ra” lúc ánh mắt, liền đầy đủ để cho người ta thành thành thật thật nói rõ ràng.

“Có chút pt Sd, chậm rãi liền tốt.” Hấn nói.

“Người tại tự trách, rất nghiêm trọng tự trách.”

Hình Tông Liên rất nghiêm túc, hấn sắc bén cực kỳ, liếc mắt một cái thấy ngay mấu chốt của vấn đề.

“Tự trách là tất nhiên, nếu như không tự trách ta liền có dù xã hội nhân cách chướng ngại.”

Lâm Thần nhẹ nhàng chuyển động trên tay chén giấy, trên mặt hấn còn mang theo ra vẻ nụ cười nhẹ nhõm.

Nhưng Hình Tông Liên xác thực không cười được.

Hấn chưa từng thấy dạng này Lâm Thần.

Lâm Thần mặc mười năm như một ngày áo sơ mi trắng, hấn ống tay áo kéo lên, quần áo trong cúc cổ áo giải khai hai viên, lộ ra cổ tay cùng xương quai xanh, có vẻ hơi thon gầy, hấn suy sụp tinh thần tựa ở bên cạnh hấn, cầm chén giấy, cúi đầu, thậm chí không dám nhìn thẳng ánh mắt của hấn, không biết mình suy nghĩ cái gì.

Hình Tông Liên nhớ tới, lần trước hứa hào thật tự sát về sau, Lâm Thần sẽ còn nói với hấn, hấn biết rõ mình không phải thánh nhân không cách nào cứu vớt trên thế giới tất cả mọi người, cho nên sẽ không thái quá tự trách, nhưng bây giờ tình huống cùng ngày đó hoàn toàn khác biệt, hấn rất tự trách phi thường tự trách tự trách đến trong xương tủy đều tại phát đau nhức, nếu như có thể dùng sinh mệnh của mình đổi trên giường bệnh cái cô nương kia một cái mạng, hấn nói không chừng cũng sẽ phi thường nguyện ý.

“Người hoàn toàn không có gánh chịu loại trách nhiệm này nghĩa vụ.” Hấn nói.

“Tại sao không có?” Lâm Thần cơ hồ là nở nụ cười, nhưng này gần như không thể xưng là cười, bởi vì hấn lần thứ nhất trông thấy, Lâm Thần hốc mắt đỏ lên, “Cái này hoàn toàn là vấn đề của ta, cùng hứa hào thật tự sát thời điểm không giống, hứa hào thật tâm lý vấn đề là ta khi đó không cách nào phán đoán, nhưng mà lý cây cảnh thiên

không giống a, biết lý cây cảnh thiên tính xâm hứa nhiệm về sau, ta hẳn là trước tiên đọc hồ sơ, nhưng mà ta không có, ta đây làm gì chứ, ta ngồi tại trong tiệm ăn kem ly, ta hoang mang tại những cái kia phân tạp mạng lưới ngôn luận, ta hoàn toàn không có minh bạch đây là chuyện gì xảy ra...”

Lâm Thần mặc dù vành mắt đỏ bừng, nhưng hẳn nói đến mỗi một câu nói đều bình tĩnh như vậy, phảng phất là tại cách không trình bày chuyện gì thực, hẳn chỉ trích đối tượng phảng phất không phải mình, mà là một cái không gian song song người xa lạ.

Loại thời điểm này, bất kỳ cái gì ngôn ngữ đều mất đi hiệu lực, Hình Tông Liên lắc đầu, hẳn tiếp nhận Lâm Thần trong tay chén giấy, sau đó một tay đem người ôm lấy.

Đó là đương nhiên là chiến hữu ở giữa cổ vũ cùng ôm, chính là Lâm Thần lại cùng hẳn lúc trước ôm qua tất cả chiến hữu hoàn toàn khác biệt, Lâm Thần rất kính cẩn nghe theo tựa ở trong ngực của hẳn, thân thể lạnh đến không tưởng nổi, giống một khối băng hoặc là không có sinh cơ vô cơ chất, hẳn chỉ là nghe thấy hẳn càng không ngừng đang nói tự thuật lấy tâm tình của mình, như đồng cảm tình máy lặp lại đồng dạng.

“Sau đó thì sao, về sau ta hoàn toàn bị lý cây cảnh thiên hấp dẫn, người biết, đối với Tâm Lý Học giả tới nói, loại này biến thái dị thường cá thể phảng phất trời sinh đối với chúng ta có cực đoan lực hấp dẫn, đúng vậy, ta nhìn lý cây cảnh thiên, ta càng không ngừng một lần lại một lần phân tích hẳn, từ đầu ngón tay của hẳn phân tích hẳn mỗi một cây sợi tóc, ta rất hưng phấn, ta cảm thấy ta bắt lấy toàn bộ mấu chốt, loại này kiêu ngạo cảm giác hưng phấn để cho ta ta hoàn toàn hoàn toàn không để ý đến hứa nhiệm, ta không để ý đến chân chính người bị hại, này làm sao có thể không phải lỗi của ta làm này đây chính là lỗi của ta a... Thật xin lỗi, thật thật xin lỗi...”

Lâm Thần trầm muện thanh âm vẫn như cũ càng không ngừng tại hẳn bên tai, hẳn nghe thấy Lâm Thần càng không ngừng càng không ngừng nói, những cái kia nói nhỏ phảng phất đều muốn rót vào trái tim của hẳn, nhưng rất kỳ quái chính là, Lâm Thần rõ ràng là tại tự trách, hẳn rõ ràng là tại sám hối những cái kia hẳn cho là sai lầm, nhưng Hình Tông Liên lại cảm thấy những lời kia rất đẹp, tựa như hoa hồng đỏ đỏ như lửa, hoa hồng trắng bạch như tuyết, người thiện

lượng cũng hầu như là thiện lương đến tận xương tủy, Lâm Thần đẹp đến mức tâm hắc đều nhanh nát.

Cuối cùng, tại Lâm Thần nói rất nhiều rất nhiều có lỗi với về sau, khàn khàn thổ lộ hết rốt cục đình chỉ.

Kia là loại cảm giác vô cùng kỳ quái, ánh đèn sáng tỏ, bốn phía yên tĩnh, hắc ôn một cái cùng giới, đứng tại không có một ai hành lang bên trong, vốn nên là chiến hữu ở giữa cổ vũ tính chất ôn trở nên phi thường phức tạp, bên trong xen lẫn lòng chua xót, thống khổ, tuyệt vọng, tự trách đủ loại khó mà diễn tả bằng lời cảm xúc, thậm chí, còn có khi đó hắc cũng không có phát giác được yêu thương. Hình Tòng Liên cảm thấy mình đầu vai một mảnh thấm ướt, hắc cúi đầu, nhìn qua Lâm Thần tóc đen.

Về sau rất nhiều rất nhiều lần, Hình Tòng Liên một mình hồi tưởng lại khi đó tràng cảnh, hắc mới ý thức tới, tại cái kia thời khắc, hắc hắc là rất muốn cúi đầu xuống, hôn hắc đỉnh đầu.

Nhưng này lúc, hắc chỉ nói là: “Chúng ta sẽ bắt hắc lại, ta cam đoan với ngươi.”

Quyển 4 Chương 122: Bốn tiếng 34

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 122: Bốn tiếng 34

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cũng không rõ ràng, Hình Tòng Liên cam đoan, đến tột cùng là cỡ nào hữu hiệu lực một câu.

Tại dưới tình huống lúc đó, chờ hắn nói xong những lời kia về sau, liền thuận túy là đang hưởng thụ Hình Tòng Liên ôm.

Bị mình ái mộ đối tượng ôm, liền xem như đông lạnh đến khô héo rễ cây đều sẽ chậm rãi khôi phục, hắn dần dần cảm thấy mình không phải như vậy chết lặng, tư duy khôi phục bình thường danh sách.

Sau đó, hắn phát giác được, mình hô hấp ở giữa đều là nhiễm Hình Tòng Liên chế phục bên trên những cái kia rất rõ ràng bạc hà mùi khói đạo, bầu không khí phi thường động lòng người, thế mà cho ôm trước đó còn có thể nghĩ đến cầm qua trong tay hắn cà phê nóng, cho nên trong không khí tức còn có chút ngọt.

Hắn tựa ở Hình Tòng Liên cần cổ, cũng chỉ có thật tiếp cận Hình Tòng Liên mới biết được, người này mặc dù nhìn qua bất cần đời, trên thực tế thực chất bên trong trầm ổn tới cực điểm, tỉ như hắn đứng rất vững, chụp tại hắn đầu vai tay cũng rất ổn, hắn thật sự là hoàn toàn nhìn không thấu Hình Tòng Liên.

Cuối cùng, hắn vỗ vỗ Hình Tòng Liên lưng, từ trong lòng của hắn lui ra, nói: “Hình Tòng Liên.”

Ta giống như, thật sự là rất yêu người.

“Cảm ơn.”

Vương Triều khi trở về, bọn hắn đã không có bất luận cái gì tiến hành quá gần khoảng cách giao lưu vết tích, bọn hắn ngồi ở ngoài phòng bệnh ghế dài, người thiếu niên ánh mắt trong suốt từ trên người bọn họ bắn khoản mà qua, sau đó nói: “A Thần người khóc a.”
Lâm Thần che che con mắt, rất buồn bực mắt nhìn Hình Tòng Liên, nói: “Đứa nhỏ này EQ là chuyện gì xảy ra.”

Hình Tòng Liên thấp ho một tiếng, chỉ nói: “Cái này thật không thể trách ta.”

“Trách người cái gì, lão đại người có phải hay không huấn A Thần rồi?” Vương Triều ôm máy tính ở trước mặt hắn ngồi xuống, rất lòng đầy cảm phẫn nói đúng hắn, “A Thần, nếu như lão đại huấn người không cần để ý, hắn người này chính là trời sinh nóng nảy cuồng, mấy chục tuổi độc thân cầu đều như vậy, người cần tha thứ hắn.” Đại khái, so với ái mộ người ôm, một cái đáng yêu người thiếu niên mỉm cười, cũng đồng dạng có thể trừ khử những cái kia băng sương thống khổ.

Lâm Thần đưa tay vuốt vuốt người thiếu niên đỉnh đầu, vẫn như cũ là lông xù xúc cảm, Vương Triều cười đến rất xấu hổ, phảng phất không biết hắn tại sao phải sờ đầu của hắn: “A Thần?”

“Đúng đấy, ta khóc.” Hắn rất thành thật trả lời.

“Vì cái gì a?”

“Bởi vì rất nhiều nguyên nhân, đầu tiên, ta cảm thấy chuyện này bên trong có của ta sai lầm, tiếp theo, ta đã từng gặp được mấy lần những chuyện tương tự, trong lúc nhất thời, rất nhiều thương tích tính hình tượng lần nữa quay lại, ta có chút không chịu đựng nổi, cuối cùng, giống ta dạng này người, hợp thời rơi lệ phát tiết cảm xúc, có trợ giúp để cho ta chẳng phải biến thái.”

Hắn sau khi nói xong, Vương Triều ngu ngơ mà đối với hắn trừng mắt nhìn, tiêu hóa nửa ngày về sau, hắn đột nhiên hỏi: “A Thần, vậy người bây giờ tốt hơn nhiều sao?”

“Tốt hơn nhiều.”

“Tốt hơn nhiều liền tốt a.”

Vương Triều hoàn toàn là cho điểm ánh nắng liền có thể xán lạn cả ngày điển hình, hắn hưng phấn nhảy dựng lên, nói: “Để chúng ta cùng một chỗ đem lý cây cảnh thiên bắt lấy có được hay không!”

Lâm Thần lắc đầu, không nói gì.

Vương Triều lại bắt đầu không làm rõ được tình trạng, hắn gặp hắn không có trả lời, lại nhìn Hình Tòng Liên, có Hình Tòng Liên cũng chỉ là ngồi dựa vào trên ghế dài, không nói gì.

“Lão đại, đây cũng là thế nào?”

“Tiểu vương cảnh sát.” Hình Tòng Liên nói.

“Tại!”

“Ta muốn hỏi ngươi, ngươi muốn dùng cái gì danh nghĩa, đem lý cây cảnh thiên đem ra công lý chứ?”

“Luật pháp danh nghĩa?”

“Thật dễ nói chuyện.” Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

Vương Triều giật cả mình, lúc này mới nghiêm túc lên: “Lão đại, ngươi là hỏi ta, phải dùng tội danh gì bắt giữ lý cây cảnh thiên thật sao?”

Hình Tông Liên không có trả lời, chỉ là duy trì lấy lúc trước động tác cùng biểu lộ.

Vương Triều vội vàng nói tiếp: “Tổn thương tội?” Hắn nghĩ nghĩ, lại bản thân phủ định, “Tổn thương tội giống như không được, lý cây cảnh thiên mới là người bị hại ài, kia, nguy hại công cộng an toàn tội?” Hắn còn nói, “Cái này chúng ta cũng không có chứng cứ a.”

“Còn gì nữa?”

“Ta... Cái này không phải ta am hiểu lĩnh vực a!” Vương Triều rất cục nói.

“Hiện hữu chứng cứ chứng minh, vô luận là cố ý tổn thương tội hay là nguy hại công cộng an toàn, chúng ta hiềm nghi lớn nhất người, là đối mặt trong phòng bệnh cái cô nương kia, ngươi chứng minh như thế nào, những chuyện này là lý cây cảnh thiên làm đây này?”

“Ta không biết a lão đại...” Vương Triều đem laptop một đặt, ngồi xổm trên mặt đất bắt đầu vò đầu.

“Tiếp tục suy nghĩ.”

“Mặc dù hứa nhiệm hiềm nghi rất lớn, chính là chúng ta còn không có tìm tới hung khí thế này, đầu tiên muốn tìm hung khí?” Vương Triều dứt khoát trên mặt đất ngồi xếp bằng xuống, “Sau đó, hứa nhiệm mặc món kia váy đỏ đi, phải xem nhìn phía trên có hay không dính lấy lý cây cảnh thiên vết máu a, lão đại ta thật cảm thấy không phải hứa nhiệm, nhưng mà thật thật kỳ quái, trên người nàng xuyên váy, vì cái gì cùng lên đài cắt yết hầu kia fan hâm mộ ăn mặc giống nhau như đúc này nhưng mà cái này có kỳ quái, nếu như nàng có năng lực từ hiện trường đào thoát, xử lý hung khí, hẳn là đồng thời đi thay quần áo a, vì cái gì còn mặc hành hung lúc món kia quần áo chứ?”

“Tiểu vương trước sâu, ngươi có cái gì giải thích sao?”

“Ta cảm thấy, chuyện này chính là lý cây cảnh thiên an bài!”

“Chính là ngài không có chứng cứ a.”

“Thật ra, ta có một chút chứng cứ!” Vương Triều nói, đem Laptop mở ra, “Người không phải mới vừa đem hứa nhiệm ném hồng điện thoại cho ta sao, ta tra xét nàng trò chuyện ghi chép, phát hiện có cái điểm đáng ngờ, có người dùng duy nhất một lần trả tiền điện thoại cho hứa nhiệm gọi qua điện thoại, thứ nhất thông thời gian là tại chiều hôm qua 15:13, thứ hai thông là vào hôm nay 12:13 phân...”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên nhíu nhíu mày, hỏi: “Truy tung không đến là ai gọi điện thoại sao?”

Vương Triều lắc đầu: “Loại này paypho giốngge ngay cả cơ trạm vị trí đều tra không được, quả thực là vì phần tử phạm tội chuẩn bị được không!”

“12:13 phân?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Không sai biệt lắm, đúng lúc là chúng ta đến lý cây cảnh thiên phòng bệnh trên đường.” Vương Triều giữ kín như bưng nói, “lão đại, cái này thật không phải ta âm mưu luận a... Lão đại, người nói có phải hay không là lý cây cảnh thiên gọi điện thoại hẹn hứa nhiệm đến Hoàn Cảnh gặp mặt chứ?”

“Bất kể có phải hay không là lý cây cảnh thiên gọi điện thoại, manh mối này người cũng không cách nào chứng minh.” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần chợt nhớ tới, nếu như điện thoại chính là lý cây cảnh thiên đánh, như vậy bọn hắn vừa rồi tại bệnh viện cùng lý cây cảnh thiên gặp mặt lúc, chiếc di động kia rất có thể ngay tại trên người hắn, nếu như khi đó bọn hắn lục soát lý cây cảnh thiên hành lý, như vậy hiện tại có lẽ sớm đã chân tướng rõ ràng.

Nhưng mà, bọn hắn lại làm cho chứng cứ từ dưới mí mắt bọn hắn chạy trốn, đây quả thực là cực kỳ làm cho người không cách nào nhẫn nại sự tình.

Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy, Vương Triều lần nữa tiếp cận sụp đổ: “A a a a a a, vậy làm sao bây giờ!”

“Hứa nhiệm trong điện thoại di động có cái gì có thể chứng minh nàng trộm lấy lý cây cảnh thiên weibo chứng cứ sao?”

Nghe vậy, Vương Triều lại là một mặt á đù biểu lộ: “Lão đại, người càng hứa nhiệm điện thoại sao, đó cùng lão niên cơ cũng không có gì khác biệt, ngay cả weibo đều không có giả, tối cao khoa học kỹ

thuật là bên trong tham thực xà, người nói loại này lão niên cơ năng không thể quét lỗ thủng truyền thấu virus a?”

“Nói cách khác, chúng ta bây giờ không có đầu mối?”

“Ta có thể thử tại cửa hàng màn hình giám sát bên trong phân biệt hứa nhuộm mặt, nhìn nàng một cái đến tột cùng đi không có đi qua cửa hàng, nhưng mà, cái này cùng mò kim đáy biển cũng không có gì khác biệt a, mà lại nếu có ý thức, tránh đi camera cũng không phải là rất khó khăn sự tình.”

“Lâm cố vấn, người có ý nghĩ gì sao?”

Liên quan tới sống yên ổn quốc tế đã thương người bàn trà hồ hoàn toàn tiến vào ngõ cụt, rốt cục, Hình Tông Liên đã hỏi tới hắn: “Lâm cố vấn, người có ý nghĩ gì sao?”

Lâm Thần nhắm mắt lại, trước mắt lần nữa nhớ lại đầu kia lối đi bộ cùng khi đó tràng cảnh, hắn rất nhiều lần đều dẫn dắt đến hiện trường người chứng kiến hồi ức lúc ấy tình huống, nhưng thật đến phiên mình thời điểm, hắn mới phát hiện, chuyện này so với hắn tưởng tượng còn muốn khó khăn một chút.

Hắn kiệt lực bình tĩnh trở lại, đã từng từng màn lần nữa tái hiện. Bên đường tiểu điểm, lấp ló đèn tín hiệu, còn có tại phía trước không ngừng không ngừng chạy cái cô nương kia.

“Hứa nhiệm nhìn thấy những người kia đang đuổi nàng, rất kinh hoảng trốn, thậm chí không để ý nguy hiểm tính mạng, nàng cũng muốn xông vào dòng xe cộ, né tránh các nàng.” Lâm Thần bỗng nhiên mở mắt ra, “Nàng tại sao muốn né tránh lý cây cảnh thiên mê ca nhạc chứ?”

“Nàng biết những người kia là lý cây cảnh thiên mê ca nhạc, sợ bị lý cây cảnh thiên mê ca nhạc truy đánh, như vậy, vấn đề tới rồi, nếu như hứa nhiệm thực sự rất sợ nhìn thấy lý cây cảnh thiên fan hâm mộ, như vậy nàng lại vì cái gì cần xuất hiện đang nháo thị trên đường này mà lại, còn có một vấn đề, lý cây cảnh thiên đám fan hâm mộ thật người lục soát năng lực thật như vậy cường đại, có thể so sánh cảnh sát càng nhanh định vị?”

“A Thần người nói rất có đạo lý a, rất có thể đầu thứ nhất định vị hứa nhuộm weibo có vấn đề, ta đến nghiên cứu hạ!”

Vương Triều nói, liền muốn mở máy tính, Hình Tông Liên thuận thế đề xuống tay của hắn: “Chúng ta về trước cục cảnh sát, người chờ

chút lên xe lại tra.” Hãn nói với Vương Triều.

Tiến bệnh viện lúc hay là giữa trưa, chờ đi ra bệnh viện, trời đã hoàn toàn tối đen.

Lâm Thần ngẩng nhìn trong thành thị tỏa ra ánh sáng lung linh, lại có loại lạnh lẽo cảm giác.

Rất khó được, tối nay cục cảnh sát hết sức náo nhiệt, cuối cùng đã tới rất nhiều gia trưởng.

Lúc trước hứa nhiệm tai nạn xe cộ về sau, những cái kia truy kích hứa nhuộm thiếu nữ đám fan hâm mộ liền bị đồng loạt mang về cục cảnh sát hiệp trợ điều tra.

Dưới tình huống bình thường gặp được tương tự chuyện ngoài ý muốn, cảnh sát đương nhiên cũng sẽ đem người gây ra họa mang về cục cảnh sát xử lý, nhưng cũng là làm ghi chép liền thả lại tới rồi, dám đột nhiên chụp xuống bảy tám cái thiếu nữ cũng chỉ có Hình Tông Liên.

Nữ hài các gia trưởng từ bốn phương tám hướng hỏi ý chạy đến, trung niên nam nữ nhóm đem đội cảnh sát hình sự văn phòng vây quanh thật sự, rất có người không thả người ta liền nhất định đổ thừa không đi tư thế.

“Nữ nhi của ta lại không làm gì, tranh thủ thời gian a người cho ta phóng xuất!”

“Người cái gì thái độ gì, tin hay không lão tử cho các người lãnh đạo thành phố gọi điện thoại.”

Các gia trưởng đều đã đến bức bối biên giới, cho dù ai nhi nữ bị giam bốn, năm tiếng đều muốn tâm lực lao lực quá độ, mà lại có thể truy tình đám nữ hài tử, gia đình tình trạng phổ biến đều không kém, bởi vậy các gia trưởng trong miệng nói tới gọi điện thoại liên hệ lãnh đạo thành phố, cũng là không giống như là khoác lác.

Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, chỉ thấy đối phương giống người không việc gì, xuyên qua hành lang, đi vào những gia trưởng kia phía sau.

Xem ra, Hình Tông Liên cũng không có gì sớm thả người dự định, dù sao cũng là dám trực tiếp ấu đả sứ quán quan võ nam nhân, đem các cô gái quan mấy giờ răn đe, cũng xác thực giống như là Hình Tông Liên có thể làm ra tới sự tình.

Đứng tại gia trường trước mặt khuyển can chính là trương nhỏ lồng đồng chí, nữ cảnh sát nhìn qua bị một đám gia trường phiền phải không được, nhưng nàng đại khái cũng biết cụ thể chuyện gì xảy ra, cho nên thái độ rất khó được vô cùng cường ngạnh: “Lãnh đạo chúng ta còn chưa có trở lại, hôm nay xảy ra lớn như vậy sự tình, cục cảnh sát nhân thủ cũng không đủ, con của các người cần từng cái thăm tới, hôm nay chính là ra án mạng, người bị hại còn tại bệnh viện cứu giúp này vấn đề này nhất định phải điều tra rõ ràng.”

Nghe vậy, một chút gia trường lập tức càng căng thẳng hơn, nhưng còn nhất định phải ráng chống đỡ.

Một vị sầy lấy gợn sóng quyền văn mắt nhỏ tuyến trung niên nữ nhân lập tức đặt mông ngồi dưới đất, khóc lên: “Người nào án mạng, đừng tưởng rằng chúng ta không biết, kia là tai nạn xe cộ, người kia mình loạn băng qua đường, cảnh sát các người trách chúng ta Niếp Niếp, khi dễ người a, cảnh sát khi dễ người a!”

Trương nhỏ lồng giương mắt, nàng từ đám người sau thấy được Hình Tông Liên thân ảnh, lập tức giống như là có chủ tâm cốt, nàng người đối diện dài nhóm nghĩa chính từ nghiêm nói: “Đây là bình thường điều tra quá trình, chúng ta sẽ theo chương trình đi, xin ngài kiên nhẫn chờ đợi.”

“Cái gì quá trình a, còn có thiên lý hay không a, cảnh sát chính là giúp nữ nhân kia, đừng tưởng rằng chúng ta không biết, trong tin tức có báo ra tới rồi, xí, một cái kỹ nữ đâm chết liền đụng chết, cái này gọi làm tên trừ hại các người hiểu không, ai cái này cái kia □□ nuôi ”

Phụ nữ trung niên bên cạnh đường viền mắng, bắt lấy trương nhỏ lồng ống quần chính là không buông tay, nữ cảnh sát kém chút bị lôi kéo một cái lão đảo.

“Trương nhỏ lồng.” Hình Tông Liên bỗng nhiên lên tiếng.

“Tại!”

Nữ cảnh sát phảng phất liền đợi đến giờ khắc này, nàng cấp tốc đứng nghiêm chào: “Hình đội.”

“Ảnh hưởng cục cảnh sát công việc bình thường trật tự, nên xử lý như thế nào?”

“Kẻ nhẹ chỗ lấy ngày 3 trở lên ngày 5 trở xuống câu lưu cũng xử phạt khoản, nghiêm trọng người truy cứu trách nhiệm hình sự.”

“Ồ, người rất rõ ràng nha...”

Trên đất phụ nữ trung niên trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người, thậm chí quên lẫn lộn, tại bên cạnh hấn đứng đấy một vị khác trung niên nam nhân chặn lại nói: “Chúng ta chính là đến đòi cái thuyết pháp, cảnh sát liền muốn tùy tiện bắt người sao!”

Hấn vừa nói, liền muốn đưa tay chỉ chỉ tỏ vẻ, Lâm Thần thấy thế, tiến lên một bước, ngay tại nam nhân đưa tay thời điểm, cầm ở Hình Tông Liên trước người.

Tay của trung niên nhân trùng điệp đánh vào trên bả vai hấn, Lâm Thần che lấy vai, rên khẽ một tiếng.

“Ấu đả nhân viên cảnh vụ, cần truy cứu trách nhiệm hình sự!”

Vương Triều rất giật mình ở sau lưng reo lên.

Trung niên nam nhân thấy thế, trong nháy mắt hoảng loạn: “Không trách ta, chính hấn tới, không phải ta!”

Dù sao cũng là coi như ăn ý cộng tác, Hình Tông Liên đương nhiên minh bạch hấn ý tứ.

Hấn mặt lạnh lấy, giả bộ như lười nhác cùng những gia trưởng kia nói thêm cái gì, phất phất tay, chỉ chỉ một bên khách tới thăm ghé dựa, thản nhiên nói: “Được rồi, hảo hảo đi chờ lấy, đừng nói chuyện, đợi lát nữa liền thả các người nữ nhi ra.”

Cùng một chỗ vừa rơi xuống, vừa thu vừa phóng, các gia trưởng đều tạm thời im lặng, giống như là cảm thấy Hình Tông Liên sắc mặt không giống giả mạo, mà bọn hấn cũng thật xuất thủ trước như vậy, như vậy gây hấn gây chuyện tội cũng chính là nhìn cảnh sát làm sao định tính, cuối cùng, bọn hấn đều lo sợ bất an, đi nơi hẻo lánh ngồi xuống.

Cuối cùng, Lâm Thần cảm thấy Hình Tông Liên ánh mắt rơi trên người mình.

“Lâm cố vấn, đi thôi.” Hấn nói với hấn.

Lâm Thần đi theo hấn đi qua văn phòng, đi đến những gia trưởng kia nhóm ánh mắt không kịp địa phương, Hình Tông Liên bỗng nhiên dừng bước lại.

“Lâm cố vấn vừa rồi tạp vị rất chuẩn a.” Hình Tông Liên đối với hấn nói như vậy.

“Đa tạ Hình đội trưởng giải vây.” Lâm Thần cùng hấn gật đầu thăm hỏi.

“Không, phải là ta cảm tạ Lâm cố vấn giải vây mới đúng, đây coi là không tính là kiểu mới người giả bị đụng thức giải vây a...”

Hình Tòng Liên trong ánh mắt mang theo trêu tức.

Tại loại này ánh mắt dưới, Lâm Thần đành phải xoa bả vai, nói: “Vẫn có chút đau.”

Quyển 4 Chương 123: Bốn tiếng 35

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 123: Bốn tiếng 35

Tác giả: Trường Nhị

Các cô gái bị giam giữ cùng một chỗ, Hình Tòng Liên muốn cho thủ hạ nhân viên cảnh sát đi thăm vấn các nàng, Lâm Thần ngăn trở hẳn.

“Ngay tại câu lưu trong phòng hỏi đi.” Hấn nghĩ nghĩ, còn nói, “Ta một người đi vào.”

Hình Tòng Liên nhú mày, hiển nhiên không nghĩ tới hấn sẽ nói như vậy: “Hơi đừng ra tay nặng như vậy a.”

“Ta có chùng mực.”

Đội cảnh sát hình sự câu lưu trong phòng tầng ngầm một, Hoàn Cảnh vốn là loại kia ẩm ướt nhiều mưa thành thị, câu lưu trong phòng luôn luôn hiện ra chút kỳ quái mùi nấm mốc cùng mùi hôi thối, bên trong giam giữ đại đa số là kẻ trộm tiểu mặc phạm nhân cùng giao thông người gây ra họa, bốn phía đều là nói nhỏ cùng nôn khan âm thanh.

Cũng thua thiệt Hình Tòng Liên hạ thủ được, đem mấy cái nũng nịu tiểu cô nương ở chỗ này chụp bốn, năm tiếng.

Lâm Thần dùng chìa khoá mở cửa sắt, nghe thấy tiếng mở cửa, phòng đơn bên trong chúng tiểu cô nương toàn đứng lên.

Nhưng cùng Lâm Thần trong tưởng tượng khác biệt chính là, tại mờ tối không gian dưới đất bên trong, những cái kia chúng tiểu cô nương thần sắc xúc động phẫn nộ, các nàng trên mặt hoàn toàn không có sám hối chi ý, các nàng phi thường vênh vang đặc ý nói với hấn: “Được rồi, cảnh sát thúc thúc, chúng ta có thể đi rồi sao?”

Những cái kia nữ hài khuôn mặt, trong đó mấy người Lâm Thần cảm thấy phi thường quen biết, dù sao trong ký ức của hấn, những cô bé này khuôn mặt đều lặp đi lặp lại xuất hiện qua, hấn còn nhớ rõ, một người trong đó mang theo màu hồng bông tai, một người khác tay

nải bên trên có một con Micky con rối, những ký ức kia lần nữa hiển hiện đi lên.

Lâm Thần nhìn bọn hắn một chút, thẳng tại câu lưu trong phòng duy nhất trên một cái giường ngồi xuống, cùng hắn ngồi tại lý cây cảnh thiên trước giường bệnh tư thế không khác nhau chút nào: “Chỉ sợ, tạm thời còn không được.”

“Vì cái gì?”

“Người dựa vào cái gì quan chúng ta lâu như vậy?”

Các cô gái lại bắt đầu lao nhao: “Cũng không phải chúng ta buộc nàng loạn băng qua đường!”

“Bởi vì hứa nhiệm tại trong bệnh viện, còn không có thoát ly nguy hiểm tính mạng.” Hắn đối những cái kia nữ hài nói.

Các cô gái đều ngây ngẩn cả người, các nàng giống như là căn bản không rõ ràng hứa nhiệm là ai.

Đột nhiên, có người kịp phản ứng: “Chính là con gà kia?”

“Cái gì a, quan chúng ta thí sự a, nàng chết liền liền chết, chết chưa hết tội.”

“Cái kia biểu tử chính là tự sát, lại trên người chúng ta lạc!” Mang màu hồng bông tai thiếu nữ nói, “Ha ha, thiên đạo tốt luân hồi, đây chính là báo ứng a.”

Bỗng nhiên, một vị thiếu nữ tóc ngắn lạnh lùng nói: “Cảnh sát, ta nhớ được người cũng tại hiện trường đi, người tại sao không nói vị kia kỹ nữ tiểu thư là bị người bức tử đây này?”

Những chữ kia mắt lần nữa rót vào Lâm Thần trong tai, Lâm Thần nhưng không có quá phần nộ cảm giác, hắn chỉ cảm thấy có chút bi ai.

Cho nên, hắn cũng không định đang nói cái gì cần yêu cần thiện lương loại hình vô dụng nói nhảm, hắn nói: “Ta đương nhiên cũng đối hứa nhuộm trọng thương chịu không thể trốn tránh trách nhiệm, cho nên, ta sẽ gánh chịu ta hắn là gánh chịu trách nhiệm, tỉ như, để các người mở miệng.”

“Người... Người muốn làm gì!”

Các thiếu nữ sức tưởng tượng phi thường Phong Phú, thậm chí còn có người dắt quần áo trốn đến bên tường.

“Rất đơn giản người hỏi ta đáp trò chơi, đáp án để cho ta hài lòng nhất người trước tiên có thể đi rời đi, những người còn lại lưu tại nơi

này qua đêm.”

Giống như là vì phối hợp hẳn, sát vách rượu giá từu quý bắt đầu nôn mưa, cửa đối diện bạo lực phạm bắt đầu điên cuồng đóng cửa cửa sắt.

Các thiếu nữ bị dọa đến đều là chấn động: “Ta sẽ nói cho cha ta biết mụ mụ, ta cần báo cáo người, đây là lạm dụng tư hình!”

Lâm Thần nghĩ, nếu như Hình Tông Liên ở chỗ này sẽ nói thế nào, hẳn đại khái hút thuốc, có chút nheo lại mắt, đối các cô gái nói: “Các người cũng có thể thử một chút.”

Cho nên, hẳn cũng đã nói lời giống vậy.

Không có cho thiếu nữ nhóm bất kỳ phản ứng nào thời gian, hẳn lấy điện thoại di động ra, mở ra weibo giao diện, chỉ vào xuất hiện trước nhất đầu kia định vị hứa nhiệm vị trí weibo hỏi: “Cái này vui chơi giải trí ngủ ngủ là ai?”

Các cô gái hai mặt nhìn nhau, tựa hồ đang suy nghĩ ứng đối như thế nào.

“Ta đếm ngược ba giây, ba, hai...”

Đếm tới hai thời điểm, lúc trước vị kia mang màu hồng bông tai thiếu nữ đột nhiên ngẩng đầu hướng về phía trước, lý trực khí tráng nói:

“Là ta, thế nào!”

“Chúc mừng các người.” Hẳn không có nhìn đối phương, mà là nhìn qua còn lại nữ hài, nói, “Nàng đã trước được một phần.”

“Người vì sao lại vừa lúc phát hiện hứa nhuộm tung tích?”

Nữ hài vừa muốn mở miệng, Lâm Thần còn nói: “Ta không muốn nghe cùng loại với ‘Trùng hợp’ một loại từ, ta muốn nghe lời thật.”

“Ăn một chút nói, là có người cho nàng phát pm, nàng chào hỏi chúng ta cùng đi.” Một vị khác thiếu nữ nói.

Nhân loại thật là phi thường kỳ quái cá thể, nhìn bèn chắc không thể phá được đồng minh, lại có thể trong nháy mắt bị tan rã.

“Một phần.”

“Đúng là có người cho ta phát pm.” Tên là “Ăn một chút” màu hồng bông tai thiếu nữ khế cắn môi nói, nhìn qua rất không vui cơ hội của mình bị người đoạt đi.

“Ai?”

“Là loại kia duyệt sau tức đốt pm, ta quên tên, nàng nói, nàng tại giao lộ thấy được cái kia nữ nhân xấu, để cho ta tranh thủ thời gian tìm

người đi, nàng chính ở đằng kia chờ ta.”

“Người biết người kia sao?” Lâm Thần lại hỏi.

“Ta... Weibo bên trên cây cảnh thiên fan hâm mộ nhiều như vậy, ta chỗ nào nhận biết a.” Ăn một chút nhìn lại câu lưu trong phòng còn lại thiếu nữ, nói, “Bất quá, dù sao không phải các nàng, các nàng ta đều biết.”

“Nói cách khác, trong các người không có ai biết đến tột cùng là cái thứ nhất phát hiện hứa nhiệm?”

“Có thể là fan hâm mộ tổ chức người a, ai biết a?” Ăn một chút rất buồn bực nói.

Các cô gái trên mặt biểu lộ không giống giả mạo, Lâm Thần nhẹ gật đầu, nói với nàng: “Người đem vị kia cho người phát pm tên người chữ viết xuống tới, liền có thể rời đi.”

Hắn nói xong, lấy giấy bút, đưa cho nữ sinh, chờ đối phương viết xong về sau, nàng liền muốn dẫn đối phương đi ra ngoài.

Có thể đem muốn đi tới cửa thời điểm, nguyên bản biểu hiện tốt đẹp muốn sớm về nhà thiếu nữ đột nhiên dừng bước, nàng lại đi trở về đồng bạn của mình nơi đó.

“Chúng ta là cùng đi, muốn đi cùng đi!”

Loại này đột nhiên xuất hiện nghĩa khí cảm giác, khiến Lâm Thần ngoài ý muốn, hắn quay đầu lại, lần nữa xem kĩ lấy trước mặt những cái kia da trắng như ngọc các thiếu nữ, cuối cùng nói: “Trả lời ta một vấn đề đi.”

Ánh mắt của hắn cuối cùng rơi vào thiếu nữ trước ngực mê ca nhạc tiêu chí chí bên trên, hỏi một cái từ xưa tới nay ngu xuẩn nhất vấn đề:

“Vì cái gì?”

Tại sao muốn làm như thế, tại sao muốn tổn thương hứa nhiệm, vì cái gì như vậy yêu một người đồng thời cũng có thể như vậy hận một người?

Nghe vậy, các thiếu nữ dùng một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn hắn, tại loại này trong ánh mắt, còn tràn ngập tên này để tin đọc hỏa diễm.

“Chúng ta nói xong cần thủ hộ cây cảnh thiên đến già!”

“Chúng ta không có sai!”

Thuở thiếu thời, mỗi người đều sẽ tin tưởng vững chắc quan điểm của mình cùng cái nhìn, yêu ghét rõ ràng vô cùng, bản này cũng không có cái gì vì cái gì.

Lâm Thần khoát khoát tay bên trong chìa khoá, cùng phòng thẩm vấn dần dần từng bước đi đến, không đóng cửa.

Đi ra đầu bậc thang, Lâm Thần phát hiện Hình Tông Liên không có lúc trước địa phương chờ hắn.

Hắn giương mắt nhìn lên, chúng nhân viên cảnh sát thần thái trước khi xuất phát vội vàng, hắn bắt lấy một người hỏi: “Hình đội chứ?” “Ở phòng nghỉ bên trong đấy” tên kia nhân viên cảnh sát trên mặt hiện ra muốn nói lại thôi biểu lộ.

“Xảy ra chuyện gì?” Lâm Thần hỏi,

“Hình đội mới vừa lên tin tức, hắn hiện tại giống như tự giam mình ở trong phòng nghỉ xem tivi này ngài nếu không đi xem hắn một chút?”

Nghe vậy, Lâm Thần ngẩng đầu, đồng hồ trên tường biểu hiện, hiện tại vừa lúc là 7 giờ tối 15 phân, Hoàn Cảnh đêm tin tức hắn là vừa mới bắt đầu không bao lâu.

Lâm Thần xông đối phương gật đầu gửi tới lời cảm ơn, hướng cảnh đội phòng nghỉ đi đến.

Hình Tông Liên đương nhiên không giống như là loại kia lại bởi vì bên trên tin tức loại chuyện nhỏ nhặt này mà ở phòng nghỉ bên trong một mình phụng phịu loại hình, bất quá, hắn đi tới cửa lúc, xác thực nghe được trong phòng nghỉ truyền ra dẫn chương trình sắc bén thanh âm.

Lâm Thần gõ cửa một cái, hắn đẩy cửa đi vào, chỉ gặp Hình Tông Liên xác thực chính tựa ở ghế sofa trên giường nhìn tin tức, hắn chế phục tản ra, quần áo trong cổ áo giải khai ba viên, trong tay cầm một bình nước khoáng, trong phòng không có mở đèn, ngầm phải có chút dọa người.

Vương Triều ở một bên trên bàn sách tra đồ vật, gặp hắn đi vào, vội vàng đối với hắn dựng lên cái im lặng thủ thế.

Lâm Thần không có đi nhìn Hình Tông Liên, mà là đi đến thiếu niên bên người, đem mới nữ hài viết xuống weibo tên dời qua đi, sau đó hỏi: “Xảy ra chuyện gì rồi?”

Hắn cũng không có tận lực hạ giọng, cho nên cái này cũng không tính là ở sau lưng nói người nói xấu.

“Lão Đại ta mới vừa rồi bị cục trưởng dạy dỗ, đoán chừng là lý cây cảnh thiên bên kia khiến trách sách đến.”

“Lão đại người, không giống như là bởi vì khiến trách sách không cao hứng người à?”

“Ai nha vậy cũng là việc nhỏ, kiến càng lay cây, không biết tự lượng sức mình, hừ.” Vương Triều cẩn thận từng li từng tí mở ra weibo bên trên một thì nội dung, nói, “Lão nam nhân tâm tư người đừng đoán, có điều có thể là vừa rồi trong tin tức mạng lưới điều tra, khiến hẳn không cao hứng đi.”

“Ừm?”

Lâm Thần nhìn phía vậy thì bỏ phiếu.

Bỏ phiếu nội dung cũng rất đơn giản, ngài cho là người nào hẳn là vì sống yên ổn quốc tế cửa hàng giảm đập sự cố phụ trách.

Tuyển hạng là: Cảnh sát, hung thủ hứa nhiệm, lý cây cảnh thiên, cùng lý cây cảnh thiên fan hâm mộ.

Bỏ phiếu kết quả hiển nhiên dễ thấy, hung thủ hứa nhiệm lấy 68. 12% tính áp đảo “Ưu thế” chiến thắng, theo sát phía sau là cảnh sát 16. 01%, lý cây cảnh thiên fan hâm mộ cùng lý cây cảnh thiên bản nhân thì đứng hàng ba bốn.

Bỏ phiếu tổng số người tại một vạn năm ngàn người, xem ra, công chúng tựa hồ đã phản bác kiến nghị kiện có kết luận.

“Cho nên, đây là mượn nước khoáng tiêu sầu?”

Lâm Thần quay đầu mắt nhìn trên ghế sa lon nam nhân, Hình Tòng Liên ánh mắt, một mực chưa từ TV trên màn hình dời.

“Thành ngữ dùng không sai.”

Hình Tòng Liên rót cục mở miệng.

Lâm Thần đi đến, tại bên cạnh hẳn ngồi xuống.

Lúc trước phê bình cảnh đội công tác tin tức đại khái đã qua, hiện tại, trong tin tức người tựa hồ ngay tại liền lý cây cảnh thiên một án tiến hành nghiên cứu thảo luận.

Nam chính truyền bá ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm túc nói: “Thật ra liên quan tới hôm nay tại sống yên ổn quốc tế cửa hàng phát sinh giảm đập sự cố, chân tướng đã vô cùng rõ ràng, đây chính là Hứa mỗ nhằm vào ca sĩ lý cây cảnh thiên hành động trả thù, chúng ta như vậy, ngẫu nhiên phỏng vấn một chút người qua đường, muốn nghe xem bọn hắn đối bản án cách nhìn.”

Phòng vấn địa điểm, vừa lúc là tại thành phố bệnh viện bên ngoài trên đường cái.

Ngựa xe như nước bối cảnh bên trong, thần thái trước khi xuất phát vội vã già dì bị phóng viên gọi lại.

“Ồ, cái này có cái gì tốt nói a, ta nói với các người, loại này không trong trắng nữ nhân chính là phạm tội, khiến cảnh sát mau đem người bắt lại!”

“Cái gì, bắt bên trong gặp tai nạn xe cộ?”

“Úc, báo ứng a!”

Trong vòng một ngày này, bọn hắn đã nghe thấy quá nhiều lời tương tự, như là nói xong cần thủ hộ thần tượng liền yêu ghét rõ ràng fan hâm mộ, hiểu rõ hứa nhiệm cùng lý cây cảnh thiên bối cảnh khác biệt những người đi đường, cũng nhao nhao như vậy làm ra phán đoán của mình.

Hiện tại, Lâm Thần lại cơ hồ có miễn dịch năng lực, những cái kia chính diện, mặt trái phân tích, mọi người quan điểm cùng cái nhìn, đã rất khó đối với hắn tạo nên tác dụng.

Đúng lúc này, phóng viên bắt lấy một vị nữ sinh viên bộ dáng người. “Xin hỏi như thế đồng học, ngài là làm sao thấy được, gần đây quay chung quanh tại ca sĩ lý cây cảnh thiên trên người một chút tranh luận đây này?”

Nữ hài tết tóc đuôi ngựa biện, khuôn mặt nhẹ nhàng khoan khoái, nàng hỏi lại phóng viên: “Người nhất định phải ta phát biểu cái nhìn sao?”

“Đúng thế, ngài cũng có thể nói thoải mái.”

Nữ hài nhẹ gật đầu, đối mặt ống kính, chân thành nói: “Nếu như một cái kỹ nữ gặp tính xâm hại, liền bị cho rằng là gieo gió gặt bão hoặc là hoàn toàn không bị tin tưởng, cái này hoàn toàn là đối toàn bộ xã hội pháp lý thể hệ to lớn khiêu chiến, hi vọng cảnh sát có thể điều tra rõ ràng, coi như cái kia kỹ nữ là một cái khác vụ án người hiềm nghi phạm tội, cũng nên được đến pháp luật ngang nhau công chứng đối đãi...”

Phóng viên mặt lộ vẻ xấu hổ, hình tượng cuối cùng, rơi vào nữ hài nghiêm túc khuôn mặt bên trên.

Hình Tông Liên nghiêng đầu, nói với hắn: “Cô nương này nhìn qua cũng họ Lâm, có phải hay không là người muội muội, làm sao nữ

khí cùng người thật sự là giống nhau như đúc?”

“Ta cũng không có nói qua như thế có đạo lý.”

“Trong lòng người đang nói.” Hình Tòng Liên theo diệt TV, lại hỏi, “Thẩm thế nào?”

“Không có cái gì phi thường hữu dụng mạnh mẽ.” Lâm Thần nói, “Nhưng nhìn, đúng là có người đem những cái kia các thiếu nữ dẫn hướng hứa nhiệm, đó cũng không phải một cái trùng hợp.”

“Lớn bao nhiêu khả năng, người kia là lý cây cảnh thiên hoặc là bên cạnh hẳn người đại diện, hoặc là cái kia nhỏ trợ lý?”

“Chín mươi phần trăm khả năng, cùng phần trăm số không chứng cứ.” Lâm Thần rất thành thật nói, “bạn hẳn đều tại sự quán bên trong, chúng ta không có cách nào điều tra bạn hẳn thiết bị điện tử.”

Nghe vậy, Vương Triều chen vào: “A Thần, ta tra xét người vừa rồi cho ta weibo tài khoản, là hôm nay tân chú sách, cái kia weibo tài khoản khóa lại số điện thoại di động cũng rất kỳ quái, điện thoại là cái 88 tuổi lão thái thái, xem xét chính là lấy trộm người ta thẻ căn cước làm ngụy thẻ, nói cách khác, không cách nào truy tung tài khoản chủ nhân chân thực thân phận.” Vương Triều dừng một chút, nói, “Ta người được âm mưu hương vị!”

“Thật sự là rất thông minh a.” Lâm Thần dùng đốt ngón tay nhẹ nhàng đánh ghế sofa lan can, thản nhiên nói, “Thật ra, liền xem như lý cây cảnh thiên dụ làm mình fan hâm mộ đuổi theo hứa nhiệm, nhưng chúng ta rất khó liền hứa nhiệm tai nạn xe cộ rất khó truy cứu lý cây cảnh thiên trách nhiệm hình sự, trừ phi lái xe cũng phải lý cây cảnh thiên an bài.”

“Thẩm qua tài xế, người thành thật, không có vấn đề.” Hình Tòng Liên đáp.

“Nếu như đây hết thảy là lý cây cảnh thiên an bài, vì đem hứa nhiệm xem như hình nhân thế mạng, vấn đề duy nhất là, hẳn làm sao xác định hứa nhiệm nhất định sẽ xảy ra chuyện chứ?”

Hình Tòng Liên nói: “Cho nên a, tai nạn xe cộ phát sinh rất tốt cũng rất khéo, chỉ cần hứa nhiệm ngậm miệng, hết thảy mạnh mẽ đều đoạn mất, bất quá.”

Hắn hỏi: “Có điều cái gì?”

“Người nói trước đi.”

Gặp Hình Tòng Liên ánh mắt sáng rực nhìn qua hăn, Lâm Thần nghĩ, bọn hăn nên là nghĩ đến cùng một chuyện.

“Vừa rồi vị kia người qua đường, nói cho ta một sự kiện, thật ra chúng ta trong tay, không chỉ một cọc đá thương người án cùng một cọc ngoài ý muốn tai nạn xe cộ điều tra, còn có một cọc vụ án, ta cảm thấy hăn là tiếp tục điều tra.”

“Lý cây cảnh thiên đối hứa nhuộm tính xâm án?” Hình Tòng Liên hỏi. “Hứa nhiệm không có cách nào nói chuyện, cho nên cần đóng đinh lý cây cảnh thiên, chỉ sợ chỉ có trước trước bản án vào tay điều tra.”

“Người lý do không chỉ như vậy đi?”

“Rất đơn giản, bởi vì ta nghĩ thay nàng lật lại bản án.”

Lâm Thần rất chân thành nói.

Tác giả có lời muốn nói: Sáu một nhỏ phiên ngoại
Ngày quốc tế thiếu nhi, là quốc tế tính chất ngày lễ.

Nói cách khác, mặc kệ thân người xử thế giới cái góc nào, chỉ cần bên cạnh người có hài tử, người liền phải cho hăn qua cái ngày lễ này.

Mà lại đáng hận nhất chính là, Liên hiệp quốc đem nhi đồng tiêu chuẩn định đứng tại 18 tuổi tròn trở xuống, Hình Tòng Liên quay đầu, nhìn xem tại tay lái phụ bên trên chơi đùa cái kia “Hài tử”, cố nén không đuổi hăn xuống xe xúc động.

Hăn rất tâm bình khí hòa hỏi: “Vương Triều, người ngày mai muốn làm sao khúc mắc?”

“Ồ, rất đơn giản a, buổi sáng đi u giốngcle John pizza cửa hàng ăn mười hai tắc gà tây pizza, ăn xong về sau đi công viên trò chơi chơi nửa ngày, buổi chiều muốn đi vườn bách thú, ban đêm đi xem mới bên trên x- môn, sau đó 12 điểm thời điểm, ta muốn nhìn khói lửa.”

Hình Tòng Liên hạ xuống điểm cửa sổ xe, hít một hơi thật dài sương mù mai, tỉnh táo hỏi lại: “Người tại sao không nói người muốn đi Liên hiệp quốc tổng bộ mở sinh nhật party?”

“A, lão đại người có thể làm được không, người làm sao không nói sớm.”

Hình Tòng Liên đơn giản chán nản: “Người nghe không hiểu dù phúng sao?”

“Chính là ngày mai ta khúc mắc, người để cho ta đưa yêu cầu, người tại sao muốn châm chọc ta?”

Nhi đồng ánh mắt căn bản không có từ trò chơi bên trên dờn, xem xét chính là không có chăm chú trả lời hấn vấn đề **, Hình Tòng Liên đem xe đỗ vào chỗ đậu bên trong, cảm thấy mình không nên liên vấn đề này cùng Vương Triều tiến vào cái gì xâm nhập nghiên cứu thảo luận.

“A, đến chỗ rồi sao?”

Chờ hấn vừa mới ngừng xong xe, nhi đồng quý thần xui khiến để điện thoại di động xuống, nhìn ra ngoài cửa sổ, rất hưng phấn mà hỏi thăm.

Kia là một tràng rất phổ thông dân cư, tọa lạc tại phi thường phổ thông và bình tĩnh cộng đồng bên trong, độc môn tiểu viện, trên hàng rào chính là phấn cùng lam sồ cúc, đang cố gắng hướng ra phía ngoài dò xét cái đầu.

Nhìn qua, cái này tràng dân cư, xác thực không có cái gì chỗ đặc biệt.

Hình Tòng Liên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nhi đồng đã tại tay lái phụ bên trên chỉnh lý hấn “Trang bị” .

“Hiện tại là nữu luân thời gian 15:00 cả.”

“Thu được.” Nhi đồng cũng đi theo hấn, đối đối thời gian.

“Đi thôi.” Hấn mở cửa xe, đi xuống xe đi.

Ngày thứ hai, hoàn thành nhiệm vụ thời điểm, là tại ngày quốc tế thiếu nhi lúc phi thường sâu trong đêm, nhưng cụ thể, cũng không có đến mười hai giờ.

Cái gì pizza cửa hàng, công viên trò chơi, vườn bách thú, đại khái đều đã toàn đóng cửa, rạp chiếu phim ngược lại là có rạng sáng trậ, có điều nhìn nhi đồng tại tay lái phụ bên trong ôm máy tính ngủ được ngã trái ngã phải bộ dáng, tựa hồ cũng không còn khí lực xem chiếu bóng.

Radio quảng bá ban đêm tin tức, vừa đưa tin xong ngoại ô thành phố bắn nhau, hiện tại ngay tại cấm truyền bá một thì vừa phát sinh tin tức trọng đại, ngay tại vừa rồi, hai tên chưa đầy 14 tuổi tròn nhi đồng tính nô bốc lên sinh mệnh tại Liên Hiệp quốc trên đại hội phát biểu đối với giám cấm bọn hấn sợ sợ tổ chức lên án.

Hình Tòng Liên điều thấp quảng bá âm lượng, nhìn một chút phía trước đen như mực đường đi.

Mặc dù đó là cái mỹ hảo ngày lễ, nhưng ở trên thế giới này, cũng không phải là tất cả nhi đồng đều cảm thấy hạnh phúc, vẫn có nhi đồng áo rách quần manh, vẫn có nhi đồng tại kinh lịch cực khổ, thậm chí còn có một ít nhi đồng, giờ phút này chính cảm thương tại chiến đấu, cái này chưa hề đều không phải là một cái quá mỹ hảo thế giới. Bất quá, người vẫn là có thể thử, khiến bên người nhi đồng, cảm giác được một chút hạnh phúc.

Hình Tòng Liên xuống xe, mua phần bắp rang cùng hai bình CocaCola, sau đó gọi một cú điện thoại, đem lái xe lên đỉnh núi. Vương Triều là bị tiếng nổ đánh thức.

Hắn mờ mắt mở mắt ra, nhìn phía xa đen nhánh trên bầu trời pháo hoa, hưng phấn tại trong xe thét lên, tiếng kêu kia cơ hồ muốn xông ra trần xe: “Oa, lão đại, ta cần cầu ước nguyện.”

“Người muốn cái gì?” Hình Tòng Liên mở ra một bình CocaCola, cùng một vị nào đó nhi đồng đụng đụng chén.

Thiếu niên vậy mà thật nhắm mắt lại, chăm chú cho phép cái nguyện. Sau đó hắn mở mắt ra, dùng một loại đen nhánh chân thành ánh mắt nhìn qua hắn, nói: “Ta nghĩ a, người có thể gả người tốt nhà, chúng ta có thể có cái nhà.”

Khi đó, Hình Tòng Liên nhớ kỹ mình hút thuốc, lạnh lùng nói: “Ít xem chút tiểu thuyết tình cảm.”

Hiện tại thế nào.

Hình Tòng Liên quay đầu xem ở tay lái phụ người đang ngồi, hỏi: “Người muốn làm sao qua sáu một?”

Cái kia quay đầu lại, mắt nhìn chỗ ngồi phía sau vẫn tại chơi game thiếu niên, nói: “Nghe hắn.”

Quyển 4 Chương 124: Bốn tiếng 36

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 124: Bốn tiếng 36

Tác giả: Trường Nhị

Từ quá trình đã nói, tại cơ hồ không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ tình huống dưới, hấn chỉ dựa vào lý cây cảnh thiên nhân cách tình trạng liền đem chi nhận định là nghi phạm, thử lại đồ tìm kiếm manh mối để chứng minh lý cây cảnh thiên tội danh, cái này cũng không rất hợp. | Lâm Thần biết rõ khả năng này sẽ mang tới vấn đề, nhưng người đều là sẽ có thái độ, dưới loại tình huống này, hấn cảm thấy mình không có lựa chọn nào khác.

Công việc bắt đầu rất nhanh.

Hấn giống Vương Triều cần hứa nhúng chàm khổng lý cây cảnh thiên mạnh gian một án toàn bộ hồ sơ, trên thực tế, những vật này là cần một chút rườm rà văn thư, mới có thể từ gập xuân cảnh sát nơi đó chọn đọc tài liệu đến.

Nhưng có Vương Triều ở đây, từ hấn nói muốn nhìn hồ sơ đến hấn chân chính nhìn thấy hồ sơ, hao tổn đại khái không đến một lúcphút ở giữa.

Cảnh đội trong phòng nghỉ liền có máy đánh chữ cùng máy cắt giấy, Vương Triều một mạch đem lên trăm trang hồ sơ in ra, Lâm Thần an vị tại đèn bàn bên cạnh chỉnh lý xong trang giấy, không có vội vã đọc qua.

“Từ lý cây cảnh thiên bệnh trạng nhân cách đến xem, hấn không thể nào là lần thứ nhất phạm phải tương tự mạnh gian án, bởi vì dạng người như hấn, là không thể nào chịu được bầm sinh những cái kia **, nếu là như vậy, hồ sơ của hấn bên trong nhất định sẽ có dấu vết để lại.” Lâm Thần nhìn về phía trước máy vi tính kích động người thiếu niên, nói, “Vương Triều, ta cần người tra rõ cùng lý cây cảnh thiên có liên quan tất cả hồ sơ, bao quát hấn tại mới ni hồ sơ cùng tại nước ta cảnh nội ghi chép, nhỏ đến hút thuốc tiền phạt, lớn đến giao

thông gây chuyện, bao quát không có chính thức lập án phạm tội ghi chép, đều triệt để thanh tra một lần, nhìn xem có hay không từng bị sơ sót vụ án, những cái kia ghi chép có lẽ có thể giúp chúng ta đóng đinh lý cây cảnh thiên.”

“Ta hiểu được!” Người thiếu niên gật gật đầu, xoay người liền muốn kiểm tra, hấn gõ không có hai chữ, lại đột nhiên quay đầu hỏi hấn, “Kia lão đại làm gì chứ?”

Lâm Thần nhìn qua ngòi tại bên cạnh mình nam nhân, nghĩ thầm đối phương là hấn lệ thuộc trực tiếp cấp trên, cũng không có thuộc hạ an bài cấp trên công tác đạo lý.

“Hình đội...” Nhưng hấn nghĩ nghĩ, hay là nói với Hình Tông Liên.

“Lâm cố vấn?”

“Chúng ta lúc nào thuận tiện đi gặp xuân?” Hấn hỏi dò.

“Tùy thời có thể lấy.”

...

Thế là, hấn hồ sơ đọc công việc cùng Vương Triều kiểm tra công việc, rất nhanh liền từ cảnh đội trong phòng nghỉ đem đến Hình Tông Liên trên xe, trong lúc đó đại khái là là một khắc đồng hồ, bọn hấn cũng đã hướng trăm cây số bên ngoài gặp xuân thị chạy tới.

Lâm Thần luôn cảm thấy, mỗi khi gặp gặp gỡ vụ án gì, bọn hấn tại Hình Tông Liên chiếc kia phá xe Jeep bên trên dạo chơi một thời gian, nói không chừng so ở nhà trên giường còn muốn lâu một chút. Bởi vì trong tay hồ sơ quá nhiều, cho nên hấn ngồi ở chỗ ngồi phía sau, đối Vương Triều ngồi ở Hình Tông Liên bên người chỗ kế tài xế bên trong.

Hình Tông Liên lái xe rất ổn, là loại kia thả một chén nước tại điều khiển trên đài, ai cũng khả năng lắc không ra được loại hình.

Đến hơn tám giờ tối, trên đường dòng người đã dần dần giảm bớt, giống Hoàn Cảnh dạng này thành thị cùng Vĩnh Xuyên như thế thành thị, đương nhiên là hoàn toàn khác biệt.

Bốn phía ánh đèn tịch diệt, ban ngày ồn ào náo động, trên mạng mắng chiến, đều đối tòa thành thị này không dậy được tác dụng quá lớn, lộ diện rất tối, càng hướng ngoài thành đi liền càng ngảm, mỗi đến lúc này, Lâm Thần kiểu gì cũng sẽ bắt đầu tin tưởng, tựa như ban ngày rồi sẽ tới, ban đêm cuối cùng rồi sẽ giáng lâm, trên thế giới này, không ai có thể chân chính đổi trắng thay đen.

“Chúng ta đột nhiên như vậy đi gặp xuân, không quan hệ sao?”
Mặc dù là hấn đề nghị đi gặp xuân, mà lại Hình Tòng Liên cũng rất kiên định ủng hộ, nhưng chân chính lên xa lộ, Lâm Thần nhưng chợt nhớ tới, bọn hấn thế này đột nhiên hành động chỉ sợ vẫn là sẽ cho Hình Tòng Liên mang đến một chút phiền toái.

Vẫn là câu nói kia, bọn hấn rõ ràng hấn là điều tra là sống yên ổn quốc tế cửa hàng đã thương người án, bây giờ lại thái độ khác thường, chạy tới truy tra người bị hại lý cây cảnh thiên lúc trước đã kết án hư hư thực thực tính xâm án, chuyện này nếu như bị người lộ ra ánh sáng lên mạng, đồng thời hấn cho rằng, cái này nhất định sẽ bị người lộ ra ánh sáng lên mạng, như vậy đừng nói là lý cây cảnh thiên fan hâm mộ, coi như phổ thông dân mạng cũng sẽ đối Hoành Cảnh cảnh sát cử động lần này tiến hành dùng ngòi bút làm vũ khí. Hình Tòng Liên thông qua trong xe kính chiếu hậu liếc hấn một cái, nói: “Lâm cố vấn nếu như nói muốn đi, chúng ta liền đi, cái này cũng không có gì.”

“Sống yên ổn quốc tế bản án, không có vấn đề sao?” Hấn hỏi.

“Vết tích kiểm nghiệm có người đang làm, người hành hung sử dụng nhân công huyết tương cũng có người đang tra, bao quát con kia chim sơn ca cùng hoa hồng nơi phát ra, đều có người theo, người yên tâm.” Hình Tòng Liên giống như là nhìn ra trong lòng của hấn ý nghĩ, rất nhẹ tênh lại nhạt viết nói, “Huống hồ, chúng ta đi gặp xuân, cũng là muốn điều tra người hiềm nghi hứa nhuộm quan hệ xã hội, Vương Triều vừa còn đưa hai cái hứa nhiệm người thân nhất điện thoại của bạn ghi chép, đây là công việc đảng hoàng.”

Lâm Thần có chút im lặng, người này xác thực đừng hấn tưởng tượng còn muốn càng không biết xấu hổ một chút.

Mặc dù hấn lo lắng Hình Tòng Liên tình cảnh, nhưng gặp xuân xác thực phải đi.

Truy cứu nguyên nhân, là lý cây cảnh thiên lúc rời đi, nói với hấn phải câu nói kia.

Hấn chừa cho hấn điện thoại, cũng nói sẽ về nước tu dưỡng.

Rất hiển nhiên, lý cây cảnh thiên đây là tại khiêu khích hấn, hấn đã tính trước, cũng chắc chắn mình sẽ không bị bắt lấy.

Cho dù bọn hấn tìm tới có thể đóng đinh lý cây cảnh thiên tội danh, nhưng lý cây cảnh thiên người tại sứ quán bên trong, có thể hưởng

thụ ngoại giao bảo hộ, càng đáng sợ chính là, nếu như vấn đề nghiêm trọng, lý cây cảnh thiên có thể lập tức mua một trương vé máy bay về nước, nếu lý cây cảnh thiên về nước, như vậy bọn hắn liền thật chỉ có thể trơ mắt nhìn đối phương đào thoát chế tài. Cho nên hiện tại, mỗi một lúc phút ở giữa, đối bọn hắn tới nói, đều phi thường trọng yếu.

Lâm Thần vuốt vuốt lông mày, mở ra đỉnh đầu đọc đèn, từng tở một lật xem lý cây cảnh thiên tính xâm án hồ sơ.

Hắn thấy được ngày đó gặp xuân cảnh sát vì hứa nhiệm làm kiểm tra, thấy được dày đặc tại hứa nhiệm trên người đáng sợ vết thương cùng nàng ngực máu me đầm đìa tràn ra da thịt, nhưng rất đáng tiếc là, nguyên nhân chính là hứa nhiệm là một cá tính người làm việc, cân nhắc đến bối cảnh sau lưng của nàng, trên người nàng vết thương có thể bị tùy tiện giải thích vì gieo gió gặt bão hoặc là tiền tài giao dịch kết quả, bản thân cái này là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Lâm Thần nhin không được hít một hơi thật sâu, lật đến xuống một tở.

Gần thập phương trạm nghỉ thời điểm, tay lái phụ thiếu niên đột nhiên thật dài địa” a!” một tiếng.

Hình Tông Liên dọa đến kém chút đạp mạnh phanh lại, hắn đối tay lái phụ phần tử bất an khiển trách: “Người đây là phát cái gì thần kinh?”

“Lão đại a a a a, trên thế giới làm sao có thể có lý cây cảnh thiên dạng này người a, hắn rõ ràng là cái đồ biến thái a, vì cái gì một chút phạm tội ghi chép đều không có, cái này không khoa học a!”

Vương Triều đem Laptop đặt bên trên bộ điều khiển, thật dài duỗi lưng một cái, sau đó quay đầu, nói với hắn: “A Thần, đừng nói cái gì quấy rối tình dục ghi chép, lý cây cảnh thiên ngay cả đồ xe trái quy định hóa đơn phạt đều không có a!”

Hắc ám toa xe bên trong, Lâm Thần cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi: “Người xác thực tra xong rồi?”

“Đúng đấy, tra xong, lý cây cảnh thiên hắn thanh bạch sạch sẽ tựa như là rừng lông bạch trăm kê a, ta hoài nghi hồ sơ của hắn so với chúng ta đều muốn sạch sẽ!”

“Ai cũng giống như người, trên hồ sơ tất cả đều là chỗ bẩn.” Hình Tông Liên ngồi tại điều khiển trong phòng lạnh lùng nói.

“Lão đại, mắng chửi người không vạch khuyết điểm, tốt xấu có chút chỗ bẩn hay là thay người công nôi a.” Vương Triều đương cấp tốc phản kích.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, cắt ngang bọn hắn: “Chuyện này không có khả năng lắm, giống lý cây cảnh thiên dạng này dù xã hội nhân cách chướng ngại, tại hắn ấu niên kỳ nhất định sẽ có chỗ biểu hiện, sẽ có hay không có bị phong tòn vị thành niên phạm tội hồ sơ?”

Vương Triều thế nào thế nào miệng, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn cúi đầu, giống như là lại kiểm tra lượt lý cây cảnh thiên hồ sơ, sau đó nói: “A Thần người chờ một chút... Người kiểu nói này, lý cây cảnh thiên hồ sơ khả năng thật có vấn đề.”

Hắn nói, đem Laptop xuyên qua chỗ ngồi ở giữa khe hở, đưa tới: “Người xem một chút, những này hồ sơ có phải hay không quá sạch sẽ một chút, giống như ngay cả ma-két trang in đều giống nhau như đúc?”

Lâm Thần nhìn qua những cái kia lý cây cảnh thiên khi còn nhỏ giấy chất hồ sơ quét hình kiện, càng xem càng cảm thấy kinh hãi.

Mặc dù hắn không rõ ràng mới ni nước hồ sơ ghi chép đến tột cùng là có như thế nào quy phạm, nhưng rất hiển nhiên, viết lý cây cảnh thiên 7 tuổi tiểu học nhập học hồ sơ người cùng viết hắn 13 tuổi sơ trung hồ sơ chữ nhân thể giống nhau như đúc, sáu năm, liền xem như cùng một người bút tích đều sẽ phát sinh biến hóa, hướng chi là, lý cây cảnh thiên học tập tiểu học, sơ trung khác biệt, hồ sơ viết người làm sao có thể là cùng một cái.

Lâm Thần ngón tay ở trên màn ảnh hoạt động lên, hắn vượt qua kia một loạt quét hình kiện, phát hiện lý cây cảnh thiên 7 tuổi -16 tuổi hồ sơ văn kiện rất có thể bị người một lần nữa viết qua.

Hắn vừa nhìn về phía trong đó mới ni nước tiêu chuẩn chế thức điện tử hồ sơ, điện tử hồ sơ rất giản lược, chỉ là viết rõ lý cây cảnh thiên mỗi năm tháng nào có cái gì trọng đại kinh lịch, trong đó hạng mục công việc cùng giấy chất quét hình kiện nội dung tương hồ phù hợp, ngoại trừ chữ viết vấn đề bên ngoài, thật ra phần này giả tạo hồ sơ làm được phi thường xinh đẹp, nếu như không phải cẩn thận điều tra, căn bản sẽ không phát hiện trong đó dị thường.

Huống chi, giống lý cây cảnh thiên dạng này “Tuân theo luật pháp công dân”, nếu không có gì ngoài ý muốn, mới ni như thế nào đi điều tra hẳn còn nhỏ hồ sơ.

Mà quốc gia khác chúng nhân viên cảnh sát, muốn nhìn thấy phần này hồ sơ, trước hết hướng icpo đưa ra xin, lại bỏ phí sức chín trâu hai hổ chờ đợi mới ni cảnh sát đồng ý đệ trình, thậm chí còn có rất lớn khả năng bị cự tuyệt, cho nên...

Lâm Thần nhìn về phía tay lái phụ người thiếu niên, Lâm Thần đại khái hiểu, Vương Triều đương án thượng “Chỗ bần” là thế nào tới.

“Xem ra, Lý lão vì cháu trai, thật đúng là hạ một phen khổ tâm a.”

Nghe xong hẳn tự thuật, Hình Tòng Liên tại tay lái phụ bên trong, lại rơi mắt điều thuốc, rất bình tĩnh nói.

Có lẽ cũng chỉ có lý cây cảnh thiên sẽ dùng như thế bình thản ngữ khí đánh giá một vị thụ gia tộc bảo hộ đặc quyền giai cấp, nhưng nhìn qua, lý cây cảnh thiên so với bọn hẳn tưởng tượng còn muốn khó đối phó hơn một chút.

“Phía dưới phải làm sao a A Thần!” Vương Triều duỗi lưng một cái, ngược lại là không có nửa điểm uể oải.

“Lý cây cảnh thiên rất thông minh, nếu như hồ sơ của hẳn bị sửa đổi qua, như vậy mở rộng lục soát phạm vi đi, hẳn làm việc không có khả năng thiên y vô phùng, người vây quanh lý cây cảnh thiên đã từng đồng học, thân nhân, bằng hữu, xem xét một chút, trong bọn họ phải chẳng người từng có qua dị thường báo án ghi chép.”

Hắn đem Laptop trả lại, nói với Vương Triều.

“Được rồi!” Vương Triều nhiệt tình mười phần gật gật đầu.

Thế là trong xe lần nữa an tĩnh lại, Hình Tòng Liên bởi vì hút thuốc, có chút mở chút cửa sổ, trong xe mùi hỗn hợp có hẳn đã từng quất bạc hà thuốc lá cùng xuân hạ giao tiếp cỏ cây hương vị, làm cho người có chút buồn ngủ.

Chẳng biết lúc nào, Hình Tòng Liên mở ra radio.

Điện đài nam chính truyền bá nhu hòa tiếng nói cùng bóng đêm trôi chảy ra, hẳn nói: “Hôm nay phát sinh sự kiện đẫm máu, khiến mọi người nội tâm đều tràn đầy thương tích, mặc dù chúng ta không biết sự thật đến tột cùng là như thế nào, nhưng vẫn như cũ hi vọng, âm nhạc có thể an ủi các người, như vậy, phía dưới một ca khúc, là lý

cây cảnh thiên tiên sinh chỗ illi dần nhạc giải tán trước cuối cùng một bài đơn khúc, tên là peaceful, hi vọng các người có thể thích.”

Nam chính truyền bá thanh âm dần dần biến mất, nhu hòa tiếng ca chảy ra tới.

Radio sạt sạn ngọn nguồn tiếng ồn bên trên, ghita âm thanh bỗng dựng sáng lên, kia tiết tấu thật sự là ôn nhu cực kỳ, một chút một chút, phảng phất muốn gảy phát tiến trong lòng của người ta.

Sau đó, Lâm Thần nghe được phi thường trong trẻo giọng nam vang lên, đó cũng không phải lý cây cảnh thiên thanh âm, bởi vì lý cây cảnh thiên tiếng ca tại nhu hòa bên trong mang theo ẩn tàng đáng sợ lực bộc phát, mà cái này ca sĩ thanh âm, thì lộ ra người thiếu niên nên có sắc bén khí tức, nghĩ đến, hẳn là illi tổ hợp một người khác. Lý cây cảnh thiên thanh âm, là sau đó mới xuất hiện, hẳn phi thường trầm thấp ngâm nga lấy giai điệu, cùng chủ xướng thanh âm gần như hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Bất tri bất giác, bọn hắn đều để tay xuống bên trên công việc, hẳn tại cẩn thận phân biệt lấy ca từ ý nghĩa, Vương Triều thì rất chân thành lắng nghe bài hát kia, đương nhiên, Hình Tông Liên vẫn tại lái xe.

Tại rất bình tĩnh bầu không khí bên trong, đột nhiên khúc âm thanh biến đổi, kia là một đoạn cực kỳ đột ngột □□, phảng phất đêm tối cùng ban ngày giao tiếp, bối cảnh âm bên trong xuất hiện các loại tiếng gào thét âm, kia là thống khổ phản kháng, như là trong chiến tranh ngay tại gặp cực khổ mọi người □□, lại hoặc là ngay tại cuộc sống bình thường bên trong gặp cực khổ đám người.

Kia đoạn □□ cơ hồ không có hát từ, chỉ có thét lên, làm cho người khó chịu không thể thêm phục.

Lâm Thần đưa tay khoác lên ngực, hẳn có thể rất rõ ràng cảm nhận được thét lên bên trong tuyệt vọng cùng đau khổ, phảng phất là chân thật nhất kêu thảm, hẳn từ trong xe trong kính chiếu hậu có thể thấy rõ Hình Tông Liên nhíu chặt lông mày, Vương Triều thậm chí đưa tay muốn điều giọng thấp giọng.

Nhưng ngay tại Vương Triều muốn đụng phải nút xoay sát na, giai điệu lại dần dần nhu hòa xuống dưới, một khắc này tiến đến, như là đau xót miệng tương hồ an ủi trong nháy mắt, vết thương vẫn như cũ rõ ràng đau đớn, nhưng yêu thương nứt hiện, phảng phất hòng sáng mở ra hoa hồng.

Cái này khiến Lâm Thần chợt nhớ tới, tại hứa nhiệm bệnh trước phòng, Hình Tòng Liên ôm thật chặt hắn lúc kia.

Tiếng ca chẳng biết lúc nào kết thúc.

Tại khó nhìn trống không thời gian bên trong, Vương Triều quay đầu lại nhìn xem hắn, người thiếu niên trong mắt, chẳng biết lúc nào, đầy tràn nước mắt: “Bài hát này thật sự là nghe được người thật là khó chịu, nhưng mà, xác thực rất êm tai.”

Lâm Thần đưa tay từ tim buông xuống.

Trong phòng điều khiển, Hình Tòng Liên lại phảng phất không nhận loại tâm tình này ảnh hưởng, hắn đột nhiên mở miệng hỏi: “Lý cây cảnh thiên đã từng dàn nhạc, là chuyện gì xảy ra?”

Vương Triều bị hắn dọa đến giật cả mình, sau đó bắt đầu cách cách cách cách đụng bàn gỗ, rất mau trở lại đáp: “Tựa như là 9 năm trước sự tình, cây cảnh thiên đã từng dạo qua một chi gọi illi dưới mặt đất dàn nhạc, khi đó, lý cây cảnh thiên hắn là còn hoàn toàn ở người mới kỳ, lúc ấy ca giải trí đào móc bọn hắn, có điều chi kia dàn nhạc tựa hồ tiệc vui chóng tàn, tại 8 năm trước giải tán, lý cây cảnh thiên liền bay một mình.”

Vương Triều liếc nhìn tin tức ghi chép, đột nhiên, một thì tư liệu giống như là dẫn chú ý của hắn.

Thiếu niên đánh bàn phím thanh âm đều biến lớn rất nhiều, hắn dùng ấn hai cái nút Enter, đột nhiên quay đầu, dùng rất bất khả tư nghị ngữ khí nói: “A Thần, ta giống như tìm tới, người để cho ta tra, lý cây cảnh thiên người bên cạnh dị thường báo án ghi chép, nhưng mà...”

Quyển 4 Chương 125: Bốn tiếng 37

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 125: Bốn tiếng 37

Tác giả: Trường Nhị

“Nói chuyện đừng bảo là một nửa, ta bệnh tim trọng phạm.”

Vương Triều chậm chạp không có nói rõ ràng nhưng mà đằng sau đến tột cùng là cái gì, Hình Tông Liên rất không kiên nhẫn nói.

“Không phải, lão đại, cái này, ta, nhưng mà, phạm án người cũng không phải lý cây cảnh thiên a, vụ án này đã kết án, tội phạm bị tuyên án vào tù mười năm.” Vương Triều nói, lại dừng lại, “Ta... Các người chân thật định lý cây cảnh thiên là người xấu sao?”

Giống như là thấy được không cách nào dùng ngôn ngữ để trình bày nội dung, Vương Triều liền nói chuyện lúc, đều có chút đứt quãng.

“Nói cái gì gốc nói chứ?” Hình Tông Liên nhíu mày, lườm Vương Triều một chút.

“Ta, ta giống như, phát hiện một cái khác đáng sợ bản án a, trời ạ, ta muốn điên rồi a a a!”

“Dạng gì bản án?” Gặp Vương Triều cả người giống lửa thiêu mông đồng dạng vội vàng xao động, Lâm Thần cũng không nhịn được hỏi. Người thiếu niên cái mông không an phận trên ghế ngồi vịn vịn:

“Móa móa móa!” Hấn một tay nắm lấy tóc của mình, một cái tay khác liều mạng đang tra nhìn xem thứ gì.

Cuối cùng, Vương Triều giống như là xác định thứ gì, Lâm Thần gặp hấn đỡ đỡ mà nhìn xem quay đầu nhìn xem mình, nói: “A Thần, ta giống như phát hiện, một cái oan án, kinh thiên! Oan án!”

Lâm Thần nghĩ, mặc dù hấn còn không rõ ràng lắm Vương Triều đã từng đến cùng trải qua cái gì, nhưng rất hiển nhiên, Vương Triều là gặp qua một chút việc đời người, như vậy, tại người thiếu niên này trong lòng cũng có thể coi là được là kinh thiên oan án, đến cùng sẽ là như thế nào cố sự?

Không tiếp tục thừa nước đục thả câu, Vương Triều sửa sang lại mạch suy nghĩ, hỏi: “A Thần, người biết Tống từng tiếng sao?”

Lâm Thần ngây ngẩn cả người.

Hắn không nghĩ tới, Vương Triều sẽ nhắc đến Tống từng tiếng, bởi vì đó thật là quá như sấm bên tai một cái tên.

Hắn thật ra thật không hiểu rõ lắm ngành giải trí, bởi vì kia là với hắn mà nói là quá xa xôi thế giới, tí như lần đầu tiên nghe gặp lý cây cảnh thiên danh tự lúc, hắn hao hết toàn bộ khí lực, cũng vô pháp đem cái tên đó cùng chính xác khuôn mặt đối ứng, nhưng mà, Tống từng tiếng, từ hắn cái kia niên đại tới người, đại khái không có người lại không biết Tống từng tiếng.

Dù sao, chín năm trước thời điểm, như Vương Triều nói, khi đó, lý cây cảnh thiên còn tại người mới kỳ, nhưng lúc đó tất cả báo chí giải trí tin tức trên mặt báo, Phổ Thiên đóng bên trong đều là có quan hệ với Tống từng tiếng tin tức.

Cùng lý cây cảnh thiên thế này phong bình tuyệt hảo minh tinh so sánh, Tống từng tiếng hoàn toàn là một cái khác mặt trái điển hình. Hắn hút thuốc, say rượu, đánh nhau, đi bar, trên mặt đánh đầy bông tai khoen mũi, là loại kia nãi nãi sẽ đối với lấy mình mười sáu mười bảy tuổi cháu trai nói, cháu ngoan người có ngàn vạn không thể giống như người này điển hình.

Nhưng cùng lúc đó, hắn lại xác thực tài hoa hơn người, có một thanh có thể vượt ngang mấy cái tám độ tốt cuống họng, viết qua rất nhiều miệng mồm mọi người tương truyền tốt ca, khi đó nam hài nữ hài, đều yêu chết cái này phản nghịch mà.

Mà Lâm Thần sở dĩ có thể đối Tống từng tiếng có nhiều như vậy hiểu rõ, toàn do Tống từng tiếng bản thân thật sự là gây chuyện thị phi hảo thủ, hôm nay vì cái nào đó nữ minh tinh cùng nào đó phú nhị đại ra tay đánh nhau, ngày mai lại đem mình cách ăn mặc thành tên ăn mày tại đầu đường hát rong, làm cái gì kỳ quái hành vi nghệ thuật.

Truyền thông thích nhất thế này không an phận minh tinh, liên quan tới Tống từng tiếng tin tức, cơ hồ mỗi tuần cũng sẽ không biến dạng. Nhưng đột nhiên có một ngày, một thì bạo tạc tính chất tại cả nước đưa tới sóng to gió lớn, vậy đơn giản là thạch phá thiên kinh tin tức.

Một mới ra đạo nam tính ca sĩ, lên án Tống từng tiếng đối với hần tiến hành dài đến 20 giờ gà gian.

Lâm Thần đối với chuyện này ký ức, nói chung đến đây chấm dứt. Cụ thể điều tra trải qua cũng tốt, thẩm phán quá trình cũng được, dù sao thời gian trôi qua quá lâu, hần đã không cách nào nhớ lại, hần chỉ nhớ rõ, đoạn thời gian kia, một đoạn lại một đoạn nặng cân chứng cứ bị tuôn ra, một cái lại một cái, đem Tống từng tiếng đóng đinh tại sĩ nhục trụ bên trên.

Tại mười năm trước, xã hội đối với đồng tính luyến ái tiếp nhận trình độ rất thấp, hướng chi Tống từng tiếng mau tới phong bình cực kém, việc này về sau, Tống từng tiếng lang đang vào tù, như đá từ ném biển, không còn tin tức, liền ngay cả hần đã từng đơn khúc, đều bị cả nước phong cấm.

Theo thời gian thúc đẩy, lại không ai biết, Tống từng tiếng là ai.

Hôm nay sủng nhi lại biến thành ngày mai rác rưởi, giống Tống từng tiếng dạng này người, thậm chí ngay cả rác rưởi cũng không tính được, trừ phi hần chết, nếu không vĩnh viễn không cách nào bị lại lần nữa nhắc đến.

Người nhìn, thật ra công chúng đều là thế này, Lâm Thần nghĩ, liền xem như hần, cũng chỉ là một dân chúng bình thường, cho dù là đã từng vang dội cả nước nhiều lần đều muốn chiếm trang đầu minh tinh, qua như thế rất nhiều năm, hần đối với cái này sẽ không có gì ấn tượng.

“Ồ, cho nên, oan án ở đâu?”

Hình Tòng Liên giống như là hoàn toàn chưa từng nghe qua Tống từng tiếng danh tự, nghe xong Vương Triều giảng thuật về sau, hần hỏi như thế một vấn đề .

Mà Vương Triều, lúc trước mặc dù rất kích động, nhưng bây giờ, cũng cũng bắt đầu khôi phục cảm xúc, dùng nhất quán nhẹ nhõm hoạt bát ngữ khí nói: “Lão đại, người đoán, khổng cáo Tống từng tiếng người nói là?”

Mỗi khi loại thời điểm này, Lâm Thần kiểu gì cũng sẽ cảm thấy, bọn hần đã từng đại khái cũng không cùng hần sinh hoạt tại cùng một mảnh thổ địa bên trên, bọn hần quá khứ, cùng hần hoàn toàn không hề có quen biết gì.

Hình Tòng Liên nói: “Dù thế nào cũng sẽ không phải lý cây cảnh thiên đi, giống như trên mạng cũng không ai như thế nhắc qua.”

“Dĩ nhiên không phải lý cây cảnh thiên a, nhưng mà... Ai nha người đoán xem nhìn là ai, của ta nhắc nhở đều rõ ràng như vậy đúng hay không!”

“Cùng lý cây cảnh thiên cùng một cái tổ hợp vị kia?” Hình Tòng Liên hỏi.

Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng: “Bingo, chính là illi tổ hợp một vị khác thành viên... Mộ trác.” Vương Triều rất hưng phấn nói, “Có thể hay không, thật ra tính xâm mộ trác người, cũng không phải là Tống từng tiếng, là lý cây cảnh thiên, mộ trác sai lầm, mới có thể lên án Tống từng tiếng, nhất định có khả năng như vậy tính a, đúng hay không!”

Lâm Thần nhất thời không biết nên nói cái gì.

Vương Triều suy luận, cũng không có vấn đề gì, trên thực tế, Vương Triều có thể truy tung đến cái này lên chín năm trước vụ án, hoàn toàn là chủ ý của hắn, nhưng bây giờ, thực sự đột nhiên xuất hiện chín năm trước bản án cũ, Lâm Thần luôn cảm thấy, nơi này có lẽ có cái gì cấp độ càng sâu vấn đề tại.

Nhưng nếu như này như Vương Triều chỗ suy luận, Tống từng tiếng hoàn toàn là được oan vào tù, như vậy, cái này tất nhiên là có thể lần nữa oanh động cả nước kinh thiên oan án.

Lâm Thần cảm thấy mình tay đều có chút không tự chủ được run rẩy lên, nhưng hắn hay là nói: “Liên xem như lý cây cảnh thiên, tại không có bất cứ chứng cứ gì tình huống dưới, chúng ta cũng không thể tùy ý phỏng đoán án này là hắn gây nên.” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói, “Ta cần nhìn một chút Tống từng tiếng hồ sơ, còn có... Nếu như có thể tìm tới mộ trác hoặc là Tống từng tiếng bản nhân nói một chút, đương nhiên là càng tốt hơn.”

Hắn nói đến đây, người thiếu niên ánh mắt đều sáng lên: “Người đoán cứ như vậy a A Thần, đúng dịp a, mộ trác hôm nay tại gặp xuân thị bắt đầu diễn xướng hội này hiện tại là buổi hòa nhạc kết thúc tiệc ăn mừng thời gian, đã có cầu tử đập tới, bọn hắn tại gặp xuân Hoàng gia số một chúc mừng... Hoàng gia số một cái tên này, người có quen hay không nha?”

Lâm Thần cảm thấy có chút khó tin: “Chính là về sau hứa nhiệm đổi giọng cung cấp sau thứ nhất hiện trường phát hiện án?”

“Chính là trùng hợp như vậy, đây coi là không tính là già Thiên gia cho chúng ta giết chết lý cây cảnh thiên cơ hội a!”

...

Có khi, người càng kiệt lực truy tra chuyện gì, kiểu gì cũng sẽ gặp được nhiều như vậy trùng hợp đến người phải tin tưởng quỷ thần trong nháy mắt.

Mặc kệ thiên đạo có phải hay không tốt luân hồi, nhưng ở lý cây cảnh thiên trong chuyện này, bọn hắn phảng phất thấy được một chút đầu mối mới cùng hi vọng.

Lâm Thần cũng không biết mình là lúc nào ngủ.

Chờ Hình Tông Liên muốn hạ cao tốc, nhìn lại kính chiếu hậu lúc, hắn cố vấn tiên sinh chính dựa cửa sổ xe lâm vào giấc ngủ.

Lâm Thần bên người một bên trên chỗ ngồi bày biện thật dày một chồng hồ sơ, mà hắn trên đầu gối là một con pad, nghĩ đến, Lâm Thần là đang đọc Vương Triều vừa chỉnh lý ra Tổng từng tiếng một án hồ sơ lúc ngoài ý muốn ngủ.

Bình thường tới nói, sẽ ở đọc hồ sơ lúc ngủ, chỉ có Vương Triều, nhưng hôm nay, ngủ người lại trở thành Lâm Thần, từ đó có thể biết, Lâm Thần hôm nay là trôi qua thực sự rất tâm mệt mỏi.

Vương Triều cũng giống là cảm ứng được cái gì, cấp tốc quay đầu nhìn lại, sau đó nói với hắn: “Lão đại, A Thần ca ca ngủ rồi a!”

Hình Tông Liên cùng lên xe cửa sổ, nhẹ giọng hỏi lại: “Ừm, chỉ cho phép người bình thường ngồi xe đi ngủ, không cho phép người A Thần ca ca ngủ sao?”

“Không phải không phải a, ta cảm thấy bình thường A Thần ca ca mới sẽ không tại người lúc lái xe đi ngủ, hôm nay nhất định là tâm linh bị thương nặng, quá tâm mệt mỏi, cho nên mới ngủ thiếp đi, người phải thật tốt khuyên bảo hắn a, có nghe hay không...”

Vương Triều đang không ngừng nói dông dài lấy như là “Khuyên bảo a”, “Nhiều nói chuyện phiếm” a một loại từ ngữ, Hình Tông Liên có chút không yên lòng “Ừ” một câu, Vương Triều bỗng nhiên liền không nói bảo, một lát sau, hắn nghe thấy nói nhiều thiếu niên thờ thật dài một cái, nói với hắn: “Ta thật cảm thấy, A Thần ca ca giống

như một mực tại ráng chống đỡ lấy cái gì, sống được vô cùng vô cùng mệt mỏi a .”

Nghe Vương Triều nói như vậy, Hình Tông Liên cảm thấy có chút buồn cười: “Tiểu vương trước sâu, ngài làm sao đột nhiên biểu lộ cảm xúc rồi?”

Vương Triều hạ giọng, lặng lẽ nói ra: “Người không cảm thấy sao? Chúng ta trước đó cũng coi là người làm đại sự đúng hay không, nhưng A Thần ca ca làm được sự tình, giống như cùng chúng ta hoàn toàn khác biệt, hẳn gặp phải người cùng sự luôn cảm thấy rất dễ dàng để cho người ta tuyệt vọng, hôm nay A Thần ca ca còn khóc, trời ạ, ta A Thần ca ca thế mà lại khóc!”

Vương Triều quả nhiên là vừa rồi hỏi Lâm Thần nguyên nhân lúc bị lấp liếm cho qua, cho nên bây giờ tại Lâm Thần không nghe được thời điểm, hẳn làm một đoạn lớn làm nền, trên thực tế là cần Bát Quái Lâm Thần tại sao muốn khóc.

Hình Tông Liên cũng không biết, đứa nhỏ này làm sao như bây giờ. “Người đều sẽ khóc, cũng đều sẽ thương tâm thống khổ tuyệt vọng, rất bình thường.” Hắn nói.

“Lão đại, người nói như vậy có chút lạnh máu a.”

“Dù sao, có thể giải độc lòng người tâm lý học nhà có hẳn một cái là đủ rồi, chúng ta không cần giống như hắn.”

“A?”

Vương Triều há to mồm, tựa hồ cũng không thể lý giải lời hắn nói.

“Chúng ta không cần vĩnh viễn đầy cõi lòng đồng tình, hắn cũng không cần chúng ta đồng tình hắn, cho nên, tại người đem thời gian tiêu vào đồng tình hắn đồng tình thế giới này thời điểm, không nếu muốn nghĩ, như thế nào mới có thể bảo vệ tốt bọn hắn cũng thay bọn hắn chia sẻ trách nhiệm.”

Đêm đã khuya, vòng trên đường thậm chí một chiếc xe đều không có.

Cái này thuần túy là nam nhân cùng nam nhân ở giữa đối thoại, Hình Tông Liên cũng không có trông cậy vào Vương Triều có thể cấp tốc minh bạch.

Quả nhiên, Vương Triều hay là rất không rõ ràng cho lắm địa” a?” một tiếng.

“IQ của người thật xong đời a.” Hình Tông Liên trống đi tay đến, gõ gõ Vương Triều trán.

“Kia như thế nào mới tính gánh vác lên bảo vệ tốt thế giới này trách nhiệm này tỉ như nếu là chúng ta không có cách nào quang minh chính đại đem lý cây cảnh thiên đem ra công lý, liền đi đem âm thầm đem hẳn xử lý sao?”

“Cái gì gọi là rơi, người có thể văn minh một chút sao, hiện tại là pháp chế xã hội.”

“Người xuống cùng loại mệnh lệnh còn ít sao?”

“Có thể hay không tử tế nói chuyện phiếm, vạch khuyết điểm là chuyện gì xảy ra, ta rõ ràng đang dạy người làm thế nào cái nam nhân.” Hình Tông Liên đơn giản lại muốn đánh bên cạnh cái kia không xem mặt sắc tiểu tử thúì dừng lại.

“Nói thật lão đại, người đừng giật ra chủ đề, liền lý cây cảnh thiên cái kia bối cảnh, chúng ta nếu là thật tra được hẳn chứng minh thực tế, đoán chừng đến lúc đó nhất định sẽ cùng lão Lý cứng đối cứng a, người là không thấy được lão Lý nhà bọn hẳn cho lý cây cảnh thiên làm giả hồ sơ, loại chuyện này đều làm, ta cảm thấy lão Lý đến lúc đó nhất định không tiếc gây nên thật ngoại giao tranh chấp cũng muốn bảo hộ hẳn cháu trai, đến lúc đó người chuẩn bị làm sao bây giờ?”

“Vương Triều.” Hình Tông Liên khó được nghĩa chính từ nghiêm một thanh, “Người không phải nói, vương tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội sao?”

“Ta là đã nói như vậy nha.”

“Vậy phải làm thế nào, liền làm sao bây giờ a.”

“Lão đại, không phải a, ý của ta là, lão Lý loại này bao che khuyết điểm cuồng ma biết người làm hẳn cháu trai, thân phận của người bây giờ xử lý loại chuyện này có thể hay không rất phiền phức sao?”

“Ai...” Hình Tông Liên thở thật dài một cái.

“Thì thế nào sao?”

“Tiểu vương tiên sinh a... Trên thế giới, cũng không chỉ có lý cây cảnh thiên một cái vương tử.”

“A?”

“Làm vương tử kinh nghiệm, ta so lý cây cảnh thiên, vẫn là phải Phong Phú chút.”

Quyển 4 Chương 126: Bốn tiếng 38

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 126: Bốn tiếng 38

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần khi tỉnh lại, cho rằng trời đã sáng.

Trong tầm mắt là mông lung bạch quang, hẳn có chút mở mắt ra, cũng phải một lát sau mới ý thức tới, bọn hắn đã đến chuyến này trạm thứ nhất..."Hoàng gia số một" hội sở.

Cùng bọn hắn tại lúc Vĩnh Xuyên từng đi thiên nhân hội sở khác biệt, "Hoàng gia số một" thật sự là cái danh tự cùng tạo hình phi thường tương xứng địa phương, dù sao kẻ có tiền yêu thích, cũng sẽ có điều khác biệt. Nơi này vàng son lộng lẫy, có màu trắng Rome trụ, mạ vàng cạnh cửa, bể phun nước tại đủ mọi màu sắc dưới ánh đèn lộ ra tỏa ra ánh sáng lung linh.

Nếu như nói, trang trí chỉ là một cái hội sở phần cứng, vậy trong này "Phần mềm" cũng phi thường quá cứng.

Ở đại sảnh kim quang lóng lánh cửa xoay bên trong đứng đầy hai hàng người, bên trái đứng đầy một loạt "Công chúa", bên phải là một loạt "Thiếu gia", công chúa các thiếu gia đều non phải có thể bóp xuất thủy đến, chỉ từ trang phục của bọn hắn đến xem, Hoàng gia số một nhất định không phải cái gì quá nghiêm chỉnh địa phương.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, nhìn về phía trong phòng điều khiển hai người.

Hình Tông Liên hướng về phía trước nhìn mấy lần, hiển nhiên cũng phải phát hiện trong đại sảnh mặc hở hang kia hai hàng người, hắn quay đầu hướng tay lái phụ người thiếu niên nói: "Đợi chút nữa chúng ta đi vào, người trong xe làm backup, cầm hai bức vô tuyến tai nghe ra."

Vương Triều khi đó con mắt ba ba nhìn xem trong đại sảnh một hàng kia mảnh cao gót cùng siêu ngắn bông bông váy, nghe Hình Tông

Liên nói như vậy, hần nhìn qua phi thường tiếc nuối, đồng thời một mặt không thoải mái: “Vì cái gì a!”

Hình Tòng Liên thấy thế, quát hần một cái da đầu: “Có chút phẩm vị được không?”

“Ta lại không thích dạng này!” Vương Triều rất miễn cưỡng đạo, hần vừa nói , vừa đem ánh mắt lưu luyến không rời dời về lão đại của mình trên mặt, sau đó hần phảng phất tỉnh ngộ ra cái gì, nói, “Chờ một chút, lão đại, cái gì backup! Ý của ngươi là muốn đi âm thầm điều tra sao, các ngươi muốn đi đi bar چرا gái đúng hay không, vì cái gì không mang theo ta!”

“Bởi vì ngươi trong xe, có chuyện trọng yếu hơn muốn làm a, phi thường trọng yếu.” Hình Tòng Liên đặc địa nhấn mạnh một chút. Vương Triều bị đỡ hống, liền lại cao hứng: “Sự tình gì, đặt vào ta đến!”

“Kiện thứ nhất, xem xét hứa nhiệm bị tính xâm phạm đó, căn này hội sở giám sát ghi chép, nếu như không có giám sát, có thể tìm tới ngay lúc đó trực ban ghi chép hoặc là nói ngày làm việc chí đều tốt. Nếu như hứa nhiệm đối giọng cung cấp sau nói, Hoàng gia số một mới là thứ nhất hiện trường phát hiện án, nếu như lần này nàng không có nói sai, lấy nàng vết thương trên người đến xem, lý cây cảnh thiên làm ra động tĩnh nhất định không coi là nhỏ, cho nên, coi như chúng ta không cách nào chứng minh nàng ở chỗ này nhận □□, tìm được trước người chứng kiến, chứng minh vụ án phát sinh đêm đó lý cây cảnh thiên cùng hứa nhiệm hai người đồng thời tới qua nơi này đều có thể.”

“A?” Vương Triều ngăn người, nói, “Cái này đều đi qua nửa tháng ài, còn giữ lại giám sát khả năng thật không lớn.”

“Cho nên ta kêu ngươi tìm trực ban ghi chép a.”

“Chính là vụ án phát sinh đêm đó có ai khi làm việc sao?” Vương Triều vẫn còn có chút không rõ.

Lâm Thần nghe vậy, nhịn không được nhìn Hình Tòng Liên một chút, nói với Vương Triều: “Hần là kêu ngươi tìm hứa nhiệm xảy ra chuyện cùng ngày, phải chẳng có cùng lý cây cảnh thiên có liên quan nhân sĩ ở chỗ này mở mướn phòng, đồng thời kêu nào “Đặc thù phục vụ” ...”

Vương Triều lần nữa trợn mắt hốc mồm, cuối cùng người thiếu niên nói: “A Thần, người tốt hiểu úc!”

“Lâm cố vấn, tựa hồ rất có kinh nghiệm.” Hình Tòng Liên cũng ở bên cạnh tăng thêm một câu.

“Chỉ là một chút không có ý nghĩa kinh nghiệm xã hội mà thôi.” Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên, nói, “Đồng thời, kinh nghiệm của ta nói cho ta, Hình đội trưởng lối ăn mặc này tiến hội sở ‘Ngầm hỏi’, cũng không rất thích hợp.”

Hình Tòng Liên cười kéo xuống kính chiếu hậu, chiếu chiếu mặt mình, nói: “Ngày thường quang minh lẫm liệt, cũng không có cách nào .”

Khi đó, Vương Triều đã tại lớp bóp xem xét Hình Tòng Liên dạo dò hẩn những vật kia, nghe nói như thế, thiếu niên ngẩng đầu liếc mắt nhìn hẩn, nói: “Lão đại, người hôm nay không muốn mặt lờn nói đến mức có chút siêu cương a, thu liễm một chút.”

Hình Tòng Liên tịnh không có để ý Vương Triều.

Lâm Thần gập hẩn sờ lên trên cầm gốc râu cầm, sau đó quay đầu, xuyên thấu qua chỗ ngồi ở giữa khe hở hỏi: “Lâm cố vấn có chủ ý gì tốt sao?”

Ngoài xe đèn nê ông lóe các loại ánh sáng, trong xe tia sáng nhưng như cũ u ám, Hình Tòng Liên đôi mắt trong bóng tối hiện ra như như bảo thạch màu sắc ưu mỹ.

Hẩn như vậy nghiêm túc nhìn qua hẩn.

Lâm Thần hướng về phía trước ngồi một chút, quỷ thần xui khiến đưa tay bắt hẩn lại quần áo trong cổ áo, Hình Tòng Liên có chút giật giật, khi đó, hẩn đã thuận tay giải khai đối phương viên thứ nhất cúc cổ áo, bởi vậy nói nhỏ: “Đừng nhúc nhích.”

Hẩn nói, lại giải khai viên thứ hai.

Bọn hẩn thực sự cách có chút gần, Hình Tòng Liên hơi thở phất qua hẩn bên tai, hẩn cúi đầu, quần áo trong mang theo Hình Tòng Liên trên người ấm áp khí tức, ngón tay của hẩn phần đuôi sê da của hẩn. Trên thực tế, giải khai ba viên cúc cổ áo thời gian cũng không rất dài, có điều Lâm Thần lại hi vọng thời gian trôi qua càng chậm một chút hơn, dù sao loại này quang minh chính đại lau người trong lòng dầu cơ hội cũng không rất nhiều.

“Vươn tay ra tới.” Giải xong cúc cổ áo, hắn còn có chút vẫn chưa thỏa mãn đối Hình Tòng Liên nói như vậy.

Hình Tòng Liên rất hào phóng mà lấy tay duỗi tới, thật ra tay áo chụp loại vật này, đương nhiên cũng có thể mình giải, bất quá khi đó, hắn cùng Hình Tòng Liên, đại khái lẫn nhau đều không có ý thức được điểm ấy.

Hắn một cái tay dù ở Hình Tòng Liên cổ tay, một cái tay khác, chậm rãi giải khai tay áo chụp, cũng cẩn thận thay hắn kéo lên ống tay áo.

“Tìm được!”

Đột nhiên, Vương Triều hét lớn một tiếng.

Lâm Thần rút tay về, Hình Tòng Liên thuận tay đem một cái tay khác tay áo chụp giải khai, rất tự nhiên gãy đi lên, quay đầu hỏi: “Tìm tới cái gì rồi?”

“Tìm tới vụ án phát sinh ngày đó một chút dấu vết để lại!” Vương Triều vừa nói vừa giơ lên phía dưới, hắn nhìn xem Hình Tòng Liên rộng mở cổ áo, sau đó ngây ngẩn cả người, “Lão đại, vì cái gì đồng dạng là cởi nút cài, A Thần ca ca giúp người giải liền đặc biệt đẹp để chứ?”

Lâm Thần thở dài.

Hình Tòng Liên lại kéo xe bên trong kính chiếu hậu chiếu chiếu, hài lòng nói: “Có đúng không, ta cũng cảm thấy, có phải hay không cổ áo góc độ đặc biệt tốt?”

“Dù sao đặc biệt không đứng đắn.” Vương Triều tổng kết phân trần, sau đó một giây trở về trạng thái làm việc, “Thứ nhất, ta tra xét, ngày đó giám sát bị xóa, thứ hai, có trong hồ sơ phát ngày đó, lý cây cảnh thiên chỗ ca công ty một bộ phận PR chủ quản thẻ tín dụng có tại Hoàng gia số một quét thẻ ghi chép, tổng cộng 184,000 một trăm mười năm nguyên cả.”

“Chơi đến rất không tệ a.” Hình Tòng Liên nói.

“Đúng đấy, sau đó ta tra xét hắn tất cả quét thẻ ghi chép, xem ra, Hoàng gia số một là ca công ty xác định vị trí tiêu phí thương gia này thanh toán đều cái này gọi “Lý cao cường” nam nhân, cho nên rất có thể, lúc này mộ Trác tiên sinh khánh công party, người này liền tại bên trong chờ lấy trả tiền này các người có thể tìm được hắn!”

Hình Tòng Liên nhìn Vương Triều một chút, hỏi: “Còn gì nữa?”

“O, còn có a, thật ra Hoàng gia số một tiền lương ghi chép làm rất mảnh, ta nhìn, vụ án phát sinh ngày đó lý cao cường mờ số 441 đặc biệt lớn phòng, bọn hấn điếm năm cái tiểu thư hai cái thiếu gia, trong đó một vị công hào là 3341, tên là Lily, hiện tại đang đứng tại cái kia cổng.”

Vương Triều nói, đưa tay điếm một cái trong những người kia xếp tại cuối cùng nhất một vị nữ hài.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, từ phòng điều khiển trữ vật hộp móc ra cái chạy bằng điện dao cạo râu, bắt đầu cạo râu, Lâm Thần cũng không biết, vì cái gì người này trong rương trữ vật đặt vào cơ hồ tất cả sinh hoạt nhu yếu phẩm, nhưng lại xưa nay không thu thập mình. Hấn nhìn xem những cái kia bao trùm tại hấn hai má cùng bên môi gốc râu cằm bị dọn dẹp sạch sẽ, chờ Hình Tòng Liên lại nhìn lại hấn trong nháy mắt, đại khái tựa như trong tiểu thuyết viết như thế, lồi thoi thanh niên cạo ngắn bao trùm ở trước mắt nặng nề tóc cắt ngang trán, lấy xuống bình rượu giống như dày con mắt, đổi lại một thân cắt xén tinh lương sáo trang, hoàn toàn biến thành một người khác.

Mặc dù dùng dạng này từ ngữ để miêu tả Hình Tòng Liên đương nhiên là có chút khoa trương, có điều loại kia đột nhiên xuất hiện kinh diễm cảm giác là sẽ không thay đổi.

Lúc này, Vương Triều mới từ trong túi xách lật ra hai bức trong suốt vô tuyến máy trợ thính, lại nhìn thấy Hình Tòng Liên trơn bóng gương mặt, lần nữa sửng sốt.

Một lát sau, hấn mới lẩm bẩm nói: “Lão đại, người thật sự là muốn đi چرا gái đứng hay không, làm phong phanh như vậy suất khí, A Thần ca ca cùng người bên người rất ăn thiệt thòi a!”

Lâm Thần tiếp nhận máy trợ thính, ấn đến trong lỗ tai, sau đó từ đầu đến chân nhìn Hình Tòng Liên một chút, nói: “Làm thiếu gia bên người tùy tùng lái xe, ta còn là điệu thấp một chút tốt.”

Hấn nói xong, xuống xe, thay Hình Tòng Liên mở cửa, làm cái mời động tác.

Hình Tòng Liên thật cao hứng sửa sang cổ áo, cất bước xuống xe.

...

Đại khái, người diễn kịch thời điếm, thật không thể quá mức.

Bọn hắn đi vào cửa xoay, không đợi hưởng thụ xong hai bên cùng kêu lên “Lão bản tốt”, liền có hai vị cao lớn thô kệch bảo an tiến lên, ngăn cản bọn hắn.

Tựa hồ là cảm thấy bọn hắn cũng không phải là khách quen, lại hoặc là, khi bọn hắn tại bãi đỗ xe đi tới lúc, bảo an đã chú ý tới bọn hắn mở xe Jeep cũng không cấp cao, cho nên sinh lòng hoài nghi.

Chỉ gặp bảo an đề lên tai nghe, quét mắt bọn hắn một chút, sau đó nói: “Hai vị tiên sinh, chúng ta nơi này là hội viên chế hội sở, xin lấy ra ngài thẻ hội viên.”

Lâm Thần ngẩn người, hắn xác thực không nghĩ tới, nơi này còn sẽ có loại này “Cánh cửa” .

“Các người loại này địa phương rách nát, còn muốn thẻ hội viên?”

Hình Tòng Liên ngược lại là phản ứng rất nhanh, hắn rất phách lối nói.

Cũng không biết là diễn xuất tới hay là Hình Tòng Liên thực chất bên trong trời sinh có loại ăn chơi thiếu gia bề nghệ hết thầy khí tràng, tóm lại, tại hắn nói như vậy xong sau, bảo an cũng không có đem bọn hắn ném ra, mà là đổi loại ngữ khí, có chút cung kính cường điệu: “Thật có lỗi vị tiên sinh này, chúng ta là hội viên chế hội sở, xin ngài đưa ra thẻ hội viên, hoặc là xin ngài tại trải qua hai vị hội viên đề cử hoàn thành thẻ hội viên làm về sau, lại tiến hành tiêu phí.”

“Phiền toái như vậy?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn quay người, Lâm Thần ngẩng đầu nhìn “Thiếu gia” sắc mặt, đang suy nghĩ có phải hay không muốn trước đi rút lui.

Bất quá, Hình Tòng Liên lại chỉ là giơ lên cái cằm, nói với hắn, “Người tại chỗ này đợi.”

Nói xong, Hình Tòng Liên trực tiếp từ đi ra ngoài, lưu một mình hắn tại vàng son lộng lẫy trong đại sảnh, cùng bảo an tiên sinh hai mặt nhìn nhau.

Đoạn thời gian kia thật sự là gian nan cực kỳ, Lâm Thần thậm chí cảm thấy phải Hình Tòng Liên nói không chừng đã bỏ xuống hắn chạy, bất quá, thiếu gia còn tính là nói lời giữ lời, rất nhanh, tiếng bước chân quen thuộc vang lên lần nữa.

Hắn quay đầu, chỉ gặp Hình Tòng Liên mở rộng ra cổ áo, rất tiêu sái trước khi đi đài đến hai vị bảo an trước mặt, từ trong túi móc ra thật dày một chồng đồ vật, đập vào trên mặt bàn, cũng chậm rãi xóa mờ.

Lâm Thần trông đi qua xem xét, Hình Tòng Liên lại đẩy ra rất nhiều to to nhỏ nhỏ tấm thẻ.

Những tạp phẩm kia bên trong có kim sắc, màu bạc, màu đen, thậm chí có chút thẻ trên mặt cũng không có biển số, nhưng chỉ từ tấm thẻ kia mặt đường vân đến xem, liền không giống như là cái gì rất rẻ liền có thể mua được siêu thị thẻ hội viên một loại, đồng thời đều không ngoại lệ chính là, vô luận tấm thẻ nhan sắc như thế nào biến hóa, thẻ trên mặt thân phận đánh dấu đều là đỉnh cấp, S VIP, thẻ kim cương, hắc kim thẻ, mọi việc như thế, làm cho người hoa mắt.

“Đến ~ mình tìm các người nhà thẻ.”

Hình Tòng Liên chậm rãi thanh âm vang lên.

Lâm Thần chậm rãi ngừng đầu, trợn mắt hốc mồm.

Quyển 4 Chương 127: Bốn tiếng 39

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 127: Bốn tiếng 39

Tác giả: Trường Nhị

Tóm lại, sự tình chính là thuận lợi như vậy.

Các nhân viên an ninh từ Hình Tông Liên đánh ra một đồng tấm thẻ bên trong, thuận lợi tìm tới mình hội sở tấm thẻ, kia là trương toàn thân kim hoàng, rất phù hợp Hoàng gia số một phong cách tấm thẻ. Thoạt đầu, các nhân viên an ninh còn có chút do dự, bởi vì tấm thẻ kia bên trên cũng không có bất kỳ cái gì thân phận đánh dấu, nhìn qua rất khó phân biệt, sau đó, một người trong đó xuất ra biết thẻ khí, đảo qua tấm thẻ.

“Hoan nghênh quang lâm, tôn quý siêu cấp VIP hội viên.”

Biết thẻ khí dụng rất chân chó máy móc âm niệm tụng nói.

Trong chốc lát, trong đại sảnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, những thiếu gia tiểu thư kia nhìn Hình Tông Liên ánh mắt, cùng nhìn mỏ vàng cũng không kém là bao nhiêu.

Chinh lăng bảo an lấy lại tinh thần, trong đại sảnh vang lên theo tiếng thán phục âm.

Hình Tông Liên lại như cái gì sự tình đều chưa từng xảy ra, phảng phất đánh ra một đồng đỉnh cấp hội sở đỉnh cấp thẻ hội viên, cùng tại trong siêu thị bỏ tiền thanh toán đồng dạng tùy ý.

Hắn vẫn như cũ là bộ kia hoàn khổ diễn xuất, tiện tay ở đại sảnh điểm hai cái xinh đẹp “Công chúa”, trong đó, đương nhiên bao quát vị kia thanh thuần động lòng người Lily tiểu thư.

Mặc dù hai vị hồn nhiên tiểu thư tả hữu quần lấy Hình Tông Liên muốn đi phòng, nhưng Hình Tông Liên nhưng không có nửa điểm thương hương tiếc ngọc ý thức, hắn vỗ mạnh vào mồm, rất không kiên nhẫn: “Các người nói nhảm làm sao nhiều như vậy, ta nói, chỗ nào náo nhiệt, mang ta đi đâu.”

Hắn kéo dài ngữ điệu, lười biếng.

Cuối cùng, năm Hình Tòng Liên phi thường hoàn mỹ diễn kỹ phức, bọn hấn tại Hoàng gia số một xa hoa trong đại sảnh ngồi xuống, đến loại địa phương này, Lâm Thần phát hiện mình thường xuyên từ nghèo.

Chung quanh là sáng tử sắc ngọn nguồn chỉ riêng cùng mộng lung sương mù, các loại biến hóa bấn đên đem lớn như vậy không gian nhiễm lên kỳ dị sắc thái, trên sân khấu là phi thường làm cho người huyết mạch phún trương tình sắc vũ đạo, dưới chân bọn hấn sàn nhà rung động, tiếng cười vui, hôn âm thanh hỗn hợp tại kinh bạo vũ khúc bên trong, để cho người ta ngũ tạng lục phủ đều đi theo rung động.

Đó cũng không phải một loại vui sướng kinh lịch, trên thực tế, Lâm Thần thừa nhận, hấn đối chung quanh vui cười và hôn môi âm thanh toàn bộ nhờ tưởng tượng, tiếng âm nhạc thực sự quá lớn, hấn căn bản nghe không được chung quanh đang nói cái gì, thậm chí bởi vì chung quanh ánh đèn quá mức mờ mờ mê ly, hấn ngay cả Hình Tòng Liên sắc mặt đều nhìn không rõ.

Bất quá, cái này đương nhiên cũng là bởi vì sau khi ngồi xuống bồng bồng váy váy ngắn che không được bẹn đùi bộ Lily tiểu thư chính chen tại hấn cùng Hình Tòng Liên ở giữa, Lily tiểu thư cả người cơ hồ giống như là muốn dài trên người Hình Tòng Liên, đến mức Lâm Thần hoàn toàn nhìn không thấy Hình Tòng Liên mặt.

Quả nhiên a, tôn quý siêu cấp VIP đãi ngộ, đúng là khác biệt.

Lâm Thần giờ lên nhân viên phục vụ vừa bưng tới nước đá, nhấp một miếng, sau đó hấn mới ý thức tới, đây là cái gì Gặp Quý nước đá, cái này rõ ràng là số độ rất cao đồ uống còn.

Hấn để ly xuống, vuốt vuốt mi tâm.

Hình Tòng Liên rốt cục đưa ra không đến, hấn từ quần áo trong vạt áo trước trong túi móc ra hấn cao quý thẻ hội viên ném ở trên bàn, đối bên người hai vị nữ hài nói: “Đi làm chút rượu tới.”

Bất luận cái gì có hộp đêm thường thức người đều biết, hội sở bởi tửu nữ lang đầu to ích lợi là dựa vào mở bình phí, hiện tại, Hình Tòng Liên căn bản không quản những này, trực tiếp vung thẻ khiến chính các nàng đi mở rượu, nghĩ thoáng bao nhiêu mở bao nhiêu, nghĩ thoáng đắt cỡ nào mở đắt cỡ nào.

Hai nữ hài cực kỳ cao hứng, các nàng bỗng nhiên nhảy dựng lên, bắt lấy tấm thẻ giống như là bắt lấy một nắm lớn kim cương, các nàng chạy ra hai bước, vẫn không quên quay đầu muốn hôn hôn Hình Tòng Liên, có điều hình thiếu gia hiển nhiên không có tốt như vậy tính nhẫn nại, hấn tựa ở da trên ghế sa lon, lườm hai người một chút, các cô gái rất thức thời lui nửa bước, lại cao cao hưng hưng chạy xa.

“Người từ nơi nào làm đến nhiều như vậy thẻ?”

Gặp các cô gái chạy xa, Lâm Thần vuốt miệng chén, cảm thấy đầu có chút choáng.

Nhưng mà, trả lời hấn vấn đề người, cũng không phải là Hình Tòng Liên, Vương Triều đã bên tai mạch bên trong vượt lên trước nói ra: “A Thần ca ca, người nhìn ra lão đại của chúng ta bản tính không có !”

“Ừm... Có chỗ lĩnh ngộ.” Lâm Thần cười nhẹ lấy trả lời.

“Bớt nói nhảm, tìm tới cái kia lý cao cường ở đâu không có?”

Hiển nhiên, Vương Triều cũng rơi vào Hình Tòng Liên trong tai, giọng điệu của hấn tại một giây đồng hồ bên trong biến trở về mới cái kia nghiêm túc tỉnh táo cảnh sát hình sự, bất quá, hấn tại răn dạy xong mình nhỏ thuộc hạ về sau, lại dùng một loại ôn nhu lại trêu chọc ngữ khí nói với hấn, “Đều là phá án cần.”

“Ừm?”

“A Thần ca ca người đừng tin, ta cho người biết, lão đại rương phía sau cái kia sửa chữa trong hộp tràn đầy các loại ngọc trong vàng son đồ chơi người có rảnh có thể đi nhìn xem a!”

“Vương Triều...” Hình Tòng Liên kéo dài điệu, “Bản số lượng có hạn Magneto mũ giáp không có.”

“Không muốn! ! !” Trong tai nghe bộc phát ra người thiếu niên tiếng kêu sợ hãi, “Không được! ! !”

Thiếu niên thét lên thực sự quá thâm, Lâm Thần nhin không được vuốt vuốt lỗ tai.

“Lý cao cường ở đâu?” Hình Tòng Liên hỏi lần nữa.

“Hấn còn không có quét thẻ ta cũng không biết bọn hấn cụ thể ở phòng nào tiêu phí a, mà lại cái hội sở này giám sát bố trí có vấn đề, góc chết vô cùng vô cùng nhiều, chín đến mười tầng giám sát

dứt khoát đều không có mở, cho nên, các người chỉ có dựa vào mình, không không đất.”

Vương Triều nói xong, rất thẳng thắn ngậm miệng.

“Rượu phía sau?” Lâm Thần trở về chỗ hạ tiểu vương đồng chí lúc trước cung cấp manh mối.

Hình Tòng Liên ho khan một tiếng, nói: “Không trọng yếu đồ vật, mới tùy tiện như vậy vừa để xuống.”

Hắn nói xong câu nói kia về sau, lúc trước bị chi đi nữ hài lại về rồi, các nàng đem tấm kia quý giá thẻ hội viên lưu luyến không rời còn cho Hình Tòng Liên.

Sau đó, các người phục vụ bưng tới hai khay rượu, vậy cũng là chút rượu tây, thân bình nhìn qua giá cả không ít, nhưng tổng số lại cũng không nhiều, bởi vậy không đến mức quá phạm.

Xác thực, giống Hình Tòng Liên dạng này đại gia nhiều tiền, liền xem như nhìn quen người chìm nổi ấm lạnh bồi tửu nữ lang, cũng không nhìn được sinh lòng hướng tới, bởi vậy không bỏ được lập tức làm được quá phạm, đoạn mắt sau này lui tới.

Người đều là như thế này, đương dụ hoặc đến lúc đã đủ lớn, có thể cải biến hết thảy.

Nhân viên phục vụ cần mở rượu đỏ, còn cầm bình rượu khí đến, Hình Tòng Liên hướng người kia phát phát tay, để cho người ta đem bình rượu khí lấy đi, mình liền đem bình rượu mở ra, hắn đổi miệng bình ực mạnh hai cái, bộ dáng kia tựa như là uống bên đường năm khối tiền một bình bia, đồng thời tuyệt đối không cho rằng hai cái này khác nhau ở chỗ nào.

“Các người chỗ này có cái gì kích thích đồ chơi sao?” Hình Tòng Liên dùng để chai rượu xuống, hỏi bên người nữ hài.

Các cô gái hai mặt nhìn nhau, tựa hồ là cảm thấy các người kẻ có tiền cũng quá ngay thẳng, trở nên muốn nói lại thôi.

“Ta tìm đến việc vui, không có việc vui.” Hình Tòng Liên vừa cười vừa nói, nhưng hắn ánh mắt cũng rất lạnh lùng, tại xinh đẹp tia sáng dưới, lộ ra tàn nhẫn khát máu ý vị, hiển nhiên giống một cái truy cầu cực hạn tính tàn khốc muốn kẻ có tiền.

Lâm Thần bưng lên ly kia nhìn qua rất giống nước đá đồ uống còn, nhìn xem thiếu gia một người biểu diễn.

“Chúng ta, không phải liền là việc vui sao?” Lily cùng một cô gái khác thử thăm dò nói.

Hình Tòng Liên dùng ánh mắt hạ bần khoản lấy hai cô gái kia, bên môi giống như cười mà không phải cười: “Bao nhiêu tiền, một đêm bao nhiêu tiền?”

“Năm... Năm ngàn...”

“Mệnh của ngươi, chỉ cần năm ngàn?” Hấn nói xong, mò lên một cái khác bình rượu, rót nửa ngụm, lại tiếp tục buông xuống, đối hai nữ hài nói, “Kia đi thôi, ta ra tay khả năng có chút nặng, nhưng không cần lo lắng, bình thường đều có thể bảo mệnh.”

Hai nữ hài đã bị hấn dọa đến hoảng chế không nổi biểu hiện trên mặt, các nàng tứ chi động tác biểu thị, các nàng hiện tại hi vọng rời cái này vị kim chủ càng xa càng tốt.

Lâm Thần cảm thấy đây thật là rất thú vị, hấn chưa hề biết, Hình Tòng Liên diễn kỹ tốt như vậy.

“Vị lão bản này, chúng ta nơi này cũng không cung cấp loại này ngài cần loại phục vụ này.” Lily ráng chống đỡ nghiêm mặt bên trên tiểu dung, nói với Hình Tòng Liên.

“Nha” Hình Tòng Liên lộ ra hứng thú rã rời, một bộ quả là thế biểu lộ. Sau đó, hấn từ trong túi móc ra một chồng đồ vật đến, dùng lắc tại trên bàn, Lâm Thần phóng nhãn nhìn lại, kia đúng là một chồng hạn gạch chi phiếu, mỗi tấm mặt giá trị là một vạn nguyên cả.

Lâm Thần nhìn không được lại nhấp một hớp đến tột cùng đồ uống ép một chút, hấn thậm chí cảm thấy được bản thân về sau sẽ đối với Hình Tòng Liên móc đồ vật chuyện này sinh ra bóng ma tâm lý.

Có điều đang chìm ngâm ở diễn kỹ bên trong nam nhân cũng không có cảm thấy tiện tay móc tờ chi phiếu có gì không ổn, hấn cúi trên bàn, lười biếng nói: “Được rồi, nói cho ta muốn đi đâu tìm thú vui, còn lại chi phiếu chính là các ngươi, sự kiên nhẫn của ta, rất có hạn.”

Hấn động tác rất nhanh, nói xong, liền thật bắt đầu xé lên chi phiếu đến, hấn mỗi kéo xuống một trương, liền nhét về trong túi tiền của mình, không bao lâu, trên bàn tờ chi phiếu liền thiếu đi một phần ba. Hai nữ hài nhìn xem từng trương chi phiếu bay đi, đã khát vọng lại lùi bước, nhưng càng nhiều hơn chính là đối từ mình giữa kẽ tay lén qua tờ chi phiếu biểu thị đau lòng.

Hình Tòng Liên thờ dài, đột nhiên dừng lại động tác: “Ta có người bằng hữu, nói các người nơi này rất không tệ, hẳn là cái tiểu minh tinh.” Hắn cầm lấy bình rượu trên bàn, uống mấy ngụm lớn, sau đó nhìn mình chăm chăm bên cạnh Lily tiểu thư, nói như vậy.

Lily tiểu thư sóng mắt lưu chuyển, nàng nhìn về phía trên bàn đã thiếu một nửa chi phiếu, cuối cùng, nàng nuốt ngụm nước miếng, nói: “Ngài, nếu như ngài là bằng hữu của hắn, nên biết nha.”

“Lý cây cảnh thiên mà loại này tiểu minh tinh, còn chưa xứng cùng ta nói chuyện.” Hình Tòng Liên thờ ơ nói.

Lily biến sắc, nghe Hình Tòng Liên trực tiếp báo ra danh tự, nữ hài từ thấp thỏm biến thành khẩn trương, nàng tả hữu tứ phương, che miệng lại, rất không dám tin nhìn xem hình từ, cả người giống như là hoàn toàn cứng đờ pho tượng.

Qua rất dài một lát, cụ thể tới nói, là Hình Tòng Liên lại bắt đầu xé chi phiếu, xoẹt xoẹt âm thanh truyền đến, Lily giật cả mình, nói: “Ta, ngài... Ta thay ngài hỏi một chút.”

Nàng nói lấy điện thoại di động ra, phát hai đầu Wechat, không bao lâu, bên kia đáp lại tựa hồ cũng không tệ lắm, nữ hài mừng thầm lấy đem dãy số đưa ra cho Hình Tòng Liên, nói: “Đây là Lô ca điện thoại, ngài tìm hắn là được rồi.”

Hình Tòng Liên quét mắt dãy số, gật gật đầu, đứng dậy liền đi.

Đương nhiên, hắn đem tờ chi phiếu, lưu tại trên bàn.

...

Đi ra đại môn, tại chỗ không người, Hình Tòng Liên cấp tốc báo chuỗi chữ số: “1893706xxxx.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, biểu thị nhớ kỹ.

“Thu được!” Một mực tại đầu kia nghe lén hiện trường người thiếu niên phản ứng cũng nhanh chóng.

Hình Tòng Liên đầy người mùi rượu, hắn nhìn hai bên một chút, trực tiếp hướng nhà vệ sinh đi đến.

“Lão Đại ta có phải hay không lại trang bức rồi?”

Lâm Thần cùng sau lưng hắn, nghe Vương Triều hỏi như vậy.

“Ừm, thiếu gia hắn, vừa rồi đại khái bỏ ra năm mươi vạn đi.” Lâm Thần đáp.

“Á đù, đại thủ bút a, lão đại người dựa vào cái gì không cho ta mua Magneto mũ giáp!” Vương Triều reo lên.

Lâm Thần cười nhìn qua đối phương.

Hình Tòng Liên thả chậm bước chân, mặt mũi tràn đầy nhức nhối nói với hắn: “Kia là đạo cụ, đạo cụ, đái bảo bên trên năm khối tiền một bản, nhưng mà không thể thanh lý, đặc biệt phiền phức.”

Quyển 4 Chương 128: Bốn tiếng 40

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 128: Bốn tiếng 40

Tác giả: Trường Nhị

“Làm sao không thể báo tiêu?” Hấn nhin không được cười hỏi.

“Làm trái cấm phẩm a, tài vụ mới sẽ không cho thanh lý, đành phải mình bỏ tiền mua.”

Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy, Lâm Thần cảm thấy đã buồn cười vừa tức giận, tốt xấu là tiện tay móc ra một đồng đỉnh cấp thẻ hội viên nam nhân, còn đối năm khối tiền một quyển giả chi phiếu đau lòng như vậy nhức óc.

Bọn hấn có đánh không có một dựng trò chuyện, đang khi nói chuyện, hấn đi theo Hình Tòng Liên đi vào cuối hành lang hẻo lánh nhất trong toilet .

Hình Tòng Liên lần nữa biến thành cái kia chú ý cẩn thận lại phi thường lão luyện cảnh sát, hấn đẩy ra mỗi gian phòng cửa nhà cầu kiểm tra xong, mới hướng hấn gật đầu một cái nói: “Không ai.”

“Vương Triều?” Nghe vậy, Lâm Thần trầm thấp kêu một tiếng trong xe Jeep nghe lên người thiếu niên.

Tại chỉ có hai người bọn họ trong toilet, Vương Triều thanh âm lần nữa tại hấn bên tai vang lên.

“A Thần, ta vừa tra xét lão đại cho này chuỗi dãy số, số điện thoại di động chủ nhân tên là lư húc, từng bởi vì tổ chức bán dâm tội nhập ngục ba năm, 12 năm sau khi ra tù, hấn...” Người thiếu niên dừng một chút, sau đó có chút khó tin nói, “Hấn một mực không có bất kỳ cái gì xã hội ghi chép.”

“Cái gì gọi là không có xã hội ghi chép?” Hình Tòng Liên hỏi.

Mới kiểm tra xong gian phòng về sau, Hình Tòng Liên vẫn tựa ở bên cửa sổ đá cẩm thạch trên tường bên trên, nghe được Vương Triều nói lư húc 4 năm không có bất kỳ cái gì xã hội ghi chép, hấn không khỏi hỏi lại.

Vương Triều nói: “Nói đúng là, lư húc người này đi, hẩn từ ra ngục về sau liền không có bất luận cái gì nhà ở, chữa bệnh, xã hội bảo hộ thẻ giao nộp tin tức, không chỉ có như thế, hẩn thậm chí ngay cả ngân đi thẻ quét thẻ ghi chép đều không có, chớ nói chi là thanh toán bảo, cảm giác hẩn như cái như u linh đầu!” Vương Triều đặc địa đề thấp âm lượng nói, “Lão đại a, á dù cái này lư húc thật đáng sợ a, ra ngục bốn năm không có bất kỳ cái gì xã hội ghi chép, giao dịch toàn bằng tiền mặt, người nói nếu là hẩn làm đứng đắn buôn bán ta mới không tin đâu!”

“Ta hiểu được.” Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, xoa nhẹ một thanh tóc, nói với Lâm Thần, “Lư húc sống được cẩn thận như vậy cẩn thận, có thể là là cùng loại với bán dâm tổ chức tiểu đầu mục một loại nhân vật, hẩn đem hứa nhiệm giới thiệu cho lý cây cảnh thiên tiết dục, như vậy rất có thể, hẩn xác thực chính là chúng ta muốn tìm nhân vật mấu chốt.”

Hình Tòng Liên vừa mới nói xong, hẩn cùng Lâm Thần chỗ mảnh này toilet đại môn bị đột nhiên đẩy ra.

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần liếc nhau, gặp Lâm Thần hướng hẩn nhẹ gật đầu, hẩn thế là xoay người, giả bộ như lơ đãng hướng nơi hẻo lánh treo tường thức bình nước tiểu đi đến, chờ hẩn đi đến vị trí về sau, kéo ra khóa kéo về sau, hẩn rất tùy ý hướng lần nữa hướng bồn rửa tay vừa nhìn đi.

Lâm Thần đứng tại bồn rửa tay trước, vừa mới mở khóa vòi nước, hẩn chậm rãi cuốn lên ống tay áo, cúi người, súc một bùm nước hắt lên mặt, sau đó dùng tay lột hai thanh mặt, phảng phất là lâm vào say rượu trạng thái lại ý đồ tỉnh táo lại bộ dáng, tóm lại, biểu diễn trình độ cũng phi thường cao siêu.

Giống tất cả đi vệ sinh lúc rất nhàm chán nam nhân, Hình Tòng Liên đem ánh mắt dời về phía mới vừa vào cửa người kia.

Kia là vị dùng óc đầy bụng phê để hình dung lại phù hợp có điều trung niên nhân, người này trán rất rộng, hai mắt bên ngoài lồi, lại mang theo một bộ kính mắt gọng vàng, giống như là cái gì bị quá độ chăn nuôi lại □□, mà lại người trung niên này thực sự quá béo, đến mức trên quần đai lưng cơ hồ cái chốt không ở quần tây, Hình Tòng Liên chú ý tới, người kia âu phục màu đen ống tay áo dính một chút

vết máu, mà đốt ngón tay của hấn bộ vị cũng mang theo màu nâu vết máu, Lâm Thần

Hình Tòng Liên gập hấn đi hướng Lâm Thần bên người, mở ra vòi nước bắt đầu rửa tay, đối phương tựa hồ chú ý tới hấn, hướng hấn nhìn thoáng qua, hấn không có lập tức dời ánh mắt, ngược lại hướng người kia rất thờ ơ nhún vai, cuối cùng mới quay đầu, thu tầm mắt lại.

Toilet trong không gian lần nữa trở nên an tĩnh lại, chỉ còn lại cốt cốt tiếng nước chảy tiếng vọng.

Mới, Vương Triều còn tại hấn trong tai nghe cho ăn hai tiếng, nghe hấn không có trả lời, cũng cấp tốc im miệng.

Trên thực tế, nếu như vị kia trung niên nhân đẩy cửa thời gian càng trễ một chút, Vương Triều báo cáo công việc không bị nửa đường cắt ngang, bọn hấn liền sẽ nghe thấy người thiếu niên nói với bọn hấn: Lão đại, ta tìm được lư húc vào tù lúc ảnh chụp, ta phát đến điện thoại di động của người bên trên thế nào.

Xác thực, nếu như Vương Triều có thể đem nói cho hết lời, hoặc là không nói lời nào liền trực tiếp đem ảnh chụp gửi tới lời nói, hấn nhìn trong điện thoại di động ảnh chụp liền sẽ ý thức được, lư húc tiên sinh bản nhân, vừa mới đi vào bọn hấn chỗ nam sĩ trong toilet.

Người nhìn, có khi sự tình chính là trùng hợp như vậy, xảo phải phảng phất có biên kịch hoặc là não tàn tác giả ở sau lưng an bài cái gì, bởi vì Vương Triều lại vừa lúc bị đánh gãy, cho nên lúc kia, Hình Tòng Liên cũng không biết, hấn muốn tìm” máu chốt người”, ngay tại cách hấn cách xa năm mét địa phương, đối hấn cố vấn tiên sinh sinh ra một chút cực kỳ ác bản thú ý dâm.

Rất hiển nhiên, lư húc đi vào cái này toilet, đương nhiên cũng không phải là bởi vì hấn sớm biết được có hai vị cảnh sát tiên sinh ngay tại khởi xướng đối với hấn điều tra, càng không phải là bởi vì cảnh giác Lily tiểu thư cho nàng mật báo cái gì, bởi vì Lily tiểu thư bản nhân đang cùng một vị khác cô nương đối với chi phiếu bản vấn đề phân phối sinh ra tranh chấp, còn không có không kiểm nghiệm nó thật giả

Trở lại chuyện chính tới nói, lư húc vừa rồi thu được Lily tin tức lúc, cũng cho rằng đây chẳng qua là rất phổ thông muốn tìm thú vui khách nhân mà thôi, mà hấn đi vào nơi này, là bởi vì hấn vừa rồi giáo

dục xong hai cái không nghe lời cô nương, trên tay dính điểm huyết, mà cái này nam sĩ toilet, lại vừa lúc là cách hẩn gần nhất một gian, cho nên hẩn thật là thuận túy là tới rửa tay.

Lư húc mở khóa vòi nước, xoa xoa đôi bàn tay, sau đó rất nhàm chán hướng bên người nhìn lại, khi hẩn nhìn thấy bồn rửa tay bên cạnh đứng đấy người kia lúc, hẩn gần như trong nháy mắt quên đi rửa tay chuyện này.

Kia là cái nhìn qua phi thường lãnh đạm người thanh niên, đối phương dáng người thon gầy, nhưng lại cũng không phải là diêm cán loại hình, lưng rất đẹp eo rất nhỏ đồng thời quanh người hẩn lộ ra cổ tuần tú thậm chí là thanh quý khí tức, tóm lại, ở bên cạnh hẩn rửa tay người thanh niên này, hòa phong nguyệt nơi chốn những cái kia xinh đẹp các thiếu gia là hoàn toàn khác biệt, lư húc nghĩ, đây có lẽ là người có tiền gì súc nuôi đồ chơi, nuôi rất khá hoặc là chính được sung, cho nên nhìn qua hay là một bộ không thể đùa bỡn dáng vẻ

Lư húc sờ dĩ đạt được cái kết luận này, hoàn toàn là từ Lâm Thần mặc đến phân tích, bởi vì là trong đêm từ Hoàn Cảnh chạy tới gặp xuân, Lâm Thần còn mặc ban ngày món kia bị mồ hôi ướt hai lần áo sơ mi trắng, quần áo trong nhìn qua có chút bẩn cũng có chút cũ, đương nhiên đồng dạng, nhìn qua rất rẻ.

Tại phong nguyệt nơi chốn hỗn lâu, lư húc đã có thể phân biệt ra được ai ai mặc trên người cái nào hàng hiệu năm nào độ kiểu mới, mà bên cạnh hẩn vị thanh niên này trên người ăn mặc hiển nhiên không thuộc về bất luận cái gì xa xỉ phẩm bài, mà là trong thương trường rất phổ thông thức ăn nhanh phục sức, nghĩ tới đây, lư húc đã có chút lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Thật ra, nếu như khi đó hẩn không có uống quá nhiều rượu, hẩn là sẽ nghĩ đến càng thâm nhập một chút, nếu như người đứng bên cạnh hẩn chỉ là nhà có tiền vòng nuôi chơi vật, như thế nào lại ăn mặc đơn giản như vậy tùy ý?

Nhưng này lúc lư húc hoàn toàn không có suy nghĩ nhiều, bởi vì Lâm Thần vừa lúc đưa tay từ trên mặt buông xuống đồng thời đứng thân thể.

Trên bồn rửa tay bản đèn có loại sáng tỏ mà sắc tình cảm giác, thậm chí sắp đem Lâm Thần trên thân quần áo trong chiếu lên giống như

trong suốt.

Lư húc trơ mắt nhìn xem một viên óng ánh giọt nước thuận Lâm Thần gương mặt hướng chảy hàm dưới, tiếp theo thuận hấn duyên dáng cái cổ, chảy vào quần áo trong cổ áo.

Lư húc trong nháy mắt liền cứng rần.

Hấn đem ướt sũng tay tại âu phục bên trên chà xát hai lần, sau đó quỳ thần xui khiến, ôm lên bên người người thanh niên kia thắt lưng. Cùng thiếu niên xúc cảm khác biệt, thanh niên thân thể lộ ra mềm dẻo mà ấm áp, hấn một cái tay khác, cũng thuận thế sờ lên gò má của đối phương.

“Người thơm quá.”

Nhìn qua thanh niên thanh tú lại không mất góc cạnh gương mặt, hấn cúi người, luôn cảm thấy trong không khí mê mang lấy loại kia tươi non ướt át lá xanh khí tức, điều này làm hấn muốn đem mặt chôn ở đối phương cần cổ, nghĩ một cái thanh niên thân thể hương vị.

Từ cái kia óc đầy bụng phê trung niên nhân đem ánh mắt dời về phía Lâm Thần thời điểm, Hình Tòng Liên liền đã từ như thế trong ánh mắt cảm nhận được □□ trắng trợn dơ bẩn muốn nhìn. Hấn cấp tốc kéo lên khóa kéo, hướng bọn họ đi đến, nhưng bước chân hiển nhiên không thể so với tốc độ tay càng nhanh, mà từ chỗ hấn ở đến bồn rửa tay dáng dấp có chút quá phận, không chờ hấn đuổi tới Lâm Thần bên người, người trung niên kia to mọng bàn tay, đã sờ lên Lâm Thần gương mặt, Hình Tòng Liên rất tức giận, dạng người như hấn, đã rất ít tức giận như vậy, khi đó hấn cách Lâm Thần đại khái chỉ có năm bước xa, hấn đã xiết chặt nắm đấm, tìm được nhất làm cho người đau đớn đồng thời nhất định sẽ không náo ra nhân mạng góc độ, hấn đã chuẩn bị kỹ càng cần hung hăng huy quyền, nhưng đột nhiên, hết thảy đều phảng phất tiến vào động tác chậm trạng thái. Hấn biết rõ xem gặp bồn rửa tay một bên, Lâm Thần đưa tay từ dòng nước hạ rút ra, hấn đóng lại cái dầm, sau đó xoay người, hấn trông thấy Lâm Thần tay trái cầm ngược ở con kia sờ tại trên mặt hấn bàn tay, tay phải cao cao nâng lên, cũng ấn lên trung niên nhân cái ót, sau đó, hấn tận mắt nhìn thấy Lâm Thần cặp kia bình thường nhiều nhất là cầm bút hoặc là đọc sách tay, dùng sức bắt trúng niên nhân sợi tóc, ấn ở đối phương công kênh đầu bỗng nhiên ép xuống, Lâm

Thần lui nửa bước, đồng thời đầu gối hung hăng bên trên đỉnh, đầu gối hoàn mỹ đung vào người trung niên kia xương sườn phần dưới cùng dẹt dày chỗ va chạm, cuối cùng, Lâm Thần buông tay ra, trơ mắt nhìn xem người trung niên kia che lấy phần bụng, quỳ rạp xuống đất, đồng thời chậm rãi bỏ nhào xuống tới.

Mặc dù Lâm Thần động tác tại hấn trong tầm mắt phân giải ra đến, trên thực tế, Lâm Thần bộ kia ăn khớp tất kích động tác cũng có điều tại một giây bên trong liền đã hoàn thành.

Chính là bởi vì Lâm Thần động tác vừa nhanh vừa độc, cho nên trung niên nhân kêu thảm cũng không có lập tức truyền ra, bởi vì có kinh nghiệm nhân sĩ đều rất rõ ràng, hung hăng trên đỉnh dẹt dày tất kích, sẽ làm cho người có đau đến căn bản là không có cách lập tức kêu ra tiếng .

Hình Tông Liên lần đầu cảm nhận được sinh mệnh đáng ngưỡng mộ.

Hấn chậm rãi, đem ánh mắt từ dưới đất gục trung niên nam nhân trên thân, dời về phía hấn cổ vấn tiên sinh.

Nhưng mà Lâm Thần lại một bộ vừa rồi chẳng có chuyện gì phát sinh qua dáng vẻ, hấn bình tĩnh xoay người, lần nữa mở khóa vòi nước , ấn một chút nước rửa tay, tiếp tục rửa tay, nếu như không phải Lâm Thần theo nước rửa tay động tác có chút thô bạo, Hình Tông Liên cảm thấy mình thật sự là hoàn toàn nhìn không ra Lâm Thần có bất kỳ tâm lý phản ứng.

Dòng nước cọ rửa qua Lâm Thần trên tay màu tím nhạt nước rửa tay, cọ rửa qua Lâm Thần dài nhỏ trắng nõn đầu ngón tay, sau đó từ dòng nước thuận hấn hơi có vẻ long lanh giáp cánh chày xuôi mà xuống.

Hình Tông Liên nuốt ngụm nước miếng.

Thật sự là có chút đáng sợ a.

Thẳng đến Lâm Thần tẩy xong tay, lần nữa đóng lại vòi nước, trên mặt đất vị kia rất không may trung niên nam nhân rốt cục bắt đầu lần nữa phát ra tiếng kêu thảm, Hình Tông Liên rất thẳng thắn qua đó, một tay lấy người bỏ choáng.

Tiếng kêu rốt cục lại tiếp tục dừng lại.

Hình Tông Liên tại Lâm Thần bên người đứng vững, không biết nên dùng dạng gì biểu lộ đối mặt mình vị này vừa bị nam tính đùa giỡn

bạn bè.

“Không có sao chứ?” Hấn rút cục moi ruột gan, tìm cái có thể biểu thị lo lắng cũng sẽ không lộ ra quá phận ân cần thăm hỏi.

Nhưng mà nghe hấn nói như vậy, Lâm Thần lại hướng hấn nhíu nhíu mày, phảng phất tại nói, người nói cái gì ngốc nói đấy

Mặc kệ ở nơi nào, đánh người sáng khoái nhưng phải nhanh lên một chút rời đi, mặc dù bọn hấn là cảnh sát, nhưng dù sao hiện tại hiện tại ngằm hỏi bên trong, không thể đem sự tình huyền ảo quá lớn.

Bởi vì không cách nào lại bổ sung hai quyền, đi ra toilet thời điểm, Hình Tông Liên cảm thấy có chút tiếc nuối.

Sau khi ra cửa, Lâm Thần lấy điện thoại cầm tay ra, phát hạ bọn hấn vừa rồi đạt được này chuỗi dãy số.

Nhắc tới cũng lại là rất khéo, đồng thời cũng thật sự là xảo đến quá phận, tại điện thoại kết nối sát na, phi thường ác tục điện tử vũ khúc âm thanh từ bọn hấn vừa rồi rời đi nam sĩ toilet trong môn truyền ra. Dù là Lâm Thần, cũng dừng bước lại, cùng sử dụng một loại không biết làm sao ánh mắt nhìn hấn.

“Người nói, ta gọi điện thoại thời điểm, cũng đồng thời có người gọi điện thoại cho tên ngu xuẩn kia khả năng lớn bao nhiêu?” Lâm Thần nhìn lại toilet đại môn, hỏi như vậy nói.

Có trời mới biết, ngay cả Lâm Thần đều sẽ mắng chửi người ngu xuẩn, hi vọng thật đừng làm ra nhân mạng mới tốt.

“Rất nhỏ.” Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần bĩu môi, quay người, một lần nữa đi trở về vừa rồi trong toilet.

...

Có lẽ, không có chuyện gì có thể so sánh người mặc dù bất đắc dĩ nghĩ thả người một ngựa nhưng mà sự an bài của vận mệnh lại làm cho người không thể không tiếp tục hoàn thành người chưa hoàn thành sứ mệnh tới càng thêm sáng khoái.

Hình Tông Liên đi đến bồn rửa tay trước.

Lâm Thần đã lần nữa mở vòi bông sen, sau đó vốc lên một bùm nước, hướng trên mặt đất người kia giữa trời tung xuống.

Trên đất trung niên mập mạp bị nước lạnh một kích, trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Vị kia giống mấy bao tải khối chì đồng dạng trầm lơ húc tiên sinh tựa hồ đối phương mới phát sinh sự tình còn có chút không rõ ràng cho lắm, hấn cong người lên, vịn bồn rửa tay chuẩn bị đứng lên.

Tại lơ húc ngẩng đầu sát na, Hình Tông Liên rất rõ ràng từ hấn ánh mắt bên trong thấy được hoảng sợ thần sắc, mà loại này hoảng sợ thần sắc, tại Lâm Thần trở về trở về thuận tay rơi lên trên toilet khóa cửa lúc đạt đến đỉnh phong.

“Các ngươi là ai, muốn làm gì!” Lơ húc hoảng sợ hô.

Lâm Thần không có trả lời .

Hình Tông Liên thuận tay níu lại lơ húc phần gáy, đem người kéo vào gần nhất một gian nhà vệ sinh trong phòng kế.

Mặc dù hấn thừa nhận mình ra tay có thể có chút nặng, nhưng cũng không trở thành quá mức hung thần ác sát, nhưng trước mắt trung niên mập mạp lại trực tiếp từ nắp bồn cầu bên trên bịch ngồi bệt xuống trên mặt đất: “Hai vị, thật thật có lỗi thật có lỗi, mới vừa rồi là ta uống quá nhiều rồi, ta đầu óc hồng a, thật xin lỗi a.”

Lơ húc trở mặt như lật sách, nhanh đến cực điểm, hấn một thanh nước mũi một thanh nước mắt cầu xin tha thứ, sau đó hấn thuận tay bắt đầu quất chính mình cái tát.

Đây là điển hình lưu manh cầu xin tha thứ diễn xuất, một khi phát giác mình chọc tới không chọc nổi người, liền bắt đầu điên cuồng cầu xin tha thứ, không có chút nào nhân cách có thể nói.

Hình Tông Liên nhìn Lâm Thần một chút, gắp Lâm Thần chỉ là lạnh lùng tựa ở gian phòng đối diện trên mặt tường, hai tay vây quanh, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

Ý tứ này là, làm như thế nào lấy làm gì, không thuộc quyền quản lý của ta.

Hình Tông Liên luôn cảm giác mình hiện tại có điểm giống thay lão bản thu sổ sách mã tử, hấn ngồi xổm người xuống, tiếp tục níu lại trước mắt trung niên nhân phần gáy, bắt đắ dĩ nói: “Ta cũng sẽ không đánh chết ngươi, đừng khẩn trương như vậy.”

Hấn lời vừa nói ra, lơ húc khóc đến càng thêm thâm trầm, chấn động đến hấn màng nhĩ âm thanh đau.

“Đại ca, ngươi lại khóc ta thực sự cần đánh ngươi nữa a.”

Hình Tông Liên vừa dứt lời, lơ húc liền ngừng lại tiếng khóc, loại này kẻ già đời thật đúng là rất khó đối phó.

Hình Tòng Liên chỉ chỉ xí bệt, sau đó đối lư húc nói: “Đem cái nắp xốc lên.”

Mập mạp trung niên nhân xoa xoa nước mắt nước mũi, cẩn thận từng li từng tí xoay ngườì, quỳ trên mặt đất, đem nắp bồn cầu xốc lên.

Sau đó, làm cho ngườì mục đích không đến chính là, lư húc lại đem đầu luồn vào trong bồn cầu.

Hình Tòng Liên nhìn trợn mắt hốc mồm, ngườì nơi này một cái hai cái đều là cái gì ma bệnh a.

Đúng lúc này, Lâm Thần thanh âm rồc cục vang lên.

Hình Tòng Liên nghe hắc cổ vấn tiên sinh rất không kiên nhẫn sách một tiếng, nói: “Suy nghĩ gì, ta cũng không để cho ngườì uống bồn cầu nước, tử tế trả lời ta mấy vấn đề.”

Nghe thấy Lâm Thần thanh âm vang lên, lư húc bỗng nhiên muốn đem đầu từ trong bồn cầu □□, có bởi vì vừa rồi đem hắc thực sự đem mình nhét thật chặt, rút ra lúc còn hung hăng dập đầu một chút cái ót.

Hắc bị đau phải ngao một tiếng, sau đó cấp tốc ngậm miệng, đồng thời cực độ thuận theo ngòì lên bồn cầu, nhìn qua, Lâm Thần vừa rồi giáo dục khiến hắc tăng rất nhiều trí nhớ.

Hình Tòng Liên thối lui đến Lâm Thần sau lưng, rất rõ ràng a, hiện tại Lâm tiên sinh nói lời so với hắc càng có tác dụng chút.

Lâm Thần vẫn như cũ ôm cánh tay mà đứng, có chút mím môi, nhìn qua có chút lạnh lùng như băng.

“Ngườì biết hứa nhiệm sao?” Lâm Thần rất trực tiếp hỏi.

Lư húc mạnh mẽ ngẩng đầu.

Trong nháy mắt kia, lư húc đôi mắt bên trong thoáng hiện qua một tia phi thường ngoan lệ ánh mắt, Hình Tòng Liên từ trong đó thấy được tàn khốc, lạnh lùng đồng thời không có một tia đồng tình chi ý, hắc tin tưởng, Lâm Thần cũng nhất định thấy được đồng dạng đồ vật.

Nhưng Lâm Thần không nói thêm gì, hắc chỉ là lại tiến lên một bước, nói: “Ta hỏi, ngườì đáp, vô cùng đơn giản, ta không hi vọng vấn đề giống như trước, ta còn muốn nói lần thứ hai.”

Lư húc lần nữa biến trở về nhát như chuột bộ dáng, hắc nói: “Ta... Ta biết hứa nhiệm.”

“Ngườì cùng nàng là quan hệ như thế nào?”

“Hai vị, các người đến tột cùng là ai a?” Lư húc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Ta cũng không có cho người hỏi vấn đề quyền lực a.” Lâm Thần lạnh lùng nói, “Tại ba vòng trước chủ nhật ban đêm, hứa nhiệm phải chẳng tới qua Hoàng gia số một hội sở?”

Lư húc con mắt chuyển hai vòng, giống như là đoán được cái gì, hai tay của hắn ôm quyền, biểu hiện được phi thường sợ hãi: “Hai vị cảnh sát tiên sinh, cái này thật không liên quan chuyện ta a cái này !” “Tổ chức bán dân phán bao nhiêu năm?” Hình Tông Liên nghe Lâm Thần hỏi như vậy hắn.

“Mười năm trở lên tù có thời hạn hoặc ở tù chung thân.” Hắn đáp.

Lâm Thần nghe vậy, quay đầu hỏi trên bồn cầu trung niên nhân: “Có nghe hay không, giống như người , bình thường đi vào liền hết cách rồi còn sống ra.”

“Thực sự trách không được ta à!” Lư húc lại bắt đầu khóc, “Cái này tất cả đều là hứa nhiệm cái kia nhỏ tiện hàng tự nguyện a, ta chính là dắt cái tuyến a, đêm hôm đó nàng là tới qua nơi này, nhưng chính là bình thường xuất công a, ta cũng không biết nàng ngày đó làm gì cùng cái trong trắng liệt phụ đồng dạng liều chết không theo, về sau bị khách nhân đánh cho rất thảm, từ cửa sau ném ra.”

Nghe vậy, Hình Tông Liên nội tâm chấn động, hắn nhìn qua Lâm Thần, Lâm Thần nhưng như cũ là bộ kia nhàn nhạt, không dính khói lửa trần gian bộ dáng.

“Cứ như vậy nhiều?” Lâm Thần lại hỏi.

“Đúng vậy a...” Lư húc đáp.

“Người còn không có nói cho ta, cái kia khách nhân là ai.”

“Vị này cảnh sát tiên sinh a, ta thật không biết khách nhân là ai a, ngài nhìn, tới đây đều là các ngài những này quý nhân, tất cả mọi người chú trọng *, sao có thể để cho ta dạng này cái mộng nhỏ biết khách nhân là ai a, ta liền phụ trách đem số phòng nói cho cô nương, khiến cô nương đi vào.”

“Nói cách khác, hứa nhiệm tiến gian kia gian phòng trước đó, cũng không biết hắn sẽ đối mặt như thế nào khách nhân, thật sao?” Lâm Thần hỏi.

Nghe vậy, lư húc bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, mồm mép càng nói càng có thứ tự: “Ta biết ngài cũng là tốt bụng, nhưng mà, ngài cũng

không nghĩ một chút, cái kia tiểu tiện hóa làm một chuyến này bao lâu, sao có thể cái gì cũng không biết a, ngài có tuyệt đối đừng bị hấn lừa bịp a... Về sau kia nhỏ tiện hàng nói, là lý cây cảnh thiên mệnh gian hấn, nàng kia thật là nghĩ ngoa nhân a, ta đoán chừng chính là lừa bịp không được tiền cho nên đi cáo người ta, ai nha, loại này tiện hàng đều là loại này mánh khoé, ta trước kia cũng gặp nhiều...” Đột nhiên, lư húc câu chuyện dừng lại, bởi vì Lâm Thần đi tới cách hấn rất gần địa phương, đồng thời cúi người, lần nữa bắt lấy hấn cái ót, Lâm Thần trên tay có chút dùng sức, khiến trung niên nhân to mọng mặt bên cạnh nâng lên, lư húc bởi vậy đau đến ngoa ngoa trực khiếu.

“Ta đã nói rồi, ta kêu người trả lời cái gì, liền trả lời cái gì, người vì cái gì không nghe chứ?”

Rốt cục, Hình Tông Liên từ Lâm Thần lạnh lùng thanh âm bên trong, nhìn ra một chút dị dạng, thanh âm của hấn không vui không buồn, nhìn qua phảng phất một đoạn cây gỗ khô.

“Ta ta...”

“Trả lời vấn đề của ta, hứa nhiệm tại tiến gian kia trước cửa phòng, cũng không biết bên trong sẽ là khách nhân nào, đúng không?” Lâm Thần trên tay tiếp tục dùng sức.

Nhìn xem cổ vấn tiên sinh có chút cúi người, nhìn xem hấn gầy gò bóng lưng cùng bởi vì dùng sức mà trở nên cơ bắp căng cứng cánh tay, Hình Tông Liên lần nữa nuốt xuống một chút nước bọt.

“Đúng đúng, nàng không biết!”

“Ở phòng nào... Người đem hứa nhiệm đưa vào cái nào gian phòng?”

“1 tầng 10 số 3 gian phòng.” Lư húc không chút do dự đáp.

“Một vấn đề cuối cùng, ca giải trí hôm nay định phòng ở đâu?” Không có cho lư húc lại nói tiếp cơ hội, Lâm Thần dùng không có chút nào gợn sóng ngữ khí nói, “Ta nhìn người rất quen thuộc tiếp ca sinh ý, cho nên, ta không muốn nghe người nói, người không biết bọn hấn ở nơi nào, có thể chứ?”

“9 lâu! ! 901! !” Lư húc nhanh chóng đáp.

Lâm Thần giống như là rất hài lòng tựa như gật gật đầu, hấn buông ra lư húc, cũng không quay đầu lại hướng toilet đi ra ngoài.

Thấy thế, Hình Tòng Liên nhanh chóng đi vào Lâm Thần vừa rời đi vị trí bên trên, lấy điện thoại cầm tay ra tại lư húc trước mặt lung lay: “Vừa rời đều ghi âm, quản tốt miệng của người, nếu có bất luận kẻ nào biết chúng ta tới qua nơi này, như vậy...” Hấn nói, làm cái cắt cổ động tác .

Hấn nói xong, nghe ở giữa toilet đại môn mở ra chấm dứt bên trên thanh âm.

Hấn vội vàng lao ra cửa, đuổi theo Lâm Thần, Lâm Thần tại hấn phía trước đi tới, hấn cảm giác Lâm Thần rất rõ ràng đánh cái lão đảo, hấn lập tức xông đi lên một thanh đỡ lấy Lâm Thần, hỏi: “Người thế nào?”

Lâm Thần lắc đầu: “Ta giống như uống nhiều quá.”

“Liền nửa chén khổ nại rượu a.” Hình Tòng Liên cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Bao nhiêu độ?” Lâm Thần hỏi.

“Ngạch...”

“Vừa rời người uống cái kia, giống như mới 55 độ.” Hình Tòng Liên trả lời như vậy.

Khi đó, Lâm Thần tâm lý bốc lên lên vô số lời mắng người.

Cái gì gọi là “Liền nửa chén” cái gì gọi là “Mới 55 độ”, 55 độ đã hoàn toàn thuộc về liệt tửu phạm trù, nửa chén liệt tửu hoàn toàn có thể khiến người ở vào say rượu trạng thái, chính là cùng loại với lái xe bị cảnh sát giao thông phạt tiếp theo nhất định phải nhốt vào phòng tối loại hình.

Ai cũng giống các người nước X người đồng dạng Vodka đương uống rượu sao?

Lâm Thần nhin không được mắng thàm.

“Chúng ta đi trước lầu chín.” Hấn nhin xuống buồn nôn cùng choáng đầu, nói với Hình Tòng Liên.

“Chúng ta ngay tại trong thang máy a, ta vừa rời đã ấn chín.” Bên người vang lên Hình Tòng Liên có chút thấp thỏm thanh âm.

Lâm Thần tiếp tục xoa mi tâm, cưỡng ép khiến lực chú ý tập trung lại: “Cái kia Lily có vấn đề, nàng nhất định biết cái gì, chúng ta đợi một lát đi tìm nàng... Vương Triều...”

Wương Triều thanh âm, lần nữa từ trong tai nghe vang lên: “A Thần A Thần ta đây, người không có việc gì mà đi.”

“Không có việc gì.” Lâm Thần dừng một chút, tiếp tục nói, “Người cẩn thận tra một chút cái kia Lily tiểu thư thân phận bối cảnh, vừa rồi, thậm chí ngay cả bán dân tổ chức lư húc cũng không biết hứa nhiệm đem đối mặt khách nhân là ai, vì cái gì Lily sẽ Hình Tòng Liên đang nói ra lý cây cảnh thiên danh tự sau liền đem lư húc phương thức liên lạc giao ra, nàng hẳn phải biết cái gì, trong này nhất định có vấn đề.”

“Ồ nha ta đã biết A Thần ca ca!” Vương Triều tiếng nói nghe phá lệ nhu thuận.

Rất nhanh, nường theo đình một tiếng nhẹ vang lên, cửa thang máy lần nữa mở ra.

Đi ra thang máy lúc, Lâm Thần còn nghe thấy Hình Tòng Liên lo lắng mà hỏi thăm: “Còn kiên trì được sao?”

“Còn có thể.” Hấn nói.

Mặc dù ngoài miệng nói còn có thể, nhưng hấn chân đạp tại mềm mại trên mặt thảm, luôn cảm thấy phảng phất giẫm tại đám mây, hấn nhìn một chút bên người bảng số phòng, dựa theo gian phòng trình tự suy tính, 901 thất hiện đang dài dằng dặc hành lang cuối cùng, Lâm Thần trước đó chưa hề cảm thấy, thì ra hành lang có thể trở nên như thế dài dằng dặc.

Đầu của hấn càng ngày càng nặng, cách kia phiến phiến phòng cửa phòng, hấn cảm thấy mình có thể rất rõ ràng có thể nghe được bên trong truyền ra rất nhiều tiếng thét chói tai âm tiếng cười, có người đang hát, có người đang thét gào, hết thảy chung quanh đều phảng phất miểu thủy tinh nứt sau chiếu rọi ra hình tượng, trở nên phá thành mảnh nhỏ.

May mắn, Hình Tòng Liên ở bên cạnh hấn, hấn ý đồ từ phần tay cảm giác bên trên, làm cho đối phương thân ảnh trở lên rõ ràng.

Cứ như vậy khó khăn, muốn tại đầu này dài dằng dặc hành lang bên trong đi đến ngọn nguồn thời điểm, đột nhiên, tai của bọn hấn mạch bên trong truyền ra Vương Triều khẩn trương tiếng kêu gào: “Lão đại A Thần, Hoàng gia số một bảo an hệ thống giống như phát ra cảnh báo, rất có thể là nhằm vào các người phát ra!”

Lâm Thần bỗng nhiên thanh tỉnh một chút.

“Nói rõ ràng.” Hình Tòng Liên hạ giọng.

“Không rõ ràng, tạm thời không rõ ràng, nơi này giám sát góc chết quá nhiều, bất quá ta vừa rồi nhìn thấy số lớn bảo an xông ra phòng nghỉ, bọn hắn tầng lầu mục đích là 9 lầu, có phải hay không vừa rồi người uy hiếp kia cái gì lư húc thời điểm không đủ ra sức, hắn lại dám muốn chết a!”

Vương Triều bô bô nói một trận .

Hình Tông Liên chỉ là quay đầu nói với hắn: “Người vừa rồi đánh nhẹ.”

“Lư húc lá gan, so với chúng ta nghĩ đến còn muốn lớn.”

Đứng tại 901 cửa phòng, Lâm Thần phát giác được ngữ khí của mình trở nên rất lạnh.

Cách thật dày kính mờ, hắn thậm chí có thể nhìn thấy từ đầu lộ ra một chút quang sắc cùng bóng người từ.

Có lẽ mộ trác ở bên trong, có lẽ lý cao cường cũng ở bên trong, có lẽ có càng nhiều manh mối ngay tại cách bọn họ một môn chi cách địa phương, nhưng bây giờ, bọn hắn nhưng không có biện pháp đi vào. Mặc dù một môn chi cách, lại tựa như lạch trời.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, nghe Hình Tông Liên đang hỏi Vương Triều: “Giám sát tình huống như thế nào?”

“Có bảo an hướng 9 lầu đi, lão đại tay trái người bên cạnh có đầu an toàn thông đạo.”

“Ta biết.”

Hình Tông Liên đang khi nói chuyện, mang theo hắn đi vào an toàn trong thông đạo.

Vừa mới từ quang minh chỗ đi vào lờ mờ chỗ, mắt người sẽ có ngăn ngại không thích ứng kỳ, Lâm Thần nheo lại mắt, tiếp tục nghe Hình Tông Liên cùng Vương Triều vượt mức bình thường tình táo đối thoại.

“Người mới vừa nói, nơi này tầng 8 9 lầu không có bất kỳ cái gì giám sát?”

“Đúng thế.”

“Nhưng mà cái này tòa nhà có 20 mấy tầng, trên lầu là cái gì?”

“Trên lầu tựa như là quán rượu a, gọi Âu hà khách sạn! Vương Triều nói.

“Có giám sát sao?”

“Ta điều tra thêm nhìn a, lão đại người muốn làm gì?”

“Vừa rồi lư húc nói, hần đem hứa nhiệm đưa vào 1 số 105 phòng, như vậy nếu như ta không có đoán sai, trên lầu khách sạn khách phòng cùng lầu dưới hội sở, hần là có chặ chẽ “Sinh ý vãng lai” ...”
“Đệt, lão đại người nói trên lầu chính là hội sở bán dâm oa điểm sao, khoan đã, người là muốn lên lầu sao?”

“Tại 1 tầng 1 khách sạn cho chúng ta mở một gian phòng.” Hình Tông Liên rất quả quyết nói.

Lâm Thần cảm thấy Hình Tông Liên khiến hần đỡ lấy lạnh buốt sắt lan can, cũng mang theo hần đi lên đi.

“A a? Lão đại người nói đùa cái gì a, người nói một chút hắc hệ thống liền hắc hệ thống, cần mượn phòng liền mượn phòng sao, nào có người như thế cuồng bá khốc huyễn cảnh chứ a!” Vương Triều hai tay như bay, càng là khẩn trương thời khắc, hần cũng càng nhiều, đột nhiên , ấn khóa âm dừng lại, Vương Triều khẩn trương nói, “Ta vừa nhìn thấy, tầng 7 bảo an đi vào an toàn thông đạo, ta hoài nghi bọn hần sẽ từ các người nơi đó bọc đánh các người, cho nên tốc độ của người được nhanh điểm, tại 20 giây bên trong bên trên 10 lầu.”

Quả nhiên, Vương Triều lời còn chưa dứt, gấp rút tiếng bước chân ngay tại an toàn trong thông đạo bên trong tiếng vọng.

Lâm Thần tận lực đi theo Hình Tông Liên thả chậm bước chân, để cho mình tiếng bước chân nhỏ không thể nghe thấy.

9 lầu an toàn trong thông đạo nhanh chóng vang lên cánh cửa khép mở thanh âm, mờ tối, Lâm Thần nhìn thấy Hình Tông Liên xông mình gật gật đầu, bọn hần thế là bắt đầu hướng 1 tầng 1 chạy đi.

“Vương Triều!”

Lối ra đều ở gang tấc, Hình Tông Liên lần nữa hô.

“1 tầng 1 ta nhìn dưới, số 3 phòng vừa vặn trống không, từ các người thông đạo ra ngoài, sau đó xoay trái, đếm ngược căn thứ ba chính là, tin tức tốt là, mặc dù 1 tầng 1 có giám sát nhưng mà ta phát hiện kia là ngục giám sát nói cách khác không có bất kỳ cái gì tác dụng, chúc các người may mắn, hi vọng các người sẽ không bị bắt được!”

Vương Triều nói xong, cấp tốc đánh xuống nút Enter.

Hình Tông Liên bỗng nhiên đẩy ra an toàn thông đạo đại môn .

Dưới chân lại là mềm mại thảm trước người lại là dài dằng dặc thông đạo, Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên đi trong hành lang tiến lên.

“Số 3 cửa, cho các người mở.”

Vương Triều đột nhiên nói, bọn hắn trước mắt cửa phòng vang lên xoạt xoạt một cái nhẹ vang lên, ứng thanh mà ra.

Hình Tòng Liên cấp tốc đẩy cửa phòng ra, Lâm Thần cùng sau lưng hắn, lách vào gian phòng bên trong.

Tại cửa phòng đóng lại sau một khắc, Hình Tòng Liên đứng tại cửa trước chỗ, rất quen thuộc muốn bật đèn.

Vương Triều thanh âm lần nữa vừa đúng vang lên: “Lão đại!! Chờ một chút, ta đề nghị các người đừng bật đèn, sau đó các người mau tới giường đi a...”

Mờ tối trong không gian, Hình Tòng Liên đề lên tai nghe, cho là lỗi tai mình xảy ra vấn đề: “Người nói đùa cái gì?”

“Không phải lão đại, ta không phải nói đùa.” Vương Triều thanh âm nghe vào có chút xấu hổ, “Người không phải mới vừa hỏi ta 1 tầng 1 có hay không hành lang giám sát sao, ta cắt bọn hắn hậu trường giám sát nhìn, sau đó phát hiện... Mặc dù Âu hà khách sạn hành lang giám sát là ngục giám sát, nhưng mà trong mỗi cái phòng, đều lắp đặt có lỗ kim camera, á đù, tốt a ta nói thực ra đi, ta tận mắt thấy thật nhiều trong phòng ngay tại phát sinh làm một ít không cùng hài thời điểm, ta hoài nghi, khách sạn đang len lén cho bọn hắn khách nhân ghi chép hoàng sắc coi thường nhiều lần, lão đại người nói ta nhìn những này, có thể hay không đau mắt hột a!”

Hình Tòng Liên não hải cùng khó được có chút hỗn loạn, hắn tiêu hóa một chút cái này kịch bản, sau đó hỏi một cái có chút ngu ngốc vấn đề: “Như vậy, chúng ta bây giờ trong phòng cũng có?”

“Có a, bất quá bây giờ đen kịt một màu này người nếu là bật đèn coi như để lộ á!”

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên nghe thấy Lâm Thần thanh âm vang lên: “Như vậy 1 số 103 gian phòng này chính là hứa nhiệm xảy ra chuyện gian phòng kia, cũng có ghi chép sao?” Lâm Thần hỏi.

Vừa rồi Lâm Thần khi tiến vào gian phòng về sau, liền nhất thời thoát lực ngồi ở trên mặt thảm, cho nên hiện tại, Lâm Thần chính vịn vách tường, muốn đứng lên, nhưng rất hiển nhiên, hắn nếm thử thất bại.

Hình Tông Liên vội vàng ngồi xổm người xuống, vịn người lần nữa ngồi xuống.

Vương Triều rất nghe lời tra một chút ghi chép, sau đó có chút xin lỗi trả lời: “Hắn là cũng có, nhưng ta tra một chút, 1 số 103 gian phòng từ ba vòng trước liền không có bất luận cái gì video ghi chép, đồng thời, ba vòng trước video, ở phía sau đài có rất rõ ràng xóa bỏ ghi chép, cho nên...”

“Cho nên, chúng ta manh mối lại đoạn mất.” Lâm Thần thấp giọng nói.

“Nơi này đám người này lá gan, xác thực không nhỏ a.” Hình Tông Liên bỗng nhiên cảnh giác lên, tại Hoàng gia số một nơi này, vắng lai đều là quan to hiển quý, có nhà này hội sở thế mà còn dám trộm ghi chép video, vậy cái này đã không phải là đơn giản gan to bằng trời có thể hình dung, nhà này hội sở, hiển nhiên đối với những này trộm ghi chép video có khác trừ tính.

Hình Tông Liên nghĩ tới đây, lại phát hiện một vấn đề, nếu như lý cây cảnh thiên đूर्đ tại nơi này tiến hành □□ dễ, nói rõ hẳn đối với nơi này rất yên tâm, hẳn cũng không biết nơi này sẽ trộm ghi chép video. Như vậy nếu như hẳn đối với nơi này rất yên tâm, như thế nào tại sau đó hoa khí lực rõ ràng 1 phòng 203 bên trong vụng trộm thu video chứ?

Trong này, hiển nhiên có chút càng đáng giá truy đến cùng vấn đề, nhưng giờ khắc này, bọn hắn nhưng không có biện pháp truy đến cùng những vấn đề này.

“Vương Triều, người thử tại bọn hắn hậu trường, sưu tập tìm một chút “Chứng cứ” .”

“Chứng cứ gì a lão đại, mượn phòng ghi chép hay là cái gì?”

Lúc này, Lâm Thần mở miệng lần nữa, hẳn rất kiên nhẫn nói với Vương Triều: “Hắn ý tứ là kêu người ở phía sau đài trong ghi chép, tìm một chút hiển quý nhóm tính yêu video...” Lâm Thần nói đến phi thường ngay thẳng, hẳn thờ hỏn hỏn hai cái, tiếp tục nói, “Dù sao chúng ta không phải gặp xuân nơi đó nhân viên cảnh sát ở chỗ này làm việc sẽ bó tay bó chân, mà đối với Hoàng gia số một loại địa phương này, quét hoàng đánh không phải một loại hoạt động rất có thể sẽ không lập tức có hiệu quả, như vậy, lấy độc trị độc, mới là tốt nhất biện pháp.”

Hình Tòng Liên hơi kinh ngạc, Lâm Thần đều say thành thế này, lại còn có thể trật tự rõ ràng thay hẳn trình bày ý nghĩ.

“Ta hiểu được, A Thần lão đại, ý của các người là, để cho ta thừa cơ làm điểm video sau đó công bố tại trên mạng, ở chỗ này tiêu phí đám thổ hào nếu như nhìn thấy bọn hắn xấu thái đều bị vụng trộm quay xuống, nhất định lừa giận ngập trời xâm toàn lực chơi chết Hoàng gia số một, cái hội sở này đến lúc đó nhất định sẽ tại gặp đất vụ xuân giới xong đời.”

“Người biết, liền làm nhanh lên sự tình đi.” Hình Tòng Liên nói.

Hắn cho rằng sự tình cho đến bây giờ đã đầy đủ kinh tâm động phách, nhưng Vương Triều tiếng hét chói tai vang lên lần nữa.

“Lão đại, ta nhìn thấy có bảo an đến bãi đỗ xe bọc đánh, đệt ta chỉ là cái vú em mà thôi a ta vì cái gì còn muốn phụ trách kéo cừu hận!”

Loại tình huống này, Hình Tòng Liên đã hết cách rồi mắng nữa

Wương Triều, trong tai nghe truyền đến đồ vật xê dịch tiếng vang.

Wương Triều tựa hồ từ tay lái phụ dời đến trong phòng điều khiển, âm cần tiếng vang lên, người thiếu niên thanh âm cũng theo đó hưng phấn lên: “Ta phải lái xe lạ khai xe á!”

“Hắn biết lái xe?” Lâm Thần rất hoài nghi hỏi.

“Đúng đấy, 16 tuổi liền có bằng lái.”

“Vậy người vì cái gì bình thường không cho hắn ngẫu nhiên lái về xe.”

“Bởi vì hắn kỹ thuật lái xe... Thực sự không là bình thường nát.”

Hình Tòng Liên chi tiết lấy cáo.

Quả nhiên, cỗ xe tiếng va chạm cùng va chạm sau tiếng cảnh báo vang lên theo.

Từ trong tai nghe truyền ra không tính rõ ràng tiếng động cơ có thể đánh giá ra, Vương Triều chính lấy mỗi giờ một trăm cây số trở lên vận tốc, điều khiển hẳn xe Jeep, tại nội thành trên đường phi nước đại.

Mặc dù bây giờ đã là đêm khuya, nhưng hôm nay trong đêm, bọn hắn trôi qua giống như cũng quá kích thích một chút.

Hình Tòng Liên phủ vỗ trán đầu, vừa định bắt đắc dĩ thán bên trên một hơi, Vương Triều tên tiểu tử thú này làm cho người bực bội tới cực điểm thanh âm lại lần nữa ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Tiểu tử thú thanh âm, giống đập đầu mấy trăm chi ho khan nước đường hưng phấn như vậy: “Lão đại, ta vừa rồi quên rồi nói cho người, các người phải mau tới giường giả cái bộ dáng a, ta cho các người mở cửa, nhưng mà trong video trên giường không có người, nhìn coi thường bình phong sắc tình cuồng nhất định nhất định sẽ phát hiện!”

Nghe vậy, Hình Tông Liên rốt cục bắt đầu đánh giá đến gian phòng này tới.

Trong phòng tia sáng chủ yếu dựa vào màn cửa trong khe hở lộ ra một tia sáng, cái này khiến hắn có thể đại khái thấy rõ gian phòng này hình dáng.

Gian phòng chính giữa là một cái hình tròn tình thú giường, Hình Tông Liên cảm thấy, từ nơi này gian phòng tính chất đến xem, cái này rất có thể là trương giường nước.

Trên mặt giường nước, là từ phía trên trần nhà rủ xuống hai bức còng tay bộ dáng đồ vật.

Roi cùng tình thú ghế dựa bày ở gian phòng một bên, mà Hình Tông Liên dám thậm chí đánh cược nói, tại giường nước bên cạnh khác một bên trong tủ đầu giường, nhất định dứt lấy đếm không hết tình thú vật dụng.

“Lâm cố vấn, lên giường sao?” Hắn thu tầm mắt lại, thấp giọng hỏi Lâm Thần.

Lâm Thần đại khái thật tửu kinh cấp trên, mặc dù hắn rất khó nhìn rõ Lâm Thần biểu lộ, nhưng nghe hắn như vậy nói, Lâm Thần đã mình vịn vách tường giấy dựa lấy lần nữa đứng lên, cũng nói: “Bớt nói nhảm, đi ta.”

Nếu như nói người uống rượu xong rất dễ dàng biến thành một người khác, như vậy Lâm Thần uống rượu xong, tựa hồ có chút bạo lực khuynh hướng a.

Hình Tông Liên nghĩ như vậy, đồng thời lần nữa nhớ lại mới Lâm Thần đánh tàn bạo lư húc tràng cảnh, hắn rất khó được có chút khiếp đảm, nhưng bởi vì phi thường chính trực nhiệm vụ nguyên nhân, hắn còn dùng sức dìu lên Lâm Thần, đem người dẫn tới trên giường.

Quả nhiên, tấm kia tình thú giường đúng là giường nước, bọn hắn thuận thế nằm xuống, sau đó rất tự nhiên lăn đến cùng một chỗ.

Hình Tòng Liên quát qua chẵn mỏng, đem bợn hấn hai người từ chần đến cùng đống, mà Lâm Thần chính sát bên hấn nằm, hấn cũng thật sự là thật lâu không có loại này che kín chần bông thuần nói chuyện trời đất kinh nghiệm.

Quyển 4 Chương 129: Bốn tiếng 41

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 129: Bốn tiếng 41

Tác giả: Trường Nhị

Chăn mỏng bên trong không khí nhanh chóng bởi vì bọn hắn thổi ra dày đặc CO₂ mà trở nên oi bức.

Tại phi thường an tĩnh tình thú trong phòng, tại phi thường an tĩnh trong đêm, tại một giường chăn bông dưới, hắn cùng Lâm Thần đều không hện mà cùng vén chăn lên, bỗng nhiên thổi lên khí tới.

Có lẽ là tiếng thổi dốc quá lớn, có lẽ là hai người cùng một chỗ thổi mạnh có chút ăn ý quá mức, Hình Tông Liên lần nữa nghe được Vương Triều high tới cực điểm thanh âm tại hắn bên tai vang lên.

“Lão đại, A Thần! Các người đang làm gì! Lão đại người không thể đối ta A Thần ca ca như thế cầm thú! ! ! Cầm thú! !”

“Ngậm miệng.” Hình Tông Liên luôn cảm thấy hiện tại tình trạng không phải rất thích hợp, nhưng vẫn là ổn ổn tâm thần, hỏi, “Người đem lái xe đến đâu rồi?”

“U khà! Ta đây hòa bình đại đạo yoyoyo!”

Wang Triều thanh âm càng thêm đánh.

Gió đêm âm thanh, điên cuồng tiếng động cơ cùng người thiếu niên cười mở tiếng cười hỗn hợp lại cùng nhau, xuyên thấu qua tai nghe truyền đến, Hình Tông Liên lạnh lùng nói: “Đem xe nghe được hòa bình công viên bên ngoài bãi đỗ xe, sau đó nói cho chúng ta biết tình huống bây giờ.”

Chính là Vương Triều đã hoàn toàn lâm vào đua xe cực hạn hưng phấn trạng thái: “Tình huống? Tình huống rất thoải mái a! Ha ha ha ha ha ha, lão đại người có phải hay không yêu cầu ta à, cầu ta à!”

Hình Tông Liên vượt vượt huyết Thái Dương, bắt đầu hối hận, thật sâu hối hận.

“Người về sau hay là đừng cho hắn sờ tay lái.” Lập tức, Lâm Thần thanh âm tại cách hắn tai rất gần địa phương vang lên.

“Xác thực.” Hấn nói như vậy, trong tai nghe lại truyền ra thân xe cùng cái gì xi măng vật chất ma sát mà qua thanh âm, thế là hấn nhìn trần nhà, nhin không được lại bổ sung một câu: “Lâm cố vấn, dựa theo kinh nghiệm của người đến phán đọc đây rồi cuộc là cái gì mao bệnh, sẽ cho người sờ lên tay lái liền cùng hút lớn tê dại không có gì khác biệt?”

“Đường giận chứng đảo ngược thăng cấp bản.” Từ Lâm Thần trong thanh âm ngược lại là nghe không ra nửa điểm men say, nhưng Hình Tòng Liên vẫn như cũ rất vững tin, Lâm Thần say đến có chút lợi hại, mặc dù không đến mức hoàn toàn đánh mất suy nghĩ cùng năng lực hành động, nhưng tư duy cùng Logic nhất định không bằng bình thường như vậy rõ ràng.

“Một số người, tại gặp được một chút ‘Phát động điểm’ thời điểm, đều sẽ biến thành một người khác.” Lâm Thần thanh đạm lại dẫn chính choáng tiếng nói, tại hấn bên tai vang lên.

Hình Tòng Liên rất muốn hỏi, tỉ như người gặp gỡ cò, cũng phải như vậy sao?

Nhưng mà, Vương Triều lại rất không biết điều đâm vào đối thoại của bọn họ bên trong: “Lão đại, A Thần, các người đang làm gì, che kín chắn bông thun nói chuyện phiếm sao, đệt tốt xấu trang giống điểm, sợ người khác không phát hiện được có phải hay không, các người high đứng dậy a!”

Vương Triều vừa dứt lời, Hình Tòng Liên còn chưa kịp đem muốn hỏi hỏi ra lời, hấn cảm thấy người bên cạnh động.

Lâm Thần vén chăn lên, bỗng nhiên lật ngời ở trên người hấn.

Vai sát bên vai nằm thẳng cùng thay đổi một chút thể vị cảm giác đương nhiên hoàn toàn khác biệt, mặc dù Lâm Thần chỉ là rất bình tĩnh dạng chân ở trên người hấn, đồng thời chung quanh rất hắc ám, nhưng ở trong nháy mắt đó, Hình Tòng Liên cảm thấy mình có thể rõ ràng miêu tả ra giữa bọn hấn tình trạng.

Lâm Thần ngời tại bên eo của hấn hướng phía dưới vị trí, hấn hai chân tách ra, chân bị chắn bông che lại, nhưng lộ ra một đoạn mảnh khảnh mắt cá chân.

Thật ra, tinh tế cái từ này khả năng cũng không thỏa đáng, bởi vì Lâm Thần mặc dù gầy, lại cốt nhục cân xứng, là loại kia thon gầy lại

không nhỏ yếu điển hình, có điều hẳn thấy, Lâm Thần mắt cá chân đó là đương nhiên hay là tinh tế lại trắng nõn.

Hình Tòng Liên cũng không biết, mình vì cái gì bây giờ tại miêu tả lấy những đồ chơi này.

Nhưng hẳn lại nghĩ tới Lâm Thần chân càng đi lên một chút địa phương, hẳn ý tứ là Lâm Thần hai tay.

Lâm Thần tay giờ phút này chính nhẹ nhàng chống tại lồng ngực của hẳn, theo hô hấp của hẳn nhẹ nhàng khi dễ.

Hẳn thế là nhìn về phía Lâm Thần mặt, hiện tại, hẳn cố vấn tiên sinh ánh mắt đã từ lạnh lùng không có chút nào cảm xúc biến thành mê ly, đồng thời bởi vì mất đi tiêu điểm mà lộ ra hết sức ôn nhu.

Ôn nhu đến quá phận.

Hẳn nhẹ nhàng há to miệng, muốn nói gì lời nói, có điều không chờ hẳn mở miệng, Lâm Thần lại chậm rãi cúi người, bụng của bọn hẳn kề nhau sau đó là lồng ngực sau đó...

Sau đó tại bọn hẳn muốn rằng môi tương giao sát na, Lâm Thần nghiêng mặt qua, đầu tựa vào hẳn cần cổ, nhẹ nhàng thờ dốc.

Bởi vì sát lại gần vô cùng, Hình Tòng Liên mới phát hiện, Lâm Thần xác thực say, thân thể của hẳn rất bông, trong hơi thở mang theo khổ nại rượu chénh choáng cùng cồn đặc hữu nhẹ ngọt ấm áp khí tức.

Mặc dù, Hình Tòng Liên cho rằng, kia thờ dốc chỉ là Lâm Thần bởi vì chénh choáng mà phát ra khó chịu □□, nhưng này chút ấm áp khí tức phun ra tại tai của hẳn bên cạnh cần cổ, lại có ngoài ý muốn chọc người hiệu quả.

Tại thâm thúy trong đêm, hẳn một lỗ tai bên cạnh là hẳn một vị cùng giới bạn bè tiếng thờ dốc, hẳn một cái khác bên tai, thì là gió đêm âm thanh cùng thiếu niên tùy tiện tiếng cười, tại hẳn cơ hồ cần rút ra tai nghe, đưa tay ôm Lâm Thần thắt lưng thời điểm, trong tai nghe truyền đến tiếng thắng xe, động cơ tắt máy, Laptop khép mở âm thanh, những âm thanh này, trong nháy mắt bên trong đều trở nên vô cùng rõ ràng.

Lâm Thần cũng nhất định nghe thấy được.

Bởi vì Lâm Thần phi thường tinh táo thanh âm, ghé vào lỗ tai hẳn vang lên: “Vương Triều, tiếp tục Cherry ly.”

Hình Tông Liên nói không rõ ràng mình bây giờ là cảm giác gì, nhưng thật không hổ là Lâm Thần a, dưới loại tình huống này, nghĩ đến thế mà còn là tra án.

...

Trong xe Jeep, Vương Triều nhỏ đồng chí nghe thấy Lâm Thần cho hắn bố trí nhiệm vụ thanh âm, cũng không có lập tức bắt đầu tra tìm tư liệu.

Làm một chuyên nghiệp, có tiết tháo điện tử tin tức kỹ thuật người làm, hắn đương nhiên tùy thân mang theo không chỉ một đài điểm não .

Cho nên tại đêm sau khi xe dừng lại, hắn làm chuyện làm thứ nhất là nhanh chóng mở ra Âu hà khách sạn 1 số 105 phòng coi thường nhiều lần, lại cẩn thận từng li từng tí đem tấm phẳng đặt tốt sau đồng thời điều chỉnh đến một cái hoàn mỹ góc độ về sau, hắn mới bắt đầu tra tìm lên Lâm Thần yêu cầu nội dung tới.

“Lily nghe xong cũng không phải là đứng đắn gì danh tự a.” Hắn vừa niệm lầm bầm , vừa thuận tay tiến vào Hoàng gia số một hậu trường hệ thống, tại nhàm chán lật ra mấy lần giao diện về sau, hắn ngừng đầu, liếc mắt liền thấy đen nhánh trong tấm hình hai cái mơ hồ trùng điệp cùng một chỗ bóng người, trong lòng suy nghĩ, trời ạ, loại tình huống này không có khoai tây chiên thật sự là làm cho người rất tức nuối a!

Vương Triều nhỏ đồng chí tức nuối cảm thán, sau đó cúi đầu xuống, từng tờ một lật xem hậu trường ảnh chụp, nhưng có trời mới biết vì cái gì người bình thường tại sao muốn đem mình trang điểm thành cái kia quý bộ dáng, kia từng trương cơ hồ không có khác biệt gương mặt tại trước mắt hắn lướt qua, hắn lập tức hoa mắt, nhìn ảnh chụp hiển nhiên là không có bất kỳ cái gì dùng đồng thời sẽ cho người muốn ói, hắn buồn bực đóng lại website, sau đó ngoan ngoãn lật xem lên tiền lương ghi chép tới.

Quả nhiên a, Hoàng gia số một loại này hắc ám phong nguyệt nơi chốn, lại thế nào có thể sẽ đem tiền đánh vào thẻ lương bên trên đâu!

Hắn lật nhìn tất cả ghi chép phát hiện, Hoàng gia số một bên trong tất cả tiểu thư hoặc là các thiếu gia đều không có bất kỳ cái gì tiền lương ghi chép hoặc là xã bảo đảm ghi chép, Vương Triều nhớ lại

toà kia vàng son lộng lẫy công trình kiến trúc, đột nhiên cảm giác được đó chính là cái hắc run lẩy bẩy có thể ăn người động quật. Hắc sờ lên trên cánh tay mọc ra nổi da gà, tiếp tục báo cáo đến: “A Thần, ta còn không có tra được Lily tên thật, bởi vì bọn họ hệ thống bên trong không có bất kỳ cái gì có thể chứng minh Lily thân phận đồ chơi, tất cả nhân viên công tác xã bảo đảm cùng bảo hiểm y tế ghi chép cũng không bao quát những cái kia ngồi đài bồi rượu các thiếu gia tiểu thư.” Vương Triều trả lời như vậy đạo, đồng thời bởi vì những cái kia một mảnh trống không ghi chép, hắc thậm chí không có tâm tư tiếp tục quan sát máy tính bảng bên trong hai vị kia động thái.

“Chữa bệnh ghi chép chứ?”

Lúc này, hắc bỗng nhiên nghe thấy hắc lão đại thanh âm vang lên, hắc lão đại thanh âm rất rõ ràng so bình thường càng thêm trầm thấp, thậm chí có chút khàn khàn, đồng thời mang theo chút cố tự trấn định ý vị.

Vương Triều nhếch miệng cười trộm, lập tức lại nghe thấy hắc A Thần ca ca thanh âm.

Lâm Thần nói: “Đúng đấy, giống Hoàng gia số một loại này hội sờ, nhất định sẽ có đưa ra cho khách hàng nhìn định kỳ kiểm tra sức khoẻ ghi chép, lấy chứng minh bọn hắc người đều là sạch sẽ, không có vấn đề, mà bệnh viện kiểm tra sức khoẻ ghi chép hắc là là rất khó làm giả.”

“Úc!”

Vương Triều chợt hiểu ra, cấp tốc bắt đầu kiểm tra gặp xuyên tất cả lớn nhỏ bệnh viện kiểm tra sức khoẻ ghi chép, quả nhiên, hắc ở trong đó phát hiện Hoàng gia số một hội sờ định kỳ kiểm tra sức khoẻ báo cáo.

Nhưng mà, mặc dù tìm được báo cáo, hắc lại phát hiện một cái vấn đề càng lớn hơn, hắc sàu khổ mà nhìn xem những cái kia trên báo cáo danh tự cùng ảnh chụp, đối đầu kia hai người nói: “Ghi chép ta là tìm được, nhưng mà A Thần lão đại a, các người phải đợi lát nữa, nơi này đám người này ảnh chụp đều hoá lỏng thành quỷ, ta không dùng đến ảnh chụp kiểm tra công năng, cho nên phải từng từng so sánh kiểm tra sức khoẻ ghi chép!”

“Phải bao lâu?” Hình Tòng Liên đột nhiên hỏi, giống như là lại nghĩ tới cái gì, hắc lão đại còn nói, “Chờ một chút, nếu như cảnh báo là bởi vì lư húc mật báo, bọn hắc rất có thể sẽ đi tra hứa nhiệm xảy ra chuyện 1 số 103 phòng, cho nên, người nhìn chăm chăm một chút giám sát.”

“Ta chính nhìn chăm chăm đấy” Vương Triều vội vàng đáp, hắc ngẩng đầu nhìn về phía đen như mực sắc tình coi thường nhiều lần, ấn xuống ghi chép bình phong khóa, sau đó lại rút ra một cái khác khối máy tính bảng, điều ra thang máy cùng an toàn thông đạo toàn trường video theo dõi.

Hình tượng xuất hiện sát na, Vương Triều đơn giản trái tim cần nhảy ra cổ họng, như Hình Tòng Liên nói, một đám võ trang đầy đủ bảo an, vừa mới ngồi thang máy đến 1 tầng 1.

Cùng lúc đó, hắc lần nữa nhìn về phía gian phòng bên trong lỗ kim camera ghi lại video, hắc lui về đối phương chủ giao diện, phát hiện đang có người điều đi 103 phòng video xem xét, hắc nhanh chóng nói ra: “Lão đại, thật, thực sự có người đi các người kia a a a.”

Bởi vì không có đi hành lang giám sát, Vương Triều cảm thấy mình đơn giản như cái mù lòa.

“Lão đại, vừa có một đội bảo an lên 1 tầng 1 a, còn có người tại điều bên trong căn phòng thu hình lại nhìn, các người tranh thủ thời gian trang giống một chút, đừng chỉ ôm bất động a, bị tra được liền để lộ!” Hắc vô cùng gấp gáp hô, có hắc vừa nói xong, lại nghe thấy hắc A Thần ca ca suy yếu lại bình tĩnh tiếng nói vang lên: “Vương Triều.” “Ta đây, A Thần ca ca!”

“Đóng lại người đang xem chúng ta gian phòng video, sau đó, đem người vừa bảo tồn kia đoạn xóa.”

Đột, loại này bị giám thị cảm giác là chuyện gì xảy ra!

Vương Triều giật cả mình, nhin không được tại trong xe Jeep chung quanh, chung quanh một mảnh đen kịt, có lưng của hắc làm sao lại lạnh như vậy a!

“Không có rồi A Thần ca ca, ta làm sao lại đập các người coi thường nhiều lần này đợi lát nữa, ta còn có thể giúp các người ở phía sau đài đem cái kia video xóa, tin tưởng ta, bao trên người ta a!”

“Đem người máy giám thị nốt.”

Lâm Thần trịnh trọng lập lại.

...

Nương theo Lâm Thần câu nói sau cùng kia kết thúc, Hình Tòng Liên đồng thời nghe thấy sát vách 1 số 103 trong phòng, truyền ra vô cùng rõ ràng tiếng mở cửa cùng rất nhiều người bước vào gian phòng bên trong điều tra thanh âm.

Lâm Thần hiển nhiên cũng phát hiện điểm này, bởi vì hắc cố vấn tiên sinh đem đầu từ cần cổ của hắc nâng lên, sau đó nâng lên một chút khoảng cách, chinh lạng mà nhìn xem hắc.

Bọn hắc chớp mũi chống đỡ, Lâm Thần hiển nhiên cũng đang do dự. Có điều rất nhanh, Lâm Thần phảng phất làm quyết định gì, hắc cảm thấy Lâm Thần thân thể bắt đầu hướng về sau trượt lên, đồng thời đồng thời cung lên lưng.

Hình Tòng Liên trong nháy mắt liền đoán được Lâm Thần muốn làm gì, bởi vì nếu như chờ Lâm Thần ngồi vào bên chân của hắc bên trên, vậy sẽ là tiêu chuẩn tới cực điểm miệng giao tư thế.

Hắc một phát bắt được Lâm Thần cổ tay, nói khế: “Không cần thế này.”

Hắc nói xong, đầu gối dùng sức, một cái tay khác bảo vệ Lâm Thần phần cổ, xoay người đem người đặt ở dưới thân.

Bởi vì đột nhiên đảo ngược, Lâm Thần ngửa đầu nằm ở trên giường lúc, phát ra một tiếng nhỏ vụn □□, Hình Tòng Liên lẳng lẳng nhìn chăm chú dưới thân người, phát hiện Lâm Thần cũng vẫn tại đồng dạng nhìn chăm chú lên hắc, đôi mắt ôn nhu, đồng thời chăm chú. Tay của hắc vẫn tại Lâm Thần cần cổ, cái này khiến Hình Tòng Liên chợt nhớ tới mới lư húc tới gần lúc Lâm Thần nói lời.

Hắc nói, người thơm quá.

Khi đó Hình Tòng Liên cảm thấy câu nói này phi thường làm hắc buồn nôn buồn nôn, nhưng giờ này khắc này, hắc nằm trên người Lâm Thần, cảm nhận được dưới thân người nóng hổi thân thể cùng có chút chập trùng lồng ngực.

Mặc dù tình thú trong phòng cũng không có bất kỳ cái gì huân hương hương vị, mà Lâm Thần trên thân thậm chí ngay cả cái gì xà phòng hoặc là sữa tắm khí tức đều không có, nhưng Hình Tòng Liên vẫn như cũ cảm thấy vừa rồi lư húc câu nói kia cũng không có nói sai, Lâm Thần khí tức trên thân thật phi thường sạch sẽ mát lạnh, làm cho người thoải mái dễ chịu.

Cho nên, thật rất thơm.

Tiếng bước chân từ căn phòng cách vách lần lượt mà ra, các nhân viên an ninh hiển nhiên không có ở nơi đó phát hiện thân ảnh của bọn hắn, có lẽ, bọn hắn muốn gõ vang bọn hắn chỗ cửa phòng. Hiện tại thật sự là kích thích vô cùng thời khắc, một môn chi cách là những cái kia đuổi bắt bọn hắn bảo an, mà hắn lại lẳng lặng nằm ở bạn tốt của hắn kiêm đồng sự trên thân.

Hình Tông Liên cảm thấy mình rất lâu không có như thế kích thích qua, sau đó, mặc dù giác quan kích thích, hắn chợt cảm thấy mình bình tĩnh trở lại.

Bởi vì Lâm Thần rất bình tĩnh.

“Thật có lỗi.” Hắn đưa tay xoa lên Lâm Thần gương mặt, sau đó bắt đầu động.

Lâm Thần nghe Hình Tông Liên nói xin lỗi thời điểm.

Trong lúc nhất thời lại có chút nghẹn ngào cảm giác, kia thật là làm cho người cảm thấy ngọt ngào lại đồng thời khổ sở tới cực điểm thời khắc.

Lâm Thần nhìn qua ép trên người mình nam nhân.

Chung quanh hắc ám không ánh sáng .

Đây có lẽ là hắn đời này tuyệt vô cận hữu cơ hội, đồng thời giống hắn thế này vận khí người không tốt lắm, có lẽ đợi không được lần thứ hai đồng dạng cơ hội.

Hắn sẽ không lại lần say rượu, sẽ không ở sau khi say rượu bị ép cùng Hình Tông Liên tiến vào một gian kỳ quái tình thú trong phòng, càng sẽ không vì tránh né truy binh, mà bị Hình Tông Liên đặt ở dưới thân, cùng hắn cách như vậy gần như vậy.

Hiện tại, vô số loại trùng hợp, tạo thành hiện tại tình trạng.

Bởi vì Hình Tông Liên ở trên người hắn làm cùng làm yêu lúc hoàn toàn nhất trí ma lau động tác, bọn hắn đều cứng rắn, cái này có lẽ nói rõ, Hình Tông Liên cũng không phải là đối với hắn không có cảm giác không phải sao.

Hắn hiện tại chỉ cần đơn giản ngẩng đầu lên, liền có thể hôn lên đối phương môi, Hình Tông Liên có lẽ sẽ đẩy hắn ra có lẽ sẽ đáp lại hắn, nhưng càng lớn có thể là, Hình Tông Liên sẽ đem cái này xem như là hắn rất phổ thông say rượu mất lý trí hành vi, hắn thậm chí còn có

thể giải thích nói, đó là bởi vì vừa rồi hấn uống xong trong rượu bị hạ một chút □□ vật.

Hấn nhất định sẽ thay hấn thất thố tìm lý do.

Nhưng Lâm Thần rất rõ ràng mình phản ứng sinh lý đến tột cùng tại sao mà đến, bởi vì hấn yêu người hạ thể, chính không ngừng trên đỉnh hấn vượt bộ, hấn ngẫu nhiên sát qua hấn xương mu, bọn hấn hạ thể có khi sẽ đụng tới, có khi lại sẽ bỏ lỡ, cái này tạo thành hấn bình thường sinh lý phản ứng.

Cái này cỡ nào bình thường.

Bình thường đến hấn hoàn toàn có thể đưa tay ôm Hình Tông Liên cổ, hôn hấn, đối với hấn tỏ tình, chăm chú trần thuật mình sinh lý phản ứng.

Nhưng mà, thời gian không đúng, địa điểm không đúng, hết thảy đều không đúng.

Bởi vì hơn nửa tháng trước, hứa nhiệm tại gian phòng cách vách bên trong, từng chịu đựng không phải người ngược đãi; bởi vì tại bọn hấn chỗ trong phòng này, tại bọn hấn nằm cái giường này bên trên, nhất định đã từng phát sinh qua so hứa nhiệm bị những cái kia thảm hại hơn vô nhân đạo sự tình.

Nhưng cuối cùng là bởi vì, Lâm Thần rất rõ ràng, dùng say rượu ngoài ý muốn tới làm che giấu, để đang thử thăm dò sau khi thất bại có thể để cho mình có tránh né lấy cớ, là cực kỳ không chịu trách nhiệm hành vi, tối thiểu a, Lâm Thần nghĩ, hấn không muốn dạng này lấy cớ, hấn nghĩ càng tôn trọng Hình Tông Liên một chút...

Lâm Thần ngắm nhìn Hình Tông Liên nhan sắc tĩnh mịch đôi mắt, hấn thậm chí không rõ ràng, mình đến tột cùng có hay không uống say, nếu quả như thật uống say, như vậy thì ra, người tại say rượu về sau cũng có thể như thế thanh tỉnh lý trí.

Thanh tỉnh làm cho người khác tuyệt vọng.

Qua thật lâu, Vương Triều thanh âm mới lần nữa tại bọn hấn vang lên bên tai.

“Lão đại, A Thần, bảo an đi.”

Hình Tông Liên rốt cục cũng ngừng lại.

Kia thật là nhất là lúng túng thời khắc, Lâm Thần hướng hấn nhẹ gạt đầu, tận lực khống chế mình sắc mặt như thường.

“Chúng ta muốn đi căn phòng cách vách, đem cửa mở ra.” Hình Tòng Liên từ trên người hắn xoay người xuống tới, thanh âm của hắn trong nháy mắt hoán đổi sẽ phi thường tinh táo rõ ràng trạng thái.

Phảng phất vừa rồi sự tình gì đều chưa từng xảy ra.

Có điều Lâm Thần hay là từ hắn gấp rút thở dốc trên lồng ngực, nhìn ra một chút mảnh khöhe.

“Đệt lão đại, các người đây là muốn chết sao?” Vương Triều reo lên, “Các người sẽ bị phát hiện!”

“Không sao, vừa vặn bọn hắn đến bọc đánh chúng ta thời điểm, chúng ta có thể có cơ hội rời đi, người có thể khống chế một đài thang máy sao? Ta nhớ được 03 phòng sát vách chính là một cái khác đỡ thang máy, chúng ta đi tầng hầm bãi đỗ xe, người giúp chúng ta tìm một đầu an toàn thông đạo rời đi?”

Hình Tòng Liên nhìn qua hắn, Logic rõ ràng chỉ huy nói.

“Ồ ồ cái chủ ý này cũng không tệ a! Thang máy là máy tính khống chế, ta có thể cho các người mở một khung cái này ngược lại không có vấn đề gì.” Vương Triều cũng đồng dạng nghiêm túc trả lời.

“Thuận tiện tại bãi đỗ xe lối ra, cho chúng ta gọi một chiếc xe taxi .”

Hình Tòng Liên giơ tay lên biểu, nhìn thoáng qua, “Hiện tại là trời vừa rạng sáng lẻ năm phân, năm phút sau, đem sát vách cửa phòng mở ra.”

“get!” Vương Triều nói, “Nhưng mà lão đại, ta cũng có thể lái xe tới đón các người a!”

“Ta còn muốn sống thêm mấy ngày.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói, Vương Triều thế là phi thường thức thời ngậm miệng lại.

“Người còn có thể sao?” Hình Tòng Liên bố trí xong hết thầy về sau, quay đầu hỏi hắn.

“Ta đi rửa cái mặt.” Lâm Thần từ trên giường ngồi dậy, trong bóng đêm lục lọi xuống giường, nhưng mà, đại khái bởi vì hắn mới quá mức khắc chế, cơ bắp lại rất căng thẳng, chân của hắn tại giẫm lên mặt đất lúc đột nhiên quá đau, hắn mạnh mẽ lão đảo, ngay tại hắn hướng tủ đầu giường cắm xuống cũng cho là mình nhất định cần bổ điểm canxi thời điểm, bên eo của hắn bị một con rộng lớn hữu lực tay nâng ở, Hình Tòng Liên vòng tay qua hắn thắt lưng, cũng nói, “Cẩn thận.”

Cái này thực sự hoàn toàn là sau đó lúc trạng thái.

Lâm Thần cảm thấy mình mặt nhất định đỏ lên.

Cuối cùng, hay là Hình Tòng Liên vịn hấn đến toilet.

Hấn đem đầu ngâm ở lạnh buốt dòng nước dưới, tùy ý bọn hấn cọ rửa qua hấn đầu, ý lạnh khiến hấn thanh tỉnh rất nhiều.

Mà hình đi theo thì ôm cánh tay đứng ở một bên, rất giận định thần nhàn quát lấy một liều thuốc.

Hiện tại, thật càng giống sau đó.

Lâm Thần kéo qua khăn mặt xoa xoa mặt, điều chỉnh hạ cảm xúc, rốt cục mở miệng lần nữa: “Mấy giờ rồi rồi?”

“Còn có một phút lẻ ba giây.” Hình Tòng Liên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, trả lời hấn.

Sau đó, giữa bọn hấn lại lâm vào một mảnh trầm mặc.

Lâm Thần lau khô mặt, nhìn xem hấn trong gương bởi vì □□ cùng cồn mà trở nên đỏ bừng hai mắt, nói: “Hình Tòng Liên.”

“Ừm?”

“Người kỹ thuật phải rất khá à?”

“Bao quân hài lòng?”

“Ngạch, có cần hay không ta tránh một chút a.”

Tại an tĩnh trong toilet, Vương Triều đột ngột trêu ghẹo âm thanh vang lên lần nữa.

Lâm Thần nghĩ, thật, vừa rồi nếu như không phải biết Vương Triều tại nghe lén, biết có người đang nhìn bọn hấn, hấn nói không chừng quả thực sẽ đối với Hình Tòng Liên làm cái gì.

Nghĩ tới đây, hấn rất thoải mái nở nụ cười, quả nhiên a, xác thực hết thảy đều không đúng.

Hấn đem khăn mặt dựng về trên kệ, nói với Hình Tòng Liên: “Đi thôi?”

“Được.”

Vương Triều luôn luôn là hiệu suất cao đến dọa người điển hình.

Tại bọn hấn đi ra căn này tình thú phòng lúc, sát vách cửa phòng ứng thanh mà ra.

Không còn cần Vương Triều nhắc nhở, tại Hình Tòng Liên đẩy ra cánh cửa kia sát na, Lâm Thần nghĩ, cả tòa lâu an phòng cảnh báo đại khái lại vang lên.

Dù sao mục đích khác biệt, vào cửa về sau, Hình Tòng Liên liền thoải mái đem trong phòng tất cả đèn đều mở ra. Nhưng mà, tại Hình Tòng Liên muốn móc ra găng tay kiểm tra gian phòng sát na, bọn hắn đều ngây ngẩn cả người. Bởi vì gian phòng này mặc dù bày biện cùng sát vách gian kia không khác nhau chút nào, nhưng chúng nó lại là hoàn toàn khác biệt. Gian phòng này, rất mới, phi thường mới. Tại sáng chói dưới ánh đèn, trong phòng giường cũng tốt ngăn tủ cũng tốt thậm chí là trên bầu trời rủ xuống còng tay, đều tựa hồ lóa ra ánh nhuận quang trạch . Lâm Thần hít hà trong không khí mùi, nơi này tràn ngập trang bị mới tu gian phòng sau mới có foóc-man-đê-hít cùng dầu chuối hương vị. Nhìn, vừa có người cho gian phòng này làm triệt để sửa chữa. Đúng vậy a, nếu như bọn hắn ngay cả video ghi chép đều nhớ xóa bỏ, như thế nào lại không nhớ rõ đem hết thảy vật chứng quét dọn sạch sẽ đấy. Nếu có thể ở nơi này tìm tới bất cứ chứng cứ gì, ngược lại ngược lại là kì quái. Ở bên cạnh hắn, Hình Tòng Liên ngồi xổm người xuống, sờ lên thảm, sau đó ngẩng đầu nói với hắn: “Thảm cũng phải mới.” “Xem ra, bọn hắn so với chúng ta tưởng tượng, cần kín đáo quá nhiều.” Lâm Thần từ tốn nói. “Lão đại, A Thần, xe taxi đã đến... Nhưng mà, các người thế nào?” “Không có gì, rất bình thường lần nữa vấp phải rắc rối mà thôi.” Lâm Thần sau khi nói xong, gặp Hình Tòng Liên lấy điện thoại cầm tay ra, nhiều góc độ chụp mấy bức hiện trường ảnh chụp. Sau đó, Hình Tòng Liên cấp tốc thu hồi thu hồi, mắt nhìn đồng hồ, sau đó phi thường quả quyết mà hỏi thăm: “Vương Triều, báo cáo tình huống bây giờ?” “Một nhóm bảo an đang từ 1 lầu 3 đuổi xuống, một cái khác sóng đang từ tầng 7 an toàn thông đạo hướng lên bực đánh, các người phải nhanh lên một chút!” Hình Tòng Liên gật gật đầu. Giống như là hoàn mỹ bóp được rồi thời gian điểm, Hình Tòng Liên trở lại cạnh cửa, lại liếc mắt nhìn đồng hồ.

Ước chừng mười giây về sau, hắc đột nhiên kéo cửa phòng ra, cơ hồ trong cùng một lúc, thang máy đến 1 tầng 1 đèn chỉ thị sáng lên. Tại thang máy quan sát sát na, Lâm Thần tựa hồ nghe gặp một đội bảo an la lên xông ra an toàn thông đạo thanh âm.

Nương theo thang máy chậm rãi chìm xuống, Lâm Thần ngược lại là không có nửa điểm bị đuổi theo sợ hãi, hắc cảm thấy rất bình tĩnh.

Nếu như khi đó Hình Tòng Liên biết ý nghĩ của hắc, đại khái sẽ cầm tay của hắc nói: Trùng hợp như vậy, vừa rồi tại trên giường thời điểm, ta nhìn người cũng phải đồng dạng bình tĩnh đấy

Bất quá, dù sao bọn hắc hiện tại đang đứng ở sau đó trạng thái, không cách nào giao lưu lẫn nhau tâm đắc.

Cho nên, hai người bọn họ chỉ là mặt hướng lấy cùng một khối trơn bóng trong thang máy bích, lẫn nhau không nói gì chờ đợi đại môn lần nữa mở ra sát na.

...

Chạy ra dưới đáy bãi đỗ xe quá trình trở nên phi thường thuận lợi.

Vương Triều năng lực chỉ huy rất tốt, Hình Tòng Liên phương hướng cảm giác cũng tốt phải dọa người.

Hắc đi theo Hình Tòng Liên qua lại những cái kia xe sang trọng chiếc bên trong, nghe hậu phương rất xa xa đuổi theo bọn hắc tiếng bước chân từ xa mà đến gần, tại các nhân viên an ninh cơ hồ muốn đem gậy điện đánh lên cửa sổ xe sát na, bọn hắc ngồi lên chiếc kia

Vương Triều sớm gọi tới xe taxi.

Cho thuê kéo lái xe đạp xuống chân ga, nhìn qua các nhân viên an ninh phần nộ, khẩn trương đồng thời thất vọng khuôn mặt. Lâm Thần lại có loại chạy ra thăng thiên cảm giác.

Lái xe cũng nhận kinh hãi, mặc dù hắc vô ý thức đạp xuống chân ga, nhưng nhìn thấy những cái kia cầm trong tay điện côn các nhân viên an ninh điên cuồng hướng hắc vọt tới, hắc hay là khẩn trương tới tay run: “Các người đến cùng là ai a?”

“Cảnh sát, phá án.”

Hình Tòng Liên cấp tốc ra xong huy hiệu cảnh sát,

Tại nhìn thấy huy hiệu cảnh sát sát na, lái xe giống như là tăng thêm cái gì buff, hắc lần nữa đạp mạnh chân ga, xe taxi như như mũi tên rời cung đụng gậy bãi đỗ xe hàng rào, điên cuồng hướng phương xa bão táp mà đi.

“Cảnh sát a, cảnh sát đến quá tốt rồi, thật sự là cần điều tra thêm cái chỗ kia, có thể đóng lại là tốt nhất!”

Xe taxi lấy không ít hơn 100 mã vận tốc tại rộng lớn con đường bên trên phi nước đại lên về sau, lái xe tiên sinh đối bọn hắn nói như vậy

Hình Tòng Liên ngồi nắm tay khoác lên trên cửa sổ xe, hẩn mắt nhìn công bài bên trên tính danh, khích lệ trong phòng điều khiển lái xe tiên sinh đến: “Quan sư phó a, giống ngài thế này có tinh thần trọng nghĩa nam nhân thật sự là rất ít đi a, bình thường nam nhân a, hận không thể cả ngày ngâm mình ở bên trong.”

Lái xe mặt mo đỏ ửng, rất thành thật nói: “Ta đây không phải không đi nổi nha, quá mắc.”

Hình Tòng Liên cười mở nờ nụ cười.

“Ngài lần này tới tra vụ án gì a?” Lái xe lại hỏi.

Lâm Thần gặp Hình Tòng Liên nhìn mình một chút, cũng nghe hắn nói: “Đại án, không tiện lộ ra.”

Lái xe thật dài dĩa” ờ” một tiếng: “Ta nói sao, khó trách đám kia bảo an cùng như chó điên, ngài yên tâm, ta lão Quan kỹ thuật lái xe nhất lưu, bọn hắn nhất định đuổi không kịp đến!”

“Ngài thường tới đây tiếp khách sao?” Hình Tòng Liên đột nhiên hỏi.

“Chính là ngẫu nhiên, bất quá chúng ta cái này làm ca đêm, ai không đến Hoàng gia số một tiếp nhận hai người a!”

Hình Tòng Liên ánh mắt sáng lên, hỏi: “Vậy ngài biết, Hoàng gia số một bên trong đám công chúa bọn họ, bình thường đều ở cái nào sao?”

“Ta đây cũng không rõ ràng a.” Quan sư phó lại thẹn thùng nờ nụ cười, ta ngược lại thật ra tới đây kéo qua mấy chuyến khách nhân, thế nhưng phân không ra ai là bên trong thiếu gia tiểu thư a.” Quan sư phó nói như vậy, sau đó bỗng nhiên giống như là nhớ tới cái gì, hẩn đột nhiên vỗ vỗ trán, cũng nói với hắn, “Đợi chút nữa, chờ sau đó, ta giúp ngài hỏi thăm, chúng ta có cái điện đài này ta cho ngài hỏi thăm một chút a!”

Hình Tòng Liên còn chưa kịp cự tuyệt, quan sư phó liền đã tay mắt lanh lẹ lôi ra bộ đàm, lớn tiếng reo lên: “Này này, các người có ai hay làm Hoàng gia số một sinh ý, biết bên trong công chúa các thiếu gia ở chỗ nào sao?”

Rất nhanh, điện đài bên trong vang lên rất nhiều ca đêm lái xe mồm năm miệng mười thanh âm.

Có người nói: “Lão Quan người thế nào a, đối nàng dâu không hài lòng a?”

Cũng có người nói: “Có thể a lão Quan, rốt cục sẽ tìm điểm việc vui a!”

Tên là lão Quan trung niên nhân ho hai tiếng, ra vẻ nghiêm chính từ nghiêm cắt ngang bọn hắn: “Nghiêm túc đứng dậy a, hiện tại là hai vị cảnh sát đồng chí đang phá án này ta là thay bọn hắn nghe ngóng.”

“Là thật cảnh sát sao?”

Lão Quan quay đầu nhìn xem Hình Tông Liên, Hình Tông Liên gật gật đầu, một thanh tiếp nhận bộ đàm, đối những tài xế kia nhóm nói: “Ta là Hình Tông Liên, cảnh xưng là 20151014xxx, chư vị có thể kiểm chứng.”

Sau đó, điện đài vô tuyến bên trong bộc phát ra càng tạp nhạp thanh âm.

“Thật sự là cảnh sát tiên sinh a!”

“Xin lỗi xin lỗi a cảnh sát tiên sinh!”

“Hi vọng mọi người có thể cung cấp mới quan sự phó yêu cầu manh mối, đối với chúng ta phá án, sẽ phi thường có trợ giúp.” Hình Tông Liên trấn định tiếng nói, nhanh chóng vượt lên điện đài bên trong trận kia rối loạn.

Tài xế xe taxi, đại khái là thành thị bên trong nhiệt tình nhất quần thể, nghe thấy thật sự là có cảnh sát tra án, bọn tài xế lập tức lao nhao bắt đầu cho ra chủ ý, có người nói những cô nương kia ở tại đông thành cũng có người nói thành Tây, nhưng lại cũng không có cái đúng số.

Rốt cục, một vị phảng phất là thu được thông tri vừa mở ra điện đài lái xe tiên sinh đột nhiên lớn tiếng nói ra: “Ta ta, ta biết, ai u vừa Trần sư phó lòng như lửa đốt gọi điện thoại cho ta để cho ta nghe điện đài ta đương chuyện gì chứ! Hoàng gia số một a, có mấy cái tiểu thư định xe của ta, mỗi đêm đều là ta đưa các nàng xe tải về nhà, các nàng đại bộ phận đỗ trên đường, bắt quá, đỗ trên đường lái xe không đi vào, cũng không biết bọn hắn cụ thể ở cái nào a!”

Lâm Thần lần nữa cùng Hình Tông Liên liếc nhau.

“Thật phi thường cảm tạ.” Hình Tòng Liên chân thành đối vị kia lái xe sư phó nói.

Sau đó trên đường đi đò đường phố trên đường .

Quan sư phó cùng bọn hắn câu được câu không nói chuyện phiếm, phần lớn thời gian, đều là lái xe tiên sinh đang giảng giải mình cùng bọn hắn kia lão hòa kế nhóm vòng vây tiểu thâu hoặc là thay đội ngũ cứu viện vận chuyển vật liệu anh dũng kinh lịch.

Mặc dù bọn hắn không cách nào cùng bọn trao đổi đồng dạng cố sự, nhưng nghe kia vui sướng khoe thanh âm, cũng bởi vì còn tác dụng, Lâm Thần lại lần nữa Thần Thần thiếp đi.

Chờ bọn hắn tỉnh lại, quan sư phó đã đem xe phi thường bình ổn lái đến đò đường phố chỗ.

Hắn cùng Hình Tòng Liên đi một chút hạ cho thuê, mới phát hiện chẳng biết lúc nào, trên trời rơi ra rất mềm mại mưa phùn, mưa kia cơ hồ không cách nào thấm ướt y phục, lại làm cả thành thị đều lâm vào một mảnh sương mù hơi khói bên trong.

Hình Tòng Liên móc ra bóp tiền phải trả tiền, chính là quan sư phó lại đẩy mà không thu: “Các người cảnh sát phá án, chúng ta thị dân hiệp trợ là hắn là, hắn là a, tiền này ta cũng không muốn rồi a!”

Hình Tòng Liên quen thuộc nhất tại đập tiền, ngược lại là rất ít gặp được có người đẩy mà không thu tình huống, hắn cười nói: “Ngài cái này giác ngộ thật cao a, nhưng mà nên thu tiền hay là phải thu, chúng ta cũng có mình quy định a.”

“Ai nha, ta muốn thu người tiền , đợi lát nữa liền bị những cái kia lão hòa kế nhóm chế giễu chết!”

Lâm Thần gặp tấm kia trăm nguyên đều sắp bị bọn hắn lật đi lật lại, tiến lên một bước, đối lái xe nói: “Ngài thu cất đi, không thu, ta trở về liền báo cáo hắn ngồi xe không cho lái xe tiền xe.”

Lâm Thần nghĩ, mình kia là khuôn mặt nhất định phi thường nghiêm túc, cho nên tại hắn nói ra câu nói kia về sau, quan sư phó rốt cục thu hồi tiền.

Hình Tòng Liên đã cất bước đi thẳng về phía trước, Lâm Thần cùng sau lưng hắn

“Cảnh sát tiên sinh.”

Đột nhiên, trung niên lái xe bởi vì hút thuốc quá nhiều mà khàn khàn vô cùng tiếng nói, tại bọn hắn phía sau vang lên.

“Hoàng gia số một kia thật không phải chỗ tốt, các người có thể nhất nó sao?”

Trước mặt đường phố phi thường hắc, sau lưng bọn hắn, là một vị bình thường nhất thị dân phi thường bình thường thậm chí mang theo một chút tư tâm thỉnh cầu.

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên thân ảnh dưới ánh đèn đường dừng lại, sau đó một lần nữa trở về, hắn xe taxi phòng điều khiển dừng bước, bên ngoài nghiêm túc khom người, nói: “Ngài yên tâm.”

Tựa như Hoàng gia số một gọi Hoàng gia số một.

Đỏ đường phố cũng phải cùng danh tự hoàn toàn nhất trí địa phương.

Nơi này từ đầu tới đuôi, mở ra kéo dài không dứt phòng gọi đầu, đại bộ phận cửa tiệm đều đã đóng lại, bọn hắn chậm rãi hướng vào phía trong đi đến, phát hiện vẫn có số ít mấy nhà cửa tiệm còn mở, cống thoát nước hiện ra ô trọc khí tức, ngõ nhỏ đại khái không tính hẹp, nhưng cũng nhất định không đủ rộng.

Hắn cùng Hình Tông Liên sóng vai đi ở chỗ này, tắm rửa tại hẻm nhỏ sa mỏng trong mưa bụi.

Cửa hàng bên trong hiện ra màu hồng phấn ánh đèn, có chút thuận đi ra ngoài khe hở chảy ra, có chút lại thật lớn phương mới từ cửa sổ sát đất bên trong lộ ra, hắn hướng như cũ gầy dựng những cái kia tiệm ăn bên trong nhìn lại, nhìn thấy bên trong phần lớn là * đang nằm nhỏ tỷ môn, trong các nàng có người tuổi tác rất lớn, có chút thì nhìn qua khả năng vừa mới trưởng thành.

Thời gian thực sự đã rất muộn, những cái kia các tiểu thư phần lớn nằm tại ghế sofa trên giường, thậm chí liên chiêu ôm khách nhân * cũng không.

Hiện tại vấn đề lại trở nên rất rõ ràng.

Bọn hắn nên như thế nào tại điều dài dằng dặc đường phố bên trong, tìm tới Lily tiểu thư trụ sở.

“Vương Triều, tra được chưa?”

“Không có!”

Người thiếu niên có chút tức giận nói.

Lâm Thần nhìn qua Hình Tông Liên, hiển nhiên là mới Hình Tông Liên cấm chỉ hắn lái xe nữa mệnh lệnh, khiến Vương Triều tức giận .

Bất quá, Vương Triều cũng chỉ là ngoài miệng nói như vậy, Lâm Thần hay là nghe thấy hấn nhấn con chuột thanh âm: “Ta vừa tra xét bệnh viện kiểm tra sức khoẻ ghi chép, các người cũng không biết ta đến tột cùng nhìn thấy cái gì đồ vật, trời ạ, chỉ riêng hiện tại, ta đã thấy được 5 lệ Ald S ca bệnh, chớ nói chi là vô số cái này vụ kia đau nhức, ta muốn điên rồi a A Thần, ta thấy thật là khó chịu a.”

“Ừm, ta biết.” Lâm Thần bình tĩnh nói.

“Vì sao lại thế này a, vì cái gì các nàng nhất định phải làm loại sự tình này a, tử tế kiếm tiền không được sao!”

“Vương Triều.” Lâm Thần đưa tay giữ chặt Hình Tòng Liên, cùng hấn tại một chỗ an tĩnh dưới ánh đèn đứng vững, “Không phải tất cả mọi người, đều có tư cách lựa chọn nhân sinh của mình.”

“Chính là, chính là bọn hấn làm sao như vậy không giữ mình trong sạch a, mang cái bộ, mang cái bộ rất khó sao!”

“Thật ra, người có thể dùng hai loại quan điểm, đến đối đãi những người này, đầu tiên, các nàng đúng là phạm pháp ngành nghề người làm, từ góc độ này, người cũng có thể khinh bỉ các nàng phi hổ bọn hấn, không có bất cứ vấn đề gì, nhưng tương tự chính là, người cũng có thể tưởng tượng, các nàng là trưởng thành tại như thế nào gia đình có cuộc sống ra sao kinh lịch, mới có thể khiến các nàng nhất định phải vượt qua bán * sinh hoạt. Đương nhiên, các nàng phạm pháp là sự thật, nhân sinh của các nàng kinh lịch cũng chỉ là chúng ta phỏng đoán, nhưng mà, ta muốn... Tại những cô nương kia bên trong, nhất định có người hi vọng có thể thi một cái tốt đại học sau đó trong phòng làm việc sống được thể thể diện mặt, ta nghĩ a, trong các nàng là nhất định có người hi vọng vượt qua cuộc sống như vậy, chỉ là, thật, trên thế giới này không chỉ có không phải tất cả mọi người đều có tư cách lựa chọn nhân sinh của mình quý tích, thậm chí có ít người, các nàng cũng không biết nguyên lai mình còn có lựa chọn quyền lực.”

Lâm Thần ngửa đầu nhìn qua Hình Tòng Liên.

Đối phương không nói gì, chỉ là nắm tay khoác lên cần cổ của hấn, nhẹ nhàng nắm chặt lại.

Đây là hơi có vẻ thân mật rất quen an ủi động tác.

Nhưng này lúc, bọn hấn đều không có phát giác được, động tác này không chỉ có thân mật mà lại phi thường mập mờ.

Nhưng đại khái là vừa rồi cùng một chỗ ngủ qua, thậm chí ngay cả Lâm Thần cũng không có bất kỳ cái gì cảm giác khác thường, phảng phất, cái này rất bình thường rất thuận theo tự nhiên.

Tại rất dài trầm mặc về sau, hắn cuối cùng hỏi: “Được rồi, tra được Lily sao?”

Có lẽ là nghe nàng nói những lời kia, Vương Triều rất rõ ràng có chút ghen ngào, có điều người thiếu niên nhanh chóng điều chỉnh tốt cảm xúc, nói với hắn: “Tra được, A Thần, Lily tên là Trịnh Văn lệ, nữ, 21 tuổi.”

“Trụ sở có tin tức sao?” Hình Tòng Liên hỏi tiếp.

“Người đợi ta điều tra thêm nàng ghi chép.”

Một lát sau, Vương Triều nói: “Đệ, tìm được, thật sự là tại đồ đường phố 3- số 117 502 thất, Trịnh Văn lệ thuê cho cái phòng này giao phí điện nước, trời ạ lão tài xế quả nhiên chính là kinh nghiệm Phong Phú a!”

Người thiếu niên chân thành cảm khái.

Lâm Thần dừng bước lại, nhìn một chút bảng số phòng, bọn hắn đã nhanh muốn tới địa phương.

Trên thực tế, hắn vẫn còn có chút ngoài ý muốn, hắn cho rằng giống Lily thế này tại hội cao cấp trong sở công tác công chúa, nàng thu nhập hắn là đủ để cho nàng cung cấp một cái tốt một chút phòng ở, nhưng trên con đường này, hiển nhiên không tồn tại cái gọi là, tốt một chút phòng ở.

3- số 117 là loại kia bức tường pha tạp kiểu cũ cư dân lâu, Lâm Thần ngửa đầu nhìn lại, nơi này trên ban công treo đều là các loại diêm lệ nội y đồ lót, nhìn qua phi thường rêu rao, bọn hắn tất nhiên không có tìm sai chỗ.

Bất quá, tìm tới Lily tiểu thư quá trình thật sự là khó khăn trùng điệp, bọn hắn đứng tại kia phiến khóa lại kiểu cũ cửa sắt cổng, lại lâm vào khốn cảnh.

Hình Tòng Liên vuốt vuốt cái mũi, hỏi hắn: “Tự xông vào nhà dân phạm không phạm pháp?”

Hắn tựa ở thang lầu trên lan can, đầu vẫn còn có chút choáng nặng nề: “Người cứ nói đi?”

“Người có thể bắt lực báo ta sao?”

Lâm Thần yên lặng, xoay người qua.

Quyển 4 Chương 130: Bốn tiếng 42

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 130: Bốn tiếng 42

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Len lén tiến vào một cái độc thân nữ tính trụ sở, đương nhiên không ồn.

Nhưng xét thấy hai nam nhân đứng tại sắc tình nhà trọ lối đi nhỏ càng không tiện, tại Hình Tông Liên nhanh chóng giữ cửa khóa mở ra sau khi, Lâm Thần liền cùng hắn cùng một chỗ lách vào phòng. Cho nên Lily tiểu thư về nhà mở ra gia môn về sau, nhìn thấy chính là hai vị ngồi tại nàng trên ghế sa lon nam nhân.

Trong đó một cầm nàng đặt ở trên bàn trà khung hình đang nhìn, mà Lily nhanh chóng nhận ra, một người khác chính là hôm nay đem nàng làm hại rất thảm cái kia giả người giàu có.

Hai người kia nghe thấy tiếng mở cửa, cùng nhau nhìn về phía nàng. Lily không nói hai lời, quơ lấy túi xách, liền tiến lên hướng cái kia giả người giàu có đập mạnh: “Thảo, các người còn có mặt mũi tới sao, đem lão nương hại thảm như vậy!”

Nghe Lily tiểu thư lên đỉnh đầu giận dữ hét, Hình Tông Liên không có hoàn thủ, thật sự chịu như vậy mấy lần.

“Hỗn đản, còn cần giả chi phiếu, nghèo bức cũng không cần đến chơi gái a!”

Phảng phất là cảm thấy đánh người vô dụng, đang phát tiết về sau, Lily lấy điện thoại cầm tay ra liền muốn đánh điện thoại.

Hình Tông Liên tay mắt lạnh lẽ, từ trong tay nàng chép quá điện thoại di động.

“Còn giật đồ có phải hay không!” Lily tiếng kêu lớn hơn.

Lâm Thần nhìn qua nùng trang diễm mạo nữ hài trước mặt, đem trong tay khung hình buông xuống: “Chúng ta là vì hứa nhiệm mà đến, ta biết, người biết nàng.”

Hắn nói như vậy.

Lily trong ánh mắt lửa giận tiêu tán rất nhanh, nàng vô ý thức nhìn về phía trên bàn trà ảnh chụp, trong tấm ảnh là hai cái ôm vào cùng nhau cô nương.

Lâm Thần cũng theo đó nhìn phía bộ kia khung hình

Mặc dù các cô nương rất thích chưng diện, cũng luôn luôn đem mình p đến quá phận, nhưng người vẫn như cũ có thể từ trong tấm ảnh rõ ràng phân biệt ra được, ở bên trái so v người là đứng ở trước mặt hẳn vị này, mà bên phải cái kia, chính là hứa nhiêm.

Sau đó, Lâm Thần nhìn thấy bi thương bao trùm lên Lily đôi mắt, bi thương là không che giấu được.

Lily hít hai hơi thật sâu về sau, lại run rẩy hỏi: “Hứa nhiêm... Nàng có phải hay không chết rồi.”

“Sinh tử chưa biết.” Lâm Thần nói.

“Ta biết, nàng nhất định là chết! Ta khuyên nàng đừng đi a, hẳn nhất định sẽ giết hẳn!”

Lily che miệng lại, kiệt lực ngăn chặn tiếng khóc của mình, sau đó dựa vào mặt tường, chậm rãi trượt ngồi dưới đất.

“Chúng ta vì nàng mà đến, cho nên hi vọng người, tin tưởng chúng ta.” Lâm Thần từ trên bàn rút ra một tờ giấy, ngồi xổm ở nữ hài trước mặt, thay nàng xoa xoa nước mắt.

Tuyết trắng khăn tay bởi vì nhẵn ảnh sáng phiến mà chiếu lấp lánh.

Nước mắt khiến Lily cả khuôn mặt phảng phất biến thành ngũ thải tân phân điều sắc khay, nàng đột nhiên ngẩng đầu, khóe miệng cùng xương gò má hạ mang theo máu ứ đọng, nàng nói với bọn hắn: “Các người là người tốt sao?”

Nàng ánh mắt là hoài nghi lại thuần chân, mang theo đối thế giới hết thảy không tín nhiệm.

“Ta nói qua, người có thể tin tưởng chúng ta.”

Lily khóc thút thít vài tiếng, sau đó đột nhiên trấn định lại, dùng một loại ngoan cường khắc chế lực nói với bọn hắn: “Nhỏ nhiêm, cho các người lưu lại một phong thư ”

...

Tại đi vào căn phòng này trước đó, Lâm Thần cũng không có nghĩ qua, bọn hắn cuối cùng sẽ có được hứa nhiêm lưu lại một phong thư.

Nếu như hứa nhiệm không có biết trước năng lực, như thế nào lại cho bọn hấn lưu một phong thư chứ?

Hấn đi theo Lily đi vào phòng khách bên cạnh chật hẹp phòng ngủ. Kiểu cũ nhà trọ phòng tràn ngập bởi vì bức tường ẩm mà phát ra mùi nấm mốc, Lily tại tủ quần áo trước ngòi xuống, từ tủ bát dưới đáy lật ra một con cũ nát giày hộp.

“Nhỏ nhiệm... Các nàng đem nhỏ nhuộm gian phòng đều đập một lần, nhưng mà, nàng trước đó liền đem trọng yếu đồ vật giao cho ta đảm bảo, cho nên...” Lily thanh âm bỗng nhiên trở nên ôn nhu, nàng thút thít, sau đó ngửa đầu nhìn qua hấn, “Cho nên nàng có thật nhiều đồ vật ở ta nơi này, có điều thật ra nói là trọng yếu đồ vật, cũng không có gì, về sau nàng cho ta một phong thư, nói nếu như nàng chết rồi, có cảnh sát có thể lại đi Hoàng gia số một tra nàng vụ án, liền để ta đem thư vụng trộm giao cho người cảnh sát kia, nàng nói nếu như còn đuổi theo đi Hoàng gia số một lại điều tra thêm nàng bản án cảnh sát, nhất định là tốt cảnh sát, chẳng qua nếu như không có, đây cũng là được rồi.”

Lily đem một chùm phát ra phát bên tai sau: “Thật ra ta cảm thấy nàng có chút si tâm vọng tưởng, trên thế giới cái nào nhiều như vậy người tốt...”

Nàng mở ra giày nắp hộp tử, đem bên trong túi nhựa đem ra, trên giường ngòi xuống.

Lâm Thần từ bàn đọc sách bên cạnh kéo một cái ghế, ngòi tại bên người nàng.

Lily cẩn thận mở ra túi nhựa, đem bên trong một chồng đồ vật đem ra.

Vậy cũng là chút ảnh chụp cùng bưu thiếp một loại đồ vật, còn có một bản kết thúc công việc tranh dán tường bản, cùng hai tấm áp phích.

Những vật kia nhìn qua đều phi thường cổ xưa, có chút ảnh chụp là rất rõ ràng mới từ Tương Khuông Lí lấy xuống, mang theo rõ ràng bị tu bổ qua vết tích, áp phích sau là không làm in ốp-sét, Lâm Thần trung cầu Lily sau khi đồng ý, trong lúc nhất thời cảm thấy mình không có cách nào đi đọc lá thư này, hấn cầm lên quyển kia tranh dán tường bản, lật ra tờ thứ nhất.

Quả nhiên a, những vật này bên trên chỗ ghi lại, đều là cùng là một người.

Lâm Thần bưng lấy tranh dán tường bản thật lâu không nói gì, đầu giường lóe lên một chiếc cô đăng, sáng làm cho người khác tâm tình chua xót vô cùng.

Rốt cục, hấn ngẩng đầu.

Hình Tông Liên đang đứng tại khung cửa bên trong, đối mặt với đầu giường ảnh chụp, bọn hấn trong lúc nhất thời, tương đối không nói gì.

Hết thầy, đều là có nguyên nhân.

Tỉ như nói, vì cái gì hứa nhiệm rõ ràng tại một chuyến này bên trong làm thật lâu, lại tại đối mặt lý cây cảnh thiên lúc kịch liệt phản kháng? Lại hoặc là nói, vì cái gì biết rõ mình không có khả năng vắn ngã lý cây cảnh thiên, nàng còn muốn đi báo cảnh lên án lý cây cảnh thiên? Thậm chí nói, vì cái gì biết rõ đi lúc Hoàn Cảnh mình dữ nhiều lành ít, nàng vẫn kiên trì muốn đi nơi đó?

Mặc dù, Lâm Thần hiện tại còn tạm thời không rõ những chuyện này bên trong liên hệ đến tột cùng là cái gì, nhưng nhìn trên giường vị kia ngay tại tùy tiện vui cười, ca hát, bày ra các loại làm quái tạo hình đồng thời đối ống kính dựng thẳng ngón giữa tuổi trẻ ca sĩ, hấn biết, hết thầy nguyên nhân, đều ở nơi này.

Bởi vì kia là Tống từng tiếng.

Chín năm trước, bởi vì mạnh gian tội danh, mà lang đang vào tù vị kia không bị trói buộc thanh niên.

“Hứa nhiệm... Nàng...” Lâm Thần rốt cục lấy lại tinh thần, hấn nhìn về phía trên giường Lily tiểu thư, phát giác được mình có chút không cách nào át chế ghen ngào.

“Hứa nhiệm rất là ưa thích Tống từng tiếng, thích hấn rất lâu, nàng vẫn cho rằng, là lý cây cảnh thiên cùng mộ trác cái kia tiểu tiện nhân vu hãm Tống từng tiếng vào tù, người nói nàng cho rằng có gì hữu dụng đâu, Tống từng tiếng đã sớm xong đời a.”

Lily rút ra hứa nhiệm lưu lại lá thư này, đưa cho hấn.

Lâm Thần cúi đầu, nhìn trước mắt tuyết Bạch Tín giấy, lần đầu cảm thấy, có chút e ngại.

Hấn chậm rãi mở ra lá thư này, bỗng nhiên, một đôi tay đặt tại lá thư này trên giấy.

Hình Tòng Liên chẳng biết lúc nào, đi tới trước người hấn.

“Ta đến xem.” Hấn đối với hấn nói như vậy.

Lâm Thần đè lại Hình Tòng Liên tay, nhớ tới lúc trước tại cùng một trên giường lớn thời điểm, cũng phải đối phương chủ động gánh vác lên món kia sẽ làm cho người chuyện khó xử vô cùng.

Hình Tòng Liên luôn luôn chủ động gánh vác lên rất nhiều trách nhiệm.

Nhưng mà a, Lâm Thần nghĩ, hấn toàn cũng có mình nên gánh chịu, đồng thời không người nào có thể thay thế sự tình.

“Vẫn là ta tới đi, đây là ta nên nhìn đồ vật.”

Hấn nhìn qua Hình Tòng Liên lo lắng ánh mắt, đẩy hấn ra tay.

Lâm Thần cảm thấy, mặc dù hấn chưa hề cùng hứa nhiệm nói một câu, bọn hấn hoàn toàn là vốn không quen biết người xa lạ.

Nhưng hấn giống như đã trong đầu vô số lần miêu tả qua hứa nhiệm bộ dáng.

Mở ra giấy viết thư sát na, hấn tựa hồ nhìn thấy mấy ngày trước đó, hứa nhiệm yên lặng viết xuống phong thư này bộ dáng.

Người tốt:

Ta cũng không biết nên như thế nào xưng hô người, như vậy tạm thời liền nói người đi.

Nếu như người có thể nhìn thấy phong thư này, như vậy nói rõ, ta cũng đã chết đi.

Rất nhiều tin hoặc là di thư mở đầu, đều sẽ như thế nói, ta trước đó cảm thấy rất già mòm, nhưng bây giờ mình viết thời điểm, mới phát hiện, đây là thích hợp nhất mở đầu.

Ta gọi hứa nhiệm, nữ, hưởng thọ 28 tuổi tròn.

Tại ba vòng trước đó, ta nhận được một cái sống, ta nói tới sống, chính là tính giao dịch, đúng vậy, ta là một cái kỹ nữ, dùng càng thông tục tới nói, ta là một cái gà, bản đến thực chất bên trong cái chủng loại kia nữ nhân, ta không cách nào phủ nhận điểm này.

Cho nên tại đi vào cánh cửa kia bên trong thời điểm, ta rất rõ ràng, ta chính là đi cho nam nhân cung cấp phục vụ.

Nhưng mà tại cánh cửa kia bên trong, ngồi nam nhân kia, thật là ta vĩnh thế khó quên một người.

Ta hận hấn, ta hận hấn hận đến tận xương tủy, ta đã từng rất thích rất thích một người, chính là bị hấn làm hại thân bại danh liệt vĩnh

thể không được siêu sinh.

Ta hận người kia gọi lý cây cảnh thiên.

Mà ta rất thích rất thích người, là Tống từng tiếng.

Thật ra, tạt vào cửa trước đó, ta cũng không rõ ràng đến tột cùng lý cây cảnh thiên đến tột cùng đã từng đối từng tiếng làm qua cái gì, mặc dù trước đó chúng ta vẫn luôn rất hoài nghi, năm đó mộ trác vu cáo từng tiếng sự tình là lý cây cảnh thiên bày kế.

Cho nên, khi nhìn đến lý cây cảnh thiên thời điểm, ta rất phẫn nộ, ta khống chế không nổi phẫn nộ của mình, có ta lại có thể đối lý cây cảnh thiên làm cái gì đây, ta chỉ có thể đối lý cây cảnh thiên nói, ta không muốn đón hấn sinh ý, bởi vì hấn thật là buồn nôn.

Sau khi nói xong, ta liền đóng sập cửa muốn đi.

Nhưng mà lý cây cảnh thiên không để cho ta rời đi, hấn kéo lại tóc của ta, đem đầu của ta hướng trên cửa đập mạnh.

Ta khiến hấn rút đi, ta nói ta không tiếp việc buôn bán của hấn, ta không muốn cùng hấn làm những chuyện kia.

Người nhìn, mặc dù ta là một cái kỹ nữ, nhưng có đôi khi, ta cũng sẽ cự tuyệt khách nhân.

Nhưng mà lý cây cảnh thiên không có cho ta cơ hội cự tuyệt, khi đó ta giận điên lên, ta càng không ngừng đang mắng hấn, ta mắng hấn buồn nôn mắng hấn gian trá, ta thậm chí còn nói với hấn: Là người hại thảm nhà chúng ta từng tiếng, cho nên ta sẽ không cùng người lên giường.

Nghe được từng tiếng danh tự thời điểm, lý cây cảnh thiên đột nhiên nở nụ cười, hấn cười đến vô cùng hưng phấn.

Hấn lần nữa kéo lại tóc của ta, đem ta đặt tại trên mặt đất, hấn cực kỳ cao hứng, hấn nói với ta: Thì ra bây giờ còn có người thích Tống từng tiếng a.

Về sau, về sau đại bộ phận sự tình ta thật không nhớ rõ, ta bị hấn kéo vào trong nhà vệ sinh, hấn dùng chân giẫm lên đầu của ta, đem ta đặt tại trong bồn cầu, hấn đánh ta, nhục nhã ta, căn bản không có coi ta là người nhìn, ta tựa như một cái súc sinh, ta có hô cứu mạng, chính là, căn bản không có người để ý đến ta a.

Ta không biết, tình huống như vậy có phải hay không còn có thể tính mạng gian đày

Người nhìn, một cái kỹ nữ chính động đưa tới cửa, lại cự tuyệt một vị chơi gái khách, sau đó bị đối phương đánh tới gần chết, Đây cũng là đáng đời đi.

Sau đó, trong nhà cầu, hấn tiến vào thân thể của ta.

Rất đau, thật vô cùng vô cùng đau.

Tại hấn mạnh gian của ta thời điểm, tại lỗ tai ta bên cạnh, hấn chính miệng nói với ta: Người thích cái kia Tống từng tiếng, cũng bị ta như thế đệt, hấn đặc biệt thích, hấn so người còn bản.

Sau đó, hấn một lần lại một lần ấu đả ta ngược đối đả ta, đồng thời không ngừng càng không ngừng nói cho ta, hấn là thế nào dùng phương thức giống nhau tra tấn từng tiếng, hấn nói tiếng âm thanh chính là một cái thụ ngược cuồng, từng tiếng thích tại bị hấn đệt. Từng tiếng yêu hấn yêu cần chết, thậm chí tự nguyện thay hấn đi ngồi tù.

Những lời kia, bây giờ còn đang lỗ tai ta bên cạnh không ngừng không ngừng lượn vòng.

Khi đó, ta cảm thấy trời đều sụp đổ xuống, ta thật hối hận vì cái gì ta không thể đem những lời kia quay xuống, thả cho tất cả mọi người nghe này lý cây cảnh thiên hấn chính miệng thừa nhận, từng tiếng là vô tội a.

Cũng chính là lúc kia, ta cảm thấy ta nhất định phải sống sót a, ta muốn để tất cả mọi người biết, lý cây cảnh thiên hấn căn bản không phải người.

Về sau, ta thật không có chết, lý cây cảnh thiên rời đi thời điểm, đem ta ném tới bồn tắm lớn, hấn lập đi lập lại đem ta tẩy rất nhiều lần.

Hấn nói với ta, hiện tại không có chứng cứ, ta nghĩ báo cảnh, ta cũng có thể đi báo, nhưng mà hấn nói, cảnh sát là sẽ không tin tưởng một cái kỹ nữ nói lời, ai sẽ tin tưởng một cái tại Hoàng gia số một loại địa phương này bán thịt nữ nhân sẽ bị khách nhân mạnh gian a.

Đúng vậy a, hấn nói không sai a, xác thực không ai sẽ tin tưởng ta à, nhưng ta muốn thử xem, ta cảm thấy ta hấn là thử một chút.

Tiếp đả của ta nữ cảnh sát, là cái vô cùng vô cùng người tốt, nàng thế mà thật tin tưởng ta, nàng mang ta đi làm kiểm tra, khi đó ta cảm thấy, thật ra lý cây cảnh thiên cũng không nhất định là đúng.

Nhưng mà ta phạm vào một sai lầm, ta rất hối hận, ta thực sự vô cùng vô cùng hối hận.

Tại bọn hắn hỏi ta hiện trường phát hiện án ở nơi nào thời điểm, ta nhớ tới lý cây cảnh thiên, nếu như ta nói là tại Hoàng gia số một, như vậy cảnh sát cũng sẽ không tin tưởng của ta, cho nên ta nói láo, ta nói với bọn hắn, ta là bị lý cây cảnh thiên tại khách sạn của hắn mạnh gian.

Ta không biết ta vì sao lại nói như vậy, nhưng mà ta thật liền nói láo, tất cả mọi người đang mắng ta, tất cả mọi người tại đồng tình lý cây cảnh thiên, sau đó ta ý thức được, ta căn bản không có khả năng chiến thắng lý cây cảnh thiên a.

Bởi vì ta nói dối, ta đã mất đi cho mình lấy lại công đạo cơ hội, càng đã mất đi cho từng tiếng lấy lại công đạo cơ hội, không có người sẽ lại tin tưởng ta nói lời, những này đều bị ta tự tay làm hư, đây đều là lỗi của ta.

Xế chiều hôm nay thời điểm, lý cây cảnh thiên gọi điện thoại cho ta, hẹn ta đi Hoàn Cảnh gặp mặt, hắn nói hắn nghĩ đền bù ta.

Ta biết, hắn nhất định là không muốn để cho ta sống thêm đi xuống. Nhưng nếu như ta chết rồi, có phải hay không sẽ có người lại tra một lần của ta bản án chứ?

Ta có thể hay không gặp được rất tốt cảnh sát, tựa như người nữ cảnh quan kia, có thể tin tưởng ta, có thể lại cho ta một cơ hội chứ? Nếu như ta mệnh, có thể đổi một cơ hội làm lại, để các người nhìn thấy phong thư này, vậy ta vì cái gì không chết đi chứ?

Thật ra, ta cũng không có báo hi vọng quá lớn, nhưng mà ta nghĩ a, dù sao người đều phải chết, lại làm một chút huyền tưởng cũng không sai đúng hay không?

Ta rất rõ ràng, các người đã rất khó có cơ hội thay ta lấy lại công đạo, nhưng ta hi vọng, vô luận như thế nào, các người có thể thay từng tiếng đòi lại một cái công đạo, hắn thật là vô tội.

Van cầu các người, tin tưởng ta.

【 hai 】

Phong thư này không có sau cùng lạc khoản.

Cũng lấy người làm tốt mở đầu, lấy tin tưởng ta vì phần cuối.

Hứa nhiệm từ đầu tới đuôi, cũng không biết là không cuối cùng sẽ có người mở ra phong thư này, nhưng năng hay là rõ ràng trần thuật

phát sinh hết thảy, nàng chỉ là muốn một cái công đạo.

Lâm Thần lần thứ nhất cảm thấy, công đạo cái từ này vậy mà nặng như vậy, nó nặng như Thái Sơn, nặng đến làm người tuyệt vọng.

Bất tri bất giác, Lâm Thần phát hiện tay của mình chỉ đang run rẩy, hẳn biết rõ hốc mắt của mình hiện tại khẳng định đò đến dọa người, chính là hẳn nghĩ, hẳn thật không thể khóc nữa.

Tay của hẳn phất qua trương này tuyết trắng giấy viết thư, tờ giấy này rất sạch sẽ, mặc dù hứa nhiệm bút tích ngây thơ, nhưng mà tờ giấy này thật rất sạch sẽ.

Hứa nhiệm tại viết xuống phong thư này thời điểm, không có chảy một giọt nước mắt.

Phong thư này mỗi một câu nói, đều là như thế kiên cường, hẳn ngẩng đầu, nhìn xem ngòi tại bên giường một cô nương khác.

Cái cô nương kia mặc dù đầu đầy phát ra, trang dung lộn xộn, nhưng nàng đang dùng phi thường kiên định ánh mắt nhìn hẳn.

Đúng vậy a, các nàng đều là cỏ dại ương ngạnh sinh mệnh lực cô nương, mặc dù sinh hoạt u ám, nhưng các nàng tín niệm trong lòng, có khi lại so những người khác tới càng thêm kiên định một chút.

Hình Tòng Liên tay, khoác lên hẳn đầu vai.

Hẳn đứng sau lưng hẳn, cùng hẳn cùng một chỗ xem hết lá thư này. Lâm Thần hít một hơi thật sâu, quay đầu, nhìn về phía cái kia từ đầu tới đuôi không nói một lời nam nhân.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên chuông điện thoại di động vang lên.

Hình Tòng Liên tay vẫn như cũ khoác lên đầu vai của hẳn, hẳn dùng một cái tay khác tiếp lên điện thoại.

Kia thông điện thoại rất ngắn.

Đại khái trong điện thoại người, chỉ nói một câu.

Hình Tòng Liên cũng chỉ trả lời một câu: “Ta đã biết” .

Nhưng Lâm Thần rất rõ ràng cảm giác được, Hình Tòng Liên khoác lên hẳn đầu vai tay bắt đầu run rẩy lên.

Kia run rẩy rất ngắn, nhưng đối với Hình Tòng Liên tới nói, đây cơ hồ là không có khả năng phát sinh sự tình.

Lâm Thần nhìn qua ánh mắt của hẳn, trong nháy mắt minh bạch hết thảy.

“Hứa nhiệm đi.”

Hình Tòng Liên rất bình tĩnh nói.

Tại Hình Tòng Liên nói xong câu nói kia về sau, trong phòng bỗng nhiên trở nên phi thường bình tĩnh.

Đây là tất nhiên kết cục, đây cũng là nàng nguyện cầu kết cục.

Lâm Thần nhìn về phía một mảnh đen kịt ngoài cửa sổ.

Nơi đó rơi xuống liên miên mưa, mưa rất nhỏ cũng rất mềm, giống cô nương tế nhuyễn tóc, cũng giống cô nương như vậy rìa một đời.

Đêm thật rất đen, Hoàn Cảnh bên kia đêm, cũng nhất định là đồng dạng hắc.

Lâm Thần nhìn qua đêm đen như mực không.

Hắn bỗng nhiên đang nghĩ, nếu như người tín niệm a loại vật này, thật có thể xông phá hết thảy thời gian cùng không gian cách trở, như vậy hứa nhiệm hắn là biết, bọn hắn nhìn thấy phong thư này.

Cho nên a, nàng kiên trì đến bây giờ, rốt cục có thể kết thúc nàng chẳng phải dài, cũng không tốt như vậy một đời.

Hình Tòng Liên nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu vai của hắn.

Hắn lần nữa nhìn về phía vị kia, hắn yêu có chút khắc sâu nam nhân.

Hắn bỗng nhiên muốn hỏi một vấn đề, thế là hắn cũng rất thuận theo tự nhiên hỏi ra miệng: “Cam đoan của ngươi, rất hữu hiệu à?”

Hình Tòng Liên bỗng nhiên ở trước mặt hắn ngồi xuống.

Hắn dùng phi thường thâm thúy nhưng yên tĩnh ánh mắt nhìn chăm chú lên hắn, sau đó trả lời vấn đề này.

“Xin tin tưởng ta.”

Hắn nói như vậy.

...

Vương Triều về sau tới hơi trễ.

Hắn đến đồ đường phố thời điểm, Lâm Thần đã cùng Hình Tòng Liên cùng một chỗ chỉnh lý tốt tất cả ảnh chụp cùng lá thư này.

Bọn hắn thời điểm ra đi, Lily tiểu thư trong phòng ngủ rất ngon, bọn hắn đóng lại kia cũ nát cửa sắt, lần nữa đi vào trong mưa phùn.

Thiếu niên ôm đầu, ngồi xổm ở bọn hắn lúc trước đứng kia ngọn dưới đèn đường.

Trông thấy bọn hắn đi tới, Vương Triều phi thường kích động nhảy dựng lên, hạ giọng hô: “A Thần lão đại, các ngươi rốt cục đến a, nơi này thật là đáng sợ.”

Vương Triều đưa bé này, cũng thật sự là có loại này ma lực kỳ quái, làm người nhìn thấy thiếu niên vĩnh viễn sẽ không âm đạm vô quang ánh mắt lúc, phảng phất như là tại vô biên trong đêm tối gặp phải vĩnh viễn sẽ không dập tắt hỏa diễm, hẳn sẽ để cho người tin tưởng, hết thảy đều sẽ sẽ khá hơn.

Lâm Thần đi qua, vượt vượt thiếu niên ướm sưng đầu, nói với hắn: “Chúng ta đi thôi.”

Đại khái là cách rất gần, Vương Triều cũng phát giác dị thường của bọn hắn.

“A Thần ca ca, làm sao vậy, người... Người có phải hay không vừa khóc rồi?”

Lâm Thần nhin cười không được cười: “Lần này thật không có.”

“Kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lâm Thần phát hiện, Vương Triều hỏi cái này vấn đề thời điểm, hẳn vậy mà trở nên có chút không cách nào trả lời.

“Hứa nhiệm chết rồi.”

Hình Tòng Liên đi đến bên cạnh hắn, thay hắn trả lời vấn đề này.

Vương Triều một nháy mắt trở nên phi thường kinh ngạc, hắn bất khả tư nghị hỏi: “Vậy cái kia, chúng ta có phải là không có vụ án?”

Nhìn qua thiếu niên thất vọng nhưng cũng không khó qua ánh mắt, Lâm Thần bắt đầu minh bạch, vì cái gì Hình Tòng Liên luôn luôn tại bảo vệ Vương Triều.

Lâm Thần nghĩ, mặc dù tối hôm nay trôi qua như thế thoải mái như thế kích thích, nhưng may mắn nhất sự tình là Vương Triều có thể không cần nhìn gặp lá thư này.

Cái này an bài, là bọn hắn tối nay duy nhất hảo vận.

“Không, hiện tại, chúng ta bây giờ có thể bắt đầu điều tra án mưu sát.” Tại bên cạnh hắn, Hình Tòng Liên nói lần nữa.

“Chính là, có hứa nhiệm không phải chết sao, chẳng lẽ các người vừa rồi tại Lily tiểu thư nơi đó phát hiện cái gì manh mối trọng yếu?”

Vương Triều nhay cảm nói.

“Đúng đấy, chúng ta phát hiện một chút manh mối.” Lâm Thần néo néo Vương Triều khuôn mặt.

“Nhưng mà cái này manh mối, để các người rất khó chịu, đúng hay không?”

“Người làm sao nói nhiều như vậy, nghĩ cái này nghĩ kia, là muốn theo người A Thần ca ca học tâm lý học sao?” Hình Tòng Liên thô bạo cắt ngang hẳn.

Đang khi nói chuyện, bọn hắn lại bắt đầu lại từ đầu hướng phía ngoài hẻm đi đến.

Hắn cùng Hình Tòng Liên sóng vai đi tới, Vương Triều thì đối mặt bọn hắn, rất nhẹ nhàng vừa đi vừa lui: “Kia lão đại người nói điều tra án mưu sát là chuyện gì xảy ra, là vừa rồi phát hiện chứng cứ chứng minh lý cây cảnh thiên đình lúu mưu sát hứa nhiệm sao?”

“Không có chứng cứ.” Lâm Thần nói.

“Vậy cái kia, sao có thể nói là mưu sát chứ?”

“Tiểu vương tiên sinh, xin hỏi người đối mưu sát chuyện này, có cái gì hiểu lầm sao?” Hình Tòng Liên rất nghiêm túc nói, “Cũng không phải là nói, lý cây cảnh thiên cầm đao đâm chết hứa nhiệm mới là mưu sát, bức bách, dụ dỗ, xúi giục người ta tự sát, hết thảy dựa theo tội cố ý giết người luận xử, người thật hẳn là tử tế đọc đọc sách.” Hình Tòng Liên tổng kết phân trần.

“Vậy bây giờ, chúng ta là cần điều tra lý cây cảnh thiên là thế nào khiến hứa nhiệm tự sát chứng cứ liên sao, a, hứa nhiệm là tự sát sao?” Đi đến cửa ngõ lúc, Vương Triều rốt cục nhảy trở về bình thường phương hướng, “Chúng ta phía dưới kia chúng ta muốn làm gì a?”

Wương Triều lại hỏi một câu.

“Chúng ta muốn trước chứng minh một sự kiện.” Hình Tòng Liên nói. “Chuyện gì?”

“Chúng ta cần chứng minh, hứa nhiệm cũng không phải là cái kia đi đến sân khấu ý đồ cắt đứt lý cây cảnh thiên yết hầu hung thủ.”

Lâm Thần nghĩ tới, Hình Tòng Liên sẽ như thế nào an bài bọn hắn bước kế tiếp hành động, nhưng không có nghĩ đến, Hình Tòng Liên sẽ nói như vậy.

Hắn có một nháy mắt không hiểu, nhưng lại trong nháy mắt lý giải. Đây chính là Hình Tòng Liên a.

...

Hứa nhiệm di thư viết quá sớm, cũng không có đề cập nàng tại đi Hoành Cảnh sau sự tình, nàng chỉ nói là, trên thực tế lý cây cảnh thiên hẹn nàng đi Hoành Cảnh.

Về phần nàng vì sao lại mặc vào đầu kia váy đỏ nàng vì sao lại ăn mặc cùng vị kia cắt yết hầu hung thủ giống nhau như đúc, những chuyện này hứa nhiệm đều không có nói rõ.

Cho nên, thư tín phòng trong cho đều là hứa nhiệm đơn phương trần thuật, thậm chí ngay cả hứa nhiệm bản thân đều tại thư tín cuối cùng cho thấy, nàng không có bất kỳ chứng cứ nào có thể chứng minh mình thuyết pháp.

Nói cách khác, bọn hắn như cũ không thể loại trừ cái kia khả năng. Khả năng này là: Thật ra có chuyện kiện đều là hứa nhiệm gây nên, hứa nhiệm vì thay Tống từng tiếng cùng mình hướng lý cây cảnh thiên báo thù, cho nên bày ra đây hết thảy, cùng sử dụng chính nàng chết hoàn thành toàn bộ âm mưu cuối cùng một bút.

Mặc dù bất luận kẻ nào đang nhìn xong lá thư này về sau, cũng không thể sẽ tin tưởng tồn tại lý cây cảnh thiên là người vô tội khả năng này.

Nhưng căn cứ vào sự thật vụ án điều tra, cùng hứa nhuộm năn ni không quan hệ, chỉ cùng trên thực tế chứng cứ có quan hệ.

Liên xem như lý cây cảnh thiên hư hỏng như vậy tới cực điểm cầm thú, cũng có cùng hứa nhiệm, được hưởng tiếp nhận bọn hắn công bằng công chính điều tra quyền lực.

Mà cái này điều tra mấu chốt nhất điểm đột phá ở chỗ, vị kia cắt yết hầu người, đến cùng có phải hay không hứa nhiệm.

Trên thực tế, vị kia cắt yết hầu người thân phận, một mực là lý cây cảnh thiên một án cần điều tra hàng đầu nội dung.

Lâm Thần vẫn như cũ cảm kích Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên là tín nhiệm hẳn đối với lý cây cảnh thiên phán đoán, cho nên mới lại giám chứng khoa báo cáo điều tra chưa ra lò trước, liền dẫn hắn đi đầu đi gặp xuân.

Nhưng cần điều tra cả cái cọc chân tướng sự tình, lại không có khả năng vòng qua cắt yết hầu án ngưỡng cửa này.

Từ vụ án phát sinh đến nay, cũng có điều 16 cái giờ, từ bọn hắn rời đi Hoàn Cảnh, cũng mới vừa mới qua đi 6 cái giờ.

Lâm Thần nghĩ, Hình Tông Liên cũng đại khái thật sự là bóp được rồi thời gian, trong đoạn thời gian này, Hoàn Cảnh phương diện giám chứng khoa có thể mau chóng đuổi ra cắt yết hầu án báo cáo điều tra, mà cùng lúc đó, tại đoạn này trống không thời gian bên

trong, Hình Tòng Liên vừa vặn có thể dành thời gian dẫn hấn đến gặp xuân điều tra lý cây cảnh thiên đối với hứa nhuộm tính xâm án. Ra ngoài phá án điều kiện gian khổ, thời gian thật đã khuya, lại hoặc là nói rất sớm.

Xe Jeep không ở bên người, cho nên bọn hấn đến tốt cùng tìm đồ đường phố cái khác một nhà quán net, địa phương đương nhiên là Vương Triều chọn, lý do là quán net tốc độ đường truyền rất nhanh. Hình Tòng Liên tại trong rạp nhỏ vào chỗ về sau, liền bắt đầu gọi điện thoại.

Lâm Thần đi ra ngoài, cần mì tôm, trở về thời điểm, quả nhiên nghe thấy Hình Tòng Liên đang cùng phụ trách vết máu kiểm nghiệm nhân viên cảnh sát trò chuyện.

“Như thế nào?” Lâm Thần đem mì tôm buông xuống, hỏi Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên mở công thả, giám chứng phụ trách vết máu kiểm nghiệm nhân viên cảnh sát thanh âm truyền ra.

“Hình đội, ta nơi này vết máu kiểm trắc vừa làm xong, hứa nhuộm váy liền áo bên trên vết máu bên trong, chỉ có bản thân nàng DNA, cũng không có hỗn hợp có những người khác huyết dịch hàng mẫu, cái này ta thật không có biện pháp chứng minh hứa nhuộm đến ngọn nguồn có phải hay không cái kia cắt yết hầu hung thủ a, ngài nếu không giống điểm khác biện pháp, tỉ như nhìn xem hiện trường trên sân khấu có cái gì cọng tóc a cái gì, nhìn có thể hay không chứng minh hứa nhiệm đi qua chỗ nào?”

“Ta đã biết.” Hình Tòng Liên cúp điện thoại, trầm mặc không nói.

Vương Triều ngồi tại đối diện, hút một miệng lớn mì sợi, cảm thán nói: “Lão đại, có phải hay không cảm thấy làm cảnh sát cũng có chút khó chịu a, cái gì đều muốn giảng chứng cứ!”

“Tra người đồ vật.” Hình Tòng Liên gõ gõ người thiếu niên đầu.

Vương Triều rất bất mãn: “Người tại sao không nói Vương Triều người trước ăn cơm thật ngon này ta còn là vóc đồng a ta!” Vương Triều bất mãn mò lên một đoạn mặt, một cái tay khác vẫn không quên di động con chuột

Hình Tòng Liên lười nhác cùng Vương Triều nói nhảm, hấn lại gọi một cú điện thoại, Lâm Thần mắt nhìn dãy số, kia là phụ trách hiện trường khám nghiệm một vị khác nhân viên cảnh sát.

“Hình đội hình đội, cầu ngài đừng thúc ta được không, ngài biết cái kia trên sân khấu có bao nhiêu đồ vật sao, ta cái này không được từng loại đo à...”

“Có kiểm trắc đến thuộc về hứa nhuộm DNA hàng mẫu sao?”

Đầu bên kia điện thoại, hiện trường khám nghiệm nhân viên cảnh sát phảng phất tại tìm đọc cái gì văn kiện, một lát sau, hấn đáp: “Ta tạm thời là không có kiểm trắc đến hứa nhuộm DNA hàng mẫu...”

“Người tiếp tục đi.” Hình Tòng Liên lần nữa cúp điện thoại.

Cái thứ ba điện thoại, là gọi cho phụ trách vết tích kiểm nghiệm nhân viên cảnh sát.

Nhưng kết quả, nhưng như cũ làm cho người thất vọng.

“Đầu của ta a, hình đội a, vân tay đừng nói nữa, liền bó hoa kia bao bên ngoài bên trên đều là vải vóc, căn bản không để lại bất luận cái gì vân tay, sau đó dấu chân kiểm nghiệm nha, ở chỗ này cơ bản cũng không có cái gì dùng, ngài cũng biết hiện trường được bao nhiêu người, hiện tại ta chỉ có thể nói hung thủ chiều cao tại 160cm tả hữu, có điều trên mạng khắp nơi đều là ảnh chụp, ai, ta đây không phải nói tương đương không nói à.”

Hình Tòng Liên dập máy cái thứ ba điện thoại.

Vẫn như cũ không công mà lui, vẫn không có chứng cứ, nhưng không có chứng cứ, thật ra cũng phải chuyện tốt.

Mặc dù bọn hấn có thể cầm tới kiểm trắc kết quả đều phản bác kiến nghị kiện phá án và bắt giam không dậy được bất cứ tác dụng gì, nhưng tốt xấu, hứa nhuộm hiềm nghi, ngay tại một chút xiu rửa sạch.

Hình Tòng Liên khóa lông mày trầm tư một lát sau, tựa hồ vừa chuẩn chuẩn bị tiếp tục gọi điện thoại, nhưng hấn lại chậm chạp không có đem dây số thông qua.

Lâm Thần đem mì tôm đẩy lên trước mặt hấn, nói: “Ăn trước ít đồ đi.”

Giống lúc cũng xác thực tìm không thấy cái gì đột phá khẩu, Hình Tòng Liên rốt cục để điện thoại di động xuống.

Lâm Thần cùng hấn cùng một chỗ xốc lên mì tôm bát.

Mặt cua vừa vắn.

Quán net trong bao sương mù khói rất đậm, ngoài cửa sổ mưa dần dần từ nhỏ chuyển lớn, có điều gian phòng bên trong, ngoại trừ bọn hấn hút mì tôm thanh âm, chỉ có máy tính quạt phát ra rít miệng âm thanh.

Vương Triều trước hết nhất làm xong nguyên một bát mì, hăn đem canh ngọn nguồn đều uống cạn sạch, lau lau miệng, nói với bọn hăn: “Lão đại A Thần, ta đã đem trên mạng có thể tìm tới hiện trường phát hiện án tất cả ảnh chụp cùng fan hâm mộ đập coi thường nhiều lần đều phát đến người bộ kia máy móc lên a, ai, thời khắc mấu chốt, vẫn là phải dựa vào ta a!”

Hình Tòng Liên không có nói chuyện với Vương Triều.

Giống như là cảm thấy cô tịch, người thiếu niên lại bắt đầu nói nhiều: “Lão đại nha, người đừng không để ý tới ta à, ta vừa đã thay các người nhìn qua hiện trường fan hâm mộ ảnh chụp cùng video, thật sự là có thể thấy rõ hung thủ bộ mặt ảnh chụp không có mấy trương, chớ nói chi là đập tới ngay mặt, giống như lý cây cảnh thiên ngu xuẩn hội fan hâm mộ hiệu triệu xóa bỏ hiện trường huyết tinh bạo lực ảnh chụp, cho nên không có người nào phát đồ, cũng chính là ngay từ đầu kia đầu thứ nhất nói hung thủ là hứa nhuộm cái kia weibo ảnh chụp rõ ràng chút, ta cái này đều phải hoài nghi cái kia phát weibo người lý cây cảnh thiên an bài, có điều đáng tiếc, cái kia weibo ngược lại là không có vấn đề gì, xác thực thật đúng là cái lý cây cảnh thiên sắt phần... Người nói cần giám sát không có bị che tốt biết bao nhiêu a, có điều lão đại ta nói với người a, thật ra có giám sát cũng không có gì dùng, người cũng biết, mặt người phân biệt căn cứ vào đặc thù điểm phép tính, cái kia hung thủ chỉ lộ ra con mắt, đặc thù điểm đều không đủ, cho nên ta không giúp được người gấp cái gì, mà lại người đừng trách ta nói quá nhiều a, cái kia hung thủ thật nhìn qua thật là cùng hứa nhiệm đặc biệt giống a, hứa nhiệm còn tại trên đường biểu hiện ra một bộ chạy án dáng vẻ sau đó bị xe đụng, đây quả thật là không có chứng cứ a, người nói nếu là cuối cùng hiện trường không có chứng cứ chứng minh hứa nhiệm đi không có đi qua nơi đó, nhưng làm sao bây giờ đâu!”

“Vậy chỉ có thể kéo lưới thức loại bỏ, nhìn là có người hay không có trong hồ sơ phát thời gian bên trong xin chào hứa nhiệm, khiến hứa nhuộm không ở tại chỗ chứng minh thành lập.”

Nghe Hình Tòng Liên nói như vậy.

Vương Triều trợn mắt hốc mồm, ngậm trong miệng cái nĩa cũng lạch cạch một tiếng rơi tại trên bàn.

Lâm Thần quay đầu nhìn Hình Tông Liên biến mất cùng lò mờ dưới ánh sáng khuôn mặt, Hình Tông Liên rất cẩn thận ăn mặt, không nhanh cũng không chậm, nhưng phi thường đầu vào đấy.

Hắn bỗng nhiên phát giác, thật ra Hình Tông Liên đối với hứa nhiệm trong chuyện này thái độ, so với hắn kiên cố hơn quyết.

Trên thực tế, tại hội sở vấp phải trắc trở về sau, đang học đến lá thư này về sau, Lâm Thần trong tiềm thức đã đối điều tra hứa nhuộm tính xâm án cảm thấy tuyệt vọng, bởi vì không có chứng cứ, bởi vì có người sớm đem tất cả chứng cứ đều xóa đi sạch sẽ.

Nhưng tại kinh lịch những sự tình này về sau, Hình Tông Liên đối với cái này vụ án thái độ rất rõ ràng đang nói, người vô tội chính là người vô tội, không thể tiếp nhận xuất hiện lập lòe nước đôi kết quả, nếu như không có chứng cứ, vậy liền tiếp tục tìm chứng cứ.

Lâm Thần hay là nghĩ như vậy, nếu như người tín niệm cường đại đến có thể đột phá hết thảy thời gian không gian cách trở, như vậy, cũng nhất định có thể đột phá hết thảy vận rủi.

Coi như lý cây cảnh thiên tính toán không bỏ sót, cũng nhất định sẽ có sơ hở.

Giống người như bọn họ, nhất định phải ôm ấp có loại này tín niệm.

【 ba 】

Lâm Thần thế là đẩy ra mặt bát, cùng Hình Tông Liên cùng một chỗ xem xét Vương Triều chỉnh lý ra, sống yên ổn quốc tế hiện trường tất cả ảnh chụp cùng video, ý đồ từ đó tìm ra kia một tia sơ hở tới. Những cái kia fan hâm mộ ảnh chụp hoặc rõ ràng hoặc mơ hồ, nhưng trong tám ảnh nhân vật chính đều là lý cây cảnh thiên bản nhân, nói thực ra, coi như ôm cần chứng minh hứa nhiệm trong sạch tâm thái ép buộc mình đến xem những hình này, nhưng nhìn thấy lý cây cảnh thiên tám kia đối trá khuôn mặt lặp lại nhiều lần xuất hiện, Lâm Thần hay là rất buồn nôn.

Đồng thời, hắn hôm nay trạng thái xác thực không tốt, say rượu khiến hắn ánh mắt dần dần có chút mơ hồ, hắn cúi đầu dụi dụi con mắt, phát giác được Hình Tông Liên vỗ vỗ vai của hắn: “Người đi giúp Vương Triều tra chút liên quan tới Tổng từng tiếng một án tư liệu, những vật này ta đến xem là được rồi.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, A Thần người nhanh đừng nhìn cái kia buồn nôn ngu xuẩn!”

Lâm Thần thói quen nghĩ khách khí một chút, nhưng lên tiếng người là Hình Tông Liên, hắc xác thực không có gì khách khí tất yếu.

Hắn gật gật đầu, đổi cái vị trí, ngồi vào Vương Triều bên cạnh.

“Được rồi A Thần ca ca, của ta đại đao đã đói khát khó nhịn, mau nói ta còn muốn kiếm số cái gì!”

Vương Triều vẫn như cũ triều khí phồn thịnh.

Trên thực tế, hiện trên tay bọn họ cần điều tra vụ án có ba cái cọc nhiều.

Lâm Thần sắp xếp lại suy nghĩ, nói: “Tổng từng tiếng một án hồ sơ ta xem qua, trên thực tế, có thể kết án hồ sơ đều trải qua trùng điệp xét duyệt, xảy ra vấn đề khả năng cũng không lớn. Nhưng mà hứa nhiệm nói qua, các nàng đều cho rằng Tổng từng tiếng là vô tội, như vậy ta nghĩ Tổng từng tiếng đã từng fan hâm mộ quần thể bên trong, nhất định có người có rất nhiều người kiên trì mình, ở trong đó, khả năng có người nắm giữ một chút chứng cứ, những chứng cứ này khả năng tồn tại ở đã từng fan hâm mộ luận chiến hoặc là trong diễn đàn, mời người tra tìm một chút.”

Nhưng Lâm Thần cũng không có nói cho Vương Triều chính là, tại hứa nhiệm tại trong phong thư còn tiết lộ một thì tin tức, Tổng từng tiếng khả năng cùng lý cây cảnh thiên đã từng là đồng chí tình lữ quan hệ, đồng thời, quan hệ giữa bọn họ phi thường vắn vẹo.

“A nha A Thần người nói cái gì mời a, vì cái gì đối ta khách khí như vậy, không yêu ta sao?”

Vương Triều tìm nhằm trọng điểm, lần nữa hét lên.

Lâm Thần đành phải vuốt vuốt đầu của hắn nói: “Ta đương nhiên yêu người a, ngoan.”

Hình Tông Liên nhẹ nhàng ho một tiếng.

“Lão đại người thế nào, rất hâm mộ sao?” Vương Triều cười hắc hắc nói, sau đó nói với hắn, “A Thần, người có muốn hay không ngủ một hồi a, ta tra những vật này còn muốn một chút thời gian, hơn nữa cách hừng đông còn có một chút thời gian, người hay là ngủ một hồi đi.”

Vương Triều chỉ chỉ bao sương nơi hẻo lánh một đầu ghế sô pha, nói với hắn.

Khách sáo lộ ra đối trá, hắc xác thực cần giấc ngủ: “Được.” Lâm Thần nói xong, rất thẳng thắn tại ghế sô pha trên ghế dài nằm xuống.

“Vất vả các người.” Nhắm mắt trước, hấn nói thêm một câu.

“Không yêu ta sao!” Vương Triều tiếp tục kéo dài điệu.

Lâm Thần tranh thủ thời gian nhắm mắt lại.

Bối rối giống như thủy triều đem hấn bao trùm.

Thật ra trước khi ngủ, Lâm Thần còn muốn nói với Vương Triều, một giờ về sau vô luận như thế nào cần đánh thức hấn, nhưng hấn thậm chí chưa kịp nói ra câu nói kia, liền lâm vào thật sâu giấc ngủ.

Hấn trong giấc mộng.

Mộng cảnh ngay từ đầu, là đầu kia vô cùng dài đồ đường phố, gọi đầu tóc đèn nê ông trên mặt đất biến thành đồ lục giao nhau nhỏ vụn quang ảnh, như là Lily trên mặt nhãn ảnh nhỏ vụn.

Sau đó hấn thấy được Lily tại đối nàng khóc, rất nhanh, Lily tiếng khóc biến thành cho thuê lái xe quan sư phó tiếng cười, bởi vì bọn chúng đều như thế vang dội đồng thời cảm xúc sung mãn.

Hình tượng lui về đến Hoàng gia số một đen nhánh tầng hầm, Hình Tòng Liên lôi kéo hấn chạy, sau đó hai người bọn họ nằm ở trên giường, Hình Tòng Liên tại hấn Hình Tòng Liên ở trên người hấn rất động lên.

Trên giường thời điểm, hấn nghiêng đầu, thấy được hứa nhuộm gương mặt.

Hứa nhuộm đầy mặt là huyết địa nhìn qua bọn hấn, nàng ngã trong vũng máu, một cỗ xe tải đưa nàng nghiền ép mà qua.

Lý cây cảnh thiên khuôn mặt bỗng nhiên xuất hiện, hấn ánh mắt âm độc lại hưng phấn nhìn chăm chú lên trong vũng máu người, họa trục phảng phất tại một tấm tấm rút lui, rút lui về hết thủy ban đầu thời khắc.

Chung quanh phi thường ồn ào náo động âm ỉ, người với người tương hổ chen chúc, lý cây cảnh thiên tại ca hát, xuyên thấu qua người với người khe hở, Lâm Thần thấy có người đi lên đài.

Kia là cái mặc váy đỏ cô nương, không cao, rất gầy, cô nương trong tay bưng lấy một bó hoa, nàng đem hoa giao cho lý cây cảnh thiên, lý cây cảnh thiên ôm lấy nàng.

Máu đỏ tươi, từ lý cây cảnh thiên trong cổ họng thẩm thấu ra.

Lâm Thần bỗng nhiên mở mắt ra.

Hấn từ trên ghế salon ngồi dậy, bất tri bất giác, ngoài cửa sổ trời đã sáng.

Vương Triều gục xuống bàn ngủ thiếp đi.
Hình Tòng Liên rất ổn định điểm kích con chuột tiếng vang.
Hắn hướng hẳn xem ra, nhưng không có lên tiếng.
Lâm Thần nhắm mắt lại, dùng sức phủ ở cái trán.
Nếu như mỗi cái mộng cảnh đều tất nhiên tỏ rõ gì gì đó, Lâm Thần nghĩ, giấc mộng của hắn, cũng nhất định có chỗ báo trước mới đúng.
Lý cây cảnh thiên cuối cùng ôm hứa nhiệm.
Hắn lần nữa mở mắt, đỡ bàn đứng lên, cũng đi tới Hình Tòng Liên bên người.
Hình Tòng Liên đang nhìn một tấm hình.
Kia là xuất hiện tờ thứ nhất lên án hứa nhiệm chính là hung thủ ảnh chụp.
Tấm hình này vô cùng rõ ràng.
Đối với mất đi hiện trường giám sát bọn hắn tới nói, đây đã là tất cả trong tấm ảnh, rõ ràng nhất một trương.
Trong tấm ảnh, lý cây cảnh thiên đưa lưng về phía ống kính, tựa hồ đang muốn ôm hoa tươi fan hâm mộ, tay của hắn giơ lên cao cao, cần ôm lên hung thủ đầu vai.
Hình Tòng Liên không ngừng phóng đại lấy tấm hình kia, đem lý cây cảnh thiên phần tay vị trí không ngừng phóng đại.
Hình Tòng Liên quay đầu hỏi hắn: “Ngươi có nhớ hay không, lý cây cảnh thiên tay, cuối cùng khoác lên chỗ nào?”
“Trên vai.” Lâm Thần vô cùng xác định trả lời.
Hắn ánh mắt, cuối cùng rơi vào trong tấm ảnh rất không khởi điểm một chỗ vị trí.
Tại đầu kia váy đỏ vai, có hai đầu bằng da trang trí mang.

Quyển 4 Chương 131: Bốn tiếng 43

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 131: Bốn tiếng 43

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Đây là một cái phá án mạch suy nghĩ vấn đề, lúc trước thời điểm, bọn hắn một mực tại tìm kiếm hứa nhiệm phải chăng từng tới hiện trường phát hiện án vết tích, vết máu cũng tốt, vân tay cũng được, thậm chí là dấu chân kiểm nghiệm, cũng là vì chứng minh điểm ấy, nếu như tìm không ra những chứng cứ này, thì không cách nào chứng minh đi nhiệm đi qua nơi đó, hứa nhiệm cũng không phải là tội phạm, đây là điển hình vô tội đề cử.

Nhưng án này khác biệt, từ vừa mới bắt đầu, mạng lưới dư luận xuất hiện, ngay tại đối hứa nhiệm làm lấy có tội đề cử, dân chúng cho rằng hứa nhiệm chính là tội phạm, khiến cho bọn hắn nhất định phải tìm ra hứa nhiệm không ở tại chỗ chứng minh, nếu không hứa nhiệm chính là có tội phạm.

Nói đến khả năng khó đọc, nhưng người nhìn, lý cây cảnh thiên chính là như thế thiết kế, đây cơ hồ là thiên y vô phùng, hứa nhiệm đã chết, nàng đương nhiên hết đường chối cãi.

Trong này chỗ sơ hở duy nhất, rất khéo nằm ở chỗ lý cây cảnh thiên trên thân.

Hình Tòng Liên chậm rãi nhắc đến điện thoại, bấm vết tích kiểm nghiệm khoa nhân viên cảnh sát điện thoại.

“Hình đội a van cầu người ta thật còn chưa làm xong a người đây là muốn bức tử ta à!”

Không chờ Hình Tòng Liên mở miệng, tên kia nhân viên cảnh sát liền vọt lên trước khóc kể lễ, thanh âm hắn cũng có chút khàn khàn, hiển nhiên là giống như bọn họ suốt đêm cả đêm.

“Không cần tra những thứ này.” Hình Tòng Liên nói.

“A? Cái gì, ta có thể kết thúc công việc sao?” Vị kia nhân viên cảnh sát rất kinh ngạc hỏi lại.

“Không, đi thăm dò một ngón tay vân.”

“Ồ, tra trên thứ gì vân tay?”

“Quần áo.” Hình Tòng Liên chậm rãi nói, “Tra hứa nhuộm huyết y.”

“Cái gì, hình đội a, hàng dệt tính thấm hút quá tốt, bên trên cơ hồ tra không được lưu vân tay a, mà lại ngược lại hứa nhuộm trên quần áo ai vân tay?”

“Hứa nhuộm món kia huyết y đầu vai có hai cây trang trí dùng dây lưng, ở phía trên tra lý cây cảnh thiên vân tay.” Hình Tòng Liên phi thường rõ ràng trần thuật nói.

Đầu bên kia điện thoại đang trầm mặc một lát sau, truyền đến hưng phấn tiếng la: “Ta ta ta đã biết! Ngưu bức a!”

Bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát tại hô to xong về sau, trong điện thoại liền truyền đến cái bàn tiếng va chạm, mở cửa tiếng đóng cửa, cùng tại không có một ai trong hành lang tiếng vọng tiếng chạy bộ, đối với bất luận cái gì phá án nhân viên cảnh sát tới nói, không có cái gì so tìm tới manh mối càng làm cho người ta hưng phấn không thôi sự tình.

Hình Tòng Liên yên lặng cúp điện thoại, hẩn tắt đi máy tính giao diện, sắc mặt bình tĩnh mà lãnh đạm.

Gian phòng bên trong, lần nữa lâm vào yên tĩnh như chết.

Lâm Thần ngồi ở bên cạnh hẩn, chỉ cảm thấy trong nội tâm ngũ vị tạp trần, giờ này khắc này, không biết nên nói cái gì.

Nhưng mà Hình Tòng Liên lại mở miệng: “Đi gọi tỉnh Vương Triều.”

Lâm Thần do dự nhìn hẩn một chút.

Hình Tòng Liên nói: “Thời gian không nhiều lắm, chúng ta nếu lại nhanh một chút, chúng ta đợi một lát đi ca công ty tìm lý cao cường, kiểm chứng vụ án phát sinh ngày đó lý cây cảnh thiên phải chẳng tại Hoàng gia số một hội sở, thuận tiện nhìn một chút mộ trác, cho nên ngược phải sớm tìm tới Tổng từng tiếng một án đột phá khẩu.”

“Chín năm trước bản án cũ?”

“Lâm cố vấn không có lòng tin sao?”

Lâm Thần rất khó được có chút vui mừng cảm giác: “Làm sao lại như vậy?”

Hắn nói xong, đứng ngườì lên, nhìn xem đối diện lâm vào ngủ say người thiếu niên, nói với Hình Tông Liên: “Người đem hắn ôm đến trên ghế sa lon, khiến hắn ngủ thêm một lát.”

Hình Tông Liên ngẩn người, sau đó lộ ra phi thường ghét bỏ biểu lộ, bất quá hắn hay là theo lời đi qua, ôm lấy Vương Triều, đem người chậm rãi phóng tới trên ghế sa lon.

Tại Hình Tông Liên quất tay trong nháy mắt, Vương Triều bỗng nhiên tỉnh, hắn mở to mắt dùng phi thường hoảng sợ ánh mắt nhìn xem Hình Tông Liên: “Á đù, lão đại?”

Khi đó, Hình Tông Liên còn duy trì ôm công chúa Vương Triều tư thế, hắn phi tốc nắm tay rút ra, cả giận nói: “Ngậm miệng, đi ngủ.”

Vương Triều thế là ngao một tiếng, lại ngủ thiếp đi.

Lâm Thần tìm cái áo khoác, đóng trên người Vương Triều, sau đó đi đến người thiếu niên máy tính trước mặt, tại hắn tọa hạ trước, Vương Triều rất nhỏ tiếng ngáy đã vang lên.

Mắt nhìn thiếu niên bị tóc đen bao trùm non mềm khuôn mặt cùng thon dài lông mi, Lâm Thần nói với Hình Tông Liên: “Lần trước cố sự vẫn chưa nói xong.”

Hình Tông Liên nhanh chóng minh bạch hắn chỉ chính là cái gì, rất khó được, tại hết sức khẩn trương thời khắc bên trong, bọn hắn còn có thể nói một hai kiện những chuyện khác, đồng thời lúc nói, cũng không cần bất luận cái gì làm nền: “Ta đến thời điểm, người đã giết một nửa, đầy đất thi thể cùng máu, Châu Phi loại địa phương kia, nhiệt độ không khí tương đối cao, cho nên thi thể hư thối tốc độ rất nhanh, Vương Triều bị một đám công nhân bảo hộ ở cuối cùng, giống hắn cái kia niên kỷ hài tử, đã biết người đã chết liền rút cuộc về không được đạo lý, cho nên nhìn thấy ta sau câu nói đầu tiên, hắn hỏi ta: Ta có phải hay không cũng không còn có thể cùng cha ta cha ma ma nói chuyện nha?”

Lâm Thần lần nữa nhìn qua Hình Tông Liên, trong nháy mắt, bị to lớn bi thương đánh trúng, có hắn lại không hối hận hỏi cái này vấn đề, thậm chí cũng không hối hận, tại hiện tại hỏi cái này vấn đề.

“Người là thế nào trả lời chứ?” Hắn hỏi tới một câu.

“Vấn đề này thực sự rất khó khăn trả lời, nếu như là Lâm cố vấn, sẽ nói như thế nào đây?” Hình Tông Liên hỏi lại hắn.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, đáp: “Ta sẽ nói: Đúng vậy a, nhưng mà người nhìn, người còn có thể nói chuyện.”

Hình Tông Liên khẽ cười lên, đốt điếu thuốc: “Lâm cố vấn không cảm thấy, câu trả lời của người đối với một cái mười tuổi hài tử tới nói quá thâm ảo sao?” Hắn hít một hơi thật dài thuốc lá, phun ra màu xanh nhạt vòng khói, “Mặc dù cha mẹ của người chết rồi, nhưng người còn sống, người còn có hạnh có thể mở miệng nói chuyện, càng quan trọng hơn là, bởi vì người còn sống đồng thời có thể nói chuyện, cho nên người có cơ hội khiến toàn thế giới còn sống những người kia có thể nghe được người nói những lời kia, nghe được cha mẹ người cố sự...”

Lâm Thần hỏi lại: “Kia Hình đội trưởng lúc ấy là thế nào nói chứ?”

“Ồ, ta nói, đúng vậy a tiểu tử, cho nên người về sau cùng ta lăn lộn.”

“Cho nên hắn liền ngoan ngoãn đi theo người rồi?” Lâm Thần có chút khó tin mà hỏi thăm.

“Ngay từ đầu đương nhiên không có, về sau ta dẫn hắn đến nơi đó lớn nhất người ngoài hành tinh cửa hàng, mua tất cả kiểu mới nhất máy tính, hắn liền chịu phục.” Hình Tông Liên một bộ có tiền thật tốt dáng vẻ.

“Thật sao?” Lâm Thần rất hoài nghi hỏi lại, “Người thật sự là trả lời như vậy hắn?”

“Ta đương nhiên cần phân tích một chút ta nói đến phi thường có trình độ câu nói kia, bởi vì người nhất định sẽ không nói.” Hình Tông Liên rất không muốn mặt ho nhẹ một tiếng.

“Hắn nghe hiểu sao?”

“Đương nhiên không có, hắn dần như vậy...” Hình Tông Liên cảm khái, hắn từ đầu tới đuôi, đều là dùng một loại rất thanh thản ngữ khí đang nói những này, tựa như là nói cái gì râu ria nhàn sự.

Lâm Thần không tiếp tục hỏi tiếp xuống nội dung, hắn nghĩ, cái kia hẳn là là hạ hồi phân giải nội dung.

Hắn ấn mở Vương Triều chính lý ra tư liệu, bắt đầu nhìn lại.

Mặc dù chết đi người vô pháp mở miệng, nhưng người sống, như cũ có cơ hội thay bọn hắn đem chưa xong cố sự nói ra.

...

Hình Tông Liên chuông điện thoại vang lên lần nữa lúc, người đầu tiên tỉnh lại chính là Vương Triều.

Người thiếu niên bỗng nhiên từ trên ghế salon nhảy lên, một bộ cần bảo vệ quốc gia anh dũng hy sinh bộ dáng.

Hình Tông Liên ra hiệu Vương Triều im lặng, sau đó mở ra điện thoại công thả.

Kia là vô cùng gấp gáp thời khắc, giám định kết quả như thế nào, quyết định bọn hắn về sau điều tra phương hướng, thậm chí quyết định toàn bộ chưa xong chuyện xưa đi hướng.

“Hình đội! Không có! Thật không có! !”

Bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát hiển nhiên vừa làm xong hết thảy, nói chuyện còn mang theo tiếng hơi thở.

“Cái gì không có a?” Vương Triều nhin không được hỏi.

“Hứa nhuộm máu áo vai kia hai đầu bằng da trang trí mang lên, không có nói vào tay thuộc về lý cây cảnh thiên vân tay!”

Biết được chân tướng trong nháy mắt, không khí lập tức đọng lại Bọn hắn đều trở nên trầm mặc, ngay cả bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, liền xem như Vương Triều, cũng biết hiện tại không thích hợp mở miệng.

Chung quanh băng lạnh buốt lạnh, qua một đoạn thời gian về sau, chất keo không khí, mới bắt đầu chậm chậm lưu động.

Hứa nhuộm vai trang trí mang lên không có xét ra lý cây cảnh thiên vân tay, chứng minh nàng cũng không phải là vị kia bị lý cây cảnh thiên ôm qua fan hâm mộ, chứng minh nàng xác thực chưa từng đi fan hâm mộ hội gặp mặt hiện trường, chứng minh cái kia ý đồ cắt đứt lý cây cảnh thiên yết hầu người không phải nàng, cũng chứng minh nàng đúng là bị làm xem như hung thủ, tại lý cây cảnh thiên fan hâm mộ truy kích dưới, vô tội chết thảm.

Những kết quả này, mặc dù bọn hắn sớm đã dự liệu được, nhưng tìm tới chứng cứ chứng minh đây hết thảy trong nháy mắt, vẫn là để người khổ sở phải nói không ra nói tới.

Rốt cục, Vương Triều mở miệng trước: “Kia, hứa nhuộm hiềm nghi đã rửa sạch, hắn chưa từng đi hiện trường?” Người thiếu niên có chút khó khăn hỏi.

Lâm Thần hướng hắn nhẹ gật đầu.

“Vậy chúng ta tiếp xuống, phải làm sao a?” Vương Triều hỏi như vậy.

Ngay cả bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát đều nói: “Hình đội, kết quả này hiện tại ra, chúng ta phải làm sao a?”

Thật ra bọn hắn yêu cầu vấn đề, ngược lại là cùng một kiện, mặc dù thuyết minh khác biệt lại không đủ hoàn chỉnh, nhưng bọn hắn muốn hỏi đều là, vân tay giám định kết quả ra, hứa nhuộm hiềm nghi rửa sạch, chúng ta nên cầm kết quả này làm sao bây giờ?

Nếu như là bình thường phổ thông vụ án, cảnh sát phát một phần tình tiết vụ án thông báo là được, nhưng vấn đề là, lý cây cảnh thiên cất yết hầu án tình tiết vụ án thông báo, lại không phải tốt như vậy viết, đầu tiên cảnh sát còn chưa chưa xác định chân chính người hiềm nghi phạm tội, như vậy chỉ là thông báo hứa nhuộm vấn đề, liền lộ ra chẳng phải thỏa đáng, đồng thời dễ dàng bị lần nữa xem như bia ngắm, trở thành cảnh sát vô năng hoặc là lập trường có vấn đề chứng minh.

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên, Hình Tông Liên cũng đang nhìn hắn.

“Lâm cố vấn cảm thấy thế nào?”

“Phát.” Lâm Thần nói.

Hình Tông Liên rất khó được nhắc đến khoe môi, giống như cười mà không phải cười, ánh mắt cũng rất lạnh, hắn đối bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát nói: “Ta sẽ thông báo cho bộ môn tuyên truyền tuyên bố thông cáo, vất vả người.”

“Chính là, hình đội, cái này!” Bên đầu điện thoại kia nhân viên cảnh sát còn muốn nói tiếp cái gì, Hình Tông Liên lại quả quyết cúp điện thoại.

“Lão đại, đây cũng là vì cái lông a!” Vương Triều hay là một bộ “Ta rất mộng bức” dáng vẻ, “Nếu như chúng ta phát hứa nhuộm tình tiết vụ án thông cáo, lý cây cảnh thiên nếu như lập tức mua vé máy bay về hắn lớn mới ni nước nhưng làm sao bây giờ a!”

“Cho nên cần người, lập tức giám sát lý cây cảnh thiên tiên sinh hộ chiếu động tĩnh a.” Lâm Thần rất bình tĩnh nói với Vương Triều.

“what! ?? why? ?”

“Người cảm thấy hiện tại, chỉ là chúng ta cùng lý cây cảnh thiên ở giữa vấn đề sao?” Lâm Thần hỏi lại.

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

Lâm Thần lắc đầu: “Hiện tại vấn đề là, ai càng có công tín lực.”

“Phức tạp như vậy sao?”

“Lý cây cảnh thiên là một vị xưa nay phong bình tốt đẹp ca sĩ, hần fan hâm mộ đông đảo, cũng giỏi về khống chế dư luận, chúng ta bây giờ không có thiết thực chứng cứ có thể chứng minh hần phạm tội sự thật, hần vẫn như cũ là trong sạch cao cao tại thượng; mà cảnh sát chúng ta, người cũng biết, chúng ta chưa hề điều tra cảnh xấu hổ, chúng ta điều tra kết quả thường xuyên sẽ bị công chúng chất vấn, như vậy, chúng ta nên như thế nào đánh thắng trận này cùng lý cây cảnh thiên dư luận chiến tranh chứ?”

“Ta không biết a!” Vương Triều nghĩ nghĩ, vẫn như cũ hoang mang, hần quay đầu lại hỏi, “Lão đại, người tâm nhãn nhiều như vậy, người càng càng nhìn?”

“Chúng ta cần buộc hần mua vé máy bay về nước a.” Hình Tông Liên một bộ người tại sao ngu xuẩn như vậy dáng vẻ.

Lâm Thần giải thích nói: “Rất đơn giản, làm chúng ta phát thông báo chứng minh hứa nhiệm cũng không phải là người hiềm nghi phạm tội thời điểm, đem sinh ra to lớn dư luận hiệu ứng, lý cây cảnh thiên sẽ bị lần nữa đẩy hướng nơi đầu sóng ngọn gió, nếu như lúc này lý cây cảnh thiên mua vé máy bay về nước, sẽ có vẻ như cái gì?”

“Giống... Chạy án?” Vương Triều trừng lớn mắt, “Các người tốt âm hiểm, chính là, lý cây cảnh thiên thật sẽ đi sao, mà lại nếu như hần mua vé máy bay trở về nước, chúng ta không cũng rất khó lại bắt hần lại sao?”

“Cho nên, đây là một thanh kiếm hai lưỡi a.” Lâm Thần sờ soạng đầu của hần, nói, “Nhưng mà đối với chúng ta tới nói, làm như vậy hay là lợi nhiều hơn hại, loại chuyện này bên trên, cũng nên đánh cược một keo.”

“Tốt! A Thần người nói chúng ta muốn làm sao cược chứ?”

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên, hỏi: “Hình đội trưởng ý tứ chứ?”

“Chúng ta đi ca công ty, tìm hứa nhiệm bị mạnh gian một án, duy nhất khả năng người chứng kiến, lý cao cường tiên sinh.”

“Cho nên, đây là vì lại bức ép một cái lý cây cảnh thiên sao?” Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, rốt cục giống như là lĩnh ngộ cái gì, “Người đây là sợ hần không mua vé máy bay về nước sao?”

Hình Tông Liên nhắc đến trên bàn điện thoại cùng áo khoác, không có trả lời.

【 hai 】

Lâm Thần luôn cảm thấy, Hình Tòng Liên sở dĩ dám bình đi hiểm chiêu, là bởi vì hắn rất có lực lượng, phảng phất vô luận lý cây cảnh thiên là trốn ở mới ni trong đại sứ quán, hay là ngồi tại về nước phi cơ chuyển bên trên, thậm chí là tại lý cây cảnh thiên bước vào mới ni cảnh nội về sau, hắn có năng lực đem đem ra công lý, mặc dù Lâm Thần không biết Hình Tòng Liên vì cái gì như thế có lực lượng, nhưng, có lực lượng luôn luôn tốt.

Thời gian là buổi sáng 7:30 phân, bọn hắn từ đỏ đường phố cái khác quán net, đón xe tiến về ca công ty.

Không xe cũng có hay không xe chỗ tốt, tỉ như Hình Tòng Liên có thể không cần tại thức đêm sau tiếp tục mệt nhọc điều khiển, lại tỉ như, bọn hắn cũng có thể nghe trong lúc rảnh rỗi lái xe tiên sinh, nói một đôi lời Bát Quái.

Sau khi lên xe, Hình Tòng Liên ngồi ở vị trí kế bên tài xế bên trong, chỉ nói với bọn hắn một câu: Ta ngủ đây, liền nhanh chóng ngủ thật say, đồng thời bèn lòng vững dạ.

Vương Triều hướng về phía trước dò xét nhìn thoáng qua, sau đó rất hưng phấn vắn vẹo uốn éo cái miệng, nói với hắn: “A Thần chúng ta bây giờ xuống xe đem lão đại quăng thế nào.”

Lâm Thần làm bộ không có nghe thấy, ngoài cửa sổ cỗ xe dần dần nhiều hơn, lộ diện cùng đêm khuya lúc bộ dáng hoàn toàn khác biệt, gặp xuân so Hoàn Cảnh phải lớn rất nhiều, quy mô chỉ so với Vĩnh Xuyên hơi kém, nơi này tọa lạc rất nhiều công ty đa quốc gia trú Hoa tổng bộ, tỉ như ca giải trí chính là một trong số đó.

Đi ngang qua trung tâm chợ thời điểm, ngoài cửa sổ lóe lên một cái rồi biến mất cự phúc áp phích hấp dẫn Lâm Thần toàn bộ chú ý.

Trên poster là một vị giơ ống nói người trẻ tuổi, đầu hắn nhiễm tóc vàng, đang nằm tại phảng phất kéo dài vô hạn trên đồng cỏ cất tiếng cười to, không biết là thợ quay phim hữu ý vô ý, toàn bộ hình tượng làm cho người ấn tượng là khắc sâu nhất, là mộ trác trên gương mặt gần phân nửa lúm đồng tiền.

Vô hạn phóng đại cự phúc ngoài trời áp phích, tựa hồ đồng dạng vô hạn phóng đại vị trẻ tuổi kia sức sống thanh xuân, hắn là nhiệt tình như vậy mà tràn ngập sức sống, cơ hồ cần đốt bị thương người hai mắt.

Cự phúc quảng cáo làm xuống phương, in một nhóm đồng dạng to lớn lời tuyên truyền, theo cỗ xe di động, Lâm Thần quay đầu, đem nhẹ giọng nói ra: “Thế kỷ tuổi tác sân thể dục, ngày mùng 6 tháng 5, mộ trác đợi người.”

“A Thần người đang nói cái kia áp phích sao?” Vương Triều đi theo hẳn chuyển nửa ngày đầu, đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy a.” Lâm Thần quay đầu lại, luôn cảm thấy ở giữa có một loại phi thường không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm xúc, chờ hẳn lại quay đầu, nghĩ lại nhìn một chút bộ kia áp phích lúc, liền cái gì đều không thấy được.

“ca công ty ta phát hiện thật có chút mao bệnh a, cái gì đều thích làm lớn như vậy, ngay cả trương buổi hòa nhạc áp phích đều muốn định khoa trương như vậy.” Đại khái là nhớ tới sống yên ổn quốc tế trong thương trường lý cây cảnh thiên tằm kia cự phúc áp phích, Vương Triều khí liền không đánh một chỗ tới.

“A, vị tiên sinh này, các người tới nghe mộ trác buổi hòa nhạc?” Lái xe tiên sinh đột nhiên hỏi.

“Ngạch... Không có a, chính là nhìn thấy có chút hiếu kì mà thôi.” Vương Triều đáp.

“Ta mấy ngày nay tiếp thật nhiều vui mê, gần nhất không phải đưa hầu âm nhạc tiết sao, không ít người đều chuyên môn đến chúng ta gặp xuân nghe buổi hòa nhạc này ta còn tiếp vào chuyên môn tới nghe cái kia mộ trác buổi hòa nhạc một đám tiểu cô nương, cái này mộ trác rất nổi danh a?”

“Ngài cũng biết hẳn sao?” Lâm Thần hỏi.

“Đúng nha, ta tiếp xe kia chúng tiểu cô nương, sảo sảo nháo nháo, trên xe cùng ta giảng rất nhiều cái này mộ trác sự tình a sự tình a.” Lái xe nói giơ ngón tay cái lên, “Nghe nói đặc biệt không dễ dàng, trước kia bị nam nhân cái kia qua, còn kiên trì nổi, nghe nói hiện tại vẫn rất lửa?”

“Tựa hồ là thế này.” Lâm Thần đáp.

“Cái này rất đáng phải tôn trọng a, thật không dễ dàng.” Lái xe tiên sinh lần nữa cảm khái nói.

Nghe lái xe tiên sinh nói như vậy, Lâm Thần trong đầu lần nữa hiện lên vị kia tại trên bãi cỏ phóng tưng vui cười người trẻ tuổi, đang tra án Tống từng tiếng một án tư liệu lúc, hẳn cũng hoặc nhiều hoặc ít

xem từng tới lúc ấy liên quan tới mộ trác tin tức, ngay lúc đó xã hội dư luận đối mộ trác đáp lại vô hạn đồng tình, cái này cùng hiện tại hứa nhiệm bị đãi ngộ là hoàn toàn khác biệt.

Người nhìn, đây chính là xã hội thành kiến, mọi người luôn luôn rất dễ dàng đối một loại nào đó người hoặc nào đó một loại đoàn thể nắm giữ không công chính, không hợp lý tiêu cực phủ định thái độ, cái này không có chút nào nguyên do không nói đạo lý, lại vô cùng thâm căn cố đế.

Lâm Thần lần nữa nhớ tới lái xe trong miệng, vị này kiên cường ca sĩ, mặc dù vô luận như thế nào, đồng tình người bị hại đều là hấn là, có mộ trác lại làm cho Lâm Thần có loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác, không biết sao, hấn luôn cảm thấy gương mặt kia, dần dần cùng Tống từng tiếng khuôn mặt trùng hợp.

Bởi vì trên đường kẹt xe quan hệ, bọn hấn đến ca công ty giải trí đã đến 8:30 phân, thật ra thời gian này điểm rất tốt, có thể làm cho Hình Tông Liên có nghỉ ngơi đầy đủ thời gian, đồng thời, cái này đúng lúc là đại bộ phận đơn vị cố định giờ làm việc.

Hình Tông Liên mở mắt lúc một bộ còn buồn ngủ bộ dáng, bất quá hấn nhanh chóng tỉnh táo lại, hấn sau khi xuống xe đốt thuốc, nhìn một chút cao vót viện văn phòng, nói cũng không nói, đi thẳng vào.

Chỉ là tại đi vào cửa xoay trong nháy mắt, hấn lấy điện thoại cầm tay ra, bấm cục thành phố tuyên truyền miệng điện thoại.

Trên thực tế, từ bọn hấn lên xe đến xuống xe trong khoảng thời gian này, Hình Tông Liên đều chưa hề đã gọi cục thành phố tuyên truyền khoa điện thoại, hấn giống như là thẻ được rồi thích hợp thời cơ, tại đi vào ca công ty một khắc, đem cú điện thoại kia đánh ra ngoài.

Hấn rất dứt khoát nói: “Cho ta ra phần ngày mừng 6 tháng 5 sống yên ổn quốc tế cửa hàng đã thương người án tình tiết vụ án thông báo, đại khái nội dung là trải qua kiểm chứng mạng lưới tin đồn người chết hứa nhiệm thực tế cũng không đi qua hiện trường phát hiện án, do đó bác bỏ tin đồn làm sáng tỏ...”

Bên đầu điện thoại kia người không biết nói cái gì, toàn bất quá là hình đội chúng ta thế này rất khó xử lý, ngay cả người hiềm nghi đều không có, trực tiếp ra làm sáng tỏ thông cáo, sẽ có vẻ cảnh sát rất vô năng một loại.

Có điều Hình Tòng Liên cũng rất kiên trì: “Không có việc gì, weibo, báo chí còn có các lớn tin tức truyền thông bên trên đều phát một lần, dù sao mắng cũng phải mắng ta, người sợ cái gì?”

Đi đến sân khấu nơi đó là, hấn cúp điện thoại, nắm vuốt điện thoại gõ gõ nhân viên lễ tân mặt bàn, sau đó một cái tay khác từ trong túi móc ra huy hiệu cảnh sát bày ra: “Ta tìm lý cao cường.”

Nhân viên lễ tân có chút chình lảng, nàng vội vàng đem phấn nhào bông xuống, thói quen hỏi: “Ngài có hẹn trước không?”

Hình Tòng Liên bông xuống huy hiệu cảnh sát, cười nói: “Thật ngại quá thật đúng là không có.”

“Kia... Vậy ta gọi điện thoại cho ngài hỏi một chút.”

Hình Tòng Liên nhìn chăm chăm tiểu cô nương khuôn mặt, thần nhiên nói: “Vương Triều?”

Vương Triều nhỏ đồng chí hết sức cơ linh, nói thẳng: “Bộ phận PR văn phòng tại tầng 25, ngài mời.”

Hình Tòng Liên gật gù đầu, đi về phía bên trong đi đến.

Đại sảnh bảo an đã sớm chú ý tới bọn hấn, nhưng dưới ban ngày ban mặt, ai cũng không dám cản một vị đến đây phá án cảnh sát, hướng chi công ty giải trí cùng giải trí hội sở đương nhiên khác biệt, cho nên rất tại hướng về phía trước đài thông báo về sau, bọn hấn liền không bị nghẹt cản đi vào cửa thang máy.

Lúc này, Hình Tòng Liên hướng Vương Triều đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Vương Triều nhỏ đồng chí nhanh chóng hiểu ý, hấn thuận tay đè lại một cái khác đỡ thang máy, cửa thang máy mở về sau, Vương Triều rất tiêu sái ngăn lại cửa, cái này hiển nhiên là vì phòng ngừa tầng 25 Lý quản lý sớm bỏ chạy làm chuẩn bị.

Hình Tòng Liên thế là đi vào một cái khác đỡ trong thang máy, chiêu kia dao bộ dáng, giống như là sợ ca công ty đám người không biết bọn hấn đến, thế là đợi đến tầng 25 thời điểm, sớm đã có bộ phận PR viên chức chờ ở cửa thang máy.

“Các người quản lý chứ?” Hình Tòng Liên mắt nhìn cửa thang máy vị kia nhân viên nữ công bài, phía trên rất rõ ràng viết ca giải trí bộ phận PR mấy chữ.

“Chúng ta quản lý hôm nay còn không có đi làm, thật ngại quá nữa nha, vị này cảnh sát tiên sinh.”

“Không có việc gì, chúng ta có thể đi hẳn văn phòng chờ lấy.”
Hình Tòng Liên dạng này người, lại không phải một câu “Chúng ta quản lý không có đi làm” loại lời này có thể hồ lộng qua, hẳn nói xong, liền lần nữa mở ra bộ pháp, hướng trong văn phòng đi đến. Trong phòng làm việc các nữ nhân viên, đều hai mặt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì, có điều căn cứ xem não nhiệt tâm tính, trong phòng thậm chí còn có đèn flash sáng lên, không ít người chụp lên hình của bọn hắn.

Đi qua viên chức tường lúc, Hình Tòng Liên bỗng nhiên dừng bước lại, Lâm Thần tùy theo nhìn lại, trong nháy mắt định trụ.

Viên chức tường tự nhiên là ca giải trí bộ phận PR viên chức tường, tại quản lí chi nhánh kia cột bên trong tự nhiên là bọn hắn hôm qua không có nhìn thấy người quản lí lý cao cường tiên sinh.

Không quá đổi lấy tấm kia khám tại chức viên trên tường ảnh chụp, Lâm Thần không khỏi thàn than một tiếng thật là đúng dịp.

Rất khéo chính là vị Lý quản lí tiên sinh nhìn qua rất là nhìn quen mắt, càng xảo chính là, tại đêm qua thời điểm, vị tiên sinh này còn họ Lô, tên húc.

Quyển 4 Chương 132: Bốn tiếng 44

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 132: Bốn tiếng 44

Tác giả: Trường Nhị

Cũng khó trách lư húc bốn năm nay đều không có bất kỳ cái gì thân phận tin tức ghi chép, bởi vì tại sau khi ra tù về sau, hắn đã sớm không gọi lư húc... Shiw0.

Lâm Thần đoán chừng, Hình Tông Liên đã đang tính toán xuống lầu sau làm như thế nào sửa trị Vương Triều, bất quá hắn sắc mặt ngược lại là như thường, duy chỉ có tại tiến giám đốc văn phòng trước đó, hắn từ cổng thư ký tiểu thư xử lý trên đài cầm quyển nhựa plastic băng dán, sau đó liền thoải mái đẩy cửa đi vào.

Trong văn phòng xác thực không có một ai.

Hình Tông Liên phảng phất sớm đã ngờ tới điểm ấy, hắn dùng quẳng tới cửa, thuận tiện chi khóa ngược lại, vẫn từ thư ký tiểu thư bên ngoài cuồng hống, cũng lờ đi.

Ở văn phòng cửa đại môn bị quẳng bên trên trong nháy mắt, có một cái rất an tĩnh trống không đoạn, một chút thanh âm rất nhỏ trong phòng làm việc vang vọng.

Lâm Thần trong phòng làm việc đảo mắt một vòng, ánh mắt từ nửa mở cửa sổ thủy tinh rơi xuống văn phòng nơi hẻo lánh rượu tử, cuối cùng rơi vào gian phòng khác một bên kiểu dáng Châu Âu ghế sa lon bằng da thật.

Thật ra, giống lý cao cường hoặc là nói như lư húc dạng này người, cũng không phải là đặc biệt thông minh loại hình, nhưng bọn hắn có phong phú kinh nghiệm xã hội, bọn hắn sinh hoạt tại xã hội nhất là bản thiu bần nhão giai tầng, am hiểu nhất lá mặt lá trái, vì sinh tồn được, làm lấy hết trên thế giới ghê tởm hoạt động.

Đồng thời, bởi vì tại bần nhão bên trong sờ soạng lần mò thời gian rất dài, bọn hắn lại thường thường xác thực nắm giữ rất mạnh sinh tồn kỹ năng, bọn hắn có thể sống rất tốt.

Bất quá, nếu như đối thủ là Hình Tông Liên, đại khái liền thật không đáng chú ý.

Lâm Thần đi đến tủ rượu một bên, cho mình vọt lên chén cà phê nóng, dùng tiểu ngân muối khuấy động trong chén cục đường, sau đó ngồi vào tấm kia ghế sa lon bằng da thật.

Hình Tông Liên trong phòng làm việc chuyển nửa vòng, tại đi đến tư liệu bên tủ thời điểm, hắc rất tùy ý đá đá tư liệu tủ cửa sắt.

Tiếng vang qua đi, trong tủ truyền ra tất tất tác tác thanh âm.

“Ra đi.” Hình Tông Liên thản nhiên nói.

Tư liệu tủ đại môn hoa mở ra, núi nhỏ giống như mập mập thuận thế lăn ra, ngửa mặt nằm trên mặt đất.

Quả nhiên là lư húc.

Lư húc miệng mũi bên trên hiện ra bầm tím, hắc diễn lại trò cũ, trực tiếp ôm chặt lấy Hình Tông Liên đùi, bắt đầu khóc: “Hình đội trưởng a, hôm qua ta là thật không biết ngài tại thân phận chân thật a, cho nên mới đã làm sai chuyện, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua, tha thứ ta đi!”

Lâm Thần nhấp miệng cà phê.

“Đem đầu ngẩng đầu.” Hình Tông Liên thản nhiên nói.

Lư húc rất ngoan ngoãn ngẩng đầu lên, cả khuôn mặt giống như là vọt lên khí lại □□, hắc ngửa đầu đồng thời còn khấn trương nhắm mắt lại, một bộ mặc cho đánh mặc cho mắng tuyệt không cãi lại dáng vẻ.

Hình Tông Liên xoay kéo ra băng dán, thuận tay đem lư húc miệng che lại.

Lư húc bỗng nhiên mở mắt, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, hắc ô ô kêu hai tiếng, sau đó giống như là nhớ tới những cái kia hắc bang trong phim kinh điển kiều đoạn, hắc bỗng nhiên trừng to mắt, trong ánh mắt toát ra chân chính sợ hãi đến, có điều Hình Tông Liên nhưng không có cho hắc suy nghĩ thời gian, tại lư húc cần đưa tay đem băng dán kéo xuống trước, đội trưởng cảnh sát hình sự liền dùng một cái xinh đẹp cầm nã thuật đem người trói ngược lại, sau đó kéo lấy vị này núi nhỏ giống như trung niên nhân, đi đến bên cửa sổ bên trên.

Phía dưới phát sinh sự tình, cũng có chút hạn chế cấp.

Hình Tòng Liên đầu tiên là đem 25 tầng lầu cửa sổ thủy tinh hướng ra phía ngoài đây phải lớn hơn chút, sau đó đem lư húc tiên sinh nhắc đến, ép đến cửa sổ bên trên.

Thật ra, cụ thể tới nói, cái này cũng không tính một cái quá nguy hiểm động tác, bởi vì lư húc tiên sinh thể trạng vấn đề, hẳn trên cơ bản không thể nào từ nơi này cửa sổ lật ra đi, nhưng cao tầng gào thét hướng gió đao đồng dạng đâm đến cửa sổ vang lên, dưới lầu là rất rõ ràng tiếng kèn theo mở ra cửa sổ bỗng nhiên rót vào trong phòng, bị người đặt ở 25 tầng cao lầu cửa sổ hướng ra phía ngoài tìm kiếm phảng phất lập tức sẽ té lầu cảm giác sợ hãi xa xa vượt trên lý trí.

Lư húc giãy giụa phi thường lợi hại, góc cửa sổ bị hẳn đâm đến phanh phanh vang lên, có điều Hình Tòng Liên tay hay là vững vàng chế trụ lư húc.

“Lô tiên sinh a.” Hình Tòng Liên đặt ở hẳn bên tai, nói khẽ, “Mặc kệ người có tin hay không, coi như hôm nay ta thật đem người đẩy đi ra, ta nhiều lắm là cũng phải ngồi mấy năm tù, mà người giống như người, chết cũng liền chết rồi.”

Đối phó lưu manh, đương nhiên muốn so hẳn ác hơn, Lâm Thần lại nhấp miệng cà phê.

Lư húc ô ô hô hào cái gì, sau đó liều mạng gật đầu, rớt cục, giống như là thổi đủ bên ngoài gió, Hình Tòng Liên rớt cục buông tay ra, lư húc bịch một tiếng ngã ngửa trên mặt đất.

Hắn run lấy bầy, sắc mặt đã được không giống trương giấy tuyên, thậm chí đã không làm được những cái kia làm người buồn nôn lấy lòng động tác tới.

Lâm Thần nhìn Hình Tòng Liên một chút.

Hình Tòng Liên ngồi xổm người xuống, vỗ vỗ lư húc vai, rất khách khí nói ra: “Ta hỏi cái gì, người trả lời cái gì, hay là trước đó trò chơi.”

Lư húc gật đầu như giã tỏi, Hình Tòng Liên đưa tay, đem hẳn trên mặt băng dán lấy xuống, lư húc bỗng nhiên thở mạnh, lại ngay cả kêu to cũng không dám.

Hình Tòng Liên lấy điện thoại cầm tay ra, niệm một đoạn đồ vật.

“Ba vòng trước, cũng chính là ngày 15 tháng 4 muộn, người lấy lý cao cường thân phận, tại Hoàng gia sổ một hội sở tổng cộng quét thẻ tiêu phí 184115 nguyên, xin hỏi khoản này quét thẻ tiêu phí, phải

chăng dùng cho thanh toán đêm đó ca công ty nghệ nhân cùng nhân viên tại Hoàng gia số một hội sở tất cả giải trí tiêu phí hoạt động.”

Lư húc đại khái là bị phong bế miệng thời gian hơi dài, giờ phút này hẳn sẽ chỉ gật đầu, thậm chí liền nói chuyện kỹ năng đều quên.

“Trong đó phải chăng có khoản tiền dùng cho thanh toán Hoàng gia số một hội sở cung cấp tính phục vụ?”

Lư húc con mắt chuyển nửa vòng, ấp a ấp úng muốn nói lại thôi: “Cái này cái này. . .”

“Có vẫn là không có, có thể làm giòn điếm sao, Lô tiên sinh.”

“Đều là bình thường rượu tiêu phí, ngài phải tin tưởng ta, mặc dù ngài nhìn ta thế này, nhưng mà công ty của chúng ta...”

Lâm Thần rốt cục đem chén sứ trắng tại trên bàn trà buông xuống, thân thể của hắn hơi nghiêng về phía trước, nhìn chằm chằm cách đó không xa trên mặt đất tấm kia to mọng gương mặt, nói với Hình Tông Liên: “Vừa rồi ba cái trả lời, đều là lời nói dối.”

Hình Tông Liên nhún vai, không nói hai lời, trực tiếp nhắc đến lư húc liền muốn tiếp tục hướng bên cửa sổ đi, lư húc dọa đến lần nữa ôm lấy Hình Tông Liên eo, đồng thời tuyệt không buông tay.

Hình Tông Liên rất bất mãn nói: “Ta nói Lô tiên sinh, ngài có thể đừng chiếm ta tiện nghi sao?”

Lư húc vội vàng buông tay, vô cùng vô cùng sợ hãi, hắn xụi lơ trên mặt đất, không còn bất luận cái gì phạm gian dùng mảnh lối suy nghĩ: “... Thật ra, đây không phải là... Khoản tiền kia không phải ca công ty giao tiền...”

Nghe nói như thế, dù là Hình Tông Liên cũng phi thường ngoài ý muốn.

“Đó là cái gì?” Hình Tông Liên hỏi.

“Kia... Kia là ca người...” Lư húc ngẩng đầu, cẩn thận từng li từng tí nhìn Hình Tông Liên một chút, rất lúng túng nói, “Kia là ca Tiểu Nghệ người, bán... Bán cái kia tiền.”

Hình Tông Liên vuốt vuốt lỗ tai, rất bất khả tư nghị hỏi lại: “Bán cái nào tiền?”

“Bán, chính là bán cái mông nha.”

Lâm Thần cũng khó được cảm thấy giật mình, hắn nhìn qua Hình Tông Liên, thấy đối phương chỉ chỉ trên mặt đất bày thành một đoàn mập mập, hỏi hắn: “Lỗ tai ta không có xảy ra vấn đề à?”

“Giống như không có?”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?” Hình Tòng Liên nói, đá một cước lư húc, rất bức bối nói, “Nói rõ.”

“Ngài nhìn, cái này không phải liền là ngành nghề bên trong quy tắc ngầm nha, như thế lớn cái công ty giải trí, nam đoàn nữ đoàn mười cái, luôn có người không có việc để hoạt động lại nghĩ ra đầu, đương nhiên liền...” Lư húc run lấy bầy, đem hai cánh tay ngón tay cái đối đúng, làm cái hôn động tác, “Còn có chút luyện tập sinh cũng không có nghèo, đã có thể kiếm chút tiền, lại có thể nhận biết đại lão bản, tốt bao nhiêu a, nhưng đây cũng không phải là bức lương vì gian a, đặc biệt người tình ta nguyện, thật.”

Lư Húc Nhất tịch thoại rơi.

Lư húc ý tứ trong lời nói là, hấn nhưng thật ra là tại giới thiệu ca nghệ nhân vì Hoàng gia số một khách hàng cung cấp tính phục vụ, cũng từ kiếm lấy môi giới phí phục vụ?

Lâm Thần cảm thấy mình thế giới quan đều có chút rung động.

Mặc dù hấn đại khái cũng đã được nghe nói một chút liên quan tới quy tắc ngầm cùng ngành nghề □□ sự tình, nhưng này vài thứ thực sự cách hấn sinh hoạt rất xa, coi như trên báo chí, trên TV hấn cũng thường xuyên sẽ nhìn thấy cái gì nào đó nào đó nghệ nhân khách sạn sẽ người giàu có cố sự, nhưng này cũng phải phù quang lược ảnh tin tức, làm cho người không có bất kỳ cái gì chân thực cảm giác.

Tóm lại, đại khái là bởi vì ngành giải trí thực sự quá ngăn nắp xinh đẹp, làm cho người cảm giác kia phảng phất cùng bình thường sinh hoạt cách một tầng đâm không phá màng giống như.

Màng mỏng một bên là diễn kịch người, khác một bên là xem trò vui người, đại khái như thế.

Nhưng bây giờ, bởi vì cái này toàn bộ vụ án, bọn hấn phảng phất dần dần đưa tay vươn vào một cái thế giới khác bên trong, mặc dù vẫn như cũ đâm không phá trong đó cách ngăn, nhưng cũng có thể đụng vào trong đó kỳ quái.

Hình Tòng Liên phản ứng thế là càng nhanh một chút: “Lô tiên sinh thật sự là nghiệp vụ bận rộn a, mỗi lúc trời tối đều tại hai đầu đáp cầu dắt mối, cũng phải không dễ?”

“Cái này không cũng là vì kiếm ăn nha.” Lư húc cười ngượng ngùng.

Có thể coi là lư húc tại hai đầu đáp cầu dặt mối, nhưng vì cái gì cái gọi là chơi gái tư là từ lư húc thanh toán cho hội sở phương?

“ca giải trí cùng Hoàng gia số một ở giữa đến tột cùng là quan hệ như thế nào, hoàn toàn là cùng một nhà công ty dưới cờ?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Cái này, này chúng ta cái nào treo cao được ca a, người ta là xuyên quốc gia xí nghiệp lớn a, làm cái này nghề giải trí đặc biệt lợi hại, chỉ là tại ta nơi này có chút ít sinh ý mà thôi, đều là hồ huệ hồ lợi sự tình, nhà ai không làm như vậy a.”

“Khoản tiền kia vì cái gì từ người tới đỡ?”

“Ngài nhìn, cái này thật ra chính là qua cái trưởng, ta cũng không biết ngài là làm sao tra được, nhưng nếu như trực tiếp từ Hoàng gia số một thanh toán cho ca, kia tra được đến mọi người không đều biết chuyện gì xảy ra sao, ta đây chính là trong đó ở giữa người, các lão bản đem tiền cho ta, ta chỗ này chuyển một tay, lại từ người khác kia lại chuyển một tay, cái này không cũng rất khó khăn điều tra nha, nhưng trong này nước có sâu, ngài cần thật có tra ý tứ, ta cho ngài làm năm vùng a?”

Có lẽ là gặp Hình Tòng Liên đột nhiên thái độ tốt đẹp, lư húc lần nữa trở nên láu cá.

Hình Tòng Liên liếc hẩn một cái, nói: “Kinh tế phạm tội, như thế không thuộc quyền quản lý của ta.”

“Ta biết, ngài là vì hứa nhuộm bản án tới, hứa nhiệm việc này đi, cũng phải đáng đời ta không may a thật, ngài muốn hỏi không phải hứa nhiệm, ta đem qua kia là thật sẽ không bán đứng ngài a.”

Hình Tòng Liên hay là rất khách khí: “Vậy vẫn là ta phạm vào cấm kỵ?”

“Hứa nhiệm a, vậy nhưng thật sự là cấm kỵ.” Lư húc thần thần bí bí từ dưới đất bò dậy, nghĩ xích lại gần Hình Tòng Liên bên tai, có điều cuối cùng, hẩn hay là đỡ lấy cái bàn, không còn dám đụng lên đi:

“Ngài nghĩ a, mặc dù ta không phải lão bản, có lão bản có thể mở như thế lớn hội sở, làm những này sinh ý, cái gì trọng yếu nhất?”

“Mời Lô tiên sinh chỉ giáo.”

“Đương nhiên là khách nhân ** a!” Lư húc lắc đầu, một bộ giữ kín như bưng dáng vẻ, “Ngài đến làm cho khách nhân có cảm giác an toàn, người khác mới sẽ đến người chỗ này tiêu phí không phải, cho

nên hứa nhiệm thế mà đi cáo trạng khách nhân, đây chính là chạm lần ranh, nếu là một cái hội sở ngay cả khách nhân ** đều không bảo vệ được, lão bản làm sao mở tiệm a?”

Lư húc càng quẩn càng sâu, hấn nịnh hót nhìn xem Hình Tòng Liên, một bộ biết gì nói nấy đáng về.

Nhưng Hình Tòng Liên lại mạch suy nghĩ rất rõ ràng, căn bản không có dây dưa tại những này việc nhỏ không đáng kể vấn đề, hấn rất dứt khoát hỏi: “Trực tiếp trả lời ta, lý cây cảnh thiên đêm đó, có hay không đi qua Hoàng gia số một.”

Lư húc run lên cái giật mình, chề cười hỏi: “Ngài là hi vọng ta trả lời có, vẫn là không có chứ?”

Chó không đối được đớp cút thật sự là lời lẽ chí lý.

“Nói thật ra.”

“Nói thật chính là ta xác thực không biết chọn món người đến tội cùng là ai, nhưng ngài muốn ta ra tòa làm chứng, vậy cũng không có vấn đề a, ta cam đoan nói đến thiên y vô phùng, nhất định có thể giúp ngài giết chết lý cây cảnh thiên cái này tiểu tiện nhân.”

Nhìn qua lư húc xảo trá láu cá gương mặt, Lâm Thần rất thất vọng nhìn về phía Hình Tòng Liên, lắc đầu.

Hấn sờ dĩ lắc đầu là bởi vì, lư húc tất cả phản ứng đều đang nói: Ta nói chính là lời nói thật, ta xác thực không biết, đêm đó gian kia gian phòng bên trong đến tội cùng là ai đang chờ hứa nhiệm.

Mặc dù hết thảy manh mối đều chỉ hướng lý cây cảnh thiên, nhưng mà hội sở đã cái gọi là sinh ý, vì bảo hộ khách nhân **, đem tất cả khả năng chứng cứ thanh trừ sạch sẽ, cho nên, bọn hấn vẫn không có bất luận cái gì tính thực chất, có thể đem lý cây cảnh thiên đóng đinh đồ vật.

Lâm Thần đột nhiên cảm giác được, lư húc mới vừa đề nghị, thật là khiến người phi thường tâm động.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai càng không được nữa, xế chiều hôm nay liền muốn đi ra ngoài, thứ sáu mới về nhà ><

Vẫn là hi vọng có thể viết nhiều điểm cùng một chỗ phát.

Quyển 4 Chương 133: Bốn tiếng 45

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 133: Bốn tiếng 45

Tác giả: Trường Nhị

Mặc dù tâm động, nhưng lư húc đề nghị hiển nhiên không tại bọn hắn cân nhắc phạm vi bên trong.

Hình Tòng Liên nhíu mày hỏi lư húc: “Người làm sao có thể không biết chọn món khách nhân đến tột cùng là ai?”

“Bởi vì hiện tại, những khách nhân đều dùng di động hộ khách bùng xuống đơn a!” Lư húc ngữ khí phi thường cao thâm mặt trắc, “Kẻ có tiền nha, liền thích chơi điểm cái này, ngài nói đúng hay không?”

“Cái gì gọi là, điện thoại hộ khách bùng?” Hình Tòng Liên rất bình tĩnh mà hỏi thăm, phỏng phát thật không phải rất rõ ràng bên trong khớp nối chỗ, nhưng Lâm Thần trong lòng biết, hắn hiện tại đại khái giống như hắn kích động.

Bởi vì nếu như lý cây cảnh thiên đã từng dùng chính hắn dưới điện thoại di động qua đơn, như vậy trong điện thoại di động của hắn tất nhiên có thao tác ghi chép, mà Vương Triều, lại đã từng bởi vì lý cây cảnh thiên weibo bị trộm một chuyện, toàn phương vị điều tra qua lý cây cảnh thiên điện thoại.

Nếu như là Vương Triều, hầu như không tồn tại không có vụng trộm dành trước lý cây cảnh thiên điện thoại tư liệu cùng sử dụng tình huống khả năng.

“Chính là khách nhân dùng điện thoại di động của mình chọn món, sau đó sẽ có cái tin nhắn ngắn phát đến điện thoại di động ta bên trên, nói cho ta muốn dẫn dạng gì cô nương cái nào gian phòng, thế này không phải an toàn nha, nghe nói thời điểm ra đi, cũng sẽ có an bài, thế này có thể phòng ngừa những khách nhân gặp mặt, bọn hắn kẻ có tiền liền cả ngày yêu làm loại này chuyện xấu xa, còn giảng cứu cái gì cá nhân **, đặc biệt không muốn mặt.”

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, thuận tay cho Vương Triều gọi điện thoại, nói rõ tình huống về sau, Vương Triều không biết hỏi cái gì, Hình Tòng Liên lại quay đầu lại hỏi Lư Húc: “Điện thoại di động của người bên trong có cái kia hạ đơn phần mềm sao?”

Lư Húc thở dài, giống như là rất tiếc nuối nói: “Ta cái này sao có thể có a, cái này đều phải là hội phí giao cho nhất định mức mà lại rất đáng được tín nhiệm hội viên mới có thể hưởng thụ đãi ngộ, nghe nói, nếu là ngài chơi gái xong không hài lòng còn có thể đánh soa bình, tiểu thư liền muốn trừ tiền lương, ta cũng chính là nghe nói có thứ như vậy.”

“Thật sự là rất nhanh thức thời a, chờ sau đó đem người tin nhắn phục chế một phần phát ta.” Hình Tòng Liên đối Lư Húc lạnh lùng nói xong, sau đó dặn dò Vương Triều tăng hàm gặp, sau đó dập máy cho Vương Triều điện thoại.

Hình Tòng Liên có chút tiếc nuối thở dài, sau đó cấp tốc lời nói xoay chuyển, hỏi: “Biết mộ trác ở đâu sao?”

Lư Húc cũng nhất thời không có kịp phản ứng: “Ngài nói vị kia, thủ hạ ta giống như không có tiểu thư này a, mọc... Cái gì tới?”

“Mộ trác.” Hình Tòng Liên chỉ vào đối diện quảng trường thương mại led trên màn hình lớn quảng cáo, Rock n’ Roll thanh niên tại trên sân khấu gào thét hình tượng lóa lên một cái rồi biến mất, “Người trong công ty sao?”

“Ngài nói là hấn a.” Lư Húc con mắt đều sáng lên, “Cái này, mộ trác hiện tại hấn là tại ngoại ô thành phố xanh thẫm hồ nơi đó, gần nhất không phải đưa hấu âm nhạc tiết nha, khả năng tại kia tập luyện, ngài tìm mộ trác làm gì nha, chẳng lẽ lại, hấn cũng phải khách nhân một trong?”

Lư Húc Nhất ở giữa miên man bất định.

“Người làm sao nói nhiều như vậy?” Hình Tòng Liên đi tới cửa một bên, xông Lư Húc ngoắc ngón tay, ra hiệu Lư Húc Nhất lên đi ra ngoài. Lâm Thần đem chén cà phê buông xuống, từ trên ghế salon đứng lên.

Đi ra văn phòng đại môn lúc, Hình Tòng Liên trong nháy mắt cùng Lư Húc biến thành ca hai tốt trạng thái, hấn ôm lấy Lư Húc bả vai, đối mặt đầy văn phòng mắt ân cần thần, Lư Húc đành phải chất đống mặt mũi tràn đầy giả cười, phảng phất hấn vừa rồi chỉ là cùng cảnh sát tiến

hành một trận lại bình thường nói chuyện, đồng thời như là tra tấn bức cung a, bị cảnh sát đặt tại cửa sổ a, những chuyện này căn bản không có khả năng phát sinh qua.

Đi đến cửa thang máy, Hình Tòng Liên còn nắm chặt lư húc tay, nói: “Thật sự là cảm tạ Lý quản lý đối cảnh sát công tác đại lực phối hợp, nếu như người người đều có thể giống ngài thế này tích cực hướng cảnh sát cung cấp manh mối, vậy chúng ta công việc thật sự là có thể nhẹ nhõm không ít a.”

“Hắn là, hắn là.” Lư húc rốt cục phát giác được Hình Tòng Liên dị thường thái độ, hắn nghĩ rút tay ra, nhưng vẫn là bị Hình Tòng Liên cứng rắn kéo vào trong thang máy.

Lâm Thần yên lặng đi theo cuối cùng.

Cửa thang máy đóng lại về sau, Hình Tòng Liên trong chốc lát lại thay đổi một bộ gương mặt, hắn buông ra nắm chặt lư húc tay, vỗ vỗ áo sơ mi của mình cổ áo: “Lô tiên sinh, ngài nhìn, nếu là Hoàng gia số một bên trong xảy ra chút sự tình gì, mọi người có thể hay không hoài nghi người chính là nội ứng chứ?” Hắn rất chân thành tự hỏi tự trả lời, “Ta cảm thấy khả năng này rất lớn a.”

Ngay tại lư húc cho rằng hết thảy đều muốn qua đó thời điểm, hắn lần nữa dọa đến run chân: “Hình đội trưởng, ngài muốn cái gì, ngài muốn cái gì ta biết gì nói nấy a!”

“Mượn trước chiếc xe mở một chút?” Hình Tòng Liên thuận miệng nói.

“A?”

Cửa thang máy đình một tiếng mở ra, bãi đỗ xe khí lạnh đập vào mặt.

Vương Triều ngay tại cửa thang máy, phảng phất kiến bò trên chảo nóng, nhìn thấy bọn hắn, người thiếu niên lo lắng nói: “Lão đại lão đại! Thô to sự tình a!”

Hình Tòng Liên đối lư húc giơ lên cái cầm, ra hiệu đối phương dẫn đường đi mở xe, sau đó hỏi Vương Triều: “Thế nào?”

“Lý cây cảnh thiên thật mua hôm nay 15:30 Vĩnh Xuyên bay mới ni chuyển bay, hắn muốn chạy trốn a!”

“Ta biết.”

“Làm sao người biết! Người dựa vào cái gì biết!”

“Chỉ có một mình ngươi sẽ lên lưới sao, Vĩnh Xuyên bay mới ni một ngày liền hai cái chuyến bay, một cái là 9:50 một cái khác là buổi chiều 15:30, ta đương nhiên là muốn cho hấn khoảng thời gian này đi.”

Vương Triều rất bất khả tư nghị quay đầu nhìn xem Hình Tòng Liên: “Ta cho là ngươi nói thả hấn đi chỉ nói là nói mà thôi a, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ, còn có 6 giờ lý cây cảnh thiên muốn đi a!” “Đương nhiên là trong đoạn thời gian này tìm tới có thể đem lý cây cảnh thiên định tội mang tính then chốt chứng cứ.” Hình Tòng Liên rất lơ đãng.

Đang khi nói chuyện, bọn hấn chạy tới lư húc bên cạnh xe.

Lư húc lái một xe lao vụt S200, Hình Tòng Liên nhìn thấy xe thời điểm, còn rất giật mình địa” hoắc” một tiếng.

Lư húc cần thói quen ngồi vào trong phòng điều khiển lái xe, Hình Tòng Liên vỗ vỗ vai của hấn, ra hiệu hấn cùng Vương Triều đi ngồi xếp sau.

Vương Triều mặt mũi tràn đầy không tình nguyện, có điều tại Hình Tòng Liên mắt đao hạ, hấn hay là chỉ có thể cùng 200 cân Lô tiên sinh chen ở phía sau tòa.

Lâm Thần tại tay lái phụ bên trên đeo lên dây an toàn, nghe Vương Triều ở phía sau chỗ ngồi reo lên: “Lão đại, 6 giờ bên trong ngươi còn muốn tính cả chúng ta đi Vĩnh Xuyên thời gian, cũng chính là cần giảm đi nửa giờ, nếu như ta toán học còn không kém lời nói, hiện tại còn thừa lại bốn nửa giờ tìm chứng cứ!”

Hình Tòng Liên ngay tại lục lợi lao vụt hệ thống lái, nhìn qua rất giống đối xe sang trọng tràn đầy hứng thú: “Vương tiên sinh...” Hấn đột nhiên đem xe lái ra khỏi vị trí, về sau đạp mạnh chân ga.

“A?”

“Hiện tại trên mạng tình thế như thế nào?” Hình Tòng Liên căn bản không có thuận Vương Triều mạch suy nghĩ nói chuyện.

“Đây không phải đã từ hôm qua điên tới hôm nay sao?” Vương Triều hướng khác một bên cửa xe tới gần, kiên trì muốn cùng lư húc giữ một khoảng cách.

Mặc dù tốc độ xe có chút điên cuồng, đồng thời có thời hạn ép thân, có điều Hình Tòng Liên nhưng vẫn là rất thông dong trấn định, hấn

quay kiếng xe xuống, điểm thuốc, nói với Vương Triều: “Cùng người cấp trên báo cáo công tác thời điểm, tốt nhất cụ thể một chút.” “Ta ta.” Vương Triều bỗng nhiên mặt đỏ bừng lên, cấp tốc nhận làm, “Có lỗi với lão đại, hết hạn cho đến trước mắt tại 20 lúcphút trong phòng, ‘Liên quan tới hứa nhiệm sự kiện vụ án thông báo’ thu được 3000+ phát cùng 700+ bình luận, trên mạng ngôn luận cơ bản hay là phân hai phái, mặc dù hoài nghi lý cây cảnh thiên có vấn đề dân mạng bình luận có tăng nhiều dấu hiệu, bất quá vẫn là bao phủ tại mênh mông fan hâm mộ bình luận bên trong, lý cây cảnh thiên fan hâm mộ là có tổ chức có kế hoạch sắp xếp người chuyên môn cho nóng bình điểm tán, đem ủng hộ lý cây cảnh thiên bình luận đội lên phía trước nhất cùng lôi cuốn phát vị trí bên trên, bọn hắn còn nói hứa nhượng chết hoàn toàn là cảnh sát truy kích nghi phạm quá trình bên trong ngoài ý muốn, cùng fan hâm mộ hành vi không có bất cứ quan hệ nào... Mà lại...” Vương Triều dừng một chút, muốn nói lại thôi.

“Mà lại cái gì?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn hỏi.

“Mà lại, nóng bình đều là âm mưu luận có người sai sử □□ hãm hại bọn hắn thần tượng, cảnh sát cũng đồng dạng bị người sai sử, cho nên cho tới nay ngay tại nhằm vào lý cây cảnh thiên.”

“A, quần chúng vây xem ánh mắt quả nhiên đều là sáng như tuyết a.”

Hình Tòng Liên nửa thật nửa giả cảm khái nói.

Mặc dù Vương Triều chỉ là tại tổng kết, nhưng mạng lưới ngôn luận hiển nhiên sẽ chỉ so với hắn chỗ tổng kết càng thêm loạn xạ bát nháo, đám fan hâm mộ đương nhiên muốn vì giữ gìn thần tượng không ngừng liên quan vu cáo người ta, không rõ chân tướng quần chúng vây xem vẫn tại vây xem, mà bọn hắn, cũng chỉ có không đến sáu giờ thời gian.

Lư húc lôi kéo dây an toàn, nhìn về phía cao đờ bên ngoài cảnh sắc, đột nhiên mở miệng: “Hình đội, con đường này là đi xanh thăm hồ a, ngài ngài, ngài vừa hỏi ta mộ trác ở đâu, ngài đây là thật muốn đi tìm hắn?”

“Thế nào, Lô tiên sinh có ý kiến gì không?”

“Ta làm sao dám a!”

Lâm Thần giương mắt nhìn một chút kính chiếu hậu, lư húc ngồi ở phía sau tòa, ánh mắt không chùng.

“Lô tiên sinh, ngài còn có cái gì manh mối, muốn hướng cảnh sát cung cấp?” Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng.

“Ai nha, ta không phải có manh mối, chỉ là lo lắng cảnh sát hình sự quan a!” Lư húc đem thân thể hướng phía trước dựa vào, phi thường chân chó nói, “Ta vừa nghe cảnh sát hình sự tiếng phổ thông bên trong ý tứ, đây là chuẩn bị cùng lý cây cảnh thiên đòn khiêng lên, loại tình huống này, ngài cái này lại tìm mộ trác, ca công ty có thể sẽ không cao hứng a...”

Hình Tông Liên ngậm lấy điều thuốc, cười hỏi: “Bọn hấn có cao hứng hay không, cùng ta có quan hệ sao?”

“Cái này cái này. . . Cùng ngài vẫn có chút quan hệ.” Lư Húc Nhất phó ta phi thường trung tâm bộ dáng, “ca công ty, cùng giải trí xí nghiệp không giống nhau lắm, kì thật bình thường giải trí xí nghiệp cũng thế này, nhưng mà ca lợi hại hơn một chút.”

“Lô tiên sinh, ngài có thể tử tế địa, duy nhất một lần nói hết lời sao?”

Hình Tông Liên phì phì khói bụi, hỏi.

“ca là uy tín lâu năm giải trí đế quốc a, giải trí xí nghiệp nhất biết cái gì, đương nhiên là tạo tinh đúng hay không?” Lư húc nuốt ngụm nước miếng, tiếp tục nói, “Nhưng mà tạo tinh bản chất là cái gì, còn không phải liền là thông qua truyền bá tầng tầng truyền bá, khiến một người hoặc là một sự kiện trở nên xâm nhập lòng người, nát đều có thể cho ngài nói thành tốt, ca nhất biết lẫn lộn cùng thao túng dư luận, bọn hấn cùng truyền thông quan hệ lại tốt, người quái dị đều có thể cho ngài chinh thành toàn dân bầu bằng phiếu anh tuấn nhất 100 vị nam tài tử, ngài thật muốn cùng ca cứng đối cứng, kia thật sự là lấy trứng chọi đá a.”

“Lợi hại như vậy?” Hình Tông Liên giống như là nghĩ tới điều gì, rất hững hờ nói.

“Nào chỉ là có chút, ngài không phải mới vừa nói, trên mạng những cái kia fan hâm mộ cái gì liền mạng công kích cảnh sát... Trong này khẳng định liền có ca công ty thủ bút a, ta biết, ngài một mực điều tra hứa nhiệm vụ án kia, chính là nói thật, liền cái này lý cây cảnh thiên súc sinh này đều có thể tẩy trắng thành như bây giờ, fan hâm mộ còn trung thành tuyệt đối địa, trong này ca công ty chính là hạ không ít khí lực a, ngài nói có lợi hại hay không đi!” Nói lên súc sinh cái chữ kia lúc, lư húc hết sức nghiên răng nghiên lợi.

“Chiếu Lô tiên sinh ý tứ, ca công ty thật đúng là có chút đáng sợ a.”
Hình Tòng Liên nói như vậy.

Thật ra, từ vừa mới bắt đầu, liên quan tới lý cây cảnh thiên sự kiện đại quy mô mạng lưới dư luận thanh tẩy cũng không phải là người có thể làm được, cái này phía sau tất nhiên có công ty lớn thân ảnh, cái này cũng không làm cho người ngoài ý muốn.

Bỗng nhiên, Lâm Thần nghe thấy Hình Tòng Liên hỏi.

“Lâm cố vấn cảm thấy, thực sự có người có thể tại đối trắng thay đen, vĩnh viễn tại dư luận bên trên đứng ở thế bất bại sao?”

Lâm Thần chăm chú nghĩ nghĩ, trả lời nói: “Cái này dính đến truyền bá học vấn đề, mặc dù trên lý luận giảng, không tồn tại trăm phần trăm điều khiến mỗi một bản dư luận khả năng, nhưng nếu như thao tác thoả đáng, cam đoan bảy mươi phần trăm trở lên tỉ lệ ủng hộ hay là có khả năng làm được.”

“Vậy chúng ta bây giờ đi tìm mộ trác, chẳng phải là vừa vặn?”

“Xác thực.” Lâm Thần đáp.

“Vì cái gì?”

Hỏi vì cái gì người lại là Vương Triều, cho nên Lâm Thần hay là rất kiên nhẫn trả lời: “Đạo lý rất đơn giản, hiện tại lý cây cảnh thiên muốn về nước, vì không cho hấn về nước lý do nhìn qua làm như vậy tà tâm hư, như vậy lý cây cảnh thiên bản nhân hoặc là nói ca công ty thế tất yếu vì chuyện này tìm thỏa đáng lý do, từ hiện tại trên mạng dư luận dẫn hướng, lý do này đại khái chính là chúng ta?”

“Cái gì A Thần, chúng ta thế nào?”

“Chúng ta bây giờ đi tìm mộ trác, hỏi năm đó Tống từng tiếng sự tình, nếu như là ca công ty nói khẳng định hiểu ý biết đến, chúng ta đây là tại hứa nhiệm một trên bàn vấp phải trắc trở, cho nên nghĩ lật bản án cũ đóng đinh lý cây cảnh thiên, đối với loại này uy tín lâu năm công ty giải trí, cơ hội tốt như vậy có thể nào không sử dụng đây?”

” ‘Hoàn Cảnh cảnh sát hãm hại mới ni nước nổi danh ca sĩ, ca sĩ không chịu nổi nặng nhục, bị ép về nước’ Vương tiên sinh, ngài cảm thấy cái này tiêu đề như thế nào?” Hình Tòng Liên đi theo lại bổ một đao.

Wương Triều bỗng nhiên hít vào một hơi: “Móa, thật không biết xấu hổ a!”

“Bớt nói nhảm.” Hình Tòng Liên theo diệt tàn thuốc, bỗng nhiên rất nghiêm túc hỏi: “Cái kia điện thoại ‘Chọn món’ phần mềm như thế nào, lý cây cảnh thiên trong điện thoại di động có sử dụng vết tích sao?”

Vương Triều rất khó được nhíu nhíu mày, sau đó lắc đầu: “Khả năng có lắp đặt xóa bỏ vết tích, nhưng mà ta còn không làm rõ được, nếu như lý cây cảnh thiên điện thoại trong tay ta, ta có thể đem số liệu trở lại như cũ ra, hiện tại không được.”

Hắn bộ dáng rất ảo não, hận không thể có thể xuyên qua về một ngày trước, nếu như là khi đó có thể đối lý cây cảnh thiên điện thoại làm triệt để số liệu trở lại như cũ, bọn hắn hiện tại đại khái đã ngồi trong cục cảnh sát uống trà thổi điều hoà không khí.

Nhưng có lẽ là cái gì trong minh minh nguyên nhân, để bọn hắn phải đi gặp mộ trác, mà bản thân cái này chính là hứa nhuộm tâm nguyện.

...

Trên thực tế, tại nhìn thấy mộ trác trước, Lâm Thần cũng còn không rõ, thế này trong minh minh an bài đến tột cùng là ý gì nghĩa.

Thời gian là ngày mùng 7 tháng 5 buổi sáng 9: 10 điểm, địa điểm là gặp xuân ngoại ô thành phố xanh thắm ven hồ.

Bởi vì âm nhạc tiết quan hệ, ven hồ rộng lớn trên đồng cỏ xây dựng to lớn sắt thép sân khấu, xa xa nhìn lại, lại có loại không hiểu rung động cảm giác.

Trên đồng cỏ trú đóng sớm đến nằm vùng vui mê nhóm, bọn hắn triển khai dạo chơi ngoại thành tư thế, có người đang đánh bài có người tại nói chuyện tào lao, còn có người say rượu chưa tỉnh chính rơi vào trạng thái ngủ say, nhưng trong sân phần lớn người, đều là sung sướng nam nam nữ nữ, bọn hắn hoặc cười đùa hoặc tự ngụ tự nhạc ca hát khiêu vũ, để trong này phảng phất biến thành cái gì như thế ngoại đảo nguyên hạnh phúc chỗ.

Ở đây bên ngoài còn có một số cấp cho vật kỷ niệm quán nhỏ vị, hiện tại chưa tới diễn xuất thời gian, cho nên kia là chút cấp cho tiếp ứng vật quầy hàng đang đứng ở nửa không tiếp tục kinh doanh trạng thái.

Vương Triều rất hiếu kì hướng nơi đó đi tới, một khối trước gian hàng đứng vững, hắn ngửa đầu nhìn xem hoành phi bên trên in hai

cái ôm vào cùng nhau phim hoạt hình tiểu nhân, sau đó trở nên trợn mắt hốc mồm.

Lâm Thần cũng ngẩng đầu lên, nếu như hắn không có đoán sai, kia hai cái ôm vào cùng nhau tiểu nhân, chính là lý cây cảnh thiên cùng mộ trác. Đồng thời, hai người bọn họ phim hoạt hình ảnh chân dung bị một viên ái tâm vòng lên, dưới đáy ghi chú “t&m” cùng “foreverilli” chữ, mặc dù không hiểu rõ lắm hiện tại lưu hành văn hóa, nhưng cái này rất hiển nhiên hẳn là đồng nhân cp một loại đồ chơi.

“Cái này cái quỷ gì, illi tổ hợp không đã sớm giải tán sao?” Vương Triều đại đại liệt liệt hỏi, “Đây là mộ Trác Hòa lý cây cảnh thiên chơi gay quày hàng sao?”

Lâm Thần không kịp che người thiếu niên miệng.

Ngồi tại quày hàng bên trong ngủ gà ngủ gật nữ hài tử nghe nói như thế, bỗng nhiên tỉnh lại, sau đó dùng một loại ánh mắt kỳ quái đánh lóe lên bọn hắn.

“Thật có lỗi.” Lâm Thần hướng đối phương gật đầu tạ lỗi.

Hắn vừa định lôi kéo Vương Triều đi ra, quày hàng bên trong nữ hài tử rất kích động vỗ bàn đứng dậy, hô: “Chờ một chút!”

Vương Triều rất kỳ quái quay đầu, nữ hài quơ lấy quày hàng bên trên tuyên truyền sách, bạch bạch bạch chạy đến trước mặt bọn hắn, một tay lấy tuyên truyền sách nhét vào Vương Triều trong tay: “Thiếu niên ta nhìn ngươi rất tinh mắt sao, phần này nhập hồ chỉ nam ta trước hết tặng cho ngươi, nhìn ngươi tử tế nghiên tập!”

Nữ hài nói xong, còn vỗ vỗ Vương Triều bả vai.

Đại khái là lần thứ nhất gặp phải so với mình còn nhị thứ nguyên người, Vương Triều trong ánh mắt kỳ quái đã biến thành hoảng sợ, hắn cúi đầu nhìn qua trong tay tuyên truyền sách, ném cũng không phải nhìn cũng không phải.

“Ài, đây là cái gì?” Hình Tông Liên tiện tay từ Vương Triều trong tay rút ra tuyên truyền sách, sau đó lật hai trang, quả nhiên, ánh mắt của hắn cũng thay đổi, “Mộ Trác Hòa lý cây cảnh thiên là loại quan hệ đó?” Hắn hỏi.

“Manh không manh, manh không manh! Mản trời manh không manh!” Nữ hài nhảy dựng lên, rất nhiệt tình hỏi.

“Kia là đương nhiên manh.” Hình Tông Liên trên thực tế ngay cả “Mản trời” là cái gì cũng không biết, lại vô cùng có thứ tự vung lấy

láo.

“A, người chính là trong truyền thuyết thúc thúc cơm.” Tiểu cô nương nghe xong lời này, cao hứng giữ chặt Hình Tông Liên tay không buông ra.

“Đúng đấy, hẳn thích hai người kia rất lâu, từ illi thời đại chính là.”

Lâm Thần nghiêm túc thay Hình Tông Liên che lấp...

“Ai nha, ngài thế mà còn thích illi, thật tuyệt a! Thật sự là rất ít gặp đến như thế có ánh mắt thẳng nam a! Lúc đầu năm nay là illi mười năm tròn, nói không chừng còn có thể kỳ vọng cây cảnh thiên cùng a mộ bọn hắn cùng đài tái xuất, bất quá bây giờ cây cảnh thiên chọc như thế □□ phiền, bọn hắn khả năng không quá có cơ hội một lần nữa cùng tiến lên đài, tốt tiếc nuôi a.”

Tiểu cô nương líu ríu nói không ngừng, từ trong lời của nàng, Lâm Thần mới biết được, thì ra mộ Trác Hòa lý cây cảnh thiên quan hệ tương đối tốt, thường xuyên khi đi hai người khi về một đôi, nhất là tại mộ trác bị Tống từng tiếng tính xâm về sau, lý cây cảnh thiên cho hắn không phải Thường Đại ủng hộ, bọn hắn hữu nghị cũng bởi vậy bảo trì cho tới bây giờ.

Dân chúng đương nhiên thích loại này tương hỗ dựa vào nâng đỡ, cùng chung nan quan cố sự, điều này cũng làm cho lý cây cảnh thiên cùng mộ trác fan hâm mộ quần thể có rất lớn trùng hợp, bởi vì bọn hắn nhân khí bổ sung, mặc dù tổ hợp giải tán, nhưng bọn hắn bay một mình sau thành tích, so cùng một chỗ tổ hợp xuất đạo lúc không biết được rồi bao nhiêu.

Nghe fan hâm mộ một lời nói, xa so với coi trọng mấy tiếng tư liệu đều hữu hiệu hơn rất nhiều.

“Nhìn qua ca thật không phải bình thường lợi hại a, rất ít gặp tổ hợp hủy đi đội sau người còn có thể phát triển tốt như vậy.” Hình Tông Liên bị tiểu cô nương lôi kéo nói dông dài nửa ngày, thật vất vả mới thoát thân, hắn ngáp một cái, phóng tầm mắt nhìn tới, trống trải sân khấu ở giữa, chỉ có lẻ tẻ mấy vị nhân viên công tác tại điều chỉnh thử thiết bị, “Mộ trác thật đúng là kính nghiệp, hôm qua không phải còn sống đến đã khuya, lúc này đã bắt đầu tập luyện rồi?”

“Đây cũng là ca chỗ hơn người a, nghệ nhân thời gian làm việc cùng nhân viên là giống nhau, phải vô cùng tuân thủ một cách nghiêm chỉnh.” Lư húc nói.

Hình Tòng Liên cười: “Quy củ như thế nghiêm khắc công ty, chúng ta gọi hắc xã hội.”

Lư húc chỉ có cúi đầu khom lưng cười khổ.

“Sao còn muốn thỉnh cầu Lô tiên sinh thông truyền một tiếng, chúng ta muốn đi đâu tìm mộ trác?”

“Ngài cái này quá khách khí, nói cái gì thông truyền a.” Lư húc chặn lại nói, “Ta vừa đã cho ngài gọi điện thoại hỏi qua, mộ trác lúc này ngay tại hậu trường, nhưng mà lập tức có diễn tập.”

Hắn lờ còn chưa dứt.

Xa xa sân khấu bắt đầu ánh đèn biển ảo, đang nháy qua một lùm kịch liệt quang mang về sau, quảng cáo bên trong mới có thể nhìn thấy người đột nhiên xuất hiện ở trên sân khấu.

Mộ trác đã phải gần 30, nhưng vẫn là lộ ra rất giống người thiếu niên, đầu hắn phát kim hoàng, khuôn mặt trắng nõn, mặc dù mặc thường phục, nhưng một nắm bên trên microphone, liền có vô hạn mị lực.

Âm hưởng cũng không có mở ra, cho nên mộ trác chỉ là cầm ống nói cùng bạn nhảy tại tấu vị, tại to lớn lên xuống trên sân khấu, hắn nhỏ bé như kiến, chỉ có như vậy con kiến nhỏ, lại phảng phất có khổng chế toàn trường ma lực.

Trên bãi cỏ vui mê cũng chú ý tới trên sân khấu người, bọn hắn bắt đầu reo hò, dù là nghe không được bất kỳ thanh âm gì, bọn hắn cũng giống như đang nghe chân chính buổi hòa nhạc hưng phấn nhảy căng.

Tiếng hoan hô từ mặt cỏ quét sạch mà đi, từ đầu tới đuôi đều không có ngừng.

Diễn tập cuối cùng, mộ trác thờ hồng học tại trên sân khấu đứng vững, khí trời nóng bức, hắn có ra rất nhiều mồ hôi, cho nên có chút thoát lực, đúng lúc này, mộ trác tay nhịn không được cầm thật chặt microphone, sau đó, ngón tay của hắn bắt đầu ở ống nói phòng hoạt mặc lên nhẹ nhàng bắt đầu huy động, một chút lại một chút, tại một cái nào đó sát na, hắn thậm chí kìm lòng không đặng nhắm hai mắt lại.

Mộ trác động tác chỉ có rất ngắn một cái chớp mắt.

Nhưng Lâm Thần cũng rất rõ ràng xem đến đây hết thảy, hắn thân tượng bên cạnh nhìn lại, giống vô số lần ăn ý đối mặt, Hình Tòng Liên cũng đồng dạng đang nhìn hắn.

“Đây là cái gì mao bệnh?” Hình Tòng Liên hỏi như vậy.

Trong lúc nhất thời, Lâm Thần cũng trả lời không ra Hình Tòng Liên vấn đề, bất quá trước mắt một màn, lại làm cho hắn nhớ tới rất nhiều chuyện: “Vương Triều mang máy nghe trộm sao?” Hắn bỗng nhiên hỏi lại Hình Tòng Liên.

Chờ bọn hắn lại nhìn về phía sân khấu lúc, mộ trác đã đồng bạn múa cười nói, đi xuống đài, hắn cùng những cái kia bạn nhảy cùng một chỗ thời điểm, không có bất kỳ cái gì minh tinh giá đỡ, phảng phất là rất phổ thông nhà bên thanh niên.

Mặc dù từ vừa rồi đến bây giờ, bọn hắn đã rất nhiều lần cảm khái qua ca công ty thật rất có một bộ, nhưng chân chính nhìn thấy ca công ty các minh tinh, mới có thể chân chính ý thức được cái này cái gọi là “Có một bộ” đến tột cùng là cỡ nào khắc nghiệt hợp quy tắc huấn luyện hệ thống. Cho dù là lý cây cảnh thiên hoặc là mộ trác, cùng những cái kia vênh vang đặc ý tiểu minh tinh, thật rất không giống nhau.

Mà lại, dạng này có một bộ đương nhiên không chỉ thể hiện tại nghệ nhân huấn luyện bên trên, còn thể hiện tại nội bộ quản lý bên trên. Hậu trường bảo an phi thường nghiêm ngặt, nếu như không có lư húc dạng này “Phản đề”, bọn hắn muốn gặp được mộ trác, thật muốn tiêu tốn rất lớn công phu.

Mộ trác nhìn qua tinh thần đầu vô cùng tốt, hắn sắc mặt hồng nhuận, mới từ trên sân khấu xuống tới, giờ phút này đang uống nước, gặp bọn họ vào cửa, hắn còn hướng bọn hắn trừng mắt nhìn.

“Lý quản lý?” Mộ trác rất khách khí bông xuống chén nước, hướng lư húc chào hỏi, “Ngài làm sao có rảnh tới rồi?”

Mặc dù mộ trác phản ứng tốt đẹp, nhưng đi theo trong phòng nghỉ người đại diện thái độ liền không như vậy khách khí: “Lý quản lý, công ty điều lệ bên trong chẳng lẽ không có minh xác nói qua, không nên tùy tiện mang người xa lạ xuất nhập hậu trường.”

Lư húc dù sao cũng là kẻ già đời, đối phó loại này người đại diện có là kinh nghiệm: “Người cái này thái độ gì, nhìn thấy ba vị này không, đều là cảnh sát tiên sinh, tìm đến mộ trác hỏi chút tình huống.”

“Tình huống như thế nào?” Người đại diện trong nháy mắt cảnh giác lên.

Đại khái người đại diện cái này nhân vật, đều là bảo vệ con mẫu sư, liểu doanh cũng tốt, mộ trác vị này người đại diện cũng được, nghe xong thân phận của bọn hắn, chỉ kém không có ngăn ở mộ trác trước người để bọn hắn xéo đi nhanh lên.

“Có chút liên quan tới lý cây cảnh thiên trước sinh sự tình, muốn hỏi mộ Trác tiên sinh.”

Lâm Thần tiến về phía trước một bước, giương mắt, lần thứ nhất khoảng cách gần xem kỹ lấy vị này trương dương tùy tiện Rock n' Roll thanh niên.

Quyển 4 Chương 134: Bốn tiếng 46

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 134: Bốn tiếng 46

Tác giả: Trường Nhị

Truyền thống dân tục bên trong có xem tướng nói chuyện, tâm lý học bên trong, cũng từng có liên quan tới ấn tượng đầu tiên nghiên cứu. Nhà tâm lý học gia môn thường thường sẽ nói, người với người ở giữa ấn tượng đầu tiên, có thể sẽ quyết định các người về sau kết giao đi hướng, thủ bởi vì hiệu ứng ảnh hưởng thường thường lớn hơn về sau ấn tượng.

Tỉ như nói, hắn nhìn thấy lúc Hình Tòng Liên ấn tượng đầu tiên là, cái này thật đúng là cái đẹp mắt lại thú vị người, như vậy nhìn thấy mộ trác ấn tượng đầu tiên, liền biến thành, đây là một cái vô cùng đơn giản người.

Mộ trác có một đầu kim sắc tóc ngắn, ánh mắt hắn rất lớn, bên trái trên gương mặt có cái lúm đồng tiền, giống đồng đảo Rock n' Roll thanh niên, hắn mang theo rất nhiều kỳ quái kim loại phối sức, trên thân cùng trên cánh tay cũng có linh tinh hình xăm, nhưng hắn vẫn như cũ là cái vô cùng đơn giản người.

Cái này thể hiện tại trong ánh mắt của hắn, cũng thể hiện tại hắn loạn thất bát tao trang điểm trên đài, hắn chìa khoá điện thoại túi tiền cứ như vậy tiện tay quăng ra, trên bàn bày đầy tạp chí đồ ăn vặt, dưới tạp chí thậm chí còn đè ép ăn một nửa khoai tây chiên.

Đối đơn giản người, đương nhiên chỉ dùng đơn giản nhất phương thức xử lý.

Lâm Thần rất ngay thẳng nói ra: “Ngài tiền đội bạn lý cây cảnh thiên mạnh gian án mười phần khả nghi, chúng ta hoài nghi năm đó đối người tiến hành tính xâm người cũng không phải Tống từng tiếng, mà là lý cây cảnh thiên tiên sinh, cho nên hiện tại, cần ngài phối hợp điều tra.”

Đoạn văn này phi thường giải quyết việc chung, mộ trác phản ứng thì càng thêm điển hình.

Vị kia Rock n' Roll thanh niên sắc mặt kịch biến, hấn bá từ trên bàn trang điểm nhảy xuống, Lâm Thần cổ áo bị vị này Rock n' Roll thanh niên một thanh níu lại, người cũng bị bỗng nhiên đẩy lên khác một bên trên tường.

Bang một tiếng tiếng vang, Lâm Thần có loại ngũ tạng lục phủ đều muốn lệch vị trí cảm giác.

“Người bọn hấn nói đùa cái gì, người căn bản không biết ta trải qua cái gì!” Mộ trác ở bên tai của hấn quát ầm lên.

Hình Tông Liên muốn tiến lên kéo ra mộ trác, Lâm Thần lại đối với hấn khễ lắc đầu.

Bị người bị hại giận dữ mắng mỏ cũng phải rất mới lạ kinh lịch, Lâm Thần rất cẩn thận quan sát đến mộ trác khuôn mặt, quan sát mộ trác tùy hấn lời nói mà sinh ra mỗi một tia cảm xúc phản ứng.

Hấn nói: “Ta đương nhiên không biết người trải qua cái gì, có điều chính người hấn là rất rõ ràng mới đúng.” Hấn bình tĩnh nói, “Lúc ấy Tổng từng tiếng có thể bị định tội, máu chốt chứng cứ là tồn lưu tại trong cơ thể người nam tính tinh dịch, bất quá ta rất kỳ quái một điểm là, vì cái gì tại trong cơ thể người xét ra tinh dịch đồng thời cũng xét ra tránh mang thai bộ bôi trơn dịch thành phần, vấn đề tới rồi, nếu như Tổng từng tiếng dùng tránh thai bộ, làm sao trong cơ thể người sẽ còn có lưu hấn □□ chứ?”

Mộ trác nghe vậy đầu tiên là sửng sờ, về sau hốc mắt của hấn đỏ bừng một mảnh, giống một con phần nộ sư tử con, Lâm Thần hoài nghi, phòng hóa trang bên ngoài đường đi bên trên đều có thể nghe được hấn điên cuồng gầm thét: “Người đây là tại nhục nhã ta sao?” Mộ trác nói, liền chăm chú tích lũy lên nắm đấm.

Tại mộ trác huy quyền trước, Lâm Thần dừng một chút, hảo tâm nhắc nhở hấn: “Ấu đả nhân viên cảnh vụ, dính líu ảnh hưởng công vụ, sẽ bị chỗ lấy mười lăm ngày trở xuống câu lưu hoặc xử phạt kim.”

Quyền phong thế là sát tai của hấn khuếch, đánh tới hướng một bên mặt tường, Lâm Thần rất rõ ràng nghe được khớp xương cùng mặt tường va chạm giòn vang.

Mộ trác nói: “Đã chín năm trôi qua, ta thật vất vả mới đi ra khỏi đống, các ngươi vì cái gì còn muốn bức ta, vì cái gì a!” Mộ trác gào thét về sau, thanh âm dần dần thấp xuống, “A Thiên cũng tốt, ta cũng tốt, chúng ta mới là người bị hại, vì cái gì chúng ta người bị hại, muốn bị cảnh sát các ngươi xem như người hiềm nghi đồng dạng đối đãi, đây chính là các ngươi nói theo lẽ công bằng chấp pháp sao?”

Mộ trác rút cục lui lại, nước mắt của hắn cũng lập tức chảy xuống, người đại diện thấy thế, phi thường tức giận giơ tay lên cơ: “Liên xem như cảnh sát cũng cút, cút cho ta! Lại không cút ta liền phát weibo lộ ra ánh sáng các ngươi!”

Cũng không biết từ khi nào bắt đầu, dư luận cũng thay đổi thành tạo áp lực hoặc là đánh cờ thủ đoạn, nhưng Lâm Thần không có để ý hai bên thanh âm, hắn nhìn qua mộ trác khuôn mặt, chỉ cảm thấy phi thường bi thương.

Trên thực tế, tại đi vào căn phòng làm việc này trước, hắn đã từng suy đoán qua, liên quan tới lý cây cảnh thiên, mộ Trác Hòa Tống từng tiếng cố sự sẽ là như thế nào, có lẽ mộ trác thật là người bị hại, hắn chỉ là bởi vì một chút hiểu lầm, mà sai lầm xác nhận Tống từng tiếng, nhưng bây giờ mộ trác phản ứng nói cho hắn biết, tại vụ án này bên trong chân chính người bị hại, hắn là cái kia kinh lịch chín năm vô vọng lao ngục tai ương nam nhân.

Ngươi nhìn, có khi hiện thực cố sự chính là ly kỳ như vậy, có người bị hại không cách nào giải oan, có người vô tội lại được oan vào tù. Lâm Thần thậm chí không biết, cố sự này đi đến cuối cùng, đến tột cùng sẽ có kết cục như thế nào.

Mộ trác thanh âm còn tại hắn bên tai quanh quẩn, trong tầm mắt của hắn tràn đầy mộ trác vô cùng phần nộ khuôn mặt cùng khiếp đảm ánh mắt.

Lâm Thần ổn ổn hô hấp, đối mộ trác nói: “Ngươi phải biết, ta sở dĩ dám ở trước mặt ngươi nói những chuyện này, liền chứng minh ta rất có lực lượng, cho nên mặc kệ như thế nào, cũng vô luận thời gian trôi qua bao lâu, chân tướng cuối cùng rồi sẽ gặp lại mặt trời.”

Hắn nói xong những lời này, vỗ vỗ mộ trác bả vai, sau đó xoay người rời đi, Hình Tông Liên nhún nhún vai, cùng hắn cùng một chỗ thối lui ra khỏi cửa, lư húc thì ở lại bên trong, xử lý giải quyết tốt hậu quả công việc.

Sau khi ra cửa, Hình Tòng Liên ở bên cạnh hẳn, bọn hẳn yên lặng đi qua hậu trường dài dằng dặc thông đạo, chờ đến dưới ánh mặt trời, Hình Tòng Liên mới mở miệng lần nữa: “Mộ trác phản ứng giống như có vấn đề.”

Lâm Thần hít một hơi thật sâu: “Cảm xúc phản ứng quá khoa trương, diễn kỹ rất tồi tệ, đang tức giận thời điểm thế mà lộ ra chột dạ biểu lộ, nếu như lý cây cảnh thiên thật sự có cái gì lỗi thủng, vậy nhất định chính là mộ trác.” Hồi tưởng lại mới mộ trác mỗi một tia biểu tình biến hóa, Lâm Thần cảm thấy, coi như hẳn cũng không phải là hơi biểu lộ phân biệt chuyên gia, cũng y nguyên có thể phát giác được mộ trác hư giả cảm xúc phản ứng.

Một cái mạnh gian người bị hại, đang bị người đề cập đã từng thụ hại kinh lịch lúc, phản ứng đầu tiên thường thường là xấu hổ cùng áy náy mà cũng không phải là phần nộ.

Bởi vì gặp tính xâm mà cảm thấy xấu hổ cũng phải những người bị hại thường thường sẽ không lựa chọn báo án nguyên nhân, thậm chí có rất lớn tỉ lệ người bị hại tại gặp không phải người đối đãi sau sẽ đem chịu tội quy tội mình, bọn hẳn có thể sẽ phần nộ, đó cũng là xấu hổ phần nộ, mà không phải một loại “Người dựa vào cái gì không đồng tình ta” phần nộ, không phải mộ trác như thế phần nộ. “Cho nên, Tống từng tiếng mạnh gian án...”

“Mặc dù không biết năm đó đến tội cùng xảy ra chuyện gì, nhưng mà ta nghĩ cái kia hẳn là là cái oan án.” Nhớ tới vị kia từng tùy tiện tiêu sái đại minh tinh, cũng không biết sớm thời gian chín năm bên trong, Tống từng tiếng biến thành bộ dáng gì.

“Nếu như đây là lý cây cảnh thiên cùng mộ trác liên hợp thiết kế Tống từng tiếng, nhưng hứa nhuộm trong thư, lại nói Tống từng tiếng là vì lý cây cảnh thiên gánh tội thay, người nghĩ tới vấn đề này không có?”

“Thời gian trôi qua quá lâu, trong lúc nhất thời rất khó làm rõ trong đó đầu mối, chúng ta bây giờ cũng chỉ có dựa vào mộ Trác tiên sinh tới giúp chúng ta.” Lâm Thần lắc đầu.

“Nói đến, người vừa rồi lừa dối mộ trác là lừa dối phải có chút hung ác a, thế mà như vậy lực lượng mười phần nói mình có chứng cứ?” Lâm Thần nhếch miệng: “Đây chính là đánh cược một lần, mặc dù lý cây cảnh thiên đem hứa nhiệm một án chứng cứ thanh lý rất sạch

sẽ, để chúng ta khắp nơi vấp phải trắc trở, nhưng đối với hấn mạnh như vậy gian phạm tới nói, không có khả năng từ sinh ra tới giống như này kín đáo, thời gian càng sớm, hấn phạm sai lầm khả năng cũng liền càng lớn.”

Hấn đánh cược chính là mộ trác đầu óc ngu si, sẽ ở đe dọa hạ khẩn trương cho lý cây cảnh thiên gọi điện thoại xác nhận một ít chuyện. Nghĩ tới đây, Lâm Thần ngẩng đầu hỏi Hình Tòng Liên: “Người máy nghe trộm sắp xếp gọn sao?”

Hình Tòng Liên hướng hấn dựng lên cái ok thủ thế, nhưng trong giọng nói vẫn còn có chút lo lắng: “Nhưng vị trí không tốt, nếu như mộ trác không có lựa chọn tại bên trong phòng hóa trang gọi điện thoại, chúng ta liền nghe lén không được nữa.”

“Người không có phát hiện một việc sao?”

“Sự tình gì?”

“Mộ trác là cái rất lười người, lười, đồng thời đầu óc ngu si.” Lâm Thần rất khó được cười lạnh nói, “Người lười, làm sao có thể rời đi để cho mình có cảm giác an toàn địa phương, đi địa phương xa lạ tiến hành một thì làm hấn sẽ trở nên phi thường không có cảm giác an toàn trò chuyện chứ?”

“Lâm cố vấn...” Hình Tòng Liên bỗng nhiên mở miệng.

“Ừm?”

“Ta phát hiện người thật rất biết tính toán người a.”

“Cũng vậy.”

...

Vương Triều đã sớm trên đồng cỏ dựng được rồi nghe lén bình đài, ánh nắng chói mắt, chung quanh vẫn như cũ là vui cười vui mê nhóm.

Chờ bọn hấn đi qua lúc, người thiếu niên ngẩng đầu, rất khó được ngữ khí nghiêm túc: “Lão đại A Thần, các người cần phải suy nghĩ kỹ, đây là không bị phê chuẩn nghe lén, vô luận các người tiếp xuống nghe được cái gì nội dung, đều không thể bị làm hiện lên đường chứng cung cấp, nói cách khác coi như các người nghe được mộ trác đối lý cây cảnh thiên thổ lộ năm đó chân tướng sự tình, vậy cũng không có bất kỳ cái gì pháp luật hiệu lực, các người thật thật phải suy nghĩ kỹ.”

Trả lời hăn cảnh cáo chính là Hình Tòng Liên hỏi lại: “Mấy giờ rồi rồi?”

“9: 40 phân.” Vương Triều đáp.

9: 40 phân, nói cách khác, cách 6 giờ thời hạn càng ngày càng gần.

“Như vậy bắt đầu đi.”

Hình Tòng Liên rất thẳng thắn lưu loát ngồi xếp bằng dưới, tiếp nhận trong đó một viên vô tuyến tai nghe, Lâm Thần ngồi tại bên cạnh hăn, cầm lên một cái khác.

Dựa theo suy tính, giống mộ trác dạng này tính cách đơn giản mà xúc động người, khi biết năm đó sự tình khả năng đã bại lộ về sau, tất nhiên sẽ vội vàng cho người biết chuyện gọi điện thoại xác nhận một ít chuyện, trong này khoảng cách, sẽ không vượt qua 10 phút. Thông qua máy nghe trộm, Lâm Thần nghe thấy mộ trác rất không kiên nhẫn ứng phó lư húc trấn an, hăn đã không còn lúc trước khiêm cung lễ phép, mà là bộc lộ ra hăn nóng nảy dễ giận bản tính.

Mộ trác lật lọng mắng lư húc hai tiếng, khiến lư húc tên mập mập chết bầm này làm tốt xéo đi chuẩn bị.

Hình Tòng Liên máy nghe trộm hiệu quả nhưng rất tốt, hăn thậm chí còn có thể nghe thấy lư húc bị mộ trác trách cứ về sau, nhỏ giọng lầm bầm “Tiện hóa” thanh âm.

Tóm lại, phòng hóa trang trải qua một hồi não loạn thời gian.

Về sau, lư húc đóng sập cửa ra ngoài, mộ trác người đại diện lại tại hùh hùh hổ hổ nói gì đó.

Người đại diện nữ sĩ đầu tiên là cho công ty thượng tầng gọi điện thoại báo cáo tình huống, cũng nói hi vọng bộ môn tuyên truyền nhất định phải bôi xấu mấy người bọn hăn cảnh sát, cái này đương nhiên đều không phải là trọng điểm, mặc dù thấy không rõ trong phòng tình huống, nhưng thông qua nện đồ vật thanh âm, quãng cái ghế thanh âm, Lâm Thần đại khái cũng có thể đoán được kia là mộ trác đang phát tiết cảm xúc, chờ phát tiết xong cảm xúc, người sợ hãi tâm lý liền sẽ chiếm thượng phong, mộ trác liền muốn bắt đầu lo lắng.

Tại người đại diện sau khi gọi điện thoại xong, mộ trác rất không kiên nhẫn ngã bình nước một loại đồ vật, tựa hồ ngăn trở người đại diện đi tới bộ pháp.

“Người ra ngoài, để cho ta một người lẳng lẳng!”

Mộ trác diễn kỹ quả nhiên không phải rất tốt, muốn đem người chi đi cũng dùng chính là già nhất bộ lí do thoái thác.

Hắn người đại diện còn muốn nói tiếp cái gì, mộ trác liền quả quyết dùng Rock n' Roll kháng xông đối phương quát: “Cút a!”

Sau đó tiếng bước chân cùng cửa phòng chốt mở âm thanh, người đại diện rời phòng.

Bối cảnh âm lập tức trở nên phi thường yên tĩnh.

Mộ trác trong phòng lượn quanh hai vòng, tựa hồ đang chờ đợi cùng suy nghĩ, cuối cùng, hắn đi đến trang điểm trước sân khấu, đẩy ra một đồng loạn thất bát tao đồ chơi cũng cầm lên thứ gì.

Rất nhỏ ấn phím âm vang lên

Lâm Thần cảm thấy Hình Tông Liên nhìn hắn một cái, phảng phất tại nói: Chính đề tới rồi.

Ngắn ngủi trống không thời gian qua đi.

Mộ trác thanh âm lo lắng vang lên lần nữa: “Này này, người chớ cúp điện thoại, người nghe ta nói!”

Bởi vì đây cũng không phải là điện thoại nghe lén, cho nên bọn hắn cũng không biết mộ trác bên đầu điện thoại kia người là ai lại nói cái gì nội dung, nhưng bọn hắn có thể suy đoán ra chính là, bên đầu điện thoại kia người tại điện thoại kết nối sát na liền muốn cúp máy mộ trác điện thoại.

Mộ trác thấp giọng nói: “Vừa rồi cảnh sát tới tìm ta, hỏi ta Tống từng tiếng bản án, con mẹ nó người không phải nói đem đồ vật xử lý sạch sẽ sao, vì cái gì cảnh sát sẽ tìm đến ta hỏi cái này?”

Bên đầu điện thoại kia người tựa hồ sặc mộ trác vài tiếng, mộ trác bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Ta xuẩn? Cái này trách ta sao, ai bảo người không quản được mình hạ nửa thân não ra loại chuyện này, người cái ngu xuẩn mạnh gian phạm, người muốn cái gì dạng nữ nhân không có, tại sao muốn đi chiêu kỹ nữ, con mẹ nó người chính là tinh trùng lên não!”

Quyển 4 Chương 135: Bốn tiếng 47

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 135: Bốn tiếng 47

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Cái này thông điện thoại phi thường ngăn ngủi, đồng thời lấy mộ trác nện điện thoại chấm dứt... Shiw0.

Mặc kệ mộ trác cái này thông điện thoại là gọi cho ai, bên đầu điện thoại kia người hiển nhiên phi thường cảnh giác, cũng không có cho mộ trác nói quá nhiều nói cơ hội.

Đương nhiên, bọn hắn lẫn nhau đều rất rõ ràng, bên đầu điện thoại kia người, chỉ có có thể là lý cây cảnh thiên.

Nghiệm chứng chuyện này cũng vô cùng đơn giản, Vương Triều nhanh chóng tra một chút trò chuyện ghi chép, sau đó hướng bọn hắn nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên buông xuống tai nghe, nói với hắn: “Lâm cố vấn, tình huống hiện tại cũng có chút buồn cười, chúng ta đã xác định lý cây cảnh thiên cùng mộ trác phạm tội sự thật, nhưng khuyết thiếu có thể đem bọn hắn định tội chứng cứ, người nói, cái này nên làm cái gì mới phải đây?”

Lâm Thần quay đầu, nhìn về nơi xa lấy quầy hàng bên trên hoành phi, kia hai cái ôm nhau phim hoạt hình ảnh chân dung phảng phất tại hướng hắn làm càn cười to, hắn quay đầu, hỏi Hình Tông Liên: “Vu cáo tội có thể phán mấy năm?”

“Tạo thành hậu quả nghiêm trọng, chỗ lấy ba năm trở lên mười năm trở xuống tù có thời hạn.” Hình Tông Liên đáp.

“Giống như quá nhẹ một chút.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên dừng một chút, hỏi, “Lâm cố vấn có ý nghĩ gì sao?”

“Liên theo Hình đội trưởng nói, để chúng ta đóng đinh lý cây cảnh thiên đi.”

Hắn nói xong câu nói kia, lư húc vừa vặn nổi giận đùng đùng từ mặt cỏ kia bung chạy tới, người chưa đến âm thanh tới trước: “Cảnh sát tiên sinh, các ngài nhất định phải từ tế giáo huấn mộ trác cái này tiểu tiện nhân, đem hắn quan cái mười năm tám năm tốt nhất, khiến trong ngục giam những người kia đem hắn cỏ nở hoa rồi!”

Lâm Thần ngược lại là rất ít đồng ý loại sự tình này, có điều nghe lư húc như thế yêu cầu, hắn mặc dù cau mày, nhưng rất khó được nhẹ gật đầu.

Muốn định tội lý cây cảnh thiên cùng mộ trác, bằng vào một bầu nhiệt huyết hoặc là đầy ngập cừu hận hiển nhiên không được, Lâm Thần bắt đầu phân tích mộ trác kia thông điện thoại bên trong để lộ ra tin tức, mặc dù mộ Trác Hòa lý cây cảnh thiên đối thoại làm cho người buồn nôn, nhưng này không sai biệt lắm là bọn hắn điều tra đến bây giờ đạt được trọng yếu nhất đầu mối.

Đầu tiên, Tống từng tiếng là được oan vào tù, cái này không thể nghi ngờ.

Tiếp theo, lý cây cảnh thiên đúng là chiêu kỹ quá trình bên trong xác thực đối hứa nhiệm áp dụng cực kỳ tàn ác mạnh gian, cái này cũng không thể nghi ngờ.

Trọng yếu nhất chính là, mạng bọn họ rất tốt, tại kia thông điện thoại bên trong, mộ trác còn để lộ ra có lẽ thật tồn tại mang tính then chốt chứng cứ loại vật này.

Nhưng vấn đề là, bọn hắn cũng không biết, có thể để cho mộ trác lo lắng đề phòng mang tính then chốt chứng cứ đến tột cùng là cái gì. Lâm vọt nhìn một chút Vương Triều laptop lại phía dưới thời gian, bất tri bất giác, bọn hắn cùng Hình Tông Liên cũng bắt đầu tập trung chú ý thời gian, đây là người tại thời hạn áp lực dưới sẽ làm ra phản ứng bình thường, như là mộ trác sẽ ở áp lực dưới, chọn gọi điện thoại chất vấn lý cây cảnh thiên.

Hắn gây cho mộ trác áp lực là liên quan tới Tống từng tiếng, như vậy, mộ trác lo lắng đề vật, cũng chỉ có thể là liên quan tới Tống từng tiếng một án chứng cứ, nhưng nếu như Tống từng tiếng một án là lên từ không sinh có oan án, mộ trác lại vì cái gì muốn lo lắng chứng cứ bại lộ này oan án nhiều nhất bất quá là tạo nguy chứng, cho nên, kia rốt cuộc là cái gì?

Lâm Thần nghĩ tới đây, phát hiện bên người có thêm một cái người, hẳn nhìn một chút rất tự nhiên ở bên cạnh họ tọa hạ Lư húc, lại nhìn một chút Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên hiểu ý, đối Lư húc nói: “Lý quản lý không quay về đi làm sao?”

Lư húc ho khan hai tiếng, mặt đỏ bừng lên: “Thật xin lỗi thật xin lỗi, đây là ta đi quá giới hạn a, cảnh sát các người phá án, ta người ngoài này làm sao ghé vào bên trong đây ”

Lư húc nhẹ nhàng quất mình một cái cái tát, hẳn con mắt lại bắt đầu đi dạo, trở nên mặt mũi tràn đầy khổ tướng: “Hình đội trưởng a, ta là muốn trở về a, chính là ngài nhìn, ta cái này vì phá án đã đem công ty cây rụng tiền đều đặc tội, trở về cũng phải một chữ “chết” a.”

“Vậy liền từ chức nha, lấy Lô tiên sinh năng lực, không đến nỗi ngay cả cái công việc cũng không tìm tới a.” Hình Tông Liên nói.

“Ai, là đơn giản như vậy liền tốt, ngài nhưng không biết Hoàng gia số một cùng ca công ty lợi hại, ta như thế trở về, nói không chừng liền bị trực tiếp chìm sông.” Lư húc tiếp tục khẩn cầu.

“Kia Lô tiên sinh là muốn như thế nào?” Hình Tông Liên cười hỏi, “Để cho ta thay ngài nhật xác, hay là chiếu cố ngài một nhà lão tiểu?”

“Hình đội trưởng cũng đừng mang ta ra đùa giỡn.”

Bỗng nhiên, Hình Tông Liên ngữ khí thâm nhiên nói ra: “Lư húc, ta không có thời gian cùng người chơi đùa, người nếu như rất rõ ràng mình chỉ có hai con đường có thể đi, như vậy đừng nói nhảm, nói cho ta người là muốn trở về chịu chết, hay là muốn tiếp tục cùng cảnh sát hợp tác?”

“Đương nhiên là cùng cảnh sát hợp tác!” Lư húc chỉ thiếu chút nữa cho Hình Tông Liên dập đầu.

“Vậy liền hảo hảo nói rõ ràng ca công ty cùng Hoàng gia số một □□, tranh thủ làm người làm chứng?”

“Cái này cái này. . . Ta chỉ là cái tiểu lâu la a, nhưng nhất định biết gì nói nấy a!”

“Lư húc, người dạng này liền rất không có ý nghĩa, người có thể tại ca công ty ngồi lên cao vị, thật bởi vì người chỉ là cái ma cô sao?”

Hình Tông Liên phi thường sắc bén hỏi.

Lư húc thoáng chốc sắc mặt tái nhợt, thật ra Hình Tông Liên từ đầu đến cuối, đều không có để cho hắn cơ hội lựa chọn.

“Ta xem qua một chút hồ sơ, người tại tổ chức bán dâm trước đó, đã từng còn bởi vì đoạt cướp tội đã từng ngồi tù, người đoạt một con ba lô cũng làm hư đối phương máy ảnh, nếu như ta không có đoán sai, người cướp bóc đối tượng nên là một vị nào đó phóng viên, trong tay hẳn nắm giữ một chút bất lợi cho ca công ty nào đó nghệ nhân chứng cứ, làm lư húc, thân phận của người cho tới nay đều phụ trách thay ca công ty dùng không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn xử lý một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình, đúng không?” Hình Tông Liên lo lắng nói, “Cho nên a, Lô tiên sinh, người phạm qua án mạng sao?”

Lư húc đã đầu đầy mồ hôi, coi như lúc trước, Hình Tông Liên đem hẳn đặt ở cửa sổ, hẳn khôi phục lại sau vẫn như cũ là miệng lưới trơn tru, hiện tại, hẳn đã một câu cũng nói không ra.

Phải hình dung như thế nào hiện tại tràng cảnh này phảng phất là thợ săn vung được rồi lưới, chờ con mồi chui vào về sau, còn khắp ung dung dắt lấy túi lưới đi về phía trước không ít khoảng cách, cuối cùng mới cầm □□ nhắm ngay con mồi đầu lâu, để cho người ta trở tay không kịp lại sinh không ra bất kỳ phản kháng suy nghĩ.

“Ngài... Đến cùng muốn cái gì?” Cuối cùng, lư húc hỏi như vậy.

Hình Tông Liên điểm điểm thuốc, đưa tới: “Cho điểm đường tác đi, Lô tiên sinh, giúp chúng ta giết chết lý cây cảnh thiên, nếu như lý cây cảnh thiên vào không được ngục giam, tin tưởng ta, ngài nhất định sẽ không tốt hơn.”

“Ta... Ta cái này đều nói cho ngài làm ngụy chứng, ngài lại không nguyện ý...”

“Lư húc người nhìn, giống chúng ta dạng này người, cùng lý cây cảnh thiên mộ trác thậm chí là người như người điểm khác biệt lớn nhất ở chỗ, chúng ta còn có điều kính sợ, người không tin đỉnh đầu ba thước có thần minh, nhưng mà ta tin, cho nên, việc không thể lộ ra ngoài, ta còn không dám làm.”

Lư húc đầu đã hạ xuống rất thấp, Lâm Thần đã hoàn toàn nhìn không thấy thần sắc của hắn. Có điều Lâm Thần nghĩ, giống lư húc dạng này người, đại khái cũng sẽ không bởi vì Hình Tông Liên một phen mà hoàn toàn tỉnh ngộ, hẳn nhiều nhất là đang tự hỏi, cùng Hình Tông Liên hợp tác đến cùng có lời không có lời.

Nhưng như vị kia ung dung không vội thợt sẵn nói, hẳn thật ra đã không có lựa chọn cơ hội.

“Ngài cần lý cây cảnh thiên mệnh gian hứa nhiệm một án chứng cứ, ta thật không có, ta chỉ có thể nói, Hoàng gia số một cùng ca công ty so ngài tưởng tượng cần càng thêm đáng sợ một chút.” Lư húc vẫn như cũ cúi đầu, thanh âm của hắn là hiếm thấy bình tĩnh ngoan lệ, “Nhưng ta vừa nghe Lâm cảnh sát nâng lên Tống từng tiếng danh tự, thật ra các người tới chậm, nếu như các người là tại chín năm trước lúc này tìm tới ta, có lẽ thật có thể vấn hồi cái gì, bất quá bây giờ nha, thật hết thầy đã trễ rồi.”

“Nói đi, đến cùng chuyện gì xảy ra.”

Lư húc cầm lấy Hình Tòng Liên đưa thuốc lá tới, bỗng nhiên hít một hơi, chậm rãi xốc lên cái này cả cái cọc ngạp trời âm mưu một cái sừng nhỏ.

Như Hình Tòng Liên nói, chín năm trước, lư húc chỉ là “ca” công ty một nhỏ “Thanh chướng viên”, hắn bình thường làm nhiều nhất sự tình, không phải thay phía trên giáo huấn một chút không nghe lời luyện tập sinh, chính là đi công kích ca công ty dưới cờ nghệ nhân phóng viên cống thả chuột chết.

Liên quan tới Tống từng tiếng một án chân chính □□, giống hắn dạng này tiểu lâu la căn bản tiếp xúc không đến, nhưng này lúc phô thiên cái địa đều là Tống từng tiếng mạnh gian án tin tức, làm thanh chướng viên hắn chỉ là cảm nhận được nội bộ công ty một chút kỳ quái chính sách, cùng hiện tại ca công ty ra sức bảo vệ lý cây cảnh thiên tình huống khác biệt, lúc ấy ca công ty trực tiếp từ bỏ thay Tống từng tiếng khống chế dư luận cơ hội, bọn hắn thậm chí ngay cả luật sư đều không có cho Tống từng tiếng mời, cũng ngược lại tuyên truyền mộ trác kiên cường bất khuất thần tượng ca sĩ hình tượng. Công ty đối Tống từng tiếng thái độ, phảng phất là ném đi cái gì không đáng tiền rác rưởi, từ vụ án phát sinh đến chân chính hình phạt, Tống từng tiếng thậm chí liền tại truyền thông trước tự biện phát ra tiếng cơ hội đều không có.

Nói xong phía trước một đống lớn làm nền về sau, lư húc hung hăng thuốc lá đầu tại trên bãi cỏ tối đen, Lâm Thần biết, trọng đầu hí tới rồi.

“Sau đó thì sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Có trong hồ sơ phát sau một tuần lễ tả hữu, công ty có trời phải chúng ta lại đi một chuyến hiện trường phát hiện án.” Lư húc nói như vậy.

“Phái các người đi làm cái gì?”

“Ta không biết...” Lư húc hít một hơi thật sâu, “Lúc ấy, ta chủ yếu phụ trách canh chừng, làm việc người không phải ta.”

“Cho nên, các người là đi xóa đi chứng cứ gì, vẫn là đi tìm đồ?” Lâm Thần hỏi.

Lư húc nhẹ gật đầu, sau đó lại lắc đầu: “Ta thật không biết.”

“Làm việc người là ai?” Hình Tông Liên quả quyết hỏi.

“Già người thọt, là anh ta, chết rồi.”

Nghe thấy máu chốt chứng nhân qua đời tin tức, Hình Tông Liên không có nửa điểm uể oải, hấn lại hỏi, “Ca của người từ hiện trường phát hiện án lúc đi ra, có nói cái gì, hoặc là có lấy cái gì đồ vật sao?”

Lư húc ngửa đầu nhìn lên trời, nheo lại mắt, phảng phất tại hồi ức cái gì.

“Anh ta lúc ấy mang theo cái bao lớn đi vào, lúc đi ra, bao bị chất đầy, bên trong xác thực giống như trang rất nhiều thứ, bắt quá hấn không cho ta nhìn.”

“Có thể đánh giá ra, bên trong chứa cái gì sao?”

Lư húc tiếp tục lắc đầu, thần sắc của hấn không giống giả mạo.

“Đi.” Hình Tông Liên từ dưới đất đứng lên, nói, “Như vậy chúng ta đi thôi, Lô tiên sinh?”

“Hình... Hình đội trưởng...” Lư lúc Húc Nhất không rõ ràng cho lắm, “Chúng ta đây là muốn đi đâu?”

“Đương nhiên là đi chín năm trước hiện trường phát hiện án.”

【 hai 】

Nghe lư húc nói xong những lời kia, thẳng đến một lần nữa lên xe, Lâm Thần đều đang nhớ lại lúc ấy mình biết được Tống từng tiếng bị cáo tính xâm mộ trác lúc tâm tình.

Hấn giống như cũng không có gì quá mức trầm bổng chập trùng cảm xúc, đối với hấn dạng này quần chúng vây xem tới nói, tin tức trọng đại mỗi ngày đều có, tính xâm án chỉ là trong đó một kiện, cùng nào đó nơi nào đó khu hồng tai tràn lan hoặc là nào đó nơi nào đó khu phát sinh võ giả xung đột so sánh, Tống từng tiếng phạm bản án thậm chí cũng chưa nói tới cỡ nào trọng đại.

Có mặc dù bản án không coi là nhiều trọng đại, nhưng này lúc bên cạnh hẳn mỗi ngày đều tràn ngập liên quan tới Tống từng tiếng tin tức, cho dù là chung quanh hẳn những cái kia không yêu đàm luận Bát Quái người, tại khi nhàn hạ đều sẽ nói một chút hôm nay Tống từng tiếng bản án đến tột cùng có cái gì tân tiến giương.

Có chút tinh thần trọng nghĩa rất mạnh người sẽ giận khiển trách Tống từng tiếng cảm thú, bọn hẳn hận không thể đem Tống từng tiếng hủy đi da lột xương; mà những cái kia cũng không có quá nhiều tinh thần trọng nghĩa nhằm chán người rảnh rỗi, thì sẽ thảo luận gần nhất mộ trác lại tuôn ra Tống từng tiếng cùng hẳn làm cái gì mới thể vị.

Lâm Thần cho rằng, những cái kia tiếng nói chuyện, tiếng thảo luận, tiếng quát mắng đã cách hẳn rất xa xôi, hẳn cho là mình đã sớm nên quên rồi chuyện khi đó, nhưng khi hẳn nhóm càng ngày càng tiếp cận Tống từng tiếng một án phía sau màn chân tướng lúc, những âm thanh này đột nhiên rõ ràng.

Mỗi một câu đều vô cùng rõ ràng.

Hẳn thậm chí còn rất rõ ràng nhớ kỹ chính hẳn nói qua: Cái này mạnh gian án rất nhằm chán, nhưng mà trong đó đưa tới xã hội hiệu ứng, lại phi thường thú vị.

Bây giờ nghĩ lại, hẳn thật ra cùng mỗi một cái quần chúng vây xem đều không có bất kỳ cái gì khác biệt, bọn hẳn đều đang xem kịch, cho là mình là người ngoài cuộc, việc này cùng mình quan, cho nên có thể đối với mấy cái này sự tình tùy ý đánh giá, không sợ hãi. Không sợ hãi, mới cực kỳ đáng sợ.

Tại Tống từng tiếng một án bên trong, duy nhất cảm thấy thương tâm gần chết, đại khái chính là Tống từng tiếng đám fan hâm mộ, hứa nhiệm cũng chỉ là vô số thương tâm gần chết fan hâm mộ bên trong rất phổ thông một viên.

Tại Vương Triều sửa sang lại trong tư liệu, Lâm Thần còn chứng kiến Tống từng tiếng hội viên diễn đàn còn tại vận chuyển, có người mỗi ngày đánh thẻ, chờ đợi thần tượng hết hạn tù thả ra ngày đó đến.

Đương nhiên, tại trong những người kia cũng có người cùng hứa nhiệm, cầu ngóng trông thần tượng của bọn hẳn có một ngày có thể trầm oan giải tội, đây vốn là rất vô vọng khẩn cầu, nhưng đột nhiên

có một ngày, lại bởi vì một chút ngẫu nhiên trùng hợp mà biến thành khả năng.

Lâm Thần nghĩ, trên thế giới này tất cả mọi chuyện, vốn cũng không có gì đạo lý, cũng không phải là tất cả nhiệm vụ đều tất có tiếng vọng, nhưng có tín nhiệm, vẫn như cũ là tốt.

Nhớ tới hứa nhiệm đến cuối cùng đều muốn bảo tồn hạ kia đầy giường ảnh chụp, nhớ tới Tống từng tiếng kia tùy tiện tiêu sái phóng túng không bị trói buộc tiểu dung, Lâm Thần bỗng nhiên ý thức được, hần nhìn nhiều như vậy liên quan tới Tống từng tiếng tư liệu, nhưng lại không biết người này bây giờ ở nơi nào, hần thế là hỏi: “Như vậy, Tống từng tiếng hiện tại thế nào?”

Ngồi ở phía sau tòa nhai hoa quả đường người thiếu niên trả lời hần vấn đề này: “Tống từng tiếng năm ngoái thời điểm thu hoạch được giảm hình, ra ngục...”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó ta cũng không biết hần ở đâu.” Vương Triều lắc đầu, đánh xuống một nhóm văn tự, sau đó đem màn ảnh lộn vòng tới, “Nhắc tới cũng rất kỳ quái, Tống từng tiếng ra ngục sau liền không có bất luận cái gì ghi chép, phòng ở không có thuê xã bảo đảm không có giao, ngân đi thẻ đều không có bất cứ động tĩnh gì, có thể là bởi vì cảm thấy xấu hổ, sợ bị người khác phát hiện thân phận, cho nên lựa chọn giữ bí mật.”

Trên màn hình là Tống từng tiếng ra ngục lúc vỡ xuống ảnh chụp, nhìn qua tấm hình kia, Lâm Thần trong lòng vậy mà hiện lên một tia kỳ dị cảm giác quen thuộc cảm giác.

Mặc dù cùng mấy năm trước vị kia lão tử đệ nhất thiên hạ Rock n' Roll thanh niên so sánh, vượt qua tám năm lao ngục kiếp sống Tống từng tiếng đã hoàn toàn nhìn không ra bất luận cái gì năm đó bộ dáng, hần gầy như que củi, xanh xao vàng vọt, trong ánh mắt sớm đã không có làm ngày thần thái, tựa như loại kia gần đất xa trời lão giả, phảng phất còn thiếu một trận gió, tính mạng hần hỏa diễm liền sẽ dập tắt.

Nhớ tới Vương Triều nói, Tống từng tiếng sau khi ra tù không có bất kỳ cái gì xã hội ghi chép lúc, Lâm Thần thậm chí hoài nghi, hần khả năng đã không ở trên thế giới này.

Nhưng mặc kệ như thế nào, còn xin người lại kiên trì 6 giờ đi.

...

Lư húc xe tại một mảnh cấp cao cửa tiểu khu dừng lại, năm đó tính xâm án hiện trường phát hiện án ngay tại Tống từng tiếng trong nhà. Căn cứ Vương Triều tư liệu, Tống từng tiếng phụ mẫu đều mất, hẳn chỗ này bất động sản một mực tại bản thân hẳn danh nghĩa chưa hề đổi chủ, nói cách khác, mặc dù thời gian chín năm qua đó, nhưng cái này hiện trường phát hiện án rất có thể còn duy trì chín năm trước lư húc đại ca rời đi sau bộ dáng.

Trừ phi, Tống từng tiếng tại sau khi ra tù trở lại nơi này.

Hình Tông Liên lần nữa khai thác nạy ra khóa biện pháp, Lâm Thần ôm một chút nhỏ bé hi vọng đẩy cửa ra, quả nhiên a, cũng không phải là tất cả hi vọng đều có thể trở thành sự thật, Tống từng tiếng xác thực vẫn luôn chưa từng trở về.

Cửa phòng mở ra về sau, đập vào mặt là cổ xưa mục nát khí tức, không khí ô trọc đồng thời tràn đầy mùi nấm mốc.

Tống từng tiếng trong nhà khắp nơi tro bụi dày đặc, mỗi một chân đạp trên đi, đều phảng phất có thể tóe lên bụi mù, làm cho người không thể thở nổi.

Vương Triều vừa vào cửa, liền không nhịn được vọt tới bên cửa sổ kéo màn cửa sổ ra, cũng đem cửa sổ mở tối đa, ánh mặt trời ngoài cửa sổ thoáng chốc xuyên vào trong phòng, vì toàn bộ phòng khách dát lên một tầng sáng rực.

Đón đập vào mặt ánh sáng, Lâm Thần cũng đi đến bên cửa sổ, đảo mắt cả gian phòng khách.

Hoàn cảnh sinh hoạt, có thể nhất phản ứng ra một người cá tính.

Mặc dù Tống từng tiếng trong nhà bày biện xem xét liền trải qua cảnh sát điều tra, đồ vật ngã trái ngã phải, đồ dùng trong nhà lộn xộn, trên tường, trên mặt đất cũng khi thì xuất hiện huỳnh quang nhãn hiệu, vậy đại khái là nhắc nhở thu thập vân tay hoặc là dấu chân một loại đồ vật, nhưng đem những này vết tích chậm rãi tẩy về sau, Tống từng tiếng nhà cũng không như mặt ngoài nhìn lại như vậy lộn xộn. Cái này thậm chí không giống như là một cái phóng đảng không bị trói buộc Rock n' Roll thanh niên nhà.

Sàn nhà là gỗ thô nhan sắc, trong phòng khách không có quá nhiều hắc ám vật phẩm trang sức hoặc là sắt nghệ một loại đồ vật, trên tường không có bất kỳ cái gì vẽ xấu, bày biện mềm mại điệu thấp,

góc tường bày biện một thanh ghita, TV bên cạnh là thật dày một chồng DVD, Lâm vọt đi qua, nhìn sơ lược nhìn DVD loại mắt, phát hiện trong đó phần lớn là phim hoạt hình hoặc là phim khoa học viễn tưởng, bỏ qua những cái kia DVD hiện tại tản mát đầy đất tình trạng, thật ra Tổng từng tiếng hản là một cái đối với cuộc sống không có quá đại yếu cầu người.

Tỉ như nói, hản chọn dùng ảnh chụp tường làm ghế sofa bối cảnh trang trí, mà không phải biên giới các nghệ thuật gia thích hiếu kỳ họa tác, lại hoặc là nói, hản mỗi một đĩa DVD đều là mua được tùy ý chất đống, tại tủ TV chung quanh Lâm Thần cũng không có phát hiện bất luận cái gì chuyên dụng DVD thu nạp hộp.

Nhìn qua hết thấy trước mắt, Lâm Thần hoàn toàn có thể tưởng tượng Tổng từng tiếng sau khi về nhà là như thế nào tùy ý cởi áo khoác, chân trần đi tủ lạnh lấy một chai bia, sau đó ngồi tại trước máy truyền hình tùy ý lật xem phim hoạt hình bộ dáng.

Hản sẽ không quá quan tâm phim hoạt hình danh tiếng, nhưng đối với thích đồ vật, hản vui lòng coi trọng mấy chục lượt cũng không có chút nào cảm thấy chán ngấy.

Lâm Thần từ đó rút ra một bàn rõ ràng càng cũ DVD hộp, đem ánh sáng khay lật qua, lưng của nó mặt hiện lên rất nhiều rất nhiều hoặc sâu hoặc cạn vết cắt.

Nhìn, cái này phiền tử, hản là Tổng từng tiếng tình cảm chân thành.

Quyển 4 Chương 136: Bốn tiếng 48

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 136: Bốn tiếng 48

Tác giả: Trường Nhị

Hôm nay thời tiết vô cùng tốt, Lâm Thần có thể phát hiện cái này khay DVD hộp, cũng may mà ngoài cửa sổ xán lạn ánh nắng. Trong không khí nổi lơ lửng nhỏ bé bụi bặm, một chùm sáng đến chướng mắt chỉ riêng đánh vào cái này khay DVD bên trên, trang bìa một nửa chữ viết bởi vì nhựa plastic giấy phản quang mà trở nên hoàn toàn thấy không rõ, mà đổi thành một nửa chữ là cái danh tự: o Scarwilde.

Oscar Oscar Wilde.

« Oscar Oscar Wilde anime tinh tuyển tập ».

Lâm Thần lại đem DVD lật nhìn mấy lần, phát hiện cái này khay DVD hoàn toàn không phải Tống Thanh Thanh quen thuộc cất giữ lam quang đĩa, mà là rất giá rẻ hàng vỉa hè hàng, Lâm Thần lại đem DVD lật đến mặt sau, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn đang nhìn ghi chép trông được đến « chim sơn ca cùng hoa hồng » cố sự.

“Á đù?”

Vương Triều rất nhỏ tiếng kinh hô tại hắn bên tai vang lên.

Lâm Thần quay đầu, gặp người thiếu niên rướn cổ lên, ngay tại nhìn lên trong tay hắn cái này khay đồ vật.

“Cái này cái này, đến cùng là chuyện gì xảy ra, Tống Thanh Thanh người sử dụng cái gì sẽ có Oscar Wilde toàn tập?” Vương Triều có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng, lại hỏi.

“Ta cũng không biết.”

Lâm Thần rất thành thật nói, đối với cùng một cái hiện tượng, đương nhiên là có rất nhiều khác biệt giải thích, nói ví dụ, vì cái gì Tống Thanh Thanh trong nhà sẽ có Oscar Wilde anime tập, mà lại cái này khay anime tập nhìn qua là Tống Thanh Thanh thích nhất DVD? Lại là vì cái gì tại Lý Cảnh Thiên trên đài lúc ca hát sẽ có người chính

xác tới nói là hấn cho mình đưa lên một chùm “Chim sơn ca cùng hoa hồng”, hai cái này ở giữa sẽ là quan hệ thế nào?

“Tổng Thanh Thanh đã xuất ngục, toàn sẽ không tặng hoa người chính là hấn à?” Vương Triều thuận miệng nói, “Hoặc là cái này khay đĩa là Lý Cảnh Thiên, chẳng lẽ lại đây chính là chúng ta muốn tìm mang tính then chốt chứng cứ!”

Vương Triều con mắt đều sáng lên.

Lâm Thần từ chối cho ý kiến, hấn đi đến lam quang DVD cơ bên cạnh, ấn theo chốt mở khóa, sau đó hấn mới ý thức tới, gian phòng kia bỏ trống chín năm, đương nhiên sẽ không có người giao tiền điện.

Vương Triều cấp tốc lấy điện thoại cầm tay ra, cho phòng ở giao tiền điện, một lát sau, nguồn điện đèn chỉ thị sáng lên, Lâm Thần đem DVD để vào lam quang cơ, thối lui đến về trên ghế sa lon.

Màn hình TV bắt đầu chậm chậm phát ra lên cái này khay CD, xuất hiện hình tượng cho thiếu niên người suy đoán gạch chéo, cái này thật đúng là một bản thực sự phim hoạt hình, họa chất cũng phải có chút phát hoàng mà lộ ra phi thường cũ kỹ cái chủng loại kia.

Cái thứ nhất cố sự là « nhanh Nhạc Vương tử », đây cũng là điển hình Oscar Wilde truyện cổ tích, câu nói ưu mỹ đến cực điểm, nhưng rơi xuống anime kịch bản bên trên, liền lộ ra chẳng phải thú vị, Vương Triều nhìn một hồi, liền bắt đầu khó chịu tả hữu di động cái mông, rất hiển nhiên, tình cảm chân thành Vua Hải Tặc người thiếu niên là không thích cái này đồ chơi.

Bất quá, khiến Lâm Thần ngoài ý muốn chính là, Hình Tông Liên rất an tĩnh ngồi ở bên cạnh hấn, lại vẫn rất chân thành nhìn.

“A Thần. . . Không phải thời gian khẩn trương à. . . Có cần hay không ta tiến nhanh hạ?” Vương Triều rốt cục nhịn không được đưa ra đề nghị.

“Rất nhàm chán à?” Lâm Thần hỏi.

“Rất nhàm chán, vì cái gì Tổng Thanh Thanh thích vật này, đây là Tổng Thanh Thanh đồ vật sao, các người cầm cái niên đại Rock n’ Roll thanh niên đều như thế kỳ hoa sao?”

Lâm Thần ngang Vương Triều một chút, cái gì các người niên đại đó? Hiện tại hài tử thật sự là không biết nói chuyện.

“A?” Vương Triều còn không rõ cho nên nhìn xem hấn.

“Đây đúng là Tống Thanh Thanh đồ vật.” Lâm Thần rất bất đắc dĩ, đành phải trả lời người thiếu niên vấn đề.

“Làm sao người biết a?”

“Đây cũng là của sở trường của người mới đúng.”

Hắn đem DVD hộp đưa tới, người thiếu niên đem lật đi lật lại lặp đi lặp lại nhìn mấy lần, cuối cùng vỗ vỗ đầu: “Đây là v CD a!”

“Đúng vậy a.”

“Ồ, cái kia hẳn là là Tống Thanh Thanh khi còn bé nhìn qua CD à?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Mặc dù cái này khay DVD rất rõ ràng là hàng vỉa hè hàng, phía trên cũng không có minh xác phiên bản hào đánh dấu, nhưng mà như cũ có thể từ CD khắc lục cách thức bên trên suy đoán ra nó phát hành thời gian.

v CD lưu hành thời gian đại khái là 1995- 2000 năm tả hữu, mà cái này khay DVD trình độ cũ mới, cũng đại khái cho thấy nó chính là niên đại đó đồ chơi, thập niên 90 Lý Cảnh Thiên còn tại mới ni, đương nhiên không thể lại mua một bản Hoa quốc sinh ra v CD.

“Cho nên, cái này ta còn là không hiểu a.” Vương Triều hướng bên cạnh hắn cọ xát, đem DVD hộp đưa trở về, “Tống Thanh Thanh thích loại này nhằm chán phim hoạt hình, cùng Lý Cảnh Thiên làm kia buộc ‘Chim sơn ca cùng hoa hồng’ đến tột cùng có quan hệ gì?”

“Vương Triều.” Lâm Thần chậm rãi nói.

“Tại!”

“Cái này cũng nên của sở trường của người mới đúng a.” Lâm Thần nhắc nhở hắn, “Lục soát từ mẫu chốt: Tống Thanh Thanh, chim sơn ca cùng hoa hồng nhìn xem?”

“Có đạo lý a!” Vương Triều nói bạch bạch bạch ôm lấy laptop đi bàn ăn bên trên, mang theo một trận tro bụi.

Không bao lâu, một đoạn âm tần trong phòng tiếng vọng.

Lâm Thần đem TV yên lặng, khiến phim hoạt hình tiếp tục phát ra, hắn đi đến cạnh bàn ăn, cúi đầu nhìn lại, kia là một đoạn Tống Thanh Thanh phỏng vấn video, video rất ngắn, thời gian qua đi chín năm, Lâm Thần lần nữa thấy được liên quan tới Tống Thanh Thanh hình ảnh.

Không bị trói buộc thanh niên hay là như vậy không bị trói buộc, hắn lý lấy niên đại đó smart kiểu tóc, mặc một bộ đen nhánh xe máy áo

da, toàn thân trên dưới không phải chủ lưu trang sức, lúc nói chuyện sẽ còn lộ ra trên đầu lười lười vòng.

Phóng viên hỏi hấn liên quan tới album mới linh cảm nơi phát ra. Hình tượng lấp lóe, Tống Thanh Thanh vểnh lên chân bắt chéo, nói kia là đến từ Oscar Wilde truyện cổ tích, hấn ngữ khí rất tùy ý nhưng ánh mắt lại hết sức chăm chú. Sau đó phóng viên lại hỏi hấn thích nhất Oscar Wilde cái nào truyện cổ tích, Tống Thanh Thanh giảng, ta thích cái gì đương nhiên là cần chúng mê ca hát mình đi album bên trong nghe, ta hiện tại nói cho người, chẳng phải là rất không có ý nghĩa?

Tóm lại, Tống Thanh Thanh chính là như thế cái luận điệu, hấn chưa từng lấy vui nhưng phi thường sẽ tiện thể nhấn đề, phỏng vấn qua hấn phóng viên đều đối với hấn vừa yêu vừa hận, thế là hình tượng cuối cùng dừng lại tại vị phóng viên kia cứng ngắt sắc mặt bên trên. Cả đoạn phỏng vấn đến đây là kết thúc.

Vương Triều quay đầu lại hỏi: “A Thần, người đoán Tống Thanh Thanh thích gì nhất?”

Lâm Thần sờ lên đầu của hấn, nói: “Người có thể từ từ mấu chốt lục soát cái video này, đáp án không phải rõ ràng sao?”

“Thật quá ngu ngốc ai.” Hình Tòng Liên cũng ở một bên nói ngời châm chọc.

Vương Triều rất phiền muộn đem video rời khỏi full screen phát ra giao diện trở lại vống hiệt thượng, Lâm Thần lúc này mới phát hiện, đoạn này côm đập video đến từ một vị mê ca nhạc chia sẻ, ghi chép đoạn video này trang web chính là đám fan hâm mộ đến nay còn tại mỗi ngày đánh thẻ Tống Thanh Thanh người đứng...”bew IThyou” . Thiếp mời tiêu đề rất rõ ràng chính là “Chim sơn ca cùng hoa hồng”, cho nên Vương Triều mới có thể lục soát, trong đó nội dung đại khái là fan hâm mộ đang suy đoán Tống Thanh Thanh yêu nhất Oscar Wilde truyện cổ tích đến tột cùng là cái gì, lâu chủ dán ra tấm kia album ca từ bản bên trong trang, chủ đánh khúc là thủ cùng chim sơn ca cùng hoa hồng bản đại bác cũng không tới ca, nội dung cũng tràn ngập” xéo đi a”, ” con mẹ nó “Một loại từ, cái này cùng Oscar Wilde tiên sinh duy mỹ chủ nghĩa khuynh hướng hoàn toàn không hợp, có điều lâu chủ nói, chủ đánh ca ca từ vốn do bạch, hoàng, đồ tam sắc cấu thành, ám hợp « chim sơn ca cùng hoa hồng ” nguyên

văn bên trong ba loại hoa hồng nhan sắc, cho nên Tống Thanh Thanh yêu nhất truyện cổ tích, hẳn là cái này.

Dưới đây hồi thiếp thảo luận phải phi thường náo nhiệt, có người nói lâu chủ ý nghĩ hảo huyền, cũng có người rất tán đồng lâu chủ quan điểm.

Đồng ý người có ý tứ là, Tống Thanh Thanh cái này thủ chủ đánh ca chính là đang giảng những cái kia vì tình yêu phấn đấu quên mình ngu xuẩn, xác thực liền ám hợp truyện cổ tích bên trong con kia đáng thương chim sơn ca à.

“A Thần ngươi cảm thấy thế nào?” Hiếu kì Bảo Bảo Vương Triều nhỏ đồng chí lại hỏi hẳn.

“Hẳn là không sai.” Lâm Thần đáp.

“Ài, kia Tống Thanh Thanh thích cái này truyện cổ tích đại biểu cái gì, mà Lý Cảnh Thiên. . . Lý Cảnh Thiên tại sao muốn làm như vậy một chùm chim sơn ca cùng hoa hồng đến cắt yết hầu án hiện trường, Lý Cảnh Thiên không sợ chúng ta căn cứ chuyện này tra được Tống Thanh Thanh sao?” Vương Triều nói liên miên lải nhải, lại giống như tới cái gì, vội vàng nói, “Ta hiện tại hỏi cái này là không phải có chút lạc đề a?”

“Như thế nào chứ?” Lâm Thần trấn an tựa như vỗ vỗ người thiếu niên bả vai, nói, “Tối thiểu vấn đề của ngươi với ta mà nói rất có ý nghĩa. Mặc dù những này vụ án để chúng ta mỗi ngày đều sống ở trong sương mù, nhưng chỉ cần vụ án là phạm nhân hạ, như vậy trong này liền tất nhiên tồn tại cá nhân ẩn ký. Mặc kệ là hung thủ hay là người bị hại, mỗi người bọn họ gen, gia đình, trường thành, kinh lịch, dẫn đến bọn hẳn tại gặp được vấn đề là sẽ làm ra tương ứng lựa chọn, bọn hẳn làm ra tương ứng lựa chọn lại sẽ ảnh hưởng bọn hẳn trường thành kinh lịch, bởi vậy người làm mỗi chuyện nhìn như là lơ lửng không cố định, nhưng kỳ thật vậy nhất định tại hẳn trường thành kinh lịch bên trong có dấu vết mà lần theo, cái này khiến chúng ta trong mê vụ có thể nhìn thấy một đầu rõ ràng con đường.”

“Ồ” Vương Triều cái hiểu cái không hô một câu, “Kia, vụ án này con đường là thế nào, truyện cổ tích con đường?”

Lâm Thần nhìn lại TV bên trên như cũ tại chậm chậm truyền ra anime.

Anime vừa vận truyền bá đến khoái hoạt vương tử phần cuối, chim én chết tại vương tử dưới chân, trên trời tung bay nhao nhao bông tuyết, đây thật là lại Oscar Wilde có điều kết cục.

Lâm Thần nói với Vương Triều: “Thật ra truyện cổ tích là rất có ý tứ đồ vật, phân tích tâm lý bên trong liền có một môn truyện cổ tích phân tích tâm lý, mà nghiên cứu loại này mục đích nhà tâm lý học cho rằng, những cái kia xúc động chuyện xưa của chúng ta, kể ra chính là chúng ta đáy lòng **, mộng tưởng, chúng ta nhận đồng nhân loại hành vi, cùng chúng ta muốn trở thành người. . .”

“Kia Tống Thanh Thanh là hạng người gì, Lý Cảnh Thiên lại là cái gì người như vậy, từ một cái cố sự bên trong, có thể suy luận ra hai người khác biệt tâm lý trạng thái sao?”

“Người nhìn, đây chính là truyện cổ tích thú vị chỗ, chính là bởi vì truyện cổ tích tự thuật chọn thêm dùng tượng trưng thủ pháp, bởi vậy nó tính chất càng tiếp cận với mộng, càng tiếp cận với nhân loại tiềm thức quá trình, nếu như nói thần thoại phản ứng là nhân loại tập thể kinh nghiệm, như vậy truyện cổ tích thì phản ứng là vấn đề cá nhân, nói cách khác, truyện cổ tích càng tư nhân.” Lâm Thần nhìn qua Vương Triều ngây thơ ánh mắt, tựa ở trên bàn, đón ngoài cửa sổ kia phiến tuyết trắng sắc trời nói: “Trong khoảng thời gian này, ta hơi nhìn một chút Oscar Wilde truyện cổ tích phân tích, mặc dù rất nhiều nhà bình luận đều sẽ từng lần một phân tích Oscar Wilde truyện cổ tích chỗ phản ứng xã hội hiện thực, nhưng kỳ thật Oscar Wilde mỹ học lý niệm hết lần này tới lần khác liền cho rằng, nghệ thuật ngoại trừ biểu hiện tự thân cho rằng không biểu hiện bất kỳ vật gì, hấn cho rằng hiện thực mới là nghệ thuật chi đích, hấn theo đuổi là chân chính thuần túy vẻ đẹp, như vậy, người cảm thấy Tống Thanh Thanh cùng Lý Cảnh Thiên, đối với cái này nhìn qua điểm sẽ phân biệt có như thế nào cách nhìn chứ?”

“Ta cảm thấy. . . Mặc dù Tống Thanh Thanh nhìn qua rất cuồng bá khốc huyễn túm, nhưng tựa như là rất thuần túy rất tiêu sái người, hấn là sẽ càng thưởng thức Oscar Wilde đi, mà lại phía trước người cũng nói, kia khay VCD rõ ràng chính là Tống Thanh Thanh một mực tại nhìn đồ vật, hấn chính là thích loại này đi.”

“Người liền không thể giả bộ như hơi chẳng phải hiểu chưa?” Lâm Thần mỉm cười hỏi lại, “Còn để cho ta nói thế nào xuống dưới a.”

“Nhưng mà ta không rõ Lý Cảnh Thiên a. . .” Vương Triều nói lầm bầm.

Quyển 4 Chương 137: Bốn tiếng 49

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 137: Bốn tiếng 49

Tác giả: Trường Nhị

“Lý Cảnh Thiên yêu chết Tống Thanh Thanh a.” Lâm Thần rất bình tĩnh nói.

Hắn sau khi nói xong, gian phòng bên trong lâm vào yên tĩnh như chết, một trận gió nhẹ phật lên bên cửa sổ rèm cửa, phảng phất là phòng ốc chủ nhân than thở.

Qua một đoạn thời gian rất dài về sau, Hình Tòng Liên mới mỗi chữ mỗi câu hỏi: “Người nói cái gì?”

“Ta nói yêu a.” Lâm Thần nhìn qua Hình Tòng Liên đôi mắt thâm thúy, nói như vậy.

Đơn nói như vậy, nghe vào có nhiều như vậy kỳ quái, cho nên hắn dừng lại một hồi, nói tiếp, “Loại kia yêu, đương nhiên cũng không thể nói là yêu đi, chỉ có thể nói loại dơ bẩn bẩn thiêu cảm xúc tạo thành dự niệm đi, người nhìn, trên thế giới này rất nhiều người đều sẽ nói ‘Ta yêu người’ ba chữ, nhưng có bao nhiêu người đối một người khác sờ tác sờ vi có thể xưng được là yêu chứ?”

“Không phải, cái này nhảy có chút nhanh, Lý Cảnh Thiên rất yêu Tống Thanh Thanh, vì cái gì nói như vậy?”

“Ta nói, kia không tính là yêu.”

“Ân ân, loại kia dơ bẩn bẩn thiêu dự niệm, lại là chuyện gì xảy ra?”

Hình Tòng Liên rất chủ động uốn nắn mình thuyết pháp.

“Thật ra liền « chim sơn ca cùng hoa hồng » cái này truyện cổ tích tới nói, Tống Thanh Thanh cùng Lý Cảnh Thiên hai người đối với nó hoàn toàn khác biệt thái độ chiết xạ ra hai người bọn họ khác biệt tâm lý trạng thái, nói ví dụ, Tống Thanh Thanh rất yêu cố sự này, mặc dù ta chưa từng nghe Tống Thanh Thanh giải thích qua bất luận cái gì đối với cố sự này cách nhìn, nhưng ta có thể từ hắn yêu cố sự này bên trên nhìn ra dễ hiểu nhất một chút, hắn tán đồng Oscar

Wilde làm duy mỹ chủ nghĩa người tinh thần tố cầu, nếu như nhất định phải dùng tới tinh thần phân tích quan điểm, chim sơn ca bản thân liền là Lý Cảnh Thiên bản thân hóa thân, hẳn vì tham sống, vì yêu chết, hẳn cũng không ngại yêu chuyện này thậm chí có thể vì yêu dâng ra sinh mệnh của mình, hẳn thường thức trong đó bị kịch chủ nghĩa tình kết, hẳn sống được tiêu sái bằng phẳng, đây chính là Tống Thanh Thanh...” Lâm Thần đứng thẳng người, nhìn xem hình từ nói, “Như vậy, nhìn thấy bó hoa hồng kia, nhìn thấy con kia chết đi chim sơn ca thi thể thời điểm, người cảm thấy Lý Cảnh Thiên đối cái này truyện cổ tích là thế nào cách nhìn chứ?”

“Lý Cảnh Thiên cảm thấy, Tống Thanh Thanh cái này chim sơn ca ngu xuẩn đến cần chết.” Hình Tòng Liên mỗi chữ mỗi câu nói, “Tươi đẹp đến đâu đồ vật có làm được cái gì, người còn không phải bị ta đùa bỡn trong lòng bàn tay?”

Hình Tòng Liên thật thông thấu đến cực điểm, Lâm Thần nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: “Tinh thần phân tích quan điểm mặc dù tổng cộng □□ liên hệ với nhau, nhưng để ở chỗ này dùng để phân tích Lý Cảnh Thiên tâm lý coi như thích hợp, người có hay không nghĩ tới vì cái gì con kia chim sơn ca là bị hoa hồng rễ cây đâm chết, mà không phải bị thiêu chết hoặc là gặp tùy tiện cái gì khác kiểu chết?”

Nghe hẳn nói như vậy, Hình Tòng Liên sắc mặt trong nháy mắt không dễ nhìn, hiển nhiên, Hình Tòng Liên cũng nghĩ đến trong đó ẩn dụ.

“Tinh thần phân tích lý luận bên trong sẽ đem cái này lưỡi dao, dài nhỏ vật xem là tính khí biểu tượng, nếu như, bó hoa kia thật sự là Lý Cảnh Thiên kiệt tác, như vậy tại Lý Cảnh Thiên trong suy nghĩ Tống Thanh Thanh chính là con kia ngốc đến mức chết chim sơn ca, theo thứ tự phân tích Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh dự niệm là cái gì, đáp án hẳn là rõ ràng rành đi?”

Chờ hẳn nói xong, gian phòng bên trong lần nữa tĩnh phải tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Bởi vì Vương Triều ở đây, Lâm Thần có kiện sự tình hết cách rồi nói. Hẳn chỗ có thể làm ra những này suy đoán cũng toàn do tại Lý Cảnh Thiên tại mạnh gian hứa nhiệm lúc nói những lời kia.

Lý Cảnh Thiên nói: Tống Thanh Thanh chính là thụ ngược cuồng, Tống Thanh Thanh yêu hẳn yêu cần chết thậm chí tự nguyện thay

hắn đi ngồi tù.

Đối với Lý Cảnh Thiên dạng này nhân cách chướng ngại người bệnh, hắn trình bày sự thật chỉ có thể là đầu óc hắn bên trong chỗ cho rằng vạn vạn biến hình sự thật, mà cũng không phải là cụ thể sự thực khách quan.

Cho nên đem Lý Cảnh Thiên những cái kia vạn vạn vọng tưởng trở lại như cũ về sau, Lâm Thần có khả năng nhìn thấy chỉ có Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh vượt mức bình thường **, giống Lý Cảnh Thiên dạng này dù xã hội nhân cách chướng ngại người, hắn là không cách nào chính xác nhận biết cùng lý giải mình tình cảm, hắn ái mộ Tống Thanh Thanh cho nên muốn lấy được Tống Thanh Thanh, hắn nghĩ đối Tống Thanh Thanh phát tiết mình muốn nhìn, hắn liền muốn đối Tống Thanh Thanh phát tiết mình muốn nhìn, vấn đề mấu chốt là, hắn thế mà tưởng tượng lấy Tống Thanh Thanh yêu hắn, cái này buồn cười biết bao.

“Lão đại... Cái đề tài này có phải hay không mười Bát Cấm ta muốn hay không né tránh hạ?” Cuối cùng, hay là Vương Triều run run rẩy rẩy mở miệng.

“Ta nhớ được người đã trưởng thành.” Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

“Nhưng mà thật đáng sợ a, ta đã muốn bị loại này biến thái chi khí thương tới phế phủ.” Vương Triều xoa xoa tay trên cánh tay nổi da gà nói, “Cho nên Lý Cảnh Thiên chính là thủ tặc tà ác, Tống Thanh Thanh chính là hỗn độn thiện lương, Lý Cảnh Thiên thích Tống Thanh Thanh thích đến chết đi sống lại, bởi vì mong mà không được cho nên chỉ có thể hủy diệt hắn?”

“Mặc dù không biết người nói là cái gì, nhưng hắn là chuyện như thế đi, cụ thể làm sao mong mà không được còn chờ thương thảo, có điều Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh tình cảm là phi thường phức tạp hoặc là nói là cực đoan đối lập. Lý Cảnh Thiên bản thân nhân cách thiếu hụt khiến hắn không cách nào rõ ràng chính mình đối Tống Thanh Thanh tình cảm, đồng thời đừng quên, Lý Cảnh Thiên là biểu diễn hình nhân cách chướng ngại người bệnh, nếu như phóng tới chín năm trước hoàn cảnh bên trong, như thế sắc sảo loá mắt cơ hồ hấp dẫn tất cả mọi người tầm mắt Tống Thanh Thanh đồng dạng cũng là hắn cực độ căm hận đối tượng.” Lâm Thần hít một hơi thật sâu, nói, “Cực đoan yêu muốn cùng cực đoan hận ý xen

lẫn, người bình thường đều chịu không được, làm sao huống là Lý Cảnh Thiên chứ?”

“Cho nên, Lý Cảnh Thiên cuối cùng lựa chọn hủy Tống Thanh Thanh sao?” Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần nói: “Hủy Tống Thanh Thanh chỉ là một kết quả, đó là chúng ta bây giờ thấy được kết quả, mà Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh yêu hận là hết thảy bắt đầu, tại cái này bắt đầu cùng kết quả ở giữa là chúng ta cần suy đoán quá trình.”

“Tại cái này ‘Quá trình’ ở giữa có khiến mộ trác bối rối vô chương đồ vật, cũng chính là chúng ta muốn tìm chứng cứ.” Hình Tông Liên nói. Lâm Thần nhẹ gật đầu.

“Lại trở lại nguyên điểm A Thần, vậy cái này chứng cứ đến cùng là thứ đồ gì chứ?” Vương Triều gãi gãi đầu nói.

Lâm Thần trấn an tựa như vỗ vỗ hấn, chậm rãi nói: “Người vừa rồi hỏi ta biết rõ Lý Cảnh Thiên đang suy nghĩ gì có phải hay không lạc đề, cái này đương nhiên không lạc đề, một khi người minh bạch Lý Cảnh Thiên đối với Tống Thanh Thanh tình cảm, hấn đối Tống Thanh Thanh làm hết thảy liền trở nên có dấu vết mà lần theo.”

“Ví dụ đi, Lý Cảnh Thiên đúng là liên hợp mộ trác vụ hãm Tống Thanh Thanh là mạnh gian phạm.” Vương Triều hỏi, “Nơi này có thể nhìn ra cái gì sao?”

“Nói như vậy, nếu như Tống Thanh Thanh là vô tội, như vậy mộ trác thể nội vì sao lại xuất hiện Tống Thanh Thanh tinh dịch này nói một cách khác, tinh dịch là nơi nào tới?”

“Cái đề tài này lại trở nên Thập Bát cấm a A Thần.” Vương Triều rất khiếp đảm nói.

“Người nhìn, sự thật một, mộ trác cùng Lý Cảnh Thiên hợp mưu hãm hại Tống Thanh Thanh; sự thật hai, Lý Cảnh Thiên yêu chết Tống Thanh Thanh. Như vậy, Lý Cảnh Thiên thật sẽ để cho Tống Thanh Thanh dây vào mộ trác sao?”

“Dù thế nào cũng sẽ không phải chính Lý Cảnh Thiên lấy được Tống Thanh Thanh tinh dịch à?” Vương Triều hỏi dò, “Móa, Lý Cảnh Thiên cái này đại biến thái sẽ không thật tổn thương qua Tống Thanh Thanh à?”

“Hỏi người cái vấn đề, người biết Lý Cảnh Thiên cùng Tống Thanh Thanh là lúc nào nhận biết sao?”

“Ngạch?” Vương Triều ngẩn ngời.

Lâm Thần không còn thừa nước đục thả câu: “Từ Lý Cảnh Thiên gia nhập ca công ty đến Tống Thanh Thanh xảy ra chuyện trong lúc đó có thời gian ba năm. Tại người cho ta sửa sang lại trong tư liệu, năm 2005 tháng 8 « gặp tiết mục cuối năm báo » đăng qua một trương hai người bọn họ có mặt cùng một hoạt động ảnh chụp, coi như bọn hấn tại năm 2005 tháng 8 quen biết, từ năm 2005 tháng 8 đến năm 2007 Tống Thanh Thanh xảy ra chuyện còn có thời gian hơn một năm, giống Lý Cảnh Thiên dạng này người khả năng chịu đựng mình dục niệm hơn một năm không thể nào phát tiết sao?”

Vương Triều trở nên trợn mắt hốc mồm, hấn há to mồm, lại một chữ cũng nói không ra ngoài.

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tòng Liên, tại Hình Tòng Liên nhìn về phía hấn trong ánh mắt, tràn đầy khó mà diễn tả bằng lời bi ai cảm xúc, rất hiển nhiên, Hình Tòng Liên cũng cùng hấn đồng dạng lần nữa nhớ tới Lý Cảnh Thiên lá thư này.

Lý Cảnh Thiên nói đúng hứa nhiệm nói qua: Người thích cái kia Tống Thanh Thanh, cũng bị ta như thế đệt, hấn đặc biệt thích, hấn so người còn bản.

Bài trừ ra Lý Cảnh Thiên nói Tống Thanh Thanh hấn thích chuyện này bên ngoài, Lý Cảnh Thiên chỗ lộ ra cái khác tin tức chỉ sợ là sự thật, Tống Thanh Thanh hấn là tao ngộ thảm nhất vô nhân đạo tra tấn, chỉ là, không có ai biết bỏ đi.

Như vậy vấn đề tới rồi, Lý Cảnh Thiên dựa vào cái gì có thể khống chế Tống Thanh Thanh chứ?

“Một người có thể uy hiếp cùng khống chế một người khác đồ vật, luôn luôn bọn hấn cho rằng thứ trọng yếu nhất, vấn đề là, Tống Thanh Thanh nếu như yêu Oscar Wilde, như vậy hấn rất có thể ngay cả chết còn không sợ, hấn sợ cái gì?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Hấn sợ vĩnh không nơi yên sống yên đi.” Lâm Thần nói.

“Chẳng lẽ nói có cái gì Tống Thanh Thanh người yêu sâu đậm, Lý Cảnh Thiên dùng người kia uy hiếp Tống Thanh Thanh, cái này giống như càng ngày càng phức tạp, abc ở giữa cố sự, đột nhiên lại xuất hiện một cái d?”

“d vốn chính là một mục tồn tại a.” Lâm Thần chậm rãi đi đến ghế sofa sau bức tường kia ảnh chụp tường trước, có chút ngửa đầu,

nhìn trước mắt những cái kia bị long đong khung hình.

Một lát sau, hấn ngồi quỳ chân ở trên ghế sa lon, dùng mu bàn tay từng chút từng chút lau sạch sẽ trong đó một bức ảnh chụp.

Trong tấm ảnh không phải hai người, mà là rất nhiều người.

Tấm hình kia bởi vì niên đại xa xưa mà phai màu phát hoàng, vậy đại khái là Tống Thanh Thanh một lần nào đó fan hâm mộ hội gặp mặt hoặc là buổi hòa nhạc, hắc ám bối cảnh bên trên giếng đầy rất nhiều huỳnh quang lục ngọn đèn nhỏ, phảng phất trong bầu trời đêm Tinh Hải, hình tượng chính giữa là vị nhắm mắt lắng nghe thiếu nữ, thiếu nữ lông mi thon dài, một giọt nước mắt treo ở khóe mắt nàng.

Chính là này tấm ảnh chụp.

“Là fan hâm mộ?” Hình Tông Liên hỏi.

“Là đám fan hâm mộ.” Lâm Thần nói.

Tống Thanh Thanh như thế phóng đảng không bị trói buộc, hấn luôn luôn cùng những cái kia siêu mô hình nha nữ tinh nha duy trì siêu việt bình thường quan hệ nam nữ, hấn nhìn qua rất khó yêu một người, có hấn lại tán đồng Oscar Wilde bị kịch tình yêu xem, tán đồng loại này đến chết cũng không đổi chi ái, cái này nhìn qua như thế mâu thuẫn, nhưng khi Lâm Thần nhìn thấy cái này cả chắn ảnh chụp tường lúc, hấn bỗng nhiên liền lại bình thường trở lại.

Mặc dù không rõ ràng cái gì gọi là hỗn độn thiện lương, nhưng Tống Thanh Thanh khái chính là này chủng loại hình.

Truy cầu tự do, chán ghét ước thúc, dựa theo bản thân đạo đức chuẩn tắc làm việc, là độ cao dung hợp tự do tinh thần cùng thiện lương tâm linh kết hợp thể, đây chính là Tống Thanh Thanh, cùng Lý Cảnh Thiên tươi sáng đối lập lấy Tống Thanh Thanh.

“Người để cho ta cảm thấy, Lý Cảnh Thiên có được Tống Thanh Thanh sắc tình video hoặc là Tống Thanh Thanh không cách nào mở miệng hắc lịch sử, Lý Cảnh Thiên uy hiếp muốn đem chi đem ra công khai, Tống Thanh Thanh sợ hãi tổn thương đến fan hâm mộ của mình, cho nên hấn đành phải khuất phục, chúng ta muốn tìm chính là loại vật này, thật không?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên trầm ngâm một lát, lộ ra tinh táo cực kỳ: “Giả thiết tồn tại dạng này đồ vật, vậy cũng nên trên tay Lý Cảnh Thiên, chúng ta muốn đi đâu tìm chứ?”

“Đương nhiên, là đi Lý Cảnh Thiên trên tay tìm.” Lâm Thần thản nhiên nói.

Quyển 4 Chương 138: Bốn tiếng 50

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 138: Bốn tiếng 50

Tác giả: Trường Nhị

Tại Lâm Thần lúc nói chuyện, Lư Húc Nhất thẳng trong phòng khách, hẳn ngồi tại nơi hẻo lánh một trương ghế bành bên trên, bởi vì vị trí rất lệch, cho nên mấy cái kia cảnh sát phối hợp nói chuyện, không ai hướng phương hướng của hắn nhìn tới.

Cái này góc tối phẳng phất có vòng bảo hộ một loại đồ vật, có thể khiến hắn không cần tiếp xúc bên kia quang minh thế giới, Lư Húc cảm thấy vẫn rất an tâm.

Nghe xong Lâm Thần đối Tống Thanh Thanh cùng đối Lý Cảnh Thiên phân tích, Lư Húc ngược lại không có gì nội tâm thụ xúc động cảm giác, hắn cảm thấy cái này Lâm Thần chấp vá ra cố sự rất buồn cười, một cái lừa thành như thế ca sĩ, liền dễ dàng bị một người khác làm không có, đây cũng quá không nói đạo lý, lão thiên gia lúc nào trở nên như thế không có thiên lý?

Bất quá, khi hắn nghĩ đến lão thiên gia thời điểm, hắn lại cảm thấy cái này cố sự vẫn rất chân thực, khà, lão thiên gia lúc nào nói qua chạng đường rồi?

Trên thế giới này sẽ có chết sớm người tốt, cũng sẽ có không chết được người xấu, hắn đương nhiên hi vọng mình có thể trở thành cái sau.

Hắn dùng hai tay chà xát mặt, đột nhiên cảm giác được gian phòng bên trong lần nữa an tĩnh lại, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, mới ý thức tới trong phòng khách tất cả mọi người đang nhìn hắn.

“Sao... Thế nào?”

“Lô tiên sinh, nói cho ta một chút, người ca ca là hạng người gì à?”

Lư Húc nghe thấy Lâm Thần đối với hắn nói như vậy.

Lư Húc Nhất trong nháy mắt phủ, hắn chỉ có thể xa xa nhìn qua phản quang mà đứng người kia.

“Anh ta?”

“Tùy tiện nói một chút.”

Lâm Thần ánh mắt rất yên tĩnh, vừa rồi nghe hẳn giảng những lời kia thời điểm, lư húc luôn cảm thấy Lâm Thần ngữ khí bi thương đến không được, nói không chừng còn khóc ra, chính là không có, Lâm Thần nhìn qua ngay cả vành mắt đều không có đỏ.

Nhìn xem Lâm Thần thời điểm, lư húc rất không có đạo lý nghĩ đến đại ca của mình, đại ca hẳn đương nhiên cùng Lâm Thần không có nửa điểm, huynh đệ bọn họ từ nhỏ đã tại khu ổ chuột lớn lên, cha mẹ chết sớm, vì có thể có phần cơm ăn, hẳn ca mang theo hẳn trộm đạo lừa gạt không ác không làm, nhưng có thời điểm a hẳn cảm thấy hẳn ca nhưng thật ra là người tốt, là loại kia vừa trộm mười đồng tiền cho hẳn tám khối mình lưu một khối còn lại một khối tiền còn có thể cho quỳên cho tên ăn mày cái chùng loại kia người, có điều đưa tiền về sau bọn hẳn lại tại địa phương khác nhìn thấy cái kia tên ăn mày đại gia, đại gia đứng tại quán bán hàng cổng gói một phần nhỏ tôm hùm, ăn mặc chi phí so với bọn hẳn được rồi không biết bao nhiêu lần. Cho nên khi đó lư húc liền rõ ràng, làm người tốt vô dụng, bởi vì người tốt cũng phải chết.

“Anh ta... Ngài nhìn ta thế này, anh ta có thể có cái gì chênh lệch sao?” Lư húc từ trên ghế đứng lên, thật không nghĩ tám vấn đề này. Nhưng hẳn nghe thấy Lâm Thần an hòa thanh âm giống nước đồng dạng thấu tới: “Người cùng người ca ca quan hệ hẳn là rất tốt, cho nên chúng ta hỏi người thời điểm, người sẽ trước nói hẳn tên hiệu, người nhìn qua thái độ đối với hẳn rất khinh thường, nhưng trên thực tế người nội tâm phi thường tôn trọng hẳn, cho nên nói cho ta một chút đi, ca của người là thế nào chết?”

Vừa nghe Lâm Thần hỏi hẳn ca thời điểm, lư húc thật muốn mắng “Liên quan gì đến người”, nhưng khi Lâm Thần nói xong vừa rồi kia đoạn lời nói, lư húc lại có một loại lưng phát lạnh cảm giác, nhà tâm lý học thật mẹ hẳn thật là đáng sợ.

Hẳn đành phải ngoan ngoãn trả lời: “Là ung thư phổi, không có tiền xem bệnh, cứ thế mà chết đi.”

“Rất thích hút thuốc sao?” Lâm Thần lại hỏi.

“Thích a, nhưng đây chính là mệnh, anh ta coi như thích hút thuốc, cũng chính là mỗi ngày hai cây nhiều tuyệt đối không quất, có hẳn

như thế sợ chết còn không phải sớm liền chết.” Lư húc cười nói.
“Còn nhớ rõ, ca của người xuất nhập Tống Thanh Thanh nhà, đại khái dùng bao nhiêu thời gian sao?”

“Cái gì?” Lư lúc Húc Nhất chưa kịp phản ứng, vì cái gì vấn đề đột nhiên như vậy từ hắc ca lại về tới bản án bên trên.

“Chính là ca công ty phái các người tới nơi này, người cái lấy đi thứ gì lần kia...” Lâm Thần nói bổ sung.

“Ta biết... Ta biết...” Lư húc cắt ngang hắc, “Cái này cũng qua đó quá lâu, ta đâu còn có thể nhớ kỹ a.”

Hắc thật có điểm theo không kịp cái này Lâm Thần tiết tấu, mà lại loại này một chút xíu bị người lột sạch cảm giác quá khó tiếp thu rồi, hắc hoàn toàn không muốn tiếp tục cái đề tài này.

Có Lâm Thần hay là nói không ngừng: “Lư húc người hút thuốc đi, người cùng người đại ca đến Tống Thanh Thanh nhà thay ca công ty làm việc, đại ca người len lén vào mà người ở bên ngoài trông coi, ta nghĩ người hắc là sẽ rất lo nghĩ bực bội, đương bực bội thời điểm giống, người dạng này kẻ nghiện thuốc rất khó không đánh lên mấy cây đi, cho nên... Người quất mấy cây chứ?”

Lâm Thần hướng dẫn từng bước.

Lư húc không tự chủ được theo hắc vấn đề, nhớ lại tình cảnh lúc ấy. Đúng vậy a, lúc ấy hắc rất phiền, chủ yếu bởi vì chui vào Tống Thanh Thanh nhà việc này vẫn rất nguy hiểm, dù sao Tống Thanh Thanh bản án khi đó ngay tại nơi đầu sóng ngọn gió, nếu là hắc ca không cẩn thận đập lên hạ hàng xóm trông thấy vậy liền xong, cho nên hắc xác thực không tự chủ được móc ra thuốc lá, hút một cây lại một cây... Tựa như là nhịn không được quất hai cây đi, hút xong hắc đang suy nghĩ hắc ca tại sao vẫn chưa ra, sau đó, khi hắc về diệt tàn thuốc thời điểm, hắc ca liền ra, như vậy thật ra hắc ca hắc là đi vào không bao lâu...

“Ta... Quất hai điếu thuốc, anh ta đi vào, đại khái không đến mười phút đi.” Hắc miễn cưỡng hồi đáp.

“Ta hiểu được.” Lâm Thần như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu.

“Người minh bạch cái gì rồi?” Lư húc hỏi lại.

Lâm Thần nói: “Đầu tiên người ca ca hắc là một cái nghiêm cẩn tự hạn chế người, nếu như ca phái hắc đến xử lý hiện trường, như vậy hắc nhất định sẽ không lấy đi dư thừa đồ vật, mà lại hắc mục đích

tính hẳn là phi thường minh xác, có ít người đi vào đại minh tinh trong nhà sẽ chộp cái này bóc cái kia, phi thường tò mò, nhưng ca của người sẽ không. Người nói hẳn chỉ ở nơi này ngay người không đến mười lúcphút ở giữa, nhưng này lúc người đang đứng ở lo nghĩ khẩn trương thời điểm, người đang lo lắng lúc lại một ngày bằng một năm, cho nên, người ca ca chính xác xuất nhập thời gian hẳn là giảm một chút, nói cách khác tại năm phút tả hữu.”

Lư húc trợn mắt hốc mồm, không biết nên nói cái gì.

Nhanh chóng Lâm Thần lại hỏi: “Nói cho ta đại ca người lúc ấy mang bao lớn đến bao nhiêu.”

“Chính là phổ thông ba lô lớn nhỏ.”

Nói xong những này, Lâm Thần nhẹ gạt đầu, hẳn mở ra bên tay trái cửa một gian phòng, nói: “Như vậy, chúng ta bắt đầu đi.”

“Bắt đầu cái gì bắt đầu?” Lư húc mờ mịt nói.

“Bắt đầu tìm người ca đến cùng từ nơi này trong phòng lấy đi cái gì a dần!” Vương Triều vỗ vỗ bả vai hẳn, rất đắc ý cười nói.

“Ta cũng không biết ai cũng không biết người làm sao có thể biết!”

Lư húc nhin không được đề cao âm lượng...

Lâm Thần ngữ khí nhưng vẫn là như vậy bình thản, hẳn thậm chí còn hướng hẳn kiên nhẫn giải thích: “Ta đương nhiên cũng không biết, thật ra dựa theo chính quy quá trình, chúng ta phải tìm giám chứng khoa người đến kiểm trắc vân tay cùng dấu chân cuối cùng đại khái thành lập ca của người trong phòng hành động mô hình, dùng cái này suy đoán ra đại ca người ở chỗ này làm cái gì lại cầm đi thứ gì, bất quá bây giờ không có nhiều thời gian như vậy, cho nên chúng ta chỉ có thể dựa vào đoán.”

Lâm Thần đứng tại cửa phòng nói như vậy, Vương Triều lại dẫn đầu xông đi vào kéo màn cửa, mở cửa sổ.

Tươi đẹp ánh nắng xuyên vào gian phòng, trong đó bày biện sáng phải rõ ràng rành mạch, trong không khí hay là nổi lơ lửng rất nhiều tro bụi, Lâm Thần đưa tay vung đi đập vào mặt bụi đất, hướng gian phòng bên trong nhìn lại.

Đây cũng là Tống Thanh Thanh nhà phòng ngủ chính.

Phòng ngủ chính giữa bày biện một trương sắt nghệ giường, đệm chần lộn xộn, bởi vì mạnh gian án quan hệ, vỏ chần cùng ga giường biểu hiện đã bị cảnh sát hủy đi đi, trên tủ đầu giường cũng không có

ảnh chụp hoặc là khung hình một loại đồ vật, Tống Thanh Thanh nhìn qua thật là một cái vô cùng đơn giản người. Mà rơi xuống đất bên cửa sổ là một trương cò đệm, bên kia bày biện một con ghita, trừ cái đó ra, trong phòng không có khác càng nhiều đồ vật.

Lâm Thần xem hết đây hết thảy, hướng liên thông phòng ngủ phòng giữ quần áo đi đến.

“Không phải nơi này sao?” Lư húc hỏi.

“Không phải.”

“Vậy làm sao người biết không phải trong phòng thì ra có đồ vật gì bị anh ta cầm đi chứ?”

“Bởi vì gian phòng kia rất hòa hài, không giống thiếu đi thứ gì đáng vẻ.”

“Cái gì gọi là hài hòa?”

Lâm Thần liếc mắt lư húc: “Bởi vì ta nhìn qua hiện trường ảnh chụp, gian phòng này cùng cảnh sát lúc ấy vô xuống hiện trường ảnh chụp giống nhau như đúc, cũng không có thiếu đông tây.”

“Nha..” Lư húc nói, “Vậy ngài còn hỏi ta nhiều như vậy, đối hạ ảnh chụp chẳng phải sẽ biết sao?”

Lâm Thần từ chối cho ý kiến, mở ra phòng giữ quần áo đèn.

Tống Thanh Thanh phòng giữ quần áo, liền thật so với hần phòng ngủ phức tạp rất nhiều, hai hàng tủ quần áo bên trên treo các loại bằng khắc, Rock n’ Roll trang phục, bên trong màu gì đều có, đồng thời không có bất kỳ cái gì chương pháp có thể nói.

Càng đáng sợ chính là, phòng giữ quần áo tất nhiên là cảnh sát điều tra trọng điểm, cho nên nơi này quần áo phối sức bị ném phải thất linh bát lạc, như cái gì tai nạn hiện trường đồng dạng.

Vương Triều ở phía sau trùng điệp vô xuống lư húc lưng, reo lên:

“Mập mập, không hiểu cũng không cần tùy tiện chất vấn người khác, nhất là đừng chất vấn ta A Thần ca ca!”

Loại này bị người thổi phồng cảm giác thật đúng là ly kỳ, tiếp tục quan sát phòng giữ quần áo, Hình Tông Liên đứng ở bên cạnh hần, quay đầu hướng hai người nói: “Được rồi, ngậm miệng.”

“Phát hiện manh mối trọng yếu sao?” Vương Triều nhanh như chớp lại chạy tới bên cạnh bọn họ, “A Thần ca ca cần ta điều hiện trường ảnh chụp cho người xem sao?”

Lâm Thần gật gật đầu.

Vương Triều bay vượt qua vọt tới phòng khách, cầm lấy tấm phẳng lại xông trở lại, Vương Triều ở phương diện này từ trước đến nay đáng tin cậy, hẳn còn phục chế một phần phát đến Hình Tòng Liên trên điện thoại di động.

Lâm Thần lại nhìn một lần ảnh chụp.

Trên thực tế, mặc dù cảnh sát có thể sẽ quay chụp rất nhiều hiện trường ảnh chụp, nhưng lại cũng không thể vỡ xuống tất cả chi tiết, mà những hình kia bên trong sẽ chân chính thu nhận sử dụng tiến hồ sơ thì càng ít.

Có điều may mắn, phòng giữ quần áo nơi này kết cấu đơn giản, rất tốt so với.

Hắn nhìn về phía Hình Tòng Liên, hỏi: “Hình đội trưởng?”

“Một người một bên.” Hình Tòng Liên tiếu đáp.

Lâm Thần gật gật đầu, không nói nhảm, hẳn cùng Hình Tòng Liên hai người tựa lưng vào nhau, bắt đầu đem ảnh chụp cùng hiện tại tủ quần áo so với, bọn hắn từ phòng giữ quần áo một đầu chậm rãi đi hướng bên kia, cuối cùng, tại cuối tủ quần áo trước chạm mặt.

Hình Tòng Liên lắc lắc, đưa điện thoại di động thu nhập túi, Lâm Thần thờ dài, hẳn nhìn một chút tấm phẳng góc trên bên phải thời gian, hiện tại đã 11:05 điểm, thời gian của bọn hắn thật không nhiều lắm.

“Còn không có tìm tới sao?” Vương Triều rướn cổ lên, gặp bọn họ hai người rời khỏi phòng giữ quần áo, rất lo lắng hỏi.

Lâm Thần đem máy tính bảng đưa còn qua đó, nói: “Yên tâm, thật ra lư húc đại ca lấy đi cái gì ăn mặc loại vật phẩm khả năng cũng không lớn, chúng ta chỉ là để phòng vạn nhất mà thôi.”

“Này sẽ là thứ gì a?” Vương Triều hỏi.

Lâm Thần đi ra phòng ngủ, quét mắt phòng ốc bố cục, đi về phía cuối hành lang gian phòng đi đến.

Hắn đưa tay nhẹ nhàng khoác lên trên cửa phòng, đem nhẹ nhàng vặn ra.

Trong phòng một mảnh đen kịt, một tia sáng cũng không.

Đại khái là cảm thấy hắn đứng tại cổng thời gian quá lâu, Vương Triều vèo xông đi vào muốn mở cửa sổ, lại đột nhiên phanh đụng

phải thứ gì, người thiếu niên đau đến ngao ngao kêu lên, trong phòng vang lên một trận mắt xích bang lang âm thanh.

Lâm Thần đưa tay , ấn xuống chốt mở.

Đùng một tiếng nhẹ vang lên, màu vàng ấm chỉ riêng nước bao trùm xuống tới, giống nhạc khúc ôn nhu.

Vừa rồi một lần nữa nhìn Tống Thanh Thanh nhà ảnh chụp thời điểm, Lâm Thần bỗng nhiên tại hiện trường trong tấm ảnh thấy được một gian không lớn gian phòng, cho nên hẳn đi tới.

Kia là ở giữa giản dị phòng thu âm.

Đây chính là gian kia phòng thu âm.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay sẽ còn lại viết một chương, có điều khả năng đã khuya.

Quyển 4 Chương 139: Bốn tiếng 51

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 139: Bốn tiếng 51

Tác giả: Trường Nhị

Tư nhân gia đình phòng thu âm đương nhiên cùng chính quy phòng thu âm khác biệt, có điều Tống Thanh Thanh thu nhập không kém, cũng có thể mua được tốt thiết bị, bởi vậy căn này phòng thu âm mặc dù không lớn, trên thực tế lại ngũ tạng đều đủ.

Trên mặt đất là thật dày một tầng thảm, mặt tường làm chuyên nghiệp cách âm xử lý, được cách âm bọt biển, bởi vì cần an tĩnh quan hệ, phòng thu âm bên trong không có cửa sổ, lấp kín tường đem phòng thu âm cách thành nội ngoại hai bộ phận.

Nơi này không khí vẫn đục, gian ngoài trên mặt đất chất đầy vừa rồi Vương Triều đựng ngược lại đồ vật, kia là hai tấm cái ghế cùng một chút chất đồng bên ngoài lớn kiện nhạc khí, nhìn qua thất linh bát lạc, giống như đã không có bất luận cái gì giá trị sử dụng.

Gian ngoài phòng bởi vậy nhìn qua vô cùng hỗn loạn, cũng cùng Tống Thanh Thanh sạch sẽ gọn gàng phòng khách và phòng ngủ khác thẳng xa, chín năm, nơi này mùi khói còn vung đi không được, trên tường cùng trên sàn nhà còn có một số rõ ràng đập nhạc khí hoặc nặng vật sau dấu vết lưu lại.

Lâm Thần đem ánh mắt từ mặt tường thu hồi, xuyên thấu qua trong ngoài ngăn cách bức tường bên trên mở ra cửa sổ thủy tinh, vào trong ở giữa nhìn lại.

Phòng trong cùng gian ngoài tình huống hoàn toàn khác biệt, bên trong thu âm thất phi thường sạch sẽ gọn gàng, thậm chí ngay cả góc tường ống nói đỡ. Nhạc phổ đỡ đều rất chỉnh tề xếp một loạt. Hình Tòng Liên hướng hấn gật gật đầu, vận động nắm tay, đi vào phòng trong.

Lâm Thần vẫn như cũ đứng bên ngoài ở giữa, hấn xoay người, tiếp tục quan sát cả gian phòng thu âm, cuối cùng, ánh mắt của hấn rơi

vào phòng thu âm tường sau bên trên.

Tường sau khung kính bên trong treo hai tấm giấy khen bộ dáng đồ vật, sau đó tại khung kính cái khác nơi hẻo lánh, bày biện hai môn màu xám đậm nửa mở thả tủ chứa đồ.

Tủ chứa đồ ước chừng một người cao, tại hạ bộ không có thụ cửa che chắn địa phương đặt vào mấy cái vòng rổ, Lâm Thần đi qua đem từng cái chuyển ra.

Hắn phát hiện trong vòng rổ đặt vào đều là món nhỏ nhạc khí, cát chùy a, thép góc a loại hình đồ vật, mỗi cái vòng rổ bên trên còn có tương ứng nhãn hiệu, mặc dù thời gian trôi qua thật lâu, nhạc khí bị long đong, nhãn hiệu phai màu, chữ viết mơ hồ không rõ, nhưng hắn như cũ có thể cảm nhận được Tống Thanh Thanh đối đãi những này vụn vặt nhạc khí tỉ mỉ thái độ.

Như vậy, hắn vừa nhìn về phía gian phòng một góc đồng những vật kia.

Vô luận là ở đó đoạn mất dây cung ghita cũng tốt, cũ nát bass cũng được, thậm chí bao gồm giá đỡ trống linh kiện một loại đồ vật, những cái kia lớn kiện nhạc khí đều bị rất tùy ý ném vào góc, phảng phất Tống Thanh Thanh đột nhiên xuất hiện nhân cách phân liệt, sinh ra hai loại hoàn toàn khác biệt tính cách.

Lâm Thần đem vòng rổ trả về chỗ cũ, đứng người lên, mở ra thụ cửa.

Đang đánh mở thụ cửa trong nháy mắt, tay của hắn liền khoác lên trên cửa, cũng dừng lại thời gian rất lâu.

Hắn nghĩ, hắn đại khái tìm được muốn tìm đồ vật.

Thật ra nói như vậy cũng không đúng, bởi vì hắn muốn đồ vật cũng không tại cánh cửa này bên trong.

Tiếng bước chân từ trong ra ngoài vang lên cũng tại bên cạnh hắn dừng lại, Lâm Thần cảm thấy có một tay khoác lên trên bả vai hắn. Hình Tông Liên chưa hề nói bất luận cái gì lời nói, hắn chỉ là đeo lên găng tay, nhẹ nhàng phất qua trong tủ đầu kia đường ranh giới, sau đó nói: “Lư húc đại ca, từ nơi này cầm đi rất nhiều CD?”

“Có lẽ vậy.”

Lâm Thần nhàn nhạt mở miệng.

Tại trước mặt bọn hắn thụ trong môn chinh chinh tề tề xếp chồng chất lấy ba tầng CD, Lâm Thần ánh mắt dời về phía dưới nhất tầng,

nơi đó rộng tuếch.

Trong nhà có sách nhiều người hẳn là lý giải, đương cái nào đó trong ngăn tủ bị thời gian dài bày đầy lời bạt đột nhiên thanh không, buông tha sách địa phương sẽ rõ hiển so địa phương khác càng sáng ngời chút, cho nên Hình Tòng Liên phát qua chính là như vậy sáng tối giao giới tuyến.

Dưới nhất tầng CD rất rõ ràng bị người quét sạch không còn, làm như vậy chuyện này người, hẳn là lư húc đại ca.

Hình Tòng Liên ngón tay rơi vào thụ cửa một bên thiếp thả nhãn hiệu bên trên, hẳn nhẹ giọng đọc: “2003 đến đến...”

“Đến” đằng sau không có bất kỳ cái gì lời nói, bởi vì nhãn hiệu bên trên cái gì cũng không có viết.

“2003-2007.” Lâm Thần tiếp theo nói xuống dưới.

Hắn sau khi nói xong, từ tầng cao nhất cầm xuống một bàn CD mở ra, CD bên trong đánh dấu bên trên viết”, tuyết, rác rưởi.”

“Vương Triều?” Lâm Thần quay đầu nhẹ giọng hô.

“Tại!” Người thiếu niên bỗng nhiên đứng thẳng người, hô to ứng hòa.

“Có thể phóng nhất hạ cái này khay đĩa sao?” Lâm Thần đem đưa tới.

Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, hẳn chuyển trong chốc lát Tống Thanh Thanh thiết bị, tiếng ca chọt từ kia đối cấp cao âm hưởng bên trong chảy xuôi ra.

Mặc dù âm hưởng bên trong chảy ra tiếng ca như vậy xa xôi mờ mịt, có Lâm Thần hay là đang nghe một nháy mắt xác nhận đó chính là Tống Thanh Thanh ca.

Dù sao Tống Thanh Thanh người này thanh âm, thực sự quá có người đặc sắc.

Lý Cảnh Thiên ca đương nhiên cũng hát rất khá, nhưng bày ở Tống Thanh Thanh trước mặt nhưng lại hoàn toàn không đáng chú ý, cũng không biết là khí chất hoặc là thứ gì khác, sáng tạo ra giữa người và người khác nhau một trời một vực.

Mặc dù tại cái này khay CD bên trong, Tống Thanh Thanh phảng phất chỉ là rất tùy ý ngâm nga cái gì, nhưng khi thanh âm hẳn xuất hiện sát na lại phảng phất đốt sáng lên cả phòng.

Dạng này ví von nghe vào có chút khoa trương, nhưng tại tiếng ca rót vào trong tai trong nháy mắt, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được thật cao hứng, giống như hết thảy bi thương u buồn hoài niệm đều bị xóa đi, chỉ còn lại thuần túy vui vẻ.

Nghe Tống Thanh Thanh nhẹ nhàng ngâm nga lấy bối cảnh vui, Lâm Thần lần nữa nhìn về phía trước mắt màu xám đậm tử bát.

Nếu như kia khay CD bên trong là Tống Thanh Thanh ca, như vậy cái này ba tầng trong tử quỳ trung bày ứng coi như là Tống Thanh Thanh tại trong vòng năm năm làm qua âm nhạc tiểu tử hoặc là cái gì khác âm nhạc loại tài liệu, mà bởi vì chủ nhân đột nhiên lang đang vào tù, cho nên tại “2003-” sau liền không có năm.

Cho nên 2007, hẳn là nhãn hiệu bên trên không có điền xong thời gian.

Nếu như tại mười năm trước, cái này một ngăn tử đồ vật đại khái là đám fan hâm mộ chạy theo như vịt bảo tàng, ca sĩ nhóm, âm nhạc mọi người nói không chừng sẽ vì đoạt cái này trong ngăn tử tùy tiện cái nào thủ khúc tranh đến đầu rơi máu chảy.

Có mười năm sau hôm nay, cái này ngăn tử CD đã không đáng một đồng, đại khái ngoại trừ Tống Thanh Thanh người đứng ở giữa những cái kia đến nay còn tại đánh thẻ fan hâm mộ, không ai sẽ thêm nhìn những này tiểu tử một chút.

Những cái kia chỉnh tề nhựa plastic CD xác tại dưới ánh đèn lập loè tỏa sáng, trong hộp đồ vật có lẽ là hiếm thấy trên bảo cũng có lẽ không đáng một đồng, trong đó âm nhạc giá trị toàn do tại Tống Thanh Thanh bản nhân danh dự, nghĩ tới đây, Lâm Thần cảm thấy, đây là có chút buồn cười.

“ca công ty phải người tới bắt đi Tống Thanh Thanh cất giữ tiểu tử, nhưng không có toàn lấy đi, còn lưu lại một chút, vì cái gì?” Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần đáp: “Lý do đương nhiên rất nhiều, tỉ như lấy đi những này tiểu tử, bọn hắn liền có thể đem Tống Thanh Thanh làm âm nhạc đổi một cái khác người nào danh tự lại dùng, làm như vậy đương nhiên là vì thương nghiệp; nhưng cũng có khả năng, Tống Thanh Thanh những này tiểu tử bên trong ghi chép cái gì không thể nói nội dung, đến mức ca công ty phát hiện về sau, nhất định phải phải người đến đem chi trộm đi.”

“Ta không rõ a!” Vương Triều nói.

“Người không rõ rất bình thường a, bởi vì ta cũng không phải rất rõ ràng.” Lâm Thần hít một hơi thật sâu.

Có lẽ là theo bụi bặm trôi nổi tiếng ca quá thur giã, Lâm Thần không tự chủ được nhắm mắt lại, trong đầu hấn chậm rãi hiện ra Tống Thanh Thanh dáng vẻ, hấn bắt đầu tưởng tượng hấn tại căn này phòng thu âm bên trong đi dạo tình hình.

Tống Thanh Thanh có khi sẽ tựa ở gian phòng của mình cửa sổ sát đất trước sáng tác bài hát, nếu như cảm thấy mình mới viết đồ vật rất lợi hại, hấn có thể sẽ mặc đồ ngủ vọt thẳng tiến phòng thu âm làm tiểu tử, hấn có khi làm làm lại cảm thấy không hài lòng, sau đó hấn biết lái một chiếc đèn bàn cầm bút tại nhạc phổ bên trên làm chút sửa chữa, trong đó làm hấn hài lòng nhất hoặc là nhất có giá trị buôn bán đồ vật sẽ bị hấn thu nhận sử dụng tiến album cùng fan hâm mộ gặp mặt, mà còn lại âm nhạc liền sẽ bị hấn ném ở cái này trong ngăn tủ, đem gác xó.

Ngẫu nhiên, tại rất đặc biệt thời gian bên trong, hấn cũng sẽ đem trong ngăn tủ CD lấy ra nghe một chút, sau đó lại một đoạn thời gian rất dài không đi quản những vật này, dạng này Tống Thanh Thanh là fan hâm mộ tuyệt đối sẽ không nhìn thấy nhưng lại tuyệt đối chân thực hấn.

Tống Thanh Thanh a...

Lâm Thần nghĩ, như âm nhạc thật có thể chỉ dẫn thứ gì, như vậy hiện tại cần làm ra những này mỹ diệu âm nhạc người nói cho ta, ta đến tột cùng muốn tìm cái gì, ta đến tột cùng nên như thế nào thay người lật lại bản án này mời người nói cho ta.

Trong khoảnh khắc đó, phòng thu âm bên trong chợt im lặng xuống tới, thanh âm gì đều không có, tiếng người ngưng, tiếng ca cũng ngưng.

Lâm Thần mở mắt ra, máy chiếu phim bên trên màu lam huỳnh quang chữ còn tại nhảy vọt, CD còn tại phát ra, cái này khay tiểu tử cũng không có kết thúc.

Sau đó, hấn nghe thấy được mở cửa tiếng đóng cửa, có người nào đi vào gian phòng này, tại cùng Tống Thanh Thanh nói cái gì ngày mai hành trình một loại đồ vật, Tống Thanh Thanh có chút tức giận,

hắn nói mình tại ghi âm, sau đó làm cho đối phương cút, đối phương thật có lỗi sau lại lần ròi đi.

Cái kia vào cửa người, rất có thể là Tống Thanh Thanh người đại diện...

Sau đó lại là rất dài một đoạn trống không âm, mở cửa tiếng đóng cửa vang lên, Tống Thanh Thanh đi ra thu âm trong phòng gian ngoài cầm thứ gì, một chút nhỏ xíu điều dây cung âm thanh về sau, êm tai ghita tiếng vang lên, Tống Thanh Thanh bắt đầu cho mình nhạc đệm, cũng tiếp tục ngâm nga lúc trước kia đoạn từ khúc.

Về sau là thay đổi nghe nhạc khúc, kia đã là cùng loại với thành khúc đồng dạng đồ vật, tóm lại Lâm Thần cũng không thể nghe đưa ra bên trong khác biệt.

Cùng Tống Thanh Thanh ca, hắn lần nữa nhìn về phía góc tường đồng kia rách rưới nhạc khí.

Những cái kia cũ nát nhạc khí che một tầng cực kỳ âm đạm ánh sáng.

Lâm Thần đột nhiên suy nghĩ minh bạch một ít chuyện, hắn rất cứng đờ trong phòng tìm kiếm Vương Triều thân ảnh, sau đó có chút khó khăn mở miệng: “Người cho ta sửa sang lại trong tư liệu, có hay không truyền thông đưa tin qua Lý Cảnh Thiên từng tới Tống Thanh Thanh nhà tin tức?”

“Ta... Ta giống như cũng chưa có xem dạng này đưa tin... Bất quá...” Vương Triều dừng một chút, một bộ bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi.

“Có điều cái gì?”

“Cái này mảng lớn trong khu cư xá đã từng ở rất nhiều ca công ty dưới cờ nghệ nhân, ca nhân viên nhà trọ cũng ở nơi đây, bao quát Lý Cảnh Thiên cùng mộ trác ký túc xá.”

“Sở dĩ năm đó Lý Cảnh Thiên là rất có thể thường xuyên xuất nhập Tống Thanh Thanh nơi ở cũng không làm cho người ta hoài nghi, đúng không?”

Vương Triều dùng sức nhẹ gạt đầu.

Lâm Thần hướng về sau nhích lại gần, chống đỡ điều âm đài, xuyên thấu qua pha lê, vào trong ở giữa nhìn lại.

Nơi đó toàn bộ sạch sẽ gỗ thô sắc sàn nhà, microphone sang bên mà đứng, trừ cái đó ra sạch sẽ không nhiễm trần thế...

Truy tra vụ án này đến bây giờ, Lâm Thần đột nhiên có loại không muốn lại tiếp tục xúc động, đi con mẹ nó hẳn thật sắp điên rồi.

“Thế nào?”

Hình Tòng Liên trong nháy mắt phát giác dị thường của hắn , ấn tại hắn trên tay, phảng phất trấn an.

“Vương Triều.” Lâm Thần khống chế thật lâu mới không còn để cho mình thanh âm quá mức run rẩy.

“A Thần ca ca, ngươi muốn cái gì, ngươi nói.”

“Đem ngươi máy tính lấy đi vào, thả một ca khúc.”

“Cái gì ca?”

“Đêm qua, chúng ta trên xe nghe bài hát kia, Lý Cảnh Thiên cùng mộ trác hát phải kia thủ, cái gì illi kinh điển nhất khúc mắt.”

Vương Triều sửng sờ tại ngay miệng không rõ ràng cho lắm.

Hình Tòng Liên rống lên hẳn một tiếng: “Nhanh đi!”

Người thiếu niên tới lui như gió, Tống Thanh Thanh tiếng ca bỗng nhiên trung đoạn, một lát sau, Lý Cảnh Thiên cùng mộ trác thanh âm vang lên.

Mộ trác đang thấp giọng ngâm xướng Lý Cảnh Thiên đang cho hắn hát đệm, khúc âm thanh du dương uyển chuyển, thế này qua mấy chục giây sau, loại nhạc khúc đột nhiên nhất chuyển, làm cho người khó mà chịu được thét lên vang lên, thống khổ, đè nén, tuyệt vọng, kia là cực kỳ chân thực tiếng kêu thảm thiết, làm cho người cũng không tiếp tục tin tưởng trên thế giới sẽ còn tồn tại bất luận cái gì quang minh kêu thảm, những cái kia trong tiếng kêu thảm có nam có nữ trẻ có già có, bọn chúng hỗn hợp lại cùng nhau phảng phất trên thế giới hết thảy ác ý đều trong nháy mắt khuynh đảo mà ra, ngoại trừ thống khổ chỉ có thống khổ.

Lâm Thần trong mắt nước mắt, vào thời khắc ấy, rơi xuống.

“Thế nào?”

Lâm Thần cảm thấy có người dùng lòng bàn tay tại hắn gương mặt nhẹ nhàng sát qua, hắn ngẩng đầu, nhìn thấy Hình Tòng Liên lo lắng màu xanh lá cây đậm đôi mắt.

Hắn nói: “Những này trong tiếng kêu thảm, có thuộc về Tống Thanh Thanh thanh âm, Lý Cảnh Thiên đem Tống Thanh Thanh kêu thảm xâm nhập vào mình ca bên trong, thả cho toàn thế giới nghe.”

Quyển 4 Chương 140: Bốn tiếng 52

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 140: Bốn tiếng 52

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cảm thấy mình hơi không khống chế được, đó cũng không phải nói hẳn sẽ làm ra cái gì bạo lực hoặc là dị dạng cử động, hẳn chẳng qua là cảm thấy mình sắp điên rồi.

Màng nhĩ của hẳn nhói nhói, giống như là có người dùng thuồng sắt hung hăng hướng hẳn huyết Thái Dương gõ đi, cho nên từ huyết Thái Dương đến lỗ tai kia đoạn khoảng cách đều trướng đau đến làm cho người không cách nào suy nghĩ, mặc dù hẳn có thể nhìn thấy Hình Tòng Liên khuôn mặt, có thể nhìn thấy Vương Triều sắc mặt trắng bệch, có thể nhìn thấy cái này phòng thu âm bên trong hết thảy, nhưng mất khống chế thời điểm, những vật này đều phảng phất mất đi bất cứ ý nghĩa gì, thậm chí liền xem như hẳn như vậy thích Hình Tòng Liên, cũng không có bất cứ ý nghĩa gì.

Giống như là có đồ vật gì rút khô trên thế giới này hết thảy hạnh phúc khoái hoạt, thậm chí ngay cả làm cho người tự do hô hấp không khí đều muốn rút khô, nồng đậm ác ý giống như là mực nước bao trùm xuống tới, hô hấp bên trong là mùi hôi thối...

Không đúng, đều không có không khí, hẳn lại chỗ nào nghe được những mùi này chứ?

Cho nên, trong chuyện này may mắn nhất chính là hẳn còn biết mình tại mất khống chế, tựa như nếu như người biết mình là người bệnh tâm thần như vậy thực tế người đã tỉnh táo lại đồng dạng.

Lâm Thần khôi phục được rất nhanh, hẳn dùng hết hết thảy tâm lực khắc chế những tâm tình này, mặc dù không có một cái nhà tâm lý học sẽ đồng ý ức chế cảm xúc quan điểm, bất quá hẳn hiện tại cũng không có nhiều thời gian như vậy đến cân nhắc những thứ này.

Nguyên bản phai màu hình tượng dần dần bị nhiễm lên một chút sắc thái, đập vào mi mắt là Hình Tòng Liên thẳng tắp mũi cùng bởi vì cạo

sạch sẽ râu ria mà càng lộ vẻ tuấn dật gương mặt, Hình Tòng Liên bàn tay bao trùm tại hấn gương mặt, hấn ngón tay cái chăm chú đặt tại tai của hấn về sau, Hình Tòng Liên cách hấn gần như vậy, Lâm Thần thậm chí hoài nghi Hình Tòng Liên vừa là mới kêu hấn thật lâu cho nên hiện tại mới có thể khai thác thể này hơi có vẻ mập mờ tư thế ý đồ tình lại hấn.

Lâm Thần lui về sau một chút, dùng lòng bàn tay lau sạch sẽ nước mắt, nói: “Thật có lỗi.”

Hình Tòng Liên cau mày, tay lại không có buông ra ý tứ.

“Thế nào?” Lâm Thần cảm thấy Hình Tòng Liên lòng bàn tay bên trên thô ráp kén cùng hấn lòng bàn tay nhiệt độ, nhưng hấn không rõ Hình Tòng Liên đây là thể nào, trung thực giảng, nếu như trên thế giới này có người là hấn có khi lý giải không được, đó nhất định là Hình Tòng Liên.

Quả nhiên, hấn mới mở miệng, Hình Tòng Liên sắc mặt lần nữa âm trầm giống cần tích thủy. Hình Tòng Liên buông tay ra, lui về âm hưởng bên cạnh đóng lại âm nhạc, sau đó quay đầu hướng phòng thu âm bên trong hai người khác nói: “Ra ngoài.”

Vương Triều loại thời điểm này hết sức cơ linh, người thiếu niên một câu cũng không nói, dắt lấy lư húc cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, thuận tiện còn nhớ rõ khép cửa lại.

Phanh tiếng đóng cửa qua đi.

Hình Tòng Liên chỉ âm hưởng cái khác ghế sô pha ghế dựa, nói với hấn: “Tới, ngồi xuống.”

Lâm Thần nhìn qua tấm kia đứng đầy tro bụi ghế sô pha, có chút do dự: “Ta còn không có yếu ớt như vậy.”

Hình Tòng Liên đứng ở nơi đó, không có để ý hấn, kia một bộ âm trầm bộ dáng phảng phất tại nói “Mình tới đừng để ta nói lần thứ hai”

Lâm Thần suy tư hạ Hình Tòng Liên sẽ nói câu nói này khả năng, cho nên rất nghe lời đi tới, hấn còn đặc địa hướng bên cạnh xô dịch, lộ ra một nửa chỗ ngồi. Bất quá, Hình Tòng Liên Hình Tòng Liên quả nhiên không có tử tế ngồi cùng hấn nói chuyện trời đất ý tứ, hấn dùng một loại cư cao lâm hạ ánh mắt xem kĩ lấy hấn, hỏi: “Người vừa rồi chuyện gì xảy ra?”

Vấn đề giống như trước, Hình Tòng Liên tại hấn mắt thấy hứa nhiệm tai nạn xe cộ sau tại ICU trước cũng hỏi qua hấn, lúc này ngữ khí so khi đó càng chỉ có hơn chứ không kém.

Đồng thời đang hỏi xong câu này về sau, Hình Tòng Liên còn nói bổ sung: “Ta không muốn nghe người nói chậm rãi liền tốt, hoặc là tùy tiện dùng cái gì một cái tên khoa học đến qua loa tắc trách ta, tình trạng của người bây giờ thật không tốt.”

Lâm Thần có chút cúi đầu, có chút hổ thẹn, Hình Tòng Liên sức quan sát rất tốt, lúc này so với hấn càng giống nhà tâm lý học.

Hấn rất bình tĩnh trả lời: “Có thể là hoảng sợ phát tác, hấn là mắt thấy hứa nhiệm tai nạn xe cộ di chứng, nhận được bên trong độ tình cảm thương tích sau bị phát động.”

Nhưng Hình Tòng Liên ánh mắt nhưng lại chưa bởi vì câu trả lời của hấn mà nhu hòa xuống tới, tựa hồ là đang phán đoán hấn tình huống cùng hấn lời nói bên trong phải chăng còn có giấu diếm, một lát sau, hấn ngồi xổm người xuống, cùng hấn ánh mắt ngang bằng, khuôn mặt lạnh lẽo cứng rắn, trong thần sắc có lo âu nồng đậm.

“Hình đội trưởng.” Lâm Thần hướng về phía trước cúi người, nhẹ giọng hô.

“Lâm cố vấn.” Hình Tòng Liên không có bất kỳ cái gì mềm mại xuống tới dấu hiệu, “Người gần nhất bị thương ** kiện quá nhiều, tâm lý lại nhân loại khỏe mạnh đứng tại vị trí của người đều rất dễ dàng xảy ra vấn đề, cho nên, hiện tại mời người dùng mình tuyệt đối chuyên nghiệp năng lực làm nhất khách quan tự trọng cũng nói cho ta, người còn có thể đồng thời còn có năng lực kiên trì sao?”

Lâm Thần rất cảm tạ mạnh như vậy cứng rắn đồng thời không lưu tình chút nào ngữ khí, cái này khiến hấn hiểu được Hình Tòng Liên là đem hấn xem như chiến hữu mà không phải cái gì tâm lý yếu ớt đáng thương bảo hộ đối tượng, nếu như loại thời điểm này Hình Tòng Liên còn cần ôn ngôn nhuyển ngữ trấn an hấn, kia ngược lại sẽ làm hấn xấu hổ không chịu nổi.

Nhưng Lâm Thần hay là hỏi lại: “Nếu như ta không tiếp tục kiên trì được chứ?”

“Vậy thì do ta đến xử lý.”

Hình Tòng Liên nói “Để ta tới xử lý” lúc ánh mắt băng lãnh, phảng phất không pha tạp bất kỳ tâm tình gì vô cơ chất, Lâm Thần thậm chí

không chút nghi ngờ nếu như hắn nói “Không được”, Hình Tòng Liên sẽ không chút do dự lấy điện thoại cầm tay ra phách ra cái gì diệt tinh hạm một loại đồ chơi trực tiếp đem Lý Cảnh Thiên oanh sát đến cạn bã, đương nhiên đây là Vương Triều sẽ nào bỏ tình tiết, có điều từ Hình Tòng Liên thần sắc khiến Lâm Thần rất rõ ràng hắn là thật sẽ làm ra tương tự xử lý.

“Tình huống so ta đoán chừng có thể muốn hỏng bét một chút, tâm lý thương tích cái đồ chơi này hoàn toàn chính xác cùng đâm một đao ngoại thương không giống nhau lắm, có điều chỉ cần tổ chức thanh lý ta kết án sau tâm lý tiền chữa bệnh dùng, như vậy hắn là không cái vấn đề lớn gì.” Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên vẫn như cũ ngắm nhìn hắn, ý đồ từ ánh mắt của hắn hoặc là vẻ mặt bên trong phân biệt ra được thật giả, Lâm Thần không dám dời ánh mắt, trên thực tế hắn đương nhiên không dám nói cho Hình Tòng Liên, hoảng sợ chướng ngại trong khi mắc bệnh thường thường có một phần ba trở lên xác suất ly hoạn trọng độ hạm hực, hắn mặc dù không đến mức nghiêm trọng như vậy, nhưng chính là bởi vì nhân loại đối thể xác tinh thần tật bệnh hiểu rõ xa xa không kịp những cái kia rõ ràng sinh lý tật bệnh, cho nên thậm chí ngay cả hắn cũng vô pháp phán đoán chính hắn vấn đề sẽ phát triển đến loại trình độ nào.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, giống như là công nhận giải thích của hắn, cũng rất cục đứng người lên cũng tại bên cạnh hắn trên ghế sa lon ngồi xuống.

Lâm Thần cảm nhận được ghế sa lon lồi.

Nếu như là thường ngày, như vậy Hình Tòng Liên hiện tại tất nhiên sẽ điếm một điếu thuốc, nhưng đây là phạm tội hiện trường, cho nên hiển nhiên hắn không thể điếm: “Hiện tại nói cho ta người làm ra cái kia suy đoán nguyên nhân, cùng cần ta làm cái gì.”

Lâm Thần tựa ở trên ghế sa lon, nơi này mỗi một tia không khí đều làm hắn khó chịu, hắn ồm ồm khí tức, chỉ chỉ vừa rồi Vương Triều đựng ngược lại những cái kia nhạc khí, nói: “Đầu tiên, ta xem qua Tống Thanh Thanh trong phòng ghita, cùng phòng thu âm cái này đồng rác rưởi trạng thái hoàn toàn khác biệt, lấy Tống Thanh Thanh đối nhạc khí chăm chú thái độ, những cái kia nhạc khí đều không giống như là hắn đã dùng qua.”

“Cho nên người hoài nghi kia là Lý Cảnh Thiên dùng, hẳn tới qua cùng sử dụng qua Tống Thanh Thanh phòng thu âm?”

“Chỉ là hoài nghi mà thôi, nhưng coi như chúng ta ở phía trên xét ra Lý Cảnh Thiên vân tay hoặc là DNA đều không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, mà lại, ta rất hi vọng chúng ta đừng ở phía trên xét ra Tống Thanh Thanh vết máu.”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Tiếp tục.”

“Lấy Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh cực đoan vận vẹo thái độ, hẳn cần nhục nhã Tống Thanh Thanh nhất định dùng bất cứ thủ đoạn nào, còn có cái gì so tại Tống Thanh Thanh nhất tư mật lại chỗ kêu ngạo nhất nhục nhã hẳn làm cho người càng thêm kích động đây này?”

“Chính là chỗ này?”

“Đúng vậy a.” Lâm Thần nhìn về phía sạch sẽ gọn gàng phòng thu âm phòng trong, có chút không đành lòng, hẳn rất hi vọng hẳn làm suy đoán đều là hẳn vọng tưởng mà Tống Thanh Thanh thật ra căn bản không có trải qua những cái kia, “Gian ngoài bày biện lộn xộn, nhưng mà phòng thu âm bên trong lại sạch sẽ gọn gàng, tất cả microphone và nhạc khí đỡ đều bị chuyển qua một bên, nếu như ta không có đoán sai...”

“Phòng trong sạch sẽ gọn gàng là bởi vì Lý Cảnh Thiên thường xuyên sẽ ở bên trong tra tấn Tống Thanh Thanh.”

Hình Tòng Liên thanh âm cũng ít kiến giải xuất hiện vẻ run rẩy.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, lại không cách nào ngăn chặn đang suy nghĩ Tống Thanh Thanh đến cùng tại gian kia nhỏ hẹp trong phòng trải qua cái gì: “Ta biết dạng này suy luận rất thiên mã hành không, nhưng mà ta xem qua hiện trường ảnh chụp, cảnh sát điều tra lúc trước chút giá đỡ chính là như thế trưng bày, đương nhiên cái này cũng có thể là một ngày trước Tống Thanh Thanh làm qua quét dọn...”

Lâm Thần nói đến đây, liền nói không được nữa.

Hẳn hi vọng dường nào đây chính là bởi vì Tống Thanh Thanh một ngày trước tâm huyết dâng trào cần quét dọn phòng thu âm a.

Hình Tòng Liên nói: “Lý Cảnh Thiên tại tra tấn Tống Thanh Thanh đồng thời đem toàn bộ quá trình ghi lại, đồng thời hẳn còn đem Tống Thanh Thanh kêu thảm lấy ra ra lẫn vào mình đĩa nhạc bên trong, ca

công ty sau đó ý thức được điểm ấy lại tìm không thấy tấm kia mẫu mang hoặc là bọn hấn sợ hãi tồn tại phó bản, cho nên mới sẽ phái lư húc cùng hấn ca ca đến Tống Thanh Thanh trong nhà đem đoạn thời gian kia tất cả âm nhạc mang đều lấy đi?”

“Ta chỉ sợ là thế này.” Lâm Thần cảm thấy mòng nhĩ lần nữa nói nói, cả gian phòng thu âm bên trong phòng phát còn quán Tống Thanh Thanh đau thấu tim gan tiếng cầu cứu, mặc dù khó chịu tới cực điểm, nhưng hấn nhất định phải đem những này sự tình nói xong, “Tống Thanh Thanh có trong nhà thu âm nhạc mang thói quen, hấn thu lúc có thể là một người, cho nên sẽ không kịp thời đề xuống tạm dừng khóa, có lẽ Lý Cảnh Thiên ngẫu nhiên đến lúc phát hiện Tống Thanh Thanh tại ghi chép ca cho nên nhất thời hưng khởi mạnh gian hấn mà vừa vặn những âm thanh này bị thu nhận xuống tới, Lý Cảnh Thiên đi kia khay dây lưng, lại hoặc là...” Lâm Thần hít một hơi thật sâu, “Lý Cảnh Thiên là đặc địa dắt lấy Tống Thanh Thanh tóc đem người kéo vào phòng thu âm bên trong từng lần một tra tấn hấn, hấn bức bách Tống Thanh Thanh dùng thê thảm nhất thanh âm kêu đi ra, sau đó thu nhận sử dụng hạ những âm thanh này, hấn sẽ đem những cái kia Tống Thanh Thanh kêu thảm từng lần một thả cho hấn nghe... Thậm chí... Hấn sẽ đem những cái kia tiếng hô hoán, tiếng cầu xin tha thứ làm tiến mình album bên trong, lại từng lần một thả cho Tống Thanh Thanh nghe.”

“Có thể, ta hiểu được.” Hình Tông Liên nói rất mau đánh đoạn hấn, “Đừng lại vì giống ta giải thích mà suy nghĩ những hình ảnh kia.” Lâm Thần biết đây là quan tâm, nhưng hấn hay là nói: “Cũng không phải người nói không suy nghĩ những hình ảnh kia liền chưa từng xuất hiện.” Hấn nhìn qua phòng trong băng lãnh sàn nhà, nói, “Nếu như bọn chúng phát sinh qua đồng thời thật tồn tại qua, vậy liền vẫn luôn ở nơi đó.”

“Thẳng đến trầm oan giải tội một ngày.” Hình Tông Liên nói.

“Đúng đấy, thẳng đến trầm oan giải tội.” Lâm Thần rất tỉnh táo nói, “Bất quá ta không có chứng cứ, liền xem như Lý Cảnh Thiên album bên trong những cái kia tiếng hét chói tai đúng như ta suy đoán đồng dạng hỗn hợp có Tống Thanh Thanh kêu thảm, nhưng này chút thanh âm khả năng trải qua điều âm hoặc là cái gì khác hỗn âm thủ đoạn xử lý qua, bởi vậy rất khó giám định vì Tống Thanh Thanh

thanh âm, dù là thật giám định thành công, Lý Cảnh Thiên có thể rất dễ dàng nói thác mình không biết những cái kia tài liệu nơi phát ra.” “Cho nên duy nhất khiến Lý Cảnh Thiên vĩn vĩn không cách nào xoay người chứng cứ chính là hấn mạnh gian lúc Tống Thanh Thanh ghi lại hoàn chỉnh nguyên thủy mang.” Hình Tông Liên nói, “Mà tấm kia nguyên thủy mang, chính là mộ trác lo lắng Lý Cảnh Thiên không có tiêu hủy đồ vật.”

Rốt cục, Lâm Thần lộ ra rất lạnh ý cười: “Đúng vậy, ta hoài nghi, rất có thể ca công ty cuối cùng đều không có tìm được tấm kia nguyên thủy mang, mà lại coi như bọn hấn tìm được, Lý Cảnh Thiên trong tay cũng nhất định có phó bản.”

Hình Tông Liên nhìn đồng hồ tay một chút, nói: “Như vậy Lâm cố vấn, chúng ta cần tại trong vòng ba tiếng rưỡi đem từ Lý Cảnh Thiên trong tay lấy ra.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Hiện tại chúng ta đầu tiên cần một cái âm thanh văn chuyên gia giám định, xác nhận Lý Cảnh Thiên album bên trong xác thực có Tống Thanh Thanh thanh âm, nhưng mà...” Lâm Thần có chút sầu lo, “Thời gian quá ngắn, âm thanh văn giám định là phi thường phức tạp quá trình, chúng ta thậm chí khả năng không cách nào kịp thời tìm tới chuyên gia như vậy.”

“Rất khéo, ta biết một người như vậy, mà lại hấn nhất định tới kịp.”

Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần muốn hỏi đó là ai, nhưng không chờ hấn mở miệng, tiếng đập cửa đột nhiên vang lên.

Vương Triều không có trực tiếp đẩy cửa vào đi, mà là cách lấy cánh cửa tấm rất lo lắng nói: “Lão đại, Lý Cảnh Thiên tại cửa đại sứ quán mở buổi họp báo, các người mau ra đây nhìn!”

“Ta đã biết.” Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần chấn động, không khỏi đứng lên đi tới cửa một bên, tại hấn đưa tay dựng vào lan can sát na, hấn cảm thấy mình một cái tay khác bị đột nhiên níu lại, thân hình hấn nhoáng một cái, bị Hình Tông Liên thuận thế kéo vào trong ngực, ôm chặt lấy.

Quyển 4 Chương 141: Bốn tiếng 53

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 141: Bốn tiếng 53

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên dùng sức vỗ vỗ lưng của hắn, sau đó đem hắn buông ra, trong đó quá trình phi thường ngắn ngủi.

Lâm Thần thậm chí rất khó lý giải cái này ôm ý nghĩa, đại khái là cổ vũ, nâng đỡ hay là lo lắng, cho đến hiện tại Lâm Thần mới ý thức tới Hình Tòng Liên mới là hỉ nộ không lộ điển hình, hắn thậm chí không hiểu rõ Hình Tòng Liên tại sao phải cho hắn cái này ôm, có điều rất tự nhiên là, cái này ôm tới quá đột ngột đồng thời tư thế quá mập mờ, trên người hắn còn lưu lại rất nhỏ Hình Tòng Liên nhiệt độ cơ thể, đến mức lỗ tai hắn đỏ lên.

Lâm Thần cho rằng phản ứng này cũng rất bình thường, nhưng khi hắn mở cửa sau nhìn thấy Vương Triều xem kỹ bọn hắn kỳ quái ánh mắt, hắn hay là không hiểu chột dạ.

Trong phòng khách TV đã mở tốt, hiện trường trực tiếp phân loạn bối cảnh âm bổ sung tại toàn bộ trong phòng khách.

Người với người tiếng huyên náo, tin tức phóng viên không có sai biệt thông báo âm thanh, còn có thỉnh thoảng lái vào sứ quán đường cái ô tô âm thanh, những âm thanh này toát lên tại toàn bộ trong tấm hình, phi thường phức tạp, bởi vậy rất dễ dàng làm cho người có loại phải chứng kiến cái gì lịch sử tâm tình kích động.

Mới ni đại sứ quán liền đứng lạng tại dạng này phức tạp bối cảnh âm bên trong, đại sứ quán chủ thể là tiêu chuẩn mới ni nước kiểu dáng kiến trúc, màu đỏ bức tường cùng màu xám mảnh ngói, mang theo xích đạo quốc gia nhiều mưa rừng rậm nguyên thủy khí tức, như thế trầm ổn, rất giống rừng mưa dân tộc huyên tường ra thủ hộ giả, thủ hộ lấy vùng đất kia bên trên nhân dân cùng vùng đất kia bên trên sinh sôi tà ác.

Đường đi toàn cảnh qua đi, đạo truyền bá rốt cục đem hình tượng cắt cho sứ quán bên ngoài đưa tin tin tức phóng viên, Lâm Thần nhìn một chút đài tiêu, kia là Vĩnh Xuyên truyền hình tại làm hiện trường liên tuyến.

“Châm nhiều hôm qua xôn xao cắt yết hầu án cùng trước một giai đoạn tính xâm vụ án, ca sĩ Lý Cảnh Thiên sẽ tại 12:00 cả tại mới ni cửa đại sứ quán tổ chức buổi họp báo, trước đây, Lý Cảnh Thiên tiên sinh người đại diện liễu doanh nữ sĩ hướng phóng viên lộ ra, bởi vì tại nước ta gặp đa trọng không công chính tư pháp đả ngộ, Lý Cảnh Thiên tiên sinh đem lựa chọn tại sứ quán nhân viên bảo vệ dưới ở hôm nay buổi chiều 15:30 phân trở về mới ni trong nước, chúng ta chấp nhận việc này liên tuyến sở cảnh sát giám sát chỗ người phụ trách Hoàng Trạch hoàng đôn đốc.”

Lâm Thần thầm than một tiếng thật là đúng dịp.

Một lát sau, hoàng đôn đốc sắc mặt âm trầm xuất hiện tại trong màn hình TV, trên tay hấn băng bó thạch cao, hiển nhiên là hôm qua giẫm đạp sự cố bên trong thụ chút tổn thương, phỏng vấn địa điểm cũng không ở đây bệnh viện mà tại sở cảnh sát ký túc xá bên trong, Hoàng Trạch phía sau là to lớn kim quang chói mắt huy hiệu cảnh sát, nghĩ đến là bọn hấn hôm qua hôm nay làm ra động tĩnh quá lớn, đến mức hoàng đôn đốc nhất định phải kết thúc nghỉ bệnh đến xử lý cái này đồng cục diện rối rắm.

Đương nhiên, đây là Lâm Thần đang suy đoán Hoàng Trạch ý nghĩ trong lòng.

Đối mặt phóng viên ống nói, Hoàng Trạch sắc mặt tái xanh.

“Xin hỏi Hoàn Cảnh cảnh sát là phủ nhận định Lý Cảnh Thiên tiên sinh đối hứa nhiệm phạm vào mạnh gian tội bởi vậy khởi động lại điều tra, cùng lúc đó, xin hỏi giám sát chỗ đối với Hoàn Cảnh cảnh sát chưa phê chuẩn tiến hành khóa tình điều tra cùng uy hiếp ca công ty nghệ nhân mộ Trác tiên sinh một chuyện có gì chính thức lập trường?”

“Thật xin lỗi, vụ án còn tại phá án và bắt giam quá trình bên trong, cho nên không thể trả lời.” Hoàng Trạch thanh âm lạnh đến giống như là nhỏ giọt trên mặt đất liền muốn kết băng, hấn thật sâu nhìn qua ống kính, Lâm Thần luôn có loại hấn đang cảnh cáo ảo giác của mình.

Bởi vì Hoàng Trạch rất khó khăn đối phó đồng thời nhìn hoàn toàn là lười nhác cùng các người những này dân đen nói nhiều một câu tư thái, đạo truyền bá liền linh xảo đem hình tượng cắt trở lại lúc trước đối mộ trác phỏng vấn hình tượng.

Rộn rộn rành rành trên bãi cỏ mộ trác một thân một mình đối mặt rất nhiều truyền thông, kia tựa hồ là dựa hầu âm nhạc tiết trước thông lệ phỏng vấn, đương nhiên cũng có thể là chỉ là nhìn qua là thông lệ phỏng vấn, camera trong màn ảnh Rock n' Roll thanh niên lộ ra phi thường phần nộ, hấn lên án nói: “Vì cái gì chúng ta nghệ nhân luôn luôn ở vào yếu thế địa vị, vô khống bất nhập ngu nhớ đã để cuộc sống của chúng ta không có bất kỳ tôn nghiêm nào cùng ** có thể nói, bình thường chúng ta báo cảnh thời điểm chưa từng gặp cảnh sát nghiêm túc như vậy điều tra, vì cái gì một dính đến nghệ nhân vấn đề cảnh sát phải bắt lấy không thả này mẫu chốt là bọn hấn hỏi ta cây cảnh thiên vấn đề để cho ta sợ ngây người!”

Phóng viên tinh thần tinh táo: “Hoành Cảnh cảnh sát phải chẳng còn là tại liền Lý Cảnh Thiên tiên sinh đối hứa nhiệm tiểu thư mạnh gian án tiến hành điều tra?”

“Đúng vậy, bọn hấn bức bách ta thừa nhận cây cảnh thiên có tội, nhưng cây cảnh thiên không phải loại người này, ta lấy nhân cách thề!”

Mặt cỏ phỏng vấn xem dừng ở đây.

Lâm Thần hoàn toàn có thể tưởng tượng trước máy truyền hình khán giả nhất là nữ tính đám fan hâm mộ khi nghe thấy câu nói này lúc lại đến cỡ nào điên cuồng, nhưng bây giờ hấn lại cảm thấy rất bình tĩnh, trước mắt hấn còn lưu lại vừa rồi mộ trác nói “Nhân cách” lúc thần sắc, vị kia tóc vàng Rock n' Roll ca sĩ là như vậy đặc chí vừa lòng, phảng phất trên thế giới này vĩn vĩn không có khả năng có người sẽ phát hiện hấn đến tội cùng từng làm qua cái gì.

“Lâm cố vấn...” Một mực ngồi xổm ở bàn trà cái khác lư húc bỗng nhiên ngẩng đầu nói.

“Làm sao?”

“Ta có thể nôn sao?”

Lâm Thần nhíu mày, lư húc đây là tại phát biểu đối với mộ trác phát biểu bất mãn, ngay cả lư húc dạng này người đều cảm thấy buồn

nôn muốn ói, có thể thấy được mộ trác đến tột cùng đến cỡ nào làm cho người buồn nôn.

Mặc dù trực tiếp hình tượng còn đang tiến hành, nhưng này chút lóe lên hình tượng đã kích không dậy nổi Lâm Thần hứng thú.

Có khi trên TV xuất hiện hứa nhuộm ảnh chụp có khi lại là hôm qua cửa hàng rối loạn thu hình lại, hẳn cùng Hình Tông Liên danh tự bị lặp đi lặp lại nhắc đến.

Tin tức bên trên dùng thời gian rất ngắn ngủi đề cập bọn hắn hôm qua xử trí sống yên ổn quốc tế cửa hàng rối loạn lúc cố gắng, sau đó vừa dài thiên mệt mỏi đọc chỉnh lý ra bọn hắn trong đêm khóa tình truy tra Lý Cảnh Thiên một án mạch lạc, bọn hắn phảng phất hai đầu đuổi theo Lý Cảnh Thiên không thả ác khuyến, nhất định phải đem người đưa vào chỗ chết không thể, đương nhiên trên thực tế hiện thực tình trạng cũng xác thực như thế.

Rất thú vị chính là, tại các phóng viên đang sửa lại thời gian tuyến bên trong, duy chỉ có xóa đi bọn hắn Hoàng gia số một kia đoạn không nói, Lâm Thần nghĩ, thôi động những tin tức này báo cáo phía sau màn hắc thủ là ai phảng phất đã không khó suy đoán.

Thật ra lư húc nói hoàn toàn không sai, ca công ty so với bọn hắn tưởng tượng được còn có thể lực.

Trực tiếp hình tượng lần nữa về tới ở vào Vĩnh Xuyên mới ni trú hoa sứ quán cổng, trời xanh thăm thăm mây rất trắng, sứ quán chung quanh cao lớn ngân hạnh cùng Hương Chương thụ xanh um tươi tốt, các phóng viên có thứ tự quay chung quanh đứng ở sứ quán cảnh giới khu vực trước, bây giờ cách chính thức buổi họp báo đại khái còn có mười phút, còn tại sứ quán bên ngoài những ký giả này đại khái đều là bởi vì phía sau truyền thông không đủ cấp bậc mà cũng không nhận mời những cái kia.

Mà buổi họp báo chân chính sở tại địa là tại mới ni sứ quán bên cạnh một tòa hai tầng lầu hoạt động giao lưu trung tâm, kia trên lý luận cũng không thuộc về mới ni đại sứ quán phạm vi, bởi vậy có thể cho phép chụp ảnh cùng quay phim.

Đạo truyền bá rất cục đem hình tượng cắt đến giao lưu trung tâm cổng.

Tay nâng kháng nghị bài dân chúng đem tầng hai lầu nhỏ bên ngoài vườn hoa vây chặt như nệm gối, dân chúng người mặc màu đỏ áo

thun đầu đội màu đen khẩu trang, là tiêu chuẩn Lý Cảnh Thiên phấn trang đóng vai.

Bạn hẳn cầm trong tay kháng nghị bài bên trên quảng cáo đại khái là “Thủ hộ”, “Cảnh * trời”, “Phản đối bạo lực chấp pháp”, “Công bằng đối đãi” một loại, quảng cáo bị thiếu nữ đám fan hâm mộ dùng huyết hồng hoặc là màu trắng vẽ ở đen nhánh thè trên giấy, lộ ra phá lệ thể lương.

Cùng loại tình cảnh đại khái cũng chỉ có phát sinh trọng đại lãnh thổ tranh chấp lúc xuất hiện qua, tóm lại tựa hồ rất khó xuất hiện tại một cái ca sĩ buổi họp báo hiện trường.

Trung thực giảng, Lâm Thần cũng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển được hiện tại như vậy xông xáo, trên lý luận nói, vô luận mới ni nước đối đãi Lý Cảnh Thiên đến tốt cùng là thái độ gì, bạn hẳn có lẽ có thể vì Lý Cảnh Thiên cung cấp ngoại giao bảo hộ, nhưng muốn để bạn hẳn biểu hiện ra rõ ràng che chở Lý Cảnh Thiên thái độ thật sự là rất khó, nhưng là bây giờ, mới ni đại sứ quán không chỉ có làm như vậy, còn rất có che chở đến cùng thề không bỏ qua khí thế, đến mức hiện tại cùng một chỗ phổ thông hình sự vụ án cơ hồ muốn lên lên tới bên ngoài giao tranh chấp tình trạng.

Bất quá, bên ngoài giao tranh chấp cái từ này khả năng không quá thỏa đáng, bởi vì vô luận nước ngoài dân chúng hay là trong nước fan hâm mộ, thật ra đều đang ủng hộ Lý Cảnh Thiên, hai mặt thụ địch người chỉ bất quá là bạn hẳn mà thôi.

Mà Lâm Thần nghĩ, đối với Lý Cảnh Thiên tới nói, chỉ là tượng tượng cả nước trong ngoài khả năng đối với hẳn quảng tới chú ý ánh mắt, hẳn liền đã □□.

Không thể không nói, Lâm Thần đại khái là trên thế giới này hiểu rõ nhất Lý Cảnh Thiên người.

Lý Cảnh Thiên hiện tại xác thực rất thoải mái.

Hắn ngồi tại giao lưu trung tâm hậu trường một gian phòng hóa trang bên trong, bưng một chén chanh nước cần thận cần ống hút, hẳn sờ dĩ cần thận là thợ trang điểm vừa vì hẳn đè ép tầng cuối cùng nhằm tản phấn, khiến môi của hẳn lộ ra càng thêm trắng bệch, hẳn đương nhiên không thể phá xấu thế này kiệt xuất tác phẩm nghệ thuật.

Hắn để ly xuống, mặc cho thợ trang điểm vì hẳn điều chỉnh sau cùng trang dung, người trong gương suy yếu tiều tụy, phảng phất

vừa chạm vào tức nát thủy tinh pha lê, dạng này nếu như hấn xuất hiện tại công chúng trước mặt, liền xem như đối với hấn cũng không có hảo cảm vậy xem người qua đường, cũng sẽ rất đồng tình đi. Dù sao, làm bị cảnh sát ép bách đáng thương nghề nhân, tại kinh lịch nhiều chuyện như vậy về sau, nản lòng thoái chí chuẩn bị rời đi, còn có so đây càng tốt bạo điểm sao?

Hấn cũng không biết hai người cảnh sát kia là uống nhầm cái thuốc gì rồi thế mà muốn đi điều tra chín năm trước bản án cũ, đến mức vốn còn muốn dàn xếp ổn thỏa công ty cao tầng rồi cục quyết định phản kích, phản kích sách lược cái gì cùng hấn cũng không có quan hệ gì, bọn hấn kiêu gì cũng sẽ thắng, bọn hấn không có đến cùng không thắng, ngây thơ người luôn cho là tà bất thắng chính, thật thật buồn cười.

Mà hấn, chỉ cần hưởng thụ trong lúc này phúc lợi liền tốt, vừa nghĩ tới mặt của hấn sẽ xuất hiện tại phố lớn ngõ nhỏ bên trong, vừa nghĩ tới thanh âm của hấn đem tràn đầy tại màn hình lớn trong sân rộng, vừa nghĩ tới trên đường cái mỗi trong chiếc xe lái xe đều đang đợi phát biểu, Lý Cảnh Thiên thật rất thoải mái rất thoải mái, sáng đến hấn hạ thể phát cứng rắn gần như sắp cần bắn ra.

Ngay tại hấn đắm chìm trong thế này vui vẻ huyễn tưởng thế giới bên trong lúc, bên cạnh hấn bỗng nhiên vang lên nữ nhân rất lo lắng thanh âm: “Cây cảnh thiên, thật không quan hệ sao?”

Lý Cảnh Thiên cơ hồ sợ run cả người, hấn rất muốn quơ lấy cái ghế chếp nữ nhân kia trên đầu đập tới, bất quá hấn nhịn được, hấn muốn tin tức dĩ nhiên không phải thực lực gì phái ca sĩ đánh chết người đại diện một loại, mà lại cái này cũng sẽ không để cho hấn quá hưng phấn.

“Không sao.” Lý Cảnh Thiên đẩy ra trang điểm ghế dựa đứng lên, vỗ vỗ liễu doanh cánh tay, ôn hòa nói, “Trong nhà tất cả an bài xong, chúng ta sẽ rất an toàn.”

“Nhưng chúng ta thực sự muốn đem sự tình làm như thế lớn sao, dù sao lập tức sẽ đi, mở buổi họp báo chẳng lẽ sẽ không đem sự tình huyền não không thể kết thúc sao?”

Nữ nhân ngẩng đầu, lộ ra tinh xảo trang dung cùng khiếp đảm ánh mắt, gương mặt này nhất là cái kia thận trọng ánh mắt khiến Lý Cảnh Thiên sắp ngăn chặn không ở lửa giận của mình, cho nên hấn

hít vào một hơi lần nữa khổng chế cảm xúc, sau đó nói: “Chúng ta một mực tại nhượng bộ, nếu như đây chỉ là liên quan tới ta danh dự, ta vẫn như cũ có thể nhượng bộ, nhưng bây giờ chuyện này đã quan hệ nhà trên tộc danh dự, gia gia đặc địa gọi điện thoại tới qua, cho nên, ta thật không thể lại nhượng bộ, thật có lỗi.”

Hắn nói đến như vậy động tình, đến mức trước mặt hắn cái này ngu ngốc nữ nhân trong mắt thật lộ ra cảm động thần sắc.

“Thời gian đến, đi thôi.” Hắn để ly xuống, đối nàng nói như vậy.

Quyển 4 Chương 142: Bốn tiếng 54

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 142: Bốn tiếng 54

Tác giả: Trường Nhị

“Thời gian nhanh đến!”

Tại mới ni sứ quán phía nam giao lưu trung tâm công, cũng có người nói cùng Lý Cảnh Thiên lời tương tự.

Chỉ là so với Lý Cảnh Thiên tiên sinh hưng phấn khó nhịn ngữ khí, nói câu nói này người thì lộ ra phi thường lo lắng, hẩn cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay một cái, sau đó lại xông đồng bạn bên cạnh hô, “Thật không còn kịp rồi!”

Mà bị thúc giục một người khác, thì không có nửa điểm tâm tình khẩn trương, hẩn màu tóc là mềm mại Hồ Phách nhan sắc, ánh mắt ôn nhu, giờ phút này chính dương dương tự đắc đứng tại Hương Chương thụ dưới, cầm trong tay máy ảnh, tùy ý quay chụp chung quanh điên cuồng nữ đám fan hâm mộ, phảng phất phi thường kính nghiệp phóng viên.

Thấy đồng bạn mình không có vấn đề chút nào trầm mê ở các nữ sinh chân dài bên trong, dáng người có chút buồn bã vị kia rất cục gáp đến độ lấy điện thoại cầm tay ra: “Người không gọi điện thoại cho ta sư huynh ta đến đánh!”

“Gấp cái gì?” Rốt cục, người kia buông xuống máy ảnh, dựa vào trên Hương Chương thụ, chầm chậm nói.

“Chúng ta tới đều tới vì cái gì không nói cho ta sư huynh, nói không chừng ta sư huynh có dùng đến chỗ của chúng ta a, Lý Cảnh Thiên người này nhất định có vấn đề!”

“Nếu là sư huynh của người có dùng đến lấy chỗ của người, người vừa vội cái gì chứ?” Đối phương hỏi lại.

“Ta... Ta phải hỗ trợ a!”

“Hỗ trợ loại chuyện này, đương nhiên muốn giáng duyên phận.”

Nói xong câu đó, người kia nhìn cách đó không xa Vĩnh Xuyên truyền hình trực tiếp quay phim, đối ống kính mỉm cười.

Lâm Thần cũng không biết, có người thật kỳ quái ý đồ thông qua trực tiếp hình tượng cùng hắn làm lấy kỳ quái hơn tâm linh câu thông, hắn giờ phút này đứng tại Tổng Thanh Thanh nhà trước máy truyền hình, trầm mặc ngắm nhìn tin tức trực tiếp hình tượng.

Dẫn chương trình tại làm lấy trực tiếp trước sau cùng tin tức bối cảnh giới thiệu, Vĩnh Xuyên truyền hình bên trong trận trực tiếp camera gác ở hội trường cuối cùng, cho cả tràng một cái cự đại toàn cảnh.

Giao lưu trung tâm hội nghị đại sảnh cũng không rất lớn, cũng lấp đầy lấy màu xanh lá cây đậm cái bàn cùng ngay tại châu đầu ghé tai phóng viên các bằng hữu, đài chủ tịch bối cảnh bày lên viết “Lý Cảnh Thiên tiên sinh buổi họp báo” mấy chữ, mặc dù thời gian khẩn trương, Lý Cảnh Thiên đoàn đội còn nhớ rõ làm khối này bối cảnh tường, hiển nhiên lần này buổi họp báo cũng không nhất định là lâm thời khởi ý.

Thời gian là mười hai giờ thiếu năm phần, người chủ trì cuối cùng từ hậu trường đi ra, chỉ là tại vị kia thân mang chuẩn hoá tây trang người chủ trì đứng lên đài chủ tịch trong nháy mắt, dưới đài những ký giả kia trong nháy mắt ngưng châu đầu ghé tai, loại này đình chỉ là minh tinh buổi họp báo hiện trường cơ hồ không thấy được tình cảnh, chỉ có phi thường nghiêm túc chính phủ hiện trường buổi họp báo mới ngẫu nhiên có thể nhìn thấy phóng viên các bằng hữu như thế nghe lời.

Hội trường bởi vậy thoáng chốc an tĩnh lại, loại này yên tĩnh, làm cho người phi thường không vui.

Người chủ trì đại khái cũng ý thức được hiện tại trước máy truyền hình có vô số ánh mắt ngay tại nhìn chăm chú hắn, cho nên hắn ho nhẹ một tiếng, có chút kiêu ngạo nói: “Buổi trình diễn thời trang sắp bắt đầu, mời kiểm tra điện thoại của ngài phải chăng đã điều tiết đến yên lặng hình thức, cũng tuân thủ tương ứng hội trường lễ nghi, tại Lý Cảnh Thiên tiên sinh phát biểu về sau, sẽ dành cho mọi người mười phút đặt câu hỏi thời gian, xin hãy chuẩn bị tốt ngài đi hỏi đề, đặt câu hỏi nhân tuyển từ Lý Cảnh Thiên tiên sinh rút ra, cảm ơn hợp tác.”

Nhìn qua người chủ trì vênh vang đắc ý khuôn mặt, Lâm Thần cảm thấy đây hết thảy đều rất không thể tưởng tượng nổi, người hiềm nghi phạm tội giống trống khua chiêng tổ chức buổi họp báo, mà bọn hắn những này cái gọi là nhân viên cảnh vụ lại chỉ có thể đứng tại trước máy truyền hình xem trực tiếp, bọn hắn tùy ý Lý Cảnh Thiên đổi trắng thay đen, đừng bảo là thay người bị hại đòi cái công đạo, bọn hắn ngay cả cơ bản nhất trình diện cũng làm không được, loại này cảm giác bất lực làm cho người phi thường khó chịu.

Hắn chưa bao giờ giống như bây giờ hi vọng mình xuất hiện tại trực tiếp hiện trường, nhưng gặp xuân cùng Vĩnh Xuyên cách xa nhau mấy trăm cây số, cùng loại với thuận gian di động một loại không gian kỹ thuật còn tại nghiên cứu phát minh bên trong, hắn đương nhiên hết cách rồi hiện tại qua đó.

Đang lúc Lâm Thần ưng thuận cái này thậm chí không thể nói nguyện vọng nguyện vọng lúc, đạo truyền bá lần nữa đưa cho bên ngoài sân cầm trong tay quảng cáo Lý Cảnh Thiên những người ủng hộ cái cuối cùng trực tiếp hình tượng.

Ống kính đảo qua, mặt trời đã khuất quần tình xúc động, mỗi một người đều đỏ bừng cả khuôn mặt, trong mắt chứa lửa giận, bọn hắn hô to lấy “Thủ hộ” khẩu hiệu, phảng phất hợp thành cái gì thể không thể đỡ dòng lũ, như vậy tại những này phần nộ trong đám người, duy nhất tại bình tĩnh mỉm cười người kia, liền trở nên phá lệ đáng chú ý.

Lâm Thần cho là mình hoa mắt.

Hắn vô ý thức đóng hạ mắt, lại mở ra lúc, màn hình TV đã cắt về hội trường nội bộ.

Hắn thế là hướng bên người nhìn lại, vô luận là Hình Tông Liên hay là Vương Triều, đều duy trì cùng hắn vừa rồi không có sai biệt chinh lăng trạng thái, Lâm Thần biết, cái kia hắn là không phải hắn hoa mắt.

“Ta... Ta có phải hay không nhìn thấy đại biến thái rồi?” Vương Triều thử thăm dò hỏi.

Từ lần trước Vĩnh Xuyên một nhóm chịu đựng người nào đó tâm linh tàn phá, Vương Triều liền quen thuộc gọi như vậy tô phượng tử, đang nghĩ đến cái tên đó thời điểm, Lâm Thần hay là có loại không

thể tưởng tượng nổi cảm giác, nói đùa cái gì, vì cái gì tô phượng tử sẽ ở bên ngoài sân?

“Bên cạnh chính là... Thầy Phó?” Hình Tông Liên cũng giống là không có hoàn toàn kịp phản ứng, hỏi như vậy.

Nhưng mà, cũng không có người trả lời vấn đề này.

Bởi vì tại Hình Tông Liên nói xong câu nói kia về sau, hai người bọn họ không hẹn mà cùng lấy điện thoại cầm tay ra, kích động phảng phất là loại kia tại trên TV nhìn thấy mình trúng thưởng lớn bởi vậy nhất định phải lập tức gửi điện thoại thể màu trung tâm màu dân, trên thực tế loại cảm giác này, cùng bên trong năm trăm vạn thực sự không có gì sai biệt.

Điện thoại kết nối sát na, Lâm Thần cơ hồ không chế không nổi mà quát: “Tô phượng tử người nói đùa cái gì vì cái gì không sớm một chút gọi điện thoại cho ta?”

“Bởi vì, nghe người nổi giận rất thú vị a.”

“Cút!”

“A, người lại còn nói lời thô tục, ta đây nơi này người không cao hứng sao, tại sao muốn để cho ta cút?”

“Ta thật cao hứng.” Lâm Thần nghiêng răng nghiêng lợi.

“Người vị kia, cũng thật cao hứng sao?” Tô phượng tử lại hỏi.

Lâm Thần vô ý thức nhìn về phía Hình Tông Liên, Hình Tông Liên rất rõ ràng tại cùng Phó Hách trò chuyện, thầy Phó bản liên thanh tựa như không ngừng nói lấy cái gì, trong đó ý nghĩa chính tất nhiên chăm chú vây quanh nhà rãnh tô phượng tử.

“Hắn cũng thật cao hứng.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

“Vui liền tốt...” Tô phượng tử nở nụ cười, Lâm Thần vừa muốn nói chuyện, lại bị hắn cắt ngang, “Như vậy, mời người bên người vị kia tiểu bằng hữu nghe điện thoại à?”

Nghe hắn cùng tô phượng tử gọi điện thoại thời điểm, Vương Triều đã co lại đến ghế sofa nhất nơi hẻo lánh, Lâm Thần mở công thả, sau đó cường ngạnh đem điện thoại lấp qua đó.

“Vương Triều a...” Tô phượng tử kéo dài điệu.

“Làm gì người tìm ta làm gì!” Vương Triều cả gan hô.

“Ta hiện tại thế nào, ngay tại hướng buổi họp báo hiện trường cửa đại sảnh đi đến, cách kiểm tra thư mời bảo an đại khái còn có khoảng cách 300 mét, nếu như người A Thần ca ca cần ta hỗ trợ, kia

mời người tại 60 giây bên trong cho ta cùng thầy Phó chuẩn bị một trương tham dự hội nghị phóng viên thư mời...”

Vương Triều cầm điện thoại, trợn mắt hốc mồm: “Cái gì?”

“Người nhìn, buổi họp báo như vậy đột nhiên, có phải là không có gửi đưa giấy chất thư mời thời gian này cho nên các phóng viên nhận được nhất định chỉ có...”

“Điện tử thư mời!” Vương Triều đáp.

“Ừm, còn có 50 giây.”

Sau một khắc, người thiếu niên ném điện thoại, bay vượt qua từ trên ghế salon nhảy lên, điên cuồng vọt tới bàn ăn bên trên mình trước máy vi tính, lấy xưa nay chưa từng có tốc độ bắt đầu đánh bàn phím.

“Người hù đến hần.” Lâm Thần đóng lại công thả, nói như vậy.

“A, nghe người nói như vậy, ta còn tưởng rằng người đã giả đi cho người ta làm mẹ kế nữa nha.” Tô phượng tử cười nói.

Lâm Thần đơn giản có quảng điện thoại xúc động.

Tô phượng tử thoại chuyển hướng, nghiêm túc nói: “Được rồi, nói cho ta, Lý Cảnh Thiên là thế nào một chuyện?”

Tô phượng tử hỏi chuyện gì xảy ra, cũng không phải khiến hần từ nguyên nhân gây ra trải qua nói đến kết quả, cho nên Lâm Thần chỉ nói bốn chữ: “Tội ác tày trời.”

“Ta hiểu được.” Tô phượng tử nói.

Điện thoại bên trong bối cảnh âm dần dần an tĩnh lại, tô phượng tử đạp vào bậc thang, tựa hồ chạy tới bảo an cương vị trước.

Hần thở hổn hển câu chửi thề, sau đó nói: “Thực sự thật xin lỗi, chúng ta tiếp vào xã bên trong điện thoại lập tức chạy đến, nhưng mà trên đường kẹt xe thực sự quá lợi hại, hần là còn không có đến trễ à?”

“Tiên sinh, xin lấy ra thân phận của ngài chứng cùng điện tử thư mời.” Bảo an giải quyết việc chung giọng điệu vang lên.

“Chờ một lát chờ một lát.” Tô phượng tử để điện thoại di động xuống nói, “Ta tìm xem bưu kiện.”

Hần nói xong câu đó về sau, liền cúp điện thoại.

Hần đưa điện thoại di động từ trò chuyện giao diện rời khỏi, ngay tại hần ấn mở hòm thư phần mềm sát na, bưu kiện mới +1 nhắc nhở phát sáng lên.

Tô phượng tử nở nụ cười, ấn mở bu-rơ kiện bên trong quét hình mã, đem cùng thẻ căn cước cùng một chỗ đưa tới.

Hắn quay đầu lại, Phó Hách chính khí thờ hớn hể chạy lên đài giai. “Ta còn có một vị đồng sự, thật sự là quá xin lỗi.” Tô phượng tử đối bảo an khế khom người, nói như vậy.

...

Lâm Thần đã nghe không được tô phượng tử thanh âm.

Từ hắn cúp điện thoại khi đó lên, đạo truyền bá đã đem màn hình TV cố định tại hội trường trên đài hội nghị.

Hiện trường tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, bởi vì Lý Cảnh Thiên mới vừa đi ra hậu trường, đi vào đài chủ tịch hạ.

Dẫn chương trình rất kích động phối âm: “Tại kinh lịch mấy tuần tính xâm bê bối cùng hôm qua cắt yết hầu kinh hồn về sau, Lý Cảnh Thiên tiên sinh rốt cục tổ chức buổi họp báo, lần đầu trực diện đại chúng, trả lời công chúng nghi vấn, vô luận chân tướng như thế nào, để chúng ta đầu tiên vì dạng này dũng khí vỗ tay.”

Dẫn chương trình là giảng cho trước máy truyền hình người xem nghe, nhưng trong hội trường bên ngoài tiếng vỗ tay lại không có sai biệt, thậm chí có người tại dưới đài thổi lên huýt sáo, đèn flash không ngừng sáng lên, sẽ trong tràng đều chiếu xạ phải sáng sủa không ít.

Lâm Thần ngay tại một mảnh tiếng vỗ tay bên trong, trơ mắt nhìn xem Lý Cảnh Thiên đi đến đài.

Gặp lại Lý Cảnh Thiên sát na, Lâm Thần phát hiện mình vậy mà so tưởng tượng cần bình tĩnh rất nhiều.

Vị này ca sĩ vẫn như cũ duy trì khiêm tốn vừa vắn thần sắc, giống như là để tỏ lòng đối với cái này trường hợp tôn trọng, hắn mặc vào hợp thể màu xám nhạt âu phục, tóc trán dùng keo xịt tóc chải đến cuối cùng, lộ ra trơn bóng cái trán, sắc mặt hắn trắng bệch cũng lộ ra màu xanh, màu da cùng Lâm Thần hôm qua gặp hắn lúc hoàn toàn khác biệt, nghĩ đến thợ trang điểm vì để cho vị này ca sĩ lộ ra tiều tụy đáng thương mà xuống không ít công phu.

Lý Cảnh Thiên chậm rãi lên đài, trên đài đứng nghiêm về sau, làm chuyện thứ nhất, chính là hướng ở đây tất cả mọi người 90 độ cúi đầu, dưới đài bộc phát ra một trận tiếng vỗ tay, kia phảng phất giống

như là hoan nghênh cái gì anh hùng thụ huấn tiếng vỗ tay, phi thường buồn cười.

Nhưng Lâm Thần không tiếp tục bởi vì mà những này tiếng vỗ tay mà phần nộ, bởi vì như vậy phần nộ ngoại trừ chiếm dụng cảm xúc bên ngoài không có chút ý nghĩa nào.

Hắn nhạy cảm chú ý tới, đài chủ tịch hai bên phân biệt có hai tổ người mặc áo đen bảo an nhân viên, kia cùng đến bệnh viện đưa đón Lý Cảnh Thiên chính là cùng một nhóm người, nghĩ tới những thứ này có được được miễn quyền ngoại giao, đồng thời súng ống đầy đủ sứ quán nhân viên công tác.

Lâm Thần nghĩ, tiếp xuống, tô phượng tử có thể muốn làm sự tình, chỉ sợ sẽ có chút nguy hiểm.

Quyển 4 Chương 143: Bốn tiếng 55

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 143: Bốn tiếng 55

Tác giả: Trường Nhị

Tiếng vỗ tay đình chỉ, Lý Cảnh Thiên rút cục ngồi xuống.

Hắn hướng người chủ trì gật đầu thăm hỏi, đem microphone kéo tới trước mặt mình, nhìn qua tinh thần suy yếu, khí chất lại không kiêu ngạo không tự ti, thậm chí không cần giấy viết bản thảo, hắn đối mặt ống kính, cứ như vậy chậm rãi mở miệng.

“Hôm nay vì ta sự tình, đặc địa mời mọi người tới, thật phi thường thật có lỗi. Thật ra tại đi đến đài trước đó, ta suy nghĩ rất nhiều lời kịch, bao quát như thế nào chính xác trần thuật trải qua từ chứng trong sạch, không dối gạt mọi người nói, ta thậm chí nghĩ tới nói thế nào một câu mới có thể để cho ta lộ ra càng có thể tin, vì thế kinh tế của ta công ty cũng phác thảo rất đáng gờm phát biểu, tin tưởng ta, bọn hắn viết cái này xác thực phi thường chuyên nghiệp, nhưng trên ta trước sân khấu một sát na, ta lại cảm thấy ta không cần những cái kia, của ta fan hâm mộ bao quát các người, đều không phải là tới nghe ta nói những cái kia công thức hoá hồi báo, cho nên, ta lại tới đây, chỉ muốn nói hai điểm: Thứ nhất, ta không có mạnh gian hứa nhiệm, thứ hai, ta không có tự biên tự diễn sống yên ổn quốc tế cửa hàng cắt yết hầu án.”

Lý Cảnh Thiên rất thẳng thắn lưu loát nói xong hai điểm, lần nữa đứng dậy cúi đầu: “Lại nói của ta xong.”

Chẳng ai ngờ rằng Lý Cảnh Thiên phát biểu càng như thế ngắn gọn dứt khoát.

Cũng chính là bởi vì ngắn gọn, lại có loại không cách nào nói nói cường độ.

“Thật lợi hại.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

“Nghĩ kỹ muốn làm gì sao?” Hình Tông Liên hỏi.

“Không có.”

“Ai, A Thần ca ca ngươi không có kế hoạch sao?”

“Ta có thể có kế hoạch gì chứ?”

“Chính là thầy Phó cùng đại biến thái đều tiến hội trường a , chờ sau đó cần bọn hấn làm cái gì đây, mặc kệ như thế nào Lý Cảnh Thiên phách lối như vậy, chúng ta phải trả kích a!” Vương Triều vừa nói còn bên cạnh nắm chặt nắm đấm.

“Chúng ta cho đến bây giờ, đều không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ.” Lâm Thần nhấn mạnh “Tính thực chất” ba chữ.

“Có thể... Chính là...” Vương Triều chỉ vào trên TV vị kia cường ngạnh tự tin ca sĩ, nói, “Hấn là ở chỗ này a, chúng ta cũng nên làm chút gì a.”

“Đúng vậy a.” Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Theo Lý Cảnh Thiên ngăn gọn phát biểu hoàn tất, buổi trình diễn thời trang tiến vào đặt câu hỏi khâu.

Lý Cảnh Thiên quen biết các tạp chí lớn đài tiêu, mà có thể vào bàn phóng viên phần lớn cùng ca giao hảo, cho nên hấn đầu tiên điểm đến phóng viên sau khi đứng dậy, liền hỏi nhất hợp tâm ý của hấn vấn đề: “Lý Cảnh Thiên tiên sinh ngài tốt, ta là la quốc tế phóng viên đài truyền hình, vấn đề của ta là, quả thật ngài tại bị cáo mạnh gian sau khi được lịch phi thường khó khăn mấy tuần thời gian, nhưng ở kia trong lúc đó ngài đều cũng không có tổ chức bất luận cái gì buổi họp báo, là cái gì thúc đẩy ngài vào hôm nay đi đến trước sân khấu, trực diện công chúng.”

Nghe được vấn đề này, Lý Cảnh Thiên khuôn mặt nghiêm túc, hấn buông xuống chén nước, chậm rãi mở miệng: “Ta phi thường vui lòng trả lời ngài đi hỏi đề, nếu như ngài hỏi ta vì cái gì, ta có thể rất tự tư nói cho ngài, ta cũng là người, tại xem như người hiem nghi phạm tội nhận các loại không công chính điều tra về sau, ta cũng sẽ sinh lòng oán hận đồng thời không muốn lại hấn nại xuống dưới, ta tại sao muốn gánh chịu những này có lẽ có tội danh, ta đương nhiên cần ra nói rõ đây hết thảy.”

“Ngài mục đích chỉ sợ cũng không phải đơn thuần như vậy đi, ngài vừa rồi nâng lên ‘Không công chính điều tra’ cái này năm chữ, xin hỏi ngài đây là tại kháng nghị nước ta cảnh sát đối với ngài điều tra sao?”

“Thật ra cái này không thể nói là kháng nghị.” Lý Cảnh Thiên cùng phóng viên một hỏi một đáp, phối hợp phải phi thường ăn ý, “Ta biết quý quốc cảnh sát cũng chỉ là tại làm thuộc bốn phận sự tình, nói thực ra, qua chiến dịch này, ta đã tính danh tiếng mất hết, chỉ sợ về sau cũng rất khó tại ngành giải trí đặt chân, nhưng ta đã làm sai điều gì, chỉ là bởi vì một cái kỹ nữ lên án ta mạnh gian ta liền muốn gặp gấp trăm lần nhục nhã sao, cái này chẳng lẽ chính là quý quốc cái gọi là tư pháp công chính sao? Bởi vì kia là cái yếu thế kỹ nữ nhi ta là một vị ngoại quốc ngăn nắp minh tinh cho nên cảnh sát nhất định phải cho là ta mới là từng có sai một phương sao, không, ta không cho rằng đây là cái gọi là công bằng công chính.” Lý Cảnh Thiên hít một hơi thật sâu, tiếp tục nói, “Ta cho rằng, cảnh sát không nên mang theo thành kiến đến đối đãi mỗi người, lại càng không nên từ thân phận của chúng ta nhất định tội lỗi của chúng ta, vô luận thân phận của người cao thấp quý tiện, đều có quyền được hưởng đồng dạng điều tra, đây mới là là chúng ta mỗi người đều nên hưởng thụ tư pháp công chính.”

Lý Cảnh Thiên một lời nói rơi, dưới trận tĩnh lặng im ắng.

Một cái phần tử phạm tội trên đài lớn đàm tư pháp công chính, còn có so đây càng buồn cười sự tình sao, nhưng mà càng buồn cười hơn chính là, dưới trận tất cả mọi người phản ứng đều biểu hiện ra, bọn hắn tựa hồ đã bị Lý Cảnh Thiên cái này tịch thoại tin phục, đúng vậy a, Lý Cảnh Thiên nói đến có nhiều đạo lý.

Cắt ngang trong phòng yên tĩnh người là lư húc.

“Đây mới là hất lên da người súc sinh a.” Vị này chưa từng đã làm gì chuyện tốt ca công ty công quan bộ quản lý nói như vậy.

Lư húc, khiến Lâm Thần từ một loại chất vấn thế giới hợp lý tính cảm xúc bên trong khôi phục lại, hắn lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại.

...

Chuông điện thoại vang lên lúc phi thường đột ngột.

Kia là phi thường buồn cười nông nghiệp nhạc heavy metal, phổ biến tại quảng trường múa bác gái hoặc thành hương kết hợp bộ dân đua xe khúc mắt biểu.

Toàn bộ buổi trình diễn thời trang đại sảnh tất cả mọi người đồng loạt hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại, buổi trình diễn thời trang bắt

đầu trước, người chủ trì đã dẫn dò qua điện thoại yên lặng vấn đề, bởi vậy bọn hắn nhìn về phía âm nguyên trong ánh mắt mang theo xem thường cùng phẫn nộ, loại này không có tố chất phóng viên đơn giản tại ném toàn thể đồng nghiệp mặt mũi.

Nhưng mà, vị phóng viên kia bộ dáng người cũng không có lập tức nhấn tắt tiếng chuông, hắn thản nhiên đẩy ra chỗ ngồi đứng lên, làm cho người mục đích không đến chính là, hắn không chỉ có đứng lên, hơn nữa còn đi đến thông hướng đài chủ tịch lối đi nhỏ.

“Ta yêu người người không yêu ta người là lớn hỗn đản” âm nhạc vẫn tại tấu vang, người chủ trì rốt cục kịp phản ứng, hắn cấp tốc quơ lấy microphone hô: “Vị tiên sinh này, xin ngài tuân thủ hội trường lễ nghi!”

Nhưng mà đối phương nhưng không có bất luận cái gì ý dừng bước, người kia một mực không nhanh không chậm tại đi về phía trước, nhàn nhã phải phảng phất tại che kín lá rưng trên đường tản bộ.

“Bảo an, xin đem vị tiên sinh này mời ra hội trường.” Người chủ trì cả giận nói.

Hắn vừa dứt lời, vị kia người gây ra họa vừa vặn đi đến lúc trước đặt câu hỏi Lý Cảnh Thiên phóng viên bên cạnh, hắn từ ngay người như phỗng phóng viên tiên sinh trong tay rút ra microphone, hướng đối phương gật đầu thăm hỏi sau nói: “Ngài vừa rồi đặt câu hỏi thật sự là rất không muốn mặt nha!”

Sứ quán bảo an đã lao đến, ngay tại bảo an nhân viên muốn đem người kia bắt giữ sát na, tất cả mọi người chột nghe người kia đối microphone rất nhẹ nhàng thanh thản nói: “Chờ một chút ~ nhưng thật ra là có người muốn cho Lý Cảnh Thiên tiên sinh nhận cú điện thoại.”

Sứ quán bảo an nhân viên phản ứng đầu tiên chính là đoạt lấy trong tay hắn microphone, nhưng này người lại lấy rất quý dị lực đạo nắm chặt microphone không thả, tại bị đè vào trên mặt đất trong nháy mắt, tất cả mọi người lại nghe được hắn nói: “Hoành Cảnh cảnh sát điện thoại a, Lý Cảnh Thiên tiên sinh thật không nguyện ý nghe một chút không?”

Trong hội trường lần nữa lâm vào vắng lặng một cách chết chóc bên trong, thậm chí ngay cả nhất quán tư thái vừa vặn vặn Lý Cảnh Thiên tiên sinh đều sắc mặt đóng băng.

Chuông điện thoại vẫn tại vang.

Lâm Thần nắm chặt điện thoại, nhìn chăm chú lên trực tiếp hình tượng.

Hiện tại hoàn toàn là giảng cơ không xong cục diện, mà thay đổi thế cục là một vị gọi thẩm nam nhân thành công, bởi vì hắn cũng không có làm gì.

Nói như vậy khả năng khó có thể lý giải được, nhưng thay cái góc độ đến xem, thật ra ở trên trước sân khấu trên nửa đường, tô phượng tử nên bị mới ni sứ quán bảo an nhân viên cầm xuống, nhưng trên thực tế hắn an toàn đi tới đài chủ tịch dưới, cũng cầm lấy hàng thứ nhất phóng viên ống nói.

Trên thực tế, đối với mới ni sứ quán nhân viên công tác tới nói, để bọn hắn ra mặt bảo hộ một vị khả năng vi phạm pháp luật bốn quốc dân thật sự là rất mất mặt sự tình, tỉ như lúc trước bị Hình Tông Liên lấy thế sét đánh không kịp bưng tai chế phục sứ quán quan võ thẩm thành công tiên sinh chính là cảm thấy như vậy. Trung thực giảng, lấy hắn cấp bậc cũng không cần đến thay một cái quý công tử đứng đài, nhưng thượng cấp mệnh lệnh nhưng không để chống lại, tóm lại con em thế gia loại sinh vật này thật ra đến chỗ nào đều rất khó chiếm được hảo cảm.

Cho nên tại vừa rồi chuông điện thoại vang lên lúc, thẩm thành công chỉ là nhai lấy kẹo cao su, đứng tại hội trường bên cạnh, cái gì mệnh lệnh đều không có dưới, liền hoàn mỹ đem thế cục lần nữa đẩy lên trung lập điểm.

Bởi vì thẩm thành công không làm, tô phượng tử thậm chí còn có cơ hội lại microphone bị đoạt trước khi đi, nhiều bổ sung một câu:

“Người không dám trực tiếp cùng cảnh sát đối thoại, tại trực tiếp truyền hình bên trên sẽ nhìn rất khả nghi nha ”

Lý Cảnh Thiên cuối cùng từ trong kinh ngạc khôi phục, hắn luôn luôn rất giỏi về che dấu những tâm tình này, hắn rất tốt tính tình nói với Lâm Thần: “Thật ra ngài thật không cần như thế, như Hoàn Cảnh cảnh sát muốn cùng ta đối thoại lúc nào cũng có thể, nhưng ngài vừa rồi thái độ cùng thủ đoạn quả thật có chút thô lỗ.”

“Vậy người, là tiếp... Hay là không tiếp a?” Tô phượng tử thật sự là rất giỏi về đối phó Lý Cảnh Thiên loại người này, hắn không hề lo lắng hỏi.

Lý Cảnh Thiên sắc mặt lần nữa cứng ngắc, trong hội trường tất cả mọi người ánh mắt sáng rực, đều phảng phất tại chờ mong cái gì. Rốt cục, Lý Cảnh Thiên chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Đương nhiên, xin ngài kết nối điện thoại.”

Điện thoại kết nối về sau, ước chừng có ba giây đồng hồ trầm mặc thời gian.

Tô phượng tử chỉ là đem microphone nhắm ngay điện thoại microphone, mà Lý Cảnh Thiên cùng Lâm Thần hai người, ai cũng không có mở miệng trước.

Lâm Thần lui một bước, ở trên ghế sa lon ngồi xuống, hẩn nhìn qua trong màn hình TV vị kia cùng hẩn đồng dạng trầm mặc không nói ca sĩ, rốt cục, tại Lý Cảnh Thiên muốn mở miệng trước một khắc, hẩn nói: “Lý Cảnh Thiên tiên sinh, chào ngài.”

Lâm Thần thanh âm bình thản xuyên thấu qua điện thoại công thả lại xuyên thấu qua microphone truyền ra, không tính rõ ràng, nhưng hiện trường bất luận kẻ nào đều có thể nghe rõ ràng trong đó trịnh trọng ý vị.

“Lâm cố vấn, đã lâu không gặp.” Lý Cảnh Thiên mang trên mặt cười ôn hòa ý, hẩn đối trực tiếp ống kính gật đầu thăm hỏi.

“Không cần khách sáo, thực tế cách chúng ta lần trước gặp mặt không còn tới 24 giờ.”

“Đúng đấy, xác thực không có đi qua bao lâu, ta vẫn nhớ kỹ hôm qua ngài đối ta những cái kia nhục nhã a, như vậy, xin hỏi ngài tại của ta hiện trường buổi họp báo, lựa chọn dùng loại phương thức này cùng ta trò chuyện, lại là nghĩ lại nhục nhã ta cái gì chứ?”

“Ồ, bởi vì người vừa rồi hỏi chúng ta một vấn đề, cho nên ta nhất định phải trả lời vấn đề này.”

“Ta vừa rồi cái nào vấn đề?”

“Người hỏi chúng ta, người đã làm sai điều gì?” Lâm Thần trong giọng nói có nồng đậm trào phúng ý vị.

“Ta không rõ.” Lý Cảnh Thiên nói.

“Xác thực, người giống như người vĩnh viễn không có khả năng minh bạch, tại làm yêu trong chuyện này, bất kỳ người nào đều có nói không thể quyền lực, loại này quyền lực cùng giới tính, địa vị, thân phận không quan hệ, vô luận thân □□ người hoặc là giữa phu thê, thậm chí là một vị ai cũng có thể làm chồng kỹ nữ, nàng đều có

nói không thể quyền lực, bất kỳ cái gì trái với ý nguyện cá nhân tính giao, tức là mạnh gian.”

Lâm Thần giọng nói bình tĩnh kéo dài, phảng phất từ viễn cổ mà đến, trình bày một loại nhân loại bẩm sinh quyền lực. Hình Tông Liên nhìn lại hần ngồi ở trên ghế sa lon bần bệ, mắt thấy Lâm Thần tắm rửa dưới ánh mặt trời chầm chậm mở miệng đáng vẻ. Hần không có lần nào so hiện tại cảm giác càng thêm mãnh liệt, Lâm Thần thật rất tốt, vô cùng vô cùng tốt.

Vô luận là trước máy truyền hình, hay là trong hội trường bên ngoài, rất nhiều người đều lặng im xuống tới.

Ngay tại dệt áo len phụ nữ ngừng lại trong tay trúc chằm, trên đường đi dạo nữ hài bắt đầu ngừng chân ngược nhìn trên quảng trường màn hình lớn, phóng viên dừng lại cửa chớp, thợ quay phim không còn lay động Vân Đài, ngay cả ngăn chặn tô phượng tử sứ quán bảo an nhân viên đều buông lỏng tay ra.

Tô phượng tử giơ microphone, đứng nghiêm.

Tất cả mọi người đang trầm mặc, tất cả mọi người không còn trầm mặc.

Lý Cảnh Thiên rốt cục tại đem lòng bàn tay bóp đến đau nhức về sau, chậm rãi mở miệng: “Lâm cố vấn, ta nội tâm phi thường tán đồng ngài quan điểm, nhưng mà, ta hi vọng ngài vừa rồi nói, cũng không phải là tại bản lén ta cùng hứa nhiệm ở giữa phát sinh sự tình.”

Lâm Thần dùng một bộ chúng ta đã không có gì để nói ngữ khí rất thẳng thắn cắt ngang Lý Cảnh Thiên: “Ta chính là đang nói người đối hứa nhiệm làm những chuyện kia, hiện tại là mười hai giờ mười phần, tại chúng ta chân chính gặp mặt trước, người đại khái còn có một canh giờ có thể cân nhắc hướng cảnh sát tự thú cũng tranh thủ từ nhẹ xử lý.”

Lý Cảnh Thiên lông mày nhẹ chau lại, không thấy hỉ nộ: “Thật có lỗi, vô luận ngài như thế nào bức bách, ta cũng sẽ không thừa nhận những này có lẽ có tội danh, mà lại chính là bởi vì ngài đối ta thành kiến, vì chính ta thân người an toàn, ta chỉ sợ sẽ không gặp ngài.”

“Người có thể thử một chút.” Lâm Thần nói.

Lý Cảnh Thiên khuôn mặt xiết chặt: “Ta cho là chúng ta là đang tiến hành tốt đẹp giao lưu, nhưng ngài mới vừa rồi là đang uy hiếp ta à.”

Lâm Thần nói: “Được rồi, thu hồi người bộ kia đối trá ngôn từ đi, một giờ sau hình tượng của người căn bản cũng không có duy trì cần thiết. Nếu như ta là người, trong tương lai trong vòng một canh giờ ta sẽ tử tế suy nghĩ, tại ta phạm vào những cái kia ti tiện, bản thủ, làm cho người buồn nôn tội ác bên trong, có phải hay không ngẫu nhiên bỏ sót thứ gì, lại vừa lúc có thể sẽ bị người khác tìm tới? Đương nhiên người cũng có thể ăn uống thả cửa hoặc là tìm hai nữ nhân cái gì, dù sao khả năng này là người hưởng thụ tự do cuối cùng hai giờ, hi vọng người có thể trân quý.” Lâm Thần dừng một chút, nói bổ sung, “Mời người lý giải, đây thật là thiện ý nhắc nhở.” Lý Cảnh Thiên còn muốn nói tiếp cái gì, Lâm Thần đã sớm quẳng xuống điện thoại.

Trong tràng bên ngoài truyền thông một mảnh xôn xao, bọn hắn thậm chí không rõ ràng đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ là một trận điện thoại, nhưng lại làm cho bọn họ nhìn về phía Lý Cảnh Thiên ánh mắt đều phát sinh biến hóa.

Lý Cảnh Thiên rốt cuộc không kèm được biểu lộ, hắn từ trên chỗ ngồi phần nộ đứng dậy, vội vàng xuống đài, thậm chí ngay cả cúi đầu đều quên.

Thẩm thành công nhíu mày, ngáp một cái, phát phát tay, ra hiệu thuộc hạ đem vị kia đại não hội trường nguy phóng viên tạm thời giam.

Tổng Thanh Thanh nhà ánh nắng vẫn như cũ xán lạn, Lâm Thần chậm rãi để điện thoại di động xuống, trầm mặc không nói gì.

Vương Triều đột nhiên hỏi: “A Thần, chúng ta đi Vĩnh Xuyên đại sứ quán không phải cần nửa giờ sao?”

“Đúng vậy a.” Lâm Thần thản nhiên nói.

“Vậy người vì sao lại cùng Lý Cảnh Thiên nói hắn chỉ có một giờ chứ?”

“Bởi vì chậm chạp chưa rơi trát đao sẽ làm cho người sợ hãi, làm cho người lo nghĩ, làm lòng người tồn may mắn nhưng lại làm cho người bắt đầu tuyệt vọng, mà trên đời này không còn tương tự dày vò sẽ làm cho người lại càng dễ phạm sai lầm.”

Nghe thấy Lâm Thần nói xong những lời này, Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần, hướng hắn vươn tay, hắn biết rõ, tại Lâm Thần

quyết định bấm điện thoại nháy mắt kia, bọn hắn đối Lý Cảnh Thiên vây quét cũng đã bắt đầu.

Mặc dù cũng không phần thắng, lại nhất định phải thắng tiến không lùi.

Lâm Thần đưa tay nhẹ nhàng khoác lên Hình Tòng Liên lòng bàn tay, đứng lên.

Quyển 4 Chương 144: Bốn tiếng 56

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 144: Bốn tiếng 56

Tác giả: Trường Nhị

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

Lâm Thần tại hiện trường buổi họp báo cùng Lý Cảnh Thiên đối thoại thật ra phi thường ngắn gọn, nhưng trong đó lộ ra tin tức lại cấp độ Phong Phú, loại này kịch bản liền như là kịch nhiều tập một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, tin tức phóng viên cùng truyền thông mọi người đều vui điên rồi, dù sao loại này cảnh sát cùng ca sĩ giằng co vở kịch trên thực tế xa so với phim bộ còn muốn đặc sắc.

Mà tại trong hiện thực, chân chính hưng phấn người lại cũng không rất nhiều, bởi vì có vô số người đều cảm nhận được một cái kia giờ áp lực.

Lý Cảnh Thiên đám fan hâm mộ cơ hồ ngưng trên tay tất cả công việc, bọn hắn một bên điên cuồng xoát tâm Wechat weibo lấy thu hoạch sự kiện mới nhất động thái, một bên lại thông qua những này mới truyền thông tuyên bố tuyên bố các loại ủng hộ thần tượng tin tức. Mà nguyên bản liền đối Lý Cảnh Thiên không ôm hảo cảm mọi người lần nữa góc đầu trở lại, lấy không đâu địch nổi tư thái cùng Lý Cảnh Thiên đám fan hâm mộ triển khai mắng chiến.

Tại dư luận dòng lũ bên trong, mỗi người đều cảm thấy mình nói lời đầy đủ đỉnh tai nhức óc, giống như thật có thể thay đổi càn khôn đồng dạng.

Tại tất cả vì đó khẩn trương, kích động, đám người điên cuồng bên trong, có thể nhất cảm nhận được áp lực đương nhiên hay là người trong cuộc Lý Cảnh Thiên tiên sinh.

Hắn sớm tại kia thông điện thoại kết thúc về sau, liền từ sứ quán nhân viên công tác hộ tống về tới mình ở vào lầu ba trong phòng khách, từ góc độ của hắn hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một ao cá bơi cùng vài cọng tế trúc, nơi này phi thường

thanh tịnh, hẳn thậm chí hoàn toàn nghe không được vòng vây tại sứ quán những người chung quanh thanh âm.

Có hẳn lại cảm thấy trong phòng mỗi một góc đều đứng đầy người, những cái kia fan hâm mộ tiếng hô khẩu hiệu cũng tốt, phóng viên thông báo âm thanh cũng được đều không ngừng ghé vào lỗ tai hẳn tiếng vọng, hẳn cơ hồ khắc chế không được muốn kéo lên cái ghế đem trong phòng hết thảy đồ vật xé nát đập nát **, nhưng hẳn biết mình không thể làm như vậy, bởi vì liền vừa mới trở về trên đường, hẳn đã thấy rõ sứ quán nhân viên công tác nhìn hẳn ánh mắt phát sinh biến hóa.

Những ánh mắt kia đã từ nguyên bản đồng tình, khinh thường biến thành hoài nghi, Lâm Thần chỉ dùng mấy câu, liền để hẳn lần nữa biến thành người hiềm nghi phạm tội, hẳn thậm chí không cần bất cứ chứng cứ gì, đem hẳn tâm tâm khổ khổ tạo nên hình tượng hủy đi hơn phân nửa.

Lâm Thần a, Lâm Thần thực sự quá lợi hại.

Lý Cảnh Thiên dùng sức cắn ngón tay, thẳng đến trong miệng xuất hiện mùi máu tanh nồng đậm đạo, hẳn mới rút cục đem bên tai những âm thanh này ép xuống.

Hẳn lần nữa nhìn về phía ngoài cửa sổ, mặc dù nội tâm của hẳn hoàn toàn xác định, Lâm Thần căn bản không có khả năng thông qua trùng điệp thủ vệ đi vào trước mặt hẳn, chớ nói chi là tại nước khác làm lĩnh quán bắt giữ thụ bảo hộ tôn quý ngoại tân, có hẳn lại không cách nào ngăn chặn trong lòng khủng hoảng, hẳn bỗng nhiên đứng người lên, lấy ra điện thoại.

Hình Tông Liên chuông điện thoại đột nhiên vang lên, khi đó bọn hẳn vừa thay đổi xe Jeep, chuẩn bị xuất phát tiến về Vĩnh Xuyên.

Bởi vì tiếng chuông phi thường đặc thù, Hình Tông Liên nhận điện thoại, chỉ từ tiếng chuông liền đoán được điện người, hẳn không chút do dự đưa điện thoại di động bên tai Đóa Lạp mở rất dài một đoạn khoảng cách, Lâm Thần nghe thấy lão cục trưởng giận không kèm được thanh âm từ trong loa bắn tung tóe mà ra.

“Hình Tông Liên con mẹ nó người điên rồi sao, cho lão tử đâm như thế cái sọt lớn!” Xưa nay chỉ yêu uống trà lưu điều lão cục trưởng như thế quát.

Hình Tòng Liên nói: “Cục trưởng, đây không phải đang lúc phá án quá trình nha.”

“Đang lúc quá trình người khiến cho các người toàn tổ người mặt xuất hiện tại tất cả đài truyền hình giờ ngọ tin tức bên trên?”

Hình Tòng Liên kháng nghị nói: “Đây chính là dư luận đối với chúng ta một tuyến cảnh sát áp bách a!”

“Áp bách cái rắm người không áp bách người khác cũng rất tốt!”

Hình Tòng Liên đem điện thoại cầm được càng ngày càng xa, Lâm Thần thuận tay tiếp nhận, nói khẽ: “Ngô cục trưởng.”

“Khiến Hình Tòng Liên nghe điện thoại!” Lão đầu tử hiện tại nửa điểm thể diện cũng không nói, coi như hắn nói chuyện cũng không dùng được.

Lâm Thần đem điện thoại âm lượng điều đến thấp nhất, sau đó hậm hực đem điện thoại lần nữa đưa trả lại cho Hình Tòng Liên.

“Cho ta thấu cái ngọn nguồn đi, Hình đội trưởng.” Lão cục trưởng thanh âm bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên, “Người tiếp xuống đến cùng muốn làm gì, lại là không phải cần ta làm những gì?”

Lâm Thần có chút động dung, hắn biết rõ, lão cục trưởng đánh cái này thông điện thoại đến cũng không phải là cần trách cứ bọn hắn, mà là thực tình muốn hỗ trợ. Nếu như bọn hắn cần xông vào mới ni đại sứ quán, ở trong đó tất nhiên dính đến một hệ liệt phức tạp ngoại giao bàn bạc thậm chí phi thường có khả năng lên cao ra ngoài giao tranh chấp, tất cả muốn hỗ trợ người, đều có thể tiếp nhận không tầm thường áp lực, lấy lão cục trưởng thân phận càng có thể cảm nhận được trong đó gian nan, nhưng hắn vẫn như cũ nghĩa vô phản cố gọi điện thoại tới.

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tòng Liên.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trên mặt nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì, hắn mở ra hộp thuốc lá nhìn thoáng qua, nói: “Ta nha... Ta muốn đi mua gói thuốc a, lão gia tử ngài nếu không thanh toán bảo cho ta chuyển ít tiền?”

Hắn nói xong, mặc cho lão cục trưởng tại đầu kia gầm rú, thẳng cúp điện thoại.

...

Tức điên người đương nhiên không chỉ lão cục trưởng một người, ở xa mới ni nước lý công quán Lý lão tiên sinh cũng ở vào nóng nảy

biên giới.

Lý gia hạ nhân đều biết lão gia tử mặc dù tính tình thực sự không tốt, nhưng ngày thường luôn có thể biểu hiện ra một tia thể gia chủ nhân phong phạm, tỉ như mắng chửi người thời điểm, lão nhân gia ông ta cũng nhiều nhất chỉ là thâm trầm châm chọc bên trên một đôi lời, có rất ít chân khí đến nện đồ vật thời điểm.

Nhưng ngay tại vừa rồi, lão gia tử tiếp vào thiếu gia điện thoại về sau, trực tiếp ngã trọn vẹn chú ý cảnh thuyền tay làm tử sa đồ uống trà.

Thiếu gia không biết tại đầu bên kia điện thoại nói cái gì, lão gia tử thần sắc đã đau lòng lại phần nộ, hấn cúp máy thiếu gia cầu viện điện thoại, lại trực tiếp bấm mới ni trú hoa đại sứ điện thoại.

Mỗi khi gặp lúc này, bọn hạ nhân vẫn còn có chút kiêu ngạo, dù sao cả nước trên dưới không phải tất cả mọi người có thể đem đại sứ tiên sinh mắng chó máu xối đầu.

Lão gia tử quát: “La thu sinh, ta mặc kệ ngươi cái gì tâm lý đang suy nghĩ gì, nhưng hôm nay ngươi lại dám để cho người ta trước mặt mọi người nhục nhã nước ta công dân đó chính là ngươi thất trách, quốc cách còn cần hay không, quốc gia mặt mũi đều bị ngươi mất hết!” Lý lão tiên sinh trung khí mурời phần mắng.

Một lát sau, đại sứ tiên sinh tựa hồ tại đầu kia lại bảo đảm cái gì, khiến Lý lão tiên sinh khí rất cục tiêu tan một chút, hấn hàng chút âm lượng, chậm rãi nói: “Thu sinh a, đây không phải ta tự tư, ta thật sự là vì muốn tốt cho ngươi, ngươi suy nghĩ một chút, như thật bởi vì ngươi xử trí không kịp tạo thành cái gì nghiêm trọng ngoại giao tranh chấp, cái này thua thiệt còn không phải ngươi nha, có cái này chỗ bần, tại về sau hoạn lộ bên trên, ngươi thật rất khó tiến thêm một bước...”

Nghe thấy lời này, đại sứ tiên sinh nhìn qua sứ quán bên ngoài xôn xao đám người, thần nhiên nói: “Lý lão, còn xin chỉ giáo?”

“Ta lão đầu có thể có cái gì chỉ giáo, nhưng việc đã đến nước này, ta nếu là ngươi liền nhất định sẽ không để cho kia hai cái Hoàn Cảnh cảnh sát có cơ hội bước vào sứ quán đại môn một bước, chỉ cần không thấy mặt, chờ cây cảnh thiên trở về nước, hết thủy liền cùng ngươi không có bất cứ quan hệ nào, việc này hấn là cũng không khó làm được à?”

“Ta hiểu được.”

Đại sứ tiên sinh cúp điện thoại, nhìn qua đứng trước bàn làm việc thủ tịch thư ký, không nói gì.

“Tiên sinh?” Thư ký ân cần nói.

“Hoa quốc nơi đó có cái gì động tĩnh sao?”

“Không có.”

“Cái gì gọi là không có?”

“Hoa quốc bộ ngoại giao cũng không điện báo cùng chúng ta bàn bạc, Hoàn Cảnh cảnh sát cũng không có đệ trình bất luận cái gì xin, người cảnh sát kia có thể hay không nói đúng là nói mà thôi à?”

Đại sứ tiên sinh trầm ngâm một lát, chậm rãi nói: “Yên lặng theo dõi kỳ biến đi.”

Tuy nói đại sứ tiên sinh bản thân hạ không có hạ đạt bất luận cái gì trực tiếp mệnh lệnh, nhưng Phó Hách đứng tại mới ni cửa đại sứ quán, hay là chính mắt thấy sứ quán bên ngoài cảnh giới nhân viên tăng gấp bội cảnh tượng.

Tô phượng tử bị “Mời” tiến sứ quán còn không có ra, tâm hấn lửa cháy cầm di động, cũng đã không biết nên đem điện thoại gọi cho người nào.

Hấn sư huynh vừa nói qua còn có nửa giờ liền đến, khiến hấn không cần lại gọi điện thoại, nhưng bây giờ đã qua một giờ thời hạn, vây quanh ở sứ quán cổng đám kia fan hâm mộ đều điên phải cùng nóng nảy cuồng chứng phát tác đồng dạng.

Giữa trưa Thái Dương phơi không được, các phóng viên tốp năm tốp ba ngồi xổm ở ven đường ăn cơm hộp, trên mặt bọn họ đã xuất hiện không nhịn được cảm xúc, nếu như hấn sư huynh còn chưa tới, đoán chừng chờ lấy hấn nhất định là đám này chờ tin tức các phóng viên dùng ngòi bút làm vũ khí.

Lâm Thần cũng không cảm nhận được Phó Hách bức bội, hấn ngồi tại xe Jeep tay lái phụ bên trên, ngoài cửa sổ là Vĩnh Xuyên cao tốc bên ngoài mang tính tiêu chí màu xanh biếc cỏ lau.

Hình Tông Liên đem trong xe nhiệt độ điều đến thấp nhất, Vương Triều ở phía sau chỗ ngồi cùng lư húc hai người đầu dựa vào đầu đang ngủ say, Lâm Thần thu tầm mắt lại, lại nhìn Hình Tông Liên một chút, muốn mở miệng, lại không biết nên nói cái gì.

Hắn muốn nói lại thôi là bởi vì tại quá khứ một giờ chạy thời gian bên trong, Hình Tòng Liên đang nói xong câu kia mua thuốc trò đùa nói sau liền không còn mở miệng quá.

Lâm Thần cũng rất muốn hỏi hắn “Ta có phải hay không cho người gây phiền toái”, lại hoặc là hỏi hắn “Đợi chút nữa người có tính toán gì” ?

Nhưng hắn nghĩ lại, nếu như là Hình Tòng Liên, đại khái luôn có biện pháp đi, cho nên vấn đề gì đều là dư thừa.

Sau đó Lâm Thần mới ý thức tới, tại dạng này thời gian dài dằng dặc bên trong, hắn xác thực cũng chỉ là muốn cùng Hình Tòng Liên nói một chút mà thôi.

Đúng lúc này, điện thoại di động của hắn phát ra một cái nhẹ vang lên, chờ hắn lấy điện thoại ra, tiếng chuông nhưng lại ngừng.

Lâm Thần nhìn về phía điện báo dãy số, có chút ngoài ý muốn.

Tại hắn chính lắng thời điểm, tiếng chuông lại đột nhiên lại lần nữa vang lên, tưởng tượng thấy đầu bên kia điện thoại vị kia xoắn xuýt điện báo chủ nhân, Lâm Thần trong lúc nhất thời không có ấn nút tiếp nghe khóa.

Đang lái xe Hình Tòng Liên lại giống như là đoán được đầu bên kia điện thoại đến tốt cùng là ai, hắn bỗng nhiên đem bàn tay đi qua, nhìn xem con kia vượt ngang phòng điều khiển cánh tay, Lâm Thần rất thuận theo tự nhiên đưa điện thoại di động đưa tới.

Hình Tòng Liên không có nghe, hắn thậm chí không xem ra điện tính danh, chỉ là thuận miệng hô: “Vương Triều.”

“Tại!” Hàng sau người thiếu niên bỗng nhiên bưng tỉnh.

Hình Tòng Liên đem điện thoại hướng về sau ném đi: “Cho người A Thần ca ca thêm cái số đen.”

Vương Triều thật cao hứng nói: “Bao trên người ta!”

Nhìn hai người kia phối hợp ăn ý, Lâm Thần thậm chí hoài nghi, nếu như là Vương Triều thêm số đen, Hoàng Trạch số điện thoại khả năng cả một đời đều không thể xuất hiện tại hắn điện thoại di động số truyền tin bên trong.

...

Hoàng Trạch hoàng đôn đốc bởi vì cũng không còn cách nào kết nối điện thoại mà hiện lên ngọt ngào, thầy Phó ngồi xổm ở cách đại sứ

quán hai cái quảng trường xa ngã tư đường, rớt cuộc đã đợi được Hình Tòng Liên chiếc kia mang tính tiêu chí xe Jeep.

Hắn vừa lên xe, đầu tiên là bị đập vào mặt khí lạnh đánh rùng mình một cái, sau đó liền lòng như lửa đốt hô: “Sur huynh, Lý Cảnh Thiên kia rớt cuộc là chuyện gì xảy ra, tô phượng tử cái này bệnh tâm thần đem ta kéo tới sứ quán cổng cái gì cũng không nói người ta bây giờ bị bắt vào đi người nói vậy phải làm sao bây giờ, mà lại sứ quán cổng vũ trang thật là không phải nói đùa, chúng ta đợi một lát đến cùng làm sao đi vào?”

“Ta cũng không biết.” Lâm Thần rất bình tĩnh trả lời.

“Kia không gặp được Lý Cảnh Thiên người là chuẩn bị trực tiếp tại trên mạng công bố chứng cứ sao!”

“Không có chứng cứ.” Lâm Thần còn nói.

Phó Hách trên mặt một bộ á đù cái quý gì biểu lộ, hắn cứng đờ đem đầu ngoặt về phía ngoài cửa sổ, cảm thấy thế giới này cũng quá không đáng tin cậy điếm.

Đột nhiên, giống tại ngoài cửa sổ nhìn thấy cái gì đồ vật, Phó Hách đột nhiên nghiêng về phía trước, hắn vỗ vỗ Hình Tòng Liên thành ghế hô: “Già hình, người đi làm đường, đây không phải đi sứ quán đầu kia đạo a.”

Bên đường là hai hàng cao lớn nước Pháp ngô đồng, chung quanh không có rợn rợn rành rành bày ra uy ám người, đầu hạ chính là cành lá rậm rạp lúc, bóng cây đem lối đi bộ che phủ tràn đầy.

Hình Tòng Liên đem xe chậm rãi ngừng nhập lối đi bộ bên cạnh chỗ đậu, kéo hảo thủ sát.

“Già hình người đây là muốn đi làm cái gì, không biết thời gian khẩn trương sao?” Phó Hách đuổi theo Hình Tòng Liên bóng lưng hỏi.

Nhưng này lúc Hình Tòng Liên đã mở cửa xuống xe, hắn xuyên qua bóng cây, hướng bên đường tiệm tạp hóa đi đến.

“Ai nha, đừng lo lắng rồi thầy Phó!” Vương Triều cho Phó Hách đám lưng trấn an, “Lão đại có tính toán của hắn nha.”

Nghe vậy, Lâm Thần hướng bên đường nhà kia tiệm tạp hóa nhìn lại.

Kia là thật lại phổ thông có điều cũ nát tiệm tạp hóa, tiệm ăn lơ mờ, bên cửa sổ ngồi cái buồn ngủ lão thái thái.

Lâm Thần ngẩng đầu, mắt thấy tiệm tạp hóa trên biển hiệu viết “Khay khay nhiều thuốc lá tạp cửa hàng” bảy chữ to, tên tiệm bên trên sơn hồng bởi vì phai màu đã cơ hồ nhìn không ra.

Tại tắc đất tắc vàng sứt quán đường phố phụ cận xuất hiện một nhà cũ kỹ tiệm tạp hóa đã có vẻ hơi khả nghi, mà Lâm Thần cẩn thận đọc tên tiệm, phát hiện tại vậy được tên tiệm dưới, mơ hồ có thể thấy được sáu thứ tiếng phiên dịch...

Hắn thế là nhìn về phía Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên chạy tới thuốc lá tạp trước hiệu, ánh mặt trời vàng chói xuyên thấu qua số lá ở giữa khe hở vẩy vào Hình Tòng Liên thẳng tắp lưng bên trên.

Hắn gõ mở tiệm tạp hóa cửa sổ thủy tinh, đem tiền đưa vào, Lâm Thần không cách nào nghe rõ Hình Tòng Liên đến tột cùng nói cái gì, nhưng lão thái thái tiếp nhận tiền, giống như là rất không yên lòng, còn cầm tiền mặt đối nhìn hồi lâu, cuối cùng, lão nhân từ kệ hàng bên trên quất gói thuốc, tiện tay ném đi ra.

Hình Tòng Liên cầm qua thuốc lá, không có cầm trả tiền thừa, trực tiếp xoay người rời đi, trong đó quá trình phi thường ngắn ngủi, phảng phất hẳn cố ý đường vòng thật chỉ là vì đến mua một hộp thuốc lá mà thôi.

“Già hình người thật là có tâm tư mua thuốc!”

Vì thế, trên Hình Tòng Liên sau xe, Phó Hách còn chăm chú nhả rãnh một câu.

Nghe nói như thế, Hình Tòng Liên giải khai hộp thuốc lá nhựa plastic đóng gói, lấp một chi ở trong miệng, không nói gì.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai sẽ càng xong cái này □□... Hắn là...

Quyển 4 Chương 145: Bốn tiếng 57

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 145: Bốn tiếng 57

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Xe Jeep chạy qua ngô đồng đại đạo, sau queo vào một đầu hẻm nhỏ.

Hẻm nhỏ nhiều nhất chỉ cho hai xe song hành, kiến trúc chung quanh vật trung ương điều hoà không khí bên ngoài cơ treo ở hẻm nhỏ hai bên, khiến đầu này hẻm nhỏ lộ ra càng thêm chật hẹp.

Lâm Thần hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, xa xa có thể thấy được mới ni sứ quán mang tính tiêu chí khu kiến trúc chủ thể, từ lộ tuyến bên trên đoán chừng, bọn hắn đại khái lái vào sứ quán hậu phương khu sinh hoạt.

Nơi này nước bắn chảy ngang, vút bỏ báo chí thỉnh thoảng trên không trung bay múa, một chút rải rác nhìn không ra bộ dáng gang linh kiện bị tùy ý ném xuống đất, mà trong hẻm nhỏ ngoại trừ điều hoà không khí bên ngoài cơ, nhiều nhất chính là cửa.

Kia là chút hoặc lớn hoặc nhỏ cũng mang theo khác biệt quốc gia phong cách cửa hông.

Bọn nó đứng lặng tại hẻm nhỏ hai bên, có khi cạnh cửa sẽ ngồi người, có khi lại không có, không ít cửa là chăm chú khóa lại, nhưng cũng có chút cửa gỗ mở rộng, bên trong là đen như mực sâu không thấy đáy ngõ nhỏ.

Rốt cục, Hình Tông Liên rất tùy ý tại một cánh cửa bên cạnh hạ dừng xe.

Kia là phiến tại màu xanh lá cây đậm bức tường bên trên đột ngột mở ra giả sắc cửa sắt, người gác cổng vị trí ngồi cái ngay tại hút thuốc túi lão đầu, lão đầu mặc rất phổ thông hoàng xám ngắn chừa áo sơmi, trên đầu đeo đỉnh cùng áo sơmi cũng không rất dựng mũ lưỡi trai.

Hình Tòng Liên buông ra dây an toàn, nhìn lại ngồi ở trong xe mấy người, nói: “Thầy Phó, làm phiền người đợi lát nữa lái xe mang Lô tiên sinh tìm quán cà phê nghỉ ngơi.”

Hắn nói xong, cầm gói thuốc lá lên cùng điện thoại, thẳng xuống xe. Vương Triều bắt đầu không nói một lời thu thập ba lô, Phó Hách rất bất khả tư nghị cùng lư húc hai mặt nhìn nhau, cuối cùng, Lâm Thần nghe hắn hỏi mình: “Sur... Sur huynh... Ta luôn cảm thấy các người giống như vậy đi anh dũng hy sinh, nếu như hai người các người giờ còn không ra ta có phải hay không muốn đi báo cảnh?”

Phó Hách lại bắt đầu nói dông dài, Lâm Thần chỉ nói hai chữ. “Nghe lời.”

Nói xong, hắn cùng Vương Triều gạt đầu thăm hỏi, phân biệt đẩy cửa xe ra xuống dưới.

Bọn hắn lúc xuống xe, Hình Tòng Liên chạy tới kia phiến giả sắc cạnh cửa sắt bên trên, một nửa của hắn thân thể người gác cổng lều che nắng bóng ma che chắn.

Hình Tòng Liên gõ gõ cửa sổ, người gác cổng lão đầu rất không kiên nhẫn liếc Hình Tòng Liên một chút, giống như là tại đánh giá vì hắn mở cửa sổ khiến hơi lạnh tiết ra đi có đáng giá hay không.

Không chờ lão đầu quyết định, Hình Tòng Liên tiện tay đem cửa sổ kéo ra, lão đầu bị đập vào mặt nhiệt khí làm cho rất không kiên nhẫn, hắn dùng nện xuống tẩu hút thuốc, Lâm Thần cho rằng lão đầu cần mở miệng mắng chửi người, nhưng không có.

Lão đầu đè ép vành nón, đem ngón cái ngón trỏ khoác lên cùng một chỗ, sau đó nhẹ nhàng chà xát.

Lâm Thần có một nháy mắt kinh ngạc, bởi vì tương tự động tác, hắn đã từng gặp Hình Tòng Liên làm qua.

Đây là rõ ràng lấy tiền động tác, Lâm Thần đoán chừng vị này người gác cổng đại gia chào giá cũng sẽ không thấp, sau một khắc, đang lúc Lâm Thần cho rằng Hình Tòng Liên sẽ từ trong túi lại móc ra cái gì thẻ hội viên thời điểm, Hình Tòng Liên lại chỉ lấy ra một hộp thuốc lá.

Phá hủy một nửa nhựa plastic đóng gói vẫn quấn ở hộp thuốc lá bên trên, đó chính là Hình Tòng Liên vừa mua kia hộp.

Hình Tòng Liên mở ra hộp thuốc lá, từ bên trong rút ra một chi dài nhỏ thuốc lá, tiện tay ném bỏ vào cửa sổ bên trong.

Lão nhân nhíu nhíu mày, có chút khẩn trương quơ lấy chi kia thuốc lá, hẩn thô ráp lên kén ngón tay cầm thuốc lá lọc miệng vị trí, đem thuận kim đồng hồ chuyển nửa vòng, Lâm Thần chú ý tới, dưới ánh mặt trời, lọc miệng cùng thuốc lá thân giao tiếp lóe ra nhỏ xíu quang mang, nơi đó phảng phất khảm nạm lấy một đầu viền bạc, giống tất cả cấp cao mùi thuốc lá đều sẽ trang trí như thế.

Dưới ánh mặt trời, lão nhân đem thuốc lá chuyển tới cái nào đó đặc biệt vị trí lúc, lại đem nghịch kim đồng hồ chuyển nửa vòng, phảng phất khởi động cái gì đặc biệt ma pháp, lão nhân buông xuống thuốc lá, lần nữa ngẩng đầu, thần sắc cũng cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt.

“Ta lão đầu tử thật lâu không có quất qua tốt như vậy thuốc lá.” Lão nhân kéo ra ngăn kéo, móc ra cái bật lửa, đem chi kia thuốc lá nhóm lửa, hít một hơi thật sâu về sau, hẩn hỏi: “Ngài có cái gì yêu cầu?” Trong nháy mắt kia, lão nhân trong ánh mắt để lộ ra thiết huyết kiên nghị.

Hình Tòng Liên nghiêng nhìn qua bên trong cửa sắt hết thảy cảnh vật, rất tùy ý nói: “Nghe nói mello giốngella tại các người chỗ này ngồi ăn rồi chờ chết, dẫn hẩn tới gặp ta đi.”

...

Lâm Thần đã biết từ lâu, Hình Tòng Liên là cái người có bí mật, nhưng này dạng bí mật cũng không ý vị sẽ dính đến một chút vượt qua hẩn phạm vi hiểu biết bên trong chuyện cơ mật kiện.

Nhưng ngay tại vừa rồi, Hình Tòng Liên dùng một chi đơn giá 5 lông bạc hà thuốc lá, thành công đột phá mới ni đại sứ quán trùng điệp thủ vệ, nếu như dùng bình thường Logic đến tính ra, chỉ riêng hoàn thành tiến vào mới ni đại sứ quán công việc này khả năng liền cần mười mấy cái bộ ngoại giao điện thoại cùng các loại phương diện bàn bạc, lại càng không cần phải nói bọn hẩn hiện tại đại khái là mới ni sứ quán số một đề phòng đối tượng, nhưng Hình Tòng Liên thật chỉ dùng một cây bạc hà thuốc lá, liền thành công dẫn đầu bọn hẩn tại mới ni sứ quán hành lang bên trong dạo bước.

Bốn phía là cao lớn rậm rạp á nhiệt đới thực vật, dây leo tươi tốt. Vì bọn họ mở cửa lão gia tử đang đánh mở sau cửa sắt, liền lại lần nữa ngồi trở lại vị trí của hẩn, lão gia tử thậm chí còn không quên

mắt kéo cửa lên phòng kia cái cửa sổ nhỏ, phảng phất sự tình gì cũng chưa từng xảy ra.

Lâm Thần nhớ lại lão nhân cuối cùng ngồi trở lại người gác cổng phòng nhỏ cầm điện thoại lên tình cảnh, luôn cảm thấy trong này liên quan đến cơ mật có lẽ so với hắn nghĩ đến còn muốn không thể tưởng tượng nổi một chút.

Tỉ như, hắn vừa dùng không tính kém tiếng Anh miễn cưỡng tìm tòi Hình Tông Liên nói tới cái kia từ đơn, phát hiện cái kia hắn là là một cái danh hiệu, nguyên ý là chỉ một loại thính lực tuyệt hảo bướm bướm.

Lại tỉ như, tại bọn hắn tiến vào mới ni đại sứ quán về sau, Hình Tông Liên tựa như cùng cả tòa sứ quán chủ nhân, hắn dạo chơi đem bọn hắn đưa vào sứ quán dưới mặt đất một gian trong văn phòng.

Căn phòng làm việc này dùng hàm để hình dung khả năng càng thêm thỏa đáng, bốn phía là cứng rắn chì tẩm, chì loại kim loại này bị dùng làm phòng hộ tác dụng lớn nhất đương nhiên là ngăn cách phóng xạ, mà Lâm Thần sờ dĩ có thể đánh giá ra điểm ấy, hay là bởi vì Vương Triều đi vào gian phòng sau ngao một tiếng, biểu thị hắn tất cả công cụ truyền tin đều đã mất đi tín hiệu.

Chung quanh rất lạnh, lộ ra một loại tuyệt đối âm hàn ý vị. Trong không khí là thành tấn chì tẩm chòng chất ra kim loại hương vị, lại bởi vì kim loại tầng quá mức dày đặc, đến mức chung quanh tĩnh phải không có bất kỳ cái gì thanh âm.

Căn này đệ trình như là mỗi cái chiến tranh tình báo tiểu thuyết đều sẽ tạo nên ra tuyệt đối mật thất, tại bọn hắn toàn bộ đi vào gian phòng sát na, cửa sắt tự động đóng rơi khóa.

Lâm Thần dán góc tường ngồi xếp bằng xuống, Hình Tông Liên đi đến bên cạnh hắn, cũng đi theo ngồi xuống.

“Hình đội trưởng.” Lâm Thần thản nhiên nói.

“Lâm cố vấn.”

Hình Tông Liên lại đem thuốc lá móc ra, ở ngay trước mặt hắn, lại đốt một cây.

“Ta có thể đặt câu hỏi sao?”

“Đương nhiên, người vĩ nh viễn có thể hỏi ta vấn đề gì.”

Hình Tông Liên dùng màu xanh lá cây đậm con ngươi nhìn chăm chú lên hắn, không có chút nào che dấu, rất thẳng thắn.

Nhưng Lâm Thần hay là lựa chọn một cái chẳng phải bèn nhọn vấn đề, hấn hỏi: “Cái gì là mello giốngella?”

“Tại mười lăm năm trước ngày sáng hoà hội bên trên, có một vị phi thường nổi danh nghe trộm chuyên gia, lấy sức một mình thay đổi toàn bộ hoà đàm tiến trình, vị kia nghe trộm chuyên gia danh hiệu liền gọi mello giốngella.”

“Hấn là thế nào làm được?”

“Lúc ấy, vì hiệp đàm ba dòng sông vực ngừng bản hiệp nghị, tham dự hội nghị các quốc gia thủ lĩnh ngủ lại tại ngày sáng trung ương khách sạn, đang quyết định tính hội nghị khai mạc trước, tình báo các nước bộ môn tại phía sau màn triển khai kịch liệt gián điệp tình báo hoạt động, bởi vì tại quốc tế bàn đàm phán bên trên, mỗi một phe đều mưu cầu biết ý đồ của đối phương để tại chính thức đàm phán quá trình bên trong chiếm cứ chủ động tính, mà lúc đó, mới ni nước nhân viên điệp báo liền phát ra tên là mello giốngella nghe trộm chuyên gia, đối Phi hức lệ nước thủ lĩnh ngủ lại khách sạn khách phòng tiến hành nghe trộm. mello giốngella đầu tiên là tại Phi nước thủ lĩnh trong phòng khách ngày người hai ngày hai đêm, đối cái nào miếng đất tẩm sẽ phát ra âm thanh, cái nào cánh cửa chi chi rung động đều làm ghi chép, cũng đem thanh âm tần suất cũng đều ghi chép lại, trong đêm, hấn ném thử không phát ra bất kỳ thanh âm, không đụng vào bất kỳ vật gì trong phòng đi lại...”

“Giống một con con dơi.”

“Không, hấn là so con dơi thính lực càng thêm nhạy cảm mello giốngella.”

“Sau đó thì sao?”

“Người nhìn, thật ra đối với nhân viên điệp báo tới nói, lắp đặt máy nghe trộm mục đích cũng không phải là vì thu hoạch nói chuyện bên trong hữu dụng tình báo, bởi vì không có bất kỳ cái gì một quốc gia người lãnh đạo sẽ ngu xuẩn đến tại khách sạn trong phòng khách đàm luận bất luận cái gì mang tính then chốt vấn đề, hấn nghe trộm chủ yếu là vì nắm giữ mỗi một vị tham dự hội nghị nước thủ lĩnh động tĩnh, để từ một chút phế liệu trong tin tức phỏng đoán tham dự hội nghị thủ lĩnh mọi người tâm tình hoặc là sinh lý tình trạng.”

“Sinh lý tình trạng?”

“Đúng thế... Phi thường trùng hợp lại may mắn chính là, tại hội đàm tiến hành đến ngày thứ ba ban đêm, mello giốngella phát hiện, Phi nước thủ lĩnh đang say ngủ lúc hô hấp tàn suất phát sinh một loại nhỏ bé biến hóa, vậy cơ hồ là không cách nào bị kiểm trắc ra hô hấp biến hóa, thậm chí rất có thể là từ khí hậu vấn đề đưa tới, nhưng mello giốngella không có buông tha vấn đề này, hấn hướng thượng cấp tầng tầng báo cáo, cuối cùng, mới ni nước lấy phi thường xảo diệu phương thức đem cái này một tin tức truyền lại qua Phi húc lệ nước gián điệp tình báo bộ môn người phụ trách, cuối cùng, tại Phi nước thủ lĩnh thể nội kiểm trắc ra một loại liều lượng nhỏ bé mẫn tính □□...”

“Có người muốn giết người giá họa, phá hư hoà đàm tiến trình?”
Hình Tông Liên hít một ngụm khói, phun ra kéo dài khói xanh: “Rất không thể tưởng tượng nổi à?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói: “Cho nên, người là dẫn ta tới tìm một vị chân chính âm văn chuyên gia giám định?”

“Hấn không phải chuyên gia, hấn là thiên tài.”

Nặng nề chì cửa bị dùng sức đẩy ra, móc xích chỗ phát ra kéo kẹt tiếng vang, nhẹ nhàng tiếng chân rơi vào nặng nề trên mặt đất, sau đó nặng nề mà dừng lại.

Lâm Thần ánh mắt rơi vào người tới trên chân, về sau chậm rãi hướng lên, giày da đen đen dài quần kính râm, ánh mắt của hấn cuối cùng rơi vào vị kia người tới khuôn mặt bên trên, tại cùng đối phương đồng dạng cứng ngắc vài giây sau, hấn chậm rãi đem đầu chuyển hướng Hình Tông Liên phương hướng, nói: “Đây chính là người nói vị kia thiên tài?”

Hình Tông Liên cũng trợn mắt hốc mồm, thẳng đến thuốc lá đốt tới ngón tay, hấn mới nhe răng nhếch miệng vứt bỏ tàn thuốc, hỏi dò: “mello giốngella?”

Đối phương một mặt ăn phân biểu tình buồn bực, đứng tại cổng nghĩ nghĩ, sau đó quay người muốn đi.

“Thẩm thành công, đứng lại cho ta!” Hình Tông Liên hô.

...

Thẩm thành công mặc dù không thích Lý Cảnh Thiên, nhưng hấn chưa từng nghĩ tới, mình sẽ trở thành định tội vị này ngoại giao thế gia quý công tử mạng tính then chốt nhân vật.

Hắn nhìn trước mắt vị kia từng không lưu tình chút nào đánh tàn bạo qua hắn Hoàn Cảnh cảnh sát, đủ kiểu không tình nguyện tại băng lãnh trong hầm ngầm ngồi xuống, mặc dù hắn căn bản không biết cái này cảnh sát đến cùng từ nơi nào thăm dò được thân phận chân thật của hắn dù sao loại sự tình này chưa hề ghi chép tại bất luận cái gì trên hồ sơ qua, nhưng rất hiển nhiên, hắn căn bản không có tư cách cự tuyệt bất luận cái gì từ cánh cửa kia đi vào trong người tiến vào. “Ta nghĩ xin ngài phân biệt một chút, tại cái này thủ illi thành danh khúc bên trong, là có hay không ngậm người bị hại kêu thảm.”

Một đài Laptop ở trước mặt hắn mở ra.

Thẩm thành công nhìn trước mắt Laptop, gõ gõ kim loại xác, rất tức giận nói: “Công thả sao, tốt xấu cho ta phối phó tai nghe a lão đại?” Dù sao đã từng không chút lưu tình đánh qua thẩm thành công, Hình Tông Liên rất khách khí nói: “Thật có lỗi, là chúng ta sơ sót.”

Vương Triều cấp tốc từ ba lô rút ra một cây tai nghe, ngồi quỳ chân trên mặt đất, hai tay trình lên.

Thẩm thành công lập tức đối Vương Triều làm đồng dạng tư thế, hắn rất buồn bực nói: “Cầu ngài đừng với ta khách khí như vậy ta hãi hoảng, nếu không ngài lại đánh ta một chầu hả giận?”

“Cái này thực sự phi thường trọng yếu.” Hình Tông Liên hướng Vương Triều nhẹ gật đầu, Vương Triều thế là ấn mở kia đoạn Tống Thanh Thanh tiếp nhận thăm hỏi video văn kiện.

“Người bị hại tên là Tống Thanh Thanh, là nước ta một vị đã từng phi thường trứ danh ca sĩ, chúng ta hoài nghi Lý Cảnh Thiên đối với hắn áp dụng cực kỳ tàn ác tính xâm phạm cũng đem hắn tiếng kêu thảm thiết ghi vào mình album bên trong, thời gian cấp bách, bởi vậy chúng ta chỉ có thể xin ngài giúp vội xác nhận chúng ta phỏng đoán là thật hay không.”

Hình Tông Liên ngữ khí ngưng trọng.

Thẩm thành công nghe được hãi hùng khiếp vía, hắn trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Tốt a, ta nghe một chút xem đi, nhưng ta nói rõ trước, người không thể bức ta làm ngụy chứng.”

“Xin yên tâm, đây là chúng ta cùng Lý Cảnh Thiên khác biệt lớn nhất.”

Có câu này cam đoan, thẩm thành công không chút do dự đem tai nghe nhét vào lỗ tai bên trong, ấn mở kia hai đoạn âm tần.

【 hai 】

mello giốngella trên mặt biểu lộ từ hoài nghi biến thành ngưng trọng, cuối cùng, tại hấn quan bế âm tần buông xuống tai nghe sát na, ánh mắt của hấn đã phảng phất năm đó nghe thấy vị kia trung niên nguyên thủ tiếng hô tần suất biến hóa lúc bộ dáng, hấn dùng cực độ tinh táo đồng thời lại cực độ thanh tĩnh ngữ điệu hướng Hình Tông Liên báo cáo: “Hình đội trưởng, nếu như người tin tưởng ta phán đoán, như vậy ta rất xác định, Tống Thanh Thanh tiếng kêu thảm thiết bị xen lẫn tại cái này Thủ Thành dang khúc bên trong, mà lại ta càng xác định, cái kia hấn là nguyên một đoạn tiếng kêu bị cắt chém thành 15 bộ phận hỗn tạp tại cả khúc nhạc □□ bộ phận, giữa tiếng kêu gào thê thảm chứa hai người hô hấp âm, cho nên ta nghĩ, ngài phỏng đoán cũng không có sai, kia xác thực có thể là Tống Thanh Thanh tại bị tính xâm quá trình bên trong bị ghi lại kêu thảm.” Thấm thành công dùng từ phi thường thận trọng, hấn thậm chí từ đầu tới đuôi đều không nhắc tới Lý Cảnh Thiên ba chữ. Nặng nề phòng cô lập bên trong quanh quẩn bọn hấn nặng nề hô hấp âm.

Cuối cùng, thấm thành công bỗng nhiên quăng lên tai nghe, hướng trên mặt đất đập tới, hấn quay người níu lại Hình Tông Liên cổ áo, mỗi chữ mỗi câu nói ra: “Ta chẳng cần biết người là ai cũng mặc kệ người có cái gì thân phận, nhưng mà người nếu như có thể đi vào nơi này, vậy liền nhất định có năng lực đem Lý Cảnh Thiên tên súc sinh này đem ra công lý, cho nên, xin nhờ!”

Thấm thành công nói xong, phi thường cung kính hướng Hình Tông Liên cúi đầu.

Hình Tông Liên trên mặt không vui không buồn, Lâm Thần gặp hấn quay đầu, thật sâu nhìn lấy mình, đối thấm thành công nói: “Có thể đem Lý Cảnh Thiên đem ra công lý người, cũng không phải là ta, người hấn là hướng hấn cúi đầu.”

Thấm thành công thần sắc do dự, Lâm Thần lắc đầu: “Ta cũng không có lượng quá lớn nắm.”

“Người cần gì?” Hình Tông Liên hỏi.

“Ta cần để cho Lý Cảnh Thiên chính miệng nhận tội.”

Hình Tông Liên rất nhanh ý thức được hấn muốn làm cái gì, thế là nói: “Nếu như là người cùng Lý Cảnh Thiên tự mình nói chuyện

nghe trộm chứng cứ, cũng không thể bị xem như hiện lên đường chứng cung cấp.”

“Đúng đấy, cho nên ta cần một cái phòng, cùng bốn chiếc HD tiếp sóng camera, đương nhiên, còn có Lý Cảnh Thiên bản nhân.”

...

Phải nói, các quốc gia trú ngoại sứ quán luôn luôn gánh chịu đối ngoại giao lưu trách nhiệm, bọn hắc thường xuyên sẽ ở sứ quán bên trong tổ chức các loại tin tức tuyên bố, nhưng cho dù như thế, nhưng chưa bao giờ có cái nào chủ quyền quốc gia sẽ đem mình đại sứ quán mở ra cho quốc gia khác tư pháp bộ môn dùng làm phòng thẩm vấn, lại càng không cần phải nói đem toàn bộ thẩm vấn toàn bộ quá trình tiến hành cả nước trực tiếp.

Cho nên khi la thu sinh đại sứ thu được điều thỉnh cầu này lúc, phản ứng đầu tiên là ăn nói lung tung, vô luận hắc cỡ nào chán ghét Lý lão diễn xuất, nhưng lão nhân có một câu cũng không có nói sai. Nếu như hắc cho phép chuyện này tại hắc làm lĩnh trong quán phát sinh, như vậy hắc vĩnh viễn cũng không cần nghĩ tại nghị hội bên trên tiến thêm một bước hoặc là mưu cầu cái gì càng lớn họa lộ phát triển. Nhưng có khi, người liền muốn đối mặt thế này chật vật lựa chọn. La thu sinh nhìn về phía ngoài cửa sổ gần như sắp cần tán đi bày ra uy ám người, chỉ cần hắc hiện tại lắc đầu, như vậy hết thảy phân tranh cũng sẽ ở hai giờ sau tan thành mây khói, nhưng rất đáng tiếc, ngoại giao bản thân liền là đánh cờ, mà bên thắng, tất nhiên là thế đánh bạc càng lớn phía kia.

La thu sinh trầm ngâm một lát, phi thường buồn rầu lắc đầu, cũng đối với hắc thư ký riêng nói: “Đối phương còn có cái gì yêu cầu sao?”

“Đối phương cần chúng ta đem Lý Cảnh Thiên mời vào gian phòng kia bên trong, đại sứ tiên sinh.”

“Ta hiểu được.” La thu sinh đẩy ghế ra, từ sau bàn công tác đứng lên.

“Tiên sinh?”

“Nếu như đối phương như thế yêu cầu, vậy chuyện này, chỉ có thể từ ta đi làm.”

...

Tại trực tiếp truyền hình hình tượng sáng lên sát na, ở xa mới ni thủ đô Lý lão tiên sinh căn bản không dám tin vào hai mắt của mình.

Hắn nhìn qua trong màn hình TV gian kia đen như mực phòng nhỏ, làm tại mới ni trú hoa sứ quán công việc nhiều năm lão nhân, hắn chỉ là trong nháy mắt liền nhận ra gian kia phòng nhỏ vị trí.

Kia là tại sứ quán khu ký túc xá lầu bốn lầu các, cũng chính chính là tại hắn tôn nhi hiện tại chỗ ở gian phòng kia trên lầu.

Trong lầu các, một chiếc đèn treo treo ở gian phòng chính giữa, mờ nhạt ánh đèn trên mặt đất trải ra một cái hoàn chỉnh hình tròn.

Hai thanh giản dị chiếc ghế được bày tại dưới đèn, một tấm trong đó là dựa vào lưng ghế dựa, mà đổi thành một trương thì là đơn giản nhất phương băng ghế, bọn hắn tương đối mà thả, trừ cái đó ra, trong phòng không có bất kỳ vật gì.

Mới ni đài truyền hình dẫn chương trình dùng nhẹ nhàng ngữ điệu thông báo nói: “Nhằm vào nước ta công dân Lý Cảnh Thiên tiên sinh tại Hoa quốc đưa tới rất nhiều tranh luận, Hoa quốc cảnh sát quyết định khai thác hiện trường trực tiếp phương thức, hướng nhân dân cả nước trực tiếp đối Lý Cảnh Thiên tiên sinh thẩm vấn quá trình, còn có năm lúcphút ở giữa, chính thức thẩm vấn liền muốn bắt đầu.” Lý lão tiên sinh tay run run, lần nữa bấm mới ni trú hoa đại sứ la thu sinh tiên sinh tư nhân điện thoại.

Trong ống nghe truyền đến dài dằng dặc mạnh âm, khiến tay của lão nhân đều dần dần run rẩy lên.

La đại sứ sờ dĩ không có ngay đầu tiên nghe điện thoại, là bởi vì hắn ngay tại xử lý một kiện chuyện trọng yếu phi thường.

Hắn đi tại trong đại sứ quán bộ xích hồng sắc trên bậc thang, sau lưng hắn, đi theo cái này một hệ liệt sự kiện kẻ đầu têu.

“La thúc thúc, chúng ta đây là muốn đi nơi nào?”

Lý Cảnh Thiên trong lòng bỗng nhiên có dự cảm vô cùng không tốt, hắn cơ hồ nghĩ lập tức trốn đi xuống lầu.

Nhưng đại sứ tiên sinh cưỡi trên nấc thang cuối cùng, đột nhiên quay đầu lại, cùng sử dụng một loại phi thường ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắn, làm hắn không dám có nửa điểm động tác.

“Chúng ta?” Đại sứ tiên sinh chỉ lầu bậc thang cuối cùng kia phiến sàn nhà nhan sắc nhất trí không hai màu đỏ sậm cửa gỗ, nói với hắn: “Không có chúng ta, chỉ có ngươi.”

Tác giả có lời muốn nói: Hay là đề nghị một chút cảm thấy truy vấn thống khổ các bằng hữu , chờ bốn tiếng hoàn tất lại một hơi xem hết

đi, mặc dù ta cũng kìm nén đến rất vất vả, hận không thể cho các người mỗi người đều kịch thấu một lần cố sự này, nhưng vẫn là không thể kịch thấu.

Đại khái còn có chương 10 hoàn tất, dù sao còn không có ra đại sự, không có ra đại sự cái này hoàn toàn không giống ta...

Tóm lại, nhìn văn cùng viết văn loại chuyện này, hay là vui vẻ trọng yếu hơn, như vậy hay là mời lựa chọn mình thoải mái phương thức đi.

Đương nhiên, nếu như trạng thái tốt ta đương nhiên suy nghĩ nhiều càng, nhưng mà hiển máu di chứng một mực không có làm dịu, mỗi ngày đều rất mệt mỏi, ráng chống đỡ lấy cũng viết không được quá nhiều, thật sự là xin lỗi.

Quyển 4 Chương 146: Bốn tiếng 58

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 146: Bốn tiếng 58

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Lý Cảnh Thiên chưa hề nghĩ tới sẽ lấy loại phương thức này gặp lại Lâm Thần.

Tại hắn đẩy cửa một nháy mắt, hắn cơ hồ cho là mình con mắt bỏ ra. Trong lầu các hoàn cảnh tia sáng lờ mờ tới cực điểm, trên trần nhà kia ngọn nhỏ đèn treo bởi vì hắn đẩy cửa động tác mà nhẹ nhàng lay động. Lý Cảnh Thiên nhìn qua ngòai tại đèn treo hạ người kia, cũng không có trước tiên kịp phản ứng nơi đây hiểm ác.

Truy cứu nguyên nhân, ước chừng là bởi vì Lâm Thần nghiêng ghế dựa ở cạnh lưng trong ghế bộ dáng quá mức bình thản, cũng có thể là bởi vì Lâm Thần hiểm thấy đeo cặp mắt kính, mà mảnh khánh hắc khung thực sự rất thích hợp hắn, phối hợp vàng ấm ánh đèn còn có hắc nhẹ nhàng cúi đầu nhẹ nhàng lật xem tư liệu động tác, Lý Cảnh Thiên có như vậy một nháy mắt có chút xúc động.

Đương nhiên, hắn luôn luôn rất có xúc động, bất quá hắn cũng rất biết khắc chế xúc động, cho nên tại hắn sau khi vào cửa, hắn cũng không có lập tức đóng sập cửa rồi đi hoặc là kể một ít rất thô lỗ nói để cho mình rơi vào bị động cục diện.

Hắn nhìn khắp bốn phía, cũng nhanh chóng chú ý tới, tại gian phòng bốn góc đỉnh bắc lấy bốn đài chuyên nghiệp 4k camera HD, mà căn này lầu các vốn là có cửa sổ, chỉ là cửa sổ bị người dùng chuyên nghiệp ảnh lều hắc sa cho che, dùng cái này tạo nên nơi này không phân ngày đêm vi diệu bầu không khí.

Lý Cảnh Thiên rất may mắn hắn vừa rồi vẫn như cũ duy trì thể gia công tử cùng tên ca sĩ tốt đẹp nói chuyện hành động.

“Lâm cố vấn, không nghĩ tới chúng ta sẽ lấy loại phương thức này gặp lại, ta mới vừa rồi còn cho rằng ngài sẽ không tới.” Hắn đứng tại

cạnh cửa, cũng không có đóng cửa.

“Ồ, đây chẳng qua là người không nghĩ tới mà thôi.” Lâm Thần vẫn như cũ nhìn chăm chú lên trang giấy trong tay, thậm chí ngay cả đầu đều không có nhấc

“Lâm cố vấn, ngài đối ta tính công kích luôn luôn mạnh như vậy a.”

Lý Cảnh Thiên cảm khái nói. Hắn nhìn qua Lâm Thần cúi đầu đọc lúc lộ ra tinh tế cái cổ, mặc dù Lâm Thần rất giống mê người con mồi, nhưng hắn rõ ràng hơn đối phương hoàn toàn là ngụy trang thành con mồi lão luyện thợ săn, hắn lập tức ý thức được mình bây giờ lựa chọn tốt nhất là lập tức rời đi, đồng thời vô luận như thế nào đều không bước vào nơi này một bước, nhưng khi hắn nghĩ như vậy thời điểm, Lâm Thần ngẩng đầu lên.

“Mời đóng cửa đi, Lý Cảnh Thiên tiên sinh.”

Nghe thấy Lâm Thần mệnh lệnh giọng điệu, Lý Cảnh Thiên cười nói:

“Ngài đây là tại hạn chế tự do của ta sao?”

Lâm Thần lắc đầu, hắn đưa tay chỉ gian phòng bốn góc, nói: “Như người thấy, căn này lầu các bốn góc treo bốn đài camera HD, cái này bốn đài camera phân biệt thuộc về Vĩnh Xuyên truyền hình, trung ương tin tức, ca TV cùng toàn thế giới lớn nhất online video trang web metube, đương nhiên, cái này mấy nhà truyền thông phải chẳng đem video nguyên chia sẻ cho cái khác điện đài ta liền không thể nào biết được. Nhưng bây giờ cơ bản chủ yếu là từ cái này bốn nhà truyền thông đem toàn bộ hành trình trực tiếp ta và người nói chuyện quá trình, cho nên ngài có thể phỏng đoán cẩn thận một chút, hiện tại có bao nhiêu người ngay tại quan sát người... Cho nên, cùng trước máy truyền hình người xem các bằng hữu chào hỏi đi.”

Lâm Thần tiếng nói ôn hòa, Lý Cảnh Thiên lại lưng phát lạnh, hắn đi theo Lâm Thần lời nói ngẩng đầu nhìn lại, kia bốn đài camera lập tức biến thành vô số trống rỗng ánh mắt, giờ phút này chính gắt gao nhìn chăm chú lên hắn.

Mặc dù rất rõ ràng Lâm Thần đây là tại đe dọa hắn lấy gia tăng tâm lý của hắn áp lực, có hắn lại bởi vì câu nói này hai chân hoàn toàn không cách nào động đậy, hắn nghĩ nghĩ, sau đó hỏi: “Đối thoại? Thật ra ngài dùng thẩm vấn càng thỏa đáng đi, nếu là thẩm vấn, như vậy ta cũng có thể cự tuyệt thật sao?”

“Người đương nhiên có thể cự tuyệt, nhưng đầu tiên giống như là người như người đời này đều rất khó lại tìm đến so hiện tại tốt hơn bị vạn chúng chú mục cơ hội... Tiếp theo, cho ta nhắc nhở một chút, nếu như người bây giờ quay đầu rời đi, hành động này tại người xem xem ra sẽ phi thường khả nghi sao?” Lâm Thần nói như vậy. Lý Cảnh Thiên lần nữa nhìn về phía gian phòng bốn góc, hẳn rất cuộc minh bạch, thật ra khi hắn đi vào nơi này thời điểm liền không còn bất luận cái gì cơ hội bỏ trốn, hẳn thở thật dài một cái, rất bất đắc dĩ đi đến Lâm Thần trước mặt, tại đối diện phương trên ghế ngồi xuống.

“Lâm cố vấn, ngài hỏi cái gì đều có thể, nhưng ta lát nữa đuổi máy bay, cho nên còn hi vọng ngài có thể mau chóng hoàn thành thẩm vấn.”

“Ta minh bạch.” Lâm Thần nhẹ gật đầu, sau đó trầm mặc xuống. Lý Cảnh Thiên lần thứ nhất cảm thấy trầm mặc có chút gian nan, sau đó hắn phát hiện, hắn sờ dĩ cảm thấy gian nan là bởi vì hắn ngồi tại một trương rất không thoải mái nhỏ phương trên ghế, mà Lâm Thần thì rất hài lòng hai chân trùng điệp dựa vào thành ghế, hắn cùng Lâm Thần ở giữa khoảng cách cũng phi thường xấu hổ, bọn hắn ước chừng cách xa nhau chừng hai mét, đoạn này khoảng cách cũng không quá gần lại không rất xa, đồng thời ở giữa không có bất kỳ cái gì che chắn vật, để cho người ta khó chịu tới cực điểm.

“Vừa rồi kia nửa giờ rất khó nhịn à?” Lâm Thần đột nhiên hỏi hắn. “Thật ra cũng không có, bởi vì ta vừa rồi ngay tại thu thập hành lý, cho nên cảm thấy thời gian trôi qua nhanh chóng.”

“Người là muốn nhắc nhở ta, người chuyển bay thời gian gần, cho nên để cho ta dừng trì hoãn người quá nhiều thời gian thật sao?” Lâm Thần hỏi.

Lý Cảnh Thiên chưa từng gặp qua Lâm Thần ngay thẳng như vậy người, hắn điều chỉnh hạ suy nghĩ, khẽ khom người, nói: “Bị ngài đoán đúng tâm sự thực sự có chút xấu hổ, nhưng nếu ngài có thể thông cảm ta về nhà sốt ruột, kia thật là cho dù tốt bất quá.”

“Ta minh bạch.” Lâm Thần nhẹ gật đầu, sau đó khiến Lý Cảnh Thiên phi thường ngoài ý muốn chính là, Lâm Thần thế mà phủ tay. Thanh thúy tiếng vỗ tay tại trong lầu các tiếng vọng.

Không bao lâu, lâu các cửa gỗ mở rộng, có hai người giơ lên một trương bàn dài đi vào trong nhà, một người trong đó chính là chuyển này phụ trách bảo hộ hấn an toàn sứ quán quan võ thẩm thành công, thẩm thành công ánh mắt nhìn về phía hấn rất lạnh, đồng thời bao hàm lửa giận, Lý Cảnh Thiên không biết Lâm Thần đến tột cùng làm cái gì quý kế khiến sứ quán trên dưới nói gì nghe nấy, có điều coi như thế thật ra cũng không có quan hệ, bởi vì vô luận như thế nào quyền chủ động đều trên tay hấn, mà lại, tại cùng Lâm Thần mặt đối mặt ngồi một hồi về sau, hấn dần dần tỉnh táo lại, Lâm Thần nói không sai, nghĩ đến đến trăm vạn mà tính ánh mắt đều nhìn chăm chú lên hấn, hấn lại có loại rung mình kích thích cảm giác. Không thể không nói, hiểu rõ nhất người người, vĩnh viễn là của người đối thủ.

Hấn cảm thấy mình nhanh yêu Lâm Thần.

...

Ở tại mới ni thủ đô lý công quán lão nhân cũng đồng dạng cảm thấy phi thường kích thích.

Nhưng loại kích thích này cũng không phải là bởi vì hưng phấn, mà là bởi vì khẩn trương, nhìn xem cháu mình cùng cái kia Hoàn Cảnh cảnh sát ngồi đối diện nhau hình tượng, Lý lão tiên sinh cảm thấy mình toàn thân mạch máu đều muốn nổ bể ra tới.

Hấn lần thứ ba phát hạ đại sứ la thu sinh điện thoại, mà lần này, điện thoại rốt cục được kết nối.

Kết nối trong nháy mắt, Lý lão tiên sinh liền hướng về phía điện thoại dùng hết lực khí toàn thân quát: “La thu sinh, người điên rồi sao, ta Thiên nhi vì sao lại tại gian phòng kia bên trong, người khiến hấn ra, ta mặc kệ, người nhất định phải lập tức khiến hấn ra!”

“Thật có lỗi, Lý lão, ta làm không được.” La thu sinh rất bình thản hồi đáp.

“Người đây là bán nước cầu vinh, đây là tại chà đạp quốc gia tôn nghiêm!” Ở xa mới ni thủ đô Lý lão tiên sinh đem quả trượng dùng sức lắc tại phòng khách đồng hồ bên trên, đồng hồ vang lên miếng thủy tinh nứt làm cho người ngất đầu muốn nứt, Lý lão tiên sinh khắc chế quãng điện thoại di động xúc động, lạnh lùng nói: “Người đừng quên là ai một mực dìu dắt người đem người đeo cái này vào vị trí, người lại dám nói với ta làm không được?”

“Là ngài.” La đại sứ phi thường khiêm cung nói, “Ngài đối ta một mực có ơn tri ngộ.”

“Ơn tri ngộ? Ta đối với người ơn tri ngộ người chính là như thế hồi báo ta sao, kia là ta Lý gia duy nhất tôn nhi, người làm sao không cầm đao trực tiếp đâm chết ta tới đứt khoát?”

La đại sứ đứng tại bên cửa sổ, trên mặt rất khó được lộ ra một tia trào phúng thần sắc, hắc thần nhiên nói: “Thật phi thường thật có lỗi Lý lão, nhưng mà bởi vì ‘Cửa’ mở, cho nên ta không cách nào cự tuyệt.”

Tại la thu sinh nói xong câu nói kia về sau, điện thoại bên trong có tương đối dài thời gian dừng lại, Lý lão tiên sinh thậm chí liền hô hấp đều đình trệ, một lát sau, lão nhân mới dùng một loại “Người nói đùa cái gì” giọng điệu chất vấn: “Người nghĩ qua loa tặc trách ta lão đầu tử cũng không cần tìm lý do như vậy, đừng nói tôn nhi ta là bị vu hãm mạnh gian người Trung Quốc kia, cây cảnh thiên chính là thật giết nàng, cửa hệ thống cũng không thể bởi vì loại này lớn bằng hạt vừng sự tình hưởng ứng.”

“Nhưng mà cửa thật mở.” La thu sinh đại sứ phi thường bình tĩnh tự thuật nói.

Điện thoại trong ngoài lần nữa lâm vào trầm mặc, Lý lão tiên sinh nghĩ một hồi, rốt cục giống như là quyết định: “Ta muốn cùng ‘Gỗ cửa người’ nói chuyện.”

Đầu bên kia điện thoại, la thu sinh đại sứ nhìn về phía đứng ở trước mặt mình nam nhân kia, cũng không có trước tiên đáp ứng Lý lão thỉnh cầu.

Nhưng đối phương lại hoàn toàn đoán được hắn đang suy nghĩ gì, không chỉ có dời đi nhìn chăm chú màn hình ánh mắt, còn hướng hắn đưa tay ra.

Nghe được đầu bên kia điện thoại hô hấp âm trở nên càng thêm trầm tĩnh, Lý lão tiên sinh vào hôm nay đánh cho vô số trong điện thoại, lần thứ nhất dùng kính ngữ, hắc nói: “Chào ngài.”

Nhưng bên đầu điện thoại kia người nhưng không có bất kỳ đáp lại nào, thậm chí liền hô hấp tiết tấu đều không có bất kỳ biến hóa nào, phát giác được đối phương có lẽ sau một khắc liền muốn cúp điện thoại, Lý lão tiên sinh quyết định đuổi vội vàng nói: “Ta mặc kệ ngài là

ai, nhưng xin ngài tin tưởng cây cảnh thiên thật là oan uổng, chỉ cần ngài tha hẩn một lần, hết thảy đều có thể thương lượng!”

Bên đầu điện thoại kia người rót cục có đáp lại: “Lý lão tiên sinh, ta mới vừa nói cái gì?”

“Ngài... Ngài cũng không nói gì.” Lão nhân khiêm tốn nói.

“Nếu như ta không nói gì, người vì cái gì cho là chúng ta ở giữa có chỗ thương lượng chứ?”

“Ngài đến tột cùng muốn cái gì, mặc kệ ngài muốn cái gì đều có thể ra giá!”

Hình Tông Liên trên mặt không vui không buồn, không có xem thường hoặc là trào phúng, không có bất kỳ cái gì cảm xúc.

Hắn nói: “Đầu tiên, trên thế giới này có tư cách cùng ta cò kè mặc cả người thực sự không nhiều, người hiển nhiên không thuộc về loại này.” Nhìn màn ảnh bên trong phân ngòi tại bàn dài hai bên người, Hình Tông Liên ánh mắt cuối cùng rơi vào gian phòng chính giữa tấm kia trên bàn dài, hắn đối bên đầu điện thoại kia lão nhân nói, “Mà người cũng hẳn là rất rõ ràng, thật ra ta muốn đối phó Lý Cảnh Thiên, có rất nhiều phương thức có thể khiến hắn sống không bằng chết, nhưng mà ta hiện tại tuyển nhất chính trực thủ đoạn, người phải rất cao hưng mới đúng.”

Nói xong câu đó về sau, Hình Tông Liên liền đem điện thoại từ bên tai dời, tiện tay cúp điện thoại.

...

Tại lờ mờ lầu các đầu kia trên bàn dài bày biện một vài thứ.

Từ trái sang phải theo thứ tự là một viên đồng hồ, một bộ bài poker cùng một cái hình vuông hộp gỗ.

Cửa gỗ một lần nữa khép lại, Lâm Thần đưa tay dựng vào bàn gỗ, cầm lấy bộ kia bài poker, đem chính diện hướng lên, ngang đẩy ra. Hắn nói với Lý Cảnh Thiên: “Ta một mực rất thích mới ni bài poker, mặc dù thật ra đó cùng toàn thế giới thông dụng đồ thắm mai phương bài poker không có khác nhau quá nhiều, nhưng ta luôn cảm thấy mới ni bài poker màu sắc phi thường thú vị, để cho người ta nhìn không được truy đến cùng trong đó ngụ ý.”

Lâm Thần rất tùy ý rút ra năm tấm bài, tiếp tục nói ra: “Ta đã từng đọc qua qua mới ni bài poker nghiên cứu thư tịch, nghe nói mới ni bài poker người thiết kế là vì kỷ niệm năm đó Xích Nhật chi chiến, cho

nên thiết kế năm bộ khác biệt màu sắc, trong đó ‘Phòng ốc’ biểu tượng gia viên, ‘Ngưòi’ biểu tượng dũng sĩ, ‘Chim bay’ biểu tượng tự do, ‘Ánh nắng’ biểu tượng thắng lợi, ‘Hoa tươi’ biểu tượng anh linh, loại này biểu tượng ngụ ý, là ta đây quốc gia khác đánh bạc trong hệ thống chưa từng thấy qua.”

Lý Cảnh Thiên đột nhiên cắt ngang hẳn: “Lâm cố vấn, ngươi là muốn cùng ta cược một trận sao?”

Lâm Thần đem kia năm tấm khác biệt màu sắc bài poker thả lại bài đồng bên trong, sau đó bắt đầu tẩy bài, thẳng nói ra: “Mà ta nghe nói tại mới ni dưới mặt đất quán bar, có loại phi thường thú vị bài poker cách chơi, loại này bài poker cách chơi thoát thai từ nguyên thủy nhất cược lớn nhỏ trò chơi, cũng thụ quán bar khoái đao đâm khe hở trò chơi ảnh hưởng, diễn biến mà thành bộ dáng bây giờ.”

Lâm Thần vừa nói, vừa gõ bàn một cái, hỏi Lý Cảnh Thiên: “Ngươi thích gì nhất màu sắc, tùy ý chọn một cái?”

Lý Cảnh Thiên ngần người, giống như là hoài nghi hẳn đặt câu hỏi bên trong còn chôn dấu cái gì rơi vào, nghĩ sâu tính kỹ về sau, hẳn rút cục đáp: “Ánh nắng.”

Lâm Thần đem bài poker lần nữa ngang đẩy ra, hẳn một trương ánh mặt trời vàng chói a đẩy ra bài đồng, tiếp tục nói ra: “Cái trò chơi này vô cùng đơn giản, chủ yếu là so vận khí, trò chơi song phương đem từ 1-10 cái này 10 tấm móc ngược lá bài bên trong một người rút ra một trương, số lượng cái lớn vì thắng, đương nhiên, thuần túy so lớn nhỏ trò chơi hơi có vẻ ngu xuẩn, mà cái trò chơi này thú vị chỗ ở chỗ nó tiền đặt cược. Mỗi vòng bên thắng có thể hướng bên thua tùy ý đưa ra một vấn đề, trò chơi quy định, bên thua nhất định phải thành thật trả lời, nếu như thực sự không muốn trả lời, chỉ có thể lại trên người mình cắt một đao, lấy đó quyết tâm.”

Lâm Thần dùng một cái tay khác mở ra trên bàn hộp gỗ.

Một thanh dao găm ngắn lẳng lẳng nằm tại trong hộp gỗ, tại chỉ đen nhưng làm nổi bật dưới, chủ thủ lưỡi đao lóe ra chói mắt ngân quang.

Lý Cảnh Thiên nở nụ cười, hẳn cơ hồ khắc chế không được giương lên khóe miệng, lại nhất định phải bảo trì ngây thơ vô tội thái độ: “Cái trò chơi này quá nguy hiểm, chúng ta có thể so lớn nhỏ, nhưng có thể hay không đừng tiền đặt cược?”

“Chỉ cần người thành thật trả lời vấn đề, cái trò chơi này liền tuyệt không nguy hiểm.”

Lý Cảnh Thiên lắc đầu, phảng phất là cảm thấy Lâm Thần đề nghị có chút quá mức: “Nhưng chúng ta làm sao phán đoán đối phương thành thật trả lời đây?”

“Rất đơn giản a, trước máy truyền hình còn có trước máy vi tính tất cả người xem, có thể giúp chúng ta kiểm nghiệm đây hết thảy.”

Lý Cảnh Thiên nhin không được cười lên, hấn đẩy ra chiếc ghế đứng lên, ngữ khí áy náy: “Mặc dù ta cảm thấy cái trò chơi này coi như thú vị, nhưng tha thứ ta xác thực muốn đuổi máy bay, không cách nào bồi ngài tiếp tục, nếu như có thể nói, hoan nghênh Lâm cố vấn một ngày kia đến mới ni, ta sẽ làm ngược lại giày đón lấy.”

“Ồ, ta biết người muốn đuổi máy bay, người chuyển bay sẽ tại 15:30 cất cánh, giả thiết người cần sớm bốn mươi phút tiến vào kiểm an, lại thêm lại lần nữa ni sứ quán đến Vĩnh Xuyên sân bay xa hành thời gian, 14:00 cả từ sứ quán xuất phát, người hấn là còn có thể gặp phải máy bay.”

“Nhưng là bây giờ đã nhanh đến thời gian a.” Lý Cảnh Thiên gõ gõ đồng hồ tay của mình, một bộ thương mà không giúp được gì bộ dáng.

“Ừm, còn có một khắc đồng hồ, đầy đủ tiến hành năm cục trò chơi, năm cục ba thắng.” Lâm Thần nói đến đây, cầm lấy trên bàn đồng hồ, vặn động dây cót, điều mười lăm phút định thời gian.

Kiểu cũ đồng hồ báo thức tí tách âm thanh lập tức bắt đầu trong phòng tiếng vọng.

Lý Cảnh Thiên chậm rãi quay đầu, nhìn chăm chăm trên bàn đồng hồ, sắc mặt thoáng chốc có chút trắng bệch.

Lâm Thần bình tĩnh nói: “Trở về đi, trên cửa khóa, mười lăm phút về sau mới có thể mở, đương nhiên người có thể lựa chọn không chơi cái trò chơi này, nhưng thế này trước máy truyền hình khán giả, nhất định sẽ phi thường tiếc nuối.”

Quyển 4 Chương 147: Bốn tiếng 59

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 147: Bốn tiếng 59

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Biểu tượng thắng lợi mười cái bài poker tại trên bàn dài theo thứ tự gạt ra.

Chỉ là mười lăm phút, năm vòng ván bài mà thôi, dù nói thế nào thế giới này cũng không có khả năng tại mười lăm phút bên trong biến dạng, Lý Cảnh Thiên nhìn qua đóng chặt cửa gỗ, buông xuống khóa lên tay cầm cái cửa bên trên tay, quay người đi trở về bàn dài một bên, lần nữa ngồi xuống.

“Như vậy, xin bắt đầu đi.” Hấn rất khiêm tốn nói.

Lâm Thần có chút cúi đầu, không có cùng hấn nói nhảm.

Vị này bình hòa nhà tâm lý học ngồi tại bàn đánh bài đối diện, hấn mười ngón thon dài, đem trên mặt bàn lấy ra mười Trương Dương chỉ riêng bài cài lại, tiện tay xáo trộn, về sau đưa tay đem xóa mở.

Dưới ánh đèn, bài poker mặt trái hoa văn mê loạn, Lý Cảnh Thiên có chút nheo lại mắt, hỏi: “Ai trước quất này Lâm cố vấn?”

Lâm Thần làm cái tư thế mời.

Lý Cảnh Thiên khế cười lên, rất tùy ý dùng đầu ngón tay điểm tại một trương bài bên trên, đem lòi ra bài đồng, lại hỏi: “Chúng ta là cùng một chỗ lật bài, hay là ta tới trước lật chứ?”

Lâm Thần đưa tay chỉ Lý Cảnh Thiên sau lưng camera nói: “Cùng một chỗ đi, miễn cho người nói ta gian lận.”

“Ta càng ngày càng tin tưởng đây là trận công bằng ván bài.” Lý Cảnh Thiên ngón tay vẫn như cũ đặt tại mặt bài bên trên.

Lâm Thần cũng lấy ra một trương, nói: “Nghe nói mới ni người đánh bạc chú trọng nhất tiên cơ, cho rằng nếu như tại ván bài bên trên có thể cướp được tiên cơ liền có rất lớn khả năng chiến thắng, thật ra, này cũng không hoàn toàn là mới ni người thói quen, toàn thế giới

ma bài bạc đều có cái này cộng đồng nhận biết, bất quá ta cảm thấy rất kỳ quái, Lý Cảnh Thiên tiên sinh.” Lâm Thần một tay chi di, ngẩng đầu nhìn hấn, “Vô luận lựa chọn đại biểu thắng lợi Thái Dương hay là nhất định phải cướp được tiên cơ, thậm chí bao gồm người bây giờ đơn chỉ ép bài động tác đều thuyết minh người vô cùng vô cùng nghĩ thắng, cái này cho nên trận đánh cướp bên trong, người đến cùng có cái gì không thua nổi chứ?”

Lý Cảnh Thiên phản ứng đầu tiên là buông tay, sau đó hấn đến mới ý thức tới mình là bởi vì Lâm Thần phản ứng quá lớn, hấn ôm cánh tay mà ngồi: “Khả năng bởi vì làm lâu nghề nhân, của ta lòng háo thắng có chút mạnh, hi vọng Lâm cố vấn đừng quá độ giải độc.”

“Không có, ta cũng không có giải độc người ý tứ, người nhìn, ta chỉ là tại trình bày mới ni bài poker bối cảnh tri thức mà thôi.” Lâm Thần dùng tay điểm trụ trước mặt mình tấm kia bài poker, hỏi, “Kia làm mới ni người người, đối với tại một trận năm cục ba thắng chế trong trận đấu không có chút nào ngoài ý muốn thua trận đầu, sẽ có cảm giác gì chứ?”

Hấn nói xong, cấp tốc đem mặt bài lật ra.

Lý Cảnh Thiên chăm chú nhìn lại, phát hiện Lâm Thần trong tay lại là một trương “Ánh nắng 9”, mà tại mặt bài vì 1-10 bài poker bên trong, hấn chỉ có cục nhỏ cơ hội khả năng rút đến một trương so cái số này càng lớn bài.

Hấn lông mày nhẹ chau lại, hiển nhiên đây là Lâm Thần thiết định ván bài, vị trí hoàn cảnh lại là trong đại sứ quán, ai cũng biết đại sứ quán nhân viên công tác sở dĩ có được miễn quyền ngoại giao hoàn toàn là bởi vì sứ quán chưa hề đều là gián điệp oa điểm, nơi này tiềm ẩn các loại gián điệp cùng đếm không hết làm “Tệ công” cỡ, Lâm Thần tùy tiện tìm một bộ công cụ tới đối phó hấn hoàn toàn có khả năng, hấn thậm chí âm thầm quyết định, nếu như Lâm Thần nghĩ thắng, hấn liền để Lâm Thần thắng là được, không có gì lớn. Nghĩ tới đây, Lý Cảnh Thiên thuận tay đem bài lật ra, nhìn qua lá bài bên trên số lượng, hấn có như vậy một nháy mắt trong nháy mắt không dám tin vào hai mắt của mình.

Đúng vậy, ngay tại vừa rồi, nó lấy phi thường nhỏ xác suất lật ra một trương biểu tượng cực độ quang minh cùng thắng lợi “Ánh nắng 10”, Lý Cảnh Thiên một nháy mắt khổng chế không nổi nét mặt của mình,

nội tâm của hắn cuồn cuộn, nở nụ cười: “Lâm cố vấn, xem ra vận khí của ngươi thật không tốt a.”

Nhân loại thiên tính một trong, sẽ đem đánh cược bên trên thắng lợi quy công cho vận khí, đồng thời cho rằng đây là thiên ý chiếu cố, bọn hắn đem đánh đầu thắng đó.

Lý Cảnh Thiên hoài nghi trong nháy mắt tan thành mây khói.

Lâm Thần đem lá bài cài lại, nhét vào bài đồng, mặc dù hắn nhìn qua có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn là khiêu khích giơ lên khóe môi, đối với hắn không để ý chút nào nói: “Mời đặt câu hỏi đi.”

Lý Cảnh Thiên nắm đấm tại bàn đánh bài hạ nhẹ nhàng tích lũy gấp. Thật ra hắn hoàn toàn có thể hỏi chút như là “Ngươi hôm nay tâm tình như thế nào” hoặc là “Ngươi hôm nay tâm tình được không” loại vấn đề này, khiến vòng ván bài nhanh lên một chút đi, nhưng trông thấy Lâm Thần lạnh lùng vẻ mặt và khí định thần nhàn bộ dáng, hắn bỗng nhiên không muốn để cho chuyện này dễ dàng như vậy chấm dứt, nghĩ tới chỗ này thời điểm, hắn mắt nhìn đồng hồ, vòng thứ nhất ván bài thời gian so với hắn tưởng tượng thời gian còn muốn lâu một chút, đã qua hai phút ba mươi giây, như vậy chỉ cần hắn hơi kéo dài một chút, mười lăm phút ngay lập tức sẽ qua đó.

“Lâm tiên sinh, vấn đề của ta chỉ sợ sẽ có chút bèn nhọn a, ngài nhìn, ngài hôm nay đã đem ta làm cho ta ác như vậy, ta có phải hay không cũng có thể hơi làm chút phản kích chứ?”

“Ừm, ngươi không cần vì mình bản thủ làm nèn, muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi, bất quá, ta còn là đề nghị ngươi, khắc chế một chút bản tính của mình, vạn nhất ngươi có thể hoàn hảo không chút tổn hại đi ra gian phòng này, vẫn là phải duy trì ngươi thần tượng ca sĩ cùng đạo đức điển hình thân phận.”

“Ngài đều đã như thế cho ta gọi nước bắn, ta đâu còn có cái gì đạo đức điển hình có thể nói.” Lý Cảnh Thiên hướng về sau tới gần, đột nhiên ý thức được cái ghế của hắn sau không có chỗ tựa lưng, cho nên đánh cái lão đảo, lần nữa ngồi ở, đột nhiên xuất hiện thất thố khiến hắn không vui, hắn nói, “Thật ra ngươi châm chọc của ta những nội dung kia cũng không có quá sai, cái gì khiêm tốn vừa vặn, tính tình hiền lành a loại này thiết lập đều là công ty áp đặt cho ta, nhiều năm như vậy, mỗi khi gặp gặp gỡ trào phúng a, ác ý lập hắc liệu loại chuyện này ta đều muốn dùng một loại không thêm để ý chút

nào thái độ xử lý, bởi vì đây là công chúng đối với chúng ta yêu cầu, nhưng chúng ta nghề nhân thật không phải là thánh nhân, ta thật đã rất mệt mỏi rất mệt mỏi, tất cả mọi người muốn ta nhẫn, nhưng nếu như chúng ta bây giờ thẳng thắn tương đối, ta bỗng nhiên liền không muốn nhẫn xuống dưới, ta có thể rất thành thật nói, ta mặc dù xác thực không giống ta bình thường diễn dịch cao thượng như vậy, nhưng vô luận như thế nào, ta còn không có xấu đến ngài nói đến như thế.”

“Có thể ít nói lời vô ích sao?” Lâm Thần gõ gõ đồng hồ báo thức, cắt ngang hần thao thao bất tuyệt.

Lý Cảnh Thiên bỗng nhiên hướng về phía trước tới gần.

Mặc dù Lâm Thần khống chế được rất tốt, nhưng vẫn là hiển lộ ra bực bội thần sắc, Lý Cảnh Thiên đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt, hần chậm chậm mở miệng: “Ngài là đồng tính luyện ái sao, Lâm cố vấn?”

Nếu như Lâm Thần giờ phút này có thể tại màn hình lớn quảng trường hoặc là bất luận kẻ nào lưu dày đặc quan sát trực tiếp nơi chốn, như vậy hần nhất định có thể nghe được tất cả người xem không tự chủ được kinh hô.

“Trời ạ, lại là đồng tính luyện ái ”

“Có chút buồn nôn a ”

Lời tương tự tại rất nhiều nơi rất nhiều quan sát trực tiếp trong đám người vang lên.

Lý Cảnh Thiên chiêu này hoàn toàn mỹ diệu, hần rất dễ dàng liền đem người xem đối với mình tìm tòi nghiên cứu chuyển dời đến Lâm Thần trên thân.

Trước máy truyền hình tất cả mọi người bắt đầu chờ đợi đáp án này. Lâm Thần trên mặt ngược lại là không có quá nhiều biểu lộ, Lý Cảnh Thiên bị hần lãnh đạm ánh mắt nhìn chăm chú lên, lại có loại thoải mái đến cần đột nhiên lên cảm giác.

Kim giây tí tách đi ba lần, Lâm Thần động.

Hần có chút đứng dậy, từ trong hộp gỗ rút ra chủy thủ, ngân quang thoáng hiện, máu tươi tràn ra, hần không chút do dự tại trên cánh tay mình cắt một đao.

Trước máy truyền hình tất cả người xem lần nữa kinh hô, bọn hần nhìn xem vị kia nghe nói là cục cảnh sát tâm lý học cố vấn nhân thủ

bên trên cắt ra vết đao, nhìn xem cái kia đao không tính sâu lại tại chậm rãi rướm máu vết thương, yên lặng nghĩ đến: Hẳn quả nhiên là đồng tính luyến ái sao, cho nên mới sẽ tự mình hại mình?

Lý Cảnh Thiên nhìn xem Lâm Thần trên cánh tay vết đao, có như vậy một hồi có chút trợn mắt hốc mồm, nhưng hẳn rất nhanh ý thức được hẳn thuận miệng hỏi vấn đề này đại khái thật đâm trúng Lâm Thần đau nhức điểm, cho nên giống Lâm Thần dạng này người thế mà lựa chọn tự mình hại mình cũng không chính diện trả lời.

“Lâm cố vấn vừa rồi giống như không cần thận bại lộ mình xu hướng tính dục này nếu như cái này đều bại lộ, người vì cái gì không坦然 nhiên thừa nhận chứ?”

“Đây là vấn đề thứ hai.”

Lâm Thần tùy ý huyết dịch từ cánh tay vết thương chảy ra, lại không làm bất luận cái gì cầm máu biện pháp, trên mặt hẳn thậm chí không có bất kỳ cái gì đau đớn biểu lộ.

“Lâm cố vấn, trung thực giảng ta không rõ người tại sao phải cùng ta chơi cái này khay cục bài.”

“Mới ni bài poker bên trong đã bao hàm tuyệt hảo tập thể tiềm thức, mà quất bài cái trò chơi này nhìn qua là phi thường đơn giản, nhưng vô luận là bài Tarot hoặc là cái gì khác xem bói trò chơi, đều có thông qua quất bài dự đoán vận thế, bất quá đối với nhà tâm lý học tới nói, xem bói cùng nói là mê hoặc, không bằng nói là đối với nhân loại vô ý thức nghiên cứu... Cho nên, đang chơi bài thời điểm, nhớ kỹ đem người đuôi cáo ẩn nấp cho kỹ, Lý Cảnh Thiên.” Lâm Thần ngẩng đầu, đối Lý Cảnh Thiên mỉm cười.

“Lâm cố vấn thật sự là chứng chạc đảng hoàng nói hươu nói vượn cao thủ.” Lý Cảnh Thiên nhin không được cười lên, tựa hồ rất không tin hẳn nói nội dung, “Mà lại, nếu như bài poker thật có thể xem bói, vậy cái này phải chẳng biểu thị thắng lợi nữ thần là đứng tại ta bên này sao?”

“Người có thể thử một chút a, nàng có phải hay không sẽ vĩnh viễn đứng tại người nơi đó.”

Nghe vậy, Lý Cảnh Thiên quơ lấy trên bàn ván bài, đem mười cái bài poker lần nữa xáo trộn, sau đó đem nó mặt trái hướng lên, một thanh xóa mờ.

11 phút 30 giây.

Lý Cảnh Thiên rút ra một tấm trong đó.

Lâm Thần không nói gì, hắn cầm lấy Lý Cảnh Thiên bài vị bên trái tấm kia, ánh mắt trầm tĩnh.

Cánh tay của hắn vẫn tại rướm máu, có một sợi huyết thủy thuận cùi chỏ của hắn nhỏ xuống ở trên bàn, trên mặt bàn lấm ta lấm tাম, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình.

Không cần đếm ngược, hai người bọn họ đồng thời lật ra tấm thẻ.

“Ánh nắng 5”, “Ánh nắng 6” .

Lý Cảnh Thiên lần nữa kìm nén không được cường hi, hắn thậm chí ngay cả biểu lộ quản lý đều đã quên.

“Xem ra thắng lợi nữ thần thật sự là đứng tại ta chỗ này.” Hắn đem bài của mình vung về bài đồng, “Ta có thể hỏi vấn đề thứ hai sao?”

Lý Cảnh Thiên nhìn chăm chú ngòi tại mình đối diện người kia, dù cho là tại sắc màu ấm dưới ánh đèn, Lâm Thần sắc mặt cũng dần dần tái nhợt, Lý Cảnh Thiên không cách nào khống chế mình không nhìn tới Lâm Thần trên cánh tay vết đao, huyết dịch loại vật này xác thực sẽ để cho hắn hưng phấn tới cực điểm.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Lý Cảnh Thiên ngắm nhìn Lâm Thần màu đen nhánh con ngươi, ôn hòa nói: “Đã ngươi là đồng tính luyến, vậy ngươi và ngươi vị kia cảnh sát hình sự quan trải qua giường sao?”

Lâm Thần nghe được vấn đề này về sau, mi mắt nhẹ rủ xuống, thấy không rõ thần sắc, đang lúc Lý Cảnh Thiên cho là hắn rốt cục cần mở miệng thời điểm, Lâm Thần lại cần đưa tay rút đao.

Lý Cảnh Thiên bỗng nhiên đè lại Lâm Thần.

Loại cảm giác này thực sự quá tốt, hắn dưới lòng bàn tay là Lâm Thần mu bàn tay, Lâm Thần xương bàn tay rõ ràng, làn da cũng rất nhắn mịn, rất làm hắn ngoài ý muốn chính là, Lâm Thần làn da thể mà không phải lạnh, mà rất ấm áp, hắn cơ hồ có thể cảm nhận được tầng kia hơi mỏng dưới làn da bao trùm lấy cốt cốt máu chảy, nóng như vậy, như vậy bông...

“Lâm cố vấn, rất xin lỗi lại hỏi khiến ngài không cách nào trả lời vấn đề, rất xin lỗi khiến ngài khó xử, ngài không cần trả lời cũng không cần tự mình hại mình, ta thu hồi vừa rồi vấn đề.” Lý Cảnh Thiên đầy cõi lòng áy náy nói. Hắn tin tưởng mình biểu lộ chân thành, trước máy truyền hình người xem các bằng hữu nhất định sẽ bởi vì biểu

diễn của hấn mà động cho, đồng thời hấn cũng tin tưởng, khi hấn sau khi nói xong những lời này, Lâm Thần cùng phía sau hấn vị kia cảnh sát hình sự hấn là hết đường chối cãi, cũng rất khó ở cục cảnh sát đặt chân đi xuống. Hấn thậm chí bắt đầu huyễn tưởng, nếu như Lâm Thần làm mất công việc, hấn có hay không có thể dùng cái gì thủ đoạn, đem hấn thu vào tay.

“Người dễ dàng như vậy đối ý, nhân phẩm nhất định không tốt.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

Lý Cảnh Thiên rút tay về.

Lâm Thần không chút do dự kéo lên trong hộp chủ thủ, từ trên cánh tay mình chậm rãi cắt lấy, chủ thủ mở ra làn da, máu tươi từ vết thương tràn ra, cuối cùng, Lâm Thần để dao xuống, chủ thủ bên trên choáng lấy màu đỏ sậm vết máu, lẳng lẳng nằm ở trên bàn.

Lý Cảnh Thiên nhìn xem Lâm Thần trên cánh tay kia hai đạo vết đao, kinh ngạc tại Lâm Thần nguyên tắc, chẳng lẽ loại này đánh cược, chẳng lẽ không phải thuận miệng nói dối liền có thể sao?

【 hai 】

“Lâm Thần chú ý thủ kinh của ngươi, vết thương lây nhiễm cũng không phải nói đùa, ta nhớ được người đối tác dụng rộng chất kháng sinh dị ứng.”

Hình Tòng Liên như như kim loại thuần hậu thanh âm trầm thấp thuận trong tai vì hình tai nghe truyền tới, đại khái là sứ quán trang bị quá mức tiên tiến, Hình Tòng Liên thanh âm phảng phất là hướng về phía tai của hấn khuếch nhẹ nhàng phun ra, rõ ràng phải không được. Lâm Thần ngược lại là thật bất ngờ, Hình Tòng Liên thế mà không trách hấn bại hoại thanh danh của hấn, ngược lại đang cảnh cáo miệng vết thương của hấn vấn đề.

Có điều hoạch đều vẽ, có thể có biện pháp nào.

Lâm Thần nhìn Lý Cảnh Thiên một chút, nói: “Tiếp tục.”

Lý Cảnh Thiên nghe vậy, rất tự nhiên kéo qua trên bàn kia mười cái bài poker, bắt đầu tẩy bài: “Ngài chẳng lẽ không biết sao, dùng đao cắt tổn thương mình cơ hồ liền thừa nhận ngươi cùng Hình đội trưởng quan hệ, ngươi vì cái gì tình nguyện thương tổn tới mình cũng không muốn chính diện trả lời chứ?”

“Bởi vì máu tươi thông linh, sẽ để cho xem bói càng thêm có hiệu.”

Lâm Thần chăm chú trả lời.

Lý Cảnh Thiên nhẹ nhàng hít hà, cũng không biết là chung quanh tận lực tạo nên lò mờ không khí hay là nguyên nhân gì khác, mùi máu tươi phía sau lại vẫn hòa với nếu có như mùi đàn hương, đương nhiên cũng có thể là là nơi này bày biện cũ kỹ, làm hấn sinh ra ảo giác.

Lý Cảnh Thiên lắc đầu, nói với Lâm Thần: “Ngài thật biết nói đùa, có ngài đến tột cùng phải dùng bộ này bài poker xem bói thứ gì chứ?”
“Ta muốn tìm một vật.”

Lý Cảnh Thiên thoáng chốc sửng sờ.

Lâm Thần dùng khớp nối gỗ gõ bàn, nói với Lý Cảnh Thiên: “Tiếp tục, đừng lãng phí thời gian.”

Lý Cảnh Thiên đem mười cái bài poker một trương một trương trên bàn lập, hấn thẳng lấy ra một trương: “Nếu như theo thường quy năm cục ba thắng chế, có phải hay không ta thắng thứ ba cục về sau, chúng ta liền có thể sớm kết thúc tranh tài?”

“Có thể, nhưng người nhất định sẽ không thắng.”

Lâm Thần nói xong, nghe thấy Hình Tông Liên tại hấn trong tai nghe nhẹ nhàng mở miệng, “Trái ba.”

Hấn theo lời rút ra tấm kia, thuận tay hất ra mặt bài.

Kia là một trương “Ánh nắng 9” .

Lý Cảnh Thiên biến sắc, hấn thuận thế đem trong tay mình mặt bài lật ra.

Rất khéo, bọn hấn cái này vòng đồng dạng rút ra liền nhau hai số lượng chữ.

Lý Cảnh Thiên lật ra một trương “Ánh nắng 8” .

“Xem ra ta cái này vòng vận may không tốt lắm.” Lý Cảnh Thiên lắc đầu nói.

9 phân 40 giây.

Lâm Thần rốt cục thu hoạch được hấn thủ vòng đặt câu hỏi cơ hội, trước máy truyền hình tất cả người xem đều nín hơi ngưng thần, lặng chờ hấn vấn đề.

Lâm Thần rất thẳng thắn nói ra: “Vấn đề của ta như sau, Lý Cảnh Thiên, tại người cái này ti tiện cả đời phạm vào vô số tội ác bên trong, phải chăng bởi vì sự cuồng vọng của người tự đại mà gan lớn giữ lại đến lưu lại kia phần nguyên thủy tài liệu?”

Lý Cảnh Thiên thần sắc bất động, từ khi mộ trác đánh tới cú điện thoại kia, hấn đương nhiên biết Lâm Thần từ đầu tới đuôi đều muốn tìm kia khay mẫu mang, hiện tại Lâm Thần thật vất vả đưa ra vấn đề này, hấn đương nhiên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, cũng bởi vậy có thể rất tốt khống chế biểu lộ.

“Ngài đang nói cái gì, ta không rõ ràng a?” Hấn phi thường thành khẩn nói, “Cái gì tài liệu?”

Nhưng mà, làm hấn không có nghĩ tới là, Lâm Thần cũng không có trong vấn đề này làm nhiều dây dưa, nói một cách khác, Lâm Thần lại chỉ hướng hấn cười cười, liền rất dễ dàng buông tha hấn.

Lý Cảnh Thiên sinh lòng cảnh giác.

Cái này vòng ván bài chỉ dùng 30 giây, tại đếm ngược 9 phút 10 giây thời điểm, bọn hấn đã tiến vào vòng thứ tư ván bài.

Lâm Thần tay chảy máu, cầm bài đều là một tay, chỉ có thể hấn tiếp tục tẩy bài.

Lý Cảnh Thiên bắt đầu cẩn thận suy nghĩ Lâm Thần từ đầu tới đuôi động tĩnh, hấn đã căn bản không làm rõ được Lâm Thần muốn làm cái gì, chỉ còn cuối cùng hai vòng ván bài, Lâm Thần chỉ dùng cái này hai vòng ván bài liền muốn đoán ra hấn đem mẫu mang để ở nơi đâu, làm sao có thể.

Nghĩ tới đây, hấn mới phát hiện, hấn đã vô ý thức đem bài rửa sạch lần nữa đẩy ra.

Hấn đột nhiên ngẩng đầu.

Đã thấy Lâm Thần dùng một loại rất có thâm ý ánh mắt nhìn hấn, nói: “Người có phải hay không cảm thấy rất kỳ quái a, vì cái gì người căn bản không có đang suy nghĩ tẩy bài cũng đã tự động đem bộ này bài rửa sạch, người thật cảm thấy ý thức của người thật có thể khống chế người hành vi, chỉ cần người không mở miệng ta cũng không biết người đem đồ vật cất ở đâu?”

“Đây coi là một cái đặt câu hỏi sao, Lâm cố vấn?” Lý Cảnh Thiên nghĩ nghĩ, phản kích nói.

“Đương nhiên không tính.” Lâm Thần bỗng nhiên ngời thẳng người.

“Mỗi lần đều là ta trước quất, lần này chỉ sợ cần đến phiên Lâm cố vấn à?” Lý Cảnh Thiên rốt cục có chỗ hoài nghi.

...

“1, 3, 5, 9, 8, 7, 10, 2, 6, 4.”

Lâm Thần nhíu mày, ngồi nghiêm chỉnh, Hình Tòng Liên ngay tại vị hình trong tai nghe hướng hấn lộ ra bài tự, báo xong danh sách về sau, Hình Tòng Liên nói: “Ta đề nghị người lựa chọn phải năm, kia là số lượng 7, tương đối bảo hiểm, nhưng vấn đề là người làm như thế nào khống chế Lý Cảnh Thiên chỗ rút ra số lượng so người nhỏ chứ?”

Lâm Thần không có lập tức hành động, hấn suy nghĩ một lát sau, đem ngón tay theo trái hai bên trên, cũng không có ngay lập tức đem tấm kia bài lật ra, hấn tái nhợt đầu ngón tay ở giữa bài poker bên trên theo thứ tự xẹt qua, cuối cùng dừng ở phải hai.

Rút ra, lật bài, động tác của hấn một mạch mà thành.

Hình Tòng Liên ngồi tại HD máy giám thị trước, nhìn xem bàn đánh bài bên trên tấm kia vừa bị Lâm Thần lật ra ánh nắng 6, lại có loại tim đập rộn lên khẩn trương cảm giác, Lâm Thần cũng thật sự là gan lớn đến cực điểm.

Lúc trước Lâm Thần hướng hấn trình bày toàn bộ kế hoạch lúc liền từng nói qua, vòng thứ tư đánh cược là khó khăn nhất năm chắc một ván tranh tài, bởi vì hấn duy nhất không cách nào khống chế quất bài thứ tự trước sau chính là cái này vòng.

Lâm Thần nói, Lý Cảnh Thiên làm mới ni người, vô luận như thế nào nhất định sẽ muốn cướp tiên cơ, hấn thậm chí sẽ ám chỉ Lý Cảnh Thiên lựa chọn tiên cơ liền có thể chiến thắng, cho nên dựa theo Lý Cảnh Thiên cá tính nhất định sẽ nhiều lần vượt lên trước, trước hai vòng chiến thắng lúc Lý Cảnh Thiên sẽ không sinh ra bất luận cái gì hoài nghi, chỉ khi nào thua trận ván thứ ba, dựa theo Lý Cảnh Thiên cá tính tất nhiên sẽ hoài nghi bọn hấn gian lận, khi đó Lý Cảnh Thiên nhất định sẽ lựa chọn khiến hấn đi đầu quất bài, cho nên hấn nhất định phải tận khả năng rút đến một trương khiến Lý Cảnh Thiên sẽ không sinh ra hoài nghi lại cũng đủ lớn mặt bài.

Nhưng lại tại vừa rồi, Lâm Thần từ bỏ “Ánh nắng 7” mà lựa chọn nhỏ hơn “Ánh nắng 6”, Hình Tòng Liên phát hiện, thậm chí ngay cả hấn đều không làm rõ ràng được Lâm Thần đang suy nghĩ gì.

Nếu như Lâm Thần hiện tại có thể cùng Hình Tòng Liên đối thoại, hấn nhất định sẽ nói cho đối phương biết, bởi vì hấn động tác mới vừa rồi, Lý Cảnh Thiên cuối cùng chọn bài poker chỉ có 4 tấm bài, trái một, trái hai, phải một, phải ba, mà bởi vì Lý Cảnh Thiên đối với hấn

sinh lòng cảnh giác, hẳn cuối cùng rất có thể lựa chọn sử dụng trái một.

Trong lâu các, Lý Cảnh Thiên cũng đem ánh mắt dời về phía bàn đánh bài, bởi vì Lâm Thần động tác mới vừa rồi, trong lòng của hắn sinh ra các loại hoài nghi.

Hắn đầu tiên là đem ngón tay khoác lên trái hai “Ánh nắng 3” bên trên, phát hiện Lâm Thần cũng không có bất kỳ cái gì biểu thị, sau đó hắn đưa tay khoác lên phải một, Lâm Thần trên mặt có nhỏ xíu nhíu mày động tác. Mặt bài bên trên hoa văn giống nhau như đúc, không có bất kỳ cái gì nhắc nhở, Lý Cảnh Thiên làm bộ muốn lật, nhưng lại tại ngón tay của hắn cần tiếp xúc mặt bài sát na, hắn trở về trái một, cấp tốc lật ra tấm kia “Ánh nắng 1”.

Nhìn thấy bài poker bên trên độc nhất vô nhị thiếp vàng ánh nắng đỏ án lúc, Lý Cảnh Thiên biểu lộ phi thường buồn nản, hẳn rất sa sút tinh thần dựa vào thành ghế, lần nữa đánh cái lão đảo.

Không ít trước máy truyền hình người xem đều cười ra tiếng, Lý Cảnh Thiên cũng giống như cảm nhận được loại kia ý cười, sắc mặt của hắn hắc như đáy nồi, tại thật sâu điều chỉnh hô hấp về sau, hắn nói: “Lâm cố vấn lại có thể đặt câu hỏi.”

Lâm Thần từ áo sơ mi vạt áo trước bên trong rút ra một chi bút chì, sau đó từ hắn vừa rồi một mực đặt ở trong tay tư liệu trang bên trong, tùy ý rút ra một trương, cùng bút chì cùng một chỗ kín đáo đưa cho Lý Cảnh Thiên, bởi vì cánh tay mở rộng động tác, khiến cho hắn trên cánh tay chảy xuống máu tươi nhỏ tại mặt bài bên trên, hết sức dữ tợn.

Lâm Thần tọa hồi nguyên vị, nói với Lý Cảnh Thiên: “Mời người tại tờ giấy này bên trên dùng mới ni bài poker bên trong phòng ốc, người, chim bay, ánh nắng, hoa tươi cái này năm cái nguyên tố vẽ tranh, sau đó dùng bức họa này đến nói cho ta, người đem món đồ kia để ở nơi đâu.”

Lý Cảnh Thiên vốn đang cầm Lâm Thần kín đáo cho hắn bút chì, nhưng tại Lâm Thần nói xong câu nói kia về sau, hắn đem bút chì quăng ra: “Lâm cố vấn nói tiền đặt cược chỉ là đặt câu hỏi trả lời, cũng không có nói muốn vẽ họa à?”

“Dù sao, chúng ta làm tâm lý học người, yêu cầu trả lời phương thức có thể có chút khác loại, xin thứ lỗi.” Lâm Thần thuận miệng nói.

“Người không có chuyện nói rõ trước, ta không thể tán đồng.” Lý Cảnh Thiên ra vẻ bất đắc dĩ nói.

“Có thể a, người không vẽ, 15 phút về sau ta cũng không thả người đi.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói, “Mà lại, người không theo ta nói đến nói làm sẽ rất khả nghi a, họa cái họa mà thôi, người thực sự tin tưởng ta có thể dựa vào một bức họa đoán được người viên kia lại hắc hựu tạng trái tim.”

Lý Cảnh Thiên nhìn Lâm Thần thật lâu, rốt cục ý thức được Lâm Thần từ đầu tới đuôi đều không có cùng hắc đang nói đùa ý tứ, hắc muốn phản bác, lại không biết nói cái gì.

Hắc chợt nhớ tới người kia, tại cũng rất mờ tối phòng thu âm bên trong, người kia nằm rạp trên mặt đất, dùng giống như Lâm Thần cứng cỏi ánh mắt nhìn qua hắc, bối cảnh bên trong là hắc viết bài hát kia, hắc lôi kéo người kia tóc, một lần lại một lần buộc hắc nghe bài hát kia, vô luận nghe bao nhiêu lần, người kia đều chỉ nói hai chữ “Rác rưởi” .

Rác rưởi đương nhiên đã chỉ hắc lại chỉ hắc làm âm nhạc.

Nghĩ tới đây, Lý Cảnh Thiên dừng suy nghĩ, không biết sao phải, tại Lâm Thần dẫn đạo dưới, hắc thật bắt đầu ở nghĩ Tống Thanh Thanh, thế này không tốt, hắc không thể nghĩ tiếp nữa, nếu không rất có thể bại lộ.

Hắc nhặt lên bị mình ném trên mặt đất bút, vô luận như thế nào, Lâm Thần có một câu nói đúng, nếu như hắc không làm như vậy, sẽ có vẻ phi thường khả nghi.

Rốt cục, hắc tại tấm kia trên tờ giấy trắng, bắt đầu vẽ xuống thứ nhất bút: “Người cần ta làm sao họa chứ?”

“Muốn vẽ cái gì đều có thể, bất quá, trước cho ta họa người đi.” Lâm Thần rướn cổ lên mắt nhìn Lý Cảnh Thiên vẽ xuống nội dung, tiếp tục nói, “Đừng họa diêm người, tốt xấu họa cái tại làm động tác, cụ thể người.”

Lý Cảnh Thiên nghe vậy, thật trên giấy họa.

Bàn đánh bài hai bên, một người phẫn bút cực họa, làm cho người một thì nhàn nhã tựa lưng vào ghế ngồi, vừa nhìn còn bên cạnh lải nhải: “Tuyệt đối không nên đem tin tức bại lộ cho ta a Lý Cảnh Thiên, ta đoán đồ vật rất chuẩn.”

“Ta có cái đề nghị, đầu óc người bên trong tốt nhất đem vật kia để chỗ nào che đậy lại, nếu không rất dễ dàng thông qua hội họa bắn ra ra.”

“Căn bản không có vật như vậy.” Lý Cảnh Thiên ngẩng đầu, rất bực bội nói.

“Được rồi được rồi, có thể họa phòng ốc.” Lâm Thần cơ hồ là dùng một loại thay đổi trạng thái bình thường trêu chọc ngữ khí đang nói chuyện, “Họa nhà thờ điểm chú ý, người vẽ ở trong phòng đồ vật rất dễ dàng biểu lộ ra người đến cùng là đem vật của ta muốn giấu ở trong phòng hay là bên ngoài, đề nghị người họa đơn giản điểm là được, ta yêu cầu cũng không có phiền toái như vậy...”

Lý Cảnh Thiên rất bất đắc dĩ dựa theo Lâm Thần họa bắt đầu vẽ phòng ốc, sau đó là hoa tươi, ánh nắng, cùng chim bay...

Hắn mỗi họa một vật, Lâm Thần đều ở bên cạnh càng không ngừng nói dông dài, đến mức hội họa tiến hành đến cuối cùng, Lý Cảnh Thiên cái trán thế mà tràn ra một tầng mỏng mồ hôi.

“Lại cho ta họa gốc cây đi, Lý Cảnh Thiên.” Lâm Thần nói như vậy.

...

Phòng quan sát bên trong, Vương Triều nhìn xem ngoan ngoãn vẽ tranh Lý Cảnh Thiên, há to mồm, cơ hồ quên quan sát mình số liệu trên màn ảnh.

“A Thần ca ca thật là lợi hại a, Lý Cảnh Thiên thật vẽ lên ài.”

Nhưng mà Hình Tông Liên khuôn mặt nghiêm túc, cũng không có nhiều lời bất luận cái gì nói.

Hắn so với ai khác đều rõ ràng, Lý Cảnh Thiên sở dĩ sẽ ngoan ngoãn trên giấy vẽ tranh, là bởi vì Lâm Thần trước đó hắc làm ra cái khác lựa chọn khả năng, kia là Lâm Thần trên tay hai đầu vết đao đối lấy là.

Lâm Thần tại bắt đầu trận này đánh cược trước liền nói với hắn rất nhiều, bao quát hướng hắn phân tích dù xã hội nhân cách chướng ngại người sinh lý đặc điểm, Lâm Thần nói Lý Cảnh Thiên loại người này vỏ đại não hưng phấn trình độ phi thường thấp, nguyên nhân này thúc đẩy Lý Cảnh Thiên cần không ngừng tìm kiếm biến thái kích thích để duy trì vỏ đại não hưng phấn trình độ, đồng thời cũng làm hắn rất khó có bối rối hoặc là sợ hãi cảm xúc, mà dù xã hội nhân cách chướng ngại người nhất thiện che dấu, bởi vậy cảnh sát rất

khó tại bình thường thẩm vấn bên trong công phá Lý Cảnh Thiên loại người này buông tim, để từ phản ứng của bọn hắn bên trong suy đoán chân tướng sự tình.

Hắn sờ dĩ cần thiết trí cùng Lý Cảnh Thiên đánh cược, mục đích đúng là vì để cho Lý Cảnh Thiên hưng phấn lên, trước hai vòng thắng lợi cùng máu tươi sẽ kích thích Lý Cảnh Thiên khiến đầu óc của hắn vô bắt đầu sinh động, tùy theo mà đến thất bại thì sẽ để cho Lý Cảnh Thiên có chút bối rối, loại này bối rối đương nhiên không kịp nổi phổ thông ma bài bạc chân tay luống cuống, nhưng cũng đủ làm cho Lý Cảnh Thiên bắt đầu hoài nghi, hắn sẽ hoài nghi động cơ của bọn hắn, hoài nghi đánh cược mục đích, đương nhiên trọng yếu nhất chính là, Lý Cảnh Thiên sẽ bắt đầu hoài nghi mình vận khí.

Đối với bất luận kẻ nào tới nói, một khi bọn hắn đã mất đi tín niệm, liền trở nên dễ đối phó.

Không chỉ có như thế, trận này đánh cược bên trong nhất diệu chính là cái kia cự tuyệt trả lời tuyển hạng, bình thường thẩm vấn bên trong Lý Cảnh Thiên có thể dựa vào hỏi gì cũng không biết đến qua loa tắc trách, nhưng Lâm Thần trước thua hai ván dụ làm lấy Lý Cảnh Thiên hỏi ra rất có tính công kích vấn đề, Lâm Thần cự tuyệt trả lời đồng thời trên tay chính mình cắt hai đao, cái này khiến Lý Cảnh Thiên ý thức được, cự tuyệt chẳng khác nào thừa nhận, cho nên tiếp xuống, vô luận Lâm Thần hỏi cái gì, Lý Cảnh Thiên cũng sẽ không cự tuyệt trả lời thậm chí nhìn trái phải mà nói hắn, hắn chỉ có hai lựa chọn, chính diện trả lời, hoặc là nói dối, nhưng nếu như gặp gỡ làm hắn không cách nào nói dối thậm chí không cần nói chuyện vấn đề chứ?

Tỉ như họa một bức tranh...

Những quá trình này Lâm Thần đều hướng hắn báo cáo qua, lúc ấy hắn nghe được Lâm Thần tại một trận đơn giản đánh cược bên trong liền thiết trí nhiều như vậy cạm bẫy lúc hắn phản ứng đầu tiên là may mắn Lâm Thần ở bên cạnh hắn đồng thời hắn bình thường giống như đối Lâm Thần cũng không tệ lắm, nhưng khi hắn thật nhìn thấy Lâm Thần trên cánh tay vết đao, Hình Tông Liên bỗng nhiên vô cùng vô cùng không giải thích được bức bối.

Không bằng trực tiếp đánh chết Lý Cảnh Thiên được rồi, hắn lúc ấy chính là nghĩ như vậy.

【 ba 】

Lý Cảnh Thiên ngừng bút sát na, đúng lúc là đếm ngược 7 lúcphút. Hắn đem họa tác hai tay đưa cho Lâm Thần, Lâm Thần đưa tay tiếp nhận.

Lý Cảnh Thiên nhìn xem bàn đánh bài, hỏi: “Còn tiếp tục sao?”

Lâm Thần nhìn chăm chú lên Lý Cảnh Thiên đưa trước họa tác, tùy ý phất phất tay.

“Ngài nhìn ra cái gì sao?” Lý Cảnh Thiên bên cạnh tẩy bài, vừa rất tốt tính tình mà hỏi thăm, sau đó tiện tay rút ra một trương, phóng tới trước mặt mình, nhưng không có lật ra.

Lâm Thần buông xuống tấm kia giấy vẽ, giấy trắng vừa vắn đặt ở vết máu của hắn phía trên, máu tươi mờ mịt ra đem giấy vẽ bên trên bút chì tiểu nhân vị trí nhuộm đỏ.

Lâm Thần ngồi nghiêm chỉnh, chậm rãi mở miệng: “Tại 10 năm trước, người dùng phi pháp thủ đoạn giám cấm Tống Thanh Thanh, đối với hắn áp dụng dài đến mấy tháng thậm chí mấy năm cực kỳ tàn ác tính ngược đãi, người mạnh gian hắn, ấu đả hắn, đem hắn xem làm người tiết dục đồ chơi, tại người cảm thấy sự tình không thể lại tiếp tục như thế về sau, bọn người cùng mộ trác cắn ngược lại Tống Thanh Thanh một ngụm, lên án Tống Thanh Thanh gà gian mộ trác, Tống Thanh Thanh được oan vào tù, bạch bạch ngồi 8 năm lao, tại ba vòng trước người tại Hoàng gia số một sẽ □□ lúc, gặp Tống Thanh Thanh thâm niên fan hâm mộ hứa nhiệm, hứa nhiệm cự tuyệt vì người cung cấp tính phục vụ, người dùng đúng đời Tống Thanh Thanh đồng dạng tàn nhẫn thủ đoạn đối hứa nhiệm tiến hành cực kỳ tàn ác mạnh bạo...”

Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu, dùng vô cùng bình tĩnh lại cực kỳ rõ ràng âm sắc, cường ngạnh xé mở chín năm trước kia cái cộc hắc ám chuyện cũ.

Gian phòng bên trong bên ngoài, trong tiểu lâu bên ngoài, cả nước trong ngoài đều lâm vào một mảnh yên lặng.

Tất cả mọi người cho là mình nghe lầm, chuyện gì xảy ra, cái gì gọi là Tống Thanh Thanh, Tống Thanh Thanh là ai, hứa nhiệm là Tống Thanh Thanh fan hâm mộ, bị Lý Cảnh Thiên □□, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Quan sát trực tiếp người xem đều cảm thấy căn bản không biết ở trong đó đến tột cùng chuyện gì xảy ra, đánh cược, tự mình hại mình cảnh sát, liên quan tới cảnh sát xu hướng tính dục vấn đề, sau đó người cảnh sát kia giống như đang tìm cái gì đồ vật, hiện tại đột nhiên biến hóa đến Lý Cảnh Thiên đối Tống Thanh Thanh mạnh gian án.

Tại yên lặng về sau, tất cả mọi người bắt đầu châu đầu ghé tai, bọn hắn lẫn nhau hỏi thăm đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, cho nên bọn họ cái thứ hai động tác chính là lấy điện thoại cầm tay ra hoặc là mở ra website, bọn hắn bắt đầu điên cuồng lục soát “Tống Thanh Thanh” ba chữ.

...”Tiểu minh tinh nghẹn ngào khóc rống, Tống Thanh Thanh hành vi man rợ cuối cùng bại lộ ”

...”Trừ danh sao ca nhạc lang đang vào tù, hình tiêu mảnh dẻ không còn lúc trước ”

Các loại tin tức tiêu đề nhấp nhô mà xuống, thậm chí dùng không nửa một phút, mọi người rất nhanh liền hiểu rõ cái này phía sau chân tướng, Tống Thanh Thanh ba chữ lấy thế không thể đỡ xu thế nhảy lên trở thành weibo từ máu chốt lục soát quán quân.

Mà Tống Thanh Thanh những cái kia còn sót lại, ngoan cường dám fan hâm mộ, sớm tại Lâm Thần nói ra “Tống Thanh Thanh” ba chữ về sau, liền oa một tiếng khóc lên.

Mộc hỉ hoa chính là thế này một vị cô nương, 9 năm trước nàng là thành phố Hoàng Cảnh bên trong vừa thi đại học kết thúc học sinh, bởi vì thành tích rất tốt, cha mẹ của nàng biết nàng yêu thầm rồi Tống Thanh Thanh, bởi vậy đặc địa ban thưởng nàng một trương Tống Thanh Thanh buổi hòa nhạc bên trong trận phiếu, phụ thân không chỉ có nói sẽ đích thân đưa nàng đi Vĩnh Xuyên sân vận động nghe buổi hòa nhạc, còn nói bởi vì kết thúc quá muộn, bọn hắn ngay tại Vĩnh Xuyên ở thêm một đêm, cho nên ngay cả khách sạn đều định được rồi.

Mộc hỉ hoa sớm tại mở hòm phiếu ngày đó liền ước mơ qua bọn hắn kia cả ngày hành trình, nàng sẽ ở buổi hòa nhạc mua một đồng lớn xung quanh, chỉ xem những cái kia linh lang toàn cảnh là quầy hàng liền sẽ chiếm đi nàng cả ngày thời gian, tại màn đêm buông xuống thời điểm, nàng liền có thể vào sân ngồi xuống, trong tràng

bầu không khí rất tốt, mọi người tự phát đang hát từng tiếng ca, tám giờ đúng thời điểm, từng tiếng sẽ sặc sỡ loá mắt xuất hiện tại trên sân khấu...

Nhưng những này nàng huyền tưởng thật lâu sự tình đều bị trận kia mạnh gian án đánh vỡ, không có Vĩnh Xuyên, không có buổi hòa nhạc thậm chí liên thanh âm thanh cũng bị mất, nàng khóc qua, bởi vậy bị bằng hữu đã cười nhạo phụ mẫu quở trách qua, bọn hắn đều nói nàng mắt bị mù thế mà thích một cái mạnh gian phạm, phụ mẫu xé hắn trên tường tất cả áp phích đem nàng cất giữ CD toàn bộ ném vào thùng rác, Tống Thanh Thanh từ cái kia mùa hè về sau, liền không còn tại nàng sinh mệnh xuất hiện qua.

Cho tới bây giờ... Cho tới bây giờ trên TV người kia nói, từng tiếng là bị vu cáo, từng tiếng là được oan vào tù.

Nàng chăm chú che miệng lại, nước mắt không tự chủ được chảy xuôi xuống tới, nàng năm gần hai tuổi tiểu nữ nhi ngồi tại bên người nàng, lôi kéo góc áo của nàng, không rõ ràng cho lắm.

Mộc hỏi hoa tâm đã nát.

Nhưng mà Lâm Thần cường ngạnh tự thuật cũng không có tại số.

Tại hắn nói xong những lời kia về sau, một phong tự tay viết thư xuất hiện tại màn hình chính giữa, hứa nhiệm chữ chữ khắp huyết lên án, khiến trước máy truyền hình tất cả mọi người vì đó động dung.

Nòng đậm hắc ám mây đen bao phủ tại tất cả mọi người trong lòng, thậm chí có rất nhiều người đang nhìn xong hứa nhuộm lá thư này về sau, nhin không được che mắt không đi đang nhìn TV, bọn hắn rõ ràng là đến xem một cái giải trí Bát Quái a, sự tình vì sao lại biến thành như bây giờ?

Lờ mờ trong lầu các đánh cược vẫn tại tiến hành.

Lý Cảnh Thiên lặng im hồi lâu, hai tay của hắn khoác lên trên mặt bàn, nói với Lâm Thần: “Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do.”

Lâm Thần chỉ chỉ lỗi tai của mình, nói: “Hiện tại tất cả người xem đều sẽ nghe được một ca khúc, đó là các người illi thành danh khúc «peaceful“, tại cái này khúc nhạc 1 phân 31 giây □□ bắt đầu, bị người đâm vào một đoạn lớn thét lên tiếng gào thét làm bối cảnh âm nhạc, trong đó liền bao quát người đối Tống Thanh Thanh thi bạo lúc hắn thống khổ tiếng kêu thảm thiết.”

“Kia là vui trong kho tài liệu, ta cũng không cảm kích.” Lý Cảnh Thiên nói.

“Nếu như đây không phải là vui kho tài liệu này nếu như đó là người tự tay ghi lại □□ lúc Tống Thanh Thanh toàn bộ hành trình âm thầm này có phải hay không nói rõ trên thế giới này tồn tại như vậy một trường mẫu mang có thể chứng minh đây hết thảy chứ?” Lâm Thần rút cục dùng một cái tay nén dừng tay cánh tay vết thương, cũng không có cho Lý Cảnh Thiên cơ hội nói chuyện: “Lý Cảnh Thiên người biết không, mặc dù người không bằng cảm thú, nhưng khi người tốt xấu còn thuộc về người cái này giống loài, nếu như người là người, như vậy người liền chạy cỏi không ra những cái kia nhân loại bẩm sinh thói hư tật xấu, đó là chúng ta tại vài vạn năm sinh tồn sinh sôi bên trong bồi dưỡng được bản tính, không người có thể may mắn thoát khỏi.”

“Ta không rõ người đang nói cái gì.” Lý Cảnh Thiên ngấm nhìn đồng hồ, phảng phất tại chờ đợi chuông báo vang lên thời khắc đó, “Ván bài không tiếp tục nữa sao?”

“Ở trong đó bản tính liền bao quát một hạng, người cho rằng người có thể che dấu tội của mình, nhưng trên thực tế người đại não hoạt động thời gian so người cảm giác được muốn làm quyết định này thời gian phải nhanh hơn ba giây.” Lâm Thần dùng ngón tay gõ gõ huyết Thái Dương, “Nói cách khác, vô luận người làm sao khắc chế, đầu óc của người hay là sẽ trước người ý thức, bộc lộ ra rất nhiều thứ...”

Lý Cảnh Thiên cắt ngang hẳn: “Lâm cố vấn, người đang cho ta về tâm lý học phổ cập khoa học chương trình học sao, ta cũng không có hứng thú gì biết a.”

“Không, ta là đang khuyên người, không bằng từ giờ trở đi nhắm mắt lại đi đến nơi hẻo lánh đưa lưng về phía ta, thế này ta liền sẽ không phát giác người bất kỳ phản ứng nào dị thường, cũng liền khả năng đoán không được kia khay mẫu mang ở đâu.”

“Ta không có tội, cho nên ta sẽ không đi.” Lý Cảnh Thiên rất cường ngạnh nói.

...

Phòng quan sát bên trong, Vương Triều sờ lấy toàn thân nổi da gà nói: “A Thần ca ca đây là đem Lý Cảnh Thiên đóng đinh trên ghế a,

cho nên đem hần đường lui đều chặt, thật quá độc ác, ta về sau nhất định không nên cùng A Thần ca ca đối nghịch!”

Hình Tông Liên quay đầu đối mặt Vương Triều: “Đừng phân thần, xem chính người đồ vật.”

Vương Triều vội vàng quay đầu, ở trước mặt hần là mặt khác hai cái màn hình.

Trong đó một cái trên màn hình chính giữa là một khối ba chiều động thái đồ, động thái đồ góc dưới dòng số liệu đang không ngừng biến hóa, mà Vương Triều trước người một cái khác khối trên màn hình lại biểu hiện lấy Lý Cảnh Thiên nhịp tim nhiệt độ cơ thể mạch đập chờ một hệ liệt số liệu, Lý Cảnh Thiên đương nhiên không biết, hần đại bộ phận sinh lý số liệu đều thông qua giấu ở trong vách tường tham trắc khí biến thành con số cụ thể cùng mô hình đồ cung cấp người phân tích.

...

“Rất tốt.” Trong lầu các, Lâm Thần đối Lý Cảnh Thiên nở nụ cười: “Người mới vừa nói đối tâm lý học không hứng thú, thật ra ta khuyên người hiểu rõ một chút tương quan tri thức, nói ví dụ, tại tâm lý học bên trong có cái nổi danh nhất ‘Bản ngược hiện tượng’, đại ý là làm người càng ức chế một ít ý nghĩ lúc, nó liền sẽ lấy càng thêm mãnh liệt tư thái hiển hiện, đơn giản nhất là ví dụ là ta kêu người không nên nghĩ ‘Một đầu gấu trắng’ như vậy trong đầu của người phản ứng đầu tiên chính là ‘Một đầu gấu trắng’, người nhìn, đây chính là ta nói người không nhận khống trạng thái.” Lâm Thần nhếch miệng, tiếp tục nói, “Lại tựa như làm ta lặp đi lặp lại kêu người che dấu tấm kia mẫu mang dấu hiệu lúc, nó sẽ ở người trong ý nghĩ lấy vi diệu người thậm chí không thể nhận ra cảm giác trạng thái phản phục, càng không ngừng xuất hiện, như vậy những cái kia lặp đi lặp lại không ngừng xuất hiện hình tượng, đều sẽ phản ứng tại tương này họa bên trong.”

Hần dứt lời, đem họa tác giờ lên cao cao, khiến trước máy truyền hình tất cả người xem đều có thể nhìn thấy.

“Ta còn là không rõ ngài nói mẫu mang là cái gì, dù sao không có vật như vậy, như thế nào lại phản ứng đang vẽ chứ?”

“Bởi vì, người vẽ tương này họa, có chút đặc biệt.” Lâm Thần đem Lý Cảnh Thiên họa tác thả lại bàn đánh bài, bình tĩnh mở miệng: “Ta

sở dĩ lựa chọn mới ni bài poker nguyên nhân rất đơn giản, tại mới ni bài poker năm loại màu sắc bên trong bao hàm tâm lý học nổi danh nhất “Phòng thụ nhân trắc nghiệm” bên trong hai đại yếu tố, phòng thụ nhân trắc nghiệm là một loại thường dùng tại tâm lý trị liệu nhân cách trắc nghiệm, nó có thể hệ thống đem người tiềm thức phóng xuất ra, bao quát động cơ của người, cảm nhận, kiến giải cùng quá khứ kinh lịch vân vân...”

“Cho nên, ngài từ ta vừa rời phòng thụ nhân trắc nghiệm bên trong, nhìn ra cái gì sao?” Lý Cảnh Thiên duy trì vừa vặn khiêm tốn mỉm cười.

“Đầu tiên, rất không khéo ta là quốc gia hành nghề tinh thần bác sĩ, đồng thời có được tư pháp giám định quyền, cho nên từ trương này họa bên trong ta có thể giám định người có được đầy đủ dân sự hành vi năng lực.” Lâm Thần chỉ chỉ trên bàn tấm kia đơn giản giấy trắng, nói: “Người nhìn, cái này giống một đầu dây chuẩn, người luật sư đoàn muốn lấy tinh thần tật bệnh làm lý do vì người tại tòa án bên trên tiến hành vô tội biện hộ thời điểm, là vĩnh viễn cũng càng có điều đầu này dây chuẩn.”

Lý Cảnh Thiên ra vẻ trấn định trên gương mặt rất cục xuất hiện một tia vết rách, nhìn thấy tình cảnh này, Lâm Thần tiếp tục nói: “Có điều tinh Thần Giám định đồ là nói sau, hiện tại mời người lau đi trong đầu gấu trắng, chúng ta tới tâm sự người bức họa này.”

“Xin lắng tai nghe.”

“Đầu tiên người bức họa này bút pháp thỉnh thoảng, nói rõ người tính tình vội vàng xao động khó mà khống chế sự vọng động của mình tính; người vẽ căn phòng này nóc phòng có góc nhọn, nói rõ người xúc động, đối với bệnh trạng sự vật có không bình thường hứng thú, tại gốc cây này phía bên phải đường chân trời bị làm sâu sắc cường điệu, nói rõ người sợ hãi sắp đến sự tình; người vẽ nhân vật con mắt phi thường tròn, nói rõ người khống chế dục mạnh, tùy hứng tự tư...”

“Ngài chính là đem ta nói thành là cái lớn nát người đều có thể a, dù sao cũng chính là ngài trên dưới môi khế động sự tình.”

Lâm Thần cười nói: “Lý Cảnh Thiên tiên sinh, đây là căn cứ vào trắc nghiệm thường mô hình khoa học phân tích, mà ta thật rất chuyên nghiệp.”

“Cho nên, Lâm cố vấn, ngài chuyên nghiệp tính chính là lập những cái kia có lẽ có đồ vật sao, ngài nói mẫu mang đến tột cùng ở đâu?” “Người đối ta khiêu khích thật ra rất ngu xuẩn.” Lâm Thần dánh đầu ngón tay mang theo một chút máu, hấn dùng vết máu vòng lên Lý Cảnh Thiên vẽ phòng ốc, nói “Tốt a chúng ta tiến vào chính đề, ta trước đó một mực hoài nghi người đem mẫu mang dấu ở nhà, có điều nhìn người vẽ phòng, ta cảm thấy khả năng này không lớn, nhà ở của người bên trái đường cong đặc biệt không ổn định, nói rõ gia đình của người quan hệ ác liệt, càng không cần nhắc tới bề cong bức tường, trong lòng của người gia đình là phi thường không đáng tin địa phương, cho nên người hấn là sẽ không đem món đồ kia giấu ở trong nhà mình hoặc là cái gì trong phòng...”

Lâm Thần vừa nói, vừa quan sát Lý Cảnh Thiên biểu lộ, Vương Triều bên tai cơ bên trong không ngừng hướng hấn báo cáo Lý Cảnh Thiên sinh lý chỉ số.

Lý Cảnh Thiên không hổ là đỉnh cấp tâm lý biến thái người, dưới loại tình huống này, tim của hấn đập lại vẫn có thể từ từ ổn định lại.

Lâm Thần đem ánh mắt dời về phía trên giấy phòng ốc tường ngoài, hấn nói: “Nghe ta mới vừa nói câu nói kia thời điểm người rất buông lỏng, cho nên mẫu mang quả nhiên không ở đây trong phòng, người đem nó giấu ở địa phương nào chứ?”

“Chờ một chút A Thần, vừa rồi người nói ‘Không ở đây trong phòng’ thời điểm, Lý Cảnh Thiên giống như đột nhiên nhẹ nhàng thờ ra.”

Nghe vậy, Lâm Thần nhìn chăm chú lên Lý Cảnh Thiên vẽ cửa sổ, nghi ngờ nói: “Thật ra mẫu mang không ở đây ‘Trong nhà của người’, nhưng mà như cũ ở trong phòng?”

“Lý Cảnh Thiên bắt đầu luống cuống.” Vương Triều nói nhỏ.

“Mẫu mang không ở đây người trong nhà, nhưng mà tại nào đó cái cọc công trình kiến trúc bên trong?” Lâm Thần nhìn xem đồ bên trong cây cối cùng hoa tươi, tiếp tục nói, “Người vẽ hoa tươi cùng cây cối cách kiến trúc rất xa, nói rõ cái chỗ kia chung quanh thảm thực vật rất ít, hấn không phải là nghĩa địa công cộng hoặc là hoang dã một loại địa phương, trong thành thị kiến trúc nhiều nhất, người sẽ không đem nó giấu ở ca công ty trong tổng bộ đi?” Lâm Thần ngẩng đầu nhìn Lý Cảnh Thiên một chút, sau đó lắc đầu, “Không đúng, không phải ca công ty tổng bộ, đó là cái gì công trình kiến trúc chứ?”

Lý Cảnh Thiên sắc mặt càng ngày càng kém.

“Chúng ta lại muốn nói đến mới ni bài poker mỹ diệu chỗ, tại cái này năm loại màu sắc bên trong có một loại là chim bay, mà tại người trong tiềm thức, chim bay một mực là Tống Thanh Thanh biểu tượng, đương nhiên, loại này tinh thần phân tích phạm trù đồ vật liền tương đối trừu tượng, người cũng không cần phân bác ta. Rất khéo chính là ta vừa rồi quan sát qua, người trước kia chuẩn bị đem chim bay vẽ ở nóc phòng, nhưng người hội họa bút pháp lại tại nửa đường đột nhiên cải biến, sau đó người mới đưa chim vẽ ở trên trời, người lại tại chim chung quanh vẽ lên rất nhiều mây, những này đám mây nói rõ người tiềm thức muốn đem đồ vật giấu càng tốt hơn, cũng tương tự đại biểu cho tại mẫu mang chung quanh bao vây lấy rất nhiều thứ, cho nên người đem tấm kia CD giấu ở cái kia kiến trúc chỗ cao, chung quanh có rất nhiều đồ vật?”

Nương theo tí tách nhẹ vang lên giầy đi lại âm thanh, Lý Cảnh Thiên cũng càng ngày càng khống chế không nổi cơ thể của mình.

“Người khẩn trương cái gì, cái này thời hạn là cho của ta.” Lâm Thần nói với Lý Cảnh Thiên xong, lần nữa nhìn chăm chú lên Lý Cảnh Thiên họa tác, “Người vẽ nhà này công trình kiến trúc cửa không phải Thường Đại mà cửa sổ phi thường nhỏ, cái tỷ lệ này có vấn đề... Đại môn to lớn, cửa sẽ phản ứng công trình kiến trúc tỉ lệ, đồng thời tổng hợp người vẽ người cùng kiến trúc tỉ lệ, cái kia hẳn là là một tòa phi thường to lớn công trình kiến trúc, đây không có sai, cho nên kia là một tòa cửa rất lớn nhưng mà không có cửa sổ công trình kiến trúc?”

Nói tới chỗ này là, Lâm Thần ngừng lại.

Lý Cảnh Thiên hai tay giao ác, hỏi: “Thế nào?”

“Bởi vì phía dưới nội dung không cần đến trương này họa, thuần túy chính là đoán mò, nếu như người đem một phần chứng cứ phạm tội bảo tồn lại, nói rõ nó đối người có vô cùng trọng yếu ý nghĩa, giống như người biến thái kiểu gì cũng sẽ bảo lưu lại một chút các người cho rằng là chiến lợi phẩm đồ vật, nếu như người không có đem mẫu mang đặt ở bên cạnh, vậy nó nhất định tại phi thường có ý nghĩa địa phương, kia là cái có thể chứng minh người mạnh hơn Tống Thanh Thanh, có thể tại Tống Thanh Thanh lang đang vào tù sau còn không ngừng không ngừng nhục nhã hẳn địa phương.”

To lớn kiến trúc, to lớn cửa, rời xa thảm thực vật khu vực...

Lâm Thần chấn kinh ngẩng đầu, hấn vì mình phỏng đoán mà cảm thấy một chút sợ hãi, hấn không cách nào nghĩ nếu như suy đoán của hấn là thật, Tống Thanh Thanh dám fan hâm mộ nên đến cỡ nào sụp đổ.

“Người đem tấm kia mẫu mang, giấu ở cái nào đó Tống Thanh Thanh từng cử hành buổi hòa nhạc công trình kiến trúc bên trong?”

“A Thần, Lý Cảnh Thiên nhip tim rõ ràng gia tốc.”

“Đây không phải là phổ thông buổi hòa nhạc hội trường, cái kia hấn là là Tống Thanh Thanh đã từng phong quang vô hạn mà người về sau cũng đồng dạng cử hành qua buổi hòa nhạc địa phương, tại cái kia trong sân người cảm nhận được không giống bình thường lực lượng, cái chỗ kia nói cho người, Tống Thanh Thanh đã là quá khứ thức, người mới là hiện tại vĩ đại nhất ca sĩ... Mà người đem tấm kia mẫu mang giấu ở chỗ nào, là cần khoe khoang cho tất cả Tống Thanh Thanh fan hâm mộ nhìn, các người thích thần tượng còn không phải tại ta thân hạ thân ngâm biểu tử.” Lâm Thần cực kỳ khó chịu, nhưng vẫn là nhất định phải nói tiếp, “Cho nên, nói cho ta, Lý Cảnh Thiên, tại gầy Liễu Mai Sade tư diễn nghệ trung tâm, gặp xuân an cùng sân thể dục, Vĩnh Xuyên Christine trung tâm văn hóa, dương thành thiên lý sân vận động cái này bốn cái địa phương, người đến tốt cùng đem đồ vật giấu ở nơi nào?”

“Đủ rồi!” Lý Cảnh Thiên bỗng nhiên nắm tay chùy hướng mặt bàn. Kim giây đếm ngược 30 giây.

“Không đủ, đương nhiên không đủ.” Lâm Thần rốt cục dùng tay đè chặt tai nghe, hấn lui về phía sau một bước, đẩy ghế ra đứng lên, “Tại Vĩnh Xuyên Christine diễn nghệ trung tâm đúng không?”

Lý Cảnh Thiên trên mặt rốt cục hiện ra hoàn toàn điên cuồng thần sắc, kia là điên cuồng, máu tanh, xấu xí, phảng phất bần trung trung làm cho người buồn nôn nguyên thủy sinh vật mới có thể triển lộ ra thần sắc.

Lâm Thần nhưng vẫn là không buông tha Lý Cảnh Thiên, hấn ở trên cao nhìn xuống nói ra: “Muốn biết ta vì cái gì đoán chuẩn như vậy sao, bởi vì trước mặt người cái bàn này bên trên trang bị lấy tinh mật nhất áp lực máy dò, mà kêu người ngồi phương băng ghế là bởi vì người đang khẩn trương trạng thái dưới sau đó ý thức tìm kiếm trụ

cột, cho nên người nhất định sẽ nắm tay đặt lên bàn, trương này mặt bàn sẽ chuẩn xác ghi chép người đang nghe ta nói từng chữ lúc áp lực số ghi, ta đã sớm nói thân thể của người phản ứng nhất định sẽ so miệng của người càng thành thật, cho nên, Lý Cảnh Thiên, Christine diễn nghệ trung tâm, người xong.”

Sau một khắc, Lý Cảnh Thiên đột nhiên kéo lên trên bàn chủ thủ, bá đứng lên.

“Tại toàn thế giới người xem trước mặt biểu diễn mưu sát sao?” Lâm Thần lại nở nụ cười.

Sau một khắc, Lý Cảnh Thiên đem đao ngang cổ của mình: “Lâm cố vấn, ngài tại sao muốn như thế bức ta?”

“Chết ngay bây giờ, người liền vĩnh viễn không về được nước.”

Lâm Thần nhìn về phía mặt bàn đồng hồ báo thức.

Kim giây quy vị, chuông báo thức vang tận mây xanh.

Lý Cảnh Thiên vô ý thức ném đi chủ thủ, vọt tới cạnh cửa, đem dùng sức kéo mở.

Tia sáng xuyên thấu vào sát na, Lâm Thần đi đến trước sân khấu, tiện tay lật ra một trương bài poker.

Gắn đầy kim sắc ánh nắng mặt bài lấp lóe chói mắt.

Ánh nắng 10.

Thông sát.

“Lý Cảnh Thiên, nhớ kỹ trốn nhanh một chút.”

Lâm Thần nhẹ nhàng nói.

Quyển 4 Chương 148: Bốn tiếng 60

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 148: Bốn tiếng 60

Tác giả: Trường Nhị

14:00 cả.

Một cỗ đen nhánh sứ quán giấy phép xe con đúng giờ lái ra sứ quán cửa chính, tại xe con lái ra cửa sắt sát na, như mây mù liên miên đèn flash sáng lên, tất cả camera khí đều đang vận hành, tất cả phóng viên đều đang quay chiếu, nhưng trừ cái đó ra, không ai nói chuyện. Sứ quán trước cửa đường đi lộ ra yên tĩnh như chết, người mặc áo đỏ đám fan hâm mộ giống rơi xuống đầy đất vỡ nát cánh hoa, các nàng sa sút tinh thần lẫn nhau đỡ lấy, các nàng che miệng lại, xoay người, như cũ đắm chìm trong cực độ bi thương cùng trong lúc khiếp sợ.

Ở đây trong mọi người, không người dám hướng chiếc kia màu đen xe con tới gần một bước, kia phảng phất là khối hành sử bên trong bóng ma tử vong, những nơi đi qua đều là nhân thế giới cực hạn ác ý.

Tại trời xanh dưới, tại chông chất bông vải màu trắng đám mây dưới, gào thét tiếng còi cảnh sát đánh vỡ toàn bộ sứ quán đường phố yên tĩnh.

Một đội cơ động từ nơi xa lái tới mà đến, bọn hấn người mặc xanh đen sắc chế phục, điều khiển tuyết trắng mô-tơ, đỏ lam giao nhau đèn báo hiệu xen lẫn nhau lấp lánh.

Xe con chậm rãi dừng lại, kỵ cảnh đội dài vừa lúc dừng xe ở cửa sổ xe bên cạnh, cửa sổ xe hạ xuống.

Đội trưởng chăm chú cúi chào, dùng giải quyết việc chung ngữ khí nói: “Vĩnh Xuyên cảnh sát giao thông tiếp vào Hoàn Cảnh cảnh sát xin giúp đỡ, sẵn sóc đặc biệt đưa Lý Cảnh Thiên tiên sinh tiến về sân bay.”

Lái xe tiên sinh không biết là cúi chào vẫn gật đầu, tóm lại giữa bọn hắn cũng không nói lời nào, kỵ cảnh đội dài quay ngược đầu xe, sau đó, bốn chiếc xe gắn máy hộ vệ tại chiếc kia màu đen xe con tả hữu, bọn hắn cực kỳ ăn ý lại tận trung cương vị hộ tống chiếc này sứ quán xe con, hướng đạo cuối đường đầu chạy tới.

...

14:05 phân.

Hình Tòng Liên đi vào lầu các.

Trực tiếp sớm đã kết thúc, sứ quán nhân viên công tác đã bắt đầu tháo dỡ lắp đặt tại lầu các bốn góc camera, trên cửa hắc sa bị tháo dỡ xuống tới, sáng tỏ sắc trời đem trong tiểu lầu hết thảy chiếu lên rõ ràng rành mạch.

Lâm Thần vẫn như cũ ngồi tại bên cạnh bàn, hắn vẫn tại nhìn Lý Cảnh Thiên vẽ xuống bộ kia họa.

Trên mặt bàn ván bài lộn xộn, gập hắn vào cửa, Lâm Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút lấp lóe, giống loại kia làm sai sự tình hài tử gặp phải thầy chủ nhiệm bộ dáng: “Sao ngươi lại tới đây, chúng ta là cần hiện tại đi trung tâm văn hóa tìm vật chứng sao?”

Lâm Thần thuận miệng giật ra một đề tài hỏi.

Hình Tòng Liên không có trước tiên trả lời, ánh mắt của hắn rơi vào Lâm Thần trên cánh tay, Lâm Thần một cái tay còn nén tại trên vết thương, đến mức giữa kẽ tay đều là màu nâu đỏ vết máu khô khốc. Chân thực hiện trường vĩnh viễn so trực tiếp truyền hình nhìn thấy mà giật mình.

“Cầm lên họa, theo ta đi.” Hình Tòng Liên nói với Lâm Thần...

Lâm Thần không rõ ràng cho lắm, hắn ngăn người, sau đó cùng ngay tại tháo dỡ dụng cụ động tác nhân viên tạm biệt, giống đi vào căn này phòng nhỏ lúc, rất bình tĩnh chắc chắn đi ra căn này tràn ngập huyết tinh cùng sát ý gian phòng.

Cho dù phát sinh chuyện lớn như vậy, sứ quán bên trong vẫn như cũ rất khó coi đến cái gì lui tới nhân viên công tác, nơi này hành lang sâu xa, rộng lớn dây leo thực vật còn có bao trùm tại hành lang đầu trên, bao trùm tiếp theo mảng lớn màu xanh lá cây đậm bóng ma.

Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên phía sau, trên đường đi, Hình Tòng Liên đều lại không cùng hắn nói cái gì lời nói, nhưng Lâm Thần

căn cứ phương hướng phán đoán, Hình Tòng Liên giống như không có dẫn hấn xuất hiện trận ý tứ, bọn hấn tiến lên phương hướng là mảnh này khu kiến trúc chỗ sâu đi đến.

Đang lúc Lâm Thần cho rằng Hình Tòng Liên sẽ dẫn hấn đi lại lãnh hội mảnh đất này chỗ thần kỳ lúc, Hình Tòng Liên đã dẫn hấn đi tới hành lang cuối phòng y tế.

Trong phòng y vụ không có người, Vương Triều cũng không ở đây. Không lớn trong phòng chất đầy các thức dược phẩm, thậm chí còn có giản dị phòng giải phẫu, trong không khí tràn ngập nồng đậm tiêu □□ nước hương vị, nơi này...

Phải hình dung như thế nào này ngoại trừ bên cửa sổ giản dị giường bệnh coi như sạch sẽ, địa phương còn lại đều lộ ra một cỗ bị người hung hăng chà đạp qua bộ dáng, tóm lại vắng lai căn này phòng y tế người, đại khái đều tới lui vội vàng, cũng không quá để ý chữa bệnh và chăm sóc công trình sạch sẽ một loại yêu cầu.

“Ngồi trước.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ giường bệnh, đối với hấn nói như vậy.

Nói xong câu đó về sau, Hình Tòng Liên thẳng quay người, quen thuộc tại một đồng hỗn loạn Địa Y liệu vật phẩm bên trong tìm ra i-ốt nằm, cồn, băng gạc, cái kẹp, còn có khâu lại chuyên dụng mở rãnh châm cùng sợi tơ, Lâm Thần nhìn trợn cả mắt lên.

“Ta cảm thấy ta tình huống này hay là cần phải đi loại chuyên nghiệp bệnh viện.” Lâm Thần buông ra nén tại trên vết thương ngón tay, lại có một chút huyết thủy rỉ ra, da thịt bên ngoài lật, vết đao nhìn qua thâm cực kỳ, nhưng kỳ thật tình huống thật đến cũng không nghiêm trọng như vậy.

Hình Tòng Liên mở ra một bao băng gạc, cầm y dụng băng dính đi đến hấn trước mặt, Lâm Thần còn chưa kịp phản ứng, vết thương đã bị đối phương dán lên băng gạc.

Sau một khắc, Hình Tòng Liên dắt tay của hấn, kéo hấn đi đến bên cạnh cái ao bên trên.

Lâm Thần cảm nhận được Hình Tòng Liên lạnh buốt hữu lực bàn tay, cảm thấy mình nên tìm chút gì chủ đề: “Thẩm quan võ ở nơi nào, chúng ta lúc nào đi trung tâm văn hóa, nếu để cho Lý Cảnh Thiên xuất cảnh về sau, bắt hấn sẽ phi thường khó khăn.” Lâm Thần nhìn xem ao nước, nhíu mày nói, khi hấn lúc nói những lời này, Hình

Tòng Liên vừa mở một bình nước muối sinh lí, xoa hướng cánh tay hẳn ngã xuống.

Lâm Thần lập tức đau thanh tỉnh, cũng không dám kêu ra tiếng, hẳn trầm thấp hô một tiếng: “Hình đội trưởng, hơi đau a.”

“Chịu đựng.” Hình Tòng Liên từ bên cạnh quơ lấy lông mềm xoa, rất cẩn thận dính vô khuẩn xà phòng nước, bắt đầu thay hẳn thanh tẩy vết thương xung quanh làn da.

Lông mềm xoa thanh tẩy vết thương chung quanh cảm giác đã đau lại ngửa, Lâm Thần kinh ngạc tại đối phương rất có chuyên nghiệp tiêu chuẩn động tác, nhưng nhìn Hình Tòng Liên gương mặt lạnh lùng không nói lời nào đáng vẻ, vẫn là để hẳn có chút thấp thòm.

Rốt cục, Hình Tòng Liên thay hẳn thanh tẩy xong vết thương, tại đối phương lần nữa cầm lấy nước muối sinh lí trước một khắc, Lâm Thần vô ý thức nắm chặt Hình Tòng Liên cánh tay.

Đối phương liếc hẳn một cái, sau đó nói: “Lâm cố vấn, ta cũng rất chuyên nghiệp, cho nên xin ngài đừng đối ta chuyên nghiệp tố dưỡng có chỗ hoài nghi.”

Lâm Thần cảm thấy, Hình Tòng Liên nói câu nói này nghe vào rất là quen tai.

...

14:20 phân, Vĩnh Xuyên cơ trảng cao tốc.

Hai chiếc tin tức trực tiếp xe chính một trái một phải giáp công lấy lái về phía sân bay sứ quán đội xe.

Vĩnh Xuyên truyền hình trực tiếp trong xe, phóng viên dùng ngưng trọng ngữ khí tự thuật nói: “Hiện tại, từ Vĩnh Xuyên cảnh sát giao thông tạo thành hộ vệ đội chính hộ tống Lý Cảnh Thiên cưỡi sứ quán cỗ xe tiến về sân bay, nhưng thỉnh xem chúng các bằng hữu lý giải, đây cũng không phải là là Vĩnh Xuyên cảnh sát tại bao che nghi phạm Lý Cảnh Thiên, xin ngài đem hiểu thành áp vận hành động.

Hiện tại, cách máy bay cất cánh còn có một giờ mười lăm phút, ý vị này nước ta cảnh sát cần trong đoạn thời gian này có thể tìm ra có thể giam Lý Cảnh Thiên mang tính then chốt chứng cứ, thời gian cấp bách, để chúng ta cấp tốc liên tuyến chính chạy tới Vĩnh Xuyên Christine văn hóa trung tâm nghệ thuật bản đài phóng viên...”

Màu đen xe con chỗ ngồi phía sau.

Thân mang màu xám nhạt tây trang ca sĩ cũng đồng thời đang quan sát đoạn này trực tiếp, hấn nắm thật chặt điện thoại, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ cơ động, trên mặt lộ ra tố chất thần kinh tiểu dung.

“Đem xe lái nhanh một chút, ta chính là đang chạy trốn chết a.” Hấn đối lái xe tiên sinh nói như vậy.

...

14:25, mới ni sứ quán phòng y tế.

Lạnh buốt dung dịch ô-xy già lần nữa dội xuống, cuốn đi nhỏ vụn phù mạt cùng còn sót lại cục máu, từng sợi huyết thủy chảy vào trong cống thoát nước.

Lâm Thần nhấp ở môi, đầu cũng không dám ngẩng lên.

Hình Tông Liên nhìn trước mắt vị này giống như là vì sợ hãi hấn tức giận cho nên đem đầu đón □□ sinh sinh nuốt xuống người, nhìn đối phương nhu thuận tóc đen cùng khuôn mặt tái nhợt, trong lòng những cái kia bởi vì nhìn thấy đối phương thụ thương lúc bực bội, nhìn thấy Lý Cảnh Thiên rút đao lúc khẩn trương đều lập tức tan thành mây khói.

Hấn bỗng nhiên ý thức được, hấn hiện tại tất cả cảm xúc, đều là bởi vì hấn tại tự trách bỏ đi.

Trung thực giảng, hấn thật hiếm khi tự trách, bởi vì từ lúc còn rất nhỏ bắt đầu, người trong nhà sẽ giáo dục hấn, nam nhân không nên tự trách hoặc là hối hận, như vậy có rảnh rỗi, không bằng dùng đoạn thời gian kia ngẫm lại làm như thế nào chính xác bổ cứu hoặc là suy nghĩ lại đến một lần lúc nên làm như thế nào, tóm lại, làm người dần dần có thể đem rất nhiều chuyện đều xử lý thỏa đáng về sau, người liền sẽ dần dần rời xa tự trách, bởi vì người rất rõ ràng, người làm ra lựa chọn là duy nhất, nhất định phải mà lại tốt nhất. Nhưng Lâm Thần, Lâm Thần cũng không thuộc về những cái kia chỗ hấn lý chuyện không tốt, bởi vì chính Lâm Thần liền có thể đem hết thảy xử lý rất tốt, hấn thông minh, cơ trí, quả cảm, kiên cường, đơn giản tốt đến không thể tốt hơn, dạng này đồng đội, đồng sự, hảo hữu nên là tất cả mọi người tha thiết ước mơ, nhưng khi hấn ngồi đang giám thị khí trước, từng lần một suy nghĩ nếu như chuyện này chưa hề một lần hấn phải chẳng có thể làm ra tốt hơn lựa chọn khiến Lâm Thần không bị thương hoặc là không tao ngộ nguy hiểm tính mạng thời điểm, hấn phát hiện, hấn hoàn toàn không có cách nào làm được.

Đương nhiên, nếu như Lâm Thần nghe được hấn hiện tại ý nghĩ, nhất định sẽ nói hy sinh cần thiết là có thể, mà lại hấn có nắm chắc Lý Cảnh Thiên sẽ không thật động đao, cho nên vừa rồi chỉ là tròng diện nhìn qua có chút khẩn trương mà thôi.

Nhưng mà lựa chọn, vĩnh viễn là trên thế giới khó khăn nhất đầu đề. Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, lau khô tay, vuốt vuốt Lâm Thần lộn tóc, rất thành khẩn nói: “Thật có lỗi, là vấn đề của ta.”

Lâm Thần ánh mắt do dự, nhưng lại bao hàm một loại ôn nhu ý vị, phảng phất tại trong nháy mắt liền đoán được trong lòng của hấn suy nghĩ, lại cũng không nói gì.

...

14:30, Vĩnh Xuyên sân bay.

Lý Cảnh Thiên đi xuống xe con, tiến vào VIP quầy hàng làm giá trị cơ thủ tục.

Chung quanh có rất nhiều phóng viên vây quanh hấn chụp ảnh quay phim, trải qua bên cạnh hấn tất cả mọi người phảng phất tại đối với hấn chỉ chỉ trỏ trỏ, đem hấn thử làm hồng thủy mãnh thú hoặc là loại kia rất có uy hiếp cảm mạo virus, phảng phất hơi dính bên trên hấn liền sẽ chết đồng dạng.

Có kia thì phải làm thế nào đây chứ?

Chỉ cần hấn có thể ngồi lên máy bay, đi ra hải quan, nhìn thấy người trong nhà, những cái kia đáng chết Hoa quốc cảnh sát liền sẽ không bắt hấn lại biện pháp gì, gia gia vừa rồi tại trong điện thoại cùng hấn lặp đi lặp lại cam đoan qua.

Mà lại, văn nghệ trung tâm lớn như vậy, những cái kia ngu xuẩn cảnh sát coi như tìm đồ cũng cần một đoạn thời gian rất dài đem. Hấn ngẩng đầu, nhìn thấy sân bay đại sảnh trên TV cũng tại lặp đi lặp lại phát ra hấn cầm đao chỉ vào Lâm Thần hình tượng, sắc mặt của hấn thoát nhìn là như vậy dữ tợn đáng sợ, tất cả mọi người ngửa đầu nhìn xem hấn.

Lâm Thần nói đến không có sai, hiện tại, tất cả mọi người đang nhìn chăm chú hấn, loại này bị thể nhân e ngại cảm giác, thậm chí so lúc trước hấn bị quỳ bái lúc cảm giác càng tốt hơn.

“Lý Cảnh Thiên tiên sinh.”

Nhân viên công tác thanh âm đem hấn suy nghĩ gọi về.

Đứng tại giá trị tủ máy trong đài tiểu cô nương kia nhìn qua thanh thúy ngon miệng, nàng nhìn xem hắn, thân thể đều giống như nhện không được run.

Lý Cảnh Thiên tiếp nhận thẻ lên máy bay, kéo xuống kính râm, hướng tiểu cô nương kia cười nói: “Không cần khẩn trương, trên TV những cái kia đều là gạt người.”

...

14:35, Vĩnh Xuyên Christine văn hóa trung tâm nghệ thuật.

Vương Triều rốt cục mang theo thẩm thành công chạy tới nơi này, Vĩnh Xuyên cảnh sát đã sớm dẫn người sắp hiện ra trận hoàn toàn phong tỏa, nhưng vẫn có từ lâu không ít trung tâm nhân viên công tác ngay tại vây xem chụp ảnh.

Hắn cùng thẩm thành công nâng lên cảnh giới tuyến, thừa thang máy đi vào đại võ đài chỗ cao nhất.

Sớm có nhân viên cảnh sát từ tầng cao nhất bắt đầu hướng phía dưới lục soát, Vương Triều đứng tại tầng cao nhất trên khán đài, đưa mắt nhìn bốn phía, hắn đột nhiên có thể cảm nhận được A Thần nói tới cảm giác.

Chính là chỗ này không sai, Lý Cảnh Thiên chính là ở chỗ này hướng Tống Thanh Thanh tất cả fan hâm mộ khoe khoang hắn phạm vào việc ác.

...

14:40, mới ni sứ quán phòng y tế.

Ánh mặt trời ấm áp xuyên thấu qua góc cửa sổ nhào vẩy vào trên giường bệnh, trong phòng sáng tỏ.

Khâu lại công việc đã tiến hành đến hồi cuối, tại quá khứ trong một đoạn thời gian rất dài, Hình Tông Liên đều chỉ là cúi đầu, làm lấy tỉ mỉ vết thương khâu lại công việc.

Lâm Thần nhìn qua ngời ở trước mặt mình người, có lẽ là ngoài cửa sổ thảm thực vật rậm rạp tươi mát, lại hoặc là bị người cẩn thận đối đãi cảm giác quá tốt, hắn không có đang suy nghĩ liên quan tới Lý Cảnh Thiên hoặc là Tống Thanh Thanh sự tình, hắn chỉ là đơn thuần đang suy nghĩ Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên ngón tay nén tại hắn trên da, hắn mi mắt tinh mịn mà quyến rũ lên, buông xuống thường có loại chăm chú đến cực hạn thần sắc. Hắn nhìn xem Hình Tông Liên, luôn cảm thấy đối phương

xác thực có phi thường phong phú vết thương khâu lại kinh nghiệm, nhưng loại kinh nghiệm này cũng không giống như là tại bệnh viện trong thực tập học được, mà càng giống là loại kinh nghiệm này qua máu và lửa rèn luyện sau tự nhiên tập được kỹ năng.

Lâm Thần suy nghĩ phiêu càng xa.

Ngoài cửa sổ có không tính dày đặc nhưng rõ ràng vô cùng ve kêu.

Có khi, Hình Tòng Liên cũng thực sự đối với hắn rất tốt, tốt đến dễ dàng để cho người ta sinh ra hiểu lầm.

Tỉ như tại loại này truy kích nghi phạm khẩn trương thời khắc, Hình Tòng Liên nghĩ tới chuyện thứ nhất lại là muốn cho hắn trừ độc cùng xử lý vết thương, mặc dù hắn cũng có thể đoán được, vậy đại khái cùng Hình Tòng Liên lo lắng vết thương của hắn lây nhiễm sau không thể sử dụng chất kháng sinh có quan hệ, nhưng bất luận nhìn thế nào, bọn hắn vừa bị Lý Cảnh Thiên ngay trước nhân dân cả nước mặt vu hãm thành một đôi tăng tị với nhau chó nam nam, hiện tại thân mật như vậy ngồi tại một gian trong phòng y vụ, thực sự không quá thỏa đáng.

Bất quá nghĩ đến nơi này thời điểm, Lâm Thần lập tức phi thường ủy khuất, nếu như hắn cùng Hình Tòng Liên thật phát sinh cái gì thì cũng thôi đi, hiện tại hắn căn bản có tặc tâm không có tặc đảm, đơn giản không thể thảm hại hơn.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Hình Tòng Liên hai tay vừa trừ độc qua, hắn bỗng nhiên rất không kiên nhẫn dừng lại động tác, đứng người lên, đem bên trái túi quần hướng hắn.

Lâm Thần có loại ý dâm bị người đánh vỡ quần bách cảm giác, hắn nhìn xem Hình Tòng Liên hạ thân, dời ánh mắt, đưa tay duỗi đi vào.

“Lão đại lão đại có thể hay không hơi khiến A Thần ca ca nghe điện thoại chúng ta hay là tìm không thấy mẫu mang a a a, cho quý!”

Lâm Thần cầm di động, đem gần sát Hình Tòng Liên bên tai, Hình Tòng Liên cầm cái kẹp, vừa muốn cho hắn trên cánh tay khâu lại vết thương cuối cùng thắt nút, Vương Triều âm thanh kích động lại sớm thấu ra.

“Ta đây, người nói.” Lâm Thần không có trưng cầu Hình Tòng Liên ý tứ, đưa di động phóng tới mình bên tai.

“A Thần ca ca, người nói mẫu mang tại văn nghệ trung tâm chỗ cao, nhưng nơi này nhân viên công tác nói, nếu có loại đồ vật này bọn hắc hăng định đã sớm phát hiện a, Lý Cảnh Thiên không có khả năng vô thanh vô tức đem CD ở chỗ này giấu lâu như vậy không bị phát hiện a!”

“Chờ một lát.” Lâm Thần đưa điện thoại di động mở công thả, bày trên chân, sau đó từ trong túi móc ra Lý Cảnh Thiên tấm kia họa tác, vẽ lên vết máu đã khô cạn, hắc nhìn một hồi bức họa kia, lông mày nhíu chặt, không ở đây văn nghệ trung tâm chỗ cao, đây không có khả năng.

Nghĩ tới đây, hắc nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, cách đăng ký thời gian càng ngày càng gần...

Bỗng nhiên, hắc cảm thấy Hình Tòng Liên nắm chặt lại lòng bàn tay của hắc.

“Không cần phải gấp.” Hình Tòng Liên chỉ khí định thần nhàn nói bốn chữ.

Lâm Thần coi lại một chút tấm kia họa, đột nhiên nói với Vương Triều: “Đi phía trên sân khấu ánh đèn khu tìm xem nhìn.”

“A?”

“Dựa theo Lý Cảnh Thiên họa bức họa này lúc lo nghĩ tâm tính, những cái kia đám mây hắc là sẽ bị bôi hắc hoặc là tăng thêm, nhưng chúng nó hiện tại là màu trắng, mẫu mang hắc là tại có rất nhiều...”

“Có rất nhiều sáng tỏ bạch quang địa phương!” Vương Triều cao giọng hô, sau đó cúp điện thoại.

Lâm Thần cũng cầm điện thoại di động lên, bắt đắ dĩ theo đoạn. Hắc lấy lại tinh thần lúc, Hình Tòng Liên như cũ cầm tay của hắc.

...

14:50, Vĩnh Xuyên sân bay, VIP phòng chờ máy bay.

Theo đăng ký thời gian tới gần, Lý Cảnh Thiên dần dần khẩn trương lên, loại này lập tức cần thoát tội có lại sợ áp đao đột nhiên rớt xuống cảm giác khiến hắc bấp thịch cả người cũng nhịn không được run rẩy. Còn có mười phút hắc liền có thể tiến vào thông đạo leo lên về nước phi cơ chuyển, chung quanh hắc đã không có những cái kia đáng ghét Hoa quốc cảnh sát, sứ quán nhân viên công tác tại tiễn hắc sau

khi xuất quan cũng rời đi, VIP phòng chờ máy bay bên trong Âu phục giày da các tinh anh càng sẽ không để ý hấn là ai.

Hấn lập tức liền muốn tự do, có theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, như là Lâm Thần máu đỏ tươi giọt giọt rơi vào trên mặt bàn, hấn cảm thấy giảo tại trên cổ mình tơ thép càng ngày càng gấp, hấn cơ hồ không thể thở nổi, nhưng lại không nhìn thấy cây kia tơ thép cái bóng...

Hấn chắc chắn thoát tội, ai cũng không ngăn cản nổi hấn.

Lý Cảnh Thiên nghĩ như vậy.

...

15:20, Vĩnh Xuyên Christine văn nghệ trung tâm.

Vương Triều chỉ huy một đám nhân viên cảnh sát tại ánh đèn trên kệ tìm tòi tỉ mỉ.

Một vị lúc ấy phụ trách Lý Cảnh Thiên buổi hòa nhạc ánh đèn sư đứng ở bên cạnh hấn, biểu lộ xoắn xuýt: “Ta tựa như là nhớ kỹ buổi hòa nhạc một ngày trước, Lý Cảnh Thiên tập luyện phải đặc biệt muộn, hấn còn giống như bởi vì không hài lòng hiện trường sân khấu ánh đèn đem chúng ta đều nói dừng lại, hấn có hay không bên trên ánh đèn đỡ ta liền không nhớ rõ, bởi vì về sau chúng ta sớm tan việc, bọn hấn chính ở chỗ này tập luyện...”

Dày đặc cảnh giày giẫm ở trên không thép tấm bên trên, phát ra lộp bộp tiếng vang.

“Tìm được!” Không biết ai hô lớn một tiếng, tất cả mọi người dừng lại trong tay công việc.

...

15:30

Chuyến bay cất cánh sát na, Lý Cảnh Thiên thở một hơi dài nhẹ nhõm, đây quả thực là hấn đời này phun ra kinh tâm động phách nhất trợ khí, hấn dùng hết lực khí toàn thân la lên.

Hấn đời này chưa hề cảm nhận được loại này thoải mái cảm giác, so với hấn từng lần một tiến nhập Tống Thanh Thanh thân thể lúc cảm giác còn muốn thoải mái.

Lâm Thần người ngu bức nữa thì thế nào, còn không phải bắt không được ta?

Hấn dùng sức nện một cái khoang hạng nhất chỗ ngồi lan can, điên cuồng nở nụ cười.

...

Ban đêm 18:00 cả, hiện tại chính là tất cả gia đình toàn gia sung sướng cùng nhau đi ăn cơm tối chung mỹ hảo thời khắc.

Mộc hỉ hoa đem tiểu nữ nhi bỏ vào bữa ăn trong ghế, bưng lên một bát giản dị rau xanh mát, lại quên để lên cái nĩa.

Nữ đồng dứt khoát dùng tay nắm lên mì sợi, thẳng nhét vào miệng bên trong, lâm ly nước canh nhỏ xuống, mộc hỉ hoa lại giống như chưa tỉnh.

Phòng khách trên TV, Vĩnh Xuyên truyền hình trực tiếp tiết mục còn chưa kết thúc.

Mới ni phi trường quốc tế sân bay.

Lý Cảnh Thiên đi ra máy bay, đi xuống cầu thang mạn.

Đường băng chung quanh ngoại trừ bận rộn sân bay nhân viên công tác cùng tiếp nhận ngoài xe, không có cái khác cái gì khác người, thậm chí ngay cả trong dự đoán lấp lóe ánh đèn cũng không có sáng lên.

Sắc trời lộ ra bên trong thâm thúy màu chàm, nơi xa thành thị ánh đèn mờ mờ có thể thấy được.

Không có cảnh sát, không có phóng viên, hẳn thật tự do...

Lý Cảnh Thiên thật sâu hít thở một cái tự do không khí, lại không có gì so tự do càng làm cho người ta vui vẻ.

Hắn đeo lên kính râm, đi theo lũ khách, chậm rãi đi ra cửa ải.

Hắn đã thấy cách đó không xa chờ tại phía ngoài đoàn người lão quản gia, đối phương hướng hắn phất phất tay tay,

Lý Cảnh Thiên tưởng tượng đối phương phóng đi, nhưng đột nhiên ở giữa, ngay tại hắn muốn đi ra thông đạo sát na, có người trùng điệp đá lên đầu gối của hắn oa, hắn bỗng nhiên mới ngã xuống đất, bộ mặt trùng điệp vọt tới cứng rắn đá cẩm thạch sàn nhà.

Trên mặt hắn kịch liệt đau nhức, ấm áp chất lỏng từ hắn khoang miệng cùng xoang mũi chảy ra, nhìn qua từ phương xa chạy tới lão quản gia, giống như là có người cầm trọng chùy đối hắn huyết Thái Dương hung hăng nện xuống, hắn kịch liệt mà điên cuồng giằng co: “Các người thả ta ra, các người là ai, các người dựa vào cái gì bắt ta, nơi này là mới ni a, nơi này là mới ni a! .”

Ép ở trên người hắn người dùng phi thường giải quyết việc chung ngữ khí nói: “Lý Cảnh Thiên tiên sinh, ngài bởi vì tại Hoa quốc phạm

phải nhiều lên liên hoàn □□ án, chứng cứ vô cùng xác thực, bị theo nếp phê bắt.” Nói xong câu đó về sau, người kia lại bổ sung một câu, “Ngạch, Hoa quốc bên kia cảnh sát để cho ta nói cho người, mặc dù có chút trung nhị, bắt quá... Lý Cảnh Thiên, gameover.”

Một hồi hoa đình tại trước máy truyền hình, nước mắt từ lấy gương mặt của nàng hốc mắt lăn xuống tới.

Ở trường học nhà ăn, tại trung tâm thương nghiệp quảng trường, tại vô số trên màn hình lớn, tất cả mọi người dừng bước lại, quan sát Lý Cảnh Thiên tại đá cẩm thạch trên mặt đất khóc lóc om sòm lẫn lộn hình tượng.

Cái kia đã từng trứ danh ca sĩ hiện tại quần áo lộn xộn, máu me đầy mặt, hấn ánh mắt điên cuồng, miệng bên trong phun ra các loại đánh mất nhân tính lời nói, không còn bất luận cái gì sinh mà vì người tôn nghiêm.

Giống một cái chân chính tên điên.

Hình tượng dần dần ngằm đi.

Dẫn chương trình dùng trước nay chưa từng có kích động âm điệu thì thầm: “Trải qua mới ni nước trứ danh âm thanh văn chuyên gia thẩm thành công tiên sinh giám định, Lý Cảnh Thiên giấu kín tại Vĩnh Xuyên Christine trung tâm văn hóa ánh đèn khu trong trần nhà mẫu mang xác thực vì Lý Cảnh Thiên đối người bị hại Tống Thanh Thanh thi bạo lúc chỗ thu toàn bộ hành trình âm tần văn kiện. Mới ni cảnh sát đã theo nếp bắt giữ nghi phạm Lý Cảnh Thiên, đem tùy ý đem Lý mỗ áp giải về nước ta, để chúng ta cảm tạ mới ni chính phủ hiểu rõ đại nghĩa, cảm tạ cái này mặc dù đến trễ lại rất cục đến chính nghĩa.”

...

TV dùng đóng lại.

“Người sáng sớm tốt lành sắp xếp đi?” Lâm Thần nhìn xem đầy bàn thức ăn ngoài, rốt cuộc biết vì cái gì Hình Tông Liên sẽ khí định thần nhàn thả Lý Cảnh Thiên rời đi, “Sinh mà phục chết” tuyệt vọng mới có thể đem người bức điên.

“Dù sao cũng là nước bạn, cũng nên cho mới ni tìm về mặt mũi cơ hội.” Hình Tông Liên cuốn lên ống tay áo, bắt đầu múc cháo.

“Hay là Hình đội trưởng mưu tính sâu xa.”

“Cũng vậy.”

Lâm Thần để đĩa xuống, nhìn xem trước mặt đỏ bừng bồ huyết thực phẩm, rơi vào trầm tư.

“Khiến tô phượng tử tại sứ quán lại nhiều quan một giờ cũng không có vấn đề gì.” Hình Tòng Liên buông xuống chén cháo trấn an nói.

“Không, ta đây nghĩ, Tống Thanh Thanh đến tột cùng ở đâu?” Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu hỏi.

Quyển 4 Chương 149: Bốn tiếng 61

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 149: Bốn tiếng 61

Tác giả: Trường Nhị

Tống Thanh Thanh ở nơi nào, đây là nhu cầu cấp bách giải quyết vấn đề thứ nhất.

Trừ cái đó ra, ước chừng còn có tên kia lên đài cắt yết hầu thiếu nữ đến tột cùng là ai, vì cái gì hứa nhiệm sẽ hốt hoảng đào tẩu bị đụng bỏ mình, cùng ca công ty đến tột cùng tại Tống Thanh Thanh được oan vào tù một án bên trong đóng vai cái gì nhân vật những này phức tạp vấn đề cần giải quyết, có điều trước đó, bọn hắn còn có kiện chuyện trọng yếu hơn muốn làm, đó chính là nghỉ ngơi.

Lần này bọn hắn đến Vĩnh Xuyên hoàn toàn là công vụ hành động, cho nên dựa theo dừng chân tiêu chuẩn, bọn hắn lân cận tại sứ quán đường phố phụ cận mở một gian mau lẹ khách sạn. Khách sạn ba người ở giữa cũng chính là phòng đôi bên trong lại nhiều thêm cái giường, bởi vậy không gian có vẻ hơi nhỏ hẹp.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên ngồi tại giản dị bàn đọc sách hai bên, bọn hắn ăn xong thức ăn ngoài, thời gian đã đến chín giờ tối. Gần 48 giờ không ngủ không nghỉ, mặc dù Hình Tông Liên nhìn qua còn cùng giấc ngủ sung túc lúc tinh thần không sai biệt lắm tốt, nhưng trong mắt máu đỏ tia hay là bán hấn.

Nhìn xem Hình Tông Liên trên cằm mới mọc ra gốc râu cằm, Lâm Thần chỉ chỉ phòng tắm, nói với Hình Tông Liên: “Ta tới thu thập, người đi tắm trước.”

Hình Tông Liên đứng người lên: “Đặt vào đi, Vương Triều sẽ trở về thu thập.”

Lâm Thần lại nhìn một chút thời gian, hôm nay đến trưa đều là người thiếu niên chạy đông chạy tây, mà bọn hắn tựa như hai cái ngời ăn rồi chờ chết về hưu lão nhân, hiện tại còn muốn nhỏ bằng hữu trở về

thu thập bọn họ ăn để thừa đồ vật, giống như rất không thỏa đáng:
“Đã trở thế như vậy...”

Hắn lờ còn chưa dứt.

Gấp rút tiếng chuông cửa vang lên, nghe nhấn chuông cửa tiết tấu, Lâm Thần liền biết là Vương Triều về rồi.

Hình Tòng Liên kéo ra chốt, mở cửa, Vương Triều bay vọt qua xông vào gian phòng, hắn cấp tốc cởi giày, mặt hướng xuống té nhào vào trên gối đầu, sau đó thật dài ngao một tiếng: “Ta... Chết...!”
Hô xong về sau, hắn lại bắt đầu không ngừng nhỏ giọng lẩm bẩm, cùng bé heo tại đồng cỏ khô bên trên lăn lộn thanh âm cũng kém không nhiều.

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên liếc nhau, đột nhiên, Vương Triều lại từ trên ghế lườn lên, vèo lén đến trên bàn sách, bắt đầu ăn cơm, người thiếu niên đẩy ra song trúc đĩa gỗ, phong quyển tàn vân tiêu diệt trên bàn cơm hộp bên trong còn lại đồ ăn.

Lâm Thần rốt cuộc biết, Hình Tòng Liên nói chờ Vương Triều tới thu thập là có ý gì.

Năm vị trí đầu phút, trong phòng chỉ có thiếu niên liêu mạng hút đồ ăn thanh âm, năm phút sau, chờ hắn bắt đầu ăn canh, Lâm Thần mới dành thời gian hỏi: “Đã trở thế như vậy, Vĩnh Xuyên cảnh đội người không có lưu người ăn cơm?”

“Lưu lại, nhưng mà ta không muốn ăn.” Vương Triều bắt đầu gặm vệt chân.

“Vì cái gì?”

“Ta nghĩ về sớm một chút nhìn người a.” Vương Triều để đĩa xuống, lau miệng, nói, “A Thần tay của người có sao không a.”

Người thiếu niên ánh mắt chân thành, Lâm Thần nhìn không được bật cười, luôn cảm thấy Vương Triều loại này nói ngọt kỹ năng chỉ sợ cùng Hình Tòng Liên thoát không khỏi liên quan.

“Không có việc gì, qua mấy ngày liền tốt.” Hắn trả lời.

“Vẫn là phải chú ý a, không thể dính nước, kị thức ăn mặn, cacbon-axit đồ uống cũng không thể uống a, còn có không thể uống rượu, nghe nói xì dầu nhiều đồ ăn cũng không được bởi vì vết thương sẽ có nhan sắc...”

“Ta biết, hình đại phu đã dặn dò qua.”

Hình Tòng Liên quát Vương Triều cái ót: “Ăn cơm của người đi, cái nào nhiều lời như vậy!”

Vương Triều rất thẳng thắn để đưa xuống, ngửa đầu nói: “Lão đại, ta đã ăn xong, còn không có ăn no!”

Quả nhiên, trên bàn cơm hộp toàn bộ rỗng, Hình Tòng Liên liếc mắt qua, có chút chấn kinh: “Vĩnh Xuyên cảnh sát ngược đãi người rồi?” “Hôm nay ta chính là làm một ngày việc tổn thể lực a, giống ta loại này cao cấp nhân viên kỹ thuật thân thể lực sống, nhất định phải ăn nhiều một chút bổ sung trí nhớ.” Vương Triều gõ gõ bàn, nhấn mạnh “Cao cấp” hai chữ.

“Cho nên, người muốn như thế nào?” Hình Tòng Liên nheo lại mắt hỏi.

“Ta muốn ăn bên trong tôm hùm...” Người thiếu niên ngữ khí bỗng nhiên trở nên nịnh nọt, “Ta biết, có nhà chi nhánh cách chỗ này không xa!”

“Ừm?”

“Còn có... Lão đại... Còn có a có thể đi ra ngoài giúp ta mua bộ áo ngủ, áo thun, còn có nội y đồ lót sao, ta toàn thân đều thiu thiu a!”

Người thiếu niên vừa nói, còn bên cạnh phẩy phẩy gió, quả nhiên, có loáng thoáng mùi mồ hôi truyền đến, sau đó hấn gục xuống bàn, hữu khí vô lực nói, “Ta thực sự đi không được rồi a, van cầu người nha.”

“Người trở về thời điểm vì cái gì không mua?” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

“Ta phải gấp lấy trở về nhìn A Thần ca ca a!” Vương Triều rất có thứ tự đáp.

Hoàn mỹ Logic liên.

Hình Tòng Liên lười nhác lại phản ứng Vương Triều, hấn quay người hướng phía cửa đi tới, tại mở cửa ra đứng tại trong khung cửa thời điểm, hấn bỗng nhiên quay đầu nhìn thoáng qua, từ từ nói: “Lâm cố vấn?”

Nhìn xem Hình Tòng Liên trong ánh mắt ôn hòa hỏi thăm ý vị, Lâm Thần có thể phiên dịch ra tới ý tứ đại khái là: Có mệt hay không, không mệt cùng đi tản bộ?

Căn bản là không có cách cự tuyệt a.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, đứng người lên nói: “Đi thôi, ta và người cùng đi.”

...

Đêm đã rất sâu, nếu như bọn hắn là tại Hoàn Cảnh, như vậy hiện tại đi ra ngoài, bọn hắn đại khái chỉ có thể nhìn thấy trống trải đường đi cùng an tường đứng lặng đèn đường.

Bất quá bọn hắn là tại Vĩnh Xuyên, thành phố lớn ban đêm luôn luôn giàu có nhân khí, tại bọn hắn chỗ ở mau lẹ khách sạn ngoài có rất dài một con sông, đường sông một bên là già khu nhà mới cùng quán bán hàng, khác một bên thì là an bình tường hòa dọc theo sông Lâm âm đường dành cho người đi bộ.

Lâm Thần đi theo Hình Tông Liên đi qua mặt cầu, đầu hạ trong đêm, bờ sông phất qua mát mẻ gió nhẹ, cách bờ sông, đối diện tiếng người huyên náo, Lâm □□ bên trên lại an tĩnh con ếch âm thanh có thể nghe.

Bóng cây thanh u, mực nước trên mặt sông nhộn nhạo phù quang lược ảnh.

Hắn cùng Hình Tông Liên sóng vai đi tới, chỉ cảm thấy nội tâm bình thản, ban ngày đối mặt Lý Cảnh Thiên ác ý cùng mệt nhọc giống như đều tiêu mất hơn phân nửa.

Hắn bỗng nhiên minh bạch, vì cái gì Hình Tông Liên trước khi đi tới cửa thời điểm, còn muốn hỏi thăm hắn muốn hay không cùng một chỗ tản bộ, tản bộ đúng là cho dù tốt có điều phương thức nghỉ ngơi. Nhất là đang kinh tâm động phách sau một ngày, cùng rất thích người cùng một chỗ tản bộ, cho dù là tại bờ sông tùy tiện đi một chút, dù là không nói câu nào, đều thoải mái dễ chịu hài lòng đến cực điểm sự tình.

“Lâm cố vấn.” Hình Tông Liên bỗng nhiên mở miệng.

“Hình đội trưởng?”

“Tản bộ cũng nên nói chuyện phiếm một đôi lời a.” Hình Tông Liên chậm ung dung nói.

“Tám cái gì?” Lâm Thần có chút kinh ngạc, “Nói thực ra, ta rất lo lắng Tống Thanh Thanh.”

“Người không thể toàn sống ở trong vụ án a, sinh hoạt hay là rất tốt đẹp.” Hình Tông Liên nói, “Mà lại buổi sáng ngày mai, Tống Thanh Thanh hẳn là liền có tin tức.”

Nghe vậy, Lâm Thần hướng bờ bên kia nhìn lại.

Mặc dù không đến mức có thể thấy rõ đối diện quán bán hàng trên TV ngay tại phát ra nội dung, bất quá hẳn vẫn có thể lờ mờ nghe thấy cách bờ trong tin tức truyền đến Tống Thanh Thanh mấy chữ. Rất nhiều thực khách đều tại uống vào bia nhìn xem tin tức, bọn hắn châu đầu ghé tai, chỉ dựa vào cảnh sát lực lượng tìm kiếm hoặc là rất khó khăn, động lòng người dân quần chúng lực lượng lại là sâu không thấy đáy uông dương đại hải. Nếu như Tống Thanh Thanh còn cuộc sống tự do trên thế giới này, như vậy chậm nhất ngày mai, hẳn hẳn là liền sẽ bị tìm tới.

“Ta minh bạch.” Lâm Thần nhẹ gật đầu, bỗng nhiên nhìn về phía Hình Tông Liên, “Hình đội trưởng đây là tại làm ta tư tưởng công việc sao?”

“Tư tưởng công việc, hay là Lâm cố vấn làm tương đối tốt.” Hình Tông Liên trần khẩn nói, “ta rất rõ ràng chỉ là muốn cùng người đáp lời mà thôi a.”

Lâm Thần trái tim hụt một nhịp, Hình Tông Liên hống người thời điểm, thực sự không lộ ra dấu vết lại làm lòng người động.

Bờ bên kia truyền đến một chút già ca, phảng phất là Tống Thanh Thanh trước kia hát qua những cái kia, bờ sông lại lên một trận gió, một chút không biết tên hoa hồng đỏ tiểu Hoa cánh bay xuống đứng tại Hình Tông Liên đầu vai, Lâm Thần vô ý thức đưa tay, thay hẳn phải đi những cái kia cánh hoa, sau đó nói: “Ta phát hiện Hình đội trưởng thật sự là tản bộ trung thực kẻ yêu thích.”

Vô luận là tại sáng sớm hay là chạng vạng tối, vô luận là bữa sáng trước hay là bữa tối về sau, Hình Tông Liên luôn luôn phi thường vui lòng đi bộ, có khi cùng hắn, có khi cùng Vương Triều, có khi ba người bọn họ cùng đi, bàn công việc tán phiếm khí đàm gần đây giá cao không hạ đồ ăn giá, Hình Tông Liên ở loại địa phương này luôn luôn cho thấy cùng bản nhân khí chất không quá tương xứng nhàn tản một mặt tới.

Hình Tông Liên nở nụ cười, tiếp tục hướng phía trước đi lên: “Ta khi còn bé đi, phụ mẫu công việc bận rộn nữa, chỉ cần ở nhà, bọn hắn liền sẽ mang ta cùng một chỗ tản bộ, bởi vậy ta luôn cảm thấy, tản bộ là phi thường vui sướng sự tình.”

“Ngược lại là hạng rất tốt nghiên cứu.” Lâm Thần lẩm bẩm nói.

“Cái gì nghiên cứu?”

“Tỉ như gia đình tản bộ thời gian cùng hạnh phúc chỉ số tương quan nghiên cứu.” Lâm Thần nhìn về phía bờ bên kia những cái kia ngồi đối diện nhau tình lữ hoặc là ba lượng hảo hữu, nói như vậy.

Hình Tòng Liên nhin không được cười lên: “Có quan hệ sao?”

“Gia đình hạnh phúc cùng người trưởng thành luôn luôn có mật thiết chính tương quan.” Lâm Thần vừa đi vừa nói nói, “Người tất nhiên trưởng thành tại một cái cường đại, tràn ngập yêu thương lại tự do dân chủ gia đình, mà Lý Cảnh Thiên tất nhiên gia đình bất hạnh, tuy là tổ tông cung chiều nhưng kỳ thật khuyết thiếu chân chính yêu thương cùng chính xác dẫn đạo, gia đình hấn quan hệ khẩn trương, phụ mẫu song phương nhất là phụ thân rất có thể có nhân cách chướng ngại hoặc là tinh thần tật bệnh...”

“Nghe người nói như vậy, để cho ta cho rằng Lý Cảnh Thiên cũng có thể yêu chỗ, hấn cũng phải thân bất do kỷ a, cho nên mới sẽ biến thành hấn như bây giờ.” Hình Tòng Liên cắt ngang hấn.

“Ta đương nhiên không phải đang vì Lý Cảnh Thiên giải vây.” Lâm Thần có chút cúi đầu, tùy ý từ dưới đất nhặt lên một cục đá, ném tới trong nước sông, hấn nhìn qua đen nhánh trên mặt nước nổi lên gợn sóng, nói, “Nhưng người thật không có người tưởng tượng như vậy lý tính mà cường đại, cho dù là một viên đơn giản nhất đầu nhập trong nước cục đá, đều sẽ kích thích toàn bộ mặt nước gợn sóng, phụ mẫu đối tử nữ cả đời ảnh hưởng cũng là như thế, thậm chí là một người bình thường ngày bình thường tùy ý mỗi tiếng nói cử động, đều có thể ở một mức độ rất lớn ảnh hưởng đến những người khác.”

“Rất sâu sắc vấn đề.” Hình Tòng Liên cảm khái nói, “Chúng ta không phải ra tùy tiện tản bộ sao?”

“Ta gần nhất cảm xúc rất nhiều, người để cho ta nói hơn hai câu cũng không được sao?” Lâm Thần rất bất đắc dĩ nói.

“Đương nhiên, thật ra có Lâm cố vấn ở bên cạnh nói chuyện, tản bộ thời gian mới mỹ hảo.” Hình Tòng Liên cũng từ rìa đường nhặt lên khối cục đá, tiện tay ném vào trong sông.

Lời nói này phải đơn giản giống tăng thêm mật ong sữa bò nóng, không ngọt không cần tiền, Lâm Thần suy nghĩ thật lâu, chỉ có thể nói: “Thật sự là đa tạ Hình đội trưởng khen ngợi.”

Phía trước đã xem gần đường dành cho người đi bộ cuối cùng, huyên náo tiếng người xuyên thấu qua rìa đường cây cối truyền đến. Hình Tòng Liên lúc này mới lên tiếng: “Chủ yếu là ta không quá ưa thích như thế luận điệu đi, tỉ như người vô pháp lựa chọn xuất thân, không cách nào khống chế bản thân, bắt đắ dĩ mới làm ra những cái kia hèn hạ lựa chọn, cảm giác rất giống trốn tránh trách nhiệm nói.”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói như vậy: “Ta trong đại học làm qua một cái luận văn, là một cái liên quan tới hội họa sức sáng tạo nghiên cứu, đại khái là chúng ta cho ra đầu đề mời bị thử đến vẽ tranh, cùng khiến bị thử dựa theo chúng ta cho ra họa đến trình bày bọn hắn cảm giác được đồ vật.”

“Ừm... Sau đó?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Sau đó, kia là ta lần thứ nhất phát hiện, thì ra nhân loại tư duy là như thế kỳ huyền mỹ lệ, đồng dạng đầu đề, cũng không có đồng dạng trả lời. Tại trong những người kia, có bệnh trạng hắc ám người, cũng có thiện lương mỹ hảo người, có người tư duy xơ cứng, cũng có người tràn ngập kỳ tư diệu tưởng. Trung thực giảng, mặc dù chúng ta đều ở cường điệu cá thể khác biệt một loại đầu đề, nhưng ta cũng là khi đó mới chính thức phát hiện, thì ra tâm linh của mỗi người đều là như vậy khác biệt. Chúng ta phải thừa nhận, trên thế giới này xác thực có người vô pháp tự điều khiển, tinh thần tật bệnh đau đớn liền ở chỗ đây, nhưng chúng ta cũng đồng dạng cần thừa nhận, tại những cái kia có đầy đủ hành vi năng lực trong đám người, có Lý Cảnh Thiên người như vậy, cũng có người như người; có người trốn tránh trách nhiệm, có người gánh chịu trách nhiệm; có mặt người lâm tinh thần tuyệt cảnh lúc lựa chọn dùng tổn thương người ta đến giải quyết vấn đề, cũng có một đời người bình thường, lại tại trong tuyệt cảnh nứt phát ra nhân tính vĩ đại nhất mà xán lạn quang mang. Thế giới này chính là như vậy, cho nên mấu chốt của vấn đề ở chỗ, trên thế giới này, người tán đồng cái gì, lựa chọn cái gì, cùng, người đến rốt cuộc đã làm gì cái gì, mà cuối cùng, những này đều quyết định người sẽ lấy như thế nào phương thức ảnh hưởng toàn bộ thế giới.”

Đang khi nói chuyện, bọn hắn đã đi ra bờ sông bóng rùng nói.

Hình Tòng Liên hồi lâu không nói gì, nước bờ cuối cùng là điều chợ đêm đường phố, trên đường bày biện linh lang toàn cảnh là các thức hàng vỉa hè, yên hòa khí tức thoáng chốc đập vào mặt.

“Ta hiểu được.” Hình Tòng Liên rất trần khẩn nói, “Ta nghĩ nghĩ, cảm thấy Lâm cố vấn mới vừa rồi là tại khen ta...”

“Ta nói đến như thế uyển chuyển, người cũng đã hiểu?” Lâm Thần có chút ngoài ý muốn.

“Ta tương đối thông minh a, ta biểu thị đối Lâm cố vấn lòng biết ơn, ta mời người uống nước.”

Hình Tòng Liên nói, liền tùy ý đi vào bên đường một gian trong tiểu điểm.

Hắn đứng tại trước quầy quan sát trong tủ quầy bày biện đồ uống. Lâm Thần đứng tại ngoài tiệm trong bóng đêm, nhìn xem hắn tại nhỏ hẹp tiệm ăn bên trong chăm chú điểm chọn đồ uống sau đó trả tiền bộ dáng, cảm thấy có người chịu mang người tản bộ sau đó mua cho người nước, thật sự là trên thế giới lại hạnh phúc có điều sự tình.

Bỗng nhiên, Hình Tòng Liên quay đầu, nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu, ánh mắt bên trong bao hàm như có như không ôn nhu ý cười.

Lâm Thần cũng cười.

Tác giả có lời muốn nói: Nghĩ nghĩ, cứ như vậy ngọt một chương đi.

Quyển 4 Chương 150: Bốn tiếng 62

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 150: Bốn tiếng 62

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Về sau, bọn hắn mua xong tôm, một lần nữa trở lại đầu này chợ đêm trên đường.

Còn thừa lại cho Vương Triều mua thay giặt quần áo không có mua, lúc đầu đó cũng là tùy tiện tìm vợ con siêu thị là có thể giải quyết, nhưng Lâm Thần tại bên đường đi tới, chợt thấy một cái nhỏ hàng vỉa hè.

Chủ quán là vị đang đánh chợ mắt tuổi trẻ sinh viên, dùng di động đang nghe âm nhạc, nhìn qua cũng không có lòng làm ăn, bên cạnh hắn bày biện hai cái giỏ dị khung sắt, khung sắt bên trên là hai đại sắp xếp vụn vặt quần áo, Lâm Thần liếc mắt hắn điện thoại di động bên trên phát ra khúc mắt, phát hiện hắn đang nghe Tống Thanh Thanh rất sớm lúc một trương album.

Đại khái là như thế gặp thoáng qua một nháy mắt, vị kia tuổi trẻ sinh viên nhìn hắn một cái, lập tức cầm di động, rất kích động đứng người lên: “Lâm... Lâm Thần tiên sinh?”

Lâm Thần dừng bước, hắn cũng phải lần thứ nhất có bị người qua đường hô lên gọi lại kinh lịch, rất không biết làm sao.

“Ta... Ta rất thích từng tiếng, ta là hắn fan hâm mộ, hôm nay cảm ơn người thật...” Cái kia không lớn nam hài tử vừa nói, hốc mắt đều đỏ, “Mặc dù rất khó chịu, nhưng mà thật cảm ơn người.”

Dưới đèn đường, tuổi trẻ sinh viên hốc mắt ửng đỏ, thần sắc có chút kích động, trong bóng đêm, hắn người khoác đèn đường hào quang nhỏ yếu, phía sau là sát vách quầy đồ nướng phóng lên tận trời bụi mù.

Lâm Thần ngây ngẩn cả người.

“Cái kia... Ta không có nhận làm à?” Sinh viên gập hẳn chinh lảng, bỗng nhiên khiếp đảm.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hẳn thật sự là lần thứ nhất bị người ở trước mặt cảm tạ, nhìn qua học sinh tuổi trẻ khuôn mặt cùng đầy cõi lòng chờ mong ánh mắt, hẳn cảm thấy mình dù sao cũng nên nói cái gì, có lại cái gì cũng nói không ra.

Hắn chợt nhớ tới Tống Thanh Thanh đến, vị kia ca sĩ lúc tuổi còn trẻ khuôn mặt cùng người học sinh này dần dần trùng hợp, hẳn bỗng nhiên rất muốn biết, nếu như hẳn một ngày kia đối mặt Tống Thanh Thanh, đối phương sẽ đối với hẳn nói cái gì, nếu như là Tống Thanh Thanh, nói không chừng sẽ tạ hẳn vì hẳn giải oan, lại trách hẳn xen vào việc của người khác, Tống Thanh Thanh chính là kỳ dị như vậy khác loại.

Cuối cùng, hay là Hình Tòng Liên đưa tay khoác lên hẳn đầu vai, phá vỡ cục diện bế tắc.

Hình Tòng Liên cùng vị học sinh kia lên tiếng chào, nói: “Đã trở thể như vậy, còn bày quầy bán hàng?”

“Đúng đúng... Kiếm chút học phí!” Vị học sinh kia bỗng nhiên lại kích động lên, “Ngài muốn mua cái gì quần áo sao, ta chọn trúng đưa ngài, thật... Ta cũng không biết nói cái gì cho phải, ta hiện tại có phải hay không đặc biệt nào tào?”

“Không có.” Lâm Thần lộn vòng thân, thật không tốt ý tứ.

Động tác của hẳn đại khái khiến vị kia sinh viên cho rằng muốn tìm quần áo, cho nên nam sinh kích động không thôi thanh âm liên tiếp không ngừng ghé vào lỗ tai hẳn vang lên, “Ngài mua nam trang sao, ta tiểu thương phẩm thị trường tân tiến hạ khoản, bạo khoản, đặc biệt tốt...”

“Nam trang... Ừm...” Lâm Thần giản lược dễ trên kệ áo cầm lấy một kiện màu hồng phấn mang cỡ nhỏ dẫu đồ án rộng lớn áo thun, hẳn suy tư hạ Vương Triều mặc bộ này áo thun đáng vẻ, sau đó mắt nhìn Hình Tòng Liên, hỏi hẳn, “Đáng yêu sao?”

“Đáng yêu.” Hình Tòng Liên rất hài lòng nói.

Lâm Thần nhẹ gật đầu, móc ra bóp tiền trả tiền.

Sau đó lại là một vòng đưa tiền không cần tiền đánh giằng co, cuối cùng vẫn là Hình Tòng Liên đem tiền vụng trộm nhét vào học sinh trong túi, giải quyết chuyện này.

Đây đương nhiên là rất nhỏ một kiện nhạc đệm , chờ trở lại mau lệ khách sạn, đã qua mười giờ tối.

Vương Triều sớm đã tắm rửa qua, bọc lấy điều chăn mỏng, trên giường ngủ say.

Hình Tòng Liên đứng tại bên giường, mang theo rất lớn một giỏ tôm thức ăn ngoài, một bộ hận không thể lập tức đem người đánh tỉnh bộ dáng.

Lâm Thần giữ chặt hấn, đem ô mai áo thun đặt ở Vương Triều đầu giường, rất bất đắc dĩ nói: “Cả ngày hôm qua không ngủ, là thật mệt mỏi.”

“Kia tôm làm sao bây giờ?” Hình Tòng Liên vô cùng thiếu kiên nhẫn. “Ta nhìn ngươi ăn.” Lâm Thần mắt nhìn vậy cái kia đầy bồn quả ớt, lại nhìn mắt trên tay mình vết đao, rất đương nhiên nói.

Có điều vì trấn an Hình Tòng Liên, hấn hay là cười hỏi: “Nếu lại xuống lầu mua chai bia sao?”

Làm tôm hùm chua cay trung thực kẻ yêu thích, Hình Tòng Liên căn bản là không có cách cự tuyệt yêu cầu này.

Bên cửa sổ bày biện đối sofa nhỏ ghế dựa, Hình Tòng Liên đem tôm đặt ở trên bàn trà, sau đó giống như là nhớ tới cái gì, bỗng nhiên quay đầu hướng hấn nói: “Rất muộn, Lâm cố vấn đi tắm trước đi.”

Gặp Hình Tòng Liên rất có cần tại bên cửa sổ gặm một đem tôm tư thế, Lâm Thần thế là gật đầu nói tốt.

Chỉ là không đợi hấn lấy được thay giặt quần áo, Hình Tòng Liên lại quay đầu nói: “Chờ một chút, vết thương phải tránh nước, một mình ngươi tẩy có thể hay không không tiện?”

“Đương nhiên không tiện.” Lâm Thần kéo ra cửa phòng tắm, nghe thấy hấn nói như vậy thời điểm, hấn đã tiến vào phòng vệ sinh, hấn khó được nghĩ trêu chọc Hình Tòng Liên, thế là thò đầu ra đáp lại nói, “Hình đội trưởng là muốn giúp ta tẩy sao?”

“Rất nguyện ý vì ngài cố gắng sức lực.” Hình Tòng Liên làm bộ muốn đứng lên.

“Vậy không bằng cùng một chỗ?” Lâm Thần cười nhìn qua Hình Tòng Liên, sau đó xoay người, đã khóa cửa phòng tắm.

Hấn tẩy xong ra lúc, Hình Tòng Liên tôm hùm đã làm rơi mất một phần ba.

Mau lẹ khách sạn rất hiển nhiên không có khả năng có kha ân thán năm cao lớn như vậy cửa sổ sát đất, bọn hấn chỗ ở tầng lầu cũng rất thấp, ngoài cửa sổ không có loại kia nhà nhà đốt đèn cả tòa thành thị thu hết vào mắt bao la hùng vĩ cảm giác. Nhưng Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên ngồi tại ghế bành bên trong một người một rượu một tôm hùm bóng lưng, ánh sáng nhạt dưới, Hình Tông Liên lại có loại qua tận ngàn buồm cảm giác tang thương cảm giác, khi đó, Lâm Thần bỗng nhiên đang nghĩ, không biết ai có thể đi vào Hình Tông Liên nội tâm.

Hấn một tay sát ẩm ướt phát, tại Hình Tông Liên ngồi xuống bên người.

“Vẫn còn có chút không tiện à?” Hình Tông Liên nhấp miệng rượu, hỏi hấn.

“Không có phiền toái như vậy.” Lâm Thần mắt nhìn bàn trà, nơi đó chẳng biết lúc nào nhiều bình Vĩnh Xuyên thuần sinh, nghĩ đến đại khái Hình Tông Liên thật đúng là thừa dịp hấn lúc tắm rửa đi mua rượu.

Hình Tông Liên để ly xuống, đi vào trong toilet tẩy tay, lúc trở ra, hấn trực tiếp tiếp nhận trong tay hấn khăn mặt, một chút không phát ra bắt đầu giúp hấn lau tóc. Hình Tông Liên động tác nhu hòa, Lâm Thần có thể cảm nhận được tay của hấn nắm lấy khăn mặt đặt tại trên đầu của hấn cường độ, mà hấn tai lại thỉnh thoảng bị Hình Tông Liên thô ráp bàn tay biên giới đụng vào, Lâm Thần cảm thấy mình đại khái lỗ tai đỏ lên, có điều mờ tối bên cửa sổ hấn là thấy không rõ lắm.

“Người vừa rồi trông thấy cái kia học sinh thời điểm, có phải hay không hối hận làm trực tiếp rồi?” Hình Tông Liên rất không có tồn tại hỏi một câu như vậy.

Lâm Thần nhìn xem cửa sổ thủy tinh cái bóng bên trong Hình Tông Liên như có điều suy nghĩ yên tĩnh khuôn mặt, rất thành thật nói:

“Đúng đấy, ta vừa rồi tại nghĩ, nếu như Tống Thanh Thanh muốn không phải trầm oan giải tội mà là bình tĩnh sinh hoạt, ta sẽ làm phản hay không mà vi phạm với tâm nguyện của hấn?”

“Đây không phải người có thể quyết định sự tình.” Hình Tông Liên kết thúc lau công việc, bắt đầu chùng khăn mặt, “Đồng dạng, cũng không phải hấn có thể quyết định sự tình.”

Lâm Thần lắc đầu, Hình Tòng Liên nói đến câu nói này hay là thật sự là cường đại lại cường thế, cũng thật không hổ là Hình Tòng Liên. Bởi vì Hình Tòng Liên rất dễ dàng liền hóa giải tâm kết của hắn, Lâm Thần đột nhiên nhớ tới hắn một cái khác muốn hóa giải tâm hắn kết bằng hữu: “Tô phượng tử chứ?”

Nói đến đây, Lâm Thần lúc này mới ý thức được, điện thoại di động của hắn một đêm đều không có vang lên qua, lấy tô phượng tử tính tình rất khó không ở đây bị nhốt một ngày về sau cho hắn đến điện thoại trào phúng hơn mấy câu...

“Vị kia thần nhân...” Hình Tòng Liên đem khăn mặt thả lại phòng vệ sinh, thanh âm dần dần thu nhỏ, tiếng bước chân vang lên, hắn lại đi ra phòng vệ sinh, tại bàn đọc sách bên cạnh dừng lại, Lâm Thần nghe thấy nhiệt độ ấm nước vang lên thanh âm, hắn quay đầu lại, chỉ gặp Hình Tòng Liên chính mở ra trà bao, đem để vào chén sứ bên trong.

Hắn nhanh chóng vọt lên chén trà, sau đó bùng tới phóng tới trước mặt hắn, ôn hòa nói: “Trà hoa nhài, sẽ không ngủ không được.”

“Cảm ơn.”

Lâm Thần nâng chung trà lên, trong nước trà bao nhẹ nhàng chìm nổi, mùi hương lượn lờ, nhìn qua Hình Tòng Liên đây là chuẩn bị khiến hắn tiếp tục bồi hàn huyên.

“Nghe nói mới ni sứ quán người nói, bọn hắn muốn đi thả người thời điểm, trong phòng đã sớm rỗng.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần trừng lớn mắt, có chút không thể tin, có điều nghĩ nghĩ, xuất quỷ nhập thần loại chuyện này, xác thực cũng rất giống như tô phượng tử tác phong.

“Người vị bằng hữu này, thực sự rất không thể tưởng tượng nổi.”

Hình Tòng Liên lại cầm lấy tô, bắt đầu lột.

Lâm Thần rất muốn nói, người so với hắn còn muốn không thể tưởng tượng nổi, có điều loại lời này đương nhiên chỉ có thể giấu ở trong lòng.

“Phượng tử, nói thực ra, ta cũng không rõ ràng hắn đến tột cùng đang làm cái gì.” Lâm Thần hướng cháo bột bên trên thổi ngậm khí, rõ ràng là rất phổ thông trà hoa nhài, nhưng đại khái bởi vì Hình Tòng Liên ở bên cạnh hắn, cho nên Lâm Thần cảm thấy cái này chén trà so ngày xưa uống qua những cái kia đều muốn thơm ngọt,

hắn nói: “Đại học chúng ta thời điểm, hắn thường xuyên trốn học, đến mức chúng ta có đôi khi đang nói, hắn một thân phận khác là cứu vớt thế giới siêu nhân hoặc là Overwatch một loại, tóm lại phi thường thần bí.”

Hình Tòng Liên trầm tư một lát, bỗng nhiên nói: “Rất thú vị.”

Từ sau lúc đó, hắn liền cùng Hình Tòng Liên kể một ít tô phượng tử tại trong đại học sự tình, cho nên lúc đầu nói xong là phải sớm đi ngủ nghỉ ngơi, nhưng bọn hắn lại ngồi tại mau lẹ khách sạn chật hẹp bên cửa sổ ghế sofa bên trong, từ hắn nhìn xem Hình Tòng Liên cẩn thận ăn tôm, cũng tiếp tục nói chuyện phiếm.

Hình Tòng Liên sẽ nói một chút rất kỳ quái địa vực kiến thức, Lâm Thần có khi sẽ rất chăm chú nghe, có khi lại nhin không được chen vào như vậy một đôi lời miệng, sau đó lại ngẫu nhiên kéo một chút hắn đã từng gặp qua bệnh hoạn, tóm lại, nam nhân nói chuyện phiếm bên trong, nhất định sẽ không tự chủ được nói lên những cái kia khiến bản thân cảm thấy kiêu ngạo kinh lịch.

Khi đó, Lâm Thần nghĩ, thế này thật ra liền rất tốt, hắn cùng Hình Tòng Liên ở giữa cũng không cần lại có cái gì cải biến, hắn đã rất thỏa mãn.

Như vậy nếu như không có Tống Thanh Thanh, hắn cùng Hình Tòng Liên ở giữa thời gian rất có giống đêm nay thế này bình thản không dấu vết địa tranh qua mấy chục năm.

Nhưng may mắn, trên thế giới này có Tống Thanh Thanh a.

【 hai 】

Ngày thứ hai, bọn hắn hoàn toàn là bị Hình Tòng Liên điện thoại di động đột nhiên vang lên tiếng chuông đánh thức.

Hắn mơ hồ ở giữa từ trên giường ngồi dậy lúc, Hình Tòng Liên đã rất thanh tỉnh nhận điện thoại.

“Giang Triều?” Hình Tòng Liên tại sát vách trên giường nắm tóc, ngữ khí thật bất ngờ...

“Đệt già hình người không đến Vĩnh Xuyên không thì vậy, đến tất làm hơi lớn tin tức a!” Giang đội phó lớn giọng xuyên thấu qua điện thoại ống nghe truyền ra.

Lâm Thần che che đầu, ý thức được điện báo người chính là là tại tập thể tự sát án bên trong cùng bọn hắn cùng một chỗ điều tra Vĩnh Xuyên hai cục đội cảnh sát hình sự phó đội trưởng, tâm hắn tiếp

theo chìm, trong nháy mắt tỉnh táo lại, hấn ngồi thẳng thân thể, nhìn về phía Hình Tòng Liên.

“Chuyện gì xảy ra, sớm như vậy gọi điện thoại cho ta?” Hình Tòng Liên rất nghiêm túc hỏi.

“Lâm cố vấn cũng tại đi, lần trước chúng ta tra cái kia quần thể án có giai đoạn tính tiến triển, ta muốn theo các người tám hai câu, cái này không nhìn các người ngày hôm qua không vội, thật ngại quá quấy rầy các người, buổi sáng có rảnh không?”

Trong phòng quá mức yên tĩnh, hấn cùng Hình Tòng Liên giường cũng ở rất gần, bởi vậy Giang Triều nói đến mỗi câu nói Lâm Thần đều có thể nghe được rất rõ ràng.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Hình Tòng Liên hỏi: “Người ở đâu?”

“Tại các người dưới lầu a.”

Giang đội phó rất chuyện đương nhiên nói.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, Vương Triều hoàn toàn giống như là không nghe thấy tiếng điện thoại, vẫn như cũ ngủ rất ngon.

Người thiếu niên giấc ngủ chất lượng thật sự là tốt đến để cho người ta khí không đánh vừa ra tới, Hình Tòng Liên trực tiếp đứng dậy, đem Vương Triều hôm qua thay đổi áo của được trong ao, đối với Hình Tòng Liên thế này không cho để đường rút lui cách làm, Lâm Thần chỉ có thể biểu thị tán thưởng.

Mặc dù chỉ ngủ 6 giờ, nhưng có người xin sớm cơm luôn luôn tốt.

Giang Triều cho bọn hấn phát cái định vị, tại mau lệ khách sạn phụ cận một gian phở bò cửa hàng chờ bọn hấn.

Bọn hấn vừa vào cửa, nhiệt tình Giang đội trưởng liền vỗ bàn nói:

“Nhà này phở bò đặc biệt tốt, Vĩnh Xuyên danh tiếng lâu năm, ta vừa cho các người một người điểm một bát, không đủ còn có thể thêm, ta mời.”

Lâm Thần kéo ra cái ghế ngồi xuống, Hình Tòng Liên nhỏ giọng nói với hấn: “Tiệm này nhà chúng ta phụ cận có phải hay không cũng có?”

Lâm Thần nhìn một chút menu bên trên tên tiệm, quyết tâm hay là đừng nói cho Giang Triều nhà này Vĩnh Xuyên danh tiếng lâu năm nhưng thật ra là rất phổ thông cả nước đại lí.

Phục vụ viên bưng lên ba chén lớn phở bò, nước dùng thịt đỏ, lục sắc rau thơm tô điểm, Hình Tòng Liên đẩy ra đôi đũa trúc, cẩn thận loại bỏ sạch sẽ phía trên gai gỗ, đem đưa tới tới, sau đó hỏi Giang Triều: “Nói chính sự đi.”

Lâm Thần nắm vuốt đũa trúc, Hình Tòng Liên luôn luôn tại rất lơ đãng chi tiết bên trong thể hiện ra thận trọng như ở trước mắt một mặt đến, thật sự là người tình tốt tuyệt hảo bản mẫu.

“Ta chưa bắt được chủ sử sau màn.” Giang Triều nuốt ngụm nước miếng, rất buồn bực nói.

“Làm sao?” Mặc dù hai người bọn họ cảnh sát cũng từng có phản bác kiến nghị kiện tiến triển câu thông, nhưng Lâm Thần xác thực không biết, Giang Triều thế mà tại gần đây ở giữa đối mặt hậu chủ làm áp dụng qua bắt hành động, càng làm hấn hơn không nghĩ tới chính là, Giang Triều trong miệng giai đoạn tính tiến triển đúng là như thế làm cho người chuyện buồn bực.

“Ai, Lâm cố vấn, người cũng phải biết đến, đám con nít kia đều bị tẩy não tẩm đến đặc biệt triệt để, cho nên thẩm vấn quá trình vô cùng vô cùng phiền phức, về sau nếu không phải người nói mời Vĩnh Xuyên đại học mấy cái tâm lý học giáo sư hỗ trợ, chúng ta lúc này mới có thể hỏi ra chân chính có vật giá trị tới.”

“Ừm, tiếp tục.”

“Căn cứ một ít học sinh khai, chúng ta xác nhận người chủ sử sau màn, là một cái bị bọn hấn trở thành ‘Cảnh đẹp tiên sinh’ 40 tuổi khoảng chừng trung niên nhân.”

“Cảnh đẹp tiên sinh?” Lâm Thần dừng lại đũa, cắt ngang Giang Triều.

“Đúng không, danh tự này có phải hay không đặc biệt có bệnh, như cái đảo quốc người, có điều đây hấn không phải là danh tự mà là danh hiệu.”

“Ngày tốt cảnh đẹp.” Hình Tòng Liên bỗng nhiên mở miệng, “Có văn hóa a.”

“Ai ai, già hình người để cho ta nói tiếp người đừng ngắt lời.” Giang Triều phát phát tay.

Hình Tòng Liên lắc đầu bất đắc dĩ, tiếp tục cúi đầu ăn canh.

Giang Triều nói: “Sau đó cục chúng ta kỹ thuật viên căn cứ học sinh miêu tả, cho vị kia cảnh đẹp tiên sinh vẽ lên ảnh chân dung, lệnh truy nã trên cơ bản dán đầy toàn thành, ngay tại bốn ngày trước, có

tuyển báo nói tại Hồng Hồ khu một cái khu nhà mới bên trong có người từng thấy cái kia ‘Cảnh đẹp tiên sinh’, cục chúng ta người đi ngồi xỏ điếm, cũng quyết định tại hôm qua áp dụng bắt hành động, sau đó... Vô huyệt.” Giang Triều nói vỗ xuống đũa.

Nghe nói Giang Triều nói như vậy, Lâm Thần tâm lý lại có loại phi thường vi diệu cảm giác sợ hãi, thần bí khó lường mỹ cảnh tiên sinh, mà Tống Thanh Thanh hơn một năm qua tin tức toàn, có thể hay không hai người kia là cùng một người?

Có điều 40 tuổi khoảng chừng, tựa hồ cùng Tống Thanh Thanh niên kỷ đúng không thái thượng...

Nghĩ tới đây, Lâm Thần hít một hơi thật sâu, Hình Tông Liên lại cũng dừng lại động tác, nhíu mày nhìn xem hắn, hiển nhiên Hình Tông Liên lại cùng hắn nghĩ tới một chỗ.

Lâm Thần nói với Giang Triều: “Có thể đem vị kia cảnh đẹp tiên sinh chân dung cho ta nhìn một chút không?”

“Cái gì gọi là có thể hay không, ta cái này không phải liền là mang chân dung đến cho ngài nhìn sao?”

Giang Triều nói, từ tư liệu trong túi rút ra một phần lệnh truy nã tới. Lâm Thần đem mở ra, nhìn xem trên tờ giấy trắng phác hoạ ảnh chân dung, hắn bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra, sau đó lại cảm thấy hắn vừa rồi khẩn trương quả thực là loại không có từ trước đến nay bệnh nghề nghiệp.

Nếu như Tống Thanh Thanh là cảnh đẹp tiên sinh, Giang Triều khẳng định đã sớm kịp phản ứng, như thế nào hiện tại mới đến thông tri bọn hắn.

Hắn lại nhìn về phía trên tờ giấy trắng vị kia trung niên nhân, chỉ cảm thấy vị kia phạm phải ngạt trời tội án mỹ cảnh tiên sinh lẽ ra là dài thế này.

Trung niên nhân trong cỗ hệ đầu này bàn cờ cách khăn quàng cổ, mang kính đen, tướng mạo nhìn xem bình thản không có gì lạ, nhưng tổ hợp lại với nhau lại có loại đặc thù vận vị, tràn đầy thư quyển khí cùng tuế nguyệt rèn luyện sau cơ trí quang mang.

Hắn rất ôn nhu, có thể cho người trí tuệ chỉ dẫn, vô luận nam hài hay là nữ hài, có lẽ trong giấc mộng đều cầu trông mong qua phụ thân của mình là cái dạng này; hắn sẽ đem hài tử ôm vào đầu gối, dùng sinh động ôn nhu ngữ khí giảng một cái truyện cổ tích; cũng sẽ dẫn

người đi vùng ngoại ô, kể cho người giải dã ngoại động thực vật; hẳn cái gì đều hiểu, nhưng xưa nay không khoe khoang, hoàn mỹ phải không giống thường nhân.

Tóm lại, cũng đại khái chỉ có dạng này người, mới có loại để cho người ta có thể vì hẳn đem sinh tử không để ý mị lực động lòng người.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, đem giấy đưa cho Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên nhìn thoáng qua, rất lơ đãng chòng lên lệnh truy nã, nhét vào chén canh dưới, phảng phất đây chẳng qua là cái phổ thông tội phạm.

“Biết cái này cảnh đẹp tiên sinh chân thực tính danh sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Già hình a, ta nếu là bây giờ còn có chủ ý, có thể đến tìm Lâm cố vấn mà!” Giang Triều thay đổi cái nịnh nọt ngữ khí, “Ta thật không có triệt, cái gì cũng không biết, cái kia cảnh đẹp tiên sinh tựa như cái quý.”

“Nếu như tại khu nhà mới bên trong, cái kia hẳn là lưu lại vân tay đi, vân tay kiểm nghiệm đã làm, tin tức trong kho không có ghi chép?”

“Không có a!”

“Ồ, kia thật là quý vậy cũng không có việc gì.” Hình Tòng Liên nói xong, tiếp tục uống canh, “Không nên quá sốt ruột, luôn có thể bắt lấy.”

“Ai ai, Lâm cố vấn người xem một chút hẳn thế này, một chút cũng không có đồng sự ở giữa hữu ái chi tình.” Giang Triều rất bất mãn lầm bầm.

Lâm Thần trầm ngâm một lát, thật sự nói: “Chính là chỉ bằng một bức tranh giống, ta cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn.”

“Người không thể lại cho hẳn đào hố, đem hẳn hố chết, tựa như người đối phó Lý Cảnh Thiên như thế?”

Lâm Thần lắc đầu: “Quá mạo hiểm, cảnh đẹp tiên sinh xem xét chính là cẩn thận, giáo hoạt, thông minh đến cực điểm tội phạm, hẳn xa so với Lý Cảnh Thiên nguy hiểm.” Lâm Thần rất trịnh trọng nói với Giang Triều, “Người nhất định phải cẩn thận, lại không có thể như lần trước lỗ mãng như vậy.”

“Ta biết, nhưng mà ta chính là chết cũng phải đem người bắt lấy a.”

Giang Triều rất lơ đãng nói.

Nếu như cần nhất định phải lấy khí chất loại hình tới phân chia, Giang Triều là điển hình nhiều máu chất, hoạt bát nhiệt tình, nhưng rất dễ dàng cầu thả, Lâm Thần nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu, không biết nên nói thế nào, cuối cùng đành phải thọc Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên hiểu ý, đem đũa cách tại bát bên trên, nói với Giang Triều: “Giang Triều...”

“Làm gì?”

“Người không sợ chết đúng hay không?”

“Đương nhiên không sợ.”

“Vậy nếu như bên cạnh người đồng sự, bởi vì sự lỗ mǎng của người từng cái chết đi, thế này người cũng không sợ sao?”

Hình Tông Liên rất nghiêm túc, thậm chí rất uy nghiêm, khiến trong tiểu điểm nhiệt độ không khí đều hạ xuống.

Giang Triều chỉ bị hắn nhìn thoáng qua, liền trở nên phi thường khiếp đảm.

“Lần sau không cho phép lại tự tiện hành động, có vấn đề gì, trước cho ta biết cùng Lâm cố vấn.” Hắn giải quyết dứt khoát nói.

Có khi, Lâm Thần cảm thấy, Giang Triều thật giống như lớn tuổi bản Vương Triều, nhưng cũng tiếc, Vương Triều là Hình Tông Liên một tay nuôi nấng hài tử, mà Giang Triều rất hiển nhiên không có vận khí tốt như vậy.

Phở bò ăn rất nhanh, tại Hình Tông Liên nói như vậy xong về sau, Giang Triều cũng không dám phản bác, có chính là bởi vì trầm mặc, dừng lại nguyên bản mỹ hảo bữa sáng liền trở nên tẻ nhạt vô vị.

Giang Triều hướng bọn hắn biểu thị cảm tạ, vội vàng rời đi.

Bọn hắn thì đi trở về khách sạn gian phòng, mở ra gian phòng về sau, Vương Triều thế mà đã tỉnh.

Người thiếu niên trong tay tích lũy lấy món kia cò nhỏ dâu áo thun, để trần nửa người trên, TV chẳng biết lúc nào mở ra.

Hắn dùng si ngốc mê mang ánh mắt nhìn qua trong TV hình tượng, sau đó đờ đẫn quay đầu, nói với bọn hắn: “A... A Thần lão đại...”

Tổng Thanh Thanh tìm được.”

Tác giả có lời muốn nói: Vũ Hán bên trong tôm hùm... A... Ta sinh mệnh bên trong nếm qua món ngon nhất tôm...

Quyển 4 Chương 151: Bốn tiếng 63

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 151: Bốn tiếng 63

Tác giả: Trường Nhị

Trong TV, phóng viên ngay tại phòng vấn một vị cư dân.

Kia là vị tóc trắng xoá lão thái thái, mang theo đồ băng tay, lão thái thái rất hưng phấn cùng phóng viên nói: “Ai u, ta hôm qua chính là nhìn TV, các người không phải đều tại hiệu triệu tìm kiếm kia cái gì đại minh tinh nha, ta xem xét ta đã cảm thấy, các người nói cái kia âm thanh cái gì âm thanh, ta nhìn rất quen mắt a! Ta đã cảm thấy ở đâu gặp qua, ta liền đi nghĩ a nghĩ, người đoán về sau làm sao vậy, ta trước khi ngủ a, lão đầu tử nói rõ với ta sáng sớm bên trên ăn cái gì thời điểm, ta lại đột nhiên biết, ta là ở đâu xin chào các người muốn tìm cái kia đại minh tinh.”

Lão nhân nói xong, bắt đầu đi bộ, phóng viên cùng nàng đánh không có một dựng đặt câu hỏi.

Ổng kính đi theo lão nhân bộ pháp, đảo qua một mảnh bức tường màu trắng lông mày ngói, ống kính có gạch xanh cùng phiến đá cầu, ven đường là điều màu xanh biếc tiểu Hà, trên TV xuất hiện một viên ngói một viên gạch đều để Lâm Thần cảm thấy phần nhìn quen mắt. Hắn cũng giống như Vương Triều, chờ dẫn quay đầu, nhìn về phía Hình Tông Liên, thật lâu nói không ra lời.

Bởi vì lão nhân chính đi qua kia hẻm nhỏ gọi Nhan gia ngõ hẻm, hắn mỗi ngày cũng đều sẽ đi qua.

Tống Thanh Thanh một mực sống ở cách bọn họ rất gần địa phương?

Cái này sao có thể a...

Lão thái thái dọc theo sông đi trong chốc lát, cũng phía bên trái ngoặt, tiến vào một ngõ nhỏ khác, cuối cùng, hắn tại một nhà cửa đình như thị bánh nướng bánh quẩy cửa tiệm dừng lại.

Camera ống kính dời về phía căn này bữa sáng cửa hàng chiêu bài, Lâm Thần lần nữa chấn kinh đến cơ hồ cần quên thở, hẳn biết rõ nhớ kỹ, chính là hôm trước buổi sáng, sống yên ổn quốc tế cửa hàng xảy ra chuyện ngày ấy, hẳn cùng Hình Tông Liên còn tới qua tiệm này bên trong.

Bọn hẳn ngồi đối diện nhau, tại khói dầu vị rất đủ tiệm ăn bên trong, ăn một phần bữa sáng.

Quay phim sư vỗ vỗ nóng hôi hổi bánh quẩy còn có tuyết trắng sữa đậu nành, cuối cùng đem ống kính nhắm ngay chủ tiệm.

Cửa nhà mình lập tức vây quanh nhiều người như vậy, còn có người giơ microphone cùng camera, lão bản phi thường kinh hãi ngoài ý muốn: “Thế nào đây là, ta lão Trần bánh nướng bánh quẩy rất cục làm ra tên?”

“Trần lão bản a, nhà người cái kia nhu diện tiểu công này vẫn tại bếp sau không ra cái kia?” Lão thái thái đại thần bí hề hề mà hỏi thăm.

Lão thái thái lời vừa nói ra, Lâm Thần cơ hồ cần được mình, hẳn rất cục nhớ tới mình vì sao từng cảm thấy Tống Thanh Thanh nhìn quen mắt.

Hẳn xác thực hẳn là xin chào Tống Thanh Thanh, lão thái thái nói không sai, chính là nhà kia cửa hàng bánh bếp sau, nơi đó có vị xưa nay không nói chuyện nhu diện công nhân.

Có khi, vị này Trần lão bản trong tay mì vắt không đủ, lại loay hoay thoát thân không ra, liền sẽ hô một tiếng, bếp sau sẽ ra ngoài người, người kia sẽ đem mì vắt buông xuống, sau đó cúi đầu lần nữa đi trở về phòng bếp thời gian...

Vị kia nhu diện công nhân hình dạng cùng Tống Thanh Thanh sau khi ra tù hình tiêu mảnh dễ ảnh chụp ở trong đầu hẳn dần dần trùng điệp.

Lâm Thần nghĩ, tại gian kia rộn rộn ràng ràng tiệm ăn bên trong, hẳn tất nhiên từng cùng Tống Thanh Thanh từng có như vậy một hai lần gặp thoáng qua cơ hội, có lẽ Tống Thanh Thanh nhìn hẳn một cái, có lẽ hẳn nhìn Tống Thanh Thanh một chút, hẳn vì cái gì không có sớm một chút nhớ lại chuyện này chứ?

Bất quá, kia thật là Tống Thanh Thanh sao?

Không có toàn thân trên dưới đỉnh tán, không có đặc lập độc hành tóc bạc, vị kia nhu diện công sắc mặt âm đạm, làn da khô nứt, hẳn

tựa như là thành thị tầng dưới chót những cái kia bận rộn nhất tiểu công, ngoại trừ niên kỷ so với cái kia người lớn hơn một chút bên ngoài, hấn từ đầu đến chân đều không có bất kỳ cái gì một tia lúc trước dáng vẻ.

Lâm Thần thật suy nghĩ qua rất nhiều loại Tống Thanh Thanh bộ dáng bây giờ, hấn thậm chí tình nguyện Tống Thanh Thanh giống hấn chỗ sợ hãi như thế trở thành một cái giống Lý Cảnh Thiên báo thù điên cuồng quái tử thủ, mà không hi vọng Tống Thanh Thanh biến thành cái dạng này, bình thường, sợ hãi, không có chút nào tức giận...

Đã từng kêu ngạo linh hồn bị đánh nhập Địa Ngục, thực sẽ trở nên hèn mọn còng xuống, hoàn toàn thay đổi sao?

Lâm Thần dùng hai tay che mặt, khó chịu đến cực điểm.

Hấn cảm nhận được đầu vai trầm xuống, Hình Tông Liên chẳng biết lúc nào đưa tay khoác lên đầu vai của hấn, hấn ngẩng đầu, Hình Tông Liên đè lên vai của hấn, phảng phất trấn an.

Hình Tông Liên nhìn xem hấn, lại nói với Vương Triều: “Vương Triều, lập tức đem Trần lão bản điện thoại tìm ra.”

Người thiếu niên để trần nửa người trên, gật gật đầu, vọt tới trên bàn sách mở ra Laptop: “A Thần ca ca, biết Trần lão bản tên đầy đủ sao?” “Không biết.” Lâm Thần trầm tư một lát, nói, “Nhà này cửa hàng bánh nhất định có cục Công Thương cùng Cục vệ sinh lập hồ sơ, người điều tra thêm nhìn.”

Trực tiếp truyền hình bên trong, lão bản trơn tru tiếp nhận tiền mặt, đang tìm số không khe hở lúc, hấn mới nhớ lại đáp lão thái thái vừa rồi vấn đề: “Người nói hấn a, đi a.”

“Cái gì, người đi rồi?” Phóng viên cất cao âm lượng hỏi, “Ngài xác định sao, khi nào thì đi?”

“Là đi a, hôm qua tan tầm đi a, thế nào đây là, đài truyền hình tiết mục tìm người tiết mục a?” Lão bản nắm tay tại tạp dề bên trên xoa xoa, không rõ ràng cho lắm hỏi.

“Lão Trần người không thấy hôm qua tin tức a, thiên đại sự tình a!”

Lão thái thái dặt cuống họng hô, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dáng vẻ.

“Nhà ta TV ta tiểu tôn tử suốt ngày chiếm nhìn gấu ẩn hiện, ta có thể nhìn cái gì tin tức a.” Lão bản cúi đầu xuống, tiếp tục bắt đầu lau kỹ

mặt.

Lão thái thái trùng điệp đập đập nhớ lão bản cánh tay: “Kia là Tống Thanh Thanh a! ! Đã từng đình đình nổi danh đại minh tinh, người dùng người thời điểm có hay không nhìn thẻ căn cước, hấn có phải hay không gọi cái tên đó a, có phải hay không Tống Thanh Thanh?” Trần lão bản thổi phồng một tiếng bật cười: “Cái gì đại minh tinh a, chúng ta a quan làm sao có thể là minh tinh a, người cũng không phải chưa thấy qua a quan...”

Nghe lão bản nói như vậy, phóng viên có chút thất vọng: “Thật không phải là sao, hấn gọi a quan? Có hấn vì cái gì hôm qua tan tầm liền rời đi, ngài biết trong này trường tình sao?”

“Ách.” Lão bản đột nhiên ngừng tay, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn xem phóng viên, “Hấn nói hấn gọi a quan a, có điều nói đến a... Hấn hôm qua đi xác thực rất cấp bách, ta nói cho hấn kết tiền lương hấn không muốn, về sau ta đuổi theo ra đi, hấn thế mà lên chiếc đại bồn... .”

Nghe nói lời ấy, phóng viên con mắt lại sáng lên, đồng thời lần nữa kích động lên: “Ngài thật nhìn qua thân phận của hấn chứ, hấn xác thực không phải Tống Thanh Thanh sao?”

Trần lão bản vỗ mạnh vào mồm, phát phát tay: “Chúng ta cái này tiểu điểm cái nào phiền toái như vậy, trung thực chịu làm liền tốt a, hấn ở ta nơi này bên trên cao minh có ba tháng ban đi, đặc biệt trung thực bản phận, chỗ nào giống trên TV những minh tinh ka dáng vẻ a.”

“Nói cách khác, ngài cũng không biết hấn là ai?”

“Ta đương nhiên biết a, hấn là a quan a!”

Phóng viên sau đó quay người, đối trực tiếp ống kính, phi thường kích động nói ra: “Các vị người xem các bằng hữu, Tống Thanh Thanh tiên sinh tung tích càng thêm khó bề phân biệt, cửa hàng bánh người làm công có phải là ngày xưa ca vương, xin ngài khóa chặt Hoàn Cảnh đài truyền hình, chúng ta là ngài toàn bộ hành trình truy tung.”

Lão bản một mặt hoang mang, hấn gãi gãi mặt, sau đó tiến đến trong màn ảnh, đột nhiên nói: “Ồ đúng, cái kia mở đại bồn người ngược lại là lưu cho ta điện thoại, các người cần sao?”

“Muốn! Cảm ơn ngài!” Phóng viên tại trước ti vi bởi vì sắp tới tay độc nhất vô nhị mà cơ hồ vui vẻ hơn thất thố.

Cùng lúc đó, Vương Triều tại máy vi tính hô: “Lão đại, tra được!”
“Gọi điện thoại.” Hình Tòng Liên mỗi chữ mỗi câu nói.

Vương Triều vội vàng bấm điện thoại, tin tức trực tiếp bên trong, lão bản chính rất kỳ quái từ trong túi quần móc ra tờ giấy, tiếng chuông sau đó vang lên, hắc đầu tiên là đem tờ giấy đưa cho phóng viên, sau đó mới nghe điện thoại.

“Trần lão bản ngài tốt, ta là Hoàn Cảnh cảnh đội đội trưởng, ta gọi Hình Tòng Liên, xin ngài thu hồi tờ giấy, đừng lại hướng phóng viên lộ ra bất luận cái gì nội dung, chờ sau đó sẽ có chúng ta đồng sự đón ngài đến cục cảnh sát trần thuật chuyện đã xảy ra, xin yên tâm, chỉ là thông lệ hỏi thăm.”

Hình tượng bên trong, phóng viên đã mở ra tờ giấy.

Trần lão bản nghe vậy, tranh thủ thời gian đưa tay đem tờ giấy đoạt trở về, phảng phất vừa ra hoang đường hài kịch, hắc tùy tiện tại ống kính trước nói với Hình Tòng Liên: “Hình đội trưởng, ta đem giấy cướp về, ngài yên tâm, ngoại trừ cảnh sát ta ai cũng không cho!”

“Cảm ơn, còn có, xin ngài mau chóng đem trên giấy điện thoại phát cho ta.”

Hình Tòng Liên nói xong, cúp điện thoại, cũng đồng dạng từ trong túi móc ra một trang giấy, trên giấy còn có một vòng chén canh ẩn, đó chính là lúc trước bị hắc đem ở bát hạ lệnh truy nã. Hắc chậm rãi đem lệnh truy nã mở ra, vị kia danh tự rất kỳ quái mỹ cảnh tiên sinh, ngay tại họa bên trong đối bọn hắc mỉm cười.

Lâm Thần cau mày, có người lái Mercedes đón đi Tống Thanh Thanh, người kia là ai, tuyệt đối không nên là vị kia làm cho người sợ hãi cảnh đẹp tiên sinh.

Hình Tòng Liên quay đầu nhìn hắc, hỏi: “Người sẽ không cùng ta đây lo lắng chuyện giống vậy à?”

Lâm Thần chỉ có thể gật đầu.

...

Tống Thanh Thanh liền tại bọn hắc thỉnh thoảng sẽ đi ăn điểm tâm cửa hàng bánh làm công, đây cơ hồ là không thể tưởng tượng nổi trùng hợp, nhưng nếu như đây không phải trùng hợp, vậy cái này sự kiện đã bắt đầu hướng phim kinh dị phạm vi tới gần, Lâm Thần thậm chí không dám đối với cái này làm ra bất luận cái gì phỏng đoán.

Bọn hăn dọn dẹp rất nhanh, Hình Tòng Liên cùng Vương Triều lấy một loại hành quân đánh trận tốc độ đem tất cả mọi thứ nhét vào đi trong ba lô, tại thu thập trong lúc đó, Hình Tòng Liên điện thoại một mực không có từng đứt đoạn, hăn không ngừng hướng Hoàn Cảnh các đồng nghiệp bố trí nhiệm vụ, đầu tiên là phái người đi Nhan gia ngõ hẻm tiếp Trần lão bản, sau lại đối bên đầu điện thoại kia đồng sự nói: “Mang giám chứng khoa người đi cửa hàng bánh, nhìn xem có hay không vị kia a quan lưu lại vân tay, quét một cái kiểm nghiệm một chút. Còn có, ta chỗ này có tấm hình, các người đợi chút nữa nhìn thấy Trần lão bản cũng làm người ta nhận một chút, nhìn có phải hay không cái kia tiếp đi Tống Thanh Thanh người.”

Hăn nói xong, lần nữa cúp điện thoại, cho lệnh truy nã đập tấm hình, lại truyền qua đó.

Làm xong đây hết thảy về sau, Hình Tòng Liên điện thoại tin nhắn tiếng chuông lúc này mới vang lên, hăn ấn mở tin tức, phía trên một chuỗi từ 13 chữ số chữ tạo thành số điện thoại, chính là từ lúc trước cửa hàng bánh lão bản gửi tới.

“Lâm cố vấn cảm thấy, chúng ta cần bây giờ lập tức gọi cú điện thoại này sao?” Hình Tòng Liên nhìn qua dãy số, hỏi như vậy hăn.

Lâm Thần lâm vào trầm tư, cái này thật sự là cái rất khó phán đoán vấn đề, bởi vậy dù là Hình Tòng Liên đều có chút do dự.

Từ đối phương lưu điện thoại cái này cử động đến xem, đối phương rất hiển nhiên là hi vọng bọn họ có thể liên hệ hăn, mà cái này từ khác một bên mặt nói rõ, đối phương mặc dù khả năng đón đi Tống Thanh Thanh nhưng cũng không ngại bọn hăn biết chuyện này, mà lại Tống Thanh Thanh cũng phải tự nguyện cùng đối phương đi, đây không phải bắt cóc, cho nên đây hết thảy đến cùng là vì cái gì chứ?

“Lâm cố vấn.”

Hình Tòng Liên lại hô hăn một tiếng.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hay là nói: “Vô luận như thế nào, vị phóng viên kia đã thấy số điện thoại, hăn nói không chừng hiện tại liền đã đang đánh điện thoại thông bên kia liên hệ, cho nên, chúng ta trước chờ một chút đi.”

Hình Tòng Liên gật gật đầu, giống như tán thành phán đoán của hăn. Nhanh chóng bọn hăn lần nữa bọn hăn ngồi lên Hình Tòng Liên chiếc kia xe Jeep, vội vàng hướng Hoàn Cảnh tiến đến.

Lâm Thần cùng Vương Triều ngồi ở phía sau chỗ ngồi, hẳn đã không lo được nhìn người thiếu niên mặc trên người món kia đáng yêu màu hồng cỏ nhỏ dâu áo thun.

Cỗ xe phát động, Vương Triều hai tay đặt ở trên bàn phím, lại nhất thời ở giữa không biết nên làm gì.

“A Thần ca ca, ta... Ta cần tra cái gì?”

Lâm Thần nhéo nhéo mũi, nói với Vương Triều: “Xem trước một chút trên mạng tình huống đi, sau đó lục soát cuối tuần bên cạnh giám sát, thử nhìn một chút có thể hay không xác định cửa hàng bánh vị kia a quan chính là chúng ta muốn tìm Tống Thanh Thanh?”

Hình Tòng Liên đem xe tải radio kênh điều đến Hoàn Cảnh quảng bá, người chủ trì từ tính ôn nhu tiếng nói chảy ra đến, hẳn có chút kích động nói ra: “Liên quan tới ngày xưa ca vương Tống Thanh Thanh tin tức khiến động chúng ta ức vạn mê ca nhạc tâm, ngay tại vừa rồi, chúng ta Hoàn Cảnh đài truyền hình người chủ trì đã bấm vị kia mang đi Tống Thanh Thanh thần bí tiên sinh điện thoại, chúng ta đạo truyền bá đã cắt dọc đường âm tần tin tức tới, để chúng ta nín hơi ngưng thần, lắng lắng chờ đợi.”

Người chủ trì cơ hồ dùng ngâm tụng ngữ khí nói như vậy, hẳn niệm lên Tống Thanh Thanh ba chữ này lúc tràn ngập sùng kính, cùng đồ đỉnh bạch, nâng cao giã thấp, vĩnh viễn là truyền thông thiên tính của con người.

Trò chuyện chờ âm một tiếng lại một tiếng vang lên.

Điện thoại rất cục được kết nối, trái tim tất cả mọi người đều nâng lên cuống họng miệng.

Phi thường bình tĩnh khiêm tốn thanh âm từ xe tải âm hưởng bên trong chảy xuôi ra, hẳn nói: “Uy, chào ngài.”

Quyển 4 Chương 152: Bốn tiếng 64

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 152: Bốn tiếng 64

Tác giả: Trường Nhị

Thanh âm kia không thuộc về Tống Thanh Thanh.

Nhưng nếu như thanh âm có thể phản ứng ra người nói chuyện cá tính, như vậy vị này vừa nhận điện thoại tiên sinh chính là điển hình thân sĩ, thanh âm hẳn trầm thấp mà Phong Phú có giáo dưỡng, tóm lại hoàn toàn không giống như là cái gì cùng hung cực ác bắt cóc phạm

Có lẽ là bởi vì đầu kia thanh âm quá mức trấn định, đến mức bấm điện thoại phóng viên có chút nghẹn lời: “Ngài... Người tốt.”

“Xin hỏi có chuyện gì không?” Người kia tiếp tục hỏi.

“Vị tiên sinh này ngài tốt, ta là Hoàn Cảnh phóng viên đài truyền hình.”

“Có đúng không, phóng viên?”

“Ta là đúng là phóng viên, có thể mạo muội xin hỏi một chút ngài kêu cái gì sao?”

“Tướng dã.” Bên đầu điện thoại kia người nói.

“Tướng tiên sinh ngài tốt, là như vậy, ta gọi điện thoại cho ngài là muốn hỏi ngài, tại chiều hôm qua lúc sáu giờ, ngài có phải không từ Nhan gia ngõ hẻm tiếp nhận một người, lúc gần đi, ngài còn đem ngài điện thoại lưu cho trần nhớ cửa hàng bánh lão bản?”

“Vâng.” Người kia trả lời ngắn gọn dứt khoát.

“Như vậy, ngài mang đi người, là Tống Thanh Thanh tiên sinh sao?” Không khí đột nhiên ngưng trệ, tất cả mọi người đang chờ đợi câu trả lời của hắn.

“A.” Người kia trầm thấp cười một tiếng, “Tới nhanh như vậy a.”

“Là thật mà! A quan chính là Tống Thanh Thanh tiên sinh đúng không, là ngài đem hắn mang đi đúng không!” Phóng viên vội vàng hỏi.

“Ta tại sao phải nói cho người biết a?”

“Ngài lưu cho ta điện thoại a!” Phóng viên có chút không rõ ràng cho lắm.

“Người làm sao xác định, điện thoại của ta là để lại cho người chứ?”

“Cái này. . .” Phóng viên có chút bức bối hỏi, “Ngài rốt cuộc là ý gì này hiện tại tất cả mọi người rất quan tâm Tống Thanh Thanh tiên sinh sinh mệnh an toàn, ngài...”

“Một năm trước, hai năm trước, năm năm trước, chín năm trước thời điểm người ở đâu?” Người kia ngữ khí không lưu tình chút nào,

“Hiện tại đến phiên các người quan tâm hấn sinh mệnh an toàn?”

“Xin ngài lý giải a tướng tiên sinh, thẳng đến hôm qua sự tình mới chân tướng rõ ràng, trước đó thời điểm, ta bao quát trước máy truyền hình rộng rãi người xem bằng hữu, đều là hoàn toàn bị Lý Cảnh Thiên che tại thực chất bên trong.”

“Cho nên hiện tại thế nào các người là muốn làm gì?” Tướng dã ngữ khí nghiêm nghị lại, “Đừng cho là ta không biết, trên thực tế các người bất quá là muốn lấy quan tâm làm tên phông vấn từng tiếng, muốn biết hấn là thế nào bị Lý Cảnh Thiên tra tấn toàn bộ trải qua, các người thậm chí còn bản thiêu đang nghĩ, nói không chừng tâm tình của hấn tốt thời điểm sẽ còn cho các người bạo mấy cái hấn trong tù thống khổ sinh hoạt tốt liệu, đầu đề của các người tin tức lại đầy đủ hết đúng hay không?”

Phóng viên bị hấn hỏi một chút, trở nên có chút nói năng lộn xộn:

“Ngài hoàn toàn xuyên tạc động cơ của chúng ta, hơn nữa còn có nhiều như vậy yên lặng ủng hộ Tống tiên sinh rộng rãi mê ca nhạc bằng hữu a, chúng ta đồng dạng đều phi thường lo lắng Tống tiên sinh.”

“Úc, cho nên người là hấn mê ca nhạc hay là ôm hèn mọn lòng hiếu kỳ quần chúng?” Người kia ngữ khí càng ngày càng lạnh, hấn dừng một chút, cắt ngang phóng viên tiếp xuống lời muốn nói, “Không cần trả lời ta, khiến cái kia lẽ ra cầm tờ giấy gọi điện thoại cho ta cảnh sát hình sự quan đến trả lời vấn đề của ta.”

Bên đầu điện thoại kia người nói xong, rất thẳng thắn lưu loát cúp điện thoại.

Bởi vì tướng dã ngữ tốc phi thường gọn gàng, cho nên cả thông điện thoại đánh xong, mới có điều khoảng chừng nửa phút thời gian.

Hình Tòng Liên đem âm lượng giảm, không có nửa điểm bị chỉ mặt gọi tên bực bội cảm xúc.

“Hình đội trưởng...”

Lâm Thần thấp giọng mở miệng, vừa rồi quyết định chờ phóng viên đánh trước điện thoại người thực tế là hắn, nhưng quyết định này rất rõ ràng gây nên đầu bên kia điện thoại người bất mãn.

Hình Tòng Liên cắt ngang hắn: “Không có quan hệ, người nói đến nói không sai.”

Vừa nói, Hình Tòng Liên bên cạnh hắn rút điều thuốc nhét vào miệng bên trong, nhưng không có điểm Nhiên, “Được rồi, thời gian cấp bách, bây giờ nói nói chúng ta biết đến tình huống: Đầu tiên, Tổng Thanh Thanh hơn một năm trước thu hoạch được giảm hình phạt ra ngục, trong lúc đó hành tung thành mê, thậm chí ngay cả Vương Triều đều tra không được hắn bất kỳ tung tích nào, thẳng đến ba tháng trước, hắn mới bắt đầu tại Hoàn Cảnh trần nhớ cửa hàng bánh làm công. Tiếp theo, căn cứ lưu điện thoại vị này tướng dã tiên sinh trong lời nói lộ ra tin tức, hắn hẳn là nhiều năm qua ủng hộ Tổng Thanh Thanh hảo hữu một loại nhân vật.”

“Lão đại, tổng kết không sai!” Vương Triều nói.

“Vương Triều...” Hình Tòng Liên nói, “Điều tra thêm vị này tướng dã tiên sinh bối cảnh.”

Vương Triều vừa muốn có động tác, Lâm Thần lại đề lại thiếu niên tay nói: “Không cần, ta biết đó là ai.”

“A! Cái gì A Thần, đó là ai?”

“Kia là đào móc Tổng Thanh Thanh xuất đạo người đại diện, tướng dã tiên sinh.”

“Lại là người đại diện?” Hình Tòng Liên hỏi.

Lâm Thần gật gật đầu, nhớ lại trước đó nhìn qua tư liệu: “Phòng vấn bên trong đại khái là nói như vậy, tướng dã tại một số năm trước một lần ngẫu nhiên cơ hội muốn thay thế đi nghe muội muội cao trung giáo viên âm nhạc hội, hắn lúc đầu cảm thấy rất nhàm chán, nhưng âm nhạc hội bên trong, Tổng Thanh Thanh ở trên đài biểu diễn một khúc phi thường nặng miệng nhạc rock, mặc dù lúc ấy toàn trường tất cả thầy trò đều hận không thể che lỗ tai, nhưng tướng dã lại cảm thấy Tổng Thanh Thanh âm nhạc phi thường mỹ diệu, mà khi hắn tại sau đó biết được kia hoàn toàn là Tổng Thanh Thanh bản gốc âm

nhạc lúc, vị này lệ thuộc ca công ty trừ danh người đại diện quyết ý ký năm gần 16 tuổi không phải trừ danh sân trường ca sĩ Tống Thanh Thanh. Tướng đã lực nâng Tống Thanh Thanh xuất đạo, tại Tống Thanh Thanh người mới kỳ gian khổ nhất thời điểm dẫn hấn bốn phía chạy trận, có thể nói, Tống Thanh Thanh có thể cuối cùng tại giới âm nhạc đăng đỉnh, cũng may mà vị này người đại diện ánh mắt cùng quyết đoán.”

Lâm Thần thuật lại xong trên báo chí đưa tin, Hình Tông Liên lại hỏi hấn: “Như vậy cái này tướng đã tiên sinh, còn tại ca công ty công việc sao?”

Hấn lắc đầu: “Chuyện sau đó ta cũng không rõ ràng, cần Vương Triều đến tra.”

“Đã đang làm thịt A Thần!” Vương Triều hô.

Người thiếu niên đè xuống nút Enter, sau đó nói: “Báo cáo lãnh đạo, tướng đã đã sớm không ở đây ca công ty công tác, Tống Thanh Thanh được oan vào tù về sau, hấn liền hướng ca công ty từ chức, nhiều lần trần trọc, hấn hiện tại giống như tại nhà âm thanh diễn nghệ tập đoàn chủ nhiệm quản lý chức.”

“Nhìn qua, cái này tướng đã tựa như là rất có tình có nghĩa người a?” Hình Tông Liên lẩm bẩm nói.

Thật ra Lâm Thần hoàn toàn có thể minh bạch Hình Tông Liên cảm giác, bọn hấn lúc trước một mực tại nghi thần nghi quỷ, đầu tiên là hoài nghi mang đi Tống Thanh Thanh người là vị kia cảnh đẹp tiên sinh, hiện lại có hoài nghi cái này tướng đã mang đi Tống Thanh Thanh bối cảnh không thuần, có sự thật chứng minh bọn hấn hai cái này phỏng đoán hoàn toàn là lời nói vô căn cứ.

“Lâm cố vấn cảm thấy thế nào?”

Hình Tông Liên lần nữa trưng cầu ý kiến của hấn.

Lâm Thần suy nghĩ một chút vẫn là nói: “Ta nói như vậy khả năng không quá thỏa đáng, nhưng chúng ta vẫn là phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.”

“Ý của ngươi là, Tống Thanh Thanh khả năng một mực bị cái này gọi tướng đã khống chế?” Hình Tông Liên nói.

“Nhưng Tống Thanh Thanh là mình đi đến xe a, làm sao có thể bị khống chế lại sao?” Vương Triều chen miệng nói.

“Ta xác thực không biết, cho nên chỉ có thể nói là dự tính xấu nhất.”

Hình Tông Liên nói: “Người tính toán vẫn luôn không phải là vô duyên vô cớ trực giác...”

“Không, thật ra trực giác của ta vẫn luôn rất không có tồn tại.” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng lần này hẳn xác thực hoài nghi mình trực giác sai lầm.

“Ài...” Hình Tông Liên thờ dài.

“Bất quá, thật ra lần này mấu chốt của vấn đề ở chỗ chúng ta tại sao muốn tìm tới Tống Thanh Thanh, nếu như nói fan hâm mộ là muốn biết mình yêu thần tượng có mạnh khỏe hay không, mà truyền thông là hi vọng có thể thu hoạch được tin tức cùng điểm kích suất, như vậy, chúng ta là vì cái gì thì sao muốn đi quấy rầy hẳn cuộc sống bây giờ chứ?”

“Không thể nói là quấy rầy, dù sao vụ án còn có điểm đáng ngờ. Một thì ghi âm chỉ có thể chứng minh Lý Cảnh Thiên ép buộc Tống Thanh Thanh phát sinh tính quan hệ, còn cần Tống Thanh Thanh kỹ càng khẩu cung; thứ hai, vụ cáo án cùng mạnh gian án thực tế đều không ở đây chúng ta bên trong phạm vi quản hạt, kia là gặp xuân cảnh sát chức trách, ta hôm qua liên hệ gặp xuân cảnh sát thời điểm, bọn hắn cũng chỉ là mời mộ trắc uống qua trà mà thôi, thậm chí liên khẩu áp mộ trắc chứng cứ đều không có, bởi vậy liên quan tới vụ cáo án điểm ấy còn phải đợi Lý Cảnh Thiên bị áp chở về sau mới có thể một lần nữa thẩm vấn, đồng thời còn nhất định phải Tống Thanh Thanh phối hợp, nếu không chỉ sợ mộ trắc rất dễ dàng thoát tội.”

“Đúng đấy, vụ cáo án...” Lâm Thần như có điều suy nghĩ.

“Lâm cố vấn lại nghĩ tới cái gì.”

“Người không cảm thấy kỳ quái sao, vì cái gì không ai biết Lý Cảnh Thiên từng đối Tống Thanh Thanh phạm phải những cái kia tội ác? Ta xem qua hồ sơ, tại bị mộ trắc vụ cáo về sau, trong cục cảnh sát, tại tòa án bên trên, Tống Thanh Thanh rõ ràng có rất nhiều cơ hội có thể khiến thế nhân biết Lý Cảnh Thiên chân chính diện mục, có hẳn nhưng lại chưa bao giờ nhắc qua điểm ấy, thậm chí ngay cả mộ trắc đối với hẳn vụ cáo án bên trong, hẳn từ đầu tới đuôi cũng chỉ là phủ nhận mà không có đề cập tới kỹ lưỡng hơn vụ án chi tiết, đây cũng là luật sư vì hắn làm vô tội biện hộ sở dĩ sẽ thất bại nguyên nhân một trong.”

Hình Tòng Liên ánh mắt thâm nhiên, ở phía sau xem trong kính nhìn chăm chăm vào hấn một lúc lâu: “Nơi đây có ẩn tình khác?”

“Phải chăng có ẩn tình ta không rõ ràng, có khả năng Tống Thanh Thanh sở dĩ không có nói ra Lý Cảnh Thiên đối với hấn làm qua những chuyện kia, là bởi vì tinh thần thương tích cùng xấu hổ, loại tình huống này cũng phổ biến tại □□ án người bị hại, thậm chí có khả năng, Lý Cảnh Thiên uy hiếp Tống Thanh Thanh nếu như hấn đem sự tình nói ra, liền đem bọn hấn □□ video hoặc là âm thầm công khai, tương tự khả năng đều rất nhiều, cho nên vẫn là muốn chờ Lý Cảnh Thiên a...” Lâm Thần dừng một chút, hỏi Hình Tòng Liên, “Hấn nhanh nhất phải bao lâu mới có thể trở về?”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên chau mày, tựa hồ cũng không nghĩ tới hấn thả Lý Cảnh Thiên về nước cho nước láng giềng lấy mặt mũi quyết định này sẽ mang đến những này đến tiếp sau không xác định nhân tố, hấn nói: “Nếu như thuận lợi, nhanh nhất cũng muốn hai tuần, điều kiện tiên quyết là mới ni người Lý gia không còn từ đó cản trở.”

“Ta hiểu được.”

Lâm Thần không tiếp tục hỏi tới.

Tựa như vừa rồi Hình Tòng Liên không có trách cứ hấn không lập tức cho tướng đã gọi điện thoại, bọn hấn tao ngộ sự tình bên trong thực sự có quá nhiều không cách nào xác định nhân tố, mà bọn hấn có thể làm cũng bất quá là khi đó lựa chọn tốt nhất mà thôi.

Hấn thế là nói với Hình Tòng Liên: “Điện thoại hay là ta đến đánh đi.”

“Chính là đối phương chỉ mặt gọi tên muốn cùng ta trò chuyện a.”

“Đây chính là kỳ quái chỗ, rõ ràng hôm qua làm náo động người là ta, đối phương lại muốn liên lạc với ngươi.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói, “Mà lại, tất cả muốn cùng ngươi trò chuyện người, ngươi đều phải đáp ứng sao?”

Nghe hấn nói như vậy, Hình Tòng Liên đầu tiên là sửng sờ tại ngay miệng, lập tức cười nói: “Lâm cố vấn nói rất có đạo lý.”

Gặp Hình Tòng Liên đáp ứng, Lâm Thần nhìn về phía Vương Triều:

“Bây giờ có thể dựng một cái điện thoại di động tín hiệu truy tung bình đài sao, nhìn xem cái kia tướng đã hiện tại đến tột cùng ở nơi nào.”

Vương Triều nhẹ gật đầu: “Điện thoại di động của hấn hấn là rất tốt truy tung, người đợi ta hạ.”

Người thiếu niên động tác thật nhanh.

Lâm Thần vuốt ve điện thoại xác, hấn biết rõ, hấn hiện tại làm những chuyện này thật sự là nghi thần nghi quỷ tới cực điểm, nhưng kể từ khi biết Tống Thanh Thanh tại hấn thỉnh thoảng sẽ đi ăn bữa sáng trong tiệm rỗng rã đánh ba tháng công, nội tâm của hấn có loại vô cùng vô cùng quý dị ý nghĩ, hấn nghĩ, nếu như không phải đã từng vị kia ở bên cạnh hấn ẩn núp ba năm tiểu học giáo sư, hấn nhất định không có như bây giờ ý nghĩ... Cái này hoàn toàn là có chút bị hại vọng tưởng mạch suy nghĩ, nhưng nếu như thật sự là đã từng những người kia, bọn hấn tại sao muốn khiến Tống Thanh Thanh ở bên cạnh hấn làm công, cái này không cùng lẽ thường cùng Logic. Cho nên, đây hay là trùng hợp đi...

“A Thần.”

Vương Triều thờ nhẹ âm thanh đem hấn gọi về, người thiếu niên hướng hấn ra hiệu có thể gọi điện thoại.

Lâm Thần nhẹ gật đầu, phát hạ này chuỗi dãy số.

Điện thoại manh âm kéo dài ước chừng 50 giây, thẳng đến tự động cúp máy trước mới bị người tiếp lên.

“Uy, chào ngài.” Trong ống nghe thanh âm cùng lúc trước bọn hấn tại quảng bá bên trong nghe được không khác nhau chút nào, duy chỉ có kia lãnh đạm trong giọng nói lộ ra lúc trước không có bức bối.

“Tướng đã tiên sinh ngài tốt, ta gọi Lâm Thần, là Hình Tông Liên cảnh sát thủ hạ.”

“Ồ ta biết người, chuyện ngày hôm qua, thật sự là phi thường cảm ơn cảm tạ người.” Tướng đã tại đầu bên kia điện thoại nói như vậy, có Lâm Thần nhưng lại chưa lời từ hấn bên trong cảm nhận được bất luận cái gì chân chính lòng biết ơn, dù sao đêm qua thời điểm hấn vừa mới thu được một phần ngẫu nhiên nhưng lại rõ ràng gửi tới lời cảm ơn.

“Đây là chỗ chức trách, cho nên xin ngài không cần khách khí như vậy.” Lâm Thần rất rõ ràng tướng đã ngữ tốc cùng phản ứng đến tột cùng bao nhanh, cho nên hấn nói tiếp, “Mặc dù nói như vậy có chút đường đột, nhưng ta muốn cùng Tống Thanh Thanh tiên sinh trò chuyện.”

Chẳng biết tại sao, đang nói ra câu này thỉnh cầu về sau, Lâm Thần cảm giác được bản thân trái tim nhảy lên kịch liệt, hấn đang khẩn trương.

Nhưng trong dự đoán thanh âm cũng không có vang lên.

Người nói chuyện hay là tướng dã: “Yêu cầu của người xác thực rất đường đột, thật có lỗi ta không có cách nào đáp ứng.”

“Ngài có thể hay không hỏi thăm hạ Tống tiên sinh ý kiến chứ?”

“Lâm Thần, người không rõ sao, ta vì cái gì chỉ rõ muốn cùng người cấp trên trò chuyện mà không phải cùng người.”

“Đầu tiên, ta xác thực không rõ đây là vì cái gì, tiếp theo, ta lại xác thực cần cùng Tống Thanh Thanh tiên sinh trò chuyện, để xác định nhân thân của hấn an toàn.”

“A.” Tướng dã lần nữa cười lạnh, “Cho nên, người cái này lại tính là cái gì ý tứ này thi ân cầu báo, muốn lấy ân nhân tư thái xuất hiện tại từng tiếng trước mặt?”

Bên đầu điện thoại kia dịch ý càng sâu, Lâm Thần lại càng bình tĩnh:

“Ta không biết ngài thành kiến từ đâu mà đến, ta chỉ là nghĩ xác nhận Tống Thanh Thanh người của tiên sinh thân tự do.”

“Tự do?” Tướng dã giễu cợt nói, “Tước đoạt hấn tự do cùng cho hấn tự do không đều là các người cảnh sát sao?”

“Thật xin lỗi.” Lâm Thần rất thành khẩn, chỉ nói ba chữ.

Tướng dã nhất thời ghen lời, hấn nói: “Lâm Thần, nếu như người có thể đổi vị suy nghĩ, người hấn là minh bạch từng tiếng vì cái gì không muốn gặp người, người đem hấn khó khăn nhất mở miệng sự tình công khai, hiện tại cũng muốn giống những cái kia ký giả truyền thông đồng dạng tới lại đào hấn một lớp da sao?”

Lâm Thần lần nữa không cách nào mở miệng, tướng dã phảng phất tại cổ họng của hấn miệng lấp một khối ứ đọng sũng bông, hấn rốt cục bị chặn phải nói không ra nói tới.

Đúng vậy a...

Mê ca nhạc cảm tạ thì có ích lợi gì này nếu như Tống Thanh Thanh cũng không muốn đây hết thảy lần nữa bị người nhắc đến, như vậy hấn cường thế sờ tác sờ vi, có lẽ chỉ là lần nữa tổn thương một lần Tống Thanh Thanh mà thôi.

Hấn giương mắt, Hình Tông Liên ở phía sau xem trong kính nhìn xem hấn, Hình Tông Liên xanh lục đôi mắt phi thường kiên định, hấn

hướng hẳn nhẹ gật đầu.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, đối đầu bên kia điện thoại nói: “Xin ngài không cần chất vấn của ta đồng tình tâm cùng mục đích của ta, nếu như ta sờ tác sờ vi cho Tống Thanh Thanh tiên sinh mang đến tổn thương, ta thật vô cùng vô cùng thật có lỗi, nhưng cũng xin ngài thông cảm, mạnh gian án thuộc về công tố vụ án, vụ án phá án và bắt giam cũng sẽ không lấy tội phạm thậm chí bao gồm người bị hại bản nhân ý chí vì chuyển, dù cho Tống Thanh Thanh tiên sinh không định khởi tố Lý Cảnh Thiên tiên sinh truy cứu pháp luật trách nhiệm, nhưng chúng ta cảnh sát cùng công tố cơ quan vẫn như cũ sẽ theo nếp truy cầu hẳn trách nhiệm hình sự.”

Lâm Thần đè nén xuống trong lòng khó chịu đến cực điểm cảm xúc, rất gian nan mới có thể đem đoạn văn này nói xong, nếu như nói cái này vụ án tiến hành đến hiện tại, hẳn có muốn bảo hộ đồng thời không hi vọng đối phương lại thụ một tia tổn thương người, người kia thoạt đầu là hứa nhiệm, mà bây giờ thì biến thành Tống Thanh Thanh. Nhưng rất có thể, hẳn hiện tại làm hết thảy tại Tống Thanh Thanh xem ra bất quá là cùng ký giả truyền thông không khác nhau chút nào tổn thương, hẳn cưỡng ép cũng tùy tiện đem Tống Thanh Thanh không muốn nhất bại lộ dưới ánh mặt trời ** lật thi triển đến, mà bởi vì chỗ chức trách, hẳn nhất định phải tiếp tục làm như vậy xuống dưới.

Tướng đã trầm tư một lát, thanh âm phi thường lãnh đạm: “Ta đã biết, chúng ta sẽ đi gặp xuân cực cảnh sát trần thuật chuyện đã xảy ra, nhưng mà nếu như người phạm là còn có một tia đồng tình tâm, thực tình xin người đừng cưỡng ép tới thấy chúng ta, cảm ơn.”

Quyển 4 Chương 153: Bốn tiếng 65

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 153: Bốn tiếng 65

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Điện thoại bỗng nhiên cúp máy.

Lâm Thần nhin không được lại vuốt vuốt mi tâm.

Hình Tòng Liên một mực tại phía trước lái xe, cũng không nói thêm gì nữa trấn an hắn.

Bởi vì toa xe nội tướng so sánh so sánh yên tĩnh, Vương Triều lại ngồi ở bên cạnh hắn, cho nên người thiếu niên hắn là nghe thấy được vừa rồi Tống Thanh Thanh trước người đại diện nói đến những lời kia, nhìn hắn trong ánh mắt tràn ngập không cam lòng: “Đệt, A Thần ca ca ta hôm nay cuối cùng biết cái gì gọi là hảo tâm xem như lòng lang dạ thú, Tống Thanh Thanh hắn người đại diện sao có thể thế này, mặc dù nói hắn nói cũng không có vấn đề gì, nhưng ta thật cảm thấy hắn so liễu doanh còn thiếu ăn đòn a, ta muốn đánh người.”

Lâm Thần thư hoãn hạ cảm xúc, vuốt vuốt người thiếu niên đầu, hỏi: “Tướng đã địa chỉ ở đâu?”

“Ngạch... Hắn tại gặp xuân, ta nghĩ Tống Thanh Thanh đại khái cũng trở về gặp xuân đi.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tòng Liên tại phía trước hỏi.

“Tướng đã là người Phùng Xuân nha, hắn công ty cũng tại gặp xuân, xe cũng phải gặp xuân bảng số.”

“Bọn hắn nói sẽ đi gặp xuân cảnh sát nơi đó trần thuật chuyện đã xảy ra.” Lâm Thần nói với Hình Tòng Liên.

“Nói cách khác, bọn hắn để chúng ta dừng lại nhúng tay?” Hình Tòng Liên tinh chuẩn bắt được sự tình mấu chốt.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

“Hắn để chúng ta không nên nhúng tay, chúng ta liền muốn đáp ứng sao?”

Lời này nghe vào rất là quen tai, Lâm Thần nhin không được lần nữa vuốt vuốt mi tâm.

Hình Tông Liên rất lơ đãng nói, “Tối thiểu trước tiên cần phải xác nhận Tống Thanh Thanh xác thực an toàn đồng thời tự do thân thể không có bị hạn chế lại nói.”

“Vậy chúng ta bây giờ lại muốn đi gặp xuân sao?” Vương Triều nhin không được kêu rên.

“Tạm thời không cần.” Hình Tông Liên đem xe lái vào Hoàn Cảnh phương hướng vòng nói, “chúng ta còn có một ít chuyện muốn trở về xử lý.” Hắn nghĩ nghĩ, còn nói, “Người cùng người A Thần ca ca hai người xem trước một chút mạng lưới hình thức đi.”

Wương Triều theo lời mở ra phần mềm, rất tự nhiên bắt đầu tổng kết hiện tại ý kiến và thái độ của công chúng chỉ số, hắn vừa làm lấy còn vừa hỏi: “Chính là ta hiện tại làm gì còn muốn chỉnh lý mạng lưới hình thức a...”

“Tiểu vương trước sâm.” Hình Tông Liên nhàn nhạt mở miệng.

“A?”

“Đầu óc là cái thứ tốt, hi vọng người có thể có.”

“Ta thì thế nào nha.”

Lâm Thần đành phải hướng người thiếu niên giải thích: “Mặc kệ như thế nào, tại sự tình chưa sáng tỏ trước chúng ta như cũ phải cẩn thận vi thượng, mạng lưới ý kiến và thái độ của công chúng có thể giúp chúng ta suy đoán sự kiện đi hướng, đồng thời có đôi khi người rất khó biết người ngày nào đó ngẫu nhiên lưu ý sự tình có thể hay không tại đột nhiên cứu vớt thế giới.” Lâm Thần vỗ vỗ bả vai của thiếu niên, nói, “Tối thiểu cũng không cần giống ta dạng này sơ ý.”

Wương Triều há to miệng, tựa hồ còn muốn nói nhiều cái gì, nhưng cũng có thể là cảm thấy ngôn ngữ cũng không rất có tác dụng, cho nên hắn cúi đầu bắt đầu cấp tốc làm việc.

Cuối cùng, một trương cùng Lý Cảnh Thiên lúc chuyện xảy ra đồng dạng ý kiến và thái độ của công chúng số liệu phân tích đồ xuất hiện tại Lâm Thần trước mắt.

Wương Triều nói: “A Thần, cái này nổ tung tối thiểu phải là đạn hạt nhân a!”

Lâm Thần mặc dù rất rõ ràng tại trải qua trực tiếp truyền hình sau Tống Thanh Thanh sự kiện đến tột cùng sẽ có như thế nào lực ảnh hưởng, nhưng trước mắt nổ bể ra dư luận Tinh Vân Đờ hay là làm hấn rung động.

Trên mạng sự kiện tương quan bình luận cùng phát đã tăng trưởng đến phi thường điên cuồng tình trạng, Lâm Thần nhấn nại tính tình, đại khái đọc một lần, phát hiện trên mạng tất cả ngôn luận đại khái có thể chia làm mấy loại.

Một loại người đang chỉ trích cảnh sát làm việc bất lợi, bọn hấn chú ý trọng điểm ở chỗ ngày xưa phá án gặp xuân nhân viên cảnh sát, bọn hấn mãnh liệt yêu cầu nghiêm tra lúc ấy phá án cảnh sát nhân dân.

Một loại người khác thì phải cầu nghiêm trị Lý Cảnh Thiên, tại không lưu tình chút nào mạng lưới dư luận thế công dưới, Lý Cảnh Thiên vị này ngày xưa đang hồng cự tình hiện tại đã biến thành người người kêu đánh chuột chạy qua đường, mà Lý Cảnh Thiên đã từng những cái kia phách lối đến không ai bì nổi đám fan hâm mộ tất cả đều im miệng không nói, trong các nàng không người nào dám lại vì mình đã từng thần tượng nói chuyện.

Còn lại cuối cùng một loại người đại khái là không tham gia hai bên hỗn chiến chỉ yên lặng quan tâm Tống Thanh Thanh đám fan hâm mộ.

Những cái kia đã từng ẩn nhẫn ẩn núp đám fan hâm mộ như măng mọc sau mưa ra mặt, trong bọn họ rất nhiều người viết rất nhiều văn chương, có hoài niệm cũng có tế điện, bọn hấn hi vọng đã từng thích vô cùng qua người vô luận như thế nào đều nhất định mạnh khỏe, cũng đồng dạng hi vọng một ngày kia có thể lại nhìn thấy Tống Thanh Thanh xuất hiện tại trên võ đài.

Nhìn qua trên internet loạn thành một bày hỗn chiến cục diện, Lâm Thần chỉ cảm thấy trong này tựa hồ không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì hấn xác thực không cách nào từ đó nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

...

Khu dân cư nhỏ bên trong.

Vì truy tung Tống Thanh Thanh tình hình gần đây, mộc hỏi hoa đã đem trong nhà TV liên tục mở hai ngày.

Hôm nay lão công đi làm về sau, nàng bồi tiểu nữ nhi ngồi ở phòng khách bò trên nệm, nhưng không có quá nhiều bồi nữ nhi chơi tâm

tư, nàng biết tình huống như vậy rất không đúng, nhưng nàng căn bản là không có cách khống chế không nhìn tới TV tin tức.

Tại những ký giả kia đi cửa hàng bánh thời điểm, bọn hắn cho tướng dã tiên sinh gọi điện thoại thời điểm, nàng đều đồng dạng canh giữ ở trước máy truyền hình, nội tâm của nàng cũng dần dần từ kích động biến thành bực bội thậm chí hậm hực, đúng vậy a, tướng dã tiên sinh nói đến không có sai, những ký giả kia căn bản chính là ôm nhìn Bát Quái tâm tư đang nhìn từng tiếng, bọn hắn cùng nàng là hoàn toàn khác biệt.

Nàng từ bỏ trên nệm đứng lên, dời qua Laptop, mở ra nàng đã từng mỗi ngày đều muốn bên trên cái kia Tống Thanh Thanh người đứng... "bew IThyou" .

Từng có lúc, tại Tống Thanh Thanh vào tù về sau, nàng liền rất cuộc không dám tới nơi này nhìn bất luận cái gì liên quan tới Tống Thanh Thanh tình hình gần đây, có điều ngày hôm qua thời điểm, nàng lại tìm ra phủ bụi đã lâu tài khoản leo lên trang web này, tại hội viên online chuyên mục bên trong, nàng nhìn thấy ngày xưa cùng nàng cùng một chỗ truy tinh hảo hữu nhóm, nhìn qua kia từng cái sáng lên ảnh chân dung, một hồi hoa dần dần cao hứng lên.

Nàng thật đã không biết có bao nhiêu năm không nhìn thấy từng tiếng diễn đàn bên trên xuất hiện nhiều người như vậy, con chuột nhấp nhô, hồi thiệp như nước chảy chảy xuống, tại những cái kia hoặc mới hoặc cũ người trong, có thật nhiều người đang cầu xin từng tiếng buổi hòa nhạc cũ ngẩn, cũng có một mục trông coi diễn đàn các nguyên lão không chối từ vất vả trên mặt đất truyền các loại trân tàng tại ổ cứng bên trong các nàng cho rằng cũng không còn cách nào được thấy ánh mặt trời phỏng vấn video.

Nhìn thấy đây hết thảy thời điểm, một hồi trong hoa tâm nóng nảy ý bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, một hồi hoa nghĩ, các nàng fan hâm mộ cùng những cái kia quần chúng ở giữa khác biệt lớn nhất cũng bất quá là các nàng thật rất yêu Tống Thanh Thanh bỏ đi.

Bỗng nhiên, có tấm thiệp gây nên chú ý của nàng, bởi vì tấm kia thiệp mời đã bị moderator phiếu hồng thêm tinh.

Thiệp mời chủ đề là... « bọn hắn không thường nổi, chúng ta bồi “. Cùng loại tiêu đề thiệp mời tại một hồi hoa loại đến tuổi này xem ra đã bởi vì thâm tình mà lộ ra buồn nôn, có điều nàng hay là điếm đi

vào.

Nhìn lâu chính, nàng hiểu lâu chủ ý tứ, sau đó có chút cảm động. Bởi vì hôm qua kinh thiên đảo ngược, hiện tại trên internet đều là đối với ký giả truyền thông, cảnh sát cùng lúc ấy nhân viên điều tra lên án, rất nhiều người đều đang nói, những người kia hủy từng tiếng nguyên bản nên sắc sỡ loá mắt lớn cả đời, cuộc đời của hấn hiện tại có ai có thể bồi thường nổi chứ?

Mà nàng bây giờ thấy được tấm thiệp này, liền chủ yếu là nhằm vào cùng loại ngôn luận mà viết.

Lâu chủ tại thiệp mời bên trong viết rất nói nhiều.

Hấn nói: “Thật ra ta cùng mọi người, cũng rất quan tâm từng tiếng hiện tại đến cùng ở nơi nào, quan tâm hấn đến tột cùng trôi qua như thế nào, nhưng ta cảm thấy, làm fan hâm mộ, chúng ta cùng những cái kia phổ thông quan tâm ‘Tổng Thanh Thanh sự kiện’ dân chúng chỗ khác biệt hấn là ở chỗ, chúng ta nhất định phải khắc chế mình nội tâm những cái kia tìm tòi hư thực lòng hiếu kỳ lý, mặc dù rất muốn gặp hấn rất muốn biết hấn có được hay không, nhưng chúng ta không thể ảnh hưởng hấn cuộc sống bây giờ, chúng ta muốn cho hấn thờ đốc không gian cùng cơ hội khôi phục. Có lẽ hấn bây giờ khôi phục rất tốt, đang chuẩn bị cho chúng ta lấy kinh hi, cũng có lẽ hấn hiện tại trong lòng thương tích khó lành không muốn gặp lại chúng ta, nhưng mặc kệ như thế nào, chúng ta đã nói xong cần thủ hộ hấn cả đời, những hấn kia không thường nổi đồ vật, phải có chúng ta bồi tiếp trả lại hấn.”

Hấn còn nói: “Đồng dạng, chúng ta không thể giống Lý Cảnh Thiên fan hâm mộ điên cuồng như vậy chỉ trích, nhục mạ người ta, đúng vậy, đem từng tiếng nhốt vào ngục giam là cảnh sát, nhưng vạch trần chân tướng sự tình cũng đồng dạng là cảnh sát a, chúng ta cũng chỉ có tín nhiệm cảnh sát có thể trả hấn một cái công đạo. Đã từng, từng tiếng tình nguyện mình gánh chịu cũng không muốn tổn thương chúng ta, vậy chúng ta cũng phải vì hấn, mà làm thành vì một cái có người tốt...”

Không biết sao, mộc hỏi hoa thấy có chút nước mắt mắt, đúng vậy a, yêu một người chính là muốn vì hấn mà biến thành vì người càng tốt hơn.

Lâu chủ tại cuối cùng nói.

“Mặc dù nói như vậy có lẽ quá mức tự tư, nhưng ta như cũ hi vọng từng tiếng có một ngày có thể chiến thắng thống khổ, trở lại sân khấu, ta hi vọng hẳn có thể một lần nữa biến trở về cái kia 18 tuổi kiêu ngạo thiếu niên, ta hi vọng một ngày này sớm ngày đến.”

Ngay tại một hội hoa buồn hân đan xen thời điểm, Lâm Thần cũng đồng dạng thấy được tấm thiệp này.

Đương nhiên, hẳn nhìn thấy tấm thiệp này vị trí cũng không phải là tại Tống Thanh Thanh người đứng “bew IThyou” bên trên, mà là trên weibo.

Mới hẳn cùng Vương Triều quan sát mạng lưới ý kiến và thái độ của công chúng lúc, lại có một đoàn mới tinh vẫn đang nhanh chóng hình thành, Vương Triều tay mắt lạnh lẽo ấn mở đầu này mở đầu weibo, tại bọn hắn cho rằng lại ra cái đại sự gì thời điểm, bọn hắn liền thấy được cái này lệch tình chân ý thiết dài văn.

Tại vô số chỉ trích, nhục mạ, vật lộn âm thanh bên trong, bản này dài văn phảng phất một dòng nước trong lộ qua, nó là như vậy bình thản thành khẩn, mặc dù mọi người luôn luôn vì thế này chuyện như vậy sảo lai sảo khứ mà lộ ra quá mức ngang ngược, nhưng khi có chân chính công chính bình hòa ngôn luận xuất hiện lúc, mọi người hay là nguyện ý nghe.

Đầu này weibo tại trong thời gian rất ngắn phát phá ngàn, mọi người tại phát bên trong còn tự phát mang tới # cùng người tái xuất #, # chờ từng tiếng # một loại chủ đề.

Tống Thanh Thanh lâu mà rần mất đầu đám fan hâm mộ phảng phất tìm được chủ tâm cốt, đầu này đơn giản dài weibo phảng phất Thanh Tuyên xông qua nước bùn, khiến một đầu có thể thấy rõ ràng mạch suy nghĩ xuất hiện tại tất cả fan hâm mộ trước mắt.

Rất nhiều người nhao nhao vứt bỏ hỗn chiến, bắt đầu phát bản này dài văn.

Vương Triều khép lại máy tính.

Lâm Thần dời ánh mắt, ngoài cửa sổ vẫn như cũ là phảng phất tuyên cổ bất biến từ từ cỏ lau.

Hắn nghĩ, vô luận như thế nào, tàn khốc nữa cố sự cũng cuối cùng có gió êm sóng lặng một ngày, hết thủy đều sẽ tốt, hẳn không nên lại lo lắng xuống dưới.

【 hai 】

Phảng phất là vì hướng hẩn tỏ rõ sự tình cũng không toàn giống hẩn nghĩ xấu như vậy.

Bọn hẩn về cảnh đội thời điểm, lại gặp được trước nay chưa từng có hoan nghênh trận thế.

Lâm Thần luôn cảm thấy bọn họ về Hoàn Cảnh tin tức giống như cũng không có thông tri quá nhiều người, có hẩn đẩy ra văn phòng đại môn, lại nhìn thấy bên trong lại có ô ương ương một đám người đang chờ bọn hẩn, thậm chí ngay cả rất ít xuống lầu lão cục trưởng cũng hạ mình từ lầu hai đi xuống.

Trong văn phòng lặng ngắt như tờ, nhìn xem những cái kia nghiêm túc khuôn mặt, Lâm Thần rất hoài nghi bọn họ có phải hay không muốn bị khai trừ công chức.

Hẩn thăm dò tính chất nhìn cục trưởng một chút, lão cục trưởng tấm lấy gương mặt, tay nâng chén trà từ người sau đi ra, phía trước nhân viên cảnh sát tất cả đều hướng hai bên tách ra, Ngô lão cục trưởng đi đến trước mặt bọn hẩn, kiện thứ nhất là chính là dùng sức đập Hình Tông Liên một cước.

“Người cấp trên tuổi đã cao, kém một chút bị người khiến cho bệnh tim phạm tiến bệnh viện!” Lão cục trưởng quát.

Hình Tông Liên một cái lão đảo, mặt mũi tràn đầy ủy khuất: “Ngô cục a... Tình thế bức bách a...”

“Bách cái đầu của người.” Lão cục trưởng lại dùng sức vung tay phảng phất muốn quát Hình Tông Liên bả vai, có cái tay kia phương hướng lại tại giữa không trung ngạnh sinh sinh từ Hình Tông Liên cái ót chuyển hướng trên vai của hẩn, lão cục trưởng dùng sức vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, trong tay kia nước trà nhưng không có tràn ra nửa phần.

Hẩn nói: “Hình Tông Liên, người lần này thật sự là làm tốt lắm!”

Hình Tông Liên sững sờ tại ngay miệng, giống như là không nghĩ tới trách cứ lại nửa đường biến thành khen ngợi, rất không ăn làm sao.

“Lão nhân gia ngài còn tốt chứ?” Hình Tông Liên hỏi dò.

Nhưng hẩn lời còn chưa dứt, một cái rất nhẹ tiếng vỗ tay vang lên, sau đó, toàn bộ trong phòng làm việc tất cả mọi người bắt đầu vỗ tay, những cái kia tiếng vỗ tay cũng không vang dội cũng không phải nóng như vậy cắt, nhưng mỗi tấm vỗ tay khuôn mặt đều là nghiêm túc như vậy mà trịnh trọng.

Lâm Thần đứng tại Hình Tòng Liên bên người, bị những cái kia từ bốn phương tám hướng duỗi ra tay vỗ bả vai hoặc là lưng, rất nhiều đều chỉ là vỗ vỗ bọn hắn, cũng không có nói cái gì quá nhiều chúc mừng cùng tán thưởng, bởi vì việc này vốn không pháp chúc mừng, cũng chỉ có lão cục trưởng người thân phận như vậy mới có thể nói với bọn hắn một câu “Làm tốt lắm” .

Lâm Thần cảm thấy mình nên có thứ gì cảm khái, nhưng này cái thời khắc, hắn bỗng nhiên lại không hối hận mình từng làm qua những cái kia lựa chọn.

Cái này đã đầy đủ, xác thực đầy đủ.

Như gió qua không dấu vết, cùng loại có thể được xưng lễ hoan nghênh sự tình chỉ kéo dài phi thường thời gian ngắn ngủi, lão cục trưởng sau khi đi, Hình Tòng Liên liền đem người hống nhảm tản, hắn trực tiếp hỏi thuộc hạ lúc trước vị kia thu lưu Tống Thanh Thanh làm công cửa hàng bánh ở đâu.

Trương nhỏ lồng đồng chí mặt trướng đến hồng hồng, dù sao làm từng điều tra và giải quyết Lý Cảnh Thiên một án nhân viên cảnh sát, nàng cũng hoàn toàn nên hưởng thụ vừa rồi một khắc này.

Lâm Thần vỗ vỗ nữ cảnh sát bả vai, nói một câu “Vất vả” .

Nữ cảnh sát mặt lại càng đỏ một chút: “Hình đội Lâm cố vấn, Trần lão bản ở phòng nghỉ bên trong chờ lấy đấy” nàng vừa nói vừa phía trước vừa đeo đường, “Ồ đúng, Trần lão bản nói hắn không biết các người cho hắn nhận người kia, người kia không phải lái xe tiếp Tống Thanh Thanh đi xe buýt lái xe.”

Nữ cảnh sát ở trước cửa dừng lại, bỗng nhiên quay đầu nhỏ giọng hỏi: “Trong tấm ảnh người kia đó là ai a?”

Hình Tòng Liên nhìn nàng một cái, không có trả lời vấn đề này.

Trong phòng làm việc cửa hàng bánh lão bản đã đợi thật lâu.

Nhìn thấy bọn hắn, cửa hàng bánh lão bản lập tức đứng dậy: “Ai nha cảnh sát tiên sinh, ngài là không biết, liền theo chúng ta cửa tiệm đài truyền hình đập xong thu hình lại đến bây giờ, ta tiếp vào không biết bao nhiêu cần phỏng vấn điện thoại của ta a!”

Lâm Thần không có ứng thanh, mà là trực tiếp tại lão bản đối diện ngồi xuống.

Lão bản nhìn hắn một cái, bỗng nhiên rất giật mình: “Vị này cảnh sát tiên sinh, chúng ta có phải hay không xin chào a!”

“Trần bá, ta thường xuyên đi ngài trong tiệm ăn sớm cực bữa ăn.”
Lâm Thần nói.

“A a a, đúng đúng, các người thường xuyên đến.” Cửa hàng bánh
lão bản bởi vì nhìn thấy người quen mà hoàn toàn trầm tĩnh lại, “Ta
trên đường tới a, nghe điểm tin tức, cho nên chúng ta nhà a quan
thật là cái kia đại minh tinh Tống Thanh Thanh?”

“Hẳn là không sai.” Lâm Thần trả lời như vậy.

“Ai nha, vậy người nói ta muốn hay không tìm a quan cần cái kí tên a
treo tiệm chúng ta bên trong a, không đúng không đúng, còn phải
chụp kiểu ảnh phớt! Cần chụp ảnh chung!” Trần bá thật cao hứng
nói.

Gặp hẳn cao hứng như vậy, Lâm Thần bỗng nhiên cũng rất vui
mừng, cái này rất hiền lành rất giản dị chủ cửa hàng có lẽ là Tống
Thanh Thanh lựa chọn ở nơi đó công tác nguyên nhân.

“Ngài lúc trước tại phòng vấn thảo luận, Tống Thanh Thanh là ba
tháng trước tại ngài trong tiệm làm công?”

“Đúng đấy, ta nhớ được có rõ ràng, ngày đó đúng lúc là ta lão thái bà
sinh nhật.”

“Như vậy, có thể xin hỏi một chút ngay lúc đó cụ thể trải qua sao?”

“Không có gì cụ thể trải qua a, chính là ta dán cái thông báo tuyển
dụng bố cáo, tên tiểu tử kia tới nói muốn làm việc, nhưng cũng
không có kinh nghiệm gì, hỏi ta có được hay không, ta nhìn người
đoan chính lại thành thật liền để hẳn ở a.”

Mặc dù phổ thông tiểu điểm thu nhận công nhân chính là như thế tùy
ý, nhưng Lâm Thần suy nghĩ một chút vẫn là hỏi: “Có thể mạo muội
hỏi một câu, ngài lúc ấy xác thực không có xem xét CMND của hẳn
kiện sao?”

“Nha.. Ta nhớ ra rồi, cái kia thời điểm nói hẳn đến Hoàn Cảnh làm
công sau đó tại nhà ga túi tiền bị người đánh cắp, ta liền không nhìn
hẳn thẻ căn cước, không phải điểm ấy an toàn ý thức ta còn là có...”
Trần bá nhấp một ngụm trà.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên nhìn nhau, cuối cùng hỏi một vấn đề:
“Ngài rất xác định hẳn là tự mình một người tới, đồng thời thật rất tự
do sao?”

Trần bá trong lúc nhất thời tựa hồ có chút nghe không hiểu câu nói
này, hẳn ngăn người, về sau hỏi lại: “Tự do a, a quan đương nhiên

tự do a, một mình hăn lại không nhà không có nghiệp, ban đêm một quan cửa hàng ngay tại trong tiệm ngủ, trên cơ bản không ra khỏi cửa, ta lão đầu tử đều rất hâm mộ a.”

“Nhưng mà ngài trong tiệm... Có thể chỗ ngủ sao?” Lâm Thần lại hỏi. “Ai nha, bếp sau có cái giường nhỏ, liền a bắt giam, hăn còn trông tiệm đấy ”

Lâm Thần gật gật đầu, còn muốn hỏi lại thứ gì, nhưng vẫn phòng cửa nhỏ bị lần nữa gõ vang.

Hình Tòng Liên đi tới cửa bên cạnh mở cửa, ngoài cửa là trương nhỏ lồng kích động khuôn mặt: “Hình đội! Tống Thanh Thanh ra!”

Lâm Thần không lo được hỏi lại tuấn Trần bá, hăn trực tiếp cùng Hình Tòng Liên hai người vọt tới nhân viên cảnh sát phòng nghỉ trước tivi.

Trước máy truyền hình vây quanh rất nhiều người, mấy vị đồng sự cho bọn hăn nhường vị đưa, Lâm Thần nhìn về phía màn hình TV, phát hiện đó chính là gặp xuân cục cảnh sát cổng.

Tại gặp xuân cục cảnh sát cửa sắt màu đen bên ngoài lấy nhiều vô cùng vây xem đám người, nên đi ký giả truyền thông cũng tận số trình diện, Lâm Thần rất xác định hăn cùng Hình Tòng Liên cũng không đối với bất kỳ người nào lộ ra tướng dã sẽ mang Tống Thanh Thanh đi gặp xuân cục cảnh sát trần thuật chuyện đã xảy ra tin tức, như vậy những này nghe hỏi mà tới truyền thông chỉ có có thể là ứng tướng dã tiên sinh bản nhân triệu hoán.

Quay phim sư đem ống kính dời đi đại môn, một cỗ màu đen Mercedes ở cục cảnh sát cổng dừng lại, lái xe dừng xe mở cửa.

Lâm Thần rốt cục nhìn thấy trong điện thoại vị kia nho nhã lễ độ thân sĩ.

Hăn mặc hợp thể xám quần áo trong, hệ một đầu xanh đen □□ đường vân cà vạt, ống tay áo dùng thuần ngân ống tay áo dừng lên, hăn sau khi xuống xe thẳng đi hướng về sau cửa, xoay người kéo nhóm.

Trong màn hình TV, tướng dã khắp nơi thể hiện ra xã hội tinh anh vốn có tư thái, mấu chốt nhất là, tướng dã xác thực không phải cảnh đẹp.

Nhưng Lâm Thần đã không có công phu đang quan sát tướng dã, hăn ánh mắt hoàn toàn tập trung ở từ cửa sau đi xuống người kia

trên thân.

Mây mù đèn flash thoáng chói sáng lên, tại thoát đầu mấy giây thời điểm, Lâm Thần căn bản hết cách rồi thấy rõ trên xe đi xuống người kia thân hình, mà tướng đã dùng tay ngăn chung quanh vòng vây phóng viên, cơ hồ đem thân thể của người kia che phải cực kỳ chặt chẽ.

Sau đó, gặp xuân cục cảnh sát chúng nhân viên cảnh sát lập tức đi ra ngoài xua đuổi phóng viên, tướng đã cùng người kia chung quanh mới rỗng xuống tới, sau đó Lâm Thần mới nhìn rõ người kia hình dạng.

Mặc dù mang theo khẩu trang, mặc dù đôi mắt buông xuống, mặc dù đã không có mang tính tiêu chí bông tai cùng khoen mũi, nhưng đó là Tống Thanh Thanh, kia đúng là nhìn qua tự do còn sống Tống Thanh Thanh.

Quyển 4 Chương 154: Bốn tiếng 66

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 154: Bốn tiếng 66

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Đây hết thầy, đều là nhìn qua bộ dáng.

Tỉ như nói, người kia nhìn qua chính là Tống Thanh Thanh, tỉ như nói hẳn nhìn qua phảng phất thân người an toàn cũng không nhận hạn chế, tỉ như tướng dã nhìn qua đối với hẳn rất tốt.

Tướng dã tay một mực đặt ở Tống Thanh Thanh trên lưng bảo hộ hẳn, hai người tại ống kính trước hình tượng lóe lên một cái rồi biến mất, còn lại chỉ có bọn hẳn xuyên qua mặt cỗ tiến vào cục cảnh sát bóng lưng, rốt cục, đại môn mở ra, tướng dã đưa tay từ trên thân Tống Thanh Thanh buông xuống, Tống Thanh Thanh không hề giống là bị bức hiếp dáng vẻ, Lâm Thần nhẹ nhàng thở ra.

Hình tượng đến tận đây kết thúc.

Rõ ràng chỉ là rất ngắn trực tiếp hình tượng, nhưng liền xem như trước máy truyền hình chúng nhân viên cảnh sát đều có loại mắt thấy cái gì sự kiện trọng đại khẩn trương cảm giác.

Nhìn xem trầm tĩnh lại mà thần sắc vui mừng các đồng nghiệp, Lâm Thần yên lặng rời khỏi đám người, đẩy cửa ra khỏi phòng.

Hẳn đứng tại bên cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Hẳn cảm thấy mình giống như không có lý do hoài nghi lại Tống Thanh Thanh thân người an toàn, dù sao tướng dã dám mang Tống Thanh Thanh quang minh chính đại đi vào cục cảnh sát, đã nói lên Tống Thanh Thanh nên hay là tự do cùng an toàn, dù sao nếu như Tống Thanh Thanh bị người khống chế, hẳn đi vào cục cảnh sát thời điểm hoàn toàn có thể hướng cảnh sát cầu cứu, lại càng không cần phải nói tại ba cái kia nguyệt thời gian bên trong, tại nhà kia tràn ngập khói dầu vị cửa hàng bánh bên trong, hẳn đại khái có thể hướng tùy ý một người đi đường thỉnh cầu trợ giúp.

Lại có lẽ, Tống Thanh Thanh không dám xin giúp đỡ là bởi vì bị người bức hiếp, nhưng hấn một thân một mình, đã không cha không mẹ, lại không có người yêu, đã từng trong tư liệu cũng không biểu hiện hấn cùng người nào chăm chú nói qua yêu đương, cho nên, tướng đã có thể sử dụng cái gì đến uy hiếp Tống Thanh Thanh. Huống hồ, chuyển dời không nói, tướng đã có lý do gì cần khống chế Tống Thanh Thanh, vì để cho Tống Thanh Thanh trở lại giới ca hát lấy kiếm lấy kếch xù lợi ích?

Nếu như là thế này suy luận lại phải về quy nguyên điểm, trừ phi tướng đã dùng cái gì đồ vật bức hiếp Tống Thanh Thanh, nếu không Tống Thanh Thanh tại sao muốn phối hợp.

Còn có loại khả năng chính là người kia căn bản không phải Tống Thanh Thanh, nhưng Tống Thanh Thanh đã từng ngồi tù, vân tay tất nhiên tại kho, tướng đã không có khả năng không biết điểm ấy, tìm thể thân đến không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Lâm Thần suy nghĩ ngàn vạn giống như đay rối, phương xa là liên miên lông mày màu xanh nóc nhà, nước sông tại đầu hạ sắc trời bên trong hiện ra thanh tịnh mà tĩnh mịch nhan sắc, Lâm Thần nhìn xem cuộc đời mình lấy thành thị, phương xa là hấn có thể đụng tay đến cuộc sống yên tĩnh, hết thầy nhìn qua đều rất tốt.

Hấn cảm thấy mình trong lòng có thể được xưng là nghi thần nghi quỷ sầu lo đương có chừng có mực, đừng luôn cảm thấy trên thế giới tràn ngập âm mưu quỷ kế, người chỉ là bệnh nghề nghiệp mà thôi...

Hấn như thế khuyên giải mình, thẳng đến rất nhạt mùi thuốc lá đạo chợt Nhiên đem hấn bao vây lại.

Lâm Thần bỗng nhiên quay đầu, Hình Tòng Liên chẳng biết lúc nào đứng tại bên cạnh hấn.

“Đang lo lắng Tống Thanh Thanh?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Sao có thể không lo lắng.” Lâm Thần cười khổ nói, “Cái này thật đúng là ta lần thứ nhất gặp phải tình huống, thật ra ta có thể hiểu được Tống Thanh Thanh vì cái gì tình nguyện trở lại gặp xuân cực cảnh sát cũng không muốn gặp ta, nếu có người đem ta khó mà mở miệng bi thảm chuyện cũ cưỡng ép để lộ, ta cũng sẽ rất phẫn nộ.”

“Không muốn như vậy muốn.” Hình Tòng Liên hít một hơi thật dài thuốc lá, “Quá bi quan.”

“Thật sao.”

Hình Tòng Liên nhổ ngậm thuốc lá, màu nâu xanh sương mù lượn lờ dâng lên, hắn nói: “Người phải tin tưởng người cứu vớt Tống Thanh Thanh cũng không phải là người như vậy, có lẽ hắn hiện tại càng có khúc mắc, có lẽ hắn có khổ khó nói, có lẽ hắn hiện tại cần chính là người nhìn như không có ý nghĩa lại quyết không từ bỏ cố gắng.” Lâm Thần cảm thấy Hình Tòng Liên hôm nay tựa hồ phá lệ suất khí một chút.

“Hình Tòng Liên.” Hắn mở miệng hô tên của hắn.

“Ta đây.”

“Có ta hiện tại đã không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

“May mắn ta còn có một số.”

Hình Tòng Liên nói, giơ một phần khẩu cung, hướng hắn lắc lắc.

...

Nhìn như không có ý nghĩa cố gắng, nói đúng là một chút vô luận hạ bao nhiêu công phu xuống dưới đều chưa chắc có kết quả sự tình.

Hình Tòng Liên vừa lấy ra khẩu cung chính là vật tương tự.

Kia là Hình Tòng Liên dặn dò còn lại nhân viên cảnh sát đối sống yên ổn quốc tế cửa hàng hội gặp mặt người sắp đặt cùng Lý Cảnh Thiên mê ca nhạc sẽ người phụ trách khẩu cung, hạch tâm vấn đề là: Hành hung nữ fan hâm mộ đến tột cùng là ai an bài?

Nhưng rất đáng tiếc là, đương Lâm Thần xem hết khẩu cung lúc, hắn phát hiện cái này vẫn như cũ là một đầu ngô cụt.

Người sắp đặt nói người hành hung là mê ca nhạc sẽ an bài, nhưng mê ca nhạc sẽ người phụ trách phủ nhận điểm ấy, hậu sách hoạch người lấy ra điện thoại liên lạc tin nhắn chứng minh trong sạch của mình, đối có đánh dấu mình dãy số tin nhắn, mê ca nhạc sẽ người phụ trách lại phủ nhận tin nhắn là nàng phát, tóm lại đây cũng là một bút kéo không rõ ràng sổ nợ rối mù.

“Còn nhớ rõ Lý Cảnh Thiên đầu kia weibo sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Người nói là có ảnh hình người trộm lấy Lý Cảnh Thiên weibo như thế xâm lấn mê ca nhạc sẽ người phụ trách điện thoại?”

Hình Tòng Liên từ chối cho ý kiến, chỉ là bấm Vương Triều điện thoại.

“Vị tiên sinh này, ta ngay tại dưới lầu, xin hỏi người vì sao còn muốn chuyên môn gọi điện thoại cho ta?” Vương Triều nhẹ nhàng thanh âm vang lên.

“Câu này không tốt, đổi một câu.” Hình Tòng Liên nói.

“Tiên sinh, ngài trợ thủ tiểu vương đem tận tụy vì ngài phục vụ!”

Wương Triều chân chó nói.

Lâm Thần nhíu mày nhìn Hình Tòng Liên một chút.

Hình Tòng Liên rất hài lòng đối bên đầu điện thoại kia người nói: “Ta phát cho người tin nhắn tại sao có thể tại điện thoại di động của người bên trên biểu hiện thành người A Thần ca ca dãy số.”

“Báo cáo đại nhân, một cái trên mạng tùy tiện đều có thể xuống đến đồ gỗ phần mềm liền có thể làm được, over.” Vương Triều thật sự nói xong, lại bổ sung một câu, “Càng thật to lớn người ngài phải học tập thật giỏi hạ tiên tiến khoa học văn hóa tri thức...”

Người thiếu niên còn không có nói đông dài xong, Hình Tòng Liên liền không lưu tình chút nào cúp điện thoại, hất đưa di động đặt lên bàn, lâm vào trầm tư.

Lâm Thần nhìn xem trên bàn dần tối màn hình, Lý Cảnh Thiên nói, hất weibo là đang bị trộm sau mới phát tấ hình kia: “Nhưng nếu như Lý Cảnh Thiên không có nói sai chứ?”

“Đây là âm mưu luận, tương tự phỏng đoán đã hướng phim kinh dị phương hướng tới gần.” Hình Tòng Liên lời nói xoay chuyển, “Bất quá chúng ta vẫn là có thể hướng đường dây này bên trên tra một chút.”

“Liễu doanh?”

“Đúng đấy, Lý Cảnh Thiên dạng này đại minh tinh luôn không khả năng mình đi làm những việc này, trong đó cũng nên có cụ thể trải qua xử lý người.”

“Như vậy, liễu doanh ở đâu?” Lâm Thần lại hỏi.

“Lâm cố vấn người nhìn, liễu doanh làm không nhận ngoại giao bảo hộ của ta nước ta công dân, đồng thời lại là cùng một chỗ hình sự vụ án người hiềm nghi, như vậy hấn...”

Lâm Thần mở to mắt: “Tại chúng ta dưới lầu?”

Lâm Thần cũng không biết chuyện này là Hình Tòng Liên lúc nào an bài, nhưng Hình Tòng Liên luôn có đem hết thầy chi tiết cân nhắc chu toàn năng lực.

Đêm hôm đó thời điểm, bọn hăn cũng ở phòng hầm câu lưu trong phòng thẩm vấn qua Lý Cảnh Thiên thiếu nữ fan hâm mộ, hiện tại rất cục đến phiên Lý Cảnh Thiên người đại diện.

Liểu doanh nữ sĩ đã không còn ngày đó khí tràng, nàng sợi tóc phân loạn, sắc mặt tiều tụy, tại câu lưu thất trên cái giường nhỏ kia, nàng bởi vì ghét bỏ đệm chăn mà chỉ ngồi rất nhỏ một góc.

Nghe được tiếng mở cửa, liễu doanh phi thường kích động vọt tới cổng.

Hình Tòng Liên đi trước đi vào, liễu doanh một phát bắt được hăn ống tay áo kích động nói: “Hình đội trưởng, ta đến cùng lúc nào có thể đi a, ta thật không tiếp tục chờ được nữa!”

“Ta biết... Ta biết...” Hình Tòng Liên nhìn qua rất là hòa khí, hăn vỗ vỗ liễu doanh tay, tìm cái ghế dựa, “Ngài cần nộp tiền bảo lãnh thật sao?”

Lâm Thần sau lưng Hình Tòng Liên vào cửa, liễu doanh khi nhìn đến hăn trong nháy mắt sắc mặt đột nhiên bạch, gặp tình hình này, Lâm Thần rất cuộc biết hiện tại ai nên đóng vai mặt trắng ai lại nên đóng vai mặt đỏ.

“Đây không có khả năng.” Lâm Thần ngồi xuống ghế dựa, nói với Hình Tòng Liên, “Nàng không giao đại rõ ràng, ta là sẽ không đồng ý nộp tiền bảo lãnh.” Hăn mặt lạnh lầy.

Hình Tòng Liên nói: “Liểu nữ sĩ a, ngài nhìn ngài hiện tại vấn đề thật sự là tương đối nghiêm trọng a, chính Lý Cảnh Thiên trốn về nước, hoàn toàn là bắt người gánh tội thay, ngài cũng biết sống yên ổn quốc tế cửa hàng sự cố tính nghiêm trọng chất, cắt yết hầu đều là việc nhỏ, mấu chốt là giẫm đạp sự cố a, vậy cũng không dừng là ba năm trở lên năm năm trở xuống, nói không chính xác chính là mười năm hai mươi năm, ngài còn có cái gì không thể lời nhấn nhủ chứ?”

“Ta nói!” Liễu doanh một bộ ta đã sớm nghĩ lời nhấn nhủ bộ dáng, “Đây hết thảy đều là Lý Cảnh Thiên bày kế, cùng ta không có bất cứ quan hệ nào!”

Lâm Thần nhìn một cái Hình Tòng Liên, đối liễu doanh nói: “Lý Cảnh Thiên lập tức sẽ bị áp chở về nước, người đừng tưởng rằng đem sự tình đẩy ở trên người hăn là được rồi.”

“Thật sự là Lý Cảnh Thiên a, ta cũng không biết hăn lại là như thế phát rồ.” Liễu doanh nghiêng răng nghiêng lợi, “Tại cửa hàng fan hâm

mộ hội gặp mặt trước, hấn nói với ta là bởi vì hấn mạnh gian án ảnh hưởng không tốt, vì tiêu trừ ảnh hưởng, tốt nhất có thể ngược ngược phần.”

“Ngược phần?”

“Chính là ra chút chuyện khiến fan hâm mộ có thể đau lòng người, một ngược phần, phần bày lực ngưng tụ liền dậy... Huống hồ fan hâm mộ đều là ngọc bạch ngọc, các nàng khẳng định sẽ không phân tốt xấu giữ gìn người, mà công chúng nha, có hấp dẫn bọn hấn tầm mắt mới sự kiện, ai sẽ lại nhìn người mạnh gian án.”

“Hào thủ đoạn.” Lâm Thần cười lạnh nói, “Đây là Lý Cảnh Thiên chủ ý?”

“Đúng, hấn để cho ta an bài một nữ hài lên đài làm bộ tổn thương hấn yết hầu, còn nói vì rửa sạch hiềm nghi, hấn muốn đem trách nhiệm đẩy lên cái kia vụ hãm hấn □□ trên thân...”

“Cho nên cửa hàng bày ra nhận được đầu kia tin nhắn?”

“Vây cũng là ta phát.” Liễu doanh nhỏ giọng nói.

Quả nhiên a, hấn hoài nghi hay là sai, Lý Cảnh Thiên xác thực nói đúng là láo.

Lâm Thần nhớ lại ngày hôm trước loạn tượng chỉ cảm thấy kinh hãi, trong đầu của hấn bỗng nhiên xuất hiện một trương cự phúc áp phích, Lý Cảnh Thiên đang vẽ mặt bên trong lộ ra nụ cười dữ tợn.

“Như vậy, cửa hàng tấm kia cự phúc áp phích, cũng phải Lý Cảnh Thiên chủ ý?”

“Công ty của chúng ta áp phích đều là cái này lớn nhỏ, có điều cây cảnh thiên xác thực nói, nhất định phải đem hấn ảnh chụp treo ở chỗ cao nhất, cho nên ta cùng cửa hàng quản lý nhấn mạnh điểm ấy.”

“Ta hiểu được.”

Nghe xong liễu doanh trần thuật, Lâm Thần cũng không có một loại buông lỏng một hơi cảm giác.

Chuyện đã xảy ra cùng hấn suy luận nhất trí, cũng không có bất cứ vấn đề gì, thế là hấn hỏi một vấn đề cuối cùng: “Như vậy, hứa nhiệm này nàng cũng phải người bảo nàng đến Hoàn Cảnh sao?”

Tại hấn hỏi ra vấn đề nháy mắt kia, nguyên bản còn ráng chống đỡ lấy nữ nhân lập tức sắc mặt đau khổ, trên mặt của nàng rốt cục lộ ra tuyệt vọng thần sắc: “Lâm cố vấn, ta là nhất định phải ngồi tù đúng không?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

“Ta cũng cảm thấy a.” Liễu doanh hốc mắt lại đỏ lên, “Sự kiện kia là thật a, ta hẳn là cho nàng bồi mệnh.” Liễu doanh dùng tay che hai mắt, thật sâu cúi đầu, “Chính là ta không biết a... Ta cũng cùng mọi người giống nhau cảm thấy Lý Cảnh Thiên làm sao có thể dây vào một cái bản thiù gà đấy..”

Lâm Thần từ trong túi móc ra khăn tay, đưa tới.

Liễu doanh tiếp nhận giấy, cố nén thống khổ, thấp giọng tự thuật: “Cây cảnh thiên để cho ta gọi điện thoại cho hứa nhiệm, khiến nàng đến Hoàn Cảnh gặp mặt. Cho nên ta liền lừa gạt hứa nhiệm nói một chút, ta cũng bị Lý Cảnh Thiên gian ô qua, ta muốn giúp trợ nàng, sau đó ta khiến nàng mặc vào mê ca nhạc sẽ váy, nói ta sẽ dẫn nàng tại trà trộn vào mê ca nhạc hội gặp mặt hiện trường vạch trần Lý Cảnh Thiên chân diện mục...” Sau khi nói đến đây, liễu doanh đã khóc không thành tiếng, “Ta làm bộ đi nhà xí, đem nàng ném ở cái kia MacDonald bên trong, ta nói với nàng tuyệt đối không nên bị bắt luận kẻ nào trông thấy, sau đó liền đi bệnh viện, nàng nhất định là chờ ta cực kỳ lâu, mới có thể đi ra ngoài. Nàng như vậy tin tưởng ta, nàng gọi ta tỷ, nàng còn coi ta là người tốt, chính là ta lừa nàng, là ta hại chết nàng...”

Chính là ta lừa nàng, là ta hại chết nàng...

Liễu doanh lặp đi lặp lại lặp đi lặp lại tái diễn câu nói này, Lâm Thần đập trên nàng bi ai tự trách tới cực điểm lời nói, đi ra câu lưu thất. Sau cửa sắt, vị kia luôn luôn ngẩng đầu coi trời bằng vung nữ sĩ, ngồi ở trên giường tê tâm liệt phế khóc lên.

【 hai 】

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên từ lờ mờ ẩm ướt dưới mặt đất lần nữa đi đến lâu đi, từng cái cửa sổ xuyên thấu vào ánh nắng khiến hẳn rất không thích ứng.

Hắn cúi đầu xuống, đưa tay ngăn trở con mắt.

“Ta sẽ mau chóng liên hệ đem Lý Cảnh Thiên áp giải trở về.” Hình Tông Liên cản qua hắn vai, còn muốn nói tiếp thứ gì thời điểm, điện thoại lại vang lên.

Hình Tông Liên hướng hẳn ra hiệu chờ một lát, sau đó nhận điện thoại: “Uy, Lưu Đội chào ngài.”

Bên đầu điện thoại kia người không biết nói cái gì, Hình Tòng Liên một mực tại trầm mặc, cuối cùng hắn nói: “Ta hiểu được, cảm ơn ngài.”

Hắn cúp điện thoại, chỉ nói một câu: “Gặp xuân cảnh đội Lưu đội trưởng nói, nghiệm qua vân tay, kia là Tống Thanh Thanh.”

Lâm Thần lần nữa có loại trái tim bị nắm chặt lên khẩn trương cảm giác.

Đại khái là ánh mắt của hắn quá mức vội vàng, không chờ hắn hỏi vấn đề gì, Hình Tòng Liên trực tiếp nói ra: “Khẩu cung đã cơ bản hỏi xong, tướng đã hắn không có vấn đề gì, chuyện đã xảy ra cùng chúng ta suy đoán đại thể nhất trí.”

“Tống Thanh Thanh có nói, hắn tại sao muốn đi làm công sao?”

Hình Tòng Liên nói: “Hắn nói, hắn sở dĩ sẽ ở cửa hàng bánh làm công là bởi vì tướng đã cho hắn tìm bác sĩ tâm lý khuyên hắn nếm thử chậm chạp tiếp xúc xã hội.”

“Bác sĩ tâm lý?”

“Đúng.”

Lâm Thần nghĩ, nếu như là hắn cho Tống Thanh Thanh làm tâm lý trị liệu, như vậy tại trị liệu trung hậu kỳ, hắn cũng sẽ cố vũ Tống Thanh Thanh nếm thử một lần nữa tiếp xúc xã hội, vượt qua bình thường sinh hoạt, đây là mỗi cái bác sĩ tâm lý tiến hành bình thường trị liệu quá trình.

Chỉ là lo âu trong lòng hắn vẫn chưa tán đi: “Có thể biết vị kia bác sĩ tâm lý đến tột cùng đối Tống Thanh Thanh làm liên quan tới cái gì tâm lý vấn đề trị liệu không?”

Hắn hỏi xong vấn đề này liền hối hận. Mặc dù hắn phi thường muốn nhìn vị kia bác sĩ tâm lý trị liệu ghi chép, hắn biết mình chỉ có nhìn thấy kia phần đồ vật, mới có thể chân chính thoải mái, có hắn lại phi thường rõ ràng, hắn không nên nhìn kia phần đồ vật, bởi vì sớm tại đại học trong cuộc thi hắn đọc thuộc lòng qua rất nhiều trưng cầu ý kiến quy tắc bên trong đầu thứ nhất chính là: Tâm lý trưng cầu ý kiến sư có trách nhiệm bảo thủ người trong cuộc **, trừ phi bản nhân đồng ý hoặc đặc thù cần, không được tiết lộ.

Đây là tâm lý trị liệu đạo đức ranh giới cuối cùng.

Rốt cục, hắn nhin được trong lòng xúc động, nói với Hình Tòng Liên: “Mời xem như ta mới vừa rồi không có hỏi vấn đề kia.”

Hình Tông Liên nhìn chăm chăm vào hấn một lúc lâu, nói: “Bọn hấn hấn là lập tức ra, chúng ta đi xem TV đi.”

Bọn hấn lần nữa đứng tại trước máy truyền hình.

Tại cái này ngăn ngủi hai ngày thời gian bên trong, bọn hấn đã nhìn qua phế vật trực tiếp truyền hình, kinh lịch quá nhiều xa xa tương vọng thời khắc.

Trong màn hình TV, gặp xuân cục cảnh sát uy nghiêm đứng vững, ánh nắng hừng hực, cỏ xanh như tấm đệm.

Phóng viên cầm trạm điện thoại di động tại ống kính trước, hấn bên cạnh cúi đầu nhìn xem thứ gì, vừa ngữ khí kích động thông báo nói: “Các vị người xem các bằng hữu, ngay tại vừa rồi thời điểm, chúng ta tất cả truyền thông đều nhận được một phần có Tống Thanh Thanh tiên sinh thân bút kí tên thông cáo, hiện tại, phần này thư tín điện tử ngăn ngay tại điện thoại di động ta bên trong.”

Một lát sau, phóng viên đọc xong toàn văn, đột nhiên ngẩng đầu, ngữ khí phi thường phấn chấn lòng người: “Tống Thanh Thanh tiên sinh ở trong thư nói, hấn sớm tại sau khi ra tù liền tích cực tiếp nhận tâm lý trị liệu, cũng một mực lấy có thể trở lại sân khấu làm mục tiêu tiến hành khôi phục tính huấn luyện, coi như tại nhân sinh thời điểm tối tăm nhất nhìn, hấn cũng chưa từng từ bỏ. Tại chân tướng rõ ràng hôm nay, hấn từ đáy lòng cảm tạ cho tới nay tín nhiệm hấn, đồng thời toàn thân tâm ủng hộ hấn đồng đảo mê ca nhạc. Hấn đồng thời hi vọng mọi người không nên quá quan tâm hấn ** vấn đề, mà là ngược lại chú ý hấn tiếp xuống hoạt động, qua đó hắc ám đã qua, hấn sẽ vì quang minh tương lai mà tiếp tục cố gắng, hấn sẽ không hướng điều xấu khuất phục, mời mê ca nhạc các bằng hữu kiên nhẫn chờ đợi!”

Phóng viên lời còn chưa dứt, một mảnh đèn flash sáng lên.

Ống kính thoáng chốc dời chuyển, gặp xuân cục cảnh sát đại môn bỗng nhiên mở rộng, đón đầy trời sáng rực, Tống Thanh Thanh cùng tướng dã hai người từ trong cục cảnh sát đi ra.

Các phóng viên chen chúc tiến lên, đối Tống Thanh Thanh phun ra các loại điên cuồng vấn đề.

“Từng tiếng, từng tiếng, xin hỏi ngài sẽ hướng cảnh sát tiến hành tư pháp bắt đền sao?”

“Cảnh sát có lộ ra đem khi nào áp giải Lý Cảnh Thiên về nước thụ thẩm?”

“Từng tiếng, tại kinh lịch nhiều chuyện như vậy về sau, người có cái gì cảm tưởng sao?”

“Từng tiếng, có lời gì nghĩ đối người mê ca nhạc nói sao.”

Vào thời khắc ấy, Tống Thanh Thanh dừng bước lại.

Tướng đã đưa tay đỡ tại trên lưng của hắn, phảng phất cũng nghĩ khiến hắn nói cái gì.

Lâm Thần nhìn qua trên TV thân mang bạch t, hình tiêu mảnh dẻ ca sĩ.

Tống Thanh Thanh cũng nhìn qua ống kính.

Hắn gỡ xuống một mực che ở trên mặt khẩu trang, ánh mắt của hắn kiên nghị, giống như liệt hỏa, hắn thật sâu nhìn qua ống kính, sau đó xoay người cúi đầu.

Lại không lên tiếng phát.

Lâm Thần ngẩng nhìn Tống Thanh Thanh cúi xuống lưng, thời gian phảng phất tại thời khắc đó dừng lại, hắn nói với Hình Tông Liên:

“Mặc kệ như thế nào, ta còn là muốn gặp hắn một mặt.”

Quyển 4 Chương 155: Bốn tiếng 67

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 155: Bốn tiếng 67

Tác giả: Trường Nhị

Muốn gặp Tống Thanh Thanh cái này vốn chỉ là đi cửa hàng bánh ăn bữa bữa sáng công phu, bây giờ lại biến thành thiên đại nan đề, trong đó dính đến phức tạp quan hệ xã hội công việc là Lâm Thần không dám tưởng tượng.

Lúc tan việc, hắn cùng Hình Tông Liên tiện đường đưa Trần bá về nhà.

Đã là chàng vụng tối, tiểu điểm cống người cũng đã không sai biệt lắm tàn sạch sẽ.

Hẻm nhỏ tĩnh mịch, Trần bá mở ra cửa cuốn, hắn chạy vội vàng, cái bàn cũng không lau sạch sẽ, trong tiệm một nồi sữa đậu nành cũng đã biến chất.

Hình Tông Liên móc ra tiền phải bồi thường tổn thất, Trần bá lại đẩy mà không thu, Hình Tông Liên không có cách nào, bắt đầu giúp Trần bá quét dọn cửa hàng.

Lâm Thần muốn hỗ trợ, lại bị hắn đặt tại trên ghế.

Đây là phi thường tươi gặp trảng cảnh, Hình Tông Liên cuốn lên ống tay áo, lộ ra một đoạn trắng nõn hữu lực cánh tay, bắt đầu lau cái bàn.

Ngoài phòng một góc tà dương treo ở mái hiên cũng dần dần đi tây phương, Lâm Thần liền nhìn xem Hình Tông Liên tại dạng này ấm áp trời chiều dưới ánh sáng làm bình thường nhất lao động, hắn uống xong trên bàn nước, đối Trần bá nói: “Ta có thể đi xem một chút Tống Thanh Thanh ngủ qua địa phương sao?”

“Ngay tại đằng sau, người bản thân đi thôi.” Trần bá nói như vậy.

Bếp sau so trong tưởng tượng sạch sẽ hơn, dụng cụ chỉnh tề, mặt bàn sáng ngời, Lâm Thần mơn trớn dài dài, tưởng tượng thấy Tống Thanh Thanh ở chỗ này lau mỗi một khối gạch men sứ đáng vẻ.

Bếp sau ở giữa nhất bên cạnh cách một cái gian nhỏ, cái kia hẳn là là chính là Tống Thanh Thanh ở ba tháng địa phương.

Nhưng này gian phòng thực sự quá nhỏ, nhỏ đến bày xuống một cái giường sau liền cơ hồ không cách nào đặt chân, nhưng may mắn nơi này còn có cửa sổ.

Lâm Thần trên giường ngồi xuống.

Trong không khí là phi thường sạch sẽ chanh tẩy khiết tinh hương vị, hẳn vuốt ve xấp sạch sẽ đệm chăn, nếu như hẳn lúc trước còn hoài nghi Tống Thanh Thanh là có hay không ở chỗ này làm công, nhưng khi hẳn ngồi tại cái này trong phòng nhỏ, hẳn rất xác định, Tống Thanh Thanh đúng là nơi này đợi qua.

Trời chiều rất cực rơi xuống, hẳn cởi giày, thuận thế nằm trên giường hạ.

Hẳn ngày thường dĩ nhiên không phải như thế tùy ý người, nhưng khi hẳn ngồi tại trương này Tống Thanh Thanh từng ngủ qua trên giường lúc, hẳn cảm thấy mình lẽ ra nằm xuống.

Hẳn một tay gối lên đầu, một cái tay khác nghiêng khoác lên mép giường, bốn phía yên tĩnh, nơi xa tiếng nước có thể nghe, Lâm Thần dần dần nhắm mắt lại.

Nơi này không đủ thoải mái dễ chịu, lại đầy đủ yên tĩnh, hẳn mỗi ngày chỉ cần ở phía sau trừ công việc, ngoại trừ có khi nói nhiều chủ cửa hàng, cũng không ai có thể quấy rầy đến hẳn, không ai có thể đánh nhiễu hẳn...

Lâm Thần suy nghĩ dần dần phiêu đến rất xa, thẳng đến kẹt kẹt đẩy cửa âm thanh đem hẳn gọi về.

“Thế nào, quá mệt mỏi sao?”

Hình Tông Liên cầm cây chổi, đứng tại cổng.

Lâm Thần mở mắt ra, nắm chặt mép giường muốn đứng lên, nhưng đột nhiên, hẳn ngậy ngấn cả người.

Đại khái là gặp hẳn lấy quý dị tư thế nửa cất bước lên, Hình Tông Liên đột nhiên ở trước mặt hẳn nửa ngồi xuống tới, hỏi: “Căng gân?” Lâm Thần lắc đầu, ngồi thẳng thân thể, sau đó nhìn mình chăm chăm tay nhìn hồi lâu, sau đó nói với Hình Tông Liên: “Người hướng ngoài cửa đi một chút.”

Hình Tông Liên không rõ ràng cho lắm rời khỏi cổng, Lâm Thần ngồi xổm người xuống, dùng nhẹ tay khẽ vuốt qua mép giường, sau đó,

hắn bỗng đứng dừng lại, quả nhiên, vừa rồi xúc cảm cũng không phải là ảo giác của hắn.

Trong phòng lò mờ, hắn vừa định từ trong túi móc điện thoại, Hình Tông Liên cũng đã đem điện thoại đèn pin treo lên.

Mượn cái kia đạo sáng rực, Lâm Thần rất rõ ràng trông thấy, tại Tống Thanh Thanh ngủ qua tấm kia giường gỗ mép giường có một khối rõ ràng vết khắc, cái kia đạo vết khắc phi thường khắc sâu, nhìn qua hoàn toàn là dùng móng tay khắc xuống, chỉ có trải qua vô số lần miêu tả mới có thể hình thành sâu như vậy khắc bộ dáng.

Lúc này, Hình Tông Liên cũng bu lại, hai người bọn họ ngồi xổm ở chật hẹp trong lối đi nhỏ, nhìn qua Tống Thanh Thanh khắc xuống ký hiệu, lại có loại rung mình cảm giác, kia là một cái...”&”.

“&” cái ký hiệu này Logic bên trên biểu thị cả hai thuộc về thiếu một thứ cũng không được quan hệ, còn có thể biểu thị một người cùng một người khác chi ý, cùng a giống đồng nghĩa.

Vì biết rõ ràng cái ký hiệu này đến tột cùng đối Tống Thanh Thanh có ý nghĩa gì, Lâm Thần lựa chọn nhanh nhất nhất giản tiện biện pháp, hắn khiến Vương Triều leo lên Tống Thanh Thanh người đứng “bew IThyou” đăng kí một cái nợ mới hào, ban bố một trương xin giúp đỡ thiếp... Người mới đình nấp nài xin giúp đỡ & đến cùng là cái gì ngạnh.

Vương Triều sáng tác chủ đề thiếp thực sự quá đậm nhị thứ nguyên fan cuồng, rất nhanh, rất nhiều nhiệt tâm tỷ tỷ đều nhao nhao hồi thiếp.

Trong phòng khách, mộc hỏi hoa nhìn thấy vấn đề này, mỉm cười, đem một đoạn video dán vào.

Nhan gia ngõ hẻm phòng cũ bên trong, Vương Triều tay lướt qua con chuột vòng lăn: “Ồ, quả nhiên là cái ngạnh a.”

Lâm Thần ngồi ở bên người hắn, cẩn thận đọc những cái kia hồi thiếp, quả nhiên, & cái ký hiệu này chỉ tại Tống Thanh Thanh cùng hắn fan hâm mộ đều có rất lớn ý nghĩa, nhạc rock tay kiểu gì cũng sẽ phát minh một chút có đặc thù ý nghĩa tượng trưng đồ vật, cái ký hiệu này chính là như thế.

【 chúng ta trang web danh tự chính là từ nơi này ký hiệu tới a, iwillw IThyo UFOrever~ 】

Vương Triều tiếp tục refresh trang web, một đoạn video xuất hiện tại hội thiếp bên trong, hấn đem ấn mở, Tống Thanh Thanh thờ hồng học thanh âm từ âm hưởng bên trong truyền ra.

Kia là tại to lớn buổi hòa nhạc trên sân khấu, tại một ca khúc khoảng cách Tống Thanh Thanh ngồi xếp bằng tại sân khấu biên giới.

Kia là Tống Thanh Thanh còn rất trẻ, hấn nhuộm tóc bạc, sợi tóc bị mồ hôi đánh cho rất ẩm ướt, rõ ràng nhìn qua rất mệt mỏi bộ dáng, có hấn còn tại cười, mặt mày đều là sáng lấp lánh, phảng phất trong bầu trời đêm nhất lóa sáng tinh.

Dưới đài thiếu nữ tại thét lên, tại cùng nhau hô hào một chút cái gì khẩu hiệu.

“Các người nói vĩnh viễn thủ hộ ta?”

Tống Thanh Thanh đê lại tai nghe, cười nhẹ nhàng cầm ống nói.

Các thiếu nữ thét lên càng thêm vang dội: “Đúng vậy a!”

Các nàng hưng phấn hô.

Mặc áo da đen ca sĩ có chút nghiêng đầu, rất yên tĩnh nghe các thiếu nữ kêu mỗi một câu nói.

Qua rất dài một một lát, chung quanh dần dần an tĩnh lại, hấn đột nhiên cầm ống nói, nở nụ cười: “Bởi vì ta hơi đẹp trai, cho nên vẫn là ta thủ hộ các người tốt.”

Các thiếu nữ bị vậy tới lần nữa thét lên, kia từng trương sáng tỏ tiểu dung phảng phất dung nhập bối cảnh sáng chói đèn trong biển.

Tống Thanh Thanh hướng sân khấu cạnh ngoài bên cạnh đầu, phảng phất nghe thấy được vấn đề gì, hấn lần nữa đem lời ống mang lên bên tai: “Như vậy đi, chúng ta làm ước định.” Hấn nói, huy động cánh tay, trong hư không rất tùy ý vẽ ra một cái ký hiệu, “Bởi vì ta lực lượng tương đối cường đại, cho nên mỗi lần các người họa người cái ký hiệu này thời điểm, ta liền sẽ đến bên cạnh người đến, cho các người hảo vận cùng lực lượng.”

Trên đài người trẻ tuổi kia cười đến như thế xán lạn như mặt trời mới mọc, ánh mắt của hấn là như vậy kiên định hữu lực, phảng phất có thể đánh nát hết thảy hắc ám.

Dưới đài tất cả mê ca nhạc đều đi theo động tác của hấn họa.

Lâm Thần không tự chủ được, cũng ở trên bàn sách, vẽ xuống một cái &.

Hình tượng kết thúc tại Tống Thanh Thanh đứng lên lúc anh tuấn dáng người: “Dùng tiếng Anh tới nói, chính là iwillw IThyo UFOrever, cho nên, phía dưới bài hát này, liền đưa cho cường đại như vậy ta.” Tống Thanh Thanh cười ha hả.

Tại đoạn video này kết thúc sau trong thời gian rất lâu, gian phòng bên trong rất yên tĩnh.

Lâm Thần nhớ tới tại ô mai âm nhạc tiết diễn tập thời điểm, mộ trác tại trên sân khấu gần như thoát lực lúc cũng càng không ngừng vẽ lấy ký hiệu gì.

Nếu như hẳn không có đoán sai, mộ trác vẽ nên chính là cái này &. Cho nên, nhược quả đây không phải Tống Thanh Thanh lại làm một cái gì ngay cả mộ trác đều cam tâm gia nhập dạy phái.

Như vậy, Lâm Thần nghĩ, Tống Thanh Thanh a, thậm chí ngay cả ghi hận người, vu hãm người, đưa người đánh vào vạn kiếp bất phục vực sâu người, cũng còn mưu toan từ trên người người không ngừng hấp thu năng lượng cường đại, cho nên a, người đến tột cùng là như thế nào người đâu?

Cuối cùng, Vương Triều hỏi: “A Thần ca ca, cho nên Tống Thanh Thanh bên giường ký hiệu rốt cuộc là ý gì?”

“Chỉ sợ, hẳn là muốn nhắc nhở mình, muốn vì đã từng yêu hẳn người kiên trì.”

Lâm Thần ngồi tại nước bên bờ, ngưỡng vọng ngoài cửa sổ bầu trời đầy sao, nói như vậy.

Từ sau lúc đó trong hai ngày, hẳn một mực tại nhìn Tống Thanh Thanh phỏng vấn video, hẳn còn ủy thác Vương Triều thông qua đặc thù đường tắt lấy được một đồng lớn buổi hòa nhạc lam quang khay. Có thời gian rảnh, hẳn an vị ở cạnh sông trên ban công, một lần lại một lần nhìn Tống Thanh Thanh ca hát, từ mặt trời chiều ngã về tây nhìn thấy tinh quang đầy trời.

Có điều trên thực tế, mấy ngày nay hẳn có rảnh thời gian rất ít, hẳn cùng Hình Tông Liên đều phá lệ bận rộn, dù sao bọn hẳn thọc thiên đại cái sọt, không chỉ có phải tiếp nhận từng cái bộ môn chất vấn, còn muốn sáng tác núi nhỏ cao vụ án báo cáo, thậm chí phải nhốt tại áp vận Lý Cảnh Thiên công việc đều cần vô số điện thoại cùng văn bản báo cáo mới có thể hoàn thành.

Chỉ có đã khuya thời điểm, hấn cùng Hình Tòng Liên mới ngẫu nhiên có thể mặt đối mặt ngồi xuống.

Hình Tòng Liên bung chén trà, tạt trên bàn trà buông xuống, sau đó ngồi vào hấn đối diện.

Đêm hè tiếng nước làm cho người say mê.

Lâm Thần nhấp một ngụm trà, phát hiện hôm nay đồ uống đổi thành trà hoa cúc, hấn để ly xuống, nhìn xem ngồi tại đối diện người kia.

Hình Tòng Liên cười nhẹ lấy hấn nói: “Cửa đối diện gia gia nãi nãi hỏi ta, Vương Triều có phải hay không rốt cục không thích những cái kia dinh dính cháo tiểu nữ hài hát ca đối thích nam nhân?”

Lâm Thần điều giọng thấp lượng, hỏi hấn: “Người trả lời thế nào?”

“Ồ, ta nói là a.”

Hình Tòng Liên rất đương nhiên đáp.

Lâm Thần giơ lên chén trà, cùng hấn nhẹ nhàng đụng một cái, nói:

“Cảm ơn Vương Triều.”

“Cảm ơn Hình đội trưởng.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần nhìn xem trong bóng đêm, gió sông phát qua đối diện người gương mặt, cười uống xong nửa chén trà.

Hình Tòng Liên đặt chén trà xuống, hai chân trùng điệp, hỏi: “Lâm cố vấn hôm nay có cái gì fan hâm mộ tâm đắc sao?”

“Ta rất thích Tống Thanh Thanh.” Lâm Thần thản nhiên nói.

Hình Tòng Liên nhíu mày: “Người đây coi như là đời tình sao?”

Lâm Thần cũng không nghĩ tới hấn lại còn nói như thế một cái tâm lý học chuyên nghiệp thuật ngữ, nhất thời sửng sốt: “Không thể nói là đời tình đi, bởi vì Tống Thanh Thanh thực sự rất đáng yêu a.”

Mặc dù hai ngày này Tống Thanh Thanh một mực thái độ cường ngạnh, cự tuyệt gặp hấn, Lâm Thần thậm chí cảm thấy phải, mình không nên quấy rầy nữa hấn, có điều nhìn xem video tư liệu cái gì tốt giống hấn là cũng không quá phạm. Hấn nói như vậy, đem trước mặt Laptop xoay chuyển tới, khiến Hình Tòng Liên cũng có thể nhìn thấy. Trong màn hình chính là tướng dã lần thứ nhất nhìn thấy lúc Tống Thanh Thanh trận kia sân trường buổi hòa nhạc, đây là phi thường phi thường trân quý tư liệu, theo Tống Thanh Thanh người đứng nguyên lão nói, đó là bọn họ phí hết công phu rất lớn mới từ Tống Thanh Thanh cao trung phòng hồ sơ bên trong tìm tới.

Lâm Thần điều lớn âm lượng, có lẽ là bởi vì tiếng ca quá ồn, Hình Tòng Liên rất đau đầu che khuất một lần lỗ tai.

Ở trong tối đến phát hoàng trong tấm hình, có người thiếu niên chính ôm đem ghita, thiếu niên nhuộm một đầu tiêu chuẩn học sinh xấu tóc vàng, mang một loạt sáng long lanh bông tai, hấn đứng tại trường học sân vận động trên sân khấu lên tiếng hát vang, gảy lấy ghita tại trên sân khấu nhảy tới nhảy lui, hấn gào thét kêu gào, nhìn qua ngang ngược càn rỡ, lại cười đến xán lạn vô cùng.

Một khúc kết thúc, thiếu niên tại trên sân khấu thở mạnh, một lần còn cùng dưới đài nữ đồng học nhóm vút mị nhãn.

Mặc tây phục sân trường người chủ trì cũng giống Hình Tòng Liên đau đầu, hấn đi đến thiếu niên bên người, đem lời ống đưa tới một chút: “Tổng Thanh Thanh đồng học, ngài cảm thấy hôm nay mình biểu hiện như thế nào?”

“Các người nói sao?” Tổng Thanh Thanh cất cao âm lượng, hỏi dưới đài các nữ sinh.

Có vài nhóm nữ sinh đều hét rầm lên.

“Nhìn qua, Tổng đồng học đối với mình rất có tự tin a, vậy nếu như ban giám khảo không để cho người tấn cấp chứ?”

Tổng Thanh Thanh rất kiêu ngạo mà xông ghế giám khảo các lão đầu thụ cái ngón giữa, sau đó nói: “Vậy thì thế nào, ta cũng không phải ca hát bọn hấn nghe, dung mạo xinh đẹp mới có thể nghe hiểu ta hát ca.”

Hấn vừa nói, vừa tiếp tục hướng dưới đài vút mị nhãn.

Khi đó năm gần 16 tuổi Tổng Thanh Thanh, đã biết nên như thế nào phóng thích mị lực của mình.

Lâm Thần đè xuống tạm dừng khóa.

Hình Tòng Liên hướng hấn quăng tới rất không thể tưởng tượng nổi ánh mắt: “Thì ra người thích dạng này?”

“Thật sự là rất đáng yêu.” Lâm Thần cảm khái nói.

“Cho nên, nếu như Tổng Thanh Thanh bắt đầu diễn xướng hội, cần ta vì cho Lâm cố vấn đặt trước vé sao?”

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên, rất chân thành nói: “Hình đội trưởng, người hấn là không giành được, cái này cần Vương Triều tới.”

“Đáng sợ như vậy?”

Lâm Thần mở ra bew IThyou website, chỉ vào một trang hơn ngàn tầng cao lầu cho Hình Tòng Liên nhìn: “Có tương quan tin tức lộ ra, Tống Thanh Thanh có thể sẽ tại gần đây tổ chức một cái cự tuyệt truyền thông tham gia fan hâm mộ hội gặp mặt, dùng cái này làm tái xuất trạm thứ nhất, đương nhiên đây chỉ là nội bộ tin tức ngầm, thậm chí rất có thể, cái này fan hâm mộ hội gặp mặt cũng sẽ không hướng ra phía ngoài công bố.”

“Liên vì tin tức này, đám fan hâm mộ liền thảo luận nhiều như vậy lâu?”

“Dĩ nhiên không phải.” Lâm Thần chỉ vào một cái khác trương có 3000+ hồi phục thiếp mời cho Hình Tòng Liên nhìn, “Đó mới là thảo luận hội gặp mặt lâu, đây là tại thảo luận làm như thế nào đoạt phiếu lâu.”

“Tám cái gì chứ?”

“Không phải tám, là tại cãi nhau.”

Lâm Thần rất bất đắc dĩ nói: “Tống Thanh Thanh đám fan hâm mộ tại cùng tướng dã diễn nghệ công ty cãi nhau, dù sao nói đúng là, nếu như từng tiếng thật cần mở fan hâm mộ hội gặp mặt, mạng lưới đoạt phiếu phương thức quá không công bằng, nói không chừng sẽ có người có dụng tâm khác trà trộn vào đi, mà lại có nhiều như vậy mười mấy năm qua hoàn toàn như trước đây ủng hộ từng tiếng đáng tin fan hâm mộ, muốn cùng những cái kia mới phần đoạt thấy thế nào đều không ổn, tóm lại ngay tại nhao nhao những chuyện này, về sau, diễn nghệ công ty cái gì bày ra đỉnh cái áo lót nói khiến mọi người yên tâm, hẳn nói tiếng âm thanh muốn gặp chính là cho tới nay ủng hộ hẳn người, cho nên đến lúc đó khả năng cũng sẽ không áp dụng mạng lưới mở hòm phiếu phương thức, sẽ trực tiếp từ từng tiếng người đứng, Post Bar, fan hâm mộ sẽ phân phát ra trận khoán, tóm lại nhất định sẽ làm cho mọi người hài lòng.”

“Cho nên vì có thể cầm tới phiếu, đến làm cho Vương Triều giả tạo thâm niên fan hâm mộ chiếu cố viên thân phận?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Ừm, đây đều là hẳn nên làm.” Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên đột nhiên hỏi: “Có thể gặp mặt sẽ không phải còn không có định sao?”

“Phòng ngừa chu đáo nha.”

“Chờ một chút, người bây giờ đều gọi từng tiếng rồi?”

“Đúng đấy, từng tiếng.”

Hình Tòng Liên nghe hẳn nói như vậy, rất bất đắc dĩ nhấp một ngụm trà: “Ta cảm thấy người bây giờ muốn gặp Tống Thanh Thanh mục đích không thuần.”

Lâm Thần nở nụ cười: “Ta là thật tâm hi vọng, hẳn có thể một lần nữa đứng lên sân khấu.”

Mép nước hòa phong huệ sương, tinh không thoải mái, mà khi Lâm Thần tại thật lâu về sau mỗi lần nhớ lại về sau mấy ngày nay bên trong phát sinh sự tình, đều vẫn là cảm thấy vô cùng vô cùng không chân thực.

Quyển 4 Chương 156: Bốn tiếng 68

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 156: Bốn tiếng 68

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Đến cùng, Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt hay là dùng nội bộ mở hòm phiếu hình thức, tại hội gặp mặt toàn bộ 111 6 tấm vé vào cửa bên trong, trong đó 90% theo tỉ lệ phân phối cho các lớn hậu viện sẽ, chỉ có 10% dư phiếu hướng công chúng mở ra.

Đồng thời vé vào cửa thu nhập đem toàn bộ quyên cho một hạng trợ giúp tính xâm người bị hại kháng phục công ích hoạt động.

Mặc dù công chúng phiếu rất ít điểm ấy khiến dân chúng bình thường phi thường bất mãn, nhưng phần lớn người cũng còn phi thường khâm phục Tống Thanh Thanh quyết định. Đám fan hâm mộ càng thêm thật cao hứng, bởi vì dựa theo mở hòm phiếu trong thông báo cho ra quy tắc chi tiết, nội bộ phiếu cũng đem dựa theo fan hâm mộ tại sẽ niên hạn phân phối, đăng kí 10 năm hội viên so đăng kí 1 năm hội viên có càng đều có thể hơn có thể tính cướp được hội gặp mặt vé vào cửa, cụ thể tới nói trong này dính đến phức tạp tỉ lệ vấn đề phân phối, tóm lại đương Lâm Thần nghe Vương Triều giải thích nửa ngày về sau, chỉ hỏi một câu: “Người đến cùng có thể hay không làm đến?”

Vương Triều trừng to mắt nhìn hắn: “A Thần ca ca người lại hoài nghi ta!”

Chuyện về sau liền biến thành Vương Triều tại mở hòm phiếu sau trong một giây giây chừng một trăm tấm vé vào cửa, Hình Tông Liên không thể không xách ở người thiếu niên lỗ tai buộc hắn đem cướp được phiếu một lần nữa thả ra, vừa hung ác đập hắn dừng lại phạt nửa tháng tiền xài vặt mới tính chấm dứt.

Lâm Thần nhìn xem vừa mới gửi đi đến điện thoại di động của mình bên trên điện tử phiếu.

Hội gặp mặt địa điểm khắp nơi Vĩnh Xuyên Christine trung tâm văn hóa, đó là bọn họ phát hiện có thể định tội Lý Cảnh Thiên mang tính then chốt chứng cứ địa phương.

Vị trí của bọn hắn tại 7 sắp xếp 11/12/13 tòa.

Mà hội gặp mặt lúc bắt đầu ở giữa, là ngày mừng 1 tháng 6, đó chính là bọn hắn cùng mới ni nước thương nghị tốt áp giải Lý Cảnh Thiên đến hoa thời gian.

Về sau Lâm Thần mới phát hiện, đối với từ nơi sâu xa có lẽ tự có thiên ý.

... ..

Trên internet liên quan tới Lý Cảnh Thiên án nhiệt độ đã từ từ hạ thấp, dù sao trên thế giới này mỗi ngày đều đang phát sinh khả năng ảnh hưởng lịch sử cách cục đại sự, phổ thông dân mạng lực chú ý kiểu gì cũng sẽ nhanh chóng bị những chuyện này hấp dẫn đi. Ngoại trừ Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt mở hòm phiếu ngày đó tên của hắn cùng hội gặp mặt chủ đề lại lên weibo bảng danh sách bên ngoài, tên của hắn giống như đang dần dần giảm đi, cái này có lẽ chính là Tống Thanh Thanh muốn xem đến.

Mà vì chuẩn bị fan hâm mộ hội gặp mặt, Tống Thanh Thanh thì càng có lý do không thấy hắn.

Theo Hình Tông Liên nâng truyền lời nhân viên cảnh sát nói, bọn hắn cho Tống Thanh Thanh làm hai lần ghi chép lúc, từng tự mình chính miệng hỏi thăm qua đối phương ý kiến, nhưng Tống Thanh Thanh vẫn như cũ cự tuyệt gặp hắn.

Lâm Thần rốt cục không còn chấp nhất tại chuyện này.

Bất quá, đang chờ đợi hội gặp mặt bắt đầu những thời giờ kia bên trong, hắn cùng Hình Tông Liên còn dành thời gian làm một chuyện khác, đương nhiên, bọn hắn cũng sẽ không thừa nhận chuyện này cùng bọn hắn có quan hệ, dù sao kia là Vương Triều làm.

Ngày 15 tháng 5, hứa nhiệm đầu bảy ngày ấy.

Hình Tông Liên ở cục cảnh sát tăng ca, sáng sớm thời điểm, Lâm Thần cùng Vương Triều đi trước ngoại ô thành phố nghĩa địa công cộng.

Bởi vì hứa nhiệm đã không có thân nhân, cho nên Lâm Thần tự tác chủ trương, tại chỗ này coi như sơn thanh thủy tú trong mộ viên, mua cho nàng một khu vực nhỏ.

Trên bia mộ, hứa nhiệm tiểu dung xinh đẹp, nàng vẽ lấy đậm trang, giống không buồn không lo tiểu nữ hài, đã không thống khổ cũng không phiền não.

Lâm Thần đem trong tay bách hợp bông xuống, nhẹ nhàng vuốt ve mộ bia, sau đó hướng Vương Triều vươn tay.

Thiếu niên vội vàng từ trong ba lô móc ra một trang giấy ra, kia là Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt vé vào cửa, ngày đó Vương Triều đoạt phiếu lúc, còn cố ý trong góc cho hứa nhiệm cũng đoạt tấm vé, hẳn không chỉ có điện tử phiếu in ra, còn cần rất dày thẻ giấy, làm thành rất giống vé vào cửa dáng vẻ, phảng phất thật giống chuyện như vậy.

Lâm Thần nhìn xem trên bia mộ nữ hài ảnh chụp, xuất ra cái bật lửa, đem giấy nhóm lửa.

Hỏa diễm thôn phệ mặt giấy, cuốn lên màu xám một vạch nhỏ như sợi lông, tro tàn rơi xuống, Lâm Thần mang theo Vương Triều quay người rời đi.

Ngày đó bọn hắn điều dừng, tại đi xong mộ viên về sau, Lâm Thần lại dẫn Vương Triều đi tới thành phố Hoàng Cảnh công cộng trong Đồ Thư Quán, người thiếu niên cuối cùng từ có chút không nói ra được trong bi thương khôi phục ra, hẳn đeo túi xách tại thư viện đại sảnh rất hưng phấn cùng hắn nói cái này nói kia, nhưng chỉ đi trong chốc lát, Vương Triều liền lại không chịu đi, hắn ôm hai vai bao ý lại thư viện công cộng khu nghỉ ngơi bên ngoài, nói: “A Thần ca ca ta vừa nghĩ ra ta hôm qua cùng công hội hẹn cần lập đoàn a, người giúp ta chọn là được rồi.”

Lâm Thần hiểu ý, đi về phía mượn đọc thất đi đến.

Hắn nhớ kỹ một tuần nhiều trước, hắn cùng Hình Tông Liên hay là lấy phá lệ nhẹ nhõm thái độ đang thảo luận thanh thiếu niên giáo dục vấn đề, Hình Tông Liên nói đem cho Vương Triều chọn lựa đọc thư mục gánh nặng giao cho hắn, hắn còn muốn lấy hạ cái ngày nghỉ liền có thể mang Vương Triều đến thư viện. Có rõ ràng chỉ qua một tuần lễ, khi hắn thật mang theo Vương Triều lúc đến nơi này, luôn có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Hắn đứng tại san sát trước tủ sách, rất chẳng có mục đích đi qua một loạt máy kéo sửa chữa chuyên nghiệp thư mục, cũng tiện tay rút

ra một bản lật lên, nhìn xem những cái kia thiên hình vạn trạng bản vẽ, hất lại đi hướng chỗ tiếp theo giá sách.

Thư viện trong khu nghỉ ngơi, Vương Triều tìm chỗ dựa lưng về phía giám sát vị trí, tại trên bàn dài ngồi xuống.

Người thiếu niên đè ép ép vành nón, đem đồ đầy các loại vụn vặt đồ ba lô lắc tại trên bàn, hất từ đó rút ra Laptop, ấn xuống nút mở máy. Nhưng trên thực tế, Vương Triều cũng không có mở ra chiến võng, mà là ấn mở cái nào đó video trang web.

Lâm Thần đã chọn đến quyển thứ năm sách.

Người thiếu niên trước mặt trên màn ảnh máy vi tính thanh tiến độ chậm rãi thúc đẩy, rốt cục, trên văn kiện truyền đến 100% thời điểm, hất cấp tốc đè xuống nút Enter, đập bên trên laptop, vội vàng đi ra phòng nghỉ.

Lâm Thần điện thoại nhẹ nhàng chấn động một cái, hất mắt nhìn vừa lấy được tin nhắn, cầm lấy thứ bảy quyển sách, đi đến mượn đọc trước sân khấu.

Nay mùa hè khí so những năm qua càng nóng.

Lâm Thần cùng Vương Triều tại trạm xe buýt chờ xe.

Mà tại rất nhiều điều hoà không khí trong phòng, vừa mở ra nhất nước ngoài nổi danh nhất online video trang web metube dân mạng nhóm, phát hiện đầu trang web bên trên xuất hiện một thì mới thượng truyền video.

Có người tùy ý đem ấn mở, sau đó cả kinh không cách nào ngôn ngữ, hất đem video nhìn hai lần, cấp tốc đem video download xuống tới, sau đó thượng truyền đến trong nước một cái khác video trang web, ban sơ hai lần thượng truyền người dựa theo nguyên thượng truyền người tiêu đề, đem đổi phải càng thêm làm người nghe kinh sợ... « gặp xuân Hoàng gia số một kinh hiện dưới mặt đất dâm oa, thảm liệt cảnh tượng như nhân gian Địa Ngục »

Không thể không nói, vị này hai lần thượng truyền người trời sinh là làm truyền thông công tác cao thủ, bởi vì tiêu đề quá có kích động tính, ngắn ngủi trong vòng nửa canh giờ, nên video điểm kích suất đã khai trương mười vạn.

Vô số dân mạng trên điện thoại di động, máy tính để bàn bên trên, máy tính bảng bên trong quan sát đoạn này cực kỳ tàn ác hình ảnh. Video lờ mờ, đồng thời không có bất kỳ cái gì phối âm.

Nhưng này xem xét chính là lỗ kim camera quay chụp hình tượng, một vị óc đầy bụng phê trung niên nam nhân ngay tại trên mặt giường nước tra tấn một cái nhìn rất gầy yếu nữ hài.

Nữ hài bị dắt lấy tóc vọt tới tủ đầu giường, nam nhân không ngừng dùng tay đấm bụng của nàng, trong video căn bản thấy không rõ nữ hài khuôn mặt, có nam nhân hưng phấn tàn nhẫn thần sắc làm cho nhiều người đều không đành lòng lại nhìn.

Chính là bởi vì đoạn video này quá mức khiêu chiến nhân loại đạo đức ranh giới cuối cùng, chỉ ở trong nháy mắt liền kích thích tất cả dân mạng căm giận ngút trời, rất nhanh, thi bạo người thân phận bị thịt người ra, đó chính là gặp xuân thị một vị ngày thường luôn luôn đóng vai hảo trượng phu nhân vật trứ danh xí nghiệp gia.

Sau đó sự tình phát triển, cũng không phải là bất luận kẻ nào có thể khống chế lại.

Đương Hình Tòng Liên tiếp vào gặp xuân cảnh đội đội trưởng điện thoại lúc, Lâm Thần cùng Vương Triều ngay tại cách thư viện 3 cây số có hơn trong tiểu điểm ăn cà ri cơm.

Người thiếu niên thật cao hứng đảo hấn mới mượn sách.

Khi thấy « máy kéo sửa chữa chỉ nam » thời điểm, hấn càng là hưng phấn kêu lên: “A Thần, làm sao người biết ta thích máy kéo a!” Hấn vừa nói , vừa lại đem một muôi cà ri cơm nhét vào miệng bên trong, “Ta khi còn bé cùng ta ba ba nói, giấc mộng của ta chính là đương một cái máy kéo người điều khiển.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó cha ta nói xong a.” Vương Triều thật cao hứng nói.

Cục cảnh sát trong văn phòng.

Hình Tòng Liên đưa di động kéo ra lỗ tai xa một mét, liều mạng phủ nhận vừa mới chiếm cứ các lớn video trang web đứng đầu bảng cũng tại vòng bảng hữu bên trong điên cuồng truyền bá kia đoạn âm uế video là kiệt tác của hấn.

“Lão Trần a, làm sao có thể là ta à, thật không phải ta à, ta đây trong cục này người biết trước mặt ta báo cáo đồng phải cao bao nhiêu sao, mệnh đặc biệt khổ a!”

“Già hình đừng cho là ta không biết thủ hạ người cái kia kỹ thuật viên có bao nhiêu tài giỏi, không phải người còn có thể là ai, người đây là thọc thiên đại cái sọt người biết không!”

“Thiên địa lương tâm a, trên thế giới này tài giỏi nhiều người, người không thể bởi vì ta người tài giỏi liền oan uổng ta đi, ta phàm là đều phải giảng chứng cứ có phải hay không, ta cũng muốn biết cái này ai làm, thật sự là quá đẹp, muốn ta nói các người có thể khoan nhượng Hoàng gia số một loại độc này lựu lâu như vậy, ta đều muốn bắt đầu hoài nghi chúng ta đội ngũ nội bộ thuần khiết tính...”

Hình Tòng Liên không ngừng nói dông dài, rất cục, bên đầu điện thoại kia người như là bị phiền không được, bỗng nhiên cúp điện thoại.

Hình Tòng Liên đối màn hình điện thoại di động, rất lạnh nở nụ cười. Cà ri trong tiệm.

Lâm Thần chỉ là uống vào phối bữa ăn đồ uống, một ngụm không động trước mặt cơm trưa, hẳn cho thiếu niên đưa tờ khăn giấy, trên bàn màn hình điện thoại di động bỗng nhiên sáng lên.

Hắn nhận điện thoại, Hình Tòng Liên vui sướng thanh âm truyền đến: “Cơm trưa ăn chưa?”

“Đang ăn.”

Tại hẳn đối diện, Vương Triều bỗng nhiên dừng lại môi cơm, hướng hẳn làm lấy khẩu hình, thiếu niên lấp miệng đầy cà ri đều nhanh rơi ra.

Lâm Thần đối điện thoại ân vài tiếng, sau đó để điện thoại di động xuống, nói với Vương Triều: “Lão đại người bị gặp xuân cảnh đội lão đại không phân tốt xấu khiến trách một chiều, hẳn rất tức giận.”

“Cái gì, ta làm được xinh đẹp như vậy sao, đây quả thực là thu hoạch ngoài ý muốn a!” Vương Triều hưng phấn nói.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, tiếp tục nói ra: “Ngay từ đầu thời điểm, Cục Giám Sát Internet bộ môn nghĩ cấm đoạn video kia, nhưng mà không có giam lại, hiện tại toàn lưới đều nổ tung.”

“Xán lạn!” Thiếu niên giơ lên CocaCola, cùng hẳn nhẹ nhàng chạm cốc.

Lâm Thần buông xuống CocaCola, nhỏ giọng nói: “Có điều sự tình liên lụy quá rộng, cao tầng chấn động, nghe nói đã đang tra thượng truyền người.”

Vương Triều cười hì hì Vương Triều vung tay lên: “Không cần lo lắng a, công cộng thư viện chỗ tốt ở chỗ, coi như bọn hẳn thật có thực lực bạo loại tra được chân thực ip, đó cũng là cũng không có

cái gì trứng dùm, toàn bộ bản đồ thư quán mấy trăm người lên một lượt lưới, có thể tra được mới có quý, mà lại ta lựa chọn trì hoãn truyền lên, trong video truyền thời điểm chúng ta tại trên xe buýt này có giám sát làm chứng, có phải hay không đặc biệt có kế hoạch tính!” (*^__^*)

Lâm Thần lần nữa giơ lên đồ uống, cùng người thiếu niên nhẹ nhàng đựng một cái, nói: “Cám ơn người.”

【 hai 】

Mặc dù liên quan tới Hoàng gia số một hội sở chân chính chảy ra video thật ra chỉ có như vậy một đoạn ngắn, nhưng chính là như thế một đoạn ngắn video lại trở thành khiêu động gập đất vụ xuân bên trên, thế giới dưới đất một cái điểm tựa, không riêng gì gập xuân thị, cả nước trên dưới cũng vì đó chấn động không thôi.

Hứa nhộm vụ án bị lần nữa lật ra, mặc dù Lâm Thần cùng Lý Cảnh Thiên tại lầu các đối chất lúc, khán giả đều nhìn qua hứa nhiệm kia phong tự tay viết thư, nhưng trong phong thư cũng không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh hứa nhiệm thụ hại địa điểm ngay tại Hoàng gia số một hội sở bên trong, bởi vậy hội sở tại trải qua điều tra sau rất ly kỳ may mắn trốn qua một kiếp, nhưng bây giờ tình hình liền hoàn toàn khác biệt.

Sở cảnh sát lần nữa tạo thành tổ chuyên án bắt đầu điều tra gập xuân thị Hoàng gia số một, dạng này điều tra quy mô đã không phải là đơn giản người có thể ngăn cản được.

Nương theo điều tra dần dần khai triển, từng cái danh tự bị khai quật ra, cảnh sát sau đó công bố bọn hắn đã nắm giữ Hoàng gia số một công ty bí mật sổ sách, bắt đầu điều tra tương quan thiệp án nhân viên.

Mấy ngày nay bên trong, tin tức ngấm bay đầy trời giương, gập xuân cùng với xung quanh thành thị tinh anh cự giả nhóm người người cảm thấy bất an.

Hoàng gia số một cùng ca công ty quan hệ bị khai quật ra, ca công ty một chút luyện tập sinh bao quát cao tầng cũng bắt đầu tiếp nhận điều tra, dân chúng nhất vui lòng nhìn loại này phim bộ giống như tiết mục, một đợt không yên tĩnh một đợt chưa lên trò hay làm cho người không kịp nhìn.

Lư húc tiên sinh làm người làm chứng, đang điều tra quá trình bên trong lên hết sức quan trọng tác dụng, trải qua hấn lời chứng, cảnh sát rốt cục có thể thoải mái điều tra thiệp án nhân viên thông tin thiết bị.

Mặc dù đại bộ phận thiệp án nhân viên đang điều tra bắt đầu đều đã sớm xóa bỏ trong điện thoại di động nhận không ra người cái kia phần mềm, nhưng nếu như lư húc nói tới điện thoại bán dân phần mềm thật tồn tại, như vậy loại này phần mềm tất nhiên sẽ tại sử dụng người điện thoại cùng Server bên trên lưu lại vết tích, chỉ cần người sử dụng không có thông minh đến đưa di động ném vào không cách nào vớt trong biển rộng hoặc là đem bộ nhớ đốt, tồn tại số liệu cũng có thể bị phục hồi như cũ.

Hình Tông Liên thế là dùng một chút biện pháp, khiến gặp xuân phương diện truyền một phần số liệu tới.

Vương Triều ngồi trước máy vi tính, mở rộng xuống gân cốt, hấn một cái tay gờ lên vừa mua chanh hồng trà, một cái tay khác tùy ý tại trên bàn phím gỗ.

Lâm Thần nhìn một chút hấn, ngồi ở bên cạnh hấn trên bàn công tác tiếp tục điền báo cáo.

Bởi vì đối Hoàng gia số một điều tra dần dần xâm nhập, hấn cùng Hình Tông Liên từng len lén len vào Hoàng gia số một chuyện điều tra đến cùng cũng không đối gạt được, thế là, lại là một vòng mới chất vấn cùng kỹ càng báo cáo, hấn cảm thấy mình lần nữa trở lại cao trung thống khổ sao chép kiếp sống.

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, hấn viết trong chốc lát, buông ra bút vuốt vuốt cánh tay, tại đột nhiên, hấn lại lần nữa nhìn thấy trên cánh tay vết đao.

Hấn lúc ấy trên tay cắt mình hai đao đã dần dần khép lại kết vảy, mặc dù vết thương bây giờ nhìn đi lên còn có chút dữ tợn, nhưng khi những cái kia vảy tróc ra thời điểm, cũng liền sẽ chỉ lưu lại rất nhạt vết sẹo.

Lâm Thần lần nữa lật ra trong điện thoại di động Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt điện tử phiếu, hi vọng người cũng mọi chuyện đều tốt, hấn thế này yên lặng nghĩ đến.

Đúng lúc này, Vương Triều đột nhiên bắt đầu điên cuồng đánh bàn phím.

“A a a a a a!” Người thiếu niên sau đó hô to một tiếng.

Lâm Thần còn không có kịp phản ứng, thiếu niên vậy mà như bị điên phải đẩy ghế ra, xông ra phòng bắt đầu vây quanh cục cảnh sát đại viện chạy vòng. Lâm Thần sửng sốt một hồi, vội vàng cho ngay tại hộp Hình Tòng Liên phát cái tin nhắn ngắn, đi theo đuổi theo.

Vương Triều chạy rất nhanh, nhìn qua người thiếu niên điên cuồng bóng lưng, hấn quyết định hay là đứng tại chỗ chờ hấn chạy một vòng trở về.

Hình Tòng Liên cũng nhanh chóng đẩy cửa xuống tới, hấn thở hồng hộc nhìn ra xa bốn phía, Vương Triều đã chạy phải xem không thấy bóng dáng, nhưng trong gió hay là truyền đến người thiếu niên tiếng gào thét âm.

“Đây là thế nào, nhìn cái dấu hiệu nhìn thành bị điên?” Hình Tòng Liên hỏi.

Lâm Thần lông mày nhíu chặt, phi thường lo lắng.

Rốt cục, Vương Triều cực tốc phi nước đại thân ảnh xuất hiện lần nữa, Hình Tòng Liên không nói hai lời, trực tiếp từ tiền phương bọc đánh qua đó, Vương Triều giống như là hoàn toàn đắm chìm trong phi nước đại bên trong, cũng không để ý bóng người phía trước, chờ hấn kịp phản ứng lúc, hấn đã tới không kịp phanh lại, bỗng nhiên đụng vào Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên lui lại hai bước, không có đứng vững, vẫn là bị đụng đổ trên mặt đất, nhưng hấn ngã xuống đất lúc vẫn không quên bảo vệ người thiếu niên phần cổ cùng bên hông.

Bịch một tiếng trầm đục truyền đến, Vương Triều nằm tại Hình Tòng Liên ngực, hấn xoa đầu, nhất thời không có kịp phản ứng, chờ thấy rõ mình ngã tại ai trên thân, hấn lập tức dọa đến hướng về sau ngồi đi: “Lão đại thật xin lỗi thật xin lỗi! ! Ta không phải cố ý!”

Lâm Thần vội vàng đi qua, tại bên cạnh hai người ngồi xuống.

“Không có sao chứ?” Hấn hỏi Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên rất thẳng thắn chống đỡ thân thể ngồi dậy, trên mặt thậm chí không có bất kỳ cái gì biểu lộ: “Người chuyện gì xảy ra?”

Hấn rất nghiêm khắc chất vấn Vương Triều.

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tòng Liên phía sau lưng, mùa hè quần áo đơn bạc, Hình Tòng Liên trên lưng rất rõ ràng bị trầy da một mảng lớn.

Vương Triều ngồi dưới đất, thất thần không dám mở miệng.
Lâm Thần qua đó rất nhẹ vỗ vỗ lưng của hắn, Vương Triều nhận xúc giác, lúc này mới lên tiếng: “Lão đại, ta chính là cảm thấy rất nhìn quen mắt, nhưng nghĩ không ra a a a a.”

“Cái gì nhìn quen mắt?”

Hình Tòng Liên bên cạnh hỏi, vừa đưa tay dựng đi qua, Lâm Thần hiểu ý, đem người đỡ dậy.

Hình Tòng Liên vỗ vỗ chế phục trên quần tro bụi.

Vương Triều nói: “Chính là gặp xuân bên kia truyền tới bán dâm phần mềm phục hồi như cũ phiên bản, ta cảm thấy giống như ở nơi nào thấy qua.”

Hình Tòng Liên xoay người động tác đột nhiên dừng lại: “Nói rõ ràng.”

Cho dù hắn yêu cầu người thiếu niên nói rõ ràng, nhưng trên thực tế cảm giác sự tình, cũng không có cách nào nói rõ.

Vương Triều một lần nữa ngồi trở lại trước máy vi tính, chỉ vào Hoàng gia số một tự chế bán dâm phần mềm nguyên mã, nói với hắn nhóm: “Mỗi cái lập trình viên ghi phần mềm thời điểm, đều có phong cách của mình, tựa như mỗi người nói chuyện hoặc là viết đồ vật phong cách đều là không giống, tỉ như người viết dấu hiệu cùng do ta viết nguyên mã khẳng định không giống.”

“Đương nhiên, ta cũng sẽ không viết dấu hiệu.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

“Chính là ý tứ như vậy a lão đại, mặc dù chương trình ngôn ngữ là tương đối cố định, nhưng mà, tỉ như lượng biến đổi tên a chú thích a dù sao mỗi người viết đồ vật thói quen là không giống, ý của ta là, ta cảm thấy đoạn này nguyên mã nhìn rất quen mắt, ta xem qua nó biên soạn viết về những vật khác ”

Hình Tòng Liên nhíu nhíu mày: “Cả nước nhiều như vậy điện thoại phần mềm lập trình nhân viên viết mỗi ngày hàng ngàn hàng vạn dấu hiệu, người cái này đều có thể nhìn ra?”

“Ta chính là cảm thấy ta xem qua a!” Vương Triều nhin không được tăng lớn âm lượng.

Hình Tòng Liên còn muốn mở miệng, Lâm Thần liếc hắn một cái, hắn thế là không nói.

Thật ra Hình Tòng Liên nói không sai, không tính cả website, Vương Triều từng nhìn qua điện thoại phần mềm lập trình nguyên mã đều là thiên văn số tự, khiến hẳn từ đó phân biệt ra được nào dấu hiệu là cùng một người viết, căn bản là nhiệm vụ không thể hoàn thành. Huống chi cả nước trên dưới người làm cơ sở mặc dù lớn, nhưng mỗi người luôn luôn viết qua rất nhiều phần mềm, mà Vương Triều toàn cũng sẽ thấy qua cùng một người viết đồ vật.

Nhưng nhìn xem người thiếu niên sần khổ khuôn mặt, hẳn đành phải nói: “Không nên gấp gáp, người chậm rãi hồi ức một chút.”

“Ta nghĩ không ra a.” Vương Triều rất bức bối tùy ý ấn mở các loại phần mềm, sau đó lại không ngừng đem đóng lại.

“Có cái gì lục soát phép tính có thể dùng sao?” Lâm Thần lại hỏi.

“Nhưng ta không biết cần lục soát cái gì a, không có cách nào lục soát, nếu như là văn chương còn có thể dùng cùng âm liên hệ đến thành lập môn thống kê mô hình so với, nhưng mà nguyên mã ta thật nghĩ không ra a, mà lại ta trong máy vi tính cũng không có khả năng tồn trữ tất cả nhìn qua điện thoại nguyên mã a.” Vương Triều sần phải không ngừng nắm tóc, “A Thần người nói không sai, ta vì cái gì không lưu tâm một chút, cái này nói không chừng chính là ta cứu vớt thế giới cơ hội a!”

Người thiếu niên, khiến Lâm Thần trong lòng dâng lên rất kỳ quái không tốt dự cảm.

Hắn cùng Hình Tòng Liên liếc nhau, nói với Vương Triều: “Thật ra đầu óc của chúng ta xa so với chúng ta bây giờ đã biết bất luận cái gì máy tính khí càng thêm cường đại, nếu như đây là một phần không trọng yếu, từ cùng một người sáng tác nguyên mã người nhất định không có phản ứng lớn như vậy, người thậm chí rất có thể giống đã từng vô số lần như thế đem xem nhẹ qua đó, nhưng vừa rồi thời điểm, người tiềm thức nhắc nhở người, trước mắt người đoạn này nguyên mã phi thường trọng yếu, cùng hẳn tương tự cùng một người sáng tác nguyên mã cũng phi thường trọng yếu, cho nên người mới có thể phát giác được dị thường, dừng lại, cho nên đã từng nguyên mã cũng hẳn là tại trong đầu của người lưu lại qua phi thường ấn tượng khắc sâu, người hướng cái phạm vi này điều tra thêm xem đi.”

“Ta hiểu được...” Vương Triều hữu khí vô lực nói, “Nhưng ta còn là thử trước một chút nhìn lục soát từ mấu chốt đi, nhưng người biết trên thế giới này có bao nhiêu người thích đem lượng biến đổi tên mệnh danh là đồ ăn tương quan sao, ăn hàng làm hại ta a!”

Lâm Thần trấn an tính chất vượt vượt người thiếu niên đầu, cùng Hình Tòng Liên cùng ra ngoài.

“Lung không có sao chứ?” Lâm Thần nhíu mày hỏi.

Hình Tòng Liên lại tùy tiện tựa ở trên tường, đốt điếu thuốc, nói với hắn: “Người đang lo lắng cái gì?”

“Lo lắng người.”

“Không đúng.”

“Trong lòng ta có bất hảo dự cảm, mặc kệ như thế nào, thử nhìn một chút đối Tống Thanh Thanh dùng cường ngạch biện pháp đi, ta nhất định phải gặp hắn một lần.”

... ..

Lâm Thần cũng không biết, tại sao mình lại từ Vương Triều nhìn thấy quen biết nguyên mã sự tình lại liên tưởng đến Tống Thanh Thanh trên thân, kia là một khối hấn không cách nào giải khai khúc mắc, hấn chỉ sợ nếu như chính mình không có cách nào nhìn thấy Tống Thanh Thanh, như vậy vừa có gió thổi cỏ lay hấn đều muốn lo lắng đối phương.

Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt trước 20 giờ.

5. Ngày 31 trong đêm mười một giờ.

Hấn ngồi ở nhà mộc ghế sofa trên ghế, nhìn xem hôm nay sớm đi thời điểm Tống Thanh Thanh tiến vào Vĩnh Xuyên Christine văn nghệ trung tâm diễn tập hình tượng.

Vương Triều vẫn tại gian phòng của mình bên trong suy nghĩ Hoàng gia số một bán đêm phần mềm nguyên mã, coi như trong phòng khách hấn cũng thỉnh thoảng có thể nghe được người thiếu niên sụp đổ tiếng la.

Hình Tòng Liên còn không có về nhà, Hoàng gia số một sự tình càng náo càng lớn, thậm chí còn liên lụy tới một chút nhân vật cao tầng, Hình Tòng Liên lại bị tổ chuyên án mời đi uống trà, bởi vậy đêm khuya chưa về.

Lâm Thần cầm điều khiển từ xa, điều lớn một chút âm lượng.

Ngụy nga cự hình công trình kiến trúc đứng vững tại Vĩnh Xuyên ngoại ô thành phố, ống kính đẩy về phía trước tiến, chạy đến phòng vấn phóng viên cùng nghe hỏi mà đến fan hâm mộ chen tại sẽ giương trung tâm trên quảng trường, đám fan hâm mộ giờ các loại lên tiếng ủng hộ hoành phi, phi thường có kỷ luật xếp thành một loạt, kia thậm chí càng giống là cái gì nghiêm chỉnh huấn luyện quân nhân mà không phải cuồng nhiệt truy tinh tộc, duy chỉ có tại Tổng Thanh Thanh bảo mẫu lái xe qua thời điểm, các nàng mới bắt đầu thét lên. Phóng viên rất hưng phấn nói: “Người xem các bằng hữu nghe thấy đằng sau ta tiếng la sao, tại trải qua gặp trắc trở về sau, Tổng Thanh Thanh tiên sinh rốt cục quyết định cử hành một trận cỡ nhỏ fan hâm mộ hội gặp mặt vừa đi vừa về quỹ cho tới nay ủng hộ hẳn đáng tin đám fan hâm mộ, mặc dù hội gặp mặt cự tuyệt truyền thông phỏng vấn, có điều đến lúc đó đài truyền hình chúng ta hay là sẽ ở văn nghệ trung tâm cố vì mọi người làm trực tiếp, mời mọi người khóa chặt Vĩnh Xuyên truyền hình.”

Phóng viên lời còn chưa dứt, bảo mẫu xe thẳng lái về phía lối đi VIP miệng dừng lại.

Tướng đã mang theo kính râm, từ chỗ ngồi kế bên tài xế xuống tới cho Tổng Thanh Thanh mở cửa, Tổng Thanh Thanh nữ trợ thủ cuối cùng xuống xe.

Hôm nay Tổng Thanh Thanh cố ý làm tạo hình, hẳn mặc vào kiện mang khô lâu thiêu hủy cảm giác áo thun, tóc dùng keo xịt tóc chải đến sau đầu, hẳn vẫn như cũ mang theo khẩu trang, chỉ là nhìn bên sân fan hâm mộ một chút, hẳn liền thu tầm mắt lại, hướng trong môn đi đến.

Hình tượng lần nữa lóe lên một cái rồi biến mất, tiếng thét chói tai lại bên tai không dứt.

Lâm Thần lông mày càng nhăn càng chặt, không biết có phải hay không ảo giác của hẳn, Tổng Thanh Thanh mặc dù khởi sắc nhìn qua rất tốt, nhưng hẳn nhìn về phía ống kính trong ánh mắt, nhưng không có hôm đó kiên định thần sắc.

Ký giả truyền thông lại nói: “Chúng ta nhìn thấy Tổng Thanh Thanh tiên sinh giống như khôi phục được rất tốt, chân thành hi vọng ngày mai fan hâm mộ hội gặp mặt có thể thuận lợi tổ chức.”

Phóng viên thuận thể đem microphone tiến đến sau lưng mê ca nhạc sẽ mì phờ trước: “Các người kích động sao?”

“Kích động!” Đám fan hâm mộ đều nhịp hô.

“Có cái gì nghĩ đối Tống Thanh Thanh tiên sinh nói sao?” Giống như là bị loại kia khoá hoạt bầu không khí lây nhiễm, phóng viên cười hỏi.

Đám fan hâm mộ hai mặt nhìn nhau, sau đó một người trong đó làm cái đếm ngược ba, hai, một thủ thế.

Những kia tuổi tác không đồng dạng mạo khác biệt nhưng đều đồng dạng khoá hoạt các cô nương đều nhịp hô: “Từng tiếng, mặc kệ chuyện gì phát sinh, chúng ta mãi mãi cũng sẽ thủ hộ người!”

Như thế quang minh mà xán lạn thanh âm, Lâm Thần cả một đời cũng sẽ không quên.

Giải trí tin tức bắt đầu thông báo một cái khác thì nội dung.

Ngoài phòng truyền đến kệt kệt một cái tiếng mở cửa, Lâm Thần buông xuống điều khiển từ xa, đẩy cửa ra ngoài.

Hình Tòng Liên mặt mũi tràn đầy ử rũ, xuất hiện tại cửa ra vào.

Lâm Thần nhìn xem hấn mang theo mỉm cười khuôn mặt, xa xa hỏi: “Xem người biểu lộ, chỉ sợ là có tin tức tốt à?”

Hình Tòng Liên hướng hấn đi tới, nói: “Tống Thanh Thanh đáp ứng gặp người một mặt, bất quá thời gian tại hội gặp mặt sau.”

“Không thể tại hội gặp mặt trước đó sao?” Lâm Thần đột nhiên hỏi.

Hình Tòng Liên dừng bước lại.

Lâm Thần trong lòng biết yêu cầu của mình phi thường quá phận, Tống Thanh Thanh nhả ra gặp hấn một lần, cũng không biết Hình Tòng Liên ở trong đó làm bao nhiêu ngoài sáng trong tối cố gắng, dựa theo Hình Tòng Liên làm việc tác phong, hấn thậm chí rất có thể ủy thác gặp xuân hoặc là Vĩnh Xuyên cảnh sát hướng Tống Thanh Thanh tạo áp lực.

Nhưng hấn hay là vô cùng kiên định nhìn xem Hình Tòng Liên: “Ta nhất định phải gặp hấn, tại hội gặp mặt trước đó.”

Hình Tòng Liên dùng rất mệt mỏi ánh mắt ngắm nhìn hấn, về sau nhẹ gật đầu: “Tốt, chúng ta lập tức đi, người đi trước gọi Vương Triều.”

Về sau vô số lần, Lâm Thần thôi diễn những ngày kia phát sinh sự tình, ý đồ từ đó tìm ra một loại ngăn cản sự tình phát sinh khả năng.

Tỉ như nói, hẩn hẩn là càng tin tưởng mình cảm giác, từ vừa mới bắt đầu liền đi chẵn Tống Thanh Thanh chất vấn hẩn đến tột cùng phát sinh cái gì, mà không phải bị một chút nhìn rất tốt biểu tượng che đậy lại; lại hoặc là hẩn căn bản không nên tại kia quý giá trong hơn mười ngày bày ra đối Hoàng gia số một hành động, đến mức hẩn cùng Hình Tông Liên phần lớn thời gian đều bị vĩnh vô chỉ cảnh chính thức điều tra cùng văn thư báo cáo lấp đầy; thậm chí, nếu như Hình Tông Liên có thể ngày hôm đó đem xe mở càng nhanh một chút, có lẽ hết thảy đều sẽ đi hướng hoàn toàn khác biệt kết cục.

Nhưng mà, dùng Hình Tông Liên tới nói, cố định sự thật phát sinh cũng không thể đã người ý chí vì chuyển, mà bọn hẩn không phải thần minh, càng không có thay đổi thời gian năng lực, bọn hẩn thật chỉ có thể phi thường nhân loại bình thường, cho nên duy nhất có thể làm, chỉ có mang theo bi thương và cảm kích, tiếp tục đi tới đích.

【 ba 】

Mặc dù xuất phát rất nhanh, nhưng bọn hẩn chân chính đến gặp xuân thời gian đã xem gần là ngày thứ hai rạng sáng bốn giờ. Trên đường đi, hẩn đều ép buộc Hình Tông Liên trong xe thả Tống Thanh Thanh ca, Vương Triều cùng tiếng ca, tại đang lúc nửa tỉnh nửa mê còn tại ở lưng tựa người cái gì dấu hiệu một loại đồ vật. Coi như tại lúc rạng sáng, Vĩnh Xuyên vẫn như cũ đèn đuốc sáng trưng, Lâm Thần tại cầu vượt bên trên quan sát cả tòa thành thị, đột nhiên tại một cái nháy mắt cảm thấy từ đáy lòng mà đến tuyệt vọng. Ánh đèn còn tại, có nồng đậm màu đen nhưng từ lòng đất lan tràn ra, phảng phất muốn thôn phệ hết thảy có sinh chi vật, hết thảy đều sẽ không đi tốt, hẩn vào lúc đó cảm nhận được khắp không bờ bến tuyệt vọng.

Hẩn che mắt, không có chút nào nguyên do rơi xuống nước mắt tới.
4:13 phân.

Hẩn mãi mãi cũng sẽ nhớ kỹ Hình Tông Liên đem xe tại Vĩnh Xuyên bảo lực hào khách sạn cổng dừng lại thời gian.

Khách sạn dưới lầu là đình tai nhức óc tiếng còi cảnh sát âm, xe cứu thương cùng bốn chiếc xe cảnh sát theo thứ tự gạt ra, thê đồ cùng thảm lam tương dạ không đánh thành quý dị tử sắc, hẩn phi thường mờ mịt hướng bốn phía nhìn lại, thậm chí không biết mình là như thế nào đi hướng cửa tửu điểm.

Tại khách sạn trong đại sảnh, tướng đã đưa lưng về phía hẳn, lại thân thể còng xuống, gần như thoát lực tại cùng nhân viên cảnh sát tự thuật cái gì, mà bên cạnh hẳn một vị khác nữ hài đã khóc đến khóc không thành tiếng. Tại vài giờ trước, Lâm Thần còn tại trên TV nhìn qua nữ hài kia, đó chính là Tống Thanh Thanh trợ lý tiểu thư. Trong lòng quanh quẩn rất nhiều ngày không tốt dự cảm rốt cục trở thành sự thật, Lâm Thần từng bước một hướng tướng đã đi đến, hẳn trực tiếp từ phía sau đưa tay kéo qua vị kia tinh anh cổ áo, dùng gần như run rẩy ngữ khí nói ra: “Xảy ra chuyện gì.”

Tướng đã nhìn thấy hẳn trong nháy mắt mắt thử muốn nứt, Lâm Thần bị đối phương một thanh níu lại cổ áo.

Tướng đã giận dữ hét: “Lâm Thần ngươi làm sao còn có mặt mũi tới đây, từng tiếng chết rồi, bị ngươi hại chết, hẳn đều nói không muốn gặp ngươi, ngươi vì cái gì còn muốn từng lần một buộc hẳn!”

Tướng đã tiếng la cực lớn, chung quanh nguyên bản liền có người dùng điện thoại quay phim đang len lén quay chụp, đèn flash sáng lên, Lâm Thần chỉ cảm thấy có người dùng búa hung hăng nện cho hẳn một chút.

Đúng lúc này, một con hữu lực cánh tay từ tà trặc duỗi ra, trở tay chế trụ tướng đã.

Lâm Thần thấy được Hình Tông Liên.

Tướng đã đau đến tại chỗ gào lên, hẳn tiếng kêu thê thảm, vẫn còn đang không ngừng tự thuật: “Ta như vậy bảo hộ hẳn, như vậy không muốn để cho bị thương lần nữa hại, ngươi vì cái gì còn muốn không ngừng buộc hẳn, là, ngươi có ân với hẳn, có ngươi dựa vào cái gì tại hẳn không muốn gặp ngươi thời điểm còn một lần lại một lần tạo áp lực, hẳn nói hẳn nhìn thấy ngươi liền nghĩ đến Lý Cảnh Thiên, hẳn nói đến một chút cũng không có sai, các ngươi đều là giống nhau người.”

Thủy tinh đèn treo hạ xuống ánh sáng chói mắt, Lâm Thần trong lồng ngực cuồn cuộn lên vô số cảm xúc, hẳn đã không phân biệt được trước mắt sắc thái, nhưng nghe đến tướng đã nói như vậy về sau, hẳn hay là ép buộc mình tỉnh táo lại, dùng một loại chính hẳn đều thậm chí cảm thấy phải không có chút nào nhân tính tàn khốc ngữ điệu nói ra: “Đầu tiên, ta sẽ không mưu sát Tống Thanh Thanh, bởi vì kia là ta ngay tại chạy tới nơi này trên đường, có đầy đủ không ở tại

chỗ chứng minh. Tiếp theo, ta chưa hề cùng Tống Thanh Thanh tiếp xúc, bức tử hấn người chỉ có thể là người mà không phải ta. Cuối cùng, nói cho ta, hấn là thế nào chết?”

Ở bên cạnh hấn, nữ hài sắc nhọn tiếng khóc muốn đâm rách màng nhĩ, Lâm Thần quay đầu, lạnh lùng nhìn thoáng qua phát ra tiếng vị trí, sau đó, nữ hài trong nháy mắt ngừng lại tiếng khóc.

“Nếu như lão bản của người không trả lời, liền từ người đến chính miệng trả lời ta, nói cho ta, Tống Thanh Thanh là thế nào chết.”

“Từng tiếng... Từng tiếng...” Nữ hài khóc ngời dưới đất, “Từng tiếng... Trong phòng tắm... Trong phòng tắm... Cắt... Cắt cổ họng của mình.”

Nghe được câu này, Lâm Thần cơ hồ không cách nào đứng vững, hấn mạnh mẽ lão đảo, đúng lúc này, Hình Tông Liên vững vàng nâng phía sau lưng của hấn.

Hấn lần nữa đem vết hầu huyết tinh ý vị áp chế xuống, dùng sức bóp lấy lòng bàn tay của mình, nhìn khắp bốn phía, ép buộc mình tiếp tục thanh tĩnh.

“Mang ta đi hiện trường.” Hấn đối bên cạnh vị kia nhân viên cảnh sát nói như vậy.

“Người dựa vào cái gì đi, từng tiếng khi còn sống đều không muốn gặp người!” Tướng dã gần như điên cuồng hô, hoàn toàn không giống như là cái kia đã từng nho nhã lễ độ thân sĩ.

“Tướng dã tiên sinh, xin phối hợp cảnh sát điều tra, nếu không ta sẽ lấy tội làm trở ngại công vụ bắt giữ người.”

Hình Tông Liên dưới loại tình huống này, vẫn như cũ duy trì siêu nhiên bình tĩnh. Hấn cấp tốc hướng khách sạn trong hành lang nhân viên cảnh sát đưa ra giấy chứng nhận, giải quyết việc chung nói:

“Hoành Cảnh đại đội, Hình Tông Liên.”

Vị kia nhân viên cảnh sát vội vàng gật đầu: “Ta biết, ta biết ngài cùng Lâm cố vấn.”

“Hiện tại mang bọn ta đi hiện trường.”

Gặp vị kia nhân viên cảnh sát thần sắc do dự, Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, tiếp tục nói với hấn: “Người có thể cự tuyệt ta, nhưng ta sẽ nắm tất cả có thể để cho chúng ta tiến vào hiện trường nhân viên điện thoại, tin tưởng ta, luôn có người biết chút đầu, cho nên đừng lãng phí thời gian.”

Tác giả có lời muốn nói: Bốn tiếng tiến độ 68/70

Tử vong chưa hề cũng sẽ không là kết cục, mình sau hai ngày sẽ vạn càn đến bốn tiếng hoàn tất.

Đã làm tốt đầy đủ rơi đặt mua chuẩn bị tâm tư, nhưng cố sự này, hay là phải như thế viết, nếu không tiền văn tất cả làm nền đều không có ý nghĩa.

Đối tất cả hi vọng từng tiếng sống tiếp các bằng hữu nói tiếng thật có lỗi, xin lỗi rồi.

Quyển 4 Chương 157: Bốn tiếng 69

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 157: Bốn tiếng 69

Tác giả: Trường Nhị

Tống Thanh Thanh sẽ không tự sát.

Không có người sẽ ở tâm nguyện sắp đạt thành trước chết đi.

Lâm Thần tại đi vào gian kia phòng tắm trước cũng cho là như vậy.

Nhưng khi hắn thật đón giám chứng khoa máy chụp hình xoay xoay âm thanh cùng liên tiếp đèn flash đi đến gian kia cửa phòng tắm thời điểm, tình cảnh bên trong hay là làm hắn cơ hồ quỳ rạp xuống đất, tại hắn cưỡng ép giữ chặt khung cửa, để cho mình không đến mức tại cùng Tống Thanh Thanh lần thứ nhất gặp mặt lúc thất thố.

Hắn chưa bao giờ thấy qua chết như vậy vong hiện trường, cảnh tượng trước mắt tại quá mức thâm trầm lại quá mức diễm lệ, đến mức hắn ngũ giác đều phảng phất phong bế, hắn phảng phất u hồn tại một cái thế giới khác bên trong lặng lẽ quan sát hết thảy trước mắt. Tại mênh mêng màu xanh sẫm gạch men sứ cuối cùng, bày biện một con tượng răng bạch bồn tắm lớn, trong bồn tắm ngồi yên lặng một cái toàn thân □□ nam nhân, hai tay của hắn dựng lấy bồn tắm lớn, bởi vì lâu không thấy ánh nắng quan hệ, hắn làn da tái nhợt, khóe miệng tựa hồ còn mang theo ngây thơ tiểu dung, khô héo nhưng lại phi thường mềm mại tóc ngắn dán tại hắn nhẹ nhàng khoan khoái trên trán, hắn nhìn qua thật đã không trẻ, tám năm lao ngục tai ương đem hắn giày vò đến hoàn toàn mất đi hình người, hắn hình tiêu mảnh dẻ, phảng phất chỉ có một tầng khinh bạc túi da bao trùm tại khung xương bên trên, cho dù như thế, nhưng tại hắn chết đi một khắc này bên trong, lại phảng phất trở lại hắn mười tám tuổi bộ dáng. Hắn là nhẹ nhàng như vậy tự tại, mặc dù trong bồn tắm tràn đầy máu tươi, có hắn lại phảng phất nằm tại tuyết đọng quang mang bên trong, hết thảy cực khổ đều đã biến mất.

Lâm Thần như cũ hít một hơi thật sâu, hướng trong phòng tắm đi đến, đi tới Tống Thanh Thanh trước mặt.

Đây là lần thứ nhất cùng Tống Thanh Thanh gặp mặt, cái này đồng dạng cũng là lần cầu trông mong đã lâu gặp mặt, song lần này gặp mặt thực sự tới quá muộn, lần cùng lần đã sinh tử tương cách. Lâm Thần cúi người, nghĩ đặng vào Tống Thanh Thanh gương mặt. Đúng lúc này, Hình Tòng Liên bắt lần tay, tại kia ôn lương lòng bàn tay tiếp xúc lần da thịt một khắc này, chung quanh cảnh tượng trong nháy mắt bỏ đi trong suốt xác ngoài, hết thảy sắc thái, mùi, thanh âm điên cuồng tràn vào trong đầu của lần, nồng đậm máu ý đầu tiên đắm chìm vào toàn thân lần, lần bị sặc đến như muốn nôn mửa, có điều như cũ nhịn xuống.

Lần đứng thẳng người, xem xét tỉ mỉ Tống Thanh Thanh thi thể. Tại Tống Thanh Thanh trên cổ xuất hiện một cái huyết bồn đại khẩu, kia là vô cùng xấu xí vết thương, phảng phất có thể hấp thu tất cả sáng ngời lỗ đen.

Máu tươi đã nửa khô cạn, đầu của lần mềm mềm rủ xuống tại bên bồn tắm duyên, như là bên hồ nước chết đi đã lâu thiên nga trắng, tại tinh khiết trời xanh dưới, tại trong suốt bên hồ nước, đẹp đến nỗi người tan nát cõi lòng.

“Sơ bộ phán đoán nguyên nhân tử vong cùng tử vong thời gian là cái gì?” Lâm Thần đứng tại Tống Thanh Thanh trước thi thể, cũng không biết mình làm sao còn có thể nói ra nói tới.

“Là tự sát.” Ở bên cạnh lần pháp y nói, “Tử vong thời gian là tại ngày mùng 1 tháng 6 rạng sáng 3 giờ 30 phân tả hữu.”

“Lần không có khả năng tự sát.” Lâm Thần chém đinh chặt sắt nói.

“Ngài đây là tại chất vấn chuyên nghiệp của ta năng lực sao?” Pháp y tiên sinh hỏi lại.

Hình Tòng Liên cắt ngang bọn lần: “Hung khí là cái gì?”

“Dao cạo râu phiến.” Pháp y nói ngời xuống, triển khai Tống Thanh Thanh cuộn lên tay, biểu hiện ra cho bọn lần nhìn, “Tống Thanh Thanh tiên sinh từ dao cạo râu bên trong dỡ bỏ lưỡi dao, dùng sức cắt cổ họng của mình, trên ngón tay của lần vết thương có thể chứng minh điểm ấy.”

Lâm Thần ánh mắt lần nữa rơi xuống Tống Thanh Thanh yết hầu bên trên, máu vết thương thịt mơ hồ, nhưng lần vẫn như cũ có thể

từ vết cắt chiều sâu bên trên cảm nhận được Tống Thanh Thanh quyết tuyệt thái độ.

Tống Thanh Thanh quyết ý đi chết, không chút do dự.

“Cho ta phụ tá bộ.” Lâm Thần đối bên cạnh nhân viên cảnh sát nói. Đối phương nhanh chóng đưa tới một bộ cao su găng tay, Lâm Thần đem đeo lên, bắt đầu kiểm tra Tống Thanh Thanh thi thể.

Tại hần kéo Tống Thanh Thanh ngón tay sát na, sau lưng truyền đến rống to một tiếng: “Lâm Thần người đang làm gì, người dựa vào cái gì đụng hần!”

Hần quay đầu, trông thấy tướng đã đứng tại cửa phòng tắm, tướng đã thần tình kích động, nếu không phải nhân viên cảnh sát đem hần ngăn lại, Lâm Thần cảm thấy đối phương nắm đấm lập tức sẽ vung bên trên gương mặt của hần.

Lâm Thần rất lãnh đạm nhìn xem tướng đã nói: “Không nên kích động, ta chỉ là đang tìm hần sẽ không tự sát chứng cứ.” Hần đối tướng đã nói như vậy, lại nhìn về phía cửa đối diện bên cạnh hai vị nhân viên cảnh sát nói: “Người không có phạm sự xin mang cách hiện trường phát hiện án.”

Nói xong câu đó về sau, hần cũng không tiếp tục quản tướng đã hô to gọi nhỏ thanh âm, mà là bắt đầu cẩn thận kiểm tra Tống Thanh Thanh ngón tay.

Mặc dù Tống Thanh Thanh ngón tay bị vết máu bao trùm, nhưng hần ngón trở tay phải móng tay rất rõ ràng so còn lại bốn ngón tay ngắn hơn càng bình, ở nơi đó còn mọc ra rất dày kén.

Còn nhớ rõ tại Nhan gia ngõ hẻm cửa hàng bánh, tại Tống Thanh Thanh ngũ qua tấm kia giường nhỏ vùng ven, cũng đồng dạng khắc lấy một cái cực sâu cái kia & là từ hần vô số lần khắc hoạ tạo thành, đại biểu cho hần cùng đám fan hâm mộ ước định, bao hàm kiên trì, tín niệm, thủ hộ khoan đã vô số loại ngụ ý, nếu như Tống Thanh Thanh cũng không phải là chết bởi tự sát, nếu như hần càng có tín niệm, bên cạnh hần nhất định sẽ mạo xưng xuất hiện cái ký hiệu này, huống hồ trên tay hần còn cầm đao phiến, hần hoàn toàn có thể trong bồn tắm bích khắc hạ cái gì...

Trong đầu tràn ngập ý nghĩ như vậy, Lâm Thần một lần lại một lần kiểm tra Tống Thanh Thanh trong tay, kiểm tra trong bồn tắm bích, trên thực tế khách sạn trong bồn tắm bích xác thực tràn ngập vô số

nhỏ bé vết trầy, nhưng không có bất luận cái gì vết khắc hình dạng phảng phất “&”.

Càng là tìm không thấy, Lâm Thần suy nghĩ liền càng thêm bối rối, nhất định là huyết thủy đem hấn sau cùng ký hiệu bao trùm hoặc là có khác nguyên nhân gì, Tống Thanh Thanh làm sao có thể đột nhiên đánh mất tín niệm, hấn làm sao có thể đột nhiên tự sát chứ? Hấn cùng Tống Thanh Thanh cách gần như vậy, phảng phất đưa tay liền có thể đem trước mắt người này từ trong bóng tối của sự tử vong kéo về, có hấn lại cái gì cũng làm không được, hấn nhìn qua Tống Thanh Thanh khuôn mặt, rất chân thành đang nghĩ, ta nên làm cái gì, ta thậm chí ngay cả chứng minh người sẽ không như vậy tùy tiện chết đi chứng cứ đều không có.

Lâm Thần dần dần cảm thấy tuyệt vọng, hấn cơ hồ không cách nào khống chế động tác của mình.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên rốt cục xuất thủ giữ chặt hấn.

Nam nhân như như kim loại kiên định tiếng nói tại hấn bên tai vang lên: “Đủ rồi.”

Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần đưa tay chống tại trên bồn tắm, hấn buông thõng đầu, chậm rãi quay đầu, chỉ gặp bốn phía nhân viên cảnh sát dùng quan sát tên điên giống như ánh mắt đang nhìn hấn, hấn lại nhìn về phía Hình Tòng Liên, chỉ nghe đối phương tiếp tục nói ra: “Chúng ta ra ngoài thiếu khẩu khí.”

Hình Tòng Liên ánh mắt là như vậy cứng rắn, hấn u lục đôi mắt bên trong phảng phất thiêu đốt lên cái gì hòa diễm, loại kia cái gì không cách nào phá hủy kiên định cảm xúc khiến Lâm Thần trong nháy mắt tỉnh táo lại.

“Được.” Hấn hồi đáp.

Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên đi ra phòng tắm, sắp hiện ra trận tằng cho hiện trường nhân viên cảnh sát.

Tống Thanh Thanh ở tại khách sạn tầng cao nhất xa hoa phòng, rơi ngoài cửa sổ, cả tòa thành thị phảng phất còn lâm vào sâu ngủ, lấm ta lấm tẩm đèn đường phảng phất lệ quang, mà thiên địa giao tiếp càng xa một chút hơn địa phương thì hiện ra một loại bình minh lúc mới có màu xanh đậm.

Đây là gần đây lần thứ ba đến Vĩnh Xuyên, mặc dù mỗi lần tâm tình đều có chút bất đồng, nhưng vô luận là đối mặt những cái kia tập thể vô ý thức học sinh hay là đối mặt Lý Cảnh Thiên thời điểm, hắn luôn cảm thấy như cũ tồn tại chiến thắng hết thảy tín niệm, mà bây giờ, phảng phất có thứ gì nương theo Tống Thanh Thanh từ vong mà rời đi, hắn không chỉ có không có tín niệm, hơn nữa còn đã mất đi hi vọng.

Hình Tông Liên đưa tay khoác lên hắn đầu vai, cùng hắn cùng một chỗ quan sát cả tòa thành thị: “Thật xin lỗi.”

Nghe thấy lời này, Lâm Thần ngu ngơ nhìn về phía Hình Tông Liên, hỏi ngược lại: “Vì cái gì?”

“Tống Thanh Thanh chết trách nhiệm này hắn là để ta tới lưng, không có quan hệ gì với ngươi.” Hình Tông Liên thật sâu nhìn qua hắn, cũng không có cho hắn bất luận cái gì khuyên giải cơ hội, “Trên thực tế ngươi dự cảm cũng không có sai, là ta không có đầy đủ tin tưởng đồng thời ủng hộ ngươi phán đoán, cụ thể tới nói, thật ra ta có rất nhiều phương thức có thể giúp ngươi sớm nhìn thấy Tống Thanh Thanh, tỉ như cưỡng ép xâm nhập Tống Thanh Thanh trụ sở, là của ta chưa hết toàn lực mà đưa đến cái này hậu quả.”

Hắn ngữ khí ôn hòa lại bi thương, kia là Lâm Thần lần thứ nhất nhìn thấy Hình Tông Liên dùng một loại hối hận ngữ khí đang nói chuyện, nhưng này cũng không phải là tự trách, mà dùng hắn tới nói, hắn là tại gánh chịu trách nhiệm.

Lâm Thần cũng không hề để ý Hình Tông Liên nói những lời kia, nhưng ở hắn nhìn chăm chú Hình Tông Liên con mắt thời điểm, hắn lúc này mới phát hiện, Hình Tông Liên giờ phút này cũng vô cùng vô cùng khổ sở. Hắn cũng phải khi đó mới phát hiện, thì ra ở trong mắt hắn, hắn vẫn cho rằng Hình Tông Liên cường đại vô song, không thể chiến thắng, nhưng trên thực tế Hình Tông Liên cũng phải người, cũng sẽ thương tâm khổ sở, Lâm Thần nghĩ, liền xem như vì Hình Tông Liên, hắn cũng nên lại hơi kiên cường một chút.

Hắn lần nữa đem những cái kia đau đến không muốn sống cảm xúc áp chế lại, ngược lại nói với Hình Tông Liên: “Hai chúng ta cũng không cần cướp gánh trách nhiệm.”

Hình Tông Liên rất do dự xem hắn một chút, phảng phất muốn tại trong ánh mắt của hắn tìm hắn chân thực cảm xúc, bất quá, Lâm

Thần nghĩ, dù sao hấn hay là càng chuyên nghiệp một chút: “Ta không cho rằng Tống Thanh Thanh sẽ tự sát.”

Hấn cấp tốc dùng chủ đề dẫn ra Hình Tông Liên lực chú ý.

“Cho nên, ngươi vừa rồi tại tìm cái gì...” Hình Tông Liên nhíu mày, hỏi, “Cái kia ký hiệu?”

Lâm Thần gật đầu.

“Ngươi thấy Tống Thanh Thanh ngón tay không có, lúc trước hấn một mực không đứng ở họa cái kia ký hiệu mới có thể khiến ngón tay bị mài thành như thế, hấn nhắc nhở mình phải kiên trì, liền xem như tối tăm không mặt trời lao ngục sinh hoạt hấn đều kiên trì được, hấn tại sao muốn chết tại mình đạt được ước muốn trước đó?” Lâm Thần nhìn về phía sau, tại chung quanh bọn họ cũng không có người, nhưng hấn hay là hạ giọng, “Ta cho rằng, trong này nhất định có vấn đề.”

“Chính là người cũng không có tìm được cái kia &.”

“Đúng đấy, đây chính là ta phi thường chỗ không rõ.” Lâm Thần tiếp tục nói, “Mặc dù ta cùng hấn chưa từng gặp mặt, nhưng ta đại khái là trên thế giới này người hiểu rõ hấn nhất, người lựa chọn tự sát, phần lớn là muốn dùng tử vong đến giải thoát thống khổ sao, có Tống Thanh Thanh đã trải qua Lý Cảnh Thiên thống khổ tra tấn, trải qua trong lao ngục vô vọng sinh hoạt, hấn quá tham ăn khổ rất có thể nhịn đau, ta thậm chí không biết, trên thế giới này còn có cái gì thống khổ là hấn chịu không được?”

“Nói cách khác hiện tại tồn tại hai loại khả năng, thứ nhất, có người buộc hấn tự sát; thứ hai, có chuyện gì so lao ngục kiếp sống càng khổ, khiến hấn lại không cách nào kiên trì, mà loại đau này, thậm chí có thể chiến thắng hấn với cái thế giới này vẫn còn yêu thương...”

Hình Tông Liên khiến Lâm Thần chợt cảm thấy không đành lòng, nhưng hấn vẫn lắc đầu một cái: “Hấn có hay không là bị buộc tự sát ta không rõ ràng, nhưng ta cảm thấy, hấn khả năng cũng không phải là bởi vì chịu không được thống khổ mới lựa chọn chết đi.” Hấn đưa tay nhẹ nhàng khoác lên Hình Tông Liên trên cổ, lau qua đó, chăm chú nói ra: “Đây chỉ là một loại cảm giác, nhưng ngươi nhìn, lựa chọn cắt yết hầu cơ hồ là trên thế giới nhanh nhất tử vong phương thức, thuận lợi, hấn sẽ ở mười mấy giây bên trong tử vong, vô luận

thúc đẩy hẳn tự sát nguyên nhân là cái gì, hẳn từ ý kiên quyết, không người có thể địch.”

Hình Tòng Liên hỏi: “Vậy ta thay cái vấn đề, ngoại trừ từ vong thời gian ngắn nhất bên ngoài, hẳn tại sao muốn lựa chọn cắt yết hầu này cái này thực sự để cho ta không cách nào không liên tưởng đến Lý Cảnh Thiên làm chuyện kia.”

“Ta không biết.” Lâm Thần lần nữa cảm thấy đau đầu muốn nứt, hết thảy nhìn qua đều phẳng phất có thiên ti vạn lữ liên hệ, hẳn lại không cách nào xuyên thấu trong đó nồng đậm huyết sắc nhìn thấu hết thảy, “Lý Cảnh Thiên hôm nay liền sẽ đến, chúng ta đương nhiên là có cơ hội ở trước mặt hỏi hẳn, nhưng đầu tiên mặc kệ như thế nào, vô luận hẳn đến tột cùng vì cái gì mà lựa chọn từ vong, ta cũng hoài nghi tướng đã có vấn đề.”

Từ sớm nhất kia thông điện thoại bắt đầu, tướng đã đối với hẳn liền có không có chút nào tồn tại, không hiểu thấu địch ý.

Mặc dù nội tâm của hẳn cũng đồng ý tướng đã đối với hẳn bất mãn lý do là bởi vì hẳn đem Tống Thanh Thanh thâm đau đớn quá khứ cưỡng ép lật ra, có hẳn như cũ hoài nghi tới, chính là tướng đã ở sau lưng ngăn cản hẳn cùng Tống Thanh Thanh gặp mặt.

Hình Tòng Liên nhìn hẳn một cái, nói: “Tống Thanh Thanh đã chết, khách sạn màn hình giám sát cũng chứng minh Tống Thanh Thanh khi chết tướng đã chính ở tại trong phòng của mình, chúng ta cũng không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh hẳn có vấn đề.”

“Xác thực, chúng ta không chỉ có không có chứng cứ, còn không có bất luận cái gì tìm kiếm chứng cứ phương hướng.” Lâm Thần nói dừng lại một lát, “Nhưng cũng không thể nói hoàn toàn không có phương hướng, ta sờ dẫm cho rằng tướng đã rất có vấn đề, chính là tại vừa rồi thời điểm, tướng đã muốn đem dẫn đến từng tiếng tự sát chịu tội đẩy trên người ta.” Lâm Thần nở nụ cười khổ, “Ta cũng không phải là không muốn gánh chịu trách nhiệm, trên thực tế ta đại khái là trừ người bên ngoài tại trên thế giới muốn nhất vì hẳn chết chịu trách nhiệm người, nhưng tối thiểu hiện tại vẫn chưa tới chúng ta làm tổng kết phân trần, bản thân định tội thời điểm.”

“Nhưng bây giờ mặt ngoài nhìn, tướng đã đối Tống Thanh Thanh rất tốt, cần chứng minh quan điểm của người, đầu tiên muốn làm chính là chứng minh tướng đã cũng không có hẳn chỗ biểu hiện tốt như

vậy, hấn hoặc là tổn thương Tống Thanh Thanh hoặc là bức bách Tống Thanh Thanh, từ đó gián tiếp dẫn đến Tống Thanh Thanh tự sát.” Hình Tông Liên lại nâng lên một cái phi thường mấu chốt vấn đề, “Người làm như thế nào chứng minh điểm ấy?”

Lâm Thần lắc đầu: “Ta không biết, trong này có lẽ có chúng ta bây giờ không cách nào tưởng tượng vấn đề tồn tại, nhưng ta biết, nếu như tướng dã thật muốn để cho ta gánh chịu trách nhiệm, hấn bước kế tiếp tất nhiên sẽ tìm chứng nhân chứng minh Tống Thanh Thanh nguyên nhân cái chết vấn đề tại ta, sau đó nhắc lên to lớn dư luận thế công, làm ta trở thành mục tiêu công kích, như vậy, khi bọn hấn bắt đầu hành động thời điểm, có lẽ cũng đồng dạng là bắt đầu phạm sai lầm thời điểm.”

“Tỉ như nói, đem vị kia cho Tống Thanh Thanh trị liệu bác sĩ tâm lý tìm đến?” Hình Tông Liên hỏi như vậy.

Quyển 4 Chương 158: Bốn tiếng 70

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 158: Bốn tiếng 70

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

Theo tướng đã nói, lúc ấy Tống Thanh Thanh sở dĩ tại trần nhớ cửa hàng bánh công việc, chính là bởi vì cho hắn làm tâm lý trị liệu bác sĩ đề nghị hắn nếm thử tiếp xúc xã hội tiến hành khôi phục tính trị liệu. Nhưng bây giờ Tống Thanh Thanh nếu như lựa chọn tự sát, coi như Hình Tông Liên cũng không tinh thông tâm lý học, hắn cũng cảm thấy vị kia bác sĩ tâm lý trình độ tất nhiên rất có vấn đề.

Mà một câu thành sấm đại khái nói chính là cái kia câu nói.

Thậm chí không chờ cảnh sát làm xong hiện trường khám nghiệm công việc, mới vừa lên lầu tới nhân viên cảnh sát liền lặng lẽ truyền lời nói dưới lầu tới rồi rất nhiều người, nằm ở trong đương nhiên là hỏi ý mà đến phóng viên, Tống Thanh Thanh fan hâm mộ cũng đến rất nhiều người, Tống Thanh Thanh vị kia bác sĩ tâm lý nghe nói cũng đến.

Thậm chí không cần xuống lầu, mở ti vi, Vĩnh Xuyên bảo lực hào cửa tửu điểm trực tiếp hình tượng liền ánh vào bọn hắn tầm mắt. Khách quan bọn hắn lúc đến, lầu dưới cỗ xe đã thành cấp số nhân tăng trưởng, các loại ánh đèn lấp lánh, đem bình minh chiếu thành ban ngày.

Hình Tông Liên có chút lo âu mắt nhìn Lâm Thần, nhưng Lâm Thần chỉ là lạnh lấy khuôn mặt ôm cánh tay quan sát, không nói một lời.

“Đột phát tin tức!” Nữ ký giả trạm tại một xe cảnh sát phía trước, thần tình nghiêm túc, “Bản đài phóng viên tin tức mới vừa nhận được, trước giai đoạn được oan vào tù tám năm cũng gặp trừ danh ca sĩ Tống Thanh Thanh sau lưng ta Vĩnh Xuyên bảo lực hào trong tửu điểm tự sát thân vong, phía dưới, chúng ta chấp nhận việc này

phỏng vấn Tống Thanh Thanh tiên sinh người đại diện, hiện nhã âm thanh diễn nghệ công ty giám đốc tướng dã tiên sinh.”

Nương theo phóng viên ống kính dời chuyển, tướng dã thân hình xuất hiện tại trực tiếp hình tượng bên trong.

“Tướng dã tiên sinh, xin hỏi từng tiếng thật tự sát sao?”

Tướng dã thần sắc bi thương, hấn âu phục bên trên tràn đầy nếp uốn, dùng tay bịt lại miệng mũi, đối ống kính thần sắc suy sụp tinh thần gật gật đầu.

“Cái này sao có thể, Tống Thanh Thanh tiên sinh fan hâm mộ hội gặp mặt chẳng lẽ không phải lập tức liền cần tổ chức sao!” Phóng viên la lớn, “Xin hỏi ngài biết là lý do gì dẫn đến Tống Thanh Thanh tiên sinh tại mê ca nhạc hội gặp mặt trước lựa chọn tự sát?”

Tướng dã lắc đầu, phảng phất rất không nguyện ý trả lời vấn đề này.

“Tướng dã tiên sinh, công chúng cùng fan hâm mộ đều cần ngài trả lời.” Phóng viên cường ngạnh nói.

“Bởi vì một chút tâm lý nguyên nhân.” Tướng dã phi thường không tình nguyện trả lời.

“Có thể biết là cái gì tâm lý vấn đề sao?”

“Là bệnh trầm cảm.”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm bình thản tại tướng dã phía sau vang lên, quay phim sư vội vàng đem ống kính nhắm ngay người tới. Kia là vị mang viền vàng kính mắt trung niên nhân, quần áo của hấn hợp quy tắc, thần sắc cẩn thận tỉ mỉ, phi thường có học giả khí tức.

“Xin hỏi ngài là?”

“Ta là Tống Thanh Thanh bác sĩ tâm lý, ta họ đàm.”

Phóng viên có chút kích động, nàng không nghĩ tới chính mình vấn đề vậy mà có thể được về đến đáp: “Đàm bác sĩ ngài tốt, ngài có thể nói rõ chi tiết nói Tống Thanh Thanh tiên sinh bệnh tình sao?”

“Việc quan hệ bệnh nhân **, tình huống cụ thể ta không tiện nhiều hơn lộ ra, nhưng ta phi thường thật có lỗi, hấn cuối cùng vẫn là làm ra cái lựa chọn này.”

“Nhưng mà từng tiếng fan hâm mộ hội gặp mặt không phải lập tức liền cần cử hành sao!”

“Đúng vậy, cùng fan hâm mộ gặp lại một mặt cho tới nay đều là từng tiếng tâm nguyện của hấn, mặc dù hấn vẫn đang làm lấy phi thường

gian nan mà khổn khổ tâm lý đấu tranh, nhưng hấn như cũ không có chiến thắng bệnh tâm lý, ta đối với cái này biểu thị tiếc nuối.”

“Nhưng trước đó tướng dã tiên sinh không phải nói, từng tiếng đều đã tại ngài chỉ đạo hạ một lần nữa tiếp xúc xã hội, hấn khôi phục được không tệ, thậm chí còn có thể tổ chức fan hâm mộ hội gặp mặt, làm sao lại đột nhiên liền không cách nào chiến thắng bệnh trầm cảm đây?”

“Trong này nguyên nhân phi thường phức tạp, nhưng tướng dã tiên sinh một mực hi vọng từng tiếng rời xa hỗn loạn, bất quá chúng ta không có làm được điểm ấy, ta biểu thị thật có lỗi.”

Nhìn xem trên TV vị kia bác sĩ tâm lý trang trọng nghiêm túc khuôn mặt, Hình Tông Liên lại nhìn về phía người bên cạnh mình. Lâm Thần vẫn như cũ ôm cánh tay mà đứng, hấn rất ít gập dùm ngón tay khớp nối cọ lấy cái cầm, lộ ra phi thường bực bội.

“Tướng dã đuôi cáo lộ ra.” Hấn đối Lâm Thần nói như vậy, “Mà lại cái gì gọi là, ‘Không có có thể để cho từng tiếng rời xa hỗn loạn’?”

Hấn không biết câu nói này như thế nào đâm trúng Lâm Thần, hấn lời còn chưa dứt, Lâm Thần trực tiếp chạy ra gian phòng phóng tới cửa thang máy, sau đó liều mạng ấn lấy dưới thang máy hàng cái nút, Hình Tông Liên cùng đi ra thời điểm, cửa thang máy vừa vắn mở ra, hấn khó khăn lắm chen vào thang máy: “Người muốn làm cái gì?” Hấn hỏi.

“Tự biện a.” Tầng lầu cấp tốc hạ xuống, Lâm Thần nói, “Tướng dã phía trước ít ngày thời điểm hấn còn chỉ trích truyền thông quá phận quan tâm Tống Thanh Thanh **, nhưng bây giờ từng tiếng chết rồi, hấn thế mà thật thoải mái gọi tới bác sĩ tâm lý phân tích từng tiếng bệnh tâm lý, thậm chí quả nhiên hấn là thật muốn đem từng tiếng tử vong chịu tội đẩy lên trên người chúng ta, điều này nói rõ cái gì?”

“Chứng minh tướng dã đối Tống Thanh Thanh chưa từng thực tình.” Hấn trả lời như vậy.

Lâm Thần gật đầu, ánh mắt của hấn là như vậy kiên định, mặc dù Hình Tông Liên nghĩ, nếu như là Lâm Thần nhất định lại tại trách cứ mình không có sớm đi nhìn ra tướng dã động cơ không thuần, nhưng hấn khi đó ánh mắt phảng phất tại nói: Phải chống đỡ xuống dưới, chống đến kết thúc.

Lên thẳng dưới thang máy hàng rất nhanh, bọn hắn đi ra cửa thang máy thời điểm, vị kia bác sĩ tâm lý cùng tướng dã ngay tại trả lời phóng viên liên quan tới Tống Thanh Thanh bệnh tình vấn đề. Không biết hai người kia tại ký giả truyền thông trước mặt nói cái gì, tại Lâm Thần xông ra khách sạn đại đường thời khắc, hắn rốt cục trở thành tia sáng huỳnh quang dưới đèn nhân vật chính.

Đèn flash đập vào mặt.

“Lâm Thần tiên sinh, xin hỏi ngài đối tướng dã tiên sinh nói lời có ý kiến gì không sao?”

“Ngài thật sự có không ngừng quấy rối Tống Thanh Thanh tiên sinh sao?”

“Xin hỏi ngài xuất phát từ cái mục đích gì nhất định muốn gặp một cá tính xâm án người bị hại?”

“Ngài có hậu hối hận tiến hành trực tiếp sao?”

“Tướng dã tiên sinh lên án ngài chưa Tống Thanh Thanh tiên sinh đồng ý đem hắn thống khổ quá khứ công khai, khiến hắn rốt cục không chịu nổi mà lựa chọn tự sát, ngài đối với chuyện này là thế nào nhìn đây này?”

Hình Tông Liên muốn lên trước ngăn cản, cũng đã không còn kịp rồi, Lâm Thần đã bị tất cả truyền thông ống kính nhắm ngay, đang lúc Hình Tông Liên cho rằng Lâm Thần về cự tuyệt phỏng vấn thời điểm, hắn lại lên tiếng: “Từng cái tới đi.”

“Ngài nói cái gì?” Các phóng viên ngây ngẩn cả người.

“Ta nói ta từng cái đến trả lời vấn đề của các người.” Lâm Thần bình tĩnh đứng ở truyền thông tiêu điểm bên trong, “Người hỏi ta đối tướng dã tiên sinh vừa nói lời có ý kiến gì không, mặc dù ta vừa rồi ngay tại xuống lầu cũng không biết hắn đến tới cùng nói cái gì, có điều từ vấn đề của các người bên trong ta có thể suy đoán ra, tướng dã tiên sinh cùng vị này đàm bác sĩ vừa rồi nhất định đang giải thích từng tiếng tự sát nguyên nhân, đúng không?”

Phóng viên nhẹ gật đầu.

“Đầu tiên, cảnh sát cũng không liên Tống Thanh Thanh tiên sinh nguyên nhân tử vong làm ra bất kỳ phán đoán gì, hiện tại, một cái người đại diện cùng một cái bác sĩ tâm lý nói cho người, hắn chết bởi tự sát, người cảm thấy cái này nhìn bình thường sao?”

Hình Tông Liên rất rõ ràng nhìn thấy, tướng dã cùng vị thầy thuốc kia sắc mặt đen một lần, nếu bàn về cãi nhau, Lâm Thần thật chưa bao giờ thua ai.

“Tiếp theo.” Lâm Thần quay đầu nhìn về phía vị kia bác sĩ tâm lý, “Ta cũng không biết người tư cách hành nghề đến tột cùng từ đâu tới, có điều tốt xấu đọc qua tâm lý trung cầu ý kiến người đều biết, bảo hộ bệnh nhân ** vĩnh viễn tại vị thứ nhất, ta chưa bao giờ thấy qua vị kia bác sĩ tâm lý tại bệnh nhân sau khi chết giống trống khua chiêng hướng truyền thông giải thích bệnh mình lòng người vấn đề.”

“Ngài chột dạ sao, Lâm cố vấn?” Tướng dã bỗng nhiên mở miệng, “Ngài đây là muốn ngăn chặn miệng của chúng ta thật sao?”

“Cũng không có.” Lâm Thần nghe nói như thế, lui nửa bước, quay người nhìn qua tướng dã, lộ ra rất lạnh tiểu dung: “Bất quá ta bỗng nhiên muốn hỏi một vấn đề, Tống Thanh Thanh chết là không phải kêu người rất trở tay không kịp, đúng hay không?”

Tướng dã nhất thời sừng sốt, loại kia cực kỳ ngắn ngủi bị đâm trúng tâm sự kinh hoàng là không thể nào chạy ra Lâm Thần tầm mắt, Lâm Thần thậm chí không có nghe hấn sau cùng trả lời, mà là rất hiểu rõ nói: “Cảm ơn, ta hiểu được.”

Hình Tông Liên cùng Lâm Thần lộn vòng về khách sạn.

Thật ra Lâm Thần cuối cùng vấn đề này gần như không thể tính là cái gì có ý nghĩa vấn đề, Tống Thanh Thanh đột nhiên tự sát thân vong, thân là người đại diện tướng dã đương nhiên trở tay không kịp, cái này rất bình thường.

Có điều tướng dã phản ứng vẫn là để bọn hấn có thể xóa bỏ một đầu khả năng: Tướng dã cũng không có bức Tống Thanh Thanh tự sát, Tống Thanh Thanh là tự nguyện đi chết.

Lâm Thần né tránh ống kính về sau, thẳng tựa ở trong thang lầu cổng, nói với hấn: “Điểm điểm thuốc đi, Hình Tông Liên.”

Hình Tông Liên không hỏi vì cái gì, móc ra hộp thuốc lá, điểm điểm thuốc.

Lâm Thần hít một hơi thật dài trong không khí thuốc lá, lại dùng phi thường bình tĩnh ngữ khí nói: “Người nhìn, hiện tại chúng ta phỏng đoán trở thành sự thật, tướng quả đại nhưng có vấn đề, chúng ta có thể từ hành vi của hấn đẩy ngược động cơ. Hấn sở dĩ thái độ khác thường tìm đến bác sĩ tâm lý giải thích Tống Thanh Thanh tự sát

nguyên nhân, thậm chí còn muốn đem chịu tội đẩy lên trên người ta, nhìn qua rất giống vì tại công chúng trước mặt che giấu Tống Thanh Thanh tự sát chân chính nguyên nhân, như vậy người cảm thấy, cái này nguyên nhân thực sự sẽ là gì chứ?”

“Mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì, tướng dã nhốt Tống Thanh Thanh, khiến hấn không cách nào mở miệng, Tống Thanh Thanh vì thoát khỏi hấn mới lựa chọn tự sát.”

Lâm Thần cúi đầu xuống, rất khó khăn nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, mở miệng nói: “Nhưng người điều phỏng đoán này, như cũ có một vấn đề. Cho dù tướng dã nhốt Tống Thanh Thanh, nhưng Tống Thanh Thanh có vô số cơ hội có thể xin giúp đỡ, hấn vì cái gì không cầu viện chứ?”

“Đúng đấy, vấn đề này thật ra năm đó cũng phát sinh qua, Tống Thanh Thanh yên lặng chịu đựng Lý Cảnh Thiên tra tấn, thậm chí tại bị đối phương vu cáo sau cũng không vì mình cãi lại, càng không khống cáo đối phương mạnh gian, đây là vì cái gì đây?”

“Tám màn đen trùng điệp.”

Hình Tông Liên nói như vậy.

“Cho nên a, chúng ta lại muốn bắt đầu lại từ đầu điều tra một lần vụ án này.” Lâm Thần nói với hấn.

Nghĩ đến Tống Thanh Thanh trên cổ tàn nhẫn đáng sợ vết thương, Hình Tông Liên bỗng nhiên nói: “Ta đột nhiên cảm giác được, hấn sở dĩ lựa chọn cắt yết hầu mà chết, có phải hay không đang muốn chỉ dẫn chúng ta đi tìm Lý Cảnh Thiên?”

【 hai 】

Lâm Thần một mực có loại cảm giác khó hiểu, mặc dù Tống Thanh Thanh chưa hề cùng hấn nói một câu, mặc dù Tống Thanh Thanh toàn biểu thị không muốn gặp lại hấn, nhưng hấn luôn cảm thấy Tống Thanh Thanh thật ra cũng không hận hấn, Tống Thanh Thanh phảng phất luôn có sự tình gì muốn nói cho hấn.

Nếu như Hình Tông Liên đoán được không có sai, nếu như Tống Thanh Thanh thật muốn khiến hấn đi tìm Lý Cảnh Thiên, hấn chắc chắn như ước nguyện của hấn.

Áp vận Lý Cảnh Thiên chuyển bay đến cảng thời gian tại ngày mùng 1 tháng 6 buổi sáng 10:00.

Trên bãi đáp máy bay thương khung cao ngất, phòng chờ máy bay nội nhân qua lại như mắc cửi.

Sân bay trên màn hình lớn đều tại tuần hoàn phát hình Tống Thanh Thanh tự sát tin tức, tướng đã đứng tại bảo lực hào cửa tửu điểm, thống khổ hướng tất cả mê ca nhạc tuyên bố, sớm định ra ở dưới buổi trưa 1:00 cử hành fan hâm mộ hội gặp mặt bị ép hủy bỏ.

Bên người tất cả mọi người ngửa đầu đang nhìn tin tức, không ít lữ nhân đều tại thốn thức.

Nhưng Lâm Thần chỉ là yên lặng nhìn qua xuất trạm miệng phương hướng, hắn đã từng là hi vọng đường nào Tống Thanh Thanh có thể tận mắt thấy Lý Cảnh Thiên đứng tại thẩm phán trên ghế tiếp nhận thẩm phán, nhưng rất đáng tiếc là, Lý Cảnh Thiên còn sống, Tống Thanh Thanh nhưng đã chết.

Chỉ là bởi vì lý do này, hắn cũng không tin Tống Thanh Thanh sẽ ở Lý Cảnh Thiên bị áp giải đến hoa ngày này bởi vì bệnh trầm cảm tự sát.

Người còn chưa trở lại sân khấu, còn chưa đại thù phải báo, người cho dù chết, cũng nên hoàn thành tâm nguyện sau lại chết.

Chuyến bay rơi xuống đất, nhãn hiệu lật lục.

Cách rất xa, Lâm Thần lần đầu tiên liền thấy Lý Cảnh Thiên tấm kia không có chút nào nhân tính gương mặt.

Kinh lịch mùi mấy ngày lao ngục tai ương Lý Cảnh Thiên đã không còn ngày đó quý công tử bộ dáng, hắn lưng có chút cong, trên mặt cũng không có bất kỳ cái gì ngụy trang, không có lúc trước vừa vắn mỉm cười và khiêm nhường biểu lộ, trên mặt hắn thậm chí không có bất kỳ cái gì có thể xưng là người thần sắc, kia hoàn toàn chính là một bộ từ Địa Ngục mà đến bị ác ý tràn ngập xấu xí thân thể.

Nhìn thấy hắn thời điểm, Lý Cảnh Thiên khẽ cười lên, hắn nói: “Lâm cố vấn, thì ra người để ý như vậy ta, còn cố ý tới đón ta, là muốn được ta thao sao?”

Lâm Thần không chút do dự phất tay đánh hắn một quyền, Lý Cảnh Thiên vượt khoe miệng, cao hứng cười lên ha hả.

Hình Tông Liên hướng áp vận Lý Cảnh Thiên thủ vệ chào hỏi, bọn hắn trực tiếp đem người bắt giữ lấy sân bay trong phòng thẩm vấn. Tại đại môn đóng lại sát na, Hình Tông Liên trực tiếp trở tay đem Lý Cảnh Thiên bóp lấy cái cổ, ấn trên bàn.

Hình Tòng Liên lực tay cực lớn, Lý Cảnh Thiên mặt đỏ bừng lên, nhưng hấn ngoài miệng như cũ không ngừng: “Hình đội trưởng, người đây là ăn dấm sao, vậy người làm qua Lâm cố vấn nha, hấn bên trên có phải hay không đặc biệt hăng hái, hấn có thể hay không gọi giường, có thể hay không cho người miệng giao, có thể hay không như cái □□ đồng dạng dùng chân quấn lấy người eo, cầu người nhanh lên?”

Nghe Lý Cảnh Thiên không ngừng khiêu khích Hình Tòng Liên lời nói, Lâm Thần đi đến trước mặt hấn, kéo rất nặng nề sắt ghế dựa, ở trước mặt hấn ngồi xuống.

“Lý Cảnh Thiên, Tống Thanh Thanh chết rồi, tự sát.”

Hấn đối Lý Cảnh Thiên nói như vậy.

Hấn lời còn chưa dứt, Lý Cảnh Thiên liền nở nụ cười: “Có đúng không, thực sự quá tốt rồi, ta lập tức cũng sẽ đi Địa Ngục tìm hấn, người khiến hấn trốn nhanh một chút.”

Nếu như có thể, Lâm Thần đời này đều không muốn lại cùng Lý Cảnh Thiên nói nhiều một câu, lại càng không cần phải nói khiến hấn chính miệng nói cho Lý Cảnh Thiên Tống Thanh Thanh tự sát tin tức. Cái này tựa như là khiến hấn chính miệng hướng Lý Cảnh Thiên dạng này tội phạm thừa nhận nói: Đúng vậy a, người thắng.

Nhưng có khi, trên thế giới cũng không có nhiều như vậy đạo lý có thể nói, cái gọi là đạo lý bất quá là mọi người vì tìm kiếm tín niệm mà lập ra.

Lâm Thần hỏi: “Người biết hấn vì sao lại tự sát sao?”

“Người đây là tại thỉnh giáo ta sao Lâm cố vấn?” Lý Cảnh Thiên ánh mắt hưng phấn, “Người cho ta miệng giao một lần, ta sẽ nói cho người biết a.”

Hình Tòng Liên động tác càng thêm dùng sức, Lâm Thần liếc hấn một cái, ra hiệu hấn không nên đem người giết chết.

Hấn nhếch lên chân, tựa lưng vào ghế ngồi, chỉ là lạnh lùng nhìn xem Lý Cảnh Thiên: “Được rồi, người không cần dùng loại ngôn ngữ này đến hấp dẫn lực chú ý của ta, ta hiện tại toàn thân tâm đều ở trên thân thể người.”

“Vinh hạnh của ta a.”

“Thật ra người vẫn là không có học thông minh, người luôn luôn khống chế không nổi mình, ta cho người biết Tống Thanh Thanh tự

sát tin tức, người cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, vì cái gì?”

Lý Cảnh Thiên cũng không trả lời hẳn vấn đề, mà là đem bàn tay hướng quần khóa kéo.

“Dù xã hội nhân cách chướng ngại cùng sương âm đam mê không giống, người không nên đem mình biến thái phong cách thấp xuống.” Hẳn nói, “Đã người không chịu mở miệng, vậy chúng ta chỉ có thể tiếp tục chơi’ ta hỏi người đáp hay không cũng không đáng kể dù sao ta luôn có thể đoán được ‘trò chơi.’”

Lý Cảnh Thiên sầm mặt lại.

“Tốt, chúng ta dứt khoát từ mở đầu nói về đi.” Lâm Thần căn bản không có quản Lý Cảnh Thiên chật vật tư thế, hẳn chỉ là nhìn chăm chăm hẳn hai mắt, phối hợp nói, “Người khổng chế Tống Thanh Thanh, lặp đi lặp lại tra tấn hẳn, mạnh bạo hẳn, đây là sự thật không thể phủ nhận, người không cần phải nói người chưa làm qua, ta muốn biết chính là, người đến tột cùng làm sao làm được?”

Lý Cảnh Thiên cười đắc ý: “Hẳn yêu ta a!”

“Chúng ta đều biết đây không có khả năng, Stockholm kia một bộ cũng không có phát sinh ở trên người hẳn, nếu là hẳn yêu người, vì cái gì lựa chọn tại người bị bắt sau đi cục cảnh sát trần thuật người phạm án trải qua mà không phải nhảy ra nói cho toàn thế giới hẳn đều là tự nguyện?”

Lý Cảnh Thiên dừng lại.

Lâm Thần cảm thấy hiểu rõ: “Người cũng cảm thấy kỳ quái đúng hay không, đúng vậy a, vì cái gì hẳn hiện tại dám đi vào cục cảnh sát báo án mà tại chín năm trước không có chứ?” Hẳn quan sát đến Lý Cảnh Thiên biểu lộ, tiếp tục nói, “Phản ứng của người nói cho ta, người cũng cảm thấy năm đó hẳn bị người vu cáo sau lựa chọn ngầm thừa nhận, cũng chưa hề hướng cảnh sát đề cập người mạnh gian qua hẳn chuyện này có chút kỳ quái, đúng không?”

“Cho nên nói mà hẳn yêu thăm ta a, tình nguyện mình ngồi tù cũng không chịu cáo ta à.”

Lâm Thần căn bản không có để ý tới Lý Cảnh Thiên, hẳn tiếp tục nói: “Ta nghĩ, sớm nhất thời điểm người hẳn là dùng các người tính yêu video một loại đồ vật uy hiếp qua hẳn khuất phục tại người, hẳn không báo án ta miễn cưỡng còn có thể lý giải, nhưng về sau, hẳn bị người vu hãm, hẳn lui không thể lui, hẳn vì cái gì không nói cho cảnh

sát chân tướng sự tình chứ? Bất quá, đã ngươi chẳng phải rõ ràng hẳn lựa chọn trầm mặc lý do, như vậy dựa theo này suy đoán, khiến hẳn ngậm miệng người cũng không phải ngươi, mà có lẽ một người khác hoàn toàn.”

Lý Cảnh Thiên sắc mặt âm tình bất định.

Lâm Thần thản nhiên nói: “Ngươi khả năng không biết đi, so với khiêu khích ta, nói cho ta hẳn đến cùng tao ngộ qua cái gì mới càng có thể tra tấn ta, cho nên Lý Cảnh Thiên, muốn nhìn ta thống khổ sao, nói cho ta, năm đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì?”

Quyển 4 Chương 159: Bốn tiếng 71

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 159: Bốn tiếng 71

Tác giả: Trường Nhị

“Tổng Thanh Thanh a, là ta xin chào ngu xuẩn nhất người.”

Lý Cảnh Thiên rất cục có thể tử tế ngồi xuống, hấn hỏi Hình Tòng Liên cần điều thuốc, Hình Tòng Liên mặc dù mặt mũi tràn đầy không vui, nhưng vẫn là đem thuốc lá đưa tới.

Lâm Thần luôn cảm thấy, hấn đã nhìn qua trên thế giới cực ác, có Lý Cảnh Thiên giảng thuật cố sự, vẫn khiến hấn không cảm giác được trên đời bất luận cái gì sáng ngời.

Theo Lý Cảnh Thiên nói, hấn lần thứ nhất gặp Tổng Thanh Thanh là tại đối phương một trận toàn cầu lưu động buổi hòa nhạc bên trên, khi đó Tổng Thanh Thanh trên sân khấu hát rất high, một thanh xé mở áo của mình, sau đó hướng hấn phương hướng trừng mắt nhìn, Lý Cảnh Thiên khi đó đã cảm thấy, Tổng Thanh Thanh là đang câu dẫn hấn.

Chuyện về sau liền biến thành một phương trăm phương ngàn kể còn bên kia không hề hay biết.

Vì Tổng Thanh Thanh, Lý Cảnh Thiên gia nhập ca công ty, trở thành một luyện tập sinh, nhưng hấn cùng Tổng Thanh Thanh địa vị thực sự chênh lệch rất xa, khi đó Tổng Thanh Thanh là truyền thông sủng nhi, thiên chi kiêu tử, hấn tiêu sái, tùy tiện, thậm chí dám ở trong tiệc rượu trực tiếp ôm hôn nữ người mẫu, những chuyện này, Lý Cảnh Thiên mỗi ngày mỗi ngày đều nhìn ở trong mắt, hấn có khi sẽ có xúc động trực tiếp cắt Tổng Thanh Thanh yết hầu, nhìn xem hấn nằm trong vũng máu chảy hết máu mà chết, nhưng hấn biết hấn không thể, đây cũng không phải là bởi vì hấn càng có lương tri, mà là bởi vì hấn còn không có đạt được Tổng Thanh Thanh.

Về sau, Lý Cảnh Thiên rất cục ở công ty có một chút địa vị, sắp xuất đạo, cũng rất cục thoáng tới gần Tổng Thanh Thanh giao hữu vòng,

bọn hắn luyện ca phòng ngay tại Tống Thanh Thanh dưới lầu, hắn luôn có thể nhìn thấy Tống Thanh Thanh cùng người nào nói cười yến yến, ngẫu nhiên từ trước mặt hắn trải qua thời điểm, chưa từng liếc hắn một cái. Có lần, hắn cố ý đi đến Tống Thanh Thanh trước mặt, xoay người cúi đầu, kêu lên “Tống tiền bối”, có Tống Thanh Thanh chỉ là hướng hắn khẽ gật đầu, một lời không phát, thậm chí cũng không hỏi tên của hắn, đây là hắn nhất không cách nào nhẫn nại sự tình, Tống Thanh Thanh đã hoàn toàn chạm đến hắn ranh giới cuối cùng.

Lý Cảnh Thiên cũng không còn cách nào nhẫn nại xuống dưới, hắn thăm dò được Tống Thanh Thanh thường đi một nhà dưới mặt đất quán bar, kia là ngu nhớ cầu tử cũng không biết địa phương, phi thường bí ẩn, Lý Cảnh Thiên dùng một chút phương thức, bắt đầu ở nhà kia quán bar làm công. Hắn chậm rãi quan sát cùng giải Tống Thanh Thanh, biết bên cạnh hắn luôn có khác biệt nữ hài, biết hắn mặc dù thích cùng nữ hài chơi đùa, nhưng khi về nhà luôn luôn một người, biết hắn rất thích uống rượu nhưng uống say sau hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Quả nhiên, tửu bảo cùng khách nhân mới là dễ dàng nhất bồi dưỡng tình cảm nhân vật phối trí, hắn cùng Tống Thanh Thanh chậm rãi quen thuộc, Tống Thanh Thanh có khi chơi mệt rồi, liền sẽ tại quầy bar trước một người ngồi xuống, tại dưới ánh đèn mờ mờ híp mắt uống rất phổ thông nước soda, cùng hắn câu được câu không nói chuyện phiếm. Hắn lần thứ nhất gặp mặt lúc cũng không chút nào che lấp nói cho Tống Thanh Thanh, hắn cũng phải ca nghệ sĩ của công ty, bởi vì không thể tiếp nhận công ty quy tắc ngầm, trôi qua rất khổ, khó mà duy trì sinh kế, cho nên mới bị ép đến quán bar làm công.

“Ta thuận miệng một biên cố sự, hắn thế mà tin tưởng, còn nói hắn rất thương thức ta.” Lý Cảnh Thiên thật cao hứng nở nụ cười,

“Người nói hắn có phải hay không rất ngu?”

“Sau đó thì sao?” Lâm Thần hỏi.

“Sau thế nào hả, về sau hắn liền bắt đầu hướng công ty cao tầng dùng sức, để cho ta cùng mộ trác sớm ngày xuất đạo, trả cho chúng ta thu vcr cái gì, hắn thế mà thật đang giúp ta.” Lý Cảnh Thiên nheo lại mắt, hồi ức đoạn thời gian kia lúc, trên mặt hắn thế mà lộ ra nụ

cười giễu cợt, “Sau đó ta liền cảm tạ hấn a, chúng ta liền thành bằng hữu, có đôi khi hấn tại quán bar uống say, ta liền tiễn hấn về nhà, hấn đều đối ta không có chút nào phòng bị; hấn cho là ta nghèo, còn thường xuyên vụng trộm mang cho ta ăn ngon, người nói trên thế giới này làm sao có như thế thiên chân khả ái người a?”

Lâm Thần ngồi tại Lý Cảnh Thiên đối diện, không cách nào ngăn chặn mình không đi theo tưởng tượng ngay lúc đó hình tượng. Có lẽ tại bên quầy bar, có lẽ dưới ánh đèn đường, Tống Thanh Thanh sẽ thành thật với nhau cùng Lý Cảnh Thiên nói rất nói nhiều, giúp hấn xem như một cái tùy tùng tiểu đệ đồng dạng chiếu cố, hấn sẽ sờ lấy Lý Cảnh Thiên đầu, sẽ nhìn như tùy ý lại tại hồ Lý Cảnh Thiên cảm thụ, hấn bảo hộ hấn, chiếu cố hấn, nhưng xưa nay không biết, đối mặt mình đến cùng là như thế nào súc sinh.

“Sau đó có một ngày, Tống Thanh Thanh lại tại quán bar uống say, hấn ôm một nữ nhân liền không buông tay, hấn uống hoài được phải cao hứng liền không quan tâm, ta đem hấn từ nữ nhân kia trên thân lấy xuống, đem hấn đưa về nhà, ta cảm thấy cái kia thời cơ quả thực là lão thiên gia đưa cho ta.” Lý Cảnh Thiên rất đặc ý kén chọn sừng, nhìn xem bọn hấn, “Lâm cố vấn, người thông minh như vậy, đoán xem về sau xảy ra chuyện gì nha?”

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói: “Giống Tống Thanh Thanh dạng này người, người căn bản không có khả năng dùng xiềng xích đem hấn nhốt lại, bởi vì coi như người đánh gãy chân hấn chỉ cần còn có một hơi tại đều sẽ liều mạng leo ra đi, như vậy, cần khống chế dạng này người, người chỉ có lợi dụng hấn thiện lương.” Lâm Thần cũng không biết mình làm sao còn có thể lấy bình tĩnh như vậy ngữ khí nói chuyện, “Đêm hôm đó hấn uống say, người khiến hấn nghĩ làm hấn thương hại người, chỉ có thể này, hấn mới có thể bị người một mực khống chế lại, ta đoán coi như đúng không?”

Nghe hấn nói như vậy, Lý Cảnh Thiên bỗng nhiên bị thuốc lá hắc đến, cười đến nước mắt đều muốn chảy xuống: “Lâm cố vấn, người thật sự là ta xin chào thông minh nhất khả nhân nhi. Sáng ngày thứ hai thời điểm, ta cố ý làm rất nhiều máu, ta ngồi ở trên giường, khóc nói cho Tống Thanh Thanh hấn mạnh làm lộ ta, ta liều mạng nói đừng, hấn lại liều mạng đè lại ta cảm nhập, ta cũng không nghĩ tới,

hắn thế mà thật sẽ tin, người nói hắn ngốc hay không?” Lý Cảnh Thiên xoa xoa cười ra nước mắt, tiếp tục nói, “Thật ra hắn chỉ cần đem ta lật ra, nhìn xem cái mông của ta, liền biết vậy căn bản không phải từ giang trong môn chảy ra máu, trên người ta vết ứ đọng cũng phải mình xô ra đến, có điều giống cái kia dạng ngu xuẩn, làm sao có thể biết còn muốn kiểm tra.”

Lâm Thần căn bản không dám dừng lại suy nghĩ khi đó tình cảnh, hắn chỉ cần nghĩ đến một tia Tống Thanh Thanh chịu lừa gạt, liền hận không thể trở lại mấy chục năm trước, dẫu lấy khi đó Tống Thanh Thanh khiến hắn thấy rõ hắn đến cùng gặp được người nào. Bất quá bây giờ là mấy chục năm sau, mà hắn cũng không có xuyên thẳng qua thời gian năng lực, hắn chỉ có thể rất lạnh như băng hỏi: “Sau đó thì sao, ta cảm thấy giống Tống Thanh Thanh dạng này người, nếu như hắn biết mình mạnh làm lộ người, hắn thậm chí có khả năng xúc động đi cục cảnh sát tự thú, hắn làm sao lại ngoan ngoãn bị người cầm chắc lấy chứ?”

“Ta vừa còn khen người thông minh, người tại sao lại vờ ngớ ngẩn, lúc ấy là ta nói cho hắn biết, ta cầu hắn đừng báo cảnh, ta còn muốn xuất đạo, một cái bị đại minh tinh tính xâm chưa xuất đạo Tiểu Luyện tập, nhất định sẽ bị công ty vứt bỏ.”

Lâm Thần có chút cúi đầu, sau đó ngẩng đầu, lần nữa tiếp cận Lý Cảnh Thiên ánh mắt: “Tiếp tục.”

“Lâm cố vấn, người thế mà sống đến bây giờ, cũng thật không dễ dàng a, phía trước bất quá là món ăn khai vị, nội dung phía sau liền có chút nặng miệng a.”

“Ta làm bộ dưỡng thương, trong nhà hắn ở một đoạn thời gian, ta giả bộ như tinh thần xảy ra vấn đề đáng vẻ, ta có đôi khi sẽ bắt đầu tự mình hại mình, có đôi khi lại đem tự mình một người nhốt ở trong phòng một ngày không nói câu nào, hắn lo lắng cực kỳ, sợ hãi ta tinh thần có vấn đề, liền đưa ta đi xem bác sĩ tâm lý. Thật ra đây chỉ là rất phổ thông diễn kỹ mà thôi. Lần thứ nhất bên trên lúchấn đợi cái kia ta, mới thật sự là ta, bất quá hắn cho là ta điên rồi mà thôi, ta đem hắn đặt ở toilet trên gạch men sứ, hắn liều mạng phản kháng, cũng không dám làm bị thương ta, ta một lần một lần nói với hắn ‘Ta yêu người’ lại một lần một lần tiến vào hắn, trong thân thể của hắn thật vừa mềm vừa nóng, máu của hắn nhỏ tại trên chân của ta, ánh mắt

của hắn, người thật nên xem hắn thời điểm đó con mắt, như vậy bị thương, làm cho người rất tan nát cõi lòng.”

Lý Cảnh Thiên thuốc lá trên tay đã thiêu đốt hoàn tất, nhưng hắn hay là liền không có mùi thuốc lá lọc miệng hít một hơi.

“Người khiến hắn nghĩ lắm, người bởi vì hắn xâm phạm mà tinh thần thất thường, nội tâm của hắn áy náy, nhậm chức người muốn làm gì thì làm?” Lâm Thần có chút hoài nghi.

“Đúng a, ta lên hắn về sau, liền ôm hắn nói xin lỗi, còn phi thường mất mát rời đi hắn, tự mình hại mình, ta nói cho hắn biết bác sĩ tâm lý nói ta đây là thương tích di chứng, ta khiến hắn cách ta xa một chút, hắn liền thật lại mềm lòng.” Lý Cảnh Thiên bắt đầu cười hắc hắc, “Trên thế giới tại sao có thể có tâm mềm như vậy dễ lừa như vậy người a.”

“Có một vấn đề.” Lâm Thần nói.

“Vấn đề gì?”

“Đã người đã hoàn toàn khống chế lại hắn, vì cái gì về sau còn muốn vu hãm hắn mạnh gian Lý Cảnh Thiên, tiễn hắn vào tù, người chơi chán hắn rồi?”

“Kia là chính hắn muốn chết được không, nếu là hắn ngoan ngoãn nghe lời của ta liền sẽ không có loại vấn đề này a, ta còn là sẽ tử tế ‘Yêu’ hắn a...”

“Hắn là thế nào muốn chết?”

“Hắn ở ngay trước mặt ta đi câu dẫn người khác a, hắn dâm dăng phải không được, hắn khắp nơi đi sóng. Khi đó hắn tại tuần diễn, tin tức bên trên đều là hắn cùng người khác mượn phòng tin tức, trên người hắn còn có những nữ nhân khác hương vị, hắn còn kích thích ta, hắn nói ta căn bản không được, hắn muốn đi tìm nam nhân khác.” Lý Cảnh Thiên tiểu dung tàn nhẫn, “Ngài nói hắn có phải hay không muốn chết chứ?”

“Hắn đã phát giác dị thường, hắn đang thử thăm dò người.”

“Người cảm thấy Tống Thanh Thanh trí thông minh có cao như vậy sao, tùy người nói thế nào đi.”

“Ta rất xác định hắn đang thử thăm dò người, mà người xác thực cũng phải tại đoạn thời gian kia tại hắn bức bách dưới, bộc lộ ra người điên cuồng bản tính tới. Hắn biết người đến tột cùng là thế

nào người, hấn nói hấn muốn đi báo cảnh, sau đó, người lựa chọn tiên hạ thủ vi cường?”

Lý Cảnh Thiên nhún nhún vai: “Ngay từ đầu ta cũng không muốn làm sao hấn, ta liền chụp điểm video, cảnh cáo nếu như hấn nói ra, ta liền đem video ném ở trên mạng, khiến hấn tất cả mê ca nhạc đều biết hấn là như thế nào đáng phụ. Bất quá về sau, đột nhiên có một ngày, hấn để cho ta có gan liền đem video công khai, hấn đi mẹ hấn không muốn cùng ta chơi tiếp tục, hấn thật là đang tìm cái chết a ~”

“Cho nên, người sớm ra tay, cùng mộ trác, vu cáo hấn mạnh gian?” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói, “Người dùng cùng một cái phương thức, hãm hại hấn hai lần.”

“Ta có phải hay không rất lợi hại a?” Lý Cảnh Thiên cười hỏi.

“Vẫn là không đúng.” Lâm Thần ngẩng đầu nhìn Hình Tòng Liên,

“Nếu như khi đó hấn đã biết diện mục thật của người, hấn càng không có lý do không nói cho cảnh sát người đến tột cùng là dạng gì nhân vật.”

“Khả năng hấn vào ngục giam bị càn nhiều nam nhân đệt chứ?” Lý Cảnh Thiên nói.

Lâm Thần không có để ý Lý Cảnh Thiên, mà là nhìn Hình Tòng Liên một chút, tiếp tục nói với Lý Cảnh Thiên: “Lý Cảnh Thiên, chúng ta sửa sang một chút manh mối: Đầu tiên, Tống Thanh Thanh nghĩ làm mình tổn thương người mà thụ khống chế. Sau đó, hấn tại nhẫn nại sau một thời gian ngắn phát giác được người có vấn đề, thông qua thăm dò người hấn đã nhận ra người diện mục chân thật; lại sau đó, người dùng tính yêu video một loại đồ vật uy hiếp hấn, khiến hấn nhất định phải khuất phục tại người; cuối cùng, hấn cũng không còn cách nào nhẫn nại xuống dưới, biểu thị muốn báo cảnh, người lại tại hấn báo cảnh trước đó, cùng mộ trác hợp mưu sớm đem hấn làm tiến vào cục cảnh sát, ta nói đúng sao?”

“Cơ bản không kém bao nhiêu đâu?” Lý Cảnh Thiên lại cười, “Ta đây coi là chủ động giải bày phạm án trải qua, thái độ tốt đẹp, có thể tranh thủ xử lý khoan dung sao?”

Hình Tòng Liên cau mày nói: “Hai vấn đề, thứ nhất, hấn tại phát giác được người chân diện mục sau vì cái gì không có lập tức báo cảnh, thậm chí còn cho người lần thứ hai bức hiếp hấn cơ hội. Thứ hai, hấn cuối cùng lại không cách nào chịu đựng người thời điểm, hay là

cho người xuống tay trước tiên hấn vào ngục giam cơ hội, thậm chí cuối cùng đều không nói cho cảnh sát người đối với hấn làm cái gì.”
“Đúng không, rất kỳ quái, cho nên ta nói hấn yêu ta a, các người không tin nha.”

“Người cảm thấy thế nào?” Hình Tòng Liên hỏi hấn, “Tổng Thanh Thanh vì sao lại làm như thế?”

Tổng Thanh Thanh lần thứ nhất thăm dò Lý Cảnh Thiên phát hiện đối phương chân diện mục, lại cuối cùng không có báo cảnh, ở trong đó tất nhiên chuyện gì xảy ra dẫn đến hấn bị ép từ bỏ ý nghĩ này. Khả năng duy nhất là, Tổng Thanh Thanh muốn báo cảnh suy nghĩ bị người nào biết, đối phương dùng một chút biện pháp ngăn trở hấn, mà người kia, rất có thể chính là dẫn hấn xuất đạo, hấn một mực thật sâu tín nhiệm tướng dã. Giả thiết tướng dã đại biểu ca công ty ý chí, ra sức bảo đảm gia thế doạ người Lý Cảnh Thiên mà bức bách Tổng Thanh Thanh từ bỏ báo cảnh suy nghĩ, như vậy tướng dã thật sự là đáng sợ tới cực điểm.

Lâm Thần trầm tư một lát, đem hết thảy cảm xúc hóa ý nghĩ đuổi ra não hải, hấn hỏi Lý Cảnh Thiên, “Thật ra còn có một vấn đề, năm đó xảy ra chuyện lớn như vậy, ca công ty lại ra sức bảo vệ mộ trác mà từ bỏ Tổng Thanh Thanh, là gia tộc của người ở sau lưng cho ca công ty tạo áp lực sao?”

Lý Cảnh Thiên nói: “Lâm cố vấn, người động não ngẫm lại, Tổng Thanh Thanh mạnh gian chính là mộ trác, cùng ta có quan hệ gì a?”
“Cái này phi thường kỳ quái.” Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, “ca không có lý do từ bỏ cự tinh mà đi bảo đảm một cái tiểu tốt, trừ phi...”

Hình Tòng Liên nói: “Trừ phi, Tổng Thanh Thanh vào tù là ca công ty vui thấy kỳ thành, đồng thời, chính là bọn hấn khiến Tổng Thanh Thanh ngậm miệng.”

“Có cái này như cũ không có đạo lý.” Lâm Thần nói, “Hai bên tỉ trọng chênh lệch quá lớn, ta là công ty cao tầng, ta nhất định sẽ đem cái kia có can đảm gây chuyện mộ trác đưa vào chỗ chết, ta tại sao muốn vứt bỏ Tổng Thanh Thanh?”

Hình Tòng Liên nói: “Nếu như không phải mộ trác thế lực sau lưng quá lớn, vậy cũng chỉ có một loại khả năng tính.”

“Cái gì?”

“Tổng Thanh Thanh đã không bị khống chế.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần chợt tỉnh ngộ tới.

Đúng vậy a, bọn hắn một mực đem Tổng Thanh Thanh thấy quá mềm yếu quá có thể lẩn, nếu như Tổng Thanh Thanh có can đảm thăm dò Lý Cảnh Thiên, như vậy hắn cũng không phải là một cái mặc người nhào nặn quả hồng mềm. Đúng vậy a, Tổng Thanh Thanh xác thực thiện lương đến quá phạm, có cái này không có nghĩa là hắn thật ngu xuẩn, thông minh cùng thiện lương chưa hề đều không phải là tự mâu thuẫn từ ngữ.

Như vậy quay đầu nhìn đây hết thảy, Tổng Thanh Thanh lần thứ hai tận lực khiêu khích Lý Cảnh Thiên khiến mình vào tù hành động này phía sau động cơ liền hoàn toàn khác biệt.

Lâm Thần bỗng nhiên ý thức được, nếu như là hắn hãm sâu tại Tổng Thanh Thanh vị trí hoàn cảnh, hắn cần đối mặt là biến thái mạnh gian phạm cùng là một mực khống chế công ty của hắn, nếu như hắn chỉ muốn thoát khỏi những này đáng sợ hắc ám, cũng chỉ có lựa chọn tử vong hoặc là lựa chọn trốn vào một cái đối phương xúc tu rất khó với tới địa phương, tỉ như ngục giam.

Thậm chí rất có thể, hắn đang gây hại với Lý Cảnh Thiên còn đồng thời khiêu khích khống chế công ty của mình, vì chính là đem song phương đều bức bách tới cực điểm sau xem bọn hắn đến tột cùng sẽ làm thế nào, nếu như hắn còn muốn kiên trì sống sót, kia vào tù, hoàn toàn là hắn lúc ấy lựa chọn tốt nhất.

Lâm Thần nghĩ, nếu như hắn là Tổng Thanh Thanh, sinh hoạt tại như thế vô vọng mà thống khổ hoàn cảnh bên trong, hắn khả năng đã sớm lựa chọn tự sát, mà không phải kiên trì tại tuyệt vọng trong bóng tối tìm kiếm một tuyến tự do sinh cơ.

Lâm Thần bỗng nhiên khó chịu không thể thêm phục, Tổng Thanh Thanh a, ta nghĩ ta đã bắt đầu tôn kính người, đồng thời, ta là thật rất muốn cùng người nói một chút a.

Quyển 4 Chương 160: Bốn tiếng 72

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 160: Bốn tiếng 72

Tác giả: Trường Nhị

Có ít người luôn luôn đang không ngừng nói chuyện, có ít người lại câu nệ tại vận rủi không cách nào mở miệng.

Mặc dù Lâm Thần cũng không biết, đối phương đến tột cùng dùng cái gì phương thức khiến Tống Thanh Thanh ngay cả báo cảnh năng lực cũng không, nhưng hắc ám thế lực thực sự có quá nhiều mặt thức có thể khiến một người ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Hình Tòng Liên đưa tay khoác lên hắc đầu vai, nhẹ nhàng đề lên vai của hắc, đột nhiên hỏi Lý Cảnh Thiên: “Lý Cảnh Thiên, người khiến liễu doanh dụ dỗ hứa nhiệm làm những chuyện kia, kia thật đều là chính người chủ ý sao?”

Lý Cảnh Thiên đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ rất không hiểu thấu, nhưng hắc ánh mắt bên trong cất giấu chấn kinh không cách nào che giấu.

Lâm Thần không cách nào lập tức lý giải Hình Tòng Liên vấn đề này hàm nghĩa, hắc quay đầu, nhìn đối phương.

“Trả lời ta.” Hình Tòng Liên hai tay bỗng nhiên đập bên trên sắt bàn, cúi người nghiêng về phía trước, tiếp cận Lý Cảnh Thiên.

Sau một lúc lâu, Lý Cảnh Thiên mới xiết chặt đầu mẩu thuốc lá, thuận miệng hỏi: “Ngài hỏi như vậy thật sự là có ý tứ.”

“Lâm cố vấn, hắc câu trả lời này đại biểu ‘phải’ hay là ‘Không’ ?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Không có trực tiếp phủ nhận mang ý nghĩa ngầm thừa nhận.” Lâm Thần nói xong, đột nhiên tỉnh ngộ lại, chợt cảm thấy sợ hãi: “Ý của người là?”

Hình Tòng Liên gật đầu, cười lạnh nói với Lý Cảnh Thiên: “Chín năm trước, gia gia người ngay tại vị, ca công ty vì tại mới ni nước diễn nghệ nghiệp vụ, có lẽ sẽ vì bảo đảm người mà khiến Tống Thanh

Thanh ngậm miệng. Nhưng chín năm trôi qua, gia tộc của người bây giờ tại mới ni bất quá là nỗ mạnh hết đà, vậy người có hay không nghĩ tới, lần này con rơi biến thành người, mà đối phương muốn một lần nữa mang về cao vị người đổi thành Tống Thanh Thanh?” Lý Cảnh Thiên sắc mặt âm tình bất định.

Có điều Hình Tông Liên căn bản không có ý định buông tha hắn: “Người biết không, tướng dã sớm tại ba tháng trước liền để Tống Thanh Thanh tại nhà chúng ta phụ cận cửa hàng bánh làm công, hắn làm như vậy bất quá chỉ là vì để cho chúng ta buông lỏng cảnh giác. Hắn sớm tại ba tháng trước đó ngay tại chuẩn bị Tống Thanh Thanh tái xuất sự nghi. Người bây giờ quay đầu lại nhìn xem, tại ba cái kia nguyệt thời gian bên trong, tại người mạnh bạo hứa nhiệm về sau, thật ra người chỉ cần dàn xếp ổn thỏa tử tế câm miệng người lại, danh tiếng thoáng qua một cái, người vẫn là có thể làm đại minh tinh của người, hưởng thụ người qua đường sùng kính đám fan hâm mộ thét lên, có người càng muốn tại Hoàn Cảnh sống yên ổn quốc tế cửa hàng bày ra kia vừa ra tự biên tự diễn cắt yết hầu án, sau đó lại hết lần này tới lần khác bị Lâm cố vấn gặp được.”

Lý Cảnh Thiên đột nhiên điên cuồng đẩy ra cái bàn, xông Hình Tông Liên rống to: “Ngậm miệng, người câm miệng cho ta!”

“Thật có lỗi, trên thế giới này có thể để cho ta ngậm miệng người còn chưa ra đời.” Hình Tông Liên mỉm cười từ trong hộp thuốc lá rút ra một điếu thuốc, cho mình đốt, hắn nhẹ nhàng hít một hơi, nửa híp mắt phun ra khói xanh, “Người hội gặp mặt địa điểm chọn phải thật tốt, nhân tuyển cũng rất tốt, người từ nơi nào tìm đến cái kia diễn kỹ cao siêu lại cùng hứa nhiệm giống thành nữ hài tử như vậy? Còn phát sinh ở Hoàn Cảnh... Sách, quả thực là sống sờ sờ tự sát thức tập kích.”

Lý Cảnh Thiên mặt mũi dữ tợn bên trên rốt cục hiện ra sụp đổ thần sắc.

Hình Tông Liên ngậm lấy điếu thuốc, từng bước một đi đến Lý Cảnh Thiên trước mặt: “Mặc kệ sau lưng người người là ai, bọn hắn chỉ cần hợp thời cho người một chút người căn bản không phát hiện được ngón út dẫn, dẫn đạo người đi hướng tự gây nghiệt thì không thể sống vực sâu, lại nhẹ nhàng đẩy người một thanh, tỉ như hợp thời cho chúng ta một ít nhắc nhở, người không chết cũng khó

khăn.” Hình Tòng Liên dừng một chút, nắm đầu mẫu thuốc lá, nói với Lý Cảnh Thiên, “Đương nhiên, đây đều là của ta người phỏng đoán, cho nên, thật có người này tồn tại sao, Lý Cảnh Thiên tiên sinh?” Lý Cảnh Thiên mạnh mẽ ngẩng đầu, bị kích thích hung tính, lại đưa tay nghĩ thẻ Hình Tòng Liên cổ, lại bị Hình Tòng Liên rất dễ dàng gạt ngã trên mặt đất.

Hình Tòng Liên giống như là ngại bản, chỉ dùng mũi chân nhẹ nhàng đá đá Lý Cảnh Thiên chân, nói: “Người ta đều đem người hại thảm như vậy, ta là người, cũng sẽ không để người kia tốt hơn a, cho nên, nói cho ta, người kia là ai, có được hay không?”

...

Bọn hắn đi ra sân bay phòng thẩm vấn lúc, gian kia chật hẹp gian phòng bên trong tràn ngập Lý Cảnh Thiên thét lên. Loại kia tiếng kêu giống như là bị bóp lấy cổ lợn rừng đến sinh mệnh thời khắc cuối cùng kêu rên, mang theo mãnh liệt không cam lòng cùng vẻ phẫn hận, áp vóc người viên trong phòng cùng Lý Cảnh Thiên làm vật lộn. Lâm Thần giẫm lên những cái kia tiếng thét chói tai, cái bàn tiếng va chạm, cùng Hình Tòng Liên đi ra sân bay.

Sắc trời xanh thẳm, thương khung vẫn như cũ cao xa, nóng hổi liệt nhật làm cho người mở mắt không ra.

Trên thực tế, sự tình so với bọn hắn tưởng tượng còn muốn đơn giản, mặc dù đơn giản, lại hoàn toàn cầm chắc lấy Lý Cảnh Thiên chân thực tính tình.

Dựa theo Lý Cảnh Thiên thuyết pháp, người kia là hắn một vị fan cuồng. Một lần vô tình, đối phương tặng thêm hắn Wechat, mỗi ngày định thời gian cho hắn gửi đi phi thường buồn nôn mà cuồng nhiệt tỏ tình, có lúc là khen hắn ca, có lúc là mắng những cái kia trên internet ngẫu nhiên xuất hiện công kích hắn ngôn luận. Hứa nhiệm sự kiện kia về sau, đối phương minh xác biểu thị, mặc kệ hắn nghĩ như thế nào, nàng đều sẽ vì hắn làm một kiện đại sự, khiến cái kia dám oan uổng hắn tiện hàng nếm thử bị người thóa mạ đến chết tư vị, cùng sử dụng phương pháp này giúp vì hắn rửa sạch oan khuất.

Cuồng nhiệt fan hâm mộ, lộ rõ trên mặt sùng kính chi tình, Lý Cảnh Thiên làm, cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền, khiến liễu doanh đem hứa nhiệm lừa gạt đến Vĩnh Xuyên mà thôi.

“Ta TM có biện pháp nào, ta không đem hứa nhiệm làm ra, nàng thật giả dạng làm hứa nhiệm lên đài, trên mạng những cái kia ngu xuẩn chó dại lại muốn nói đây đều là ta làm ra!”

Đồng dạng, nếu như vị kia fan cuồng cũng không có thật lên đài cắt cổ họng của hắn, Lý Cảnh Thiên cũng sẽ không tổn thất bất kỳ vật gì. Huống hồ, tốt đẹp hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt cơ hội đặt ở trước mắt, Lý Cảnh Thiên không có khả năng không động tâm.

Mà tại toàn bộ kế hoạch bên trong, Lý Cảnh Thiên duy chỉ có không có nghĩ tới hắn là đối phương tại kia bó hoa hồng bên trong cắm lên một con chim sơn ca.

Lâm Thần đứng tại sân bay cửa sổ sát đất một bên, rõ ràng chiếu ở trên người hắn ánh nắng nóng hổi, có hắn lại có loại băng lãnh thấu xương cảm giác.

Lưu tại hiện trường phát hiện án hoa hồng, bất quá là kẻ sau màn chế tạo ra lưu cho hắn manh mối bỏ đi, một thì ám chỉ lưu oanh hứa nhiệm, thứ hai ám chỉ hắn Lý Cảnh Thiên tâm lý tình trạng. Nếu như hắn không có đoán sai, đối phương căn bản chính là dụ khiến cho hắn theo đuổi tra Lý Cảnh Thiên đối hứa nhuộm mạnh gian án, bởi vì đối phương rất vững tin, hắn nhất định sẽ thuận hứa nhuộm một án, lật sách đến năm đó Tống Thanh Thanh bản án cũ.

Nếu là thế này, kia hứa nhiệm đi vào gian kia gian phòng căn bản không phải ngẫu nhiên, mà là có người thông qua điện thoại phần mềm tận lực an bài.

Từ sau lúc đó, Lý Cảnh Thiên thân bại danh liệt về sau, thời gian ngắn tin tức bộc phát hiệu ứng sẽ phi thường đáng sợ, Tống Thanh Thanh tự nhiên có thể cấp tốc khôi phục danh dự, Lâm Thần nhớ tới Vương Triều tổng kết dư luận số liệu, lần thứ hai tin tức bộc phát xa so với lần thứ nhất đáng sợ Đa

Mà kẻ sau màn thậm chí không sợ hắn phát hiện Lý Cảnh Thiên phía sau có người xui khiến, bởi vì nếu như Tống Thanh Thanh chưa chết, thậm chí ngay cả hắn đều sẽ hoài nghi đây hết thảy là Tống Thanh Thanh vì báo thù mà bày kế hết thảy.

Khi đó bị người khống chế Tống Thanh Thanh, chỉ có thể lần nữa hết đường chối cãi.

Tinh thông truyền thông, ngành giải trí lẫn lộn, cũng có thể trở thành án này đã được lợi ích người, tại hiện tại xem ra chỉ có thể là tướng

dã mà cũng không phải là ca công ty. Bởi vì ca bản thân ở đây án bên trong bộc lộ ra cùng Hoàng gia số một liên luy, lại hao tổn Lý Cảnh Thiên cùng mộ trác hai vị hàng hiệu, vì nâng một cái quá khí mười năm Tống Thanh Thanh căn bản được không bù mất.

Lâm Thần nắm chặt nắm đấm, hiện tại vấn đề liền biến thành, tướng dã đến tột cùng dùng cái gì phương thức khống chế Tống Thanh Thanh, hấn đến tột cùng là ai, hấn vì Tống Thanh Thanh tái xuất hấn bày kế cái này một hệ liệt sự kiện, lại là vì cái gì?

Mà hết thầy này, hấn đương nhiên chỉ có thể tìm tướng dã tiên sinh bản nhân hỏi rõ ràng.

Hình Tòng Liên từ máy bán hàng tự động mua hai bình cà phê đá, mở một bình đưa cho hấn, hỏi: “Hối hận không?”

Cái này hối hận đương nhiên là đang hỏi hấn, có hối hận không như tướng dã mong muốn, thay Tống Thanh Thanh rửa sạch oan khuất, đem Lý Cảnh Thiên đem ra công lý.

“Không hối hận.” Lâm Thần phát hiện mình trả lời vấn đề này thì không có bất cứ gì do dự, dạng này lợi dụng hấn vui vẻ chịu đựng tuyệt không hối hận.

“Kia chẳng phải hết à.”

Hình Tòng Liên dùng trong tay cà phê đá dán thiếp gương mặt của hấn, đột nhiên truyền đến lạnh buốt nhẹ nhàng khoan khoái làm cho Lâm Thần bỗng nhiên ngẩng đầu.

“Hiện tại nói với người những lời này khả năng rất tàn nhẫn, nhưng mà hết thầy đều không có kết thúc, mời tiếp tục tỉnh lại, Lâm cố vấn.”

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên yên tĩnh mà kiên nghị đôi mắt, nhẹ gật đầu: “Ta hiểu được.” Hấn ngược lại tựa ở cửa sổ sát đất bên trên, nói với Hình Tòng Liên, “Đây cơ hồ là cái tính toán không bỏ sót kế hoạch, thậm chí liền lùi lại đường đều đã hoàn toàn nghĩ kỹ, nếu như không phải Tống Thanh Thanh tự sát, tướng dã kế hoạch chỉ sợ căn bản sẽ không bại lộ.”

Lâm Thần lần nữa nhớ tới trong bồn tắm dùng lưỡi dao kết thúc sinh mệnh mình người kia, hấn lúc này mới phát hiện, càng sâu nhập điều tra cái này vụ án, hấn liền càng không nỡ Tống Thanh Thanh rời đi.

Nhưng như Hình Tòng Liên nói, hết thầy chưa kết thúc, tướng dã vẫn chưa đền tội, hiện tại còn không phải hồi tưởng thời điểm.

Bọn hắn cấp tốc chạy về cục cảnh sát.

Ở trên đường thời điểm, Hình Tông Liên liền gửi điện thoại Vĩnh Xuyên phương diện nhân viên cảnh sát, báo cho đối phương tướng đã có trọng đại hiềm nghi, để bọn hắn nhất định phải đem người khống chế lại, nhưng chờ đến cục cảnh sát thời điểm, tướng đã lại không ở đây.

“Xảy ra chuyện gì rồi?” Hình Tông Liên lông mày nhíu chặt đặt câu hỏi.

“Chúng ta người một mực đi theo tướng tiên sinh, ngài nói chụp người chúng ta liền đem người chụp xuống hạ, nhưng lưu địch đây hồ đường hầm toàn tuyến kẹt xe, tính cả khu đang phát triển kia phần con đường đều không thông suốt, người còn tạm thời không tới.” Lâm Thần nhắc lên tâm có chút buông xuống, lúc này, vị kia nhân viên cảnh sát còn nói: “Người chết Tống Thanh Thanh kiểm tra thi thể làm xong, ngài mau mau đến xem sao?”

...

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên đi vào nghiệm thi bên ngoài.

Hắn cần đẩy cửa, Hình Tông Liên lại đè lại tay của hắn.

“Không sao, cũng không phải lần thứ nhất gặp thi thể.” Hắn nói liền muốn đi vào.

“Lâm Thần, đó cũng không phải thứ nhất hiện trường phát hiện án, người bây giờ đi vào thuần túy là nghĩ bản thân tra tấn.”

Đây đại khái là Hình Tông Liên rất ít gặp gọi thẳng hắn tính danh thời khắc.

Lâm Thần căn bản nghĩ không ra bất kỳ phản bác nào Hình Tông Liên từ ngữ, hắn nhanh chóng tỉnh táo lại, lui một bước, nói với Hình Tông Liên: “Như vậy, hay là mời pháp y tiên sinh ra nói chuyện đi.” Hắn ngồi tại nghiệm thi bên ngoài trên ghế dài, nhìn xem Hình Tông Liên thân ảnh tiến vào trong môn, sau đó cánh cửa nhẹ hợp, phát ra một tiếng cọt kẹt nhẹ vang lên.

Tống Thanh Thanh nguyên nhân cái chết thật ra phi thường rõ ràng, lúc ấy pháp y liền đã có trong hồ sơ phát hiện trận nói đến rất rõ ràng, hắn dùng lưỡi dao không chút do dự cắt đứt cổ họng của mình. Hắn sờ dĩ tự sát, là vì để bọn hắn đi tìm Lý Cảnh Thiên, là vì xé mở tướng đã ngụy trang mặt nạ, nhưng ở Lâm Thần ở sâu trong nội

tâm, hẳn luôn cảm thấy Tống Thanh Thanh chết còn không chỉ là đơn giản như vậy.

Tống Thanh Thanh a, Tống Thanh Thanh...

Người giữ vững được nhiều năm như vậy, bọn hắn ai cũng không có thể làm cho người khuất phục, người đã dùng cái chết của người vong nói nhiều chuyện như vậy, như vậy, ở trong đó, phải chăng còn có ta không nghe thấy thì sao đây?

Hình Tông Liên tiến vào nghiệm thi sau phòng, không bao lâu lại đi ra, Lâm Thần rõ ràng nghe được trên người hắn phiêu tán Formalin hương vị.

Hình Tông Liên bước nhanh hướng hắn đi tới, hắn đứng người lên, hỏi: “Như thế nào.”

“Kiểm tra thi thể không có quá nhiều chỗ khả nghi, là tự sát.”

Lâm Thần nghĩ, quả là thế. Hắn còn chưa kịp nghĩ đến muốn nói gì, Hình Tông Liên mở miệng lần nữa: “Nhưng có một vấn đề.”

“Cái gì?”

“Tống Thanh Thanh, thiếu một chiếc răng.”

Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu: “Có ý tứ gì?”

“Hàm dưới thứ hai mài răng, theo pháp y nói, viên kia răng rơi mất khả năng có chừng mười năm, là ngay cả hàm răng cùng một chỗ rút ra, đồng thời rất rõ ràng là, nơi đó cũng có lắp đặt qua răng giả dấu hiệu.”

Lâm Thần như cũ không rõ ràng cho lắm, nhưng Hình Tông Liên nói: “Ta thoáng hiểu rõ cái này trang bị, nếu như ta không có đoán sai, đây chính là vì cái gì Tống Thanh Thanh không cách nào mở miệng nguyên nhân.”

“Ta không rõ.” Hắn nhin không được níu lại Hình Tông Liên chế phục ống tay áo.

“Đây là thường dùng tại giám điệp tình báo một loại thủ đoạn, tại một viên nho nhỏ răng giả bên trong có thể chứa rất nhiều thứ, tỉ như máy nghe trộm, tỉ như định vị trang bị khoan đã, mười mấy năm trước, loại kỹ thuật này liền đã phi thường thành thực.”

Lâm Thần như bị sét đánh: “Ý của người là, tướng đã rút ra Tống Thanh Thanh răng, cho hắn lắp đặt lên nghe trộm trang bị, cho nên vô luận hắn nói cái gì nói đều sẽ bị nghe lén, hẳn thậm chí không có cách nào gỡ xuống mình viên kia răng... Bởi vì tướng đã cũng sẽ

phát hiện. Cho nên, ngươi là tại nói cho ta, Tống Thanh Thanh tại 24 giờ không bao giờ ngừng nghỉ giám sát ra đời sống gần mười năm, thật sao?”

“Chỉ sợ không chỉ là thế này, bởi vì coi như thế như cũ không cách nào lẩn tránh một vấn đề.”

“Viết?”

“Đúng đấy, Tống Thanh Thanh ở cục cảnh sát có bó lớn tiếp nhận đơn độc thẩm vấn thời gian, hẳn hoàn toàn có thể viết trên giấy nói cho cảnh sát đến tột cùng xảy ra chuyện gì, như vậy, tướng đã đến tột cùng như thế nào khiến hẳn ngoan ngoãn, ngay cả viết đều làm không được chứ?”

“Ta nghĩ không ra, mời ngươi nói cho ta.”

Từ Hình Tông Liên trong miệng nói ra mỗi một câu nói đều tàn khốc đến cực điểm, Lâm Thần không cách nào tưởng tượng loại này tàn khốc phía sau là như thế nào kinh nghiệm.

“Thật ra, viên kia rằng bản thân là không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, nhưng nó tựa như treo cao tại đỉnh thanh kiếm Damocles, nó nói cho Tống Thanh Thanh, đừng vượt khuôn, ta biết tất cả mọi chuyện, nhưng chân chính cần khống chế một người không cách nào phản kháng, còn cần từ nơi này.” Hình Tông Liên nói, giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng đâm trúng ngực của hắn.

“Cho nên, tướng đã như cũ vẫn là dùng người nào đang uy hiếp lấy Tống Thanh Thanh.”

Đã từng Lâm Thần cũng nghĩ qua vấn đề này, nhưng này lúc hắn suy nghĩ hồi lâu, không cách nào đạt được kết luận chính xác, Tống Thanh Thanh nào có nhiều như vậy trọng yếu đáng giá lo lắng người, cái kia lúc không cách nào nghĩ rõ ràng vấn đề này, hay là bởi vì hắn là đem nhân chi ác nghĩ đến quá mức đơn giản chút.

Tống Thanh Thanh quan tâm người, ngoại trừ hắn đám fan hâm mộ, lại còn có thể là ai?

Lâm Thần ngẩng đầu, Hình Tông Liên chính ngắm nhìn hắn, ánh mắt kia phi thường thông triệt hiểu rõ.

Hình Tông Liên đoạt tại trước mặt hắn, đem khó nói nhất ra miệng lời nói, nói ra: “Nếu như ta là tướng đã, ta cần khống chế Tống Thanh Thanh, ta chỉ cần cho hắn chứa một cái máy nghe trộm, sau đó nói cho hắn biết, chỉ cần ngươi dám đem nó lấy xuống, hoặc là

hướng cảnh sát lộ ra bất cứ tin tức gì, ta liền giết một cái người fan hâm mộ, người fan hâm mộ hàng ngàn hàng vạn, mà ta, xin người tin tưởng ta cùng đằng sau ta thể lực, chúng ta luôn có biện pháp tại cảnh sát hành động trước, giết tới như vậy một hai người.”

Lâm Thần rất muốn phủ nhận Hình Tòng Liên cái suy đoán này, nhưng hắn moi ruột gan, phát hiện kia thật là thích hợp nhất Tống Thanh Thanh công xiềng, thậm chí đối phương hoàn toàn có thể nói cho hắn biết, chỉ cần người cảm tử, ta cũng giống vậy giết người fan hâm mộ, người đại khái có thể thử nhìn một chút.

Bất luận kẻ nào tại dạng này tra tấn hạ không phải biến thành tên điên chính là lựa chọn tử vong, nhưng Tống Thanh Thanh thậm chí đã mất đi tự do đi chết tư cách, hắn có lẽ làm qua vượt mọi khó khăn gian khổ tâm lý đấu tranh có lẽ từng gần như sụp đổ, nhưng hắn cho đến đi hướng tử vong trước đều như cũ rất thanh tỉnh còn sống.

Hắn trầm mặc, hắn đi vào ngục giam, hắn từ bỏ bất luận cái gì lại có người sẽ thích được hắn cơ hội Lâm Thần cũng rất cuộc biết, Tống Thanh Thanh vẽ hạ cái kia ký hiệu phía sau, đến tột cùng là như thế nào tín niệm.

Hắn nhìn xem Hình Tòng Liên, chăm chú hỏi: “Nếu như người đoán được không sai, hắn vì cái gì lựa chọn vào hôm nay tự sát chứ?”

Quyển 4 Chương 161: Bốn tiếng 73

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 161: Bốn tiếng 73

Tác giả: Trường Nhị

Hắn hỏi là nếu như, nếu như bọn hắn giả thiết trở thành sự thật, Tống Thanh Thanh lựa chọn tại fan hâm mộ hội gặp mặt bắt đầu trước vài giờ tự sát chân chính nguyên nhân đến tột cùng là cái gì? Không muốn lại tiếp tục ẩn nhẫn xuống dưới, chỉ muốn thoát khỏi tướng dã khổng chế, muốn dùng tử vong vạch trần những này tấm màn đen?

Càng là xâm nhập hiểu rõ Tống Thanh Thanh kinh lịch, Lâm Thần liền càng tin tưởng hắn sẽ không dễ dàng lựa chọn đi hướng tử vong.

Mặc dù trên thực tế hắn cùng Hình Tông Liên phản bác kiến nghị kiện bên trong rất nhiều quá khứ chi tiết phỏng đoán đều không có chút nào chứng minh thực tế, tỉ như viên kia rằng lại hoặc là nói Tống Thanh Thanh trên căn bản không cách nào mở miệng nguyên nhân, thậm chí càng có khả năng, bọn hắn suy luận từ trên căn bản không thành lập, viên kia trong hàm rằng không có máy nghe trộm thậm chí lại không người dùng fan hâm mộ sinh mệnh đang uy hiếp Tống Thanh Thanh, Tống Thanh Thanh chỉ là không muốn sống chỉ là bị quan chán đời mà chết.

Nhưng nếu như, bọn hắn may mắn lần nữa đoán đúng chứ?

Sinh hoạt tại Lý Cảnh Thiên về lo lắng hạ Tống Thanh Thanh không có tự sát, bị oan khuất đi vào ngục giam Tống Thanh Thanh cũng không có tự sát, mỗi ngày đều đang tiếp thụ nghe lén hắn không có lựa chọn bị nghe lén bên trong bất luận cái gì trong một ngày tự sát, vậy hắn tại sao muốn tại chín năm sau hôm nay tự sát?

Tại sao là ngày mùng 1 tháng 6 rạng sáng, vì cái gì?

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên: “Ngoại trừ tướng dã dùng fan hâm mộ hoặc là cái gì mạng người khác uy hiếp Tống Thanh

Thanh, khiến hấn không có cách nào hướng cảnh sát tìm kiếm trợ giúp bên ngoài còn có khác hấn không cách nào báo cảnh lý do sao?”

“Ta nghĩ không ra lý do khác.” Hình Tòng Liên thẳng thắn nói. Lâm Thần nghĩ, nếu như ngay cả Hình Tòng Liên cũng không nghĩ đến, đại khái kể sau màn cũng sẽ không có cái gì biện pháp tốt hơn. Lâm Thần nói: “Theo như lời người nói, hấn còn sống là vì bảo hộ những khả năng kia bị uy hiếp sinh mệnh người, như vậy hấn lựa chọn tự sát, là từ bỏ bảo hộ những người kia sao? Chúng ta có phải hay không không để ý đến căn bản nhất tính vấn đề?” Trong lòng tràn ngập lên phi thường đáng sợ suy đoán, Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên, tiếp tục hỏi: “Nếu như hấn không có chết, tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì?”

“Sẽ phát sinh cái gì?”

“Đúng.”

“Cái gì cũng không biết phát sinh đi, hết thảy cùng trước đó an bài, đợi chút nữa sẽ tổ chức hấn fan hâm mộ hội gặp mặt, hấn sẽ trở lại sân khấu, cùng kiên trì thích hấn như vậy nhiều năm người gặp mặt...” Hình Tòng Liên đột nhiên dừng lại, phảng phất cũng nghĩ đến cái gì.

Lâm Thần nhẹ gật đầu, tiếp tục nói: “Tổng Thanh Thanh không chút do dự cắt đứt cổ họng của mình, đúng lúc là tại fan hâm mộ hội gặp mặt trước đó lúc rạng sáng, không có quá sớm cũng không có quá muộn, cho nên tướng dã chỉ có thể bắt đắ dĩ hủy bỏ hội gặp mặt. Tổng Thanh Thanh rất kiên cường, hấn sống tiếp chính là vì bảo hộ một ít người, như vậy, ta nhớ hấn lựa chọn tử vong đồng dạng là vì bảo hộ những người kia. Nếu như ta phân tích là đúng, hấn chết rất có thể là vì ngăn cản cái nào đó đáng sợ sự tình, mà fan hâm mộ sẽ ngay tại ngày mùng 1 tháng 6 cùng ngày cử hành, nói đúng là, fan hâm mộ sẽ lên sẽ phát sinh rất khủng bố sự tình, hấn chỉ có thể dùng tử vong đến ngăn cản.”

Lâm Thần chợt cảm thấy sợ hãi: “Tổng Thanh Thanh sẽ không đột nhiên từ bỏ hấn chỗ kiên trì tín niệm, hấn lựa chọn tự sát, cũng liền mang ý nghĩa uy hiếp trừ mã của hấn thăng cấp. Mời người nói cho ta, điều này có ý vị gì?”

Hình Tòng Liên đáp: “Đưa từng tiếng fan hâm mộ hội gặp mặt bên trên sẽ người chết, chết rất nhiều người. Cho nên, hẳn biết điểm ấy sau chỉ có thể lấy tự sát đến ngăn cản xấu nhất tình huống phát sinh.”

Đó căn bản là thiên phương dạ đàm giả thiết. Nhưng mà, thường thường bị tưởng rằng thiên phương dạ đàm phân tích, lại là chân tướng. Cho dù Lâm Thần không muốn tiếp tục suy nghĩ, hẳn hay là nhanh nhẹn bắt được một khả năng khác tính... Tướng dã muốn một lần nữa nâng đỡ Tống Thanh Thanh căn bản không phải vì lợi dụng Tống Thanh Thanh kiếm tiền chứ?

Lâm Thần quay người, đẩy ra nghiệm thi phòng đại môn, lao vào trong đi.

Tống Thanh Thanh thi thể vừa muốn bị chứa vào một bên trong tủ lạnh, hẳn kéo lại pháp y, hô: “Chờ một chút!”

Đập vào mặt hơi lạnh đánh hẳn đầy người ý lạnh, Tống Thanh Thanh mi mắt buông xuống, khuôn mặt an tường, tử vong của hẳn bên trong không có bất kỳ cái gì một tia tuyệt vọng, bi thống cùng không cam lòng, hẳn ngồi trong bồn tắm, ngưỡng vọng ngoài cửa sổ vũ trụ mênh mông tinh không, hẳn không chút do dự cắt đứt cổ họng của mình.

Vậy thì thật là tốt là tại fan hâm mộ hội gặp mặt trước đó lúc rạng sáng, không có quá sớm cũng không có quá muộn, cho nên tướng dã chỉ có thể bắt đắc dĩ hủy bỏ hội gặp mặt.

Đây không phải hậm hực, không phải bi quan chán đời, không phải bắt đắc dĩ phản kháng, đây là nhất thanh tinh lựa chọn, nhất tính toán chính xác, nhất khảng khái chịu chết.

Bởi vì hẳn chỉ có con đường này có thể đi, hẳn không có cái khác bất luận cái gì lựa chọn.

Lâm Thần muốn dùng tay chạm đến hẳn trên cổ đáng sợ vết thương, lại bị pháp y ngăn cản: “Người muốn làm gì?”

Tống Thanh Thanh đã dùng tử vong của hẳn làm nhiều chuyện như vậy, như vậy, Tống Thanh Thanh cũng nhất định dùng hẳn chết chỉ ra hung thủ thật sự.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên, dùng cực kỳ tinh táo ngữ điệu hỏi: “Tự sát, đại quy mô quần thể giết người sự kiện, người nghĩ ra cái gì?”

Hình Tòng Liên nhíu mày trầm tư, về sau bỗng nhiên mở to hai mắt, gắt gao tiếp cận hẳn: “Hắc ám mạng lưới, giết người trực tiếp?”

Tại Hình Tòng Liên nói xong câu đó về sau, bọn hắn không hẹn mà cùng hướng ngoài cửa phóng đi.

Hình Tòng Liên chạy xuống lầu một, ở cục cảnh sát trong đại sảnh hô to: “Vương Triều, Vương Triều!”

Hắn hô rất nhiều âm thanh, đám người xung quanh tất cả đều ghé mắt, rất cục, người thiếu niên buồn bực thanh âm truyền đến: “Ở chỗ này đây, lão đại.”

Vương Triều thanh âm không biết từ chỗ nào gian phòng làm việc bên trong ung dung truyền ra.

“Cút ra đây, đi bãi đỗ xe, lập tức!”

Hình Tòng Liên đang khi nói chuyện liền hướng cục cảnh sát bên ngoài bãi đỗ xe chạy tới, Lâm Thần có thể hiểu được hẳn lo lắng nhưng không thể minh bạch vì cái gì dưới loại tình huống này hẳn phản ứng đầu tiên phải đi lấy xe, có điều căn cứ vào đối Hình Tòng Liên quyết đoán lực tín nhiệm hẳn cũng vẫn là chạy theo ra ngoài. 12:30 phân.

Nắng gắt hạ bạo chiếu trong xe Jeep nóng hổi nóng rực, thậm chí liền hô hấp đều gian nan, Hình Tòng Liên không chút do dự khởi động động cơ, hẳn đem xe quay đầu về cửa cảnh cục lúc, chính chính tử tế nổi liền xông ra cục cảnh sát Vương Triều.

Vương Triều thở hồng hộc bò lên trên xe, còn chưa kịp đóng cửa, Hình Tòng Liên liền giẫm mạnh chân ga đem xe tấn mãnh mở ra.

“Lão đại đến cùng ra cái đại sự gì nha...”

“Ngậm miệng, nghe ta nói.” Hình Tòng Liên cắt ngang hẳn sao, “Chúng ta bây giờ hoài nghi, tướng dã sở dĩ cần bày ra Tống Thanh Thanh fan hâm mộ gặp mặt là vì tiến hành một vòng mới tử vong trực tiếp, đầu tiên nói cho ta Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt mới nhất tiến triển.”

Vương Triều chấn kinh đến cả người đều muốn xù lông, hẳn giữ chặt thành ghế hỏi: “Cái gì lão đại, cái này TM là thần triển khai người biết không, vì cái gì lại là tướng dã bày ra tử vong trực tiếp, đây không có khả năng, tướng dã đều chủ động hủy bỏ hội gặp mặt a!”

“Càng che càng lộ.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói, “Ta kêu người tra cái gì người liền tra cái gì, bớt nói nhảm.”

Lâm Thần lập tức tỉnh ngộ, hắn đột nhiên nghĩ đến vị kia xa ngút ngàn dặm không có tung tích mỹ cảnh tiên sinh, từ vừa mới bắt đầu tướng dã bắt quá chỉ là hấp dẫn bọn hắn chú ý giả tượng, chính vì hắn chủ động hủy bỏ hội gặp mặt cho nên bọn hắn rất khó ý thức được fan hâm mộ hội gặp mặt tồn tại vấn đề, huống hồ tướng dã chủ động phối hợp cảnh sát điều tra, người cũng đã bị chụp xuống, bọn hắn mệt mỏi tra án lúc rất dễ dàng buông lỏng cảnh giác.

Nhưng từ trên căn bản nói, nếu như đây là tử vong trực tiếp, kia tướng dã liền không khả năng là một người, ở trong đó còn có ung dung ngoài vòng pháp luật mỹ cảnh tiên sinh còn có lúc nào cũng có thể xuất hiện bất kỳ người nào khác.

Nhưng mà lần này, tướng dã lại từ đâu bên trong tìm đến nhiều như vậy bị tẩy não học sinh?

Vương Triều cấp tốc bắt đầu đánh bàn phím, một lát sau, hai tay của hắn mạnh mẽ đình trệ.

“Lão đại, Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt giống như xác thực không ngừng.”

“Một hơi nói xong.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

“Tống Thanh Thanh các lớn fan hâm mộ đứng, Post Bar, người đứng tập thể thảo luận đi sau bày một phần mới thông cáo.”

Vương Triều cấp tốc kéo lấy con chuột, đem Laptop đưa tới: “Đây là Tống Thanh Thanh 7 trạm xe phát ra thông cáo chung.”

Lâm Thần quay đầu nhanh chóng quét mắt tuyên bố nội dung.

7 trạm xe thông cáo chung đã nói, cho dù tướng dã phương diện cùng nhã âm thanh diễn nghệ hủy bỏ fan hâm mộ hội gặp mặt, nhưng 7 trạm xe đang thu thập fan hâm mộ ý kiến sau cùng nhã âm thanh diễn nghệ thương nghị quyết định, lâm thời đem fan hâm mộ hội gặp mặt cải thành lễ truy điệu, như thường lệ cử hành.

Tuyên bố bên trong còn nói, mặc dù từng tiếng bởi vì bệnh trầm cảm mà tự sát, nhưng trở lại sân khấu là tâm nguyện của hắn, coi như hắn tại chịu đủ bệnh trầm cảm tra tấn lúc, đều nghĩ đến muốn trở về gặp lại bọn hắn một mặt, như vậy mặc dù từng tiếng đang diễn xướng hội trước đó ngã xuống, các nàng cũng không thể ngã xuống, huống hồ có rất nhiều cô nương từ tình ngoài thậm chí nước ngoài

bay tới, càng nhiều chưa đoạt phiếu đám fan hâm mộ cũng sớm đến diễn nghệ trung tâm bên ngoài, mặc kệ là vì từng tiếng vẫn là vì những cô nương này, hội gặp mặt đều phải tiến hành tiếp, đây là vì từng tiếng cùng mỗi vị yêu từng tiếng tâm nguyện của người ta. Vì có thể tận khả năng nhiều thực hiện trái tim tất cả mọi người nguyện, 7 trạm xe và văn nghệ trung tâm người phụ trách cùng nhà âm thanh diễn nghệ công ty sau khi thương nghị, làm ra mới quyết định, chỉ cần tất cả fan hâm mộ tuân thủ trật tự, trong hội trường sẽ tận lực sẽ an bài càng nhiều người ra trận.

Lâm Thần nhin không được cười lạnh, cái này thoát nhìn là fan hâm mộ đứng liên hợp thảo luận kết quả, nhưng rất có thể chỉ là tướng dã bản nhân ý chí. Tướng dã từng là Tống Thanh Thanh sớm nhất người đại diện, hấn đương nhiên nắm giữ cùng Tống Thanh Thanh có liên quan tất cả tuyên truyền tài nguyên, ở trong đó đương nhiên bao quát Tống Thanh Thanh tất cả fan hâm mộ trang web ban đầu cao tầng tương quan tài khoản hào.

Hấn căn bản không cần thông qua đại chúng truyền thông bình đài hiệu triệu Tống Thanh Thanh fan hâm mộ, chỉ cần khống chế có sức ảnh hưởng fan hâm mộ cao tầng tài khoản hấn đương nhiên liền có thể khống chế Tống Thanh Thanh đại bộ phận fan hâm mộ.

Tướng dã từ vừa mới bắt đầu liền không có từ bỏ kế hoạch dự định. Ngay tại Lâm Thần suy nghĩ thời điểm, Hình Tông Liên đã đem lái xe đến tàu điện ngầm đứng trước.

Hấn cấp tốc dừng xe cũng nói với Vương Triều: “Đem người tất cả mọi thứ đều mang tốt, cầm ba tổ vô tuyến thông tin thiết bị ra.”

Wang Zhao vợ vàng lật ra ba lô: “Lão đại chúng ta bây giờ muốn đi đâu?”

“Đi tàu địa ngầm.”

Wang Zhao từ hấn ba lô một đồng vụn vật bên trong chấn động rút xuống ra ba bức vi hình tai nghe, mở ra bàn tay đưa cho bọn hấn: “Vì cái gì a?”

“Lư địch hồ đường hầm kẹt xe.” Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên, lần nữa đem tất cả chi tiết xâu chuỗi.

Vĩnh Xuyên Christine văn nghệ trung tâm tọa lạc ở Hi Trữ khu đang phát triển tứ phía bị nước bao quanh, là một khối phi thường to lớn nội hồ hòn đảo, mà trừ lư địch đáy hồ đường hầm bên ngoài chỉ có

Vĩnh Xuyên đại đạo một đầu xuất nhập thông đạo, mà Vĩnh Xuyên đại đạo, đi con mẹ nó vậy căn bản là Vĩnh Xuyên thị từ sớm vậy lại muộn đại lộ đường.

Tướng đã lựa chọn Christine văn nghệ trung tâm cũng phải sớm có dự mưu, thậm chí ngay cả lư địch hồ đường hầm hiện tại kẹt xe sự cố khả năng cũng phải tướng đã thủ bút, Tống Thanh Thanh sớm đã dùng mình chết đem sự tình nói đến rất rõ ràng, là bọn hắn không có sớm đi nghĩ đến.

Hình Tông Liên ước chừng cũng phát giác hắn nôn nóng cảm xúc, đưa tay đè lại cổ của hắn, sau đó tiến đến trước mặt hắn, mỗi chữ mỗi câu nói với hắn: “Chúng ta sẽ cùng một chỗ đem chuyện này xử lý tốt, tin tưởng ta, tin tưởng chính ngươi, cũng tin tưởng Tống Thanh Thanh.”

Lâm Thần đột nhiên thanh tĩnh: “Được.” Hắn nói như vậy.

Trên thực tế, hắn cũng không thanh Sở Hình Tông Liên nói câu nói kia lúc siêu nhiên tự tin từ đâu mà đến, có lẽ ngày bình thường Hình Tông Liên sẽ còn hí mắt cùng hắn tản bộ nói xấu, nhưng hắn ở sâu trong nội tâm đã sớm phi thường rõ ràng, Hình Tông Liên căn bản không phải cái kia luôn yêu thích uống bia phối củ lạc phổ thông cảnh sát hình sự.

Khi biết tướng đã có thể sẽ tập kích văn nghệ trung tâm về sau, Hình Tông Liên phản ứng đầu tiên không phải dừng lại trước tra rõ ràng vấn đề mà là đi trước lại nói; khi biết fan hâm mộ hội gặp mặt sẽ lấy càng lớn quy mô tiếp tục tổ chức về sau, Hình Tông Liên cũng không có lãng phí thời gian điều tra tướng đã động cơ, tương quan chứng cứ hoặc là gửi điện thoại lãnh đạo báo cáo tình huống, hắn ngược lại đem cú điện thoại đầu tiên gọi cho Giang Triều.

Hình Tông Liên mang theo tai nghe vừa chạy vừa nói, khí tức không loạn chút nào.

Bọn hắn thông qua áp cơ xuống đến trạm xe lửa bên trong, trường phong từ đường hầm ở xa gào thét mà tới.

Tại khái quát trần thuật tình huống về sau, sáng tỏ đoàn tàu đèn nhanh chóng từ đường hầm nơi xa xuất hiện.

“Đúng, triệu tập cảnh lực chạy tới Christine văn nghệ trung tâm, từ bỏ sử dụng xe cảnh sát, toàn bộ ngồi xe lửa, đồng thời thông tri phòng cháy cùng nhân viên y tế, lư địch hồ đường hầm kẹt xe, cần

phải đi Vĩnh Xuyên đại đạo, mời cảnh sát giao thông bộ môn phối hợp khai thông, nhất định nhanh chóng xuất phát, càng sớm càng tốt.”

Giang Triều không biết tại đầu bên kia điện thoại nói cái gì, nhưng đại khái là “Già hình người bây giờ cái gì đều không có điều tra rõ ràng liền làm to chuyện có thể hay không quá kinh hãi tiểu quái” lại hoặc là “Cần không có xảy ra việc gì chúng ta cũng phải gánh trách nhiệm” một loại từ ngữ, kia là bất luận kẻ nào khi biết khuyết thiếu chứng cứ ủng hộ âm mưu luận lúc đều sẽ nói, Hình Tông Liên nhấn mạnh, không lưu tình chút nào nói: “Câm miệng người lại, hiện tại ngoại trừ văn nghệ trung tâm bên trong mấy ngàn cái nhân mạng bên ngoài còn chúng ta đảm đương không nổi trách nhiệm, đem câu nói này còn nguyên nói cho người cấp trên cùng người cấp trên cấp trên.”

Cửa xe mở rộng, bọn hắn đi vào toa xe, xếp hàng ngồi xuống.

Lâm Thần mắt nhìn bản đồ, bọn hắn vị trí chỗ ở cách Christine văn nghệ trung tâm cách xa nhau 6 đứng, xa hành hẹn 15-20 phút.

“Vương Triều.” Hình Tông Liên hô.

“Tại!”

“Điều Christine văn nghệ trung tâm bản vẽ mặt phẳng giấy cho ta.”

Vào giờ phút như thế này, liền ngay cả 18 tuổi Vương Triều đều hiện ra vượt mức bình thường tinh táo, hắn rút ra dự bị máy tính bảng, đem đưa cho Hình Tông Liên, nói bổ sung, “Tàu điện ngầm bên trong tốc độ đường truyền quá kém, muốn chờ một hồi.”

Sau đó rất nhanh, một bức nguyên tòn Christine văn nghệ trung tâm kiến trúc thi công phương bản vẽ mặt phẳng chậm chậm triển khai, hình tượng trải rộng ra lúc hơi có thể bỗng nhiên, mượn cơ hội này, Hình Tông Liên đem máy tính bảng cầm nhiều đến, nói với hắn: “Tại gửi điện thoại văn nghệ trung tâm sơ tán quần chúng trước chúng ta tất nhiên muốn trước ra một cái phương án, nếu không dám người khủng hoảng rất dễ dàng phát sinh giẫm đạp sự cố.”

Lâm Thần lần nữa ý thức được, cùng loại tình hình đã từng phát sinh qua.

Nói không chừng lúc ấy sống yên ổn quốc tế cửa hàng sự cố bản thân liền là một lần diễn thử, tướng dã phương diện bày ra sự cố cũng tương tự vì tính toán cảnh sát tương quan lực lượng phản ứng

thời gian, nếu như phỏng đoán của hấn là thật, bọn hấn lần này chỉ sợ sẽ tao ngộ càng kín đáo kế hoạch.

Mà khi bọn hấn bắt đầu sơ tán quần chúng lúc, tướng dã phương diện chỉ sợ cũng sẽ có điều cảnh giác. Đây chính là Hình Tông Liên vì cái gì không có đầu tiên gửi điện thoại văn nghệ trung tâm nguyên nhân, nhưng mà, nghĩ bất động thanh sắc sơ tán tất cả mọi người đó căn bản là chuyện không thể nào.

“Vương Triều.” Lâm Thần đối người thiếu niên nói, “Trước điều dưỡng camera giám sát hiểu rõ văn nghệ trung tâm trong ngoài dòng người tình huống.”

Người thiếu niên rất thống khổ nói: “Ta vừa rồi đã thử qua, tàu điện ngầm bên trong tốc độ đường truyền quá kém, ta nhìn không thấy giám sát.”

Quyển 4 Chương 162: Bốn tiếng 74

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 162: Bốn tiếng 74

Tác giả: Trường Nhị

Vĩnh Xuyên, Hi Trữ khu đang phát triển, Christine văn nghệ trung tâm.

Ngay tại Vương Triều phi thường buồn nản ý đồ cố gắng kết nối mạng wireless lúc, một vị khí chất ôn hòa trung niên nhân vừa đề xuống văn nghệ trung tâm thang máy, tầng hầm tràn ngập cùng trên mặt đất hoàn toàn khác biệt âm trầm ý lạnh, trung niên nhân hướng camera giám sát mỉm cười, phảng phất tại cùng phòng quan sát người chào hỏi.

Thang máy từ phụ tầng hai lên thẳng mà lên, tại lầu hai dừng lại.

Trung niên nhân cõng hai vai bao, đi ra cửa thang máy, hướng trung ương diễn nghệ cửa phòng miệng đi đến.

Tham gia fan hâm mộ hội gặp mặt, ồ không, tham gia lễ truy điệu dòng người chính liên tục không ngừng hướng trung ương diễn nghệ trong đại sảnh chen chúc mà đi.

Toàn bộ chỗ ngồi tịch mở ra trung ương đại sảnh có thể chứa đựng gần năm ngàn người, ở đại sảnh cổng công cộng khu vực bên trong vây quanh rất nhiều chưa vào sân nhưng biểu lộ phá lệ bi thương nữ hài, các nàng có người ngồi xổm ở bên tường thút thít, cũng có tốp năm tốp ba vây tại một chỗ tương hổ an ủi cổ động.

Trung niên nhân từ giữa các nàng xuyên qua, túi đeo lưng của hắn vừa lúc quét đến trong đó một nữ hài ba lô bên trên vật trang sức, hai tướng dây dưa, trung niên nhân bị ép ngừng lại.

“Thực sự thật có lỗi a.” Hắn hướng nữ hài đi đầu xin lỗi.

Nữ hài nghĩ cười ba lô, lại bị ngăn cản.

“Không sao, ta tự mình tới liền tốt.”

Hắn khiến nữ hài quay lưng lại, có chút kéo ra một chút nữ hài ba lô khóa kéo, sau đó đem cấu kết tự mình cõng bao móc nối giải khai,

nhẹ nhàng trở lại như cũ.

Có lẽ là vị kia trung niên nhân thanh âm so quảng bá bên trong tấu vang lên đàn Cello khúc rõ ràng hơn triệt êm tai, lại hoặc là trên người hấn hữu nhân âu phục cùng bên trong dựng áo thun nhìn như tùy ý lại hiện ra nồng đậm nghệ thuật gia khí chất đến, nữ hài lại đột nhiên rất muốn cùng trước mắt cái này giống phụ thân hấn đồng dạng nam nhân đáp lời, nhưng tại nàng mở miệng trước đó, trung niên nhân lại sớm hướng nàng hạ thấp người thăm hỏi, lộ ra phi thường khiêm tốn hữu lễ mỉm cười, sau đó quay người rời đi.

Đại khái là cái nào sắp ở trung tâm đem diễn xuất dàn nhạc nhạc thủ một loại người đi, nữ hài lưu luyến không rời quay đầu lại, nghĩ có chút tiếc nuối đến.

...

Christine diễn nghệ trung tâm công.

Mộc hỏi hoa vội vàng chạy lên dài dằng dặc cầu thang, nàng tóc mai loạn thành một bầy nhưng căn bản không kịp chải vuốt, đêm qua lúc ngủ, nữ nhi còn đưa cho nàng một cái ngọt ngào ngủ ngon hôn, nàng ôm phi thường mỹ hảo ước mơ lâm vào sâu ngủ, có đợi nàng buổi sáng làm điểm tâm thời điểm, kinh thiên phích lịch từ đầu đánh xuống.

Tại thông báo xong hôm nay khí tượng về sau, chủ trì lấy phi thường nghiêm túc bi thương ngữ điệu thông báo một thì đột phát tin tức. Mộc hỏi hoa nghe được tin tức kia thời điểm, kém chút đem khí ga bên trên cái chảo đổ nhào, từng tiếng chết rồi, bệnh trầm cảm, tự sát, cái này sao có thể?

Phòng khách truyền đến chồng của nàng mang tiểu nữ nhi tại bàn ăn bên trên cười đùa thanh âm, nhưng tiếng cười bởi vì tin tức này mà nhanh chóng đình chỉ, ngày đó cướp được vé vào cửa thời điểm nàng cao hứng thật lâu, lão công cũng phi thường quan tâm nói sẽ ở nhà mang hài tử, khiến nàng yên tâm đi fan hâm mộ hội gặp mặt, nhưng là bây giờ, từng tiếng chết rồi, nàng đi xem cái gì a?

Mộc hỏi hoa hồn hồn ngạc ngạc tại trong phòng bếp ngồi xuống, nàng ngay từ đầu cũng không có khóc, thẳng đến tiếng bước chân vang lên, quan khí ga âm thanh truyền đến, nàng mới bắt đầu rơi lệ. Một đôi rộng lượng bàn tay xoa lên sống lưng của nàng, nàng bị ôm thật chặt vào người yêu của nàng trong ngực, nước mắt thuận thế

lưu lại, nàng lên tiếng khóc lớn lên.

Nàng nhớ kỹ mình khóc thật lâu, loại này tâm nguyện sắp đạt thành lại bị người vào đầu thức tỉnh đau đớn nàng tại rất nhiều năm trước liền đã trải qua, hiện tại nàng phảng phất lại trở lại 18 tuổi năm đó nghỉ hè, đồng dạng ve kêu đồng dạng viêm hạ, chỉ là lần này, quở trách nàng người biến thành bảo vệ nàng người.

Người yêu của nàng nói với nàng: “Đi thôi, ta cùng ngươi đi, mặc kệ như thế nào, ngươi hay là muốn đi đúng không?”

Mộc hỏi hoa lau khô nước mắt, dùng sức nhẹ gạt đầu.

Các nàng từ Vĩnh Xuyên đại đạo lái về phía Hi Trữ khu đang phát triển bên trong, trên đường đi kẹt xe vô cùng nghiêm trọng, xe tải quảng bá bên trong một hồi ban bố hội gặp mặt hủy bỏ tin tức, một hồi lại tại nói liên quan tới bệnh trầm cảm sự tình. Mộc hỏi hoa tâm thần không yên dùng di động leo lên bew IThyou, nàng nhìn thấy tấm kia đưa đỉnh thảo luận thiếp, rất kiên quyết trả lời: Coi như hội gặp mặt hủy bỏ, ta cũng nghĩ đi a.

Về sau, nàng thu được fan hâm mộ sẽ liên hợp thanh minh hội gặp mặt đem đúng hạn cử hành tin nhắn, nội tâm của nàng lại có loại đẳng chất cảm giác thỏa mãn, mặc kệ như thế nào, 18 tuổi năm đó nghỉ hè nàng chỗ chưa thể đạt thành tâm nguyện, hôm nay cuối cùng có thể đạt thành.

Lão công đưa nàng đưa đến diễn nghệ trung tâm công, nói cho nàng sẽ mang nữ nhi đến phụ cận trong cao ốc tìm tiệm sách chơi một hồi, cần nàng yên tâm, cuối cùng còn đưa nàng một cái trấn an tính chất hôn.

Nàng nhanh chóng chạy lên lầu, bởi vì quá cấp thiết, nàng cũng không nhìn thấy phía trước có người đi qua, chờ nàng phát hiện lúc đã tới không kịp phanh lại, nàng hướng đối phương đụng tới.

Đối phương lui lại hai bước, đưa nàng đỡ lấy, nhẹ nói câu “Cẩn thận”.

Nàng lúc này mới phát hiện, nàng vừa rồi đụng vị mang theo viền vàng kính mắt trung niên nhân, trung niên nhân công màu đen hai vai bao, ánh mắt ôn nhu, trong đại sảnh tấu vang lên bi thương đàn Cello khúc, nàng đứng thẳng người, đưa mắt nhìn trung niên nhân đập trên kia lưỡng lự dương cầm âm thanh hướng phương xa trong bóng tối đi đến.

...

Hoành Tiêu là Christine diễn nghệ trung tâm giám đốc văn phòng một vị bình thường nhất nam thư ký, hấn tiếp vào cảnh sát điện thoại lúc, còn tại vụng trộm cùng bạn gái tám Wechat.

Tại để điện thoại di động xuống trước, hấn hồi phục câu nói sau cùng là: Người cũng đừng đến tham gia náo nhiệt, phòng khách chính người đều chen không được.

Hấn nhận điện thoại, đàn Cello âm thanh đột nhiên sục sôi.

Bên đầu điện thoại kia người tự xưng là vị cảnh sát hình sự, bởi vì tiếp vào báo cáo xưng có người tại văn nghệ trung tâm bên trong lắp đặt bom, mặc dù có thể là hư giả cảnh báo, nhưng vì lý do an toàn, hấn vẫn cần hiểu rõ trung tâm tương quan tình huống, đồng thời yêu cầu văn nghệ trung tâm phương diện lập tức khởi động khẩn cấp dự án, bắt đầu có thứ tự sơ tán đám người.

Vừa nghe được tin tức này lúc, hoành Tiêu nội tâm một trận khủng hoảng, có hấn vẫn là không nhận được cảm thấy đây có lẽ là cái gì đùa ác, đúng vậy a, lão xưng bom báo cảnh loại này tin tức thực sự rất nhiều, nói không chừng là ai giả báo cảnh chứ?

“Ta đưa điện thoại cho ngài tiếp vào chúng ta giám đốc văn phòng.”

Hấn đứng người lên, nhìn xem dưới lầu mật như bày kiến dòng người, nói như vậy.

...

Cống hai vai bao trung niên nhân đi một đoạn đường rất dài, hấn rất cục chậm ung dung tại hành lang cuối trong khu nghỉ ngơi ngồi xuống, hấn bên tay trái là cả tầng lầu mặt cái cuối cùng an toàn lối ra, so với trung ương trước đại sảnh loạn xạ bát nháo cảnh tượng, nơi này ngược lại ngay cả người cũng không có.

Hấn để túi đeo lưng xuống, từ bên trong móc ra một cái sandwich, rất kiên nhẫn gặm.

Phụ trách sạch sẽ dì có chút không giải thích được nhìn cái kia gặm sandwich nam nhân, lôi kéo đồ lau nhà liền hướng dưới chân hấn kéo đi.

Trung niên nhân phi thường tốt tính tình dờn chân, cắn xuống một ngụm bánh mì, lộ ra bên trong đồ tươi dăm bông có nhân.

Sạch sẽ dì hỏi: “Người là đưa nữ nhi tới nghe buổi hòa nhạc?”

Trung niên lần nữa nở nụ cười, hiện ra phi thường tốt đẹp giáo dưỡng: “Đúng vậy a.”

“Nhưng này cái bắt đầu diễn xướng hội minh tinh không phải chết sao?”

“Nữ nhi của ta thích, ta cũng hết cách rồi a.” Hấn phi thường bất đắc dĩ đứng người lên, gặm xong cuối cùng một ngụm, đem sandwich nhựa plastic giấy liên quan bao bên ngoài trang túi giấy, cùng nhau ném vào trong thùng rác, đi xuống an toàn thông đạo.

...

Thiết Xa trong mái hiên phát hình đoàn tàu sắp đến Hi Trữ quảng trường đứng nhắc nhở.

Lâm Thần ngẩng đầu nhìn một chút sai sử đèn, cách Christine văn nghệ trung tâm còn có hai trạm đường khoảng cách.

Ngay tại vừa rồi thời điểm, Giang Triều truyền đến tin tức, lưu dịch hồ phòng cháy trung đội hơn phân nửa cảnh lực đều bị điều đi cứu viện đáy hồ đường hầm cỗ xe tự đốt đưa tới liên hoàn chạm vào nhau sự cố, lãnh đạo nói cần điều khác trung đội nhất định phải có đầy đủ chứng cứ chứng minh khả năng xuất hiện tập kích sự kiện, nếu không tùy ý điều phối phòng cháy lực lượng đối thành thị khu vực khác phòng cháy an toàn bất lợi, vạn nhất là điệu hổ ly sơn chứ? Đối phương nói như vậy.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên vừa kết thúc cùng Vĩnh Xuyên Christine văn nghệ trung tâm giám đốc điện thoại, bên đầu điện thoại kia giám đốc tiên sinh cũng phải tương tự ý tứ, bom tập kích dự cảnh đương nhiên là hấn lập ra lý do, nhưng hấn cũng phải đang suy nghĩ không ra cái gì khác có thể để cho đối phương tương đối khẩn trương lại không đến mức làm cho đối phương quá phạm khủng hoảng lý do.

Vị kinh lý kia tiên sinh ngược lại là tương đối thái độ tốt đẹp, hấn dùng rất phối hợp ngữ khí nói ra: “Đúng đúng, ta hiểu được, người của ngài muốn lưu lượng số liệu ta ngay lập tức sẽ báo cáo, nhưng mà ta xác thực không biết ngài a, ngài có cái gì có thể chứng minh thân phận của mình phương thức sao, nếu không ngài tránh ra phát khu vị kia lãnh đạo cho ta đến điện thoại cũng được. Nhưng ta ngay lập tức sẽ đem an bài công việc xuống dưới, chờ lãnh đạo cấp trên điện thoại đến, ta liền bắt đầu hành động.”

Hắn nói xong, cúp điện thoại.

Hình Tòng Liên một bên đang nhìn văn nghệ trung tâm bản vẽ mặt phẳng, một bên nhin không được lần nữa bấm Giang Triều điện thoại.

“Có thể liên hệ với Hi Trữ khu đang phát triển lãnh đạo sao, mời bọn họ gọi điện thoại cho văn nghệ trung tâm quản lý, trợ giúp ta xác nhận thân phận.”

“Già hình già hình, người cái này thật sự coi ta thư ký dùng có phải hay không, ta hiện tại một người đều tách ra thành Thập Bát phần, bao nhiêu lãnh đạo gọi điện thoại đến hỏi ta có phải hay không đầu óc hỏng, nếu là cuối cùng chuyện gì đều không có phát sinh, ta đoán chừng hai ta cảnh cáo xử lý là trốn không thoát, nói không chừng sẽ còn bị khuyên lui.”

“Người bây giờ đến đâu rồi?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Lão tử cái này mới vừa lên tàu điện ngầm, ta vừa đem dăm từng cái phương diện đều thông tri đến, nhưng các lãnh đạo ý kiến đều rất thống nhất, người phải có chứng cứ, bằng vào Tống Thanh Thanh tự sát phỏng đoán hắc ám mạng lưới sẽ hai lần tiến hành tử vong trực tiếp lý do này là không đầy đủ, chỉ cần người có đầy đủ chứng cứ, toàn thành phố lực lượng đều thuộc về người điều phối!”

Lâm Thần đem những lời này nghe vào tâm lý, nhưng mà Vương Triều sớm tại đập vào xe Jeep sau liền đã một khắc không ngừng tìm kiếm hắc ám trên internet trực tiếp nội dung, nhưng hắn mắt nhìn thời gian, còn lại 15 phút hội gặp mặt bắt đầu, trong thời gian ngắn xác nhận cả hai tương quan căn bản là không có cách làm được.

“Người từng nói cảm thấy Hoàng gia số một điện thoại bán dâm phần mềm nguyên dấu hiệu hết sức quen thuộc, người so với qua trực tiếp trang web dấu hiệu cùng Hoàng gia số một điện thoại phần mềm dấu hiệu sao?”

Lâm Thần nhin không được hỏi Vương Triều, mặc dù hắn vô cùng rõ ràng lấy người thiếu niên phong cách làm việc không có khả năng không có so với qua hai cái này, nhưng ở thời khắc mấu chốt này, hắn lại chỉ có thể hỏi như vậy.

“Đương nhiên so qua A Thần, ngay cả Dương Điển Phong tên ngu xuẩn kia vài quần chân hệ thống ta đều so với qua, hắn không phải là cùng là một người viết.”

Hình Tòng Liên cúp điện thoại , vừa tiếp tục lật xem bản vẽ , vừa lần nữa hỏi hấn: “Lâm cố vấn, lấy người đối với những người này hiểu rõ, bọn hấn lần này sẽ như thế nào hành động?”

“Chúng ta lần trước hành động đã phá huỷ bọn hấn cứ điếm, cho nên thời gian ngắn bên trong bọn hấn không có khả năng tổ chức lên đầy đủ nhân lực, mà lần này hành động càng giống là trả thù, nếu như người đối viên kia máy nghe trộm phán đoán không có sai lầm, vậy bọn hấn nắm giữ lực lượng không thể khinh thường, chúng ta đối mặt không phải cỡ nhỏ phạm tội đội, mà càng có thể là bên trong đến đại hình phạm tội tổ chức.”

“Nói cách khác, đối phương khoa học kỹ thuật lực lượng có lẽ càng tại chúng ta phía trên, tỉ như đối máy tính mạng lưới năng lực khống chế?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Lão đại, mặc dù bây giờ rất khẩn cấp nhưng người nói như vậy ta còn là rất không cao hứng a!”

Hình Tòng Liên hai ngón tay đè lại máy tính bảng, ba lần phóng đại văn nghệ trung tâm bản vẽ, hỏi Vương Triều: “Người lần trước đi tìm Lý Cảnh Thiên một án chứng cứ phạm tội lúc, nhìn qua Christine văn nghệ trung tâm hệ thống quản lý sao?”

Wương Triều bỗng nhiên hít sâu một hơi: “Ta giống như xác thực nhìn qua như vậy một hai mắt!”

“Đệt lão đại người kiểu nói này!” Người thiếu niên vừa nói vừa nghĩ cắt vào văn nghệ trung tâm mạng lưới hệ thống, nhưng không biết là nguyên nhân gì, hấn thậm chí ngay cả văn nghệ trung tâm trang web trang chủ đều không thể mở ra.

“Ta cần xuống xe ta cần xuống xe!” Vương Triều rất bức bối vỗ vỗ máy tính, còn kém quảng máy móc.

“Chuyện gì xảy ra?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Ta ngay cả không lên văn nghệ trung tâm mạng nội bộ.”

“Trường lừa quá lợi hại?”

“Không phải không phải...” Vương Triều cực kỳ khủng hoảng nói,

“Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một khả năng...”

“Cái gì?”

“Có nhân thủ động cắt ra mạng lưới, không phải đem cáp quang cắt, chính là đem điện tín phối điện rương đốt đi.”

...

Trên thực tế, trước tiên phát hiện trung tâm mạng lưới xảy ra vấn đề người cũng không phải Vương Triều, mà là giám đốc văn phòng nam thư ký hoành Tiêu, bởi vì hắn một đầu cuối cùng muốn cho bạn gái phát ra Wechat cho thấy gửi đi thất bại.

Trong văn phòng lập tức vang lên rất nhiều nhân viên liều mạng điểm kích con chuột thanh âm, châu đầu ghé tai âm thanh cũng đi theo dần dần vang lên.

Giám đốc tiên sinh từ trong văn phòng xông ra, cấp tốc nói với hắn: “Thông tri nhân viên công tác toàn viên vào cương vị, chuẩn bị khởi động khẩn cấp dự án, bắt đầu sơ tán người xem.”

Hoành Tiêu nhìn xem cấp trên của mình, sửng sờ tại ngay miệng: “Ngài nói, sơ tán người xem?”

Giám đốc tiên sinh quét văn phòng một chút, hỏi: “Chuyện gì xảy ra, đều thất thần làm gì, không có lỗi tai dài sao?”

“Quản lý, chúng ta lưới đoạn mất...” Hoành Tiêu có chút khiếp đảm nói.

“Lưới đoạn mất gọi điện thoại cho điện tín công ty nói cho ta có làm được cái gì?” Quản lý nói xong, lập tức nghĩ đến cái gì, sắc mặt hắn thoáng chốc xanh xám, cấp tốc lấy điện thoại cầm tay ra, hướng vừa rồi điện báo dù đẩy tới.

“Cảnh sát tiên sinh ngài tốt, chúng ta lưới đoạn mất, tạm thời thu hoạch không được người lưu lượng số liệu, ta hiện tại đi phòng quan sát.” Quản lý vừa nói vừa xông ra văn phòng, đang chạy ra cửa sát na, hắn vẫn không quên đối với mình thuộc hạ hô lớn, “Đi làm việc, cứu người đi!”

Bên trong đại sảnh đàn vi-ô-lông khúc đã sắp đến nhất □□, trong đó lại có loại mặt biển sóng cả lẫn lộn mãnh liệt ý vị.

...

Mộc hỏi hoa rốt cục xâm nhập diễn viên chính nghệ sảnh, tìm tới vị trí của mình ngồi xuống.

Diễn viên chính nghệ sảnh hết thấy ba tầng, nghe nói lúc đầu fan hâm mộ hội gặp mặt chỉ mở ra nửa tầng, nhưng bây giờ, mộc hỏi hoa xa xa trông thấy ba tầng nhất nơi hẻo lánh vị trí bên trong đều ngồi người.

Nàng buông xuống bao, cho lão công phát một đầu đã an toàn đạt tới tin tức, sau đó nàng mở ra bao, ở nơi đó lẳng lặng nằm một

trương nàng nguyên bản chuẩn bị cho đưa cho từng tiếng kí tên cũ CD.

Đúng lúc này, quảng bá vang lên: “Bởi vì mạch điện trực trực chờ nguyên nhân, Christine văn nghệ trung tâm sắp đóng quán, xin ngài tìm tới lân cận an toàn lối ra, có thứ tự cách lúc mở màn quán.”

Mộc hỏi hoa nhện không được nắm chặt bao mang, nàng chột nhớ tới mình nữ nhi.

...

Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên Vương Triều xông ra tàu điện ngầm miệng, nguy nga Christine văn nghệ trung tâm xuất hiện tại bọn hắn trước mắt.

Hi Trữ khu đang phát triển người của đồn công an đã đến, sở trưởng dẫn đội, nhìn thấy Hình Tòng Liên, vị kia đầu đầy mồ hôi đồn công an dài đuôi vôi vàng nói: “Lão Giang đã đem tình huống nói với chúng ta, chúng ta tiếp vào tin tức liền lập tức chạy đến, hiện tại bước đầu tiên là cần sơ tán quần chúng đúng không?”

Hắn lời còn chưa dứt, cách đó không xa văn nghệ trung tâm nội bộ phảng phát truyền ra một cái trầm đục.

Trận trong quán đã lần lượt có quần chúng nghe theo nhân viên công tác chỉ thị rút lui, dòng người chen chúc mà xuống, nhưng mà, đột nhiên xuất hiện tiếng vang làm bọn hắn định ngay tại chỗ, đồng loạt quay đầu nhìn lại.

Theo những người kia ánh mắt, đón chói mắt liệt nhật, Lâm Thần hướng văn nghệ trung tâm phương hướng nhìn lại, nếu như hắn không có nghe lầm, vừa rồi kia là phi thường trầm muện thanh âm, hắn là cái gì cỡ nhỏ bạo tạc khí tiếng vang.

Bọn hắn căn bản không kịp thở dốc, lập tức đi ngược dòng người hướng phía trên bậc thang chạy tới.

Hình Tòng Liên điện thoại vang lên lần nữa, kia tiếng chuông như đòi mạng, Lâm Thần chưa hề cảm thấy không ngừng chạy là như vậy làm cho người sức cùng lực kiệt.

Bọn hắn vừa xông vào đại sảnh, đỉnh tai nhức óc phòng cháy tiếng cảnh báo lần nữa bỗng nhiên vang lên, trong tầm mắt của hắn căn bản nhìn không thấy bất luận cái gì ánh lửa, nhưng này âm vang tập kích màng nhĩ tiếng chuông đủ để cho bất luận kẻ nào tầm mắt trở nên mờ mịt, những cái kia hoảng sợ khuôn mặt, điên cuồng hét lên,

nữ hài vung lên tóc dài, nam hài nhiễm xám là giày chơi bóng, hết thả hết thả đều phảng phất không ngừng quấy điều sắc khay, làm cho người choáng đầu hoa mắt, Lâm Thần dừng bước lại, kiệt lực thờ dốc.

“Bên trong tình huống như thế nào?” Hình Tòng Liên tiện tay giữ chặt một vị nhìn chẳng phải hốt hoảng nam hài, hỏi như vậy.

Có lẽ là hấn vượt mức bình thường tinh táo rất có sức cuốn hút, nam hài cũng đi theo điều lệ rõ ràng hỏi đáp: “Nhân viên công tác vừa mới bắt đầu sơ tán chúng ta, lâu hai liền có cái thùng rác nổ tung, ta nghe người ta nói bên trong còn có cái gì địa phương cháy rồi!”

Rất nhỏ đàn Cello âm thanh từ công trình kiến trúc bên trong truyền ra, dây đàn rung động, khúc âm thanh cao, phảng phất hỏa diễm phun ra ngoài.

Hi Trữ đồn công an chúng nhân viên cảnh sát đi ngược dòng người xông vào bên trong đại sảnh, Lâm Thần muốn đuổi theo, lại bị Hình Tòng Liên kéo lại: “Người cho rằng cái kia cảnh đẹp tiên sinh sẽ ở chỗ nào?”

“Khẳng định không ở đây nhà này văn nghệ trung tâm bên trong.”

Lâm Thần đứng thẳng người, nhanh chóng minh bạch Hình Tòng Liên hỏi cái này câu nói ý tứ, trong lòng của hấn lập tức thanh minh vô cùng, “Nếu như là ta trăm phương ngàn kế nghĩ chế tạo thảm kịch, ta tất nhiên sẽ không cách nó quá xa, ta nhất định sẽ muốn tận mắt nhìn xem náo động phát sinh, ta nhất định nhìn xem nơi này.”

Hấn đưa mắt nhìn bốn phía, Christine văn nghệ trung tâm chung quanh đều là công trường, phụ cận chỉ có ba tòa nhà hoàn thành cao ốc, như vậy, trong đó tầm mắt tốt nhất tòa kia trong cao ốc, có lẽ đang có người lộ ra phi thường nụ cười vui mừng quan sát loạn tượng.

“Vương Triều, giúp ta một việc, tính toán hạ kia ba tòa nhà lớn cái nào tòa tầm mắt tốt nhất.”

Người thiếu niên dị bẩm thiên phú kế không gian sức tưởng tượng lần nữa phát huy đến cực hạn, hấn nhìn về phía chung quanh kia ba tòa nhà cao lầu, sau đó chỉ vào trong đó một tòa, nói với hấn: “Chính là kia tòa nhà.”

Đang khi nói chuyện, đột nhiên có dòng nước từ phía trên trần nhà bên trên phun ra xuống tới, không ít người bị nước lạnh đánh lần nữa thét lên, Lâm Thần ngẩng đầu, phát hiện văn nghệ trung tâm tự động phun xối hệ thống bắt đầu làm việc, nhưng lâu một đại sảnh cũng không có tình hình hoả hoạn, giống Christine văn nghệ trung tâm dạng này nơi chốn tự mang phòng cháy hệ thống nhất định phi thường quá cứng, nhưng hắn đột nhiên nhớ tới mới gãy mất mạng lưới, chỉ cảm thấy càng thêm lo lắng.

Nhưng phòng cháy hệ thống cũng tốt, lâu vũ trí năng hệ thống điều khiển cũng được, những vật này căn bản cũng không phải là của sở trường của hắn.

“Ta đến đó.” Hắn chỉ vào ngoài cửa cao lầu, rất quả quyết nói với Hình Tòng Liên.

“Lâm Thần!” Ngay tại hắn xoay người sát na, Hình Tòng Liên lại đột nhiên hô hắn một tiếng.

Lâm Thần đột nhiên quay người, tiếng nổ vang lên, đàn Cello âm đột nhiên ngừng, trên trần nhà tung xuống đầy trời bột nước lại đến nổ mạnh hết đà, Lâm Thần khiếp sợ phát hiện, nguyên bản dùng cho đại không gian bên trong ngăn cách tình hình hoả hoạn phòng cháy cánh cửa xếp lại bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Đám người lần nữa bắt đầu thét lên.

Tất cả mọi người như bị điên nghĩ tại cánh cửa xếp quan bế trước thông qua, nhưng này một khắc, Lâm Thần phát hiện chung quanh mặt của mọi người cho đều biến mất, hắn chỉ có thể nhìn thấy Hình Tòng Liên.

Cho dù đám người đưa đẩy như sóng biển vỗ bờ, nhưng Hình Tòng Liên nhưng như cũ đứng rất vững, như đá ngầm đứng sừng sững, bất động không dao.

Lâm Thần nhìn xem hắn từ hông tế móc ra thứ gì, dùng sức ném đến, hắn đưa tay tiếp được, trong tay xúc cảm băng lãnh, hắn cúi đầu xuống, mới phát hiện Hình Tòng Liên vậy mà tùy thân súng lục ném cho hắn.

Chờ hắn lại lúc ngẩng đầu, miệng cống rơi xuống, băng lãnh vô tình màu xám bạc đem bọn hắn ngăn cách ra.

Chung quanh tiếng kêu vẫn như cũ, hắn lại nhìn không đến Hình Tòng Liên thân ảnh.

Quyển 4 Chương 163: Bốn tiếng 75

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 4 Chương 163: Bốn tiếng 75

Tác giả: Trường Nhị

【 một 】

“Vĩnh Xuyên Christine văn nghệ trung tâm đột phát tình hình hoạ hoạ khiên động tất cả thị dân trái tim. Cư tất, tổng cộng có vượt qua ba ngàn tên nguyên bản chuẩn bị tham gia Tống Thanh Thanh tiên sinh lễ truy điệu si tâm fan hâm mộ bị nổt đám cháy, trong đó bao quát chưa kịp rút lui văn nghệ trung tâm nhân viên và mấy chục vị trước tiên đuổi tới đám cháy tham dự cứu viện cảnh sát nhân dân.”

“Theo trước tiên chạy ra hiện trường lâm nguy nhân viên hướng phóng viên lộ ra, văn nghệ trung tâm bên trong bốc cháy điểm rất nhiều, đại bộ phận bốc cháy điểm ở vào thùng rác chung quanh, văn nghệ trung tâm bên trong phòng cháy hệ thống bởi vì không rõ nguyên nhân lọt vào phá hư.”

“Cùng lúc đó, tương quan tin tức xung, lư địch hồ đường hầm cùng Vĩnh Xuyên đại đạo nghiêm trọng ngăn chặn, tạo thành nhân viên cứu viện tiến vào Hi Trữ khu đang phát triển tốc độ chậm chạp.”

...

Vô số tin tức thông qua đếm không hết điện thoại, điện thoại truyền bá ra đi, rất nhiều người đang khóc, xin giúp đỡ, cũng có người tương hỗ dựa sát vào nhau dựa chung một chỗ.

Hình Tòng Liên nhìn khắp bốn phía, điện thoại di động của hần từ cánh cửa xếp rơi xuống sau liền lại chưa vang lên, chung quanh rất nhiều người đều tại gọi điện thoại, nhưng nhìn qua không ai có thể thành công thông qua.

Nếu như không phải trong tai nghe còn có thể nghe thấy Lâm Thần chạy, cùng người nào giao lưu, lên xe sau đó kịch liệt thờ dốc thanh âm, hần thậm chí cảm thấy đến bọn hần thân ở gần cách hoang

đảo, chung quanh tất cả cảnh tượng cùng bất luận cái gì tai nạn trong phim đều sẽ quay chụp tràn cảnh không khác nhau chút nào. Ngay từ đầu sau khi hết hoảng, tiếp xuống chính là gian nan nhất cầu cứu thời gian.

Có người liều mạng nện cửa, có người bắt đầu nện cửa sổ, đồng dạng, như cũ có người không ngừng từ hai tầng lầu dăng lên dưới, rất hiển nhiên, coi như đem cửa sổ toàn bộ đập phá về sau, chạy trốn tốc độ cũng không kịp nổi dòng người vọt xuống tốc độ.

Huống chi, Hình Tòng Liên trong đầu lần nữa hiển hiện Christine văn nghệ trung tâm bản vẽ mặt phẳng, bọn hắn hiện tại mặc dù tại một tầng, lại tương đương với người dân bình thường cư tầng 5 tả hữu vị trí, cửa sổ chạy trốn tính nguy hiểm cực lớn.

Cỡ nhỏ bạo tạc, hoả hoạn, ngắt mạng, thông tin bị ngăn trở, chạy trốn khó khăn, phòng cháy hệ thống xuất hiện trục trặc, đây chính là bọn họ hiện tại gặp phải khốn cảnh...

Mà lại hẳn hướng nguyên bản đứng sừng sững công diễn tin tức bài nhìn lại, màn hình toàn bộ màu đen, nguyên bản nhấp nhô xuất hiện phụ đề cũng đã biến mất, như vậy hiện tại lại muốn tăng thêm một vấn đề khác, cắt điện...

Hắn cấp tốc phân tích xong tình huống hiện tại, vấn đề xác thực rất nhiều, nhưng cũng không đại biểu bọn hắn thật thân hãm tuyệt cảnh, hết thảy vấn đề luôn có đầu nguồn cũng hầu như có thể giải quyết, hẳn hướng bên cạnh nhìn lại, hỏi: “Thông tin vấn đề là chuyện gì xảy ra?”

Vương Triều toàn thân ướt đẫm, tóc mai bên trên đều tại tích thủy, ánh mắt bên trong không có nửa điểm tuyệt vọng, hắn ngược lại rất tinh thần từ trong ba lô rút ra Laptop, câu nói đầu tiên là: “May mắn mua chống nước bao, tiểu vương đồng chí thật sự là quá sáng suốt.” Mặc dù lời này rất không đúng lúc, Hình Tòng Liên lại khó được cảm thấy vui mừng.

Vương Triều nhanh chóng tra xong tín hiệu: “Không giống như là cơ trạm cùng tín hiệu che đậy vấn đề, hẳn là hiện tại gọi điện thoại quá nhiều người, cho nên thông tin bị ngăn trở.”

Tình hình bây giờ quả nhiên so ngày đó sống yên ổn quốc tế cửa hàng càng thêm khó mà ứng đối, cắt điện ngắt mạng, mang ý nghĩa bọn hắn hết cách rồi sử dụng quảng bá hệ thống trấn an quần

chúng, nhìn xem không gian phòng trong hoặc sáng lên vừa tối hạ thủ cơ màn hình, Hình Tòng Liên hỏi: “Có thể bày gửi nhắn tin sao?” “Bày phát là không có vấn đề, mấu chốt là phát cho ai?”

Hình Tòng Liên nhìn về phía ngoài cửa sổ, quả quyết nói: “Dùng cơ trạm, cho tín hiệu bao trùm khu vực bên trong tất cả điện thoại người sử dụng gửi đi tin nhắn.”

“Liên cùng lừa gạt tin nhắn giống nhau là đi!” Vương Triều ánh mắt sáng lên, : “Không có vấn đề, chút lòng thành.”

Trên trần nhà chỉ có lẻ tẻ mưa nhỏ nhỏ xuống, ngoài cửa sổ đã mờ hồ khói trắng bay ra, tầng hai thể lửa lớn dần, Hi Trữ đồn công an sờ trướng muốn mang người nghịch dòng người hướng trên lầu phóng đi.

Hình Tòng Liên đem người giữ chặt, bình tĩnh nói: “Chờ một lát.”

“Chúng ta được đi sờ tình huống a!”

Hình Tòng Liên nhìn qua Hi Trữ đồn công an dài và mấy vị nhân viên cảnh sát lo lắng khuôn mặt, nhẹ gạt đầu, hẩn xuất ra Vương Triều máy tính bảng, điều đi bản vẽ mặt phẳng, đối mấy người nói: “Đây là chúng ta bây giờ vị trí, đây là lầu hai phòng cháy cánh cửa xếp cùng khẩn cấp bình chữa cháy vị trí, để cho tiện thuyết minh, từ nam chí bắc lấy cánh cửa xếp vì ngăn cách, chia làm a1-a10 khu vực, xin ngài dẫn đội phân biệt ly thanh cái này 10 khối khu vực tình hình hoạ hoạn, trong đó a5 làm trung ương đại sảnh lối ra, trọng điểm khu vực, tất nhiên động lại đại lượng dòng người, cần phải chú ý an toàn.” Hẩn nói xong, lại từ trong ba lô xuất ra bốn tổ vô tuyến tai nghe, “Thật có lỗi, chỉ có cái này bốn tổ, còn có, đây là điện thoại ta, đợi lát nữa thông tin khôi phục sau mời theo lúc giữ liên lạc.”

Hẩn lập tức trong điện thoại đưa vào một chuỗi số lượng, mấy người hướng hẩn trình trọng gạt đầu thăm hỏi, loại kia nghĩa vô phản cố ánh mắt, Hình Tòng Liên nhớ hẩn cả một đời cũng sẽ không quên.

...

Lâm Thần thu được tin nhắn lúc, mới từ ngòi một cỗ xe cá nhân bên trên xuống tới. Hẩn cùng một vị ô-nữ nhi, khuôn mặt lo nghĩ phụ thân gặp thoáng qua, chủ xe hạ xuống cửa sổ xe, chúc hẩn hảo vận. Hẩn ngưỡng vọng trước mắt nhà chọc trời, lại nhìn lại nơi xa nguy nga đứng vững văn nghệ trung tâm kiến trúc, từng sợi khói xanh bắt đầu lượn lờ tại kiến trúc vật chung quanh, Hi Trữ khu đang phát triển

phòng cháy đại đội đã đem còn sót lại hai chiếc xe cứu hỏa chiếc lái đến hiện trường, nhưng so với lấy kia cự hình kiến trúc cùng kiến trúc trước rộng lớn quảng trường, kia hai chiếc xe cứu hỏa lộ ra như thể hạt cát trong sa mạc.

“Cảnh sát đã tiếp vào báo cảnh, vì thông tin thông thuận, như không tình trạng khẩn cấp, xin ngài để điện thoại di động xuống chớ lặp lại gọi cứu viện điện thoại.”

Lâm Thần xông vào cửa thang máy, ấn xuống cái nút, mới có thời gian đọc vừa rồi nhận được tin nhắn.

Thang máy đại môn mở rộng, hấn đi vào thang máy.

“Tình hình hoả hoạn không rõ, xin ngài tận lực ở tại khu vực an toàn, bởi vì tầng lầu quá cao, mời chớ sử dụng cửa sổ chạy trốn, như gặp khói đặc mời bảo trì phủ phục, chờ đợi cứu viện.”

Thang máy cấp tốc kéo lên, màu đỏ không ngừng biến ảo.

“Kì kinh hoàng, kì đưa đẩy, cảnh sát nhất định dùng hết khả năng bảo hộ mọi người sinh mệnh an toàn, xin tin tưởng chúng ta.”

Leng keng, tầng lầu đến âm vang lên.

...

Cánh cửa xếp bên trong.

Hình Tòng Liên trong tai nghe không ngừng vang lên còn lại tất cả mọi người báo cáo tình hình hoả hoạn thanh âm, duy chỉ có không có Lâm Thần thanh âm.

“Hình đội, khụ khụ... a1, a2 khu vực thế lửa không nghiêm trọng lắm, bởi vì cánh cửa xếp hạ lạc, chúng ta tạm thời không cách nào đến a3, a4.”

“Thế lửa đều là từ phòng cháy thông đạo phụ cận lan tràn ra, phòng cháy thông đạo hoàn toàn không cách nào sơ tán quần chúng.”

“Theo vừa rồi từ a5, a6 chạy ra quần chúng nói, dòng người dày đặc nhất trung ương đại sảnh phụ cận thế lửa nghiêm trọng nhất, có điều bên trong tình huống không rõ.”

Hình Tòng Liên đề lại tai nghe, nhìn về phía Vương Triều, “Có thể liên hệ với trung ương trong đại sảnh fan hâm mộ sao?”

Wang Triều cấp tốc từ fan hâm mộ sẽ đoạt phiếu trong danh sách điều ra dãy số, đã gọi đi.

...

Mộc hỏi hoa điện thoại đột nhiên vang lên.

Khi đó nàng ngồi ở trung ương đại sảnh gần phía trước vị trí bên trên ngay tại biên soạn cho lão công tin nhắn, nàng nghĩ nghĩ, vẫn là đem “Chiếu cố tốt nữ nhi” mấy chữ xóa bỏ.

Bốn phía tiếng thét chói tai đều đã lắng lại, tiếng khóc cũng là không phải rất nhiều. Ý đồ tìm kiếm người đi ra cửa cũng đều lui trở về, chung quanh đen như mực, ngoại trừ an toàn cửa thông đạo sáng đèn xanh bên ngoài, chỉ có mỗi người màn hình điện thoại di động tia sáng, từ chỗ cao xem tiếp đi, thật giống như Tinh Hải, chiếu lấp lánh.

Vừa rồi, hàng phía trước cái nào đó cô nương trong ba lô nổ tung, hỏa diễm lập tức trải tản ra đến, may mắn cái cô nương kia bên người một vị khác tay mắt lạnh lẽo, mà các nàng lại vừa vặn ngồi tại phòng cháy cái chốt bên cạnh, đại khái từ nơi sâu xa có người nào đang bảo vệ các nàng đi, thế lửa bị bột khô bình chữa lửa thuận lợi dập tắt, ngoại trừ phụ cận mấy người có khác biệt trình độ bỏng bên ngoài, cũng không có tạo thành quá nghiêm trọng tổn thương.

Trong không khí đã mơ hồ có một chút mùi khét lẹt, hiện tại, bỏng cũng không tính là quá nghiêm trọng tổn thương.

Mộc hỉ hoa đưa mắt nhìn bốn phía, ấn xuống nút trả lời.

...

Lâm Thần còn tại không ngừng leo lên phía trên, thang máy cũng sẽ không trực tiếp đạt đến chỗ cao nhất, mặc dù vị kia cảnh đẹp tiên sinh khả năng tại nhà này cao lầu bất luận cái gì một nơi, nhưng trên thực tế hẳn cũng chỉ có thể tại ý nghĩa thực tế chỗ cao nhất, cũng chính là sân thượng.

Tai nghe của hắn bên trong không ngừng vang lên Hình Tông Liên thanh âm, Hình Tông Liên một bên trấn an trung ương đại sảnh nữ mê ca nhạc, một bên cấp tốc hiểu rõ tình hình hoá hoạn, thuận tiện còn cần thuật lại phương thức tự thuật cho hắn đám cháy tình hình gần đây.

Phòng cháy nhân viên đã bắt đầu phá cửa, còn lại khu vực vấn đề không lớn, nhưng đại hỏa từ trung ương đại sảnh bên ngoài nổi lên, tất cả tham gia hội gặp mặt fan hâm mộ bị nhốt đám cháy.

“Vấn đề nghiêm trọng nhất là.” Hình Tông Liên dừng một chút, Lâm Thần phảng phất nghe thấy máy cắt kim loại cắt chém cánh cửa xếp

thanh âm, “Nhà này kiến trúc tự mang phòng cháy hệ thống toàn tuyến ngừng vận chuyển.”

“Đây không có khả năng, lúc trước phun xối hệ thống không phải còn có tác dụng sao?”

“Chỉ sợ là một tầng nhường dùng hết chứa nước, cho nên tầng hai đám cháy phun xối hệ thống bởi vì thiếu nước không cách nào khởi động, nếu như ta không có đoán sai, là mất điện dẫn đến phòng cháy máy bơm nước xảy ra vấn đề, không cách nào bơm nước.”

“Đây không có khả năng!” Lâm Thần lôi kéo lan can chạy lên tầng cuối cùng lầu, phong tỏa sân thượng cửa sắt đều ở trước mắt,

“Phòng cháy hệ thống có hai đường dự bị nguồn điện, kéo áp cũng sẽ không cắt điện.”

“Cho nên, nhà này kiến trúc trí năng hệ thống điều khiển bị người vì phá hủy.”

“Người mới vừa nói, bởi vì lâu một tiết nước cho nên đi đầu dùng hết lâu hai phun xối hệ thống nguồn nước, nói cách khác hung thủ cũng không có tại lâu một chế tạo hoá hoạn ý nguyện, mục tiêu của hắn một mực là lâu hai trung ương đại sảnh những cái kia fan hâm mộ.”
Hắn đưa tay dựng vào cửa sắt, tâm niệm thay đổi thật nhanh, “Hình Tông Liên, nơi này có vấn đề, vì cái gì nhất định là Tống Thanh Thanh...”

Lâm Thần còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng hắn cảm thấy phía sau lưng bị người vỗ nhẹ.

Trong điện quang hòa thạch, hắn cấp tốc rút súng lên đạn, sau chuyển nâng cổ tay, nhưng mà phía sau hắn người kia không tránh không né, tại thời điểm này, Lâm Thần chỉ có thể nhìn thấy người kia trong mắt cất giấu ôn hòa ý cười.

Kia là vị trung niên nam nhân, xám râu phục màu đen hai vai bao, trong lỗ tai cắm một bộ máy trợ thính, phảng phất tại nghe cái gì nhẹ nhàng nhạc khúc, hắn dùng thương miệng nhắm ngay người kia cái trán, người kia lại không tránh không né, cười nói với hắn: “Lâm Thần, ta chờ ngươi thật lâu, ngươi làm sao mới đến.”

【 hai 】

Lâm Thần chưa hề bị như thế kêu lên danh tự.

Rất thân mật rất hòa khí, mang theo một tia hướng lên nhếch lên âm cuối, ngọt ngào, phảng phất phụ mẫu đang gọi âu yếm hài tử, lại

hoặc là chủ nhân tại gọi súng vật trở về nhà.

Thương của hắn vững vàng chống đỡ tại vị kia trung niên nhân mi tâm, đối phương hai mắt nhẹ nhàng cong lên, để lộ ra cười ôn hòa ý, ánh mắt kia không có bất kỳ cái gì sợ hãi, có chỉ là hoà hợp êm thấm. Sau một khắc, đối phương động, Lâm Thần tay đè tại trên cò súng, không cách nào chụp xuống, trung niên nhân vươn tay, rất hòa ái sờ lên đầu của hắn, lại nhẹ nhàng nhéo một cái vành tai của hắn, cuối cùng không sợ hãi chút nào đem đầu từ họng súng của hắn dời, có chút nghiêng người, đẩy hắn ra sau lưng cửa sắt: “Muốn nhìn sao, cùng một chỗ đi.”

Trên sân thượng trường phong thoải mái tấp, cách trời càng gần địa phương, ánh nắng cũng càng đậm mắt.

Trời trong xanh thẳm, Lâm Thần thu hồi thương, đối phương ý tứ đã phi thường rõ ràng, coi như người có súng, nhưng ta cũng có thể đối người làm bất cứ chuyện gì, có người không dám hướng ta nổ súng. Không thể không nói, như vị tiên sinh này đồng dạng thao bàn thủ đối tình thế phán đoán thật cùng Lý Cảnh Thiên như thế thuần túy biến thái hoàn toàn khác biệt.

Lâm Thần đi theo đối phương sau lưng, đứng tại đối diện văn nghệ vị trí trung tâm bên trên.

Trên quảng trường người người nhốn nháo, từ trên cao xem tiếp đi tựa như là nhìn qua vô số sâu kiến vùng vẫy giành sự sống,

Trời xanh dưới, nơi xa kia tòa nhà ngân bạch kiến trúc nhìn không ra bất luận cái gì ánh lửa, nhưng mơ hồ có màu trắng sương mù phiêu tán ra, Lâm Thần rất rõ ràng, đương từ vị trí của hắn cũng có thể nhìn thấy hùng hực liệt hỏa lúc, cũng chính là cả tòa kiến trúc hết cách xoay chuyển lúc.

Bên cạnh hắn trung niên nhân phi thường vui mừng quan sát dưới chân loạn tượng, hắn đột nhiên giống như là nhớ tới cái gì, thu tầm mắt lại, hướng hắn vươn tay: “Lâm Thần, lần đầu gặp mặt, ta tự giới thiệu dưới, ta gọi lương cảnh đẹp, người có thể xưng ta là cảnh đẹp tiên sinh.”

Lâm Thần cũng phi thường hữu lễ hướng đối phương hạ thấp người thăm hỏi, đưa tay dựng đi lên tới giao ác: “Ngài tốt, cảnh đẹp tiên sinh.”

Đối phương xoa xoa đôi bàn tay, giống như là đối với hấn chịu xưng hấn tiên sinh cao hứng phi thường: “Thật ra bên trên chuyện về sau, ta liền muốn đến gặp ngươi, không quá gần đến phải bận rộn sự tình tương đối nhiều, ta liền không có kịp thời đi tìm ngươi, hi vọng ngươi bỏ qua cho.”

“Như thế nào.”

Lâm Thần đem □□ chuyển nửa vòng, nhét về túi áo bên trong, cảnh đẹp tiên sinh tựa hồ đối với hấn một cử động kia phi thường tán thưởng: “Đúng đấy, chúng ta cũng phải khó được có cơ hội tâm sự, dùng binh khí tương đối, không bằng dùng thực tình tương đối.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hỏi hấn: “Vậy ta có thể ngồi xuống tám sao?”

Hấn hỏi cái này vấn đề lúc, trung niên nhân vẻ mặt có chút hơi kinh ngạc dị, có điều nhanh chóng khôi phục: “Ngươi muốn ngồi ở đâu?”

Lâm Thần dùng hành động thực tế trả lời vấn đề của hấn, hấn trực tiếp tại trên sân thượng ngồi xếp bằng xuống, mặc dù buổi trưa xi măng bình đài đã bị phơi nóng hổi, bất quá hấn hay là ngồi phi thường an nhàn, sau đó hấn đưa tay, vỗ vỗ bên người vị trí, ra hiệu đối phương cùng đi ngồi.

Cảnh đẹp tiên sinh thấy thế, khẽ cười lên, hấn từ trong túi móc ra một khối tuyết trắng khăn tay, trải trên mặt đất, cũng đi theo ngồi xuống. Hấn cười nhẹ nhàng nhìn xem dưới không trung đám cháy, thể lửa lan tràn phải tốc độ cực nhanh, tại trong thời gian rất ngắn, màu đỏ cam hỏa diễm đã đốt xuyên pha lê màn tường, ở giữa không trung giương nanh múa vuốt.

“Ta nhớ được khi đó, tiểu sư muội của ngươi cũng phải nhảy lầu chết?”

Lâm Thần nhìn qua bên cạnh trung niên nhân bên khóe mắt nếp nhăn nơi khóe mắt, rất bình tĩnh nói: “Đúng đấy, khi đó ta cùng nàng khoảng cách, không sai biệt lắm chính là chúng ta hai gần như vậy, nhưng ta còn là không cứu được nàng.”

“Như vậy nhìn thấy Tống Thanh Thanh thi thể thời điểm, ngươi cũng phải loại cảm giác này sao?”

“Cảm giác gì?”

Cảnh đẹp tiên sinh ánh mắt phảng phất tại phát sáng: “Chính là hận không thể chết người là mình, liễu mạng trách cứ mình vì cái gì không có sớm một chút cứu bọn hấn?”

“Đúng đấy, khoan tim thống khổ, không gì hơn cái này.”

“Thật sự là thật có lỗi mang cho người đi nhiều như vậy thống khổ, có điều thật ra người không cần quá tự trách, tiểu sư muội của người thật là cam tâm tình nguyện chết. Nàng trước khi chết buổi sáng hôm đó trả lại cho ta miệng giao qua, giống cái tuổi đó nữ hài, luyện phụ tình kết quá nghiêm trọng, liền xem như ta cũng rất khó chống đỡ. Người biết, nàng trả lại cho ta nghi ngờ qua hài tử, có điều cuối cùng sảy thai, thật sự là tiếc nuối.”

Cảnh đẹp nói cười khổ một cái, nhưng Lâm Thần chỉ có thể từ như thế ý cười bên trong nhìn thấy ý trào phúng.

“Vì cái gì cùng ta nói những này?” Lâm Thần chỉ chỉ mình trong lỗ tai máy trợ thính, “Toàn bộ hành trình ghi âm, ta có thể coi như ngài là đang trần thuật chi tiết tội ác sao?”

“Đương nhiên có thể.” Cảnh đẹp tiên sinh cười nói, “Lâm Thần, con của ta, ta chỉ là nghĩ tại người trước khi chết, cùng người nói một chút mà thôi.”

Lâm Thần một tay chỉ di, chống đỡ đầu gối, rất nhẹ nhàng chỉ chỉ người bên cạnh, vừa chỉ chỉ mình: “Vì cái gì ngài cảm thấy, hai người chúng ta ở giữa chết nhất định là ta đây?”

“Bởi vì ta có đoán được năng lực a, đợi lát nữa người hiểu ý cam tâm tình nguyện từ tòa nhà này bên trên nhảy đi xuống, rơi máu thịt be bét, ta đã tận mắt thấy cảnh tượng như vậy, người chết thời điểm, thật là đẹp phải không tưởng nổi.”

Lâm Thần có chút nghiêng đầu, nóng rực ánh nắng đem hắc chiếu lên toàn thân nóng hổi. Hắc chăm chú hỏi: “Chính là ta còn không muốn chết, làm sao bây giờ?”

“Trên thế giới này nào có không muốn chết liền không chết sự tình a.” Cảnh đẹp nở nụ cười, “Tổng Thanh Thanh cũng không muốn chết a, hắc giống con chó đồng dạng sống nhiều năm như vậy, vì mạng sống không biết bị bao nhiêu người trải qua, có vậy thì thế nào này cuối cùng phải chết nha.”

“Người thật sự là cho rằng như vậy sao?” Lâm Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn xem cảnh đẹp tiên sinh bất đắc dĩ khuôn mặt, rất chân thành nói, “Nếu như ngài thật sự là cho rằng như vậy, ta đột nhiên cảm giác được ta hơi có có thể còn sống đi ra nơi này khả năng.”

...

Thế lửa lan tràn phải so trong tưởng tượng càng nhanh.

Lý sùng xa làm nhóm đầu tiên đuổi tới hiện trường phòng cháy trung đội đội viên, đối mặt trước mắt quái vật khổng lồ cùng không ngừng bị cửa chống lửa phong tỏa hiện trường, lại có loại tuyệt vọng cảm giác. Hắn đã tham dự hoả hoạn cứu viện có kém không nhiều 10 cái năm tháng, còn có nửa tháng hắn liền có thể quang vinh xuất ngũ. Tại hắn hơn 10 năm cứu hỏa kiếp sống bên trong, cũng không phải là chưa thấy qua so trước mắt tình hình tai nạn nghiêm trọng hơn đám cháy, nhưng không có lần nào so lần này bóng ma tử vong càng thêm dày đặc.

Hắn nắm chặt máy cắt kim loại, dùng hết lực khí toàn thân cắt trước mắt cánh cửa xếp, hắn đồng đội đã lên tới lầu hai càng thêm nguy hiểm đám cháy bên trong sơ tán quần chúng, hỏa diễm đốt đến pha lê màn tường, truyền ra kịch liệt tiếng nổ vang. Lấy kinh nghiệm của hắn tới nói, dạng này tình hình hoả hoạn triệu tập 30 chiếc trở lên, đầy đủ phủ kín toàn bộ quảng trường xe cứu hỏa chiếc mới miễn cưỡng đủ, mà bây giờ, hắn nhìn lại che kín tuyệt vọng thần sắc quảng trường, tiếp tục nắm chặt trong tay máy móc.

Tại cánh cửa xếp cắt trong nháy mắt, có người một tay lấy cửa đá văng, dòng người tùy theo chen chúc mà ra.

Hắn không kịp trợ giúp nhân viên sơ tán, mà là hướng trong môn khe chỗ nhìn lại, tại nơi hẻo lánh vị trí nhìn thấy hai cái chính không ngừng gọi điện thoại người, hắn nhớ tới mới trung đội trưởng bố trí nhiệm vụ khẩn cấp, bước nhanh qua đó, hướng người cúi chào:

“Hình đội trưởng ngài tốt, Hi Trữ trung đội lý sùng xa, phụng mệnh hiệp trợ ngài xử lý tình hình hoả hoạn.”

Vị kia cũng không có trước tiên để ý đến hắn, mà là cúi đầu nghe điện thoại, một lát sau, hắn mới cúp điện thoại, ngữ khí trầm ổn an hòa, không gây nửa điểm bối rối: “Hay là ta hướng ngài đơn giản báo cáo xuống hiện tại đám cháy tình huống, lâu một lúc nguy nhân viên cơ bản đều đã từ an toàn thông đạo từ dưới đất bãi đỗ xe rút lui, chỉ có chúng ta khối khu vực này cùng đối diện đồng dạng khu vực không có an toàn thông đạo có thể cung cấp rút lui, nhưng bây giờ chủ yếu vấn đề là lầu hai đám cháy thi cứu khó khăn, tất cả an toàn thông đạo bị lấp, thêm nữa cánh cửa xếp hạ xuống tạo thành đám

cháy chia cắt, có linh tinh nhân viên bị nhốt.” Vị kia vừa nói , vừa dùng máy tính bảng hướng dẫn đưa ra tất cả bốc cháy điểm, hẳn nói xong, lại tại hình nổi bên trong lớn nhất trên đại sảnh họa vòng, “Đại hòa bao vây trung ương đại sảnh, bên trong có ba ngàn người, bởi vì phòng cháy hệ thống toàn tuyến trục trặc, sắp xếp thuốc lá thiết bị đình chỉ công việc, dự tính lâm nguy nhân viên nhiều nhất còn có thể kiên trì 10 đến 15 phút, liền sẽ đầu tiên bởi vì có thiêu đốt sinh ra khí độc trong cơ thể độc bỏ mình.”

Lý sùng xa đột nhiên ngẩng đầu: “Quá nhanh, chúng ta nhân thủ quá ít, ngắn như vậy thời gian bên trong không có khả năng sơ tán ba ngàn người.”

“Lấy ngài kinh nghiệm, trung ương đại sảnh kia ba ngàn người duy nhất còn sống có thể là cái gì?” Vị kia hỏi như vậy hẳn.

Lý sùng xa đưa mắt nhìn bốn phía, đem Christine văn nghệ trung tâm tất cả phòng cháy tư liệu ở trong lòng loại bỏ một lần, hẳn ngẩng đầu, rất quả quyết nói: “Chúng ta đến tiếp sau trung đội nhanh nhất cũng muốn 10 phút sau đến đám cháy, văn nghệ trung tâm áp dụng r cấp trí năng liên động phòng cháy hệ thống, trừ phi phòng cháy hệ thống lần nữa khôi phục vận chuyển mới có thể trong thời gian ngắn yếu bớt thể lửa, nhưng còn không rõ ràng lắm phòng cháy hệ thống mất linh vấn đề đến tột cùng xuất hiện ở chỗ nào.”

“Phối điện phòng.” Tại vị kia Hình đội trưởng bên người, một cái rất trẻ trung kỹ thuật viên nói, “Ta vừa đo lường tính toán xuống, phòng cháy hệ thống hẳn là chưa hề bị kích hoạt , bất kỳ cái gì một tòa lâu tình hình hoả hoạn giám sát điểm vị đều rất nhiều, không có người có thể đồng thời phá hư toàn bộ giám sát điểm, cần trong thời gian ngắn khiến cả tòa kiến trúc phòng cháy hệ thống mất linh nhanh nhất phương thức chính là cắt đứt chủ nguồn điện, ta hoài nghi phối điện phòng bị tạc nát.”

“Dự bị máy phát điện tổ ở đâu?”

Hẳn cùng vị kia Hình đội trưởng trăm miệng một lời hỏi.

【 ba 】

Pha lê màn tường không ngừng nổ tung.

Tất cả mọi người rời xa kiến trúc, tránh cho bị rơi xuống nước vật nện vào, mỗi một lần cỡ nhỏ bạo tạc, đều sẽ gây nên quảng trường đám người một trận thét lên. Mãnh liệt dòng người không ngừng xô

đấy, ai cũng không biết, tiếp theo đám ngọn lửa đem từ chỗ nào dâng lên.

Phòng cháy nhân viên cảnh sát dâng lên thang mây giải cứu bị nhốt quần chúng, không ngừng hữu thụ khốn người viên bị từ đám cháy sơ tán ra, đến cuối cùng chỉ có thân mang xanh đen sắc đồng phục cảnh sát nhân viên cảnh sát còn tại không ngừng xông vào đám cháy.

Lâm Thần nhìn xem dưới chân Luyện Ngục cảnh tượng, trong tai nghe không ngừng truyền ra Hình Tông Liên điều phối hiện trường thanh âm của nhân viên, nghe Hình Tông Liên thanh âm, hẩn dần dần bình tĩnh trở lại.

Trường phong bay ngang qua bầu trời, hẩn đề lên tai nghe, nhìn về phía bên cạnh khí định thần nhân trung niên nhân, hỏi: “Ngài mới vừa nói cái gì, ta không có nghe tiếng.”

“Ta nói, cũng không tồn tại người còn có thể còn sống đi xuống tòa nhà này khả năng.”

“Vì cái gì?”

“Người lập tức liền sẽ biết.”

“Không cần lập tức, ngài nếu như ở chỗ này chờ ta, còn nói ta hiểu ý cam tình nguyện nhảy lầu tự sát, ngài chỉ sợ nắm lấy rất nhiều người sinh mệnh, mới có lực lượng nói như vậy.”

“Lâm Thần, người thật là làm cho ta tán thưởng.” Cảnh đẹp trên mặt lộ ra khen ngợi thần sắc, “Cho nên người phải quỳ xuống tới cầu ta sao?”

“Ngài không phải mới vừa nói, ta hiểu ý cam tình nguyện từ nơi này nhảy xuống, mệnh của ta đều trong tay ngài, như vậy quỳ xuống thì không cần đi.” Lâm Thần rất thành khẩn nói, “Như vậy tại ta trước khi chết, còn có thể cứu vẫn được sao?”

“Ha ha ha.” Cảnh đẹp tiên sinh phi thường cười mở nộ nụ cười, “Như vậy đi, ta cho người ba cái vấn đề cơ hội, tựa như người cùng Lý Cảnh Thiên chơi cái chùng loại kia, có điều so loại kia cần kích thích một chút.”

“Xin lắng tai nghe.”

“Người nhìn, chúng ta bây giờ cách sân thượng biên giới đã rất gần, người có thể hỏi ta ba cái vấn đề, ta mỗi lần đáp xong một cái, người liền hướng lui về phía sau một bước, làm ta đem một vấn đề cuối

cùng đáp xong...” Trung niên nhân mở ra trong lòng bàn tay, nhẹ nhàng thổi khẩu khí, “Người liền sẽ xoay người, từ nơi này biến mất, theo gió mà qua.”

“Phi thường thú vị.” Lâm Thần vỗ vỗ bụi đất trên người, có chút tản mạn từ dưới đất đứng lên, hắn đưa lưng về phía nơi xa đám cháy, nhìn chăm chú trước người mình vị này trung niên nhân.

“Người thật giống như rất có tự tin?”

“Bởi vì ta thật rất biết đoán, mà ngài ngàn vạn nhớ kỹ đem tâm sự nắp kỹ.”

Hắn nói, lui về phía sau một bước: “Của ta vấn đề thứ nhất là, tại sao là Tống Thanh Thanh?”

...

Hình Tông Liên nghe thấy Lâm Thần hỏi cái này vấn đề lúc, ngay tại mặc nặng nề phòng cháy phục.

Theo từ phụ tầng hai trốn tới nhân viên công tác nói, nơi đó thể lửa cũng không phải Thường Đại, trừ phi xuyên qua đám cháy, nếu không căn bản không có biện pháp tiến vào trung ương khu khống chế tìm tới dự bị máy phát điện tổ.

“Còn có một đạo cửa điện tử, ta giữ cửa cấm thẻ cho ngài, ngài nhất định nắp kỹ, tuyệt đối đừng bị hòa táng.”

Một vị tự xưng là văn nghệ trung tâm giám đốc thư ký tuổi trẻ nam tử hướng hắn đưa ra thẻ ra vào, Hình Tông Liên gật đầu tiếp nhận, trong tai nghe truyền ra thanh đậm tiếng nói lại làm hắn nhin không được nắm chặt tấm thẻ.

Hắn có thể nghe thấy cao lầu đỉnh chớp gào thét mà qua phong thanh, Lâm Thần đặt câu hỏi thanh âm đã bị gió át phải mấy không thể nghe thấy, nhưng hắn biết rất rõ, Lâm Thần liền đứng tại sân thượng biên giới, đồng thời phi thường kiên định lui về sau một bước, giẫm tại trên con đường tử vong.

Vào thời khắc ấy, hắn lại vô cùng vô cùng nghĩ hất ra hết thầy xông lên lầu đem Lâm Thần giữ chặt. Hắn ngẩng đầu, ngưỡng vọng trăm mét không trung mái nhà, sau đó quay đầu, đeo lên dưỡng khí mặt nạ, hướng tầng hầm đi đến.

...

“Lâm Thần, quý giá như vậy cơ hội người thế mà dùng để hỏi vì cái gì ta sẽ chọn Tống Thanh Thanh, thật là khiến ta phi thường ngoài ý

muốn.”

“Dù sao ta đều nhanh chết rồi, giải khai khúc mắc trọng yếu hơn.”

“Người vẫn chưa rõ sao?” Cảnh đẹp tiên sinh chặc chặc than nhẹ, “Ta chọn Tống Thanh Thanh là bởi vì ta rất rõ ràng hạng người gì mới hấp dẫn nhất người.”

“Nghe ý của ngài, Tống Thanh Thanh chỉ là một cái dụ chúng ta mắc câu mỗi câu, văn nghệ trung tâm hoá hoạ sự cố là vì trả thù chúng ta?”

“Sao có thể nói là trả thù này nên nói là đáp lễ càng thỏa đáng.” Cảnh đẹp tiên sinh rõ ràng nói.

“Bởi vì chúng ta bắt Dương Điển Phong, lại phá hư ngài trực tiếp, nhưng vì cái gì trận này hành động không có trực tiếp nhằm vào chúng ta?”

“Lâm Thần, con của ta, người thật sự là quá ngây thơ rồi.” Cảnh đẹp lắc đầu bất đắc dĩ, “Người quay đầu lại nhìn xem dưới đáy những cái kia khóc đến như vậy bị thương đấm người, người hưởng qua khoan tim thống khổ, bọn hấn lập tức cũng sẽ ném đến. Khi bọn hấn nhìn thấy mình chỗ yêu người bị liệt hỏa đốt thành than cốc thi thể, lại nghe được bọn hấn người yêu bất quá là một trận trả thù vật hi sinh lúc, người cảm thấy bọn hấn sẽ nghĩ như thế nào chứ?”

Lâm Thần rất xem thường hỏi lại: “Ta tại sao muốn quan tâm bọn hấn nghĩ như thế nào?”

“Vậy ta nói cho người, trong bọn họ nhất định có rất rất nhiều người cảm thấy, nếu như các người cảnh sát không cùng chúng ta đối nghịch, những người này sẽ không phải chết, chính là các người những này tự cho là chính nghĩa người hại chết bọn hấn tình cảm chân thành.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Ừm, đương những người này phát ra tiếng khiển trách cảnh sát thời điểm, người có thể trợ giúp, khiến loại thanh âm này dần dần trở thành xã hội chủ lưu, sau này người chấp pháp không dám phát ra tiếng, làm việc bắt đầu bó tay bó chân, đây là kết quả người muốn?”

“Đúng không, thật ra người hấn là so ta rõ ràng hơn đại chúng tâm lý đến tột cùng là cỡ nào dễ dàng điều khiển, người đều là ngu muội mà nước chảy bèo trôi, chỉ cần thêm chút thao túng, trận này đại họa bên trong chết vô tội người gặp nạn đều có thể biến thành não tàn

truy tinh tộc, rất nhiều người sẽ nói bọn hấn không truy tinh sẽ không phải chết, thuần túy đáng đời...”

“Ừm, ta hiểu được, mặc dù cảm thấy ngài có chút ngây thơ lại rảnh rỗi phải hoảng, có điều nghe ngài kiểu nói này, Tống Thanh Thanh fan hâm mộ chết chắc?”

“Đừng có đùa lại, đây là vấn đề thứ hai sao, cần lui bước a.” Cảnh đẹp dùng ngón tay chỉ Lâm Thần sau lưng mặt đất.

...

Mộc hỏi hoa nằm sắp ngồi ở trung ương trong đại sảnh, cũng không biết đã có người liền nàng sau khi chết xã hội đánh giá triển khai thảo luận. Thật ra mỗi người đều có thể cân nhắc qua cái chết của mình, bởi vì truy tinh mà bị nhốt đám cháy thiêu chết, nghe giống như cũng không hào quang.

Bất quá, vị kia cảnh đẹp tiên sinh đại khái cũng sẽ không nghĩ tới, thật ra nàng hiện tại thứ trong đầu muốn cùng vị kia nghĩ cứu vãn nàng sinh mệnh Lâm họ Cố hỏi không sai biệt lắm. Trên thế giới này ngu xuẩn nhiều như vậy, nếu là mỗi cái ngu xuẩn người đều phải nghe vào trong lỗ tai ghi ở trong lòng, vậy không bằng chết sớm một chút rồi được rồi.

Tại sinh mệnh của người bên trong, hay là yêu người cùng người yêu người trọng yếu hơn, đây cơ hồ là một vị sắp bị sương mù sắc chết mẫu thân kiêm truy tinh tộc lời từ đáy lòng. Nàng hoàn toàn duy trì nằm rạp trên mặt đất tư thế, nhìn điện thoại album ảnh bên trong nữ nhi, lão công, còn có nàng yêu nhất Tống Thanh Thanh tiên sinh ảnh chụp.

Trong miệng nàng hừ phát một bài rất nhẹ nhàng ca, sau đó nàng nghe được, cùng nàng ghé vào cùng nhau cái cô nương kia cũng ngâm nga.

Không khí nhiệt độ dần dần lên cao, an toàn thông đạo phun ra rõ ràng có thể thấy được hòa diễm, đại hỏa mặc dù còn không có hoàn toàn đốt xuyên đại sảnh vách tường, có điều cũng đại khái rất nhanh.

...

Lâm Thần lại lui về sau một bước.

Sau đầu của hấn không có mọc ra mắt, nhưng hấn vẫn có thể cảm nhận được sau lưng mãnh liệt kinh phong cùng trăm mét chênh lệch

mang đến lung lay sắp đổ cảm giác, kia đều không phải là ảo giác, mà là chân thực tồn tại áp lực.

Tai của hắn mạch bên trong truyền ra Hình Tòng Liên thô trọng đến cực điểm tiếng thờ dốc âm, mặc dù không biết đối phương thân ở phương nào, có bằng vào kia một chút lại một chút chặt vật thờ dốc, hắn cũng có thể đánh giá ra, Hình Tòng Liên hắn là tiến vào đám cháy chỗ sâu nhất. Nơi đó hắn là rất đen, phi thường bóng, để cho người ta hô hấp một chút đều muốn dùng hết toàn thân trên dưới tất cả khí lực, Hình Tòng Liên mặt nạ bên trên hắn là tràn đầy hơi nước, lau đi một chút hơi nước, hắn hẳn là có thể trông thấy cặp kia u lục như đầm nước đôi mắt.

“Dĩ nhiên không phải nhất định sẽ chết.” Cảnh đẹp tiên sinh ngồi dưới đất, nhìn một chút trên cổ tay đồng hồ, nói với hắn, “Lâm Thần, thật ra chỉ cần người từ tòa nhà này bên trên nhảy đi xuống chuộc tội, ta cam đoan bọn hắn phần lớn người đều có thể sống tiếp.”

“1 mệnh đổi 3000?” Lâm Thần cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, “Đây cũng quá có lời, ngài chừng nào thì bắt đầu làm làm ăn lỗ vốn rồi?”

“Không có chút nào thua thiệt a, trong truyền thuyết Lâm cố vấn hay là rất đáng tiền, thật ra người nhìn, người chết hoặc là phía dưới những người kia chết, với ta mà nói nhưng thật ra là đồng dạng.”

“Ta hiểu được, nếu như ta theo lời người nói nhảy đi xuống, liền có thể nói cho trên thế giới này rất nhiều người, tà bất thắng chính những lời kia thuần túy là súp gà cho tâm hồn, người nha, luôn luôn phải hướng cường đại hơn một phương khuất phục.”

Cảnh đẹp tiên sinh hai tay khế vuốt, bắt đầu vỗ tay: “Cho nên a, Lâm Thần, người nhiều nhất còn có 10 phút.” Cảnh đẹp từ trong túi xách xuất ra một bao nhỏ bánh bích quy, mở ra đóng gói, lấp một khối ở trong miệng, “Có điều cái này đối người tới nói hẳn là rất khó đi, dù sao người không quả quyết đã hại chết Tống Thanh Thanh. Người rõ ràng có cả một cái nguyệt thời gian có thể cứu hắn, chính là khi đó người đang làm gì, đoạt phiếu sao? Người nếu là dùng cường ngạnh thái độ yêu cầu cùng Tống Thanh Thanh gặp mặt, nói không chừng Tống Thanh Thanh lại đột nhiên lấy dũng khí đem tất cả mọi chuyện đều nói cho người biết, kế hoạch của chúng ta cũng sẽ không thành công, người phía dưới hoặc là người cũng sẽ không chết...”

“Ta đều nhanh chết rồi, ngài cũng đừng gạt ta. Tống Thanh Thanh thiếu cái răng, bị người trang máy nghe trộm, người lại dùng fan hâm mộ mệnh uy hiếp hấn, hấn mới sẽ không đem sự tình nói cho ta.” Tầng cao nhất gió luôn luôn to đến phi thường đột nhiên, Lâm Thần ngay tại chỗ ngồi xuống, rất bất đắc dĩ địa đạo.

“Người biết rằng giả sự tình?” Cảnh đẹp tiên sinh trên mặt rất cục hiện ra chút ngoài ý muốn thần sắc.

“Đúng đấy, ta vừa rồi hỏi người tại sao là Tống Thanh Thanh, thật ra hấn là cũng có một ít bản thân của hấn nguyên nhân à?”

Cảnh đẹp tiên sinh lại từ ba lô một bên trong túi móc ra ấm nước, vặn ra chén đong, cốt cốt trà xanh chảy vào trong chén. Hấn đổi chén trà thổi ngậm khí, trên mặt lộ ra hồi ức trước kia tiểu dung: “Tống Thanh Thanh a, ta lần thứ nhất gặp hấn thời điểm, đã cảm thấy hấn là loại kia đặc biệt quý báu cỡ lớn chó, da lông sáng ngời, có rất nhiều người thích, dẫn ra đi thời điểm chúng tiểu cô nương đều sẽ yêu hấn yêu đến thét lên, ta là thật tâm coi hấn là thành con của mình tới yêu yêu.”

Lâm Thần rất kiên nhẫn hỏi: “Vậy ngài lại là tại sao muốn hủy hấn chứ?”

“Hấn lần thứ nhất đi tìm tướng dã thời điểm, ngày đó ta vừa vặn cũng tại, nghe nói hấn bị người một lần lại một lần ngược đãi, ta cũng là rất đau lòng. Có điều người cũng biết, Lý Cảnh Thiên là Lý lão cháu trai, chúng ta tại mới ni nghiệp vụ còn phải dựa vào Lý lão, cho nên tướng dã liền rất tốt tính tình khuyên Tống Thanh Thanh thêm chút nhẫn nại. Chính là từng tiếng hấn không đồng ý. Ta xin chào vết thương trên người hấn a, toàn thân tím xanh, vô cùng thâm thắm, rõ ràng đều đã thắm như vậy, hấn thể mà còn có khí lực cùng tướng dã đập bàn, cả người ý chí chiến đấu sục sôi, giống như đang thiêu đốt.”

“Sau đó thì sao?”

“Hấn thực sự không nghe lời, chúng ta cũng không có cách nào, chỉ có thể làm trận đem hấn cột vào trên ghế. Tướng dã mở ra miệng của hấn, ta cầm cái kim, đem hấn răng rút ra...” Cảnh đẹp nói, khoan thai uống hớp trà, “Người thật nên nhìn xem khi đó tràng cảnh. Hấn chảy thật nhiều thật là nhiều máu, đau đến muốn đem yết hầu đều hô phá, chúng ta còn phí hết lão đại công phu cho hấn cầm máu, giả vờ

rằng. Nhưng đến cuối cùng, hấn xem chúng ta ánh mắt, hay là thiêu đốt lên, một chút cũng không có khuất phục, thật sự là rất có ý tứ.”

“Nếu như hấn là người như vậy, ngài là làm sao khiến hấn khuất phục đây này?”

“Người biết không, đem một thớt chó săn chân cắt ngang, nhìn xem hấn ghé vào ổ chó bên trong kéo dài hơi tàn dáng vẻ mới nhất có thú.” Cảnh đẹp tiên sinh kết một tiếng, cắn xuống một khối bánh bích quy, “Thật ra ngay từ đầu thời điểm, hấn còn không ngừng ở sau lưng giờ trò, cho là chúng ta không phát hiện được, nhưng trên thực tế chúng ta thật biết tất cả mọi chuyện. Có một ngày, hấn tại lật tướng dã phòng ngủ, sau đó ta liền đi vào, đem hấn bắt tại trận.”

“Ngài trừng phạt hấn rồi?”

“Cũng nói không lên là trừng phạt đi, dù sao ngày thứ hai đúng lúc là hấn đĩa nhạc thẻ bán hội. Tại hội gặp mặt trước đó, tướng dã dẫn hấn đứng tại cái kia thẻ bán sẽ sách thành chỗ cao, cho hấn nhìn một thì tin tức, tin tức bên trên là gặp xuân đại học hai vị nữ sinh xảy ra tai nạn xe cộ tin tức, trong đó một vị nữ sinh Tống Thanh Thanh nhận biết, là hấn một cái phải bệnh tim nữ fan hâm mộ, hấn còn cho người ái mộ kia góp rất nhiều tiền, sau đó tướng dã nói cho hấn biết, cái kia Fans bệnh tim giải phẫu rất thành công, đều đã một lần nữa trở lại đại học đi học, bởi vì hấn mạo hiểm hành động, hại chúng ta cần trong đêm giết người, thật sự là mệt chết.”

Lâm Thần rất khó không đi theo cảnh đẹp tiên sinh thanh âm trở lại hơn mười năm trước cái thời khắc kia, Tống Thanh Thanh trải qua hết thảy so với hấn có khả năng tưởng tượng càng tàn khốc hơn.

Muốn sống không được, muốn chết không xong, cũng đại khái không gì hơn cái này.

“Hấn khóc đi.”

“Đúng đấy, hấn đánh tướng dã một quyền, sau đó khóc. Nghe nói kia là hấn lần thứ nhất chảy nước mắt. Hấn khóc đến thảm cực kỳ, cùng cái trong trắng liệt nữ, còn kém cầm đao cắt cổ.”

“Nhưng mà ngài không để cho hấn chết?”

“Đúng đấy, chúng ta nói cho hấn biết, nếu là hấn cảm tử, ta cam đoan sẽ giết hấn rất nhiều rất nhiều fan hâm mộ.” Cảnh đẹp nói như vậy thời điểm, đưa ánh mắt về phía xa xa đám cháy. Khói trắng đã

chuyển xanh, hết thảy cảnh tượng đều tựa như Địa Ngục, “Ta nói chuyện luôn luôn giữ lời.”

【 bốn 】

Mộc hỏi tiêu vào ca hát, cụ thể tới nói, là toàn bộ trung ương đại sảnh các cô nương đều tại nhẹ giọng ca hát.

【 trên thế giới này không tồn tại vĩ nh viễn tình yêu, cũng không ai có thể vĩ nh sinh, cho nên làm càn đi, tiêu sái đi, đi mẹ hấn khiến hấn cút ngay. 】

Không biết vì cái gì, tất cả mọi người tuyển cùng một bài hát. Các nàng đã toàn bộ tập hợp một chỗ, nhưng lựa thật quá lớn, một chút thân thể khoẻ mạnh ma ma cớm nhóm đem niên kỷ rất nhỏ các cô nương bảo hộ ở càng sâu xa địa phương. Nhưng ai cũng biết, các nàng hôm nay không trốn thoát được, cho nên bọn họ mới bắt đầu ca hát.

Kia là từng tiếng thích nhất một ca khúc, mặc dù cả trong bài hát ca từ phi thường chướng tai gai mắt, nhưng nó có cái vô cùng vô cùng tên dễ nghe «iwillw IThyo UFOrever ”

iwillw IThyo UFOrever

Cũng không biết là ảo giác hay là nguyên nhân gì khác, nàng quay đầu thời điểm, phảng phất nhìn thấy từng tiếng đứng tại trên sân khấu, cả người hấn sáng giống đang phát sáng.

Hấn nói: “Bởi vì ta hơi đẹp trai, hay là ta thủ hộ các ngươi tốt~ ”

...

Không gian dưới đất tiến lên so trong tưởng tượng càng thêm gian nan, đọng lại khói đặc khiến đèn pha đều mất đi tác dụng, Hình Tòong Liên mờ hôi rơi như mưa, hô hấp phi thường khó khăn, nhưng có lẽ là bởi vì không gian dưới đất quá mức yên tĩnh, hấn có thể rất rõ ràng nghe thấy trăm mét trên không trung mẩu đối thoại đó.

Hấn có thể nghe thấy cảnh đẹp bình tĩnh lại dẫn vui sướng thanh âm, cũng có thể nghe thấy Lâm Thần hỏi ra một vấn đề cuối cùng lúc, âm cuối bên trong thống khổ rung động.

Nhưng hấn bây giờ lại nhất định phải đem những hình ảnh kia đuổi ra não hải, chăm chú nghe trong tai nghe chỉ thị.

“Lão đại, Lý đội trưởng, tại các ngươi phía trước 5 mét hấn là một cái thang lầu, đi xuống thang lầu, ngươi liền có thể nhìn thấy bên trong điều khiển.”

“Thu được.”

“Trung ương đại sảnh cái kia Mộc cô nương nói, lửa đã tường đổ, thuốc lá đặc biệt lớn, bọn hấn khả năng cầm cự không được bao lâu”

“Ta tra xét văn nghệ trung tâm tư liệu, bên trong điều khiển dùng rm5 hình cửa điện tử, cắt điện cửa sau hấn là sẽ tự động mở ra người bảo lãnh viên an toàn, nếu như không có mở ta chỉ sợ Server treo thẻ ra vào sẽ mất đi hiệu lực xoay không ra, nhưng người trực tiếp thâm mật mã hấn là là được.”

“Nhất định phải chú ý an toàn a lão đại, người chết liền không ai cho ta tiền xài vật bỏ ra.”

...

Lâm Thần đề lên tai nghe, nghe được Vương Triều câu nói sau cùng kia lúc, hấn cảm giác phải phi thường vui mừng.

Hình Tông Liên nuôi lớn hài tử, thật sự là không sợ hãi.

Thời gian cũng không còn nhiều lắm, hấn phúi phúi quần áo bên trên tro bụi, từ dưới đất đứng lên.

Gặp hấn đứng dậy, cảnh đẹp tiên sinh bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng:

“Thế nào, bọn hấn đã đến kia phiến cửa điện tử trước mặt sao?”

Lâm Thần lắc đầu: “Còn không có, cho nên là cửa điện tử bị ngài động tay động chân sao?”

Cảnh đẹp cười cười: “Đây coi như là một vấn đề cuối cùng sao?”

Lâm Thần lắc đầu, nhưng vẫn là hướng về sau bước một bước, trường phong đem hấn vạt áo thổi đến liệt liệt rung động, hấn bỗng nhiên cười lạnh: “Của ta một vấn đề cuối cùng là, ngài nghe nói qua một câu phi thường trứ danh sao?”

“Lời gì?”

“Nhân vật phản diện chết bởi nói nhiều.”

Cảnh đẹp tiên sinh cười ha hả, hấn che miệng lại, phòng ngừa miệng bên trong bánh bích quy mảnh phun ra ngoài lộ ra bất nhã, “Đây là ý gì?”

Lâm Thần không chút do dự móc ra thương, kéo ra bảo hiểm, cầm súng lên đạn, nhắm ngay trên mặt đất vị kia trung niên nhân mi tâm: “Nói nhiều như vậy thật ra người cũng tại vòng quanh. Người không ngừng đem thoại đề dẫn hướng một cái luận điểm, ta giống như

Tống Thanh Thanh, bởi vì chúng ta khiêu khích, cho nên các người mới bị ép giết người.”

“Đây là sự thật a.”

“Đây không phải sự thật, đây là điển hình dùng động cơ a che lấp động cơ b thủ pháp. Suy cho cùng vẫn là, động cơ của người chưa hề đều không phải là hướng chúng ta báo thù, người chính là muốn giết Tống Thanh Thanh fan hâm mộ. Người mới vừa nói người biết ta đoạt phiếu, điều này nói rõ người một mực tại giám sát fan hâm mộ hội gặp mặt phiếu bầu hệ thống, mà lúc đó đoạt phiếu quy tắc cũng phi thường có ý tứ, nó nói rõ trong tràng mỗi một cái fan hâm mộ đều là trải qua tỉ mỉ chọn lựa. Người cố ý chọn lựa Tống Thanh Thanh nhất nguyên lão cấp bậc fan hâm mộ, trong này nhất định có nguyên nhân. Mà Tống Thanh Thanh chính là bởi vì người hành động thúc đẩy dần dần ý thức được điểm ấy, mới có thể lựa chọn dùng tự sát tới nhắc nhở chúng ta. Từ vong của hần thời gian năm phải lại thỏa đáng bất quá, tướng dã bị bắt mà chúng ta có thể kịp thời chạy tới nơi này, đều là bởi vì hần.”

Cảnh đẹp chỉ là cười lắc đầu, không nói gì.

“Tống Thanh Thanh là đời ta thấy qua cứng rắn nhất sinh mệnh, từ khi người vì hần lấp đặt viên kia răng về sau, ta chỉ sợ hần rất nhiều năm đều không có nói qua lời gì, đại khái ngay cả người cũng không có nghĩ qua, người chết thật ra thật biết lái miệng.”

“Lâm Thần, ta mới là cái kia nhận biết Tống Thanh Thanh rất nhiều năm người, mà không phải người. Người cho rằng hần vì cái gì không muốn cùng người gặp mặt? Bởi vì hần không dám a. Hần đã bị đánh gãy xương, ngay cả gân đều bị từng cây rút ra. Người không biết hần đến cỡ nào muốn trở lại sân khấu, chính là quỳ đều muốn bò lại đi. Cho nên hần căn bản không nở chết, nếu như hần giống người nói thông minh như vậy đã sớm biết chúng ta muốn làm cái gì, hần sớm nên tự sát, tại sao phải chọn vào hôm nay?”

“Đúng đấy, ta cũng muốn biết, vì cái gì nhất định là hôm nay.”

Trên trời tinh không vạn lý, ánh nắng chói mắt, Lâm Thần nhìn thoáng qua kia tươi sáng càn khôn, hết sức chăm chú mà hỏi thăm. Tống Thanh Thanh, còn có cái gì, là người muốn nói, mà ta không có nghe được sự tình chứ?

...

Không gian dưới đất bên trong, kia phiến kiên cố cửa điện tử trước, biểu hiện mật mã thất bại thanh âm nhắc nhở không ngừng vang lên. Hình Tông Liên quay đầu lại, phía sau là hồng thủy mãnh thú nóng hổi khói đen, hắn nhìn không thấy bất luận cái gì ánh lửa. Ở bên cạnh hắn, cùng hắn cùng một chỗ xuống đến đám cháy nhân viên chữa cháy đang không ngừng ném thử dùng thẻ ra vào mở cửa. Nhưng thất bại, thất bại, vẫn như cũ là thất bại...

Cuối cùng, lý sùng xa ném đi thẻ ra vào, từ mang theo người trong hộp công cụ xuất ra công cụ, chuẩn bị trực tiếp nạy ra rơi điện khổng tấm.

“Vương Triều, còn có những biện pháp khác sao, cửa mở không ra, nạy ra khóa có thể thực hiện sao? Hoặc là điện tử đối xông?”

“Đột lão đại, theo lý tới nói loại này cửa điện tử cắt điện sau liền sẽ tự động mở ra, các người thậm chí ngay cả mật mã đều không cần. Người nói cho ta, điện tử biểu hiện trên bảng hình thức là f All Safe hay là f All Secur ITy?”

Hình Tông Liên lập tức nhìn lại: “f All Secur ITy.”

Vương Triều gầm thét: “Cái nào ngu xuẩn tay cầm cửa điều đến f All Secur ITy hình thức, hắn cho rằng bên trong điều khiển là kim khóa sao? Lão đại người khiến lý đội tuyệt đối đừng ném thử phá cửa, f All Secur ITy hình thức hạ bảo an cấp bậc tối cao, cưỡng ép phá cửa sẽ tự động khóa kín, ta cam đoan các người trong thời gian ngắn nhất định mở không ra!”

Lý sùng xa lập tức dừng tay, mà hắn trong tai nghe Vương Triều còn tại không ngừng nói chuyện, có Hình Tông Liên đột nhiên cảm giác được chung quanh phi thường yên tĩnh, yên tĩnh đến, hắn chỉ có thể nghe thấy Lâm Thần nhẹ nhàng chậm chạp tiếng hít thở âm.

“Lâm Thần, chúng ta cần mật mã.” Hắn đối với hắn nói như vậy.

...

Lâm Thần giờ thương, hướng về phía trước bước một bước.

Đại khái là phát hiện sắc mặt hắn biến hóa, ngồi dưới đất trung niên nhân nói: “Cửa không tốt lắm mở à? Thế này, người lưu cho ta điện thoại, người tự sát về sau, ta liền đem mật mã nói cho bọn hắn, đừng lo lắng, ta luôn luôn nói lời giữ lời.”

“Người thay đổi cửa điện tử mật mã?” Hắn hỏi.

“Bingo, cho nên người đến cùng có muốn hay không cứu người?”

Lâm Thần cảm thấy đây thật là thật buồn cười: “Ta mới vừa nói qua, cảnh đẹp tiên sinh, nhân vật phản diện thường thường chết bởi nói nhiều. Thật ra đây cũng là cái tâm lý vấn đề. Giống ngài dạng này nhân vật phản diện nhân vật đều kiêu ngạo, tự đại, tự cho là chường khổng toàn cục, cho nên đến cuối cùng thắng lợi thời khắc, các người luôn luôn nhịn không được bản thân khoe, bởi vậy luôn luôn dễ dàng nói quá nhiều nói nhảm. Nói nhiều tất nói hớ, ta đề nghị ngài hiện tại liền ngậm miệng, như cùng ta đối Lý Cảnh Thiên rõ ràng đề nghị, từ giờ trở đi đừng cho ta bất luận cái gì đoán được câu trả lời cơ hội.”

“Coi như người cần đoán, cũng muốn nắm giữ của ta cuộc đời tư liệu, chính là người ngay cả ta đến tột cùng là ai cũng không biết...” Cảnh đẹp nhỏ nhẹ nói.

Nhìn xem cảnh đẹp tiên sinh đặc ý mà nụ cười xảo trá, Lâm Thần bình tĩnh nói: “Ta không cần biết người là ai, vừa rồi đã cùng ta nói nhiều lời như vậy, ta đầy đủ hiểu rõ người.”

“Thật sao?”

“Người hận đời, có rõ ràng dù xã hội và tự luyện hình nhân cách chướng ngại. Người xem nhân mạng như cỏ rác, người cho rằng chúng sinh đều ác, xem thường tất cả phổ thông bình thường chúng sinh. Người đem nhân mạng xem như trò đùa, người luôn cảm thấy đây hết thảy là người bày ra trò chơi mà tất cả mọi người bất quá là trong tay người quân cờ. Người trào phúng đám fan hâm mộ đối Tống Thanh Thanh ngu xuẩn yêu thương, đương nhiên, người cảm thấy Tống Thanh Thanh cũng rất ngu, người vô cùng vô cùng xem thường hẳn.”

“Hắn thật là con chó a.”

“Ta mới vừa nói qua, người vấn đề lớn nhất ở chỗ cho rằng Tống Thanh Thanh là thụ người khổng chế đồ chơi, ta nghĩ, chỉ sợ là hắn đối người lá mặt lá trái cho người tạo thành loại này ấn tượng. Hắn tại bị người khổng chế mỗi một ngày bên trong đều ý chí chiến đấu sục sôi. Hắn tuyệt không thỏa hiệp chưa hề từ bỏ, đây là một trận trừ phi hắn đi về điểm cuối của sự sống mới có thể chiến đấu kết thúc. Mà nếu như hắn lựa chọn tử vong, điều này nói rõ hắn đã dùng tử vong ngênh đón kẻ thắng lợi cuối cùng.”

“Người khen Tống Thanh Thanh thối phồng đến mức ta đều muốn đồ mặt a.”

“Cho nên, cái kia mặt mã, thật là người bày sao?” Hãn cười lạnh, lại đi về phía trước một bước.

Tại hãn hỏi ra vấn đề kia về sau, hãn rất rõ ràng nhìn thấy cảnh đẹp tiên sinh trên mặt nguyên bản vừa vắn trong tươi cười xuất hiện một tia vết rách.

“Không cần trả lời, nét mặt của người đã nói cho ta đáp án.” Hãn đem ngón tay nhẹ nhàng đặt tại trên môi, làm cái im lặng động tác, “Người giống như người, thích nhất chơi những cái kia tàn khốc người **. Khiến Tống Thanh Thanh biết hãn phản kháng hại chết fan hâm mộ của mình cũng tốt, bức ta tự sát cứu người cũng được, người với cái thế giới này vĩnh viễn giấu trong lòng lớn nhất ác ý, lại thích nhất chơi những cái kia không có chút ý nghĩa nào tượng trưng đồ vật. Nếu như người cần thiết một cái vĩnh viễn cũng mở không ra mặt mã cửa, giết những cái kia tình cảm chân thành Tống Thanh Thanh đám fan hâm mộ, xin hỏi, người sẽ dùng ai nghĩ ra được số lượng chứ?”

Lâm Thần nói xong, lại hướng về phía trước bước một bước, hãn cách mặt đất bên trên vị kia ác ý hóa thân đã càng ngày càng gần, “Nét mặt của người nói cho ta, người kia là Tống Thanh Thanh. Người sẽ không thật ngu xuẩn đến thuận miệng hỏi qua Tống Thanh Thanh người thích gì nhất số lượng, chuẩn bị dùng hãn yêu nhất số lượng, giết chết những cái kia yêu hãn nhất người?” Hãn không có cho cảnh đẹp bất luận cái gì cơ hội nói chuyện, bởi vì hãn rất cuộc biết, Tống Thanh Thanh vì sao lại lựa chọn tại hôm nay tử vong, “Hôm qua, hãn tới qua nơi này diễn tập. Hãn đương nhiên không có khả năng biết kế hoạch của người, bất quá hãn là thông minh như vậy người, hãn lúc đến nơi này, nhất định sẽ cuối cùng đem hết thầy chi tiết xâu chuỗi. Hãn rất cuộc biết người muốn làm gì. Người cần giết người, cần giết rất nhiều rất nhiều người, cho nên hãn nhất định phải dùng mình chết đi ngăn cản đây hết thầy. Hãn hiểu rõ người ác liệt, có lẽ ngày đó người chỉ là thuận miệng hỏi hãn, chân chính thiết trí mặt mã lúc không nhất định sẽ dùng hãn nghĩ này chuỗi số lượng. Nhưng khi hãn tự sát về sau, người lại càng có khả năng sẽ dùng hãn nghĩ kia cấp độ chữ, bởi vì người sống bày mặt mã vĩnh viễn có

bị phá giải khả năng, nhưng người chết nghĩ ra mật mã sẽ không, đúng không?

Cảnh đẹp tiên sinh sắc mặt tái xanh, trên mặt của hắn cuối cùng không có tia ôn hòa khiêm nhường ngụy trang. Hắn cười đến phi thường tàn nhẫn, kia là từ viễn cổ mà đến tà ác sinh mệnh, hắn miệng đầy huyết tinh, lấy thôn phệ thiện ý mà sống.

Lâm Thần biết hắn đoán đúng: “Người có phải hay không đang nghĩ, người đến tốt cùng không để ý đến thứ gì, khiến Tống Thanh Thanh có thể đem mật mã truyền ra ngoài. Có hắn rõ ràng một câu cũng không có nói với chúng ta qua a. Người không có nghĩ qua đi, người xem thường lão chó già kia, thế mà tại chết về sau còn có thể hướng người tìm bỗng nhiên chen vào một đao.”

Cảnh đẹp nhếch miệng nở nụ cười: “Không, người đoán sai, kia là ta thiết mật mã, Tống Thanh Thanh lão chó già kia, căn bản cái gì cũng không biết.”

“Không, kia là hắn nghĩ số lượng.”

Nắng gắt chói mắt, trường phong xâu không.

Lâm Thần chậm rãi mở miệng: “Tống Thanh Thanh tiến vào giới văn nghệ quá sớm, hắn không có đọc qua quá nhiều sách, nếu như là hắn thiết hạ đồng thời cần truyền ra ngoài mật mã nhất định sẽ không quá phức tạp, nhưng lại chỉ có yêu hắn người mới có thể đoán được. Người hắn phải biết Tống Thanh Thanh rất thích vẽ cái kia ký hiệu nhưng ở hắn chết trong bồn tắm, ta cũng không nhìn thấy cái kia ký hiệu. Ta một mực đang nghĩ, giống hắn thế này tràn ngập tín niệm người, vì cái gì không vẽ cái kia ký hiệu chứ?”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì Tống Thanh Thanh từng tại một lần buổi hòa nhạc đã nói qua, nếu có ngày ta chết đi, xin các người vì ta hát một bài ca. Kia là một bài tràn ngập cut mẹ mày đi yêu ai ai ca, nhưng danh tự lại ngoài ý muốn cảm nhân ca. Bài hát này đến từ hắn tình cảm chân thành truyện cổ tích, mà chỉ có thâm niên fan hâm mộ mới có thể biết, tại kia thủ album ca từ bản bên trên, mỗi một đi đăng sau đều có một cái trang trí tính ngoại trừ trong đó một nhóm. Kia một nhóm ca từ giống vài quần chân đồng dạng dài, lại bởi vì sắp chữ vấn đề, đăng sau thiếu đi cái &.”

“Cho nên hắn bày mật mã, chính là câu kia ca từ.”

Lâm Thần cũng không biết, vị kia bị nhổ rằng, có thụ uy hiếp, cả ngày sống ở treo kiếm bóng ma hạ người đến tột cùng là thế nào làm được đây hết thảy, hẳn thậm chí không biết Tống Thanh Thanh đến tột cùng là dựa vào cái gì tại đi đến sân khấu thực hiện tâm nguyện của mình trước lựa chọn tự sát.

Nhưng mà kiệt ngạo, phóng túng, lẽ ra có được như lửa sinh mệnh Tống Thanh Thanh, hẳn tràn ngập đấu chí hẳn chưa hề từ bỏ.

Hắn đã từng hỏi mình, gặp trắc trở cùng thống khổ sẽ hay không làm cho người linh hồn cũng biến thành hèn mọn, hẳn nghĩ, Tống Thanh Thanh đã cho hắn đáp án.

Hắn phảng phất nhìn thấy 18 tuổi Tống Thanh Thanh cười mở cườì nói với hắn: Khà, ta kiêu ngạo như vậy, làm sao có thể hướng vận mệnh loại này cầu thí đồ chơi cú đầu này ta vĩnh viễn cũng sẽ không giống vận mệnh cú đầu a.

Hắn bước ra một bước cuối cùng, dùng thương miệng gắt gao chống đỡ trung niên nhân mi tâm: “Tướng quân.”

Hồi cuối

Màn nước phô thiên cái địa mà xuống.

Mộc hỏi bao hoa đỡ ra đám cháy, mặc dù nàng vừa rồi tại đám cháy bên trong đợi rất lâu, toàn thân nóng hổi, nhưng ở nàng đi vào trong ánh nắng một khắc này, nàng mới lần thứ nhất phát hiện ánh nắng là ấm áp như vậy.

Cách vô số người, nàng lần đầu tiên liền thấy nàng sinh mệnh yêu nhất nam nhân ôm nữ nhi hướng nàng lao đến, sau đó người yêu của nàng nhóm dùng trước nay chưa từng có cường độ đưa nàng ôm thật chặt vào trong ngực.

Nàng hôn một chút nữ nhi non mềm gương mặt, dùng bị hun khói phải có chút cháy đen ngón tay, lau đi nữ nhi trên gương mặt vệt nước mắt.

...

Trên quảng trường khắp nơi đều là người người người.

Mặc dù tại mở điện trước, Vương Triều đã sớm gửi nhắn tin nhắc nhở qua tất cả mọi người cần sớm ngã sấp tận khả năng rời xa điểm cháy, đồng thời chú ý nhiệt độ cao hơn nước, nhưng vẫn là có một ít cách lửa điểm quá gần người bị nhiệt khí đốt bị thương, có điều cùng mất mạng so ra, thụ bị thương cũng coi như không là cái gì, hút

vào khói đặc cũng có thể trị tốt, dù sao chỉ cần người còn sống, liền có hi vọng.

Dù sao tiểu vương đồng chí là nghĩ như vậy.

Lần lượt đến trong xe cứu hộ xuống tới rất nhiều chân dài y tá tỷ tỷ, ngay tại cho thương binh làm đơn giản băng bó.

Hắn rốt cục có thể so với so sánh thích ý ngồi tại trong xe cảnh sát, thổi điều hoà không khí, nhìn xem laptop, bắt quá hắn đoán chừng đợi lát nữa trong tai nghe liền sẽ truyền ra hắn lão đại gầm thét, khiến hắn lăn đi làm cái này làm kia. Vạn nhất lão đại cần hắn đi sửa Server tu mạng lưới cái gì, hắn cảm thấy mình nhất định phải mở giá cao, tóm lại trước xông cái chiến võng điểm mua Overwatch 328 số lượng điểm tàng bản được rồi.

...

Lâm Thần không biết mình là đi như thế nào xuống lầu.

Trên mặt đất có một đám chia năm xẻ bảy thi thể, ngay tại vừa rồi, cảnh đẹp từ trên nhà cao tầng nhảy xuống. Hắn thậm chí không kịp bóp cò làm ra bất kỳ phản ứng nào, đối phương liền lựa chọn tử vong.

Thì ra 1 đổi 3000, cuối cùng nhảy lầu tự sát người, biến thành cảnh đẹp tiên sinh.

Hắn vòng qua trên mặt đất thi thể của người kia, đẩy ra tất cả muốn nâng hắn nhân viên cảnh sát.

Có lẽ là ở trên không phơi quá lâu, hắn chỉ cảm thấy đau đầu muốn nứt, màng nhĩ kịch liệt đau nhức, phảng phất luôn có người ghé vào lỗ tai hắn nói chuyện, một hồi là Tống Thanh Thanh đang hát, một hồi lại là Hình Tòng Liên cuối cùng kia một tiếng “Tốt”, hắn bên tai không ngừng có cửa điện tử mở khóa thất bại tiếng tí tí vang lên, không ngừng không ngừng, làm người tuyệt vọng.

Hắn cảm thấy mình đã không phân rõ thời gian trình tự, tất cả hình tượng đều trở nên mơ hồ, nhưng hắn trong đầu cũng rất rõ ràng nhớ kỹ cảnh đẹp nhảy lầu trước cuối cùng một màn.

Vị kia ôn hòa trung niên nhân tại hắn hòng súng trước đứng dậy, bờ môi mấp máy, cười nói với hắn: “Mời thay ta hướng Hình đội trưởng vấn an.”

Nói xong câu đó về sau, cảnh đẹp liền nhanh chóng chạy đến sân thượng biên giới, phá lệ tiêu sái nhảy xuống.

Không biết vì cái gì, từ sau lúc đó, hấn ý đồ không ngừng kêu gọi Hình Tòng Liên lại không chiếm được bất kỳ đáp lại nào. Hấn cảm thấy thương trong tay rất nặng, nặng phải hấn cơ hồ không cách nào nắm chặt. Nếu như cảnh đẹp báo thù đối tượng là hai người bọn họ, Hình Tòng Liên chỉ sợ cũng gặp nguy hiểm, mà hấn súng lục trên tay hấn, tại đám cháy lọt vào bất luận cái gì tập kích đều sẽ vô cùng nguy hiểm.

Hấn hướng quảng trường chạy đi, bốn phía đều là tương hổ dựa sát vào nhau đám người, nam nam nữ nữ tại ôm đang hôn, trên mặt đều là sống sót sau tai nạn hạnh phúc tiểu dung. Trên bầu trời có nước tung xuống, ánh lửa đã dần dần dập tắt, nhưng còn có lẻ tẻ tất sáng âm thanh cùng pha lê tiếng nổ tung.

Có hấn tìm không thấy Vương Triều, cũng tìm không thấy Hình Tòng Liên, mắt chỗ cùng không có bất kỳ cái gì mặt mũi quen thuộc. Hấn càng không ngừng hướng tất cả mọi người hỏi thăm Hình Tòng Liên ở nơi nào, nhưng không có bất kỳ đáp lại nào, thậm chí còn có con người thật kỳ quái hỏi hấn: Hình Tòng Liên là ai, là gì của người? Đúng vậy a, Hình Tòng Liên là ai, hấn cùng hấn là quan hệ như thế nào chứ?

Hấn bước vào đám cháy, nhìn thấy kia phiến bị cắt miệng lớn màu xám bạc lối thoát hiểm, trong môn rộng tuếch, hấn muốn tìm người cũng không ở đây nơi đó.

Hấn nghĩ lên tiếng hô to, lại phát hiện cổ họng của mình đã bởi vì khẩn trương mà không phát ra thanh âm nào.

Trên mặt đất rất ẩm ướt, phi thường ẩm ướt, hết thảy đều trở nên chia năm xẻ bảy. Hấn thỉnh thoảng cùng một chút cứu hỏa nhân viên cùng bị nghĩ cách cứu viện ra đám người gặp thoáng qua, có người hỏi hấn muốn đi đâu, muốn tìm ai, hấn không cách nào trả lời. Bên tai của hấn xuất hiện lần nữa rất nhiều thanh âm, trên quảng trường phảng phất có người đang hát, hay là bài hát kia, Tống Thanh Thanh ca. Tiếng ca phảng phất xuyên thấu đêm tối sáng rực, cho chung quanh hỗn loạn một chút xíu nhiễm lên quang minh sắc thái.

Có người hát: Trên thế giới này không tồn tại vĩnh viễn tình yêu
Hấn hướng tầng hầm đi đến, không gian bên trong chỉ có an toàn thông đạo xanh mờ mờ ánh sáng, chung quanh hắc ám, phi thường hắc ám, trên trần nhà có giọt nước hạ.

Hắn dần dần nghe được tiếng bước chân, kia là một vị kéo lấy nặng nề bộ pháp nhân viên chữa cháy, hắn bắt lấy đối phương, Lại hỏi một lần vấn đề kia: Hình Tòng Liên ở đâu?

Đối phương gãi đầu một cái, sau đó đem mặt nạ lấy xuống, nói với hắn: “Người tìm Hình đội trưởng a, hắn vừa còn tại dưới lầu.”

Hắn buông ra người kia, hướng tầng dưới không gian chạy tới, hắn đẩy ra dưới mặt đất mỗi một Phiến nhóm, nhưng không có Tìm tới người chính mình muốn tìm.

trên quảng trường tiếng ca phảng phất xuyên thấu tầng tầng tấm xi măng truyền lại xuống tới, nhưng này cũng có thể là hắn nghe nhầm. Cũng không ai có thể vĩnh sinh...

Có người tại cho ca khúc ôn tồn: cũng không ai có thể vĩnh sinh...

hắn Muốn đẩy ra cuối hành lang cuối cùng một cái Cửa sắt, đúng lúc này, có người nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Hắn đột nhiên quay đầu, rút súng, gắt gao chống đỡ người kia cái trán.

Sau đó, hắn thấy được một đôi xanh mơn mơn hai mắt, phảng phất là trong rừng rậm nhất mát lạnh kia Hoảng nước suối lại hoặc là phất qua Khóe mắt đuôi lông mày một sợi rất thanh đậm gió.

người kia đầy bụi đất, trên mặt đã sớm bị khói bụi hun đến một mảnh đen kịt, nhưng hắn trong mắt mím cười, nói với hắn: “Là ta, không cần sợ.”

Tại thời điểm này, Lâm Thần đột nhiên nghe thấy vô số thanh âm tràn vào trong tai của hắn, rất nhiều người đều đang kêu gào: Cho nên làm càn a tiêu sái a đi mẹ hắn khiến hắn cút ngay...

trên thế giới này không tồn tại vĩnh viễn tình yêu, cũng Không ai có thể vĩnh sinh, cho nên làm càn đi, tiêu sái đi, đi mẹ hắn khiến hắn cút ngay!

Cho nên làm càn a tiêu sái a đi mẹ hắn khiến hắn cút ngay!

Hắn buông tay ra bên trong thương, một phát bắt được người kia tóc, phi thường dùng sức xem tiếp đi người đẩy lên trên tường, sau đó trùng điệp hôn lên.

Tác giả có lời muốn nói: ta sinh Vu Trường Không lớn ở liệt nhật ta bay lượn tại gió chưa hề đi xa

Cục cưng cô nương xin đừng nên vì ta thút thít

... Tống Thanh Thanh

Quyển 5 Chương 164. Năm phù 01

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 164. Năm phù 01

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần dùng sức hôn hấn, ngón tay càng phát ra cảm nhập Hình Tòng Liên sợi tóc chỗ sâu, đem hấn đầu đè xuống, kia là thuần túy tình cảm phát tiết, vào thời khắc này, hấn không cần để ý Hình Tòng Liên cảm thụ không cần để ý trên thế giới này luân lý đạo đức, hấn chỉ là rất muốn hôn hấn thích thật lâu người, hấn xác thực không có bất kỳ biện pháp nào, bởi vì hiện tại chỉ có Hình Tòng Liên bờ môi cùng phun ra tại trên mặt hấn khí tức có thể làm hấn cảm thấy trên thế giới này vẫn còn ấm độ, hấn phảng phát mới vừa ở băng nguyên bên trong hành tẩu vạn năm, hiện tại đụng phải có máu có thịt có thể để cho hấn cảm thấy ấm áp sinh vật liền nhịn không được nhào tới không ngừng hấp thu trên người đối phương nhiệt lượng.

Hấn không dám mở mắt quan sát Hình Tòng Liên trên mặt biểu lộ, lại không chút do dự cạy mở Hình Tòng Liên răng môi, bọn hấn trao đổi lấy hô hấp hết sức nóng rực, bỗng đến có thể thiêu hủy hết thầy công cùm xiềng xích, bỗng đến có thể làm hấn từ băng lãnh trong biển sâu dần dần trôi nổi.

Tiếng ca dần dần vang dội, tràn ngập tại hấn toàn bộ tai.

Đột nhiên xuất hiện cao âm phảng phát tại vì cái này hôn không ngừng tăng nhiệt độ, nguyên bản sâu tận xương tủy đau đớn dần dần bị nóng rực nhói nhói đánh vỡ, hấn hôn càng thêm xâm nhập, ý đồ từ Hình Tòng Liên trong thân thể hấp thu có thể để cho hấn sống tiếp lực lượng, bọn hấn gần bó như môi với răng, vốn là không cách nào tách ra, nhưng hấn nhưng vẫn là giơ lên một cái tay khác, dùng sức ôm lấy Hình Tòng Liên cái cổ, đem người gắt gao đè lại.

Chậm rãi dài dòng hôn, khiến băng cứng vỡ vụn, khiến huyết sắc vỡ vụn, khiến ảo giác vỡ vụn, khiến thống khổ thể xác đều vỡ vụn ra, giữa bọn họ dần dần dâng lên nóng hổi nhiệt độ phảng phát có thể

đem nước mắt đều bốc hơi làm. Hãn hận không thể thời gian bây giờ trôi qua chậm một chút chậm nữa chút, nếu như có thể vĩnh vô chỉ cảnh dừng lại tại thời khắc này đó thật là cho dù tốt bất quá. Lâm Thần vẫn còn tiếp tục hôn Hình Tông Liên, hãn phảng phất có thể trông thấy bọn hãn mới gặp vào cái ngày đó, Hình Tông Liên đứng tại trong khung cửa, hướng hãn lộ ra không có hảo ý tiểu dung. Hãn tựa hồ về tới một khắc này, hãn giữ chặt tay của đối phương, đem chuồn chuồn lướt nước hôn vào khi đó Hình Tông Liên đẹp mắt mi mắt bên trên.

Vào thời khắc ấy, hãn phảng phất cảm thấy Hình Tông Liên động, Hình Tông Liên bàn tay nhẹ nhàng xoa lên gương mặt của hãn, hãn có thể cảm nhận được đối phương trong lòng bàn tay thô ráp kén cùng nóng hồi nhiệt độ, Hình Tông Liên dùng ngón cái sờ soạng hãn trên gương mặt nước mắt.

Đó thật là lại ôn nhu có điều động tác, nhưng Lâm Thần cũng thực sự minh bạch động tác này hàm nghĩa.

Ý là, đủ rồi, có thể ngưng.

Hãn cúi đầu xuống, để cho mình rằng môi cùng đối phương tách rời, đẩy ra Hình Tông Liên, thối lui nửa bước, nhẹ nhàng thờ dốc.

Trong không khí chỉ còn lại hai người bọn họ khác biệt tàn suất tiếng hít thở âm.

Tại hãn vừa rời hôn lên Hình Tông Liên thời khắc đó, hãn rất rõ ràng nhìn thấy đối phương ánh mắt bên trong chợt lóe lên chấn kinh thần sắc, giống loại kia lục đến cực hạn Phi Thúy vỡ vụn lúc đáng vẻ, bất quá bây giờ, hãn đã hết cách rồi tìm đến Hình Tông Liên khi đó ánh mắt.

Hiện tại, Hình Tông Liên khuôn mặt an hòa, dùng thâm trầm cắt xa xăm ánh mắt xem kỹ lấy hãn, không nói gì.

Không gian dưới đất hắc ám im ắng, hãn bên tai tiếng ca dần dần ngừng, lúc trước ảo giác dần dần biến mất, Lâm Thần trong lòng dần dần thanh minh, chính là bởi vì thanh minh, hãn đã có thể đoán được về sau sẽ phát sinh cái gì. Hãn cùng Hình Tông Liên quan hệ sẽ phát sinh biến hóa, lấy Hình Tông Liên cá tính tuyệt sẽ không dùng mặt ngoài giả cảm vờ điếc đến cảnh thái bình giả tạo, không phải Hình Tông Liên đi chính là hãn đi, bọn hãn sắp mỗi người đi một ngã, lại không giao tế.

Nhưng thật tốt a, Hình Tòng Liên thật sự là rất tốt.

Hắn có chút không bỏ.

Lâm Thần cũng ngẩng đầu, thẳng tắp lưng, hết sức chăm chú nói ra: “Mặc dù rất xin lỗi, nhưng mới vừa rồi là ta nhân sinh bên trong tuyệt vô cận hữu cơ hội, cho nên, phiền phức mời suy tính một chút ta, ta sẽ là cái không sai đối tượng.”

Nói xong câu đó, lại lui nửa bước, thành khẩn hạ thấp người thăm hỏi, sau đó quay người rời đi.

...

Vương Triều ngồi tại trong xe cảnh sát.

Chung quanh tiếng ca cũng đã ngừng, chẳng biết tại sao, trời không hiểu thấu tối xuống, có rất dày đặc mây đen che khuất Thái Dương.

Lần lượt chạy tới xe cứu hỏa cùng cảnh vụ, xe cấp cứu chiếc đem quảng trường chen lấn chật như nêm cối, có rất nhiều xe đều không có tắt máy, những xe kia chiếc phát ra vang tận mây xanh đích bĩu đích bĩu âm thanh, khiến hắn cho dù ngồi ở trong xe cũng vẫn là tê cả da đầu, trên mặt đất khắp nơi đều là nước đọng, đồng thời không ngừng chảy ra.

Hắn đem nhếch lên chân đổi phương hướng, vẫn còn cảm thấy chưa đủ dễ chịu, hắn nhìn một chút xe tải điều hoà không khí, rõ ràng biểu hiện ngay tại vận hành, có không hiểu thấu ngạt thở cảm giác thật là khiến người khó chịu.

Hắn buông xuống máy tính, tựa ở trên cửa sổ xe, dùng tay chống đỡ đầu, nghĩ điều chỉnh thoải mái hơn tư thế ngồi, nhưng dù sao cảm thấy khó chịu.

Đang điều chỉnh vị trí thời điểm, hắn lơ đãng hướng ra phía ngoài... lướt qua, xuyên thấu qua dày đặc đám người, hắn nhìn thấy một thân ảnh từ quảng trường đầu kia đi tới.

Người kia mặc lại phổ thông có điều màu xanh quân đội nhựa plastic dép mủ, hạ thân là cùng khoản màu xanh quân đội quần dài, ống quần xắn lên cao, mắt cá chân vị trí còn có mảng lớn khô cạn nước bùn, Vương Triều ánh mắt chậm rãi bên trên dờ, từ người kia thân trên 70 niên đại xanh trắng hải quân đường vân t nhìn về phía người kia công đồ trắng đường vân túi xách da rắn, hắn cuối cùng nhìn về phía người kia mặt.

Hắn há to mồm, cho là mình hoa mắt.

Một giây sau, hấn vội vàng nhắm mắt lại, hi vọng có thể dùng khởi động lại động tác đến điều chỉnh hạ đại não thị giác hệ thống tóm lại thứ đồ gì đều có thể, khiến ảo giác tranh thủ thời gian lui nhàm tản. Hấn đếm ngược ba giây, lần nữa mở mắt lúc, cái thân ảnh kia cùng tấm kia đáng sợ mặt quả nhiên biến mất.

Hấn thở một hơi dài nhẹ nhõm, lập tức vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, phát cái tin nhắn ngắn: “Á đừ a Khang ca, ta vừa rồi nhìn thấy một người dáng dấp cùng người đặc biệt giống, kém chút sợ tè ra quần, thật hấn là chụp tấm hình ảnh chụp cho người xem một chút.” Đầu kia rất mau trở lại tin nhắn, phi thường ngắn gọn, chỉ có hai chữ: “Thật sao?”

“Dùng sức chút đầu! Gà mái giống a, nếu như không phải biết người tại ni ngày đưa kéo hay là Java hoặc là quần thể sao ngoài hệ Ngân hà làm nhiệm vụ ta còn tưởng rằng gặp quỷ đâu!”

“Ha ha” .

Đầu kia lại trở về hai chữ, thậm chí ngay cả dấu ngắt câu cũng không đánh, có điều rất nhanh, lại là một đầu tin nhắn phát tới: “Biết lão đại ở đâu sao, ta tìm không thấy hấn.”

“Lão đại a, ta cùng lão đại vừa kinh lịch cực tốc thời khắc sinh tử khảo nghiệm, đặc biệt oanh oanh liệt liệt, người thật nên đến hiện trường nhìn xem chúng ta uy vũ dáng người a!”

Vương Triều rất kích động phát xong đầu này, sau đó ý thức được mình cũng không trả lời tin nhắn bên trong vấn đề, nhưng chờ hấn nghĩ tái phát một đầu bổ sung thời điểm, hấn nhìn chăm chú nhìn về phía cuối cùng mấy cái kia chữ: Ta tìm không thấy hấn.

Nói thật giống như người tại hiện trường đồng dạng nha..

Vương Triều yên lặng nhả rãnh, hấn sờ lên màn hình điện thoại di động, vừa định hồi phục lời giống vậy, có đầu kia tin nhắn hồi phục phải càng nhanh.

Hay là hai chữ: Ta đây.

Bốn phía thoáng chốc yên tĩnh, Vương Triều cảm thấy mình cả người nổi da gà lên.

Soạt, soạt, soạt...

Đúng lúc này, đánh cửa sổ xe rất nhỏ thanh âm vang lên, Vương Triều giật cả mình, chậm rãi, tựa như gặp quỷ quay đầu.

Quả nhiên, cái kia người đeo túi xách da rắn mặc 70 niên đại áo thủy thủ nam nhân đang đứng tại cửa sổ, có chút xoay người, toét miệng nhìn xem hắn, lộ ra một ngụm răng trắng như tuyết, sáng đến phát sáng.

...

Hình Tông Liên ngấm nhìn Lâm Thần đi xa bóng lưng, dần dần từ kịch liệt nhịp tim bên trong hồi phục bình tĩnh, thẳng đến Lâm Thần thân ảnh biến mất tại hành lang cuối cùng, hắn còn chinh lăng mà nhìn xem nơi đó.

Lâm Thần vừa rồi quên mình hôn hắn, đây là chuyện rõ ràng rành, hắn phi thường chấn kinh, đây cũng là chuyện rõ ràng rành.

Mặc dù hắn rất muốn suy nghĩ Lâm Thần đến tột cùng là từ lúc nào bắt đầu đối với hắn có vượt qua hữu nghị bên ngoài tình cảm, nhưng giờ này khắc này, hắn đầy trong đầu vậy mà đều là Lâm Thần ôm hôn lúchấn biểu lộ, thuần túy, nóng bỏng, phấn đấu quên mình, giống lửa đồng dạng thiêu đốt, hắn có thể cảm nhận được Lâm Thần trong linh hồn thống khổ, cũng có thể cảm nhận được Lâm Thần tại kia hôn bà con cô cậu lộ ra sâu sắc yêu thương.

Loại kia yêu thương, vậy mà khiến hắn tâm khẩu nóng hổi, phảng phất tổ ong bên trong chảy xuống mật đường, mang theo màu hổ phách long lanh quang trạch, đã mỹ lệ lại ngọt ngào.

Hắn cũng phải tại rất ngắn trong nháy mắt phát hiện, thì ra bị nhân ái, lại là như vậy ngọt ngào mỹ hảo.

Loại này ngọt ngào làm hắn khó kìm lòng nổi, hắn mặc dù kiệt lực khống chế mình, có Lâm Thần sau cùng nước mắt thật làm cho hắn không cách nào tự điều khiển, hắn nhìn không được vuốt ve Lâm Thần gương mặt, thay hắn lau khô nước mắt, hắn động tác kế tiếp đương nhiên là lần nữa thật sâu hôn đi.

Dù sao không ai có thể kháng cự như thế ngọt ngào mà sâu sắc yêu thương.

Bất quá, Lâm Thần thế mà đẩy hắn ra...

Hình Tông Liên phi thường tiếc nuối nghĩ đến, trên thực tế, hôn một lần thật không đủ, hắn xác thực còn muốn lại trải nghiệm một lần.

Nhưng Lâm Thần nếu như hôn hắn, đó phải là thích hắn đi, khi hắn xác nhận điểm ấy về sau, hắn thật bất ngờ phát hiện, hắn đã từng học qua tất cả xử lý vấn đề phương pháp đều không dậy nổi bất cứ

tác dụng gì, mà càng hồng bét chính là hấn phát hiện hấn âm âm sóng dậy nhân sinh bởi vì quá âm âm sóng dậy mà dẫn đến hấn chưa bao giờ thời gian học tập như thế nào chính xác xử lý vấn đề tình cảm, hấn rất muốn giữ chặt Lâm Thần hỏi một chút hấn đây coi là tình cảm thiếu hụt sao?

Có điều Lâm Thần đã có biểu thị, hấn đương nhiên cũng phải có chính xác biểu thị, cho nên, hấn đang tự hỏi hấn hiện tại hấn là đi lên giữ chặt người mạnh hơn hôn một lần, hay là kỹ càng suy tính tương lai của bọn hấn cùng các loại cùng một chỗ sau phong hiểm mới quyết định?

Nếu như Lâm Thần một mực tại bên cạnh hấn, hấn hấn là có thể nhanh chóng nghĩ rõ ràng những nội dung này, tóm lại, không thể để cho Lâm Thần chờ quá lâu.

Ôm thể này có chút hạnh phúc tâm tư, hấn chậm rãi đi đến lâu đi, hoá hoạn hiện trường đám người đã cơ bản sơ tán hoàn tất, tiếp xuống chính là một hệ liệt nặng nề đến tiếp sau công việc, ước định tổn thất cũng tốt, đến tiếp sau điều tra cũng được, thậm chí liên quan tới cảnh đẹp nói tới động cơ vấn đề đều muốn lần nữa điều tra.

Hấn đưa mắt nhìn bốn phía, Lâm Thần không biết đi nơi nào, nhưng thời tiết có chút âm trầm, đột nhiên xuất hiện mây đen mang đến rất nhiều mảng lớn ẩm ướt ý vị, hấn thật sâu hít thở miệng trong không khí đột nhiên xuất hiện ý lạnh, sau một khắc, hấn nhìn thấy Vương Triều ngay tại trong xe cảnh sát điên cuồng thu thập đồ vật, bộ dáng kia giống như là muốn đi chạy nạn, cũng không biết Vương Triều trong đầu lại thiếu hoặc là nhiều cái nào gân.

Hấn thế là hướng Vương Triều vị trí đi đến.

Đúng lúc này, hấn nghe thấy có người hô hấn một tiếng, thanh âm kia giống như có chút quen tai, hấn như bị sét đánh, khó khăn quay đầu.

Sau lưng hấn cách đó không xa đứng đấy một vị kéo lấy túi xách da rần người thanh niên, người kia làn da ngăm đen, duy chỉ có răng bạch như ngân.

Hấn chậm rãi đem thân thể cũng chuyển tới.

Người kia hướng hấn đi tới, kính một cái phi thường tiêu chuẩn lễ.

Hấn vừa muốn nói gì, đã thấy đối phương cấp tốc từ trong túi móc ra một hộp mười đồng tiền thấp kém thuốc lá đồng thời từ đó rút ra một

cây đưa tới, kia tấn mãnh động tác giống như là quyết tâm không cho hắn bất kỳ phản ứng nào cơ hội.

“Lão đại, gõ cửa người Khang an phụng mệnh hướng ngài xin giúp đỡ.”

Hắn đã từng thuộc hạ đối với hắn như vậy nói.

Hình Tông Liên nhìn xem dưới ánh mặt trời thuốc lá biên giới khám nạm kia vòng nhỏ vụn kim tuyến, phản ứng đầu tiên là xoay người rời đi.

Quyển 5 Chương 165. Năm phù 02

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 165. Năm phù 02

Tác giả: Trường Nhị

Hắn nghĩ như vậy, đương nhiên cũng phải làm như vậy, nhưng không đợi hắn bước ra một bước.

“Lão đại!” Phía sau người kia lại rất lớn tiếng hô hắn một câu.

“Mẹ nó lão tử đã sớm về hưu.” Hình Tòng Liên rất bức bối không ngừng đi về phía trước.

“Tọa độ (vĩ tuyến nam 7°11, kinh tuyến Tây 24°45), gõ cửa người Khang an phụng mệnh hướng ngài xin giúp đỡ.”

Hắn đã từng thuộc hạ phi thường trịnh trọng nhấn mạnh một lần.

Hình Tòng Liên lập tức dừng bước lại, quay người hỏi: “Đặt nạp địa khu?”

“Vâng.” Hắn xem kỹ lấy trước mắt khuôn mặt cố chấp thuộc hạ, ánh mắt cuối cùng rơi vào trong tay đối phương đưa ra thuốc lá bên trên. Tại thời điểm này, trong đầu của hắn suy nghĩ hoàn toàn chính xác thực hoàn toàn đều là Lâm Thần, có hắn nhưng vẫn là đưa tay nhận lấy điếu thuốc, móc ra cái bật lửa, đem nhóm lửa, nhét vào miệng bên trong, hít một hơi thật sâu.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Hắn phun ra vành mắt, nghiêm túc nói.

“Cao mạnh bộ tộc nhất hơn nghìn người dự bị bắt đầu đồ sát, chúng ta tạm thời hết cách rồi tìm tới con tin vị trí cụ thể, đàm phán cũng lâm vào cục diện bế tắc, xin ngài lập tức xuất phát, Vĩnh Xuyên sẵn bay bay thẳng chuyển bay ngay tại chờ lệnh.”

Khang an không đứng ở hắn bên tai nói đông dài lấy cái gì, khi nghe thấy vị trí tọa độ thời điểm, hắn liền rất rõ ràng tình thế đến tột cùng đến cỡ nào khẩn cấp, nhưng hắn hiện tại một câu đều không muốn nhiều lời, hắn đưa mắt nhìn bốn phía, bắt đầu ở mênh mêng quảng trường những người kia người tới hướng bên trong không ngừng tìm kiếm Lâm Thần thân ảnh, hắn trông thấy những cái kia ngồi trên

mặt đất nữ hài, trông thấy những cái kia kinh hồn không chừng khuôn mặt, trông thấy những cái kia còn tại lao tới đám cháy tiêu phòng đội viên, nhưng lại không nhìn thấy Lâm Thần.

Tại không có chút nào hiệu suất lục soát về sau, hắc mới nghĩ đến hắc còn có thể gọi di động, hắc móc ra điện thoại cấp tốc thông qua, đầu kia dài đằng đặc manh âm lại làm hắc có đoạn thời gian không biết làm sao.

“Lão đại, chuyển bay ngay tại chờ lệnh.” Đáng ghét thanh âm tại hắc bên tai thúc giục.

“Ta còn không thể có chút đặc quyền sao?” Hắc bắt đầu hướng Vương Triều chạy chỗ đó đi.

“Lão đại, không thể a.”

“Kia cho ta năm phút.”

Phía sau thanh âm càng ngày càng làm cho người bực bội, Hình Tông Liên một thanh mở cửa xe, Vương Triều đã đem tất cả hành lý đều chỉnh lý tốt, chính khóc tang mặt nhìn hắc: “Lão đại, ta có thể không đi được không a.”

“Cấp tốc định vị một chút người A Thần ca ca điện thoại vị trí, ta tìm không thấy hắc ở đâu.”

“A?” Vương Triều đột nhiên mắt sáng rực lên, “Chúng ta thật có thể mang A Thần ca ca cùng đi sao?”

“Đạt nạp rừng mưa, cao mạnh bộ tộc, người cảm thấy thích hợp sao?”

Wương Triều nhanh chóng trầm thấp xuống: “Kia... Vậy vẫn là từ bỏ đi, vậy cũng quá nguy hiểm, mà lại A Thần ca ca đối kháng sinh làm còn dị ứng, càng không thích hợp đi loại địa phương kia...” Vương Triều càng nói càng nhụt chí, “Nhưng đến tốt cùng xảy ra chuyện gì lão đại người biết không?”

Nghe vậy, Khang xếp vào miệng nói: “Lão đại, tuyệt mật hành động, cấm chỉ hướng hệ thống nhân viên bên ngoài tiết lộ, sau đó A Thần là ai?”

“Điều lệ là lão tử viết lão tử không thể so với người hiểu?” Hình Tông Liên nói xong, lại phi thường bực bội gõ gõ Vương Triều trán, “Kêu người tìm người đừng nói nhảm.”

Wương Triều cấp tốc mở ra laptop, bắt đầu tra tìm Lâm Thần điện thoại GPS định vị, miệng bên trong còn tại nói dông dài: “Lão đại,

chúng ta đi A Thần ca ca làm sao bây giờ, đột nhiên như vậy, mà lại ta luôn cảm thấy A Thần ca ca tâm lý trạng thái không phải rất tốt, chúng ta không ở đây hẳn có thể hay không rất khó chịu a...”

Hình Tòng Liên lông mày càng nhăn càng chặt, hẳn lần nữa nhớ tới Lâm Thần ôm hôn lúc hẳn tuyệt vọng cùng đau đớn, nếu như không phải bị bức bách đến cực hạn, Lâm Thần làm sao có thể tại vừa rồi đột nhiên bộc phát, nếu như Lâm Thần thái độ đã phi thường minh xác, như vậy hẳn hiện tại đột nhiên rời đi hiển nhiên là phi thường không chịu trách nhiệm hành vi, nếu như thời gian dư dả, hẳn phi thường nghĩ lời kéo Lâm Thần nói cho hẳn biết ở trong đó mọi chuyện chân tướng, nhưng mà, thời gian hiển nhiên không đủ dư dả, mà hẳn không có cũng không có cách nào nói cho Lâm Thần hẳn muốn đi đâu, làm cái gì, khi nào trở về, hẳn thậm chí có khả năng lại không cách nào trở về, đây đều là có khả năng sự tình.

Trên màn hình xuất hiện Lâm Thần vị trí địa lý, Hình Tòng Liên nhìn thoáng qua, xác nhận phương vị sau hướng chạy chỗ đó đi, nhưng mà không chờ hẳn chạy ra hai bước, hẳn phát hiện Khang an chính nhắm mắt theo đuôi cùng ở phía sau hẳn.

“Người có phiền hay không.” Hẳn ngậm lấy điều thuốc quay đầu mắng.

“Lão đại, còn có hai điểm mười một giây.” Phía sau hẳn dờn gạch công nhân ăn mặc trước thuộc hạ gõ gõ trên tay nhi đồng đồng hồ điện tử, thúc giục nói.

“Người chớ cùng lấy ta, cho ta hai phút.” Hình Tòng Liên đổi loại ngữ khí, rất khách khí hỏi.

“Không được.”

Khang an không chút do dự đáp.

Hình Tòng Liên phi thường im lặng thậm chí nghĩ đánh cho hẳn một trận.

Trên quảng trường người thực sự quá nhiều, nghiêm trọng trở ngại hẳn tiến lên tốc độ, hẳn bắt đầu dĩ cẩn thận từng li từng tí tránh đi rất nhiều người, cho tới khi hẳn nhìn thấy lúc Lâm Thần, Khang gắn ở phía sau hẳn đếm ngược: Còn có ba mươi giây.

Nơi xa, Lâm Thần chính ngồi xổm ở thương binh khu phụ cận an ủi một vị thụ thương tiểu nam hài, dày đặc tầng mây bên trong lộ ra chút kim sắc ánh nắng, nhào vẩy vào Lâm Thần bên cạnh thân, Lâm

Thần khuôn mặt bình thản, ánh mắt ôn nhu, đang cùng vị kia khóc sụt sùi tiểu nam hài nói gì đó.

Nhìn qua Lâm Thần an hòa bên mặt, tại thời khắc đó, Hình Tông Liên lại lần đầu tiên có loại không bỏ cảm giác, đi con mẹ nó thế giới này thật sự là đủ thao đản.

Lâm Thần vượt vượt tiểu nam hài đầu, quay đầu lúc vừa vặn gặp hấn chạy tới, Lâm Thần ngồi xổm trên mặt đất, rất mờ mịt nhìn xem hấn. Hình Tông Liên chạy đến Lâm Thần trước người, hấn lúc ấy chỉ muốn cáo biệt, nhưng nhìn đến Lâm Thần trong nháy mắt, hấn không chút do dự một tay lấy người từ dưới đất quăng lên, ôm chặt lấy.

Tại bị Hình Tông Liên kéo trong nháy mắt, Lâm Thần có ngẩn ngui choáng váng, có thể là vừa rồi ngồi xổm thời gian quá lâu cũng có thể là Hình Tông Liên dùng sức quá mạnh, tóm lại chờ hấn kịp phản ứng thời điểm, hấn liền đã tựa ở Hình Tông Liên vai, bị đối phương ôm ở trong ngực.

Vừa rồi hấn cố gắng hôn lúc Hình Tông Liên đợi đối phương còn đầy đủ bình tĩnh, nhưng bây giờ Hình Tông Liên lại không biết vì sao cảm xúc phản ứng kịch liệt như thế, đây coi như là phản xạ cung quá dài biểu hiện sao?

Mà khiến Lâm Thần càng hoang mang chính là cái này ôm ý nghĩa, hấn không biết Hình Tông Liên vì cái gì đột nhiên hướng hấn vọt tới ôm chặt lấy hấn, Hình Tông Liên dùng sức chế trụ đầu vai của hấn, phảng phất giờ phút này là cái gì sinh ly tử biệt trong nháy mắt. Hấn có chút cúi đầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Hình Tông Liên kẹp lấy thuốc lá biên giới quán quanh kim sắc sợi tơ, hấn lại ngẩng đầu, trông thấy đứng sau lưng Hình Tông Liên cái kia mặt mũi tràn đầy vội vàng người xa lạ, hấn trông thấy đối phương lục dép mũ cùng trong tay tích lũy lấy hộp thuốc lá, trong nháy mắt minh bạch một chút sự tình.

“Thế nào?” Bốn phía là thương binh nhóm thỉnh thoảng vang lên đau đớn tiếng gào, hấn tựa ở Hình Tông Liên đầu vai, nhàn nhạt hỏi.

“Phi thường thật có lỗi.” Sau một khắc, Hình Tông Liên ghé vào lỗ tai hấn trả lời như vậy.

Lâm Thần trong lòng khẽ giật mình, thối lui nửa bước, đó cũng không phải hấn theo dự liệu trả lời, câu trả lời này bên trong không

có đáp ứng cũng không có cự tuyệt, cái này thậm chí khả năng này cũng không phải là đối với hắn thổ lộ đáp lại.

Nhưng người đến tột cùng tại thật có lỗi cái gì? Hắn rất muốn thế này ngay thẳng hỏi Hình Tông Liên.

Không thích liền không thích, không tiếp thụ liền không tiếp thụ, tình cảm không cưỡng cầu được, cái này nào có cái gì tốt xin lỗi chứ?

Ngay tại hắn quyết định mở miệng hỏi rõ ràng thời điểm, Hình Tông Liên chỉ là nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu, sau đó không chút do dự quay người, làm hắn ngay cả hỏi nhiều một câu cơ hội đều không có.

Hình Tông Liên phản quang đi xa bóng lưng biến mất trong đám người, mây đen cũng rốt cục che khuất cuối cùng một tia ánh nắng, Lâm Thần ngẩng đầu nhìn trời, dùng mu bàn tay che khuất con mắt.

...

Hình Tông Liên cũng đi, Vương Triều cũng đi.

Bọn hắn đi được như thế đột nhiên, không có đối với bất kỳ người nào chào hỏi một tiếng, đến mức Giang Triều thanh lý xong hiện trường tìm tới hắn thời điểm, đối hai người rời đi phát nổ nói tục.

“Mả mẹ nó bọn hắn nói thế nào đi thì đi, đây cũng quá không chịu trách nhiệm!”

Giang Triều buông xuống cho quyền Hình Tông Liên điện thoại, đối đầu bên kia điện thoại “Ngài gọi người sử dụng máy đã đóng” mấy chữ

“Hắn là có việc gấp.” Lâm Thần nương tựa theo đơn giản một chút phỏng đoán, trả lời như vậy, trên thực tế, hắn ngược lại là không có trách cứ Hình Tông Liên cùng Vương Triều không từ mà biệt ý tứ, dù sao hắn tin tưởng Hình Tông Liên tính tình, có thể làm cho Hình Tông Liên nói đi là đi sự tình, chỉ sợ so hiện tại vụ án kết thúc công việc cần quan trọng hơn, Hình Tông Liên chưa từng là không chịu trách nhiệm cùng không biết nặng nhẹ người.

Hắn rất chân thành nhìn xem Giang Triều nói: “Mời thu hồi người lời nói mới rồi, dùng ‘Không chịu trách nhiệm’ đến đánh giá Hình Tông Liên cùng Vương Triều đều phi thường quá phận.”

Giang Triều vội vàng hướng hắn tạ lỗi: “Có lỗi với Lâm cố vấn thật xin lỗi, ta chính là cái miệng này không tốt, nhưng mà Lâm cố vấn người không phải còn ở già Hình gia sao, các người quan hệ tốt như

vậy, làm sao lại không biết bọn hăn đến cùng đi nơi nào, cái này thật rất gấp người a!”

Lâm Thần có chút cúi đầu, Giang Triều thật sự là nói cầu thả lý không cầu thả điển hình.

Đúng vậy a, mặc dù hăn còn ở tại Hình Tông Liên trong nhà, mà ngay cả Hình Tông Liên cùng Vương Triều muốn đi đâu làm cái gì đều không hiểu gì hết, thật ra bọn hăn lúc trước quen biết đại khái đều là lẫn nhau tô son trát phấn sau giả tượng, Hình Tông Liên không hiểu rõ quá khứ của hăn, hăn cũng không hiểu rõ Hình Tông Liên quá khứ, hăn thậm chí đang nghĩ, hăn có phải hay không còn muốn về Nhan gia ngõ hẻm đấy

Dù sao không có chủ nhân nhà, lại ở đâu là nhà.

Lâm Thần có rất ít thể này thiên đầu vạn tự lại cảm thấy trái tim phảng phất bị người đào rỗng một khối thời điểm.

Hăn yên lặng đi theo Giang Triều xử lý một chút hiện trường đến tiếp sau công việc, dù sao người lực chú ý là có hạn tài nguyên, đương bận rộn về sau, rất nhiều chuyện đều sẽ tạm thời không đi nghĩ.

Tỉ như Hình Tông Liên Vương Triều đi nơi nào, có thể bị nguy hiểm hay không, bọn hăn khi nào trở về lại là không phải thật sự sẽ trở về, những vấn đề này mặc dù thỉnh thoảng sẽ xảy ra bất ngờ xuất hiện tại suy nghĩ của hăn bên trong, nhưng nhanh chóng lại sẽ bị trong tay sự tình đè xuống, có điều ở mảnh này lờ mờ không gian dưới đất bên trong phát sinh tràng cảnh ngược lại sẽ không ngừng hiện lên ở trước mắt hăn, có lúc là Hình Tông Liên bị hun khói hắc khuôn mặt, có khi lại là hăn dùng tay xoa xoa hăn nước mắt đáng vẻ, Lâm Thần cúi đầu nhìn đồng hồ, Hình Tông Liên cũng đi có điều năm, sáu tiếng, hăn đại khái liền đã suy nghĩ hăn mấy trăm lần.

Trong đêm phi thường oi bức, bốn phía hắc ám, con muỗi dày đặc, ứ đọng cả một ngày mây đen lại cuối cùng không có tan làm đông tố rơi xuống, nhưng văn nghệ trung tâm hiện trường nhân viên đã cũng dần dần nhàm tản phải không sai biệt lắm.

Lâm Thần khép lại quyển sổ tay, đem bút bi cắm vào túi, hăn tự hỏi vụ án bên trong một chút chi tiết vấn đề, cùng Giang Triều cùng một chỗ hướng xe cảnh sát đi đến.

“Vẫn là phải kỹ càng điều tra tất cả người bị hại bối cảnh, tìm ra điểm giống nhau, cảnh đẹp cùng tướng đã một nhóm người tất nhiên có

phía sau càng bí ẩn mục đích.” Hấn vừa đi vừa nói.

“Lâm cố vấn, già hình bọn hấn còn không có tin tức sao?” Giang Triều lại bắt đầu hết chuyện để nói.

“Đúng đấy, không có.”

Lâm Thần ngồi vào trong xe, phát hiện mình đã có thể tâm bình khí hòa trả lời cái vấn đề này.

Trở về lúc, hấn đặc địa khiến Giang Triều dẫn hấn đi Hình Tông Liên đặt xe Jeep trạm xe lửa cổng, quả nhiên, chiếc kia hấn hết sức quen thuộc cỗ xe chính lẻ loi trợ trợ ở lại ở tàu điện ngầm miệng chỗ đậu xe bên trên, chỗ ngồi phía sau còn tùy ý ném lấy Vương Triều gối dựa, đồ ăn vặt, sách manga, những cái kia tạp vật trưng bày vị trí cùng bọn hấn lúc xuống xe không khác nhau chút nào, điều này nói rõ Hình Tông Liên cùng Vương Triều thậm chí chưa kịp trở lại trong xe cầm lên nhất định phải vật phẩm.

Giang Triều nhìn thấy đây hết thảy về sau, trở nên có chút khẩn trương: “Lâm cố vấn, già hình cái này liền xe đều không có cầm, có phải hay không là xảy ra chuyện, người nói chúng ta muốn hay không báo cái mất tích a?”

“Không cần.” Lâm Thần phi thường xác định trả lời.

...

Vạn dặm không trung.

Xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu, Hình Tông Liên nhìn qua ngoài cửa sổ đỏ bừng trời chiều, có chút thất thần.

Trên người hấn còn mặc đám cháy bên trong bị ướt đẫm mồ hôi quần áo trong, lên máy bay về sau, hấn chỉ là rửa mặt liền bắt đầu mới công việc.

Khang gắn ở hấn đối diện không ngừng càng không ngừng bày tỏ tình huống mới nhất, nhưng này chút thanh âm tại hấn thất thần thời điểm liền hoàn toàn không tồn tại, hấn chỉ có thể cảm nhận được đối diện có người đang nói chuyện, lại tự động đem thanh âm che đậy bên ngoài, đây đương nhiên là phi thường không chuyên nghiệp hành vi, có hấn nhìn qua ngoài cửa sổ càng ngày càng sáng sắc trời, lại không tự chủ được bắt đầu nghĩ đến một ít chuyện khác.

...

Lâm Thần cùng Giang Triều cáo biệt, cũng không có lập tức tiễn khách sạn vào ở ý tứ.

Giang Triều dự định khách sạn là lần trước hẳn cùng Hình Tông Liên Vương Triều ở qua cái gian phòng kia mau lẹ khách sạn, cổng đường sông vẫn như cũ tĩnh mịch, mà cổng quà vật đường phố y nguyên huyền ảo.

Hắn đem hai tay cắm ở trong túi, rất tùy ý trên đường đi tới, quán bán hàng bên trong ngồi đếm không hết ăn uống linh đình đám người, tình lý cũng tốt, hảo hữu cũng được, đều phi thường vui sướng nâng ly cạn chén, những người kia vừa nói vừa cười nháo, thanh âm của bọn hắn hỗn hợp tại bếp phiêu tán hơi khói bên trong, giống như là vô số đoàn sung sướng đám mây từ trên đường dài bốc hơi mà lên.

Đèn đường lờ mờ, bóng đêm dần dần dày, Lâm Thần cũng không biết mình đi được bao lâu, chờ hẳn lấy lại tinh thần lúc, lại đứng tại một nhà tên là “Trùng phùng” tôm cửa tiệm.

Tiệm này tên ngụ ý thực sự rất tốt, hẳn ngửa đầu nhìn xem cửa hàng bài, rất tùy ý đi vào.

Hắn điếm một người phần tôm hùm chua cay, phối một đĩa áo đỏ đậu phộng, nhưng không có chút rượu.

Chờ đồ ăn lên bàn thời điếm, bên ngoài lều đầy trời mưa to, rớt cục rơi xuống.

Tác giả có lời muốn nói: Cơ bản đều là nửa đêm đổi mới, chớ chờ càng a, bởi vì nắng sớm cùng chương mới càng phối...

Nhưng vẫn là hi vọng có thể làm một cái làm việc và nghỉ ngơi tốt đẹp người...

Nằm ngửa...

Quyển 5 Chương 166. Năm phù 03

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 166. Năm phù 03

Tác giả: Trường Nhị

Đạt nạp rừng mưa ở vào Titan bồn địa trung ương, nó chiếm diện tích hện 230 vạn cây số vuông, là mười năm trước toàn thế giới thứ hai đại nhiệt mang rừng mưa. Mà ở mười năm sau hôm nay, bởi vì kim loại hiếm đào móc tạo thành thảm thực vật phá hư, dẫn đến nơi này rừng mưa diện tích lớn lớn giảm bớt. Đây đều là lật ra bách khoa đều có thể tìm đọc đến nội dung, mà bách khoa bên trong chỉ dùng phi thường ngăn ngừa một câu nâng lên rừng mưa bị các Đại Vũ giả tập đoàn cát cứ, lâu dài hỗn chiến không nghỉ hiện trạng, thậm chí ngay cả nơi này khổng lồ đáng sợ nạn dân số lượng đều chỉ chữ chưa nói.

Đương nhiên, đạt nạp địa khu bị faa hàng không thông cáo liệt vào toàn thế giới 6 đại cấm bay khu một trong, hiển nhiên không chỉ có vũ trang phần tử cùng nạn dân. Nơi này tràn ngập các loại mãnh thú, chưa khai hóa nguyên thủy ăn thịt người bộ tộc, mà ở trong đó đáng sợ nhất chính là bởi vì chữa bệnh vệ sinh trình độ thấp mà tạo thành bệnh truyền nhiễm tứ ngược vấn đề.

Từng có một vị nào đó virus học gia từng nói đùa nói, trên thế giới bảo tồn trí mạng virus hàng mẫu nhiều nhất khu vực cũng không phải gì đó quốc gia trung ương virus kho, mà là đạt nạp rừng mưa. Cái này thật ra cũng không phải trò đùa, hẳn đã từng cũng thiếu chút không có thể sống lấy ra ngoài.

Hình Tông Liên phi thường rõ ràng cần nhiệm vụ lần này tính nguy hiểm, đến mức hẳn căn bản không có biện pháp cho Lâm Thần bất luận cái gì hứa hẹn. Dù sao cho hi vọng lại để cho hi vọng phá diệt, mới là tàn nhẫn nhất sự tình.

Lâm Thần không kinh này lịch tàn nhẫn như vậy.

Chuyến bay còn có một giờ liền đem hạ xuống, Khang an phi thường chân chó chỉnh lý trên bàn tất cả vật liệu, lộ ra chột dạ đến cực điểm, Vương Triều liêu mạng hướng trong ba lô nhét uống nước lọc, Hình Tông Liên chỉ là ngồi tại chỗ, một chút lại một chút đập bàn tấm. Hấn bỗng nhiên lại không có chút nào nguyên do nhớ tới Lâm Thần. Nếu như là Lâm Thần ở đây, nhất định sẽ dùng phi thường bình hòa ngữ khí phân tích Khang an tại sao lại cấp tốc lại nhiều lần muốn nói lại thôi. Bất quá bây giờ Lâm Thần không ở đây, hấn liền miễn cưỡng suy đoán một chút hấn đã từng thuộc hạ làm như thế khả năng. Bởi vì Khang an hướng hấn cầu trợ sự tình có thể sẽ cho bọn hấn mang đến nguy hiểm tính mạng, cho nên mới làm hấn như thế lo lắng bất an.

Ở trước mặt hấn, Khang tiên sinh lấy một loại hận không thể đem tất cả tư liệu đều hủy đi ăn vào bụng đáng sợ tốc độ tại chỉnh lý vật liệu, Hình Tông Liên nhìn hấn thuộc hạ một chút, dừng lại đánh bàn tấm động tác.

Khang an trong nháy mắt dọa đến muốn đem trên tay vật liệu đều rải ra, Hình Tông Liên mắt nhìn Vương Triều, nói: “Đi trong nhà vệ sinh ở một lúc.”

Vương Triều mờ mịt nhìn bọn hấn một hồi, đột nhiên giật cả mình, bay vượt qua chạy đến nhà vệ sinh, hận không thể đem lỗ tai chặn. “Khang tiên sinh, nói đi, đến cùng chuyện gì xảy ra.”

Hấn hỏi như vậy.

Sau một khắc, Khang an liền bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, không chịu ngẩng đầu nhìn hấn.

“Khang tiên sinh, chúng ta là chính quy bộ môn, đừng làm hắc xã hội bộ kia được không? Sư đồ tình thâm, chịu đòn nhận tội tiết mục tại hiện đại kịch bên trong không dùng tốt lắm, lúc ta ở giữa rất quý giá, không có việc lớn gì ta liền trở về.” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, thật ra hấn so với ai khác đều muốn rõ ràng, nếu như không phải gặp gỡ chân chính không cách nào xử lý khó giải quyết vấn đề, Khang an căn bản sẽ không tới tìm hấn dạng này về hưu nhân viên thỉnh cầu trợ giúp.

Rốt cục, thuộc hạ của hấn ngẩng đầu, hốc mắt đỏ bừng: “Lão đại, chuyện này đều là lỗi của ta, tiểu Ngũ cùng a k bọn hấn khả năng điên rồi.”

“Điên rồi liền đi tìm bác sĩ, tại sao lại muốn tới tìm ta?”

“Bọn hấn mất tích, cùng cao mạnh bộ tộc muốn đồ sát mấy ngàn người cùng một chỗ mất tích.”

“Mất tích liền đi tìm người, trên mặt ta viết chuyên nghiệp tìm người sao?”

“Không phải như vậy lão đại, rừng mưa bên trong xảy ra chuyện, không có ai biết đã xảy ra chuyện gì. Tiểu Ngũ, a k là đang điều tra quá trình bên trong đột nhiên tinh thần rối loạn, sau đó liền mất liên lạc. Tình huống tương tự theo ta được biết đã tại đọt nạp rừng mưa phụ cận các Đại Vũ giả trong tập đoàn phát sinh mấy chục lên, có người nói, là nguyên rủa...”

Hình Tòng Liên ngược lại là không có nửa điểm chấn kinh, hấn rất bình tĩnh nói: “Siêu tự nhiên chủ nghĩa sự tình thì không cần nói, câu hồn diệt chú loại chuyện này ta cũng vẫn là làm không được.”

“Lão đại.” Khang an phi thường trịnh trọng quỳ, sống lưng thẳng,

“Lão đại, ta cùng tiểu Ngũ ở cùng một chỗ, cầu người nhất định phải cứu hấn.”

Hình Tòng Liên không thể tin nhìn xem trên mặt đất quỳ phải phi thường đoan chính thuộc hạ, kém chút đem trên bàn nước đổ nhào.

...

Lâm Thần đương nhiên không biết, Hình Tòng Liên đứng dẫn lịch hành nghề đến nay lớn nhất khảo nghiệm, cũng chính là như thế nào chính xác xử lý hai vị cùng giới trước thuộc hạ yêu đương vấn đề.

Đối với việc này trước mặt, cái gì đọt nạp rừng mưa sự kiện thần bí, ngàn người bị nhốt, đều có thể hơi hướng về sau dựa dựa.

Mà đối Lâm Thần tới nói, ban đầu thất lạc qua đi, chính là dài đằng dặc mà gian nan sầu lo kỳ.

Ngoài cửa sổ sắc trời dần sáng, vào hôm nay sớm đi thời điểm, tướng dã chết đang tại bảo vệ trong sở. Mặc dù đối tướng dã thủ vệ đã thâm nghiêm tới cực điểm, tướng dã hay là tìm được cơ hội cắt đứt mình cổ động mạch. Người nếu là một lòng muốn chết, luôn có thể tìm tới phương pháp. Hấn không có đi hiện trường, nhưng theo Giang Triều nói, tướng dã máu tươi đến khắp nơi đều là, tử trạng thâm.

Với hấn mà nói, tướng dã chết là kết cục tất nhiên, bản thân cái này chính là người chết ta vong đấu tranh, được làm vua thua làm giặc

từ xưa đến nay đều như là.

Có điều Giang Triều hay là đối tượng dã chết canh cánh trong lòng, vì thế, hấn bị Giang Triều ngăn chặn, lại tăng thêm một đêm ban, Vĩnh Xuyên hai trong cục tràn ngập nhanh tan cà phê ngọt đến phát khổ hương vị, ban đêm cục cảnh sát như cũ công vụ bề bộn, không ngừng có chuông điện thoại cùng vội vàng xuất cảnh thanh âm vang lên.

Lâm Thần lại cảm thấy phi thường yên tĩnh, bên cạnh hấn không có Vương Triều thỉnh thoảng vang lên nhấm nuốt khoai tây chiên hoặc là ăn tùy tiện cái gì đồ ăn vặt thanh âm, Hình Tòng Liên cũng sẽ không đột nhiên pha một ly trà tại trên bàn hấn buông xuống, lời kéo hấn nhất định phải cần đang tra án khoảng cách trò chuyện thư giãn một tí cái gì.

Trên màn ảnh máy vi tính chữ viết bắt đầu mờ hồ, hấn vừa mới đang tra nhìn Tống Thanh Thanh fan hâm mộ có tất cả thành viên hồ sơ cá nhân, trên thực tế, hấn hoài nghi tại Tống Thanh Thanh fan hâm mộ hội gặp mặt đoạt phiếu hệ thống bên trong bị tương dã hoặc là cảnh đẹp bên trong khám cái gì loại bỏ chương trình, chỉ có một ít đặc biệt hội viên sẽ bị chọn trúng. Bởi vì đối cảnh đẹp tới nói, hấn nhất định phải gắng đạt tới cùng một hành động thu hoạch được lớn nhất hiệu quả và lợi ích. Nhưng nhìn xem hơn ba ngàn phần khác nhau vật liệu, Lâm Thần lần nữa trở nên thiên đầu vạn tự.

Cũng chỉ có khi hấn dùng tay tra án thời điểm, mới có thể càng thêm tưởng niệm Vương Triều nhỏ đồng chí, loại chuyện này, cho Vương Triều nửa giờ, liền có thể đạt được xác thực kết quả.

Hấn nhìn một chút điện thoại, bây giờ cách Hình Tòng Liên cùng Vương Triều đột nhiên rời đi đã qua hơn 50 giờ, ý vị này Hình Tòng Liên cùng Vương Triều cơ hồ có thể đến trên Địa Cầu bất luận cái gì một khối thổ địa. Mà đến nay mới thôi, điện thoại di động của hấn đều chưa hề vang lên qua. Mặc dù biết Vương Triều cùng Hình Tòng Liên nhất định không có cách nào cùng hấn trò chuyện lý do, nhưng đi ra ngoài bên ngoài sau khi rơi xuống đất báo cái bình an cái gì, chẳng lẽ không phải chuyện đương nhiên sự tình à. Không báo bình an, hiển nhiên cũng liền mang ý nghĩa cũng không bình an.

Hấn ngược lại là muốn nếm thử lấy bấm Hình Tòng Liên điện thoại, có điều nhiều lần cầm lấy lại nhiều lần buông xuống.

Dù sao Hình Tòng Liên lúc gần đi nói rất đúng” phi thường thật có lỗi”, thậm chí đằng sau ngay cả một câu “Chờ ta trở về” đều không có tăng thêm. Tại ngay từ đầu nghe được câu này bực bội kỳ qua đi, Lâm Thần dần dần bình tĩnh trở lại, tinh táo đảo lên hẳn cùng Hình Tòng Liên ở giữa vấn đề tình cảm, bắt đầu suy nghĩ trong lời này ẩn chứa thâm ý.

Nếu như Hình Tòng Liên nói “Không có việc lớn gì, chờ ta trở về, chúng ta nói chuyện”, kia vấn đề cũng không tính nghiêm trọng, hẳn sẽ nói đến làm được.

Mà nếu như Hình Tòng Liên nói “Phi thường thật có lỗi, chờ ta trở về”, kia vấn đề hẳn là tương đối nghiêm trọng, lại không phải không thể xử lý.

Nhưng chỉ có “Phi thường thật có lỗi” bốn chữ, vậy liền mang ý nghĩa tình thế có lẽ ngay cả chính Hình Tòng Liên đều không thể đem khổng, bởi vậy, hẳn ngay cả có thể trở về hứa hẹn đều làm không được.

Có lẽ là nhìn lâu máy tính, Lâm Thần cảm thấy hai mắt một trận đau nhức, hẳn lấy cùi chỏ chống đỡ bàn, hai tay che mắt, hẳn thật đúng là có rất ít loại này không biết làm sao lại vô năng ra sức thời khắc, thậm chí ngay cả cái tìm người phương hướng đều không có. Hẳn không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, không biết cái kia người mặc lục dép mũ nam nhân là ai, không biết vì cái gì Hình Tòng Liên lại đột nhiên quyết định từ bỏ bình tĩnh sinh hoạt dứt khoát rời đi, hiện tại hẳn có khả năng nắm giữ con đường duy nhất chính là Hình Tòng Liên trên tay kẹp lấy chi kia thuốc lá.

Hẳn đang suy nghĩ phải chăng hẳn là đi mới ni đại sứ quán bên cạnh nhà kia Tiểu Yên tạp cửa hàng tìm hiểu một chút liên quan tới túi kia thuốc lá vấn đề, nghĩ tới đây, hẳn liền đã cảm nhắc đến áo khoác, đứng lên.

“Lâm cố vấn...” Ngay tại hẳn đứng lên trong nháy mắt, sau lưng vang lên một đạo ung dung tiếng kêu.

Lâm Thần đột nhiên quay đầu, trông thấy Giang Triều chê cười gương mặt.

“Giang đội trưởng, có chuyện gì sao?”

Giang Triều xoa xoa tay, vừa vò xoa mặt, rất hưng phấn nói: “Lâm cố vấn, cảm giác của người hẳn là không sai. Chúng ta thật tại Tổng

Thanh Thanh fan hâm mộ sẽ đoạt phiếu trang web bên trên phát hiện đặc biệt danh sách loại bỏ module, nhưng còn không biết vật kia đến tột cùng có ý nghĩa gì.”

Lâm Thần khẽ giật mình, nhất thời không có từ vừa rồi trong suy nghĩ khôi phục lại: “Người nói cái gì?”

Giang Triều ánh mắt phát sáng, kia là tra án lấy được đột phá lúc nhân viên cảnh vụ cũng sẽ có thần sắc: “Cảnh đẹp cùng tướng dã hãn là muốn giết chết Tống Thanh Thanh một ít đặc biệt fan hâm mộ, ngài nói không sai, bọn hãn tập kích hoạt động là có tổ chức có dự mưu, động cơ không chỉ là đối với chúng ta cảnh sát tiến hành hành động trả thù!”

Lâm Thần gật gật đầu, vỗ vỗ bờ vai của hãn, có chút không quan tâm: “Ừm, trọng đại đột phá, tiếp tục cố lên.”

“Lâm cố vấn ngài đây là đi nơi nào?” Giang Triều đột nhiên hỏi.

“Ra ngoài giải sầu một chút.”

“Kia... Vậy ngài xem hết Tống Thanh Thanh fan hâm mộ sẽ mê ca nhạc tư liệu không? Giữa các nàng có cái gì điểm giống nhau? Ta mặt khác hai cái tổ tổ viên cũng một mực tại nghiên cứu, nhưng tạm thời còn không có đột phá.”

“Còn chưa xem xong, có tin tức sẽ nói cho người biết.” Lâm Thần nói liền muốn vòng qua hãn đi ra ngoài.

“Ta biết ta biết, ngài đây là quá mệt mỏi, già hình đi ngài tâm tình không tốt, vậy ngài nhìn ta có thể bồi ngài tan hạp bước sao? Liền vòng quanh bót cảnh sát chúng ta đại viện, lúc này phong cảnh cũng thật không tệ, sau đó đợi chút nữa ngài tại chúng ta trong phòng nghỉ ngủ mấy giờ, ta lại để ngài.”

Giang Triều phi thường khẩn thiết nói.

Lâm Thần mắt nhìn cống vị trí, không gật đầu.

“Ta này chủ yếu là sợ không có điều tra rõ phần tử phạm tội chuẩn xác động cơ gây án, vạn nhất bọn hãn nếu lại tổ chức tập kích Tống Thanh Thanh fan hâm mộ nhưng làm sao bây giờ, đây là lừa sém lông mày sự tình a.”

Đúng vậy a, giống như trên ngàn vị khả năng lần nữa tao ngộ nguy hiểm fan hâm mộ so sánh, hãn hai vị rất có năng lực tự vệ bằng hữu giống như không cần hãn đệt quá nhiều trái tim.

Lâm Thần thở dài, buông xuống áo khoác, một lần nữa tại máy vi tính ngồi xuống.

Hi vọng các người bình an trở về.

Hắn ngửa đầu nhìn qua ngoài cửa sổ dần dần thặng trời chiều, nghĩ như vậy đến.

Quyển 5 Chương 167. Năm phù 04

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 167. Năm phù 04

Tác giả: Trường Nhị

Chỉ cần chăm chỉ làm việc, muốn lấy phải tiến triển hay là rất nhanh. Lâm Thần lại nhìn mấy chục trang vật liệu, đập lấy pha trà khoảng cách, hẩn đi mạng lưới khoa đạo qua một vòng. Bên trong hai vị nhân viên cảnh sát cũng phải suốt đêm tăng thêm một đêm ban, thực sự chịu không được ngay tại thay phiên lấy trên bàn nằm sắp nghỉ ngơi.

Gặp hẩn đẩy cửa đi vào, còn tỉnh dậy vị kia mờ mịt nhìn xem hẩn, phát tay lên tiếng chào.

Dù sao không phải mình công tác cục cảnh sát, Lâm Thần cũng không rõ ràng tên họ của đối phương, chỉ có thể gật đầu thăm hỏi, sau đó tùy ý kéo cái ghế dựa ngồi xuống.

“Vất vả.” Hẩn đối còn tỉnh dậy vị kia nhân viên cảnh sát nói như vậy.

“Kia thật không có ngài vất vả, nhìn ngài sắc mặt này được bao nhiêu giờ không tử tế nghỉ ngơi?”

Lâm Thần cúi đầu nhấp một ngụm trà, Giang Triều thủ hạ quả nhiên cùng bản thân hẩn đồng dạng không biết nói chuyện.

Có điều nói thực ra, từ khi Hình Tông Liên cùng Vương Triều sau khi đi, hẩn cũng xác thực không có ngủ qua. Bởi vì mỗi lần hẩn nghĩ nhắm mắt lại nghỉ ngơi một hồi, trước mắt lập tức sẽ có đếm không hết hình tượng thay nhau tránh về, một hồi là hứa nhiệm bị đụng lúc hình tượng, một hồi lại là Tống Thanh Thanh khi chết tràn cảnh.

Tóm lại những cái kia tại trong trí nhớ lưu lại khắc sâu nhất ấn tượng hình tượng cũng dễ dàng nhất tại ý thức thư giãn thời điểm từ trong tiềm thức nổi lên, bất quá hẩn nghĩ nhiều nhất, vẫn như cũ là Hình Tông Liên.

Lâm Thần néo néo mũi, mưu cầu để cho mình từ loại này không tốt trạng thái tỉnh táo lại.

Trong văn phòng chỉ còn lại máy tính thùng máy thanh âm, tên kia nhân viên cảnh sát cười ngượng ngùng hai lần, cũng không biết nên lại nói chút gì.

“Đến bây giờ còn không có tiến triển thật sao?” Lâm Thần thế là bưng lấy chén trà mở miệng hỏi.

Đối phương nhẹ gật đầu: “Giao nhau so sánh với nhau đến, Tống Thanh Thanh tiên sinh tất cả mê ca nhạc tựa hồ không có cái gì điểm giống nhau, vô luận là tuổi tác, cuộc đời kinh lịch hay là sinh hoạt thành thị khoan đã, duy nhất có điểm giống nhau chính là giới tính.”

“Ừm, nếu như bọn hắc muốn tuyển chọn bị hại đối tượng, kiểu gì cũng sẽ khai thác một chút môn thống kê phương pháp để chúng ta chẳng phải tùy tiện phát hiện vấn đề.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trước mắt nhân viên cảnh sát, “Còn có loại khả năng, mạng lưới liên lạc nhập kho hồ sơ cá nhân đều vẫn là tương đối đơn giản, nên có cái gì không ở đây trên hồ sơ lại vô cùng trọng yếu đồ vật, đến mức chúng ta nhìn thấy bây giờ đều không có phát hiện.”

“Tỉ như cái gì chứ?”

Vấn đề này thật đúng là hỏi được rất tốt, Lâm Thần lâm vào trầm tư. Không đưa vào hồ sơ đồ vật thực sự có nhiều lắm, tỉ như người hôm qua đào bảo bên trên mua thứ gì, lại hoặc là người hôm nay mua sách... Nhưng cảnh đẹp cùng tướng dã sử dĩ chọn lựa Tống Thanh Thanh fan hâm mộ, rất có thể là bởi vì một chút Tống Thanh Thanh từng ảnh hưởng fan hâm mộ của mình làm sự tình, ca sĩ đối fan hâm mộ lực ảnh hưởng cũng đại bộ phận sẽ thông qua tác phẩm hoặc là quảng cáo đại ngôn phản ứng ra.

Lâm Thần nhớ tới Vương Triều đã từng cho hắc làm qua một cái Tống Thanh Thanh mv tác phẩm cùng quảng cáo tác phẩm tập hợp đồ vật, hắc vỗ vỗ bên cạnh vị kia nhân viên cảnh sát bả vai, làm cho đối phương mở ra mình hòm thư, điều ra Vương Triều từng gửi tới văn kiện.

Sau đó hắc mới phát hiện, bởi vì thời gian trôi qua quá lâu, Vương Triều gửi tới văn kiện đều đã quá thời hạn không cách nào download.

Lâm Thần vô ý thức lấy điện thoại di động ra, sau đó mới ý thức tới, hắc hiện tại không có cách nào bấm người thiếu niên điện thoại, đầu

bên kia điện thoại cũng sẽ không còn trong veo tiếng nói vang lên. Hấn chinh lăng nhìn một hồi người liên hệ dây số, thẳng đến bên cạnh hấn vị kia nhân viên cảnh sát thanh âm đem hấn gọi về.

“Thật có lỗi, tư liệu quá hạn, còn phải làm phiền người một lần nữa thu thập.”

“Ngài đừng nói như vậy, ngài ở chỗ này đã một mực là đang giúp chúng ta bận rộn.” Đối phương thật không tốt ý tứ gãi gãi đầu, đột nhiên nói, “Nếu không ngài liền điều chúng ta chỗ này đến?”

Lâm Thần ngăn người, cũng không biết Giang Triều thủ hạ lấy ở đâu nhiều như vậy kỳ tư diệu tưởng.

“Hay là không cần đi, ta lúc đầu đơn vị rất tốt.”

Hấn lời còn chưa dứt, cổng đột nhiên truyền đến Giang Triều tiếng vỗ tay.

Lâm Thần bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp Giang đội phó trống hai lần chường, trùng điệp vỗ vỗ mình thuộc hạ bả vai, sau đó nói với hấn:

“Nói thật Lâm cố vấn, ngài suy nghĩ một chút thôi, Hoàn Cảnh dù sao cũng là tiểu thành thị a, ta biết người cùng già hình cũng không phải loại kia nghĩ tại quan trên trận có chỗ thành tích cá tính, nhưng ngài nhìn, chính là bởi vì Vĩnh Xuyên là thành phố lớn, nhân khẩu dày đặc, phần tử phạm tội chính là đặc biệt thích ở chỗ này gây án. Lại nói ngài đừng lo lắng, người cùng già hình các người liên thủ phá vỡ nhiều như vậy bản án, già hình nếu là điều đến, cấp bậc không chừng sẽ đừng còn cao hơn ta.”

Lâm Thần mấy không thể nghe thấy thờ dài, hấn làm sao cũng hết cách rồi nói cho Giang Triều, Hình Tông Liên sở dĩ lựa chọn Hoàn Cảnh, hoàn toàn là bởi vì nghĩ tới chẳng phải kích thích về hưu sinh hoạt. Có điều nói đến, Hình Tông Liên đối về hưu kiếp sống định vị khả năng từ hấn xuất hiện về sau, liền phát sinh một chút sai lầm.

“Chờ hấn trở lại hăng nói đi.” Lâm Thần chỉ có thể như thế thoái thác.

“Ai...”

Giang Triều trùng điệp thờ dài, lại dờn cái ghế dựa tại bên cạnh hấn ngồi xuống: “Làm gì chứ?” Hấn hướng vị kia ngay tại tra tìm tư liệu nhân viên cảnh sát hỏi.

“Lâm cố vấn cho cái phương hướng, ta tìm một chút tư liệu.” Hấn nói, lại nhìn tới, “Lâm cố vấn, ta tìm vật liệu còn phải một chút thời

gian, ngài nếu không đi nghỉ trước một lát?”

Lâm Thần lắc đầu, lại nhấp một ngụm trà: “Không cần, ta đây chỗ này đợi người đi.” Hắn dừng một chút, còn nói, “Ta nghĩ nghĩ, tướng dã và mỹ cảnh chỗ chuẩn bị hẳn là kiện tương đối có hiệu quả chậm chạp sự tình, bằng không bọn hắn cũng sẽ không tiêu tốn mười mấy năm thời gian chờ đợi. Mặc dù trong này đương nhiên cũng cùng Tống Thanh Thanh vào tù có quan hệ, có điều chỉ sợ cũng có ta mới vừa nói thời gian nguyên nhân tồn tại.”

“Ngài nói rất có đạo lý, có điều mười năm trước vật liệu tra được đến trả thật cần một quãng thời gian.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, một tay chống đỡ đầu, cũng đang suy nghĩ đã từng nhìn qua những cái kia mv cùng quảng cáo. Trong đầu của hắn hình tượng một tấm tấm hoán đổi, hắn cảm thấy đáp án hẳn là phi thường rõ ràng, chỉ là hai ngày này hắn tất cả tư duy hầu như đều bị Hình Tông Liên cho chiếm hết, còn lại một bộ phận còn muốn phân cho Vương Triều, đến mức không có quá nhiều tinh lực suy nghĩ trong này vấn đề.

Giang Triều lúc trước nói tới cũng không có sai, tướng dã và mỹ cảnh chân chính động cơ mới là lừa sém lông mày sự tình, còn sót lại sự tình, hắn có chừng một đoạn thời gian rất dài có thể suy nghĩ rõ ràng.

Nghĩ tới đây, trong đầu của hắn hình tượng cũng đột nhiên dừng lại. Trước mắt hắn hiện ra Tống Thanh Thanh năm đó ở quảng cáo bên trong bộ dáng, khi đó Tống Thanh Thanh còn rất trẻ, đầu hắn mang mũ lưỡi trai, trên mặt mang to lớn kính râm, cổ áo kéo đến cực cao, giống như là đang tránh né người nào. Sau đó, quảng cáo hình tượng dần dần rõ ràng, Lâm Thần nhớ kỹ cái kia hẳn là là tại bệnh viện không gian bên trong, hắn cẩn thận từng li từng tí né tránh gặp thoáng qua bác sĩ bệnh hoạn, để cho người ta cho là hắn thật giống như là muốn đi làm cái gì chuyện xấu. Tại rất kinh tâm động phách một đoạn thời gian đi qua sau, hắn đột nhiên đẩy ra một gian cửa phòng bệnh, sau đó từ trong túi móc ra thứ gì hướng không trung phun đi: “Keng keng keng!”

Hắn la lớn.

Nương theo đầy trời dải lụa màu rơi xuống, trong phòng bệnh người đều sợ ngây người, lúc này, phản ứng đầu tiên chính là nằm tại trên

giường bệnh tiểu nữ hài. Tiểu nữ hài bụm mặt khóc lên, lộ ra phi thường kích động.

Tống Thanh Thanh vội vàng đi tới đem tiểu cô nương kéo, phi thường ôn nhu cho tiểu nữ hài thuận khí, phảng phất truyện cổ tích bên trong bạch mã vương tử, dùng rất ôn nhu ngữ khí nói: “Thật có lỗi công chúa của ta, ta tới chậm.”

Phụ đề sau đó xuất hiện, trên đó viết, Alh bảo hiểm, thủ hộ cả đời. Một cổ khí lạnh vọt lên lưng, Lâm Thần trong tay chén sứ âm âm rơi xuống đất.

Gục xuống bàn nhân viên cảnh sát đột nhiên ngồi dậy, la lớn: “Xảy ra chuyện gì!”

“Lâm cố vấn, thế nào?” Một vị khác nhân viên cảnh sát phi thường lo âu nhìn xem hắn.

“Bảo đảm... Điều tra Tống Thanh Thanh đám fan hâm mộ bảo hiểm sao?”

“Có a, phần lớn người đều lên xã bảo đảm, nơi này không có vấn đề gì a.”

“Ta nói đến không phải xã bảo đảm, là thương nghiệp bảo hiểm.”

“Trong hồ sơ ngược lại là không có, kia phải đi các lớn công ty bảo hiểm so với danh sách.”

“Không cần đi các lớn công ty bảo hiểm, liền đi Alh công ty.”

Vị kia nhân viên cảnh sát nhẹ gật đầu, mặc dù trên mặt hắn có rất nhiều lo nghĩ, nhưng vẫn là lập tức bấm Alh công ty Vĩnh Xuyên phân bộ điện thoại, cùng bên đầu điện thoại kia tiếp tuyến viên bắt đầu giao lưu.

Giang Triều ngồi ở một bên nghe được không hiểu thấu, sắc mặt hắn âm trầm, dùng phi thường trầm thấp ngữ khí hỏi: “Lâm cố vấn, đây là ý gì, chẳng lẽ lại cảnh đẹp bọn hắn cần thiêu chết Tống Thanh Thanh kia mấy ngàn cái fan hâm mộ, là vì lừa gạt bảo đảm, cái này chẳng lẽ không phải chúng ta tra một cái bảo hiểm được lợi người liền có thể tra được sao?”

Giang Triều lúc nói chuyện, Lâm Thần chính ngồi xổm người xuống nghĩ nhặt mảnh sứ vỡ phiến, nghe được Giang Triều vấn đề, hắn nhin không được nắm chặt trong tay mảnh sứ vỡ, hoàn toàn không cách nào khống chế.

Mặc kệ tướng dã và mỹ cảnh đến tột cùng tại Alh bảo hiểm bên trong một bộ nào phân động tay chân, nhưng lợi dụng Tống Thanh Thanh đối fan hâm mộ lực hiệu triệu, dụ làm fan hâm mộ mua sắm bảo hiểm, lại giết những cái kia fan hâm mộ, trong đó hiểm ác dụng tâm thực sự vượt qua bình thường Logic, đây càng giống như là một loại vô tình đùa cợt: Nhìn, kết quả là còn không phải các người yêu nhất người, để các người mua không nên mua đồ vật, lúc này mới hại chết các người.

Cho dù hấn hiện tại cũng vô pháp xác định là không đến tột cùng là bảo hiểm vấn đề, nhưng nếu như cảnh đẹp cuối cùng thành công giết chết Tống Thanh Thanh những cái kia fan hâm mộ, hấn đã không dám tưởng tượng công chúng cùng truyền thông biết được việc này sau sẽ nói thứ gì.

Mà cho tới bây giờ, hấn mới ý thức tới cảnh đẹp nói tới câu nói kia đến tột cùng ý vị như thế nào... Trận này đại hỏa bên trong vô tội chết vì tai nạn người lại biến thành nào tàn truy tinh tộc, rất nhiều người sẽ nói, bọn hấn không truy tinh sẽ không phải chết, thuần túy đáng đời.

Có bao nhiêu người có thể phi thường thanh tịnh nhận thức đến, fan hâm mộ mua sắm thần tượng đại ngôn thương phẩm cùng bọn hấn từ vong ở giữa không có tất nhiên nhân quả liên hệ, cũng không phải là Tống Thanh Thanh hại chết bọn hấn, cũng không phải là bảo hiểm sản phẩm hại chết bọn hấn, mà là phía sau màn hắc thủ ác ý hại chết bọn hấn.

Nhưng có bao nhiêu người thủ vững ở chân chính không phải là xem, rõ ràng nhận thức đến điểm ấy chứ?

Lâm Thần cúi đầu xuống, buông tay ra, lòng bàn tay của hấn đỏ thắm một mảnh. Giang Triều ở trước mặt hấn kịch liệt thở, lại không dám nói câu nào.

Có người sẽ nói: “Nguyên lai là chuyện như vậy, ai bảo các nàng lúc ấy như ong vỡ tổ đi mua thần tượng đại ngôn đồ vật.”

Còn có người sẽ nói: “Sớm nói rõ tinh đại ngôn không thể mua, đều là hố tiền, bất quá lần này không phải hố tiền, là hố mệnh.”

Thậm chí cũng nhất định sẽ có người nói: “Nói không chừng là Tống Thanh Thanh cùng hấn người đại diện hợp mưu, cần giết chết fan hâm mộ kiếm tiền đấy ”

Phàm là nhìn thấy một đầu tương tự ngôn luận, đều sẽ khiến rất nhiều từ thực chất bên trong liền những người lương thiện đối với tình người cảm thấy tuyệt vọng... Mà cái này, đại khái mới là tướng dã và mỹ cảnh muốn đồ vật.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Vương Triều vấn đề kia: Người xin chào cực ác thế giới sao?

Quyển 5 Chương 168. Năm phù 05

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 168. Năm phù 05

Tác giả: Trường Nhị

Tương tự ác ý, khiến Lâm Thần ngửi được một tia mùi vị quen thuộc.

Từng có lúc, cũng có người bày ra tương tự sự kiện, vì đùa bỡn nhân tính, kích thích lên người đứng xem ác ý, đồng thời hướng trên thế giới tất cả lòng mang thiện ý người chứng minh, các người bên người người bình thường vĩnh viễn so với các người nghĩ đến còn muốn ác độc, thế giới này thật rất xấu.

Thật ra Lâm Thần cũng nghĩ qua, tương tự người ** đến tột cùng có ý nghĩa gì, nhưng liên quan tới đạo đức vấn đề, liên quan tới nhân tính thiện ác vấn đề, bản thân liền là nhân loại chung cực một vấn đề, từ xưa bên ngoài vô số triết học gia, nhà khoa học, nhà tâm lý học đối với cái này tiến hành xâm nhập nghiên cứu thảo luận, coi như chúng ta mỗi ngày cuộc sống bình thường bên trong đều có nhiều người như vậy đang thảo luận vấn đề này, nó chuyện đương nhiên là có ý nghĩa.

Có điều Hình Tông Liên không ở đây, Lâm Thần bỗng nhiên liền rất lười hướng cái phương hướng này suy nghĩ sâu xa, hẳn cũng không phải làm triết học nghiên cứu, hẳn chỉ là cái bị đối tượng thàm mẩn bỏ xuống thất tình người mà thôi, nghĩ rõ ràng những này liên quan tới nhân loại chung cực vấn đề cũng sẽ không để Hình Tông Liên sớm ngày trở về.

Lâm Thần đột nhiên rất mất hết cả hứng, hẳn đứng người lên, đem mang máu mảnh sứ vỡ phiến ném vào trong thùng rác.

Giang Triều không đứng ở hẳn bên tai hô hào “Vết thương này thật sâu”, “Lâm cố vấn thế này không được”, “Lâm cố vấn người phải đi bằng bó” như vậy

Lâm Thần quay đầu liếc hẩn một cái, thản nhiên nói: “Ta đã biết, cục cảnh sát có băng gạc sao, ta trước đình chỉ máu.”

“Cầm máu sao được, chúng ta phải ngay lập tức đi bệnh viện?”

Nhìn xem Giang Triều bộ dáng, Lâm Thần lại nghĩ tới Hình Tông Liên đến, Hình Tông Liên thật đúng là hiểu rõ hẩn. Ngày đó tại đại sứ quán, tại hẩn kết thúc đối Lý Cảnh Thiên thẩm vấn về sau, Hình Tông Liên trực tiếp dẫn hẩn đi phòng y tế băng bó, bởi vì Hình Tông Liên rất rõ ràng hẩn đến cỡ nào không vui đi bệnh viện xem bệnh.

Lâm Thần mở ra lòng bàn tay, hẩn nhìn thấy trong lòng bàn tay bị mảnh sứ vỡ cắt tới da thịt nứt nứt vết thương, lại quay đầu mắt nhìn sau khi cúp điện thoại phi tốc đánh bàn phím nhân viên cảnh sát, nói với Giang Triều: “Ta nhìn nhanh chóng xảy ra kết quả, đợi lát nữa đi cũng không có việc gì.”

Giang Triều cũng không phải Hình Tông Liên, nơi nào sẽ cường ngạnh phải không cho giải thích, thấy hẩn như thế kiên trì, Giang Triều chỉ có gật đầu, sau đó lập tức chạy ra cửa cho hẩn cầm y dược rương.

Lâm Thần lại tiếp tục tại máy tính bên cạnh ngồi xuống, hỏi vị kia nhân viên cảnh sát: “Alh bảo hiểm cho người mở thả thẩm tra quyền hạn, vì cái gì cái này dứt khoát.”

“Ta nói khả năng có bảo hiểm lừa gạt, bọn hẩn người phụ trách đặc biệt khẩn trương, nói đến Lâm cố vấn người cho rằng đám này tội phạm vì sao lại vì bảo hiểm mưu sát mê ca nhạc, chẳng lẽ lại tất cả mê ca nhạc đều đều giống nhau được lợi người sao, vậy chúng ta không phải rất dễ dàng tra ra cái kia được lợi người vấn đề?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, đáp: “Giả thiết tồn tại cộng đồng được lợi người a tiên sinh, người như thế nào chứng minh chính là kia a tiên sinh bày ra Christine văn nghệ trung tâm hoá hoạn này người không thể bởi vì hẩn là được lợi người liền nói hẩn sẽ giết người lừa gạt bảo đảm à?”

“Vậy chúng ta đào sâu tướng dã, cảnh đẹp cùng được lợi người a tiên sinh quan hệ trong đó, luôn có dấu vết để lại đi.”

Lâm Thần lắc đầu, nói với hẩn: “Vừa đến, ta chỉ sợ người rất khó tra được chứng minh thực tế; thứ hai, ta muốn làm người tìm tới chỗ này quan hệ thời điểm, rất có thể đã đào ra một cái cục đại phạm tội

mạng lưới, đến lúc đó, người nhất định phải chú ý mình thân người an toàn.”

“Ngài đừng dọa ta.” Vị kia nhân viên cảnh sát có chút sợ hãi.

“Ta rất chân thành.” Lâm Thần nói, lại vỗ vỗ vị kia nhân viên cảnh sát bả vai, “Có điều cần sợ, bên cạnh người còn có rất nhiều người, bao quát ta cũng vẫn luôn tại.”

Vị kia nhân viên cảnh sát nở nụ cười, giống Giang Triều thiếu thông minh, hắn nói: “Không có việc gì, ta không sợ chết.”

Lâm Thần cúi đầu cười cười, vuốt vuốt đầu của đối phương, không nói gì.

Máy tính phát ra tính toán kết thúc thanh âm nhắc nhở, vị kia nhân viên cảnh sát vội vàng quay đầu, Lâm Thần cũng theo đó nhìn lại, so với bảng biểu bên trên xuất hiện xanh xanh đỏ đỏ nội dung, hắn mặc dù trong lúc nhất thời không cách nào làm rõ đầu mối, nhưng hắn hay là từ vị kia nhân viên cảnh sát trên mặt càng thêm sợ hãi trên nét mặt giải được một chút đồ vật.

“Thế nào?”

Gặp vị kia nhân viên cảnh sát rốt cục đẩy lên bàn phím nắm, quay đầu chinh lăng nhìn tới, Lâm Thần lúc này mới lên tiếng hỏi.

“Lâm cố vấn, người nâng lên phương hướng giống như không sai, tương dã cảnh đẹp thả trận kia lửa rất có thể thật là vì bảo hiểm.”

Hắn nói, ấn ở bảng biểu kéo tới vị trí trung tâm, “Trong này có ba tổ bảo hiểm được lợi người giống nhau tình huống, tổ thứ nhất hắn là một đôi tỷ muội, được lợi người lấp đều là mẫu thân mình; tổ thứ hai, hắn là đối vợ chồng, được lợi người khả năng viết là nữ nhi của mình. Trừ cái này hai tổ bên ngoài, khả nghi nhất chính là tổ thứ ba, có 21 Fans điền thân người ngoài ý muốn bảo hiểm được lợi người là một nhà hội ngân sách.”

“Hội ngân sách?” Lâm Thần thật bất ngờ, “Được lợi người có thể là đơn vị sao?”

Vị kia nhân viên cảnh sát hít vào một hơi thật dài, sau đó nói: “Cụ thể phải xem hiểm loại đi, nhưng nếu như nơi này được lợi người là hội ngân sách, nói rõ bọn hắn mua sắm Alh cái này hiểm có thể.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Người nói có đạo lý, là vấn đề của ta ngu xuẩn.” Hắn dừng một chút, lại hỏi, “Ta chẳng qua là cảm thấy kỳ quái,

vì cái gì mấy vị này fan hâm mộ sẽ thống nhất đem được lợi người điền vì một nhà hội ngân sách...”

Lâm Thần nói, đưa ánh mắt về phía nhà kia hội ngân sách danh tự bên trên...”m Sc không biên giới bác sĩ liên hợp hội ngân sách” .

Cái cơ hội bằng vàng này nhưng từ danh tự bên trên nhìn như còn là cái nào đó không biên giới bác sĩ tổ chức thuộc hạ hội ngân sách, Lâm Thần đối vị kia nhân viên cảnh sát nói: “Có thể trước tính toán hạ bảo hiểm tổng ngạch, sau đó phiền phức tra một chút Tổng Thanh Thanh cùng tổ chức này quan hệ trong đó, hẳn phải chẳng đã từng hiệu triệu qua fan hâm mộ vì cái này hội ngân sách quyền tiền.” “Được, ta lập tức tra!” Vị kia nhân viên cảnh sát rất dứt khoát bắt đầu tiếp tục làm việc.

Nghe lộp bộp bàn phím thanh âm, Lâm Thần lần nữa lâm vào trầm tư.

Chẳng lẽ cảnh đẹp ý đồ mưu sát 3000 hơn người, chỉ là vì 21 người bảo hiểm lý bồi kim ngạch, trong đó nỗ lực cùng ích lợi cơ hồ không thành có quan hệ trực tiếp.

“Lâm cố vấn, tính ra tới rồi, mỗi người 100 vạn, tổng cộng 2100 vạn nguyên.”

“Mĩ kim?”

“Ngạch... Đơn vị là nước ta tiền tệ.”

Lâm Thần nhíu nhíu mày, cái này toàn kim ngạch xác thực nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hắn vừa muốn nói gì, lúc này, Giang Triều rốt cục cầm y dược rương trở về.

Lâm Thần tiếp nhận cái hòm thuốc, đồng thời đem bọn hắn vừa rồi điều tra kết quả báo cho Giang Triều.

Giang đội phó vỗ đầu gối, hưng phấn nói: “Ta biết tổ chức này, đây chính là trên thế giới lâu năm nhất không biên giới bác sĩ tổ chức, các người tẩu tử trước đó liền gia nhập qua tổ chức này, còn tham gia kỳ một năm viện binh không phải chữa bệnh hành động, dạng này không biên giới bác sĩ tổ chức sẽ lừa gạt tiền, ta cảm thấy rất không có khả năng à?”

Lâm Thần lần nữa gạt đầu, Giang Triều thật ra nói rất có lý, một cái không biên giới bác sĩ tổ chức không có lý do làm chuyện này, hẳn thế là mở ra Giang Triều đưa tới y dược rương, tiện tay ở bên trong tìm kiếm cái gì.

Gặp hấn không nói gì, Giang Triều lại bắt đầu nói dông dài: “Nhưng cái này được lợi người đơn vị cũng quá kì quái, ta cảm thấy trong này giống như xác thực có vấn đề, ta lát nữa sẽ đi tra tổ chức này, Lâm cố vấn người nói cuối cùng là chuyện gì xảy ra a?”

Lâm Thần vẫn không có nói chuyện, hấn mở bình dung dịch ô-xy già, rất thờ ơ hướng trên tay đổ một chút, Giang Triều nhìn trợn mắt hốc mồm: “Lâm cố vấn người cái này cũng mới quá thô bạo.”

Lâm Thần đau đến nhe răng trợn mắt, lập tức nhìn về phía vị kia kỹ thuật nhân viên cảnh sát, hỏi: “Tra được Tống Thanh Thanh cùng m Sc quan hệ sao?”

Đối phương nhẹ gật đầu, ấn mở một phần báo cáo tin tức: “Ngài đoán không lầm, Tống Thanh Thanh tiên sinh đúng là mười năm trước cho cái này m Sc tổ chức góp rất lớn một khoản tiền, hấn mặc dù không có trực tiếp hiệu triệu qua fan hâm mộ vì nên hội ngân sách quyên tiền, nhưng t hấn chủ động quyên tiền cái này hiệu triệu lực hay là to lớn. Mà cái gọi là bảo hiểm được lợi người có thể là phạm vi nhỏ fan hâm mộ quần thể nội bộ thương lượng quyết định, tình huống cụ thể còn chờ chúng ta tìm tới mấy vị này người bị hại hỏi thăm rõ ràng sau mới có thể biết.”

“Nói cách khác, 21 Fans thân người ngoài ý muốn bảo hiểm được lợi người là nên hội ngân sách có thể là cái trùng hợp?” Kịch liệt đau nhức làm cho người thanh tỉnh, Lâm Thần lại cầm lấy băng gạc lau vết máu trên tay.

“Khả năng à?” Vị kia nhân viên cảnh sát còn nói, “Nhưng 2 1 người, sẽ có hay không có điểm Đa ”

21 đây đúng là cái phi thường xảo diệu số lượng, tại 3000 dư tên người bị hại bên trong chẳng phải đột xuất, nhưng lại nhất định sẽ làm cho cảnh sát phát hiện mảnh khoe, Lâm Thần rất cục ý thức được, cảnh đẹp cùng tướng dã toan tính mưu sự tình chỉ sợ viễn siêu tưởng tượng của bọn hấn.

Hấn lần nữa nhớ tới cảnh đẹp tại trên sân thượng không ngừng dụ dỗ hấn vấn đề, cảnh đẹp bản nhân ngay từ đầu chính là muốn dùng báo thù luận che giấu Alh công ty bảo hiểm vấn đề, vậy nếu như cái này 21 cũng đồng dạng là cái cam bẫy chứ?

Lâm Thần đem đại bộ phận cục máu lau sạch sẽ, sau đó lại đổi khối băng gạc nén tại trên vết thương: “Trả lời trước ta một vấn đề, Tống

Thanh Thanh fan hâm mộ bên trong mua sắm Alh bảo hiểm nhân số tỉ lệ cao sao?”

“3021 người bên trong, tổng cộng có 1922 người mua sắm qua hia công ty bảo hiểm, mặc dù ta còn chưa làm cụ thể khác biệt phân tích, nhưng cái tỷ lệ này tương đối mà nói xem như phi thường cao.”

“Gần hai phần ba?”

“Đúng.”

“Cho nên, chúng ta... lướt qua thu hoạch người không nhìn lời nói, bọn hấn hành động sau khi thành công tổn thất kinh tế lớn nhất có lẽ còn là Alh công ty bảo hiểm.”

“Móa, tướng dã và mỹ cảnh dù thế nào cũng sẽ không phải vì phá đổ Alh công ty à?” Giang Triều nói như vậy.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, Giang Triều mặc dù nói rất đúng” toàn sẽ không”, nhưng hấn lại cảm thấy, Giang Triều thuận miệng nói câu nói này chỉ sợ chính là đáp án: “Trước tính hạ Alh công ty bảo hiểm cần thiết bồi giao bảo hiểm tổng ngạch.”

Vị kia nhân viên cảnh sát nghe nói như thế, trừng to mắt nhìn xem hấn: “Kia chỉ sợ là cái thiên văn sổ tự a, 2000 người coi như mỗi người bồi 100 vạn kia đều phải 20 ức a.”

“Đủ để phá đổ Alh công ty sao?”

Giang Triều hít sâu một hơi: “Lâm cố vấn người phỏng đoán này quá dọa người, có điều Alh chính là xuyên quốc gia nghề bảo hiểm cự đầu, những này bồi thường tiền, hấn là còn chưa đủ lấy để bọn hấn phá sản à?”

“Tổng ngạch là 45 ức.” Vị kia nhân viên cảnh sát nói.

Giang Triều kém chút cắn được đầu lưỡi của mình: “Thế mà nhiều như vậy?”

“Ta nhớ được, nước nào đó từng trải qua một lần sợ sợ tập kích, lần kia sợ sợ tập kích sau bảo hiểm hoả hoạn lý bồi kim ngạch liền trực tiếp đưa đến một nhà bảo hiểm phá sản, nhà kia công ty cần thiết thanh toán lý bồi kim ngạch tổng số đại khái là 35 ức tả hữu.”

“Nhưng ta còn là cảm thấy cái số này không gây thương tổn được Alh căn bản đi.” Giang Triều hay là nói như vậy.

“Đến cùng có phải hay không bị thương đến căn bản vấn đề này cần cẩn thận nghiên cứu Alh công ty tài báo mới có thể phán đoán, nếu như cai công ty đang đứng ở nội bộ hao tổn kỳ chỉ sợ sẽ có một vài

vấn đề.” Lâm Thần đem lòng bàn tay bằng gạc theo càng chặt hơn chút, “Bất quá đối với tài chính phương diện vấn đề ta xác thực nhất khiếu bất thông, đây chẳng qua là đang làm một cái đơn giản phỏng đoán.”

“Không có không có, ngài phỏng đoán đúng là cái đại phương hướng a!” Giang Triều cảm khái nói, “Ngài nhanh, ta cái này đưa ngài đi bệnh viện, cũng đừng lưu lại cái gì di chứng già hình không được gọt chết ta!”

Lâm Thần cơ hồ không có nghe thấy Giang Triều câu nói này, hắn lần nữa lâm vào trầm tư, bất quá lần này hắn cũng không phải tại tưởng niệm Hình Tông Liên, mà là hắn bỗng nhiên đang suy nghĩ một chuyện khác, nếu như phía sau màn dùng dài đến thời gian mười năm bày ra cái này lên mười năm sau mới có thể phát động sự kiện, vậy hắn cửa mục đích chưa hề đều không phải là đơn thuần báo thù hoặc là đơn thuần nhằm vào nào đó nào đó không biên giới bác sĩ tổ chức, bọn hắn thậm chí khả năng cũng không phải đơn thuần muốn phá đổ một cái xuyên quốc gia công ty bảo hiểm, cái này ba cái mục đích có lẽ lộn xộn cùng một chỗ, như vậy nếu như ở trong đó còn có bọn hắn không có phát giác được căn bản mục đích tồn tại chứ?

Nghĩ tới chỗ này thời điểm, Lâm Thần lần nữa cảm thấy toàn thân rét run, lại đồng thời cảm thấy cực độ may mắn, nếu như nói phía sau màn hắc thủ tại mười năm này thời gian bên trong phạm vào cái gì sai, đó nhất định là bọn hắn chọn sai áp dụng kế hoạch đối tượng. May mắn Tống Thanh Thanh kiên trì nổi.

Lâm Thần nhin không được thăm nghĩ như vậy, đây thật là vô cùng vô cùng đáng được ăn mừng sự tình, nhưng tại may mắn về sau nhưng lại làm lòng người chua đến cực điểm.

Hắn phảng phất lần nữa nhìn thấy vị kia thiếu niên tóc vàng đứng trước mặt của hắn, hắn phảng phất trông thấy lúc tuổi còn trẻ Tống Thanh Thanh rất tự hào vỗ vỗ bộ ngực của mình, sau đó cười lớn nhìn hắn.

Nhìn qua Tống Thanh Thanh thân ảnh, Lâm Thần nghĩ, người giữ vững được nhiều năm như vậy thực sự quá thần kỳ, như vậy còn lại thời gian, liền giao cho ta đến tiếp tục đi.

Quyển 5 Chương 169. Năm phù 06

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 169. Năm phù 06

Tác giả: Trường Nhị

Hết thầy vấn đề đầu mâu thuẫn trực chỉ Alh công ty, nhưng cần điều tra rõ ràng tướng dã và mỹ cảnh chân chính động cơ vẫn cần đại lượng thời gian, đây cũng là không vội vàng được sự tình.

Huống chi đến cho đến bây giờ, bọn hắn có khả năng làm cũng chỉ là thông tri Alh công ty chú ý đề phòng tài chính phong hiểm, cũng khuyên can Tống Thanh Thanh đám fan hâm mộ giảm bớt cỡ lớn hội nghị, trừ cái đó ra, Lâm Thần nghĩ không ra bọn hắn trong thời gian ngắn còn có thể lại làm những gì.

Đang tra tuân công việc kết thúc về sau, Giang Triều cưỡng ép lái xe dẫn hắn đi Vĩnh Xuyên hai cục bên cạnh người thứ hai dân bệnh viện, theo Giang đội phó nói, hắn mỹ lệ làm rung động lòng người lão bà đại nhân ngay tại người thứ hai dân bệnh viện khoa giải phẫu thần kinh công việc, nhưng phần tay vết thương khâu lại đương nhiên không cần khoa giải phẫu thần kinh Phó chủ nhiệm y sư xuất thủ, cho nên Lâm Thần liền tự mình treo cái khám gấp.

Vì hắn khâu lại vết thương chính là vị rất trẻ trung bác sĩ tiểu thư, Giang Triều đưa tới hắn tiến vào phòng trị liệu bên trong, liền lấy có mua máng nước mái nhà.

Lâm Thần rất hoài nghi hắn là mượn cơ hội này đi hướng trong nhà lãnh đạo thỉnh an, có điều tình cảm vợ chồng tốt hay là rất làm cho người khác hâm mộ sự tình.

Hắn khe khẽ thở dài, bỗng nhiên nghe thấy bác sĩ tiểu thư hỏi:

“Người đây là làm sao làm tổn thương a?”

Lâm Thần bị điểm thần, vừa định mở miệng, cô y tá liền bỗng nhiên ngã xuống dung dịch ô-xy già cho hắn cọ rửa vết thương, đại khái đây là bệnh viện tiêu chuẩn quá trình, Lâm Thần bị tiêu □□ nước đánh toàn thân thấy đau, ngay cả gọi đều gọi không ra ngoài.

“Mảnh sứ vỡ.” Hấn miễn cưỡng trả lời như vậy nói.

“U, vẫn rất kiên cường nha.” Bác sĩ tiểu thư nói, bắt đầu dùng lông mềm xoay thay hấn thanh lý trong vết thương khả năng lưu lại mảnh sứ.

Vẫn như cũ là đau, Lâm Thần đã không có bất luận cái gì tính khí, hấn chẳng qua là cảm thấy, cùng trước mắt vị bác sĩ này tiểu thư so sánh, Hình Tông Liên thanh lý khâu lại kỹ thuật đơn giản có thể được xưng là ôn nhu như nước.

Nghĩ tới đây, hấn vô ý thức nhìn về phía trên cánh tay kia hai đạo vết sẹo, vết đao đã cơ bản khép lại, thịt mới cũng theo đó dài đi ra, có chút xích hồng vảy còn không có tróc ra, đỏ trắng giao tiếp, nhìn qua vẫn còn có chút dọa người.

Đoán chừng là bởi vì hấn đang nhìn trên tay vết đao, bác sĩ tiểu thư cũng theo đó nhìn lại, Lâm Thần rất rõ ràng nghe được bác sĩ tiểu thư cất cao âm lượng: “Người là làm việc gì?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, chi tiết đáp: “Ta vì cảnh sát làm một chút cố vấn công việc.”

Bác sĩ tiểu thư nhẹ nhàng thờ ra, nói: “Khó trách, ta nhìn người nhã nhặn, cũng không giống là đánh nhau ẩu đả làm.” Nàng dừng một chút, dùng cái kẹp kẹp lên kim khâu, chuẩn bị cho hấn khâu lại vết thương, “Cảnh sát công việc là rất nguy hiểm.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Đúng lúc này, phòng khám bên ngoài bỗng nhiên có một trận huyên náo, cửa không khóa, hấn theo tiếng kêu nhìn lại, hành lang bên trên có đội bảo đảm An Phi chạy mau qua, trêu đến chung quanh bệnh hoạn tất cả đều ghé mắt.

Lâm Thần nhíu mày, cùng lúc đó, điện thoại di động của hấn tiếng chuông cũng đột nhiên vang lên.

Trong lòng dự cảm bất tường càng thêm mãnh liệt, bác sĩ tiểu thư đã may một châm, hấn nhìn đối phương một chút, đổi một tay nhận điện thoại.

Giang Triều thanh âm lo lắng từ đầu bên kia điện thoại truyền đến: “Lâm cố vấn, Lâm cố vấn!” Thanh âm kia trong mang theo rất dễ phát giác run rẩy ý vị.

“Ta đây, ngài nói.”

“Vợ ta bị người dùng dao bắt, lâu năm, khoa giải phẫu thần kinh văn phòng, ngài có thể tới làm chuyên gia đàm phán sao?”

Phòng khám bên trong thực sự quá mức yên tĩnh, cho nên Giang Triều lời nói hoàn toàn bị vị kia nữ bác sĩ nghe thấy: “Làm sao... Tại sao có thể như vậy!”

Bác sĩ tiểu thư lo lắng nói.

“Ta đến ngay.” Lâm Thần nói xong, gọn gàng cúp điện thoại, “Đem tuyến cắt.” Hắn đối vị thầy thuốc kia tiểu thư nói như vậy.

...

Tại một vạt cây số bên ngoài cùng đọt rừng mưa tiếp giáp an qua nhiều nước cộng hoà bên trong, Hình Tòng Liên chính nhìn về nơi xa tây nam phương hướng hạ tư dãy núi, nặng nề mây đen che khuất đỉnh núi, toàn bộ đọt rừng bồn địa phẳng phất bao phủ tại ẩm ướt tử vong bóng ma phía dưới.

Đương nhiên, cái gọi là bóng ma tử vong chỉ là nội tâm của hắn ý nghĩ, dù sao làm người ngồi tại rừng mưa bên ngoài mấy trăm cây số một nhà quán rượu nhỏ bên trong, mắt thấy súng ống đầy đủ lính đánh thuê tại quán bar bên ngoài tùy ý du đãng, chắc chắn sẽ có loại không hiểu thấu không vui cảm giác. Dù sao hắn rời đi thế này mưa bom bão đạn sinh hoạt đã quá lâu, hiện tại vừa mới trọng thao cụu nghiệp, khó tránh khỏi còn cần thời gian thích ứng.

Trong quán bar ánh đèn mờ, cùng quốc gia phát đạt những cái kia ngợp trong vàng son xa hoa quán bar khác biệt, đọt rừng quán bar chỉ cần cung cấp ba món đồ, còn, tính đương nhiên còn ít không được độc phẩm. Cái này ba món đồ đồng dạng cũng là nơi này trừ hoàng kim bên ngoài thông dụng thanh toán phương thức. Thành đồng bia chất đồng tại đằng sau quầy bar, trên giá gỗ đỡ đầy giản dị đồng gói liệt tửu, một chiếc dầu hoả đèn trở thành cái quán bar này bên trong duy nhất nguồn sáng, trong quán bar vật phẩm trang sức đều là ngà voi, nhìn xem trên quý ngà voi bị kềm tạo hình sau tùy ý treo trên tường, Hình Tòng Liên chỉ cảm thấy một trận thịt đau.

Tại hắn đối diện, ngồi nhà này tên là gar Sti giốnggi quầy rượu lão bản, gar Sti giốnggi tại đọt rừng vừa ý vì cụ mãng, dù sao toàn không phải cái gì quá tốt từ ngữ. Bình thường quán bar kiểu gì cũng sẽ phối hữu mỹ lệ yêu diễm bà chủ cùng hùng tráng uy vũ tay chân, có điều đọt rừng địa khu quy tắc trò chơi luôn luôn không giống nhau

lắm. Quán bar lão bản là vị hùng tráng uy vũ cao mạnh người, cạo lấy đầu trọc, trên môi là hai phiến cùng hấn hình thể hoàn toàn không tương xứng ria mép. Mà hộ vệ của hấn thì là vị chiều cao không cao hơn một mét sáu gầy yếu cô nương, Hình Tông Liên ánh mắt đảo qua vị kia nữ bảo tiêu cơ bắp đường cong, cùng đối phương cánh tay, thắt lưng, trên đùi dùng màu đen dây lưng cố định súng lục, hiển nhiên, có thể tại đạt nạp địa khu sinh tồn nữ nhân tất nhiên có chỗ hơn người.

Sau lưng hấn, Khang sắp đặt hạ ba lô, đại đại liệt liệt từ bên trong vớt ra ba khối vàng thỏi, vỗ lên bàn.

Hoàng kim động nhân tâm, thậm chí không cần bất luận cái gì miệng chỉ dẫn, chỉ là hoàng kim tản ra sáng chói màu sắc liền làm ngoài cửa sổ nhàn tản lính đánh thuê vô ý thức nhìn sang. Những binh lính kia lộ ra không có hảo ý khát máu ánh mắt, nhưng khi bọn hấn trông thấy ngòi đối diện hấn vị kia hùng tráng uy vũ cao mạnh người lúc, rất nhanh liền thu liễm lại ánh mắt của mình, từ sài lang biến thành đánh ỉu xiu chuột đồng, hậm hực rời đi.

Quán bar lão bản cũng thu hồi nhìn về phía ngoài cửa sổ ánh mắt, lính đánh thuê nhóm thức thời hành động hiển nhiên làm hấn lòng hư vinh đạt được nhất định thỏa mãn, hấn lại nhìn mắt trên bàn hoàng kim, trong ánh mắt rõ ràng lộ ra hài lòng, ngoài miệng lại nói: “Hình lão bản, thường ngày số này là đầy đủ, nhưng bây giờ, khẳng định là không được.”

Hình Tông Liên đã sớm cùng đạt nạp địa khu giao hoạt nhất cao mạnh bộ tộc đánh qua rất nhiều lần quan hệ, bởi vậy hấn một câu cũng chưa hề nói, chỉ là quay đầu mắt nhìn Khang an, tại hấn đứng người lên thời gian ngắn ngủi bên trong, Khang tiên sinh đã đem vàng thỏi nhét về ba lô.

Sau một khắc, lão bản nữ bảo tiêu rút súng, Hình Tông Liên bị hòng súng đen ngòm nhắm ngay ngực. Hấn có chút cúi đầu, mắt nhìn trước mặt nhỏ yếu nữ nhân, lo lắng tránh đi hòng súng, tiếp tục hướng đi ra ngoài.

“Dừng lại!” Hấn nghe thấy vị kia nữ bảo tiêu dùng cao mạnh ngữ hô một tiếng.

Lời còn chưa dứt, Khang an liền lấy thể sét đánh không kịp bưng tai trở tay đoạt lấy vị kia nữ bảo tiêu súng lục, bóp cò.

Đạn sát qua nữ nhân tai bắn về phía ngoài cửa sổ, quán bar cửa sổ sát đất ứng thanh mà nứt, pha lê tứ tán ra, quán bar lão bản rất chật vật ôm đầu, nhưng hấn trụ lúi đĩnh đầu vẫn là bị mảnh vỡ đâm tổn thương.

Hình Tòng Liên nhin không được trừng Khang an một chút, mắg: “Ngươi làm sao bạo lực như vậy.”

“Lão đại, ta... Đây không phải... Ta... Nhìn hấn cầm thương chỉ vào ngươi ta tức giận!” Khang tiên sinh phi thường lý trực khí tráng reo lên.

Hình Tòng Liên lại không muốn cùng Khang an nói nhiều một câu, hấn chỉ chỉ mặt khác một bàn ghế, ra hiệu Khang an một lần nữa cho hấn chuyển một trương tới.

Hấn một lần nữa tại quán bar lão bản đối diện ngồi xuống, mặc dù tình thế nghịch chuyển, nhưng hấn đối diện đầu trọc cao mạnh người nhưng như cũ ngẩng cao lên đầu: “Hình lão bản, ngài tại ta địa phương đánh, chỉ sợ không tốt lắm đâu?”

“Ta yêu động liền động, không có gì không tốt.” Hình Tòng Liên mắt nhìn đối phương đĩnh đầu vết thương, thuận miệng nói.

“Coi như ngài giết ta, ta vẫn có thể bảo chứng ngài cùng thuộc hạ của ngài đều không thể bình an đi ra cái này quảng trường.”

“Ta là tới mua đồ cũng không phải đến giết người, các ngươi cao mạnh người đều như thế bị hại vọng tưởng?”

Nghe hấn nói như vậy, quán bar lão bản có lẽ sẽ sai ý, đối phương trừng điệp một lời cái bàn, cao ngạo mà nói: “Ngài đây không phải mua đồ thái độ, giá cả gấp bội, nếu không không bàn nữa!”

Tại loại này việc không ai quản lí khu vực làm ăn chính là phiến toái như vậy, thương nhân không có chút nào thành tín có thể nói, có thể ăn cướp trắng trợn tuyệt không đàm phán.

Hình Tòng Liên dựa vào về thành ghế, mắt nhìn một mực trốn ở quán bar nơi hẻo lánh người thiếu niên.

Vương Triều nuốt ngụm nước miếng, phi thường khiếp đảm từ trong bóng tối ngoi đầu lên: “Lão đại, nói dọa loại chuyện này, ngươi liền không thể mình tới sao?”

Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn gõ gõ lan can, Vương Triều đối núi thịt giống như quán bar lão bản cúi mình vái chào, dùng phi thường lưu loát cao mạnh ngữ nói ra: “Chớ đạt Nael tiên sinh ngài

tốt, ta là hình lão bản thủ tịch thư ký kiêm thủ tịch người hầu kiêm thủ tịch tùy tùng, ta phụng lão bản của ta chi mệnh thông tri ngài, ngài để ý quốc học kim dung đại nhi tử cùng ngài tại mỹ đế niệm lớp mười một tiểu nhi tử đều đều ở chúng ta trong lòng bàn tay. Chúng ta biết ngài bởi vì truyền nhiễm tính tật bệnh đã đã mất đi sinh dục năng lực, cho nên hai người bọn họ là ngài duy hai hậu đại, nếu như ta vĩ đại lão bản, cùng hẳn hai người thủ hạ hết cách rồi thuận lợi đến các người bộ tộc khu quần cư, cả nhà người đều xong.” Hẳn nói, lấy điện thoại cầm tay ra điều ra hai tấm chụp lén ảnh chụp, hai cái đồng dạng hùng tráng uy vũ cao mạnh thiếu niên xuất hiện tại điện thoại trong màn hình.

Quán bar lão bản sắc mặt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến thành.

Hình Tông Liên thấp khục một tiếng, Vương Triều vội vàng thu hồi điện thoại, bái, cuối cùng nói ra: “Chân thành ân cần thăm hỏi ngài cả nhà mạnh khỏe.”

Luật rừng vĩnh viễn là mạnh được yếu thua, không nói đạo lý người có thể so sánh giảng đạo lý người sống phải lâu hơn một chút.

Tại Vương Triều lui ra về sau, thân là cao mạnh thủ lĩnh bộ tộc bà con xa biểu đệ thứ tử quán bar lão bản cấp tốc biến đổi sắc mặt.

Trong ánh mắt của hẳn tràn ngập lửa giận, miệng lại bôi mật đồng dạng ngọt: “Anh tuấn hình lão bản, ngài bắt phàm khí độ cùng dũng cảm đảm phách khiến người khâm phục, cao mạnh bộ tộc đủ Nael chi tử chớ đạt Nael nguyện ý vì ngài cố gắng sức lực.” Đang khi nói chuyện, hẳn phỉ tay, đối với mình nữ bảo tiêu nói, “Thẻ nạp vừa người, đi lấy ta sang quý nhất rượu đến, ta muốn cùng ta khách nhân tôn quý nhất cùng uống một chén.”

Tại quán bar lão bản cúi đầu chịu thua sát na, hẳn nữ bảo tiêu cũng trong nháy mắt biến thành nhu tình như nước tiểu nữ nhân.

Nghe nói muốn đi lấy rượu, vị kia bắt thịt cả người cứng rắn như sắt nữ nhân lại ý vị thâm trường nhìn hẳn một cái, sau đó chập chờn dáng người, hướng quầy bar đi đến.

Quán bar lão bản mở miệng lần nữa: “Tôn quý hình lão bản, cũng không phải là ta không muốn vì ngài dẫn đường, chỉ là hôm nay rừng mưa đã cũng không phải là hôm qua rừng mưa, rừng mưa chi thần

đã hạ xuống Thiên Phật, tất cả tùy tiện kẻ xông vào không người có thể may mắn thoát khỏi tại khó.”

Nghe nói như thế, Hình Tông Liên còn chưa mở miệng, Vương Triều liền sau lưng hắn nói ra “Tốt trung nhị” ba chữ.

Có điều may mắn Vương Triều nói đúng tiếng Hoa, nếu bị cao mạnh người nghe được câu này, đoán chừng bọn hắn lại muốn đánh một trận.

Hình Tông Liên chỉ là có chút nheo lại mắt, dựa vào về thành ghế, chăm chú hỏi: “Có thể cụ thể nói một chút, là như thế nào ‘Thiên Phật’ sao?”

Quán bar lão bản rất rõ ràng run một cái, hắn lặng yên cúi người, âm trầm nói: “Là tử vong.”

“Dù sao cũng phải có cái kiểu chết hoặc là nói là tử trạng?”

“Không ai biết, không ai biết... Thế giới đem lâm vào điên cuồng, tử thi chõng chất thành núi, khắp nơi đều là tro cốt, ngay cả hạ tư dãy núi đều biến thành màu tuyết trắng.” Quán bar lão bản thành kính che ngực, nhắm mắt niệm tụng nói, ” đây là tiên đoán, rừng mưa tận thế tiên đoán.”

Cao mạnh người nói lên tử vong một loại sự tình lúc đều lộ ra phi thường thần bí khó lường, Hình Tông Liên nhíu miệng, Khang an cùng Vương Triều cũng rất rõ ràng khẩn trương lên.

“Lão đại!” Khang an chăm chú níu lại áo sơ mi của hắn vai.

Hình Tông Liên trầm tư một lát, nhíu mày hỏi: “Điên cuồng là có ý gì, là chỉ gần nhất rừng mưa bên trong có rất nhiều người nổi điên sau đó mất tích sao? Thi thể đều bị đốt thành tro bụi lại là cái gì ý tứ, các người cao mạnh người lúc nào từ bỏ thổ táng rồi?”

Quán bar lão bản nhắm chặt hai mắt, giữ kín như bưng, lại không chịu nói nhiều một câu.

Hình Tông Liên vẫn nghĩ ép hỏi, một đạo ngọt ngào giọng nữ nhưng từ hắn bên cạnh thân truyền đến.

“Tôn quý tiên sinh, ngài rượu.”

Nữ bảo tiêu buông xuống rượu khay, ly đế cao bên trong là hai chén đen tuyền liệt tửu, không chờ hắn kịp phản ứng, nữ nhân nắm lên trong đó một chén, quay người ngồi tại trên đùi của hắn.

Đối phương ôm lấy cổ của hắn, nở nang bộ ngực đè xuống bờ vai của hắn, bờ hông tại hắn giữa hai chân nhẹ nhàng ma sát.

Quán bar lão bản cười ha hả: “Hình tiên sinh, thẻ của ta nạp vừa người rất ít coi trọng người nào, ngài không bằng lưu thêm một chút thời gian, ta khiến nàng bồi ngài làm yêu. Ta cam đoan, trên giường của nàng công phu tại đạt nạp địa khu nhất định có thể xếp hàng đầu.”

Hình Tòng Liên nhìn xem dựa sát vào nhau trong ngực chính mình nữ nhân, nhìn qua nàng màu hổ phách đôi mắt, chỉ là thản nhiên nói: “Cút đi.”

Hắn xuất ngôn nên phi thường tiêu chuẩn, cho nên trong ngực hắn nữ nhân bỗng nhiên ngửa ra sau, ly đế cao bên trong liệt tửu gần một nửa ra, ở tại hắn tuyết trắng quần áo trong bên trên. Hình Tòng Liên mắt nhìn ngực vết bầm, lạnh lùng nói: “Đừng để ta nói lần thứ hai.”

Lúc đầu đã mềm làm một bãi xuân thủy nữ nhân trong nháy mắt biến trở về cường ngạnh vô cùng nữ bảo tiêu, nàng nâng cốc chén phanh bông xuống, Hình Tòng Liên rất hoài nghi đối phương sẽ từ trên thân tùy tiện địa phương nào móc ra thương đến đem hắn một thương nổ đầu.

Nhưng hắn lười đi quản, hắn vòng qua vậy rơi chén rượu kia, từ đối diện cầm lấy nguyên bản thuộc về quán bar lão bản ly kia, uống một hớp lớn.

Liệt tửu cửa vào cay độc đến cực điểm, ngoài cửa sổ ước át trường phong quét vào đi, Hình Tòng Liên khiến rượu ở trong miệng qua một lần, thế này nồng đậm cảm giác, làm hắn không khỏi nhớ tới Lâm Thần dùng sức hôn lúchấn đợi đáng về, hắn có thể rất rõ ràng cảm nhận được quần áo trong bao trùm hạ Lâm Thần nóng hổi thân thể, giống như là muốn bốc cháy lên đồng dạng.

Hắn nhìn qua trong chén như bóng đêm thâm trầm chất lỏng, như thế đen đặc nhan sắc phảng phất Lâm Thần con mắt, cực đẹp.

Hắn bỗng nhiên rất muốn liều lĩnh đem Lâm Thần tiếp vào bên cạnh mình tới. Hắn không biết Lâm Thần trôi qua có được hay không, không biết Lâm Thần xử lý đến tiếp sau vấn đề có thể hay không gặp gỡ mới nguy hiểm, hắn thậm chí không biết khi hắn không có ở đây thời điểm Hoàng Trạch tên ngu xuẩn kia có thể hay không lại đi quấy rối Lâm Thần. Nói trắng ra là, hắn sở dĩ muốn cho Lâm Thần ở chỗ này chỉ là bởi vì hắn cần Lâm Thần ở chỗ này, mà cũng không phải

là bởi vì Lâm Thần cần hãn bảo hộ hoặc là cái gì khác nguyên nhân, loại này có đồ vật gì không cách nào với tới phảng phất muốn thoát ly chưởng khống sự tình ở trên người hãn đã có rất nhiều năm chưa từng xảy ra.

Nơi xa lần nữa truyền đến lẻ tẻ giao chiến âm thanh, chỗ xa hơn, mơ hồ có pháo cối tiếng vang lên.

Hình Tòng Liên thờ dài, hãn đương nhiên không thể đem Lâm Thần mang đến.

Tại một chỗ pha lê cận bã bên trong, tại mưa bom bão đạn âm thanh bên trong, hãn lại uống một hớp rượu, hãn vô ý thức nhìn về phía tây nam phương hướng, ánh mắt lại bị phương xa xanh ngắt ướt át hạ tư dãy núi che kín.

Ta không ở đây lúc, hi vọng người mọi chuyện đều tốt.

Hãn nhẹ nhàng buông xuống ly đế cao, nhìn qua trong chén đen nhánh chất lỏng, nghĩ như vậy đến.

...

Tại Hình Tòng Liên nâng chúc hãn mọi chuyện đều tốt thời điểm, Lâm Thần tình huống lại không tốt lắm.

Đây cũng không phải là bởi vì hãn vết thương vừa may một châm liền bị ép cắt đứt quan hệ đầu xông lên lâu năm, cũng không phải bởi vì hãn phải xử lý cưỡng ép án việc quan hệ Giang Triều thế tử, mà là bởi vì cái này khởi kiếp cầm án bản thân có lẽ xa so với hãn tưởng tượng còn gai góc hơn.

Mặc dù Giang đội phó đã gấp đến độ giống kiến bò trên chảo nóng, thúc giục hãn tiến vào khoa giải phẫu thần kinh phòng thầy thuốc làm việc bên trong tiến vào đàm phán, nhưng Lâm Thần lại cố chấp phải đứng tại sát vách trong văn phòng, kỹ càng nghe mới từ trong văn phòng chạy ra thầy thuốc tập sự nhóm tự thuật tình huống bên trong. Không có Hình Tòng Liên không có Vương Triều, hãn đương nhiên cũng không có tùy thời có thể dùng ẩn hình tai nghe cùng tùy thời có thể lấy điều lấy thu hình lại, bởi vậy chỉ có thể dùng nguyên thủy nhất hỏi thăm pháp tìm hiểu tình hình.

Ở trước mặt hãn, một vị nam thực tập sinh bởi vì vô cùng gấp gáp mà lộ ra không biết làm sao.

“Ta lý một chút mạch suy nghĩ, vừa rồi vị kia cầm đao nam tử tiến vào trong văn phòng không có chút nào lý do vung chặt, sau đó hãn

bắt ngồi tại nhất cống người, Lý chủ nhiệm chủ động hướng vị nam tử kia đề nghị đưa người thay đổi, đối phương nghe theo đề nghị, cho nên hiện tại bị cưỡng ép người biến thành Lý chủ nhiệm đúng không?”

Nam hài có chút xấu hổ che mặt, hốc mắt đỏ bừng: “Thật xin lỗi, là ta vô dụng... Ta... Ta không có chút nào nam nhân, thế mà khiến Lý chủ nhiệm thay ta... Thay ta...”

Lâm Thần vỗ vỗ vị kia đại nam hài lưng, trấn an nói: “Thế cho người là Lý chủ nhiệm làm người lão sư ý nguyện, chúng ta đều hi vọng có thể thuận lợi đưa nàng cứu ra, nhưng điều kiện tiên quyết là mời người chăm chú trả lời vấn đề của ta. Đầu tiên, cưỡng ép người có nói qua mình tố cầu sao, ý của ta là, hấn có minh xác nói qua mình muốn cái gì sao?”

“Hấn... Hấn nói có người tại trong đầu hấn trang máy nghe trộm, hấn muốn chúng ta đem vật kia móc ra!” Vị kia thực tập sinh chân thành nói.

Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại, lại hỏi: “Cho nên cưỡng ép người là các người đã từng thu đã chữa bệnh hoạn sao?”

Mấy vị thực tập sinh hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không cách nào trả lời vấn đề này.

“Ta giống như chưa thấy qua hấn.”

“Ta cũng không, bắt quá ta chỉ nửa năm.”

“Y tá chứ?”

Lâm Thần quay đầu lại hỏi nói.

Tập hợp một chỗ cô y tá cũng đều nhao nhao lắc đầu: “Chúng ta đều chưa thấy qua, hấn không phải chúng ta khoa bệnh nhân!”

Quyển 5 Chương 170. Năm phù 07

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 170. Năm phù 07

Tác giả: Trường Nhị

Nghe vậy, Giang Triều đem hắc kéo đến một bên góc rơi hỏi: “Máy nghe trộm, Lâm cố vấn?” Giang Triều dừng một chút, rất khẩn trương hỏi, “Sẽ không lại là tướng dã cảnh đẹp nhóm người kia giờ trò quỷ à?”

Lâm Thần lắc đầu: “Không quá giống, nghe bọn hắc trong lời nói thuyết minh, kia tựa hồ là điển hình i hình bệnh tâm thần phân liệt hình, bệnh nhân hiện ra dương tính triệu chứng á hình, khả năng nguyên phát tính ảo giác cùng chứng vọng tưởng trạng tồn tại, nếu như hắc không phải Vĩnh Xuyên hai viện bệnh nhân, trước hết tra hạ gần đây Vĩnh Xuyên quảng văn bệnh viện liền xem bệnh ghi chép.” Lâm Thần nói xong, phát hiện chung quanh không người hưởng ứng, hắc quay đầu lại, mới ý thức tới lúc này Vương Triều không ở đây bên cạnh hắc, cũng sẽ không có người lập tức cho hắc muốn đáp án, mà thường quy thủ đoạn điều tra như cũ cần đại lượng loại bỏ thời gian, hắc chỉ sợ Giang Triều phu nhân đợi không được quá lâu.

“Người bị bệnh tâm thần?” Giang Triều nghe xong lời này, càng căng thẳng hơn, “Vậy ta lão bà chẳng phải là nguy hiểm hơn, ngài có phải hay không phải lập tức tiến vào đàm phán, nhưng đối người bị bệnh tâm thần người cùng nàng đối thoại cũng không nhất định hữu dụng a!” Đang khi nói chuyện, Giang Triều lại nghĩ tới cái gì, hắc từ trong túi móc ra Bluetooth tai nghe đưa tới, “Đặc công hắc là tại 10 phút bên trong đến, ngài mang theo tai nghe, chúng ta hảo giao lưu.”

Nhìn xem Giang Triều đưa tới hình bầu dục Bluetooth tai nghe, Lâm Thần cự tuyệt: “Cưỡng ép người hoài nghi mình trong ý nghĩ bị người trang máy nghe trộm, hắc sợ rằng sẽ rất sợ hãi vật tương tự.” Hắc nói xong, lấy điện thoại cầm tay ra bấm Giang Triều điện thoại,

Giang Triều không rõ ràng cho lắm ấn nút tiếp nghe khóa, Lâm Thần nói, “Điện thoại kết nối, người có thể nghe được ta cùng cưỡng ép người nội dung nói chuyện.”

“Nhưng Lâm cố vấn chúng ta nên như thế nào phối hợp hành động.”
“Hai cái phương án, thứ nhất, các loại, chờ đặc công đội cầm vi hình tai nghe đến; thứ hai, ta đi vào trước.” Lâm Thần mắt nhìn ngoài cửa sổ, đối diện bệnh viện cao ốc bao trùm lấy tím sắc pha lê màn tường: “Đến lúc đó đặc công chỗ bắn lên hẳn là sẽ bố tại kia tòa nhà bên trên, điện thoại thông tin có thể sẽ âm sắc không tốt, nhưng các người hẳn là có thể nhìn thấy ta.”

“Chính là người không có kính viễn vọng, không nhìn thấy chúng ta a!”

“Ta có thể không cần nhìn đến các người.” Lâm Thần đang khi nói chuyện, hướng bên ngoài phòng làm việc đi đến, hẳn đóng cửa phòng lại, tại hành lang bên trên đối Giang Triều âm thầm làm thủ thế, “Khi thấy cái này thủ thế lúc, lập tức cách giết nghi phạm, đừng do dự.”

Giang Triều bỗng nhiên sửng sò: “Mặc dù bên trong là vợ ta, nhưng còn muốn xin ngài thận trọng xử lý, cục chúng ta lần trước xử trí một con tin bắt cóc án, hiện trường nhân viên cảnh sát xuất thủ đánh chết cướp phạm, còn bị truyền thông chất vấn, cuối cùng đánh chết cướp phạm nhân viên cảnh sát còn viết kiểm lấy sách.”

Lâm Thần trong lòng biết Giang Triều là vì tốt cho hẳn mới như thế nhắc nhở, thế là chăm chú trả lời: “Nếu như ngài lựa chọn bổ nhiệm ta làm lần này đàm phán chuyên gia, kia tại phải chẳng lựa chọn đánh chết người chất trong chuyện này mời tín nhiệm ta đối hiện trường tình thế phán đoán.”

Giang Triều nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

“Xin đem phối thương cho ta.” Hẳn nói lần nữa, “Để phòng vạn nhất.”

Giang Triều lại ngây ngẩn cả người.

Đột nhiên, cưỡng ép vụ án phát sinh sinh trong văn phòng truyền ra cưỡng ép người gầm thét: “Trên tay người cầm thứ gì, buông xuống, buông ra!”

“Nhanh lên!” Lâm Thần thúc giục nói.

Giang Triều lập tức móc ra súng lục đưa tới.

Lâm Thần vỗ vỗ Giang Triều bả vai, chọt cho tay thương lên đạn, bình tĩnh nói: “Xin yên tâm, ta rất chuyên nghiệp, sẽ bình an cứu ra tẩu tử.”

Giang Triều lúc trước chỉ là khẩn trương, nhưng nghe đến câu nói này lúc, hấn đột nhiên vành mắt đỏ bừng, dùng sức nhẹ gật đầu. Lâm Thần quay người hướng khoa giải phẫu thần kinh văn phòng đi đến, cửa phòng làm việc vây quanh một vòng bảo an.

Hấn đến gần sau mới phát hiện, khiến cưỡng ép người kích động đến nóng nảy chính là bảo an đội trưởng trên tay bộ đàm, bộ đàm thỉnh thoảng vang lên đột nhiên xuất hiện tạp âm, làm cho người kinh hãi run sợ.

Hấn vỗ vỗ viên an ninh kia đội trưởng bả vai, đưa ra giấy chứng nhận, nói: “Ta là Lâm Thần, cảnh sát tâm lý học cố vấn, ta đem phụ trách lần này đàm phán, mang người nhân mã bên trên triệt hạ.”

Thanh âm của hấn không lớn không nhỏ, đủ để cho vòng vây bảo an đều nghe rõ ràng, nhưng vào lúc này, bên cửa sổ cưỡng ép người cũng ý thức được hấn tồn tại.

“Người là ai, cút đi, cút đi, các người đều cút đi!” Cưỡng ép lấy hô lớn.

Bảo an nối đuôi nhau rời khỏi, Lâm Thần hướng về phía trước bước một bước, rốt cục thấy rõ vị kia cưỡng ép người hình dạng.

Cùng trong tưởng tượng khác biệt chính là, kia là vị 40 tuổi khoảng chừng xã hội tinh anh nhân sĩ, hấn còn mặc đi làm lúc âu phục chế phục, đánh lấy điếu thuốc xám cách văn cà vạt, trán của hấn phát dùng điệp li Thủy Cố định cũng đều hướng về sau chải đi, mặc dù áo quần hấn lộn xộn, nhưng cả người nhìn qua như cũ bóng loáng không dính nước, mà cùng hấn toàn thân trang phục không hợp chỉ có trên tay hấn giơ cán dài dưa hấu đao, lưỡi đao thẻ chủ một vị bạch bào nữ bác sĩ cái cổ, kia nên chính là Giang Triều phu nhân. Lâm Thần hướng đối phương gật đầu thăm hỏi, mặc dù trong văn phòng cái bàn khuynh đảo, nhìn qua hỗn loạn dị thường, có Giang Triều phu nhân nhưng không có nửa điểm kinh hoàng, nàng hai tay cầm túi, lộ ra phi thường trấn định.

“Chuyên gia đàm phán?” Nàng hỏi.

“Ta là Lâm Thần.” Hấn trả lời.

Lâm Thần rất rõ ràng nhìn thấy Giang Triều phu nhân nhăn tình sáng lên, nàng còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng vào lúc này, cưỡng ép người nghe vậy lần nữa nóng nảy, hấn dùng dưa hấu đao lần nữa ép hướng Giang Triều phu nhân trắng nõn cái cổ, cả giận nói: “Ai bảo các ngươi nói chuyện, ai bảo các ngươi nói chuyện!”

Lâm Thần nhìn qua chuỗi này dưa hấu đao, sau đó trong phòng làm việc liếc nhìn một lần, nhưng không có phát hiện cặp công văn một loại đồ vật, bệnh viện bảo an cũng không mù lại không ngốc, không có khả năng nhìn thấy một vị vung vẩy dưa hấu đao người bị bệnh tâm thần mà không ngăn cản, điều này nói rõ trước mắt hấn vị này “Tinh anh nhân sĩ” là dùng một ít phương pháp đặc thù mới đưa dưa hấu đao mang vào nơi này.

Lâm Thần nhú nhú mày, đối phương hiện ra rõ ràng phạm tội kế hoạch, tổ chức hành vi năng lực, thậm chí còn có nhất định tính bí mật, cái này cùng bệnh tâm thần phân liệt bệnh nhân triệu chứng có nhất định không hợp chỗ.

Hấn lúc này mới phát hiện, hiện tại trong văn phòng tình hình cùng hấn lúc trước phỏng đoán so sánh chỉ sợ xuất hiện một vài vấn đề. Hấn nhìn về phía đồng hồ, thời gian vừa qua khỏi đi hai phút.

“Thật có lỗi, ta vừa rồi chỉ là tại xác nhận con tin an toàn tình trạng.”

Hấn đối cưỡng ép giả thuyết, “Ta là phụ trách lần này đàm phán cảnh sát đàm phán nhân viên, ta gọi Lâm Thần, người có lời gì đều có thể cùng ta nói, ta sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của người.”

“Chuyên gia đàm phán? Người mới không phải đến cùng ta đàm phán, ta không nên cùng người đàm, chính là cảnh sát các người tại ta trong đầu chứa đồ vật, ta đã biết, người là muốn tới giết ta!”

Cưỡng ép người dùng lưỡi đao chăm chú kẹp lại Giang Triều phu nhân cái cổ, “Lui lại, lui lại, thối lui đến cổng.”

Lâm Thần bất vi sở động, hấn ngữ khí biến đổi, thuận cưỡng ép người nghiêm khắc nói: “Đã người rất rõ ràng là cảnh sát chúng ta lắp đặt máy nghe trộm, vậy người cũng nên biết, chỉ có chúng ta có thể đem đồ vật lấy ra, nếu như ta đi, người cả một đời cũng không nên nghĩ đem đồ vật lấy ra.”

“Người đang uy hiếp ta, người có tin ta hay không đem người giết, sau đó tự sát, ta sẽ tự sát!”

“Ta khuyên ngươi hay là cùng cảnh sát hợp tác.” Lâm Thần đang khi nói chuyện, ngược lại lại đi về phía trước hai bước, cưỡng ép người liên tiếp lui về phía sau, bị buộc đến tới gần cửa sổ vị trí, “Ngươi đang suy nghĩ gì chúng ta đều phi thường rõ ràng, ngươi trốn không thoát.”

“Đừng lại đến đây!” Cưỡng ép người trên tay dùng sức, Giang Triều phu nhân kêu lên một tiếng đau đớn, trên cổ vết xước xuất hiện tia thứ nhất vết máu.

Mặc dù nhận uy hiếp tính mạng, nhưng Giang Triều phu nhân lại phi thường trấn định tự nhiên, Lâm Thần rất rõ ràng trông thấy, tại cái cổ bị cắt ra một tia vết máu sát na, Giang Triều phu nhân nheo lại mắt, hướng hấn khẽ lắc đầu.

Khoa giải phẫu thần kinh chủ nhiệm bác sĩ đương nhiên cũng có đối bệnh tâm thần phân liệt phán đoán cùng giám định năng lực, Lâm Thần nghĩ, sợ là Giang Triều phu nhân từ lâu nhìn ra đầu mối.

Hấn lại nhìn một chút thời gian, cách đặc công đội viên đến nhanh nhất còn muốn năm sáu phút, thời gian chỉ sợ không còn kịp rồi.

Thấy thế, hấn giả bộ như được thành công đe dọa đáng vẻ, liên tiếp lui về phía sau, cũng đối cưỡng ép giả thuyết: “Đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích, ta hướng lui về phía sau còn không được à.”

Cưỡng ép người nhẹ nhàng thở ra, sau đó lặng lẽ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Lâm Thần nói: “Ngươi thật sự là ta xin chào thông minh nhất thụ khống giả, ngươi là lúc nào phát hiện mình trong đầu bị chúng ta lắp đặt máy nghe trộm?”

“Nửa tháng trước, ta nghe được bí mật của các ngươi trò chuyện thanh âm, các ngươi nói cần khống chế ta đánh cắp công ty của chúng ta cơ mật!” Đang khi nói chuyện, cưỡng ép người bắt đầu dùng tay mãnh liệt đánh đầu của mình.

“Chính là...” Lâm Thần khẽ cười lên, “Chúng ta tại đầu ngươi bên trong chính là máy nghe trộm cũng không phải microphone, ngươi là thế nào nghe được chúng ta nói chuyện đây này?”

Nghe vậy, cưỡng ép người rõ ràng ngây ngẩn cả người, hấn con mắt nhẹ chuyển, sau đó đột nhiên cất cao âm lượng, phi thường tổ chất thần kinh nói: “Sóng điện, ta có thể tiếp thu được các ngươi sóng điện!”

“Năng lực của người thật sự là vượt qua tưởng tượng của ta.” Lâm Thần giễu cợt nói.

Đúng lúc này, hắn nhìn thấy lầu đối diện một cánh cửa sổ rất cục mớ ra, Giang Triều nhô đầu ra, cho dù hắn bây giờ nhìn không thấy Giang Triều biểu lộ, nhưng hắn rất xác định, nếu như hắn giờ phút này mang theo Bluetooth tai nghe, như vậy Giang Triều nhất định bên tai cơ đầu kia liền mạng căn dặn hắn dừng lại kích thích vị này cưỡng ép phạm vào.

“A a a a a a a a, không cần nói, mau đưa của ta máy nghe trộm lấy đi, nhanh lấy đi!” Cưỡng ép khinh suất thân không bị khống chế run rẩy lên, hắn điên cuồng hô.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, giang tay ra, khuyên lơn: “Chính là, muốn lấy đi máy nghe trộm, chúng ta phải làm cho người giải phẫu, mà người cưỡng ép vị này chính là bệnh viện này trình độ tốt nhất khoa giải phẫu thần kinh đại phu, không bằng người thả Lý chủ nhiệm, chúng ta dẫn người đi làm giải phẫu?”

“Không không không!” Cưỡng ép người lại lui một bộ, rốt cục ngồi dựa vào cửa sổ bên trên, “Người không nên gạt ta, các người làm sao đặt vào liền có thể làm sao lấy ra, khiến nữ nhân này mở cho ta đao, ta làm sao biết các người là đem đồ vật lấy ra vẫn là phải ở thủ thuật trên đài giết ta!”

“Nói rất có đạo lý.” Lâm Thần nhẹ gật đầu, một tay dứt túi, đi về phía trước mấy bước, “Tốt a, vậy ta hiện tại giúp người đem đồ vật lấy ra, có thể chứ?”

Hắn hỏi.

Không chờ cưỡng ép người lại tỏ thái độ, hắn từ trong túi cấp tốc móc ra tay thương.

Cưỡng ép người nhìn thấy tay thương sát na rất rõ ràng có một lát kinh hãi.

“Chúng ta bình thường đều là dùng tay thương tiêm vào, người đối với mình trên đầu nã một phát súng, máy nghe trộm liền sẽ bị phá hư, người đem cũng không tiếp tục thụ chúng ta khống chế.”

Hắn nắm chặt báng súng, đem họng súng đối hướng vị trí của mình, sau đó ngẩng đầu nhìn cưỡng ép người.

Vị kia tinh anh nhân sĩ trong ánh mắt có một lát chần chờ.

Lâm Thần đã cách vị kia cưỡng ép người càng ngày càng gần, hẳn làm bộ muốn đem tay thương đưa ra, mà cưỡng ép người cũng giống như nửa tin nửa ngờ vươn tay.

Ngay tại lúc tay của đối phương muốn chạm đến tay thương sát na, hẳn rất rõ ràng nhìn thấy cưỡng ép người trong ánh mắt hiện ra một tia cực độ ngoan lệ thần sắc, ngân lưỡi đao thoáng chốc vung lên, Lâm Thần bỗng nhiên níu lại đối phương, quả quyết bóp cò, đối vị kia tinh anh nhân sĩ huyết Thái Dương bắn một phát súng.

...

Tại hẳn nổ súng sau ước chừng ba phút giây thời gian bên trong, hẳn cảm thấy người chết kia người là hẳn, suy nghĩ của hẳn ý thức phảng phất cùng thân thể thoát ly, hòa tan tiến hoàn cảnh chung quanh bên trong.

Hẳn không rõ ràng mình là đứng đấy, ngồi có lẽ vẫn là quỳ, cũng không rõ ràng hẳn trong tầm mắt nhan sắc đến cùng là huyết hồng hay là thâm đen, cũng phải qua một đoạn thời gian rất dài, tiếng thét chói tai, nồn mưa âm thanh còn có châu đầu ghé tai âm thanh mới lại tiếp tục vang lên, nhưng này chút thanh âm tại hẳn nghe tới đều phi thường mơ hồ, tiếng súng đã dẫn phát hẳn nghiêm trọng ù tai, hẳn màng nhĩ nhói nhói, đại não một mảnh hỗn độn.

Bất quá khi người có thể cảm giác được đau đớn thời điểm, nói rõ người còn sống.

Lâm Thần nhẹ nhàng nắm tay, hẳn lúc này mới ý thức được hẳn sức khôi phục so với hẳn tưởng tượng còn cường hẳn hơn một chút, hẳn bắt đầu có thể thấy rõ tay mình tâm bởi vì tay thương sức giạt mà bị chấn động đến máu tươi chảy ròng vết thương, nơi đó nát thành một đoàn, làm cho người buồn nôn.

Hẳn thế là hướng bốn phía nhìn lại, chung quanh là tuyết trắng vách tường, trên tường dán giải phẫu thân thể con người đồ cùng giải phẫu quy tắc chi tiết một loại đồ vật, hẳn lúc này mới phát hiện mình tựa hồ đang ngồi ở không biết cái nào gian phòng làm việc bên trong.

Máy đun nước thùng nước chảy ừng ực tiếng vang lên, Lâm Thần theo tiếng kêu nhìn lại, phát hiện một vị nữ sĩ ngay tại đổ nước, hẳn lại nhìn kỹ một chút, mới phát hiện vị nữ sĩ kia đúng là hẳn vừa rời giải cứu ra con tin.

“Lâm cố vấn, uống trước rót nước đi.”

Giang Triều phu nhân một tay cầm túi, giơ chén giấy hướng hẳn đi tới.

“Người không có chuyện gì sao?” Hấn hỏi.

Mỹ lệ mà kiên cường nữ sĩ nhẹ gật đầu: “Cảm ơn ngài đã cứu ta, nhưng ta cảm giác ngài bản thân vấn đề tựa hồ so ta nghiêm trọng hơn một chút.”

Lâm Thần tiếp nhận chén nước, từ chính hẳn trên thân truyền đến mùi máu tươi làm hẳn căn bản không có biện pháp nuốt bất kỳ vật gì: “Thật có lỗi.”

Hấn thế là cầm chén nước, không có uống, lòng bàn tay truyền đến nhiệt độ hay là làm hẳn dần dần khôi phục lại, hẳn phát hiện trên người mình chẳng biết lúc nào lại bị ai đắp lên một đầu chăn mỏng. Đúng lúc này, văn phòng đại môn bị lằn nữa đẩy ra, không chờ hẳn thấy rõ bóng người, Giang Triều thanh âm liền vượt lên trước truyền vào màng nhĩ của hẳn bên trong: “Lâm cố vấn, vừa rồi thật sự là quá nguy hiểm, cũng thật uống cho người ra tay nhanh!”

Mặc dù hẳn bình thường cũng sẽ cảm thấy Giang Triều ngẫu nhiên nói chuyện quá nhiều, nhưng này dạng thanh âm quen thuộc hiện tại nghe tới nhưng lại làm kẻ khác cảm thấy rất là ấm áp.

“Ừm.” Hấn thản nhiên nói.

“Ta cho rằng ngài sẽ cùng hẳn tử tế đàm phán này không nghĩ tới ngài thế mà liên tục kích thích hẳn, cái này có chút không giống như là ngài tác phong a.”

“Bởi vì ta ngay từ đầu phán đoán sai, hung thủ mục tiêu chỉ sợ vẫn luôn là ngài phu nhân, hẳn chỉ là muốn giết chết phu nhân của ngài về sau, dùng bệnh tâm thần phân liệt đến đào thoát pháp luật chế tài.”

Quyển 5 Chương 171. Năm phù 08

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 171. Năm phù 08

Tác giả: Trường Nhị

Nghe vậy, Giang Triều vô cùng gấp gáp: “Đây không phải là người bị bệnh tâm thần sao, hắn đều nói mình trong đầu có máy nghe trộm, rõ ràng đều là diễn xuất tới?”

“Đúng đấy, ta ngay từ đầu nghe nói hắn đến khoa giải phẫu thần kinh là yêu cầu bác sĩ lấy ra đầu óc của hắn bên trong bị người sắp đặt máy nghe trộm, ta cũng cho rằng kia là điển hình vọng tưởng hình tinh thần phân liệt, nhưng kỳ thật ta không để mắt đến một cái mấu chốt nhất chi tiết vấn đề.”

“Vấn đề gì?”

“Hắn vì sao lại đồng ý trao đổi con tin chứ?” Lâm Thần hỏi lại.

Giang phu nhân phảng phất rất tán thành lối nói của hắn, đi theo nhẹ gật đầu.

Lâm Thần thế là hướng đối phương nhìn lại: “Giang phu nhân ngài lúc ấy là thế nào thuyết phục hắn trao đổi con tin đây này?”

Giang phu nhân đáp: “Ta nói, ta là nơi này chủ nhiệm, hắn bắt ta sẽ càng có giá trị.”

“Trong này có vấn đề gì không lão bà?”

“Đây là một cái căn cứ vào môn thống kê kết luận, bệnh tâm thần người bệnh phạm pháp hành vi phạm tội tuyệt đại đa số không có chuyện trước kế hoạch, thiếu chuẩn bị, bình thường đột nhiên phát sinh, có điên cuồng tính, tỷ như bên đường tùy ý chém người một loại. Đương nhiên cũng có số ít người bị bệnh tâm thần có thể làm được có dự mưu có kế hoạch phạm án, nhưng số lượng phi thường thưa thớt, bình thường chỉ phát sinh tại cố chấp hình hoặc là vọng tưởng hình người bị bệnh tâm thần trên thân. Nhưng thường thường, vọng tưởng hình người bị bệnh tâm thần công kích đối tượng là bọn hắn ‘Cừu nhân’.” Lâm Thần chống đỡ một bên đầu,

dùng ngón tay nắm chặt chén giấy, nhẹ nhàng chuyển nửa vòng, “Hắn nâng đao chém lung tung lúc thể hiện ‘Điên cuồng tính’ . Nhưng vô luận là hắn giấu kín đưa hấu đao tiến vào bệnh viện hành hung, hay là cho phép trao đổi người bị tình nghi, thậm chí nói ra yêu cầu lấy ra máy nghe trộm tố cầu, đều hiện ra một loại kín đáo ‘Dự mưu tính’ . ‘Điên cuồng tính’ cùng ‘Dự mưu tính’ tồn tại nhất định mâu thuẫn, đồng thời trải qua hắn lộ ra, hắn cho rằng là cảnh sát chúng ta tại hắn trong đại não cắm vào máy nghe trộm, hắn trả thù đối tượng hắn là cảnh sát chúng ta mới đúng, tìm bác sĩ làm gì? Huống chi hắn tìm bác sĩ nhưng không có bất cứ thỉnh cầu gì trị liệu ý tứ, chỉ là ghìm chặt bác sĩ cổ, hắn dự mưu tính cũng không triệt để.” Lâm Thần bên môi lộ ra rất lạnh tiểu dung, “Tóm lại, ta cho rằng cưỡng ép Lý chủ nhiệm vị này người hành hung là nguy trang thành người bị bệnh tâm thần áp dụng phạm tội, lấy đào thoát pháp luật chế tài.” Giang Triều nghe hắn nói xong, hồi lâu đều không nói gì, cuối cùng vẫn là Giang phu nhân vỗ vỗ lão công mình mu bàn tay, Giang đội phó mới giật cả mình: “May mắn có người tại a Lâm cố vấn!” Hắn nói xong, vội vàng nhìn về phía bên cạnh, “Lão bà, người gần nhất có đắc tội người nào sao?”

Giang phu nhân phi thường thản nhiên: “Chúng ta làm bác sĩ, lúc nào không đắc tội người.”

Giang Triều há to miệng, rất không rõ ràng cho lắm, Giang phu nhân ra tay néo néo lão công mình vành tai, ôn hòa nói, “Mỗi khi bệnh nhân nói, bác sĩ van cầu người mau cứu ta, mà chúng ta lại bất lực thời điểm, kiểu gì cũng sẽ đắc tội một chút bệnh nhân cùng bọn hắn gia thuộc.”

“Chính là người biết người chết sao lão bà, là người đã từng thu trị thân nhân bệnh nhân sao?”

Giang phu nhân lắc đầu: “Cho dù là, ta cũng nhớ không được.”

“Vậy người gần nhất muốn coi chừng a, có cần xin nghỉ hay không về nhà mấy ngày?”

“Nói thật giống như ta xin phép nghỉ về nhà người liền sẽ ở nhà bảo hộ ta cũng như thế.”

“Ta biết a lão bà, người tin ta!”

Lâm Thần nghe bọn hắn không có chút ý nghĩa nào lại có vẻ phi thường hạnh phúc đối thoại, từ ngoài cửa sổ bắn vào ánh nắng rơi

vào đôi này kém một chút kinh lịch sinh ly tử biệt vợ chồng trên thân, hẳn rất cực uống một ngụm trong chén nước ấm.

“Giang Triều.” Hắn bỗng nhiên mở miệng.

Giang Triều sững sờ: “Lâm cố vấn người nói.”

“Từ tế bảo hộ tôn phu nhân.”

“Ta biết Lâm cố vấn, ngài cũng cảm thấy cần nhằm vào phu nhân ta người sẽ không từ bỏ ý đồ đúng hay không?”

“Hay là trước điều tra rõ ràng người chết thân phận, hẳn là có thể làm rõ hành vi của hắn động cơ.” Đột nhiên, Lâm Thần trong đầu một trận nhói nhói, giống như là có người nào cầm lấy búa đột nhiên đánh hẳn huyết Thái Dương, hắn dùng sức nắm chặt chén giấy, đến mức dòng nước đều tràn ra, một lát sau, hắn mới rất miễn cưỡng nói với Giang Triều: “Thật có lỗi, tình trạng của ta không phải rất tốt, vụ án này ta chỉ sợ hết cách rồi cùng đi theo.”

Giang Triều khẩn trương nói: “Thật xin lỗi thật xin lỗi, ta đưa người đi khâu lại vết thương.”

“Không cần.”

Lâm Thần đứng người lên, đỡ lấy mặt tường, hướng bên ngoài phòng làm việc đi đến.

Giang phu nhân kéo lại hắn: “Người thương phải nặng như vậy, ta lập tức cho người khâu lại vết thương, người còn muốn đi đâu?”

“Ta muốn về nhà.” Lâm Thần quay đầu, bình tĩnh đáp.

...

Hình Tông Liên ngồi tại xe mở mui cát Puri, đột nhiên nhìn về phía trước, bọn hắn giờ phút này đang lái tại mênh môn đất vàng phía trên, hướng tây nam phương hướng rừng mưa xuất phát.

Đất vàng bên trên đứng sừng sững lấy lẻ tẻ cự phúc quang cáo, tại cự phúc quang cáo đỉnh là màu lam xám bầu trời, nơi xa hạ tư dãy núi đỉnh ứ đọng lấy màu xám nhạt tầng mây, phảng phất tại áp ủ một trận quét sạch thiên địa mưa to.

Đạp vào mặt chính là rừng mưa biên giới ẩm ướt nóng bức gió mùa, quét ở trên mặt gió lại không cách nào thổi đi trong lòng của hắn bức bối cảm xúc, hắn chỉ cảm thấy phảng phất có chuyện gì đó không hay ngay tại phát sinh, lại giảng không rõ ràng là vì cái gì. Phảng phất tâm linh cảm ứng, Vương Triều cũng hướng hắn nhìn lại, bọn hắn liếc nhau, trong nháy mắt minh bạch lẫn nhau lo lắng.

Vương Triều hiềm thấy không dùng nói đùa ngữ khí nói chuyện: “Lão đại, không phải đâu, người cũng cảm thấy sao?”

Hình Tòng Liên tay đè tại điện thoại của mình bên trên, cơ hồ có gọi điện thoại xúc động, bất quá hấn vô cùng rõ ràng, đó cũng không phải lựa chọn tốt nhất.

“Vương Triều...” Hấn nhàn nhạt mở miệng, “Trong nhà có giám sát đi, đem thời gian thực giám sát điều ra tới.” Hấn nói.

Vương Triều chính ôm máy tính khuôn mặt sầu khổ, nhất thời chưa kịp phản ứng yêu cầu của hấn, có điều rất nhanh, người thiếu niên liền hiểu hấn ý tứ, bỗng nhiên vỗ đùi: “Lão đại, mặc dù có chút biến thái si hấn, nhưng thật là một cái ý kiến hay!”

Đang khi nói chuyện, Vương Triều đã cấp tốc điều ra bọn hấn ở vào Nhan gia ngõ hẻm số sáu nơi ở video theo dõi, nếu như Lâm Thần ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc với mình sinh hoạt tại như thế nào không góc chết trong theo dõi.

Phòng bếp khăn lau, phòng khách mâm đưng trái cây, trong viện cá bơi, trong phòng đệm chần, trong phòng hết thảy rõ ràng rành mạch, nhưng mà vô luận thời gian như thế nào không ngừng biến hóa, hình ảnh theo dõi bên trong cảnh tượng lại hoàn toàn cố định.

Hình Tòng Liên mắt nhìn Vương Triều, Vương Triều liều mạng đổi lấy giám sát góc độ, lông mày càng nhăn càng chặt.

Lúc này, Khang an cũng bu lại, : “Lão đại các người đang nhìn cái gì nha?”

Hình Tòng Liên nhìn thấy Khang an liền giận không chỗ phát tiết: “Cút xa một chút.” Hấn đối với mình trước thuộc hạ nói.

Khang an lại giống như là tự động loại bỏ hấn, ngược lại góp phải càng trước một chút, thậm chí đem hấn ánh mắt đều che lại: “A lão đại, đây là nhà các người sao, trên ban công hoa đều nhanh phơi chết rồi, cái này cỡ nào lâu không có người ở a!”

Vương Triều đem hình tượng dừng lại ở phòng khách trên bàn trà, sau đó phóng đại hình tượng. Trên bàn trà chén nước vẫn như cũ là bọn hấn đem đó xuất phát đi Vĩnh Xuyên trước Lâm Thần uống qua ly kia, mặt bàn bị long đong, hoa cỏ khô bại, rất rõ ràng Lâm Thần căn bản cũng không có trở về nhà.

“Móa, Giang Triều cái này hỗn đản có phải hay không đem ta A Thần ca ca lưu tại Vĩnh Xuyên tra án!” Vương Triều quay đầu hỏi hấn.

Mặc dù biết đây đương nhiên là khả năng duy nhất tính, mà lấy Lâm Thần cá tính cũng rất khó từ bỏ manh mối không còn truy tra, nhưng nhớ tới hấn lúc rời đi Lâm Thần trạng thái tinh thần, Hình Tòng Liên cũng đi theo tức giận.

Nói đùa cái gì, Lâm Thần cần nhất là đầy đủ nghỉ ngơi cùng hoàn chỉnh tâm lý trị liệu, tiếp tục đuổi tra Tống Thanh Thanh một án, Lâm Thần chính là làm bằng sắt cũng muốn sụp đổ.

“Nghiệm chứng suy đoán của ngươi.” Hấn nói với Vương Triều.

“Vĩnh Xuyên hai cục đúng không, ha ha.” Vương Triều chợt bắt đầu xâm lấn Vĩnh Xuyên hai cục hệ thống theo dõi, bọn hấn người ở nước ngoài, càng thêm không có gánh nặng trong lòng, Vương Triều thời gian sử dụng cũng so trước đó ngắn hơn, nút Enter vang, hình ảnh sáng lên.

Vương Triều phi tốc kéo thả thời gian trực, quả nhiên, Lâm Thần thân ảnh xuất hiện tại Vĩnh Xuyên hai cục lớn trong văn phòng. Ngoài cửa sổ tia sáng từ tối thành sáng lại chuyển tối, Hình Tòng Liên đếm thời gian, trọn vẹn bốn Thập Bát giờ, Lâm Thần đều không có đi ngủ. Hình Tòng Liên nhìn chăm chú Lâm Thần, gặp hấn yên tĩnh ngồi ngay ngắn ở trước máy vi tính tìm đọc tư liệu, thỉnh thoảng nâng chén nhấp trà lại tiếp tục buông xuống. Hình Tòng Liên hận không thể tại ly kia trong nước hạ điểm thuốc ngủ, khiến Lâm Thần rút nhanh lên đi ngủ.

“Lão đại, các ngươi đang nhìn ai vậy?” Khang an thanh âm lại lần nữa vang lên.

Hình Tòng Liên đơn giản có đem người đạp hạ xe Jeep xúc động: “Đem ngươi đầu từ ta ánh mắt di chuyển về phía trước mở.” Hấn mỗi chữ mỗi câu nói.

Khang an vội vàng đem đầu dịch chuyển khỏi, tại kia đáng ghét đầu dờ trong nháy mắt, Hình Tòng Liên nhìn thấy Lâm Thần đứng dậy. Lâm Thần phảng phất tìm đọc đến thứ gì, hấn đứng người lên, thần sắc chắc chắn, bùng chén nước, hướng một gian khác trong văn phòng đi đến.

Vương Triều lập tức hoán đổi giám sát góc độ, hấn nhìn xem Lâm Thần đi vào network giám sát khoa, cùng bên trong nhân viên cảnh sát nói gì đó, sau đó tên kia nhân viên cảnh sát đột nhiên tinh thần tỉnh táo, bắt đầu đánh bàn phím. Một lát sau, Lâm Thần phảng phất

nhớ ra cái gì đó đồ vật, hấn chấn động mạnh một cái, thậm chí liền trong tay chén sứ cũng âm ỉ rơi xuống đất. Video chỉ có hình ảnh mà không âm thanh, mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, nhưng chỉ từ Lâm Thần thần tình thống khổ bên trong Hình Tòng Liên liền có thể đoán được bọn hấn phát hiện mới tất nhiên lại cùng Tống Thanh Thanh một án có quan hệ.

Lâm Thần ngồi xổm người xuống, muốn nhặt lên trên đất mảnh sứ vỡ phiến, nhưng lại đột nhiên đem bên trong một mảnh nắm thật chặt tại lòng bàn tay. Hấn nhìn xem máu tươi từ Lâm Thần lòng bàn tay nhỏ xuống, nhìn xem Giang Triều khăn trương lấy ra y tế rương, lại nhìn xem Lâm Thần lơ đãng trên tay chính mình ngã nước khử trùng.

Lâm Thần trên mặt lộ ra đau đến chết lặng sau ngược lại càng hiển bình tĩnh thần sắc, Hình Tòng Liên ổn ổn khí tức, nói với Vương Triều: “Có thể tra được máy vi tính kia văn kiện ghi chép sao, bọn hấn đến cùng phát hiện thứ gì?”

“Vài phút!” Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, nhanh chóng điều đi trong đó một phần văn kiện, kết quả làm cho người kinh hãi, hấn rốt cuộc biết Lâm Thần thất thổ nguyên nhân, cảnh đẹp cùng tướng dã động cơ giết người vậy mà cùng có m Sc không biên giới bác sĩ tổ chức cùng Alh công ty bảo hiểm tương quan.

Hình Tòng Liên ngẩng đầu, bọn hấn ngồi trên xe Jeep, giờ phút này vừa lúc cùng một khối Alh công ty bảo hiểm cự phúc ven đường biển quảng cáo sượt qua người.

Chờ hấn quay đầu lại, trong video đã không có Lâm Thần thân ảnh.

“Lão đại, còn phải lại nhìn sao?” Vương Triều hỏi dò.

“Tiếp tục.” Hình Tòng Liên nói.

“Chính là chúng ta nhìn cái gì a?”

Hình Tòng Liên nhớ lại sau cùng hình tượng: “Giang Triều có phải hay không dẫn hấn đi ra?”

“Đúng a?”

“Điều Vĩnh Xuyên hai viện giám sát.”

“Hờ?”

“Giang Triều phu nhân là hai viện bác sĩ, hấn hấn là sẽ mang Lâm Thần đến đó khâu lại vết thương.”

Vương Triều nửa tin nửa ngờ điều ra khám gấp đại lâu hình tượng, nhưng khám gấp đại sảnh nhân số đông đảo, cần tại trong biển người mê mông phân biệt Lâm Thần thân ảnh phi thường khó khăn.

“Lão đại ngươi biết sông đội phó lão bà đại nhân là cái gì phòng sao, hấn có thể hay không trực tiếp mang A Thần ca ca đến đó khâu lại vết thương nha?” Vương Triều hỏi.

“Khoa giải phẫu thần kinh.” Hình Tòng Liên đáp.

Vương Triều gật đầu, nương theo hình tượng hoán đổi, làm cho người sợ hãi một màn xuất hiện.

Khoa giải phẫu thần kinh bệnh khu hành lang loạn cả một đoàn, bảo an vòng vây tại nào đó cửa phòng làm việc, bác sĩ bệnh nhân thần sắc khủng hoảng, mà Lâm Thần...

Lâm Thần đứng tại hành lang nơi hẻo lánh, hấn tiếp nhận Giang Triều đưa tới súng lục, không chút do dự đem □□ lên đạn, hấn đi ra hình tượng, đi vào bị bảo an vòng vây trong văn phòng.

“Đệt Giang Triều cái này ngu xuẩn vì cái gì khẩu súng cho ta A Thần ca ca chính hấn không thể lên sao!” Vương Triều cũng kích động không cách nào ức chế âm lượng, khiến lập tức nói, “Ta thử nhìn một chút điều đối lâu camera có thể hay không thấy rõ cái này văn phòng...”

“Đàm phán.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Hấn lời còn chưa dứt, hình tượng hoán đổi, quả nhiên, trong văn phòng đang có người tay cầm lưỡi dao cứa ép lấy một vị nữ bác sĩ, mà Lâm Thần chính phản cầm thương, từng bước một đi hướng hình tượng bên trong dùng thế lực bắt ép người.

Bởi vì khoảng cách quan hệ, Hình Tòng Liên thấy không rõ Lâm Thần khuôn mặt, có hấn chỉ cảm thấy trái tim đều muốn ngưng đập, trong điện quang hỏa thạch, Lâm Thần quả quyết rút súng xạ kích, máu tươi văng khắp nơi ra, Vương Triều nhin không được kêu một tiếng, che mắt.

Hình Tòng Liên lại không cách nào dời ánh mắt, hấn mở to mắt, trơ mắt nhìn xem Lâm Thần rũ tay xuống, phảng phất sự tình gì cũng chưa từng xảy ra, quay đầu đi ra phòng.

Hình tượng lần nữa cắt đi trở về hành lang, Lâm Thần thần sắc chết lạng, như đồng hành chấp nhận mộc lão giả, tại chung quanh hấn có

rất nhiều người, chạy đến xử trí sự kiện cảnh sát cũng tốt, bệnh viện bác sĩ y tá bệnh nhân cũng được, trong hành lang hẳn là phi thường nhao nhao, nhưng ở thời khắc đó, Hình Tòng Liên rất rõ ràng cảm giác được Lâm Thần căn bản cảm giác không đến chung quanh phát sinh hết thảy, hẳn ý thức đã hoàn toàn cùng thân thể tách rời, như cùng chết đi.

Hắn cứ như vậy nhìn xem Lâm Thần cứ như vậy nhìn xem xuyên qua hoảng sợ đám người, bị mang vào một gian trong văn phòng. Bởi vì một gian khác văn phòng pha lê phản quang nguyên nhân, bọn hắn hết cách rồi nhìn thấy bên trong đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Vương Triều muốn tiến nhanh, Hình Tòng Liên lại ngăn trở hắn.

Bốn phía yên tĩnh im ắng, hẳn phảng phất kinh lịch lấy dài dằng dặc phim câm, sau đó hình tượng lần nữa tiến nhanh, một đám nhân viên y tế từ cuối hành lang vọt tới, văn phòng đại môn mở rộng, Lâm Thần nằm tại trên cáng cứu thương, bị mang ra ngoài.

Quyển 5 Chương 172. Năm phù 09

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 172. Năm phù 09

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền, một cái tay rú xuống cẳng cứu thương, một cái tay khác bày ở bên cạnh thân. Hình Tông Liên nhìn thấy hấn quần áo trong bên trên bị bắn tung tóe vết máu, trong lòng căng thẳng. Kia có lẽ là cưỡng ép người máu, nhưng cũng có thể là hấn thụ thương sau lưu máu.

Cẳng cứu thương từ giám sát trước lóe lên thời gian rất ngắn, Vương Triều tay mắt lanh lẹ Screenshots, hình ảnh phóng đại. Bọn hấn không hện mà cùng cẩn thận quan sát Lâm Thần quần áo trong bên trên kia một đoàn vết máu hình dạng, cuối cùng xác nhận hấn là về sau nhiễm phải, Lâm Thần cũng không có trong phòng làm việc lọt vào tập kích.

Hình Tông Liên nhắc lên tâm buồng xuống một nửa, nhưng hấn trong đầu lại hiện lên như là vất vả lâu ngày thành tật, ứ đọng ở ngực một loại từ ngữ, vừa rồi buồng xuống tâm lần nữa treo lên.

“Tra ca bệnh, nhìn xem là chuyện gì xảy ra.”

Có lẽ là Hình Tông Liên ngữ khí quá lạnh nhạt, ngồi ở vị trí kế bên tài xế người dẫn đường rốt cục phát giác được dị thường, đầu trục quán bar lão bản quay đầu lại hỏi bọn hấn: “Ta khách nhân tôn quý, chuyện gì để các người hốt hoảng như vậy?”

Thoát ly quây rượu bộ tộc ngoại thích trong lời nói tràn đầy nồng đậm nguy quý tộc kháng, cái này có lẽ cùng an qua nhiều nước cộng hoà đã từng là nước Pháp thuộc địa có nhất định liên hệ. Loại thời điểm này, Hình Tông Liên cảm thấy vô luận là Khang an hay là trước mặt đầu trục, thậm chí là cái kia điên cuồng nữ nhân lái xe đều làm người phi thường bức bối, hấn đơn giản không biết mình đến cùng tại sao muốn chạy đến cái địa phương quý quái này đến, mà đem Lâm Thần một người lưu tại Vĩnh Xuyên. Không chỉ có đặt vào bản

án đến tiếp sau mặc kệ, chuyện tình cảm cũng nói không rõ ràng, hiện tại ngay cả Lâm Thần đều bị cáng cứu thương mang ra ngoài. Hắc nhàn nhạt quét cái kia nhiều chuyện đầu trọc một chút, quán bar lão bản hậm hực quay đầu, một câu cũng không dám nhiều lời. Lâm Thần ca bệnh rất mau ra hiện tại trong màn hình.

“Thần kinh suy nhược”, “Não cung cấp máu không đủ” loại hình từ ngữ xuất hiện tại trong màn hình.

Chẩn bệnh nói rõ bên trên rất rõ ràng viết: Bệnh nhân bởi vì quá độ mệt nhọc dẫn đến ngất.

Hình Tông Liên lại nhìn mắt bác sĩ đơn thuốc, ngoại trừ “Cam lộ thuần”, “Lần hãn ti đỉnh” bên ngoài, bác sĩ còn mở liều lượng cao trấn định an thần loại dược vật, dù thấy Lâm Thần trạng thái tinh thần có bao nhiêu chênh lệch.

Duy nhất khiến hắc hài lòng chính là bác sĩ mở một tuần nằm viện đơn, hắc nghĩ, lấy Giang Triều năng lực hắc là còn không đến mức khiến Lâm Thần tại một tuần này bên trong lại xuất viện giày vò.

Nằm viện đơn bên trên ghi rõ số phòng bệnh, không cần hắc lại phân phó, Vương Triều quen thuộc điều lên tương ứng tầng lầu màn hình giám sát.

Nhưng rất đáng tiếc, đương bệnh khu xuất hiện, vô luận Vương Triều như thế nào điều lấy giám sát góc độ, bọn hắc đều chỉ có thể trông thấy Lâm Thần phòng bệnh bên trên bảng số phòng, cùng cửa phòng bệnh bên trong rất nhỏ một khối vàng nhạt gạch men sứ khu vực. Tường trắng đem bọn hắc ánh mắt ngăn cản cực kỳ chặt chẽ, treo trên tường bởi hộ quy tắc chi tiết, phảng phất tại trào phúng lấy hắc.

Ngay từ đầu, bọn hắc còn có thể nhìn thấy nhân viên y tế xuất nhập phòng bệnh; rất nhanh, bọn hắc xuất liên tục nhập phòng bệnh người đều không thấy được, điều này nói rõ Lâm Thần bệnh tình cũng đã ổn định lại.

Nhưng cũng chỉ là “Hãn là” mà thôi.

Lâm Thần “Hãn là” ngay tại treo nước, Lâm Thần “Hãn là” khâu lại trên tay vết thương, Lâm Thần “Hãn là” thiếp đi, ngủ Lâm Thần “Hãn là” ánh mắt yên tĩnh...

Tất cả “Hãn là” đều là phỏng đoán, không cách nào thay thế Lâm Thần đang nằm tại tường khác một bên, mà hắc bây giờ nhìn không

thấy Lâm Thần sự thật.

Thật ra hẳn đương nhiên biết Lâm Thần đại khái đang nằm tại tường khác một bên tiếp nhận trị liệu, cũng trấn an mình Giang Triều phu nhân ở hai viện công việc, cho Lâm Thần an bài nhân viên y tế bao quát phòng bệnh nhất định không kém. Nhưng hẳn đột nhiên phát hiện, lấp kín tường so với hẳn cùng Lâm Thần ở giữa cách xa nhau cách xa vạn dặm càng giống lạch trời, tóm lại đáng ghét đến muốn mạng.

Cảm xúc bị ngăn ở ngực, khó mà thư giải.

“Thuốc lá.” Hẳn hướng Khang an đưa tay, đối phương cẩn thận từng li từng tí đem hộp thuốc lá tính cả cái bật lửa cùng một chỗ đặt ở trên tay hẳn.

Hình Tòng Liên rút ra một chi, vừa muốn châm lửa, tiếp lấy lại bực bội đem nó vò thành một cục, ném ra ngoài xe.

Vương Triều còn quay đầu, trông mong hỏi hẳn: “A Thần ca ca một người nằm, có thể hay không rất nhàm chán?”

“Nhốt đi.” Hình Tòng Liên cuối cùng mắt nhìn hình ảnh theo dõi, nói như vậy.

Liên tại bọn hẳn nhìn trộm Lâm Thần thời điểm, bốn phía cát đất không còn là màu nâu xám, xe Jeep dần dần lái vào một mảnh lục sắc đồng cỏ, bọn hẳn sắp đến tiến vào đạt nạp địa khu sau cùng một trạm... An qua nhiều nước cộng hoà biên cảnh thành thị Riva người. Thật ra khách quan đạt nạp địa khu, an qua nhiều nước cộng hoà đã là tương đối hòa bình. Mặc dù an qua nhiều tổng thống trước là vị có Thập Bát cái lão bà khổng vũ hữu lực nam nhân, nhưng hẳn nhi tử, cũng chính là an qua nhiều nước cộng hoà Tổng thống đương thời, còn tính là cái dã tâm bừng bừng một lòng vì nhân dân mưu phúc lợi tốt tổng thống. Hẳn không chỉ có tận sức tại đầu cơ trục lợi dầu hỏa, còn phổ biến toàn dân bảo hiểm y tế, miễn phí giáo dục, chú trọng hơn củng cố biên phòng, hữu lực ngăn trở đạt nạp địa khu đột nhiên muốn khuếch trương lãnh địa bệnh tâm thần quân phiệt xâm lấn quốc thổ.

Nhìn qua bốn phía dần dần hiển hiện phì nhiêu nông trường cùng tô điểm tại dê bò bày ở giữa kiểu Pháp căn nhà gỗ ọp ọp, nói thực ra, Hình Tòng Liên cũng không biết vị kia uống máu người □□ người là thể nào sinh ra như vậy đứa con trai tốt.

Đột nhiên, xe Jeep không biết vì nguyên nhân gì đột nhiên gia tốc, phòng điều khiển truyền đến nữ nhân viên cuồng tiếng cười.

Lái xe nữ bảo tiêu đại khái là bởi vì tiến vào đồng cỏ mà phá lệ hưng phấn, Hình Tông Liên cũng rất cuộc tìm được một vị kỹ thuật lái xe có thể cùng Vương Triều sánh ngang nhân sĩ.

Tốc độ xe quá nhanh, Vương Triều khẩn trương đến đem máy tính một lần nữa nhét vào trong ba lô.

“Mở chậm một chút, chú ý an toàn.” Hắc dùng cao giọng ngữ dạn dò. Nhưng có lẽ là tạp âm quá lớn, người điều khiển căn bản không nghe thấy hắc.

Đúng lúc này, Hình Tông Liên nhạy cảm chú ý tới phía sau có đàn ngựa chính hướng bọn hắc đánh tới chớp nhoáng, gần trăm con ngựa tiếng chân nhanh như kinh lôi, lại như mưa to.

Đàn ngựa âm thanh càng kích phát người điều khiển dã tính: “Oa ~~” nữ bảo tiêu gào to một tiếng, tiếp tục đạp mạnh chân ga.

“Khách nhân tôn quý, không cần lo lắng, Riva người trâu ngựa chưa từng đã thương người.” Đầu trục cười lớn quay đầu trấn an hắc.

“Kia mặt phải là cái gì!” Hình Tông Liên chỉ vào phải phía trước hô to, nơi đó xuất hiện một đầu trâu rừng, ngay tại hướng bọn hắc điên cuồng vọt tới.

“Nhanh phanh lại!” Quán bar lão bản sắc mặt đại biến, nữ bảo tiêu cũng rất cục đã nhận ra dị thường. Nhưng hậu phương là tuần mã, phía trước lại là trâu rừng, nàng dưới tình thế cấp bách dồn sức đánh một thanh tay lái, xe Jeep khó khăn lắm né qua đàn ngựa, vị trí kế bên tài xế lại bị trâu rừng sát qua.

Xe Jeep dùng sức xóc nảy, Hình Tông Liên bỗng nhiên đâm vào trên cửa sổ xe. Hắc khóe mắt liếc qua trông thấy Khang An Phi ra ngoài, Vương Triều cũng đâm đầu vào hàng phía trước chỗ ngồi.

Một trận trời đất quay cuồng, tiếng vó ngựa dần dần đi xa, chung quanh rất cục khôi phục yên tĩnh.

Hình Tông Liên xoa cổ mở mắt ra, hướng bên cạnh nhìn lại, Vương Triều hai mắt nhắm nghiền, đã mất đi ý thức.

Hình Tông Liên vội vàng kiểm tra xuống, phát hiện hắc có rất nhỏ não chấn động dấu hiệu, nhưng đại thể không ngại.

Khang an da dày thịt béo, trên đồng cỏ lăn vài vòng, đã mình bò dậy, hướng xe Jeep đi tới.

Chỗ ngồi kế bên tài xế, đầu trọc quán bar lão bản kháo gần cửa xe nường tay mềm rũ xuống, cánh tay không ngừng chảy máu, hiển nhiên bị trâu rừng đâm đến không nhẹ, giờ phút này ngay tại hầm hầm.

Mà thương thế nặng nhất hay là phòng điều khiển nữ bảo tiêu, thế nạn vừa người đâm đầu vào kính chắn gió, Hình Tông Liên đem Vương Triều để nằm ngang trên ghế ngồi, xuống xe kiểm tra nữ bảo tiêu, nàng mạch đập yếu ớt, máu me đầy mặt.

“Gần nhất bệnh viện ở đâu?” Hình Tông Liên hỏi tay lái phụ quán bar lão bản.

“Không có bệnh viện, nhưng ta giống như nhớ kỹ... Có m Sc không biên giới bác sĩ ở chỗ này làm cái chữa bệnh đứng, khoảng cách không xa.”

Hình Tông Liên cho nữ bảo tiêu cùng Vương Triều làm đơn giản cố định, ngồi vào phòng điều khiển. Đầu xe bãi xuống, hướng về quán bar lão bản chỉ dẫn phương hướng xuất phát.

...

Lâm Thần cũng không rõ ràng mình là thế nào té xỉu. Nói chính xác, tại mở mắt trước, hẳn đối té xỉu chuyện này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ấn tượng.

Hắn chỉ nhớ rõ mình giống như nói câu muốn về nhà, sau đó liền mất tối sầm lại, sự thật chứng minh tâm tưởng sự thành loại sự tình này ở trên người hẳn chỉ có đảo ngược hiệu quả.

Trên mu bàn tay truyền đến một chút tiến vào tĩnh mạch lạnh buốt cảm giác, hẳn có chút mở mắt, nhìn khắp bốn phía. Quả nhiên, hẳn hiện tại đang nằm tại trên giường bệnh, trên thân cũng đổi quần áo bệnh nhân, mặc dù nước khử trùng mùi phi thường gay mũi, nhưng cũng thực sự so mùi máu tươi tốt hơn nhiều lắm.

Nói thực ra, đánh chết một cái nghi phạm liền để hẳn té xỉu, việc này nói ra có chút mất mặt.

Lâm Thần xê dịch xuống một cái tay khác, chờ hẳn đưa tay mới phát hiện, trên tay hẳn bao lấy thật dày băng gạc, động đều rất gian nan.

Bất quá hẳn xác thực không muốn lại nằm xuống, hẳn gian nan đưa tay, sờ về phía đầu giường xin giúp đỡ linh.

Rất nhanh, một vị tiểu hộ sĩ vội vàng đuổi tới.

“Người thế nào, chỗ nào không thoải mái sao?” Cô y tá có chút khẩn trương kiểm tra.

“Xin hỏi ta lúc nào có thể xuất viện?” Lâm Thần hỏi.

Cô y tá ngây ngẩn cả người, nàng hé miệng liền muốn quở trách hắn, nhưng đột nhiên lại nhớ tới cái gì, chỉ là trừng mắt liếc hắn một cái, liền vội vàng chạy ra.

Không bao lâu, một vị thân mang áo khoác trắng mỹ lệ nữ sĩ bước vào phòng bệnh.

Giang phu nhân tại hắn đầu giường ngồi xuống.

“Thật có lỗi cho ngài thêm phiền toái.” Lâm Thần nói, muốn dựa vào giường xuống, “Nhưng ta xác thực muốn về nhà.”

Nghe hắn nói như vậy, Giang phu nhân thế mà liếc mắt, lấy ra chủ nhiệm bác sĩ răn dạy bệnh nhân tác phong: “Nếu như không phải lão Giang nói người không có bạn gái, ta hiện tại còn tưởng rằng người thất tình.”

Lâm Thần chính ngồi dựa vào đến một nửa, đột nhiên bỗng nhiên tại. Hắn nhớ lại từng tại mỗi vốn trên sách nhìn thấy một câu... Thầy thuốc giỏi nhất một chút liền có thể nhìn ra bệnh nhân tâm tính. Lời này cũng không tuyệt đối, nhưng đặt ở Giang phu nhân trên thân lại tựa hồ như trúng.

“Ta hiện tại tình cảm trạng thái so thất tình càng vi diệu hơn một chút.” Lâm Thần nói.

“Ta tuyệt không quan tâm.” Giang phu nhân tàn khốc địa đạo, nàng đứng người lên, cưỡng ép đem hắn theo về trong chăn.

Lâm Thần rất bất đắc dĩ một lần nữa nằm ngửa: “Ta vừa rồi tựa hồ cứu được mạng của ngài, ngài có thể đối ta hơi ôn nhu chút sao?”

“Ta mỗi ngày tại chăm sóc người bị thương, cũng chưa từng thi ân cầu báo qua.”

Lâm Thần thở dài, quyết định nhận thua.

“Từ tế nằm một tuần lễ, đừng để ta lại nói lần thứ hai.” Giang phu nhân cảnh cáo hắn.

“Ta hiện tại tâm lý vấn đề tương đối nghiêm trọng, làm nằm tại trong phòng bệnh rất bất lợi tại khôi phục.”

“Ý là một người nằm rất buồn bực đúng không?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

“Ta cùng người nói chuyện phiếm.” Giang phu nhân dứt khoát nói, ” nói một chút vấn đề tình cảm của người đi.”

“Ngài không cần ngồi xem bệnh sao?” Lâm Thần rút cuộc biết cái gì gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết, hấn cười khổ hỏi.

“Ta hôm nay không có sắp xếp lớp học, giải phẫu buổi sáng liền làm xong.” Giang phu nhân hai chân trùng điệp, tựa ở trên tủ đầu giường, dùng phi thường Bát Quái ánh mắt nhìn qua hấn, phảng phất rất chờ mong hấn nói “Vấn đề tình cảm” .

Lâm Thần tránh đi tầm mắt của nàng, nhìn về phía ngoài cửa sổ, bắt đầu moi ruột gan làm như thế nào nói sang chuyện khác.

“Nghe nói ngài sớm mấy năm vì m Sc không biên giới bác sĩ tổ chức phục vụ qua?” Hấn đột nhiên hỏi.

“Không nên nghĩ nói sang chuyện khác.”

“Thật sự là cùng vụ án tương quan.”

“Đúng đấy, ta đây trung nhị thiếu nữ thời điểm.”

“Ngài còn có thể nói lại phải hơi kỹ càng chút sao, tỉ như ngài đi nơi nào?”

“Tây Phi.”

Lâm Thần nhìn trước mắt tắm rửa tại ánh nắng bên trong nữ bác sĩ, có chút kính nể.

“Lợi hại à? Ta lúc ấy tại an qua nhiều nước cộng hoà cảnh nội tham gia viện trợ chữa bệnh, chỗ kia cách đạ nạp địa khu rất gần, cho nên có khi chúng ta chữa bệnh đội cũng sẽ xâm nhập đạ nạp rừng mưa. Có điều an qua nhiều nước cộng hoà hay là một cái hoàn chinh quốc gia, nhưng đạ nạp địa khu nha...”

“Trong truyền thuyết việc không ai quản lí khu vực?”

Giang phu nhân cười cười: “Ta lúc đầu tham gia viện trợ chữa bệnh chính là cảm thấy, quốc tế xã hội mặc kệ có thể mặc kệ nơi đó hàng năm chết bệnh bao nhiêu người, nhưng chúng ta làm bác sĩ, không thể không quản.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Giang phu nhân có chút bất mãn: “Gật đầu là có ý gì, lời của ta mới vừa rồi rõ ràng thật vĩ đại, nơi đây phải có tiếng vỗ tay.”

Lâm Thần giơ lên vết thương chong chóng hai tay, biểu thị bất lực.

“Thật ra đối với chúng ta bác sĩ tới nói, đến đó một chuyến thật rất dài kiến thức.” Giang phu nhân tựa lưng vào ghế ngồi, lâm vào hồi

ức.

“Nếu như ngươi lần thứ nhất đi, vừa mở nhìn thấy chính là mênh mông cát đất, sau đó là toàn bộ ngang qua Tây Phi sơn mạch to lớn, coi như bị nhân loại nuôi nhốt dê bò cũng đã tính mười phần. Xuyên qua an qua nhiều nước cộng hoà biên cảnh tiến vào đạt nạp địa khu về sau, khắp nơi là gầy đến không thành hình người nữ nhân cùng hài tử, ven đường khắp nơi có thể thấy được rách rưới cỗ xe cùng thấp bé phòng ốc, dãy núi dưới có rất nhiều bị khai khẩn thổ địa. Bởi vì địa hình nguyên nhân, từ dưới núi hướng lên trú đóng các loại dù chính phủ vũ trang a, sợ sợ phần tử, ma túy, có điều đám người này đối bác sĩ đều thái độ tốt đẹp. Mà khi ngươi vượt qua dãy núi, đi lên đỉnh núi, ngươi liền có thể gặp quét sạch toàn bộ thế giới đạt nạp rừng mưa. Nếu như ngươi đi tới đó, liền phải phát hiện rừng mưa cùng mặt ngoài nhìn qua hoàn toàn khác biệt, bên trong không chỉ có ẩn tàng số lớn vũ trang phần tử, còn có các loại nguyên thủy bộ tộc cùng trong truyền thuyết ăn thịt người cự mãng, cùng số lượng khổng lồ có độc thực vật. Trong đó có một loại thảo dược, đến huyền tính là □□ gấp trăm lần, nhân công hợp thành những món kia có khi cũng không sánh nổi, còn có một số tật bệnh, đại khái đã tại quốc gia chúng ta tuyệt chủng, ở nơi đó lại phi thường phổ biến, tóm lại vô cùng mang cảm giác địa phương.”

Giang phu nhân càng nói, ánh mắt càng hưng phấn: “Rất muốn lại trở về nhìn xem a.”

Lâm Thần đột nhiên hỏi: “Ngài như thế thích nơi đó, cuối cùng tại sao muốn trở về chứ?”

“Ồ, đó là bởi vì chúng ta chữa bệnh đội soái ca nói với ta, ta sở học kỹ thuật tại cơ sở chữa bệnh công trình hoàn mỹ trong đại thành thị mới có thể trợ giúp cho càng nhiều người. Đạt nạp địa khu không có tốt như vậy chữa bệnh công trình, ta cũng hết cách rồi tại dầu hỏa đèn dưới đáy cho bệnh nhân mổ sọ, hẳn nói ta cả ngày ở trong rừng mưa trị những cái kia đau đầu nhức óc ma bệnh quá lãng phí, để cho ta rút nhanh lên.”

“Cho nên ngài liền trở lại rồi?”

“Đúng vậy a.” Giang phu nhân đem mái tóc dừng đến sau tai, “Thật tiếc nuối.”

“Đó nhất định là vị phi thường anh tuấn bác sĩ.”

“Làm sao người biết?”

“Bởi vì người bây giờ ánh mắt rất thiếu nữ.” Lâm Thần khẽ cười.

Quyển 5 Chương 173. Năm phù 10

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 173. Năm phù 10

Tác giả: Trường Nhị

m Sc chữa bệnh phục vụ chỗ đứng tại Riva ngươi sông nhánh sông dân chăn nuôi trong thôn xóm.

Khắp nơi là mái vòm cỏ tranh phòng nhỏ cùng mấp mô đồ màu nâu đường đất, ven đường khi cây bánh mì dưới có lúc lại ngồi bú sữa mẹ hài tử cùng ánh mắt cảnh giác nữ nhân, nhưng mà Hình Tòng Liên lại phát hiện, hẩn liếc nhìn lại, ở chỗ này không nhìn thấy một cái cường tráng nam nhân trưởng thành.

Có lẽ các nam nhân đều ra ngoài chăn thả công việc, lại hoặc là trong thôn làng đột nhiên làm cái gì giấy cho phép nam tính tham gia hoạt động, đương nhiên cũng có khả năng, cái này thôn làng bên trong các nam nhân đều bị cưỡng chế điều ra tiền tuyến, đây đều là có khả năng phát sinh sự tình. Có điều Hình Tòng Liên tạm thời cũng hết cách rồi quan tâm nhiều như vậy, ở phía sau chỗ ngồi, Vương Triều đã tỉnh táo lại, chính nắm lấy cửa xe hướng ra phía ngoài nôn khan, đây là rất nhỏ não chấn động phản ứng bình thường, nhìn qua hẩn là tính mệnh không lo. Nhưng này vị nữ bảo tiêu tình hình chỉ sợ cũng chẳng phải lạc quan.

Khang an dùng tay thăm dò nữ bảo tiêu hơi thở, nói: “Lão đại, còn chưa tới sao, nàng sắp không được.”

Hình Tòng Liên đưa tay quất một cái tay lái phụ bên trên bởi vì mất máu mà buồn ngủ quán bar lão bản: “Địa phương ở đâu?”

Đầu trục quán bar lão bản ánh mắt mê ly, miễn cưỡng chung quanh, lại không làm được hồi đáp gì.

Hẩn đành phải một mình tránh đi trên đường hố đất, hẩn bằng trực giác tìm kiếm chung quanh nhìn qua coi như giống bệnh viện hoặc là vệ sinh phục vụ đứng kiến trúc, rốt cục, ba tràng liên thể lâu nhỏ xuất hiện ở trước mặt hẩn.

Lầu nhỏ trước là một mảnh trống trải sân phơi gạo, phía trên che liên miên màu xanh quân đội chòi hóng mát, chờ mở gần về sau, Hình Tòng Liên mới phát hiện, chòi hóng mát vạt áo thả lại là từng trương chiếu, phía trên nằm hơn mười vị đang tiếp thụ trị liệu hợp lý cư dân. Xuyên qua chiếu mới là phòng mạch, rất nhiều người ngồi tại làm bằng gỗ trên ghế dài yên tĩnh đợi khám bệnh, người mặc áo khoác trắng các bác sĩ ngay tại “Bệnh viện” trong ngoài khẩn trương bận rộn công việc.

Hình Tòng Liên nhảy xuống xe, đập lên xe cửa, làm hấn càng thêm ngoài ý muốn chính là, nơi này bác sĩ ngoại trừ rất rõ ràng người da đen bên ngoài, còn lại đều là tóc đen hoàng da người châu Á, hấn thử thăm dò dùng Hoa ngữ gào to một câu “Bác sĩ”.

Tất cả người châu Á cùng nhau quay đầu, trong đó một vị treo êm tai xem bệnh khí, hướng hấn chạy tới.

“Xảy ra chuyện gì?” Người kia cách rất xa liền bắt đầu đặt câu hỏi. Tha hương nghe cho nên âm nhất làm cho người kích động, Hình Tòng Liên vội vàng trả lời: “Chúng ta tai nạn xe cộ, vị nữ sĩ kia tình huống khó khăn nhất, nàng đụng vào kính chắn gió, bộ ngực bị tay lái trọng thương, ta hoài nghi có xương sườn gãy xương cùng nghiêm trọng xuất huyết bên trong; tay lái phụ đầu trục tiên sinh bị trâu rừng đụng vào, cánh tay gãy xương; chỗ ngồi phía sau người trẻ tuổi có rất nhỏ não chấn động, còn lại một cái không cần phải để ý đến một chút việc đều không có.”

Hình Tòng Liên bản liên thanh tựa như hồi báo xong tình huống, bác sĩ lại trước mặt hấn sửng sốt.

“Thế nào?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Không có, đột nhiên nghe được Hoa ngữ hảo cảm người a.” Vị kia thầy thuốc trẻ tuổi bỗng nhiên đưa tay ôm lấy hấn, lại cấp tốc buông ra, gọi tới mặt khác bác sĩ nhắc đến cáng cứu thương, đem thương thể cuối cùng thè nạp vừa người khiêng ra chỗ ngồi phía sau, lập tức đưa vào kia tràng sẽ màu xám xi măng trong tiểu lâu tiến hành giải phẫu trị liệu.

Khang an đem Vương Triều nâng xuống xe.

Bác sĩ chỉ chỉ trên đất chiếu, đối đầu choáng hoa mắt người thiếu niên nói: “Nằm xuống, ta cho người kiểm tra.”

Tiểu vương tiên sinh tại mang bệnh còn mờ to mắt, cố nén nôn mửa **, kiên quyết nói: “Sẽ chết! Ta! Không!”

Hình Tòng Liên nhìn về phía trên đất chiếu, chỉ cảm thấy chiếu loại vật này chỉ sợ vẫn là những này Hoa quốc bác sĩ mang đến nơi này, có điều nhìn xem phiếm hắc bàn tiệc, hắc hay là không đành lòng khiến Vương Triều nằm trên đó.

Hắn về rương phía sau xuất ra đệm, trải trên mặt đất, Vương Triều mới miễn cưỡng nguyện ý nằm ngửa.

Vị thầy thuốc kia chọc chọc Vương Triều trán, nói: “Vì muốn tốt cho người mới khiến cho người nằm cái này, bình thường tiến đằng sau lâu bên trong đều là nặng chứng bệnh nhân, không chừng có cái gì bệnh AIDS người a, Ebola người lây bệnh a...”

Vương Triều dọa đến càng muốn nôn.

Bác sĩ tách ra quá ít niên nhân đầu, nghiêm túc nói: “Lúc đầu người tình huống này khẳng định phải đi làm cái cộng hưởng từ hạt nhân, có điều người xem chúng ta hiện tại cũng không có cái kia đồ chơi, cho nên người nằm một đêm, nếu là không chết được ngày mai là có thể nhảy nhót tung bừng xuất viện.”

Hắn nói xong, ngồi dậy, liền muốn rời khỏi.

Hình Tòng Liên rốt cục nhin không được kéo gọi lại đối phương:

“Thua liền dịch đều không cần sao?” Hắn chỉ vào nơi xa một vị đang tiếp thụ truyền dịch bệnh nhân hỏi.

Vị thầy thuốc kia khó được trịnh trọng nói với hắn: “Duy nhất một lần kim tiêm cùng thuốc tiêu viêm đều rất trân quý, cần lưu cho càng cần hơn người.” Hắn duỗi ra ngón tay cái chọc chọc trên đất người thiếu niên, “Hắn không có trở ngại, quan sát một đêm không có việc gì liền có thể đi.”

“Cảm ơn.” Hình Tòng Liên chân thành nói.

Đối phương nhìn xem hắn, từ đầu đến chân quét mắt hắn một chút, sau đó giống như là đột nhiên nghĩ đến vấn đề gì: “Các người đây là muốn đi đâu?”

“Đi rừng mưa bên trong.” Hình Tòng Liên nói.

Vị thầy thuốc kia đang còn muốn nói cái gì, lại đột nhiên bị người hô danh tự, lập tức quay đầu liền chạy về trong tiểu lâu.

Nhỏ “Bệnh viện” so với hắn trong tưởng tượng còn bận rộn hơn, chờ đến tối thời điểm, Hình Tòng Liên mới lần nữa nhìn thấy vị kia

có lời gì muốn nói thầy thuốc trẻ tuổi.

Vương Triều trên mặt đất trên nệm ngủ thật say, đồng thời nói cái gì cũng không chịu đóng y tá lấy ra đệm chăn.

Thẻ nạp vừa người giải phẫu rất thành công, nghe nói một cây xương sườn đâm vào thương nang phổi, bất quá bây giờ đã không có nguy hiểm tính mạng, đầu trực quán bar lão bản hầu ở mình nữ bảo tiêu bên người, nhìn qua bọn hắn quan hệ so phổ thông ngủ qua mấy lần lão bản cùng tùy tùng càng thêm vắn vẹo, nhưng Hình Tông Liên cũng lười đi quản những thứ này.

Thảo nguyên đêm khuya tinh không ưu mỹ, Khang an trong xe Jeep ngủ gật, hắn liền bồi tại Vương Triều bên người, dùng tay gối đầu, tùy ý nằm xuống.

“Nghĩ bạn gái sao?” Bỗng nhiên sau lưng truyền đến Hoa ngữ, hắn quay đầu, nhìn thấy vị kia làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm một ngày giờ phút này mới nhàn nhã đi lầu nhỏ Hoa quốc bác sĩ.

Hình Tông Liên không có trả lời vấn đề này.

Vị kia thầy thuốc trẻ tuổi bắt đầu cười hắc hắc, phi thường tựa như quen ở trước mặt hắn ngồi xuống: “Ta trước kia một mực đặc biệt muốn mang bạn gái đến Châu Phi, cảm thấy nằm tại thảo nguyên nhìn tinh không đặc biệt lãng mạn, chính có điều tới rồi nơi này về sau cảm thấy thôi được rồi.”

Hình Tông Liên quay đầu mắt nhìn kia cái cọc không cách nào xưng là bệnh viện xi măng lầu nhỏ, nhẹ gật đầu: “Bởi vì điều kiện quá kém sao?”

“Nào chỉ là chênh lệch, quả thực là chênh lệch, người nhìn cái này giống người ở địa phương à...” Hắn ngẩng nhìn bốn phía, nói lầm bầm.

Hình Tông Liên đốt điếu thuốc, cảm thấy rất buồn cười: “Vậy người vì cái gì còn tới nơi này?”

“Đây là sứ mệnh triệu hoán a!”

“Nói tiếng người.”

Vị thầy thuốc kia trừng mắt liếc hắn một cái, trên mặt lộ ra người trẻ tuổi mới có tinh thần phấn chấn: “Ta đại học lúc tốt nghiệp, nhìn thấy một thiên abc đưa tin, nói có cái Hoa quốc bác sĩ tại đạt nạp địa khu này người mười năm, cùng m Sc không biên giới bác sĩ tổ chức cùng một chỗ, tại trên thế giới khó khăn nhất không thể tưởng tượng

nổi hoàn thành cơ sở chữa bệnh hệ thống thành lập, ta thâm hậu cố vũ, quyết định bắt chước tiền nhân, trợ giúp Châu Phi kiến thiết.”

Hình Tòng Liên hít một ngụm khói: “Rất có lý tưởng.”

“Đúng không, ta cũng cảm thấy như vậy.” Vị thầy thuốc kia lại bắt đầu nói dông dài, “Thật ra nơi này Hoa quốc bác sĩ nhiều như vậy, đều là thụ đoạn bác sĩ lão nhân gia ông ta mê hoặc a, đại khái lớn lên đẹp trai người đều đơn giản ma tính. Ta đầu óc nóng lên chạy tới, ta tới rồi mới hối hận, có điều đã đi không được.” Hấn nói, ngồi quỳ chân tại Vương Triều bên người tiếp tục kiểm tra.

“Đi như thế nào không được nữa?” Hình Tòng Liên cảm thấy buồn cười.

“Ta đã tới đây hai năm, ta học chính là toàn khoa y học, lúc ấy cha mẹ ta đã cho ta tại gia tộc vệ sinh phục vụ đứng tìm cái có biên chế công việc, bắt quá ta chạy đến nơi đây đến về sau mới phát hiện, đi con mẹ nó cộng đồng vệ sinh phục vụ trung tâm, trên thế giới không có bất kỳ cái gì một chỗ so nơi này càng cần hơn ta.”

Hình Tòng Liên nhỏ ngụm vòng khói, có chút nheo lại mắt, thản nhiên nói: “Nghe vào xác thực rất giống sứ mệnh triệu hoán.”

Tuổi trẻ bác sĩ buông xuống ống nghe bệnh, nghe Vương Triều tim phổi, sau đó chỉ vào kia tòa nhà xi măng lầu nhỏ nói: “Không không, ta là thụ gian nhân mê hoặc, ta trước đó một lần hoài nghi mình xu hướng tính dục, nếu không làm sao thấy được Đoàn lão sư ảnh chụp liền hấp tấp tới đây đây bắt quá hấn đúng là rất đáng gờm người, người thấy phía sau kia tòa nhà xi măng lầu không có, bên trong vô khuẩn phòng giải phẫu vừa cứu được bằng hữu của người một mạng, nếu không liền nàng cái kia thương thế căn bản sống có điều đêm nay, mà hết thầy này đều thua lỗ Đoàn lão sư!”

Hình Tòng Liên liếc mắt nhìn hấn, rốt cục phát giác được nói chuyện bên trong dị thường: “Nói với ta nhiều như vậy, ba câu nói không rời khỏi phòng người Đoàn lão sư, đến cùng muốn làm gì?”

Nhỏ bác sĩ có chút khẩn trương nói: “Đoàn lão sư một tuần trước cùng chúng ta mất đi liên hệ, chúng ta chỉ sợ hấn xảy ra chuyện, chúng ta một lần cuối cùng liên hệ thời điểm, hấn ngay tại cao mạnh bộ tộc, nghe cái kia đầu trợ nói các người muốn đi nơi đó, có thể phiền phức ngài tiện đường tìm xem hấn, nếu như hấn xảy ra chuyện cầu người nhất định phải giúp hấn một chút!”

“Vì cái gì xin nhờ ta?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Dù sao thân ở tha hương nơi đất khách quê người, chỉ có quốc gia mình đồng bào mới đáng tin a.” Nhỏ bác sĩ vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó sa sút tinh thần ngồi trên mặt đất, “Thật ra chúng ta cũng nếm thử tìm một số người, nhưng mà hiện tại rừng mưa bên trong tình huống quá phức tạp đi, rất nhiều người đều không muốn đi, có chút đáp ứng cũng đều không có đáp lại tới, chúng ta cũng không biết làm sao bây giờ, thật van người!”

Nhìn trước mắt chấp tay trước ngực nhỏ bác sĩ, Hình Tòng Liên cũng không biết hắn làm sao đặng cái xe đều có thể gánh vác lên cứu vớt đạt nạp địa khu cơ sở chữa bệnh hệ thống người xây dựng loại này kỳ quái sứ mệnh.

...

Ngay tại Hình Tòng Liên thân phụ một cái khác sứ mệnh, chuẩn bị hướng rừng mưa xuất phát lúc, Lâm Thần cũng gặp phải một kiện phi thường chuyện kỳ quái, đến mức hắn không thể không từ Giang phu nhân trong khống chế đào thoát, ngay cả tiền nằm bệnh viện đều không có kết, liền lui về Hoàn Cảnh.

Đương nhiên, nếu như phải sâu cứu hắn chạy trốn mấu chốt nguyên nhân, mặc dù cùng Trương nhỏ lồng gọi điện thoại nói cho hắn biết có người gửi phong thư nặc danh đến cục cảnh sát Guettard chuyện này có chút ít quan hệ, nhưng trên căn bản vẫn là ở chỗ Giang phu nhân đã phía trước một đêm bên trên thời điểm đã hỏi tới “Người là thất tình đối tượng có phải hay không Hình đội trưởng” loại này bèn nhọn vấn đề, Lâm Thần cảm thấy lại ở xuống dưới mới bắt lợi cho mình thể xác tinh thần khỏe mạnh.

Hắn từ Vĩnh Xuyên ngồi đường sắt cao tốc trở về Hoàn Cảnh, đến đội cảnh sát hình sự thời điểm còn chưa tới lúc tan việc.

Trương nhỏ lồng nhìn thấy hắn hét lên một tiếng, sau đó xông lại nhìn hắn chăm chăm nửa ngày: “Lâm cố vấn người thế mà thật về rồi, con mắt ta không tổn à?”

Lâm Thần cười lắc đầu, nói: “Hắn không có.” Hắn nói xong, cố ý dừng lại, cho Trương Hiểu nhỏ lồng đồng chí lại cảm hoài đôi câu thời gian, nhưng lại nghe thấy nữ cảnh sát nói, “Hình đội cùng Vương Triều vài ngày đều không tới làm, cũng không có xin phép nghỉ, người biết bọn hắn đi đâu không?”

Hắn cảm thấy trương nhỏ lồng hết chuyện để nói năng lực đơn giản cùng Giang Triều một mạch tương thừa, nhưng hắn chỉ có thể bất đắc dĩ thay hai vị kia không biết ở thế giới cái góc nào đồng sự nói dối: “Bọn hắn lâm thời có việc, để cho ta thay xin phép nghỉ... Một tháng, ta hai ngày trước ở lợi viện, liền đem chuyện này đem quên đi.”

Nghe vậy, trương nhỏ lồng hít sâu một hơi: “Người không sao chứ Lâm cố vấn, làm sao lại nhập viện rồi này còn có người tay tại sao lại thụ thương!”

Lâm Thần tìm cái ghế dựa ngồi xuống, vuốt vuốt lỗ tai: “Ta cái này không hảo hảo đứng tại trước mặt người, hắn là không có sao chứ?” Gặp nữ cảnh sát còn muốn lại hỏi nhai xuống dưới, hắn vội vàng cắt ngang nàng: “Thư nặc danh là chuyện gì xảy ra?”

“Úc! Là như vậy!” Trương nhỏ lồng nói xong, vội vàng chạy đi, không bao lâu lại chạy trở về, “Buổi sáng hôm nay, gác cổng thu được một phong gửi cho người nặc danh phát chuyển nhanh, lần trước cái kia cát trắng án, không thì có người một mực cho người gửi thư sao, chúng ta đều hù chết lại không dám hủy đi, chỉ có thể gọi điện thoại cho người.”

Tiếp nhận nặc danh phát chuyển nhanh thời điểm, Lâm Thần nhịp tim đột nhiên tăng tốc, hắn biết mình đang chờ mong gửi thư người là mất tích nhiều ngày Hình Tông Liên. Nhưng rất nhanh, khi hắn nhìn thấy chuyển phát nhanh đơn bên trên bút tích thời điểm, tim của hắn đập tốc độ trong nháy mắt từ đỉnh cao nhất trượt xuống đến thung lũng, phía trên kia chữ viết rất hiển nhiên không thuộc về Hình Tông Liên hoặc là Vương Triều bọn hắn trong đó bất kỳ một cái nào. Hắn chính phản hai mặt lật nhìn một lần cái này phong nặc danh phát chuyển nhanh, kia là thuận dòng chuyển phát nhanh công ty tiêu chuẩn phát chuyển nhanh phong thư, mặc dù phía trên không có bất kỳ cái gì liên quan tới gửi thư tín người rõ ràng đánh dấu, nhưng này cũng có thể là Vương Triều hoặc là Hình Tông Liên xin nhờ Hoàn Cảnh người nào phát ra phong thư này, ôm một tia nhỏ bé hi vọng, hắn từ bàn làm việc ống đưng bút bên trong rút ra tiểu đao. Đang lúc hắn nghĩ cắt tin thời điểm, trương nhỏ lồng lại một thanh đề lại hắn: “Lâm cố vấn, vạn nhất bên trong là bệnh nhiệt thán virus làm sao bây giờ!”

Lâm Thần ngẩn người, hắn cũng không biết trương nhỏ lồng đồng chí là nơi nào tới những này kỳ tư diệu tưởng, có điều bệnh nhiệt thán nóng loại vật này thực sự cách bọn họ sinh hoạt hàng ngày quá mức xa xôi, hắn lắc lắc tin, cười nói: “Vậy người tránh xa một chút.” Hắn nói xong, dùng tiểu đao đem phong thư đóng kín chỗ cần thận cắt mở.

Phát chuyển nhanh bên trong đương nhiên không có bột phấn trạng bệnh nhiệt thán virus, bên trong chỉ có một trương thật mỏng giấy A4.

Hắn đem giấy viết thư rút ra triển khai, trương nhỏ lồng ở bên cạnh hắn hít sâu một hơi.

Trên tờ giấy nội dung khiến Lâm Thần phi thường ngoài ý muốn, phía trên dùng tiêu chuẩn số 5 Tống thể in một hàng chữ: Ta là Hoàn Cảnh văn báo phóng viên, ta biết Lý chủ nhiệm bị cưỡng ép sự kiện chân tướng, nếu như người cũng muốn biết, gọi điện thoại cho ta.

tel: 18934567890

Quyển 5 Chương 174. Năm phù 11

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 174. Năm phù 11

Tác giả: Trường Nhị

“Lý chủ nhiệm là ai a?” Trương nhỏ lồng hiếu kì thanh âm vang lên...

“Vĩnh Xuyên hai cục Giang đội phó phu nhân, một vị khoa giải phẫu thần kinh chuyên gia.” Cùng đem ta nhất hai ngày nữ nhân...

Lâm Thần nhìn lại một chút nữ cảnh sát, đem giấy đặt lên bàn, vờ xuống chuyển phát nhanh phong thư số lẻ cùng: “Gọi giám chứng khoa đồng sự đến, nhìn có thể hay không sưu tập chỉ tay.” Nói xong, hấn lại đem giấy đưa cho nữ cảnh sát, “Tra một chút chuyển phát nhanh số lẻ thu kiện viên, hỏi thăm hấn gửi kiện người chân thực thân phận, sau đó lại điều tra thêm số điện thoại di động này chủ nhân là ai.”

Trương nhỏ lồng có chút đờc: “Đã xảy ra chuyện gì sao, Lâm cố vấn, cứ ép sự kiện là chuyện gì xảy ra a?”

Lâm Thần nhất thời cũng vô pháp giải thích rõ ràng trong đó chân tướng, chỉ có thể trả lời: “Hi vọng sẽ không xảy ra chuyện.”

Cần tra rõ ràng kể trên tin tức thật ra vô cùng đơn giản, thậm chí không cần những người khác hỗ trợ, trương nhỏ lồng đồng chí một người ngay tại trước khi tan việc hoàn thành đại bộ phận nhiệm vụ.

“Lâm cố vấn, người này rất cổ quái a, người phải cẩn thận.”

Nữ cảnh sát đưa tới kết quả, Lâm Thần cầm tới tay tin tức, nhìn kỹ một lần, cũng không khỏi tự chủ nhíu nhíu mày.

Hấn hướng nữ cảnh sát gật đầu gửi tới lời cảm ơn, đem giấy chòng lên nhét vào trong túi liền muốn đi ra ngoài.

Trương nhỏ lồng gọi lại hấn: “Lâm cố vấn, người đây là muốn mình đi xuất ngoại cần sao, cần gọi người cùng người sao?”

Lâm Thần ngẩng nhìn bốn phía, bình thời, Hình Tông Liên đại khái đã đi bãi đỗ xe lái xe, mà bây giờ trong văn phòng đại bộ phận nhân

viên cảnh sát đều tại thu dọn đồ đạc chuẩn bị xuống ban, hấn nói: “Không cần, ta tương đối nhàn, một người đi cũng không thành vấn đề.”

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng không có chuyên trách lái xe cùng nói nhiều người tiếp khách, xác thực sẽ rảnh đến có chút quá phận.

Hấn tại nắng nóng chưa nhàm tản trên đường phố đi tới, phô thiên cái địa ve kêu đều muốn trên đường ngựa xe như nước âm thanh, hấn đi một đoạn thời gian tại bên đường trên ghế dài ngồi xuống, sau đó bấm cú điện thoại kia.

Ước chừng nửa giờ sau, một vị mang theo mũ lưỡi trai người thanh niên đường cái đối diện trạm xe buýt xuống tới, vội vàng chạy vào một quán ăn nhỏ bên trong.

Lâm Thần nhìn đối phương tại tiệm tạp hóa bên trong đầu tiên là cố tự trấn định tìm kiếm lấy người nào, sau đó trở nên lo lắng, hấn giữ chặt nhân viên cửa hàng giống như là đang hỏi vấn đề gì, không thu hoạch được gì về sau, hấn xông ra ngoài tiệm, bắt đầu gọi điện thoại.

Lâm Thần cảm nhận được đặt ở trên ghế dài điện thoại bắt đầu chấn động, hấn nhìn qua đường cái đối diện người thanh niên, cầm điện thoại lên, ấn xuống nút trả lời.

“Ngài đến cùng ở đâu?” Người thanh niên thanh âm từ điện thoại đầu kia truyền đến.

Lâm Thần không nói gì, chỉ là đứng người lên.

Tại hấn đứng dậy một khắc, người thanh niên ngay đầu tiên nhìn sang, thấy đối phương có hướng đường cái bên này vọt tới dấu hiệu, Lâm Thần bình tĩnh nói: “Ta qua đó, người vào cửa hàng, tìm vị trí cạnh cửa sổ ngồi xuống.”

Hấn nói xong, liền cúp điện thoại. Người thanh niên có một lát không biết làm sao, nhưng vẫn là ngoan ngoãn theo hấn nói, quay người đi trở về trong tiệm.

Hấn chọn địa phương tới gần Hoàn Cảnh tam trung, chính vào tan học thời gian, trong tiệm có rất nhiều sau khi tan học đến lớp bao tử học sinh, hấn vào cửa hàng thời điểm, người thanh niên đang dùng mang theo người trừ độc khăn ướt lau mặt bàn, nhìn thấy hấn sát

na, người thanh niên vô ý thức cần đứng người lên, Lâm Thần đề xuống bờ vai của hắn, tại đối diện ngồi xuống.

Ngay từ đầu thời gian bên trong, bọn hắn đều không nói gì, Lâm Thần chỉ là cẩn thận chu đáo trước mặt hắn người tướng mạo.

Mặc dù hắn đã từ trường nhỏ lồng đưa tới trong tư liệu nhìn qua đối phương ảnh chụp, nhưng mặt đối mặt cảm giác dù sao khác biệt.

Người thanh niên mũ lưỡi trai đặt lên bàn, hắn loại bỏ lấy rất ngắn tròn tặc, mang một bức kính đen, mắt kính kia hạ ánh mắt, nên như thế nào hình dung này cùng hắn đã thấy mỗi một cái phóng viên đều hoàn toàn khác biệt, trong ánh mắt kia không có bất kỳ cái gì tìm kiếm hết thảy khôn khéo thần sắc, ngược lại càng giống là từ Hoàn Cảnh tam trung bên trong mới vừa đi ra cao trung học bá, ánh mắt trong suốt, cũng mang theo loại kỳ quái kiên nghị.

“Tự giới thiệu mình một chút đi.” Hắn đối người thanh niên kia nói, đưa tay khoác lên trên bàn, mu bàn tay truyền đến hơi ướt cảm giác, hắn cúi đầu xem xét, người thanh niên càng đem trước mặt hắn mặt bàn cũng lau lau rồi một lần.

“Lâm cố vấn ngài tốt, ta là Hoàn Cảnh văn báo phóng viên, ta biết ngài tại ngày trước thời điểm xử lý Vĩnh Xuyên hai viện con tin bắt cóc án, ta muốn hướng ngài phản ứng một đầu manh mối.”

Đối phương dùng rất thuần thực giọng điệu đem đoạn văn này nói ra, giống như là cống rất nhiều lần đồng dạng.

“Mời nói.”

“Ngài hiện tại rất nguy hiểm.” Thanh niên thân thể hơi nghiêng về phía trước, đề thấp âm lượng nói.

Lâm Thần đối với cái này như cũ không có cái gì quá lớn phản ứng:

“Xin lắng tai nghe.”

Thanh niên vừa muốn mở miệng, trong tiệm phục vụ viên vừa vắn tới chọn món.

“Hai phần hoa cấp canh.” Hắn ngừng đầu, lại hỏi thanh niên, “Hơi cay có thể chứ?”

Thanh niên ngẩn người, rất mờ mịt nhẹ gật đầu, phục vụ viên quay người rời đi, đại khái là cảm thấy thái độ của hắn quá không mặn không nhạt, thanh niên càng thêm sốt ruột: “Hiện tại tuần thụ chế được công ty đã liên hợp các tạp chí lớn, chuẩn bị đem ngài lẫn lộn

thành mưu sát người bị bệnh tâm thần hung thủ, ngài làm sao cái gì cũng không biết a!”

Lâm Thần thở dài, hắn cũng hết cách rồi giải thích cho đối phương hắn hai ngày này là trải qua như thế nào ăn no ngủ ngủ đủ ngủ tiếp giám cấm sinh hoạt, đến mức hắn đối cường ép án tiến triển thật không hiểu gì hết.

“Nhìn qua người phản bác kiến nghị kiện hiểu rõ so ta kỹ càng đầy đủ rất nhiều, có thể nói một chút sao?”

Thanh niên nuốt ngụm nước miếng, lấy dũng khí nói với hắn: “Bị ngài đánh chết người chết tên là Lý Minh, là tuần thụ chế dược phụ trách tân dược đệ trình công tác một vị Phó chủ quản.”

“Tân dược?”

“Đúng, bọn hắn sờ dĩ muốn giết Lý chủ nhiệm, là bởi vì Lý chủ nhiệm là quốc gia thực phẩm dược phẩm giám sát cục quản lý dược phẩm thẩm bình trung tâm phụ trách dược vật đưa ra thị trường phê duyệt chuyên gia y học một trong, tất cả chuyên gia đều đã thông qua, chỉ có Lý chủ nhiệm phát bác bỏ tin.”

Thẳng đến lúc này, Lâm Thần mới đột nhiên khẽ giật mình, cái này vụ án đơn giản không thể tưởng tượng nổi: “Ý của người là, Lý chủ nhiệm kẹt chết tuần thụ chế dược sắp mở rộng đưa ra thị trường một loại tân dược phê duyệt, cho nên tuần thụ chế dược người nghĩ trăm phương ngàn kế muốn giết nàng?”

Thanh niên trịnh trọng gật đầu: “Chính là như vậy.”

“Tạm thời bất luận tuần thụ chế dược động cơ giết người phải chăng thành lập, nơi này có cái vấn đề lớn nhất: Tuần thụ chế dược vì cái gì không tuyển chọn càng thêm bí ẩn phương thức giết chết Lý chủ nhiệm, ngược lại muốn lựa chọn để cho mình chủ quản giả mạo người bị bệnh tâm thần giết người, đây quả thực sợ cảnh sát không đem bọn hắn liệt vào người hiềm nghi phạm tội.”

“Bởi vì vô luận Lý chủ nhiệm chết như thế nào, chỉ cần cảnh sát truy tra, tuần thụ chế dược mãi mãi cũng sẽ trở thành hàng đầu người hiềm nghi, cùng bị âm thầm hoài nghi, không bằng thoải mái nhảy ra, đồng thời, người chết Lý Minh xác thực có bệnh tâm thần sử, nếu như không phải ngài quả quyết đánh chết hắn, hắn có rất lớn khả năng sẽ bị giám định vì đột phát tính tinh thần chướng ngại... Mà hắn đột nhiên tinh thần chướng ngại lý do đương nhiên là bởi vì Lý

chủ nhiệm kẹt chết hẳn phụ trách tân dược phê duyệt công việc, đến mức hẳn áp lực công việc quá lớn, dưới tình thế cấp bách phía dưới lỡ tay giết chết Lý chủ nhiệm, tuần thụ chế dược đã an bài một hệ liệt chứng cứ liên, chỉ chờ Lý chủ nhiệm bỏ mình về sau, những vật này cũng sẽ ở truyền thông cùng cảnh sát trước mặt dần dần ngoi đầu lên, mặc dù làm không được vạn vô nhất thất, nhưng ngài hẳn là rất rõ ràng, đột phát tinh thần chướng ngại loại vật này vốn là rất khó nói rõ, nếu như tại tư pháp giám định cơ cấu còn có bị bọn hắn thu mua bác sĩ tâm lý, chuyện này tỷ lệ thành công tại 95% trở lên. Đồng thời...” Người thanh niên dừng một chút, nói, “Đây là giết gà dọa khỉ, có thể khiến tất cả trở ngại loại này tân dược đưa ra thị trường các phương nhân viên, đều muốn suy tính một chút sinh mệnh của mình an toàn.”

Người thanh niên chỗ tự thuật nội tình quá mức kinh người, Lâm Thần bỗng nhiên hối hận lựa chọn tại nhà này tiệm tạp hóa cùng hẳn tám những này huyết tinh tấm màn đen. Hẳn thận trọng suy tư một lần thanh niên nói tới khả năng, trên thực tế, nhớ tới người chết cuối cùng quyết tuyệt ánh mắt, nếu như không phải hẳn vượt lên trước nổ súng, chỉ sợ Giang Triều phu nhân sớm đã bỏ mình. Coi như thế, hẳn như cũ cảm thấy trong này rất có vấn đề: “Quá lớn mật, nỗ lực cùng ích lợi không thành có quan hệ trực tiếp, cái này không thuyết phục được ta.”

“Sự tình chính là như vậy! Lâm cố vấn người căn bản không hiểu rõ một loại tân dược nghiên cứu phát minh đến tốt cùng cần đầu nhập bao nhiêu tiền, kia là mấy chục ức Mĩ kim cùng trên trăm ức lợi nhuận, không có một nhà thành công chế dược xí nghiệp không ở đây giẫm lên nhân mạng thương vong, toàn thế giới hàng năm có bao nhiêu dược vật không tốt phản ứng cùng chí tử sự kiện, người cho rằng chế dược xí nghiệp là cái gì giàu có xã hội lòng trách nhiệm công ty sao, bọn hắn chưa hề đều không phải là!”

Người thanh niên ngữ khí trầm trọng, lại lộ ra phi thường dũng dạc, Lâm Thần rất rõ ràng, hẳn đang cố gắng ý đồ thuyết phục hẳn, cũng mang theo không bị thế tục san bằng góc cạnh người trẻ tuổi người mới sẽ có xúc động phần nộ chi tình.

Lâm Thần vừa rồi thăm dò người thanh niên này thật lâu, hẳn rất đúng giờ, lộ ra giáo dưỡng tốt đẹp, cũng không có quá đa tâm cơ,

hắn từ trong đáy lòng nguyện ý tin tưởng trước mắt vị này đột nhiên toát ra, mang theo phi thường kỳ quái đầu mối thanh niên, nhưng hắn lại như cũ cần hỏi một cái cực kỳ vấn đề mấu chốt: “Làm sao người biết?”

“Ta tra được.” Người thanh niên không chút do dự đáp.

Nghe được người thanh niên nói như vậy, Lâm Thần có chút thất vọng.

Lúc này, phục vụ viên chính đem nấu xong hoa cấp canh bùng lên mặt bàn, Lâm Thần từ trong túi móc ra năm mươi nguyên chuyển tới, sau đó từ trên bàn đứng lên, chuẩn bị rời đi.

“Ngài đi nơi nào!”

Người thanh niên cất cao âm lượng, kéo lại hắn.

“Người biết, hợp tác điều kiện tiên quyết là tín nhiệm, ta thật đáng tiếc, người cũng không tín nhiệm ta, cho nên ta nhất định phải đi.”

“Ta tìm đến ngài còn chưa đủ tín nhiệm ngài sao?”

Lâm Thần nhìn qua đường cái đối diện dần dần không có một ai trường học, hỏi: “Lúc người đi học, tiệm này còn mở sao?”

Thanh niên con người đột nhiên co vào: “Người điều tra ta?”

“Bởi vì ta sống được tương đối cẩn thận a, Đoan Dương tiên sinh.”

Lâm Thần đơn giản không biết mình đối diện người thanh niên đến cùng là thế nào nghĩ, thế mà giả mạo Hoàn Cảnh văn báo phóng viên tới tìm hắn, loại thân phận này chẳng lẽ không phải cảnh sát tra một cái liền sẽ lộ tẩy sao. Mặc dù hắn xác thực muốn đi, nhưng giờ phút này người thanh niên trong ánh mắt xấu hổ cùng thống khổ thần sắc làm hắn không thể không một lần nữa ở trước mặt hắn ngồi xuống.

“Người căn bản không phải Hoàn Cảnh văn báo phóng viên, cho nên đừng cùng ta kéo cái gì người một mực tại theo dõi chuyện này hoang ngôn, nói thật, người là thế nào biết chuyện này?”

Thanh niên mím môi, cuối cùng hạ quyết định quyết tâm nghĩ: “Lý chủ nhiệm sờ dĩ sẽ phát bác bỏ tin, chính là bởi vì ta gửi phong nặc danh cho nàng, trên thực tế ta gửi thư nặc danh cho tất cả tương quan lĩnh vực phụ trách phê duyệt chuyên gia, chỉ có Lý chủ nhiệm tin ta, cho nên ta không thể nhìn nàng xảy ra chuyện.”

“Ta không tin.” Lâm Thần xem lấy thanh niên tất cả sơ yếu lý lịch, rất kiên quyết nói, “Người chỉ là cái cửa hàng thú cưng bác sĩ, vì sao lại

biết những này bên trong màn?”

“Bởi vì loại thuốc này vật căn bản cũng không phải là tuần thụy chế nghiên cứu, chân chính người phát hiện là lão sư ta, bọn hắc chỉ là đánh cắp lão sư ta chưa hoàn thành kết quả nghiên cứu. Lão sư ta đoạn tên vạn sơn, một mực tại đạt nạp địa khu xử lí chữa bệnh viện trợ công việc, ngài hiện tại lục soát nước ngoài các tạp chí lớn chính thức trang web, như cũ có thể tìm tới một chút liên quan tới hắc đưa tin, ta không có nói sai!”

Quyển 5 Chương 175. Năm phù 12

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 175. Năm phù 12

Tác giả: Trường Nhị

Đây đã là Lâm Thần lần thứ hai nghe được “Đạt nạp địa khu” từ máu chốt, nếu như không phải là bởi vì Giang phu nhân quan hệ, hẳn đối cái địa khu này nhận biết giới hạn tại “Chết cũng không cần đi” cái này năm chữ bên trên. Nhưng bây giờ, bởi vì không biên giới bác sĩ tổ chức quan hệ, hẳn phát hiện mình cách đạt nạp địa khu tâm lý khoảng cách giống như càng ngày càng gần.

Phảng phất cuối cùng cũng có một ngày, hẳn sẽ đạp vào vùng đất kia.

Hắn lần nữa xem kỹ thanh niên trước mắt.

Vừa rời vào cửa hàng trước, hẳn một mực ngồi tại đường cái đối diện quan sát đối phương.

Dù sao hiện tại người xấu thật rất nhiều, hẳn nhất định phải dùng một chút phương pháp xác nhận vị thanh niên này không phải cái gì tâm thuật bất chính người. Căn cứ thanh niên sơ yếu lý lịch, hẳn đặc địa đem địa điểm gặp mặt chọn tại đối phương đi học cao trung, thanh niên cũng không có ý thức được vấn đề trong đó. Tìm không thấy hẳn lúc, thanh niên cũng không có thẹn quá hoá giận, hẳn chỉ là rất lo lắng, lộ ra mờ mịt luống cuống.

Những này phản ứng đều để Lâm Thần cảm thấy đó là cái không có quá nhiều tâm nhãn lại rất đơn thuần cố chấp người trẻ tuổi.

Đây là hẳn vừa rời phán đoán.

Nhưng mà chính là như thế một cái không có quá đa tâm mắt người, vừa mới tại căn này tiệm tạp hóa bên trong một mạch hướng hẳn thổ lộ liên quan tới chế dục xí nghiệp ý đồ sát hại phê duyệt chuyên gia, đánh cắp người ta thành quả nghiên cứu tấm màn đen, Lâm Thần cảm thấy mình cần tiêu hóa một chút trong đó tin tức.

Hắn cúi đầu xuống, cầm lấy cái thìa, múc miệng canh nóng.

“Lâm cố vấn!”

Gặp hấn không nói gì, chỉ là ăn canh, thanh niên lại thúc giục nói.

“Nơi này hoa cấp canh mùi vị không tệ, ta trước kia cùng bằng hữu thường đến, ngươi có thể nếm thử.” Lâm Thần nói.

“Ta!” Thanh niên còn muốn nói tiếp cái gì, nhưng cuối cùng vẫn rất nghe lời, cúi đầu nhấp một hớp canh.

Sau một khắc, thanh niên kém chút đem canh phun ra tới. Lâm Thần ngẩng đầu, gặp hấn miễn cưỡng nuốt xuống một ngụm, sau đó cay đến nước mắt đều muốn chảy ra, Lâm Thần cúi đầu nhìn một chút trước mặt mình chén canh, cảm thấy phảng phất bọn hấn uống không phải cùng một loại cay độ đồ vật.

Thanh niên tiếp tục ho khan, hấn từ trên bàn quất tờ khăn giấy đưa tới, nhưng mà hảo ý của hấn lại bị cự tuyệt.

“Loại này thấp kém khăn tay xem xét liên vi khuẩn cùng huỳnh quang thuốc hàm lượng vượt chỉ tiêu, ngài về sau không dùng lại.” Nói, thanh niên bên cạnh ho khan, vừa từ trong ba lô móc ra khăn tay, trước cho hấn đưa một trương, sau đó phối hợp che miệng.

Lâm Thần có chút bất đắc dĩ nhìn xem trên tay khăn tay, từ rất nhiều chi tiết đều có thể nhìn ra vị thanh niên này cẩn thận quan tâm tốt đẹp phẩm hạnh đến, mặc dù hơi có bệnh thích sạch sẽ, nhưng làm bác sĩ, luôn luôn tương đối thích sạch sẽ một chút.

Tiệm ăn bên trong người dần dần nhiều hơn, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết lúc, ngược lại ai nói lời gì cũng sẽ không bị để ý.

Lâm Thần lại cúi đầu nhấp một hớp canh, lại lúc ngẩng đầu, thanh niên tiếng ho khan dần dần dừng: “Đoan Dương tiên sinh, ngươi nói chuyện này, cùng ta có quan hệ gì chứ?”

Nghe được hấn, thanh niên trong thần sắc có rất rõ ràng thất vọng.

Lâm Thần gõ bàn một cái, bất vi sở động: “Liên quan tới tuần thụ chế được có ý định mưu sát Lý chủ nhiệm manh mối, ta sẽ báo cho cho Vĩnh Xuyên hai cục Giang đội phó, hấn là Lý chủ nhiệm tiên sinh, đối Lý chủ nhiệm thân người an toàn hấn sẽ chỉ so ngươi ta đều muốn để bụng. Hung thủ là ta đánh chết, tuần thụ chế được muốn chế tạo dư luận thế công tới đối phó ta nhiều nhất chỉ là vì xí nghiệp hình tượng cân nhắc, nếu như ta không quan tâm, vậy liền không có ý nghĩa gì.” Lâm Thần mắt nhìn tại hấn đối diện ngồi nghiêm chỉnh thanh niên, “Về phần ngươi lão sư thành quả nghiên

cứu bị đánh cắp, lại hoặc là loại thuốc này vật đến cùng có vấn đề gì, thứ nhất không quyền không thế, thứ hai, y dược phương diện cũng không phải là ta sờ trườn, người tìm đến ta, ta thật không cảm thấy mình khả năng giúp đỡ gấp cái gì.”

Thanh niên có chút phía dưới, cũng không biết là nước canh quá cay hay là nguyên nhân gì khác, chớp mũi của hắn cùng hốc mắt có một ít chút đỏ: “Đúng đấy, các người đều nói giúp không được gì.”

Hắn tự nhủ nói một câu, sau đó cầm lấy ba lô, đứng lên.

Lâm Thần không có để cho ở hắn.

Nhưng đi tới cửa thời điểm, hắn lại đột nhiên quay trở lại, hướng hắn cúi mình vái chào, sau đó nói: “Lâm cố vấn, tại ngài cự tuyệt ta trước đó, xin nhờ ngài đi với ta cái địa phương.”

Nhìn qua người thanh niên sáng tỏ ánh mắt, Lâm Thần lại có chút vui mừng.

...

Thành phố bệnh viện đại khái là Lâm Thần rất không muốn lại đến địa phương, nhất là hắn vừa mới tại trong bệnh viện đánh chết qua một vị cường ép người, đến mức hắn nhìn thấy bôi bạch bốn vách tường, nghe được mùi thuốc sát trùng lúc, có chút khó chịu.

Đoan Dương đem hắn dẫn tới thành phố bệnh viện lầu mười tầng thần kinh nội khoa bệnh khu.

Thanh niên không nói một lời, lôi kéo hắn tại đối diện bệnh khu trên ghế dài ngồi xuống, hắn bị ép nhìn xem đối diện bệnh khu trong hành lang đi lại tập tễnh, lại kiên trì lôi kéo lan can gian nan tiến lên lão nhân.

Lão nhân đi rất chậm, hắn không cân đối tứ chi cho thấy hắn ước lượng vừa mới trải qua một lần suýt nữa đoạt đi tính mạng hắn trong đầu gió, hắn phân nửa bên trái đại não xuất hiện tắc nghẽn hoặc là chảy máu, đến mức bên phải hắn tứ chi hoàn toàn không nghe sai khiến.

Đúng lúc này, Đoan Dương nhẹ nhàng mở miệng, hắn nói: “Lâm cố vấn, ta đã từng là nơi này nằm viện bác sĩ. Tại thành phố Hoàng Cảnh lập bệnh viện thần kinh nội khoa bệnh khu tổng cộng có 1 50 tấm giường ngủ, hàng năm tiếp đãi phòng khám bệnh nhân số 13 vạn, một năm gần 5000 người ở chỗ này nằm viện, trong đó 50% trở lên bệnh nhân đều bởi vì xuất huyết não tật bệnh nằm viện, mà cái tỷ

lệ này, tại cả nước là 170 vạn trở lên nhân khẩu. Đương một vị lão nhân vào ở nơi này, liền mang ý nghĩa tính mạng của hắn đang từ từ đi hướng kết thúc. Xin ngài nhìn xem đối diện vị kia gia gia, tưởng tượng một chút, nếu như lúc này, trên thị trường xuất hiện một loại tân dược, tuyên bố có thể dần dần kích thích đầu óc của hắn thần kinh nguyên tu phục, làm hắn có thể giống không có trúng phong chi trước đồng dạng bình thường hoạt động, ngài cho rằng, loại thuốc này vật phải chẳng có vượt thời đại ý nghĩa?”

Lâm Thần có chút kinh hãi: “Đây không có khả năng.”

“Làm sao không thể nào?” Đoan Dương hỏi lại.

“Cho đến trước mắt, cho đến trước mắt khoa học nghiên cứu đều cho rằng thần kinh đại não nguyên sẽ không tiếp tục sinh trưởng, nhận được rất nhỏ tổn thương sau không thể giống làn da đồng dạng tự hành chữa trị. Mà lại hiện tại thần kinh chữa trị nghiên cứu tuyến đầu kỹ thuật đều tại thần kinh làm tế bào cấy ghép bên trên, dược vật có thể đạt tới cái hiệu quả này, ta biểu thị hoài nghi?”

Đoan Dương có chút ngoài ý muốn: “Lâm cố vấn người còn hiểu cái này?”

“Tâm lý học là giao nhau ngành học, mặc dù ta không có chuyên công nhận biết thần kinh khoa học phương hướng, nhưng vì khảo thí tốt xấu cũng nhiều nhìn qua vài cuốn sách.”

Đoan Dương nói khẽ: “Ta cũng cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, loại này tân dược đột phá thần kinh tiết đại son cùng ba a-xít phốt-pho-ric bào đại hai Natri những này truyền thống thần kinh dinh dưỡng loại dược vật, trực tiếp tuyên bố có thể kích thích thần kinh nguyên tu phục, nếu như xuất hiện cái này dược vật, rất nhiều lão nhân nguyện ý vì loại này tân dược táng gia bại sản sẽ không tiếc.”

“Chờ một chút, người không phải nói, loại thuốc này vật, là người lão sư phát hiện?” Lâm Thần nhin không được hỏi, mặc dù hắn xác thực chưa từng đi đặt nạp địa khu, nhưng hắn miễn cưỡng có thể suy đoán ra nơi đó nghiên cứu điều kiện, có người có thể ở nơi đó phát hiện loại này vượt thời đại tân dược, bản thân cái này chính là chuyện khó mà tin nổi.

“Trên thực tế... Đây chính là vấn đề, lão sư ta phát hiện dược vật, cũng không có tuần thụ chế dược tuyên bố những cái kia hiệu quả,

nó càng cùng loại với thần kinh tiết đại son, nhưng so đồng loại dược vật hiệu quả càng tốt rất cao.”

“Vậy người dựa vào cái gì cho rằng tuần thụ chế dược là đánh cắp người lão sư thành quả nghiên cứu, kia có lẽ là hai loại không đồng loại hình đồ vật?”

“Ta xem qua tuần thụ chế dược loại thuốc này vật hóa học công thức phân tử, cùng lão sư ta phát hiện cái chủng loại kia, gần như giống nhau.”

“Nói cách khác, vẫn có khác biệt?”

Đoan Dương gật đầu: “Vấn đề không ở chỗ khác biệt, không ở chỗ bọn hấn khả năng đạo văn lão sư ta thành quả nghiên cứu, mà ở chỗ lão sư ta nói qua, nên trồng thuốc vật tác dụng phụ nghiêm trọng, trên thực tế, hấn chính là đang nghiên cứu một loại đat nạp địa khu phổ biến bệnh quá trình bên trong, ngẫu nhiên phát hiện loại thuốc này vật.”

Lâm Thần lần nữa cảm thấy sợ hãi: “Ý của người là, nếu như tuần thụ chế dược cưỡng ép mở rộng loại thuốc này vật đưa ra thị trường, có thể sẽ dẫn đến đại quy mô dược vật không tốt phản ứng?”

“Đúng đấy, khả năng.” Đoan Dương có chút suy sụp tinh thần tựa ở trên ghế dài, gãi gãi tóc của mình, lộ ra bức bối, “Coi như đại quy mô dược vật không tốt phản ứng cũng chỉ là một loại khả năng tính, nói không chừng cái này dược vật công thức phân tử bên trên biến hóa vi diệu đã dược vật không tốt phản ứng. Huống chi, ta hết cách rồi chứng minh tuần thụ chế dược nghiên cứu loại này tân dược xác thực đạo văn lão sư ta thành quả nghiên cứu, bọn hấn tương quan luận văn phát già hơn ta sư sớm hơn, chủ trì loại này tân dược nghiên cứu phát minh ti thần Khang giáo sư già hơn ta sư làm việc bên trong học thuật địa vị không biết cao bao nhiêu, nếu như không phải ta nếm thử gửi ra thư nặc danh bị Lý chủ nhiệm tiếp thu lại dẫn đến nàng kém chút bị hại, ta cũng sẽ không phát hiện trong này khả năng thật tồn tại hắc ám □□.”

Lâm Thần tử tế nghe lấy người thanh niên tự thuật, nghe hấn hoang mang cùng giãy dụa, hấn lần nữa nhìn về phía vị kia chính vịn lan can gian nan hành tẩu lão nhân, hỏi: “Nói cho ta biết trước, cái gọi là tác dụng phụ là cái gì không?”

“Dùng lâu dài, sẽ tạo thành nhận biết chướng ngại cùng cảm xúc vấn đề.”

“Tuần thụ tâm được đã tiến vào phê duyệt chương trình, nói rõ bạn hẳn đã thông qua được ba kỳ lâm sàng thí nghiệm, lại càng không cần phải nói giai đoạn trước động vật thí nghiệm, bạn hẳn không có phát hiện loại này tác dụng phụ sao?”

“Cho nên ta hoài nghi bạn hẳn lâm sàng thí nghiệm kết quả làm giả.”

Đoan Dương chân thành nói.

Lâm Thần lâm vào trầm tư.

Hiện tại vấn đề đã từ đơn thuần nghiên cứu khoa học đạo văn chuyển đổi thành thí nghiệm kết quả làm giả, nếu như nói cái trước hay là đạo đức vấn đề, cái sau thì dính đến người bệnh sinh mệnh an toàn, nếu như Đoan Dương hoài nghi trở thành sự thật, đó chính là trọng đại công cộng vấn đề an toàn. Nhưng vấn đề là, ngồi ở bên cạnh hẳn người thanh niên đang chất vấn học thuật Đại Ngưu cùng tên thuốc mong đợi thành quả nghiên cứu, bản thân cái này liền rất thiên phương dạ đàm, nếu như là tương quan lĩnh vực nhân viên nghiên cứu khoa học nghe được những nội dung này, đại khái sẽ lập tức chỉ vào người thanh niên này cái mũi hỏi: Là ai cho người chất vấn những này tư cách?

Đúng lúc này, phía sau bọn họ vang lên tương tự thanh âm.

“U, chúng ta đại khoa học gia lại trở về á!”

Lâm Thần quay đầu lại, chỉ gặp một vị du đầu phấn diện tuổi trẻ Bác Sĩ Bệnh Viện chính hướng bọn hẳn đi tới.

Đoan Dương nghe vậy, tựa như là bị kích thích hung tính con báo, hẳn lập tức tích lũy gấp năm đấm, trợn mắt tròn xoe mà nhìn chằm chằm vào người kia.

Nhưng mà khiến Lâm Thần ngoài ý muốn chính là, người kia trêu chọc Đoan Dương một câu về sau, lại rất phiêu phiêu nhiên đi đến trước mặt hẳn, nói: “Đó là chúng ta khoa bị khai trừ bác sĩ, ta đề nghị người đừng tin hẳn nói đến những cái kia, hẳn nơi này không dễ dùng lắm.” Người kia nói, còn chọc chọc đầu của mình, giễu cợt nói, “Luôn cảm giác mình nắm giữ trọng đại nghiên cứu khoa học tấm màn đen, không làm chính sự, cả ngày nghĩ đến cứu vớt thế giới, ha ha.”

Lâm Thần đè lại muốn huy quyền đánh người phần nộ thanh niên, nhìn qua đứng ở trước mặt mình nằm viện bác sĩ nói, rất chân thành hỏi: “Người nói đầu óc có vấn đề, là chỉ cái gì?”

“Đương nhiên là bệnh tâm thần a.”

“Không có.” Lâm Thần chân thành nói.

“Cái gì không có.”

“Ta nói hẳn không có bệnh tâm thần.” Lâm Thần đứng người lên, đối trước mắt nằm viện bác sĩ nói, “Làm thần kinh nội khoa bác sĩ, người cần hơi đề cao một chút mình y học tổ dưỡng.”

“Người có ý tứ gì?”

Lâm Thần quay người, đem Đoan Dương từ trên ghế dài nhẹ nhàng kéo lên, hỏi hẳn: “Nghe hiểu ta ý tứ sao?”

Đoan Dương nhẹ gật đầu.

Lâm Thần chỉ vào Đoan Dương, đối vị kia du đầu phần diện Bác Sĩ Bệnh Viện nói: “Hẳn nghe hiểu, người nghe không hiểu, người cho rằng người cùng hẳn ở giữa, ai nhận biết chương ngại tương đối nghiêm trọng?”

Miệng pháo loại vật này, nhất định phải thả xong lập tức đi, cũng quyết không thể cho đối phương bất luận cái gì phản kích cơ hội.

Lâm Thần nói xong, lập tức lôi kéo Đoan Dương cấp tốc đi ra thành phố bệnh viện, trời rất cực đã tối xuống tới, trên đường dài ngựa xe như nước, đèn đuốc sáng chói. Bất quá hẳn bên cạnh người thanh niên lại không lên tiếng phát.

Lâm Thần đã sớm nhìn qua Đoan Dương sơ yếu lý lịch, rất rõ ràng hẳn là tại năm ngoái từ Bác Sĩ Bệnh Viện thăng nhiệm chủ trị y sư lúc bởi vì chữa bệnh sự cố mà bị khai trừ, hiện tại xem ra, ở trong đó chỉ sợ có ẩn tình khác.

“Nói một chút đi, chuyện gì xảy ra.”

“Lâm cố vấn, vừa rồi cảm ơn người.”

“Hỏi một đằng, trả lời một nẻo.” Lâm Thần lạnh lùng nói.

Thanh niên gãi đầu một cái, lại lộ ra thật không tốt ý tứ: “Tuần thụ chế được cùng chúng ta bệnh viện quan hệ rất tốt, ta trước đó làm việc không cẩn thận, một mực tại gửi công văn đi chất vấn ti thân Khang giáo sư thí nghiệm kết quả, giống như bị bọn hẳn phát hiện cho nên bị ác ý trả đũa rồi?”

Nhìn xem người thanh niên chẳng hề để ý khuôn mặt, Lâm Thần nửa ngày nói không ra lời, cuối cùng, hắn chỉ có thể nói: “Người làm sao đàn như vậy, dễ dàng như vậy bị phát hiện.”

“Ta ngay từ đầu cũng không biết nơi này nước sâu như vậy a.”

“Cho nên người vì cái gì giả phóng viên gạt ta.”

“A?” Người thanh niên hiển nhiên cũng không nghĩ tới hắn sẽ lần nữa đề cập chuyện này, hắn lần nữa xấu hổ không được, “Ta không phải bị bệnh viện khai trừ nha, bây giờ tại sủng vật bệnh viện công việc, ta cảm thấy...”

“Cảm thấy mình thân phận nói chuyện không có cường độ, giả Thành Ký người ta sẽ lại càng dễ tin tưởng người?”

Đoan Dương nhẹ gạt đầu.

Người thanh niên đôi mắt rất đen rất sạch sẽ.

Lâm Thần chăm chú nói với hắn: “Thân phận loại vật này không có ý nghĩa quá lớn, coi như người biến thành bên đường tên ăn mày, chỉ cần người nói mỗi một câu nói đều không thẹn với lương tâm, kia đều có thể đường đường chính chính nói ra, không cần sợ hãi.”

Người thanh niên bỗng dừng dừng bước, cuối cùng dụi dụi con mắt, xoay người, nhanh chân đi thẳng về phía trước.

Lâm Thần cũng không biết, Đoan Dương tại hơn một năm nay thời gian bên trong gặp như thế nào chèn ép, bất quá khi hắn nhìn thấy người thanh niên công tác cửa hàng thú cưng lúc, đại khái hiểu một vài thứ.

Kia là tròng hai tầng lầu nhỏ, cách hắn chỗ ở Nhan gia ngõ hẻm rất gần.

Tiến cửa tiệm, đập vào mặt là mèo mèo chó chó hoặc cao hoặc thấp tiếng kêu, nho nhỏ tiệm ăn bên trong lấy mười cái chiếc lồng, không lớn tiệm ăn bởi vậy lộ ra càng thêm chen chúc.

Đoan Dương đầu tiên là đem con mèo phóng xuất giải sầu, sau đó lĩnh hắn đi đến lầu hai.

“Thật ra ta có đôi khi cảm thấy, sủng vật bác sĩ so với chúng ta tại bệnh viện công việc nhẹ nhõm nhiều, cắt trái trứng trứng công khai ghi giá 300 khối, ta có thể xách một trăm năm mươi, gặp gỡ mèo cái chó cái tuyệt đực giải phẫu kiếm càng nhiều...”

Lâm Thần nghe hắn tùy ý nói chút lời nói, quan sát lầu hai gian phòng kết cấu.

Lầu hai bị chia cắt thành ba gian phòng, một gian phòng ngủ một gian trữ vật thất, còn có một gian phòng ốc có chút quý dị, Lâm Thần tiến đến bên cửa sổ nhìn vào bên trong, gian phòng kia bên trong vậy mà nhốt rất nhiều chuột bạch.

“Người ở chỗ này làm thuốc vật thí nghiệm?” Hắc rất không thể tưởng tượng nổi.

Đoan Dương đẩy ra phòng ngủ của mình: “Không có không có, trước đó tại làm, về sau không có gì tiến triển, liền thuần túy nuôi chơi.”

Thanh niên phòng ngủ là ba gian trong phòng nhỏ nhất gian kia, bày giường cùng bàn đọc sách, cũng chỉ có thể buông xuống một trương người lười ghé dựa. Lâm Thần thay đổi dép lê, đi vào gian phòng, lần đầu tiên liền bị trên tường bạch bản hấp dẫn, khối kia bạch bản cơ hồ bao trùm cả khối vách tường, trên đó viết lít nha lít nhít được lý học công thức, khiến hắc cảm thấy tê cả da đầu.

Hắc vô ý thức hướng bàn đọc sách nhìn lại, ngay tại hắc ánh mắt đảo qua đi sát na, Đoan Dương lại vô ý thức muốn đi che trên bàn sách thứ gì. Hắc thế là cũng nghiêng đầu, thấy rõ đồ trên bàn, nếu như hắc không có nhìn lầm, thanh niên nghĩ che khuất tựa hồ là trên bàn một bộ khung hình.

Tương Khuông Lí là hai nam nhân, một người trong đó tuổi khá lớn, một người khác, chính là thanh xuân tuổi trẻ lúc Đoan Dương đồng học. Đoan Dương hai tay vòng lấy trước người vị kia đàn ông hơi lớn tuổi, cười đến xán lạn vô cùng.

“Là người ca ca, hay là phụ thân của người sao?” Lâm Thần vô ý thức hỏi.

Đại khái ngay cả Đoan Dương chính mình cũng ý thức được động tác mới vừa rồi đến cỡ nào chột dạ, đang nghe hắc vấn đề về sau, thanh niên liền càng thêm lúng túng.

“Là lão sư.”

Người thanh niên mặt đỏ lên, nói như vậy

Quyển 5 Chương 176. Năm phù 13

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 176. Năm phù 13

Tác giả: Trường Nhị

Học sinh trước bàn máy vi tính, thả lại là cùng lão sư thân mật chụp ảnh chung, Lâm Thần có chút không biết rõ cái này đường đi. Nhưng Đoàn Dương nói “Lão sư” đại khái chính là vị kia trợ giúp Châu Phi chữa bệnh kiến thiết đoạn vạt sơn tiên sinh, ôm sủng kính tâm tư, Lâm Thần cẩn thận quan sát trong tấm ảnh hơi lớn tuổi nam sĩ. Đoạn vạt sơn tiên sinh là điển hình nhất học giả tướng mạo, trong tấm ảnh, hắn mang một đỉnh mũ nồi, phối bàn cờ cách khăn quàng cổ, có lẽ là bởi vì trên tay hắn còn chống đũa màu đen dù che mưa, Lâm Thần luôn cảm thấy hắn phảng phất từng tại England đã du học, toàn thân trên dưới đều lộ ra nho nhã học thuật khí tức, làm lòng người sinh hâm mộ.

Nghĩ tới đây, Lâm Thần đem ánh mắt dời về phía Đoàn lão sư học sinh.

Người thanh niên khuôn mặt tại đèn bàn hạ có vẻ hơi đỏ, hắn đã thối lui đến trên ghế ngồi xuống.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hỏi: “Người là muốn cho ta hỏi người cùng lão sư quan hệ, hay là không muốn?”

Đoàn Dương trong tay thú bông mèo nhẹ nhàng meo một tiếng, con mắt lam phải phảng phất giống như bầu trời xanh, giống như là đang trả lời cái gì.

“Tốt a, ta không hỏi.” Lâm Thần chăm chú trả lời.

“Không... Không phải như người nghĩ.”

“Người đoán ta nghĩ như thế nào?”

Đoàn Dương bị hắn chặn phải nửa ngày nói không ra lời, Lâm Thần cười cười, lại rất khó được cảm thấy tâm tình rất tốt, hắn tùy ý tại người lười trên ghế sa lon ngồi xuống.

Đoan Dương lộ ra so lúc trước càng thêm suy sụp tinh thần: “Đoàn lão sư là của ta sinh viên chưa tốt nghiệp đạo sư, lúc đầu hẳn chỉ đem nghiên cứu sinh, bắt quá về sau phá lệ mang theo ta. Tại ta năm thứ ba đại học năm đó nghỉ hè, hẳn đột nhiên từ chức, gia nhập không biên giới bác sĩ tổ chức chạy đến Châu Phi, thời điểm ra đi, thậm chí ngay cả cái tin nhắn ngăn đều không cho chúng ta phát.” “Có chút kỳ quái a.” Ngồi tại người lười ghế sofa bên trong, Lâm Thần tay vừa vịn rỗ xuống trên mặt đất, hẳn gõ gõ sàn nhà, nhìn xem Đoan Dương.

“Chỗ nào kì quái?”

“Đã người lão sư không từ mà biệt, ngay cả cái tin nhắn ngăn đều không phát, vì cái gì hẳn sẽ ở rất nhiều năm sau, đột nhiên thông báo người về dược vật không tốt phản ứng vấn đề. Lão sư của người không có đã từng đồng sự hoặc là bằng hữu sao, làm sao đem trọng yếu như vậy sự tình giao cho học sinh đi làm?” Lâm Thần hỏi.

“Ta!” Đoan Dương mặt lần nữa biến đỏ, dưới ánh đèn nhìn qua vô cùng khả ái.

“Ừm?”

“Đây là ta vụng trộm nghe được, lão sư làm sao có thể đem loại chuyện này giao cho ta đến xử lý này hẳn một câu cũng không chịu cùng ta nhiều lời.”

Nhìn Đoan Dương tích tụ thần sắc không giống giả mạo, Lâm Thần càng không rõ trong đó vặn vẹo quan hệ: “Nghe ngóng?”

“Ta đã từng sư tử đi đạt nạp địa khu đi theo lão sư công việc, ta xin nhờ thỉnh thoảng nói cho ta một chút lão sư tin tức, chuyện này là nàng dứt quãng vụng trộm nói cho ta biết. Đại khái là năm ngoái thời điểm, ta học tử các nàng ngẫu nhiên phát hiện, ti thần Khang giáo sư nào đó thiên luận văn cùng lão sư ta đã từng nghiên cứu qua một loại dược vật rất tiếp cận, khi đó ti thần Khang giáo sư văn đều phát, rất khó chứng minh là đối phương đạo văn, bọn hẳn cho rằng đây chẳng qua là trùng hợp. Nhưng về sau, bọn hẳn ý thức được, khả năng thật là lão sư kết quả nghiên cứu bị tiết lộ ra, bởi vì đạt nạp địa khu thí nghiệm điều kiện đặc biệt chênh lệch, bọn hẳn sẽ định kỳ đem đồ vật đưa đến thành phố lớn phòng thí nghiệm phân tích...”

“Phòng thí nghiệm kia, lệ thuộc vào tuần thụ chế dược?”

“Cụ thể ta không rõ ràng, có thể là tuân thủ chế dục đầu tư phòng thí nghiệm, có điều như cũ cũng hết cách rồi chứng minh lão sư ta kết quả nghiên cứu thật sự là từ phòng thí nghiệm kia bị tiết lộ.”

“Trừ phi tìm tới mấu chốt người, chính miệng thừa nhận hẳn tiết lộ một vài thứ, nhưng coi như thế, đối phương đã sớm lấy được được vật độc quyền, độc quyền thuộc về y nguyên rất khó chứng nhận.”

“Đúng đấy, thật vô cùng khó khăn.”

“Sau đó thì sao?” Lâm Thần hỏi.

Nghe vậy, Đoan Dương bỗng nhiên úp sấp trên giường, thờ một hơi thật dài.

“Thế nào?”

“Về sau, lão sư giống như phát hiện sự tỷ một mực tại hướng ta vụng trộm đưa tin tức, đem nàng từ bên người đuổi đi.”

Nghe vậy, Lâm Thần bỗng nhiên kéo dài điệu: “Đoan Dương đồng học a...”

“Thế nào?”

“Ta nghe nói có cái từ gọi si hán, người cảm thấy thích hợp người sao.”

“Lâm cố vấn.” Đoan Dương cười đến rất khổ, “Người cũng đừng giấu cợt ta được không, người chẳng lẽ liền không có cái gì đặc biệt quan tâm người, người thời thời khắc khắc quả niệm hẳn, lại luôn không chiếm được hẳn tin tức, đến mức không thể không quanh co lòng vòng mới có thể có đến tin tức của hẳn?”

Lâm Thần nghĩ, ta hiện tại ngay cả quanh co lòng vòng tin tức cũng không chiếm được. Hẳn bỗng nhiên có chút không muốn cùng Đoan Dương tám quan tâm a, quả niệm một loại vấn đề, hẳn tiếp tục lúc trước không hỏi xong nội dung: “Ta còn là cảm thấy trong này có vấn đề. Theo người nói như vậy, trên thực tế người là thuộc về xen vào việc của người khác người kia, đã người lão sư biết có loại này tồn tại nghiêm trọng tác dụng phụ tân dục đưa ra thị trường, hẳn vì cái gì không tự mình ra mặt? Coi như đạt nạp địa khu thông tin tồn tại vấn đề, hẳn cũng nên ủy thác tín nhiệm một phương nào thay xử lý những chuyện này.”

“Đây cũng là ta lo lắng địa phương.” Đoan Dương thần sắc trịnh trọng, “Về sau tình huống ta thật không rõ lắm, nhưng ta một mực chú ý trong ngoài nước học thuật tập san, không có người phát biểu

qua phản đối tính chất luận văn. Học thuật giới đánh nhau vẫn là phải dựa vào thí nghiệm dựa vào số liệu, ta luôn cảm thấy lão sư thí nghiệm không có hoàn thành, cho nên một mực chậm chạp không phát biểu luận văn, đoán chừng hẳn cũng không nghĩ tới tuần thụy chế được hoàn thành thứ tư kỳ lâm sàng thí nghiệm tốc độ nhanh như vậy, nhưng cụ thể chuyện gì xảy ra ta thật không biết.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Hiện tại vấn đề trên thực tế chính là tuần thụy chế được ý đồ phổ biến một loại khả năng sinh ra được vật không tốt phản ứng tân dược đưa ra thị trường, người trong cuộc ở xa đạt nạp địa khu rất khó bắt được liên lạc, một vị bị bệnh viện khai trừ đương nhiệm sủng vật bệnh viện bác sĩ chính lấy châu chấu đá xe tư thái mưu cầu ngăn cản chuyện này phát sinh, nhìn qua, tựa hồ xác thực quá khó khăn chút.

“Cho nên, người đến tốt cùng vì cái gì mời ta đến trụ sở của người?”

Lâm Thần đột nhiên hỏi.

“Ta có kiện đồ vật muốn giao cho ngài, ngài có thể đứng dậy một chút không?” Đoan Dương nhẹ nhàng nói.

Lâm Thần sững sốt một chút, mới ý thức tới thanh niên đem đồng ** đến hẳn đang ngồi lấy người lười ghế sofa bên trong.

“Người làm sao cẩn thận như vậy?”

Lâm Thần cảm thấy chân có chút nha, cũng không có lập tức đứng lên.

“Ngay tại tháng trước thời điểm, ta phát hiện được ta máy tính giống như bị người động dấy. Đến ban đêm, có lần cửa hàng thú cưng bên trong sủng vật tập thể sửa loạn, ta xuống lầu, phát hiện đại môn mở, giống như có người nào chui vào qua nơi này. Từ đó về sau, ta liền dùng máy tính để bàn mạng lưới liên lạc, đem tư liệu đều bảo tồn tại không mạng lưới liên lạc laptop bên trong.”

“Cho nên, ta ngồi tại?”

“Của ta Laptop bên trên.” Đoan Dương nói.

Lâm Thần vội vàng đứng dậy, nhưng lại tại hẳn đột nhiên đứng lên sát na, hẳn cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, hẳn đỡ lấy tủ quần áo, nhưng vẫn là đầu gối mềm nhũn, đổ vào trên mặt đất, mất đi tri giác.

Về sau, hấn là bị thứ gì liếm tỉnh, tay hấn đâm lưng đau nhức, mở mắt ra lúc, phát hiện mình đang nằm tại Đoan Dương trên giường. Hấn đem ánh mắt dời xuống, phát hiện liếm láp tay hấn lưng chính là trong tiệm con mèo kia meo.

Lâm Thần ý đồ ngồi dựa vào, phát hiện cũng không khó khăn, khi hấn chống đỡ ngồi xuống lúc, mới phát hiện trên tay kia lại bị Đoan Dương đâm châm, ngay tại treo nước.

Gặp hấn tỉnh lại, người thanh niên chặn lại nói: “Thân thể người làm sao kém như vậy!”

“Ta vốn là tại nằm viện, là người đem ta từ bệnh viện kêu đi ra.”

Nghe hấn nói như vậy, thanh niên rất lúng túng nói: “Thật có lỗi, ta không biết.” Hấn dừng một chút, biến sắc, cực kỳ giống nhìn xem bất tranh khí bệnh nhân bác sĩ, “Người trung tính hạt tế bào nghiêm trọng ít dần, trước đó bệnh viện cho người đã kiểm tra sao, đem người ca bệnh lấy ra ta xem một chút?”

“Người trả lại cho ta thử máu rồi?” Lâm Thần rất im lặng.

“Chúng ta là sủng vật bệnh viện, có thể làm đơn giản xét nghiệm được không?”

Lâm Thần ngửa đầu nhìn xem Đoan Dương cho hấn thua chất lỏng: “Vậy cái này là?”

“Đường glu-cô, phối trộn không có vấn đề, người cũng có thể dùng.”

Lâm Thần kèm chế muốn đem kim tiêm rút ra xúc động, nhưng hấn luôn cảm thấy nếu như mình dám làm như thế, thanh niên trước mắt người nói không chắc chắn đem hấn đánh một trận.

Căn cứ đối bác sĩ lòng kính sợ, Lâm Thần ngoan ngoãn trả lời:

“Toàn thân đã kiểm tra, không có gì đáng ngại, chính là nguyên phát tính ít dần.”

“Vậy người nhất định phải chú ý, trung tính hạt tế bào ít dần rất dễ dàng dẫn đến lặn đi lặn lại lây nhiễm, gần nhất trời nóng, tuyệt đối không nên cảm mạo cái gì, còn có người trên tay tổn thương là chuyện gì xảy ra?”

Lâm Thần cúi đầu mắt nhìn lòng bàn tay băng gạc, đối Đoan Dương nói: “Hay là trước tiên nói một chút người phải cho ta đồ vật à?”

Đoan Dương thật sự là rất tốt ngắt lời loại hình.

Nghe hấn nói như vậy, thanh niên “Úc” một tiếng, từ trên tủ đầu

giường lấy ra một viên rất nhỏ SD thẻ: “Đây là liên quan tới loại kia

tân được tất cả tương quan số liệu, có chút là sư tử trước đó truyền ta nội dung, có chút là chính ta làm động vật thí nghiệm kết quả. Còn có một số, là một người bạn từ tuần thụ chế được ngỗ ra rải rác số liệu.”

Lâm Thần nhíu nhíu mày: “Bằng hữu?”

“Đúng, hẳn tại tuần thụ chế được bên trong làm tầng quản lý, rất nhiều □□ tin tức đều là hẳn tiết lộ cho của ta, nhưng ta không thể nói cho người hẳn là ai, bằng không hẳn có thể sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.”

Lâm Thần nhìn xem bụng Dương Chưởng trong lòng nho nhỏ SD thẻ, chân thành nói: “Nhưng ta không thể cầm phần này đồ vật.”

“Vì cái gì?”

“Bên trong khả năng có phi pháp đánh cắp chứng cứ, ta nhìn, sẽ dẫn đến tương quan chứng cứ liên cũng có thể không bị toà án tiếp thu.”

“Chính là!”

“Không có chính là.” Lâm Thần đem chân buông xuống giường, xoắn lên cố định nơi tay lưng băng dính, rút ra kim tiêm, sau đó đè lại mu bàn tay chảy máu điểm, “Thứ này người còn cấp qua những người khác sao?”

“Bằng hữu của ta nơi đó cũng có một phần.”

“Đừng lại khiến người khác biết người có phần tài liệu này, còn có, ta đề nghị người tốt nhất làm một phần giả số liệu đặt ở trong máy vi tính, sau đó đem trương này SD thẻ giấu đi.”

“Bởi vì đã có những người khác biết ta có phần tài liệu này, trước đó chui vào người chính là vì tìm cái này?”

Lâm Thần hỏi: “Người còn có khác đáng tiền đồ vật sao?”

Đoan Dương lắc đầu: “Giống như không có.”

Đang khi nói chuyện, Lâm Thần đã mặc giày, bắt đầu hướng phía cửa đi tới.

Bỗng nhiên, thanh niên rốt cục ý thức được cái gì, ý đồ gọi lại hẳn:

“Lâm cố vấn, không nhìn liền không nhìn, nhưng không có nghĩa là người bây giờ có thể trở về nhà, người ngày mai đem ca bệnh lấy ra ta xem một chút.”

“Không có ca bệnh.” Lâm Thần bắt đầu đi xuống lầu dưới.

“Người cũng nhập viện rồi làm sao lại không có ca bệnh.”

“Rất rõ ràng, ta trốn tới.”

Rốt cục, Lâm Thần bị một con to lớn vắn hổ mèo ngăn lại đường đi, Đoan Dương một phát bắt được cánh tay của hắn: “Ta ngày mai dẫn người đi nhìn bác sĩ.”

“Người không phải liền là bác sĩ sao?” Hắn quay đầu hướng thanh niên nói.

“A?”

“Ta ngày mai trở lại thăm người, ta hiện tại thật rất mệt mỏi, muốn về nhà nghỉ ngơi.”

“Vậy ta đưa người trở về đi, người dạng này ta không yên lòng.”

Đoan Dương đang khi nói chuyện, liền muốn bắt đầu tìm chìa khoá khoá cửa.

“Không cần.” Lâm Thần đối Đoan Dương nói: “Chúng ta còn không quá quen, vạn nhất người là người xấu, ta chẳng phải là bại lộ mình địa chỉ?”

Đoan Dương há to miệng, không biết nên nói cái gì.

“Được rồi, ta chỉ là không quá ưa thích người khác đến nhà ta mà thôi, chỗ ta ở rời cái này rất gần.” Lâm Thần khoát khoát tay cơ, thẳng hướng Nhan gia ngõ hẻm phương hướng đi đến, “Ta tốt điện thoại cho người, yên tâm...”

Nói xong, Lâm Thần liền đi vào trong bóng đêm mịt mờ.

Trên thực tế hắn xác thực không có lừa gạt Đoan Dương, từ Đoan Dương sủng vật bệnh viện đi ra ngoài xoay trái, liền có thể nghe thấy tiếng nước, dọc theo sông lại đi ước chừng bảy tám phút, hắn liền có thể tốt.

Thời gian đã đã khuya, trong hẻm nhỏ đã cơ bản không có người. Có lẽ là vừa thua dịch hoặc là nằm một đoạn thời gian nguyên nhân, hắn cũng không có choáng đầu hoa mắt, ngược lại thanh tỉnh đến quá phận, bởi vậy hắn còn có thể chăm chú suy tư hạ rời nhà thời gian cùng phải chẳng cần thay đổi ga giường vấn đề, tối thiểu tại nhìn thấy đứng tại dưới mái hiên chờ hắn người kia trước đó, hắn cảm thấy mình coi như thanh tỉnh.

Trong bóng đêm, đối phương quần áo thẳng, hiển nhiên đã đợi hắn thật lâu.

Lâm Thần bỗng nhiên rất hối hận không có đáp ứng khiến Đoan Dương tiễn hắn về nhà, bởi vì tại Nhan gia ngõ hẻm, Hình Tông Liên cửa nhà chờ hắn người họ Hoàng.

Hoàng trong Hoàng Trạch.

Quyển 5 Chương 177. Năm phù 14

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 177. Năm phù 14

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần suy tư rơi xuống đầu liền đi khả năng, nếu như không phải như vậy nhìn qua quá sợ, hẳn thực sẽ không chút nào do dự quay người.

Có điều Hoàng Trạch ánh mắt đã quét tới, ánh mắt kia đã u lại lạnh, khiến hẳn nghĩ tới mùa đông phía trước cửa sổ tiểu Hà, trên trời thậm chí còn tung bay chút bông tuyết, thanh lãnh cực kỳ.

Hắn đưa tay cầm ở trong túi, hướng Hoàng Trạch đi đến.

Đại khái là bởi vì Hoàng Trạch đứng tại cổng lúc một mực bất động không dời, cho nên cửa đèn ngầm. Bởi vậy khi hẳn đi tới cửa trước, bước chân đánh tại gạch xanh bên trên, cửa đèn liền sơ sẩy sáng lên, đem hết thảy đều chiếu lên sáng sáng trung, phảng phất tại hoan nghênh hẳn về nhà giống như.

Lâm Thần đứng màu son cửa gỗ trước, Hoàng Trạch nhưng vẫn không có mở miệng, chỉ là từ đầu đến chân xem kỹ hẳn.

Mặc dù hẳn rất muốn vào cửa cách Hoàng Trạch xa một chút, nhưng hoàng đôn đốc phi thường có kỹ xảo ngăn tại khóa cửa vị trí, đến mức hẳn cũng chỉ có thể đứng tại Hoàng Trạch trước mặt, bị người đương tượng đá đồng dạng quan sát.

Cửa chót đèn ngầm hạ, Hoàng Trạch rốt cục mở miệng: “Vì cái gì không tiếp điện thoại ta.”

Vì tránh né Giang Triều vợ chồng truy sát, Lâm Thần rời đi bệnh viện sau liền đem điện thoại tắt máy phòng ngừa gặp điện thoại oanh tạc, đương nhiên, hẳn không tiếp Hoàng Trạch điện thoại nguyên nhân cũng không phải là cái này: “Ồ, bởi vì đem người kéo đen, tiếp không đến.”

Hoàng Trạch trong ánh mắt rất rõ ràng có một tia ba động: “Vì cái gì?”

Lâm Thần thật bất ngờ Hoàng Trạch thế mà lại hỏi vì cái gì.

“Chê người quá phiền.” Hấn chỉ có thể thành thật trả lời.

Hoàng Trạch bị hấn chặn phải nói không ra nói đến, cuối cùng, hoàng đôn đốc mình thuận thuận khí, chỉ vào sau lưng cửa gỗ, tìm cho mình cái bậc thang hạ: “Không mời ta đi vào sao?”

Lâm Thần ngón tay tại túi chìa khoá vòng bên trong chuyển nửa vòng, tùy ý nói: “Trong nhà người khác, không tiện lắm.”

Hoàng Trạch cười lạnh: “Thật sao, người cũng biết là người khác nhà, cũng không cảm thấy ngại ở chỗ này lâu như vậy?”

“Có ý tốt a.”

“Lâm Thần, ta phát hiện thật lâu không cùng người nói chuyện phiếm, người thế mà so trước đó càng thêm không biết xấu hổ.”

“Ở nhờ tại sao lại không biết xấu hổ?” Đại khái là vừa thua dịch lại nghỉ ngơi qua, hấn lại có khí lực cùng Hoàng Trạch nhiều phiếm vài câu, “Giá phòng quá cao, có thể bớt thì bớt.”

“Ở nhờ ở loại địa phương này?” Hoàng Trạch quay người chỉ vào Nhan gia ngõ hẻm số 3 bảng số phòng, “Người biết bộ này lão Trạch giá trị bao nhiêu tiền không, cảnh sát bình thường có thể ở tại loại địa phương này, người cũng bất động động não!”

“Lười nhác động.” Lâm Thần luôn cảm thấy hấn cùng Hoàng Trạch nói chuyện càng lúc càng giống quỷ dị phương hướng phát triển, đồng thời trước cửa nhà cùng một người khác nam nhân cãi nhau thực sự mất mặt, “Người nói cái gì chính là cái đó đi, nhưng mà nhỏ giọng một chút, sát vách hàng xóm đều ngủ.”

“Cho nên người lười nhác động kết quả là cái gì!” Trong không khí truyền đến ếch ộp, toàn bộ Nhan gia trong ngõ đã không có cái gì đèn sáng rõ, ngay tại loại này thanh u hoàn cảnh bên trong, Hoàng Trạch thế mà tức giận, “Giả bộ như trong môn chủ nhân còn tại? Trên thực tế người ta chẳng lẽ không muốn nói đi thì đi, người còn muốn mặt dày mày dạn ở chỗ này chờ hấn trở về sao?” Hoàng Trạch dừng một chút, lạnh lùng nói, “Người biết người dạng này như cái gì sao?”

Trong lòng nhất tích tụ chỗ bị người đâm trúng, Lâm Thần cũng rất khó bình tĩnh, bất quá khi hấn ngẩng đầu nhìn đến Hoàng Trạch phần nộ hai con người, hấn lại cảm thấy thực sự không có gì tất yếu

tức giận: “Người biết Hình Tông Liên đi nơi nào?” Hấn nhíu nhíu mày, “Làm sao người biết?”

Hoàng Trạch càng thêm tức giận: “Hình Tông Liên thân là đội trưởng cảnh sát hình sự vô cơ bỏ bê công việc, ta đương nhiên cần tra hấn hành tung.”

Lâm Thần vuốt ve chìa khóa cửa, chân thành nói: “Muốn nói liền nói, không muốn nói liền dứt nhanh lên, đừng như.”

“Vĩnh Xuyên phi trường quốc tế, có chuyên cơ đón hấn đi, chuyển bay hào giữ bí mật, đường thuyền giữ bí mật.”

Lâm Thần thở dài: “Thì ra người cũng không biết a.”

“A.” Hoàng Trạch bỗng nhiên giống như là tìm được cái gì có thể công kích nhược điểm của hấn, “‘Cũng’ là có ý gì, thật ra hấn đi nơi nào, cũng căn bản không cùng người chào hỏi đúng không?”

“Vâng.”

Hấn nói xong cái chữ này, cũng không biết chỗ nào lại chọc giận tới Hoàng Trạch, Hoàng Trạch lại tức đến xanh mét cả mặt mày, hấn bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Ta liền biết, hấn đây là tại hồ người bộ dáng sao? Hấn căn bản chính là tại đùa bỡn người mà thôi, chờ hấn đem người chơi chán, liền sẽ coi người là rác rưởi đồng dạng đuổi ra khỏi cửa, công việc của người thậm chí còn là hấn đưa cho người, người đến lúc đó không có gì cả, lấy cái gì ở trong xã hội đặt chân?”

Hoàng Trạch ý tứ trong lời nói, giống như đã hoàn toàn coi hấn là thành Hình Tông Liên đồ chơi, Lâm Thần cẩn thận nghĩ nghĩ, cảm thấy bị Hình Tông Liên bao dưỡng thời gian hấn là cũng không kém. Nhưng trên miệng hấn còn phải nói: “Vậy làm sao bây giờ, ta chỉ có thể trở về tiếp tục làm túc quản.”

“Người rõ ràng có thể sống phải có tôn nghiêm, tại sao muốn lựa chọn đi đường này?”

“Đi đâu con đường?”

“Người không đều đã tại trước ti vi mặt thừa nhận sao, người cùng Hình Tông Liên, các người!” Sau khi nói đến đây, Hoàng Trạch vậy mà nói không được nữa.

Lâm Thần lúc này mới ý thức được, Hoàng Trạch thế mà tin trong lâu các Lý Cảnh Thiên làm khó hấn mà lập những cái kia hai vấn đề,

hắn cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi: “Hoàng Trạch, ta cũng không có thừa nhận a.”

Nghe vậy, Hoàng Trạch sửng sờ, về sau trợn mắt tròn xoe, trong ánh mắt lại còn có chút mừng rỡ, hắn từ trên cao nhìn xuống nhìn xem hắn, cố gắng tinh táo hỏi: “Người chẳng lẽ không có cùng Hình Tông Liên ngủ qua?”

“Không có.” Lâm Thần dừng một chút, gặp Hoàng Trạch khơi gợi lên khóe miệng, hắn tiếp tục nói, “Mặc dù rất muốn ngủ.”

Hắn lời còn chưa dứt, Hoàng Trạch bỗng nhiên đưa tay, Hoàng Trạch nắm ngón tay khép lại lại là nghĩ phẩn hắn bàn tay, hắn đưa tay cách ở Hoàng Trạch.

Coi như tượng đất cũng có ba phần hòa khí: ” ”

Hoàng Trạch lực tay quá lớn, cái tát âm thanh hiện tại quả là quá vang dội, Lâm Thần cảm thấy nửa gương mặt đều tê. Hắn mắt nổi đom đóm, qua rất dài một lát cảm giác đau đớn mới dần dần đánh tới, hắn cảm thấy mình trong miệng đại khái phá vỡ một nửa da, miệng đầy mùi máu tươi, phi thường nồng đậm.

Hắn nghiêng đầu, bị quất nửa bên gò má liên quan nửa người đều đau, thật buồn bực chính là hắn không biết mình vì cái gì vô duyên vô cớ cần chịu một bàn tay. Nhưng Hoàng Trạch nóng nảy cuồng chứng càng ngày càng nghiêm trọng, tại “Rút về đi” cùng “Cùng nóng nảy cuồng chứng người bệnh giữ một khoảng cách” ở giữa, hắn quyết định lựa chọn cái sau.

Hắn nhìn cũng không nhìn Hoàng Trạch, xoay người rời đi.

Sau một khắc, hắn cảm thấy tay cánh tay bị Hoàng Trạch dùng sức níu lại, Hoàng Trạch mạnh mẽ thu tay lại, hắn trùng điệp đẩy trên cửa.

Cái hông của hắn bị trên cửa đồng đỉnh đâm đến đau nhức, nhưng mà càng làm hắn hơn không có nghĩ tới là, Hoàng Trạch vậy mà cưỡng ép đem hắn hai tay kéo qua đỉnh đầu, lấn người đi lên.

...

Ngay tại Hoàng Trạch rốt cục bị Lâm Thần đánh mất lý trí lúc, hắn cùng Lâm Thần đều không có chú ý tới, treo ở Nhan gia ngõ hẻm số 3 dưới mái hiên camera giám sát nhẹ nhàng di động một cái nhỏ bé góc độ.

Phảng phất hiện trường trực tiếp, tại mấy vạn cây số bên ngoài đạt nạp trên sông, có người cơ hồ trong cùng một lúc thấy được tất cả hình tượng.

Vương Triều cảm thấy việc này thật TM thật là đáng sợ, trên thực tế, tại mấy phút trước đó, hắn còn tại trên thuyền lắc lắc ung dung, bị hai bên bờ cảnh sắc dọa cho phát sợ. Ngang qua rừng mưa đạt nạp hai bên bờ sông là nhiệt đới đặc hữu cao lớn dầu dừa cùng bầu dục cây, dây leo dọc theo thân cây quấn quít nhau, xoắn xuýt thành to lớn thụ võng (*), thỉnh thoảng có hắc tinh tinh níu lại dây leo tương hồ đung đưa tới lui, không khí chung quanh nóng ướt mà tanh mục nát.

Trong sông đung đưa không biết là rắn nước hay là sông man một loại sinh vật, lân phiến sát qua u lục mặt nước, làm cho người lông tơ đứng đấy.

Đại khái là bị loại này nguyên sinh thái cảnh tượng dọa sợ đầu óc, đến mức hắn trên thuyền nằm nằm, đột nhiên đối với mình lão đại nói: “Lão đại, có muốn nhìn một chút hay không A Thần ca ca?”

Khi đó, Hình Tông Liên nhìn hắn ánh mắt phảng phất rất vui mừng đang nói, hài tử tốt cục trưởng thành.

Thủy thể nhẹ nhàng, hắn xoay người ngồi dậy, từ chống nước trong túi móc ra Laptop, sau đó nhanh chóng điều đến Vĩnh Xuyên hai viện Lâm Thần chỗ ở cửa phòng bệnh. Đương nhiên, hiện tại Hoa quốc thời gian đã đã khuya, trong hành lang căn bản không ai, bọn hắn không xa vạn dặm trộm Khuy Cơ vốn cũng liền hay là đang nhìn tường.

Nhưng mà chính là dưới loại tình huống này, Hình Tông Liên ngóng nhìn nửa ngày cơ hồ đứng im hình tượng, đột nhiên nói: “Hắn không ở đây trong phòng bệnh.”

Vương Triều kém chút phun ra ngoài: “Lão đại ngươi đây là cái gì đặc dị công năng á!”

“Đem giám sát lui về sau.”

Hắn lão đại lạnh lùng phân phó nói.

Căn cứ vì nhân dân phục vụ nguyên tắc, Vương Triều rất nghe lời bắt đầu cho một cái si Hán điệu giám sát.

Nhưng mà làm hắn không nghĩ tới chính là, quả nhiên, hình tượng đi tới đi tới, Giang đội phó vị kia lão bà xinh đẹp đột nhiên tức hồn hồn

xông ra phòng bệnh, lôi kéo tiểu hộ sĩ phảng phất tại tìm người. Hấn vội vàng đem phát ra trình tự triệu hồi bình thường, tại kia càng trước một chút thời điểm, hấn A Thần ca ca thể mà thật thay đổi quần áo bệnh nhân, mặc chỉnh tề, đáp lấy trong hành lang không ai, thoải mái đi ra phòng bệnh.

“A Thần ca ca đây là thể nào, như thế không thích nằm viện.” Vương Triều chăm chú phê bình nói.

Nhưng hấn lão đại chỉ là cau mày, sau đó rút cùng thuốc lá nhét miệng bên trong, bởi vì rừng mưa thực sự quá triều, cây kia thuốc lá thể mà điểm hai lần còn không có điểm. Lúc này, hấn lão đại thì càng phiền não.

Căn cứ vì lãnh đạo phục vụ nguyên tắc, Vương Triều làm một kiện khiến hấn hối hận hai giờ lẻ năm phân quyết định, hấn rất nhiều chuyện đem giám sát triệu hồi cửa nhà, ngoài miệng còn đối với hấn lão đại nói: “Không có việc gì A Thần ca ca đoán chừng về nhà, chúng ta...”

Sau một khắc, Vương Triều cảm thấy mình muốn bị dọa đến linh hồn xuất khiếu, á đù lại kích thích phim ma cũng không có như vậy hoảng sợ.

Trong đêm tối, hấn nhiều ngày không thấy A Thần ca ca xác thực đang đứng tại cửa nhà bọn họ kia phiến muện tao đại hồng môn trước, nhưng này tư thế xác thực tới nói cũng không phải là đứng, bởi vì hấn A Thần ca ca đang bị người đặt tại trên cửa, hai tay còn bị kéo qua đỉnh đầu thể này như thế.

Nắm HD camera giám sát phúc, từ khía cạnh nhìn lại, hấn biết rõ nhìn thấy cái kia kê sát hấn A Thần ca ca người chính là thiên hạ đệ nhất ngu xuẩn... Hoàng Trạch.

Vương Triều trong đầu trong nháy mắt bay qua một nhóm như là “Nửa đêm yêu đương vụng trộm”, “Trượng phu không ở nhà tịch mịch thiếu nam tại sao cùng người xa lạ kích hôn” một loại mưa đạn. Nhưng hấn trong nháy mắt liền tỉnh táo lại: “Lão đại, sự tình hấn không phải là dạng này...”

Hấn nói liền muốn đi quan Laptop, đúng lúc này, hình tượng nổi loạn. Hấn A Thần ca ca cũng không biết như thế nào tránh thoát Hoàng Trạch trói buộc, dùng con kia còn quán băng gạc tay, một quyền đánh bên trên Hoàng Trạch.

Trong đêm tối, Hoàng Trạch lão đảo rút lui hai bước, kém chút quăng xuống bậc thang, hấn một tay che gương mặt, không thể tin nhìn về phía trước.

Mà hấn A Thần ca ca ngược lại rất tinh táo, đứng được bút thẳng tắp thẳng, hoàn toàn không có vờ đánh cấp trên cấp trên dáng vẻ, lộ ra nghiêm nghị mà không thể lừa gạt.

Không có nhiều lời một chữ nói nhảm, thậm chí ngay cả cú lờ không có, bị cưỡng hôn người cứ như vậy đứng tại trên bậc thang, đưa mắt nhìn Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn thụ thương quay người, cút vào đêm sắc bên trong.

Kích tình một màn cuối cùng kết thúc, Vương Triều qua thật lâu mới chậm trở về, hấn liều mạng nuốt xuống nửa ngày nước bọt, mới dám hướng bên người nhìn lại.

Tại bên cạnh hấn vị trí bên trên, hấn lão đại hít một hơi thật dài thuốc lá, ngược lại rất tinh táo, có điều trên mặt tiểu nhân đặc chí thần sắc là giấu không được.

Đúng lúc này, Khang an thanh âm đột nhiên vang lên: “Vương Triều Vương Triều, nhanh lui lại nhìn xem vừa rồi kia là đích thân lên hay là không có đích thân lên.”

Á đù Vương Triều thực tình thề hấn đời này chưa thấy qua Khang an như thế không có nhãn lực độc đáo người.

Quả nhiên, hấn lão đại vừa mới hòa hoãn một chút sắc mặt lần nữa trở nên xanh xám, ngữ khí băng lãnh: “Khang an, mình lặn xuống đi.” Khang an vô cùng hoảng sợ mắt nhìn nước sông, về sau ngẩng đầu lên nói: “Lão đại, đặt nấp trong sông có cự mãng, ta sẽ chết.”

“Lão tử chính là cho người đi chết.” Hình Tòng Liên mắng.

“Lão đại người bớt giận bớt giận!” Vương Triều nói bỏ nhào qua ôm chặt lấy cái kia phần nộ nam nhân eo, phòng ngừa hấn thật đem Khang an đá phải trong nước.

Lúc này, Vương Triều bỗng nhiên lại nghe thấy hấn nói: “Bắt ta điện thoại tới.”

Tiểu vương đồng chí giật nảy mình, chặn lại nói: “Á đù lão đại người đừng có dùng cầm trảm đồ long bảo đao tới nói loại lời này được không, người muốn làm gì!”

“Không có việc gì, muốn tìm người làm một ít chuyện mà thôi.”

Quyển 5 Chương 178. Năm phù 15

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 178. Năm phù 15

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều đã thật lâu không gặp lão đại của mình phát như thế nổi giận. Chương tiết đổi mới nhanh nhất

Nói đùa cái gì, Hoàng Trạch cái này lớn ngu xuẩn lại dám tại hấn lão đại cửa nhà, hấn lão đại trên cửa, cưỡng hôn hấn lão đại người, đây không phải chán sống là cái gì?

Hấn cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu, chỉ nhìn một chút, đã cảm thấy hấn lão đại kia sắc mặt âm trầm phảng phất có thể triệu hoán đến đọt nạt rừng mưa mười vạn mây đen, hóa thành mưa to gió lớn hạ xuống.

Hấn lôi kéo cổ áo, không hiểu thấu cảm thấy chung quanh khí áp thực tình rất thấp. Không khí buồn bực phải phảng phất lồng hấp, nhìn qua lại muốn trời mưa.

Loại thời điểm này, ngay cả Khang an cái này ngu ngốc cũng cảm giác được dị thường, lôi kéo hấn bắt đầu thấp giọng hỏi: “Đệ, lão đại đây là thế nào, lần trước lão đại trên mặt xuất hiện cái biểu tình này thời điểm, ta giống như có chút không tốt hồi ức.”

Đương nhiên không xong mẹ nó!

Vương Triều ôm chặt máy tính, trừng Khang an một chút: “Người còn sống không?”

“Còn giống như còn sống.” Khang an gãi đầu một cái.

“Không, người còn sống chuyện này là ảo giác.”

Hấn sau khi nói đến đây, lão đại băng lãnh mắt đao đã quét tới.

Vương Triều vội vàng im lặng, nhưng mà Khang an cư nhưng còn không biết chết sống hỏi: “Lão đại, vừa rồi hai người kia là một đôi sao?”

Có trời mới biết Vương Triều đến cỡ nào nghĩ ngao một tiếng ngắt đi, thế giới này thật là đáng sợ, hấn thật không muốn cùng ngó ngẩn

đứng một phe cánh.

Lúc này, hắc lão đại trong ánh mắt âm lãnh đã có thể hóa thành thực chất, lại phảng phất nhẩn nhin cỡ không chỗ phát tiết tà hỏa, chỉ kém bị thứ gì đốt lên.

“Ngươi vì cái gì còn tại trên thuyền?” Hắc lão đại đốt điếu thuốc, đối Khang an nói như vậy.

Khang an nắm chặt mạn thuyền: “Lão đại, tìm tới tiểu Ngũ về sau chúng ta cùng một chỗ cút tuyệt đối không phiền ngươi!”

Vương Triều đơn giản hoài nghi mình thính lực xảy ra vấn đề, Khang an cái này TM còn dám tại lão đại trước mặt tú ân ái là chuyện gì xảy ra?

Sau một khắc, lão đại lập tức đứng dậy, không chút do dự chỗ xung yếu Khang an đạp tới, Vương Triều lại mạnh mẽ ôm eo của hắc, reo lên: “Lão đại lão đại, ta đem trước mặt toàn bộ hành trình giám sát đều điều ra tới rồi, ngươi có muốn hay không nhìn xem đến cùng là chuyện gì xảy ra.”

Cũng chỉ có giảng A Thần ca ca tương quan hắc lão đại mới có thể hơi tỉnh táo lại, nói đến đây, hắc lão đại hít một hơi thật sâu, ngồi trở lại trong khoang thuyền.

Thuyền gỗ vạch phá gợn sóng, Vương Triều đem hắc kéo đến buồng nhỏ trên tàu về sau, điều ra cửa nhà bọn họ toàn bộ hành trình giám sát, đem màn hình laptop đưa lưng về phía Khang an, nói: “Lão đại chúng ta không cho Khang an tên ngớ ngẩn nhìn.”

Hắc lão đại nhìn cũng chưa từng nhìn hắc, chỉ là nhìn chằm chằm màn hình.

Vương Triều trợn tru bắt đầu điều hình tượng, sau đó Hoàng Trạch xuất hiện đang theo dõi hình tượng bên trong.

Ngay từ đầu thời điểm, trời vẫn sáng, Hoàng Trạch cứ như vậy đứng tại nhà bọn hắc dưới mái hiên đợi rất lâu, từ mặt trời chiều ngã về tây đợi đến ánh chiều tà le lói, thẳng đến trên đường nửa cái người đi đường đều không có, Hoàng Trạch chính ở chỗ này đứng đấy, tựa như pho tượng.

Hắc A Thần ca ca là vào đêm sau mới về nhà, khi nhìn đến Hoàng Trạch sát na, hắc A Thần ca ca biểu lộ rất rõ ràng là cự tuyệt.

Vương Triều cẩn thận từng li từng tí dòm ngó hắc lão đại sắc mặt, tựa hồ hóa giải một chút xú, rất tốt.

Về sau hấn A Thần ca ca đi đến bậc thang, Hoàng Trạch rất âm hiểm giữ cửa ngăn trở, hai người bọn họ nói thứ gì lời nói, nhìn Hoàng Trạch dáng vẻ phi thường kích động.

Mặc dù hấn không hiểu môi ngữ, bất quá hấn hay là miễn cưỡng từ từ khẩu hình đó bên trong rất dễ dàng nhận ra hấn lão đại danh tự. Nhìn hấn lão đại lại trở nên hung ác nham hiểm sắc mặt, nhìn Hoàng Trạch dáng vẻ hấn là tại Lâm Thần trước mặt cáo hấn lão đại hắc trạng, chân tiểu nhân á đù.

Hấn lão đại cắn đầu mẩu thuốc lá, nhìn Hoàng Trạch dáng vẻ đã giống đang nhìn một người chết.

Đột nhiên, họa phong biến đổi, hấn A Thần ca ca không biết nói cái gì, lại khiến Hoàng Trạch vô cùng phẫn nộ, Hoàng Trạch lại dám đưa tay phẫn hấn A Thần ca ca bàn tay.

Nhìn thấy Hoàng Trạch đưa tay cần quất người sát na, Vương Triều cảm thấy mình trong lòng yếu ớt ngọn lửa cũng muốn bắt đầu liệu nguyên, Hoàng Trạch đây cũng không phải là tại giẫm hấn lão đại ranh giới cuối cùng, mà là giẫm qua hấn ranh giới cuối cùng về sau còn đánh một bộ tổ hợp quyền. Tại A Thần ca ca cùng Hoàng Trạch sượt qua người muốn đi sát na, hấn vội vàng ấn tạm dừng khóa, hấn thật sợ mình lão đại lại nhìn một lần vừa rồi hình tượng lập tức gọi điện thoại gọi máy bay trực thăng trở về đánh chết Hoàng Trạch.

Đúng lúc này, hấn lão đại lại đột nhiên mở miệng.

“Đem hình tượng triệu hồi đi một chút.”

Rất không hiểu thấu chính là, hấn lão đại lúc nói những lời này, sắc mặt thế mà không có vừa rồi lạnh như vậy. Vương Triều ngoan ngoãn thao tác máy tính, yên tĩnh như gà.

Bọn hấn lại nhìn một lần Hoàng Trạch trước khi động thủ hình tượng, mặc dù hấn sẽ không môi ngữ, bất quá hấn lão đại sẽ a!

Wang Triều thử thăm dò: “Lão đại, A Thần ca ca nói cái gì, có thể Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn tức thành như thế?” Nhưng mà hấn lão đại chỉ là ngậm lấy điếu thuốc, không nói một lời. Mặc dù hấn cảm thấy A Thần nhất định thả cái gì ngoan thoại, dù sao luận đem người tức chết năng lực hấn chưa từng thấy qua có người có thể vượt qua A Thần.

Bất quá, hấn vấn đề chỉ lấy đến hai chữ: “Tiếp tục.”

Vương Triều khéo léo đem cùng một đoạn hình tượng phảng phất thả mười mấy lần, vẫn từ hắc lão đại nhìn mười mấy lần.

Mặc dù không biết tại Hoàng Trạch động thủ trước đó A Thần đến cùng nói cái gì, nhưng hình tượng bên trong, hắc A Thần ca ca phi thường thần nhiên, không có chút nào che lấp, nhìn qua rất đáng yêu.

“Lão đại?”

“Đem một đoạn này chặn lại đến cái khác toàn bộ xóa ổ cứng ném trong sông.” Đột nhiên, Hình Tông Liên chỉ vào hai cái thời gian đoạn điểm, nói như vậy.

“Cái gì, tại sao muốn ném?” Vương Triều giật nảy mình.

Không biết hắc trong lời này có vấn đề gì, hoặc là phía trước xảy ra vấn đề gì, đột nhiên, bọn hắc trước đó thuê người chèo thuyền đột nhiên ở đầu thuyền hét rầm lên.

Người kia đột nhiên ôm đầu ngồi xuống, lộ ra phi thường hoảng sợ. Vương Triều ngồi thẳng thân thể, giương mắt nhìn lên, chỉ gặp nơi xa trên mặt sông xuất hiện liên miên vút bỏ thuyền gỗ, tất cả thuyền hình giải thích hai đầu nhọn ở giữa rộng, là điển hình rừng mưa thổ dân mới có thể chế tạo thuyền gỗ. Liên miên đen nhánh thuyền gỗ phiêu phù ở rộng lớn trên mặt nước, phảng phất vô số chết mộc trôi nổi, làm cho người kinh hãi không thôi. Từ địa hình bên trên phán đoán, bọn hắc cũng đã đến cao mạnh bộ tộc trên nước bến tàu, nhưng chẳng biết tại sao nơi này tựa hồ đã xảy ra biến cố gì, đến mức thuyền lật úp, toàn bộ bến tàu bị đều vút bỏ.

Hắc hướng bến tàu vị trí nhìn lại, rốt cuộc biết người chèo thuyền hoảng sợ ôm đầu nguyên nhân, tại bên bờ một chiếc trên thuyền nhỏ, có hai cái mặc rách rưới vũ trang phần tử, chính giờ hai thanh □□ nhắm ngay bọn hắc. Nhìn đối phương thủ thế, tựa hồ là chuẩn bị để bọn hắc dùng thuyền qua đó muốn cướp đường, không tiến tới trực tiếp đánh chết.

Khang an đã bèn nhảy đè lại thương, tới gần mạn thuyền ẩn nấp. Mà hắc lão đại lại thoải mái đứng lên, dùng mũi chân đá đá Khang an thương trong tay, lạnh lùng nói: “Ai bảo ngươi nổ súng?”

“Chính là không bắn súng làm sao bây giờ a lão đại?”

“Vương Triều.”

Xem ra hấn Hình Tòng Liên thật lười nhác cùng Khang an nói nhiều một câu nói nhảm, thế là hấn bị điểm tên.

Vương Triều giật cả mình, nhỏ giọng nói: “Khang an người cái heo, người nhìn tình huống nơi này rất hiển nhiên là xảy ra chuyện, hiện tại có hai cái người sống cho người hỏi vấn đề, người cần hại chết chúng ta điều tra cái gì?”

Khang an gãi đầu một cái, ngẫm lại rất có đạo lý, thế là để súng xuống.

Người chèo thuyền run lấy bầy lạnh rung, đầu trọc quán bar lão bản đã cúp điện thoại, hấn lão đại nhìn đối phương một chút, nói: “Lái thuyền, cập bờ.”

Đầu trọc vừa buông xuống cùng điện thoại của bạn gái, còn có chút lưu luyến không rời: “Ta cục cưng hình lão bản, vì sao muốn để ta làm những nguy hiểm này công việc chứ?”

Hấn lão đại chỉ là đứng thẳng thân, tựa như tiêu thương, hướng nơi đó nhìn thoáng qua.

Tóm lại Vương Triều cũng không biết đó là cái gì ánh mắt, dù sao đầu trọc quán bar lão bản không chút do dự leo đến đầu thuyền, nhận lấy người chèo thuyền công việc.

Thuyền hướng bên bờ chạy tới, bọn hấn hướng hai vị vũ trang phần tử càng đến gần càng gần, cách rất gần, hấn dần dần ngửi ra trong không khí mùi hôi thối, từ bến tàu hướng cao mạnh bộ tộc trụ sở xâm nhập ước chừng còn có nửa giờ lộ trình, nhưng bến tàu bên cạnh vốn nên đương náo nhiệt phiên chợ giờ phút này đã không có một ai.

Quầy hàng lật úp, đầy đất chết đã lâu tôm cá, bên bờ nhà tranh bên trong cũng không có đóng giữ bến tàu dân bản địa, hết thấy lộ ra hoang phế đáng sợ.

Hấn thuận hấn lão đại ánh mắt, đem ánh mắt cuối cùng rơi vào hai vị kia cầm súng vũ trang phần tử trên thân.

Hai vị kia vũ trang phần tử sử dụng súng ống cơ bản thoát ly thời đại hai mươi năm, nòng súng rỉ sét, đồng thời bọn hấn kia thân trang phục cũng không giống là cao mạnh bộ tộc thổ dân, trên dưới thân đồ rần rỉ lại còn không đồng bộ, nhìn qua càng giống là qua đường ăn cướp lính đánh thuê.

Thuyền cách án càng ngày càng gần.

Hắn lão đại cứ như vậy không có chút nào che lấp đứng tại kia hai thanh nòng súng trước, dùng đạ nạp địa khu tiếng thông dụng hỏi: “Nơi này đã xảy ra chuyện gì?”

Đối phương bô bô nói một đống, đại khái là đem đàng tiền đồ vật giao ra một loại nói nhảm.

Hắn lão đại trên mặt rất rõ ràng hiện lên vẻ mong mỏi, Vương Triều vội vàng nắm chặt mạn thuyền.

Ngay tại thuyền va nhẹ bến tàu sát na, hắn lão đại bỗng nhiên nhảy lên bờ đi, bắt lấy trong đó một cây thương miệng hướng lên nâng đi, thuận thế đạ cho một người khác ngực, một giây sau, hắn lão đại trở tay chế trụ một người trong đó, bóp cò, bạo đạ tiếng súng thuận, đánh bay một mảnh thảm cỏ, trên mặt đất bị hắn đạ lăn trên mặt đất người kia căn bản không dám vọng động.

“Cuối cùng cơ hội.” Hắn lão đại lạnh lùng nói.

Lại là một trận bô bô đạ nạp ngữ, hai vị kia lính đánh thuê đại ý là bọn hắn xác thực chỉ là đi ngang qua, tới thời điểm bến tàu đã trống không, bọn hắn chỉ là tại lục xem đàng tiền đồ vật, cũng không phải là cố ý ăn cướp bọn hắn.

Quả nhiên, hắn lão đại căn bản lại không muốn nghe hai cái đạ nạp người da đen nói nhảm, hắn trực tiếp một quyền đánh ngất xỉu trước người người kia, đem hai thanh rì sét thương đá nước vào bên trong, sau đó không chút do dự giẫm lên trong đó một vị giặc cướp thân thể, hướng trên bờ đi.

Wương Triều cùng Khang an liếc nhau, cực kỳ thuận theo giẫm lên vị kia bọn cướp thân thể, đi theo đám bọn hắn lão đại hướng rừng cây chỗ sâu đi đến.

...

Nhan gia ngõ hẻm số 3 trong tiểu viện.

Lâm Thần đẩy lên cửa gỗ, cẩn thận khóa kỹ, bởi vì thời gian rời nhà quá lâu, trong viện hết thảy liếc mắt nhìn lại đều có chút cảm giác xa lạ cảm giác.

Hắn đề cập qua cạnh cửa ống trúc, đi đến hồ cá bên cạnh.

Trong nước cá chép không ngờ toàn bộ bơi tới bên bờ, hắn từ trong ống trúc móc ra một thanh cá ăn, vung vào trong nước, cá chép nổi lên mặt nước, bọn chúng cạnh tranh chấp ăn thanh âm khiến trong phòng hơi có điểm sức sống.

Lâm Thần thay dép xong, đi vào chính sảnh, mặc dù hấn tận lực không để cho mình lưu ý trong phòng bài trí, nhưng rất rõ ràng, Vương Triều cùng Hình Tông Liên căn bản là không có trở về nhà bên trong.

Trên bàn sách hay là lần kia hấn bồi Vương Triều đi thư viện mượn vài cuốn sách, trong đó một bản máy kéo sửa chữa nguyên lý người thiếu niên thích nhất, bởi vậy ném ở trên nệm để có thể tùy thời co quắp lấy nhìn, sách bên cạnh còn bày biện chén uống xong không có ném băng chanh hồng trà.

Lâm Thần đi qua nhật sách lên quy vị cất kỹ, lại đem cái chén trống không ném vào trong thùng rác.

Phòng bếp xử lý đài phủ rất dày một lớp bụi, hấn thuận tay muốn cầm khăn lau đến lau, mở vòi bông sen thời điểm, mới ý thức tới một bên tay bọc lấy băng gạc.

Cũng phải tại dưới ánh đèn, hấn mới phát hiện bên kia trên tay vết thương bởi vì vừa rồi đánh Hoàng Trạch đánh quá ác, khâu lại bộ vị rách ra ra, máu tươi đã đem nửa khối băng gạc đều nhuộm đỏ, nhìn qua nếu như không một lần nữa khâu lại tựa hồ yên tĩnh không được.

Hấn ném khăn lau, hướng bình phun bên trong rót rót nước, đi đến trên ban công.

Quả nhiên, trên ban công sồ cúc cùng Thiên Trúc quỳ đã khô cạn, ngoại trừ bạc hà cùng Lục La tại không tìm không phổ sinh trưởng tốt bên ngoài, còn lại hết thảy đều hiện ra bị liệt nhật bạo chiếu sau đáng thương bộ dáng.

Lâm Thần tượng trưng cho thực vật rót chút nước cứu vãn một chút, sau đó bấm Đao Dương điện thoại.

Sung vật bệnh viện nhỏ bác sĩ một giây nhận điện thoại: “Lâm cố vấn, người mới đến nhà sao?”

Lâm Thần dùng bả vai kẹp lấy điện thoại, đem nước trong bình còn lại nước toàn bộ rót vào bạc hà bụi bên trong, nói: “Trên đường xảy ra chút việc nhỏ, chậm trễ hạ?”

“Thế nào?” Đao Dương rất khẩn trương.

“Không có việc gì, ta chính là muốn hỏi một chút người, cho người ta khe hở vết thương thời điểm, có thể hay không mắng chửi người

mảng rất lợi hại.” Hấn buông xuống ấm nước, mở ra lòng bàn tay, nói như vậy.

Đương nhiên, muốn cho bác sĩ không mảng tùy hứng làm bậy bệnh nhân đơn giản thiên phương dạ đàm.

Lâm Thần bỏ ra năm lúcphút ở giữa, đi trở về Đoàn Dương sủng vật bệnh viện.

Nhỏ bác sĩ từ để lộ trong lòng bàn tay hấn vết thương sát na liền bắt đầu nói dông dài.

“Lâm cố vấn ta thật không có xin chào người dạng này không đem thân thể của mình coi ra gì người, người chính là về cái nhà mà thôi làm sao làm thành như vậy, người có biết hay không người dạng này rất dễ dàng dẫn đến vết thương lặp đi lặp lại lây nhiễm, người ăn thuốc tiêu viêm sao?”

Lòng bên trong Teddy chó còn ứng hòa lấy Đoàn Dương quở trách ông một tiếng.

Lâm Thần quay đầu nhìn xem mắt con kia tóc quăn Teddy, trong lòng lần nữa thăm hỏi Hoàng Trạch cả nhà, nhưng hấn ngoài miệng cũng chỉ có thể nói: “Ta đối tác dụng rộng chất kháng sinh dị ứng, không thể ăn.”

Nhỏ bác sĩ đột nhiên quay đầu: “Người biết thân thể của mình cái dạng này, vì cái gì còn không cẩn thận, là muốn tìm cái chết sao!”

Teddy chó lại ông một tiếng.

Lâm Thần thở dài: “Phiền phức bùng thầy thuốc.”

“Ta nếu là người y sĩ trưởng đơn giản có thể bị người tức chết!” Nhỏ bác sĩ đã cầm chắc khâu lại khí cụ, ngẩng đầu nhìn trần nhà, nói với hấn: “Nơi này sủng vật quá nhiều, chúng ta lên lầu, sau đó đem vừa rồi không có đánh xong một chút đánh xong, ta sẽ khóa chặt cửa, không cho người trốn!”

Lâm Thần chăm chú nhẹ gật đầu, biểu thị nhất định nghe lời.

Nói thực ra, Đoàn Dương mặc dù nói rất nhiều, nhưng xem xét chính là trải qua nghiêm ngặt y học huấn luyện chuyên nghiệp bác sĩ, hấn khâu lại công việc cẩn thận tỉ mỉ, đường may so Hình Tòng Liên khe hở xinh đẹp hơn.

Bởi vì đánh thuốc tê, vết thương cũng không phải rất đau, Lâm Thần tùy ý nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong không khí lộ ra nóng bức dấu hiệu sắp mưa, hấn lại ngoài ý muốn cảm thấy lòng buồn bực.

Rốt cục, Đoan Dương khe hở xong cuối cùng một châm.

Lâm Thần vừa định mở miệng, dưới lầu lại đột nhiên truyền đến sủng vật tê tâm liệt phế tiếng gào thét.

Phảng phất đại môn bị đột nhiên mở ra, có người nào đang từ trong đêm tối đi vào trong tiệm, xoắn xích bước chân đạp vào chất gỗ thang lầu.

Lâm Thần nhìn về phía Đoan Dương, hỏi: “Người không phải nói, giữ cửa khóa kỹ sao?”

Quyển 5 Chương 179. Năm phù 16

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 179. Năm phù 16

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần nhìn về phía thang lầu.

Rất nhỏ tiếng bước chân từ xa mà đến gần mà đến, hai thân ảnh xuất hiện tại đầu bậc thang, đen nhánh không ánh sáng.

Đối phương tựa hồ cũng không nghĩ tới bọn hắn ngay ở chỗ này, thân thể dừng lại, bỗng nhiên lấn người tiến lên, trong nháy mắt, trên lồng ngực của hắn liền dán lên băng lãnh kim loại, càng thêm mãnh liệt uy hiếp cảm giác như điện chớp, kích thích hắn mỗi một cây lông tơ đều dựng lên.

Hắn chậm rãi đảo mắt, liếc mắt tim □□, chậm rãi giơ tay lên.

Hiện tại là hòa bình niên đại, trong nước cấm thương, có thể quang minh chính đại cầm súng ngoại trừ nhân viên cảnh sát cùng quân người bên ngoài, liền chỉ có tội phạm. Ánh sáng nhạt dưới, hai người này đều che mặt, mặc phổ thông thường ngày giả, mang mũ lưỡi trai, lộ ra hai cặp rõ ràng tàn nhẫn khát máu con mắt.

Hai người động tác ngắn gọn mà hữu hiệu, cảm giác áp bách mườì phần, hiển nhiên là người trong nghề lão thủ.

Lầu dưới tiếng chó sủa đã từ lớn tiếng tru lên chuyển thành trầm thấp đè nén ô âm thanh, lại phảng phất sẽ tùy thời bộc phát.

Lâm Thần nhịp tim rất nhanh, biểu lộ nhưng như cũ bình tĩnh. Hắn trấn an mà liếc nhìn Đoan Dương, ngẩng đầu hỏi người đến: “Giết người sao?”

Đối phương rất rõ ràng không để ý tới hiểu hắn ý tứ, bọn hắn nhanh chóng liếc nhau một cái, hòng súng bù đắp được chặt hơn.

Đen nhánh bên trên không có □□, nói rõ đối phương cũng không chuẩn bị trong phòng động thủ; đứng vững trái tim của hắn nòng súng thật lạnh, nói rõ đối phương trong khoảng thời gian ngắn cũng không dùng chuôi này súng giết hơn người. Hắn nhìn thẳng phía

trước, tỉnh táo giải thích nói: “Đó là cái câu hỏi không phải câu cầu khiến, ta muốn biết các người muốn chính là mạng của chúng ta, vẫn là phải thứ gì khác?”

“Khác nhau ở chỗ nào sao?” Âm lãnh thanh âm khàn khàn xuyên thấu qua khẩu trang truyền ra.

“Là như vậy, nếu như các người muốn giết người, ta liền muốn nghĩ hết biện pháp cướp lấy chúng ta giá trị lớn nhất, để các người từ bỏ ý nghĩ này.”

Chống đỡ tại hấn lồng ngực nòng súng thuận cổ của hấn dờ lên gương mặt, cuối cùng tại hấn trên huyết thái dương dừng lại.

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn thẳng cặp kia hung ác nham hiểm hai mắt: “Người cảm thấy mình có cái gì giá trị?”

“Các người tới nơi này mục đích, chính là chúng ta giá trị lớn nhất.”

“Nếu như người biết mục đích của chúng ta, ta vì cái gì không giết người đây?”

“Bởi vì các người nên không muốn giết người, vừa rồi các người đi đến thang lầu nhìn thấy lúc chúng ta, cũng không có ngay đầu tiên lựa chọn nổ súng. Đồng bạn của người có một cái nói cho người cần khắc chế ánh mắt, các người nên có cái gì nhiệm vụ phải hoàn thành, tại món kia nhân vật hoàn thành trước, chúng ta còn không đến mức có việc.”

Hấn nói xong câu đó về sau, nòng súng lạnh như băng bắt đầu một chút lại một chút đâm trúng hấn huyết Thái Dương: “Người có biết hay không, người thông minh sẽ càng chóng chết?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, đáp: “Mặc dù người thông minh khả năng chết tương đối nhanh, nhưng ngu xuẩn lại phải chết.”

Đối phương ha ha nở nụ cười, hỏi: “Người đến cùng là ai?”

Lâm Thần trong lòng cấp tốc cảnh giác.

Rất hiển nhiên, lần này kẻ xông vào rõ ràng là lần trước đến tiếp sau, đối phương hỏi hấn là ai, đã nói lên bọn hấn rất rõ ràng Đao Dương thân phận, Đao Dương là mục tiêu của bọn hấn, mà hấn chỉ là hành động lần này vừa ý ngoại tình bên trên phụ thuộc phẩm. Đối với phi đồ cùng hung cực ác tới nói, một khi biết được hấn cũng không phải là mục tiêu của bọn hấn đối tượng, liền rất có giết người diệt khẩu khả năng.

Lâm Thần lần nữa cảm thấy mình mệnh thật không tốt, đến khe hở cái vết thương đều muốn gặp gỡ loại này hơi không cần thận liên đầu nở hoa nguy cơ, tại hấn bình sinh gặp phải tất cả hiểm ác bên trong, như thế không nói đạo lý sự tình cũng vô cùng ít thấy.

Hiện tại chính là đánh cược một lần thời điểm, hấn nhất định phải biểu hiện ra giá trị của mình: “Ta là sư huynh của hấn.” Hấn rử xuống mắt thấy Đoan Dương, nói như vậy.

Nghe hấn nói như vậy, thanh niên tay đều đang run, nhưng như cũ cố nén sợ hãi không có ngẩng đầu. Vào giờ phút như thế này, Đoan Dương lại vẫn không quên cho hấn lòng bàn tay khâu lại vết thương thắt nút, thậm chí còn rất cẩn thận cho hấn lau sạch i-ốt nằm, kéo xuống băng dính, cố định lại bao trùm tại trong lòng bàn tay hấn vết thương băng gạc, cuối cùng ngẩng đầu, nói với hấn: “Sư huynh, được rồi, người xem một chút khe hở thế nào?”

Lâm Thần cảm thấy Đoan Dương tâm lý tố chất có làm bác sĩ chiến trường tiềm chất.

“Chịu đựng.” Hấn thản nhiên nói.

Nhưng tiếp xuống, bưng bác sĩ liền lại khôi phục bản tính, hấn cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu, nhìn xem hai vị đạo tặc, lấp bắp nói: “Người... Người... Nhóm là ai!” Nói, hấn còn nơm nớp lo sợ nắm chặt y dụng cái kéo, làm lấy hạt cát trong sa mạc phòng vệ công việc.

Lâm Thần ra hiệu Đoan Dương buông xuống “Vũ khí”, giơ hai tay lên: “Chúng ta muốn mạng sống, tự nhiên muốn làm gì cũng được, khi tất yếu có thể đem chúng ta con mắt bịt kín.”

Hấn lời còn chưa dứt, ngoài cửa sổ đánh xuống một đạo kinh lôi, hấn mắt nhìn ngoài cửa sổ bị bỗng nhiên thấp sáng trời, không nói thêm gì nữa.

Hai vị đạo tặc lại liếc nhìn nhau, tựa hồ đang phán đoán giá trị của hấn, về sau, một người trong đó móc ra dây thừng, dùng sức đem hấn trói lại sao, một người khác giơ thương, trầm mặc nhắm ngay bọn hấn.

Mặc dù hấn cũng không tinh thông nút buộc một loại vấn đề, nhưng nhìn đối phương thắt nút tiêu chuẩn đã rõ ràng siêu việt phổ thông đạo tặc, hấn thủ đoạn bị ghìm phải đau nhức, không cách nào động đậy. Hấn mắt nhìn giơ súng áp chế bọn hấn vị kia, đối phương chính bình tĩnh ổn định dùng thương nhắm ngay bọn hấn, ánh mắt bất

động không dờn, ngoại trừ giết qua người bên ngoài, Lâm Thần thậm chí không cách nào từ ánh mắt của hắn trông được ra cái gì mảnh khoe. Hai vị này càng giống nghiêm chỉnh huấn luyện lính đánh thuê, mà không phải trên đường cái khắp nơi có thể thấy được giặc cướp, nhưng từ lúc nào bắt đầu, lính đánh thuê bắt đầu tiếp nhận súng vật bệnh viện trói người nghiệp vụ?

Đoan Dương cũng ý thức được trong đó vấn đề, người thanh niên rất muốn nói chuyện cùng hắn, Lâm Thần lại lắc đầu, ra hiệu thanh niên ngậm miệng.

Bọn hắn từ đầu tới đuôi đều biểu hiện phi thường tốt đẹp, bởi vậy không bị da thịt nổi khổ, bị trói rắn chắc, con mắt bị vải bịt kín, miệng bị băng dính phong bế, đối phương thậm chí còn tại bọn hắn trong lỗ tai nhét bên trên cách âm máy trợ thính. Trong nháy mắt, Lâm Thần cảm thấy mình cùng thế giới hoàn toàn tách ra đến, không khí vừa ướt vừa nóng, phi thường dính nhớp, về sau gió mát đánh tới, hắn là mưa to rơi xuống.

Ngũ giác bị phong bế Tứ Cảm, xúc giác nhạy cảm, Lâm Thần đem chân để nằm ngang, mặc cho thật cảm giác sàn nhà chấn động, đối phương rất rõ ràng trong phòng vừa đi vừa về tra tìm thứ gì, nghĩ đến hắn là Đoan Dương những cái kia y học tư liệu, nhưng bọn hắn động tác phi thường nhẹ nhàng linh hoạt, không nói nhảm, chỉ là tinh chuẩn chấp hành nhiệm vụ.

Đối phương lục soát hoạt động kết thúc nhanh chóng.

Đại khái mười phút sau, Lâm Thần cảm thấy mình bị nhắc lên, băng lãnh nóng súng đè ép phía sau lưng của hắn, hắn cùng Đoan Dương lao đảo, bị chỉ dẫn xuống lầu.

Đêm đã khuya, đi ra súng vật cửa bệnh viện hạm sát na, đập vào mặt mưa to đánh hắn đột nhiên run lên, hắn giẫm trong nước, lạnh buốt nước mưa trong nháy mắt thấm thấu quần áo, loại kia ý lạnh phảng phất muốn thuận mạch máu rót vào trái tim. Hắn cái gì cũng nhìn không thấy, bọt biển máy trợ thính đã cách trở đại bộ phận tiếng sấm, hắn chỉ có thể bằng suy đoán cảm giác không khí chung quanh rung động suy đoán bầu trời bỗng nhiên bị thiểm điện thắp sáng trong nháy mắt.

Hắn phi thường hi vọng có cái gì đi tiểu đêm các gia đình, mượn đèn đường cùng thiểm điện ánh sáng, nhìn thấy trong hẻm nhỏ phát sinh

cái này màn.

Đi bộ sau một thời gian ngắn, bọn hắn bị để lên một chiếc xe vận tải, hắn ngay từ đầu chân nhấc không đủ cao, đầu gối bỗng nhiên đụng vào xe hàng, phát ra một trận vang dữ dội.

Đối phương tựa hồ phát giác được ý đồ của hắn, níu lại tóc của hắn, dùng thương quấn đặt ở hắn trán, thấp giọng nói: “Cẩn thận một chút.”

Lâm Thần cúi đầu xuống, bị thuận theo đẩy lên xe hàng. Cửa xe quan hợp, cỗ xe phát động, chờ bọn hắn lái về phía không biết tên phương xa.

Lâm Thần ngay từ đầu còn tại suy đoán mục đích, nhưng thời gian dần trôi qua, giác quan đánh mất làm cho người đại não hoạt động dần dần chết lặng. Nhà tâm lý học từng làm qua cùng loại thí nghiệm, sẽ bị thử cùng ngoại giới kích thích cách ly về sau, đại bộ phận bị thử đều sẽ báo cáo xuất hiện bệnh lý tâm lý trạng thái, bao quát cảm xúc khẩn trương, tư duy trì độ, ảo giác khoan đã, trên thế giới tàn khốc nhất hình phạt không ai qua được cảm giác tức đoạt. Lâm Thần cảm thấy mình không cách nào tính toán thời gian, tư duy bắt đầu trôi đi, tại rất thời gian ngắn trong phòng, đông đảo bị hắn kiểm chế hạ hình tượng bỗng nhiên bộc phát.

Huyết thủy cùng liệt hỏa hoà lẫn, người chết cùng hung thủ khuôn mặt tuần hoàn xuất hiện.

Hắn không ngừng nếm thử khiến phần tay làn da tiếp xúc đến nhiều thứ hơn, vết thương đâm nhói cảm giác làm cho người thanh tỉnh, cuối cùng tại toa xe bên trong đột nhiên nằm vật xuống.

Đại khái là hắn động tĩnh quá lớn, Đoan Dương chen đến bên cạnh hắn, tựa sát hắn, phảng phất trấn an.

Hắn cũng không biết người thanh niên đến tột cùng biết hay không mật mã Morse, nhưng hắn sờ lên đối phương lạnh buốt mu bàn tay, tùy ý gõ, để cho mình không đến mức đại não trì độ.

Hắn chậm rãi đánh xuống “Tuần thụ chế dục” bốn chữ, Đoan Dương cách rất dài một thời gian ngắn mới phản ứng được.

Thanh niên yết hầu phát ra tiếng ô ô, sau đó tại tay hắn trên lưng viết xuống: Người nói cái gì?

Lâm Thần lúc này mới ý thức được mình tư duy thật xảy ra vấn đề, rõ ràng có thể viết chữ hắn tại sao muốn lựa chọn mật mã Morse loại

vật này?

Hắn lần nữa viết một lần vừa rồi từ máu chốt, cuối cùng đánh cái dấu hỏi.

“Ta không biết.”

Đoan Dương chữ viết rất nhanh, nghĩ đến thanh niên đối với mình bị bắt cóc một chuyện cũng rất không biết làm sao.

Nhưng bây giờ không có chút ý nghĩa nào giao lưu, đối Lâm Thần tới nói lại giống cây cỏ cứu mạng, hắn tùy ý cùng thanh niên câu được câu không viết cái gì, càng về sau trên cơ bản đã hoàn toàn thoát ly vụ án bắt cóc chủ đề, hắn toàn thân ướt đẫm, lại phảng phất tại phiêu đầy băng nổi mặt biển tìm tới một khối cứu mạng thuyền tam bản.

Không biết qua bao lâu, xe hàng rốt cục dừng lại.

Cửa xe mở rộng, hắn vậy mà thật trong không khí người được đập vào mặt nước biển hương vị. Sau đó là sóng biển đập nước bờ âm thanh, phảng phất có người tại dùng trúc quét một chút lại một chút quét qua mặt đất miếng thủy tinh.

Mưa đã tạnh.

Đạo tặc gỡ xuống trùm mắt của bọn họ, Lâm Thần mở mắt ra, trước mắt hết thủy làm hắn lần nữa kinh hãi.

Hắn cùng Đoan Dương lại thật được đưa tới bờ biển, một chiếc phá thuyền đánh cá dừng ở bến tàu, theo đen nhánh sóng biển trên dưới xóc nảy.

Đối phương dẫn theo thương, ép buộc bọn hắn lên thuyền.

Lâm Thần trong lòng bỗng nhiên có bất hảo phỏng đoán, tại Hoa quốc cảnh nội bọn hắn vẫn có một chút hi vọng sống, nhưng nếu như đối phương là muốn đem bọn hắn trộm vận xuất cảnh, vậy bọn hắn mới thật sự là một con đường chết.

Rất nhanh, thuyền đánh cá trong khoang thuyền một khối mở ra khe xác nhận hắn phỏng đoán.

Thuận ẩm ướt tấm ván gỗ vào trong nhìn lại, buồng nhỏ trên tàu dưới đáy lại người người nhốn nháo, ô ép một chút gạt ra mùi mấy người, Lâm Thần mắt nhìn cầm súng đạo tặc, lại nhìn mắt chấn kinh đến không cách nào ngôn ngữ bác sĩ, không nói một lời, ngoan ngoan bò lên xuống dưới.

Thuyền đánh cá đáy cabin đấm người trên mặt cũng không có bất luận cái gì bị cầm tù sợ hãi. Bọn hắn tinh thần phấn chấn, phảng phất tại đàm luận thứ gì. Cái này khiến Lâm Thần chợt nhớ tới trong truyền thuyết khách lén qua sông.

Nhưng nếu như những người này là muốn xuất cảnh người nhập cư trái phép, vì cái gì bọn cướp sẽ đem bọn hắn cùng những người này giam giữ cùng một chỗ?

Tại bọn hắn đi vào buồng nhỏ trên tàu về sau, máy khoan cùng cái đinh tiếng vang tùy theo lên, có người đóng đinh boong thuyền, đem bọn hắn phong tại chiếc này nhỏ hẹp thuyền đánh cá dưới đáy.

Bọn hắn lâm vào chân chính tuyệt cảnh, Đoan Dương đỡ lấy hắn, tại trong khoang thuyền tìm không vị ngồi xuống.

Trong bóng tối, Lâm Thần cảm thấy có người đẩy hắn, hỏi: “Các ngươi cũng đi đệt nạt làm công sao?”

Quyển 5 Chương 180. Năm phù 17

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 180. Năm phù 17

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần theo tiếng nhìn về phía bên người trung niên nhân, nhưng mà thuyền kia trong khoang thuyền một mảnh đen kịt, hắc căn bản thấy không rõ đối phương tướng mạo.

Nhưng mới vừa rồi bị đuổi xuống buồng nhỏ trên tàu lúc, tiếp lấy thuyền đánh cá bên trên yếu ớt ánh đèn, hắc liếc nhìn qua một chút trong khoang thuyền “Hành khách”, vậy cũng là rất phổ thông thôn dân, tuổi tác tại 30-45 tuổi tròn tả hữu, phổ biến đặc thù là thân thể khoẻ mạnh. Nghe trong lời nói của đối phương, tựa hồ có đi đat nạp địa khu “Kiếm tiền” ý tứ.

“Chúng ta...”

Đoan Dương vừa mới nói hai chữ, Lâm Thần liền theo ở hắc.

Hắc nhéo nhéo thanh niên bác sĩ lòng bàn tay, ngăn cản hắc đối bên cạnh thôn dân nói: “Không, chúng ta tới nơi này là bởi vì một chút ngoài ý muốn.”

“Ai, các người không phải thiếu hắc lão đại tiền, bị bán đi nước gán nợ à?”

“Tình huống có chút phức tạp, có điều khả năng không sai biệt lắm.”

Lâm Thần rất mơ hồ trả lời, sau đó hắc nghĩ nghĩ, lại hỏi, “Ngài chứ?”

“Vậy các người thật đúng là chọc không thể trâu người.” Thôn dân cảm khái dưới, về sau nói, “Chúng ta chính là đi làm công a.”

“Đi đat nạp địa khu làm công?”

“Đúng a, ngài biết bên kia có mỏ vàng còn có kim cương đi, nhưng mà đặc biệt thiếu người đào, cho nên đưa tiền đặc biệt đặc biệt nhiều.”

Lâm Thần mặc dù nhìn không thấy bên cạnh thôn dân mặt, nhưng đối phương trong giọng nói hưng phấn ý vị căn bản không che giấu

được, phảng phất đến ngoài vạn dặm liền có núi vàng núi bạc đang chờ bọn hắn.

“Đưa tiền nhiều, nhưng cũng rất nguy hiểm à?” Hắn tựa ở khoang thuyền trên bảng, có chút mệt nhọc, trong khoang thuyền là oanh minh tiếng mô-tơ, cho nên hắn cần bỏ ra rất nhiều sức lực mới có thể đem nói cho những này khách lên qua sông nhóm nghe rõ ràng.

“Vậy làm sao bây giờ, vợ ta sinh sáu cái tể, đi trong thành làm công cái kia có thể giã bao nhiêu, xuất ngoại liền có thể lật gấp mười.”

“Tại đạt nhận năng lượng kiếm hai ba vạn một tháng à?” Hắn hỏi dò.

“Cũng không chỉ ở thôn chúng ta Phát ca chính là đi đạt nạp trở về, nghe nói làm được tốt một tháng có thể có một vạn, có điều vậy cũng là dùng Mĩ kim trả tiền, ngài tính toán được bao nhiêu?”

“Nhiều như vậy?” Lâm Thần nửa thật nửa giả cảm thán một câu,

“Nhưng ta nghe nói nơi đó rất loạn, mà lại phía trên những người kia, ngài đều nói bọn hắn không dễ chọc, vạn nhất...”

“Cái này cầu phú quý trong nguy hiểm a, mà lại Phát ca đi qua về rồi, mang theo già nhiều tiền, lúc đầu nhà bọn hắn đó chính là chúng ta thôn nghèo nhất, bây giờ trong nhà đều đóng nhà nhỏ ba tầng, ai không nóng mắt?”

“Đúng vậy a.” Lâm Thần không biết nên như thế nào nói tiếp xuống dưới.

Hắn từng nghe nói qua duyên hải làng chài thường có người quen hại cùng thôn ví dụ , bình thường là mất tích đã lâu nào đó nào đó từ nước ngoài áo gấm còn nhà, trắng trợn khoe của mở tiệc chiêu đãi toàn thôn, trong bữa tiệc, hắn lại không ngừng tuyên dương nước ngoài làm công kinh lịch, lừa gạt những cái kia hi vọng cải thiện sinh hoạt đám người mắc câu, cuối cùng đem những cái kia thậm chí còn cùng hắn có quan hệ thân thích cùng thôn nhân lừa gạt ra ngoại quốc làm đê đẳng nhất khổ dịch.

Đây là nguyên thủy nhất nhân khẩu mua bán, từng có lúc, vô số người da đen bị buôn bán đến các nơi trên thế giới, bây giờ thế này dơ bẩn mà máu tanh giao dịch vẫn tại rất nhiều nơi phát sinh.

Nhưng khiến Lâm Thần cảm thấy phi thường buồn cười là, hiện tại hắn mình vậy mà cũng trở thành bị buôn bán nhân khẩu bên trong một viên, loại này xảy ra bất ngờ vận mệnh an bài để cho người ta ngay cả thời gian phản ứng đều không có. Nhưng mà lại thế nào

cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hẳn hiện tại an vị tại thuyền đánh cá đáy cabin bên trong, cùng một đám cũng không rõ ràng tương lai mình bị buôn bán người trò chuyện.

Đoan Dương cũng nghe đưa ra bên trong mái chèo, thanh niên bác sĩ không ngừng lôi kéo cánh tay của hắn, tựa hồ đang thúc giục gấp rút hẳn hướng những này tên thôn nói rõ tình huống. Nhưng viễn dương đi thuyền, phong bế không gian, liền xem như người ăn người đều có khả năng phát sinh, bắt cóc bọn hắn đạo tặc đem bọn hắn cùng những này khách lên qua sông giam chung một chỗ, đã nói lên đối phương cũng không sợ bọn họ báo cho những thôn dân này chân tướng.

Ngay tại lúc hắn cân nhắc những chuyện này thời điểm, trong khoang thuyền ánh đèn bỗng nhiên sáng lên.

Đoan Dương bị dọa đến mạnh mẽ lui lại, Lâm Thần có chút nheo lại mắt, lúc này mới nhìn thấy tại trước mặt bọn hắn những cái kia đen sì khuôn mặt, các thôn dân cách bọn họ gần vô cùng, phảng phất là bởi vì muốn nghe hắn nói chuyện, tất cả mọi người vây quanh. Dưới ánh đèn mờ mờ, những trong ánh mắt kia đã không hảo ý cũng không ác ý, càng giống là tại tìm kiếm thứ gì.

Đập vào mặt hô hấp tăng thêm thuyền đánh cá đáy cabin bản thân mùi hôi thối làm cho người ngạt thở, bọn hắn vị trí vị trí ngay tại dưới nước, bởi vậy khí áp cực thấp, lại oi bức không chịu nổi, hắn lúc trước toàn thân bị dầm mưa phải ướt đẫm, trên người bây giờ lại dính lại dính, khó chịu đến cực điểm.

Đương nhiên, so với hắn càng khó chịu hơn người là bên cạnh hắn bác sĩ.

Đoan Dương lúc đầu bệnh thích sạch sẽ liền nghiêm trọng, ánh đèn sáng lên, hắn thấy rõ trong khoang thuyền tình huống về sau, lập tức đứng ngồi không yên.

“Trong thành tiểu hỏa tử chính là yếu ớt.” Không biết ai âm thầm nói một câu.

“Được rồi, bọn hắn cũng phải đáng thương.” Có người khuyên nói.

“Cảm ơn.” Lâm Thần mặt lộ vẻ vị đắng, về sau không nói thêm gì nữa, hắn cùng Đoan Dương rất hiển nhiên cùng thôn dân đoàn thể không hợp nhau, vây quanh ở chung quanh bọn họ người cảm thấy nhàm chán, dần dần tán đi, tốp năm tốp ba dựa vào thuyền đánh cá

vách khoang ngồi xuống, bắt đầu xì xào bàn tán hoặc là nhắm mắt dưỡng thần.

Thuyền tiếng mô-tơ che lại đại bộ phận châu đầu ghé tai thanh âm, ngoại trừ góp rất gần hai người, căn bản nghe không được những người khác thanh âm nói chuyện, Đoan Dương tiến đến hắt bên tai mở miệng, câu nói đầu tiên cũng làm người ta kinh hồn táng đả: “Lâm cố vấn, người biết viễn dương lén qua tử vong suất cao bao nhiêu sao?”

Lâm Thần nhin không được, trừng mắt liếc hắt một cái.

Nhưng Đoan Dương vẫn như cũ líu lo không ngừng: “Người nhìn nơi này hương vị nghe chính là vốn nên là cất giữ cá lấy được địa phương, cá chết chết tôm mang theo đều là các loại vi khuẩn cùng vi sinh vật, mà lại nơi này như thế oi bức, quả thực là cái cữ đại bồn nuôi cấy!”

“Bưng bác sĩ.” Lâm Thần bị sóng biển điên phải choáng đầu hoa mắt, nói khẽ.

“Lâm cố vấn ta nói chính là người, người thể chất kém như vậy còn gặp mưa, trên tay còn có vết thương lây nhiễm, người...”

“Hắc ám không gian, một cái liều mạng ám chỉ bệnh nhân muốn được bệnh bác sĩ, người cảm thấy bệnh nhân lớn bao nhiêu tỉ lệ sống mà đi ra chiếc thuyền này?” Lâm Thần hỏi.

“Ta không phải ý tứ này, ta...” Đoan Dương ôm đầu gối, thần sắc hậm hực, “Thật xin lỗi, là ta liên lụy người, người có ngàn vạn không thể có sự tình.”

“Người làm sao suy luận ra cái kết quả này?”

“A?”

“Người liên lụy ta chuyện này.”

“Người nói không sai, bọn hắt hắt là tuân thục chế được phái tới người, ta cảm giác được bọn hắt tại trong nhà của ta lục đồ, bởi vì ta chọc bọn hắt, bọn hắt là muốn đem chúng ta bán được đạt nạp đi làm khổ lực sao?”

“Rất khó nói.” Lâm Thần nơi nói lỏng quần áo trong cổ áo.

“Là bởi vì trực tiếp giết chúng ta không bằng đem chúng ta buộc đi bán đi càng thêm không lưu hậu hoạn đi, thế này ai cũng tìm không thấy thi thể của chúng ta?”

“Người làm sao năng lực trinh thám tốt như vậy?”

“Ta chính là cảm thấy, bọn hăn cũng quá trắng trợn, dám như thế bắt cóc chúng ta, đây là chế dục công ty hay là xã hội đen a, Lâm cố vấn người cảm thấy chúng ta còn có cơ hội chạy đi sao?”

“Đây là trên biển, mà lại chúng ta nếu như cùng những người nhập cư trái phép này bị giam cùng một chỗ, ta nghĩ trong thời gian ngắn chạy đi khả năng không lớn.”

“Chẳng lẽ chúng ta cả một đời liền bị bán đợc Châu Phi làm khổ dịch sao, vậy người vừa rồi làm gì không nói cho những thôn dân này chân tướng, chúng ta liên hợp bọn họ có phải hay không càng có cơ hội một chút, chỉ có thể ngồi chờ chết sao?”

“Bởi vì hiện tại bọn hăn sẽ không tin tưởng chúng ta nói bất luận cái gì nói.” Lâm Thần thẳng thắn, “Coi như bọn hăn đã hối hận hoặc là hoài nghi, nhưng bây giờ cũng sẽ không biểu lộ ra, bất kỳ cái gì có can đảm vạch vấn đề người sẽ chỉ bị hợp nhau tấn công, đây là nhân loại bản năng.”

“Chúng ta bây giờ?”

“Chỉ có thể chờ đợi.”

“Cái này phải chờ tới lúc nào đi.” Đoan Dương buông xuống hai chân, ngửa đầu nhìn trời, che mặt, “Hoàn cảnh này sẽ chỉ suy yếu thể lực của chúng ta, chúng ta rất khó nhịn xuống dưới.”

Lâm Thần nhìn xem người thanh niên, mặc dù hăn hiện tại xác thực phi thường khó chịu, nhưng hăn cùng Đoan Dương ở giữa, dù sao cũng phải lẫn nhau rút điểm canh gà, nếu không tiếp tục như vậy tình huống sẽ chỉ càng ngày càng hồng bét, “Lại khó sự tình đều có thể giải quyết, huống chi đây không phải lỗi của người, mặc kệ người quấn vào như thế nào sự kiện, đều không cần tự trách.”

“Nhưng...”

“Mà lại, đi đat nạp không phải rất tốt sao?” Hăn ý đồ tìm một chút khiến thanh niên cao hứng trở lại chủ đề.

“Chỗ nào đợc rồi, cái địa phương quý quái kia, còn không bằng chúng ta ngồi lên qua thuyền an toàn đấy ”

“Nhưng người nói không chừng có thể gặp đến lão sư.”

“Lâm cố vấn... Người... Người đừng.” Rất nhạt một tia dưới ánh đèn, Đoan Dương mặt trong nháy mắt lần nữa đỏ lên, “Đây không có khả năng.”

“Làm sao không thể nào?”

“Chúng ta khẳng định sẽ cùng bọn hăn cùng một chỗ bị bán đi làm khổ lực, chấp cánh khó thoát, làm sao có thể gặp được sư phụ.”

“Chỉ cần người muốn, là được rồi.” Lâm Thần chân thành nói, “Cho nên, người muốn gặp đến lão sư sao?”

“Đây không phải gạt người sao, trên thế giới nơi nào có ta nghĩ liền sẽ phát sinh sự tình, cái này lại không phải huyền huyền tu chân.”

Đoan Dương nói làm bầm.

“Có bản lặc lư học kinh điển cự, gọi « bí mật », người nghe nói qua sao? Nó bên trong có một đầu nổi danh nhất thành công học pháp tắc, nói đúng là, chỉ cần người tin tưởng vững chắc một chuyện nào đó sẽ phát sinh, nó liền nhất định sẽ phát sinh.” Lâm Thần nâng lên thụ thương bàn tay nghĩ vuốt ve Đoan Dương đầu, nhưng lòng bàn tay đậm nhói khiến hăn vô ý thức đổi một tay, hăn nói, “Niềm tin của người tốt nhất cường đại một chút, khi nó không thể địch nổi thời điểm, người liền sẽ tâm tưởng sự thành, bởi vì không có bất kỳ người nào có thể trở ngại người.”

Thanh niên mặt đỏ lên: “Ý là chỉ cần ta muốn gặp đến lão sư, liền nhất định có thể nhìn thấy?”

“Đúng vậy a.”

“Vậy người nhất định phải tin tưởng vững chắc mình sức chống cự đủ cường đại, sẽ không lây nhiễm, coi như lây nhiễm cũng có thể kháng trụ a!”

Lâm Thần thở dài, toàn thân rung cả mình đánh tới, hăn rất hối hận mình tại sao muốn đi nhặt khối kia mảnh sứ vỡ phiến, lại chỉ có thể gạt đầu: “Ta hiểu rồi.”

Quyển 5 Chương 181. Năm phù 18

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 181. Năm phù 18

Tác giả: Trường Nhị

Ngay tại Lâm Thần dùng thành công học pháp tắc lặc lư Đoan Dương thời điểm, Vương Triều cũng cảm thấy mình cũng cần bị rút chút vật gì.

Đương nhiên, đây cũng không phải là bởi vì hắn cũng bị vây ở cái gì trong tuyệt cảnh, hắn thuần túy chính là muốn uống điểm nóng hổi đồ vật... Trước mắt thôn xóm cảnh tượng thực sự quá quỷ dị.

Rừng mưa bên trong oi bức ẩm ướt, tăng thêm đại khái lại đến cần hàng mưa to thời gian, thôn xóm mông lung lấy một tầng lụa trắng giống như sương mù. Bốn phía sương mù hiện ra sữa trâu đồng dạng nhan sắc, có điều hương vị cũng không có sữa trâu thơm như vậy ngọt, mà là hiện ra một cỗ mùi hôi thối.

Bọn hắn đạp trên đầy đất lá rụng, nhất thời không cách nào lại tiến lên trước một bước.

Phía trước không có một ai.

Màu vàng nâu thổ địa bên trên cỏ dại rậm rạp, rừng mưa loại địa phương này thực vật sinh trưởng lại đặc biệt cấp tốc, một chút màu xanh biếc dây leo đã quấn lên cao mạnh người đặc hữu giá không nhà tranh, giống tại nhất lãnh địa.

Trong phòng không có người, lẻ tẻ cỏ tranh rơi xuống trên mặt đất, tiểu nữ hài màu hồng phấn chần lông rử xuống tại nhà tranh trên hàng rào.

Trong lữ điểm không có người, phía trên treo một khối cũ nát tấm bảng gỗ, dùng đọt nạt ngũ viết “Dừng chân” hai chữ, tấm bảng gỗ chính trống rỗng theo gió lặc lư.

Dọc đường đi vào thôn trang, bọn hắn còn chứng kiến treo viện binh xây bảng hiệu giản dị tiểu học cùng không biên giới bác sĩ tổ chức chữa bệnh đứng. Hắn đi theo Hình Tông Liên tiến chữa bệnh đứng

ở giữa dạo qua một vòng, người cùng bác sĩ đương nhiên là không có khả năng có, nhưng trong tủ cửa thuốc cũng giống vậy không có, chỉ để lại một trương tuyết trắng giường bệnh, nhìn thấy người trong lòng rét run.

Chữa bệnh đứng bên cạnh có nhà tương đối một tiểu thương cửa hàng, cửa hàng đại môn mở rộng, kệ hàng bên trên rất nhiều thứ đều bị lật loạn.

Hình Tòng Liên đi ra chữa bệnh đứng, ngược lại hướng cửa hàng đi đến.

Vương Triều bước nhỏ đi theo hắn, đột nhiên không cẩn thận dẫm lên một cước trắng nõn nà đồ vật, đến mức kém chút ngã sấp xuống, nhưng bởi vì chung quanh thực sự quá mức tĩnh lặng quý dị, hắn không dám thở mạnh, chỉ có thể đem tiếng kêu ngạnh sinh sinh từ yết hầu nuốt xuống xuống dưới. Hắn che miệng, cúi đầu xuống, trên mặt đất là một lùm màu nâu loà lổ nắm thực vật, bị hắn chà đạp qua loà lổ nắm thực vật phảng phất như cái gì đổ máu động vật tứ chi, nhìn qua dọa người cực kỳ.

Hắn giương mắt, chỉ thấy mình lão đại đã đi vào cửa hàng, quét mắt kệ hàng bên trên đồ vật, sau đó hắn lão đại ngồi xổm người xuống, lại bắt đầu lật xem trên mặt đất bị ném phải loạn thất bát tao thương phẩm.

Vương Triều vội vàng đi theo, lại suýt chút nữa bị đầy đất tạp vật vấp một phát, hắn nhìn kỹ một chút, trên mặt đất chất đầy tránh mang thai bộ, chén giấy, xà bông thơm loại hình vật dụng hàng ngày, để cho người ta ngay cả chỗ đặt chân đều không có.

Hắn lại nhìn lên hạ lão đại sắc mặt, chỉ gặp hắn lão đại hiện tại lên cơn giận dữ cảm xúc dần dần lui, trên mặt càng nhiều hơn chính là lãnh ý.

“Lão đại?” Hắn hỏi dò, “Nơi này rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra a?”

Hắn nói xong, phát hiện Hình Tòng Liên mắt đao quét tới, vội vàng im lặng.

“Người cảm thấy nơi này thiếu cái gì?”

Vương Triều cẩn thận từng li từng tí vòng qua trên đất đồ vật, đi đến Hình Tòng Liên bên người, hướng trên mặt đất đồng kia đủ mọi màu sắc đồ vật nhìn lại.

“Không có ăn?”

“Còn gì nữa?”

“Không có thức uống, sô cô la, còn có rượu...”

“Điều này nói rõ cái gì?”

“Nói rõ... Có người cầm đi tất cả duy trì sinh mệnh nhu yếu phẩm, nhưng rượu là chuyện gì xảy ra nha.”

“Đã ngoài sinh tồn, liệt tửu cũng rất trọng yếu.” Hình Tòng Liên đáp. Khang an cùng cao mạnh người xuất thân quán bar lão bản chớ đạt Nael đi tại cuối cùng, quán bar lão bản nhìn về phía chung quanh hết thấy, ánh mắt từ hoài nghi biến thành chấn kinh lại từ chấn □□ phải hoảng sợ, cuối cùng, hấn ba chân bốn cẳng, giẫm lên đầy đất nhựa plastic túi hàng, một thanh níu lại Hình Tòng Liên cổ áo, tức giận nói: “Nơi này đến cùng xảy ra chuyện gì? Người đối ta tộc nhân làm cái gì?”

Hình Tòng Liên dùng một bộ “Xin hỏi đầu óc người có bệnh sao” biểu lộ nhìn xem chớ đạt Nael, hấn đưa tay giật ra quán bar lão bản, từ dưới đất nhặt được gói thuốc, mở ra, rút ra một chi điếu, sau đó đối Khang an giơ lên cái cầm, nói: “Đi đem vừa rồi kia hai cái bắt trở lại.”

“Vì cái gì lão đại?” Khang an không rõ ràng cho lắm.

Hình Tòng Liên nhỏ ngậm thuốc lá, chỉ nói: “Cút.”

Đại khái là hấn lão đại tâm tình không tốt đáng về quá dọa người, Khang an lại không nói nhảm, cấp tốc quay người nhanh như chớp chạy xa.

“Các người bộ tộc kho đạn ở đâu, biết không?” Nói xong, Hình Tòng Liên ngậm lấy điếu thuốc, cúi đầu từ một đồng tạc vật nơi hẻm lánh lấy ra một bao màu đỏ đồ vật, ném cho Vương Triều, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra cửa hàng.

Wương Triều nhìn kỹ, mới phát hiện lão đại vừa ném đi bao kẹo cầu vòng cho hấn, hấn lại cao hứng cùng đi lên: “Lão đại lão đại, không phải nói không cầm quần chúng một châm một tuyến sao?”

“Ngậm miệng.” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn nói.

Chớ đạt Nael làm cao mạnh bộ tộc tộc trưởng bà con xa, hay là hơi biết một chút bộ lạc bí mật, hấn đem bọn hấn đưa đến thôn xóm bên ngoài trong rừng, tìm một hòi, thần bí kéo ra một viên đại thụ, sau đó đi vào.

Vương Triều trợn mắt há hốc mồm mà cùng đi theo tiến cây bên trong, thân cây trống rỗng, oi bức không lưu thông trong không khí lộ ra nồng đậm mùi thuốc súng, quả nhiên, thân cây dưới mặt đất có cái không lớn lắm.

Đèn điện sáng lên, trong hầm ngầm tình cảnh khiến đầu trọc quán bar lão bản lần nữa kêu to lên tiếng.

Nguyên bản lũy thừa chinh tề hòm đạn đều lật úp, tất cả màu xanh quân đội sắt lá trong rương rỗng tuếch, phảng phất trải qua cướp sạch, chỉ là đứng ở chỗ này, liền có thể tưởng tượng ngày đó cao mạnh bộ tộc các chiến sĩ lấy đạn dược lúc là như thế nào binh hoang mã loạn tràn cảnh.

Chớ đạt Nael quỳ rạp xuống đất, lại bụm mặt khóc lên, Hình Tòng Liên đạp hẳn một cước.

Đầu trọc quán bar lão bản mắt đỏ vành mắt xem bọn hắn: “Chúng ta tới chậm, tộc nhân của ta đều mất tích!”

“Người làm sao đa sầu đa cảm như vậy?” Hình Tòng Liên rất không kiên nhẫn.

Vương Triều ngầm xoa xoa hỏi: “Lão đại, cao mạnh người mạnh như vậy sao? Đây là toàn thôn xuất phát đi làm khác bộ lạc? Bộ lạc nào đem bọn hắn gây thành thế này, cái này cần là giết tù trưởng đoạt công chúa mới hận à?”

“Người cảm thấy khả năng sao?” Hình Tòng Liên cắn đầu mẫu thuốc lá, thần nhiên nói.

“Giống như không có khả năng, nghe nói cao mạnh người tương đối khai hóa, không có công chúa chức vụ này.” Vương Triều tiếc nuối nói, “Nhưng Khang an tình báo không phải nói như vậy sao?”

“A, nam nhân ra ngoài giết người, trong thôn ngay cả lưu thủ lão nhân hài tử đều không có?”

“Vậy trong này người vì cái gì đột nhiên bốc hơi khỏi nhân gian rồi?”

“Đào mệnh.” Hình Tòng Liên nói.

Nhớ tới bị mang đi dược vật cùng những cái kia duy trì sinh mệnh nhu yếu phẩm, Vương Triều hút miệng hơi lạnh: “Liên đạn thuốc đều mang đi, có người đang đuổi giết bọn hắn, bọn hắn bắt đắc dĩ nâng thôn di chuyển, vì cái gì a?”

“Không biết.”

“VẬY BẠN HẸN ĐÀO MỆNH ĐI NƠI NÀO, MỘT TUẦN THỜI GIAN CÁI NÀY HÀNH ĐỘNG BÁN KÍNH QUÁ LỚN, CHÚNG TA ĐI ĐÂU TÌM NGƯỜI ĐI LÃO ĐẠI.”

“Ha ha.”

Nói xong hai chữ này, Hình Tòng Liên ngậm lấy điều thuốc đi ra dưới mặt đất kho đạn, không nói một lời, đập trên đầy đất hư thối lá cây, trở lại bến tàu.

Bến tàu trước rộng lớn trên mặt sông, trò hay ngay tại trình diễn.

Vương Triều vội vàng cho hấn lão đại bùng cái cọc gỗ, nơi xa trên mặt sông, Khang an ngay tại truy kích vừa rồi kia hai cái bị hấn lão đại đánh tới thổ huyết nghèo bức vũ trang phần tử.

Khang gắn ở trong nước giữ chặt mạn thuyền, xoay người đi lên, một cái trái đấm móc đem bên trong một người đánh nước vào bên trong, một người khác vung thương đánh tới, Khang an quả quyết níu lại thuyền mái chèo, vừa thu vừa phóng, mượn lực đem người kéo vào trong nước. Lúc này Khang an đã chiếm lĩnh điểm cao nhất, phi thường quả quyết đập hai cái thuyền mái chèo xuống dưới, trên mặt nước chỉ còn lại hai cái choáng nặng chó chết. Đại khái là cảm thấy mình vừa rồi cử động còn chưa đủ mãnh, Khang an lại một cái lặn xuống nước chui xuống nước, trên mặt sông đem hai cái hôn mê vũ trang phần tử giống kéo giống như chó chết kéo trở về.

Vương Triều không ngừng quan sát Hình Tòng Liên sắc mặt, chỉ gặp hấn lão đại mặt không thay đổi quát cuối cùng một điều thuốc, thuốc lá đầu giẫm diệt.

Tại Hình Tòng Liên trước người nằm sắp hai cái ướm sũng vũ trang phần tử, Khang an đem hai người làm tỉnh lại. Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thời điểm, hai cái vũ trang phần tử rất rõ ràng lộ ra Gặp Quỷ thần sắc, bọn hấn bò lui lại, bị Khang an từ phía sau ngăn chặn. Hình Tòng Liên tính tình rất kém cỏi hỏi: “Nói đi, người ở đâu?”

Hai người mê mang liếc nhau, liềm mạng lắc đầu.

“Ta hỏi các ngươi, cao mạnh bộ tộc người hiện tại ở đâu?”

“Ta... Chúng ta không biết... Chúng ta xác thực chỉ là đi ngang qua mà thôi!” Trong đó một vị vũ trang phần tử đại khái là Âu Mỹ người, dùng gập ghềnh đạ nạp ngữ hồi đáp.

“Như thế một mảng lớn rừng mưa, các ngươi nhàn rồi không chuyện gì đi ngang qua nơi này?” Hình Tòng Liên dẫm ở một người trong đó

bả vai, cườì lạnh nói, “Không sợ bị cao mạnh người đập phoi thành người khô?”

“Xác thực chỉ là ngẫu nhiên đi ngang qua, xin ngài tin tưởng chúng ta!”

“Thật không có ý tứ.” Hình Tòng Liên mũi chân từng cái đập vào vị kia vũ trang phần tử trên bờ vai, “Các người sẽ ý tưởng đột phát tới đây, tất nhiên là sớm biết cao mạnh bộ tộc người không có ở đây. Mà các người sở dĩ biết điểm ấy, không phải có người mật báo, chính là các người mắt thấy toàn bộ bộ lạc bị người đuổi giết tình huống. Cho nên, nói cho ta, toàn bộ bộ tộc người ở nơi nào?”

Trên mặt đất hai vị vũ trang phần tử run rẩy một chút, hai người liếc nhau, trao đổi một ánh mắt: “Chúng ta không thể nói, thế lực của đối phương quá cường đại, nếu như biết là chúng ta tiết lộ bí mật, chúng ta sẽ chết không nơi táng thân.”

Hình Tòng Liên móc ra thương, đứng vững một người cái trán:

“Được, người không nói hiện tại liền phải chết.”

Đối với trang bức cùng dọa người hai chuyện này, Vương Triều chưa hề chỉ phục hấn lão đại bản nhân.

Hai vị đáng thương vũ trang phần tử không nói hai lời, lập tức thổ lộ nội tình.

“Ba ngày trước, chúng ta thực sự gặp được một đoàn cao mạnh người. Khi đó trời đã tối, chúng ta ở trong rừng mưa đi đường, tuyển một cây đại thụ nghỉ ngơi. Sau nửa đêm vang lên tiếng súng, lít nha lít nhít cao mạnh người từ chúng ta dưới chân chạy qua, một đám đáng sợ chiến sĩ truy tại phía sau bọn họ.”

“Đúng, những cái kia chiến sĩ trang bị tinh lương, chúng ta căn bản không dám mở miệng, chỉ có thể trốn ở trên cây run lấy bầy.”

“Bọn hấn quá tàn bạo, rơi vào phía sau cao mạnh người bị trong nháy mắt giết chết.”

Hình Tòng Liên cắt ngang hai người: “Được rồi, dứt khoát một chút nói, những cái kia chiến sĩ là người nào?”

“Chúng ta thấy được măng xà quấn quanh báo săn tiêu chí.” Một người trong đó nói.

“Tra Lạp Đồ?” Hình Tòng Liên nhíu mày.

Một người khác vội vàng khoát tay nói: “Ngài có thể nhỏ giọng một chút nhắc đến cái tên này sao, trái tim của ta một trận căng lên.”

Nghe được ba chữ kia lúc, ngay cả Vương Triều đều cảm thấy mình trong dạ dày một trận bốc lên.

Mãng xà cùng báo săn đồ đảng cùng tra Lạp Đồ ba chữ, đại biểu chính là đạt nạp rừng mưa người giải phóng liên minh... Đạt nạp địa khu tàn bạo nhất vũ trang phần tử. Mặc dù tổ chức này danh tự nghe vào rất dân chủ, nhưng cũng vền vẹn nghe vào mà thôi. Qua đó trong mười năm, nên vũ trang tổ chức người lãnh đạo kiêm bạo quân tra Lạp Đồ tại đạt nạp tích lũy đồ sát gần năm vạn người, Liên hiệp quốc nhiều lần ý đồ can thiệp, nhưng đều vô công mà trở lại. Dù sao đạt nạp địa khu tình thế quá phức tạp, vô luận phương nào thế lực từ ngoại giới nhúng tay can thiệp nơi này, đều sẽ bị nơi này tất cả nguyên thủy bộ tộc, vũ trang phần tử, lính đánh thuê tổ chức hợp nhau tấn công.

Chính là bởi vì giải quyết đạt nạp ích lợi xa nhỏ hơn nỗ lực, mới bồi dưỡng hôm nay việc không ai quản lí khu vực.

Nghe hai cái vũ trang phần tử sinh động giảng thuật lúc ấy đạn dược bay tứ tung máu thịt be bét giết người như chém dưa thái rau trảng cảnh, Khang an mặt lúc này liền tái rồi: “Lão đại, tiểu Ngũ bọn hắc nhất định rất nguy hiểm!”

Hình Tông Liên không để ý tới không hỏi Khang an, chỉ nói: “Vương Triều, tìm địa đồ.”

Vương Triều lập tức mở ra máy tính bảng, điều ra toàn bộ đạt nạp rừng mưa ba chiều bản đồ địa hình: “Lão đại, mời xem qua.”

Hình Tông Liên đem máy tính bảng đưa tới trước mặt hai người, nói: “Ba ngày trước các người đã gặp qua bọn hắc ở nơi nào?”

Hai vị vũ trang phần tử vẫn như cũ nằm rạp trên mặt đất, bọn hắc nhìn chăm chăm tấm phẳng bên trên mênh mêng lục sắc, nghiên cứu nửa ngày, cuối cùng xác định một mảnh tại bọn hắc phương hướng tây bắc khu vực: “Đại khái ngay ở chỗ này.”

Hình Tông Liên tiếp nhận tấm phẳng, nhẹ gật đầu.

Khang an rất lo lắng lại gần hỏi: “Lão đại, đây là ba ngày trước vị trí, bọn hắc hiện tại sẽ ở chỗ nào?”

Hình Tông Liên nheo lại mắt, không ngừng phóng đại cả khối khu vực: “Người hỏi vấn đề thứ nhất hắc là, tra Lạp Đồ muốn giết người, vì cái gì một tuần lễ còn không có đem người giết sạch.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì hãn căn bản cũng không muốn giết sạch tất cả mọi người.”

“Ta không hiểu a!”

Hình Tòng Liên không có lại nói tiếp, hãn đầu tiên là tiêu xuất cao mạnh bộ tộc vị trí trụ sở vị trí, về sau tiêu xuất ba ngày trước toàn bộ bộ tộc cuối cùng xuất hiện vị trí. Hãn đem hai điểm liền cùng một chỗ, ánh mắt đảo qua tấm phẳng, không ngừng phóng đại hình ảnh, di động địa đồ vị trí, cuối cùng, hãn có chút hướng về sau nhích lại gần, chỉ hướng một chỗ, nói: “Nơi này.”

Vương Triều nhìn về phía địa đồ, phát hiện Hình Tòng Liên vạch vị trí là tọa lạc ở trong rừng mưa một chỗ vút bỏ quặng mỏ.

“Lão đại, tra Lạp Đồ là muốn làm gì?”

“Xua đuổi đàn thú, tiến vào chỉ định phạm bẫy.” Hình Tòng Liên thản nhiên nói

Quyển 5 Chương 182. Năm phù 19

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 182. Năm phù 19

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều làm không rõ ràng.

Bất quá hấn tra một chút hấn lão đại vạch toà kia quặng mỏ, kia xác thực đã từng là tra Lạp Đồ thủ hạ sản nghiệp một trong, năm gần đây nơi đó kim loại hiếm đều bị đào hết, khu mỏ quặng bởi vậy vứt bỏ.

Hấn cũng không biết hấn lão đại làm sao suy đoán ra tra Lạp Đồ muốn đem toàn bộ cao mạnh bộ tộc hướng khu mỏ quặng xưa đuổi, việc này trên bản chất không có gì đạo lý, nhưng đạ nạp loại này địa phương rách nát muốn cái gì đạo lý, nói không chừng tra Lạp Đồ chính là tâm huyết dâng trào muốn mang thủ hạ chơi thịt người đi săn, cho nên quyết định san bằng cao mạnh bộ tộc, đây cũng không phải là không có khả năng.

Tóm lại tin tưởng lão đại phán đoán là được rồi, làm chó ngoan chân, hấn bắt đầu tìm kiếm đến khu mỏ quặng nhanh nhất tuyến đường.

Từ bọn hấn hiện tại vị trí đến vứt bỏ quặng mỏ có hai con đường có thể đi, một đầu đường thủy, còn có một đầu là năm đó các thế lực lớn vì tại rừng mưa khai thác mỏ, trắng trợn chặt cây cối, thô bạo khai khẩn ra cặn bã đường đất.

Nhưng vô luận từ chỗ nào con đường đi, bọn hấn cũng có thể tao ngộ trọng binh trấn giữ tra Lạp Đồ bộ tộc.

Vương Triều nhỏ đồng chí ngóng nhìn phương xa mênh mông lâm hải, phi thường không hiểu, rõ ràng trước mấy ngày hấn đang ở nhà bên trong chơi game điểm chanh hồng trà thức ăn ngoài, vì cái gì đột nhiên liền muốn trời mưa Lâm phó bản, đi chơi liêu tra Lạp Đồ Đại Ma Vương.

Hắn cuối cùng ngẩng đầu nhìn trời u ám trời, nhân sinh thật sự là vô thường a...

Bất quá hắn lão đại hiển nhiên liền không có những này tâm tư, Vương Triều suy đoán ra mục tiêu địa điểm, hắn lập tức một ngựa đi đầu một lần nữa nhảy lên thuyền, dẫn đầu bọn hắn từ đường thủy hướng xuất phát.

So sánh đường bộ, đường thủy không có chút nào che lấp, rất bất lợi tại ẩn tàng, nhưng nhìn hắn lão đại một bộ hận không thể hiện tại liền về nhà dáng vẻ, Vương Triều cái rắm cũng không dám thả.

Càng đi về phía trước, đọt nạt nước sông liền càng vẫn đục, đầy mắt vũng bùn tương nước, còn lộ ra cỡ gạch màu đỏ. Hai bên bờ cảnh tượng cũng không bằng lúc trước như vậy xanh tươi khả quan, mảng lớn cây cối bị chém ngã. Đọt nạt rừng mưa thừa thãi đất đỏ mộc loại, gỗ lim, hắc đàn mộc, gỗ hoa lê, mỗi khi gặp đất đỏ mộc loại mọc thành bụi chổi, liền có số lớn lao công cùng cầm trong tay súng ống vũ trang phần tử.

Mỗi lần từ trên sông nhìn thấy bên bờ những địa phương này, Vương Triều đã cảm thấy trái tim đều muốn nhắc đến cổ họng.

Đại khái là hắn lão đại mặt thú vị thời điểm có loại khiến toàn thế giới đều đều nhượng bộ lui binh lực chấn nhiếp, bọn hắn trên đường đi thế mà không tiếp tục gặp được bất luận cái gì không có mắt vũ trang phần tử.

Cám ơn trời đất.

Ban đêm, bọn hắn đem thuyền tại bên bờ một cái chốt, ngay tại bờ sông hạ trại.

Dù sao rừng mưa cũng không cần trông cây vào có thể trông thấy trên trời tinh không, vừa rồi đã hạ một □□ mưa, hiện tại giống như là lại muốn trời mưa. Vương Triều đánh chết trong lều vải tất cả con muỗi, hướng bờ sông nhìn lại. Đen nhánh trong bóng đêm, hắn lão đại chân trần, một người ngồi tại bên bờ sông hút thuốc, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

“Á đù lão đại gần nhất là thế nào a, cảm giác rất biến thái dáng vẻ a, ” Khang an tiến đến bên cạnh hắn hỏi.

“Không biết.” Vương Triều lời ít mà ý nhiều nói.

“Có phải hay không thất tình?”

Nghe nói như thế, Vương Triều trợn nhìn Khang an một chút: “Lão đại làm sao có thể thất tình?”

“Kia là chuyện gì xảy ra?”

Vương Triều quay người, hai tay đè lại Khang an bả vai lay động: “Người thế mà hỏi người sao thế lại dám hỏi làm sao vậy, không phải người đem lão đại đưa tới loại này địa phương cút chim cũng không có, lão đại sẽ như vậy biến thái sao!”

“Nơi này phân chim rất nhiều.” Khang an chỉ vào lều vải trên đỉnh vệt Macaw hoặc là cái gì khác vệt kéo xuống một đồng, nói với hắn. Tiểu vương đồng chí vội vàng hướng bên cạnh lấp lóe, kếm chút phun ra.

“Không phải thất tình, kia lão đại chính là yêu đương.” Khang an đột nhiên nói.

Vương Triều há to mồm, đơn giản muốn đối Khang an phản xạ cung nhìn mà than thở.

“Là các người già nhìn lên cái kia Lâm tiên sinh đi, lão đại nguyên lai là đồng tính luyến ái.”

Khang an ngữ khí quá bình tĩnh, Vương Triều vỗ vỗ đũa, nói: “Người đừng dùng loại này lão đại nguyên lai là nam nhân khẩu khí tới nói lão đại xu hướng tính dục được không!”

“Đồng tính luyến ái rất bình thường nha, dù sao Ta cũng thế.”

Vương Triều ngửa mặt lên trời thở dài, rất muốn trở lại bình thường xã hội và đầu óc người bình thường nói một chút nói.

“Nhưng Lâm tiên sinh, nhìn qua không phải lão đại thích loại hình.”

“Chờ một chút, làm sao người biết?”

“Bởi vì ta vẫn cảm thấy lão đại thế này bộ ngựa hán tử sẽ thích ngọc bạch ngọt, chính là loại kia ngọt ngào mềm mềm, nhỏ bánh gatô đồng dạng nam hài nữ hài.” Khang an nói một mình.

“Người tốt biến thái, ta tại sao muốn cùng người thảo luận loại chủ đề này!”

“Lâm tiên sinh không giống, Lâm tiên sinh nhìn xem liền thanh cao lãnh đạm, cắn một cái xuống dưới tựa như là tán gẫu thủy tinh, thì ra lão đại khẩu vị thế mà cứng như vậy, không hổ là lão đại.” Khang an cảm khái nói.

“Không phải rất tốt mà!”

“Ta cảm thấy không tốt.”

“Người thần phiền, chỗ nào không được!”

“Nói yêu thương hai người cần bổ sung a, người nhìn ta là hàm cầu bên trong tảng đá vừa thú vị vừa cứng, người tiểu Ngũ ca chính là đón gió phấp phới hoa tươi.”

“Ta tiểu Ngũ ca làm sao mắt bị mù coi trọng người.”

“Khà. Nhưng lão Đại và kia Lâm tiên sinh, nhìn càng giống là một loại người.”

“Ta làm sao không nhìn ra, ngài làm sao nhìn ra được, xem tướng sao?”

“Không phải không phải, chính là cảm giác, một cái kiên cường, một cái khác càng kiên cường, tốt thời điểm còn tốt, nếu là bọn hấn náo ra điểm mâu thuẫn, người cảm thấy liền ta lão đại tính cách này, có thể hay không chính diện để người ta cho đòn khiêng chết!”

“Khang an.” Tiểu vương đồng chí nhìn xem bờ sông hút thuốc lão đại, đột nhiên cũng nghĩ điểm điều thuốc.

“A?”

Tiểu vương đồng chí một tay lấy người đập lặn trên mặt đất, bóp lấy Khang an cổ gằm thét: “Người ít TM cho lão tử lập Flag!”

...

Biển rộng mênh mông bên trên, cũ nát thuyền đánh cá vẫn tại phiêu bạt.

Thuyền đánh cá dưới đáy ngầm trong khoang thuyền, Lâm Thần cũng không biết mình trở thành bị Bát Quái đối tượng.

Hấn miệng rất khát, bờ môi lên da, đói đến ngực dán đến lưng, trong khoang thuyền lộ ra cá chết tanh hôi cùng cứt đá vị. Nương theo sóng biển xóc nảy, hấn dựa theo mình sinh lý nhịp tính toán, thuyền đánh cá tại mặt biển hành sử đã vượt qua 12 giờ, bọn hấn rất có thể đã đến nước khác hải vực. Thành thực lén qua tập đoàn tất nhiên có tương đối an toàn tuyến đường, cho nên bọn hấn bị nước khác đội cảnh vệ bờ biển chặn lại khả năng cũng không lớn, chỉ có thể phó thác cho trời.

Hấn dựa vào vách khoang, dùng nhất tiết kiệm thể lực phương thức ngồi, Đoan Dương ngay tại cách hấn chỗ không xa chăm sóc bệnh nhân.

Tại 12 giờ không thấy ánh mặt trời đi thuyền bên trong, hấn lòng bàn tay vết thương lại đau lại ngứa, trong lúc nhất thời cũng nhìn không

ra dấu hiệu khép lại, nhưng trước hết nhất sinh bệnh lại không phải hẳn, mà là lúc trước cùng bọn hấn đáp lời trung niên nhân.

Vài giờ trước, vị kia trung niên nhân đột phát cấp tính đau bụng, đau đớn tiếng hô hoán cơ hồ cần vượt trên oanh minh thuyền đánh cá mô-tơ, bị giam tại khoang chứa cá tôm dưới đáy các thôn dân phản ứng đầu tiên là đánh khối kia bị đóng đinh khoang thuyền tẩm, nhưng mà boong tàu bên trên người chỉ là hỏi một câu “Xảy ra chuyện gì”, liền rời đi.

Đình đầu bọn họ vẫn như cũ có tới tới lui lui tiếng bước chân vang lên, nhưng phong kín khoang thuyền tẩm cũng không có lần nữa mở ra dấu hiệu.

Các thôn dân tức giận gõ khoang thuyền tẩm, lại không chiếm được bất kỳ đáp lại nào. 12 giờ không có ăn uống gì, bọn hấn nhanh chóng mất đi bạo động khí lực. Cảm xúc từ phần nộ biến thành khủng hoảng, bọn hấn lúc này mới phát hiện, lần này kiếm tiền hành trình tất nhiên không bằng bọn hấn tưởng tượng tốt đẹp như vậy.

Không có bất kỳ cái gì chữa bệnh thiết bị, Đoan Dương chỉ có thể vì vị kia thôn dân đơn giản chẩn bệnh, sơ bộ phán đoán là cấp tính vị xuyên khổng, mặc dù không biết phát bệnh nguyên nhân là cái gì, nhưng ở mênh mông trên biển, coi như biết những này cũng đều không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Trung niên nhân cuộn thành một đoàn, sắc mặt tái nhợt như tử thi, thần sắc cực kỳ thống khổ, lúc trước la lên đã dùng hết hấn toàn bộ khí lực, hấn đã đau đến căn bản không kêu được.

Hai vị thôn dân tính cả Đoan Dương đều canh giữ ở bên cạnh hấn, một người trong đó giữ chặt Đoan Dương, lo lắng nói: “Bác sĩ, van cầu người mau cứu em ta, người có thể cứu hấn đúng hay không?” Đoan Dương ngón tay một mực khoắc lên trung niên nhân phần cổ, một cái tay khác thì đặt nhẹ bụng của hấn, không nói một lời.

Thôn dân bịch một tiếng quỳ gối Đoan Dương trước mặt, dùng sức dập đầu: “Người là bác sĩ a, người sẽ cứu người a, đệ đệ ta trong nhà còn có năm đứa bé a, nếu là hấn xảy ra chuyện chỉ sợ hấn cái kia nhẫn tâm bà nương nhất định ném đi hài tử tái giá, ngài nhất định phải mau cứu hấn a!”

Có lẽ là nghe được hài tử, co ro trung niên nhân đột nhiên mờ mắt ra, bao hàm nhiệt lệ nhìn xem Đoan Dương. Cũng không biết là từ

đâu tới khí lực, hấn một cái tay bỗng nhiên bắt lấy Đoan Dương cánh tay, chăm chú níu lại.

Gặp tình hình này, Lâm Thần rốt cục đứng người lên, hấn vịn vách khoang, đi đến Đoan Dương bên người, cùng hấn tại bệnh nặng trung niên nhân bên cạnh ngồi xuống.

Bởi vì hấn động tác, trong khoang thuyền có người bắt đầu nhỏ giọng khóc nức nở.

Lâm Thần nhìn về phía Đoan Dương, làm hấn ngoài ý muốn chính là, người thanh niên hốc mắt đều không có đỏ. Thần sắc của hấn bình tĩnh trịnh trọng, buông ra khoác lên trung niên nhân khổ vỏ cây trên cổ ngón tay, cầm tay của hấn.

“Thật mệt mỏi a.” Trung niên nhân sau đó một khắc thoải mái, Lâm Thần nhìn thấy hấn âm đạm trong thần sắc lại xuất hiện một tia chờ mong thần thái, “Chết cũng rất tốt à?”

“Đúng vậy, kia là giải thoát.” Lâm Thần nói.

“Con của ta kiểu gì cũng sẽ lớn lên.”

“Coi như phu nhân của ngài không muốn nuôi dưỡng bọn hấn, nước ta phúc lợi chế độ, sẽ bảo đảm bọn hấn bình an trưởng thành đến 18 tuổi.”

“Không có việc gì, cha mẹ ta cũng đều khoẻ mạnh, chính là ta không thể lại tận hiếu.”

“Bọn hấn có lẽ sẽ cho rằng ngài tại đạt nạp kiếm lời đồng tiền lớn, không muốn về nhà.”

“Đúng nha, bọn hấn nghĩ như vậy liền tốt.”

Trung niên nhân nở nụ cười, tính mạng hấn một khắc cuối cùng, dừng lại tại quên đi tất cả tiểu dung bên trên.

Lâm Thần nói xong, đưa tay khoác lên trung niên nhân trên mặt, nhẹ nhàng khép lại tầm mắt của hấn.

Trong khoang thuyền nhỏ giọng khóc nức nở biến thành gào khóc, trung niên nhân chết, phảng phất làm cho tất cả mọi người đều tiên đoán được tương lai của mình.

Lâm Thần lôi kéo Đoan Dương trở lại bọn hấn lúc trước vị trí bên trên ngồi xuống.

Đoan Dương đầu tiên là sờ lên trán của hấn, sau đó đơn giản đo đạc lấy tim của hấn đập, kéo bàn tay của hấn kiểm tra xuống vết thương, rốt cục nhẹ nhàng thờ ra.

Lâm Thần một mực nhìn lấy hấn, đại khái là bởi vì hấn nhìn chăm chăm quá lâu, Đoan Dương sờ sờ mặt, hỏi: “Thế nào?”

“Người cùng ta tưởng tượng, không giống nhau lắm.”

“Làm sao không đồng dạng, ngài cảm thấy ta sẽ nghẹn ngào khóc rống sao?”

Lâm Thần không có trả lời.

“Ta dù sao cũng là bác sĩ, so cái này thăm liệt được nhiều tử vong ta đều gặp, so với cảnh sát các người, ta mới là mỗi ngày cùng tử vong liên hệ người.”

“Ừm.”

“Thời gian rất sớm, ta lần thứ nhất đi bệnh viện thực tập, chính là lão sư mang ta.”

“Đoàn lão sư?”

Người thanh niên ngăn người, bỗng nhiên cũng thích nhiên, hấn gãi đầu một cái: “Là Đoàn lão sư, ta rất thích hấn, không, nói đúng ra, ta yêu hấn.”

Tỏ tình đến mức như thế đột nhiên, Lâm Thần có chút ngoài ý muốn: “Ta lại không hỏi người cái này.”

“Cái này cũng không có gì tốt che giấu, ta chính là thích lão sư. Ta nhớ được ta lần thứ nhất nhìn thấy bệnh nhân thời điểm chết, ta đặc biệt khổ sở, vọt thẳng ra phòng bệnh khóc, ta đến bây giờ còn nhớ kỹ loại kia tâm tắc cảm giác, đã cảm thấy là lỗi của mình, không có đem người cứu trở về. Lão sư lúc ấy ngay tại phòng bệnh, biết rồi chuyện này.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó lão sư đem ta điều đến ICU, để cho ta mỗi ngày đối trảm trọng nguy hiểm bệnh nhân.”

Lâm Thần thật bất ngờ: “Nghiêm nghị như vậy?”

“Đoạn thời gian kia ta đại khái mỗi ngày đều cần khóc, đơn giản không muốn làm thầy thuốc. Bất quá về sau liền tốt, qua thật lâu đi, không sai biệt lắm là ta thực tập kỳ lúc kết thúc, lão sư đột nhiên tới tìm ta.”

“Ừm?”

“Hấn mang ta đi nhà xác.” Đoan Dương liệt lên miệng, “Lão sư hỏi ta, trong khoảng thời gian này có cái gì trải nghiệm.”

“Người nói thế nào?”

“Ta nói chết lặng, liền không khó thụ.” Đoan Dương thở dài, “Lão sư nghe được câu này thời điểm đặc biệt nghiêm túc nhìn ta, hẳn nói một cái đối tử vong chết lặng người, là trở thành không được thầy thuốc tốt, để cho ta nhanh chóng đổi chuyên nghiệp.”

“Người không đổi.”

“Đúng đấy, ta không đổi, dù sao ta còn là muốn làm cái thầy thuốc tốt. Khi đó ta cảm thấy, bác sĩ không đối tử vong chết lặng, vậy làm sao có thể gắng gượng qua mỗi ngày nhiều lần như vậy sinh lý tử biệt a, ta cứ như vậy hỏi lão sư.”

Người thanh niên ánh mắt mỹ hảo, Lâm Thần lẳng lẳng mà nhìn xem hẳn.

“Lão sư nói với ta, bác sĩ không thể đối tử vong cảm thấy chết lặng, bác sĩ muốn làm, là tôn trọng tử vong. Chúng ta tôn trọng không phải tử vong kết quả này, chúng ta tôn trọng là nhân loại từ sinh ra đến chết toàn bộ sinh mệnh quá trình. Mọi người luôn luôn suy nghĩ nhiều sống một chút thời gian mà lảng tránh tử vong, nhưng có sinh tất có tử, đây là sinh mệnh quy luật, là thống khổ nhưng cũng mỹ lệ quá trình. Làm bác sĩ, chúng ta cần ngưỡng vọng sinh mệnh lịch trình, thẳng tắp cái eo, trực diện tử vong đối với chúng ta phát khởi mỗi một lần khiêu chiến.”

Thanh niên nói xong, trong khoang thuyền tiếng khóc vẫn như cũ, thuyền đánh cá tốc độ dần dần chậm lại, tiếng mô-tơ vẫn rất vang. Hắn nhìn qua trong khoang thuyền kia ngọn lè loi trợ đèn điện, nói: “Thật tốt.”

Quyển 5 Chương 183. Năm phù 20

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 183. Năm phù 20

Tác giả: Trường Nhị

. vị kia thôn dân một mực sau lưng bọn hắn nói đông dài, đột nhiên, Lâm Thần dừng bước lại: “Người mới vừa nói cái gì?”

“Ta... Ta không nói gì a?”

Lúc này, Đoan Dương cũng hỏi: “Ngài nói, vừa rồi vị kia thúc thúc, cha mẹ của hắn đã sớm đã qua đời?”

“Đúng a, sớm đã qua đời, ta kia đáng thương đệ đệ a, đại khái là bệnh hồ đồ rồi, còn tưởng rằng Nhị thúc ta Nhị thẩm đang muốn nhìn sách cơ hồ đều có a, so với bình thường trang web tiểu thuyết cần ổn định rất nhiều đổi mới còn nhanh hơn, toàn chữ không có quảng cáo.]”

Nghe vậy, Đoan Dương phảng phất nhớ tới cái gì, đưa tay luôn vào túi quần, giữ chặt Lâm Thần. Boong tàu phải mạn thuyền có chút huyền não, lúc trước trung niên nhân thi thể trên boong thuyền bọc phoi, hai cái ngư dân bộ dáng người trượng lên một cái lưới lớn, đem cỗ thi thể kia từ đầu tới đuôi bao vây lại, bọn hắn một người kéo người đầu tiên chờ thuê, rất tùy ý đưa nó ném bỏ vào trong biển. Gặp tình hình này, Lâm Thần cảm thấy mình có chút ù tai, hắn cơ hồ nghe không được những cái kia gào khóc âm thanh, lại đối thi thể bị thả vào biển cả trong nháy mắt khắc sâu ấn tượng.

Lưới đánh cá bên trong cột tảng đá, bọc lấy cỗ kia đã mất đi linh hồn thân thể vẽ ra trên không trung đường vòng cung, trực tiếp chìm vào trong nước.

Trên thuyền tất cả mọi người hướng vút xác chỗ nhìn lại, đúng lúc này, Đoan Dương dắt tay của hắn.

“Lâm cố vấn, người biết không, chỉ cần một cái đơn giản giải phẫu, liền có thể cứu vị kia thúc thúc.”

Câu nói này có chút không hiểu thấu, càng không hiểu thấu chính là Đoan Dương động tác.

Hắn hướng thanh niên nhìn lại, đối phương nhếch miệng đối với hắn lộ ra một nụ cười khổ. Nói xong, Đoan Dương buông tay ra, coi như chuyện gì đều không có phát sinh, đi thẳng về phía trước.

Lâm Thần rùng mình, trong lòng bàn tay hắn bên trong sờ sát một cái nhỏ bé mà ấm áp vòng tròn, kia là Đoan Dương mượn cơ hội nói chuyện, lặng lẽ đưa tới.

Trước công chúng dưới, Lâm Thần căn bản không dám nhìn tới như thế đồ vật, trời mới biết Đoan Dương đột nhiên đưa qua thứ gì. Đáp lấy xếp hàng lên bờ cơ hội, hắn cùng Đoan Dương lần nữa rơi vào cuối cùng.

“Thứ gì?”

“Không biết, mới vừa ở trong túi phát hiện.”

“Là người đồ vật?”

“Ta không nhớ rõ trong túi có cái này, rất có thể đúng đúng vị kia chết đi đại thúc, qua đời trước lặng lẽ đưa qua tới.”

“Làm sao người biết?”

“Ta nhớ tới, đại thúc nói cha mẹ của hắn thời điểm, giống như nắm tay khoác lên quần của ta túi nơi đó. Người cảm thấy đây là cái gì a, Lâm cố vấn?”

Đoan Dương hỏi như vậy hắn.

Lâm Thần muốn ta làm sao có thể biết đây là cái gì, bị bắt cóc còn chưa tính, tại trong khoang thuyền còn có thể gặp gỡ đột nhiên từ vong khách lén qua sông, càng quý dị chính là vị kia khách lén qua sông trước khi chết gắn một cái láo, lặng lẽ đem một cái chiếc nhẫn bộ dáng hình tròn thiết hoàn nhét vào người trong túi, mấu chốt người còn đem đồ vật cho ta, làm sao cái gì phá sự ta đều có thể đựng vào?

“Người không phải nhà tâm lý học sao, không thể phỏng đoán hạ vị đại thúc kia lâm chung tâm lý?”

Lâm Thần cảm thấy từ khi Hình Tông Liên rời đi sau tính tình của hắn khả năng cũng không phải là rất tốt, bằng không hắn nghe thấy Đoan Dương lúc nói những lời này cũng không giống bây giờ như thế không kiên nhẫn: “Ta cũng không phải coi bói.”

“Chính là...”

“Người coi như là một cái trước khi lâm chung ký ức rối loạn khách lén qua sông đem hắc bảo vật gia truyền giao cho người.”

“Có người biết rất rõ ràng không phải như vậy, vị đại thúc kia... Vị đại thúc kia rất kỳ quái.”

“Kỳ quái ở đâu?”

“Vị xuyên không cũng không phải là viễn dương đi thuyền phổ biến tật bệnh, hắc làm sao có thể đột phát vị xuyên không?” Đoan Dương lẩm bẩm nói.

“Khách lén qua sông, vị xuyên không, làm sao không thường gặp?”

Lâm Thần hỏi lại.

Đoan Dương nhíu mày, hạ giọng tiến đến hắc bên tai nói: “Người nói hắc trong dạ dày có độc phẩm, hoặc là hắc xuất phát trước nuốt vào cái gì cứng rắn chất vật phẩm, mới đưa đến hắc vị xuyên không?”

“Ta không biết, đây là người làm bác sĩ phán đoán, nhưng hắc không phải là độc phẩm.”

“Vì cái gì a?”

“Người cảm thấy có được loại tuyến lộ này đầu rắn, còn cần thông qua thịt người buôn lậu ma túy sao?”

“Người rõ ràng liền đã đoán được!” Đoan Dương rất buồn bực liếc hắc một cái.

“Một vị trước khi chết còn nhớ rõ muốn cho người để lại đầu mối người, xen lẫn trong khách lén qua sông bên trong, cũng không phải độc phẩm, đó là cái gì người?”

“Dù thế nào cũng sẽ không phải nội ứng đi.”

Đoan Dương thanh âm có chút lớn, Lâm Thần nhin không được đập một cái bắp chân của hắc, thanh niên đánh cái lão đảo, trong mắt bỗng nhiên có dị dạng thần thái: “Hắc cho ta là cái gì?”

“Loại này lớn nhỏ, không phải bảo vật gia truyền chính là định vị trang bị.” Lâm Thần đem vòng tròn nắm thật chặt trong tay, “Đây chỉ là phỏng đoán, chủ yếu là vì để cho người đối sống sót có chút lòng tin. Nhớ kỹ đừng nói với bất kỳ ai lên cái này đồ vật, may mắn hắc vụng trộm nhét vào miệng người trong túi, nếu là quang minh chính đại cho người, người có phải hay không cần trách móc đến toàn thế giới đều biết?”

Đang khi nói chuyện, bọn hắc đã được đưa tới trên bờ hải quan bộ dáng địa phương, nhưng cùng nói là hải quan, nơi đó càng giống là

18, thế kỷ 19 cổ xưa nhất nhân khẩu buôn bán trạm trung chuyển. Không lớn bờ biển hai tầng trong tiểu lâu bày biện mấy trương bàn gỗ, bên cạnh bàn ngồi nhếch lên chân làm việc nhân viên, trên trần nhà, quạt điện phần phật thổi. Trong phòng chật ních từ bốn phương tám hướng vận tới khách lén qua sông, có nam có nữ, thậm chí còn có rõ ràng tên ăn mày bộ dáng người. Làm việc các nhân viên giống kiểm tra gia súc giống như kiểm tra mỗi người, tiếng khóc cùng phản kháng âm thanh bên tai không dứt. Bọn hắn kéo ra nữ nhân quần áo, dùng sức nắm vuốt bộ ngực của các nàng, cùng đầu rắn cò kè mặc cả.

Giao dịch đạt thành về sau, làm việc nhân viên xuất ra ấn trạc, đập vào mình “Hàng hóa” trên thân, có lúc là mặt, có lúc là mu bàn tay, biểu thị có được quyền sở hữu.

Lâm Thần cùng Đoan Dương bị đơn độc mang ra, đưa đến nơi hẻo lánh một bàn. Trên bàn dựng thẳng mãng xà cùng báo săn cờ xí, vị kia làm việc nhân viên chính gục xuống bàn đi ngủ.

Áp giải bọn hắn người đem làm việc nhân viên đánh thức, dùng không biết tên ngôn ngữ trao đổi nửa ngày, đột nhiên, làm việc nhân viên nhẹ gật đầu, cầm lấy trên bàn con dấu, đập vào trên mu bàn tay của bọn họ.

Đoan Dương dùng sức cọ xát trên tay mãng xà cùng báo săn đồ án con dấu, mới phát hiện vật kia căn bản cọ không xong, hắn vẻ mặt cầu xin nói với Lâm Thần: “Lâm cố vấn, chúng ta biến thành thịt liên trong xưởng thịt heo.”

“Ừm, hay là thông qua kiểm dịch cái chủng loại kia.”

“Ngài đừng nói cười.”

Bọn hắn bị đơn độc từ tiểu lâu mang ra, cuối cùng đi đến một cái bày biện cũ nát quân dụng sân bay.

Có đỡ cánh nhìn đều rì sét trực thẳng vận tải chờ ở nơi đó, trong buồng phi cơ ngồi lại không phải xanh xao vàng vọt khách lén qua sông, tương phản, nơi đó ngồi một đám võ trang đầy đủ lính đánh thuê, bọn hắn ánh mắt sắc bén, hất cằm lên xem kỹ Lâm Thần bọn hắn. Hiển nhiên, bọn hắn đem cùng những lính đánh thuê này cùng một chỗ bị vận chuyển đến không biết tên địa phương.

Điều này nói rõ hai điểm, thứ nhất, bọn hắn địa phương muốn đi rất không an toàn; thứ hai, bắt cóc bọn hắn người hi vọng bọn họ mau

chóng tới mục đích, cho nên mới tuyển dụng máy bay trực thăng vận chuyển loại này so với hải vận càng đắt đỏ phương thức.

Lâm Thần nhìn xem Đoàn Dương khuôn mặt, chỉ sợ, vị này bịt lại miệng mũi đối trong cabin không khí rất bất mãn thanh niên bác sĩ, cũng không biết mình đến tột cùng lâm vào đáng sợ cỡ nào hoàn cảnh.

Hắn mắt nhìn ngoài cửa sổ trời xanh mây trắng, đem vị kia không có để lại bất luận cái gì tính danh trung niên nhân di vật mặc lên ngón trỏ, ánh mắt cuối cùng rơi xuống mu bàn tay màu lam con dấu bên trên.

...

Đang lúc Lâm Thần moi ruột gan, suy tư trên mu bàn tay măng xà cùng báo săn đồ án ý nghĩa lúc, Hình Tông Liên chính giẫm tại một gốc cây cái cọc bên trên, giơ kính viễn vọng, mắt lạnh nhìn nơi xa tra Lạp Đồ phách lối kim sắc cờ xí.

Quán quanh báo săn măng xà tượng trưng cho tra Lạp Đồ bản nhân răn có thể nuốt tượng dã tâm, có điều cái này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là quặng mỏ bốn phía tất cả cửa ra vào đều có trọng binh trấn giữ, nơi này căn bản không giống như là trong truyền thuyết cái gì vút bỏ thật lâu đáng vẻ.

Nơi xa bụi mù nổi lên bốn phía, thấp bé nhà máy xi măng phòng nổi liền không dứt, một chút nhà máy đồ sộ sụp một nửa, lộ ra bên trong rỉ sét cần trục hình tháp. Còn lại một chút hoàn hảo nhà máy bên trong, tựa hồ còn có chút người ra ra vào vào. Thậm chí còn có máy bay trực thăng từ đằng xa xoay quanh mà đến, đáp xuống khu mỏ quặng bên trong.

Quả thật, khu mỏ quặng vút bỏ là sự thật, nhưng chỉ là nơi này tại một giờ bên trong cỗ xe xuất nhập quy mô, đã nói lên nó cũng không hoàn toàn giống trong tình báo nói như vậy.

“Lão đại, cái này. . . Tra Lạp Đồ là ở chỗ này làm bí mật nhà máy sao?” Khang an bất an thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Cao mạnh người thật ở chỗ này sao? Đây chính là người nói cạm bẫy? Tra Lạp Đồ vũ trang phần tử chính là đem cao mạnh người toàn bộ xua đuổi đến nơi đây làm gì?” Vấn đề này thuộc về Vương Triều.

“Lão đại người ta giống coi bói sao?” Hình Tông Liên không nhịn được nói.

“Hình lão bản, tộc nhân của ta đến tột cùng ở nơi nào, bọn họ có phải hay không chết rồi, vì cái gì ta nhìn không thấy bọn hắn?” Quán bar lão bản cũng lôi kéo hắn hỏi.

“Nơi đó.” Hình Tông Liên đưa tay, tùy ý chỉ vào phương xa một chỗ phá nhà máy hồi đáp.

Chớ đạt Nael đoạt lấy bọn hắn kính viễn vọng, nhìn hồi lâu: “Tựa như là có rất nhiều quân nhân vây quanh toà kia nhà máy, vì cái gì ngài cho là ta tộc nhân bị giam ở đâu?”

“Chúng ta trên đường đi trải qua địa phương đã biểu lộ người tộc nhân con đường tiến tới, bọn hắn từ đông hướng tây bắc bị xua đuổi đến nơi đây, tất nhiên sẽ gặp gỡ tra Lạp Đồ vũ trang phần tử chờ đã lâu chặn đánh, nếu như gặp gỡ chặn đánh, tộc nhân của người chọn tìm kiếm công sự che chắn, nếu như bọn hắn không bị đánh chết, liền sẽ tiến vào toà kia nhà máy tránh né.” Hình Tông Liên nói.

“Đi con mẹ nó, nói cách khác tra Lạp Đồ đám kia cầu nương dưỡng ngay tại vây khốn tộc nhân của ta sao, lão tử liều mạng với bọn hắn!” Quán bar lão bản nói xong cũng nhiệt huyết xông lên đầu lộn lên ống tay áo liền muốn tiến lên.

Hình Tông Liên đem người một cước đạp lăn trên mặt đất: “Vị tiên sinh này, người càng đi về phía trước năm mươi mét liền sẽ giẫm lên bãi mìn, người đi qua muốn chết đừng kéo lên lão tử có thể chứ?”

Quán bar lão bản dọa đến vội vàng về sau bò.

“Lão đại, chúng ta bây giờ muốn làm thế nào, cao mạnh người thật bị vây ở toà kia nhà máy bên trong, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Vương Triều hỏi.

“Trời mới biết, đến đều tới, vào xem một chút đi.” Hình Tông Liên liếc mắt Khang an, rút điều thuốc điều tiến miệng bên trong.

Quyển 5 Chương 184. Năm phù 21

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 184. Năm phù 21

Tác giả: Trường Nhị

. Vương Triều vội vàng thu về laptop, nhưng Khang an đoạt tại trước mặt hắn đi theo.

“Lão đại, chúng ta làm sao đi vào a, người không thể cứ như vậy bỏ xuống chúng ta a, tiểu Ngũ khả năng liền tại bên trong cùng cao mạnh người cùng một chỗ!”

Vương Triều nghe thấy lời này, đơn giản nghĩ quơ lấy laptop đập choáng Khang an.

Rất nhanh, bọn hắn lại lần nữa đi vào đập nạp bờ sông, hắn lão đại mắt nhìn nước sông, sau đó sai lệch phía dưới, đối Khang an nói:

“Xuống dưới.”

Quả nhiên! Cần chết người!

Khang an rất ủy khuất nói: “Ta... Vì cái gì a?”

“Người không phải hỏi làm sao đi vào sao?”

Đang khi nói chuyện, hắn lão đại cũng bắt đầu chậm rãi cởi giày:

“Quặng mỏ đều có nước bản xử lý hệ thống, thoát nước miệng tại đập nạp trong sông, chúng ta từ thoát nước miệng đi vào.”

“Lão đại người nói rất có lý, ta làm sao không nghĩ tới đấy” nghe vậy, Khang an bắt đầu không chút do dự cởi quần áo.

Vương Triều nhìn trước mắt rộng rãi vẫn đục mặt sông, ù ù tiếng nước đập vào mặt, hắn lại quay đầu nhìn một chút nơi xa dưới thái dương tuần tra tra Lạp Đồ vũ trang phần tử, những cái kia đen nhánh súng ống dưới ánh mặt trời hiện ra lãnh quang, nhưng hắn luôn cảm thấy trước mặt hắn hai cái này cởi quần áo nam nhân căn bản đối với cái này chẳng thêm ngó tới.

“Lão đại, ta... Ta liền không tiến vào à?”

“Có thể.” Trả lời phi thường dứt khoát.

Vương Triều vừa định thở một hơi dài nhẹ nhõm, lại nghe hắc lão đại còn nói: “Rừng mưa bên trong cũng không có sói, không chết được.”

Tiểu vương đồng chí dọa đến chột run lên run, nhớ tới liên quan tới đọt nạt rừng mưa rất nhiều hiểm ác truyền thuyết, hắc vẻ mặt cầu xin, từ trong ba lô xuất ra chống nước túi, bắt đầu giả thiết bị điện tử. Hắc lão Đại và thiếu năng yêu đương não Khang an đồng chí các chọn lấy một chút nhẹ nhàng súng ống, dùng chống nước túi chứa tốt. Cuối cùng, ba người bọn hắc ngoại lai nhân khẩu thu thập xong, ngược lại là một mực tại đứng ngoài quan sát nhìn cao mạnh người lộ ra rất mờ mịt.

“Hình lão bản, chúng ta là cần từ trong nước chui vào khu xưởng sao?”

“Ha ha, cùng tốt chớ đi ném.”

Hình Tòng Liên nói cầm lấy túi đeo lưng của hắc, lưng trên người mình.

Khang an cũng đã làm tốt xuống nước trước cuối cùng chuẩn bị:

“Lão đại, ta chỉ có một vấn đề cuối cùng, nếu như cao mạnh người bị tra Lạp Đồ vây khốn, bọn hắc vì cái gì không cầu viện, tại sao không ai tới cứu bọn hắc?”

“Bọn hắc làm sao không có cầu viện.” Hình Tòng Liên cười lạnh.

“Hướng ai cầu viện?”

“Ngươi.”

Lời còn chưa dứt, hắc lão đại dẫn đầu nhảy xuống nước.

...

Lâm Thần tại đến đọt nạt cái kia chạng vạng tối trước bắt đầu phát sốt.

Bám vào tại hắc lòng bàn tay bằng gạc sớm đã bị Đoan Dương xé toang, bị khâu lại chỗ bắt đầu sinh mủ, đã không ngứa, chỉ còn lại ăn mòn da thịt cảm giác đau. Vết thương gặp mưa lại trải qua tràn ngập vi khuẩn bùng nhỏ trên tàu lại thêm mấy ngày liền làm việc và nghỉ ngơi điên đảo, lây nhiễm không có gì lạ.

Lúc trước máy bay trực thăng còn không có hạ xuống trước, cửa sổ mạn tàu bên ngoài là mệnh mông sâm lục, hắc nhớ tới Giang phu nhân tại miêu tả đọt nạt địa khu lúc nói tới những cái kia từ ngữ, cảm thấy Giang phu nhân quả nhiên là sinh viên ngành khoa học tự

nhiên, chọn từ không có chút nào khoa trương. Nhưng hẳn cũng không nghĩ tới, mình thật có một ngày sẽ đạp vào mảnh đất này, hơn nữa là lấy loại vô cùng kỳ phượng thức.

Đoan Dương diu lấy hẳn đi xuống máy bay trực thăng, cánh quạt phiến lên màu nâu đỏ cát đất, bọn hắn bị sặc đến không tự chủ được ho khan.

So bắt cóc đến đạt nạp ly kỳ hơn đại khái là tại rừng mưa địa khu lại còn có như thế một mảnh vút bỏ nhà máy, Lâm Thần đưa mắt nhìn bốn phía, xuyên thấu qua cát bụi mông lung khe hở, hẳn có thể nhìn thấy một chút cầm súng vũ trang phần tử, còn có bố trí tại vút bỏ nhà máy chung quanh hẳn căn bản gọi không ra tên tạm thời xưng là pháo hoá tiễn một loại đồ vật.

Bọn hắn bị thương đình lấy, vòng qua hai gian nhà máy, bị áp giải hướng nhất tới gần bờ sông địa phương.

Lâm Thần ngẩng đầu lên, toà kia nhà máy đã đổ sụp một nửa, ăn mòn rỉ sét cần trục hình tháp ngang qua nhà máy chính giữa.

Đang lúc hắn lo lắng tránh mưa vấn đề lúc, có người rất tùy ý kéo ra trên đất tấm ván gỗ, đem bọn hắn đẩy vào hầm.

Bọn hắn chuyển này đại khái cùng hắc ám bịt kín không gian rất có duyên phận.

Hầm chỉ có hai ngọn mờ tối đèn áp tường, chiếu sáng toàn bộ dài dằng dặc đường hành lang, đường hành lang hai bên bày biện một con lại một con giam giữ dã thú lồng sắt, có chút chiếc lồng rỗng, có chút lồng bên trong còn giam giữ người nào, ánh đèn quá mờ, hẳn chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ trong lồng phủ phục thân ảnh mơ hồ, cùng một chút khô cạn không biết là vết máu hay là nôn cái gì đồ vật. Xích sắt tiếng vang lên, có người mở cửa sắt ra, hẳn cùng Đoan Dương cũng có được mình chiếc lồng.

Bọn hắn ngồi tại một đống đống cỏ khô bên trên, chung quanh ẩm ướt oi bức, hẳn cơ hồ thấy không rõ Đoan Dương khuôn mặt.

Hắn tựa ở chiếc lồng bên trên, lúc trước cự ly ngắn đi bộ đã hao hết sạch hẳn cuối cùng một tia thể lực, Lâm Thần cũng không biết vậy có phải hay không bởi vì hắn tại phát sốt, cho nên mới sẽ cảm thấy hút vào trong phổi không khí bồng đến dọa người.

Đoan Dương đẩy hẳn, một cái tay tại đo tim của hắn đập, một cái tay khác xoa lên trán của hắn, giống hẳn tại thuyền đánh cá ngầm

khoang thuyền đối vị kia không biết thân phận trung niên nhân làm như thế.

Lâm Thần nhẹ nhàng sờ lên trên tay thiết hoàn, nghe được Đoan Dương trong giọng nói bên trong lộ ra lo âu nồng đậm: “Lâm cố vấn, người nhắm mắt lại nghỉ ngơi một hồi đi.” Người thanh niên duỗi ra chân, rất hào phóng nói với hắn: “Người gối lên ta trên đùi, sẽ dễ chịu một chút.”

Lâm Thần cuối cùng biết, sinh bệnh loại chuyện này quả nhiên không phải tâm lý cường thế là có thể tránh khỏi, hắn không có cự tuyệt, theo lời nằm xuống, tại thân thể tiếp xúc đến lạnh buốt cây sắt sát na, hắn cảm thấy mình toàn thân trên dưới đều quất đau một cái.

Hắn nhẹ nhàng ho một tiếng.

“Lâm cố vấn, người nói với ta « bí mật », thật ra chính người căn bản không tin đúng hay không?” Đoan Dương hỏi như vậy.

Tại người khác địa bàn, bọn hắn đương nhiên cũng không thể đàm luận cái gì xuyên quốc gia xưởng chế thuốc âm mưu hoặc là thuyền đánh cá ngẫu nhiên gặp nội ứng, chỉ có thể tùy tiện nói chút râu ria, đương nhiên, máu chốt nhất vấn đề là, làm người thật lâm vào tuyệt cảnh lúc không phải là đúng sai chân tướng những chuyện này, cũng không quá trọng yếu.

“Đương nhiên, ta xem ra giống như là dễ dụ như vậy loại hình sao?”

Hắn trả lời như vậy.

“Không phải, bất quá ta cảm thấy trong sách nói khả năng có đạo lý này người vì cái gì không thử nghiệm tin tưởng một chút, người lại kiên trì dưới, ta cảm thấy chúng ta có thể chạy đi?”

“Đoan Dương.” Lâm Thần nhìn trước mắt tầm kia nhăn thành đoàn khuôn mặt, nói, “Người cái dạng này để cho ta cảm thấy mình không còn sống lâu nữa, ta còn không có dễ dàng chết như vậy.”

“Nghe người nói với ta phải ta nói bí quyết, ta một mực có loại rất mãnh liệt cảm giác.”

“Cảm thấy người phải lập tức gặp được sự phụ rồi?”

“Đúng thế.” Đoan Dương ngữ khí kiên quyết.

“Người dùng trực giác của mình ám chỉ ta không có tác dụng gì, ta không phải loại kia dễ dàng bị ám chỉ loại hình.”

“Lâm cố vấn.” Đoan Dương đột nhiên nhứt chí, mặt nhăn càng chặt.

“Làm sao?”

“Người làm sao khó như vậy làm.” Đoan Dương gần như luống cuống nói.

Lâm Thần nằm trên mặt đất nở nụ cười, Đoan Dương thật sự là vô cùng khả ái, nếu như tại tính mạng hắn cuối cùng một đoạn thời gian có thể cùng thế này người thú vị ở chung một chỗ, cũng không tính quá nhàm chán. Hắn nghĩ như vậy, tận lực phòng ngừa mình đi suy nghĩ những cái kia sẽ để cho hắn cảm thấy tiếc nuối sự tình, tỉ như Hình Tông Liên.

“Nét mặt của người không đúng.” Đoan Dương nói.

Lâm Thần đổi tư thế nằm nghiêng: “Nếu như người thương miệng giống như ta đau đến cần chết còn phát ra sốt cao đồng thời không chiếm được trị liệu, biểu lộ cũng sẽ giống như ta.”

“Người quá tiêu cực Lâm cố vấn, cũng không có cái gì người đặc biệt muốn gặp đến người, có thể để người kiên trì sao?”

“Có a.”

“Vậy người ngấm lại hắn được không? Chỉ cần người muốn, hắn nói không chừng sẽ xuất hiện!”

“Không tốt.”

“Vì cái gì a?”

“Không có gì, bởi vì ta tình nguyện hắn không ở nơi này, càng không cần biết những chuyện này.”

Lâm Thần bình tĩnh nói.

Quyển 5 Chương 185. Năm phù 22

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 185. Năm phù 22

Tác giả: Trường Nhị

. nói xong hắn mới phát giác được mình rất ngu xuẩn, nơi này cũng không phải Hoa quốc, hắn nói Hoa ngữ cùng đối phương căn bản là nước đổ đầu vịt.

Nhưng đột nhiên, hắn thật nghe được đã lâu, thuần chính Hoa ngữ: “Ta chờ các ngươi rất lâu, đến... Đi theo ta...”

Xiềng xích mở ra, trông coi hầm vũ trang phần tử đem bọn hắn lôi ra lồng sắt, đi ra ngoài.

...

Từ dưới thủy đạo đến địa điểm chỉ định, bọn hắn đại khái chỉ đi tiếp mười lăm phút.

Rất nhạt chỉ từ thoát nước miệng tả dưới, trong không khí có loại không giống với nước ngầm quẩn mùi hôi thối.

Bọn hắn bị hàng rào sắt ngăn chặn đường ra, Khang an móc ra công cụ, muốn gỡ xuống hàng rào, Hình Tông Liên đem người đẩy lên sau lưng, trực tiếp một cước đem vắt ngang tại trước mặt rỉ sét lan can đá văng ra.

Song sắt bay ra, ầm ầm rơi xuống đất, bụi đất dâng lên, bọn hắn leo ra đường ống.

Cái này tiếng vang qua đi, sàn gác bên trên có tất tất tác tác chạy âm thanh, giống như là có người nghe được động tĩnh, lao xuống lâu tới.

Sàn gác bị chấn động đến run rẩy không ngừng, đáp lấy gặp nhau trước khoảng cách, Hình Tông Liên không có lựa chọn cầm thương, hắn ngược lại từ ướt đầm dề chống nước trong túi móc ra hộp thuốc lá, điếu.

Tiếng bước chân dày đặc từ chỗ ngoặt vang lên, cũng cấp tốc tiếp cận, đang đến gần cổng lúc, đen ngòm nòng súng vượt lên trước

xuyên cửa mà ra.

Hình Tòng Liên ngậm lấy điều thuốc, truy tung cao mạnh người cả một tuần sau, bọn hắn rốt cục nhìn thấy chật vật không chịu nổi rừng mưa chiến sĩ.

Vương Triều ôm laptop ngăn tại nơi ngực, đối trước mắt cầm trong tay AK47 cũng gần như □□ cao mạnh người nói: “Hạ... Buổi chiều tốt!”

Hình Tòng Liên nhổ ngậm thuốc lá, run lên xám, dùng cao mạnh ngữ nói: “Dẫn ta đi gặp các người tù trưởng.”

...

Lâm Thần bước chân hư mềm, nhưng còn nhất định phải giả dạng làm không có thảm như vậy dáng vẻ.

Hắn một cái tay khoác lên Đoan Dương trên vai, xem kĩ lấy cảnh tượng trước mắt.

Nói thực ra, nếu như không phải hắn rất xác định mình bị bắt cóc đến đặt nấp sâu trong rừng mưa, hắn sẽ cho là mình ngay tại tham quan quốc gia nào cấp phòng thí nghiệm.

Trước mắt một mảnh thuần trắng, đèn chân không hạ ước chừng là hai cái sân bóng rổ lớn nhỏ không gian, rất nhiều người mặc màu trắng thí nghiệm phục nhân viên đang di động trong môn bận rộn. Cho dù ai cũng sẽ không nghĩ tới, bên ngoài biểu cũ nát đồ sụp vút bỏ quặng mỏ chỗ sâu, lại có trang bị hiện đại như thế phòng thí nghiệm.

Trong không khí có loại quỹ dị nhựa plastic vị.

Phòng thí nghiệm nhân viên công tác đưa tới nguyên bộ chống bụi phục, Lâm Thần ánh mắt một mực nhìn chăm chú lên vị kia hình như quỹ mị người đeo mặt nạ, đối phương xoay người, trong cửa nhìn xem bọn hắn, phảng phất còn tại đối bọn hắn cười.

Hắn cùng Đoan Dương bị ép dừng lại nơi cửa, thay đổi màu lam nhạt chống bụi phục, đeo lên khẩu trang trong nháy mắt, bị ngăn cản cản hô hấp khiến hắn cảm thấy mình toàn thân đều bóng đến cần thiêu đốt.

“Lâm cố vấn, đây là nơi nào?”

Đoan Dương lúc này mới từ trong lúc khiếp sợ hồi phục lại, run rẩy hỏi.

“Phòng thí nghiệm.”

“Ta biết là phòng thí nghiệm, nhưng nơi này vì sao lại có như thế lớn phòng thí nghiệm, đây rốt cuộc là ai giúp đỡ?”

Di động cửa mở ra, phòng thí nghiệm nhân viên công tác hiển nhiên tổ chức cực cao, chỉ là vùi đầu công việc, cũng không thèm nhìn bọn hắn một chút.

“Người hỏi ta, ta hỏi ai chứ?” Lâm Thần thấp khục một tiếng, hỏi lại đáp.

“Ta... Vậy bọn hắn bắt chúng ta tới làm gì?” Đoan Dương nói đã lối ra, vội vàng mình che miệng, “Ta không hỏi ta không hỏi.”

Đang khi nói chuyện, bọn hắn trải qua một trưng bàn thí nghiệm, một chút thí nghiệm nhân viên tại phân tích một loại thuần □□ mật.

“Có thể nhận ra những thí nghiệm này thiết bị sao, là dùng làm gì?”

Lâm Thần bắt lấy Đoan Dương cánh tay, thấp giọng hỏi.

“Giống như có khí tượng sắc phổ nghi, chất phổ nghi, tinh lựu tháp...”

“Đây đại khái là cái gì loại hình phòng thí nghiệm?”

“Đây cũng là cái hóa học phòng thí nghiệm.”

“Ừm?” Lâm Thần dừng một chút, liên tưởng đến Đoan Dương bị bắt cóc nguyên nhân, hắn hỏi, “Dược vật nghiên cứu phòng thí nghiệm?”

“Không giống a, nơi này cũng không có máy ly tâm...”

Lâm Thần lắc đầu, hắn nhìn xem bàn thí nghiệm bên cạnh những cái kia chuyên chú ánh mắt, mới ý thức tới hắn lúc trước nhận biết trên thực tế có chút vấn đề, nhìn xem giống phòng thí nghiệm địa phương cũng có khả năng không phải phòng thí nghiệm, nơi này hẳn là một cái hóa học chế phẩm nhà máy.

Sâu nằm ở việc không ai quản lí khu vực hóa học chế phẩm nhà máy, Lâm Thần không cần nhìn những cái kia bột phấn tên khoa học, liền đại khái có thể đoán được kia đến tột cùng là cái gì.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve trên tay chiếc nhẫn, nhớ tới vị kia đang trộm đồ ngang bên trên ngoài ý muốn chết thảm trung niên nhân, thân phận của đối phương cũng dần dần rõ ràng.

Nhưng mà, đại khái là cháy khét bồi, hắn chỉ cảm thấy đây hết thảy mặc dù dần dần lộ ra manh mối, nhưng lại khó bề phân biệt quá mức.

...

Hình Tòng Liên cũng là gặp qua không ít thê thảm trảng cảnh, cho nên trước mắt thây nằm với hấn mà nói cũng không có đáng sợ như vậy.

Tại nhà máy lâu một một gian trong khổ phòng, bày ra lấy mười mấy bộ thi thể, trong đó đại bộ phận là thân thể bị đánh nát trảng niên nam nhân, bởi vì rừng mưa khí hậu thực sự bất lợi cho thi thể cất giữ, không ít thi thể bên trên đã bò đầy màu trắng giòi bọ, hôi thối không chịu nổi.

Vương Triều dọa đến bịt lại miệng mũi, đem mặt áp sát vào trên lưng hấn, Hình Tòng Liên thu tầm mắt lại, nhìn trước mắt dùng □□ nhắm ngay binh lính của bọn hấn.

Đối phương nhìn qua rất có trực tiếp ở chỗ này đánh chết bọn hấn sau đó trực tiếp ném vào tư thể.

“Già... Lão đại...”

Vương Triều trong thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở, Hình Tòng Liên hướng người thiếu niên chỉ nơi hẻo lánh nhìn lại, mới phát hiện tại đồng xác chết nơi hẻo lánh ngủ một cái còi trường cao mạnh tộc tiểu nam hài.

Hình Tòng Liên mấy không thể nghe thấy thờ dài.

Đầu trục quán bar lão bản tại cửa kho liền bắt đầu nổi điên, hấn tru lên, như bị điên muốn xông vào đi, dẫn tới cầm trong tay súng ống cao mạnh bộ tộc binh sĩ khẩn trương dùng thương miệng nhắm ngay bọn hấn.

Khang an giải khai súng ống bảo hiểm, đè vào phía trước nhất vị trí. “Trên lầu còn có bao nhiêu người?” Hình Tòng Liên ném tàn thuốc giẫm diệt, hỏi.

Hấn cũng không biết mình câu nói này như thế nào đắc tội dám dẫm man nhân này, tóm lại đối phương càng thêm kích động lên, đen nhánh ngón tay khấu chặt cò súng.

Đúng lúc này, một đạo hư nhược thanh âm từ đằng xa cũ nát cuối hành lang truyền đến: “Dừng tay!”

Hình Tòng Liên theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp có người nghịch ánh nắng, chậm rãi mà tới.

...

Đi qua không tính dài dằng dặc phòng thí nghiệm, Lâm Thần cùng Đoan Dương đi vào phòng thí nghiệm sau cùng khu vực làm việc.

Văn phòng phong cách và cả tòa phòng thí nghiệm sạch sẽ gọn gàng hoàn toàn khác biệt, bên trong chất đầy các loại vớt bỏ tạp vật, trên bàn công tác bày biện chỉ cũ lốp xe, giấy mảnh khắp nơi đều là, màu trắng từ tính tấm bị màu đen bút tích thoa khắp, phía trên vẽ lấy các loại phức tạp hóa học công thức, Lâm Thần hoàn toàn xem không hiểu.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể lấy càng thêm chuyên chú ánh mắt xem kỹ trước mắt này vị diện cổ người, đối phương trên mặt nạ hai đạo huyết lệ vết tích tại đèn chân không hạ càng thêm chói mắt.

Chiều cao 160c, giày mã 230, hắn là vị thuận tay trái, trừ cái đó ra, Lâm Thần phát hiện mình căn bản nhìn không ra đối phương cái khác đặc thù, bao quát giới tính.

Hắn lần nữa nhìn về phía bạch bản bên trên bút tích, lại nhìn một chút này vị diện cổ người, không khỏi nhẹ nhàng nhíu mày.

“Nói sự tình đi.” Hắn thế này giảng đạo.

“Hi hi.” Máy móc băng lãnh tiếng cười từ sau mặt nạ truyền đến, người kia quay đầu, đẩy ra văn phòng cửa sau.

Đoan Dương lần nữa nhin không được kê lên sợ hãi, dùng sức bắt hắn lại tay.

Lâm Thần nheo lại mắt, hướng mờ tối trong không gian nhìn lại, phía sau cửa là đếm không hết lồng sắt nhỏ, một chút căn bản nhìn không thấy đầu.

Lồng bên trong đang đóng là một con lại một con màu nâu xám khi hoang, những con khi kia bộ mặt hiện lên màu hồng, học đại học thời điểm, Lâm Thần từng chuyên môn học qua loại này hầu loại. Bọn chúng tên khoa học gọi sông Hằng khi, là thế giới các quốc gia dùng cho khoa học thí nghiệm quan trọng chủng loại. Phải biết, một cái sông Hằng khi tại quốc tế trên thị trường giá bán hơn vạn nguyên, chỉ là căn này trong phòng thí nghiệm liền giam giữ lấy gần trăm con thí nghiệm dùng khi liền giá trị trăm vạn, đại khái cũng chỉ có đạt nạp rừng mưa loại địa phương này, mới có không kiêng nể gì như thế bày khi lượng cung ứng.

Gầy yếu người đeo mặt nạ tại một chỗ chiếc lồng trước dừng bước. Đèn chiếu sáng vào hắn trắng bệch trên mặt nạ: “Cho các người một lựa chọn, giúp ta làm sự kiện, hoặc là bị chặt thành phân bón, tới đứt bảo bối của ta nhóm.”

Quyển 5 Chương 186. Năm phù 23

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 186. Năm phù 23

Tác giả: Trường Nhị

. “Các người không cần biết những thứ này.” Hấn đưa tay chỉ hướng bốn phía mênh mông khi lờng, “Vật liệu đều ở nơi này.”

Đoan Dương lộ ra một bộ người thật sự có bệnh ánh mắt: “Liền xem như chế độc, người cũng tốt xấu cho chúng ta điểm hóa học thành phân một chút tích à?”

“Không có loại vật này.” Mặt nạ quái nhân dùng cười khế ngữ khí nói.

Đoan Dương phi thường bất khả tư nghị hỏi: “Cho nên người là để chúng ta trống rỗng chế tạo một loại độc phẩm ra?”

“Khoa học nghiên cứu chẳng lẽ không phải liền là từ không tới có sao, lại nói, các người hay là có bảo bối của ta nhóm a.”

Đoan Dương nhíu mày, suy nghĩ một lát sau, nói: “Ý của người là, cái này nhị hầu tử bên trong, có chút bị cho ăn độc phẩm, có chút nhưng không có, chúng ta muốn tìm ra bị cho ăn độc phẩm những cái kia sau đó phân tích máu của bọn nó thành phần?”

“Ta không chịu trách nhiệm cho các người giải đáp vấn đề.”

“Được thôi, chúng ta có thể hoàn thành, có điều có cái yêu cầu.”

Đoan Dương nói.

“Người cảm thấy mình có tư cách đưa yêu cầu sao?”

“Ta sư huynh thụ thương, hấn mới là dược vật nghiên cứu chủ đạo nhân vật, cho nên ta cần dung dịch ô-xy già cùng cồn i-ốt, còn muốn an khúc nam tới cứu hấn...” Khang an lần nữa cường điệu, “Nếu như ta sư huynh có việc, ta nhất định làm không được nghiên cứu, người còn cần tìm người khác.”

Lâm Thần nhìn xem người thanh niên mặt không đỏ tim không đập nói láo.

Người đeo mặt nạ đứng tại chỗ, chăm chú nhìn bọn hắn một hồi, dứt khoát nói: “Đem người muốn đồ vật viết xuống tới.”

Đoan Dương lập tức từ lồng bên cạnh kéo qua một trương ghi chép dùng trang giấy, phi tốc viết xuống những cái kia có thể cứu mạng đồ chơi, kéo xuống giấy đưa tới.

Mặt nạ quái nhân nhìn một chút giấy, đem nhét vào trong túi: “Hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Đoan Dương gật gật đầu: “Nhưng chúng ta cần ở nơi nào thí nghiệm, ta nhìn phía ngoài trong phòng thí nghiệm ngay cả máy ly tâm đều không có, ta cần hoàn chỉnh y học phòng thí nghiệm.”

Đối phương đem một cái chìa khóa ném qua, sau đó chỉ chỉ khí thất cuối cùng cánh cửa kia, quay người rời đi.

Lâm Thần gặp người thanh niên trên mặt thoáng hiện qua trầm tư thần sắc

“Chờ một chút!” Đột nhiên, hắn mở miệng lần nữa, gọi lại cái kia vị diện cổ quái nhân.

Đối phương không quay đầu lại.

Đoan Dương đề cao âm lượng nói: “Nhưng coi như ta đây hầu loại trong máu rút ra ra tương ứng độc phẩm thành phần, cũng không có nghĩa là cái kia có thể bị nhân loại sử dụng, dược vật nghiên cứu bản thân là phi thường phức tạp quá trình.”

“Không có quan hệ, ta có người.” Người đeo mặt nạ âm cuối nhẹ nhàng nhếch lên: “Cái gì cần có đều có.”

...

Hình Tông Liên nhìn thấy rất nhiều người.

Tại nhà máy lầu hai mảng lớn không gian bên trong, nằm lít nha lít nhít cao mạnh người, nhà máy cửa sổ bên trên che màn cửa, những cái kia màn cửa nhìn qua càng giống là các loại xanh xanh đỏ đỏ quần áo cùng vụn vặt vải vóc chấp vá lên.

Hình Tông Liên một chút quét tới, ở đây nhân số ước chừng tại năm sáu trăm, tất cả mọi người cơ hồ đều đã đến nỏ mạnh hết đà. Nam nam nữ nữ áo rách quần manh, mỗi người đều sắc mặt suy bại, mặt mũi tràn đầy tĩnh mịch ý vị. Tầng hai không khí so một tầng “Phòng chứa thi thể” cần tươi mát một chút, nhưng cũng không khá hơn chút nào. Nhiều như vậy mấy ngày không có tắm rửa người tụ cùng một chỗ mùi liền đã rất đáng sợ, hưởng chi ở đây đại bộ phận trên

thân nam nhân đều có tổn thương, trong không khí tràn ngập thối hôi chua vị.

Có điều nhìn thấy bọn hắc nhũn này kẻ ngoại lai lúc, cao mạnh người phi thường cảnh giác, trên mặt lộ ra lúc trước mấy vị kia cầm súng chiến sĩ từng lộ ra cừu hận ánh mắt, mang theo rất rõ ràng thà chết chứ không chịu khuất phục hương vị.

Hình Tông Liên một tay chống đỡ cổng, nhìn xem bên cạnh sắc mặt xám xịt bác sĩ, nói: “Đoạn tiên sinh, ta vừa rồi đã nói qua, ta là tới tìm ta người,” nói: “Đoạn tiên sinh, ta vừa rồi đã cho thấy qua của ta ý đồ đến, ta thật xa tới chủ yếu vì tìm ta người, mà không phải tới cứu chết đỡ tổn thương.”

Đoạn vạn sơn nói: “Ta biết, ta cũng là mang ngài đi tìm ngài thủ hạ, chỉ là cần đi qua từ nơi này mà thôi.”

Hắn nói, chống cây kia nhỏ bé yếu ớt quả trượng, khắp khiêng hướng trong đám người đi đến: “Ta biết ngài căn bản không muốn quản cao mạnh người sự tình, ngài từ đầu tới đuôi đều không có hỏi qua chúng ta là thế nào bị buộc đến này tẩm hoàn cảnh, có điều trên thực tế chân tướng sự tình cùng ngài nghĩ có thể có chút xuất nhập.”

Hình Tông Liên nhìn xuống kia từng trượng thống khổ nhưng lại phi thường cố chấp khuôn mặt, lại nhìn về phía phía trước bác sĩ bóng lưng.

Mặc dù đoạn vạn sơn nhìn bị thương rất nặng, nhưng nói tới nói lui lại tinh khí thần tràn trề. Hình Tông Liên bị ép đi theo hắn, nghe hắn những cái kia nói nhảm.

“Đầu tiên, cao mạnh người tổ chức đại đồ sát là tin tức giả.”

“Làm sao người biết là tin tức giả?” Hình Tông Liên hỏi.

“Bởi vì tin tức là ta thả ra.” Đoạn vạn sơn phi thường dứt khoát đáp.

“Vì cái gì?”

Đang khi nói chuyện, bọn hắn đã xuyên qua đám người, đi đến bên cửa sổ, đoạn vạn sơn xoắn lên trên cửa một đầu quần dài, sau đó cấp tốc tránh ra.

Đột nhiên, một viên rít lên đạn phá không mà đến, đánh nát pha lê cũng đem đống quần vị trí đánh xuyên qua, cuối cùng bỗng nhiên khảm vào đối diện trên tường.

“Đây chính là nguyên nhân.”

Dù là Hình Tòng Liên, cũng bị giật nảy mình, hấn nhú mày, trong nháy mắt minh bạch đối phương ý tứ, có điều có người đột nhiên ở trước mặt hấn giật xuống tầng này tấm màn che hay là làm cho người rất không thoải mái.

“Ta đây đặt nạp chờ đợi nhiều năm như vậy, ta hiểu rất rõ quốc tế xã hội quy tắc trò chơi, tra Lạp Đồ bất quá là các người những này đại quốc khống chế nạp địa khu khôi lỗi, 1998/2006/2013, tra Lạp Đồ ở chỗ này phân biệt cử hành ba lần đối dân bản địa đại đồ sát, có người quản qua chuyện này sao?” Đoạn vạn sơn bình tĩnh nói, “Dân bản địa đồ sát người ta khả năng quốc tế xã hội sẽ còn thêm chút chú ý, nhưng nếu như là tra Lạp Đồ xuất thủ, các người sẽ chỉ đương nhìn không thấy à?”

Nói những lời này thời điểm, đoạn vạn sơn liền hoàn toàn không phải người lão nông kia dân bộ dáng người, thực chất bên trong lộ ra học thức cùng kiến giải là không lừa được người. Mà Hình Tòng Liên cũng rất ít có loại này bị người án lấy cổ nói “Người chính là như thế nào như thế nào khoanh tay đứng nhìn” cảm giác, hấn rất bực bội mà lấy tay bên trên vừa điểm thuốc lá ném trên mặt đất giẫm diệt: “Được rồi, ta cũng không phải Liên hiệp quốc bí thư trưởng, chúng tộc đồ giết loại chuyện này không tới phiên ta quản.”

Đoạn vạn sơn chống quải trượng, gõ gõ mặt đất, chuyển cái hướng, hướng khác một bên gian phòng đi đến.

“Nhưng chuyện này, ngài nhất định phải quản.”

“Vì cái gì?”

“Hai nguyên nhân.” Đoạn vạn sơn thanh âm lần này trở nên rất thấp, rất trầm ổn, “Thứ nhất, ta cứu được thủ hạ của người, người muốn báo đáp ta.”

“Trước thủ hạ.” Hình Tòng Liên cường điệu, “Vấn đề là nếu như không phải người, của ta trước thủ hạ bao quát ta bản nhân, đều không cần tới đây mạo hiểm.”

“Cho nên ta nói ta còn có một nguyên nhân.” Đoạn vạn sơn dẫn hấn đi tới kia vài gian trước của phòng, móc ra chìa khoá, giải khai thứ nhất cánh cửa trên xiềng xích, đi vào.

Trong phòng lóe lên một chiếc hơi đèn, nhưng ở vút bỏ quặng mỏ loại địa phương này đương nhiên không có khả năng có đèn điện

loại đồ chơi này, cho nên ánh đèn này đến từ Hình Tòng Liên có chút quen thuộc đã ngoại quân dụng chiếu sáng thiết bị.

Ánh đèn chiếu sáng trong phòng hơn phân nửa không gian, trong phòng có hai người, một người ngồi một người nằm thẳng.

Tại nhìn thấy nằm trên mặt đất người kia sát na, một mực đi theo hấn Khang an đột nhiên như bị điên tiến lên, nhưng ở tiếp cận đối phương trước, hấn lại đột nhiên phanh lại, lại trở nên cẩn thận từng li từng tí, chỉ dám dùng ngón tay nhẹ nhàng đụng vào gò má của đối phương, nhẹ nhàng kêu: “Tiểu Ngũ...”

Hình Tòng Liên giận không chỗ phát tiết.

Trong phòng hai người đồng thời mở mắt ra, Hình Tòng Liên rất rõ ràng nhìn thấy hai người kia trên mặt không hẹn mà cùng lộ ra “Sống Gặp Quỷ” thần sắc.

Nằm dưới đất tiểu Ngũ ngẩng đầu lên, đẩy ra Khang an, vọt tới trước mặt hấn, chinh lăng nói: “Lão đại, sao ngươi lại tới đây!”

“Ngươi hỏi lão tử, lão tử đi hỏi ai đây.” Đối mặt trước thủ hạ tái nhợt mà ân cần khuôn mặt, Hình Tòng Liên tâm rất cực buông xuống.

“Thật có lỗi, là ta không làm tốt sự tình, khiến ngài phí tâm.” Tiểu Ngũ cung kính nói.

“Lão đại, ta còn tưởng rằng đời này đều không gặp được ngươi nữa nha.” Hình Tòng Liên cúi đầu xuống, một người khác chính dắt lấy hấn ống quần khóc, “Ngài quần áo làm sao như thế ẩm ướt a.”

Hình Tòng Liên nhin không được đá chân hấn: “Bên ngoài đều là người, ngươi nói ta vào bằng cách nào?”

“Trong nước?”

Hấn lười nhác trả lời, xông thủ hạ của mình ngoắc ngoắc tay, quay người đi ra ngoài phòng.

Người trong phòng không có động tĩnh.

Vương Triều yếu ớt thanh âm vang lên: “Tiểu Ngũ, Tiểu Lục ca, chúng ta đi thôi.”

Mà trong phòng hai người kia lại cố chấp dừng ở nguyên địa.

Hình Tòng Liên dừng bước lại, nhìn về phía đứng ở cạnh cửa bác sĩ: “Khả năng ngài không hiểu rõ lắm, nhưng ta xác thực không thích có người bức ta làm việc.”

“Ta hi vọng ngài nghe xong ta thỉnh cầu ngài trợ giúp nguyên nhân thứ hai.”

“Cái gì?”

“Bởi vì, ta sắp phải chết.”

Quyển 5 Chương 187. Năm phù 24

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 187. Năm phù 24

Tác giả: Trường Nhị

.” Doan Dương nói. “Đã có độc phẩm, vì cái gì nói nghiên cứu không có hoàn thành chứ?”

“Lâm cố vấn, người muốn nói cái gì?” Doan Dương mặt mũi tràn đầy mê mang, hẳn dĩ nhiên không phải Hình Tông Liên loại kia một chút liền thông loại]

“Tốt a, chúng ta từ đầu nói lên.” Lâm Thần hỏi hẳn, “Người cảm thấy mình vì sao lại bị bắt cóc?”

“Bởi vì ta đắc tội tuần thụ chế dục?”

“Nói chi tiết một chút, liên quan tới người bị bắt cóc chuyện này nguyên nhân gây ra trải qua kết quả, người suy luận là như thế nào?”

“Bởi vì ta đang điều tra tuần thụ chế dục quá trình bên trong không cẩn thận bại lộ mình, cho nên bị bọn hắn bắt cóc đến đặt nạ địa khu làm nghiên cứu?”

“Nói cách khác, người cho rằng cái này toàn bộ phòng thí nghiệm đều là tuần thụ chế dục tại đặt nạ sản nghiệp, đúng không?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

Lâm Thần nở nụ cười: “Doan Dương đồng học, ta cảm thấy người so ta tưởng tượng bên trong còn muốn tự tin rất nhiều nha.”

“A?”

“Dù sao người cảm thấy, năng lực cá nhân của người có thể thay thế toàn bộ tuần thụ chế dục bộ nghiên cứu của, không phải bọn hắn tại sao muốn không xa vạn dặm bắt cóc người đây?”

“Ta... Ta không phải ý tứ này, ta xác thực cảm thấy, bọn hắn bắt cóc chúng ta tới nơi này, rất kỳ quái.” Doan Dương mặt đều muốn đỏ lên, “Kia... Lâm cố vấn, người cảm thấy bọn hắn tại sao muốn bắt cóc ta đây?”

“Bởi vì người có thể là tiếp cận nhất kết quả nghiên cứu người.”

“Ta không rõ.” Đoan Dương nhíu mày.

“Người không rõ cũng không cần trông cậy vào ta hiểu được.” Lâm Thần nhìn xem Đoan Dương, ra hiệu đối phương đằng sau quay, đưa lưng về phía ống kính, “Người đừng rõ ràng như vậy một bộ tại cùng ta nói chuyện trời đất bộ đáng, tốt xấu giả cái đang làm việc đáng về.”

Đoan Dương vội vàng quay người, chuyện thứ nhất cầm miếng vải bắt đầu lau bàn thí nghiệm, loại này bệnh thích sạch sẽ cũng thật sự là không cứu nổi.

“Ta đại khái có thể đoán được một chút, có điều còn chưa hoàn chỉnh.” Lâm Thần khẽ rũ mắt xuống màn, sốt cao khiến hắn nhìn cái gì đồ vật đều phảng phất mang theo bóng chòng, hắn nhẹ nhàng triển khai bọc lấy màu trắng thí nghiệm phục, nhìn một chút ống tay áo cùng túi biên giới dễ dàng hư hại địa phương, lại nhìn một chút nhãn hiệu. Cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào thí nghiệm phục ngực in ốp-sét logo bên trên, cái kia như cũ là báo săn cùng măng xà đồ án, nhưng kim sắc in ốp-sét nứt ra, rất hiển nhiên, cái này thí nghiệm phục mặc một chút tắm một cái, đã vài ngày rồi.

“Lâm cố vấn, bộ y phục này thế nào?” Đoan Dương thấy thế hỏi.

“Căn này quần áo bị người xuyên qua, thật lâu.” Hắn nhấn mạnh hai chữ cuối cùng.

“Vâng, người vừa rồi đã nói rõ ràng, cái này biểu thị căn này trong phòng thí nghiệm từng có người vẫn đang làm thí nghiệm, nhưng bây giờ những người kia không thấy, có cái này lại có thể nói rõ cái gì chứ?”

“Nói rõ không được quá nhiều, người có thể thay cái góc độ ngắm lại, tại sâu trong rừng mưa đã từng có một chỗ cùng tuần thụ chế được có liên quan phòng thí nghiệm, nhưng bây giờ, căn này trong phòng thí nghiệm người đều không có, đây là chúng ta bây giờ nhìn thấy kết quả.” Lâm Thần trầm thấp ho hai tiếng, hắn cố nén nghĩ kịch liệt ho khan dục vọng, tiếp tục nói, “Từ kết quả đẩy ngược nguyên nhân, ta cho rằng có hai loại khả năng. Cái thứ nhất khả năng như như lời người nói, ở chỗ này tre già măng mọc độc phẩm nhà nghiên cứu đều không có hoàn thành công việc, cho nên đều bị băm làm đồ ăn.”

“Kia loại thứ hai chứ?”

“Đạt nạp địa khu tình thế phức tạp, tuần thụ chế dược hẳn là không năng lượng lớn như vậy ở chỗ này có được khổng lồ như vậy lực lượng vũ trang. Cho nên khả năng duy nhất là, bọn hắn tìm đạt nạp địa khu vũ trang phần tử làm hợp tác đồng bạn, cũng chính là mãng xà báo sẵn đồ đảng chủ nhân. Liên hệ đến Đoàn lão sư dược vật nghiên cứu, rất có thể tuần thụ chế dược từng tại nơi này tiến hành qua tân dược nghiên cứu phát minh. Nghiên cứu sau khi hoàn thành, bọn hắn phải mông một cái đi, lưu bọn hắn lại ‘Hợp tác đồng bạn’ không biết làm thế nào, chỉ có thể cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, đông bắt người tây bắt người, cuối cùng tìm tới đối với việc này bên trong lung tung ngoi đầu lên người.”

“Đây không có khả năng đi!” Đoan Dương lập tức nói, “Tuần thụ chế dược nghiên cứu là dược vật không phải độc phẩm a, tựa như người nói, bọn hắn có thể tìm tới quá nhiều người, vì cái gì nhất định phải tìm tới ta à?”

Lâm Thần bị ghen phải đau đầu, rốt cục nhịn không được kịch liệt ho khan.

Đoan Dương vội vàng tại trước người hắn ngồi xuống: “Ta không nói ta không nói, người tiếp tục.”

“Độc phẩm cùng dược phẩm quan hệ trong đó ta không hiểu, cái này lại không phải chuyên nghiệp của ta. Cái này nên do người đến điều tra rõ, chẳng qua nếu như người chuyên nghiệp trình độ không đủ làm ta không nói.” Lâm Thần giương mắt nhìn một chút Đoan Dương, “Liên quan tới đối phương vì cái gì tìm tới người khả năng cũng rất nhiều, nói không chừng là bởi vì dung mạo người đặc biệt đẹp trai. Có điều chính người hẳn là ngấm lại, người đến cùng đem những cái kia cử báo tín còn có liên quan tới tân dược kết quả nghiên cứu áp vào chỗ nào, đến mức sẽ để cho đối phương phát hiện người.” Lâm Thần nghiêm túc nói.

Đoan Dương sắc mặt xiết chặt, hắn phảng phất ý thức được cái gì, đột nhiên mở miệng: “Nếu như theo lời ngài nói, như vậy tuần thụ chế dược lần này phổ biến đưa ra thị trường tân dược quả nhiên có vấn đề rất nghiêm trọng, có thể là loại kiểu mới hệ thần kinh ma túy hay là tương ứng hợp chất diễn sinh, tuần thụ chế dược nghiên cứu phát minh nhân viên thí nghiệm hoàn thành rút về trong nước,

chỉ để lại thí nghiệm động vật, cho nên hung hăng bày đặt nạp địa khu vũ trang phần tử một đạo?”

Lâm Thần nói: “Đây chỉ là suy luận, khả năng có lỗi thủng cùng không hợp lý địa phương.”

“Đúng a, ấ người nói như vậy, trước đó ở chỗ này tiến hành nghiên cứu chính là tuần thụ chế dục nhân viên nghiên cứu, vậy bọn hấn có thể phái người đến bắt ta vì cái gì không thể bắt lúc trước nhân viên nghiên cứu? Còn có chính là, người đeo mặt nạ kia là ai? , nếu như tuần thụ chế dục là tại căn này trong phòng thí nghiệm hoàn thành nghiên cứu, như vậy nơi này ban đầu nhân viên nghiên cứu cũng hấn là có tương quan nghiên cứu tư liệu a, vì cái gì người đeo mặt nạ phải phí nhiều rắc trở bắt cóc chúng ta, còn nói cái gì chúng ta toàn bộ nghiên cứu vật liệu chỉ có nơi này hầu tử... Ồ không đúng, còn có hấn nói người, người là nơi nào tới ”

Đoan Dương vấn đề quá nhiều, Lâm Thần chỉ cảm thấy đau đầu:

“Bắt người nguyên nhân ta không xác định, rất có thể là bởi vì người tương đối tốt bắt, đồng thời nghiên cứu của người kết quả càng tiếp cận. Tuần thụ chế dục tại đặt nạp địa khu cần tìm hợp tác phương, nhưng theo bọn hấn ở trong nước thực lực, giấu mấy cái nhân viên nghiên cứu hay là rất đơn giản.” Lâm Thần một tay chống đỡ đầu, nhìn xem thanh niên trước mặt người, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, “Mà người vấn đề thứ hai, ta ngược lại thật ra có thể vì người giải đáp, bởi vì ta hết thầy suy luận, đều là căn cứ vào người vấn đề thứ hai đáp án.”

“Lâm cố vấn...” Đoan Dương có chút buồn bực nói, “Ta phát hiện người có chút yêu thừa nước đục thả câu.”

“Không, ta chỉ là cho người nhất định suy nghĩ vấn đề thời gian.”

Lâm Thần nói khẽ, “Được rồi, đáp án chính là, người chưa từng gặp qua chân chính tâm lý biến thái người.”

Đoan Dương giật cả mình.

“Trên thực tế, người vừa rồi nhìn thấy cái kia vị diện cổ quái nhân, là lờng gạt.” Lâm Thần nhếch miệng, có chút khinh thường nói.

Đoan Dương chình lẳng, sau một lúc lâu mới nói ra được: “Lừa gạt... Lừa đảo?”

“Cụ thể tới nói, càng là ngu muội lạc hậu địa khu, đi lừa gạt người càng dễ dàng đạt được. Thường thường một chút nhỏ quỷ kế liền có

thể khiến người khác tin tưởng không nghi ngờ, cho nên nguyên thủy bộ lạc tế tự cùng Vu sư đều rất có quyền lên tiếng.”

“Ta không phải ý tứ này, ngươi vì cái gì cho là hắn là lờng gạt?”

“Một người mang màu trắng gồm sứ mặt nạ, dùng điện tử hầu, ngươi có phải hay không cảm thấy hắn phi thường đáng sợ?”

“Đúng đấy, cảm giác thần bí hề hề, hắn có phải hay không là chúng ta người quen, không muốn để cho chúng ta nhận ra thân phận của hắn?”

“Ngươi nói là khả năng một trong. Có điều ngươi nhìn nơi này tất cả mọi người đối với hắn không cảm thấy kinh ngạc đáng vẻ, đã nói lên hắn cho tới nay đều là này tấm trang phục, cho nên ta cho rằng, loại này cảm giác thần bí chính là hắn tận lực tạo nên cảm giác, chủ yếu dựa vào diễn kỹ cùng trang phục chèo chống, mà không phải bản thân hắn tính cách tạo thành.”

Nghe vậy, Đoan Dương lấy dũng khí nói: “Ngươi có cái gì chứng cứ sao?”

Lâm Thần cảm thấy buồn cười, có rất ít người như thế không tín nhiệm phán đoán của hắn. Bất quá hắn vẫn gật đầu, nói: “Ngươi nhớ kỹ chúng ta vừa rồi trải qua, bên ngoài gian kia văn phòng sao?”

“Kia là phòng làm việc của hắn?”

“Vâng.” Nhìn xem người thanh niên nghi ngờ khuôn mặt, hắn chủ động nói, “Ở văn phòng treo trên tường hắn cùng ước chừng là cái này vũ trang phần tử thủ lĩnh chụp ảnh chung, cho nên ta cơ bản có thể xác định điểm ấy.” Lâm Thần ho nhẹ một tiếng, tiếp tục nói, “Nhưng ta cần nói không phải hắn ổ heo đồng dạng văn phòng, mà là hắn văn phòng trên tường khối kia bạch bản.”

“Ta nhớ được.”

“Ngươi xem hiểu bạch bản bên trên hắn viết đồ vật sao?”

Đoan Dương lắc đầu, rất thành thật nói: “Cái kia hắn là là diễn toán hóa học công thức một loại đồ vật, bất quá ta không phải hóa chất chuyên nghiệp, xem không hiểu.”

“Đây không phải là hắn diễn toán công thức, mà là hắn không biết từ nơi nào tìm đến công thức, chép tại bạch bản bên trên, cố ý làm bộ dáng dọa người.” Đoan Dương một mực ngồi xổm ở trước người hắn, Lâm Thần hướng giải thích nói, “Sao chép bút tích cùng viết bút tích trôi chảy độ là khác biệt, bình thường nếu như chúng ta làm trôi

chảy diễn toán, dừng lại sẽ xuất hiện tại mỗi đạo công thức cuối cùng, mà hẳn thường xuyên là viết xong nửa cái công thức hoá học, liền để bút mực tại bạch bản bên trên dừng lại một đoạn thời gian, nhìn xem cần chép đồ vật, sau đó tiếp tục tiếp tục viết. Nếu như người còn có cơ hội đi ra căn này phòng thí nghiệm, có thể chú ý hạ một ít đột xuất bút tích.”

“Ta hiểu được.” Đoan Dương trầm tư một lát sau, đột nhiên nghiêm mặt, “Nếu như kia đúng là cái giờ trò dối trá lừa đảo, đây hết thầy đều giải thích thông, cái kia lừa đảo không biết dùng cái gì biện pháp khiến vũ trang phần tử đầu mục tin tưởng hẳn, từ đó hẳn chừng quản toàn bộ phòng thí nghiệm, lúc trước hẳn một mực công tác tương đối thuận lợi, nhưng đột nhiên ngày nào đó, vũ trang phần tử đầu mục quyết định cùng tuân thụ chế dục hợp tác nghiên cứu kiểu mới ma túy, lúc đầu kết quả nghiên cứu hẳn là cùng hưởng, vũ trang phần tử khẳng định cũng sẽ phái người nhìn chăm chăm toàn bộ nghiên cứu. Nhưng tại độc phẩm cùng dục vật kích xù lợi ích điều khiển, tuân thụ chế dục người lại nhìn ra vũ trang phần tử phái ra giám sát người là của bọn họ bao cở, bọn hẳn quyết định bày mình hợp tác vừa mới nói. Mà xem như chừng quản cả hạng nghiên cứu người đeo mặt nạ, mới có thể cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, không ngừng bắt người hoàn thành độc phẩm nghiên cứu?”

“Chúc mừng người.” Lâm Thần thần nhiên nói.

“Cái gì?”

“Người sẽ biên chuyện xưa.”

“Lâm cố vấn người chớ giễu cợt ta.”

“Không có, ta đúng là tại khen người.” Lâm Thần chân thành nói, “Có chút đầy kín kẽ, là đang tìm kiếm minh xác chứng cứ tình huống dưới làm từng bước trở lại như cũ chân tướng, nhưng có đôi khi, người căn bản không có chứng cứ, người có chỉ là rất rải rác mảnh vỡ, vậy sẽ phải tìm kiếm một loại khả năng tính, đem tất cả mọi chuyện nối liền cùng nhau, đại khái trở lại như cũ xảy ra chuyện kiện chân tướng.”

“Liền cùng chúng ta bác sĩ chẩn bệnh nghi nan tạp chứng là giống nhau.” Đoan Dương nói.

“Người có thể loại suy ta rất vui mừng.” Lâm Thần hữu khí vô lực, lại nửa đùa nửa thật nói, “Bất quá hẳn tìm người nước Hoa mà không phải quốc gia khác người, còn có một cái trọng yếu nguyên nhân.”

“Cái gì?”

“Bởi vì hẳn cũng phải người nước Hoa, tại cái này tràn ngập đạt nạp ngữ địa phương, chỉ có hẳn có thể cùng chúng ta giao lưu, mà cơ bản không cần lo lắng cho bọn ta tìm người nào mật báo.”

“Ta hiểu được.” Đoan Dương ngăn người, “Có điều người đột nhiên nhắc đến điểm ấy, là bởi vì điều này rất trọng yếu?”

“Đương nhiên quan trọng.” Lâm Thần nói, “Có điều bùng tiên sinh, ta còn là cái bệnh nhân, trước tiên cần phải ngủ một lát, sẽ nói cho người biết, điểm ấy vì cái gì quan trọng.”

Quyển 5 Chương 188. Năm phù 25

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 188. Năm phù 25

Tác giả: Trường Nhị

. Hấn miễn cưỡng quay đầu, nhìn thấy Vương Triều cũng run run rẩy rẩy để bút xuống nhớ bản, ngồi xổm ở ba người bên người: “Lão đại, mặc dù không biết chuyện gì phát sinh, ta chính là nhìn tất cả mọi người quỳ, cảm giác đứng đấy không tốt lắm...” nhìn xem trên mặt đất một loạt bốn người, Hình Tông Liên càng thêm tưởng niệm Lâm Thần. Nếu như Lâm Thần gặp được loại tình huống này nhất định lạnh lùng ôm cánh tay, cũng không quay đầu lại rời đi, một khi nhớ tới Lâm Thần, hấn liền càng thêm bức bối: “Làm cái gì sư môn tạ tội bộ này, lão tử cũng không phải xã hội đen!”

“Lão đại, thật rất thảm, chúng ta trong lòng áy náy.” Tiểu Lục nói như vậy.

Cách lấy cánh cửa tấm, Hình Tông Liên hư chỉ vào bên ngoài kia mấy trăm cao mạnh người, bỗng nhiên an tĩnh lại, hấn nói: “Tại đạt nạp địa khu, ta chưa từng nghe qua trông thấy đáng thương liền muốn cứu người đạo lý, các người nếu là đến quan sát điều tra nghiên cứu, quan sát xong liền muốn xéo đi hiểu chưa, ít cho người khác thêm phiền phức!” Hình Tông Liên nghiêm mặt nói, “Không có năng lực cũng không cần nhận việc thân trên, nếu không chỉ làm liên lụy những người khác.”

Hấn tiếng nói đã rơi, cả phòng đều im lặng.

“Chúng ta đến thời điểm, tra Lạp Đồ ngay tại giết người.” Lúc này, tiểu Ngũ chậm rãi mở miệng, “Có lão nhân còn có hài tử. Ngay từ đầu bọn hấn chạy ra thôn trang thời điểm, đội hình cũng không tốt, người thanh niên đè vào đằng sau, lão nhân còn tại phía trước nhất, lại gặp đến tra Lạp Đồ bộ phía trước phục kích. Một trận súng máy bắn phá, rất nhiều người trúng đạn... Chúng ta đến thời điểm, nhìn

thấy chính là cái này tràn diện.” Tiểu Ngũ không biết tổn thương ở nơi nào, nói hai câu, thanh âm càng ngày càng nhẹ.

Nghĩ đến, đồ sát cũng chính là thế này, Hình Tông Liên một mực không muốn nghe đến chính là những lời này. Khi hắn nghe được những cái kia dù nhân loại cố sự, cũng mang ý nghĩa hắn lương tri sẽ chiến thắng lý trí, khiến hắn “Xen vào việc của người khác” : “Sau đó các người liền cầm vũ khí lên?” Hắn hơi trào phúng.

Tiểu Ngũ lắc đầu: “Ngay từ đầu không có, chúng ta cũng rất hoà nghi, vì cái gì tình báo sẽ cùng tình huống thực tế khác biệt như thế lớn, cho nên chỉ là đang nhìn không đi qua thời điểm, giúp một chút.”

Tiểu Ngũ nói đến uyển chuyển, nhưng hắn miệng bên trong hỗ trợ hiển nhiên cũng không đơn giản như vậy, mà những này nói nhằm Hình Tông Liên đã nghe một lần, cũng không tiếp tục nghe một lần tất yếu: “Được rồi, lục tránh Nhan tiên sinh, không cần lặp lại quá trình, người nói nhiều như vậy, một mực tại lần tránh một vấn đề.”

“Cái gì?”

“Khang an nói người điên rồi, cùng hắn mất đi liên hệ, đến tốt cùng chuyện gì xảy ra?”

Tiểu Ngũ cúi đầu xuống, hắn an tĩnh một hồi, vừa muốn mở miệng, cửa gỗ bị đẩy ra.

Đoạn vạn sơn chống quải trượng thân ảnh xuất hiện tại cửa ra vào, hắn nhìn xem trên mặt đất quỳ hai người nói: “Hai vị hảo ý ta xin tâm lĩnh, nhưng nhìn các lão đại của người so với các người tưởng tượng còn khó làm hơn.”

Hắn nói xong, có chút quay lại một góc độ, xông Hình Tông Liên khom người, chậm rãi nói: “Ngài muốn biết chân tướng sự tình, liền mời đi theo ta, Hình đội trưởng.”

Đoạn vạn sơn đi ở phía trước, Hình Tông Liên theo ở phía sau. Hắn đã tại cái này cả tòa nhà máy bên trong đi xuyên qua vài chỗ, hiện tại đoạn vạn sơn dẫn hắn lại đi ra ngoài, đi hướng tầng lầu nơi hẻm lánh khổ phòng. Hắn đột nhiên ý thức được, đoạn vạn sơn đối với nhà máy đám người khu tụ tập vực an bài nhìn rất có thâm ý.

“Mới vừa rồi là?” Hắn hỏi.

“Những cái kia đều là triệu chứng rất nhỏ người bệnh.”

“Hiện tại thế nào?”

“Nặng chứng cách ly, ở chỗ này.”

Đoạn vạt sơn lờ còn chưa dứt, một thanh kéo ra trước mặt nặng nề cửa sắt.

Bởi vì cửa quá nặng, giảo liên quá cũ kỹ, đến mức mở ra lúc phát ra đất rung núi chuyển thanh âm, có điều Hình Tòng Liên rất nhanh ý thức được, loại kia oanh minh sau đè nén tiếng nghẹn ngào, cũng không hoàn toàn đến từ trước mặt hấn cánh cửa này, mà là đến từ phía sau cửa đồ vật.

Phía sau cửa là một chút gian phòng, trong phòng giam giữ một số người, tạm thời xưng là người.

Hình Tòng Liên đi theo đoạn vạt sơn, dọc đường hướng gian phòng bên trong nhìn lại. Trong phòng mỗi người đều bị nặng nề sợi bông vải trói chặt tay chân, trừ cái đó ra, mỗi người bọn họ trên chân cái chốt lấy một cây xích sắt, dùng cái này hạn chế phạm vi hoạt động. Nếu như không phải Hình Tòng Liên rất rõ ràng mình tại đạt nạp sâu trong rừng mưa vút bỏ nhà máy, hấn còn tưởng rằng mình tại tham quan bệnh viện tâm thần.

Đương nhiên, bệnh tâm thần học cũng không phải là của sở trường của hấn, nhưng trong phòng tình huống, khả năng viễn siêu tinh thần vấn đề.

Hình Tòng Liên rất khó hình dung mình nhìn thấy những người kia. Bọn hấn có chân bị xích sắt mài hồng, lại dùng một loại phá lệ vụn vụn tư thế tại gặm nuốt mắt cá chân chính mình. Hình Tòng Liên đi qua lúc, đối phương ngẩng đầu, hướng hấn lộ ra mang theo khe răng cùng chảy máu môi.

Còn có người kiệt lực chõ xung yếu tới cửa, nhưng bởi vì xiềng xích hạn chế, hấn chỉ có thể không ngừng bảo trì một chân phía trước tư thế, hấn hai cái đùi ở giữa khoảng cách càng lúc càng lớn, hấn xoẹt xoẹt một chút ngã sấp xuống, sau đó lại tiếp tục bò lên.

Nhưng mà trong phòng càng nhiều người, tại dùng ánh mắt cảnh giác xem kỹ bọn hấn, loại kia ánh mắt cảnh giác cùng nhân loại khác biệt, càng nhiều hơn chính là một loại thiên nhiên thú tính. Bọn hấn có ít người cuộn thành một đoàn, còn có chút người ngồi xổm ở nơi hẻo lánh, giống bảo trì công kích tư thế dã thú.

Hình Tòng Liên thậm chí nhìn thấy hai cái dùng quỹ dị tư thế tính giao người, phía trên nam nhân không ngừng tại run run thân thể, mà phía dưới nữ nhân đang dùng một loại nhân loại không cách nào

đạt tới vắn vẹo tư thế đầu hướng cung đứng dậy, nhìn qua khả năng đã chết đi đã lâu.

Hình Tông Liên kinh ngạc nhìn trước mắt hết thảy, cuối cùng, ánh mắt của hắn dời về phía một mực yên lặng chống quái trượng, hành tẩu tại trước người hắn bác sĩ: “Đây là thế nào?”

“Ta không thể tách rời bọn hắn, mặc dù gian ô thi thể cái này rất vô nhân đạo, nhưng các người chúng ta bây giờ còn kém ăn thịt người, gian thi cũng coi như không là cái gì.” Đoạn Vạn Sơn dừng bước lại, quay đầu, lộ ra một bộ cứng cõi khuôn mặt, hướng hắn giải thích: “Nam nhân kia gọi thể khâu, nữ nhân gọi Tác Lan, là cao mạnh bộ tộc một đôi rất phổ thông ngư dân. Ta liền không nói bọn hắn đã từng sinh hoạt đến cỡ nào hạnh phúc, dù sao đối với người bên ngoài tới nói, hạnh phúc của bọn hắn chỉ là rất không có ý nghĩa nam nữ hoan ái. Ta gặp được lúc bọn hắn, bọn hắn đại khái ngay tại không ngừng không nghỉ làm yêu, hàng xóm đã nhìn bọn hắn ba ngày, còn kém cầm lưỡi búa tới cửa chém người. Lúc ấy ta vừa lúc ở cao mạnh bộ tộc trụ sở điều tra, hàng xóm của bọn họ tìm tới ta, hỏi ta có cái gì thuốc có thể hạ độc chết bọn hắn.”

“Người nói như thế nào?”

“Ta nói với hắn, lưỡi búa càng có tác dụng.” Đoạn Vạn Sơn nhìn qua trong phòng hai người, tiếp tục nói, “Nhưng mà lưỡi búa cũng không được, tình huống thực tế là, chỉ cần rời đi Tác Lan, thể đôi liền sẽ dùng làm yêu tần suất để cho mình lấy đầu đập đất, sống sờ sờ đụng nát đầu của mình.”

Đoạn Vạn Sơn Đốn bỗng nhiên, bình tĩnh mở miệng: “Hình đội trưởng, ta liền không bán quan tử, dù sao ta xác thực không có thời gian. Đại khái hơn nửa tháng trước, đạt nạp địa khu kỳ quái điên chứng gây nên chú ý của ta, ta đây đối ca bệnh tiến hành bệnh truyền nhiễm học điều tra qua trình bên trong, phát hiện đầu nguồn khả năng tại cao mạnh bộ tộc trụ sở. Chờ ta lúc đến nơi này, tình huống đã trở nên không thể khống. Cao mạnh trong bộ tộc, có chừng mười phần trăm nhân khẩu, xuất hiện khác biệt trình độ tinh thần dị thường, xuất hiện loại tình huống này, ta đầu tiên cân nhắc là ẩm thực cùng dược vật nhân tố. Nhưng này lúc, cao mạnh bộ tộc tiền tiêu ý thức được tra Lạp Đồ thuộc cấp cần vây quét bọn hắn, xuất phát từ rất nhiều nguyên nhân cân nhắc, cao mạnh bộ tộc quyết

định cả tộc di chuyển. Tại di chuyển trước, của ta điều tra cũng không hoàn thành, ta cùng bộ lạc tù trưởng thương lượng sau quyết định, nhất định phải mang lên những cái kia tinh thần dị thường bệnh nhân.”

Hình Tòng Liên nghiêng đầu một chút, chân thành nói: “Lòng dạ đàn bà.”

“Đương nhiên, ta là bác sĩ, bác sĩ đều như vậy.” Đoạn vạn sơn lý trực khí tráng đạo, có lẽ hẳn nói “Ta là bác sĩ” bốn chữ này lúc quá cường ngạnh, hoàn toàn không giống sắp chết người, đến mức không gian bên trong ban đầu tiếng nghẹn ngào đều bị loại này cường ngạnh áp chế lại, chung quanh trở nên rất yên tĩnh.

Bác sĩ tiếp lấy nói ra: “Mang theo người bị bệnh tâm thần trên thực tế liên lụy đại bộ đội hành trình, tại tiến lên quá trình bên trong chúng ta cũng cần nhắc từ bỏ những người kia, cho nên khi tra Lạp Đồ bộ đưa ra muốn chúng ta giao ra tất cả tinh thần dị thường bệnh nhân sau đó thả những người còn lại lúc rời đi, ta vô cùng vô cùng ngoài ý muốn. Thì ra bọn hắn đại động can qua nguyên nhân lại là những ta kia nghĩ từ bỏ bệnh nhân. Cần nhắc đến rừng mưa tình huống, ta hoài nghi tất cả tinh thần dị thường người bệnh là thu hút cao độ tinh khiết ma túy.”

“Ma túy?” Hình Tòng Liên cắt ngang hẳn.

“Cụ thể tới nói, ma túy là chỉ tất cả khả năng với thân thể người tạo thành tổn thương hóa học vật chất.” Đoạn vạn sơn mạch suy nghĩ vô cùng rõ ràng, cũng không bởi vì bị đánh gãy mà kết thúc tự thuật, “Bởi vậy, ta giao nhau hỏi thăm một chút triệu chứng rất nhỏ bệnh nhân liên quan tới bọn hắn ẩm thực cùng dùng thuốc vấn đề, cao mạnh người biểu thị, tại ta trước khi đi, có một đám không biên giới bác sĩ tổ chức bác sĩ sẽ định kỳ đi vì bọn họ kiểm tra sức khỏe cũng phân phát vitamin loại dược vật, nhưng có chút người dùng cũng chưa từng xuất hiện tinh thần dị thường, mà đổi thành một chút thì xuất hiện nghiêm trọng vấn đề.”

Hình Tòng Liên cảm thấy rung mạnh: “Có người giả mạo không biên giới bác sĩ, lợi dụng rừng mưa dân tộc tiến hành phi pháp ma túy thí nghiệm?”

“Đây cũng là suy đoán của ta.” Đoạn vạn sơn chân thành nói, “Ta là từ sau lúc đó gặp được thủ hạ của ngài, biết được bọn hắn là điều

tra quan viên về sau, ta thỉnh cầu bọn hắc trở lại thôn trang, tiêu hủy tất cả chúng ta chưa mang ra dược vật, bởi vì nơi đó khả năng hỗn có ma túy, mà những độc phẩm kia chính là tra Lạp Đồ mục tiêu chỗ. Trên thực tế, thủ hạ của ngài, là đang trợ giúp ta tiêu hủy dược vật quá trình bên trong, cùng tra Lạp Đồ bộ phát sinh tranh đấu, ngoài ý muốn thu hút cao độ tinh khiết ma túy, bất quá hắc thu hút lượng phi thường nhỏ, tại đơn giản giới đoạn trị liệu về sau, hắc đã không có đáng ngại.”

Từ đầu tới đuôi, đoạn vạn sơn ngũ khí đều phi thường bình tĩnh thản nhiên, những cái kia tràn ngập máu và lửa, tử vong cùng thống khổ quá trình từ trong miệng hắc êm tai nói, giống như đều không phải là cái đại sự gì.

Hình Tòng Liên nghĩ, đoán chừng hắc tại hướng bệnh nhân tuyên bố mạng người không lâu vậy lúc cũng phải cái này ngũ diệu, cho nên hắc cũng có thể dùng thể này bình tĩnh thản nhiên thái độ, đối đãi tử vong của mình.

“Ta hiểu được.” Hình Tòng Liên thản nhiên nói.

Trong lời của hắc không có minh xác tỏ thái độ, có đoạn vạn sơn tràn ngập màu tro tàn khuôn mặt bên trên lại đột nhiên hiện ra một loại vui mừng ý cười, hắc nói: “Ta có thể hiểu được người trách cứ dưới tay mình nguyên nhân, bởi vì nếu như ta học sinh tại ta nói với hắc bệnh nhân này đã chết thời điểm còn muốn mạnh mẽ làm một giờ tim phổi khôi phục ta cũng sẽ là người thái độ này. Vô luận như thế nào, đúng là bọn hắc đang giúp ta, bọn hắc lập hoang ngôn láo xưng là ta cứu được bọn hắc, đại khái chỉ là hiểu rất rõ cách làm người của người, muốn lưu người xuống tới giải quyết vấn đề.”

“Không.” Hình Tòng Liên cắt ngang đoạn vạn sơn, “Người cho bọn hắc làm giới đoạn trị liệu?”

Lúc này, đoạn vạn sơn rốt cục cười khổ: “Chỉ là rất đơn giản trị liệu.”

“Nếu như người không cứu bọn họ sẽ như thế nào?”

“Cái này rất khó nói đi...”

“Được, ta đã biết.” Hình Tòng Liên phát phát tay, “Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, bọn hắc thiếu nợ, ta sẽ ở người trước khi chết còn sạch sẽ.”

Cũng không biết có phải hay không bởi vì hắc câu nói này quá dứt khoát, hắc lời còn chưa dứt, chung quanh thế mà một lần nữa vang

lên tiếng huyền não, Hình Tòng Liên vỗ mạnh vào mồm, hấn cẩn thận nghe một hồi, mới ý thức tới loại kia tiếng huyền não cũng không phải là bợn hấn chỗ không gian phát ra, mà là đến từ bên ngoài.

Đoạn vạn sơn nhìn đồng hồ tay một chút, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, cũng mang theo khó mà diễn tả bằng lời bi thống chi ý.

“Thế nào?” Hình Tòng Liên đang khi nói chuyện, thẳng theo tiếng hướng ra phía ngoài cửa sổ đi đến.

“Chúng ta tại di chuyển quá trình bên trong, có chút bộ tộc cư dân bị tra Lạp Đồ bắt làm tù binh, bợn hấn mỗi ngày sẽ ở trước mặt chúng ta giết một người, buộc chúng ta đi ra cái này tràng ôm.” Đoạn vạn sơn hít một hơi thật dài lên, “Hiện tại, đến hôm nay giết người thời gian.”

...

Đoan Dương nghe được ở ngoài phòng thí nghiệm tiếng huyền não lúc, đang kiểm tra khí thất, bầy khí giống như cảm giác được cái gì, đột nhiên như bị điên chi chi kêu to.

Tàn nhấn đến cực điểm tiếng cười xuyên thấu qua vách tường đánh tới, cái kia hấn là nhân loại phát ra tiếng cười, trong đó hỗn hợp có hấn căn bản nghe không hiểu ngôn ngữ, hấn cẩn thận từng li từng tí đi đến bên cửa sổ, thăm dò hướng ra phía ngoài nhìn lại, dưới lầu trên đất trống, vũ trang phần tử kéo lấy một cái áo rách quần manh người da đen nữ tử đi vào một tòa phá nhà máy trước.

Đoan Dương lần thứ nhất trông thấy như thế không có chút nào nhân tính tràng diện.

Có người cởi quần xuống, dùng một thanh □□ đứng vững nữ nhân đầu, ra hiệu nàng hé miệng phục vụ cho hấn.

Nữ nhân thoi thóp, bị nắm cái mũi, bị ép há miệng ra...

Đoan Dương dời ánh mắt, lầu dưới cảnh tượng thực sự quá mức tàn khốc đáng sợ, hấn nghe thấy có người phảng phất tại đếm ngược cái gì.

Hấn quay đầu nhìn xem trong phòng thí nghiệm ngủ say Lâm Thần, do dự phải chăng hấn là đem Lâm Thần đánh thức.

...

Hình Tòng Liên cũng đứng tại bên cửa sổ, hấn tận lực ẩn nấp mình, tránh cho bị trên lầu đối diện chẳng phải kiệt xuất tay bắn tỉa phát

hiện.

Đoạn vạt sơn tại bên cạnh hấn dựa vào tường mà đứng, giống như là đã nhìn rất nhiều ngày trường hợp như vậy, hấn hai mắt nhẹ hạp, không muốn nhìn lâu dưới tròng điện.

Nữ nhân đã bị không ngừng cửa ra vào khang tính khí giày vò đến miệng sùi bọt mép, đếm ngược âm thanh cũng đã kết thúc.

Tiếng súng vang lên, huyết tương vẩy ra, tiếng cười vang tận mây xanh.

Hình Tòng Liên nhìn một chút dưới lầu cổ kia □□ thi thể, lại yên lặng ngẩng đầu, mắt nhìn đạt nạp lam đến trong suốt trời.

Quyển 5 Chương 189. Năm phù 26

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 189. Năm phù 26

Tác giả: Trường Nhị

Hắn vừa dứt lời, Khang an bỗng nhiên nhấc tay, tích cực nói: “Lão đại, cần ta làm cái gì?”

“Người giúp ta một việc.” Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

“Gấp cái gì lão đại người nói!”

“Cút xa một chút, đừng để ta nhìn thấy người!”

Khang an khổ khuôn mặt: “Thật xin lỗi.”

“Được rồi, cút ra ngoài bắt hai cái tra Lạp Đồ binh sĩ tới hỏi rõ ràng quặng mỏ bố cục, sau đó đem nơi này cụ thể binh lực bố trí tình huống điều tra rõ ràng.”

“Ta đã biết!” Khang an cuối cùng từ sương đánh quả cà trạng thái khôi phục lại, nói xong cũng như gió lao ra cửa.

“Ánh mắt kém đến chết.” Hình Tông Liên liếc mắt tiểu Ngũ, lạnh lùng nói.

...

Lâm Thần khi tỉnh lại, nhìn thấy Đoàn Dương không giống với ngày xưa trầm tĩnh bên mặt.

Người thanh niên mang theo khẩu trang, đang đứng tại bàn thí nghiệm trước, đối trước mắt một phần huyết dịch hàng mẫu không biết đang làm cái gì.

Hắn ho nhẹ âm thanh, Đoàn Dương vội vàng quay đầu, buông xuống trong tay công việc, rửa tay sau ngồi xổm người xuống, lạnh buốt ngón tay dựng vào cổ tay của hắn, đơn giản đo đặc nhiệt độ của người hắn cùng nhịp tim, còn chăm chú kiểm tra hắn con mắt.

Đại khái là bởi vì Đoàn Dương mang theo khẩu trang, Lâm Thần luôn cảm thấy người thanh niên giống như lạnh lùng như vậy một chút, nhưng rất nhanh, mặt mày bên trong lạnh lùng liền bị lo âu nồng đậm thay thế: “Lâm cố vấn, người chỗ nào không thoải mái?”

“Toàn thân đều không thoải mái.” Lâm Thần cười nói.

“Ta rất chân thành hỏi ngươi.”

“Ta cũng rất chân thành trả lời, thật toàn thân đều đau, ngươi nếu là thật nghiên cứu ra kiểu mới độc phẩm, phiền phức cho ta một chút trước.”

“Xin ngài không nên nói đùa.” Đoan Dương nghiêm mặt nói.

Lâm Thần cố hết sức ngồi dậy, bác sĩ bắt đầu tức giận, làm như vậy bệnh nhân, hẳn vẫn là phải trung thực chút.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, lại nhìn về phía bàn thí nghiệm: “Ngươi thật bắt đầu nghiên cứu độc phẩm?”

Đoan Dương có chút xấu hổ: “Ngươi vừa rồi tại đi ngủ, ta liền đem bên ngoài đang đóng sông Hằng khi tra xét một lần, nơi này hầu tử, xác thực có vấn đề.”

“Bị tiêm vào cao độ tinh khiết độc phẩm, đương nhiên là có vấn đề.”

“Loại kia độc phẩm có vấn đề.”

“Kiểu mới độc phẩm tóm lại không giống nhau lắm.”

“Nơi này sông Hằng khi bị tiêm vào độc phẩm, cùng phổ biến độc phẩm không giống nhau lắm, bình thường thành nghiệm sẽ mang theo nghiêm trọng tâm lý khao khát, nhưng nơi này có chút hầu tử mặc dù nóng nảy bất an, nhưng nhìn qua cũng không phải là bởi vì không chiếm được thứ gì mà nóng nảy, bọn hắn càng giống là như cũ ở vào bị tiêm vào độc phẩm sau trạng thái, cái này đều thời gian dài bao lâu, làm sao có thể...” Đoan Dương phối hợp nói, “Ta trước đó cũng không minh bạch, tuần thụ chế được khai thác tân dược cùng loại độc này phẩm có quan hệ gì, nhưng nó khả năng xác thực ảnh hưởng đại não bên trong một loại nào đó vật chất...”

“Xác thực rất kỳ quái.” Lâm Thần giãy dụa lấy muốn đứng lên, “Đi ta đi xem hạ.”

“Ngươi ngươi ngươi, đừng đi lên.” Đoan Dương đem người đè xuống đất, ta đem hầu tử đặt ở phòng thí nghiệm cửa sổ cho ngươi xem, ngươi nằm nhìn.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói: “Không cần, ta hẳn là tin tưởng phán đoán của ngươi.”

“Ai.”

“Ngươi vừa rồi tại làm cái gì?”

“Ta nhìn nơi này có cố tướng trụ, muốn dùng nguyên thủy nhất phương pháp, đem trong máu dục vật phân tầng phân ra, nhìn xem có thể hay không đạt được thu về độc phẩm.”

“Ta hiểu được.” Lâm Thần gật đầu, “Có điều người sau khi làm xong, nhớ kỹ tiêu hủy kết quả, chỉ có chính người biết là được rồi.”

“Ta hiểu.”

“Mới vừa nói đến cái nào rồi?” Hấn hỏi Đoan Dương.

Đoan Dương một bộ người lại ngắt lời biểu lộ, bất quá hấn hay là chăm chú trả lời: “Người nói, người đeo mặt nạ kia bắt chúng ta, là bởi vì ở chỗ này chỉ có hấn có thể cùng chúng ta giao lưu, mà không cần lo lắng chúng ta hướng người nào mật báo. Người cường điệu nói điều này rất trọng yếu, sau đó liền không có hạ văn...”

“Cái này đương nhiên quan trọng, cái này nhắc nhở chúng ta, làm chạy trốn phương án lúc, nhất định phải cân nhắc đến vấn đề ngôn ngữ điểm ấy, nói cách khác, chúng ta chỉ có bắt cóc cái kia vị diện cổ người trốn đi một con đường có thể lựa chọn, đồng thời, nhất định phải trước đó bóp lấy tử huyết của hấn, khiến cho hấn nhất định phải mang bọn ta còn sống rời đi.”

“Chạy trốn?” Đoan Dương trừng lớn mắt, “Chúng ta muốn chạy trốn ra ngoài?”

“Không thì thế nào, ngồi chờ chết?” Lâm Thần xốc lên một chút đập lên trên người thí nghiệm phục, hỏi lại.

“Nhưng mà chúng ta như thế nào mới có thể bắt cóc hấn?” Đoan Dương nghĩ nghĩ, “Phòng giải phẫu bên trong có rất nhiều đao, thực sự không được ta còn có thể bên trên chớ mảnh kính!”

Lâm Thần lạnh lùng nói: “Nơi này hệ thống theo dõi nói cho chúng ta biết, một khi người tùy tiện rút đao chế trụ hấn, chẳng mấy chốc sẽ có binh sĩ xông tới dùng nòng súng AK đem người đánh thành thịt muối...”

“Kia...” Đoan Dương giật cả mình, mặt nhú lại, “Ý của ngài là, chỉ chúng ta hai cái, cần đang theo dõi dưới, bất động thanh sắc chế phục người đeo mặt nạ kia, khiến hấn mang bọn ta ra ngoài, có này làm sao mới có thể làm đến?”

“Ta không biết.”

“Hờ?”

“Chỉ có một cái đại khái phương hướng.”

“Phương hướng nào?”

“Tỉ như người bây giờ luyện cái mê tâm cổ một loại thuốc sao?”

“Thứ gì?” Đoan Dương mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

“Ý của ta là, ta cần một loại khiến hấn ăn hết không biết mình là ai, ngoan ngoãn nghe chúng ta nói được vật, nói ví dụ cùng loại với phun một chút liền có thể gạt người giao ra tất cả gia sản mê huyền phun sương.”

“Không tồn tại loại thuốc này vật, vậy cũng là gạt người.” Đoan Dương nghiêm mặt nói.

“Thế này a, người quá thành thật.” Lâm Thần có chút tiếc nuối nói, “Vậy chúng ta xong đời.”

Đoan Dương đột nhiên nói: “Người nói là, đao không được, nhưng hạ được có thể?”

Lâm Thần gật đầu: “Đao không được nguyên nhân rất đơn giản, chúng ta chỉ có một lần cơ hội, người rất khó đang theo dõi hạ dùng vũ khí lạnh ẩn nấp chế trụ mệnh của hấn mạch.”

“Vậy nếu như là kim tiêm chứ?”

“Ừm?”

“Cỡ nhỏ ống tiêm ống chích...” Đoan Dương nhìn xem gian ngoài hầu tử, đột nhiên nói.

Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, minh bạch Đoan Dương ý tứ: “Ta nghĩ, tạm thời có thể thử một lần, không được cũng là chết, không có gì lớn.”

Đoan Dương hít vào một hơi thật dài, dờ khóc dờ cười: “Lâm cố vấn, ngài đều bệnh nặng như vậy, có thể không ra nói giỡn sao?”

“Nói đùa rất tốt, tối thiểu có thể che giấu ta hiện tại chân thực tâm tình.”

“Người tại sao muốn che giấu?”

“Bởi vì ta sợ người biết ta hiện tại bệnh được nhanh chết mất đi kiên trì tín niệm a.”

“Lâm cố vấn...” Thanh niên bác sĩ lần nữa sàu mi khổ kiếm.

“Đoan Dương.” Lâm Thần đột cất cao âm lượng.

Trước mắt hấn người thanh niên lần nữa giật cả mình.

“Nếu như người muốn sống đi ra nơi này, đừng lại đem bất kỳ tâm tình gì viết lên mặt.”

“Ta... Ta tận lực.”

【 hai 】

Rừng mưa mặt trời lặn dần dần từ hạ tư dãy núi một bên hạ xuống, hắc ám dần dần bao trùm lên toàn bộ rừng rậm.

Hình Tòng Liên trước thủ hạ đã sớm tứ tán ra, riêng phần mình làm việc, hắc thì một người ngồi trong phòng hút thuốc.

Gian ngoài là bụng đói kêu vang cao mạnh người chia ăn cận tòn lương khô thanh âm, lửa than thiêu đến lớp bộp, hỗn hợp có phụ mẫu an ủi con cái, tình lữ tương hổ kể ra thanh âm, đương nhiên, còn có bác sĩ một lần cuối cùng kiểm tra bệnh hoạn tình trạng thanh âm, tóm lại những cái kia nhu hòa cao mạnh nói xong tại Hình Tòng Liên trong tai, rất khó được khiến hắc cảm thấy bực bội.

Hắc thuốc lá đầu gáy xa, đang cò khô chòng lên nằm ngủ

Cửa phòng bị người đẩy ra, đoạn vạn sơn tập tễnh thân ảnh xuất hiện tại cửa ra vào.

Hình Tòng Liên há to miệng, không chờ hắc mở miệng, đoạn vạn sơn một tay lấy cửa đóng lại. Cửa đóng lại trong nháy mắt kia, đoạn vạn sơn cả người giống như là bị rút đi cột sống, lấy mắt thường có thể thấy được trạng thái sụp đổ xuống tới, phanh té ngã trên đất.

Hình Tòng Liên phải đất đứng lên, đem người đỡ đến đồng cỏ khô bên trên nằm xuống. Đoạn vạn sơn nằm trên đồng cỏ, giống như là một đoạn ngọn nến đã thiêu đốt đến sinh mệnh cuối cùng thời gian, đã dùng hết hắc tất cả khí lực. Hắc hơi mở mắt, dùng một loại suy yếu lại nghiêm túc ánh mắt nhìn chăm chú lên hắc, phảng phất có rất nói nhiều cần nói.

Hình Tòng Liên phi thường không thoải mái: “Đoàn lão sư ngươi cái dạng này không đúng, rất như là cần uỷ thác, nhưng ta không muốn nghe.”

“Không phải uỷ thác.” Đoạn vạn sơn giãy dựa lấy, muốn đưa tay trong ngực tìm kiếm, “Ta trong ngực thăm dò bình rượu, nhanh lấy ra nhìn xem có hay không ném hỏng.”

Hình Tòng Liên cúi đầu, gập đoạn vạn sơn tay phải run rẩy, kéo nửa điểm đều không có kéo ra áo jacket áo khóa kéo, hắc nhíu mày, giúp chuyện, quả nhiên tại đoạn vạn sơn trong ngực đang nằm một bình lớn chừng bàn tay rượu: “Ta quê quán bắc thị rượu xái, Nguru Lan núi.”

Đoạn vạn sơn nằm trên mặt đất, giãy dựa lấy muốn ngồi dậy.

Hình Tòng Liên thực sự nhìn không được, đem người đỡ ở trên tường dựa vào tốt.

Đoạn vạn sơn đem rượu bình đưa cho hắn.

Hình Tòng Liên cũng không có tiếp: “Đây coi là cái gì?”

“Tạ lễ.”

“Lễ quá nhẹ.”

“Nhưng tình nghĩa nặng.”

Đoạn vạn sơn tay cầm chạm đất nâng tại giữa không trung, cũng nói: “Đây là ta thiên tân vạn khổ nắm bằng hữu từ bắc thị mang tới, một mực không có bỏ được uống, thả rông đã mười năm.”

“Vậy ta thì càng không thể nhận, bởi vì ngươi câu kế tiếp khẳng định phải nói, dù sao đời ta cũng không có cơ hội uống.” Hình Tòng Liên nhếch miệng, phi thường lãnh khốc địa đạo.

“Ha ha ha ha ha ha.” Đoạn vạn sơn đột nhiên cười mở cười lên, hắn tiếng cười suy yếu, có loại coi nhẹ sinh tử thoải mái. Hắn không biết lấy ra khí lực, dùng sức vịn ra nắp bình, thẳng rót một miệng lớn: “Ta còn có cơ hội uống.”

Dưới ánh trăng, bác sĩ sắc mặt trắng bệch, đại khái là người sắp chết, Hình Tòng Liên ngoài ý muốn từ đoạn vạn sơn tầm kia lão nông giống như trên mặt, nhìn ra một chút lúc tuổi còn trẻ anh tuấn hương vị. Thật ra lúc tuổi còn trẻ cái từ này cũng không đúng, hắn nhìn qua đoạn vạn sơn sơ yếu lý lịch, vị bác sĩ này vừa qua khỏi bốn mươi, ần Liên hiệp quốc hiện hữu tuổi tác giai đoạn phân loại, hơn bốn mươi tuổi vẫn chỉ là thanh niên. Nhưng đại khái là tại đạt nạp tuế nguyệt quá thúc người già, đoạn vạn sơn nhìn qua viễn siêu ra bản thân chân thực tuổi tác.

Hình Tòng Liên nhin không được mở miệng: “Ngươi không thể chết.”

“Ngươi đều là cần chết.”

“Tình trạng của ngươi bây giờ khiến lão tử cảm thấy, lão tử thiên tân vạn khổ đến đạt nạp giúp ngươi cứu người, ngươi thấy ta an tâm, nói chết thì chết, để cho ta cảm thấy giúp ngươi chính là hại chết ngươi.”

Đoạn vạn sơn lắc đầu, hắn cong lên đầu gối, đem ống quần từng tầng từng tầng cuốn lên, Hình Tòng Liên lúc này mới nhìn thấy ống quần hạ che giấu nhiều ngày vết thương. Cái kia hắn là xuyên qua tính vết thương đạn bắn, bị một cây gậy gỗ ngăn chặn vết thương,

hư thối trong vết thương, bùn nhão giống như tanh hôi máu còn tại chảy ra. Đoạn vụn sơn tựa hồ là đang trên vết thương đắp thảo dược loại đồ vật, nhưng đối với vết thương đạn bắn tới nói, loại này trị liệu căn bản là hạt cát trong sa mạc.

Hình Tông Liên nâng lên ánh mắt, nhìn xem bác sĩ uống rượu về sau, hơi có vẻ mặt đỏ thắm, nhưng hẳn rất rõ ràng, loại này hồng nhuận càng giống là hồi quang phản chiếu.

“Ung thư máu, độc tố đã xâm nhập toàn thân, cắt đều vô dụng, bất quá ta không có ý gì, chỉ là nói cho người, nếu như người không đến ta cũng phải chết.” Đoạn vụn sơn nói, “Bất quá chỉ là chết được không quá đáng giá.”

“Người cảm thấy người bây giờ chết được đã làm cho rồi?” Hình Tông Liên hỏi lại.

“Ha ha.” Đoạn vụn sơn lồng ngực bởi vì ý cười cùng ốm đau mà phập phồng, “Ta cái này thuộc về đụng vào đành phải ngạnh kháng, bằng không chứ?”

Đoạn vụn sơn hỏi ngược một câu “Bằng không thì sao”, Hình Tông Liên đột nhiên nghĩ lại xuống, không phải chính là buông xuống hơn ngàn cao mạnh người mặc kệ, một mình chạy trốn, đối với giống đoạn vụn sơn dạng này người mà nói, cũng không tồn tại loại này lựa chọn.

Hắn lần nữa cười lạnh, hẳn phát hiện mình cười lạnh số lần từ khi đi vào đặt nẹp sau càng ngày càng tăng.

“Người có hay không nghĩ tới, nếu như người còn sống, tại người tiếp xuống trong cuộc đời, nói không chừng có thể cứu vớt so bên ngoài nhiều gấp bội thậm chí gấp hai mươi lần người?”

“Tại ta trúng đạn trước đó, cũng không biết mình sẽ chết.”

“Nếu như người biết mình sẽ chết chứ?” Hình Tông Liên kiên trì.

“Người không phải hỏi như thế hà khắc vấn đề?”

“Đó là cái phi thường thú vị đầu đề, hỏi người sắp chết những vấn đề này, rất có ý nghĩa.”

Đoạn vụn sơn rủ xuống tầm mắt, phảng phất tại suy nghĩ sâu xa, Hình Tông Liên rất rõ ràng nhìn thấy vị bác sĩ này trên mặt thoáng hiện qua các loại cảm xúc, cuối cùng, trải qua nghĩ sâu tính kỹ, đoạn vụn sơn ngẩng đầu nhìn hẳn: “Ta có lẽ còn là sẽ hỗ trợ đi.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì chuyện tương lai không ai nói rõ được, tương lai một vạn người tự có thể cứu bọn hắc người. Đồng thời ta rất xác định, nếu như ta nhìn thấy những này cao mạnh người sắp chết mà không đưa tay, vậy ta nhất định cả một đời đều sống ở hối hận cùng áy náy bên trong, kia so chết còn thống khổ. Mà ta nghĩ, thủ hạ của ngài nhóm, cũng nghĩ như vậy.” Đoạn vạn sơn chậm rãi nói.

“Người làm sao sắp chết còn muốn làm hòa sự lão.” Hình Tông Liên lần nữa bực bội.

“Rất xin lỗi đem ngài cuốn vào chuyện này.” Đoạn vạn sơn lần nữa trình trọng nói xin lỗi.

“Người có ý tứ gì?” Hình Tông Liên trừng mắt liếc hắc một cái, “Ta thoát nhìn như là lạ bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này nóng nảy người sao?”

Đoạn vạn sơn lắc đầu, thờ dài nói: “Bởi vì ngài một mực tại đối với ngài thủ hạ tức giận.”

“Người của ta ta còn chửi không được rồi?”

“Ngài biết ta không phải ý tứ này.”

“Ta tức giận không phải là bởi vì bọn hắc, bọn hắc tới tìm ta, thậm chí người cuối cùng tìm tới ta, ta đều cảm thấy không có gì...”

“Ừm?”

“Chỉ cần lý do đang lúc, giải quyết những này để các người muốn chết muốn sống vấn đề, với ta mà nói đều là tiện tay mà thôi.” Hình Tông Liên rút điếu thuốc, ngậm lên miệng, dùng cái bật lửa dùng địa điểm Nhiên.

Đoạn vạn sơn có chút há mồm, nhìn xem hắc, hơi kinh ngạc.

“Đây chính là ta loại người này tồn tại ý nghĩa.” Hình Tông Liên bình tĩnh nói.

Rừng mưa Ngân Nguyệt mới lên, sáng đến quá phạm.

Qua thật lâu, đoạn vạn sơn mới mở miệng: “Có người xác thực một mực rất nóng nảy.”

“Ta nóng nảy là bởi vì việc tư.” Hình Tông Liên ngữ khí lại không tốt.

“Như người loại này người, sẽ còn bị việc tư phiền não?” Đoạn vạn sơn tựa ở trên tường, ngửa mặt lên trời uống một hớp rượu.

Hình Tông Liên cảm thấy, đoạn vạn sơn đại khái là thật sắp đi đến điểm cuối cuộc đời, càng ngày càng không giống trước đó người lão

nông kia dân, dù sao lão nông dân sẽ không đổi ân nhân sắc bén như vậy.

“Nếu có người đang chờ người về nhà, nhưng người tạm thời không thể trở về nhà, người không cảm thấy bức bối sao?”

“Phu nhân của ngài?” Đoạn Vạn Sơn hỏi.

“Không phải.”

“Kia là?”

“Ta... Bằng hữu, nhưng cũng có thể là tương lai bạn trai.” Hình Tông Liên rất thẳng thắn nói.

“Tương lai?”

“Bởi vì ta tại chúng ta xác lập tình cảm trước, đột nhiên bị ngu xuẩn thủ hạ làm đến xử lý các người cái này đồng phá sự, không biết ta lúc trở về hẳn vẫn sẽ hay không tiếp nhận ta.”

Đoạn Vạn Sơn rượu kém chút bị rượu hắc ở: “Hay là bạn trai?”

“Người sợ cùng?”

Hắn lời còn chưa dứt, đã thấy đoạn Vạn Sơn thất thần nở nụ cười, bác sĩ cầm rượu lên bình, lại nhấp một hớp nhỏ, nhìn về phía ngoài cửa sổ mặt trăng, thật lâu không nói gì.

Gặp đoạn Vạn Sơn một bộ ngay tại tưởng niệm người nào bộ dáng, Hình Tông Liên vội vàng lui về phía sau một chút: “Ta không phải rất muốn nghe người tình sử.”

Đoạn Vạn Sơn cười: “Ngài liền nghe nghe xong đi, nghe một chút người sắp chết cảm ngộ, nói không chừng đối người có dẫn dắt chứ?”

“Kia tốt.” Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, nghiêm túc nói.

...

Trong phòng thí nghiệm, Đoan Dương bụng đói kêu vang.

Bởi vì Lâm Thần lần nữa thiếp đi, mà người đeo mặt nạ lại không có đến, hẳn chỉ có một người tiếp tục hoàn thành lúc trước vì hoàn thành rút ra công việc, thuận tiện xem xét nơi này tất cả sông Hằng khí huyết dịch hàng mẫu.

Hắn buông xuống cuối cùng một chi ống nghiệm, mở rộng xuống cánh tay, hướng bàn thí nghiệm bên cạnh mặt đất nhìn lại.

Lâm Thần bực lấy mấy món thí nghiệm phục, lần nữa ngủ thật say. Mặc dù Lâm Thần không ngừng đang nói đùa, nhưng Đoan Dương phi thường rõ ràng, Lâm Thần thanh tỉnh thời gian đã càng ngày

càng ít, hẳn lúc trước đã đem trong phòng thí nghiệm không có nước còn dung môi pha loãng đến 75%, cho Lâm Thần làm đơn giản trừ độc xử lý, nhưng rất hiển nhiên, Lâm Thần hiện tại cần chính là liều lượng cao chất kháng sinh, trợ giúp hẳn đối kháng thể nội vi khuẩn. Hẳn nhìn đồng hồ, cầm còn ngồi xổm người xuống, từ tầng tầng bác sĩ thí nghiệm bào bên trong, đem Lâm Thần thụ thương tay cầm ra triển khai.

Bởi vì lòng bàn tay vết thương nhiễm trùng sinh mủ nát rữa quan hệ, Lâm Thần nguyên bản tái nhợt thon gầy bàn tay toàn bộ sưng lên, liên đới ngón tay đều sưng đỏ không ra, biến thành ban đầu gấp hai thô. Đoan Dương dùng bông dính cồn, cho hẳn sạch sẽ vết thương, ố vàng nước thuận vết thương chảy xuống.

Vết thương trừ độc vốn là hẳn là kịch liệt đau nhức, nhưng mà Lâm Thần chỉ là hơi có vẻ bất an trong giấc mộng vùng vẫy dưới, ngay cả mí mắt đều không có mở ra, Đoan Dương trong lòng sầu lo càng sâu.

Hẳn cho cồn đắp lên nắp bình, một lần nữa đứng lên, đem đồ vật quy vị, một lát sau, Lâm Thần mới miễn cưỡng tỉnh lại.

Đoan Dương cúi đầu nhìn lại.

Mới từ nửa hôn mê trạng thái tỉnh táo lại Lâm Thần ráng chống đỡ lấy mở mắt ra, khi nhìn đến hẳn sát na, Lâm Thần ánh mắt bên trong tán loạn tiêu cự tại rất thời gian ngắn trong phòng tụ lại, trong nháy mắt khôi phục thanh minh.

Đoan Dương nghĩ, Lâm Thần ý chí lực đại khái là hẳn thấy qua cường đại nhất một trong.

“Người giết hầu tử rồi?” Nằm dưới đất Lâm cố vấn hít hà trong không khí hương vị, hướng phòng giải phẫu vị trí nhìn lại.

Đoan Dương ngồi xổm người xuống: “Đang vì ngày mai đại đào vong làm chuẩn bị.”

“Kia toàn bộ nhờ người a, bưng bác sĩ.” Lâm Thần cố giả bộ vui vẻ nói, “Chẳng qua nếu như đến lúc đó có cơ hội thân thể ta tình huống không cho phép, ta hi vọng một mình người đi.”

Nghe vậy, Đoan Dương chấn động mạnh một cái. Hẳn nhìn xem trong khoảng thời gian ngắn bởi vì lây nhiễm mà cấp tốc suy yếu xuống tới, lại một mực không ngừng dùng các loại nói kích thích hẳn

tĩnh lại tâm lý học cổ vấn, ngồi quỳ chân trên mặt đất, đưa tay dựng vào Lâm Thần nóng hổi cái trán.

“Lâm cổ vấn, ta một mực đang nghĩ người nói « bí mật “, mặc dù người một mực tại nói cần chết, nhưng lại chưa hề buông tha, không phải sao?”

Lâm Thần không nói gì, chỉ là nằm trên mặt đất, suy yếu thờ dốc.

Đoan Dương có chút lo lắng, hẳn cảm thấy mình càng phát ra không dò rõ Lâm Thần ý nghĩ, chỉ có thể ý đồ gọi lên đối phương sinh tồn ý chí: “Không có người như vậy tồn tại sao, người muốn vì chi kiên trì, cố gắng chống đến người cuối cùng.”

“Đương nhiên là có.” Lâm Thần khóe miệng lộ ra mỉm cười.

“Là ai a?” Đoan Dương thuận miệng hỏi.

“Đương nhiên là ta yêu người, đồ đàn.” Lâm Thần thản nhiên nói.

Quyển 5 Chương 190. Năm phù 27

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 190. Năm phù 27

Tác giả: Trường Nhị

.” “Trung thực giảng, Lâm cố vấn, ta thật rất muốn trở thành vì người dạng này người...”

Lâm Thần nói: “Phía dưới nửa câu có phải hay không: Nếu như ta giống như người, hiện tại khả năng đã cùng với lão sư.”

“Không có khả năng... Lão sư không có khả năng cùng với ta.” Đoan Dương cắt ngang hẳn.

“Người muốn nói liền nói, ta không sẽ hỏi vì cái gì.”

Đoan Dương cúi đầu, nhìn xem Lâm Thần đen nhánh an hòa đôi mắt, hẳn nói: “Bởi vì, ta đối lão sư làm rất quá đáng sự tình.”

Lâm Thần nhíu nhíu mày, thần sắc nghiêm nghị lại: “Người làm cái gì?”

“Ngày ấy, chúng ta phòng thí nghiệm lên một cái hạng mục lớn, tất cả mọi người nhện rất nhiều ngày đêm, chính vào nghỉ hè, ngày đó lão sư cũng tới, thí nghiệm xảy ra chút vấn đề, lão sư lưu đến đã khuya, nói ngủ phòng nghỉ, nếu như xảy ra vấn đề có thể tùy thời gọi hẳn. Lúc đầu phòng nghỉ giường liền không đủ, ta ngay tại lão sư bên giường ngả ra đất nghỉ, nhưng lão sư để cho ta lên giường ngủ, đừng để bị lạnh, ta liền lên đi. Ta... Ta cùng lão sư ngủ đây một cái giường.”

“Ừm... Sau đó thì sao?”

“Sau đó, chúng ta ngủ rồi, ta thực sự rất thích lão sư, lão sư liền ngủ ở bên cạnh ta, nhện không được ôm lấy hẳn, hôn một chút hẳn, lão sư khẳng định là biết rồi. Từ sau lúc đó, lão sư giống như cảm xúc đều rất không thích hợp, thí nghiệm kết thúc về sau, mùa hè kia hẳn liền lại chưa từng tới, về sau, chúng ta liền tiếp vào hẳn từ chức đi tham gia viện trợ chữa bệnh hành động tin tức, hẳn nhất định là bởi vì chán ghét ta, nhưng lại không muốn ảnh hưởng ta mới đi...” Đoan

Dương dừng lại, hít một hơi thật sâu, tiếp tục nói, “Lúc mới bắt đầu nhất, ta mỗi ngày đều không ngừng gọi điện thoại cho hấn, còn phát vô số đầu tin nhắn, ta muốn theo hấn nói xin lỗi ta muốn nói thật xin lỗi, nhưng hấn điện thoại mãi mãi cũng là tắt máy, tin nhắn cũng chưa bao giờ qua trở lại, về sau, ta từ theo hấn bước chân học tử nơi đó nghe được tin tức của hấn, ta khiến học tử thử thăm dò hỏi qua lão sư, lão sư rất rõ ràng biểu thị để cho ta đừng đi đạ nạp, tử tế ở lại trong nước.” Đoan Dương dụi dụi con mắt, “Hiện tại nhớ tới, hay là ta không đủ dũng cảm, thật đến nơi đây mới phát hiện, cũng chính là khoảng cách ngắn như vậy, ta sớm nên mua tấm vé phi cơ tới, luôn có thể gặp được sư phụ, ở trước mặt cùng hấn nói xin lỗi. Là lỗi của ta, thật xin lỗi... Thật thật xin lỗi...” Đoan Dương cảm xúc càng thêm sa sút, nhớ tới nhiều như vậy phát ra sau miếu không tin tức bưu kiện, hấn đột nhiên khổ sở phải nói không ra nói tới.

“Người qua đây.” Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng.

Đoan Dương mắt đỏ vành mắt, nhìn xem hấn.

“Cúi đầu đến một chút.”

Dựa theo Lâm Thần chỉ thị, hấn không rõ ràng cho lắm mà cúi thấp đầu, sau một khắc, một con gầy gò bàn tay, ôn nhu vuốt vuốt tóc của hấn.

“Người làm sao dần như vậy a, nếu như là bởi vì chán ghét người hôn cùng ôm, hấn mở rộng có thể nghĩ ra một vạn loại phương pháp sửa trị người, tại sao muốn mình rời đi chứ?”

Đoan Dương nghe thấy hấn nói như vậy.

...

Đoan Dương đoạn vạn sơn bắt đầu kể chuyện thời điểm, Hình Tông Liên liền đã hối hận.

Bởi vì đoạn vạn sơn sắp chết, vô luận hấn giảng cố sự cỡ nào ngọt ngào, đều đương nhiên là cái bi kịch, mặc dù bi kịch khiến người tình ngộ, nhưng nghe toàn tâm tình không tốt.

“Thật ra ta cũng không có vĩ đại như vậy, từ bỏ trong nước lương cao viện y học công việc đến nạp địa khu đến giúp trợ chữa bệnh, là bởi vì ta thích học sinh của mình.”

Hình Tông Liên thuốc lá vừa vắn đốt xong, kém chút bông tới ngón tay, hấn nhìn xem đồng cỏ bên trên dựa tường mà ngồi bác sĩ, hỏi: “Như thế kính bạo, thầy trò yêu nhau?”

“Đúng đấy, hay là cái nam sinh.” Đoạn vạn sơn thân nhiên nói.

Hình Tông Liên trừng mắt đoạn vạn sơn, mở to mắt.

Đại khái là gặp hẳn phản ứng này, đoạn vạn sơn nói: “Lúc ấy cảm thấy, mình thích cái nam nhân, hay là học sinh, cùng sấm sét giữa trời quang đồng dạng. Như vậy ngây ngô nam sinh, lớn lên so người cao lớn, mỗi ngày vây quanh người gọi lão sư lão sư, toàn tâm toàn ý tôn kính cùng sùng bái người, mà người nghĩ lại là những cái kia viễn siêu thầy trò tình nghĩa ở giữa sự tình, cảm thấy mình đặc biệt không đạo đức. Dù sao yêu đương cùng hút độc, đều là gai kích trong đầu bài tiết nhiều ba án, ta nhìn thấy hẳn liền vui vẻ, cảm thấy rất thích, dù sao thích cũng không có gì đạo lý. Cho nên so với người khác, ta đặc biệt chiếu cố hẳn, hẳn cho là ta nhằm vào hẳn, vẫn dùng nai con đồng dạng con mắt nhìn ta, mỗi ngày đi theo làm tùy tùng chạy đông chạy tây, liền vì để cho ta đối với hẳn và nhan duyệt sắc một chút như vậy.”

Đoạn vạn sơn nói lên chuyện này lúc ngữ khí vô cùng lạnh nhạt, thậm chí không có nửa điểm thống khổ cảm xúc, lộ ra rất vui vẻ.

“Từ người thích một người, đến người hạ quyết tâm rời đi một người, trong lúc này tất nhiên xảy ra chuyện gì à?”

“Đương nhiên. Ngay từ đầu là chính ta nghĩ quẩn, mặc dù thích lại không dám tranh thủ. Ta đương nhiên cũng nghĩ qua cho học sinh thổ lộ chuyện này, nhưng lại cảm thấy kéo không xuống mặt, dù sao cứ như vậy kéo lấy. Thẳng đến có một ngày, ta nghe nói hẳn nói chuyện cái bạn gái, ta nhìn cô bé kia ôm lấy tay của hẳn đi vào trường học, hẳn đưa tay vuốt vuốt nữ hài đầu, hình tượng đẹp vô cùng... Ta lúc này mới ý thức được, ta không sai biệt lắm rất cục có thể buông tay.”

“Người cái này không gọi buông tay.”

Đoạn vạn sơn vừa đem bình rượu để dưới đất, lần này trên mặt đất sờ soạng nửa ngày đều không có sờ đến. Hình Tông Liên nhìn xem hẳn mất đi tiêu cự ánh mắt, chỉ sợ là ung thư máu mang tới độc tố xâm lấn hẳn thần kinh thị giác, đến mức hẳn thị giác dần dần lui. Hẳn đưa tay, cầm lấy kia bình Ngưu Lan núi rượu xái, đưa tới đoạn vạn sơn trên tay.

“Đúng đấy, không gọi buông tay, đều không có có được qua, chỗ nào có thể để buông tay chứ?” Đoạn vạn sơn nhấp một hớp nhỏ rượu,

nói: “Lúc ấy ta vừa hay nhìn thấy đọt nạt địa khu giới thiệu cùng không biên giới bác sĩ chiêu mộ thông cáo, liền đi tham gia. Hiện tại nhớ tới, lúc ấy có lẽ còn là nhìn hấn nói chuyện bạn gái, cho nên tức giận, nhưng lại không có lý do nổi giận, chỉ có thể tự ngược. Hiện tại mình đem mệnh đưa ở chỗ này, hồi tưởng lại thật có chút hối hận, lúc ấy làm gì nghĩ như vậy không thông.”

“Xác thực ngu xuẩn.” Hình Tòng Liên bình luận.

Trong thoáng chốc, Hình Tòng Liên phảng phất nhìn thấy đoạn vạn sơn hướng hấn giơ ngón giữa. Loại động tác này từ một cái nhìn giống lão nông dân, thực chất bên trong lại tràn ngập lỗi lạc học giả khí tức người làm, hết sức không hài hòa, đến mức hấn căn bản không kịp phản ứng, liền nghe đoạn vạn sơn tiếp tục nói.

“Ít đứng đấy nói chuyện không đau eo. Tại gặp được vấn đề tình cảm lúc, không phải tất cả mọi người có thể như người loại này người, có quyết tâm, có nghị lực thậm chí có đầy đủ năng lực theo đuổi chỗ yêu, rất nhiều người thậm chí đều không làm rõ ràng được tình cảm của mình, đang do dự bên trong thả đi chân ái...”

“Ta đương nhiên không đau eo, bởi vì ta gặp được loại này có quyết tâm có nghị lực thậm chí có can đảm truy cầu chỗ yêu người.” Hình Tòng Liên nói.

Đoạn vạn sơn kếm chút đem nuốt xuống rượu phun tới, trên mặt hấn nổi lên đỏ ửng, quay đầu tức giận nói: “Đối một kẻ hấp hối sắp chết tú ân ái, người không cảm thấy rất quá đáng sao?”

Hình Tòng Liên giang tay ra: “Ta chỉ là đang nói lời nói thật.”

“Rất hâm mộ người.” Đoạn vạn sơn giơ chai rượu lên, hướng hấn xa xa một kính.

“Ta cũng rất hâm mộ chính mình.” Hình Tòng Liên nghiêm túc nói. Đêm hôm ấy, đoạn vạn sơn đại khái thật coi hấn là thành tri kỷ, nói với hấn nhiều vô cùng.

Cái gì hi vọng hấn có thể giúp mang một ít tin tức ra ngoài, khiến đọt nạt tổng viện đồng sự tạm thay viện trưởng, người quản lý bệnh viện công việc loại hình. Sau khi nói đến đây, đoạn vạn sơn còn thuận tiện đề hạ bệnh viện gần nhất thiếu quỹ ngân sách, có người có thể nhiều ném điểm tốt nhất.

Hình Tòng Liên luôn cảm thấy đối phương thừa cơ tai kiếp Phú tế bản, nhưng đoạn vạn sơn loại người này trước khi chết tâm nguyện

cái nào đơn giản như vậy, hấn còn hỏi hấn có biết hay không cái gì thổ người giàu có, hi vọng có người có thể lại ném ít tiền, thúc đẩy đạt nạp rừng mưa virus quan sát tiền tiêu thành lập. Đoạn vạn sơn nói, nếu như lúc đương thời dạng này trạm quan sát điểm tồn tại, bệnh AIDS khả năng không có cơ hội truyền ra Châu Phi rừng mưa, cũng tại toàn cầu phạm vi bên trong giết chết hơn ngàn vạn người, cho nên vẫn rất trọng yếu.

Đoạn vạn sơn bây giờ nói quá nói nhiều, đến cuối cùng, Hình Tông Liên thực sự nhin không được, hỏi: “Người không cảm thấy đối một cái mới quen người xách nhiều như vậy yêu cầu quá phận sao?” “Cái kia có thể làm sao bây giờ, ta sắp chết, còn có nhiều chuyện như vậy không làm xong, cùng người nói nói thế nào?” Đoạn vạn sơn nói.

Đại khái bởi vì hấn quá lễ thẳng khí hùng, Hình Tông Liên căn bản tìm không ra bất kỳ phản bác nào: “Người còn không bằng nói một chút người cùng người vị học sinh kia, cần ta giúp người mang thứ gì cho hấn?”

Đoạn vạn sơn lắc đầu: “Đặc địa cho hấn biết ta chết đi, còn mang ta di vật cho hấn, thế này quá tận lực.”

“Vậy người muốn như thế nào?”

“Ta nhớ hấn có thể làm cái thầy thuốc tốt.”

...

Hình Tông Liên ra khỏi phòng, đem cửa nhẹ nhàng khép lại.

Nhà máy bên trong cao mạnh người rất nhiều đều trong nháy mắt thanh tỉnh, dùng một loại cảnh giác lại mang theo hỏi ý ánh mắt nhìn hấn.

Không cần ngôn ngữ, Hình Tông Liên mắt nhìn cửa, lại xông tất cả mọi người nhẹ gật đầu, ra hiệu đoạn bác sĩ vẫn còn sống, nhưng cái này còn sống, cũng chỉ là tạm thời mà thôi.

Vương Triều ngay tại nơi hẻo lánh bên trong thao tác máy tính, Hình Tông Liên đi qua, đối người thiếu niên nói: “Đem trong nhà video tìm ra, ta muốn thấy nhìn hấn.”

Quyển 5 Chương 191. Năm phù 28

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 191. Năm phù 28

Tác giả: Trường Nhị

.” Hình Tòng Liên thản nhiên nói. mặc dù hắc lão đại trong giọng nói cũng không có quá nhiều cảm xúc, có theo Hình Tòng Liên nhiều năm như vậy, Vương Triều trong nháy mắt cảm giác được hắc lão đại trong giọng nói thật sâu hối hận ý vị, tóm lại hắc lão đại một mực là nắm đại cục trong tay dáng vẻ, hối hận loại chuyện này phảng phất là không có khả năng xuất hiện ở trên người hắc.

Wương Triều quay đầu, lại không biết phải an ủi như thế nào.

Nhưng mà khiến hắc ngoài ý muốn chính là, hắc lão đại vậy mà trực tiếp lấy điện thoại cầm tay ra, bấm điện thoại bớt cảnh sát.

Đầu bên kia điện thoại.

Trương nhỏ lòng đồng chí đã ba ngày ba đêm chưa có chớp mắt, Vương Triều không ở đây, thiếu tra điện tử tài liệu chủ lực, ngay cả hắc đều bị kéo đi xem thu hình lại. Nhưng mà vô luận bọn hắc cố gắng thế nào, chiếc kia cỡ nhỏ xe hàng chính là giống như quỷ mị, biến mất tại không có giám sát trên đường nhỏ. Đã nhiều ngày như vậy đi qua, Lâm cố vấn khả năng bị trói đến bất kỳ một chỗ, mà lại căn cứ hiện trường điều tra, bọn cướp thủ pháp phi thường chuyên nghiệp, trương nhỏ lòng thậm chí đang suy nghĩ liên quan tới dữ nhiều lành ít sự tình.

Bởi vậy, đương điền thoại di động của nàng chấn động, điện báo người tính danh thoáng hiện lúc, nàng cho rằng kia là mấy ngày không ngủ sinh ra ảo giác.

Nàng run run rẩy rẩy nhận điện thoại, đầu bên kia điện thoại quả nhiên truyền đến Hình đội trưởng thanh âm trầm thấp khàn khàn.

“Lâm Thần mất tích?” Hình đội trưởng câu nói đầu tiên hỏi chính là cái này.

“Hình... Đội trưởng...” Nữ cảnh sát giật cả mình, trong nháy mắt cất cao âm lượng, “Người đã đi đâu!” Nàng nói, nước mắt liền không tự chủ được chảy ra.

“Một chút cái khác công vụ, nói cho chuyện của ta trải qua, đem tương quan vật liệu phát cho Vương Triều.” Thanh âm bên đầu điện thoại kia tinh táo mà dứt khoát, nàng thậm chí cho rằng tại cùng cái gì người máy nói chuyện. Có đại khái là bởi vì thanh âm bên đầu điện thoại kia không có chút nào cảm xúc, cũng làm cho nàng có thể dần dần bình tĩnh trở lại. Nàng dứt quãng nói thật lâu, nàng nói kia phong quý dị định ngày hẹn tin, nói cùng nhau mất tích súng vật bệnh viện nhân viên, nói cuối cùng, đầu bên kia điện thoại chỉ còn lại đều đều tiếng hít thở.

“Đại khái chính là như vậy.” Nàng nói.

“Ta hiểu được, cảm ơn, còn có, thật xin lỗi.”

Hình Tông Liên cúp điện thoại.

Vương Triều đã nhận được nữ cảnh sát gửi tới tương quan vật liệu, ở xa Hoàn Cảnh chúng nhân viên cảnh sát phát động hai tình cảnh lực tìm kiếm đều không có kết quả gì, bọn hắn ở xa đạt nạp, lại chỗ nào có thể nhanh như vậy tìm tới manh mối.

Hắn gấp đến độ không được, một lần lại một lần nặng nhìn nhà kia cửa hàng thú cưng bên ngoài camera giám sát, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn xem trong đêm tối Lâm Thần bị gấp trói hai tay, bị đẩy vào màn mưa bên trong. Mưa to mưa như trút nước mà xuống, Lâm Thần gầy gò thân ảnh biến mất tại hẻm nhỏ cuối cùng.

Vương Triều vành mắt đều đỏ, hắn quay đầu, chỉ gặp hắn lão đại một mực thần sắc đóng băng mà nhìn chăm chăm vào màn hình, u lục đôi mắt um tùm nhưng, nhưng căn bản nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì. [muốn nhìn sách cơ hồ đều có a, so với bình thường trang web tiểu thuyết cần ổn định rất nhiều đổi mới còn nhanh hơn, toàn chữ không có quảng cáo.]

“Lão đại, chúng ta làm sao bây giờ?” Hắn vuốt vuốt cái mũi, hỏi.

“Khiến Trương Long mang nhiều gấp hai bom tới, ngày mai chín điểm trước xuất hiện, chậm cũng không cần tới rồi.”

Nói xong, Hình Tông Liên liền quay người đi vào đoạn bác sĩ phòng nhỏ.

Khi đó Khang an tiểu Ngũ đang từ bên ngoài đi tới, Vương Triều dụi dụi con mắt, ý đồ che lấp lại tâm tình của mình.

“Nhỏ Vương Triều, ngươi tại sao khóc, lão đại chứ?” Khang an đại đại liệt liệt hỏi.

Vương Triều ngẩng đầu, trông thấy Khang an tấm kia không rõ ràng cho lắm lại lộ ra rất nhẹ nhàng vui sướng khuôn mặt, một quyền quất tới.

...

Hình Tòng Liên đứng tại trong phòng nhỏ.

Ánh trăng vẫn như cũ thanh lãnh, đoạn vạn sơn trên đồng cỏ ngủ rất ngon. Đại khái là bởi vì căn này phá nhà máy bên trong phòng rách nát □□ yên tĩnh, hẳn luôn cảm giác mình mới vừa rời cùng đoạn vạn sơn nói những lời kia giống như như cũ ở bên tai phiêu đãng.

Cái gì “Ta gặp được loại này có quyết tâm có nghị lực thậm chí có can đảm truy cầu chỗ yêu người” loại hình, hiện tại nghe tới, loại này khoe khoang thật sự là tựa như thiếu năng.

Hình Tòng Liên nắm chặt nắm đấm, một quyền nện ở trên tường.

Tường phẫn rì rào mà xuống, ngoài phòng lại huyền não tái khởi,

Hình Tòng Liên đứng tại bên cửa sổ, cách đó không xa là tra Lạp Đồ bộ bị màu vàng đèn pha trụ đảo qua tàn ảnh, càng xa một chút hơn địa phương, thì là rừng mưa tuyên cổ bất biến đêm tối.

Giống phát ra cái gì chậm rãi im ắng phim, cuối cùng là Lâm Thần gầy gò thân ảnh bị đẩy vào màn mưa, hẳn bị che kín hai mắt, vẫn còn ngẩng đầu, mờ mịt tứ phương, phảng phất tại tìm người nào.

Hình Tòng Liên lỏng thả hạ nắm đấm, thì ra hẳn cho rằng cả một đời là rất đầy đủ thời gian, hiện tại xem ra thật ra rất khẩn trương.

Hắn đang nghĩ, nếu như trên quảng trường, hẳn nói với Lâm Thần “Thật có lỗi”, là đời này cùng Lâm Thần nói câu nói sau cùng, vậy hẳn đời này cuộc sống về sau làm như thế nào qua.

Nghĩ tới nghĩ lui, hẳn cũng tưởng tượng không đến loại tình cảnh kia, trong nhà không có Lâm Thần tại trên ban công uống trà, trong cục cảnh sát không có Lâm Thần trước bàn làm việc nhìn tư liệu, liền ngay cả ra ngoài ăn bữa sáng đều không ai dẫn đường, cuộc sống kia thật sự là lấm tấm màu đen, không có ý nghĩa thâu.

Hắn rất cuộc minh bạch, vì cái gì đoạn vạn sơn đối tử vong như thế không quan trọng, bởi vì còn sống không có ý nghĩa.

Hình Tòng Liên coi lại mắt đồng cỏ thượng đoạn vụn sơn quên đi tất cả sau bình tĩnh thần nhiên khuôn mặt, đi ra ngoài.

Vương Triều chính đặt ở Khang an thân bên trên mãnh đánh, tiểu Ngũ Tiểu Lục chỉ dám đứng ở bên cạnh nhìn.

Lấy Khang an vũ lực đáng nhưng có thể nhẹ nhõm nắm Vương Triều, bây giờ lại chỉ dám ôm đầu, chớp liên tục một chút đều sợ Vương Triều đem nắm đấm nện trên mặt đất thụ thương.

Nhìn xem trên mặt đất hai người, Hình Tòng Liên thần nhiên nói: “Đứng lên đi.”

Vương Triều nào chỉ là hốc mắt, cả khuôn mặt đều bởi vì kích động cùng phần nộ đỏ lên.

“Lão đại.” Người thiếu niên có chút cúi đầu, một giọt nước mắt treo ở hạ lông mi bên trên, Hình Tòng Liên đưa tay vỗ vỗ đầu của hắn, bình tĩnh nói, “Ngày mai xong việc về sau, chúng ta liền trở về.”

“Xảy ra chuyện gì sao, lão đại?” Tiểu Ngũ bất an hỏi.

“Không có quan hệ gì với người.” Hình Tòng Liên nói.

【 hai 】

Sáng sớm bảy giờ.

Lâm Thần ngủ rất ngon, Hình Tòng Liên lại một đêm không ngủ.

Chuẩn bị đại đào vong cao mạnh người, đã tại làm chuẩn bị cuối cùng công việc, tấm ván gỗ cố định trụ thương binh gãy xương, tất cả mọi người đem còn sót lại đồ ăn đều chia ăn hoàn tất.

Hình Tòng Liên cùng hắn trước thủ hạ có được chính mình không gian độc lập.

Đội trưởng cảnh sát hình sự ngay cả đao tước rìu đục giống như bên mặt bên trên đã bị phát triển gốc râu cầm bao trùm, ánh mắt của hắn lạnh đến có thể rớt xuống vụn băng, trong phòng tất cả mọi người tại cùng áo cạ ngủ, hắn gãy bên trên quặng mỏ bản đồ địa hình, máy truyền tin hồng quang nhấp nháy.

Cùng lúc đó, một đạo như quý mị thân ảnh xuất hiện tại đạt nạp bờ sông.

Bởi vì dày đặc cành lá che khuất đại bộ phận tia sáng, đến mức cơ hồ thấy không rõ người kia sắc mặt, chỉ có thể nhìn thấy một cái gầy gò thân ảnh cấp tốc cởi áo ngoài, lộ ra bên trong chống phản quang quy định ẩm ướt thức đồ lặn.

Người kia ngồi xổm người xuống, cũng không có xuống nước, ngược lại đem vữa dút tại trên bùn đất quần áo cần thận xếp xong, thậm chí ngay cả bút tất gầy phải cần thận tỉ mỉ. Cuối cùng, hấn đem tất cả quần áo cần thận nhét vào chống nước trong túi, hưng phấn nhìn nhìn rừng mưa ẩm ướt âm u sắc trời, thả người nhảy vào đên nhánh đọt nọp trong sông.

...

Lang bên trong vịnh tại đọt nọp sông nhánh sông, trên sông mang lấy một tòa năm 1912 từ nhóm kiến thiết cốt thép xi măng cầu lớn, năm đó người Pháp kiến thiết cây cày này lúc, chủ yếu là vì có thể thuận tiện vận chuyển sâu trong rừng mưa chắt chứa phong phú trên quý mộc loại cùng kim loại hiếm. Bất quá về sau, lang bên trong vịnh quyền khổng chế nhiều lần thay chủ, đến cuối cùng, gần đây quật khởi rừng mưa bá chủ tra Lạp Đồ bộ hạ thực tế có được lang bên trong vịnh cầu lớn quyền khổng chế, dùng cái này nắm giữ xâm nhập rừng mưa giao thông đầu mối then chốt.

7:10.

Trong không khí tràn ngập mưa Lint có mùi hôi thối, liên kiều hạ sóng cả mãnh liệt nước sông đều không thể đem loại này trầm tích mùi thối thối tan.

Thủ cầu binh sĩ theo thường lệ bắt đầu chờ đợi đổi cương vị, trung thực giảng, mặc dù rừng mưa bên trong vắng vẻ, nhưng tra Lạp Đồ bộ trang bị lại cũng không quá kém, tối thiểu tại Ba Lan hai tay AK trở thành tiêu chuẩn thấp nhất đọt nọp địa khu, làm đại quốc người đại diện tra Lạp Đồ bộ hạ có những cái kia không có rì sét vũ khí, cũng đủ để cho hấn ở chỗ này xưng vương xưng bá.

Bảy giờ mười lăm phân.

Cách đổi cương vị thời gian còn có một khắc đồng hồ, đứng ba giờ đám binh sĩ đã đến buồn ngủ nhất thời khắc. Một là sinh lý khốn đốn, hai là tâm lý lười biếng, dù sao tại đọt nọp địa khu, đã rất nhiều năm không có người dám can đảm va chạm tra Lạp Đồ bộ hạ thiết thi quân sự.

Chờ đợi qua cầu dân chúng đã sắp xếp lên ngăn đội, một cỗ trải qua cải tiến quân dụng Hummer gây nên thủ cầu binh sĩ chú ý.

Trong phòng điều khiển ngồi một vị mang lô bằng kính râm phách lối thanh niên, lão đạo binh sĩ mắt sắc nhận ra người thanh niên kia

nhân thủ bên trên đồng hồ là Rolex vũ trụ địch thông nạp, có giá trị không nhỏ, máu chốt nhất đồng tiền mạnh. Mấy vị thủ cầu binh sĩ liếc nhau, cấp tốc đem ngăn ở trước mặt nạn dân buông tha cầu, dời lên hàng rào sắt, đem chiếc kia Hummer ngăn lại.

Lái xe thanh niên vẫn như cũ phi thường phách lối, hấn tóc ngắn dùng keo xịt tóc từng chiếc đứng thẳng cố định, đối mặt mười mấy thanh AK, đầu đều không nhấc, câu nói đầu tiên lại là nói tục: “fxxk!” Thủ cầu binh sĩ bị chửi mộng, nào có người đến đạt nạp dám phách lối như vậy.

Bị băng lãnh họng súng nhắm ngay, trong xe thanh niên ngược lại rất tùy ý, hấn đem lô bằng kính râm nhấc quá đỉnh đầu, từ tấm ngăn bên trong quất một trương giấy thông hành ra, đồng dạng kẹp ở tấm ngăn bên trong đô la mỹ tiền mặt đi theo rải xuống xuống tới. Thanh niên rất bức bối vung lái xe trước mặt Mĩ kim, đệt lấy một ngụm không thuận thực đạt nạp ngữ nói: “Ngu xuẩn, nghe qua a giốngda khai thác mỏ không, lão bản của các người đều muốn hỏi ta cha mua sinh vật lấy quặng kỹ thuật, ít mẹ hấn cản lão tử đường.”

Cái gì “a giốngda khai thác mỏ”, “Sinh vật lấy quặng kỹ thuật” một loại từ đối phổ thông thủ cầu binh sĩ tựa như thiên thư, nhưng nghe cái này tựa hồ là vị cùng tra Lạp Đồ có sinh ý vãng lai mỗ gia xí nghiệp thái tử gia, có người cầm giấy thông hành, lập tức báo cáo kiểm tra đối chiếu sự thật thân phận.

Tay mắt lạnh lệ binh sĩ đã mở cửa xe, từ sau chuẩn bị trong rương tìm ra hai thanh sáng loáng Carbine. Hình giọt nước Thương Thần cùng hắc đến phát lạnh thương thể khiến nắm chặt báng súng binh sĩ phát ra vui vẻ reo hò.

“Nghèo bức, chưa thấy qua thương sao?” Thanh niên lần nữa mắng. Phụ trách kiểm tra đối chiếu sự thật binh sĩ rất mau trở lại đến, bắt được dê béo hưng phấn đã không còn tồn tại, hấn rất buồn bức đem giấy thông hành giao về, về sau kính cái không đúng tiêu chuẩn quân lễ.

Thanh niên xông tất cả thủ cầu hấn ám giơ ngón giữa, bỗng nhiên theo vang loa, ra hiệu bọn hấn kéo ra hàng rào sắt.

Thanh niên đạp mạnh chân ga, ngay tại lúc chiếc kia cải tiến Hummer thông qua cửa ải trước, trong xe phách lối thái tử gia không

biết là lên tâm tư gì, hấn một bả nhắc lên đồng hồ đo bên trên đô la mỹ, vung ra ngoài cửa sổ.

Bay lá tả màu xanh lá mạ tiền mặt mạn thiên phi vũ, tất cả binh sĩ đều loạn.

“Quỳ kêu ba ba!” Thanh niên dùng Hoa ngữ hô lớn.

Hình tượng cuối cùng kết thúc tại thanh niên phách lối tiếng cười cùng ống bô xe bên trong xông ra bụi mù.

Đến mức cũng không có người chú ý tới, ngay tại tất cả binh sĩ cũng đang cướp đoạt Mĩ kim lúc, một viên căn bản là không có cách bị phát hiện tiểu xảo định hướng lồi, từ Hummer cái bộ bên trên bay ra, phảng phất nhận điều khiển, xẹt qua mặt cầu, dính sát bên trên trụ cầu.

...

Hình Tông Liên nhìn thấy mình vị kia quần áo chỉnh tề thuộc hạ lúc, ngay tại ngồi tại đoạn vạt sơn bên người.

Mấy phút trước, gác đêm cao mạnh người báo cáo đoạn vạt sơn cự tuyệt cùng nhau rút lui tin tức.

Hình Tông Liên ngồi tại bác sĩ bên cạnh, đã không còn ngày xưa bực bội, cả người lãnh ngạo tới cực điểm. Hấn không còn nói nhảm, từ trong túi móc ra □□, lên đạn sau nhắm ngay trước mắt cao mạnh người, đối đồng cỏ núi hít vào nhiều mà thờ ra không bao nhiêu bác sĩ nói: “Ta biết ngài có không muốn liên lụy chúng ta rất nhiều lý do, nhưng ta cũng có muốn thử lấy đem người còn sống mang đi ra ngoài lý do, tử tế phối hợp, nếu không nơi này cao mạnh người không có một cái có thể còn sống ra ngoài.”

Có lẽ là Hình Tông Liên thái độ kiên quyết đến giống như là tôi qua thép, dù cho là người sắp chết đoạn vạt sơn, cũng bị kích phát ra một tia huyết tính: “Ta hiểu được.” Bác sĩ cố gắng một chút một chút đầu.

Triệu Hồ đồng chí đại khái chính là ngay tại dưới loại tình huống này đẩy cửa tiến phòng. Hấn nhìn thấy giơ súng lão đại, cùng kia ánh mắt tràn đầy sát ý, câu nói đầu tiên là: “Lão đại người nói làm ai chúng ta liền làm ai!”

Hình Tông Liên để súng xuống, nhìn xem Triệu Hồ trên lưng trang bị, thản nhiên nói: “Ta tìm người đến không phải đánh pháo miệng, đi theo ta.”

【 ba 】

Đoan Dương thức dậy rất sớm, hơn bảy điểm lúc, trong phòng thí nghiệm không có mở đèn, đã phi thường lò mò, hẩn từ dưới đất bò dậy, kiểm tra xong Lâm Thần tình trạng, hẩn bắt đầu hành động bắt cóc trước chuẩn bị cuối cùng công việc.

Đang giải phẫu trong phòng, hẩn đưa lưng về phía giám sát, xuất ra từ hôm qua giết chết sông Hằng khi trong thi thể rút ra huyết tương, tựa như ngày thường chợ thức ăn gà vịt cục máu, huyết tương bên trong bị gia nhập NaCl. Sông Hằng khi huyết dịch đồng dạng ngưng kết thành cục máu, Đoan Dương cẩn thận từng li từng tí đưa nó dùng sức đập nát, làm cho trở thành buồn nôn nửa trạng thái cố định huyết tương trạng thái. Hẩn dùng ống tiêm quất một ống, gắn kim tiêm, phảng phất tại làm cái gì bình thường nhất có điều khoa học thí nghiệm trấn định tự nhiên.

Khó khăn lắm làm xong đây hết thảy lúc, nhất cửa phòng ngoài mở, một đạo gầy yếu thân ảnh màu trắng chậm rãi xuyên qua dày đặc khí lồng, những cái kia không may hầu tử bị trêu đến hoảng sợ kêu to. Khóa cửa vang lên lúc, Đoan Dương khẩn trương cực kỳ, nhưng hẩn hay là kiệt lực khắc chế cảm xúc, đem ống tiêm trộm giấu ở trong tay, chuyên chú loay hoay trước mặt kính hiển vi. Hiện tại chính là cực mệnh thời điểm, hi vọng quan sát giám sát người không có như vậy cẩn thận nhập vi, cũng không có phát hiện hẩn làm những này tay chân.

Một cánh cửa cuối cùng mở ra, Lâm Thần thống khổ □□ một chút, tỉnh táo lại.

Mang theo trắng men mặt nạ quái nhân đứng tại trước mặt bọn hẩn. Trải qua Lâm Thần ngày hôm qua phân tích, Đoan Dương đột nhiên cảm giác được, trước mắt vị này nhìn sẽ xảy ra ăn thịt người máu quái nhân bất quá là cái nhất bất nhập lưu lừa đảo.

“Tiến độ thế nào?” Vô cơ chất điện tử âm vang lên lần nữa.

“Bởi vì người chưa từng gặp qua chân chính tâm lý biến thái, chân chính kẻ đáng sợ, vĩnh viễn là những cái kia nhìn người vật vô hại loại hình.”

Đoan Dương mặc niệm lấy Lâm Thần từng nói với hẩn, dựa theo cùng Lâm Thần kế hoạch đã định, hẩn đối diện cổ người nói: “Ta cần

nhìn một phần văn hiến, nghiên cứu một loại kiểu mới chiết xuất phương pháp.”

Hắn dùng tay chỉ phòng thí nghiệm nơi hẻo lánh máy tính, hỏi: “Ta có thể dùng máy tính sao?”

Mặc dù thấy không rõ người đeo mặt nạ thần sắc, nhưng hắn hay là rất rõ ràng nhìn thấy, cái kia vị diện cổ người dùng ánh mắt nghi ngại nhìn từ trên xuống dưới hắn.

“Điều này rất trọng yếu, không có một vị nhân viên nghiên cứu khoa học nghiên cứu không cần nhìn văn hiến phủ chính.” Đoan Dương cường điệu nói.

Cuối cùng, người đeo mặt nạ nhẹ gật đầu, hướng nơi hẻo lánh bàn máy tính đi đến: “Người cần tra cái gì, nói cho ta.”

Đoan Dương đưa tay xuôi ở bên người, đi theo đối phương sau lưng, đưa lưng về phía thiết bị giám sát mà đứng.

“Nhắm lại con mắt của người!” Ngồi trước máy vi tính người đeo mặt nạ lạnh lùng nói.

Đoan Dương theo lời quay người, nghe được kia sáu nhớ đơn giản bàn phím đánh âm về sau, Đoan Dương quay đầu lại, đưa tay nhẹ nhàng khoác lên cái kia vị diện cổ trên thân thể người.

Người đeo mặt nạ đột nhiên run lên, rùng cả mình thuận sống lưng của hắn xương vọt lên cái ót, hắn vừa định động, chỉ cảm thấy cái kia kim tiêm phảng phất muốn cắn đâm rách da của hắn.

Lúc trước vị kia hắn nhìn đều không muốn mắt nhìn thẳng ngu xuẩn thanh niên, giờ phút này đang dùng phi thường băng lãnh vô tình ngữ khí nói với hắn: “Không nên động, trên thực tế, ngài trên lưng cảm nhận được ý lạnh, đến từ một cái kim tiêm.”

Người thanh niên kia dừng một chút, tiếp tục bình tĩnh nói, “Kim tiêm là phòng thí nghiệm duy nhất một lần vật dụng, nhưng bên trong đồ vật tương đối đặc thù. Ta cam đoan, chỉ cần ngài làm ra bất luận cái gì bị bắt cóc phản ứng hoặc là lớn tiếng kêu cứu, trong ống tiêm đồ vật có thể tại 0.1 giây bên trong rót vào ngài thể nội. Ngài đương nhiên muốn hỏi, bên trong là thứ gì đáng sợ như vậy, ta chỉ có thể nói, mặt nạ quái nhân tiên sinh, ngài nghe qua Ebola sao?”

Người đeo mặt nạ nghĩ, con mẹ nó chứ tại rừng mưa chờ đợi lâu như vậy ta đương nhiên nghe qua Ebola, loại này tứ ngược Châu Phi đoạt đi mấy chục vạn người sinh mệnh trí mạng virus con mẹ nó

chứ làm sao lại chưa từng nghe qua? Nhưng vì bảo trì ưu thế, hẳn vẫn là dùng cực đoan bình tĩnh ngữ khí hỏi: “Người cho rằng ta cứ như vậy ngu xuẩn sao, căn này phòng thí nghiệm đều ở ta trong khổng chế, người từ nơi nào làm tới Ebola, cần biên cũng biên một cái ra đáng điểm.”

“Căn cứ yêu cầu của ngài, ta hôm qua đang kiểm tra khi thất hầu tử lúc, phát hiện một đám kỳ quái bệnh khi. Những con khi kia con mắt sung huyết, cúi xuống muốn chết, căn cứ một chút kinh nghiệm, ta cho trong đó một con hầu tử làm giải phẫu. Đương nhiên, ngài phòng giải phẫu cũng không thể làm được cấp bốn sinh hóa phòng hộ đẳng cấp, cho nên khi ta phát hiện con khi kia xé ra sau huyết dịch khắp người gần như ngưng kết lúc nào cũng ở giữa đã tới đã không kịp. Ngài hẳn phải biết, đây là Ebola virus điển hình đặc thù.” Thanh niên trong giọng nói có yếu ớt oán giận, “Ta không biết ta có hay không lây nhiễm bên trên virus, nhưng nếu như ta lây nhiễm lên, cũng nhất định phải kéo lấy người đèn mạng, hiểu chưa?”

Thanh niên trong giọng nói run rẩy cùng phần nộ khiến người đeo mặt nạ cảm thấy sợ hãi, hẳn ngẩng đầu lên, vô ý thức hướng gian kia phòng giải phẫu nhìn lại, phòng giải phẫu đại môn đóng chặt, xuyên thấu qua pha lê, hẳn chỉ có thể nhìn thấy nằm đang giải phẫu trên đài kính khủng khi thi, như thanh niên nói, sông Hằng khi huyết dịch hiện ra một loại ngưng kết màu đỏ sậm, làm cho người buồn nôn.

“Người tỉnh táo một chút!” Hẳn miễn cưỡng nói, “Cũng có khả năng không phải Ebola, không có khả năng cứ như vậy trùng hợp.”

“Bớt nói nhảm.” Thanh niên cất cao âm lượng, xích lại gần hẳn tai, “Người đương nhiên cũng có thể không tin, nhưng vạn nhất này chúng ta liền chết chung a!”

Người đeo mặt nạ nuốt ngụm nước miếng, thanh âm trở nên cẩn thận: “Người muốn làm cái gì?”

“Ta muốn cùng người làm một vụ giao dịch.”

“Người cảm thấy dùng virus giết ta, các người liền có thể sống lấy đi ra nơi này sao?”

“Nếu như chúng ta đi không ra nơi này, người lập tức liền sẽ bị tiêm vào nhập tràn đầy một ống tiêm Ebola, bên trong thiên văn số tự virus sẽ để cho người tại một tuần bên trong bị hoàn toàn thôn phệ,

người sẽ thất khiếu chảy máu, tử trạng thâm thảm, thậm chí tử trong cơ thể người chảy ra cứt đái đều mang ngưng kết huyết tương, người có thể đánh cược một keo.” Thanh niên cuối cùng nói.

Điện tử âm bên trong mang theo không thể phát giác run rẩy, người đeo mặt nạ hít một hơi thật sâu: “Không nên vọng động, hết thảy đều có thể tử tế đàm.”

“Không có gì để nói.” Thanh niên rất dứt khoát nói, “Trả lời vấn đề của ta, người vì ai phục vụ, đừng ý đồ nói dối.”

“Tra... Lạp Đồ.”

“Đạt nạp địa khu vũ trang tổ chức?”

“Là... Đúng thế.”

“Tại trên mạng tìm ra cái này vũ trang tổ chức chính thức trang web cho ta nhìn.” Đoan Dương nói.

Người đeo mặt nạ chột run lên run, như nói mở ra tra Lạp Đồ bộ giốngo facebook trang chủ.

Đoan Dương so với phía trên mãng xà quán quanh báo sẵn đồ đăng, nhẹ gật đầu.

“Phía dưới, xuất ra điện thoại di động của người, thu một đoạn video.”

“Vì cái gì?”

“Vì hợp tác vui vẻ, chúng ta nhất định phải có tương ứng thẻ đánh bạc.” Đoan Dương lạnh lùng nói, “Mời dùng Anh ngữ thừa nhận người ngủ đây tra Lạp Đồ lão bà trải qua.”

Người đeo mặt nạ cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng nổi: “Người nói cái gì?”

Lúc này, một đạo suy yếu lại an hòa thanh âm, từ bên cạnh hấn vang lên, Lâm Thần chẳng biết lúc nào đỡ lấy cái bàn đứng lên, giải thích nói: “Hấn ý tứ là, bởi vì tại đạt nạp địa khu ngôn ngữ của chúng ta không thông, rất sợ tại bị người mang đi ra ngoài quá trình bên trong tùy tiện bán, cho nên chúng ta trong tay cần có lưu một hạng người tay cầm. Ta sẽ đem nó tồn nhập định lúc gửi đi trong hộp thư, nếu như tại 24 giờ bên trong, định thời gian gửi đi không có giải trừ, ngài thừa nhận mình cùng tra Lạp Đồ phụ nhân thông dâm video, liền sẽ bị gửi đi đến tổ chức này chính thức hòm thư cùng trang chủ hạ nhấn lại bên trong. Nếu như tại ngài bảo vệ dưới, chúng ta thuận lợi

chạy ra cái địa phương quý quái này, ta sẽ như hện giải trừ cái này lúc Hạng Định gửi đi.”

Mặc dù trước mắt vị này thanh niên tóc đen nhìn đã cực kì suy yếu, tựa hồ lập tức sẽ mới ngã xuống đất, có hẳn bình tĩnh trong giọng nói uy hiếp ý vị thậm chí so dùng ống tiêm đình lấy hẳn người kia càng sâu.

“Đếm ngược ba giây.” Thanh niên tóc đen nói, “Ba...”

“Ta ghi chép ta ghi chép!” Người đeo mặt nạ vội vàng nói.

Nương theo nút Enter đánh xuống, một phong có thể sẽ đoạt đi tính mạng hẳn bưu kiện lẳng lẳng nằm tại trong hộp thư, chờ đợi bị gửi đi ra ngoài.

Băng lãnh kim tiêm cuối cùng từ trên lưng hẳn rút lui.

“Ta kêu người tìm thuốc này mang đến sao?” Cầm trong tay trí mạng virus bác sĩ hỏi như vậy nói.

“Ta vừa rồi liền muốn nói, lang bên trong cầu lớn bị tạc, đưa... Đưa xe vào không được.” Người đeo mặt nạ vạ phần hoảng sợ nói.

Quyển 5 Chương 192. Năm phù 29

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 192. Năm phù 29

Tác giả: Trường Nhị

Xe Hummer bên trong, Trương Long chính điều khiển cỗ xe lấy 100 kmh vận tốc tại đạt nạp rừng mưa đầu kia mấp mô phá lộ bên trên lao vùn vụt. Hai bên rừng rậm nguyên thủy đều rút lui, thậm chí còn có mang tể hắc tinh tinh ra quấy rối, Trương Long đạp mạnh chân phanh lại. Hắn đương nhiên cũng không biết, hắn cho rằng phi thường phách lối hoàn mỹ hành động bên trong ra một chút chẳng phải hoàn mỹ chỗ sơ suất, đương nhiên, chuyện này bản thân không trách được trên đầu của hắn.

Lợn rừng đồng chí ngồi ở bên cạnh hắn, hắn mới từ cái bệ leo ra, giờ phút này đang ngủ gà ngủ gật, nửa điểm giúp hắn cảnh giới ý tứ đều không có.

Lợn rừng nổi danh chữ phách lối một chút bên ngoài, cả người nhìn qua tựa như cái phổ thông nhà bên sinh viên, nhã nhặn vô cùng, người vật vô hại. Hắn tính chân thực tình chỉ có số ít người mới biết được, Trương Long dám để cho tra Lạp Đồ bộ hạ kêu ba ba, cũng không dám đem người bên cạnh đánh thức.

Đúng lúc này, máy truyền tin vang lên.

Lợn rừng nhẹ nhàng mở mắt ra, thần sắc thanh minh, phảng phất chưa hề thiếp đi: “Lão đại.”

“Thuyền?”

“Còn có 50 phút cập bờ.”

“Hàng chứ?”

Lợn rừng mắt nhìn trước Phương Ngụy nga rừng rậm, chân thành nói: “Sắp đưa đạt.”

Hình Tòng Liên không biết tại đầu kia nói cái gì, lợn rừng thần sắc như thường, chỉ là tại cuối cùng nói: “Thu được.”

Trương Long khẩn trương nói: “Tra Lạp Đồ đến cùng làm sao làm tức giận lão đại, đây quả thực là long nhan giận dữ!”
Lợn rừng chỉ nói hai chữ: “Ngậm miệng.”

...

Hình Tòng Liên buông ra đặt tại trên tai nghe ngón tay, cái eo thẳng, đứng ở cả tòa kiến trúc chỗ cao nhất...

Tại ngoài cửa sổ cũ nát nhà máy ở giữa trong đường tắt, tra Lạp Đồ binh sĩ bắt đầu mới một ngày chẳng có mục đích cảnh giới, công sự che chắn sau các binh sĩ bắt đầu đã từng hút thuốc, khói xanh lợn lờ theo gió mà lên, hỗn hợp có thảo luận ngày hôm qua cái chết đi nữ nhân hoan thanh tiểu nữ.

Đạn lúc nào cũng có thể xảy ra bất ngờ, đánh trúng gáy của bọn họ, những binh lính này lại phảng phất không có nửa điểm tự giác. Cái này cũng bình thường, đang tra Lạp Đồ thực tế chường khổng địa khu, nào có cái gì người dám thả bắn lên.

Hình Tòng Liên lạnh lẽo cứng rắn ánh mắt từ toàn nhà kho đảo qua, cuối cùng rơi vào quặng mỏ phát điện xường.

Ở bên cạnh hắn, Triệu Hồ đang dùng một loại vuốt ve nữ nhân nhu hòa thủ pháp, cài đặt một chi quân dụng súng bắn tĩa. Tay bắn tĩa từ mang theo người trong ba lô, cẩn thận từng li từng tí móc ra một viên 12x ống nhắm, từ trong túi móc ra một khối thêu lên hoa đình hương khăn lụa cẩn thận lau thân súng về sau, mới dùng quả quyết thủ pháp cấp tốc lắp đặt. Sau đó, hắn tiếp tục dùng khối kia khăn lụa lau thân súng.

Hình Tòng Liên nhú nhú mày, cũng không có nói thêm cái gì.

Tại quặng mỏ đưa tay không thấy được năm ngón không gian dưới đất bên trong, súng mặt súng mũi Khang an chính mang theo từ Triệu Hồ đồng chí “Lên qua” vào đi c4 nhựa plastic ** hướng chỉ định vị trí tiềm hành. Như thế nào lấy một con 7 người tiểu đội hộ tống mấy trăm người di chuyển, đối với bình thường người chỉ huy tới nói có thể là cần nhức đầu vấn đề, nhưng hành động tương tự với hắn mà nói lại cũng không lạ lắm. Tại sâu trong rừng mưa loại này chưa có bên ngoài lực lượng vũ trang can thiệp địa phương, trực tiếp phá hủy mục tiêu lực lượng hiển nhiên là thẳng thắn nhất phương thức. Hắn cắn đèn pin, dùng nhẹ nhàng thủ pháp vặn ra hạ đường ống miệng đình ốc, nhanh nhẹn leo ra, từ trong túi móc ra xòe tay ra vẽ

bản đồ , dựa theo một vị nào đó ngay tại trên đường bạo phá chuyên gia chỉ thị, tại đánh dấu thừa trọng tường vị trí bên trên lắp đặt **. Đúng lúc này, tần số truyền tin bên trong truyền ra một trận rất nhỏ rối loạn.

...

Tay bắn tỉa vẫn tại lau thân súng, Hình Tòng Liên đề lại tai nghe, nghe thấy tiểu Ngũ thanh âm từ trong truyền ra, bối cảnh âm bên trong tràn ngập cao mạnh người hạ giọng kêu la âm thanh.

“Lão đại, ta cảm thấy rừng mưa dân tộc lâu dài không thấy ánh mặt trời, đầu óc xác thực tương đối nước vào.” Tay bắn tỉa ngửa đầu nhìn hẳn.

Hình Tòng Liên thu tầm mắt lại, quay người rời đi.

Dán xanh xanh đỏ đỏ quần áo nhà máy trong không gian, ngay tại phân phát vũ khí tiểu Ngũ Tiểu Lục cao bằng mạnh người sinh ra tranh chấp.

Cường tráng mà cơ bắp mạnh mẽ rừng mưa chiến sĩ trợn mắt trừng trừng, ý đồ hướng tiểu Ngũ yêu cầu một thanh có treo c-more hạng nhẹ shotgun hệ thống m16 súng trường, đã cùng rừng mưa dân tộc thành lập hữu nghị tiểu Ngũ đồng chí nhất thời không biết nên như thế nào giải quyết loại vấn đề này.

Nhìn thấy Hình Tòng Liên thân ảnh sau khi xuất hiện, tiểu Ngũ đem thương chộp đoạt lấy, nhắm ngay vị kia đoạt thương tinh tráng hán tử, tại người kia sau lưng, còn đứng lấy bảy tám tên có chiến đấu lực nhất cao mạnh người, cao lớn rừng mưa dân tộc chiến sĩ như tráng kiện cây cối đứng thành một hàng.

“Bọn hẳn giết tộc nhân của chúng ta!”

“Chúng ta muốn đi báo thù!”

“Xin cho chúng ta công kích!”

Cao mạnh người lao nhao, bởi vì mấy ngày màn trời chiếu đất, bọn hẳn trung khí không có bọn hẳn chỗ kêu như vậy vang dội.

Hình Tòng Liên bình tĩnh ánh mắt đảo qua những cái kia bị cừu hận choáng váng đầu óc khuôn mặt.

“Ồ, cho a.” Hình Tòng Liên nói.

“Lão đại!”

“Không mang theo shotgun hệ thống m16 súng trường giá trị 5000 Mỹ kim, tính cả trọn bộ linh kiện, tiện nghi một chút thu người 30000 Mỹ

kim, người có tiền sao?” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng hỏi.

“Chúng ta có thể dùng sinh mệnh đến hoàn lại!” Cao mạnh nhân đạo.

Hình Tòng Liên cảm thấy rất buồn cười, bởi vậy hắn cũng cười, khinh bạc môi câu lên một chút đường cong: “Người nát mệnh giá trị nhiều tiền như vậy sao?”

Cao mạnh người lần nữa bị chọc giận, bợn hắn nắm chặt nắm đấm, phảng phất muốn tay không tác sắt cùng đối thủ chiến đấu.

Sau một khắc, một vị mang theo ngà voi mặt dây chuyền cao mạnh người đầy mắt sung huyết, quỳ rạp xuống đất, ngửa đầu nói với Hình Tòng Liên: “Thê tử của ta, hôm qua bị bọn hắn gian sát tại tòa nhà này dưới, xin cho phép ta, vì thê tử của ta báo thù.”

Một vị khác cao mạnh người giơ lên ngực mặt dây chuyền, lộ ra bị khám nạm tại mặt dây chuyền bên trong tiểu nam hài ảnh chụp: “Con của ta cũng thế, xin cho phép ta báo thù cho hắn.”

Hình Tòng Liên ánh mắt vẫn như cũ lạnh lẽo cứng rắn, đảo qua những cái kia thần tình kích động cao mạnh người, hắn nói: “Đi ra tòa nhà này sau chính là tác chiến khu vực, không nghe ta chỉ huy, liền giết chết bất luận tội.” Hình Tòng Liên dùng cao mạnh ngữ đối mấy vị kia rừng mưa chiến sĩ nói, “Ta cảm thấy cùng các người đã không có đạo lý gì có thể giảng, đã các người cảm thấy, giết mấy cái tra Lạp Đồ người, so bảo vệ mình đồng bào bình an rời đi càng quan trọng hơn lời nói, như vậy, ta tôn trọng lựa chọn của các người.” Nhu hòa trường phong phất qua rừng rậm nguyên thủy, mỗi một phiến lá nhọn cũng bắt đầu phát run.

Rối loạn bắt nguồn từ phi thường đột nhiên trong nháy mắt, không hề có điềm báo trước địa, bạo tạc đưa tới sóng xung kích khiến toàn bộ thổ địa đều run lên bần bật.

Khi đó Đoan Dương chính trạng làm lơ đăng thu thập phòng thí nghiệm, người đeo mặt nạ, ồ không, vị kia tên là lỗ tốt người Hoa vừa thông qua quyền hạn điều đến một khung máy bay trực thăng, dùng để đưa bọn hắn rời đi. Thông qua lỗ tốt thí dụ, Đoan Dương thật sâu minh bạch khẩu tài cùng diễn kỹ tầm quan trọng.

Hắn đem cuối cùng một chi ống nghiệm cắm vào ống nghiệm đỡ, phi thường lo âu hướng phòng thí nghiệm mặt đất nhìn lại.

Lâm Thần chính co quắp tại toàn bộ phòng thí nghiệm nhất góc tránh gió, dưới cổ màu xanh biếc mạch máu mờ hồ có thể thấy được, đã suy yếu phải phảng phất bóp một cái là vỡ tuyết rơi.

Vừa rồi Lâm Thần đột nhiên mới ngã xuống đất, Đoan Dương kiểm tra đi sau hiện, sốt cao rất cực khiến Lâm Thần thần trí ở vào nửa hôn mê trạng thái, hãn toàn thân nóng hổi, tựa như bàn ủi. Dựa theo Lâm Thần tình huống, Đoan Dương khiến cho lỗ tốt thay đổi có thể mau rời khỏi cỗ xe, yêu cầu nhất định lỗ tốt nhất định phải tìm một khung máy bay trực thăng, vì thế bọn hãn lại chờ lâu bốn mươi phút. Tại lỗ tốt dùng bọn hãn nghe không hiểu cao mạnh ngữ gọi điện thoại lúc, Đoan Dương nhìn không được cảm khái Lâm Thần kín đáo tâm tư, nếu như bọn hãn không có lấy nắm lỗ tốt tử huyết, chỉ là như thế một cái đơn giản cao mạnh ngữ điện thoại, có lẽ liền sẽ đem bọn hãn đẩy vào Địa Ngục.

Ngay tại lúc lỗ tốt sau khi cúp điện thoại, tiếng nổ liền ầm vang vang lên, Đoan Dương ngồi xổm người xuống, đem Lâm Thần đẩy vào bàn thí nghiệm hạ không gian, ngay tại hãn đi theo trốn vào đi sát na, một chiếc đèn chân không sát qua hãn phía sau lưng ầm ầm rơi xuống đất, vỡ vụn bóng đèn cùng phần trạng vật để mặt đất trở nên một mảnh hỗn độn.

Cách đó không xa, người đeo mặt nạ cũng chật vật trốn dưới bàn. Tại ngắn ngủi hai ba giây bên trong, toàn bộ không gian bên trong chỉ có sông Hằng khi gào thét thảm thiết âm thanh.

...

Bởi vì bạo tạc mà mờ mịt không biết làm sao cũng không chỉ có trong phòng thí nghiệm đám người.

Ở xa khu mỏ quặng đại môn thủ vệ tra Lạp Đồ bộ, cũng tại hạ ý thức tìm kiếm công sự che chắn tránh né. Sau đó bọn hãn bắt đầu tìm kiếm bạo tạc nơi phát ra. Khi bọn hãn kết nối thông tin kênh lúc, bên trong truyền đến hỗn loạn tư tư dòng điện âm thanh, để bọn hãn căn bản là không có cách liên hệ với lẫn nhau.

Tra Lạp Đồ các bộ hạ dù cho lâu dài rừng mưa cùng nguyên thủy bộ tộc tác chiến, cũng qua một đoạn thời gian mới ý thức tới điện từ quấy nhiễu vấn đề này. Tại mắt trần có thể thấy khu vực bên trong, quặng mỏ nhà máy điện phòng đã bị san thành bình địa, phóng lên tận trời gạch vỡ cùng bụi mù chế tạo hoàn mỹ nhất đạn khói. Tại nhà

máy điện phòng một bên, hai gian không có bất kỳ cái gì dự bị binh doanh cũng bị chấn động đến thùng trăm ngàn lố.

Máu me đầy mặt binh sĩ từ binh doanh bên trong sờ bò mà ra, càng nhiều người thì bị vùi lấp trong đó.

Nhưng vào lúc này, đối diện cổng con đường bên trên cũng toát ra một cỗ bụi mù, tháp quan sát bên trên binh sĩ vừa bị chấn ngốc, còn chưa tới kịp chuẩn xác báo cáo mục tiêu vật, liền bị tám khẩu đạn bắn lên phân biệt chính xác đánh trúng. Máu xám bạc dây băng đạn lấy đỏ trắng hỗn hợp huyết tương xẹt qua một đạo duyên dáng đường vòng cung, binh sĩ dắt lấy vừa định kéo ra súng máy vài mưa, thẳng tắp ngã xuống.

Cao tầng gian nào đó cửa sổ, tay bắn tia từ trong túi móc ra đỉnh hương tử khăn lụa, vì thuận lợi hoàn thành thủ sát mà hôn khăn lụa. Cải tiến Hummer thẳng tắp vọt tới quãng mò đại môn, tra Lạp Đồ các bộ hạ giơ hạng nhẹ súng trường bắt đầu đánh trả. Ai cũng không có nghĩ tới là, xe Hummer người điều khiển cũng không hạ xuống tốc độ xe, mà là lấy ngang nhiên không sợ tốc độ điên cuồng đụng vào cửa đi.

Cửa sắt bỗng nhiên mở rộng, đồng thời mở ra còn có xe Hummer đỉnh, một thanh nguyên thủy nhất đáng tin m2 súng máy nhô ra nó thu hoạch sinh mệnh đầu lâu. Thao túng súng máy cũng không phải là trong sân núi thịt giống như tay súng máy, mà là một vị dáng người thon gầy nhả nhận thanh niên. Thanh niên sắc mặt tái nhợt, thần sắc đờ đẫn, lại không chút do dự bóp m2 súng máy nặng nề cò súng. Một đầu sắt thép trường tiên từ nòng súng máy cấp tốc quét ra, đánh úp về phía chung quanh tất cả mọi thứ hoạt động sinh vật, m16 súng trường tại dạng này hạng nặng hỏa lực áp chế xuống căn bản không chịu nổi một kích, liền ngay cả bị súng máy đuôi quét đến cũ nát nhà máy cũng lập tức thiếu một góc, cũng có sụp đổ xu thế.

Rất nhanh, cổng binh sĩ liền bị quét sạch trống không. Trốn ở công sự che chắn bên trong còn thừa binh sĩ ngửa mặt lên trời cầu nguyện, hi vọng đến tiếp sau binh lực dừng quá mức dọa người.

Cho dù ai cũng không nghĩ tới, ngang nhiên khiêu chiến tra Lạp Đồ chế độc công trường xe Hummer bên trong, chỉ có hai người.

Càng làm cho người ta không có nghĩ tới là, một chiếc có treo an qua nhiều nước cộng hòa du lịch xã giấy phép cũng hạch chờ ngàn

người hạng nhẹ đồ ngang, chính như như u linh, lặng lẽ lái vào khu mỏ quặng phạm vi bên trong.

Biểu hiện định vị điểm màn ánh sáng bên trên, đồ ngang tiến vào chỉ định vị trí. Lợn rừng buông ra cò súng, đáp lấy khoảng cách, hướng máy truyền tin đầu kia nhẹ giọng báo cáo: “a1 khu vực thanh lý hoàn tất.”

...

Bị vây nốt nhiều ngày cao mạnh bộ tộc, rốt cục bước ra kia tòa nhà lung lay sắp đổ duy tu nhà máy.

Cầm trong tay shotgun rừng mưa chiến sĩ xông lên phía trước nhất, trốn ở bao cát công sự che chắn sau tra Lạp Đồ các bộ hạ nằm mơ đều không nghĩ tới, những hấn kia đương chuột trêu đùa nhiều ngày cao mạnh người thật dám xông ra nhà máy, cùng bọn hấn quyết nhất tử chiến.

Mãnh liệt hỏa lực tương hổ đối xông, hai tên rừng mưa chiến sĩ trong nháy mắt ngã xuống, cùng lúc đó, như quỹ mị đạn bắn lên lần nữa từ phía trên trượt xuống, hai vị nắm giữ vũ khí hạng nặng tra Lạp Đồ tay súng máy bị trong nháy mắt đánh chết.

Xe Hummer đã vọt tới nhà máy cổng, m2 hỏa lực áp chế khiến bao cát công sự che chắn sau tra Lạp Đồ binh sĩ rất khó chịu, mà càng làm bọn hấn hơn không có nghĩ tới là, trải qua cải tiến m2 đạn súng máy tùy tiện xuyên thấu yếu ớt công sự che chắn, tại trên bao cát tóe lên từng đoá từng đoá huyết hoa.

Càng nhiều cao mạnh người từ nhà máy bên trong tuôn ra, trong hỗn loạn, có người nhật lên trên đất ngà voi mặt dây chuyền, nhẹ nhàng khép lại chết đi chiến sĩ con mắt.

Đòn thứ hai tiếng nổ vang lên, quặng mỏ sớm nhất đá vụn xường ầm vang ngã xuống đất, trong nháy mắt cách trở tra Lạp Đồ tàn quân muốn truy kích cao mạnh người binh lực.

Mất đi điện lực cung ứng trong phòng thí nghiệm đưa tay không thấy được năm ngón, liên tiếp vang lên bạo tạc cùng đinh tai nhức óc đạn âm thanh làm cho tất cả mọi người đều lâm vào cực độ trong khủng hoảng.

Đoan Dương trốn ở bàn thí nghiệm hạ nhẹ nhàng phát run, hấn căn bản thấy không rõ bên người Lâm Thần khuôn mặt, nhưng một con

nóng hồi tay, một mực nắm thật chặt cổ tay của hắn, phảng phất trấn an, Đoan Dương dần dần bình tĩnh trở lại.

Phiến khu vực này không ở đây điện từ quá nhiều phạm vi bên trong, đen nhánh không gian bên trong, đột nhiên có sục sôi điện thoại âm vang lên, lỗ tốt vội vàng kết nối điện thoại, đầu bên kia điện thoại là máy bay trực thăng sư điên cuồng rống lên một tiếng. Trời không tuyệt đường người đại khái chính là loại tình huống này, Khang An An trang c4 ** đang từ từ đem toàn bộ khu mỏ quặng san thành bình địa, máy bay trực thăng lên xuống traten lại hoàn hảo không chút tổn hại bị bảo lưu lại tới.

Càng làm cho người ta may mắn chính là, bởi vì từ trong ống nhòm nhìn ra bộ kia máy bay trực thăng cũng không lắp đặt có đạn dược khoang thuyền, Hình Tông Liên cũng không có lập tức hạ lệnh phát xạ chỉ có hai viên thông minh bom đem nổ nát.

Hạ nhẹ đòn ngang dựa vào bến tàu.

Đóng giữ bến tàu binh sĩ bên trong đại bộ phận đã tiến đến tiền tuyến trợ giúp, còn lại lẻ tẻ binh sĩ ý đồ dùng trên bến tàu duy nhất hỏa tiễn phá công kích chiếc này tàu thủy, lại bị không biết từ chỗ nào thăm dò súng máy quý bí giết chết.

Hỏa lực nặng xe Hummer tại phía trước mở đường, nhóm đầu tiên điên cuồng chạy cao mạnh người tới đúng lúc bến tàu.

Chiếc này tên là gió bão hào đồ ngang thuyền trưởng là vị có râu quai nón trắng hán, hắn nhẹ nhàng chỉnh lý tốt âu phục nơ, tao nhã lễ phép đi đến boong tàu nghênh đón khách nhân của mình.

Cửa khoang mở rộng.

...

Trong phòng thí nghiệm, lỗ tốt cúp điện thoại, trên mặt hắn gồm sứt mặt nạ sớm đã không biết rơi vào phương nào, hắn trốn ở phòng thí nghiệm dưới bàn hô to: “Máy bay trực thăng đến rồi! Chúng ta đi thôi!”

Ngoài cửa sổ rợn người đạn âm thanh rớt cục tạm thời ngừng. Lâm Thần rất nhỏ thanh âm bình thản vang lên: “Đoan Dương, không có dược vật, ta còn có 12 giờ sao?”

Thanh niên bác sĩ thần sắc cứng đờ, nổi giận ùng ùng nói: “Người quản nhiều như vậy làm cái gì, đương nhiên là có, ta là bác sĩ hay là người là bác sĩ!”

“Ta hiểu được.” Lâm Thần mỉm cười, nhẹ gạt đầu, buông ra giữ tại hấn trên cổ tay tay, “Người đi trước nhìn xem tình huống.”

Đoan Dương nhẹ gạt đầu, hấn phòng lên dũng khí, từ bàn thì nghiệm hạ leo ra, cẩn thận từng li từng tí kéo ra khi thất đại môn. Khi lòng bốn phía sụp đổ, sông Hằng khi thể lượng thét lên cơ hồ cần đâm rách màng nhĩ.

Đoan Dương lão đảo, mượn từ màn cửa sau lộ ra một chút xiu ánh sáng nhạt, lý giải một đầu thông hướng gian ngoài con đường. Tay của hấn không ngừng bị từ trong lòng nhô ra lợi trảo bầy khi trảo thương, lại ngay cả bất luận cái gì đau đớn tiếng kêu đều không có phát ra.

...

Trong ngõ tắt, một phần nhỏ tra Lạp Đồ binh sĩ từ phía sau cắt vào. “Tiếp tục hành động, không cần quản ta.”

Hình Tông Liên tại di chuyển đám người cuối cùng áp trận, hấn đối trong máy bộ đàm nói đơn giản một câu, rời đi cuối hàng, tránh nhập một gian nhà máy.

Cầm trong tay súng ống đội trưởng cảnh sát hình sự cấp tốc leo lên lầu ba, từ ống nhắm nhìn xuống đi, số lớn cao mạnh người vẫn tại cần răng ra sức chạy. Trong đội ngũ ở giữa lồm đến từ một bộ thuần trắng cáng cứu thương, trên cáng cứu thương, đoạn vạm sơn hai mắt nhắm nghiền, bất tỉnh nhân sự.

Hình Tông Liên thu hồi họng súng, đem nhắm ngay dần dần cùng đại bộ đội tới gần cao Mạnh Sĩ binh.

...

Đoan Dương kéo xuống hoành treo ở khi thất trên vách tường màn cửa, đột nhiên xuất hiện ánh nắng khiến hấn nhin không được che khuất con mắt.

Hấn nhìn lại trong phòng thí nghiệm, lỗ tốt đã đi theo hấn leo ra ở giữa nhất ở giữa, nhưng mà, Lâm Thần thân ảnh nhưng không có xuất hiện.

Đoan Dương lần nữa vọt lên trở về.

Từ khi thất lộ ra ánh nắng khiến bên trong nhất phòng thí nghiệm xuất hiện một tia ánh sáng yếu ớt, Lâm Thần tựa ở bàn thí nghiệm dưới, mờ tối chỉ cho trên mặt của hấn phủ một tầng màu nâu xanh.

Đoan Dương ý đồ đem người lôi ra, Lâm Thần tay lại khoác lên trên cổ tay của hắn, lắc đầu.

Mặc dù Lâm Thần một lời không phát, Đoan Dương nhưng trong nháy mắt hiểu được vị này cố vấn ý tứ.

“Không được, đây không có khả năng!”

Lâm Thần ánh mắt y nguyên thanh tịnh kiên định, trong ánh mắt của hắn lộ ra một tia ôn nhu, thoáng chốc trầm tĩnh lại, phảng phất đồng ý yêu cầu của hắn.

Đoan Dương không còn nói nhảm, hắn một tay lấy Lâm Thần công lên người, liền muốn hướng ra phía ngoài chạy tới.

Lâm Thần đột nhiên mở miệng: “Người là để cho ta tại trên lưng người đương thương cái bia sao?”

Đoan Dương đứng ở nguyên địa, hoảng hốt ở giữa, Lâm Thần từ trên người hắn trượt xuống.

Cố vấn tiên sinh vịn bàn thí nghiệm, căn bản là không có cách đứng thẳng, nhưng vẫn là nói: “Dù ta đi ra ngoài.”

Đối với Lâm Thần đột nhiên xuất hiện tùy hứng yêu cầu, Đoan Dương không nghi ngờ gì, hắn chỉ có thể vây quanh ở Lâm Thần dưới nách, đem người hướng ra phía ngoài kéo đi.

Muốn vượt qua cổng lúc, Lâm Thần đột nhiên kịch liệt ho khan, thân thể của hắn còng xuống, thống khổ nói: “Chờ một chút, người ép đến ta vết thương.”

Đoan Dương vội vàng buông tay. Ngay tại hắn buông tay ra trong nháy mắt, Lâm Thần không biết từ chỗ nào tới khí lực, đem hắn một thanh đẩy hướng gian ngoài, nhanh như điện chớp đập bên trên phòng thí nghiệm cửa gỗ.

Đoan Dương trùng điệp ngã xuống đất, bên tai sông Hằng khi hướng hắn hoảng sợ gào thét.

Hắn liều lĩnh bò lên, hắn cũng không biết Lâm Thần là từ đâu tới ma bệnh, lại không chút do dự nắm chặt nắm đấm, ý đồ một quyền đánh nát phòng thí nghiệm cửa gỗ thượng bộ pha lê.

Lâm Thần hư nhược thân ảnh tại trong môn lung lay sắp đổ, nhìn xem vị này cũng không so với hắn lớn mấy tuổi người thanh niên thấy chết không sờn bình tĩnh khuôn mặt, Đoan Dương nhin không được rống to: “Cút mẹ ngươi, nói ít cái gì ngươi sẽ liên lụy chúng ta nói nhảm, muốn đi cùng đi!”

Lâm Thần đã sớm tính toán đến Đoan Dương ý nghĩ, hấn vịn cửa gỗ, gian nan đứng đấy. Hấn trên tay kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh hiện ra hàn quang dao giải phẫu. Hấn dễ dàng dùng dao giải phẫu để lên cổ của mình.

“Người làm gì!”

Đoan Dương nước mắt trong nháy mắt chảy xuống.

Quyền thứ hai lúc, pha lê bỗng nhiên vỡ vụn ra, Lâm Thần lui về sau nửa bước, té ngã trên đất, lại như cũ vững vàng giơ dao giải phẫu. Hấn bình tĩnh nói: “Thứ nhất, mang theo ta, các người không có khả năng tại mưa bom bão đạn dưới, thuận lợi đến máy bay trực thăng chỗ.”

“Thứ hai, ta vừa phát hiện, nhà máy tiếng nổ là dần dần hướng chúng ta chỗ tòa nhà này mà đến. Ta đơn giản đoán chừng cho nổ thời gian, ba đến năm phút sau, chúng ta chỗ tòa nhà này liền sẽ bị tạc hủy. Mang theo ta, người tuyệt không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy chạy ra phạm vi nổ, cũng có càng đều có thể hơn có thể tính bị đối phương đánh giết. Đã thành thực, sống sót, báo thù cho ta.” Hấn trừng mắt nhìn, nghiêm túc nói, “Ta đếm ba lần, rút ngay.”

...

Phụ trách yểm hộ rút lui Hình Tông Liên cao cao đứng tại nhà máy lầu bốn, hấn đánh chết tầm mắt bên trong vị cuối cùng cao Mạnh Sĩ binh, chuẩn bị rút lui.

Hấn kéo ra bàn gỗ, dùng ống nhắm nhẹ nhàng xẹt qua một cái đường cong, ý đồ xác nhận tất cả mục tiêu đã bị dọn dẹp sạch sẽ. Chính là cái này nhỏ bé độ cong, khiến hấn nhịp tim trong nháy mắt đạt tới cao tốc nhất. Hấn tất cả huyết dịch trong nháy mắt tuôn hướng trái tim, đến mức tại thời gian cực ngắn bên trong, tứ chi của hấn lâm vào cực độ lạnh buốt chết lặng, điều này làm hấn thậm chí có một loại linh hồn xuất khiếu ảo giác.

Hấn nhìn thấy Lâm Thần.

Lâm Thần xoay người ho khan, Lâm Thần đẩy ra bên người nam nhân, Lâm Thần đập bên trên cửa gỗ, lưỡi đao nhắm ngay cổ của mình, phảng phất tại cùng người ngoài cửa nói gì đó...

Hấn cho rằng kia là ngày nhớ đêm mong sau ảo giác, dùng sức cắn nát đầu lưỡi, để cho mình tỉnh táo lại. Hình tượng bên trong xác thực

không có Lâm Thần thân ảnh, người thanh niên kia người cắn răng, lệ rơi đầy mặt quay đầu rời đi, lưu lại hạ phá nát pha lê.

Hình Tông Liên cảm thấy mình toàn thân đều đang run rẩy, hấn kéo qua cổ áo, nhắm ngay microphone, run rẩy nói: “Đình chỉ cho nổ, đình chỉ tất cả cho nổ, con mẹ nó mau dừng lại, có nghe hay không! !
!”

Quyển 5 Chương 193. Năm phù 30

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 193. Năm phù 30

Tác giả: Trường Nhị

Trong tai nghe truyền đến một mảnh lộn xộn tạp âm, Hình Tông Liên không rảnh đi quản đây rốt cuộc là thông tin trực trặc hay là nguyên nhân gì khác, đầu óc của hắn đã bị Lâm Thần xuất hiện hoàn toàn chiếm cứ, vô số loại khả năng tràn ngập trong đó, cho nên nó như muốn oanh một tiếng nổ tung... Shiw0.

Mà nhất làm cho người cực độ khủng hoảng một loại khả năng tính là:

Nếu như hắn cứu không được Lâm Thần, nếu như Lâm Thần đã dùng đao rạch ra cổ của mình, nên làm cái gì?

Trong khoảnh khắc đó, Hình Tông Liên nếm đến nhân sinh bên trong chưa bao giờ có nghĩ mà sợ, hắn khẩn trương đến giống như là lần thứ nhất nắm chặt thương cần giết người lúc như thế, nhưng mà tình huống hiện thật căn bản không cho phép hắn lại suy nghĩ cảm xúc hoặc là suy nghĩ khả năng, bởi vì hắn đột nhiên bên tai mạch nghe được đến tin tức mới.

“Lão đại, kia là định thời gian cho nổ c4 nổ thuốc, không cách nào đình chỉ.” Trong tai nghe, lộn rùng thanh âm cũng lộ ra một tia không dễ dàng phát giác run rẩy.

“Ta hiểu được.” Hình Tông Liên trong nháy mắt thanh tỉnh, hắn lập tức thu hồi thương giới, hướng dưới lầu phi nước đại, dùng cực độ trấn định ngữ khí đối tai nghe đầu kia người nói, “Triệu Hồ, ta muốn đi tầng 2, yểm hộ ta.”

Trong lầu các, vừa hoàn thành giết chóc nam nhân ngay tại chông chất khăn lụa, nghe thấy câu nói này lúc, hắn kém chút đem trong tay đình hương khăn lụa xé vỡ: “Lão đại, tình huống như thế nào, đừng mạo hiểm! Người bây giờ chạy tới còn có thể trốn tới sao?”

Đồng dạng thanh âm, thuận vô tuyến điện tín hiệu, đồng thời truyền tống đến mấy chỗ ngay tại chấp hành yểm hộ nhiệm vụ địa phương. Vương Triều đã ngồi tại trong khoang thuyền, Hình Tòng Liên lại làm cho hấn cả kinh đột nhiên đứng lên.

Trước mặt hấn bày biện màn hình, 7 viên đại biểu mọi người định vị điểm sáng bên trong xuất hiện biến hóa, đại biểu Hình Tòng Liên viên kia điểm đỏ quả nhiên bắt đầu hướng sắp cho nổ nguy hiểm nhất khu vực nhanh chóng di động: “Lão đại người bình tĩnh một chút, đến cùng xảy ra chuyện gì!”

Bị bạo tạc cùng tiếng súng kinh động rừng rậm nguyên thủy bắt đầu bất an run rẩy, mây đen chim bay phóng hướng thiên không, che khuất bầu trời.

Vương Triều nhìn phía xa bị đầy trời bụi mù che giấu khu xưởng, trong tai nghe truyền đến phong thanh, gạch đá âm thanh, thỉnh thoảng vang lên tiếng súng, cùng Hình Tòng Liên ổn định tới cực điểm thanh âm: “Lâm Thần tại lâu bên trong.”

Trong chốc lát, Vương Triều hoàn toàn cũng cảm nhận được bị điện giật sau cảm giác trái tim đột nhiên ngừng cảm giác, run lên một hồi về sau, hấn bỗng nhiên hô lên âm thanh: “Làm sao có thể a, đây không có khả năng, lão đại người đừng xúc động!”

“Hấn liền tại bên trong.”

Phảng phất trong đêm tối kéo qua đàn Cello âm, Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp khiến Vương Triều trong nháy mắt tỉnh táo lại, hấn dùng sức cầm góc bàn, cường tự bình tĩnh trở lại, nhưng hấn làm sao có thể bình tĩnh, hấn bắt thít cả người đều khẩn trương đến run lên, vì cái gì loại chuyện này đều sẽ phát sinh!

“Vương Triều, tìm một người tiếp ứng ta, những người còn lại theo kế hoạch đã định rút lui.” Hình Tòng Liên nói lần nữa, Vương Triều cũng không biết hấn lão đại vì cái gì dưới loại tình huống này còn có thể dùng như thế kiên định ngữ khí nói chuyện, hấn hít một hơi thật sâu, đem ánh mắt dời về phía màn hình, mỗi chữ mỗi câu nói ra: “Khang an, bảo trì người hiện hữu vị trí, 3 phút sau hướng t4 di động, phụ trách tiếp ứng lão đại.”

...

Cùng thời gian thi chạy so trong tưởng tượng càng làm cho người ta sức cùng lực kiệt.

Một trận bước tiếng súng từ hắt sau đầu vang lên, Hình Tòng Liên bỗng nhiên bổ nhào, lăn qua một mảnh gạch ngói vụn, đạn sau lưng hắt kích thích liên tiếp bụi mù, một viên vỡ vụn mảnh đạn bỗng nhiên tung tóe nhập bắp chân của hắt. Tại cực độ hỗn loạn tình huống dưới, bất kỳ cái gì chi tiết đều đủ để trí mạng, nhưng mà bất luận cái gì đối chi tiết chú ý đều sẽ kéo chậm hắt chạy tốc độ.

“Triệu Hồ!” Hình Tòng Liên xoay người vọt lên, tiếp tục chạy.

“Có lỗi với lão đại.” Ghé vào nhà cao tầng vật tay súng lấy chưa bao giờ có tốc độ bóp cò, hắt thậm chí không còn tính toán đường đạn, thuần túy dùng bản năng ám sát bên trong không gian này tất cả có can đảm ngăn cản ngay tại giữa sinh tử chạy nam nhân kia.

“Còn lại 4 phút.” Lợn rừng thanh âm vang lên lần nữa.

Càng ngày càng nhiều cao mạnh người xâm nhập đồ ngang, khiến hạng nhẹ thuyền lay động.

Vương Triều vẫn như cũ nắm thật chặt góc bàn, thân hình hắt không nhúc nhích tí nào, gắt gao nhìn chăm chăm trong màn ảnh điểm đỏ lấy không có bất kỳ cái gì chiến thuật che đậy tốc độ phóng tới kia tòa nhà sắp bị tạc phi thăng trời nhà máy, hận không thể khẩn cầu thời gian chậm một chút chậm một chút nữa, nhưng mà hắt đã sớm biết, trên thế giới này vật lý hiện tượng chưa từng lấy nhân loại ý chí vì chuyển, hắt chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, sau đó chờ đợi kết quả.

Tại vô số lần cùng Tử thần gặp thoáng qua về sau, Hình Tòng Liên rốt cục đi vào kia tòa nhà hạ. Hắt đã bình tĩnh phải không thể lại bình tĩnh, bởi vì khi hắt ý thức được, có thể cùng Lâm Thần chết cùng một chỗ cũng phải rất không tệ lựa chọn về sau, lúc trước tất cả làm cho người thiêu đốt cảm xúc đều bị hoàn toàn áp chế xuống tới.

Cả tòa khu xưởng trong mắt hắt biến thành băng lãnh vô cơ chất đường cong, hắt biết rõ Lâm Thần chỗ nhà máy tác dụng, đây là hắt cuối cùng lựa chọn nổ nát nơi này nguyên nhân. Dưới lầu chôn lấy đủ để đem nhà này nhà máy nổ bay trời đủ lượng thuốc nổ, thế này mới có thể trình độ lớn nhất sát thương tất cả ý đồ cứu giúp nhà này nhà máy binh sĩ.

Quả nhiên, một tiểu đội võ trang đầy đủ tra Lạp Đồ binh sĩ ngay tại ý đồ xông vào trong lầu.

Trong đó hai người đã bèn nhảy quay lại họng súng, không chờ hấn bóp cò, hai vị kia binh sĩ cái trán đã bị huyết động xuyên qua. Hình Tông Liên bóp cò, họng súng bắn ra trường tiên giống như đạn, huyết nhục xuyên qua âm thanh bỗng nhiên vang lên, cùng lúc đó, hấn cũng bị một viên đạn đánh trúng đầu vai. Kịch liệt bài tiết adrenalin khiến hấn cảm giác không thấy bất luận cái gì đau đớn, hấn rút cục đến trước lầu. Đối mặt đầy đất thi thể, ngưỡng vọng trước mặt góc cửa sổ vỡ vụn lâu vũ, hấn không chút do dự vọt vào.

Khu mỏ quặng nhà máy tầng lầu bản vẽ mặt phẳng cấp tốc tại trong đầu hấn triển khai, hấn nhảy lên tầng cuối cùng, tại những cái kia không ngừng kéo dài tới đường cong bên trong tìm tới cuối hành lang phòng thí nghiệm.

“3 phút.”

Tần số truyền tin bên trong lầu nữa truyền ra đếm ngược, lại không có người nói chuyện.

Hấn một cước đá tung cửa, mắt chỗ cùng là một mảnh lờ mờ, mơ hồ có thể thấy được pha lê di môn ngang qua tầm mắt. Hấn giơ súng lên, đã không lo được thứ quý này phải chẳng chống đạn, hấn bóp cò, họng súng từ trái sang phải quét ngang mà qua.

Pha lê bỗng nhiên vỡ vụn phát ra rợn người tiếng vang.

Hấn co căng xông qua mảnh này pha lê màn mưa, hỗn loạn cái bàn, sụp đổ dụng cụ thí nghiệm, tính toán Lâm Thần cuối cùng vị trí, Hình Tông Liên đá văng một cánh cửa.

Sắc trời đột nhiên rớt vào, bày khí gào thét, nhưng này chút thanh âm cùng những cái kia sáng ngời đều trong nháy mắt biến mất, hấn chỉ có thể nhìn thấy phía trước cuối cánh cửa kia, kia phiến nửa phần trên miếng thủy tinh nứt, thuần bạch sắc cửa gỗ.

...

Lâm Thần nằm trên mặt đất, phòng thí nghiệm sàn nhà có chút lạnh, mặc dù điều hoà không khí ngừng, nhưng vẫn là lạnh.

Hấn nhin không được cuộן mình, có như vậy một nháy mắt cho là mình khả năng đã chết, không sống qua lấy cùng chết cảm giác hay là khác biệt, tối thiểu hấn còn giống như có thể suy nghĩ.

Đương nhiên, suy nghĩ của hấn sớm tại đuổi đi Đoan Dương thời khắc đó sau triệt để đình công, hiện tại đã biến thành một nắm bùn

tương, liên quan tới Hình Tòng Liên hết thầy lần nữa tràn ngập trong đầu hắn mỗi một nơi hẻo lánh.

Có lúc là Hình Tòng Liên đang hút thuốc lá, có lúc là Hình Tòng Liên đang đánh quét dọn nhà cửa ở giữa, càng nhiều thời điểm, là Hình Tòng Liên dùng phi thường khuôn mặt anh tuấn đối hắn, ánh mắt thâm trầm an hòa, lại không lên tiếng phát. Những hình ảnh kia hiện ra một chút ánh sáng, một tấm tấm rõ ràng phải có thể đụng tay đến, ngón tay của hắn cũng theo đó rung động nhẹ nhàng.

Hắn luôn cảm giác mình giống như tại cùng Hình Tòng Liên nói cái gì, có thể là “Thật xin lỗi”, cũng có thể là “Ta yêu ngươi” .

Mà cho tới bây giờ, hắn mới có rảnh suy nghĩ một chút, Hình Tòng Liên trở về thời điểm đến cùng có thể hay không tiếp nhận hắn vấn đề này.

Có lẽ còn là sẽ.

Hắn dùng có thể là nhân sinh cuối cùng quý báu nhất 30 giây cần thận suy tư vấn đề này, cũng cho mình một cái như là bản thân an ủi giống như trả lời, cảm thấy thế này thật tốt.

Nhưng khi hắn trả lời vấn đề này về sau, vấn đề còn lại cũng theo nhau mà tới.

... Hình Tòng Liên sau khi trở về, biết đây hết thầy nên làm cái gì? Mặc dù khiến Hình Tòng Liên cho là hắn mất tích cũng vĩnh viễn cũng tìm không thấy là kết quả tốt nhất, nhưng lấy Hình Tòng Liên cá tính, thật có khả năng thuận tất cả manh mối truy xét đến mảnh này vứt bỏ khu mỏ quặng.

... Như vậy nếu như Hình Tòng Liên nhìn thấy thi thể của hắn chứ? Có một nháy mắt, Lâm Thần hi vọng nhà này nhà máy phế tích có thể đem thi thể của hắn hoàn toàn chôn giấu, thế này rừng mưa ăn mòn tốc độ nhất định sẽ làm cho hắn nhanh chóng hóa thành một đồng ai cũng không nhận ra bạch cốt, Hình Tòng Liên hoặc là Vương Triều tìm tới nơi này về sau, khả năng tìm không thấy hắn, coi như tìm được, cũng sẽ không quá thương tâm.

Hắn cảm thấy mình căn bản là không có cách tưởng tượng Hình Tòng Liên thương tâm gần chết tình cảnh, dù sao tại hắn khái niệm bên trong, giống Hình Tòng Liên dạng này người không nên thương tâm gần chết, mà hắn lại càng không nên là cái kia làm cho đối phương thương tâm gần chết người.

Lâm Thần bỗng nhiên bắt đầu hối hận, hắn tại sao muốn tại thời điểm này thổ lộ, nếu như hắn không có đam thủng những này, khả năng còn không đến mức để cho mình người yêu sâu đậm thống khổ như vậy.

Thời gian không cách nào đảo lưu, làm ra quyết định không cách nào sửa đổi, nếu là nam nhân, tại sao có thể như thế không chịu trách nhiệm?

Mặc dù hắn ngay lập tức đem muốn tử vong, có hắn đột nhiên phát hiện, hắn thật không muốn chết, hắn muốn tiếp tục sống.

Nếu như thế giới này thật như « bí mật » nói, như vậy, hắn muốn tiếp tục sống.

Hắn dùng sức chống đỡ mặt đất, hết sức muốn đứng lên.

...

Hình Tòng Liên mở ra kia phiến thuần Bạch Mộc cửa lúc, nhìn thấy chính là cảnh tượng này.

Mặc dù ở trước đó, hắn thậm chí còn đang sợ nếu như Lâm Thần không ở đây trong môn nên làm cái gì.

Nhưng khi hắn nhìn thấy phòng thí nghiệm mặt đất sát na, tất cả cảnh tượng giống như thủy triều vọt tới.

Lâm Thần co quắp tại trên mặt đất, gương mặt có chút hơi lồm, ánh mắt lại to đến dọa người. Mặt của hắn, cùi chỏ của hắn, hắn tất cả trần trụi bên ngoài trên da đều có khác biệt trình độ trầy da, nhìn thấy mà giật mình máu tươi từng li từng tí rơi trên mặt đất, nhưng mà nhất làm cho Hình Tòng Liên lo lắng cũng không phải là những thứ này vết thương.

Trông thấy hắn về sau, Lâm Thần có chút quay đầu, nheo lại mắt, mắt đi tiêu điểm trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc, lại tại thoáng qua ở giữa nở nụ cười, Hình Tòng Liên rất rõ ràng xem gặp Lâm Thần trong ánh mắt tự giấu tới cực điểm tiểu dung, trái tim của hắn phảng phất bị cái gì ngoại lực hung hăng nắm chặt.

Hắn từng bước một đi qua, ngồi xổm người xuống, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào đem người ôm lấy.

Đột nhiên, Lâm Thần vươn tay, dựng vào cổ tay của hắn, trong lòng bàn tay truyền đến nhiệt độ khiến hắn bỗng nhiên giật cả mình. Hình Tòng Liên chậm rãi cúi đầu, nhìn xem kia mấy cây khoác lên hắn trên

cổ tay tái nhợt ngón tay, giống như là giấy dựa không muốn nhập Địa Ngục linh hồn bắt lấy duy nhất cây cỏ cứu mạng.

Trong tai nghe tiếng thúc giục rớt cục một lần nữa rớt vào hấn trong tai.

“Lão đại, thật là A Thần ca ca sao?” Vương Triều hỏi.

“Còn có hai phút ba mươi giây, nhanh lên a lão đại!” Lợn rừng rất khó được dùng tiếng rống.

Nhưng mà Hình Tòng Liên động tác lại như cũ chậm chạp, hấn một cái tay nâng Lâm Thần phần gáy, một cái tay khác thăm dò vào Lâm Thần đầu gối dưới tổ, dùng sức đem người ôm vào trong ngực. Chỉ là tại ôm lấy Lâm Thần trong nháy mắt kia, hấn cảm nhận được bàn ủi nóng hồi nhiệt độ, người bình thường làm sao có dạng này nhiệt độ cơ thể.

Lúc này, Lâm Thần một mực ngóng nhìn hấn tròn mắt đen nhánh bên trong xuất hiện rất nhỏ lấp lóe.

Hấn nghe được Lâm Thần dùng làm đến thanh âm khàn khàn hỏi:

“Mặc dù hỏi như vậy rất giống đang diễn phim, nhưng ta là đang nằm mơ không?”

“Là ta.” Hấn ôm Lâm Thần đứng lên.

Chỉ là hai chữ, hấn liền rõ ràng xem đến Lâm Thần hốc mắt đỏ bừng, bên trong nước mắt tràn ra ngoài, giống như là vì che giấu đột nhiên xuất hiện yếu ớt cảm xúc, Lâm Thần đem đầu chuyển hướng lồng ngực của hấn, Hình Tòng Liên đã cảm thụ không ra ngực nóng hồi đến cùng đến từ tâm tình của hấn hay là Lâm Thần nước mắt.

Hấn cúi đầu, thật sâu hôn Lâm Thần sợi tóc, mùi máu tươi, bùn đất vị, râm đấng mùi mồ hôi, còn có từ Lâm Thần thực chất bên trong lộ ra sạch sẽ lạnh lẽo khí tức hỗn tạp cùng một chỗ, phảng phất muốn xuyên vào linh hồn của hấn.

Hấn ôm chặt lấy Lâm Thần, xoay người, đá văng ra dưới chân khi lồng, bắt đầu hướng ra phía ngoài chạy.

Quyển 5 Chương 194. Năm phù 31

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 194. Năm phù 31

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cảm thấy mình lẽ ra ngắt đi, bởi vì như vậy mới phù hợp phim Logic.

Có hẳn một mực vẫn luôn phi thường thanh tịnh, vô luận là Hình Tông Liên xuất hiện, hay là ôm hẳn lên động tác, thậm chí là câu kia “Là ta”, hẳn đều ý thức rõ ràng kinh lịch.

Bởi vì hẳn nhất định phải bảo trì thanh tịnh, mới có thể để cho giấc mộng này trùng phùng không đến mức thoáng qua liền mất, hẳn nắm thật chặt Hình Tông Liên thô ráp y phục tác chiến cổ áo, nhìn đối phương đầu vai không ngừng chảy ra máu tươi, bên tai là cực độ yên tĩnh lại tràn ngập các loại thương chi gảy thuốc tiếng vang bối cảnh âm, tất cả chi tiết đều phảng phất bị không hạn chế kéo dài. Hình Tông Liên ôm thật chặt hẳn nháy xuống thang lầu, bọn hẳn hiện lên chỗ rẽ, tránh thoát một cái bắn lén, sau đó là tiếp tục chạy. Từ đầu đến cuối, Hình Tông Liên dung nhan cùng cánh tay của hẳn đồng dạng ổn định, lạnh thấu xương phong hòa gạch vỡ bột mịn thổi qua gương mặt của hẳn, bọn hẳn xông ra nhà máy, bụi mù phá thiên lấp mặt đất mà đến, hẳn không nhớ rõ bọn hẳn chạy ra bao xa, nhưng có một nháy mắt, toàn bộ không gian phát ra một tia rung động, giống có người nào tại toàn bộ không gian đè xuống tạm dừng khóa, tất cả vật chất đều bị đọng lại sau đó bỗng nhiên phóng thích. Hình Tông Liên cũng giống như cảm giác được điểm ấy, lại hoặc là hẳn trong tai nghe đếm ngược đến cuối cùng thời gian.

Lâm Thần bị Hình Tông Liên cánh tay chăm chú bóp chặt, cái sau tại một chỗ gạch đồng sau bỗng nhiên bỏ nhào, đem hẳn hoàn toàn bảo hộ ở dưới thân, thậm chí còn không quên dùng cánh tay đệm ở đầu hẳn dưới cổ, phòng ngừa hẳn ngã thương.

Hắn đối mặt Hình Tòng Liên, chỉ nghe đối phương dùng phi thường ôn nhu ngữ khí nói ba chữ: “Đừng sợ.”

Sau đó là đình tai nhưc óc tiếng nổ, Lâm Thần cũng phải lúc này mới biết được, thì ra cách bạo tạc hiện trường gần như vậy lúc, thanh âm có thể như thể vang, như là Hồng Mông sơ khai, trên đời vạn vật đều nứt toác ra, sóng xung kích cường độ phảng phất muốn chấn vỡ người toàn bộ huyết nhục. Lâm Thần ôm chặt Hình Tòng Liên lưng, hẳn có thể rất rõ ràng cảm giác đều gạch đồng bị xung kích sóng đẩy ngã cường độ, tất cả hòn đá đều thật sự nện trên người Hình Tòng Liên, tay của hắn tóm đến chặt hơn chút nữa.

Không có bất kỳ cái gì thời điểm so hiện tại giờ khắc này làm hắn càng tin tưởng, bọn hắn có thể sống sót.

...

Nhà máy bạo phá lúc, Khang an ngay tại chỉ định khu vực chấp hành yểm hộ nhiệm vụ.

Trong tai nghe đếm ngược âm một khắc không ngừng vang lên, hắn hận không thể chấp cánh tiến lên bắt lấy cái kia ngay tại cấp tốc chạy nam nhân, nhưng mà hắn chỉ có thể ngốc tại chỗ, một khắc càng không ngừng bóp cò.

Thời gian càng ngày càng ít, khoảng cách cũng không có gần quá nhiều, đếm ngược âm cuối cùng đình chỉ, oanh một tiếng tiếng vang về sau, nhà máy sập đổ xuống tới, hơn phân nửa tầng lầu bị tạc thượng thiên, sóng xung kích cùng bụi mù làm hắn cũng không thể không ngã nhào xuống đất, qua một đoạn thời gian rất dài, hắn mới có thể dần dần nghe được trong tai nghe những cái kia liên tiếp lo nghĩ thanh âm.

“Nhìn thấy người không có, Khang an, tranh thủ thời gian báo cáo!”

“Lão đại này nhìn thấy lão đại rồi sao!”

“Bọn họ có phải hay không bình an, Khang an người cái lớn ngu xuẩn nói chuyện a!”

Vương Triều bèn nhón thanh âm sắp đâm thủng màng nhĩ của hắn, Khang an nôn một ngụm máu, hắn miễn cưỡng chống lên thân thể, hướng kia phiến mông lung phế tích nhìn lại.

Những cái kia chủ yếu màu xám sắc bụi mù làm hắn cơ hồ mắt mở không ra, hắn chỉ có thể đem con mắt hí thành một đầu tuyến, một phút trôi qua, hai phút trôi qua, năm phút trôi qua...

Trước mắt hoàn toàn tĩnh mịch, ngay cả tai nghe kênh bên trong thanh âm lo lắng đều trở nên lặng im, Khang an che lấy giữa răng môi chảy xuống máu tươi, hô to một tiếng, điên cuồng hướng vọt tới trước đi.

Đúng lúc này, hắn trong thoáng chốc nhìn thấy một thân ảnh cao to, chính chậm rãi xuyên thấu tầng tầng bụi mù, đi ra kia phiến Tử Vong Cấm Khu.

Thấy rõ người tới về sau, hắn lui về sau hai bước, kém chút đặt mông ngồi dưới đất.

Hình Tòng Liên nhìn xem kém chút vọt tới trước người mình thuộc hạ, dùng rất bình thản ngữ khí đối kênh bên trong tất cả mọi người nói: “Được rồi, lão tử còn sống, hành động tiếp tục.”

“Lão đại!”

“Lão đại ngươi không có việc gì liền tốt, ta A Thần ca ca cũng không có chuyện gì sao, thật là A Thần ca ca sao!” Vương Triều giọng quan thiết truyền đến.

Hình Tòng Liên cúi đầu, Lâm Thần mặt mũi tràn đầy bụi đất, nhưng như cũ sử dụng tròn mắt đen nhánh ngóng nhìn hắn, hắn nắm vuốt cổ áo của hắn, phảng phất buông lỏng tay hắn liền sẽ theo gió mà qua đồng dạng.

Hình Tòng Liên đối kênh đầu kia người nói: “Là hắn.”

Nhưng mà câu trả lời của hắn phảng phất khiến Lâm Thần đoán được cái gì, hắn rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần chau mày, dùng phảng phất mấy ngày giọt nước không vào khăn khăn tiếng nói hỏi hắn: “Vương Triều cũng tới?”

Hình Tòng Liên tránh nhập một chỗ bức tường về sau, thờ dốc một hơi, Lâm Thần cái này rất rõ ràng là đang lo lắng Vương Triều an nguy, Hình Tòng Liên cơ hồ không biết nên nói cái gì, hắn ước lượng trong ngực cơ hồ không có mấy lượng nặng người, lạnh lùng nói: “Ít quan tâm người khác, tất cả mọi người so người tốt.”

Nhưng nếu như là Lâm Thần, miễn là còn sống, liền không giờ khắc nào không tại suy nghĩ những chuyện này, tiếp xuống, hắn chỉ nghe thấy Lâm Thần rất khẩn trương hỏi: “Vừa rồi có máy bay trực thăng cất cánh sao?”

“Không có.”

“Có thể làm phiền ngươi lại đi cứu người sao?”

Câu nói này khiến Hình Tòng Liên rất không hài lòng, đầu tiên là Lâm Thần ngữ khí quá khách khí, thứ hai là hấn trong nháy mắt liền nghĩ đến, Lâm Thần khiến hấn đi cứu người tất nhiên là cái kia hấn vừa rồi bức đi người thanh niên.

Đại khái là gặp hấn không nói gì, lại giống là cảm thấy mình lúc này thỉnh cầu quá phận, Lâm Thần đôi mắt chột khế hiện, nói mặt khác hai chữ: “Cầu người.”

Đúng lúc gặp lúc này, một viên đạn bắn lén sát qua bọn hấn, hung hăng đánh trúng phải hậu phương một chỗ mai phục điểm.

Đạn đánh trúng bức tường phát ra rợn người rì rào tiếng vang, Lâm Thần bỗng nhiên nhắm mắt lại, Hình Tòng Liên đem người buông xuống, một cái tay ôm Lâm Thần vai cũng, móc ra hạng nhẹ súng ngắn, bắt đầu lấy tường gạch vì công sự che chắn đánh trả. Mấy tiếng súng vang về sau, không còn đạn tiếng vang lên, Hình Tòng Liên quay đầu, không biết làm tại sao, lần đầu tiên liền thấy Lâm Thần tay trái trên ngón vô danh hắc sắc giới chỉ.

Hình Tòng Liên cảm thấy mình bình sinh thấy chói mắt tràng cảnh ngoại trừ Hoàng Trạch tên ngu xuẩn kia cưỡng hôn Lâm Thần bên ngoài, Lâm Thần trên ngón vô danh hắc sắc giới chỉ tuyệt đối có thể xếp thứ hai.

“Ai cho người?” Hấn hỏi về sau, lại đối kênh bên trong nói, “Khang an, đi cứu người.” Nói xong, hấn đem tai nghe xuất ra, nhét vào Lâm Thần trong tai, ôm lấy người tiếp tục rút lui.

Lâm Thần rất rõ ràng ngăn người.

“Muốn cứu người nào nói cho bọn hấn.” Hình Tòng Liên ánh mắt thuận Lâm Thần mang theo chiếc nhẫn tay rử xuống đến, cũng nghe Lâm Thần dùng cực kỳ tinh táo ngữ khí đối tai nghe đầu kia người nói: “Người nước Hoa, họ bưng tên dương, 185 tả hữu chiều cao, mắt to, tròn đầu đỉnh. Bọn hấn vừa rồi hướng máy bay trực thăng sân bay đi, hiện tại máy bay chưa cất cánh, hấn là xảy ra chuyện, vô luận Đoan Dương sống hay chết, làm ơn tất xác nhận.”

Thật đúng là Lâm Thần, vô luận lúc nào tình huống như thế nào đều có thể bảo trì thanh tỉnh. Hình Tòng Liên tiếp tục ôm Lâm Thần rút lui, phía trước nói đường đã cơ bản bị quét sạch, ngoại trừ lẻ tẻ vang lên đạn âm thanh, cho nên bọn hấn trên đường đi cũng không tao ngộ quá lớn trở ngại.

Bụi mù hay là không phải Thường Đại, Lâm Thần lại đối tai nghe nói hai câu nói, không có gì hơn là “Ta không sao”, “Lập tức tới ngay” một loại trấn an lòng người câu, nhất định lại là đang nói cho Vương Triều nghe.

Hình Tòng Liên dùng phi thường bất mãn ánh mắt nhìn xem người trong ngực, rốt cục Lâm Thần phảng phất phát giác được bất mãn của hắn, đột nhiên, Lâm Thần dùng hai tay vây quanh bên trên cổ của hắn, tựa ở hắn hõm vai bên trong yếu ớt nói: “Người mới vừa nói cái gì?”

Hình Tòng Liên nhếch môi, giống như là tại chuyên chú chạy, không nói gì.

Rất nhanh, tiếng nước rõ ràng có thể nghe, dò ngang đều ở gang tấc, hắn thậm chí có thể nhìn thấy Vương Triều kìm nén không được kích động khuôn mặt.

“Thật xin lỗi.” Ở trên trước thuyền một khắc, hắn bỗng nhiên nghe thấy Lâm Thần tiếp tục tại hắn cái cổ một bên nhẹ nói.

Hình Tòng Liên thần sắc đóng băng, ôm Lâm Thần bước vào buồng nhỏ trên tàu.

Đò ngang một tầng đã sớm bị chưa tỉnh hồn cao mạnh người chiếm lĩnh, Vương Triều cũng đã nhào lên, phảng phất có một vọn câu nói muốn cùng bọn hắn nói. Hình Tòng Liên trừng Vương Triều một chút, trực tiếp lên lầu hai, đập ra thuyền trưởng phòng nghỉ, cũng một thanh quảng tới cửa, đem líu lo không ngừng người thiếu niên nhốt tại bên ngoài.

Hắn từ Lâm Thần trong tai móc ra tai nghe văng ra ngoài, đem người trên giường buông xuống, chỉ là như thế một cái động tác đơn giản, hắn đều có thể rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần khuôn mặt bên trên lộ ra đau đớn thần sắc.

Lâm Thần suy yếu đến cơ hồ không cách nào mở miệng, hắn cúi người, cùng Lâm Thần gáp phải gần vô cùng, đối phương nóng hổi nóng rực hô hấp nhào vấy vào hắn bên mặt. Hình Tòng Liên cảm thấy đây quả thực rất giống cái gì thấp kém phim truyền hình bên trong mới có thể nói lời kịch, nhưng hắn vẫn là không nhịn được hỏi: “Biết người sai ở đâu sao?”

Lâm Thần miễn cưỡng mở to mắt, sau khi tự hỏi, dùng chăm chú ngữ khí trả lời đối với hắn: “Quá nguy hiểm, không nên vì bằng hữu

của ta, kêu người thủ hạ đi mạo hiểm, nhưng mà...”

“Lâm Thần.” Hình Tòng Liên rất chân thành kêu tên của đối phương, hấn dốc hết toàn lực đem vờ rồi mườì mấy phút bên trong hoảng sợ, sợ hãi, khẩn trương, đau lòng khoan đã cảm xúc đều đê xuống, hấn ngửa đầu mắt nhìn bị tro bụi che đậy trời, cúi đầu nhìn xem trên giường tại ngăn ngủi trong mấy ngày đã gầy còi hình người, hấn dùng một cái tay từ Lâm Thần dưới lưng hướng xương bả vai tìm kiếm, đem người cẩn thận từng li từng tí lại ôm thật chặt ở, cũng nói, “Đây đều là việc nhỏ, thứ nhất, đừng đối ta dùng giọng thỉnh cầu nói chuyện, ta vì người làm một chuyện gì đều rất hấn là, người hơi đương nhiên một chút; thứ hai...” Hấn hít một hơi thật sâu, bình tĩnh nói, “Tại người đem kia cái gì Đoan Dương đẩy ra tay cầm cái cửa mình khóa ở bên trong chờ đợi tử vong giáng lâm thời điểm, người có hay không nghĩ tới, ta nên làm cái gì?”

Lâm Thần có một nháy mắt ghen ngào, hấn hốc mắt phiếm hồng, đã ngừng lại nước mắt lần nữa thuận khóe mắt chảy vào mép tóc, hấn chinh lăng mà nhìn xem hấn, cuối cùng nói: “Thật xin lỗi, thật cực kỳ xin lỗi.”

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần tái nhợt đến không có chút huyết sắc nào khuôn mặt, nhìn xem trên mặt hấn bởi vì trầy da mà nổi lên vết máu, nhìn xem giọt kia nước mắt lăn qua Lâm Thần bị xám dấu vết mờ lung gương mặt cũng cọ sát ra một đạo rõ ràng vết tích, chỉ cảm thấy chung quanh hết thảy đều phi thường yên tĩnh, tất cả khói lửa đều theo Lâm Thần dùng hai tay dùng sức vây quanh ở động tác của hấn tĩnh lại.

“Mời người tại lần sau muốn từ bỏ sinh mệnh mình trước đó, tốt xấu suy nghĩ một việc...” Hình Tòng Liên hôn lấy hấn bên tai nóng hổi làn da, mỗi chữ mỗi câu nói, “Nếu như người chết, ta nên làm cái gì?”

Lâm Thần trong nháy mắt hoảng loạn lên: “Ta không biết, thật xin lỗi, ta cũng không biết...”

Hình Tòng Liên chỉ là chăm chú vây quanh ở hấn, ý đồ để cho mình nhịp tim chậm rãi đem đến chẳng phải muốn mạng tốc độ, sau đó hai người bọn họ ai cũng vô dụng nói chuyện.

“Làm sao gầy nhiều như vậy?” Hấn nhẹ nhàng hỏi.

“Bởi vì nghĩ người.”

“Lâm Thần.”

“Ừm?”

“Thật gầy.”

“Ừm, thật rất nhớ người.”

Quyển 5 Chương 195. Năm phù 32

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 195. Năm phù 32

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên trên thân tràn đầy mùi khói thuốc súng đạn, đến từ súng đạn, đến từ nổ bay toàn bộ khu mỏ quặng **, đây đại khái là Lâm Thần từ trước tới nay tiếp cận nhất đến từ Hình Tòng Liên thực chất bên trong thiết huyết chân tướng thời khắc. Bất quá, bây giờ nói bất kỳ lên tiếng vấn đề gì đều lộ ra dư thừa, Hình Tòng Liên tiếng hít thở ghé vào lỗ tai hần dần dần chậm dần, giống như là thấm vào mặt ong sữa bò nóng, để cho người ta buồn ngủ.

Lâm Thần ngón tay dần dần buông ra, nhưng ở hần muốn lâm vào ngủ say lúc, đáy lòng phảng phất vẫn có sự tình đang nhắc nhở hần, hần dùng sức nắm chặt lại thụ thương tay, đau đớn làm hần bỗng nhiên thanh tỉnh: “Đoan Dương này còn sống không?”

Hần đột nhiên mở mắt hỏi.

Lâm Thần tự cho là mịt mờ tiểu động tác cái nào thoát khỏi Hình Tòng Liên cảm giác, Hình Tòng Liên buông ra vây quanh ở Lâm Thần tay, chống lên thân thể ngồi tại bên giường, hần nâng lên Lâm Thần sưng sấp hư thối tay, sắc mặt thoáng chốc lạnh xuống. Cái này đương nhiên không hoàn toàn bởi vì Lâm Thần tay trái trên ngón vô danh ganh ty thiết hoàn, tối thiểu Hình Tòng Liên như thế nói với mình.

Lâm Thần ngón tay có chút cuộn mình, mặc dù động tác vẫn khẩn trương như cũ bất an, nhưng nhìn lấy ánh mắt của hần lại tràn ngập yêu thương: “Không nên tức giận, chờ ta được rồi giải thích cho người nghe.”

Đúng vậy, đáng chết yêu thương. Hình Tòng Liên cảm thấy Lâm Thần nào đó hạng kỹ năng đơn giản vô sự tự thông, tóm lại đương Lâm Thần dùng một loại bình thản lại sâu tình ánh mắt nhìn hần thời

điểm, hắn chỉ có thể ngoan ngoãn đi nhặt vừa rồi ném xuống đất tai nghe, hiểu rõ mới nhất tiến triển.

Đúng lúc này, kịch liệt gõ cửa tiếng vang lên.

Mặc dù rất rõ ràng Vương Triều vừa rồi nhất định ở bên ngoài nghe lén, nhưng bây giờ người thiếu niên lại dám dùng không muốn mạng thái độ gõ cửa, tất nhiên là xảy ra điều gì sự kiện khẩn cấp.

“Lão đại, lão đại mở cửa nhanh!” Vương Triều thanh âm yếu ớt xuyên thấu qua cánh cửa truyền đến.

Lâm Thần cũng chống đỡ giường chiếu muốn ngồi dậy, Hình Tòng Liên cảnh cáo giống như trừng trên giường người kia một chút, thẳng qua đó kéo cửa ra, không chờ hắn mở miệng, Vương Triều liền nói: “Lão đại, đoạn bác sĩ không được.”

Hình Tòng Liên hít một hơi thật sâu, mặc dù biết tử vong đối đoạn vạn sơn tới nói chưa hắn không phải giải thoát, nhưng đến giờ này khắc này, hắn vẫn cảm giác phải chết vong cái đồ chơi này thật mẹ hắn tàn khốc, bất kỳ người nào đều không thể đào thoát.

Đột nhiên, Lâm Thần hư nhược thanh âm từ phía sau truyền đến: “Đoạn bác sĩ... Cái nào đoạn?”

Hắn xoay người, chỉ gặp Lâm Thần sắc mặt lại so lúc trước trợn nhìn hai độ, thậm chí phần môi đều huyết sắc hoàn toàn không có, đã cùng giấy trắng không có gì khác nhau.

Hắn từ Lâm Thần trong ánh mắt lần nữa nhìn ra sợ hãi...”Đoạn vạn sơn?”

Lâm Thần hỏi như vậy.

Từ Lâm Thần miệng bên trong nghe được cái tên này lúc, Hình Tòng Liên cũng có loại rung mình cảm giác, dù sao cũng là Lâm Thần, chỉ xem đến sắc mặt của hắn liền đã đoán được đáp án.

“Mang ta đi.” Lâm Thần rốt cục gian nan ngồi dậy.

Vương Triều một nháy mắt chạy đến Lâm Thần đầu giường trên mặt đất ngồi xuống, một phó thủ đủ luống cuống dáng vẻ: “A Thần ca ca người làm sao tổn thương nặng như vậy, người người người đi cái gì đi a.”

Hình Tòng Liên đương nhiên không nguyện ý mang Lâm Thần đi gặp đoạn vạn sơn, Lâm Thần hiện tại tình trạng hiển nhiên căn bản không thích hợp kinh lịch cái gì bi thống sinh ly tử biệt.

“Mang ta đi.” Lâm Thần lần nữa kiên trì nói, “Nếu như Đoan Dương còn sống, mời nói cho hắn biết, nhanh một chút trở về, nhanh một chút...”

Lâm Thần giọng nói run rẩy, lại cường tự bình tĩnh. Hiển nhiên, hắn muốn thanh tỉnh thời điểm, cho dù có người cảm thương đối hắn huyết Thái Dương nã một phát súng, hắn cũng sẽ gắt gao mở to mắt. Hình Tông Liên sắc mặt lần nữa trầm xuống, hắn đi đến Lâm Thần đầu giường, chỉ hỏi: “Nếu như ta nói không được chứ?”

Lâm Thần chưa hề nói bất luận cái gì lời nói, chỉ là dùng tay nắm lấy hắn ống tay áo, bởi vì nắm phải cực dùng sức, huyết thủy hỗn hợp vết thương chất lỏng từ hắn lòng bàn tay chảy ra.

Trong tai nghe truyền ra Khang an thanh âm, Hình Tông Liên lắng nghe một lát, nhìn xem Lâm Thần, đối tai nghe đầu kia người nói: “Đoạn bác sĩ sắp không được, tại bảo đảm an toàn điều kiện tiên quyết, mang theo Đoan Dương, mau chóng rút về.”

Không chờ hắn nói xong, Lâm Thần mở miệng lần nữa: “Tạm thời đừng nói cho Đoan Dương đoạn bác sĩ nhanh không được tin tức.”

Lâm Thần dùng phi thường tinh táo phi thường hơi thở mong manh thanh âm nói, “Ta sợ hắn trên đường nổi điên, sẽ không an toàn, để bọn hắn mau chóng rút về liền tốt.”

Lâm Thần nói xong, bắt đầu kịch liệt ho khan, lôi kéo hắn liền chuẩn bị xuống đất.

“Đừng nói cho Đoan Dương đoạn bác sĩ tin tức, mau chóng rút về là đủ.” Dựa theo Lâm Thần yêu cầu, hắn mỗi chữ mỗi câu nói, mặc dù hắn hiện tại hận không thể lập tức đem Lâm Thần đánh cho bất tỉnh, lại chỉ có thể cúi người, đem người ôm lấy, lao ra cửa đi.

...

Đoan Dương luôn cảm thấy có chuyện gì phát sinh.

Hắn không cách nào nói rõ cái loại cảm giác này, phảng phất có người nào dùng trọng chùy tại hắn trên đỉnh đầu hung hăng đánh lên một cái. Ngay tại mấy phút trước đó, vị kia đem hắn không xa vạn dặm bắt cóc đến đạt nạp người đeo mặt nạ, bị một viên đạn lạc gọn gàng kết thúc sinh mệnh.

Lỗ tốt khi chết ngựa mặt chỉ lên trời, con mắt mở rất lớn, phi thường không cam tâm. Nhưng đạn có hiệu quả thật thật nhanh, hắn thậm chí không kịp nói ra bất luận cái gì lâm chung di ngôn, liền đã chết đi.

Không có lỗ tốt, Đoan Dương hiển nhiên không cách nào leo lên bộ kia máy bay trực thăng, một khắc này, hấn ngửa mặt lên trời chung quanh, mờ mịt tới cực điểm. Hấn căn bản không biết đây hết thảy đến tột cùng là vì cái gì, nhà máy bạo tạc sóng xung kích đem hấn đánh ngã xuống đất, hấn nằm tại gạch đá sỏi bên trong, hấn nhìn xem căn bản thấy không rõ trời, căn bản lười nhác động một chút ngón tay.

Hiện tại xem ra, Lâm Thần tử vong không có chút ý nghĩa nào, mà hấn cũng đem lập tức bị tử vong đánh trúng.

Sau đó, hấn nghe thấy miếu viễn thanh âm từ đằng xa vang lên, có người đang gọi lấy tên của hấn.

Hấn luôn cảm thấy kia là nghe nhầm, hấn thậm chí cho rằng kia là lão sư triệu hoán, trên bầu trời tro bụi giống như vào thời khắc ấy hội tụ thành một Trương tổng là nghiêm túc đồng thời khuôn mặt anh tuấn. Lão sư mặc rất chính quy màu khói xám âu phục, hệ một đầu bàn cờ cách dê nhưng khăn quàng cổ, dựng vào tay của hấn, tại uốn nắn hấn chẳng phải quy phạm khâu lại động tác.

Đoan Dương chính là vào lúc này phảng phất bị người hung hăng đập một cái búa, hấn giãy dựa lấy từ dưới đất ngồi dậy, bởi vì bạo tạc quan hệ, chung quanh hết thảy đều an tĩnh lại, chỉ còn lại bức tường rì rào sụp đổ thanh âm. Sau một khắc, hấn bị người nào một thanh quang lên.

Một trương hỗn hợp có nguy trang đồ trang khuôn mặt xuất hiện tại trước mắt hấn, người kia lộ ra một ngum răng trắng như tuyết, hỏi hấn: “Là Đoan Dương sao?”

Đoan Dương há to miệng, phát hiện mình không cách nào nói chuyện, chỉ có thể miễn cưỡng gật đầu.

“Được rồi, đi theo ta đi.” Đang khi nói chuyện, người kia nắm lấy hấn liền chạy, Đoan Dương rất muốn hỏi “Người là ai”, “Tại sao muốn cứu ta” một loại chủ đề, nhưng khi tuyệt xử hiện ra một chút hi vọng sống lúc, những này câu thí vấn đề đều không trọng yếu, hấn dùng hết lực khí toàn thân quát, “Ta còn có người bằng hữu, tại kia tòa nhà bên trong, có thể...”

“Người gốc hay không gốc!” Đối phương quay đầu, “Lâm cố vấn đúng không, đương nhiên chính là hấn để cho ta tới cứu người!”

Đoan Dương bên cạnh phi nước đại, vừa hưng phấn nói: “Lâm cố vấn còn tốt chứ, thân thể của hắn không tốt lắm, phải chú ý tuyệt đối không nên khiến hắn bị thương nữa...”

Đoan Dương dọc đường nói dông dài, nhưng vừa chạy đến nào đó tràng sụp đổ nhà máy, hắn rất rõ ràng nhìn thấy dẫn hắn chạy trốn chết người dừng một chút. Người kia dùng ánh mắt kỳ quái thật sâu nhìn hắn một cái, Đoan Dương trong lòng lần nữa có dự cảm vô cùng không tốt, nhưng mà người kia vừa định mở miệng nói cái gì lúc, nhưng lại đột nhiên ngậm miệng, chỉ nói là: “Nhanh lên, thuyền cần mở.”

...

Lâm Thần tại gian phòng nhìn thấy trên giường vị kia sắp chết bệnh nhân lúc, không biết sự tình làm sao lại biến thành như bây giờ. Từ nơi sâu xa nhất định có người tại cùng hắn mở ra to lớn trò đùa, trừ cái đó ra, không có bất kỳ cái gì giải thích.

Vương Triều tay mắt lạnh lẽo kéo đến một trương ghế bành, Hình Tông Liên đem hắn tại trong ghế buông xuống, trên thực tế cái kia lúc xác thực đã không có bất luận cái gì thể lực lại duy trì tư thế ngồi. Hình Tông Liên đành phải lại dùng hai tay nhốt chặt hắn, khiến hắn miễn cưỡng có thể bảo trì ngồi dậy tư thái.

Tại hết thảy bắt đầu thời điểm, hắn liền đã từ Giang phu nhân trong miệng, từ Đoan Dương trong miệng, nghe qua bọn hắn đối với đoạn bác sĩ kỹ càng miêu tả, hắn luôn cảm thấy thật là là vị phong thần tuấn lãng bác sĩ, ôn hòa hữu lễ, thậm chí có thể là loại kia nữ bệnh hoạn nhìn lên một cái liền muốn đỏ mặt loại hình. Trên giường vị này, cùng những ký ức kia bên trong câu thực sự chênh lệch rất xa. Mặc dù hắn miễn cưỡng có thể tại đối phương bộ mặt gầy còm dưới làn da nhìn ra anh tuấn bộ mặt hình dáng đến, nhưng khiến Đoan Dương nhớ thương lão sư, hiển nhiên không phải là cái dạng này. Hắn có chút cúi người, nắm chặt đoạn vạn sơn tay khô héo chỉ. Đoạn vạn sơn giống như là cảm giác được cái gì, miễn cưỡng mở mắt ra, dùng ôn nhu bình hòa ánh mắt nhìn hắn.

Mặc dù đoạn vạn sơn đại khái đã không có bất luận khí lực gì mở miệng, nhưng chỉ là một khắc này ánh mắt, Lâm Thần liền có loại bị nhìn tiến sâu trong linh hồn ảo giác.

Trong lòng của hắn cực thảm thiết, thậm chí không rõ ràng hắn phải chăng hắn là đem Đoan Dương sự tình nói cho đoan vạn sơn nghe, cái này thật sự là quá khó xử lý tình cảnh, nếu như đoan vạn sơn cũng không biết những này, có thể hay không cũng rất tốt?

Hắn bất lực mà nhìn xem Hình Tông Liên, Hình Tông Liên lại hướng hắn nhẹ gật đầu.

Lâm Thần quay đầu, xông đoan vạn sơn mỗi chữ mỗi câu nói ra: “Mấy ngày nay, Đoan Dương đều cùng với ta, chúng ta trời xui đất khiến bị bắt cóc tới đây, cho nên... Xin ngài kiên trì một hồi nữa, hắn lập tức tới ngay.”

Tuyết trắng trên giường đơn nam nhân trừng mắt nhìn, lộ ra một loại cơ trí mà thần nhiên ánh mắt. Lâm Thần rất rõ ràng trông thấy ánh mắt của hắn bên trong trong nháy mắt đó mừng rỡ, nhưng mừng rỡ lại bị tuyệt vọng cùng bất đắc dĩ thay thế: “Ồ, vậy thật là... Thật không xảo.”

Lâm Thần không biết nên nói cái gì, hắn chỉ có thể nắm chặt đoan vạn sơn tay nói: “Hắn rất yêu ngài. Chúng ta bị bắt cóc tới trên đường đi... Ta một mực dùng một quyển sách lừa hắn nhiều một chút tín niệm, ta nói cho hắn biết, đương một người tín niệm đủ cường đại lúc, liền không gì làm không được. Sau đó hắn liền thật tin là thật, trên đường đi không ngừng lao thao, để cho ta nhất định phải trong lòng suy nghĩ một người, kiên trì sống sót, sau đó không ngừng lặp lại cái đề tài này.” Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, nói, “Hắn sở dĩ có thể như vậy, đại khái là hắn cảm thấy phương pháp này rất có tác dụng, bởi vì khi hắn nghĩ đến người thời điểm, hắn liền tràn đầy sinh tồn được đấu chí.”

Đoan vạn sơn trừng mắt nhìn, phảng phất minh bạch hết thảy, hắn nhìn xem bọn hắn, nở nụ cười: “Người cái kia nhất định là ngụy khoa học... Tại ta chỗ này... Không quá có tác dụng.”

Lâm Thần thậm chí cảm thấy phải hô hấp đều phi thường gian nan: “Ta biết, chết sống có số, nhưng xin ngài gặp hắn một lần cuối.”

Lúc này, Hình Tông Liên đem tai nghe nhét vào lỗ tai hắn bên trong, chạy âm thanh, nặng nề hô hấp âm, xuyên thấu qua tai nghe rõ ràng truyền đến, Khang gắn ở đầu kia không ngừng báo cáo bọn hắn vị trí cụ thể.

Lúc này, Lâm Thần nghe thấy đoạn vạn sơn dùng cực độ bất đắc dĩ ngữ khí, chậm rãi nói “Người không cảm thấy... Gặp cái này mặt... Đúng... Đúng... Giống ta dạng này người sắp chết tới nói, quá khó khăn sao?”

Lâm Thần đương nhiên minh bạch đoạn vạn sơn trong miệng gian nan, khi hấn nhắc đến Đoan Dương hai chữ này lúc, đoạn vạn sơn trong ánh mắt thần thái liền đã nói rõ hết thảy.

Hấn không biết trong lúc này đến tột cùng là như thế nào trời xui đất khiến, mong mà không được, nhưng khi yêu nhau song phương căn bản không kịp cho thấy tâm ý lại bị bách đứng trước sinh ly tử biệt lúc, cái gì gặp được một lần cuối đều là không có chút ý nghĩa nào nói nhảm, sao có thể không hối hận, làm sao lại không hối hận?

Đoạn vạn sơn phảng phất nhìn ra trong lòng của hấn suy nghĩ, nhẹ nhàng néo néo tay của hấn, nói: “Sẽ không hối hận, cuộc đời của ta, qua rất có ý nghĩa, liền xem như Đoan Dương, ta tin tưởng ta cũng đem hấn dạy rất tốt.” Đoạn vạn sơn nhìn xem bọn hấn, nói, “Hình tiên sinh biết đến.”

Hình Tông Liên lạnh lùng nói: “Ta biết cái rắm.”

“Kia... Kia... Của ta những cái kia yêu cầu?” Đoạn vạn sơn cười hỏi. “Người làm sao trước khi chết còn muốn uy hiếp ta?”

Lâm Thần nhú nhú mày, trầm thấp ho một tiếng.

Chẳng biết tại sao, Hình Tông Liên lập tức nói: “Đi ta đáp ứng người, người đến cùng có muốn hay không gặp người vị học sinh kia một lần cuối?”

Đoạn vạn sơn cũng không trả lời vấn đề này, hấn thu tầm mắt lại, ngửa mặt nhìn lên trần nhà, suy nghĩ phảng phất bay tới chỗ rất xa, một chút rất nhỏ từ ngữ, từ trong miệng hấn tràn ra, Lâm Thần cẩn thận phân rõ về sau, mới ý thức tới cái kia hấn là là một bài thơ:

Shalliparetheetoa Su mmer Sday

t hậuar TMorelovelya giốngdmoretēperate

Một bên là đoạn vạn sơn sắp chết lúc than thở, một bên là đầu kia đoạn âm thanh, chạy âm thanh, tiếng thở hào hển, Lâm Thần cảm thấy mình hoàn toàn muốn bị xé rách thành hai nửa.

Hấn lần nữa nắm chặt đoạn vạn sơn tay, nhưng phảng phất vô luận hấn nói cái gì, đều không thể ngăn cản đoạn vạn sơn dần dần khép lại hai mắt.

roughwi giốngd Sdo Sh AKethedarli giốnggbud Sofm Ale
a giốngd Su mmer Sleá Sehathalltoo Shortadate

“Lầu hai, 204.” Lâm Thần nhìn qua đoạn vạt sơn dung nhan, báo cho
tai nghe đầu kia mọi người.

Đầu kia người đã xông vào buồng nhỏ trên tàu, chính liều mạng đưa
đẩy mở tất cả ngăn tại trước mặt bọn hấn người.

Đoạn vạt sơn thanh âm đã càng ngày càng nhẹ...

Sometimetoohottheeyeofthe AVe giống Shi giốnge S,
a giốngdofté giống ish isgoldplexio giốngdi mmd

Diên cuồng tiếng bước chân rất cục càng ngày càng gần, mà đoạn
vạt sơn thanh âm cũng dần dần quy về hư vô.

Đại môn bỗng nhiên mở rộng, Lâm Thần cảm thấy tay đầu chột nhẹ.
Hấn quay đầu nhìn ra cửa, Đoan Dương khuôn mặt tại hấn tầm mắt
bên trong hoàn toàn mơ hồ...

Quyển 5 Chương 196. Năm phù 33

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 196. Năm phù 33

Tác giả: Trường Nhị

Cái kia đạo cố chấp thân ảnh tại cửa ra vào đứng vững, chậm chạp không chịu bước vào cánh cửa một bước.

Hình Tông Liên trên ánh mắt dờn, cổng người thanh niên kia trên mặt là chấn kinh đến chết lặng thần sắc, mà thời gian cũng giống như theo hấn ngậy người không lời động tác mà ngưng kết.

Thẳng đến cánh tay nhất trọng, Hình Tông Liên mới từ khó mà diễn tả bằng lời cảm xúc bên trong thoáng khôi phục, hấn cúi đầu nhìn lại, Lâm Thần đã ngã xuống hấn trong lồng ngực, mất đi ý thức.

“Vào đi.” Hấn cửa đối diện miệng người kia lạnh lùng nói xong, ôm Lâm Thần đứng lên, đem cái ghế tặng cho đối phương.

Nhưng mà làm hấn ngoài ý muốn chính là, vị kia chậm rãi đi vào cửa người thanh niên, lại chưa như hấn trong dự đoán bị điên, mặc dù thanh niên ánh mắt một mực gắt gao nhìn chăm chăm trên giường trung niên bác sĩ, nhưng hấn cũng dần dần từ trong lúc khiếp sợ khôi phục, giống như là đoán được cái gì, người thanh niên trên mặt lộ ra đáng chất tới cực điểm tiểu dung.

Tên là Đoan Dương người thanh niên tại trước giường bệnh ngồi xổm hạ xuống, kéo đoạn vạt sơn khô gầy tay, Hình Tông Liên rất rõ ràng gặp Đoan Dương hốc mắt đỏ đến dọa người, cũng rất ngoài ý muốn không có nhìn thấy một giọt nước mắt rơi hạ.

Đoan Dương đầu tiên là vô ý thức lại phi thường chương trình hóa kiểm tra đoạn vạt sơn nhịp tim mạch đập, sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại, nhẹ nhàng hôn đoạn vạt sơn đầu ngón tay, cẩn thận từng li từng tí, phảng phất lại thêm nặng một chút động tác, trước mắt mộng cảnh liền sẽ vỡ vụn.

Hình Tông Liên ôm Lâm Thần, xoay người, muốn đem trước mắt không gian tặng cho hai vị này, nhưng mà đúng vào lúc này, hấn

chợt nghe sau lưng truyền đến phi thường tỉnh táo thanh âm: “Xin chờ một chút.”

Hình Tòng Liên quay đầu, nhìn thấy Đoan Dương cực kỳ chật vật đứng lên, Đoan Dương thậm chí ngay cả ánh mắt đều không nỡ từ đoạn vạn sơn trên thân dờn, lại hỏi hấn: “Trên thuyền có phòng điều trị sao, Lâm cố vấn nhất định phải lập tức tiếp nhận trị liệu.”

Hình Tòng Liên ngẩn người, chỉ gặp Đoan Dương cúi người, chuồn chuồn lướt nước, hôn qua trên giường bệnh trung niên nhân cái trán, sau đó dứt khoát đứng dậy, hướng hấn đi tới.

Vào thời khắc ấy, Hình Tòng Liên chỉ cảm thấy, cái này mẹ hấn thật đúng là đoạn vạn sơn học sinh.

Đoan Dương thậm chí không có nhìn hấn, Hình Tòng Liên rất rõ ràng gặp hấn cố nén bi thống thần sắc, bờ môi nhấp thành một tuyến, phảng phất lại nhiều quay đầu nhìn một chút liền lại không nguyện rời đi, nhưng cho dù như thế, Đoan Dương vẫn như cũ dùng bình tĩnh ổn định hai tay kiểm tra Lâm Thần nhịp tim mạch đập.

Hình Tòng Liên cũng phải khi đó mới ý thức tới, người trước mắt là bác sĩ, trên chiếc thuyền này duy nhất có thể cứu Lâm Thần người, nhưng trên thực tế tại Đoan Dương giảng thuật Lâm Thần bệnh tình trước, hấn căn bản không biết Lâm Thần tình huống thế mà không thể so với hấn 24 giờ trước nhìn thấy đoạn vạn sơn tốt hơn bao nhiêu. Hấn cho rằng đây chẳng qua là dinh dưỡng khuyết thiếu bị tiêm vào làm cho người hư nhược được tề hoặc là tùy tiện cái gì mao bệnh, mà không phải ung thư máu, tại khuyết thiếu chữa bệnh điều kiện rừng mưa khu vực, nghiêm trọng ung thư máu không hề nghi ngờ mang ý nghĩa tử vong. Hấn đột nhiên nhìn về phía Lâm Thần sững sờ tay, hấn nhớ kỹ phi thường rõ ràng, tại hấn lần thứ nhất nhìn thấy Hoàng Trạch thời điểm, đối phương liền rất rõ ràng nói cho hấn biết, Lâm Thần chất kháng sinh dị ứng.

Hiện tại, đương Đoan Dương nói rõ hết thảy về sau, Hình Tòng Liên rất rõ ràng có thể cảm nhận được Lâm Thần sinh mệnh trong tay hấn dần dần trôi qua, đó là ngay cả hấn đều không thể cứu vãn đồ vật. Đứng tại cổng Vương Triều đã hết hoảng không biết làm sao, Hình Tòng Liên đáp người thiếu niên một cước: “Phòng điều trị ở đâu, dẫn đường.”

Vương Triều trùng điệp căn ra tay lưng, sau đó liều mạng hướng buồng nhỏ trên tàu bên kia chạy tới.

“Cần gì nói cho ta.” Hình Tòng Liên đối bên người bước nhanh rời đi buồng nhỏ trên tàu thanh niên bác sĩ nói.

Đoan Dương sắc mặt đóng băng, ý đồ để cho mình không bị thương đau nhức ảnh hưởng: “Ta cần một chỗ công trình cùng dược vật hoàn mỹ bệnh viện, ngươi có sao?”

Nhìn xem trong lồng ngực hoàn toàn mất đi tri giác người, Hình Tòng Liên nghĩ cho dù tốt bệnh viện con mẹ nó chứ đều có, nhưng bây giờ lại không có cái gì, cái này thật đúng là buồn cười! Càng buồn cười hơn chính là, cũng bởi vì hắn vừa đem tra Lạp Đồ địa bàn cho nổ tan, đến mức hắn hiện tại không cần bất luận cái gì trinh sát thủ đoạn liền biết đạt nạp rừng mưa phòng không cấp bậc tất nhiên tăng lên đến tối cao, bất kỳ cái gì có can đảm lên không máy bay trực thăng tất nhiên coi là đối tra Lạp Đồ khiêu khích, bị đánh rơi khả năng cực cao, bởi vậy, hắn căn bản không có biện pháp gì trong khoảng thời gian ngắn đem Lâm Thần đưa y, cho nên, hắn bỗng nhiên phát hiện mình bây giờ thế mà không có gì cả, chỉ có thể giống tất cả bất lực thân nhân bệnh nhân đồng dạng hỏi vị thầy thuốc kia: “Còn có bao nhiêu thời gian?”

Đang khi nói chuyện, chạy ở phía trước nhất Vương Triều đã đẩy ra phòng điều trị đại môn, loại này hạng nhẹ đồ ngang bên trong phân phối phòng điều trị đã cảm ơn trời đất, căn bản không cần trông cậy vào đến tột cùng có gì có thể xem chữa bệnh điều kiện.

Hình Tòng Liên đem Lâm Thần tại trên giường bệnh buông xuống, chỉ nghe Đoan Dương nói với hắn: “Tránh ra.”

Sau một khắc, Đoan Dương bắt đầu kiểm tra Lâm Thần phần tay vết thương, mí mắt của hắn cùng tứ chi cuối cùng, hắn nhìn qua Lâm Thần trên tay chứng phát ban chảy máu điểm nói cho hắn biết:

“Ngươi bây giờ hỏi ta bao nhiêu thời gian không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, nếu như hắn hiện tại không tiếp thụ trị liệu, hắn sẽ chết.”

Cái này thật đúng là tàn khốc tới cực điểm chẩn bệnh.

Đang khi nói chuyện, Đoan Dương đã lấy lại tinh thần, bắt đầu ở cả gian phòng điều trị bên trong lục lọi lên, bác sĩ mở ra ngăn tủ, gỡ ra một đồng lớn chống răn rất đốt loại dược vật, từ đó tìm ra đại lượng

chất kháng sinh loại, Hình Tòng Liên nhìn một cái, kia cơ hồ tất cả đều là penicilin.

“Hắn đối tác dụng rộng chất kháng sinh dị ứng.”

“Ta biết.” Đoan Dương lạnh lùng nói, “Ta cũng nghĩ tránh đi tác dụng rộng chất kháng sinh cho hắn dùng khác thuốc nếu như toà kia đáng chết cầu không sập!” Đoan Dương kiểm tra xong tất cả dược vật, nhanh chóng đứng người lên, phi thường trấn trọng địa hỏi hắn:

“Ngươi là thân nhân bệnh nhân sao?”

Hình Tòng Liên lần nữa bị hỏi khó, hắn căn bản không không ra đầu đi suy nghĩ toà kia cầu vấn đề, bởi vì hắn căn bản không nghĩ tới mình trong vòng một ngày không chỉ có cần trải qua tàn khốc nhất còn nặng gặp còn muốn bị khảo vấn một câu trên thế giới tàn khốc nhất vấn đề.

“Ta là.” Hắn hồi đáp.

Bác sĩ trên mặt rõ ràng hiển lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

“Nếu như ngươi nhất định phải tuân thủ cái gì đáng chết chữa bệnh điều lệ ta có thể nói cho ngươi chúng ta hiện tại ngay tại đạt nạp địa khu nói cách khác nơi này không tồn tại bất luận cái gì luật hôn nhân luật ta có thể đơn phương tuyên bố cùng Lâm Thần hôn nhân quan hệ thành lập, còn có cái gì vấn đề sao?” Hình Tòng Liên hỏi lại.

Đoan Dương vừa bình phục một chút cảm xúc lần nữa nổi lên, Hình Tòng Liên gập bác sĩ dụi dụi con mắt, sau đó cố nén bi thương nói với hắn: “Gia thuộc, ngươi có Lâm cố vấn ca bệnh sao?”

“Vương Triều!” Hình Tòng Liên hô.

Hắn lời còn chưa dứt, thiếu niên giống như là cũng sớm đã tra tốt hết thảy, sớm đã đem máy tính đẩy tới: “Ở chỗ này.”

Đoan Dương nhếch môi, ngón tay dờn qua sờ khổng tằm, thần sắc chuyên chú nhìn trên màn ảnh ca bệnh.

Hình Tòng Liên cảm thấy cái này an tĩnh thời khắc đơn giản muốn làm người nổi điên.

Rốt cục, Đoan Dương ngẩng đầu, phi thường tỉnh táo hỏi hắn: “Ta hiện tại có hai vấn đề, thứ nhất, ngươi nhanh nhất có thể trong bao nhiêu thời gian, làm đến liều lượng cao không phải tác dụng rộng loại chất kháng sinh?”

“Thứ hai chứ?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Trả lời trước vấn đề thứ nhất.”

“Vương Triều!” Hình Tòng Liên lần nữa hô.

Người thiếu niên đã khóc bù lu bù loa, nhưng vẫn là xuất ra máy tính, kiểm tra phụ cận cỡ lớn chữa bệnh trạm điểm sau nói cho hắn biết: “Lão đại, chúng ta bây giờ là hướng rừng mưa nhất nơi hoang vu không người ở chạy tới, xuyên qua mưa Lâm Nhiên sau đến bến cảng, tính cả thuyền hành tốc độ, trừ phi có máy bay trực thăng vận chuyển dược vật...”

“Không có máy bay trực thăng.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

Vương Triều nghẹn ngào, căn bản là không có cách trả lời vấn đề này.

“Nói chuyện!” Hình Tòng Liên nhìn xem người thiếu niên.

“Nhanh nhất triệu tập nhân thủ, cũng muốn sáu giờ trở lên.”

“Người nghe được rồi?” Hình Tòng Liên nhìn về phía Đoan Dương.

“Không còn kịp rồi, hắn đồng thời đói chết quá nhanh, như vậy phía dưới là vấn đề thứ hai, hiện tại nơi này chỉ có liều lượng cao penicilin, ta có thể đưa ra duy nhất phương án trị liệu chính là mạo hiểm, đối Lâm cố vấn tiến hành 3 giờ penicilin cỡ mẫn trị liệu, nếu như thành công có lẽ có thể cứu hắn một mạng, nhưng cũng có thể đưa tới cấp tính cơn sốc tiếp theo dẫn đến cái chết.”

Đoan Dương ngữ khí khiến Hình Tòng Liên căn bản ngay cả “Người nói đùa cái gì” loại lời này đều nói không nên lời, hiện tại kiểu đoạn đại khái chỉ có nhất cầu huyết trong phim ảnh mới có thể phát sinh, hắn bị ép đứng trước quyết định mình người yêu sinh mệnh trong nháy mắt, nhưng cùng trong phim ảnh kéo lấy thanh tiến độ liền có thể biết kết quả kịch bản khác biệt, không ai có thể cho hắn câu trả lời chính xác. Hắn đột nhiên cảm giác được mình cả đời này vô luận làm bao nhiêu sự tình có bao nhiêu đồ vật, lại đều địch có điều cái này không có lựa chọn nào khác trong nháy mắt, hắn thật thất bại tới cực điểm.

Hình Tòng Liên nhìn qua trên giường bệnh cái kia mấy phút trước còn ôm hắn nói muốn hắn người, cúi người, từ Lâm Thần trên tay lột hạ viên kia màu đen chiếc nhẫn, sau đó quay đầu lại, đối bác sĩ nói: “Bắt đầu đi.”

“Suy nghĩ kỹ càng sao?” Đoan Dương hỏi hắn.

“Có ta ở đây, hănh không bỏ đợc chết.” Hinh Tồng Liên thản nhiên nói.

...

Không có vô khuẩn phòng giải phẫu, không có đại lượng nhân viên y tế, không có dưỡng khí cơ, không có giám sát nghi, không có những cái kia để cho người ta cảm thấy đáng tin khoa học kỹ thuật thủ đoạn, đối Lâm Thần sinh mệnh kiểm trắch chỉ có thể dựa vào nguyên thủy nhất ống nghe bệnh.

Đoan Dương đem có thể sẽ đoạt đi Lâm Thần sinh mệnh đợc thủy rót vào mềm đóng gói nước muối sinh lí bên trong: “Sơ kỳ dị ứng phản ứng có thể sẽ tương đối nghiêm trọng, sẽ phi thường thống khổ, người phải có chuẩn bị tâm lý.”

Hinh Tồng Liên nhẹ gậ đầu, trơ mắt nhìn xem Đoan Dương dùng cồ i-ốt trừ độc xong Lâm Thần làn da, cực kỳ tàn khốc đem kim tiêm đâm đi vào.

Chất lỏng giọt giọt chảy xuống, rất nhanh, Hinh Tồng Liên liền chính mắt thấy cái gọi là dị ứng phản ứng đến tột cùng đến cỡ nào nghiêm trọng.

Đầu tiên là đại lượng đỏ tươi chứng phát ban từ Lâm Thần giấy trắng đồng dạng tứ chi nổi lên, giống như là cái gì từng bước xâm chiếm sinh mệnh có âm thanh quái vật, loại kia đau khổ cảm giác thậm chí khiến đã lâm vào hôn mê Lâm Thần bỗng nhiên mở mắt ra. Lâm Thần trong ánh mắt tràn ngập mê mang cùng thống khổ, hănh há to mồm muốn gặm rú, lại bởi vì cổ họng bệnh phù, chỉ có một ít rất nhỏ tiếng nghẹn ngào truyền ra.

Mà Hinh Tồng Liên lại chỉ có thể để lại Lâm Thần tứ chi, phòng ngừa hănh cào da của mình, Lâm Thần thật đã gầy quá nhiều, dưới da phảng phát chính là khung xương.

Nhưng mà nươg theo không ngừng nhỏ penicilin, Lâm Thần phản ứng càng ngày càng nghiêm trọng, hănh mở to hai mắt, ngạt thở cảm giác cùng dị ứng đưa tới làn da phản ứng khiến hănh hận không thể cào nát trên người mỗi một tấc làn da.

Hinh Tồng Liên đem người gắ gao đề lên giường, gắ hănh nhìn chăm chăm Lâm Thần tròng mắt đen nhánh, từ đó nhìn thấy mình âm lãnh khuôn mặt.

“Yêu ta sao?” Hănh ghé vào Lâm Thần bên tai, mỗi chữ mỗi câu hỏi.

“Yêu người a.” Lâm Thần cực kỳ khó khăn quay đầu, nhất môi mấp máy, lại phi thường chấp muốn dùng hết lực khí toàn thân trả lời vấn đề này.

“Vậy liền chống đỡ xuống dưới.”

Tại thời điểm này, Lâm Thần hắc mà yên tĩnh đôi mắt bên trong tràn ra một chút nước mắt, phảng phất tại chỉ trích hắc tàn nhẫn, lại càng giống là bất đắc dĩ bao dung, Hình Tông Liên cũng phải bây giờ mới biết, thật có ôn nhu mà ánh mắt thâm tình có thể giống lưỡi dao đồng dạng đâm vào trái tim của người ta.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bởi vì đau đớn cùng dị ứng phản ứng, Lâm Thần thân thể run rẩy lợi hại, nhưng thời gian dần trôi qua, Lâm Thần thậm chí đã mất đi chút sức lực cuối cùng, sau đó không còn run rẩy, Hình Tông Liên trơ mắt nhìn xem Lâm Thần đôi mắt muốn nhẹ nhàng khép lại, phảng phất một giây sau kia tia yếu ớt sinh mệnh liền thật cần từ trong tay hắc trôi qua.

“Muốn nghe ta nói yêu người sao?” Hắc xích lại gần Lâm Thần tai, lần nữa lớn tiếng đem người tỉnh lại.

Lâm Thần có chút mở mắt ra, khoe miệng có một ít tiểu dung, sau đó chậm rãi trừng mắt nhìn.

Hình Tông Liên trong lòng chua xót tới cực điểm, lần thứ nhất biết cái gì gọi là thâm tình hậu ái không thể hồi báo, có hắc hiện tại duy nhất có thể báo lại Lâm Thần chỉ có vụng về tới cực điểm thủ đoạn.

“Chống đỡ xuống dưới, chết liền vĩnh viễn nghe không được.”

Hắc chống đỡ Lâm Thần chóp mũi, mặt không biểu tình, đối Lâm Thần nói như vậy.

Quyển 5 Chương 197. Năm phù 34

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 197. Năm phù 34

Tác giả: Trường Nhị

Tại tật bệnh trước mặt , bất kỳ cái gì giữ lại đều phẳng phất châu chấu đá xe.

Lâm Thần đã không giãy dựa nữa, hấn hô hấp dần dần bình ổn xuống tới, mềm đóng gói nước muối sinh lí giọt giọt rót vào Lâm Thần thể nội, hấn phẳng phất đã vượt qua nhất nghiêm trọng cơn sốc kỳ, nhưng Hình Tòng Liên biết, sự tình còn lâu mới có được kết thúc.

Hấn dùng tay phất qua Lâm Thần cái trán ẩm ướt thành túm tóc đen, Lâm Thần thậm chí ngay cả làm ra bất kỳ phản ứng nào khí lực đều không có.

Đoan Dương vỗ vỗ bờ vai của hấn, bình tĩnh nói: “Hình đội trưởng, mời đi ra một chút.”

Hình Tòng Liên cũng không rõ ràng, đây là mỗi vị thân nhân bệnh nhân cần phải trải qua nghi thức hay là chuyện gì xảy ra, bọn hấn rõ ràng có thể tại trong phòng bệnh nói, mà lấy Lâm Thần trạng thái cũng sẽ không nghe được. Có hấn lại nhất định phải bị bác sĩ kêu lên cửa, cách một cái thật mỏng cánh cửa, làm một chút quyết định bệnh nhân sinh tử quyết định.

Hấn cùng Đoan Dương chết lặng đi ra cửa đi, mỗi đi một bước, cũng giống như bước vào càng ngày càng lạnh đêm đông.

Cửa khoang nhẹ nhàng khép lại.

Chờ ở cổng người cũng đều thần sắc lo lắng, hấn nhìn qua kia từng trương đã từng khuôn mặt quen thuộc, vô luận là Vương Triều hay là tiểu Ngũ, vô luận là Trương Long hay là Khang an... Những cái kia hấn đã từng kề vai chiến đấu thuộc hạ cùng bạn bè, hiện tại xem ra đều không có chút ý nghĩa nào, làm hấn sinh không nổi bất luận cái gì chiếu cố chi tâm.

Vương Triều cẩn thận từng li từng tí hô hấn một tiếng, trên mặt thần sắc phảng phất chờ mong hấn mang đến bất luận cái gì tin tức tốt, Hình Tông Liên đem ánh mắt dời về phía Đoan Dương, bác sĩ lắc đầu.

Triệu Hồ đưa bao thuốc tới: “Đã thông tri một chút đi, nhưng tra Lạp Đồ điên rồi, hạ tư dây núi phía tây toàn cảnh phong tỏa, đưa người chỉ có thể từ bờ biển tới, ngược dòng, nhanh nhất, cũng muốn đi một ngày một đêm.”

Hình Tông Liên nhìn xem thuốc lá đóng gói bên trên “Hút thuốc lá có hại cho sức khỏe” vẫn tự, không có đi tiếp, một cái tay khác duỗi tới, đem thuốc lá sớm cắt đi, hấn nhìn thấy Đoan Dương bình tĩnh mà không còn muốn sống khuôn mặt.

Thanh niên bác sĩ nhìn một chút đuôi thuyền, sau đó thẳng đi tới. Đoan Dương rất rõ ràng là chưa từng đã hút thuốc, đến mức cầm điếu thuốc đi đến đuôi thuyền, cũng có chút lúng túng đứng ở nơi đó. Hình Tông Liên móc ra cái bật lửa, thả tới.

Nóng ướt gió thổi qua người thanh niên gương mặt, Đoan Dương hai tay run rẩy đốt lên thuốc lá, chỉ hít một hơi, liền bị sặc đến kịch liệt ho khan, Hình Tông Liên cũng không có để ý hấn, chỉ là dựa vào đuôi thuyền hàng rào đứng thẳng, mặc cho Đoan Dương bị sặc đến quỳ trên mặt đất, liều mạng ho khan, lại giống là đang khóc.

Hình Tông Liên quay đầu, nhìn xem hai bên bờ cố định xanh ngắt cây cối, hấn bỗng nhiên ý thức được, bọn hấn nhưng thật ra là bị loại này đáng sợ màu xanh biếc đẩy vào khốn cảnh dã thú, giãy dụa lấy muốn tìm một đầu vi miểu đường ra.

Đoan Dương thật phi thường rất yên tĩnh, mặc dù toàn thân run rẩy, lại từ đầu đến cuối đều bụm mặt, đồng thời không có một giọt nước mắt chảy xuống, chỉ là đắm chìm trong nồng đậm thống khổ cùng bất lực trong ngưng ngưng, mà Hình Tông Liên rất rõ ràng cảm giác này, bởi vì hấn hiện tại không sai biệt lắm chỉ kém một chân, liền muốn ngã tiến cùng Đoan Dương đồng dạng trong vực sâu.

Hiện tại, hấn thật rất cần phải có người nào có thể minh xác nói cho hấn biết, Lâm Thần thật có thể sống qua cửa này.

Dù là chính là có người lật ra chòm sao vận thế nói cho hấn biết, Lâm Thần hôm nay sẽ gặp nạn nhưng cũng nhất định sẽ gặp dữ hóa lành, hấn đều sẽ xem như cây cỏ cứu mạng đồng dạng tin tưởng

không nghi ngờ, nhưng rất đáng tiếc, cũng không tồn tại dạng này đồ vật, bọn hấn chỉ có thể mình vượt đi qua, không có bất kỳ người nào sẽ làm viện thủ.

Đoan Dương thuốc lá trong tay đốt đi một nửa, gió thổi rất lớn, còn lại một nửa cũng giống rất sắp bị đốt xong.

Hình Tòng Liên ngồi xổm người xuống, rút ra chi kia thuốc lá, gảy tiến ô trọc trong nước sông.

Đoan Dương dành thời gian, nhìn hấn một cái, trong mắt chỉ có chết tịch.

“Đoan Dương.” Hình Tòng Liên chậm rãi mở miệng, lần thứ nhất kêu người thanh niên danh tự, “Vô luận ngươi sau đó phải nói cái gì, ta chỉ có thể nói, ta còn không muốn từ bỏ, Lâm Thần cũng còn không muốn từ bỏ, cho nên, ta không tiếp thụ bất luận cái gì tuyên án tính chất lời nói, còn có thể suy nghĩ lại một chút biện pháp à... Bác sĩ.”

Đoan Dương nắm thật chặt lan can, tại hấn nói “Bác sĩ” cái từ kia lúc, Đoan Dương đột nhiên ngẩng đầu nhìn hấn, lại lắng lại cảm xúc về sau, Đoan Dương tỉnh táo lại, cực kỳ khó khăn mở miệng: “Lâm cố vấn dị ứng phản ứng quá nghiêm trọng, tái sử dụng penicilin, tất nhiên sẽ dẫn đến so vừa rồi nghiêm trọng hơn cấp tính cơn sốc, hấn ngay lập tức sẽ mất mạng.”

“Sau đó thì sao?” Hình Tòng Liên bình tĩnh hỏi lại.

“Sau đó, hiện trên tay ta còn có chút ít đồ nắm móc làm có thể dùng.”

Đoan Dương lúc nói những lời này, cũng không có mang đến bất cứ hi vọng nào, ngược lại là nồng đậm tuyệt vọng chi tình.

“Nghe vào liền rất muốn mạng.” Hình Tòng Liên cười trào phúng.

“Đầu tiên, penicilin cơ hồ là nhằm vào ung thư máu lựa chọn tốt nhất, đồ nắm móc làm chỉ làm phụ trợ dùng thuốc, mà lại ta hiện tại có liều lượng quá ít, không cách nào đạt tới trị liệu cần thiết lượng, đây là ta ngay từ đầu liền không có lựa chọn đồ nắm móc làm nguyên nhân.”

“Tiếp tục.” Hình Tòng Liên nói.

“Hiện tại, Lâm cố vấn miễn dịch phản ứng đã bị kích thích, cơ hồ tất cả văn hiến chỉ đạo đều sẽ nói, ứng lập tức đình chỉ dùng thuốc, cũng phòng ngừa sử dụng cùng loại dược vật kích thích nghiêm trọng hơn miễn dịch phản ứng dây chuyền, mà bệnh của hấn lộ bên trên rất rõ ràng viết đồng dạng đối đồ nắm móc làm dị ứng, nói cách

khác, một khi ta ý đồ dùng vừa rồi cời mẫn pháp đối với hấn tiến hành đở nắm mốc làm cời mẫn trị liệu, hấn có rất lớn khả năng lập tức cấp tính cơn sốc tử vong...” Đoan Dương dừng một chút, nghiêm túc nhìn xem hấn, “Ta vừa rồi đã đem cuối cùng một chi kích thích tố sử dụng hết, chỉ cần hấn lần nữa cấp tính cơn sốc, ta nhất định không cứu lại được hấn.”

Hình Tòng Liên lẳng lẳng nghe Đoan Dương tự thuật, bác sĩ dùng đơn giản nhất để hiểu câu nói, nói cho hấn biết tàn khốc nhất sự thật, hấn nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Nếu như không cần chất kháng sinh chứ?”

“Trên tay hấn vết thương đã thành thực, ta lát nữa sẽ cho hấn làm mở ra dẫn lưu, không có chất kháng sinh, trừ phi phát sinh kỳ tích, bằng không hấn khả năng chịu không đến trời tối, đương nhiên người người nếu như sớm đem thuốc đưa tới...”

“Không có kỳ tích, đúng không?” Hình Tòng Liên nhìn xem Đoan Dương vẫn vận tia máu con mắt, hỏi.

“Người cảm thấy ta sẽ còn tin tưởng cái đồ chơi này sao?” Đoan Dương hỏi lại.

Hình Tòng Liên không cách nào trả lời, hấn vừa rồi cho rằng lựa chọn rất khó thật ra chỉ là bắt đầu, hiện tại lựa chọn lại biến thành: Hấn là lựa chọn khiến Lâm Thần lập tức chết, hay là trơ mắt nhìn xem Lâm Thần chậm rãi chết.

Gặp hấn chậm chạp không có trả lời, Đoan Dương nói: “Ta đi hỏi một chút Lâm cố vấn, cũng cần tôn trọng bệnh nhân ý kiến...”

“Không cần.” Hình Tòng Liên cắt ngang hấn, “Cái quyền lựa chọn này trong tay ta, thử một lần nữa đi.”

Đoan Dương nhìn hấn thần sắc bên trong có nồng đậm chán kinh, bọn hấn đều rất rõ ràng, ai làm ra lựa chọn, ai liền cần đối tử vong gánh chịu trách nhiệm, cũng sống ở tương lai khả năng đến khoan tim hối hận bên trong.

...

Lâm Thần sẽ nghiêm trị quan trọng hơn mẫn bên trong thoáng tình táo lại lúc, luôn cảm thấy bên người rất chen chúc.

Rất kỳ quái chính là, tại hấn vừa rồi hôn mê cũng tốt ngủ thiếp đi cũng tốt kia đoạn nhỏ thời gian bên trong, hấn cũng không có nằm mơ, cũng không có những cái kia hỗn loạn làm cho người cực kỳ xoắn xuýt người chết xuất hiện tại trong giấc mộng của hấn. Hấn

phảng phất chỉ là trải qua lặn lội đường xa sau lũy nhân, tại sa mạc cuối cùng nhìn thấy một trương phi thường thoải mái dễ chịu mềm giường, nằm trên đó, nghỉ ngơi như vậy một hồi.

Chung quanh cũng không quá nóng cũng không quá lạnh, chỉ là có chút chen.

Hắn có chút mở mắt ra, hướng bên người nhìn lại, chỉ gặp có người dùng tay gối lên đầu, nằm tại trương này chật hẹp giường bệnh một bên khác, vậy dĩ nhiên là Hình Tông Liên.

Hắn mắt nhìn treo nước muối sinh lí, bình này nước muối còn thừa lượng còn có sắc trời ngoài cửa sổ nói cho hắn biết, hắn trong tưởng tượng ngủ một giấc liền bệnh nặng khỏi hẳn kiêu đoạn cũng không có phát sinh, thời gian vừa qua khỏi đi không bao lâu.

“Người chừng nào thì có thể không thông minh như vậy?” Hình Tông Liên thanh âm trầm thấp khàn khàn từ hắn bên trái vang lên, “Ta mới vừa rồi còn nghĩ lừa người nói, người đã được rồi.”

Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, đối phương nhưng vẫn là rất lớn liệt liệt nằm, mà hắn chỉ có thể dùng phi thường rất nhỏ đến hư vô thanh âm biểu đạt bất mãn: “Ta là bệnh nhân...”

“Ta biết.”

“Người ngủ nơi này... Ta ngủ... Chỗ nào?”

“Ta trong ngực.”

Không chờ hắn kịp phản ứng, Hình Tông Liên quay người, nhẹ nhàng chế trụ bên eo của hắn, cũng lấy không cho cự tuyệt thái độ đem hắn kéo vào trong lồng ngực.

Lâm Thần vô ý thức muốn giãy dụa, Hình Tông Liên dính sát hắn, lại tựa ở hắn sau tai, dùng cực độ lạnh buốt ngữ khí chỉ nói hai chữ:

“Đừng nhúc nhích.”

Lâm Thần giật cả mình, trong ngực Hình Tông Liên bình tĩnh trở lại. Hình Tông Liên thật đúng là nói được thì làm được.

Hình Tông Liên lạnh buốt môi vẫn như cũ dán hắn sau tai, nghĩ nói chuyện cùng hắn: “Người từ nơi nào nhất được như vậy đứa bé.”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hỏi hắn: “Đoan Dương?”

“Đúng vậy a.”

“Nói đến... Nói lớn...”

“Ta cũng không phải rất muốn nghe.”

Trong lời này rất kỳ quái ghen tuông thật sự là rất đáng yêu, Lâm Thần thoáng rút vào một chút Hình Tông Liên trong lồng ngực, nhớ lại bọn hắn cùng một chỗ kinh lịch những chuyện kia, nói với Hình Tông Liên: “Hắn rất không tệ, chính là... Mệnh không tốt lắm...” “Đầu óc cũng không tốt lắm.” Hình Tông Liên ngữ khí hiển nhiên rất không tốt.

“Cần ta... Thay cầu mong gì khác cái tình sao?” Lâm Thần hỏi dò. “Không được.” Hình Tông Liên thanh âm lạnh đến cực điểm, “Lâm cố vấn, ta nghĩ chúng ta thật sự có tất yếu sâu hơn giải, xin người tin tưởng, vô luận kia là cỡ nào không sai người, nhưng nếu như lần sau người lại đem sinh mệnh người khác đặt mình an nguy trước đó, ta nhất định sẽ dùng một cây dây xích đem người khóa, người rốt cuộc không cần muốn đi đi ra ngoài một bước.”

Lâm Thần cũng không biết, làm sao chủ đề lại quấn về nơi này, nhưng nếu như còn có lần sau, kia thật rất tốt, cho nên hắn nói:

“Ừm... Nhất định phải đem ta khóa.”

“Người chỉ có thể ở bên cạnh ta.”

“Được.”

Hắn cảm thấy, nếu như thân thể của hắn cho phép, bọn hắn đại khái lại sẽ giống thường ngày, cùng một chỗ nói lên thật lâu, giống như vĩnh viễn cũng không có đầu giống như.

Hình Tông Liên lúc nói chuyện, không đứng ở hôn tai của hắn khuếch, nói “Không được” thời điểm, nhẹ nhàng cắn cắn vành tai của hắn, Lâm Thần cảm thấy lỗ tai rất nóng, toàn thân tê dại, lại căn bản không còn khí lực lại cử động.

Hắn trừng mắt nhìn, Hình Tông Liên ôm ấp quá mức ấm áp, khiến hắn lại muốn ngủ cảm giác.

Đúng lúc này, Hình Tông Liên rốt cục chậm rãi mở miệng, Lâm Thần biết, máu chốt nhất tuyên án sắp đến.

Nhưng Hình Tông Liên trong thanh âm, nhưng không có nửa điểm ngưng trọng, hắn chỉ là rất nhẹ nhàng nói: “Đoan Dương nói, penicilin không thể dùng lại, chúng ta còn phải thử một lần nữa.

Nhưng tiếp theo trồng thuốc vật, có thể sẽ kích thích nghiêm trọng hơn miễn dịch phản ứng, một khi cởi mẫn thất bại, người ngay lập tức sẽ tử vong, bất quá, người không có quyền lựa chọn, ta sẽ để cho hắn đợi chút nữa vào đi thuốc xổ.”

Lâm Thần một nháy mắt giật mình, hắn cũng không biết, Hình Tòng Liên ở đâu ra dũng khí thay thế hắn làm quyết định như vậy, đây cũng quá khó khăn, môi hắn run rẩy, cơ hồ nói không ra lời. Hình Tòng Liên quán tại hắn thắt lưng tay rất căng, hắn khó khăn xoay người, ý đồ đưa tay ôm lấy Hình Tòng Liên, chỉ là tại hắn ngẩng đầu sát na, Hình Tòng Liên hôn liền rơi xuống.

Hắn phần gáy bị nhẹ nhàng ôm, trên thân nam nhân có dễ người bạc hà mùi thuốc lá khí tức, răng môi rất sạch sẽ rất lạnh thấu xương, mang theo chút rùng rậm băng lãnh ý vị.

Nhưng mà, nụ hôn kia rất nhẹ nhàng thật ấm áp, phảng phất lông vũ phất qua mặt nước, hay là cỏ xanh tắm rửa ánh nắng, Lâm Thần nhớ tới bọn hắn trên ban công những cái kia sò cúc cùng Thiên Trúc quỳ, vang lên mặt trời mọc lúc, những cái kia cánh hoa chậm rãi triển khai lúc tình cảnh.

Hình Tòng Liên chỉ là nhẹ nhàng mút vào môi của hắn, không có tiến thêm một bước xâm lược tính động tác, bởi vì ở rất gần, hô hấp của bọn hắn dây dưa, ngay cả lẫn nhau tiếng tim đập, đều cơ hồ rõ ràng có thể nghe.

Cuối cùng, Hình Tòng Liên buông hắn ra.

“Lâm Thần, cùng với ta đi.”

Hình Tòng Liên thanh âm là như thế an bình lạnh nhạt, phảng phất bất quá là hỏi hắn, cùng một chỗ sắp xếp ăn bữa tối vừa vặn rất tốt. Cùng với ta, còn sống cùng một chỗ, chết cũng cùng một chỗ. Lâm Thần lẳng lặng mà nhìn xem hắn, không còn rơi lệ.

Quyển 5 Chương 198. Năm phù 35

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 198. Năm phù 35

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên đi xuống giường bệnh, hấn đem bác sĩ gọi vào cửa, nói cho đối phương biết có thể bắt đầu trị liệu, sau đó ngồi dựa vào trước giường bệnh thấp cửa hàng.

Đoan Dương mang theo ống nghe bệnh, kiểm tra xong Lâm Thần tim phổi, già dặn mở ra thuốc tiêm, đem một châm liều lượng nhỏ bé lại khả năng trong nháy mắt đoạt đi sinh mệnh dược vật rót vào Lâm Thần thể nội, đưa qua trình thật nhanh.

Theo Đoan Dương nói, lần tiếp theo dị ứng cơn sốc sẽ ở thời gian ngắn khiến Lâm Thần mất mạng, cho nên lần này tiêm vào tiến vào Lâm Thần thân thể dược tề trên bản chất cũng cùng kịch độc xyanua không có gì khác biệt. Cùng trong phim ảnh bệnh nhân kiểu gì cũng sẽ hôn mê thêm mấy ngày vài đêm tình huống khác biệt, tại kia ngắn ngủi lại có thể xưng dài đằng dặc quá trình trị liệu bên trong, Lâm Thần một mực thanh tỉnh, mặc dù suy yếu, lại kiên trì không chịu thiếp đi.

Đến mức hấn đến cuối cùng nhịn không được hỏi Lâm Thần: “Người làm sao còn không choáng?”

“Nhìn thấy người, không bỏ được choáng.” Lâm Thần mở ra khô khốc lên da bờ môi, cười trả lời hấn.

Lâm Thần giống như là muốn đem đời này lời tâm tình đều nói xong, không chút nào tiếc rẻ trong lòng tình cảm, đến mức Hình Tòng Liên lần đầu phát hiện, hấn tại phương diện nào đó giống như cần bại bởi Lâm Thần giống như.

Nhưng cũng không biết là thể lực hao hết hay là dược vật tác dụng, Lâm Thần đang nói xong câu nói kia về sau, liền nhẹ nhàng khép lại hai mắt.

Hình Tồng Liên trong nháy mắt khẩn trương lên, bỗng nhiên dùng tay dò xét nhìn hần mạch đập, may mắn, dưới ngón tay nháy lên mặc dù yếu ớt, lại vẫn tồn tại, Lâm Thần chỉ là ngủ thiếp đi.

Hắn lần nữa tựa ở trên tủ đầu giường, mỗi đến thời khắc thế này, người cũng nên bắt đầu nhớ chuyện xưa, nhưng rất kỳ quái chính là, Lâm Thần hô hấp đều đều, hần vậy mà cũng cảm thấy nội tâm phi thường yên tĩnh.

Hắn cảm thấy mình cả đời trôi chảy, vậy đại khái cùng hần lúc sinh ra đời trong nhà tìm đến vô số đại sư đã tính mệnh cách có chút ít quan hệ. Những cái kia phức tạp huyền học hệ thống sự tình hần cũng không biết một tí gì, lại không trở ngại hần hưởng thụ tốt số mang tới ưu đãi tiện lợi.

Nói ví dụ hần rất nhỏ bốc thăm thời điểm liền biết đi lấy thương, mà không phải cái gì khác bàn tính một loại đồ vật, cái này khiến hần có thể từ nhỏ thoát ly trong gia tộc một ít hần hoàn toàn không có hứng thú hệ thống huấn luyện, mà đi hướng có thể xưng tự do chức nghiệp kiếp sống. Lại nói ví dụ, hần thường xuyên sẽ có kỳ quái trở về từ cõi chết kinh nghiệm, tỷ như bởi vì cảm thấy không khí không tốt mà sớm mấy phút rời đi cao ốc, sau đó kia tòa nhà liền nổ, loại này khiến việc khác sau toàn thân đổ mồ hôi lạnh sự tình kiểu gì cũng sẽ phát sinh.

Mà tại kia tòa nhà lờ mờ kiến trúc tầng dưới chót, tại Lâm Thần hôn lên hần thời khắc đó, hần xác thực có lần nữa cảm nhận được tốt số mang tới phúc lợi. Mặc dù ngay từ đầu hần chỉ là chẩn kinh cùng luống cuống... Đầu năm nay có thể để cho hần không biết làm sao sự tình xác thực không nhiều lắm, nhưng nhanh chóng hần cao hứng lên. Bất luận kẻ nào bị mình cực độ thương thức đối tượng ái mộ, đều sẽ sinh ra muốn hướng toàn thế giới khoe khoang cảm xúc. Tóm lại trong quá trình này, hần chưa hề đối Lâm Thần có bất kỳ một tia bài xích tâm lý. Duy nhất khiến hần bỏ ra một chút thời gian suy nghĩ, là nên như thế nào tiếp tục cùng Lâm Thần ở chung. Làm bằng hữu cũng tốt, yêu đương cũng được, hần đã qua loại kia chỉ cần có tình cảm liền có thể tùy theo tính tình tới niên kỷ, suy nghĩ nhiều điểm, đem sự tình sắp xếp như ý, đối tượng lai làm tốt quy hoạch, mới có thể bảo đảm đối tượng lai khả khống. Cái kia lúc thậm chí cảm thấy phải Khang Aant ý đến đem hần mang đi cũng không tính

là gì chuyện xấu... Tối thiểu cái kia thời điểm là cảm thấy như vậy, cho mọi người không gian đem sự tình nghĩ rõ ràng về sau mới hảo hảo ở chung, cái này cũng có thể tiếp nhận.

Sau đó hắn mới phát hiện, nào có cái gì Gặp Quý khả khổng, trên thế giới này chuyện sẽ xảy ra liền chưa bao giờ đạo lý có thể giảng.

Hắn rời đi Lâm Thần liền bắt đầu tưởng niệm đối phương, hắn nhìn thấy Lâm Thần bị Hoàng Trạch cưỡng hôn liền lên cơn giận dữ, hắn mỗi giờ mỗi khắc không muốn trở lại Lâm Thần bên người, những tâm tình này đều là hoàn toàn tự nhiên mà không thể khống. Lại càng không cần phải nói đương đoạn vạn sơn nhất định phải lôi kéo hắn nói xong sự phát hiện kia khắp nơi hắn xem ra hoàn toàn có thể quy kết làm trời đất xui khiến cố sự về sau, hắn liền đắm chìm trong một loại nồng đậm nơm nớp lo sợ bên trong, tất cả mọi chuyện cũng đều vào thời khắc ấy lên, trượt hướng căn bản là không có cách khống chế vực sâu.

Vận mệnh trò đùa nói đến làm cho người khó có thể tin, nhưng hắn như cũ cảm thấy mình mệnh không tính quá xấu, tối thiểu Lâm Thần bị bắt cóc sau là bị đưa tới bên cạnh hắn mà không phải trên thế giới bất kỳ một cái nào Gặp Quý nơi hẻo lánh, tối thiểu hắn có thể tại một khắc cuối cùng phát hiện Lâm Thần, đủ loại này dấu hiệu đều thuyết minh, mặc dù tình huống gian nan, nhưng Lâm Thần luôn có thể sống sót.

Người tại tuyệt vọng lúc, đại khái cũng nên hướng về phía trước tìm một chút tín niệm, đến nói với mình hết thảy đều sẽ tốt, hết thảy lúc đầu cũng đều sẽ tốt.

Bốn phía là từ tầng dưới chót buồng nhỏ trên tàu truyền đến niệm tụng âm thanh, kia là từ nghe vào phi thường khó đọc cao mạnh ngữ tạo thành điệu văn, đại khái ý là nguyện linh hồn người có thể đi vào thế giới cực lạc một loại câu, Hình Tông Liên cẩn thận lắng nghe một hồi, bỗng nhiên ý thức được cái kia hắn là là cao mạnh người tại tưởng niệm đoạn vạn sơn.

Hắn không khỏi đem ánh mắt dời về phía Đoan Dương, bác sĩ chính chăm chú nhìn xem đồng hồ, tính toán thời gian cùng dược vật dùng lượng, sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nghe cao mạnh người ông ông tác hưởng điệu văn, Hình Tòng Liên nhìn xem cuối cùng một châm chất kháng sinh rót vào Lâm Thần thể nội, sau đó hỏi Đoan Dương: “Người chuẩn bị xử lý như thế nào người lão sư di thể?”

Nghe được “Lão sư” cái từ này lúc, Đoan Dương tay rất rõ ràng run một cái. Thanh niên môi nhấp thành một đầu mỏng tuyến, đem tất cả duy nhất một lần ống tiêm ném vào thùng rác, nhìn về phía hắn, đôi mắt đen nhánh: “Mau chóng hoá táng.”

...

Đang chạy trốn kiếp sống bên trong, đặc địa dừng lại thuyền vì hoá táng một cỗ thi thể, hiển nhiên chẳng phải sáng suốt, nhưng Hình Tòng Liên hay là hạ lệnh làm như vậy.

Lý do rất nhiều, bởi vì Lâm Thần ân nhân cứu mạng đưa ra yêu cầu này, cũng bởi vì tại đạt nạp rừng mưa loại địa phương này, một cỗ thi thể để lên ba giờ liền bắt đầu phát ra mùi, bản thân hắn cũng xác thực không hi vọng đoạn vạn sơn di thể hủ hóa biến chất, trở thành loại kia đáng sợ bộ dáng.

Thuyền ngừng lại, đại bộ phận cao mạnh người bị cưỡng chế lưu tại trên thuyền, bọn hắn giơ lên đoạn vạn sơn di thể xuống thuyền, khi đó tiểu Ngũ còn muốn leo lên cây hái một chút lộc mà tươi mới lá cây trái tại đoạn vạn sơn dưới thân, mà cao mạnh người cũng nghĩ đem rất nhiều ngà voi cùng hoàng kim trang sức mặc tại đoạn vạn sơn trên thân, lại bị Đoan Dương ngăn cản.

“Sống không mang đến chết không mang theo, chúng ta là bác sĩ, không giảng cứu những thứ này.”

Người thanh niên là nói như vậy.

Thật ra ở đây người bên trong biết Đoan Dương cùng đoạn vạn sơn quan hệ cũng không có nhiều người, nhưng đại khái là cái kia loại lạnh nhạt không sợ khí chất, khiến coi như ngôn ngữ không thông cao mạnh người đều không dám ra nói phản đối, chỉ là nhìn xem người thanh niên thần sắc, mọi người liền rất tự nhiên im miệng. Đoạn vạn sơn nằm tại một đầu chần đơn mỏng bên trên, hai mắt nhẹ hợp, thần sắc thản nhiên, đã không thống khổ cũng không lo lắng. Xăng thùng liền để dưới đất, nhưng không có nhân nhãn tâm đi lấy. Đúng lúc này, Đoan Dương trực tiếp qua đó, không có chút gì do dự

mà đem mở ra, dùng cực kỳ nhu hòa động tác, hắt vẩy tại sự phụ của mình trên thân.

Bởi vì ngâm xãng, đoạn vụn sơn áo sơ mi trên người gần như trong suốt, cả người phảng phất muốn hòa tan.

Đoan Dương xuất ra cái bật lửa, đối tất cả mọi người nói: “Lui lại một chút.”

Hỏa diễm dấy lên trong nháy mắt, cơ hồ hiện lên trùng thiên chi thế, cao mạnh người quỳ trên mặt đất, bọn hắn đảo tưng từ càng thêm vang dội, phảng phất có loại chấn vỡ linh hồn ảo giác.

Hình Tông Liên nhìn xem hỏa diễm một chút xiu thôn phệ qua vị bác sĩ này thi thể, nhớ tới hắn lần đầu tiên nghe được cái tên này lúc, chữa bệnh đứng nhỏ bác sĩ đối đoạn vụn sơn giới thiệu, luôn cảm thấy hiện tại loại này hoả táng phương thức, không nên là giống đoạn vụn sơn loại người này vốn có kết cục. Hắn hẳn là con cháu cả sảnh đường, hoặc là cùng hắn gốc học sinh cùng một chỗ bạch đầu giai lão, đây mới là làm nhiều chuyện như vậy đoạn vụn sơn tiên sinh nên hưởng thụ phúc báo.

Nhưng nhìn xem đoạn vụn sơn tại trùng thiên trong hỏa hoạn dần dần hóa thành bạch cốt sau đó trở thành tro bụi đáng vẻ, hắn lại cảm thấy, thật ra sinh tử diện mục thật sự, cũng chính là thế này.

Tử vong sẽ ở ngày nào đó xảy ra bất ngờ, nó như sóng lớn áp đỉnh, làm cho người không cách nào cự tuyệt, khi nó đến lúc, chưa từng sẽ nhìn xem người cuộc đời sau đó làm ra lựa chọn, chưa hề đều không phải là thế này.

Quá nhiều người cảm thấy còn nhiều thời gian, bao quát hắn cũng cho là như vậy, thật ra thật tương đương nhưng tàn khốc rất nhiều, hắn hôm nay thật vô cùng rõ ràng mà khắc sâu nhận thức đến điểm ấy.

Hỏa diễm dần dần dập tắt, phần lớn người đều bị chạy về trên thuyền, Hình Tông Liên cho rằng Đoan Dương khả năng cần dạng này một chỗ thời gian, hắn cũng chuẩn bị muốn đi.

Đúng lúc này, phía sau hắn truyền đến cái bật lửa dùng một tiếng nhẹ vang lên.

Trong lòng của hắn khẽ giật mình, đột nhiên quay đầu, lại phát hiện Đoan Dương chỉ là đốt điếu thuốc.

“Ta sẽ không tuấn tình, xin yên tâm.” Đoan Dương giống như là đoán được ý nghĩ của hắn, nói như vậy.

Hình Tòng Liên nhíu mày, Đoan Dương đem cái bật lửa cùng hộp thuốc lá hướng hắn ném đến, xem ở trước mắt vị này bị thương người trẻ tuổi phân thượng, hắn rút ra thuốc lá, bồi đối phương quất một cây.

Đoan Dương lúc này hút thuốc tư thế cùng lúc trước bị hắc chết đi sống lại bộ dáng rất không giống nhau, hắn giống như là kẻ nghiện thuốc, hít một ngụm khói, tại trong miệng qua một lần, sau đó phun ra, Hình Tòng Liên không khỏi đối vị thanh niên này người năng lực học tập lau mắt mà nhìn.

Đoan Dương ngậm lấy điếu thuốc, bắt đầu thu thập đoạn vụn sơn tro cốt, trên tay hắn cầm mới từ trên thuyền mang xuống tới hủ tro cốt, nói đúng ra, vậy cũng cũng không phải là cái gì hủ tro cốt, mà là một cái tương đối lớn xô cô la hộp, bằng sắt, ngăn nắp.

Nhìn xem thanh niên cẩn thận lục tìm tro cốt động tác, Hình Tòng Liên chậm rãi mở miệng: “Ta cho là ngươi sẽ nói, các ngươi là bác sĩ, không có bảo tồn tro cốt thói quen, dù sao người thật đã đi.”

“Lưu cái tưởng niệm mà thôi, thật ra thật không trọng yếu.” Đoan Dương hướng bên cạnh run lên thuốc lá, trả lời hắn, “Nếu như lão sư không phải chết bởi ung thư máu, vậy hắn là rất vui với đem mình di thể hiến cho ra ngoài.”

“Đây quả thật là giống đoạn vụn sơn sẽ làm sự tình.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Đoan Dương vẫn như cũ đưa lưng về phía hắn, trầm mặc làm lấy sự tình, nhìn qua người thanh niên bóng lưng, Hình Tòng Liên chậm rãi mở miệng: “Mặc dù có chút nói Lâm Thần tới nói so ta thích hợp hơn, nhưng xét thấy tình trạng cơ thể của hắn, ta cảm thấy từ ta làm thay cũng chưa hắn không thể, có một số việc, ngươi hắn phải biết.”

“Mời nói.”

“Ngươi lão sư thật ra thích ngươi...” Hình Tòng Liên còn muốn tiếp tục giảng thuật hắn từ đoạn vụn sơn nơi đó nghe được cố sự, lại bị Đoan Dương cắt ngang.

“Ta biết.”

“Ngươi tại sao lại biết rồi?”

Đoan Dương nhìn xem hắn, thần sắc kiên nghị lại ôn nhu: “Có một số việc, làm người đi đến điểm cuối cùng lại quay đầu lại nhìn thời điểm, sẽ phi thường rõ ràng. Ta xác thực biết điểm ấy.”

“Cho nên tiếp xuống, người chuẩn bị làm thế nào?”

Hắn hỏi như vậy lúc, đã chuẩn bị xong nghe thanh niên nói: Mời người thay ta cho lão sư báo thù một loại câu, nhưng làm hắn ngoài ý muốn chính là, Đoan Dương chỉ nói là, ta muốn ở lại chỗ này, đem sự tình tra rõ ràng, cho tất cả người chết đòi cái công đạo, lấy an ủi lão sư trên trời có linh thiêng.

Lời tương tự, Hình Tông Liên phảng phất tại hồi lâu trước đó cũng nghe Lâm Thần nói qua, Lâm Thần nói qua, muốn vì hứa nhiệm đòi cái công đạo.

Nhưng Lâm Thần cùng Đoan Dương đương nhiên là khác biệt, hắn nhíu mày nhìn Đoan Dương: “Châu chấu đá xe, người có thể còn sống đứng ở chỗ này đều hẳn là cảm ơn trời đất, đòi công đạo, trên đời này nào có nhiều như vậy công đạo?”

Đoan Dương rất chân thành mà nhìn xem hắn: “Nếu như Lâm cố vấn cuối cùng không có vượt đi qua, người sẽ làm thế nào chứ?”

Mặc dù Đoan Dương ngữ khí hoà thuận, nhưng Hình Tông Liên lại có loại bị người chỉ vào cái mũi mắng ảo giác: “Đương nhiên là đi giết tra Lạp Đồ.”

“Ta không thể giết sao?”

“Người có năng lực như thế sao?”

Đoan Dương nở nụ cười: “Tạm thời không có, mà lại ta là bác sĩ, không thể giết người.”

“Đây là cái gì Logic?”

“Người không cần phải để ý đến, ta và người không giống.” Đoan Dương khép lại hủ tro cốt cái nắp, đứng người lên nói với hắn: “Thật ra nói cho cùng, chúng ta mỗi người cũng sẽ ở mình đủ khả năng phạm vi bên trong làm đủ khả năng sự tình. Tỉ như nói, coi như ta hiện tại biết, lão sư ta chết đi, cao mạnh bộ tộc trôi dạt khắp nơi, đây hết thảy đều là tuân thụ chế được lợi dụng tra Lạp Đồ tại rừng mưa thế lực tiến hành phi pháp nhân thể thử nghiệm tạo thành, nhưng ta đối với cái này xác thực bất lực. Ta cá nhân lực lượng đã giết không được tra Lạp Đồ, lại không có đầy đủ chứng cứ có thể để cho cái này công ty đa quốc gia phá sản đóng cửa, cho nên chỉ có thể ở

nơi này gốc xuống tới, nhìn xem một ngày kia, có phải hay không có nào đó một thời cơ có thể để cho ta vận ngã cái này hai tòa quái vật khổng lồ.”

“Tuần thụ chế được?” Hình Tòng Liên cắt ngang Đoan Dương.

“Ngài muốn nghe sao?” Đoan Dương ôm hủ tro cốt, cùng hắn cùng đi lên thuyền, một bộ người nghe liền phải phụ trách tới cùng dáng vẻ.

“Ta bản nhân xác thực không phải rất muốn nghe, nhưng nếu như liên quan đến Hoa quốc xí nghiệp phạm pháp, đúng là ta chỗ chức trách.” Hình Tòng Liên nói.

Đoan Dương xoay người, ngắm nhìn trong tay hủ tro cốt, sau một lúc lâu, chậm rãi mở miệng: “Cám ơn người.”

Quyển 5 Chương 199. Năm phù 36

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 199. Năm phù 36

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần mở mắt lúc, trời hay là rất đen.

Hình Tòng Liên đang dùng mật ong nước lau hấn khô ráo lên da bờ môi, hấn thoát đầu là cảm thấy Lâm Thần bờ môi giật giật, sau đó mí mắt chậm rãi mở ra, thần sắc còn mang mê mang, lại nhanh chóng thanh tỉnh.

Lâm Thần tại mở mắt giây lát kia đôi mắt thật là đẹp cực kỳ, giống không có chút nào ô nhiễm bầu trời đêm, mặc dù cái thí dụ này có thể có chút buồn nôn, nhưng này lúc hấn đúng là cảm thấy như vậy. “Chào buổi tối.” Lâm Thần cười cười, hướng hấn nhẹ nhàng trừng mắt nhìn.

Trên tủ đầu giường bày biện một chiếc đọt Nate sắc chất gỗ đèn bàn, ánh áp tia sáng vẩy vào Lâm Thần khuôn mặt, khiến hấn bởi vì tật bệnh mà trở nên đá lờm chờm bộ mặt hình dáng nhu hòa rất nhiều.

Hình Tòng Liên không nói gì, trên tay hấn còn cầm bát, chỉ là xích lại gần Lâm Thần, nhẹ nhàng liếm liếm đối phương còn mang mật ong trong veo môi.

Nhưng mà Lâm Thần cũng không trở về hôn hấn. Hấn mi mắt run rẩy, kinh ngạc nhìn xem hấn, có chút ngốc trẻ, phảng phất đối bọn hấn quan hệ cũng không có quá rõ ràng nhận biết.

Hình Tòng Liên đang suy nghĩ ung thư máu là sẽ cho người ký ức trở về hay là chuyện gì xảy ra, hấn buông xuống bát, đem đầu có chút nhấc cách Lâm Thần môi, nhìn xem trên giường bệnh hư nhược người, chậm rãi nói: “Há mồm.”

Lâm Thần cũng thật đúng là nghe lời, theo lời hé miệng, Hình Tòng Liên cúi đầu, không chút do dự đem đầu lưỡi thò vào đối phương trong miệng.

Đại khái là sốt cao đã lui, Lâm Thần miệng bên trong vừa ướt vừa nóng, có chút được vật cay đắng, nhưng cảm giác vẫn như cũ rất tốt. Hình Tông Liên một tay thăm dò vào Lâm Thần dưới lưng, từ quần áo bệnh nhân bên trong vươn vào một chút, hẩn nhẹ nhàng vuốt ve hẩn bóng loáng lại mang theo nhiệt độ phần eo làn da. Đại khái là có chút ngứa, Lâm Thần vô ý thức trốn tránh, hẩn thế là nắm chặt Lâm Thần eo, dùng đầu lưỡi liếm qua hẩn lợi gốc rễ, sau đó thăm dò vào khoang miệng chỗ càng sâu, thật sâu hôn hẩn.

Hẩn rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần con ngươi phóng đại một chút, đối phương rất cực kíp phản ứng, một tay ôm lấy cổ của hẩn, bắt đầu cố gắng ý đồ đáp lại hẩn.

Kia một hôn kéo dài thời gian rất lâu, ai cũng không nói gì, chỉ có nóng rực hô hấp tương hổ quấn giao, như muốn hóa thành có thực chất giống như mật đường.

Rốt cục, Hình Tông Liên nhìn thấy Lâm Thần trở nên mặt đỏ bừng cùng nổi lên thủy quang con mắt, thoáng vòng qua hẩn, ngẩng đầu, rời đi hẩn bờ môi.

“Kỹ thuật không phải rất tốt.” Hẩn lại hôn một chút Lâm Thần cái trán, lời bình nói.

“Nhiều dạy ta mấy lần, liền sẽ được rồi.” Lâm Thần nghiêm túc nói.

“Người cần học mấy lần?” Hình Tông Liên xụ mặt hỏi.

Lâm Thần nhìn xem hẩn, lộ ra chăm chú suy nghĩ biểu lộ, Hình Tông Liên lần nữa cúi người hôn xuống, cuối cùng, hẩn ngẩng đầu, nhìn đối phương nói: “Vĩnh viễn đừng học được, thế này có thể mỗi ngày lên lớp.”

Lâm Thần nở nụ cười, nhẹ gật đầu: “Ta hiểu được, hình lão sư.”

Tóm lại nói yêu thương tư vị đại khái chính là như vậy, nếu như không phải Đoan Dương gõ cửa vào đi, hẩn đại khái có thể như cái mao đầu tiểu hỏa tử đồng dạng đem Lâm Thần đề lên giường hôn đến thiên hoang địa lão, nhưng hiện thực đương nhiên không có khả năng thế này.

Hình Tông Liên dùng ngón tay sát qua Lâm Thần đỏ đến phát tím môi, ngồi xuống.

Đoan Dương mặt lạnh lấy xem bọn hẩn, kiểm tra một lần truyền nước cùng Lâm Thần nhịp tim huyết áp, cuối cùng nói: “Người còn không có vượt qua kỳ nguy hiểm, chú ý nghỉ ngơi.”

“Ta luôn có thể qua đó, bùng bác sĩ.” Lúc nói những lời này, Lâm Thần nhìn hấn một cái, Hình Tông Liên lão đại không tình nguyện từ trên ghế, ngồi tại trên giường bệnh, khiến Đoan Dương tại đầu giường nhỏ phượng băng ghế trước ngồi xuống.

Lâm Thần thần sắc bình tĩnh, nhìn qua Đoan Dương nổi lên gốc râu cằm đồng thời không còn lộ ra ngây ngô bên mặt nói: “Vậy còn người?”

“Hình đội trưởng đã tìm ta nói qua tâm.” Đoan Dương nói.

Bầu không khí trong lúc nhất thời ngưng trọng xuống tới, Lâm Thần phảng phất đoán được cái gì, đối Đoan Dương nói: “Hấn tâm sự không bằng ta đàm thật tốt, có cần vẫn là có thể tới tìm ta, dù sao ta càng chuyên nghiệp.”

Đoan Dương nhìn Hình Tông Liên một chút, bình tĩnh nói: “Hình đội trưởng nói người yêu quan tâm, lúc đầu ta còn không tin. Người cũng đừng hỏi ta chuyện của vụ án, hấn nói tại người khỏi bệnh trước đó tất cả chúng ta đều không cho đàm cái này.”

Hình Tông Liên nheo mắt, trừng Đoan Dương một chút: “Người đây là tại cáo trạng người biết không?”

Hình Tông Liên lời còn chưa dứt, chỉ cảm thấy Lâm Thần dùng tràn đầy râu lỗ kim nhẹ tay nhẹ dựng trên tay hấn, đối Đoan Dương nói: “Ừm, hấn nói cái gì chính là cái đó.”

Hình Tông Liên cảm giác cái này yêu đương thật sự là đàm đúng, nghe thấy Lâm Thần bởi vì sốt cao mà trở nên mềm mại thanh âm, hấn liền có loại toàn thân ngâm ở trong nước nóng cảm giác.

“Kia bệnh tình luôn có thể chuyện vãn đi, bệnh của ta lúc nào có thể tốt?” Lâm Thần mở miệng lần nữa.

“Hình đội trưởng tìm người đưa tới thuốc đã cho người dùng tới, người tạm thời hấn không có nguy hiểm tính mạng, về phần lúc nào có thể tốt, vậy cũng không phải ta có thể quyết định.” Đoan Dương dừng một chút, “Hình đội trưởng nói, toàn bộ hành trình còn có hai ngày kết thúc, sau đó các người ngay lập tức sẽ về nước, cụ thể muốn nhìn Hoa quốc bác sĩ phán đoán.”

“Lập tức về nước?” Lâm Thần hỏi.

“Người đang còn muốn rùng mưa sinh bệnh là thế nào địa?” Hình Tông Liên hỏi lại.

Lâm Thần ánh mắt chớp lên, hiển nhiên đang tự hỏi không thể đàm luận vụ án tình huống dưới nên nói như thế nào chuyện này.

Hắn vội vàng cắt ngang đối phương mạch suy nghĩ: “Nghỉ ngơi thật tốt, ít dùng tới não cân.”

“Trên thuyền cao mạnh người đâu?” Lâm Thần bỗng nhiên nói, “An bài thế nào bọn hắn, tra Lạp Đồ nếu như có thể tại Hoa quốc bắt cóc chúng ta, cao như vậy mạnh người ở nơi nào cũng sẽ không quá an toàn.”

“Bến cảng sẽ có chiếc tàu biển chở khách chạy định kỳ, Hình đội trưởng nói, sẽ cho mọi người tại tàu biển chở khách chạy định kỳ bên trên an bài công việc, một năm 365 ngày ở trên biển phiêu, tra Lạp Đồ trừ phi cùng hải tặc liên thủ...” Đoan Dương nói.

“Người liên không thể muốn chút tốt?” Hình Tông Liên rất im lặng.

Đột nhiên, Lâm Thần mắt nhìn ngón tay của mình, giống như là nhớ tới cái gì, hỏi hắn: “Trên tay của ta chiếc nhẫn chứ?”

Hình Tông Liên mặt lạnh lấy nhìn hắn: “Chủ đề xoay chuyển cứng nhắc, diễn kỹ cũng rất kém cỏi, mà lại người có biết hay không tay trái ngón áp út đeo giới chỉ là có ý gì?”

Lâm Thần có chút kéo ra một cái tiểu dung, đối Đoan Dương nói:

“Bưng bác sĩ, ta rất mệt mỏi, trước tiên có thể nghỉ ngơi sao?”

Đoan Dương hiểu ý, lập tức đi ra khoang.

Lâm Thần hướng giường bệnh bên ngoài lại nằm một chút, mắt nhìn giường bệnh bên trong không gian, lại nhìn hắn một chút: “Có thể tắt đèn sao, Hình đội trưởng?”

Hình Tông Liên cảm thấy Lâm Thần đơn giản tuyệt, hắn dụi tắt đèn bàn, cởi giày lên giường, dùng tay gối đầu, Lâm Thần một cái tay còn tại treo nước, cho nên đành phải gian nan quay người, hướng trong ngực hắn rụt rụt, hôn một chút cái cằm của hắn, nói: “Đừng nóng giận, lần sau ta mua cho người.”

“Đừng giật ra chủ đề, tùy tiện thu người ta chiếc nhẫn còn mang trên ngón vô danh là chuyện gì xảy ra?”

Lâm Thần căn bản không có trả lời vấn đề này, mà là tiếp tục hôn cổ của hắn, một chút lại một chút, phi thường nhu hòa.

Hình Tông Liên cảm thấy mình toàn thân nhiệt độ đều theo Lâm Thần khẽ hôn mà không ngừng lên cao, hướng chi Lâm Thần còn tại hắn bên tai phát ra rất nhỏ mà hơi có vẻ tiếng thở hào hển.

“Mua lớn nhẫn kim cương.” Lâm Thần nói.

“Bao lớn?”

“Muốn bao nhiêu lớn, lớn đến bao nhiêu.” Lâm Thần đang khi nói chuyện, nhẹ nhàng sát qua mu bàn chân của hắn.

Hình Tòng Liên đột nhiên quay người, dùng sức đem người hôn. Hắn một cái tay thăm dò vào Lâm Thần quần áo bệnh nhân bên trong, vuốt ve hắn da nhăn nhui, trong tay xúc cảm cũng thật sự là quá tốt, làm hắn nhin không được trên dưới bắt đầu vuốt ve. Lâm Thần tiếng thở dốc lớn dần, Hình Tòng Liên một cái chân ngăn chặn bệnh nhân hai chân, một cái tay khác giải khai hắn cổ áo, bắt đầu mút vào phần cổ của hắn làn da. Hắn vừa giải xong viên thứ nhất nút thắt liền tỉnh táo lại, Lâm Thần hay là bệnh nhân, làm như vậy xuống dưới khẳng định phải xảy ra chuyện.

Hắn một thanh vịn ra đèn bàn, từ trên thân Lâm Thần, có chút lộn xộn xoay người xuống giường.

Lâm Thần trên giường thở hào hển, ánh mắt liễm diễm, ngực nhẹ nhàng đập trùng.

“Lâm cố vấn, chiêu này có chút quá a.” Hình Tòng Liên kiểm tra xuống Lâm Thần trên tay kim tiêm, may mắn không có rách da, hắn thấp giọng cảnh cáo nói.

“Ta cũng là nam nhân, người ở bên cạnh ta, ta nhin không được.”

Lâm Thần chấp nhất giữ chặt tay của hắn, nhẹ nhàng mở miệng, “Ta trước đó còn cảm thấy, sẽ từ trước đến nay người làm cả đời đồng sự kiêm bằng hữu, mặc dù thích người, nhưng cũng không muốn quấy rầy người sinh hoạt tự nhân.”

Ngoài cửa sổ là thuyền yếu ớt tiếng động cơ cùng tiếng nước, Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, sau đó nói với hắn: “Thật có lỗi, ta nên sớm đi phát hiện.”

“Cái này có cái gì tốt xin lỗi, dù sao ta diễn kỹ đủ tốt, nếu như ta không muốn để cho người biết, vậy người cả một đời cũng sẽ không biết.” Lâm Thần cười nói.

“Người làm sao một chút quyền lựa chọn cũng không cho ta?” Hình Tòng Liên nhíu mày.

“Có điều Tống Thanh Thanh thời điểm chết, cảnh đẹp tại trước mắt ta tự sát, đương thông tin mất linh, ta liên lạc không được người một khắc này, ta đột nhiên cảm giác được đại khái là cuộc sống của ta

trôi qua quá an nhàn, luôn cảm thấy người có thể sẽ cả một đời đều ở bên cạnh ta, trên thực tế cũng không phải là thế này.” Lâm Thần nhẹ nhàng thờ dốc, sau đó tiếp tục nói, “Người cũng sẽ đi, người khả năng có một ngày sẽ kết hôn sinh con, mặc dù vẫn như cũ sẽ cùng ta làm bạn rất thân cùng đồng sự, nhưng người là thật sẽ rời đi ta. Nghĩ đến một khắc này, ta đột nhiên phát hiện, ta căn bản hết cách rời tiếp nhận sự thực như vậy, cho nên rất xin lỗi, ta nhịn không nổi nữa, nhiều một phần nhiều một giây đều nhịn không nổi nữa.” Hình Tòng Liên cúi đầu, hôn một chút mu bàn tay của hắn, nghe Lâm Thần tiếp tục nói.

“Huống chi, ta nghĩ rất rõ ràng, ta thật rất tốt, ta cũng sẽ đối người rất tốt, lại so với người đời này từng gặp gỡ tất cả người yêu, đều đối người càng tốt hơn. Ta yêu người như vậy, hắn là kẻ người cảm nhận được trên thế giới phi thường mỹ hảo tình yêu, xin tin tưởng ta.”

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần chăm chú mà trịnh trọng đôi mắt, mặc dù hắn trong cuộc đời thật đã nghe qua đếm không hết tỏ tình, có rất nhiều tiếng người âm so Lâm Thần êm tai, có rất nhiều người từ ngữ trau chuốt so Lâm Thần hoa lệ, nhưng đại khái không ai lại so với Lâm Thần càng thêm thâm tình. Như thế quý trọng chi ý, thậm chí khiến Hình Tòng Liên cảm nhận được lớn lao rung động, hắn lần nữa cúi đầu, hôn một chút Lâm Thần đã từng mang qua người khác chiếc nhẫn địa phương.

“Lâm cố vấn.”

“Ừm?”

“Chiếc nhẫn ta mua.”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nói: “Kia một người mua một đôi?”

“Thẻ lương cho người.”

“Cái nào cần thế này?”

“Thẻ ngân hàng cũng phải người.”

“Ta cần tiền của người làm gì?”

“Bởi vì ta mẫu thân nói với ta, Hoa quốc truyền thống, như thế thổ lộ nhất thành khẩn.”

“Tốt a, kia là cần trao đổi thẻ ngân hàng sao?”

“Không cần, trả học phí đi.” Hình Tòng Liên hôn một chút Lâm Thần khóe miệng, nói, “Thật ra ta thật biết biện hộ cho nói.”

“Ta biết.”

“Nhưng gặp gỡ người ta liền trở nên từ nghèo.”

“Cho nên về sau người chỉ cần nghe ta nói là được rồi.”

“Giống như không được, người được nhiều dạy một chút ta, cần mỗi ngày lên lớp.” Hình Tông Liên chăm chú hôn hấn.

“Vậy người vĩnh viễn đừng học được, thế này có thể mỗi ngày lên lớp.” Hôn khoảng cách, Lâm Thần cười nói.

“Ta hiểu được, Lâm lão sư.”

Quyển 5 Chương 200. Năm phù 37

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 200. Năm phù 37

Tác giả: Trường Nhị

Nếu như không phải Đoan Dương không ngừng tận tâm chỉ bảo hấn liên quan tới kỳ nguy hiểm vấn đề, Lâm Thần trên thuyền thậm chí có loại nghỉ phép ảo giác.

Dù sao hấn đến đạt nạp trải qua hoàn toàn là bị bắt cóc.

Hấn đáp lấy lập tức sẽ tan ra thành từng mảnh máy bay trực thăng, phát ra sốt cao, đến mức căn bản không có thời gian tử tế thưởng thức nơi này mệnh mông rùng rậm nguyên thủy.

Mặc dù thật ra đạt Nathan trong rừng rất nhiều địa phương, đều bị phá hư phải có chút không tưởng nổi, nhưng theo chiếc này hạng nhẹ đồ ngang đồ ngang càng thêm xâm nhập, hấn như cũ sợ hãi thán phục tại thiên nhiên thần kỳ ma lực.

Lúc ấy Giang Triều phu nhân ở hấn bệnh viện trước giường bệnh nói những lời kia, kiểu gì cũng sẽ thỉnh thoảng tại trong đầu hấn hiển hiện. Nhưng mà hiện thực lại so với nàng nói càng thêm khoa trương, làm một chưa thấy qua việc đời người, hấn thấy được thật vạn mộc cao chót vót còn có sóng biển như sóng, tóm lại những cái kia hình dung rùng rậm mỹ hảo từ ngữ, hấn đều thiết thực thể hội một lần,

Đương nhiên trong quá trình này kinh người nhất vẫn như cũ là một đầu đạt nạp cự mãng.

Kia là rất vô tình.

Nguyên nhân gây ra là hấn ngồi chiếc này hạng nhẹ đồ ngang sẽ ở bọn hấn đào vong quá trình bên trong, sẽ dựa vào bắt cá đến thu hoạch một chút đồ ăn bổ sung, đầu kia đạt nạp cự mãng chính là tại hạ lưới đánh cá lúc đụng vào túi lưới. Phổ thông lưới đánh cá mặc dù đánh bắt không ở kia cái đại gia hỏa, nhưng đụng vào túi lưới

mãng xà cũng trong lúc nhất thời không cách nào thoát thân, hai tướng dây dưa, lẫn lộn mãng xà kích thích điên cuồng tiếng nước. Lâm Thần chính nửa nằm tại khoang bên trong, Hình Tông Liên ngồi tại hần bên giường lật chuỗi tiêu.

Mặc dù Lâm Thần cũng không biết vì cái gì lật chuỗi tiêu chuyên đơn giản như vậy Hình Tông Liên còn nhất định phải đoạt lấy đi làm thay, nhưng Lâm Thần cũng chưa từng là đặc biệt cố chấp loại hình, nhìn xem Hình Tông Liên thay hần làm những chuyện này cảm giác cũng rất tốt.

Đột nhiên, hần nghe thấy mạn thuyền một bên truyền đến cao mạnh người hưng phấn mà hoảng sợ rống lên một tiếng, sau đó là Vương Triều cùng Hình Tông Liên thủ hạ la lên “Lão đại” thanh âm.

Lạch cạch lạch cạch gấp rút tiếng bước chân truyền đến, cửa khoang bị bỗng nhiên mở ra, Vương Triều thò đầu ra, rất hưng phấn nói: “Lão đại lão đại, đạt nạp trong sông thật sự có cự mãng a!”

Trên cơ bản tới nói, cái kia hần là từ hần bệnh nặng hôn mê đến thanh tỉnh sau lần thứ nhất gặp Vương Triều. Vương Triều mở cửa về sau, hướng hần trừng mắt nhìn, một bộ nhay bén tới cực điểm đáng vẻ.

Lâm Thần cũng không rất rõ ràng Hình Tông Liên đến tột cùng là vì cái gì đem tất cả mọi người bài trừ tại căn này khoang bên ngoài, trừ Đoan Dương bưng bác sĩ bên ngoài người không phận sự miễn vào, thậm chí Vương Triều cũng không cho vào đi. Hình Tông Liên lý do là quá nhiều người sẽ ảnh hưởng hần nghỉ ngơi, dù sao nghe lý do này, hần đại khái là đối Vương Triều nói tới “Khống chế dục” có như vậy một tia bản thân trải nghiệm. Mà trên thực tế, hần đại khái cũng có thể đoán được Hình Tông Liên tại sao muốn làm như thế. Chỉ cần hần nằm tại căn này khoang bên trong, tại trương này trên giường bệnh, như vậy bên ngoài gian phòng mọi chuyện đều cùng bọn hần không có bất cứ quan hệ nào.

Bọn hần không cần để ý tới tra Lạp Đồ đến tột cùng phái bao nhiêu người theo đuổi giết bọn hần, cũng không cần để ý tới đây hết thảy phía sau đến tột cùng là vì cái gì, thậm chí hết thảy giải quyết tốt hậu quả công việc đều chuyện không liên quan tới hần tình, đương nhiên, lúc đầu cũng không tới phiên hần đến quan tâm.

Tại Hình Tòng Liên kịp phản ứng trước đó, Vương Triều đã vung trộm chạy tới hấn trước giường, vọt lên trước kéo hấn một cái tay, vô cùng gấp gáp, hốc mắt đều phiếm hồng.

“Ra ngoài!” Hình Tòng Liên trừng Vương Triều một chút, lạnh lùng nói.

“Lão đại người dạng này ta A Thần ca ca sẽ biệt xuất bệnh đến!”

“Đầu tiên, uốn nắn người một chút, hấn là của ta, tiếp theo, hấn nhìn thấy người mới có thể phiền ra bệnh!”

Vương Triều mặt lập tức đỏ lên: “Lão đại người không nhiều cần mặt mũi!”

“Như thế nào?” Hình Tòng Liên đem lột xong chuối tiêu cắn một cái, sau đó đưa tới trong tay hấn.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên sáng rực nhất định phải buộc hấn tú ân ái hay là thế nào ánh mắt, bất đắc dĩ, thuận hấn cắn qua địa phương lại cắn một cái.

Vương Triều lần nữa trợn mắt hốc mồm, thừa dịp người thiếu niên lại bộc phát cái gì kinh người ngôn luận trước đó, Lâm Thần hỏi:

“Bên ngoài xảy ra chuyện gì?”

Vương Triều quả nhiên rất dễ dàng ngắt lời, hấn hưng phấn nói:

“Mãng xà mãng xà mãng xà, A Thần ca ca người có muốn hay không đến xem mãng xà, cự mãng!”

Hình Tòng Liên lần nữa trừng mắt: “Người nhìn ta nhà A Thần thân thể thích hợp ra ngoài hóng gió sao?”

Vương Triều vuốt vuốt lỗ tai, giống như là căn bản không có nghe rõ lão đại của mình miệng bên trong vừa phun ra cái gì: “Người người, người nói cái gì?”

Hình Tòng Liên nghiêng chân, run lên, phảng phất rất cục tại thường ngày đấu võ mồm bên trong tìm được mọi việc đều thuận lợi điểm cao, thật cao hứng nói ra: “Ta cho người làm sâu sắc một chút ấn tượng, nhà ta, A Thần!”

Vương Triều mặt đỏ lên, Lâm Thần bất đắc dĩ, lần nữa cắt ngang hai người, hỏi Vương Triều: “Cự mãng, rất lớn sao?”

“Tương đối lớn, cây cột lớn như vậy, người có cảm giác hay không chúng ta thuyền đều bị kéo phải đứng đưa rồi?”

“Ít khoa trương, muốn nhìn chính người nhìn, mau mau rút!”

Vương Triều đặt mông tại bên giường ngồi xuống, nói: “Nhưng mà cao mạnh đại trưởng lão hay là Đại Tế Ti hay là lớn lắc lư, chính là cái kia vành tai to đến dọa người lão đầu nói, kia là ngàn năm hoàng kim cự mãng, đặc biệt có linh tính, đối cầu nguyện có thể tâm tưởng sự thành, A Thần ca ca đi xem bệnh liền tốt.”

“Cầu nguyện nước khắp núi vàng sao, người mấy tuổi, người châu Phi làm bộ này người tin?” Hình Tòng Liên bất khả tư nghị nói.

Lúc này, đại khái là gặp cửa khoang mở ra, Đao Dương cũng đi đến, bác sĩ lúc đầu đại khái là chuẩn bị đưa cho hắn đánh khâu khâu, bây giờ nhìn lấy Hình Tòng Liên dáng vẻ đó, Đao Dương mở miệng nói: “Đi hít thở không khí cũng được, một mực buồn bực tại trong phòng bệnh, bất lợi cho khôi phục.”

“Hắn còn không có buồn bực Thượng Tam Thiên!” Hình Tòng Liên bất mãn nói.

Đao Dương nhìn xem Hình Tòng Liên, chỉ là ôm lấy cánh tay không nói lời nào.

Lâm Thần rất bất đắc dĩ xốc lên chân mông, một chân vượt dưới giường: “Gắng gượng qua đến liền tốt, ta muốn đi xem, cơ hội khó được.”

“Cái này có cái gì khó phải!”

“Đi động vật hoang dã vườn nhìn còn muốn mua vé.” Lâm Thần nói.

“Động vật hoang dã vườn cũng không có như thế lớn!” Vương Triều nói.

Tại hắn xuống đất trước một khắc, Hình Tòng Liên rất khó chịu quát Vương Triều một cái.

Sau đó quay đầu, nói với hắn: “Có muốn hay không ta ôm người a?”

Nhìn xem trong phòng bệnh không hẹn mà cùng ôm cánh tay mà xem hai vị, Lâm Thần đành phải lôi kéo Hình Tòng Liên quần áo trong cổ áo, tại đối phương bên tai nhẹ nhàng nói: “Hiện tại không cần, ban đêm ta ôm người.”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên lúc này mới phi thường hài lòng nhẹ gật đầu, vung tay lên: “Vậy thì đi thôi!”

Trên thực tế, Vương Triều cũng không có khoa trương, tại Lâm Thần theo nghề thuốc liệu thất đi đến tầng hai boong tàu bên trên ngăn ngừa khoảng cách, liền đã xác thực cảm nhận được thuyền rất nhỏ lắc lư.

Lâm Thần cúi đầu nhìn lại, không ít màu da đen nhánh áo rách quần manh cao mạnh người tụ tập tại một tầng, vây xem đầu kia mặt ngoài màu vàng nâu cự mãng. Trong bọn họ phần lớn người đã ngồi quỳ chân trên mặt đất, cũng bắt đầu niệm tụng đảo từ một loại đồ vật, đó cũng là hắc thanh tinh sau lần thứ nhất chân chính nhìn thấy những này bị đoạ bác sĩ cứu cao mạnh người.

Thật ra nói đến, những này nguyên thủy bộ lạc hắc đã từng chỉ có thể ở du lịch trên tạp chí nhìn thấy, cũng không có cái gì quá thật cắt cảm giác, nhưng bây giờ những này người sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt hắc, hắc bỗng nhiên đối với nhân loại sinh mạng này hình thức tính đa dạng có càng thắm thiết hơn trải nghiệm, loại này trải nghiệm, là ngồi trong nhà lật xem du lịch tạp chí lúc trải nghiệm không đến.

Đương nhiên, hắc nhỏ cảm khái chỉ kéo dài rất ngắn một đoạn thời gian, Hình Tông Liên dùng tay đè chặt cổ của hắc, đem hắc đầu nhẹ nhàng tách ra hướng càng xa một chút mặt sông: “Nhìn rẩn, không cho phép nhìn người.”

Lâm Thần không có phản bác, hắc vịn lan can, thuận thế nhìn lại. Trên mặt nước đầu kia cự mãng còn tại bốc lên, nhào lên cao mấy mét sóng nước, thuyền trưởng chỉ huy có thể là Hình Tông Liên thủ hạ bộ dáng người cố gắng buông ra lưới đánh cá, nhưng bởi vì mãng xà giãy dụa phải thực sự lợi hại, ngược lại tại túi lưới bên trong càng quấn càng chặt.

Cao mạnh người phát ra trợn trợn kinh hô, thuyền cũng bị kéo đến khế nghiêng.

Hình Tông Liên thấy phiền, xông dưới lầu hô to: “Khang an, đem lưới đánh cá cắt.”

“Lão đại ta vừa mới chuẩn bị bắt đến cấp người nhìn a, cái này thả a!” Dưới lầu ngay tại kéo lưới đánh cá người thanh niên quay đầu nói.

Lâm Thần nhìn xuống dưới, xông người thanh niên kia gật đầu thăm hỏi, nhưng mà đối phương tại nhìn thấy hắc trong nháy mắt, đột nhiên sững sốt không nói.

Đúng lúc này, từ Khang an thân sau đột nhiên duỗi ra một con mặc giày da đen chân, cũng bỗng nhiên đạp cho bấp chân của hắc.

Khang an dọa đến một cái lão đảo, kềm chút cắm vào trong nước, may mà bên cạnh hấn vị kia vị thuyền trưởng râu rậm tay mắt lạnh lẽ, đem người kéo lại.

“Trương Long người bệnh tâm thần a!” Khang an quay đầu cả giận nói.

“Lại nhìn lão đại đem người tròng mắt móc xuống tới này cá sấu.” Một đạo có chút thanh âm phách lối chậm rãi truyền ra.

Lâm Thần trông thấy một vị khác kiểu tóc cùng quần áo đều hơi có vẻ khốc huyễn người áo đen từ sau đi ra, hướng bọn họ chỗ phương hướng phi thường thân sĩ cởi kính mát, xoay người hành lễ, thân sĩ cực kỳ.

“Bằng hữu của người?” Lâm Thần mỉm cười hỏi Hình Tòng Liên. Hấn còn chưa nói xong, giống như là cái gì đánh chuột đất trò chơi, lại là một vị Hoa quốc thanh niên từ người sau ngoi đầu lên, ngửa đầu nhìn qua bọn hấn, nhảy dựng lên phất tay.

Khi đó Hình đội trưởng sắc mặt đã hắc như nhọ nồi như bầu trời đêm hắc đến không thể lại hắc.

“Rất có thú.” Lâm Thần nói như vậy.

Cuối cùng, Hình Tòng Liên nhìn xem hấn, lại nhìn xem phía dưới hiếu kì Bát Quái tới cực điểm mấy người, nói: “Cắt dây thừng, cút đi lên.”

...

Lâm Thần tại trong phòng bệnh của mình tiếp đãi Hình Tòng Liên mấy vị này rất có cá tính “Bằng hữu” .

Hấn ngồi dựa vào trên giường bệnh, Hình Tòng Liên nghiêng chân ngồi tại đầu giường không nói một lời, Vương Triều ngồi xổm ở cuối giường trên mặt đất.

Một nhóm 6 người tại hấn đầu giường sắp xếp sắp xếp đứng vững, đây cũng là hấn lần thứ nhất gặp Hình Tòng Liên đã từng thủ hạ nhóm, đối với trước mắt đánh ngã tra Lạp Đồ chế độ nhà máy tiểu đội, ngoại trừ thâm tàng bất lộ bên ngoài, hấn cũng nghĩ không ra tốt hơn hình dung từ.

Hấn nhìn bên cạnh nóng nảy nam nhân một chút, đối đứng tại mình trước giường những người kia tự giới thiệu mình: “Lâm Thần, trước mắt là một vị cố vấn, chủ tu tâm lý học phương hướng.”

Phảng phất đếm số, hắn vừa mới nói xong, trước giường bệnh 6 người theo thứ tự hô.

“Khang an!”

“Lợn rừng!”

“Tiểu Ngũ!”

“Tiểu Lục!”

“Trương Long!”

“Triệu Hồ!”

Những người này mỗi báo một cái tên, Lâm Thần cảm thấy càng tốt cười, cuối cùng, người thiếu niên tại giường ngủ yếu ớt nói.

“Vương Triều!”

Lâm Thần rất bất đắc dĩ nhìn về phía Hình Tông Liên: “Người đây là cái gì ác thú vị?”

“Ai ai, thật không liên quan chuyện ta.” Hình Tông Liên đập Vương Triều một cước, “Cùng A Thần ca ca giải thích xuống, ba ba của người họ Vương.”

“A Thần ca ca, ba ba ta là họ Vương!”

Lâm Thần nhú mày mắt nhìn Hình Tông Liên.

“Bối phận đều theo chiếu Vương Triều tới.” Hình Tông Liên chân thành nói, “Thật.”

Hình Tông Liên nói xong câu nói kia về sau, lại vội vàng xông trước mắt sắp xếp sắp xếp đứng sáu người reo lên: “Được rồi, thỉnh an kết thúc, các người có thể rút ra ngoài!”

Lúc này, khiến Lâm Thần phi thường ngoài ý muốn chính là, đứng tại đội ngũ phía trước nhất Khang an đột nhiên quỳ xuống, không phải Thường Đại âm thanh nói với hắn: “Lâm cố vấn, thật xin lỗi!”

Lâm Thần bị giật nảy mình.

Khang an mặt mũi tràn đầy buồn nản: “Ta... Ta thật không biết sự tình có thể như vậy... Nếu như biết lão đại đi sẽ hại người bị bắt cóc, còn hại người kém chút mất mạng, ta... Ta... Nói cái gì cũng sẽ không đem lão đại mời tới!”

“Cút ra ngoài, nghe không!” Hình Tông Liên lạnh lùng nói.

Tiểu Ngũ án lấy Khang an đầu vai, cũng đi theo phải quỳ hạ.

Lâm Thần đại khái biết toàn bộ câu chuyện trong đó, lại bất động thanh sắc nhìn xem bọn hắn ở trước mặt mình sóng vai quỳ tốt về

sau, sau đó nói với Hình Tòng Liên: “Người đây là phong kiến tông pháp chế sao, làm sao hơi một tí quỳ xuống?”

“Bọn hấn đầu óc không tốt, người đừng để ý đến bọn hấn.”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, quay đầu nhìn về phía trên mặt đất hai người, thản nhiên nói: “Các người quỳ như vậy, ngược lại là sẽ để cho ta rất xấu hổ.”

Khang an cùng tiểu Ngũ trên mặt hiện lên một trận tay chân luống cuống biểu lộ, bọn hấn muốn đứng lên, có cũng không biết nên làm cái gì mới tốt.

“Ta sờ dĩ xấu hổ, là bởi vì các người làm như thế, đem ta biến thành loại kia cần người bảo hộ mà chỉ có thể phụ thuộc vào người loại hình.” Lâm Thần chậm rãi nói, “Nhưng ở của ta bản thân nhận biết bên trên, ta còn giống như không có vô dụng như vậy.”

“Ta... Ta không phải ý tứ này Lâm cố vấn.”

“Nếu như không phải ý tứ này, vậy người vừa rồi Logic là không thành lập, tỉ như mời đi các lão đại của người, mới hại ta bị bắt cóc cùng hại ta mất mạng. Bởi vì nếu như ta không phải như vậy vô dụng, bản này chất bên trên là kiện trời đất xui khiến sự tình, chân chính kẻ cầm đầu đã mất mạng, cho nên các người cho là mình có lỗi, là không thích hợp.”

“Chính là... Có là ta hay là cảm thấy là ta quá ích kỷ.” Khang an nói, cào lên đầu, “Ta... Ta khó mà nói.”

“Vô dụng là ta.” Vị kia tên là tiểu Ngũ gầy yếu thanh niên nghiêm túc nói.

“Đúng vậy a.” Lâm Thần nói khẽ.

Đang khi nói chuyện, hấn cảm thấy tiểu Ngũ ngẩng đầu nhìn hấn, trong ánh mắt không có oán hận, chỉ có nồng đậm tự trách.

Lâm Thần cảm thấy Hình Tòng Liên đưa tay khoác lên hấn trên cổ tay, Lâm Thần nhìn Hình Tòng Liên một chút, nói: “Đây chính là hấn loại người này tồn tại ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên nghe vậy, tiến đến hấn bên tai, nói khẽ: “Ta cũng đã nói đồng dạng, lợi hại à?”

Lâm Thần nhin không được bật cười, sau đối trên mặt đất hai người nói: “Ta cũng gặp gỡ qua các người từng gặp gỡ loại này hoàn toàn không cách nào giải quyết cục diện, may mắn có các lão đại của người thân xuất viện thủ, khiến rất nhiều chuyện không thể nào biến

thành khả năng, ta nói ý nghĩa đại khái chính là như vậy, tốt xấu có hẳn tại liền nói cho chúng ta biết, trời sập xuống luôn có người cao đỉnh lấy, lại khó sự tình cũng làm cho người cảm thấy có chút hi vọng.”

Tiểu Ngũ nước mắt đã nhanh cần chảy xuống.

Trải qua sinh tử về sau, Lâm Thần cảm thấy rót canh gà năng lực giống như lại khá hơn một chút, hắn nói: “Cho nên, vẫn là hi vọng các ngươi đừng bởi vậy e ngại những người kia cho rằng là chuyện chính xác, vô luận bọn chúng có bao nhiêu khó khăn biết bao làm được, thực sự không được, trời sập xuống luôn có người cao đỉnh lấy, sau đó, cố gắng trở thành những cái kia người cao cũng có thể.”

Khang an ngay thẳng tới cực điểm, lập tức dùng sức nhẹ gạt đầu:

“Ta thật sẽ cố gắng, tranh thủ lần sau có thể tự mình xong!”

“Như vậy, xin đứng lên đi hai vị.” Lâm Thần nói.

Khang an cùng tiểu Ngũ vội vàng đứng lên, Hình Tông Liên giống như là rốt cuộc nhịn không được, đuổi ruồi tựa như đem người đuổi đi: “Liền biết các ngươi cần làm cái này ra, cút nhanh lên, phiền chết lão tử!”

Hai vị kia lập tức bị ầm tới cửa, Hình Tông Liên nhìn xem đầu giường còn đứng lấy bốn người nói: “Thất thần làm gì, giữ lại chờ ta xin các ngươi ăn cơm không?”

“Không phải lão đại, ta cảm thấy Lâm cố vấn giảng quá tốt rồi, Lâm cố vấn ngài thật chuyên nghiệp, ngài có thể cho ta xem một chút sao?” Phi thường phách lối trương Long tiên sinh tiến đến trước giường bệnh, nói với hắn: “Bọn hắn già nói ta có nóng nảy cuồng chứng, ngài nhìn ta thật sự có bệnh sao, có muốn ăn chút gì hay không thuốc?”

Hình Tông Liên cầm lấy đầu giường thuốc liền muốn nện: “Cút!”

Trương Long vội vàng lén đến cổng, hướng bọn hắn tề mi lộng nhãn nói: “Vậy ta lần sau lại đến nhìn ngài!”

Đại khái là nhìn Hình Tông Liên dáng vẻ đã là nhẫn nại tới cực điểm, một đoàn người trong nháy mắt nối đuôi nhau mà ra, cuối cùng, Hình Tông Liên đem dép lê vung ra Vương Triều trên mông, người thiếu niên nhìn một bộ ẩn thân cáo phá dáng vẻ, xám xịt lặn ra cửa.

Cửa khoang rốt cục lần nữa khép lại, hết thầy đều an tĩnh lại.

“Làm sao vậy, nói hai câu liền...”

Lâm Thần còn chưa nói xong, liền bị Hình Tông Liên đè lại phần gáy đánh ngã, dùng sức hôn.

Hình Tông Liên động tác hơi có vẻ vội vàng xao động, Lâm Thần nhất thời không có kịp phản ứng, bị hôn đến hô hấp không đến.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve nam nhân lưng, nhưng căn bản là không có cách ngăn cản Hình Tông Liên tiến một bước mang theo xâm lược tính động tác.

Một hôn kết thúc về sau, Lâm Thần phát hiện bệnh nhân của mình phục cổ áo bị hoàn toàn giải khai, hắn thở hào hển nhìn Hình Tông Liên.

“Lâm cố vấn.”

“Ừm?”

“Ngươi làm sao tốt như vậy...”

Lâm Thần sờ lấy Hình Tông Liên lỗ tai, cảm thấy bầu không khí rất tốt, bởi vậy không nói gì.

Hình Tông Liên nhẹ nhàng gặm nuốt lấy hắn xương quai xanh, cuối cùng ngẩng đầu, nói: “Ngươi nhanh lên tốt, ta lớn tuổi, khả năng sự nhẫn nại không phải rất khá.”

“Sức chịu đựng tốt là được.” Lâm Thần cười nói.

Quyển 5 Chương 201. Năm phù 38

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 201. Năm phù 38

Tác giả: Trường Nhị

Ban đêm hôm ấy thời điểm, cũng không có phát sinh cái gì quá phận sự tình.

Cái này đương nhiên muốn bao nhiêu tạ Hình Tông Liên khắc chế lực, nhưng cuối cùng nguyên nhân vẫn như cũ là Lâm Thần như cũ tại phát sốt, tiếp tục treo suốt cả đêm thuốc tiêu viêm, mặc dù có thích hợp dược vật ủng hộ, nhưng ở ác liệt chữa bệnh hoàn cảnh bên trong, muốn thời gian ngắn bên trong khôi phục cơ hồ là không có khả năng phát sinh sự tình.

Thân tàu khế động, Lâm Thần nghe tiếng nước, nửa mê nửa tỉnh. Không biết trong đêm mấy giờ thời điểm, Lâm Thần cảm thấy Hình Tông Liên từ đỡ tại gian phòng một bên bãi cát trên giường rời đi. Thật ra trong lòng của hắn có chừng biết cảm giác, mỗi lần hắn ngủ say về sau, Hình Tông Liên kiểu gì cũng sẽ rời đi một đoạn thời gian. Mà từ hắn thoát ly nguy hiểm tính mạng về sau, bọn hắn cũng không có lại gặp gặp rừng mưa vũ trang phần tử rõ ràng truy kích, trên đường đi dùng du lịch ngắm cảnh để hình dung cũng hào không quá phận, nếu như không phải cùng hung cực ác tra Lạp Đồ tiên sinh đổi tính làm việc thiện, đó chính là tra Lạp Đồ hậu phương bản thân xảy ra vấn đề gì, đến mức bất lực duy trì đến tiếp sau hành động quân sự, vô luận là nguyên nhân gì, đại khái đều cần một chút cố gắng cùng an bài.

Hắn thoáng trở mình, lại vô luận như thế nào cũng không ngủ được. Một lát sau, cửa khoang lần nữa mở ra, lần này người tiến vào khí tức biến rất mềm rất ngọt, nghĩ đương nhiên chỉ có thể là Vương Triều.

Lâm Thần có chút mở mắt ra, chạm mặt tới là người thiếu niên chăm chú tường tận xem xét mặt mũi của hắn.

Gặp hăn mở mắt ra, Vương Triều giống như là có chút bị hù dọa, lui về sau nửa bước, nói: “A Thần người làm sao tỉnh, lão đại nói người ngủ say đâu!”

Lâm Thần đưa tay vịn ra một chút đèn bàn, chuẩn bị ngồi dậy, Vương Triều vội vàng từ phía sau giường cầm cái gối đầu cho hăn đệm ở sau thắt lưng.

“Cho nên phái người đến xem giám sao?” Lâm Thần cười hỏi.

“A! Không chỉ ta một cái, cồng còn đứng lấy Hanh Cáp nhị tướng!”

Vương Triều nói tại đầu giường ngồi xuống, sau đó mới phát hiện chính mình nói lỡ miệng, gặp người thiếu niên thế này, Lâm Thần cảm thấy lần này vấn đề chỉ sợ cùng lúc trước không giống nhau lắm

“Xảy ra chuyện gì?” Hăn hỏi.

Vương Triều một mặt rất khó nói rõ ràng dáng vẻ, Lâm Thần nhìn hăn bộ dáng kia, lúc đầu không muốn hỏi, cũng sinh ra trêu chọc hăn ý tứ.

“Muốn chơi ta hỏi người đoán trò chơi sao?” Hăn dừng một chút, kéo dài điệu, “Người, ta cũng không cần đo người sinh lý chỉ tiêu, nhìn biểu tình liền có thể đoán được.”

Vương Triều “Ngao” một tiếng, reo lên: “A Thần ca ca người không thể thế này!”

“Ta muốn hỏi a, người quay đầu đi, đừng cho ta nhìn thấy.”

“Người tử tế dưỡng bệnh, đừng cái gì tâm a, có chúng ta tại người cứ yên tâm, không có đáng bất bình sự tình!” Vương Triều vỗ bộ ngực quay người.

“Tra Lạp Đồ.”

Người thiếu niên đi hai bước.

“Đoan Dương, đoạn vạn sơn...”

Người thiếu niên bước chân chưa ngừng.

“Hoành Cảnh, Vĩnh Xuyên...”

Thiếu niên tay đã khoác lên chốt cửa bên trên.

“Trên thuyền xảy ra chuyện rồi?”

Vương Triều khóc tang mặt quay đầu: “A Thần ca ca người không thể thế này!”

“Trên thuyền có thể xảy ra chuyện gì, cao mạnh người... ?” Hăn hỏi xong, Vương Triều phản ứng đã nói rõ hết thảy.

Lâm Thần thấy tốt thì lấy, nói với Vương Triều: “Trở về đi, ta không hỏi.”

Người thiếu niên lúc này mới rất buồn bực đi về tới: “Người dạng này rất dễ dàng mất đi ta!”

“Được rồi, ngoan, nói đi làm sao vậy, đặc địa tới?” Lâm Thần vuốt vuốt thiếu niên đầu, ôn hòa nói.

Vương Triều cũng phải một hống liền tốt loại hình, hấn cấp tốc từ phía sau móc ra thứ gì đưa tới.

Lâm Thần phi thường ngoài ý muốn, bởi vì xác thực tới nói, Vương Triều đưa tới một cái điện thoại di động.

“Người lên qua loại này làm trái hàng cấm vào đi, lão đại người biết không?” Lâm Thần hỏi hấn.

“A nha!” Vương Triều một mặt kinh dị, nhẹn không được nói, “A Thần, giữa người và người muốn bao nhiêu một chút tín nhiệm, ta là cảm thấy người dưỡng bệnh thật quá nhàm chán cầm điện thoại cho người chơi hạ hạ, người cũng không thể hại ta.”

Lâm Thần nhìn xem điện thoại, duỗi ra ngón út cùng thiếu niên lôi kéo câu.

Nhưng mà chờ hấn thật đưa di động mở ra chuẩn bị lên mạng, mới phát hiện mình khả năng bị Vương Triều lừa.

Trong điện thoại di động đại bộ phận website đều vô dụng biện pháp mở ra, chỉ còn lại một cái kỳ quái thông tin phần mềm cùng game điện thoại tự mang Tetris có thể dùng.

Lâm Thần ấn mở thông tin phần mềm, bên trong chỉ có Hình Tông Liên cùng Vương Triều hai người.

“Tiểu vương đồng chí.” Lâm Thần để điện thoại di động xuống, thăm thía nhìn xem trước mặt người thiếu niên, “Người chừng nào thì biến thành thế này, ta cảm thấy chúng ta cần nói chuyện.”

Vương Triều cười hắc hắc: “A Thần người đừng nóng giận, chính là cho người giải buồn chơi đùa, hai ngày nữa trở về nước nhưng không dùng được nha.”

Không sai biệt lắm ngay tại hấn ấn mở phần mềm chat bên trong Hình Tông Liên ảnh chân dung đồng thời, bên kia cũng phát cái toét miệng khuôn mặt tươi cười tới, hấn cũng không biết đây là cái gì tình thú, rõ ràng cũng liền mấy bước đường, nhất định phải nói chuyện phiếm giải quyết vấn đề.

Hình Tòng Liên: Tiểu tử thúì có phải hay không đem người đánh thức?

Lâm Thần mắt nhìn Vương Triều, hỏi: “Cái này cái gì hắc khoa kỹ, hắc làm sao biết ta tỉnh?”

“Bởi vì lão đại yêu cầu tương đối biến thái, làm người mở ra phần mềm này thời điểm, trước đưa camera liền sẽ tự động mở ra.”

Lâm Thần giật giật khóe miệng, đang đối thoại khung bên trong đối Hình Tòng Liên nói: “Không có, vốn là không ngủ...”

Hình Tòng Liên: Ta một hồi liền trở về.

Lâm Thần: Không cần phải gấp gáp, khiến Vương Triều theo giúp ta nói chuyện một chút.

Hình Tòng Liên: Không được, hắc nói quá nhiều, ảnh hưởng người nghỉ ngơi.

Lâm Thần: Cho nên... Vì cái gì khiến hắc cầm điện thoại cho ta?

Hình Tòng Liên: Kêu người đưa di động đỡ tại đầu giường, ta nhìn người ngủ a.

Lâm Thần nhin không được bật cười.

Đại khái là gặp hắc cười rất vui vẻ, Vương Triều trên mặt lộ ra phi thường ghét bỏ nét mặt của bọn hắc.

Vương Triều cũng cúi đầu lấy điện thoại di động ra, một lát sau, Lâm Thần thu được gia nhập group chat trời thông tri: Ngài bị “Thứ nhất tay chân Vương Triều” mời gia nhập “Xa lánh lão đại hồng bao tiểu phân đội” .

Vương Triều đem ngón trỏ dọc tại trên môi, làm cái im lặng động tác, Lâm Thần thu tầm mắt lại, ấn mở cái kia hồng bao bày.

Quả nhiên, bày bên trong đã bắt đầu xoạt lên hồng bao.

Trương Long đầu tiên phát một cái tên là “to Lâm cố vấn, dự chi chẩn đoán điều trị phí” hồng bao.

Lâm Thần nhìn một chút Vương Triều, hỏi: “Tại sao muốn xa lánh lão đại?”

Hắc còn chưa nói xong, Vương Triều đã dẫn đầu ấn mở hồng bao, Lâm Thần đến gần xem thử, trương Long tiên sinh xuất thủ bất phàm, toàn bộ hồng bao giá trị 1000 nguyên, mà Vương Triều rút trúng 23 nguyên.

“Cái này không khoa học!” Vương Triều trợn mắt hốc mồm nhìn xem điện thoại di động của mình, lắc lắc, cho rằng xuất hiện ảo giác.

“Ừm?”

“A a a!” Vương Triều lộn xộn một lát sau, mới trả lời hấn vừa rồi vấn đề, “Bởi vì chúng ta đoạt hồng bao không mang theo lão đại, tay hấn khí quá tốt, vĩnh viễn có thể cướp được mệnh giá lớn nhất một cái, quá kéo cừu hận...”

Vương Triều lời còn chưa dứt, nói chuyện phiếm trong ghi chép xuất hiện “Hình Tòng Liên đã nhận lấy hồng bao” ghi chép, Lâm Thần cũng thuận thể đem Trương Long vừa rồi phát ngàn nguyên hồng bao ấn mở.

Nhìn trên màn ảnh xuất hiện số lượng, hấn cũng khoát khoát tay cơ, đồng dạng cho rằng xuất hiện cái gì ảo giác.

Chat group bên trong, Hình Tòng Liên phần nộ nói: Vương Triều người TM có phải hay không đem hệ thống thăng cấp qua?

Vương Triều nhìn chăm chăm biểu hiện trên màn ảnh hồng bao nhận lấy rõ ràng chi tiết, lại ngẩng đầu nhìn hấn, bắt đầu điên cuồng đánh điện thoại.

Vương Triều: Hoàn toàn ngẫu nhiên phân phối xong sao, lão đại người cảm thấy ta là thiếu năng sao, ta cần sửa đổi hệ thống vì cái gì không đem hạn mức của mình điều lớn, ta mới nhận 23 nguyên, 1000 nguyên, 23 nguyên, khái niệm gì!

Trương Long: Đệt đệt đệt, thần tích! Lâm cố vấn thế mà nhận 888 nguyên! Lão đại mới 001 nguyên!

Triệu Hồ: Mắt của ta bỏ ra? Lão đại mới một phân tiền?

Lợn rừng: Ha ha, báo ứng.

Nhìn hồng bao bày bên trong phản ứng của mọi người, Lâm Thần đại khái có thể đoán được Hình Tòng Liên đã từng đổi hồng bao chi phối lực khủng bố cỡ nào. Giống như là không tin tà, Khang an cũng lập tức phát cái hồng bao: “Chúc Lâm cố vấn sớm ngày khôi phục!”

Mọi người tại trong vòng ba giây cấp tốc đem cướp sạch.

Bây bên trong không có người nói chuyện, Lâm Thần nhíu không, điểm tiến xem xét hồng bao nhận lấy tường tình bộ phận, làm hấn khiếp sợ sự tình lần nữa phát sinh.

Khang an toàn bộ hồng bao mặt giá trị 100 nguyên, hấn nhận trong đó 663 nguyên, mà Hình Tòng Liên lần nữa lấy 001 nguyên hạng chót.

Nhìn thấy phần này tường tình, Lâm Thần ngồi khắp nơi trong khoang thuyền phảng phất đều có thể cảm thụ ngoài cửa cùng trên thuyền các nơi hẻo lánh tiếng cười to.

Hình Tòng Liên: Vương Triều người đến lâu một đến, lão đại hảo lâu không cùng người tâm sự.

Vương Triều: Lão đại ta thề thật không động tới hệ thống, người tin ta! ! ! Ta có phải hay không chỉ có thể từ chúng trong sạch! ! !

Hắn vừa nói , vừa hoá tốc phát một cái nhìn qua liền mệnh giá to lớn hồng bao.

“Ta còn muốn lĩnh sao?” Lâm Thần nhỏ giọng hỏi Vương Triều.

Hắn hỏi như vậy đạo, lại quên trước đưa camera vẫn mở.

Hình Tòng Liên: Lĩnh, người lĩnh! Phù sa không lưu ruộng người ngoài!

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, lần nữa ấn mở hồng bao.

Trong màn hình bắn ra nhận lấy hồng bao kim ngạch vì 501 nguyên, Lâm Thần thoáng nhẹ nhàng thờ ra.

Nhưng mà không chờ hắn kịp phản ứng, trên màn hình điện thoại di động đột nhiên liên tiếp bắn ra hồng bao bày tin tức nhắc nhở.

“Tiểu Ngũ” đã lui ra “Xa lánh lão đại hồng bao tiểu phân đội”, “Khang an” đã lui ra “Xa lánh lão đại hồng bao tiểu phân đội”, “Lợn rừng” ...

Trong nháy mắt, bày bên trong tất cả mọi người lui sạch sẽ, chỉ để lại hắn cùng Hình Tòng Liên hai người.

Lâm Thần không giải thích được ấn mở kỹ càng, khiến hắn vụn vụn không nghĩ tới chính là, Vương Triều hồng bao tổng ngạch vậy mà 8 nguyên, Hình Tòng Liên lần nữa lấy một phân tiền hạng chót.

“Người làm sao nhỏ mọn như vậy?” Dù là Lâm Thần cũng có chút im lặng.

“A Thần ca ca, ta chủ yếu là mới chơi cái kia game điện thoại game điện thoại tương đối khắc kim.” Vương Triều đem cấp tốc điện thoại tắt máy khởi động lại, phảng phất dùng loại phương thức này là có thể giải quyết vận khí không tốt thế giới này tính nan đề. Nhưng không đợi điện thoại di động của hắn màn hình lần nữa sáng lên, ngoài khoang thuyền liền vang lên tiếng bước chân dồn dập, loại này bước chân tần suất cũng chỉ có thể thuộc về Hình Tòng Liên.

Vương Triều đồng dạng nghe được thanh âm, rất lo lắng từ trên ghế lườn lên, bắt đầu khắp nơi trong phòng tìm có thể chỗ núp.

Cửa khoang bị bỗng nhiên kéo ra, Hình Tòng Liên lửa giận ngút trời khuôn mặt xuất hiện tại cửa ra vào.

Vương Triều vừa mở ra tủ thuốc muốn tránh đi vào liền bị bắt quả tang, người thiếu niên không có bất kỳ cái gì những biện pháp khác, chỉ có thể một thanh nhào ở lão đại của mình chân: “Lão đại, người tin ta, ta thật sự là trong sạch!”

Hình Tòng Liên giơ lên hai lần chân, phát hiện không có đem người tránh ra khỏi: “Lão tử tin người tà!”

Lâm Thần cầm điện thoại di động lên, nhẹ nhàng ấn hai lần.

Hình Tòng Liên điện thoại tin tức thanh âm nhắc nhở vang lên:

“Người phát?” Hắn bên cạnh hỏi bên cạnh ấn mở, sau đó kinh ngạc nói, “Làm gì đem người cướp được tiền đều chuyển cho ta?”

“Nuôi người... Bao nuôi.”

Hình Tòng Liên nở nụ cười, phảng phất trong nháy mắt không có hòa khí, hắn đá đá Vương Triều chân: “Một giây đồng hồ bên trong biến mất.”

Thiếu niên toét miệng, trên mặt lần nữa lộ ra phi thường ghét bỏ biểu lộ, nhưng hắn đại khái là suy nghĩ một chút vẫn là mạng nhỏ quan trọng, thế là thật lập tức lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Hình Tòng Liên khóa lại cửa, chậm rãi đi đến trước giường bệnh, đưa di động ném ở trên tủ đầu giường, nghiêm túc nói: “Lâm cố vấn a, toàn thế này rất dễ dàng làm ra sự tình đến a...” Hắn nói như vậy, người đã cúi người hôn lên.

Nụ hôn kia chỉ là lướt qua liền thôi, Hình Tòng Liên nhanh chóng rút ra ra, ngồi tại đầu giường: “Về sau người nếu lại chuyển ta hồng bao, ta liền thêm số không trả lại cho người.”

“Làm sao thế này?” Lâm Thần cúi đầu, Hình Tòng Liên quả thật chuyển bút tiền cho hắn.

“Thật ra ta thật cao hứng.” Hình Tòng Liên nói.

“Ừm?”

“Trước kia ta đoạt hồng bao thời điểm, bọn hắn cơ bản đều không mang theo ta chơi, bởi vì ta vận khí quá tốt, tám chín phần mười luôn có thể cướp được mệnh giá lớn nhất một cái.”

“Hôm nay chuyện gì xảy ra?” Lâm Thần hỏi, “Hảo vận đều lây cho ta rồi?”

“Cho nên ta mới cao hứng.” Hình Tòng Liên nói, lại cọ xát mặt của hắn, “Thật sự là thế này, ta có thể yên tâm không ít.”

Nhớ tới bọn hắn đã từng đàm luận qua liên quan tới vận khí đề, Lâm Thần cảm thấy vậy đại khái thật sự là Hình Tòng Liên đáy lòng chân thật nhất nguyện vọng, hắn ôm lấy Hình Tòng Liên cổ áo, đem người kéo đến trước người mình, hôn một chút cổ của hắn, cuối cùng đem người buông ra.

Hình Tòng Liên đứng người lên, dùng ngón cái cọ qua hắn môi:

“Người tử tế mở ra camera, để cho ta nhìn xem người nghỉ ngơi, ta còn là được ra ngoài một chút.”

Suy nghĩ một lát sau, Lâm Thần hay là quyết định phá hư giờ phút này không khí: “Trên thuyền xảy ra chuyện gì?”

Hình Tòng Liên nhíu nhíu mày, lần này là thật nghiêm túc lên:

“Vương Triều cùng người nói lung tung cái gì rồi?”

“Hắn nói hay không ý nghĩa cũng không phải rất lớn.” Lâm Thần miễn cưỡng ngồi thẳng thân thể, nói khẽ, “Trên người người có trừ độc dược thủy hương vị, Đoan Dương đã hai giờ rưỡi chưa đến đây, trên thuyền cao mạnh người đã xảy ra chuyện gì?”

Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là không quyết định giấu diếm hắn: “Chết mất hai người.”

Quyển 5 Chương 202. Năm phù 39

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 202. Năm phù 39

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tông Liên nói người chết chuyện này lúc, cũng không có quá ngưng trọng biểu lộ, nói rõ vậy cũng hẳn không phải là đáng sợ bệnh truyền nhiễm một loại đáng sợ đồ vật.

Cao mạnh người đang chạy trốn quá trình bên trong bản thân tử thương thảm trọng, hiện tại người trọng thương đột nhiên qua đời, khả năng cũng nói không lên cỡ nào ngoài dự liệu, Lâm Thần nhíu nhíu mày, đột nhiên phát hiện từ khi hẳn cùng văn minh xã hội lệch quỹ đạo về sau, sinh mệnh giá trị tại hẳn khái niệm bên trong có biến hóa, khả năng này không phải quá tốt hiện tượng.

Nhưng này hai vị cao mạnh người nguyên nhân cái chết, lại thoáng vượt qua Lâm Thần tưởng tượng, hai người chết bởi ẩu đả, trên thuyền ngay tại cung ứng mỗi ngày bữa tối lúc, một người trong đó đột nhiên cùng lân cận tòa phát sinh tranh chấp, dùng mõ bò đao trực tiếp đâm vào lân cận tòa người con mắt, đồng thời đảo phải máu thịt be bét, lân cận tòa cũng không tốt gây, trước khi chết gắt gao ghìm chặt người kia cổ, hướng làm bằng sắt góc bàn đánh tới. Hai người đánh nhau quá mức kịch liệt, quá trình cực nhanh, còn lại cao mạnh người thậm chí không kịp khuyên can, hai người kia liền song song mất mạng.

Lâm Thần nghe kinh hồn táng đảm, không khỏi có chút khó mà tiếp nhận. Bởi vì dựa theo hành trình an bài, bọn hắn vào ngày mai buổi sáng lúc liền có thể đến bến cảng, tất cả đứng trước tử vong uy hiếp cao mạnh người đều đem trùng hoạch tự do, bây giờ lại bởi vì ẩu đả mà chết, đây cũng quá không không đáng, hẳn nghĩ nghĩ, hỏi Hình Tông Liên: “Tại sao có thể như vậy?”

“Đoan Dương nói, khả năng hay là dược vật di chứng.” Hình Tông Liên thờ dài một lát, cùng hẳn hàn huyên liên quan tới toàn bộ cao

mạnh bộ tộc khả năng bị xem như phi pháp được vật hoặc là nói là kiểu mới ma túy thí nghiệm đối tượng sự tình, cũng giảng thuật trong đó cùng bệnh tâm thần phân liệt vi diệu liên hệ.

Nhớ tới tuần thụ chế được cùng trong đó đủ loại, Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên, còn chưa chờ hấn mở miệng, Hình Tòng Liên liền phảng phất nhìn thấu hấn tâm tư, nói thẳng: “Người nghĩ cũng đừng nghĩ.”

Lâm Thần đưa tay giữ chặt Hình Tòng Liên, lại trống đi bên trong giường bệnh bên cạnh vị trí: “Vậy người cũng đừng đi, ngủ với ta đi.” Hình Tòng Liên mở to hai mắt nhìn hấn, rất không thể tưởng tượng nổi: “Còn có chiêu này?”

Lâm Thần cười nói: “Lúc này mới cái nào đến đâu, chủ yếu là không bỏ được rời đi người.”

Hình Tòng Liên bỗng nhiên ngồi xuống, một tay phủ ở hấn bên mặt, mắt sắc tĩnh mịch: “Lâm cố vấn...”

Hình Tòng Liên thời khắc này ngữ khí có chút bất thường, Lâm Thần cảm thấy Hình Tòng Liên bàn tay làn da thô ráp xúc cảm, giật cả mình, chân thành nói: “Tại, Hình đội trưởng.”

“Có biết hay không người bệnh còn chưa hết?” Hình Tòng Liên có chút cúi người, tiến đến khoe miệng của hấn một bên, nhưng không có bất kỳ cái gì hôn động tác.

“Không chỉ không có tốt, tình huống bây giờ còn giống như thật nghiêm trọng.”

Lâm Thần lời còn chưa nói hết, Hình Tòng Liên hô hấp ở giữa không tầm thường nóng rực khí tức từ hấn bên môi hất tới bên tai, hấn nghe thấy Hình Tòng Liên mỗi chữ mỗi câu nói: “Cho nên, người như thế trêu chọc ta, xác định thân thể chịu được sao?”

Hình Tòng Liên nắm chặt tay của hấn, hướng mình hạ thân tìm kiếm. Lâm Thần rất dễ dàng sờ đến Hình Tòng Liên nóng rực mà gắng gượng tồn tại, tay của hấn run nhè nhẹ, giật mình nhìn xem Hình Tòng Liên: “Người làm sao thế này.”

Hình Tòng Liên nhẹ nhàng cắn cắn vành tai của hấn, thanh âm lại thấp vừa trầm: “Bởi vì nghĩ người.”

Lâm Thần cảm thấy miệng pháo đảng cùng hành động thực tế đảng chênh lệch khả năng ngay ở chỗ này, sau một khắc, Hình Tòng Liên đã đem hấn đánh ngã trên giường, mặc dù cái gì động tác đều vô

dụng, nhưng chỉ là bị Hình Tông Liên nóng rục mà gắng gượng đồ vật chống đỡ phần bụng, hấn liền có loại rung mình cảm giác.

Nam nhân có chút nheo lại mắt, chăm chú uy hiếp nói: “Người khả năng thật sẽ mấy ngày không xuống giường được, cho nên...”

Lâm Thần tranh thủ thời gian lâu chủ cổ của đối phương, thành khẩn nói: “Ta sai rồi.”

“Sai ở nơi nào?”

“Thân thể ta còn không tốt.”

“Ừm?”

“Chờ thân thể ta được rồi, phải tìm không đi làm ngày nghỉ, mà lại không thể ở nhà.”

“Vì cái gì không thể ở nhà.” Hình Tông Liên rất hài lòng dùng gốc râu cầm cọ xát mặt của hấn, hỏi.

“Vương Triều quá phiền.”

“Ta đem hấn trục xuất khỏi gia môn à?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, có chút không đành lòng: “Được rồi, cho hấn báo cái trong nước □□ năm ngày du lịch...” Hấn nghĩ nghĩ, thử thăm dò hỏi Hình Tông Liên, “Năm ngày đủ sao?”

“Khả năng không đủ.”

Lâm Thần cười ra tiếng: “Vậy lần sau lại nói.”

“Lần sau không thể chỉ nói a...”

“Biết rồi.”

Tóm lại, loại này hai người dính cùng một chỗ thời gian, thật sự là vô luận nói bao nhiêu lời đều không đủ. Nhưng cuối cùng, Hình Tông Liên hay là lựa chọn tôn trọng ý kiến của hấn, dẫn hấn xuống lầu. Trên thuyền cũng thực sự không có gì ra dáng quần áo, Lâm Thần phê điều chần mông, cùng Hình Tông Liên đi lên lầu một trong khoang thuyền.

Trải qua một trận rối loạn, đại bộ phận cao mạnh người đều bị cưỡng chế ở tại bên trong khoang thuyền.

Mà tạm thời có thể xưng là hiện trường phát hiện án địa phương, chỉ có vị kia bị Vương Triều xưng là lớn lừa dối bộ tộc trưởng già dẫn đầu hai vị cường tráng thủ hạ tại.

Nghe nói cao mạnh thủ lĩnh bộ tộc sớm đã chiến tử, cho nên trên thực tế cái này bộ tộc thật không có còn lại bao nhiêu người, gió sông phòng ngoài mà qua, mặt đất một mảnh hỗn độn, mưa Lint sinh

chuối tiêu trên mặt đất bị dẫm đến nát nhừ, hỗn hợp có huyết tương, trong không khí lộ ra cỗ hư thối hương vị.

Trên thuyền duy nhất bác sĩ chính ngồi xồm ở thi thể bên cạnh làm kiểm tra thi thể, Đoan Dương hiện tại cũng coi là nhất chuyên đa năng. Lâm Thần đứng tại vị thanh niên này bác sĩ bên người, nhìn hẳn đang kiểm tra người chết bộ mặt vết thương.

“Có cái gì phát hiện sao?” Lâm Thần hỏi.

Đoan Dương đột nhiên ngẩng đầu, gập hẳn đứng đấy, cau mày nói: “Sao người lại tới đây, chú ý nghỉ ngơi, cẩn thận nhiệt độ lại.”

Lâm Thần đi theo ở bên cạnh hẳn ngồi xuống: “Tới xem một chút, ta cảm thấy mình có lẽ có thể giúp chút gì không.”

Đoan Dương cời nhựa plastic găng tay, lắc đầu: “Thật ra ta cũng không hiểu cái này, tốt nhất có thể tìm pháp y, làm mổ sọ cùng bệnh lý học kiểm tra, bất quá...” Hẳn ngẩng đầu nhìn Hình Tông Liên, “Có phải hay không rất khó khăn?”

“Những này đều dễ giải quyết, nói một chút cái nhìn của người.”

“Nhìn chung toàn bộ quá trình, bọn hẳn phát sinh tranh chấp cũng dẫn đến cái chết tốc độ quá nhanh, đột nhiên nóng nảy cuồng bất an, đột nhiên ra tay đánh nhau, đột nhiên tử vong, tựa như là đột phát nóng nảy cuồng...”

“Không phải đột phát.” Lâm Thần ngược mắt nhìn Hình Tông Liên, đưa tay cần phó nhựa plastic găng tay, hẳn mang theo găng tay, nhẹ nhàng sờ qua người chết bộ mặt, “Hẳn hẳn là phần nộ có một đoạn thời gian.”

Đoan Dương nhìn về phía Lâm Thần vừa vuốt ve qua người chết chỗ mi tâm, nói: “Biểu lộ vẫn?”

“Không có.” Lâm Thần mấp máy môi, “Bọn hẳn làn da quá thô ráp, cái này không thể làm căn cứ.”

“Nhưng người đang tức giận lúc, sẽ cuộn tròn gập tay chân chi. Cái này lại cần nói đến nhà khoa học đối với nhân loại tiên thiên cảm xúc nghiên cứu, tức cảm xúc là bẩm sinh hay là ngày kia tập được, nó phải chẳng người siêu việt loại, cảm rể tại gien người chỗ sâu.” Lâm Thần vừa nói, vừa hướng phía dưới nắm lên người chết tay phải, kiểm tra lòng bàn tay, ở nơi đó có vô cùng rõ ràng bị móng tay bóp nát vết tích. Hẳn nghĩ đứng người lên kiểm tra người chết bước

chân, Hình Tồng Liên vượt lên trước qua đó, cỡi người chết trên chân giày cỏ, nâng lên một chút cho hẳn nhìn.

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Vị này Châu Phi duệ người chết tình huống nói cho chúng ta biết, phần nộ hẳn là một loại người siêu việt loại tiên thiên cảm xúc, càng khoa học tâm lý học thí nghiệm phương pháp hẳn là đem người da trắng, người da vàng các loại biểu lộ làm thành ảnh chụp, cho những này rừng mưa dân tộc các bằng hữu phân biệt, xem bọn hẳn phải chẳng có thể biết đùng trong đó các loại cảm xúc... .”

“Lâm cố vấn, ta không quá lý giải, loại này nghiên cứu có ý nghĩa sao?” Đoan Dương hỏi.

Lâm Thần nhún vai: “Thật ra ta cũng không biết, chính là sợ mình đốt choáng váng, tùy tiện nói một chút.” Hẳn đứng người lên, quan sát trên mặt đất tử trạng thâm trầm, cũng trước khi chết còn tại phần nộ lấy người, thần nhiên nói, “Nhưng khoa học nghiên cứu loại chuyện này, chỗ nào có thể mỗi lần đều dự đoán được, một cái nhìn không đáng chú ý kết quả đến tột cùng sẽ ở như thế nào trình độ bên trên ảnh hưởng nhân loại tiến trình đấy ”

Đoan Dương trấn nặng nói: “Ta hiểu được.” Hẳn nghĩ nghĩ, còn nói, “Xác thực vẫn là phải càng cẩn thận phán đoán tuân thụ chế được đến tột cùng cho bọn hẳn phục dụng cái gì loại hình dược vật, đây đại khái là lão sư khẳng khẳng muốn cứu những bệnh nhân kia nguyên nhân, nhìn hẳn vì đó dâng ra sinh mệnh khả năng rất không đáng, nhưng có lẽ lại là đáng giá.”

Lâm Thần cỡi găng tay, vuốt vuốt người thanh niên đỉnh đầu: “Chớ suy nghĩ quá nhiều, kia là quyết định của hẳn, chúng ta không có tư cách nói thêm cái gì, nhưng những này án lệ xác thực rất cổ quái.”

“Ta cũng cảm thấy.” Đoan Dương nói, “Đại bộ phận sẽ dẫn đến não tổn thương hoặc tinh thần vấn đề dược vật đều là dùng lâu dài mới có thể với thân thể người tạo thành tích lũy lượng ảnh hưởng, nhưng nơi này đại bộ phận cao mạnh người nhìn xem đều không có vấn đề gì, rất nhiều người đều là không có dấu hiệu đột nhiên phát bệnh. Tỉ như hình tiên sinh thủ hạ, liền ngoài ý muốn tiếp xúc dược tề sau xuất hiện tinh thần dị thường, nhưng hôm nay vị này lại không quá, chẳng lẽ nói cao mạnh bộ tộc phục dụng dược vật còn chia rất nhiều loại?” Đoan Dương nói, quay đầu nhìn về phía chính cảnh giác

chú ý trưởng lão của bọn họ một đoàn người, “Trong thuyền cao mạnh người, còn có thể xuất hiện mới ca bệnh?”

Lâm Thần đá đá Đoan Dương gót chân, bình tĩnh nói: “Người đừng rõ ràng như vậy, ở sau lưng nói người nói xấu còn phải xem lấy người khác.”

Đoan Dương cười khổ: “Lâm cố vấn, ta bây giờ có thể phán đoán, người thật đang khôi phục.”

“Nhìn... Liền xem như khỏe mạnh cao mạnh người, ta cũng không thể thả bọn họ tại tàu biển chờ khách chạy định kỳ bắt đầu làm việc làm?” Hình Tông Liên cau mày nói, rất bức bối, “Chẳng lẽ ta cũng muốn giống tra Lạp Đồ đồng dạng đem những này vòng người?”

“Người cảm thấy thế nào?” Lâm Thần hỏi Đoan Dương.

“Cái này dính đến y học luân lý vấn đề.” Đoan Dương mày nhíu lại phải càng sâu, “Nếu như biết được những người này có thể sẽ có người ra ngoài tổn thương người ta, chúng ta phải chẳng hẳn là đem bên trong không cách nào phân biệt tạm thời khỏe mạnh người cũng đồng phạm bệnh người đồng dạng nhất...”

Nhìn xem cùng mới gặp vận may chất đã lớn không giống nhau thanh niên, Lâm Thần nói: “Người mới vừa nói câu nói kia có chút dọa người.”

“Cái gì?”

“Đầu tiên là ta sẽ bắt đầu liên tưởng, chuyện này phát sinh ở rừng mưa có lẽ còn tốt giải quyết, nhưng nếu như nó phát sinh ở nhân khẩu dày đặc thành thị bên trong chứ?” Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, đối Đoan Dương nói.”Thứ hai, người đưa ra cái quan điểm này về sau, sẽ để cho hẳn rất khó làm việc.”

Đoan Dương lập tức nói xin lỗi: “Ta không nghĩ tới điểm ấy, thật có lỗi.”

Lâm Thần khẽ thở dài một cái, Hình Tông Liên đưa tay khoác lên hẳn đầu vai nói: “Hay là tìm tương đối ngăn cách trang viên đi, không hạn chế bọn hẳn tự do thân thể, nhưng đã phát bệnh người, nhất định phải tiếp nhận trị liệu, thế này có thể chứ?”

“Ta không có ý kiến gì.” Đoan Dương nói, “Nhưng bây giờ gây nên nguyên nhân gây bệnh bởi vì cũng không có hoàn toàn tìm tới, nói thế nào trị liệu. Vô luận là dược vật cũng tốt, tinh thần loại ma túy

cũng được, cụ thể vẫn là phải tìm đến chân chính dẫn đến bọn hăn biến thành như bây giờ đồ vật.”

“Ý của ta là, kêu người chủ trì cả hạng công việc.” Hình Tòng Liên đứng tại trong bóng đêm nói.

Đoan Dương đột nhiên ngẩng đầu.

Hiện trường phát hiện án khả năng cũng không phải là đàm luận những chuyện này thời cơ thỏa đáng, nhưng Hình Tòng Liên như cũ đối Đoan Dương nói: “Ngày mai thuyền liền muốn đến cảng, chúng ta sẽ về nước xử lý tuần thụ chế được sự tình, nhưng rùng rưa chuyện nơi đây dù sao vẫn cần có người tới làm, đoan vạn sơn trước khi chết cho ta đề rất nhiều yêu cầu. Xét thấy hăn đúng là ta rất chịu phục người, ta sẽ cho người một khoản tiền, hoàn thành hăn những này nguyện vọng, cụ thể người là lấy tiền tiêu xài, hay là thực hiện người lão sư chưa hoàn thành sự nghiệp, tỉ như nhìn xem có thể hay không cứu chữa những này cao mạnh người, phải xem người rồi.”

Lâm Thần cũng giật mình nhìn về phía Hình Tòng Liên, Hình Tòng Liên án lấy đầu vai của hăn, đang khi nói chuyện muốn đem hăn hướng khoang thuyền nội bộ mang đến, cũng ghé vào lỗ tai hăn nói: “Người cũng thổi đủ gió, đừng tưởng rằng ta thực sẽ thả người ở bên ngoài gốc bao lâu.”

“Hình tiên sinh.”

Đoan Dương bỗng dừng mở miệng, gọi lại Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên quay đầu nhìn xem nửa ngời trên mặt đất thanh niên bác sĩ, nói: “Cũng đừng hỏi ta Mười vạn câu hỏi vì sao, người không quan tâm ta vừa vạn tiết kiệm tiền.”

Đoan Dương không có chút gì do dự, hăn phảng phất sớm đã quyết định, bởi vậy phi thường trấn nặng mà nghiêm túc nói ra: “Cảm ơn.”

“Lời này người đã nói qua, không cần thiết nói lần thứ hai.”

Hình Tòng Liên phất phất tay tay, Lâm Thần đứng ở bên cạnh hăn, tiếp tục bị hăn đi đến mang theo đi.

“Vì cái gì hiện tại mới cùng hăn nói những này?” Lâm Thần thấp giọng hỏi.

“Hai ngày trước người nhìn qua còn không có thoát khỏi nguy hiểm kỳ, đương nhiên không thể sớm như vậy cho tiền xem bệnh.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Quyển 5 Chương 203. Năm phù 40

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 203. Năm phù 40

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cũng không biết Hình Tòng Liên thanh toán bao nhiêu “Tiền xem bệnh”, nhưng có thể chống đỡ lên đoạn vụn sơn tâm nguyện kim ngạch, chỉ sợ không phải một cái con số nhỏ.

Người bình thường nghe được trả lời như vậy về sau, đại khái đều sẽ hỏi hắn một câu “Người lấy ở đâu nhiều tiền như vậy”, mà bình thường tình lý cùng giữa vợ chồng, khả năng sẽ còn hỏi đối phương một câu “Người tốn tiền nhiều như vậy trải qua ta đồng ý sao”.

Nhưng Lâm Thần nghĩ, hắn cùng Hình Tòng Liên ở giữa chú định cũng sẽ không phổ thông thành thế này. Nói đến, hắn không biết Hình Tòng Liên chuẩn xác xuất thân, kinh lịch cùng cuộc đời, lại yêu người này, cũng quyết định cùng với hắn một chỗ, bản thân cái này là có kiện hoang đường sự tình, chính là... Lâm Thần quay đầu nhìn về phía uốn tại khoang một bên chật hẹp ghế sofa giữa giường, đã ngủ rất ngon nam nhân... Tình yêu chuyện này, bản thân liền là tương đương hoang đường.

Đại khái chính là rất nhàm chán suy nghĩ nhiều như vậy sự tình về sau, Lâm Thần cũng lâm vào sâu ngủ.

...

Hoa quốc, Hoàn Cảnh.

Phụ trách tuần thụ chế dục tân dục nghiên cứu ti thần Khang tiến sĩ đột nhiên mở mắt. Hắn trong cõi u minh phảng phất cảm nhận được sâu trong rừng mưa liên quan tới hắn chỗ công ty đơn giản thảo luận, đột nhiên cảm thấy một trận không hiểu thấu tim đập nhanh.

Giờ phút này, hắn đang ngồi ở tuần thụ chế dục tổng bộ 20 tầng trong phòng họp, bên tai tràn ngập tiếng cãi vã kịch liệt. Làm tân dục “Nord luân” nghiên cứu phòng thí nghiệm người phụ trách, hắn

bị mười cái điện thoại thúc giục đi vào căn phòng làm việc này bên trong tham dự eif hội nghị, nhưng cái gọi là “Thảo luận” căn bản chính là thuận túy cãi nhau.

Vài ngày trước, tại mở rộng bộ môn chết một vị cốt cán nhân viên về sau, thực phẩm dược phẩm giám sát cục quản lý rốt cục phát xuống “Nord luân” đưa ra thị trường cho phép, có đó căn bản không có làm dịu nội bộ công ty khẩn trương không khí.

Coi như hấn cũng không rõ ràng cụ thể chuyện gì xảy ra, CEO trên mặt âm trầm biểu lộ cũng liền nói rõ hết thủy.

Tóm lại, cái này vốn là hấn là thuận lợi vượt thời đại tân dược, phía sau nhưng thủy chung giống như là phát sinh cái gì sóng ngầm mãnh liệt sự tình. Cái này giống một đầu tinh tế lại tàn nhẫn dây xích, chăm chú quán quanh lấy bọn hấn mỗi một cái người biết chuyện cổ. Ti thân Khang tiến sĩ nhìn về phía ngoài cửa sổ 20 tầng cao trống không trời xanh mây trắng, có như vậy một đoạn thời gian ngắn, hấn tại nghĩ Khảo Lạp mở cửa sổ thủy tinh bước ra đi đến tột cùng sẽ là như thế nào cảm giác, nhưng cao tầng chỉ có thể trên dưới khép mở cửa sổ thủy tinh hạn chế hấn suy nghĩ.

Hấn đem ánh mắt dời về phía bản bút ký của mình, đem nhẹ nhàng mở ra, laptop bên trong trang bên trên dán hấn tiểu nữ nhi ti ngữ ảnh chụp.

Hấn cẩn thận suy tư dưới, từ khi hấn đến Hoa quốc công việc về sau, đến tột cùng bao lâu chưa thấy qua mình nữ nhi. 10 5 ngày, cái số này rất có thể sẽ còn tiếp tục gia tăng.

Tại thời điểm này, hấn chợt phát hiện, vì một số vẫn có cứu vãn sự tình lựa chọn kết thúc sinh mệnh của mình, thực sự quá buồn cười. Người nhà loại vật này kiểu gì cũng sẽ tại lơ đãng thời điểm cải biến người toàn bộ ý nghĩ. Ti thân Khang đề lên kẹp ở laptop bên trên bút bi, đã quyết định một chút quyết tâm.

Rốt cục giải tán, ti thân Khang ôm laptop, gạt mở những cái kia cái lộn phải mặt đỏ tới mang tai đám người, từ bỏ cùng còn lại nhân viên cùng một chỗ ngồi thang máy, chuẩn bị đi trở về ở vào 10 tầng nghiên cứu phát minh phòng thí nghiệm.

Chế dược công ty luôn luôn như vậy sáng tỏ sạch sẽ, coi như tại an toàn trong thông đạo đều lộ ra cỗ nước khử trùng sạch sẽ hương vị, bản thân hấn rất thích ứng dạng này bầu không khí.

Hắn chậm rãi từ 20 tầng đi xuống 19 tầng, bỗng nhiên, hắn nghe thấy nào đó tầng an toàn thông đạo cửa phát ra kẹt kẹt một cái nhẹ vang lên.

Không biết là gần đây nương theo tân dược đưa ra thị trường lo nghĩ quấy phá hay là nguyên nhân gì khác, hắn trong thoáng chốc luôn cảm thấy có người nào đi vào đầu này an toàn thông đạo, nhưng không có tiếng bước chân, vô luận phía trên hay là phía dưới, đều không có bất kỳ cái gì tiếng bước chân vang lên.

Hắn làm bộ hướng phía dưới bước hai tầng, giày da cùng gạch ma sát, phát ra vô cùng rõ ràng tiếng vang.

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu hắn cũng truyền tới tiếng bước chân, một chút, hai lần, làm cho người rùng mình.

Phảng phất hạ quyết định cái gì quyết tâm, ti thân Khang tiến sĩ bắt lấy điện thoại, ngón tay đặt tại báo cảnh khóa bên trên, sau đó bắt lấy lan can, quay người đi lên đi, tiếng bước chân trên lầu phi thường ảm ý ngừng lại.

Nhưng tiến sĩ bản thân như cũ khẩn trương nuốt nước miếng, hắn lấy hết dũng khí, tiếp tục hướng đi lên lầu.

Rất nhanh, chậm rãi di động đồ lau nhà xuất hiện tại hắn tầm mắt bên trong, đồng thời nhìn thấy còn có công nhân vệ sinh màu đen ủng cao su.

Trong khoảnh khắc đó, hắn thậm chí có loại chạy thoát cảm giác, hắn nhẹ nhàng nhắm mắt lại, thở một hơi thật dài... .

Lâm Thần tỉnh ngủ mở mắt lúc, thời gian đã đến sáng ngày thứ hai. Ngoài cửa sổ trời sáng choang, Thiên Lam giống sắp hòa tan pha lê, mỏng lại trong suốt, hắn vô ý thức dùng tay che mắt, Hình Tòng Liên lại cúi người xuống tới, dùng tay khoác lên hắn trên trán, cười nói: “Cho nên muốn ta bồi tiếp ngủ, có thể nhanh lên hạ sốt thật sao?”

Lâm Thần có chút lười biếng nắm chặt Hình Tòng Liên trong lòng bàn tay hôn một cái, giương mắt lúc, gặp hắn đã mặc chỉnh tề, có chút ngoài ý muốn: “Đến rồi?”

“Đến.”

“Tại sao không gọi ta?”

“Vui vẻ đưa tiễn cao mạnh người loại này phá sự nào có người đi ngủ quan trọng.”

“Người làm sao đáng yêu như thế?” Lâm Thần cười nói.

“Ta chăm chú, dù sao nhìn xem người đi ngủ với ta mà nói so ngồi nhìn một trăm trận Hollywood kinh điển già phiến ngay cả chiếu càng tốt đẹp hơn.”

Hình Tòng Liên nói ngọt thật sự là chơi vui cực kỳ, Lâm Thần ngồi dậy, không có bị hấn xáo trộn tiết tấu: “Chúng ta làm sao trở về?” Hấn hỏi như vậy.

“Mặc dù ta lúc đầu chuẩn bị kiên quyết không mang theo Vương Triều vòng Đại Tây Dương một tháng du lịch, nhưng xét thấy thân thể của người tình huống còn có chúng ta về nước phải xử lý sự tình, chúng ta chỉ có thể đi máy bay.” Hình Tòng Liên trên mặt lộ ra rõ ràng tiếc nuối biểu lộ.

Lâm Thần thở thật dài một cái: “Xin đừng nên dùng những này xa xỉ du lịch câu dẫn ta, chúng ta cảnh vụ người làm việc cũng không khả năng có dài như vậy ngày nghỉ.”

“Vậy chúng ta chỉ có thể về nhà, Lâm cố vấn...” Hình Tòng Liên nói ra về nhà hai chữ kia lúc, khiến Lâm Thần có loại phi thường thoải mái dễ chịu mà mỹ hảo cảm giác.

Hấn nhẹ gật đầu, nhìn Hình Tòng Liên lấy ra một bộ không biết từ chỗ nào lấy được sạch sẽ quần áo, nghe đối phương ý vị thâm trường hỏi: “Người nếu lại đi tắm sao?”

Lâm Thần nhìn đối phương, nói: “Không tốt lắm đâu, có người đang chờ sao?”

“Chỉ có ta.” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần nhìn ra ngoài cửa sổ, có thể nhìn thấy rõ ràng hải cảng, cùng rừng mưa cảnh tượng hoàn toàn khác biệt trời xanh mây trắng cùng dài dằng dặc đường ven biển. Tọa Gia tây cảng tại đạt nạp Hà Tây bên cạnh ra cửa biển, thực tế quyền khống chế tại đẹp để thủ bên trên, cũng là bọn hấn lần này rừng mưa đào vong điểm cuối cùng chỗ.

Nơi này có tàu biển chở khách chạy định kỳ, thùng đựng hàng, thỉnh thoảng cất cánh và hạ cánh máy bay trực thăng, làm cho người rất cực có loại từ Man Hoang thời đại bước vào xã hội hiện đại cảm giác. Có xã hội hiện đại cũng không nhất định hoàn toàn là chuyện tốt, bởi vì ở chỗ này còn có quân hạm cùng phụ trách thủ vệ cảng khẩu binh sĩ.

Lâm Thần cuối cùng vẫn là cự tuyệt Hình Tông Liên liên quan tới tắm rửa đề nghị. Hình Tông Liên kéo lên màn cửa đóng cửa lại, giúp hấn thay đổi quần áo. Trong đó quá trình đương nhiên là có chút dài đằng dặc, đổi xong về sau, hai người bọn họ đều có chút thở hồng hộc.

Bọn hấn sóng vai đi ra dò ngang, gió biển cùng xán lạn ánh nắng đập vào mặt, phảng phất có thể tẩy Thanh Vũ Lâm cả ngày không thấy ánh mặt trời về lo lắng.

Trong khoang thuyền đã không có cao mạnh người cái bóng, hôm qua vết máu cũng bị quét sạch sạch sẽ, Đoan Dương đang đứng tại bến tàu, hai tay cầm túi, một thân một mình.

Hình Tông Liên hai vị kia tên là Trương Long Triệu Hồ thủ hạ đang cùng Vương Triều cùng một chỗ, buồn bực ngán ngẩm ngồi xổm ở bến tàu nhìn hải âu, Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, quả nhiên cái gì không ai đang chờ căn bản là cái trò đùa nói.

“Những người khác đưa cao mạnh người đi, hai cái này ta sẽ để cho bọn hấn ở chỗ này bồi tiếp Đoan Dương, thẳng đến sự tình giải quyết.” Hình Tông Liên ghé vào lỗ tai hấn nói nhỏ.

Hình Tông Liên an bài sự tình, hấn thật ra cũng không có cái gì không yên lòng.

Đoan Dương hướng bọn họ đi tới, hấn phảng phất đã trải qua một phen suy nghĩ, chậm rãi mở miệng nói: “Lâm cố vấn, hình tiên sinh...”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Trên thực tế, tại tối hôm qua không ngủ những thời giờ kia bên trong, tại dọc theo con đường này đào vong kiếp sống bên trong, hấn cũng suy nghĩ quá hấn cùng Đoan Dương nói ly biệt lúc nên nói cái gì. Dù sao hai người bọn hấn đã từng cùng sinh tử cùng chung hoạn nạn qua, thật là đến cái này cần nói tạm biệt thời khắc, hấn đột nhiên nói không nên lời cái gì thao thao bất tuyệt. Nhìn xem thanh niên so bản thốn hơi dài một chút tóc, nhìn xem hấn kiên định mà vẻ mặt bình thản, Lâm Thần đột nhiên ý thức được, hiện tại Đoan Dương đã không phải là lúc trước cái kia cần hấn không ngừng quán thâm canh gà mới có kiên định tín niệm thanh niên.

Trưởng thành là thống khổ như vậy, nhưng người kiểu gì cũng sẽ trưởng thành.

Lâm Thần hướng Đoan Dương vươn tay: “Chúng ta sẽ gặp lại.”
Đoan Dương há to miệng, trong thần sắc có thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng chỉ là vươn tay, cùng hắn nắm chặt lại, nói: “Gặp lại.”

...

Hoa quốc, Hoàn Cảnh.

Khí hậu lại đến hàng năm đều phi thường không ổn định thời khắc, trước một khắc còn mưa rào tầm tã, thoáng qua liền trở nên trời nắng vạn dặm.

Trải qua cả ngày nháy vọt suy nghĩ, ti thân Khang rốt cục làm xong hoàn toàn quy hoạch.

Hắn ngồi tại trong phòng làm việc của mình, có chút tố chất thần kinh nhấn bút bi.

Thời gian là ban đêm 18:30 phân, đại bộ phận nhân viên đều đã tan tầm, gian ngoài lớn văn phòng đã ngay cả đèn đều đóng lại. Hắn tự nhiên ký tại hơn nửa giờ trước gõ qua hắn văn phòng đại môn, hỏi thăm phải chăng cần vì hắn đặt trước công việc bữa ăn. Lúc ấy hắn ngay tại làm bộ chỉnh lý trên bàn công tác văn kiện, cũng lấy lập tức liền sẽ kết thúc công việc làm lý do, cự tuyệt đề nghị này.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Ti thân Khang ngồi ở trong phòng làm việc, cố gắng để cho mình lộ ra bề bộn nhiều việc.

Thẳng đến gian ngoài người cuối cùng tắt đèn rời đi, hắn mới trong nháy mắt đình chỉ trên tay hết thảy động tác.

Hắn nhìn chằm chằm bên ngoài nhìn một hồi, dùng cực nhanh động tác kéo ra văn phòng thứ hai cách ngăn kéo, bên trong đoan đoan chính chính bày biện một viên tiểu xảo USB.

Hắn nhẹ nhàng di động hạ máy tính con chuột, màn ảnh máy vi tính bỗng nhiên sáng lên.

...

Lâm Thần tựa ở mềm mại cabin trong chỗ ngồi, loại này vượt ngang mùi khu phi hành rất dễ dàng để cho người ta sinh lý đồng hồ hỗn loạn.

Trong thoáng chốc, hắn có thể cảm thấy Hình Tông Liên ở trên người hắn đóng điều chặn lông, không gian bên trong ngoại trừ tiếng động cơ, chỉ có Vương Triều nhỏ đồng chí thoả mãn tiếng lẩm bẩm.

Lâm Thần có chút mở mắt, mặc dù phảng phất ngủ đây suốt cả đêm, ngoài cửa sổ lại vẫn như cũ là ban ngày. Hắn che kín chăn lông, Hình Tòng Liên thói quen đưa thay sờ sờ trán của hắn, dò xét nhiệt độ cơ thể, hắn trở mình, tỉnh lại.

Hình Tòng Liên kia bên cạnh trên bàn bày biện một chén nhìn khổ tới cực điểm cà phê, trên bàn bám lấy Vương Triều Laptop, màn ảnh máy vi tính vẫn sáng, từ góc độ của hắn nhìn sang, chỉ có thể nhìn thấy trắng xóa hoàn toàn ánh sáng.

“Đánh thức người rồi?” Hình Tòng Liên thu tay lại, ôn hòa nói.

Vừa rồi tại ngủ mơ ở giữa, hắn còn tưởng rằng mình như cũ tại kia chiếc lò mờ mà không thấy ánh mặt trời tiểu ngư đáy thuyền kho, mùi cá tanh hỗn hợp có vị kia trung niên nhân thi thể tản ra mùi làm cho người toàn thân rét run, có thể là bởi vì hắn vô ý thức cuộn tròn gấp thân thể, Hình Tòng Liên mới có thể lại cho hắn đóng một đầu chăn lông.

Lâm Thần ánh mắt dần dần thanh minh, làm hắn ngoài ý muốn chính là, khi hắn nghĩ đến kia chiếc tiểu ngư thuyền cùng vị kia trung niên nhân lúc, hắn vậy mà tại Hình Tòng Liên bàn trên bảng thấy được bị đối phương lột đi viên kia màu đen chiếc nhẫn.

Lúc trước, hắn dùng một chút kỹ thuật thủ đoạn khiến Hình Tòng Liên từ bỏ truy cứu hắn bởi vì như thế nào vô tâm chi thất mới có thể đem cái này mai sắt chiếc nhẫn mang tại tay trái trên ngón vô danh, bây giờ thấy cái đồ chơi này xuất hiện lần nữa, hắn nhin không được nhúc đầu một chút, về sau dùng giải quyết việc chung giọng điệu hỏi: “Tra ra cái gì sao?”

Mặc dù hắn chưa chỉ rõ xác thực đối tượng, nhưng tâm hữu linh tê, Hình Tòng Liên nắm vuốt chiếc nhẫn chuyển nửa vòng, hồi đáp:

“Người đoán không lầm, đây đúng là định vị khí.”

“Có thể tra ra thẩm duyệt đơn vị sao?”

“Cái này rất khó, có điều cái đồ chơi này tư nhân rất khó làm đến, hắn là công gia đồ vật. Sau khi về nước, Vương Triều hắn là có biện pháp điều tra ra.”

Lâm Thần quay đầu mắt nhìn tại chỗ ngồi bên trong ngủ được ngã chống vó người thiếu niên, nghĩ đến Hình Tòng Liên: “Đoan Dương cùng người giảng chúng ta bị bắt cóc toàn bộ trải qua?”

“Nói qua.”

“Bao quát cái này mai chiếc nhẫn lai lịch?”

“Nói.” Hình Tòng Liên nhìn hấn một cái, sau đó tiếp tục nhìn chăm chăm chiếc nhẫn, “Ngươi làm sao bị trói cái đỡ đều sẽ gặp được loại sự tình này.”

“Cho nên ngươi cho rằng, vị kia chết đi trung niên nhân đến tột cùng đang tra cái gì? Độc phẩm, nhân khẩu phiến bán, hay là nói thứ gì khác?” Lâm Thần dừng một chút, tiếp tục nói, “Hấn chuyện điều tra kiện, cùng tuần thụ chế được khả năng có quan hệ sao?” Hấn nói nói, cảm thấy mình giống như biến thành Đoan Dương.

“Lâm cố vấn.” Hình Tòng Liên bắt đắ dĩ quay đầu nhìn hấn.

“Đến ngay đây.”

“Ngươi có phát hiện hay không, ngươi tiến vào tra án trạng thái cũng quá nhanh một chút?”

Lâm Thần nhìn về phía ngoài cửa sổ biển rộng mênh mông, thẳng thắn nói: “Có thể là bởi vì ta vừa rồi làm cái không tính quá tốt mộng.”

...

Trên biển khí hậu âm tình bất định, toàn bộ thành phố Hoàng Cảnh lại bao phủ tại xán lạn ngời ngời hạ dương bên trong.

Ti thần Khang đề thấp vành nón, che kín áo khoác, chậm rãi đi vào Hoàng Cảnh nhạc viên.

Đại khái là bởi vì hấn này tấm trang phục nhìn qua quá không hợp thời nghi, cố tiến hành kiểm tra an toàn nhân viên công tác nhìn nhiều hấn hai mắt, thậm chí còn dùng kim loại máy quét ở trên người hấn nhiều quét hai lần.

Ti thần Khang ho nhẹ một tiếng.

“Tiên sinh ngài thân thể không tốt lắm sao?” Nhân viên công tác hỏi.

“Coi như thân thể không tốt cũng phải hện hò, không phải sao?” Ti thần Khang tiên sinh mỉm cười đáp.

Cái này Hoàng Cảnh nhạc viên đã kiến tạo ước chừng 20 năm, bày biện đều đã cũ kỹ. Hoàng Cảnh tòa thành thị này bản thân cũng quá mức an nhàn, đến mức công viên trò chơi bên trong cũng không có quá điên cuồng cảnh tượng. Đám dân thành thị ước định mà thành cảm thấy, đu quay ngựa cũng tốt, chẳng phải kịch liệt xe cáp treo cũng được, liền xem như dao hơi kéo kẹt rung động thuyền hải tặc đều rất thích hợp.

Hôm nay chủ nhật lại là nghỉ hè, nhạc viên bên trong du khách so ngày xưa càng nhiều, chủ yếu đều là mang theo hài tử phụ mẫu. Tiểu bằng hữu cầm kẹo đường, khuôn mặt tươi đẹp, líu ríu, khiến ti thần Khang có loại trở lại thời đại thiếu niên cảm giác.

Nhạc viên quảng bá bên trong bắt đầu ngay tại phát ra một khúc hân không thể nói danh tự đàn violon khúc, tiếng đàn du dương.

Người tại ánh nắng dưới đây đi tới, kiểu gì cũng sẽ cảm thấy toàn thân bản thủ vẻ lo lắng đều bị từ trong lỗ chân lông bốc hơi sạch sẽ, ti thần Khang dần dần buông ra che kín quần áo, có chút buông lỏng. Hân không có mua kẹo đường, mà là bỏ ra mười đồng tiền mua lon cola. Thực phẩm rác cùng thiếu niên thiếu nữ mỉm cười mới có thể an ủi tâm linh.

Cách đó không xa bên hồ trên đồng cỏ, hoặc xám hoặc bạch bồ câu tại nòng lục trên bãi cỏ dạo bước, bán khí cầu tiểu phiến ngay tại hướng một đôi đáng yêu song bào thai chào hàng màu đỏ khí cầu.

Phía sau hân quầy hàng bên trên buộc lấy vô số đủ mọi màu sắc khí cầu, tiểu phiến bên người vây quanh rất nhiều người... Không có tiểu bằng hữu không thích khí cầu. Thành công bán ra kia hai cái màu đỏ khí cầu về sau, bên cạnh hân không ít gia trưởng cũng nhao nhao đưa tiền tới. Trong lúc nhất thời, các loại nhan sắc khí cầu bị các tiểu bằng hữu lôi kéo, thành đồng hướng ra phía ngoài phiêu mở, nhìn qua vô cùng khả ái.

Ti thần Khang nở nụ cười, hân vòng qua đu quay ngựa khu, đàn violon khúc cũng biến thành nhanh nhẹ. Âm nhạc luôn có mạnh như vậy sức cuốn hút, hân đi bộ bước nhỏ đi đến lang kiêu. Phóng tầm mắt nhìn tới, chung quanh tất cả đều là chen chúc đám người, cách đó không xa trên nước sân khấu ma thuật công diễn sắp bắt đầu. Chờ đi đến cái này tiến thối không thể địa phương, hân mới âm thầm hối hận mình vừa rồi lựa chọn.

Trước sau phương đều là nhốn nháo đầu người, rất nhiều đầu người trên đỉnh còn tung bay màu sắc không đồng nhất khí cầu, lúc trước nhìn đáng yêu đồ vật bây giờ lại làm hân không hiểu thấu trở nên khẩn trương. Hân nắm chặt nắm đấm, đi ngược dòng người, cảnh giác quan sát đến trước mắt con đường.

Đi thẳng là ổn thỏa nhất đại đạo, nhưng người thực sự quá nhiều; bên tay trái hẻm nhỏ nhìn qua phi thường âm trầm, lại là đường tắt;

phía bên phải thì cần cần quán một đoạn đường rất dài mới có thể đến đạt mục đích. Hấn ngẩng đầu nhìn phương xa kiểu dáng Châu Âu khu kiến trúc đỉnh nhọn, nhéo nhéo trong tay chai cola, bên phải quay đi.

Nghịch hành tiến lên bên trong, chạm mặt tới người như là từng khối tảng đá cứng rắn, liền ngay cả vừa mới quá gối hài tử đều có thể cho hấn đầy đủ lực đạo xung kích. Mỗi một lần sát vai đụng vào khuỷu tay đều để hấn tâm gấp hơn mấy phần, chai coca không biết lúc nào bị bóp thay đổi hình, bên trong chất lỏng nổi lên màu nâu bọt biển, chùng chất tại miệng bình tựa như lúc nào cũng cần phun ra tới.

Ti thản Khang liên tục bị người đụng vào, chẳng biết tại sao, từ phía bên phải mà đến người càng ngày càng nhiều, hấn suýt nữa bị ngược dòng đám người đưa đẩy từ trước đến nay lúc phương hướng, chỉ có thể đem hai tay bảo hộ ở ngực, cố gắng để cho mình đi được nhanh một chút. Vì tránh đi chạm mặt tới ôm hài tử cao lớn nam nhân, hấn dùng sức hướng bên cạnh chen lấn chen, lại dẫm lên nữ học sinh giày da. Nữ sinh hét lên một chút, hấn đành phải nhỏ giọng nói xin lỗi: “Thật xin lỗi, phi thường thật có lỗi, có thể để cho một chút không.”

Không trung hỗn hợp có âm hưởng âm thanh cùng tiếng huyền nào quá ồn, vị kia nữ sinh không có nghe thấy thanh âm của hấn, chung quanh thậm chí không ai chú ý tới hấn.

Ti thản Khang rốt cục tránh đi thể trạng tráng kiện nam nhân, thoáng nhẹ nhàng thờ ra, đục ngầu không khí tại trong cổ họng của hấn chưa bị hút vào, con ngươi của hấn bỗng nhiên co rụt lại, phảng phất nhìn thấy cái gì. Trước mắt hấn thổi qua đủ mọi màu sắc khí cầu, màng ni lông mỏng nhẹ nhàng va chạm.

Sau đó, hấn cảm thấy một vài thứ.

Tiếng đàn xẹt qua một cái cao âm, lại đột nhiên hạ lạc, xa xa suối phun bắn tung tóe lên màu trắng bọt nước.

Đó là một thanh không lâu lắm nhưng lại rất mỏng đao, mũi đao đâm rách y phục của hấn, da, thân đao đâm vào nội tạng của hấn, lật quấy một chút, lại nhanh chóng quất ra ngoài. Cầm đao tay bỗng nhiên buông ra chuỗi đao, thân đao giống như là nhận một loại nào đó hấp lực hấp dẫn, lập tức lùi về người hành hung trong tay áo.

Tất cả biến cố, chỉ ở trong điện quang hỏa thạch.

Om hài tử các gia trưởng, ra nhàn lặc các thiếu nam thiếu nữ, còn có mang theo tôn nhi ra chơi trò chơi các lão nhân tiếp tục lấy cước bộ của mình. Không ai chú ý tới, trong đám người ti thân Khang tiến sĩ che lấy dưới xương sườn, liên tiếp một khối viết “Dòng người chen chúc, xin chú ý an toàn” bằng thông báo, chậm rãi ngã trên mặt đất. Trên đồng cỏ ánh nắng vẫn rất tốt, đàn violon khúc tại □□ sau lại lần trở nên nhẹ nhàng mỹ diệu, chen chúc dòng người rất cực thuận lợi thông qua lang kiêu chật hẹp khu vực.

Bên hồ trên đường nhỏ, mặc màu xanh đậm áo khoác nam nhân chậm rãi từ trong tay áo lấy ra một cái màu đen cái túi nhỏ, dùng trong tay ba cây khí cầu dây thừng đem túi đen buộc phải thật sự. Khí cầu mang theo cái túi nổi lên trời xanh, hấn ngẩng đầu, đưa mắt nhìn khinh khí cầu bay về phía chân trời về sau, mới nghe được sau lưng nơi xa truyền đến mọi người hoảng sợ tiếng thét chói tai.

Hấn không quay đầu lại, thoảng qua cuốn lên một chút mang máu ống tay áo, cũng sửa sang lại một chút màu xanh đậm áo ngoài.

Tại hấn mười bước có hơn địa phương, đứng đấy một cái ước chừng năm sáu tuổi tiểu nam hài. Tiểu gia hỏa quá béo, trên người áo thun bị ghì ra mấy đạo cầu, rất giống cái củ sen làm thành béo bé con. Béo em bé một đôi đen bóng mắt to nhìn chăm chăm trong tay hấn cái cuối cùng khí cầu.

Nam nhân đi đến béo em bé trước mặt, đem cái cuối cùng khí cầu dây thừng thắt ở hấn ngón sen tiết giống như trên cổ tay, vuốt vuốt hài tử mềm mại tóc. Có lẽ xúc cảm rất không tệ, hơi thở của hấn bên trong mang theo một chút cười âm.

Quyển 5 Chương 204. Năm phù 41

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 204. Năm phù 41

Tác giả: Trường Nhị

Đi ra cabin lúc, Hoàn Cảnh ngay tại trời mưa.

Đây không phải là thành phố này đã từng sau đó mưa nhỏ, mà là phô thiên cái địa mưa to, mưa lớn khải là tại bọn hắn hạ xuống sau hạ lên, trong lúc nhất thời cũng không có lập tức sẽ ngừng ý tứ.

Lâm Thần hít một hơi thật dài trong không khí ẩm ướt nặng thủy ý, mặc dù trong này hỗn hợp có sân bay dầu nhiên liệu còn có bùn đất khí tức, nhưng vẫn là làm cho người ta cảm thấy phi thường thân thiết.

Hình Tông Liên nắm chặt tay của hắn, bọn hắn liếc nhau, có thiên ngôn vạn ngữ cảm khải, ngược lại nói không ra.

Vương Triều đánh cái lão đảo, vừa vặn đâm vào bọn hắn trên vai, Hình Tông Liên quay người đem người nâng, người thiếu niên vậy được thụ nhãn môn lung, một bộ cho ta cái giường có thể ngủ mặc Địa Cầu tư thế.

Hình Tông Liên liên tục bóp Vương Triều nửa ngày cái mũi lỗ tai, cuối cùng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem người cõng lên người, hướng ngoài thông đạo đi đến.

Xuyên qua xuất cảnh thông đạo, đi ra lối ra, Lâm Thần phát hiện, Hình Tông Liên đề xuống chính là tầng ngầm một bãi đỗ xe cái nút. “Về nhà trước sao?” Lâm Thần hỏi.

Hình Tông Liên quay đầu quét mắt nhìn hắn một cái, cười nói: “Lâm cố vấn, ngươi đây là tại thăm dò ta.”

Lâm Thần cũng không biết Hình Tông Liên làm sao đột nhiên liền biến thành nhà tâm lý học, nhưng bị Hình Tông Liên như thế nhìn chăm chăm, sự chột dạ của hắn cảm giác hiện: “Trong nhà lâu như vậy không người ở, nếu không đi trước khách sạn?”

Hắn cố ý bốc lên một chút âm cuối, nhận được lại chỉ là Hình Tòng Liên nhàn nhạt một tiếng: “Ừm?”

Hình Tòng Liên mặt mũi tràn đầy “Người cho ta nói thật” biểu lộ, Lâm Thần đành phải nắm chặt tay của hắn, nói: “Ta không muốn đi bệnh viện, có chút bóng ma tâm lý.”

“Vậy thì thật là tốt.” Hình Tòng Liên nghiêm túc nói, “Lâm cố vấn vừa vặn có thể phát huy mình sở trường, làm cái gì trị liệu...” Hắn dừng một chút, còn nói, “Hệ thống cởi mẫn liệu pháp?”

Lâm Thần nói: “Người làm sao khó như vậy làm, khó trách ta truy người đuổi đến khổ cực như vậy.”

Hình Tòng Liên cười ra tiếng, bẹn hắn đi ra thang máy, Vương Triều tại trên lưng hắn đánh cái nắc.

“Người cũng có thể tìm một chút ta không vui sự tình làm một lần, ta rất tình nguyện vì người đẽm lưng.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần cảm thấy cái chủ ý này thực tình không tệ, hắn đem người kéo ngừng, đưa tay vươn vào đối phương túi quần. Đương nhiên, tại tay của hắn hướng phía dưới tìm kiếm thời điểm, Hình Tòng Liên sắc mặt có một nháy mắt phi thường vi diệu. Lâm Thần ho nhẹ một tiếng, nắm tay đem ra, tại trên tay hắn là Hình Tòng Liên công việc dùng điện thoại, dĩ nhiên không phải tại đạt nạp dùng con kia.

Hình Tòng Liên sắc mặt lập tức khó coi: “Lâm cố vấn, thật ra không đi bệnh viện cũng có thể.”

Nhưng không chờ hắn nói xong câu đó, Lâm Thần đã đem nút mở máy mở ra, Hình Tòng Liên hiếm thấy lộ ra lòng như tro nguội biểu lộ.

Tại bẹn hắn đi vào bãi đỗ xe sát na, Hình Tòng Liên điện thoại thanh âm nhắc nhở lập tức liên tiếp vang lên, chờ bẹn hắn đi đến Hình Tòng Liên chiếc kia xe Jeep lúc trước, tin nhắn thanh âm nhắc nhở vẫn lách cách giống vĩnh viễn không có đầu giống như. Lâm Thần mang theo áy náy nhìn Hình Tòng Liên một chút, sau đó mới ý thức tới, Hình Tòng Liên Jeep đúng là đối phương dừng ở Vĩnh Xuyên trạm xe lửa miệng chiếc kia, hiện tại chẳng biết tại sao xuất hiện ở Hoàn Cảnh sân bay bãi đậu xe dưới đất.

Hình Tòng Liên mở cửa xe, đem Vương Triều ném vào chỗ ngồi phía sau, người thiếu niên đánh một vòng, giống như là nằm cái gì làm cho người an tâm địa phương, liền hô lỗ cũng bắt đầu đánh lên.

“Người để cho người ta lái xe về?” Lâm Thần hỏi.

“Đúng a.” Hình Tông Liên không có lập tức ngồi vào phòng điều khiển, mà là tựa ở nơi cửa xe nhìn điện thoại.

“Ngồi máy bay còn muốn tự mình lái xe về nhà, không cảm thấy mệt không?” Lâm Thần kéo ra tay lái phụ cửa ngồi vào đi, mình cột lên dây an toàn.

“Mệt mỗi a, có điều trên xe đồ vật trọng yếu hơn, đặt ở nơi khác cũng không yên lòng.”

Lâm Thần không biết hẳn nói trọng yếu là chỉ cái gì, nhưng nhớ tới Hình đội trưởng từ sau chuẩn bị trong rương móc ra mấy chục tấm kim cương VIP thẻ, hẳn quyết định hay là ngậm miệng.

Lâm Thần trong xe ngồi một hồi, phát hiện Hình Tông Liên còn không có vào cửa.

Hình Tông Liên không biết trên điện thoại di động thấy cái gì đồ vật, qua một đoạn thời gian rất dài về sau, mới mở cửa xe đi vào ngồi. Hẳn đưa tay khoác lên ngăn cản bên trên, nửa ngày cũng không có động làm.

Lâm Thần giương mắt nhìn lên, Hình Tông Liên thần sắc âm trầm, chỉ sợ vừa rồi tin nhắn bên trong có chút không phải quá tốt nội dung.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Lâm cố vấn...” Hình Tông Liên đưa điện thoại di động đưa tới, phía trên là cục cảnh sát đã từng tình tiết vụ án tin vẫn.

... ngày 10 tháng 6 buổi sáng 10:07 tại Hoàn Cảnh nhạc viên bị đâm bỏ mình vô danh nam thi thể phần đã xác nhận, người chết vì tuần thụ chế dục dục vật bộ nghiên cứu cao cấp tổng giám đốc ti thần Khang tiến sĩ...

Tại mờ tối trong xe không gian bên trong, màn hình điện thoại di động hiện ra ónh ónh bạch quang, khi thấy “Tuần thụ chế dục” cùng “Ti thần Khang” mấy chữ lúc, hẳn còn tưởng rằng là thời gian dài máy bay cùng phản bác kiến nghị tình ngày nhớ đêm mong sau sinh ra ảo giác, nhưng hiện thực hiển nhiên cũng không phải là như thế. Làm tuần thụ chế dục một án bên trong mấu chốt nhất nghiên cứu phát minh nhân viên cùng người biết chuyện, ti thần Khang tại bọn hẳn máy bay rơi xuống đất trước bị người đâm chết rồi.

Lâm Thần trong lòng vượt qua vô số suy đoán, cuối cùng lại chỉ có thể nói: “Tay chân thật nhanh.”

Hắn mắt nhìn trên xe đồng hồ, hiện tại chính là buổi chiều 13:00 cả, chỉ sợ hiện trường thăm dò nhân viên cảnh sát còn chưa rút lui, thế là hỏi Hình Tòng Liên: “Đi xem một chút sao?”

Tại Hình Tòng Liên ánh mắt quét tới trước đó, hắn cố ý sớm nói bổ sung: “Ta hết sốt, hiện trường đợi một hồi sẽ không có chuyện gì.”

Gặp hắn kiên trì, Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, miễn cưỡng nói: “Được thôi.”

...

Ngoài cửa sổ là Hoàn Cảnh quen thuộc cảnh đường phố, Lâm Thần tựa ở tay lái phụ bên trên.

Bọn hắn mới ra ngoài gần nửa tháng, khi trở về các học sinh cũng còn không có nghĩ, bốn phía chưa nói tới bất kỳ biến hóa nào, thậm chí ngay cả bọn hắn hiện tại chạy tới hiện trường phát hiện án phối trí cùng tốc độ, đều một chút cũng không có biến.

Vương Triều ở phía sau chỗ ngồi lại lật cái thân, có thể là cực đói cũng có thể là cảm nhận được quen thuộc bầu không khí, người thiếu niên đột nhiên mở mắt ra. Sau khi nghe thấy tòa truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, Lâm Thần quay đầu lại, chỉ gặp Vương Triều từ cửa xe trữ vật trong hộp móc ra nửa hộp hủy đi phong pokki ngón tay bánh bích quy, không chút do dự gặm.

Kia là người thiếu niên gần nửa tháng trước lưu tại trong xe đồ ăn vặt.

Lâm Thần nhin không được mở miệng: “Cái này thả quá lâu, trước chớ ăn, chờ tới chỗ xuống xe mua cho người?”

Vương Triều như cũ ở vào nửa mê nửa tỉnh trạng thái, máy móc thức gật gật đầu, nhưng như cũ đem bánh bích quy hướng miệng bên trong nhét.

“Ăn thì ăn đi, tất cả đều là chất bảo quản cũng sẽ không hư, ăn không chết người.” Hình Tòng Liên lơ đãng nói.

“Chờ một chút, đến địa phương nào?” Đột nhiên nghe ra cái gì chuyện quan trọng nghi, Vương Triều bỗng nhiên tỉnh táo lại, “Nói đùa cái gì chúng ta mới từ đáng sợ như vậy địa phương trở về không cần để lên mười mấy hai mươi ngày giả liền muốn lập tức công tác sao vì cái gì thế này!”

Hình Tòng Liên thu hồi ở phía sau xem trong kính nhìn về phía Vương Triều đồng chí ánh mắt, hỏi: “Hắn đây là ý gì?”

“Có thể là gần nhất game điện thoại khắc kim quá nhiều, cho nên cần lừa dối tiền làm thêm giờ.” Lâm Thần đáp.

Vương Triều reo lên: “A Thần người không thể thế này, chúng ta hay là hảo bằng hữu sao?”

Hình Tòng Liên giả bộ như chợt hiểu ra: “Vậy làm sao xử lý?”

Lâm Thần giả bộ như không nghe thấy Vương Triều tiếng kháng nghị, đáp: “Không có biện pháp, hắn không muốn đi còn chưa tính, hiện tại buông xuống xe à?”

Bọn hắn đang lái tại cao trên kệ, Vương Triều hoảng sợ hướng ngoài xe nhìn thoáng qua, nuốt ngụm nước miếng, buồn bực nói: “A Thần ca ca người chừng nào thì biến thành thế này!”

“Tiểu vương đồng chí a...” Hình Tòng Liên kéo dài điệu, “Người làm sao còn chưa hiểu chứ?”

“Minh bạch cái gì?”

Hình Tòng Liên dùng xã hội học nhà giọng điệu nói ra: “Đương một người thân phận phát sinh biến hóa sau khi, hành vi của hắn cùng xử sự phương thức cũng sẽ phát sinh tương ứng biến hóa.”

“Ta A Thần ca ca có thay đổi gì?” Vương Triều rất không hiểu thấu. Lâm Thần đã đoán được Hình Tòng Liên muốn nói gì, nhin không được lắc đầu.

Nhưng Hình Tòng Liên hay là cười nói: “Người A Thần ca ca hiện tại là nhất gia chi chủ, cho nên chúng ta phải nghe lời, hiểu chưa?”

...

Từ cao đỡ đến nhạc viên đoạn đường kia bên trên, Vương Triều một mực càng không ngừng nghiên cứu “Nhất gia chi chủ” xưng hô thế này.

Người thiếu niên trên mặt hỗn hợp có “Buồn nôn”, “Kính nể”, “Im lặng”, “Chân chó” đủ loại biểu lộ, cũng không ngừng biến hóa, tại đi đến hiện trường phát hiện án trước một khắc, Vương Triều giữ chặt hắn, hỏi một cái phi thường máu chốt vấn đề: “A Thần, ta về sau cần đổi bảo người lão đại lời nói, vậy ta cần gọi Hình đội trưởng đại tẩu sao?”

Tóm lại vấn đề này thu được Hình đội trưởng bản nhân một cái gõ đầu làm cảnh cáo.

Lâm Thần rất rõ ràng, Hình Tòng Liên bốc lên nhất gia chi chủ chủ đề, chỉ là vì cùng Vương Triều cùng một chỗ, khiến hấn dừng quá mức kiềm chế.

Mưa còn tại dưới, Hình Tòng Liên đem mặt dù hướng hấn nghiêng, Lâm Thần hướng về phía trước nhìn lại.

Trước mắt là quen thuộc màu vàng sáng cảnh cáo điều, bọn hấn đứng tại mép nước lang kiều bên ngoài, người chết thi thể đã bị chôn đi, hiện trường giám chứng khoa nhân viên đều trốn ở dưới mái hiên, nhìn xem bị cần gạt nước cọ rửa sạch sẽ hiện trường phát hiện án nhìn trời than thở.

Mặt đất đánh dấu bị xông đến rất nhạt, lò mờ có thể nhìn thấy người chết ngã xuống phương hướng cùng vị trí, gạch vuông xếp thành trên đường nhỏ đã nhìn không ra huyết thủy vết tích, mưa to không sai biệt lắm là cọ rửa chứng cứ thủ đoạn hay nhất.

Bọn hấn có trong hồ sơ phát hiện bên ngoài sân đứng một hồi, rất cục gậy nên dưới mái hiên nhân viên cảnh sát chú ý.

Hai đạo ánh mắt quét tới, ngay từ đầu thời điểm hai vị kia nhân viên cảnh sát chỉ là nhìn bọn hấn chăm chăm đang nhìn, đột nhiên, tiếng la xuyên thấu màn mưa vang lên.

Thanh âm càng lúc càng lớn, mấy người hướng bọn hấn lao đến, Lâm Thần nghĩ, bọn hấn còn đánh giá thấp đột nhiên như vậy xuất hiện kinh dị tính.

Ngay tại ngăn ngừa như thế thời gian bên trong, trương nhỏ lồng đồng chí đã vọt tới trước mặt bọn hấn.

Khiến Lâm Thần ngoài ý muốn chính là, nữ cảnh sát không có nhìn Hình Tòng Liên, ngược lại nằm mơ giống như sờ lên bờ vai của hấn, nước mắt rưng rưng, ngữ khí đều đang phát run: “Lâm... Lâm cố vấn... Người còn sống, quá tốt rồi!”

“Ừm, nắm Hình đội trưởng phúc, còn sống.” Lâm Thần hồi đáp.

“Không khách khí.” Hình Tòng Liên cùng hấn gật đầu thăm hỏi.

Đại khái là lúc trước mặt dù che khuất Hình Tòng Liên mặt, đến mức trương nhỏ lồng căn bản không có ý thức được bên cạnh hấn đứng đấy người nào, chỉ là đắm chìm trong kích động của mình thế giới bên trong: “Trở về liền tốt... Trở về liền tốt... Lần trước cũng phải lần này cũng thế, ngài làm sao toàn gặp gỡ loại chuyện này a!” Nhưng

nàng lời còn chưa dứt, lại phảng phất tri giác đến cái gì, càng thêm Gặp Quỷ giống như hương bên cạnh hấn nhìn lại.

“Đội... Đội trưởng!”

Hình Tòng Liên nhú mày: “Là người đội trưởng ta.”

“Ngài về rồi?” Trương nhỏ lồng càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

“Người cái này không nhìn thấy sao?”

“Ngài đem Lâm cố vấn cứu trở về?”

Hình Tòng Liên rất hài lòng nữ cảnh sát sức quan sát, kiêu ngạo nói:

“Rõ ràng a.”

Trương nhỏ lồng mặt đỏ bừng lên, giống như là lại nghe Hình Tòng Liên nói tiếp, liền muốn kích động đến ngao một tiếng quát đi.

Bọn hấn không ít đồng sự cũng lần lượt mà đến, hàn huyền một hồi lâu, Lâm Thần mới mở miệng cắt ngang, hấn đem ánh mắt dời về phía hiện trường phát hiện án, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Trương nhỏ lồng cũng phải trưởng thành không ít, cấp tốc từ trong túi móc ra laptop, một giây tiến vào trạng thái.

“Người chết tên là...”

Hình Tòng Liên cắt ngang hấn: “Người cho ta tình tiết vụ án tin vẫn bên trên đều có, nói đơn giản nói vụ án phát sinh lúc tình huống đi.”

“Đây là cùng một chỗ phát sinh ở dòng người dày đặc nơi chốn ác tính án giết người kiện. Theo người chứng kiến xung, lúc ấy đoạn này lang kiều bên trên chạt ních muốn đi quan sát trên nước ma thuật biểu diễn du khách. Người chết từ nam hướng bắc đảo ngược trải qua lang kiều, đi ra không đến 10 m sau đột nhiên ngã xuống, một vị ôm hài tử nam sĩ trước tiên phát hiện người chết dị thường, kêu dừng đám người chung quanh phòng ngừa giẫm đạp. Thoạt đầu bọn hấn còn tưởng rằng là cấp tính bệnh tim phát tác, thẳng đến nhìn thấy đại lượng vết máu từ người chết ngực chảy ra...”

Nữ cảnh sát đang thấp giọng tự thuật, Lâm Thần hướng mặt nước nhìn lại, tại màn mưa bên trong hấn đều có thể cảm nhận được đương máu tươi chảy ra lúc, đoạn này âm u lang kiều bên trong bộc phát ra trận trận thét lên.

Trương nhỏ lồng ấn hai lần bút bi, đem laptop đưa cho Hình Tòng Liên: “Đây là pháp y hiện trường báo cáo.”

Quyển 5 Chương 204. Năm phù 41

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 204. Năm phù 41

Tác giả: Trường Nhị

Đi ra cabin lúc, Hoàn Cảnh ngay tại trời mưa.

Đây không phải là thành phố này đã từng sau đó mưa nhỏ, mà là phô thiên cái địa mưa to, mưa lớn khải là tại bọn hắn hạ xuống sau hạ lên, trong lúc nhất thời cũng không có lập tức sẽ ngừng ý tứ.

Lâm Thần hít một hơi thật dài trong không khí ẩm ướt nặng thủy ý, mặc dù trong này hỗn hợp có sân bay dầu nhiên liệu còn có bùn đất khí tức, nhưng vẫn là làm cho người ta cảm thấy phi thường thân thiết.

Hình Tòng Liên nắm chặt tay của hắn, bọn hắn liếc nhau, có thiên ngôn vạn ngữ cảm khải, ngược lại nói không ra.

Vương Triều đánh cái lão đảo, vừa vặn đâm vào bọn hắn trên vai, Hình Tòng Liên quay người đem người nâng, người thiếu niên vậy được thụ nhãn môn lung, một bộ cho ta cái giường có thể ngủ mặc Địa Cầu tư thế.

Hình Tòng Liên liên tục bóp Vương Triều nửa ngày cái mũi lỗ tai, cuối cùng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem người cõng lên người, hướng ngoài thông đạo đi đến.

Xuyên qua xuất cảnh thông đạo, đi ra lối ra, Lâm Thần phát hiện, Hình Tòng Liên đề xuống chính là tầng ngầm một bãi đỗ xe cái nút. “Về nhà trước sao?” Lâm Thần hỏi.

Hình Tòng Liên quay đầu quét mắt nhìn hắn một cái, cười nói: “Lâm cố vấn, ngươi đây là tại thăm dò ta.”

Lâm Thần cũng không biết Hình Tòng Liên làm sao đột nhiên liền biến thành nhà tâm lý học, nhưng bị Hình Tòng Liên như thế nhìn chăm chăm, sự chột dạ của hắn cảm giác hiện: “Trong nhà lâu như vậy không người ở, nếu không đi trước khách sạn?”

Hắn cố ý bốc lên một chút âm cuối, nhận được lại chỉ là Hình Tòng Liên nhàn nhạt một tiếng: “Ừm?”

Hình Tòng Liên mặt mũi tràn đầy “Người cho ta nói thật” biểu lộ, Lâm Thần đành phải nắm chặt tay của hắn, nói: “Ta không muốn đi bệnh viện, có chút bóng ma tâm lý.”

“Vậy thì thật là tốt.” Hình Tòng Liên nghiêm túc nói, “Lâm cố vấn vừa vặn có thể phát huy mình sở trường, làm cái gì trị liệu...” Hắn dừng một chút, còn nói, “Hệ thống cởi mẫn liệu pháp?”

Lâm Thần nói: “Người làm sao khó như vậy làm, khó trách ta truy người đuổi đến khổ cực như vậy.”

Hình Tòng Liên cười ra tiếng, bẹn hắn đi ra thang máy, Vương Triều tại trên lưng hắn đánh cái nắc.

“Người cũng có thể tìm một chút ta không vui sự tình làm một lần, ta rất tình nguyện vì người đẽm lưng.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần cảm thấy cái chủ ý này thực tình không tệ, hắn đem người kéo ngừng, đưa tay vươn vào đối phương túi quần. Đương nhiên, tại tay của hắn hướng phía dưới tìm kiếm thời điểm, Hình Tòng Liên sắc mặt có một nháy mắt phi thường vi diệu. Lâm Thần ho nhẹ một tiếng, nắm tay đem ra, tại trên tay hắn là Hình Tòng Liên công việc dùng điện thoại, dĩ nhiên không phải tại đạt nạp dùng con kia.

Hình Tòng Liên sắc mặt lập tức khó coi: “Lâm cố vấn, thật ra không đi bệnh viện cũng có thể.”

Nhưng không chờ hắn nói xong câu đó, Lâm Thần đã đem nút mở máy mở ra, Hình Tòng Liên hiếm thấy lộ ra lòng như tro nguội biểu lộ.

Tại bẹn hắn đi vào bãi đỗ xe sát na, Hình Tòng Liên điện thoại thanh âm nhắc nhở lập tức liên tiếp vang lên, chờ bẹn hắn đi đến Hình Tòng Liên chiếc kia xe Jeep lúc trước, tin nhắn thanh âm nhắc nhở vẫn lách cách giống vĩnh viễn không có đầu giống như. Lâm Thần mang theo áy náy nhìn Hình Tòng Liên một chút, sau đó mới ý thức tới, Hình Tòng Liên Jeep đúng là đối phương dừng ở Vĩnh Xuyên trạm xe lửa miệng chiếc kia, hiện tại chẳng biết tại sao xuất hiện ở Hoàn Cảnh sân bay bãi đậu xe dưới đất.

Hình Tòng Liên mở cửa xe, đem Vương Triều ném vào chỗ ngồi phía sau, người thiếu niên đánh một vòng, giống như là nắm cái gì làm cho người an tâm địa phương, liền hô lỗ cũng bắt đầu đánh lên.

“Người để cho người ta lái xe về?” Lâm Thần hỏi.

“Đúng a.” Hình Tông Liên không có lập tức ngồi vào phòng điều khiển, mà là tựa ở nơi cửa xe nhìn điện thoại.

“Ngồi máy bay còn muốn tự mình lái xe về nhà, không cảm thấy mệt không?” Lâm Thần kéo ra tay lái phụ cửa ngồi vào đi, mình cột lên dây an toàn.

“Mệt mỗi a, có điều trên xe đồ vật trọng yếu hơn, đặt ở nơi khác cũng không yên lòng.”

Lâm Thần không biết hẳn nói trọng yếu là chỉ cái gì, nhưng nhớ tới Hình đội trưởng từ sau chuẩn bị trong rương móc ra mấy chục tấm kim cương VIP thẻ, hẳn quyết định hay là ngậm miệng.

Lâm Thần trong xe ngồi một hồi, phát hiện Hình Tông Liên còn không có vào cửa.

Hình Tông Liên không biết trên điện thoại di động thấy cái gì đồ vật, qua một đoạn thời gian rất dài về sau, mới mở cửa xe đi vào ngồi. Hẳn đưa tay khoác lên ngăn cản bên trên, nửa ngày cũng không có động làm.

Lâm Thần giương mắt nhìn lên, Hình Tông Liên thần sắc âm trầm, chỉ sợ vừa rồi tin nhắn bên trong có chút không phải quá tốt nội dung.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Lâm cố vấn...” Hình Tông Liên đưa điện thoại di động đưa tới, phía trên là cục cảnh sát đã từng tình tiết vụ án tin vẫn.

... ngày 10 tháng 6 buổi sáng 10:07 tại Hoàn Cảnh nhạc viên bị đâm bỏ mình vô danh nam thi thể phần đã xác nhận, người chết vì tuần thụy chế dực dực vật bộ nghiên cứu cao cấp tổng giám đốc ti thần Khang tiến sĩ...

Tại mờ tối trong xe không gian bên trong, màn hình điện thoại di động hiện ra ónh ónh bạch quang, khi thấy “Tuần thụy chế dực” cùng “Ti thần Khang” mấy chữ lúc, hẳn còn tưởng rằng là thời gian dài máy bay cùng phản bác kiến nghị tình ngày nhớ đêm mong sau sinh ra ảo giác, nhưng hiện thực hiển nhiên cũng không phải là như thế. Làm tuần thụy chế dực một án bên trong mấu chốt nhất nghiên cứu phát minh nhân viên cùng người biết chuyện, ti thần Khang tại bọn hẳn máy bay rơi xuống đất trước bị người đâm chết rồi.

Lâm Thần trong lòng vượt qua vô số suy đoán, cuối cùng lại chỉ có thể nói: “Tay chân thật nhanh.”

Hắn mắt nhìn trên xe đồng hồ, hiện tại chính là buổi chiều 13:00 cả, chỉ sợ hiện trường thăm dò nhân viên cảnh sát còn chưa rút lui, thế là hỏi Hình Tông Liên: “Đi xem một chút sao?”

Tại Hình Tông Liên ánh mắt quét tới trước đó, hắn cố ý sớm nói bổ sung: “Ta hết sốt, hiện trường đợi một hồi sẽ không có chuyện gì.”

Gặp hắn kiên trì, Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, miễn cưỡng nói: “Được thôi.”

...

Ngoài cửa sổ là Hoàn Cảnh quen thuộc cảnh đường phố, Lâm Thần tựa ở tay lái phụ bên trên.

Bọn hắn mới ra ngoài gần nửa tháng, khi trở về các học sinh cũng còn không có nghĩ, bốn phía chưa nói tới bất kỳ biến hóa nào, thậm chí ngay cả bọn hắn hiện tại chạy tới hiện trường phát hiện án phối trí cùng tốc độ, đều một chút cũng không có biến.

Vương Triều ở phía sau chỗ ngồi lại lật cái thân, có thể là cực đói cũng có thể là cảm nhận được quen thuộc bầu không khí, người thiếu niên đột nhiên mở mắt ra. Sau khi nghe thấy tòa truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, Lâm Thần quay đầu lại, chỉ gặp Vương Triều từ cửa xe trữ vật trong hộp móc ra nửa hộp hủy đi phong pokki ngón tay bánh bích quy, không chút do dự gặm.

Kia là người thiếu niên gần nửa tháng trước lưu tại trong xe đồ ăn vặt.

Lâm Thần nhin không được mở miệng: “Cái này thả quá lâu, trước chớ ăn, chờ tới chỗ xuống xe mua cho người?”

Vương Triều như cũ ở vào nửa mê nửa tỉnh trạng thái, máy móc thức gật gật đầu, nhưng như cũ đem bánh bích quy hướng miệng bên trong nhét.

“Ăn thì ăn đi, tất cả đều là chất bảo quản cũng sẽ không hư, ăn không chết người.” Hình Tông Liên lơ đãng nói.

“Chờ một chút, đến địa phương nào?” Đột nhiên nghe ra cái gì chuyện quan trọng nghi, Vương Triều bỗng nhiên tỉnh táo lại, “Nói đùa cái gì chúng ta mới từ đáng sợ như vậy địa phương trở về không cần để lên mười mấy hai mươi ngày giả liền muốn lập tức công tác sao vì cái gì thế này!”

Hình Tòng Liên thu hồi ở phía sau xem trong kính nhìn về phía Vương Triều đồng chí ánh mắt, hỏi: “Hắn đây là ý gì?”

“Có thể là gần nhất game điện thoại khắc kim quá nhiều, cho nên cần lừa dối tiền làm thêm giờ.” Lâm Thần đáp.

Vương Triều reo lên: “A Thần người không thể thế này, chúng ta hay là hảo bằng hữu sao?”

Hình Tòng Liên giả bộ như chợt hiểu ra: “Vậy làm sao xử lý?”

Lâm Thần giả bộ như không nghe thấy Vương Triều tiếng kháng nghị, đáp: “Không có biện pháp, hắn không muốn đi còn chưa tính, hiện tại buông xuống xe à?”

Bọn hắn đang lái tại cao trên kệ, Vương Triều hoảng sợ hướng ngoài xe nhìn thoáng qua, nuốt ngụm nước miếng, buồn bực nói: “A Thần ca ca người chừng nào thì biến thành thế này!”

“Tiểu vương đồng chí a...” Hình Tòng Liên kéo dài điệu, “Người làm sao còn chưa hiểu chứ?”

“Minh bạch cái gì?”

Hình Tòng Liên dùng xã hội học nhà giọng điệu nói ra: “Đương một người thân phận phát sinh biến hóa sau khi, hành vi của hắn cùng xử sự phương thức cũng sẽ phát sinh tương ứng biến hóa.”

“Ta A Thần ca ca có thay đổi gì?” Vương Triều rất không hiểu thấu. Lâm Thần đã đoán được Hình Tòng Liên muốn nói gì, nhin không được lắc đầu.

Nhưng Hình Tòng Liên hay là cười nói: “Người A Thần ca ca hiện tại là nhất gia chi chủ, cho nên chúng ta phải nghe lời, hiểu chưa?”

...

Từ cao dỡ đến nhạc viên đoạn đường kia bên trên, Vương Triều một mực càng không ngừng nghiên cứu “Nhất gia chi chủ” xưng hô thế này.

Người thiếu niên trên mặt hỗn hợp có “Buồn nôn”, “Kính nể”, “Im lặng”, “Chân chó” đủ loại biểu lộ, cũng không ngừng biến hóa, tại đi đến hiện trường phát hiện án trước một khắc, Vương Triều giữ chặt hắn, hỏi một cái phi thường máu chốt vấn đề: “A Thần, ta về sau cần đổi bảo người lão đại lời nói, vậy ta cần gọi Hình đội trưởng đại tẩu sao?”

Tóm lại vấn đề này thu được Hình đội trưởng bản nhân một cái gõ đầu làm cảnh cáo.

Lâm Thần rất rõ ràng, Hình Tòng Liên bốc lên nhất gia chi chủ chủ đề, chỉ là vì cùng Vương Triều cùng một chỗ, khiến hấn dừng quá mức kiềm chế.

Mưa còn tại dưới, Hình Tòng Liên đem mặt dù hướng hấn nghiêng, Lâm Thần hướng về phía trước nhìn lại.

Trước mắt là quen thuộc màu vàng sáng cảnh cáo điều, bọn hấn đứng tại mép nước lang kiều bên ngoài, người chết thi thể đã bị chôn đi, hiện trường giám chứng khoa nhân viên đều trốn ở dưới mái hiên, nhìn xem bị cần gạt nước cọ rửa sạch sẽ hiện trường phát hiện án nhìn trời than thở.

Mặt đất đánh dấu bị xông đến rất nhạt, lò mờ có thể nhìn thấy người chết ngã xuống phương hướng cùng vị trí, gạch vuông xếp thành trên đường nhỏ đã nhìn không ra huyết thủy vết tích, mưa to không sai biệt lắm là cọ rửa chứng cứ thủ đoạn hay nhất.

Bọn hấn có trong hồ sơ phát hiện bên ngoài sân đứng một hồi, rất cục gậy nên dưới mái hiên nhân viên cảnh sát chú ý.

Hai đạo ánh mắt quét tới, ngay từ đầu thời điểm hai vị kia nhân viên cảnh sát chỉ là nhìn bọn hấn chăm chăm đang nhìn, đột nhiên, tiếng la xuyên thấu màn mưa vang lên.

Thanh âm càng lúc càng lớn, mấy người hướng bọn hấn lao đến, Lâm Thần nghĩ, bọn hấn còn đánh giá thấp đột nhiên như vậy xuất hiện kinh dị tính.

Ngay tại ngăn ngừa như thế thời gian bên trong, trương nhỏ lồng đồng chí đã vọt tới trước mặt bọn hấn.

Khiến Lâm Thần ngoài ý muốn chính là, nữ cảnh sát không có nhìn Hình Tòng Liên, ngược lại nằm mơ giống như sờ lên bờ vai của hấn, nước mắt rưng rưng, ngữ khí đều đang phát run: “Lâm... Lâm cố vấn... Người còn sống, quá tốt rồi!”

“Ừm, nắm Hình đội trưởng phúc, còn sống.” Lâm Thần hồi đáp.

“Không khách khí.” Hình Tòng Liên cùng hấn gật đầu thăm hỏi.

Đại khái là lúc trước mặt dù che khuất Hình Tòng Liên mặt, đến mức trương nhỏ lồng căn bản không có ý thức được bên cạnh hấn đứng đấy người nào, chỉ là đắm chìm trong kích động của mình thế giới bên trong: “Trở về liền tốt... Trở về liền tốt... Lần trước cũng phải lần này cũng thế, ngài làm sao toàn gặp gỡ loại chuyện này a!” Nhưng

nàng lời còn chưa dứt, lại phảng phất tri giác đến cái gì, càng thêm Gặp Quỷ giống như hướng bên cạnh hẳn nhìn lại.

“Đội... Đội trưởng!”

Hình Tòng Liên nhíu mày: “Là người đội trưởng ta.”

“Ngài về rồi?” Trương nhỏ lồng càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

“Người cái này không nhìn thấy sao?”

“Ngài đem Lâm cố vấn cứu trở về?”

Hình Tòng Liên rất hài lòng nữ cảnh sát sức quan sát, kiêu ngạo nói: “Rõ ràng a.”

Trương nhỏ lồng mặt đỏ bừng lên, giống như là lại nghe Hình Tòng Liên nói tiếp, liền muốn kích động đến ngao một tiếng quát đi.

Bọn hắn không ít đồng sự cũng lần lượt mà đến, hàn huyên một hồi lâu, Lâm Thần mới mở miệng cắt ngang, hắn đem ánh mắt dời về phía hiện trường phát hiện án, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Trương nhỏ lồng cũng phải trưởng thành không ít, cấp tốc từ trong túi móc ra laptop, một giây tiến vào trạng thái.

“Người chết tên là...”

Hình Tòng Liên cắt ngang hắn: “Người cho ta tình tiết vụ án tin vẫn bên trên đều có, nói đơn giản nói vụ án phát sinh lúc tình huống đi.”

“Đây là cùng một chỗ phát sinh ở dòng người dày đặc nơi chốn ác tính án giết người kiện. Theo người chứng kiến xung, lúc ấy đoạn này lang kiều bên trên chật ních muốn đi quan sát trên nước ma thuật biểu diễn du khách. Người chết từ nam hướng bắc đảo ngược trải qua lang kiều, đi ra không đến 10 m sau đột nhiên ngã xuống, một vị ôm hài tử nam sĩ trước tiên phát hiện người chết dị thường, kêu dừng đám người chung quanh phòng ngừa giẫm đạp. Thoạt đầu bọn hắn còn tưởng rằng là cấp tính bệnh tim phát tác, thẳng đến nhìn thấy đại lượng vết máu từ người chết ngực chảy ra...”

Nữ cảnh sát đang thấp giọng tự thuật, Lâm Thần hướng mặt nước nhìn lại, tại màn mưa bên trong hẳn đều có thể cảm nhận được đương máu tươi chảy ra lúc, đoạn này âm u lang kiều bên trong bộc phát ra trận trận thét lên.

Trương nhỏ lồng ấn hai lần nút bí, đem laptop đưa cho Hình Tòng Liên: “Đây là pháp y hiện trường báo cáo.”

Quyển 5 Chương 205. Năm phù 42

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 205. Năm phù 42

Tác giả: Trường Nhị

“Một đao?” Lâm Thần thật bất ngờ, một đao mất mạng cũng không dễ dàng, nhất là tại chen chúc trong dòng người, muốn tìm chuẩn mục tiêu vị trí trái tim tránh đi xương sườn hung hăng đâm vào, cái này cần tương đương kỹ thuật độ khó.

Trương nhỏ lồng nghiêm túc nói: “Chỉ có một đao.”

“Rất sạch sẽ, rất sắc bén rơi.” Hình Tông Liên xem hết pháp y hiện trường ghi chép, lại đem bút ký trước sau lật hai trang, nhíu mày, “Hiện trường cũng không có phát hiện hung khí?”

“Hung thủ mang đi.” Trương nhỏ lồng nói, “Giám chứng khoa đã bắt đầu lật thùng rác.”

“Như thế lão luyện sát thủ, đoán chừng có một vạn loại xử lý hung khí thủ đoạn, đừng đem tinh lực chủ yếu thả thùng rác.”

Hình Tông Liên nói xong, hất giơ lên dù, kéo ra tuyến phong tỏa, Lâm Thần đi theo hất cùng đi nhập hiện trường.

“Người thấy thế nào?” Hình Tông Liên nói.

“Chỉ có một đao, như vậy đầu tiên có thể bài trừ kích tình giết người.” Lâm Thần dừng một chút, đứng tại Hình Tông Liên bên người nói khẽ, “Xúc động phạm tội không đem thi thể cùng hiện trường làm cho máu thịt be bét sẽ không bỏ qua.”

“Cũng không phải là cướp bóc.” Hình Tông Liên một tay cầm túi, “Người chết hiện trường vật phẩm danh sách bên trên, túi tiền điện thoại đều còn tại.”

Lâm Thần lơ đãng ngẩng đầu, Hình Tông Liên mặt mày lạnh lẽo cứng rắn, mang theo tia trào phúng ý vị.

Hắn nghĩ nghĩ, hay là hỏi: “Người cho rằng, lớn bao nhiêu có thể là tuần thụ chế dục biết đạt nạp phát sinh biến cố, cho nên sớm giữ cửa ải khóa người biết chuyện diệt khẩu?”

Tiếng mưa rơi nhào vấy vào mặt dù bên trên, phát ra rì rào tiếng vang, hai người bọn họ trò chuyện thanh âm cũng giới hạn tại mặt dù phạm vi bên trong.

“Lâm cố vấn, xác suất này chúng ta đều rất rõ ràng.” Hình Tông Liên nói, “Nhưng rất đáng tiếc, chúng ta là trải qua âm u rừng mưa, máu tanh chế độc công trường, bị cả tộc xem như phi pháp dược vật đối tượng thí nghiệm cao mạnh người, nhưng bọn hắn chưa thấy qua, dân chúng bình thường càng khó có thể hơn tưởng tượng, căn cứ vào rất nhiều nguyên nhân, bên kia phát sinh sự tình chú định chỉ có thể tạm thời phong tồn.” Hắn nói, quay đầu mắt nhìn bắt đầu chúng nhân viên cảnh sát, tiếp tục nói, “Đầu tiên, chúng ta không có bất kỳ chứng cứ nào đem tuân thụ chế dược cùng phát sinh ở đọt nấp rừng mưa phi pháp nhân thể thí nghiệm liên hệ tới; tiếp theo, coi như chúng ta tìm được như thế chứng cứ, tại việc không ai quản lí địa khu phạm vào tội ác, cần tại công pháp quốc tế công ước bên trong dùng cái này chế tài tuân thụ chế dược, như cũ phi thường khó khăn, lớn chế dược công ty luật sư đoàn cũng tuyệt không ăn chay.” “Đúng vậy a.” Lâm Thần thờ dài, đang khi nói chuyện, bọn hắn chạy tới ti thản Khang thi thể đã từng ngã xuống vị trí, nhìn xem trên đất tiêu ký, qua một đoạn thời gian rất dài, Lâm Thần mới nói, “Bất quá bọn hắn luống cuống, án mưu sát đều ở chúng ta bên trong phạm vi quản hạt.” Hắn giương mắt, nơi xa kiểu dáng Châu Âu khu kiến trúc đỉnh nhọn tại màn mưa chỗ sâu như ẩn như hiện, trước mắt hiện ra cảnh tượng lúc đó, ti thản Khang từ nam hướng bắc gạt ra lang kiều, mà dòng người chủ yếu từ bắc hướng nam, lúc ấy người thật rất nhiều, đại bộ phận dân chúng đều tại bắt gặp đi trên nước ma thuật sân khấu chiếm trước có lợi địa hình, cho nên đi ngược dòng người ti thản Khang tiến sĩ hết sức làm cho người ta căm ghét, hắn khó khăn xuyên qua đám người, phi thường kiên quyết hướng về mục đích của mình đi đến, thẳng đến gặp được cuối cùng kết thúc tính mạng hắn người kia cùng cây đao kia...

“Phạm tội địa điểm rất ý vị sâu xa, hắn lựa chọn tại dòng người dày đặc nơi chốn giết người, rất thông minh, nhưng cũng rất mạo hiểm.” Lâm Thần nói, “Đối với hung thủ tới nói, hắn nhất định phải làm như thế, khả năng chậm liền đến đã không kịp.”

“Xác thực quá mạo hiểm.” Hình Tòng Liên chặc chặc lưỡi, tiếp tục nói, “Mà lại ti thân Khang tại sao lại muốn tới nơi này?”

“Hắn lẻ loi một mình đến đây, cũng không có mang gia thuộc hoặc là nhi nữ, nếu như không phải hắn đột nhiên nghĩ đến bụng lòng xuống, đó chỉ có thể nói hắn có thể là muốn tới nơi này gặp người nào.” Lâm Thần mở miệng.

“Chấp đầu a...” Hình Tòng Liên ý vị thâm trường nói, “Cho nên hung thủ mới bắt đắ dĩ phải mạo hiểm giết hắn.”

“Đây chỉ là một loại khả năng tính.” Lâm Thần nói, “Đương nhiên là căn cứ vào chúng ta hiểu biết những cái kia không thể nói sự tình về sau, suy đoán ra khả năng.”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, nửa thật nửa giả cảm khái: “Từ tế hình sự trình sát phiến, nhất định phải làm ra gián điệp sáo lộ tới. Nếu như hắn là muốn tới nơi này gặp người nào, như vậy hắn tại nhạc viên hành động lộ tuyến tất nhiên có thể nói rõ một vài thứ...”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, lang kiêu bên cạnh cửa hàng bên ngoài vừa vặn bày biện nhạc viên cung cấp du khách lấy dùng địa đồ, hắn cầm một phần tới triển khai.

Nói đến Hoàn Cảnh nhạc viên bố cục cũng không có gì đặc biệt tốt nói, đại bộ phận công viên trò chơi cũng đều là phân mấy cái như vậy khu vực, Lâm Thần cúi đầu nhìn lại, Hình Tòng Liên ngón tay từ cửa chính dời về phía lang kiêu vị trí, lập tức hướng về sau hô, “Nhỏ lồng, đến một chút.”

Trương nhỏ lồng đồng chí đang cùng Vương Triều nói gì đó, nghe vậy, hai người cùng một chỗ chạy tới.

“Hiện trường giám sát có sao?”

“Báo cáo hình đội, cơ bản không có.”

Hình Tòng Liên mắt nhìn nữ cảnh sát: “Cái gì gọi là cơ bản không có.”

Trương nhỏ lồng một mặt áy náy, “Cái góc độ này không tốt lắm giả a, chỉ có cái mơ hồ viễn cảnh.”

“Cũng chính là thấy không rõ vụ án phát sinh lúc hiện trường tình trạng?”

“Chính là như vậy, mà lại nhạc viên giám sát quá già rồi, đen nhánh bạch...” Trương nhỏ lồng đáp, “Vừa lão Vương bọn hắn đã trừ đi

giám sát, nói là hung thủ còn cầm một đồng khí cầu, che chắn ánh mắt.”

“Khí cầu?”

“Đúng vậy hình đội, lão Vương đã bắt đầu đi điều tra bán khí cầu tiểu phiến, nhưng vườn phương thuyết, hôm nay người lưu lượng không sai biệt lắm có 5000 đợt người, cho nên...”

“Cho nên tiểu phiến có thể nhớ lại mỗi một cái bán khí cầu người khả năng không lớn, có tìm hiện trường người chứng kiến làm chân dung sao?”

“Tìm là tìm, nhưng thật không có người chú ý tới người hành hung đến cùng dáng dấp ra sao.” Trương nhỏ lồng đề lên bút bi, một mặt bất đắc dĩ.

Hình Tông Liên gật đầu, nhìn về phía Vương Triều: “Vương Triều cùng nhỏ lồng đi đem nhạc viên hôm nay từ gầy dựng đến kết thúc tất cả màn hình giám sát thu thập lại, loại bỏ ti nhân Khang bản nhân tại nhạc viên bên trong hành động lộ tuyến.” Hấn nghĩ nghĩ, còn nói, “Hung thủ nếu như cầm mang tính tiêu chí khí cầu, cái kia hấn là cũng tương đối dễ dàng định vị hấn hành động lộ tuyến, tranh thủ tìm ra, có điều như cũ phải cẩn thận hung thủ lợi dụng khí cầu làm cái gì nhỏ quỷ kế.”

“Được rồi hình đội!”, “Minh bạch lão đại!” Trương nhỏ lồng cùng Vương Triều phi thường nhiệt huyết nói.

Nói xong, hai vị nhỏ đồng chí bay vượt qua chạy xa.

Lâm Thần ngẩng đầu, Hình Tông Liên hướng lối ra phương hướng lung lay đầu: “Hiện trường cũng nhìn qua, chúng ta có hay không có thể đi, Lâm cố vấn?”

...

Lâm Thần cho rằng có thể trốn qua một kiếp, hiển nhiên là không có. Hình Tông Liên đại khái chỉ đem hấn tại hiện trường chờ đợi mười phút, đem hấn gặp phải xe, tiến về Hoàn Cảnh bệnh viện.

Bởi vì trời mưa, sắc trời lờ mờ, hai bên đèn đường sớm phát sáng lên, cả tòa thành thị đắm chìm trong mông lung dấu hiệu sắp mưa bên trong. Lâm Thần tựa ở trên ghế ngồi, Hình Tông Liên tại chuyên chú lái xe, âm hưởng bên trong chảy ra rất an nhàn đàn violon khúc, khiến hấn có chút buồn ngủ.

“Vây lại sao?”

Đèn xanh đèn đỏ lúc, Hình Tòng Liên dừng xe, sờ lên đầu của hấn. Lâm Thần nhàn nhạt ừ một tiếng, tiếp tục cúi đầu nhìn xem trong tay nhạc viên bản đồ, nhưng lại cảm thấy khốn, cho nên nửa mở mắt. Hình Tòng Liên nhìn hấn chằm chằm trong chốc lát, nói: “Lâm cố vấn, ta phát hiện người nhìn tấm bản đồ này thời gian so xem ta dài.” “Đây là kêu người có ý thức nguy cơ.”

Hình Tòng Liên nói tiếp đi: “Nhưng vẫn là đừng trong xe ngủ đây, lập tức tới ngay.”

Lâm Thần miễn cưỡng ngời thẳng thân thể, nói: “Hình đội trưởng có ý tứ là, lập tức sẽ ngủ ngon mấy ngày giường bệnh, hiện tại cũng đừng ngủ đây...”

Hình Tòng Liên cười nhẹ: “Lâm cố vấn, người đây là tại não nhỏ cảm xúc a.”

Lâm Thần nắm chặt lại tay của hấn lại buông ra: “Lo lái xe đi đi, ta không ngủ.”

“Ý của ta là, thân thể người vừa vặn một chút, có thể đừng toàn thân tâm đều nhào vào bản án bên trên sao?”

“Không có toàn thân tâm, vừa rồi cảm thấy người lái xe bộ dáng đặc biệt anh tuấn, còn nhìn lên một hồi.” Lâm Thần nói.

“Lâm Thần...” Hình Tòng Liên ngữ khí phi thường bất đắc dĩ, giống như là đoán ra hấn tâm tư, tiếp tục nói, “Cái này sáo lộ rất phổ biến, ta sẽ không nhiều lần trúng chiêu.”

“Có thể để cho Vương Triều đem hiện trường video phát ta một phần sao, ta muốn thấy nhìn.” Lâm Thần quyết định chủ động thẳng thắn, hấn cảm thấy mình kế tiếp yêu cầu khả năng cũng có chút quá phận, nhưng vẫn là nói tiếp, “Ta muốn thấy một lần đoạn thời gian đó bên trong toàn trường giám sát...”

Hình Tòng Liên mở miệng: “Lâm cố vấn.”

“Đến ngay đây.”

“Chúng ta bây giờ muốn đi đâu?”

“Bệnh viện.”

“Chúng ta tại sao muốn đi bệnh viện?”

“Bởi vì ta tại đạt nạp kém chút phải ung thư máu quái diệu, mặc dù bây giờ nhìn qua thoát ly nguy hiểm tính mạng cũng dần dần có thể nháy nhót tung bưng, nhưng vẫn cần tiến hành toàn thân kiểm tra, tử tế tĩnh dưỡng.”

“Xem ra người biết rất rõ ràng nha.”

“Nhưng Hình đội trưởng người nhìn, từ tế tĩnh dưỡng cùng nhìn giám sát cũng không mâu thuẫn, người có thể khống chế ta mỗi ngày quan sát thời gian, làm nhân viên chính phủ, ta như cũ hi vọng có thể vì phá án làm một chút đủ khả năng cống hiến.”

“Nói thật.” Hình Tòng Liên cắt ngang hẳn.

Lâm Thần cảm thấy từ khi hẳn hôn qua Hình Tòng Liên về sau, đối phương thật giống như nhiễm lên một chút hẳn thói quen, tỉ như giảng nói chuyện quá sắc bén.

“Ta cảm thấy vụ án này rất cổ quái, mặc dù từ đơn thuần vụ án góc độ đến xem, cái này vụ án cũng không phức tạp, sát thủ thủ đoạn đơn giản dứt khoát, nhìn một cái cái này giống như là xí nghiệp lớn vì che giấu được vật nghiên cứu phát minh quá trình bên trong tội ác giết người diệt khẩu, nhưng người còn nhớ rõ, ta và người nói qua, ta cuốn vào cái này lên vụ án nguyên nhân sao?”

“Người đánh chết một cái làm bộ bệnh tâm thần muốn mưu sát Giang Triều nàng dâu tuần thụ chế được nhân viên.”

“Đúng, đây cũng là Đoan Dương tìm tới ta nguyên nhân, sự tình phía sau tạm thời không đề cập tới, nhưng chúng ta bây giờ trở về quay đầu lại xem chuyện này. Tuần thụ tân được “Nord luân” đã được phép thượng thị, tại Giang phu nhân còn sống tình huống dưới, cho nên bọn hẳn lúc ấy tại sao muốn binh đi hiểm chiêu mưu sát Giang phu nhân, ta không rõ điểm ấy.” Lâm Thần rử xuống tầm mắt.

“Người sợ mình lạm sát kẻ vô tội rồi?” Hình Tòng Liên nhíu mày, “Làm sao đột nhiên loại suy nghĩ này.”

“Ta cũng không phải là sẽ bản thân hoài nghi người, ta vững tin mình ngay lúc đó phán đoán không có sai. Nhưng người nhìn, ta nói là thế này cũng không dùng, cái này quá duy tâm, ta cần phải có sung túc hiện thực chứng cứ để chứng minh điểm ấy.”

“Ti thân Khang đột nhiên bị đâm bỏ mình, nói cho người tuần thụ chế được là khả năng vì tân được thuận lợi đưa ra thị trường chuyện này binh đi hiểm chiêu, không tiếc giết người diệt khẩu?”

“Đúng, nếu như nói một cái công ty là một cái tập thể, như vậy toàn bộ tuần thụ chế được cho ta cảm giác, đã quá điên cuồng, bọn hẳn có thể tại đạt nạp tình táo rút lui, ngay cả tra Lạp Đồ cũng dám bày một đạo, vì cái gì chuyện làm bây giờ như thế không tình táo? Mặc

dù Đoan Dương giải thích cho ta qua toàn bộ được vật dây chuyền sản nghiệp vấn đề, bao quát nghiên cứu phát minh đầu nhập và hậu kỳ cần thiết chi phí thu hồi, nhưng ta còn là cảm thấy, bọn hấn rõ ràng có thể hoãn một chút, tìm kiếm những đường ra khác, tại sao muốn giống như bây giờ không tiếc bất cứ giá nào phổ biến được vật đưa ra thị trường?”

“Tốt vấn đề a, Lâm cố vấn.”

“Căn cứ vào trở lên suy tính, ta cho rằng, chúng ta nhất định phải nhanh phá án và bắt giam ti nhân Khang bị giết một án, tìm kiếm được toàn bộ vụ án hạch tâm đột phá khẩu.”

Hình Tòng Liên chăm chú suy tư một đoạn thời gian rất dài, đem xe queo vào thành phố Hoàng Cảnh bên trong bệnh viện trên đường, sau đó nói: “Ta minh bạch, nhưng vẫn là đến năm viện, hết thầy cần tuân lời dặn của bác sĩ.”

Nghe vậy, Lâm Thần liền không nói bảo.

Sắp lái vào viện khu, Hình Tòng Liên giảm xuống tốc độ xe, rồi cục chậm rãi mở miệng: “Trung thực giảng, với ta mà nói, tuần thụ chế được những phá sự kia khả năng không có người một cây ngón tay nhỏ quan trọng, nghe vào khả năng có chút buồn nôn, nhưng đây là ta nội tâm ý tưởng chân thật. Vì những chuyện này kêu người tại dưỡng bệnh trong lúc đó hao phí tâm thần, là ta phi thường không muốn nhìn thấy.”

Lâm Thần muốn mở miệng, Hình Tòng Liên lại nắm chặt tay của hấn, ngăn cản hấn.

“Ta là phi thường chăm chú muốn cùng người kết giao, thường thức người tại chuyên nghiệp lĩnh vực thành tích, đồng thời tôn trọng người ** nhân cách. Nhưng trên thực tế ta vô cùng rõ ràng, chúng ta đang nói yêu đương quá trình bên trong, là từ một cái quan hệ hướng một cái khác quan hệ chuyển biến, đã phải làm cho tốt đồng sự, lại muốn làm tốt người yêu. Ta thật ra không có người nghĩ lớn như vậy bụng, ta hiện tại nội tâm ý nghĩ là đem người nhốt tại một nhà 24 giờ nghiêm mật chăm sóc tư nhân trong viện dưỡng lão, nhưng cái này đương nhiên không thể, cái này đối người không đủ tôn trọng, không để mắt đến người lúc đầu ý nguyện, những này ta đều rõ ràng, cho nên bây giờ chọn lựa Hoàng Cảnh bệnh viện đã không sai biệt lắm là ta làm tâm lý điều vừa về sau ranh giới cuối

cùng. Ta thừa nhận ở trong đó có ta nguyên nhân, nhưng ở kinh lịch người bị bắt cóc sự tình về sau, ta cần làm một chút tâm lý kiến thiết, mới có thể thả người chạy ở bên ngoài, cũng mời người lại cho ta một chút thời gian điều chỉnh tâm tính.”

Hình Tòng Liên đem xe ngừng nhập chỗ đậu bên trong, kết thúc lần này nói chuyện.

Ngoài cửa sổ hoàng hôn mờ lung, cả tòa bệnh viện tại nghiêng gió mưa phùn cùng dần dần ánh đèn sáng lên bên trong lộ ra chẳng phải băng lãnh.

“Thật có lỗi, ta hẳn là càng thông cảm một chút cảm thụ của người.”

Lâm Thần thật lâu không nói gì, hẳn cuối cùng nói như vậy.

Hình Tòng Liên hướng hẳn vươn tay: “Kia hợp tác vui vẻ, Lâm cố vấn?”

Lâm Thần nắm tay dựng đi lên: “Hợp tác vui vẻ, Hình đội trưởng.”

Hình Tòng Liên giống như là được cái gì ghê gớm cam đoan, một mặt nhẹ nhàng thờ ra biểu lộ: “Nói cách khác, nếu như ta còn có một ít chuyện phải nói cho người, người cũng sẽ thông cảm đúng không?”

Chuyển hướng tới quá nhanh, Lâm Thần nghi ngờ nhìn xem Hình Tòng Liên, chỉ thấy đối phương chống lên dù, đi xuống xe, sau đó kéo ra hẳn bên này cửa xe, hơi có vẻ trịnh trọng đem hẳn mời ra cửa xe.

“Ngoại trừ người hiện tại nói cho ta người đã kết hôn bên ngoài, sự tình khác đều có thể hết sức thông cảm.”

Gặp Hình Tòng Liên giọng nói chuyện thực sự rất thấp thỏm, Lâm Thần bị hẳn ôm eo, đành phải nửa đùa nửa thật nói.

“Cái này đương nhiên không có!” Hình Tòng Liên nghiêm túc nói, “Là một chút rất sớm trước kia liền muốn nói cho người, mặc dù người một mực không hỏi, nhưng ta nhất định phải nói rõ ràng vấn đề.”

Hình Tòng Liên đem hẳn đưa đến xe Jeep rương phía sau trước, xuất ra chìa khoá, nhẹ nhàng nhấn rương phía sau mở khoá khoá. Rương phía sau cửa chậm rãi bắn ra, mặc dù tràng cảnh này Lâm Thần đã nhìn qua rất nhiều lần, nhưng khi cửa xe bắn ra trong nháy mắt, hẳn vẫn phải nói, Hình Tòng Liên xe Jeep trong cốp sau thực sự rất lộn xộn.

Thức uống, Vương Triều ném loạn nhỏ đồ ăn vặt, các loại không biết tên điện tử thiết bị linh kiện, chõng chất tại nơi hẻo lánh lau xe khăn lau, rải rác giấy chất tư liệu, đương nhiên còn có ngã chõng vó nằm ở bên trong thùng dụng cụ.

Hình Tòng Liên chồm người qua, mở ra con kia thùng dụng cụ, khiến sau đem ra bên ngoài kéo một chút, vì để cho hắn nhìn càng thêm rõ ràng chút: “Mẫu thân của ta nói, dựa theo Hoa quốc truyền thống, nam nhân có tiền liền xấu đi, không biết nàng ở đâu ra oai lý tà thuyết, nhưng tóm lại, người coi như thu ta tiền riêng... Ngạch, là có tiền riêng thuyết pháp này à?”

Lâm Thần nghe Hình Tòng Liên không rõ ràng cho lắm giải thích, đem ánh mắt nhìn về phía hắn vừa rồi mở ra thùng dụng cụ, bên trong như cũ kéo dài Hình Tòng Liên rương phía sau phong cách. Nơi đó đặt vào rải rác công cụ sửa chữa, tay quay cũng tốt đỉnh ốc cũng được, còn có đủ mọi màu sắc các thức thẻ khách quý, đặt ở một chõng trên trang giấy, thẻ khách quý chính là Hình Tòng Liên lần trước móc ra những cái kia, tóm lại bên trong cũng không có vàng thỏi cùng kim cương, Lâm Thần thoáng nhẹ nhàng thở ra: “Để cho ta tịch thu công cụ của người rương, người làm sao đáng yêu như thế a.”

Nhưng chính đang hắn buông lỏng cũng thuận thế nhìn về phía Hình Tòng Liên thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy đối phương dùng hiếm thấy trịnh trọng thanh âm, chăm chú nói ra: “Ta cần một lần nữa tự giới thiệu mình một chút...” Hình Tòng Liên dừng một chút, giống hắn khẽ khom người thăm hỏi, “Lâm cố vấn, ta họ Hình.”

“Ta biết người họ hình...” Hắn còn chưa nói xong, đột nhiên ngược mắt nhìn đối phương.

Hình Tòng Liên mặt mày tại hoàng hôn hạ có vẻ hơi mơ hồ, nhưng hắn lưng thẳng thần sắc nghiêm nghị, toàn thân trên dưới để lộ ra thanh quý chi khí là mộng lung hoàng hôn che dấu không ngừng. Lâm Thần cảm thấy mình có như vậy một nháy mắt bên tai rung động âm âm, nhưng Hình Tòng Liên thanh âm như cũ vô cùng rõ ràng hữu lực truyền đến.

Hắn nói: “Không phải lập đao, là tai phải bên cạnh. Phụ thân ta họ Hình tên lập nguyên, mẫu thân là An Huy nam Chu thị, vì hưởng ứng con một chính sách, bọn hắn chỉ sinh ta một cái.”

Lâm Thần trong lòng rung mạnh, nửa ngày nói không ra lời. Hình Tòng Liên nói tới hai cái danh tự này thật sự là như sấm bên tai, nhưng càng làm cho người ta kinh dị lại là nửa câu nói sau. Mặc dù trước đó một chút một chút manh mối làm hấn mơ hồ có cảm giác Hình Tòng Liên có thể là Hình gia người nào, nhưng hấn luôn cảm thấy Hình Tòng Liên có thể là cái gì Hình gia bàng chi ăn một chút cổ phần nhỏ thân thích, thật muốn cụ thể đến mọi người tộc người thừa kế, giống như cùng cái kia vị thích tại quán ven đường ăn tôm yêu đương đối tượng không có chút quan hệ nào.

Tại dài như vậy đạt năm phút hoặc là thời gian dài hơn bên trong, Lâm Thần trong lòng hiện lên các loại ý nghĩ, hấn cảm thấy mình tựa như là nhật được mỏ vàng, như vậy hấn là muốn cười, có cũng không phải rất cười đến ra. Hình Tòng Liên hiện tại toàn thân trên dưới đều bốc kim quang, nhưng cái này thật đúng là rất phiền phức, Hình gia làm sao như thế tùy hứng, buông dài phòng trưởng tôn chạy đến làm cảnh sát, nhìn Hình Tòng Liên dáng vẻ cũng không giống là cùng trong nhà trở mặt. Như vậy Hình lão bản bản nhân đối với con trai độc nhất nói chuyện người bạn trai có gì cảm tưởng...

Tóm lại, nghĩ đến cuối cùng, Lâm Thần chỉ có thể nhìn đối phương, dùng đồng dạng ngữ khí chăm chú hỏi: “Loại lời này không phải cần tại người rương phía sau trước nói sao?”

Hình Tòng Liên lộ ra nhật nhẽo tiểu dung, mang theo một tia phát ra từ thật lòng vui vẻ.

Lâm Thần cảm thấy đối phương đưa tay khoác lên hấn thắt lưng, sau đó đem hấn một thanh kéo trong ngực, chậm rãi nói: “Ta muốn cho người biết những chuyện này, thật ra hấn trên bản chất với ta mà nói cũng phải không có gì lớn sự tình, ta cảm thấy những chuyện này cũng sẽ không ảnh hưởng người đối ta cái nhìn, sở dĩ phải nói cho người, chỉ là bởi vì ta muốn cho người biết.”

Lâm Thần tựa ở Hình Tòng Liên đầu vai, nhìn phía xa đèn đường dần dần lên, đem đêm mưa nhiễm lên ôn nhu sắc thái.

“Người cũng đem ta nghĩ đến quá thánh nhân, cái này đương nhiên sẽ ảnh hưởng ta đối với người cách nhìn.”

“Tỉ như cái gì?” Hình Tòng Liên miễn cưỡng khen, bao phủ tại hai người bọn họ trên thân.

Lâm Thần cảm nhận được từ đối phương trên thân truyền đến trầm thấp ý cười: “Tỉ như...” Hắn nghĩ một lát, phát hiện người nghèo thật sự là huy động liên tục đột nhiên mà chủ ý cũng không nghĩ đến, vì vẫn hồi tôn nghiêm, chỉ có thể miễn cưỡng nói, “tỉ như ta đêm nay không muốn ăn bệnh viện bữa tối.”

“Người muốn ăn cái gì, quốc gia nào, ta thông tri bọn hắn đem đầu bếp cùng nguyên liệu nấu ăn cùng một chỗ không vận tới.”

Lâm Thần giật cả mình: “Thật xin lỗi, vừa rồi làm ta không nói.”

“Cũng đúng, không vận tốn thời gian quá dài, kêu người đói bụng không ổn, hôm nay bữa tối, Hoàn Cảnh chỉ có một nhà Michelin tam tinh, thông tri bọn hắn đóng cửa tiệm chúng ta đi ăn?”

“Đừng, ta sẽ tử tế ăn bệnh viện dinh dưỡng bữa ăn, chúng ta có thể tám điểm khác sao?”

“Tám cái gì, người còn có cái gì nghĩ muốn hiểu rõ?”

Lâm Thần vẫn có chút kìm nén không được lòng hiếu kỳ, hỏi: “Trong hộp công cụ đến cùng là cái gì?”

Hình Tòng Liên sau khi tự hỏi báo cáo: “Loạn thất bát tao □□, chi phiếu... Không phải đào bảo mua loại kia, một chút kế đất, khả năng còn có cái gì cổ phần của công ty hợp đồng một loại đồ vật ta cũng không có nhìn kỹ...”

Lâm Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, cùng Hình Tòng Liên mở ra một chút khoảng cách, cố gắng để cho mình bình tĩnh trở lại: “Loại vật này... Người, vì cái gì... Không thả ngân hàng kim khố?”

“Đều là không tiền, thật lười nhác thả, bâng bâng thân mà thôi...”

Hình Tòng Liên đương nhiên nói.

Lâm Thần rốt cuộc không có cách nào nghe tiếp, chỉ có thể cắt ngang Hình Tòng Liên: “Đầu ta có đau một chút, chúng ta tiến bệnh viện kiểm tra đi.”

Hắn nói liền muốn kéo Hình Tòng Liên hướng trong bệnh viện đi, hi vọng rời cái này chiếc xe Jeep càng xa càng tốt, nhưng mà Hình Tòng Liên lại định tại nguyên chỗ, không hề động.

“Làm sao?” Lâm Thần quay đầu lại hỏi nói.

“Người quên rồi sự kiện.” Hình Tòng Liên nói.

“Cái gì?” Lâm Thần sợ đối phương còn phải lại xách thùng dụng cụ sự tình, phi thường cảnh giác.

Hắn lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên tách ra qua hắn đầu, xích lại gần hắn bên môi, nhỏ giọng nói: “Vị tiên sinh này, nơi đây phải có hôn.”

Nóng rục hô hấp phun ra tại bên mặt, không chờ hắn trả lời, Hình Tòng Liên môi đã che kín đi lên.

Lâm Thần nhắm mắt lại.

Ánh chiều tà le lói, tiếng mưa rơi lặng yên, hết thả vừa vắn.

Quyển 5 Chương 206. Năm phù 43

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 206. Năm phù 43

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên an bài phòng bệnh tại Hoàn Cảnh bệnh viện tầng cao nhất, trừ cái đó ra không có cái gì đặc biệt.

Đang làm xong nằm viện thủ tục về sau, Lâm Thần bị quất mấy quản máu, hấn án lấy trên ngón tay vết thương, đi theo Hình Tòng Liên xuyên qua dài dằng dặc bệnh khu.

Hành lang hai bên phòng bệnh đều là phòng một người, người bên trong phần lớn ở đã có tuổi lão nhân. Có lão nhân ngồi nghiêm chỉnh tại ghế sofa một bên, khuôn mặt nghiêm túc, giống như là tại chăm chú giáo dục ghế sofa đối diện ủ rũ cúi đầu thuộc hạ; cũng có lão nhân dựa vào một loạt ống dẫn cùng hô hấp cơ duy trì lấy sinh mệnh, nhìn qua phi thường có kinh nghiệm hộ công tại giường bệnh vừa đánh ngủ gật.

Mảnh này hấn là Hoàn Cảnh bệnh viện săn sóc đặc biệt phòng bệnh, bên trong ở đều là chút có cấp bậc về hưu cán bộ hoặc là có đặc thù quan hệ nhân sĩ. Nhưng Hình Tòng Liên khiến hấn ở nơi này ý tứ, phải cùng đặc quyền không có quan hệ, Hình đội trưởng đại khái là thuần túy cảm thấy nơi này phòng đơn phù hợp yêu cầu của hấn.

Hình Tòng Liên đẩy cửa ra, ngoài cửa sổ trời đã hoàn toàn tối đen, trên giường bệnh chồm lên hấn nhất định phải thay đổi quần áo bệnh nhân, đầu giường có buộc hoa hướng dương.

Lâm Thần hút miệng trong phòng bệnh tiêu □□ mùi vị của nước, ngoan ngoãn ngồi lên giường, hấn đem giường bệnh bên cạnh bàn tắm kéo xuống, sau đó vỗ vỗ đối diện bên người không vị, ra hiệu Hình Tòng Liên ngồi vào đối diện đi.

An tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được phòng bệnh, ánh đèn sáng ngời dưới, hai người bọn họ ngồi đối diện nhau.

Đại khái mặt đối mặt ngồi hai phút sau, Hình Tòng Liên nhin cười không được: “Lâm cố vấn đây là muốn tìm ta nói chuyện, mở cái gì gia đình hội nghị ý tứ sao?”

Lâm Thần nhìn xem mặt bàn, hỏi Hình Tòng Liên: “Người phát hiện nơi này thiếu cái gì sao?”

Hình Tòng Liên nhìn khắp bốn phía: “Hộ vệ áo đen cùng mỹ nữ chăm sóc?”

Lâm Thần gõ gõ rỗng tuếch giường bệnh mặt bàn, nói: “Hình đội trưởng, chúng ta bây giờ đứng trước một cái phi thường nghiêm trọng cục diện, hiện tại đã sáu giờ tối ba mươi điểm, hôm nay cơm tối còn không có đưa đến. Khi biết được thân người nhà về sau, ta cảm thấy chúng ta cần chúc mừng một chút.”

Hình Tòng Liên nhẹ nhàng thở ra, một mặt người cần hù chết nét mặt của ta, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra hỏi: “Người muốn ăn cái gì?”

“KFC.” Lâm Thần nói.

Đối diện người kia vừa định thông qua điện thoại động tác dừng lại: “Lâm cố vấn, ta cho người một cái uốn nắn trả lời cơ hội.”

“Ta muốn ăn KFC.”

“Yêu cầu này có chút tùy hứng a.” Hình Tòng Liên nhíu mày, “Vết thương vẫn chưa hoàn toàn khép lại, có thể ăn như thế dầu mỡ đồ vật sao?”

“Tại kinh lịch dã tính rừng mưa sinh tồn về sau, ta cần một chút hiện đại công nghiệp chế phẩm đồ ăn đến giúp đỡ điều hoà thể xác tinh thần.”

Hình Tòng Liên rất nghi hoặc mà nhìn xem hắn: “Người nói cái gì?”

“Ta chính là muốn ăn mà thôi, nếu như không phải ta hiện tại không có thể ở trong nước sử dụng điện thoại, ta vừa rồi nhất định lấy có đi nhà vệ sinh, vụng trộm cho Vương Triều gọi điện thoại.”

Hình Tòng Liên cười ra tiếng: “Tại sao phải cho Vương Triều gọi điện thoại, trực tiếp lo vòng ngoài đưa điện thoại không được sao?”

“Ngàn dặm con đê bị hủy bởi tổ kiến, gia nghiệp lại lớn cũng muốn tiết kiệm, hiện trường mua có thể dùng điện thoại ưu đãi khoán hội viên điểm tích lũy thuận tiện miễn bên ngoài đưa phí.” Lâm Thần đáp.

Hình Tòng Liên nhìn chăm chăm hấn một hồi, cúi đầu bấm Vương Triều điện thoại, tại điện thoại kết nối trước, nhẹ gật đầu nói với hấn: “Có đạo lý.”

...

Vương Triều tới thời điểm, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên chính tựa ở trên giường bệnh nhìn « gấu ẩn hiện ».

Người thiếu niên đẩy cửa vào đi, trên thân ướt một nửa, ngoại trừ mang đến một túi lớn gà rán bên ngoài, còn có cầm mấy khối chứa ở trong túi nhựa ổ cứng.

Nhìn thấy bọn hấn cái này tương hồ dựa sát vào nhau trạng thái, Vương Triều phi thường không hài lòng đem KFC thức ăn ngoài cùng ổ cứng ném ở trên bàn trà, sau đó đặt mông ngồi xuống.

Giống như là cảm thấy còn không có kích thích đủ Vương Triều, Hình Tòng Liên đem giường bệnh bàn kéo lên, vỗ vỗ mặt bàn, nói với Vương Triều: “Lấy tới, ném ở trên bàn trà còn muốn người lão đại ta tự mình đi lấy sao?”

“Lão đại người người người quá phận!” Vương Triều trách móc lên, “Luu ta một người tại nhạc viên còn chưa tính, còn gọi điện thoại để cho ta cho các người mang bữa tối, mang bữa tối thì cũng thôi đi, các người vì cái gì tại trên giường bệnh nhìn phim hoạt hình!”

“Sẽ dùng cường điệu câu, không dễ dàng.” Hình Tòng Liên nửa thật nửa giả cảm khái.

Vương Triều lần nữa chán nản, bị Hình Tòng Liên chặn phải nói không ra nói đến, bất quá hấn mặc dù tức giận, nhưng vẫn là nhắc đến thức ăn ngoài túi phóng tới giường bệnh trên bàn.

Vương Triều nhìn chung quanh bọn hấn một hồi, giống như là rất cuộc tìm được điểm công kích, nói với Hình Tòng Liên: “Lão đại người chuyện gì xảy ra, cùng A Thần ca ca chen một cái giường, A Thần ca ca là bệnh nhân!”

Lâm Thần đang đánh mở mút chỉ nguyên vị gà túi giấy, nghe thấy vấn đề này, hấn nhìn không được cúi đầu nở nụ cười.

Quả nhiên, Hình Tòng Liên ngậm chân gà hồi đáp: “A, người đến bây giờ còn không biết sao, ta và người A Thần ca ca đang nói yêu đương a...” Hấn nói xong, giả bộ như lơ đãng lại lờm Vương Triều một chút, nói: “Thật xin lỗi, ta quên rồi, người không có nói qua yêu đương... Ách...”

Nghe nói như thế, người thiếu niên đơn giản đã bị tức phải cắn bản tìm không ra bất kỳ phản bác nào, chỉ có thể liếc mắt mà cười. Thấy thế, Lâm Thần cầm lấy điều khiển từ xa, kết thúc đầu trực mạng đối gấu lớn truy sát, sau đó nói với Vương Triều: “Người cũng leo lên ngòai đến ăn đi, nhìn phim hoạt hình là nghĩ buông lỏng xuống.” Vương Triều liền là phi thường dễ dụ loại hình, ba giây về sau, người thiếu niên cởi giày ngòai xỏm ở tại đối diện bọn họ, đã bắt đầu cao hứng gặm thượng tá gà khối.

Lâm Thần xuống giường, đi toilet cầm khăn tắm, ném trên người Vương Triều: “Trước lau khô, cẩn thận bị cảm.”

Wương Triều mặt mũi tràn đầy cảm động: “A Thần người là người tốt, nhân gian tự có chân tình tại.”

“Giám sát thế nào?” Lâm Thần một lần nữa ngòai trở lại trên giường bệnh, kéo xuống một khối thịt gà, sau đó hỏi như vậy.

Wương Triều kếm chút một khối thịt gà nghẹn ở trong miệng, Vương Triều nhìn một chút trước mắt thịt gà, lại nhìn một chút mặt của hắn, nhanh khóc lên: “Ta vì cái gì như thế số khổ...”

Đùa Vương Triều quả thực là chơi vui cực kỳ, Lâm Thần dùng sạch sẽ tay vuốt vuốt người thiếu niên ướt sũng đầu, nói: “Vừa ăn vừa nói, không có kêu người hiện tại đem đồ vật buông xuống.”

Nhưng Vương Triều hay là thái độ hết sức chăm chú ngừng lại: “Vay ta đơn giản báo cáo xuống, thứ nhất, Hoàn Cảnh nhạc viên giám sát chất lượng quá kém, kiểu cũ đen trắng loại kia, lột giám sát thời điểm sẽ mất mù. Thứ hai, ta đã đem ổ cứng móc tới, chờ sau đó liền lên phòng bệnh TV liền có thể nhìn, nhưng mà vụ án phát sinh lúc thu hình lại trải qua xử lý hiệu quả về sau quả hay là rất kém cỏi.”

Hình Tông Liên ở bên cạnh nôn xương, có một loại lão tử toàn bộ dự định thất bại phiền muộn cảm giác, hắn nói với Vương Triều: “Xin hỏi vị tiên sinh này, ai cho phép người dùng phòng bệnh TV rồi?”

“A, kia nhìn ta máy tính sao, ta sợ A Thần ca ca nhìn không tiện, ta hiện tại đi lấy?”

Hình Tông Liên chán nản: “Tiểu vương đồng chí, đây là kêu người A Thần ca ca dưỡng bệnh địa phương, người không nên trúng hắn mà tính, tùy tiện liền bị mang lệch.”

“Lão đại người nói có đạo lý, ta kếm chút liền trúng kế.” Vương Triều chợt hiểu ra, kiên quyết nói.

Dù sao ba người cùng một chỗ cũng rất dễ dàng có hai hai liên minh bị tùy tiện đánh tan tình huống, nhìn xem hiện tại cùng chung mối thù hai vị này, Lâm Thần hơi bất đắc dĩ: “Ta là thật cảm thấy, ti thần Khang có thể là đến nhạc viên gặp người nào, cho nên hẳn bị đâm hiện trường thu hình lại rất trọng yếu.”

Vương Triều hỏi: “A Thần ngươi là cảm thấy sẽ ti thần Khang người muốn gặp sẽ ở hiện trường phụ cận?”

“Không đến mức tại phụ cận, nhưng nếu quả thật có một người như vậy tồn tại, khi biết được mình muốn chờ người đợi lâu không đến, mà nhạc viên lại phát sinh án mạng, hẳn kiểu gì cũng sẽ tới xem một chút.”

“A Thần ngươi nói có đạo lý, ta cho ngươi điều video a.”

Vương Triều lật cộc một chút xoay người xuống giường, bắt đầu chơi đùa gây ra dòng điện xem cùng máy vi tính liên tiếp tuyến.

Không bao lâu, màn hình biến lam, sau đó xám độ rất cao hiện trường hình tượng xuất hiện.

Lâm Thần hướng về sau tựa ở trên giường, Hình Tông Liên chỉ có thể bất đắc dĩ đem gối đầu đệm ở hẳn sau thắt lưng.

Như trương nhỏ lồng đồng chí ngay từ đầu nói, thu hình lại phi thường mơ hồ, đương phóng đại đến bệnh viện 27 tầng Tivi LCD lớn nhỏ, liền đã xuất hiện khó mà tính toán điểm rờ, từ đen trắng hình ảnh bên trong, chỉ có thể mơ hồ nhìn ra hiện trường hỗn loạn tung bừa.

Mà chất lượng như vậy hình ảnh thật ra đã trải qua Vương Triều xử lý, đồng thời tại ti thần Khang cùng hung thủ trên đầu, phân biệt xuất hiện hai cái màu sắc khác nhau mũi tên, miễn cưỡng ghi rõ hai người vị trí.

Ti thần Khang đi qua cầu, cùng nắm khí cầu mang mũ lưới trai nam nhân gặp thoáng qua, nam nhân chỉ là có chút nhắc đến cánh tay, tại chỗ lúc không nhìn thấy bất cứ dị thường nào, thẳng đến ti thần Khang dựa vào đánh dấu bài nằm nghiêng xuống tới.

“Từ 3 phút 10 giây đến 3 phân 30, lặp đi lặp lại phát ra một chút.” Lâm Thần nhìn một hồi, đối Vương Triều nói như vậy.

Hình tượng bắt đầu tuần hoàn phát hình ra, từ ti thần Khang che ngực, đến hẳn bị dòng người va chạm, cuối cùng tại đánh dấu bài bên cạnh ngã xuống toàn bộ quá trình...

Nhìn thấy cuối cùng, Vương Triều đã ăn không vô trước mặt bất cứ vật gì.

“A Thần...” Thiếu niên nhẹ giọng kêu.

“Ngừng.” Lâm Thần đột nhiên nói.

Vương Triều nhất thời không có kịp phản ứng, tạm dừng khóa theo chậm một chút, hình tượng bên trong, ti thần Khang đã ngã trên mặt đất.

“Lại phía trước một chút xíu.” Lâm Thần nói.

Màn hình TV rốt cục tạm dừng tại ti thần Khang đem ngược lại chưa ngược lại, thân hình dừng ở giữa không trung trong nháy mắt.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên liếc nhau, minh bạch lẫn nhau ý nghĩ.

“Màn này, thế nào?” Vương Triều thử thăm dò hỏi.

“Người không cảm thấy, ti thần Khang ngã xuống đất tư thế phi thường biến xoay sao?” Hình Tông Liên nói.

“A?”

Hình Tông Liên nói: “Hung thủ dùng bề rộng chừng 25cm hung khí đâm xuyên ti thần trái tim, trái tim nội bộ sức chịu nén cực lớn, khi hấn rút đao ra lưỡi đao trong nháy mắt, huyết dịch trong nháy mắt dâng trào, đại não chứa oxy lượng sẽ lập tức giảm xuống, hấn sẽ ở phi thường trong thời gian ngắn mất đi ý thức, đã trên cơ bản không tồn tại bất luận cái gì sống tiếp khả năng...”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Nói cách khác, hấn là trước khi chết dùng cận tồn ý chí lực tại bảo trì cái này phi thường biến xoay góc độ, đương nhiên người cũng có thể nói, đây là bởi vì nổi thống khổ của hấn tạo thành thân thể vắn vẹo, nhưng ta như cũ cho rằng, hấn sở dĩ có thể như vậy ngã xuống đất, là bởi vì hấn trước khi chết vô ý thức lại phi thường chấp nhất đang nhìn nhạc viên một nơi nào đó.”

“Chấp đầu người sở tại địa?” Vương Triều trong nháy mắt lĩnh ngộ, hấn cấp tốc điều ra nhạc viên địa đồ dán tại màn hình phía bên phải, dựa theo ti thần Khang ngã xuống lúc thị giác, cơ bản có thể xác định hấn đang nhìn nhạc viên phía tây địa phương.

“Ồ...” Vương Triều tại trên địa đồ tiêu xuất đại khái hình quạt khu vực, “Đu quay ngựa khu, Châu Âu cổ bảo, bánh kẹo nhạc viên...”

Người thiếu niên thờ một hơi thật dài, “Cái này cũng phải bao trùm mấy ngàn thước vuông khu vực.”

“Có hay không khác góc độ thu hình lại?” Lâm Thần hỏi, “Khi hấn tiến vào lạ lẫm khu vực, muốn lựa chọn lộ tuyến trước, có thể sẽ trước tiên tìm tìm mục tiêu chỗ, sau đó lại làm lựa chọn.”

Vương Triều theo lời điều chỉnh, quả nhiên, ở trước đó, ti thần Khang đã từng ngẩng đầu, nhìn về phía giống nhau phương hướng. “Cái góc độ này...”

“Hấn hấn là đang nhìn cái gì có độ cao đồ vật?” Hình Tòng Liên lẩm bẩm nói.

Lâm Thần trong đầu nhớ tới lúc ấy mình đứng tại giống nhau góc độ hình tượng, cuối cùng chợt hiểu ra nói: “Châu Âu cổ bảo.”

Vương Triều con mắt đều sáng lên: “Nói cách khác, ta chỉ cần sửa sang lại vụ án phát sinh lúc cổ bảo chung quanh có hay không bộ dạng khả nghi lưu lại nhân sĩ, liền có thể xác định ti thần Khang tới đây là tại cùng người chấp đầu, đồng thời chúng ta liền có thể tìm tới cái kia chấp đầu người?”

Lâm Thần nói: “Nếu như vị này khả nghi nhân sĩ lúc đến không có tham gia bất luận cái gì du ngoạn hạng mục, lúc rời đi vẫn được sắc vội vàng, thậm chí đặc địa đi hiện trường phát hiện án, thì càng có thể nói rõ vấn đề.”

“Yes sir!” Vương Triều kích động nói.

Hình Tòng Liên phui tay, đột nhiên cắt ngang bọn hấn trò chuyện.

“Minh bạch muốn làm gì liền cầm lấy người kinh giòn đùi gà bảo lui ra đi.” Hấn đối Vương Triều nói như vậy, “Nhớ kỹ về nhà tiếp tục tăng ca, nhưng không chỉ vị kia chấp đầu người, còn có ti thần Khang bản nhân dạo chơi công viên lộ tuyến, hung thủ dạo chơi công viên lộ tuyến cần xác định.”

Vương Triều vuốt vuốt lỗ tai, ngây ngốc nhìn xem màn hình TV, sau đó quay đầu nhìn ngoài cửa sổ mưa rào xối xả đêm tối, cuối cùng hỏi Hình Tòng Liên: “Lão đại, người để cho ta ta đi đâu?”

“Người hôm nay không trở về nhà sao?”

Vương Triều phi thường không thể tưởng tượng nổi: “Lão đại người đây coi như là qua sông đoạn cầu sao!”

“Uốn nắn người một chút a tiểu vương đồng chí, kêu người về nhà không gọi qua sông đoạn cầu, cái này gọi nhân từ, dù sao ta còn có trực người ra khỏi nhà tuyến hạng không có lựa chọn.”

“Chính là, trong nhà đã hơn nửa tháng không người ở a!” Vương Triều một mặt hoảng sợ.

“Người mỗi tháng cũng không phải không lãnh lương, ngại trong nhà bẩn, người có thể tùy tiện đi cái nào ở a.”

“Vậy còn người?”

Vương Triều vấn đề này lần nữa chính giữa Hình Tòng Liên ý muốn. Hình Tòng Liên đặc ý nói: “Bạn trai ta nằm viện này ta phải bồi đêm.”

Hắn nói, lại phi thường cảnh giác nhìn xem Vương Triều, “Tiểu vương đồng chí người dù thế nào cũng sẽ không phải muốn lưu lại, thứ nhất là bóng đèn, tiếp theo là hội trưởng lỗ kim a.”

Vương Triều lui về sau nửa bước, mỗi chữ mỗi câu nói với Hình Tòng Liên: “Lão đại, mặt của người có phải hay không ném ở trên máy bay, ta muốn hay không đi cho người kiểm về?”

“Tùy người a, chỉ cần rời đi phòng bệnh, người đi làm cái gì đều được.”

Vương Triều mặt đã đỏ bừng lên, thấy thế, Lâm Thần chỉ có thể mở miệng ngăn cản: “Thế này xác thực không tốt lắm...”

Hắn nói với Hình Tòng Liên.

Nghe nói như thế, Vương Triều trong nháy mắt ngửa đầu, dùng tiểu súng vật mới có thuần chân ánh mắt phi thường mong đợi nhìn xem hắn. Cùng lúc đó, Hình Tòng Liên chuyển cũng quá mức.

Lâm Thần nói: “Người cho hắn tìm tin được gia chính đi, đem trong nhà quét dọn một chút, hắn mới tốt trở về ở.”

Hình Tòng Liên trong nháy mắt cười ra tiếng, còn kém trên giường lăn lộn: “Tiểu vương đồng chí, ta cho người phái đặc lực nhất đi a, người bây giờ xuống lầu, ta cho người kêu lên thuê xe, đủ ý tứ đi.”

Vương Triều tức giận tới mức tiếp từ trên ghế salon đứng dậy, bắt đầu vui đầu thu thập túi sách.

“Thế nào?” Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên hỏi.

Hình Tòng Liên cười nói: “Không có việc gì không có việc gì! Chủ yếu là người bây giờ cái này đương gia làm chủ khí thế rất tốt, ta rất thích.”

Vương Triều ngay tại trên bàn chọn muốn ăn KFC, nghe nói như thế, hắn trừng Hình Tòng Liên một chút, trên bàn Hamburger cũng không cầm, trực tiếp khí thế hùng hổ mở ra cửa phòng bệnh.

“Gặp lại!” Người thiếu niên phản quang đứng tại cổng, tức giận nói với bọn hắn.

Quyển 5 Chương 207. Năm phù 44

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 207. Năm phù 44

Tác giả: Trường Nhị

Sáng ngày thứ hai tám điểm không tới, Vương Triều liền đến báo cáo.

Người thiếu niên ôm cần dọa bọn hắn nhảy một cái tâm tư, ngay cả cửa đều không có gõ, liền trực tiếp vận động chốt cửa xông vào. Nhưng trong môn phái tình cảnh thật ra không bằng tư tưởng của hắn bất như vậy.

Vương Triều làm tắc đồng dạng vào cửa lúc, Lâm Thần chính mở ra đèn ngủ, đang nhìn một bản chẳng phải thú vị tạp chí, hắn ngược mắt nhìn rón rén nhỏ đồng chí, phát hiện đối phương tại trước sofa hóa đá.

“Thế nào?” Lâm Thần nhẹ giọng hỏi.

Người thiếu niên giải trừ hóa đá, phi thường thất vọng chỉ chỉ bị mở ra ghế sofa giường.

Ghế sofa trên giường, Hình Tông Liên chính đóng điều chỉnh chăn mỏng, gối lên đầu cùng áo mà ngủ, hắn ngủ rất nặng, thậm chí ngay cả Vương Triều đẩy cửa vào đi động tĩnh đều không có đem hắn đánh thức.

Lâm Thần giải thích nói: “Hôm qua về sau lại đi cục cảnh sát làm thêm giờ, buổi sáng năm điểm mới trở về.”

Nghe được thanh âm của hắn, Vương Triều mới giải trừ hóa đá.

Người thiếu niên dẫn theo bữa sáng túi tại giường bệnh trước bàn ăn ngồi xuống, có chút muốn nói lại thôi, nhưng trong ánh mắt cười xấu xa là không giấu được: “A Thần ca ca ta không phải ý tứ này, lão đại thế mà ngủ ghế sofa?”

Lâm Thần buông xuống tạp chí, bắt đầu nghiên cứu hôm nay bữa sáng thức ăn ngoài, hỏi lại Vương Triều: “Có vấn đề gì không?”

Vương Triều vụng trộm tiến đến hắt bên tai, nhìn xem trên giường ngủ say một vị nào đó tiên sinh, hỏi như vậy hắt: “Hình đại tẩu có phải hay không có vấn đề gì A Thần ca ca ngươi lặng lẽ nói với ta?” Lâm Thần tinh táo đẩy ra duy nhất một lần đũa trúc, mở ra phụ cận tuyệt nhất từ nhớ phổ bán cháo cháo trứng muối thịt nạc cơm hộp, cuối cùng mới hồi đáp: “Hắt không có.”

Vương Triều cười hắc hắc nói: “Làm sao ngươi biết?”

Lâm Thần cũng không biết vị tiểu đồng chí này là lúc nào bắt đầu trở nên như thế Bát Quái, hắt nhấp một hớp cháo, chậm rãi nói:

“Vương Triều a...”

“Ài!”

“Ngươi hay là đừng hỏi nữa.”

“Tại sao vậy!”

“Sợ ngươi bị kích thích.” Lâm Thần nói, cũng vì Vương Triều mở chén cháo, phá hủy đôi đũa đưa tới.

Vương Triều giật mình hé miệng, mặt mũi tràn đầy ghét bỏ, một bộ hoài nghi nhân sinh mê mang gương mặt, cuối cùng chỉ có thể bắt đầu ngoan ngoãn húp cháo.

Đập vào mặt là bữa sáng cháo mùi thơm ngát, Lâm Thần nhẹ nhàng hít hà, luôn cảm thấy trong không khí hương vị không thích hợp. Hắt hướng Vương Triều nhìn lại, lúc này mới ý thức được thiếu niên còn mặc ngày hôm qua kiện đánh mấy cái miếng vá màu đen bằng khắc thiêu hủy cảm giác bông vải t, đồng thời thiếu niên toàn thân trên dưới lộ ra cỡ như có như không mùi khói.

Thế là Lâm Thần rất nghi hoặc hỏi: “Tối hôm qua ngươi chưa có về nhà ở?”

“A, không có a, ta tối hôm qua đi quán net.” Vương Triều thật cao hứng nói.

Lâm Thần nhú nhú mày: “Trong nhà không ai quét dọn sao?”

“Hắt là có đi, bất quá ta không có trở về nhìn, quán net lại có thể ăn cơm lại có thể đi ngủ còn có thể LoL, không tốt sao?” Vương Triều vừa nói, vừa từ bữa sáng trong túi lại lấy ra ba phần hương xốp giòn thịt bò bánh đến, “Mà lại ta đi cái kia quán net còn có phòng tắm, lợi hại đi.”

“Về sau đừng ngủ quán net, tốt xấu mở khách sạn cái gì.”

“A nha A Thần người không cần lo lắng, ta chủ yếu đi quán net nhìn video theo dõi đi, có thể mở mười thai cơ tử cùng một chỗ nhìn ồ, ruột già thoải mái.” Hấn nói, rất hưng phấn vỗ vỗ đùi, “Mà lại A Thần ca ca người nói không sai, xác thực có như vậy cái thần bí mũ áo nam!”

Lâm Thần ngẩng đầu hỏi: “Thần bí mũ áo nam là chuyện gì xảy ra?” “Có trong hồ sơ phát thời gian bên trong, có cái bộ dạng khả nghi thần bí mũ áo nam tại Hoàn Cảnh nhạc viên Châu Âu cổ bảo cảnh khu lưu lại, sau đó còn đi qua hiện trường phát hiện án cuối cùng vội vàng rời đi!”

Vương Triều cắn đũa liền nháy xuống giường, nói gió chính là mưa, cấp tốc đem máy tính cùng TV lại nối liền cùng nhau.

Lâm Thần cầm đũa, nhìn chăm chú lên trong máy truyền hình hình ảnh theo dõi.

Hoàn Cảnh nhạc viên Châu Âu cổ bảo bên ngoài trên ghế dài, xác thực xuất hiện một vị phảng phất tại chơi điện thoại di động kỳ quái nhân sĩ.

Người kia mặc vào kiện mũ áo, từ đầu tới đuôi đều cúi đầu, cũng không nhìn địa phương còn lại, phảng phất trên điện thoại di động nội dung thú vị tới cực điểm, bởi vậy từ đầu tới đuôi đều đắm chìm trong đó. Mà chờ đến ta nhất thời ở giữa điểm, vị kia mũ áo nam lại đột nhiên đứng lên, không chút do dự rời đi ghế dài.

Lâm Thần chú ý hạ phía dưới màn hình biểu hiện thời gian, vừa lúc là 10:15 phân, ti thần Khang bị đâm bỏ mình sau 8 phút.

Xem ra đây chính là thời gian ước định, Lâm Thần nghĩ như vậy đến.

Nhưng mà... Nên nói như thế nào này Lâm Thần nhìn qua Vương Triều trong miệng thần bí mũ áo nam rời đi thân ảnh, không cách nào giải thích nội tâm loại cảm giác này.

Mặc dù vụ án này nhìn qua xác thực giống như là ti thần Khang muốn tới nhạc viên vụng trộm cùng người nào gặp mặt, thật là khi bọn hắn tìm tới ủng hộ suy luận chứng cứ về sau, suy luận bản thân lại khiến người ta có loại không hiểu thấu hoang đường cảm giác.

Tại xã hội hiện đại có vô số loại phương thức có thể truyền lại tin tức, vì cái gì ti thần Khang nhất định phải lựa chọn nguyên thủy nhất chấp đầu hoạt động...

Gặp hẳn thời gian rất lâu không nói lời nào, Vương Triều bỗng nhiên mở miệng: “Làm sao vậy, A Thần ca ca?”

Lâm Thần cầm trước mặt chén cháo: “Cái này quá đơn giản.”

“A, chỗ nào đơn giản?” Vương Triều không rõ ràng cho lắm.

“Chúng ta tìm tới vị này người liên hệ quá trình, quá đơn giản chút.”

Vương Triều nói: “Chính là, chính là không có phân tích của người ngã xuống đất động tác gì gì đó, ta chính là nhìn vừa ý không nhất định có thể tìm tới cái này ‘Thần bí mũ áo nam a’ !”

Vương Triều rất cố chấp tại vì vị thần bí nhân kia sẽ lên tên hiệu công việc, Lâm Thần nhẹ gật đầu, hỏi lại: “Có người có hay không nghĩ tới, bọn hắn tại sao muốn lựa chọn loại này thần bí gián điệp thức chấp đầu thủ đoạn?”

“Bởi vì ti thân Khang tất cả truyền tin điện tử đều bị giám sát, điện thoại cũng tốt máy tính cũng tốt, cho nên hắn được đến tự mình gặp người này?”

“Nhưng vô luận như thế nào, bọn hắn nếu như ước định ở chỗ này gặp mặt, dù sao vẫn cần lần đầu tiên liên hệ, hẳn lần đầu tiên là làm sao liên hệ với vị này đây này?”

“Ờ?” Vương Triều nhất thời nói không ra lời, “Có đạo lý a.”

“Hai loại khả năng, thứ nhất, vị này người liên hệ sẽ là ti thân Khang người quen, bọn hắn từng mặt đối mặt trò chuyện cũng ước định ở chỗ này gặp mặt; thứ hai, hẳn trong nhận thức ở giữa người truyền lời, cùng vị này người liên hệ đáp lên quan hệ; thứ ba...”

“Loại thứ ba khả năng chứ?”

“Loại thứ ba có thể là, hẳn không đi qua bất luận kẻ nào trực tiếp gọi qua điện thoại cho vị này, song phương ước định ở chỗ này gặp mặt.”

Đúng lúc này, Hình Tông Liên thanh âm vang lên: “Khả năng thứ nhất tính hầu như không tồn tại, Hoàn Cảnh nhạc viên lại có giám sát lại muốn mua phiếu, nếu như là người quen tìm cái gì đường nhỏ hẻm nhỏ không có giám sát địa phương gặp mặt không tốt, không phải tới đây, cũng không phải yêu đương.”

Lâm Thần quay đầu, chỉ gặp Hình Tông Liên đã từ ghế sofa trên giường bò lên, nửa mê nửa tỉnh lột đem mặt.

Hình Tông Liên mắt nhìn màn hình, vừa nói, vừa xông Vương Triều ngoắc ngón tay. Đại khái là vừa mới nói Hình Tông Liên nói xấu, cho

nên lần này Vương Triều lần này phi thường chân chó đem đồ ăn dâng lên.

“Làm sao ngủ không nhiều một lát?” Lâm Thần hỏi.

“Đợi chút nữa còn muốn đi tuần thụ chế được, hẹn chín giờ rưỡi.”

Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần vừa muốn mở miệng, liền nghe Hình Tông Liên nói bổ sung: “Người hôm nay mười một giờ có toàn thân kiểm tra, ngoan ngoan ở tại bệnh viện.”

“Không có việc gì, toàn thân kiểm tra ta một người cũng được, không cần phải gấp gấp trở về.” Lâm Thần nói.

Vương Triều cắt ngang bọn hắn: “Cũng không nhất định không phải yêu đương a...” Hắn nói, “Dù sao thời đại mở ra nha, thần bí mũ áo nam có thể là ti thân Khang bí mật tình nhân đâu!”

Lâm Thần bất đắc dĩ nhìn người thiếu niên một chút: “Người không phải nói vị này thần bí mũ áo nam cuối cùng từng tới ti thân Khang bị giết hiện trường sao?”

“Đúng a!”

“Đem hiện trường video điều ra tới.”

Vương Triều nhẹ gật đầu, vị kia đến hiện trường lúc, cảnh sát và thiên đường bảo an đã đến, cảnh giới tuyến đã kéo, phần lớn người bày đều ở vòng ngoài xem.

Vị kia Vương Triều trong miệng thần bí mũ áo nam cũng xác thực từng tới cảnh giới tuyến bên ngoài, nhưng hắn chỉ ở hiện trường chờ đợi rất ngắn một đoạn thời gian, xác nhận tình trạng sau liền rời đi.

“Có cảm giác gì?” Lâm Thần hỏi Vương Triều.

“Ngạch... Ta cũng không nói lên được.” Vương Triều trả lời.

“Nếu như là người yêu, một bên chết vong, một phương khác thế mà chỉ giữ vững...” Lâm Thần đến vị kia mũ áo đầy ước chừng nhìn thấy ti thân Khang thì thể đến rời đi giây số, tiếp tục nói “Chỉ giữ vững 10 giây không đến dừng lại cùng chấn kinh thời gian, ngôn ngữ tay chân không có đã từng che miệng một loại bi thương trạng thái, cái này hợp lý sao?”

“Ài...” Vương Triều lần nữa xoắn xuýt, “Vậy ta tìm tới người này xác định là ti thân Khang người muốn gặp sao, vì cái gì ti thân Khang tiến sĩ đến chết đều có chấp niệm, mà vị này lại tùy tiện liền rời đi đây?”

“Chúc mừng người tiểu vương đồng chí, rất cực phát hiện vấn đề a!”
Hình Tông Liên cười nói, “Đồng thời người tìm ra video không chỉ có phản ứng ra vị này người liên hệ sĩ không nhiều quan tâm ti thần Khang chết sống, mà lại vị này người liên hệ sĩ cũng không phải chuyên nghiệp như vậy a.”

“Lão đại, người nói không chuyên nghiệp là có ý gì a?”

“Ý là, có thể bị giám sát đập tới gián điệp tình báo hoạt động đều gọi không chuyên nghiệp.” Hình Tông Liên cắn miệng thịt bò bánh, hỏi: “Có đập tới hấn ngay mặt sao?”

“Hấn đi đường một mực cúi đầu, còn có mũ áo che chắn, cho nên không có đập tới qua, cái này chuyên nghiệp tính coi như có thể chứ?”

Hình Tông Liên đối với cái này từ chối cho ý kiến: “Là nhạc viên giám sát quá kém đi, ngài không có đụng phải có thể toàn bộ hành trình tránh né màn hình giám sát cao thủ?”

Vương Triều bị chấn e rằng nói lấy đối: “Kia ti thần Khang làm gì thần thần bí bí đến nhạc viên gặp cái này không chuyên nghiệp nhân sĩ a, còn vì này mất mạng!”

“Vậy sẽ phải từ người A Thần ca ca nói lên hai, ba loại khả năng cắt vào điều tra, trước loại bỏ một lần ti thần Khang gần đây thông tin ghi chép, xem hấn phải chẳng thông qua cái gì chưa hề thông qua qua điện thoại, không có kết quả lại mở rộng một chút lục soát phạm vi, xem hấn có hay không sử dụng qua điện thoại công cộng loại hình...”

“Ta hiểu được!” Vương Triều nhiệt huyết xông lên đầu hô xong, liền lại thấp xuống, “Nếu như dùng điện thoại công cộng đây chẳng phải là mò kim đáy biển sao, đơn giản cần phân tích ti thần Khang mỗi ngày hành tung mới có thể có ra kết luận a.”

“Cho nên ý của ta là hạng mục này tra được không có quá tiến nhanh giương liền có thể kết thúc, bởi vì, nếu như ti thần Khang bị hại bỏ mình, như vậy tại kia ba loại khả năng bên trong, người cảm thấy loại kia lớn nhất chứ?”

“Loại thứ hai, khả năng tồn tại người trung gian, người trung gian để lộ bí mật, dẫn đến ti thần Khang bị đâm bỏ mình.” Vương Triều trả lời.

“Lâm cố vấn cảm thấy thế nào?” Hình Tông Liên quay đầu hỏi hấn.

“Cũng không hoàn toàn đối.”

“Ồ?”

“Cùng nói ra hiện người tiết lộ bí mật, không bằng nói khả năng này bản thân liền là một lần trung thành khảo thí.” Lâm Thần nhìn xem âm đạm màn hình TV, “Hung thủ có thể tính toán ra ti nhân Khang hôm qua hành động lộ tuyến, chuẩn xác chặn đường hấn, đồng thời chuẩn bị đầy đủ đem một đao mất mạng, cuối cùng thuận lợi đào thoát, ở trong đó không có chuẩn bị đầy đủ là làm không được. Mà vị kia cái gọi là chấp đầu người, liền rất có thể chỉ là cái mồi, có người đào cái hố, trong hố thả mê người mồi, ti nhân Khang không nghi ngờ gì nhảy vào, cuối cùng bị trong hố lưỡi dao đâm xuyên.”

Lâm Thần thanh âm càng ngày càng lạnh.

Vương Triều hít sâu một hơi.

Hình Tông Liên dùng ngón tay trở nhẹ nhàng xẹt qua yết hầu, lộ ra phi thường thận trọng mà cảnh giác thần sắc.

Quyển 5 Chương 208. Năm phù 45

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 208. Năm phù 45

Tác giả: Trường Nhị

Nếu như ti thân Khang bị giết, như vậy hẳn nhất định làm hoặc là chuẩn bị làm cái gì vượt qua hung thủ ranh giới cuối cùng sự tình. Đầu năm nay đương nhiên cũng có ta nhìn người không vừa mắt cho nên muốn giết người biến thái sát nhân cuồng tồn tại, nhưng hiển nhiên loại này cực đoan ví dụ cũng không thích hợp với ti thân Khang tiến sĩ bị giết một án, hẳn là bị trăm phương ngàn kế âm mưu giết chết, bọn hắn đều rất xác định.

Nhưng xác định điểm này cũng không đại biểu bọn hắn liền có thể phá án, đây chỉ là một phương hướng, bọn hắn vẫn cần điều tra rõ ràng hung thủ là ai, mà ti thân Khang đến tột cùng lại bởi vì cái gì cụ thể sự kiện bị giết.

Hình Tông Liên mang theo Vương Triều xuất phát đi tuần thụ chế được tổng bộ tìm kiếm ti thân Khang khi còn sống dấu vết để lại, Lâm Thần thì một người ở tại bệnh viện, Văn phòng là người muốn giấu ở bí mật cũng không làm nên chuyện gì địa phương, người một chút xíu tiểu động tác, cảm xúc biến hóa đều sẽ bị người phát hiện, nhớ kỹ, cùng âm thầm đàm luận, đó cũng không phải nhất định là xấu sự tình, xã hội kết giao chính là như vậy.

Tuần thụ chế được nhân viên công tác rất sớm đã đã chuẩn bị xong nước trà.

Hình Tông Liên một người tại phòng khách ngồi xuống, nghe thấy đối phương phi thường lễ phép khách khí biểu thị, nếu như cần đem trà xanh đổi thành cà phê hoặc là bất luận cái gì khẩu vị đồ uống cũng đều có thể.

Hắn không có biểu hiện được rất nóng lòng muốn tra án đáng vẻ, ngược lại cười hỏi đối phương có phải hay không còn cung cấp rượu đơn.

Vị kia mặc đồ công sở nữ nhân viên mặt bỗng nhiên đỏ lên, đúng lúc này, văn phòng đại môn lần nữa bị đẩy ra, nữ nhân viên đột nhiên nghiêm, trong nháy mắt biến trở về ban đầu chức nghiệp hóa sáo lộ bộ dáng.

Nghe thấy giẫm nhập văn phòng sắc bén giày cao gót thanh âm, Hình Tông Liên đại khái liền có thể đoán được, người tới tất nhiên là vị khó chơi lãnh ngạo nữ sĩ, hấn nhấp một hộp trước mặt trà, đối diện trước nữ nhân viên nói: “Trà xanh là được rồi.” Sau đó mới chuyển hướng sau lưng nhìn lại.

Lạnh thấu xương nước hoa, cao cao co lại tóc đen, 10cm trở lên giày cao gót còn có đen tuyền đồ công sở, chạm mặt tới vị nữ sĩ này so với trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ.

Hôm qua vụ án phát sinh về sau, đã có trong cục nhân viên cảnh sát đến tuần thụ tiến hành qua một vòng điều tra, hai người kia trở về liền cùng Hình Tông Liên nói, bộ phận PR cái kia gọi Trương Mẫn nữ quản lý đặc biệt...

Bọn hấn nói xong “Đặc biệt” về sau liền muốn không ra bất kỳ từ ngữ để hình dung, Hình Tông Liên hiện tại có thể thay hai vị này bổ sung thiếu thốn hình dung từ.

Tuần thụ chế được bộ phận PR Trương quản lý, đặc biệt giống dây chuyền sản xuất bên trên tinh chuẩn công nghiệp chế phẩm, đặc biệt cẩn thận tỉ mỉ cùng... Đặc biệt cường hấn...

Hình Tông Liên đứng dậy, cùng đối phương nắm tay.

“Hình đội trưởng ngài tốt, cùng ngài cùng đi đưa bé kia chờ ở đại sảnh liền có thể sao?” Trương quản lý câu nói đầu tiên, chính là hỏi như thế.

Hình Tông Liên thềm than tuần thụ chế được điều tra công việc làm được thật tốt, hấn cùng Vương Triều là tuần tự vào cửa, đối phương thế mà còn có thể biết Vương Triều là cùng hấn cùng đi. Hấn thở dài, nửa thật nửa giả hồi đáp: “Đúng đấy, nàng dâu thân thể không tốt, hài tử không ai mang, đành phải theo ta lên ban.”

Trương quản lý cũng không dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hấn, chỉ là phi thường sắc bén trực tiếp vạch trong đó vấn đề: “Ngài nhìn qua còn chưa tới có thể làm học sinh cấp ba phụ thân niên kỷ.”

“Chủ yếu là ta ngày thường mặt non.” Hình Tông Liên trả lời.

Người bình thường nghe thấy loại này rõ ràng qua loa tắc trách trả lời đại khái đều sẽ bị ghen phải nói không đi xuống, có Trương quản lý nhất định phải đem lời nói thấu: “Nếu như ngài là mang theo bí mật gì nhân viên đến đây điều tra tuần thụ chế dục, thật ra rất không cần phải thế này, công ty của chúng ta hết thầy đều hướng cảnh sát rộng mở.” Nàng nói, lại dừng lại, “Đương nhiên, ngoại trừ một chút liên quan đến thương nghiệp cơ mật nội dung, ngài cần mang theo pháp viện lệnh kiểm soát đến xem.”

“Cái nào phiền toái như vậy?” Hình Tông Liên đề cao âm lượng, “Tuần thụ chế dục hàng năm vì thị chúng ta nạp nhiều như vậy thuế, cấp trên đều cho ta giao xuống, khiến ngàn vạn không thể quá khó xử nộp thuế nhà giàu, đây chính là thông lệ điều tra, ngài không cần quá để ý.”

Trương quản lý lạnh lùng ôm cánh tay cũng nhếch miệng.

“Vậy xin hỏi Hình đội trưởng người chuẩn bị làm sao điều tra?”

“Ta nghĩ đi trước ti thân Khang tiến sĩ văn phòng nhìn xem, thư ký tiểu thư có đây không, mời nàng cùng đi liền tốt.” Hình Tông Liên nghĩ nghĩ, còn nói, “Còn phải xin ngài phối hợp, cùng văn phòng các đồng chí nói một chút, khiến phối hợp điều tra, ta cũng không chừng thấy cái gì manh mối, tìm ai hỏi hai câu...”

“Xin ngài yên tâm, tuần thụ chế dục nhất định phối hợp điều tra.”

Trương quản lý chắc chắn đạo, nghiêng người làm cái mời động tác. Hình Tông Liên méo một chút đầu, cười nói: “Vậy làm phiền Trương quản lý dẫn đường rồi?”

Chỉ là cùng bộ phận PR người phụ trách người tới ta đi nói hai câu nói, Hình Tông Liên đã bắt đầu tưởng niệm Lâm Thần. Không có Lâm Thần ở bên người, tra án lúc gặp được những này khó làm nhân sĩ chỉ có thể chính hấn giải quyết.

Hình Tông Liên hành tẩu ở văn phòng khu vực hành lang, nghe trong không khí như ẩn như hiện trừ độc mùi nước thuốc đạo, trạng làm lơ dăng mở miệng: “Tuần thụ chế dục gần nhất ra sự tình có nhiều a, trước đó còn có cái nhân viên tại Vĩnh Xuyên bắt cóc bác sĩ, bị đánh chết a...”

Trương quản lý đột nhiên dừng bước, Hình Tông Liên kém chút đụng vào.

“Hình đội trưởng, có lời gì xin ngài nói thẳng, đừng quanh co lòng vòng.” Trương quản lý quay người, lãnh ngạo nói.

“Ai ai, ta chính là thuận miệng nói, đừng kích động, đối thân thể không tốt.”

“Làm tuần thụ người, ta làm sao có thể không kích động. Hình đội trưởng lời nói bên trong chẳng lẽ không phải ám chỉ công ty của chúng ta tại thúc đẩy tân dược đưa ra thị trường quá trình bên trong tồn tại tấm màn đen, thậm chí ác ý tập kích thực phẩm dược phẩm giám sát cục quản lý giám khảo chuyên gia sao? Nhưng ngài chẳng lẽ không có nghĩ qua, chuyện này đối với công ty của ta ác liệt ảnh hưởng lớn hơn ích lợi sao, chúng ta có cần gì phải dùng loại phương thức này đến bôi đen chúng ta mới đưa ra thị trường dược vật? Hơi không cẩn thận, nên trồng thuốc vật vĩnh cửu bị cấm, mười mấy ức Mĩ kim giai đoạn trước đầu nhập lập tức sẽ đánh nước phiêu.”

“Có đạo lý a...” Hình Tòng Liên sờ lên cái cằm, “Bất quá bây giờ, các người cái kia tân dược, kêu cái gì ‘Luân’... Không phải đã hạch chuẩn thượng thị sao, ảnh hưởng nhìn qua cũng không lớn a.”

“Nord luân.” Trương quản lý trực tiếp nói, ” ngài vừa rồi nói chuyện bên trong tràn ngập trào phúng, ta có thể cảm nhận được ngài đối với chúng ta tồn tại thành kiến.”

Tại Hình Tòng Liên trong ấn tượng, phụ trách bộ phận PR đều là vừa mềm lại dễ nói chuyện, tuần thụ chế dược khẩu vị cũng thật đặc biệt, tìm như thế cái cường thế người phụ trách.

“Cũng không thể nói thành kiến đi, người nhìn, vì một cái thuốc, công ty của các người cái này đều đã chết mấy người, đừng nói ta là chuyên môn phá án cảnh sát, chính là dân chúng bình thường đều sẽ hoài nghi sao?”

“Như ngài đối công ty của ta dược vật sinh ra hoài nghi, ngài có thể xin quốc gia thực phẩm dược phẩm giám sát quản lý tổng cục tham gia điều tra...”

“Ta còn thực sự tạm thời không có gì hoài nghi!” Hình Tòng Liên cắt ngang nàng, “Hóa học y học cái đồ chơi này ta đầu đầu nhất, người cũng đừng làm cho ta tra những cái kia. Ý của ta là, ngài ở chỗ này công việc lâu như vậy, có thể nói tới vào tay mắt thông thiên đi, liền

thật không có phát hiện cái gì chỗ dị thường? Nhất là ti thân Khang tiến sĩ nơi đó...”

Nữ quản lý lập tức liền cần mở miệng, Hình Tòng Liên lại lần nữa cắt ngang nàng, ngữ điệu trầm xuống, nghiêm túc nói: “Người suy nghĩ kỹ một chút, trả lời quá nhanh sẽ cho người cảm thấy công thức hoá.”

Nói xong, hắn trực tiếp hướng bộ nghiên cứu cửa lớn trong văn phòng đi đến, không tiếp tục cùng vị kia Trương quản lý nhiều lời bất luận cái gì nói.

Khi hắn đi vào văn phòng lúc, nói ít có hơn mười đạo ánh mắt quét về phía hắn. Hình Tòng Liên mỉm cười nhìn lại xó xĩnh bên trong nhìn qua nhất thận trọng một ánh mắt, đối phương rất mau đem ánh mắt rút lui mở, hắn ghi lại tầm kia bàn làm việc vị trí về sau, đi tới ti thân Khang tiên sinh cửa phòng làm việc trước.

Trên cửa còn mang theo “Ti thân Khang” hàng hiệu, cạnh cửa dán cục cảnh sát giấy niêm phong.

Trên thực tế trương này giấy niêm phong cũng không rất phù hợp quy định, nhưng ở hôm qua giám chứng khoa nhân viên cảnh sát tới đây làm lấy chứng công việc trước, Hình Tòng Liên cố ý để ý. Hắn dặn dò chúng nhân viên cảnh sát tại làm xong lấy chứng công việc sau không nên động bên trong bất kỳ vật gì, đem tất cả vật phẩm bày ra tại tại chỗ sau võ xuống hiện trường ảnh chụp, dán lên giấy niêm phong rút khỏi là đủ.

Hắn một thanh kéo xuống giấy niêm phong, đi vào văn phòng, đóng cửa lại. Giấy niêm phong không có từng bị người gỡ xuống vết tích, văn phòng cũng không giống bị người trộm chui vào qua. Điều này nói rõ, ti thân Khang trong văn phòng khả năng đã không tồn tại bất luận cái gì hung thủ để ý manh mối trọng yếu, Hình Tòng Liên có chút thất vọng. Hắn đeo lên găng tay, tại ti thân Khang trên ghế làm việc ngồi xuống.

Bàn làm việc cũng chính là như thế, Lâm Thần ở đây đại khái sẽ làm ra một chút liên quan tới nhân vật tính cách đánh giá. Trên thực tế, lấy Lâm Thần loại này không chịu ngồi yên cá tính, hiện tại rất có thể nằm tại trên giường bệnh nhìn hôm qua giám chứng khoa nhân viên cảnh sát võ xuống văn phòng ảnh chụp...

Quả nhiên, hắn vừa nghĩ đến nơi này, Lâm Thần thanh âm ngay tại hắn vang lên bên tai: “Ti thần Khang là thuận tay trái.”

“Không phải đã nói an tâm kiểm tra sức khoẻ sao?” Hình Tông Liên bên cạnh hỏi, vừa đảo qua cả trương bàn làm việc bố cục. Trên bàn là một trương ti thần Khang ngay tại công việc lúc ảnh chụp, tiến sĩ tiên sinh đúng là tay trái cầm bút. Mặt bàn ánh đèn cũng tốt, một chút vật phẩm trọng yếu bày ra cũng tốt đều đầy đủ nói rõ điểm ấy, cuối cùng, hắn ánh mắt rơi vào ti thần Khang tiên sinh bàn phím cái khác con chuột bên trên.

“Một cái thuận tay trái con chuột đặt ở bên tay phải, hợp lý sao?” Hắn hỏi.

“Đương nhiên không.” Lâm Thần nói.

Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có thể nói rõ tại ti thần Khang một lần cuối cùng sử dụng máy tính về sau, có vị phải phiết từ động đậy hắn máy tính.

Liên tưởng đến ti thần Khang bị người thiết kế sát hại, Hình Tông Liên hỏi: “Người nói tuần thụ chế được người là xóa qua hắn trong máy vi tính tài liệu trọng yếu này hay là chạy tới kiểm tra ti tiên sinh đến tột cùng có hay không đem công ty cơ mật ‘Lén qua’ ra ngoài?”

“Mặc kệ như thế nào, đều phải tra xét mới biết được. Hi vọng giám chứng khoa có thu thập qua con chuột bên trên vân tay.” Lâm Thần thanh âm xuyên thấu qua tai nghe truyền ra, để cho người ta cảm thấy lòng ngứa ngáy. Hình Tông Liên cảm thấy từ khi hắn cùng Lâm Thần yêu đương về sau, sinh hoạt vui vẻ chỉ số càng ngày càng tăng.

“Đương nhiên thu thập qua...” Hình Tông Liên vừa muốn mở miệng, lại bị tai nghe kên một tiếng ho nhẹ cắt ngang.

“Lão đại, tuần thụ hai cái hộ vệ áo đen hiện tại đang ngồi ở ta mười mét có hơn địa phương giám thị ta, người cũng không cần yêu đương được không, người nói bọn hắn có thể hay không đối ta làm cái gì a?”

Hình Tông Liên lúc này mới nhớ tới Vương Triều còn tại trong kên nói chuyện, nghĩ đến người thiếu niên hiện tại đại khái chính uốn tại đại sảnh ghế sofa bên trong chơi game, hắn liền giận không chỗ phát tiết: “Người nhìn qua giống như là đáng giá người ta đối người

làm cái gì sao, ta cần tra ti thân Khang máy vi tính sử dụng ghi chép...”

“Chính là ta bây giờ tại bị giám thị bên trong a.”

“Bớt nói nhảm.”

Vương Triều kéo dài điệu: “Đầu tiên, mời bật máy tính lên.”

Nghe vậy, Hình Tòng Liên xoay người chuẩn bị khởi động máy, văn phòng đại môn bị đẩy ra, Trương quản lý mang theo ti thân Khang tiến sĩ thư ký tiểu thư đi đến, sắc bén nói: “Hình đội trưởng, ngài đang làm cái gì?”

“Buộc giầy giày.” Hình Tòng Liên trả lời.

“Ta còn tưởng rằng ngài là cần vụ trông xem xét công ty của chúng ta quan trọng nhân viên developer văn phòng máy tính đấy” Trương quản lý châm chọc nói, ” máy vi tính này thuộc về tài sản công ty, chủ nhân của hần từng là bản công ty cao cấp nhất nghiên cứu phát minh nhân viên, trừ phi ngài xác nhận trong đó có cùng ti thân Khang tiến sĩ bị giết có mật thiết liên hệ chứng cứ hoặc là manh mối, thu hoạch được pháp viện điều tra cho phép sau mới có thể...”

Hình Tòng Liên cười gờ tay lên: “Không có không có...”

Nhưng mà, máy tính khởi động máy thanh âm nhắc nhở hay là bán hần.

Màn hình đột nhiên sáng lên, Hình Tòng Liên mắt nhìn chủ giao diện, hi vọng duy nhất là Vương Triều tốc độ tay đầy đủ nhanh Trương Mẫn giẫm lên giày cao gót, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai lao đến, Hình Tòng Liên đành phải làm bộ đứng dậy động tác quá lớn, đem con chuột đưa xuống đất. Tại thời điểm này, Trương Mẫn lấy gần như không có khả năng tốc độ đem con chuột tóm lấy, nữ nhân ánh mắt lạnh lẽo.

Hình Tòng Liên lui nửa bước, tràn ngập áy náy nói: “Thật ngại quá, cho ngài làm loạn thêm.”

Lời tuy nói như vậy, có trên mặt hần không có nửa điểm áy náy biểu lộ. Nữ quản lý xoay người nhặt lên con chuột, Hình Tòng Liên trong tai nghe truyền ra Vương Triều “Giải quyết, nhưng lão đại người diễn kỹ quá kém” lời bình.

Máy tính bị lẩn nửa đóng lại, Hình Tòng Liên bắt đầu như không có việc gì trong phòng làm việc bắt đầu đi loanh quanh. Hần mang theo găng tay, ngón tay đảo qua ti thân Khang giá sách.

Trương quản lý còn tại cùng hấn cường điệu: “Hình đội trưởng, quốc gia cho chúng ta người đóng thuế tiếp nhận công bằng công chính điều tra quyền lực, công ty của ta mở ra cho ngài ti thân Khang tiên sinh văn phòng, cũng đủ để cho thấy thành ý của chúng ta.”

Hình Tòng Liên quay người, hỏi vị kia một mực tại bên cạnh đứng im nữ thư ký: “Các người Trương quản lý vì cái gì khẩn trương như vậy? Người cấp trên trong máy vi tính có cái gì đặc biệt vật kỳ quái sao?”

Nữ thư ký dùng ngón tay xoa xoa góc áo, muốn nói lại thôi.

Hình Tòng Liên đem ánh mắt dời về phía Trương Mẫn: “Trương quản lý, đây là cho chúng ta cảnh sát ra nan đề nha.”

“Có lời gì người liền nói, cảnh sát tiên sinh tra hỏi người đấy”

Trương Mẫn nghiêm túc nói.

“Không có, Trương quản lý rất khẩn trương là bởi vì Boss trong máy vi tính xác thực có một ít công ty cơ mật. Trên cơ bản bộ nghiên cứu cửa cùng y học bộ môn tất cả vật liệu, đều sẽ đến Boss nơi này tập hợp, thật không phải là chúng ta không cho ngài nhìn.”

“Lý giải.” Hình Tòng Liên nói, “Người nơi đó quan lại thân Khang tiên sinh nhật trình bản một loại đồ vật sao, ta muốn thấy nhìn.”

“Có.” Thư ký bạch bạch bạch đi ra ngoài lại rất mau vào tới.

Trương Mẫn ôm cánh tay đứng nghiêm một bên, giám sát bọn hấn nói chuyện.

Hình Tòng Liên lật nhìn nhật trình bản, quả nhiên, hôm qua ti thân Khang nhật trình bên trong nguyên bản xếp đầy hội nghị, lại đột nhiên bị đòn khiêng rơi, đổi thành nghỉ ngơi.

“Boss là đột nhiên đưa ra cần nghỉ giả. Không sai biệt lắm là khuya ngày hôm trước hơn bảy điểm, hấn đột nhiên gọi điện thoại cho ta bảo ngày mai nhật trình toàn bộ thoái thác, hấn lại bị cảm, cần nghỉ giả.”

“Hấn đưa ra xin phép nghỉ cùng ngày đến trải qua ban sao? Có cái gì tình huống dị thường phát sinh?”

“Boss ngày đó có tới làm, cần nói dị thường... Giống như cũng không có gì a...” Thư ký tiểu thư lâm vào trầm tư, “Ngoại trừ hấn rời đi phải chậm một chút bên ngoài, không có gì đặc biệt.”

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, đột nhiên hỏi: “Nhìn các người Trương quản lý khẩn trương như vậy máy vi tính bộ dáng, ti thân Khang tiên

sinh văn phòng hẳn là người không phận sự miễn vào à?”

“Đúng vậy, nếu như Boss không ở đây, chúng ta cũng không thể vào đi, cổng còn có camera giám sát, xác thực trong này dính đến thương nghiệp cơ mật nhiều lắm.”

“Minh bạch.” Hình Tòng Liên thu hồi nhật trình bản, hỏi, “Bản này ta có thể mang đi sao?” Hấn nói đem laptop đưa cho Trương Mẫn,

“Trương quản lý phải chẳng cần kiểm tra một lần, nhìn bên trong có hay không liên quan đến quý công ty thương nghiệp cơ mật?”

Trương Mẫn lắc đầu, đem nó đưa trở về, nói: “Không cần, công ty của ta còn không có như thế nhận không ra người.”

Hình Tòng Liên đem laptop thu nhập túi, thuận văn phòng lại dạo qua một vòng. Hấn đột nhiên ở trên bàn làm việc sách nhỏ lập trước dừng lại, dùng tay một nhóm, một bản vẽ có tuần thụ chế được logo trang rời laptop thuận đổ ra.

Hấn dùng ngón tay đề lại laptop, hỏi thư ký tiểu thư: “Bản bút ký này vốn là các người Boss chuyên dụng sao, ta nhìn cùng người vờ phong bì đồng dạng.”

Thư ký tiểu thư bu lại, nói: “Đúng vậy, đây đều là công ty thống nhất phối phát.”

Hình Tòng Liên nhìn xem Trương quản lý, đem vờ tiện tay lật ra một lần, mắt nhìn bên trong trang tiểu nữ hài ảnh chụp, bất động thanh sắc đem nó đăm trở về.

Hấn lại tượng trưng nhìn chung quanh mấy lần văn phòng, cuối cùng cười đối trong văn phòng hai người nói: “Ta xem xong.”

“Hình đội trưởng hiệu suất quả nhiên rất cao.”

“Đâu có đâu có, đều nói là làm theo thông lệ, chỉ là Trương quản lý một mực không yên lòng mà thôi.” Hấn nói đi tới cửa, “Ti tiên sinh quyển sổ kia bản ngã rất có hứng thú, bên trong nội dung nếu như Trương tổng cảm thấy không tiện ta có thể không cầm, nhưng xác ngoài có thể mang đi sao?”

...

Lâm Thần ngồi tại trên giường bệnh, nghe thấy Hình Tòng Liên lời nói này, phi thường ngoài ý muốn.

“Phát hiện cái gì rồi?” Hấn hỏi.

Hình Tòng Liên qua một đoạn thời gian, tựa hồ đi tới không người khu vực, lúc này mới trả lời: “Nữ nhân kia rất lợi hại a.”

“Lão đại, người không thể bởi vì chính mình làm đồng tính luyến ái liền sợ nữ chúng a!” Vương Triều nói như vậy.

Sau đó Lâm Thần chỉ nghe thấy thông lệ ăn hoa hồng da cùng ngao tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo là cửa xe mở ra quan bế thanh âm. Hắc bình tĩnh xé mở trong tay nho da, chờ đợi hai người kết thúc chiến tranh.

Cuối cùng, Hình Tòng Liên thanh âm vang lên: “Người xin chào bộ phận PR quản lý so người Trương Long ca ca còn có thể đánh sao?” “Lợi hại như vậy?”

Lâm Thần cũng không biết phách lối Trương Long đồng chí khi nào trở thành có thể đánh cọc tiêu, có điều Hình Tòng Liên bổ sung một câu: “Tiểu tử kia nhưng thật ra là cái sợ trứng.”

“Ta không quá lý giải.” Lâm Thần nói.

“Vị kia Trương quản lý phản ứng quá nhanh nhẹn, từ thân hình của nàng cùng thần thái đều cho thấy, đó là cái người luyện võ.” Hình Tòng Liên nói.

“Lão đại người hoài nghi, cái này nữ nhân đáng sợ chính là giết chết ti thân Khang tiến sĩ hung thủ?”

“Ta cũng không có nói như vậy, bắt quá ta nhớ kỹ, cỡ lớn chế dục công ty đều sẽ sắp đặt toàn cầu Bộ an ninh cửa, Vương Triều...”

Hình Tòng Liên lời còn chưa dứt, Vương Triều liền nói: “Trương Mẫn, 2001-2016 các đời tuần thụ chế dục Bộ an ninh cửa viên chức, Phó chủ quản, chủ quản...”

“Cho nên đây là chuyên môn tìm Bộ an ninh cửa lão đại tới đối phó cảnh sát chúng ta nha, làm quan hệ xã hội làm sao toàn như thế bất an tại bản chức công việc.” Hình Tòng Liên cười nói, “Tuần thụ chế dục đến cùng đang sợ cái gì đấy..”

“Lão đại người có thể đừng cười phải như thế âm trầm à.”

“Ti thân Khang máy tính có thể vào sao?”

“Ta vừa thiết lập tự động khởi động máy, hiện tại đã tự động mở ra đi.” Vương Triều dừng một chút, có chút khiếp đảm địa đạo, “Lão đại, người nói cần tra cái gì?”

“Chỉ tra máy vi tính này sử dụng ghi chép, tại ti thân Khang tử vong trước ba đến trong năm ngày, có cái gì dị thường buru kiện cùng bên ngoài tiếp thiết bị sử dụng ghi chép?”

“Ai u lão đại người sẽ dùng bên ngoài tiếp thiết bị cái từ này thật không dễ dàng a!” Vương Triều lần nữa tìm đường chết giấu cọt nói. Lâm Thần đem lột tốt nho nhét vào miệng bên trong, tại Vương Triều bị đánh trước đó cứu được người thiếu niên một mạng: “Có cái gì phát hiện sao?” Hấn hỏi.

“Không có.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tòng Liên tay hay là

“Lão đại, không có bất kỳ cái gì dị thường bưu kiện cùng bên ngoài tiếp thiết bị sử dụng ghi chép.” Vương Triều nói.

Lâm Thần phi thường ngoài ý muốn, mặc dù bọn hấn lúc trước ai cũng không có nói qua, nhưng trong lòng mỗi người đều đang suy đoán, ti thản Khang sở dĩ bị giết, rất có thể là bởi vì hấn đánh cắp công ty tài liệu tương quan sau chuẩn bị giao cho nào đó phương nhân sĩ liên quan, dù sao trong phim ảnh luôn luôn diễn như vậy. Nhưng bây giờ, ti thản Khang thế mà không có lợi dụng phòng làm việc của mình máy tính đánh cắp qua bất luận cái gì tư liệu, để cho người ta trong lúc nhất thời lý giải không được.

Tần số truyền tin bên trong lâm vào trầm mặc, cuối cùng, hay là Vương Triều mở miệng: “Cũng có khả năng, ti thản Khang dùng chính là phòng thí nghiệm máy tính, máu chốt tư liệu không ở nơi này?”

“Chúng ta có phải hay không muốn đổi loại mạch suy nghĩ?” Vương Triều nói, ” nói không chừng ti thản Khang tiên sinh là vị trung thành tuyệt đối nhân sĩ, là bị phản đồe giết chết, tam quốc sát!”

“Ít không có việc gì đoán.” Hình Tòng Liên cả giận nói, trầm tư một lát sau, hấn hỏi lại, “Ti thản Khang khuya ngày hôm trước rời phòng làm việc về sau, đến tột cùng là ai tiến vào hấn văn phòng, người kia mở máy tính làm cái gì?”

“Ai ta không thể nói cho người.” Lâm Thần nghe thấy trong tai nghe truyền ra Vương Triều nhai khoai tây chiêm thanh âm, người thiếu niên nói, “Bởi vì đoạn thời gian kia công ty camera hoàn toàn biến mất hiệu người nói có khéo hay không.”

“Vấn đề thứ hai đáp án?”

“Từ ti thản Khang khuya ngày hôm trước tắt máy rời đi, đến hấn bị mưu sát buổi sáng hôm đó, chỉ có tại ngày trước 21:03 tiến hành cùng lúc có một lần khởi động máy ghi chép, ngạch, vị kia đại ca

hoặc là đại tỳ cùng chúng ta làm một kiện đồng dạng sự tình, đã kiểm tra bên ngoài tiếp thiết bị sử dụng tình huống.”

“Cho nên nói...” Hình Tòng Liên kéo dài điệu.

“Có người cũng hoài nghi ti thân Khang trộm công ty tư liệu?” Vương Triều bất khả tư nghị nói.

“Tiểu vương đồng chí a...” Hình Tòng Liên nói.

“Làm cái gì!”

“Chúng ta cần cảm tạ máy tính, cải biến nhân loại sinh hoạt a...”

Hình Tòng Liên đặc ý nói.

“Chính là, người muốn làm sao xác định cuối cùng thao tác máy vi tính người là ai?” Vương Triều hỏi.

“Con chuột bên trên sẽ lưu lại vân tay a.” Hình Tòng Liên nói.

“Có vân tay có làm được cái gì, người lại không có so với đối tượng.” Vương Triều nói.

Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh: “Người đem Trương Mẫn vân tay làm ra... Nhật trình bản?”

“Ai, người làm sao thông minh như vậy.” Hình Tòng Liên rất vui mừng nói.

Wương Triều đã không lời nào để nói.

Lâm Thần tiếp tục lấy vừa rồi vấn đề thứ nhất: “Người vừa rồi đột nhiên kết thúc điều tra là vì cái gì, ti thân Khang bản nhân laptop lại xảy ra vấn đề gì?”

“Ti thân Khang laptop là sống trang cái rây bản.”

“Ừm...”

“Hắn lại là thuận tay trái, thuận tay trái nha, bởi vì cái rây bản viết khó chịu, lại càng dễ quen thuộc từ từng quyển từng quyển từ một trang cuối cùng, từ trái sang phải bắt đầu viết.”

Lâm Thần cảm thấy phi thường ngạc nhiên: “Ý của người là, có người động đậy ti thân Khang laptop, lại đem giấy gắn lộn rồi?”

“Cảm tạ thuận tay trái a, sau khi chết còn có thể lưu lại nhiều như vậy chứng cứ.” Hình Tòng Liên lời nói xoay chuyển, rất chân thành nói với hắn, “Lâm cố vấn, hẹn trước kiểm tra sức khoẻ thời gian hắn là bắt đầu đi.”

“Ừm, ta ngay tại đi giày.”

“Ta lát nữa muốn đi cục cảnh sát đưa vật chứng, thật cần chờ một lúc mới có thể đến bồi người.”

“Không sao, chút chuyện nhỏ này, người cũng nhắc tới mấy lần.”

“Không không, đối ta mà nói cũng không phải việc nhỏ, kiểm tra sức khoẻ thông qua chứng minh rất trọng yếu...” Hình Tòng Liên đem âm cuối nhẹ nhàng câu lên, cường điệu “Thông qua” hai chữ.

Lâm Thần nở nụ cười.

Quyển 5 Chương 209. Năm phù 46

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 209. Năm phù 46

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần đương nhiên cũng từng nghĩ tới, nếu như một ngày nào đó, hắn vận khí đủ tốt, may mắn có thể cùng với Hình Tông Liên, như vậy bọn hắn nhất định sẽ qua rất có ý tứ, sự thật chứng minh phỏng đoán của hắn không có sai.

Hắn cùng Hình Tông Liên nói “Gặp lại” về sau, lấy ra tai nghe, cảm thật dày một chồng cần bác sĩ kiểm tra sau điện kiểm tra sức khoẻ báo cáo đi ra phòng bệnh.

Tại cửa mở ra trong nháy mắt, đẩy giường bệnh nhân viên y tế gào thét mà qua, Lâm Thần lui hai bước, đứng lại mặt khung bên trong. Nhìn thoáng qua ở giữa, hắn nhìn thấy nằm trên giường bệnh một vị lão giả, người cảm khái đến vận mệnh vô thường, thường thường chính là như vậy trong nháy mắt.

Hắn còn nhớ rõ hôm qua đi qua sẵn sóc đặc biệt bệnh khu thời điểm, từng trông thấy vị lão nhân này tinh khí thần tràn trề giáo dục thuộc hạ, mà bây giờ lại nằm tại trên giường bệnh bất tỉnh nhân sự, giống như là chỉ còn một hơi.

Nơi xa cửa thang máy mở rộng, giường bệnh nhanh chóng bị đẩy vào, sắt miệng cổng khép lại, thang máy đánh dấu tầng lầu số lượng từ cấp tốc chìm xuống.

Chậm chậm tiếng bước chân từ phía sau hắn vang lên, Lâm Thần quay đầu, ngoài ý muốn nhìn thấy ngày hôm qua vị bị lão nhân giáo huấn tuổi trẻ thuộc hạ.

Bọn hắn liếc nhau, vị kia Âu phục giày da người trẻ tuổi tránh đi hắn ánh mắt, cũng không có đuổi theo giường bệnh chạy ý tứ.

Lâm Thần cảm kiểm tra sức khoẻ báo cáo, đơn giản đánh giá đối phương. Quay lại mũi chân phương hướng, hướng đối phương đi tới.

Vị này người trẻ tuổi chất tóc rất mềm, giống như là vì tận lực nổi bật khí chất lãng lệ, kiểu tóc bị cắt rất ngắn, bởi vậy lộ ra rất không hài hòa. Hắn mang một bức viền vàng kính mắt, mặc chẳng phải hợp thể rộng lớn âu phục, thần sắc suy sụp tinh thần, không có quá nhiều thống khổ cùng phần hận, chỉ có không biết làm sao mê vống.

“Chào ngài.” Lâm Thần cùng đối phương lên tiếng chào.

“Khiến ngài chê cười.”

Hắn không nghĩ tới đối phương thế mà trả lời như vậy: “Bị chê cười?”

Người trẻ tuổi đầu thấp đủ cho càng hạ: “Ta hôm qua bị chủ tịch huấn thoại thời điểm, ngài không phải vừa vặn trải qua.”

Lâm Thần càng thêm ngoài ý muốn, liền hôm qua ngắn ngủi như thế ánh mắt tiếp xúc, vị này người trẻ tuổi thế mà có thể nhớ kỹ hắn, mà lại hiện tại còn cố ý đề cập như thế chuyện lúng túng, căn cứ có lời cứ nói nguyên tắc, hắn rất kỳ quái mà hỏi thăm: “Vì cái gì đột nhiên nhắc đến cái này?”

“Ta...” Người trẻ tuổi ấp a ấp úng, mặc dù một mặt không biết nên không nên nói phải bộ dáng, nhưng vẫn là tiếp tục nói, “Ta cho rằng... Ngài là nghĩ đến tìm ta tâm sự cái gì, ta còn tưởng rằng cái này mở đầu, hội... Hội...”

Hắn rất phẳng chậm chạp vỗ vỗ bả vai của đối phương, thay đổi phương giải thích nói: “Sẽ để cho người cảm thấy, mở đầu như vậy, tương đối tốt mở ra một phen thổ lộ tâm tình nói chuyện?”

Người trẻ tuổi dùng tay lột đem mặt, lắc đầu, quay người muốn đi. Lâm Thần cũng phải rất bất đắc dĩ, vì cái gì hắn chỉ là đi ra ngoài kiểm tra sức khoẻ, đều sẽ gặp gỡ loại này không nói rõ được cũng không tả rõ được sự tình. Tại người trẻ tuổi bước ra một bước về sau, hắn gọi lại đối phương: “Ta hiện tại muốn đi kiểm tra sức khoẻ, không sai biệt lắm cần một canh giờ, nếu như người có rảnh rỗi, có thể theo giúp ta cùng một chỗ?”

Người trẻ tuổi quay người, dùng sức nhẹ gật đầu.

Lâm Thần đứng tại cửa thang máy, bên cạnh hắn người trẻ tuổi phi thường lễ phép thay hắn ấn thang máy, giống như là làm đã quen loại này sống, cửa thang máy mở ra lúc, đối phương còn đề xuống cửa, mời hắn đi vào trước.

“Chủ tịch sinh bệnh, người không cần đi bồi sao?” Đứng tại trong thang máy, Lâm Thần thuận miệng tìm đề tài cùng đối phương tâm sự.

“Là ta đem chủ tịch khí bệnh, hấn để cho ta cú, để cho ta cũng không tiếp tục cần xuất hiện ở trước mặt hấn.”

Người tuổi trẻ thanh âm vừa mịn vừa mềm, nghe vào sau một khắc liền sẽ bị cắt đứt. Lâm Thần trong lòng trở về chỗ một lần câu nói này, bình thường chủ tịch gặp được không thích thuộc hạ sẽ chỉ nói “Người ngày mai không cần tới đi làm”, “Cút” cùng “Rốt cuộc chớ xuất hiện ở trước mặt ta” hương vị toàn không phải rất đúng.

“Vậy liền từ chức.” Hấn nghĩ nghĩ, nói tiếp.

Người trẻ tuổi rất oán niệm ánh mắt nhẹ nhàng tới.

“Hấn dù thế nào cũng sẽ không phải cha người, cần ủy khúc cầu toàn như vậy hầu hạ.”

Người trẻ tuổi cười khổ.

Lâm Thần bỗng nhiên minh bạch cái gì: “Hấn thật là người cha?”

Người trẻ tuổi lần nữa cúi đầu xuống, tựa như gà con mổ thóc nhẹ nhàng mổ mổ.

“Nhà có tiền quan hệ đều như thế vắn vẹo sao, nhi tử cần gọi phụ thân chủ tịch...” Lâm Thần nói như vậy, không có tồn tại nhớ tới Hình Tông Liên.

Thật ra từ khi Hình Tông Liên thăng thân gia đến nay, hấn luôn luôn rất phòng ngừa suy nghĩ phương diện này vấn đề, ai biết Hình gia người lại bởi vì tôn trọng tôn tìm cái cùng □□ người làm ra chuyện gì, mặc dù hấn trong tiềm thức cũng tin tưởng Hình Tông Liên phụ mẫu không đến mức đến trước mặt hấn vung chi phiếu, nhưng kẻ có tiền ý nghĩ rất khó giảng.

Ngay tại Lâm Thần lâm vào phi thường kỳ quái mạch suy nghĩ bên trong lúc, theo hấn một đường người trẻ tuổi rốt cục nhin không được mở miệng: “Ta... Chủ tịch một mực không thích ta... Cảm thấy ta quá mềm yếu... Mà lại, ta gần nhất phạm vào cái sai lầm lớn... Có cái đấu thầu bản án thất bại... Chủ tịch tức giận đến phát bệnh... Đây là lỗi của ta à?”

Nghe được câu này, Lâm Thần quay đầu nhìn lại, hấn đột nhiên ý thức được, từ khi gặp được Đoan Dương về sau, hấn khả năng có một loại đặc thù hấp dẫn mê vọng người trẻ thể chất, vì cái gì

hiện tại cái này bèo nước gặp nhau nguội thanh niên đã bắt đầu hướng hẳn tự thuật cá nhân tâm đường lịch trình.

Lâm Thần thở dài, cửa thang máy mở ra.

Hắn dẫn đầu đi ra ngoài, người trẻ tuổi giống con lạc đường con vịt nhỏ đồng dạng vội vàng đi theo ra ngoài.

“Người nói người phụ thân phát bệnh, đến cùng là bệnh gì?” Lâm Thần đứng tại cửa thang máy, nhìn xem lầu một đại sảnh tầng lầu chỉ thị hỏi.

“Cao huyết áp, nhưng bác sĩ nói, khả năng có não chảy máu...”

Người trẻ tuổi nói như vậy.

“Nếu như đột phát não chảy máu, cần đầu tiên đưa đi làm cộng hưởng từ hạt nhân thật sao?” Lâm Thần dựa theo chỉ thị phía bên phải bên cạnh đi đến.

“Ngài nói cái gì?”

“Không có gì.”

“Ta cũng không biết vì cái gì, nhìn thấy ngài liền muốn nói một chút, ta thật... Thật xin lỗi... Ta như vậy tính 咯, là không tốt lắm đâu?”

“Chỉ có thể nói, cá tính của người không thích hợp người bây giờ làm công việc, tỉ như phụ trách cùng một chỗ...” “Đấu thầu án” thật sao?” Lâm Thần vừa đi vừa nói.

“Ngài đây cũng quá trực tiếp điểm.” Người trẻ tuổi có chút chịu không được.

“Thật ra nói người tính cách vấn đề có chút không quá phù hợp, nói đúng ra là khí chất, người hẳn là điển hình chất nhầy chất, người có thể tại ngắn ngủi đối mặt hạ liền nhớ kỹ ta, nói rõ người trí lực cùng ký ức năng lực hẳn là đều rất không tệ, người thích hợp làm nhà khoa học hoặc là nghệ thuật gia, quản nhà máy lãng phí.” Lâm Thần trấn an nói.

“Ngài! Ngài làm sao biết ta là quản nhà máy!”

“Người xuyên cái này âu phục túi bên trên thêu lên “Rộng hoa hóa chất” .”

Người trẻ tuổi khẩn trương sờ lên túi, lúng túng nói: “Ta... Ta trước đó là làm hóa học, nhưng chủ tịch nói, ta về sau cần tiếp nhận nhà máy, không thể làm những này, cho nên điều ra ngoài làm quản lý, nhưng ta thật không hiểu những cái kia.”

“Thật ra người biết mình có thể làm cái gì không thể làm cái gì, đã rất không dễ dàng.” Lâm Thần trấn an hẳn, mang theo hẳn phía bên phải trong tay chuyển đi.

Hành lang cuối cùng là phong bế cộng hưởng từ hạt nhân thất, cánh cửa phản xạ ra kim loại ngân quang.

Tuổi trẻ cũng đồng dạng nhìn thấy nơi đó, lời nói ra đều trở nên run rẩy: “Ngài đây là... Ta...”

Lâm Thần đem kiểm tra sức khoẻ đơn gãy, nhét vào trong túi: “Nếu như hẳn là ba ba của người, vậy vẫn là ta cùng người đi.”

Hẳn không biết mình câu nói này có vấn đề gì, người tuổi trẻ hốc mắt trong nháy mắt liền đỏ lên.

Cộng hưởng từ hạt nhân bên ngoài mỗi ngày toàn lui tới có rất nhiều người, Lâm Thần bồi người trẻ tuổi ở bên ngoài ở lại một hồi, nhìn xem bệnh hoạn cùng gia thuộc nhóm lui tới ra ra vào vào, nghe đối phương đứt quãng nói cùng chủ tịch sự tình.

Người trẻ tuổi nói mình gọi chiêm bình minh, cùng vị kia trừ danh đường sắt chuyên gia chỉ kém một chữ. Hẳn hi vọng ba ba có thể sống sót, nguyên nhân là hẳn lo lắng cho mình phải nhận lãnh quản lý cả tòa nhà máy trọng trách, nhưng lại cảm thấy dạng này tâm tính quá tự tư, hẳn rất hi vọng mình có thể mạnh lên, nhưng cá tính vấn đề trở thành hẳn thật sâu bối rối, hẳn thật không quản được người. Chiêm bình minh đối phụ thân không có quá nhiều quá sâu sắc tình cảm, cái này bắt nguồn từ quá trình trưởng thành bên trong không lúc nào không có ở đây phê bình cùng giáo huấn, phụ thân chương quản hẳn nhân sinh hết thầy, bao quát đại học học tập hóa học chuyên nghiệp cùng hiện tại yêu cầu hẳn từ nghiên cứu cương vị xoay vòng lý đều đến từ phụ thân an bài, mà những này an bài hoàn toàn từ đối với nhà máy cân nhắc.

Lâm Thần yên lặng nghe, trong lòng thành lập được một phần liên quan tới vị này người tuổi trẻ tâm lý hồ sơ, chiêm bình minh án lệ điển hình đến quá phạm, phụ tử quan hệ vắn vẹo gia đình luôn có tương tự tính. Mà hẳn cũng nhanh chóng minh bạch, vì cái gì chiêm bình minh tiên sinh sẽ tùy tiện bắt lấy người nào liền bắt đầu biểu đạt nội tâm cảm xúc, bởi vì tại nhỏ chiêm hiện tiên sinh bị phụ thân nghiêm ngặt khống chế trong đời, hẳn bây giờ không có người nào dễ nói chuyện.

Không bao lâu, cộng hưởng từ hạt nhân thất cách ly cửa lần nữa dờn, chiêm đồng y sĩ trưởng đi ra, chiêm bình minh xông tới.

“Bệnh nhân não chảy máu tình huống hay là tương đối nghiêm trọng, nhưng hẳn tạm thời không có nguy hiểm tính mạng, hay là đề nghị bảo thủ trị liệu...” Bác sĩ nói rất nói nhiều.

Chiêm bình minh nghe nửa ngày, cuối cùng hỏi: “Chủ tịch, sẽ tốt sao?”

“Ngài cũng biết, đại não sự tình rất khó nói, cụ thể tổn hại tình huống muốn nhìn tự huyết sau khi hấp thu. Ta giai đoạn trước hay là giảm xuống huyết áp, sẽ phối hợp một chút hấp thu não tự huyết loại dược vật, nhưng não tổn thương là không thể nghịch, bởi vì có thể lựa chọn dược vật cũng tương đối nhiều, cụ thể phương án trị liệu chúng ta sẽ ở hội chẩn sau định ra tới...” Bác sĩ mang theo khẩu trang, sau khi nói đến đây, hẳn bỗng nhiên ngừng lại, “Ta nhớ được chiêm đồng là thuốc mong đợi?”

“Chúng ta là hóa chất xí nghiệp, cũng có sinh sản chế dược tương quan hóa học phụ liệu, nhưng xác thực tới nói, không thể tính chuyên nghiệp thuốc mong đợi.” Chiêm bình minh phi thường thành thật trả lời.

“Nếu như ngài có thể thông qua đặc thù con đường lấy tới một chút Nord luân, khả năng chiêm đồng khôi phục tình huống sẽ khá hơn một chút.”

Nghe nói như thế, chiêm bình minh thần sắc cho thấy thấp xuống: “Nord luân a... ?”

Lâm Thần lúc trước một mực ngồi tại cộng hưởng từ hạt nhân cửa phòng, nghe được “Nord luân” ba chữ lúc, hẳn phi thường kinh ngạc nhìn về phía bác sĩ. Vị bác sĩ này ước chừng chừng bốn mươi tuổi, hẳn nhắc đến Nord luân lúc thần sắc cũng không có bất luận cái gì đối trá, giống như là hoàn toàn bởi vì hiệu quả trị liệu xác thực rõ rệt mới đề cử bệnh nhân sử dụng. Mà nghe bác sĩ ý tứ trong lời nói, Nord luân còn chưa chính thức đại lượng, cho nên chỉ có thể thông qua đặc thù con đường làm đến, cho nên hẳn càng không có quá lớn tất yếu xuất phát từ lợi ích tới làm đề cử.

“Ngài... Hiểu rõ Nord luân sao?” Lâm Thần từ trên ghế dài đứng lên, hỏi bác sĩ.

“Ngươi là?” Bác sĩ do dự nói.

“Ta... Xem như nhỏ chiêm tiên sinh bằng hữu.” Lâm Thần nhìn xem chiêm bình minh hồi đáp.

“Nha” bác sĩ không có hỏi nhiều, rất thẳng thắn đáp, “Cái này thuốc cùng chúng ta thần kinh nội khoa quan hệ rất mật thiết, cho nên ta một mực tại truy tung quan sát, nó lâm sàng hiệu quả thật không tệ, có điều đây là hậu kỳ trị liệu, giai đoạn trước khẳng định vẫn là lấy xúc tiến tụ huyết hấp thu dược vật làm chủ.”

Nghe vậy, Lâm Thần chợt nhớ tới Đoan Dương lần thứ nhất dẫn hắn đến bệnh viện lúc tràng cảnh, bọn hắn tại thần kinh nội khoa cổng, nhìn xem bởi vì đại não tổn thương mà hành động không tiện lão nhân, nghe Đoan Dương hướng hắn giải thích kia là như thế nào một loại vượt thời đại dược vật.

“Thuốc này thật tốt như vậy?” Đột nhiên, phụ cận thân nhân bệnh nhân nhích lại gần.

Vị kia dì thanh âm cực lớn, cộng hưởng từ hạt nhân cửa phòng còn nhiều thân nhân bệnh nhân, nghe được “Thuốc” cái chữ này, càng nhiều người bu lại.

“Tại y dược ngành nghề, tốt cùng không tốt tiêu chuẩn này rất khó xác định.” Bác sĩ thẳng thắn nói.

Dì kéo lại bác sĩ: “Người vừa không phải đã nói sao, lão đầu nhà ta cũng phải lần trước não tụ huyết, hiện tại liệt nửa người, dùng cái này thuốc có trị sao?”

“Tình huống cụ thể còn phải xem ngài tiên sinh ca bệnh mới có thể phán đoán, cái này rất khó giảng.”

“Các người bác sĩ nói chuyện chúng ta đều nghe không hiểu!” Dì bất mãn nói, “Người lời nói thật cùng ta giảng.”

Nhìn xem chung quanh càng ngày càng nhiều bệnh hoạn gia thuộc vĩnh tai, Lâm Thần chậm rãi mở miệng: “Nhưng ta nhớ được Nord luân đưa ra thị trường quá trình vẫn rất phức tạp, nào ra qua nhân mạng.”

“Ta đây không được rõ lắm.” Bác sĩ đem khẩu trang mang về, “Ta cũng chỉ là xách cái phương án mà thôi, ta nhớ được tuần thụ ngày mai sẽ ở nhà ai khách sạn mở tân dược tuyên truyền giảng giải sẽ đến, các người có hứng thú có thể đi điều tra thêm đến tột cùng ở nơi nào mở, chính mình hiểu rõ, hẳn là sẽ so nghe ta nói ta muốn tốt.”

Bác sĩ nói xong, chiêm đồng giường bệnh vừa lúc bị đẩy ra, cùng bọn hấn gật đầu thăm hỏi về sau, bác sĩ đi theo giường bệnh rời đi. Nhưng mà cộng hưởng từ hạt nhân cửa phòng thân nhân bệnh nhân lại vỡ tổ.

Lỗ tai dì giữ chặt nhỏ chiêm tiên sinh: “Nhà ngươi có phải hay không có quan hệ, có thể làm đến cái này thuốc, có lợi hại hay không, người nói cho ta một chút a.”

Lâm Thần thối lui đến bên tường, né tránh gió bão bất ngờ đánh tới thân nhân bệnh nhân nhóm, trơ mắt nhìn xem nhỏ chiêm tiên sinh biến thành sóng gió bên trong thuyền tam bản, bị người lại kéo lại kéo, đến cuối cùng, nhỏ chiêm tiên sinh quần áo đều bị bắt nhả. Đại khái cảm thấy người này nói quá bút tích, người chung quanh rút cục buông tha hấn.

Chiêm bình minh chất phác định tại nguyên chỗ, từ vừa rồi “Nord luân” ba chữ xuất hiện bắt đầu, nhỏ chiêm tiên sinh vẫn mặt mũi tràn đầy hậm hực.

Gặp tình hình này, Lâm Thần đi qua, vỗ vỗ bả vai của đối phương, hỏi: “Trước người đấu thầu thất bại hạng mục, cùng tuân thụ chế dục có quan hệ sao?”

Quyển 5 Chương 210. Năm phù 47

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 210. Năm phù 47

Tác giả: Trường Nhị

“Chúng ta là thế nào nghĩ?”

Hình Tòng Liên đứng người lên, đi đến nơi hẻo lánh, thấp giọng hỏi lại.

Lâm Thần ngữ khí hiếm thấy do dự: “Ta cũng không biết chúng ta là thế nào nghĩ, án này bên trong có quá nhiều nhánh vụn vặt mạn bối cảnh manh mối. Tuần thụ chế dục sắp phổ biến đưa ra thị trường tân dục, rừng mưa chế độ nhà máy, bị coi như phi pháp dục vật thí nghiệm đối tượng rừng mưa dân tộc, đột nhiên bị giết ti thân Khang tiến sĩ, thậm chí bao gồm bị tuần thụ chế dục đá ra khỏi cục nhà cung cấp hàng, nhiều đồ như vậy tổ hợp lại với nhau, để cho người ta choáng đầu hoa mắt. Mà lại người rất khó nói rõ, những chuyện này là lẫn nhau có quan hệ, hay là tương hỗ ** hoặc là hai hai tổ hợp... Trong này khả năng nhiều lắm.”

“Xác thực.” Hình Tòng Liên dừng lại, hỏi lại, “Nhưng cái này cùng người không đi kiểm tra sức khoẻ có quan hệ gì?”

Lâm Thần rất ít gặp bị nghẹn lại: “Về sau cần đột nhiên nói sang chuyện khác, có thể hay không trước cho điểm nhắc nhở.”

Hình Tòng Liên nghiêm trang nói với Lâm Thần: “Có thể, điều kiện tiên quyết là về sau định vị quy củ, nếu như người chuyện nên làm không có làm, có phải hay không phải tiếp nhận trừng phạt?”

“Tiền phạt?” Lâm Thần hỏi dò.

“Không không, Lâm cố vấn, thật ra ta còn là tương đối có tiền, ta cũng không thiếu cái kia.” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần lập tức hiểu được: “Hình đội trưởng, ta còn là cái bệnh nhân.”

“Không có quy củ, không thành phương viên.”

“Người muốn như thế nào?”

“Người có thể lựa chọn theo số lần hoặc là theo thời gian kế phí.”
Hình Tòng Liên nghĩ nghĩ, thành khẩn nói, “Ta đề nghị người lựa chọn theo thời gian kế phí.”

“Hình Tòng Liên.”

Lâm Thần rất khó được kêu tên của hắn.

“Đến ngay đây.”

“Ta lúc trước cũng không phát hiện, người dã tâm như thế lớn.”

Hình Tòng Liên rất cục nhẹn không được, cười ra tiếng.

Một lát sau, Lâm Thần thanh âm mới truyền ra: “Hay là nghe người đề nghị, ấn thời gian đến, nhưng có thể trước thiếu sao?”

“Một lần sai làm thêm ba giờ.” Hình Tòng Liên nói.

“Hình Tòng Liên!”

Lâm Thần lần đầu tăng lớn âm lượng, Hình Tòng Liên cơ hồ đều có thể tưởng tượng hắn tại trong bệnh viện đối diện thoại, lỗ tai đều đỏ bộ dáng.

“Kia hai giờ.” Nhà hắn là làm ăn, cho nên rất biết cái gì gọi là thấy tốt thì lấy.

“Người bây giờ có phải hay không chờ mong phải có chút quá.” Lâm Thần có chút thẹn quá hoá giận, “Vạn nhất chúng ta không hài hòa chứ?”

“Hài hòa không hài hòa chủ yếu dựa vào kỹ thuật.” Hình Tòng Liên nói.

“Tám bản án đi.” Lâm Thần rất cục bị hắn đánh bại.

“Vậy ta coi như người đồng ý?” Hình Tòng Liên cười hỏi.

“Ngày mai tuần thụ chế dục có một trận tân dục tuyên truyền giảng giải sẽ, ta cảm thấy chúng ta có cần phải đi nghe.” Lâm Thần vẫn nói.

“Cho nên vừa rồi làm nèn, cũng là vì đàm điều kiện này sao?” Hình Tòng Liên mườì phần hiểu rõ tại tâm.

“Chúng ta đối Nord luân biết rất ít, nếu như nhìn qua hết thảy đều là quay chung quanh loại này sắp lên thị tân dục phát sinh, chúng ta thật sự có tất yếu toàn bộ hiểu rõ loại thuốc này vật, nhìn xem tuần thụ đến tội cùng đang làm cái gì dự định.”

“Có đạo lý.” Hình Tòng Liên kéo dài điệu, “Nhưng không có kiểm tra sức khỏe báo cáo a Lâm cố vấn, ta làm sao dẫn người đi.”

“Ta hiện tại liền đi kiểm tra sức khoẻ.” Lâm Thần nói liền muốn cúp điện thoại.

Đúng lúc này, một phần vân tay kiểm nghiệm báo cáo đưa tới. Hình Tông Liên nắm chặt điện thoại, đối bên kia nói: “Chờ một lát, trước chớ cúp.”

“Thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Vân tay kết quả ra.” Hình Tông Liên một chút quét tới.

Lâm Thần hỏi: “Con chuột bị ai động đây?”

“Người đoán?”

“Trương Mẫn?” Lâm Thần hỏi dò.

“Thật không hổ là Lâm cố vấn a.” Hình Tông Liên nở nụ cười.

“Kia ti thân Khang tiến sĩ laptop thì sao bên trên vân tay chứ?”

“Người lại đoán.”

“Người sẽ như vậy hỏi, đã nói lên phía trên kia vân tay không thuộc về Trương Mẫn.”

“Thông minh.”

“Kia thuộc về ai?”

“Ta không biết.”

Lâm Thần đơn giản muốn bị ghen lại, nhưng trầm mặc một lát sau, Lâm Thần hỏi: “Ý tứ của những lời này là, laptop bên trên tồn tại cũng không thuộc về Trương Mẫn lại không thuộc về ti thân Khang thần bí người thứ ba vân tay?”

“Đúng đấy, mặc dù trên lý luận, laptop bên trên vân tay khả năng thuộc về rất nhiều người, tỉ như tùy tiện cái nào vừa vặn sờ qua quyển sổ kia bản người, nhưng rất đáng tiếc là, cả bản laptop bên trên chỉ có hai người vân tay... Ti thân Khang bản nhân cùng cái kia thần bí người thứ ba.” Hình Tông Liên nói bổ sung, “So với qua laptop cùng nhật trình vốn, không rõ thân phận vân tay cũng không thuộc về ti thân Khang thư ký tiểu thư.”

“Ta hiểu được, nói cách khác, nếu như không phải ti thân Khang tận lực làm rối loạn bản bút ký của mình, vậy liền xác nhận chỉ có vị kia thần bí người thứ ba động đây nó, đúng không?”

Hình Tông Liên cảm khái: “Người thông minh như vậy, thật muốn tìm phòng đem người giam lại, không cho người khác nhìn thấy.”

“Hình đội trưởng, người ý nghĩ này có chút biến thái.” Lâm Thần chân thành nói, “Ta hiện tại đã tại kiểm tra sức khoẻ trung tâm.”

Hình Tòng Liên cười nói: “Ta đều quên rồi cái này gốc rễ, làm gì đột nhiên nhắc lên.”

“Bởi vì ta cảm thấy ngươi có chút đáng sợ.”

Microphone bên kia truyền đến cô y tá chỉ dẫn phương hướng tiếng nói.

Chung quanh tiếng người huyên náo dần dần ít, Lâm Thần tại đầu kia hỏi: “Vì cái gì còn muốn kiểm tra thị lực?”

“Toàn thân kiểm tra sức khoẻ nha.” Hình Tòng Liên nói, đưa trong tay vân tay kiểm nghiệm báo cáo chồng chất xuống, đặt ở bên cạnh.

Lâm Thần bên kia hẳn là đi vào thị lực kiểm tra thất, nhưng bọn hắn ai cũng không có cúp điện thoại ý tứ.

Hình Tòng Liên cảm thấy yêu đương thật sự là sẽ cho người cải biến rất nhiều.

Hắn nhìn xem chung quanh nhân viên cảnh sát chuyển đến số lớn đao cụ, bắt đầu một vòng mới so với công việc, nhìn qua kia từng thanh từng thanh lấp lóe ngân quang đao cụ, Hình Tòng Liên mở miệng: “Ta bỗng nhiên có một ý tưởng.”

“Phía bên trái.” Lâm Thần đại khái thật tại ngoan ngoãn kiểm tra thị lực, sau khi nói xong mới hỏi, “Ý tưởng gì?”

“Viên kia vân tay, có thể hay không thuộc về hung thủ.” Hình Tòng Liên nói.

“Ngươi đây cũng quá thiên mã hành không.” Lâm Thần tại đầu bên kia điện thoại đối người nào nói “Cảm ơn”, quay người đi ra phòng, “Không hơn vạn sự tình đều có khả năng, nói không chừng người hay là Trương Mẫn giết đấy nếu như ngươi có thể tìm tới hung khí, là có thể đem nàng đóng đinh.”

“Rất phiền phức, đừng nói hung khí, ngay cả là loại nào đao cũng còn chưa có xác định.” Hình Tòng Liên thờ dãi, “Giám chứng khoa đã muốn đem trên thị trường có thể mua được phù hợp kích thước đao cụ đều chuyển đến, đoán chừng còn muốn tra mấy ngày mới có thể có mặt mày.”

“Hung khí phạm vi quá lớn, tạm thời càng có thể dùng manh mối vẫn như cũ là giám sát, chúng ta chỉ có thể dùng cái này bắt đầu.” Lâm Thần nói, “Trước xác định hung thủ tại nhạc viên hành tung đi, mặc dù ta cũng cảm thấy, sát thủ chuyên nghiệp rất có thể sẽ đem hung khí mang đi, sẽ không lưu lại rõ ràng nhưng tìm tìm vật chứng.”

“Người nói không sai.” Hình Tòng Liên ôn nhu nói, “Người đem điện thoại cầm xa một chút.”

Lâm Thần hỏi một câu: “A?”

Hình Tòng Liên đè lại điện thoại di động của mình microphone miệng, hô lớn nói: “Vương Triều!”

Giám chứng khoa bên trong không có trả lời, Hình Tòng Liên thế là lần nữa phóng đại âm lượng: “Tùy tiện người nào, đem Vương Triều cho lão tử tìm đến!”

Hô xong về sau, hấn mới lần nữa đưa di động phóng tới bên tai, ôn hòa nói: “Người thị lực thế nào?”

“Tả hữu mắt đều là 50, xin yên tâm.”

“Hạ cái kiểm tra khoa mục là cái gì?”

Lâm Thần dừng một chút, nói: “Nam khoa.”

Hình Tòng Liên trừng lớn mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem điện thoại: “Có cái này?”

“Người cho ta báo hạng mục a, ta tiến vào.”

“Khoan khoan khoan khoan!” Hình Tòng Liên chặn lại nói.

“Thế nào?” Lâm Thần rất không quan trọng, “Còn giống như có trực tràng chỉ kiểm, ta nhìn tờ đơn bên trên có cái này.”

Hình Tòng Liên nghe thấy lật qua lật lại trang giấy thanh âm.

“Đó là cái gì quý?”

Lâm Thần cười: “Người không biết sao, chính là dùng tay...”

“Không! Hứa! Đi!” Hình Tòng Liên lập tức tỉnh táo lại, có loại rung mình cảm giác.

“Chính là thiếu mấy cái thi đơn, kiểm tra sức khoẻ có thể tính xong qua sao?” Lâm Thần hỏi lại.

Hình Tòng Liên có loại bị người nắm bẫy tất cảm giác: “Kia mấy hạng ta phụ trách kiểm tra.”

Lâm Thần tiếng cười nhẹ xuyên thấu qua microphone truyền đến: “Mau tới.”

...

Vương Triều từ tầng dưới cùng thờ không ra hơi chạy đến giám chứng khoa, nhìn thấy chính là mình lão đại ôm điện thoại, một mặt cười phóng đấng bộ dáng.

Hấn rất muốn quay đầu liền đi, nhưng hấn lão đại lại sớm chú ý tới hấn, hướng hấn ngoắc ngón tay.

Vương Triều tức giận đi đến nơi hẻo lánh, dùng sức vỗ vỗ hăn lão đại bả vai, ngữ trọng tâm trường nói: “Lão đại ta cùng người cãng a, người thu liễm một chút được không.” Hăn liếc nhìn qua chung quanh lui tới đồng sự: “Mặc dù người bây giờ nơi hẻo lánh rất bí mật, nhưng người không có phát hiện tất cả mọi người đang nhìn người sao?”

Hình Tông Liên cúp điện thoại: “Nhìn cái gì?”

“Như người loại này thiếu nam hoài xuân dáng vẻ rất làm cho người ta hoài nghi được không?”

“Không có việc gì, lão tử chính là yêu đương, cái này rất bình thường.” Hình Tông Liên rất hòa khí sờ lên đầu của hăn, đột nhiên phi thường áy náy địa đạo, “Thật có lỗi, ta lại quên rồi, người không có nói qua, không hiểu.”

Vương Triều quay đầu muốn đi.

“Chạy trở về tới.” Hăn lão đại tại sau lưng của hăn hô.

Người nghèo chí ngắn, tiểu vương đồng chí đậm chân, ngoan ngoãn chạy trở về tại chỗ.

“Giám sát tra được thế nào?”

“Có một chút mặt mày.”

“Cái gì gọi là một chút?”

“Ta xác nhận hung thủ 70% hoạt động lộ tuyến, phát hiện một cái rất kỳ quái chi tiết.”

Hình Tông Liên nhẹ gật đầu: “Đi, ta cùng người đi xuống xem một chút.”

Tiểu vương đồng chí trừng lớn mắt: “Cho nên ngài mới vừa rồi là vì cái gì muốn hô ta đặc địa đi một chuyến a!”

“Tiếp giá a, cái này cũng đều không hiểu.” Hình Tông Liên lại triu mến sờ lên đầu của hăn.

Vương Triều quay đầu bước đi, Hình Tông Liên nhảy xuống cái bàn, ôm lấy cổ của hăn: “Từ giám sát bên trong phát hiện cái gì người?”

Vương Triều căn bản không nghe lọt tai câu trả lời này, vẫn như cũ đắm chìm trong trong bi thương: “Lão đại, vì cái gì người yêu đương, đối ta liền tuyệt không được rồi.”

“Ta đối với người chỗ nào không tốt nha.”

“Người lão nói ta không có nói qua yêu đương.”

“Người xác thực không có nói qua nha.”

“Vì cái gì ta không có nói qua yêu đương, đều là bởi vì người.”

“Trách ta?”

“Người lão để cho ta làm cái này làm kia, đến mức ta đều không có sinh hoạt tư nhân.”

“Quá tốt rồi, người có thể lựa chọn rời nhà trốn đi, người tìm kiếm sinh hoạt tư nhân a.”

“Không được, ta không có tiền.”

“Cho nên nha, người nghèo cũng không cần yêu đương, tử tế kiếm tiền không được sao?”

“Hỗn đản!”

“Ờ, biết mắng người a.”

Vương Triều quyết định chắc chắn, hỏi: “Người có thể cho ta giới thiệu bạn gái sao?”

“Vương Triều a, hiện tại cũng thế kỷ 21, không thể phụ mẫu ép duyên a.”

“Lão đại!”

“Ở đây ở đây.”

“Ta hiện tại rất muốn đi đem video theo dõi ổ cứng hủy đi, thật!”

Quyển 5 Chương 211. Năm phù 48

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 211. Năm phù 48

Tác giả: Trường Nhị

Đương nhiên, tiểu vương đồng chí cũng chỉ là nói một chút mà thôi, dù sao người nghèo ngay cả yêu đương đều đàm không dậy nổi, làm sao có thể thật gậy lão bản không cao hứng.

Vương Triều tại máy tính để bàn trước ngời xuống, phía sau truyền đến một cái ho nhẹ, hắc bổng nhiên đứng lên, đem vị trí tặng cho hắc lão đại.

Hắc lão đại thực nửa điểm không có thật ngại quá, cứ như vậy tùy tiện tại máy vi tính ngời xuống, đến mức hắc đàn phải khom người, rất biệt khuất thao túng con chuột.

Vương Triều đem hình tượng chuyển qua hung thủ cầm khí cầu rời đi đám người cuối cùng một màn, nói: “Đây là người hiem nghi lúc rời đi hình tượng.”

“Ừm.” Hình Tông Liên thản nhiên nói.

Vương Triều kéo lấy con chuột, thời gian trực bị kéo phóng tới sau một chút vị trí, từ hình tượng bên trong lò mờ có thể trông thấy người hiem nghi vòng qua nhạc viên phòng ăn, hình ảnh theo dõi đi ra ngoài.

Sau đó, Vương Triều xoa xoa đôi bàn tay chỉ, kích động nói: “Chứng kiến kỳ tích thời khắc đến!”

Hình Tông Liên tức giận quát hắc một cái: “Ít hô khẩu hiệu.”

Chính là nói xong câu đó về sau, dù là Hình Tông Liên cũng không khỏi phải kinh ngạc.

Màn hình giám sát bên trong, người hiem nghi ngay tại nhạc viên đại lộ ngược lên đi, hướng lối ra phương hướng mà đi, cùng rất nhiều cầm trong tay khí cầu, trang phục phải phi thường đáng yêu các thiếu nữ gặp thoáng qua.

“Đây là năm phút sau.” Vương Triều đè xuống tạm dừng khóa, đem năm phút trước cùng năm phút sau hình tượng liền dính vào cùng nhau, “Mọi người đến gây chuyện!”

Hình Tông Liên nhìn xem hình tượng bên trái người hiềm nghi đồ trên tay, lại nhìn về phía hình tượng phía bên phải: “Người hiềm nghi trên tay 4 con khí cầu không thấy?”

“Đúng vậy, hiện tại có phải hay không lưu hành giết người xong thả khí cầu cầu nguyện a!”

“Ngậm miệng.”

“Được rồi lão đại!”

“Có thể biết ở giữa thiếu thốn năm phút bên trong, người hiềm nghi đi đâu mà sao?”

Vương Triều nói, vỗ tay phát ra tiếng, điều ra không gian ba chiều đồ, Hình Tông Liên nhìn về phía phòng ăn cùng địa điểm lối ra, nhớ lại người hiềm nghi rời đi giám sát phạm vi phương hướng, ánh mắt cuối cùng rơi vào nhạc viên rộng lớn hồ nhân tạo bên trên.

“Hắn đi bên hồ?”

“Quả nhiên là đi bên hồ thả khí cầu đúng hay không!” Vương Triều nói.

Hình Tông Liên căn bản không để ý tới hắn, nhíu mày hỏi: “Bên hồ là giám sát điểm mù?”

“Đúng thế.”

“Đem nơi này cùng nơi này giám sát ghi chép điều ra tới.” Hình Tông Liên nhìn xem hình ba chiều 3D, ở trên màn ảnh điểm hai lần.

Vương Triều theo lời mà đi, trên màn hình hình tượng lưu động, kia hai điểm giám sát là người hiềm nghi từ bên hồ đi hướng ra miệng phải qua đường, người hiềm nghi cúi đầu, trang phục phải phi thường chặt chẽ đi ngược dòng người chậm rãi đi tới.

“Ngừng!”

Hình Tông Liên lạnh lùng nói. Hình tượng tĩnh lại.

Nhìn qua đầu đội mũ lưỡi trai cùng kính râm lớn người hiềm nghi trên tay phiêu phiêu dương dương khí cầu, Vương Triều nhin không được tắc lưỡi, “Đệt, hắn vì cái gì trên tay còn lưu một cái khí cầu, sau đó cuối cùng lại một cái khí cầu đều không thừa?”

Hình Tông Liên không có trả lời, mà là đè xuống nút Enter, chậm lại tiếp xuống hình tượng.

Từ giám sát bên trong có thể rất rõ ràng xem đến, người hiềm nghi tại cùng một đôi tiểu tình lữ gặp thoáng qua về sau, cúi người, đem trên tay cuối cùng một viên khí cầu thả ở một vị mập mạp đến quá phận tiểu nam hài trên tay, cuối cùng, hắn còn phi thường hòa ái vuốt vuốt tiểu nam hài đầu.

Ánh nắng vừa vắn, tiểu nam hài ngẩng đầu, ánh mắt mê mang mà nhìn xem vị kia người hiềm nghi phạm tội, cũng không biết đối phương đến tột cùng vì cái gì đem khí cầu cho mình.

Trong lúc nhất thời, máy tính màn hình trước, ai cũng không nói gì. Vương Triều giật cả mình, có chút khó khăn mở miệng: “Lão đại, đây là biến thái đi! Cần mời A Thần ca ca sao?”

Hình Tông Liên nhìn qua trong màn hình tiểu nam hài, luôn cảm thấy có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nhưng hình tượng có chút mơ hồ, hắn nói với Vương Triều: “Có thể chọn cái rõ ràng ống kính, đem tiểu nam hài mặt xử lý xuống sao?”

Wương Triều lập tức tinh thần tỉnh táo: “Lão đại người biết? Người con riêng sao?”

Hình Tông Liên nhin không được lại quát hấn một cái: “Người A Thần ca ca có thể sinh sao?”

Wương Triều lộ ra một mặt lão đại người đơn giản cầm thú biểu lộ, cứng đờ quay đầu, phi tốc xử lý đen trắng giám sát bên trên hình tượng.

Không bao lâu, mơ hồ hơi bại hình tượng trải qua tính toán, dần dần rõ ràng, tiểu nam hài trên mặt thịt mỡ cũng từ Marseilles cách biển thành trôi chảy đường cong.

Nhìn trên màn ảnh tấm kia mờ mịt mặt béo, Hình Tông Liên móc ra thuốc lá cùng điện thoại, bấm Lâm Thần điện thoại, thừa dịp kết nối trước khoảng cách, hấn nói với Vương Triều: “Xem ra, chỉ có thể mời hấn ra tay.”

...

Lâm Thần đi ra nhĩ khoa kiểm tra gian phòng, chỉ còn lại đập một trương X quang phổi, hấn liền có thể kết thúc toàn bộ kiểm tra sức khoẻ.

Điện thoại chấn động, hấn nhìn xem điện báo biểu hiện bên trên danh tự, bất đắc dĩ nở nụ cười: “Lúc này mới vừa tắt điện thoại bao lâu...”

“Ta tới đón người.”

Trên thực tế, nhận điện thoại trước, Lâm Thần cũng không biết manh mối vậy mà tới đột nhiên như vậy.

“Ừm?”

“Phát hiện người hiềm nghi đầu mối.”

“Nhanh như vậy.”

“Có người có trong hồ sơ phát sau tiếp xúc qua người hiềm nghi.”

Hình Tòng Liên giống như là tại vừa đi vừa nói, thanh âm có chút vội vàng.

“Là ai?” Lâm Thần bỗng nhiên ý thức được Hình Tòng Liên gọi điện thoại tới mục đích, “Ta biết?”

Trong điện thoại di động truyền đến Hình Tòng Liên mở cửa xe thanh âm: “Người không chỉ có nhận biết, mà lại khả năng chỉ có người có thể cùng hắn nói chuyện phiếm...”

Lâm Thần càng thêm ngoài ý muốn: “Ai?”

“Muốn ăn KFC cái kia tiểu mập mập.”

“Trịnh Tiểu Minh? ? ?”

Nhớ tới vị kia cầm một nắm cát hỏi Hình Tòng Liên đổi KFC tiểu bằng hữu, Lâm Thần cấp tốc kịp phản ứng, hắn trừng lớn mắt, cúi đầu nhìn xem màn hình điện thoại di động, đắm chìm trong một loại thế giới này làm sao nhỏ như vậy ly kỳ cảm giác bên trong, phi thường không lời nào để nói. Qua một đoạn thời gian rất dài, hắn mới mở miệng: “Đây cũng quá...”

“Quá ly kỳ đúng không.” Hình Tòng Liên phát động động cơ, đạp xuống chân ga, “Bất quá, tiểu mập mập xem như chúng ta bà mối à?”

Hình Tòng Liên cảm khái một câu, sau đó cúp điện thoại.

Lâm Thần đứng tại kiểm tra sức khỏe cửa đại lâu chờ đợi Hình Tòng Liên đến.

Hắn mặc bệnh viện quần áo bệnh nhân, trên cổ tay còn phủ lấy vòng tay, hắn ngồi lên tay lái phụ, hỏi Hình Tòng Liên: “Liên hệ với Trịnh Tiểu Minh cha mẹ sao?”

“Hôm nay trường học lên lớp.” Không chờ Hình Tòng Liên mở miệng, Vương Triều liền vượt lên trước trả lời, “Cho nên Tiểu Minh còn tại thị thực nhỏ, đợi chút nữa giữa trưa cha mẹ hắn sẽ đi đón, chúng ta qua đó vừa vặn đâu!”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, vẫn còn có chút hoảng hốt: “Xác nhận là Trịnh Tiểu Minh sao?”

“Mập như vậy còn có ai?” Hình Tòng Liên ngữ khí cũng rất phiêu hốt. Vương Triều đem máy tính bảng đưa tới: “A Thần ca ca chính người nhìn nha.”

Lâm Thần cúi đầu, máy tính bảng bên trên vị kia tiểu bằng hữu khuôn mặt có chút mơ hồ, nhưng thịt đồ đồ khuôn mặt cùng theo người khác có chút chất phác ánh mắt.

“Đúng là hấn.” Lâm Thần nói.

“Đây coi như là cái tốt manh mối à?” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần cũng không có rất mau trở lại đáp vấn đề này, ánh mắt của hấn rơi vào Trịnh Tiểu Minh trên cổ tay tung bay khí cầu bên trên.

“Cái này khí cầu?”

“A Thần ca ca người đơn giản thần, cái này khí cầu là hung thủ cho Trịnh Tiểu Minh.” Vương Triều nói.

Lâm Thần cảm thấy trong xe không khí có chút lạnh.

Wương Triều lại lại gần, điều ra màn hình giám sát cho hấn nhìn.

Lâm Thần nhìn kỹ chậm rãi thúc đẩy hình tượng, khi thấy vị kia vừa đâm chết ti thần Khang hung thủ đem khí cầu cột vào Trịnh Tiểu Minh trên cổ tay, cùng sử dụng cái kia chỉ vừa giết người nhẹ tay khẽ vuốt sờ Trịnh Tiểu Minh đỉnh đầu trong nháy mắt, Lâm Thần chỉ cảm thấy rùng mình.

“Là biến thái đi, tại sao muốn hấn cần bốc lên bại lộ mình phong hiểm, đem khí cầu cho tiểu mập mập a!”

“Ta không biết.” Lâm Thần nói, “Ta nhớ được trên tay hấn trước kia là bốn cái khí cầu, vì cái gì hiện tại chỉ còn lại có ba cái?”

“Đây chính là ta cảm thấy rất quý dị địa phương a, hấn đi bên hồ trước đó trên tay là có khí cầu, trở về liền không có, nếu như không phải hấn đem khí cầu đều phân cho bên hồ tiểu bằng hữu, đó chính là hấn thả khí cầu! Có phải hay không đang làm cái gì chủ nghĩa lãng mạn a.” Vương Triều rùng mình một cái, “Tên sát thủ này không quá lạnh không?”

Lâm Thần không có trả lời.

...

Thị thực cửa nhỏ miệng.

Lâm Thần gặp được đã hơn một năm không thấy Trịnh Tiểu Minh cùng cha mẹ của hắn.

Trịnh Tiểu Minh cao lớn hơn một chút, không chờ Hình Tông Liên xe kéo lên tay sát, hắn liền đã tránh thoát phụ mẫu tay, hướng xe Jeep phương hướng lao đến.

Lâm Thần xuống xe, ngồi xổm người xuống, Trịnh Tiểu Minh đồng học tựa như viên bay lên hạng nặng đạn pháo tiến đụng vào trong ngực hắn. Nếu như không phải hắn vừa vặn dựa vào cửa xe, Lâm Thần hoài nghi mình có thể sẽ trực tiếp bị đâm đến đặt mông ngồi dưới đất, dù là như thế, hắn vẫn cảm thấy ngực tê rần.

Hình Tông Liên vội vàng đi theo xuống tới, một thanh từ trong ngực hắn đem tiểu mập mập cho lôi dậy.

Trịnh Tiểu Minh phụ mẫu lúc này mới đuổi tới, nhìn xem hắn, hai vị người trưởng thành trên mặt cùng một năm trước, mang theo phi thường ngưng thần sắc.

Vương Triều đuổi tay, Lâm Thần lôi kéo người thiếu niên đứng lên, nhẹ nhàng ho một tiếng, hướng hai người gật đầu thăm hỏi.

“Lâm... Lâm lão sư... Đã lâu không gặp a, ngài đây là thân thể không tốt sao?” Trịnh Tiểu Minh ma ma nửa ngày mới phản ứng được.

“Ừm, thân thể hơi có một ít vấn đề nhỏ, nhưng không lâu, xin yên tâm.” Lâm Thần xoa Tiểu Minh đầu, đối Tiểu Minh phụ mẫu nói, “Hôm nay tới tìm các người, có chút cùng vụ án tương quan sự tình muốn tìm các người hiểu rõ manh mối, cùng đi ăn cơm trưa có thể chứ?”

Từ cửa trường học đến tiệm cơm trên đường đi, Lâm Thần bên người liền dán một cục thịt hô hô Trịnh Tiểu Minh đồng học, tiểu mập mập ôm cánh tay của hắn chính là không nguyện ý buông ra.

“Người thế nào?” Lâm Thần vuốt vuốt tiểu bằng hữu mềm mại đỉnh đầu, “Có yêu mến tiểu cô nương không dám thổ lộ sao?”

Trịnh Tiểu Minh bỗng nhiên ngẩng đầu, dùng sức lắc lắc.

Tiểu Minh phụ mẫu lúng túng ho nhẹ: “Thật ra... Chúng ta cũng không biết làm như thế nào cùng hắn câu thông, từ khi ngài đi về sau, hắn còn...”

“Hắn còn tới nhà chúng ta cổng ngồi xổm qua một đoạn thời gian.” Hình Tông Liên nói tiếp.

Lâm Thần nhìn xem tiểu bằng hữu bắt đầu biến đỏ hốc mắt, bỗng nhiên ý thức được, cái gọi là hấn đi về sau, là chỉ hấn giả chết rời đi Hoàn Cảnh đoạn thời gian kia. Mặc dù nhìn qua Tiểu Minh phụ mẫu cũng không biết hấn đã từng mất tích qua, nhưng lúc đó hấn rơi sông về sau, hấn là có một ít lẻ tẻ đưa tin, Tiểu Minh thông minh như vậy, khẳng định là chú ý tới.

Lâm Thần có chút áy náy: “Thật xin lỗi, ta không biết.” Hấn sờ lấy tiểu bằng hữu béo múp míp khuôn mặt, còn nói, “Mà lại trở về thời điểm, ta cũng nên lên tiếng chào hỏi.”

Tiểu Minh vẫn như cũ dặt lẩy tay của hấn không chịu buông ra, Lâm Thần đành phải thở dài, hỏi: “Người muốn như thế nào?”

Tiểu Minh chỉ là liều mạng lắc đầu, sau đó nhìn ngoài cửa sổ vội vàng mà qua người đi đường.

“Không cho phép đi?” Tại Lâm Thần trước đó, Hình Tông Liên liền đã đoán được Tiểu Minh đồng học ánh mắt chỗ ám chỉ nội dung, hấn chặc chặc lưỡi: “Trịnh Tiểu Minh đồng chí a, làm nhân dã tâm không thể quá lớn!”

Quyển 5 Chương 212. Năm phù 49

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 212. Năm phù 49

Tác giả: Trường Nhị

Nghe vậy, Lâm Thần nhìn Hình Tòng Liên một chút, đối phương thế là im miệng, bắt đầu vì Tiểu Minh các cha mẹ châm trà.

Hình Tòng Liên rất khách khí nói: “Vốn là nghĩ xin các người một nhà ba người đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, nhưng bởi vì mọi người cũng tương đối quen, liền muốn trước hẹn cùng một chỗ ăn một bữa cơm, tám một chút cùng bản án có liên quan sự tình.”

“Vụ án gì?” Trịnh Tiểu Minh phụ mẫu tương đương khẩn trương, “Cùng Tiểu Minh không sao chứ?”

“Không có không có.” Hình Tòng Liên vội vàng cắt ngang khẩn trương phụ mẫu, nghiêm mặt nói, “Chính là muốn hỏi một chút, ngài hôm qua mang Tiểu Minh đi Hoàn Cảnh nhạc viên, thật sao?”

Tiểu Minh phụ mẫu càng căng thẳng hơn: “Ta... Ta là nghe nói hôm qua nhạc viên người chết a, chúng ta không có xui xẻo như vậy ngay cả cái này đều có thể đụng tới à?”

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên liếc nhau, càng thêm xác định phán đoán của bọn hắn không có sai.

“Ở trên buổi trưa 10:00-12:00 trong khoảng thời gian này, xin hỏi các người cùng Tiểu Minh đều tại bên trong vườn sao?”

Tiểu Minh ma ma nhớ lại: “Giống như, chúng ta là trước kia chín giờ rưỡi mở cửa ngay tại nhạc viên bên trong, sau đó thời điểm ra đi phải năm giờ chiều đi.” Tiểu Minh ma ma vồ vồ nghi từ đầu, “Hắn liền thích đứng tại xe cáp treo phía dưới nhìn quỹ đạo, nhưng mà kiên quyết không đi lên ngồi.”

“Thiên tài nhi đồng đều như vậy.” Vương Triều cảm khái nói, “Ta khi còn bé cũng thích xem xe cáp treo quỹ đạo, cảm thấy cái kia đường cong đặc biệt đẹp.”

Hình Tòng Liên cùng Tiểu Minh ma ma đồng dạng vồ vồ Vương Triều đầu, để cho người ta ngậm miệng, sau đó đối hai vị phụ mẫu nói: “Cho nên không biết ngài có thể hay không nhớ lại, có hay không người xa lạ đã cho Tiểu Minh thứ gì?” Căn cứ cẩn thận nguyên tắc, Hình Tòng Liên hỏi như vậy.

Tiểu Minh mẹ quả nhiên thọc Tiểu Minh cha, nhỏ giọng nói: “Ta liền nói người kia có vấn đề đi!”

Hình Tòng Liên sắc mặt run lên: “Ngài nói có vấn đề, là hạng người gì, ở nơi nào gặp phải?”

“Cụ thể ở nơi nào ta tựa như là nhớ không rõ... Dù sao là rất cổ quái một người a, người kia đưa nhà chúng ta Tiểu Minh một cái khí cầu, sau đó liền đi...” Tiểu Minh ma ma nói.

Hình Tòng Liên hướng Vương Triều sử cái sắc mặt, người thiếu niên vội vàng đem máy tính bảng đưa tới, hình tượng vừa vặn dừng lại tại mang theo mũ lưới trai người xa lạ cho Trịnh Tiểu Minh trên tay hệ khí cầu trong nháy mắt.

“Đúng đúng đúng, chính là hắn.” Giống như là rất cục nhớ lại thứ gì, Tiểu Minh ma ma kích động nói, nhưng đột nhiên, nàng lại ngữ khí biến đổi, “Cái này cho nhà chúng ta Tiểu Minh khí cầu người, không phải là cái gì hung thủ giết người à?”

Nghe vậy, Tiểu Minh cha lại thọc hạ Tiểu Minh mẹ: “Chớ nói lung tung, nhất kinh nhất sợ, cảnh sát đều ở nơi này đấy ”

Hình Tòng Liên rất khó trả lời vấn đề này, chỉ có thể nói: “Tình huống cụ thể còn tại điều tra qua trình bên trong.” Hắn dừng một chút, tiếp tục phải hỏi đề dẫn ra Tiểu Minh phụ mẫu lực chú ý, “Đúng rồi, vị kia cho Tiểu Minh khí cầu, ngài còn bảo lưu lấy sao?”

“Khí cầu sớm ném đi a, ngày đó chúng ta không có lái xe, đi tàu địa ngầm tới, đi tàu địa ngầm bên trong không thể mang.” Tiểu Minh mẹ có chút ghét bỏ nói, ” mà lại chúng ta luôn cảm thấy người kia quá tà môn.”

Hình Tòng Liên mấy không thể nghe thấy thở dài.

Lâm Thần cầm lấy nước trà trên bàn nhấp nửa ngụm, hỏi Tiểu Minh mẹ: “Ngài mới vừa nói đối phương tà môn, là thế nào cái tà môn pháp?”

“Nên nói như thế nào thì sao cái này. . .” Tiểu Minh ma ma lần nữa ý đồ hồi ức, “Người xin chào đại hạ trời đem mình che đậy phải như

vậy chặt chẽ người sao, còn đeo lão đại một cái kính râm, còn có khẩu trang a ta nhớ được, dọa chết người.”

“Ý của ngài là, hẩn kiệt lực không cho người khác thấy rõ mặt mũi của hẩn thật sao? ?” Hình Tông Liên hỏi.

“Đúng, cái kia kính râm không phải Thường Đại, có thể che khuất nửa gương mặt đi, y phục của hẩn cổ áo ta nhớ được còn lật lão cao.” Tiểu Minh ma ma nói.

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Đợi chút nữa còn phải phiền phức ngài cùng ngài tiên sinh mang theo Tiểu Minh, cùng đi cục cảnh sát làm mô phỏng chân dung.”

“Thật sự là người hiềm nghi phạm tội?” Tiểu Minh ba ba đây là mới □□ nói đến, “Nhưng thời gian qua lâu như vậy, chúng ta thật không nhớ nổi a.”

“Cục cảnh sát có chuyên môn phụ trách chân dung nhân viên cảnh sát lại trợ giúp ngài hồi ức...”

Lâm Thần lời còn chưa dứt, đột nhiên, một mực rất ôm cánh tay hẩn không thả Trịnh Tiểu Minh đồng học đột nhiên luồn lên thân, đoạt lấy ma ma trong tay máy tính bảng.

Tiểu Minh ma ma vừa muốn mắng nhi tử, Lâm Thần lắc đầu, dùng ánh mắt ngăn trở đối phương.

Hẩn rủ xuống mắt nhìn đi, Trịnh Tiểu Minh không nói một lời, quen cửa quen nẻo đem Vương Triều máy tính bảng lui về chủ giao diện, cũng mở ra vẽ tấ, rút ra sờ khống bút, bắt đầu ở trống không vẽ bản đồ trên bảng một bút bút họa.

Nương theo lấy Trịnh Tiểu Minh đồng học càng lúc càng nhanh bút pháp, trống không giấy vẽ bên trên đồ án dần dần rõ ràng.

Mặt người hình dạng dần dần xuất hiện, sau đó là kính râm khẩu trang, Lâm Thần chú ý tới, Trịnh Tiểu Minh đang vẽ khẩu trang trước, sớm vẽ lên một đạo câu lên khước môi, sau đó mới dùng miệng che đậy đem dưới gương mặt bộ bao trùm ở.

Wương Triều đưa tới, phi thường thưởng thức sờ lấy Trịnh Tiểu Minh đồng học đầu: “Đệt người cũng quá ngưư bức, ta nhận người làm đệ đệ ta có được hay không a?”

Hình Tông Liên đem người thiếu niên che miệng lại kéo trở về. Rất nhanh, Trịnh Tiểu Minh dừng lại bút vẽ.

Lâm Thần tay một mực đặt ở Tiểu Minh đỉnh đầu, tiểu bằng hữu ngẩng đầu lên, dùng thủ ánh mắt hỏi thăm hắn.

Lâm Thần nhìn xem hình tượng, lại nhìn về phía tiểu bằng hữu khuôn mặt, nhẹ giọng nói với hắn: “Vẽ rất tốt, chi tiết rất đầy đủ.” Tiểu mập mạp mặt vừa mềm con mắt lại lớn, ánh mắt ươn ướt, giống mới sinh lúc mang theo ngậy thơ cùng bất an tiểu động vật, nếu như không phải là bởi vì Trịnh Tiểu Minh thể trọng vấn đề, Lâm Thần rất muốn đem người ôm trên chân, hiện tại, hắn chỉ có thể tiến đến Tiểu Minh mềm hồ hồ bên mặt hỏi hắn: “Người vẽ lên cái kia khuôn mặt tươi cười có ý tứ là, cho người khí cầu người kia lúc ấy thật cao hứng, đúng không?”

Tiểu Minh dùng sức nhẹ gật đầu.

“Hắn vì sao lại cao hứng như vậy, trước đó chuyện gì xảy ra?” Lâm Thần lại hỏi.

Tiểu Minh nhìn xem hắn, một lần nữa cầm bút lên, cúi đầu chuẩn bị mới xây giấy vẽ.

Vương Triều vội vàng ngăn cản nói: “Khoan khoan khoan khoan đệ đệ, trước bảo tồn a, đệ trọng yếu như vậy manh mối, khiến Trương lão sư nhìn thấy nhất định quỳ thu người làm đồ a!”

“Trương lão sư là ai?” Tiểu Minh ma ma hỏi.

“Cục cảnh sát chân dung chuyên gia.” Lâm Thần thay Vương Triều trả lời.

Tiểu Minh có chút luống cuống tay chân đem kềm chút xóa bỏ giấy vẽ tồn trữ, sau đó một lần nữa tại trống không giấy vẽ bên trên bắt đầu họa.

Rất nhanh, hình tượng bên trong xuất hiện mặt cỏ cùng rộng lớn hồ nước, có thể rất rõ ràng trông thấy ở bên hồ chơi đùa tiểu bằng hữu cùng liên miên phi hành chim bồ câu trắng hình dạng.

Sau đó, bên hồ trên ghế dài xuất hiện một vị chính giữa đầu nhìn trời nam nhân, Lâm Thần chú ý đạo, trên ghế dài vị kia trên tay nam nhân chỉ còn lại một con khí cầu, kế tiếp, Trịnh Tiểu Minh bắt đầu ở trên bầu trời vẽ tranh.

Một con, hai con, ba con...

Mặt hồ giữa không trung, xuất hiện ba con khinh khí cầu...

Vương Triều lớn hít một hơi khí lạnh, không chờ người thiếu niên mở miệng, Hình Tông Liên lại đưa tay đem người miệng che.

Phòng ăn trong phòng tĩnh phải tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tất cả mọi người một chút không phát, lặng im chờ đợi Trịnh Tiểu Minh vẽ xong sau cùng nội dung.

Tại kia ba con khinh khí cầu cột vào một con nhìn không rõ lắm bộ dáng màu đen đều trạng vật thể bên trên, chính chậm rãi lên không, nhìn xem bức tranh này, Lâm Thần trong lòng bàn tay có chút lạnh. “Cái này cái quý gì?” Vương Triều rốt cục có cơ hội mở miệng, người thiếu niên thanh âm cũng mang theo một chút khùng hoảng ý vị. Trong bao sương bầu không khí lần nữa căng cứng.

“Nhi tử ta vẽ kia rốt cuộc là cái gì?” Tiểu Minh ma ma hỏi, “Hung thủ thật đem khí cầu cho nhi tử ta rồi?”

“Còn tại điều tra qua trình bên trong, cũng không thể xác định.” Lâm Thần xoa Tiểu Minh đồng học đầu, bất đắc dĩ, chỉ có thể đem không tiện ở trước mặt đối phương lời đàm luận đề tránh đi, “Tiểu Minh thật rất lợi hại a, rất có vẽ tranh thiên phú, nhưng vẫn là cần ngài mang theo Tiểu Minh đi cục cảnh sát, làm một phần kỹ lưỡng hơn chân dung.”

Wang Triều cũng bắt đầu hát đệm: “Đúng vậy a đúng vậy a, tiểu bàn đơn đơn giản Picasso tái thế a, đặc biệt lợi hại!”

Tiểu Minh ma ma nghe thấy có người khen nhi tử, tâm tình khẩn trương tạm thời thư hoãn một chút: “Ai, nếu không phải Lâm lão sư nói hẳn là thiên tài... Chúng ta trước đó vẫn luôn... Đều coi hẳn là ngớ ngẩn nuôi a.”

“Cho nên ngài về sau tiễn hẳn đi học vẽ tranh, đúng không?” Lâm Thần hỏi.

Tiểu Minh ma ma kích động lên: “Ai, ngài làm sao biết, chủ yếu là chúng ta cùng hẳn trên cơ bản câu thông không được, liền nghĩ có thể hay không để cho hẳn nhiều vẽ tranh, có cái có thể biểu đạt địa phương, chúng ta làm như thế... Đúng không?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Tiểu Minh xác thực có một ít ngôn ngữ thiếu hụt, rất nhiều câu thông đều không thể bình thường hoàn thành, nhưng hội họa thiên phú ngược lại cùng cùng thị giác – không gian năng lực tương liên hệ, phương diện này nhìn, chỉ sợ đúng là hẳn sở trường chỗ.”

“Ai, đúng rồi đúng rồi Lâm lão sư, ngài lưu cho ta cái Wechat, có rảnh chúng ta thường liên hệ.”

Dừng lại phát thời gian, Lâm Thần cơ hồ đều tại cùng thiên tài nhi đồng gia trường tám giáo dục vấn đề, thẳng đến cục cảnh sát, Tiểu Minh một nhà ba người được đưa đến Trương lão sư chân dung thất, hẳn cùng Hình Tông Liên mới có thời gian ngồi xuống, đối Vương Triều máy tính bảng, thảo luận Tiểu Minh họa tác vấn đề. Vương Triều đem Tiểu Minh vẽ tung bay ở giữa không trung ba con khí cầu cùng kia hắc khối sắc điều trạng vật phóng tới lớn nhất, ba người bọn họ đối khối kia tạo hình quý dị hình tượng, trầm mặc không nói.

“Đây là phạm tội người hiềm nghi thả đồ vật?”

“Chỉ sợ là?”

“Đột, khí cầu phía dưới cột cái này đóng đen sì đến cùng là cái quý gì a.”

Lâm Thần mấp máy môi, thần nhiên nói: “Nếu như không có đoán sai, hẳn là...”

“Hung khí.” Hình Tông Liên cuối cùng nói.

Nghe được Hình Tông Liên trả lời, Lâm Thần cũng lâm vào trầm tư, cảnh sát có trong hồ sơ phát hiện trận bao quát xung quanh địa khu đều không có tìm kiếm đến hung khí, bọn hắn như vậy phỏng đoán ám sát ti nhân Khang vị kia hung thủ có thể là trong đó lão thủ, phi thường thông minh lựa chọn đem hung khí mang rời khỏi hiện trường hoặc là lựa chọn tốt hơn phương thức xử lý, nhưng bọn hắn chưa hề nghĩ tới, đối phương thế mà đem hung khí cột vào ba con khí cầu hạ cũng đưa vào không trung.

“Hắn bệnh tâm thần a, đem hung khí thả, cái này nếu như bị người thấy được, mà lại rất dễ dàng liền bị người nhìn thấy a!” Vương Triều rất không hiểu nói.

“Đối với phần tử phạm tội tới nói, hung khí đặt ở trên người thời gian càng dài càng dễ dàng ra chỗ sơ suất, như có nhanh chóng xử lý hung khí là mỗi một cái tội phạm môn bắt buộc.” Hình Tông Liên nói. Vương Triều giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên hỏi: “Kia người hiềm nghi phạm tội khiến hung khí thả bản thân, có phải hay không nói rõ hung khí bên trên có lưu cùng hắn tương quan manh mối a, tỉ như vân tay cái gì, cho nên hắn phải lập tức xử lý?”

“Có rất lớn có thể là thế này.”

“Chính là hã làm gì thả a, ném trong hồ không được sao?” Vương Triều rất không hiểu.

Lâm Thần không có trả lời.

Hình Tòng Liên tiếp tục nói: “Hã làm chúng ta cảnh sát là kẻ ngu sao, ném trong hồ, rất dễ dàng liền có thể bị tìm tới.”

“Có thể coi là thả, tìm ra được rất dễ dàng a.” Vương Triều mặt mũi tràn đầy thoải mái mà nói.

Quyển 5 Chương 213. Năm phù 50

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 213. Năm phù 50

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều hành động tốc độ thật nhanh.

Đương Trịnh Tiểu Minh đồng học phụ mẫu mang theo nhi tử choáng đầu hoa mắt từ chân dung thất đi ra, tiểu mập mập liền bị một cái phía trước chạy mà đến đáng sợ người thiếu niên cướp đi.

Lâm Thần đè lại Trịnh Tiểu Minh phụ mẫu, ôn hòa nói: “Bọn hấn khả năng có một ít vấn đề, cần... Tự mình giao lưu...”

Tiểu Minh phụ mẫu mờ mịt phải không được, Lâm Thần đành phải đem hai vị gia trưởng mời đến phòng nghỉ, ngâm hai chén trà.

Xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh có thể trông thấy Vương Triều đang cùng Tiểu Minh đồng học mặt đối mặt, tiến hành nước đổ đầu vịt đối thoại, Vương Triều không ngừng nói, Trịnh Tiểu Minh liền mờ mịt ngửa đầu, một bộ người đang nói cái gì ta căn bản nghe không hiểu bộ dáng.

Chung quanh chúng nhân viên cảnh sát gặp hai người thế này, đều hiếu kỳ vây lại.

“Nhỏ Vương Triều, người đang truyền thuyết văn sao, vì cái gì ta một chữ cũng nghe không hiểu?” Bên cạnh có nhân viên cảnh sát trêu ghẹo nói, “Tiểu bằng hữu muốn bị người hỏi choáng.”

Vương Triều trừng đối phương một chút, phát phát tay: “Các người phạm nhân không nên quấy rầy chúng ta giao lưu!”

Một lát sau, phi thường ly kỳ một màn phát sinh, Trịnh Tiểu Minh đồng chí kéo ra Vương Triều, ngồi lên tiểu vương đồng chí nhồi vào đệm dựa ghế làm việc, đối mặt tiểu vương đồng chí máy tính hoàn toàn không đáng sợ hãi, rất giống mô tượng dạng đánh xuống mấy cái chữ Hán, sau đó, số lớn cao lâu hình ảnh xuất hiện, Trịnh Tiểu Minh nhìn xem trong đó một ngôi lâu, cầm qua một trang giấy, viết

xuống một chuỗi trị số, sau đó phi thường nhu thuận nhảy xuống cái ghế, hai tay đặt ở trên bụng, lần nữa ngửa đầu nhìn Vương Triều.
“Xác định?” Vương Triều hỏi.

Tiểu Minh nhẹ gật đầu.

Chung quanh tất cả nhân viên cảnh sát đều xông tới, nhưng không ai dám nói chuyện.

Vương Triều ngao một tiếng, nhanh chóng nhảy vào cái ghế bắt đầu thao tác máy tính.

Lâm Thần hướng trong phòng nghỉ hai vị người trưởng thành gật đầu thăm hỏi, đi đến đám người sau.

Mấy vị nhân viên cảnh sát tránh ra một con đường, Lâm Thần đứng tại Vương Triều ghế làm việc phía sau, tiểu mập mập nhanh chóng lễ mề đến chân của hắn bên cạnh.

Lâm Thần liền chưa từng xem hiểu qua Vương Triều máy tính giao diện, người thiếu niên đánh xuống một đoạn lớn dấu hiệu, sau đó quay đầu nhìn thấy một đám người đều vây ở sau lưng mình, hoảng sợ nói: “Các người đều vây quanh ta làm gì đột thật đáng sợ!”

“Nghe nói hung thủ đem hung khí cột vào khí cầu bên trên thả đi rồi?” Một vị nhân viên cảnh sát hỏi.

“Nghe nói người chuẩn bị đem hung khí tìm trở về?” Một vị khác nhân viên cảnh sát hỏi.

“Chúng ta chuẩn bị nhìn xem người trang bức.” Người thứ ba nói.

Vương Triều “đột” một tiếng, bị Hình Tông Liên quát nhớ da đầu: “Thật dễ nói chuyện, người chuẩn bị làm sao tìm được?”

“Nguyên thủy nhất tìm kiếm thủ đoạn chính là toàn thành kéo lưới, chúng ta thả tin tức ra ngoài, căn cứ người chứng kiến báo cáo tin tức xác định khí cầu sau cùng xuất hiện vị trí, lại dựa theo ngày đó hướng gió phán đoán, chỉ cần hung khí không có rơi trong nước hoặc là bị dì nhặt về nhà tắm một cái thái thịt, luôn có thể bị quần chúng nhặt được hoặc là bị chúng ta tìm thấy được, chỉ là thời gian dài ngắn vấn đề, đúng không!”

“Nói nhảm.” Hình Tông Liên tức giận.

“Ta có cái càng nhanh phương pháp, ta có thể tính toán hung khí đại khái điểm rơi, đem phạm vi thu nhỏ đến năm cái sân bóng lớn nhỏ phạm vi, thuận lợi, hôm nay trước khi trời tối chúng ta liền có thể tìm tới hung khí kết thúc công việc!”

“Giải thích một chút.” Hình Tòng Liên nói.

“Là như vậy, khí tượng học bên trong có cái chuyên môn tìm kiếm khí tượng khí cầu rổ treo cất chém sau điểm rơi mô hình toán học, chúng ta có thể lợi dụng cái này mô hình xác định hung thủ thả khí cầu ở trên không bạo tạc về sau, hung khí khả năng điểm rơi phạm vi.”

“Nhưng người làm sao xác định khí cầu cụ thể ở nơi nào bạo tạc, khả năng này nhiều lắm, thậm chí và khí cầu bên trong chỗ xông khí thể, đao cụ trọng lượng cùng khí cầu da chất liệu đều có rất lớn quan hệ.” Hình Tòng Liên dừng một chút, hỏi; “Chúng ta muốn làm thí nghiệm sao?”

“Lão đại người đây cũng là nguyên thủy lục soát thủ đoạn, có điều thí nghiệm đương nhiên là muốn làm.” Vương Triều cười hì hì, “Tiểu Minh mẹ nói hung thủ cho Tiểu Minh khí cầu chính là nhạc viên bên trong bán loại kia, cho nên chúng ta đợi chút nữa cũng đi mua mấy cái, tại dưới đáy cột lên vật nặng để cạnh nhau bay, dùng cái này tìm tới hung khí sau cùng khả năng điểm rơi.” Người thiếu niên vừa nói, vừa đem vừa rồi tiểu bản viết trị số đưa tới.

“Cái này cái quỷ gì?”

“Ồ, đệ đệ ta vừa tính ra khí cầu hạ vật nặng, cũng chính là đao cụ khả năng trọng lượng phạm vi.”

Lâm Thần nhìn xem trên giấy trị số: “Này làm sao tính ra?”

“Cao trung vật lý, tính ra, vừa cho ta đệ đệ giảng xuống khóa, hẳn liền đã hiểu, lợi hại đi!”

Lâm Thần nhú nhú mày, rất hoài nghi nhìn xem Vương Triều:

“Ừm?”

Wang Zhao bị nhìn thấy thật không tốt ý tứ: “Ngạch... Ta chỉ là thử nhìn một chút hẳn có thể hay không nghe hiểu được mà thôi. Thật ra có thể bị ba cái khí cầu treo bay lên đao không nhiều, hướng chi còn có thể đâm chết người, nhất định phải trọng lượng nhẹ đồng thời sắc bén, ta vừa hỏi thăm giám chứng khoa, bọn hắn đã xác định đao cụ loại hình. Ta chính là để cho ta đệ dựa theo vật lý học phương pháp tính một lần, có cái tham khảo. Trên thực tế ở trên không thời điểm, những này trọng lượng sai sót có thể bỏ qua không tính.”

“Chính là thuần huyễn kỹ?” Lâm Thần nhìn xem Vương Triều chân bên cạnh tiểu mập mập, phi thường im lặng.

Hình Tòng Liên thì tiếp nhận Vương Triều đưa tới trang giấy, xem nhẹ người thiếu niên miệng bên trong há miệng ngậm miệng em ta, hấn phất phất tay, tìm đến nhân viên cảnh sát an bài nhạc viên bên hồ thí nghiệm.

Vương Triều máy tính sau vây quanh người Ô Lạp kéo thiếu đi một phần ba.

Vương Triều hướng về phía rời đi nhân viên cảnh sát bóng lưng hô to: “Nhớ kỹ ở phía trên giả GPS a!”

Hình Tòng Liên đem đầu người tách ra gửi điện trả lời não trước, tiếp tục nói: “Thí nghiệm có thể có, nhưng mỗi ngày tốc độ gió đều sẽ có biến hóa, người còn có cái gì biện pháp duy nhất một lần nói xong.”

“Lão đại, phía dưới chính là ta cần nói một loại khác tìm kiếm biện pháp nha.” Vương Triều nói đến, mình cũng có chút kích động, “Lão đại người mới vừa nói qua, điểm rơi cuối cùng tính toán độ khó ở chỗ khí cầu ở trên không bạo tạc thời gian đối với sao, mà lại khả năng có hai cái phát nổ một cái không nổ nhiều loại tình huống phát sinh, cho nên hành tích sẽ phi thường phiêu hốt, như vậy, chúng ta có biện pháp nào, tính toán ra phiêu hốt khí cầu phi hành quỹ tích đến chứ?”

Tiểu vương đồng chí kéo dài điệu, không ai để ý đến hấn, hấn đành phải tăng lớn âm lượng, dùng sức tự hỏi tự trả lời: “Rada.”

“Đây không có khả năng.” Hình Tòng Liên nói, “Nhỏ như vậy khí cầu cùng hạ tuyết vật, làm sao có thể dò xét đạt được, khí tượng khí cầu có thể bị rada dò xét là bởi vì bản thân nó thể tích là bình thường khí cầu lớn nhỏ 10-20 lần lớn nhỏ...”

“Người nghe qua sân bay loài chim dò xét rada sao?” Vương Triều hỏi lại.

“Tiếp tục.” Hình Tòng Liên không nói.

“Rada đều là giống nhau, nguyên lý cụ thể ta không phổ cập khoa học, thường dùng động mục tiêu rada có thể kiểm soát trạng thái bình thường cao tốc vận động mục tiêu, đồng thời ức chế như công trình kiến trúc, núi, mây một loại cố định vô dụng mục tiêu, nhưng đối với nhỏ phản xạ mặt cắt, tốc độ thấp vận động vật thể không cách nào phân biệt, vì thông qua rada dò xét loại này tốc độ thấp phi hành

đồng thời phản xạ mặt cắt tiểu nhân đồ chơi, cần cải tiến loại bỏ phép tính, cái này phép tính đại khái giá trị mười mấy ức đi.”

Hình Tòng Liên liếc mắt nhìn hắn: “Kêu người A Thần ca ca đứng ở nơi này nghe người nói mười phút nói nhảm, cho nên không có điều kiện có thể đàm.”

Vương Triều lập tức xẹp khí, chỉ có thể nói: “Chúng ta đi hàng không cục quản lý bên kia, cần một phần hôm qua vụ án phát sinh sau radar số liệu, ta đến lọc một lần, nhưng mà phép tính không bán a!”

Tìm tới hung khí thời gian cùng Vương Triều tính ra cũng không có chênh lệch quá xa, cảnh sát muốn tìm cái gì đồ vật, không có gì bất ngờ xảy ra, luôn luôn có thể lấy được.

Ở trước đó, Lâm Thần một mực ngồi ở phòng nghỉ bên trong, chưa hề nói quá nhiều, cũng cự tuyệt Hình Tòng Liên tiến hẳn sẽ bệnh viện an bài, hắn thoát giày ngồi xếp bằng ở trên ghế sa lon, nhìn xem cục cảnh sát tất cả mọi người công việc lu bù lên.

Trịnh Tiểu Minh an vị tại bên cạnh hắn làm bài tập, tiểu mập mập các cha mẹ buổi chiều vẫn phải đi làm, nhưng căn cứ vào hài tử bản nhân thực sự không chịu về trường học tiếp tục lên lớp, bọn hắn chỉ có thể đem người lưu tại cục cảnh sát.

Lâm Thần nhìn xem tiểu bằng hữu dùng béo múp míp nắm đấm nắm chặt bút chì, tại vở bên trên một bút một họa cố gắng sao chép chữ Hán. Thật ra thiên tài loại sinh vật này nói đến cũng không đáng sợ, đáng sợ là thiên tài bản thân còn có cường đại ý chí lực, kia trên cơ bản ngay cả hủy diệt Địa Cầu đều có thể làm đến.

Hình Tòng Liên dành thời gian lúc đi vào, Lâm Thần chính sờ lấy tiểu bằng hữu đầu, giáo dục hắn cần ở trường học đi học cho giỏi.

“Ta còn tưởng rằng người sẽ đề nghị cha mẹ của hắn đem tiểu bằng hữu đưa thiên tài ban đi, cùng đồng loại của hắn nhóm cùng một chỗ.” Hình Tòng Liên bưng chén nước ấm, phóng tới trong tay hắn.

“Hoàn Cảnh có dạng này tiểu học sao?” Lâm Thần hỏi.”

“Ngạch...” Hình Tòng Liên cười chen đến bên cạnh hắn, “Nếu không chúng ta mở một cái?”

Lâm Thần cầm chén nước, cười cười.

“Người cái này cười rất gượng ép a Lâm cố vấn.” Hình Tòng Liên nói, “Không giống như là loại kia nhìn thấy của ta thời điểm ngọt đến trong lòng cười a.”

Lâm Thần không có tiếp cái chuyện cười này.

“Từ biết người hiềm nghi thả hung khí bắt đầu, người vẫn rất ít.”

Hình Tòng Liên rút cục nói.

“Cũng không phải, chẳng qua là cảm thấy rất khó nói rõ ràng.” Lâm Thần uống một hớp, “Ta như cũ cảm thấy, kia là kiện chuyện không cần thiết.”

“Ừm?”

“Lại là khí cầu lại là thả hung khí, mục tiêu quá lớn, một cái tinh minh sát thủ sẽ làm như vậy sao?”

“Cái này rất khó nói, muốn nhìn sát thủ cá tính, trời sinh có chút biến thái, giết người xong vô cùng hưng phấn, hận không thể nhảy thoát y vũ.” Hình Tòng Liên nói.

“Đúng đấy, cho nên ta cũng cảm thấy chuyện này sẽ rất khó nói rõ.”

Lâm Thần lắc đầu, “Nếu như hấn là sát thủ chuyên nghiệp, cũng không khả năng không biết cảnh sát sẽ tìm được hấn thả hung khí, hấn làm như vậy thuần túy là vì mau chóng đem hung khí tuột tay, ta có thể lý giải. Hấn nhưng vì cái gì không đem cuối cùng một con khí cầu thả ở hung khí bên trên, mà là mang theo rời đi, cuối cùng cho Tiểu Minh, ta thực sự không thể nào hiểu được dạng này tâm lý trạng thái.”

“Có một loại thuyết pháp là, hung thủ phải nhanh đem cùng hung án tương quan chứng cứ phân lượt xuất thủ, nhưng để ở chỗ này giải thích hấn vì cái gì đem khí cầu cho Tiểu Minh, cũng chẳng phải hợp lý.”

Lâm Thần xác thực không biết nên nói cái gì, nghĩ đến cuối cùng, hấn chỉ có thể nói với Hình Tòng Liên: “Ta cảm thấy, nhất định là cái này lên hung sát án bên trong không có ta nửa điểm sự tình, cho nên ta nhất định phải tìm cho mình điểm tồn tại ý nghĩa.”

“Hình Tòng Liên thật sự nói: Đều do Vương Triều rất có thể làm, ta trở về đánh hấn một trận.”

Nghe vậy, vẫn đang làm làm việc Trịnh Tiểu Minh ngẩng đầu, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn xem Hình Tòng Liên, thuận tiện đem cái mông hướng ghế một bên khác chuyển đi.

Động tác này thực sự quá đáng yêu, Hình Tòng Liên trực tiếp đi qua, bưng lấy tiểu bằng hữu hôn lên khuôn mặt một ngụm.

Trịnh Tiểu Minh đồng học cùng Vương Triều đại khái tại một số phương diện thật có chút tương tự, bị Hình Tông Liên hôn một cái, hãnh không nói một tiếng đứng người lên, đi đến khăn tay hộp trước, từ đó quất một trương, gấp gọn lại, bắt đầu cẩn thận lau bên mặt bên trên bị Hình Tông Liên hôn qua địa phương.

Hình Tông Liên thế là trợn mắt hốc mồm.

Đúng lúc này, phòng nghỉ bên ngoài đột nhiên bộc phát ra rất kích động chúc mừng âm thanh.

Lâm Thần giật cả mình, cùng Hình Tông Liên liếc nhau.

Có nhân viên cảnh sát xông tới hô: “Lão đại, cái kia túi đen tìm được!”

“Nhanh như vậy?” Hình Tông Liên đứng người lên, phi thường ngoài ý muốn.

“Vừa vặn rơi tại vùng ngoại ô một khối trên bãi cỏ, đặc biệt dễ thấy, tiểu vương tính ra địa chỉ, liên hệ bên kia cảnh sát nhân dân, dùng kim loại tham trắc khí, một chút đã tìm được.”

Ước chừng bốn mươi phút sau, màu đen túi nhựa cùng bên trong bao quanh hung khí bị đưa đến Hoàn Cảnh đội cảnh sát hình sự, phía trên còn quấn quanh lấy dây thừng cùng khí cầu nổ tung sau hài cốt.

Bởi vì tìm kiếm đao cụ quá trình quá mức đặc sắc, vật chứng đưa đến lúc, hơn phân nửa giám chứng khoa cùng pháp y đều vây quanh.

Màu đen túi nhựa bị từng tầng từng tầng cẩn thận mở ra, cuối cùng lộ ra trong đó màu bạc trắng, mang huyết đao lưỡi đao.

Ở đây tất cả mọi người đều có dùng kỳ diệu cảm giác thờ phào nhẹ nhõm.

Hình Tông Liên từ trước sân khấu thối lui, nói: “Bắt đầu làm việc đi, trước xác nhận cây đao này cổ chính là người hiềm nghi phạm tội sử dụng hung khí.”

Trên lưỡi đao nhiễm huyết dịch hàng mẫu bị lấy ra, giám chứng khoa nhân viên cảnh sát thì bắt đầu kiểm tra túi nhựa cùng quấn quanh ở túi nhựa bên trên trong suốt băng dán bên trong vân tay vết tích.

Kiểm nghiệm kết quả ra lúc, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên chính mang theo Vương Triều Trịnh Tiểu Minh tại nhà ăn ăn cơm.

Trịnh Tiểu Minh đồng học thiên vị cục cảnh sát nhà ăn đầu bếp nấu thịt kho tàu đùi gà, Vương Triều vì biểu hiện huynh hữu đệ cung tốt đẹp mỹ đức, phá lệ từ mình tiểu kim khối bên trong rút 30 khối tiền, mua năm cái đùi gà, cũng toàn bộ tặng cho Trịnh Tiểu Minh đồng học.

Lâm Thần nhìn xem đã ăn ròn rã ba cây đùi gà cũng chuẩn bị ăn cây thứ tư Trịnh Tiểu Minh, luôn cảm thấy thế này không tốt lắm, thế là yên lặng đem đồ ăn bòn chuyển qua Tiểu Minh gấp không đến địa phương, cũng chính là Hình Tông Liên trước mặt.

Hình Tông Liên tiếp nhận vân tay báo cáo nhìn thoáng qua, hơi kinh ngạc mà hỏi thăm: “Băng dán bên trên vân tay cùng ta từ ti thân Khang văn phòng mang về laptop bên trên vân tay xác định đến từ cùng một người?”

“Đúng thế.” Nhân viên cảnh sát nhẹ gật đầu, đem trên tay tờ thứ hai đưa cho Hình Tông Liên: “Sau đó chúng ta phân tích đao cụ bên trên huyết dịch hàng mẫu, xác nhận thuộc về người bị hại ti thân Khang.” Hình Tông Liên nhẹ gật đầu, thở dài, giơ đũa lên chuẩn bị đem đùi gà gấp đến mình trong chén.

Đột nhiên, vị kia nhân viên cảnh sát tiếp tục nói: “Đồng thời, hung khí bên trên còn phát hiện mặt khác một tổ không thuộc về người bị hại ti thân Khang DNA hàng mẫu, đồng thời tại trong kho tìm được cùng tổ thứ hai DNA hàng mẫu xứng đôi đối tượng.”

Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu, Hình Tông Liên đũa dừng ở giữa không trung.

“Là ai?”

Nhân viên cảnh sát đưa trong tay cuối cùng một trang giấy đưa tới, cũng nói: “Gọi đoạn vụn sơn.”

Quyển 5 Chương 214. Năm phù 51

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 214. Năm phù 51

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên đũa buông lỏng, vừa kẹp lên đùi gà phanh rơi xuống. Nước canh tóe lên, Vương Triều trợn mắt hốc mồm, Trịnh Tiểu Minh cũng giống là phát giác được dị thường, rất khốn hoặc nhìn bọn hắn. Lâm Thần trong lòng có chút khó chịu, nhưng vẫn là một tay trấn an tựa như sờ lên Trịnh Tiểu Minh đầu, đứng người lên, dẫn dò Vương Triều, “Chúng ta nhất thời bán hội khả năng về không được, các người Tiểu Minh cha mẹ tới đón hắn.” Hắn nói xong, trương Tiểu Minh vẫn như cũ giữ chặt tay của hắn.

Lâm Thần đụng đụng tiểu mập mập mặt, trấn an nói, “Người ma ma có điện thoại của ta, muốn gặp ta, có thể khiến nàng gọi điện thoại cho ta.”

Lâm Thần nói như vậy, cùng Hình Tòng Liên rời đi nhà ăn, cùng nhau đi tới giám chứng khoa.

Trên đường đi, bọn hắn sóng vai mà đi, đến đưa kiểm nghiệm báo cáo nhân viên cảnh sát thì cao hứng phi thường, cũng không dừng ở nói: “Đội trưởng, đây chính là phát hiện trọng đại, pháp y hoài nghi, có thể là người hiềm nghi lành nghề hung lúc không cẩn thận cắt vỡ tay, cho nên đem mình vết máu lưu tại phía trên, mặc dù trải qua lau, nhưng vẫn có thể xét ra DNA hàng mẫu.”

“Ừm.” Hình Tòng Liên không có cái gì phản ứng, chỉ là từ tốn nói.

Vị kia nhân viên cảnh sát ngược lại tinh thần tỉnh táo: “Cho nên hắn muốn thả bay hung khí nguyên nhân, cũng là bởi vì phía trên lây dính máu của mình dấu vết, cho nên nhất định phải đem hung khí hủy thi diệt tích?”

Hình Tòng Liên không có đáp lời, tên kia nhân viên cảnh sát phối hợp nói ra: “Nói đến, đoạn vụn sơn người này cũng rất kỳ quái, ta vừa đơn giản nhìn xuống cá nhân hắn tư liệu, lúc trước hắn là cái

đại học giáo sư y khoa đi, vẫn rất nổi danh, về sau giống như từ chức xuất ngoại, liền rút cuộc không có ghi chép. Quốc tịch đến hay là tại nước ta, bất quá hẳn làm sao đột nhiên nhập cảnh, còn muốn giết ti thân Khang tiến sĩ, ta lát nữa đi xuất nhập cảnh nơi đó tra hẳn nhập cảnh ghi chép.”

Hình Tòng Liên không có đáp lời, Lâm Thần đi ở phía sau.

Ngoài cửa sổ trời đã tối, trong hành lang điều hoà không khí đánh cho nhiệt độ rất thấp, hẳn nhin không được nhẹ nhàng khục một tiếng.

Đại khái là gặp hẳn sắc mặt khó coi, Hình Tòng Liên hỏi: “Vết thương đau?”

“Không có.” Lâm Thần nói.

“Ta trước đưa ngươi về bệnh viện, chờ sau đó tra rõ ràng, trước tiên đem kết quả nói cho ngươi?” Hình Tòng Liên mặt mũi tràn đầy lo lắng, nếu như không phải chung quanh còn có cái khác nhân viên cảnh sát tại, chỉ sợ Hình Tòng Liên sẽ dừng lại ôm lấy hẳn.

Lâm Thần biết mình hiện tại trạng thái không phải rất tốt, nhưng vẫn là kiên trì nói: “Đều ngày người lâu như vậy, không kém lúc này, đi trước giám chứng khoa.”

Hình Tòng Liên đưa tay khoác lên hẳn trên trán, nhíu mày: “Khá nóng.”

“Ta cảm thấy còn tốt, vừa ăn cơm, nhiệt độ cơ thể hơi cao bình thường.”

“Ngươi X quang phổi còn không có đập thật sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Còn kém cái này.” Lâm Thần nói.

“Đợi chút nữa trở về liền đập, sợ ngươi có phổi lây nhiễm.” Hình Tòng Liên nghiêm túc nói.

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Phía trước dẫn đường nhân viên cảnh sát lại quay đầu lại: “Lâm cố vấn, thân thể ngươi không tốt liền phải từ tế nằm viện, hiện tại bản án cũng có đột phá tính tiến triển, ngài cũng không cần như thế nhìn chăm chăm không thả, nghỉ ngơi thật tốt a, thân thể mới là tiền vốn làm cách mạng.”

Lâm Thần lắc đầu, không biết nên trả lời như thế nào.

...

Toàn bộ giám chứng khoa còn có hơn phân nửa người không có tan tằm, phòng bên trong đèn đuốc sáng trưng.

Bởi vì vừa ra kết quả, đồng thời tìm tới DNA hàng mẫu xứng đôi đối tượng, không ít người biết được tin tức, tâm tình cũng không tệ.

Hình Tòng Liên cùng bên trong chúng nhân viên cảnh sát chào hỏi, tìm cái ghế dựa ngồi xuống, hỏi: “Tiến hành đến một bước nào rồi?”

Giám chứng khoa nhân viên cảnh sát đáp: “Pháp y bên kia DNA kết quả ra, chúng ta bây giờ chuẩn bị đem ti thử Khang laptop bên trên vân tay cùng từ băng dán nâng lên lấy vân tay, cùng người hiềm nghi đoạ vạ sơn vân tay làm so sánh...”

“Không phải ngay từ đầu laptop bên trên vân tay liền không có điều tra ra là ai sao, nếu như chúng ta trong kho không có đoạ vạ sơn vân tay, đi cái nào tìm so với đối tượng?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Chúng ta vừa đã gọi điện thoại cho đoạ vạ sơn đã từng đơn vị làm việc, chính là Vĩnh Xuyên viện y học, hỏi bọn họ một chút có hay không tương quan ghi chép.”

“Đã nhiều năm như vậy, Vĩnh Xuyên viện y học bên trong còn có thể bảo tồn đã từng nhân viên vân tay ghi chép?”

“Vạ nhất này đúng không đội trưởng.” Vị kia nhân viên cảnh sát cười hắc hắc nói.

Đột nhiên, giám chứng khoa vẽ truyền thần cơ vang lên nhỏ một tiếng.

Có người cầm lấy vẽ truyền thần tới nội dung, hô: “Tiểu Trương đồng chí, người vân tay tới rồi!”

Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên liếc nhau.

Tiểu Trương cảnh sát rất kích động chạy đến vẽ truyền thần cơ bên cạnh, tiếp nhận vẽ truyền thần nội dung nhìn thoáng qua, quay đầu đối nói: “Đội trưởng, Vĩnh Xuyên viện y học đoạ vạ sơn đã từng chủ đạo qua trong phòng thí nghiệm còn giữ hấn vân tay ghi chép, chỉ có ngón cái, có điều cũng đủ.” Đang khi nói chuyện, tiểu Trương mở ra mình hòm thư, một phong email an tĩnh nằm ở nơi đó.

Tiểu Trương cảnh sát cấp tốc thao tác máy tính, đem trong bưu kiện vân tay cùng laptop cùng túi nhựa bên trên phát hiện hai tổ vân tay đối đầu so.

Lâm Thần cúi đầu xuống, chẳng biết tại sao, hấn nhịp tim phải có chút nhanh.

Kết quả rất mau ra đến, máy đánh chữ kễ kễ kễ tiếng vang lên, tiểu Trương cảnh sát rút ra giấy, hướng bọn họ đi tới.

“Thế nào?” Hình Tông Liên hỏi.

Tiểu Trương trên mặt tươi cười, hần nhếch môi, thật cao hứng báo cáo: “Đội trưởng, 14 cái đặc thù điểm ăn khớp, có thể nhận định người chết laptop cùng bao khóa hung khí cái túi bên trên phát hiện vân tay đều thuộc về đoạn vạ sơn bản nhân!”

Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu, trong lòng rung mạnh.

Đoạn vạ sơn đã chết tại đọt nấp rừng mưa, đây là hần tận mắt nhìn thấy, hiện tại, đối phương DNA hàng mẫu cùng vân tay xuất hiện lần nữa, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Giám chứng khoa bên trong vang lên xì xào bàn tán, giống như là vì xác định người hiềm nghi mà vui không thôi.

“Đội trưởng, chúng ta bước kế tiếp nên làm cái gì?” Tiểu Trương cảnh sát hỏi.

Hình Tông Liên có rất ít loại này bị hỏi á khẩu không trả lời được thời khắc, ánh mắt chung quanh phảng phất đều đang chờ mong Hình Tông Liên hạ đọt lưng bắt người hiềm nghi mệnh lệnh: “Đầu tiên chờ chút đã, ta có mấy cái vấn đề.” Hình Tông Liên sắp xếp lại suy nghĩ, sau đó mở miệng.

“Vấn đề thứ nhất, vì cái gì hung khí bên trên sẽ xét ra hai phần DNA hàng mẫu.” Hần hỏi.

“Phần thứ hai DNA hàng mẫu là tại chuôi đao chỗ phát hiện.” Một người khác trả lời, “Cho nên chúng ta hoài nghi là người hiềm nghi lành nghề hung lúc không cẩn thận cắt vỡ tay...”

“Cái này ta biết.” Hình Tông Liên cắt ngang đối phương, “Xác định là đến từ huyết dịch DNA hàng mẫu, không phải cái gì khác tế bào tổ chức?”

“Vâng.” Đến đưa báo cáo nhân viên cảnh sát nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên quay đầu hỏi đối phương: “Vấn đề thứ hai, vì cái gì chúng ta sẽ có đoạn vạ sơn DNA hàng mẫu, cũng rất nhanh đến mức ra so với kết quả, là lúc trước hần phạm qua chuyện gì?”

“Giống như không có...” Đối phương trả lời, “Ta lát nữa lại đi cẩn thận tra hạ.”

Lâm Thần nhíu nhíu mày, đây quả thật là rất kỳ quái, phải biết công dân DNA hàng mẫu thuộc về cá nhân **, đồng thời kiểm trắc chi phí

tương đối cao, trừ phi phạm án hoặc là một chút tình huống đặc biệt, căn bản không có khả năng bị ghi lại trong danh sách. Suy tư đoạn vụn sơn DNA hàng mẫu xuất hiện tại công dân kho gen bên trong khả năng, hẳn thế là hỏi: “Hay là cái gì vụ án người bị hại?”

“Cái này không rõ ràng, ta bây giờ lập tức đến hỏi.”

“Không cần!”

Cổng truyền đến một tiếng vang nhỏ, Lâm Thần theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp Vương Triều cầm trạm điện thoại di động tại cửa ra vào. Người thiếu niên tại rất suất khí nói xong “Không cần” ba chữ về sau, liền xoay người chạy chậm tới, trước hướng hẳn báo cáo: “A Thần ca ca, Tiểu Minh ba ba đã đem đệ đệ ta đón đi.”

“Cảm ơn.” Lâm Thần nói.

“A nha A Thần người lại khách khí, đây chính là đệ đệ ta a.” Vương Triều vừa nói, vừa cầm qua kiểm nghiệm báo cáo, lấy điện thoại cầm tay ra, về sau rất mau trở lại đáp Hình Tông Liên vừa rồi vấn đề, “Đoàn lão sư DNA hàng mẫu xuất hiện tại công dân kho gen nguyên nhân là...” Hẳn đột nhiên ngừng đầu, “Là bởi vì mch kế hoạch?”

“Nói tiếng người.” Hình Tông Liên mở miệng.

“Ta cũng không hiểu nhiều.” Vương Triều khó được khiêm tốn, hẳn liếm liếm ngón tay, bắt đầu ở trên màn hình điện thoại di động nhanh chóng đánh, sau đó mỗi chữ mỗi câu thì thầm: “mhc, tức chủ yếu tổ chức tương dung tính hợp lại thể, cùng nhân loại hệ thống miễn dịch công năng mật thiết tương quan. mhc kế hoạch thông qua đối mhc khu vực chính xác danh sách phân tích cùng gen phân hình, hoàn chỉnh biểu hiện ra người nước Hoa bày mhc khu vực đột biến điểm vị trí cùng hla gen nhiều thái tính đồ phổ, vì khai triển người nước Hoa bày phức tạp tật bệnh cùng mhc khu vực tương quan tính nghiên cứu đặt vững nền móng vững chắc...”

Hình Tông Liên cắt ngang hẳn: “Nói cách khác, đoạn vụn sơn DNA hàng mẫu xuất hiện tại kho gen nguyên nhân cùng bất luận cái gì vụ án đều vô dụng quan hệ, chỉ là bởi vì y học kế hoạch.”

“Hẳn là thế này.” Vương Triều nhẹ gật đầu, như cũ tại lật xem trên điện thoại di động tin tức, “Đoàn lão sư tựa như là nhóm đầu tiên hưởng ứng kế hoạch này y học nhà, lúc đương thời người phản đối kế hoạch này, ý tứ cũng phải gen tin tức là công dân **, chính phủ

làm lớn quy mô tật bệnh điều tra là xâm phạm công dân **, cho nên Đoàn lão sư liền dẫn đầu tham gia kế hoạch này.”

“Giống như là lão Đoàn sẽ làm sự tình.” Hình Tòng Liên nói.

Lúc trước đến đưa tư liệu, về sau vẫn đứng tại bên cạnh bọn họ nhân viên cảnh sát giống như là đoán được cái gì, đột nhiên nói: “A đội trưởng, các người nhận biết a?”

Hình Tòng Liên bình tĩnh nói: “Nhận biết, đã từng là... Bạn rất thân.”

“Nha.. Là của ngài bằng hữu a.” Vị kia nhân viên cảnh sát kéo dài điệu, có chút lúng túng nói, “Kia... Kia chúng ta có phải hay không cần xin ngài vị bằng hữu này đến hiệp trợ điều tra, thật ra cũng có thật nhiều khả năng máu của hắn hàng mẫu sẽ xuất hiện tại cây đao này bên trên, tỉ như hắn không cẩn thận dính vào sau đó cho người nào...” Hắn bắt đầu ý đồ giải thích lên một chút nguyên nhân khác tới.

“Mời không đến.” Hình Tòng Liên nói.

“Vì... Vì cái gì?”

“Bởi vì ta biết, hắn một mực tại nước ngoài, rất nhiều rất nhiều năm chưa có trở về nước.” Hình Tòng Liên nhàn nhạt mở miệng, nhưng không có đề cập đoạn vạ sơn đã chết tin tức.

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt.

Bên cạnh bọn họ nhân viên cảnh sát hít vào một ngụm khí lạnh: “Cái này. . . Cái này đây không có khả năng a, lại là vết máu lại là vân tay, chứng cứ tương đối hay là rất đầy đủ a.”

“Có đoạn vạ sơn gần đây nhập cảnh ghi chép sao?” Hình Tòng Liên hỏi lại.

Vương Triều đã thẳng tìm đài giám chứng khoa máy tính, đăng nhập xuất nhập cảnh trung tâm quản lý, sau đó đưa vào đoạn vạ sơn tính danh thẩm tra.

Hắn đem máy tính gãy cái góc độ, đối tất cả mọi người nói: “Sang đây xem đi.”

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần đều vô dụng động, nhưng chung quanh không ít người vây lại.

“Đoạn vạ sơn một lần cuối cùng nhập cảnh thời gian tại năm 2007 ngày 10 tháng 8...” Có người căn cứ trên màn hình tin tức thì thầm, “Cũng tại đồng niên ngày mừng 1 tháng 9 xuất cảnh, sau đó liền không có bất luận cái gì nhập cảnh ghi chép...”

“Rất kỳ quái a cái này.” Có người sờ vuốt lấy cái mũi nói, “Xuất nhập cảnh quản lý kia sai lầm? Không nên a...”

“Chuyện này chỉ có thể nói rõ, đoạn vạ sơn không có thông qua chính quy đường tắt nhập cảnh, cũng có khả năng lén qua vào đi.”
Còn có người nói.

“Có đoạn vạ sơn một mực tại nước ngoài, là thế nào cùng ti thân Khang kết thù kết oán, lại vì cái gì cần giết người a?” Cuối cùng, có người hỏi như vậy.

Quyển 5 Chương 215. Năm phù 52

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 215. Năm phù 52

Tác giả: Trường Nhị

Suy đoán nhao nhao mà lên, Lâm Thần Hình Tông Liên một mực trầm mặc không nói.

Đúng vậy a, vật chứng đều đủ chỉ thiếu người chứng, Lâm Thần thậm chí không nghi ngờ, hai ngày nữa còn có thể xuất hiện cái gì chính mắt trông thấy qua đoạn vạt sơn căn cứ chính xác người. Tình hình bây giờ rất thú vị, chung quanh bọn họ đều là cho tới nay ủng hộ đồng nghiệp của bọn họ cùng chiến hữu, nhưng mà bọn họ lại không biện pháp nói cho đối phương biết, đoạn vạt sơn thật đã chết, cho nên toàn bộ các người đoán sai.

Lâm Thần nhìn không được ho khan, loại này địch ở trong tối ta đây mình cảm giác thật không tốt, mà lại những này âm mưu thế mà vây quanh chết đi đoạn vạt sơn, cảm giác thì càng làm cho người khó mà tiếp nhận.

Hình Tông Liên quăng tới ánh mắt ân cần, Lâm Thần nhìn đối phương tại đèn chân không hạ có vẻ hơi u ám đôi mắt, nói: “Chúng ta vẫn là đi lợi pháp y thất?”

“Được.”

...

Hoàn Cảnh cục cảnh sát pháp y là vị nữ sĩ, tóc đang sấy đỏ tươi gọn sóng quyển.

Bọn họ khi đi tới cửa, pháp y chính cầm trà sữa, đeo túi xách chuẩn bị xuống ban. Hình Tông Liên qua đó một thanh dè lại cửa, đem người một lần nữa thúc đẩy trong văn phòng.

“Này này, ta thích nữ hài a người cách ta xa một chút.” Ngu pháp y reo lên.

“Không có việc gì ta thích nam nhân.” Hình Tông Liên nói.

Lâm Thần đẩy cửa đi vào, chỉ gập Hình Tòng Liên chính đem pháp y tiểu thư đặt tại trong ghế, đoạt lấy trong tay đối phương trên châu trà sữa, chuẩn xác ném vào trong thùng rác.

“Hình Tòng Liên em gái người!”

“Vì cái gì vội vã tan tầm?” Hình Tòng Liên rất sắc bén hỏi.

“Đột, đại ca hiện tại đã bảy giờ tối, ta đã tăng ca hai giờ được không.”

“Kia ngồi một hồi nữa.”

Hình Tòng Liên nói kéo cái ghế dựa, Lâm Thần thuận thế ngồi xuống, hướng trước mắt mỹ lệ nữ sĩ chào hỏi: “Ngu pháp y.”

“Lâm cố vấn.”

“DNA chứng cứ có cái gì làm giả phương pháp?” Lâm Thần gọn gàng dứt khoát hỏi.

“Lâm cố vấn!”

Ngu pháp y sắc mặt trầm xuống: “Không cho ta tan tầm còn chưa tính, vì cái gì đột nhiên chạy tới hỏi cái này không vấn đề kỳ quái!”

Lâm Thần nói: “Chúng ta hoài nghi, ti thân Khang một án hung khí bên trên thuộc về người hiềm nghi đoạn vạt sơn DNA hàng mẫu là bị ngụy tạo.”

Thời gian rất lâu, ngu pháp y đều không nói gì. Trong không khí nổi lơ lửng Formalin hương vị, cùng pháp y tóc đỏ ở giữa tán phát tươi mát gel mùi.

“Có ý tứ gì?” Pháp y nhếch lên hai chân, nghiêm mặt nói.

Lâm Thần trả lời: “Đoạn vạt sơn một mực tại nước ngoài, không có nhập cảnh ghi chép, không có khả năng đột nhiên xuất hiện tại Hoàn Cảnh giết người.”

“Các người làm hình sự trinh sát, hẳn là có thể tìm ra mấy trăm loại hấn trở về phương pháp cùng khả năng.” Ngu pháp y nói.

Lâm Thần lời ít mà ý nhiều nói: “Không có khả năng.”

“Vậy được, ấ n người nói, cho dù có người vu hãm hấn, trộm máu của hấn hàng mẫu dính tại trên chuôi đao.” Ngu pháp y đổi một bên chân nhếch lên.

“Cũng không có khả năng.”

“Vì cái gì?” Nữ pháp y đột nhiên nghiêng về phía trước.

“Tạm thời không thể nói cho người.”

“Người đây là muốn bức tử ta.” Ngu pháp y dựa vào vè trên ghế dựa, một bộ ta chính là kiểm nghiệm ra, người làm gì được ta đáng vè.

Lâm Thần tiếp tục ép sát: “Cho nên, chúng ta cần một loại khả năng tính, một loại đoạn vạt sơn cùng chuyện này không có bất cứ quan hệ nào, có chứa hấn DNA huyết dịch hàng mẫu sẽ xuất hiện tại trên chuôi đao khả năng.”

Tóc đỏ nữ pháp y biến sắc, lông mày cao cao bốc lên: “Ta hiểu được, người là muốn cho ta cho người biết, có cái gì DNA chứng cứ làm giả biện pháp thật sao?”

“Vâng.”

“Người có hay không nghĩ tới, nếu như xuất hiện DNA chứng cứ làm giả điển hình án lệ, tại sau này tòa án biện luận bên trên, sẽ cho kiểm phương tạo thành bao lớn áp lực, vô số luật sư biện hộ sẽ dùng cái này công kích tư pháp giám định độ tin cậy.” Ngu pháp y hỏi lại.

“Nhưng đây là vấn đề không thể tránh, án này bên trong, ta rất xác định xuất hiện chứng cứ làm giả.” Lâm Thần kiên trì.

Rốt cục, ngu pháp y thở thật dài một cái, nói: “Trên thực tế rất đơn giản.”

“Làm sao đơn giản?”

“Giả thiết, ta có thể làm đến người DNA hàng mẫu, không cần quá nhiều, coi như người một sợi tóc đều có thể. Thông qua pcr kỹ thuật khuếch trương tăng ra đại lượng DNA, sau đó quất một ống già hình máu, thông qua máy ly tâm, tách ra chứa DNA bạch cầu, sau đó đem người DNA gia nhập già hình huyết dịch bên trong...”

Lâm Thần nhìn thẳng pháp y: “Kia quản máu trải qua tư pháp giám định, sẽ chỉ thuộc về ta, mà không thuộc về hấn.”

Mỹ lệ nữ pháp y trịnh trọng nhẹ gật đầu: “Đây chỉ là đơn giản nhất thủ pháp, sinh vật học sinh viên chưa tốt nghiệp đều có thể hoàn thành.”

“Ta hiểu được.” Lâm Thần đứng người lên thăm hỏi, “Cảm ơn.”

“Người nghi ngờ của ta giám định kết quả nói câu cảm ơn liền muốn chạy sao?”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, đối ngu pháp y nói: “Thật ra ta còn có một cái muốn biết sự tình.”

“Người ánh mắt này đặc biệt tru tâm.” Ngu pháp y ôm cánh tay nhìn hẳn.

“Ta bỗng nhiên ý thức được, ngài có một số việc không cùng chúng ta nói rõ ràng.” Lâm Thần thần nhiên nói, “Mặc dù ta không rõ lắm kho gen cụ thể phân chia tình huống, nhưng ngài có thể nhanh như vậy tra được kia là đoạn vụn sơn DNA, vẫn làm ta kinh ngạc.”

“Đệt, người đây là tại hoài nghi ta!”

“Ta là đang cầu xin giải đáp án.”

Ngu pháp y nhìn hẳn chăm chăm nhìn ba giây đồng hồ, hít vào một hơi thật dài, từ tay trái trên cổ tay trút bỏ dây buộc tóc lấy mái tóc cao cao ghim lên, lại từ trong ba lô móc ra laptop, dùng mở ra: “Biết định vườn diễn đàn sao?”

Lâm Thần nhíu mày: “Y học diễn đàn?”

“Là trong nước lớn nhất y học tương quan diễn đàn.” Ngu pháp y đem máy tính khởi động máy, “Ta là bên trong một cái phân diễn đàn nhân viên quản lý, cho nên trên cơ bản mỗi ngày đều sẽ lên đi xử lý nhà ga tương quan.” Ngu pháp y dừng một chút, “Ta giải thích như vậy là vì nói cho người, ta không phải đang chọn sự tình.”

Lâm Thần gật đầu.

“Ta cần thật gây sự cũng không phải cái này họa phong.” Ngu pháp y đem diễn đàn ấn mở, tại lục soát khung bên trong đưa vào “Đạo văn ti thần Khang” từ mẫu chốt, sau đó đề xuống nút Enter, “Đại khái một tháng trước, có người phát thiệp mời, ám chỉ ti thần Khang đạo văn đoạn vụn sơn thành quả nghiên cứu, bởi vì hai vị đều là học thuật Đại Ngưu, thảo luận phải rất nhiệt liệt. Có điều lâu chủ không có cung cấp cái gì mang tính then chốt chứng cứ, liền không giải quyết được gì.”

Lâm Thần trong lòng run lên, rốt cục ý thức được trong lòng mình bất an đến từ nơi nào. Nếu như đối phương thiết kế vu hãm đoạn vụn sơn, vậy nhất định sẽ làm một đầu hoàn chỉnh chứng cứ liên, trừ vật chứng bên ngoài, còn muốn bao hàm động cơ giết người, mà bây giờ có trương này thiệp tồn tại, động cơ giết người liền vô cùng sống động.

Đoạn vụn sơn bởi vì thành quả nghiên cứu bị ti thần Khang đạo văn, ghi hận trong lòng, về nước mưu sát ti thần Khang.

“Ti thân Khang sau khi chết, trương này thiệp lại bị người hữu tâm đẩy lên.” Ngu pháp y ý vị thâm trường nói, “Các người hiểu...”

Hình Tòng Liên lại gần nhìn thoáng qua võng hiệt thượng các loại âm mưu luận, hô lớn nói: “Vương Triều!”

“Trước người vì cái gì không nói?” Lâm Thần hỏi ngu pháp y, “Người biết có trương này thiệp tồn tại, cho nên tận lực đi công dân kho gen bên trong, tra xét đoạn vạt sơn DNA, đúng không?”

“Ai ai, cấm chỉ người dùng cái ánh mắt này nhìn ta!” Ngu pháp y mắt hạnh trợn lên, “Ta hiển nhiên là đứng tại đoạn vạt sơn bên này mới có thể giấu diếm cái này thiệp được không, đây là rất rõ ràng động cơ giết người, nhưng mà thật kiểm tra ra hấn DNA ta có thể không lên báo?”

Người thiếu niên nhanh chóng đẩy cửa vào đi, nhìn thấy pháp y thất ba người, nhất là vị kia tóc đỏ nữ nhân, lui nửa bước: “Các người trước tám nếu không?”

“Quay lại đây.” Hình Tòng Liên nói.

Vương Triều nhắm mắt theo đuôi đi đến pháp y trước người, nhìn thấy trên bàn Laptop, cùng trên màn ảnh máy vi tính những nội dung kia, hấn nhanh chóng tiến lên kéo lấy con chuột, cẩn thận kiểm tra. Cuối cùng, người thiếu niên phi thường áy náy nói với bọn hấn: “Có lỗi với lão đại A Thần, là ta sơ sót, ta không nghĩ tới cái này còn dính đến mạng lưới luận chiến.”

Hình Tòng Liên không có lại cùng hấn nói chêm chọc cười, chỉ nói là: “Tra ip.”

Vương Triều nhẹ gật đầu, cấp tốc làm việc. Trong lúc nhất thời, trong văn phòng chỉ có phi tốc gõ bàn phím âm thanh cùng con chuột âm thanh, Lâm Thần nhìn xem không ngừng biến ảo màn ảnh máy vi tính, trong lòng có càng thêm không tốt phỏng đoán.

“Có.” Vương Triều tùy ý giật xuống trương lời ghi chép, viết xuống một chuỗi số lượng.

“Gửi thư người cụ thể địa chỉ.” Hình Tòng Liên nói.

Vương Triều quay đầu tiếp tục công việc, không bao lâu, lông mày của hấn càng nhăn càng chặt: “Phát bài viết địa chỉ tại Hoàn Cảnh, cách chúng ta nhà rất gần a...”

Lâm Thần đột nhiên giương mắt.

Vương Triều nhìn chằm chằm màn hình thì thầm: “Thương nhà ngô hèm số 7, ngoan ngoan cửa hàng thú cưng.”

Nghe được cửa hàng thú cưng ba chữ lúc, Lâm Thần trên mặt huyết sắc trong nháy mắt cõi tận, mãnh liệt ho khan. Hình Tông Liên thấy thế, trong lòng căng thẳng, vội vàng vỗ lưng của hắn. Hắn cầm Lâm Thần tay, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay hắn nóng lên: “Ta trước đưa ngươi về bệnh viện, sau đó lại đi cửa hàng thú cưng.”

“Không cần.” Lâm Thần cắt ngang hắn, cố nén phổi khó chịu, ngẩng đầu nhìn một chút ngu pháp y.

“Ý của ngươi là sử dụng hết ta hiện tại có chuyện riêng tư muốn giảng cho nên để cho ta tan tằm đúng không?”

“Thật có lỗi.” Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Ngu pháp y chỉ mình Laptop: “Nói với các ngươi bên trong tiểu hoàng phiến không cho phép nhìn lên.”

“Ngài có thể mang đi.” Lâm Thần nói.

“Ngươi không nói sớm.” Mỹ lệ nữ pháp y trừng bợn hắn, quơ lấy laptop liền đi, gần cổng lúc, nàng quay đầu, lo lắng nhìn bợn hắn một chút.

Đại môn quan hợp.

“Xảy ra chuyện gì?” Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần hít một hơi thật sâu: “Kia là Đoan Dương phát thiếp mời.”

Lâm Thần hoàn toàn không cách nào hình dung hiện tại trong lòng cảm giác, có lẽ bởi vì lần nữa phát sốt, hắn toàn thân phát lạnh.

Trên thực tế, trải qua rừng mưa hết thảy, hắn tuyệt sẽ không hoài nghi Đoan Dương đối đoan vạn sơn tình cảm, nếu như có thể, Đoan Dương nhất định rất tình nguyện thay đoan vạn sơn đi chết.

Như vậy nếu như Đoan Dương vô ý hãm hại đoan vạn sơn, chuyện này cho đến bây giờ biến thành... Có lẽ rất sớm trước đó, liền có người trăm phương ngàn kế lợi dụng Đoan Dương thiết kế hãm hại đoan vạn sơn.

Mà Đoan Dương tự cho là thay lão sư giải oan mỗi một bước, tại trên mạng lưu lại mỗi một điểm vết tích, khả năng tại phía sau màn kẻ đầu tiêu trong mắt, cũng sớm đã bị thiết kế thành đem đoan vạn sơn đẩy vào vực sâu ma chường.

Nếu như đoan vạn sơn không chết, đây hết thảy đều sẽ thuận lý thành chương phát sinh, Đoan Dương tự cho là hảo ý hành vi sẽ hại

lão sư.

Đáng tiếc đoạn vụn sơn chết rồi...

An bài như vậy có lẽ chỉ là nho nhỏ ác ý, nhưng lại nồng đậm như mực, tanh hôi vô cùng.

Lâm Thần trong đầu trong lúc nhất thời hỗn loạn vô cùng, nhưng vô luận như thế nào, có một số việc lại nhất định phải làm: “Chúng ta cần xác nhận hai chuyện.”

Hình Tông Liên nhẹ gật đầu.

“Đầu tiên, vì xác nhận giả tạo DNA chứng cứ người chân chính mục đích, chúng ta cần hướng Đoàn Dương xác nhận, trừ chúng ta bên ngoài, phải chẳng còn có những người khác biết Đoàn lão sư đã bỏ mình tin tức.” Lâm Thần dừng một chút, còn nói, “Tiếp theo, chúng ta nhất định phải hướng Đoàn Dương hiểu rõ, ti thân Khang đạo văn Đoàn lão sư học thuật thành quả nghiên cứu toàn bộ quá trình. Nếu như hung thủ không phải khi nhìn đến Đoàn Dương gửi thư sau lâm thời khởi ý vụ hãm đoạn vụn sơn, vậy cái này liền một cái trăm phương ngàn kế âm mưu, trong mắt của ta, cái sau khả năng lớn hơn.”

“Có thể... Chính là chúng ta muốn nói cho Đoàn Dương chuyện này sao?” Vương Triều khó khăn mở đầu, “Hắn phải có bao nhiêu khó chịu a.”

Lâm Thần nhìn xem người thiếu niên xoắn xuýt khuôn mặt, nói: “Hắn có quyền biết.”

Quyển 5 Chương 216. Năm phù 53

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 216. Năm phù 53

Tác giả: Trường Nhị

Hoa quốc cùng đạt nạp có khi chênh lệch, video điện thoại kết nối lúc, đầy trời ánh nắng khiến Lâm Thần có như vậy một nháy mắt hoảng hốt.

Đoan Dương khuôn mặt sau đó xuất hiện, thanh niên loại bỏ rất ngắn bản thốn, làn da tại mấy ngày ngắn ngủi bên trong phơi thành than sắc, ánh mắt thì càng thêm sáng tỏ kiên định.

Nhìn thấy hắn về sau, Đoan Dương câu nói đầu tiên là: “Lâm cố vấn, nhìn người không có tử tế uống thuốc nghỉ ngơi.”

Lâm Thần khi đó sớm đã đập xong X quang nằm tại trên giường bệnh, trong lúc đó cũng bởi vì khả nghi phổi lây nhiễm bị y sĩ trưởng dạy dỗ nửa ngày, cho nên hiện tại hắn rất có lực lượng đem camera dời về phía phía trên truyền nước cùng mình đường vân quần áo bệnh nhân, đối Đoan Dương nói: “Đã là nửa mềm cứng trạng thái, phi thường nghe lời.”

Hình Tòng Liên thanh âm sau đó cảm nhập: “Năm phút trước bắt đầu nghe lời.”

Đoan Dương ánh mắt trở nên nghiêm nghị lại: “Lâm cố vấn, ta cho rằng người tại đường ranh sinh tử đi một lượt, nên rất rõ ràng nhận thức đến thân thể khỏe mạnh tầm quan trọng...”

Lâm Thần lấy lại tinh thần, cắt ngang Đoan Dương nói: “Tạm dừng một chút, ta có lời cùng người nói.”

“Tìm tới tuần thụ chế dục vấn đề?” Đoan Dương hỏi.

Lâm Thần lắc đầu, nhìn xem bây giờ trở nên rất không giống người thanh niên, không biết chuyện kế tiếp, có thể hay không đem hắn đẩy lên một cái khác vực sâu, nhưng hắn như cũ mở miệng: “Không, nhưng vẫn cũ cùng tuần thụ chế dục cùng lão sư của người có quan hệ.”

Đoan Dương nheo lại mắt: “Xảy ra chuyện rồi?”

Lâm Thần không có trả lời hấn vấn đề này, mà là nói: “Ở trước đó, ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi.”

“Cùng lão sư có quan hệ?” Đoan Dương kiên trì không muốn theo ý nghĩ của hấn đi.

Lâm Thần thở dài, hoài niệm lên hơn nửa tháng trước, cái kia sẽ còn đối hấn áp dụng thầy thuốc trẻ tuổi. Hình Tông Liên nắm chặt lại tay của hấn, phảng phất tại nói nếu như hấn cảm thấy khó mà mở miệng, hấn có thể làm thay. Lâm Thần cầm Hình Tông Liên tay, nhìn về phía trong màn hình Đoan Dương đen nhánh khuôn mặt, hỏi:

“Đoàn lão sư tại đạt nạp bỏ mình tin tức, ngươi có đã nói với những người khác sao?”

Nghe được câu này lúc, Đoan Dương trong thần sắc đã không nhìn thấy rõ ràng bi thống, hấn rất sắc mặt rất bình tĩnh, cùng sử dụng một loại bình tĩnh quá mức ngữ khí trả lời: “Không có, chúng ta hôm trước tại đến chỗ này trang viên, hai ngày này một mực tại quét dọn cùng làm tương quan an bài, cũng không có cùng trừ các người bên ngoài bất luận kẻ nào từng có liên hệ.”

Đoan Dương nói xong, cứ như vậy nhìn xem hấn, phảng phất tại chờ đợi lời kế tiếp.

“Có chuyện phải nói cho ngươi.”

“Cần tại nói cho ta trước đó, làm dài như vậy làm nền sự tình, hấn không phải là chuyện tốt.” Đoan Dương nói.

“Ti thân Khang chết rồi.” Lâm Thần nói thẳng.

Đoan Dương trong lúc nhất thời không nói gì, chỉ còn lại bối cảnh âm bên trong phong thanh cùng bọn trẻ tiếng cười đùa liên tiếp.

Ước chừng 30 giây dừng lại về sau, Đoan Dương mới mở miệng: “Chết như thế nào?”

“Bị người đâm chết tại Hoàn Cảnh công viên.” Lâm Thần đáp.

“Như thế không có kỹ thuật hàm lượng thủ pháp?” Đoan Dương hỏi lại, “Tuần thụ chế dục làm, diệt khẩu?”

“Không.” Lâm Thần mấp máy môi, lựa chọn tốc chiến tốc thắng,

“Hiện tại tất cả chứng cứ đều chỉ hướng một người khác... Lão sư của ngươi, đoạn vạn sơn tiên sinh.”

Đoan Dương trấn định sắc mặt vỡ vụn rất nhanh, trong khoảnh khắc đó bên trong, trên mặt của hấn xuất hiện mừng rỡ, hoài nghi, thống

khổ cùng không biết làm sao. Nhưng cuối cùng, tại Đao Dương tâm tình kích động khôi phục lại về sau, đây hết thảy đều bị hiện thực bi thương đánh trúng, ngay cả căn bản đều không thắng.

“Làm sao lại như vậy?” Đao Dương hỏi, “Toàn không đến mức là huynh đệ sinh đôi hoặc là □□ người một loại nát ngành à?”

“Hung khí bên trên xét ra đoạn vụn sơn tiên sinh DNA, cùng ti thân Khang di vật tương quan vật phẩm bên trên, đồng dạng xét ra đoạn vụn sơn tiên sinh vân tay.” Lâm Thần nói.

Hắn ánh mắt từ vừa mới bắt đầu liền không có từ Đao Dương trên mặt dời qua, hiện tại nên nói xong đoạn văn này về sau, hắn vẫn như cũ nhìn chăm chú lên Đao Dương khuôn mặt, hắn đang tự hỏi Đao Dương sẽ như thế nào nói, mà hắn lại nên như thế nào đáp lại. Nhưng Đao Dương mặt ửng hồng, chỉ là khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, chăm chú nhìn qua hắn, chậm rãi nói ra: “Nếu như là thật, tốt biết bao nhiêu a.”

Nếu như là thật lão sư, tốt biết bao nhiêu...

Nếu như là còn sống lão sư, tốt biết bao nhiêu...

Nghe được Đao Dương dùng bình thản như nước giọng điệu nói ra câu nói kia lúc, Lâm Thần không biết chuyện gì xảy ra, trong lúc nhất thời không cách nào khống chế cảm xúc, trong mắt chua xót.

“Lâm cố vấn, không cần khổ sở.” Đao Dương nói, “Người đều phải chết, nghĩ thông suốt liền tốt, lão sư trước khi chết một chút cũng vô dụng hối hận cùng tiếc nuối, chúng ta cũng không cần tiếc nuối, hắn cả đời này, qua so đại đa số người đều có ý nghĩa quá nhiều.”

“Mười ngày trước ngươi còn không phải dạng này.” Lâm Thần nói, “Bộ dạng như thế nhanh, có đôi khi rất đáng ghét.”

Lâm Thần trông thấy Đao Dương phía sau chân trần nha chạy các tiểu bằng hữu. Trong màn ảnh, mơ hồ có thể trông thấy Trương Long cùng, Triệu Hồ đồng chí như bảo tiêu đứng sừng sững ở sau trông giữ hài tử thân ảnh, chỗ xa hơn là khi cây bánh mì cùng lộn xộn cỏ hoang, đương nhiên, còn có cỏ hoang về sau làm cho người vui vẻ trồng vườn. May mắn còn sống sót hơn năm trăm chức cao mạnh người, hắn là liền sinh hoạt ở nơi đó. Hắn nhìn xem nơi đó cảnh sắc, đột nhiên cảm giác được thật ra dã man xã hội cũng có dã man xã hội làm cho người hướng tới chỗ, tối thiểu thiện ác sinh tử

đều rất thuần túy, giết người cũng phải đao thật thương thật, không có nhiều như vậy âm mưu quỷ kế, làm cho người mỗi mệt.

Đoan Dương nở nụ cười: “Tiếp tục tới nói bản án đi, lão sư ta DNA là thế nào xuất hiện tại đâm chết ti thân Khang hung khí bên trên?”

“Thông qua đặc thù kỹ thuật giả tạo.” Lâm Thần dừng một chút, nói bổ sung, “Hắn là.”

“Như vậy có thể lấy được lão sư ta DNA người, hắn là hắn khi còn sống cùng hắn thân cận những người kia?” Đoan Dương dừng một chút, hỏi hắn, “Ta có thể làm dạng này suy luận sao?”

“Người suy luận quá trình có chút nhanh, có điều trên cơ bản không có vấn đề.”

“Lão sư ta cả đời không có con cái, có thể lấy được hắn DNA khả năng nhất nhân tuyển chỉ có bên cạnh hắn học sinh cùng đồng sự, mà lại cũng chỉ có chúng ta những người này có kỹ thuật như vậy có thể giả tạo lão sư DNA hàng mẫu.” Đoan Dương mạch suy nghĩ rõ ràng, nói nhanh, nói tới chỗ này thời điểm, hắn bỗng nhiên ý thức được cái gì, dừng lại, hỏi bọn hắn, “Nhưng mà, tại sao muốn tại hung khí bên trên giả tạo lão sư ta DNA hàng mẫu, vụ hãm hắn?”

Lâm Thần vừa muốn mở miệng, lại bị Đoan Dương cắt ngang.

Đoan Dương nói: “Cho nên người mới hỏi ta, đến tội cùng trừ chúng ta cùng cao mạnh nhân chi bên ngoài, phải chăng còn có người biết lão sư bỏ mình tin tức, bởi vì người nhất định phải xác nhận giả tạo lão sư DNA hàng mẫu người chân chính động cơ. Nếu như trừ chúng ta bên ngoài không ai biết lão sư bỏ mình tin tức, cái này nói rõ sát hại ti thân Khang hung thủ mục đích minh xác, hắn chính là vì đem giết người hung thủ tội danh đẩy lên lão sư trên thân, mới làm như thế?”

“Chúng ta bây giờ cũng có dạng này hoài nghi.” Lâm Thần nói.

“Nhưng mà vì cái gì, hắn tại sao muốn thế này?” Đoan Dương nhíu mày, phảng phất không ngừng suy nghĩ có thể để cho mình dễ chịu một chút, “Lão sư người tại đặt nấp, hung thủ không có khả năng không biết, liền xem như vụ hãm thì sao, Hoa quốc cảnh sát lại không thể xuyên quốc gia bắt giữ lão sư, loại này vụ hãm căn bản là không có chút ý nghĩa nào cử động.”

“Người nói rất có lý, như vậy trong này liền tồn tại hai loại khả năng tính. Thứ nhất, đối phương biết Đoàn lão sư người tại đặt nấp không

có khả năng về nước, thậm chí khả năng hai ba cái nguyệt đều liên lạc không được bản thân hẳn, nhân vật như vậy là công hắc oa rất tốt nhân tuyển. Thứ hai, đối phương căn bản không quan trọng chuyện này đến tột cùng có thể hay không cuối cùng khiến Đoàn lão sư định tội, hẳn muốn chỉ là một cái quá trình.”

Đoan Dương hỏi: “Vì cái gì lão sư ta là công hắc oa rất tốt nhân tuyển, vô luận như thế nào giết người đều muốn có động cơ, lão sư ta đến tột cùng có cái gì giết ti thần Khang động cơ, cảnh sát là choáng váng sao?”

“Bởi vì người lão sư thành quả nghiên cứu bị ti thần Khang đạo văn.” Lâm Thần gằn từng chữ.

Đoan Dương lần nữa trở nên trầm mặc.

“Đoan Dương...” Lâm Thần nói khẽ.

“Nguyên lai là thế này a.” Đoan Dương thần sắc như thường, chỉ là có ngẩn ngui uể oải, “Ta còn tưởng rằng, có thể dựa vào chuyện này cách lão sư gần một chút, thì ra cũng vẫn là tại cho hung thủ chế tạo động cơ giết người... Cho nên, hiện tại xem ra, tàn ti thần Khang đạo văn sự kiện đầu nguồn người liên sẽ rất khả nghi?”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, đối Đoan Dương nói: “Vương Triều vừa rồi đã thông qua từ mẫu chốt kiểm chứng qua, có quan hệ tin tức này một cấp khuếch tán người ip tại ngoan ngoãn cửa hàng thú cưng, nói cách khác, người kia là người.”

Đoan Dương đột nhiên ngẩng đầu: “Là ta, chỉ có ta, đối phương đang lợi dụng ta, vì cái gì?” Đoan Dương ngữ tốc rất nhanh, “Đây không phải quá buồn cười sao, cảnh sát kiểm chứng đầu mỗi thời điểm kiểu gì cũng sẽ tra được trên người của ta a, người kia không phải sẽ rất nhanh bại lộ sao?”

Lâm Thần vừa rồi đã suy nghĩ qua vấn đề này, cho nên hiện tại, hẳn có thể nhanh chóng cũng rất tàn khốc trả lời Đoan Dương: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như người bị bắt cóc, không phải như vậy không khéo sự tình, mà là có người tận lực an bài chứ?” Lâm Thần hỏi hẳn. Lợi dụng đạt nạp địa khu vũ trang phần tử, thực hành xuyên quốc gia bắt cóc, người kia rất rõ ràng, Đoan Dương sẽ chết tại đạt nạp.

Đoan Dương ngẩn người, sau đó nhếch môi nở nụ cười, khóe miệng của hắn hất lên rất cao, có ánh mắt bên trong không có bất kỳ

cái gì ý cười, ngược lại lạnh đến cực điểm: “Cho nên, nguyên lai là đáng chết không chết, không đáng chết nhưng đã chết?”

“Người không nên nghĩ như vậy.” Lâm Thần cắt ngang hẳn.

“Vậy ta làm như thế nào nghĩ?” Đoan Dương hỏi lại.

“Đây là mệnh.” Lâm Thần phi thường tàn nhẫn nói.

“Là huyền học a...” Đoan Dương cười nói, “Lâm cố vấn người không giống như là sẽ tin mệnh người.”

“Ta rất tin, thật.” Lâm Thần nhìn xem Đoan Dương, nói, “Ta tin tưởng vận mệnh, nhưng không tin thiên lý sáng tỏ, lão thiên gia chưa từng nhân từ, cái gì thiện ác đến cùng cuối cùng cũng có báo bất quá là lừa gạt tiểu bằng hữu tâm linh canh gà.”

Lâm Thần gật đầu: “Cho nên, hôm nay muốn hỏi người vấn đề thứ hai, xin đem nói cho người tin tức kia tên người chữ nói cho ta, tuần thụy chế được tiết lộ cho người tin tức cao tầng, cùng lúc ấy báo cho người đạo văn sự kiện học tử, đều rất có khả năng, ta đồng thời cần người cung cấp một phần danh sách.”

“Lâm cố vấn.”

Trò chuyện kết thúc muốn trước, Đoan Dương đột nhiên gọi lại hẳn.

Lâm Thần giương mắt: “Mời nói.”

“Người hôm nay nói cho ta biết hết thảy, với ta mà nói mang ý nghĩa tại lão sư sau khi qua đời, vẫn có người đang lợi dụng hẳn gen làm ác, thậm chí ý đồ đem hết thảy tội ác đẩy ở trên người hẳn, ta không thể nào tiếp thu được.” Đoan Dương nói.

“Ta cũng đồng dạng.” Lâm Thần nói.

“Ta trước kia chưa bao giờ lý giải qua người bị hại gia thuộc tâm tình, nhưng bây giờ bỗng nhiên có rất kỳ quái trải nghiệm.” Đoan Dương nhìn xem hẳn, “Mặc dù lão sư đã chết, mặc dù tìm tới giết chết ti thân Khang chân chính hung thủ nhìn đối lão sư tới nói đã không có ý nghĩa gì, nhưng ta vẫn thỉnh cầu ngài, đem người kia đem ra công lý.”

Thanh niên đứng người lên, lui nửa bước, nói: “Bởi vì ta thật rất yêu hẳn.”

Đoan Dương nói như vậy, hình tượng cuối cùng, về ngằm cùng hẳn cúi người chào thật sâu thân ảnh bên trên.

Quyển 5 Chương 217. Năm phù 54

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 217. Năm phù 54

Tác giả: Trường Nhị

Phòng bệnh bên ngoài không có trời mưa, tối nay Hoàn Cảnh hắc khô mát dị thường, trong phòng thậm chí ngay cả lớp bóp bàn phím âm cùng phi tốc điểm kích con chuột âm thanh đều vô dụng, bọn hắn đều đang đợi Đoan Dương bưu kiện.

Lâm Thần ngồi tại trên giường bệnh, một cái tay khác khoác lên giường bệnh bàn ăn bên trên, trong tay thả chi bút, hắn vừa rồi hỏi Vương Triều cần tờ giấy trắng, vẫn ngồi xếp bằng trên giường, nhìn chăm chăm giấy trắng ngấn người.

Từ khi Đoan Dương cúi người chào thật sâu bóng lưng trở tối về sau, trong phòng bệnh bầu không khí ngưng trọng, Hình Tông Liên nói không rõ ràng tâm tình của mình bây giờ, chỉ có thể dựa vào ở trên ghế sa lon, nhìn qua Lâm Thần tại phòng bệnh dưới đèn lãnh đạm bên mặt. Lâm Thần là mặt mày làm cho người cảm thấy thoải mái dễ chịu điển hình, ngũ quan bất luận cái gì một chỗ đặc biệt đột xuất, nhưng tổ hợp lại với nhau lại có vẻ tương đương anh tuấn, mang theo loại không hiểu thấu lãnh ý cùng không hiểu thấu lạnh nhạt không sợ. Hình Tông Liên biết mình hiện tại không nên đối Lâm Thần mặt nghĩ những thứ này, bọn hắn trong tay hiện tại có một kiện vô cùng nguy hiểm nhưng lại nói không nên lời cụ thể nguy hiểm ở nơi nào bản án, đây mới là địa phương đáng sợ nhất.

“Chúng ta lần nữa tới sửa sang lại cái này vụ án.” Hình Tông Liên mở miệng.

Lâm Thần vẫn như cũ cúi đầu nhìn qua trên bàn trống không giấy A4, ngay cả đầu đều vô dụng nhắc.

“Hung thủ phạm án quá trình rất đơn giản, trước bày ra học thuật đạo văn án động cơ, ám sát ti thân Khang, giả tạo lão Đoàn DNA

cùng vân tay, cuối cùng đem hết thầy đẩy lên lão Đoàn trên thân, mạch suy nghĩ rất rõ ràng, vấn đề ở chỗ, vì cái gì?”

Vương Triều rất lo nghĩ mà nhìn xem máy tính, căn bản không nghe lọt tai hẳn đang nói cái gì.

Lâm Thần mở miệng: “Đúng đấy, vì cái gì đây.”

“Ừm?”

“Có một vấn đề mấu chốt nhất, hung thủ là không từ vừa mới bắt đầu ngay tại lợi dụng Đoàn Dương, để hoàn thành toàn bộ vụ oan quá trình.” Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên suy tư dưới, hồi đáp: “Giả thiết hẳn không có không biết Đoàn Dương, chỉ là ngẫu nhiên tại trên internet thấy được luận văn đạo văn sự kiện, cho rằng đoạn vụn sơn dạng này người là vô cùng tốt giá họa đối tượng, mà người kia trên tay lại vừa vặn có đoạn vụn sơn vân tay cùng DNA, cho nên bày ra cục diện này. Mặc dù tồn tại dạng này khả năng, tỉ lệ thực sự quá nhỏ, đoạn vụn sơn đều xuất ngoại đã bao nhiêu năm, ai còn bảo tồn hẳn DNA cùng vân tay.”

“Đúng đấy, nỗ lực cùng ích lợi không thành có quan hệ trực tiếp, IQ cao tội phạm lại không phải người ngu Đoàn Dương.” Lâm Thần thanh âm rất nhạt, “Thật ra ngay từ đầu liền không tồn tại khả năng thứ nhất tính... Hung thủ không thể nào là vì giết chết ti thân Khang sau tìm kiếm một cái công hắc oa đối tượng, mà đem việc này vụ oan hãm hại tại đoạn vụn sơn trên thân.”

“Cho nên, hẳn từ vừa mới bắt đầu, chính là cố ý chọn lựa Đoàn Dương.” Hình Tòng Liên nói.

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần, nghe Lâm Thần tiếp tục dùng tình táo ngữ khí nói ra: “Ta có thể lý giải hẳn vì sao chọn lựa Đoàn Dương, đã từng Đoàn Dương đơn giản thuần túy cực kỳ, dễ dàng nhiệt huyết xông đầu, lại yêu tha thiết đoạn vụn sơn, khi hẳn biết được sự phụ của mình tồn tại nghiêm trọng tác dụng phụ kết quả nghiên cứu muốn lên thị về sau, nhất định sẽ phi thường cố gắng thay mình lão sư giải quyết vấn đề này, dễ dàng nhất tại trên internet lưu lại các loại cảnh sát có thể kiểm chứng vết tích, mà không giống những khả năng khác khoanh tay đứng nhìn người, đúng không?”

“Là như thế này, nhưng mà...” Hình Tòng Liên không khỏi nhú mày, trong này toàn còn có vấn đề.”

“Nhưng mà, hửn tại sao muốn nhất định phải lợi dụng Đoàn Dương?”
Lâm Thần rất sắc bén nói tiếp.

Hình Tòng Liên trả lời: “Đối với tội phạm tới nói, trải qua càng nhiều trình tự đạt tới phạm án mục đích chẳng lẽ không phải càng dễ dàng bại lộ mình sao? Mặc dù hửn về sau mượn người khác chi thủ bắt cóc Đoàn Dương đến di bù đắp, nhưng nói thực ra, Đoàn Dương mất tích chẳng lẽ không phải lại càng dễ khiến cảnh sát phát hiện vấn đề sao?”

Lâm Thần gật đầu: “Phía dưới vấn đề liền biến thành, Đoàn Dương bị bắt cóc tình cờ trùng hợp, hay là trải qua người vì an bài tất nhiên.” Hửn tiếp tục nói, “Ta trước đó cho rằng kia là ngẫu nhiên, tỉ như tra Lạp Đồ thủ hạ đang tìm kiếm tài liệu tương quan lúc phát hiện tại trên mạng phát biểu kịch liệt nắm giữ rất nhiều tư liệu Đoàn Dương, sau đó đem hửn bắt về đạt nạp tiếp tục nghiên cứu, nhưng đây chẳng qua là đang ngay lúc đó dưới điều kiện suy luận ra một loại nào đó khả năng, hiện tại xem ra, đây cũng quá trùng hợp.”
“Xác thực, nhiều chuyên gia như vậy, tại sao phải bắt Đoàn Dương cái này nhỏ phá bác sĩ.”

Lâm Thần nói: “Nói cách khác, càng lớn khả năng là, đối phương lợi dụng tra Lạp Đồ thủ hạ chuyên môn phụ trách nghiên cứu độc phẩm nguy chuyên gia lỗi tốt, hướng lỗi tốt đề cập Đoàn Dương cũng trắng trợn thổi phồng, khiến lỗi tốt chuyên môn phái người chạy Hoa quốc đến bắt cóc Đoàn Dương, vì chính là... Mượn đao giết người...”

“Hửn đối Đoàn Dương rất ác độc a.” Hình Tòng Liên minh bạch Lâm Thần vì sao một mực cúi đầu không nói, chuyện này vô luận đối Đoàn Dương cùng hay là đối đoạn vạn sơn, đều tàn nhẫn quá mức, nhất là rất buồn cười là, vậy vẫn là lẫn nhau yêu tha thiết hai người, “Nhìn như vậy đến, hung thủ mục tiêu thật ra từ vừa mới bắt đầu liền có hai người, một là Đoàn Dương, một cái khác là đoạn vạn sơn, tỉ thản Khang nói không chừng cũng còn chỉ có thể coi là cái phụ thuộc phẩm. Hửn lợi dụng Đoàn Dương chế tạo nói xấu đoạn vạn sơn chứng cứ liên, cuối cùng diệt trừ Đoàn Dương, lại giết tỉ thản Khang giá họa đoạn vạn sơn, quá trình này cơ bản có thể xác nhận, nhưng lại muốn về đến ban đầu vấn đề, hửn tại sao muốn làm như thế?”

Nếu như không phải tại bệnh viện phòng bệnh, Hình Tòng Liên hiện tại rất muốn điếm điếu thuốc, “Trung thực giảng, ta cảm thấy vu hãm

đoạn vụn sơn bởi vì học thuật đạo văn mà giết người, căn bản không có khả năng khiến đoạn vụn sơn thương cân động cốt, ta trăm phương ngàn kế giội một chậu nước bẩn, nước này cũng giội có điều Thái Bình Dương.”

“Cho nên, chuyện này thì càng tru tâm, hung thủ muốn chỉ là quá trình này.” Lâm Thần tư thế từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ đều vô dụng biến qua, hần nói, “Hung thủ đối ba người tình cảm là khác biệt. Hần giết ti thân Khang một đao mất mạng, rất thẳng thắn lưu loát, giống vứt bỏ cái gì vô dụng rác rưởi. Tiểu Minh cảm thấy cái kia hung thủ rất vui vẻ, khiến hung thủ cao hứng là thả khí cầu quá trình, cũng chính là đem vu hãm đoạn vụn sơn giết người hung khí thả bay đi quá trình làm hần vui vẻ. Ta thậm chí không cho rằng hần mục đích là muốn đem đoạn vụn sơn biến thành giết ti thân Khang hung thủ, bởi vì người mới vừa nói, chuyện này từ trên bản chất tới nói, cái này nhìn qua đối đoạn vụn sơn không tạo được cái gì tính thực chất tổn thương, đây cũng là ta chỗ không rõ... Mà Đoan Dương...”

Lâm Thần ánh mắt rất rõ ràng âm đạm cũng lấp lóe xuống.

Hình Tông Liên hỏi: “Đoan Dương thế nào?”

“Đoan Dương giống một viên vi diệu quân cờ, hung thủ lợi dụng Đoan Dương đến bày ra chỉ dẫn hướng đoạn vụn sơn manh mối, lại không chút do dự muốn để Đoan Dương chết, cái này rất kỳ quái.”

Lâm Thần nói, “Cái này muốn nhìn hung thủ là không cùng chúng ta, minh bạch hai người bọn họ ở giữa lẫn nhau thâm mến quan hệ, nếu như đáp án là hần biết, kia lợi dụng yêu đoạn vụn sơn Đoan Dương bày ra đoạn vụn sơn động cơ giết người, lại tại đoạn vụn sơn chân chính biết đây hết thảy trước đó liền để bọn hần thiên nhân vĩnh cách, thậm chí, hần đem Đoan Dương đưa đi đặt nạp động cơ cũng rất vi diệu không phải sao, các người rõ ràng yêu nhau, rõ ràng tại một mảnh thổ địa bên trên, nhưng không được muốn gặp. Mà có thể suy ra, nếu như đoạn vụn sơn chưa chết, biết đây hết thảy sau sẽ có cỡ nào khổ sở đấy cho nên ta nghĩ, hung thủ đại khái thật rất hận yêu Đoan Dương đoạn vụn sơn...”

Hình Tông Liên hỏi: “Người kia, hần rất có thể biết, đúng không?”

“Ta cảm thấy là, cho nên hiện tại người hiềm nghi phạm vi đã phi thường nhỏ, nhận biết Đoan Dương, có thể làm đến đoạn vụn sơn DNA hàng mẫu cùng vân tay, biết tình cảm giữa hai người, đi qua

đạt nạp, gộp giải tuần thụ chế được ti thản Khang đạo văn sự kiện □□...”

Lâm Thần lời còn chưa dứt, Vương Triều máy tính truyền ra thu tin lúc lại phát ra nhỏ một tiếng vang nhỏ.

“Danh sách sửa sang lại rồi?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Vâng, căn cứ Đoan Dương bưu kiện, một mục cho hẳn thấu tin tức học tử tên là trình tĩnh, mà tại tuần thụ chế được nội bộ vì hẳn cung cấp tin tức tên người gọi Lý Phong bình, trừ cái đó ra, Đoan Dương tạm thời chỉnh lý ra 14 cái khả nghi người tĩnh danh.” Vương Triều nói nhanh, sau đó bắt đầu lổp lổp điều lấy mọi người tư liệu.

“Trình tĩnh có vấn đề sao?”

“Trình tĩnh sau khi về nước đảm nhiệm chức vụ tại Vĩnh Xuyên thị người thứ ba dân bệnh viện, nhìn qua không có bất kỳ cái gì cùng tuần thụ chế được có tiếp xúc dấu hiệu, tư liệu đã gửi đi đến tấm phẳng bên trên, lão đại người từ ta trong ba lô lấy ra.” Vương Triều nói nhanh.

Hình Tòng Liên rút ra máy tính bảng, ngồi lên giường cùng Lâm Thần cùng một chỗ quan sát.

Lâm Thần ngón tay nhanh chóng đảo qua trình tĩnh tài liệu cá nhân, trên tấm ảnh, trình tĩnh một tịch bạch bào, ôn nhu nhã nhặn, nàng là khoa Nhi bác sĩ, gia đình hạnh phúc, lý lịch sạch sẽ.

“Không phải nàng, cái kia Lý Phong bình chứ?”

Ít người người cau mày, đột nhiên, hẳn nhắc đến trong tay lon coca hướng miệng bên trong đổ ngược lại, lại không nghĩ rằng bên trong cacbon-axit đồ uống đã sấm một giọt không dư thừa, người thiếu niên rất nóng nảy tích lũy gấp thân bình, phát ra răng rắc tiếng vang.

“Không có Lý Phong bình người này.”

“Làm sao có thể không có người này! Đoan Dương nếu không từ chỗ nào có được tuần thụ chế được nội bộ tư liệu? Đoan Dương là kẻ ngu sao, không rõ thân phận người đều tin tưởng?”

Lâm Thần đột nhiên mở miệng: “Cái này Lý Phong bình hẳn là cho Đoan Dương gửi đi qua bưu kiện, người trèo lên Đoan Dương hòm thư nhìn xem.”

Lâm Thần nói, bấm Đoan Dương điện thoại.

“Lâm cố vấn, tìm tới người?”

“Tuần thụ chế dực nội bộ không có Lý Phong bình người này, người làm sao lại nhận biết?”

Trong màn hình, Đoan Dương ngẩn người, sau đó giống như là có loại hết thảy quán thông sau hiểu thấu, hấn đột nhiên cười ha hả, cười đến nước mắt đều xuất hiện: “Ta giống như là cái bị người đùa bỡn tại vớ tay bên trong đồ đần đúng không?”

“Không, với ta mà nói, ta hi vọng người hay là cái kia có chân thành chi tâm thanh niên bác sĩ, người chỉ là rất hiền lành mà thôi.” Lâm Thần nói, “Đem tội phạm sai lầm về trách tại mọi người thiện lương, ta cho rằng đây là không chính xác về nhân, mặc dù rất nhiều người đều sẽ phạm sai lầm như vậy.”

Đoan Dương hít một hơi thật dài lên, hốc mắt đỏ lên: “Người luôn có thể thuyết phục ta, Lâm cố vấn.”

“Ta rất am hiểu cái này.” Lâm Thần nói.

Đoan Dương chăm chú mở miệng: “Là ta đã từng đồng học, tên là thẩm luyến, nàng hấn là tại tuần thụ chế dực y học bộ công việc, nàng cũng biết lão sư bị tịch thu tập sự kiện, làm lâm sàng phòng thí nghiệm cũng cảm thấy có vấn đề, là nàng vì ta giới thiệu hấn tại tuần thụ chế dực nội bộ có thể làm đến trực tiếp tin tức bằng hữu, trên thực tế, người bạn kia, chỉ bất quá là nàng vai trò à?”

Lâm Thần mắt nhìn Vương Triều, Vương Triều cấp tốc đánh xuống một đoạn lục soát từ, sau đó báo cáo mấy cái từ mấu chốt: “Thẩm luyến, Hoàn Cảnh người, các đời tuần thụ chế dực y bộ nghiên cứu phó nghiên cứu viên, y học bộ Phó chủ quản, chủ quản... Từng tại 8 trước 1 nước đồng niên tháng 9 về nước, từ 5 trước bắt đầu, thẩm luyến có bao nhiêu lần tiến về thế giới các quốc gia xuất cảnh ghi chép, ngắn ngủi dăm ba tháng lâu là nửa năm, trên danh nghĩa là đi công tác, có điều rất có thể nàng thụ tuần thụ chế dực cắt cử vụng trộm tiến về đạt nạp địa khu...”

Wương Triều hồi báo xong bết, ngẩng đầu nhìn bọn hấn.

Hình Tông Liên nhìn màn ảnh bên trong một mực lắng nghe Đoan Dương, cuối cùng nghe hấn hỏi: “Vì cái gì?”

“Chúng ta sẽ tra rõ ràng.” Hình Tông Liên nói xong, xông Đoan Dương nhẹ gật đầu, quan bết trò chuyện.

Từ xuất hiện thẩm luyến cái tên này bắt đầu, Lâm Thần đều chỉ là rất trầm mặc đang nghe, một câu cũng không có.

“Vương Triều, đem thắm luyến địa chỉ tìm ra, thông tri trong cục vải khổng, hiện tại ra ngoài, cho ta một lúcphút ở giữa.” Hình Tòng Liên nói.

Quyển 5 Chương 218. Năm phù 55

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 218. Năm phù 55

Tác giả: Trường Nhị

20:47 phân, Hoàn Cảnh lầu canh cư xá.

Đi ra ngoài đi tản bộ cùng nhảy quảng trường múa trung lão niên người bắt đầu tan cuộc trở về nhà, liên miên đỏ đỏ Lục Lục quảng trường múa đạo cụ đảo qua Hình Tông Liên xe Jeep, bên đường nhỏ hàng vỉa hè chủ cũng đều bắt đầu thu thập.

Hoàn Cảnh cảnh đội phó đội trưởng trương bình tọa trong xe Jeep, quan sát đến lầu canh cư xá 3 tòa nhà 6 tầng nào đó tầng hộ gia đình.

Màn cửa đóng chặt, đèn hay là ngấm.

Trương bình đề lại vô tuyến tai nghe, hỏi: “Chuột, có động tĩnh không?”

Danh hiệu vì chuột nhân viên cảnh sát đang đứng tại 3 tòa nhà hạ quỳ bán quà vật bên trong, quan sát cố động tĩnh, hai nhóm về nhà cư dân đi đến, cả tòa cư xá bóng cây lay động, trở nên thanh lãnh yên tĩnh.

“Mục tiêu chưa xuất hiện.”

“Tiếp tục quan sát.”

“Vâng.”

Trương bình thu hồi kính viễn vọng, nhìn xem ngòi ở vị trí kế bên tài xế vị trí hút thuốc đội trưởng. Tám giờ tối không đến, hấn vừa tới nhà, còn không có ôm ngay tại làm bài tập nữ nhi, liền bị đội trưởng một cái từ trong nhà điều ra, nói là cần chuẩn bị bắt đầu bắt người hiềm nghi. Mặc dù không rõ ràng tại hấn tan tầm về nhà trong đoạn thời gian đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng người hiềm nghi phạm tội nhưng từ nam nhân biến thành nữ nhân, từ lão sư biến thành học sinh, cái này làm cho người có chút không nghĩ ra. Càng quan trọng hơn là, đội trưởng chỉ nói âm thầm đem người chụp

xuống, thậm chí ngay cả chứng cứ đều không đầy đủ, cái này nếu là thượng cấp đơn vị tìm người phối hợp điều tra khả năng càng hợp lý điểm. Hấn nghĩ nghĩ, hay là lặng lẽ nhất tai nghe, nhin không được cùng mình đội trưởng nói hai câu thì thầm: “Hình đội, ta người này bắt chính là không phải có chút gấp?”

“Là gấp.” Hình Tông Liên nói.

“Kia nếu không chờ một chút?”

“Không thể chờ.”

“Cái này!” Trương bình trực tiếp từ đồng hồ đo bên trên rút đội trưởng thuốc lá, cho mình cũng điểm rế, “Già hình, người có phải hay không có việc giấu diếm chúng ta? Người cho ta thấu cái ngọn nguồn, cái này gọi thẩm luyện nữ nhân làm sao nguy hiểm, người điều chế nhân thủ này, đều nhanh gấp phải bắt tội phạm phối trí.”

“Người làm sao phiền toái như vậy, Vương Triều trên người à?” Hình Tông Liên rất không kiên nhẫn “Sách” một tiếng, ẩn diệt tàn thuốc. Hình Tông Liên cũng không phải không thể trả lời trương bình vấn đề, hấn chỉ là còn không rõ ràng lắm tùy tiện áp dụng bắt là có hay không chính xác, hấn đơn thuần cảm thấy thẩm luyện nữ nhân này nghe danh tự liền rất nguy hiểm, lại càng không cần phải nói nàng rất có thể cùng tra Lạp Đồ chế độc nhà máy có liên luy. Mấu chốt nhất là, nhiều khi, rất nhiều chuyện liền căn bản không có đạo lý có thể giảng.

Hấn bên tai một mực vang vọng Lâm Thần mới vừa nói những lời kia, mặc dù bọn hấn còn không rõ ràng lắm thẩm luyện động cơ gây án cùng trong đó bề bọn vụn vặt, nhưng bọn hấn lại thông qua đường tắt trực tiếp định vị đến thẩm luyện bản nhân. Từ trên bản chất tới nói, là dùng đoạn vụn sơn sinh mệnh đổi lấy đường tắt, bọn hấn biết rồi hung thủ không biết tin tức, có thể vượt lên trước tướng quân, cho nên hấn tuyệt không thể khiến đầu này đường tắt uống phí.

Ban đêm 21:00 cả, thẩm luyện vẫn không có về nhà.

Trong cư xá ngoại đạo đường nhân viên đều đã cơ bản thanh không, một con mèo hoang vèo chui vào rừng cây, chỉ cần thẩm luyện bước vào vòng vây, liền tuyệt sẽ không có bất kỳ cơ hội bỏ trốn.

Toa xe bên trong lò mờ vô cùng, tràn ngập mùi khói, Hình Tông Liên trở mình, nhìn về phía điện thoại. Hấn nghĩ là không muốn cho Lâm

Thần gọi điện thoại, nhưng không biết là không cẩn thận đè vào khóa bình phong khóa hay là cái gì khác nguyên nhân, màn hình điện thoại di động đột nhiên ngằm hạ.

Hình Tòng Liên đưa tay theo diệt trong xe đèn hướng dẫn, toàn bộ trong không gian chỉ có Vương Triều màn ảnh máy vi tính một chút nguồn sáng.

Trương bình nhú mày nhìn hẩn, giống như là cảm thấy hẩn làm sao đột nhiên tố chất thần kinh. Đội phó bắt đầu tả hữu chung quanh, Hình Tòng Liên cũng giương mắt nhìn lại, cuối đường không có bất kỳ bóng người nào, tất cả nhân viên cảnh sát đều trấn giữ tại vị trí then chốt, hết thảy như thường.

Trong máy bộ đàm một chút vang lên sần sạt lên, trương bình bắt đầu dò hỏi miệng tình huống, gió nhẹ lướt qua lá cây, nơi xa có ánh đèn sáng lên.

“Kia cái gì xe, trên xe có ai không, nhanh báo cáo.” Trương bình hỏi. Máy truyền tin đầu kia chỉ có giống nhau lúc trước tiếng xào xạc, Hình Tòng Liên đem súng lục lên đạn, không chút do dự đẩy cửa xuống xe. Đúng lúc này, một cỗ toàn thân đen nhánh xe cá nhân nhanh chóng hướng hẩn lái tới, Hình Tòng Liên đứng tại đường nhỏ chính giữa, ánh mắt quét về phía trong xe.

Hai giây về sau, lái xe giật mình phát giác dị thường, đạp mạnh phanh lại, thê lương tiếng thắng xe vạch phá bầu trời đêm.

Khoảng cách gần vừa đủ, mượn đèn đường cùng đèn xe, Hình Tòng Liên rất rõ ràng xem đến lái xe trong xe chửi àm lên, trước sau tòa đều không có bất kỳ người nào, màu đen ghế da tản ra ôn nhuận quang trạch.

Chung quanh bóng đêm lần nữa trở nên trầm tĩnh, Hình Tòng Liên như là quan sát mặc kịch, nhìn xem lái xe trong xe giương nanh múa vuốt. Có hai gia đình đóng lại ban công đèn, đèn đường biến thành ôn nhu lựa mỏng, mèo hoang hoành vọt mà qua, tiếng gió lại nổi, sau đó, vang lên đè nén tiếng thờ dốc.

Hình Tòng Liên đè lại tai nghe, mới xác nhận tiếng thờ dốc xác thực từ hẩn trong tai nghe xuất hiện, phảng phất là bị bóp chặt yết hầu đã thú lại hoặc là cái gì thân trúng cạm bẫy sắp chết động vật, thanh âm kia từ thô đến mảnh, giống cương đao thổi qua đỉnh đầu, cuối cùng trở nên vô cùng thê lương.

“Chuyện gì xảy ra, chuyện gì xảy ra, kênh bên trong tạp âm là ai!”
Kênh bên trong truyền đến trương bình lo lắng tiếng hỏi, hiện trường nội ứng nhân viên cảnh sát từng cái đưa tin, Hình Tông Liên hướng trương bình dựng lên thủ thế, khiến hắn đem lái xe chụp xuống, bắt đầu chạy.

“Chuột tại!”

“Sur tử tại!”

Hình Tông Liên chạy qua lùm cây cùng bồn hoa, trường phong xẹt qua bên tai, đầu đường quầy đồ nướng càng phát ra rõ ràng.

“Lạc đà tại!”

“Ngựa hoang tại!”

Thịt nướng sương mù phiêu tán mà lên, quạt phần phật đem tất cả bụi mù thổi hướng bầu trời đêm. Tiếng huyền oán, tiếng cười vui xuyên thấu bóng đêm bay tới, mọi người huy động bia điên cuồng cười đùa, hết thảy tựa như là tốt đẹp nhất thành thị đêm hè. Nếu như Hình Tông Liên không nhìn thấy tiếp theo màn.

Không gian bên trong tất cả thanh âm đều biến mất, hắn như là đi vào tuyết đối im ắng chân không hoàn cảnh.

Quầy đồ nướng lão bản từ giá nướng bên trên quăng lên một nhóm lớn thịt nướng, sắt thẻ đầu nhọn phát ra lạnh lẽo quang mang, thịt xiên khe hở bên trong là thiêu đến đỏ bừng gậy sắt.

Sau một khắc, lão bản ngoài miệng lộ ra mừng rỡ tiểu dung, nắm lên sắt xuyên quay đầu, cần đưa cho bên người khách nhân.

Tại cặp kia già nua nhăn da vươn tay ra giấy lát kia, Hình Tông Liên không chút do dự rút súng.

Lão bản vẫn như cũ bảo trì nắm lên sắt thẻ tư thế, tay hắn khuỷu tay uốn lượn, trong tay tất cả sắt thẻ không chút do dự đâm về bên cạnh bàn nam thanh niên miệng.

Tiếng súng vang lên.

Một chùm máu tươi ở trong trời đêm bắn tung tóe mở, xâu nướng tứ tán, vẽ ra trên không trung rối như tơ vò đường vòng cung, cuối cùng rơi trên mặt đất.

“Cửa ngõ dị thường, cửa ngõ phát hiện dị thường, thỉnh cầu trợ giúp, thỉnh cầu trợ giúp!” Trong tai nghe loạn thất bát tao thanh âm lại lần nữa vang lên, Hình Tông Liên một thanh kéo rơi tai nghe.

Tiếng thét chói tai đâm rách bầu trời đêm, có nam có nữ, lộn xộn bước chân giẫm đạp tại mặt đất dính chặt dầu đen cùng các loại vỏ sò loại sinh vật rác rưởi bên trên, có người ngã sấp xuống, nhưng càng nhiều người đều định tại nguyên chỗ trợn mắt hốc mồm nhìn xem giá nướng trước làm cho người kinh hãi hình tượng.

“Cảnh sát phá án, không cho phép ai có thể rời đi hiện trường, rời đi hiện trường!”

Trấn giữ đầu đường khác một bên nhân viên cảnh sát từ phương xa vọt tới, hấn cao giọng hô to, liều mạng xông quày đồ nướng bên trong thực khách phát tay kêu to, Hình Tông Liên ánh mắt đảo qua phụ cận tất cả mọi người khuôn mặt, có người hoảng sợ có người ngu trệ thậm chí có người trên mặt lộ ra đáng sợ ý cười, nhưng trong mọi người, không có một trương khuôn mặt thuộc về thẩm luyện.

Tại hấn ngăn ngửi tìm kiếm người hiềm nghi trong nháy mắt, không ai chú ý tới, kém chút bị quày đồ nướng lão bản đâm xuyên thấu thanh niên cũng lấy lại tinh thần tới.

Thanh niên trong ánh mắt dần hiện ra dị dạng hưng phấn thần thái, phảng phất trong máu nhất đã tính huyết thống bị bỗng nhiên nhóm lửa, hấn hai chân dùng sức đạp địa, bỗng nhiên nhào tới quày đồ nướng lão bản. Giá nướng sập đổ, lửa than lăn xuống, hai người tại than củi bên trong lăn lộn, khắp nơi đều là thịt nướng vị cùng tư tư vang lên thiêu đốt âm thanh. Mà ở lửa than bên trong hai người nhưng không có một người cảm nhận được đau đớn, lão bản nắm lên một thanh nung đỏ than củi, thanh niên bỗng nhiên hé miệng, không chút do dự hướng trung niên lão bản trên mặt tấp tới.

Xoạt một tiếng, khối lớn huyết nhục bị xé rách xuống tới, máu tươi thuận thanh niên trắng noãn răng chảy xuống, hấn vẫn như cũ há to miệng đang cười, lão bản nắm lên lửa than, nhét vào trước mặt huyết bồn đại khẩu bên trong, huyết dịch cùng vỡ vụn da thịt thuận hấn thủ đoạn chảy xuống, còn có bị bỗng đến nửa chín đồng thời tiêu hương xông vào mũi ngọt ngào hương vị, lão bản nhìn lấy tay mình, cười cắn.

Hình Tông Liên định đứng ở nguyên địa, giống như là có người nào bỗng nhiên hướng hấn đầu óc bắn một phát súng, nhưng mà trên thực tế cũng không có chuyện này, hấn chẳng qua là cảm thấy trong

đại não tất cả tư duy đều bị quấy thành một đoàn, trong không khí không còn là đô thị khí tức, mà là rừng mưa bên trong hư thối mùi tanh hôi, hết thấy huyết tinh mà nguyên thủy, để cho người ta thậm chí ngay cả nôn đều nhả không ra.

Cùng thanh niên cùng một bàn nam sinh cũng đứng lên, nam sinh mặc thiếp vàng khô lâu vệ áo, từ dưới đất cầm lấy một khối trắng noãn mảnh sứ vỡ phiến, xoay người, hướng nơi hẻo lánh bên trong đang run lẩy bẩy những khách nhân đi đến.

Vượt ngang đường cái mà đến nhân viên cảnh sát bỗng nhiên hướng khô lâu vệ áo nam sinh đánh tới, nam sinh giơ lên mảnh sứ vỡ, gắt gao chống đỡ tại nhân viên cảnh sát cổ họng.

Hình Tông Liên lần nữa bắt đầu chạy, chung quanh gió đều trở nên cút hần nóng rực, hần xa xa xông tất cả vẫn ngưng lại tại quán đồ nướng phụ cận dùng sức quát: “Đi, đi nhanh lên!”

Ngây người như phồng khách nhân lần nữa kêu ra tiếng, bọn hần trong ánh mắt lần nữa đầy tràn hoảng sợ, Hình Tông Liên dùng tốc độ nhanh nhất chạy, ánh mắt lần nữa quét về phía xoay đánh thành một đoàn hiện trường, còn có 20 m, 10 m...

Chỉ gặp mặc khô lâu vệ áo nam sinh không biết từ nơi nào tới man lợc, vậy mà đem nhân viên cảnh sát đẩy lên trên mặt đất, Hình Tông Liên lần nữa rút súng xạ kích, đạn bắn trúng nam sinh bả vai, máu tươi thoáng chốc tràn ra, nhưng mà giết mất đồ nam sinh lại giống như chưa tỉnh.

Bụi mù xông vào bầu trời đêm, ngã xuống quạt ở trong trời đêm vô lực chuyển hai vòng.

Ngay tại Hình Tông Liên muốn lần nữa bóp cò sát na, mảnh sứ vỡ đã hung hăng đâm vào vị kia nhân viên cảnh sát cổ họng.

Bóng đêm tại mảnh sứ vỡ cắm vào cổ họng đầu trong nháy mắt dừng lại, bối cảnh thối lui, đầy tràn huyết sắc hình tượng lại trở nên sáng tỏ, Hình Tông Liên nhìn thấy mình đồng sự gian nan quay đầu, nhìn thấy hần đen nhánh trợn lên con mắt, nhìn thấy đồ bưng huyết dịch thuận trắng noãn mảnh sứ vỡ phun ra.

Hần nhìn thấy cặp kia thuộc về người tuổi trẻ tay còn tại liều mạng nắm chặt mảnh sứ vỡ, phảng phất muốn đem đâm phải càng sâu một chút.

Hình Tòng Liên rút cục vọt tới trước mặt hai người, hấn tháo ra hung thủ, bỗng nhiên dẫm ở đối phương nắm chặt mảnh sứ vỡ tay, dùng sức đem người đá ngã. Sau đó cấp tốc cởi áo khoác, đều bao trùm tại đồng nghiệp của hấn cổ họng bên trên.

Hình Tòng Liên dùng sức đè nén trên tay quần áo, nhưng mà máu tươi như nước chảy phun ra ngoài, thoáng qua đem hấn áo khoác ướn nhẹp: “Chịu đựng, chịu đựng! Có nghe hay không!”

Hấn dùng hết lực khí toàn thân hô, nhưng mà nằm dưới đất nhân viên cảnh sát lại chỉ là há to miệng, phảng phất muốn nói cái gì, lại cuối cùng chỉ là chậm rãi nhắm mắt lại.

Có người cười lên tiếng đến, toàn bộ trong màn đêm lầu canh cư xá, phảng phất giống như nhân gian Địa Ngục.

Quyển 5 Chương 219. Năm phù 56

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 219. Năm phù 56

Tác giả: Trường Nhị

Rất nhỏ giày cao gót tiếng vang lên, lẹt xẹt, lẹt xẹt, lẹt xẹt...

Lâm Thần bỗng nhiên xoay người ngồi dậy, trong phòng bệnh hắc ám vô cùng, hắn nghiêng tai lắng nghe, không biết từ chỗ nào chỗ truyền đến một chút tiếng khóc, loáng thoáng, bỗng bẽn bẽn thấm thoát. Hắn theo mở điện thoại, nhìn xuống thời gian, 21:11 phân, Hình Tông Liên cho đến bây giờ đều không có gọi điện thoại đến, nói rõ bọn hắn cũng không bắt được thẩm luyến, một cái độc thân nữ tính hơn chín giờ đêm còn chưa trở về nhà, cái này hiển nhiên không hợp với lẽ thường.

Lâm Thần trong lòng bất an càng lắm.

Đột nhiên, hắn từ bốn phía không gian ngoại ẩn hện truyền đến trong thanh âm phân biệt ra được xe cứu thương âm thanh.

Một cỗ, hai chiếc... Tựa hồ có càng ngày càng nhiều xe cứu thương lái vào viện khu.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút truyền nước, nước muối chỉ còn lại cái ngọn nguồn, hắn không chút do dự đem kim tiêm kéo ra, đi đến bên cửa sổ, nhìn xuống dưới.

Khám gấp cao ốc bên ngoài cũng không có vây quanh quá nhiều người, nhưng mơ hồ có thể thấy được thân mang chế phục nhân viên cảnh sát, còn có chút hoảng sợ chưa định quần chúng. Bởi vì hắn chỗ tầng lầu rất cao, rất khó nói rõ phía dưới tình huống xác thực. Ngay sau đó, lại là một xe cảnh sát lái vào viện khu, cửa sau mở ra, Lâm Thần từ dưới xe người kia thân hình cùng sáng ngời đỉnh đầu phân biệt ra được thân phận đối phương.

Hắn lập tức quay người đi ra ngoài, săn sóc đặc biệt bệnh khu hành lang không có một ai, cách đó không xa y tá đứng ánh đèn sáng đến chướng mắt.

Đi ngang qua y tá đứng lúc, Lâm Thần bị người gọi lại.

“Vị bệnh nhân này, hiện tại là thời gian nghỉ ngơi, người không thể tùy ý đi lại, nhanh đi nghỉ ngơi.”

Tiểu hộ sĩ lời còn chưa dứt, Lâm Thần điện thoại cũng điên cuồng chấn động, trên màn hình dây số không thuộc về Hình Tòng Liên hoặc là Vương Triều, hắt Lâm Thần ra hiệu y tá chờ một lát, kết nối điện thoại.

“Lâm Thần, mời nói.”

“Lâm cố vấn người tại bệnh viện sao, gãi gãi bắt hành động xảy ra vấn đề... Cục trưởng tới rồi, cần ngài lập tức xuống lầu.”

“Các người ở đâu?”

“Chúng ta tại khám gấp cao ốc, chờ sau đó truyền thông đoán chừng liền muốn tới rồi, làm ơn tắt nhanh.”

“Minh bạch.”

Lâm Thần theo cắt điện lời nói, hướng y tá đơn giản giải thích chuyện quá khẩn cấp, liền hướng cửa thang máy chạy như điên. Đợi đến khám gấp đại lâu lúc, Lâm Thần đầu tiên nghe thấy chính là tiếng khóc, đương nhiên trong bệnh viện có tiếng khóc rất bình thường, nhưng này tiếng khóc quá thâm trầm, phảng phất muốn đem tim phổi móc ra. Đáp lấy phòng cấp cứu cửa sắt khép mở khoảng cách, Lâm Thần vào trong nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy đại lượng nhuộm máu băng gạc. Ôm huyết tương y tá kém chút cùng đụng vào hắt, Lâm Thần vội vàng rời khỏi, dựa vào dòng người đi hướng, hắt tìm tới phòng thầy thuốc làm việc bên trong lão cục trưởng.

Ngô cục đại khái còn có nửa năm không đến liền muốn về hưu, nhất quán là nhàn nhã lạnh nhạt, Lâm Thần chưa bao giờ thấy qua lão đầu này khóa gấp lông mày đáng vẻ.

“Xảy ra chuyện gì, Hình Tòng Liên chứ?” Lâm Thần hỏi.

Ngô cục ngẩng đầu nhìn hắt một chút, đang nghe Hình Tòng Liên ba chữ là, cục trưởng có rất rõ ràng nhíu mày động tác, Lâm Thần đỡ lấy cái bàn đứng thẳng, ngược lại tỉnh táo tới cực điểm. Đang làm công việc ngồi đối diện mấy vị bác sĩ, Lâm Thần mắt nhìn đối phương ngực bài, não ngoại khoa, thần kinh nội khoa...

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì, toàn bộ bệnh viện não khoa học tương quan chuyên gia đều chuyển đến.

Gặp cục trưởng không nói chuyện, một bên trợ lý nhân viên cảnh sát mở miệng nói với hắn: “Lâm cố vấn chờ một lát, chúng ta đang chờ hình đội bạn hắn đến, cùng các vị chuyên gia mở ngấn hội.”

Lâm Thần gật đầu.

Đúng lúc này, bên ngoài phòng làm việc hành lang truyền đến lộn xộn tiếng bước chân, đại môn bá mở ra, Hình Tông Liên thân ảnh xuất hiện tại cửa ra vào, ở bên cạnh hắn là phó đội trưởng trương bình. Vương Triều cũng không ở đây.

Hình Tông Liên lúc trước vạt áo đến ngực đều dính đầy vết máu, hai tay đỏ bưng, áo khoác không biết đi nơi nào. Lâm Thần cùng hắn liếc nhau, Hình Tông Liên ánh mắt bên trong có ít giây chết lặng, sau đó, hắn từ Hình Tông Liên đôi mắt thâm thúy trông được đến cực kỳ bi ai.

“Quay lại đây, nói rõ ràng hôm nay đến cùng chuyện gì xảy ra!” Ngô cục mạnh mẽ đập bàn, trong văn phòng tất cả mọi người tất cả đều kinh hãi.

Lâm Thần quay đầu, thản nhiên nhìn khó được tức giận bên trong cục trưởng một chút, bình tĩnh nói: “Người bình tĩnh một chút.”

“Lão tử thủ hạ chết cảnh sát, con mẹ nó người khiến lão tử tỉnh táo?”

Cục trưởng cả khuôn mặt đều bần, hắn vỗ bàn lên, chỉ vào Hình Tông Liên mắng, ” Tiểu An bạn gái cùng phụ mẫu lập tức tới ngay, người đi cho người ta giải thích vì cái gì tử tế bắt hành động lại biến thành thế này, còn có người đang nháo thị tùy ý nổ súng, TM ai cho phép người làm như thế, người cân nhắc qua ảnh hưởng không có!”

Lâm Thần thay thế Hình Tông Liên trả lời: “Hắn tại một tuyến chấp hành công vụ, có nên hay không nổ súng hắn biết rõ. Xảy ra chuyện trước tiên vấn trách tại một tuyến nhân viên cảnh sát, ta cho rằng không công bằng.”

Nói xong, hắn từ nơi hẻo lánh kéo hai tấm cái ghế, khiến vào cửa hai người ngồi xuống.

Ngô cục tức giận đến gân xanh bắn ra, nhưng cuối cùng không có lại nói cái gì.

“An cảnh sát hi sinh vì nhiệm vụ rồi?” Lâm Thần cuối cùng tìm cái ghế dựa ngồi xuống, sau đó hỏi.

Hình Tông Liên nhìn xem hắn, nhẹ gật đầu.

Lâm Thần cảm thấy chấn động, nhìn cả người là máu Hình Tòng Liên, hấn lập tức minh bạch những này máu từ đâu mà tới.”Bởi vì thẩm luyện bắt?” Hấn hỏi Hình Tòng Liên.

“Không có.” Hình Tòng Liên rớt cục mồm miệng, nhưng lại không hề tiếp tục nói.

Trương bình tiếp tục nói: “Chúng ta căn bản không có trông thấy thẩm luyện người.”

“Hiện trường đến tột cùng xảy ra chuyện gì, vì sao lại biến thành thế này?”

Hành lang bên trên tiếng khóc cùng tiếng bước chân ùn ùn kéo đến, nhưng mà văn phòng lại lâm vào tuyệt đối yên tĩnh bên trong, đèn chân không chợt khế hiện xuống.

“Không biết.” Hình Tòng Liên mỗi chữ mỗi câu, rất rõ ràng nói.

“Con mẹ nó người thế mà không biết!” Ngô cục lần nữa đập bàn.

Lâm Thần không nhìn sau lưng chấn nộ cục trưởng, cũng không nhìn trong văn phòng tất cả mọi người, hấn nắm chặt Hình Tòng Liên tay, nói khế: “Chúng ta chỉ có càng nhanh biết rõ tình huống hiện trường, càng có thể mau chóng giải quyết vấn đề, cho nên, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.”

Hình Tòng Liên mấp má môi, trong nháy mắt, hấn lộ ra một tia lạnh lùng tới cực điểm ánh mắt, về sau tiêu cự dần dần tụ hợp, Hình Tòng Liên nói: “Chúng ta xác thực không biết vấn đề ở chỗ nào. 21:00 cả trước sau, chúng ta tại hiện trường nghe được thanh âm rất kỳ quái, về sau cửa ngõ quầy đồ nướng phát sinh rối loạn, chủ quán cùng đi ăn cơm khách nhân đánh nhau ở cùng một chỗ, an cảnh sát vì bảo vệ cư dân, bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ.” Hình Tòng Liên báo cáo phi thường lời ít mà ý nhiều, “Trong quá trình này, ta nổ hai phát súng, một thương đánh trúng quầy đồ nướng lão bản, một cái khác thương kích bên trong mưu sát an cảnh sát người hiềm nghi phạm tội, hiện trường đường đạn cùng người chứng kiến khẩu cung có thể chứng thực.”

Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhanh chóng biết vấn đề ở chỗ nào.

Hấn tin tưởng Hình Tòng Liên thương pháp, nhưng mà có Hình Tòng Liên tọa trấn, hấn lại rất rõ ràng đánh trúng người hiềm nghi

phạm tội, nhưng an cảnh sát vẫn hi sinh vì nhiệm vụ, cái này đã không phải là đơn giản “Có vấn đề” có thể giải thích.

Hình Tòng Liên phảng phất lâm vào rất sâu trong hồi ức, hắn nói:

“Đây là ta lựa chọn sai lầm, ta hắn là ngay từ đầu lựa chọn đánh chết người hiềm nghi, mà không phải lựa chọn giải trừ hắn năng lực hành động.”

“Nói cách khác, người đạ, cũng không có giải trừ bọn hắn năng lực hành động?” Lâm Thần hỏi.

“Không có.” Hình Tòng Liên nói, “Bọn hắn giống như là không có cảm giác đau, làm việc hoàn toàn bằng vào bản năng, chuyện xảy ra quá đột ngột, chúng ta xác thực đến nay cũng không biết rõ vấn đề đến tột cùng xuất hiện ở chỗ nào.”

“Thương đều không có giải trừ bọn hắn năng lực hành động, cái này sao có thể?” Ngồi ở trong phòng làm việc một mực phi thường an tĩnh nào đó phòng chủ nhiệm nói, “Biến thành xác sống rồi?”

“Hiện trường đã hoàn toàn phong tỏa, thực phẩm dược phẩm sản xuất quản lý tổng cục cùng phòng dịch trung tâm người đều tới, chúng ta mới trở về.”

“Phòng dịch trung tâm?” Lâm Thần hỏi.

“Bởi vì hiện trường phát hiện án xuất hiện người cắn người hiện tượng, bộ phận quần chúng không cách nào khống chế tự thân cảm xúc, cho nên báo lên tạt bệnh phòng dịch trung tâm.” Hình Tòng Liên nói.

“Đây là Resident Evil sao!” Ngô cục lần nữa kìm nén không được, “Từ tế bắt người, vì cái gì đột nhiên bắt đầu người ăn người?”

“Làm sao lại đột nhiên phát sinh loại tình huống này?” Một vị khác chuyên gia nói, “Ta thị năm gần đây đều vô dụng bệnh như vậy lệ.”

“Chư vị là thần kinh khoa học chuyên gia, nên rõ ràng loại tình huống này phát sinh khả năng như cũ tồn tại.” Lâm Thần nhàn nhạt mở miệng.

“Đúng đấy, nếu không phải là não bộ bệnh biến, nếu không phải là dược vật tác dụng.” Một người khác nói, “Bệnh chó dại độc?”

“Theo ta phán đoán, dược vật tác dụng khả năng lớn hơn.” Lâm Thần nói.

“Không sai.” Các chuyên gia lao nhao thảo luận, “Nhưng cụ thể là thuốc gì vật, cái này muốn làm kỹ càng kiểm tra.”

“Có điều tật khổng trung tâm cách làm cũng đúng, xác thực có cần phải một cấp sinh hóa cách ly, tất cả tiếp xúc qua bệnh nhân nhân viên tương quan tốt nhất đều muốn cách ly quan sát.”

Lâm Thần mấp máy môi, nghe thấy đối phương nói lên phòng cô lập, cưỡng ép cấm vào nói chuyện, nghiêm mặt nói: “Ta đề nghị tại cách ly quan sát lúc tìm kiếm lý do khác, phòng ngừa xuất hiện dân chúng khủng hoảng, dù sao cái này vụ án đã tương đương làm người nghe kinh sợ, lại xuất hiện ‘Cưỡng chế cách ly’ chữ không quá thỏa đáng.”

“Đây là đương nhiên, nhưng cụ thể muốn làm sao nói?” Bác sĩ hỏi.

“Vẫn là dùng dược vật để giải thích, nếu như xác định tham dự ấu đả cùng hành hung nhân viên tương quan không có chủ quan hút độc sử, bọn hắn nên là bị động hút ăn dược vật. Mà vụ án phát sinh tại quầy đồ nướng, sương mù rất lớn, bởi vậy cũng không bài trừ khả năng có tương quan dân chúng cũng bị động hút ma túy khả năng, vì mọi người thân thể khỏe mạnh, hi vọng nhân viên tương quan có thể tiếp nhận ở lại viện quan sát.” Lâm Thần tiếp tục hướng đối phương nói, “Nếu có truyền thông hướng ngài hỏi thăm liên quan tới bệnh nhân bệnh tình, ngài có thể đẹp đẽ từng xuất hiện tương quan án lệ để giải thích, “Mấy năm trước đẹp đẽ nào đó trấn đã từng xuất hiện cùng loại với kẻ lang thang biến thành xác sống tập kích cư dân gặm cắn đối phương bộ mặt án lệ, nơi đó cảnh sát cuối cùng phán đoán, kẻ lang thang là thụ một loại tên là “Muối tím” ma túy ảnh hưởng, từ đó xuất hiện không tiết chế khủng hoảng công kích hiện tượng.”

“Nha.. Ta giống như cũng đã được nghe nói, nhưng mà nếu như truyền thông hỏi quầy đồ nướng làm sao đột nhiên xuất hiện kẻ nghiện thuốc, những người hành hung kia lại là làm sao thu hút ma túy chúng ta làm như thế nào trả lời?” Còn có chuyên gia hỏi.

Lâm Thần từ đầu tới đuôi đều lạ thường tinh táo: “Mời các vị chuyên gia hướng truyền thông biểu thị, bộ phận này là từ cảnh sát sẽ phụ trách điều tra, các người cũng không rõ ràng cụ thể điều tra tiến triển, đẩy lên trên người chúng ta là đủ.” Lâm Thần thông dong trả lời.

“Vậy thì tốt, vậy chúng ta đi trước xem bệnh người.” Mấy vị chuyên gia nhao nhao đứng dậy.

Cửa phòng làm việc mở ra, nơi xa có truyền thông đèn flash cùng truy vấn âm thanh không ngừng vang lên.

“Nghe nói xuất hiện ăn người hiện tượng?”

“Là thật Resident Evil sao?”

“Chính phủ phải chẳng hướng dân chúng giấu diếm tương quan tin tức.”

Mấy vị bác sĩ đi tới cửa, đột nhiên có người quay đầu lại hỏi nói, ”
ngươi tại sao mặc bệnh viện chúng ta quần áo bệnh nhân?”

Nghe nơi xa các phóng viên liên tiếp thanh âm, Lâm Thần ngần
người, từ đầu tới đuôi nhìn mình một chút, nói: “Ta giống như hiện tại
hắn là đi đổi bộ quần áo.”

Quyển 5 Chương 220. Năm phù 57

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 220. Năm phù 57

Tác giả: Trường Nhị

Tại tất cả bệnh viện chuyên gia sau khi ra cửa, trong văn phòng còn sót lại năm người.

Đại khái nửa lúcphút ở giữa, ai cũng không nói chuyện.

Cục trưởng sờ lên mặt bàn, cuối cùng mở miệng: “Trương bình, người cùng tiểu Trần hai người các người ra ngoài.”

Bị điểm đến danh tự người như trút được gánh nặng,

Lâm Thần vuốt vuốt mi tâm, đối trần trợ lý nói: “Phiền phức giúp chúng ta tìm hai bộ quần áo sạch, ta trong phòng bệnh liền có.”

“Lâm Thần người muốn làm gì.” Lão cục trưởng dựng râu trừng mắt: “Phóng viên phỏng vấn người cũng muốn lẫn vào?”

“Ngài dễ dàng bị vòng vào đi.” Lâm Thần thản nhiên nói.

“Làm sao cùng người cấp trên cấp trên nói chuyện.” Lão cục trưởng cả giận nói, “Cái này vốn là nên ta ra mặt sự tình, liền người năng lực, cái gì đều muốn vượt lên trước.”

“Quầy đồ nướng, điên cuồng thực khách tương hồ gặm cắn, thậm chí có cảnh sát hi sinh vì nhiệm vụ, ngài có hay không nghĩ tới, chuyện này một khi xử lý không tốt, rất dễ dàng biến thành nghiêm trọng công cộng tín nhiệm nguy cơ, ngài cho rằng hung thủ mục đích không nhất định ở chỗ này sao?” Lão cục trưởng trên mặt âm tình bất định, nhưng Lâm Thần giống như là không thấy được, chỉ là một mực tại quan sát Hình Tông Liên khuôn mặt, hần nói với Hình Tông Liên, “Chính phủ nguy cơ quan hệ xã hội sở dĩ trọng yếu là bởi vì, lời đồn đại bản thân khả năng so vụ án càng đáng sợ.”

“Người nói chuyện có cái gì phục chúng cường độ a, nói không chừng người ra mặt liền đem tất cả truyền thông đều đắc tội sạch!”

Lão cục trưởng tiếp tục nhắc tới, “Thực sự không được hạ phong khẩu lệnh là được rồi.”

“Cái này cùng phổ thông vụ án khác biệt, càng là đóng kín, dân chúng sức tưởng tượng sẽ càng thêm Phong Phú.” Lâm Thần tiếp tục nói.

“Theo người thuyết pháp, chỉ có người có thể xử lý tốt?”

“Xin tin tưởng ta.”

“Lâm Thần a ta già trái tim không tốt, người có kiềm chế một chút.” Lão cục trưởng rút cục nhả ra, “Truyền thông hỏi đến vụ án chi tiết người chuẩn bị xử lý như thế nào?”

“Còn tại phá án và bắt giam quá trình bên trong.”

“Vì cái gì có nhiều như vậy cảnh sát tại lầu canh cư xá?”

“Không thể trả lời.”

“Đây chính là người đối sách?”

“Cụ thể ta sẽ hướng Hình đội trưởng hỏi thăm rõ ràng.” Lâm Thần quay đầu đối lão cục trưởng nói, “hắn đều không nói không được, ngài cũng không cần so tài.”

Hình Tông Liên lúc trước trên mặt không có bất kỳ cái gì cảm xúc, hiện tại rút cục lấy lại tinh thần: “Chờ một chút, ta lúc nào đồng ý?”

Lâm Thần sờ lên khuôn mặt của hắn, chỉ nói: “Ngoan.”

Hình Tông Liên mím chặt môi, thần sắc lảng lệ, hắn vốn là nghiêm túc lên tương đương có uy nghiêm điển hình, giờ phút này càng thêm không giận mà uy.

Đúng lúc này, lão cục trưởng điện thoại đột nhiên vang lên, hắn rất bực bội tiếp lên xem xét, đưa di động màn hình hướng bọn hắn lung lay dưới, Lâm Thần nhìn thấy sáng loáng “Hoàng Trạch” hai chữ.

Lão Ngô cục trưởng tâm tình không tốt thời điểm, đối hoàng đại thiếu cũng tức giận, Hoàng Trạch không biết tại đầu kia nói cái gì, lão cục trưởng reo lên: “Nháo sự nổ hai phát súng làm sao vậy, không bắn súng chết người đằng sau thêm cái 0, người gánh trách nhiệm ta gánh trách nhiệm?”

Hoàng Trạch còn giống như đang nói cái gì, Ngô cục trưởng còn nói: “Đến cái gì đến, các người đôn đốc chỗ hiện tại hiển nhiên tựa như nghe được mùi máu tươi liền chó săn có phải hay không, chúng ta một tuyến nhân viên cảnh sát ở phía trước xông pha chiến đấu đằng sau còn có bày chó săn đuổi theo bọn hắn cắn, ta nghe đều cảm thấy thất vọng đau khổ!”

Ngô cục trưởng nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Nghe vậy, Lâm Thần nhin không được quay đầu nói với Hình Tòng Liên: “Đánh Hoàng Trạch một trận là có thể, nhưng không nên đánh chết.”

Hình Tòng Liên đã sớm kìm nén không được, hấn vừa muốn mở miệng, cửa phòng làm việc bị lần nữa đẩy ra, Trần bí thư không biết từ nơi nào làm đến hai bộ quần áo, một bên nói, “Cục trưởng, an cảnh sát gia thuộc đến.”

Lâm Thần trong lòng trầm xuống, Ngô cục đã đứng dậy, Hình Tòng Liên cũng muốn đứng lên, thấy thế, lão cục trưởng nói với bọn hấn: “Sự tình gì các người đều muốn ngăn ở phía trước có phải hay không, đây là nên ta ra mặt sự tình.” Hấn nhìn một chút Hình Tòng Liên trên thân, đem Hình Tòng Liên cần nói lời đều ngăn chặn, “Máu me khắp người đi gặp Tiểu An gia thuộc sao, tranh thủ thời gian đổi bộ y phục.”

Nói xong, lão cục trưởng liền hùng hùng hổ hổ rời đi, Trần bí thư thấy thế cũng đi theo ra ngoài.

Bọn hấn từ đầu tới đuôi đối thoại thời gian rất ngắn, hết thảy đều phảng phất phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, đương cửa phòng làm việc đóng lại sát na, Lâm Thần nhìn chằm chằm Hình Tòng Liên một chút, quay người khóa ngược lại phòng thầy thuốc làm việc cửa, ấn diệt đèn điện.

“Thay quần áo.” Lâm Thần nói.

Lâm Thần nhìn quanh trong phòng, trông thấy chẩn đoán điều trị bên giường có vây quanh rèm, lôi kéo Hình Tòng Liên đi đến nơi đó, xoạt đem rèm kéo lên.

Hình Tòng Liên không hề động, Lâm Thần đem người đè lên giường.

Lâm Thần trong hơi thở là nồng đậm mùi máu tươi, mượn trên cửa pha lê xuyên thấu vào ánh sáng nhạt, Lâm Thần không chút do dự bắt đầu thay Hình Tòng Liên giải quần áo trong thứ nhất cúc áo.

Hình Tòng Liên đè lại tay của hấn.

Lâm Thần tránh ra Hình Tòng Liên tay, không chút do dự giải viên thứ hai, tiếp tục nói: “Ánh sáng nguyên nhân chú định hành lang bên trên ác nhân từ sáng chỗ cơ hồ không nhìn thấy chỗ tối phát sinh sự tình, không cần lo lắng có người nhìn thấy.”

Hình Tòng Liên vẫn là không có nói chuyện.

Lâm Thần đưa tay đặt tại Hình Tòng Liên ngực vị trí, đột nhiên không biết nên lại nói chút gì, đúng lúc này, Hình Tòng Liên bàn tay, nhẹ nhàng đem hấn tay cứng ngắc chỉ bao vây lại.

“Lâm Thần.” Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp ở trong tối đến bọn hấn cơ hồ nhìn không thấy lẫn nhau khuôn mặt không gian bên trong vang lên.

“Làm sao?”

“Tay của người đang run.”

Lâm Thần rốt cục dừng lại, nhin không được hít một hơi thật sâu, hấn rút ra chính mình tay lui nửa bước, phối hợp bắt đầu giải bệnh nhân phục nút thắt.

Tất tất tác tác vải áo tiếng ma sát vang lên, Hình Tòng Liên cũng bắt đầu chuyển động. Lâm Thần đưa tay nhập sờ trên giường bệnh sạch sẽ quần áo, Hình Tòng Liên tay lần nữa bao trùm lên tới.

“, chúng ta nói chuyện.”

Lâm Thần nhin không được quay đầu, nhìn xem Hình Tòng Liên nói chuyện phương hướng: “Nói chuyện gì đàm?”

Hình Tòng Liên muốn mở miệng, Lâm Thần bỗng nhiên đem Hình Tòng Liên đẩy tại trên giường bệnh, lấn người đi lên, dùng sức đem đối phương ôm lấy.

Bọn hấn lẫn nhau dò lỏa, Hình Tòng Liên trên da có thật nhiều vết sẹo, dày mỏng, bọn hấn không có hôn, Lâm Thần chỉ là ôm chặt lấy Hình Tòng Liên, ngón tay cơ hồ cần khảm vào Hình Tòng Liên đầu vai. Hấn có thể cảm thấy Hình Tòng Liên lạnh buốt thân thể dần dần ấm áp lên, cứng ngắc cơ bắp cũng dần dần hòa hoãn. Hình Tòng Liên tay, rốt cục dựng vào bên eo của hấn.

“Đừng nói cái gì hiện tại làm những này không đúng lúc.” Lâm Thần chống lên một chút thân thể, chống đỡ lấy Hình Tòng Liên chóp mũi nói với hấn, “Thế giới hủy diệt cũng không thiếu cái này năm phút.”

“Thật có lỗi, vừa rồi chưa kịp điện thoại cho người.” Hình Tòng Liên hòa hoãn giọng nói vang lên.

“Tại sao muốn thật có lỗi, người là cảm thấy dọa ta mới muốn ôm xin lỗi.” Lâm Thần hỏi lại, “Ta có yếu ớt như vậy sao?”

Hình Tòng Liên chỉ là nhìn chăm chăm hấn, không nói gì: “Ta chỉ là rất lo lắng.”

“Nghe thấy bắt xảy ra vấn đề tin tức, trông thấy người máu me khắp người xuất hiện ở trước mặt ta, ta là nhanh muốn bị hù chết, rất không chuyên nghiệp lại rất chuyên nghiệp là, ta đây kia đại khái nửa lúcphút trong phòng, căn bản không có cân nhắc bất kỳ người nào khác, ta chỉ muốn mấy trăm câu làm như thế nào kêu người để chịu điểm câu. Nhưng ta phát hiện, tại ta đối diện là Hình Tông Liên, không phải bệnh nhân của ta hoặc là người đến chơi, hẳn rất cường đại, không cần ta bất luận cái gì an ủi. Ta rất hỗn loạn, một mực tại cố giả bộ trấn định, tựa như bao quát hiện tại, người cũng có thể phát hiện được ta tay đang run rẩy, ngữ tốc so bình thường càng nhanh, ta đem những này đều nói cho người, muốn cho người minh bạch chuyện này là bởi vì...”

“Lâm Thần.” Hình Tông Liên nhẹ nhàng vuốt ve lưng của hắn. Lâm Thần dừng một chút, dùng cực độ trấn định ngữ khí nói với Hình Tông Liên: “Bởi vì mỗi người tại thương tích sau đều sẽ có tương ứng kích phản ứng, hầu như không tồn tại hoàn toàn không bị ảnh hưởng nhân loại, liền xem như biến thái, dù xã hội nhân cách chướng ngại người cũng không ngoại lệ.” Hắn tách ra qua Hình Tông Liên đầu, ép buộc đối phương nghe hắn nói mỗi một câu nói, “Ta lại bởi vì người mà trở nên không tinh táo không chuyên nghiệp, mà người cũng sẽ bởi vì một chút đột phát tình huống mà làm không được trăm phần trăm hoàn mỹ xử trí, cái này đều rất bình thường, chúng ta nhất định phải nhìn thẳng vào những này, mà không phải liêu mạng nói với mình ta rất cường đại ta có thể vượt qua đi, vậy không có ý nghĩa.”

Hình Tông Liên trừng mắt nhìn, quần xoắn lông mi bị rất nhạt chỉ riêng bao trùm.

Lâm Thần cúi đầu, hôn một cái trên giường bệnh người kia con mắt, nói: “Nghe, chúng ta đều không phải là vạn năng.”

Hình Tông Liên chỉ chỉ lỗ tai của mình, chậm rãi nói: “Ta hiểu được, Lâm cố vấn.”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, chuẩn bị từ trên thân Hình Tông Liên bò lên, Hình Tông Liên lại bỗng nhiên đè lại hắn lưng, đem hắn ép hướng ngực.

Hình Tông Liên tay chụp phải cực gấp, đến mức hắn chỉ có thể bảo trì như thế một tư thế, bị ép dựa vào Hình Tông Liên □□ lồng ngực,

nghe Hình Tòng Liên trong lồng ngực trái tim nhảy lên âm thanh từ từ nhẹ nhàng, đương nhiên, loại này nhẹ nhàng khả năng cũng là hắc ảo giác. Nhưng Lâm Thần như cũ cảm thấy, thế này rất tốt, coi như tận thế đều có thể vượt qua đi.

“Lâm Thần.” Hình Tòng Liên thở dài.

“Thì thế nào?”

“Muốn nói cảm ơn, nhưng lại cảm thấy quá buồn nôn.” Hình Tòng Liên nói như vậy.

Lâm Thần lại có loại cảm giác buồn cười, gian nan như vậy, nhưng lại buồn cười như vậy. Hắc vuốt ve Hình Tòng Liên gương mặt, từ đối phương trên thân đứng lên, ngay tại hắc chuẩn bị tìm tòi trên giường khả năng đã bị bọn hắc làm loạn quần áo lúc. Bỗng nhiên nghe thấy nằm tại trên giường bệnh người kia dùng rất an tĩnh giọng điệu nói: “Ta yêu ngươi.”

Hình Tòng Liên không hề động, Lâm Thần cho là mình trong tai xuất hiện ảo giác, hắc cúi đầu hướng trên giường bệnh người kia nhìn lại, đối phương chỉ là chống lên thân thể, đưa tay chụp tại hắc cái cổ về sau, nhẹ nhàng hôn một cái môi của hắc, dùng lại bình thường có điều ngữ khí nói: “Ta yêu ngươi.”

Lâm Thần rất khó hình dung như thế tâm tình, đột nhiên như thế lại như thế bình thường, hắc nằm lên trên giường quần áo, bình thản nói: “Ta cũng thế.”

Tất cả ôm cùng tỏ tình đều kết thúc rất nhanh, Lâm Thần sở thiết nghĩ thời gian có thể là năm phút, nhưng khi Hình Tòng Liên buông hắc ra thời điểm, thời gian đại khái mới qua một phút. Cái này khiến Lâm Thần thậm chí có loại đem Hình Tòng Liên lúc rời đi kia một phút trả lại ảo giác.

Hắc từng rất nhiều lần suy nghĩ qua yêu là cái gì lại hoặc là cái gì mới là tình yêu nhân loại tại sao muốn có như thế đồ chơi.

Nhưng chờ hắc nhìn về phía tại bên cạnh mình cẩn thận tỉ mỉ chụp lên quần áo cúc áo thời điểm, bỗng nhiên liền hiểu được.

Đại khái là bởi vì một người còn sống có đôi khi quá gian nan, cho nên có thể có hai bên cùng ủng hộ đồng bạn, thật rất tốt.

Quyển 5 Chương 221. Năm phù 58

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 221. Năm phù 58

Tác giả: Trường Nhị

Quần áo đổi rất nhanh, Trần bí thư lấy ra quần áo trong không phải rất vừa người, Lâm Thần đem ống tay áo cuốn lên, nhưng bởi vì lòng bàn tay vết thương không có phục hồi như cũ, cho nên động có chút khó khăn, Hình Tòng Liên rất tự nhiên nắm chặt tay của hắn, bắt đầu làm thay.

Hình Tòng Liên thô ráp mang kén lòng bàn tay sát qua hắn thủ đoạn, Lâm Thần cổ tay khẽ run hạ.

Hình Tòng Liên ngậm lấy ý cười, nói khẽ: “Khẩn trương cái gì, cởi ta quần áo cái gì cởi hào phóng như vậy?”

Trong bóng tối, Lâm Thần chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy đối phương cầm thương cũng rất ổn tay phi thường cẩn thận thay hắn cuốn lên ống tay áo, nói khẽ: “Khả năng bởi vì ta ưa chủ động đi.”

Hình Tòng Liên chỉ coi không nghe thấy câu nói này, phối hợp cầm lấy hắn một cái tay khác, đang giăng ống tay áo cầm chắc về sau, đột nhiên lại gần, hôn một chút môi của hắn bên cạnh: “Về sau đổi ta chủ động.”

Khóe môi là Hình Tòng Liên lưu lại bạc hà mùi khói, Lâm Thần bắt đắc dĩ cười lắc đầu, ổn ổn tâm thần, lưu cho bọn hắn thời gian đã không nhiều lắm, hắn lần nữa đem chủ đề lần nữa kéo về bình thường quỹ tích bên trên, .

“Vương Triều chứ?”

Hình Tòng Liên nói: “Lúc ấy bộ đàm hệ thống bên trong có rất kỳ quái tạp âm, Vương Triều lưu tại hiện trường nghiên cứu lại chuyện gì xảy ra.”

Lâm Thần cảm thấy cái này quá khó mà lý giải: “Tạp âm, hung thủ thiên tài như vậy, ngay cả cảnh sát đối hệ thống nói chuyện đều có thể xâm lấn? Mà lại bắt hành động chẳng lẽ đã sớm để lộ bí mật, nếu

không đối phương làm sao có thể tại ngăn như vậy thời gian bên trong kịp phản ứng thậm chí còn có cơ hội chế tạo lớn như vậy hỗn loạn?”

Hình Tông Liên lắc đầu: “Cụ thể muốn chờ Vương Triều điều tra kết quả, bất quá ta cho rằng, có lẽ còn là chúng ta kên bị nghe lén, cho nên khi chúng ta có phản ứng thời điểm, phản ứng của đối phương sẽ nhanh hơn chúng ta.”

Lâm Thần trong lòng run lên, cấp tốc như vậy ứng đối quá trình, đã không phải là đơn thuần có chỗ chuẩn bị có thể giải thích.

Hắn tiếp tục hỏi: “Cho nên, người cho rằng quỳ đồ nướng vấn đề là thẩm luyện giờ trò quý sao?”

Hình Tông Liên nói: “Rất khó nói, nhưng chúng ta đều biết, đợt nạp đám kia tiếp thụ qua dược vật thí nghiệm cao mạnh người là cái quý gì bộ dáng, hôm nay đột nhiên phát cuồng quỳ đồ nướng thực khách, cùng những cái kia cao mạnh người xác thực có chỗ tương tự. Mà cùng cả hai đều có liên luy, ngoại trừ thẩm luyện chính là Đoan Dương người ta, ta tạm thời nghĩ không ra cái khác khả nghi đối tượng.”

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, nhanh chóng lại hỏi: “Nhưng phát cuồng thực khách là thể nào thu hút những cái kia □□ vật?”

“Chuyện đột nhiên xảy ra, ta ngay từ đầu cũng không nghĩ rõ ràng, bất quá ta vừa rồi đột nhiên ý thức được, vụ án phát sinh lúc, tất cả phát cuồng nhân viên, đều cách quỳ đồ nướng gần vô cùng... Nếu như không phải đồ ăn, như vậy...”

Lâm Thần chợt tỉnh ngộ: “Là thuốc lá?”

Hình Tông Liên từ chối cho ý kiến: “Cụ thể còn phải xem hiện trường điều tra tình huống, nhưng đại bộ phận sương mù đều bị thổi hướng lên bầu trời, cho nên đợi chút nữa người hướng truyền thông làm giải thích lúc, khả năng còn muốn nhắc nhở phụ cận dân chúng, nếu có thân thể hoặc là tình huống dị thường, cần mau chóng chạy chữa.”

“Để ta suy nghĩ một chút.” Lâm Thần nói, “Nếu như chúng ta qua loa thông tri công chúng tin tức này, rất dễ dàng tạo thành khủng hoảng, người sức tưởng tượng vô cùng vô tận, ngay cả chúng ta đều không xác định vấn đề là thật không nữa xuất hiện ở quỳ đồ nướng trong

sương khói, vẫn là chờ tương quan kiểm trắc kết quả trước ra mới quyết định?”

Hình Tòng Liên nghiêm mặt nói: “Khả năng không kịp đợi đến kiểm trắc kết quả ra, bởi vì kia có lẽ là một loại kiểu mới độc phẩm, là chúng ta chưa từng thấy qua vật chất, chúng ta trên thực tế rất khó xét ra loại độc này phẩm thành phần đến tột cùng là cái gì, cái này cần đại lượng thời gian.” Hình Tòng Liên ngữ khí có chút lạnh, “Nếu như đơn giản như vậy, lỗ tốt cũng không cần tốn công tốn sức đem Đoan Dương buộc đi đạt nạp.”

Nghe được Hình Tòng Liên sầu lo, Lâm Thần bỗng nhiên nghĩ đến cái gì: “Nói đến, đến còn có một thứ đồ vật có lẽ có dùng.”

“Thứ gì?”

“Nếu như thẩm luyện rất có dã từng truyền tống qua nghiên cứu tư liệu cho Đoan Dương, như vậy Đoan Dương nơi đó tự nhiên sẽ có chuẩn bị phần, vô luận thật giả, kia phần nguyên thủy tư liệu có thể sẽ giúp chúng ta làm rõ ràng thẩm luyện đến tột cùng muốn làm gì.”

Hình Tòng Liên hỏi: “Kia phần nguyên thủy tư liệu ở đâu, Đoan Dương bị bắt cóc về sau, thẩm luyện không có đi thanh lý qua hiện trường?”

“Trên thực tế ta khiến Đoan Dương đem đông ** tại hắc đã từng công tác nhà kia cửa hàng thú cưng lâu hai người lười ghế sofa bên trong, hi vọng chủ cửa hàng không có đem đồ vật ném đi...”

Hình Tòng Liên lần nữa nhin không được, hôn một chút trán của hắc: “Người làm sao thông minh như vậy.”

Lâm Thần ngăn người, sau đó tiếp tục nói: “Nhưng chúng ta cũng nên tìm một cái có thể xem hiểu cùng phân tích những thứ này chuyên gia, Giang Triều phu nhân có thể chứ?”

“Ta sẽ tìm người, tương đối có thể tin, người yên tâm.” Hình Tòng Liên nói, “Có điều những này như cũ không giúp đỡ được người giải quyết đợi chút nữa vấn đề.”

Hình Tòng Liên chỉ đương nhiên là chen chúc mà tới truyền thông vấn đề, Lâm Thần nhíu mày, từ Đoan Dương xuất hiện bắt đầu, tất cả vấn đề đều không ngừng xếp tại mà biến thành phi thường phức tạp tuyến đoàn, Đoàn lão sư chết càng giống là một thanh sắc bén kiếm, trực tiếp một đao bổ ra đầu này đay rối, chỉ dẫn bọn hắc tìm tới hung thủ. Nhưng rất đáng tiếc, bọn hắc lại tại trong quá trình này bỏ

qua tốt nhất bắt thắm luyện cơ hội, hẳn có thể hiểu được Hình Tông Liên vì sao hiểm thấy uể oải thậm chí trở nên tự trách.

“Cho nên, ta quyết định tạm thời không giải quyết vấn đề này.” Lâm Thần nói.

“Có ý tứ gì?”

Lâm Thần nói: “Ta quyết định không hướng truyền thông lộ ra bất luận cái gì liên quan tới thắm luyện tương quan tin tức, đưa nàng tạm thời từ nơi này vụ án bên trong hái ra ngoài.”

Hình Tông Liên rất thẳng thắn hỏi: “Vì cái gì?”

“Bởi vì chúng ta cũng không biết, thắm luyện đến tột cùng muốn làm cái gì.” Lâm Thần trong lòng bất an càng lắm, lại nhất định phải bảo trì càng thêm bình hòa ngữ khí, “Lợi dụng Đoan Dương bố trí vụ hãm đoan vạn sơn lão sư chúng cứ liên, ám sát ti thần Khang, giả tạo Đoàn lão sư DNA hàng mẫu cùng vân tay, nếu như nói cái này mấy hạng khả năng còn thuộc về ân oán cá nhân phạm trù, như vậy nghe lén cảnh sát đối hệ thống nói chuyện, đang nhào dưới chợ độc nguy hại công chúng sinh mệnh khỏe mạnh an toàn, đã để chuyện này giản lược đơn hình sự vụ án lên cao đến phi thường phức tạp xã hội sự kiện. Giả thiết thắm luyện đã cường đại đến có năng lực sớm làm xuống những này bố trí, nói rõ nàng rất rõ ràng cảnh sát cuối cùng cũng có một ngày có thể sẽ tra được trên đầu nàng, nàng đang chuẩn bị thoát thân trước vẫn không quên ngược lại đem chúng ta một quân, như vậy vấn đề liền đến, hung thủ phong cách hành sự có thể phản ứng hung thủ nội tâm trạng thái, nếu như quày đồ nướng là nàng sự tình là nàng làm, nói rõ nàng đối toàn bộ xã hội cừu hận mười phần, không lưu tình chút nào, vô cùng vô cùng nguy hiểm.”

“Nếu như là thế này, như vậy chúng ta không nên đem thắm luyện nguy hiểm báo cho công chúng, chú ý đề phòng?” Hình Tông Liên hỏi.

“Đây là lợi và hại cân nhắc, ta cho rằng công chúng cảm kích quyền là phi thường vi diệu đồ chơi, mỗi người đều la hét chúng ta có quyền biết tình hình thực tế, nhưng biết tình hình thực tế là có hay không hoàn toàn có lợi chứ? Nói cho công chúng có thắm luyện như thế cái người hiềm nghi tồn tại, thực tế là vì lợi dụng chiến thuật biến người khiến nàng không thể trốn đi đâu được, có thắm luyện không

chỉ có thể tại nhạc viên giám sát đâm xuống giết ti thần Khang, thậm chí có thể tại cảnh sát vải khổng hạ đào thoát, nói rõ nàng dù trình sát năng lực đã không phải là đơn giản cao siêu, ta chỉ sợ thông qua chúng ta thường dùng chiến thuật biến người cũng nhất thời không cách nào tìm tới thâm luyện, nếu như một khi tiết lộ tin tức, nàng đột nhiên lợi dụng trên tay có □□ vật tập kích công chúng làm sao bây giờ?

===== lại phạm xuân đem phía sau bản nháp phát ra tới quỳ, trước dùng trước kỳ quái phiên ngoại che một chút, viết xong thay thế =====

Tết Thất Tịch một ngày trước, Lâm Thần đi công tác đi trong tỉnh tham gia một cái học thuật giao lưu hội.

Hình Tòng Liên nguyên bản đối với cái này không có ý kiến gì, dù sao hơn một trăm cây số, cũng bất quá là hai giờ đường xe.

Nhưng khi trương nhỏ lồng đồng chí đem đêm thất tịch sắp xếp lớp học biểu đặt ở trên bàn hẳn lúc, Hình Tòng Liên hay là lấy vầy vầy tay, khiến nữ cảnh sát về trước mặt mình nghiêm.

“Đây là ý gì?” Hẳn run lên sắp xếp lớp học biểu, tại phía trên kia, tên của hẳn được an bài đến sùng an khu sống yên ổn quốc tế cửa hàng kia một cột bên trong.

Trương nhỏ lồng nịnh nọt cười nói: “Hình đội, đêm thất tịch ban đêm tổng cục phân cục nhân thủ đều không đủ, cấp trên ý là đội trưởng trở lên dẫn đầu phiên trực, làm tốt làm gương mẫu tác dụng.”

“Cấp trên làm làm gương mẫu vậy các người làm thuộc hạ đây này?”

“Chúng ta thuộc hạ, đương nhiên là muốn đi hẹn hò nha.”

Nữ cảnh sát nói xong, hướng hẳn lộ ra hạnh phúc tiểu nữ nhân mỉm cười, sau đó từ trong tay hẳn cầm qua sắp xếp lớp học biểu, cười hề hề trên bàn để nằm ngang: “Hình đội, xin nhờ a, lễ tình nhân ngài dạng này độc thân cầu liền vất vả một cái đi.”

Hình Tòng Liên bị ghen phải nói không ra lời, thẳng đến chạng vạng tối cho Lâm Thần gọi điện thoại thời điểm, hẳn còn đối với cái này canh cánh trong lòng: “Nàng lại còn nói ta là độc thân cầu, ta chỉ là khinh thường tại cho hẳn ăn nhóm ăn thức ăn cho chó mà thôi!”

Thanh âm bên đầu điện thoại kia có chút nhao nhao, Lâm Thần giống như tại tham gia sau đó liên hoan, chung quanh đều là ăn uống linh đình âm thanh. Có lẽ là bởi vì bận quá, Lâm Thần nghe

được hẳn, chỉ là nhàn nhạt “U” một tiếng, phảng phất đối với cái này lơ đãng.

Hình Tòng Liên tắt điện thoại lúc, còn có chút phiền muộn, mặc dù trong lòng biết Lâm Thần đối với mấy cái này ngày lễ đều không có hứng thú quá lớn, nhưng nghĩ đến hẳn cần tại loại ngày này một người canh giữ ở trong thương trường nhìn xem đám tình nhân tình chàng ý thiếp, mà Lâm Thần lại tại nơi khác bởi người khác ăn cơm, loại này thoáng như gió lạnh đập vào mặt thể lương cảm giác thật sự là khó mà diễn tả bằng lời.

Đại khái là bởi vì lão thiên gia cũng cảm thấy hẳn đài thể lương, tan tầm sau khi về nhà, trong nhà trung ương điều hoà không khí không biết xảy ra vấn đề gì.

Vương Triều đối đối hộp điều khiển ti vi ấn nửa ngày, cời phải chỉ còn sau lưng, sau đó bắt đầu tru lên: “Lão đại, lập tức ngay lập tức đi mua mới điều hoà không khí được không, ta cần nóng die!”

Hình Tòng Liên lạnh lùng liếc hẳn một cái, nói: “Lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh.”

“Ngược đãi nhi đồng!”

“Ngược đãi người thì sao.” Hình Tòng Liên cời áo ngoài, thẳng đi vào phòng tắm.

Chờ hẳn lúc đi ra, trong nhà đã không có Vương Triều thân ảnh, từ trong viện truyền đến người thiếu niên chơi đùa thanh âm, hẳn đi ra ngoài xem xét, Vương Triều vậy mà kéo lấy màn cùng chiếu chạy đến trong viện đi ngủ.

Gió đêm sáng khoái, bóng đêm rất tốt, nhưng mà Lâm Thần không ở đây, hẳn ngửa đầu nhìn trời một chút, sau đó đi trở về gian phòng. Mặc dù ban đêm xác thực rất nóng, nhưng mở cửa sau cửa sổ, phòng ngoài mà qua gió mát có thể để cho người ta miễn cưỡng chìm vào giấc ngủ, Hình Tòng Liên nằm ở trên giường, mắt nhìn đầu bên cạnh trống không một cái khác gối đầu, nhắm mắt lại, ngủ thật say.

Nửa đêm thời điểm, trong phòng đột nhiên có kỳ quái vang động, trong bóng tối, tiếng bước chân vang lên, có người lạng lẽ đi vào phòng, tại bên giường dừng lại.

Hình Tòng Liên đột nhiên đưa tay, níu lại chui vào người hai tay, đang lúc hẳn nghĩ một cước đạp cho đi thời điểm, trên tay làn da xúc

cảm khiến hấn giật cả mình. Hấn vội vàng biến hóa tư thế, đem người một thanh kéo đến ngực, dùng sức đè lại.

Ánh đèn sáng lên.

“Điểm nhẹ.”

Hình Tòng Liên cho là mình đang nằm mơ, nhưng giờ này khắc này, Lâm Thần xác thực chính ghé vào bộ ngực hấn, trong tay hấn còn dắt lấy chặn lông một góc, giống như là ngay tại cầm tấm thảm thời điểm bị hấn tóm gọn.

“Người làm sao trở về!” Hấn cả kinh nói.

“Ngồi xe lừa.”

“Không phải còn có biết sao?”

“Về lên.” Lâm Thần lơ đãng nói.

“Chính là ta cần ngày mai phiên trực.”

“Không sao, ta cùng người.”

Quyển 5 Chương 222. Năm phù 59

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 222. Năm phù 59

Tác giả: Trường Nhị

Bệnh viện khám gấp cao ốc bị chen chúc mà tới ký giả truyền thông vây chặt như nêm cối.

Nói như vậy có thể có chút khoa trương, nhưng bây giờ là mới truyền thông thời đại, không ít người cầm điện thoại liền có thể làm hiện trường trực tiếp, người cũng rất khó phân biệt những người này cùng truyền thống phóng viên ai lực ảnh hưởng lớn hơn. Giờ mang theo đài tiêu ống nói phóng viên cùng thợ quay phim chen tại trước nhất, mà cầm ghi âm bút một số người thì tại đằng sau, phía ngoài nhất thì là không rõ lắm đến tột cùng chuyện gì phát sinh quần chúng vây xem.

Tiểu Trần thư ký đang bị bao bọc vây quanh, giống như là đầu gió đỉnh sóng một chiếc thuyền con, Lâm Thần còn chưa đến gần, chỉ nghe thấy có người giờ ghi âm bút hỏi.

“Cục trưởng và lãnh đạo thành phố tới rồi sao, lúc nào tổ chức buổi trình diễn thời trang?”

Tiểu Trần thư ký nói: “Cục trưởng ngay tại thăm hỏi thương binh, chủ trì vụ án điều tra công việc, xin an chớ vội.”

Phóng viên lại hỏi: “Thăm hỏi thương binh, tình huống thương vong đến tột cùng như thế nào?”

Tiểu Trần thư ký ngẩn người, trên mặt hiện ra không biết làm sao thần sắc, phóng viên nhanh chóng dùng đèn flash ghi chép lại vào thời khắc này.

Lâm Thần đi mau hai bước, lột cao một chút ống tay áo, vỗ vỗ Trần bí thư bả vai, cắt đến trước người hấn, thay hồi đáp: “Lầu canh cư xá quày đồ nướng phát sinh bạo lực sự kiện bên trong, tổng cộng có ba người thụ thương, trong đó hai tên thương binh thương thế nặng hơn, một nhân viên cảnh sát bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ.”

Khi hấn mở miệng kia sát na, đèn flash chen chúc mà lên, Lâm Thần nheo lại, đảo qua trên bậc thang hạ tất cả mọi người gương mặt, phần lớn người biểu lộ hoặc kích động hoặc nghiêm túc phóng viên, một số nhỏ thì lộ ra hiếu kì, nhưng không ai lộ ra đặc ý hoặc là cực đoan lạnh lùng thần sắc...

Cho nên hung thủ rất hiển nhiên không có xen lẫn trong vây xem phỏng vấn trong đám người.

...

Đại khái là tại Lâm Thần đi ra khám gấp cao ốc đứng tại truyền thông trước thời điểm, Hoàng Trạch vừa lúc đem xe lái vào bệnh viện bên ngoài bãi đỗ xe.

Đêm tối là tốt nhất bối cảnh, mà bệnh viện tuyết trắng hành lang thì càng giống là tấm phản quang, làm hấn có thể rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần so với hấn rời đi ngày đó càng thêm thon gầy gương mặt, mà ở kia một mảnh đèn flash bên trong, Lâm Thần ngược lại không lộ vẻ tái nhợt gầy yếu, có loại khác loại, ngạo nghễ mỹ cảm.

Hoàng Trạch rất rõ ràng, mình bây giờ ánh mắt dùng bình thường tới nói chính là phạm tội, nhưng trung thực giảng hấn lại xác thực hết cách rời buông xuống những này, loại này xé rách cùng xoắn xuýt cảm giác mau đưa hấn bức điên rồi. Hoàng Trạch thần sắc lạnh lùng mà nhìn xem xa xa ánh đèn vụt sáng chỗ, tay lại chăm chú nắm chặt tay lái.

...

Lâm Thần không nhìn thấy gần trong gang tấc hoàng đôn đốc cùng hấn tọa giá, bởi vì trước mặt các phóng viên đều như lang như hổ, hung hãn dị thường.

“Cảnh sát phải chẳng ngay tại hướng công chúng giấu diếm thương binh chân thực thụ thương nguyên nhân?”

“Không có.” Lâm Thần rất thẳng thắn đáp, nhưng không có bất kỳ cái gì đoan dưới.

Hỏi hấn vấn đề vị phóng viên kia ngây người một hồi, hiển nhiên không nghĩ tới hấn vậy mà không định giải thích một chút.

“Nhưng có người chứng kiến xung, quày đồ nướng chủ hòa khách hàng đều tang thi hóa, lẫn nhau điên cuồng gặm cắn!” Vị phóng viên kia sau đó tiếp lấy lớn tiếng hỏi, đồng thời trực tiếp bắt lấy nhất có bạo điểm vấn đề.

“Xác thực như ngài nói, có thực khách phát sinh ấu đả cùng tương hỗ gặm cắn hiện tượng, ngài đã rất rõ ràng hiện trường phát sinh tình hình thực tế, vì cái gì cho rằng cảnh sát có chỗ giấu diếm chứ?” “Ý của ta là xác sống, Hoàn Cảnh thành khu phải chẳng xuất hiện xác sống!” Phóng viên kích động nói.

“Ta không biết ngài từ nơi nào có được cùng loại liên tưởng.” Lâm Thần không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, bình tĩnh như trước: “Bất quá ta muốn thương tổn viên gia thuộc nhất định rất không hi vọng nghe được ngài suy đoán như vậy, ngoại trừ hi sinh vì nhiệm vụ nhân viên cảnh sát bên ngoài, sinh mệnh dụng cụ đo lường biểu hiện tất cả thương binh đều có bình thường sinh mạng thể chinh, bởi vậy cũng liền không phù hợp bình thường trên ý nghĩa khoa huyễn cổ sự bên trong đối với xác sống định nghĩa.”

Lâm Thần nhấn mạnh khoa huyễn cổ sự.

Đúng lúc này, vẫn đứng tại khác một bên phóng viên mở miệng: “Thật có lỗi vị này cảnh sát, xin cho phép ta cắt ngang ngài một chút. Ta nghe thấy ngài vừa rồi trả lời, cho rằng ngài một mực tại nhìn trái phải mà nói hấn, thật ra cũng không trả lời chúng ta truyền thông cùng công chúng vấn đề quan tâm nhất.” Vị phóng viên này cùng lúc trước vị kia so sánh, ngữ khí càng thêm bình thản, nhưng cũng càng thêm khó mà xử lý.

“Mời nói.” Lâm Thần xông đối phương gật đầu thăm hỏi, thái độ ôn hòa.

...

Hoàng Trạch cũng không thể nghe rõ Lâm Thần đến tột cùng nói cái gì, nhưng chỉ là nhìn xem Lâm Thần ung dung không vội cử chỉ cùng loại kia trầm tĩnh phải trước núi thái sơn sụp đổ mà không đổi màu khuôn mặt. Trên thực tế, hấn căn bản lý không rõ hấn đối Lâm Thần cảm xúc đến tột cùng là yêu hay là hận, nói cho đúng đến, hấn thậm chí cho là mình là quá hận Lâm Thần đến mức luôn luôn nhớ kỹ người này, đương một người xuất hiện tần suất quá cao, cũng rất dễ dàng kêu người sinh ra ảo giác. Hoàng Trạch ép buộc mình đem ánh mắt từ Lâm Thần trên mặt dời, vì để cho mình tìm một chút chuyện làm, hấn bắt đầu ở trong đám người tìm kiếm Hình Tông Liên khiến người chán ghét phiền thân ảnh, có điều cũng đồng dạng không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Đúng lúc này, hẫng tay lái phụ cửa bị đột nhiên kéo ra, Hoàng Trạch đột nhiên hướng một bên nhìn lại, một thân ảnh mang theo tràn ngập mùi khói, ngồi vào trong xe.

Hoàng Trạch ý thức được người đến là ai, tích lũy gấp năm dặm, trên trán gân xanh nổi lên.

“Hoàng đôn đốc.”

Tự tiện ngồi vào người trong xe tựa lưng vào ghế ngồi, dùng u lục mà lãnh đạm ánh mắt nhìn hẫng một chút, lại vừa cười vừa nói.

Hoàng Trạch nói: “Hình đội trưởng không xin phép mà vào, không tốt lắm đâu?”

“Dù sao cũng so hoàng đôn đốc đợi chút nữa tại phóng viên trước mặt nổi điên muốn tốt, đương nhiên, chủ yếu là hẫng cũng không muốn gặp người.”

Hình Tòng Liên nói đến hẫng đương nhiên là chỉ Lâm Thần, nhất là Hình Tòng Liên cắn “Hẫng” cái này âm lúc so cái khác từ lộ ra càng thêm thân mật, chỉ từ chi tiết này Hoàng Trạch liền ý thức được, Lâm Thần cùng với Hình Tòng Liên.

“Xuống xe.” Hoàng Trạch lập tức ý thức được mình thất thố, hẫng thần sắc lạnh xuống, không chút do dự đối Hình Tòng Liên nói.

“Tâm sự, hoàng đôn đốc.” Hình Tòng Liên nói, thẳng móc thuốc lá ra yếu điểm.

“Đừng để ta nói lần thứ hai.”

“Ta xuống xe nhà người sinh ý làm sao bây giờ, cổ đông gần nhất không tốt hầu hạ à?” Hình Tòng Liên đề lại cái bật lửa, ngọn lửa vụt sáng mà lên.

Nghĩ đến vào đi phụ thân cùng huynh trưởng hôm nay tăng mạnh tóc trắng, Hoàng Trạch đột nhiên giương mắt, nhìn hằm hằm Hình Tòng Liên: “Hình Tòng Liên, người không cảm thấy chính mình thủ đoạn quá bỉ ổi sao?” “Tỉ như làm nhà người sinh ý?” Hình Tòng Liên cười, “Ta cảm thấy còn tốt, thương trường như chiến trường nha.” Hình Tòng Liên dùng một bộ “Nhà người Tiền thiếu cái này cũng không thể trách ta” ăn chơi thiếu gia mặt đang nói chuyện, Hoàng Trạch rất muốn huy quyền đánh bên trên người này đặc ý giương mắt.

“Cho nên người đến tột cùng nghĩ đến làm cái gì?”

Hình Tòng Liên không nói gì, chỉ là từ trong lỗ tai móc tiếp theo chỉ trong suốt tai nghe, đặt ở ô tô dáng vẻ trên đài, sau đó mắt nhìn tai nghe, nói với hắn: “Nghe một chút đi.”

Hoàng Trạch mặc dù do dự, nhưng vẫn là đem tai nghe nhét vào trong tai.

...

Khám gấp cao ốc miệng, trên bậc thang, Lâm Thần đề lên tai nghe, nghe thấy đầu kia thanh âm xuất hiện thỉnh thoảng, nhưng mà những người trước mắt này khiến hắn không cách nào cẩn thận suy nghĩ Hình Tòng Liên đến tột cùng cùng Hoàng Trạch đang nói cái gì. Lúc trước vị phóng viên kia dùng phi thường lãng lệ ngữ khí hỏi: “Xin hỏi các thực khách đến tột cùng vì cái gì điên cuồng ẩu đả, tương hổ gặm cắn, thậm chí còn có nhân viên cảnh sát vì thế dâng ra sinh mệnh quý báu?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, dùng nhất thông tục truyền thông dùng từ biểu thị: “Cách vụ án phát sinh đến nay chỉ có 1 giờ, nguyên nhân cụ thể cảnh sát vẫn còn tại điều tra qua trình bên trong.”

“Ý là cảnh sát cái gì cũng không biết sao?” Vị phóng viên kia lộ ra một cái con mồi bước vào phạm bẫy giao hoạt biểu lộ, tiếp tục nói: “Khả cư ta biết, vụ án phát sinh trước, Hoàn Cảnh cảnh đội đồng đảo nhân viên cảnh sát ngay tại hiện trường phụ cận, vụ án phát sinh lúc ấy, thậm chí còn có nhân viên cảnh sát nổ súng cảnh báo. Bởi vậy cảnh sát có thể cấp tốc khống chế tình huống, phòng ngừa tình thế chuyển biến xấu, là thế này phải không?”

Lâm Thần gật đầu: “Xác thực như thế.”

“Cho nên cảnh sát tại sao lại đột nhiên xuất hiện tại lầu canh cư xá phụ cận, ta có hay không có thể cho rằng cảnh sát đã sớm đạt được một ít tin tức, nhưng không có thông báo nơi đó cư dân?”

Lâm Thần cũng không vì thế này tru tâm vấn đề mà lộ ra quá quá khích động, hắn vẫn như cũ rất bình thản trả lời: “Cảnh sát là tại áp dụng cùng một chỗ thông lệ bắt hành động bên trong, ngẫu nhiên gặp lầu canh cư xá cái này lên đột phát tình huống.” Lâm Thần hướng về phía trước đứng một bước, thẳng thắn nói, “nếu như chúng ta trước đó biết được lầu canh cư xá sẽ phát sinh dạng này ác ** kiện, nhất định sẽ phân phối càng sung túc cảnh lực, mà không phải trơ mắt xem chúng ta đồng sự bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ.”

“Nghe ý của ngài, phảng phất là đang nói cảnh sát căn bản không có năng lực người bảo lãnh dân quần chúng sinh mệnh an toàn, vậy xin hỏi chúng ta người đóng thuế tiền đến tột cùng tiêu vào chỗ nào?” Vị phóng viên kia đẩy kính đen, giống như là cái gì luôn có thể bắt được con mồi nhược điểm ưu tú thợ săn, hơi không cẩn thận liền sẽ bước vào hẫng đã sớm bố trí xong cạm bẫy.

Lâm Thần dừng lại một lát, về sau chăm chú hỏi: “Người ở đâu công việc?”

Vị kia mang kính đen phóng viên sừng sốt, sau đó rất không thể tưởng tượng nổi mở miệng, chằm chọc nói: “Ngài đây là chuẩn bị sau đó tìm ta tính sổ sách sao?”

Lâm Thần nhàn nhạt trả lời: “Không, ta chỉ là muốn hưởng ngài giải ngài mỗi tháng cơ bản tiền lương còn có tiền thưởng.”

“Ta vô dụng trả lời vấn đề này tất yếu.”

“Ta hiểu.” Lâm Thần từ trên xuống dưới nhìn đối phương một chút, nói, “Xem người tuổi tác cùng trên tay người ống nói đài tiêu, ta có thể phán đoán người công việc cùng Hoàn Cảnh đài truyền hình, năm nay 35 tuổi khoảng chừng, người đang chất vấn của ta thời điểm khí thế rất đủ, nói rõ người hẫng là đang làm việc bên trong dũng cảm tiến thủ loại hình, cho nên dựa theo Hoàn Cảnh phóng viên phổ biến tiền lương tiêu chuẩn tăng thêm năng lực cá nhân của người tiền thưởng mức, ta đoán chừng tuổi của người củi tại 22w tả hữu, chỗ nộp thuế khoản tại 38,000 nguyên hàng năm.”

“Đây là của ta cá nhân **!” Phóng viên cất cao âm lượng, vô cùng gấp gáp, cái phản ứng này nói rõ Lâm Thần đoán mức xác thực không có sai.

“Không có gì, ta chỉ là muốn nói cho người, tối nay hi sinh cảnh sát nhân dân tên là An quốc , ấn quốc gia tiêu chuẩn quy định, hẫng tiền trợ cấp tiêu chuẩn vì kim vì một năm trước độ cả nước dân thành phố người đồng đều có thể chi phối thu nhập 20 gấp đôi bản nhân 40 tháng tiền lương. Năm ngoái cả nước người đồng đều có thể chi phối thu nhập vì 31195 nguyên, 20 lần cũng chính là 62 vạn nguyên tả hữu, An quốc mỗi tháng cơ bản cương vị tiền lương là 4200 nguyên, 40 tháng tiền lương không đến 18 vạn, nói cách khác, hẫng bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ, nhà của hẫng thuộc duy nhất một lần có thể cầm tới tiền đền bù tại 80 vạn tả hữu, đây chính là một vị cảnh sát

hình sự điểm cuối của sinh mệnh giá trị, đại khái là ngài 4 năm tiền lương.” Lâm Thần dừng một chút, “Đổi lại tính một chút, hấn cái mạng này, đại khái giá trị ngài công việc 21 năm nộp thuế tổng ngạch.”

“Người có ý tứ gì!”

“Chỉ là chi tiết nói cho người, người nộp thuế dùng tại chỗ nào.” Lâm Thần Lâm Thần nhìn qua nơi xa cao lầu, cùng trên nhà cao tầng càng sâu bầu trời đêm, bình tĩnh nói, “Nhưng trên thực tế ta cho rằng, những chuyện này, là hết cách rồi dùng tiền tài cân nhắc.” Hiện trường không còn phóng viên nói bất luận cái gì lời nói, đêm tối lần nữa trở nên lặng yên im ắng.

“Xin hỏi các vị còn có vấn đề khác sao?” Lâm Thần cuối cùng hỏi.

...

Hoàng Trạch đem máy trợ thính lấy ra, dùng bàn tay đem bao vây lại, nhìn về phía Hình Tông Liên, nhíu mày.

“Kết thúc?” Hình Tông Liên hỏi.

Hoàng Trạch đem đồ vật đưa tới: “Ta nghe xong, Hình đội trưởng có thể minh xác điểm nói cho ta, người đến tội cùng muốn biểu đạt cái gì?”

Hình Tông Liên nhún vai, không có lập tức đem tai nghe cầm về, mà là dùng rất nhẹ nhàng ngữ khí nói: “Không muốn biểu đạt cái gì, chỉ là giống người khoe khoang hạ bạn trai ta tốt bao nhiêu mà thôi.”

Hoàng Trạch trừng mắt Hình Tông Liên, cho là mình thính lực xuất hiện ảo giác, trên thế giới làm sao có thể có dày như vậy nhan người vô sỉ.

Hình Tông Liên không chút nào lơ đãng, hấn mở cửa xe, chuẩn bị vượt dưới, đúng lúc này, hấn lại giống đột nhiên nhớ tới cái gì, xoay người, vỗ vỗ Hoàng Trạch đầu vai, nói: “Hấn thật rất tốt, cho nên ta có thể hiểu được người có bao nhiêu ảo não, thật.”

Hoàng Trạch rất muốn hất ra Hình Tông Liên tay, nhưng này dạng động tác an vị thực Hình Tông Liên. Đặt tại trên vai hấn tay nhanh chóng rút ra, ngay tại cửa xe sắp bị quăng bên trên sát na, Hoàng Trạch mở miệng: “Hình Tông Liên, bốn năm trước ta ý nghĩ giống như người, thật.”

Quyển 5 Chương 223. Năm phù 60

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 223. Năm phù 60

Tác giả: Trường Nhị

Tại khám gấp cửa đại lâu phát sinh buổi họp báo vội vàng ngắn gọn, đương nhiên không có hiện trận trực tiếp, có điều tin tức hóa thời đại, coi như ở xa vùng ngoại ô đám người cũng có thể thông qua điện thoại cùng các đại bình đài cấp tốc hiểu rõ đến tương quan tin tức.

Tại cùng một mảnh dưới bầu trời đêm.

Gió đêm phất qua mảng lớn đồng ruộng, huệ cùng viện dưỡng lão ở vào thành phố Hoàng Cảnh ngoại ô cũng không tính quá vắng vẻ địa phương, gần mười giờ tối, viện dưỡng lão bên trong các lão nhân phần lớn đã đi ngủ, chỉ còn lại phòng gác cửa cùng lẻ tẻ gian phòng đèn vẫn sáng.

Ruộng biên đã chó sủa loạn, viện dưỡng lão nhưng như cũ yên tĩnh. Trong phòng lão nhân phần lớn đã ngủ say, đương nhiên ngoại trừ cá biệt chứng mất ngủ trạng nghiêm trọng.

Trong không khí hết thảy đều có loại kỳ dị an tường cảm giác, đương nhiên, còn có viện dưỡng lão đặc hữu âm trầm mục nát vị, có điều loại vị đạo này không nghiêm trọng lắm.

Nhỏ vòng xe lăn qua viện dưỡng lão hành lang màu trắng gạch men sứ mặt đất, phát ra rất nhỏ kéo kẹt âm thanh.

Mang khẩu trang y tá mới từ trong một gian phòng ra, nàng nhẹ nhàng khép cửa lại, chậm chậm tiến lên. Nàng bạch bào một bên túi phòng lên, cách khinh bạc vài vóc, màn hình điện thoại di động ẩn ẩn sáng lên, giống như là nhận được tin tức gì.

Trong hành lang không có bất kỳ cái gì điện tử tin tức âm thanh, thậm chí ngay cả điện thoại chấn động đều không có. Nhưng cô y tá lại phảng phất có kỳ dị năng lực nhận biết, nàng lấy điện thoại di động ra, thon dài ngón cái nhẹ nhàng xẹt qua màn hình.

Một trương lại một trương weibo hình ảnh xuất hiện.

Có mang máu quày đồ nướng, có máu me khắp người đấm người, còn có bị vải trắng đắp lên cảnh sát...

Người cảnh sát kia đương nhiên là thường phục, nhưng cả lên rối loạn cũng chỉ chết một người, cho nên người chết thân phận rõ ràng. Cô y tá có chút câu lên khóe môi, ngón tay của nàng vẫn như cũ vẫn nhanh huy động, ánh mắt của nàng vẫn như cũ chuyên chú mà chăm chú, hình tượng cuối cùng dừng lại tại một trương thành phố bệnh viện khám gấp cao ốc trước cửa.

Bậc thang hạ ký giả truyền thông ánh đèn như mây, trên bậc thang đứng đầy một cái quyển tụ miệng thanh niên, hấn lộ ra trắng men cái cổ cùng như bạch ngọc gương mặt, khuôn mặt trầm tĩnh, bởi vậy nhìn qua cũng càng để cho người ta có đập nát **.

Cô y tá nheo lại mắt cười cười, nàng để điện thoại di động xuống, từ xe đẩy một bên móc nối bên trên cầm lấy kiểm tra phòng tắm, nhìn qua phía trên từng cái danh tự, nàng lộ ra thiếu nữ khoái hoạt thần sắc.

Nàng đẩy xe nhỏ, hướng phía dưới một gian phòng ốc xuất phát.

...

Lâm Thần ngồi lúc trước phòng thầy thuốc làm việc bên trong, đại khái đợi mười phút, mới nhìn thấy Hình Tòng Liên trở về.

Ánh mắt của hấn rơi xuống Hình Tòng Liên trên tay, phía trên cũng không có rõ ràng vết máu, điều này nói rõ Hình Tòng Liên còn không có đem Hoàng Trạch đánh cho quá thảm.

Đại khái là ánh mắt của hấn quá rõ ràng, Hình Tòng Liên rất rõ ràng nhú mày, nói: “Yên tâm, không có đánh chết.”

Hình Tòng Liên lời còn chưa dứt, chỉ gặp Hoàng Trạch sắc mặt trắng bệch, sau đó đi vào văn phòng.

“Sao ngươi lại tới đây?” Lâm Thần bình bình đạm đạm mà hỏi thăm.

Hoàng Trạch trên mặt lộ ra trào phúng thần sắc, thần sắc lạnh lùng, thẳng tắp đứng thẳng, một bộ cao cao tại thượng bộ dáng.

Hình Tòng Liên đá cái ghế dựa qua đó: “Đi đừng giả bộ.”

Hoàng Trạch nhú mày, phảng phất cái ghế kia bên trên có ức vạn vi khuẩn, căn bản là không có cách hạ mình ngồi xuống.

Lâm Thần hỏi thăm mà nhìn xem Hình Tòng Liên, hấn không rõ ràng, Hình Tòng Liên đều đã xuất thủ, vì cái gì cuối cùng còn có thể cùng

Hoàng Trạch cùng một chỗ vào đi.

“Đuổi đều đuổi không đi.” Hình Tòng Liên rất không nhịn được nói.

Hoàng Trạch như cũ lựa chọn đứng đấy, căn bản không có để ý tới Hình Tòng Liên ý tứ.

Lâm Thần ôm cánh tay ngồi, luôn cảm thấy hiện tại hình tượng rất cổ quái: “Xảy ra chuyện gì?” Hấn hỏi.

“Ta muốn gia nhập tổ chuyên án.” Hoàng Trạch gọn gàng dứt khoát.

Lâm Thần thả tay xuống, ngẩng đầu nhìn đi vào cửa đôn đốc, hỏi: “Vì cái gì? Người ở chỗ này hẳn là rất khó chịu đi, Hoàng Trạch, đây không phải thú vị cảnh sát bắt tiểu thâu trò chơi.”

“Lâm Thần người cho tới nay, đều cho rằng ta là cảm thấy thú vị mới làm cảnh sát sao?”

Hoàng Trạch trong ánh mắt lộ ra một tia cực kì nhạt bi ai thần sắc.

“Nói thực ra, ta đối với người tại sao muốn làm cảnh sát chuyện này không có gì hứng thú, nhưng mấy năm trước ta cũng đã nói, người cũng không thích hợp công việc này.”

“Mấy năm trước người còn nói với ta, chúng ta cũng không thích hợp yêu đương.”

Hình Tòng Liên cắm vào, cắt ngang bọn hắn nói chuyện: “Hoàng Trạch người ít cùng ta bạn trai ** a.”

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, đối phương đi đến bên cạnh hắn, tựa ở trên tường, đốt điếu thuốc, không nói.

“Ta kiên trì nổi, chỉ vì tra rõ ràng một sự kiện.” Hoàng Trạch ngóng nhìn hắn, nói, “Ta muốn biết, Vi Vi đến tột cùng là thế nào chết.”

Lâm Thần phát hiện, đại khái là gần đây gặp phải Hoàng Trạch số lần biến nhiều, lại có lẽ là thật trên Quý Môn quan đi một lượt, hắn đã không giống trước đó khó chịu như vậy e rằng lời có thể nói, hắn thậm chí có thể rất bình tĩnh trả lời vấn đề này: “Bị ta giết.”

Nghe vậy, Hoàng Trạch hiển nhiên bị lần nữa chọc giận, tay phải hắn hồ khẩu mở ra, xông Lâm Thần cổ bỗng nhiên thè đi.

Hình Tòng Liên tay mắt lạnh lẽo, một cước đạp cho đầu gối của hắn.

Hoàng Trạch đột nhiên ngã nhào xuống đất, đầu gối cùng đá cẩm thạch mặt đất trùng điệp va chạm.

Vương Triều vào cửa lúc, nhìn thấy đại khái là như thế tràng cảnh.

Người thiếu niên trợn mắt hốc mồm: “Á đù hoàng đôn đốc người đây là làm gì, người chính là hiện tại cầu hôn ta A Thần ca ca cũng sẽ

không tiếp nhận!”

Trong văn phòng cũng không bởi vì người thiếu niên đã từng giải trí mà nhẹ nhõm một chút.

Hoàng Trạch khó khăn từ dưới đất bò dậy, nở nụ cười: “Lâm Thần người khả năng sai lầm, ta dùng chính là câu trần thuật mà không phải câu nghi vấn, ta muốn gia nhập, cũng nhất định phải gia nhập, nếu không các người liền đợi đến thượng tầng phái những người khác tới.”

“Được rồi, ít chơi uy hiếp bộ này, làm cho lái nhải.” Hình Tòng Liên nhỏ ngậm vòng khói, mở miệng nói, “Bởi vì lúc trước chúng ta mất tích thời gian hơi dài, cấp trên muốn tìm người đến điều tra, lại thêm tuần thụ chế được một mực tại tạo áp lực, cho nên có chút phiền toái nhỏ, có điều cũng tốt giải quyết.”

Hình Tòng Liên ngụ ý là, người cần cảm thấy Hoàng Trạch phiền phức, chúng ta đem hấn ném ra.

Lâm Thần đơn giản im lặng.

Hấn chăm chú nhìn xem Hoàng Trạch: “Người không phải đi theo chúng ta?”

“Tin tưởng ta, không phải ta, cũng nhất định sẽ có so ta càng nghiêm khắc đôn đốc đến thay thế.” Hoàng Trạch nói.

“Người là thụ ngược đãi cường sao?” Cuối cùng, Lâm Thần chỉ có thể hỏi như vậy.

...

Bên ngoài phòng làm việc hành lang tiếng người dần dần nhẹ, giống như là phỏng vấn không đến cái gì quá tốt tin tức, các phóng viên dần dần tán đi, hiện tại chỉ còn lại nhân viên y tế vội vàng tới lui thanh âm.

Vương Triều trong phòng làm việc ngồi xuống, giống rất không thích ứng Hoàng Trạch ở bên cạnh, hấn cố gắng hướng Hình Tòng Liên bên người xê dịch.

Hình Tòng Liên quát thiếu niên một cái da đầu: “Người khó chịu lão tử còn khó chịu đấy ”

Vương Triều bất đắc dĩ, đành phải hướng một bên khác tới gần.

Lâm Thần bất đắc dĩ để lại người thiếu niên đầu vai, nói: “Cứ như vậy đi, khi hấn không tồn tại liền tốt.”

Hoàng Trạch hừ lạnh một tiếng, nhưng lại chưa nói thêm cái gì.

Vương Triều nuốt ngụm nước miếng, ổn định lại tâm thần, báo cáo: “Ta tra xét xuống, truyền tin của chúng ta kên quả thật bị người xâm lấn.”

“Thẩm luyến thật có năng lực này?” Hình Tòng Liên hỏi.

Hoàng Trạch xen vào: “Thẩm luyến là ai?”

“Người không phải là tới làm nội ứng a?” Vương Triều đột nhiên che khuất bản bút ký của mình, như phòng cướp đề phòng Hoàng Trạch.

“Ta không cần.” Hoàng Trạch lạnh lùng thốt.

Vương Triều ánh mắt do dự: “Tính toán người coi như kia là cái tên hiệu đi.” Hấn quay đầu, tiếp tục trả lời Hình Tòng Liên vấn đề, “Lão đại, thật ra chỉ cần là đối hệ thống nói chuyện, dùng vô tuyến điện truyền âm, liền đều có thể phá giải, chỉ là cảnh sát khó làm một chút mà thôi. Rất có thể nàng sớm biết được truyền tin của chúng ta tần suất, cụ thể làm sao tiết lộ ta không biết, nhưng nói thực ra giữ bí mật tính cũng không có tốt như vậy, Ngô cục thật muốn xin thăng cấp hạ thiết bị.”

“Nói kết quả.”

“Thẩm luyến là một thiên tài, tóm lại rất lợi hại, sẽ còn giả tạo DNA hàng mẫu, máy tính trình độ cũng không tệ, còn nhớ rõ ti thân Khang cửa phòng làm việc cái kia camera sao, không có ghi chép lại bất luận kẻ nào xuất nhập, ta hoài nghi là nàng động tay động chân.”

Vương Triều chặc chặc lưỡi, nhỏ kiêu ngạo nói, “Đương nhiên nếu như ta đi làm phạm pháp phạm tội sự tình, nàng hay là không kịp của ta.”

Hoàng Trạch ho một tiếng, làm bộ không nghe thấy Vương Triều nửa câu nói sau.

“Người sẽ còn giả tạo DNA hàng mẫu?” Lâm Thần đột nhiên hỏi.

Vương Triều sừng sốt trở nên ấp a ấp úng: “Ta... Ta chỉ là... Kiểu nói này mà thôi.”

“Đi đừng giả bộ bức.” Hình Tòng Liên lạnh lùng nói.

“Ta vừa rồi hỏi người, không có ý tứ gì khác.” Lâm Thần mấp máy môi, cầm lấy trên bàn chén giấy, uống một hớp, nói với Vương Triều, “Chỉ là đột nhiên phát hiện, thẩm luyến tâm thái cùng năng lực, chúng ta căn bản là không có cách lấy người bình thường làm tiêu chuẩn đến phân tích.”

“Biến thái?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Thật ra tại sinh vật học bên trong, người nói cái từ này chỉ là cá thể phát dục quá trình bên trong hình thái biến hóa, tâm lý học bên trên chỉ người chính là người tâm lý chệch hướng đại đa số người bình thường giá trị” Lâm Thần nói.

Hoàng Trạch cắt ngang hẳn: “Theo ý của người tội phạm gì đều là biến thái.”

Lâm Thần suy nghĩ một lát, trả lời: “Thật ra không thể nói như vậy, có điều cùng người giải thích những này không có gì ý nghĩa quá lớn.” Lâm Thần nói với Vương Triều, “Ta cần một phần thẩm luyện kỹ càng cuộc đời tư liệu, tốt nhất đi hồ sơ trung tâm quản lý cầm giấy chất liệu liệu.”

“Người hoài nghi mạng lưới liên lạc tư liệu bị thẩm luyện mình sửa đổi?” Vương Triều kinh ngạc nói, “Cái này cũng ngu bức điểm đi.” “Ta chỉ là nghĩ bảo hiểm một chút.” Lâm Thần nói, “Bởi vì ta có một sự kiện rất không rõ.”

“Thẩm luyện tố cầu?” Hình Tông Liên tiếp lời nói.

Lâm Thần gật đầu: “Tạm thời bất luận hôm nay nàng tại sao muốn vào hôm nay chạy trốn trước còn làm ra như thế lớn rối loạn, một cái chúng ta đã lặp đi lặp lại suy nghĩ qua rất nhiều lần vấn đề này, thẩm luyện tại sao muốn giết ti thân Khang, giá họa đến Đoàn lão sư trên thân.”

“Nàng hận lão Đoàn, hi vọng khiến lão Đoàn thân bại danh liệt?” Hình Tông Liên nói bổ sung, “Tuần thụ tâm được Nord luân không phải có vấn đề sao, nếu như đưa ra thị trường sau xảy ra vấn đề, lại là ti thân Khang dò xét lão Đoàn, kết quả là nói không chừng còn già hơn đoạn công nôi?” Chính Hình Tông Liên nói, lông mày cũng nhăn lại đến, “Cái này cũng không quá hợp lý, rất bảo thủ về cũng không có ý nghĩa. Đương nhiên giá họa lão Đoàn vốn là không có ý nghĩa, lão Đoàn cũng không phải loại kia sẽ quan tâm loại chuyện như vậy người.

“Chúng ta khả năng một mực quá mức truy tìm thẩm luyện động cơ phạm tội, đối thẩm luyện dạng này người mà nói, trong mắt nàng có ý nghĩa cùng chúng ta trong mắt có ý nghĩa cũng không giống nhau...” Lâm Thần rủ xuống mắt, lại cũng nói không được nữa. Lúc này gian nan nhất thời khắc.

Tại rối loạn qua đi, tại truyền thông vặn hỏi qua đi, bọn hăn ngồi xuống thảo luận tình tiết vụ án, lại phát hiện hết thảy đều giống như không thể lý giải đay rối. Thẩm luyến trốn đi bên ngoài, nàng nắm giữ không thể tưởng tượng nổi kỹ thuật điện tử cùng sinh vật y dược kỹ thuật, trên tay nàng rất có thể có một loại cực kỳ nguy hiểm độc phẩm, mà bọn hăn lại ngay cả thẩm luyến đến tột cùng muốn làm cái gì đều không rõ ràng.

Nhìn bọn hăn đã chiếm được tiên cơ, nhưng thực tế như cũ chỉ có thể bị động phòng thủ, chờ đợi thẩm luyến từ âm thầm phát động công kích.

Hình Tông Liên đánh vỡ trầm mặc, đứng người lên nói: “Được rồi, ta đi trước cửa hàng thú cưng tìm ghế sofa bên trong đồ vật, tìm người nhìn tư liệu, người tử tế trở về phòng bệnh nghỉ ngơi, phải nghe lời.”

Lâm Thần nghe vậy, bắt đắc dĩ lắc đầu.

“Người nhập viện rồi?” Hoàng Trạch hỏi.

Hình Tông Liên rất không nói nhìn xem Hoàng Trạch, duỗi ra ngón tay cái chọc chọc cổng vị trí: “Người cùng ta cùng đi, ít thêm phiền.”

...

Càng sâu một điểm trong đêm.

Huệ cùng viện dưỡng lão vẫn như cũ yên tĩnh, thậm chí ngay cả bờ ruộng bên trên chó vàng tiếng kêu đều ẩn nấp đi.

Trên giường lão nhân trên lồng ngực hạ chập trùng, thân hình của hăn tại mộng lung trong đêm chỉ có thể nhìn ra cái đại khái, nhưng cả phòng đều tràn ngập lão nhân đinh tai nhức óc tiếng ngáy.

Cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra.

Màu đen xe nhỏ vòng nghiền ép lên mặt đất, tại lão nhân đầu giường dừng lại.

Cô y tá lách qua bên cạnh xe, đi tới trước cửa sổ, nàng nhìn xem trên giường đoàn kia to lớn thân ảnh, nửa ngồi xuống tới, thâm tình ngắm nhìn lão nhân ngủ say khuôn mặt.

Giống con không muốn xa rời chủ nhân mèo con, nàng đem tay của lão nhân từ trong đệm chặn nhẹ nhàng móc ra, hai tay nâng nắm, cúi đầu, đem mặt cọ xát đi lên.

Quyển 5 Chương 224. Năm phù 61

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 224. Năm phù 61

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cũng không biết mình mấy điểm ngủ, có khả năng cũng căn bản không có ngủ, nhưng hấn là bị điện giật nói đánh thức. Trong sương mù, hấn mò lên điện thoại nhìn một chút, ngoài cửa sổ thời tiết u ám, hiện ra mông lung màu lam.

Lâm Thần không có trước nghe, bởi vì cái số kia hấn cũng không nhận ra, hấn mắt nhìn thời gian,, Hình Tông Liên Vương Triều bao quát Hoàng Trạch đều chưa có trở về.

Hấn bỗng nhiên thanh tỉnh, chần chờ một hồi, hấn ấn nút tiếp nghe khóa, từ trên giường bệnh ngồi dậy.

“Lâm tiên sinh chào ngài... Ta là chiêm... Chiêm... Ngài hôm qua lưu cho ta điện thoại.”

Lâm Thần trước mắt cấp tốc hiện ra người thanh niên thấp thỏm bộ dáng, hấn vuốt vuốt mặt, nhẹ nhàng thở ra, ngồi dậy, “Nhỏ chiêm tiên sinh ngài tốt, xin hỏi có chuyện gì không?”

“Ta gặp được một chút việc, nhưng cũng không biết nên cùng ai giảng, ta... Ta...”

“Là quý nhà máy kết tủa thuốc xảy ra vấn đề sao?”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm huyền ảo, có người đang nói chuyện, có chân người bước âm thanh cùng ô tô vang lên thanh âm.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Ta ta... Ta đêm qua kiểm tra xưởng chúng ta kết tủa thuốc, ta cũng kiểm tra thực hư không ra cái gì tạp chất, ta liền muốn tìm tuần thụ người nói nói vấn đề này, cùng bọn hấn câu thông một chút, đến cùng là chuyện gì xảy ra, chúng ta giải quyết như thế nào.”

Lâm Thần cũng không biết vì cái gì nhỏ chiêm tiên sinh sẽ vì loại chuyện này đặc địa gửi điện thoại hấn, bất quá vẫn là rất kiên nhẫn

trả lời: “Hiện tại mới buổi sáng 7 điểm, người coi như tìm bọn hăn người phụ trách, chỉ sợ cũng hết cách rồi nhanh như vậy giải quyết vấn đề, hay là chờ khoảng đợi hạ.”

“Không phải, không phải Lâm cố vấn, ta ta một đêm đánh tuần thụ chế được thật nhiều người quen điện thoại, ta còn lật ra cha ta sổ truyền tin, tất cả mọi người điện thoại đều đánh, không ai nói cho ta đến cùng chuyện gì xảy ra, rất nhiều người ta đánh lần thứ hai điện thoại liền kéo hắc ta, trong này nhất định có vấn đề à?”

“Cũng có khả năng liên quan đến thương nghiệp nguyên nhân, cái này đều rất khó nói, mà lại, người có phải hay không nửa đêm cho người ta gọi điện thoại?”

“Ta... Ta thật không biết làm sao bây giờ...”

Nhỏ chiêm tiên sinh ấp a ấp úng, Lâm Thần cũng không biết làm như thế nào thuyết phục, tóm lại hăn cảm thấy, nhỏ chiêm tiên sinh sẽ đánh điện thoại cho hăn giảng chuyện này bản thân cũng làm người ta không biết nên nói cái gì cho phải.

Lâm Thần thở dài, hỏi: “Cho nên, đến cùng bởi vì cái gì sự tình, người cần cố ý gọi điện thoại cho ta?”

“Là như vậy Lâm cố vấn... Nay... Hôm nay có tuần thụ chế được Nord luân mở rộng hoạt động, ngài... Ngài có thể hay không giúp ta một việc...”

“Mời nói.”

“Ngài có thể theo giúp ta đi tham gia mở rộng buổi trình diễn thời trang sao?” Nhỏ chiêm nhất cổ tác khí nói ra.

Nghe vậy. Lâm Thần càng thêm ngoài ý muốn, mặc dù hăn hôm qua liền gọi điện thoại cho Hình Tông Liên, biểu thị đối cái này buổi trình diễn thời trang cũng cảm thấy rất hứng thú. Nhưng trải qua thẩm luyện cùng tối hôm qua phát sinh hết thảy, hăn cơ hồ đều muốn quên những này, bởi vậy hiện tại chuyện này từ nhỏ chiêm tiên sinh nói ra, hăn vẫn cảm thấy phi thường đột ngột: “Tại sao là ta?”

“Ta nhìn thấy ngài tại cửa bệnh viện nói lời... Trên mạng có... Chính là cảm thấy ngài...”

“Cảm thấy ta rất có thể nói, có thể giúp người cãi nhau?” Lâm Thần cảm giác phải lý do này hợp lý đến quá phận.

“Không phải không phải, ta chính là thật tìm không thấy người, thật xin lỗi...” Nhỏ chiêm tiên sinh trong giọng nói đã nhanh muốn dẫn lấy

tiếng khóc, “Mặc dù nói tuần thụy cũng không phải chúng ta lớn nhất hộ khách, nhưng mà ta thật rất sợ tuần thụy chế dục cáo chúng ta a, chiêm chủ tịch đều đã thế này, ta thật phải biết vấn đề ở chỗ nào, bọn hắn mới có thể đổi chúng ta những này nhà cung cấp hàng.”

Nhỏ chiêm ngữ khí khúm núm, nhưng lại để cho người ta không sinh ra nửa điểm ác cảm, Lâm Thần lại thật dài thờ dài, nhưng hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, luôn cảm thấy trong khoảnh khắc đó, phảng phất có thứ gì có thể đem đây hết thảy xuyên qua.

Lâm Thần có chút cất cao âm lượng: “Chờ một chút, ngươi nói cái gì?”

“A?”

“Tuần thụy chế dục đổi các ngươi những này nhà cung cấp hàng, là chuyện gì xảy ra?”

“Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ta trước đó... Cho lúc trước mấy cái thúc thúc bá bá nhóm gọi điện thoại, muốn tìm bọn hắn hỗ trợ, đi tuần thụy chế dục nội bộ năn nỉ một chút...”

“Sau đó thì sao?”

“Có cái bá bá là chuyên môn làm nguyên liệu, nói bọn hắn đã sớm tại rất lâu trước đó liền bị tuần thụy đổi lại, nhà chúng ta đã coi như là cuối cùng thay đổi thương nghiệp cung ứng.”

Lâm Thần nhip tim rất nhanh, mặc dù hắn cũng không biết vấn đề đến tột cùng ở nơi nào, nhưng thay đổi Đan gia thương nghiệp cung ứng có thể lý giải, nhưng tại rất sớm trước đó liền bắt đầu thay thế thương nghiệp cung ứng, trong này nhất định có khó có thể dùng mở miệng vấn đề...

“Ngươi biết lái xe không?” Lâm Thần đột nhiên hỏi.

“A?”

“Đến thành phố bệnh viện tiếp ta.”

Lâm Thần cúp điện thoại.

Hắn đứng dậy xuống giường, tại trong phòng bệnh đi hai vòng, cầm điện thoại di động lên, bấm Hình Tông Liên điện thoại.

“Thế nào bảo bối, tình ngủ sao?”

Lâm Thần ngăn người, Hình Tông Liên ngữ điệu ngọt ngào quá phận, mà Hình Tông Liên trước đó cũng chưa từng sẽ dùng hai chữ kia xưng hô hắn. Có điều Lâm Thần nghĩ lại, Hình Tông Liên hiện tại đại khái là cùng với Hoàng Trạch, cho nên mới đáng yêu như thế.

“Vương Triều chứ?”

“Vương Triều một mục tại cục Giao Thông bên này hỗ trợ điều cỗ xe số liệu, người muốn hồ sơ đợi chút nữa sẽ có người đưa tới.”

“Người đây?”

“Ta cùng Hoàng Trạch cái này lớn ngu xuẩn tại trong cục vải khổng.”
Hình Tòng Liên nói lên ngu xuẩn hai chữ lúc, hoàn toàn không có cố kỵ hoàng đôn đốc ý tứ.

“Đoan Dương người lười ghế sô pha bên trong tư liệu?”

“Đêm qua đã tìm được.” Hình Tòng Liên rất thẳng thắn trả lời.

Lâm Thần dừng một chút, rớt cục hỏi: “Vương Triều còn tại cục Giao Thông, các người hay là vải khổng, cho nên thẩm luyện...”

“Còn không có bắt được.”

“Làm sao có thể tung tích hoàn toàn không có?” Lâm Thần hỏi.

“Nhìn qua nàng giống như đã sớm tính toán đến có một ngày như vậy, cho nên sớm nghĩ kỹ rút lui lộ tuyến.” Hình Tòng Liên nói.

Lâm Thần nói: “Giả thiết nàng thật như vậy mưu tính sâu xa, vậy cái này tuyến đường hẳn là mặc dù bí ẩn, nhưng có dấu vết mà lần theo, nàng hẳn là có một cái mục đích địa, không có khả năng chẳng có mục đích đào vong, giống thẩm luyện dạng này người hẳn là rất rõ ràng, dưới ánh mặt trời bại lộ thời gian càng dài, liền càng có khả năng bị phát hiện.”

“Đúng đấy, bất quá bây giờ đối thẩm luyện bắt tại bí mật tiến hành, ẩn người thuyết pháp, chúng ta như cũ có cơ hội kỳ vọng nàng buông lỏng cảnh giác, cho là chúng ta cũng bắt đối tượng cũng không phải là nàng, sau đó nhìn có cơ hội hay không, lừa nàng lộ ra chuột cái đuôi.” Hình Tòng Liên nói.

“Minh bạch.” Lâm Thần dừng một chút, rớt cục mở miệng, “Ta lát nữa muốn đi tuần thụ chế được tân được mở rộng hội.”

Đầu bên kia điện thoại lâm vào trầm mặc, chỉ có ồn ào phân loạn bối cảnh âm, Hình Tòng Liên rất hiển nhiên đang chủ trì toàn bộ vải khổng hành động, hẳn suy tính một hồi, sau đó nói: “Ta hiện tại đi không ra, ta an bài một vị nhân viên cảnh sát cùng người đi.”

Lâm Thần thực sự rất thương thức làm như vậy gòn Hình đội trưởng, hẳn cười cười, cúi đầu đối thoại ống đầu kia người nói:

“Không cần, là hôm qua gặp phải tuần thụ nguyên liệu thương nhi tử, vừa gọi điện thoại cho ta tiết lộ một cái tình huống, tuần thụ chế

dược từ rất sớm trước kia bắt đầu, ngay tại từng bước thay thế nhà cung cấp hàng, trong này chỉ sợ có vấn đề gì. Cho nên ta muốn đi mở rộng sẽ nhìn xem, tuần thụ chế dược phí hết nhiều như vậy tâm lực mở rộng Nord luân, đến tột cùng có chỗ nào thần kỳ.”

“Tốt, người vạn sự cẩn thận.”

“Yên tâm.”

...

Nhỏ chiêm tiên sinh mặc dù là người mềm mại, nhưng hành động lực cũng tốt.

Lâm Thần đơn giản rửa ráy mặt mũi lâu, nhỏ chiêm tiên sinh liền lái một chiếc bụi bản Jetta xe, dừng ở bệnh viện dưới lầu chờ hẩn.

“Lâm tiên sinh, ta... Xe... Xe không tốt, người đừng ghét bỏ.”

Lâm Thần nhìn xem phía trên cùng Hình Tòng Liên xe Jeep không có sai biệt tro bụi, chỉ nói: “Không sao, quen thuộc.”

Tuần thụ chế dược tân dược mở rộng buổi trình diễn thời trang tại Hoàn Cảnh xuyên lục địa khách sạn.

Nghe nói buổi trình diễn thời trang chín giờ đúng bắt đầu, nhưng 8:30 không đến lúc đó, khách sạn đại đường liền lộ ra náo nhiệt quá phận.

Trong đại đường có quần áo chỉnh tề nghiệp giới tinh anh bộ dáng người, cũng có nhìn qua rất phổ thông phụ cận khu dân cư lão nhân.

Có lão nhân chống gậy trợ lực, đi đường lúc khập khiễng, lại dùng tràn ngập chờ mong ánh mắt nhìn qua khách sạn đại đường tuần thụ chế dược mới mở rộng buổi trình diễn thời trang bảng hướng dẫn. Cái này khiến Lâm Thần muốn đi hẩn cùng Đoan Dương lần thứ nhất gặp mặt, Đoan Dương dẫn hẩn đi bệnh viện nhìn một chút tình cảnh.

Nhỏ chiêm tiên sinh đùng đùng hẩn, rất không minh bạch hỏi: “Lâm tiên sinh, thế nào? Đi nơi này.”

Lâm Thần nhìn xem nhỏ chiêm gương mặt, có loại khó mà diễn tả bằng lời cảnh còn người mất cảm giác: “Không có, nghĩ đến một chút sự tình.”

“A, thế nào?”

“Chính là đột nhiên cảm giác được, thuốc là cái thứ tốt.”

“Thuốc đương nhiên được.” Nhỏ chiêm tiên sinh nói về nghề chính, thật hưng phấn, “Nếu như không có nhất đại lại một đời dược vật nghiên cứu phát minh, giống chiêm chủ tịch vấn đề như vậy, tại

mười năm trước, hãn căn bản không có khả năng sống tiếp. Nhưng hiện hãn là duy trì sinh mệnh hãn không có cái vấn đề lớn gì.”

“Đúng vậy a.”

Bọn hãn vừa nói vừa đi, rất mau tới đến mở rộng sẽ đại sảnh, trung thực giảng Lâm Thần là lần đầu tiên tham gia thuốc mong đợi mở rộng sẽ, cái này không khí cùng thường gặp học thuật hội nghị cùng loại, có học giả bộ dáng người, có chữa bên trên mang theo mùi nước khử trùng bác sĩ, còn có sinh viên hoặc là nghiên cứu sinh một loại.

Chờ thật tới cửa, hãn liền ý thức được trong đó một vấn đề quan trọng nhất.

Phía trước mở rộng hội môn miệng, hai vị bảo an nhân viên đang kiểm tra thư mời, Lâm Thần nhìn xem nhỏ chiêm tiên sinh, lại nhìn mắt cổng.

Nhỏ chiêm tiên sinh rất không hiểu nói: “Làm sao không đi Lâm tiên sinh?”

“Chúng ta làm sao đi vào?”

“A?”

Lâm Thần bất đắc dĩ: “Người mang thư mời sao?”

Nhỏ chiêm tiên sinh mới chợt hiểu ra: “Lâm cố vấn, ta chính là có ngốc, cũng sẽ không quên cái này a!”

“Thật có lỗi, nhưng người nói nhỏ thôi.” Lâm Thần lắc đầu, lôi kéo người đi đến nơi hẻo lánh.

Nhỏ chiêm tiên sinh nhanh chóng lật ra dùm dó thư mời, Lâm Thần chú ý tới mở rộng sẽ nơi hẻo lánh, đứng đấy một vị nhìn qua phi thường có “Lực lượng” nữ sĩ.

Vị nữ sĩ kia mặc đồ công sở, chính hững hờ đảo mắt toàn trường, nhưng nàng ánh mắt như như chim ưng sắc bén, nhìn qua vũ lực giá trị rất là kinh người. Vị này đại khái chính là Hình Tông Liên đã từng gặp phải phiền phức nữ nhân. Tuần thụ chế được trước Bộ an ninh cửa, hiện tại quan hệ xã hội quản lý. Mà tại toàn bộ buổi trình diễn thời trang bốn phía, cũng đều nhìn như lơ đãng bố trí một chút bảo an nhân viên, những người này giữ vững cửa ra vào, giống như là tại đề phòng thứ gì.

Thậm chí vừa rồi, tại hãn cùng nhỏ chiêm tiên sinh vào cửa lúc, còn tạo ngộ mở bao kiểm tra cùng kim loại tham trắc khí.

Đối với một cái bình thường được vật mở rộng sẽ đến nói, dạng này bảo an cấp bậc cao có chút ý vị sâu xa.

Quyển 5 Chương 225. Năm phù 62

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 225. Năm phù 62

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần cùng nhỏ chiêm tiên sinh tìm chỗ ngồi xuống.

Hội trường trên màn hình lớn không ngừng lặp đi lặp lại phát ra tuần thụy chế dược Video, thanh âm ùng ùng thông qua âm hưởng truyền khắp bốn phía.

Hàng đập ống kính đảo qua tuần thụy chế dược cao ốc, rơi vào xí nghiệp màu lam chim hoà bình bộ dáng tiêu chí bên trên.

“Chúng ta là tuần thụy chế dược, tận sức tại chữa trị sinh mệnh, đề cao toàn nhân loại chất lượng sinh hoạt...”

Nghĩa chính từ nghiêm giọng nam lời bộc bạch vang lên, tuần thụy chế dược đại sảnh di môn mở ra, đi theo ống kính, có thể nhìn thấy chế dược trong công ty giàu có tinh thần phấn chấn nhân viên. Ống kính không ngừng hướng lên, xuyên qua nghiên cứu phát minh phòng thí nghiệm, bàn làm việc hai bên là thân mang màu lam nhạt chống bụi phục nhân viên, hình tượng lộ ra hợp quy tắc có thứ tự, sáng tỏ sạch sẽ.

Cái này khiến Lâm Thần không khỏi nhớ tới sâu trong rừng mưa kia phiến dơ bẩn khu mỏ quặng, hết thảy đều tạo thành so sánh rõ ràng. Video bên trong giọng nam tiếp tục dùng đọc diễn cảm thanh âm thì thầm: “Tuần thụy chế dược có được toàn cầu tân tiến nhất nghiên cứu phát minh đoàn đội, có thể giới nhất lưu nghiên cứu phát minh năng lực, chúng ta kiên quyết tiến thủ, hàng năm nghiên cứu phát minh tân dược đầu tư vượt qua chục tỷ nhân dân tệ, hết hạn năm nay tháng 6 phần, phổ biến đưa ra thị trường tân dược tổng cộng năm mươi hai loại...”

Hình tượng bên trong xuất hiện rất nhiều biểu đồ, hiện ra tuần thụy chế dược nghiên cứu phát minh đầu nhập cùng tương quan nghiên cứu phát minh thành quả.

Tóm lại buổi trình diễn thời trang đương nhiên cũng đồng dạng là xí nghiệp tuyên truyền sẽ, những vật này khẳng định là phải có. Lâm Thần đơn giản nhìn một chút, luôn cảm thấy những năm gần đây, tuần thụ chế dục vẫn làm một chút cố gắng.

Đình tai nhức óc kích tình xí nghiệp Video buông tha mấy chục lượt sau rốt cục cũng ngừng lại.

Lâm Thần chú ý tới, hàng phía trước chỗ ngồi có một ít tóc trắng xoá ở ngoài sáng lộ vẻ tuần thụ chế dục nhân viên công tác cùng đi ra trận, còn có chút thanh tráng niên, nên là bệnh viện hoặc là sở nghiên cứu cốt cán một loại người.

Lâm Thần bỗng nhiên bị nhỏ chiêm tiên sinh néo néo cánh tay, hấn hướng một bên nhìn lại, nhà máy hóa chất đời thứ hai nhỏ chiêm tiên sinh hưng phấn nói: “Trời ạ Lâm tiên sinh, người thấy không thấy được không, trời ạ trời ạ, trương viện sĩ cũng tới!”

Lâm Thần không rõ ràng cho lắm hướng về phía trước sắp xếp nhìn lại, thực sự không cách nào từ những cái kia bóng lưng trông được ra cái gì, có điều vừa rồi, phía trước sắp xếp chuyên gia bên trong, hấn tựa hồ thấy được hôm qua để cho bọn họ tới nhìn mở rộng sẽ người thấy thuốc kia.

Cùng kích động nhỏ chiêm tiên sinh, hiện trường tự nhiên vang lên một mảnh bạo động.

Không cần đặt câu hỏi, nhỏ chiêm tiên sinh chủ động ghé vào lỗ tai hấn giảng giải: “Kia là hoa khoa viện thuốc nghiên chỗ trương viện sĩ! Đại Nguru bên trong Đại Nguru!”

“Người biết?”

“Không... Không biết...” Nhỏ chiêm tiên sinh lập tức xấu hổ, lập tức cúi xuống tới, “Ta... Ta muốn đi trương viện sĩ thủ hạ đọc tiến sĩ, nhưng mà không có thi... Thi đậu.”

Thuốc nghiên chỗ đình cấp chuyên gia được mời đến hiện trường thay một cái chế dục công ty đứng đài, cái này có chút phá vỡ hấn nhận biết.

“Thế này thích hợp sao?” Lâm Thần hỏi, “Các viện sĩ sẽ nguyện ý đến thương nghiệp chạy sô?”

Nhỏ chiêm tiên sinh vội vàng đẩy hấn, chân thành nói: “Đây không phải chạy sô a Lâm tiên sinh, người nhỏ giọng một chút.”

Người chung quanh nhao nhao quăng tới đại lượng ánh mắt, Lâm Thần thế là ngậm miệng, ở loại địa phương này, hiển nhiên nói nhiều tất nói hớ.

“Ta không rõ.”

“Người khả năng không hiểu rõ y dược ngành nghề những vấn đề này.” Nhỏ chiêm tiên sinh hạ giọng, “Người nhìn, một loại tân dược cần mở rộng đưa ra thị trường chữa trị bệnh hoạn, đến tột cùng do ai cho ai sử dụng đây?”

“Đương nhiên là từ bác sĩ cho bệnh nhân.”

“Lâm tiên sinh, ngài nói rất đúng a... Có, trên thị trường dược vật chủng loại rất nhiều rất nhiều, liền xem như đơn giản thuốc hạ sốt, đều có linh lang toàn cảnh là chủng loại, như vậy bác sĩ như thế nào thu hoạch được mới dược vật tin tức làm ra phân rõ, lựa chọn một loại nào đó dược vật dùng cho một loại nào đó người bệnh chứ?”

“Bác sĩ luôn có mình đường tắt hiểu rõ...”

“Đây là đương nhiên, nhưng thứ nhất bác sĩ công việc xác thực bận rộn, mà đến dược vật chủng loại quá nhiều, cho nên thầy thuốc giải dược vật một cái chủ yếu đường tắt chính là, chính là thuốc thương mình mở rộng. Bình thường một loại nào đó tân dược đưa ra thị trường, dán thương nhân bán dược đầu tiên cần phải làm là đại quy mô mở rộng hoạt động, giảng thuật loại thuốc này vật trị liệu cơ chế, hiệu quả trị liệu, lâm sàng thí nghiệm kết quả... Chuyên gia đến, đương nhiên là xưởng thuốc mời kết quả, nhưng đây cũng là các bác sĩ hiểu rõ tân dược cơ hội tốt nhất. Thật ra chữa bệnh thể chế bên trong tư duy cũng phải phi thường ngoan cố, một loại nào đó mới trị liệu mạch suy nghĩ cùng dược vật mở rộng, có khi phải đi qua thời gian rất lâu cố gắng, loại thuốc này vật mới có thể hoàn toàn thay thế bên trên một loại dược vật, bị mọi người tiếp nhận. Nếu như thay thế thành công, mới có thể chân chính đạt tới đôi bên cùng có lợi, cuối cùng tạo phúc bệnh hoạn quá trình.” Nhỏ chiêm tiên sinh nói.

Lâm Thần khẽ thở dài: “Người nói cũng không có vấn đề gì lớn, dù sao trên bản chất đến xem, không có dược vật sử dụng tại bệnh hoạn trên người thương nghiệp hóa ích lợi, cũng không có thôi động một vòng mới nghiên cứu tài chính...”

“Lâm tiên sinh ngài có thể nghĩ như vậy, thật rất lợi hại, tối thiểu cùng những cái kia cảm thấy bác sĩ thuốc thương hai tướng cấu kết, nhất định phải tại trên người bệnh nhân kiếm tiền mồ hôi nước mắt người liền không giống. Trên thực tế, nếu như tại một loại nào đó tật bệnh bên trên chế dược xí nghiệp không kiếm được tiền, như vậy bọn hắn rất có thể liền không đầu nhập đại lượng tài chính đến nghiên cứu phát minh sản phẩm mới, tỉ như nhỏ chúng virus vắc xin cũng rất ít có người làm, lại tỉ như Nord luân dạng này não tổn thương khôi phục loại dược vật, chỉ riêng tuần thụ chế dược mình liền sản xuất đổi mới thực rất nhiều...”

Nhỏ chiêm tiên sinh lại muốn bắt đầu líu lo không ngừng.

“Nhỏ chiêm tiên sinh a.” Lâm Thần cắt ngang hắn.

“Ngài nói cái gì?”

“Ta nói, làm người tám lên sở trường thời điểm, đột nhiên liền không khẩn trương.”

“Ta... Ta không phải... Không phải khẩn trương...”

Nhỏ chiêm tiên sinh mặt đỏ lên, cùng lúc đó, hội trường ánh đèn tối sầm lại, có người chậm rãi lên đài. Kia là vị bưng phệ trung niên nhân, trung niên nhân mang một bức viền vàng kính mắt, nửa hói đầu, là tuần thụ chế dược chủ tịch tiên sinh.

“Hoan nghênh các giới chuyên gia cùng xã hội các giới bằng hữu tham gia chúng ta tuần thụ chế dược tân dược Nord luân mở rộng buổi trình diễn thời trang, liên quan tới Nord luân đưa ra thị trường cũng xác thực phát sinh rất nhiều chuyện, gần đây tuần thụ chế dược cũng bảo thủ chất vấn, Nord luân cái này dược vật cũng đúng là mệnh đề nhiều thăng trầm, bao quát chính chúng ta cũng một lần cho rằng cái này dược vật khả năng cũng không còn cách nào vì chữa trị tật bệnh làm ra cố gắng. Nhưng cái này dù sao cũng là vượt thời đại tân dược, chúng ta tin tưởng nó hiệu quả trị liệu, nó lẽ ra vì các vị người chung phòng bệnh phục vụ, bởi vậy, chúng ta gần đây làm rất nhiều cố gắng, khiến cho nó rốt cục có thể đưa ra thị trường. Ở chỗ này, ta cũng đồng dạng cảm tạ xã hội các giới các bằng hữu trợ giúp.”

Toàn trường tiếng vỗ tay như sấm động, chung quanh chế dược chủ tịch cũng không có tị huý gần đây quay chung quanh Nord luân sinh ra vấn đề, mà dùng phi thường hời hợt thủ pháp đem sơ lược.

Lâm Thần bình tĩnh nhìn xem trên đài hết thầy.

Chỉ gặp chủ tịch tiên sinh vung tay lên: “Được rồi, ta nói nhảm cũng không nhiều lời, mời các vị quan sát Nord luân Video.”

Màn hình lớn bỗng nhiên sáng lên, một loại kiểu mới được vật cấu hình thức xuất hiện, trên màn hình mô hình 360 độ xoay tròn.

Hạ không ít người đều tại lật xem lúc ấy đặt ở mỗi tấm trên chỗ ngồi

tài liệu quảng cáo, nhỏ chiêm tiên sinh nhìn càng chăm chú, Lâm Thần thì bắt đầu chú ý trên giảng đài hạ người khác nhau phản ứng.

“Nord luân sở dĩ là một loại hoàn toàn mới não khoa học được vật, nó vứt bỏ dĩ vãng phổ biến dĩ vãng khơi thông, bổ lậu làm chủ trị liệu mạch suy nghĩ, càng thêm chú ý thần kinh nguyên tu phục. Nó hữu hiệu thành phần là to giống, to giống vì tại mấy chục năm trước, từ công ty của ta khoa học khắp nơi đặt nạp rừng mưa thổ những bên trong phát hiện một loại vi khuẩn bồi dưỡng thu hoạch được, nhân viên nghiên cứu thiết kế hợp thành các loại khác biệt hợp chất diễn sinh, hi vọng thông qua tăng cường được vật son tan tính lấy xuyên qua màng máu não. Một khi tiến vào não bộ, Nord luân trải qua thiết kế diễn sinh được vật liền sẽ nhanh chóng phát sinh thay thế biến hóa một lần nữa biến thành mới hữu hiệu thành phần. Các vị trên tay tư liệu liền bao hàm có tương quan lâm sàng thí nghiệm chứng cứ, căn cứ tương quan kết quả biểu hiện...”

“Có cái gì phát hiện sao?” Lâm Thần quay đầu hỏi.

Nhỏ chiêm tiên sinh sững sốt: “Phát hiện gì?”

Lâm Thần lúc này mới ý thức được, đối phương cũng không phải là đến cùng hấn tra án Hình Tông Liên, mà chỉ là cái phổ thông nghĩ vấn hồi phụ thân xí nghiệp danh dự hóa chất chuyên gia.

“Nord luân đúng như nói tới thần kỳ như vậy sao?”

“A? Thần kỳ?” Nhỏ chiêm tiên sinh buông xuống, “Là rất lợi hại, mạch suy nghĩ rất mới, nhưng... Khả năng cũng nói không lên thần kỳ a.”

Lâm Thần nhíu mày: “Không phải nói hoàn toàn mới mạch suy nghĩ sao?”

“Nord luân cái này được vật mới mề độc đáo nhất chỗ ở chỗ hữu hiệu thành phần chia tách gây dựng lại, lấy thông qua màng máu não, màng máu não tác dụng lớn nhất chính là có thể phòng ngừa trong máu hoá chất tiến vào não bộ, chỗ tốt là phòng ngừa có hại vật chất xâm nhập đại não, nhưng tương tự, màng máu não cũng cách

trở trị liệu được vật tiến vào, từ đó ảnh hưởng hiệu quả trị liệu.” Trên đài tuyên truyền giảng giải tiếp tục lấy, mà nhỏ chiêm tiên sinh thì dùng càng thêm thông tục dễ hiểu hướng dẫn làm lấy giảng giải.

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó, Nord luân nhưng thật ra là tuần thụ chế được trước đây tâm xuất huyết não được vật te cùng phục ngâm kháng tiểu cầu thuốc adp song thuốc cố định liều lượng hợp lại thuốc, te cải biến cấu hình thức, cũng dẫn vào mới vừa nói to giống thành phần, cải tổ ra tân dược vật, cái này mạch suy nghĩ rất lợi hại, đúng là ta chưa từng thấy qua.”

Nhỏ chiêm tiên sinh ngữ khí rất bình thường nhẹ nhõm, nhưng Lâm Thần toàn thân run lên.

Hắn vuốt vuốt mi tâm, hắn luôn cảm thấy nhỏ chiêm tiên sinh trong lời nói này tồn tại cực kỳ trọng yếu mang tính then chốt tin tức, loại tin tức này lại bởi vì bọn hắn đối với y dược kiến thức chuyên nghiệp khuyết thiếu, một mực bị ẩn tàng tại nhất rõ ràng chỗ.

Hắn nắm chặt lại quyền, rốt cực quyết định.

“Cùng ta đi ra.” Hắn vỗ vỗ nhỏ chiêm đầu vai.

“A, cái gì, sẽ trả không có mở xong.” Nhỏ chiêm tiên sinh không rõ ràng cho lắm.

“Cùng ta ra.” Lâm Thần cường điệu.

Bên ngoài hội trường khách sạn hành lang mang theo khách sạn huân hương đặc hữu sơn phấn khí tức, bọn hắn ra lúc, theo thường lệ lại nhận bọn thủ vệ thông lệ kiểm tra.

Lâm Thần mang nhỏ chiêm tiên sinh tại hành lang bên trong tùy ý đi tới, rốt cực khái khốc: “Ta có một vấn đề, nghĩ mời người giúp ta phân tích một chút.”

“Ngài... Ngài làm sao khách khí như vậy.”

“Vừa rồi trên đài, tuần thụ chủ tịch trước đó nói công ty bọn họ Nord luân đưa ra thị trường trước long đong vấn đề, người đối với cái này thấy thế nào.”

“Ta... Ta không biết a...”

“Ý của ta là, người cảm thấy Nord luân có vấn đề sao?”

“Ngài có phải hay không vẫn cảm thấy Nord luân có vấn đề nha?”

Lâm Thần nhìn nhỏ chiêm tiên sinh thần sắc, cảm thấy vị này người trẻ tuổi ước chừng là nhớ tới hắn hôm qua cộng hưởng từ hạt nhân

cửa phòng phản bác y sĩ trưởng tới.

“Có thể thông qua Dược Giám cục kiểm tra hẵn là liền sẽ không có vấn đề gì a, mà lại nhiều như vậy kỳ lâm sàng làm xuống đến, trừ phi tuân thủ chế dược cố ý số liệu làm giả, nếu không cái này hiệu quả trị liệu đúng là có.”

“Tác dụng phụ này Nord luân sẽ có mãnh liệt tác dụng phụ sao?”

“Tác dụng phụ vật này sẽ rất khó nói, tỉ như hách thi đấu đình loại này nhũ tuyến ung thư trị liệu dược vật, ngay tại hậu kỳ quá trình trị liệu bên trong, sử dụng nó người bệnh liền bị phát hiện có trái tim công năng hạ thấp triệu chứng cùng kiểm tra triệu chứng bệnh tật, chúng ta đều nói là thuốc ba phần độc, người nói một loại nào đó dược vật nhất định không tồn tại tác dụng phụ, khả năng này tính cũng không lớn...”

Lâm Thần yên tĩnh nghe nhỏ chiêm tiểu sinh giảng thuật, cũng không cắt đứt vị này người trẻ tuổi.

“Tác dụng phụ tại khả khống phạm vi, nói cách khác tại một loại nào đó số liệu phạm vi bên trong, là có thể bị tiếp nhận, mà lại tuân thủ chế dược cũng không ngược, nếu là bọn hẵn biết Nord luân có mãnh liệt tác dụng phụ, lại vì cái gì cần mở rộng này chỉ là bệnh hoạn bắt đền cũng phải làm cho bọn hẵn bồi rơi quần lót.”

Lâm Thần lâm vào trầm tư.

Nhỏ chiêm nói đến vấn đề bọn hẵn từng lặp đi lặp lại đề cập tới, hiện tại xem ra, tổng hợp mấy ngày nay đến tất cả tin tức, có thể phát hiện một ít chuyện.

Thứ nhất, Nord luân loại thuốc này vật bản thân hẵn không có vấn đề quá lớn, nếu không tuân thủ chế dược sẽ không quy mô mở rộng loại thuốc này vật đấy

Thứ hai, tuân thủ chế dược nội bộ xuất hiện khó mà diễn tả bằng lời vấn đề, đến mức bọn hẵn thay thế tất cả nhà cung cấp hàng.

Thứ ba, làm Nord luân nghiên cứu phát minh chủ quản, ti thần Khang nên là phát hiện một ít chuyện, muốn vạch trần những chuyện này trước, nàng bị thẩm luyện giết chết.

Thứ tư, như vậy dùng cái này suy đoán, cho tới nay, đều là thẩm luyện đang lợi dụng Đoan Dương ngăn cản Nord luân đưa ra thị trường.

Có thể hỏi đề chính là, làm tuần thụ chế dực trước nhân viên, thẩm luyến ngăn cản ti thân Khang nói ra khỏi miệng sự tình, cùng nàng không muốn để cho Nord luân đưa ra thị trường động cơ đến tột cùng là cái gì...

Lâm Thần nhìn về phía bên cạnh người trẻ tuổi, hỏi: “Nếu có người hao tổn tâm cơ không muốn để cho Nord luân đưa ra thị trường, người cảm thấy người kia động cơ đến tột cùng là cái gì?”

“Ngài là đang nói... Đang nói tuần thụ chế dực đối thủ cạnh tranh sao?” Nhỏ chiêm tiên sinh rất khẩn trương mà hỏi thăm.

“Đối thủ cạnh tranh?”

“Bởi vì Nord luân mạch suy nghĩ xác thực rất mới a, nếu như có thể thành công lớn diện tích mở rộng, sẽ ép buộc cái khác công ty cũ mạch suy nghĩ dực vật không có sinh tồn chỗ trống, ngoại trừ đối thủ cạnh tranh, ta... Ta hảo tâm nghĩ không ra ai sẽ không muốn Nord luân đưa ra thị trường chứ?”

“Nhưng nếu như, là tuần Renée bộ nhân viên không muốn để cho một loại nào đó dực vật làm đây này?”

“Vây cũng có thể là nội bộ đoàn đội cạnh tranh a, tỉ như công ty đẩy người cái này thuốc, vậy ta nghiên cứu trước đây dực vật liền sẽ bị ép chậm rãi rời khỏi thị trường, hoặc là ta ngay tại nghiên cứu một đời mới dực vật hạng mục sẽ bị hủy bỏ...”

“Trước đây dực vật?”

Lâm Thần bỗng nhiên có loại kinh dị tới cực điểm cảm giác: “Người mới vừa nói qua, Nord luân nhưng thật ra là tuần thụ chế dực trước đây tâm xuất huyết não dực vật...”

“te.” Nhỏ chiêm tiên sinh nghi ngờ nói, “Thế nào?”

Quyển 5 Chương 226. Năm phù 63

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 226. Năm phù 63

Tác giả: Trường Nhị

Nhỏ chiêm tiên sinh còn tại lú lo không ngừng, Lâm Thần đã không thèm để ý đến tiếp sau những lời kia.

Hắn lập tức gọi điện thoại cho Hình Tông Liên, yêu cầu gặp mặt.

“Làm sao đột nhiên muốn đi qua, xảy ra chuyện gì?” Hình Tông Liên hỏi.

“Vừa rồi tham gia tuần thụ chế dục tân dục buổi trình diễn thời trang, đột nhiên ý thức được, chúng ta chỉ sợ cho tới nay đều bị thẩm luyện lừa dối, chuyện này xác thực cùng Nord luân có quan hệ, nhưng thẩm luyện mục đích vẫn luôn không phải Nord luân cái này dục vật. Nord luân càng giống là một khối bao trùm tại chân tướng bên trên to lớn bóng ma, che đậy những ta kia vốn hẳn nên nhìn thấy chi tiết.”

“Cái gì chi tiết?”

“Tạm thời còn không biết.” Lâm Thần dừng một chút, hỏi: “Từ Đoan Dương nhà lấy ra thẻ nhớ ở đâu, ta chỗ này có một cái... Coi như đáng tin cậy bằng hữu, có thể mời hắn nhìn xem?”

“Đưa đi thuốc Bách Khoa.” Hình Tông Liên đáp.

“Vương Triều kia có chuẩn bị phần sao?”

“Đương nhiên là có, nếu như không có đẩy ra ngoài đánh một trận.”

Hình Tông Liên rất mau đem Vương Triều cắt vào đối thoại, người thiếu niên vui sướng thanh âm vang lên.

“A Thần ca ca, ngài thiếp thân tiểu quân gia Vương Triều tận tụy vì ngài phục vụ.”

“Ta đây Hoàn Cảnh khách sạn, người tại cục Giao Thông, lão đại người ở cục cảnh sát, chúng ta muốn làm sao gặp mặt tương đối dễ dàng?” Lâm Thần hỏi, “Khả năng còn cần người kiểm tra một vài thứ, người đem Đoan Dương thẻ nhớ tư liệu cũng mang lên...”

“Về nhà a, chúng ta về nhà đi!” Vương Triều rất hưng phấn nói. Nhớ tới tại Hình Tòng Liên bên người hoàng đôn đốc, còn có vài ngày trước phát sinh một chuyện nào đó, Lâm Thần trong lúc nhất thời không cách nào trả lời: “Cái này, nghe người lão đại ý kiến.”

“Hồi, nhất định phải về!” Hình Tòng Liên thật cao hứng nói.

Lâm Thần lắc đầu bất đắc dĩ, cúp điện thoại, lôi kéo nhỏ chiêm tiên sinh liền đi.

Nhỏ chiêm tiên sinh rất không tình nguyện cẩn thận mỗi bước đi, mở ra nhỏ Jetta trên đường đi còn không ngừng nói, “Lâm tiên sinh, vậy ta... Lúc chúng ta đợi có thể đi tìm tuần thụ chế dục người tâm sự...”

Lâm Thần gặp người trẻ tuổi thực sự đáng thương, nhanh đến cửa nhà lúc, Hình Tòng Liên vừa lúc từ trên bậc thang xuống tới.

Lâm Thần rốt cục nhẹ nhàng thở ra, hấn chỉ vào cổng vị tiên sinh kia thân ảnh, đối nhỏ chiêm nói: “Không cần hàn huyên.”

“Vì cái gì a?”

“Tuần thụ chế dục một cái tờ đơn mới bao nhiêu tiền, người ánh mắt muốn thả lâu dài.” Lâm Thần chỉ vào Hình Tòng Liên nói như vậy.

Giống nhỏ chiêm tiên sinh dạng này người, lại không ăn thịt người ở giữa khói lửa, kia dù sao cũng là tại chiêm chủ tịch thủ hạ sờ soạng lần mò qua, rất biết làm như thế nào chân chó, chính là khả năng chân chó phải có chút quá phận.

Tóm lại gặp Hình Tòng Liên còn có Hình Tòng Liên viện tử, nhỏ chiêm tiên sinh liền mở miệng một tiếng “Hình đồng”, khiến cho Hình Tòng Liên rất không biết làm sao.

Lâm Thần cũng đã thật lâu chưa có về nhà, hết thầy bày biện đều vô dụng bất kỳ biến hóa nào.

Hoa cỏ phồn thịnh, ao nước nhỏ cá chép nhìn qua cũng không có gầy, trong nhà bị đánh quét đến phi thường sạch sẽ, trong tủ lạnh còn có chuẩn bị xong hoa quả.

Hoàng Trạch ngồi ở phòng khách trên ghế sa lon, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, chỉ coi không nhìn thấy nơi này hết thầy. Vương Triều thì thật cao hứng tại trêu chọc Hoàng Trạch, vừa mở hình chiếu nghi, vừa hướng hoàng đôn đốc giới thiệu hấn mỗi một khoản mới chạy bằng điện trò chơi.

Lâm Thần vô ý thức mở gian phòng của mình cửa.

Sau đó lui ra ngoài, nhìn một chút gian phòng vị trí, lại mở cửa đi vào.

“Trong phòng ta đồ vật chứ?” Lâm Thần nhin không được giữ chặt Hình Tòng Liên.

Bên trong phòng của hắn rỗng tuếch, cái gọi là lỗ hổng nhưng không phải chỉ không có đồ dùng trong nhà, mà là hắn đệm chăn sách của hắn tịch thậm chí bao gồm hắn quần áo đều không thấy.

Hình Tòng Liên một bộ người nói đùa cái gì biểu lộ, ôm eo của hắn đem hắn kéo đến phòng ngủ chính cổng, đẩy cửa phòng ra: “Lâm tiên sinh, đây mới là gian phòng của ngươi.”

Lâm Thần nhìn xem Hình Tòng Liên trong phòng cái giường đơn biến thành giường đôi, trên giường trải điều rất đơn giản cách văn ga giường. Sách của hắn đều bị Hình Tòng Liên thu thập tiến trong giá sách, bên trong còn nhiều thêm một tủ sách, mặc dù trừ cái đó ra trong phòng cũng vẫn là ngăn gọn quá phận, nhưng đại khái là mới đổi ga giường tươi mát khí tức còn chưa tan đi đi, Lâm Thần lại trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Hình Tòng Liên đem hắn thúc đẩy gian phòng, dùng chân câu lên cửa phòng, hỏi: “Thế nào?”

“Ngươi làm sao động tác nhanh như vậy?” Lâm Thần đi đến bàn đọc sách bên cạnh hỏi.

Hình Tòng Liên một tay lấy hắn ôm vào bàn đọc sách, đưa tay vẩy tiến hắn quần áo trong vạt áo: “Ta là một cái làm bất cứ chuyện gì đều có chuẩn bị nam nhân.”

Lâm Thần ngồi ở trên bàn sách nở nụ cười: “Nhưng mà trong nhà không phải có thư phòng, vì cái gì còn muốn bày bàn đọc sách.”

Hình Tòng Liên ghé vào hắn bên tai nói: “Lâm cố vấn, ngươi tưởng tượng một chút, ngươi mặc áo sơ mi trắng, ngồi tại trương này trước bàn sách công việc, trên bàn sách điểm một chiếc đèn, ngoài cửa sổ là bóng đêm...”

“Ngươi đây?” Lâm Thần hỏi.

“Ta đương nhiên nằm ở trên giường nhìn ngươi.”

“Thật nằm?” Lâm Thần hôn một chút Hình Tòng Liên gương mặt.

Hình Tòng Liên chưa trả lời, ngoài cửa liền truyền đến nhỏ chiêm tiên sinh hô to: “Hình đồng, chúng ta chuẩn bị xong.”

Hình Tòng Liên cùng kéo ra một chút khoảng cách, hỏi: “Hình đồng là chuyện gì xảy ra?”

“Ồ, ta cùng vị này nhỏ chiêm tiên sinh nói, người có thể cho hấn nhà nhà máy cung cấp đơn đặt hàng lớn.”

“Ta còn tưởng rằng hấn coi trọng ta.”

“Coi trọng người tiền.”

“Ai, người cũng phải coi trọng tiền của ta tốt bao nhiêu.” Hình Tòng Liên nói, “Thế này liền có thể vĩnh viễn dùng tiền đem người buộc lại.”

Lâm Thần nhin không được quay người đem người ôm lấy, nói:

“Chính là ta càng ưa thích kiếm tiền cho người hoa.”

Đúng lúc này, Hoàng Trạch tiếng la truyền đến: “Hình Tòng Liên, người có chút chuyên nghiệp tổ dưỡng!”

Hình Tòng Liên rời đi một chút khoảng cách, hỏi hấn: “Ta chuyên nghiệp tổ dưỡng đủ sao?”

“Kỹ thuật hôn rất chuyên nghiệp.” Lâm Thần từ trên bàn sách nhảy xuống, “Cái khác không có nghiệm chứng qua.”

Lâm Thần vừa nói , vừa kéo cửa ra ra ngoài.

Hình Tòng Liên đại khái rất không vui bị Hoàng Trạch cắt ngang, đi đến phòng khách, rất không kiên nhẫn nói, “Hoàng Trạch người đi tẩy bàn hoa quả.”

Hoàng Trạch một mặt không hiểu thấu: “Hình Tòng Liên người có ý tứ gì?”

“Lão Đại ta ý là, người nhìn nhỏ chiêm tiên sinh là khách nhân, chúng ta là chủ nhân, chỉ có người một cái người rảnh rỗi, đương nhiên người đi nha.”

“Có thể để người ngồi ở đây đã rất đủ ý tứ.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ tủ lạnh, “Nhanh lên nhanh lên không phải đuổi người ra ngoài.”

Hoàng Trạch phần nộ đứng dậy, đi tới nhà bếp.

“Hấn làm sao như thế nghe người nói?”

“Đoán chừng ở chỗ này làm qua việc trái với lương tâm đi.” Hình Tòng Liên rất khinh thường nói, “Bắt đầu đi.” Hấn xông Vương Triều Hình Tòng Liên nghiêm mặt nói.

Tiểu vương đồng chí chạy tới kéo lên màn cửa, hình chiếu nghi được thấp sáng, tương quan nội dung bị đánh tại một mặt tường

trắng bên trên, trên tường chính là tuần thụ chế dực tân dực Nord luân thành phần công thức.

“Cái này... Lâm tiên sinh người tốt cuộc muốn ta nhìn cái gì đồ vật?”

Nhỏ chiêm tiên sinh rất không rõ.

“Đúng vậy a A Thần ca ca, người đi lợi buổi trình diễn thời trang, đến cùng phát hiện thứ gì?”

Nhìn qua tại tuyết trắng trên mặt tường xoay tròn dực vật cấu hình thức, Lâm Thần chậm rãi mở miệng: “Ta hoài nghi, xảy ra vấn đề dực vật, khả năng căn bản cũng không phải là tuần thụ chế dực tân dực Nord luân, mà là Nord luân trước đây dực vật, Nord luân chỉ là tuần thụ chế dực vì che giấu trước đây dực vật vấn đề, mà cải tiến ra tân dực.”

Hắn sau khi nói xong, gian phòng không có người nói chuyện, chỉ có Hoàng Trạch tại phòng bếp tẩy hoa quả tiếng nước chảy.

Hoàng Trạch bùng quả bồn ra, phanh trên mặt đất bàn trà, gập tất cả mọi người sắc mặt ngưng trọng, trầm mặc không nói, nhin không được tức giận nói ra: “Các người thế nào?”

Vương Triều lúc này mới tỉnh táo lại: “A Thần ca ca, người có cái gì chứng cứ sao?”

“Chúng ta từ vừa mới bắt đầu tới nói, thẩm luyện lợi dụng Đoan Dương tảo đối Nord luân đưa ra thị trường bất lợi chứng cứ, là vì cái gì?”

Vương Triều đáp: “Không phải nói, vì cho đoạn bác sĩ gài bẫy sao, thẩm luyện lợi dụng Đoan Dương, chế tạo đoạn bác sĩ khả năng giết chết ti thần Khang động cơ... Cũng chính là giả học thuật đạo văn sự kiện.”

“Nếu như là một hòn đá ném hai chim chứ?” Lâm Thần nói, “Chế tạo dư luận áp lực, trì hoãn Nord luân đưa ra thị trường, dù sao, cùng vừa mới ý đồ mở rộng tân dực so, mọi người càng quen thuộc trước đây dực vật.”

Vương Triều: “Nhưng mà, nhưng mà... Thẩm luyện tại sao muốn làm như vậy a, nàng chẳng lẽ vẫn là người tốt?”

Lâm Thần nói: “Đây chính là ta đem người tìm đến nguyên nhân, chúng ta trước mắt nắm giữ liên quan tới Nord luân tư liệu đều là đến từ thẩm luyện lập giả tin tức, Nord luân cái gọi là không tốt phản ứng rất có thể là đến từ trước đây dực vật.”

Lâm Thần cầm chi bút, đi đến trong nhà bạch bản trước, viết xuống Nord luân ba chữ, ở bên cạnh đánh cái câu. Về sau hắn đem Nord luân ba chữ vòng lên, cũng vẽ lên cái hướng lên mũi tên, đánh một cái dấu hỏi.

Hình Tông Liên hỏi: “Người từ đâu biết được, tuần thụ chế dược đã sớm biết trước đây dược vật có vấn đề?”

“Tuần thụ có lẽ là trước liền bắt đầu thay thế nhà cung cấp hàng, một cái chế dược công ty vì sao lại làm như thế?”

“Ý của người là?”

Lâm Thần nói: “Bọn hắn dược vật có vấn đề, nhưng bọn hắn không phát hiện được vấn đề ở nơi nào, bọn hắn thậm chí không thể xác định là không phải là của mình dược vật có vấn đề, cũng chỉ có thể từng tầng từng tầng tự tra.”

“Thậm chí bao gồm đạt nạp thân thể thí nghiệm?”

“Như thế có thể càng mau ra hơn kết quả, không phải sao? Là chuyện gì khiến một cái lớn chế dược công ty đều phải bí ẩn làm lấy thí nghiệm, bí quá hoá liều?”

“Nhất định là tại xã hội văn minh không bị cho phép, đồng thời khó mà mở miệng sự tình.” Hình Tông Liên đáp.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu.

“Cho nên người nói, chúng ta cho tới nay, hoàn toàn bị thẩm luyện cùng tuần thụ chế dược lập âm mưu cho che đậy rồi?” Vương Triều liều mạng vò đầu.

” ‘Nord luân’ cái này dược vật, tựa như một viên to lớn Thái Dương, nó từ đầu tới đuôi đều tản ra ánh sáng lóa mắt sáng, đến mức che đậy phía sau tất cả chi tiết.” Hình Tông Liên thần nhiên nói, “Thẩm luyện ở đời trước dược vật bên trên giờ trò quý, bị tuần thụ chế dược phát hiện vấn đề, tuần thụ vì thế nghiên cứu phát minh Nord luân đèn bù trước đây dược vật lỗi thùng. Mà xem như Nord luân nghiên cứu phát minh chủ quản, ti nhân Khang phát hiện thẩm luyện giờ trò quý, bị thẩm luyện giết chết, thẩm luyện đem hung thủ giết người tội danh lại bị giá họa đến già đoạn trên thân...” Hình Tông Liên dừng một chút, “Đây quả thật là phản ứng ra Nord luân khả năng tồn tại vấn đề, nhưng mà, như thế nào chứng minh quan điểm của người chứ?”

“Thứ nhất, thẩm luyện cho Đoan Dương giả tư liệu, rất có thể là căn cứ vào trước đây dược vật, chờ sau đó mời nhỏ chiêm tiên sinh có tính nhắm vào tìm đọc tư liệu, hẳn là có thể tìm ra dấu vết để lại; thứ hai, nếu như tuân thụy chế dược xác nhận là trước đây dược vật vấn đề, vậy hẳn nhất định sẽ làm ra giảm bớt xuất hàng lượng cử động, đại quy mô ngừng sản xuất rất dễ dàng để người khác hoài nghi, có lẽ còn có nguyên nhân gì khác; thứ ba, thật ra chúng ta biết, nếu quả như thật có dược vật không tốt phản ứng, bộ kia tác dụng đến tột cùng là cái gì, sử dụng trước đây dược vật bệnh nhân ca bệnh bên trên nhất định sẽ có chỗ thể hiện ra, chúng ta chỉ cần có tính nhắm vào tra tìm người bệnh ca bệnh ghi chép, liền có thể phát hiện tình huống dị thường.”

“Cho nên...”

“Cho nên, rất có thể, đã có đại lượng lão nhân, dùng qua loại thuốc này vật. Mà thẩm luyện cho tới nay làm, nói không chừng chính là kéo dài chúng ta phát hiện chân tướng thời gian, năng khả năng đang đợi, đại quy mô bệnh phát ngày đó...”

Quyển 5 Chương 227. Năm phù 64

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 227. Năm phù 64

Tác giả: Trường Nhị

Vô số tro bụi tại hình chiếu nghi tản ra ra quang mang bên trong trôi nổi. Trong bóng đêm nhìn lại, kia giống có một cái minh mông vũ trụ, bí ẩn mà không thể nắm lấy.

Trong phòng, ai cũng không muốn nói chuyện.

Lâm Thần nhìn chằm chằm còn tại mặt tường xoay tròn dược vật cấu hình thức nhìn thật lâu.

Rốt cục vẫn là Hình Tòng Liên nói: “Bắt đầu đi, thời gian của chúng ta khả năng không nhiều lắm.”

“Thời gian nào không nhiều cái gì a, ta hoàn toàn không rõ.” Vương Triều liềm mạng vò đầu, “Thẩm luyện tại sao phải làm như vậy a, nàng có bệnh sao? Những cái kia đều là tâm xuất huyết não dược vật, người sử dụng chín mươi phần trăm trở lên đều là người già, tại sao muốn phí lớn như vậy công phu cho gia gia nãi nãi nhóm ăn loại thuốc này a, vì cái gì?”

Hình Tòng Liên đại thủ một thanh đặt tại người thiếu niên trên đầu: “Tiểu vương, liềm ngươi cái này trí thông minh, đi đoán phần tử phạm tội ý nghĩ đây không phải tự tìm phiền não? Theo ngươi A Thần ca ca nói, chúng ta đầu tiên bức thiết muốn làm chính là tìm kiếm chứng cứ, chứng minh trước đây dược vật tồn tại vấn đề, tra ra phục dụng đám người, tìm kiếm biện pháp giải quyết.”

Lâm Thần nghĩ, đại khái cũng chỉ có Hình Tòng Liên có thể dưới loại tình huống này còn phi thường tỉnh táo nói ra “Tìm kiếm biện pháp giải quyết” mấy chữ này, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, nếu như đây là một loại hệ thần kinh ma túy loại vật chất, vậy liền rất có thể không tồn tại cái gọi là biện pháp giải quyết.

“Cho nên cái gọi là trước đây dược vật rốt cuộc là thứ gì?” Vương Triều hỏi.

Giờ phút này, trong phòng tắt cả ánh mắt đều nhìn về phía một mực tại xó xinh bên trong nơm nớp lo sợ người trẻ tuổi trên mặt, bao quát Hoàng Trạch.

Nhỏ chiêm ngồi ở trên ghế sa lon, tiên sinh khuôn mặt mê mang: “Các người... Vẫn luôn đang nói cái gì a? Ta chính là một cái làm hóa học, các người nói ta cũng không hiểu... Có... Nhưng nơi này mặt còn có thể có độc phẩm sao, nếu như có, Dược Giám cục làm sao lại không có phát hiện chứ?”

“Không biết.” Lâm Thần trả lời, nhưng người không cần để ý những này, “Trước cho bọn hấn giảng giải một chút trước đây dược vật, cùng Nord luân thành phần.”

Nhỏ chiêm tiên sinh rất không biết như thế nào cho phải đứng người lên, dùng tay tại trên quần áo chà xát, cảm hấn vừa rồi đã dùng qua bạch bản bút: ” “Trước đây là tâm xuất huyết não dược vật não an khang, chủ yếu là từ te cùng phục ngâm kháng tiểu cầu thuốc adp song thuốc cố định liều lượng hợp lại thuốc.” Nord luân, cái này dược vật, ta hiểu rõ cũng không nhiều, từ vừa rồi mở rộng sẽ đến nhìn, nó chủ yếu từ ba cái thành phần cấu thành.”

Nhỏ chiêm tại bạch bản bên trên viết xuống:

Não an khang: “te”, “adp”

Nord luân: “te biến hình”, “adp”, “to giống” .

“to giống là mới dẫn vào thành phần, nghe nói là từ đợt nạn mưa Lâm mỗi loại thổ những vi khuẩn bồi dưỡng thu hoạch được, đã các người cho rằng là trước đây dược vật xảy ra vấn đề, cho nên to giống loại này mới thành phân có thể bị bài trừ à?”

Nghe được “Đợt nạn rừng mưa”, Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, đối phương cũng đồng dạng nhìn thẳng hấn một chút.

“to giống... Đây chính là trong truyền thuyết từ lão Đoàn phát hiện thành phần?” Hình Tông Liên hô một tiếng, “Vương Triều.”

“Đinh, Vương Triều đã thượng tuyến, vị tiên sinh này ngài cần gì?”

Vương Triều dùng phi thường thông minh hiểu rõ ánh mắt nhìn xem Hình Tông Liên.

“Cho nhỏ chiêm tiên sinh nhìn Đoan Dương nơi đó mang tới tư liệu.”

“Tra!”

Người thiếu niên nhanh chóng kịp phản ứng, hấn rút ra máy tính bảng đặt ở nhỏ chiêm tiên sinh trên tay.

“A a, đây là cái gì?” Nhỏ chiêm tiên sinh cơ hồ ở vào hai mắt đen thui trợn thái, “Cái này cái này, để cho ta nhìn cái gì a?”

“Người chỉ cần xác nhận, những tài liệu này ngón giữa ra, xuất hiện nghiêm trọng dược vật tác dụng phụ thành phần, là to giống sao?” Lâm Thần nói.

“Ta... Ta phải nhìn một hồi.”

Nhỏ chiêm tiên sinh nói, lật xem: “Cái này... Cái này... Có thể điều một chút, tuân thụ công bố to giống thành phần cho ta nhìn sao?”

Tường trắng bên trên phim đèn chiếu lại đổi một trương, biến thành một loại khác kết cấu nhỏ hơn hoá chất.

Nhỏ chiêm tiên sinh khi thì ngẩng đầu, lại khi thì cúi đầu, sau đó chân mày nhíu thật chặt: “Dựa theo cái này tẩm phảng bên trên tư liệu, to giống động vật thí nghiệm xác thực có vấn đề.”

“Thẩm luyện cho tới nay giả tạo cho Đoan Dương nhìn tư liệu, chính là to giống, cho tới nay, cũng chính là cái này thành phần dời đi Đoan Dương cùng chúng ta ánh mắt.” Lâm Thần cảm thấy hiểu rõ, “to giống tân dược đã thông qua kiểm trắc đưa ra thị trường, trước đây bên trong cũng không tồn tại cái này thành phần, trước đơn độc bài trừ rơi to giống vấn đề, có thể chứ?”

Nhỏ chiêm tiên sinh rất không hiểu thấu cao hứng trở lại, tại bạch bản bên trên đèn khiêng rơi mắt to giống cái từ này: “Nếu như chúng ta cơ bản xác định to giống không có vấn đề, không còn lại chính là te cùng adp rồi?” Nhỏ chiêm tiên sinh liếm lông mày suy nghĩ sâu xa, “te ta không rõ lắm, nhưng adp chính là rất sớm trước đó từ huy hộp chế dược nghiên cứu hợp lại kháng tiểu cầu thuốc...”

“Hai mươi ba năm trước.” Tiểu vương đồng chí vừa lục soát xong tư liệu, cấp tốc đáp.

“Cho nên, tại ba bên trong, có vấn đề chỉ có te, mà lại te còn cải biến cấu hình?” Lâm Thần hỏi.

“te loại là từ tuân thụ chế dược bộ nghiên cứu cửa tự chủ nghiên cứu hoá chất, chủ yếu dùng cho tâm xuất huyết não tật bệnh trị liệu...” Vương Triều bắt đầu niệm bách khoa tri thức.

“Nghiên cứu phát minh trong đoàn đội có thẩm luyện sao?” Lâm Thần hỏi.

“Khi đó thẩm luyện hẳn là đại học tốt nghiệp không bao lâu, mới vừa từ đợt nạp rừng mưa trở về đi, ta nhìn xem thời gian...” Vương Triều

cấp tốc so với thời gian tuyến, “Không có chạy, khi đó, thẩm luyện đưa ra một phần cải tiến te loại hoá chất sản xuất quá trình tiết kiệm sản xuất chi phí đề nghị sách!” Vương Triều đồng chí nói xong, đối nhỏ chiêm tiên sinh vỗ tay phát ra tiếng, “Bằng hữu, đề nghị sách phát người tẩm phẳng bên trong.”

Nhỏ chiêm tiên sinh đại khái cũng phải chưa thấy qua Vương Triều đơn giản như vậy dứt khoát người, hẳn yếu ớt hỏi một câu: “Người làm sao nhanh như vậy có thể tra được cái này?”

“A, chúng ta trước đó đem ti thần Khang ổ cứng máy tính đã copy một lần nha...”

Nghe vậy, Hoàng Trạch ho nhẹ một tiếng, Vương Triều ngang Hoàng Trạch một chút: “Làm gì, nơi này liền người vô dụng nhất, người phát hiện không?”

Hoàng Trạch lạnh lùng nhìn xem Vương Triều.

“Đi.” Hình Tòng Liên cắt ngang Vương Triều, “Đối với te cái này thành phần, chúng ta còn biết bao nhiêu?”

“te, te, te...” Vương Triều miệng bên trong không ngừng nhắc tới, từ quả nhiên bên trong mò nửa khối quả cam, vừa tra bên cạnh cắn. Nhưng mà đột nhiên, hẳn tất cả động tác đều dừng lại, từ thiếu niên người bên môi nhỏ xuống nước bắn lên máy tính, Vương Triều lúc này mới giải trừ hóa đá, vội vàng đem nước chanh nuốt xuống, lộ ra vô cùng gấp gáp, “Lão đại ta biết vì cái gì tuần thụ chế được hết cách rồi dùng ngừng sản xuất giải quyết vấn đề, nhất định phải thông qua được vật đổi mới, đến triệt để trừ tận gốc ảnh hưởng tới! Cái này cái này cái này, thẩm luyện quả thực là táng tận thiên lương, te là tuần thụ nghiên cứu cũng không có sai, nhưng không chỉ là tuần thụ tâm xuất huyết não được vật sử dụng qua te...” Vương Triều tay chân luống cuống.

“Nói rõ ràng, bình tĩnh một chút.” Hình Tòng Liên vỗ vỗ bàn.

Vương Triều mồm mép đều run rẩy: “Lão đại A Thần ca ca các người nhìn nơi này, tại năm 2009 tháng 9 hội đấu thầu bên trên, huy hộp, ứng được, an Khang phải Lâm chờ năm nhà chế được công ty ở bên trong đấu thầu đoàn, thu được te loại hoá chất quyền sử dụng, cũng sẽ lấy này nghiên cứu chế tạo nhiều loại kiểu mới tâm xuất huyết não được vật... Tuần thụ chế được hết cách rồi trực tiếp ngừng sản xuất là bởi vì trong này dính đến quá nhiều hợp tác công

ty, bọn hắn phải giải quyết vấn đề này, trừ phi có lý do hợp lý, đổi mới chủ yếu thành phần, cho nên mới nhất định phải đẩy Nord luân đưa ra thị trường.”

“Đây cũng quá khoa trương, làm sao đột nhiên nhiều như vậy công ty dùng qua.”

“Cái này có vấn đề gì không?” Nhỏ chiêm tiên sinh nói, “Độc quyền sản phẩm nha, công ty lớn có đôi khi biết xài tiền tại hạ quyền sử dụng, liền giống với rất nhiều 2 hình bệnh tiểu đường dược vật đều liệt đình loại... Trên thị trường sử dụng te thành phần dược vật, khả năng có mấy loại.”

“Nhưng những thuốc này đều có vấn đề, vì cái gì cho đến bây giờ cũng còn không có đại quy mô không tốt phản ứng sự kiện báo cáo?” Hoàng Trạch chất vấn.

Lâm Thần yên lặng mở miệng: “Đúng đấy, cái này chỉ sợ, chính là mới vừa nói vấn đề thời gian, vô luận là lợi dụng Đoan Dương, hay là giá họa Đoàn lão sư chuyển ánh mắt, thậm chí bao gồm phải dùng loại kia khó mà tìm kiếm thủ đoạn thả hung khí... Thậm chí đang trì hoãn thời gian, nòng đợi, có lẽ chính là đại quy mô bệnh phát mà thôi.”

“Nhưng thời gian này điểm cũng sẽ không quá xa.” Hình Tông Liên nói.

“Đúng vậy a.”

“Vương Triều, đem tất cả sử dụng qua te thành phần dược vật tổng kết lại, bắt đầu ở các bệnh viện lớn tra tìm tất cả dùng qua những dược vật này danh sách nhân viên, lại so hậu kỳ những người này viên tương quan ca bệnh...” Hình Tông Liên nói, nhìn về phía hắn.

Lâm Thần hiểu ý, nói với Vương Triều: “Chú ý tương quan phục dụng dược vật nhân viên, tại bọn hắn hậu kỳ ca bệnh bên trong phải chẳng xuất hiện giống như hạ từ mấu chốt, nóng nảy, dễ giận, nhận biết chướng ngại, trí lực hạ thấp, tinh thần dị thường, Logic hỗn loạn.”

“Tốt, ta lập tức đến xử lý!” Vương Triều mười ngón giao nhau, hoạt động hạ gân cốt, sau đó bắt đầu tìm tòi, “Có điều các bệnh viện lớn không có mạng lưới liên lạc, ta cần thời gian rất lâu...”

“Không sao.” Lâm Thần xông Vương Triều nhẹ gật đầu, sau đó đứng dậy, hướng toilet đi đến.

Hắn mở khóa vòi nước, rửa mặt, toilet nhóm bị đẩy ra, Hình Tòng Liên đi đến.

Lâm Thần nhìn xem trong kính Hình Tòng Liên khuôn mặt cùng đối phương thâm thúy đôi mắt, nói: “Tại nửa ngày nhiều trước đó, ta còn cảm thấy dùng Đoàn lão sư chết đi đổi thẩm luyện bại lộ, cái này cái giá phải trả quá nặng nề, nhưng ta vừa rồi đột nhiên cảm thấy may mắn... Lúc đầu chỉ là bị coi là quân cờ tùy tiện lợi dụng một chút người ngoài cuộc Đoàn lão sư, ngoài ý muốn cứu bị xem như vật thí nghiệm cao mạnh bộ tộc, mặc dù hắn vì thế dâng ra sinh mệnh, nhưng hiện tại xem ra, hắn chết đơn giản giống một thanh đao sắc bén, một nháy mắt rạch ra tất cả tấm màn đen, vô luận là thẩm luyện mục đích cũng tốt, tuần thụ chế được chỗ giấu diếm sự tình cũng được, đều bị lật lật ra đến, bại lộ giữa ban ngày.”

“Đây là vận mệnh, tất cả ý đồ thao túng vận mệnh người, đều sẽ bị vận mệnh thao túng.” Hình Tòng Liên một tay chống tại phủ kín sứ trắng gạch trên tường, nghiêm túc nói, “Lão Đoàn sẽ rất vui.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hắn không cách nào phản bác câu nói sau cùng kia.

“Trời ạ trời ạ trời ạ a a a a a a a a!”

Đột nhiên, phòng khách truyền đến Vương Triều một trận kêu sợ hãi, Hình Tòng Liên sắc mặt ngưng tụ, lập tức quay người đẩy cửa ra ngoài, Lâm Thần theo ở phía sau chạy đến trong phòng khách, hắn chưa bao giờ thấy qua người thiếu niên trên mặt lộ ra qua như thế kinh hồn không chừng biểu lộ.

Vương Triều hai tay lấy không muốn mạng tốc độ tại trên bàn phím tung bay, tại một cái nháy mắt, Vương Triều đẩy ra máy tính bỗng nhiên xông ra ngoài phòng, hắn lật ra phốt đồ điện, bá đem tất cả công tắc nguồn điện kéo đứt.

Lâm Thần đi ra ngoài phòng, người thiếu niên ngồi xổm trên mặt đất, dùng tay bịt mắt, lộ ra phi thường không biết làm sao.

Lâm Thần ngồi xổm xuống vỗ vỗ lưng của hắn: “Thế nào?”

Vương Triều cắn ngón tay cái: “Cả nước chủ yếu thành thị tam giáp bệnh viện đơn thuốc trong kho lại có cạm bẫy chương trình, đương nhiệm người nào bắt đầu lục soát não an khang sử dụng tình huống lúc, truy tung chương trình sẽ tự động khởi động.”

“Cho nên như thế nào?” Nghe vậy, Hình Tông Liên đá đá Vương Triều cái mông.

“Ta liền cho rằng là tra cái đơn thuốc tình huống, liền chụp vào hai tầng máy ảo, truy tung là chuyện nhỏ. Nhưng mà vừa rồi tại download đơn thuốc thời điểm, ta khả năng bại lộ, nếu như đối phương trình độ đầy đủ cao, nói không chừng có thể truy tung đến nhà chúng ta chân thực ip, là ta không cẩn thận.” Vương Triều rất ảo não lột lấy tóc của mình.

“Bởi vậy, bất kể là ai bày cạm bẫy, bọn hắc rất có thể biết ‘Chúng ta’ phát hiện bí mật?” Lâm Thần hỏi.

Quyển 5 Chương 228. Năm phù 65

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 228. Năm phù 65

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều ngẩn người, dùng thuần chân lại thất lạc ánh mắt nhìn qua: “A Thần ca ca, ngươi vì cái gì không mắng ta?”

Loại vấn đề này cũng chỉ có Vương Triều sẽ hỏi. Đọc tiểu thuyết đến lười

“Ngươi là muốn nghe ta nói bởi vì người đều sẽ sai lầm, hay là nói bởi vì không bỏ được mắng ngươi?” Lâm Thần nhéo nhéo người thiếu niên mặt.

“Cái sau cái sau.” Vương Triều trong nháy mắt cao hứng trở lại, hấn từ gạch xanh trên mặt đất nhảy lên, kéo lên công tắc nguồn điện, lại đầy máu phục sinh tựa như xông vào trong phòng.

Chuyện thứ nhất là mở máy tính, chuyện thứ hai là bắt đầu lột quả cam.

“Ngươi cảm thấy sẽ là người nào này tại bệnh viện đơn thuốc trong kho thiết trí cạm bẫy, truy tung mỗi một cái lục soát người vị trí cụ thể.” Lâm Thần đi đến cửa sổ, đem màn cửa một lần nữa trói lại, tươi đẹp ánh nắng bắn vào phòng khách. Trên mặt đất ném lấy hai con bồ đoàn, trên bàn trà đặt vào mâm đựng trái cây, chìm nổi bay múa, hết thầy nhìn qua tuế nguyệt tĩnh rất tốt, nhưng trên thực tế, ai cũng biết chân tướng cũng không phải là thế này.

“Trừ tuần thụ chế dược bên ngoài, giống như cũng không có người khác a.” Vương Triều lấp miệng đầy quả cam, trên mặt khăn trưng màu xanh trắng còn không có hoàn toàn bị hồng nhuận huyết sắc bao trùm, “Đã phải có kỹ thuật, lại phải có tiền, còn phải có người thời khắc nhìn chăm chăm... Đương nhiên cũng có thể là thẩm luyện, có điều nàng đây cũng quá có thể điểm, rất là đáng sợ.”

Vương Triều để tay lên bàn phím, như muốn lập tức bắt đầu làm việc, Hình Tông Liên ngăn cản hấn, “Chờ một chút, ngươi cái gì

gấp?”

“Lão đại, ta hiện tại không đuổi theo truy cứu đúng là ai làm sao” Lâm Thần đứng ở cửa sổ, hướng Hình Tông Liên nhìn lại, nhanh chóng minh bạch đối phương ý tứ.

Mặc dù bây giờ hết thảy đều dị thường khẩn cấp, khả năng xuất hiện đại quy mô được vật không tốt phản ứng sự kiện, giấu diếm chân tướng chế được công ty, còn có một cái nắm giữ đáng sợ độc phẩm tâm tư như đáy biển châm khó đoán nữ nhân lẫn trốn bên ngoài. Nhưng ở không nghĩ tốt nên xử lý như thế nào những chuyện này trước, bọn hắn chỉ có thể ở trong gian phòng này ngồi xuống, sau đó suy nghĩ.

“Chỉh lý một chút mạch suy nghĩ đi, hiện tại việc cấp bách là cái gì?” Hình Tông Liên đóng cửa phòng, đem khóa trái.

“Việc cấp bách... Chẳng lẽ không phải trước cảnh cáo mọi người lập tức đình chỉ phục dựng chứa nguyên thủy te thành phần được vật, sau đó đi bệnh viện kiểm tra?” Vương Triều hỏi.

“Kiểm tra cái gì, người có phương án trị liệu sao?”

“A? Ta không có a! Chúng ta ngay cả te cái này thành phần vấn đề đến cùng ở nơi nào cũng không biết.”

Hình Tông Liên sắc bén dị thường: “Kia dùng cái gì lý do đưa ra cảnh cáo chứ? Người không nên quên, làm chúng ta cảnh báo lúc, tuân thụy chế được cùng thẩm luyện đều sẽ có phản ứng, thẩm luyện khả năng nắm giữ rất nhiều nguy hiểm vật chất, bắt đầu hướng đầu độc làm sao bây giờ?”

“Vậy chúng ta trước bắt lấy thẩm luyện, lại hướng dân chúng cảnh báo?”

“Đi nơi nào bắt, bắt không được làm sao bây giờ?”

“Chiếu lão đại người nói như vậy, đây chính là một bàn tử cục!”

Wương Triều rất phiền não lột lấy tóc, “Hơn nữa còn bởi vì ta, đem sự tình làm cho rối loạn.”

Hoàng Trạch phản ứng nhanh chóng: “Hình Tông Liên người có ý tứ gì, người bây giờ là thật không định báo cáo chủ quản bộ môn tìm kiếm phương pháp giải quyết, hướng dân chúng đưa ra cảnh cáo, cũng đại quy mô truy nã cái kia kẻ đầu têu, thẩm luyện thật sao?”

“Người an phận điểm.” Hình Tông Liên rất không kiên nhẫn trấn an Hoàng Trạch một câu.

“Hình Tòng Liên!” Hoàng Trạch cất cao âm lượng.

Lâm Thần nói: “Hoàng Trạch, người có suy nghĩ hay không qua nơi này vấn đề, nếu như chúng ta tại bất minh chân tướng lúc tùy tiện đối dân chúng phát ra dự cảnh, sẽ tạo thành bao lớn quy mô xã hội khủng hoảng, nếu như đây là hung thủ muốn xem đến chứ?”

Hoàng Trạch biến sắc, giống như là nghĩ rõ ràng ở giữa một chút khớp nối, hấn gõ gõ bàn trà, lạnh lùng nói: “Cho nên người đang tiếp thụ truyền thông phỏng vấn lúc, đừng miệng không đề cập tới thẩm luyện vấn đề, cũng là bởi vì nguyên nhân này? Lâm Thần người có biết hay không, chưa thông báo tự tiện hướng công chúng giấu diếm tin tức, xảy ra vấn đề người phải gánh vác bao lớn trách nhiệm!”

“Bao lớn trách nhiệm ta đều gánh qua.” Lâm Thần bình tĩnh nói.

Hoàng Trạch phi thường phẫn nộ: “Người quá tự phụ!”

“Hoàng đôn đốc là đến cãi nhau?” Hình Tòng Liên trong thanh âm nghe không ra hỉ nộ, “Nếu không ta khiến Vương Triều cùng người nhao nhao một hồi.”

“Tại sao là ta à lão đại!”

Ngay tại loại này kiếm bạt nõ trương bầu không khí bên trong, nhỏ chiêm tiên sinh yếu ớt núp ở nơi hẻo lánh, giơ tay lên: “Ta... Ta có thể hay không đi trước.”

“Không được!” Hoàng Trạch Hình Tòng Liên trầm miệng một lời.

“Vậy ta có thể nói một chút ý kiến của ta sao?” Nhỏ chiêm tiên sinh mở miệng lần nữa.

“Mời nói.” Hình Tòng Liên nói.

“Ta chính là cảm thấy, từ khoa học góc độ tới nói, hiện tại các người cảm thấy nguyên thủy te khi có chuyện bằng vào suy đoán. Đừng quên, năm đó não an khang, cũng phải thông qua Được Giám cục kiểm trắc, cho nên... Có phải hay không cần hơi dựa vào phòng thí nghiệm thí nghiệm... Chứng minh... Chứng minh... Ta cũng không biết cần chứng minh cái gì.”

Hình Tòng Liên gật đầu: “Nhỏ chiêm tiên sinh là hóa chất phương diện chuyên gia, phản bác kiến nghị tình cũng tương đối giải tương đối sâu nhập, chúng ta nghĩ xin ngài chủ trì đối te kiểm trắc công việc. Chúng ta tối hôm qua có trong hồ sơ phát hiện trận cũng rút ra một chút tương quan vật chất, hi vọng ngài có thể mau chóng hoàn thành so với.”

“Không không, ta không phải ý tứ này, ta trình độ không được, có nhiều như vậy chuyên gia tại...” Đang khi nói chuyện, nhỏ chiêm tiên sinh đột nhiên trợn mắt hốc mồm, “Cái ... Cái gì, tối hôm qua hiện trường phát hiện án... Các người nói, không phải quày đồ nướng xác sống cắn người?”

Nhỏ chiêm tiên sinh nói, ngồi dưới đất lùi ra sau đi, kém chút một đầu mới ngã xuống đất.

Hình Tòng Liên nhìn xem người trẻ tuổi, đối Hoàng Trạch câu lên khoe môi, ý là: Biết người bình thường sẽ có phản ứng gì sao?

Hoàng Trạch sắc mặt tái xanh, phần nộ đứng dậy, hướng toilet đi đến.

Hình Tòng Liên không tiếp tục để ý tới Hoàng Trạch, hẩn liễm lông mày suy tư một lát, về sau hướng Vương Triều mở miệng: “Vô luận là ai tại bệnh viện đơn thuốc trong kho ra tay, bọn hẩn muốn bắt quá khi có người tra được được vật vấn đề lúc, có thể có cái dự cảnh, sẽ làm như vậy có khả năng nhất vẫn như cũ là tuần thụ chế được. Người theo vừa rồi kế hoạch, bắt đầu download ca bệnh, nếu như bọn hẩn muốn biết là ai, vậy chúng ta liền minh xác nói cho bọn hẩn là ai.”

“Không cần phản truy tung tại bệnh viện đơn thuốc trong kho làm tay chân người?” Vương Triều hỏi.

“Loại chuyện nhỏ nhặt này chính người nhìn xem xử lý, không cần mời bày ra ta.”

“Ồ nha” Vương Triều đang khi nói chuyện, lại giống đột nhiên nhớ tới cái gì, “Chính là lão đại, nếu như tuần thụ chế được biết chúng ta đã cắn lên bọn hẩn, bắt đầu đại quy mô tẩy chúng có phạm tội làm sao bây giờ?”

Hình Tòng Liên chân thành nói: “Người cần rõ ràng, coi như chúng ta không có phát hiện bọn hẩn trước đây được vật vấn đề, tuần thụ chế được cũng sẽ không lưu nhược điểm gì cho chúng ta, huống chi bọn hẩn còn có thể đem vấn đề hoàn toàn đẩy tại thẩm luyện trên thân, đánh một chút khổ tình bài trên dưới hoạt động một chút, nói không chừng còn có thể vượt qua cửa này. Bởi vậy, muốn xử phạt tuần thụ chế được, chúng ta nhất định phải chứng minh bọn hẩn tàng quản lý đang minh xác biết te có vấn đề tình huống dưới, nhưng không có kịp thời báo cáo thông tri được vật chủ quản bộ môn, đình

chỉ sản xuất, không chỉ có tùy ý có thuốc độc hậu cần thông, còn ý đồ thông qua.”

“Có này chúng ta chứng minh như thế nào cái này?” Vương Triều lại muốn bắt đầu cắn ngón tay cái.

Lâm Thần không nói gì, chỉ là nhìn người thiếu niên máy tính một chút.

Vương Triều hít một hơi lãnh khí: “Các ngươi không phải là muốn làm cục hổ tuần thụ chế dược à?”

“Làm sao lại, ta và người A Thần ca ca không phải loại người này.”

Hình Tông Liên cười lạnh nói.

Vương Triều bắt đắ dĩ nuốt ngụm nước miếng, cuối cùng hỏi: “Có thể coi là chúng ta có thể cho tuần thụ chế dược đào hố, kia muốn làm sao đem thẩm luyện móc ra?”

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, Lâm Thần một mực tại suy nghĩ vấn đề này, làm sao đem thẩm luyện tìm ra. Nữ nhân này tựa như rễ khó nhổ gai đồng dạng đâm vào cổ họng, nàng thậm chí cơ hồ là ẩn hình. Bọn hắn đương nhiên có thể như Hoàng Trạch nói, giống toàn xã hội phát ra lệnh truy nã đại quy mô truy nã thẩm luyện, dùng biển người chiến thuật đem nàng lật ra tới. Nhưng vấn đề ở chỗ, đồ nóng bên trong phát sinh sự tình thực sự quá mức dọa người, bọn hắn căn bản không biết tại thẩm luyện bị chân chính bắt quy án trước đó, sẽ làm ra sự tình gì tới.

Nhân sinh bên trong chuyện khó khăn nhất tình, là cũng chỉ có thể là lựa chọn.

Lâm Thần từ mâm đựng trái cây bên trong cầm một khối quả táo, thản nhiên nói: “Thẩm luyện có mình tố cầu, nhất là giống nàng thế này ‘Làm đại sự’ người, càng có tự cho là to lớn tố cầu, chúng ta muốn biết rõ ràng, nàng tố cầu đến tột cùng là cái gì.”

“Có, có nếu như chúng ta phát hiện dược vật vấn đề, thật không tuyên bố cảnh cáo sao, gia gia nãi nãi còn tiếp tục ăn thuốc, kia không phải cũng như thẩm luyện ý, chúng ta đến tột cùng phải làm sao?”

“Đương nhiên cần tuyên bố...” Lâm Thần cầm khối kia quả táo, nhưng không có cắn, hắn nhìn khắp bốn phía, trong lòng bỗng nhiên có cảm giác không tốt, “Hoàng Trạch chứ?”

Lâm Thần hỏi.

...

Trong toilet.

Cũng chính là tại vừa rồi Lâm Thần ôm lấy Hình Tòng Liên địa phương, hoàng đôn đốc đang tiến hành một trận điện thoại chuẩn bị kết thúc lúc cáo biệt.

“Lưu cục trưởng, đại khái tình huống chính là như vậy, nội dung cụ thể, ta sẽ sau đó trở về cục hướng ngài tiến hành kỹ càng báo cáo.”

Bên đầu điện thoại kia tiếng người khí ngưng trọng, Hoàng Trạch “Ừ” vài tiếng, muốn cúp điện thoại lúc, toilet cửa bị đẩy ra.

Giống hoàng đôn đốc dạng này người, đương nhiên không có khả năng ngồi xổm ở trên bồn cầu đánh một trận mật báo điện thoại, hắn đang đứng tại bồn rửa tay trước, quần áo thẳng, một cái tay còn đặt tại vòi nước bên trên, tùy ý dòng nước cốt cốt mà xuống.

Lâm Thần cùng Hoàng Trạch đứng đối mặt nhau, hắn nhìn về mặt trần định đôn đốc tiên sinh, trong nháy mắt minh bạch Hoàng Trạch vừa rồi tại làm chuyện gì.

“Người điên rồi sao?” Lâm Thần hỏi.

“Điên rồi người là người, Lâm Thần! Đừng tưởng rằng ta đoán không được các người muốn làm gì, loại chuyện này, vô luận là người hay là Hình Tòng Liên, đều đảm đương không nổi trách nhiệm này.”

Lâm Thần cảm thấy cái này thật buồn cười: “Cho nên người là tại căn cứ vào đối với chúng ta một tuyến phá án nhân viên trạng thái tinh thần suy tính dưới, khác biệt chúng ta làm bất luận cái gì thương lượng, trực tiếp hướng lên ti mật báo?”

“Chú ý người tìm từ, đây là bình thường thông báo tình huống.”

Hoàng Trạch nói.

Lâm Thần lười nhác cùng hắn nhận việc kiện tính chất làm bất luận cái gì nghiên cứu thảo luận: “Người hướng cấp trên tiết lộ bao nhiêu, đem chi tiết nói cho ta.”

“Lâm Thần, chú ý thân phận của chính người, tuần thụ chế được một án lập tức sẽ từ càng cao hơn một cấp bộ môn tiếp quản...”

Hoàng Trạch còn muốn nói tiếp cái gì, lại bị Hình Tòng Liên cắt ngang.

Vậy cũng quả thật là cắt ngang, Hình Tòng Liên dùng rất đơn giản cầm nã kỹ xảo trói ngược lại Hoàng Trạch cổ tay, dùng một tiếng

đem nhân thủ cơ dĩ xuống, không chờ Hoàng Trạch kịp phản ứng, Hình Tông Liên liền đã hô: “Vương Triều, đem nhà vệ sinh nghe lên điều ra đến, chúng ta nghe nghe nhìn, hoàng đôn đốc vừa rồi tại nhà chúng ta trong nhà vệ sinh, đến tột cùng nói thứ gì.”

Quyển 5 Chương 229. Năm phù 66

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 229. Năm phù 66

Tác giả: Trường Nhị

“Hình Tông Liên, ngươi là biến thái sao, vì cái gì ở nhà chứa loại này đồ vật!” Hoàng đôn đốc sắc mặt xanh xám.

“A, cái này tựa như là nhà ta a hoàng đôn đốc, ta coi như giả camera cũng phải cùng bạn trai ta chơi tình thú cùng ngài không có quan hệ à?” Hình Tông Liên thâm trầm cười nói.

Lâm Thần đối Hình Tông Liên tại phòng vệ sinh giả nghe lên sự tình cũng chẳng suy nghĩ gì nữa. Dù sao trải qua khách sạn gian phòng giám sát sự kiện, Hình Tông Liên chỉ ở phòng vệ sinh giả nghe lên đã tính tại bảo vệ người sử dụng người.

Bất quá hẳn vẫn là dùng mang theo ánh mắt hoài nghi nhìn Hình Tông Liên một chút, đối phương ngửa ra ngửa đầu, dùng phi thường chính nhân quân tử ngữ khí nói: “Không có giả camera, ngươi yên tâm.”

“Ta có cái gì không yên lòng.” Lâm Thần thở dài.

“Cũng thế, nên nhìn không nên nhìn đã sớm nhìn qua.” Hình Tông Liên thành khẩn bồi thêm một câu.

Lâm Thần bất đắc dĩ lắc đầu, Hoàng Trạch đã nói không ra lời.

Trong phòng khách, Vương Triều lớn tiếng reo lên: “Lão đại muốn ta thả cho ngươi nghe sao hay là ngươi ra?”

“Hiện tại thả, to hơn một tí.” Hình Tông Liên đứng tại bồn rửa tay trước, lạnh lùng nói.

Cứ như vậy, âm hưởng bên trong thanh âm lớn dần, xuyên thấu qua đại sảnh xuyên qua hành lang, quanh quẩn tại căn này đơn giản tự nhiên trong phòng vệ sinh.

Thanh âm rất thấp.

“Đúng, Lưu cục trưởng, ta muốn hướng ngài báo cáo một cái tình huống, Hoàn Cảnh nơi này vấn đề khá là nghiêm trọng...”

“Hoành Cảnh nơi đó cảnh sát hoài nghi, tuần thụ chế dục tập cái khác xường tương quan dục vật khả năng dẫn đến nghiêm trọng không tốt phản ứng, tương quan kết quả bị chế dục xí nghiệp giấu diếm xuống tới...”

“Chúng ta khả năng cần khai thác khẩn cấp biện pháp...”

“Đúng vậy, đây là phi thường nghiêm trọng công cộng vấn đề sức khỏe...”

Hoàng Trạch sắc mặt theo hấn bị ghi chép mỗi câu nói mà khó coi thêm một phần, nhưng đến cuối cùng, Hoàng Trạch mặt mặc dù được không giống trang giấy, nhưng lại cực đoan thản nhiên.

“Ta không có làm sai, đây là chức trách của ta.”

Ghi âm kết thúc về sau, hoàng đôn đốc nói như vậy.

Lâm Thần thật ra cũng không rất để ý những này đúng sai vấn đề, bởi vì đúng sai xác thực không có ý nghĩa gì.

Hoàng Trạch chỗ đôn đốc chỗ, tựa như là tất cả nhân viên cảnh sát tác phong và kỷ luật ủy ban kiểm tra, cần hấn giấu diếm tình huống cũng không thực tế. Nghe Hoàng Trạch trong điện thoại nội dung, hấn mặc dù không có lộ ra quá nhiều chi tiết, nhưng trên cơ bản, đã đem tuần thụ chế dục một án hướng thượng cấp làm thông báo. Dựa theo Lâm Thần suy đoán, hấn không có bất kỳ lãnh đạo nào khi biết việc này sau chọn hướng công chúng giấu diếm chân tướng, cho nên nhanh nhất tại vài giờ bên trong, ngành tương quan liền sẽ bắt đầu hành động. Nói cách khác, bọn hấn hiện tại chỉ có ít đến thương cảm thời gian, đến điều tra rõ thẩm luyện động cơ, hoặc là đem người bắt bắt quy án hoặc là tìm kiếm ra khả năng giải quyết vấn đề phương pháp.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên nói: “Xem ra, chúng ta đã không được chọn.”

“Chỉ có thể thuận thế mà làm.” Hình Tòng Liên lại rút điều thuốc, nhét vào miệng bên trong.

Đối thoại của bọn họ rất ngắn, cũng chỉ có lẫn nhau ở giữa có thể hiểu ý.

Hoàng Trạch giống có chút không cam tâm, hỏi ngược lại: “Nếu như ta không gọi cú điện thoại này, người chuẩn bị làm thế nào?”

Lâm Thần đáp: “Ta chưa nghĩ ra.”

“Chưa nghĩ ra, người không phải là cho tới nay chủ ý đều rất định.”

“Ta mặc dù có chủ ý, nhưng cũng không đại biểu ta mãi mãi cũng biết nên làm như thế nào, điểm ấy ta xác thực không bằng người.” Lâm Thần bình tĩnh nói.

Nói xong, hắn lôi kéo Hình Tông Liên tay, muốn đi ra nơi này, đem còn cho hoàng đôn đốc.

Lâm Thần cũng không biết, hắn loại này hời hợt thái độ lại sai ở nơi nào, tóm lại tại hắn xoay người sát na, Hoàng Trạch phi thường phần nộ nói ra: “Lâm Thần người chỉ là phá án nhân viên, không có bất kỳ cái gì làm quyết định quyền lực!”

“Ta biết, người vừa rồi đã nhắc nhở ta rất nhiều lần rồi.” Lâm Thần nghĩ nghĩ, hay là quay đầu ngóng nhìn Hoàng Trạch, “Nếu như có thể, ta còn là hi vọng người có thể cho ba người chúng ta giờ, tại trong vòng ba canh giờ, xin đừng nên trước bất kỳ ai đề cập người biết bất luận cái gì liên quan tới dục vật tác dụng phụ tin tức.” Lâm Thần dừng một chút, sợ Hoàng Trạch không cách nào rõ ràng lý giải ý tứ của những lời này, hắn nói bổ sung, “Người có thể giống người mới vừa nói như thế nói cho lãnh đạo, Hoàn Cảnh vấn đề rất nghiêm trọng hoặc là tồn tại nghiêm trọng không tốt phản ứng, nhưng đừng vạch cụ thể dục vật hoặc là cụ thể không tốt phản ứng loại hình, dù sao chúng ta cũng không có hoàn toàn đem sự tình điều tra rõ ràng, đây không vi phạm người kiên trì nguyên tắc?” Lâm Thần thành khẩn nói.

Hoàng Trạch đứng tại chỗ, cũng không có cho ra hồi đáp gì, nhưng Lâm Thần chỉ là nhìn xem Hoàng Trạch ánh mắt liền rất rõ ràng, hoàng đôn đốc nếu như không có ở trước mặt đem người mắng chửi máu xối đầu, chính là đồng ý.

Lâm Thần hướng hoàng đôn đốc gật đầu thăm hỏi, quay người rời đi.

Trong phòng khách, Hình Tông Liên vỗ vỗ nhỏ chiêm tiên sinh bả vai, vị này vốn là có chút yếu ớt người trẻ tuổi không biết nhân viên điều tra nội bộ làm sao xuất hiện khác nhau, vừa rồi tiếng cãi vã đại khái đem hắn dọa đến quá sức, giờ phút này chính núp ở nơi hẻo lánh, dùng rất yếu đuối ngữ khí hỏi Hình Tông Liên: “Hình... Hình đội trưởng, ta lúc nào có thể... Đi?”

“Hiện tại, ta đưa người.”

Nhỏ chiêm tiên sinh toàn thân run lên: “Không cần làm phiền chính ta đi là được rồi, ta có lái xe!”

Hình Tòng Liên không nhiều lời cái gì, chỉ là đè lại người trẻ tuổi đầu vai, cũng còn nói: “Vương Triều thu thập một chút.”

Hoàng Trạch lúc này mới từ trong phòng vệ sinh đi ra.

Bởi vì vừa rồi phát hình hoàng đôn đốc tư mật ghi âm, Vương Triều động tác bỗng nhiên trì trệ, hẳn đem mặt mình hướng dây điện đồng bên trong một chôn giả làm đà điều.

Mà Hoàng Trạch chỉ coi không thấy được trong phòng bất luận kẻ nào, dùng phi thường lạnh lùng mà kiêu căng tư thái, thẳng rời đi.

...

Hình Tòng Liên trên cơ bản là dùng áp giải phạm nhân nghiêm mật thái độ đem nhỏ chiêm tiên sinh mang lên mình chiếc kia màu đen xe Jeep, cái này khiến rõ ràng lái xe lại muốn bị bách tìm chở dùm nhỏ chiêm tiên sinh phi thường mờ mịt.

Vương Triều ôm máy tính ngồi tại người trẻ tuổi bên cạnh, Hình Tòng Liên tốc độ xe cực nhanh, ngoài cửa sổ cảnh sắc như nước chảy chảy qua.

Queo thật nhanh cong về sau, Vương Triều mặt dán cửa sổ xe, rất bất mãn phàn nàn nói: “Lão đại người mở chậm một chút, người xe này nhanh đều nhanh gặp phải ta!”

“Thời gian khẩn cấp, người buộc cái dây an toàn đi.” Lâm Thần quay đầu trấn an nói.

“Tại sao lại khẩn cấp rồi?” Vương Triều không hiểu ra sao, “Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn không phải đi mật báo sao, chúng ta phía dưới muốn làm gì, không nghe thượng cấp an bài sao?”

“Người A Thần ca ca cho chúng ta tranh thủ ba giờ thời gian, tại trong vòng ba tiếng, chúng ta tốt nhất có thể tìm ra thuyết phục tất cả mọi người vấn đề phương án giải quyết, nếu không quyền chủ động sẽ vĩnh viễn không trong tay chúng ta.”

“Lão đại là ta trí thông minh xảy ra vấn đề sao, vì cái gì lời của người nói ta chính là nghe không hiểu chứ?” Vương Triều hỏi.

Ngay tại đây là, nhỏ chiêm tiên sinh hơi thở mong manh mở miệng:

“Vừa rồi... Người không phải mở ra nghe lén sao, nghe được bọn hắn nói a. Hình... Hình đội trưởng có ý tứ là, cái kia rất hung đôn đốc sẽ giúp các người đi ổn định cao tầng ba giờ, để các người lãnh đạo

tại trong vòng ba canh giờ không khai thác bất luận cái gì hành động.”

“Chờ một chút, ta mới vừa rồi là hồn xuyên sao, Hoàng Trạch lúc nào đi giúp chúng ta ổn định cao tầng?”

“Lâm cố vấn không phải đề thỉnh cầu sao?”

“Có đó là bởi vì Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn a mặt báo, A Thần ca ca hết cách rồi mới nói như vậy a!”

“Cái này... Muốn hỏi Lâm tiên sinh, nhưng nếu như Lâm tiên sinh thật không muốn để cho hoàng đôn đốc biết những bí mật này tin tức lời nói, hoàn toàn có thể không làm hoàng đôn đốc mặt nói những lời này.”

Lâm Thần nghe một hồi xếp sau hai người thảo luận, nghe được câu nói sau cùng kia lúc, hẩn thông qua trong xe kính chiếu hậu mắt nhìn nhỏ chiêm tiên sinh, nhìn qua, mặc dù bề ngoài yếu đuối mà không chủ kiến, có nhỏ chiêm tiên sinh lại thật là một cái tương đương người thông minh.

Lâm Thần thấp khục một tiếng, đành phải thừa nhận: “Nếu như đối phương nội tâm đối người hồ thẹn chi ý, thì càng dễ dàng đáp ứng người yêu cầu.”

Hình Tông Liên nhin không được cười ra tiếng.

Vương Triều ngồi ở phía sau tòa, càng thêm vò đầu bứt tai: “A Thần ca ca người toàn sẽ không vốn là dự định khiến Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn đem chuyện này đâm lên đi, vì cái gì a, thế này chúng ta không phải rất khó làm việc sao?”

“Người phải hiểu được, vô luận Hoàng Trạch tỏ thái độ cỡ nào làm cho người khó mà tiếp nhận, nhưng khi chúng ta biết tuần thụ chế được một án xác thực liên quan đến chúng ta khó có thể tưởng tượng trọng đại công cộng y dược vấn đề an toàn lúc, chúng ta là không có cách nào hướng thượng cấp giấu diếm. Cái này ai gánh trách nhiệm không có quan hệ, đây là quá trình, là chương trình, là phải qua đường, những cái kia chế độ cũng tốt khẩn cấp dự án cũng được, cũng là vì cam đoan xảy ra vấn đề có thể tốt hơn giải quyết sự kiện...”

“Dù sao người nửa câu sau ta cũng nghe không hiểu.” Vương Triều biểu lộ xoắn xuýt, nhưng đột nhiên giống như là nghĩ thông suốt cái gì, người thiếu niên đột nhiên mở miệng, “Cho nên người hù Hoàng

Trạch nói người phải gánh vác trách nhiệm, dọa đến hãn lập tức chạy nhà vệ sinh mật báo đi?”

Lâm Thần nhếch miệng: “Đây là lựa chọn của hãn, cùng ta không có quan hệ.”

“Có người biết hãn nhất định sẽ mật báo đúng hay không!”

“Dù sao cũng là Hoàng Trạch.” Lâm Thần thở dài, “Mà lại chúng ta cũng xác thực không có thời gian đi hướng thượng tầng báo cáo những chuyện này, từ Hoàng Trạch tới làm, cho dù tốt bất quá.”

“Móa, khoan đã, mặc dù người nói như vậy, có ta thế nào cảm giác người là mượn cơ hội đem Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn chi đi đâu!”

Vương Triều vỗ vỗ đùi, thật cao hứng nói.

“Mà lại lão Hoàng mặc dù mặt ngoài giống hằm cầu bên trong tảng đá, nhưng mật báo loại chuyện này hãn làm xong về sau hay là sẽ đối với chúng ta trong lòng còn có áy náy, khi đó vô luận người nói cái gì hãn đều rất dễ dàng đáp ứng?”

“Ta xách yêu cầu cũng không quá phận, chỉ là khiến hãn cho chúng ta ba giờ mà thôi.”

“Vậy làm sao người biết lão Hoàng nhất định sẽ cho chúng ta ba giờ đâu!”

“Người nhìn Hoàng Trạch trước khi đi, hỏi người cần cụ thể có liên quan vụ án dục vật danh sách sao?” Lâm Thần giữ kín như bưng hỏi.

“Úc! Đúng nga! Hoàng Trạch không có hỏi ài!” Vương Triều chợt hiểu ra, “Tin tức tựa như dòng nước, Hoàng Trạch là cái kia đạo ống nước, nếu như chúng ta không nói là không đúng nói quá nhiều cũng phải không đúng, cho nên người liền dứt khoát khiến Hoàng Trạch đi nói, đồng thời đem khống chế lưu lượng chốt mở trên tay chính mình?” Vương Triều vò đầu, “Chờ một chút A Thần ca ca, ta lại không rõ, vì cái gì người chỉ rõ cần Hoàng Trạch trong đoạn thời gian này giấu diếm không tốt phản ứng loại hình cùng cụ thể có liên quan vụ án dục vật tên, mà lại làm sao người biết hãn tại lần thứ nhất mật báo thời điểm sẽ không nói những này?”

“Bởi vì Hoàng Trạch không có người thế này đã gặp qua là không quen được năng lực, đồng thời hãn là một cái người cẩn thận, nếu như hãn phải hướng thượng cấp báo cáo cái này viết chi tiết, nhất

định sẽ hỏi người cần một phần kỹ càng tư liệu.” Lâm Thần rất kiên nhẫn giải đáp nói.

Hình Tông Liên nghe được hiện tại, rốt cục rất không kiên nhẫn mở miệng: “Tiểu vương đồng chí, ta nhìn người rất lưu luyến nhà người lão Hoàng, nếu không ta rơi cái đầu đem người đưa đến hấn trên xe?”

“Lão đại, cơm có thể ăn bậy nói không thể nói loạn!” Vương Triều kích động luôn lên đến, “Hoàng Trạch là lớn ngu xuẩn!”

“Ta nhìn người vẫn rất nhớ hấn nha, hỏi nhiều như vậy.” Hình Tông Liên rất khinh thường nói.

Wương Triều bị nghẹn phải nửa ngày nói không ra lời.

“Ta có thể hỏi một vấn đề cuối cùng sao?” Người thiếu niên ở phía sau chỗ ngồi xoắn xuýt nửa ngày, mở miệng lần nữa.

“Hỏi đi.”

“Tại sao là ba giờ?”

“Cái này thời hạn, là cho chính chúng ta.”

Quyển 5 Chương 230. Năm phù 67

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 230. Năm phù 67

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều cũng không lại xoắn xuýt ba giờ thời hạn vấn đề, với hấn mà nói, nếu như thời gian khẩn trương, vậy thì phải nắm chặt dùng, Logic vô cùng đơn giản.

Người thiếu niên lật ra máy tính, thẩm tra chương trình còn đang tiếp tục, hấn đem một bộ phận tiết điểm văn kiện đạo nhập tấm phẳng bên trong, nói với Lâm Thần: “A Thần ca ca, người không phải để cho ta tra một bộ phận dược vật không tốt phản ứng ca bệnh, nơi này ra một bộ phận.”

Lâm Thần tiếp nhận tấm phẳng.

Nếu như quốc gia Dược Giám cục cũng không có chú ý tới những bệnh này lệ, vậy nói rõ những này không tốt phản ứng còn tại hợp lý phạm vi bên trong. Dù sao bất luận cái gì dược vật cũng sẽ ở trong sách hướng dẫn đánh dấu khả năng xuất hiện không tốt phản ứng loại hình, thậm chí một ít penicilin dị ứng chứng bên trên sẽ còn xuất hiện nghe nhầm, tinh thần dị thường một loại, như vậy chủ trị đại não bệnh chứng vấn đề xuất hiện như là nhận biết chứng ngại hoặc là cảm xúc nóng nảy cuồng một loại không tốt phản ứng, thì càng bình thường.

Lâm Thần nhìn xem tính đến đến 14 năm 2 tháng phần tất cả 11 phần tương quan không tốt phản ứng ca bệnh, chỉ có như nhau tình huống tương đối nghiêm trọng.

Bệnh nhân là vị 73 tuổi lão nhân, nữ, trúng gió nhập viện, bởi vì não héo rút xuất hiện khí chất tính si ngốc. Tại năm 2012 tháng 1 nóng nảy cuồng phát tác, đả thương nhân viên y tế về sau, ngoài ý muốn từ thang lầu ở giữa té chết.

Pháp y giải phẫu kết quả chứng minh lão nhân não bộ tràn ngập tính não câu tăng rộng cũng hiện lên túi trạng mở rộng, chứng minh lão

nhân não bộ xuất hiện khí chất bệnh lây qua đường sinh dục biến sau dẫn đến tinh thần dị thường quan điểm, loại bỏ bệnh viện sự cố trách nhiệm.

Lâm Thần nhìn xem ca bệnh, quả nhiên tại đơn thuốc đơn bên trên nhìn thấy tuần thụ chế dược “Não an Khang” .

Vương Triều nhất quán tri kỷ, còn thuận tay đem cảnh sát vụ án báo cáo điều tra bám vào phía sau.

Trên tấm ảnh, bệnh viện hành lang vết máu pha tạp.

Căn cứ vụ án tư liệu biểu hiện, vị kia 73 tuổi lão nhân tại truyền dịch lúc cướp đoạt hạ y tá kim tiêm, đem y tá đâm tổn thương sau trốn vào hành lang. Nàng dùng chữa bệnh xe đẩy điên cuồng va chạm hai vị khác lão nhân, khiến một người trong đó thụ nghiền ép tại chỗ bỏ mình, một người khác trải qua cứu giúp vô hiệu tại sau ba ngày bị tuyên cáo não tử vong.

Đối với năm hơn 7 tuần lão nhân, đây đã là triệt triệt để để điên cuồng hành vi.

Cùng một chỗ vụ án, ba đầu nhân mạng, có lẽ người bị hại gia thuộc vẫn đắm chìm trong bi thống tự trách bên trong, cũng đến nay không có nghĩ qua, đó căn bản không phải lỗi của bọn hắn.

...

Lâm Thần buông xuống tấm phẳng, một tay chống tại trên cửa sổ xe, thần sắc hờ hững, không biết đang suy nghĩ gì.

Hình Tòng Liên ngược lại là rất rõ ràng hắn tại sao muốn làm ra thời hạn một loại đồ vật. Dạng người như hắn, đối với mình thường thường so với người khác hung ác, gắng đạt tới hoàn mỹ, quen thuộc tại đem mình bức đến cực hạn, tại trong tuyệt cảnh tìm kiếm đường ra.

Hình Tòng Liên đạp chân phanh lại, xe Jeep tại đèn xanh đèn đỏ trước dừng lại.

Tại rất ngắn một nháy mắt, Hình Tòng Liên trông thấy Lâm Thần nhanh chóng hướng phía dưới liếc qua. Kia hoàn toàn là vô ý thức động tác, hắn nhìn chính là đặt ở cửa xe bên cạnh trữ vật trong hộp điện thoại, lại sinh cứng rắn dời về ánh mắt. Hắn rất hiển nhiên là muốn gọi điện thoại, nhưng không có làm như vậy.

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần luôn luôn lộ ra thần nhiên bình tĩnh đến cực điểm khuôn mặt, bỗng nhiên ý thức được, Lâm Thần

cùng bọn hắc khác biệt. Hắc cùng Vương Triều cũng vô dụng lo lắng trong nhà tổ phụ ăn nhằm tuần thụ chế được nguy hiểm được vật, mà Lâm Thần hiện tại đại khái ngay tại dặt thân thích bên trong cái gì lớn tuổi người. Hắc đem điện thoại di động của mình đưa tới, đèn đỏ chuyển lục, hắc nói: “Muốn gọi điện thoại liền đánh, cũng không chênh lệch cái này ba giờ.”

Lâm Thần tiếp nhận điện thoại, đầu ngón tay thật lạnh.

“Là lão sư.” Lâm Thần cũng đoán được hắc đoán đến nội dung, mười phần bằng phẳng trả lời, “Lão sư tâm xuất huyết não một mực không tốt, năm ngoái còn ở qua viện, đại khái cũng một mực tại phục dụng tuần thụ được vật, loại thuốc này thực sự thụ chúng mặt quá rộng.”

Hắc thật không có nửa điểm bi thương biểu lộ, nhưng Hình Tông Liên lại có thể cảm nhận được nội tâm của hắc mâu thuẫn.

Mặc dù Lâm Thần từ nhỏ đến lớn cùng đếm rõ số lượng không rõ lão sư, nhưng có thể bị hắc một mực treo ở ngoài miệng gọi lão sư chỉ có một người... Vĩnh Xuyên đại học hiệu trưởng Tô lão tiên sinh. Lâm Thần tiếp nhận điện thoại lúc, rất rõ ràng nhẹ nhàng thở ra. Hắc bấm điện thoại, thậm chí không cần tìm kiếm số điện thoại. Nhìn xem Lâm Thần chờ đợi điện thoại kết nối lúc khuôn mặt, Hình Tông Liên thật cao hứng hắc không có như thế cố chấp thủ vững nguyên tắc. Hình Tông Liên đem xe lái về phía trước điểm, tại ở gần cục thành phố phụ cận bên lề đường dừng lại. Lâm Thần cầm di động, hướng hắc quăng tới hỏi thăm ánh mắt, Hình Tông Liên khoát tay áo, ra hiệu mình đang chờ người.

Điện thoại kết nối, cách một tay khoảng cách, Hình Tông Liên chỉ có thể miễn cưỡng nghe thấy Tô lão tiên sinh vui vẻ thanh âm từ ống nghe truyền đến.

“Lão sư, là ta.” Lâm Thần thanh âm rất khó được nhẹ nhàng như vậy, thậm chí mang theo điểm hài đồng hướng lão nhân chọc cười ý vị.

Hình Tông Liên nhớ tới mình nhìn lên qua hồ sơ, Lâm Thần lúc còn rất nhỏ, trong nhà lão nhân đều đã qua đời, bây giờ nghĩ lại, Tô lão tiên sinh với hắc, đại khái là cũng vừa là thầy vừa là bạn, đồng thời điền vào trong lòng của hắc đối với trưởng bối yêu mến khao khát.

Hình Tòng Liên tay khoác lên Lâm Thần tinh tế tỉ mỉ trên cổ , chờ đợi hấn lời kế tiếp.

“Ta gặp phải một vấn đề.” Lâm Thần rất bình tĩnh cầm di động, nói như vậy.

Lão gia tử ước chừng tại đầu bên kia điện thoại hỏi người gặp gỡ vấn đề gì một loại, cuối cùng còn bồi thêm một câu “Dù thế nào cũng sẽ không phải người cùng kia cái gì đội trưởng ở giữa vấn đề tình cảm?”

Hình Tòng Liên nghe cái đại khái, trợn tròn mắt trừng trừng Lâm Thần, đầu năm nay họ Tô người làm sao đều là nhân tinh.

“Đây cũng không phải, chúng ta ở cùng một chỗ.”

Lâm Thần dùng thanh lương tiếng nói, rất tùy ý nói, Hình Tòng Liên giữ tại hấn phần cổ tay, tăng thêm một chút cường độ. Cái này tốt xấu là bộc lộ, hấn cảm thấy mình lẽ ra cho hấn chút cổ vũ, có điều tiếp xuống, Hình Tòng Liên lần nữa thất vọng.

Tô lão gia tử tại điện thoại trong ống nghe thanh âm sáng lên hai độ, Hình Tòng Liên cũng không được nghe lại khẩn trương hoặc là lo lắng thanh âm truyền ra, ngược lại nghe được không ít vụn vặt Bát Quái vấn đề, Hình Tòng Liên đơn giản không biết nên nói cái gì cho phải.

Lão gia tử hỏi lung tung này kia, Lâm Thần thì nhất được không cần gấp gáp sự tình nói chút. Cái này khiến Hình Tòng Liên nghĩ lắm hiện tại cái này thông điện thoại cũng không phải là Lâm Thần muốn nhắc nhở lão nhân được vật vấn đề, mà là cố ý tại hướng trong nhà trường bố đánh yêu đương báo cáo, hay là đặc biệt khai sáng cái chủng loại kia.

Lâm Thần điện thoại đánh một hồi, Hình Tòng Liên cảm thấy phía sau mồ hôi lạnh đều muốn nhỏ xuống đến, sợ lão gia tử nhất thời hưng khởi cần nói chuyện với mình, có điều nhìn, lão nhân gia tựa hồ còn không có Bát Quái đến cái kia phân thượng.

“Vấn đề tình cảm nói chuyện phẩm xong, bây giờ nói nói, người đến cùng có chuyện gì?” Lão gia tử đột nhiên hỏi.

Hình Tòng Liên nhìn về phía Lâm Thần, chỉ gặp hấn nheo lại mắt thấy hướng phương xa, dừng một chút, đem hấn tay từ cái cổ kéo xuống, sau đó cùng hấn mười ngón chế trụ, đáp: “Ra chuyện lớn, nhưng ta không thể nói.”

“Không thể nói người đánh cho ta cái gì điện thoại nha, đây không phải phải gấp chết ta!” Lão gia tử nâng tâm reo lên.

“Xác thực tạm thời không thể nói, lão sư ngài chú ý xem tivi liền tốt, có thể nói thời điểm, ta sẽ trước tiên cho ngài gọi điện thoại.”

Hình Tông Liên có thể cảm nhận được Lâm Thần tay tại nhẹ nhàng run rẩy, nhưng hắn vẫn là dùng ra vẻ giọng buông lỏng nói.

“Mau nói, năm đó lúc tốt nghiệp, ta cho các người giảng nhân sinh chuẩn tắc là cái gì?”

Lâm Thần khoe miệng lộ ra tiểu dung, hồi đáp: “Làm người đừng sinh cường, nên nhận sợ liền nhận sợ.”

Hình Tông Liên đã không cười được.

“Đúng không, trên thế giới này không có chúa cứu thế.” Tô lão tiên sinh trấn an nói.

“Có quốc tế ca hạ nửa đoạn ý tứ chẳng lẽ không phải, làm người còn phải dựa vào chính mình?” Lâm Thần hỏi lại.

“Ai ai, người làm sao nói chuyện yêu đương liền hắc lão sư, lão sư lớn tuổi.” Tô lão tiên sinh rất bất mãn hừ hừ, “Bất quá, người cũng xác thực so rất nhiều người mạnh là được rồi, cùng đem mệnh của ta giao cho người khác, vậy còn không như giao cho trên tay người.”

Lão gia tử thanh âm phi thường nhẹ nhõm, nhưng Hình Tông Liên lại toàn thân run lên. Lâm Thần từ đầu tới đuôi đều không có lộ ra cái gì, nhưng Tô lão tiên sinh câu nói này lại tại nói, ta đều biết, người yên tâm đi làm.

Lâm Thần cũng đồng dạng lâm vào lặng im, tay hắn cầm điện thoại, lưng thẳng, như nắm thiên quân.

“Ừm.”

“Lần sau có rảnh, về trong nhà ăn cơm, mang vị kia ai cùng một chỗ.” Đầu bên kia điện thoại, Tô lão tiên sinh lại tùy ý nói hai câu, liền muốn cúp điện thoại.

“Lão sư!” Lâm Thần như đại mộng mới tỉnh, đột nhiên mở miệng, đem người gọi lại.

“Ài, còn có chuyện gì?”

“Thật xin lỗi.” Lâm Thần cuối cùng nói, không biết là tại cúp điện thoại trước, hay là cúp máy về sau nói như vậy.

Cái này thông nói chuyện phiếm thật rất nhàn, buổi chiều tinh tốt, thầy trò chuyện phiếm, lúc đầu tự nhiên mỹ hảo, bây giờ lại lộ ra

nặng nề.

Lâm Thần đưa hoàn thủ cơ, nơi xa có nhân viên cảnh sát chạy chậm tới. Hình Tông Liên hạ xuống cửa sổ xe, đối phương chào một cái, đưa tới lớn chông nặng nề tư liệu.

“Tại sao không nói?” Hình Tông Liên quay cửa xe lên khởi động động cơ, hỏi như vậy.

“Tâm tình của ta, cùng cái khác bệnh hoạn gia thuộc không quá mức khác biệt, bọn hấn không có nói trước chào hỏi cơ hội, ta cũng không nên có.” Lâm Thần dừng một chút, nói bổ sung, “Chủ yếu nhất là, nếu là làm như thế, lão sư phải đem ta mắng cầu huyết lâm đầu.” Hình Tông Liên khởi động động cơ, lại hỏi: “Vậy tại sao gọi cú điện thoại này?”

“Bởi vì muốn nghe lão sư nói một câu, người yên tâm đi làm.”

Hình Tông Liên đạp xuống chân ga, dự bị đem nhỏ chiêm tiên sinh đưa về nhà máy. Hấn đem vừa cầm tới hồ sơ đặt ở Lâm Thần trên đùi, hồ sơ túi bên trên rất rõ ràng viết thẩm luyện hai chữ, Hình Tông Liên bổ sung một câu: “Làm người am hiểu liền tốt, sự tình khác có ta ở đây.”

...

Xe Jeep lái về phía vùng ngoại thành, ngoài cửa sổ đồng ruộng cùng nhà máy như nước chảy cực nhanh mà qua.

Lâm Thần sờ lấy thật dày một xấp vật liệu, hấn vừa rồi sờ dĩ sẽ cho lão sư gọi điện thoại, là bởi vì hấn phát hiện, lần này vụ án hấn xác thực rất không am hiểu. Hấn khuyết thiếu liên quan tới dược vật tốt đẹp tri thức dự trữ, xem không hiểu công thức phân tử, toàn bị thẩm luyện hoặc là tuần thụ chế dược nắm mũi dẫn đi. Hấn không biết dùng lâu dài dược vật sẽ đối với bệnh hoạn tạo thành như thế nào ảnh hưởng, không biết thẩm luyện chân chính mục đích, hấn căn bản không biết tiếp xuống nên làm cái gì, nói đúng ra, bọn hấn cũng không biết.

Có điều may mắn, người mặc dù có rất nhiều không am hiểu địa phương, nhưng cũng có mình đủ để kiêu ngạo lĩnh vực, Lâm Thần lật ra hồ sơ, bắt đầu lần thứ nhất thực sự hiểu rõ thẩm luyện người này.

Khi còn nhỏ trên hồ sơ, nữ hài ghim hai cái bím tóc sừng dê, chính nhếch miệng mỉm cười, trong ánh mắt lại khác biệt không ấm áp.

Thẩm luyện sinh trưởng tại Hoàn Cảnh bình thường nhất phố cũ, Lâm Thần chỉ nhớ rõ đầu kia trên đường có cửa tiệm tuyệt đồ ăn mì thịt băm đặc biệt tốt, trừ cái đó ra không có bất kỳ cái gì mỹ hảo chỗ. Thấp bé nhà trệt, hơi có vẻ âm lãnh mà chật hẹp đường đi, coi như giữa hè cũng hầu như không thấy ánh mặt trời.

Hắn trước hết nhất lật ra chính là thẩm luyện tuổi thơ học tập hồ sơ. Nàng không có chọn trường học, tiểu học sơ trung đều rất phẳng bình, theo khi còn bé thiếu điểm biểu hiện, ngoại trừ tiểu học một, năm thứ hai còn từng có song phần trăm bên ngoài, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu biểu hiện cô gái này sẽ có được không giống bình thường trí lực, đủ để tại mười mấy năm sau đem xuyên quốc gia chế được công ty đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Lâm Thần từng từ một lật qua, bỗng nhiên dừng lại.

Hình Tông Liên đem xe quẹo vào một chỗ dòng xe cộ hi hữu đến con đường, hai bên là một chỗ vút bỏ nhà máy hóa chất, rộng hoa hóa chất chính đứng sừng sững ở cuối đường.

“Làm sao?” Hình Tông Liên nhạy cảm chú ý tới hắn đột nhiên dừng lại.

“Rất kỳ quái, thẩm luyện tại sơ trung năm thứ hai lúc, thành tích học tập đột nhiên đột nhiên tăng mạnh, lớp 10 lúc lấy toàn trường đệ nhất thành tích, thi vào Hoàn Cảnh một trung.”

“Khai khiếu?”

“Thẩm luyện thi cấp ba thành tích là 697 phân, toàn thành phố thứ 9, coi như Vương Triều dạng này trí lực trình độ cũng rất khó thi đến cái này điểm số.”

Vương Triều ở phía sau tòa xen vào: “A Thần ca ca, không thể nói như thế!”

“Làm sao không thể, già Hoàng gia tiểu vương, ta nhớ được người thi cấp ba giống như cũng không có thi toàn thành phố thứ nhất a.”

“Ta kia là không có tham gia thi cấp ba được không!” Vương Triều tức giận lôi kéo nhỏ chiêm tiên sinh cổ áo, “Người có phải hay không cùng thẩm luyện đồng dạng lớn, người năm đó thi thứ mấy!”

“Ta giống như... Là đệ nhất?”

Vương Triều bị nghẹn phải nửa ngày nói không ra lời, cuối cùng nói:

“Làm xong việc này cho ta đến phần bài thi, ta cần chứng minh mình!”

Vương Triều la hét ầm ĩ, nhưng toa xe bên trong cũng không có người đáp lại hẳn, bởi vì Lâm Thần đang trầm mặc.

Hình Tông Liên hướng bên cạnh thân nhìn lại, Lâm Thần có chút cúi đầu, ngón tay khoác lên hiện cũ hồ sơ trên giấy, một chùm ánh nắng sát hẳn bên tai rơi xuống, lại mang không đến nửa điểm ấm áp.

“Là thẩm luyến phụ mẫu đã xảy ra chuyện gì?” Căn cứ hết thảy tâm lý thay đổi đều có lẽ có tuổi thơ bóng ma nguyên tắc, Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần tại trong hồ sơ lật ra một hồi, từ đó rút ra thẩm luyến phụ mẫu bộ phận, sau đó lật đến nòng sơ trung lúc năm, hồi đáp: “Cha mẹ của nàng khoẻ mạnh, phụ thân là Hoàn Cảnh bách hóa bảo an, mẫu thân là công ty tổng hợp phổ thông người bán hàng. Nhìn qua hẳn là công việc bận rộn, gia đình cũng không giàu có, nhưng cũng không tính nghèo rớt mùng tơi loại hình.”

“Phụ mẫu có phạm tội ghi chép sao?”

“Không có, nhìn qua đều là trung thực bản phận người.”

“Cũng không có vượt quá giới hạn ngoại tình ấu dâm hài tử tuổi thơ ngược đãi một loại?”

“Không có.”

“Cho nên, là nguyên nhân gì dẫn đến thẩm luyến biến thái như vậy?”

“Không biết.”

“Cái này không biết, đến tội cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu?”

“Chỉ sợ không tốt lắm.” Lâm Thần hồi đáp.

Quyển 5 Chương 231. Năm phù 68

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 231. Năm phù 68

Tác giả: Trường Nhị

Năm phù 68 chuyện cũ

Mỗi người cải biến đều là có nguyên nhân, những nguyên nhân này hay là người hôm nay muốn mua bữa sáng bởi vì mưa to không có ra quày, người chỉ có thể lựa chọn không thích bánh bao; lại hoặc là bởi vì ở trường học thụ chế nhạo mà quyết tâm hăng hái hướng lên, học tập cho giỏi, nhưng nếu như không phải người ngoài hành tinh cho thẩm luyện đổi một cái đại não, kia thẩm luyện thành tích đột nhiên tăng mạnh, tất nhiên là bởi vì nàng đối học tập sinh ra mãnh liệt bên trong khu vực.

Mặc dù Lâm Thần cũng có thể xem nhẹ cái này cải biến, quyền đương làm là thiên tài thiếu nữ đột nhiên khai khiếu trở nên yêu quý học tập, có hẳn vô ý thức cho rằng, gây nên thẩm luyện chuyển biến nguyên nhân phi thường trọng yếu.

“Tại thẩm luyện mừng hai đến lớp 10 năm bên trong, phải chăng chuyện gì xảy ra?” Lâm Thần hỏi.

“A Thần ca ca người hỏi là phương diện kia?” Vương Triều ôm máy tính hỏi.

“Đỉnh đến thân thuộc hoặc là trường học đồng học biến cố, giết người, tai nạn xe cộ sự cố, trọng đại tật bệnh nhất là tinh thần loại tật bệnh vân vân.”

Thời gian cấp bách, Hình Tòng Liên trước xuống xe đưa nhỏ chiêm tiên sinh tiến hóa nhà máy đại môn, lộ ra phi thường thận trọng. Lâm Thần gặp Hình Tòng Liên vổ vào bả vai của đối phương nói cái gì, lại nhanh chóng trở về trong xe.

Lâm Thần nghiêng đầu, còn chưa mở miệng, một ánh mắt ở giữa, Hình Tòng Liên trực tiếp từ trả lời: “Ta nói cho nhỏ chiêm , chờ sau đó sẽ có người tới bảo hộ hẳn.”

“Hắn nhất định bị hù chết.”

“Là rất nhát gan.” Hình Tông Liên rất bất đắc dĩ nói.

Người thiếu niên ngồi ở phía sau chỗ ngồi, vừa mới điều tra thêm duyệt một chút ghi chép, ngoài miệng đang nói không ngừng: “Phụ mẫu đều thân thể khỏe mạnh, chỉ có mẫu thân cảm mạo qua một lần, trong nhà thân thuộc... Cái phạm vi này có chút lớn, cần mấy đời thân thuộc chứ?”

Liên tưởng đến thẩm luyện “Tập kích” đối tượng, Lâm Thần nói: “Tổ tông.”

Hình Tông Liên đã một lần nữa phát động cỗ xe, tốc độ xe của hắn không bằng tới lúc như vậy lòng như lửa đốt, ngược lại rất nhàn nhã, hắn thậm chí còn mở ra xe tải âm hưởng, thả chi du dương đàn violon khúc.

Vùng ngoại ô rất nhiều hoang phế công trường, cỏ xanh thon dài, ánh nắng vừa vặn, đàn violon khúc hỗn hợp có Vương Triều lớp bốp đánh bàn phím thanh âm, lại khiến Lâm Thần buồn ngủ. Hắn chợt nhớ tới, cảnh tượng tương tự tựa hồ đã từng xuất hiện qua.

Đường cao tốc, rậm rạp bụi cỏ lau, cấp bách thời hạn, lúc ấy Hình Tông Liên làm cái gì? Tựa hồ là cùng hắn ngâm bát thịt kho tàu mì thịt bò, lôi kéo hắn ngồi tại động cơ đắp lên hóng gió.

Hắn bỗng nhiên tỉnh táo lại, Hình Tông Liên thế mà còn tại trong phòng điều khiển nói: “Ai, đợi lát nữa muốn ăn cái gì?”

Lâm Thần bất đắc dĩ nhìn Hình Tông Liên một chút, càng chặt lúc gấp, Hình Tông Liên ngược lại càng nhàn nhã.

“Vương Triều, hạ tiệm ăn có được hay không?”

“Không được không được, vội vã thì sao lão đại ngươi đừng thêm phiền.” Vương Triều rất lo nghĩ nói, “A Thần ca ca, giống như không có ngươi nói loại kia trọng đại biến cố a, năm đó nhà nàng tổ tông cũng đều còn khỏe mạnh, trường học cũng không có đi ra cái đại sự gì...”

Vương Triều lú lo không ngừng bắt đầu giảng thuật phát sinh ở thẩm luyện trong trường học những cái kia khả nghi sự cố, Lâm Thần dần dần nhắm mắt lại, mặt trầm như nước.

“A Thần ca ca chúng ta bước kế tiếp nên làm cái gì a, còn tra thẩm luyện đoạn thời gian này bên trong quá khứ kinh lịch sao, vạn nhất

nàng chính là đột nhiên ăn tiên đan thành tích học tập đột nhiên tăng mạnh chứ?”

Hình Tông Liên ho nhẹ một tiếng, Vương Triều lập tức ngậm miệng. Tạm thời điều tra vấp phải trắc trở khiến người thiếu niên nôn nóng, thật ra Lâm Thần rất rõ ràng Vương Triều cũng không nói ra miệng là cái gì, hiện tại nếu như chỉ có ba giờ, thật cần tại thẩm luyện quá khứ bên trên tổn hao quá lớn kinh lịch sao, mà lại, coi như biết thẩm luyện vì cái gì biến thái như vậy, liền thật có thể trợ giúp bọn hắn giải quyết hiện tại gặp phải nguy cơ sao?

Lâm Thần nhìn qua phía trước ven đường tràn ngập cỏ xanh, nói với Vương Triều: “Ta sợ dĩ cho rằng cần điều tra thẩm luyện quá khứ cùng nàng như thế tâm lý hình thành nguyên nhân, chỉ là bởi vì đây là ta đây cái này vụ án bên trong duy nhất am hiểu địa phương, trừ cái đó ra, ta tìm không thấy cái khác điểm đột phá.”

“A a, A Thần ca ca ta không phải ý tứ này, ta chưa từng có nói người vô dụng a!”

Lâm Thần chân thành nói: “Khả năng ta không có biểu đạt rõ ràng, ta cũng không có cảm thấy mình vô dụng, ý của ta là , bất kỳ cái gì kỹ thuật học tập đến độ cao nhất định đều có thể tìm tới đột phá của mình điểm, tỉ như máy tính chi người, hoặc là tâm lý học chi tại ta.” Vương Triều trợn mắt hốc mồm.

Hình Tông Liên nở nụ cười, phảng phất đối với hắn tỏ thái độ rất hài lòng: “Không có không có, hắn so người hay là chênh lệch rất xa.”

Lâm Thần vậy mà buông lỏng, cười nói: “Vẫn là phải khiêm tốn một chút.”

“Bước kế tiếp muốn làm gì?”

“Ta nghĩ điều tra thẩm luyện mừng hai đến lớp 10 một năm nay phát sinh qua tất cả sự tình.” Lâm Thần rất dứt khoát nói.

“Vừa rồi Vương Triều không phải một mực tại điều tra những này sao?”

“Ta muốn là một năm kia thời gian bên trong thẩm luyện trường học, lão sư của nàng đồng học, thân thích của nàng hàng xóm chuyện xảy ra chung quanh, nàng thường ngồi xe buýt, đường về nhà, thậm chí là thường xuyên đi tiệm sách. Chỉ cần cùng thẩm luyện có liên quan địa phương cùng người, đều muốn điều tra một chút.” Lâm

Thần mở mắt, yên lặng nhìn xem kinh ngạc không thôi Hình Tòng Liên.

Có ngẩn ngui sau khi kinh ngạc, Hình Tòng Liên ngược lại rất nhẹ nhàng thanh thản, hấn rất bình tĩnh kêu thiếu niên danh tự: “Vương Triều!”

“Vương Triều đã thượng tuyến, vị tiên sinh này xin hỏi ngài cần gì?”

“Nghe người A Thần ca ca phân phó.” Hình Tòng Liên nói.

Vương Triều phản ứng nhanh chóng: “Ta có thể tại cảnh lưới điều tra tất cả thẩm luyến phạm vi hoạt động bên trong hồ sơ, việc rất nhỏ, có điều có nhiều thứ chỉ có thể thông qua thăm viếng, ta không làm được!”

Vương Triều nói xong, đã bắt đầu đánh bàn phím, mười ngón như bay.

Hình Tòng Liên nói với Lâm Thần: “Chỉ là trong điều tra lưới không đủ tất cả mặt, ta phải một số người làm mặt đất điều tra.”

Lâm Thần gật gật đầu: “Tận lực bí ẩn một chút, không nên đánh cỏ kinh rần...”

Hình Tòng Liên bấm mấy điện thoại, đem nhiệm vụ bố trí ra ngoài. Trong đó tương quan điều tra đối tượng có thẩm luyến năm đó lão sư, đồng học, bằng hữu, hàng xóm, cơ hồ bao trùm thẩm luyến năm đó tất cả xã hội quan hệ nhân mạch lưới.

Mặt đất điều tra là phi thường tốn thời gian hao tổn người tổn lực một hạng công việc, Lâm Thần rất rõ ràng, hấn muốn điều tra nội dung chỉ sợ trong thời gian ngắn không chiếm được kết quả gì. Tại cực độ khẩn trương thời gian bên trong, Hình Tòng Liên như cũ nguyện ý nghe hấn, tới làm chuyện như vậy, bài trừ tình cảm nhân tố không nói, Hình Tòng Liên có thể cấp cho hấn đã là cấp trên có thể cho thuộc hạ lớn nhất tín nhiệm. Lâm Thần tựa ở trên cửa sổ xe, suy nghĩ Hình Tòng Liên rất nhiều ưu điểm, nhưng trong đó rõ ràng nhất một hạng, nhất định là dùng người không nghi ngờ. Mặc kệ là lúc trước bọn hấn lẫn nhau không hiểu rõ lúc, Hình Tòng Liên liền có can đảm tín nhiệm hấn phán đoán. Hay là vừa rồi hấn đưa nhỏ chiêm tiên sinh lúc vỡ người trẻ tuổi bả vai nói chuyện trong nháy mắt. Có lẽ tại sớm hơn thời điểm, Hình Tòng Liên liền từng tín nhiệm qua rất nhiều hấn cũng không quen thuộc người, trong những người này, cũng đương nhiên bao quát Vương Triều.

Bởi vậy rất nhanh, Vương Triều cũng đương nhiên đào lấy hãn chỗ ngồi chỗ tựa lưng, rất đặc ý nói: “A Thần ca ca, ngươi muốn tư liệu ta đều tra được, hơn 280 phần, ngươi muốn nhìn sao?”

Lâm Thần lừm liếc thời gian, kia khoảng cách Hình Tông Liên nói chuyện điện thoại xong cũng không có qua bao nhiêu thời gian.

Hình Tông Liên bởi vì manh mối số lượng mà có chút bất mãn: “Tiểu vương đồng chí, hơn 280 phần ngươi là thế nào tới, nhiều như vậy, ngươi cái này nghiệp vụ trình độ có chút hạ xuống a.”

“A Thần ca ca ngươi nhanh nói cho lão đại, điều tra địa vực phạm tội tình dục ghi chép sẽ xuất hiện bao nhiêu vụ án, số lượng này là không thể dự đoán!”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Vương Triều mắt nhìn lão đại của mình, rất kiêu ngạo mà tiếp tục nói: “Ngươi là trở về nhìn, hay là bây giờ nhìn? Ta đã cho ngươi dựa theo thời gian làm bảng biểu.”

Vương Triều nói, trên mặt lộ ra chờ đợi khích lệ biểu lộ.

Hình Tông Liên lại đành chỉ không nói. Lâm Thần để tay lên Hình Tông Liên cánh tay phải, nhẹ nhàng vỗ vỗ: “Hình đội trưởng cảm thấy thế nào?”

Hình Tông Liên rốt cục mở miệng: “Vương Triều, tìm người đem văn tự hồ sơ điều ra đến, đưa đến văn phòng, điều động một bộ phận nhân viên cảnh sát đến xem hồ sơ.”

“Còn phải xem văn tự hồ sơ?” Vương Triều hít vào một hơi, “Hơn 280 phần, thiên đại lượng công việc a!”

“Không thì thế nào, là ai tìm ra nhiều vụ án như vậy?” Hình Tông Liên hỏi lại.

Lâm Thần nói: “Nhất định phải thế này, năm đó mạng lưới hồ sơ còn không đầy đủ, không nhìn giấy chất hồ sơ chúng ta sẽ lọt mất manh mối trọng yếu.”

...

Ước chừng hai mươi phút sau, bọn hãn đến cục thành phố.

Hai trăm tám mươi dư phần hồ sơ bị đem đến cảnh đội văn phòng, bởi vì đuổi bắt thẩm luyến, cảnh đội có thể dùng nhân thủ đã rất ít, nhưng Hình Tông Liên như cũ điều đủ mười vị đội viên tại cảnh đội tập hợp.

Hình Tông Liên đẩy ra văn phòng đại môn, Lâm Thần cùng Vương Triều theo ở phía sau.

Mà trong văn phòng, ngoại trừ khẩn cấp phân phối tới nhân viên cảnh sát bên ngoài, thì là rỗng rã mười mấy rương lớn hồ sơ.

Lâm Thần hướng chư vị nhân viên cảnh sát gật đầu, nói ngắn gọn: “Hôm nay mời mọi người đến, là cần tìm đọc một chút hồ sơ, chúng ta sẽ áp dụng truyền lại sàng chọn phương thức, mời mọi người làm thành vòng ngồi xuống, hai ở giữa bảo trì một tay khoảng cách. Nhìn thấy người cho rằng là khả nghi hồ sơ đem vụ án đặt ở bên tay phải, cho rằng vô dụng manh mối thì đặt ở đằng sau, cứ thế mà suy ra.”

Hình Tông Liên trịnh trọng nói: “Ra ngoài tìm cái ghế.”

Mười người nối đuôi nhau mà ra, nối đuôi nhau mà quay về, nhanh chóng chiếu Lâm Thần yêu cầu dáng vẻ vòng vây ngồi xuống, Vương Triều bắt đầu chia xảy ra án tông, lúc này, có vị nhân viên cảnh sát mở miệng hỏi: “Vậy như thế nào quyền Tông tài xem như khả nghi chứ?”

Lâm Thần mở miệng: “Lần này tra tìm chỉ sợ cùng truyền thống căn cứ manh mối tìm kiếm hồ sơ phương thức khác biệt, chúng ta không có manh mối, chỉ có đại khái từ máu chốt, mời tìm ra cùng những máu chốt này từ khả năng tương quan hồ sơ.’Thẩm luyến’, ‘Giết người’, ‘Tàn nhẫn’, ‘Bạo lực’, ‘Dược vật’, ‘Cồn’, ‘Tinh thần dị thường’ ... Mọi việc như thế từ máu chốt.”

“Minh bạch, khả năng cùng tinh thần dị thường có liên quan vụ án?”

“Không chỉ như vậy, cần phải tra tìm phải càng cẩn thận chút.” Lâm Thần nói.

Hình Tông Liên mở ra trong tay án tông, ánh mắt um tùm đảo qua mỗi một vị thuộc hạ mặt: “Chăm chú điểm, chúng ta không có bao nhiêu thời gian có thể làm lại từ đầu.”

Chúng nhân viên cảnh sát trọng trọng gật đầu, tỏ ra hiểu rõ.

Lớn như vậy trong văn phòng, hơn mười người vòng vây mà ngồi, không gây một người nói chuyện, trong không gian lặng im tới cực điểm. Duy chỉ có lật qua lật lại trang giấy nặng nề vang lên sần sật lên, như là một đường nhào về phía bên bờ sóng biển, vô biên vô hạn.

Lâm Thần cũng ngồi tại vòng tròn bên trong, chuyên chú vào trong tay án tông, đây là một phần tại năm đó đêm khuya bạo lực đả

thương người vụ án, vụ án phát sinh địa điểm ngay tại thẩm luyện chỗ ở đường đi phụ cận.

Hắn nhìn phi thường cẩn thận, từ xuất cảnh thời gian, xuất cảnh đơn vị đến pháp y giám định sách, thậm chí hậu phương căn cứ chính xác vật liên, hắn dùng hai mắt chăm chú loại bỏ hồ sơ bên trong mỗi một chữ. Sau đó, hắn đem phần này án tông đặt ở cái ghế đằng sau. Hình Tông Liên ngồi tại Lâm Thần bên phải, Lâm Thần tại tả hồ sơ lúc, thuận thế nhìn thấy trong tay đối phương bản án. Kia lại là cùng một chỗ nhập thất trộm cướp án, phát sinh ở thẩm luyện từng ở lại qua đường đi, kẻ trộm rất không may đi vào xuất ngũ tay quyền anh trong nhà, kết quả có thể nghĩ.

Cái ghế phía bên phải quyển Tông Việt đến càng nhiều, phần thứ hai, thứ ba phần, không ngừng có hồ sơ bị truyền tới, Lâm Thần lại đem một phần bị bài trừ hồ sơ đặt ở ghế dựa về sau, thuận tay từ phía bên phải cầm lấy một phần mới, mở ra... Ngoài ý muốn tử vong, người chết thân phận không rõ.

Quyển 5 Chương 232. Năm phù 69

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 232. Năm phù 69

Tác giả: Trường Nhị

Mặc dù cũng trải qua tốt đẹp bảo tồn, nhưng hồ sơ giấy vẫn như cũ ố vàng phát cũ, giống một đoạn bị vùi lấp lịch sử.

Lâm Thần sờ lấy hồ sơ giấy, từng tờ một lật xem tiếp.

Cái kia hẳn là là cùng một chỗ chuyện ngoài ý muốn, nguyên nhân gây ra trải qua kết quả đều vô cùng đơn giản.

Người chết là danh lưu sóng Hán, theo báo án cư dân xưng, lúc ấy trời phi thường lạnh, chính là mấy chục năm vừa gặp đại hàn triều.

Bọn hắn Thần lên đi ra ngoài mua thức ăn, nhìn thấy lâu dài ở tại bọn hắn kia phiến quảng trường kẻ lang thang chết ở bên ngoài băng lãnh nước mưa bên trong. Hoài nghi là bởi vì trời lạnh trợt, kẻ lang thang sẩy chân ngã sắp xuống, đầu đụng phải cầu bên cạnh thêm đá, tạo thành xương sọ bị vỡ nát gãy xương mà chết.

Báo cảnh người là nên đường đi hộ gia đình, nhân viên cảnh vụ đạt tới hiện trường phát hiện án về sau, hỏi thăm không ít hàng xóm láng giềng, kết quả chứng minh, kẻ lang thang chết đơn thuần ngoài ý muốn.

Lâm Thần lật ra trang thứ ba, một trang này phía trên ghi chép là làm lúc nhân viên cảnh vụ đều hỏi thăm qua người chứng kiến cùng khẩu cung chờ tương quan chứng cứ, bao quát những người này địa chỉ, tính danh chờ tình huống căn bản.

Ở tại Tiểu Lâm ngõ hẻm số 3 Trần Kiến nước biểu thị, cùng ngày buổi sáng hơn năm giờ, hắn xác thực nghe thấy ngoài phòng có tiếng la, bất quá khi đó thanh âm phi thường ngắn ngủi, hắn trở mình không có để ý, không nghĩ tới

Sau đó, quay chung quanh cầu nhỏ, cảnh sát hỏi thăm quay chung quanh Tiểu Lâm ngõ hẻm 5, 7, số 9, cùng 2, 6, số 8 hộ gia đình, đều chiếm được tương tự lời chứng.

Lâm Thần cấp tốc lật đến thứ tư trang, nhìn xem kia từng cái bị ghi chép lại danh tự, từng đoạn từ bị hỏi ý người ký danh tự căn cứ chính xác từ, đem cùng một chỗ ngoài ý muốn tử vong án trải qua trong đầu triển khai.

...

Lâm Thần nhìn càng ngày càng chậm, ở bên tay phải của hắn quyền Tông Việt chông càng cao, rốt cục, Lâm Thần bình tĩnh khuôn mặt bên trên biến hóa rất nhỏ gây nên Hình Tông Liên chú ý.

“Phát hiện cái gì rồi?” Hình Tông Liên hỏi.

Lâm Thần ổn ổn khí tức, nói: “Tất cả mọi người dừng lại đi, có thể đem người phái đi ra những người kia đều gọi về rồi.”

Hình Tông Liên nhíu mày, ánh mắt lần nữa rơi xuống Lâm Thần trên tay kia phần hồ sơ: “Người tìm được, nhanh như vậy?”

Lâm Thần ngón tay chỉ một chút hồ sơ, bình tĩnh nói: “Hắn là phần này.”

Hình Tông Liên lúc này vỗ vỗ tay, gây nên tất cả vùi đầu nhìn hồ sơ nhân viên cảnh sát chú ý, cất cao giọng nói: “Đều dừng lại đi, đem trong tay mình hồ sơ chỉnh lý tốt, ấn năm thả lại trong rương, liền có thể đi.”

Tất cả mọi người nhân viên cảnh sát cũng mới vừa đắm chìm trong phần công tác này bên trong bất quá nửa giờ, những cái kia hoặc vụn vặt sống ly kỳ năm xưa bản án cũ phảng phất đem người lôi trở lại niên đại đó, bởi vậy trên mặt bọn họ còn mang theo chút không biết làm sao mê mang. Mỗi người đều nghĩ qua nét mặt của Lâm Thần ở bên trong lấy được một chút đáp án, nhưng mà, Lâm Thần vẫn như cũ ánh mắt như nước, bảo trì liễm lông mày suy nghĩ sâu xa thần sắc, để cho người ta nhìn không ra nửa điểm manh mối.

Rất nhanh, giả hồ sơ cái rương bị lần nữa lấp đầy, chúng nhân viên cảnh sát theo thứ tự rời khỏi, văn phòng đại môn bị đóng lại.

Ngồi ở một bên ghế sofa liếm chanh vị kẹo que Vương Triều đã không kịp chờ đợi lên đến Lâm Thần bên người, Hình Tông Liên tại Lâm Thần ngồi xuống bên người, Vương Triều còn quả thực là tiến đến hắn cùng Lâm Thần ở giữa, giống con tiểu sủng vật đồng dạng ngồi xổm xuống, nhìn xem Lâm Thần, hiếu kỳ nói: “A Thần ca ca vụ án này thế nào?”

Lâm Thần đem hồ sơ đưa tới, mình tựa lưng vào ghế ngồi, có chút nhắm mắt lại.

Vương Triều thật đúng là phối hợp lật xem, Hình Tông Liên chép quá ít niên nhân trong tay hồ sơ, quất vào đối phương trên trán: “Liền người có nhiều việc, người nhìn hiểu không?”

Vương Triều ngao một tiếng kêu lên: “Lão đại vừa rồi phần này hồ sơ chính là từ trên tay người qua đó!”

Hình Tông Liên thế là quơ lấy hồ sơ, không chút do dự lại quất nghiệt tử một cái.

“Vương Triều.” Lâm Thần rốt cục chậm rãi mở miệng, “Có thể đem năm đó Tiểu Lâm ngõ hẻm bố cục đồ điều ra tới sao?”

Vương Triều vỗ tay phát ra tiếng, ta xem qua một chút, ta cho người vẽ ra tới đi.

Lâm Thần nghiêng đầu một chút, còn nói: “Mời đánh dấu bên trên mỗi nhà ở cụ thể danh tự.”

Khi đó Vương Triều đã đứng dậy đi quất giấy, nghe được yêu cầu này, người thiếu niên không khỏi sửng sốt: “Cái này ta còn không có thấy qua, ta tra xong tiêu đi lên.”

“Không cần, ta cho người biết, người tiêu bên trên là được.” Lâm Thần nói.

Rất nhanh, quay chung quanh cái này vị kia ngoài ý muốn bỏ mình kẻ lang thang ngã sấp xuống lúc cầu nhỏ địa lý đồ xuất hiện trên giấy. Lâm Thần báo ra chính mắt trông thấy lời chứng bên trong các gia đình bảng số phòng, Vương Triều thì một chút xiu đánh dấu minh bạch.

“Lý tựa như, Tiểu Lâm ngõ hẻm số 8...”

Lâm Thần báo xong về sau, dừng lại một đoạn thời gian rất dài, Vương Triều thì hay là cầm bút, chờ đợi hần lời kế tiếp, bởi vì trên giấy còn trống không một chỗ: “A Thần ca ca, số 4 chứ?”

Lâm Thần khuôn mặt trầm tĩnh như nước, chỉ là nhìn chằm chằm người thiếu niên, ngoài cửa sổ thấu kính sáng rỡ hạ dương, Lâm Thần thần nhiên nói: “Người đoán?”

Vương Triều hít sâu một hơi: “Thẩm nhớ nhà?”

Một vị kẻ lang thang bỏ mình, cảnh sát làm ghi chép, tìm kiếm hỏi thăm chung quanh tất cả hộ gia đình, duy chỉ có thiếu thẩm luyện người một nhà, cái này nhìn như cũng không có vấn đề gì. Khả năng

kia mấy ngày thậm nhớ nhà bên trong đã xảy ra chuyện gì, hoặc là người Thẩm gia vừa vắng ra ngoài du lịch, tóm lại có vô số lý do có thể giải thích cái này nhỏ bé điếm, nhưng Hình Tông Liên càng là lật xem ghi chép, cũng càng là minh bạch Lâm Thần trong lòng xác định cảm giác tại sao mà tới.

Tỉ như Tiểu Lâm ngõ hẻm số 8 lý tựa như liền biểu thị. Vị kia kẻ lang thang tại bọn hắn trên đường đã ở rất nhiều năm, ngoại trừ năm đó xây Thiết Văn minh thành thị thời điểm thu nhận chỗ nhân viên công tác đem vị này chó ghê đồng dạng xẻng đi qua một hồi, vẫn không ai quản qua. Hiện tại người đã chết, mọi người cũng không thể nói vỗ tay khen hay, nhưng trong lòng dù sao vẫn là nhẹ nhàng thờ ra.

Đương hỏi kẻ lang thang khi chết bên ngoài xảy ra chuyện gì, lý tựa như cũng nói, thiên na không lạnh, lúc ấy nàng còn đang ngủ, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Nhìn thấy cuối cùng, Hình Tông Liên đem ánh mắt quét về phía vị kia xuất cảnh nhân viên cảnh sát tính danh bên trên... Xa xôi.

Hắn đứng người lên, đem đồng phục cảnh sát khoác lên trên cánh tay, đối trong văn phòng hai người khác nói: “Đói bụng không, ăn sủi cỏ sao, ta mời các người.”

...

Lão Biên sủi cỏ ngay tại cục thành phố đội cảnh sát hình sự bên ngoài.

Bên cạnh vốn là cái vắng vẻ dòng họ, vừa gia tổ bên trên nghe nói làm qua ngục tù, bởi vậy có tổ truyền hảo thủ nghề. Mà lão Biên chính là trong gia tộc đi dã lộ cái kia. Hắn tuổi trẻ lúc làm qua cảnh sát, sau khi về hưu bởi vì tiểu tôn tử đặc biệt yêu hắn làm sủi cỏ, liền dứt khoát mở cửa tiệm, làm một chút cục cảnh sát các đồng nghiệp sinh ý.

Hình Tông Liên vào cửa hàng lúc, trong tiệm hơi lạnh đã đánh tới thấp nhất, nhưng bởi vì nóng hổi sủi cỏ cùng lui tới nhân viên cảnh sát, nơi này nóng đến giống như lồng hấp. Quen biết nhân viên cảnh sát chào hỏi Hình Tông Liên ngồi xuống, Hình Tông Liên làm bộ nhìn xem trên tường dán menu, Vương Triều đã kìm nén không được nóng nảy trong lòng, nói nhỏ: “Lão đại lão đại, người làm gì mang bọn ta đến ăn sủi cỏ, nơi này có manh mối không.”

Mà Lâm Thần khi nhìn đến sủi cỏ quán chiêu bài lúc, liền phảng phất đã hiểu rõ, bởi vậy Lâm cố vấn chỉ nói ba chữ: “Tam tiên, dấm không thêm tỏi.”

Đến đây ký sổ chính là chủ cửa hàng bản nhân, Hình Tông Liên vỗ vỗ ngồi ở bên cạnh nhân viên cảnh sát bả vai, nói: “Nhớ ta trương mục.”

Đối phương hiểu ý, lập tức đứng dậy rời đi.

Ở cục cảnh sát bên ngoài mở sủi cỏ cửa hàng đương nhiên hiểu rất rõ tình cảnh này, lão Biên tại không vị ngồi xuống, nói: “Già hình ta nói cho ngươi, từ khi ta đây cục cảnh sát bên ngoài mở cái sủi cỏ quán, nơi này đều nhanh biến thành trong tin tức chuyển trạm, có chuyện gì hỏi đi.”

Lâm Thần đem hồ sơ để lên mặt bàn, đẩy tới lão Biên trước mặt: “Muốn hướng ngài xin hỏi liên quan tới vụ án này một chút tình huống.”

Lão Biên thả tay xuống bên trong sách nhỏ, lúc trước vạt áo móc ra kính lão đeo lên, đương lật ra tờ thứ nhất về sau, thần sắc của hắn liền có biến hóa.

Hình Tông Liên biết, bọn hắn khả năng cách đáp án càng ngày càng gần.

“Vụ án này a...” Lão Biên kéo dài điệu, thờ dài, “Các ngươi muốn hỏi cái gì?”

“Vì cái gì ghi chép bên trên, không có Tiểu Lâm ngũ hèm số 4 người Thẩm gia khẩu cung ghi chép?” Lâm Thần hỏi.

Lão Biên đẩy kính mắt, nhìn thấy Lâm Thần, cảm khái nói: “Không hổ là Lâm cố vấn. Nhưng ở ta trả lời trước, có thể trước hết mời hỏi thăm, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Liên quan tới Thẩm gia tiểu nữ hài sự tình.” Lâm Thần mập mờ suy đoán, “Khi đó, nàng đại khái đọc sơ trung.”

Lão Biên trên mặt hiện lên nhay cảm thần sắc, hắn lắc đầu, nói thẳng: “Gọi thẩm luyện thật sao?”

Sủi cỏ quán lâu hai chính là lão Biên trụ sở, đã về hưu cảnh sát thâm niên đem bọn hắn mang lên lầu, từ trên giá gỗ rút ra một chồng hồ sơ, ấn thời gian trình tự lật đến năm đó, lại từ đó rút ra thật mỏng một phần hồ sơ, đưa tới.

Hình Tòng Liên cúi đầu nhìn lại, cụ thể tới nói, cái kia hẳn là là không có ghi vào hồ sơ một tờ hồ sơ.

Lão Biên nói: “Người Thẩm gia không có làm khẩu cung là bởi vì kia mấy ngày bọn hắn về nhà.”

“Ngài không có hoài nghi sao?”

“Người xem trước một chút phần này ghi chép đi.” Lão Biên không trả lời thẳng.

Ngày 26 tháng 2, cũng chính là lang thang sau sau khi chết nửa tháng ngày nào, Tiểu Lâm đường phố một vị cư dân chủ động tìm tới nhân viên cảnh sát cung cấp vụ án manh mối. Cung cấp đầu mối cư dân tên không chịu lộ ra tên của mình, nhưng xem ra có lẽ còn là cái học sinh cấp hai.

Học sinh cấp hai biểu thị, nhà nàng cách cách hiện trường phát hiện án rất gần, cũng biểu thị vị kia kẻ lang thang chết không phải ngoài ý muốn, mà là bị người đẩy ngã sau đâm chết tại trên bậc thang.

Học sinh cấp hai lúc ấy cung cấp mấy cái danh tự, trong đó có lý tựa như, Trần Kiến nước cùng lý Quốc Khánh, cũng tự thuật vụ án phát sinh đêm đó một chút trải qua.

Cung cấp đầu mối học sinh cấp hai biểu thị, đêm đó mưa gió cực lớn, nàng ban đêm bên trên trường luyện thi về nhà, tận mắt nhìn thấy cư dân Trần Kiến nước cùng kẻ lang thang phát sinh tranh chấp, kẻ lang thang nện tổn thương Trần Kiến nước, Trần Kiến nước cũng thất thủ đẩy ngã kẻ lang thang, cuối cùng dẫn đến kẻ lang thang tử vong.

Lúc ấy Tiểu Lâm ngỡ hèm các cư dân đều chính mắt trông thấy đến thảm kịch phát sinh, nhưng tất cả mọi người bao che Trần Kiến nước, không ai chịu đứng ra nói một câu lời nói thật. Nàng lúc ấy nghĩ báo án, lại bị phụ mẫu kéo về quê quán, hiện tại mới lấy dũng khí tìm đến cảnh sát.

“Các người điều tra sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Nữ hài kia không có cách nào cung cấp vô cùng xác thực cho dù là gián tiếp tính chứng cứ. Chúng ta căn cứ nàng nói tới tình huống tái hiện thăm dò hiện trường, cũng không có phát hiện bất luận cái gì điểm đáng ngờ, cũng không có tìm được nàng nói tới vết máu, chúng ta lần nữa hỏi thăm điều tra chung quanh cư dân, tất cả cư dân khẩu cung nhất trí, không có bất kỳ cái gì dị thường. Bốn lần,

chúng ta tổng cộng tiến hành bốn lần loại bỏ, kết quả đều đang nói
nữ hài kia đang nói láo.”

Hình Tòng Liên nhíu mày, cuối cùng hỏi: “Vì cái gì ngươi không có
đem phần này điều tra ghi chép, bỏ vào chính thức đại quyển trong
tông?”

Quyển 5 Chương 233. Năm phù 70

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 233. Năm phù 70

Tác giả: Trường Nhị

“Nàng cầu chúng ta đừng cho bất luận kẻ nào biết nàng tới tìm cảnh sát, nếu là ba của nàng ma ma biết, sẽ đánh chết nàng.” Lão Biên dùng rõ ràng như thường ngữ điệu tự thuật rất nhiều năm trước phát sinh chuyện này.

“Bởi vì nghe nàng, cho nên ngài không có đem phần này ghi chép để vào sau cùng đại quyển trong tông?”

“Già hình, đây không phải chính thức báo án a, mà lại...” Lão Biên lắc đầu, “Tại nàng kia đoạn tự thuật bên trong, là có lỗi thủng, nhưng chúng ta như cũ tiến hành điều tra.”

“Vấn đề gì nha?” Vương Triều hỏi.

“Tử vong thời gian.” Hình Tông Liên nheo lại mắt.

Hồ sơ bên trên pháp y giám định báo cáo cho thấy, già kẻ lang thang tử vong thời gian là tại rạng sáng 4 điểm tả hữu.

Nhưng dựa theo thuyết pháp thẩm luyện thuyết pháp, nàng tại trường luyện thi kết thúc về nhà lúc mắt thấy Trần Kiến nước đầy ngã kẻ lang thang, thời gian này điểm hẳn là tại 18: 00-22: 00 điểm ở giữa, cùng người chết chân thực tử vong thời gian không hợp.

Lão Biên nhẹ gật đầu: “Mặc dù nữ hài lời chứng có vấn đề, nhưng chúng ta vẫn làm bốn lần loại bỏ, đều không có bất kỳ cái gì điểm đáng ngờ. Cuối cùng, chúng ta điều tra cái kia học sinh cấp hai thân phận.”

“Là thẩm luyện?”

Lão Biên gật đầu: “Chuyện này, mặc dù chính nàng giữ bí mật mình là ai, nhưng chúng ta khẳng định là cần điều tra thân phận của nàng bối cảnh, mà lại chúng ta rất đơn giản liền tra được nàng là Tiểu Lâm ngô hẻm số 4 Thẩm gia khuê nữ. Về sau, chúng ta tìm nơi đó cư ủy hội chủ nhiệm, bằg xao trặc kích dưới, đương nhiên không có xách

nữ hài danh tự, nhưng chủ nhiệm cũng một chút liền đoán được là thẩm luyến.”

“Thẩm luyến...” Lâm Thần nói khẽ, “Chủ nhiệm sao có thể một chút liền đoán được là nàng?”

Lão Biên dùng ngón tay gõ gõ đầu óc, nói: “Chủ nhiệm nói, các nàng rất sớm đã đoán được thẩm luyến sẽ vì kẻ lang thang chết lại đi tìm cảnh sát, trước đó thẩm luyến đã trong nhà náo qua rất nhiều lần, Thẩm gia cùng Trần gia quan hệ cũng làm rất cương. Nàng nói tiểu cô nương kia đầu óc không tốt, có vấn đề.”

Già nhân viên cảnh sát cái gọi là đầu óc không tốt, đương nhiên là chỉ phương diện tinh thần vấn đề.

“Có thẩm luyến cũng không có tinh thần loại tật bệnh bệnh lịch ghi chép.” Lâm Thần nói.

“Là không có, nhưng mà niên đại đó, hài tử nếu là tinh thần không quá bình thường, rất nhiều gia trưởng là cất giấu nắm vuốt, mà lại thẩm luyến tinh thần vấn đề, nói đến cũng không nghiêm trọng như vậy, cho nên nàng phụ mẫu không có đưa nữ nhi đi bệnh viện.” Lão Biên nói.

Lâm Thần rất nhạy cảm phát giác được lão Biên trong lời nói vấn đề: “Ngài là làm sao biết, bởi vì tinh thần của nàng vấn đề không nghiêm trọng lắm, cho nên phụ mẫu cũng không có đưa nàng đi bệnh viện?”

Lâm Thần cường điệu nhấn mạnh “Phụ mẫu” hai chữ.

“Chúng ta cùng cha mẹ của nàng nói qua vấn đề này.” Lão Biên nói. Trong phòng, Vương Triều hít vào một hơi: “Nàng không phải cầu các người đừng cho cha mẹ của nàng biết đến sao, ngài làm sao còn nói ra ngoài a!”

Hình Tòng Liên nói: “Hắn là đường đi xử lý chủ nhiệm tiết lộ ra ngoài?”

Lão Biên rất bất đắc dĩ muốn sờ thuốc lá, Hình Tòng Liên từ trong túi móc ra một cây qua đó, lão Biên cắn thuốc lá, Hình Tòng Liên nhóm lửa cái bật lửa tiến tới.

Già nhân viên cảnh sát nói: “Đường nhỏ hẻm nhỏ, quê nhà ở giữa vốn là không có gì bí mật, đường đi chủ nhiệm tìm thẩm luyến cha mẹ nói chuyện, hai vợ chồng có ngày qua cục cảnh sát, giải thích nữ nhi vấn đề. Vợ chồng hai có ý tứ là, nữ nhi buổi sáng đi học, nhìn thấy trên đường người chết, bị kích thích phi thường kích động,

thẩm luyện luôn cảm thấy già kẻ lang thang chết cùng mình có quan hệ, đổi rất nhiều lý do. Bọn hắn lúc ấy mang nữ nhi đi nông thôn, chính là vì khiến nữ nhi rời xa kích thích nguyên. Thẩm luyện phụ mẫu cuối cùng năn nỉ chúng ta đừng cho các nàng khuê nữ lưu lại án cũ.” Lão Biên nhỏ ngậm thuốc lá, “Này làm sao có thể nói là án cũ này cũng chính là một cái đơn giản điều tra.”

“Cho nên, các người liền đơn giản tin tưởng thẩm luyện phụ mẫu lý do thoái thác?” Hình Tông Liên rất bén nhọn nói, “vụ án phát sinh sau rời đi, nữ nhi lại tinh thần xuất hiện dị thường, thấy thế nào đôi này phụ mẫu đều có vấn đề.”

“Cha mẹ của nàng vào lúc ban đêm đều không ở nhà, tại tầng ca, không ở tại chỗ chứng minh rất xác thực, cho nên khẩu cung bên trên cũng không có hai người bọn họ. Mà lại trên cơ bản cùng thẩm luyện cha mẹ nói, bởi vì Trần Kiến nước không có bị tóm, thẩm luyện lại tìm đến qua chúng ta. Lần này, tiểu cô nương căn cứ chính xác từ lại phát sinh biến hóa.”

Bởi vì già nhân viên cảnh sát hút thuốc, hai tầng lầu bên trong bị hơi khói tràn ngập, tại tầng thêm tầng cao nhất phơi nắng, trong phòng nóng phảng phất giống như lồng hấp.

Nhưng mà trong đêm ấy, lại lạnh thấu xương.

Phụ mẫu bởi vì ca đêm mà không có về nhà, học sinh cấp hai thẩm luyện đã thành thói quen loại này ngẫu nhiên một mình sinh hoạt ban đêm. Nhưng hôm nay rất bởi vì luồng không khí lạnh, rơi ra mưa tuyết, ngoài phòng độ C đã rơi xuống âm, trong phòng đương nhiên cũng không có tốt hơn bao nhiêu. Nàng xác thực mắt thấy già kẻ lang thang cùng Trần Kiến nước phát sinh tranh chấp, nhưng thời gian lại không phải tại nàng trường luyện thi trở về, mà là tại 12 giờ tối. Nàng làm xong làm việc, chuẩn bị lên giường, nghe thấy ngoài phòng có nữ nhân tiếng hô hoán, thanh âm rất nhẹ, nhưng này loại bị người che miệng lại đồng thời mang theo tính muốn tiếng ô ô âm, tại hạ lấy mưa phùn trong đêm đông lại hết sức rõ ràng.

Nàng vùng vẫy một đoạn thời gian, cuối cùng lấy dũng khí lạng lẽ kéo màn cửa sổ ra, cũng đẩy ra một chút cửa sổ. Mượn cực kỳ yếu ớt đèn đường quang mang, trông thấy cực kỳ buồn nôn mà bản thiêu một màn.

Nàng nhìn thấy Trần Kiến nước ở dưới mái hiên, quần thoát một nửa, cùng sát vách lý tựa như dì tại **.

Mười mấy tuổi thiếu nữ nhìn trộm đến nửa đêm gian tình, nàng vẫn tại bên cửa sổ nhìn như vậy. Nhưng vô luận là nàng hoặc là Lý Kiến nước, thậm chí là lý tựa như cũng không nghĩ tới, tại trời đông giá rét trong đêm, xuất hiện người thứ tư.

Già kẻ lang thang ban đêm nhất khách sạn cơm thừa đồ ăn thừa trở về, không cẩn thận đi vào đầu kia vốn nên không người bí ẩn trong hẻm nhỏ. Trong đêm tối, lão nhân mặc áo bông rách, lại phảng phất thiên thần giáng lâm, khiến trong hẻm nhỏ hai người không chỗ che thân. Lý tựa như hốt hoảng chạy trốn, Trần Kiến nước vì diệt khẩu, giết già kẻ lang thang.

Đây là thứ hai bản cố sự, so thứ nhất bản đơn giản khung đã nhiều kỹ càng kịch bản.

Sau khi nghe xong, Vương Triều chỉ là vượt qua điện thoại nói: “Ta tra xét xuống ngày đó lịch sử khí tượng ghi chép, -1~4°, trời còn tại hạ mưa nhỏ, Trần Kiến nước không sợ đông lạnh rơi j sao?”

Hình Tòng Liên theo thường lệ quát Vương Triều một cái da đầu: “Liên ngươi biết? Dừng từ còn như thế không văn minh.”

Khi hắn nói xong câu đó về sau, nhưng không ai tiếp tra xuống dưới. Trong phòng tĩnh dọa người, phảng phất trong đêm đông người chết bóng đen tại nhẹ nhàng lưu động.

Lâm Thần ngồi tại nơi hẻo lánh, một mực khóa lông mày trầm tư. Đương Hình Tòng Liên ánh mắt bắn ra qua đó lúc, Lâm Thần cũng vừa lúc giương mắt, hỏi: “Đây là cái thứ hai phiên bản, còn có cái thứ ba phiên bản cố sự sao?”

Bởi vì bị hoàn toàn đoán đúng chuyện đã xảy ra, lão Biên đột nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn chăm chú lên Lâm Thần, về sau vuốt vuốt mặt, tiếp tục nói tiếp.

Tại nửa đêm yêu đương vụng trộm phiên bản qua đi, thẩm luyện lần thứ ba tìm tới cảnh sát, lại một lần sửa lại con mắt của mình kích lời chúng.

Lúc này, nàng hướng cảnh sát biểu thị, trên thực tế cùng Trần Kiến nước yêu đương vụng trộm người cũng không phải lý tựa như, Trần Kiến đêm đó ý đồ tính xâm một cái tiểu nữ hài, nữ hài bị lão khát cái cứu, miễn phải bị hại. Nhưng mà Trần Kiến quốc khí bất quá, sáng

ngày thứ hai thừa lão khất cái ra ngoài nhật đồ bỏ đi thời điểm, đem người giết chết.

Đại khái vụ án này cũng tại lão Biên trong lòng lưu lại rất sâu sắc vết tích, bởi vậy cảnh sát thám niên nói lên chi tiết lúc không loạn chút nào.

Lâm Thần dựa vào thành ghế ngồi, hai chân trùng điệp, đang cúi đầu nhìn xem mộc sàn nhà nơi nào đó bóng ma, không biết đang suy nghĩ gì.

Rốt cục, Lâm Thần mở miệng: “Hắn là, còn có cái cuối cùng phiên bản cố sự à?”

Lâm Thần hỏi như vậy.

Nhưng mà lần đầu tiên chính là, Lâm Thần lần này đoán sai, lão Biên không gật đầu, mà là phi thường dứt khoát phủ nhận: “Không có, đây chính là thẩm luyến cuối cùng nói một bản chuyện xưa.”

Lâm Thần đột nhiên ngẩng đầu: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Ngài là có ý tứ gì?” Lão Biên nói lâu như vậy, cảm xúc cũng có chút không phải như vậy đối đầu, hắn rất không giải thích được hỏi lại Lâm Thần, .

“Không nên. Từ sau lúc đó, thẩm luyến thật không tiếp tục đi tìm các người?” Lâm Thần lần nữa hỏi.

Lão Biên thuốc lá đầu tại trong cái gạt tàn thuốc theo diệt, nói: “Lâm cố vấn muốn nói cái gì, ta lão đầu tử đã nghe không hiểu.”

Lâm Thần rất rõ ràng nói: “Ý của ta là, ta cho rằng thẩm luyến cũng không có nói đến chân tướng sự tình, nàng hắn là sẽ lại tới tìm các người.”

“Nàng xác thực tới qua.” Lão Biên nói.

“Một lần cuối cùng?”

“Một lần cuối cùng.”

“Xảy ra chuyện gì, khiến nàng không có đổi chính mắt trông thấy lời chứng liền rời đi.”

Lão Biên thở dài một hơi: “Bởi vì ta cộng tác hắn rốt cục nhịn không được a, ở trước mặt vạch trần tiểu cô nương nói láo.”

Lão Biên nói, hắn cộng tác cùng hắn không giống, là loại kia trời sinh bạo tính tình.

Lặp đi lặp lại nhiều lần bị một cái tiểu cô nương dùng lời nói dối che đậy, lãng phí cảnh sát nhân lực vật lực, hắn cộng tác đã rất bất mãn.

Lần thứ tư thẩm luyện tìm tới bọn hăn thời điểm, hăn cộng tác trực tiếp đối nói cho thẩm luyện, khiến nàng đi học cho giỏi, tìm cảnh sát không phải việc hay. Nàng tất cả lập trong chuyện xưa già kẻ lang thang tử vong thời gian cùng người chết tử vong chân chính thời gian đều không phù hợp.

“Sau đó thì sao?” Lâm Thần hỏi.

“Sau đó thẩm luyện liền đi.”

Lâm Thần nhíu mày: “Có thể xin ngài cẩn thận hồi ức dưới, lúc ấy đến tột cùng xảy ra chuyện gì chuyện đặc biệt, khiến thẩm luyện rời đi sau lại cũng không có tìm qua các người.”

Lão Biên gãi lông mày, lâm vào thống khổ trong hồi ức.

“Nhất định là ngài hợp tác khiến nàng sinh ra kịch liệt tình cảm ba động, phản ứng của nàng hăn là rất rõ ràng.”

“Nói đúng là đến kẻ lang thang tử vong thời gian thời điểm mà!” Lão Biên vỗ xuống chân, “Ta cộng tác nói, già kẻ lang thang không phải nửa đêm chết, mà là tại ngày thứ hai trời sắp sáng thời điểm, tiểu cô nương nói liên tục mấy cái “Không có khả năng”, đặc biệt đặc biệt kích động, choai choai nữ hài tử, kém chút tập kích ta cộng tác.”

“Tập kích?” Vương Triều nhất kinh nhất sợ.

“Bóp cổ, có điều bị ta cộng tác chặn lại.” Lão Biên lắc đầu liên tục, “Vậy sau này, chúng ta là chân tướng tin nàng không bình thường, bình thường tiểu nữ hài ai một lần lại một lần chạy tới cùng cảnh sát biên cố sự, quá cố chấp.”

Lão Biên vẫn tại nói dông dài, cảnh sát thâm niên bị ép lật lên mười mấy năm trước chuyện xưa, một lần nữa kể ra, đến cuối cùng, cố sự kể xong, lão nhân giống như hãm không được xe, lại bắt đầu nhớ chuyện xưa.

Hình Tông Liên câu được câu không cùng đối phương nói hai câu, lại một mực tại lưu ý Lâm Thần thần sắc.

Từ nghe được thẩm luyện bởi vì già kẻ lang thang chân chính tử vong thời gian mà kích động thời điểm bắt đầu, Lâm Thần vẫn bảo trì suy nghĩ sâu xa thần sắc, cuối cùng, Hình Tông Liên rất rõ ràng tại Lâm Thần trên mặt thấy được thần sắc bi ai.

Lâm Thần thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, hăn chậm rãi chớp động xuống mí mắt, giống như là đã đem ghép hình bổ sung hoàn chỉnh, hết thảy đều trở nên rõ ràng sáng tỏ.

Lâm Thần đứng người lên, hướng lão Biên cáo từ.

Quyển 5 Chương 234. Năm phù 71

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 234. Năm phù 71

Tác giả: Trường Nhị

Dưới lầu dùng cơm chúng nhân viên cảnh sát cũng không có giảm bớt.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên xuống lầu lúc động tĩnh rất nhỏ, bọn hắn xuyên qua môn lưng lấy sương mù oi bức tiệm ăn, xoắn lên nhựa plastic màn, đi đến ngoài tiệm.

Ngày mùa hè ánh nắng tươi sáng, đêm đông vẻ lo lắng lúc này mới tiêu tán một chút.

Nếu như tính luôn cái cuối cùng không nói xong cố sự, thẩm luyện trước sau hết thay sửa đổi bốn lần khẩu cung.

Hình phạt kèm theo trình thám học góc độ tới nói, khi đó thẩm luyện không tính là người trưởng thành nhưng cũng không phải nhi đồng, ảnh hưởng năng khẩu cung tính chân thực nhân tố, ước chừng là nội bộ sinh lý nhân tố cùng ngoại bộ động cơ nhân tố. Tỷ như thương tích ** kiện đối ký ức kiểm chế, ký ức rút ra thất bại hay là bên ngoài nhân tố đối với ký ức lẫn lộn đều là nội bộ sinh lý nhân tố, mà ngoại bộ động cơ nhân tố đơn giản tới nói cũng là bởi vì một ít động cơ phương diện nguyên nhân thúc đẩy năng làm ra hư giả lời chứng.

Lâm Thần tại ngoài tiệm bồn hoa nhỏ bên cạnh ngồi xuống, cũng không trả lời ngay vấn đề này, mà là nói với Vương Triều: “Chúng ta điếm sủi cỏ có phải hay không còn tại trong tiệm, có thể đi cầm một chút không?”

“A! A Thần ca ca ngươi phải ở bên ngoài ăn sao, nhiều phơ a, còn có xám.” Vương Triều giật cả mình, giống như là từ mới âm lãnh bầu không khí bên trong đột nhiên thanh tỉnh.

Lâm Thần nhìn xem thỉnh thoảng gào thét mà qua xe cảnh sát, nói: “Ngươi cũng không cần nhắc lại ta một lần.”

Hình Tòng Liên đập Vương Triều một cước: “Cút nhanh lên đi làm, là ai cho ngươi tư cách chất vấn.”

Wương Triều lại rất buồn bực nhanh như chớp chạy về trong tiệm. Hình Tòng Liên cũng đặt mông ngồi xuống, bóng cây cũng không phải rất rậm rạp, bởi vậy bọn hắn đại bộ phận □□ thể đều tắm rửa tại nóng rực trong ánh nắng.

Hình Tòng Liên thở dài một hơi: “Chuyện này là sao.”

“Thật ra làm ngươi hỏi ra vấn đề này thời điểm, liền đã có thể cảm giác được đây là dạng gì sự tình.” Lâm Thần nói.

“Cho nên, thẩm luyện vì cái gì lặp đi lặp lại sửa chữa lời chúng, lặp đi lặp lại nhiều lần dây dưa già lang thang chết?” Hình Tòng Liên ôm đầu tựa ở trên cành cây, coi như cái gì đều không rõ ràng đáng vẻ, hỏi như vậy.

“Hiển nhiên, thẩm luyện rất cố chấp, có điều nàng làm như thế nguyên nhân cũng không phải là bởi vì nàng là cố chấp cuồng, thẩm luyện vấn đề hiển nhiên so cái này nghiêm trọng nhiều. Nàng giỏi về nói láo, quen thuộc dùng hoang ngôn lừa gạt người ta lấy đạt tới điều khiến người ta đạt thành mình nguyện vọng mục đích.” Lâm Thần có chút ngoáy đầu lại, nhìn xem Hình Tòng Liên.

“Để cho ta nhớ tới Lý Cảnh Thiên.”

“Chúng ta phải đối mặt người, từ vừa mới bắt đầu đều là một loại người, không phải sao?”

“Tiếp tục.” Hình Tòng Liên nói, “Lấy phân tích của ngươi, đêm đó đến cùng xảy ra chuyện gì, thẩm luyện muốn đạt tới cái mục đích gì.”

“Nàng muốn đạt tới mục đích, đương nhiên là cần giữ gìn cá nhân lợi ích.” Lâm Thần nói, “Ngươi đương nhiên sẽ hỏi, nàng vì cái gì không trực tiếp nói cho cảnh sát chân tướng sự tình, mà lựa chọn phi thường quanh co phương thức đến một chút xiu sửa lại con mắt của mình kích lời chúng, đó là đương nhiên là bởi vì chân tướng sự thật cùng nàng cá nhân lợi ích tương vi phạm, nàng lựa chọn vì cá nhân lợi ích mà giấu diếm chân tướng.”

Hình Tòng Liên hỏi: “Kia tiểu Thẩm luyện vì cái gì còn muốn đi tìm cảnh sát thúc thúc chứ?”

“Bởi vì giấu diếm chân tướng, mặc cho nàng hận người ung dung ngoài vòng pháp luật, cũng không phù hợp nàng cá nhân lợi ích.”

“Tựa như là nhân tính bên trong ác cùng ác tương hỗ đấu tranh, đem người đẩy hướng tệ hơn tình trạng.” Hình Tông Liên nói, móc ra một điều thuốc.

“Người thuyết pháp, rất phù hợp đại bộ phận dù xã hội nhân cách người nhân sinh kinh lịch.” Lâm Thần đem thoại đề kéo về quỹ đạo, “Nhưng vô luận thâm luyện thay đổi qua mấy lần lời chứng, chúng ta đều có thể thông qua nhất định kỹ thuật tách ra trong đó chân tướng cùng hoang ngôn.” Lâm Thần khoát khoát tay bên trên hồ sơ.

Lâm Thần nói xong câu đó lúc, Vương Triều vừa vặn bưng hộp cơm xài một lần từ trong tiệm ra, người thiếu niên đứng tại nhựa plastic rèm cuốn hạ hướng bọn hắn nhếch miệng cười lên, để cho người ta cảm thấy hết thảy đều ấm áp.

Có điều rất nhanh, Vương Triều liền lâm vào lập tức đến nặng nề trong công việc.

Sua chính là như vậy một loại đánh giá trần thuật tính chân thực chương trình, nó căn cứ vào một loại giả thiết, tức đến từ chân thực kinh lịch ký ức trần thuật cùng căn cứ vào sáng tạo hoặc huyền tưởng trần thuật ở bên trong cho cùng chất lượng bên trên là khác biệt. Mặc dù nó thường dùng tại phán định lời chứng chân thực tính, cần phải có đối thâm luyện mặt đối mặt kết cấu tính thăm hỏi để hoàn thành, bất quá bây giờ cũng không phải giảng cứu những này tiêu chuẩn chương trình thời điểm, dùng năm đó lão Biên đối thâm luyện làm khẩu cung ghi chép, miễn cưỡng cũng có thể đạt tới tách rời chân tướng cùng hoang ngôn mục tiêu.

Vương Triều tại bồn hoa bên cạnh ngồi xuống, bật máy tính lên, Lâm Thần lật ra khẩu cung tờ thứ nhất, nói với Vương Triều: “Chúng ta đem thâm luyện chỗ tự thuật chuyện đã xảy ra chia làm mấy bộ phận, phân biệt thông qua đối với mấy cái này khẩu cung tương ứng nội dung tiến hành tiêu chuẩn cơ sở nội dung phân tích, dùng cho điểm phương thức tính toán ra bên trong nói thật cùng lời nói dối.”

Vương Triều con mắt đều sáng lên: “Như thế khoa học, ta thích!”

Lâm Thần lật ra tờ thứ nhất: “Đầu tiên, thâm luyện tất cả lời chứng đều là rất rõ ràng không tổ chức tự thuật, nòng trước giảng thuật hạch tâm sự kiện ‘Trần Kiến nước giết già kẻ lang thang’, lại trở lại ban đầu tự thuật chuyện xảy ra lúc đó. Thụ tính xâm hại bối rối người

bị hại có khuynh hướng dùng không tổ chức cùng không ăn khớp phương thức trần thuật.”

Vương Triều lúc ấy dừng lại: “Cái quý gì, thẩm luyện nhận tính xâm hại rồi? ?”

“Đã người nâng lên cái này, chúng ta tới đó nhìn thẩm luyện liên quan tới vụ án bên trong chủ yếu nhất phát động sự kiện miêu tả.” Lâm Thần nói.

Vương Triều dùng sức nhẹ gạt đầu.

“Tại thứ hai bản lời chứng bên trong, thẩm luyện là như thế miêu tả Trần Kiến nước cùng lý tựa như giao hợp.’ Hai người ôm vào cùng một chỗ tựa ở trên tường không biết đang làm gì, Trần Kiến nước quần cởi ra, lý tựa như tại thân ngâm’. Mà tại trang thứ ba bên trong, đoạn này lời chứng biến thành ‘Nữ hài kia đối Trần Kiến nước nói đi ra, Trần Kiến nước lại gắt gao che miệng của nàng, đồng thời nở nụ cười, nữ hài trước quần chụp bị giải khai, khóc lên.’” Lâm Thần bình tĩnh nói, “Cái sau so cái trước nhiều người bị hại cùng người bị hại ở giữa lẫn nhau hành vi miêu tả, có thể phán định vì tương đối chân thực, tiêu 1 phân.”

“Tại sao là 1 phân không phải hai điểm a!” Vương Triều rất nghi hoặc.

“Bởi vì đây không phải con mắt của nàng kích lời chứng, nàng nói nàng nhìn thấy Trần Kiến nước đối nữ hài làm những chuyện kia, nhưng thị giác lại là chủ quan.”

Vương Triều đẩy ra máy tính: “Trần Kiến nước hèn khinh nhìn người là thẩm luyện? ? ? Đột vì cái gì thẩm luyện không có báo cảnh cái gì!”

“Bởi vì không có chứng cứ.” Lâm Thần lắc đầu, “Chúng ta tiếp xuống đánh giá nàng chỗ tiếp theo nói. Liên quan tới già kẻ lang thang cắt ngang Trần Kiến nước ý đồ tính xâm hại nữ hài chi tiết. Thẩm luyện nói, nàng phi thường sợ hãi, may mắn già kẻ lang thang đến già kẻ lang thang buông hẳn xuống nhật đồ bỏ đi bao phục, như thiên thần giáng lâm phóng tới Trần Kiến nước. Trên mặt lão nhân rất bản, trên thân cũng có cơm thừa đồ ăn thừa mùi thối, nhưng lại để cho người ta phi thường có cảm giác an toàn.” Lâm Thần dừng một chút, tiếp tục nói, “Đoạn này lời chứng bên trong, có bao quát khứu giác ở bên trong rất nhiều chi tiết, cùng nàng chủ quan tâm lý miêu tả ở bên

trong rất nhiều 2 thuộc bốn phạm cho. Lão nhân ngăn trở Trần Kiến nước hành động, cứu được nàng.”

“Cho nên Trần Kiến nước không có đặc thủ, bởi vì già kẻ lang thang cứu được thẩm luyến?” Vương Triều nói, “Thẩm luyến không có nhận chân chính tổn thương, cho nên nàng chưa có nói với bất cứ ai Trần Kiến nước đêm đó là muốn thương tổn nàng?”

Lâm Thần rũ xuống mắt: “Trên thực tế ta rất hi vọng nàng chưa có nói với bất cứ ai Trần Kiến nước ngày đó nghĩ bỏ ổi nàng, cũng không hi vọng nàng là phát hiện mình vô luận nói bao nhiêu lần chuyện này đều không có bất kỳ người nào tin tưởng chuyện này, bởi vậy tại phía sau cùng đối cảnh sát lúc nàng sửa đổi mình lời chứng.”

Đang khi nói chuyện, Lâm Thần cảm thấy trên vai nhiều hơn một phần trọng lượng, Hình Tông Liên đưa tay khoác lên hấn đầu vai: “Chớ suy nghĩ quá nhiều.”

Lâm Thần gật đầu, nói tiếp: “Phía dưới đã đến chỗ mấu chốt nhất, già kẻ lang thang đến tột cùng là thế nào chết, ta nói thẳng kết quả. Thẩm luyến nâng lên, có thật nhiều hàng xóm láng giềng vây xem hai người tranh chấp, nơi đây làm thật. Trần Kiến nước có ý định tìm già kẻ lang thang trả thù trả thù đem người giết chết khó mà phán đoán. Trần Kiến nước thất thủ đẩy ngã già kẻ lang thang khó mà phán đoán. Nhưng ở tất cả kết quả bên trong, có một việc là chân thật, nàng đúng là màn đêm buông xuống thấy được già kẻ lang thang ‘Thi thể’ .”

“Cho nên chúng ta không cách nào phán đoán Trần Kiến nước đến cùng có hay không giết người?” Hình Tông Liên hỏi.

“Hấn là nói như vậy, ta không cách nào từ thẩm luyến căn cứ chính xác từ bên trong phán đoán điểm ấy. Ta có khuynh hướng cho rằng, nàng chỉ là biết lão nhân chết đi kết quả, cũng không có chính mắt trông thấy vụ án phát sinh quá trình.”

Hình Tông Liên sờ lên cái cằm, nói: “Cái này ngược lại càng hợp lý, già kẻ lang thang cùng Trần Kiến nước nổi tranh chấp, hàng xóm thu được động tĩnh ra vây xem, gặp được loại chuyện này, các đại nhân nhất định sẽ đem hài tử chạy về trong phòng. Cho nên thẩm luyến cũng không biết đến tột cùng là ai giết già kẻ lang thang, chỉ có thể dựa theo mình suy luận, cho rằng hung thủ là Trần Kiến nước...” .

Lâm Thần tiếp tục nói: “Bởi vậy, vì cái gì đương thẩm luyện biết được lão nhân chân chính từ vong thời gian sẽ phi thường kích động nguyên nhân cũng có chút hiểu biết. Nàng cho rằng lão nhân chết rồi, trên thực tế đối phương cũng không có làm trận tử vong, mà là tại mưa lạnh bên trong nằm mấy giờ, cuối cùng bất trị bỏ mình.” Đương Lâm Thần nói xong câu đó lúc, Hình Tông Liên không nói gì nữa, giống như là cực tâm hữu linh tê, bọn hắn liếc nhìn nhau, khiến tất cả suy luận đều dừng ở đây, không người nào nguyện ý hỏi ra tiếp xuống vấn đề.

Mà ở trong nháy mắt đó, bọn hắn đều quên, Vương Triều tại, triều khí phồn thịnh người thiếu niên cũng không giống như bọn họ, đối với những này xấu xí mà hắc ám sự tình có như vậy xúc giác bén nhạy.

“Dựa dựa dựa vào, kia Tiểu Lâm ngộ hẻm cư dân là cố ý thấy chết mà không cứu sao, đây cũng quá tàn nhẫn a vì cái gì!”

Lâm Thần giơ tay lên, nghĩ xoa xoa người thiếu niên đỉnh đầu, nhưng lại cuối cùng không có đề lên, bởi vì Hình Tông Liên kéo qua tay của hắn.

Chung quanh là người đến người đi nhân viên cảnh sát, nhưng Hình Tông Liên muốn làm chuyện gì thời điểm, đương nhiên không thể lại để ý ánh mắt chung quanh.

Thế là, Hình Tông Liên cứ như vậy lôi kéo tay của hắn, thay hắn trả lời Vương Triều vấn đề: “Bởi vì, tất cả Tiểu Lâm ngộ hẻm các cư dân đều là hung thủ.”

Hình Tông Liên thanh âm lại thấp lại âm, cũng mang theo thương xót.

“Đúng vậy a bọn hắn đương nhiên đều là hung thủ!” Vương Triều la hét, nhưng nói cái cuối cùng âm tiết lúc, hắn lại đột nhiên dừng lại. Hình Tông Liên dùng một cái tay khác, vỗ vỗ người thiếu niên đầu: “Vừa rồi ngươi cho chúng ta tìm nhiều như vậy liên quan tới Tiểu Lâm ngộ hẻm hồ sơ mình không thấy, bên trong có thật nhiều là liên quan tới cái kia già kẻ lang thang khiêu nại. Già kẻ lang thang nha, thích nửa đêm ca hát, đối không khí đại hồng đại khiêu, hắn ở lại giản dị trụ sở thường xuyên phát ra hôi thối, còn thường xuyên hù đến quá khứ nhi đồng, thậm chí còn tại cảm xúc kích động thường có dùng gạch đập hư cư dân cửa sổ ác liệt lịch sử. Ngươi tưởng

tượng một chút, nếu như chúng ta nhà phụ cận ở một người như vậy, thậm chí cảnh sát cũng rất khó quản, người sẽ có cảm giác gì?” Mặc dù ánh nắng hay là đồng dạng, có nương theo Hình Tòng Liên tự thuật, Lâm Thần chỉ cảm thấy chung quanh đều dần dần lạnh xuống. Phương nam đêm đông ướm lạnh không khí lần nữa hiện lên tới.

Ngày ấy, thẩm luyến bị chạy về trong phòng, vô luận tiểu nữ hài trước đó nói cái gì, những này đại nhân đều một mực không tin. Một cái là ngày thường danh tiếng tốt đẹp lại lấy giúp người làm niềm vui hàng xóm đại ca, một vị khác thì là có tinh thần vấn đề già kẻ lang thang, đương hai người kia phát sinh tranh chấp lúc, tất cả hàng xóm đều biết làm như thế nào đứng đội. Ngoại trừ người trong cuộc bên ngoài, không có ai biết lúc ấy đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng có thể làm cho tất cả mọi người đem khẩu cung điều thành nhất trí khả năng chỉ có một loại, những người này đều trở thành vận mệnh thể cộng đồng. Có lẽ là Trần Kiến nước đẩy ngã già kẻ lang thang, cũng hay là lý tựa như đẩy ngã hấn, thậm chí có thể là sát vách đã có tuổi lại thích chõ mũi vào chuyện người khác lão nãi nãi trở thành hung thủ giết người, không ai biết chân chính động thủ là ai, khi tất cả người lấy lại tinh thần lúc, lão nhân đã ngã trong vũng máu.

Nước sông bốc lên khí tức tanh hôi, giống như là mực nước hắc. Mọi người sẽ bắt đầu lẫn nhau chỉ trích, lẫn nhau trốn tránh trách nhiệm, nhưng vô luận như thế nào biện luận, không ai có thể nói rõ, chân chính động thủ là ai.

Những người này bắt đầu im miệng không nói, mà tại lúc này, nhất có quyền nói chuyện người sẽ phát biểu cái nhìn của mình.

Hấn sẽ nói: Nếu như tất cả mọi người chán ghét như vậy lão đầu này, mà bây giờ còn nói không rõ ràng là ai ra tay, như vậy, chúng ta liền tản đi đi. Buổi sáng ngày mai ta đến báo cảnh, mọi người một mực chắc chắn, lão đầu là mình té giao, chúng ta đều đang ngủ, không biết xảy ra chuyện gì liền tốt.

Đây chỉ là một đề nghị, có đề nghị liền muốn có lựa chọn, kế tiếp lựa chọn cũng quá khảo vấn nhân tính.

Có thể không số tâm lý học nghiên cứu đều chứng minh, người tại to lớn xã hội áp lực dưới, sẽ chỉ lựa chọn từ chúng.

Có người đồng ý làm cho tất cả mọi người phải sạch quan hệ lựa chọn, cũng bởi vậy, không có người vì vị này đáng ghét quá mức lại có tinh thần vấn đề già kẻ lang thang làm ra tiếp tục sống tiếp lựa chọn.

Vương Triều bắt lấy Hình Tòng Liên ống quần, sắc mặt phi thường khó coi, thậm chí giống như là muốn khóc lên: “Chính là ta sẽ không bởi vì chán ghét như thế một cái lão gia gia, liền thả hấn tại mưa lạnh bên trong dần dần chết mất a!”

“Coi như, là người không cẩn thận đẩy ngã hấn, nhất định phải vì thế gánh chịu pháp luật trách nhiệm cùng kếch xù tiền chữa trị dùng.”

Lâm Thần đắm vào Vương Triều cùng Hình Tòng Liên đối thoại.

“Phải!” Vương Triều kiên định nói.

Cây bóng ma rơi vào người thiếu niên gương mặt bên trên, bởi vậy những cái kia ánh sáng sáng tỏ ban, phảng phất lệ quang.

“Cho nên a.” Lâm Thần xoa xoa thiếu niên dưới ánh mắt phương có lẽ cũng không phải nước mắt đồ vật, nói với hấn, “Người là rất tốt hài tử, người giống như người, hay là có rất rất nhiều, không nên quá khổ sở.”

Quyển 5 Chương 235. Năm phù 72

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 235. Năm phù 72

Tác giả: Trường Nhị

“Ta khổ sở không phải cái này.”

Vương Triều cắt ngang đối thoại.

Lâm Thần ngăn người, hỏi: “Đây là chỉ cái gì?”

“Đây là người vừa rồi an ủi ta, người nói trên thế giới này mặc dù có người xấu, nhưng người tốt cũng có rất nhiều cái gì.” Vương Triều thở dài, ngồi tại Hương Chương thụ hạ trong bóng tối, bưng lấy nhựa plastic hộp cơm, nhìn chăm chăm bên trong sủi cỏ, “Ta sẽ không phạm vợ đứa cả năm mao bệnh, dùng tiểu quy mô sự kiện đến suy đoán toàn xã hội đạo đức trình độ không có ý nghĩa.” Người thiếu niên dùng rất kiêu ngạo ngữ khí nói.

Lâm Thần kinh ngạc mắt nhìn Hình Tòng Liên, đứa bé này trước một giây còn một mặt nhanh khóc lên đáng vẻ, sau một giây vậy mà bắt đầu phân tích xã hội tâm lý, không chờ Hình Tòng Liên động thủ, hẳn trực tiếp quát nhớ Vương Triều cái ót, cũng ngăn cản người thiếu niên phải dùng tay bản vớt sủi cỏ động tác.

“Rõ ràng có đứa.”

Vương Triều sờ lấy sau gáy của mình muôi, dùng cực đoan ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem hẳn, về sau mỗi chữ mỗi câu nói: “A Thần ca ca người đánh ta, đánh ta!”

“Không thì thế nào, còn muốn hôn thân người sao?” Lâm Thần rất tức giận nói.

“Chỉ có thể hôn ta.” Hình Tòng Liên tiếp cận vào đi.

Bị hai vị này tiên sinh một quấy nhiễu, Lâm Thần cảm giác trước tiên cần phải trước ấp ủ bi ai không khí phai nhạt rất nhiều.

Đương nhiên, Lâm Thần cũng sẽ không thật sự cho rằng, hai vị này đối số mười năm trước ẩn tình bất vi sở động.

Rất rõ ràng, Hình Tòng Liên nụ cười trên mặt cũng không phải là phát ra từ thực tình, hắc mắt sắc sinh lạnh, không có chút nào ý cười, bao quát Vương Triều bùng lẩy sủi cỏ bát lại tại nhẹ nhàng tay run rẩy chỉ, cũng càng giống như là vì che giấu chân thực cảm xúc mà làm ra cố gắng.

Lâm Thần phá hủy song duy nhất một lần đưa thả trong tay Vương Triều, sau đó hỏi: “Vậy người đến tột cùng là vì cái gì khổ sở?”

“Ta cảm thấy thẩm luyện là cái đồ biến thái.” Vương Triều dừng một chút, cường điệu, “Tâm lý biến thái.”

“Ừm.” Lâm Thần chỉ phát ra một cái rất ngắn gọn đơn âm tiết, “Tiếp tục.”

“Chính là , dựa theo A Thần phân tích của người, nhiều người như vậy cùng một chỗ gián tiếp hại chết lão gia gia, vì cái gì đến cuối cùng, lẩy dững khí vạch trần chân tướng ngược lại là thẩm luyện, loại cảm giác này quá không tốt, thẩm luyện rõ ràng hẳn là xấu nhất cái kia.”

“Người như cũ quá đơn giản, đem người chia làm người tốt hoặc là người xấu. Trên thực tế nhân loại là phức tạp sinh vật, cũng không có loại kia rất đơn giản người tốt hoặc là rất đơn giản người xấu, rất đơn giản người thích hợp, hoặc là rất đơn giản sai người, nhất là tại trong chuyện này.” Lâm Thần sờ lên Vương Triều cái ót, “Một cái rất đơn giản vấn đề, mặc dù nàng hoặc là thật bị người hèn khinh nhờn, vì cái gì thậm chí tại phía sau cùng đối cảnh sát lúc, nàng đều chưa hề đề cập qua điểm ấy?”

“Đúng a, cái này rất kỳ quái a, nàng vì cái gì nói láo!” Vương Triều vỗ vỗ đùi, “Bởi vì nàng trước đó nói, nhưng mà phụ mẫu cũng không tin nàng?”

“Ta có khuynh hướng cho rằng, thẩm luyện vì giữ gìn bản thân lợi ích, từ vừa mới bắt đầu thẩm luyện liền không có nói ra quá chân tướng sự tình, cũng gián tiếp dẫn đến già kè lang thang tử vong.” Lâm Thần nói.

Vương Triều há to miệng, trên mặt thần sắc cũng chưa từng minh cho nên trở nên bối rối.

Đúng lúc này, Vương Triều điện thoại vang lên.

Người thiếu niên hoảng hốt chạy bừa lặt ra điện thoại, phía trên là cái mã số xa lạ, hẳn ngăn người, cấp tốc tại trên máy vi tính lục soát

điện báo người, sau đó kềm chút đưa di động ném đi.

“Vì cái gì Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn sẽ đánh điện thoại cho ta.”

“Bởi vì chúng ta đều đem hắc kéo đen.” Hình Tông Liên rất chuyện đương nhiên nói.

“Các người đây không phải lừa ta sao! ! !”

Vương Triều cầm điện thoại tựa như là cầm khoai lang bỏng tay, nhận cũng không được mà không nhận cũng không được, cuối cùng vẫn là Lâm Thần nói: “Tiếp đi, mở công thả.”

Quả nhiên, Hoàng Trạch âm trầm như nước thanh âm từ điện thoại truyền ra.

“Nghe nói các người tại sủi cỏ cửa quán miệng nói chuyện phiếm?”

Cục thành phố cao tầng văn phòng bầu không khí hiển nhiên khẩn trương rất nhiều, từ tình thính dẫn đầu, chính thức tổ chuyên án đã thành lập.

Vờn quanh phòng họp trên cái bàn tròn bày đầy Laptop, trong phòng tràn ngập hít thở không thông mùi khói, ngẩn ngủ hai giờ, trên bàn cái gạt tàn thuốc không biết đổi qua mấy vòng. Lại càng không cần phải nói các loại điện thoại cùng video hội nghị, đếm không hết lãnh đạo muốn nghe lấy vụ án tường tình báo cáo, đến mức hắc thậm chí có như vậy một nháy mắt hối hận đem sự tình báo cáo.

Hắc biết đến không thể nói, chỉ có thể giảng nhiều như vậy linh linh toái toái sự tình, cũng biểu thị đã có đại lượng cảnh lực bắt đầu xâm nhập tra rõ việc này, lúc ấy, hắc nâng lên Hình Tông Liên cùng Lâm Thần.

Bởi vì vụ án liên lụy cùng ảnh hưởng thực sự quá rộng, còn có các phương diện ý kiến cần suy tính, hắc đều chỉ có thể lấy đang điều tra bên trong làm lý do. Nhưng lại tại vừa rồi thời điểm, cùng hắc chẳng phải đối phó một vị nào đó cảnh sát biểu thị, hắc cái gọi là nhân viên điều tra, vậy mà rất nhàn nhã tại sủi cỏ cửa quán miệng nói chuyện phiếm. Cái này khiến Hoàng Trạch lên cơn giận dữ nhưng lại không cách nào phát tác.

Vừa rồi hội nghị có một kết thúc, hắc liền trực tiếp cầm điện thoại ra, mà càng làm cho người ta tức giận là, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên hai người lại kéo lại nay kéo đen số đtdđ của hắc, hắc bắt đắ dĩ, chỉ có thể đem điện thoại đánh tới Vương Triều trên điện thoại di động.

Đây cũng không phải là đơn giản biệt khuất có thể giải thích.

Lâm Thần ngồi tại trên khóm hoa, an tĩnh nghe Hoàng Trạch tại đầu bên kia điện thoại lửa giận ngút trời chỉ trích bọn hắn, chủ đề càng ngày càng chệch hướng quỹ đạo, mà biến thành rõ ràng phàn nàn, Lâm Thần cảm thấy Hoàng Trạch cũng phát tiết phải không sai biệt lắm, thế là đem hắn cắt ngang.

“Chúng ta tới nơi này là đến tra án, hoàng đôn đốc không muốn nghe chúng ta báo cáo vụ án mới nhất tiến triển sao?”

Hoàng Trạch sừng sốt, đầu bên kia điện thoại lâm vào đột nhiên xuất hiện trầm mặc, Hoàng Trạch tự giễu nói: “Người còn nguyện ý nói với ta?”

Trong lời này lộ ra không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị. Hình Tông Liên vểnh lên chân bắt chéo, rút điều thuốc, hướng hắn nhú mày.

Lâm Thần đem điện thoại đưa tới.

Hình Tông Liên nhận lấy điện thoại, hoàn toàn không có cùng Hoàng Trạch chào hỏi, chỉ là giản lược nói tóm tắt tự thuật bọn hắn vừa rồi điều tra yếu điểm. Bao quát năm đó phát sinh ở Tiểu Lâm ngõ hẻm thảm kịch.

Đầu bên kia điện thoại, Hoàng Trạch chỉ là lần nữa giễu cợt nói:

“Cho nên, đây cũng là Lâm Thần phá án phương thức, các người xâm nhập đào móc thẩm luyến quá khứ, nhưng đối xử lý trước mắt chuyện khó giải quyết nhất có bất kỳ trợ giúp sao?”

Lâm Thần nhìn một chút Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên chỉ đối với hắn làm thủ thế, ý là người này quá đáng ghét.

“Thẩm luyến, cũng đồng dạng là cái tâm lý biến thái người.” Lâm Thần ngẩng nhìn cách đó không xa ngựa xe như nước đường đi, Hoàng Trạch càng là chất vấn những này không có chút ý nghĩa nào phân tích, hắn ngược lại càng bình tĩnh mà cẩn thận: “Không chỉ thẩm luyến phụ mẫu, thậm chí là kia phiến đường đi các đại nhân khác, đều cho rằng thẩm luyến trước đó liền có ‘Tinh thần có vấn đề’, mà lại dựa theo thẩm luyến hiện tại điên cuồng trả thù xã hội tình trạng phỏng đoán, thẩm luyến hắn là trời sinh, loại người này đại khái tại chính thể trong đám người xuất hiện xác suất là 2%.”

Vương Triều rùng mình một cái, đầu bên kia điện thoại, Hoàng Trạch vẫn như cũ cường ngạnh: “Sau đó thì sao, thẩm luyện là cái tâm lý biến thái phán đoán đối với chúng ta bắt nàng có bất kỳ ý nghĩa sao?”

Lâm Thần sờ lên người thiếu niên cái ót, cũng không có đình chỉ mình cần nói đến nói: “Tại nhân loại toàn bộ trong chủng tộc, đây là hiện tượng bình thường. Từ xuất sinh bắt đầu, thẩm luyện đại não công năng, huyết thanh làm, nhiều ba án, đơn án loại thần kinh đưa chất đều trời sinh ở vào cùng người thường khác biệt dị thường trình độ. Cái này chú định nàng tại rất nhiều đột nhiên trong nháy mắt, sẽ biểu hiện được cùng bình thường hài tử tồn tại rõ ràng khác biệt, cũng lệnh phụ mẫu cảm thấy khủng hoảng.”

Lâm Thần dừng lại, nhớ tới thẩm luyện khi còn bé, ghim song đuôi ngựa dáng vẻ, mặc dù nàng nhìn chăm chăm ống kính, lại phảng phất xuyên thấu qua ống kính, nhìn về phía nơi xa.

Mặc dù hẳn từ trên tư liệu cũng vô pháp thu hoạch được quá nhiều thẩm luyện cụ thể trường thành tin tức, nhưng chỉ là từ một chút mảnh khâu nhỏ cũng có thể thấy được, thẩm luyện phụ mẫu cũng không phải là dốc lòng đồng thời không giữ lại chút nào che chở hài tử loại hình. Mà trong trường học, dị thường của nàng điểm, cũng sẽ đưa đến nàng cùng chinh thể hoàn cảnh tồn tại dạng này hoặc là như thế không hợp nhau.

Bởi vậy, thẩm luyện thành tích học tập thứ ba trước, vẫn luôn phi thường phổ thông

Đây chính là thẩm luyện tại kinh lịch cái kia rét lạnh đêm đông trước cơ bản trạng thái.

Sau đó thì sao...

“Lúc ấy, cứu nàng may mắn thoát khỏi tại khó khăn già kẻ lang thang tất nhiên cùng Trần Kiến hàng nội địa sinh xung đột, cãi lộn càng ngày càng nghiêm trọng. Làm người trong cuộc cũng có hoàn toàn tự sự năng lực học sinh cấp hai thẩm luyện, nếu như tại chuyện xảy ra lúc ấy minh xác vạch cụ thể xảy ra chuyện gì, thế giới này còn không có dùng nhiều như vậy không phân tốt xấu người, nhất định phải giữ gìn một vị hèn khinh nhìn thiếu nữ hàng xóm.” Nghĩ tới chỗ này thời điểm, Lâm Thần cũng không khỏi phải cảm thấy cười chê,

hắn nói: “Cho nên lớn nhất khả năng là, đêm hôm ấy, thẩm luyện cũng không nói gì.”

Mặc dù Hoàng Trạch một mực tại thúc giục, nhưng Lâm Thần nhưng không khỏi đang suy nghĩ.

Thẩm luyện trong đầu đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Đầu tiên, nàng đương nhiên không thể nào là bị dọa phát sợ, tổng hợp thẩm luyện hướng cảnh sát lặp đi lặp lại tự thuật vụ án phát sinh trải qua lại dùng miệng không đề cập tới Trần Kiến nước bỉ ổi nàng chân tướng cũng có thể thấy được, thẩm luyện là cố ý giấu diếm điểm ấy, bởi vậy, nàng tại cân nhắc lợi hại sau làm ra đối với mình có lợi nhất lựa chọn.

Lão nhân tại la hét ầm ĩ, trầm mặc thẩm luyện bị mang đi, vốn chỉ là vì giữ gìn quê nhà hài hòa đả thương người ngộ thương người ta, cũng cuối cùng bởi vì nhân loại xã hội tính bên trong một ít khó mà tiêu mất thói hư tật xấu phát sinh cực độ mẫn diệt nhân tính sự kiện.

Đương Lâm Thần giảng tới đây thời điểm, cũng rốt cục không cách nào lại tiếp tục.

Hắn ngừng lại, cảm thấy giữa hè ánh nắng thế mà trở nên không có nửa điểm tác dụng, Hương Chương thụ dưới, gió cũng âm lãnh thấu xương.

Nhưng Hình Tòng Liên vẫn là đem chủ đề tiếp tục: “Đây chính là người nói, thẩm luyện làm hết thầy đều chỉ là vì giữ gìn nàng cá nhân lợi ích?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu.

Hình Tòng Liên cười lạnh một tiếng: “Nàng cũng không phải là vì thay lão nhân giải oan, nàng chỉ là nghĩ trừng phạt tổn thương qua nàng người lão Biên mới vừa nói qua, thẩm trần hai nhà quan hệ làm cho rất cương, điều này nói rõ, thẩm luyện trả thù đối tượng một mực rất rõ ràng, chính là Trần Kiến nước. Đương nàng phát hiện mình cá nhân lực lượng bất lực về sau, nàng bắt đầu tìm kiếm ngoại lực. Đầu tiên là phụ mẫu, sau đó là cảnh sát, nàng chăm chỉ không ngừng, thẳng đến nàng đột nhiên phát hiện ngay cả chính nàng cũng thay đổi thành hung thủ giết người một trong. Nàng như cái cực kỳ nguy hiểm dung dịch cháy, bị hoá tinh bỗng nhiên dẫn bạo, cũng thiêu đốt đến nay?”

“Hắn là như vậy đi.” Lâm Thần gật đầu, dùng tán dương ánh mắt nhìn xem Hình Tông Liên: “Hình đội trưởng tiếp tục như vậy nữa, ta có thể muốn thất nghiệp.”

“Thất nghiệp vừa vặn, ta nuôi dưỡng ngươi.”

Lâm Thần lắc đầu bất đắc dĩ, chung quanh là lần lượt tiến vào sủi cỏ quán nhân viên cảnh sát, có Hình Tông Liên không để ý chút nào ôm lấy bờ vai của hắn, mang theo trấn an ý vị. Nếu như không phải bọn hắn ngay tại đàm luận người cực kỳ nguy hiểm cùng cực kỳ âm u sự tình, Lâm Thần thậm chí có bọn hắn ngay tại dưới ánh mặt trời thổi gió đàm một trận chẳng có mục đích yêu đương ảo giác.

Quyển 5 Chương 236. Năm phù 73

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 236. Năm phù 73

Tác giả: Trường Nhị

Nếu là ảo giác, vậy nó toàn rất ngắn.

Hoàng Trạch tại đầu bên kia điện thoại trùng điệp ho một tiếng, thanh âm vang dội đến có thể vượt trên bọn hắn đối thoại âm thanh.

“Trên thực tế, ta không biết người nói những này, đối định vị thẩm luyến có tác dụng gì.”

Hoàng Trạch đứng tại cục thành phố cửa sổ sát đất trước, phía sau hắn đứng đầy một vị thuộc hạ, đối phương nói biểu thị cấp trên lại tới càng lớn lãnh đạo muốn nghe lấy tình huống báo cáo, mà bối cảnh âm thì là cách đó không xa mở cửa tiếng đóng cửa cùng lần lượt mà đến gấp rút bước chân. Mà càng chết là, cục thành phố công phóng viên cỗ xe cũng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được gia tăng.

Phảng phất muốn phát sinh cái gì thiên đại sự tình, xảy ra chuyện gì?

Toàn bộ hành lang từ cuối cùng bắt đầu đột nhiên yên lặng, Hoàng Trạch biết đã đến giờ, đến cuối cùng chỉ có thể dứt khoát nói: “Đi Lâm Thần, người còn có hai mươi phút.”

...

Hoàng Trạch điện thoại rất thẳng thắn cúp máy.

Sủi cỏ cửa tiệm, Hương Chương thụ dưới, thiếu niên tay nâng sủi cỏ hộp đã cơ hồ đều rỗng.

Cái kia dứt khoát cúp máy âm khiến thiếu niên ngẩng đầu, hắn cẩn thận từng li từng tí hỏi: “A Thần ca ca, ta cũng không hiểu chúng ta muốn làm sao tìm tới thẩm luyến, đây là vấn đề của ta sao?”

“Đối với thẩm luyến, nàng đang chạy trốn quá trình bên trong lựa chọn không nhiều, nếu như nàng đã đạt thành mục tiêu ký định, duy nhất khả năng chính là ẩn núp. Phổ thông tội phạm hành tung có lẽ

khó mà đánh giá, nhưng đối với thẩm luyện nhất định sẽ lựa chọn để nó rất có cảm giác an toàn địa phương.”

“Lý Cảnh Thiên lựa chọn trốn ở đại sứ quán là rất có cảm giác an toàn, có dạng gì địa phương có thể để cho thẩm luyện có cảm giác an toàn?” Vương Triều hỏi.

“Cùng ‘Người một nhà’ cùng một chỗ lúc.” Lâm Thần nói, “Hiện tại chúng ta quay đầu lại nhìn trên tay vụ án, có một vấn đề một mực không có giải quyết: Thẩm luyện tại sao muốn làm các lão nhân tinh thần rối loạn?”

“Chẳng lẽ cùng cái kia chết mất lão gia gia có quan hệ, lão gia gia kia cũng có tinh thần vấn đề đúng hay không?” Vương Triều chợt hiểu ra, “Lão Biên không phải mới vừa nói, thẩm luyện nghe được lão gia gia sau cùng tử vong thời gian có kích động! Nhưng nàng lúc chuyện xảy ra lúc ấy không có thay lão nhân nói chuyện, sau đó không có cùng cảnh sát nói thật ra, qua nửa tháng mới báo cảnh, vô dụng như vậy đồng tình tâm người đâu, vì cái gì tại phát hiện mình lão gia gia tử vong vấn đề thời gian lúc, hỏng mất?”

“Cụ thể tới nói, đây không phải là đồng tình tâm mà là đồng lý tâm.” Lâm Thần cải chính, “Đồng lý tâm đến từ khi còn bé, là một loại dự báo người ta cực khổ cũng muốn trợ giúp người ta cảm xúc. Nàng rất khó cảm giác được lão nhân thống khổ cũng trợ giúp đối phương, nhưng cái này cũng không hề đại biểu, nàng cảm giác không đến nỗi thống khổ của mình. Trên thực tế, liền xem như máu lạnh nhất bạo lực phần tử đều có cường đại đồng lý tâm, nhưng chỉ bao che đồng bạn của mình, mà đối với người khác sinh mệnh chẳng thềm ngó tới.”

“Điều này nói rõ cái gì này thẩm luyện đồng bạn ai?”

“Người nhìn, đại bộ phận tâm lý học nguyên lý, chỉ là rất đơn giản một hai câu.”

Lâm Thần dừng lại.

Bên đường gió thổi qua cây nhãn cây, nhánh cây đập chờn cái bóng rơi trên người bọn hắn, không hề có một chút thanh âm.

...

Huệ cùng viện dưỡng lão cũng yên tĩnh.

Nhưng loại này yên tĩnh, cùng nói là yên tĩnh hoặc là an tường một loại viện dưỡng lão thường hình dung từ, không bằng dùng tĩnh

mịch để hình dung càng thêm thỏa đáng.

Cùng ban đêm, nơi này ban ngày hành lang cũng không có người, trơn bóng sáng tỏ gạch men sứ biểu hiện nơi này trải qua tốt đẹp nhân viên quét dọn công việc, nhưng cũng chính là bởi vì quá mức trơn bóng, liền mang ý nghĩa nơi này không có người nào thường xuyên đến hướng.

Cái này cùng bình thường viện dưỡng lão đương nhiên khác biệt, bởi vì phàm là đi qua viện dưỡng lão người đều rõ ràng, các lão nhân đều thích vô cùng ngồi tại không có phơi gió phơi nắng hành lang bên trong nhân thoại việc nhà, nhưng mà loại tình cảnh này lại hoàn toàn không có tại xx viện dưỡng lão xuất hiện.

Bờ ruộng bên trên chó hoang lại tại kêu to, giẫm lên cao thấp chập trùng chó sủa.

Hộ công tiểu thư bộ dáng nữ sĩ đứng tại trước gương, chỉnh lý mình cổ áo, dòng nước cốt cốt mà xuống, nữ sĩ dùng ướt sũng ngón tay tại cổ áo lưu lại mang theo nước đọng thủ ấn.

Đây là ở giữa tiêu chuẩn hai người phòng bệnh, trong phòng cực kỳ lờ mờ, toilet đèn sáng rõ.

Trên giường bệnh vẫn như cũ nằm hai vị lão nhân, mượn mờ tối tia sáng, có thể mơ hồ trông thấy tuyết trắng đệm chăn bao trùm dưới, lão nhân thon gầy khung xương. Lại hướng lên là một con phóng tới bên ngoài đệm chăn tay, một cái tay khác thì tại trong đệm chăn.

Chỗ ngực, lão nhân trên người chăn mỏng hiển nhiên vừa bị dốc lòng dịch tốt, mà lại hướng lên là cây khô da cái cổ, khô quắt thành hai đầu tuyến bờ môi, cùng bị đại lượng tròn trắng mắt bao trùm, trống rỗng vô thần con mắt.

Đúng vậy, trên giường bệnh hai vị lão nhân đều trọn tròn mắt, bọn hấn ngẩng đầu nhìn trần nhà, có một ít lâu năm thiếu tu sửa nấm mốc điểm thuận trần nhà khe hở sinh trường.

Tiếng bước chân lần nữa tại trong phòng bệnh quanh quẩn, hộ công tiểu thư đi đến bên cửa sổ, xoay kéo màn cửa sổ ra, tươi đẹp ánh nắng chiếu vào phòng bệnh, nhưng mà coi như thế bỗng nhiên mà đến quang minh, cũng không thể khiến trên giường bệnh hai vị lão nhân chớp động hai mắt.

Còn tại rất nhỏ chập trùng lòng ngực mang ý nghĩa các lão nhân cũng không có qua đời, nhưng cùng thi thể so sánh, cũng không có

gì khác biệt.

Đúng lúc này, hộ công tiểu thư xoay người, kéo ra góc chần, nằm đi vào.

...

Lão Biên sủi cỏo quán.

Đi ra khỏi cửa nhân viên cảnh sát hướng bồn hoa tổ ba người gặt đầu thăm hỏi, Lâm Thần cũng nhẹ gặt đầu, lúc này mới lấy lại tinh thần.

Vương Triều hỏi, đến tột cùng là nguyên nhân gì khiến thẩm luyến không thể nào tiếp thu được già kẻ lang thang tử vong cùng mình có quan hệ.

Lâm Thần suy tư rất nhiều loại nguồn gốc, nhưng đơn giản nhất cũng có khả năng nhất nguyên nhân chỉ có một loại.

“Thẩm luyến a, nàng hết cách rồi tiếp nhận mình trở thành giống Tiểu Lâm ngô hèm cư dân như thế, hung thủ giết người.”

Không riêng gì Vương Triều, thậm chí ngay cả Hình Tông Liên cũng sửng sốt, xa xa nhân viên cảnh sát cuời lên môi.

“Đây chỉ là suy đoán của ta, cụ thể vấn đề cũng muốn chờ nhìn thấy thẩm luyến mới có thể hiểu rõ rõ ràng.” Lâm Thần chậm rãi hơi thở, bình tĩnh nói, “Người bình thường tại gặp được cực đoan kích thích lúc, chọn các loại phòng ngự cơ chế hoặc là nhận biết điều vừa đến làm dịu áp lực tâm lý. Nhưng thẩm luyến, tâm lý của nàng vấn đề chú định nàng tại gặp được những chuyện này lúc, không cách nào hướng người bình thường đồng dạng làm dịu những cái kia áp lực.”

“Cho nên?” Hình Tông Liên hỏi. Hắn trên cằm có màu xanh gốc râu cằm, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, ánh mắt cơ trí, hoàn toàn có thể không cần tốn nhiều sức nhìn thấu lòng người.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, đem đáy lòng cảm xúc đè ép dưới, tình táo nói: “Đơn giản tới nói, thẩm luyến lúc đầu cho rằng, lão nhân là bởi vì cùng Tiểu Lâm ngô hèm cư dân tại xô đẩy quá trình bên trong ngoài ý muốn bỏ mình, đối với nàng mà nói không tồn tại bất luận cái gì áp lực tâm lý, bởi vì lão nhân chết cùng nàng không có quan hệ. Nhưng khi nàng bỗng nhiên phát hiện, lão nhân lúc ấy căn bản không có chết, mà là tại băng lãnh trong đêm mưa bởi vì trọng thương mà dần dần chết đi, kia biết được việc này nhưng không có

lại đi nhìn một chút lão nhân nàng cũng thay đổi thành hung thủ giết người một trong. Người bình thường gặp được cùng loại sự tình có lẽ sẽ chỉ nghĩ, kia là ở đây những người khác trách nhiệm tùy tiện từ chối một chút liền để chuyện này qua đó. Nhưng thẩm luyện không được.” Lâm Thần nói: “Có ba loại công kích tình tâm lý phòng ngự cơ chế, chuyển, bắn ra, còn có bên trong nhiếp. Nếu như ta vô dụng đoán sai, thẩm luyện tiềm thức vì nàng lựa chọn cuối cùng một loại cơ chế, cái gọi là bên trong nhiếp, là đưa nàng chỗ yêu, chỗ hận đối tượng chinh biến thành bản thân tạo thành bộ phận, đặt ở thẩm luyện trên thân, thì đem có tinh thần vấn đề lão nhân thu nạp làm mình một bộ phận.”

Đùng một tiếng nhẹ vang lên, Vương Triều trong tay cơm hộp rơi trên mặt đất: “Đây cũng quá biến thái!”

“Thẩm luyện đột nhiên biến thành người khác, thành tích học tập đột nhiên tăng mạnh cùng cái này cũng có quan hệ?” Hình Tông Liên rất bèn nhảy hỏi.

“Chỉ là một cái phỏng đoán, dù sao chúng ta cũng không biết vậy cụ thể là cái như thế nào lão nhân, nhưng người phải biết, tinh thần phân liệt có khi chính là thiên tài nhân vật đại danh từ một trong.”

Wang Triều giật cả mình, lúc này mới giống như là: “Có bệnh tâm thần người già mới là đồng loại của nàng? Kia nàng đây là muốn làm gì, khiến cả nước lão gia gia lão nãi nãi đều biến thành tên điên sao, mà lại cái này cùng Đoàn lão sư lại có quan hệ thế nào!”

Lâm Thần rủ xuống mắt, sờ lên người thiếu niên đầu: “Người nhìn, ta cũng không phải thần, sao có thể biết nhiều như vậy. Cho nên, nếu như Đoàn lão sư giúp chúng ta tìm được thẩm luyện, vậy chúng ta tìm đến nàng hỏi một chút.”

“Chúng ta làm sao tìm được thẩm luyện!” Vương Triều đem vấn đề hỏi ra lời, đã cảm thấy mình rất ngu ngốc. Hắn xoay xoay người tại bồn hoa trước ngòi xuống, kéo ra máy tính bắt đầu tìm kiếm cơ cấu tư liệu.

Lâm Thần nói: “Bệnh tâm thần khôi phục trung tâm, viện dưỡng lão, hoặc là thu nhận chỗ, Hoàn Cảnh không phải đặc biệt lớn thành thị, tại thành thị xung quanh dạng này cơ cấu cũng sẽ không quá Đa bài trừ quốc gia bộ dân chính cửa kỳ hạ cỡ lớn cơ cấu, tư nhân trung tâm liền thì càng có thể đếm được trên đầu ngón tay...”

...

Gió hè nóng hổi, phật xanh biếc đồng ruộng, phất qua mảng lớn dưa lều, thuận bờ ruộng một mực hướng trong thành thị lẫn lộn mà đi. Phô thiên cái địa sóng nhiệt sát qua những cái kia hoặc cao hoặc thấp kiến trúc, tại thành phố Hoàng Cảnh cục cảnh sát cổng trên quảng trường lẫn lộn.

Một cỗ lâm khăng xa xuôi theo thị phủ đường cái hành sử, cũng chậm rãi tại cục thành phố cổng dừng lại.

Nghe hỏi mà đến các phóng viên giống người được mùi máu tươi cá mập ở cục cảnh sát cổng chiếm cứ có lợi địa hình, cũng không dám quá phận, lại làm nhưng không muốn từ bỏ hàng phía trước vị trí. Cùng cổng loạn xạ bát nháo phóng viên so sánh, chân chính trong phòng họp thì lộ ra phi thường yên lặng, tất cả mọi người tại thôn vân thổ vụ.

Thượng thủ vị trí ngồi Hoàng Trạch đều muốn cúi người chào trường quan.

Trường quan sắc mặt ngưng trọng, dưới tiệp cầm như hến, cuối cùng, đối phương mạnh mẽ đập bàn: “Cho đến bây giờ còn không người có thể nói ra cái như thế về sau thật sao?”

Đại khái là bởi vì cấp trên tức giận, trong không khí nồng đậm bụi mù đều run một cái.

Đúng lúc này, phòng họp đại môn bị gõ vang.

Hoàng Trạch bỗng nhiên nhìn ra cửa.

...

Lão Biên sủi cỏ cửa quán miệng.

Tại chói mắt ánh mặt trời dưới, Vương Triều Laptop phản xạ ra làm cho người cơ hồ thấy không rõ lắm mơ hồ bạch quang.

Lâm Thần rất yên tĩnh ngồi ở một bên, khuôn mặt an hòa, trắng nõn tinh tế tỉ mỉ trên cổ bởi vì bôn ba mà cùng bạo chiếu bốc lên vết mờ hôi, giống bôi một tầng men răng đồ sứ. Hắn cũng không ở đây nhìn màn hình, càng giống tại chẳng có mục đích nghĩ một ít chuyện gì. “Không nên nghĩ nhiều lắm.” Hình Tòng Liên đối Lâm Thần nói như vậy. Câu nói này có chút mịt mờ, nhưng đối Lâm Thần tới nói, hắn là lại ngay thẳng có điều một câu.

Lâm Thần nhìn qua nơi xa hư không phương hướng, cũng không có bất kỳ cái gì hướng hắn che dấu ý nghĩ ý tứ: “Chính là cảm thấy

nhân loại tâm lý rất có ý tứ, thẩm luyện dạng này trời sinh biến thái cuồng, chân chính bức điên nàng lại là người nàng tính bên trong điểm này còn sót lại thiện ý.” Lâm Thần dừng một chút, lại bổ sung, “Hi vọng nhiều ta sai rồi.”

Hình Tòng Liên bỗng nhiên khẽ giật mình, hẩn nhìn xem Lâm Thần, đối phương nhưng không có nhìn lại hẩn.

Hình Tòng Liên đứng người lên, một tay cầm túi, nói: “Lâm cố vấn, đi theo ta một chút.”

Lâm Thần ngẩng đầu, Hình Tòng Liên móc ra chìa khóa xe, chỉ chỉ dừng ở ven đường dưới bóng cây xe Jeep phương hướng.

Lâm Thần theo lời cùng hẩn đi đến bên cạnh xe.

Hình Tòng Liên thói quen kéo ra phòng điều khiển cửa, phát hiện Lâm Thần lại đứng ở sau lưng mình. Hẩn cái chìa khóa trên tay chính mình dạo qua một vòng, quay đầu nhìn xem Lâm Thần.

“Người muốn cùng ta nói riêng, có ta không muốn nói chuyện.” Lâm Thần nói với hẩn.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, trong nháy mắt minh bạch Lâm Thần ý tứ: “Cũng đúng, phòng điều khiển là có chút chen.”

Hẩn mở ra sau khi tòa cửa đi vào trước, Lâm Thần đi theo giẫm lên xe...

Bái hẩn mới đổi xe màng ban tặng, trong xe lờ mờ cực kỳ, ánh nắng xuyên thấu qua bóng cây cùng cửa sổ xe chiếu sáng một mảnh nhỏ chỗ ngồi.

Mặc dù giữa hè, nhưng trong xe hẩn là vừa rồi hơi lạnh còn không có tiêu tán, lại có ý lạnh.

Lâm Thần cái chân còn lại cũng giẫm lên xe, Hình Tòng Liên nắm chặt cổ tay của hẩn, nửa đùa nửa thật nói: “Thật ra phòng điều khiển cũng không tệ người có thể ngồi tại ta trên đùi.”

Hẩn vừa dứt lời, cửa xe phanh đóng lại.

Hình Tòng Liên cảm thấy Lâm Thần trói ngược lại mười ngón tay của hẩn, sau một khắc, Lâm Thần nghe theo ý kiến của hẩn, tách ra hai chân, dạng chân tại trên người hẩn.

Hình Tòng Liên cảm thấy ngực từng cái trệ, Lâm Thần ấm áp thân thể không lưu khe hở cùng hẩn dựa vào cùng một chỗ, Lâm Thần có đôi khi thật sự là biết nghe lời phải đáng sợ.

Không cần cúi đầu, hẩn đều có thể tưởng tượng Lâm Thần tư thế.

Giờ phút này Lâm Thần nửa quỳ tại chỗ ngồi bên trên, lưng mềm mại uốn lượn, mà mặc giày Cavans chân hẵn là lộ ra tại đệm bên ngoài, dây giày nửa rũ xuống không trung, nhẹ nhàng lắc lư.

Hình Tòng Liên trong trí nhớ, cảnh tượng tương tự cũng xuất hiện qua, khi đó trong không khí lộ ra làm lòng người vượn ý ngựa **, mà bây giờ, rõ ràng quan hệ bọn hẵn đã tiến triển nhiều như vậy, lại trở thành chỉ có đương nhiên bình thản.

Chỉ là hiện tại, hẵn cũng không có nhiều thời gian như vậy đi suy nghĩ loại này bình thản ý vị như thế nào.

Dù sao Lâm Thần chính tựa ở trên vai hẵn, mang theo ý lạnh hô hấp rơi vào hẵn cổ họng, cái này để người ta rất khó phân thần.

Cách quần áo trong vải vóc, hẵn một tay vuốt ve Lâm Thần thấm mồ hôi lưng. Hẵn có thể rõ ràng rõ ràng sờ đến Lâm Thần giáp vai, xương sống nổi lên, mềm dẻo làn da.

Lâm Thần vừa rồi đã nói đến rất rõ ràng, hẵn không muốn nói chuyện, chỉ muốn lẳng lặng mà ngồi cùng một chỗ.

Tại cái này rất an tĩnh quá trình bên trong, Lâm Thần hô hấp tiết tấu cũng không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng bởi vì trong xe thực sự yên tĩnh cực kỳ, bọn hẵn có thể dần dần cảm nhận được lẫn nhau nhịp tim. Bởi vì hô hấp quán giao, nhiệt độ dần dần lên cao, có loại không nói rõ được cũng không tả rõ được mập mờ, nhưng càng nhiều, có lẽ là bởi vì Lâm Thần tại trên đùi hẵn trọng lượng cũng có lẽ là bởi vì Lâm Thần mạnh hữu lực nhịp tim, hẵn có thể cảm nhận được một loại toàn thân toàn ý tin cậy cảm giác.

Một loại phi thường trân quý đồng thời không giữ lại chút nào tình cảm.

Một lát sau, thời gian ngắn đến Hình Tòng Liên còn chưa kịp tinh tế phẩm vị loại cảm giác này, hẵn liền nghe Lâm Thần nói: “Hình Tòng Liên...”

“Đều gọi tên đầy đủ a, việc này có chút nghiêm trọng.” Hình Tòng Liên hôn một chút Lâm Thần lỗ tai.

“Ta...”

Lâm Thần vừa mở miệng, Hình Tòng Liên liền cắt ngang hẵn nói tiếp: “Người không có yếu ớt như vậy, không cần ta thời thời khắc khắc đều chú ý tâm lý của người trạng thái, vừa phát hiện có bất thường mạnh mối liền muốn kêu dừng người tìm người nói chuyện?”

“Không, ta rất yếu đuối, cũng thật rất cần người.”
Lâm Thần nói như vậy.

Quyển 5 Chương 237. Năm phù 74

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 237. Năm phù 74

Tác giả: Trường Nhị

Chương 74:

Trong nháy mắt kia, Hình Tòng Liên nhịp tim hụt một nhịp.

Hắn sờ lấy Lâm Thần phần gáy, ép buộc đối phương ngẩng đầu.

Lâm Thần thần sắc ôn hòa, ánh mắt ướt át, nhưng đương nhiên cũng không khóc.

Hình đi theo cúi đầu, đúng lúc này, ngoài xe cách đó không xa bộp phát ra người thiếu niên hưng phấn tiếng la, sau đó là lạch cạch lạch cạch chạy đến xe Jeep trước thanh âm, gõ cửa âm thanh tùy theo truyền đến: “A Thần ca ca tìm được, hắn là không sai!”

Lâm Thần bỗng nhiên từ trên người hắn lật ngồi xuống.

Hình Tòng Liên cảm xúc nhưng lại chưa trúng đoạn, hắn muốn nói gì, lại cuối cùng vẫn nắm chặt Lâm Thần cổ tay, hôn một cái hắn đỉnh đầu.

...

Chỗ ngồi phía sau cửa kéo ra, Lâm Thần thần sắc như thường.

Vương Triều nghi ngờ nhìn xem chỗ ngồi phía sau hai tấm viết

“Chúng ta vừa rời tại đàm công sự” mặt.

“Nói chuyện!” Hình Tòng Liên a nói.

Vương Triều bị giật nảy mình, cúi đầu nhìn xem mình màn ảnh máy vi tính, lập tức nói: “Ngoại ô thành phố cây đước thôn có quê quán thôn viện dưỡng lão.”

Nói xong câu này về sau, Vương Triều liền ngừng lại.

“Sau đó?” Hình Tòng Liên hỏi lại.

Người thiếu niên đem máy tính xoay chuyển tới, cho bọn hắn nhìn:

“Sau đó, ta tra không được cái này viện dưỡng lão bất luận cái gì giường ngủ tin tức, bọn hắn cũng chỉ có một vắng vẻ trang web.”

“Có ý tứ gì?” Lâm Thần nheo mắt lại.

“Không có internet tiếp nhập cái này viện dưỡng lão, nói cách khác, kia là tòa tin tức đảo hoang.” Vương Triều dừng một chút, còn nói, “Cái này huệ cùng viện dưỡng lão cũng phải cùng chính phủ hợp tác xác định vị trí cơ cấu, hàng năm sẽ thu nhận một nhóm lang thang nhân viên. Nhưng không có dấu hiệu biểu hiện thẩm luyện cùng cái này cơ cấu có bất kỳ liên hệ, bỏ vốn người là một nhà làm nông sản phẩm công ty, nông sản phẩm công ty lão bản đã tại ba năm trước đây đã qua đời, chúng ta có phải hay không muốn đi cái kia công ty điều tra a...”

Vương Triều lại muốn bắt đầu lú lo không ngừng, Lâm Thần lại cắt ngang hẳn, “Chính là chỗ này.”

Lâm Thần rất quả quyết nói.

“A, quả nhiên là đúng không!” Vương Triều lập tức im miệng, rất hưng phấn reo lên, “Chúng ta muốn thông tri Hoàng Trạch lớn ngu xuẩn sao?”

...

Trong văn phòng, Hoàng Trạch có chút tịch mịch ngồi một mình ở trên chỗ ngồi, chung quanh hẳn đã trên cơ bản không có một ai. Bởi vì vừa rồi đột phát tình trạng, tinh thần Đồng trưởng phòng khẩn cấp hạ lệnh, thành phố Hoàng Cảnh các bộ môn tất cả nhân viên cảnh sát lập tức về cương vị, tại tiếp vào riêng phần mình nhiệm vụ về sau, trước kia chen ở văn phòng người đều tản, ngược lại bọn hắn đôn đốc chỗ người nhàn rồi.

Sau lưng Hoàng Trạch đứng đấy lúc trước vị kia thuộc hạ bu lại, nói khẽ: “Hoàng đôn đốc, Đồng trưởng phòng xin ngài qua đó.”

Hoàng Trạch ngẩng đầu, bất khả tư nghị hướng sau lưng nhìn lại.

...

Huệ cùng trại an dưỡng.

Một mực nằm tại trên giường bệnh cô nương mộ nhưng mở mắt ra, có lẽ là ngoài cửa sổ ánh nắng quá thịnh lại có lẽ là ve kêu quá vang dội, nàng cứ như vậy nhìn chăm chăm trên trần nhà màu đen nắm mốc ban, cuối cùng đưa tay, từ trong chăn lấy ra điện thoại.

...

Lão Biên sủi cỏ cửa quán miệng, một trận nóng hổi sóng nhiệt phát qua đường đi.

Hai bên hàng cây bên đường kịch liệt đung đưa, giống như là cảm giác được cái gì, Hình Tòng Liên không trả lời ngay Vương Triều vấn đề, mà là nhìn về phía quán cơm nhỏ cổng.

Đường đi yên lặng, nguyên bản đứng tại cổng hai tay như bay gọi di động trò chơi nhân viên cảnh sát đột nhiên đình trệ xuống tới, trên màn hình xuất hiện mới tin tức nhắc nhở, hấn đưa tay ấn mở, nhìn một hồi.

Sau một khắc, hấn đưa điện thoại di động thả lại túi, giống như là tạm dừng ma pháp kết thúc, hấn quay người bước nhanh chân hướng cảnh đội đại môn chạy tới.

Sau đó là liên tiếp chuông điện thoại di động vang lên, lão Biên sủi cảo trong quán giống như là sôi trào nhà tắm, tất cả mọi người buông xuống trong tay đồ ăn, có người đang nhìn điện thoại tin nhắn cũng có người tại nghe.

Mà cổng cái kia đầu tiên chạy nhân viên cảnh sát giống như là súng lệnh vang sau này trong khi xông vận động viên.

Tiệm cơm cổng màu lam nhạt nhựa plastic màn bị đẩy ra, sau một khắc, bên trong tất cả nhân viên cảnh sát chen chúc mà ra, như sóng triều chụp về phía đường đi.

Hình Tòng Liên ngồi ở trong xe, nhìn xem tại rất thời gian ngắn trong phòng người đi nhà trống sủi cảo quán, trong lòng rất rõ ràng, ngay tại vừa rồi, hấn là có người phát ra các bộ môn nhân viên cảnh sát lập tức trở về cương vị thông tri.

...

Thẩm bình là Hoàn Cảnh đài truyền hình dẫn chương trình.

Bởi vì một ít vừa lúc nguyên nhân, hấn cùng hiện tại chấn động cao tầng một vị nào đó nữ sĩ có được đồng dạng dòng họ, thậm chí ngay cả danh tự nghe đều phảng phất mang theo điểm huynh muội khí tức.

Nhưng thẩm bình thật cùng thẩm luyện không có bất cứ quan hệ nào, trên thực tế, thẳng đến hấn thu được kia phần thông bản thảo trước, hấn cũng không biết thẩm luyện đến tột cùng là ai.

Thông bản thảo đến từ thị lý nộp thuế nhà giàu tuần thụ chế dục, là từ cùng hấn quen biết tuần thụ chế dục bộ phận PR người phụ trách trực tiếp gọi điện thoại cho hấn về sau, phát đến hấn hòm thư.

Khi đó hấn ngay tại chuẩn bị thu hôm nay cả điểm tin tức, điện thoại vang lên, hấn nhạy cảm từ đối phương trong giọng nói cảm nhận được sự kiên tính nghiêm trọng. Mà tại hấn cúp điện thoại ấn mở điện thoại hòm thư sát na, hấn liền ý thức được, đây tuyệt đối là cùng một chỗ đủ để chấn kinh cả nước đại án kiện. Thấm đặt ngang hạ bản thảo, mắt nhìn bên cạnh nữ MC, dẫn đường truyền bá phương hướng vọt tới.

...

Dưới bóng cây, trong xe Jeep, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên không hẹn mà cùng làm giống nhau động tác. Bọn hấn lấy điện thoại cầm tay ra, phía trên cũng không có bất kỳ cái gì chấn động hoặc là điện báo biểu hiện, thậm chí ngay cả chưa đọc tin nhắn đều vô dụng một đầu.

Loại này không giống bình thường bình tĩnh khiến Hình Tông Liên thần sắc nghiêm nghị, hấn mày kiếm chau lên, có điều nhanh chóng lại khôi phục bình thường, chỉ có hiểu rõ Hình Tông Liên người mới biết điều này có ý vị gì.

Theo lý, Hình Tông Liên có thể xuống xe giữ chặt nhân viên cảnh sát đến hỏi hoặc là gọi điện thoại hỏi mình thủ hạ, bất quá hấn phản ứng đầu tiên lại là đi xuống chỗ ngồi phía sau, đối người thiếu niên nói: “Về phía sau tòa.”

Nói xong, hấn trực tiếp đi hướng phòng điều khiển phát động cỗ xe, phát động cỗ xe, mở ra hơi lạnh cùng xe tải radio.

Hoành Cảnh đài truyền hình cả điểm tin tức vừa vắn bắt đầu.

Dẫn chương trình sợ hãi thanh âm xuyên thấu qua âm hưởng truyền ra, cũng tại trong xe Jeep quanh quẩn.

...

Thấm bình tọa tại dẫn chương trình trong phòng.

Lâm thượng trước sân khấu, hấn đổi đen trắng đường vân cà vạt, bởi vì nhìn càng thêm trang trọng.

Trong tai nghe truyền đến đếm ngược thanh âm, thấm bình nhắm mắt lại, điều chỉnh hô hấp, kiệt lực để cho mình bình tĩnh trở lại.

Ba phút trước, đạo truyền bá mới từ đài trưởng văn phòng chạy xuống lâu, cách ghi hình lều, dùng thờ hỗn hển thờ thanh âm hưởng hấn rống: Thấm bình, truyền bá người đầu kia tin tức!

Thấm bình liền biết, mình thành công.

Tuổi trẻ nam chính truyền bá mở mắt ra, nắm chặt nắm đấm, trước mắt ánh đèn chói mắt, hấn nhìn xem trước mặt nhấc tuồng khí, dùng nghiêm túc nhất giọng điệu nói:

“Phía dưới thông báo một đầu khẩn cấp tin tức...”

...

“Bản đài tin tức, tuần thụ chế dược ngày trước thông qua bản đài cùng Vĩnh Xuyên, xương bình, gặp xuân chờ nhiều đài truyền hình bao quát mạng lưới bình đài, hướng toàn xã hội thông báo cùng một chỗ nghiêm trọng dược vật đầu độc sự kiện...”

Bệnh viện thần kinh nội khoa bệnh khu.

Nguyên bản phòng bệnh bên ngoài trong khu nghỉ ngơi treo TV một mực không có bất kỳ cái gì thanh âm, trên ghế dài có hộ công bộ dáng người đang ngủ. Nhưng không biết là ai vội vã từ trong phòng bệnh chạy đến, đem TV thanh âm điều đến lớn nhất, liên tục không ngừng thanh âm chảy ra tới.

Màu xanh đậm diễn truyền bá sánh đem dẫn chương trình trước sân khấu Âu phục giày da nam chính truyền bá nổi bật lên hết sức trang nghiêm, mà càng thêm làm cho người cổ họng căng lên thì là dẫn chương trình tại trong tin tức đề cập tin tức.

“Cư tất, liên quan đến dược vật bao quát tuần thụ chế dược não an khang, huy hộp chế dược thư não bình, ứng dược chế dược lợi Boutini bình, an khang phải Lâm công ty Poole an khang chờ nhiều lượt dược vật, dược vật nhận cái khác hóa học thành phần ô nhiễm, khả năng dẫn đến nhiều loại hệ thần kinh không tốt phản ứng. Như là buồn nôn, nôn mửa, tinh thần hậm hực hoặc là nóng nảy cuồng chờ nhiều loại không tốt phản ứng, tuần thụ chế dược hô hào tất cả dùng qua trở lên dược vật trung lão niên người bệnh cùng lập tức đình chỉ uống thuốc, như cảm thấy khó chịu, mời lập tức nhập viện kiểm tra.”

Bởi vì TV thanh âm quá lớn, càng ngày càng nhiều người từ trong phòng bệnh đi ra, chờ dẫn đứng tại trước máy truyền hình, không chỉ có là thân nhân bệnh nhân, trong đám người còn có bị đỡ lấy lão nhân, thậm chí còn có người một mình chống quải trượng, run rẩy vịn tường mà đứng.

Màn hình TV có một lát đứng im, màu lốt đen chữ viết nhảm, phía trên là tất cả có liên quan vụ án dược vật danh sách.

Bệnh trong vùng một mảnh lặng im.

Người mặc bạch bào bác sĩ đứng tại trước máy truyền hình, mượn cơ hội này, hẩn nhìn lại sau lưng sắc mặt mờ mịt bệnh hoạn nhóm, nhất thời nói không ra lời.

“Cha ta, cha ta giống như một mực ăn cái kia thuốc a!” Có bệnh nhân gia thuộc hỏi dò.

“Bác sĩ, đây là ý gì, ta ma ma một mực tại uống thuốc độc sao!” Hơi không thể khống chế cảm xúc bệnh nhân gia thuộc hốc mắt đều đỏ. Càng ngày càng nhiều người chen hướng bác sĩ, trong lúc nhất thời nguyên bản an tĩnh bệnh khu huyên nao.

Đúng lúc này, một mình tại góc tường đứng thẳng lão nhân bỗng nhiên mở miệng, cái kia đạo già nua mà thanh âm khàn khàn xuyên thấu tất cả phân loạn tiếng hỏi âm, làm cho tất cả mọi người đều lặng im xuống tới.

“Bác sĩ a, chúng ta... Chúng ta bệnh này còn có thể chữa khỏi sao?” Lão nhân há to miệng, hỏi như vậy.

Ở đây tất cả mọi người trong lòng run lên, khủng hoảng cảm xúc dần dần lan tràn ra.

...

Tô lão hiệu trưởng ngồi tại ban công bên cạnh nhỏ trên đài.

Lão gia tử không có nhìn tin tức quen thuộc, radio loại này cũ rích đồ vật hẩn cũng phải không cần, đáng tiếc hẩn phu nhân là chính trị hệ giáo sư, lệnh cưỡng chế trong nhà nhất định phải phát ra tin tức không gián đoạn, cho nên khi Vĩnh Xuyên đài truyền hình dẫn chương trình dùng cùng thẩm bình cơ hồ một cái khuôn đúc ra trịnh trọng ngữ khí giảng thuật cái gì tâm xuất huyết não dược vật nghiêm trọng dược vật vấn đề lúc, hẩn chỉ nghe thấy một trận kịch liệt lục tung âm thanh.

Phu nhân của nàng ngay tại chỉnh lý thu nạp tử, dùng tay run run rẩy rẩy nắm lên bình thuốc, thần sắc lo lắng: “Vậy phải làm sao bây giờ mới tốt.”

Nhớ tới Lâm Thần trước đây không lâu điện thoại, Tô lão gia tử đương nhiên rất dễ dàng đem sự tình tiền căn hậu quả liên hệ tới, bất quá hẩn hay là ưu tai du tai nói: “Phu nhân phải dùng triết học thủ đoạn phân tích vấn đề này, chúng ta một phân thành hai...”

Nàng chính trị tính cực độ nhạy cảm phu nhân lập tức cắt ngang hẳn: “Thần Thần gọi điện thoại cho người, cũng là bởi vì cái này?” “Ta không biết a.” Lão gia tử khoát khoát tay, “Cũng có thể là tưởng niệm ân sư nha.”

“Xéo đi.” Phu nhân trên mặt hiện đầy ưu tư, “Sự tình khó giải quyết đến Thần Thần cần gọi điện thoại cho người, cái này chỉ sợ là thật.” “Không nên quá lo lắng, trời sập xuống, có người cao đỉnh lấy.” Lão gia tử sờ lên cái cằm, “Tựa như Thần Thần liền cao hơn ta, mà ta nha, khẳng định cao hơn người.”

Hắn cũng không bình phục phu nhân tâm tình, mặc tạp dề nữ nhân dụi dụi mắt vành mắt, đi hai bước, nắm chặt tay của hắn, nửa ngồi xuống tới, run rẩy hỏi.”Nếu không, vẫn là gọi phượng tử trở về à?”

...

Cảnh tượng tương tự, cũng đồng dạng tại rất nhiều gia đình bình thường bên trong phát sinh.

Có lão nhân giận không kèm được, có lão nhân còn không nở đem trong ngăn tủ thuốc ném đi, cũng có lão nhân đã nằm ở trên giường, thậm chí còn có người vội vã tắt tv chuẩn bị trước khi ra cửa hướng bệnh viện.

Nhưng đại bộ phận người bình thường, đều không có Tô lão tiên sinh thế này không muốn mạng thái độ. Tựa như trên thế giới yêu thương con cái phụ mẫu rất nhiều, trên thế giới này hiếu thuận phụ mẫu nhi nữ cũng đồng dạng có rất rất nhiều.

Kim tuệ cao ốc tới gần chính phủ thành phố cbd chung quanh, là trong thành phố số một số hai thương nghiệp văn phòng, hiện tại vốn là buổi chiều bận rộn nhất thời gian, nhưng tất cả đã từng văn phòng tràn cảnh lại bởi vì đột phát tin tức mà đình chỉ đóng cửa.

Văn phòng quản lý máy tính mở ra, thẩm bình thanh âm xuyên thấu qua toàn bộ văn phòng duy nhất âm hưởng truyền thống ra, đến nơi hẻo lánh thời điểm đã không rõ lắm tích, càng nhiều nhân viên thì tại đổi mới mạng lưới.

“Theo tuần thụ chế được nhân viên tương quan lộ ra, đầu độc người hiềm nghi tên là thẩm luyện, trước tuần thụ chế được bộ nghiên cứu cửa nhân viên, thẩm luyện xuất phát từ một ít nguyên nhân, lợi dụng chức quyền tiện lợi, lấy đặc thù hóa học thành phần ô nhiễm được vật dài đến mấy năm lâu, tuần thụ chế được thông qua

bản đài hướng toàn xã hội hô hào, thẩm luyến người này cực kỳ nguy hiểm, trước mắt mang theo có đại lượng kịch độc được vật, ngay tại lần trốn bên trong, khẩn cầu cảnh sát đem thẩm luyến truy nã quy án.”

Ký túc xá bên trong, website đổi mới âm thanh liên tiếp vang lên. Trên internet, “Đầu độc”, “Tuần thụ chế được”, “Thẩm luyến” chờ từ mấu chốt lấy không muốn mạng tốc độ kéo lên chí nhiệt lục soát bảng danh sách. Tất cả mọi người nín hơi ngưng thần, ý đồ thu hoạch được mới nhất tin tức.

Thậm chí đã có thông minh dân mạng đem “Thẩm luyến” cùng đem qua đồng dạng phát sinh Hoàn Cảnh quỳ đồ nướng thảm án liên hệ tới, trong lúc nhất thời, càng lớn dư luận thủy triều khuếch tán ra tới.

...

Tuần thụ chế được xí nghiệp đường dây nóng điện thoại bị đánh bạo.

Nhưng nếu như xí nghiệp đã quyết tâm đi ra một bước này, sớm đã làm tốt hoàn mỹ nguy cơ quan hệ xã hội chuẩn bị.

Thanh âm ngọt ngào tiểu thư nghe lấy các phương diện báo, đầu tiên là tạ lỗi, tiếp theo là biểu thị xí nghiệp nhất định gánh chịu trách nhiệm, như thế mềm nhu thanh âm xuất hiện đang ống nghe bên trong, rất nhiều người tính tình đều tiêu tan hơn phân nửa.

Nghe đường dây nóng nữ hài đều tiếp thụ qua nhất chuyên nghiệp huấn luyện, tại trấn an xong điện báo nhân viên cảm xúc về sau, các nàng cũng đồng dạng sẽ ở cuối cùng biểu thị, thật ra tuần thụ chế được cũng phải người bị hại, hi vọng cảnh sát có thể sớm ngày bắt được kẻ cầm đầu.

Thông qua tứ lạng bạt thiên cân thủ pháp, chế được công ty lắc mình biến hoá trở thành rất có xã hội tinh thần trách nhiệm người bị hại công ty, mà không có cố hết trách nhiệm một phương, thì biến thành tùy ý phần tử nguy hiểm lần trốn vượt qua 12 giờ cảnh sát.

Thẩm bình dừng một chút, tượng trưng lật qua một trang giấy, đổi mặt quay phim ống kính, tiếp tục nói ra: “Phía dưới là đài truyền hình vừa mới nhận được cảnh sát thông báo... Hoàn Cảnh cảnh sát chính thức hướng toàn xã hội tuyên bố cấp A lệnh truy nã, công khai truy nã đang lần trốn nghi phạm thẩm luyến.”

...

Thị cục cảnh sát xử lý văn phòng đại sảnh.

Lầu một tất cả công việc nhân viên cảnh sát đều khẩn trương công việc lu bù lên, nguyên bản bị Hình Tông Liên nén dưới, lặng yên triển khai bắt hoạt động bị cưỡng ép nâng lên mặt bàn.

Đếm không hết mệnh lệnh từ thượng cấp hạ đạt, giao thông đầu mối then chốt vải khổng, cộng đồng loại bỏ, ô lưới thức lòng bắt, có thể dùng tới bắt thủ đoạn máy tính âm thanh, máy đánh chữ âm thanh, đánh bàn phím âm thanh liên tiếp, cơ hồ mỗi người đều bận tối mày tối mắt.

Tại lầu hai bình đài lan can chỗ, tình hình đại lãnh đạo cùng tuần thụ chế dục chấp hành tổng giám đốc đứng sóng vai, tại bọn hắn bên cạnh thì vây quanh trong tình đến cục thành phố rất nhiều bộ môn lãnh đạo.

Trước lan can hai người xuất phát từ lễ tiết nắm lấy tay.

Âu phục phẳng phiu tuần thụ chế dục chấp hành tổng giám đốc áy náy nói: “Tài liệu tương quan đã đưa ra cho tổ chuyên án, là công ty của chúng ta quản lý sai lầm, cho cảnh sát đồng chí thêm quá nhiều phiền phức.”

Đồng hoa xoay người, nhìn xem dưới đáy bận rộn bọn thuộc hạ, cũng không có trực tiếp đáp lại câu nói này, mà thần sắc để cho người ta nhìn không ra bất luận cái gì hỉ nộ.

Ngay tại vừa rồi hội nghị lâm vào cục diện bế tắc lúc, tuần thụ chế dục chấp hành tổng giám đốc đột nhiên đến, mang theo đại lượng tư liệu, hướng cảnh sát báo cáo cùng một chỗ tính chất ác liệt, tình huống nghiêm trọng đầu độc vụ án.

Gây án nhân viên tên là thẩm luyến, xuất phát từ trả thù xã hội chờ nguyên nhân, tại tuần thụ chế dục một hệ liệt não khôi phục trong dục vật đưa lên có độc vật chất dài đến mấy năm lâu.

Trời mới biết loại kia có độc vật chất đến tột cùng là cái gì. Nhưng theo hắn biết, loại kia làm cho người điên cuồng hóa học thành phần đã tại đêm qua đã ở trong thành phố quầy đồ nướng gây nên cực kỳ đáng sợ thảm án, một nhân viên cảnh sát cũng bởi vậy mất mạng. Nhưng mà, liền ngay cả chế dục công ty chính mình cũng không có cách nào xác nhận kia đến tột cùng là như thế nào một loại hóa học

vật chất, nhưng căn cứ vị kia tổng giám đốc đôi câu vài lời, cái kia hẳn là là loại kiểu mới thần kinh loại ma túy.

Đồng hoa trong lòng cười lạnh, trải qua đêm qua sự kiện, bọn hắn lẫn nhau đều trong lòng biết cái này cũng cùng sinh hóa vũ khí không có gì khác biệt, nhưng lại không ai dám nói ra kết luận như vậy tới.

Mà càng làm cho hắn cảm thấy trên mặt khó chịu thì là tuần thụ chế được thông qua tin tức truyền thông rộng mà báo cho nội dung.

Trên thực tế ngay tại đêm qua, Hoàn Cảnh nơi đó cảnh sát đã có hành động, lại tại hành động bên trong một chưa cảnh cáo dân chúng chú ý thân người an toàn, hai không có đối thẩm luyện tuyên bố chính thức lệnh truy nã, mặc dù hắn biết rõ một tuyến nhân viên cảnh sát phá án có mình suy tính, thế nhưng bởi vì loại này suy tính, dẫn đến bọn hắn bị vốn nên nên tội khô họa thủ chế được xí nghiệp giành được tiên cơ ngược lại đem cảnh sát một quân, loại này bị đè nén cảm giác thật là khiến người khó mà tiếp nhận.

Hắn vỗ vỗ lan can, quay đầu nhìn thoáng qua.

Làm tội khô họa thủ người lãnh đạo trực tiếp Ngô lão cục trưởng thì đứng tại nhất bên ngoài bùng, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, phảng phất rời rạc bên ngoài không thích sống chung phần tử.

Hắn thu tầm mắt lại, nhìn về phía tuần thụ chế được tổng giám đốc tiên sinh, nhẹ gật đầu, chỉ nói: “Người vất vả.”

“Công ty của chúng ta nhất định kiệt lực phối hợp cảnh sát hành động.” Tổng giám đốc tiên sinh xoay người cúi đầu, lộ ra trần khẩn đến cực điểm, “Vậy ta cũng không quấy rầy cảnh sát công việc, cáo từ trước.”

Nói xong, dễ như trở bàn tay liền quấy lên sóng lớn ngập trời lại hoàn toàn bứt ra trung niên xoay người, liền muốn rời đi, có hắn vừa đi một bước, lại quay đầu lại, phảng phất đột nhiên nhớ tới cái gì, trên mặt lộ ra khiêm tốn tiểu dung: “Liên quan tới cục thành phố Hình đội trưởng hướng bỏ rơi nhiệm vụ, cũng hướng công ty của ta tác hối một chuyện, cũng mời cảnh sát theo lẽ công bằng làm.”

Thoáng qua yên lặng về sau, trong đám người bộc phát ra tiếng bàn luận xôn xao.

Vừa rồi tuần thụ chế được tổng giám đốc đúng là hồi báo xong tình huống sau yêu cầu cùng đại lãnh đạo đơn độc nói chuyện, có mặc

cho bọn hăn chẳng ai ngờ rằng, vừa rồi nói chuyện bí mật nội dung lại là cái này.

“Đôn đốc chỗ không phải có người ở đây sao?” Lãnh đạo đại nhân dừng một chút, liếc nhìn đám người, “Đây là các người phụ trách sự tình à?”

Hoàng Trạch bỗng nhiên giương mắt, cuối cùng chỉ có thể thở sâu, ngẩng đầu cúi chào: “Vâng, Sở trưởng.”

...

Tại lão Biên sửi cỏ cửa quán miệng trong xe Jeep, bầu không khí lại là tuyệt đối yên tĩnh, cũng phảng phất không nhận bất luận ngoại lực gì quấy nhiễu.

Quảng bá tin tức đã chuyển hướng tiếp theo điều nội dung, nhưng Hình Tông Liên hoặc là nói Lâm Thần chuông điện thoại di động vẫn chưa vang lên.

Trong xe không có người nói chuyện.

Vương Triều trái xem phải xem, vừa rồi tin tức khiến hăn tâm linh nhỏ yếu nhận lấy cực lớn xung kích, có ý tứ gì, tuân thụ chế được chủ động hướng toàn xã hội thừa nhận được vật vấn đề, nhưng lại đem mình giấu diếm chân tướng trách nhiệm xóa sạch sẽ, thậm chí trực tiếp định vị đến thẩm luyến, coi nàng là kẻ cầm đầu đẩy lên trên mặt bàn.

Đến cuối cùng, người thiếu niên nhin không được hô lớn một tiếng: “Cái này mẹ hăn đều là ngu xuẩn sao!”

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên hai người liếc nhau, khóe miệng lộ ra lãnh đạm mà nụ cười giễu cợt: “Này làm sao có thể nói là ngu xuẩn này cái này rõ ràng thật sự là thông minh cực kỳ a.”

“Tráng sĩ chặt tay, có thể viết nhập xí nghiệp nguy cơ quan hệ xã hội điển hình.” Hình Tông Liên nói.

Nhưng vô luận là hăn lão đại hay là A Thần ca ca, hai người bọn họ đang nói xong kia hai câu nói về sau, lại không có bất kỳ cái gì động tác kế tiếp.

Vương Triều rất lo nghĩ đang đệm bên trên xe dịch cái mông: “Hiện tại cục thành phố đã truy nã thẩm luyến, chúng ta còn muốn đem thẩm luyến khả năng ẩn thân vị trí hướng lên báo cáo không?”

“Thẩm luyến như vậy cảnh giác người, dù là ở bên người xuất hiện cảnh sát đều sẽ khiến nàng lập tức bỏ chạy, hiện tại đại quy mô TV

truy nã nàng, nàng làm sao lại không có phản ứng?”

Hình Tòng Liên âm sắc bình tĩnh lạ thường, có hẳn càng là bình tĩnh, liền càng khiến Vương Triều kinh hồn táng đảm.

“Chúng ta bây giờ làm sao bây giờ, giấu diếm sao?”

“Làm sao bây giờ, đương nhiên đem sự tình từng kiện giải quyết.”

Hình Tòng Liên quay đầu mắt nhìn Lâm Thần.

Giống như là đoán được hẳn tâm tư, Lâm Thần thẳng nhẹ gật đầu:

“Ta hiểu được, ta đi trước ngoài ô thành phố.”

“Ta sẽ cho người điều người ở ngoại vi vài khống, đại bộ đội đến trước đều tốt nhất đừng vọng động, người chú ý an toàn.”

Hình Tòng Liên nói xong, làm cái gọi điện thoại động tác, Lâm Thần nhẹ gật đầu, đẩy cửa xe ra xuống xe.

Vương Triều gấp: “A Thần ca ca người đi nơi nào?”

“Đi người tìm tới địa phương, hi vọng còn kịp.” Lâm Thần vừa nói vừa xuống xe.

Bởi vì vừa rồi bạo động, phụ cận tất cả nhân viên cảnh sát đều không khác mấy rời đi về cương vị, trên đường trong lúc nhất thời rỗng tuếch.

“Người đi một mình sao, lão đại thì sao ta đây?”

Vương Triều ngồi ở trong xe, hướng về phía Lâm Thần bóng lưng, dắt cuống họng hỏi ngồi tại điều khiển trong phòng nam nhân.

“Người đi nhỏ chiêm nơi đó, nhìn xem có gì cần hỗ trợ, tận lực bảo hộ hẳn, đừng để tuần thụ người vượt lên trước.”

“Cái gì ta làm sao bảo hộ nhỏ chiêm tiên sinh tay ta không trói gà chi lực a!”

“Bớt nói nhảm. Hình Tòng Liên quả quyết nói, ” mình đón xe.”

Lão đại thanh âm thực sự quá có lực uy hiếp, Vương Triều không tự chủ được liền đi xuống xe, chờ đứng tại cứng rắn đường nhựa bên trên, hẳn mới không khỏi quay đầu lại hỏi: “Kia lão đại còn người!”

Nhưng mà khi đó tiếng động cơ đã vang lên, xe Jeep lui nửa cái chỗ đậu, về sau đầu xe nhất chuyển, hướng nhanh chóng đi.

Vương Triều bị phun ra một mặt đuôi khói, đi mau hai bước lôi kéo Lâm Thần ống tay áo áo nào nói: “Khẩn cấp như vậy thời điểm lão đại là muốn đi đâu a!”

“Xảy ra chuyện lớn như vậy lại không người thông tri chúng ta, tuần thụ chế được chỉ sợ ở sau lưng có động tác gì, hẳn muốn đi giải

quyết những chuyện kia.”

“Có phải hay không bởi vì ta tiết lộ cái kia địa chỉ IP khiến tuần thụ chế dục ý thức được không hành động không được?” Vương Triều mở ra điện thoại gọi xe phần mềm, phi thường buồn bực tại trên đường cái giờ chân, “Có tuần thụ chế dục có thể có động tác gì a!”

“Chớ suy nghĩ quá nhiều.” Lâm Thần trấn an thanh âm truyền đến, mà chờ Vương Triều lại ngẩng đầu, hắn lại chỉ có thể nhìn thấy Lâm Thần trực tiếp hướng đường cái đối diện đi đến bóng lưng.

Hắn hô lớn: “A Thần ca ca ta muốn cho người gọi xe sao?”

Lâm Thần đưa lưng về phía hắn, chỉ phất phất tay, đập vào lối đi bộ, lại đi vài bước, đứng ở lão Biên sủi cỏ cửa quán miệng.

Ở nơi đó, đã về hưu đổi nghề già nhân viên cảnh sát đứng tại màn cửa nhìn đằng trước lấy hắn, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng.

Lâm Thần nhìn qua lão nhân, bình tĩnh hỏi: “Ta cần phải đi một chỗ, ngài kỹ thuật lái xe còn có thể à?”

Quyển 5 Chương 238. Năm phù 75

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 238. Năm phù 75

Tác giả: Trường Nhị

Thị cục cảnh sát tầng cao nhất văn phòng.

Hình Tòng Liên người lãnh đạo trực tiếp Ngô lão cục trưởng và Đồng trưởng phòng sóng vai đứng tại cửa sổ sát đất trước.

Sắp về hưu lão đầu trong tay nâng cái không có nhiệt độ chén trà, có chút hợp lấy mắt, đối dưới lầu huyền não mắt điếc tai ngơ, giống như là muốn ngủ thiếp đi đồng dạng.

Cục thành phố cổng đã sớm bị các phóng viên vây chặt như nêm cối, ra vào hành động chúng nhân viên cảnh sát mỗi một cái động tác, đều bị ống kính ghi chép lại.

Đồng hoa nhìn xem dưới đáy, hấn lúc trước vấn đề không có đạt được bất kỳ đáp lại nào, bởi vậy hấn bất đắc dĩ, lên giọng: “Lão sư, ngài ít giả bộ ngớ ngẩn.”

Đúng vậy, mọi người đều biết, hấn từ tỉnh lị mà đến, đại biểu tối cao ý kiến, nhưng trên thực tế, mọi người tại chỗ bên trong, hấn vẫn là phải nghe một chút một người ý kiến.

Một ngày làm thầy cả đời làm cha, đại khái chính là cái này ý tứ.

“Ta đây là từ từ nhắm hai mắt, không có đục lỗ.”

Đứng tại bên cạnh hấn lão đầu nửa mở mở mắt, cầm cái chén, tượng trưng nhấp một miếng.

“Vừa rồi ta cần chụp người, ngài vì sao không cho ta động thủ.”

Đồng hoa đứng chấp tay, cúi đầu hỏi. Khiến tuần thụ chế được tổng giám đốc ở trước mặt mình đùa nghịch uy phong lại đi, cái này hiển nhiên rất khó chịu.

Ngô lão cục trưởng lắc đầu: “Đã nhiều năm như vậy, người dù sao vẫn là thích so sánh những này kinh.”

“Nếu như tuần thụ chế được là sự cố xí nghiệp, bọn hấn người phụ trách đến cục cảnh sát đầu thú, chúng ta đem tương quan người có

trách nhiệm khổng chế lại chẳng lẽ không phải chuyện đương nhiên?”

“Là lý vị trí, nhưng cũng không thể nói nên.” Ngô lão cục trưởng nửa mảnh đầu đã trọc phải không có một sợi tóc, bởi vậy dưới ánh mặt trời có chút chướng mắt.

“Ta không rõ.”

“Xí nghiệp người có trách nhiệm chủ động đến trước mặt người đến thừa nhận vấn đề, không phải liền là đợi người làm như vậy sao? Hẳn một mặt là sự cố người có trách nhiệm, có một phương diện khác, cũng phải đến đây cung cấp phá án đầu mối nhiệt tâm quần chúng, thụ hại xí nghiệp. Dạng này người bị cảnh sát tại chỗ giam, chỉ sợ rất không xinh đẹp đi.”

Đồng hoa nhíu nhíu mày: “Ý của ngài là?”

“Việc gấp chạy chậm chậm, lúc này, thuốc giám người cũng nên đến đi? Nếu như tuần thụ người rất thích làm tin tức, vậy chúng ta nha, cũng đúng lúc có thể làm cái lớn.” Ngô Thiên minh giương mắt nhìn lấy đối phương: “Có điều ở trước đó, hay là trước cho chúng ta cơ sở cảnh sát hình sự đưa ra không gian.”

...

Xe Jeep trong phòng điều khiển.

Xe tải quảng bá còn tại lần lượt thông báo tin tức, hiện tại tin tức chủ tuyến lại biến thành lẻ tẻ đến tiếp sau thông báo, có quan hệ được vật chuyên gia phân tích cùng gia đình sách lược ứng đối.

Hình Tông Liên đem những này tin tức nghe vào trong tai, suy nghĩ lại tất cả đều là nên như tại bảo đảm tất cả mọi người an toàn điều kiện tiên quyết hoàn thành đối kia phiến viện dưỡng lão vải khổng. Thảm luyến rất có thể đã chấn kinh đào thoát, cũng đương nhiên có khả năng lựa chọn ở lại nơi đó.

Nếu như nàng đi, nơi đó cảnh sát hẳn là thủ giữ cái nào mấy đầu đại lộ, hoặc là ở nơi nào trọng điểm vải khổng mới là mấu chốt?

Cuối cùng, hẳn điều thấp quảng bá âm lượng, bấm huệ cùng trại an dưỡng sở thuộc hạt cây được trấn cảnh sát điện thoại.

...

Huệ cùng viện dưỡng lão chỗ cây được trấn lão Biên sủi cáo quán ước chừng 25 cây số lộ trình, dựa theo hướng dẫn phần mềm sai sử, xa hành cần 30 phút.

Nhưng dứt khoát Hoàn Cảnh cũng không lớn, hiện tại cũng không phải giao thông giờ cao điểm, cho nên trên đường đi thông suốt. Mà bên người có một vị già cảnh sát chỗ tốt ngay tại ở, hẳn đối trong thành phố bao quát hương trấn tất cả con đường rõ như lòng bàn tay, bởi vậy có thể cấp tốc tìm tới tốt nhất chạy lộ tuyến.

Lão Biên một mặt nghiêm túc đem đạp cần ga tận cùng, ánh mắt của hẳn kiên nghị, trên mặt có cảnh sát hình sự trải qua nhiều năm phơi gió phơi nắng mà đặc hữu đường vân.

Lâm Thần mắt nhìn đang lái xe già cảnh sát, rất rõ ràng vừa rời trong cửa hàng bạo động cùng đến tiếp sau tin tức nhất định khiến lão Biên có một bụng nói muốn hỏi, nhưng lại bởi vì cố chấp cá tính kìm nén không nói.

Phía trước đèn xanh chuyển đỏ, già cảnh sát dùng sức đạp chân phanh lại, từ trong túi móc thuốc lá, lại đưa tay tại đồng hồ đo bên trên sờ loạn, như muốn muốn ăn đòn bật lửa, Lâm Thần thuận tay cầm trong túi cái bật lửa đưa tới.

“Người không hút thuốc lá à?” Lão Biên quay đầu hỏi.

Lâm Thần lắc đầu, chỉ nói: “Vì người khác chuẩn bị.”

Lão Biên mời thuốc lá đầu, hít một hơi thật sâu, giống như là quyết định sau mở miệng: “Thẩm luyện lúc ấy không có nói sai, đúng không?”

Lão Biên cánh tay có chút run rẩy, nhưng mà tay cầm tay lái cũng rất ổn, Lâm Thần rất yên tĩnh nghe đối phương nói chuyện: “Cùng các người tám xong, ta một mực đang nghĩ năm đó nữ hài kia, nếu như ta lúc ấy đối nàng nhiều một chút lại nhiều một chút tính nhẫn nại, có phải hay không cái này chuyện sau đó cũng sẽ không phát sinh?”

Lâm Thần nghĩ nghĩ, nhìn về phía trước con đường, hồi đáp: “Có một số việc, tại không có hoàn thành đối thẩm luyện bắt trước, chúng ta đều không thể nào biết được, nhưng có một chuyện ta cũng rất xác định, nói đến, vậy đại khái cũng phải ta gần nhất cảm xúc sâu nhất địa phương.”

“Dạng gì sự tình?”

“Ta đột nhiên phát hiện, trên thế giới này, những người lương thiện, luôn luôn rất thích cướp gánh chịu trách nhiệm, mà những cái kia vì tư lợi người, lại ngược lại rất thích trốn tránh những vật này, nếu

như có thể không chịu đến một chút xíu tổn thương toàn thân trở ra, vậy thì càng tốt.”

Lâm Thần không biết chính mình nói phải chăng có thể an ủi đến bên cạnh hần vị này chính chịu đủ lương tâm khiến trách cảnh sát thâm niên, hần chỉ biết là, cái này có lẽ cũng không phải cái gì trấn an, mà là thời thời khắc khắc, đều chuyện đang xảy ra.

...

Lý Nặc tiếp vào Hình Tông Liên điện thoại thời điểm, lại là khẩn trương lại là kích động.

Hần là Hoàn Cảnh vùng ngoại thành một cái cảnh giác, bình thường xử lý đều là quê nhà hồi hương, trộm đạo loại hình lông gà vò tỏi việc nhỏ.

Hần vừa bị điều tới đây thời điểm, còn đầy cõi lòng kích tình, muốn làm chút gì. Nhưng chưa tới nửa năm, hần liền đã nhận rõ sự thật trước mắt. Trừ phi hần bị điều đi nơi khác, nếu không cả đời này cũng không thể lập cái gì công, thụ cái gì khen ngợi.

Trước đây không lâu Hoàn Cảnh phát sinh sự tình cũng truyền đến hần nơi này, hần có chút bận tâm trong nhà gia gia. Gia gia tâm xuất huyết não một mực không tốt lắm, ăn thuốc tựa hồ chính là tuần thụ loại này. Theo tin tức bên trên thuyết pháp, gia gia bên kia rất có thể... Lý Nặc không còn dám nhớ lại.

Kết quả, Hình Tông Liên gọi điện thoại tới.

Lý Nặc biết Hình Tông Liên là ai.

Thị đội cảnh sát hình sự đội trưởng, năm gần đây hần liên tục phá được nhiều lần đại án, mỗi một lên Lý Nặc đều tận khả năng tìm tới tư liệu, cẩn thận nghiên cứu, càng xem càng là bội phục.

Sau đó, vị này thần tượng đồng dạng nhân vật nói cho hần biết, vị kia bị truy nã nghi phạm thẩm luyện khả năng ngay tại hần khu quản hạt, một khắc này, Lý Nặc sinh ra một chút phảng phất bị lưu tinh đập trúng không chân thật cảm giác, phải biết cái tỷ lệ này khẳng định so bên trong năm trăm vạn màu khoán cần thấp hơn rất nhiều.

Lý Nặc cúp điện thoại, nhìn về phía ngoài cửa sổ đồng ruộng, nhìn về phía tại bờ ruộng phơi Thái Dương lão cầu, còn có càng xa vài chỗ, tọa lạc tại hồ nước bên cạnh toà kia nhỏ gò núi.

Nơi đó địa thế hơi cao, đường nhỏ phức tạp, chân núi vị trí dân cư dày đặc, cao hơn địa phương thì là hoàn cảnh thanh u dưỡng lão

chỗ ở. Trong ấn tượng, toà kia viện dưỡng lão phi thường yên tĩnh, một chút phòng cháy kiểm tra lúc, hấn cũng đi qua, bên trong đều là bệnh nặng lão nhân, viện trưởng là cái vô cùng có ái tâm phụ nữ trung niên, hộ công nhân số không nhiều, nhưng hết thảy đều chăm chú có đầu.

Thẩm luyện sẽ ở nơi đó, làm sao có thể?

Ngày mùa hè buổi chiều ánh nắng mềm đến không tưởng nổi, cho hết thảy cảnh vật đều phủ thêm một tầng kim sa.

Lý Nặc giật cả mình, biết đây hết thảy đều cũng không phải là ảo giác, mà là thiết thiết thực thực phát sinh mỹ hảo cảnh tượng, cũng bởi vì mỹ hảo, tất nhiên sẽ trở nên phi thường yếu ớt.

Tuổi trẻ cảnh sát đưa điện thoại di động nhét về túi áo, trong lòng mặc niệm một lần Hình Tông Liên vừa rồi bố trí.

Hấn quơ lấy trên bàn bộ đàm, sửa sang lại cảnh mũ, xông ra ngoài ra ngoài.

...

Hình Tông Liên tiếp vào Hoàng Trạch điện thoại lúc, vừa đem xe ngừng nhập cục thành phố trong bãi đỗ xe.

Bởi vì phóng viên nguyên nhân, nơi này cỗ xe đọng lại, hấn bỏ ra chút thời gian mới tìm được chỗ đậu. Hoàng Trạch thanh âm giống như là có thể rớt xuống vụn băng cặn bã đồng dạng lạnh.

“Hình Tông Liên, người cần tại một giờ bên trong, đến cục thành phố đốc tra khoa đưa tin, không được sai sót.”

Nghe thấy câu nói này, Hình Tông Liên động tác ngược lại trở nên chậm. Hấn đóng lại động cơ, ngồi tại an tĩnh trong xe, nhìn thoáng qua bãi đỗ xe thanh bạch ánh đèn, nói: “Hoàng đơn đốc, có chuyện gì không?”

Hấn khinh bạc thanh âm phảng phất chọc giận Hoàng Trạch, Hoàng Trạch thanh âm tăng cao hơn một chút, chất vấn: “Người phạm sai lầm gì, người chẳng lẽ không biết sao?”

“Phạm sai lầm?” Hình Tông Liên nghiền ngẫm lặp lại một lần ba chữ này, hướng về sau tựa ở ghế lái cái ghế, nói, “Ta còn thực sự không biết, không bằng hoàng đơn đốc người nói cho ta nghe một chút?”

Trong loa truyền ra Hoàng Trạch rất rõ ràng hấp khí thanh, sau đó là bản thân điều chỉnh hít sâu âm: “Mặc kệ người bây giờ ở nơi nào, làm cái gì, lập tức đến cục thành phố đốc tra khoa đưa tin. Người bị

tạm thời tạm thời cách chức, tiếp xuống để cho ta đến đối người tiến hành đôn đốc, điều tra hành vi của người.”

“Ha ha.” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng cười hai tiếng, chắc chắn địa đạo, “Xem ra lần này là nhằm vào ta mà không phải Lâm Thần a, tuần thụ chế dục đây là cáo cái gì hình, kêu người như thế có lực lượng đến hưng sư vấn tội.”

Hoàng Trạch thanh âm càng thêm lãnh đạm: “Một giờ bên trong, người nhớ kỹ.”

“Không cần một giờ.” Hình Tòng Liên xuống xe, phịch một tiếng đóng cửa xe, thanh âm vang dội tại trong bãi đỗ xe quanh quẩn.

Hắn bình tĩnh nói: “Ta đã đến.”

...

Lâm Thần ngón tay tại cửa xe lan can bộ vị gõ nhẹ.

Xe con cấp tốc hành sử, ngoài cửa sổ cảnh vật đã đổi qua một vòng.

Đồng ruộng rộng lớn, trời cao mây nhạt, cỗ xe từ nông lục ruộng lúa ở giữa đường cái gào thét mà qua, gần cây đước trấn phương hướng, bọn hắn gặp gỡ từ lâm trấn lái tới hai chiếc xe cảnh sát, cái này hiển nhiên là Hình Tòng Liên triệu tập mà đến lực lượng dự bị.

Ba xe trước sau hành sử, lẫn nhau đều vô dụng thời gian dừng lại chào hỏi, nhưng mục đích lại phi thường nhất trí.

Cuối trời toà kia nhỏ gò núi dưới chân, Lý Nặc đứng tại một hộ thấp phòng bên cạnh, hắn nửa ngồi xuống tới, cùng ngồi tại dưới bóng cây hóng mát lão thái thái lên tiếng chào.

Dựa theo vừa rồi Hình đội trưởng ở trong điện thoại dặn dò, hắn không nên tới gần viện dưỡng lão phụ cận, mà chỉ có thể ở con đường ở xa vài khối. Nhưng chẳng biết tại sao, Lý Nặc trong lòng có cực kỳ dự cảm không tốt, bởi vậy hắn thay đổi thường phục, an bài những người còn lại bảo vệ lấy chủ yếu tuyến đường chính, một mình lên núi.

“Tiểu Lý a.” Lão thái thái hí cái con mắt, nhìn hắn một hồi, mới đem hắn nhận ra, “Trương lão đầu nhà lại cãi nhau?”

Lão thái thái trong miệng Trương lão đầu là trong thôn một hộ tương đương nháo đặng người ta, Trương phu nhân trời sinh tính bư hãn, một lời không hợp liền cùng lão đầu ra tay đánh nhau, hắn mười lần tới đây, tám lần là bị Trương gia hàng xóm gọi tới khuyên can. Giống bọn hắn loại này mảnh nhỏ cảnh ngày thường xử lý cũng đều là thế

này việc vặt, hiện tại đột nhiên cần truy nã cái gì cấp A đào phạm, Lý Nặc trong lòng nói không thấp thỏm cũng phải giả. Nhưng hắn hay là thấp giọng hỏi: “Vương nãi nãi, ngài một mực ngồi ở chỗ này sao, có thấy cái gì khả nghi nhân viên từ trên núi trại an dưỡng xuống tới sao?”

“Đúng đấy, ta ăn cơm no ngay ở chỗ này hóng mát rồi.” Lão thái thái quạt nhớ quạt hương bồ, ngồi thẳng người, cảnh giác cực kỳ, “Xảy ra chuyện gì, có tiểu thâu sao?”

Lý Nặc lắc đầu: “Chính là xảy ra chút tình huống, ngài giúp đỡ ngẫm lại.”

“Trại an dưỡng người a, không có a, bây giờ liền không gặp trần thím.” Lão thái thái lại lắc lắc quạt hương bồ, đột nhiên vỗ vỗ chân, “Người kiểu nói này, giống như trại an dưỡng mua thức ăn xe tải nhỏ là vừa mở qua.”

Lý Nặc trong lòng cảnh giác, trực tiếp quay người, bấm trong huyện cục Giao Thông điện thoại của bạn, mời đối phương kiểm chứng viện dưỡng lão sở thuộc cỗ xe cùng giao thông đầu đường giám sát.

...

Hình Tòng Liên thu hoạch được tấm kia thẩm luyện điều khiển xe van từ cây đước trần đại lộ lái ra ảnh chụp lúc, Hoàng Trạch đang đứng tại hắn đối diện nói cái gì “Hình Tòng Liên hiện tại là đơn đốc bộ môn đối người tiến hành chính thức hẹn đàm, xin tắt tất cả thông tin thiết bị” một loại.

Hắn trên cơ bản cũng không nghe rõ những nội dung kia, chỉ là xem xét tỉ mỉ tấm kia giám sát ảnh chụp.

Trên tấm ảnh, thẩm luyện bình tĩnh như trước giống là kệ hàng phía trên không biểu lộ con rối, giống như là muốn đi phó cái gì sớm đã an bài tốt hẹn hò.

Thời gian biểu hiện, kia là tại hai mươi phút trước đó phát sinh sự tình, nói cách khác, ấn thời gian suy tính, cơ hồ tại tin tức xuất hiện đồng thời, thẩm luyện liền được tin tức khai thác hành động.

Hình Tòng Liên tâm tình có một nháy mắt phi thường phức tạp, hắn một phương diện lần nữa khâm phục tại Lâm Thần phán đoán cùng định vị độ chuẩn xác, một phương diện khác thì vô cùng phẫn nộ, nếu như không có tuần thụ chế được chặn ngang một gạch, bọn hắn hiện tại đại khái đã cùng thẩm luyện chính thức gặp mặt.

Mà dạng người như hấn, càng là phần nộ, ngược lại càng bình tĩnh. Hấn không có xông Hoàng Trạch nổi giận gầm rú, mà là cúi đầu lại thông qua tin nhắn bố trí mấy cái an bài, lại cuối cùng đem phụ trách nhân viên cảnh sát điện thoại phát cho Lâm Thần về sau, hấn mới có rảnh ngẩng đầu, nhìn một chút trước mặt đôn đốc đại nhân.

Hấn có lẽ khi đó không có khống chế tốt ánh mắt của mình, lại hoặc là Hoàng Trạch nhìn thấy hấn điện thoại di động trên tấm ảnh nội dung, tóm lại đôn đốc đại nhân vỗ mạnh hạ bàn, cả giận nói: “Hình Tông Liên, hiện tại phá án quyền đã không ở đây người trên tay, người cần chính là nói rõ ràng vấn đề!”

Hình Tông Liên nhìn khắp bốn phía, chỉ hỏi: “Tuần thụ chế được người đâu?”

“Đây không phải người có tư cách quan tâm vấn đề!”

Hình Tông Liên kéo cái ghế dựa, tại cái bàn đối diện ngồi xuống:

“Không phải nói có cái gì tình huống cần ta nói rõ ràng, cũng nên đối chất nhau.” Hấn cười lạnh dưới, móc ra cái bật lửa đốt điếu thuốc, hỏi, “Lão Ngô người đâu?”

Hoàng Trạch cũng phải trì hoãn một lát, mới ý thức tới hấn nói lão Ngô là ai.

“Ta muốn cùng lão Ngô đàm, lâu này lên lâu hạ, đem người tìm cho ta tới.”

...

Lý Nặc từ nhỏ trên gò núi đi xuống, Lâm Thần xe cũng mới vừa đến. Hấn đã sớm từ trực tiếp truyền hình bên trong nhận biết qua vị này tâm lý học chuyên gia, hiện tại vừa mới nhìn thấy chân nhân, luôn cảm thấy giống như bình thân không có gì lạ.

Lâm Thần cũng liền mặc vào kiện gạch màu đỏ cách văn quần áo trong, màu sáng quần thường, không giống đã từng chuyên gia như thể đeo kính hoặc là giàu có học giả khí tức, ngoại trừ làn da rất trắng, ánh mắt rất an hòa bên ngoài, không có bất kỳ cái gì đột xuất địa phương.

Nhưng nói như thế nào đây, đương Lý Nặc cùng Lâm Thần sau khi bắt tay, hay là Lâm Thần lòng bàn tay cường độ lại hoặc là Lâm Thần bình tĩnh đến có thể trừ khử hết thầy không khí khẩn trương ngữ khí, Lý Nặc chỉ cảm thấy người này, phi thường đáng tin cậy. “Nói một chút huệ cùng viện dưỡng lão tình huống đi.”

Lâm Thần không tiếp tục cùng hần hàn huyền cái gì, mà là rất thẳng thắn nói.

Lâm trấn gấp rút tiếp viện nhân viên cảnh sát cũng đều trước sau dưới chân xe, nhưng bởi vì giám sát biểu hiện thẩm luyện đã rời đi trại an dưỡng, bởi vậy đại bộ phận cảnh lực đều bị rút khô đi đại lộ vài khổng, chỗ đến cũng chính là cơ sở nhất 10 người tiểu phân đội. Trong mọi người quân hàm cảnh sát cao nhất cũng có khoa trưởng cấp bậc cấp ba cảnh ti, nhưng ở Lâm Thần trước mặt, không có người xen vào hoặc là nói cái gì loạn thất bát tao mệnh lệnh.

Lý Nặc khái quát tự thuật huệ cùng viện dưỡng lão tình huống, Lâm Thần không có trước tiên nói tiếp.

Lúc này mới có người nói: “Đã có chứng cứ biểu hiện, thẩm luyện là từ phía trên viện dưỡng lão rời đi, vậy vẫn là có cần phải làm cơ sở điều tra.”

“Nhưng thông tri bên trên không phải nói, nữ nhân kia mang theo có kịch □□ vật, phía trên sẽ có hay không có chạm bẫy?” Một người khác nói.

“Chính là cái nữ đào phạm, mà lại người đều đi, cảnh sát chúng ta dưới chân núi mặt sợ đầu sợ đuôi, giống kiểu gì?”

Lý Nặc nuốt ngụm nước miếng, nhìn về phía Lâm Thần.

Lúc này, vị kia tâm lý học cố vấn mới mở miệng: “Là có thôn dân nói, cả ngày hôm nay đều vô dụng xin chào bắt luận cái gì trại an dưỡng người xuống núi?”

“Đúng, nhưng cũng chỉ là Vương lão thái thái một người thuyết pháp.” Lý Nặc cẩn thận nói bổ sung.

Lâm Thần thần sắc rõ ràng đóng băng xuống tới, nhưng mà cấp tốc giương mắt, nói với hần: “Người có trại an dưỡng điện thoại không, gọi điện thoại.”

Giống như là đơn giản nhất thăm dò hoặc là cái gì khác đều tốt, Lý Nặc lấy điện thoại di động ra, chỉ cảm thấy trong tay đồ vật nặng như thiên kim.

Hần từ điện thoại mỏng bên trong lật ra dãy số, ngẩng đầu, Lâm Thần ánh mắt kiên nghị vừa vặn quét tới, hần hít một hơi thật sâu, ấn xuống nút call.

Chung quanh hết thảy đều an tĩnh lại.

Từ vùng quê mà đến gió thổi qua bên người của hắn, có Lý Nặc lại không cảm giác được những cái kia, hắn nhịp tim rất nhanh, khẩn trương tay đều đang run rẩy.

Tiếng thứ nhất bĩu tiếng vang lên, hắn cảm thấy mình nhịp tim đều muốn toát ra cổ họng.

Tút...

Tiếng thứ hai dài dằng dặc điện tử âm chậm chạp đến.

Cái này biểu hiện viện dưỡng lão điện thoại còn có thể đả thông, cũng không có bị nhỏ tuyến đường, Lý Nặc cũng không biết mình sẽ lo lắng những này, đại khái nội tâm của hắn cũng đang sợ cái gì đồ vật.

Hắn nắm chặt nắm đấm, không ngừng cầu nguyện có người có thể nhận điện thoại, liền xem như một tiếng đơn giản “Uy” cũng tốt.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rõ ràng điện thoại chờ đợi âm cũng sẽ không vượt qua một phút, có Lý Nặc nhưng trong lòng phảng phất qua một thế kỷ như vậy dài dằng dặc.

Nhưng mà thẳng đến trò chuyện bị điện giật tin cục tự động cúp máy, hắn đều vô dụng đợi đến kia âm thanh đơn giản “Uy” .

Lý Nặc vô ý thức ngẩng đầu, chỉ cảm thấy nguyên bản ánh nắng rơi xuống bao trùm tại viện dưỡng lão bên trên đỉnh kim sa đều biến thành màu đen, như là che lấp, bao trùm tại mỗi người trong lòng.

“Lên núi.”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt, lại dùng phi thường kiên định ngữ khí, đối bọn hắn nói như vậy.

...

Tại sau chuyện này trong một đoạn thời gian rất dài, Lâm Thần ký ức đều không phải là rất rõ ràng.

Mặc dù hắn rất vững tin mình đi đến qua toà kia gò núi, cũng đối hai bên dân cư hình dạng bài bố cùng rừng cây dáng vẻ có trực quan khái niệm, thậm chí là đồng ruộng dạo bước gà mái dáng vẻ hoặc là nói giữa sườn núi ruộng rau nhan sắc hắn đều nhớ rất rõ ràng, nhưng bọn hắn đến tột cùng là thế nào đi vào kia viện dưỡng lão, đưa qua trình bên trong lại đến cùng kinh lịch cái gì chi tiết, trong đầu của hắn đối với mấy cái này đều không có quá nhiều chính xác Logic trình tự.

Bất quá khi đó, hấn hay là rất xác định, tại cách trại an dưỡng không sai biệt lắm 100 mét không đến khoảng cách lúc, hấn liền cảm thấy trong gió mơ hồ truyền đến cái gì dị thường khí tức.

Vừa rời tại chân núi, có kinh nghiệm cảnh sát thâm niên đã an bài một bộ phận người lấy quanh co phương thức từ phía sau hướng lên bọc đánh, còn có bộ phận nhân viên cảnh sát từ dân cư quanh co, chỉ có hấn cùng một vị khác tên là Lý Nặc cảnh sát thoải mái đi đến trực tiếp thông hướng viện dưỡng lão đại môn đường xi măng. Nghe được loại mùi kia lúc, hấn cùng Lý Nặc nhìn nhau một cái, đề cao bước nhanh, hướng viện dưỡng lão cửa sắt phóng đi. Không sai biệt lắm có thể rõ ràng trông thấy người gác cổng tình huống lúc, bọn hấn liền rất xác định, người gác cổng bên trong không có người.

Văng vể chỗ ngồi, trên bàn bày biện một con hiện cũ vàng nhạt máy điện thoại, trên tường một góc treo khách tới thăm đơn đăng ký, trừ cái đó ra thì là cong vẹo tạp vật.

Lâm Thần ngẩng đầu, người gác cổng sừng bên trên camera giám sát vừa vặn hướng hấn chuyển đến, hấn nhìn xem đen ngòm camera ống kính, giống như là gặp được ma quỷ dựng thẳng đồng, chỉ cảm thấy toàn thân phát lạnh.

Không có lãng phí bất luận cái gì thời gian tìm người hoặc là chờ đợi phía sau lưng lực lượng, bên cạnh hấn nhân viên cảnh sát phi thường nhanh nhẹn vượt qua cái kia đạo bằng sắt di động hàng rào, vọt tới người gác cổng bên trong đề xuống mở cửa cái nút.

Chạy bằng điện cửa sắt từng chút từng chút dờ, viện dưỡng lão toàn cảnh, cũng chân chính từng chút từng chút xuất hiện.

Lâm Thần nhìn trước mắt hơi bại kiến trúc, hít một hơi thật sâu, trong không khí cái chủng loại kia mùi trở nên càng thêm nồng nặc.

Tên là Lý Nặc tuổi trẻ nhân viên cảnh sát sắc mặt đã được không triệt để, bất kỳ cái gì nhân loại bình thường cũng không thể phân biệt không ra loại vị đạo này.

Bọn hấn bộ đàm bên trong truyền ra cái khác nhân viên cảnh sát tiếng kêu gào, chi chi rung động, nhưng này trong nháy mắt, vô luận là hấn hay là Lý Nặc, đều vô dụng bất kỳ lực lượng nào ấn nút tiếp nghe khóa.

Hay là tuổi trẻ thôn cảnh phản ứng đầu tiên, Lý Nặc không nói một lời, nắm chặt nắm đấm, quay người hướng viện dưỡng lão lầu chính phóng đi.

Lâm Thần nhìn xem người tuổi trẻ bóng lưng, cũng mở ra bước chân nặng nề, đi theo.

Cũ kỹ cửa gỗ mở rộng, hành lang dài dằng dặc.

Hành lang một bên hắc như u ảnh hắc như quỷ mị, khác một bên lại bị ánh nắng nhuộm lên sáng đến không thật đúng vậy màu trắng.

Lâm Thần một bước lại một bước giẫm tại trắng noãn trong suốt trên gạch men sứ, hướng hành lang chỗ sâu tiến lên.

Tại hần thân, là phiến phiến phi thường tiêu chuẩn cửa phòng bệnh, mỗi một cánh cửa đều bị người dùng ép buộc chứng tựa như quen thuộc đóng bên trên, như là hộp gấp nắp quan tài, để cho người ta thậm chí ngay cả đụng vào cũng không.

Càng ngày càng dày đặc mùi từ mỗi cánh cửa trên dưới khe hở bên trong lộ ra, quanh quẩn tại chung quanh hần.

Kia mùi như thế nồng đậm từ hần mỗi một cái lỗ chân lông rót vào, cũng tràn ngập tại mảnh không gian này mỗi một nơi hẻo lánh.

Phảng phất mềm mại dây thừng ghìm chặt người cái cổ khiến người ngạt thở, nhưng hần lại rất rõ ràng, loại cảm giác này cũng không phải là ngạt thở, mà là tuyệt vọng.

Đúng vậy a, kia là máu hương vị.

Lâm Thần lại sâu sắc hít vào một hơi, cả người giống như là thấm vào tại sền sệt huyết tương bên trong, chung quanh vừa ướt lại dính, hần chỉ có thể miễn cưỡng đưa tay khoác lên tay cầm cái cửa bên trên, trên tay thu hoạch đứng thẳng lực lượng.

Cách một cái thật mỏng cánh cửa, trong đầu hần hiện lên vô số cảnh tượng, mỗi một loại cảnh tượng đều là tại nồng đậm huyết tương bối cảnh bên trên xuất hiện đơn giản màu đen đường cong, khúc chiết thay đổi, đánh tan sau lại thứ trọng tổ, về sau trở nên càng thêm vụn vụn cổ quái.

Cuối cùng, hay là không biết cái nào trong phòng truyền đến nghẹn ngào khóc rống âm thanh đem hần tỉnh lại.

Tiếng khóc tê tâm liệt phế, mang theo thật tâm thật ý bi thống lực lượng.

Lâm Thần ổn định lại tâm thần, chờ dẫn hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, hấn nhìn thấy lão Biên mặt mũi già nua, còn có cái khác nhân viên cảnh sát cùng một chỗ xông vào viện dưỡng lão.

Có người hướng hấn liềm mạng so với thủ thế, hấn không nhận ra đối phương là ai, chỉ có thể xông đối phương gật đầu.

Tại làm xong cái này động tác đơn giản về sau, hấn xoay người, đẩy cửa ra, hướng vào phía trong đi đến.

Quyển 5 Chương 239. Năm phù 76

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 239. Năm phù 76

Tác giả: Trường Nhị

Kia là Địa Ngục.

Mặc dù Lâm Thần cũng không có đối loại này hư ảo khái niệm từng có xác thực tưởng tượng, nhưng hẳn nghĩ, nếu như trên thế giới thật tồn tại Địa Ngục, như vậy Địa Ngục liền hẳn là cái bộ dáng này. Cả phòng đã yên tĩnh lại sạch sẽ, giống như là bình thường nhất viện dưỡng lão gian phòng, cửa sổ nửa mở, màn cửa kéo ra một nửa, gió nhẹ cuốn lên màn chân, tươi đẹp ánh nắng rơi vào bên giường trên bàn trà, thoạt nhìn không có bất luận cái gì hắc ám địa phương, ngoại trừ trên giường hai vị kia lão nhân.

Có điều nói đúng ra, đây không phải là cũng không phải con người sống sờ sờ, mà là hai cỗ thi thể.

Trên thi thể bao trùm hai đầu chấn mỏng, màu trắng chấn mỏng, lưng sừng dịch chình chình tề tề, cùng lão nhân xương quai xanh phần dưới ngang bằng.

Mà càng mặt trên hơn một chút địa phương, là cây khô da cái cổ. Đương nhiên, cái gọi là cây khô da hình dung là Lâm Thần phán đoán, bởi vì trên giường hai vị lão nhân cái cổ bộ vị đều bị cắt mở một đầu lại thâm sâu lại hắc lỗ hồng, huyết dịch từ miệng tử bên trong chảy ra, ngâm lấy bọt hắc phần cổ, cũng uốn lượn mà xuống, lưu đến tuyết trắng ga giường, mờ mịt ra, hình thành một khối to lớn mà tiên diễm màu đỏ điểm đen. Dưới ánh mặt trời, những cái kia màu nâu đỏ huyết dịch giống còn bốc hơi nóng, phảng phất có thể bốc hơi ra linh hồn hình dạng.

Lâm Thần cũng không biết, mình làm sao còn có thể đi đến giường bệnh một bên, dù sao tiềm lực của con người dù sao cũng so mình nghĩ còn muốn càng thêm cường đại.

Đi được gần chút, hấn mới ý thức tới, đến tột cùng mình vì cái gì còn có thể cảm nhận được thuộc về người sống khí tức.

Bởi vì người chết con mắt là mở ra, hai vị lão nhân bình tĩnh nhìn trần nhà. Bọn hấn tròn trắng mắt hiện ra màu vàng nâu, đồng tử lại hắc phải triệt để, bên trong không có bất kỳ cái gì cảm xúc, trống rỗng phải phảng phất có thể hút linh hồn của con người. Giống như là kia cắt yết hầu một đao cũng không trí mạng, trí mạng là trải qua thời gian dài bền cùng mà vô vị sinh hoạt, bọn hấn sớm đáng chết đi, chỉ là bị cưỡng ép lưu tại thế gian.

Ngoài cửa sổ thổi tới ven hồ Hòa Điền dã gió, mang theo một chút xíu lâu dài mặt trời rực rỡ chiếu xạ mới có cháy bỏng hương vị, Lâm Thần cũng không biết mình phải chẳng đánh cái lão đảo, tóm lại, hấn cưỡng ép đỡ lấy tủ đầu giường, cũng đứng tại hai vị lão nhân trước giường, chăm chú nhìn qua bọn hấn.

Khi đó, Lâm Thần hết thấy giác quan xúc giác đều vô cùng vô cùng rõ ràng, thậm chí còn bị phóng đại mấy lần.

Đến chậm một chút chúng nhân viên cảnh sát vọt vào, bảy tám người tiếng bước chân lép bộp, phảng phất kinh lôi.

Từ cuối hành lang mà đến cửa bị một cái lại một cái mở ra, mỗi lần ở giữa luôn có vài giây đồng hồ dừng lại, sau đó thay đổi một cái, thời gian dần trôi qua, tiếng mở cửa càng ngày càng chậm chạp, giống như là không có người có dũng khí tiếp tục.

Thẳng đến cuối cùng, tất cả tiếng bước chân đều tại hấn đứng thẳng căn này cửa phòng bệnh dừng lại.

Lâm Thần ngẩng đầu, tại cửa ra vào vị trí trông thấy rất nhiều song khiếp sợ, không thể tưởng tượng nổi, tuyệt vọng con mắt, những cái kia trong ánh mắt cảm xúc thực sự quá mức phức tạp, bọn hấn lẫn nhau giằng co một hồi, mỗi người cổ họng đều giống như bị nghẹn ngào ở, dù ai cũng không cách nào vượt lên trước mở miệng.

Là cái gì, sự tình tại sao có thể như vậy, làm sao lại biến thành thế này...

Mà chân chính khiến Lâm Thần lấy lại tinh thần, là cuối cùng mà đến tiếng bước chân, kia là lúc trước vượt lên trước tiến vào viện dưỡng lão tuổi trẻ nhân viên cảnh sát, Lâm Thần nhớ kỹ, đối phương gọi Lý Nặc.

Lý Nặc hốc mắt đỏ bừng, che miệng, thế này nồng đậm mùi máu tươi đối một cái bình thường cảnh giác tới nói hiển nhiên quá kích thích một chút, Lâm Thần một nháy mắt cho rằng Lý Nặc sẽ đi ra ngoài nôn mửa, nhưng mà làm hấn ngoài ý muốn chính là, Lý Nặc thế mà ráng chống đỡ, dùng hiển nhiên đã khóc rống qua một trận khàn khàn tiếng nói nói với hấn: “Lâm cố vấn...”

Lý Nặc thanh âm bất lực nhưng lại kiên nghị tới cực điểm.

Lâm Thần rung mình một cái, tỉnh táo lại, hấn lần nữa nhìn xem cổng như vậy rất nhiều ánh mắt, lúc này mới ý thức được, Hình Tòng Liên không ở nơi này, hấn nhất định phải làm chút gì.

Hấn cúi đầu, đưa tay bao trùm tại con mắt của ông lão bên trên, đem mí mắt chậm rãi vuốt xuống, sau đó hướng phía cửa đi tới, cùng sử dụng vô cùng rõ ràng thanh âm nói: “Kiểm tra viện dưỡng lão bên trong phải chăng còn có người sống sót, thông tri bệnh viện cùng cấp cứu bộ môn, báo cáo cục thành phố.”

Lâm Thần nói xong, xông tất cả mọi người gật đầu thăm hỏi, trực tiếp đi ra ngoài.

“Ngài đi nơi nào?”

Có người gọi lại hấn.

“Ta sao?” Lâm Thần một tay cầm túi, quay đầu nói, “Ta đi tìm nàng.”

...

Sự tình phát sinh trước đó, Hoàng Trạch đang ngồi ở dài dằng dặc hình khuyên bàn làm việc một bên, một bên khác thì là Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên đốt điều thuốc, điện thoại đặt ở góc bàn, cũng không có dựa theo lối nói của hấn đem thông tin trên thiết bị giao.

Hoàng Trạch cầm bút máy, dùng có thể nghĩ tới lạnh nhạt nhất ngữ điệu nói với Hình Tòng Liên: “Hình Tòng Liên, ngươi đã bị tạm thời tạm thời cách chức, không nên bài ra một bộ hỏi gì cũng không biết đáng về, sớm một chút đem vấn đề nói rõ ràng đối với người nào đều tốt.”

Hấn nói chuyện thời điểm đối diện Hình Tòng Liên màu đậm đôi mắt, Hình Tòng Liên ánh mắt bình tĩnh, trời mới biết Hình Tòng Liên vì cái gì đến loại thời điểm này cũng còn có bình tĩnh lực lượng. Nhưng Hoàng Trạch rất rõ ràng là, Hình Tòng Liên cũng không chuẩn bị trả lời hấn vấn đề này.

Thuốc lá tro tàn một chút xiu rơi xuống, khói xanh lượn lờ dâng lên, Hình Tòng Liên liền dùng rất đều đều tốc độ hút xong một điếu thuốc. Đương chi kia thuốc hút xong, Hình Tòng Liên dành thời gian mắt nhìn trên bàn điện thoại, phía trên bình tĩnh như trước như đã, Hoàng Trạch biết, Lâm Thần cũng không có gọi điện thoại cho hắn. Đúng lúc này, Hình Tòng Liên thế mà đứng lên, hắn thuốc lá đầu tại cái gạt tàn thuốc theo diệt, quơ lấy điện thoại, đem cái ghế hướng về sau đá đá, cầm lấy lắc tại trên ghế áo khoác, đi ra ngoài cửa. Cho đến lúc này, Hoàng Trạch mới ý thức tới, Hình Tòng Liên vừa rồi chỉ chuẩn bị lưu lại chờ “Lão Ngô” một điếu thuốc thời gian. Bởi vì Hình Tòng Liên động tác quá nhanh, hắn còn đến không kịp phản ứng, người liền đã đi tới cửa. Thuộc hạ của hắn đứng ở nơi đó, vừa đo đều gian nan thông qua văn viên ở đâu là Hình Tòng Liên thế này một tuyến nhân viên cảnh sát đối thủ, không chờ hai người có bất kỳ trò chuyện, thuộc hạ của hắn bị đau ôm lấy cánh tay, mà cửa cứ như vậy được mở ra.

“Hình Tòng Liên người đứng lại đó cho ta!” Hoàng Trạch vỗ bàn lên. Nhưng mà Hình Tòng Liên căn bản không nhìn hắn một chút, thẳng lấy điện thoại cầm tay ra bắt đầu gọi điện thoại, phảng phất hắn vừa rồi những cái kia cảnh cáo còn có răn dạy đều là không có chút ý nghĩa nào nói nhảm, thậm chí ngay cả hắn người này đều không tồn tại đồng dạng.

Hoàng Trạch còn muốn nói tiếp cái gì, trong tầm mắt cũng đã không có Hình Tòng Liên thân ảnh, hắn cầm điện thoại đuổi theo, chỉ là hai, ba bước khoảng cách, hắn liền bắt đầu hối hận mình vừa rồi lựa chọn nói chuyện văn phòng vị trí cũng không thỏa đáng.

Nơi này là thành phố Hoàng Cảnh cục cảnh sát chủ yếu khu vực làm việc, đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều ở nơi này làm việc, ra ra vào vào thực sự có quá nhiều người, mà phần lớn người lại hiển nhiên cùng Hình Tòng Liên quen biết. Cho nên khi Hình Tòng Liên trải qua đầu này dài dằng dặc hành lang lúc, hai bên bận rộn nhân viên cảnh sát hoặc cùng hắn gật đầu thăm hỏi, hoặc dừng bước lại hướng hắn cúi chào, trong lúc nhất thời “Hình đội trưởng”, “Hình đội trưởng” một loại nói nhỏ âm thanh liên tiếp.

Đúng lúc này, Hình Tòng Liên để điện thoại di động xuống, hiển nhiên vừa rồi điện thoại cũng không đã thông, hắn dứt khoát giữ chặt

một người hỏi: “Ngô cực ở đâu?”

Vị kia nhân viên cảnh sát nhanh chóng vì Hình Tòng Liên chỉ rõ phương hướng, cái sau bước nhanh, hướng đại sảnh cuối lâm thời trung tâm chỉ huy đi đến.

“Hình Tòng Liên người đây là xem kỷ luật như không!”

Hoàng Trạch cơ hồ dùng chạy chậm tốc độ mới đuổi tới đối phương bên người.

“Ta chỉ là mắt không hoàng đôn đốc mà thôi.” Hình Tòng Liên hai tay đều cầm ở túi quần, dùng một loại hững hờ lại dị thường trầm ổn ngữ điệu nói, “Chẳng lẽ hoàng đôn đốc đại biểu cho pháp luật kỷ cương?”

Hoàng Trạch chán nản: “Người hẳn là rõ ràng, ta hiện tại là tại cho người lưu mặt mũi, ta hoàn toàn có thể ngay tại chỗ truy nã người.” Đang khi nói chuyện, bọn hắn liền đã đến phòng chỉ huy cổng, Hình Tòng Liên bỗng nhiên dùng bước lại, quay đầu nhìn hắn: “Người có thể thử một chút.”

Hoàng Trạch lần đầu phát hiện, thì ra trên thế giới này ngoại trừ Lâm Thần bên ngoài, còn có người có thể như thế thiện ở miệng lưỡi chi tranh.

Hắn hít một hơi thật sâu, Hình Tòng Liên đưa tay đặt ở tay cầm cái cửa bên trên, chỉ là cái này một cái đơn giản động tác, lại phảng phất dẫn nổ cái gì đáng sợ tín hiệu.

Hoàng Trạch đè lại Hình Tòng Liên cổ tay, ngăn cản hắn mở cửa động tác. Sau một khắc, trong văn phòng tiếng chuông liên tiếp vang lên, lại sau đó, đặng đặng đặng tiếng bước chân tại lầu bên trong quanh quẩn ra, rất nhiều người đều đang chạy bước, hết thảy trong khoảnh khắc lại có loại vạn mã bồn đặng khẩn trương cảm giác.

Trên mặt mỗi người đều viết đầy việc lớn không tốt thần sắc, nhưng không ai có dũng khí nói ra đến tội cùng xảy ra chuyện gì.

Rất nhiều nhân viên cảnh sát ứng đến phòng chỉ huy cổng, bọn hắn hiển nhiên là phải vào ra truyền tống báo cáo, lại bởi vì hắn cùng Hình Tòng Liên ngăn ở cổng không cách nào ra vào.

Trong nháy mắt kia, Hình Tòng Liên ánh mắt đóng băng, mang theo bề ngỗ hết thảy thần sắc, quay đầu nói với hắn: “Buông tay.”

Hoàng Trạch hô hấp trì trệ, phòng chỉ huy đại môn bị từ bên trong ra ngoài mở ra.

Hình Tông Liên người lãnh đạo trực tiếp Ngô lão cục trưởng đang đứng tại trong môn.

Trông thấy thuộc hạ của mình, Ngô lão cục trưởng thay đổi đã từng giấu tài thái độ, rất rõ ràng, vừa rồi phát sinh sự tình thậm chí khiến vị lão nhân này cũng rất cảm thấy chấn kinh, hắn nói với Hình Tông Liên: “Ngươi đã đến?”

“Tới rồi.” Hình Tông Liên cứ như vậy đứng tại cổng, đáp lại nói.

Lão nhân nhẹ gật đầu.

Hình Tông Liên tiếp tục nói: “Ta đến có hai chuyện, nói ngắn gọn.”

“Ngươi nói.”

“Thứ nhất, ta phạm vào chuyện gì?”

Lão nhân chình lảng một lát, không nghĩ tới Hình Tông Liên như thế khí thế hùng hổ chạy tới, vấn đề thứ nhất đúng là đơn giản như vậy, nhưng vẫn là rất lời ít mà ý nhiều trả lời: “Tác hối, hướng tuần thụ chế dục.”

Hình Tông Liên trên mặt trong thời gian ngắn hiện ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc, một lát sau, hắn lông mày nhíu chặt, giống tại trong sự ngọt ngào tâm chán ghét cảm xúc, lại vẫn bình tĩnh nói: “Ngươi biết ta không có khả năng làm như thế.”

“Ta biết.” Ngô lão cục trưởng trịnh trọng nhẹ gật đầu, sau đó lui nửa bước, chỉ vào tiếng chuông liên tiếp trong phòng, khiến Hình Tông Liên vào nhà, cũng nói: “Cho nên, nơi này về ngươi.”

“Xảy ra chuyện gì?” Hình Tông Liên cũng không chối từ, chỉ vừa đi vừa hỏi, mà bị ngăn ở cổng nhân viên cảnh sát, cũng theo đó ô ương ương tiến vào.

“Huệ cùng viện dưỡng lão, 38 vị lão nhân, không ai sống sót.” Lão cục trưởng dừng bước lại, mỗi chữ mỗi câu nói.

Trong chốc lát, toàn bộ văn phòng như bị làm cái gì chú ngữ, tất cả mọi người đình trệ xuống tới, hết thảy đóng băng đến điểm đóng băng.

Hình Tông Liên cũng dừng bước lại, Hoàng Trạch rất rõ ràng nhìn thấy, Hình Tông Liên trong ánh mắt thoáng hiện qua vô số cảm xúc, Hoàng Trạch rất xác định những cái kia cảm xúc bên trong tất nhiên có thật nhiều thuộc về Lâm Thần, nhưng khiến hắn phi thường kinh ngạc chính là, Hình Tông Liên cũng không có trước tiên lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho Lâm Thần, mà là trầm tư một lát,

phi thường dứt khoát nói: “Giao thông bộ cửa người phụ trách báo cáo miệng giám sát tình huống, báo cáo thẩm luyện cuối cùng vị trí...”

“Lân cận điều động pháp y cùng giám chứng khoa nhân viên cảnh sát chạy tới cây đước trần...”

“Du Lâm khu nhân viên cảnh sát hướng tây nam vị trí trần giữ yếu đạo, những người còn lại viên nguyên địa chờ lệnh...”

Hình Tông Liên một đạo lại một đạo tiếng hỏi cùng tùy theo mà đến mệnh lệnh không cần nghĩ ngợi phi tốc rơi xuống, Hoàng Trạch cúi đầu xuống, lâm vào suy nghĩ bên trong.

“Hình đội trưởng nhất định phải tiếp nhận điều tra, đây là đồng sánh trực tiếp ra lệnh.”

Đúng lúc này, một đạo khuyển nhủ thanh âm từ phía sau hấn truyền đến.

Hoàng Trạch quay đầu lại, phát hiện mình lúc trước vị kia thuộc hạ chính lôi kéo cánh tay của hấn, vội vàng nói.

Khi đó, Hình Tông Liên vừa vặn trả lời xong một vị nhân viên cảnh sát liên quan tới hấn phải chăng muốn đuổi hướng cây đước trần vấn đề.

“Không, ta tạm thời không đi.”

Hình Tông Liên là trả lời như vậy.

Hoàng Trạch trong lòng kịch chấn, cả gian văn phòng yên tĩnh lại, tất cả mọi người nhìn về phía hấn vị trí.

Hấn rất cực quyết định, ngẩng đầu, nhìn xem Hình Tông Liên, hỏi:

“Cần ta làm cái gì?”

Quyển 5 Chương 240. Năm phù 77

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 240. Năm phù 77

Tác giả: Trường Nhị

“Lâm cố vấn, ta... Ta có thể làm cái gì?”

Vừa rồi Lâm Thần trước khi đi, cố ý chọn hấn cùng một chỗ xuống núi, Lý Nặc đã kích động cũng không biết làm sao.

Hấn đứng tại nhỏ gò núi dưới, dùng gấp rút tàn suất hô hấp lấy chung quanh không khí mới mẻ, nhưng mà vừa rồi loại kia làm cho người buồn nôn mùi máu tươi vẫn vung đi không được. Hấn thậm chí không dám nhắm mắt, bởi vì một khi an tĩnh lại, to lớn liên quan tới sợ hãi tử vong liền sẽ ngóc đầu trở lại, cho nên hấn chỉ có thể liều mạng theo sát phía trước người kia, chỉ sợ tụt lại phía sau.

“Giúp ta tìm gian phòng ốc.” Lâm Thần chính đi đến lúc đến trước xe, quay đầu, nói như vậy.

Lý Nặc chinh lăng nửa ngày, trước mắt cố vấn tiên sinh phảng phất nửa điểm không nhận lúc trước cực kỳ tàn ác huyết tinh tràng diện ảnh hưởng, ngoại trừ sắc mặt lệch tái nhợt bên ngoài, không có nửa điểm dị thường. Có lại có như vậy một chút trong nháy mắt, Lý Nặc cảm thấy bi thống cái đồ chơi này là khắc vào thực chất bên trong, tùy tiện có thể tìm tới biểu đạt con đường cảm xúc, liền căn bản không tính là cái gì. Hấn thế là hít mũi một cái, vội vàng hỏi: “Ngài muốn cái gì phòng?”

Cùng lúc đó, chân núi trong xe già nhân viên cảnh sát vội vàng đẩy cửa xuống tới, khẩn trương nói: “Bắt được người sao?”

Lâm Thần trước xông già nhân viên cảnh sát lắc đầu, về sau quay đầu nói với hấn: “Tùy tiện, đều có thể” .

Lão giả trên mặt nhanh chóng nổi lên hoảng sợ thần sắc, đồng thời còn mang theo thật sâu áy náy, lưng đều muốn bị ép cong.

Đang lúc Lý Nặc cho rằng Lâm Thần sẽ lãnh lãnh đạm đạm cùng lão nhân gật đầu thăm hỏi gấp thoáng qua lúc, hấn đã thấy Lâm Thần

đặc địa dừng bước lại, có chút khom người cũng tiến lên trước, một cái tay nắm chặt lão nhân thuận rút tay, dùng một cái tay khác dùng sức vỗ vỗ đối phương phần lưng, ngữ khí bình thản, lại mang theo trấn an lòng người lực lượng: “Ta mới vừa nói mà nói ngài còn nhớ rõ sao, ta là chăm chú, đây không phải là lỗi của người, muốn vì này gánh chịu trách nhiệm người có rất nhiều, tạm thời còn chưa tới phiên ngài.”

Lão nhân nghe vậy run lên, ngưỡng vọng đỉnh núi phương hướng, ánh mắt vẫn đục.

Lâm Thần cũng không nói gì nữa, hắn kéo ra xe con cửa sau, từ bên trong mang ra một chồng giấy da trâu túi văn kiện giả thành tư liệu. Lý Nặc chú ý đạo chỉ túi bên trên viết thẩm luyện danh tự, hắn lần nữa giật cả mình, chỉ gặp Lâm Thần rất mau trở lại nhìn sang, hắn trong nháy mắt thanh tỉnh, thì ra cố vấn tiên sinh nói tới tìm gian phòng ốc, ý là lập tức lập tức tìm tới. Hắn vội vàng quay trở lại trên núi, rõ ràng chung quanh gió núi thư từ, hắn lại khẩn trương lên, trong đầu lần nữa hiện ra vừa rồi như Địa ngục cảnh tượng, nhưng bây giờ không phải lúc, hắn lần nữa đè nén xuống muốn ói **, bốn phía nhìn lại, trước kia dưới cây quạt gió lão nhân đã không thấy tầm hơi, có lẽ là lên núi xem náo nhiệt đi.

Trong trí nhớ địa phương này có ở giữa thôn dân chất đồng cỏ tranh cùng tạp vật phòng nhỏ, hắn thế là chạy lên phía bên phải đường nhỏ, quả nhiên nhìn thấy gian phòng kia. Nhưng cùng ký ức khác biệt chính là, căn này giản dị gạch ngói phòng nhỏ thực sự quá cũ nát, ngay cả không có cửa đâu.

Hắn vội vàng quay đầu lại hỏi: “Ta còn là đi tìm ở giữa cư dân phòng đi.”

Lâm Thần lắc đầu: “Nơi này là được rồi.”

Lý Nặc không biết Lâm Thần muốn làm gì, nhưng hắn hay là vượt lên trước xông vào phòng, sau đó bị bên trong cỏ tranh ô uế khí tức hun đến lui nửa bước.

Một chiếc hơi vàng đèn chân không được thấp sáng, nhưng tia sáng chỉ có thể chiếu sáng một mảnh nhỏ gạch đá vỡ vụn mặt đất, toàn bộ không gian hay là lộ ra tối tăm mờ mịt. Lâm Thần chẳng biết lúc nào đứng tại cổng, thần sắc bình tĩnh, có như vậy một nháy mắt Lý Nặc

cảm thấy, trước mắt căn này rách nát mà hờ phòng, chính là vị này tâm lý học cố vấn chân thực khắc họa.

Có điều Lâm Thần hành động nhanh chóng khiến hắn đem cái này suy nghĩ từ trong đầu đuổi ra ngoài, cái trước rất mau vào phòng, dùng tựa như nước chảy mây trôi tốc độ đem phần tài liệu kia trong túi trang giấy từng trương lấy ra, tùy ý đặt ở đồng cỏ khô bên trên, phá tủ bát bên trên, trên mặt đất...

Kia là hồ sơ cá nhân bên trong tất cả bảo tồn liên quan tới thẩm luyện hết thầy vật liệu, từ xuất sinh ghi chép đến kiểm tra sức khỏe báo cáo, từ thiếu điểm đến lão sư lời bình. Thậm chí còn có mấy phần đại khái là trường học tổ chức giáo dục đánh giá phải đề giao bút sáp màu họa, kia từng cọc từng cọc từng kiện, là liên quan tới một cái nhân sinh trùng đích từng li từng tí sự kiện quan trọng rõ ràng quỹ tích, nương theo Lâm Thần không ngừng xoay người động tác, chậm rãi hiện ra tại căn này oi bức mà ẩm ướt phá ốc bên trong. Đặt tới cuối cùng, Lý Nặc trước mắt xuất hiện một mảng lớn trang giấy bồi dưỡng hải dương màu trắng, gió thổi qua, tại mờ nhạt dưới ánh đèn, phảng phất có gợn sóng nổi lên.

Lâm Thần lui nửa bước, một tay chống tại một chỗ thấp gạch bên trên, ngồi lên.

Lý Nặc tận lực không để cho mình đem chỗ kia thấp tường gạch cùng chuồng gia súc rào chắn liên hệ đánh tới, cũng không đi hỏi tường cái này phá ốc đã từng tác dụng, hắn thuận Lâm Thần ánh mắt, lần nữa nhìn lại trước mắt sâu cạn không đồng nhất giấy chất liệu bồi dưỡng hải dương, suy nghĩ phải chăng hắn là đi ra ngoài đem cái này không gian trả lại cho Lâm Thần.

Hắn yên lặng lui hai bước, giẫm tại một khối gạch vỡ bên trên, ngoài ý muốn phát ra leng keng tiếng vang, đánh vỡ yên tĩnh.

Lâm Thần ánh mắt tùy theo mà đến, Lý Nặc chặn lại nói: “Có lỗi với Lâm cố vấn, ta lập tức đi.”

“Đợi chút nữa...”

Lý Nặc đột nhiên ngẩng đầu, nhưng hắn nhìn về phía lúc Lâm Thần, Lâm Thần lại không ở đây nhìn nàng. Lâm Thần có chút cúi đầu, vô ý thức đưa điện thoại di động cầm ở trong tay, tóc đen buông xuống, lộ ra một đoạn trắng nõn cái cổ, đồng dạng tái nhợt ngón tay từ trò chuyện ghi chép bên trên khẽ vuốt mà qua, giống như là muốn bấm

điện thoại của người nào, cũng lộ ra một tia có lẽ có thể quy về yếu ớt hoặc là tưởng niệm thần sắc, về sau đình trệ mấy giây, Lâm Thần vậy mà đưa điện thoại di động thu vào, lần nữa nhìn về phía hắn. Lâm Thần ánh mắt đen nhánh thà, nói với hắn: “Lưu lại đi, cùng ta trò chuyện.”

...

Cục thành phố trong phòng chỉ huy.

Hình Tòng Liên vẫn như cũ bảo trì như vào nhà lúc không khác nhau chút nào đứng thẳng vị trí, hắn cầm di động, trước một chiếc điện thoại nội dung là Du Lâm khu cảnh sát giao thông đã phát hiện bị thẩm luyến vứt bỏ xe van, hiện tại đã có giám chứng khoa nhân viên cảnh sát chạy tới nơi đó. Tại từ bên tai cầm xuống điện thoại di động thời gian ngắn ngủi bên trong, hắn trong lúc lơ đãng thoáng nhìn trò chuyện ghi chép, mà Lâm Thần tính danh ngay tại kia một tờ cuối cùng một ô, nửa phần dưới bị số lượng khóa che chắn, chỉ lộ ra nửa cái danh tự.

Hình Tòng Liên trong lòng nổi lên rất không hiểu, khi đó thậm chí không kịp cẩn thận suy nghĩ cảm xúc, hắn lòng bàn tay nhẹ nhàng mơn trớn Lâm Thần cầm nửa cái tính danh, lại cuối cùng không có đem điện thoại thông qua.

...

“Nói... Nói cái gì?” Lý Nặc cẩn thận tránh đi trên đất trang giấy, lại không dám cách Lâm Thần quá gần.

“Hỏi ta vấn đề, tùy tiện cái gì đều có thể.”

Lâm Thần cứ như vậy ngồi tại rào chắn bên trên, rón mũi chân, gót chân cách mặt đất có một ít khoảng cách, nhìn qua như cái học sinh bình thường.

“Tại sao muốn ta hỏi vấn đề, ta như vậy sẽ không quấy rầy ngài sao?” Lý Nặc lấy dũng khí hỏi.

“Sẽ không, bởi vì đặt câu hỏi là giải quyết vấn đề tốt nhất dẫn dắt thức sách lược.” Lâm Thần đáp.

Lý Nặc ngồi xổm người xuống, rất khó lý giải cái gì gọi là dẫn dắt thức sách lược, vậy đại khái lại là tâm lý học bên trên thứ gì. Nhưng nếu như Lâm Thần khiến hắn hỏi vấn đề, mà trong lòng của hắn lại có một bụng vấn đề, vậy tại sao không hỏi chứ?

“Ngài tại sao muốn đem thắm luyện hồ sơ bày ra đến, muốn làm gì?”
Tại yên tĩnh mà cũ nát trong phòng nhỏ, hấn chỉ vào kia một mảng lớn bay lá tả giấy chất liệu liệu, hỏi.

“Ở trước mặt người là thắm luyện quá khứ, ta muốn tính toán tương lai của nàng.”

“Này làm sao suy tính, bằng thắm luyện hồ sơ cá nhân liền có thể biết nàng sau đó phải làm cái gì?” Lý Nặc kinh ngạc nói, nhưng hấn đột nhiên nhớ tới Lâm Thần có thể chính xác định vị đến đỉnh núi căn này viện dưỡng lão, lập tức muốn đem vờ rồi hỏi ra lời vấn đề nuốt trở về. Nhưng mà làm hấn không nghĩ tới chính là, Lâm Thần lại phi thường kiên nhẫn trả lời hấn: “Thông qua được cởi nàng quá khứ đến phỏng đoán cá tính của nàng đặc thù, thông qua cá tính của nàng đặc thù để phán đoán nàng tại cố định hoàn cảnh bên trong tư duy Logic phương thức cùng hành vi đặc thù. Nhân loại lựa chọn nhìn như là ngẫu nhiên mà vô lý, phỏng phát chúng ta mỗi người đều có tự do ý chí, trên thực tế vậy cũng là phía trên vị kia để cho người ta sinh ra ảo giác mà thôi.”

Lâm Thần lúc nói chuyện, giơ ngón trở lên, chỉ chỉ trần nhà, Lý Nặc biết, Lâm Thần nói phía trên vị kia là thần. Hấn rùng mình một cái, chặn lại nói: “Ta là người chủ nghĩa duy vật, cái này nghe vào quá huyền ảo.”

“Ai nói không phải đấy” Lâm Thần thản nhiên nói.

Đúng lúc này, nơi hẻm lánh bên trong thắm luyện khi còn bé đã từng vẽ mấy trương họa tác đưa tới Lý Nặc chú ý, hấn đột nhiên nhớ tới lần kia trực tiếp hình tượng, Lâm Thần cùng Lý Cảnh Thiên tại bàn gỗ hai bên đối chọi, hấn toàn bộ hành trình quan sát trực tiếp, tổng kết lại chính là, Lâm Thần khiến Lý Cảnh Thiên vẽ ra tám họa, sau đó thần hồ kỳ kỹ đoán được Lý Cảnh Thiên đã từng giấu kín chứng cứ phạm tội vị trí chính xác.

Hấn thế là hỏi: “Kia mấy trương họa! Ngài có thể thông qua kia mấy trương họa nhìn ra thắm luyện hiện tại sẽ đi cái nào sao?”

Lâm Thần cũng theo đó nhìn qua: “Kia là thắm luyện nhi đồng thời kỳ tác phẩm, hội họa xác thực có thể bản ra ra nhi đồng nội tâm, nhưng rất đáng tiếc, không thể.” Lâm Thần từ gạch chông lên đập xuống, đi qua giấy cùng giấy ở giữa đường mòn, đem trên mặt đất họa cầm lên, giống như là nhìn thấu lòng người nhìn lại hấn, “Cho Lý Cảnh

Thiên hội họa trắc nghiệm sờ dĩ có thể thành công, ở mức độ rất lớn là dựa vào người không có nhìn thấy hiện đại khoa học thủ đoạn, áp lực máy cảm ứng khoan đã, hiện tại thẩm luyện không ở đây trước mặt ta, ta không cách nào thông qua các loại vấn đề kích thích năng thúc đẩy năng làm ra phản ứng.”

“Ý của ngài là, hiện tại so lúc ấy còn muốn khó khăn sao?” Lý Nặc gãi đầu một cái.

“Đúng vậy, mà lại thẩm luyện xa so với Lý Cảnh Thiên cần nguy hiểm, đây chính là sợ sợ phần tử cùng phổ thông tâm lý biến thái khác nhau.” Lâm Thần rất thẳng thắn trả lời xong, nhưng mà lại nhìn về phía Lý Nặc, giống đang chờ đợi kế tiếp vấn đề.

Lý Nặc hút miệng khí lạnh, trước mắt lại lần nữa hiển hiện viện dưỡng lão bên trong điên cuồng sát lục tràng diện, những cảnh tượng kia tại trong đầu hắc không ngừng tuần hoàn qua lại xuất hiện, giống cả một đời cũng thoát khỏi không xong ác mộng. Hắc liễu mạng lắc đầu, cũng ý đồ phải hỏi đề để cho mình bình tĩnh trở lại, chỉ vào Lâm Thần trong tay hình tượng hỏi: “Kia thẩm luyện khi còn bé nội tâm là như thế nào?”

Kia là phác họa họa, có một đồng ngồi trong phòng hài tử, hắc là sinh nhật tụ hội, trên bàn có xốc xếch bánh gatô. Hình tượng nhìn đen như mực, để cho người ta cảm thấy phi thường không thoải mái.

“Nàng rất có thiên phú.” Lâm Thần đem họa tùy ý đặt ở một đồng cao cỡ nửa người đồng cỏ bên trên, nói, “Nàng vẽ phòng ốc cũng không phải là hai chiều mặt phẳng, sử dụng trùng điệp sách lược, tinh lược nhìn không thấy đường cong, thậm chí tại biểu hiện phòng ốc kết cấu lúc còn áp dụng thấu thị pháp, cái này mà thể hiện ra nàng vẽ vật thể là tại không gian ba chiều bên trong kéo dài, nàng là một thiên tài, hoặc là nói, không gian của nàng tư duy năng lực siêu việt cùng tuổi nhi đồng.” Lâm Thần phối hợp nói, “Cái này phản ứng nàng năng trí thông minh không thấp, cho nên ta đối nàng sơ trung hai năm trước thấp năng lực học tập hoài nghi, tại mừng hai về sau, thành tích của nàng có tăng trưởng nhanh như gió, ta từ đoạn này dị thường khu ở giữa suy đoán ra thẩm luyện khả năng kinh lịch cái gì, dẫn đến nàng trọng đại chuyển biến.”

“Nàng cái kia không tốt kinh lịch sau đó cùng viện dưỡng lão có quan hệ?” Lý Nặc hỏi.

“Không, trong lúc này tương đối phức tạp.” Lâm Thần đáp.

Lý Nặc có chút thê bối nhiên, nhưng Lâm Thần đen nhánh sâu xa ánh mắt lần nữa đánh tới, hẳn chỉ có thể tiếp tục hỏi vấn đề: “Ta nhìn nàng cái này đồ lộ ra phi thường quái gở đáng sợ, kia nàng thành tích học tập không tốt có phải hay không là bởi vì ở trường học bị người xa lánh, nàng sẽ đi hay không trường học trả thù lão sư đồng học?”

Lý Nặc một mạch hỏi xong, mới ý thức tới mình đi quá giới hạn, ngay cả hẳn đều có thể đoán được sự tình Lâm Thần làm sao lại nghĩ không đến, Lâm Thần khẳng định đã loại bỏ khả năng này a! Hẳn nghĩ như vậy, đã thấy Lâm Thần quay đầu lại, nghiêm túc nói:

“Người thì cho là như vậy?”

Lý Nặc nhẹ gật đầu, không biết mình làm sao lại biến thành trả lời vấn đề người.

Lâm Thần hỏi: “Nếu như ta nói cho người, thẩm luyện phi thường chán ghét người là nàng đã từng hàng xóm Trần Kiến nước, người có thể hay không suy đoán thẩm luyện muốn đi trả thù Trần Kiến nước?”

“Vậy khẳng định là muốn đi trả thù hàng xóm, nàng hàng xóm ở nơi nào công việc, có phải hay không muốn thông tri người trong cuộc chú ý đề phòng?”

“Thẩm luyện vì cái gì không thể nào là đi trả thù tuần thụ chế dục, đối phương phá hủy chuyện tốt của nàng?”

Lý Nặc lần nữa bị hỏi khó: “Cũng có khả năng này a, khả năng rất lớn!”

Khi hẳn nói xong câu đó về sau, Lâm Thần đột nhiên quay đầu, ánh mắt sáng rực nhìn qua hẳn.

Lý Nặc bị giật nảy mình, chặn lại nói xin lỗi: “Ta... Có lỗi với ta thật không hiểu cái này.”

“Không, người hiểu rõ vô cùng đại chúng tâm lý, cảm ơn người.”

Lâm Thần cúi đầu, từ trong túi móc ra điện thoại, gọi ra ngoài.

“Ngài biết thẩm luyện sẽ đi đây?” Lý Nặc hỏi.

“Đi một cái nàng cho rằng, ta cho rằng nàng sẽ không đi địa phương.”

Quyển 5 Chương 241. Năm phù 78

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 241. Năm phù 78

Tác giả: Trường Nhị

Vương Triều tại rộng hoa hóa chất trong phòng thí nghiệm xoay quanh.

Hắn không biết vì cái gì lão đại muốn đem hắn ném tới nơi này đến cho cái nhỏ hóa học công trình sư trợ thủ, mặc dù chính hắn hiển nhiên so ngay tại bận rộn công trình sư niên kỷ còn nhỏ, dù sao hắn đã cảm thấy mình tại phạm tội hiện trường có lẽ có thể cử đi càng tác dụng lớn hơn chỗ.

Nhỏ chiêm tại khí chất sắc phổ nghi trước bận rộn, tại hóa học công trình sư trước mặt là một đồng lớn cốc chịu nóng giấy thử các loại làm cho người xem không hiểu phức tạp hóa học dụng cụ, Vương Triều trùng điệp thở dài, dời về ánh mắt. Nhỏ chiêm lại đột nhiên ngừng tay bên trên công việc, liếc hắn một cái.

“Thế nào mà!” Tiểu vương đồng chí đứng vững thân thể, quay đầu hỏi.

“Ta...” Nhỏ chiêm tiên sinh ấp a ấp úng, muốn nói lại thôi. Một lát sau, giống như là hạ quyết định cái gì quyết tâm, nhỏ chiêm tiên sinh yên lặng đi đến bàn thí nghiệm một đầu khác máy tính để bàn trước, bắt đầu chậm rãi đánh bàn phím.

Kia tốc độ viết chữ thực sự quá chậm, Vương Triều lúc này mới ý thức được đối phương vừa rồi hắn là nghĩ mời hắn tra tư liệu gì.

“Khoan khoan khoan, người cần tra cái gì đặt vào ta tới, có ta ở đây người còn muốn tự mình động thủ đây không phải xem thường người mà!” Vương Triều lôi lệ phong hành đẩy ra bản bút ký của mình.

“Một cái thí nghiệm báo cáo, chủ yếu là cần tiếng Anh, sợ... Sợ người...”

“Muốn cái gì, nói!” Vương Triều lớn tiếng nói. Hắn cũng không biết có phải hay không mình câu nói này hô quá vang dội hay là chuyện gì xảy ra, một giây sau, điện thoại di động của hắn vang lên, điện báo biểu hiện bên trên Lâm Thần danh tự khiến tay hắn đều muốn run rẩy.

Vương Triều kích động kết nối điện thoại, hắn đương nhiên biết liên quan tới viện dưỡng lão cùng không một may mắn thoát khỏi tin tức, cũng sâu sắc lo lắng Lâm Thần, có hoàn toàn giúp không được gì cảm giác cơ hồ muốn đem hắn bức điên rồi, hiện tại Lâm Thần gọi điện thoại đến, hắn rốt cục có cơ hội cùng đối phương nói chuyện: “A Thần ca ca làm sao vậy, ngươi không sao chứ, có muốn hay không ta qua đó?”

Đầu điện thoại kia, Lâm Thần bình tĩnh tiếng nói thuận sóng điện mà đến: “Không cần lo lắng, ta không sao, cần ngươi làm chút chuyện.” “Ngươi nói ngươi nói!” Vương Triều dùng vai cùng bên mặt kẹp lấy điện thoại, xông nhỏ chiêm tiên sinh dựng lên thủ thế, khiến công trình sư mình tìm kiếm tư liệu, về sau cầm giấy bút, nói bổ sung, “A Thần ca ca ngươi có thể nói.”

“Thứ nhất, ta cần một phần thẩm luyến từ viện dưỡng lão đến bỏ xe địa điểm chạy bản đồ; thứ hai, ta cần hiện tại cảnh sát kéo lưới vãi khổng chướng ngại vật trên đường vị trí đồ; thứ ba, ta cần Trần Kiến nước vị trí hiện tại, thẩm luyến sơ trung lão sư vị trí, lúc ấy cùng lão Biên cùng một chỗ tiếp đãi thẩm luyến già cảnh sát vị trí, thẩm luyến sơ trung vị trí cùng... Tuần thụ chế dục vị trí. Thứ ba, xin đem trở lên yêu cầu chính lý tại thành phố Hoàng Cảnh trên bản đồ phát cho ta. Thứ tư, chúng ta có chuẩn bị dùng mạng lưới thông tin lạc không, không dễ bị nghe lén cái chủng loại kia?”

Vương Triều cấp tốc nhớ xong, đột nhiên ý thức được cái gì: “A Thần ca ca ngươi muốn làm gì!”

“Chuẩn bị một trương bàn cờ.”

...

Giống như Vương Triều, Lý Nặc cũng đối cố vấn tiên sinh câu nói sau cùng kia cái hiểu cái không, nhưng cái này đều cũng không ảnh hưởng hắn dựa theo Lâm Thần mệnh lệnh làm việc.

Hắn đang lái xe, cửa sổ xe mở một nửa, Lâm Thần ngồi ở bên cạnh hắn, mục đích của bọn họ là cách viện dưỡng lão rất gần tiểu phái

xuất xứ. Cổ vấn tiên sinh tóc trán bị ngoài cửa sổ gió phất lên một chút, bọn hắn nhìn qua giống như là rất nhàn nhã muốn đi dạo chơi ngoại thành, mà không phải muốn đi làm cái gì sống còn sự tình. Lý Nặc trong lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi, tại Lâm Thần đánh xong cú điện thoại kia về sau, trong xe bầu không khí lại lần nữa ngưng trọng, tiếng động cơ đều rõ ràng có thể nghe. Hắn luôn cảm thấy Lâm Thần muốn đi làm sự tình vô cùng nguy hiểm, có lại hoàn toàn hỏi ra, chỉ có thể ngậm miệng chăm chú lái xe.

Bọn hắn nhanh chóng đến đồn công an.

Từ dưới xe đến đi vào lại đến mở ra máy tính, cũng đại khái liền ba năm lúcphút ở giữa, đoạn này ngắn ngủi đến cơ hồ có thể không cần tính. Nhưng khi Lâm Thần ấn mở mình hòm thư sát na, một bộ hoàn chỉnh Hoành Cảnh địa đồ xuất hiện tại đồn công an cũ kỹ trên màn ảnh máy vi tính.

Trắng xanh đan xen ngọn nguồn đồ bên trên, một đầu từ cây đước trần đến Du Lâm khu màu vàng tuyến đường biểu lộ thẩm luyện chạy lộ tuyến, trừ cái đó ra, trên bản đồ còn có không ít các loại nhan sắc nhỏ tiêu ký. Lý Nặc giật mình không được, thời gian ngắn như vậy, lại có thể làm ra như thế kỹ càng địa đồ đánh dấu, dạng này người cũng quá đáng sợ.

Trong đó màu đỏ hình tròn dấu ngắt câu Lý Nặc có thể nhận ra, những cái kia vị trí đại bộ phận là đầu đường, nên là cảnh sát vài khổng vị trí.

Hắn đứng tại Lâm Thần bên cạnh, mắt thấy Lâm Thần đem con chuột điểm đến trong đó lục sắc đánh dấu bên trên, một đầu ghi chú bắn ra, phía trên rất rõ ràng biểu lộ cụ thể nhân vật cùng địa điểm cùng nơi đó đơn giản tình huống.

Lý Nặc phát hiện, cái kia hắn là Lâm Thần muốn liên quan tới Trần Kiến nước công việc địa điểm tin tức.

Trần Kiến việc lớn quốc gia tên bảo an, tại Hoành Cảnh hợp thành hào để cửa hàng công việc, sắp xếp lớp học tỏ một chút bày ra hắn hắn là hiện tại ngay tại lớp học, hợp thành hào để cửa hàng cách thẩm luyện bỏ xe vị trí thẳng tắp khoảng cách đại khái 5 cây số.

Hắn đi theo Lâm Thần điểm kích đánh dấu tiết tấu từng đầu nhìn xem đến, mỗi một chỗ đánh dấu chính là cố định quân cờ bài bố tại

trên địa đồ, mà có như vậy một nháy mắt, hẳn rất cục ý thức được đến Lâm Thần cái gọi là “Bàn cờ” đến tột cùng là cái gì.

“Ngài biết nàng muốn đi đâu rồi?”

“Không biết.”

“Vậy ngài... Ngài là chuẩn bị đem thẩm luyện... Đem thẩm luyện?”

Lý Nặc khiếp sợ nhìn qua Lâm Thần.

Lâm Thần giống như là rất cục xem hết tất cả điểm tiêu, cuối cùng tựa lưng vào ghế ngồi, dùng phi thường bình hòa ngữ khí nói: “Ừm, cảm ơn người vừa rồi nhắc nhở, ta nghĩ thử đem thẩm luyện dẫn đạo đến vị trí ký định.”

“Ta mới vừa nói cái gì rồi?” Lý Nặc vội vàng khoát tay, “Ta đều là thuận miệng nói, ta thật không hiểu Tâm Lý Phạm Tội học những thứ này.”

“Cái này không cần quá nhiều kiến thức chuyên nghiệp, càng quan trọng hơn là nhân chi thường tình phân tích. Thật ra rất đơn giản, người nhắc nhở ta thẩm luyện khả năng tập kích mục tiêu quá nhiều, mà chuyện đột nhiên xảy ra, nàng không có khả năng có cơ hội nghĩ kỹ cuối cùng tập kích địa điểm, bởi vậy lựa chọn của nàng có rất lớn ngẫu nhiên tính, nếu là ngẫu nhiên, vậy chúng ta liền có thể tại lựa chọn của nàng bên trên làm văn chương.”

“Tập kích?” Lý Nặc lui nửa bước, không cẩn thận đụng vào đằng sau bàn làm việc, bàn chân cùng mặt đất phát ra rất dài một trận chói tai tiếng vang.

“Nàng giết toàn bộ viện dưỡng lão người, điên cuồng như vậy, làm sao lại lại một người sống sót chứ?”

“Ngài cho rằng nàng trước khi chết muốn sống đủ vốn, kéo càng nhiều người đệm lưng?”

Lý Nặc vô ý thức hỏi ra lời, mà cùng lúc đó, Lâm Thần điện thoại vang lên.

Trong văn phòng phi thường yên tĩnh, Lý Nặc có thể nghe thấy đầu bên kia điện thoại truyền đến rất thanh âm thanh thúy.

“A Thần ca ca, lão đại hỏi người có phải hay không chuẩn bị dụ bắt thẩm luyện a a!”

Lâm Thần trên mặt hiện ra bởi vì hiểu rõ mà trở nên an bình thần sắc, trả lời bên đầu điện thoại kia người: “Ừm, là có quyết định này.”

“Vậy ta phát địa đồ người thấy được sao, có thể giúp một tay sao? Người vừa rồi để cho ta ngọn nhiều như vậy địa phương, cuối cùng rốt cuộc muốn ở nơi nào dự bắt thắm luyến? Còn có mới giữ bí mật thông tin lộ tuyến rất nhanh liền có thể làm được, chúng ta rốt cuộc muốn làm thế nào. Người tới nói, tiểu vương tiên sinh giải quyết cho người!”

Trong loa truyền ra bản liên thanh giống như lời nói, cái này đương nhiên cũng phải Lý Nặc muốn hỏi vấn đề.

“Ừm, ta chọn tốt một chỗ.”

Lâm Thần nghe lúc một tay bám lấy bên mặt, có chút ngoẹo đầu, nhìn về phía trên bản đồ một chỗ vị trí.

Lý Nặc thuận Lâm Thần ánh mắt nhìn lại, lần nữa bất khả tư nghị nhìn về phía Lâm Thần.

...

“Lâm... Lâm cố vấn là điên rồi sao?”

Cục thành phố trong phòng chỉ huy, Vương Triều thanh âm xuyên thấu qua điện thoại công thả truyền ra, tất cả mọi người vây quanh ở bàn vuông bên cạnh lắng nghe, nghe tới địa điểm lúc, có nhân nhãn không ở nói.

Hình Tông Liên một mực ngồi tại bên cạnh bàn, liếm lông mày suy nghĩ sâu xa, cũng không có trước tiên nói tiếp. Thế là, lại có một vị nhân viên cảnh sát sau khi nghe xong mở miệng: “Chúng ta nếu là thật đem thắm luyến dẫn tới nơi đó, ký giả truyền thông nhất định sẽ đối với chúng ta dùng ngòi bút làm vũ khí!”

Hình Tông Liên cứ như vậy nghe, phảng phất không có nhìn không thấy người chung quanh trưng cầu ánh mắt, hấn quay đầu, phía sau màn hình bên trên là một trương theo Lâm Thần yêu cầu chỉnh lý ra Hoàn Cảnh địa đồ.

Hấn nhìn qua phía trên các loại điểm tiêu, tưởng tượng thấy Lâm Thần tại đặt ở kia ngắn ngủi thời khắc bên trong suy nghĩ qua rất nhiều lợi và hại, mặc dù có rất nhiều tư nhân cảm xúc, nhưng đến cuối cùng cũng chỉ có thể yên lặng cảm khái một câu, quả nhiên là Lâm Thần, cũng không hổ là Lâm Thần.

Đúng lúc này, lại có nhân viên cảnh sát thử dò xét nói: “Lâm cố vấn an bài, vô luận kết quả như thế nào, nguy hại công cộng an toàn

hiềm nghi là trốn không thoát, đối phương như vậy có thể nào, nói không chừng cuối cùng sẽ còn khống cáo cảnh sát chúng ta!”

Nghe vậy, Hình Tông Liên nhàn nhạt mở miệng, hỏi lại: “Không phải, liền để thẩm luyện đi thí nghiệm sơ trung?” Hấn quay đầu hỏi vị thứ nhất chất vấn nhân viên cảnh sát, “Gần hai ngàn thầy trò.”

Đối phương lập tức bị hỏi đến á khẩu không trả lời được.

“Hay là hợp thành hào để cửa hàng?” Hình Tông Liên nhìn về phía người thứ hai, “Hôm nay ngày làm việc, cửa hàng người lưu lượng không lớn, nhưng vấn đề là, chúng ta biết điểm ấy, thẩm luyện vô cùng rõ ràng điểm ấy. Đồng dạng, nếu như nàng là tại hạ ban hậu nhân lưu giờ cao điểm xuất hiện, cửa hàng nguy hiểm hệ số hiển nhiên không thua gì trường học.”

“Lâu uyển cư xá không tệ, nơi đó không được sao?”

Công thả bên trong, Vương Triều đột nhiên giải thích nói: “A Thần ca ca nói, nơi đó cần giám sát vị trí phạm vi quá lớn, là phi thường vắng vẻ kiểu mới cư xá, rất khó thỏa mãn thẩm luyện ‘Đại quy mô đa thương người’ tâm lý tố cầu, nàng lựa chọn nơi đó khả năng rất nhỏ.”

“Văn phòng là không vắng vẻ, nhưng mà người cũng quá nhiều!”

“Lâm Thần ý tứ thật ra rất đơn giản, hấn muốn lựa chọn một cái nhìn dòng người dày đặc khả năng hấp dẫn thẩm luyện, lại thuận tiện cảnh sát chúng ta vài khống thu lưới áp dụng bắt khu vực.” Lúc này, một mực tại hậu phương yên lặng uống trà lão cục trưởng rất cục mở miệng, “Cửa ra vào đơn nhất cao ốc đương nhiên là tốt.”

“Thật là không có biện pháp khác sao, vô luận thẩm luyện xuất hiện ở nơi nào, chỉ cần Lâm cố vấn kế hoạch bị truyền ra, đều sẽ bị cho rằng là cảnh sát vô năng biểu hiện.” Một vị nữ cảnh sát mở miệng nói, “Mà lại, đôi này hình đội người thật phi thường bất lợi, sẽ bị cho rằng... Là trả thù.”

Nữ cảnh sát viên tăng thêm hai chữ cuối cùng, Hình Tông Liên hướng đối phương nhìn lại, nhẹ gật đầu, biểu thị đối quan tâm cảm tạ, về sau nhìn qua ở đây tất cả mọi người, bình tĩnh nói: “Chư vị hấn là rất rõ ràng, cái gọi là vô năng hay không là công chúng đối với chúng ta đánh giá, nhưng nhiều khi chúng ta cần để ý không phải những này đối trá thổi phồng hoặc là ác ý bài xích, mà là ở mỗi cái

cọc vụ án chúng ta phải chẳng đã làm được năng lực chính mình cực hạn.”

Hình Tòng Liên nói xong, từ trên ghế đứng lên.

“Hình đội!” Chung quanh nhân viên cảnh sát nhao nhao mở miệng.

Hình Tòng Liên lại phảng phất giống như không nghe thấy, mà là quả quyết nói: “Toàn thành phố có triệu tập tất cả nhân viên cảnh sát lực lượng từ giờ trở đi chia a, b, c ba tổ, tổ A áp dụng trước kia thông tin thiết bị bảo trì không thay đổi, nghe theo Lâm cố vấn điều phối; tổ B c tổ thay đổi giữ bí mật tính cao hơn hệ thống truyền tin. Tổ B phụ trách ngòi chờ trở xuống địa điểm, c tổ cùng ta tiến về thẩm luyện khả năng xuất hiện cuối cùng vị trí vài khống.”

Hình Tòng Liên đem cụ thể an bài chi tiết không bỏ sót bố trí đi, trong lúc nhất thời, trong văn phòng chỉ có bút ký âm thanh vang sào sạt.

Đến cuối cùng lúc, đột nhiên có người đột nhiên nhắc tay, hỏi: “Hình đội, ngài nói đến những này cũng không có vấn đề gì, nhưng Lâm cố vấn hẳn làm sao cam đoan thẩm luyện liền thực sẽ đi kia đâu!”

Quyển 5 Chương 242. Năm phù 79

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 242. Năm phù 79

Tác giả: Trường Nhị

Cây đước trần phái xuất xứ, Lâm Thần cũng nghe thấy Lý Nặc hỏi vấn đề giống như trước. Shi

“Ta không cách nào cam đoan.” Lâm Thần trả lời như vậy.

Trước mắt cảnh sát nhân dân giật nảy mình: “Đây không phải... Đây không phải...”

“Đây không phải đánh bạc sao?” Lâm Thần đứng người lên, đẩy lên cái ghế, cầm điện thoại di động lên, bình tĩnh nói: “Đây chính là đánh bạc.”

Hắn nói xong, lần nữa đi ra ngoài, Lý Nặc cầm chìa khóa xe, rất mau cùng bên trên, giống như là muốn nói cái gì, lại phát hiện giống như cái gì cũng nói không được.

...

Cơ hồ mỗi tòa thành phố lớn đều có bên trong đường núi, tựa như mỗi tòa thành thị đều có nhân dân đường, lâu canh chờ tiêu tính khu vực.

Nhưng thành phố Hoàng Cảnh bên trong đường núi tương đối đặc thù, nó là thành phố Hoàng Cảnh từ nam hướng bắc trung tâm đầu mối then chốt, vô luận người là muốn từ ngoại ô thành phố cây đước trần tiến vào thành khu hay là người nghĩ từ thị chính phủ vị trí chỗ ở tiến về hợp thành hào để cửa hàng, đều có thể đi qua nơi này.

Ngày làm việc hơn hai giờ chiều, trên đường không có quá nhiều cỗ xe.

18 đường xe buýt lái xe ngáp một cái, tại đứng đài dừng xe, lẻ tẻ hành khách lúc trước trên cửa xe.

Lái xe trước đó tiếp vào cảnh sát thông tri, bởi vậy đương hành khách lên xe lúc, hắn rất phụ trách quay đầu xác nhận trong những người này phải chăng có trong truyền thuyết người bị tình nghi.

Nhưng mà bên trong đường núi nam lên xe hành khách rất ít, ngoại trừ hai cái mang máy trợ thính nam sinh bên ngoài, còn lại chỉ có một cái đi đứng không tiện lão thái thái. Lão thái thái trên tay dẫn theo nhà trăm phúc siêu thị túi, xem ra siêu thị lại làm cái gì giá đặc biệt hoạt động, cho nên như thế trời rất nóng còn muốn liều mạng giặt đồ.

Lái xe quay đầu, giao lộ đèn xanh chuyển đỏ, một loạt cưỡi motor cảnh sát giao thông gào thét mà qua.

Hắn lại ngáp một cái, ấn xuống cổ xe cất bước thanh âm nhắc nhở, phát động cổ xe.

...

Cảnh sát giao thông Tiểu Lâm vừa đem mô-tơ tại ven đường vọng dừng lại, đối diện 18 đường xe buýt bắt đầu khởi động.

Đúng lúc này, một cỗ Santana từ nam hướng bắc chạy qua giao lộ, đúng lúc là đèn xanh chuyển đỏ, ngăn ngừa đèn vàng dừng lại mấy giây thời điểm, đồ vật hướng không phải cơ động làn xe vừa vặn có xe điện nghiêng mặc mà qua.

Ánh nắng chói mắt, đường nhựa bên trên bốc hơi lên vẩn vọ sóng nhiệt, Santana người điều khiển đỏ bừng cả khuôn mặt, một mặt chệnh choáng, trong nháy mắt bị làm tỉnh lại. Nhưng mà đã muộn, giống như là có đồ vật gì ở thế giới to lớn trên mặt kính hoành lau mà qua, tiếng thảng xe vang tận mây xanh, đánh vỡ màng nhĩ.

Cùng tiếng thảng xe so sánh, tiếng va đập ngược lại nhỏ đến mấy không thể nghe thấy.

Chờ Tiểu Lâm lấy lại tinh thần, xe điện đỏ lam xen lẫn mảnh vỡ cùng xe Santana đèn mảnh vỡ đã rơi lả tả trên đất, người bị thương bay ra hơn 10 mét, những cái kia pha tạp sắc thái tại mặt đất lấp lánh, nhìn thấy mà giặt mình.

Xe Santana chủ đầu đầy là huyết địa hôn mê tại trong phòng điều khiển, Tiểu Lâm thầm nghĩ: “Móa nó, lúc này rượu giá, đơn giản muốn chết!” Hắn một bên hướng bên kia chạy như điên, một bên xuyên thấu qua tai nghe hướng hướng lên báo cáo, yêu cầu xe cấp cứu chiếc.

Thời gian ngắn đứng im bốn chỗ ngã ba lần nữa khôi phục vận hành, người đi đường đối sự cố ném lấy lo lắng ánh mắt, xe buýt lách qua mảnh vỡ hướng phía dưới vừa đứng mà đi.

Người bị thương vẫn đề lại so tưởng tượng nghiêm trọng hơn, huyết dịch giống không cần tiền đồng dạng từ người bị thương thể nội chảy ra, nhân ẩm ướt màu gỉ sét sắc lộ diện.

Đúng lúc này, Tiểu Lâm nghe thấy bộ đàm bên trong truyền ra hỏi ý âm thanh, hắn đề lại tai nghe, đáp: “Báo cáo, hòa bình đại đạo cùng bên trong sông đường giao giới miệng ra hiện tai nạn xe cộ, người bị thương tình huống nghiêm trọng.”

Nhưng mà trong tai nghe truyền ra chỉ lệnh lại làm cho người bất ngờ, Tiểu Lâm ngốc trệ một lát, không thể tưởng tượng nổi hỏi lại: “Tại sao muốn chậm chạp xử lý sự cố, cái này giao lộ chẵn, phụ cận con đường mười phần □□ đều phải phá hỏng!”

“Mau chóng đem người bị thương đưa viện, còn lại dậm bố trí nhiệm vụ, hỏi nhiều như vậy để làm gì.” Tai nghe đầu kia, phó trung đội trưởng cất cao âm lượng.

Tiểu Lâm còn muốn hỏi lại, trung đội trưởng thanh âm lại đột nhiên đề thấp, đồng thời ảm cảm: “Cần thiết chướng ngại vật trên đường, bắt đào phạm.”

Tiểu Lâm trong lòng run lên, cấp tốc nói: “Vâng, minh bạch!”

...

Lý Chí Bằng cùng Tiểu Lâm cùng thuộc hòa bình khu cảnh sát giao thông đại đội, nhận được nhiệm vụ lại vừa vặn tương phản.

Hiện tại, hắn chính lấy tối cao 80 cây số vận tốc xuôi theo cao đờ hướng an bình đại đạo giao lộ tiếp viện, mục đích lại là tiến về đầu kia nổi thẳng thí nghiệm tiểu học đầu đường khai thông giao thông, nghiêm phòng ngăn chặn.

Ngoài cửa sổ nhà cao tầng lóe lên một cái rời biến mất, còi cảnh sát kéo dài điệu, con đường cỗ xe hướng hai bên tách ra, xe cảnh sát thuận tránh ra con đường nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Bầu trời hiện ra một loại sáng rõ màu xanh đậm, hơi lạnh cũng đã có rất đủ, có Lý Chí Bằng nội tâm lại càng ngày càng nôn nóng bất an.

Xe tải điện đài truyền ra cảnh sát giao thông bộ môn các loại ý vị không rõ điều lệnh, có tuần tra cảnh bị yêu cầu cấm chỉ tại nào đó khu vực thiếp hóa đơn phạt, cũng có trước kia phiên trực cảnh bị thông tri dời cương vị, hết thấy đều hoàn toàn lộn xộn.

Hắn vừa định đề xuống trò chuyện, cùng đầu kia đồng sự nói cái gì. Lại đột nhiên nhớ tới vừa rồi nhận được chỉ lệnh, cấp trên nghiêm

cắm mình cùng đồng sự thông qua đối thiết bị truyền âm giao lưu vị trí.

Hắn vội vàng đưa tay từ bộ đàm bên trên lùi về, bức bối càng sâu, nếu như không phải hắn đã hưởng thụ cấp xác nhận qua tin tức tính chân thực, hắn thậm chí hoài nghi đây là cái gì kiểu mới muốn đem cả tòa thành thị bình thường trật tự xáo trộn kế hoạch.

Đây rốt cuộc đang giở trò quỷ gì, chỉ là bắt cái nữ đào phạm mà thôi. Lý Chí Bằng thầm nghĩ như vậy.

...

Không chỉ ở các điều đại lộ bên trên, Lâm Thần cử động tại thị cục Giao Thông cũng đưa tới sóng to gió lớn.

Trung ương điều hoà không khí tựa như vô dụng, trong đại sảnh ban đầu tinh táo có thứ tự hoàn toàn không còn tồn tại, khắp nơi là xuyên qua bàn làm việc ghé dựa mà đi nhân viên công tác.

Máy đánh chữ rắc rối rung động, tiếng bước chân ùn ùn kéo đến, chuông điện thoại liên tiếp, các loại nội bộ, ngoại bộ hỏi ý điện thoại liên tiếp không ngừng đánh vào, đến mức nghe điện thoại nhân viên công tác ngay cả uống ngụm nước thời gian cũng không có.

Số lượng xe chạy, vi phạm luật lệ tình huống, đạo □□ thông, cảnh lực bố trí, hết thảy tin tức đều lấy các loại hình thức hiện ra tại trên màn hình lớn.

Bên trong đường núi, hòa bình đại đạo, nam vòng cao đỡ, hai chiều số liệu, ba chiều mô phỏng đồ, hoàn chỉnh màn hình giám sát không ngừng mà đổi mới.

Dưới màn hình sừng có một trương hoàn chỉnh Hoàn Cảnh địa đồ, trên bản đồ lấm ta lấm tẩm các loại tiêu chí làm cho người hoa mắt, đồng thời còn tại không ngừng đổi mới.

Cục Giao Thông công tác nhân viên cơ hồ xem không hiểu phía trên tiêu chí, bọn hắn chỉ biết là ngồi đang theo dõi trước màn hình nam nhân kia cho toàn bộ đại sảnh mang tới hỗn loạn.

Đáng hận hơn chính là, tạo thành đây hết thảy kẻ cầm đầu lại phi thường bình tĩnh ngồi tại to lớn giám sát bình phong trước, như cái gì sự tình đều không có phát sinh đồng dạng.

Người kia tai trái bên trong cắm tai nghe, một ngón tay ôm lấy tai nghe tuyến lên ống, xem ra giống tại cùng người nào trò chuyện, mà

hắn còn lại còn nhàn rỗi lỗ tai, lại phảng phất không có nổi chút tác dụng nào.

Lý Nặc luôn cảm thấy Lâm Thần thánh lực hệ thống khả năng có cái gì đặc thù cấu tạo, cho nên có thể che đậy hết thảy tạp âm.

Tỉ như sau lưng bọn hắn, toà này chỉ huy đại sảnh người đứng thứ hai líu lo không ngừng âm thanh mau đưa hắn phiến chết, nhưng thanh âm này liền nhất định không tiến vào được cổ vấn tiên sinh trong tai.

Người đứng thứ hai hướng bọn hắn quát: “Chúng ta đều có sắp xếp lớp học biểu, hút nhiều như vậy cảnh lực đến bên trong Sơn Nam đường, địa phương khác làm sao bây giờ? Đơn giản làm loạn!”

Lâm Thần ngoảnh mặt làm ngơ, đối microphone nói: “Đúng, Du Lâm khu Liễu Hành đại đội điều phối một nửa cảnh lực tiến về cùng thịnh quang trường phụ cận thiết trí chướng ngại vật trên đường... Ừm, cùng hợp thành hào để bảo trì một khoảng cách... Đúng.”

“Cái này không được!” Người đứng thứ hai lại là gầm lên giận dữ, trùng điệp vỗ Lý Nặc bả vai, đem tất cả nước bọt phun đến trên mặt hắn, “Các ngươi cái này căn bản là tại nhiều loạn bình thường thành thị trật tự!”

Lý Nặc lau mặt, đúng lúc này, Lý Nặc cảm thấy Lâm Thần dùng trực tiếp chọc chọc mu bàn tay của hắn, hắn lau mặt, cúi đầu xem xét, vội vàng đem trên giấy nhớ làm một chỗ chi tiết đèn khiêng rơi, một lần nữa viết lên Lâm Thần an bài hắn ghi chép nội dung.

Cái này một chi tiết tựa như nhóm lửa pháo hoá tinh, người đứng thứ hai lập tức nổ, xông Lâm Thần phía sau lưng rống to: “Đều dừng lại cho ta!”

Thanh âm kia thực sự quá lớn, như là bom ầm qua, bốn phía đột nhiên tĩnh.

Bởi vì □□ tĩnh, Lâm Thần thanh âm tại dạng này yên lặng bầu không khí bên trong nghe phá lệ rõ ràng.

“Ừm, mỗi chiếc xe đều muốn dừng xe kiểm tra.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

Người đứng thứ hai sắc mặt đã kém đến không thể lại chệnh lệch, Lâm Thần cũng giống cảm giác được cái gì, đang nói xong câu nói kia về sau, hắn rốt cục chậm chạp lấy ra máy trợ thính, đưa ra ngoài.

“Vừa rồi đã hướng ngài giải thích qua, đây là vì đuổi bắt nghi phạm.” Lâm Thần nói.

“Cấp cho thị dân sinh hoạt mang đến không tiện làm đại giá?” Người đứng thứ hai chất vấn.

Lý Nặc tiếp nhận Lâm Thần đưa tới máy trợ thính, chấn kinh đến không cách nào ngôn ngữ. Lâm Thần ngẩng đầu lên, hướng hấn dựng lên thủ thế, hấn vội vàng đem máy trợ thính nhét vào mình trong lỗ tai, bên trong truyền ra hấn lúc trước nghe qua ánh nắng thanh âm thiếu niên, hấn nhớ kỹ Lâm Thần gọi đối phương Vương Triều, Lâm Thần chỉ vào máy trợ thính nói với hấn, “Hấn hỏi người cái gì trả lời cái gì liền tốt.”

“Lý Nặc đúng không, quả mãn tròn phân cực cảnh sát giao thông xuất phát sao?” Trong tai nghe, Vương Triều cũng không để ý Lâm Thần giao ra tai nghe cử động, dùng phi thường trôi chảy ngữ tốc hỏi.

Lý Nặc ngẩng đầu, bốn phía nhìn lại, cuối cùng tại trên màn hình lớn tìm tới tin tức.

“Đã xuất phát.” Hấn đáp.

Lý Nặc nhìn bên này đi lên rất thuận lợi, Lâm Thần ngược lại nhìn về phía cảm xúc tích lũy đến đỉnh điểm lãnh đạo, bình thản nói: “Cái giá phải trả là cần thiết, nghi phạm vô cùng nguy hiểm. Có chứng cứ biểu hiện, nghi phạm tiếp thụ qua chuyên nghiệp dù trình sát huấn luyện, chúng ta rất khó thông qua thông thường vài khống bắt nàng, chỉ có thể mạo hiểm.”

“Lại thế nào nguy hiểm đều là nữ nhân, các người như vậy giống trống khua chiêng là muốn cho công chúng diễn kịch sao, không cảm thấy quá chuyện bé xé ra to?” Người đứng thứ hai lại hỏi.

“Cái kia... Cái kia dục vật là thật sao, sẽ cho người thần trí hỗn loạn?” Nơi hẻo lánh bên trong, thậm trọng giọng nữ vang lên.

Lần này, Lâm Thần không tiếp tục trả lời.

Lý Nặc lưng căng cứng nghe, hấn nhớ tới lúc trước viện dưỡng lão bên trong làm cho người ngây ngô huyết tinh hình tượng, toàn thân run lên, đang muốn mở miệng thay Lâm Thần trả lời, trong nút tai lại truyền ra người thiếu niên buông xuống thứ gì giòn vang.

“Thật phiền phức.” Lý Nặc nghe thấy Vương Triều nói một mình, sau đó trong tai nghe lại truyền tới một trận bàn phím tiếng đánh.

Lý Nặc đè nén máy trợ thính, muốn nghe thanh Vương Triều đến cùng đang nói cái gì, trong đại sảnh bỗng nhiên vang lên tiếng kinh hô khiến hẳn bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chẳng biết lúc nào, trong màn hình một khối con đường màn hình giám sát đột nhiên biến thành đen, giống to lớn màu trắng Marseilles cách bên trên xấu điếm.

Tiếp lấy hẳn mới ý thức tới, đó cũng không phải hoàn toàn màu đen, mà là một đoạn ban đêm màn hình giám sát.

Giám sát quay chụp vị trí là nào đó khu nhà mới miệng náo nhiệt chợ đêm, trong màn đêm, mọi người ăn uống linh đình, chuyện trò vui vẻ, trong không khí phảng phất còn mang theo ánh nắng còn sót lại hương vị. Biến cố bắt đầu tại không hề có điềm báo trước một giây sau, hình tượng bên trong thực khách tàn khốc đánh nhau ở cùng một chỗ, dùng nhất không lưu tình thủ đoạn điên cuồng tổn thương lấy đối phương.

Trong đại sảnh nhát gan nữ cảnh sát đã che mắt, rõ ràng là im ắng phim trắng đen, hình tượng bên trong gào thét cùng huyết sắc lại chân thực giống cần tràn ra màn hình.

“Chợ đêm quày đồ nướng giết người sự kiện!” Lý Nặc trong nháy mắt ý thức được giám sát bên trong trọng phóng chính là chuyện gì hình tượng.

Lúc trước hẳn nhìn qua đoạn này thu hình lại, bây giờ lần nữa trọng phóng, hẳn vẫn cảm giác được từng đợt hàn ý đánh lên phía sau lưng của mình. Rõ ràng là đang nhiệt liệt huyền náo cảnh sát trong đại sảnh, trong chớp nhoáng này, hẳn lại cảm giác mình giống như là bị ngâm tại nước lạnh bên trong đồng dạng.

Trên màn hình lớn thu hình lại hình tượng nhanh chóng đình chỉ, trong đại sảnh khôi phục giống như chết yên tĩnh.

Trước hết nhất kịp phản ứng vẫn là Lâm Thần, Lý Nặc nghe hẳn tự nhủ: “Làm chính người sự tình, nơi này ta sẽ xử lý.”

Lý Nặc không hiểu Lâm Thần đang nói cái gì, nhưng hẳn đột nhiên nghe thấy trong tai nghe truyền ra Vương Triều thanh âm: “Biết rồi!”

Hắn lúc này mới ý thức được, Lâm Thần không phải đang nói chuyện với hẳn, mà là tại giáo dục Vương Triều. Lý Nặc nắm chặt tai nghe, vô ý thức hỏi: “Là người làm?”

“Ai nha chút lòng thành nha.” Đầu kia, Vương Triều rất khiêm tốn nói.

Mặc dù trong tai nghe thanh âm lộ ra phi thường nhẹ nhõm, nhưng ở trận đám người hiển nhiên bị kia đoạn thiển cận nhiều lần dọa cho phát sợ.

Trước đây không lâu còn đối Lâm Thần ôm lấy tâm tình mâu thuẫn người đứng thứ hai đã tỉnh táo lại, sắc mặt tái xanh mắng hỏi hấn: “Thẩm luyện nắm giữ được phẩm lực sát thương thật như thế lớn... Cái kia còn có thể xem như được phẩm sao?”

Lâm Thần ánh mắt đảo qua trong đại sảnh tất cả khuôn mặt, cuối cùng nhẹ gật đầu.

Từ sau lúc đó rất ngắn ba năm giây bên trong, trong đại sảnh lại lần nữa tĩnh phôi tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Lý Nặc hít một hơi thật sâu, chỉ nghe người đứng thứ hai rốt cục lấy lại tinh thần, đối toàn bộ đại sảnh tất cả mọi người nói: “Nhìn cái gì, tản, riêng phần mình trở về cương vị!”

Tiếng vang kia về sau, trong đại sảnh lại lần nữa công việc lu bù lên, nghe điện thoại nhân viên cảnh sát vẫn tại nghe điện thoại, phụ trách truyền lại Lâm Thần chỉ lệnh nhân viên cảnh sát cũng vẫn tại truyền lại chỉ lệnh, hết thảy khôi phục lại lúc trước hỗn loạn trạng thái, nhưng Lý Nặc lại cảm thấy, có đồ vật gì không đồng dạng.

Nhạc đệm trôi qua rất nhanh, Lâm Thần lại tiếp tục tại vị đưa ngòi xuống, Lý Nặc liếc nhìn hấn một cái, gắp cổ vấn tiên sinh sắc mặt ngưng trọng, không biết đang suy nghĩ gì.

Hấn chỉ có thể trấn an nói: “Thật ra huynh đệ đơn vị cũng không có hùng hổ dọa người ý tứ, ngài tới thời điểm cho bọn hấn nói rõ ràng, liền tốt phối hợp.”

Lâm Thần ánh mắt tùy theo mà đến, bên trong thần sắc để cho người ta thấy không rõ lắm, nhưng nhất định cùng “Nhẹ nhõm” một từ không có bất cứ quan hệ nào.

“Thế nào?” Lý Nặc có chút khẩn trương, “Ta có phải hay không nói sai cái gì rồi?”

“Có một số việc, cũng không thích hợp dùng để làm nói rõ ràng ví dụ.” Lâm Thần lập lòe nước đôi địa đạo.

“Vì cái gì?” Lý Nặc hỏi lại.

“Bởi vì sợ hãi cố nhiên có thể khiến người nghe lệnh, nhưng cũng là nguy hiểm nhất virus.”

Gặp lại chuyện về sau trước đó, Lý Nặc cũng không minh bạch Lâm Thần câu này ý nghĩa không rõ nói đến tội cùng là cái gì.

Hắn chỉ biết là, tại bọn hắn rời đi giám sát đại sảnh thời điểm, cả tòa thành thị giao thông bị Lâm Thần vụn vẹo bài bố thành một loại làm cho người thấy không rõ mơ hồ tình trạng.

Nhưng nếu như người có thể đứng tại thành thị chỗ cao, hoặc là có thể giống bên đầu điện thoại kia người thiếu niên, đem trọn tòa thành thị giao thông số liệu chỉnh hợp, người liền sẽ phát hiện, một đầu rõ ràng con đường chính lấy chậm chậm tinh tế tư thái, hướng chẳng có mục đích tội phạm rộng mở.

Quyển 5 Chương 243. Năm phù 80

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 243. Năm phù 80

Tác giả: Trường Nhị

Thẩm bình vừa mới hoàn thành một lần tiết mục thông báo, tay hấn cầm đài truyền hình microphone, xoa xoa mồ hôi trên đầu, nhón chân lên tả hữu tứ phương. Lúc này tinh thần của hấn phấn khởi, tâm tình lại có chút bực bội.

Thật sự là hấn thích cực kỳ như bây giờ cảnh tượng hoành tráng... Dù sao vây xem đám người dày đặc trình độ đại biểu tin tức kinh bạo trình độ, nhưng nếu như không có chung quanh liên tiếp đèn flash, có thể để cho một mình hấn độc chiếm đầu đề, vậy thì càng tốt hơn. Đối diện sống yên ổn quốc tế cửa hàng trên màn hình lớn kim phút lại đi một nửa, thẩm bình tâm tình càng phát ra phiến não. Hấn vừa quay đầu, trông thấy quảng trường một góc có nhà cửa hàng giá rẻ, trong tiệm tránh đầy gà tắc phóng viên, ngày mai ngay tại hưởng thụ máy điều hòa không khí gió mát. Quá đáng hơn là, đối địch đài truyền hình cái kia đầu trục phóng viên, còn giơ microphone, ngay tại phỏng vấn nhân viên cửa hàng.

Thẩm bình thầm hận mình không đủ tùy cơ ứng biến, lại là phần hận lại là bực bội móc ra điện thoại. Phỏng vấn đoàn đội Wechat bày bên trong có người đang cày biểu lộ bao, cái này khiến hấn càng thêm phần nộ, hấn đè xuống cái nút hướng về phía microphone reo lên: “Cho ta điểm tin tức, tin tức mới, tùy tiện cái gì cũng tốt!”

Ngay tại hấn buông ra cái nút sát na, quảng trường trước trên đường cái vang lên không hề có diềm báo trước khẩn cấp thẳng xe âm thanh.

Thẩm bình toàn thân run lên, cấp tốc lấy điện thoại lại, một loại lớn tin tức đến bầu không khí làm hấn liều mạng nhón chân lên, nhưng mà toàn bộ nhà chọc trời trước trên quảng trường nhỏ đứng đầy

phóng viên cùng quần chúng vây xem, hẳn có thể nhìn thấy chỉ có nhốn nháo đầu người.

Thẩm bình tả hữu tứ phương, người chung quanh lưu đều tại hướng truyền đến tiếng thắng xe trên đường cái chen chúc, hẳn vừa ngoan tâm, quay người hướng về sau chạy, rời xa đám người, xông lên văn phòng cổng bậc thang. Bao quát tuần thụ chế được ở bên trong mấy chục nhà công ty dùng chung cả tòa nhà chọc trời, cổng người đến người đi, cơ hồ không có chỗ đặt chân.

Song khi thẩm bình lại lần nữa quay người nhìn về phía bạo động nơi phát nguyên, trước mắt tràng diện khiến hẳn có mắt thấy cái gì cảnh phi mạng lớn ảo giác.

Năm chiếc đèn nhánh Svư tại trên đường cái xếp thành một hàng, thân xe dưới ánh mặt trời lóng lánh lãnh khốc quang trạch, từ sau lúc đó là thuốc giám, an giám các ngành chấp pháp xe, cuối cùng còn có thoa hoàn bảo cục tiêu chí công vụ dùng xe, có trời mới biết bọn hẳn vì cái gì cũng muốn đến tham gia náo nhiệt.

Triển khai dạng này tư thế về sau, đội xe phía trước nhất chiếc kia đèn nhánh Svư phòng điều khiển cửa bị bỗng nhiên đẩy ra, một đôi vỏ đèn giày giẫm trên mặt đất.

Từ thấp tới cao, ống quần thẳng, găng tay bạch đến phản quang, chế phục không có nửa điểm nếp uốn, lại hướng bên trên, quân hàm bên trên Ngân Tinh lấp lánh, đen như mực kính che ở người tới hơn phân nửa trương khuôn mặt. Trên gương mặt kia lạnh lùng phải không có bất kỳ cái gì thần sắc, chỉ có thể từ đối phương nhếch môi mỏng bên trên cảm nhận được khẩn trương nghiêm túc.

Thẩm bình hít sâu một hơi, muốn cho thợ quay phim tranh thủ thời gian đập ống kính, lại phát hiện đối phương cùng mình đã sớm bị dòng người tách ra.

Nương theo người tới phanh vung cửa thanh âm, đằng sau đi theo tất cả cỗ xe như là thu được chỉ thị, trong lúc nhất thời, mấy chục chiếc công vụ xe cửa xe tất cả đều mở rộng, trên xe liên tiếp xuống tới hơn mười vị người mặc từng cái bộ môn chế phục công vụ nhân viên. Bọn hẳn có nhân thủ xách công vụ rương, có người bắt đầu xua đuổi vây xem phóng viên, còn có trực tiếp tại văn phòng cổng kéo hoành phi...

Đèn flash lại lần nữa đại tác, trên quảng trường nhỏ loạn xạ bát nháo, cái nào phóng viên có thể không yêu dạng này đại trận cầm chứ? Thẩm bình lại lau mồ hôi trên mặt, cắn răng, chuẩn bị tìm kiếm hắc cái kia đáng chết quay phim sư, mà liền tại cái này phi thường xảo diệu trong nháy mắt, hắc khoe mắt liếc qua thoáng nhìn có người từ tuần thụ cao ốc đi ra, kia rất rõ ràng chính là tuần thụ chế dục Bộ an ninh cửa lão đại.

Bảo an thân mang âu phục, cả người đầy cơ bắp, âu phục cái đồ chơi này bao trùm tại dạng này đáng người bên trên căn bản chính là lãng phí. Cùng lúc đó, trên quảng trường công vụ nhân viên cũng trực xuất khỏi một con đường đến, vị kia rất rõ ràng là lần này hành động quan chỉ huy cảnh sát chính chậm rãi đi đến bậc thang, tại bảo an trước mặt dừng bước. Góc độ của hắc thực sự quá tốt, thẩm bình nhìn không được móc túi ra điện thoại vụng trộm bắt đầu thu hình lại, mới truyền thông thời đại, tất cả mới mẻ, kinh bạo, kịp thời tin tức đều sẽ bị người tiếp nhận, không ai sẽ quá quan tâm chất lượng.

Khiến thẩm bình ngoài ý muốn chính là, mở miệng trước lại là tuần thụ chế dục bảo an đội trưởng.

“Tư nhân lĩnh vực, không tiện mời cảnh sát đi vào.” Vị kia khổng vũ hữu lực bảo an nói như vậy, nghe vào phách lối cực kỳ.

Về sau, thẩm bình nghe thấy một tiếng cười nhạt.

Kia là chân chân chính chính trào phúng âm thanh.

Hoàng Trạch không nói gì, không có hái kính râm hoặc là cời găng tay, giống như là người trước mặt căn bản không có tư cách cùng hắc đang đối mặt nói. Hắc giơ tay phải lên, làm cái đơn giản thủ thế, có người sau lưng đưa tới một trương giấy trắng, bá triển khai.

Từ thẩm bình góc độ thấy phi thường rõ ràng, đó chính là pháp viện ghi mục lệnh kiểm soát, phía trên đồ đậm tiên diễm chói mắt. Tại tuần thụ chế dục đem cảnh sát một quân về sau, cảnh sát quả nhiên cũng xuất thủ, hay là như vậy giống trống khua chiêng không để ý dư luận nghiền ép! Tin tức, tuyệt đối là lớn tin tức! Thẩm bình toàn thân nhiệt huyết đều sôi trào lên.

Lúc này, thẩm ngang tay bên trong điện thoại chấn động một cái, hắc cúi đầu xuống, trông thấy trên màn hình vừa mới xuất hiện một đầu

hồi phục: “Đầu lĩnh, ta đây cục Giao Thông bằng hữu nói, sự tình không đơn giản như vậy, cảnh sát giống như đang bố trí thứ gì...”

...

“Cảnh sát điên rồi sao, dựa vào cái gì tại công ty của chúng ta như thế khí diễm phách lối!”

Tuần thụ chế dược tầng cao nhất, Phó chủ tịch văn phòng. Tức hỗn hển nam nhân trùng điệp võ trước mặt gỗ lim bàn làm việc, quản lý nhóm hai mặt nhìn nhau, nghĩ thầm kia là cảnh sát, quốc gia quyền lực cơ quan, làm thế nào đều không quá phạm, nhưng đối mặt người lãnh đạo trực tiếp lúc, bọn hắn cũng chỉ dám phụ họa biểu thị oán giận.

“Ngành tài vụ thế nào?”

“Kiểm tra bộ môn người đến, ngay tại kiểm toán.” Tài vụ tổng thanh tra báo cáo.

Phó chủ tịch lại vỗ bàn, trên bàn ly thủy tinh bị chấn động đến mãnh rung động: “Ta hỏi người trưởng, có thể hay không bị tra ra vấn đề!”

Tài vụ tổng thanh tra rụt rè sợ hãi nói: “Ừng... Hẳn là sẽ không...”

Câu nói này giống như là trấn an một chút phó Đồng tiên sinh, hẳn thuận thuận khí, nhắc tới nói: “Thuốc kiểm, an giám, kiểm tra, vệ sinh... Chỉ là có thể tới đều tới a.” Hẳn cười lạnh nói, “Có phải hay không phòng cháy bộ môn còn muốn lặn tới kiểm tra chúng ta phòng cháy công trình có hợp hay không cách?”

Đúng lúc này, nơi hẻm lánh bên trong bộ hậu cần chủ quản yên lặng nhắc tay: “Đồng... Chủ tịch... Phòng cháy người, đã đến.”

...

Bị Hoàng Trạch đột nhiên rơi xuống tràng diện chấn đến không chỉ hiện trường phóng viên, tuần thụ chế dược cao tầng, còn có thông qua đủ loại con đường quan sát hiện trường đám người.

“Lão đại, tốt như vậy làm náo động cơ hội người thế mà tặng cho Hoàng Trạch lớn gốc, ta thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải!”

Vương Triều ngồi ở trong phòng thí nghiệm, trước mặt mở ra ba đài máy tính, trong đó một đài dưới góc phải bên trên chính là tuần thụ trước đại lâu camera giám sát, hình tượng dừng lại tại Hoàng Trạch câu tay động tác bên trên, góc độ không phải đặc biệt tốt, nhưng họa chất tuyệt đối đủ.

Tiểu vương đồng chí cũng không phải là dùng nhìn phim truyền hình tư thế đang nhìn giám sát, mà là tại trong lúc cấp bách dành thời gian liếc bên trên một chút, xác nhận dòng số liệu sướt, liền tiếp tục đầu nhập trong tay trong công việc.

Tại hẳn chính đối diện trên màn ảnh máy vi tính biểu hiện ra toàn bộ thành phố Hoàng Cảnh giao thông đỏ, xanh trắng ngọn nguồn bên trên giăng đầy mạch máu đỏ lục đường cong, đây đã là cơ bản xử lý xong công việc, hẳn chỉ cần thêm chút quan sát là đủ. Hẳn chân chính tại làm chính là tai nghe bên kia nam nhân kia an bài nhiệm vụ. “Kiến trúc kết cấu đồ này xác nhận xong chưa?” Thanh âm của nam nhân lãnh đạm cực kỳ.

Vương Triều toàn thân run lên, không còn đào ngũ, bắt đầu cấp tốc kiểm tra trước mặt đại lâu không gian ba chiều đồ, cũng cùng chân thực hình ảnh đối đầu so, cuối cùng, hẳn cấp tốc đem hai phần văn kiện chính hợp đóng gói, ấn xuống nút Enter.

...

Một trương lại một trương thái sắc hình ảnh cấp tốc xuất hiện dưới đất bãi đỗ xe lờ mờ trong không gian, yên tĩnh trong xe chỉ có dụng cụ điện tử phát ra nhỏ xíu tư tư thanh âm, trong không khí mùi khói phi thường dày đặc.

Hình Tòng Liên ngồi đang chỉ huy trong xe, không nói một lời huy động màn hình. Ở bên cạnh hẳn là hành động đội một nửa cao tầng, đều đang lẳng lẳng chờ.

Mặt phẳng, lập thể, đen trắng, thái sắc, vô số đường cong đan vào lẫn nhau, cả tòa cao ốc dần dần biến hóa ra hoàn chỉnh lập thể hình thức.

Tuần thụ tổng bộ cao ốc là tập trung tâm thương nghiệp, đại lâu văn phòng làm một thể nhà chọc trời, chiếm diện tích hẹn 10000 mét vuông, toàn kiến trúc mặt 18 vạn mét vuông, kết cấu độ cao hẹn 18 8 mét, toàn độ cao 28 2 m, chung 43 tầng. Trong đó 20-43 tầng vì tuần thụ chế dục, 20 tầng trở xuống là đơn độc cho thuê văn phòng. Trong máy bộ đàm truyền ra một trận hỗn loạn thanh âm, tiếng bước chân, kêu la âm thanh, Hình Tòng Liên cơ hồ có thể tưởng tượng Hoàng Trạch ở trên đỉnh đầu hẳn làm ra động tĩnh to lớn.

“Hình đội, người đều tiến vào.”

Đội phó đề lại máy trợ thính, hướng hẳn báo cáo.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, đem tấm phẳng đưa tới, tuần thụ đại lâu không gian ba chiều đều còn tại chuyển động bên trong.

Đối phương nhìn thoáng qua liền nói: “Tầng lầu quá cao, chúng ta rất khó tại mỗi một chỗ đều bậc thang sự thật vài khổng.”

“Không cần.” Hình Tòng Liên chỉ nói ba chữ.

Đội phó ngăn người: “Nhưng không bảo vệ máu chốt cửa ra vào, chúng ta rất khó giám sát trong đại lâu mỗi một người động tĩnh.”

Hình Tòng Liên không có trả lời ngay, chỉ là tựa ở trên ghế ngồi, trong tay cầm điều thuốc, thần sắc đạm mạc.

“Hay là tại cao ốc tất cả máu chốt cửa ra vào an bài cảnh lực?” Đội phó nói, ngón tay chỉ tại cao ốc tầng dưới chót mấy chỗ an toàn lối ra, nói bổ sung, “Bãi đỗ xe cửa ra vào cũng phải vài khổng.”

“Ta tao ngộ qua thẩm luyện.”

Rốt cục, Hình Tòng Liên mở miệng, hẩn nhìn về phía trong xe mỗi một người, cũng tin tưởng mình thanh âm sẽ thông qua vô tuyến điện thông tin thiết bị truyền hướng tất cả hành động nhân viên trong tai, tại dừng lại vài giây sau, hẩn rất bình tĩnh nói, “Nhưng ta không có thể bắt ở nàng, đồng thời có cảnh sát tại bắt bắt hành động bên trong mắt mạng.”

Đội phó kêu lên “Đội trưởng”, về sau muốn nói lại thôi, như muốn nói cái gì trấn an một loại, lại cảm thấy không ổn.

“Ta nói cho chư vị điểm ấy, là hi vọng chư vị minh bạch, thứ nhất, thẩm luyện là cùng đồ mật lộ hung phạm, đối mặt nàng lúc, tuyệt đối không nên phớt lờ, như thế nào cẩn thận đều không đủ. Thứ hai, tiếp xuống, sắp xếp của ta có lẽ theo các người phi thường mạo hiểm, nhưng mòi tin nhiệm phán đoán của ta.”

Hẩn nói xong, tần số truyền tin bên trong có ít giây lặng im.

Sau đó, liền tiếp “Minh bạch” âm thanh thông qua sóng điện, tại hẩn trong nút tai vang lên.

Hình Tòng Liên ngồi thẳng thân thể, nghiêm mặt nói: “Sắp xếp của ta là, cả tòa cao ốc cửa ra vào vị trí không an bài bất luận kẻ nào viên, không làm bất luận cái gì vài khổng. Tất cả nhân viên, phòng giữ ở một cái địa điểm là đủ...”

Che kín vết chai lòng bàn tay, tại trên địa đồ vẽ một vòng tròn.

...

Thẩm bình sờ lấy điện thoại, ý đồ ngụy trang thành cao ốc những công ty khác nhân viên công tác tiến vào cao ốc.

Làm hẳn ngoài ý muốn chính là, lui tới nhân viên cảnh sát giống không ai chú ý tới hẳn, chỉ coi hẳn là bình thường nhân viên tạm thời, chưa thêm ngăn cản.

Thẩm bình lần nữa mở ra điện thoại, tìm cái nhà vệ sinh nam thanh tĩnh nơi hẻm lách, ngồi xổm người xuống quan sát cùng tổ bọn thủ hạ gửi tới giao thông tin tức.

Trung thực giảng hẳn không phải giao thông phương diện chuyên gia, coi như tại Hoàn Cảnh nhiều năm như vậy, bình thường xuất hành có khi cũng phải nhìn hướng dẫn, nhưng liền xem như hẳn, nhìn xem hiện tại thời gian thực địa đồ, cũng phải phát hiện hiện tại Hoàn Cảnh giao thông có bao nhiêu kỳ quái.

Có vài chỗ đoạn đường bị cảnh sát lâm thời thiết trí chướng ngại vật trên đường, tất cả người qua đường viên cần dừng xe kiểm tra, đến mức xung quanh giao thông đều không trôi chảy, thẩm bình yên lặng quan sát đến những cái kia trọng điểm khu vực, luôn cảm thấy trong này chỉ sợ có vấn đề gì. Cảnh sát giống như là ngay tại những địa phương kia vài khổng hoặc là an bài thứ gì, những địa phương kia bị xem như trọng điểm giám sát khu vực, giống có cái gì đại sự cần phát sinh.

Thẩm bình âm thầm hối hận, nếu như hẳn có thể sớm đi cầm tới giao thông đồ, nói không chừng có thể trực tiếp chọn cá biệt địa phương nằm vùng, thử thời vận làm cái lớn độc nhất vô nhị, mà bây giờ, thẩm lập tức mắt chung quanh, mặc kệ như thế nào, nơi này đều là cảnh sát, cái kia lẩn trốn nghi phạm chẳng lẽ còn có thể tới đây tự chui đầu vào lưới?

...

“Vì cái gì?”

Đi vội trong xe trong xe con, Lý Nặc hỏi như vậy Lâm Thần.

Xe tải quảng bá chính đại từ thông báo cảnh sát đột nhập tuần thụ chế dục điều tra tin tức, người chủ trì ngữ khí phảng phất hận không thể cảnh sát cùng tuần thụ chế dục loại này quái vật khổng lồ làm mới tốt. Lý Nặc cảm thấy tâm phiền ý loạn, điều giọng thấp lượng, nhìn về phía Lâm Thần.

Lâm Thần thấp ho một tiếng, sắc mặt nhìn qua cũng không quá tốt: “Thẩm luyến là thằng điên, ngươi nên như thế nào bắt lấy một người điên?”

“Ta không biết!” Lý Nặc dồn sức đánh tay lái, né qua một cỗ bởi vì toàn thành phố giao thông hỗn loạn mà trở nên điên cuồng gia tốc xe.

“Rất đơn giản, ngươi nhất định phải so với nàng càng điên.”

Nhớ tới mình đi theo Lâm Thần dọc đường mà đến kinh lịch, Lý Nặc nhin không được hô: “Chúng ta đã đủ điên cuồng!” Hắn nói, phát tay chỉ hướng ngăn chặn cầu vượt, nơi đó tất cả cỗ xe đều lóa màu đỏ đèn sau, hiển nhiên đã bị chặn phải quá sức, “Toàn thành phố giao thông đều biến thành thế này, liền vì cho thẩm luyến gài bẫy.”

“Như thế vẫn chưa đủ.” Lâm Thần nói, “Lợi dụng cảnh sát hệ thống truyền tin khiến thẩm luyến nghĩ làm chúng ta vài khống vị trí tại trừ tuần thụ chế dục bên ngoài khu vực, lợi dụng giao thông vì nàng mở rộng cánh cửa tiện lợi, nhưng cái này đều không đủ, bởi vì chỗ mấu chốt nhất, là cạm bẫy bản thân.”

“Nhưng tại cửa ra vào không làm bất luận cái gì vài khống, thật làm cho thẩm luyến thành công tiến vào cao ốc làm sao bây giờ?”

“Thẩm luyến coi như dựa theo chúng ta an bài đến tuần thụ chế dục cao ốc, bất kỳ cái gì chi tiết đều có thể khiến nàng cải biến kế hoạch, tỉ như một vị nhìn giống đang tra phong tuần thụ chế dục, lại tại mật thiết quan sát qua hướng người đi đường công vụ nhân viên. Nếu như nàng tại chỗ mở ra dục vật, mà chúng ta tới không kịp ngăn cản, làm sao bây giờ?” Lâm Thần hỏi lại.

Lý lúc Norton không cách nào trả lời, giống vì ứng hòa Lâm Thần lời nói, điện đài bên trong vang lên hiện trường liên tuyến tiếng ồn ào âm.

Chỉ từ quảng bá bên trong liền có thể cảm nhận được trong đại lâu bên ngoài kẻ đáng sợ lưu lượng, người chủ trì dùng cực nhanh ngữ tốc nói ra: “Theo bản đài hiện trường phóng viên đưa tin, đại lượng tuần thụ chế dục tương quan thiết bị điện tử đã bị cảnh sát phong tỏa, rất nhiều vật liệu đang bị chuyển ra cao ốc, hiện trường hỗn loạn tưng bừng.”

Lý Nặc đột nhiên bừng tỉnh: “Một phương diện lợi dụng nhân viên điều tra an bài bắt thẩm luyến nhân viên cảnh sát tiến vào cao ốc,

nhưng một phương diện khác cũng đồng dạng lợi dụng bọn hấn làm dụ bắt thắm luyến mồi nhử, có... Có... Vạn nhất chúng ta không thể khống chế lại thắm luyến, thắm luyến đắc thủ làm sao bây giờ, trong đại lâu nhiều người như vậy?”

“Sẽ không.”

“Cái gì sẽ không?”

“Nàng sẽ không đắc thủ.”

“Vì cái gì?” Lý Nặc lo lắng nói, “Ngài quá tự tin, hiện trường bắt có quá nhiều không thể khống nhân tố.”

“Ta biết...” Lâm Thần cắt ngang Lý Nặc, nhìn về phía ngoài cửa sổ cách bọn họ càng ngày càng gần công trình kiến trúc, “Nhưng ta tin tưởng hấn.”

Lâm Thần rất bình tĩnh nói.

...

An húc cũng không phải là Lâm Thần trong miệng tín nhiệm người kia, nhưng bây giờ, hấn cũng là bị “Người kia” ủy thác trách nhiệm người.

Hấn là cái tay bắn tỉa, giờ phút này, hấn lại trở thành một vị cao ốc vật nghiệp, ngay tại thông qua phi thường bí ẩn phương thức, chậm rãi đến tuần thụ chế được thượng tầng.

Nắm hoàng đôn đốc làm ra động tĩnh lớn phúc khí, bọn hấn cả chi tiểu đội tại phân tán hướng lên quá trình bên trong không có tao ngộ bất kỳ trở ngại nào. Bọn hấn tựa như bình thường nhất công ty viên chức, tại cả tòa cao ốc hỗn loạn tung bưng tình huống dưới, tiến về cương vị của mình bận rộn, giữ gìn trật tự.

Băng lãnh cửa thang máy bá mở ra, trước mắt là hoàn toàn lạnh lẽo đường đi, cả tòa tuần thụ chế được hạch tâm trung tâm chính là ở đây.

Dạng người như hấn viên vốn là không cách nào ngồi thang máy đến nơi này, nhưng đây chính là hiện đại hoá trí năng lâu vũ chỗ tốt. Hấn đi qua một đài camera giám sát, hướng khống chế giám sát người gạt đầu ra hiệu, camera giám sát cũng trở về đáp lại rất nhỏ trên dưới đồng đưa.

An húc bình tĩnh đi tới, đẩy ra hai cánh cửa, ấn xuống vân tay, sau đó trở về một mảnh cùng tinh mỹ trang hoàng cao ốc hoàn toàn khác biệt hoàn toàn mới khu vực.

Nơi này chưa trang trí, có cốt thép xi măng nguyên thủy nhất khung. Đúng lúc này, phía trước truyền đến rất nhỏ trò chuyện âm thanh. Một nháy mắt, an húc dừng lại bước chân tiến tới, vọt đến lấp kín sau tường.

Hắn hít một hơi thật sâu, cảnh tượng trước mắt làm hắn nhin không được tim đập rộn lên, tại Hình Tông Liên vì hắn chỉ định khu vực bên trong ngòi hai vị ngay tại nói chuyện phiếm nhân viên quét dọn công, tại hai người chung quanh, bày đầy lít nha lít nhít nhựa plastic không bình.

Tại tất cả hình ảnh trong ghi chép đều không có báo cáo là, hắn cần đánh lén thẩm luyện mấu chốt khu vực, thế mà bị nhân viên quét dọn công xem như thu nạp bình nước suối khoáng địa phương.

An húc lui nửa bước, hướng về sau trở lại không có một ai hành lang, lựa chọn lần nữa địa điểm ẩn núp, cũng cúi đầu hướng Hình Tông Liên báo cáo: “Hình đội hình đội, ta là hồ ly, mục tiêu khu vực xảy ra vấn đề... Phải chăng thay đổi chỗ nấp?”

Hắn khái quát tự thuật vừa rồi nhìn thấy tình hình, máy trợ thính đầu kia truyền đến rất gấp gáp vừa đi vừa về hỏi ý âm thanh.

Cuối cùng, trong nút tai truyền ra một tiếng rất xác định mệnh lệnh. Nhưng thanh âm này lại làm cho an húc lông mày nhíu chặt.

“Hình đội... Kim tuệ cao ốc cách dự định mục tiêu vị trí thẳng tắp khoảng cách vượt qua 1000 m, không trung phong kế tính phi thường khó khăn.”

Người bên kia lại nói hai câu.

“Ừm, ta minh bạch, nhưng...” An húc suy nghĩ một lát, quyết định dùng phương thức trực tiếp nhất trả lời, “Dạng này đánh lén nhiệm vụ, bằng vào ta năng lực không cách nào cam đoan hoàn thành nhiệm vụ, thỉnh cầu cân nhắc thay đổi tay bắn tia.”

Trong nút tai có rất nhỏ tạp âm, sau đó, là một câu phi thường xác định trả lời.

An húc đột nhiên ngẩng đầu, lại cuối cùng chỉ có thể dùng nhất bình tĩnh ngữ điệu trả lời: “Ta hiểu được.”

Hắn nói như vậy.

...

Tại sau một thời gian ngắn, tại cùng một mảnh trong tầng lầu.

“Hoàng đôn đốc... Thuốc kiểm người đã toàn bộ tiến vào tuần thụ chế dục phòng thí nghiệm.”

Hoàng Trạch ngồi tại tuần thụ chế dục chủ tịch trong văn phòng, hai chân trùng điệp, trong nút tai truyền ra thủ hạ nhân viên công tác báo cáo thanh âm.

“Tình huống như thế nào?” Hoàng Trạch hỏi.

“Nhân viên điều tra xuất nhập thuận lợi, không có lọt vào bất kỳ ngăn trở nào.” Thủ hạ nhân viên công tác hồi đáp.

“Thế chất.” Đối diện trung niên nhân phát ra âm thanh.

Hoàng Trạch ý đồ giữ vững bình tĩnh, nhưng đối mặt nam nhân ở trước mắt, vẫn là không nhịn được ở trong lòng ân cần thăm hỏi Hình Tông Liên cả nhà. Đúng vậy không sai, tại hấn phi thường hữu hảo hỏi thăm chính Hình Tông Liên có thể làm cái gì về sau, đối phương liền phi thường không nề mặt mũi phái hấn dẫn đội đến chép tuần thụ chế dục nội tình.

“Thế chất, người như thế không nề tình, chỉ sợ không tốt lắm đâu?”

Tuần thụ chế dục phó đồng, nói đúng ra, hấn một vị nào đó phương xa biểu tở ông nội, nói như vậy.

Trước mắt trung niên nhân trên mặt chất đầy nụ cười đối trá cùng chân thành uy hiếp, Hoàng Trạch lần nữa phiến chán lên đại gia tộc ở giữa thiên ti vạn lý thông gia quan hệ.

“Ngài nhìn ta khi nào nói qua thể diện?” Hoàng Trạch hỏi lại.

Hấn nói xong câu đó về sau, xa xa quảng trường vang lên tiếng chuông.

Keng... Keng...

Hoàng Trạch đột nhiên run lên, cho rằng xuất hiện ảo giác, thanh âm kia mặc dù miểu viễn, đồng thời cao ốc cách âm cũng không tính quá kém, có Hoàng Trạch luôn cảm thấy, kia mỗi một cái miểu viễn tiếng chuông cũng giống như đập vào hấn tâm khẩu.

Keng... Keng...

Đây là tan tầm tiếng chuông, cũng giống như là cái gì khác báo hiệu. Hấn không tự chủ được nhìn ra ngoài cửa sổ, hoàn toàn ngăn cách sau lưng miễn cưỡng có thể coi như hấn thế thúc người kia lú lo không ngừng thanh âm.

Hấn ngồi tại vị trí trước cúi đầu nhìn lại, vừa lúc có thể trông thấy đối diện sống yên ổn quốc tế cửa hàng, mấy tháng trước, cũng phải tại

cái kia trong thương trường phát sinh nghiêm trọng trị an sự kiện, nói đến buồn cười, khi đó hẳn bị Lâm Thần cứu, sau đó Hình Tông Liên còn khiến hẳn cú. Nhưng là bây giờ, Hoàng Trạch nói với mình, hiện tại cũng không phải là nhớ chuyện xưa thời gian tốt nhất.

Keng... Keng...

Nhưng càng như vậy nghĩ, hẳn liền lâm vào càng kỳ quái hồi ức trạng thái, hẳn trông thấy cửa hàng đối diện quảng trường âm nhạc suối phun bắt đầu phát động. Hẳn đột nhiên nhớ lại một lần nào đó gia tộc trong hội nghị, còn giống như là hẳn làm đề nghị, trong nhà tất cả dưới cờ cửa hàng trước đều muốn có mang tính tiêu chí âm nhạc suối phun kiến trúc, hẳn không biết mình lúc ấy vì cái gì như vậy an bài, có lẽ là vì tính nghệ thuật, hay là lúc tuổi còn trẻ đầu óc có vấn đề.

Nhưng trông thấy quảng trường suối phun chỉ lên trời mà lên, trông thấy óng ánh trong suốt cột nước lúc cao lúc thấp. Hoàng Trạch sắc mặt ngưng trọng, mãnh liệt dự cảm bất thường, lóe lên trong đầu.

Bởi vì hiện tại trên quảng trường vì âm nhạc suối phun mà tấu vang lên nhạc khí đến từ nhỏ John thi đặc biệt Lao Tư, tên □□ thanh âm. Mà sống yên ổn quốc tế tất cả trong Siêu thị bên ngoài cũng sẽ không tấu vang John thi đặc biệt Lao Tư bất luận cái gì nhạc khúc, bởi vì hẳn phi thường chán ghét Vienna dính chặt điệu Van.

Hoàng Trạch đứng người lên, chậm rãi đi đến cửa sổ sát đất trước, tay của hẳn không bị khống chế nhẹ nhàng đánh tại cửa sổ sát đất trước trên lan can, dưới ánh mặt trời âm nhạc suối phun bắn tung tóe ra hư vô hơi nước.

Cùng lúc đó một đôi mang theo màu xám dấu chân buồm trắng giày vải, cũng đồng dạng đập vào tuần thụ chế dục cao ốc trước cửa nấc thang cuối cùng.

Hoàng Trạch đưa mắt nhìn bốn phía, dưới chân nhân loại nhỏ bé như kiến.

Ngay tại một sát na kia, toàn bộ trên quảng trường những cái kia hoặc buồn hoặc vui khuôn mặt biến ảo thành phi thường thuần túy mặt phẳng đường cong. Biểu lộ phân giải thành lớn nhỏ không đều hình tròn tạo thành con mắt cùng nâng lên biên độ khác biệt bờ môi bộ đường cong, thế giới phi thường đơn nhất, nhưng cạnh góc lại dị thường tiên diễm bén nhọn.

Điệu Van âm sắc nhẹ nhàng, giống như là giã lên vui sướng nhịp, đúng giờ tan sở nhân viên đi ra thang máy, cũng vui sướng phóng tới lầu bên ngoài rộng lớn thiên địa.

Hoàng Trạch ánh mắt từ trên quảng trường những cái kia nhỏ bé đầu người bên trên bản khoãn mà qua.

Công nhân vệ sinh từ trong thùng rác đổ ra các loại rác rưởi đem bình nhựa, cùng giấy cứng thu về một chỗ; nhân viên quét dọn mang tốt khẩu trang, mở ra xe rác từ dưới đất bãi đỗ xe lái ra; giẫm giày cao gót nữ thư ký vẫn cầm trong tay văn kiện, tại trong đại lâu bên ngoài xuyên thẳng qua không ngớt.

Trên quảng trường có người tại nghe điện thoại, có người tại cùng bên người bằng hữu người nói chuyện phiếm, có người đem trong tay đồ vật một cỗ nện trên mặt đất, đối diện trước công vụ nhân viên nổi trận lôi đình.

Nhưng trong đại lâu càng nhiều người như cũ đang kéo dài bận rộn, bị ép lưu thủ cương vị.

Hoàng Trạch hít một hơi thật sâu, ẩn ở tai nghe, đối kên bên trong tất cả mọi người, thổ lộ ra nhất làm cho người rung mình lời nói.

“Nàng tới rồi.”

...

An húc đứng tại chuyển về trong thang máy, trong tai nghe truyền ra ba chữ này.

Nội tâm của hắn sợ hãi, đưa mắt nhìn bốn phía, chỉ cảm thấy cả tòa đại sảnh đều đều an tĩnh lại, cũng không có bất kỳ cái gì một chút tiếng vang.

Hắn chỗ đại sảnh lên xuống thang máy hoàn toàn trong suốt, hắn đi theo cấp tốc hướng phía dưới, cũng từ trên xuống dưới liếc nhìn tầng lầu.

Tất cả hình ảnh trong mắt hắn quy về tĩnh táo nhất rõ ràng đường cong và số liệu.

Mắt chỗ cùng là đếm không hết văn phòng và chưa rời đi làm công ty viên chức, cao tầng bên trong, tất cả kê biên tài sản tuần thụ chế được công vụ nhân viên ném ở bận rộn không ngớt; mà tầng dưới trong công ty tình hình thì không giống nhau, có người đang nhìn đồng hồ, có người tắt đèn đi ra ngoài, còn có người phảng phất vẫn như cũ đắm chìm trong công việc...

Xuyên thấu qua những cái kia có đánh dấu khác biệt đánh dấu công ty cửa sổ sát đất nhìn lại, chúng sinh trăm tướng làm cho người cổ họng căng lên. Nhưng an húc phi thường xác định, tại hắc liếc nhìn qua trong mọi người, không có một cái nào là thẩm luyện.

Lên xuống bậc thang một cước tầng lầu LCD bên trên số lượng không ngừng thu nhỏ. An húc ổn ổn khí tức, đột nhiên, thang máy dừng lại, tiếng ding đong lần nữa rung động, chuyển về thang máy kéo ra đại môn.

Lại một đợt thân mang váy ngắn diễm lệ nữ hài tiến vào thang máy, các cô gái tiểu dung diễm lệ, phảng phất đại địa hồi xuân, băng tuyết tan rã, các nàng đứng trước mặt của hắc, hắc nghe được trên người các nàng mùi vị nước hoa.

Cửa thủy tinh lại lần nữa quan hợp, tầng lầu chỉ thị tiếp tục hướng xuống.

Trong thang máy có nữ hài thấp giọng kinh hô.

Trong thang máy nam tính các nhân viên xoay người sang chỗ khác nhìn về phía bầu trời, trên mặt tươi cười.

An húc cũng đi theo nhìn lại, xuyên thấu qua trong suốt lên xuống bậc thang cùng trong suốt pha lê màn tường, hắc nhìn thấy kia tràng hắc nói cho chính Hình Tông Liên không cách nào ở nơi đó hoàn thành đánh lén nhiệm vụ cao ốc.

Mà chỗ xa hơn, ráng chiều như lửa, phảng phất thiêu đốt tại đỉnh đầu bọn họ.

Chuyển về thang máy cùng ngược lên thang máy giao nhau mà qua trong nháy mắt, một đôi màu đen giày cao gót tại hắc trong tầm mắt chớp tắt mà qua.

“Hi vọng hết thủy bình an ”

An húc trong lòng yên lặng nghĩ đến.

...

Thang máy không ngừng dừng lại sau đó lại lần khởi động, tại đếm không hết tiếng ding đong về sau, lên xuống thang máy rốt cục tại một tầng dừng hẳn.

An húc thân mang cao ốc vật nghiệp chế phục, đi theo các cô gái đi ra thang máy.

Ngay tại đi ra thang máy nhóm thời khắc, hắc cảm thấy mình cùng người nào sượt qua người, cái này khiến hắc không khỏi dừng

bước.

Mặc dù hấn kiệt lực khắc chế mình không nên quay đầu lại, nhưng vẫn là nhịn không được cúi đầu, miễn cưỡng hướng về sau nhìn lại. Hấn trông thấy một đôi màu trắng giày Cavans, nhìn thấy giày Cavans chủ nhân đi theo các thức thuộc da giày giày, chậm rãi bước vào thang máy.

Cửa thang máy quan hợp, trên thang máy đi.

An húc đi ra mấy bước, đến khoảng cách an toàn về sau, mới nhịn không được quay đầu nhìn lại.

Tại hấn vừa rời đi ra bộ kia lên xuống bậc thang bên trong, cảnh đội cố vấn đề thấp vành nón, khuôn mặt yên tĩnh, chen tại các loại người bên trong, hướng hấn nhẹ gạt đầu.

...

An húc đi ra cao ốc, hấn dựa theo Hình Tông Liên lúc trước an bài, hấn tại quảng trường bên trái tấm thứ hai ghế dài ngồi xuống.

Trong tai nghe truyền ra toàn bộ hành động tiểu đội tất cả mọi người yên tĩnh hô hấp âm, không có người đang bố trí nhiệm vụ, cũng không có người tại báo cáo vị trí, hấn phảng phất lâm vào an tĩnh nhất vô tuyến điện lặng im thời khắc.

Hấn thật sâu hô hấp lấy lâu bên ngoài không khí mới mẻ, tần số truyền tin bên trong hết thảy lặng im, có hấn lại có chạy ra thăng thiên cảm giác.

Hấn vịn ra trên tay nước khoáng, uống một ngụm, sau đó lại lần nghe thấy cửa thang máy mở ra tiếng đinh đông âm.

Tần số truyền tin bên trong có người chính đi ra thang máy, tại yên tĩnh trong hành lang chậm rãi tiến lên.

Hiện tại ném ở hành tẩu người, chỉ có vừa rời cùng hấn gặp thoáng qua cố vấn tiên sinh.

An húc đếm thầm lấy trong tai nghe truyền đến tiếng bước chân, tính toán bước số, dùng cái này suy đoán đối phương tại trong lầu đại khái vị trí, có dạng này yên tĩnh kéo dài phi thường thời gian ngắn ngủi. Nương theo nhẹ nhàng linh hoạt nhạc khúc âm thanh, hấn đột nhiên nghe thấy hành động tiểu đội công cộng kênh bên trong, có người vừa tiếp thông một chiếc điện thoại.

Thậm chí còn không người đến được đến răn dạy cái kia dám ở hành động lúc nghe, toàn bộ kênh bên trong liền truyền đến phi

thường lo lắng giọng nữ, thanh âm nữ nhân nghẹn ngào, nghe vào có chút ôn nhu, còn có đê nén bi thương.

“Thần Thần, lão Tô hấn... Hấn vừa rồi tiến bệnh viện, tình huống thật không tốt, cái này đột nhiên, đến cùng là cái gì một chuyện?”

An húc ngừng thở, kênh bên trong lặng im không nói gì, giọng của nữ nhân tựa như rơi vào hoàn toàn tối không gian, kích không dậy nổi bất kỳ gợn sóng nào.

An húc ngoài ý muốn cảm thấy cổ họng nghẹn ngào, nói không nên lời bất luận cái gì nói đến, bởi vì hấn bỗng nhiên ý thức được, đến tột cùng là ai tiếp lên cái này thông điện thoại.

Kênh bên trong vẫn không có người nói chuyện, chỉ có cùm cụp một tiếng vang nhỏ, như đá tử rơi vào hắc ám thế giới, đem điện thoại im ắng cúp máy.

Quyển 5 Chương 244. Năm phù 81

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 244. Năm phù 81

Tác giả: Trường Nhị

Màu đen mảnh cao gót bước ra thang máy, trong hành lang phi thường sáng tỏ.

Sáng tỏ gạch, sáng tỏ ráng chiều, sáng tỏ rơi xuống đất cửa sổ mái nhà.

Trên quảng trường điệu Van đến bây giờ độ cao, trên cơ bản đã rất khó nghe thanh hoàn chỉnh làn điệu, nhưng này loại ngọt đến phát dính làn điệu lại bởi vì gió xoa lấy mà càng thêm ngọt ngào, để cho người ta nhớ tới rất nhiều thứ. Tỉ như nhi đồng trên môi nước đường, mùa xuân từ đầu cành bay thấp hoa anh đào, còn có nữ sĩ uyển chuyển chân đường cong.

Gặp mặt tới rất bình thường, cũng không có bất kỳ cái gì kiếm bặt nỗ trương ý vị.

Lâm Thần hai tay đút túi, tại chỗ góc cua đứng vững, có người cũng vừa lúc đi qua chỗ rẽ, dừng bước lại.

“Thẩm luyện tiểu thư, người tốt.” Lâm Thần rất bình tĩnh nói.

Giữa bọn hắn cách xa nhau hơn hai mươi miếng đất gạch khoảng cách, đứng tại hắn đối diện nữ sĩ dung mạo bình thản, nhìn thấy hắn lúc, nữ sĩ trên mặt không có mím cười cũng không tức giận, tựa như u linh.

Chỉ là một khắc này, Lâm Thần liền rất rõ ràng, nàng cũng không thuộc về cái văn minh này xã hội, nàng là tà ác cùng căm hận chế tạo hỗn hợp thể, nhân loại sinh mệnh đối với nàng mà nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Nhưng Lâm Thần vô cùng rõ ràng, thẩm luyện thái độ hiện tại, chỉ là bản thân nàng thái độ, cũng không ảnh hưởng nhắm chuẩn thẩm luyện chi kia sủng ngắm tính ổn định, mà cái này khiến hắn có thời gian chăm chú xem kỹ đối phương.

Thẩm luyện làn da rất trắng, mắt cách có chút rộng, lông mày nhỏ và cong, lộ ra cổ ôn nhu mà nhạt nhẽo ý vị. Nàng mặc màu đen váy liền áo, một đầu tóc đen như mây nhẹ rủ xuống trên vai, mang theo màu đen da găng tay trên tay khế bóp một con bao màu đen, màu đen mảnh cao gót mũi nhọn một mực chống đỡ trên mặt đất gạch đường phân cách bên trên. Rõ ràng là hốt hoảng trốn đi, nhưng nàng toàn thân lại một tia bất loạn, giống đến dự tiệc mà không phải giết người. Đương nhiên, đối thẩm luyện dạng này người mà nói, giết người so dự tiệc càng hưng phấn.

Thẩm luyện không nói gì, nàng ánh mắt nhu hòa, vũ tiệp chợt khẽ hiện, giống xuyên thấu hấn cũng nhắm chuẩn sau lưng hấn hư không, đương nhiên, phía sau hấn cũng không phải là hư không, mà là một cánh cửa.

Sau một khắc, thẩm luyện lại bắt đầu tiếp tục tiến lên, nàng giày cao gót nhọn nhẹ nhàng chĩa xuống đất, sau đó gót chân rơi xuống, ưu nhã như là thiên nga, chỉ có tử vong mới có thể để cho nàng đình chỉ.

Vào thời khắc này, có đạo hồng quang phá không mà đến, điểm xạ tại thẩm luyện ngực.

Thẩm luyện chậm rãi cúi đầu, cước bộ của nàng cũng bởi vậy tạm thời dừng lại một lát.

Lâm Thần ý thức được, hấn cùng thẩm luyện ở giữa gạch, còn thừa lại 12 khối.

Tần số truyền tin bên trong truyền đến giao nhau dày đặc hỏi ý âm thanh, càng thêm dày đặc chính là từ đằng xa mà đến tiếng bước chân, đoán chừng không ra 10 giây, đã từ chỗ góc của ngói đầu lên tinh anh tiểu đội liền đem thuận lợi chụp xuống thẩm luyện hoặc là đem đánh chết. Hết thảy đều sẽ phi thường thuận lợi mà đơn giản, bọn hấn nhanh chóng có thể trở về nhà.

Thẩm luyện giơ lên bao da, nhẹ tay nhẹ khoác lên bao cài lên, động tác này phi thường nhỏ bé... Bình thường tới nói, nó đại biểu nàng muốn móc ra vũ khí.

Rõ ràng đã thắng lợi trong tầm mắt, Lâm Thần lại đột nhiên lần nữa xem kỹ qua thẩm luyện mặc, cũng cảm thấy một trận rùng mình.

Hấn phảng phất nhìn thấy một ván tinh diệu nhất thế cuộc, máu chốt nhất viên kia hắc tử, sắp đến vị trí của nàng.

Hắn đột nhiên đưa tay.
Thời gian tại thời khắc đó đứng im.

...

Hơn bốn trăm mét trên không trung, gió thổi khó mà dự đoán.
Hình Tòng Liên chính ghé vào một trương giản dị trên bàn công tác, bởi vì Lâm Thần đơn giản đưa tay động tác, tai của hắn mạch kênh tràn ngập liên tiếp khẩn trương hỏi ý âm thanh.

“Lâm Thần đang làm cái gì, vì cái gì đột nhiên từ bỏ hành động!”
Hoàng Trạch nói.

Phó đội trưởng nói: “Hình đội người kia có nắm chắc không?”
Trường phong như dao thổi qua khuôn mặt của hắn, Hình Tòng Liên ngón tay một mực khoác lên trên cò súng, hắn trong ống ngắm chỉ có thắm luyện thân ảnh, nhưng hắn vô cùng rõ ràng, tại ngàn mét có hơn, tại một chỗ khác đứng tại thắm luyện trước mặt người kia là ai. Hình Tòng Liên có chút nghiêng đầu, đối trong tai nghe kênh bên trong tất cả mọi người chỉ nói bốn chữ:

“An tâm một chút, chớ vội.”

...

Thời gian chỉ có phi thường ngắn ngủi vài giây đồng hồ.

Thắm luyện đưa tay dựng vào bao chụp động tác phi thường nhẹ nhàng linh hoạt, lại làm cho Lâm Thần trong đầu tuôn ra mở vô số suy nghĩ.

Thắm luyện hôm nay ăn mặc rất đẹp, một cái tâm lý biến thái nghĩ tại sinh mệnh thời khắc cuối cùng chết được rất đẹp, không có vấn đề. Nhưng cái váy này quá dễ thấy.

Quá mức dễ thấy nói rõ thắm luyện cũng không sợ tại bị người phát hiện, đương nhiên, tay nàng cầm được tề không có sợ hãi, cái này cũng không có vấn đề.

Có thể hỏi đề ở chỗ, ngay tại vừa rồi một cái chớp mắt, ở ngoài sáng biết súng ngắm nhắm ngay mình trong nháy mắt, thắm luyện lại vẫn không chút do dự hành động.

Nàng thậm chí muốn mở bao, làm ra bất luận kẻ nào xem ra đều sẽ không chút do dự đem đánh chết nguy hiểm cử động.

Điều này nói rõ thắm luyện đang tìm cái chết.

Thắm luyện muốn chết tại cảnh sát thương hạ, vì cái gì?

Lâm Thần phát hiện mình cũng không biết đáp án, hấn lưng bên trên toát ra khó mà ngăn chặn hàn ý.

...

Thẩm luyện bước chân ngưng.

Nàng có chút cúi đầu, ngực không có trong dự đoán huyết hồng tràn ra, nàng còn có thể dùng con mắt nhìn thấy đây hết thảy, điều này nói rõ nàng không có bị một thương nổ đầu, nàng cũng còn chưa chết.

Tay của nàng khoác lên bao da yếm khoá bên trên, dùng ánh mắt còn lại trông thấy phản xạ ra sau lưng hòng súng, nàng lại lần nữa ngẩng đầu, ánh mắt rất cục tập trung tại đối diện nàng trên thân người kia.

Không thể không nói, hôm nay ánh nắng vừa vặn, tắm rửa ở dưới ánh tà dương thanh niên dung nhan trầm ổn, một phái tự nhiên, mang theo sinh mệnh tiên hoạt khí hơi thở.

Kia là Lâm Thần, dùng nghe đại danh đã lâu như sấm bên tai để hình dung cũng không đủ.

Cái này khiến thẩm luyện có chút nheo lại mắt, cũng không cho phép hít một hơi thật dài không khí chung quanh.

Trên thực tế, tại Lâm Thần suy nghĩ rất nhiều rất nhiều sau, liền đến phiên nàng suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, cuối cùng, nàng lại chỉ hướng đối phương gật đầu thăm hỏi.

“Còn sống cảm giác, còn tốt chứ?”

Bỗng nhiên, nàng nghe đối phương hỏi như thế nói.

Thẩm luyện nhớ tới đã từng không biết có ai nói qua, Lâm Thần người này a, cuối cùng sẽ hỏi ra rất nhiều kêu người phi thường nghĩ trả lời vấn đề, coi như người dùng một cây châm đem miệng khe hở bên trên, tránh đi cùng hấn tất cả ánh mắt giao lưu, hấn cũng có thể đoán được thế này hoặc là chuyện như vậy, khiến người ta khó mà phòng bị, thật sự là chán ghét cực kỳ.

Cho nên đừng cùng Lâm Thần nói bất luận cái gì nói đơn giản có thể tính được khuôn vàng thước ngọc.

Thẩm luyện tiếp tục hướng phía trước, hai bước qua đi, nàng cùng Lâm Thần ở giữa gạch biến thành 10 khối.

...

Hình Tòng Liên thân hình không nhúc nhích chút nào, phảng phất lại trở lại đật nập rừng mưa bên trong ta nhất thời khắc.

Đầu óc hấn bên trong có thể tái hiện lên lúc ấy hấn ở kính ngắm bên trong trông thấy Lâm Thần lúc nhịp tim đến bạo tạc tình cảnh, nhưng bây giờ, tim của hấn đập lại không còn gia tốc, mà chỉ là bình tĩnh.

“Vương Triều.” Hình Tòng Liên thấp giọng hô.

Giống mạng nhện giao thoa tương liên tần số truyền tin bên trong trong nháy mắt đầy tràn người thiếu niên lo nghĩ luống cuống thanh âm: “Lão đại, Vĩnh Xuyên đại học phát sinh rối loạn, tại thứ ba nhà ăn. Nghe nói có học sinh bởi vì xếp hàng vấn đề ra tay đánh nhau, hiện trường tình huống thương vong tương đối nghiêm trọng, Tô lão tiên sinh lúc ấy ngay tại nhà ăn dùng cơm!”

Hình Tòng Liên hô hấp trì trệ, không nói gì, tần số truyền tin bên trong lại thoáng chốc nổ tung.

Hiện tại có thể mở miệng, đều là đang hành động bên trong có được quyền nói chuyện người.

“Thậm người yêu ở chỗ này, vì cái gì Vĩnh Xuyên còn sẽ có rối loạn?” Kênh bên trong có người hỏi.

“Tuần thụ được vật chẳng lẽ không chỉ nhằm vào trung lão niên người, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra, thậm luyện có đồng bọn, có khác người ta tại Vĩnh Xuyên đại học đầu độc?”

“Chờ một chút, trước làm rõ ràng, Vĩnh Xuyên đại học rối loạn thật cùng thậm luyện có quan hệ?”

Vấn đề tầng tầng lớp lớp, ồn ào phân loạn. Hình Tòng Liên rất rõ ràng, những âm thanh này sẽ còn nguyên truyền vào Lâm Thần trong tai, mà tất cả áp lực, cũng đều sẽ y nguyên không thay đổi rơi vào đầu vai của hấn.

Thậm luyện cùng Lâm Thần ở giữa khoảng cách càng lúc càng ngắn.

Lại có người nói: “Đội trưởng, thậm luyện cùng Lâm cố vấn ở giữa khoảng cách quá gần, Lâm cố vấn chỉ sợ sẽ có nguy hiểm tính mạng.”

Hoàng Trạch hô: “Hình Tòng Liên!”

...

Lâm Thần đương nhiên có thể nghe thấy kênh bên trong những lời kia.

Hắn có thể nghe thấy rất nhiều dưới người ý thức vấn đề, có thể nghe thấy đối với hắn sinh mệnh an toàn cảnh cáo, cũng có thể nghe thấy Hoàng Trạch cuối cùng hô Hình Tông Liên danh tự lúc khẩn trương thanh âm.

Có cuối cùng, những âm thanh này đều trở nên hoàn toàn không trọng yếu, bởi vì Hình Tông Liên nói hai chữ: Tin ta.

Mặc dù bây giờ vô cùng khẩn trương, nữ nhân trước mắt tựa như một điều bí ẩn, mà cho hắn tìm ra lời giải thời gian đã ngắn đến có thể bỏ qua không tính, nhưng bởi vì Hình Tông Liên hai chữ này, Lâm Thần tâm tình bỗng nhiên liền nhẹ nhõm mà yên tĩnh lại.

Hắn một tay dứt túi, nâng tại giữa không trung tay cũng không rơi xuống. Hắn không nói gì, hắn đang chờ đợi thẩm luyện mở miệng. Thẩm luyện rót cục tại cách hắn 5 miếng đất gạch trước vị trí đứng vững, đồng thời cũng rót cục mở miệng.

“Lâm cố vấn, người ở chỗ này làm gì?” Cùng trong suy tưởng thẩm luyện nên có ngữ điệu cũng không giống nhau, thẩm luyện ngoài ý muốn... Phi thường dứt khoát.

“Ta đây đợi người.” Lâm Thần nói.

“Người đợi ta làm gì?” Thẩm luyện hỏi lại.

“Ta có vấn đề muốn hỏi người.”

“Ngài là phim đã thấy nhiều sao?” Thẩm luyện rất kỳ quái hỏi lại, “Tất cả người xấu tại trước khi chết đều phải cùng chính nghĩa một phương thẳng thắn mình mưu trí lịch trình sao? Ta tại sao muốn trả lời vấn đề của người?”

Lâm Thần nhưng lại chưa bởi vì thẩm luyện trực sáng lời nói mà tức giận, hắn khẽ lắc đầu, nói cho đối phương biết: “Thật ra đó là cái bình thường tâm lý học hiện tượng, người luôn luôn thích khoe khoang, nhất là lấy được ưu thế một phương, cuối cùng nhất định nhện không được cần tại đối thủ mình trước mặt khoe khoang. Dù sao, thời gian đã không nhiều lắm.”

Thẩm luyện nghe vậy, cúi đầu nhìn một chút bộ ngực mình điểm đỏ, lại quay đầu nhìn một chút nhắm ngay mình những cái kia họng súng, nói: “Cho nên, Lâm cố vấn người nghĩ khoe khoang cái gì?”

Lâm Thần lại lắc đầu: “Hiện tại lấy được ưu thế rõ ràng là người, ta đứng ở chỗ này, chỉ là muốn nghe người nói một chút.”

Lâm Thần thanh âm bình tĩnh mà ôn hòa, thẩm luyện bỗng nhiên nở nụ cười, trong nháy mắt kia, nàng tựa như rớt cục đang đánh cược cục bên trên đánh ra lá bài tẩy nhà cái, nắm chắc thắng lợi trong tay, loá mắt đến cực điểm.

Nữ nhân nghiêng đầu một chút, tả hữu tứ phương, giống trong lúc lơ đãng nhìn thấy bày ở cửa sổ sát đất bên cạnh ghế dài.

Nàng nói: “Ta nhìn người lễ phép không tốt, không mời ta qua đó ngồi một chút?”

Lâm Thần gật đầu: “Là ta thất lễ.”

Hắn nói xong, làm cái tư thế xin mời, có chút khom người, chỉ hướng thẩm luyện lúc trước nhìn qua tấm kia ghế dài.

Trời chiều quang mang cực kỳ xán lạn nhào vẩy vào tấm kia gỗ thô sắc trên ghế, bên cạnh còn có bồn hoa, làm cho người nhớ tới rất nhiều cùng hòa diễm có liên quan từ ngữ.

Thẩm luyện chậm rãi qua đó, tại ghế dài một mặt ngồi xuống, đem túi xách ưu nhã để ở bên người, về sau vỗ vỗ một bên không vị.

Ý là: Người qua đây cùng ta cùng một chỗ ngồi.

Lâm Thần tai nghe kên bên trong, nghĩ đương nhiên lại xuất hiện một chút khuyên can thanh âm, cũng có người đề nghị hắn chế phục thẩm luyện, đến tiếp sau nhân viên có thể tại trong mấy giây thanh lý hoàn tất thẩm luyện túi xách, làm vô hại hóa xử lý, đây đều là bọn hắn lúc trước chuẩn bị xong đồ vật.

Lâm Thần mắt nhìn trên ghế dài nữ nhân bóng lưng, mấy không thể nghe thấy thờ dài, về sau đi qua ngoan ngoãn ngồi xuống.

“Bọn họ có phải hay không rất phiền?” Thẩm luyện chỉ vào lỗ tai hắn bên trong đồ vật hỏi, không chút khách khí.

“Quả thật có chút.” Lâm Thần nói như vậy.

“Kia lấy xuống à?”

Lâm Thần nhìn đối phương sáng mềm tóc đen, thành khẩn nói: “Lấy xuống bọn hắn cũng vẫn là có thể nghe được, bao quát người ngồi cái ghế kia phía dưới, cũng có máy nghe trộm, cho nên phải gìn giữ đối thoại tư mật tính, chúng ta phải làm không ít công việc.”

“Người người này làm sao phiền toái như vậy?” Thẩm luyện nói,

“Nghe được liền nghe đến, cũng không có gì lớn.”

Lâm Thần không cần phải nhiều lời nữa, giống đối mặt cướp phạm giao ra súng ống nhân viên cảnh sát, đem trong suốt mà nhỏ bé tai

nghe lấy ra, đặt ở giữa bọn hăn trên ván gỗ.

Thẩm luyện không có lại nhìn món đồ kia một chút, sau một khắc, nàng kéo ra túi xách, động tác cấp tốc hữu lực, giống võ sĩ rút ra bội đao, xoẹt xoẹt tiếng vang tại yên lặng hành lang bên trong quanh quẩn.

Thẩm luyện thật bất ngờ mà liếc nhìn hành lang ở xa võ trang đầy đủ đặc công, lại nhìn mắt bộ ngực mình, nàng hay là không chết.

Những động tác này đều thu hết tại Lâm Thần đáy mắt, thẩm luyện kéo ra bao miệng lộ ra một cái khe hở, hăn thuận chi xem tiếp đi, bao da bên trong là từng tổ từng tổ tản ra lạnh lẽo quang mang thuốc chích. Cho dù hăn hiện tại đã nghe không được kên bên trong bất kỳ thanh âm gì, nhưng hăn rất xác định, Hình Tông Liên nhất định ngay tại lệnh cưỡng chế các bộ môn giữ vững tình táo.

“Làm sao vậy, Thẩm tiểu thư?” Lâm Thần rất quan tâm mà hỏi thăm.

Thẩm luyện phui phui bộ ngực mình không tồn tại tro bụi, nói: “Người dạng này sẽ rất bị động a Lâm cố vấn, người để cho ta biết người không dám giết ta, ta hiện tại liền có thể xông vào cánh cửa kia, giết tòa lâu này bên trong tất cả mọi người!” Thẩm luyện cất cao âm lượng, song mi giận chọn, mùi phần ngoan lệ.

Lâm Thần vẫn không có phản ứng gì, hăn hô hấp đều đặn, ánh mắt an hòa, nhìn thẳng thẩm luyện.

Sau một khắc, thẩm luyện cười, là phi thường điên cuồng cười to, tiếng cười chấn thiên, lộ ra tùy tiện thoải mái, lại giống cái chân chính tên điên.

Thẩm luyện cười thời gian rất lâu, trong lúc đó Lâm Thần còn bị nàng trùng điệp đập hai lần lưng, thẩm luyện bên cạnh cười bên cạnh hô to: “Ha ha ha ha, người rất tốt, ta rất thích người!” Thẩm luyện dạng này người nói thích, tất nhiên không phải chuyện gì tốt. Ở giữa nữ nhân từ mở miệng trong bóp da rút ra đánh thuốc chích, phanh đặt ở trên ghế dài, cười mở nói: “Ta mời người uống đồ vật!”

...

Kia là đóng gói tại trong suốt ống tiêm trong bình nhỏ bé thuốc chích, mỗi chi hện 10ml tả hữu.

Trong bệnh viện chích lúc, cô y tá sẽ lấy ra một chi, tay không đẩy ra dài nhỏ bình thủy tinh miệng, dùng duy nhất một lần ống tiêm từ bên

trong hút ra chất lỏng, cùng phần trạng dược tề hỗn hợp, lại rót vào bệnh nhân thể nội, ước chừng chính là thứ như vậy.

Dưới trời chiều, bình nhỏ bên trong chất lỏng đều bị Nhiên bên trên một chút kim hoàng. Từ Hình Tông Liên trong ống ngắm nhìn lại, kia thập nhị chi bình nhỏ bên trong chất lỏng càng tản ra trí mạng quang trạch.

Thẩm luyện cầm lấy một chi, ngón cái ấn lên ống tiêm trên bình mảnh cái cổ, xoay xoay một tiếng, đem thuần thực bẻ gãy.

Hình Tông Liên nhịp tim tốc độ rất cực không thể ngăn chặn tăng tốc, bởi vì hắn trông thấy thẩm luyện đem bình nhỏ đưa tới Lâm Thần trước mặt.

Mặc dù Lâm Thần đã đem máy trợ thính lấy ra, nhưng hắn vẫn có thể rất rõ ràng nghe thấy hắn nhẹ nhàng mà rõ ràng thanh âm.

Lâm Thần hỏi: “Cho ta? Đây là cái gì?”

“Đường glu-cô.” Thẩm luyện giọng nói mang vẻ một tia ngọt ngào.

Ai cũng biết một sát thủ mang theo người đồ vật đương nhiên không thể nào là đường glu-cô, Hình Tông Liên tai nghe kên bên trong vang lên lần nữa tiếng thúc giục.

Vị trí hiện tại, hắn có thể lựa chọn trực tiếp bóp cò, nhưng ngay ở một khắc đó, hắn nhìn thấy Lâm Thần ngẩng đầu, giống rất lơ đãng lại rất tận lực hướng vị trí của hắn thật sâu nhìn một cái.

Lâm Thần ôn hòa lại mang theo yêu thương ánh mắt lại làm cho Hình Tông Liên ngón tay chưa bao giờ có cứng ngắt.

Hắn nhìn xem Lâm Thần không chút do dự tiếp nhận bình nhỏ, nâng bình muốn uống. Thẩm luyện lại cắt ngang hắn, hỏi: “Người chơi qua súng ngắn ở quay sao?”

Lâm Thần dừng lại một lát, đáp: “Không có.”

“Chính là sinh tử cực, một người đối với mình đầu đầy ra một thương, bên trong chỉ có một viên đạn, ai trúng đạn ai liền chết.”

Thẩm luyện chỉ chỉ nàng cùng Lâm Thần ở giữa kia 12 chi bình nhỏ, nói, “Nơi này đánh 12 bình, trong đó chỉ có một bình bên trong, chứa có thể khiến người ta biến thành súc sinh dược tề.”

Thẩm luyện thanh âm khiến kên bên trong tất cả nghe lén người cũng nhin không được hít sâu một hơi.

Tùy theo mà đến là Lâm Thần thanh âm.

Hắn nói: “Được.”

“Lâm Thần người điên rồi, không muốn sống nữa sao!”

Hoàng Trạch đi ra văn phòng đại môn, thốt ra.

Nhưng mà nói đã lối ra, tần số truyền tin bên trong lại yên tĩnh im ắng, hối hận cũng tới từ ở tùy theo một giây sau.

Lúc này, Vương Triều mở miệng: “Lão Hoàng, chúng ta đều rất quan tâm A Thần ca ca sinh mệnh an toàn, bây giờ không phải là người ngạo kiều thời điểm.” Người thiếu niên thanh âm nghe vào vô cùng gấp gáp, có thể để cho Vương Triều khẩn trương sự tình đã không nhiều lắm, “Cách Vĩnh Xuyên rất gần mai xuyên thị cũng phát sinh cùng một chỗ tập kích sự kiện, hiện trường... Phi thường đáng sợ...”

Toàn bộ tần số truyền tin phảng phất hư không vũ trụ, lâm vào hoàn toàn im ắng trạng thái chân không.

Hoàng Trạch nắm chặt nắm đấm, để cho mình từ bị nước lạnh thấm thấu trong nháy mắt chậm rãi khôi phục lại, rốt cục ý thức được vì cái gì Lâm Thần vì cái gì nhất định phải đáp ứng thẩm luyện. Nữ nhân này gần như tay không tắc sắt, nhìn như đối không có chút nào uy hiếp, có lại nắm lấy máu chốt nhất cũng trí mạng nhất đồ vật... Rất nhiều người bình thường sinh mệnh.

Mà trong những người này, lại vừa lúc bao quát lấy Lâm Thần lão sư.

Nghe Lâm Thần đáp ứng rất thẳng thắn, thẩm luyện cũng gật đầu.

Nàng thẳng rút ra một chi, bẻ gãy miệng bình, ngón cái ngón trỏ chống đỡ cùng một chỗ, nhẹ nhàng nắm chặt miệng bình, nói: “Cạn ly?”

“Cạn ly.”

Dưới trời chiều, hai chi dài nhỏ ống tiêm bình đụng nhau, phát ra đinh một tiếng vang nhỏ.

...

“Vì cái gì như thế nghe lời?”

Biết rõ khả năng có ma túy, Lâm Thần nhưng vẫn là không chút do dự nuốt vào dược tề, cái này khiến thẩm luyện rất không hiểu.

“Bởi vì, ta có vị lão sư.” Lâm Thần có chút nghiêng đầu, nhìn về phía thẩm luyện.

Nói đến, Lâm Thần con mắt không lâu lắm phải cực kì đẹp để cái chủng loại kia, nhưng con người nhan sắc rất sâu, trong nháy mắt

kia, thẩm luyến lại có loại toàn bộ tư duy bị lật ra đọc ác hàn cảm giác.

Nhưng Lâm Thần rất nhanh liền thu tầm mắt lại, nhìn về phía càng xa xôi bầu trời, nói: “Cha mẹ ta song vong, trong nhà cũng không có gì trường bối, có điều trong này cũng không có gì quá bi thảm cố sự, chính là rất bình thường bởi vì bệnh mất. Lão sư của ta, cũng chính là ta thời đại học đạo sư, là cái nói như thế nào đây, đại khái có thể tính được đồng tình tâm có chút quá thừa lão đầu, đại khái bởi vì hấn mình không chút hưởng thụ qua nhi nữ niềm vui gia đình, cho nên hấn đem mỗi cái học sinh coi như hài tử đồng dạng nuôi tới chơi.”

“Ta tại sao muốn nghe ngươi nói cái này?” Thẩm luyến hỏi.

“Bởi vì ta thời gian khả năng đã không nhiều lắm.” Lâm Thần đáp, đang khi nói chuyện, hấn lại tùy ý từ còn lại 10 trong bình tùy ý rút ra một chi, cùng nàng trên tay không có vứt bỏ không bình khế chạm, cấp tốc đem bên trong chất lỏng một ngụm làm xong, cái này khiến thẩm luyến không khỏi ngón tay khế nhúc nhích, nhưng lại nhanh chóng nhịn xuống. 3

Lâm Thần giống không có chú ý tới những này, nói tiếp, “Lão sư đã là thế này, sư mẫu liền càng thêm đáng sợ. Nàng là đời ta xin chào ôn nhu nhất nữ nhân, còn vô cùng ít ỏi nữ tâm, hơn sáu mươi, như cũ thích tất cả màu hồng phấn đồ vật, thích làm đồ ăn, làm vườn, thích chiếu cố nhỏ yếu, thích xem chúng ta tại nhà nàng trong thư phòng đọc sách học, nàng làm tốt nhỏ trà bánh bùng lên, nghe chúng ta khen nàng khéo tay.”

“Nghe rất đáng sợ.” Thẩm luyến lúc này mới rút ra một chi, bẻ gãy miệng bình, đem uống một hơi cạn sạch. 4

Đón lấy, Lâm Thần chậm rãi cầm lấy một bình nhỏ, nhưng không có ngay lập tức đem miệng bình đẩy ra. 5

“Làm sao?”

“Hiện tại, lão sư của ta bởi vì dược vật của ngươi, nằm tại trên giường bệnh sinh tử chưa biết, mà liền tại ta gặp được trước ngươi, sư mẫu khóc hỏi ta đây là chuyện gì xảy ra.” Lâm Thần cúi đầu, tự giấu cười nói, ta trước đó cho là mình biết đây là có chuyện gì, bất quá bây giờ, “Ta cũng không biết đây là thế nào.”

“Ngươi muốn thế nào?” Thẩm luyến hỏi.

“Trả lời ta một vấn đề, ta lại tiếp tục cùng trò chơi của ngươi.” Lâm Thần không có chờ nàng đồng ý, mà là theo sát lấy hỏi, “Ngươi nghiên cứu dược vật, tồn tại tương ứng thuốc giải độc sao?” Thầm luyện không nghĩ tới Lâm Thần sẽ như vậy trực tiếp: “Ngươi lưu loát một đồng lớn làm nền, cuối cùng vẫn là hỏi cái này?” Thầm luyện nở nụ cười, “Ngươi biết ta sẽ không nói ra câu trả lời.” Lâm Thần cười cười, lộ ra rất có thâm ý tiểu dung, hấn bẻ gãy pha lê mảnh cái cổ, hướng nàng nâng chén: “Cảm ơn, ta đã biết đáp án.” Lâm Thần tiểu dung quá có tự tin, thầm luyện rất im lặng, đột nhiên cảm thấy nàng cùng Lâm Thần ngồi xuống nói chuyện chính là cái sai lầm lựa chọn.

Sau một khắc, Lâm Thần vậy mà duy nhất một lần quất hai chi bình mới, không muốn sống tựa như bẻ gãy miệng bình liền muốn uống một hơi cạn sạch. 67

Thầm luyện nguýt hấn một cái, cũng đi theo quất hai chi ra: “Ngươi làm sao như thế lòng tham a?” 89

Qua trong giây lát, trong hộp dược tề chỉ còn lại 3 chi.

...

Giám sát trước màn hình.

Vương Triều trái tim đã nhắc đến cổ họng, hết thấy 13 chi dược tề, không đến hai phút liền bị uống đến chỉ còn lại 3 chi.

Xem ra A Thần ca ca cùng thầm luyện đều không có phát cuồng, điều này nói rõ thầm luyện trong miệng chi kia có độc dược tề hấn là ngay tại cuối cùng còn lại 3 cái ống tiêm trong bình.

Hấn không ngừng thờ, đã ngay cả “Nên làm cái gì” hoặc là “Lão đại ngươi nhanh mau cứu A Thần ca ca” loại này nói đều không kêu được.

Hấn quay đầu lại, chỉ gặp trong phòng thí nghiệm tên kia nhà hóa học vừa đảo qua một chút màn hình, sau đó bắt đầu phối hợp không biết tính toán thứ gì.

“Ngươi làm sao tuyệt không khẩn trương!” Vương Triều hỏi.

“Có thầm luyện bệnh lịch ghi chép sao?” Lúc này, nhỏ chiêm tiên sinh đột nhiên ngẩng đầu, hỏi như vậy hấn.

...

Cửa sổ sát đất trước, Lâm Thần duy nhất một lần mở hai bình dược tề, giống hào sáng khách uống rượu, rất dứt khoát đem hai bình

cùng uống xong.

Hai chi bình thủy tinh âm âm rơi xuống đất, tại đá cẩm thạch trên mặt đất vỡ thành mảnh gốc rạ.

Đang khi nói chuyện, hấn lại muốn đi cầm trên ghế dài bình nhỏ, thắm luyến rút cục nhìn không được, đem hấn tay một thanh đẩy ra. Lâm Thần nhìn xem thắm luyến, hỏi: “Thế nào, có chuyện gì không?” “Người không hiểu nữ sĩ ưu tiên sao, cướp muốn chết?” Thắm luyến thốt ra.

Lâm Thần mặt mày buông xuống, dùng mắt thấy người yêu ánh mắt nhìn qua bên tay hấn bình nhỏ bên trong chất lỏng, hỏi: “Không phải nói, là sẽ điên sao?”

“Muốn chết thuận miệng.” Thắm luyến nói.

Lâm Thần chưa truy đến cùng cùng đây, mà là rất cung kính làm cái mời động tác.

Thắm luyến rút ra trong đó hai chi, lại nói với Lâm Thần, “Người vừa rồi ít cầm một chi, ta đây là vì công bằng, cuối cùng chi này là người.”

...

Thắm luyến cử động đơn giản rõ ràng tới cực điểm, này bằng với đang nói, cuối cùng chi kia chính là chất độc hoá học, mà lại ta nói cái gì đây là đồng loại hệ thần kinh ma túy đây là căn bản là đang gạt người, đây chính là trí mạng độc dược, người uống đi.

Trên bầu trời, Hình Tông Liên trong tai lần nữa tràn ngập khuyên hấn nổ súng thanh âm, thanh âm kia đến từ Hoàng Trạch.

“Hình Tông Liên người còn chưa động thủ?”

“Chờ một chút.” Nói xong, hấn vươn tay, điều thấp tai nghe âm lượng, tiếp tục bình tĩnh quan sát nơi xa phát sinh sự tình

...

Thắm luyến mở ra đếm ngược thứ 3 chi, uống một hơi hết.

“Người vừa rồi hỏi ta một vấn đề, mà ta có một vấn đề, cũng một mực rất hiếu kì, người thành thật trả lời, có thể dùng trong tay người cái bình cùng đổi một chi.”

“Cái này lợi cho ta quá rồi.” Lâm Thần nói.

Thắm luyến giống lười nhác cùng hấn dây dưa, trực tiếp hỏi: “Đêm hôm đó cửa nhà nha cảnh sát, đúng là tới bắt ta?”

“Vâng.” Lâm Thần chậm chậm nói bổ sung, “Công ty của người, đại khái cũng là bởi vì biết chúng ta định vị đến người, lúc này mới đem

tiền căn hậu quả liên hệ tới, định vị đến người, ở trước đó, người một mực che dấu phải phi thường hoàn mỹ.”

Thẩm luyện bỗng nhiên uống xong trên tay kia quán, cười lạnh nói: “Của ta chỗ sơ suất, đến tột cùng ở đâu?”

Nơi xa tà dương như máu, Lâm Thần phun ra ba chữ: “Đoạn vạn sơn.”

Thẩm luyện đột nhiên cất cao âm lượng: “Hắn về rồi?”

Lâm Thần bỗng nhiên đình chỉ nói chuyện, mà là cầm lấy trên ghế dài cuối cùng một chi dực tề, cũng không trả lời.

Thẩm luyện bỗng nhiên cắn răng môi, vèn vện cái tên này, liền để nàng lâm vào kịch liệt suy nghĩ: “Không, đây không có khả năng, hắn không có khả năng trở về, thời gian quá ngắn, các người thậm chí không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy liên hệ với hắn, cho nên các người vì cái gì có thể nhanh như vậy bài trừ đoạn vạn sơn giết người hiem nghi? !”

Tại toàn bộ tần số truyền tin bên trong, tại toàn bộ Hoa quốc cảnh nội, biết câu trả lời người chỉ có ba cái.

Lâm Thần đang tự hỏi.

Hình Tông Liên trầm mặc không nói.

Liền ngay cả Vương Triều đều phảng phất dự cảm đến cái gì, khẩn trương đến cũng sẽ không hít thở.

Lúc này, tất cả mọi người rốt cục nghe được Lâm Thần đáp án, hắn nói: “Bởi vì, hắn là bằng hữu của ta.”

Thẩm luyện bỗng nhiên bẻ gãy miệng bình, tựa hồ không nghĩ tới là như thế một đáp án, nàng tức giận nói: “Cho nên?”

“Ta nhìn người ánh mắt rất tốt, cũng luôn luôn rất tin tưởng mình bằng hữu, cho nên, hắn sẽ không vì học thuật tranh chấp đi giết ti thần Khang.”

Ước chừng có như vậy ba lượng giây yên tĩnh trong nháy mắt.

Đột nhiên, thẩm luyện điên cuồng cười ha ha, nàng tiếng cười chấn thiên, thậm chí ngay cả lưng eo đều thật không: “Ha ha ha ha ha ha, người mới vừa nói cái gì?”

Thẩm luyện cảm thấy Lâm Thần thực sự buồn cười cực kỳ, nàng chính không thể tin được rơi xuống hiện tại hạ tràng, cũng chỉ là bởi vì có người là đoạn vạn sơn bằng hữu, mà người này rất tin tưởng mình bằng hữu?

...

Thẩm luyện tiếng cười cũng không khiến trong đại lâu bên ngoài tất cả nhân viên cảnh sát cảm thấy mảy may nhẹ nhõm, loại kia thể lương mà mang thanh âm quyết tuyệt tràn ngập sát ý.

Đúng lúc này, kênh bên trong đột nhiên vang lên một thanh âm, vượt trên thẩm luyện ý cười.

Nhỏ chiêm chẳng biết lúc nào đoạt lấy Vương Triều tai nghe, đột nhiên đối thoại ổng rống to: “Thẩm luyện tại tự sát, không thể để cho nàng uống cuối cùng chi kia được tề!”

Nhưng mà tần số truyền tin dù sao cần truyền bá thời gian, huống chi còn có não người suy nghĩ cùng hạ lệnh khoảng cách.

Hình tượng bên trong thẩm luyện đã rất điên cuồng đem chi kia nhỏ bé ống tiêm bình giơ lên bên miệng, nữ nhân cổ tay trắng như ngọc, ánh mắt bên trong mang theo một chút tức giận và giải thoát.

Nhưng mà tất cả nghe được câu này nhân viên cảnh sát đều lâm vào một lát chình lảng, coi như Hình Tông Liên hiện tại phát lệnh cũng vô pháp ngăn cản đối phương.

Lâm Thần không có tai nghe, bọn hắn không cách nào tại ngăn như vậy thời gian bên trong đem tin tức truyền lại qua đó, hết thảy đều phảng phất không còn kịp rồi.

Đột nhiên, từ nghiêng xuống phương xuất hiện một cái tay, như thiểm điện chụp tại thẩm luyện cổ tay ở giữa.

Thẩm luyện bỗng nhiên khẽ giật mình, qua hai giây, mới phát hiện cổ tay của mình bị người chăm chú giữ lại. Tay kia chỉ trắng nõn cân xứng, đốt ngón tay ở giữa có thời gian dài viết chữ lưu lại kén, nhưng cũng bởi vậy lộ ra mạnh mẽ hữu lực.

Lâm Thần trong tay kia cuối cùng một chi ống tiêm bình chẳng biết lúc nào rơi trên mặt đất, chất lỏng hỗn hợp pha lê cặn bã, chảy xuôi tại đá cẩm thạch trên mặt đất.

“A Thần ca ca!”

Nhìn qua đột nhiên xuất hiện ngăn cản thẩm luyện cái tay kia, Vương Triều nhin không được lên tiếng hô.

Người thiếu niên thanh âm tràn ngập tại kênh bên trong, nhưng cũng để cho người ta tỉnh táo lại.

Tất cả mọi người lúc này mới phát hiện, coi như thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Hình Tông Liên cũng không có bóp cò.

...

Thẩm luyến ánh mắt có chút dời xuống, rơi vào trên mặt người kia, lúc này mới thấy rõ đến tột cùng là ai tại tối hậu quan đầu ngăn cản nàng.

Còn có thể là ai, lúc này tới kịp làm ra phản ứng, chỉ có Lâm Thần. Lâm Thần lông mi rất dài, ở dưới ánh tà dương khẽ run dưới, sau đó mặt mày khẽ nâng, nhìn chăm chú lên nàng.

Trong nháy mắt kia, Lâm Thần cực kỳ giống loại kia tại trong đại học hấp dẫn nhất nữ sinh áo sơ mi trắng học trưởng, sạch sẽ, lại có một ít trong nháy mắt sẽ làm cho người âm âm tâm động.

Thẩm luyến nhìn Lâm Thần một đoạn thời gian rất dài, đây cũng là nàng lần thứ nhất, nghiêm túc xem kỹ Lâm Thần.

“Vì cái gì?” Thẩm luyến hỏi.

“Bởi vì ta không tin, ngươi sẽ để cho mình biến thành giống súc sinh như thế tên điên. Cho nên trừ phi ngươi rất xác định kia 12 chi ống nghiệm trúng độc thuốc là cái nào chi, nếu không sẽ không mạo hiểm cùng ta chơi dạng này trò chơi.”

Lâm Thần dùng phi thường chắc chắn ngữ khí nói, tựa như hẳn nói “Ta tin tưởng ta bằng hữu sẽ không giết người như thế chắc chắn”. Lời này khiến thẩm luyến cười lạnh: “Nhưng cái này cùng ngươi bây giờ phá hư của ta trò chơi có quan hệ gì?”

“Bởi vì ngươi từ vừa mới bắt đầu ngay tại gạt ta.” Lâm Thần nói, “Đã ngươi đang gạt ta, cho nên ta chỉ có thể dựa vào giả thiết kiểm nghiệm đến suy đoán ngươi đường xa mà đến cùng ta chơi cái trò chơi này chân chính dụng ý. Nói đến, mọi người ý đồ thông qua phức tạp hành vi che giấu dụng ý thường thường vô cùng đơn giản.” Lâm Thần dừng một chút, nói, “Đại học tâm lý trên lớp học khái niệm hình thành cùng suy luận bộ phận lúc, vừa vặn trời rất là lạnh, chúng ta đều là tại lão sư nhà học tập, cho nên học được đều rất tốt.”

Lâm Thần thật sâu ngóng nhìn thẩm luyến, thẩm luyến cảm thấy một chút không muốn người biết tâm tư lần nữa bị hẳn chọc thủng, trong lòng khó chịu không nói ra được.

Nhưng Lâm Thần không cho nàng nói chuyện cơ hội, mà là chậm rãi mở miệng: “Giả thiết một, cái này 12 chi ống nghiệm bên trong xác thực tồn tại 1 chi chất độc hoá học, vậy ngươi nhất định phải bảo đảm chất độc hoá học bị ta nuốt vào. Làm chúng ta uống xong thứ 1,

2 chi về sau, ta vượt lên trước lựa chọn sử dụng thứ 3 chi, người có trong nháy mắt muốn ngăn cản ta, nhưng nhanh chóng nhịn xuống.” Lâm Thần nói, “Người nhìn, người phản ứng vĩnh viễn so tư duy phải nhanh, nếu như người mục đích là để cho ta uống xong chất độc hoá học, vô luận ta chọn đối hoặc là không đúng, người cũng không khả năng sẽ có ngăn cản của ta hơi phản ứng, cho nên vấn đề tới rồi, phản ứng của người tại sao mà đến?”

Thẩm luyện mím môi lại, cự tuyệt trả lời.

“Giả thiết hai, những chất thuốc này là người vì chính mình chuẩn bị, nhưng của ta sớm hành động sẽ ảnh hưởng kế hoạch của người, cho nên người vô ý thức sẽ nghĩ ngăn cản ta. Nhưng chúng ta uống được tề rõ ràng giống nhau như đúc, đồng thời của ta sớm lựa chọn kêu người không cách nào khống chế chất độc hoá học thuộc về, cho nên cái này 12 chi trong dược vật đến tột cùng cái nào một chi tồn tại độc tính thật làm cho người phi thường khó hiểu...” Lâm Thần đối thẩm luyện nói, “Nói đến, ta nguyên bản không có những này chữa bệnh tri thức, nhưng ta kém chút bởi vì penicilin còi mẫn mà chết, kia là ta mới ý thức tới, liều lượng tầm quan trọng.”

...

Lâm Thần thanh âm xuyên thấu qua viên kia nằm tại trên ghế dài tai nghe, một chút xíu truyền vào Hình Tông Liên trong tai. Xuyên thấu qua ống nhắm, Lâm Thần dung nhan rõ ràng tới cực điểm, Lâm Thần đang chọc giận người lúc, vĩnh viễn là một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay lại không nhanh không chậm tư thái.

Nhỏ chiêm tiên sinh ngữ điệu lần nữa trở nên nhu nhược:

“Nguyên... Thì ra Lâm cố vấn đã sớm đoán được... Ta... Ta nhiều chuyện.”

“Thẩm luyện con mẹ nó đến cùng chuyện gì xảy ra!” Vương Triều giống như tại dùng lực đong đưa nhà hóa học thân thể.

“Thẩm luyện... Thẩm luyện bệnh lịch bên trên có nghiêm trọng cao máu giáp (Ka), nhưng nàng cũng có thể là một loại nào đó giáp (Ka) loại dược vật dị ứng, tóm lại ta hoài nghi những cái kia thuốc chích đều là cao nồng độ giáp (Ka) loại bổ sung thuốc, thẩm luyện phục dụng loại thuốc này vật đến nhất định nồng độ sau có thể sẽ trong nháy mắt tâm nguyên tính đột tử.”

Nhưng Hình Tòng Liên cơ hồ nghe không được những âm thanh này, bởi vì khi hắn nghe thấy Lâm Thần nói đến liên quan tới tử vong chủ đề lúc, Hình Tòng Liên nhớ lại cũng không phải là Lâm Thần khi đó nằm tại trên giường bệnh tình cảnh, trong nháy mắt kia hắn cảm thấy phi thường thật buồn cười, hắn đoán được Lâm Thần sắp làm gì, cũng bởi vậy không thể át chế phần nộ.

...

Giống như là tâm tư bị đột nhiên điểm phá, thẩm luyện đột nhiên nghĩ rút tay ra cổ tay, nhưng Lâm Thần một mực ngăn lại động tác của nàng.

“Giả thiết ba, hết thảy cùng một cái chất độc hoá học không quan hệ, mà cùng tổng thể dược vật liều lượng có quan hệ. Vì nghiệm chứng điều phỏng đoán này, tại hạ một vòng thời điểm ta uống trước thứ 5 chi, lại vượt lên trước cầm 6, 7 lượng chi, thế này người liều lượng sẽ biến ít, mà người cũng xác thực trở nên vô cùng gấp gáp, không chỉ có nhanh chóng lấy đi 8, 9 lượng chi, còn chú ý tới ta thế mà nhiều hơn người uống một chi, cái này tại một vòng cuối cùng thời điểm, người lấy thêm 1 chi, lấy tên đẹp công bằng, trên thực tế là lo lắng liều lượng không đủ, cái này đồng thời nghiệm chứng giả thiết hai, ba.”

Thẩm luyện trong ánh mắt rất cực tràn ngập sát ý, nàng cực độ căm hận mà nhìn xem Lâm Thần: “Lâm cố vấn thật sự là thông minh, cho nên đùa nghịch ta rất khỏe chơi sao?”

“Thật ngại quá, nhưng cái này thật không phải là đùa nghịch người, chủ yếu bởi vì ngài đối ta rất có cảnh giác, lại không chịu cùng ta thẳng thắn đối đãi, cho nên ta chỉ có thể dựa vào giả thiết kiểm nghiệm đến phỏng đoán trong lòng ngài ý nghĩ.” Lâm Thần thành khẩn nói.

“Ý tưởng gì.”

“Ta nói, ta muốn biết người đến tột cùng tại sao muốn đề nghị cùng ta chơi cái trò chơi này, mà ta lại nên như thế nào thông qua cái trò chơi này, kêu người từ bỏ tự sát suy nghĩ.” Lâm Thần nói như vậy, “Người tử chí kiên quyết, hôm nay cũng phải đi chết, nhưng vì cái gì phải dùng phức tạp như vậy thủ pháp đến tìm cái chết, ta nghĩ nghĩ, đây đại khái là bởi vì người trước khi chết người vẫn có chưa giải mở khúc mắc, có người lại sẽ dùng quá nhiều biểu tượng để che

dấu tâm kết của người, cho nên ta tăng nhanh một chút xách nuốt thuốc tốc độ, muốn nghe một chút người trước khi chết chấp niệm ở đâu.”

...

Hoàng Trạch đứng cách Lâm Thần rất gần chỗ rẽ miệng, hần đột nhiên cảm thấy phi thường khó chịu: “Lâm Thần... Hần thể này sẽ rất nguy hiểm, Hình Tông Liên, khi tất yếu, người hay là làm tốt ám sát thẩm luyến chuẩn bị, chúng ta có thể nghĩ biện pháp khác.”

“Thật có lỗi, ta không thể để cho cố gắng của hần uổng phí.” Hình Tông Liên mở miệng: “Đây là tổng thể cục, vừa rồi viện dưỡng lão hiện trường điều tra báo trở về ghi chép, người chết vết thương trên cổ đều có khác biệt, thẩm luyến tối thiểu có hai đến ba vị tông phạm, mà viện dưỡng lão mấu chốt nhất hộ công toàn bộ mất tích, sự thật chứng minh lấy thẩm luyến cá nhân lực lượng làm không được đồng thời dị địa hạ độc. Nàng chỉ là một viên bị mang lên mặt bàn, dẫn dụ chúng ta phạm sai lầm quân cờ.”

“Phạm sai lầm là chỉ cảnh sát đánh chết thẩm luyến?” Hoàng Trạch hỏi lại.

“Không phải Lâm Thần tại sao muốn tại như vậy thời khắc mấu chốt hỏi thẩm luyến liên quan tới thuốc giải độc vấn đề? Thẩm luyến phản ứng đã nói rõ hết thảy. Mà nếu như thẩm luyến là trên thế giới duy nhất nắm giữ thuốc giải độc phối phương người đâu?”

Hoàng Trạch toàn thân run lên: “Chúng ta chẳng lẽ không thể bắt sống thẩm luyến, đem nàng tứ chi buộc cùng hết thảy vật nguy hiểm cách biệt tóm lại khiến nàng sống sót!”

“Đầu tiên hoàng đôn đốc, đề nghị của người là hành động trái luật, tiếp theo thẩm luyến dạng này người, chỉ muốn nàng chết liền nhất định có thể đồng thời sẽ đi chết.”

“Cho nên Lâm Thần con mẹ nó chuẩn bị làm sao khiến cái này nhân vật mấu chốt sống tiếp?” Hoàng Trạch lớn tiếng hỏi, “Đoạn vụn sơn, có phải hay không đoạn vụn sơn, Lâm Thần có thể khiến đoạn vụn sơn về nước, khiến thẩm luyến chờ thêm một đoạn thời gian.”

Hoàng Trạch khiến Hình Tông Liên có chút khổ sở, ngón tay hần chăm chú chụp tại trên cò súng.

Hần giống như Lâm Thần, khi bọn hần rõ ràng phát hiện thẩm luyến chấp niệm đến tột cùng ở đâu lúc, chỉ có nồng đậm ý tuyệt vọng.

Vận mệnh, xác thực quá mức tàn khốc.

...

Có trong hiện thực, Lâm Thần nhưng lại chưa tuyệt vọng, hấn đối thẩm luyến nói: “Ta lúc đầu muốn nói, lão Đoàn có thể hay không kéo lên người một đoạn thời gian, có điều ngấm lại người nếu như đều đã chuẩn bị chết rồi, cho nên cũng liền không phải rất quan tâm hấn.” “Cho nên a Lâm cố vấn, ta đối cái này nát thế giới thật không có bất kỳ cái gì quyến luyến, xin đừng nên ngăn ta nữa được không?” Thẩm luyến kéo dài điệu, buồn bực ngán ngẩm nói, ” có tin ta hay không cần lưỡì tự sát cho người xem a?”

“Ta có cái đề nghị.” Lâm Thần đột nhiên cắt ngang nàng.

“Đề nghị gì với ta mà nói đều không có ý nghĩa...”

“Loại kia chân chính có thể khiến người ta biến thành súc sinh thuốc người còn mang theo đi, đem ta biến thành tên điên, người sống tiếp nhìn, thế nào?”

Lâm Thần hỏi.

Quyển 5 Chương 245. Năm phù 82

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 245. Năm phù 82

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần thanh âm tại Hoàng Trạch trong tai bỗng nhiên nổ tung, cái này khiến Hoàng Trạch xuất hiện ngăn ngại ù tai, hẳn thậm chí hoài nghi đã xuất hiện nghe nhầm hoặc là cái gì tinh thần tật bệnh cũng tốt.

Lâm Thần dám lại vì khiến thẩm luyện sống tiếp, làm ra đề nghị như vậy?

Hoàng Trạch nội tâm tuôn ra vô số ý nghĩ, hẳn nghĩ đối tai nghe kênh bên trong rỗng to chửi um Lâm Thần.

Lại biết ngồi tại bên cửa sổ trên ghế dài người kia căn bản sẽ không nghe hẳn bất cứ ý kiến gì, ồ không đúng, chỉ cần hẳn hô lên âm thanh, không chừng Lâm Thần cùng thẩm luyện đều có thể nghe thấy.

Kênh bên trong vang lên lần nữa ồn ào phân loạn khuyên can âm thanh, có thẩm luyện thanh âm êm ái lại tại sau một khắc vượt trên đây hết thảy.

Nữ nhân rất lơ đãng, thậm chí không chút nào dao động nói: “Ta tại sao phải nhìn người biến thành tên điên, cái này đối ta có chỗ tốt gì?”

Kênh bên trong trong nháy mắt yên lặng, tất cả mọi người lần đầu bởi vì thẩm luyện mà cảm thấy may mắn.

Nhưng “Có chỗ tốt gì”, hiển nhiên cùng “Không có chỗ tốt” tìm từ hoàn toàn khác biệt.

“Người nghiên cứu cả một đời tinh thần loại dược vật, chẳng lẽ không muốn xem nhìn ta thế này người tại phát bệnh lúc lại trở thành như thế nào quái vật?”

Lâm Thần chỉ dùng phi thường ngăn gọn, liền đánh nát trong lòng bọn họ về may mắn.

Lâm Thần giọng nói ôn nhu, mang theo điểm mê hoặc ý vị, tay của hắn chậm rãi ôm trọn bên trên thắm luyến nắm chặt bình nhỏ ngón tay, nhìn thẳng nữ nhân ánh mắt, tiếp tục nói, “Người rõ ràng một mực chờ đợi, người kiên nhẫn ẩn núp, không đến cuối cùng một khắc quyết không từ bỏ, vì cái gì hiện tại cần nhanh như vậy từ bỏ?” “Từ bỏ cái gì?” Thắm luyến hỏi lại, “Sinh mệnh loại đồ chơi này với ta mà nói không có ý nghĩa.”

“Thật sao?” Lâm Thần nhìn qua thắm luyến, “Vậy người vì cái gì không ở đây Trần Kiến nước kém chút mạnh bạo người về sau đi chết, không ở đây lão khát cái qua đời về sau đi chết, không ở đây đoạn vạn sơn đem người đuổi đi về sau đi chết, nhất định phải hiện tại đi chết?” Lâm Thần đem thắm luyến trong tay mảnh quản một chút xiu rút ra, mặc dù chậm chạp, lại phi thường kiên quyết, “Đừng bảo là cái gì sinh mệnh đối người không có ý nghĩa loại lời này, người là tâm lý biến thái, người không có hy sinh lớn như vậy quan niệm, cá nhân lợi ích đối với người mà nói cao hơn hết thảy, sự tình gì đều vẫn là mình nhìn chằm chằm đáng tin cậy một chút, người liền thật xác định người chết về sau người tập thể có thể hoàn thành ý nguyện của người?”

Thắm luyến đột nhiên giương mắt, trên mặt nữ nhân rốt cục xuất hiện làm cho người rung mình tiểu dung: “Người đang nói cái gì?”

“Ta đây nói, người không vì mình, trời tru đất diệt.”

Thắm luyến ngón tay bỗng nhiên buông lỏng, Lâm Thần đem chi kia ống tiêm bình nắm ở trong tay.

“Lâm cố vấn thật sự là đàm phán cao thủ.” Nữ nhân đổi tư thế, nhếch lên chân bắt chéo, “Có người làm sao cam đoan, làm người phục dựng được vật của ta về sau, ta sẽ không lập tức xé bỏ hiệp ước?”

Lâm Thần vẫn như cũ cách thắm luyến rất gần, lại chỉ là lắc đầu, lộ ra lòng tin mười phần. Hắn không có liền thắm luyến nói chuyện tiếp tục, mà là lại cho ra một cái làm cho người không cách nào cự tuyệt chỗ tốt, “Người như không suy nghĩ, chúng ta giao dịch một khi bị tất cả bệnh nhân gia thuộc biết, lại biến thành bộ dáng gì?”

Nghe vậy, thắm luyến sáng mắt lưu chuyển: “Mời Lâm cố vấn nói rõ ràng.”

Lâm Thần cũng theo thắm luyến hai chân trùng điệp, thản nhiên nói: “Người đầy tay huyết tinh, tội ác chồng chất, tất cả người bị hại gia thuộc đều hi vọng người chết, chính người cũng lựa chọn con đường này, nhưng lại bị cảnh sát cứu lại, người chẳng lẽ không hiểu kỳ đương công chúng biết được chúng ta giao dịch về sau, bọn hấn sẽ có phản ứng gì?”

Hấn nói, giơ ngón tay lên hướng cao ốc đối diện quảng trường thương mại cùng trên quảng trường chen chúc đám người, từ cao tầng xem tiếp đi, đại khái có thể nhất minh bạch chúng sinh là cái như thế nào từ ngữ.

Trên quảng trường không ít người, phần lớn người đều sẽ lơ đãng liếc một chút chỗ cao màn hình lớn, từ sáu điểm cả bắt đầu, hai tầng lầu lớn như vậy TV dẫn chương trình vẫn tại thông báo cả điểm tin tức. Cùng Lâm Thần ngồi cùng một chỗ thời điểm, thắm luyến cũng nhìn thấy mình danh tự bị đánh ở trên màn ảnh qua, loại cảm giác này thực sự thật tốt. Nàng duy nhất có chút không hài lòng là, dưới đáy như vậy rất nhiều người lại cũng không rất rõ ràng đang có tuyệt đối kinh bạo tin tức, tại bọn hấn phía sau không trung phát sinh. Nghĩ tới chỗ này thời điểm, thắm luyến thừa nhận, nàng thật động tâm.

Trời chiều lại hàng chút, kim hồng sắc lại trở nên càng thêm thâm trầm điểm lệ, thậm chí mang theo loại hùng tráng ý vị.

Lâm Thần rõ ràng mà thanh âm bình thản tại nàng bên tai vang lên: “Bọn hấn nói sẽ, dùng nhân viên cảnh sát đến đối tội phạm vận mệnh vốn không đáng giá; bọn hấn cũng sẽ nói, cảnh sát hướng phần tử phạm tội cúi đầu là nhất không thể tiếp nhận cách làm, bọn hấn sẽ làm ra thế này hoặc là như thế đạo đức phán đoán, đánh giá ta hướng người làm ra đề nghị. Thế này đánh giá như vậy, nói không chừng sẽ đem ta ép về phía các người một phương, người chẳng lẽ không muốn xem nhìn sao?”

Thanh âm kia thanh tịnh êm tai, thắm luyến tham lam nhìn về phía khối kia màn hình, về sau đột nhiên hoàn hồn, nhìn xem Lâm Thần: “Lâm cố vấn quả nhiên không chịu ăn thiệt thòi.”

Khi đó, Lâm Thần đã đem cả chi ống tiêm trong bình chất lỏng đổ ra, trên ngón tay của hấn có vừa cướp đoạt bình thủy tinh lúc bị cắt màu đỏ vết thương nhỏ, hấn nhìn qua nơi xa đám người, đem bình nhỏ

gác ở trên ngón tay nhẹ nhàng lắc lư, có một nháy mắt, bình nhỏ tại trên ngón tay của hắn đổ thành hoàn mỹ trạng thái thẳng bằng.

“Chính là như vậy hiệp ước.” Lâm Thần nói, “Ta uống thuốc, người sống tiếp, vào ở trại tạm giam, ta cam đoan người mỗi ngày có thể nhìn thấy tất cả sự kiện tiến triển mới nhất đưa tin, người chết, liền cái gì đều không thấy được.”

...

Trong nháy mắt kia, Hoàng Trạch cảm thấy mình phảng phất trở thành thắm luyện, Lâm Thần lời nói vô luận từ âm điệu hay là nội dung đều mê người cực kỳ.

Có hắn lập tức tỉnh táo lại, trở nên phi thường bối rối, lòng bàn tay của hắn tại đó mồ hôi, bắp thịt cả người bên trong tràn ngập một loại lạnh buốt ý vị.

Hắn rút lui hai bước, sau đó dè dặt bước chân đi đến một chỗ khác nơi hẻo lánh, sợ lại trễ một giây thắm luyện liền sẽ đồng ý cùng Lâm Thần điên cuồng ước định, hắn hướng về phía tai nghe thô âm thanh thờ: “Hình Tông Liên!”

Sau đó hắn mới ý thức tới, đương Lâm Thần làm xong kia một đề nghị về sau, Hình Tông Liên từ đầu đến cuối cũng không lên tiếng nữa, kênh bên trong giống như chết yên tĩnh.

Đúng lúc này, trong tai nghe tràn ra một cái cao tần tạp âm, tất cả mọi người nhin không được hít sâu một hơi.

Thắm luyện ôn nhu tiếng nói sau đó truyền đến: “Này này, thật ngại quá, ta không quá sẽ dùng cái này?”

Một tịch áo đen nữ nhân mang theo tai nghe, cười nhẹ nhàng hỏi:

“Uy, các người cảm thấy Lâm Thần đề nghị như thế nào?”

Nàng vênh lên chân bắt chéo, hiển lộ ra bên thẳng tư thái.

“Cho các người đếm ngược ba giây đồng hồ cứu hắn nha” nữ nhân còn nói.

Hoàng Trạch cắn chặt răng hàm, thậm chí muốn đem chi tận gốc cắn đứt.

“Ba...”

Thắm luyện trong thanh âm đều mang nụ cười xán lạn ý.

“Hai... Uy, tại sao không ai lên tiếng?”

Hoàng Trạch nắm chặt nắm đấm, nhìn về phía hai người chỗ phương hướng, hít một hơi thật sâu, liền muốn đi con mẹ nó liều

lĩnh la lên.

Lúc này, Lâm Thần mở miệng: “Ta làm quyết định, bọn hắc sẽ không phản bác.”

“Ai nha, thật sự là quá nhu nhược, hi sinh người một cái, hạnh phúc ngàn vạn nhà, chặc chặc.” Thẩm luyện nhếch miệng, ” có điều trung thực giảng, Lâm Thần đề nghị của người chính là chơi vui cực kỳ, sống tiếp xác thực so với trước chết muốn tốt, cái này khiến ta tùy tiện là có thể đem các người đùa bỡn tại bàn tay phía trên ài! Nhưng người biết vì cái gì bất luận cái gì chuyên gia đàm phán đều sẽ nói, tuyệt đối không nên hướng sợ sợ phần tử thỏa hiệp sao, bởi vì bọn hắc thật rất dễ dàng được một tấc lại muốn tiến một thước, tỉ như ta bây giờ muốn các người toàn đội đều uống thuốc độc, nếu không ta liền tự sát, người nói bọn họ có phải hay không cũng sẽ đáp ứng?”

“Thẩm luyện.” Lâm Thần kéo dài điệu, “Nắm chắc cân bằng mới là trò chơi có thể tiến hành tiếp máu chốt, người xác thực có giá trị, nhưng giá trị còn không có lớn như vậy.”

Thẩm luyện nhíu mày: “Ta là biến thái sát nhân cuồng a, ta nhưng không biết cái gì mới gọi tiêu chuẩn!”

Lâm Thần lần nữa giơ tay lên, rất ôn hòa báo cho thẩm luyện: “Hiện tại, chỉ cần ta thả tay xuống, người sẽ bị lập tức sẽ đánh chết, đầu của người sẽ nổ tung, người sẽ óc chảy ngang nhanh chóng mất đi sinh mệnh, nhưng ở trước khi chết nháy mắt kia, người sẽ phi thường phi thường hối hận, không có đáp đồng ý đề nghị của ta.”

Thẩm luyện quay đầu, nàng không nghĩ tới trước một giây còn hơi có vẻ ủy khúc cầu toàn người hiện tại lại đột nhiên trở nên lãnh khốc như vậy, Lâm Thần hay là như vậy ôn hòa bình tĩnh, nhưng đen nhánh trong con người uẩn đầy nhất lạnh lẽo hàn quang.

“Được rồi được rồi.” Thẩm luyện cười nhẹ nhàng nhấc tay, cùng Lâm Thần Lâm Thần vỗ tay, rất sáng khoái nói, “Một!”

...

Hình Tông Liên một mực tiếp cận Lâm Thần giơ cao bàn tay, ngược lại không quá chú ý trên mặt hắc biểu lộ.

Lâm Thần cổ tay có chút mảnh, xương ngón tay hơi có vẻ thon dài, xuyên qua hắc khe hở mà xuống trời chiều có loại biến thái mà yêu dị mỹ cảm.

Nếu như cái tay kia chương rơi xuống, hắn sẽ không chút do dự nổ súng, có từ đầu đến cuối, như thế thời khắc đều không có phát sinh. Hắn nhìn thấy thẩm luyến cùng Lâm Thần vỗ tay, nhìn thấy thẩm luyến bắt đầu lật túi xách, nhìn thấy Lâm Thần thật sâu hướng mình trông lại ánh mắt.

Tai nghe còn mang tại thẩm luyến trên lỗ tai, cho nên hắn nói bất luận cái gì lời nói, Lâm Thần giờ phút này đều không thể nghe thấy. Đang trầm mặc thời gian bên trong, Hình Tông Liên thậm chí đã nghĩ kỹ một chuỗi dài tỏ tình, hắn cùng thông qua toàn bộ kênh nói cho thẩm luyến Lâm Thần là người yêu của hắn, hắn sẽ nói, hắn không hi vọng người yêu của mình mất lý trí, chính hắn càng có giá trị, hắn có thể thay hắn, đây mới là bất kỳ một cái nào chủ nghĩa lãng mạn hoặc là có anh hùng tình hoài người việc.

Có những lời kia, chỉ là tại trong đầu hắn qua một lần, liền bị rất thẳng thắn lưu loát bác bỏ, lý trí rất rõ ràng nói cho hắn biết, hắn không thể làm như thế.

Trên thực tế, hắn hiện tại hoàn toàn có thể theo Hoàng Trạch nói như vậy, bóp cò súng đánh chết thẩm luyến, có lý trí lại rất rõ ràng nói cho hắn biết, hắn như cũ không thể làm như thế.

Bởi vậy, vào thời khắc này, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem thẩm luyến từ trong bóp da móc ra một ống đóng gói có thuần bạch sắc bột phấn bình nhỏ.

Đang nhìn gặp dược tề sát na, Lâm Thần tất cả thần sắc đều có một lát ngưng kết. Chỉ là trong khoảnh khắc đó, Hình Tông Liên liền phi thường rõ ràng, Lâm Thần đối chuyện sắp xảy ra không có hoàn toàn nắm chắc, hắn cũng đang sợ.

Nhưng sau một khắc, Lâm Thần liền khắc chế hoàn toàn tất cả cảm xúc, giống như là sợ hãi loại hình cảm xúc chưa hề ở trong cơ thể hắn tồn tại qua. Hắn đưa cánh tay rải phẳng, duỗi tại thẩm luyến trước mặt, dùng khẩn cầu ngữ khí nói: “Mời khống chế tốt liều lượng, nếu như ta chết rồi, liền không có người sẽ tuân thủ cùng người ước định.”

Thẩm luyến bên môi chỉ có ý cười, nàng mở chi ống tiêm bình hút ra dược thủy, rót vào tây lâm trong bình, lại đem bên trong hỗn hợp ra chất lỏng chậm rãi rút ra, cuối cùng run lên ống tiêm.

Thẩm luyện nói: “Người nhìn qua rất chắc chắn, nhưng mà ta sẽ không đối người thủ hạ lưu tình. Tại các người nghiên cứu ra phương pháp giải quyết tiền, chi này được thủy nói không chừng sẽ để cho người đời này đều biến thành tên điên, còn nói không chừng nó sẽ không nhanh chóng có tác dụng, nhưng sẽ để cho người hoảng sợ không chịu nổi một ngày, không rõ ràng đến tột cùng khi nào phát tác.”

“Ta biết.” Lâm Thần nói, “Thỉnh tùy ý, ẩn người yêu thích đến liền tốt.”

Trong suốt chất lỏng từ kim tiêm tràn ra một chút, Lâm Thần ngắm nhìn chi kia được tề, sau một khắc, kim tiêm đã hung hăng đâm vào hần tĩnh mạch, thậm chí là Lâm Thần, cũng bởi vì đau đớn mà run một cái.

Thẩm luyện tay tại chậm rãi thôi động, nàng thanh âm hưng phấn truyền vào kênh bên trong tất cả mọi người trong tai.

“Lâm cố vấn, thật vĩ đại a, nhưng người không cảm thấy, như người loại này hi sinh tinh thần sẽ để cho người khác rất khó chịu sao?”

Lâm Thần nhìn về phía thẩm luyện, hồi đáp: “Đầu tiên, cái này cũng không vĩ đại, cái gọi là vĩ đại là chỉ viễn siêu thường nhân, nhưng trên thực tế, vô luận là cái này tần số truyền tin bên trong, cái này tràn trong đại lâu, thậm chí là trên cả trái đất, đại bộ phận người bình thường ngồi tại bên cạnh người, đều nguyện ý làm ra giống như ta lựa chọn, vì những thứ khác càng nhiều người tranh thủ một tia hi vọng.”

Cả chi trong ống tiêm được thủy đã bị thúc đẩy một phần ba.

Thẩm luyện cười lắc đầu, “Ta cũng không biết, người đối với tình người là ở đâu ra lòng tin.

“Đây không phải lòng tin, mà là quyết tâm.” Lâm Thần nói, “Là chúng ta dạng này người, chiến thắng các người người như vậy quyết tâm.”

Lâm Thần giọng nói cũng không lớn, thậm chí tại Hình Tông Liên nghe tới đều trở nên có chút miểu viễn, trên bầu trời cuồn phong đột nhiên gào thét, liều mạng va chạm song cửa sổ.

Nhưng giờ khắc này, Hình Tông Liên cảm thấy tất cả thanh âm đều biến mất mà tất cả khoảng cách cũng đều hóa thành hư vô, thậm chí bao gồm hần tức giận lúc trước luống cuống cũng được đều đều đột

nhiên hoàn toàn giảm đi, bởi vì đây đại khái là hắc nhân sinh bên trong cực kỳ bất lực, nhưng lại kiêu ngạo nhất thời khắc.

...

Lâm Thần ngồi tại trên ghế dài, trời chiều cuối cùng một tia sáng huy, biến mất tại thành thị cuối cùng.

Thằng đến thẩm luyện đem kim tiêm bỗng nhiên rút ra, hắc mới ý thức tới giao dịch đã hoàn thành. Ống tiêm đẩy rất nhanh, hắc cũng từ đầu tới đuôi đều vô dụng cảm thấy cái gì đau đớn.

Chung quanh phi thường yên tĩnh, nơi xa thành thị bày biện ra một loại mỹ lệ mông lung cảm giác, hắc hiện tại duy nhất hối hận, chỉ là vừa mới nghe theo thẩm luyện an bài gỡ xuống tai nghe, tại dạng này thời khắc, hắc thực sự rất muốn cùng Hình Tông Liên ngồi ở chỗ này, kể một ít nói.

Hắc muốn nói hắc hiện tại thực sự có chút khủng hoảng mình lại biến thành cái dạng gì, hắc muốn nói hắc yêu hắc, muốn nói cảm ơn, muốn nói tại vừa rồi kia ngắn ngủi trong nháy mắt, Hình Tông Liên cho đối với hắc nhân cách tôn trọng, cho hắc đối với sinh tử lựa chọn tôn trọng đã cao hơn hết thảy.

Hắc nhìn về phía xa xa kia tòa nhà cao lầu, nhẹ nhàng địa, nhẹ gật đầu.

Thật sự là, phi thường cảm tạ.

Quyển 5 Chương 246. Năm phù 83

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 246. Năm phù 83

Tác giả: Trường Nhị

Âm u cũ nát dân trạch bên trong, kim đồng hồ chỉ hướng năm điểm. Một đôi gậy trơ cả xương tay run rẩy nắm chặt con chuột, nhanh chóng điếm kích giấu ở cặp văn kiện chỗ sâu phần mềm ô biểu tượng.

Một lát sau, một bộ đơn sơ hình tượng xuất hiện ở trên màn hình. Kia là nguyên thủy pixel trò chơi mới có hình tượng chất lượng, màu lót đen dây đỏ, trong màn hình là một tòa đơn sơ hình vuông phòng nhỏ, màn hình dưới góc phải có bụi kim sắc hoa. Trong phòng nhỏ nhìn qua rỗng tuếch, nhưng nếu như người nhìn kỹ, có thể trong góc nhìn thấy một viên phi thường đáng thương ngàn tệ.

Gặp tình hình này, trên mặt hấn treo đầy tuyệt vọng thần sắc, bờ môi run rẩy lên, lộ ra miệng đầy nát răng.

Hấn tuyệt vọng che miệng lại, lần nữa hướng dưới màn hình sừng nhìn lại. Nơi đó dùng Liên hiệp quốc thông dụng công việc ngôn ngữ viết đầy sáu hàng chữ viết, trong đó thuộc về Hán ngữ vậy được là: Tài khoản số dư còn lại: 1 bí đặc tệ.

Gian phòng chủ nhân đứng người lên, chẳng có mục đích đi lên, hấn đứng ngã lãn gian phòng chính giữa bàn trà, đứng ngã lãn ngay giữa phòng bàn trà, trên bàn còn sót lại màu trắng độc phẩm bột phấn phiêu tán một chút, hấn vội vàng ngồi xổm xuống thu thập, có những vật kia thực sự quá ít, hấn liếm lấy hai lần mặt bàn liền không còn có cái gì nữa.

Cái này khiến hấn lần nữa đứng người lên, nhịn không được gặm nuốt cổ tay.

Mộc sàn nhà phát ra kệt kệt âm thanh càng ngày càng gấp rút, ứng hòa lấy cách bích kỹ nữ thể lương gọi tiếng giường, toàn bộ không gian trở nên càng ngày càng nôn nóng. Hấn cũng không còn cách

nào nhẩn nại xuống dưới, đi đến bên cạnh bàn cầm lấy ống tiêm, nghĩ hướng mình huyết Thái Dương đâm vào.

Vào thời khắc này, âm hưởng bên trong truyền ra đỉnh đương một cái nhẹ vang lên.

Hắn cho là mình xuất hiện nghe nhầm, mờ mịt tìm kiếm lấy tiếng vang nơi phát ra, trong phòng vẫn như cũ rất hắc ám rất hỗn loạn, cái này khiến hắn thậm chí không có chú ý tới trên màn ảnh máy vi tính, đang từ phòng nhỏ trên trần nhà bay xuống một viên ngân tệ. Cây kim chống đỡ trên huyết Thái Dương, hắn chỉ cần hơi chút dùng sức liền có thể kết thúc sinh mệnh của mình.

Đột nhiên, viên kia tiểu ngân tệ giống nhấn cái gì chốt mở, đếm không hết ngân sắc điểm sáng từ trên trời giáng xuống, những cái kia điểm sáng từ nhỏ đến lớn, phảng phất bông tuyết bay lả tả, cũng cuối cùng biến thành từng mai từng mai ngân tệ chong chát tại phía dưới màn hình.

Đồng dạng là sáu hàng chữ viết chậm rãi hạ xuống, dừng lại tại tiền chong lên phương.

Gian phòng chủ nhân nhếch môi, lộ ra đỏ tươi bờ môi hoàng đến biến thành màu đen răng, im lặng điên cuồng cười ha hả.

Hiệp 2: Mục tiêu nhân vật sống sót, trò chơi tiếp tục.

...

Ngợp trong vàng son trong quán rượu, mắt xanh tóc lục thiếu nữ lười biếng ngồi tại ghế sofa bên trong, trong chén đất đỏ rượu đỏ chỉ còn lại có một chút tàn ngọn nguồn.

Cái này chủ đề quán bar hoàn toàn là vụn vặt hắc ám Gothic phong cách, cao điện tử âm cùng giao nhau mê ly bắn ánh đèn tuyến lẫn nhau xen lẫn, trong không khí tràn ngập cồn cùng lớn tê dại khí tức, mê ly bụi mù phiêu phù ở trong không khí.

Thiếu nữ ánh mắt mê ly đảo qua chung quanh bạn bè, đưa tay kéo qua bên người một vị béo thành heo trung niên nam nhân, nàng sắc tình cắn nam nhân vành tai, kẻ có tiền khẩu vị kỳ quái một chút cũng không tính là cái gì đại sự.

Trên đài □□ đã tiến hành đến nhất làm cho người huyết mạch phún trương trình tự, pha lê sân khấu âm bên vang nổ tung, nhưng sau một khắc, thiếu nữ biểu lộ liền sinh ra biến hóa kỳ dị. Bởi vì điện thoại di động của nàng phát ra một tiếng quái dị ngâm nga, giống như

thống khổ, lại giống vô biên khoái cảm. Thiếu nữ bỗng nhiên nghiêng thân hướng về phía trước, một bả nhắc lên điện thoại, không kịp chờ đợi ấn mở một cái ô biểu tượng.

Đơn sơ phải chỉ còn pixel điểm hình tượng thoáng hiện ra, kia là một cái kim khối, bên trong vô số kim tệ chồng chất như núi. Nhưng rất nhanh, một đội màu đen còn trùng liền bò lên vào đi, bọn chúng thỏa thích thôn phệ lấy những này kim tệ, cùng lúc đó, phía dưới số lượng cũng ngay tại kịch liệt biến ảo... Từ tám chữ số đến bảy vị, lại đến sáu vị, năm vị... Cuối cùng biến thành hai vị.

Hắc trùng biến mất, trong kim khối kim tệ chỉ còn lại có chỉ là mấy chục mai, loạn thất bát tao tản mát trên mặt đất, lộ ra vô cùng keo kiệt... Cùng trước đó so sánh nhất là như thế.

Nam tử mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn xem đây hết thảy.

Sáu loại khác biệt ngôn ngữ tạo thành nhắc nhở hiện lên ra...

rou giốngd2: thetarget isa livetobeco giốnggti giốnggued...

Thiếu nữ nắm lên điện thoại, đập ầm ầm trên mặt đất.

Thảm rất dày, điện thoại chất lượng rất tốt, bởi vậy điện thoại chỉ là gảy mấy lần, liền nhanh chóng yên tĩnh lại.

Pixel hình tượng phía dưới, một lùm đồng dạng đơn sơ kim sắc tiểu Hoa động khẽ động, phảng phất tại theo gió phiêu diêu.

... ..

Một tràng xa hoa trong đại lâu, ca sĩ đi ra phòng thu âm, một đám người lập tức vây lại, hỏi han ân cần. Ca sĩ trên mặt ôn hòa dáng tươi cười ứng phó, người đối diện trên mặt nhao nhao lộ ra như một xuân phong vui vẻ biểu lộ.

Năm phút sau, ca sĩ xuất hiện ở cùng tầng trong toilet, mới vừa đóng cửa, trong gương trong mắt liền lộ ra cực độ chán ghét thần sắc.

Hắn khinh miệt về sau nhìn thoáng qua, tựa ở trên bồn rửa tay, móc ra một miếng thuốc, nhóm lửa, hít một hơi thật sâu.

Sương mù vẫn vít bên trong, đột nhiên vang lên một tiếng ngâm nga, ca sĩ sửng sờ, lấy điện thoại di động ra.

Một lát sau, hắn điên cuồng bắt loạn tóc của mình, phất tay trùng điệp đưa di động đập vào đối diện trên gương!

Tiếng vang kịch liệt bên trong, tấm gương chia năm xẻ bảy, vỡ vụn tàn phiến ngấn ngùi chiếu ra điện thoại di động bên trên cái cuối cùng hình tượng...

Sáu được không cùng ngôn ngữ văn tự phía sau, trống rỗng đơn sơ trong phòng, duy nhất kim sắc, chính là phía dưới nhẹ nhàng run rẩy cánh hoa.

... ..

Thành thị bên trong gian nào đó không đáng chú ý tiệm mì, sắc trời đã hoàn toàn tối đen.

Quạt điện treo ở trên trần nhà, phần phật thối, sứ trắng gạch áp vào mặt tường một nửa, một vòng cái bàn đối diện mặt tường bày ra, ở giữa có tấm ngăn ngăn cách.

Đại bộ phận khách nhân đều đang vui đầu ăn mì, cũng không có rất quan tâm Tivi LCD bên trên ngay tại phát ra nội dung, đối với độc thân dân đi làm tới nói, sau khi tan việc kéo lấy mỗi mệt thân thể còn muốn cùng người xa lạ liêu bàn có thể so với cực hình, bởi vậy mặc dù nơi này đồ ăn cảm giác phổ thông, nhưng lão bản bố trí dị thường tri kỷ.

TV bày ở đối diện phòng bếp vị trí, phía trên chính phát ra một đoạn cảnh sát áp giải tội phạm tin tức,

“Theo bản đài tin tức, người hiềm nghi phạm tội thẩm luyện đã ở hôm nay chạng vạng tối bị Hoàn Cảnh cảnh sát thành công truy nã quy án, cảnh sát phát ngôn viên cự tuyệt lộ ra bất luận cái gì tình tiết vụ án tương quan nội dung...”

Bốn phía nhân viên cảnh sát cao lớn dáng người che kín ở giữa cái kia gầy yếu nữ nhân, trên mặt nàng còn bị chụp vào màu đen che nắng túi, bởi vậy các phóng viên cái gì cũng đập không đến.

Mì sợi quán TV âm lượng điều rất thấp, thậm chí che không được phù phù hút mặt tiếng vang.

Hình tượng bên trong, xe cảnh sát rời đi tuần thụ cao ốc quảng trường hình ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, các phóng viên đèn flash lại như muốn chiếu sáng bầu trời đêm.

Nhưng mà ngồi tại tiệm mì nơi hẻo lánh nam nhân nhưng không có ngẩng đầu nhìn tin tức ý tứ, hẳn Laptop còn mở, giữa ngón tay hoặc gõ bàn phím, cực kỳ giống còn đang vì công việc tăng ca bận rộn dân đi làm.

Hắn giơ lên dấm bình, đổ một chút tại chén đĩa bên trong, lộ ra một đoạn quần áo trong ống tay áo cùng nhìn qua có chút cổ xưa màu xanh ngọc tay áo chụp.

Đây là lão bản vừa vặn đem một bát tương ớt giội mặt bung lên, bận rộn khách nhân rót cục hạ mình ngẩng đầu, hấn tùy ý quét mắt TV, lại hết sức chăm chú nhìn về phía lão bản, có chút khiêm tốn cùng kính cẩn hỏi: “Ngài gần nhất sinh ý như thế nào?”

Lão bản dùng tay tại bạch đến chướng mắt tạp dề bên trên xoa xoa, lắc đầu bất đắc dĩ: “Bồi thảm rồi.”

Khách nhân hé miệng, đem mì sợi hút vào trong miệng, đối màn ảnh máy vi tính, có chút tiếc nuối than thở: “Thật là khiến người không tưởng tượng được a.”

Khi đó lão bản đã đi vào phòng bếp, cũng không nghe được câu này. Mà trong tiệm tới rồi mới khách nhân, chính đại hô hào cần hai bát tương ớt giội mặt.

Nửa mở thả trong phòng bếp, lò than bên trên nồi lớn bên trong nổi lơ lửng động vật tứ chi, lão bản giơ sắt muối, từ đó múc một muối lớn máu đồng dạng tương ớt tưới đến trên mặt, động tác có loại lạc hậu ưu nhã, mà toàn bộ không gian tóe lên âm âm mê người tiếng vang.

“Nhưng cũng không tệ lắm, rất có ý tứ.”

Lão bản có chút khom lưng, giống như nói tự nói, lại giống tại trả lời thứ gì.

Là đêm.

Hoành Cảnh cửa cảnh cục vẫn ngựa xe như nước, đông như trẩy hội. Không biết bởi vì trong truyền thuyết dục vật tác dụng hay là hôm nay dậm động tĩnh thực sự quá lớn, ngay cả đánh nhau ẩu đả tiểu sự kiện đều so ngày xưa nhiều hơn không ít. Càng đáng sợ chính là đến đây hiệp trợ điều tra các cấp nhân viên cảnh sát còn có các nơi ngành tương quan nhân viên điều tra lần lượt mà đến, giống trương nhỏ lồng dạng này văn viên cũng bị bách tăng ca, tại làm tiếp đãi đăng ký, tên gọi tắt sân khấu.

Đêm hè hay là rất nóng, phòng trước người đến người đi, có trong không khí lại tràn ngập một loại cùng khô nóng hoàn toàn khác biệt trầm mặc bầu không khí. Mọi người đê thấp tiếng bước chân, rất ít trò chuyện, thân mang chế phục chúng nhân viên cảnh sát khuôn mặt trầm mặc mà nghiêm túc, phảng phất tại ai điều cái gì.

Trương nhỏ lồng rất rõ ràng đây hết thảy đến tột cùng là bởi vì cái gì, nàng trong cổ họng cũng giống là ngạnh thứ gì, nhưng lại rất khó nói

ra miệng. May mắn nàng còn bề bộn nhiều việc, có thể tạm thời không đi suy nghĩ những chuyện này, nàng cho một vị chạy suốt đêm tới thuốc giám bộ môn người phụ trách chỉ tương quan văn phòng vị trí, chuông điện thoại liền vang lên, nàng hơi có vẻ rối ren kẹp lấy microphone, rút ra lời ghi chép ghi lại trong điện thoại truyền đạt nội dung.

Cùng lúc đó, một cái khác đài điện thoại lại vang lên, cầm trong tay của nàng giấy bút còn tại ghi chép, một nháy mắt không biết nên làm thế nào mới tốt, ngay tại nàng tương đương khó xử thời điểm, một cái tay duỗi tới, rất dễ dàng thay nàng nhận điện thoại.

Trương nhỏ lồng tưởng rằng cái gì đồng sự tại thuận tay hỗ trợ, vẫn như cũ cúi đầu ghi chép trong điện thoại nội dung, nàng viết hai bút, đột nhiên cảm thấy bên cạnh thanh âm rất bất thường, cái kia nam âm thanh quá dễ dàng êm tai, thậm chí mang theo điểm buồn bực ngán ngẩm thanh âm cuối, cái này khiến nghiêm túc cả ngày nữ cảnh sát rất không quen.

“Ừm, ngài trực tiếp liên hệ hoàn bảo cục a.”

Một cái khác đài điện thoại bị nhanh chóng cúp máy, trương nhỏ lồng thậm chí còn nghe thấy đầu kia uy uy tiếng kháng nghị.

Nữ cảnh sát bỗng nhiên ngẩng đầu, ở trước mặt hẳn đứng đấy một cái hoàn toàn xa lạ người thanh niên, đối phương con mắt chứa ý cười nhìn qua nàng.

Tóm lại có chừng ba năm giây thời gian, trương nhỏ lồng hoàn toàn lâm vào một loại trông thấy thanh niên anh tuấn sẽ có bình thường gốc rễ trong sự phản ứng.

Đối phương mặc vào kiện lại ngắn gọn có điều màu đen quần áo trong, cùng màu khoa trưởng quần cùng giày da, cà vạt có chút buông ra một chút, trung bộ bị kiểu dáng ngắn gọn bằng bạc cà vạt gấp đùng ở quần áo trong bên trên, mặc dù vị thanh niên này hơi có vẻ phong trần mệt mỏi, nhưng vô luận là quần áo hay là gật đầu thăm hỏi lúc thần sắc, đều ưu nhã phải vừa đúng.

Trương nhỏ lồng há to miệng, tóm lại là hẳn là hỏi “Người là ai” một loại vấn đề, có thể khiến hẳn không nghĩ tới chính là, không chờ nàng mở miệng, người kia liền tự giới thiệu mình.

“Người tốt, ta tới đón Nhâm Hồng cảnh cục thành phố tâm lý học cố vấn.”

Tô phượng tử thanh âm rất lớn, chung quanh rất nhiều người đều nghe thấy, cũng quăng tới ánh mắt bất khả tư nghị.

Trương nhỏ lồng lặn như bị sét đánh, nàng phản ứng đầu tiên là tức giận, vì cái gì Lâm cố vấn vừa mới xảy ra chuyện, thượng cấp liền đã tìm tới người tiếp thay viên, cái này cũng bất cận nhân tình quá mức.

Nàng hít một hơi thật sâu, ổn ổn cảm xúc, cầm lấy máy riêng chuẩn bị tìm người, nàng thông qua hai cái khóa, đột nhiên nhớ tới rất chỗ không đúng, hình đội làm sao có thể tìm người tiếp nhận Lâm cố vấn?

Nàng kinh hãi ngẩng đầu, lại nhìn đối phương một chút, cẩn thận mà hỏi thăm: “Xin hỏi ngài là ai, từ nơi nào điều tới?”

Người thanh niên kia giống như là sớm nghĩ đến nàng sẽ như vậy hỏi, từ trong túi móc ra một con danh thiếp gấp, từ giữa đó rút ra một trương, ấn tại nhắc trên mặt đẩy tới.

Trương nhỏ lồng hơi chút chậm chạp mà cúi đầu, chỉ gấp trên danh thiếp dùng rất giản dị chữ in thể Tống viết... Trừ danh tác gia: Tô phượng tử mấy chữ.

Sau đó chính là lít nha lít nhít chữ nhỏ sắp xếp tại dưới danh thiếp duyên, bị kí hiệu chỉ tên sách quát, trương nhỏ lồng nhìn kỹ, mới phát hiện kia là tác phẩm tên, phần lớn là cái gì « sủng Hậu tướng quân... Bá đạo tổng giám đốc người đừng chạy » một loại đồ chơi. Nữ cảnh sát tại chỗ liền xù lông, còn nhất định phải ngăn chặn tính tình cùng nhân dân quần chúng tử tế giải thích: “Vị tiên sinh này, cục cảnh sát công vụ bề bộn, không phải ngài nói đùa địa phương.”

Vị kia tên là “Tô phượng tử” thanh niên tác gia cũng không tức giận, vẫn như cũ dùng một loại nho nhã lễ độ lại không cho cự tuyệt tư thái đem danh thiếp đẩy lên trước mặt nàng, nói: “Gọi điện thoại cho Hình Tông Liên, chiếu vào trên danh thiếp nội dung niệm.”

Thật ra trương nhỏ lồng hoàn toàn có thể cự tuyệt, có trong nháy mắt kia nàng cảm thấy trước mặt vị này quả thật có chút nhìn quen mắt, cái này khiến nàng quý thần xui khiến cầm điện thoại lên.

Nàng thuyết minh sơ qua thân khẩu tình huống, có bên đầu điện thoại kia đội trưởng cảnh sát hình sự lại lâm vào trầm mặc.

Trương nhỏ lồng không khỏi thúc giục một tiếng, Hình Tông Liên lúc này mới nói câu “Khiến hẩn chờ đợi”, liền cúp điện thoại.

Mặc dù đội trưởng chỉ thị cũng không có đặc biệt minh xác, nhưng tựa hồ hẳn là làm cho đối phương lưu lại, trương nhỏ lồng cúp điện thoại, thanh niên trước mắt người đã rất tùy ý tựa ở sân khấu vị trí bên trên, mắt phượng khẽ nâng, tùy ý đảo qua toàn bộ âm u đầy tử khí đại sảnh, trong ánh mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu, có lại thoát khỏi một loại thái độ bất cần đời, lộ ra ôn nhu mà thâm trầm.

Hình Tông Liên tới nhanh chóng.

Khi hẳn mang theo một đoàn người từ trên lầu đi xuống lúc, toàn bộ trong đại sảnh tất cả mọi người nhân viên cảnh sát đều ngẩng đầu, bầu không khí lại hàng mấy chuyển.

“Hình đội...”

Có cái khác nhân viên cảnh sát cùng Hình Tông Liên thanh âm chào hỏi lễ tẻ vang lên.

Vương Triều sững sờ tại trên bậc thang, phi thường kích động chỉ vào tô phượng tử, một bộ gập quỳ thần sắc, có hốc mắt lại đỏ lên. Lúc này, thanh niên mới ngửa đầu, hướng trên bậc thang nhìn lại, câu nói đầu tiên là: “Thế nào đây là, Lâm Thần chết rồi?”

Tô phượng tử khiến cả tòa đại sảnh thoáng chốc tĩnh phai tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, tất cả ánh mắt bá nhìn qua đi qua, thần sắc ần ẫn mà phẫn nộ. Nhưng thanh niên tác gia lại giống như chưa tỉnh.

Trước hết nhất kịp phản ứng chính là Vương Triều, người thiếu niên từ trên thang lầu bạch bạch bạch chạy xuống, chỉ vào thanh niên cái mũi mắng: ” người nói cái gì đó!”

Tô phượng tử nhìn xem người thiếu niên ngón tay, đưa tay nắm chặt tay của đối phương, sau đó thuận tay sờ lên Vương Triều đỉnh đầu, lo lắng nói: “Sách, không có động thủ đánh ta, nói rõ Lâm Thần còn không có đem mình đùa chơi chết, thật sự là khả năng a.”

Vương Triều càng là khó thở, một thanh vung mở tô phượng tử tay, có người thiếu niên ngôn ngữ năng lực thực sự không phải tô phượng tử đối thủ, chỉ có thể cứng cổ mình tức giận.

“Mời tôn trọng Lâm cố vấn!” Trương nhỏ lồng một mực tại bên cạnh nhìn xem, lúc này rốt cục nhẹn không được mở miệng.

“Ta làm sao không tôn trọng hẳn rồi?” Tô phượng tử thậm chí đều không có mắt nhìn thẳng nàng, mà là thuận miệng hỏi.

“Ngài nói Lâm cố vấn chết!” Trương nhỏ lồng chân thành nói, nói thực hiện ở trường hợp căn bản không có nàng nói chuyện cái gì phân. Nhưng khi Lâm Thần làm nhiều như vậy về sau, người kế nhiệm của hắn lại là cái này luận điệu, cái này khiến trương nhỏ lồng như nghẹn ở cổ họng không nhả ra không thoải mái.

“Đây còn không phải là các người đều về mặt cầu xin, một bộ Lâm Thần đã không được đáng về a.” Tô phượng tử có chút khom người, néo néo Vương Triều mặt, nói, “Còn khóc chảy nước mắt a?”

“Ý của ngài là, chúng ta hắn là vui mới đúng?” Bên cạnh một mực yên lặng đứng thẳng một vị khác nhân viên cảnh sát mở miệng, “Đương Lâm cố vấn vì để cho người hiềm nghi sinh tồn được dùng sinh mệnh cùng nàng làm ra như thế trao đổi, chúng ta hắn là vì Lâm cố vấn bản thân hi sinh vui?”

Tô phượng tử trầm ngâm một lát, hỏi lại đối phương: “Người tên là gì?”

Đại khái thật coi tô phượng tử là tới đón mặc cho Lâm Thần chức vị, tên kia nhân viên cảnh sát đứng nghiêm chào, đáp: “Trương hưng quốc.”

Tô phượng tử nâng lên ngón tay cái, hơi có vẻ ngả ngớn chỉ chỉ vị kia ngoan thạch đồng dạng nhân viên cảnh sát, hỏi trương nhỏ lồng: “Là ai a?”

Trương nhỏ lồng nghiêm túc nói: “Là chúng ta Trương phó đội, vinh lập qua hai lần người nhị đẳng công, một lần tập thể tam đẳng công.”

“Nha.. Là anh hùng a.” Tô phượng tử thanh âm rất nhẹ nhàng rất đột ngột, “Cho nên, trương hưng quốc, người làm cảnh sát nhiều năm như vậy, gặp được chuyện nguy hiểm nhất là cái gì?”

Vấn đề này khiến trương hưng quốc lâm vào trầm mặc.

“Trương phó đội xử trí qua 721 đặc biệt lớn đội cướp bóc án!”

“Rất nguy hiểm?”

“Tại chỗ thu được súng ống 22 đem, đạn dược tổng cộng ngàn phát trở lên.” Trương nhỏ lồng đáp.

“Ồ, tấm kia hưng quốc, làm người giơ súng cùng cùng nghi phạm giằng co lúc, liền bảo đảm mình có thể còn sống sót?”

“Không thể.” Trầm mặc trung niên nhân viên cảnh sát mở miệng lần nữa. “Vậy người vì cái gì còn muốn bốc lên nguy hiểm tính mạng làm những sự tình này?”

Trương hưng quốc lần nữa cúi chào, đáp: “Chỗ chức trách.”

“Ồ, vậy ngươi bốc lên nguy hiểm tính mạng là chỗ chức trách, Lâm Thần liên không có chức trách của hửn rồi?”

Trương hưng quốc nhất thời nghẹn lời, chỉ có thể nói: “Lâm cố vấn cũng không phải là một tuyến nhân viên cảnh sát.”

Tô phượng tử rất cục đứng thẳng người, hửn nhìn xem trương hưng quốc, lại giống đang nhìn tất cả mọi người: “Coi như hửn không phải một tuyến nhân viên cảnh sát, có ta biết, nhiều khi chuyên gia đàm phán tại đối mặt con tin là cũng sẽ nói, xin cho ta đến trao đổi ngài thủ hạ cái này con tin. Bọn hửn đang nói câu nói này thời điểm liên có trăm phần trăm sống tiếp năm chắc sao? Ta nghĩ cũng không có chứ, chuyện giống vậy mỗi ngày đều đang phát sinh, vì cái gì thả trên người Lâm Thần, hửn liên lộ ra đặc biệt đáng giá tôn kính, để các ngươi khó chịu không được?”

“Có, có A Thần ca ca chính là không giống!” Thấy thế, Vương Triều rất cục nhửn không đi xuống, la lớn.

Trương nhỏ lồng mắt thấy thanh niên móc túi ra một viên đường, xé mở giấy gói kẹo cùng sử dụng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ nhét vào người thiếu niên trong mồm, năm vuốt mặt của hửn, cười nói: “Thiếu niên a, ngươi như thế sẽ để tâm vào chuyện vụn vặt, có phải hay không không đối tượng?”

Mặc dù tô phượng tử tại trêu chọc, có toàn bộ đại sảnh lần nữa lâm vào một loại tĩnh mịch không khí, không có người lại nói tiếp.

Tô phượng tử mắt nhìn đứng tại chỗ cao Hình Tông Liên, lại nhìn mắt ở đây tất cả mọi người, nói: “Chư vị cùng Lâm Thần lập trường trao đổi, có ai sẽ không cùng hửn làm ra giống nhau lựa chọn, mời đứng ra một bước.”

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trương nhỏ lồng gương mắt nhìn lên, toàn bộ trong đại sảnh mênh mông mấy chục người, không ai động đậy.

Quyển 5 Chương 247. Năm phù 84

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 247. Năm phù 84

Tác giả: Trường Nhị

Ngoài cửa sổ cảnh đêm đen sì, Hình Tòng Liên cùng tô phượng tử đứng tại cục cảnh sát lầu hai cửa sổ, đốt điếu thuốc, hỏi: “Sao người lại tới đây?”

Tô phượng tử một tay cầm túi, một cái tay khác chống tại trên bệ cửa sổ, giống tại tùy ý nhìn quanh cảnh đêm: “Người lờ mờ đầu này cũng thật sự là khách sáo, tốt xấu người cũng phải đi theo Lâm Thần tiếng kêu sư huynh tới nghe một chút.”

Người bên cạnh một mực không có đáp lại, tô phượng tử quay đầu nhìn lại, Hình Tòng Liên liễm lông mày không nói, sắc mặt rất đen, nhìn xem tâm tình quả thực không tốt.

Hắn chỉ có thể rất bất đắc dĩ mình tiếp theo: “Tô sư mẫu bị cúp điện thoại, luôn cảm giác mình làm sai sự tình, lo lắng phải không được, để cho ta quay lại đây, nhìn xem có thể hay không giúp đỡ cái gì.”

“Lão sư như thế nào?”

“Sách, gọi lão sư liền gọi như thế có thứ tự.” Tô phượng tử nửa trêu đùa, sau đó nói, “Không biết, lão đầu tử từng tuổi này, chết sống có số.”

Hình Tòng Liên nhú nhú mày, bầu không khí lại lần nữa xấu hổ mà trầm mặc xuống.

Tô phượng tử muốn mở miệng nói chút gì, Hình Tòng Liên sắc bén mà mang theo bản thân trào phúng ý vị ánh mắt liếc nhìn mà đến:

“Hắn biết người sẽ đến thay hắn giải quyết tốt hậu quả, cho nên mới yên tâm như vậy cùng thẩm luyện đánh cược.”

Người thông minh chính là phiền toái như vậy, tùy tiện kiếm cơ cũng lừa gạt bất quá. Có điều cân nhắc đến Hình Tòng Liên tâm tình, tô phượng tử quyết định ngậm miệng. Hắn giật giật cà vạt, đem buồng

ra một chút, nói: “Được rồi, ta cần Lâm Thần cùng thẩm luyện đàm phán thu hình lại.”

“Ta cho là người cái gì cũng không biết.” Hình Tông Liên nói.

“Ngay cả người cũng không có khả năng cái gì đều nắm giữ trong tay, ta lại thế nào khả năng biết tất cả mọi chuyện?” Tô phượng tử cười hỏi lại.

Hình Tông Liên sắc mặt lại đen một lần, hắn cũng không nói nữa, mà là rất thẳng thắn móc ra một bộ tai nghe đưa ra ngoài, cũng đưa điện thoại di động lấy ra, gác ở trên bệ cửa sổ, mình lui hai bước, tựa ở tường sau bên trên.

Hình Tông Liên tín nhiệm hắn như vậy, đoán chừng hay là xem ở Lâm Thần trên mặt mũi. Tô phượng tử thật sự là đeo ống nghe lên, ấn mở video, cúi đầu đề xuống phát ra bắt đầu khóa.

Trong không khí mùi khói gay mũi, nhìn một hồi, tô phượng tử liền không nhịn được quay đầu, hỏi Hình Tông Liên cần thuốc lá cùng cái bật lửa, cũng rất ưu sầu đem thuốc lá kẹp ở trong tay điểm, hít một hơi thật sâu.

Quay đầu nói với Hình Tông Liên: “Đáp ứng ta, hắn thanh tịnh về sau, người đối với hắn kiềm chế một chút.”

“Người rất xác định hắn còn có thể thanh tịnh?” Hình Tông Liên hỏi.

“Hắn sẽ không làm không có nắm chắc thuần túy đang đánh cược mệnh sự tình, thẩm luyện rất rõ ràng, Lâm Thần còn sống đồng thời lại lần nữa tỉnh táo lại thời điểm nàng mới có phải chơi. Cho nên a, người nhìn, người Lâm cố vấn dùng một cái nho nhỏ kỹ xảo, đem hắn cùng thẩm luyện vận mệnh chăm chú tương liên.” Tô phượng tử quay đầu nhìn màn ảnh, rất thường thức nói.

Hình Tông Liên thuốc lá đã hút xong, giờ phút này đang dùng lạnh lùng tới cực điểm ánh mắt nhìn qua hắn, cảm nhận được sau lưng ánh mắt, tô phượng tử rất bất đắc dĩ lại quay đầu lại, kiên nhẫn cho vị này vừa bị người yêu vứt bỏ bởi vậy tâm tình cực độ khó chịu nam nhân giải thích: “Ta thật không phải thay Lâm cố vấn giáo biện, nhưng cùng thẩm luyện đánh cược, đây là đàm phán bên trong phi thường kinh điển cửa nhỏ hàm kỹ thuật, nếu như đối phương đáp ứng người một chuyện nhỏ, nàng cũng rất dễ dàng đáp ứng người tiếp xuống tiếp tục nói lên yêu cầu, hắn là vì tiếp xuống bố cục cân nhắc.”

“Người cảm thấy ta đây hồ những này?” Hình Tòng Liên rất thẳng thắn cắt ngang hẳn, hỏi ngược lại, “Hẳn vì cái gì làm như thế, hẳn có bao nhiêu cơ trí nhiều chính xác có bao nhiêu nỗi khổ tâm cùng bất đắc dĩ, người cảm thấy ta đây hồ sao?”

Hình Tòng Liên thanh âm phi thường bình tĩnh, mang theo điểm vừa hút thuốc xong sau khăn khăn, bởi vậy lộ ra cực đoan kiêu chế, trong hành lang tia sáng lờ mờ, tô phượng tử cũng không biết làm như thế nào tiếp theo.

“Vậy người quan tâm cái gì?” Quý thần xui khiến, tô phượng tử hỏi như vậy.

Hình Tòng Liên có chút cúi đầu, mí mắt nhẹ giơ lên, ánh mắt u ám, cứ như vậy nhìn qua hẳn. Đang lúc tô phượng tử cho rằng Hình Tòng Liên không có trả lời lúc, lại nghe đối phương nói: “Ta đây hồ hẳn.”

Câu nói này hoàn chỉnh ý là, coi như hẳn không quan tâm ta, ta cũng vẫn là quan tâm hẳn.

Tô phượng tử hô hấp trì trệ, hẳn không nghĩ tới Hình Tòng Liên càng như thế ngay thẳng dứt khoát, nghĩ đến toàn bộ đàm phán quá trình bên trong Hình Tòng Liên một mực bảo trì khắc chế đến tột cùng gian nan đến mức nào, hẳn chỉ có thể lại sâu sắc hít một ngụm khói, nói: “Trên thế giới này việc khó nhiều lắm, hết lần này tới lần khác hẳn gặp gỡ lại đặc biệt khó một chút.”

Giống tại xác minh cái gì, hẳn vừa dứt lời, Hình Tòng Liên chuông điện thoại di động vang lên.

Tô phượng tử nhìn trên màn ảnh “Từ tế bệnh viện bác sĩ Vương” mấy chữ, liền trong nháy mắt minh bạch cái gì.

Mà Hình Tòng Liên phản ứng càng nhanh.

Đội trưởng cảnh sát hình sự tiến về phía trước một bước cấp tốc tiếp lên điện thoại, thậm chí còn quên trò chuyện liên thông hẳn tai nghe sự thật.

Đầu bên kia điện thoại giống như là Hình Tòng Liên an bài tại bệnh viện nhân viên cảnh sát hoặc là bác sĩ một loại người, rất lo lắng báo cho Hình Tòng Liên Lâm Thần phát bệnh sau tình huống cũng không rất tốt, bộ thứ nhất phương án trị liệu thất bại một loại.

Hình Tòng Liên chỉ là rất yên tĩnh nghe, có như vậy trong nháy mắt, lộ ra bất lực mà tuyệt vọng.

Tô phượng tử yên lặng lấy xuống tai nghe, Hình Tòng Liên cũng cúp điện thoại.

Bọn hắn đứng đối mặt nhau, Hình Tòng Liên mở miệng trước: “Ta phải đi bệnh viện.”

“Vậy ta đi tuần thụ chế được.” Tô phượng tử quay người, xong Hình Tòng Liên phát phát tay.

“Tuần thụ?”

“Người toàn sẽ không thật sự cho rằng, ta là nghe tô sư mẫu đến giúp đỡ a?” Tô phượng tử quay đầu cười nói.

...

Tô phượng tử muốn làm gì, Hình Tòng Liên căn bản không quan tâm, hắn cấp tốc lái xe chạy tới từ tế bệnh viện.

Bệnh viện tại Hoàn Cảnh góc đông nam, chủ yếu nhằm vào tinh thần tật bệnh cùng tâm lý vấn đề, là Lâm Thần tại còn bảo tồn lý trí lúc mình chọn lựa trị liệu địa điểm.

Đêm dài lúc, bộ phận bệnh nhân sau khi dùng thuốc ngủ thật say, cũng có người cự tuyệt uống thuốc, tại cùng ảo giác, lo nghĩ thường nhân không cách nào thể nghiệm tinh thần tra tấn làm lấy vượt mọi khó khăn gian khổ đấu tranh.

Nhưng Lâm Thần hết lần này tới lần khác làm lấy cái trước lựa chọn, gặt lấy cái sau thống khổ.

Trong phòng bệnh, hai vị bác sĩ chính đem trói buộc mang xuyên qua Lâm Thần thân thể, đem kịch liệt giấy dựa bệnh nhân cố định tại trên giường bệnh.

Hình Tòng Liên đứng ở cửa sổ vị trí, bệnh viện cách âm hiệu quả thực sự quá tốt, bởi vậy hắn hoàn toàn giống đang nhìn phim câm, yên tĩnh mà hư ảo.

Chẩn đoán điều trị màn nửa che, trong phòng lò mờ, Lâm Thần nửa người trên hoàn toàn bị màu lam nhạt chữa bệnh màn che khuất, hắn nhìn thấy một chút ánh sáng mờ lung ảnh, Lâm Thần cái cổ thống khổ ngẩng, bả vai bị ép đè xuống, ba ngón rộng trói buộc mang vượt trên Lâm Thần bả vai, đem người gắt gao cố định trên giường.

Sau đó là cánh tay, trói buộc mang không lưu tình chút nào chế trụ Lâm Thần khuỷu tay, kế tiếp là cổ tay, bác sĩ động tác thành thạo đồng thời không lưu tình chút nào.

Lâm Thần tay sương tại chẩn đoán điều trị màn bên ngoài vị trí, xuyên thấu qua giữa người và người khe hở, hẳn có thể nhìn thấy Lâm Thần tay, hẳn thực sự quá quen thuộc đôi tay này. Có điều giờ phút này, Lâm Thần ngón tay vận vẹo thành xoắn xuýt hình dạng, hoàn toàn không cách nào tự điều khiển, giống như là hẳn giờ phút này vận vẹo mà thống khổ linh hồn.

Hình Tông Liên cảm thấy mình có thể đứng ở nơi này, cũng thật là một cái kỳ tích.

Bác sĩ xuất ra mới dược tề, muốn cho Lâm Thần tiêm vào.

Đại khái là bởi vì chung quanh thực sự quá mức yên tĩnh, tại một ít thời khắc, hẳn cảm thấy mình linh hồn chia ra thành hai người hoặc là rất nhiều người.

Hẳn nào đó một bộ phận xông vào phòng bệnh, điên cuồng đem bên trong tất cả mọi người đuổi ra phòng bệnh, ẩn ở Lâm Thần cũng đem người ôm thật chặt vào trong ngực, giống phim truyền hình bên trong mỗi cái tuyệt vọng mà thâm tình nam nhân đều sẽ làm như thế. Nhưng mà hẳn một bộ phận khác lại tại khác biệt không gian bên trong, hẳn lúc này mới ý thức được, thì ra cảnh tượng như vậy, hẳn đã từng cũng trải qua một lần.

Kia tựa như là tại khói lửa tràn ngập rừng mưa, trong không khí tràn đầy mực nát tanh hôi mùi, Lâm Thần đứng tại trên con đường tử vong, hẳn kiệt lực muốn đem Lâm Thần kéo trở về.

Hẳn đem Lâm Thần kéo, rất rõ ràng uy hiếp qua Lâm Thần, nếu như lần sau hẳn lại đem mình an nguy đặt người ta về sau, hẳn nhất định sẽ dùng một cây dây xích đem Lâm Thần khóa, khiến Lâm Thần rốt cuộc không cần muốn đi đi ra ngoài một bước.

Hẳn còn giống như nhớ kỹ khi đó Lâm Thần nói muốn hẳn, đại khái là lời tương tự, dĩ đến hẳn đã cảm giác ngọt ngào lại cảm giác lòng chua xót.

Sau đó thì sao, sau đó hẳn phát hiện, đương lại phát sinh cùng loại sự tình lúc, hẳn cái gọi là uy hiếp căn bản đối Lâm Thần không dậy được bất cứ tác dụng gì, Lâm Thần vẫn như cũ sẽ khảng khái đại nghĩa, đứng ra, nhưng cực đoan tàn khốc lưu hẳn lần nữa kinh lịch loại thống khổ này cùng bất lực thời khắc.

Thời khắc như vậy từng có qua, về sau cũng nhất định còn sẽ còn có.

Có như vậy một nháy mắt, Hình Tòng Liên luôn cảm thấy có người tại nói với hắn, người có phải hay không cùng Lâm Thần chia tay tương đối tốt? Hắn như vậy mạnh hơn, không cần người bảo hộ, người tồn tại với hắn mà nói đều là liên lụy.

Đó nhất định là thuộc về hắn nhân cách bên trong thống khổ nhất bộ phận chân thực thanh âm, nhưng cũng có thể là bởi vì cửa phòng bệnh mở ra, bác sĩ ra vào mở ra một hồi, hắn bên tai sinh ra nghe nhầm.

Tóm lại tại cái này ngắn ngủi thời không bên trong, tại căn này cửa phòng bệnh, hắn trải qua hết thảy đều hoàn toàn không chân thực. Hắn còn nghe thấy Lâm Thần thuộc về thanh âm, hắn chưa hề biết Lâm Thần còn có thể phát ra như thế thanh âm.

Loại kia cao tần gào thét thậm chí đã hoàn toàn không thể thuộc về nhân loại, giống đem dây thanh hoàn chỉnh bỏ ra lại lung tung ghép lại mà thành, mơ hồ không rõ. Có hắn như cũ có thể miễn cưỡng phân tích ra Lâm Thần đang dùng cực đoan thể lượng tiếng nói đang kêu “Cút đi” một loại câu.

Lâm Thần tay liều mạng loạn vung, như muốn từ trên giường bệnh tránh thoát, nhưng bác sĩ trong tay ống chích nhưng vẫn là cường ngạnh cũng không cho cự tuyệt quán lên Lâm Thần cánh tay, kim tiêm xâm nhập, chất lỏng thúc đẩy, trên giường bệnh gãy dựa thân ảnh dần dần bình tĩnh trở lại.

Bác sĩ đẩy cửa ra, như muốn cùng hắn nói cái gì lời nói, có hắn chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy bờ môi khép mở, lại hoàn toàn nghe không được đối phương đang nói cái gì.

Hắn lúc này mới nhớ lại mình vì cái gì đứng ở chỗ này.

Ước chừng mấy giờ trước, bọn hắn từ tuần thụ cao ốc lúc đi ra, ánh nắng chiều đỏ đã cời phải xem không rõ nhan sắc, chân trời chỉ còn lại mờ lung một tuyến ánh sáng.

Lâm Thần nằm tại xe cấp cứu bên trên, hắn yêu cầu cùng hắn đơn độc ở một lúc.

Thuộc hạ của hắn nhóm đều cho rằng Lâm Thần đại khái phải hướng hắn báo cáo bí ẩn gì tin tức hoặc là làm cuối cùng bàn giao, nhưng chỉ có hắn rõ ràng, kia là thuộc về Lâm Thần đối với hắn áy náy cùng muốn bù đắp thời khắc.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, lôi kéo tay của hắn, dùng ôn nhu mà quyến luyến ngữ khí nói với hắn: “Cực kỳ xin lỗi, mặc kệ như thế nào, ngươi phải theo giúp ta cùng đi qua đó. Ta cũng cần cùng phổ thông bệnh nhân đồng dạng tiếp nhận trị liệu, nhìn xem thông thường tinh thần loại dược vật phải chăng đối loại thuốc này vật đưa đến tinh thần rối loạn hữu hiệu, ngươi phải thật tốt công việc, đem sự tình giải quyết tốt, cũng phải nhớ kỹ đến xem ta.”

Câu nói này không có bất cứ vấn đề gì, lý trí mà rõ ràng.

Nếu như không phải xe cấp cứu cửa sổ xe không có thiếp phản quang màng, hắn tin tưởng nháy mắt kia Lâm Thần nhất định sẽ hôn hắn.

Mà hắn cứ như vậy nhìn xem Lâm Thần, luôn cảm thấy có cái gì không đúng kình, có còn nói không ra là vì cái gì.

Quyển 5 Chương 248. Năm phù 85

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 248. Năm phù 85

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên bị vỗ một cái, lúc này mới từ làm sai lệch mà hỗn loạn trong trí nhớ tỉnh táo lại.

Hắn cúi đầu, nghe thấy bác sĩ nói: “Thứ hai bộ phương án là đại lượng lục Bính thái, nhưng cái này tinh thần tật bệnh trị liệu dược vật có thể sẽ ảnh hưởng đại não hoặc là trái tim công năng, tác dụng phụ cũng rất rõ ràng, nhưng hắn là trị liệu cùng loại vấn đề hiệu quả nhất rõ rệt dược vật một trong...”

Đến tiếp sau hắn lại nghe không thấy, đại khái là bởi vì Lâm Thần lại tại trong phòng bệnh nói nhỏ, nói gì đó loạn thất bát tao.

Hình Tòng Liên rất cẩn thận muốn chia phân biệt hắn đang nói cái gì, có trong không khí □□ tĩnh, loại kia nhỏ vụn mơ hồ thanh âm giống bông đồng dạng lấp đầy tại toàn bộ không gian bên trong, đại khái là “Ta đừng” lại hoặc là “Van cầu người”, những âm thanh này bởi vì thống khổ mà trở nên ứ đọng, không hề đứt đoạn căng phồng lên, làm lòng người phiền ý loạn.

“... Lâm cố vấn cũng không có cự tuyệt bộ này phương án...”

Mấu chốt nhất ba chữ lần nữa khiến hắn lấy lại tinh thần, đúng vậy a, tại bọn hắn nói xong những lời kia về sau, Lâm Thần liền phi thường minh xác yêu cầu đến từ tế bệnh viện tiến hành trị liệu, thậm chí ngay cả tuyển định chủ trị y sư đều là hắn quen biết tiền bối.

Lâm Thần tựa như cái người ngoài cuộc, dùng cực nhanh tốc độ cùng bác sĩ thương định mỗi cái phương án trị liệu cùng chi tiết, cũng tuyển đặc biệt nhằm vào bệnh tâm thần phân liệt bệnh nhân gian phòng, hắn vốn chính là phương diện này chuyên gia.

Có Hình Tòng Liên cũng không hiểu, tại như thế thời khắc bên trong, Lâm Thần làm sao còn có thể giống người không việc gì, đem tất cả mọi chuyện đều xử lý phải phi thường rõ ràng.

Hắn lột đem mặt, ép buộc mình không còn đi xem trong phòng bệnh đồ vật, cũng đem Lâm Thần thanh âm bài trừ bên ngoài, hắn hỏi đối phương: “Người là bác sĩ, ta phải nghe người cách nhìn.”

“Dù sao cũng là kiểu mới ma túy, văn hiến tư liệu căn bản không có, mặc dù xác thực có thể dựa theo trước định phương án trị liệu nếm thử, nhưng cũng xác thực mạo hiểm. Trung thực giảng, ta cho rằng có thể đợi thêm mấy ngày, trước thu thập cái khác ca bệnh phương án trị liệu, lại làm phán đoán.”

Hình Tòng Liên cắt ngang đối phương, nói: “Hắn nghĩ nhanh lên tình tảo lại, hắn cũng nhất định phải thanh tỉnh.”

Bác sĩ trên mặt rất rõ ràng lộ ra vẻ mặt thất vọng, nhưng phi thường hời hợt, lóe lên một cái rồi biến mất, dù sao nơi này là bệnh viện tâm thần, các bác sĩ cũng nhìn quen tàn khốc gia thuộc, giống hắn thế này hi vọng thuộc hạ mau chóng tỉnh tảo lại đầu nhập công tác cấp trên, cũng chỉ là phổ thông ác liệt bỏ đi, Hình Tòng Liên tự giấu nghĩ nghĩ.

Có thì phải làm thế nào đây, Lâm Thần rất rõ ràng nói qua, hắn tưởng tượng người bình thường đồng dạng tiếp nhận trị liệu, còn có câu kia “Phải nhớ kỹ đến xem ta”, là hi vọng hắn có thể đốc xúc bác sĩ vì hắn trị liệu.

Cho tới giờ khắc này, Hình Tòng Liên mới phát hiện, đối với Lâm Thần làm ra bất kỳ quyết định gì, hắn chỉ có tiếp nhận cùng ủng hộ một con đường có thể đi.

Bởi vì Lâm Thần luôn luôn như thế rõ ràng, chính xác, ưu tú, đồng thời phẫn đấu quên mình, làm cho người không thể chống đỡ được. Nồng đậm thất lạc cùng phiền muộn cảm giác lần nữa đánh tới, rõ ràng bên cạnh hắn một mực có người đang nói chuyện, có Hình Tòng Liên cảm thấy mình giống đứng tại hắc ám mà hoang vu thế giới bên trong, cô đơn nữa bất quá.

Hắn hít một hơi thật sâu, không biết nên làm cái gì, Lâm Thần ở bên trong, hắn ở bên ngoài, bọn hắn rõ ràng rất gần, nhưng lại phảng phất vô hạn xa.

Đúng lúc này, điện thoại của hắn vang lên.

Hắn không có điều yên lặng, bởi vậy đương khúc dương cầm vang lên lúc, hắn thậm chí có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

Người tại mờ mịt cùng không biết làm sao lúc, chắc chắn sẽ có thứ gì duỗi ra cảnh ô liu đến cứu vớt người, tỉ như công việc.

Hình Tòng Liên hướng bác sĩ tạ lỗi, thối lui đến mờ tối nơi hẻo lánh, dựa vào tường nhận điện thoại.

Hoàng Trạch thanh âm vang lên: “Hình Tòng Liên, tô phượng tử sao lại tới đây?”

Hắn ngược lại là không nghĩ tới Hoàng Trạch sẽ có cùng loại bực bội thậm chí mang một ít e ngại thanh âm, bối cảnh bên trong có người tại quảng cái chén, tóm lại tương tự “Cao tầng đấu tranh”, thật ra cũng cùng tiểu hài cãi nhau không có gì khác biệt, nên có phần nộ cùng cố tình gây sự đều sẽ có.

“Hắn muốn tới thì tới, ta không xen vào.” Hình Tòng Liên đáp.

“Người biết hắn đang làm gì sao!” Hoàng Trạch rất phần nộ, “Không có công chức, cưỡng ép cắm vào điều tra!”

Hoàng Trạch hoàn toàn như trước đây cường điệu chương trình chính nghĩa.

“Vậy người đại khái có thể bắt giữ hắn.” Hình Tòng Liên thuận miệng nói.

Trong điện thoại hô hấp âm có ngăn ngui trống không, Hình Tòng Liên nhú nhú mày, sau một khắc, đầu kia vang lên phi thường ngả ngớn mà vui sướng thanh âm: “Già hình, ta tiểu sư đệ còn tốt chứ?”

Hình Tòng Liên mở mắt ra, nhìn cách đó không xa phòng bệnh, bác sĩ tại cho Lâm Thần tiêm vào mới trị liệu dược vật, những cái kia bận rộn thân ảnh mờ lung mà hư ảo, như bị phủ tầng hắc sa.

“Tạm thời ổn định.” Hắn hồi đáp.

Tô phượng tử không tiếp tục hỏi nhiều cái gì, mà là lời nói xoay chuyển: “Nếu như thế này, kia tuần thụ nơi này có chơi rất vui sự tình, người có muốn hay không cùng đi?”

Hình Tòng Liên bản năng muốn cự tuyệt tô phượng tử.

Hắn cho là mình hắn là ngồi ở ngoài phòng bệnh, cùng Lâm Thần cùng một chỗ vượt qua cái này khó khăn thời khắc, giống Lâm Thần nói như vậy, giống mỗi cái quan tâm người yêu đều sẽ làm như thế. Nhưng lý trí lại rất rõ ràng nói cho hắn biết, người lưu tại nơi này là tại bản thân tra tấn, dù sao các người yêu nhau thời gian quá ngắn, loại này tra tấn lại không ngừng làm hao mòn giữa các người tình yêu.

Bệnh viện bên ngoài bóng đêm yên tĩnh im ắng, Hình Tòng Liên cúp điện thoại, xuất ra chìa khóa xe, đi ra ngoài.

...

Cửa sổ xe hàng rất thấp, bóng đêm đập vào mặt.

Hình Tòng Liên một tay dựng lấy tay lái, một cái tay khác cầm điều thuốc.

□□ giờ là thành thị một cái khác sóng cao phong, đại lộ lên xe cộ cũng không thấy ít, ngoài cửa sổ ánh đèn nê ông ảnh giống như thủy triều phun trào, cũng lướt qua thân xe.

Hắn mở ra xe tải điện đài, thanh âm điều rất thấp, dẫn chương trình cũng không tiếp tục nói bất luận cái gì vụ án tương quan sự tình, ban đêm điện đài phần lớn là điểm ca loại tình cảm tiết mục.

Nữ MC thâm tình câu nói chảy ra đến, bởi vì ngoài cửa sổ ngựa xe như nước âm thanh, Hình Tòng Liên cũng nghe không rõ đầu kia đến tột cùng đang nói cái gì, toàn cũng không ngoài còn là hắn yêu nàng nàng không yêu hắn một loại nội dung, là hắn chưa từng nghe qua đồ vật.

Lúc này Hình Tòng Liên mới nhớ lại, vì cái gì lúc trước hắn cơ hồ chưa từng nghe qua tương tự nửa đêm tình cảm điện đài.

Không có Lâm Thần thời điểm, hắn đối với mấy cái này tình cảm loại tiết mục khịt mũi coi thường, trung thực giảng, nội tâm của hắn chỗ sâu cũng chưa từng cho là mình có thể được đến một phần mỹ hảo tình yêu, nói là thanh cao cũng tốt quái gỡ cũng được, dạng người như hắn, thực chất bên trong bài xích trên thế giới quá nhiều đồ vật, cũng cho rằng cô độc sống quãng đời còn lại nhất định là thích hợp nhất mình kết cục.

Bây giờ trở về nhớ tới, này chủng loại giống như can đảm anh hùng bản thân thiết lập thật sự là ngu xuẩn có thể, bởi vì hắn gặp Lâm Thần.

Nhận biết Lâm Thần về sau, vị trí kế bên tài xế một mực từ đối phương chiếm cứ. Lâm Thần cũng không rất nhiều, bọn hắn sẽ nói chuyện phiếm vài câu, lại so đêm tối điệu nhạc jazz càng làm cho người ta tâm thần an bình.

Hắn trong trí nhớ có lần thức đêm đường dài, bọn hắn từ nơi khác đi công tác trở về.

Lúc rạng sáng, trên đường lớn trong đêm đường lái xe đều trở nên thừa thớt, Vương Triều ở phía sau sắp xếp ngay to, Lâm Thần cột dây an toàn, dùng khốin đốn tư thế tựa ở trên cửa sổ xe cùng hấn nói chuyện phiếm.

Bọn hấn nói lên vừa rồi đi ngang qua kia phiến thành thị phong cảnh, nói lên hợp thì khiến người ta cảm khái chi tiết, nói lên trong nhà hồng bóng đèn, cản trở về lúc thay đổi.

Cụ thể chi tiết hấn đã hoàn toàn không nhớ rõ, hấn chỉ nhớ rõ bọn hấn nói rất nói nhiều, bởi vì Lâm Thần sợ hấn lái xe mệt rã rời, cho nên một mực tại nói chuyện.

Những âm thanh này nhẹ nhõm, thanh thản, mang theo ngập cùng buồn ngủ, không ngừng vang lên, đã bình thường lại quan tâm. Hiện tại, bên cạnh hấn bỗng nhiên mất đi như thế thanh âm, Hình Tòng Liên cảm thấy trong xe không làm cho người khác hoảng hốt, hấn không tự chủ được giải khai quần áo trong cúc cổ áo, cũng đem cửa sổ xe lái đến thấp nhất.

Gió đêm rớt vào trong xe, Hình Tòng Liên trong đầu lần nữa hiện lên lần kia đường đi.

Về sau hấn hay là đem xe lái vào khu nghỉ ngơi, hấn tại bãi đỗ xe hút thuốc, Lâm Thần đi mua hai chén cà phê nóng, đường cái trạm nghỉ có rất ít hiện mài cà phê đen, cho nên phần lớn là nhanh tan đồ chơi. Chung quanh bãi đỗ xe chỉ có chút ít mấy chiếc xe tải, trong bầu trời đêm chấm nhỏ sáng tỏ sáng chói, Lâm Thần bưng lấy nóng hổi chén giấy trở về, đưa một chén cho hấn.

Cà phê nổi lên lấy bọt mép, chất lỏng thuần hậu, một chút nóng sương mù phiêu tán ra, giống Lâm Thần khi đó nhìn qua ánh mắt của hấn.

Bọn hấn không hẹn mà cùng uống một ngụm cà phê, nhìn qua nhưng tư bầu trời đêm, đại khái là lẫn nhau cảm thấy ấm áp cùng an bình, bởi vậy ai cũng không nói gì.

Hình Tòng Liên nhin không được hướng vị trí kế bên tài xế nhìn lại, hấn luôn cảm thấy còn có thể nhìn thấy Lâm Thần dính lấy cà phê nước đọng miệng môi dưới, mang theo thơm ngọt khí tức, đồng thời chiếu lấp lánh.

Cũng phải trong nháy mắt này, Hình Tòng Liên mới bỗng nhiên ý thức được, mỗi lần tại hấn ban đêm lái xe lúc, Lâm Thần cơ hồ chưa

từng đi ngủ, những lời kia cùng cà phê, trà nóng cùng hẩn hút thuốc lá lúc chờ đợi, là tầm thường nhất lại nhất không tầm thường làm bạn.

Hẩn lúc trước cũng không ý thức được những này, hiện tại đột nhiên mất đi, mới phát hiện quen thuộc thật là khiến người toàn thân run sợ đáng sợ đồ chơi.

Hình Tông Liên lần nữa cảm thấy khủng hoảng, hẩn cầm điện thoại lên, không có bất kỳ cái gì mục đích bắt đầu lật sổ truyền tin, muốn tùy tiện bấm điện thoại của người nào, ý đồ thu nhận công nhân làm để cho mình từ trong hồi ức tỉnh táo lại.

Nhưng ở hẩn chân chính tìm tới có thể nói chuyện nhân chi trước, hẩn liền tiếp rộng hoa hóa chất gọi điện thoại tới.

Vương Triều thanh âm rất hưng phấn, bởi vì nhỏ chiêm đối được vật nghiên cứu có giai đoạn tính kết luận.

Hóa học công trình sư nhận lấy điện thoại, lại giảng rất nhiều, những cái kia chuyên nghiệp thuật ngữ phi thường dài dòng, hẩn cũng không có bất kỳ cái gì tâm tư đi nghe, nhưng vì không đi nghĩ Lâm Thần, hẩn ép buộc mình ghi lại những nội dung kia, cũng lặp đi lặp lại xác nhận mình lý giải có chính xác không không sai.

Cái này thông điện thoại khiến hẩn tiêu ma đại khái bảy tám cái đèn xanh đèn đỏ lộ trình, nếu như không phải Vương Triều cuối cùng hỏi một câu “A Thần ca ca thế nào”, hẩn đại khái thật có thể từ trong hồi ức thoát khỏi ra.

Bất quá hẩn cố gắng hiển nhiên thất bại. Lâm Thần nói đến không có sai, công việc nhiều như vậy, hẩn cả một đời cũng làm không hết những công việc này.

Hẩn cúp điện thoại, đem xe chở điện đài âm lượng nâng cao chút.

Lâm Thần đối Vương Triều rất tốt, đó cũng không phải là bởi vì thầm mến hẩn hoặc yêu ai yêu cả đường đi nguyên nhân, Hình Tông Liên rất rõ ràng điểm ấy, giống đối cái kia giới thiệu bọn hẩn nhận biết tiểu mập mập, Lâm Thần trời sinh đối với mấy cái này thuần chân sinh vật có cường đại bảo hộ **.

Tại Vương Triều nghe không được thời điểm, bọn hẩn cũng trao đổi qua đối Vương Triều giáo dục vấn đề.

Tại đối mặt lúc Lâm Thần, hẩn cũng rất hoang mang hỏi qua đối phương, Vương Triều phải chăng quá không rành thế sự, tâm lý tuổi

lộ ra quá mức ngây thơ.

Lâm Thần này khi đó Lâm Thần liễm lông mày nghĩ sâu xa một hồi, cũng không trước tiên trả lời vấn đề của hắn.

Hắn cho rằng Lâm Thần có lẽ là thật ngại quá ở trước mặt phê bình hắn, có đại khái tại cách sau mấy tiếng đêm khuya, Lâm Thần đưa một bản « dị thường nhi đồng tâm lý học » cho hắn.

Sách bên cạnh hiện đầy các loại nhãn hiệu, bên trong rất nhiều đoạn đều bị đặc thù đánh dấu ra.

Bọn hắn ngồi tại bên cửa sổ, Lâm Thần từng tờ một vượt qua sách, vì hắn giảng giải cái gì gọi là tâm lý tuổi khoan đã một loạt vấn đề, như cái cố chấp lão học cứu, lại chăm chú phải đáng yêu.

Đèn bàn mờ nhạt, gió xuân nhu hòa, nước sông quang ảnh rơi vào Lâm Thần trên mặt, Hình Tòng Liên đang nghĩ, ở trong nháy mắt đó, hắn có phải hay không đã đối Lâm Thần tâm động mà hoàn toàn không tự biết.

Hắn không ngừng đang nghĩ, nghĩ đến miệng đắng lưỡi khô, lúc này mới phát hiện thuốc lá trên tay chẳng biết lúc nào đều đốt xong, trên quần là một đống thừa thớt khói bụi.

Hắn thuốc lá đầu ném đi, lại muốn cầm một cây, phía trước đèn đỏ chuyển lục, hắn vừa vịn lái vào một đầu kẹp ở khu dân cư bên trong đường nhỏ.

Hai bên cửa hàng có không ít đã đóng cửa, nhưng bữa ăn khuya cửa hàng vừa mới kinh doanh.

Nơi này cách nhà bọn hắn rất gần, vô số lần sáng sớm, hắn cùng Lâm Thần vai sọ vai tới đây ăn điểm tâm.

Hắn cùng Lâm Thần cộng đồng hồi ức, giống phương nam tràn ngập sương sớm vô khổng bất nhập.

Lâm Thần cuối cùng cũng biết nơi nào sớm một chút tốt nhất, mặc dù hắn yêu ngủ nướng, có mỗi cách một đoạn thời gian, Lâm Thần kiểu gì cũng sẽ tại lúc sáng sớm chẳng phải quan tâm đem hắn đánh thức.

Bọn hắn xuyên qua phố lớn ngõ nhỏ, đi vào náo nhiệt phiên chợ, đi theo Thần lên lão đầu lão thái cùng nhau chờ sữa đậu nành hoặc là mua tô mì.

Tỉ như đầu này Nam Lâm trên đường có toàn bộ Hoàn Cảnh tốt nhất bánh bao, Lâm Thần thích hoa hồng bánh đậu, hắn thiên vị cà-ri

xào bò, bọn hăn sẽ một người mua hai cái , vừa đi vừa ăn.

Ven đường là mùi thơm thanh đậm Hương Chương thụ, tới gần cuối phố trên cây treo phòng ốc cho thuê cửa hàng tấm bảng gỗ, những này đều nhất nhất hiện lên tới.

Lúc ấy hăn cảm thấy hảo hữu ở giữa cùng một chỗ đi bộ bữa sáng lại bình thường bất quá, bây giờ nghĩ lại, đơn giản ngu xuẩn có thể. Vì cái gì Lâm Thần luôn có thể sớm biết nơi nào đồ vật ăn ngon, vì cái gì Lâm Thần chưa từng gọi Vương Triều, vì cái gì vô luận bao xa đường xá, Lâm Thần đều nguyện ý cùng hăn đi bộ mà không phải đón xe?

Những vấn đề này đáp án, khiến Hình Tông Liên ngọt ngào phải trái tim đều muốn co rút đau đớn.

Bởi vì Lâm Thần yêu hăn, muốn cùng hăn ở lâu một hồi, như thế mà thôi.

Hình Tông Liên không dám hút thuốc, thậm chí cảm thấy được bản thân chỉ cần khẽ động liền để trước mắt hình tượng vỡ vụn.

Lâm Thần không thích ăn cay, lại nguyện ý cùng hăn ăn tô mù chua cay; Lâm Thần chán ghét ngủ trễ, lại sẽ cùng hăn suốt đêm xem bóng; Lâm Thần sẽ nhắc nhở hăn nịt giầy nịt an toàn, Lâm Thần đưa nước cho hăn lúc nhất định sớm vắn ra nắp bình...

Đủ loại chi tiết quá mức rõ ràng rõ ràng, hăn hưởng thụ lấy những cái kia siêu việt hữu nghị yêu thương cùng chiếu cố, lại hoàn toàn không tự biết, như cái từ đầu đến đuôi ngu xuẩn.

Tuần thụ cao ốc đã đều ở gang tấc, Hình Tông Liên cảm thấy mình không thể nghĩ tiếp nữa, bằng không hăn nhất định sẽ bỏ xuống hết thảy quay ngược đầu xe xông về Lâm Thần bên người.

Hăn theo diệt tàn thuốc, tại ven đường tìm cái chỗ đậu dừng lại, quyết định đi bộ.

Khu não nhiệt ban đêm cũng chuẩn bị kết thúc.

Trà sữa cửa hàng bắt đầu đóng cửa, bánh mì phượng treo lên toàn trường giảm còn 80% nhãn hiệu, trạm xe buýt chật ních tình lữ.

Chung quanh hăn tràn đầy chuẩn bị trở về nhà người đi đường, dòng người rộn ràng, dất nhau xấn, tại cửa hàng lóe sáng đèn nê ông dưới, mỗi tấm trên mặt đều viết rõ ràng cùng sung sướng.

Hình Tông Liên hai tay cầm túi, đi về phía trước đi, cùng vô số tình lữ gặp thoáng qua.

Nữ hài ôm lấy nam hài nũng nịu, nam hài ôm nữ hài hôn, khuê mật ở giữa tương hổ trêu chọc. Mọi người đàm luận nhiều loại chủ đề, quần áo, giày, công việc, người yêu, thanh âm huyền ảo tràn ngập tại toàn bộ trong đêm tối, mà ở trong đó, nhưng không có Lâm Thần thanh âm.

Hắn lại tiếp điện thoại, thuộc hạ tại hướng hắn báo cáo được vật điều tra mới nhất tiến triển, tuân thục chế được cự tuyệt phối hợp, bọn hắn tạm thời tìm không thấy bất kỳ đột phá nào miệng.

Hình Tòng Liên qua loa hai câu, báo cho đối phương mình lập tức liền đến.

Nhưng tại để điện thoại xuống giây lát kia, hắn đưa mắt nhìn bốn phía, đột nhiên ý thức được toàn bộ thế giới không có bất kỳ cái gì sắc thái, cô độc sâu tận xương tủy, làm cho người sợ hãi.

Hắn thậm chí cảm thấy phải, vô luận Lâm Thần đến cỡ nào yêu hắn, hắn khả năng đều không thể lại một lần nữa tiếp nhận tương tự thời khắc, quá u ám quá cô độc rất khó chịu, hắn tựa như đột nhiên đoạn nghịen người bệnh, đã mất đi sinh hoạt ý nghĩa.

Hắn sờ lên túi, trong hộp thuốc lá đã hút xong, hắn bị ép đi hướng bên đường Tiểu Yên bày.

Lão nhân dưới ánh đèn đường mở ra cặp da, đèn đường mờ tối tia sáng tản ra xuống tới.

Hắn ngồi xổm xuống ở bên trong chôn thuốc lá, bên người là đối đang chôn đồ trang sức tình lữ.

Nam hài chất vấn nữ hài vì cái gì để cho mình chờ lâu như vậy, nữ hài thì nói muốn chờ phụ mẫu nằm ngủ còn muốn hóa xong trang mới dám vụng trộm chạy ra ngoài.

“Người đáng dập ra sao ta đều thích.” Nam hài nói.

“Không có kính sát tròng lông mi giả, người mới sẽ không thích ta.”

Nữ hài rất cởi mở đối đáp nói.

Hình Tòng Liên không khỏi quay đầu, bên cạnh hắn nữ hài trang dung diễm lệ, ở trong màn đêm như muốn phát sáng.

Đại khái là hắn nhìn chăm chú thời gian hơi dài, nữ hài chỉ vào hắn, lại đối nam sinh nói: “Thấy không.”

“Người đây là không tín nhiệm ta.”

“Không phải có tín nhiệm người hay không vấn đề, mà là chính ta lòng hư vinh quá phá, ta mỗi ngày đều nhớ tử tế phiêu xinh đẹp

xuất hiện ở trước mặt ngươi.”

Hình Tòng Liên thu tầm mắt lại, luôn cảm thấy tương tự đối thoại nhất định sẽ không ở hắn cùng Lâm Thần bên trong xuất hiện.

Lâm Thần luôn luôn bao dung hắn yêu mến hắn, như cái khách khí người xa lạ, mà bên cạnh hắn phát sinh, mới là bình thường tình lữ gian sẽ có đối thoại.

Hắn không muốn lại nghe xuống dưới, cầm lấy thuốc lá, hỏi thăm giá cả, bắt đầu bỏ tiền.

Nam hài còn tại xoắn xuýt tại trang điểm vấn đề, lại hỏi nữ hài: “Vậy ngươi ngã bệnh ta cũng không thể tới chiếu cố ngươi sao, ngươi già rồi này ăn loại kia sẽ cho người biến bị điên thuốc chứ?”

“Ngã bệnh ta cũng sẽ trang điểm, già ta liền chết, vạn nhất ta ăn loại thuốc này biến thành tên điên, ngươi càng không cho phép đến xem ta, ngươi khó chịu ta cũng khó chịu, ngươi cút càng xa càng tốt!”

Nữ hài như bị dẫm ở cái đuôi mèo, tức hỗn hển dậm chân.

Hình Tòng Liên tiếp thu trả tiền thừa tay dừng lại, hắn nhìn qua lão nhân tay khô héo chỉ, toàn thân đều động lại.

“Không cho ngươi đến xem ta”, bên cạnh hắn nữ hài là nói như vậy, Lâm Thần này Lâm Thần là thế nào nói?

Hình Tòng Liên tay bắt đầu run rẩy.

Hắn một mực rất rõ ràng Lâm Thần yêu hắn, Lâm Thần hôn hắn thời điểm tại yêu hắn, Lâm Thần bệnh được nhanh thời điểm chết tại yêu hắn, thậm chí tại Lâm Thần lựa chọn tiêm vào thẩm luyện dược vật lúc, cũng vẫn như cũ yêu hắn.

Nhưng tình yêu sâu cạn thực sự rất khó khăn cân nhắc, trước đó hắn cho rằng kia là thâm tình hậu ái, hắn không thể báo đáp.

Mà trong nháy mắt này, tại cái này ngọn phổ thông đèn đường phía dưới, hắn nghe trong nhân thể bình thường nhất tình lữ cố sự, mới đột nhiên cảm nhận được, Lâm Thần đối với hắn yêu thương đến tột cùng đến cỡ nào khắc sâu, như sóng bạc ngập trời, chảy xuôi qua đỉnh đầu.

Hắn có như vậy một đoạn thời gian cảm thấy ù tai, bên tai không ngừng lượn vòng cái này Lâm Thần tiếng nói.

Lâm Thần nói “Ngươi phải theo giúp ta cùng đi qua đó”, hắn nói “Ngươi phải thật tốt công việc, đem sự tình giải quyết tốt”, hắn còn nói “Ngươi phải nhớ kỹ đến xem ta” .

Không phải “Không cho người đến xem ta”, mà là “Người phải nhớ kỹ đến xem ta” ...

Hình Tòng Liên rất cuộc minh bạch câu nói này đến cùng chỗ đó có vấn đề.

Nếu như chính hấn biến thành điên cuồng mà mất đi nhân tính bộ dáng, hấn muốn làm chuyện thứ nhất chính là đem Lâm Thần đuổi đi, cự tuyệt dùng xấu như vậy lậu diện mục xuất hiện tại người yêu trước mặt.

Mà Lâm Thần này Lâm Thần quá quan tâm hấn, coi như tại như thế thời khắc bên trong, Lâm Thần đều muốn khắc chế bản năng bại lộ trò hề sợ hãi, Lâm Thần chỉ hi vọng hấn dễ chịu một chút, muốn cho hấn hi vọng, bởi vậy biểu hiện được vô cùng kiên cường, hấn chọn lựa phương án trị liệu, chỉ muốn cần hấn chẳng phải khổ sở, vì thế Lâm Thần thậm chí rất tình nguyện đem mình trò hề hoàn toàn bại lộ ở trước mặt hấn, ngay cả tôn nghiêm đều trở nên hoàn toàn không trọng yếu.

Nhưng cái này sao có thể, kia là Lâm Thần, tôn nghiêm làm sao có thể không trọng yếu?

Thông minh như vậy, lý trí, yêu mến hấn thậm chí tại là lúc yếu ớt nhất đều kiệt lực vì hấn mà trở nên kiên cường Lâm Thần căn bản làm cho người không thể chống đỡ được, Hình Tòng Liên đứng tại dưới đèn đường, bắt đầu nổi điên tựa như hướng mình bên cạnh xe phóng đi.

Khi đó Lâm Thần ánh mắt quá ôn nhu mà quyến luyến, so chân trời muốn biến mất ánh nắng chiều đỏ càng thêm mềm mại, hấn không có nhìn ra bên trong sợ hãi, bất an cùng đậm đến tan không ra yêu thương, mà chỉ cảm thấy Lâm Thần quá lý trí quá rõ ràng, hấn cảm thấy bị ném bỏ hấn cảm thấy mình quá cô độc, cho nên không để ý đến câu này lại nhẹ lại bình thường.

Hấn xem nhẹ lại bình thường bất quá, bởi vì cho tới nay Lâm Thần đều là như thế yêu hấn, Lâm Thần ý đồ làm được tốt nhất, mà hấn chỉ là đắm chìm trong đó, chuyện đương nhiên hưởng thụ.

Trên đời này nào có nhiều như vậy chuyện đương nhiên?

Hấn đi ngược dòng người, phá tan rất nhiều người, hấn lần đầu tiên hai tay run rẩy, thậm chí liền xe chìa khoá đều là thử mấy lần mới đi.

Hắn đóng lại điện thoại, nổi điên giẫm lên chân ga, chỉ hi vọng mình không có từ cửa phòng bệnh rời đi.

Đêm đen phải triệt để, hắn đã biến thành mất lý trí thú bị nhốt, liên quan tới Lâm Thần hết thấy tràn ngập tại chung quanh hắn tất cả không gian, mà hắn ngoại trừ phi nước đại bên ngoài, không có bất kỳ cái gì đường ra.

Cỗ xe trên đường phố phi nhanh, hắn tại hành lang bên trên chạy, thời không bị vô hạn áp súc.

Hắn khóa cửa, tắt đèn, kéo che màn, hết thấy đều hắc phải triệt để, hắn tức giận nhìn qua trên giường bệnh người.

Ngoài cửa sổ ánh trăng như tuyết, Lâm Thần thần trí căn bản không rõ ràng, ánh mắt bên trong tràn ngập điên cuồng ý vị, dây thừng ghim chặt vòm miệng của hắn khiến hắn không cách nào mở miệng, có hắn còn tại không ngừng run run giãy dụa, nước bọt chảy ngang. “Người vì cái gì đối với ta như vậy?”

Hình Tông Liên đau lòng tới cực điểm, thống khổ khiến hắn không chút do dự bò lên giường, hắn cắn Lâm Thần cái cổ, một cái tay khác giải khai trói buộc Lâm Thần dây băng.

Người trên giường nhanh chóng giăng co, như muốn đánh đau hắn giết hắn, có Hình Tông Liên tình nguyện Lâm Thần giết hắn, bọn hắn chết chung là cho dù tốt có điều giải thoát.

Hắn cưỡng ép đem Lâm Thần hai tay kéo qua đỉnh đầu, gắt gao cột vào đầu giường khung sắt bên trên.

Lâm Thần nửa người trên uốn lượn thành thống khổ độ cong, Hình Tông Liên cảm thấy thế này căn bản không đủ. Hắn giải khai Lâm Thần từng đạo trói buộc Lâm Thần gông xiềng, Lâm Thần bản năng khiến hắn càng thêm kịch liệt giãy dụa.

Hình Tông Liên một thanh đề lại Lâm Thần mắt cá chân, biết đối với tên điên ngoại trừ thuần vũ lực trấn áp không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Không gian bên trong tràn ngập Lâm Thần tiếng ô ô, Hình Tông Liên cuối cùng giải khai trói buộc Lâm Thần miệng dây thừng, giật ra Lâm Thần áo, dùng sức hôn lên.

Lâm Thần răng tại lung tung cắn xé, bọn hắn răng va chạm, đau đến không thể thêm phục, cái này hỗn loạn đặc đặc căn bản không giống một nụ hôn.

“Cút... Cút đi!”

Lâm Thần thân thể tại dưới người hấn trở nên nóng hổi.

“Người khiến ai cút đi.” Hấn đề lại Lâm Thần đầu lâu, tiến đến Lâm Thần bên tai, tăng lớn âm lượng, hỏi lần nữa, “Ta là ai, người khiến ai cút?”

“Cút! Cút!” Lâm Thần sẽ chỉ phát ra mơ hồ không rõ âm tiết.

Hình Tòng Liên cũng cảm thấy mình cũng giống hoàn toàn biến thành tên điên, nghĩ tại không lý trí thế giới bên trong tìm kiếm xác thực đáp án: “Ta là ai, người vì cái gì muốn cho ta cút?”

Lâm Thần toàn thân run rẩy, dùng máy móc lại hoặc là chôn giấu tại chỗ sâu trong óc không dám quên được ngữ điệu thì thầm: “Hình Tòng Liên... Hình Tòng Liên... Hình Tòng Liên... Hình Tòng Liên...”

Từ Lâm Thần miệng bên trong phát ra vô cùng rõ ràng thanh âm, khiến Hình Tòng Liên trở nên nghẹn ngào, hấn không hiểu tinh thần đại não, không hiểu nhân loại tâm linh, hấn cũng không biết mình đến tột cùng đối Lâm Thần trọng yếu bức nào, có thể để cho Lâm Thần tại rơi vào tuyệt vọng vực sâu lúc, cũng không dám quên mất tên của hấn.

Lâm Thần đau đến toàn thân khóa chặt, đầu đang không ngừng lắc lư, bờ môi từ trên mặt hấn sát qua, hấn nghe thấy Lâm Thần nói:

“Hình Tòng Liên... Hình Tòng Liên cút đi...”

Hình Tòng Liên biết mình bây giờ căn bản không có cách nào rời đi, hấn có nhất định phải hỏi rõ ràng vấn đề, đáp án làm cho người rất lòng chua xót có hấn lại nhất định phải đạt được đáp án này.

Hấn thậm chí không dám nhìn Lâm Thần con mắt, lần nữa cưỡng ép đè lại Lâm Thần, cũng tiến đến Lâm Thần trước mặt, dùng băng lãnh nhất vô tình ngữ điệu nói: “Tại ta chỗ này, người hoàn toàn có thể tùy hứng, tự tư, cố tình gây sự, thậm chí ngay cả người không muốn sống ta đều sẽ cùng đi với người chết, ta chỉ cần người trả lời vấn đề của ta, chỉ cần người nói với ta lời nói thật.” Hấn nói, liền rút cuộc không tiếp tục kiên trì được, ngữ điệu nghẹn ngào, “Van cầu người, nói với ta lời nói thật.”

Giống như là hấn cầu khẩn có tác dụng, lại hoặc là rơi vào Lâm Thần nước mắt trên mặt thật có thể để cho người ta trở nên thanh tỉnh.

Lâm Thần động tác dừng lại, mờ mịt nhìn qua hấn.

“Người muốn ta thế nào?” Hấn hỏi.

“Người không nên nhìn ta.” Đứng im trong nháy mắt đó, Lâm Thần ánh mắt làm lòng người nát.

“Ai đừng tới nhìn người?” Hắc hỏi lại.

“Hình Tông Liên... Hình Tông Liên không nên nhìn ta... Hình Tông Liên không muốn phải nhìn ta như vậy!” Lâm Thần tức nở nói, như cái phạm sai lầm sau hài tử, cực đoan nóng nảy mà điên cuồng, “Hình Tông Liên sẽ không thích ta, Hình Tông Liên không thể không thích ta...”

Lâm Thần phát ra mỗi cái âm tiết tựa như đao đồng dạng cắm vào ngực của hắc, đúng vậy a, quả nhiên là thế này.

Hình Tông Liên hết thấy động tác đều dừng lại, thậm chí liền tâm tạng cũng giống như nếu không lại nhảy động, chung quanh một mảnh hỗn độn, mà hắc lại đã mất đi hết thấy hành vi năng lực.

Đại khái là nửa phút, lại hoặc là vô hạn thời gian dài, Hình Tông Liên cảm thấy huyết dịch chậm rãi chảy trở về đến tứ chi, hắc không rõ mình đến tột cùng đang làm cái gì.

Hắc chống đỡ khuỷu tay, hôn Lâm Thần gương mặt, buông ra đầu giường dây thừng, từ trên thân Lâm Thần bò lên, ngay tại cái kia sát na, Lâm Thần bỗng nhiên níu lại hắc, dùng rõ ràng, minh xác, mơ hồ, thống khổ, mang theo nhân loại bản năng đối yêu khao khát.

Hắc dùng sức ôm Lâm Thần.

Kia là một cái vô cùng thống khổ mà căng đầy thế giới, giống Lâm Thần tâm, ngoại trừ đổ máu cùng cưỡng ép phá vỡ, không có bất kỳ biện pháp nào.

Lâm Thần thống khổ thờ dốc, toàn thân xoay phải không còn hình dáng, tại thân ngâm, đang thét gào, đang không ngừng lặp lại “Cút” cùng “Không muốn đi” .

“A... Trán... Yêu người... Ta...” Lâm Thần thanh âm đã sớm trở nên khàn khàn, không cách nào tổ chức hoàn chỉnh câu nói.

Hình Tông Liên dùng sức hôn phần cổ của hắc, cảm thấy đem Lâm Thần hủy đi như trong bụng bọn hắc liền rốt cuộc không cần như thế gian nan.

“Nói rõ ràng, ta muốn nghe lời thật!”

“Ta yêu người, ta không muốn cùng người làm bằng hữu, ta nghĩ cùng với người.”

“Tiếp tục.”

“Người vì cái gì không thích ta đây, người làm sao lại không biết ta thích người đây? Ta không tốt, ta mệnh như thế không tốt, ta gặp được nhiều như vậy người xấu... Ta tùy thời tùy chỗ liền sẽ chết a, ta sẽ chết... Người yêu ta, người không yêu ta, ta không cần thận ta liền sẽ đợi không được ngày ấy.”

Lâm Thần hoàn toàn là đau, nói lời cũng loạn thất bát tao không có chút nào Logic.

Hình Tông Liên rất rõ ràng, phàm là Lâm Thần lúc thanh tỉnh, những lời này hẳn cả một đời cũng không thể nghe được, cũng bởi vậy đau lòng e rằng lấy thêm phục.

“Thật xin lỗi, nhưng ta thật không biết nên làm sao bây giờ.”

Hình Tông Liên cẩn thận từng li từng tí hôn nhẹ Lâm Thần mi mắt, có lại cảm thấy chỉ có đau nhức mới có thể giải quyết hết thảy. Hẳn hẳn là đem Lâm Thần nâng ở trong lòng bàn tay coi như trân bảo yêu hẳn đến không thể thêm phục, nhưng vô luận hẳn làm thế nào đều toàn cũng không kịp nổi Lâm Thần đối với hẳn yêu thương.

“Hình Tông Liên a, ta có lỗi với người.”

Lâm Thần còn sót lại khí lực nói như vậy, vào thời khắc ấy, Hình Tông Liên phát hiện, hẳn đối Lâm Thần sớm đã đánh hơi rồi, quân lính tan rã.

Ngoại trừ cùng Lâm Thần sinh tử gần nhau, hẳn không có bất kỳ cái gì cái khác đường có thể đi.

Quyển 5 Chương 249. Năm phù 86

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 249. Năm phù 86

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần nằm tại trên giường bệnh, phảng phất đã ngủ say, hoặc là lâm vào nửa hôn mê trạng thái.

Hình Tòng Liên bao lấy chần mỏng nằm nghiêng, một cái tay từ Lâm Thần dưới nách vờn quanh qua, một cái tay khác chế trụ Lâm Thần thắt lưng, tinh tế tỉ mỉ mồ hôi che kín Lâm Thần từ phần cổ đến vai công toàn bộ làn da, bọn hắn dính sát hòa vào nhau, xúc cảm dính chặt trơn ướt, thể cảm giác ấm áp, vô cùng chân thực.

Đồng dạng chân thực, còn có rảnh rỗi khí bên trong mồ hôi cùng máu cùng hương vị.

Hắn đem Lâm Thần tóc đen đẩy ra một chút, thân người cong lại, đem cái cằm đặt tại Lâm Thần cổ, một chút lại một chút hôn Lâm Thần bên mặt, từ sau tai đến thái dương, từ cái cổ đến đỉnh đầu. Nói thực ra, bọn hắn hôm nay cũng chưa có tắm, cho nên hương vị cũng khó ngửi, có loại này loạn thất bát tao khuyết điểm cùng không hoàn mỹ lại làm cho người cảm thấy chân thực.

Hình Tòng Liên không hiểu thấu, nghĩ đến hắn trong trí nhớ lần thứ nhất khóc thương tâm gần chết.

Cụ thể sự kiện bộc phát nguyên nhân hắn đã không nhớ ra được, truy cứu nguyên nhân, là bởi vì phụ mẫu cảm thấy hắn phải cùng từ nhỏ ôm đến lớn con kia lông nhung con vịt đồ chơi tách rời.

Bởi vì con vịt kia đã rất bản rất cũ kỹ, sợi bông lộ ra ngoài, bị may vá rất nhiều lần.

Có hắn lại cảm thấy, hắn chỉ có ôm con kia rất bản rất phá con vịt đi ngủ mới có cảm giác an toàn.

Vì thế, phụ mẫu đem rất nói nhiều đến nhi đồng không muốn xa rời thư tịch đều nhìn một lần, thử qua trên sách nói rất nhiều phương pháp, thậm chí còn dẫn hắn đi xem qua tâm lý bác sĩ, nhưng không

có bất kỳ cái gì phương pháp có thể giải quyết hẳn đối một con phá con vịt không muốn xa rời.

Theo thời gian chuyển dời, cuối cùng cũng có một ngày, toàn không có gì hơn là hẳn lại đem đồng học đánh hoặc là nhảy lên đầu lật ngói cái này nguyên nhân, phụ thân rất cực nhọc không được khiến hẳn nhất định phải đem con vịt ném đi.

Cái này đương nhiên không có gì liên hệ, nhưng đối nỗi giận gia trưởng tới nói, tìm một chút cái gì mấu chốt nhất đồ vật đến trừng phạt nhi tử

Kia là phi thường mờ tối chạng vạng tối, phụ thân trực tiếp dẫn hẳn đến bên hồ, mẫu thân cũng tại, bọn hẳn chèo thuyền đến giữa hồ, mẫu thân ôm hẳn, phụ thân đem con vịt nện vào trong hồ.

Vậy đối với hẳn tới nói quả thực là tê tâm liệt phế hình tượng, thu đông hàn gió, lam mà u ám nước hồ, hẳn yêu dấu đồ vật một chút xíu không vào nước bên trong, khi đó mỗi một tia gợn sóng hẳn hiện tại như cũ nhớ kỹ.

Mất đi an toàn đối mỗi cái hài tử tới nói đều cực đoan thống khổ, nhất là yêu mến nhất đồ chơi, khi đó hẳn đơn giản hận không thể cùng một chỗ nhảy sông, nếu như không phải mẫu thân ôm lời nói, hẳn đại khái thật sự chết ở nơi đó.

Quá đáng hơn là , chờ bọn hẳn trở lại trên bờ, phụ thân còn quát hẳn một bàn tay, nói cho hẳn biết cái gì như là...

“Người đời này sẽ có rất nhiều người thích đồ vật người người yêu sâu đậm, nhưng sẽ có một ngày bọn hẳn đều sẽ rời đi!”

“Coi như cha mẹ đều sẽ chết, cho nên người phải học được vì người phạm sai gánh chịu trách nhiệm!”

“Ngoại trừ người mình, không cho phép ý lại bất kỳ vật gì!”

Phụ thân nói rất nhiều tương tự lung tung ghép lại, cưỡng ép vì giáo dục mà giáo dục lời nói, đối sáu bảy tuổi hài tử tới nói, đây quả thực là thiên đại triết học vấn đề, hẳn nước mắt nước mũi ôm đồm, căn bản không rõ những này, chỉ cảm thấy thống khổ, từ sau lúc đó một đoạn dài trong đoạn thời gian, hẳn đều đắm chìm trong loại thống khổ này bên trong.

Khôi phục phi thường chậm chạp, nhưng cuối cùng hay là khôi phục lại. Phụ thân về sau cũng vì khi đó nỗi giận hướng hẳn nói xin lỗi, mẫu thân thì nói nàng đã sớm nghĩ làm như vậy.

Hắn về sau đem chuyện này giảng cho Lâm Thần nghe, khi đó hắn cùng Lâm Thần còn không có yêu đương, hắn đương nhiên là muốn nghe Lâm cố vấn vì hắn giải khai khúc mắc, hoặc là cho chuyện này chính xác tâm lý học phân tích.

Có điều Lâm Thần trầm mặc hồi lâu, cuối cùng nói, trên thế giới không có nhiều như vậy đạo lý, nhưng đối với nhân loại tâm linh tới nói, không có không biểu hiện vì thống khổ trưởng thành.

Đây là Lâm Thần nhất quán lý luận, ngọt ngào khiến người chết lặng, thống khổ mới có chân thực cảm giác.

Thật ra Hình Tòng Liên đã sớm cảm thấy, hắn đã không cần trưởng thành, dù sao hắn là về hưu nhân sĩ, xã hội không nên đối người già yêu cầu quá nhiều.

Nhưng ngay tại hiện tại, hắn lần nữa nhớ tới Lâm Thần, nhịn không được đem người trong ngực ôm chặt hơn chút.

Ngay tại vừa rồi, đang hưởng thụ dài dằng dặc ngọt ngào hạnh phúc tình yêu về sau, hắn rốt cục cảm nhận được thường nhân khó mà chịu được thống khổ.

Ly biệt khổ, lý giải khổ, thậm chí đốn ngộ đều mang thống khổ ý vị. Nhưng tất cả không thể chịu đựng được, đều đồng dạng đang không ngừng phát triển tâm linh biên giới, chuyện này không có ý nghĩa, nhưng tràn đầy ý nghĩa. Hình Tòng Liên nghĩ, nếu như Lâm Thần thanh tịnh, bọn hắn nói chuyện phiếm, Lâm cố vấn nhất định sẽ như thế giáo dục hắn. Nhàm chán, mang theo học cứu khí tức, lại mạch suy nghĩ rõ ràng làm cho người khác không nhịn được nghĩ cùng hắn hôn.

Hình Tòng Liên hôn một cái Lâm Thần khô nứt lên da bị còn mang theo máu tanh mùi vị bờ môi, xoay người rời giường, bắt đầu cho đối phương mặc quần áo.

Lâm Thần thuận theo như cái người già, Hình Tòng Liên ôm lấy hắn, sau đó nhịn không được bất đắc dĩ mà tự giễu nở nụ cười, thật ra nào có nhiều như vậy oai lý tà thuyết, tất cả súp gà cho tâm hồn, đều là cho trong tuyệt vọng đám người một tia hi vọng.

Chống đỡ xuống dưới rất khó, nhưng còn phải chống đỡ xuống dưới.

...

Cho thuê lái xe tiểu Trương đêm khuya tại từ tế cửa bệnh viện tiếp vào một đơn kỳ quái sinh ý.

Đối phương đứng tại ven đường đón xe, sau khi lên xe mới nói muốn đi tỉnh lặn cận ven biển.

Đối với bất luận cái gì lái xe tới nói, nghe được loại này sống cảm giác đầu tiên là vui, thứ hai phản ứng là có không thể tiếp.

Đường dài mang ý nghĩa cao thu nhập, nhưng ở bệnh viện tâm thần công, gặp được một cái nam nhân ôm một người khác tình huống, tóm lại phi thường rất không bình thường.

Nhưng hẳn chủ quan liền chủ quan tại làm cho đối phương lên xe trước, sau hỏi địa chỉ, chênh lệch thời gian cho đối phương báo giá cơ hội, chỉ riêng dự chi tiền đặt cọc hẳn liền không cách nào cự tuyệt.

Tóm lại làm ra thuê nghề này, cũng kiến thức rộng rãi, lá gan không lớn cũng chạy không được đường ban đêm, tiểu Trương thu tiền, quyết tâm nếu như đối phương chỉ cái gì xa xôi đường nhỏ, vậy hẳn nhất định kiên quyết không đi.

Nhưng trên đường đi, chỗ ngồi phía sau người đều không có gây phiền toái, ngoại trừ báo địa chỉ bên ngoài, vị kia cạo lấy bản thốn tiên sinh tựa như đắm chìm trong thế giới của mình bên trong, âm u quái gở, ngoại trừ thỉnh thoảng cúi đầu hôn một hôn người trong ngực, chính là không mục đích gì nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong ánh mắt mang theo lo lắng âm thầm, không xác định còn có loại không hiểu thấu trầm ổn khí chất.

Đường ban đêm càng ngày càng đen, cỗ xe cũng càng ngày càng ít. Tiểu Trương thậm chí có nào đó trong nháy mắt hoài nghi vị tiên sinh kia trong ngực ôm chính là bộ thi thể, bởi vì bị đơn gói lên hình người vật cơ hồ không nhúc nhích.

Nhưng hẳn lại rất rõ ràng nghe thấy đến từ chỗ ngồi phía sau nhỏ bé mà thống khổ rên rỉ, không phân rõ nam nữ, cũng nhìn giống có khi nửa đêm điện đài mới có thể phát ra khác loại âm nhạc, mỗi khi vị tiên sinh kia người trong ngực bắt đầu giãy dụa lúc, hẳn luôn luôn ôm đối phương, gần như bất đắc dĩ dùng hôn trấn an, trừ cái đó ra, như cái gì cũng không làm được.

Chỗ ngồi phía sau tình hình quỷ dị kéo dài dọc đường.

Hạ cao tốc đến lâu hải thị lúc, tiểu Trương cũng nghĩ qua có phải hay không trực tiếp đem cho thuê hướng cửa cảnh cục dừng lại càng tốt hơn, nhưng ở bọn hắn đi ngang qua cục cảnh sát lúc, chỗ ngồi phía sau tiên sinh tựa như sớm phát giác được hắn mục đích, hướng hắn bày ra huy hiệu cảnh sát.

Nhìn thấy huy hiệu cảnh sát sát na, tiểu Trương trên đường đi nhắc lên tâm rất cục buông xuống, cảnh sát luôn có thể cho người ta cảm giác an toàn, cũng có thể giải thích hết thảy không nói một lời hiện tượng quái dị.

Hắn thậm chí nhịn không được vượt lên trước cùng đối phương đáp lời, hỏi thăm tại sao muốn nửa đêm đi đường, còn không sử dụng công vụ cỡ xe?

“Không có quan hệ gì với người.”

Vị tiên sinh kia là trả lời như vậy, đơn giản khốc có thể.

Tiểu Trương hạ xuống cửa sổ xe, ngoài cửa sổ một bên là đen nhánh biển, một bên khác là các loại làm cho người hoa mắt nghĩ phép khách sạn, hắn gió biển thổi, thổi nhớ huyết sáo.

Chợt sau khi nghe thấy tòa truyền đến thanh âm trầm thấp: “Mời đóng cửa sổ.”

Hắn vô ý thức mắt nhìn kính chiếu hậu, mới phát hiện chỗ ngồi phía sau cái chắn bị gió đêm thổi Phi Phi dương dương, mượn cơ hội này, hắn cũng rất cục nhìn thấy vị kia cảnh sát tiên sinh một mực ôm người, là nam tính.

Tiểu Trương đơn giản lại nghĩ thổi một cái huyết sáo, ba giờ rưỡi đường xe, hắn thế mà từ bệnh tâm thần cổng chờ đối cùng ** người xuyên qua mấy trăm cây số đi vào bờ biển, ca đêm lái xe kinh lịch đơn giản phong phú có thể, nói không chừng còn có thể đụng tới vách núi tảo tình một loại cầu huyết cố sự, đến lúc đó hắn là cứu hay là không cứu?

Tiểu Trương nhàm chán nghĩ đến, ấn hướng dẫn chỉ thị, hắn thất chuyển tám quán, cuối cùng đã tới một mảnh ngay cả đèn đường đều không có khu vực, phong thanh càng ngày càng bao la, che lại sóng biển, ngoại trừ đèn xe trước một tuyến lộ diện, hắn cơ hồ cái gì đều không nhìn thấy.

Nhưng theo hắn dự thiết, nơi này tuyệt không thể tính là gì xa xôi đường nhỏ, bởi vì nơi này đơn giản liền ngay cả đường đều không

có.

Tiểu Trương nhin không được quay đầu: “Khách hàng, đường này quá lệch, ngài xác định còn muốn đi xuống sao, ta cái này sợ cần đã hết dầu a?”

Đối phương giống như là trong nháy mắt xem thấu trong lòng của hắn suy nghĩ, chỉ nói: “Yên tâm, tới chỗ có thể cố lên.”

Trời mới biết cái này dã ngoại hoang vu cái nào cố lên công ty còn thiết trạm điểm! Nhưng quay về lối cũng quá sợ, hắn chỉ có kiên trì tiếp tục...

Lại mở không bao xa, tiểu Trương lại đột nhiên ý thức được, điện thoại di động của hắn hướng dẫn đã thật lâu không có vang lên.

Hắn rùng mình, cúi đầu nhìn lại, điện thoại góc trên bên phải tín hiệu một ô đều không có, hắn âm thầm kêu khổ, đây quả thực kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay.

Tiểu Trương toàn thân đổ mồ hôi lạnh nói: “Tiên sinh ta trên có già dưới có trẻ, ngài có cái gì không nghĩ ra...”

Hắn lời còn chưa nói hết, liền bị đánh gãy.

“Phía trước là trại an dưỡng.” Chỗ ngồi phía sau tiên sinh nói như vậy, “Tương đối đặc thù, có tương ứng bảo an cấp bậc, cho nên phiên khu vực này điện thoại tín hiệu sẽ bị che đây.”

Tiểu Trương trợn mắt hốc mồm: “Cái này cái này. . . Phải đại lãnh đạo cấp bậc đi!” Hắn nói xong lại cảm thấy không đúng, nào có người vừa lên đến liền đem cơ mật địa điểm chấn động rút xuống ra, luôn cảm thấy không phù hợp trên TV diễn bộ kia, thế là hắn nghĩ lại, cẩn thận thăm dò, “Vậy ta còn có thể về nhà sao, có thể hay không bị...”

Chỗ ngồi phía sau tiên sinh nhú mày, tiểu Trương cũng hắn cảm thấy mình vấn đề thật có điểm không rời đầu, nhưng đối phương hay là hàm dưỡng rất tốt, nhẫn nại tính tình trả lời hắn: “Không phải, sẽ không.”

Mặc dù chỉ có hai chữ, nhưng này trịnh trọng việc ngữ khí, thật đúng là để cho người ta nhẹ nhõm không ít. Tiểu Trương trong đầu một mực kéo căng lấy dây cung nới lỏng, cho thuê lái xe tán gẫu kĩ năng thiên phú nhin nhin dọc đường, hắn đạp chân chân ga, tìm điều thuốc ngậm lên, lại kẹp một chi bên tai về sau, sợ chỗ ngồi phía sau bất mãn, cho nên không dám đốt thuốc: “Ngài cái này đêm hôm

khuya khoắt có dọa sợ ta, ngài đây là mang người yêu đi cầu y sao, đây là thế nào, chỗ kia có y học Trung Quốc thánh thủ đi, trong tiểu thuyết loại kia?”

Hắn nhìn xem kính chiếu hậu, chỗ ngồi phía sau tiên sinh lắc đầu, phủ nhận phỏng đoán của hắn. Sau đó rất tự nhiên hướng hắn đưa tay. Hắn vô ý thức đem lỗ tai đằng sau cây kia đưa ra ngoài, sau đó mới sợ đối phương ghét bỏ.

Nhưng đối phương không thềm để ý chút nào, thẳng rút ra thuốc lá nhóm lửa.

Hoả tinh sáng tắt, nam nhân bên mặt bị ánh lửa làm nổi bật, lộ ra vô cùng tịch liêu. Tiểu Trương chú ý tới hắn một cái tay khác một mực chăm chú chụp tại cái chấn bên trên, trực tiếp trắng bệch, thậm chí run rẩy.

“Vậy ngài cái này tại sao muốn đi kia?” Tiểu Trương lặp lại một lần vừa rồi vấn đề.

“Bởi vì ta có thể đi.”

Quyển 5 Chương 250. Năm phù 87

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 250. Năm phù 87

Tác giả: Trường Nhị

Tiểu Trương cảm thấy kẻ có tiền cũng sẽ không thật dễ nói chuyện, ngày này căn bản không có cách nào tám xuống dưới.

Không sai biệt lắm tại đầu biểu kim đồng hồ tính vào cảnh giới khu vực lúc, tiểu Trương nhìn thấy một tòa vọng, đại khái là trời tối quá, tòa kia vọng tựa như trống rỗng sinh trưởng mà ra, tại dã ngoại hoang vu bốc lên trắng bệch ánh sáng.

Hắn bỗng nhiên đạp chân phanh lại, chỗ ngồi phía sau tiên sinh giống sớm dự báo phản ứng của hắn, đã sớm giữ chặt nắm tay, bởi vậy không nhúc nhích tí nào.

Tiểu Trương hướng càng xa xôi nhìn lại, nơi đó có công trình kiến trúc mờ lung bóng ma, càng đêm tối nổi thành một mảnh, hoàn toàn nhìn không rõ ràng. Trong đầu của hắn trong nháy mắt toát ra các loại đô thị chuyện lạ loại cố sự, cảm thấy giẫm chân ga chân đều rất run rẩy.

Đúng lúc này, trống trải vùng quê bên trong bỗng nhiên vang lên động cơ tiếng oanh minh. Tiểu Trương vội vàng buông ra chân ga, kính chiếu hậu xuất hiện hai đạo bụi mù, cũng chạy nhanh đến, tới gần hắn mới nhìn rõ, kia là hai chiếc xe nhanh phách lối màu đen xe Jeep. Xe taxi bị thêm tại hai chiếc cao lớn cải tiến Jeep bên trong, giống như là Hamburger bên trong thật mỏng có nhân, có chút đáng thương.

Tiểu Trương lúc này mới nhớ lại vừa rồi chỗ ngồi phía sau tiên sinh nói bảo an cấp bậc vấn đề, hắn lúc này mới ý thức được, bảo an cùng bảo an chỉ là rơi mất cái trình tự, khắc nghiệt trình độ đơn giản cách biệt một trời. Tiểu Trương đơn giản nghĩ bạo nói tục, hắn chỉ là cái ngoắc tức ngừng ca đêm lái xe, trông cậy vào cái này đơn đường

dài cho hài tử kiếm chút sữa bột tiền, vì cái gì đêm hôm khuya khoắt cần trải qua loại này bắt sợ sợ phần tử chiến trận!

Có thể khiến hấn ngoài ý muốn chính là, kia hai chiếc Jeep cũng không dừng xe dự định, cũng không định xuống xe cho bọn hấn làm cái gì kiểm tra an toàn, hấn nhìn chung quanh, chỉ cảm thấy mờ mịt. Lúc này chỗ ngồi phía sau truyền đến thư giãn thanh âm.

“Không có việc gì, tiếp tục mở đi.”

Hấn khách hàng tùy ý nói.

Tiểu Trương nuốt ngụm nước miếng, luôn cảm thấy điệu bộ này tựa hồ cũng không thể tùy tiện mở, nhưng kim chủ lên tiếng, dù sao cũng là một lần chết, hấn liền dùng sức đạp xuống chân ga. Tại hấn tăng tốc về sau, kia hai chiếc bảo an cỡ xe cũng không cùng bên trên ý tứ, chỉ là chậm chậm xuyên, tiểu Trương nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên có chút kỳ quái lòng tin.

Hạ một đạo cửa ải là vọng, bên trong bảo an nhân viên súng ống đầy đủ, đứng nghiêm.

Xuyên thấu qua xà ngang, mượn đèn đường, hấn đã có thể rõ ràng trông thấy nơi xa liên miên khu biệt thự.

Biệt thự tạo hình nhìn qua cũng không thống nhất, niên đại cũng khác biệt, có xây dựa lưng vào núi, cũng có ven biển mà đứng, hoặc cao hoặc thấp, nhìn qua không có bất kỳ cái gì chương pháp. Nơi này giống phổ thông vùng ngoại ô tiểu trấn, về ngoài bên trên cũng không cái gì đặc thù khí chất.

Ngay tại đầu xe tiếp cận xà ngang lúc, màu vàng sáng cán dài tự động cao cao nâng lên, bọn hấn như vào chỗ không người, không có nhận nửa điểm trở ngại.

Tiểu Trương mắt nhìn kính chiếu hậu, vọng bảo an nhân viên hướng bọn hấn kính lễ, xe đen y nguyên xuyên, dường như u linh.

Hấn lá gan càng lớn, dứt khoát tựa như tham quan, thuận đường tiếp tục hướng phía trước mở.

Trải qua kia lay động kiến trúc lúc, hấn ngẫu nhiên trông thấy phía trên treo nào đó cơ cấu trại an dưỡng đồng chất bài, còn có chút thì là nào đó nào đó trạch một loại.

Ven đường hoa thụ um tùm, cảnh sắc tĩnh mịch, thậm chí có mèo hoang tại ven đường cạn ngủ.

Tiểu Trương ngáp một cái, cảm giác phải có chút buồn ngủ.

“Ngay ở phía trước dừng lại.”

Chỗ ngồi phía sau khách nhân nói nói.

Tiểu Trương giương mắt nhìn lên, chỉ gặp nơi xa có tòa nhà vũ ngoài ý muốn đèn đuốc sáng trưng, cửa chính rộng mở, đứng ở cửa một loạt người, giống như là vì nghênh đón người nào đến.

Bọn hắn xác thực dừng ở cửa bệnh viện, tóm lại hay là nhìn qua giống bệnh viện trại an dưỡng.

Trải qua trước đây sau một hệ liệt kích thích, hắn đã trở nên chết lặng, đem xe trượt đến cổng, dừng lại đánh biểu.

□□ cơ bắt đầu kéo kẹt kẹt đánh phiếu, chỗ ngồi phía sau khách hàng lật ra túi tiền, như muốn bỏ tiền.

Lúc này đã có người đem chỗ ngồi phía sau cửa kéo ra, kia lại là vừa rồi đi theo phía sau bọn họ màu đen trong xe Jeep xuống tới người, nhìn qua cung kính cực kỳ. Tiểu Trương mới ý thức tới, cái gọi là bảo an nhân viên đến tột cùng là bảo vệ ai.

Hắn run rẩy, hướng ngoài cửa sổ xe nhìn lại, đứng ở cửa nhân viên y tế cũng xông tới, ngay cả di động giường bệnh đều đặt ở thích hợp nhất vị trí.

Chỗ ngồi phía sau tiên sinh không nhiều lời cái gì, đem tiền bao móc rỗng cho hắn, thậm chí còn có mấy trương một nguyên cùng Ngũ Nguyên tiền giấy.

“Còn kém một ngàn hai trăm , chờ sau đó không cho người, xin chờ một chút.”

Đối phương nói xong, liền cất bước xuống xe, cũng cẩn thận từng li từng tí đem ôm người đặt ở di động trên giường bệnh.

Y tá thôi động giường bệnh, bác sĩ cùng vị tiên sinh kia song song hành tẩu, giống đang nghe bệnh tình báo cáo, bảo an nhân viên thì đi tại cuối cùng.

Cái gì đều thuận theo tự nhiên, hắn thậm chí không cần nói bất luận cái gì lời nói, liền đã có người đem hết thảy làm thỏa đáng.

Tiểu Trương nhìn xem ngoài xe phát sinh hết thảy, trong đại lâu trắng noãn thanh thoát, nhìn qua phi thường thoải mái dễ chịu, đại sảnh toàn bộ giá không, trần nhà phủ lên nóc pha lê, tại yên lặng bờ biển, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy tinh không, hắn luôn cảm thấy giống đang nằm mơ.

Chờ hẩn lấy lại tinh thần lúc, một đoàn người đã trùng trùng điệp điệp đi vào trong lầu. Tiểu Trương võ xuống trán, nhìn một chút tràn ngập nguy hiểm dầu biểu, nhưng đi tại cuối cùng súng ống đầy đủ bảo an nhìn lòng người kinh run sợ, hẩn do dự một chút, quyết định đợi người lộ hàng, lại lặng lẽ xuống xe hỏi một chút.

Có thể khiến hẩn không nghĩ tới chính là, lại có người quay trở lại tới. Hẩn hạ xuống cửa sổ xe, đối phương có chút khom người, không có nửa điểm vênh váo tự đắc thái độ, trước hai tay đem còn thừa chưa giao tiền xe đưa tới, về sau rất khách khí nói: “Tiên sinh để cho ta mang ngài đi cố lên, đây là còn thừa tiền xe, xin cầm lấy.” Tiểu Trương thụ sủng nhược kinh, tiếp nhận tiền nửa ngày nói không ra lời, cuối cùng hỏi một câu cực ngu đần vấn đề: “Đó là các người lão bản sao, có phải hay không rất có tiền?”

...

Tuần thụ cao ốc, ba giờ sáng.

Cao tầng văn phòng giống trải qua bom oanh tạc, mỗi vị có tư cách ngồi ở trong phòng làm việc tuần thụ nhân viên trên mặt đều mang tức hỗn hển biểu lộ, sắc mặt trong sạch, diện mục dữ tợn, hận không thể xông lên đem vênh lên chân bắt chéo ngồi tại hình khuyên bàn hội nghị một chỗ khác nam nhân xé thành mảnh nhỏ.

Hoàng Trạch đem hết thầy cảnh tượng nhìn ở trong mắt, vuốt vuốt mi tâm, rót miệng trên bàn cà phê đen.

Ngay tại hẩn đem cà phê buông xuống sát na, đối diện tuần thụ phó tổng bỗng nhiên đập nhór bàn, điên cuồng mà liêu lĩnh reo lên: “Rõ ràng là các người cảnh sát điều tra bắt lực, lại muốn đem tất cả trách nhiệm đẩy lên công ty của chúng ta trên đầu, chúng ta không tiếp thụ, ngày mai buổi họp báo gặp!”

“Ai... Cái này không sai.”

Kéo dài điệu từ bên cạnh hẩn vang lên, tô phượng tử từ nửa buồn ngủ trạng thái bên trong mở mắt ra, tiếp tục mở miệng: “Quý công ty rất cực quyết định tại công chúng trước mặt thẳng thắn tội ác, can đảm lắm a.”

Hoàng Trạch hướng bên cạnh nhìn lại, nhịn không được lại nâng lên cái chén, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, giả bộ như không có cái gì nghe thấy. Trải qua tô phượng tử gần cả đêm gáy, toàn bộ tuần thụ cao tầng đều biến thành một chút liền nổ pháo đốt.

“Thả người cầu thí!”

Quả nhiên, tuần thụ phó tổng rốt cục đánh vỡ ranh giới cuối cùng phát nổ nói tục.

Tô phượng tử thì một tay chi di, ngón trỏ điểm một chút tuần thụ phó tổng, hướng bên cạnh quơ quơ, hời hợt nói: “Người không được a, kể tiếp, nhanh lên đem Nord luân sự tình giao phó xong ký tên đồng ý liền có thể đi.”

Toàn bộ trong văn phòng tất cả mọi người đã bị buộc đến tinh thần cực hạn, mọi người bắt đầu cào mắt, thừ qua hết thầy đi ra phương pháp, nhưng tô phượng tử không hé miệng, liền xem như Hoàng Trạch cũng không dám ngỗ nghịch bên người cái này bệnh tâm thần thả bất luận cái gì người ra ngoài.

Trên thực tế, coi như hấn đang tức giận lúc dám đối Lâm Thần động thủ, lại tại trong tiềm thức tuyệt đối sẽ không tại tô phượng tử trước mặt có ý nghĩ này.

Người luôn luôn lẩn yếu sợ mạnh.

Hoàng đôn đốc nhìn trước mắt đám người, cảm thấy bọn hấn nhất định rất hi vọng là Lâm Thần ở chỗ này cùng bọn hấn giảng đạo lý. “Chúng ta thật cái gì cũng không biết a!”

Bộ nghiên cứu môn chủ quản gần như sụp đổ hô.

“Không biết cái gì?” Tô phượng tử quay đầu hỏi.

Đây cơ hồ là tô phượng tử thích nhất hỏi lại vấn đề, ngay từ đầu thời điểm, tuần thụ nhân viên sẽ còn thuận hấn vấn đề trả lời, càng về sau, vấn đề giống như trước bị hỏi một trăm lần, hai trăm lượt, câu này lại đơn giản có điều tra hỏi liền biến thành thuần túy tinh thần tra tấn.

Bộ nghiên cứu môn chủ quản đối phương há to miệng, giống căn bản không có bình thường trí nhớ đến trả lời vấn đề này, chỉ có thể sụp đổ dựa vào thành ghế, thờ hỗn hển.

Bầu không khí lần nữa ngọt ngọt xuống tới, nhưng loại này ngọt ngọt cũng không phải là bởi vì cảm xúc, mà là bởi vì tại lúc rạng sáng, trải qua suốt cả đêm tinh thần tra tấn, bất kỳ người nào đều không có bình thường trí nhớ cùng thể lực đến ứng phó một cái biết sao có thể kêu người nhất không thoải mái thậm chí chuyên gia.

Hoàng Trạch lại nhìn mắt tô phượng tử, chỉ có thể nhào nặn mi tâm của mình.

Nói thực ra, suốt cả đêm thẩm vấn tiến hành đến hiện tại, hấn mới hiểu được tô phượng tử căn bản không có từ tuân thụ chế dục miệng bên trong moi ra bất luận cái gì tin tức ý tứ.

Liên xem như thái điều đều biết, tách rời thẩm vấn hiệu quả tốt nhất, có tô phượng tử lại cưỡng ép muốn cầu tất cả mọi người ở tại trong một gian phòng, dùng lo nghĩ cảm xúc, chen chúc không gian, lặp lại khiến người ta tức giận lời nói chọc giận mỗi người, hấn càng giống là cần từ trên tinh thần lặp đi lặp lại tra tấn những người này, mà cũng không phải là vì phá án.

Liên tưởng đến tại bệnh viện bảo thủ tra tấn Lâm Thần, Hoàng Trạch minh bạch, đây là trả thù.

Hấn cúi đầu mở ra điện thoại, cũng nhận gian phòng bên trong cảm xúc ảnh hưởng, trở nên bức bối, nhưng vẫn là ép buộc mình tập trung tinh lực.

Tuần thụ cao tầng lại giống không cạy ra miệng vỏ sò, cự tuyệt bất luận cái gì hợp tác.

Toàn bộ vụ án rõ ràng có đông đảo điểm đáng ngờ, tỉ như tuần thụ chế dục vì cái gì giai đoạn trước không có phát hiện dục vật vấn đề, hậu kỳ phát hiện sau tiêu tốn rất nhiều nhân lực vật lực vùi lấp chân tướng; vì cái gì tuần thụ có thể thăm dò cảnh sát hành động, đang điều tra tiếp cận chân tướng lúc tự bộc, phá hư Lâm Thần tất cả giai đoạn trước bố cục.

Nhưng nơi này vấn đề mấu chốt nhất lại là, thẩm luyện đến tột cùng tại dục vật bên trên động cái gì tay chân, tuần thụ chế dục công ty bản thân lại đối nên dục vật có bao nhiêu hiểu rõ.

Nếu như tại bình thường, bọn hấn đương nhiên là có rất nhiều thời gian đến tinh tế điều tra, nhưng việc quan hệ Nord luân vật liệu thực sự mênh mông như biển, mới ca bệnh còn tại không ngừng tràn vào, lưu cho bọn hấn phá án và bắt giam vụ án thời gian càng lúc càng ngắn.

Bọn hấn hiện tại một thanh đao sắc bén, trong thời gian ngắn nhất cạy mở những ích lợi này thể cộng đồng miệng.

Nhưng mà... Hình Tông Liên lại điện thoại tắt máy...

Hấn cúi đầu lật đến vừa truyền đến tin nhắn, không khỏi đem chân mày nhíu chặt hơn.

Vừa đi từ tế bệnh viện nhân viên cảnh sát trả lời hăng, Hình Tòng Liên không ở đây bệnh viện, Lâm Thần phòng bệnh cũng rỗng tuếch. Hoàng Trạch không khỏi nắm chặt điện thoại, đưa điện thoại di động đưa tới tô phượng tử trước mặt.

Đúng lúc này, cái kia vị cả đêm đều vô dụng mở miệng thế thúc, trong góc dùng cực độ giọng ân cần hỏi: “Thế chất, làm sao Hình đội trưởng còn chưa tới, hăng là chạy án đi?”

Hoàng Trạch run lên trong lòng, loại thời điểm này nghe được cùng loại ám chỉ cũng không phải là chuyện gì tốt.

Có tô phượng tử lại chỉ là đưa di động đẩy trở về, đối bên cạnh chân vểnh lên, lơ đễnh góc đối rơi trung niên nhân nói: “Ngài hay là đừng muốn chết, ta như thế ôn hòa cùng ngài nói chuyện phiếm, ngài cần tiếc phúc.” Hăng cười cười, ngữ khí kéo dài, như có điều suy nghĩ nói, “Nếu là hăng đến, ngài tất nhiên không có đường sống, vậy liền thật là đáng sợ.”

Tuần thụ chế được chủ tịch ngăn người, giống cảm thấy tô phượng tử dùng như thế từ ngữ miêu tả Hình Tòng Liên đến hậu quả là tại nói chuyện giật gân, chỉ dùng nửa trào phúng ngữ khí, rất khinh thường nói: “Có đúng không, vậy ta ở chỗ này, xin đợi Hình đội trưởng đại giá.”

Quyển 5 Chương 251. Năm phù 88

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 251. Năm phù 88

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên mở ra điện thoại lúc, vô số đầu tin tức tràn vào. Gian phòng bên trong nguyên bản bận rộn nhân viên y tế đã rời đi, Lâm Thần an ổn ngủ ở trên giường bệnh, chần lớt như mây, bên giường là ngang qua cả phòng cửa sổ sát đất, hấn cách biển rất gần. Nơi xa biển trời đụng vào nhau chỗ đã không phải đen tuyền, nước biển hiện ra một loại màu xanh đậm, tĩnh mịch sâu xa, giống nhất bình hòa khúc hát ru.

Lâm Thần khuôn mặt an hòa, tóc đen thuận theo rơi vào bên tai, phần cổ có hôn ngứa cùng bị hấn không cẩn thận làm ra màu xanh tím, nhưng không có bất luận cái gì □□ ý vị.

Lại hoặc là nói, hấn hiện tại đứng tại gian phòng này bên ngoài, nhìn xem Lâm Thần, từng lần một địa, phản phục hồi tưởng lại lúc trước phát sinh sự tình, trong lòng không có bất kỳ cái gì □□, đương nhiên cũng không có gì có thể hối hận.

Vừa rời vị kia lái xe lặp đi lặp lại hỏi hấn, đến tột cùng tại sao muốn tiêu tốn ba giờ rưỡi, đem Lâm Thần mang đến nơi này, Hình Tòng Liên thật không có cách nào trả lời.

Tổng hợp một chút lý do, đại khái là trong nhà địa phương rất yên tĩnh, không ai quấy rầy, lại hoặc là khiến Lâm Thần ở tại hấn khả khống phạm vi địa phương hấn mới có thể an tâm, đương nhiên cũng có gian phòng này hấn từng ở, bên cửa sổ cảnh sắc rất tốt chờ nguyên nhân, nhưng Hình Tòng Liên lại rất rõ ràng, những nguyên nhân này đều cũng không hoàn toàn.

Hấn hoa ba giờ rưỡi, đón xe taxi đem Lâm Thần đưa đến nhà này trại an dưỡng, chỉ là bởi vì hấn rất mờ mịt, hấn không có cách nào giống như Lâm Thần, thời khắc đều rõ ràng biết phải làm sao mới chính xác nhất.

Đến bây giờ hẳn chỉ có thể thuận theo nguyên thủy bản năng làm việc, nói ngắn gọn chính là tùy hứng một thanh.

Hình Tòng Liên cúi đầu nhìn màn hình.

Hắn bốc đồng kết quả chính là vô số điện thoại chưa nhận, một đầu lại một đầu tiến triển vụ án thông báo tin tức, còn bao gồm Hoàng Trạch tối hậu thư.

Hắn lật qua lật lại điện thoại, đem những vật này viết ngoáy xem hết, Chân trời nắng sớm lại một chút, mang theo rất mỏng lung kim sắc, Lâm Thần một bên khuôn mặt càng sáng hơn. Hắn đắm chìm trong nắng mai bên trong, mi mắt rõ ràng, đầu giường là một chùm sò cúc, bộ dáng rất đẹp.

Hết thấy đều tràn ngập sinh cơ, khiến Hình Tòng Liên cho rằng sau một khắc Lâm Thần liền có thể chống đỡ mép giường ngồi dậy, hướng hẳn đạo một câu sáng sớm tốt lành.

Nhưng liều lượng cao trấn định loại dược vật khiến cái này bên trong cảnh tượng chỉ có thể tồn tại ở hẳn tưởng tượng bên trong, đồng dạng tồn tại trong tưởng tượng, còn có hẳn trong tưởng tượng cùng Lâm Thần cùng nhau bình tĩnh sinh hoạt.

Trên thế giới này không có khả năng tồn tại có thể tuyệt đối tùy hứng mà tự do người.

Hình Tòng Liên đưa điện thoại di động thả lại túi, quay người rời đi.

...

Đứng tại trại an dưỡng trong ga ra tầng ngầm, Hình Tòng Liên mới ý thức tới hẳn hoa ba giờ rưỡi đem Lâm Thần mang đến nơi này đến tiếp sau phiên phức.

Bởi vì, bởi vì nơi này là trong nhà trại an dưỡng, tự nhiên cũng ở rất nhiều trong nhà bằng hữu.

Một phút trước, hẳn chuẩn bị tùy tiện tìm chiếc xe lái về Hoàn Cảnh.

Ga ra tầng ngầm nơi hẻm lánh đột nhiên bộc phát ra động cơ tiếng oanh minh, đèn xe lấp lánh, không chờ hẳn kịp phản ứng, một cỗ xe thể thao đã chuyển xe ra kho, hướng hẳn chạy nhanh đến.

Xe thể thao là cực kỳ tao bao màu vàng sáng, thấp thân xe, cắt Dao Môn, lưu tuyến sắc bén, như cái nóng bỏng quý tộc thiếu nữ, không bị cản trở lại nội tình mùi phần, đại khái là nào đó nào đó bài kỳ hạm siêu tốc độ chạy, nói không chừng còn là toàn cầu hạn lượng,

nhưng Hình Tòng Liên cũng không hiểu những này, cho nên nói không được xe này đến cùng giá trị bao nhiêu tiền.

Mấy giây sau, xe thể thao ở trước mặt hấn vững vàng dừng lại, Cửa xe dâng lên, có người ngồi tại điều khiển thất hướng hấn lộ ra hai hàm răng trắng, câu nói đầu tiên là: “Người dẫn ta ra ngoài đùa giỡn một chút, ta cam đoan không đem người thích nam nhân sự tình nói cho cha mẹ người!”

Trong xe ngồi vị toàn thân khô quắt lão đầu, gầy không thành hình người, cùng tràn ngập khoa học kỹ thuật cảm giác đồ vật bên trong hoàn toàn không tương xứng.

Lão đầu một đầu giẫm chân ga ống quần trống rỗng, lộ ra hợp kim chân giá đỡ. Trên cánh tay có đầu thật dài mặt sẹo, súc râu cá trê, bên hông tạm biệt chỉ nước tiểu túi, nhưng ánh mắt sáng ngời có thần, quá đáng hơn là, lão đầu miệng bên trong ngậm cái ống điếu, chính lạch cạch lạch cạch thôn vân thổ vụ.

Hình Tòng Liên cũng phải nhìn đối phương một hồi, mới nhớ tới đó là ai. Hấn lạnh lùng nhìn qua người tại cao tinh nhọn trong phòng điều khiển lão đầu, lão đầu vừa vắn nhổ ngậm thuốc lá.

“Người... Người sẽ không đã nói à?” Lão đầu dựng râu trừng mắt mà nhìn xem hấn.

“Không phải?” Hấn hỏi lại.

“Vậy ta chúc phúc các người còn không được sao!” Lão đầu dùng mảnh đến da bọc xương tay khoác lên trên tay lái, hậm hực nói.

Hình Tòng Liên không muốn trò chuyện tiếp xuống dưới, hấn xông lão đầu khom người thăm hỏi,

Nhà để xe nơi hẻm lánh bên trong đứng đấy bất đắc dĩ nhân viên y tế, Hình Tòng Liên xông những người kia đưa mắt liếc ra ý qua một cái, rất nhanh có người tới, tay mắt lạnh lẽo vớ lấy lão đầu miệng bên trong cái tẩu, liền phải đem người hướng ngoài xe đỡ.

“Chờ một chút! Chờ chút! Người cái này đồng tính luyến ái thật không có có tình rồi?!” Lão đầu bên cạnh giãy dựa bên cạnh quát.

Nhà để xe thủ vệ cũng đi đến bên cạnh hấn, thấp giọng dò hỏi: “Ngài chuẩn bị mở chiếc này đi?”

“Đây là lão tử xe, lão tử!” Lão đầu dùng hết lực khí toàn thân quát, nghe thanh âm sắp khóc.

“Tìm cho ta chiếc taxi.” Hình Tòng Liên nói.

“Ra cái gì thuê, ta mở người đi a!”

Lúc ấy lão đầu hơn nửa người đã nhanh bị kéo ra ngoài xe, một kiện treo ở lão đầu bên eo màu vàng sáng vật thể hấp dẫn chú ý của hắn. Hình Tòng Liên nhìn kỹ một chút, mới phát hiện cái kia là trong suốt nước tiểu túi, hắn kêu dừng ở đây nhân viên y tế.

Thừa này khoảng cách, lão đầu trơn tru chui về trong xe, ôm tay lái không chịu buông tay: “Bác sĩ nói, ta liền ba tháng tốt sống.”

“Cho nên?”

“Cho nên liền hứa người hơn nửa đêm mang cái nam nhân trở về, khiến cho giống như Chu U Vương, còn không cho ta ra ngoài lưu cái ngoặt sao?” Lão đầu vuốt vuốt mặt, lại trở nên mặt mày hờn hờ, hắn vỗ vỗ trên tay lái tiêu chí, cao hứng nói, “Ta đây vừa mua xe, còn chưa có thử chạy qua này chết coi như giẫm không được chân ga lạp!”

...

Hoàng Trạch ngồi tại trong phòng họp, cảm thấy mình đã đến nỗi mạnh hết đà.

Ở trước mặt hắn bày là tuần thụ chế dược vừa mới đưa ra, liên quan tới Hình Tòng Liên nhận hối lộ tất cả chứng cứ phạm tội: Bao quát hai bộ An Sơn phong cảnh khác nhau thụ, 800 vạn tiền mặt chuyển khoản ghi chép, cùng một chút Hình Tòng Liên còn chưa ký tên tuần thụ cổ quyền chuyển nhượng hiệp nghị.

Những chứng cứ này ở trước mặt hắn nhanh như chớp trải rộng ra, ngoại trừ không có ký tên cổ quyền hiệp nghị, đồ còn dư lại nhìn qua đều rất giống có chuyện như vậy, có ngoại trừ minh xác tới số tiền khoản, còn lại chứng cứ đều không trực tiếp, đối phương lí do thoái thác là Hình Tòng Liên còn chưa kịp ký tên, công ty liền quyết định không nhận bức hiếp, vạch trần cái này bản cảnh sát.

“Hoàng đôn đốc, ngài đã nhìn xem những này vật chứng vượt qua một giờ.” Có người nhắc nhở hắn, “Hình đội trưởng, sợ là thật tới hay không đi?”

Hoàng Trạch cắn răng.

Hình Tòng Liên không đến, tuần thụ chế dược cắn chết Hình đội trưởng là bản cảnh sát, lập tức liền muốn tới giờ làm việc, đương nhiên không thể đem ở đây tất cả mọi người tiếp tục tạm giam.

Càng làm hăn hơn khó mà tiếp nhận chính là, tô phượng tử đang chơi đùa xong tuần thụy cao tầng suốt cả đêm về sau, giờ phút này ngay tại ghé vào trên bàn hội nghị ngủ thiếp đi, cánh tay còn đặt ở một trương bất động sản trong tài liệu, đồng phát ra rất nhỏ tiếng lẩm bẩm.

Hoàng Trạch sắc mặt lạnh lùng, đem trên bàn tất cả mọi thứ từng kiện thu hồi, sau đó dùng vung về trên bàn: “Ngài đem những này coi là vật chứng, ta lại cho rằng, những này là vu oan hãm hại.”

Hăn nghĩa chính từ nghiêm đạo, có thể khiến hăn không nghĩ tới chính là, tiếp xuống tràng cảnh trở nên phi thường xấu hổ.

Thoạt đầu là từ lâu ngoại truyện tới oanh minh tiếng động cơ vượt trên bên trong phòng họp cãi lộn.

Trong văn phòng tất cả mọi người ánh mắt mờ mịt, có dưới người ý thức đi đến bên cửa sổ, sau đó há to mồm, nhìn xem thứ gì, nói không ra lời.

Cao tính năng xe thể thao động cơ làm ra vang vọng đất trời động tĩnh, cửa sổ sát đất đều đi theo run rẩy lên.

Hoàng Trạch lông mày nhíu chặt, nghe thanh âm chiếc xe thể thao kia tựa hồ tại tuần thụy dưới lầu dừng lại, trong lòng của hăn hiện lên dự cảm không tốt.

Đúng lúc này, tô phượng tử giống nằm sấp không thoải mái, xoay người, ngủ tiếp, Hoàng Trạch rất rõ ràng nhìn thấy đối phương khoe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

“Cái này. . . Đây là xe thể thao a, ta công ty xe của ai?” Có người tại cửa sổ không biết làm sao nói.

Hăn lập tức đứng dậy, đi mau hai bước đi vào bên cửa sổ.

Màu vàng sáng Lamborghini xe thể thao chính phách lối dăng lên cửa xe, thẳng tắp hình thân xe, trước sau song xiên cánh tay treo đỡ cơ cấu, nhìn qua thậm chí có chút dã man phách lối sau nhiều lưu tẩm, đây hết thảy khiến xe thể thao dưới ánh mặt trời rạng rỡ phát sáng.

Hoàng Trạch tim đập nhanh hơn, trong đầu trước tiên xuất hiện cả đài xe thể thao tất cả số liệu, nam nhân luôn luôn càng yêu xe sang trọng, đây là hăn tha thiết ước mơ lại không đủ sức xe hình, đầu óc hăn phát nhiệt, thậm chí có xuống lầu đến gần một điểm xúc động.

Có bước ra xe thể thao thân ảnh lại làm cho hấn phảng phất bị một chậu nước đá từ đầu gối đến bàn chân.

Che kín nếp uốn trang phục, râu ria xồm xoàm khuôn mặt, còn có cặp kia buồn ngủ, phảng phất vừa lặn lội đường xa trở về con mắt... Hoàng Trạch mặc dù một chút liền nhận ra đó là ai, nhưng hấn bỏ ra thời gian rất lâu, mới xác nhận mình không nhìn lầm.

Hấn nắm chặt nắm đấm, lấy điện thoại di động ra, bấm điện thoại, cũng xuống lầu nhìn xuống đi.

Đứng tại quảng trường chính giữa người quả nhiên đứng vững, nhận điện thoại.

Lãnh đạm mà thanh âm trầm thấp từ đầu kia truyền đến.

Kia là Hình Tông Liên, đòi phế phách lối, so phim truyền hình bên trong thu hồi lộ bản cảnh sát còn càng giống bản cảnh sát!

“Người đến cùng lại làm cái quỷ gì!” Hoàng Trạch kiệt lực khắc chế mình, cảm thấy mình vừa rồi thay Hình Tông Liên cãi lại tất cả nói đều biến thành trò cười.

“Ta sợ mở ra hội.” Hình Tông Liên lơ đãng nói.

“Người đến tốt cùng có biết hay không mình bây giờ tình cảnh nguy hiểm cỡ nào!” Nộ khí vụt vọt lên Hoàng Trạch đỉnh đầu tâm, hấn hận không thể lập tức lao xuống lầu quăng lên Hình Tông Liên cổ áo chất vấn đối phương đến tốt cùng có biết hay không cái gì gọi là thời khắc nguy cấp, cái gì gọi là vạn chúng nhìn trừng trừng, cái gì gọi là điệu thấp thu liễm!

Nghe vậy, trên quảng trường cảnh sát tiên sinh vô ý thức quay đầu, mắt nhìn chiếc kia tao bao xe thể thao.

Cùng lúc đó, một vị què chân lão đầu trơn tru từ trên chỗ ngồi leo xuống, vẫn không quên dẫn theo cái kia chỉ màu vàng sáng nước tiểu túi, lão đầu nhìn xem cao ốc, lộ ra hưng phấn không thôi thần sắc.

Hình Tông Liên quay đầu lại, rất không nhịn được nói: “Vừa rồi tại vùng ngoại ô, không phải rất tốt đón xe, chỉ có thể gọi là đến chiếc này.” Hấn nói xong, liền dứt khoát lưu loát cúp máy điện thoại.

Hoàng Trạch đứng tại phía trước cửa sổ, cửa sổ thủy tinh chiếu ra hấn xanh xám sắc mặt, cùng lúc đó, yên lặng văn phòng xó xỉnh bên trong, vang lên một tiếng kéo dài hừ lạnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, cái kia vị thể thúc đẩy trên sống mũi kính mắt, giống đặc thẳng người nở nụ cười.

Quyển 5 Chương 252. Năm phù 89

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 252. Năm phù 89

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương

Lâm Thần đã từng nghĩ, nếu như bọn hắn vận khí tốt, tên thiếu niên kia có lẽ chỉ là muốn cùng cảnh sát nói đùa, bọn hắn có lẽ sẽ gặp gỡ giả cảnh báo, ác ý chế tạo tai nạn xe cộ, hóa học phẩm tiết lộ khoan đã mọi việc như thế nguy cơ.

Nhưng là bây giờ, bọn hắn làm mất nguyên một xe hài tử.

Vận khí này, xác thực phi thường không tốt.

“Lão đại, hai giờ, xe làm mất cần hai giờ!” Vương Triều xin chào rất nhiều chuyện, cũng xử lý qua rất nhiều nguy cơ, nhưng một cỗ cưỡi 26 tên đồng xe buýt mất tích hai giờ vừa mới bị phát giác, chuyện này làm hắn trở nên bắt đầu bối rối, “Hai giờ, nếu như chiếc xe này bị bắt cóc, nó hoàn toàn có thể đến trên thế giới bất kỳ chỗ nào!”

Hình Tông Liên cuối cùng từ liên tiếp không ngừng trong điện thoại thoát thân, hắn cúp điện thoại, ánh mắt rất lạnh, ngữ khí cũng rất lạnh: “Thật dễ nói chuyện, chăm chú suy nghĩ về sau, lại nói cho ta cụ thể bán kính.” Hắn đối dân kỹ thuật nói.

Wang Triều dọa đến luồn lên, cướp đi Lâm Thần trên tay giấy trắng, tiếp tục diễn toán.

“Theo 80 kmh bình quân tốc độ xe tính toán, hai giờ đường xe, hắn là bán kính 160 cây số tả hữu khu vực...” Hắn nói, chạy đến trước máy vi tính, cấp tốc đánh xuống một đoạn dấu hiệu, “Bài trừ rơi cỏ lau cùng kẹt xe con đường, bọn hắn khả năng đạt tới khu vực chính là...”

Nút Enter nhẹ vang lên, lục sắc bản đồ địa hình trung ương, bị một mảnh màu đỏ hình quạt chậm rãi bao trùm.

“Mang bọn ta đi giám sát trung tâm, loại bỏ từ nơi này bán kính bên trong tất cả trạm thu phí quá khứ cỗ xe.” Hình Tông Liên đem màn

hình chuyển hướng, đối chủ tịch nói như vậy.

Chủ tịch rất phiền muộn, hẳn tại vị ba năm, chưa từng đi ra cỡ lớn sự cố, đột nhiên có cảnh sát đến cùng hẳn cần nói phong tỏa cao tốc, lại không có xác thực lý do, hẳn đương nhiên cảm thấy là đang khen trương, nhưng là bây giờ, du lịch xe buýt không thấy, làm sao trùng hợp như vậy?

Trong lòng của hẳn vẫn như cũ ôm may mắn cảm xúc: “Hình đội trưởng, người đừng quá kích động, hiện tại mỗi chiếc xe bên trên đều có GPS định vị, tra một cái liền biết xe ở đâu, làm sao lại ném đấy..”

“GPS định vị?” Hình Tòng Liên lạnh lùng nhìn xem chủ tịch, “Vừa rồi, đồng nghiệp của ta nói cho ta, GPS biểu hiện chiếc kia xe buýt hiện tại hẳn là tại cỏ lau trong đất!”

“Đây không có khả năng a, lái xe không tiến cỏ lau đất a.”

Nghe nói như thế, Vương Triều trừng lớn mắt, bất khả tư nghị nhìn xem Hình Tòng Liên: “Đệt, buổi sáng hôm nay chúng ta liền bị GPS đùa nghịch qua, lão đại, sẽ không thật sự là tiểu tử kia!”

“Coi như GPS mất đi hiệu lực, hiện tại mỗi chiếc xe buýt bên trên, đều phối hữu tự chủ kêu cứu hệ thống, thật xảy ra chuyện, chúng ta trung tâm quản lý là sẽ tự động thu được cảnh báo, hiện tại không có cảnh báo, xe sẽ không có chuyện gì, có thể là trên nửa đường hỏng, liên lạc không được có lẽ bởi vì bọn hẳn điện thoại tại tín hiệu điểm mù!”

Hình Tòng Liên trực câu câu nhìn xem ghế sofa bên trong oa ngòi trung niên nam nhân, tăng thêm ngữ khí, lập lại lần nữa: “Mang, ta, đi, giám, khống, lớn, sánh.”

Hoành Cảnh cao tốc giám sát đại sảnh, đang quản lý cục lâu một, lâu dài đóng quân gần trăm vị nhân viên công tác.

Phóng tầm mắt nhìn tới, lít nha lít nhít hiển kỳ bình mạc làm cho người choáng đầu hoa mắt, mà chính giữa đại sảnh trên mặt tường, là một khối nửa cái sân bóng rổ lớn nhỏ, bao trùm toàn tuyến con đường to lớn led màn hình.

Trên màn hình, dòng xe cộ như chú, chỉ dựa vào mắt thường lục soát là không thể nào hoàn thành nhiệm vụ.

Trợ lý Liễu Hành móc ra thẻ ra vào, quét ra cửa thủy tinh.

Dòng điện âm thanh tư tư rung động, cùng hơi ẩm cùng một chỗ, đập vào mặt.

Sáu người tiếng bước chân ồn ào phân loạn, nện ở an tĩnh không gian bên trong, giống như mưa to rải xuống, tất cả nhân viên công tác cùng nhau quay đầu nhìn xem bọn hắn.

“Chủ giám sát đài ở đâu?” Hình Tông Liên liếc nhìn bốn phía.

“Nơi đó.” Chủ tịch chỉ vào nhất tới gần màn hình lớn vị trí.

Hình Tông Liên hướng Vương Triều đưa mắt liếc ra ý qua một cái, kỹ thuật viên ép một chút vành nón, hướng phía trước nhất chạy tới. Chủ giám sát trên đài, là giám sát trung tâm thủ tịch kỹ thuật viên, hắn cảm thấy có người vỗ vỗ vai của hắn, ngẩng đầu, trông thấy cái tuổi còn rất trẻ nam hài.

“Phiền phức nhường một chút.” Vương Triều nhếch môi, lễ phép cúi mình vái chào, sau đó đem người gạt mở.

“Các người ai vậy!” Trung niên nhân bị chen sau khi đi, rất không cao hứng.

“Cảnh sát phá án, cảnh sát phá án.” Vương Triều tự lảm bảm, đánh về xe, nói với Hình Tông Liên: “Lão đại, tiến vào.”

“Không cho phép ai có thể không được tiếp xúc giám sát đài!” Nhìn xem mình màn hình cấp tốc nhảy đến một cái khác giao diện, trung niên nhân vội vàng muốn đi qua đoạt con chuột.

Ngay vào lúc này, Hình Tông Liên cất bước đến gần, thản nhiên nói: “Tin tưởng ta, hắn tiếp xúc qua hệ thống theo dõi nhất định nhiều hơn người.”

“Quy định chính là quy định!” Trung niên nhân nhìn thấy đồng thời đi tới chủ tịch, cất cao giọng nói.

“Ta hiện tại cùng người thảo luận là 26 đứa bé sinh mệnh an toàn, cho nên, đừng cùng ta giảng quy định!”

Đội trưởng cảnh sát hình sự thần sắc lạnh xuống, vươn người đứng yên, tự có một loại bức nhân khí tràn.

Trung niên nhân lập tức im miệng, không dám nhiều lời nửa câu.

“Người yên tâm đi, cái hệ thống này hạch tâm module là i giốngfi giốngova hệ thống, ta xâm lấn tại nước X hệ thống thời điểm dùng qua, không cần khẩn trương...” Vương Triều chăm chú trấn an nói.

“Hơi cường điệu quá.” Hình Tông Liên đạp hạ Vương Triều cái ghế, nói, “Điều 8:30 về sau toàn tuyến trạm thu phí thu hình lại sao, loại bỏ

biển số xe.”

“Được rồi!” Vương Triều hai tay như bay, miệng bên trong còn nhắc tới không ngừng, “Muốn xếp hạng tra biển số xe này chỉ cần tiếp nhập trạm thu phí vlpr hệ thống (vehiclelice giống Seplaterecog giống ITio giống), cảm ơn vlpr, chúng ta có thể tự động rút ra kiểm tra, rút ra cỗ xe giấy phép tin tức, tạo ra có thể cung cấp kiểm tra số liệu, nói cách khác, chứng kiến kỳ tích thời khắc lập tức sẽ đến, năm, bốn, ba...”

Đếm ngược chưa xong, Vương Triều hai tay dừng ở giữa không trung, cả người ngưng như pho tượng.

“Thế nào?” Hình Tòng Liên vội vàng hỏi nói.

“Không có...” Vương Triều đem màn hình nghiêng, chỉ vào rỗng tuếch kiểm tra kết quả, nói, “Ta đem thời gian thiết trí tại 8:30 về sau, không có chiếc kia xe buýt xuất nhập trạm thu phí bất luận cái gì ghi chép...” Hắn vô ý thức sờ soạn cây bút bắt đầu quay vòng lên, “Đây không có khả năng a, Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài 317 cây số, hiện tại đã 12:30, 6 giờ còn online bên trên, không khoa học a!”

Chủ tịch nghe xong lời này, bỗng nhiên liền đến tinh thần: “Ta nói nha, có thể là xe hỏng, tại ven đường ngừng lại này ta phải đường cái bảo dưỡng đội toàn tuyến tra một lần là được rồi.”

“Chuyện này đã có người đang làm.” Hình Tòng Liên trầm ngâm một lát, “Chúng ta có thể đem cao tốc nhìn thành một cái phong bế hệ thống, xe buýt không có ra cao tốc, đã nói lên còn online bên trên, nó không có khả năng hư không tiêu thất, ngoại trừ ven đường lâm thời dừng xe, khả năng duy nhất chỉ có nửa đường trạm nghỉ.”

“Từ mai thôn đến khung núi, ở giữa chỉ có hai cái trạm nghỉ.” Vương Triều cấp tốc tìm đọc tư liệu, “Tổng cộng có cỡ lớn cỗ xe chỗ đậu tổng cộng 270 cái!”

“Ta lập tức tìm việc làm nhân viên đi thăm dò.” Chủ tịch rất tích cực nói.

“Ngạch! Có thể chờ một chốc lát à...”

Wương Triều đang khi nói chuyện, đã tại màn hình điều ra trạm nghỉ bãi đỗ xe video theo dõi, theo camera thay đổi, hình tượng phi tốc di động hoán đổi, các loại xe tải, xe hàng, xe buýt cấp tốc chớp tắt...

Mà ở cái này tất cả to to nhỏ nhỏ các loại cỗ xe bên trong, nhưng vẫn là không có chiếc kia nền trắng mây xanh xe khách thân ảnh.

“Xem ra là không ở đây an đình trạm nghỉ.” Vương Triều nói, tiếp tục điều chỉnh xuống một cái trạm nghỉ thời gian thực giám sát.

Tấm số phi tốc chảy xuôi, Vương Triều đột nhiên dừng lại camera.

“Tại đây!”

Hắn tạm dừng video, chỉ vào trong màn hình dưới góc phải.

Tại bãi đỗ xe biên giới, tới gần rừng cây ẩn nấp nơi hẻm lánh, đỗ lấy một cỗ màu trắng xe buýt, trên thân xe mây xanh lơ mờ có thể thấy được.

“Thông tri trạm nghỉ bảo an đi thăm dò nhìn, nhất định phải cẩn thận.” Hình Tông Liên đối chủ tịch nói, sau đó hắn lại quay đầu nhìn về phía Vương Triều, “Phóng đại.”

“Ngài nhìn tốt a!” Vương Triều nói, vừa mở rộng hình ảnh bên cạnh lái nhái, “Cái này hệ thống theo dõi tương đối cũ, rõ ràng độ khẳng định không đủ, nhìn thấy Marseilles cách mọi người không nên quá giật mình.”

“Ngừng!” Hình Tông Liên quát bảo ngưng lại nói.

Như Vương Triều nói, cao tốc trạm nghỉ video theo dõi pixel xác thực quá thấp, phóng đại mấy lần về sau, hình ảnh đã trở nên mơ hồ không chịu nổi.

Nhưng vẫn như cũ có thể từ trên tấm hình nhìn ra, chiếc kia xe buýt bánh sau phía trên đám mây đồ án hoàn toàn chính xác không trọn vẹn, cái này rất có thể chính là chiếc kia chứa đầy 26 tên đồng mất tích cỗ xe.

Chủ tịch nhẹ nhàng thở ra, Lâm Thần lại tiến tới một bước, đứng tại Hình Tông Liên bên cạnh, “Có vấn đề, màn cửa đều bị kéo lên.”

Mặc dù video mơ hồ, nhưng từ đó vẫn là có thể mơ hồ nhìn thấy, xe buýt cửa sổ bị rèm đều che chắn, trong xe hết thảy đều trở nên không còn rõ ràng.

Lúc này, đạt được thông báo bảo an nhân viên đã bắt đầu xông vào bãi đỗ xe.

“Nếu như là người, hao tổn tâm cơ bắt cóc một cỗ xe buýt, tại sao muốn dễ dàng như vậy để người khác tìm tới?”

“Khiến bảo an đừng đi kéo xe cửa!” Phảng phất ý thức được, Hình Tông Liên đối cứng cúp điện thoại chủ tịch hô.

“Ngài có phải hay không quá kinh hãi tiểu quái!”

Chủ tịch lẩm bẩm, lần nữa giải tỏa màn hình điện thoại di động, không đợi điện thoại kết nối, trạm nghỉ bảo an đã chạy đến bên cạnh xe.

Hai người đứng ở trước cửa, vô ý thức đưa tay, dùng sức kéo mở cửa xe khóa chập.

Nguy hiểm, cũng không có phát sinh.

Ở đây tất cả mọi người, đều tựa hồ nhẹ nhàng thở ra.

“Kết nối bảo an bộ đàm, nhắm ngay điện thoại.” Hình Tông Liên nói, đoạt lấy điện thoại.

Hình tượng bên trong bảo an giống như là cảm giác được thanh âm gì, cũng cầm lên bộ đàm.

“Uy uy.” Rít miệng sóng điện âm thanh thuận ống nghe truyền ra.

“Sur phó, ta hiện tại cần ngài, cẩn thận rời đi cổng, sau đó đi đến xe buýt phía trước, nhìn xem bên trong là tình huống như thế nào, nếu như ngài nghe được, liền mời nhắm ngay góc tây nam, m nhớ tiêu chí, gật gật đầu.” Hình Tông Liên đem mỗi cái âm tiết đều nhả đầy đủ rõ ràng.

Một lát sau, trong màn hình bảo an nhẹ gật đầu, về sau vòng qua cửa trước, đi hướng cỗ xe phía trước nhất.

Màn hình bên trong, đã không cách nào trông thấy thân ảnh của hai người.

Giám sát trong đại sảnh đột nhiên an tĩnh lại, chỉ có nhỏ xíu tiếng xào xạc, từ Hình Tông Liên bên tai điện thoại truyền đến.

Nếu như cẩn thận phân biệt, lờ mờ có thể nghe thấy hai vị bảo an đối thoại.

“Chỉ có lái xe a.”

“Đó là cái gì?”

“Vì cái gì đang nháy?”

“Vậy có phải hay không lôi quản a?”

Toàn trường lặng im, một giây về sau, trong ống nghe vang lên hoảng sợ mà do dự thanh âm.

“Cảnh sát tiên sinh... Chúng ta giống như trông thấy định thời gian tạc đạn...”

“Vâng.”

“Liên quan tới lần này phát hiện nói dối điều tra, người là có hay không nguyện ý thành thật trả lời vấn đề của ta?”

“Nguyện ý.”

Lâm Thần ngồi đang tra hỏi trong phòng, hấn ngón trỏ cùng trên ngón vô danh kẹp lấy mấy cái kẹp, trên cánh tay quấn quanh lấy huyết áp kế, một chút dây dẫn kết nối lấy lồng ngực của hấn cùng trên mặt bàn màn hình.

Tim của hấn đập, hô hấp, huyết áp, làn da điện khoan đã tham số, ở trên màn ảnh tụ tập thành đường cong phức tạp, cũng hướng về phía trước chậm rãi thúc đẩy.

Tại hấn đối diện, là một vị đôn đốc chỗ nhân viên công tác, đương nhiên cũng không phải là hoàng đôn đốc bản nhân.

Quyển 5 Chương 253. Năm phù 90

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 253. Năm phù 90

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương “Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hồng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tòng Liên phía sau cái mông nam nhân chọc chọc hẳn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hắn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hắn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vụ án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên

là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau murrì mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Đúng lúc này, thanh chướng trên xe nhảy xuống mấy vị công nhân, bọn hấn hành động tinh tế, cấp tốc dời một đoạn hàng rào, cái này murrì mấy chiếc xe liền từ bên trong xuyên qua, cuối cùng, cùng nhau dừng ở tại màu vàng cảnh giới tuyến bên ngoài.

Nhìn qua chỗ gần thuần trắng xe cảnh sát, Lâm Thần trong lòng có bất hảo dự cảm.

Cùm cụp một tiếng, cửa xe mở, có người từ trên xe vượt dưới, ửng da sáng ngời, quần liệu trắng, chính là Hoàng Trạch.

Lâm Thần thấy được Hoàng Trạch, Hoàng Trạch đương nhiên cũng nhìn thấy Lâm Thần, cho nên cảm khái đúng là âm hồn bất tán, liền không chỉ Lâm Thần một người.

Nhưng mà Hoàng Trạch cũng không để ý tới không hỏi hấn.

Bởi vì nhìn qua, hoàng đôn đốc có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, hấn xoay người, đi đến xe cảnh sát hậu phương, mở cửa xe, hấn cừ chỉ đoan chính, thân sĩ phi thường, dẫn tới một mảnh tia sáng huỳnh quang đèn tránh.

Sau đó, Khương Triết từ cửa sau đi xuống.

Lâm Thần nhìn ngậy người, nhưng làm hấn càng giật mình là, ngay tại Khương Triết sau khi xuống xe, tất cả tia sáng huỳnh quang đèn, microphone, bị cấp tốc rút ra Hoàng Trạch bên cạnh thân, đều tiến đến đầu đầy tao loạn tóc quăn người trẻ tuổi trước mặt.

“Khương lão sư, xin hỏi ngài đối hung án hiện trường có gì phân tích?”

“Khương lão sư, ngài là cho rằng cướp án sẽ còn lần nữa phát sinh sao?”

“Khương lão sư, ngài có thể đối cướp xe thiếu niên tâm lý tình huống làm một chút phân tích sao?”

“Khương lão sư...”

Các phóng viên vấn đề rất nhiều, ngữ tốc thật nhanh.

Khương Triết mới từ nước ngoài trở về, ở tên đài truyền hình đảm nhiệm một ngăn tình cảm nói chuyện người dẫn chương trình, lấy sắc bén mà không nề mặt mũi phong cách lấy xưng, đây là hấn trở thành cảnh đội cố vấn về sau, lần thứ nhất tiếp nhận vụ án, tất cả phóng viên đều sớm thu được phong thanh, Khương lão sư sẽ đi nghỉ trước đứng hỏi thăm người bị hại, sau đó tiến hành hiện trường thăm dò, cũng hoan nghênh truyền thông toàn bộ hành trình theo dõi viếng thăm, các phóng viên đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Huống chi bánh kẹo đạo tặc bản án vốn là mười phần thú vị, cướp xe chỉ vì cướp bóc bánh kẹo đáng yêu thiếu niên, hấn hành động quả quyết hấn hài hước khôi hài, hấn đem tất cả cảnh sát đều chơi đến xoay quanh. Hấn giờ khắc này tại nhai bánh phao đường, sau một khắc nói không chừng liền xen lẫn trong trạm nghỉ hành khách bên trong, ai biết được?

Bánh kẹo đạo tặc lại thêm bản thân liền rất có chủ đề Khương Triết, truyền thông mọi người đơn giản yêu chết dạng này tổ hợp.

“Căn cứ cướp xe thiếu niên tuổi tác phân tích, hấn hấn là ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ, phản loạn hành vi là vì hấp dẫn bọn hấn chú ý, cùng cời quần sương âm đam mê, có người nhìn hấn hấn liền **.” Khương Triết hoàn toàn như trước đây sắc bén, tự mang bạo điểm, không khí hiện trường càng thêm nhiệt liệt, cửa chớp âm thanh liên tiếp, mỗi cái phóng viên trên mặt đều tràn ngập hưng phấn.

“Là thế này phải không?” Trông thấy một số đông người viên đến, Hình Tông Liên đi xuống xe buýt, đứng tại Lâm Thần bên người.

“Hấn nói rất đúng.” Nhìn qua phỏng vấn hiện trường, Lâm Thần nói, “Bởi vì đúng, cho nên rất đáng sợ.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên nói.

Vương Triều ở bên cạnh nghe được mơ hồ: “A, các người nói cái gì đó?”

“Người nhìn, nếu như hấn làm đây hết thảy, là vì hấp dẫn chú ý, hấn không thể nghi ngờ đã thành công.” Phóng viên rõ ràng thông báo âm thanh phỏng vấn âm thanh theo gió bay tới, Khương Triết tinh thần phấn chấn, chọc cho các phóng viên trước ngửa sau nằm, Lâm Thần dừng một chút, cùng Hình Tông Liên nhìn nhau, “Như vậy, vấn đề tới rồi, hấn tại sao muốn hấp dẫn chú ý?”

“Tuổi dậy thì trung nhị thiếu niên đều như vậy.” Vương Triều lơ đãng đáp.

“Không sai, tuổi dậy thì đến, sẽ dẫn đến thanh thiếu niên nhu cầu cấp bách xã hội chú ý, cái này không có vấn đề. Nhưng xuất hiện loại vấn đề này người trẻ tuổi, nội tâm tất nhiên là không công bằng, cực đoan, cố chấp, phản ứng tại hành vi bên trên, là đồng dạng trạng thái. Nhưng này người thiếu niên không có, hấn hành vi quả quyết, cử chỉ ưu nhã, ngôn ngữ khôi hài... .

“Người kiêu nói này, người sắp đặt điểm manh a!” .

“Đúng, hấn sẽ để cho người cảm thấy đáng yêu cảm thấy rất khóc, hấn là cái cầm súng cướp bóc phạm, người lại loại suy nghĩ này, đây không phải chuyện đáng sợ nhất sao?”

“Hấn đầu óc không bình thường người đừng để ý đến hấn.” Hình Tòng Liên níu lại dân kỹ thuật cổ áo, đem người kéo sau.

“Như thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Trên xe rất sạch sẽ.” Hình Tòng Liên cời găng tay, nhét vào trong túi.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trong miệng cái gọi là sạch sẽ, dĩ nhiên không phải chỉ xe khách bên trong vệ sinh trạng thái, mà là chỉ thiếu niên không có để lại bất luận cái gì có thể dùng tại truy tung vết tích.

“Không có vân tay, không có lông tóc, hấn ngay cả bánh kẹo giấy đều cùng một chỗ mang đi.”

“Can đảm cẩn trọng, trăm phương ngàn kế.” Lâm Thần nói.

“Hấn mục đích, nhất định không phải chỉ vì hấp dẫn chú ý đơn giản như vậy.” Hình Tòng Liên nhìn xem Khương Triết cùng tại phòng vấn hiện trường bên ngoài cô lập Hoàng Trạch, lạnh lùng nói.

Lâm Thần nhìn về nơi xa lấy cho đến thiên địa cuối cỏ lau địa, rốt cục mở miệng: “Hình Tòng Liên, phong bế đoạn đường này đoạn đi.”

Hấn lời còn chưa dứt, trước hết nhất kịp phản ứng, là vừa rồi một mực tại yên tĩnh dự thính vận chuyển hành khách công ty quản lý:

“Người nói đùa cái gì!” Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài ba trên dưới một trăm Thất Công bên trong, tây lên khung núi, đông đến Vĩnh Xuyên sông, là liên tiếp hai tỉnh giao thông đầu mối then chốt, ngày bình quân số lượng xe chạy tại ba vạn trở lên, dù chỉ là phong bế nửa giờ, đều sẽ khiến đường cao tốc lồi ra sắp xếp lên nhìn không thấy cuối trường long. Huống chi đường cái hệ thống rút dây động

rừng, vì đã phát sinh đường cái cướp bóc mà phong bế toàn bộ cao tốc, đây là chưa từng nghe thấy sự tình.

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần không giống đang nói đùa khuôn mặt, trên thực tế, trong lòng của hắn cùng Lâm Thần, có dự cảm vô cùng không tốt

Lấy kinh nghiệm của hắn, vô luận là toàn thành chạy loạn tấp phảng hay là đầy trời cỏ lau trong đất nữ sĩ nước hoa, cũng là vì phân tán cảnh sát chú ý, nếu như đã bắt đầu phân tán cảnh lực, vậy liền đại biểu cái này tiếp tục bắt cóc xe khách thiếu niên, cần bắt đầu cuối cùng hành động.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng đều chỉ là phỏng đoán, không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ, bọn hắn chỉ có thể trông mắt nhìn xem nguy hiểm đến.

“Vấn đề này, ta không làm chủ được.” Hắn rất thành khẩn nói.

Lâm Thần lại phảng phất nhìn ra trong lòng của hắn bất an, hắn chỉ chỉ xa xa thẳng tắp đứng thẳng đôn đốc, hỏi: “Như vậy hắn có thể làm chủ sao?”

Hình Tòng Liên thuận hắn trắng nõn ngón tay nhìn lại, Hoàng Trạch phảng phất cảm giác được cái gì, vừa lúc vừa quay đầu.

“Hình đội trưởng, ngài nói ngăn cản ngài điều tra thượng cấp, là Hoàng thiếu?” Dương Điển Phong chợt hiểu ra.

“Ừm a, chính là hắn a.” Hình Tòng Liên thuận miệng đáp, tiếp tục nói chuyện với Lâm Thần, “Muốn thử một chút?” Hắn hỏi.

“Hoàng thiếu là có tiếng cường ngạnh phái, hắn đối với ngài có thành kiến, ngài làm gì đi tự rước lấy nhục?” Dương Điển Phong có chút nóng nảy khuyên.

Hình Tòng Liên liếc hắn một cái, rất thờ ơ nói: “Thuyết phục Hoàng Trạch là đường tắt, có đường tắt, cũng nên thử một chút.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hiển nhiên cùng hắn là một cái thái độ.

Lúc này, Hoàng Trạch đã đi đến trước mặt bọn hắn, hắn không thấy Lâm Thần một chút, mà là rất coi trời bằng vung nói với hắn: “Hình đội trưởng, án này tựa hồ đã không thuộc ngài quản hạt phạm vi đi, xin ngài mang không cho phép ai có thể, lập tức rời đi.”

Hoàng Trạch nói tới không cho phép ai có thể, đương nhiên là Lâm Thần.

“Hoàng Trạch, người dạng này rất không có ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên có chút cúi đầu, nhìn xem Hoàng Trạch, bình tĩnh nói.

“Hình đội trưởng trong tay không có khác bản án cần tra sao, vì cái gì ngài còn ở lại chỗ này, người đóng thuế cũng không phải trả tiền khiến ngài đi làm ngắm cảnh du lịch.”

“Tay ta đầu, không có bản án so vụ án này quan trọng hơn.”

“A, quan trọng? Người thật cảm thấy vụ án này quan trọng, vì cái gì hơn một tháng qua, án này điều tra không tiến triển chút nào, hiện tại người đến đàm phán quan trọng, không cảm thấy hơi trễ à...”

“Cãi nhau không có ý nghĩa, cần cãi nhau ta có thể cùng người nhao nhao ba ngày ba đêm mà người nhất định thua, người bây giờ chăm chú nghe ta nói.” Hình Tòng Liên cắt ngang Hoàng Trạch, “Chúng ta hoài nghi, tội phạm rất có thể có đại động tác, hi vọng người có thể xuất lực, hướng tầng cao hơn phản ứng, quan bế cao tốc, để phòng vạn nhất.”

Hoàng Trạch dạng này người, tại bất minh tình huống lúc, có lẽ sẽ còn cho phép cùng bọn cướp đàm phán, nhưng nếu thật bị hấn nắm giữ thế cục, như vậy hấn nhất định sẽ quán triệt bàn tay sắt thủ đoạn, không nói phán, không đồng ý, không thỏa hiệp.

Dạng này nguyên tắc rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý.

Vô luận người căn cứ vào loại nào tố cầu, bắt cóc con tin bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy người nhất định phải rõ ràng, làm người đem hòng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tòng Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vi diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hấn nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tòng Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hấn trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hấn khẽ vượt qua màn hình.

Một lát sau, Hình Tòng Liên đi tới gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lúcpphút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

...

Rộng lớn cỏ lau hơn là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuệ lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa dại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều họng súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, tay hấn đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

Quyển 5 Chương 254. Năm phù 91

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 254. Năm phù 91

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương “Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hổng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tòng Liên phía sau cái mông nam nhân chọc chọc hẳn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hẳn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hẳn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vậy án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên

là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mườì mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Đúng lúc này, thanh chướng trên xe nhảy xuống mấy vị công nhân, bọn hắn hành động tinh tế, cấp tốc dờì một đoạn hàng rào, cái này mườì mấy chiếc xe liền từ bên trong xuyên qua, cuối cùng, cùng nhau dừng ở tại màu vàng cảnh giới tuyến bên ngoài.

Nhìn qua chỗ gần thuần trắng xe cảnh sát, Lâm Thần trong lòng có bất hảo dự cảm.

Cùm cụp một tiếng, cửa xe mở, có người từ trên xe vọt dưới, ủng da sáng ngời, quần liệu thẳng, chính là Hoàng Trạch.

Lâm Thần thấy được Hoàng Trạch, Hoàng Trạch đương nhiên cũng nhìn thấy Lâm Thần, cho nên cảm khái đúng là âm hồn bất tán, liền không chỉ Lâm Thần một người.

Nhưng mà Hoàng Trạch cũng không để ý tới không hỏi hấn.

Bởi vì nhìn qua, hoàng đôn đốc có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, hấn xoay người, đi đến xe cảnh sát hậu phương, mở cửa xe, hấn cử chỉ đoan chính, thân sĩ phi thường, dẫn tới một mảnh tia sáng huỳnh quang đèn tránh.

Sau đó, Khương Triết từ cửa sau đi xuống.

Lâm Thần nhìn ngậy người, nhưng làm hấn càng giật mình là, ngay tại Khương Triết sau khi xuống xe, tất cả tia sáng huỳnh quang đèn, microphone, bị cấp tốc rút ra Hoàng Trạch bên cạnh thân, đều tiến đến đầu đầy tao loạn tóc quăn người trẻ tuổi trước mặt.

“Khương lão sư, xin hỏi ngài đối hung án hiện trường có gì phân tích?”

“Khương lão sư, ngài là cho rằng cướp án sẽ còn lần nữa phát sinh sao?”

“Khương lão sư, ngài có thể đối cướp xe thiếu niên tâm lý tình huống làm một chút phân tích sao?”

“Khương lão sư...”

Các phóng viên vấn đề rất nhiều, ngữ tốc thật nhanh.

Khương Triết mới từ nước ngoài trở về, ở tên đài truyền hình đảm nhiệm một ngăn tình cảm nói chuyện người dẫn chương trình, lấy sắc bén mà không nề mặt mũi phong cách lấy xưng, đây là hấn trở thành cảnh đội cố vấn về sau, lần thứ nhất tiếp nhận vụ án, tất cả phóng viên đều sớm thu được phong thanh, Khương lão sư sẽ đi nghỉ trước đứng hỏi thăm người bị hại, sau đó tiến hành hiện trường thăm dò, cũng hoan nghênh truyền thông toàn bộ hành trình theo dõi viếng thăm, các phóng viên đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Huống chi bánh kẹo đạo tặc bản án vốn là mười phần thú vị, cướp xe chỉ vì cướp bóc bánh kẹo đáng yêu thiếu niên, hấn hành động quả quyết hấn hài hước khôi hài, hấn đem tất cả cảnh sát đều chơi đến xoay quanh. Hấn giờ khắc này tại nhai bánh phao đường, sau một khắc nói không chừng liền xen lẫn trong trạm nghỉ hành khách bên trong, ai biết được?

Bánh kẹo đạo tặc lại thêm bản thân liền rất có chủ đề Khương Triết, truyền thông mọi người đơn giản yêu chết dạng này tổ hợp.

“Căn cứ cướp xe thiếu niên tuổi tác phân tích, hấn hấn là ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ, phản loạn hành vi là vì hấp dẫn bọn hấn chú ý, cùng cời quần sương âm đam mê, có người nhìn hấn hấn liền **.” Khương Triết hoàn toàn như trước đây sắc bén, tự mang bạo điểm, không khí hiện trường càng thêm nhiệt liệt, cửa chớp âm thanh liên tiếp, mỗi cái phóng viên trên mặt đều tràn ngập hưng phấn.

“Là thế này phải không?” Trông thấy một số đông người viên đến, Hình Tông Liên đi xuống xe buýt, đứng tại Lâm Thần bên người.

“Hấn nói rất đúng.” Nhìn qua phỏng vấn hiện trường, Lâm Thần nói, “Bởi vì đúng, cho nên rất đáng sợ.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên nói.

Vương Triều ở bên cạnh nghe được mơ hồ: “A, các người nói cái gì đó?”

“Người nhìn, nếu như hấn làm đây hết thảy, là vì hấp dẫn chú ý, hấn không thể nghi ngờ đã thành công.” Phóng viên rõ ràng thông báo âm thanh phỏng vấn âm thanh theo gió bay tới, Khương Triết tinh thần phấn chấn, chọc cho các phóng viên trước ngựa sau năm, Lâm Thần dừng một chút, cùng Hình Tông Liên nhìn nhau, “Như vậy, vấn đề tới rồi, hấn tại sao muốn hấp dẫn chú ý?”

“Tuổi dậy thì trung nhị thiếu niên đều như vậy.” Vương Triều lơ đãng đáp.

“Không sai, tuổi dậy thì đến, sẽ dẫn đến thanh thiếu niên nhu cầu cấp bách xã hội chú ý, cái này không có vấn đề. Nhưng xuất hiện loại vấn đề này người trẻ tuổi, nội tâm tất nhiên là không công bằng, cực đoan, cố chấp, phản ứng tại hành vi bên trên, là đồng dạng trạng thái. Nhưng này người thiếu niên không có, hấn hành vi quả quyết, cử chỉ ưu nhã, ngôn ngữ khôi hài... .

“Người kiêu nói này, người sắp đặt điểm manh a!” .

“Đúng, hấn sẽ để cho người cảm thấy đáng yêu cảm thấy rất khóc, hấn là cái cầm súng cướp bóc phạm, người lại loại suy nghĩ này, đây không phải chuyện đáng sợ nhất sao?”

“Hấn đầu óc không bình thường người đừng để ý đến hấn.” Hình Tòng Liên níu lại dân kỹ thuật cổ áo, đem người kéo sau.

“Như thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Trên xe rất sạch sẽ.” Hình Tòng Liên cời găng tay, nhét vào trong túi.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trong miệng cái gọi là sạch sẽ, dĩ nhiên không phải chỉ xe khách bên trong vệ sinh trạng thái, mà là chỉ thiếu niên không có để lại bất luận cái gì có thể dùng tại truy tung vết tích.

“Không có vân tay, không có lông tóc, hấn ngay cả bánh kẹo giấy đều cùng một chỗ mang đi.”

“Can đảm cẩn trọng, trăm phương ngàn kế.” Lâm Thần nói.

“Hấn mục đích, nhất định không phải chỉ vì hấp dẫn chú ý đơn giản như vậy.” Hình Tòng Liên nhìn xem Khương Triết cùng tại phòng vấn hiện trường bên ngoài cô lập Hoàng Trạch, lạnh lùng nói.

Lâm Thần nhìn về nơi xa lấy cho đến thiên địa cuối cỏ lau địa, rốt cục mở miệng: “Hình Tòng Liên, phong bế đoạn đường này đoạn đi.”

Hấn lời còn chưa dứt, trước hết nhất kịp phản ứng, là vừa rồi một mực tại yên tĩnh dự thính vận chuyển hành khách công ty quản lý:

“Người nói đùa cái gì!” Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài ba trên dưới một trăm Thất Công bên trong, tây lên khung núi, đông đến Vĩnh Xuyên sông, là liên tiếp hai tỉnh giao thông đầu mối then chốt, ngày bình quân số lượng xe chạy tại ba vạn trở lên, dù chỉ là phong bế nửa giờ, đều sẽ khiến đường cao tốc lồi ra sắp xếp lên nhìn không thấy cuối trường long. Huống chi đường cái hệ thống rút dây động

rừng, vì đã phát sinh đường cái cướp bóc mà phong bế toàn bộ cao tốc, đây là chưa từng nghe thấy sự tình.

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần không giống đang nói đùa khuôn mặt, trên thực tế, trong lòng của hắn cùng Lâm Thần, có dự cảm vô cùng không tốt

Lấy kinh nghiệm của hắn, vô luận là toàn thành chạy loạn tấp nập hay là đầy trời cỏ lau trong đất nữ sĩ nước hoa, cũng là vì phân tán cảnh sát chú ý, nếu như đã bắt đầu phân tán cảnh lực, vậy liền đại biểu cái này tiếp tục bắt cóc xe khách thiếu niên, cần bắt đầu cuối cùng hành động.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng đều chỉ là phỏng đoán, không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ, bọn hắn chỉ có thể trông mắt nhìn xem nguy hiểm đến.

“Vấn đề này, ta không làm chủ được.” Hắn rất thành khẩn nói.

Lâm Thần lại phảng phất nhìn ra trong lòng của hắn bất an, hắn chỉ chỉ xa xa thẳng tắp đứng thẳng đôn đốc, hỏi: “Như vậy hắn có thể làm chủ sao?”

Hình Tòng Liên thuận hắn trắng nõn ngón tay nhìn lại, Hoàng Trạch phảng phất cảm giác được cái gì, vừa lúc vừa quay đầu.

“Hình đội trưởng, ngài nói ngăn cản ngài điều tra thượng cấp, là Hoàng thiếu?” Dương Điển Phong chợt hiểu ra.

“Ừm a, chính là hắn a.” Hình Tòng Liên thuận miệng đáp, tiếp tục nói chuyện với Lâm Thần, “Muốn thử một chút?” Hắn hỏi.

“Hoàng thiếu là có tiếng cường ngạnh phái, hắn đối với ngài có thành kiến, ngài làm gì đi tự rước lấy nhục?” Dương Điển Phong có chút nóng nảy khuyên.

Hình Tòng Liên liếc hắn một cái, rất thờ ơ nói: “Thuyết phục Hoàng Trạch là đường tắt, có đường tắt, cũng nên thử một chút.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hiển nhiên cùng hắn là một cái thái độ.

Lúc này, Hoàng Trạch đã đi đến trước mặt bọn hắn, hắn không thấy Lâm Thần một chút, mà là rất coi trời bằng vung nói với hắn: “Hình đội trưởng, án này tựa hồ đã không thuộc ngài quản hạt phạm vi đi, xin ngài mang không cho phép ai có thể, lập tức rời đi.”

Hoàng Trạch nói tới không cho phép ai có thể, đương nhiên là Lâm Thần.

“Hoàng Trạch, người dạng này rất không có ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên có chút cúi đầu, nhìn xem Hoàng Trạch, bình tĩnh nói.

“Hình đội trưởng trong tay không có khác bản án cần tra sao, vì cái gì ngài còn ở lại chỗ này, người đóng thuế cũng không phải trả tiền khiến ngài đi làm ngắm cảnh du lịch.”

“Tay ta đầu, không có bản án so vụ án này quan trọng hơn.”

“A, quan trọng? Người thật cảm thấy vụ án này quan trọng, vì cái gì hơn một tháng qua, án này điều tra không tiến triển chút nào, hiện tại người đến đàm phán quan trọng, không cảm thấy hơi trễ à...”

“Cãi nhau không có ý nghĩa, cần cãi nhau ta có thể cùng người nhao nhao ba ngày ba đêm mà người nhất định thua, người bây giờ chăm chú nghe ta nói.” Hình Tòng Liên cắt ngang Hoàng Trạch, “Chúng ta hoài nghi, tội phạm rất có thể có đại động tác, hi vọng người có thể xuất lực, hướng tầng cao hơn phản ứng, quan bế cao tốc, để phòng vạn nhất.”

Hoàng Trạch dạng này người, tại bất minh tình huống lúc, có lẽ sẽ còn cho phép cùng bọn cướp đàm phán, nhưng nếu thật bị hấn nắm giữ thế cục, như vậy hấn nhất định sẽ quán triệt bàn tay sắt thủ đoạn, không nói phán, không đồng ý, không thỏa hiệp.

Dạng này nguyên tắc rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý.

Vô luận người căn cứ vào loại nào tố cầu, bắt cóc con tin bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy người nhất định phải rõ ràng, làm người đem hòng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tòng Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vi diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hấn nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tòng Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hấn trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ. Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hấn khẽ vượt qua màn hình.

Một lát sau, Hình Tòng Liên đi tới gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lúcpphút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

...

Rộng lớn cỏ lau hơn là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuệ lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa đại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều họng súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, tay hấn đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

Quyển 5 Chương 255. Năm phù 92

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 255. Năm phù 92

Tác giả: Trường Nhị

“Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hòng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tông Liên phía sau cái môn nam nhân chọc chọc hẳn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hắn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hắn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vậy án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên

là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mườì mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Đúng lúc này, thanh chướng trên xe nhảy xuống mấy vị công nhân, bọn hắn hành động tinh tế, cấp tốc dời một đoạn hàng rào, cái này mườì mấy chiếc xe liền từ bên trong xuyên qua, cuối cùng, cùng nhau dừng ở tại màu vàng cảnh giới tuyến bên ngoài.

Nhìn qua chỗ gần thuần trắng xe cảnh sát, Lâm Thần trong lòng có bất hảo dự cảm.

Cùm cụp một tiếng, cửa xe mở, có người từ trên xe vượt dưới, ủng da sáng ngời, quần liệu thẳng, chính là Hoàng Trạch.

Lâm Thần thấy được Hoàng Trạch, Hoàng Trạch đương nhiên cũng nhìn thấy Lâm Thần, cho nên cảm khái đúng là âm hồn bất tán, liền không chỉ Lâm Thần một người.

Nhưng mà Hoàng Trạch cũng không để ý tới không hỏi hấn.

Bởi vì nhìn qua, hoàng đôn đốc có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, hấn xoay người, đi đến xe cảnh sát hậu phương, mở cửa xe, hấn cử chỉ đoan chính, thân sĩ phi thường, dẫn tới một mảnh tia sáng huỳnh quang đèn tránh.

Sau đó, Khương Triết từ cửa sau đi xuống.

Lâm Thần nhìn ngây người, nhưng làm hấn càng giật mình là, ngay tại Khương Triết sau khi xuống xe, tất cả tia sáng huỳnh quang đèn, microphone, bị cấp tốc rút ra Hoàng Trạch bên cạnh thân, đều tiến đến đầu đầy tao loạn tóc quăn người trẻ tuổi trước mặt.

“Khương lão sư, xin hỏi ngài đối hung án hiện trường có gì phân tích?”

“Khương lão sư, ngài là cho rằng cướp án sẽ còn lần nữa phát sinh sao?”

“Khương lão sư, ngài có thể đối cướp xe thiếu niên tâm lý tình huống làm một chút phân tích sao?”

“Khương lão sư...”

Các phóng viên vấn đề rất nhiều, ngữ tốc thật nhanh.

Khương Triết mới từ nước ngoài trở về, ở trên đài truyền hình đảm nhiệm một ngắn tình cảm nói chuyện người dẫn chương trình, lấy sắc bén mà không nề mặt mũi phong cách lấy xưng, đây là hấn trở thành cảnh đội cố vấn về sau, lần thứ nhất tiếp nhận vụ án, tất cả phóng viên đều sớm thu được phong thanh, Khương lão sư sẽ đi nghỉ trước đứng hỏi thăm người bị hại, sau đó tiến hành hiện trường thăm dò, cũng hoan nghênh truyền thông toàn bộ hành trình theo dõi viếng thăm, các phóng viên đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Huống chi bánh kẹo đạo tặc bản án vốn là mười phần thú vị, cướp xe chỉ vì cướp bóc bánh kẹo đáng yêu thiếu niên, hấn hành động quả quyết hấn hài hước khôi hài, hấn đem tất cả cảnh sát đều chơi đến xoay quanh. Hấn giờ khắc này tại nhai bánh phao đường, sau một khắc nói không chừng liền xen lẫn trong trạm nghỉ hành khách bên trong, ai biết được?

Bánh kẹo đạo tặc lại thêm bản thân liền rất có chủ đề Khương Triết, truyền thông mọi người đơn giản yêu chết dạng này tổ hợp.

“Căn cứ cướp xe thiếu niên tuổi tác phân tích, hấn hấn là ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ, phản loạn hành vi là vì hấp dẫn bọn hấn chú ý, cùng cời quần sương âm đam mê, có người nhìn hấn hấn liền *.” Khương Triết hoàn toàn như trước đây sắc bén, tự mang bạo điểm, không khí hiện trường càng thêm nhiệt liệt, cửa chớp âm thanh liên tiếp, mỗi cái phóng viên trên mặt đều tràn ngập hưng phấn.

“Là thế này phải không?” Trông thấy một số đông người viên đến, Hình Tông Liên đi xuống xe buýt, đứng tại Lâm Thần bên người.

“Hấn nói rất đúng.” Nhìn qua phỏng vấn hiện trường, Lâm Thần nói, “Bởi vì đúng, cho nên rất đáng sợ.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên nói.

Vương Triều ở bên cạnh nghe được mơ hồ: “A, các người nói cái gì đó?”

“Người nhìn, nếu như hấn làm đây hết thảy, là vì hấp dẫn chú ý, hấn không thể nghi ngờ đã thành công.” Phóng viên rõ ràng thông báo âm thanh phỏng vấn âm thanh theo gió bay tới, Khương Triết tinh thần phấn chấn, chọc cho các phóng viên trước ngửa sau nằm, Lâm Thần dừng một chút, cùng Hình Tông Liên nhìn nhau, “Như vậy, vấn đề tới rồi, hấn tại sao muốn hấp dẫn chú ý?”

“Tuổi dậy thì trung nhị thiếu niên đều như vậy.” Vương Triều lơ đãng đáp.

“Không sai, tuổi dậy thì đến, sẽ dẫn đến thanh thiếu niên nhu cầu cấp bách xã hội chú ý, cái này không có vấn đề. Nhưng xuất hiện loại vấn đề này người trẻ tuổi, nội tâm tất nhiên là không công bằng, cực đoan, cố chấp, phản ứng tại hành vi bên trên, là đồng dạng trạng thái. Nhưng này người thiếu niên không có, hấn hành vi quả quyết, cử chỉ ưu nhã, ngôn ngữ khôi hài... .

“Người kiêu nói này, người sắp đặt điểm manh a!” .

“Đúng, hấn sẽ để cho người cảm thấy đáng yêu cảm thấy rất khóc, hấn là cái cầm súng cướp bóc phạm, người lại loại suy nghĩ này, đây không phải chuyện đáng sợ nhất sao?”

“Hấn đầu óc không bình thường người đừng để ý đến hấn.” Hình Tòng Liên níu lại dân kỹ thuật cổ áo, đem người kéo sau.

“Như thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Trên xe rất sạch sẽ.” Hình Tòng Liên cời găng tay, nhét vào trong túi.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trong miệng cái gọi là sạch sẽ, dĩ nhiên không phải chỉ xe khách bên trong vệ sinh trạng thái, mà là chỉ thiếu niên không có để lại bất luận cái gì có thể dùng tại truy tung vết tích.

“Không có vân tay, không có lông tóc, hấn ngay cả bánh kẹo giấy đều cùng một chỗ mang đi.”

“Can đảm cẩn trọng, trăm phương ngàn kế.” Lâm Thần nói.

“Hấn mục đích, nhất định không phải chỉ vì hấp dẫn chú ý đơn giản như vậy.” Hình Tòng Liên nhìn xem Khương Triết cùng tại phòng vấn hiện trường bên ngoài cô lập Hoàng Trạch, lạnh lùng nói.

Lâm Thần nhìn về nơi xa lấy cho đến thiên địa cuối cỏ lau địa, rốt cục mở miệng: “Hình Tòng Liên, phong bế đoạn đường này đoạn đi.”

Hấn lời còn chưa dứt, trước hết nhất kịp phản ứng, là vừa rồi một mực tại yên tĩnh dự thính vận chuyển hành khách công ty quản lý:

“Người nói đùa cái gì!” Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài ba trên dưới một trăm Thất Công bên trong, tây lên khung núi, đông đến Vĩnh Xuyên sông, là liên tiếp hai tỉnh giao thông đầu mối then chốt, ngày bình quân số lượng xe chạy tại ba vạn trở lên, dù chỉ là phong bế nửa giờ, đều sẽ khiến đường cao tốc lồi ra sắp xếp lên nhìn không thấy cuối trường long. Huống chi đường cái hệ thống rút dây động

rừng, vì đã phát sinh đường cái cướp bóc mà phong bế toàn bộ cao tốc, đây là chưa từng nghe thấy sự tình.

Hình Tòng Liên nhìn xem Lâm Thần không giống đang nói đùa khuôn mặt, trên thực tế, trong lòng của hắn cùng Lâm Thần, có dự cảm vô cùng không tốt

Lấy kinh nghiệm của hắn, vô luận là toàn thành chạy loạn tấp nập hay là đầy trời cỏ lau trong đất nữ sĩ nước hoa, cũng là vì phân tán cảnh sát chú ý, nếu như đã bắt đầu phân tán cảnh lực, vậy liền đại biểu cái này tiếp tục bắt cóc xe khách thiếu niên, cần bắt đầu cuối cùng hành động.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng đều chỉ là phỏng đoán, không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ, bọn hắn chỉ có thể trông mắt nhìn xem nguy hiểm đến.

“Vấn đề này, ta không làm chủ được.” Hắn rất thành khẩn nói.

Lâm Thần lại phảng phất nhìn ra trong lòng của hắn bất an, hắn chỉ chỉ xa xa thẳng tắp đứng thẳng đôn đốc, hỏi: “Như vậy hắn có thể làm chủ sao?”

Hình Tòng Liên thuận hắn trắng nõn ngón tay nhìn lại, Hoàng Trạch phảng phất cảm giác được cái gì, vừa lúc vừa quay đầu.

“Hình đội trưởng, ngài nói ngăn cản ngài điều tra thượng cấp, là Hoàng thiếu?” Dương Điển Phong chợt hiểu ra.

“Ừm a, chính là hắn a.” Hình Tòng Liên thuận miệng đáp, tiếp tục nói chuyện với Lâm Thần, “Muốn thử một chút?” Hắn hỏi.

“Hoàng thiếu là có tiếng cường ngạnh phái, hắn đối với ngài có thành kiến, ngài làm gì đi tự rước lấy nhục?” Dương Điển Phong có chút nóng nảy khuyên.

Hình Tòng Liên liếc hắn một cái, rất thờ ơ nói: “Thuyết phục Hoàng Trạch là đường tắt, có đường tắt, cũng nên thử một chút.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hiển nhiên cùng hắn là một cái thái độ.

Lúc này, Hoàng Trạch đã đi đến trước mặt bọn hắn, hắn không thấy Lâm Thần một chút, mà là rất coi trời bằng vung nói với hắn: “Hình đội trưởng, án này tựa hồ đã không thuộc ngài quản hạt phạm vi đi, xin ngài mang không cho phép ai có thể, lập tức rời đi.”

Hoàng Trạch nói tới không cho phép ai có thể, đương nhiên là Lâm Thần.

“Hoàng Trạch, người dạng này rất không có ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên có chút cúi đầu, nhìn xem Hoàng Trạch, bình tĩnh nói.

“Hình đội trưởng trong tay không có khác bản án cần tra sao, vì cái gì ngài còn ở lại chỗ này, người đóng thuế cũng không phải trả tiền khiến ngài đi làm ngắm cảnh du lịch.”

“Tay ta đầu, không có bản án so vụ án này quan trọng hơn.”

“A, quan trọng? Người thật cảm thấy vụ án này quan trọng, vì cái gì hơn một tháng qua, án này điều tra không tiến triển chút nào, hiện tại người đến đàm phán quan trọng, không cảm thấy hơi trễ à...”

“Cãi nhau không có ý nghĩa, cần cãi nhau ta có thể cùng người nhao nhao ba ngày ba đêm mà người nhất định thua, người bây giờ chăm chú nghe ta nói.” Hình Tòng Liên cắt ngang Hoàng Trạch, “Chúng ta hoài nghi, tội phạm rất có thể có đại động tác, hi vọng người có thể xuất lực, hướng tầng cao hơn phản ứng, quan bế cao tốc, để phòng vạn nhất.”

Hoàng Trạch dạng này người, tại bất minh tình huống lúc, có lẽ sẽ còn cho phép cùng bọn cướp đàm phán, nhưng nếu thật bị hấn nắm giữ thế cục, như vậy hấn nhất định sẽ quán triệt bàn tay sắt thủ đoạn, không nói phán, không đồng ý, không thỏa hiệp.

Dạng này nguyên tắc rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý.

Vô luận người căn cứ vào loại nào tố cầu, bắt cóc con tin bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy người nhất định phải rõ ràng, làm người đem hòng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tòng Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vi diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hấn nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tòng Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hấn trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hấn khẽ vượt qua màn hình.

Một lát sau, Hình Tòng Liên đi tới gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lúcpphút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

...

Rộng lớn cỏ lau hơn là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuệ lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa đại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều họng súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, tay hấn đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

Quyển 5 Chương 256. Năm phù 93

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 256. Năm phù 93

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hao tổn tâm cơ bắt cóc người cả xe chất, chỉ vì một kết quả, đây không phải thông minh lại là cái gì chứ?

Nhưng mấu chốt của vấn đề ở chỗ, cái gì là kết quả, lại là cái gì kết quả?

Gặp hấn cùng Hình Tông Liên lâm vào trầm tư, Hoàn Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh lần nữa nhin không được đặt câu hỏi: “Lâm... Lâm tiên sinh, bọn cướp rốt cuộc là ý gì?”

“Hấn đại khái là muốn nói, cho các người một giờ, tìm ra vật hấn muốn, nếu không, hấn tại chín mươi phút về sau liền muốn giết người.” Lâm Thần nghĩ nâng chung trà lên, tay lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Cái gì! Giết con tin! !” Trong chốc lát, chủ tịch chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh cần thuận lưng chảy xuống, “Đây quả thực là cùng hung cực ác, phát rồ! Người không phải nói hấn sẽ không tổn thương những hài tử kia sao!”

Lâm Thần khẽ lắc đầu, né tránh qua vấn đề này, hấn lần nữa bấm Hoàng Trạch điện thoại.

“Thế nào?” Hoàng Trạch thanh âm có rất nhỏ tâm tình khẩn trương. “Bọn cướp chủ động bại lộ vị trí, Vương Triều đợi lát nữa sẽ đem vị trí cụ thể phát cho người.”

“Cái gì gọi là chủ động bại lộ vị trí?”

“Hấn chủ động bại lộ vị trí, là bởi vì hấn yêu cầu cùng ngài tùy hành phóng viên trình diện, sau đó hấn xưng ta là Khương lão sư.” Lâm Thần bình tĩnh tự thuật nói.

“Hấn vì sao lại gọi người Khương lão sư?” Hoàng Trạch quay đầu nhìn về phía trong xe phụng phịu gừng chuyên gia, tâm niệm thay

đổi thật nhanh ở giữa, hấn bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần ý tứ. Trên thực tế, hôm nay sớm đi thời điểm, rất nhiều phóng viên không hẹn mà cùng yêu cầu cao hơn nhanh phỏng vấn bánh kẹo đạo tặc một án lúc, hấn liền đã cảm thấy có chút kỳ quái. Mặc dù án này có thụ chú mục, nhưng mười mấy đài truyền hình phóng viên cùng đến tựa hồ lại lộ ra quá mức chuyện bé xé ra to.

“Ta phỏng đoán, bọn cướp sợ là lợi dụng Khương Triết đem những này phóng viên lừa gạt cao tốc, nguyên nhân rất đơn giản, đương sự tình đến tối cao triều lúc, hấn cần phóng viên ở đây. Còn hấn là thể nào lợi dụng Khương Triết, chuyện này ta nghĩ người hay là cùng Khương lão sư gặp mặt nói chuyện tốt nhất.”

Lâm Thần khiến Hoàng Trạch nhất thời nghẹn lời.

“Kia bọn cướp đưa ra yêu cầu gì sao?” Hoàng Trạch dẫn theo điện thoại, hướng xe cảnh sát đi đến.

“Hấn cần một kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Hấn chưa hề nói.”

“Cho nên từ đầu tới đuôi, các người đều vẫn là không có làm rõ ràng, bọn cướp tố cầu đến tội cùng là cái gì?”

Lâm Thần nói: “Nhưng ta phỏng đoán, lấy thiếu niên kia mưu thiên bố cục năng lực, hấn đại khái đã đem tất cả manh mối đều bày ở chúng ta trước mắt.”

Nhưng mà, liên quan tới manh mối cùng kết quả, những này đều cũng không phải là Hoàng Trạch quan tâm vấn đề, hấn quan tâm chỉ là vụ án sẽ như thế nào giải quyết, mà giải quyết về sau kết quả lại có hay không tại trong phạm vi khống chế, cho nên hấn cũng không có hỏi tới bất luận cái gì liên quan tới manh mối cùng kết quả vấn đề, hấn chạy tới bên cạnh xe, hấn nói với Lâm Thần: “Nói cho Hình Tông Liên, Hoàn Cảnh đặc công đại đội đã ở nửa đường lên, khiến hấn đem bọn cướp vị trí cụ thể phát cho ta, lại gửi bản sao đặc công đại đội đại đội trưởng một phần.”

Hoàng Trạch nói xong, cúp điện thoại.

Hấn nhìn xem giật bên trên đầu đầy loạn phát gừng chuyên gia, cúi người, gõ gõ cửa sổ xe.

Trong xe, Khương Triết đủ kiểu không tình nguyện nghiêng đầu, thấy là hấn, Khương Triết đậy mắt lại toát ra một chút chờ đợi quang

mang.

Hoàng Trạch chủ động mở cửa, ngồi vào trong xe. ,

...

Trong văn phòng.

Hoàng Trạch dừng ở cái cuối cùng âm tiết, Lâm Thần cầm di động, có chút tròn mắt.

Hình Tông Liên rất bèn nhạy phát giác Lâm Thần đang sàu lo:

“Hoàng đôn đốc nói thế nào?”

“Hắn để chúng ta đem bọn cướp vị trí tọa độ phát cho hắn, còn có đặc công đại đội đội trưởng...”

Hai người đối thoại rất ngắn, cũng rất ăn ý không tiếp tục tiếp tục.

Hình Tông Liên cảm thấy hiểu rõ, hắn nhẹ nhàng gõ gõ Vương Triều đầu: “Người đem vị trí phát cho hoàng đôn đốc phát đi, sau đó đi hiện trường hiệp trợ hoàng đôn đốc xử lý vụ án.”

“Á đù!” Vương Triều miệng bên trong ngậm bút lạch cạch rớt xuống, “Ta vì tổ chức lập qua công, tổ chức không thể đối với ta như vậy!”

Lúc này, Hình Tông Liên không tiếp tục cùng Vương Triều nói đùa, hắn nghiêm túc chân thành nói: “Người xử lý xong truy tung hệ thống về sau, có xác nhận phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt đến tột cùng dừng sát ở chỗ nào sao?”

“Ồ, người chờ một chút.” Vương Triều nói, hoán đổi một cái khác cửa sổ, hắn đem mới điện thoại truy tung định vị kết quả cùng cỗ xe truy tung kết quả hai tướng so với, sau đó nói với Hình Tông Liên, “Ài lão đại, A Thần vừa có phải hay không nói, cái kia vừa lão tài xế nói bọn hắn là tại uống xuyên bắc sau khi ra xuống xe đúng không, quả nhiên là cái lão già lừa đảo khà.” Hắn lại đem bút một lần nữa cắn cãi lại bên trong, lạch cạch lạch cạch gõ mấy đầu chỉ lệnh, sau đó, trên màn hình chuẩn xác chạy qua phong cảnh trường học chiếc kia mất đi du lịch xe buýt, Vương Triều thuận thế hoán đổi đến kế tiếp cao tốc camera giám sát, xe buýt lại không còn xuất hiện.

Thấy thế, Vương Triều mắt nhìn hai cái giám sát ở giữa tọa độ tham số, đem con chuột chuyển qua địa đồ một cái đốt: “Là tại mai thôn bắc 30 cây số chỗ, xa xa vẫn chưa tới uống xuyên.”

“Tốt, người đem mất tích xe buýt khả năng phạm vi cùng nghi phạm vị trí cụ thể cùng một chỗ phát cho Hoàng Trạch, sau đó khiến

lão Bàn bợn hẳn đặc công đội phải một người tiếp người, cùng đi.”
Hình Tông Liên vuốt vuốt đầu của hẳn.

“Lái xe là bọn cướp đồng bọn à... Khương lão sư cũng phải?” Giờ phút này, một mực đi theo Hình Tông Liên vận chuyển hành khách công ty quản lý nghe nửa ngày, rốt cục nhịn không được hỏi.

Hình Tông Liên cũng không trả lời, hẳn cũng lúc này mới ý thức được trong phòng còn có cái một mực toàn bộ hành trình đi theo người: “Dương quản lý, thực sự thật ngại quá, cần phiền phức chính ngài trở về.”

Hẳn nói xong, rất thẳng thắn cầm lên chìa khóa xe.

Lúc này, Lâm Thần cũng vừa lúc đứng lên, hầu như không cần ngôn ngữ cùng ánh mắt câu thông, hẳn liền cùng Hình Tông Liên cùng đi cửa phòng, lưu lại trong văn phòng một đám người hai mặt nhìn nhau.

...

Thật ra Khương Triết hoàn toàn không có nghĩ qua, sự tình lại biến thành như bây giờ.

Hẳn thừa nhận, hẳn là cái có tham niệm người, hẳn ham tiền tài, ham thanh danh, nhưng hẳn nhưng xưa nay không cảm thấy mình là cái người xấu, hẳn cũng chưa từng nghĩ tới mình lại biến thành cái gọi là đồng lõa.

Nhưng khi Hoàng Trạch mặt mũi tràn đầy xanh xám kéo lên xe cửa bảo hiểm cũng tại bên cạnh hẳn ngồi xuống về sau, Khương Triết mới ý thức tới, giống như sự tình thật không nhận hẳn khống chế. “Khương Triết, người biết không, giả tạo sơ yếu lý lịch cũng không phạm pháp, nhưng ta cam đoan với người, hùn vốn áp dụng bắt cóc lại nhất định phạm pháp.” Giống Hoàng Trạch thế này chức vị người, đương nhiên sẽ không giống Hình Tông Liên, tùy thân mang một phó thủ còng tay, nhưng hẳn chỉ cần nhếch lên chân, bảo trì người sống chớ gần sắc mặt, lại thêm một câu phân lượng đủ nặng, cũng đủ để đem người khác dọa đến tè ra quần.

“Hoàng... Hoàng đôn đốc...” Khương Triết mở miệng lúc, mới phát hiện mình giọng nói chính hơi run rẩy, “Bọn cướp cùng Lâm Thần nói cái gì?”

“Bọn cướp nói, hi vọng Khương lão sư ngài mang theo phóng viên đi cùng hẳn sẽ cùng, có thể hỏi đề ở chỗ, gọi điện thoại người rõ ràng

lại là Lâm Thần, vì cái gì bọn cướp sẽ đem Lâm Thần nhận làm là người đây?”

Nghe được câu này, Khương Triết rất cuộc minh bạch, hấn sợ nhất sự tình hay là phát sinh. Trên thực tế, từ gặp Lâm Thần lần đầu tiên lên, trong lòng của hấn liền có bất hảo dự cảm, chính là bởi vì có dạng này dự cảm, cho nên hấn mới không ngừng cản trở lấy Lâm Thần tham dự cái này vụ án, bởi vì đây vốn là kiện lại đơn giản có điều sự tình, mà sự tình phía sau chỉ là cái không ảnh hưởng toàn cục ước định, từ hấn trợ giúp một cái không biên giới tổ chức hoàn thành một loại nào đó hành vi nghệ tính chất tuyên ngôn, đối phương sẽ ở bom hẹn giờ sau đàm phán bên trong, hướng hấn mang tới phóng viên làm ra tuyên ngôn, sau đó bị hấn thuyết phục, phóng thích con tin.

Đây là cỡ nào tất cả đều vui vẻ cố sự, hấn chưa hề nghĩ tới sự tình sẽ có bất luận cái gì biến số, mặc dù hấn chưa hề cùng đối phương đã gặp mặt, nhưng đối phương thực sự một mực tại hết lòng tuân thủ hứa hẹn cũng hoàn toàn theo bọn hấn dự định kịch bản thao diễn, ngoại trừ người mới vừa gọi điện thoại đổi lại là Lâm Thần bên ngoài, hết thảy đều rất tốt rất thuận lợi...

Cho nên, vấn đề đều ra trên người Lâm Thần! Khương Triết nghĩ như vậy, trong lòng cũng như cũ ôm lấy một tia huyền tưởng, hấn nói với Hoàng Trạch: “Ngài biết bọn cướp đem bọn nhỏ đưa đến cái nào sao, ngài mang ta đi thử một chút đi, ta thật có thể thuyết phục hấn!”

Hoàng Trạch chỉ là lạnh lùng nhìn xem hấn, không tiếp tục nói bất luận cái gì nói.

...

Xuống lầu về sau, Hình Tông Liên cũng không có lập tức đi lấy xe, hấn lâu bên ngoài Hương Chương thụ hạ đứng vững, dựa vào cây, chuẩn bị hút thuốc.

“Có cái gì trước mặt người khác không thể nói lời nói, hiện tại có thể nói.” Lâm Thần nghe thấy Hình Tông Liên đối với hấn nói như vậy.

“Có người hay không nói cho người, quá thông minh không phải chuyện tốt.” Lâm Thần ngăn người, hỏi ngược lại.

Nghe được hấn, Hình Tông Liên nở nụ cười, khóe mắt đuôi lông mày có chút tùy tiện cùng tiêu sái ý vị: “Vừa rồi trần đồng truy vấn

người hẳn có thể hay không tổn thương những hài tử kia, người không có trả lời, nhưng vấn đề này với ta mà nói cũng có chút quan trọng, cho nên ta hi vọng có thể nghe được đáp án của người.” Lâm Thần thanh âm không lớn, lại phi thường vững tin nói: “Sẽ không.”

“Nói thế nào?”

“Người nghe qua hội chứng Stockholm sao?”

“Con tin đối với bọn cướp sinh ra tình cảm thậm chí là y lại nào đó loại tâm lý hiệu ứng?” Hình Tông Liên tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, “Cái kia nói đối lão tài xế Stockholm rồi?”

“Ta vừa rồi khiến Hoàng Trạch làm cái nhỏ trắc nghiệm, Hoàng Trạch cố ý đối lái xe nói đặc công đã tìm được bọn cướp, đồng thời sẽ rất nhanh đánh chết bọn cướp, giải cứu con tin, khi đó, lái xe hết hoảng, hẳn thỉnh cầu Hoàng Trạch không nên thương tổn bọn cướp, đây không phải Stockholm lại là cái gì?”

“Ranh con cũng lợi hại đến mức quá mức điểm, gần như vậy thời gian bên trong, có thể khiến người ta chất hoàn toàn tín nhiệm hẳn phục tùng hẳn?”

“Đây chính là hẳn quá thông minh nguyên nhân.” Lâm Thần cơ hồ hơi xúc động, “Trên thực tế, nếu như không phải lái xe nói dối, ta có lẽ còn đoán không được lúc trước hẳn một lần lại một lần cướp bóc xe buýt, yêu cầu bánh kẹo đến tột cùng là vì cái gì?”

Hình Tông Liên không có nói tiếp, chỉ là ánh mắt sáng rực mà nhìn xem hẳn.

“Thật ra, hẳn tại làm thường mô hình.”

“Thường mô hình?”

“Thường mô hình là tâm lý đo đạc bên trong một cái khái niệm, người có thể đem nó hiểu thành là loại bình quân tiêu chuẩn, tức đại đa số người đối mặt cái nào đó khảo thí lúc phổ biến sẽ phản ứng là như thế nào...”

Hình Tông Liên lông mày nhẹ chau lại: “Hẳn sở dĩ không ngừng bắt cóc xe khách, là bởi vì hẳn cần ước định đại đa số người đối mặt một kiếp cầm người lúc lại có phản ứng gì? Cho nên, hẳn đem cướp bóc trở thành tâm lý khảo thí?”

“Tiến hành khảo thí, nhưng ước định, khảo nghiệm lại, đây là phi thường trọng yếu. Tại cái này tuần hoàn qua lại quá trình bên trong, hấn muốn làm đến khiến bắt cóc người không chỉ có không hận hấn, càng phải tín nhiệm hấn, trợ giúp hấn...”

“Có chút điên...” Hình Tòng Liên mở ra hộp thuốc lá, phát hiện thuốc lá đã hút xong, thế là hấn lại đem hộp nhét về túi áo, “Ta thừa nhận, hấn xác thực rất hấp dẫn người ta, hấn hài hước khôi hài, hành vi cử chỉ đoan trang tốt đẹp, mà lại phần lớn người đều không cho rằng một cái cướp bóc bánh kẹo thiếu niên sẽ mang đến chân chính tổn thương, ngược lại sẽ cảm thấy hấn rất thú vị, rất đáng yêu... Nhưng chỉ là như thế này lái xe liền có thể cam nguyện vì hấn nói dối, bọn nhỏ liền cam nguyện đi theo hấn chạy?”

“Phải hoàn thành cái này hành động, nhân cách mị lực cùng vũ lực đương nhiên đều không thể thiếu, nhưng trọng yếu nhất chính là thuyết phục các con tin lý do.” Lâm Thần cúi đầu xuống, rễ cây hạ bùn đất, có chút hơi ướt át, “Ta phỏng đoán, hấn muốn kết quả cũng chính là hấn thuyết phục tất cả con tin lý do, mà lý do này nhất định phi thường nặng nề, nặng nề đến tất cả mọi người nguyện ý phục vụ cho hấn.”

Quyển 5 Chương 257. Năm phù 94

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 257. Năm phù 94

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hao tổn tâm cơ bắt cóc người cả xe chất, chỉ vì một kết quả, đây không phải thông minh lại là cái gì chứ?

Nhưng mấu chốt của vấn đề ở chỗ, cái gì là kết quả, lại là cái gì kết quả?

Gặp hấn cùng Hình Tông Liên lâm vào trầm tư, Hoàn Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh lần nữa nhin không được đặt câu hỏi: “Lâm... Lâm tiên sinh, bọn cướp rốt cuộc là ý gì?”

“Hấn đại khái là muốn nói, cho các người một giờ, tìm ra vật hấn muốn, nếu không, hấn tại chín mươi phút về sau liền muốn giết người.” Lâm Thần nghĩ nâng chung trà lên, tay lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Cái gì! Giết con tin! !” Trong chốc lát, chủ tịch chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh cần thuận lưng chảy xuống, “Đây quả thực là cùng hung cực ác, phát rồ! Người không phải nói hấn sẽ không tổn thương những hài tử kia sao!”

Lâm Thần khẽ lắc đầu, né tránh qua vấn đề này, hấn lần nữa bấm Hoàng Trạch điện thoại.

“Thế nào?” Hoàng Trạch thanh âm có rất nhỏ tâm tình khẩn trương. “Bọn cướp chủ động bại lộ vị trí, Vương Triều đợi lát nữa sẽ đem vị trí cụ thể phát cho người.”

“Cái gì gọi là chủ động bại lộ vị trí?”

“Hấn chủ động bại lộ vị trí, là bởi vì hấn yêu cầu cùng ngài tùy hành phóng viên trình diện, sau đó hấn xưng ta là Khương lão sư.” Lâm Thần bình tĩnh tự thuật nói.

“Hấn vì sao lại gọi người Khương lão sư?” Hoàng Trạch quay đầu nhìn về phía trong xe phụng phịu gừng chuyên gia, tâm niệm thay

đổi thật nhanh ở giữa, hấn bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần ý tứ. Trên thực tế, hôm nay sớm đi thời điểm, rất nhiều phóng viên không hẹn mà cùng yêu cầu cao hơn nhanh phỏng vấn bánh kẹo đạo tặc một án lúc, hấn liền đã cảm thấy có chút kỳ quái. Mặc dù án này có thụ chú mục, nhưng mười mấy đài truyền hình phóng viên cùng đến tựa hồ lại lộ ra quá mức chuyện bé xé ra to.

“Ta phỏng đoán, bọn cướp sợ là lợi dụng Khương Triết đem những này phóng viên lừa gạt cao tốc, nguyên nhân rất đơn giản, đương sự tình đến tối cao triều lúc, hấn cần phóng viên ở đây. Còn hấn là thể nào lợi dụng Khương Triết, chuyện này ta nghĩ người hay là cùng Khương lão sư gặp mặt nói chuyện tốt nhất.”

Lâm Thần khiến Hoàng Trạch nhất thời nghẹn lời.

“Kia bọn cướp đưa ra yêu cầu gì sao?” Hoàng Trạch dẫn theo điện thoại, hướng xe cảnh sát đi đến.

“Hấn cần một kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Hấn chưa hề nói.”

“Cho nên từ đầu tới đuôi, các người đều vẫn là không có làm rõ ràng, bọn cướp tố cầu đến tội cùng là cái gì?”

Lâm Thần nói: “Nhưng ta phỏng đoán, lấy thiếu niên kia mưu thiên bố cục năng lực, hấn đại khái đã đem tất cả manh mối đều bày ở chúng ta trước mắt.”

Nhưng mà, liên quan tới manh mối cùng kết quả, những này đều cũng không phải là Hoàng Trạch quan tâm vấn đề, hấn quan tâm chỉ là vụ án sẽ như thế nào giải quyết, mà giải quyết về sau kết quả lại có hay không tại trong phạm vi khống chế, cho nên hấn cũng không có hỏi tới bất luận cái gì liên quan tới manh mối cùng kết quả vấn đề, hấn chạy tới bên cạnh xe, hấn nói với Lâm Thần: “Nói cho Hình Tông Liên, Hoàn Cảnh đặc công đại đội đã ở nửa đường lên, khiến hấn đem bọn cướp vị trí cụ thể phát cho ta, lại gửi bản sao đặc công đại đội đại đội trưởng một phần.”

Hoàng Trạch nói xong, cúp điện thoại.

Hấn nhìn xem giật bên trên đầu đầy loạn phát gừng chuyên gia, cúi người, gõ gõ cửa sổ xe.

Trong xe, Khương Triết đủ kiểu không tình nguyện nghiêng đầu, thấy là hấn, Khương Triết đậy mắt lại toát ra một chút chờ đợi quang

mang.

Hoàng Trạch chủ động mở cửa, ngồi vào trong xe. ,

...

Trong văn phòng.

Hoàng Trạch dừng ở cái cuối cùng âm tiết, Lâm Thần cầm di động, có chút tròn mắt.

Hình Tòng Liên rất bèn nhạy phát giác Lâm Thần đang sàu lo:

“Hoàng đôn đốc nói thế nào?”

“Hắn để chúng ta đem bọn cướp vị trí tọa độ phát cho hắn, còn có đặc công đại đội đội trưởng...”

Hai người đối thoại rất ngắn, cũng rất ăn ý không tiếp tục tiếp tục.

Hình Tòng Liên cảm thấy hiểu rõ, hắn nhẹ nhàng gõ gõ Vương Triều đầu: “Người đem vị trí phát cho hoàng đôn đốc phát đi, sau đó đi hiện trường hiệp trợ hoàng đôn đốc xử lý vụ án.”

“Á đù!” Vương Triều miệng bên trong ngậm bút lạch cạch rớt xuống, “Ta vì tổ chức lập qua công, tổ chức không thể đối với ta như vậy!”

Lúc này, Hình Tòng Liên không tiếp tục cùng Vương Triều nói đùa, hắn nghiêm túc chân thành nói: “Người xử lý xong truy tung hệ thống về sau, có xác nhận phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt đến tột cùng dừng sát ở chỗ nào sao?”

“Ồ, người chờ một chút.” Vương Triều nói, hoán đổi một cái khác cửa sổ, hắn đem mới điện thoại truy tung định vị kết quả cùng cỗ xe truy tung kết quả hai tướng so với, sau đó nói với Hình Tòng Liên, “Ài lão đại, A Thần vừa có phải hay không nói, cái kia vừa lão tài xế nói bọn hắn là tại uống xuyên bắc sau khi ra xuống xe đúng không, quả nhiên là cái lão già lừa đảo khà.” Hắn lại đem bút một lần nữa cắn cãi lại bên trong, lạch cạch lạch cạch gõ mấy đầu chỉ lệnh, sau đó, trên màn hình chuẩn xác chạy qua phong cảnh trường học chiếc kia mất đi du lịch xe buýt, Vương Triều thuận thế hoán đổi đến kế tiếp cao tốc camera giám sát, xe buýt lại không còn xuất hiện.

Thấy thế, Vương Triều mắt nhìn hai cái giám sát ở giữa tọa độ tham số, đem con chuột chuyển qua địa đồ một cái đốt: “Là tại mai thôn bắc 30 cây số chỗ, xa xa vẫn chưa tới uống xuyên.”

“Tốt, người đem mất tích xe buýt khả năng phạm vi cùng nghi phạm vị trí cụ thể cùng một chỗ phát cho Hoàng Trạch, sau đó khiến

lão Bành bọn hăn đặc công đội phải một người tiếp người, cùng đi.”
Hình Tòng Liên vuốt vuốt đầu của hăn.

“Lái xe là bọn cướp đồng bọn à... Khương lão sư cũng phải?” Giờ phút này, một mực đi theo Hình Tòng Liên vận chuyển hành khách công ty quản lý nghe nửa ngày, rốt cục nhịn không được hỏi.

Hình Tòng Liên cũng không trả lời, hăn cũng lúc này mới ý thức được trong phòng còn có cái một mực toàn bộ hành trình đi theo người: “Dương quản lý, thực sự thật ngại quá, cần phiền phức chính ngài trở về.”

Hăn nói xong, rất thẳng thắn cầm lên chìa khóa xe.

Lúc này, Lâm Thần cũng vừa lúc đứng lên, hầu như không cần ngôn ngữ cùng ánh mắt câu thông, hăn liền cùng Hình Tòng Liên cùng đi cửa phòng, lưu lại trong văn phòng một đám người hai mặt nhìn nhau.

...

Thật ra Khương Triết hoàn toàn không có nghĩ qua, sự tình lại biến thành như bây giờ.

Hăn thừa nhận, hăn là cái có tham niệm người, hăn ham tiền tài, ham thanh danh, nhưng hăn nhưng xưa nay không cảm thấy mình là cái người xấu, hăn cũng chưa từng nghĩ tới mình lại biến thành cái gọi là đồng lõa.

Nhưng khi Hoàng Trạch mặt mũi tràn đầy xanh xám kéo lên xe cửa bảo hiểm cũng tại bên cạnh hăn ngồi xuống về sau, Khương Triết mới ý thức tới, giống như sự tình thật không nhận hăn khống chế. “Khương Triết, người biết không, giả tạo sơ yếu lý lịch cũng không phạm pháp, nhưng ta cam đoan với người, hùn vốn áp dụng bắt cóc lại nhất định phạm pháp.” Giống Hoàng Trạch thế này chức vị người, đương nhiên sẽ không giống Hình Tòng Liên, tùy thân mang một phó thủ còng tay, nhưng hăn chỉ cần nhếch lên chân, bảo trì người sống chớ gần sắc mặt, lại thêm một câu phân lượng đủ nặng, cũng đủ để đem người khác dọa đến tè ra quần.

“Hoàng... Hoàng đôn đốc...” Khương Triết mở miệng lúc, mới phát hiện mình giọng nói chính hơi run rẩy, “Bọn cướp cùng Lâm Thần nói cái gì?”

“Bọn cướp nói, hi vọng Khương lão sư ngài mang theo phóng viên đi cùng hăn sẽ cùng, có thể hỏi đề ở chỗ, gọi điện thoại người rõ ràng

lại là Lâm Thần, vì cái gì bọn cướp sẽ đem Lâm Thần nhận làm là người đây?”

Nghe được câu này, Khương Triết rất cuộc minh bạch, hấn sợ nhất sự tình hay là phát sinh. Trên thực tế, từ gặp Lâm Thần lần đầu tiên lên, trong lòng của hấn liền có bất hảo dự cảm, chính là bởi vì có dạng này dự cảm, cho nên hấn mới không ngừng cản trở lấy Lâm Thần tham dự cái này vụ án, bởi vì đây vốn là kiện lại đơn giản có điều sự tình, mà sự tình phía sau chỉ là cái không ảnh hưởng toàn cục ước định, từ hấn trợ giúp một cái không biên giới tổ chức hoàn thành một loại nào đó hành vi nghệ tính chất tuyên ngôn, đối phương sẽ ở bom hẹn giờ sau đàm phán bên trong, hướng hấn mang tới phóng viên làm ra tuyên ngôn, sau đó bị hấn thuyết phục, phóng thích con tin.

Đây là cỡ nào tất cả đều vui vẻ cố sự, hấn chưa hề nghĩ tới sự tình sẽ có bất luận cái gì biến số, mặc dù hấn chưa hề cùng đối phương đã gặp mặt, nhưng đối phương thực sự một mực tại hết lòng tuân thủ hứa hẹn cũng hoàn toàn theo bọn hấn dự định kịch bản thao diễn, ngoại trừ người mới vừa gọi điện thoại đổi lại là Lâm Thần bên ngoài, hết thảy đều rất tốt rất thuận lợi...

Cho nên, vấn đề đều ra trên người Lâm Thần! Khương Triết nghĩ như vậy, trong lòng cũng như cũ ôm lấy một tia huyền tưởng, hấn nói với Hoàng Trạch: “Ngài biết bọn cướp đem bọn nhỏ đưa đến cái nào sao, ngài mang ta đi thử một chút đi, ta thật có thể thuyết phục hấn!”

Hoàng Trạch chỉ là lạnh lùng nhìn xem hấn, không tiếp tục nói bất luận cái gì nói.

...

Xuống lầu về sau, Hình Tông Liên cũng không có lập tức đi lấy xe, hấn lâu bên ngoài Hương Chương thụ hạ đứng vững, dựa vào cây, chuẩn bị hút thuốc.

“Có cái gì trước mặt người khác không thể nói lời nói, hiện tại có thể nói.” Lâm Thần nghe thấy Hình Tông Liên đối với hấn nói như vậy.

“Có người hay không nói cho người, quá thông minh không phải chuyện tốt.” Lâm Thần ngăn người, hỏi ngược lại.

Nghe được hấn, Hình Tông Liên nở nụ cười, khóe mắt đuôi lông mày có chút tùy tiện cùng tiêu sái ý vị: “Vừa rồi trần đồng truy vấn

người hẳn có thể hay không tổn thương những hài tử kia, người không có trả lời, nhưng vấn đề này với ta mà nói cũng có chút quan trọng, cho nên ta hi vọng có thể nghe được đáp án của người.” Lâm Thần thanh âm không lớn, lại phi thường vững tin nói: “Sẽ không.”

“Nói thế nào?”

“Người nghe qua hội chứng Stockholm sao?”

“Con tin đối với bọn cướp sinh ra tình cảm thậm chí là y lại nào đó loại tâm lý hiệu ứng?” Hình Tông Liên tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, “Cái kia nói đối lão tài xế Stockholm rồi?”

“Ta vừa rồi khiến Hoàng Trạch làm cái nhỏ trắc nghiệm, Hoàng Trạch cố ý đối lái xe nói đặc công đã tìm được bọn cướp, đồng thời sẽ rất nhanh đánh chết bọn cướp, giải cứu con tin, khi đó, lái xe hết hoảng, hẳn thỉnh cầu Hoàng Trạch không nên thương tổn bọn cướp, đây không phải Stockholm lại là cái gì?”

“Ranh con cũng lợi hại đến mức quá mức điểm, gần như vậy thời gian bên trong, có thể khiến người ta chất hoàn toàn tín nhiệm hẳn phục tùng hẳn?”

“Đây chính là hẳn quá thông minh nguyên nhân.” Lâm Thần cơ hồ hơi xúc động, “Trên thực tế, nếu như không phải lái xe nói dối, ta có lẽ còn đoán không được lúc trước hẳn một lần lại một lần cướp bóc xe buýt, yêu cầu bánh kẹo đến tột cùng là vì cái gì?”

Hình Tông Liên không có nói tiếp, chỉ là ánh mắt sáng rực mà nhìn xem hẳn.

“Thật ra, hẳn tại làm thường mô hình.”

“Thường mô hình?”

“Thường mô hình là tâm lý đo đạc bên trong một cái khái niệm, người có thể đem nó hiểu thành là loại bình quân tiêu chuẩn, tức đại đa số người đối mặt cái nào đó khảo thí lúc phổ biến sẽ phản ứng là như thế nào...”

Hình Tông Liên lông mày nhẹ chau lại: “Hẳn sở dĩ không ngừng bắt cóc xe khách, là bởi vì hẳn cần ước định đại đa số người đối mặt một kiếp cầm người lúc lại có phản ứng gì? Cho nên, hẳn đem cướp bóc trở thành tâm lý khảo thí?”

“Tiến hành khảo thí, nhưng ước định, khảo nghiệm lại, đây là phi thường trọng yếu. Tại cái này tuần hoàn qua lại quá trình bên trong, hấn muốn làm đến khiến bắt cóc người không chỉ có không hận hấn, càng phải tín nhiệm hấn, trợ giúp hấn...”

“Có chút điên...” Hình Tòng Liên mở ra hộp thuốc lá, phát hiện thuốc lá đã hút xong, thế là hấn lại đem hộp nhét về túi áo, “Ta thừa nhận, hấn xác thực rất hấp dẫn người ta, hấn hài hước khôi hài, hành vi cử chỉ đoan trang tốt đẹp, mà lại phần lớn người đều không cho rằng một cái cướp bóc bánh kẹo thiếu niên sẽ mang đến chân chính tổn thương, ngược lại sẽ cảm thấy hấn rất thú vị, rất đáng yêu... Nhưng chỉ là như thế này lái xe liền có thể cam nguyện vì hấn nói dối, bọn nhỏ liền cam nguyện đi theo hấn chạy?”

“Phải hoàn thành cái này hành động, nhân cách mị lực cùng vũ lực đương nhiên đều không thể thiếu, nhưng trọng yếu nhất chính là thuyết phục các con tin lý do.” Lâm Thần cúi đầu xuống, rễ cây hạ bùn đất, có chút hơi ướt át, “Ta phỏng đoán, hấn muốn kết quả cũng chính là hấn thuyết phục tất cả con tin lý do, mà lý do này nhất định phi thường nặng nề, nặng nề đến tất cả mọi người nguyện ý phục vụ cho hấn.”

Quyển 5 Chương 259. Năm phù 96

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 259. Năm phù 96

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hao tổn tâm cơ bắt cóc người cả xe chất, chỉ vì một kết quả, đây không phải thông minh lại là cái gì chứ?

Nhưng mấu chốt của vấn đề ở chỗ, cái gì là kết quả, lại là cái gì kết quả?

Gặp hấn cùng Hình Tông Liên lâm vào trầm tư, Hoàn Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh lần nữa nhin không được đặt câu hỏi: “Lâm... Lâm tiên sinh, bọn cướp rốt cuộc là ý gì?”

“Hấn đại khái là muốn nói, cho các người một giờ, tìm ra vật hấn muốn, nếu không, hấn tại chín mươi phút về sau liền muốn giết người.” Lâm Thần nghĩ nâng chung trà lên, tay lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Cái gì! Giết con tin! !” Trong cốc lát, chủ tịch chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh cần thuận lưng chảy xuống, “Đây quả thực là cùng hung cực ác, phát rồ! Người không phải nói hấn sẽ không tổn thương những hài tử kia sao!”

Lâm Thần khẽ lắc đầu, né tránh qua vấn đề này, hấn lần nữa bấm Hoàng Trạch điện thoại.

“Thế nào?” Hoàng Trạch thanh âm có rất nhỏ tâm tình khẩn trương. “Bọn cướp chủ động bại lộ vị trí, Vương Triều đợi lát nữa sẽ đem vị trí cụ thể phát cho người.”

“Cái gì gọi là chủ động bại lộ vị trí?”

“Hấn chủ động bại lộ vị trí, là bởi vì hấn yêu cầu cùng ngài tùy hành phóng viên trình diện, sau đó hấn xưng ta là Khương lão sư.” Lâm Thần bình tĩnh tự thuật nói.

“Hấn vì sao lại gọi người Khương lão sư?” Hoàng Trạch quay đầu nhìn về phía trong xe phụng phịu gừng chuyên gia, tâm niệm thay

đổi thật nhanh ở giữa, hấn bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần ý tứ. Trên thực tế, hôm nay sớm đi thời điểm, rất nhiều phóng viên không hẹn mà cùng yêu cầu cao hơn nhanh phỏng vấn bánh kẹo đạo tặc một án lúc, hấn liền đã cảm thấy có chút kỳ quái. Mặc dù án này có thụ chú mục, nhưng mười mấy đài truyền hình phóng viên cùng đến tựa hồ lại lộ ra quá mức chuyện bé xé ra to.

“Ta phỏng đoán, bọn cướp sợ là lợi dụng Khương Triết đem những này phóng viên lừa gạt cao tốc, nguyên nhân rất đơn giản, đương sự tình đến tối cao triều lúc, hấn cần phóng viên ở đây. Còn hấn là thể nào lợi dụng Khương Triết, chuyện này ta nghĩ người hay là cùng Khương lão sư gặp mặt nói chuyện tốt nhất.”

Lâm Thần khiến Hoàng Trạch nhất thời nghẹn lời.

“Kia bọn cướp đưa ra yêu cầu gì sao?” Hoàng Trạch dẫn theo điện thoại, hướng xe cảnh sát đi đến.

“Hấn cần một kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Hấn chưa hề nói.”

“Cho nên từ đầu tới đuôi, các người đều vẫn là không có làm rõ ràng, bọn cướp tố cầu đến tội cùng là cái gì?”

Lâm Thần nói: “Nhưng ta phỏng đoán, lấy thiếu niên kia mưu thiên bố cục năng lực, hấn đại khái đã đem tất cả manh mối đều bày ở chúng ta trước mắt.”

Nhưng mà, liên quan tới manh mối cùng kết quả, những này đều cũng không phải là Hoàng Trạch quan tâm vấn đề, hấn quan tâm chỉ là vụ án sẽ như thế nào giải quyết, mà giải quyết về sau kết quả lại có hay không tại trong phạm vi khống chế, cho nên hấn cũng không có hỏi tới bất luận cái gì liên quan tới manh mối cùng kết quả vấn đề, hấn chạy tới bên cạnh xe, hấn nói với Lâm Thần: “Nói cho Hình Tông Liên, Hoàn Cảnh đặc công đại đội đã ở nửa đường lên, khiến hấn đem bọn cướp vị trí cụ thể phát cho ta, lại gửi bản sao đặc công đại đội đại đội trưởng một phần.”

Hoàng Trạch nói xong, cúp điện thoại.

Hấn nhìn xem giật bên trên đầu đầy loạn phát gừng chuyên gia, cúi người, gõ gõ cửa sổ xe.

Trong xe, Khương Triết đủ kiểu không tình nguyện nghiêng đầu, thấy là hấn, Khương Triết đáy mắt lại toát ra một chút chờ đợi quang

mang.

Hoàng Trạch chủ động mở cửa, ngồi vào trong xe. ,

...

Trong văn phòng.

Hoàng Trạch dừng ở cái cuối cùng âm tiết, Lâm Thần cầm di động, có chút tròn mắt.

Hình Tòng Liên rất bèn nhạy phát giác Lâm Thần đang sàu lo:

“Hoàng đôn đốc nói thế nào?”

“Hắn để chúng ta đem bọn cướp vị trí tọa độ phát cho hắn, còn có đặc công đại đội đội trưởng...”

Hai người đối thoại rất ngắn, cũng rất ăn ý không tiếp tục tiếp tục.

Hình Tòng Liên cảm thấy hiểu rõ, hắn nhẹ nhàng gõ gõ Vương Triều đầu: “Người đem vị trí phát cho hoàng đôn đốc phát đi, sau đó đi hiện trường hiệp trợ hoàng đôn đốc xử lý vụ án.”

“Á đù!” Vương Triều miệng bên trong ngậm bút lạch cạch rớt xuống, “Ta vì tổ chức lập qua công, tổ chức không thể đối với ta như vậy!”

Lúc này, Hình Tòng Liên không tiếp tục cùng Vương Triều nói đùa, hắn nghiêm túc chân thành nói: “Người xử lý xong truy tung hệ thống về sau, có xác nhận phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt đến tột cùng dừng sát ở chỗ nào sao?”

“Ồ, người chờ một chút.” Vương Triều nói, hoán đổi một cái khác cửa sổ, hắn đem mới điện thoại truy tung định vị kết quả cùng cỗ xe truy tung kết quả hai tướng so với, sau đó nói với Hình Tòng Liên, “Ài lão đại, A Thần vừa có phải hay không nói, cái kia vừa lão tài xế nói bọn hắn là tại uống xuyên bắc sau khi ra xuống xe đúng không, quả nhiên là cái lão già lừa đảo khà.” Hắn lại đem bút một lần nữa cắn cãi lại bên trong, lạch cạch lạch cạch gõ mấy đầu chỉ lệnh, sau đó, trên màn hình chuẩn xác chạy qua phong cảnh trường học chiếc kia mất đi du lịch xe buýt, Vương Triều thuận thế hoán đổi đến kế tiếp cao tốc camera giám sát, xe buýt lại không còn xuất hiện.

Thấy thế, Vương Triều mắt nhìn hai cái giám sát ở giữa tọa độ tham số, đem con chuột chuyển qua địa đồ một cái đốt: “Là tại mai thôn bắc 30 cây số chỗ, xa xa vẫn chưa tới uống xuyên.”

“Tốt, người đem mất tích xe buýt khả năng phạm vi cùng nghi phạm vị trí cụ thể cùng một chỗ phát cho Hoàng Trạch, sau đó khiến

lão Bành bộn hăn đặc công đội phải một người tiếp người, cùng đi.”
Hình Tòng Liên vuốt vuốt đầu của hăn.

“Lái xe là bọn cướp đồng bọn à... Khương lão sư cũng phải?” Giờ phút này, một mực đi theo Hình Tòng Liên vận chuyển hành khách công ty quản lý nghe nửa ngày, rốt cục nhịn không được hỏi.

Hình Tòng Liên cũng không trả lời, hăn cũng lúc này mới ý thức được trong phòng còn có cái một mực toàn bộ hành trình đi theo người: “Dương quản lý, thực sự thật ngại quá, cần phiền phức chính ngài trở về.”

Hăn nói xong, rất thẳng thắn cầm lên chìa khóa xe.

Lúc này, Lâm Thần cũng vừa lúc đứng lên, hầu như không cần ngôn ngữ cùng ánh mắt câu thông, hăn liền cùng Hình Tòng Liên cùng đi cửa phòng, lưu lại trong văn phòng một đám người hai mặt nhìn nhau.

...

Thật ra Khương Triết hoàn toàn không có nghĩ qua, sự tình lại biến thành như bây giờ.

Hăn thừa nhận, hăn là cái có tham niệm người, hăn ham tiền tài, ham thanh danh, nhưng hăn nhưng xưa nay không cảm thấy mình là cái người xấu, hăn cũng chưa từng nghĩ tới mình lại biến thành cái gọi là đồng lõa.

Nhưng khi Hoàng Trạch mặt mũi tràn đầy xanh xám kéo lên xe cửa bảo hiểm cũng tại bên cạnh hăn ngồi xuống về sau, Khương Triết mới ý thức tới, giống như sự tình thật không nhận hăn khống chế. “Khương Triết, người biết không, giả tạo sơ yếu lý lịch cũng không phạm pháp, nhưng ta cam đoan với người, hùn vốn áp dụng bắt cóc lại nhất định phạm pháp.” Giống Hoàng Trạch thế này chức vị người, đương nhiên sẽ không giống Hình Tòng Liên, tùy thân mang một phó thủ còng tay, nhưng hăn chỉ cần nhếch lên chân, bảo trì người sống chớ gần sắc mặt, lại thêm một câu phân lượng đủ nặng, cũng đủ để đem người khác dọa đến tè ra quần.

“Hoàng... Hoàng đôn đốc...” Khương Triết mở miệng lúc, mới phát hiện mình giọng nói chính hơi run rẩy, “Bọn cướp cùng Lâm Thần nói cái gì?”

“Bọn cướp nói, hi vọng Khương lão sư ngài mang theo phóng viên đi cùng hăn sẽ cùng, có thể hỏi đề ở chỗ, gọi điện thoại người rõ ràng

lại là Lâm Thần, vì cái gì bọn cướp sẽ đem Lâm Thần nhận làm là người đây?”

Nghe được câu này, Khương Triết rất cuộc minh bạch, hấn sợ nhất sự tình hay là phát sinh. Trên thực tế, từ gặp Lâm Thần lần đầu tiên lên, trong lòng của hấn liền có bất hảo dự cảm, chính là bởi vì có dạng này dự cảm, cho nên hấn mới không ngừng cản trở lấy Lâm Thần tham dự cái này vụ án, bởi vì đây vốn là kiện lại đơn giản có điều sự tình, mà sự tình phía sau chỉ là cái không ảnh hưởng toàn cục ước định, từ hấn trợ giúp một cái không biên giới tổ chức hoàn thành một loại nào đó hành vi nghệ tính chất tuyên ngôn, đối phương sẽ ở bom hẹn giờ sau đàm phán bên trong, hướng hấn mang tới phóng viên làm ra tuyên ngôn, sau đó bị hấn thuyết phục, phóng thích con tin.

Đây là cỡ nào tất cả đều vui vẻ cố sự, hấn chưa hề nghĩ tới sự tình sẽ có bất luận cái gì biến số, mặc dù hấn chưa hề cùng đối phương đã gặp mặt, nhưng đối phương thực sự một mực tại hết lòng tuân thủ hứa hẹn cũng hoàn toàn theo bọn hấn dự định kịch bản thao diễn, ngoại trừ người mới vừa gọi điện thoại đổi lại là Lâm Thần bên ngoài, hết thảy đều rất tốt rất thuận lợi...

Cho nên, vấn đề đều ra trên người Lâm Thần! Khương Triết nghĩ như vậy, trong lòng cũng như cũ ôm lấy một tia huyền tưởng, hấn nói với Hoàng Trạch: “Ngài biết bọn cướp đem bọn nhỏ đưa đến cái nào sao, ngài mang ta đi thử một chút đi, ta thật có thể thuyết phục hấn!”

Hoàng Trạch chỉ là lạnh lùng nhìn xem hấn, không tiếp tục nói bất luận cái gì nói.

...

Xuống lầu về sau, Hình Tông Liên cũng không có lập tức đi lấy xe, hấn lâu bên ngoài Hương Chương thụ hạ đứng vững, dựa vào cây, chuẩn bị hút thuốc.

“Có cái gì trước mặt người khác không thể nói lời nói, hiện tại có thể nói.” Lâm Thần nghe thấy Hình Tông Liên đối với hấn nói như vậy.

“Có người hay không nói cho người, quá thông minh không phải chuyện tốt.” Lâm Thần ngăn người, hỏi ngược lại.

Nghe được hấn, Hình Tông Liên nở nụ cười, khóe mắt đuôi lông mày có chút tùy tiện cùng tiêu sái ý vị: “Vừa rồi trần đồng truy vấn

người hẳn có thể hay không tổn thương những hài tử kia, người không có trả lời, nhưng vấn đề này với ta mà nói cũng có chút quan trọng, cho nên ta hi vọng có thể nghe được đáp án của người.” Lâm Thần thanh âm không lớn, lại phi thường vững tin nói: “Sẽ không.”

“Nói thế nào?”

“Người nghe qua hội chứng Stockholm sao?”

“Con tin đối với bọn cướp sinh ra tình cảm thậm chí là y lại nào đó loại tâm lý hiệu ứng?” Hình Tông Liên tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, “Cái kia nói đối lão tài xế Stockholm rồi?”

“Ta vừa rồi khiến Hoàng Trạch làm cái nhỏ trắc nghiệm, Hoàng Trạch cố ý đối lái xe nói đặc công đã tìm được bọn cướp, đồng thời sẽ rất nhanh đánh chết bọn cướp, giải cứu con tin, khi đó, lái xe hết hoảng, hẳn thỉnh cầu Hoàng Trạch không nên thương tổn bọn cướp, đây không phải Stockholm lại là cái gì?”

“Ranh con cũng lợi hại đến mức quá mức điểm, gần như vậy thời gian bên trong, có thể khiến người ta chất hoàn toàn tín nhiệm hẳn phục tùng hẳn?”

“Đây chính là hẳn quá thông minh nguyên nhân.” Lâm Thần cơ hồ hơi xúc động, “Trên thực tế, nếu như không phải lái xe nói dối, ta có lẽ còn đoán không được lúc trước hẳn một lần lại một lần cướp bóc xe buýt, yêu cầu bánh kẹo đến tột cùng là vì cái gì?”

Hình Tông Liên không có nói tiếp, chỉ là ánh mắt sáng rực mà nhìn xem hẳn.

“Thật ra, hẳn tại làm thường mô hình.”

“Thường mô hình?”

“Thường mô hình là tâm lý đo đạc bên trong một cái khái niệm, người có thể đem nó hiểu thành là loại bình quân tiêu chuẩn, tức đại đa số người đối mặt cái nào đó khảo thí lúc phổ biến sẽ phản ứng là như thế nào...”

Hình Tông Liên lông mày nhẹ chau lại: “Hẳn sở dĩ không ngừng bắt cóc xe khách, là bởi vì hẳn cần ước định đại đa số người đối mặt một kiếp cầm người lúc lại có phản ứng gì? Cho nên, hẳn đem cướp bóc trở thành tâm lý khảo thí?”

“Tiến hành khảo thí, nhưng ước định, khảo nghiệm lại, đây là phi thường trọng yếu. Tại cái này tuần hoàn qua lại quá trình bên trong, hấn muốn làm đến khiến bắt cóc người không chỉ có không hận hấn, càng phải tín nhiệm hấn, trợ giúp hấn...”

“Có chút điên...” Hình Tòng Liên mở ra hộp thuốc lá, phát hiện thuốc lá đã hút xong, thế là hấn lại đem hộp nhét về túi áo, “Ta thừa nhận, hấn xác thực rất hấp dẫn người ta, hấn hài hước khôi hài, hành vi cử chỉ đoan trang tốt đẹp, mà lại phần lớn người đều không cho rằng một cái cướp bóc bánh kẹo thiếu niên sẽ mang đến chân chính tổn thương, ngược lại sẽ cảm thấy hấn rất thú vị, rất đáng yêu... Nhưng chỉ là như thế này lái xe liền có thể cam nguyện vì hấn nói dối, bọn nhỏ liền cam nguyện đi theo hấn chạy?”

“Phải hoàn thành cái này hành động, nhân cách mị lực cùng vũ lực đương nhiên đều không thể thiếu, nhưng trọng yếu nhất chính là thuyết phục các con tin lý do.” Lâm Thần cúi đầu xuống, rễ cây hạ bùn đất, có chút hơi ướt át, “Ta phỏng đoán, hấn muốn kết quả cũng chính là hấn thuyết phục tất cả con tin lý do, mà lý do này nhất định phi thường nặng nề, nặng nề đến tất cả mọi người nguyện ý phục vụ cho hấn.”

Quyển 5 Chương 261. Năm phù 98

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 261. Năm phù 98

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ “Người cảm thấy cái này rất thú vị sao?” Nhìn qua thu hình lại bên trong thiếu niên, Hình Tòng Liên lạnh lùng hỏi.

“Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn...” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tòng Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?”

“Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!”

Hình Tòng Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giơ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thể sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thể sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giơ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát. Hấn đang nhìn giám sát, hấn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, không cẩn thận, hấn liền một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh.

May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hấn một mạng, hấn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm

dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh.

Trên tấm ảnh, là một cái móng từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tông Liên cúi người, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hấn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần sau khi mất tích, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn Phó Hách giáo sư bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn về trường học cũ Vĩnh Xuyên đại học dạy học, tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia làm thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự tâm nhiệm cố vấn.

Hình Tông Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Người nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hấn còn nói ta có hyperact IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, người đoán làm gì, hấn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hấn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tông Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nắm vuốt khói bụi, hỏi: “Người lại đi A Thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tông Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phất chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hấn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi, phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng Phái Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách giặc cướp, hấn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tỉa, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hấn cam mạo to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hấn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hấn, nữ hài tử ngưỡng mộ hấn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trên đùa công chúng trò chơi.

Hình Tòng Liên lại cảm thấy rất bất an, hấn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hấn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gây trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hấn dùng dính đầy nước đá tay lệt lệt mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hấn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hấn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hấn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hấn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hấn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưới trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tòng Liên cũng rất rõ ràng, người kia căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác. Cho dù là sớm 01 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tòng Liên thực sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tòng Liên cũng có thể đem hấn nhận ra.

Đó chính là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hấn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chăm chăm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hấn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hấn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hấn chỉ có thể trình trọng quay đầu, nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tòng Liên mãnh quất Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

...

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mêh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hấn tương hồ trò chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vây lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nằng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cười ha hả

từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quỳ nuốt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng Phái Lâm song song rơi vào chày xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt. Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mệnh mỏng gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Nhưng ở những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ xe buýt cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lí quá chọc ghẹo người.

Vận mệnh, thực sự quá vô tình.

...

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm đội trưởng cảnh sát hình sự.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tông Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vọt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Người đến phảng phất là cái gì nghiệp giới tinh anh, hắn mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh dải thuốc màu xám lẳng cách khăn quàng cổ.

Hình Tòng Liên tới một nắm tay, đối phương từ trong túi móc ra trương thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới trước mặt hắn: “Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, hắn cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tòng Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt điếu thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin Hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, phun ra một điếu thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khấn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vền một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được hắn nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tòng Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì Hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một đài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phải lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy, hăn đoạt lấy Dương Điển Phong trên máy vi tính, ở phía trên một trận đánh, sau đó đột nhiên nói ra: “Đầu lĩnh, hòa bình bắc lộ phương hướng, hướng nam hành sử.”

Dương Điển Phong ôm cánh tay dựa vào thành ghế, xông Hình Tông Liên nhíu mày cười một tiếng.

Lâm Thần nằm tại giường cây bên trên, Hình Tông Liên trên sàn nhà đánh cái đờn giản chặn đệm nằm dưới đất.

Lại bình tĩnh người, trong hai ngày kinh lịch nhiều như vậy không an tĩnh sự tình, cũng sẽ mất ngủ, nhất là kinh lịch tử vong, nhất là tại rất sâu đêm mưa.

Lâm Thần mở to mắt, nhìn trần nhà, không có chìm vào giấc ngủ.

Hăn nhớ tới tại Yến Thanh, trên thế giới này có quá nhiều thống khổ sự tình, có thể khiến một người muốn chết, nhưng chân chính có thể làm người liều lĩnh đi chết sự tình, nhưng lại cũng không nhiều.

Hăn nhớ tới Hình Tông Liên, trên thế giới này có quá nhiều người dễ dàng dễ tin người ta, nhưng đem mới quen hai ngày người xa lạ trực tiếp mang về nhà người, nhất định ít càng thêm ít.

Quyển 5 Chương 262. Năm phù 99

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 262. Năm phù 99

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ “Người cảm thấy cái này rất thú vị sao?” Nhìn qua thu hình lại bên trong thiếu niên, Hình Tòng Liên lạnh lùng hỏi.

“Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn...” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tòng Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?”

“Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!”

Hình Tòng Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giờ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thể sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thể sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giờ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát. Hấn đang nhìn giám sát, hấn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, không cẩn thận, hấn liền một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh.

May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hấn một mạng, hấn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm

dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh.

Trên tấm ảnh, là một cái móng từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tông Liên cúi người, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hấn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần sau khi mất tích, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn Phó Hách giáo sư bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn về trường học cũ Vĩnh Xuyên đại học dạy học, tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia làm thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự tâm nhiệm cố vấn.

Hình Tông Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Người nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hấn còn nói ta có hyperact IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, người đoán làm gì, hấn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hấn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tông Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nắm vuốt khói bụi, hỏi: “Người lại đi A Thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tông Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phất chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hấn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi, phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng Phái Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách giặc cướp, hấn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tỉa, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hấn cam mạo to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hấn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hấn, nữ hài tử ngưỡng mộ hấn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trên đùa công chúng trò chơi.

Hình Tòng Liên lại cảm thấy rất bất an, hấn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hấn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gây trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hấn dùng dính đầy nước đá tay lệt lệt mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hấn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hấn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hấn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hấn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hấn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưới trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tòng Liên cũng rất rõ ràng, người kia căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác. Cho dù là sớm 01 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tòng Liên thực sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tòng Liên cũng có thể đem hấn nhận ra.

Đó chính là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hấn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chăm chăm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hấn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hấn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hấn chỉ có thể trình trọng quay đầu, nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tòng Liên mãnh quất Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

...

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mêh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hấn tương hồ trò chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vẩy lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nằng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cười ha hả

từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quỳ nuốt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng Phái Lâm song song rơi vào chày xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt. Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mệnh mỏng gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Nhưng ở những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ xe buýt cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lí quá chọc ghẹo người.

Vận mệnh, thực sự quá vô tình.

...

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm đội trưởng cảnh sát hình sự.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tông Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vọt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Người đến phảng phất là cái gì nghiệp giới tinh anh, hắn mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh dải thuốc màu xám lẳng cách khăn quàng cổ.

Hình Tòng Liên tới một nắm tay, đối phương từ trong túi móc ra trương thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới trước mặt hắn: “Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, hắn cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tòng Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt điếu thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin Hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, phun ra một điếu thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khấn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vền một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được hắn nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tòng Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì Hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một đài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phải lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy, hăn đoạt lấy Dương Điển Phong trên máy vi tính, ở phía trên một trận đánh, sau đó đột nhiên nói ra: “Đầu lĩnh, hòa bình bắc lộ phương hướng, hướng nam hành sử.”

Dương Điển Phong ôm cánh tay dựa vào thành ghế, xông Hình Tông Liên nhíu mày cười một tiếng.

Lâm Thần nằm tại giường cây bên trên, Hình Tông Liên trên sàn nhà đánh cái đờn giản chặn đệm nằm dưới đất.

Lại bình tĩnh người, trong hai ngày kinh lịch nhiều như vậy không an tĩnh sự tình, cũng sẽ mất ngủ, nhất là kinh lịch tử vong, nhất là tại rất sâu đêm mưa.

Lâm Thần mở to mắt, nhìn trần nhà, không có chìm vào giấc ngủ.

Hăn nhớ tới tại Yến Thanh, trên thế giới này có quá nhiều thống khổ sự tình, có thể khiến một người muốn chết, nhưng chân chính có thể làm người liều lĩnh đi chết sự tình, nhưng lại cũng không nhiều.

Hăn nhớ tới Hình Tông Liên, trên thế giới này có quá nhiều người dễ dàng dễ tin người ta, nhưng đem mới quen hai ngày người xa lạ trực tiếp mang về nhà người, nhất định ít càng thêm ít.

Quyển 5 Chương 263. Năm phù 100

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 263. Năm phù 100

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ “Người cảm thấy cái này rất thú vị sao?” Nhìn qua thu hình lại bên trong thiếu niên, Hình Tòng Liên lạnh lùng hỏi. “Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn...” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tòng Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?” “Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!” Hình Tòng Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giơ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thể sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thể sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giơ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát. Hấn đang nhìn giám sát, hấn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, không cẩn thận, hấn liền một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh.

May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hấn một mạng, hấn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm

dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh.

Trên tấm ảnh, là một cái mới từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tông Liên cúi người, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hấn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần sau khi mất tích, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn Phó Hách giáo sư bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn về trường học cũ Vĩnh Xuyên đại học dạy học, tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia làm thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự tâm nhiệm cố vấn.

Hình Tông Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Người nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hấn còn nói ta có hyperact IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, người đoán làm gì, hấn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hấn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tông Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nắm vuốt khói bụi, hỏi: “Người lại đi A Thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tông Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phất chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hấn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi, phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng Phái Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách giặc cướp, hấn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tỉa, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hấn cam mạo to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hấn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hấn, nữ hài tử ngưỡng mộ hấn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trên đùa công chúng trò chơi.

Hình Tông Liên lại cảm thấy rất bất an, hấn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hấn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gây trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hấn dùng dính đầy nước đá tay lệt lệt mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hấn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hấn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hấn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hấn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hấn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưới trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tông Liên cũng rất rõ ràng, người kia căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác. Cho dù là sớm 01 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tông Liên thực sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tòng Liên cũng có thể đem hấn nhận ra.

Đó chính là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hấn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chăm chăm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hấn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hấn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hấn chỉ có thể trình trọng quay đầu, nhìn chăm chăm Hình Tòng Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tòng Liên mãnh quất Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

...

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mêh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hấn tương hồ trò chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vẩy lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nằng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cười ha hả

từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quỳ nuốt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng Phái Lâm song song rơi vào chày xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt. Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mệnh mỏng gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Nhưng ở những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ xe buýt cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lí quá chọc ghẹo người.

Vận mệnh, thực sự quá vô tình.

...

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm đội trưởng cảnh sát hình sự.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tông Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vọt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Người đến phảng phất là cái gì nghiệp giới tinh anh, hắn mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh dải thuốc màu xám lẳng cách khăn quàng cổ.

Hình Tòng Liên tới một nắm tay, đối phương từ trong túi móc ra trương thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới trước mặt hắn: “Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, hắn cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tòng Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt điếu thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin Hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, phun ra một điếu thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khấn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vền một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được hắn nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tòng Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì Hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một đài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phải lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy, hăn đoạt lấy Dương Điển Phong trên máy vi tính, ở phía trên một trận đánh, sau đó đột nhiên nói ra: “Đầu lĩnh, hòa bình bắc lộ phương hướng, hướng nam hành sử.”

Dương Điển Phong ôm cánh tay dựa vào thành ghế, xông Hình Tòng Liên nhíu mày cười một tiếng.

Lâm Thần nằm tại giường cây bên trên, Hình Tòng Liên trên sàn nhà đánh cái đờn giản chặn đệm nằm dưới đất.

Lại bình tĩnh người, trong hai ngày kinh lịch nhiều như vậy không an tĩnh sự tình, cũng sẽ mất ngủ, nhất là kinh lịch tử vong, nhất là tại rất sâu đêm mưa.

Lâm Thần mở to mắt, nhìn trần nhà, không có chìm vào giấc ngủ.

Hăn nhớ tới tại Yến Thanh, trên thế giới này có quá nhiều thống khổ sự tình, có thể khiến một người muốn chết, nhưng chân chính có thể làm người liều lĩnh đi chết sự tình, nhưng lại cũng không nhiều.

Hăn nhớ tới Hình Tòng Liên, trên thế giới này có quá nhiều người dễ dàng dễ tin người ta, nhưng đem mới quen hai ngày người xa lạ trực tiếp mang về nhà người, nhất định ít càng thêm ít.

Quyển 5 Chương 264. Năm phù 101

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 264. Năm phù 101

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

Loại này tín nhiệm nơi phát ra ngược lại là rất kỳ quái, khi đó Hình Tông Liên chỉ là cho rằng, hấn sở dĩ tín nhiệm Lâm Thần, hoàn toàn là cảm thấy cái này tức quản người không sai.

Thế là hấn an bài thủ hạ tại toàn thành vải khố, tìm kiếm tại Yến Thanh.

Nhưng tại Yến Thanh một chưa phạm án, hai không bị báo cáo mất tích, cái gọi là vải khố cũng chỉ là giám thị thẻ căn cước của nàng cùng các loại thị dân thẻ, thẻ ngân hàng tin tức, cũng thông tri nàng ở tạm cùng công ty phụ cận cảnh sát nhân dân chú ý, vừa có tình huống liền hướng thượng cấp báo cáo, trừ cái đó ra, không có biện pháp tốt hơn, nhưng đây quả thật là cũng phải Hình Tông Liên có thể làm được cực hạn.

Hình Tông Liên quẳng xuống điện thoại, nhìn lại Lâm Thần.

Lâm Thần có chút cúi đầu, hai tay dâng Khương Trà, ngậm nhỏ ngậm nhỏ tuyết uống, phảng phất cảm nhận được Hình Tông Liên ánh mắt, hấn ngẩng đầu, nói: “Mang ta đi bệnh viện nhìn xem.”

Thành phố Hoàng Cảnh người thứ ba dân bệnh viện, là hết thảy chuyện xưa bắt đầu.

Nếu như muốn hoàn chỉnh cố sự này, như vậy nhất định phải về tới đây.

Bởi vì bảo quan hệ, trong bệnh viện không có người nào, cường phong từng cái đụng chạm lấy đại môn, đưa vào một trương lại một trương cáng cứu thương.

Bốn phía là băng lãnh tường trắng cùng so màu trắng càng ngăm chút màu khói xám gạch, bởi vì bảo ngoài ý muốn thụ thương bệnh

nhân được an bài tại khám gấp trong đại sảnh bên ngoài, những cái kia trầm thấp kêu rên trong không gian quanh quẩn, cực độ thống khổ bức bối lại cực độ lạnh buốt đáng sợ.

Lâm Thần buông xuống dù, phúi phúi trên vai mưa.

Nhân viên y tế tại bệnh hoạn ở giữa bận rộn, cho nên tiếp đãi bọn hắn, là bệnh viện bảo an khoa khoa trưởng.

Bảo an khoa trưởng hình thể to lớn, tại phía trước nhất dẫn đường, gần thang lầu chỗ ngoặt lúc, Lâm Thần không có tồn tại cảm thấy rùng cả mình.

Phía sau hắn cửa thang máy đột nhiên mở ra, mặc áo choàng trắng bác sĩ cái thứ nhất xông ra thang máy, hai người y tá đẩy dụng cụ, theo sát phía sau.

Bác sĩ cấp tốc xông vào một gian phòng bệnh, không bao lâu, trái tim lên độ sức còi báo động bèn nhọn thanh âm vang lên, tử thần kêu gọi cơ hồ cần đâm rách người màng nhĩ.

Phòng bệnh ngoài có người bắt đầu thút thít, có người yên tĩnh ngồi.

Duy chỉ có có một người, hắn thản nhiên rời đi phân loạn đám người, như không có việc gì nhìn chung quanh một lần, sau đó tìm sắp xếp màu lam ghế dài, tiếp tục nằm xuống đi ngủ.

Ở trên thang lầu trước một khắc, Lâm Thần ánh mắt, liền dừng lại tại tấm kia cai trên ghế.

“Kia là bệnh viện hộ công.” Giống như là nhìn ra hắn lo nghĩ, Hình Tông Liên giải thích nói.

“Rất kỳ quái.”

“Kỳ quái cái gì?”

“Có người sắp rời đi, hắn nhưng không có bất luận cái gì tâm tình bi thương.” Lâm Thần nói.

“Đã thấy nhiều, đương nhiên liền chết lặng.” Một bên cùng đi bảo an khoa trưởng quay đầu mắt nhìn kia hộ công, lơ đãng nói.

“Nhìn đến mức quá nhiều rồi?”

“Kia là đương nhiên, bệnh viện chúng ta cùng lao động công ty ký kết, công nhân vệ sinh, hộ công một loại đều là trường kỳ công, bọn hắn tại bệnh viện thời gian so có chút bác sĩ còn rất dài...”

Lâm Thần bỗng nhiên dừng bước lại, hắn cùng Hình Tông Liên tâm hữu linh tê nhìn nhau một cái, đội trưởng cảnh sát hình sự bèn nhay hỏi: “Cùng các người bệnh viện ký kết lao động công ty, là nhà ai?”

” ‘Tốt nhà’ a , trong thành phố lớn nhất lao động công ty liền nhà bọn hấn.”

Lâm Thần thu tầm mắt lại, Hình Tòng Liên quả quyết treo lên điện thoại, hướng thủ hạ phân phó: “Đem tại Yển Thanh ảnh chụp cùng từng xuất nhập ba viện nhà xác người hiềm nghi làm so với.”

Hấn điện thoại đánh cho cực nhanh, cúp máy về sau, hấn liền cùng bảo an khoa trưởng câu được câu không nói chuyện phiếm, nhưng mà, bệnh viện lớn khoa trưởng, như thế nào lại đối một nữ hài có quá nhiều ấn tượng, hấn cũng không có đạt được cái gì cùng với Yển Thanh có liên quan tin tức.

Hình Tòng Liên vô ý thức tìm kiếm Lâm Thần, phát hiện Lâm Thần sau lưng hấn, đi rất chậm, đồng thời Lâm Thần thật chỉ là rất chân thành đang bước đi, thậm chí không có hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn trộm bốn phía.

“Nghĩ gì thế?” Hình Tòng Liên đơn giản nghĩ dâm dâm hấn, “Nghĩ tại Yển Thanh có phải hay không cái kia tại bệnh viện loay hoay thi thể người?”

“Không.” Lâm Thần lắc đầu, nói, “Ta đây nghĩ, tại sao là nơi này?”

“Chọn nơi này khẳng định là bởi vì nơi này rất đặc biệt.” Hình Tòng Liên đáp.

Lâm Thần gật đầu, ngẩng đầu hỏi: “Như vậy, đặc biệt ở nơi nào chứ?”

“Ta không biết a, có thể là nơi này người nào đó, đã từng phát sinh chuyện nào đó, thậm chí hấn chính là coi trọng nơi này, đáp án này quá rộng rãi...”

“Cũng không có rộng như vậy.”

Đang khi nói chuyện, bọn hấn dừng bước lại.

Tại trước mặt bọn hấn, là phiến phổ thông màu trắng cửa gỗ, bảng số phòng bên trên viết “Nhà xác” ba chữ.

Đỉnh đầu bọn họ đèn chân không rất nhỏ lấp lóe, tiếng khóc đang nhìn không đến cùng trong không gian yếu ớt chìm nổi.

Bảo an đội trưởng lấy ra chìa khoá, cẩn thận mở cửa.

Khí lạnh đập vào mặt.

Toàn bộ đặt thi thể địa phương có điều hai trăm bình lớn nhỏ, giường cùng giường ở giữa nằm cạnh cực gấp, bạch ga giường rủ xuống tới trên mặt đất, phảng phất bát ngát cánh đồng tuyết, rõ ràng

nơi đây cũng không rộng lớn, nhưng sinh cùng tử ở giữa khoảng cách, lại so lạch trôi càng khó vượt qua.

Xuất hiện qua cổ quái nam thi giường chiếu đều trống không, Lâm Thần cấp tốc đi đến một trương không bên giường, vây quanh nó lượn quanh một vòng.

Bởi vì không gian chật hẹp, hắn còn không cẩn thận đụng phải bên cạnh một vị người chết tay, hắn mắt nhìn kia cứng ngắc mà trắng bệch mu bàn tay, chợt nhớ tới Phó Hách từng nói qua, đình thi dưới giường từng bị ngủ qua.

Lại vì cái gì cần nằm tại một cỗ thi thể hạ chứ?

Nằm tại một cỗ thi thể dưới, là cảm giác gì?

Không cách nào dùng lý tính phân tích, vậy liền nhắm mắt lại, tử tế cảm thụ.

Lâm Thần bỗng dựng xóc lên rũ xuống ga giường, xoay người tiến vào dưới giường, nằm thẳng trên mặt đất.

Mặt đất thật lạnh, bốn phía một vùng tăm tối, con mắt nhìn không thấy, lỗ tai nghe không được, giống như tất cả giác quan đều bị phong bế, duy chỉ có tư duy thanh tịnh.

Người có thể tưởng tượng đến chung quanh kia từng cỗ thi thể, người có thể tưởng tượng bọn hắn có hoặc buồn hoặc vui một đời, tưởng tượng bọn hắn là như thế nào xuất sinh lại như thế nào tử vong.

Khi đó nhịp tim lại bởi vì sợ hãi mà không tự chủ được tăng tốc, đại não lại bởi vì sợ hãi mà tỉnh táo lại.

Tại như thế u lãnh, yên tĩnh, bế tắc không gian bên trong, người mới có thể phát hiện, tựa hồ tử vong thật cách người rất gần rất gần...

Đến cùng, là cảm giác gì?

Lâm Thần đột nhiên mở mắt.

Nhẹ nhàng tiếng chuông trong phòng vang lên.

Hình Tông Liên lấy điện thoại cầm tay ra, vội vàng ấn nút tiếp nghe khóa.

Chờ hắn tiếp điện thoại xong, Lâm Thần đã từ dưới giường bò lên ra, hắn nắm vuốt điện thoại, nói với Lâm Thần: “Có đầu mối.”

Phát hiện đầu mối người, là Hình Tông Liên thủ hạ kỹ thuật viên.

Kỹ thuật viên tên là Vương Triều, Vương Triều nhỏ đồng chí có được dân kỹ thuật hết thầy ưu lương bản tính, nhanh tay, nói nhiều, cùng

biết bán manh.

Nhìn thấy Lâm Thần lần đầu tiên lúc, mang theo mũ lưỡi trai người thiếu niên liền móc ra trong túi tất cả bánh kẹo xếp tại trên bàn, sau đó nhanh chóng chọn lựa bên trong sô cô la toàn bộ đưa ra ngoài, ngoài miệng còn nói không ngừng: “A tương, cải trắng, Mã Ngọc ngọc, người càng ưa thích ai? Ma thú, dota, LoL người càng ưa thích chơi cái kia, có rảnh đơn đấu một bàn thế nào?”

Lâm Thần lần đầu bị hỏi đến á khẩu không trả lời được, hẩn nhìn xem Vương Triều thuần chân ánh mắt, đành phải hướng Hình Tông Liên cầu cứu.

Hình Tông Liên hít một ngụm khói, thản nhiên nói: “Còn muốn báo đón xe phí sao?”

Ngay tại thời bóng cua đường thiếu niên một mặt á đù người quá vô sỉ biểu lộ, nhưng vẫn là ngoan ngoãn tại trước bàn ngồi xuống, mở ra Laptop.

Bởi vì trời mưa, Nhan gia ngõ hẻm số 6 hiện ra rất nhỏ mùi nấm mốc. Thiếu niên hắt hơi một cái, vừa khởi động máy vừa nói: “Đầu a, không phải ta nói người, tại sao muốn ở nơi này, nãi nãi ta mới ở loại phòng này, già dễ dàng phải già thấp khớp...”

“Bà người thật có phẩm vị.” Hình Tông Liên nói, gõ gõ Vương Triều đầu, hỏi, “Đừng nói chuyện tào lao, đầu mới gì?”

“Người buổi sáng không phải khiến tìm một nữ nhân không, ta vừa thấy được nàng, người đoán nàng ở đâu?” Vương Triều trên mặt mang nồng đậm mắt quầng thâm, vừa tiến nhanh vừa nói, “Đương đương, chính là người nói, bệnh viện lần thứ nhất phát hiện, có thể mình sẽ mặc quần áo trong đoạn thời gian đó, nàng đã từng đẩy sạch sẽ xe tiến vào nhà xác.”

Trên màn hình xuất hiện một cái nhỏ nhắn xinh xắn nữ tử, Vương Triều đề xuống tạm dừng, đem hình ảnh phóng đại.

Kia là một trương khô cạn nhỏ gầy khuôn mặt, ngũ quan cũng nhỏ đến tựa hồ cần chen làm một đoàn, trên gương mặt kia không vui không buồn, tựa hồ bị sinh hoạt giày vò đến đã mất đi góc cạnh.

Lâm Thần nhìn xem kia khô cạn nhỏ gầy nữ tử, nhẹ gật đầu, xác nhận kia là toàn cho hẩn đưa thư tình người làm vườn.

“Cô nàng này gọi là tại Yến Thanh đi.” Vương Triều nói, nhanh chóng điều ra một dải video văn kiện, sau đó chọn trúng một cái, song kích

mở ra: “Ta lợi dụng gián điệp mặt người kỹ thuật phân biệt, tại cùng hôm nay vụ án tương quan video trong tư liệu lục soát lục soát hình của nàng, người đoán làm gì!” Hấn nói, cấp tốc đề xuống tạm dừng, hình tượng dừng lại tại chạng vạng tối rối loạn đường đi, “Nàng ở chỗ này!”

Vương Triều đưa tay chỉ một vị đứng tại bên đường gần thờ ơ lạnh nhạt tóc dài nữ nhân.

“Cuối cùng, người đoán làm gì, chân thần.” Vương Triều chặc chặc thở dài, trong mắt có ngạo nhân hào quang, hấn cực nhanh ấn mở liệt biểu bên trong cái cuối cùng video văn kiện, nói, “Camera vị trí ở trung tâm công viên mười vị trí đầu chữ giao lộ, thời gian là vụ án phát sinh trước 35 phút tả hữu.”

Video theo dõi bên trong, tại Yến Thanh tựa hồ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nàng mặc vào điều váy đỏ, còn lau son môi, cả người mặt mày tỏa sáng, chính thần hái bay lên hướng công viên nhỏ đi đến.

Trùng hợp không cách nào giải thích cùng là một người xuất hiện tại ba lên nhìn như hồ cũng không liên quan vụ án bên trong, Hình Tông Liên sờ lên cái cằm, nhìn về phía Lâm Thần: “Vậy chúng ta không bằng mời vị này xinh đẹp nữ sĩ tới uống trà à?”

“Chỉ sợ đã tới đã không kịp, chúng ta lại đi đường Xuân Thủy nhìn xem.” Lâm Thần lắc đầu, tiếng nói khàn khàn.

Lâm Thần đứng tại ngoài xe, tại cùng Vương Triều nói chuyện.

“Người nói là, hấn lấy đi xe tải tám phẳng, xuất hiện ở trong thành phố?”

“Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hồng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tông Liên phía sau cái môn nam nhân chọc chọc hấn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hấn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hấn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vậy án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mười mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Quyển 5 Chương 265. Năm phù 102

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 265. Năm phù 102

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

Loại này tín nhiệm nơi phát ra ngược lại là rất kỳ quái, khi đó Hình Tông Liên chỉ là cho rằng, hấn sở dĩ tín nhiệm Lâm Thần, hoàn toàn là cảm thấy cái này tức quản người không sai.

Thế là hấn an bài thủ hạ tại toàn thành vải khố, tìm kiếm tại Yến Thanh.

Nhưng tại Yến Thanh một chưa phạm án, hai không bị báo cáo mất tích, cái gọi là vải khố cũng chỉ là giám thị thẻ căn cước của nàng cùng các loại thị dân thẻ, thẻ ngân hàng tin tức, cũng thông tri nàng ở tạm cùng công ty phụ cận cảnh sát nhân dân chú ý, vừa có tình huống liền hướng thượng cấp báo cáo, trừ cái đó ra, không có biện pháp tốt hơn, nhưng đây quả thật là cũng phải Hình Tông Liên có thể làm được cực hạn.

Hình Tông Liên quẳng xuống điện thoại, nhìn lại Lâm Thần.

Lâm Thần có chút cúi đầu, hai tay dâng Khương Trà, ngậm nhỏ ngậm nhỏ tuyết uống, phảng phất cảm nhận được Hình Tông Liên ánh mắt, hấn ngẩng đầu, nói: “Mang ta đi bệnh viện nhìn xem.”

Thành phố Hoàng Cảnh người thứ ba dân bệnh viện, là hết thảy chuyện xưa bắt đầu.

Nếu như muốn hoàn chỉnh cố sự này, như vậy nhất định phải về tới đây.

Bởi vì bảo quan hệ, trong bệnh viện không có người nào, cường phong từng cái đụng chạm lấy đại môn, đưa vào một trương lại một trương cáng cứu thương.

Bốn phía là băng lãnh tường trắng cùng so màu trắng càng ngăm chút màu khói xám gạch, bởi vì bảo ngoài ý muốn thụ thương bệnh

nhân được an bài tại khám gấp trong đại sảnh bên ngoài, những cái kia trầm thấp kêu rên trong không gian quanh quẩn, cực độ thống khổ bức bối lại cực độ lạnh buốt đáng sợ.

Lâm Thần buông xuống dù, phúi phúi trên vai mưa.

Nhân viên y tế tại bệnh hoạn ở giữa bận rộn, cho nên tiếp đãi bọn hắn, là bệnh viện bảo an khoa khoa trưởng.

Bảo an khoa trưởng hình thể to lớn, tại phía trước nhất dẫn đường, gần thang lầu chỗ ngoặt lúc, Lâm Thần không có tồn tại cảm thấy rùng cả mình.

Phía sau hắn cửa thang máy đột nhiên mở ra, mặc áo choàng trắng bác sĩ cái thứ nhất xông ra thang máy, hai người y tá đẩy dụng cụ, theo sát phía sau.

Bác sĩ cấp tốc xông vào một gian phòng bệnh, không bao lâu, trái tim lên độ sức còi báo động bèn nhọn thanh âm vang lên, tử thần kêu gọi cơ hồ cần đâm rách người màng nhĩ.

Phòng bệnh ngoài có người bắt đầu thút thít, có người yên tĩnh ngồi.

Duy chỉ có có một người, hắn thản nhiên rời đi phân loạn đám người, như không có việc gì nhìn chung quanh một lần, sau đó tìm sắp xếp màu lam ghế dài, tiếp tục nằm xuống đi ngủ.

Ở trên thang lầu trước một khắc, Lâm Thần ánh mắt, liền dừng lại tại tấm kia cai trên ghế.

“Kia là bệnh viện hộ công.” Giống như là nhìn ra hắn lo nghĩ, Hình Tông Liên giải thích nói.

“Rất kỳ quái.”

“Kỳ quái cái gì?”

“Có người sắp rời đi, hắn nhưng không có bất luận cái gì tâm tình bi thương.” Lâm Thần nói.

“Đã thấy nhiều, đương nhiên liền chết lặng.” Một bên cùng đi bảo an khoa trưởng quay đầu mắt nhìn kia hộ công, lơ đãng nói.

“Nhìn đến mức quá nhiều rồi?”

“Kia là đương nhiên, bệnh viện chúng ta cùng lao động công ty ký kết, công nhân vệ sinh, hộ công một loại đều là trường kỳ công, bọn hắn tại bệnh viện thời gian so có chút bác sĩ còn rất dài...”

Lâm Thần bỗng nhiên dừng bước lại, hắn cùng Hình Tông Liên tâm hữu linh tê nhìn nhau một cái, đội trưởng cảnh sát hình sự bèn nhay hỏi: “Cùng các người bệnh viện ký kết lao động công ty, là nhà ai?”

” ‘Tốt nhà’ a , trong thành phố lớn nhất lao động công ty liền nhà bọn hấn.”

Lâm Thần thu tầm mắt lại, Hình Tòng Liên quả quyết treo lên điện thoại, hướng thủ hạ phân phó: “Đem tại Yển Thanh ảnh chụp cùng từng xuất nhập ba viện nhà xác người hiềm nghi làm so với.”

Hấn điện thoại đánh cho cực nhanh, cúp máy về sau, hấn liền cùng bảo an khoa trưởng câu được câu không nói chuyện phiếm, nhưng mà, bệnh viện lớn khoa trưởng, như thế nào lại đối một nữ hài có quá nhiều ấn tượng, hấn cũng không có đạt được cái gì cùng với Yển Thanh có liên quan tin tức.

Hình Tòng Liên vô ý thức tìm kiếm Lâm Thần, phát hiện Lâm Thần sau lưng hấn, đi rất chậm, đồng thời Lâm Thần thật chỉ là rất chân thành đang bước đi, thậm chí không có hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn trộm bốn phía.

“Nghĩ gì thế?” Hình Tòng Liên đơn giản nghĩ đậm đậm hấn, “Nghĩ tại Yển Thanh có phải hay không cái kia tại bệnh viện loay hoay thi thể người?”

“Không.” Lâm Thần lắc đầu, nói, “Ta đây nghĩ, tại sao là nơi này?”

“Chọn nơi này khẳng định là bởi vì nơi này rất đặc biệt.” Hình Tòng Liên đáp.

Lâm Thần gật đầu, ngẩng đầu hỏi: “Như vậy, đặc biệt ở nơi nào chứ?”

“Ta không biết a, có thể là nơi này người nào đó, đã từng phát sinh chuyện nào đó, thậm chí hấn chính là coi trọng nơi này, đáp án này quá rộng rãi...”

“Cũng không có rộng như vậy.”

Đang khi nói chuyện, bọn hấn dừng bước lại.

Tại trước mặt bọn hấn, là phiến phổ thông màu trắng cửa gỗ, bảng số phòng bên trên viết “Nhà xác” ba chữ.

Đỉnh đầu bọn họ đèn chân không rất nhỏ lấp lóe, tiếng khóc đang nhìn không đến cùng trong không gian yếu ớt chìm nổi.

Bảo an đội trưởng lấy ra chìa khoá, cẩn thận mở cửa.

Khí lạnh đập vào mặt.

Toàn bộ đặt thi thể địa phương có điều hai trăm bình lớn nhỏ, giường cùng giường ở giữa nằm cạnh cực gấp, bạch ga giường rủ xuống tới trên mặt đất, phảng phất bát ngát cánh đồng tuyết, rõ ràng

nơi đây cũng không rộng lớn, nhưng sinh cùng tử ở giữa khoảng cách, lại so lạch trời càng khó vượt qua.

Xuất hiện qua cổ quái nam thi giường chiếu đều trống không, Lâm Thần cấp tốc đi đến một trương không bên giường, vây quanh nó lượn quanh một vòng.

Bởi vì không gian chật hẹp, hắn còn không cẩn thận đụng phải bên cạnh một vị người chết tay, hắn mắt nhìn kia cứng ngắc mà trắng bệch mu bàn tay, chợt nhớ tới Phó Hách từng nói qua, đình thi dưới giường từng bị ngủ qua.

Lại vì cái gì cần nằm tại một cỗ thi thể hạ chứ?

Nằm tại một cỗ thi thể dưới, là cảm giác gì?

Không cách nào dùng lý tính phân tích, vậy liền nhắm mắt lại, tử tế cảm thụ.

Lâm Thần bỗng dựng xóc lên rũ xuống ga giường, xoay người tiến vào dưới giường, nằm thẳng trên mặt đất.

Mặt đất thật lạnh, bốn phía một vùng tăm tối, con mắt nhìn không thấy, lỗ tai nghe không được, giống như tất cả giác quan đều bị phong bế, duy chỉ có tư duy thanh tịnh.

Người có thể tưởng tượng đến chung quanh kia từng cỗ thi thể, người có thể tưởng tượng bọn hắn có hoặc buồn hoặc vui một đời, tưởng tượng bọn hắn là như thế nào xuất sinh lại như thế nào tử vong.

Khi đó nhịp tim lại bởi vì sợ hãi mà không tự chủ được tăng tốc, đại não lại bởi vì sợ hãi mà tỉnh táo lại.

Tại như thế u lãnh, yên tĩnh, bế tắc không gian bên trong, người mới có thể phát hiện, tựa hồ tử vong thật cách người rất gần rất gần...

Đến cùng, là cảm giác gì?

Lâm Thần đột nhiên mở mắt.

Nhẹ nhàng tiếng chuông trong phòng vang lên.

Hình Tòng Liên lấy điện thoại cầm tay ra, vội vàng ấn nút tiếp nghe khóa.

Chờ hắn tiếp điện thoại xong, Lâm Thần đã từ dưới giường bò lên ra, hắn nắm vuốt điện thoại, nói với Lâm Thần: “Có đầu mối.”

Phát hiện đầu mối người, là Hình Tòng Liên thủ hạ kỹ thuật viên.

Kỹ thuật viên tên là Vương Triều, Vương Triều nhỏ đồng chí có được dân kỹ thuật hết thầy ưu lương bản tính, nhanh tay, nói nhiều, cùng

biết bán manh.

Nhìn thấy Lâm Thần lần đầu tiên lúc, mang theo mũ lưỡi trai người thiếu niên liền móc ra trong túi tất cả bánh kẹo xếp tại trên bàn, sau đó nhanh chóng chọn lựa bên trong sô cô la toàn bộ đưa ra ngoài, ngoài miệng còn nói không ngừng: “A tương, cải trắng, Mã Ngọc ngọc, người càng ưa thích ai? Ma thú, dota, LoL người càng ưa thích chơi cái kia, có rảnh đơn đấu một bàn thế nào?”

Lâm Thần lần đầu bị hỏi đến á khẩu không trả lời được, hẩn nhìn xem Vương Triều thuần chân ánh mắt, đành phải hướng Hình Tòng Liên cầu cứu.

Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, thản nhiên nói: “Còn muốn báo đón xe phí sao?”

Ngay tại thời bóng cua đường thiếu niên một mặt á đù người quá vô sỉ biểu lộ, nhưng vẫn là ngoan ngoãn tại trước bàn ngồi xuống, mở ra Laptop.

Bởi vì trời mưa, Nhan gia ngõ hẻm số 6 hiện ra rất nhỏ mùi nấm mốc. Thiếu niên hắt hơi một cái, vừa khởi động máy vừa nói: “Đầu a, không phải ta nói người, tại sao muốn ở nơi này, nãi nãi ta mới ở loại phòng này, già dễ dàng phải già thấp khớp...”

“Bà người thật có phẩm vị.” Hình Tòng Liên nói, gõ gõ Vương Triều đầu, hỏi, “Đừng nói chuyện tào lao, đầu mới gì?”

“Người buổi sáng không phải khiến tìm một nữ nhân không, ta vừa thấy được nàng, người đoán nàng ở đâu?” Vương Triều trên mặt mang nồng đậm mắt quầng thâm, vừa tiến nhanh vừa nói, “Đương đương, chính là người nói, bệnh viện lần thứ nhất phát hiện, có thể mình sẽ mặc quần áo trong đoạn thời gian đó, nàng đã từng đẩy sạch sẽ xe tiến vào nhà xác.”

Trên màn hình xuất hiện một cái nhỏ nhắn xinh xắn nữ tử, Vương Triều đề xuống tạm dừng, đem hình ảnh phóng đại.

Kia là một trương khô cạn nhỏ gầy khuôn mặt, ngũ quan cũng nhỏ đến tựa hồ cần chen làm một đoàn, trên gương mặt kia không vui không buồn, tựa hồ bị sinh hoạt giày vò đến đã mất đi góc cạnh.

Lâm Thần nhìn xem kia khô cạn nhỏ gầy nữ tử, nhẹ gật đầu, xác nhận kia là toàn cho hẩn đưa thư tình người làm vườn.

“Cô nàng này gọi là tại Yến Thanh đi.” Vương Triều nói, nhanh chóng điều ra một dải video văn kiện, sau đó chọn trúng một cái, song kích

mở ra: “Ta lợi dụng gián điệp mặt người kỹ thuật phân biệt, tại cùng hôm nay vụ án tương quan video trong tư liệu lục soát lục soát hình của nàng, người đoán làm gì!” Hấn nói, cấp tốc đề xuống tạm dừng, hình tượng dừng lại tại chạng vạng tối rối loạn đường đi, “Nàng ở chỗ này!”

Vương Triều đưa tay chỉ một vị đứng tại bên đường gần thờ ơ lạnh nhạt tóc dài nữ nhân.

“Cuối cùng, người đoán làm gì, chân thần.” Vương Triều chặc chặc thở dài, trong mắt có ngạo nhân hào quang, hấn cực nhanh ấn mở liệt biểu bên trong cái cuối cùng video văn kiện, nói, “Camera vị trí ở trung tâm công viên mười vị trí đầu chữ giao lộ, thời gian là vụ án phát sinh trước 35 phút tả hữu.”

Video theo dõi bên trong, tại Yến Thanh tựa hồ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nàng mặc vào điều váy đỏ, còn lau son môi, cả người mặt mày tỏa sáng, chính thần hái bay lên hướng công viên nhỏ đi đến.

Trùng hợp không cách nào giải thích cùng là một người xuất hiện tại ba lên nhìn như hồ cũng không liên quan vụ án bên trong, Hình Tông Liên sờ lên cái cằm, nhìn về phía Lâm Thần: “Vậy chúng ta không bằng mời vị này xinh đẹp nữ sĩ tới uống trà à?”

“Chỉ sợ đã tới đã không kịp, chúng ta lại đi đường Xuân Thủy nhìn xem.” Lâm Thần lắc đầu, tiếng nói khàn khàn.

Lâm Thần đứng tại ngoài xe, tại cùng Vương Triều nói chuyện.

“Người nói là, hấn lấy đi xe tải tấm phẳng, xuất hiện ở trong thành phố?”

“Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hồng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tông Liên phía sau cái môn nam nhân chọc chọc hấn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hấn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hấn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vậy án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hẳn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mười mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Quyển 5 Chương 266. Năm phù 103

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 266. Năm phù 103

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ nương theo tiếng đàn vang lên, màn hình TV dần dần chuyển sáng, một mảnh màu phi thúy nước sông chậm rãi xuất hiện đang vẽ mặt bên trong.

Trong sông có mấy cái con vịt nhỏ đang chơi nước, bọn chúng gật gù đặc ý, giống như là vội vã chạy về nhà.

“Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy...”

Giọng trẻ con non nớt vượt trên thanh thúy tiếng đàn, một vị nắm tôn nhi lão nhân xuất hiện tại thạch cung kiều một bên, tiểu nam hài bước chân chưa ổn, từng lần một đếm lấy trên bậc thang dưới, phá lệ hưng phấn.

Ông kính dời về phía cầu nhỏ khác một bên, có vị lưng hai vai bao lữ nhân đứng tại cầu một bên, hấn sửng sốt một lát, sau đó đọc lên cầu hình vòm trên trụ đá câu đối: “Xuân nhập thuyền môi nước chảy lục, thu về bến đò trời chiều đỏ.”

Lữ nhân thanh âm xa xăm êm tai, làm cho người chỉ cảm thấy răng gò má đều là hương.

Về sau, lữ nhân dần dần từng bước đi đến, ông kính theo lữ nhân dấu chân, đi vào một mảnh khoáng đạt mặt sông một bên, nước sông muôn hình vạn trạng, sôi trào mãnh liệt.

Ông kính đảo qua vượt ngang mặt sông cầu lớn, cuối cùng rơi vào “Quá ngàn cầu” ba chữ bên trên.

Phối nhạc đột nhiên ngừng, nữ MC xinh đẹp gương mặt xuất hiện lần nữa.

“Phía dưới thông báo một đầu khăn cấp tin tức, tháng này ngày 10, nội thành phát sinh cùng một chỗ ác tính giết người sự kiện, nghi phạm Phùng Phái Lâm, nam, 37 tuổi tròn, cảnh sát nhắc nhở, người

này cực kỳ nguy hiểm, như ngài nhìn thấy người này, mời kịp thời báo cảnh.”

Nữ MC tiếng nói nghiêm nghị, Phùng Phái Lâm ảnh chụp, xuất hiện tại màn hình trái phía trên, khóe miệng của hắn cười mỉm, giống như đang giấu cợt cái gì.

Cái này phim ngắn, dĩ nhiên chính là Lâm Thần dùng để dụ bắt Phùng Phái Lâm cạm bẫy.

Đối với cái này, Lâm Thần giải thích là , bất kỳ cái gì phạm nhân đều có hắn “Tâm lý thuộc về điểm”, tựa như mọi người đi mua đồ vật, đều vô ý thức lựa chọn nhất nhanh gọn địa phương, nghi phạm gây án, cũng sẽ vây quanh có thể để cho bọn hắn an tâm hoặc là có ý nghĩa đặc thù địa điểm.

Phùng Phái Lâm gây án địa, đều là tại lấy thị thực nhỏ làm tâm điểm, bán kính 15 cây số khu vực bên trong, quá ngàn cầu vừa lúc ngay tại khu vực này bên trong.

Càng tươi đẹp hơn chính là, dưới cầu nước sông dồi dào, nước đại biểu sinh mệnh ban sơ phun trào, cũng tương tự cùng sa bàn mục đích có quan hệ.

Vì thỏa mãn đối con số bảy có ép buộc chứng nghi phạm, phim ngắn □□ xuất hiện 7 con con vịt nhỏ, số lượng bảy, những này đều không ngoại lệ sẽ để cho Phùng Phái Lâm cảm thấy thoải mái dễ chịu.

Mà quá ngàn cầu lại là bảy bút, tại Phùng Phái Lâm trong tiềm thức, hắn sẽ nhận vì cái này địa phương rất tâm.

Nếu như nói, an bình tường hòa phim ngắn là vì câu lên Phùng Phái Lâm mỹ hảo hồi ức, như vậy, ngay sau đó phát ra lòng bắt khiến thì là khiến Phùng Phái Lâm biết được cảnh sát ngay tại truy nã hắn, này lại khiến cho hắn tăng tốc hành động tốc độ.

Tại vô ý thức ký ức cùng ngoại bộ áp lực song trọng dưới ma pháp, hắn nhất định sẽ lựa chọn quá ngàn cầu.

Nhìn chăm chú Phùng Phái Lâm tái nhợt tuần dật gương mặt, có người nâng lên điều khiển từ xa, đóng lại TV.

Màn hình trở nên đen nhánh, trên bàn đèn bàn còn tản ra ấm áp ánh sáng, đương nhiên, còn có một nơi cũng rất sáng.

Kia là đỉnh đầu phản quang.

“Hoàng đốc tra a, ngài làm sao đột nhiên nghĩ đến, muốn tìm ta lão đầu tử tới uống trà a?” Cảnh đội cục trưởng trong văn phòng, lão cục

trường bưng trà vạc, uống một hớp lớn, chỉ miệng không đề cập tới mới trong tin tức Video.

Hoàng Trạch ngồi tại lão cục trường đối diện, cười chằm bát trà, lại nhẹ nhàng đẩy lên lão cục trường trước mặt: “Ta lần này đến, chủ yếu là nghĩ đến nhìn một chút ngài.”

Lão cục trường nhin không được hít một hơi thật sâu, hẩn từ từ nhắm hai mắt, giống như là đang hưởng thụ trong đêm tối yên tĩnh xa xăm hương trà, càng giống là căn bản không có nghe thấy lời hẩn nói.

Nhưng Hoàng Trạch cũng không có bởi vì dạng này không nhìn mà tức giận, hẩn đang chờ đợi, chờ đợi như vậy, đại biểu cung kính. Thời gian lại qua thật lâu, lâu đến trong phòng hương trà đều phai nhạt, lâu đến trước bàn lão nhân đều không kèm được: “Hoàng thiếu a, quá khách khí, quá khách khí a.”

Lão cục trường vớt qua chén trà, uống một hơi cạn sạch, hẩn động tác tùy ý, nhìn qua, giống như cùng tại ven đường uống một khối tiền một chén nước trà, không có gì khác biệt.

“Đây là hẩn là.” Hoàng Trạch lần nữa rót đầy chén trà, “Nhà khác các bằng hữu muốn hỏi một chút ngài, thế thúc, ngài đến tột cùng là có ý gì?” Hoàng Trạch không có cho lão nhân pha trò thời gian, hẩn rất gọn gàng dứt khoát: “Không có ngài ngầm đồng ý, Lâm Thần không có khả năng tham dự lần này vụ án điều tra, ngài đến tột cùng là có ý gì?”

Hoàng Trạch hỏi hai lần “Có ý tứ gì”, bản thân cái này liền rất có ý tứ. Giống Hoàng Trạch người thân phận như vậy, đã rất ít cần thông qua cường điệu câu nói, để diễn tả cảm xúc cùng lập trường, nhưng hẩn lại ngay cả hỏi hai lần.

Điều này nói rõ, lão nhân xác thực thật chọc giận hẩn, sửa chữa nguyên nhân, đương nhiên vẫn là Lâm Thần.

Lâm Thần là cái tiểu nhân vật, hẩn không có bối cảnh cùng chỗ dựa, bọn hẩn vượt qua tay, liền có thể giống chụp chết con kiến khinh địch như vậy chụp chết hẩn.

Hẩn sở dĩ hiện tại còn sống nguyên nhân, chỉ là bởi vì nếu như người hận một người, như vậy nhìn xem hẩn mộng tưởng vỡ vụn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ như con kiến hôi tham sống sợ chết, mới là chuyện tốt đẹp nhất.

Hai năm trước, Lâm Thần cũng một mực sống được rất khổ. Thẳng đến mấy ngày trước, Lâm Thần xuất hiện lần nữa tại bọn hắn trong tầm mắt, đồng thời lấy không chút nào khuất phục thái độ kiên trì tham gia vụ án, nếu như không có lão nhân ngầm đồng ý, vô luận vị kia đội trưởng cảnh sát hình sự là cỡ nào tín nhiệm Lâm Thần, giống hấn dạng này nhỏ túc quản, là không thể nào có trong hồ sơ kiện phá án và bắt giam bên trong phát biểu mang tính then chốt ý kiến, càng không khả năng bởi vì hấn mấy câu, liền để đài truyền hình tại trong vòng ba tiếng, chế tạo ra tinh mỹ TV quảng cáo, dụ bắt Phùng Phái Lâm.

Bởi vậy, Hoàng Trạch chuyển này mục đích chủ yếu, nhưng thật ra là muốn hỏi một chút vị này ở sau lưng thôi động đây hết thầy lão nhân: Ngài rốt cuộc là ý gì.

Có thể ngăn cản trần đồng xuất thủ, lại để cho hấn hạ mình đến đây lão nhân, đương nhiên vẫn là có chút thân phận, lão nhân họ Ngô, Chu Ngô trần hoàng Ngô.

“Trước người cùng Tiểu Lâm, không phải vẫn rất tốt sao?” Ngô lão cục trưởng chớp mắt vài cái, rất dễ dàng liền hóa giải chất vấn của nàng.

“Thế thúc, cái này cũng không tốt cười, đêm hôm đó chết trong đám người, có thân muội muội của ta, vô luận như thế nào, ta cùng Lâm Thần cũng không thể lại trở lại lúc trước.” Hoàng Trạch sắc mặt âm trầm, chăm chú lại cố chấp đáp trả lão nhân vấn đề.

“Không làm tốt bằng hữu, cũng có thể làm bằng hữu nha.”

“Ta sẽ không cùng một cái hung thủ giết người trở thành bằng hữu.”

“Võ đoán, võ đoán a...”

“Ta nói đến chẳng lẽ có vấn đề gì sao, khẩu cung của hấn cùng hiện trường điều tra tình huống một mực có xuất nhập, hấn đến nay không có tẩy thoát mình hiềm nghi.”

Nghe hấn nói như vậy, Ngô lão cục trưởng chỉ là rất bất đắc dĩ thờ dài.

“Thế thúc, xin hỏi, cuối cùng là chuyện gì xảy ra.” Hoàng Trạch vẫn như cũ kiên nhẫn mà hỏi thăm.

“Tiểu Lâm nói với ta, đây là cùng một chỗ vô cùng nguy hiểm vụ án.”

“Cho nên ngài đồng ý, ngài liền không sợ hấn hại chết càng nhiều người?”

“Hắn nói, vụ án này kết thúc, hắn nhất định sẽ rời đi.”

...

Ngày 14 tháng 9, Chủ Nhật.

Bão vừa mới qua đi, to lớn đám mây chưa tiêu tán sạch sẽ.

Trời tờ mờ sáng, lè tè đèn đuốc điểm xuyết lấy còn tại sương sớm bên trong đường đi.

Quá ngàn dưới cầu bán điểm tâm quầy hàng, so thường ngày trọn vẹn nhiều gấp đôi.

Một tòa lân cận quá ngàn cầu đại lâu tầng thứ sáu bị lâm thời trưng dụng, Hình Tông Liên cùng Phó Hách trong phòng, thông qua thô kệch màu đen kính viễn vọng, mật thiết quan sát quá ngàn cầu người đi đường.

Trải qua một đêm chờ đợi, tất cả nhân viên cảnh sát đều đến buồn ngủ nhất thời điểm.

Lâm Thần ở một bên ghế bành trung hoà áo mà ngủ, phảng phất đối bắt Phùng Phái Lâm chuyện này cũng không thêm để ý.

“Đầu lĩnh, chúng ta đều trông rờng rã một đêm, Phùng Phái Lâm cũng không có xuất hiện, ngài tìm nhà tâm lý học thật có tác dụng sao?”

Gần 6:30 phân, vẫn không có khả nghi nhân viên xuất hiện, Hình Tông Liên đè lại đối tai nghe, không muốn để cho thanh âm bên trong truyền ra.

Nhưng Lâm Thần hay là nghe thấy, hẩn mắt nhìn đồng hồ trên tường, chậm rãi ngồi dậy, nói: “Để cho ta đi trên cầu.”

“Không được, quá nguy hiểm.”

“Ngươi bố trí nhiều như vậy cảnh lực, ta sẽ có nguy hiểm gì?” Lâm Thần hỏi lại.

“Ngươi nếu là xuất hiện, hẩn vạn nhất biết là cạm bẫy, không lên cầu làm sao bây giờ?”

“Ngươi cảm thấy đối một cái còn sống chính là muốn chết người mà nói, cạm bẫy có bất kỳ ý nghĩa sao?”

Không thể không nói, Lâm Thần luôn có làm cho người á khẩu không trả lời được năng lực.

Trong phòng tất cả nhân viên cảnh sát chú mục dưới, Hình Tông Liên đành phải phất tay, thả Lâm Thần bên trên cầu.

Lâm Thần mặc vào kiện sạch sẽ áo sơ mi trắng, một cái tay đỡ tại cầm thạch cầu trên lan can, gió sông đập vào mặt, dưới cầu nước sông mênh mông.

Nơi xa một mảnh lông mày sắc nóc nhà, như cự thú lưng, vắt ngang tại trong thành thị.

Trời dần dần sáng lên, trên cầu lui tới người đi đường cỗ xe, cũng chậm chậm nhiều hơn.

Có phụ mẫu cưỡi xe đạp đưa hài tử đi học, cũng có tiểu phiến đẩy ba lượt, khó khăn cưỡi lên cầu, lão nhân chống quả trượng, hướng cầu đình chậm rãi đi đến.

Hình Tông Liên gơ kính viễn vọng, nhìn chăm chú lên trên cầu người, hắn luôn cảm thấy nhịp tim rất nhanh.

“Già giao, ta cảm thấy có chút vấn đề.”

Hình Tông Liên không cách nào giải thích mình bây giờ cảm giác, từ xác nhận nghi phạm đến áp dụng bắt, đây hết thảy đều quá nhanh, nhanh đến hắn không có thời gian suy tư trong đó khớp nối, hắn cảm thấy nơi này có vấn đề, hắn cũng khẳng định nơi này có vấn đề, nhưng lại không cách nào bắt lấy mấu chốt của vấn đề.

“Già hình, ta sư huynh cũng phải xin chào rất nhiều đại trận chiến người, hắn có thể chiếu cố tốt chính mình.”

Phó Hách lời còn chưa dứt, Hình Tông Liên chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cuồn loạn dương cầm âm để cho người ta mường phần bất an.

“Đầu lĩnh, có một vấn đề, không biết bây giờ nói có phải hay không thuận tiện.” Trước máy vi tính, Vương Triều cắn bút chì, ấn xuống tạm dừng khóa.

“Chuyện gì?”

“A Thần suy luận giống như chút vấn đề a, hắn không phải nói Phùng Phái Lâm đi xem tại Yến Thanh tự sát sao, từ chương trình bên trên, ta cần tra Phùng Phái Lâm đoạn thời gian đó ở nơi nào, sau đó ta phát hiện, ở chỗ Yến Thanh tử vong đoạn thời gian bên trong, Phùng Phái Lâm lái xe đi mẫu thân của nàng trước mộ phần tảo mộ a, đường cao tốc trạm thu phí vỡ xuống hình của hắn, chuyện này giống như cũng không phải rất trọng yếu, nhưng ta còn giống như là phải hướng ngài báo cáo một tiếng...”

Vương Triều tại đầu bên kia điện thoại nói liên miên lái nhải, Hình Tông Liên bỗng nhiên cúp điện thoại.

Tâm hấn tiếp theo chìm, rốt cục đột nhiên ý thức được, chỗ không đúng đến tột cùng ở đâu.

Lâm Thần là như thế kín đáo người, Phùng Phái Lâm lại là như thế có ép buộc chứng người.

Lâm Thần đối tử vong huấn luyện trình tự suy luận chỉ có bốn bước, tại Yến Thanh cũng phải nghiêm ngặt thực tiễn cái này trình tự, như vậy nếu như Phùng Phái Lâm muốn tự sát, cũng nên chấp hành cái này bốn bước, mà cũng không phải là Lâm Thần nói tới năm bước. Tới gần thi thể → quan sát hung án → tự tay giết người → trợ giúp cũng quan sát tại Yến Thanh tự sát → tự sát

Như vậy nếu như, nếu như “Quan sát cũng trợ giúp tại Yến Thanh tự sát” cái này trình tự, bản thân liền là Lâm Thần bịa đặt ra đây này?

Cầu lớn bên trên, chống quả trượng lão nhân tại cách Lâm Thần cách đó không xa, ngừng lại.

Giống như là cảm giác được cái gì, trên cầu mặc đồ trắng quần áo trong người trẻ tuổi, cũng trở về quá mức.

“Còn có không đến 30 giây, gần nhất nhân viên cảnh sát liền sẽ xông lên bắt giữ người.” Hấn đối lão nhân nói.

“Đối với một cái truyền tin người mà nói, 30 giây đầy đủ!” Lão nhân kích động nói.

“Nói đi.”

“Hấn nói người sẽ theo giúp ta chết, người thật sẽ theo giúp ta sao?”

“Nói nhảm.”

Cách cầu đỉnh gần nhất thường phục cảnh sát nhân dân bắt đầu phi nước đại.

Như bị búa trùng điệp gõ một cái, Hình Tông Liên đầu đều muốn nổ tung.

Nếu như toàn bộ tử vong huấn luyện quá trình trở lại trước đó bốn bộ khúc, liền cũng không có Lâm Thần nói tới bị cảnh sát “Xem nhẹ” án mưu sát!

Nếu như Phùng Phái Lâm cho đến bây giờ còn không có giết chết qua bất luận kẻ nào!

Như vậy trên cầu Lâm Thần, chính là con mồi ngon nhất, hấn muốn giết chết Lâm Thần, sau đó tự sát!

Lâm Thần đã biết Phùng Phái Lâm mục đích!

Hắn mệt mỏi, muốn kết thúc hết thảy, hắn căn bản không phải dùng phim ngắn dụ bắt Phùng Phái Lâm, mà là nói cho Phùng Phái Lâm, hắn sẽ ở loại kia hắn!

Hình Tòng Liên nghĩ đến xấu nhất khả năng.

Trên cầu, lão nhân ném đi quả trượng, đột nhiên lấy trăm mét bắn vọt tốc độ nhào về phía Lâm Thần.

Hắn đem Lâm Thần đặt ở cầu trên lan can, thành kính ngậm tụng nói: “Hắn chính là muốn hỏi một chút ngài, tại cái này một hạt cát thế giới bên trong, tại cái này cực nhỏ cùng cực hùng vĩ đối kháng bên trong, ngài sẽ đứng một bên nào?”

Cầu cột đột nhiên đứt gãy ra.

“Lâm Thần!” Hình Tòng Liên thê lương tiếng rống vang tận mây xanh.

Thời tiết sáng sủa lúc cũng tốt, mưa dầm như chú lúc cũng được, Phùng Phái Lâm luôn luôn an tĩnh ngồi tại phía trước cửa sổ, nhìn xem đối diện túc quản đứng ở giữa, so với hắn càng an tĩnh người trẻ tuổi kia.

Hắn có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần đọc sách viết chữ, lại có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần cùng các tiểu bằng hữu trò chuyện.

Bất luận Lâm Thần làm cái gì, tại cách hắn chỗ không xa, luôn có cặp mắt như bóng với hình, như đứng ngồi không yên, lại hoặc là so gai nhọn đáng sợ hơn.

Nghĩ tới đây, Hình Tòng Liên nhin không được rùng mình một cái.

Mang theo một quyển sách, một phong thư cùng thổi phồng cát, hắn về tới cục cảnh sát.

Trong cục cảnh sát trận kia cứng rắn hàn huyền sớm đã kết thúc, bầu không khí rất lạnh cũng rất bình tĩnh.

Lâm Thần trên ghế cạn ngủ, trên người hắn, che kín một kiện đồng phục cảnh sát.

Món kia trên đồng phục cảnh sát Ngân Tinh lấp lánh, hoàng đốc tra mặc áo sơ mi trắng ngồi ở bên cạnh, chân trái khoác lên trên đùi phải, chính đảo trong tay bút ký, mà hắn trong tay kia, thì bưng chén nước ấm.

Hình Tòng Liên sững sờ tại cửa ra vào, trong phòng có nhiều như vậy cái ghế, Hoàng Trạch hết lần này tới lần khác an vị tại Lâm Thần

bên người.

Hoàng đôn đốc hết lần này tới lần khác lại ngồi tự nhiên như thế, phảng phất hẳn lẽ ra an vị ở nơi đó.

Hình Tòng Liên có chút không vui.

Phó Hách từ Hình Tòng Liên sau lưng chui ra, mắt nhìn trong phòng làm việc tình hình, vội vàng đem sững sờ tại cửa ra vào người kéo vào phòng.

Lâm Thần vừa lúc mở mắt ra.

Gặp bọn họ về, hẳn đứng lên, thuận thế đem trên thân dựng lấy quần áo treo ở trên lan can, cũng không có nhìn Hoàng Trạch một chút.

“Ta phát sốt, cần thuốc hạ sốt.”

Lâm Thần ngữ khí suy yếu, thỉnh cầu cũng rất cứng nhắc, muốn rời khỏi cục cảnh sát mục đích quá mức rõ ràng lại không chút nào che lấp.

Hoàng Trạch tại chỗ ngồi bên trên nở nụ cười, thả tay xuống bên cạnh laptop.

Ngay tại Hình Tòng Liên cho rằng Hoàng Trạch sẽ nói “Công vụ thời gian cấm chỉ xử lý tư nhân công việc” một loại thời điểm, hẳn lại nghe thấy Hoàng Trạch nói: “Nhớ kỹ mua aspirin, hẳn đối với phần lớn chất kháng sinh dị ứng.”

Hình Tòng Liên thế là càng tức giận hơn.

...

Có lẽ là bão sắp đổ bộ, cả tòa thành thị bao phủ tại phong nhãn phía dưới, mưa ngược lại ngừng.

Lâm Thần bước chân phù phiếm, lại kiên trì đi bộ, Hình Tòng Liên cố chấp bất quá hẳn, đành phải đi ở bên cạnh hẳn, Phó Hách rất chột dạ đi tại cuối cùng.

Tiếng chân rơi vào trôi đầy nước mưa bàn đá xanh bên trên, đá lệt xệt đập, dinh dính nhờn nhớt.

Mặc dù trong lòng nghi vấn đã như tuyết cầu càng lăn càng lớn, tỉ như Hoàng Trạch cùng Lâm Thần đến tột cùng là quan hệ như thế nào, lại tỉ như Hoàng Trạch thái độ vì sao có 180 độ bước ngoặt lớn, nhưng Hình Tòng Liên cũng không hỏi những cái kia nhàn nát Bát Quái, hẳn từ trong ngực móc ra vật chứng túi, đưa cho Lâm Thần:

“Phùng Phái Lâm cho người lưu lại một quyển sách, một phong thư cùng một thanh cát, người cùng hấn, đến cùng có quan hệ gì?”

Lâm Thần có chút chình lảng.

Nhưng chình lảng nguyên nhân, cũng không phải là bởi vì Phùng Phái Lâm chưa cho hấn đồ vật, mà là bởi vì Hình Tông Liên thế mà không hỏi hấn cùng bất luận cái gì cùng Hoàng Trạch có liên quan vấn đề.

Trên thế giới này, có quá nhiều yêu quý tìm kiếm người ta **, có rất ít người có thể kiềm chế lại trong lòng đối những cái kia bí ẩn chuyện lòng hiếu kỳ.

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tông Liên, phi thường chân thành nói: “Cảm ơn.”

Hình từ lắc đầu, tiếp tục nói: “Từ hấn bàn làm việc cửa sổ nhìn ra ngoài, vừa vặn có thể trông thấy gian phòng của người.”

Lâm Thần nghe được câu này, lúc ấy đứng tại chỗ.

“Hấn đang nhìn ta?”

“Hấn hấn là ngay tại nhìn người.”

Bởi vì sốt cao, trong đầu hấn đoạn ngắn như dựng phim phù lược mà qua, những cái kia trắng noãn sa bàn, quý dị phổ xá, tuyết trắng ga giường, vết máu đỏ tươi, một tấm tấm hoán đổi, làm cho người phi thường hỗn loạn, cũng phi thường thống khổ.

Thời gian qua thật lâu, lâu đến hết thấy hình tượng đều trở lại ban sơ nguyên điểm, lâu đến trên mái hiên giọt mưa đều nhanh tan mất. Hấn đem vật chứng túi nhét về Hình Tông Liên trong tay, một lần nữa cất bước.

Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần bóng lưng, có chút nheo lại mắt. Lâm Thần dáng vẻ, hiển nhiên là muốn lên cái gì, lại hiển nhiên là cái gì đều không muốn nói.

Hấn thế là chỉ có thể hướng về phía Lâm Thần bóng lưng mở miệng, mặc dù không nguyện ý, nhưng cũng nhất định phải giả bộ như hùng hổ dọa người: “Tại Yến Thanh viết thư cho người, Phùng Phái Lâm mỗi ngày nhìn xem người, ta có thể không hỏi người quá khứ, nhưng cùng vụ án này có liên quan sự tình, người cũng nhất định phải nói rõ ràng.”

Hấn rất ngay thẳng, Lâm Thần bước chân cũng đương nhiên dừng lại: “Hình đội trưởng cần ta bàn giao cái gì?”

Lâm Thần đưa lưng về phía hấn, tại phía trước hỏi hỏi.

“Người là có hay không nhận biết Phùng Phái Lâm?”

“Không biết?”

“Vậy hấn vì cái gì lưu phong thư này cho người, trong thư cát trắng rớt cuộc là ý gì?”

“Rất đơn giản, bởi vì ta trong phòng có sa bàn, hấn muốn cho ta biết, ta sờ tác hết thầy phân tích, chỉ bất quá là hấn muốn cho ta nhìn thấy đồ vật mà thôi, hấn tại hướng ta khiêu khích.”

“Hấn tại sao muốn hướng người khiêu khích chứ?”

“Ta không biết?”

“Người không biết?” Hình Tông Liên rất im lặng, “Hơn ba năm, hấn mỗi ngày nhìn trộm người, chế tạo án mưu sát, hướng người khiêu khích, người nhưng lại không biết vì cái gì?”

Hình Tông Liên rất không khách khí, hấn cũng làm xong Lâm Thần rất không khách khí đáp lại mà chuẩn bị, Lâm Thần có chút quay người, trên mặt lại xuất hiện tiểu dung.

Đây không phải là trào phúng, lúc tức giận giễu cợt, mà chỉ là rất đơn thuần đang cười, phảng phất Hình Tông Liên vừa rồi vấn đề, vô cùng vô cùng thú vị.

“Hình đội trưởng, ngài khả năng không biết, trên thế giới này nghĩ khiêu khích ta người, vô luận là tâm lý biến thái người cũng tốt IQ cao tội phạm cũng được, thật vô cùng vô cùng nhiều, nếu như ta cần quan tâm bọn hấn mỗi lần hướng ta khiêu khích phía sau động cơ, vậy ta có thể không cần sống.”

Lời nói này rất có đạo lý, Hình Tông Liên lập tức á khẩu không trả lời được.

“Vì cái gì?” Hấn thế là chỉ có thể hỏi ra ba chữ này.

“Bởi vì ta đã từng, thật phi thường nổi danh.”

Đây là một câu kiêu ngạo, nhưng từ Lâm Thần miệng bên trong nói ra, nhưng không có bất luận cái gì khoe ý vị.

Ngược lại lộ ra rất thành thật, thành thật phải đáng yêu.

Nếu như là bình thường người, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ cười to, nhưng Hình Tông Liên xác thực không tầm thường, hấn gạt gạt đầu, rất chân thành nói: “Ta nghĩ cũng thế, ta chưa từng thấy giống người thông minh như vậy người.”

Anh mắt của hắn nhìn rất đẹp, cúi thấp xuống mắt ngóng nhìn người thời điểm, màu xanh nhạt đôi mắt phẳng phát sâu xa như biển.

Dù sao cũng là khác thường nước huyết thống nam nhân, khen người thời điểm, có đặc thù chủng tộc ưu thế.

Lâm Thần mặt, rất không có ngoài ý muốn đỏ lên.

Đây là kiện lúng túng sự tình, dù sao trước mấy giây, ngữ khí của hắn còn rất xông, kém chút cùng Hình Tông Liên âm ỉ lên, mấy giây sau, lại bị thổi phồng đến mức đỏ mặt, hiển nhiên thật không có có định lực chút.

Mình mở chủ đề chỉ có thể mình giật ra, cho nên, hắn ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Thời gian rất gấp bách, ta nghĩ Phùng Phái Lâm chỉ sợ cần tự sát.”

“Tại Yến Thanh tự sát, Phùng Phái Lâm cũng muốn tự sát?”

“Tại Yến Thanh chỉ là thụ Phùng Phái Lâm điều khiển một quân cờ, Phùng Phái Lâm chỉ sợ là lợi dụng nàng hoàn thiện ý nghĩ của mình.”

“Ý tưởng gì?”

“Người có thể thông qua liên quan tới tử vong huấn luyện, đến vượt qua sợ hãi tử vong, đây là chúng ta lúc trước cho ra suy luận.” Lâm Thần dừng một chút, nói tiếp đi: “Mà ta sờ dĩ cho rằng tại Yến Thanh không phải hung thủ sau màn, là bởi vì nàng cũng không có sung túc động cơ gây án.”

“Nhưng mà Phùng Phái Lâm có?”

“Đúng, nam hài đều có luyện mẫu tình kết. Nếu như ta không có đoán sai, Phùng Phái Lâm hắn là trưởng thành tại gia đình độc thân, mẹ của hắn Phùng Tuyết quyên một tay đem hắn nuôi lớn. Người biết, hài tử vắn vẹo, thường thường cùng gia đình thoát không khỏi liên quan. Nếu như ta còn không có đoán sai, Phùng Tuyết quyên hắn là có cực mạnh khống chế dục, nhất định phải cầu nhi tử dựa theo ý chí của mình làm việc...”

“Nói đến, trường học các người lão sư tựa như là nói, Phùng Phái Lâm mỗi đến quy định thời gian, đều sẽ cho mẫu thân gọi điện thoại, đây là bởi vì Phùng Tuyết quyên yêu cầu?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Khống chế như vậy sẽ dẫn đến hai loại kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Loại thứ nhất là cực độ phản nghịch, loại thứ hai, là cực độ thuận theo, đem mẫu thân xem như thần, tôn sùng nàng như là tôn sùng ý chí của thần.”

Hình Tông Liên cũng nhin không được đánh rùng mình.

“Nếu như ngươi là Phùng Phái Lâm, nữ thần của ngươi trước khi chết quẳng thành thịt nát thảm trạng bị người khác nhìn thấy, ngươi sẽ có ý tưởng gì?” Không chờ hẳn biểu thị cái này quá nặng miệng, Lâm Thần lại hỏi tiếp.

Quyển 5 Chương 267. Năm phù 104

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 267. Năm phù 104

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hẳn nói không nói lời gì, liền đem lái xe hướng cùng thị thí nghiệm tiểu học phương hướng ngược nhau.

Nhìn qua ngoài cửa sổ trôi qua đèn nê ông ảnh, Lâm Thần luôn có loại bị cảnh sát bắt cóc cảm giác.

Chờ xe lần nữa dừng lại lúc, bọn hắn đã đến dặm nổi danh nhất quán bán hàng một con đường.

“Hôm nay mạo muội xin ngài đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, ta nội tâm vạn phần áy náy, mời ngàn vạn đáp ứng để cho ta xin ngài ăn bữa cơm rau dưa.” Cảnh sát tiên sinh quay đầu, cực kì chân thành tha thiết nói với hắn.

Lâm Thần há to miệng, lại phát hiện chính mình nói không ra nói đến, cho dù ai đối mặt như vậy thành khẩn ngôn từ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm tới thích hợp lý do cự tuyệt.

Ngược lại là Phó Hách dùng võ thành ghế, reo lên: “Hôm nay người chậm trễ ta sư huynh một ngày thời gian, ăn hết quán bán hàng bồi tội, già hình người có thể hay không muốn chút mặt?”

“Quán bán hàng làm sao vậy, hiện tại hôm đều muốn 6 khối tiền một con.” Hình Tông Liên mặt mũi tràn đầy đau lòng nói, “Bản án không có phá a, tháng này tiền thưởng cũng bị mất, nhất định phải sớm tiết kiệm một chút.”

Lần trước là mời uống trà, lúc này là mời ăn cơm, nhưng may mắn không phải cơm tù.

Mặc dù bão sắp tới, nhưng Hoàn Cảnh chợ đêm vẫn như cũ mở rất tốt.

Đèn nê ông dưới, sương mù đều bị lấy lên mê ly quang sắc.

Mặc dù ngoài miệng nhả rãnh gần đây tôm giá cả lên nhanh, nhưng đội trưởng cảnh sát hình sự hay là rất hào khí cần 6 cân tê đại nhỏ. Trong lúc nhất thời, màu trắng nhựa plastic bàn bị đỏ tươi tôm hùm chua cay chiếm hết.

Bốn phía là chén ngọn giao thoa náo nhiệt tiếng vang, quán bán hàng lão bản tại trong chảo dầu gần một năm lớn quả ớt, hắc người khói trắng phiêu đến khắp nơi đều là.

Phó Hách ngẩng nhìn bốn phía, bị sặc đến liên tục ho khan: “Tốt xấu là người có thân phận, người có thể có chút phẩm vị sao?”

Lâm Thần giương mắt, chỉ gặp Hình Tòng Liên lù lù bất động cùng tôm chiến đấu, hết sức chăm chú chuyên chú.

Nghe được Phó Hách chất vấn, Hình Tòng Liên chỉ là bưng lên chai bia, tời nhẹ nhàng đưng một cái, nghiêm túc nói: “Tê đại nhỏ là quốc túy, lại nhả rãnh tê đại nhỏ cùng người trở mặt a.”

Lâm Thần nghe vậy nhíu mày, đưa tay lột cái đậu phộng, sau đó bưng lên duy nhất một lần nhựa plastic chén, nhấp một hớp bia. Từ Hình Tòng Liên góc độ nhìn sang, Lâm Thần giống như cũng không có khó như vậy làm.

Hắn lột tôm xác động tác rất chân thành cẩn thận, uống bia tư thế cũng không có nửa điểm ra vẻ thận trọng, đèn đường mờ nhạt, hắc ánh mắt thanh tịnh sáng tỏ, bờ môi bởi vì tôm hùm chua cay trở nên có chút hồng nhuận.

“Người cảm thấy đây là có chuyện gì?” Hình Tòng Liên giơ chén lên, cùng hắn nhẹ nhàng đưng một cái, hỏi.

“Ta không biết.” Lâm Thần uống một hớp rượu, trả lời rất thẳng thắn. “Bệnh viện sự tình không quan trọng, liền xem như có chút bệnh tâm thần đem người chết bày cái pose, loại án này đều không đủ trình độ lập án tiêu chuẩn, nhưng nếu như lại thêm chợ thức ăn thi thể cùng vừa rồi ngã chết thị dân, những chuyện này cộng lại, coi như chẳng phải đơn giản à?”

Lâm Thần bị nhìn chăm chăm có chút không chịu đựng nổi.

Dù sao Hình Tòng Liên con mắt vốn là đẹp mắt, lông mi chiều dài lại có trời sinh chủng tộc ưu thế, bởi vì ngẩng đầu lên, còn miễn cưỡng có thể tại hắc gốc râu cằm bao trùm trên mặt, phân biệt ra được bên mặt hình dáng tời.

Không thể không nói, Hình Tòng Liên xác thực phi thường anh tuấn.

Lâm Thần dờn ánh mắt, Hình Tòng Liên gập hẳn không có trả lời, vẫn như cũ kiên nhẫn: “Vậy người có thể cho ta nói một chút, người thế nào, sẽ thích đùa bốn thi thể?”

“Tâm lý biến thái.” Lâm Thần rất chuyện đương nhiên đáp.

“Đương nhiên là biến thái, không biến thái còn có thể làm cái này?”

Hình Tòng Liên gõ gõ bàn.

“Cái gọi là tâm lý biến thái, là chỉ người hành vi chệch hướng xã hội công nhận chuẩn tắc, người nhất định phải ngược dòng tìm hiểu hành vi phía sau sinh ra cơ chế.” Đại khái là lần rất nhỏ mùi rượu xâm nhập thần kinh, Lâm Thần ma xui quỷ khiến cho Hình Tòng Liên giải thích: “Tạo thành thế này hành vi nguyên nhân, có chừng ba loại. Loại thứ nhất là nghi thức, nó đại biểu một loại nào đó tổ cầu. Loại thứ hai là ảo giác, xuất từ đại não rối loạn thần kinh nguyên hoạt động.” Lâm Thần dừng một chút, giống như đang suy nghĩ loại thứ ba khả năng, “Loại thứ ba, cũng phải khó khăn nhất nắm lấy một loại, đây là phạm tội hành vi bản thân một cái khâu.”

“Hành vi phạm tội bản thân khâu, có ý tứ gì?”

Lâm Thần nhìn về phía nguyên sơ, đầu bếp tại trong chảo dầu ngã xuống tinh mịn phối đồ ăn, mùi hương bốc lên: “Có lẽ là sợi khoai tây, có lẽ là ớt xanh, ai biết cái này mâm đồ ăn, đến cùng là cái gì đây?”

Hắn mùi phần mịt mờ, Hình Tòng Liên lại giống đạt được một chút phát.

Cảnh sát tiên sinh cầm lên áo khoác, nói đi là đi: “Đi, đi bệnh viện nhìn xem.”

Phó Hách phản ứng càng nhanh, Hình Tòng Liên còn chạy ra chưa được hai bước, hẳn liền xông đi lên ôm lấy Hình Tòng Liên cổ, hô to: “Lại muốn chạy trốn riêng là không phải!”

“Giao lão sư giao lão sư, ta thực sự hết tiền a!”

“Lão tử rõ ràng tại người trong ví tiền tấm kia màu đen thẻ tín dụng này đừng cho là ta không biết, thẻ vàng đi lên mới là hắc thẻ, người cái này chết thổ hào!”

“Kia là Mark bút bôi hắc đạo cụ a!” Hình Tòng Liên rất vô tội nói.

Hình Tòng Liên bị thầy Phó cường ngạnh túm về bàn rượu, có chờ bọn hắn trở lại bên cạnh bàn lúc, chung quanh đã không có Lâm Thần thân ảnh.

Phó Hách muốn đi tìm người, Hình Tòng Liên lại một thanh đề lại hẳn: “Già giao, người thành thật nói cho ta, kia rốt cuộc là ai?”

“Ta sư huynh a!” Thầy Phó chuyện đương nhiên đáp.

Tóm lại, vấn đề này, trên cơ bản hỏi tương đương không có hỏi.

Hình Tòng Liên đương nhiên cũng rất muốn xâm nhập hỏi một chút như là: Vì cái gì người đã bình bên trên phó giáo sư sư huynh của người còn tại tiểu học đương túc quản, hoặc là sư huynh của người rõ ràng rất ngu bức dáng vẻ vì cái gì còn nhăn nhó nhó nhó không cung cấp phá án manh mối loại hình vấn đề.

Nhưng hẳn rốt cục vẫn là không hỏi, dù sao như thế truy vấn ngọn nguồn thật sự là quá Bất Quái!

Tại thầy Phó uy hiếp dưới, hẳn rốt cục vẫn là thanh toán tô tiền.

Ban đêm thời tiết đã so ban ngày kém rất nhiều.

Bóng cây lay động, có lẽ là bão sắp tới, khí hậu biến hóa cực nhanh, trong không khí có ướt át thủy ý, mưa cũng tựa hồ cần tí tách tí tách hạ lên.

Lâm Thần trở lại trường học, cùng gác cổng bắt chuyện qua, di môn răng rắc rắc rắc dịch chuyển khỏi, điện thoại di động của hẳn âm thanh cũng theo đó vang lên.

Trên màn hình là cái số xa lạ, Lâm Thần mắt nhìn điện báo địa chỉ, nghe động tác có một chút chần chờ.

Điện thoại kết nối ba giây đầu, hai bên đều nắm chắc giây trầm mặc.

“Trần tiên sinh, chào ngài.” Lâm Thần tựa ở phòng gác cửa tường sau bên trên, một tay dẫn theo điện thoại.

“Lâm Thần, người hay là như thế không an phận a.” Đầu bên kia điện thoại thanh âm rất lạnh, đồng thời kéo dài ngữ điệu, bởi vậy nghe phi thường tàn khốc.

“Nếu như hướng ngài hồi báo người đầy đủ cẩn thận, nhất định sẽ nâng lên, ta là mang theo còng tay được đưa tới cục cảnh sát ‘Hiệp trợ điều tra’, điều này nói rõ ta cũng không phải là tự nguyện, hi vọng ngài có thể lý giải.”

“Nghe nói người bây giờ tại làm túc quản?”

Bên đầu điện thoại kia người cũng không có để ý Lâm Thần giải thích, ngược lại biến hóa chủ đề, lộ ra càng thêm ở trên cao nhìn xuống.

“Vâng, tại ngài tạo áp lực dưới, đây là ta miễn cưỡng có thể tìm tới, nhất thể diện công việc.” Lâm Thần có chút cúi đầu, hấn một cái tay khác cắm ở trong túi quần.

“Ha ha, không nghĩ tới năm đó Vĩnh Xuyên đại học Lâm Thần cũng sẽ có hôm nay, người bây giờ, trôi qua khổ sao?”

“Vâng, ta hiện tại trôi qua rất khổ, rất nghèo, đã mất đi mộng tưởng và mục tiêu cuộc sống, mỗi ngày giống một con ti tiện sâu kiến, như ngài mong muốn.”

Lâm Thần biết rõ nam nhân muốn nghe, hấn mỗi nói một cái hình dung từ, bên đầu điện thoại kia tiếng thở dốc liền thô trọng bên trên một phần.

Nhưng hấn mặc dù nói như vậy, biểu lộ ngược lại rất nhẹ nhàng. Từ phòng gác cửa truyền ra mỏng manh ánh đèn nhẹ nhàng rơi ở trên người hấn, quần áo của hấn giống như trong suốt.

“Người không thể hại người nữa!”

“Đúng đấy, cũng phải may mắn mà có ngài.”

“A, nói đến, người tốt nhất cách người ngu xuẩn cảnh sát bằng hữu cùng người tốt sư đệ xa một chút, vạn nhất người lại hại chết bọn hấn, chẳng phải là lại muốn sám hối rất nhiều năm, người như người, làm sao phối hữu bằng hữu chứ?”

“Được.”

Hấn lời còn chưa dứt, điện thoại liền bị cúp máy.

Trời mưa lên, rơi vào sợi tóc của hấn cùng trên bờ vai, mang theo đầu thu ý lạnh.

Giống như là bóp lấy điểm, tại hấn đi vào lầu ký túc xá về sau, mưa to giống như kỳ mà tới.

Mưa rất lớn, lộp bộp hạt mưa rơi vào cây cối cùng trên phiến lá, phát ra to lớn, phảng phất dã thú hô gào tiếng vang.

Lâm Thần quay người lên lầu, dựa theo quản lý dự án, chuẩn bị đem các học sinh thống nhất an trí.

Thí nghiệm tiểu học ký túc học sinh vốn cũng không nhiều, đồng thời đại bộ phận hài tử đều bị lo lắng các cha mẹ sớm tiếp đi, cho nên lưu lại hài tử cũng liền mười cái.

Hấn cùng mặt khác túc quản lần lượt ký túc xá gõ cửa, kiểm kê người tốt số, giúp bọn nhỏ chỉnh lý tốt túi sách cùng thay giặt quần áo, cùng một chỗ đưa đến sớm đã chuẩn bị xong lớn trong túc xá.

Hoành Cảnh hài tử, cũng không phải lần thứ nhất tao ngộ bão, bởi vậy không ai lộ ra quá phận lo lắng.

To to nhỏ nhỏ hài tử tụ tập tại hai gian lớn trong túc xá, có lẽ là ký túc xá một góc trung bày đồ ăn vặt cùng thức uống, khiến ngoài cửa sổ không thấy năm ngón tay đêm tối cùng gào rít giận dữ phong thanh, đều lộ ra chẳng phải đáng sợ.

Gần hừng đông lúc, bọn nhỏ đều mới lần nữa ngủ yên, Lâm Thần cùng trực ban túc quản bắt chuyện qua, trở lại gian phòng của mình. Gió càng lúc càng lớn, mưa nhưng thật giống như tạm thời ngừng. Ngoài phòng, chuối tây bị cuồng phong thổi đến ngã trái ngã phải, to lớn lục sắc phiến lá rầm rầm run run, ở trên vách tường bỏ ra xốc xếch bóng ma.

Hắn mở đèn lên, màu trắng chỉ riêng trong nháy mắt chiếu sáng mảnh này không gian thu hẹp.

Nơi này ngoại trừ bàn đọc sách cùng giường, liền không còn cái khác bất luận cái gì đồ dùng trong nhà.

Trước bàn sách cửa sổ chẳng biết lúc nào mở ra, văn bản bị nước mưa đánh cho ướt đẫm, biến thành đại dương mênh mông một mảnh.

Nhưng mà, ngay tại kia phiến đại dương mênh mông bên trong, tựa hồ tung bay một chiếc màu hồng thuyền nhỏ.

Kia tựa hồ là một phong thư, bị xếp thành ái tâm hình dạng, Lâm Thần đi mau mấy bước, từ trong nước mò lên lá thư này.

Phong thư bị nước mưa thấm phải ướt sũng, Lâm Thần mắt nhìn phong thư bên trên tên của mình, nội tâm có dự cảm không tốt, hắn lục lọi phong thư biên giới, muốn đem mở ra, sau đó hắn sờ đến trong phong thư, tựa hồ có đoàn ** đồ vật.

Vật kia rất cứng, lại tựa hồ rất mềm mại...

Lâm Thần nhanh chóng mở ra tin, đập vào mi mắt, là một đoàn dính bám vào trên tờ giấy cát.

Cát nhan sắc khiết bạch vô hà, lại tại bị nước mưa ngâm sau xấu xí ngưng kết cùng một chỗ.

Lâm Thần nhíu nhíu mày, trong phòng tìm cái túi nhựa, nhẹ nhàng đem giấy viết thư bên trong cát trắng phủi rơi, dưới đáy mơ hồ chữ viết dần dần hiển lộ ra.

Kia là một bài thơ, chữ viết biên giới sớm đã mơ hồ, chữ màu đen mềm mại tan ra, giống như từng tia từng tia sương mù quyển quẩn ở cả trượng trên tờ giấy.

Nhìn qua những cái kia mơ hồ kiểu chữ, Lâm Thần đột nhiên cảm thấy, có một cỗ khí lạnh thuận hắt cột sống, chậm rãi tràn ngập đến đỉnh đầu.

Lúc gần đi, Lâm Thần lại bị hắt lòi kéo thuyết giáo nửa ngày, cuối cùng, hay là Hình Tông Liên xuất thủ, cưỡng ép đem người kéo xuống xe, đưa vào nhà ga.

Quyển 5 Chương 268. Năm phù 105

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 268. Năm phù 105

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hẳn nói không nói lời gì, liền đem lái xe hướng cùng thị thí nghiệm tiểu học phương hướng ngược nhau.

Nhìn qua ngoài cửa sổ trôi qua đèn nê ông ảnh, Lâm Thần luôn có loại bị cảnh sát bắt cóc cảm giác.

Chờ xe lần nữa dừng lại lúc, bọn hắn đã đến dặm nổi danh nhất quán bán hàng một con đường.

“Hôm nay mạo muội xin ngài đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, ta nội tâm vạn phần áy náy, mời ngàn vạn đáp ứng để cho ta xin ngài ăn bữa cơm rau dưa.” Cảnh sát tiên sinh quay đầu, cực kì chân thành tha thiết nói với hắn.

Lâm Thần há to miệng, lại phát hiện chính mình nói không ra nói đến, cho dù ai đối mặt như vậy thành khẩn ngôn từ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm tới thích hợp lý do cự tuyệt.

Ngược lại là Phó Hách dùng võ thành ghế, reo lên: “Hôm nay người chậm trễ ta sư huynh một ngày thời gian, ăn hết quán bán hàng bồi tội, già hình người có thể hay không muốn chút mặt?”

“Quán bán hàng làm sao vậy, hiện tại hôm đều muốn 6 khối tiền một con.” Hình Tông Liên mặt mũi tràn đầy đau lòng nói, “Bản án không có phá a, tháng này tiền thưởng cũng bị mất, nhất định phải sớm tiết kiệm một chút.”

Lần trước là mời uống trà, lúc này là mời ăn cơm, nhưng may mắn không phải cơm tù.

Mặc dù bão sắp tới, nhưng Hoàn Cảnh chợ đêm vẫn như cũ mở rất tốt.

Đèn nê ông dưới, sương mù đều bị lấy lên mê ly quang sắc.

Mặc dù ngoài miệng nhả rãnh gần đây tôm giá cả lên nhanh, nhưng đội trưởng cảnh sát hình sự hay là rất hào khí cần 6 cân tê đại nhỏ. Trong lúc nhất thời, màu trắng nhựa plastic bàn bị đỏ tươi tôm hùm chua cay chiếm hết.

Bốn phía là chén ngọn giao thoa náo nhiệt tiếng vang, quán bán hàng lão bản tại trong chảo dầu gần một năm lớn quả ớt, hắc người khói trắng phiêu đến khắp nơi đều là.

Phó Hách ngẩng nhìn bốn phía, bị sặc đến liên tục ho khan: “Tốt xấu là người có thân phận, người có thể có chút phẩm vị sao?”

Lâm Thần giương mắt, chỉ gặp Hình Tòng Liên lù lù bất động cùng tôm chiến đấu, hết sức chăm chú chuyên chú.

Nghe được Phó Hách chất vấn, Hình Tòng Liên chỉ là bưng lên chai bia, tới nhẹ nhàng đưng một cái, nghiêm túc nói: “Tê đại nhỏ là quốc túy, lại nhả rãnh tê đại nhỏ cùng người trở mặt a.”

Lâm Thần nghe vậy nhíu mày, đưa tay lột cái đậu phộng, sau đó bưng lên duy nhất một lần nhựa plastic chén, nhấp một hớp bia. Từ Hình Tòng Liên góc độ nhìn sang, Lâm Thần giống như cũng không có khó như vậy làm.

Hắn lột tôm xác động tác rất chân thành cẩn thận, uống bia tư thế cũng không có nửa điểm ra vẻ thận trọng, đèn đường mờ nhạt, hắc ánh mắt thanh tịnh sáng tỏ, bờ môi bởi vì tôm hùm chua cay trở nên có chút hồng nhuận.

“Người cảm thấy đây là có chuyện gì?” Hình Tòng Liên giơ chén lên, cùng hắn nhẹ nhàng đưng một cái, hỏi.

“Ta không biết.” Lâm Thần uống một hớp rượu, trả lời rất thẳng thắn. “Bệnh viện sự tình không quan trọng, liền xem như có chút bệnh tâm thần đem người chết bày cái pose, loại án này đều không đủ trình độ lập án tiêu chuẩn, nhưng nếu như lại thêm chợ thức ăn thi thể cùng vừa rồi ngã chết thị dân, những chuyện này cộng lại, coi như chẳng phải đơn giản à?”

Lâm Thần bị nhìn chăm chăm có chút không chịu đựng nổi.

Dù sao Hình Tòng Liên con mắt vốn là đẹp mắt, lông mi chiều dài lại có trời sinh chủng tộc ưu thế, bởi vì ngẩng đầu lên, còn miễn cưỡng có thể tại hắc gốc râu cằm bao trùm trên mặt, phân biệt ra được bên mặt hình dáng tới.

Không thể không nói, Hình Tòng Liên xác thực phi thường anh tuấn.

Lâm Thần dờn ánh mắt, Hình Tòng Liên gập hẳn không có trả lời, vẫn như cũ kiên nhẫn: “Vậy người có thể cho ta nói một chút, người thế nào, sẽ thích đùa bốn thi thể?”

“Tâm lý biến thái.” Lâm Thần rất chuyện đương nhiên đáp.

“Đương nhiên là biến thái, không biến thái còn có thể làm cái này?”

Hình Tòng Liên gõ gõ bàn.

“Cái gọi là tâm lý biến thái, là chỉ người hành vi chệch hướng xã hội công nhận chuẩn tắc, người nhất định phải ngược dòng tìm hiểu hành vi phía sau sinh ra cơ chế.” Đại khái là lần rất nhỏ mùi rượu xâm nhập thần kinh, Lâm Thần ma xui quỷ khiến cho Hình Tòng Liên giải thích: “Tạo thành thế này hành vi nguyên nhân, có chừng ba loại. Loại thứ nhất là nghi thức, nó đại biểu một loại nào đó tổ cầu. Loại thứ hai là ảo giác, xuất từ đại não rối loạn thần kinh nguyên hoạt động.” Lâm Thần dừng một chút, giống như đang suy nghĩ loại thứ ba khả năng, “Loại thứ ba, cũng phải khó khăn nhất nắm lấy một loại, đây là phạm tội hành vi bản thân một cái khâu.”

“Hành vi phạm tội bản thân khâu, có ý tứ gì?”

Lâm Thần nhìn về phía nguyên sơ, đầu bếp tại trong chảo dầu ngã xuống tinh mịn phối đồ ăn, mùi hương bốc lên: “Có lẽ là sợi khoai tây, có lẽ là ớt xanh, ai biết cái này mâm đồ ăn, đến cùng là cái gì đây?”

Hắn mùi phần mịt mờ, Hình Tòng Liên lại giống đạt được một chút phát.

Cảnh sát tiên sinh cầm lên áo khoác, nói đi là đi: “Đi, đi bệnh viện nhìn xem.”

Phó Hách phản ứng càng nhanh, Hình Tòng Liên còn chạy ra chưa được hai bước, hẳn liền xông đi lên ôm lấy Hình Tòng Liên cổ, hô to: “Lại muốn chạy trốn riêng là không phải!”

“Giao lão sư giao lão sư, ta thực sự hết tiền a!”

“Lão tử rõ ràng tại người trong ví tiền tấm kia màu đen thẻ tín dụng này đừng cho là ta không biết, thẻ vàng đi lên mới là hắc thẻ, người cái này chết thổ hào!”

“Kia là Mark bút bôi hắc đạo cụ a!” Hình Tòng Liên rất vô tội nói.

Hình Tòng Liên bị thầy Phó cường ngạnh túm về bàn rượu, có chờ bọn hắn trở lại bên cạnh bàn lúc, chung quanh đã không có Lâm Thần thân ảnh.

Phó Hách muốn đi tìm người, Hình Tòng Liên lại một thanh đề lại hẳn: “Già giao, người thành thật nói cho ta, kia rốt cuộc là ai?”

“Ta sư huynh a!” Thầy Phó chuyện đương nhiên đáp.

Tóm lại, vấn đề này, trên cơ bản hỏi tương đương không có hỏi.

Hình Tòng Liên đương nhiên cũng rất muốn xâm nhập hỏi một chút như là: Vì cái gì người đã bình bên trên phó giáo sư sư huynh của người còn tại tiểu học đương túc quản, hoặc là sư huynh của người rõ ràng rất ngu bức dáng vẻ vì cái gì còn nhăn nhó nhó nhó không cung cấp phá án manh mối loại hình vấn đề.

Nhưng hẳn rốt cục vẫn là không hỏi, dù sao như thế truy vấn ngọn nguồn thật sự là quá Bất Quái!

Tại thầy Phó uy hiếp dưới, hẳn rốt cục vẫn là thanh toán tô tiền.

Ban đêm thời tiết đã so ban ngày kém rất nhiều.

Bóng cây lay động, có lẽ là bão sắp tới, khí hậu biến hóa cực nhanh, trong không khí có ứốt ất thủy ý, mưa cũng tựa hồ cần tí tách tí tách hạ lên.

Lâm Thần trở lại trường học, cùng gác cổng bắt chuyện qua, di môn răng rắc rắc rắc dịch chuyển khỏi, điện thoại di động của hẳn âm thanh cũng theo đó vang lên.

Trên màn hình là cái số xa lạ, Lâm Thần mắt nhìn điện báo địa chỉ, nghe động tác có một chút chần chờ.

Điện thoại kết nối ba giây đầu, hai bên đều nắm chắc giây trăm mấc.

“Trần tiên sinh, chào ngài.” Lâm Thần tựa ở phòng gác cửa tường sau bên trên, một tay dẫn theo điện thoại.

“Lâm Thần, người hay là như thế không an phận a.” Đầu bên kia điện thoại thanh âm rất lạnh, đồng thời kéo dài ngữ điệu, bởi vậy nghe phi thường tàn khốc.

“Nếu như hướng ngài hồi báo người đầy đủ cẩn thận, nhất định sẽ nâng lên, ta là mang theo còng tay được đưa tới cục cảnh sát ‘Hiệp trợ điều tra’, điều này nói rõ ta cũng không phải là tự nguyện, hi vọng ngài có thể lý giải.”

“Nghe nói người bây giờ tại làm túc quản?”

Bên đầu điện thoại kia người cũng không có để ý Lâm Thần giải thích, ngược lại biến hóa chủ đề, lộ ra càng thêm ở trên cao nhìn xuống.

“Vâng, tại ngài tạo áp lực dưới, đây là ta miễn cưỡng có thể tìm tới, nhất thể diện công việc.” Lâm Thần có chút cúi đầu, hất một cái tay khác cắm ở trong túi quần.

“Ha ha, không nghĩ tới năm đó Vĩnh Xuyên đại học Lâm Thần cũng sẽ có hôm nay, người bây giờ, trôi qua khổ sao?”

“Vâng, ta hiện tại trôi qua rất khổ, rất nghèo, đã mất đi mộng tưởng và mục tiêu cuộc sống, mỗi ngày giống một con ti tiện sâu kiến, như ngài mong muốn.”

Lâm Thần biết rõ nam nhân muốn nghe, hất mỗi nói một cái hình dung từ, bên đầu điện thoại kia tiếng thở dốc liền thô trọng bên trên một phần.

Nhưng hất mặc dù nói như vậy, biểu lộ ngược lại rất nhẹ nhàng. Từ phòng gác cửa truyền ra mỏng manh ánh đèn nhẹ nhàng rơi ở trên người hất, quần áo của hất giống như trong suốt.

“Người không thể hại người nữa!”

“Đúng đấy, cũng phải may mắn mà có ngài.”

“A, nói đến, người tốt nhất cách người ngu xuẩn cảnh sát bằng hữu cùng người tốt sư đệ xa một chút, vạn nhất người lại hại chết bọn hất, chẳng phải là lại muốn sám hối rất nhiều năm, người như người, làm sao phối hữu bằng hữu chứ?”

“Được.”

Hất lời còn chưa dứt, điện thoại liền bị cúp máy.

Trời mưa lên, rơi vào sợi tóc của hất cùng trên bờ vai, mang theo đầu thu ý lạnh.

Giống như là bóp lấy điểm, tại hất đi vào lầu ký túc xá về sau, mưa to giống như kỳ mà tới.

Mưa rất lớn, lộp bộp hạt mưa rơi vào cây cối cùng trên phiến lá, phát ra to lớn, phảng phất dã thú hô gào tiếng vang.

Lâm Thần quay người lên lầu, dựa theo quản lý dự án, chuẩn bị đem các học sinh thống nhất an trí.

Thí nghiệm tiểu học ký túc học sinh vốn cũng không nhiều, đồng thời đại bộ phận hài tử đều bị lo lắng các cha mẹ sớm tiếp đi, cho nên lưu lại hài tử cũng liền mười cái.

Hất cùng mặt khác túc quản lần lượt ký túc xá gõ cửa, kiểm kê người tốt số, giúp bọn nhỏ chỉnh lý tốt túi sách cùng thay giặt quần áo, cùng một chỗ đưa đến sớm đã chuẩn bị xong lớn trong túc xá.

Hoành Cảnh hài tử, cũng không phải lần thứ nhất tao ngộ bão, bởi vậy không ai lộ ra quá phận lo lắng.

To to nhỏ nhỏ hài tử tụ tập tại hai gian lớn trong túc xá, có lẽ là ký túc xá một góc trung bày đồ ăn vặt cùng thức uống, khiến ngoài cửa sổ không thấy năm ngón tay đêm tối cùng gào rít giận dữ phong thanh, đều lộ ra chẳng phải đáng sợ.

Gần hừng đông lúc, bọn nhỏ đều mới lần nữa ngủ yên, Lâm Thần cùng trực ban túc quản bắt chuyện qua, trở lại gian phòng của mình. Gió càng lúc càng lớn, mưa nhưng thật giống như tạm thời ngừng. Ngoài phòng, chuối tây bị cuồng phong thổi đến ngã trái ngã phải, to lớn lục sắc phiến lá rầm rầm run run, ở trên vách tường bỏ ra xốc xếch bóng ma.

Hắn mở đèn lên, màu trắng chỉ riêng trong nháy mắt chiếu sáng mảnh này không gian thu hẹp.

Nơi này ngoại trừ bàn đọc sách cùng giường, liền không còn cái khác bất luận cái gì đồ dùng trong nhà.

Trước bàn sách cửa sổ chẳng biết lúc nào mở ra, văn bản bị nước mưa đánh cho ướt đẫm, biến thành đại dương mênh mông một mảnh.

Nhưng mà, ngay tại kia phiến đại dương mênh mông bên trong, tựa hồ tung bay một chiếc màu hồng thuyền nhỏ.

Kia tựa hồ là một phong thư, bị xếp thành ái tâm hình dạng, Lâm Thần đi mau mấy bước, từ trong nước mò lên lá thư này.

Phong thư bị nước mưa thấm phải ướt sũng, Lâm Thần mắt nhìn phong thư bên trên tên của mình, nội tâm có dự cảm không tốt, hắn lục lọi phong thư biên giới, muốn đem mở ra, sau đó hắn sờ đến trong phong thư, tựa hồ có đoàn ** đồ vật.

Vật kia rất cứng, lại tựa hồ rất mềm mại...

Lâm Thần nhanh chóng mở ra tin, đập vào mi mắt, là một đoàn dính bám vào trên tờ giấy cát.

Cát nhan sắc khiết bạch vô hà, lại tại bị nước mưa ngâm sau xấu xí ngưng kết cùng một chỗ.

Lâm Thần nhú nhú mày, trong phòng tìm cái túi nhựa, nhẹ nhàng đem giấy viết thư bên trong cát trắng phủi rơi, dưới đáy mơ hồ chữ viết dần dần hiển lộ ra.

Kia là một bài thơ, chữ viết biên giới sớm đã mơ hồ, chữ màu đen mềm mại tan ra, giống như từng tia từng tia sương mù quyển quẩn ở cả trượng trên tờ giấy.

Nhìn qua những cái kia mơ hồ kiểu chữ, Lâm Thần đột nhiên cảm thấy, có một cỗ khí lạnh thuận hấn cột sống, chậm rãi tràn ngập đến đỉnh đầu.

Lúc gần đi, Lâm Thần lại bị hấn lôi kéo thuyết giáo nửa ngày, cuối cùng, hay là Hình Tông Liên xuất thủ, cưỡng ép đem người kéo xuống xe, đưa vào nhà ga.

Quyển 5 Chương 269. Năm phù 106

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 269. Năm phù 106

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ “Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn...” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tòng Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?”

“Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!”

Hình Tòng Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giơ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thế sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thế sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giơ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát.

Hấn đang nhìn giám sát, hấn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, không cẩn thận, hấn liền một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh.

May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hấn một mạng, hấn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh.

Trên tấm ảnh, là một cái móng từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tòng Liên cúi người, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hấn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần sau khi mất tích, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn Phó Hách giáo sư bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn về trường học cũ Vĩnh Xuyên đại học dạy học, tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia làm thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự tâm nhiệm cố vấn.

Hình Tòng Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Người nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hấn còn nói ta có hyperact IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, người đoán làm gì, hấn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hấn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tòng Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tòng Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nấn vuốt khỏi bụi, hỏi: “Người lại đi A Thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tòng Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phất chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hấn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi, phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng Phái Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên

đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách giặc cướp, hấn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tia, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hấn cam mạo to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hấn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hấn, nữ hài tử ngưỡng mộ hấn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trên đùa công chúng trò chơi.

Hình Tòng Liên lại cảm thấy rất bất an, hấn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hấn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gây trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hấn dùng dính đầy nước đá tay lệt lệt mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hấn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hấn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hấn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hấn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hấn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưỡi trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tòng Liên cũng rất rõ ràng, người kia căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác. Cho dù là sớm 01 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tòng Liên thực sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tòng Liên

cũng có thể đem hẳn nhận ra.

Đó chính là Lâm Thần.

Hình Tòng Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hẳn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chằm chằm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hẳn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hẳn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hẳn chỉ có thể trình trọng quay đầu, nhìn chằm chằm Hình Tòng Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tòng Liên mãnh quát Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

...

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mêh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hẳn tương hỗ trò chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vẩy lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nàng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cười ha hả từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quýt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng Phái Lâm song song rơi vào chảy xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt. Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mệnh mông gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Nhưng ở những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ xe buýt cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lí quá chọc gheo người.

Vận mệnh, thực sự quá vô tình.

...

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm đội trưởng cảnh sát hình sự.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tông Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vượt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Người đến phảng phất là cái gì nghiệp giới tinh anh, hắn mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh điều thuốc màu xám lẳng cách khăn quàng cổ.

Hình Tông Liên tới một nắm tay, đối phương từ trong túi móc ra trưng thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới trước mặt hắn:

“Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, hấn cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tông Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt điếu thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin Hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tông Liên hít một ngụm khói, phun ra một điếu thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khấn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vền một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được hấn nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tông Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì Hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một đài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phải lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy, hấn đoạt lấy Dương Điển Phong trên máy vi tính, ở phía trên một trận đánh, sau đó đột nhiên nói ra: “Đầu lĩnh, hòa bình bắc lộ phương hướng, hướng nam hành sử.”

Dương Điển Phong ôm cánh tay dựa vào thành ghế, xông Hình Tòng Liên nhíu mày cười một tiếng.

Giọng trẻ con non nớt vượt trên thanh thúy tiếng đàn, một vị nắm tôn nhi lão nhân xuất hiện tại thạch củng kiều một bên, tiểu nam hài bước chân chưa ổn, từng lần một đếm lấy trên bậc thang dưới, phá lệ hưng phấn.

Ổng kính dời về phía cầu nhỏ khác một bên, có vị lưng hai vai bao lữ nhân đứng tại cầu một bên, hấn sửng sốt một lát, sau đó đọc lên cầu hình vòm trên trụ đá câu đối: “Xuân nhập thuyền môi nước chảy lục, thu về bến đò trời chiều đỏ.”

Lữ nhân thanh âm xa xăm êm tai, làm cho người chỉ cảm thấy răng gò má đều là hương.

Về sau, lữ nhân dần dần từng bước đi đến, ống kính theo lữ nhân dấu chân, đi vào một mảnh khoáng đạt mặt sông một bên, nước sông muôn hình vạn trạng, sôi trào mãnh liệt.

Ổng kính đảo qua vượt ngang mặt sông cầu lớn, cuối cùng rơi vào “Quá ngàn cầu” ba chữ bên trên.

Phối nhạc đột nhiên ngừng, nữ MC xinh đẹp gương mặt xuất hiện lần nữa.

Quyển 5 Chương 270. Năm phù 107

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 270. Năm phù 107

Tác giả: Trường Nhị

Tươi mát phải, làm cho người chỉ muốn thả chậm bước chân.

Lâm Thần đi rất chậm, lại không có bung dù, Hình Tòng Liên chống đem dù đen, cùng sau lưng hắn.

Chẳng biết tại sao, Hình Tòng Liên luôn cảm thấy, Lâm Thần hẳn là rất trẻ trung, mặc dù Phó Hách luôn luôn gọi hắn sư huynh, có hắn tựa hồ so Phó Hách còn nhỏ một chút.

Rõ ràng liền hay là vừa đại học tốt nghiệp niên kỷ, nhưng thật giống như lão tăng đồng dạng mục nát, lạnh lùng lạnh nhạt, không vui không buồn.

Hắn có thể tỉnh táo làm ra suy đoán, cũng có thể rất bình tĩnh địa, một thân một mình nằm tại dưới thi thể mặt, thậm chí lúc đi ra, sắc mặt không có chút nào biến hóa.

Hình Tòng Liên bởi vậy rất muốn biết, đến tột cùng có chuyện gì, có thể để cho Lâm Thần động dung.

Hai người đi được có chút chậm chạp, đến ngày đó vụ án phát sinh sập trái cây trước, bày ra sớm đã không có người, cửa cuốn chăm chú lôi kéo.

Lâm Thần tại ngày đó tại Yến Thanh đứng địa phương đứng nghiêm.

Giờ phút này trời u ám, mưa to như chú, ngày đó tình hình, lại cũng không là như thế này.

Giống như Thái Dương còn chưa xuống núi, rất nhiều người trong không khí có chút mùi tanh, cũng có chút mùi thơm.

Sau đó, rất đột nhiên, rối loạn bắt đầu, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú lên nổi điên sập trái cây chủ, bọn hắn nhìn xem chủ quán từng đao bổ về phía vô tội phụ nữ, không có bất kỳ người nào chú ý tới, trước mặt bọn hắn còn ngồi một vị chết đã lâu lão nhân.

Mà khi phụ nữ nhào về phía cửa tiệm, lão nhân lặng yên không một tiếng động ngã xuống lúc, sợ hãi tử vong bị không hạn chế phóng đại lại phóng đại, mỗi người đều giống như bị một đôi tay vô hình giữ lại yết hầu, bọn hắn không còn là người đứng xem, mà biến thành kinh nghiệm bản thân người.

Hung thủ là ai, hẳn vì cái gì tại nhà xác làm những cái kia kỳ quái cử động, lại vì cái gì cần tại cái này, quan sát tràng cảnh này

Hắn đứng ở chỗ này, muốn cái gì, lại thấy được cái gì?

Lâm Thần có chút ngửa đầu, hai mắt khẽ nhắm, mặc cho lệ tẻ nước mưa, bay xuống tại mình mặt.

Thấy tình cảnh này, Hình Tông Liên luôn có chút bất an, hẳn nhìn hai bên một chút, vỗ vỗ Lâm Thần vai.

Lâm Thần bỗng dưng mở mắt

Hình Tông Liên tay chỉ đường đi một đầu camera giám sát, nói: “Cái này giám sát là mấy năm trước sắp xếp đồ vật, nói là vì thương hộ an toàn, thật ra cũng chỉ bày cái bộ dáng.” Hắn vừa nói, lại chỉ

hướng phố dài bên kia, “Một bên khác bên kia cái kia đã sớm hỏng.”

“Công viên nhỏ cùng nhà xác bên trong, cũng không có giám sát bao trùm sao?” Lâm Thần hỏi.

“Công viên diện tích quá lớn, luôn có giám sát điểm mù, mà nhà xác. . . Coi như giả, cũng không ai dám xem đi.”

“Như vậy, cái này xuất hiện một vấn đề.” Lâm Thần dừng một chút, nói: “Tội phạm tựa hồ hiểu rất rõ camera phân bố cấu tạo, luôn có thể tại phạm án lúc tránh thoát giám sát. Như vậy vì cái gì tại Yến Thanh, luôn luôn bị giám sát bắt được, đây không phải thật kỳ quái sao?”

“Nói rất có đạo lý. . .” Hình Tông Liên nở nụ cười, “Nhưng, kỹ thuật là chết, người là sống nha.” Hắn ngẩng nhìn bốn phía, hướng tiệm trái cây chếch đối diện đi đến.

Nơi đó, còn mở một nhà Ngũ Kim điểm.

“Nghe nói tâm lý học thẩm vấn rất thần kỳ, ta vẫn muốn kiến thức hạ.” Hình Tông Liên tiến đến Lâm Thần bên tai, nhẹ nói.

Ngũ Kim điểm lão bản là năm mươi tuổi ra mặt trung niên nhân, hói đầu, tóc mai điểm bạc.

Nhìn thấy Hình Tông Liên lộ ra căn cứ chính xác kiện, hẳn nắm tay tại tạp dề bên trên cọ xát, ngữ khí phi thường rất quen: “Ngài lại là

đến hỏi chuyện ngày đó a, ta là thật không có thấy rõ đối diện rất cuộc xảy ra chuyện gì, ngài nhìn ta trước mặt đều treo đồ vật, ta ngay cả lão gia tử là lúc nào mở tiệm cửa ta cũng không biết đây này.”

Lão bản ngữ tốc rất nhanh, lời giống vậy, hấn giống như đã lặp lại qua rất nhiều lần, tất cả hơi không kiên nhẫn.

“Không phải, ngài lại nói với hấn một lần.” Hình Tòng Liên cắt ngang hấn, chỉ chỉ một bên Lâm Thần.

Lâm Thần đi về phía trước nửa bước, đem ngăn tại lão bản trước mặt đồ vật hướng bên cạnh dờ, hấn ngữ khí ôn hòa, như cùng ở tại đây trời trong mưa to, chống ra một cây dù: “Ngài không cần nghĩ đến cùng xảy ra chuyện gì, ta hi vọng người nói cho ta, ngày đó thời tiết như thế nào không?”

Thanh âm của hấn bình tĩnh mà ánh mắt an hòa, thậm chí không cần bất luận cái gì sai sử, lão bản liền không tự giác hai mắt nhắm nghiền, phảng phất lâm vào dài dằng dặc hồi ức.

“Thời tiết rất tốt, Thái Dương còn không có xuống núi, nhưng chợ thức ăn bên trong, một mực âm trầm, đen sì.”

“Người hít vào một hơi, chung quanh có một chút điểm thanh âm, đám người đi tới đi lui, người có thể nghe được khi đó hương vị sao?”

Theo Lâm Thần tiếng nói, lão bản thật sự dài hít vào một hơi thật dài, về sau chậm rãi mở miệng: “Có, có thơm thơm trứng gà bánh ngọt, thịt tươi vị, còn có mùi cá tanh. . .”

“Người nghe thấy, chung quanh thanh âm chậm rãi lớn lên, tiếng bước chân càng ngày càng vang, người cố gắng, muốn đem những âm thanh này, nghe được càng rõ ràng hơn.”

Lâm Thần tiếng nói càng phát ra nhu hòa, cùng tiếng mưa rơi, phảng phất một vòng du dương tiếng địch.

Ngũ Kim điểm lão bản trầm mặc một hồi, mới mở miệng lần nữa:

“Tiếng khóc, ta nghe thấy được tiếng khóc, trên đường rất loạn, khắp nơi đều là tiếng khóc tiếng la, nữ nhân kia đang kêu, cứu mạng a, cứu mạng a. . . Nhưng mà ta không dám động, ta dọa đến không dám động!”

“Kia là như thế nào cảm giác chứ?”

“Ta cảm thấy rất sợ hãi, chém người cái gì ta không có chút nào sợ, bên tay ta có đao, hấn dám chém ta ta liền dám chém hấn, nhưng mà về sau, cửa đối diện lão gia tử ngã xuống thời điểm, ta nhìn thấy hấn nằm ở nơi đó không nhúc nhích, trên người hấn rất đen, trên mặt còn tại cười, ta nhớ tới cha ta thời điểm chết, thật là dọa người. .”

Lão bản vừa nói, bắp thịt trên mặt cũng theo đó căng cứng, hấn chăm chú nắm lại nắm đấm, đột nhiên, một đạo an hòa thanh âm, như là rất nhỏ dòng nước, chậm chạp mà hữu lực địa, cọ rửa mở hấn đóng chặt buồng tim.

“Người chợt phát hiện, tại trước mắt của người, xuất hiện một trang giấy, tờ giấy kia rất dài rất rộng, nó từ trên trời giáng xuống, chậm rãi, bao trùm cả con đường.”

Thanh âm kia rất nhẹ rất chậm, lão bản phát hiện, tại trong óc của hấn, thật xuất hiện một trang giấy, tờ giấy kia từ đường đi một mặt lẫn hướng một chỗ khác, bao trùm tất cả mọi thứ, làm hấn lâm vào ngẩn ngui trống không.

Hấn nhẹ nhàng nhú nhú mày, phảng phất cảm giác được cái gì, kia dừng lại thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Hiện tại, mời duỗi ra tay của người, chậm rãi đem tờ giấy kia vào nhỏ, nó bên trong có rất nhiều đồ vật, cho nên người vào thời điểm, nhất định phải rất cẩn thận, rất chậm chạp. . .”

Theo nhu hòa chỉ thị âm, lão bản ngờ ngác đứng ở nguyên địa, hai tay của hấn rũ xuống đặt ở túi quần hai bên, đầu ngón tay lại kỳ diệu, nhẹ nhàng lay động.

Hình Tông Liên cơ hồ muốn nhìn ngậy người.

Ánh mắt của hấn khi thì rơi vào Lâm Thần an hòa trên mặt, lại khi thì rơi vào nhắm mắt Ngũ Kim điểm lão bản trên mặt.

Lâm Thần mở miệng lần nữa: “Mời người đem viên giấy giữ tại trong lòng bàn tay.”

Nghe hấn nói như vậy, lão bản cũng nắm chặt nắm đấm.

“Tưởng tượng lấy, giơ tay lên, càng nhắc càng cao, thẳng đến cánh tay vượt qua đỉnh đầu của người. . . Người cảm thấy tay hơi mệt, trong tay đồ vật, lại trở nên rất nhẹ, rất nhẹ. . . Sau đó, mời người dùng hết lực khí toàn thân, ném ra ngoài viên giấy.”

Quý thần xui khiến, tại lão bản trong đầu, hấn giống như thật đem viên giấy ném ra ngoài, hấn cảm thấy mình ngẩng đầu, thẳng đến kia tuyết trắng một chút, biến mất trong tầm mắt.

Sau đó, hấn cảm thấy đầu vai bị đập một cái.

Hấn bỗng dựng mở mắt ra.

Đang nhìn đứng trước mặt mới vị trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi không cao, có chút gầy, mặc một bộ áo sơ mi trắng, quần áo ướt sũng dán tại thân thể của hấn bên trên, hấn khuôn mặt bình tĩnh, mà ánh mắt, thanh tịnh phải tựa như mặt trời mới mọc hạ suối nước.

Lão bản bên tai, vang lên lần nữa thanh âm quen thuộc.

“Phi thường cảm tạ ngài.”

Người trẻ tuổi dừng một chút, nhìn thẳng cặp mắt của hấn, nghiêm túc nói: “Còn có, những cái kia đều đã đi qua.”

...

Trời vẫn như cũ tối tăm mờ mịt.

Bọn hấn cáo biệt chủ quán, Hình Tòng Liên đem dù hướng Lâm

Thần nơi đó dựa dựa, hạ giọng: “Vừa rồi đó là cái gì, thôi miên?”

Lâm Thần lắc đầu: “Tâm lý học không có người tưởng tượng quý dị như vậy, không ai có thể nhìn người một chút, liền thôi miên người.”

“Đó là cái gì?”

“Đây chẳng qua là tâm lý trị liệu sư thường dùng một loại phương pháp trị liệu, trợ giúp người đến chơi, thoát khỏi một chút quá phận kinh khủng ký ức.” Lâm Thần nhìn hấn, sau đó yên lặng dời ánh mắt. Hình Tòng Liên không biết nên nói cái gì, đang trầm vấn lúc, còn tiện thể trị liệu tâm linh thương tích, cái này phục vụ cũng tựa hồ quá chu đáo điểm.

“Kia, người có hỏi ra cái gì sao?”

“Rất kỳ quái. Gây án người thật giống như đang cố ý chế tạo một loại nào đó không khí.” Lâm Thần như có điều suy nghĩ.

Nhà xác dưới giường tịch mịch sợ hãi, bên đường cửa hàng bên trong đột nhiên ngã xuống lão nhân, vòng treo rủ xuống chết gãy dựa thanh niên, đem tử vong mang cho người ta sợ hãi từng bước một bày biện ra tới. . .

“Đem Phó Hách gọi tới đi.” Giống như là nhớ ra cái gì đó máu chốt, Lâm Thần bỗng nhiên mở miệng.

Hoàng Trạch thanh âm từ trong điện thoại di động truyền ra, hấn đuổi đi sau lưng phóng viên.

Hình Tòng Liên xích lại gần microphone: “Hoàng đôn đốc, mở ra cửa xe lúc làm ơn phải cẩn thận, nghi phạm rất có đem khởi động định thời gian khí kíp nổ kết nối tại trên cửa xe, cho nên. . .”

“Cho nên cũng không bài trừ ta lần nữa kéo xe lửa cửa lúc, tạc đạn đột nhiên bạo tạc khả năng?”

“Đúng thế. . .”

Hình Tòng Liên lời còn chưa dứt, Hoàng Trạch đã khiêng camera, xoay kéo ra xe buýt cửa.

Tất cả mọi người trái tim bỗng nhiên níu chặt.

Cửa xe động mở, camera HD đã xem hiện trường rõ ràng nhất hình ảnh truyền về, từ hình ảnh bên trong có thể thấy rõ một cây kết nối lấy định thời gian tạc đạn cùng cửa xe dây nhỏ chính mềm rả rích rủ xuống.

Xe buýt lái xe đối mặt đột như lên cảnh sát, há to mồm, bắt đầu điên cuồng giãy dụa.

Hoàng Trạch đem camera gác ở hàng phía trước trên chỗ ngồi, hấn điều chỉnh thử xuống máy móc, sau đó hỏi: “Hình tượng như thế nào?”

Ống kính đối diện chuẩn lái xe ngược, tại lái xe trái tim lệch trái vị trí bên trên, định thời gian tạc đạn tuyến đường cùng lõi quản rõ ràng rành mạch.

Định thời gian khí từ một viên đơn giản nhất đồng hồ điện tử cải tạo mà thành, đồ tươi số lượng đang không ngừng lấp lóe, thời gian chỉ còn lại 19 phút 58 giây.

Hình Tòng Liên trầm ngâm một lát, che khuất điện thoại microphone, đối bên người nhân viên công tác nói: “Cao tốc trạm nghỉ sẽ có ô tô sửa chữa nhà kho, đi đem tất cả loại hình cờ-lê ống cùng tiền cắt công cụ tìm đến, dùng thanh thủy rửa ráy sạch sẽ, mười phút bên trong đưa đến xe buýt bên cạnh.”

Nghe nói lời ấy, Lâm Thần bỗng nhiên giữ chặt Hình Tòng Liên:

“Người không phải nói cái này tạc đạn cũng không phức tạp, chỉ cần dỡ bỏ châm lửa trang bị là được rồi sao?”

“Kia là 101 thức từ đứng sau đụng tiếng sấm quản, dỡ bỏ châm lửa trang bị tựa như cắt đoạn cây kia hòa tuyến, cũng không hoàn toàn

bảo hiểm, nếu như Hoàng Trạch nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện, chúng ta còn có một cái càng bảo hiểm phương thức, đó chính là trực tiếp dỡ xuống bảo hiểm miếng đệm cùng lắp đặt châm lửa cực hộp.”

Hình tượng bên trong, Hoàng Trạch ngồi xổm trên mặt đất, vỗ vỗ lái xe mu bàn tay, sau đó hấn xích lại gần tạc đạn, nhìn một hồi, đột nhiên quay đầu, nhìn chăm chăm camera ống kính, hỏi: “Hình đội trưởng, người có ý nghĩ gì?”

Quyển 5 Chương 271. Năm phù 108

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 271. Năm phù 108

Tác giả: Trường Nhị

Thời tiết sáng sủa lúc cũng tốt, mưa dầm như chú lúc cũng được, Phùng Phái Lâm luôn luôn an tĩnh ngồi tại phía trước cửa sổ, nhìn xem đối diện túc quản đứng ở giữa, so với hẳn càng an tĩnh người trẻ tuổi kia.

Hắn có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần đọc sách viết chữ, lại có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần cùng các tiểu bằng hữu trò chuyện.

Bất luận Lâm Thần làm cái gì, tại cách hẳn chỗ không xa, luôn có cặp mắt như bóng với hình, như đứng ngồi không yên, lại hoặc là so gai nhọn đáng sợ hơn.

Nghĩ tới đây, Hình Tông Liên nhin không được rùng mình một cái. Mang theo một quyển sách, một phong thư cùng thổi phòng cát, hẳn về tới cục cảnh sát.

Trong cục cảnh sát trận kia cứng rắn hàn huyền sớm đã kết thúc, bầu không khí rất lạnh cũng rất bình tĩnh.

Lâm Thần trên ghế cạn ngủ, trên người hẳn, che kín một kiện đồng phục cảnh sát.

Món kia trên đồng phục cảnh sát Ngân Tinh lấp lánh, hoàng đốc tra mặc áo sơ mi trắng ngồi ở bên cạnh, chân trái khoác lên trên đùi phải, chính đảo trong tay bút ký, mà hẳn trong tay kia, thì bung chén nước ấm.

Hình Tông Liên sững sờ tại cửa ra vào, trong phòng có nhiều như vậy cái ghế, Hoàng Trạch hết lần này tới lần khác an vị tại Lâm Thần bên người.

Hoàng đôn đốc hết lần này tới lần khác lại ngồi tự nhiên như thế, phảng phất hẳn lẽ ra an vị ở nơi đó.

Hình Tông Liên có chút không vui.

Phó Hách từ Hình Tông Liên sau lưng chui ra, mắt nhìn trong phòng làm việc tình hình, vội vàng đem sững sờ tại cửa ra vào người kéo vào phòng.

Lâm Thần vừa lúc mở mắt ra.

Gặp bọn họ về, hấn đứng lên, thuận thế đem trên thân dựng lấy quần áo treo ở trên lan can, cũng không có nhìn Hoàng Trạch một chút.

“Ta phát sốt, cần thuốc hạ sốt.”

Lâm Thần ngữ khí suy yếu, thỉnh cầu cũng rất cứng nhắc, muốn rời khỏi cục cảnh sát mục đích quá mức rõ ràng lại không chút nào che lấp.

Hoàng Trạch tại chỗ ngồi bên trên nở nụ cười, thả tay xuống bên cạnh laptop.

Ngay tại Hình Tông Liên cho rằng Hoàng Trạch sẽ nói “Công vụ thời gian cấm chỉ xử lý tư nhân công việc” một loại thời điểm, hấn lại nghe thấy Hoàng Trạch nói: “Nhớ kỹ mua aspirin, hấn đối với phần lớn chất kháng sinh dị ứng.”

Hình Tông Liên thế là càng tức giận hơn.

...

Có lẽ là bão sắp đổ bộ, cả tòa thành thị bao phủ tại phong nhãn phía dưới, mưa ngược lại ngừng.

Lâm Thần bước chân phù phiếm, lại kiên trì đi bộ, Hình Tông Liên cố chấp bất quá hấn, đành phải đi ở bên cạnh hấn, Phó Hách rất chột dạ đi tại cuối cùng.

Tiếng chân rơi vào trôi đầy nước mưa bàn đá xanh bên trên, đá lẹt xẹt đạp, dinh dính nhờn nhớt.

Mặc dù trong lòng nghi vấn đã như tuyết cầu càng lăn càng lớn, tỉ như Hoàng Trạch cùng Lâm Thần đến tột cùng là quan hệ như thế nào, lại tỉ như Hoàng Trạch thái độ vì sao có 180 độ bước ngoặt lớn, nhưng Hình Tông Liên cũng không hỏi những cái kia nhàn nát Bát Quái, hấn từ trong ngực móc ra vật chứng túi, đưa cho Lâm Thần: “Phùng Phái Lâm cho ngươi lưu lại một quyển sách, một phong thư cùng một thanh cát, ngươi cùng hấn, đến cùng có quan hệ gì?”

Lâm Thần có chút chinh lảng.

Nhưng chinh lảng nguyên nhân, cũng không phải là bởi vì Phùng Phái Lâm chữa cho hấn đồ vật, mà là bởi vì Hình Tông Liên thế mà

không hỏi hẵn cùng bất luận cái gì cùng Hoàng Trạch có liên quan vấn đề.

Trên thế giới này, có quá nhiều yêu quý tìm kiếm người ta **, có rất ít người có thể kiềm chế lại trong lòng đối những cái kia bí ẩn chuyện lòng hiếu kỳ.

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tông Liên, phi thường chân thành nói: “Cảm ơn.”

Hình từ lắc đầu, tiếp tục nói: “Từ hẵn bàn làm việc cửa sổ nhìn ra ngoài, vừa vặn có thể trông thấy gian phòng của ngươi.”

Lâm Thần nghe được câu này, lúc ấy đứng tại chỗ.

“Hẵn đang nhìn ta?”

“Hẵn hẵn là ngay tại nhìn ngươi.”

Bởi vì sốt cao, trong đầu hẵn đoạn ngắn như dựng phim phù lược mà qua, những cái kia trắng noãn sa bàn, quý dị phổ xá, tuyết trắng ga giường, vết máu đỏ tươi, một tấm tấm hoán đổi, làm cho người phi thường hỗn loạn, cũng phi thường thống khổ.

Thời gian qua thật lâu, lâu đến hết thấy hình tượng đều trở lại ban sơ nguyên điểm, lâu đến trên mái hiên giọt mưa đều nhanh tan mất. Hẵn đem vật chứng túi nhét về Hình Tông Liên trong tay, một lần nữa cất bước.

Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần bóng lưng, có chút nheo lại mắt. Lâm Thần dáng vẻ, hiển nhiên là muốn lên cái gì, lại hiển nhiên là cái gì đều không muốn nói.

Hẵn thế là chỉ có thể hướng về phía Lâm Thần bóng lưng mở miệng, mặc dù không nguyện ý, nhưng cũng nhất định phải giả bộ như hùng hổ dọa người: “Tại Yến Thanh viết thư cho ngươi, Phùng Phái Lâm mỗi ngày nhìn xem ngươi, ta có thể không hỏi ngươi quá khứ, nhưng cùng vụ án này có liên quan sự tình, ngươi cũng nhất định phải nói rõ ràng.”

Hẵn rất ngay thẳng, Lâm Thần bước chân cũng đương nhiên dừng lại: “Hình đội trưởng cần ta bàn giao cái gì?”

Lâm Thần đưa lưng về phía hẵn, tại phía trước hỏi hỏi.

“Ngươi là có hay không nhận biết Phùng Phái Lâm?”

“Không biết?”

“Vậy hẵn vì cái gì lưu phong thư này cho ngươi, trong thư cát trắng rốt cuộc là ý gì?”

“Rất đơn giản, bởi vì ta trong phòng có sa bàn, hấn muốn cho ta biết, ta sờ tác hết thầy phân tích, chỉ bất quá là hấn muốn cho ta nhìn thấy đồ vật mà thôi, hấn tại hướng ta khiêu khích.”

“Hấn tại sao muốn hướng ngươi khiêu khích chứ?”

“Ta không biết?”

“Ngươi không biết?” Hình Tòng Liên rất im lặng, “Hơn ba năm, hấn mỗi ngày nhìn trộm ngươi, chế tạo án mưu sát, hướng ngươi khiêu khích, ngươi nhưng lại không biết vì cái gì?”

Hình Tòng Liên rất không khách khí, hấn cũng làm xong Lâm Thần rất không khách khí đáp lại mà chuẩn bị, Lâm Thần có chút quay người, trên mặt lại xuất hiện tiểu dung.

Đây không phải là trào phúng, lúc tức giận giấu cợt, mà chỉ là rất đơn thuần đang cười, phảng phất Hình Tòng Liên vừa rồi vấn đề, vô cùng vô cùng thú vị.

“Hình đội trưởng, ngài khả năng không biết, trên thế giới này nghĩ khiêu khích ta người, vô luận là tâm lý biến thái người cũng tốt IQ cao tội phạm cũng được, thật vô cùng vô cùng nhiều, nếu như ta cần quan tâm bọn hấn mỗi lần hướng ta khiêu khích phía sau động cơ, vậy ta có thể không cần sống.”

Lời nói này rất có đạo lý, Hình Tòng Liên lập tức á khẩu không trả lời được.

“Vì cái gì?” Hấn thế là chỉ có thể hỏi ra ba chữ này.

“Bởi vì ta đã từng, thật phi thường nổi danh.”

Đây là một câu kiêu ngạo, nhưng từ Lâm Thần miệng bên trong nói ra, nhưng không có bất luận cái gì khoe ý vị.

Ngược lại lộ ra rất thành thật, thành thật phải đáng yêu.

Nếu như là bình thường người, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ cười to, nhưng Hình Tòng Liên xác thực không tầm thường, hấn gật gật đầu, rất chân thành nói: “Ta nghĩ cũng thế, ta chưa từng thấy giống ngươi thông minh như vậy người.”

Ánh mắt của hấn nhìn rất đẹp, cúi thấp xuống mắt ngóng nhìn người thời điểm, màu xanh nhạt đôi mắt phảng phất sâu xa như biển.

Dù sao cũng là khác thường nước huyết thống nam nhân, khen người thời điểm, có đặc thù chủng tộc ưu thế.

Lâm Thần mặt, rất không có ngoài ý muốn đỏ lên.

Đây là kiện lúng túng sự tình, dù sao trước mấy giây, ngữ khí của hắn còn rất xông, kém chút cùng Hình Tông Liên âm ỉ lên, mấy giây sau, lại bị thổi phồng đến mức đỏ mặt, hiển nhiên thật không có có định lực chút.

Mình mở chủ đề chỉ có thể mình giật ra, cho nên, hắn ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Thời gian rất gấp bách, ta nghĩ Phùng Phái Lâm chỉ sợ cần tự sát.”

“Tại Yến Thanh tự sát, Phùng Phái Lâm cũng muốn tự sát?”

“Tại Yến Thanh chỉ là thụ Phùng Phái Lâm điều khiển một quân cờ, Phùng Phái Lâm chỉ sợ là lợi dụng nàng hoàn thiện ý nghĩ của mình.”

“Ý tưởng gì?”

“Người có thể thông qua liên quan tới tử vong huấn luyện, đến vượt qua sợ hãi tử vong, đây là chúng ta lúc trước cho ra suy luận.” Lâm Thần dừng một chút, nói tiếp đi: “Mà ta sờ dĩ cho rằng tại Yến Thanh không phải hung thủ sau màn, là bởi vì nàng cũng không có sung túc động cơ gây án.”

“Nhưng mà Phùng Phái Lâm có?”

“Đúng, nam hài đều có luyện mẫu tình kết. Nếu như ta không có đoán sai, Phùng Phái Lâm hẳn là trưởng thành tại gia đình độc thân, mẹ của hắn Phùng Tuyết quyên một tay đem hắn nuôi lớn. Người biết, hài tử vắn vẹo, thường thường cùng gia đình thoát không khỏi liên quan. Nếu như ta còn không có đoán sai, Phùng Tuyết quyên hẳn là có cực mạnh khống chế dục, nhất định phải cầu nhi tử dựa theo ý chí của mình làm việc. . .”

“Nói đến, trường học các người lão sư tựa như là nói, Phùng Phái Lâm mỗi đến quy định thời gian, đều sẽ cho mẫu thân gọi điện thoại, đây là bởi vì Phùng Tuyết quyên yêu cầu?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Khống chế như vậy sẽ dẫn đến hai loại kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Loại thứ nhất là cực độ phản nghịch, loại thứ hai, là cực độ thuận theo, đem mẫu thân xem như thần, tôn sùng nàng như là tôn sùng ý chỉ của thần.”

Hình Tông Liên cũng nhin không được đánh rùng mình.

“Nếu như người là Phùng Phái Lâm, nữ thần của người trước khi chết quẳng thành thịt nát thảm trạng bị người khác nhìn thấy, người sẽ có ý tưởng gì?” Không chờ hẳn biểu thị cái này quá nặng miệng, Lâm Thần lại hỏi tiếp.

Mặc dù rất muốn ôn, nhưng Hình Tông Liên phải thừa nhận, nếu như hẳn là Phùng Phái Lâm, mình kính như thần mình mẫu thân chết thảm ở trước mặt người khác, hẳn xác thực có giết người xúc động.

“Coi như Phùng Phái Lâm là bởi vì mẫu thân trước khi chết thảm trạng bị không cho phép ai có thể nhìn thấy, cho nên hẳn muốn đem những người này giết chết, nhưng hẳn vì cái gì hẳn cần lợi dụng tại Yến Thanh, vì cái gì còn muốn thiết kế từng cái trình tự, vượt qua tử vong?”

“Đây đương nhiên là bởi vì hẳn sợ chết.” Lâm Thần nhìn Hình Tông Liên một chút, giống như đang nói vấn đề của người quá ngớ ngẩn. “Phùng Phái Lâm đùa chết người chơi đến quên cả trời đất, còn sợ chết?”

“Nói chính xác, là Phùng Phái Lâm mẫu thân Phùng Tuyết quyền sợ chết.” Lâm Thần nói rất nói nhiều, tiếng nói khàn khàn, âm lượng cũng dần dần biến nhẹ, “Còn nhớ rõ tại Yến Thanh quét dọn phòng bệnh sao, nơi đó là khối u khoa. Mà Phùng Tuyết quyền phải chính là ung thư bao tử, đây là nhất làm cho người thống khổ không chịu nổi tật bệnh một trong, nằng tự sát, là bởi vì nằng nhẫn nhịn không được ung thư tra tấn, càng nhẫn nhịn không được từng bước một đi hướng cảm giác tử vong. . .”

“Cho nên hẳn nhưng thật ra là đang lợi dụng tại Yến Thanh, nghiên cứu sao có thể để cho người ta giảm bớt đối mặt tử vong lúc thống khổ?” Hình Tông Liên phản ứng nhanh chóng.

“Nhìn như vậy đến, nghiên cứu của hẳn rất thành công a.” Phó Hách nhẫn không được xen vào, “Tại Yến Thanh rất dứt khoát tự sát.”

“Như vậy, Phùng Phái Lâm chứ?” Hình Tông Liên hỏi.

“Hẳn hết thầy nghiên cứu, cũng là vì mình có thể bình tĩnh đi hướng tử vong.” Lâm Thần ánh mắt rơi xuống chỗ rất xa, “Chúng ta trước đó cho rằng tại Yến Thanh tử vong huấn luyện có bốn bước: Tới gần thi thể, quan sát hung án, tự tay giết người, tự sát, nhưng nếu như đổi lại Phùng Phái Lâm, cái này huấn luyện hẳn là năm bước.”

“Tới gần thi thể, quan sát hung án, tự tay giết người, trợ giúp cũng quan sát tại Yển Thanh tự sát, sau đó tự sát?” Hình Tông Liên thốt ra.

Nói đã lối ra, hấn lại cảm thấy trong này có chút vấn đề: “Có, Phùng Phái Lâm giết ai đây?”

“Các người có thể điều tra thêm, phải chăng còn có bị cảnh sát bỏ sót hung sát án.” Lâm Thần lơ đãng nói.

Nếu như Lâm Thần muốn cho người tin tưởng một sự kiện, như vậy người nhất định sẽ tin tưởng không nghi ngờ.

Hình Tông Liên đương nhiên tín nhiệm Lâm Thần, cho nên hấn cấp tốc móc ra điện thoại, gửi điện thoại Vương Triều, yêu cầu điều tra trong mấy ngày gần đây bỏ sót hung sát án, song song tra Phùng Phái Lâm khả năng xuất hiện địa điểm tất cả video theo dõi.

Về sau, hấn lại cho cảnh sát giao thông bộ môn gọi điện thoại, thỉnh cầu chung sức hợp tác, tại toàn thành phố phạm vi bên trong vài khối, đuổi bắt Phùng Phái Lâm.

Mấy thông điện thoại xuống tới, Hình Tông Liên rơi vào đằng sau, Lâm Thần vậy mà tại bên cạnh hấn bồi tiếp, ngược lại là Phó Hách, rất thiếu thông minh đi một mình ở phía trước.

Gặp hấn rút cục cúp điện thoại, Lâm Thần hỏi: “Thế nào?”

“Mò kim đáy biển a, gần nhất du lịch tiết, cảnh lực vốn là có hạn, chúng ta cần càng nhiều thời gian.”

“Thật ra không cần phiền toái như vậy.” Lâm Thần giống như là đã quyết định cái gì quyết tâm, bỗng nhiên ngẩng đầu, hấn nói, “Ta có thể phụ trách khiến hấn xuất hiện, địa điểm người định.”

Thanh âm hấn suy yếu, lại chăm chú đáng sợ.

Về sau, Hình Tông Liên nghĩ, nếu như khi đó hấn có thể phát hiện Lâm Thần dị thường, có lẽ liền sẽ không cũng có sau như vậy rất nhiều cố sự.

Nhưng rất đáng tiếc, Lâm Thần cũng sẽ không cho hấn phản ứng như vậy thời gian.

“Không tin ta có thể mời Phùng Phái Lâm hiện thân, vậy chúng ta làm thí nghiệm đi, ta giữa trưa muốn ăn Thiên Tinh cư, người mời khách.” Lâm Thần mắt nhìn Phó Hách bóng lưng, đối Hình Tông Liên thấp giọng nói, nói xong, hấn cấp tốc đi đến ven đường tiểu điểm.

Đứng tại trước quầy, hoa một khối tiền mua sáu cái hành tinh chén.

Hình Tòng Liên tiếp vào Lâm Thần đưa tới tinh cầu chén lúc, còn ngây người tại nguyên chỗ, cũng không có hiểu rõ Lâm Thần muốn làm cái gì.

Hắn lại trông thấy Lâm Thần đi mau hai bước, đuổi kịp Phó Hách, đem còn lại 5 cái hành tinh chén toàn thả trong tay Phó Hách.

“Ài, sư huynh?” Phó Hách kinh ngạc nhìn xem trong tay nhỏ đồ ăn vặt.

“Người gần nhất biểu hiện không tệ, đây là đưa cho người phần thưởng.”

Lâm Thần trừng mắt nhìn, thấy như thế sinh động biểu lộ xuất hiện tại Lâm Thần trên mặt, Phó Hách chợt hiểu ra.

“Người đừng như vậy a sư huynh, khiến cho cũng nghĩ lão gia tử, ta muốn khóc a.” Phó Hách vừa nói, vừa xé mở tinh cầu chén, “Người một khối tiền mua mấy cái?”

“Sáu cái.” Lâm Thần nói, trên mặt khó được lộ ra nét mặt tươi cười, dưới ánh mặt trời, nhỏ bé lại điểm lệ.

Hình Tòng Liên ở phía sau nhìn ngây người, hắn nhìn không được câu lên Phó Hách cổ, tiến tới hỏi: “Ai là lão gia tử a, đây là cái gì ngạnh?”

“Lão gia tử là đạo sư của chúng ta, lão nhân gia ông ta thích nhất sư huynh, mỗi lần chúng ta luận văn viết tốt, hắn liền cho chúng ta mua tinh cầu chén làm ban thưởng, nhưng mà trường học của chúng ta tiểu điểm lão bản nhìn hắn lớn tuổi, liền khi dễ hắn, mỗi lần đều bán hắn một khối tiền 5 cái, lão gia tử còn vẫn cho là mình chiếm được tiện nghi, thật ra vật kia một khối tiền có thể mua 6 cái. Phó Hách vừa nói vừa cười.

Lâm Thần vẫn tại cười, bầu không khí rất nhẹ nhàng rất thanh thản: “Đợi chút nữa đi nơi nào ăn cơm?” Hắn có vẻ như lơ đãng hỏi.

“Thiên Tinh cư.” Phó Hách nhanh chóng trả lời.

Phó Hách trả lời rất nhẹ nhàng, nhưng câu nói này tại Hình Tòng Liên nghe tới, cũng giống như tại một đạo kinh lời, hắn bất khả tư nghị nhìn xem Lâm Thần, chọc chọc thầy Phó đình đầu, há to miệng.

Quyển 5 Chương 272. Năm phù 109

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 272. Năm phù 109

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

“Nghe qua hệ thống còi mẫn không?” Hình đội trưởng ngồi tại bên cạnh bàn, rất là đặc ý hỏi.

Phó Hách vội vàng buông xuống túi nhựa, không để ý tới hấn, mà là tiến đến Lâm Thần bên người, hỏi: “Hệ thống còi mẫn?”

Hình Tông Liên hoàn toàn bị không nhìn, nhưng cũng không tức giận, ngược lại đuổi tới cho Phó Hách giải thích: “Đúng đấy, tại Yến Thanh hấn là tại dùng hệ thống còi mẫn phương pháp, làm dụ mình đối tử vong sợ hãi...”

“Người an tĩnh xuống.” Phó Hách trừng Hình Tông Liên một chút, ngược lại hỏi Lâm Thần: “Sur huynh, đến cùng chuyện gì xảy ra?”

“Vụ án này tất cả mục đích, đều cùng tử vong mật thiết tương quan, cũng bày biện ra một loại dần dần phóng đại cảm giác sợ hãi, đây là chúng ta lúc trước liền cho ra kết luận.” Lâm Thần ho nhẹ một tiếng, lời nói ở giữa, ngược lại không bằng Hình Tông Liên nhẹ nhàng như vậy: “Nhưng chúng ta một mục thiếu một đầu có thể đem tất cả mọi chuyện xuyên qua lên manh mối, là tiểu bàn cho chúng ta cái này quan trọng nhắc nhở.”

Phó Hách gặp hấn mắt nhìn ngồi tại trên ghế đầu chơi ngón tay tiểu bằng hữu, sau đó nói, “Từ gây án quá trình suy đoán, tại Yến Thanh khả năng dùng hệ thống còi mẫn phương pháp, để cho mình vượt qua đối tử vong sợ hãi, toàn bộ quá trình hấn là phân bốn bước: Đầu tiên, nàng tới gần thi thể, huyền tưởng mình đã tử vong, chậm rãi làm buông lỏng huấn luyện, lấy thích ứng cùng thi thể khoảng cách, cho nên, bệnh viện nhà xác dưới giường, có bị ngủ qua vết tích, mà đem thi thể mặc chỉnh tề, cũng biểu thị đối tử vong một loại tôn kính.”

Lâm Thần dừng một chút, như đang ngẫm nghĩ: “Sau đó là quan sát cùng một chỗ tàn khốc hung án hiện trường, quan sát người ta đối tử vong phản ứng; tiếp theo là tự tay giết chết một người, nhìn xem hấn trong tay người chết đi, thích ứng loại sinh mạng này biến mất quá trình, đây có lẽ là rèn luyện thanh niên bị giết nguyên nhân.”

Phó Hách chỉ cảm thấy càng nghe càng lạnh, môi hấn nhẹ nhàng run rẩy, nhẹ nhàng hỏi: “Cuối cùng, là tự sát?”

“Là tự sát.”

Hấn hít sâu một hơi, răng gò má đều lạnh.

“Kia, chúng ta kết án?” Hấn run rẩy hỏi.

Tại Yến Thanh giết người, lưu lại di thư, tự sát mà chết, hoàn mỹ như vậy,

Lâm Thần ngồi tại cứng rắn băng lãnh ghế gỗ bên trên, ngón tay dựng cảm lạnh một nửa nước, vô tình hay cố ý khế chọc chén bích, giống như là không nghe thấy Phó Hách vấn đề.

“Nhìn qua, viết kết án báo cáo, cũng không phải không thể.” Hình Tông Liên dùng bàn tay cọ lấy mình mao nhưng nhưng râu ria, dừng một chút, còn nói: “Nhưng luôn cảm thấy, giống như thiếu chút gì.”

Giống như một đoàn kinh khủng mê vụ, người hao hết thiên tân vạn khổ, trong mê vụ ghé qua, cuối cùng, bắt quá là mò tới lấp kín tường cao.

Trên dưới cao ngất, nguy nguy nga nga.

Muốn nói câu thì ra là thế cũng được, nhưng lại giống như còn thiếu rất nhiều.

“Ta nghĩ lại nhìn một chút tại Yến Thanh tư liệu.” Lâm Thần đình chỉ đánh chén bích, nhàn nhạt mở miệng.

Ước chừng sau nửa giờ, một vị tuổi trẻ nói nhiều kỹ thuật viên liền ôm laptop, đứng tại cổng.

Hấn dù đeo đỉnh màu đen mũ lưới trai, vành nón tích thủy, con mắt lóe sáng Tinh Tinh, thấy một lần Hình Tông Liên, ngữ khí liền mười phần ai oán: “Bão trời ạ đầu, xe thật là khó đánh.”

Hình Tông Liên cắn thuốc lá, ra hiệu hấn tranh thủ thời gian tọa hạ làm việc.

Vương Triều thế là chọn lấy tới gần Lâm Thần bên người vị trí, vừa khởi động máy vừa nói: “Lâm tiên sinh, người chơi hay không LoL, ta dạy cho người có được hay không.”

Hình Tòng Liên trở tay liền quất hấn một cái da đầu: “Tốc độ, tại Yến Thanh tư liệu đấy ”

“Ta nói đầu, người dạng này thật có chút đại tài tiểu dụng.” Vương Triều ngón tay tại trên bàn phím phi tốc nhảy lên, một lát sau, một phần kỹ càng tài liệu cá nhân liền triển lộ ra: “Những sự tình này người khiến bánh bao hấp làm cũng giống như vậy.” Hấn điều ra tư liệu, đem con chuột hướng Lâm Thần trong tay bịt lại, liền tựa lưng vào ghế ngồi.

Tại Yến Thanh cuộc đời chinh lý phải phi thường kỹ càng, từ nàng khi còn bé ở chỗ nào, đọc cái nào chỗ tiểu học, đến gần đây bảo hiểm y tế thẻ ghi chép, đều tỉ mỉ xác thực bày ra.

Lâm Thần thấy rất nhanh, từ đầu tới đuôi, ước chừng dùng không đến năm lúcphút ở giữa.

Hấn buông ra con chuột, vô ý thức, nhú nhú mày.

Hình Tòng Liên thế là đứng lên đi, hỏi: “Xem hết rồi?”

“Xem hết.”

“Có vấn đề gì?”

“Vấn đề gì đều không có.”

Tại Yến Thanh, là một cái phi thường phổ thông cô nương.

Nàng sinh ra ở biên thủy thành nhỏ, niệm xong chín năm giáo dục bắt buộc, liền ra ngoài làm công, nàng làm qua phục vụ viên cùng nhà máy nữ công, về sau tiến vào “Tốt nhà” lao động công ty, tại thị ba nhỏ làm giữ gìn xanh hoá người làm vườn, vì kiếm tiền, nàng cuối tuần lúc lại tại bệnh viện làm kiêm chức công nhân vệ sinh.

Nàng lý lịch đơn giản mà sạch sẽ, cùng ngàn ngàn vạn vạn cái cùng nàng cùng tuổi nông thôn cô nương cũng không hề có sự khác biệt, khác biệt duy nhất chính là, nàng tại phi thường mỹ hảo niên kỷ bên trong, lựa chọn dùng phương thức tàn nhẫn nhất, kết thúc mình cùng người ta sinh mệnh.

Như vậy, tại tính mạng hấn ngăn ngại thời gian bên trong, tất nhiên xuất hiện nào đó cái cộc mạnh hữu lực sự kiện, thôi động nàng, rời đi đầu kia vốn nên thuộc về nàng bằng phẳng quỹ tích.

Nhưng mà, ở chỗ Yến Thanh lý lịch bên trong, hấn cũng không nhìn thấy chuyện như vậy xuất hiện.

Suy nghĩ thật lâu, Lâm Thần rốt cục mở miệng lần nữa: “Cha mẹ của nàng vẫn khoẻ mạnh?”

“Đúng a.” Vương Triều gật gật đầu.

“Ông cụ trong nhà, đều tại nàng lúc còn rất nhỏ, liền đã qua đời?”

“Đúng vậy a.”

“Vậy liền rất kỳ quái.”

Tại Yến Thanh kinh lịch đơn giản, phụ mẫu song toàn, nàng đến tột cùng kinh lịch cái gì, mới đối tử vong trở nên cố chấp như thế.

“Chẳng lẽ lại, tiểu cô nương tại bệnh viện, gặp chuyện gì?”

Hình Tòng Liên hạ giọng hỏi, thần bí dị thường.

...

Bệnh viện là sự kiện bắt đầu, cần tìm căn nguyên tố nguyên, bọn hắn vẫn là phải trở lại bệnh viện.

Lâm Thần từ Hình Tòng Liên xe Jeep bên trên xuống tới, hắn ngược nhìn bệnh viện biểu thị, một cỗ xe cứu thương cũng vừa lúc tại bên cạnh hắn dừng ngay.

Cửa xe mở rộng, nhân viên y tế giơ lên cáng cứu thương xuống xe, trên cáng cứu thương nằm một vị cổ hi lão nhân, phía sau lão nhân đi theo một đôi nữ, hai người đều khóc sưng lên mắt, Lâm Thần cùng bọn hắn gặp thoáng qua, nghe được bọn hắn vừa chạy vừa hô hào ma ma.

Hình Tòng Liên đẩy cửa ra, chỉ gặp Lâm Thần vẫn tại nhìn lại kia đối trung niên huynh muội.

“Làm sao?” Hắn hỏi.

“Thật ra chúng ta mỗi người, đều trải qua thời khắc thế này, nhưng mà người bình thường đối mặt thân nhân rời đi, sẽ thương tâm sẽ khổ sở sẽ thống khổ, nhưng bản thân cũng sẽ không sinh ra đối tử vong sợ hãi cảm giác, tại Yến Thanh ở chỗ này, nhất định kinh lịch cái gì đặc thù tử vong sự kiện.”

Hình Tòng Liên xoa râu ria, tay còn khoác lên cửa thủy tinh bên trên. Một lát sau, Lâm Thần ngẩng đầu, thần sắc cấp tốc đóng băng xuống tới: “Ta lần thứ nhất thu được tin là tại ngày 13 tháng 7, về sau cách mỗi một tuần lễ thu được một phong. Trong bệnh viện lần thứ nhất xuất hiện ăn mặc chỉnh tề nam thi, là tại ngày mừng 7 tháng 9.” Hắn dừng một chút, còn nói: “Như vậy tại khoảng thời gian này bên trong, thành phố bệnh viện hết thầy đã qua đời bao nhiêu vị bệnh nhân, trong đó cái nào mấy vị trí tại tại Yến Thanh phụ trách quét dọn tầng

lâu qua đời, tại Yến Thanh trong lúc này cùng ai kết giao mật thiết, những này, đều muốn xin nhờ ngài tra rõ ràng.”

Hình Tông Liên gật gù đầu, liền muốn đi tìm bảo vệ khoa hỏi thăm, có hấn mới vừa đi hai bước, lại nghe được Lâm Thần tại sau lưng của hấn nói: “Từ vong ngày hấn là Thứ tư, bệnh nhân có khả năng ở lâu 7 hoặc là tại thứ bảy tòa nhà.”

“Vì cái gì?”

Hình Tông Liên vừa hỏi ra lời đã cảm thấy mình ngu ngốc rồi, ngày 13 tháng 7 cùng ngày mừng 7 tháng 9 đều là Thứ tư, mỗi cách một tuần một phong thư, thậm chí bệnh viện xuất hiện ăn mặc chỉnh tề thi thể thời gian khoảng cách, cũng đúng lúc là 7 ngày.

Bọn hấn trước kia cho rằng khả năng này chỉ là hung thủ gây án quy luật, nhưng hiện tại xem ra, khả năng có càng sâu một tầng tâm lý nguyên nhân.

Nhìn qua Hình Tông Liên rời đi bóng lưng, Phó Hách hướng Lâm Thần bên người đứng đứng, thần sắc trịnh trọng hỏi: “Sur huynh, trong lòng người đến cùng có hay không đếm, cuối cùng là đơn giản án giết người, hay là...”

Hấn muốn nói lại thôi, Lâm Thần cũng không có trả lời, ngược lại ngẩng đầu, ngắm nhìn bệnh viện tuyết trắng bức tường, ánh mắt của hấn thuận pha lê màn tường, leo lên đến rất cao tầng lầu.

“Đi 7 ôm nhìn xem.” Lâm Thần nói.

Phó Hách thở một hơi thật dài, hấn đương nhiên biết, sur huynh là như thế nào ý nghiêm cẩn người, phạm là Lâm Thần không muốn nói sự tình, kia tại hấn mở miệng đề cập trước đó, liền nhất định là cái bí mật.

Thang máy phi tốc bò lên trên tầng cao nhất, cửa thang máy lần nữa mở ra một nháy mắt, “Khối u khoa” ba cái màu đỏ dẫn vào tầm mắt. Trong khoảnh khắc đó, thậm chí là Phó Hách, cũng bỗng nhiên suy nghĩ minh bạch rất nhiều chuyện.

Lâm Thần trầm thấp ho hai tiếng, đi tại cuối cùng.

Khối u khoa phòng bệnh yên tĩnh dị thường, thỉnh thoảng có lão nhân vịn lan can, chậm rãi đi lại.

Ngay vào lúc này, có vị hộ công dìu lấy một vị lão nhân đi qua, Lâm Thần nhớ tới, mình vài ngày trước tựa hồ xin chào đối phương, hấn thế là đi lên, vỗ vỗ tên kia hộ công bả vai.

Vị kia hộ công rất kỳ quái ngẩng lên đầu, không chờ hăn mở miệng, Lâm Thần liền rất trực tiếp hỏi: “Ngài tốt, ta muốn hỏi, ngài nhận biết tại Yển Thanh sao?”

Đối phương gật gật đầu, ngữ khí khinh thường: “Nàng thế nào?”
“Nàng chết rồi.”

Người kia không thể tin mở to mắt.

“Tự sát chết.” Hăn tiếp tục nói bổ sung, “Ta không có hoài nghi người ý tứ, ta chỉ là muốn biết, tại Yển Thanh tại trong bệnh viện cùng ai giao từ mật thiết?”

Hộ công sắc mặt đại biến: “Không phải ta! Ta không có giết nàng!”

Lâm Thần nghĩ, dĩ nhiên không phải người, người ngay cả tại Yển Thanh chết chuyện này cũng không biết, lại thế nào giết nàng chứ?

Chỉ là trong khoảnh khắc đó, hăn bỗng nhiên ý thức được, thật ra cũng không nhất định là tại Yển Thanh kinh lịch cái gì mới có thể dẫn đến nàng làm ra những chuyện kia, có lẽ bọn hăn ngay từ đầu phương hướng, chính là sai.

Như vậy, nếu như nói không phải tại Yển Thanh, lại có người nào, có thể làm cho nàng làm ra những chuyện này đến chứ?

Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại, nghĩ đến một cái khả năng.

“Ta biết không phải người.” Thanh âm hăn trở nên bằng phẳng, “Ta cũng không có cần thám thính người cùng tại Yển Thanh ở giữa quan hệ ý tứ, đây là người **.” Hăn nhẹ nói, trong đại não nổi lên hung thủ bày xuống sa bàn mô hình, chậm rãi phác họa lấy cái kia “Khả năng”, hăn nói, “Ta nghĩ mời người hồi ức một chút, phải chăng xin chào thế này một đôi mẹ con. Nhi tử ước chừng tại 35-40 tuổi khoảng chừng, mẫu thân ước là 65 tuổi khoảng chừng. Mẫu thân đối với nhi tử quản giáo nghiêm khắc, người đã từng cảm thấy, cái này lão thái thái tuổi đã cao còn cường thế như vậy, rất dễ cho người ta chán ghét.”

Đối sa bàn giải độc, bản thân liền là một loại tùy tiện tưởng tượng, Lâm Thần cấu kết mình nhiều lần đích thân tới tử vong hiện trường chỗ cảm thụ đến đồ vật, kia là bên ngoài trật tự cùng ở bên trong hỗn loạn một loại mãnh liệt đối kháng, là mê võng cô độc bất lực: “Vị kia nhi tử, ta nghĩ người nhất định sẽ khắc sâu ấn tượng. Hăn đối với mẫu thân quá mức thuận theo, đến mức người có thể sẽ cảm thấy, hăn giống như cái không dứt sữa hài tử.” Hăn biến đổi ngữ khí, ngữ

tốc càng thêm nhẹ nhàng chậm chạp, “Nhưng mà, hấn rất lịch sự, hành vi cử chỉ đều phi thường quy phạm, thậm chí, phi thường mê người.”

Hộ công đột nhiên ngẩng đầu, giống như là nhớ ra cái gì đó.

“Là ai?”

“Trước kia ở tại 7 khu số 3 giường một bệnh nhân nhi tử, Yến Thanh quét dọn kia phiến.”

“Vị mẫu thân kia, mắc bệnh gì?”

“Ung thư bao tử, đặc biệt tra tấn người.” Hộ công tuyệt không tị huý.

“Nàng là... Là tự sát chết?”

Hộ công rất kinh ngạc, nhưng vẫn là nhẹ gật đầu.

Hoàn Cảnh đầu mùa xuân, cũng vẫn là rất lạnh.

Nhưng tốt xấu đã qua Kinh Trập, nước mưa cũng đầy đủ, mây trôi ở trong thiên địa phác hoạ cực sinh động tràn cảnh, toàn thành cỏ cây, một nửa xanh mới, một nửa lông mày thanh.

Xe đạp linh đình rung động, trái một chút lại một chút, phảng phất là gõ tỉnh côn trùng chuông nhỏ. Bên lề đường là liên miên hoa bầy, có sữa hoàng hoa cấm chướng hay là tím nhạt hồ Điệp Lan, người đi đường hoa cực ít tiền, liền có thể mua được một chùm.

Hình Tông Liên đem xe dừng ở ven đường, bước ra cửa xe, đi hai bước, tại một gốc dưới cây ngô đồng dừng lại.

Dưới cây có cái hoa bầy, bán hoa tiểu nữ hài mang theo đỉnh chỉ thêu mũ, mặt cồng đến hồng hồng, nhìn thấy hấn, nữ hài cười ngọt ngào cười, hấn móc ra mười đồng tiền, tiểu nữ hài theo thường lệ đưa tới một chùm bách hợp.

Bách hợp còn mang theo hạt sương mùi thơm ngát, hấn vuốt vuốt nữ hài lông xù đỉnh đầu, liền quay người hướng hoa đường phố chỗ sâu đi đến.

Tại đầu này hoa đường phố hoa đường phố cuối cùng, là một chỗ bí ẩn mộ viên, càng đi càng gần lúc, hương hoa sẽ dần dần nhạt đi, mùi khói lửa đạo tắc tùy theo nồng nặc lên.

Mảnh này mộ viên cũng không tại sơn minh thủy tú vùng ngoại ô, mà là tới gần một dòng sông lớn, trên sông có cây cầu, tên là quá ngàn.

Cách Lâm Thần từ quá ngàn trên cầu rơi sông, đã qua đi hơn nửa năm.

Nước hồ sàn sạt liếm láp lấy bên bờ đá cuội, Hình Tòng Liên tại lẻ tẻ mộ bia bên trong ghé qua, tại cách bờ hồ gần nhất trước mộ bia, hấn dừng bước, buông xuống trong tay bách hợp.

Khối kia trên bia mộ, thậm chí không có một tấm hình, dòng họ bị mực in bôi phải hồng hồng, có lẽ là bởi vì tô lại chữ lúc dính quá nhiều thuốc màu, nhỏ bé bút tích từ danh tự biên giới sót xuống, giống như một ít côn trùng xúc tu.

Hấn tại trước mộ bia tùy ý ngồi xếp bằng dưới, sau đó nhóm lửa một đống thuốc, mặc cho ánh lửa thuốc lá từng tấc từng tấc đốt sạch.

Hôm đó, Lâm Thần cùng Phùng Phái Lâm từ trên cầu rơi xuống về sau, bọn hấn tại trên mặt sông tìm tòi thật lâu, lại chỉ đánh bắt đến Phùng Phái Lâm thi thể.

Ba ngày ba đêm, không ngủ không nghỉ, hấn lần thứ nhất cảm nhận được từ bao hàm hi vọng đến hi vọng phá diệt.

Cho tới bây giờ, hấn có khi sẽ còn sẽ còn nhớ tới Lâm Thần rơi sông lúc khuôn mặt.

Hấn xin chào rất nhiều người trước khi chết mặt, nhưng chưa từng thấy qua có người giống như Lâm Thần bình tĩnh thản nhiên, bình tĩnh phải phảng phất chỉ là đi ra ngoài ăn một bữa điểm tâm, thản nhiên đến giống như Thu Diệp lẽ ra từ đầu cành rơi xuống.

Hấn thường thường sẽ nghĩ, Lâm Thần có phải hay không căn bản không có chết, dù sao bọn hấn không có đánh bắt đến bất kỳ thi thể.

Như vậy có lẽ ngày nào, Lâm Thần liền sẽ đứng tại toà này mộ quần áo trước, nhặt lên trước mộ bia bách hợp, nhẹ nhàng khế người.

Cho nên, hấn rất thích tới này, coi như chuyện gì cũng không làm, ngăn người cũng có thể.

Loại cảm giác này rất thoải mái dễ chịu,

Hấn ngồi tại Lâm Thần trước mộ phần, chẳng có mục đích chung quanh.

Đúng lúc này, hấn trong túi quần điện thoại bỗng nhiên bắt đầu chấn động.

“Lão đại, hấn lại xuất hiện.” Đầu bên kia điện thoại nói như vậy.

“Tại Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường...”

“Không có thương vong.”

Hình Tòng Liên cúp điện thoại, hấn nhìn chăm chú mộ bia, hít thật sâu một hơi trong tay thuốc lá, sau đó đem tàn thuốc ném xuống đất,

dùng chân cùng giẫm diệt hoả tinh.

...

Thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự cùng Lâm Thần rời đi lúc dáng vẻ cũng không có gì khác biệt.

Trong văn phòng, đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều đã xuất cảnh, chỉ để lại Vương Triều một người kỹ thuật viên đang nhìn thu hình lại.

Hình Tông Liên đoạt lấy Vương Triều trong tay bằng trà chanh ực mạnh một ngụm, lạnh phải răng đều muốn run lên.

“Lão đại, mặc dù ngươi không chê ta có cái này không có nghĩa là ta không chê ngươi, làm phiền ngươi mình mua một chén được không!” Vương Triều một tay đoạt lại trà đá, hết sức căm ghét đem miệng chén đối phương hướng, một cái tay khác cũng không có từ con chuột bên trên rời đi.

“Tình huống thế nào, hay là tiểu tử kia?”

“Chính ngươi nhìn.” Vương Triều nói, ấn mở một đoạn video, bắt đầu phát ra.

Kia là một đoạn trải qua biên tập thu hình lại, ghi lại một cỗ xe khách tại trên đường cao tốc 8 phút.

Kia là buổi sáng hơn sáu giờ, trăng sao mới vừa vặn biến mất, đường cao tốc hai bên tràn đầy nhu man cỏ lau, mỗi khi có khách xe nhanh như tên bắn mà vụt qua lúc, tới gần ven đường cỏ lau liền sẽ như sóng biển đập chờn.

Trong xe rất nhiều người, bởi vì ngòi quá mức đầy làm nguyên nhân, người với người hô hấp bên trong hơi nước tại trên cửa sổ xe ngưng kết thành một tầng sương mù, đại bộ phận hành khách đều tại nhắm mắt nghỉ ngơi, trong không khí cũng tựa hồ tràn đầy buồn ngủ hương vị.

Bên cửa sổ trên chỗ ngồi, mang hài tử phụ nữ xé mở kẹo que đóng gói, tiểu nữ hài tiếp nhận dưa Hami sữa bò vị bánh kẹo, liếm lấy tư tư có vị.

Quyển 5 Chương 273. Năm phù 110

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 273. Năm phù 110

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ hòa bình bắc lộ bên trên, hiệp quản cảnh sát giao thông chiếc kia vọng tưởng từ nam hướng bắc, đi vào xương bình đại đạo cỡ nhỏ xe trường học.

Hình Tòng Liên đến lúc đó, xe trường học lái xe còn tại cùng ngăn lại hẳn cảnh sát giao thông dây dưa không ngớt.

“Sur phó, ngài xác thực không có vi phạm luật lệ, chính là cảnh sát đồng chí muốn hỏi người một vài vấn đề.” Cảnh sát giao thông đứng tại xe trường học một bên, kiên nhẫn thuyết phục.

“Các học sinh vội vàng lên lớp đầu!” Xe trường học lái xe vỗ vỗ tay lái,

Hình Tòng Liên vòng quanh màu vàng sáng xe trường học dạo qua một vòng.

Trên xe học sinh đã xuống xe tiếp nhận kiểm tra, các thiếu nam thiếu nữ mặc tư nhân trường học đồng phục, tại ven đường tốp năm tốp ba đứng đấy.

Nữ hài tử thủy thủ váy ngay tại trên đầu gối phương, gió thổi qua, liền lộ ra sức sống thanh xuân chân đường cong; đám con trai không có chút nào kiêu căng khí tức, mặc dù bị làm trễ nải thời gian, cũng rất an tĩnh chờ đợi hỏi ý.

“Phong cảnh trường học?” Hình Tòng Liên đưa ánh mắt rơi vào xe trường học bên trái kim sắc lá phong cùng ngân quế nhánh tạo thành huy hiệu trường trên đồ án.

“Dặm nổi danh tư nhân trường học, mở từ nhà trẻ đến cao trung chương trình học, học phí đáng quý!” Vương Triều chỉ chỉ ven đường đình lấy cây nắm đầu tiểu nữ hài, tiểu nữ hài cũng mặc xanh đen sắc đồng phục váy, từ một cái cao lớn nam sinh ôm.

“Nhỏ như vậy hài tử, gia trưởng cứ yên tâm khiến chính nàng đi học?” Hình Tông Liên không ở chặc lưỡi.

“Tại phong cảnh, nhà trẻ hài tử đều từ chuyên môn cấp cao học trường học tỷ một đối một phụ trách đưa đón, như thế nào không an toàn?” Nghe được hấn nghi vấn, đứng ở một bên vận chuyển hành khách công ty quản lý nhin không được trả lời.

“Nhà người có hài tử tại phong cảnh?”

“Ta đệ đệ nhỏ nhất, ở bên trong học cao trung.”

“Kẻ có tiền a.”

Nghe hấn nói như vậy, Dương Điển Phong ý vị thâm trường nhìn hấn, cười cười, lại chỉ nói là: “Dù sao giáo dục chất lượng tốt, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng là nên, Hình đội trưởng nếu là cũng nghĩ đưa hài tử đi vào, ta có thể giới thiệu ngài nhận biết hiệu trưởng.”

“Chúng ta cảnh sát hình sự rất nghèo, trả không nổi học phí a.”

Hình Tông Liên như thế cùng Dương Điển Phong câu được câu không trò chuyện, đột nhiên, hiệp trợ xử lý hiện trường nhân viên cảnh sát tựa hồ từ một vị nữ sinh trong túi xách lật ra cái gì.

“Ta không biết nó là từ đâu tới!” Nữ học sinh nắm chặt bao mang, ngôn từ lại bình tĩnh.

Nhân viên cảnh sát đem đồ vật phong tiến vật chứng túi, đưa cho Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên mắt nhìn đồ trong túi, lần nữa đi đến nữ học sinh trước mặt: “Tiểu muội muội...” Hấn vừa mở miệng, Vương Triều liền từ khía cạnh đập hấn một cước.

“Vị bạn học này, người nói thứ này không phải người?” Hấn cấp tốc chuyển đổi ngữ khí, đem vật chứng túi giơ lên nữ học sinh trước mặt, bên trong chính là trước đó không lâu vừa bị cướp xe thiếu niên lấy đi xe tải máy tính bảng.

Nữ sinh nhẹ gật đầu: “Ta buổi sáng thu thập túi sách thời điểm, cũng không có vật này.”

“Như vậy người cũng chưa bao giờ chạm qua nó?”

Nữ sinh ánh mắt trong trẻo: “Ta nghĩ các người có thể đi kiểm nghiệm vân tay.”

“Có đạo lý.” Hấn dùng tay mò trên cầm gốc râu cầm.

“Bọc sách của ta hôm nay vẫn luôn cống lên người, trừ phi là có người tại ta từ nhà đi đến trạm xe bus thời điểm đem thứ này phóng

tới ta trong bọc, nhưng khả năng này cũng không lớn.” Nữ sinh mắt nhìn bọc sách của mình, phía trên cào sứt chụp chụp phải một mực. “Có đạo lý.” Hấn tiếp tục sờ gốc râu cằm, “Người mấy điểm ra khỏi nhà?”

“7: 35.”

“Nhà người ở đây?”

“Như thủy nhai.”

“Úc?” Hình Tòng Liên ngấm nghĩa nữ sinh, nhưng không có hỏi vấn đề khác.

“VẬY THỨC THỨC, TA CÓ THỂ ĐI RỒI SAO?” Nói xong, nữ sinh liền hướng xe trường học phương hướng đi.

“Thú vị.” Hình Tòng Liên nhìn qua bím tóc đuôi ngựa nữ hài bóng lưng, nói một mình.

Vương Triều sắp nhìn không được: “Đầu lĩnh, người mau đưa tấm phảng cho ta, nhanh đi trạm nghỉ tìm A Thần đi, van người!”

Chuẩn bị bắt rùa trong hũ đội trường cảnh sát hình sự mới sẽ không để ý thuộc hạ cầu khẩn, hấn thản nhiên đưa ra máy tính bảng, nhàn nhã ôm lấy cánh tay chờ ở một bên.

Nhìn xem Hình Tòng Liên vui vẻ khuôn mặt, Vương Triều một ngụm ác khí giấu ở trong lồng ngực, nhưng vẫn là chỉ có thể nhận mệnh làm việc.

Hấn cấp tốc đem tấm phảng liền lên máy tính, đánh tiếp theo đồng hoa mắt dấu hiệu.

Trên bản đồ phác họa ra một đầu phức tạp màu đỏ đường đi, biểu hiện ra khối này xe tải tấm phảng rời đi bị bắt cóc cỗ xe về sau, trải qua vị trí cụ thể.

Phảng phát giống mạng nhện con đường đồ làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra, Vương Triều lại giống đột nhiên ý thức được cái gì, hấn từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, thâu nhập hai cái vị trí.

“Gặp quý...” Vương Triều nhìn một chút điện thoại, lại nhìn một chút trên máy vi tính bản đồ, vô ý thức xông Hình Tòng Liên hô: “Đầu lĩnh, máy vi tính này GPS có vấn đề, đó căn bản không có khả năng!”

Nghe nói lời ấy, đồ an công ty giám đốc biến sắc: “Cảnh sát tiên sinh, bộ này xe tải hệ thống là công ty của chúng ta mới nhất phân phối, không có khả năng xảy ra vấn đề!”

“Người nhìn ồ, ta vừa dùng di động hướng dẫn đơn giản tính toán dưới, từ Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường đến chúng ta bây giờ vị trí, tổng cộng 165 cây số, cần hơn hai giờ đường xe.”

Hắn nói, đưa di động hướng Dương Điển Phong, sau đó chọc chọc điện thoại góc trên bên phải thời gian, “Nhưng người xem một chút hiện tại vừa tới 8:00 a, cách xe khách bị cướp mới nửa giờ, mà lại hắn hành sử đường đi phức tạp như vậy, làm sao có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong, từ kia đến nơi này.”

“Có lẽ là đi tắt này người phân tích những này đường đi, hắn là sẽ có manh mối?”

Vương Triều muốn phản bác, nhưng hắn nghĩ nghĩ, Hình Tòng Liên nói đến khả năng cũng có đạo lý. Thế là hắn điều ra một trương thành phố Hoàn Cảnh xung quanh địa đồ, bắt đầu vùi đầu chăm chú nghiên cứu.

Hình Tòng Liên tường tận xem xét cả trương địa đồ, con đường kia lít nha lít nhít, như là bám vào trên cơ thể người bên trên mạch máu.

“Vừa rồi cái kia tiểu muội muội nói, nàng là 7:35 đi ra ngoài, nàng rất xác định, trước lúc này, cái này tấm phẳng nhất định không ở đây nàng trong túi xách, cho nên, người nặng nghiên cứu một chút, tại 7:25-8:00 đoạn này thần kỳ thời gian bên trong, chúng ta đáng yêu tấm phẳng đến tột cùng trải qua những địa phương nào, lại là làm sao đến tiểu muội muội trong túi xách.”

Vương Triều hai mắt tỏa sáng, hắn theo Hình Tòng Liên nói tới, bắt đầu điều lấy số liệu, nhưng rất nhanh, hắn liền phiền muộn.

“Dương quản lý, giảng thật các người hệ thống hay là có vấn đề.”

Dân kỹ thuật một mặt buồn nản, “Vì cái gì các người hệ thống định vị GPS không có “Vị trí -- thời gian” ghi chép.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tòng Liên hỏi.

“Chính là các người cái hệ thống này, sẽ chỉ ghi chép máy móc vị trí cùng hành sử đường đi, lại sẽ không ghi chép nó là lúc nào trải qua những địa phương này.”

Dương Điển Phong rất bất đắc dĩ hàng vĩa hè buông tay: “Đối với chúng ta mà nói, GPS chỉ là thuận tiện chúng ta quản khống, giám thị cỗ xe hành sử đường đi, thật sự là rất xin lỗi nữa nha.”

“Vậy chỉ có thể kết hợp giám sát loại bỏ, ta đến hỏi xe trường học lái xe bắt hắn mỗi ngày hành sử đồ, người so với nhìn xem” Hình Tòng

Liên cũng có chút thất vọng, hấn vỗ vỗ Vương Triều vai, dường như trấn an.

“Có cái này cũng không có ý nghĩa a lão đại!” Vương Triều xoa xoa đôi bàn tay, “Coi như so với ra, biết nó là thế nào tiến tiểu muội muội túi sách, lại có thể chứng minh cái gì chứ?”

“Chứng minh cái gì?” Hình Tông Liên ngữ khí có chút lạnh, “Chứng minh một cái tội phạm có năng lực làm được một kiện chúng ta bình thường không cách nào làm được sự tình, chứng minh chúng ta bị hấn lừa bỡn xoay quanh, chứng minh chúng ta còn không biết hấn mục đích, ngươi còn cần cái gì chứng minh?”

Hình Tông Liên nói xong, thậm chí ngay cả một ánh mắt đều không có lưu cho hấn, thẳng hướng lái xe đi đến.

Wương Triều nhìn xem lão đại của mình bóng lưng, luôn cảm thấy từ cái kia tràn đầy mưa to cùng mùi huyết tinh mùa thu qua đi, đội trường của hấn, tựa hồ chính yên lặng phát sinh một chút biến hóa, có còn nói không tốt, đến tội cùng là nơi nào khác biệt.

Quyển 5 Chương 274. Năm phù 111

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 274. Năm phù 111

Tác giả: Trường Nhị

Không có làm nhiều cảm khái hoặc là tán thưởng, hẳn rất trực tiếp hướng Hình Tòng Liên vươn tay: “Điện thoại cho ta.”

Mà Hoàng Trạch cơ hồ vừa cúp điện thoại, liền nghe đến tiếng chuông vang lên lần nữa.

“Hoàng Trạch, ta sự kiện ta cần người làm?”

Nghe được trong loa lần nữa truyền ra cái kia đạo an hòa thanh âm, Hoàng Trạch cảm thấy có chút châm chọc, mà ở châm chọc về sau, hẳn cảm giác phải có kỳ dị an tâm cảm giác, nhưng mấy năm qua cùng Lâm Thần đối chọi gay gắt, khiến hẳn cơ hồ là vô ý thức dùng tới giọng giễu cợt: “Úc Lâm cố vấn quan mới tiền nhiệm liền muốn phóng hỏa sao?”

Lâm Thần ngón tay tại trên điện thoại nhẹ nhàng vuốt ve mà qua, hẳn hướng Hình Tòng Liên thăm hỏi, về sau đi ra cửa.

“Hoàng Trạch, ta cần người làm một chuyện.”

Lâm Thần thanh âm nói chuyện rất thấp, cũng không hề để ý Hoàng Trạch trào phúng, giọng nói hoàn toàn như trước đây bình tĩnh rõ ràng.

Bãi đỗ xe, Hoàng Trạch đứng tại đám người bên ngoài, nghe được chỗ máu chốt, hẳn ngẩng đầu, nhìn một chút lúc trước bị giải cứu ra xe khách lái xe.

Bởi vì Hoàng Trạch một mực cúi đầu, mặt mũi tràn đầy âm trầm, tại cùng đầu bên kia điện thoại không biết cái gì đang nói chuyện, cho nên khi hẳn đột nhiên ngẩng đầu về sau, Khương Triết rất nhanh ý thức được, có một ít sự tình phát sinh.

Khương Triết gặp Hoàng Trạch đem trong túi Bluetooth tai nghe một lần nữa mang về, vội vàng tiến lên mấy bước, giữ chặt Hoàng Trạch: “Hoàng đôn đốc, ngài nhìn cái gì thời điểm bắt đầu đàm phán?”

Nhìn qua Khương Triết vô cùng có tạo hình bạo tạc thức tóc quăn, Hoàng Trạch trong lòng lại có loại không nói ra được buồn nôn cùng dính chặt cảm giác, nhưng mà hiện trường truyền thông đông đảo, hẳn lại phải nhin nhin; “Khương Triết, lần này vụ án, không cần người tham dự.”

“Hoàng đôn đốc, ngài không thể thế này a, Lâm Thần cùng Hình Tông Liên rõ ràng chính là muốn đến đoạt công!” Mặc dù đã dự cảm trước đến Hoàng Trạch thái độ chuyển biến, nhưng mà đợi đến tuyên án thời khắc đó, Khương Triết chỉ cảm thấy khẩn trương cùng sợ hãi.

Hoàng Trạch hất ra Khương Triết tay, hướng xe khách lái xe đi đến, lái xe đang ngồi ở bãi đỗ xe bên cạnh cái ghế nhỏ bên trên uống vào nước nóng, tiếp nhận một chút truyền thông phỏng vấn.

Gặp Hoàng Trạch tựa hồ quyết tâm muốn nghe Lâm Thần, Khương Triết bỗng nhiên đề cao âm lượng: “Ngài quên Lâm Thần lần trước làm chuyên gia đàm phán, cuối cùng chuyện gì xảy ra sao?”

Thanh âm của hắn rất lớn, không chỉ có thành công kêu dừng Hoàng Trạch, thậm chí ngay cả một bên các phóng viên cũng nhao nhao ghé mắt.

Hoàng Trạch quay đầu lại, cảnh giày vệt sáng, đồng phục cảnh sát thẳng, hắn nói: “Khương Triết, người không cảm thấy, những lời này ta đã nghe nhiều lắm sao?”

Hắn nói xong, đi đến lái xe bên người, vỗ vỗ hai vị phóng viên bả vai, ra hiệu hai người né tránh.

Lái xe ngẩng đầu, đối mặt mới bốc lên nguy hiểm tính mạng người cứu nàng, đáy mắt lại tựa hồ như không có quá nhiều lòng cảm kích: “Cảnh sát tiên sinh, ngài có chuyện gì không?” Hắn hỏi.

Hoàng Trạch có chút cúi người, dựa vào vị kia trung niên lái xe rất gần, hắn nói: “Ta nghĩ thông suốt biết ngài một tiếng, cảnh sát đã định vị tên kia bọn cướp, đặc công ngay tại tiến đến trên đường, hẳn là rất nhanh liền có thể đem người chất giải cứu ra, xin ngài yên tâm.”

Hoàng Trạch lời còn chưa dứt, lái xe bỗng nhiên khẩn trương lên, dù là Hoàng Trạch, cũng có thể nhìn ra đối phương ánh mắt bên trong lấp lóe chi ý.

Lái xe bờ môi nhẹ nhàng run run, nghĩ nghĩ, sau đó rất bất an mà hỏi thăm: “Các người sẽ đối với hấn thế nào a?”

“Chúng ta phải đi đặc công đều là tốt nhất tay bắn tia, một khi nắm giữ bọn cướp động tĩnh, có thể cấp tốc đem hấn đánh chết!” Hoàng Trạch ngữ tốc rất nhanh, thần sắc rất lạnh lùng.

“Các người không nên thương tổn hấn!” Nghe nói như thế, lái xe thốt ra.

Hoàng Trạch ánh mắt lợi hại dừng lại tại lái xe lo lắng trong ánh mắt, nhưng hấn không nói thêm gì nữa, hấn nâng người lên, quay người đi vài bước, sau đó đè lại tai nghe, hỏi: “Nghe rõ ràng sao?”

“Phi thường rõ ràng.” Lâm Thần dừng một chút, không có lập tức cúp điện thoại, hấn nói: “Hoàng Trạch, cảm ơn.”

Hoàng Trạch nghĩ, người cảm ơn ta cái gì.

...

Lâm Thần cúp điện thoại, trở lại trong phòng, thật bất ngờ trông thấy Hình Tông Liên hướng hấn đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Ánh mắt của hấn lướt qua trong văn phòng mấy người, cuối cùng, rơi vào chủ tịch trên mặt.

“Có chuyện gì không?” Hấn hỏi.

Chủ tịch mạnh mẽ đập bàn: “Ta nhìn quen các người loại này quan lại tác phong, tranh quyền đoạt lợi, người lằng nhằng làm gì này vì cái gì còn không cho bọn cướp gọi điện thoại?”

Nếu như nói, có ai lo lắng nhất sự tình không cách nào trọn vẹn giải quyết, kia ước chừng chính là Hoàn Cảnh cao tốc chủ tịch tiên sinh, dù sao hấn là đầu này cao tốc chủ yếu cùng trực tiếp người phụ trách, lúc trước lại chậm trễ cảnh sát công việc, giờ này khắc này, hấn so với ai khác đều lo nghĩ vội vàng xao động.

Lâm Thần khẽ thở dài một cái, quay người lại, tại máy đun nước bên cạnh lại rót nửa chén nước nóng, đưa tới trước mặt chủ tịch.

Hấn nói: “Mời buông lỏng.”

Ước chừng là Lâm Thần quá mức trấn định, hay là có người trời sinh có thể bình phục lòng người, chủ tịch vô ý thức nắm tay dựng vào vừa đưa tới chén giấy, trên ly còn in Hoàn Cảnh cao tốc lưu niệm mấy chữ, hấn lại ngẩng đầu, thần sắc có chút hòa hoãn.

Lâm Thần nói: “Thật ra, bọn cướp muốn chúng ta gọi điện thoại cho hấn, là hi vọng chúng ta tại kinh lịch con tin nguy cơ cùng bom nguy

cơ về sau, sẽ trở nên khẩn trương lo nghĩ, để lại càng dễ bị hấn điều khiển đáp ứng hấn chỗ xách điều kiện.” Lâm Thần trở lại ghế sofa bên ghế, Vương Triều rất tự giác cho hấn dời cái không vị, Lâm Thần tiếp tục nói, “Nhưng mà, quyền chủ động rất trọng yếu, nếu như chúng ta tại phát hiện hấn tin tức về sau, khiến hấn biến thành chờ đợi người kia, hấn cũng sẽ có đồng dạng tình cảm thể nghiệm.” Chủ tịch bị nói đến có chút xấu hổ: “Ta là có chút gấp, nhưng coi như khiến hấn giống ta dạng này, vậy cũng không có gì tốt chỗ a, vạn nhất hấn dưới tình thế cấp bách, đả thương hài tử làm sao bây giờ?” Lâm Thần khẽ rũ con mắt xuống, hấn giải tỏa điện thoại, nhìn đồng hồ cùng lượng điện nói: “Đầu tiên, ta muốn chờ hấn mở miệng trước, tiếp theo, hấn sẽ không.”

Lâm Thần ngữ khí rất nhạt, cũng không nói gì nữa, hấn nhấn xuống này chuỗi số đã thuộc nằm lòng dãy số, sau đó nhìn một chút bên người kỹ thuật viên.

Vương Triều tiếp nhận điện thoại, thay hấn mở ra điện thoại ghi âm công năng, sau đó lại lần khảo thí truy tung định vị hệ thống, cuối cùng đưa cho hấn một đầu tai nghe.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, lại phân trong đó nửa cái tai nghe, cho bên cạnh đội trưởng cảnh sát hình sự.

Tai nghe tuyến không hề dài, hấn cùng Hình Tông Liên ở rất gần, hấn đem tai nghe tự mang ống nói cầm tới bên môi, để cho tiện, Hình Tông Liên lại nghiêng đầu, cùng hấn thiếp phải thêm gần chút. Ấm áp khí tức từ bên mặt truyền đến, lại dẫn sạch sẽ bạc hà mùi thuốc lá đạo, Lâm Thần ổn ổn khí tức, ấn xuống nút call.

Tút... Tút...

Chờ đợi âm một chút lại một chút truyền đến, liền vang năm lần, điện thoại tiếp thông.

Trong tai nghe bên ngoài một mảnh lặng im, sau đó, lại nhẹ lại chậm hô hấp âm dần dần vang lên.

Lâm Thần không nói gì, hấn đang chờ đợi.

Thế là, bọn cướp mở miệng.

Thanh âm kia đã nhu hòa lại lễ phép, tựa như là gia thế tốt đẹp lại đáng vẻ ưu nhã quý công tử, hoàn toàn không có bọn cướp vốn có ngang ngược chi khí.

Hấn nói: “Khương lão sư, chúng ta ngài rất lâu.”

Hình Tòng Liên mở to mắt, bá nhìn về phía Lâm Thần, ánh mắt bên trong tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắc bống nhiên minh bạch Lâm Thần nói tới muốn chờ đối phương mở miệng trước, rốt cuộc là ý gì. Người đang chờ đợi bên trong, sẽ trở nên khẩn trương lo nghĩ, mà khẩn trương lo nghĩ người, cũng dễ dàng nhất phạm sai lầm.

Lâm Thần lại ngay cả hô hấp đều không có hỗn loạn nửa phần, hắc giống như là không thèm để ý chút nào bọn cướp bộc lộ ra xưng hô, hắc cũng không thừa nhận cũng không có phủ nhận, hắc chỉ là nắm vuốt tai nghe tuyến lên ống, khẽ cười lên, thanh âm rất thanh đạm an hòa: “Người tốt.”

Đầu bên kia điện thoại, truyền đến một tiếng cười khẽ, “Chúng ta ngài rất lâu.”

“Nói chuyện cùng người trước, ta cũng cần chuẩn bị cẩn thận.” Lâm Thần rất đơn giản hóa giải đối phương chất vấn, tựa như mặt đối mặt lúc, nói một đoạn rất bình thường.

“Thụy Sĩ đường hương vị, thế nào?” Điện thoại bên kia thiếu niên cười hỏi.

“Ta còn chưa kịp nếm một ngụm, đường liền bị đánh bao mang đến vật chứng chỗ.” Lâm Thần cười nói.

“Kia thật là rất tiếc nuối, chanh khẩu vị Thụy Sĩ đường thật sự là cực kỳ tốt, ta nghĩ ngài hẳn là thử một chút.”

“Cái chủ ý này không sai.” Lâm Thần ngón tay nhẹ nhàng quấn nửa vòng tai nghe tuyến, sau đó mở miệng: “Trời có chút lạnh, trong các người buổi trưa ăn cơm xong sao?”

“Ha ha, ăn các tiểu bằng hữu mang đồ ăn vặt a.” Thiếu niên nở nụ cười, nói: “Khương lão sư, ngài nhưng thật ra là muốn hỏi, chúng ta ở đâu à?”

“Vậy người thuận tiện nói cho ta biết không?” Lâm Thần hoàn toàn không có để ý thế này rất nhỏ khiêu khích, hắc thuận chủ đề, rất tùy ý mà hỏi thăm.

“A, các người cùng bọn cướp đàm phán, chẳng lẽ không cần điện thoại truy tung sao, thông qua cơ trạm tam giác định vị lời nói, người hẳn là rất nhanh liền có thể biết ta ở đâu à?”

Nghe vậy, Lâm Thần mắt nhìn Hình Tòng Liên, Hình Tòng Liên đã tiến đến trước máy vi tính, sau đó hắc tựa như gặp quỷ đem màn

ảnh máy vi tính dờn cho Lâm Thần nhìn, trên màn hình truy tung điểm đỏ đã ổn định lại, cũng rõ ràng cho thấy, bọn cướp lúc này ngay tại Hoàn Cảnh cao tốc bên cạnh kia phiến che khuất bầu trời trong bụi lau sậy.

Dù cho là Lâm Thần, cũng có chút hơi kinh ngạc, chỉ là không chờ hấn mở miệng, đầu bên kia điện thoại bỗng nhiên truyền đến kẹo đường mềm mại non nớt nữ đồng thanh âm, nữ đồng phảng phất tại đọc lấy thứ gì, thanh âm gập ghềnh, nhưng lại vô cùng rõ ràng chăm chú: “Thúc thúc, hi vọng các người, tại chín mươi phút bên trong, đem kết quả đưa đến trước mặt ta.”

Non mềm tiếng nói tại Lâm Thần tai bên trong dạo qua một vòng, ngọt đến cơ hồ cần kéo ra tinh mịn đường tia, Lâm Thần lại dạo qua một vòng tai nghe tuyến, cũng không có hỏi tới đến cùng cái gì là kết quả, hấn xích lại gần microphone nhàn nhạt mở miệng: “Chúng ta làm ước định đi.”

“Cái gì ước định?”

“Ta sẽ đem thứ người muốn mang cho người, nhưng mà cũng mời người cần phải cam đoan bọn nhỏ an toàn.” Lâm Thần thanh âm rất chân thành rất trịnh trọng, bên môi tiểu dung cũng biến mất không thấy gì nữa.

“Khương lão sư tựa hồ đã tính trước a?” Đầu bên kia điện thoại, truyền đến rất nhỏ tiếng cười nhạt.

“Thật ra không có.” Lâm Thần ngồi thẳng người, lưng thẳng, “Ta chẳng qua là cảm thấy...”

“Người cảm thấy cái gì?” Thiếu niên tựa hồ cảm thấy rất buồn cười, nhện không được hỏi lại.

“Ta cảm thấy, người sống được rất thống khổ, mà có lương tri cùng đạo đức ranh giới cuối cùng người, luôn luôn sống được thống khổ hơn một chút.”

Bên đầu điện thoại kia thiếu niên tựa hồ cũng không nghĩ tới sẽ nghe được trả lời như vậy, hấn cũng phải an tĩnh một hồi, mới mở miệng lần nữa: “Khương lão sư, ta đột nhiên cảm giác được, ta muốn đổi người thay đổi cách nhìn.” Giống như là vì bình phục tâm tình, hấn giống như mở ra cái gì giấy đóng gói, sau đó đem bánh kẹo nhét vào miệng bên trong, vừa nhấm nuốt vừa nói: “Vậy liền chín

mười phút về sau gặp a, xin ngài mang theo những ký giả kia các bằng hữu cùng đi a.”

Nói xong, hắn liền nhẹ nhõm cúp điện thoại, Lâm Thần phảng phất nghe được đầu bên kia điện thoại còn truyền đến hôn gió thanh âm. “Khương lão sư, Khương Triết?” Hình Tông Liên lấy xuống máy trợ thính, thon dài đốt ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, “Cũng khó trách hôm nay tới rồi nhiều ký giả như vậy.”

“Đại khái là bị lợi dụng đi.” Lâm Thần nắm tay chuyển qua còn ấm áp trên ly nước, nhẹ nhàng cảm thán nói, “Thật sự là quá thông minh hài tử.”

Kia thật là cái mới mẻ đồ chơi.

Nhưng lại tại năm phút trước, ngay tại Hoàn Cảnh cao tốc số 1 xuyên trạm nghỉ bãi đỗ xe, bọn hắn phát hiện một viên cột vào xe buýt lái xe trên người định thời gian tạc đạn.

Nghe nói, tạc đạn bên trên số lượng hay là không ngừng lấp lóe nhảy vọt, vậy đại biểu thời gian chính từng phút từng giây trôi qua, toàn đại sảnh nhân viên công tác đều dọa sợ, phảng phất ở xa mấy trăm cây số bên ngoài tạc đạn tràn ra mảnh vỡ cũng sẽ làm bị thương hắn nhóm.

Quyển 5 Chương 275. Năm phù 112

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 275. Năm phù 112

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên đến lúc đó, xe trường học lái xe còn tại cùng ngăn lại hẳn cảnh sát giao thông dây dưa không ngớt.

“Sur phó, ngài xác thực không có vi phạm luật lệ, chính là cảnh sát đồng chí muốn hỏi người một vài vấn đề.” Cảnh sát giao thông đứng tại xe trường học một bên, kiên nhẫn thuyết phục.

“Các học sinh vội vàng lên lớp đầu!” Xe trường học lái xe vỗ vỗ tay lái,

Hình Tòng Liên vòng quanh màu vàng sáng xe trường học dạo qua một vòng.

Trên xe học sinh đã xuống xe tiếp nhận kiểm tra, các thiếu nam thiếu nữ mặc tư nhân trường học đồng phục, tại ven đường tốp năm tốp ba đứng đấy.

Nữ hài tử thủy thủ váy ngay tại trên đầu gối phương, gió thổi qua, liền lộ ra sức sống thanh xuân chân đường cong; đám con trai không có chút nào kiêu căng khí tức, mặc dù bị làm trễ nải thời gian, cũng rất an tĩnh chờ đợi hỏi ý.

“Phong cảnh trường học?” Hình Tòng Liên đưa ánh mắt rơi vào xe trường học bên trái kim sắc lá phong cùng ngân quế nhánh tạo thành huy hiệu trường trên đồ án.

“Dặm nổi danh tư nhân trường học, mở từ nhà trẻ đến cao trung chương trình học, học phí đáng quý!” Vương Triều chỉ chỉ ven đường đình lấy cây nắm đầu tiểu nữ hài, tiểu nữ hài cũng mặc xanh đen sắc đồng phục váy, từ một cái cao lớn nam sinh ôm.

“Nhỏ như vậy hài tử, gia trưởng cứ yên tâm khiến chính nàng đi học?” Hình Tòng Liên không ở chặc lưỡi.

“Tại phong cảnh, nhà trẻ hài tử đều từ chuyên môn cấp cao học trường học tỷ một đối một phụ trách đưa đón, như thế nào không an

toàn?” Nghe được hần nghi vấn, đứng ở một bên vận chuyển hành khách công ty quản lý nhin không được trả lời.

“Nhà người có hài tử tại phong cảnh?”

“Ta đệ đệ nhỏ nhất, ở bên trong học cao trung.”

“Kẻ có tiền a.”

Nghe hần nói như vậy, Dương Điển Phong ý vị thâm trường nhìn hần, cười cười, lại chỉ nói là: “Dù sao giáo dục chất lượng tốt, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng là nên, Hình đội trưởng nếu là cũng nghĩ đưa hài tử đi vào, ta có thể giới thiệu ngài nhận biết hiệu trưởng.”

“Chúng ta cảnh sát hình sự rất nghèo, trả không nổi học phí a.”

Hình Tòng Liên như thế cùng Dương Điển Phong câu được câu không trò chuyện, đột nhiên, hiệp trợ xử lý hiện trường nhân viên cảnh sát tựa hồ từ một vị nữ sinh trong túi xách lật ra cái gì.

“Ta không biết nó là từ đâu tới!” Nữ học sinh nắm chặt bao mang, ngôn từ lại bình tĩnh.

Nhân viên cảnh sát đem đồ vật phong tiến vật chứng túi, đưa cho Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên mắt nhìn đồ trong túi, lần nữa đi đến nữ học sinh trước mặt: “Tiểu muội muội...” Hần vừa mở miệng, Vương Triều liền từ khía cạnh đập hần một cước.

“Vị bạn học này, người nói thứ này không phải người?” Hần cấp tốc chuyển đổi ngữ khí, đem vật chứng túi giơ lên nữ học sinh trước mặt, bên trong chính là trước đó không lâu vừa bị cướp xe thiếu niên lấy đi xe tải máy tính bảng.

Nữ sinh nhẹ gật đầu: “Ta buổi sáng thu thập túi sách thời điểm, cũng không có vật này.”

“Như vậy người cũng chưa bao giờ chạm qua nó?”

Nữ sinh ánh mắt trong trẻo: “Ta nghĩ các người có thể đi kiểm nghiệm vân tay.”

“Có đạo lý.” Hần dùng tay mò trên cầm gốc râu cầm.

“Bọc sách của ta hôm nay vẫn luôn cống lên người, trừ phi là có người tại ta từ nhà đi đến trạm xe bus thời điểm đem thứ này phóng tới ta trong bọc, nhưng khả năng này cũng không lớn.” Nữ sinh mắt nhìn bọc sách của mình, phía trên cào sứt chụp chụp phải một mực.

“Có đạo lý.” Hần tiếp tục sờ gốc râu cầm, “Người mấy điểm ra khỏi nhà?”

“7: 35.”

“Nhà người ở đây?”

“Như thủy nhai.”

“Úc?” Hình Tòng Liên ngấm nghĩa nữ sinh, nhưng không có hỏi vấn đề khác.

“Vậy thúc thúc, ta có thể đi rồi sao?” Nói xong, nữ sinh liền hướng xe trường học phương hướng đi.

“Thú vị.” Hình Tòng Liên nhìn qua bím tóc đuôi ngựa nữ hài bóng lưng, nói một mình.

Vương Triều sắp nhìn không được: “Đầu lĩnh, người mau đưa tấm phẳng cho ta, nhanh đi trạm nghỉ tìm A Thần đi, van người!”

Chuẩn bị bắt rùa trong hũ đội trưởng cảnh sát hình sự mới sẽ không để ý thuộc hạ cầu khẩn, hấn thản nhiên đưa ra máy tính bảng, nhàn nhã ôm lấy cánh tay chờ ở một bên.

Nhìn xem Hình Tòng Liên vui vẻ khuôn mặt, Vương Triều một ngụm ác khí giấu ở trong lồng ngực, nhưng vẫn là chỉ có thể nhận mệnh làm việc.

Hấn cấp tốc đem tấm phẳng liền lên máy tính, đánh tiếp theo đồng hoa mắt dấu hiệu.

Trên bản đồ phác họa ra một đầu phức tạp màu đỏ đường đi, biểu hiện ra khối này xe tải tấm phẳng rời đi bị bắt cóc cỗ xe về sau, trải qua vị trí cụ thể.

Phảng phất giống mạng nhện con đường đồ làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra, Vương Triều lại giống đột nhiên ý thức được cái gì, hấn từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, thâu nhập hai cái vị trí.

“Gặp quý...” Vương Triều nhìn một chút điện thoại, lại nhìn một chút trên máy vi tính bản đồ, vô ý thức xông Hình Tòng Liên hô: “Đầu lĩnh, máy vi tính này GPS có vấn đề, đó căn bản không có khả năng!”

Nghe nói lời ấy, đồ an công ty giám đốc biến sắc: “Cảnh sát tiên sinh, bộ này xe tải hệ thống là công ty của chúng ta mới nhất phân phối, không có khả năng xảy ra vấn đề!”

“Người nhìn ồ, ta vừa dùng di động hướng dẫn đơn giản tính toán dưới, từ Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường đến chúng ta bây giờ vị trí, tổng cộng 165 cây số, cần hơn hai giờ đường xe.”

Hấn nói, đưa di động hướng Dương Điển Phong, sau đó chọc chọc điện thoại góc trên bên phải thời gian, “Nhưng người xem một chút

hiện tại vừa tới 8:00 a, cách xe khách bị cướp mới nửa giờ, mà lại hấn hành sử đường đi phức tạp như vậy, làm sao có thể tại ngăn như vậy thời gian bên trong, từ kia đến nơi này.”

“Có lẽ là đi tắt này người phân tích những này đường đi, hấn là sẽ có manh mối?”

Vương Triều muốn phản bác, nhưng hấn nghĩ nghĩ, Hình Tông Liên nói đến khả năng cũng có đạo lý. Thế là hấn điều ra một trương thành phố Hoàng Cảnh xung quanh địa đồ, bắt đầu vùi đầu chăm chú nghiên cứu.

Hình Tông Liên tường tận xem xét cả trương địa đồ, con đường kia lít nha lít nhít, như là bám vào trên cơ thể người bên trên mạch máu.

“Vừa rồi cái kia tiểu muội muội nói, nàng là 7:35 đi ra ngoài, nàng rất xác định, trước lúc này, cái này tấm phẳng nhất định không ở đây nàng trong túi xách, cho nên, người nặng nghiên cứu một chút, tại 7:25-8:00 đoạn này thần kỳ thời gian bên trong, chúng ta đáng yêu tấm phẳng đến tột cùng trải qua những địa phương nào, lại là làm sao đến tiểu muội muội trong túi xách.”

Vương Triều hai mắt tỏa sáng, hấn theo Hình Tông Liên nói tới, bắt đầu điều lấy số liệu, nhưng rất nhanh, hấn liền phiền muộn.

“Dương quản lý, giảng thật các người hệ thống hay là có vấn đề.”

Dân kỹ thuật một mặt buồn nản, “Vì cái gì các người hệ thống định vị GPS không có “Vị trí —- thời gian” ghi chép.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tông Liên hỏi.

“Chính là các người cái hệ thống này, sẽ chỉ ghi chép máy móc vị trí cùng hành sử đường đi, lại sẽ không ghi chép nó là lúc nào trải qua những địa phương này.”

Dương Điển Phong rất bất đắc dĩ hàng vĩa hè buông tay: “Đối với chúng ta mà nói, GPS chỉ là thuận tiện chúng ta quản khống, giám thị cỗ xe hành sử đường đi, thật sự là rất xin lỗi nữa nha.”

“Vậy chỉ có thể kết hợp giám sát loại bỏ, ta đến hỏi xe trường học lái xe bắt hấn mỗi ngày hành sử đồ, người so với nhìn xem” Hình Tông Liên cũng có chút thất vọng, hấn vỗ vỗ Vương Triều vai, dường như trấn an.

“Có cái này cũng không có ý nghĩa a lão đại!” Vương Triều xoa xoa đôi bàn tay, “Coi như so với ra, biết nó là thế nào tiến tiểu muội muội túi sách, lại có thể chứng minh cái gì chứ?”

“Chứng minh cái gì?” Hình Tòng Liên ngữ khí có chút lạnh, “Chứng minh một cái tội phạm có năng lực làm được một kiện chúng ta bình thường không cách nào làm được sự tình, chứng minh chúng ta bị hấn đùa bốn xoay quanh, chứng minh chúng ta còn không biết hấn mục đích, người còn cần cái gì chứng minh?”

Hình Tòng Liên nói xong, thậm chí ngay cả một ánh mắt đều không có lưu cho hấn, thẳng hướng lái xe đi đến.

Vương Triều nhìn xem lão đại của mình bóng lưng, luôn cảm thấy từ cái kia tràn đầy mưa to cùng mùi huyết tinh mùa thu qua đi, đội trưởng của hấn, tựa hồ chính yên lặng phát sinh một chút biến hóa, có còn nói không tốt, đến tốt cùng là nơi nào khác biệt.

“Hình đội trưởng, xin chờ một chút.”

Hình Tòng Liên đi ra chưa được hai bước, liền bị Dương Điển Phong gọi lại.

“Ta chỗ này có mới nhất Hoàn Cảnh địa đồ, giấy chất.” Dương Điển Phong chạy đến trong xe của mình, từ rương chứa đồ bên trong xuất ra một phần địa đồ, chạy chậm đến, đưa đến trên tay hấn, “Ngài khiến hấn trực tiếp tại trên địa đồ họa, nhìn như vậy phải sẽ rõ ràng hơn.”

Xe trường học lái xe tựa hồ là cũng phát hiện đội trưởng cảnh sát hình sự sắc mặt bất thiện, thế là một cách lạ kỳ phối hợp công việc, hấn tại Hoàn Cảnh trên bản đồ tiêu xuất mỗi ngày hành sử bản đồ, còn rõ ràng ghi chú rõ mỗi một cái dừng xe trên dưới điểm, Hình Tòng Liên mắt nhìn địa đồ, sau đó lại đem địa đồ lấy về cho Vương Triều.

Vương Triều đối chiếu trên bản đồ lộ tuyến, đem hành sử đường đi sắp xếp máy tính, một đầu đơn giản rõ ràng màu vàng đường đi đồ, bắt đầu cùng tấm phẳng hệ thống ghi chép hạ màu đỏ lộ tuyến trùng điệp.

“Thật gặp quý.” Hình Tòng Liên rốt cục nhịn không được, lập lại lần nữa vừa rồi Vương Triều đã nói.

Bởi vì hai con đường sớm nhất trùng điệp điểm, là tại phong cảnh cửa trường học, mà từ sau lúc đó, đỏ, hoàng hai tuyến có bao nhiêu lần tách ra lại nhiều lần trùng điệp, làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra.

“Nếu có phối hợp thời gian cuộn chỉ, liền rất đơn giản.” Vương Triều rất buồn bực nói.

“Ta đi chuyển một lần đoạn này đường.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ xe trường học lộ tuyến.

“Ta cùng ngài cùng đi chứ.” Dương Điển Phong cười nói.

Ngoài cửa sổ xe, cột mốc đường không ngừng biến hóa, Dương Điển Phong ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị bên trên, gặp Hình Tòng Liên chỉ nhìn một chút địa đồ, nhưng không có ngoặt sai nửa cái cong.

“Hình đội trưởng trí nhớ thật tốt.” Tuấn mỹ xe khách công ty quản lý dựa vào cửa sổ, một tay chống lên cái cằm, mặc cho gió xuân đem hắt sợi tóc rối loạn.

Hình Tòng Liên điều điều thuốc, lười nhác đáp lời.

Tại cách phong cảnh trường học rất gần giao lộ, Hình Tòng Liên dừng xe lại, chính là đi học thời gian, các thiếu nam thiếu nữ từ một cái giao lộ bên ngoài địa phương xuống xe, đi vào cửa trường.

Dương Điển Phong cùng đi theo xuống tới, cùng hắt tại biển thực nhãn thơm bóng rùng trên đường dạo bước.

Hình Tòng Liên đi rất chậm, hai tay cầm ở trong túi.

Lạnh xuống gió xuân cùng huyền não ngôn ngữ từ bên cạnh hắt phát qua, hắt lại vẫn tiến lên.

“Ngài đang suy nghĩ gì đấy?” Dương Điển Phong rốt cục nhin không được hỏi.

“Đã từng, ta có một vị bằng hữu nói cho ta, nếu như có chuyện nghĩ mãi mà không rõ, liền hảo hảo cảm thụ.” Hình Tòng Liên nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

Quyển 5 Chương 276. Năm phù 113

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 276. Năm phù 113

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

Lâm Thần đứng tại ngoài xe, tại cùng Vương Triều nói chuyện.

“Người nói là, hấn lấy đi xe tải tám phẳng, xuất hiện ở trong thành phố?”

“Đúng a, kỳ quái đi, mà lại lộ tuyến rất quý dị, nhìn qua GPS giống hồng đồng dạng.” Vương Triều mắt nhìn đi theo Hình Tông Liên phía sau cái mông nam nhân chọc chọc hấn, “Ta hoài nghi, nhà bọn hấn xe có vấn đề.”

Nghe Vương Triều, Lâm Thần lông mày nhẹ chau lại: “Có căn cứ gì không?”

“Tạm thời còn không có a, chính là nhìn dáng vẻ của hấn quá nịnh nọt, nhất định có vấn đề gì.” Vương Triều đồng chí rất khẳng định nói.

Nhìn qua xe buýt bên trong thăm dò hiện trường nhân viên cảnh sát, Lâm Thần chỉ cảm thấy vụ án này rất kỳ quái, rất nguy hiểm.

Thiếu niên kia có thể vì bánh kẹo cướp xe, có thể khiến cảnh sát truy tung mười cây số, có thể không xong khả năng trộm vận nhiệm vụ, những này đều rất lợi hại, có mặc dù rất lợi hại, lại không có chút ý nghĩa nào.

Không có người sẽ tiêu như thế lớn cái giá phải trả làm không có chút ý nghĩa nào sự tình, bản thân cái này như vậy án kỳ quái nhất địa phương, đáng giá cảnh giác.

Bỗng nhiên, phương xa truyền đến động cơ tiếng oanh minh, cắt ngang hấn suy nghĩ.

Lâm Thần quay đầu lại, phát hiện đối diện làn xe dị thường trống trải, có mười mấy chiếc xe đang từ phương xa cao tốc nghịch hướng

hành sử mà tới.

Dẫn đầu, là chiếc màu trắng xe cảnh sát, phía sau đi theo hoặc lớn hoặc nhỏ xe thương vụ, những cái kia xe thương vụ đều không ngoại lệ, đều phun ra lấy các đài truyền hình lớn đài tiêu, hiển nhiên là tin tức phỏng vấn xe. Mà tại đội xe cuối cùng, đúng là có chiếc đường cao tốc thanh chướng xe.

Trong nháy mắt, đội xe là xong đến trước mắt, màu trắng xe cảnh sát mạnh mẽ phanh lại, sát qua màu trắng phân đạo tuyến, phát ra bèn nhọn tiếng vang, phía sau mườì mấy chiếc xe nhao nhao dừng lại, tràn ra vô số bụi mù, nhưng mà người trên xe, đều không có xuống xe.

Đúng lúc này, thanh chướng trên xe nhảy xuống mấy vị công nhân, bọn hắn hành động tinh tế, cấp tốc dờì một đoạn hàng rào, cái này mườì mấy chiếc xe liền từ bên trong xuyên qua, cuối cùng, cùng nhau dừng ở tại màu vàng cảnh giới tuyến bên ngoài.

Nhìn qua chỗ gần thuần trắng xe cảnh sát, Lâm Thần trong lòng có bất hảo dự cảm.

Cùm cụp một tiếng, cửa xe mở, có người từ trên xe vọt dưới, ửng da sáng ngời, quần liệu trắng, chính là Hoàng Trạch.

Lâm Thần thấy được Hoàng Trạch, Hoàng Trạch đương nhiên cũng nhìn thấy Lâm Thần, cho nên cảm khái đúng là âm hồn bất tán, liền không chỉ Lâm Thần một người.

Nhưng mà Hoàng Trạch cũng không để ý tới không hỏi hấn.

Bởi vì nhìn qua, hoàng đôn đốc có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, hấn xoay người, đi đến xe cảnh sát hậu phương, mở cửa xe, hấn cử chỉ đoan chính, thân sĩ phi thường, dẫn tới một mảnh tia sáng huỳnh quang đèn tránh.

Sau đó, Khương Triết từ cửa sau đi xuống.

Lâm Thần nhìn ngậy người, nhưng làm hấn càng giật mình là, ngay tại Khương Triết sau khi xuống xe, tất cả tia sáng huỳnh quang đèn, microphone, bị cấp tốc rút ra Hoàng Trạch bên cạnh thân, đều tiến đến đầu đầy tao loạn tóc quăn người trẻ tuổi trước mặt.

“Khương lão sư, xin hỏi ngài đối hung án hiện trường có gì phân tích?”

“Khương lão sư, ngài là cho rằng cướp án sẽ còn lần nữa phát sinh sao?”

“Khương lão sư, ngài có thể đối cướp xe thiếu niên tâm lý tình huống làm một chút phân tích sao?”

“Khương lão sư...”

Các phóng viên vấn đề rất nhiều, ngữ tốc thật nhanh.

Khương Triết mới từ nước ngoài trở về, ở tên đài truyền hình đảm nhiệm một ngăn tình cảm nói chuyện người dẫn chương trình, lấy sắc bén mà không nề mặt mũi phong cách lấy xưng, đây là hấn trở thành cảnh đội cố vấn về sau, lần thứ nhất tiếp nhận vụ án, tất cả phóng viên đều sớm thu được phong thanh, Khương lão sư sẽ đi nghỉ trước đứng hỏi thăm người bị hại, sau đó tiến hành hiện trường thăm dò, cũng hoan nghênh truyền thông toàn bộ hành trình theo dõi viếng thăm, các phóng viên đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Huống chi bánh kẹo đạo tặc bản án vốn là mười phần thú vị, cướp xe chỉ vì cướp bóc bánh kẹo đáng yêu thiếu niên, hấn hành động quả quyết hấn hài hước khôi hài, hấn đem tất cả cảnh sát đều chơi đến xoay quanh. Hấn giờ khắc này tại nhai bánh phao đường, sau một khắc nói không chừng liền xen lẫn trong trạm nghỉ hành khách bên trong, ai biết được?

Bánh kẹo đạo tặc lại thêm bản thân liền rất có chủ đề Khương Triết, truyền thông mọi người đơn giản yêu chết dạng này tổ hợp.

“Căn cứ cướp xe thiếu niên tuổi tác phân tích, hấn hấn là ở vào thanh xuân phản nghịch kỳ, phản loạn hành vi là vì hấp dẫn bọn hấn chú ý, cùng cời quần sương âm đam mê, có người nhìn hấn hấn liền □□.” Khương Triết hoàn toàn như trước đây sắc bén, tự mang bạo điểm, không khí hiện trường càng thêm nhiệt liệt, cửa chớp âm thanh liên tiếp, mỗi cái phóng viên trên mặt đều tràn ngập hưng phấn.

“Là thế này phải không?” Trông thấy một số đông người viên đến, Hình Tông Liên đi xuống xe buýt, đứng tại Lâm Thần bên người.

“Hấn nói rất đúng.” Nhìn qua phỏng vấn hiện trường, Lâm Thần nói, “Bởi vì đúng, cho nên rất đáng sợ.”

“Xác thực.” Hình Tông Liên nói.

Vương Triều ở bên cạnh nghe được mơ hồ: “A, các người nói cái gì đó?”

“Người nhìn, nếu như hấn làm đây hết thảy, là vì hấp dẫn chú ý, hấn không thể nghi ngờ đã thành công.” Phóng viên rõ ràng thông báo

âm thanh phồng vẩn âm thanh theo gió bay tới, Khương Triết tinh thần phấn chấn, chọc cho các phóng viên trước ngửa sau nằm, Lâm Thần dừng một chút, cùng Hình Tòng Liên nhìn nhau, “Như vậy, vấn đề tới rồi, hấn tại sao muốn hấp dẫn chú ý?”

“Tuổi dậy thì trung nhị thiếu niên đều như vậy.” Vương Triều lơ đãng đáp.

“Không sai, tuổi dậy thì đến, sẽ dẫn đến thanh thiếu niên nhu cầu cấp bách xã hội chú ý, cái này không có vấn đề. Nhưng xuất hiện loại vấn đề này người trẻ tuổi, nội tâm tất nhiên là không công bằng, cực đoan, cố chấp, phản ứng tại hành vi bên trên, là đồng dạng trạng thái. Nhưng này người thiếu niên không có, hấn hành vi quả quyết, cử chỉ ưu nhã, ngôn ngữ khô hài... .

“Người kiểu nói này, người sắp đặt điểm manh a!” .

“Đúng, hấn sẽ để cho người cảm thấy đáng yêu cảm thấy rất khóc, hấn là cái cầm súng cướp bóc phạm, người lại loại suy nghĩ này, đây không phải chuyện đáng sợ nhất sao?”

“Hấn đầu óc không bình thường người đừng để ý đến hấn.” Hình Tòng Liên níu lại dân kỹ thuật cổ áo, đem người kéo sau.

“Như thế nào?” Lâm Thần hỏi.

“Trên xe rất sạch sẽ.” Hình Tòng Liên cời găng tay, nhét vào trong túi.

Đội trưởng cảnh sát hình sự trong miệng cái gọi là sạch sẽ, dĩ nhiên không phải chỉ xe khách bên trong vệ sinh trạng thái, mà là chỉ thiếu niên không có để lại bất luận cái gì có thể dùng tại truy tung vết tích.

“Không có vân tay, không có lông tóc, hấn ngay cả bánh kẹo giấy đều cùng một chỗ mang đi.”

“Can đảm cẩn trọng, trăm phương ngàn kế.” Lâm Thần nói.

“Hấn mục đích, nhất định không phải chỉ vì hấp dẫn chú ý đơn giản như vậy.” Hình Tòng Liên nhìn xem Khương Triết cùng tại phỏng vấn hiện trường bên ngoài cô lập Hoàng Trạch, lạnh lùng nói.

Lâm Thần nhìn về nơi xa lấy cho đến thiên địa cuối cở lau địa, rốt cục mở miệng: “Hình Tòng Liên, phong bế đoạn đường này đoạn đi.”

Hấn lời còn chưa dứt, trước hết nhất kịp phản ứng, là vừa rồi một mực tại yên tĩnh dự thính vận chuyển hành khách công ty quản lý:

“Người nói đùa cái gì!” Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài ba trên dưới một trăm Thất Công bên trong, tây lên khung núi, đông đến Vĩnh

Xuyên sông, là liên tiếp hai tỉnh giao thông đầu mối then chốt, ngày bình quân số lượng xe chạy tại ba vạu trở lên, dù chỉ là phong bế nửa giờ, đều sẽ khiến đường cao tốc lồi ra sắp xếp lên nhìn không thấy cuối trường long. Huống chi đường cái hệ thống rút dây động rừng, vì đã phát sinh đường cái cướp bóc mà phong bế toàn bộ cao tốc, đây là chưa từng nghe thấy sự tình.

Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần không giống đang nói đùa khuôn mặt, trên thực tế, trong lòng của hắn cùng Lâm Thần, có dự cảm vô cùng không tốt

Lấy kinh nghiệm của hắn, vô luận là toàn thành chạy loạn tấm phẳng hay là đầy trời cỏ lau trong đất nữ sĩ nước hoa, cũng là vì phân tán cảnh sát chú ý, nếu như đã bắt đầu phân tán cảnh lực, vậy liền đại biểu cái này tiếp tục bắt cóc xe khách thiếu niên, cần bắt đầu cuối cùng hành động.

Nhưng mà, đây hết thảy cũng đều chỉ là phỏng đoán, không có bất kỳ cái gì tính thực chất chứng cứ, bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn xem nguy hiểm đến.

“Vấn đề này, ta không làm chủ được.” Hắn rất thành khẩn nói.

Lâm Thần lại phảng phất nhìn ra trong lòng của hắn bất an, hắn chỉ chỉ xa xa thẳng tắp đứng thẳng đôn đốc, hỏi: “Như vậy hắn có thể làm chủ sao?”

Hình Tông Liên thuận hắn trắng nõn ngón tay nhìn lại, Hoàng Trạch phảng phất cảm giác được cái gì, vừa lúc vừa quay đầu.

“Hình đội trưởng, ngài nói ngăn cản ngài điều tra thượng cấp, là Hoàng thiếu?” Dương Điển Phong chợt hiểu ra.

“Ừm a, chính là hắn a.” Hình Tông Liên thuận miệng đáp, tiếp tục nói chuyện với Lâm Thần, “Muốn thử một chút?” Hắn hỏi.

“Hoàng thiếu là có tiếng cường ngạnh phái, hắn đối với ngài có thành kiến, ngài làm gì đi tự rước lấy nhục?” Dương Điển Phong có chút nóng nảy khuyên.

Hình Tông Liên liếc hắn một cái, rất thờ ơ nói: “Thuyết phục Hoàng Trạch là đường tắt, có đường tắt, cũng nên thử một chút.”

Lâm Thần nhẹ gật đầu, hiển nhiên cùng hắn là một cái thái độ.

Lúc này, Hoàng Trạch đã đi đến trước mặt bọn hắn, hắn không thấy Lâm Thần một chút, mà là rất coi trời bằng vung nói với hắn: “Hình

đội trưởng, án này tựa hồ đã không thuộc ngài quản hạt phạm vi đi, xin ngài mang không cho phép ai có thể, lập tức rời đi.”

Hoàng Trạch nói tới không cho phép ai có thể, đương nhiên là Lâm Thần.

“Hoàng Trạch, người dạng này rất không có ý nghĩa.”

Hình Tòng Liên có chút cúi đầu, nhìn xem Hoàng Trạch, bình tĩnh nói.

“Hình đội trưởng trong tay không có khác bản án cần tra sao, vì cái gì ngài còn ở lại chỗ này, người đóng thuế cũng không phải trả tiền khiến ngài đi làm ngắm cảnh du lịch.”

“Tay ta đầu, không có bản án so vụ án này quan trọng hơn.”

“A, quan trọng? Người thật cảm thấy vụ án này quan trọng, vì cái gì hơn một tháng qua, án này điều tra không tiến triển chút nào, hiện tại người đến đàm tầm quan trọng, không cảm thấy hơi trễ à...”

“Cãi nhau không có ý nghĩa, cần cãi nhau ta có thể cùng người nhao nhao ba ngày ba đêm mà người nhất định thua, người bây giờ chăm chú nghe ta nói.” Hình Tòng Liên cắt ngang Hoàng Trạch, “Chúng ta hoài nghi, tội phạm rất có thể có đại động tác, hi vọng người có thể xuất lực, hướng tầng cao hơn phản ứng, quan bế cao tốc, để phòng vạn nhất.”

Người với người, là khác biệt.

Đây là câu nói nhảm, câu này nói nhảm lại nói cho chúng ta biết, đối với bất kỳ người nào cùng bất cứ chuyện gì đều không cần ôm lấy thành kiến.

Hình Tòng Liên đương nhiên không thích Hoàng Trạch, nhưng hẳn đối Hoàng Trạch không có thành kiến.

Đối Hình Tòng Liên tới nói, không muốn làm ăn chơi thiếu gia người, luôn luôn đáng giá tôn trọng một chút, đây là hẳn sờ dĩ còn nguyện ý tìm Hoàng Trạch trao đổi nguyên nhân.

Hoàng Trạch cũng đúng là suy nghĩ, hẳn không có cấp tốc cho ra trả lời, ánh mắt của hắn từ Lâm Thần trên mặt bản khoản mà qua, hỏi:

“Là người ý tứ?”

Quyển 5 Chương 277. Năm phù 114

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 277. Năm phù 114

Tác giả: Trường Nhị

“Hôm nay mạo muội xin ngài đến cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, ta nội tâm vạn phần áy náy, mời ngàn vạn đáp ứng để cho ta xin ngài ăn bữa cơm rau dưa.” Cảnh sát tiên sinh quay đầu, cực kì chân thành tha thiết nói với hắn.

Lâm Thần há to miệng, lại phát hiện chính mình nói không ra nói đến, cho dù ai đối mặt như vậy thành khẩn ngôn từ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm tới thích hợp lý do cự tuyệt.

Ngược lại là Phó Hách dùng võ thành ghế, reo lên: “Hôm nay người chậm trễ ta sư huynh một ngày thời gian, ăn hết quán bán hàng bồi tội, già hình người có thể hay không muốn chút mặt?”

“Quán bán hàng làm sao vậy, hiện tại tôi đều muốn 6 khối tiền một con.” Hình Tông Liên mặt mũi tràn đầy đau lòng nói, “Bản án không có phá a, tháng này tiền thưởng cũng bị mất, nhất định phải sớm tiết kiệm một chút.”

Lần trước là mời uống trà, lúc này là mời ăn cơm, nhưng may mắn không phải cơm tù.

Mặc dù bão sắp tới, nhưng Hoàn Cảnh chợ đêm vẫn như cũ mở rất tốt.

Đèn nê ông dưới, sương mù đều bị lấy lên mê ly quang sắc.

Mặc dù ngoài miệng nhả rãnh gần đây tôm giá cả lên nhanh, nhưng đội trưởng cảnh sát hình sự hay là rất hào khí cần 6 cân tê đại nhỏ.

Trong lúc nhất thời, màu trắng nhựa plastic bàn bị đổ tươi tôm hùm chua cay chiếm hết.

Bốn phía là chén ngọn giao thoa náo nhiệt tiếng vang, quán bán hàng lão bản tại trong chảo dầu gán một nắm lớn quả ớt, hắc người khói trắng phiêu đến khắp nơi đều là.

Phó Hách ngăm nhìn bốn phía, bị sặc đến liên tục ho khan: “Tốt xấu là người có thân phận, người có thể có chút phẩm vị sao?”

Lâm Thần giương mắt, chỉ gặp Hình Tòng Liên lù lù bất động cùng tôm chiến đấu, hết sức chăm chú chuyên chú.

Nghe được Phó Hách chất vấn, Hình Tòng Liên chỉ là bung lên chai bia, tới nhẹ nhàng đưng một cái, nghiêm túc nói: “Tê đại nhỏ là quốc tuý, lại nhả rãnh tê đại nhỏ cùng người trở mặt a.”

Lâm Thần nghe vậy nhíu mày, đưa tay lột cái đậu phộng, sau đó bung lên duy nhất một lần nhựa plastic chén, nhấp một hớp bia. Từ Hình Tòng Liên góc độ nhìn sang, Lâm Thần giống như cũng không có khó như vậy làm.

Hắn lột tôm xác động tác rất chân thành cẩn thận, uống bia tư thế cũng không có nửa điểm ra vẻ thận trọng, đèn đường mờ nhạt, hắt ánh mắt thanh tịnh sáng tỏ, bờ môi bởi vì tôm hùm chua cay trở nên có chút hồng nhuận.

“Người cảm thấy đây là có chuyện gì?” Hình Tòng Liên giơ chén lên, cùng hắn nhẹ nhàng đưng một cái, hỏi.

“Ta không biết.” Lâm Thần uống một hớp rượu, trả lời rất thẳng thắn. “Bệnh viện sự tình không quan trọng, liền xem như có chút bệnh tâm thần đem người chết bày cái pose, loại án này đều không đủ trình độ lập án tiêu chuẩn, nhưng nếu như lại thêm chợ thức ăn thi thể cùng vừa rồi ngã chết thị dân, những chuyện này cộng lại, coi như chẳng phải đơn giản à?”

Lâm Thần bị nhìn chăm chăm có chút không chịu đựng nổi.

Dù sao Hình Tòng Liên con mắt vốn là đẹp mắt, lông mi chiều dài lại có trời sinh chủng tộc ưu thế, bởi vì ngẩng đầu lên, còn miễn cưỡng có thể tại hắn gốc râu cằm bao trùm trên mặt, phân biệt ra được bên mặt hình dáng tới.

Không thể không nói, Hình Tòng Liên xác thực phi thường anh tuấn.

Lâm Thần dời ánh mắt, Hình Tòng Liên gặp hắn không có trả lời, vẫn như cũ kiên nhẫn: “Vậy người có thể cho ta nói một chút, người thế nào, sẽ thích đùa bỡn thi thể?”

“Tâm lý biến thái.” Lâm Thần rất chuyện đương nhiên đáp.

“Đương nhiên là biến thái, không biến thái còn có thể làm cái này?” Hình Tòng Liên gõ gõ bàn.

“Cái gọi là tâm lý biến thái, là chỉ người hành vi chệch hướng xã hội công nhận chuẩn tắc, người nhất định phải ngược dòng tìm hiểu hành vi phía sau sinh ra cơ chế.” Đại khái là lần rất nhỏ mùi rượu xâm nhập thần kinh, Lâm Thần ma xui quỷ khiến cho Hình Tòng Liên giải thích: “Tạo thành thế này hành vi nguyên nhân, có chừng ba loại. Loại thứ nhất là nghi thức, nó đại biểu một loại nào đó tổ cầu. Loại thứ hai là ảo giác, xuất từ đại não rối loạn thần kinh nguyên hoạt động.” Lâm Thần dừng một chút, giống như đang suy nghĩ loại thứ ba khả năng, “Loại thứ ba, cũng phải khó khăn nhất nắm lấy một loại, đây là phạm tội hành vi bản thân một cái khâu.”

“Hành vi phạm tội bản thân khâu, có ý tứ gì?”

Lâm Thần nhìn về phía nguyên sơ, đầu bếp tại trong chảo dầu ngã xuống tinh mịn phối đồ ăn, mùi hương bốc lên: “Có lẽ là sợi khoai tây, có lẽ là ớt xanh, ai biết cái này mâm đồ ăn, đến cùng là cái gì đây?”

Hắn mùi phần mịt mờ, Hình Tòng Liên lại giống đạt được một chút phát.

Cảnh sát tiên sinh cầm lên áo khoác, nói đi là đi: “Đi, đi bệnh viện nhìn xem.”

Phó Hách phản ứng càng nhanh, Hình Tòng Liên còn chạy ra chưa được hai bước, hắn liền xông đi lên ôm lấy Hình Tòng Liên cổ, hô to: “Lại muốn chạy trốn riêng là không phải!”

“Giao lão sư giao lão sư, ta thực sự hết tiền a!”

“Lão tử rõ ràng tại người trong ví tiền tấm kia màu đen thẻ tín dụng này đừng cho là ta không biết, thẻ vàng đi lên mới là hắc thẻ, người cái này chết thổ hào!”

“Kia là Mark bút bôi hắc đạo cụ a!” Hình Tòng Liên rất vô tội nói.

Hình Tòng Liên bị thầy Phó cường ngạnh túm về bàn rượu, có chờ bọn hắn trở lại bên cạnh bàn lúc, chung quanh đã không có Lâm Thần thân ảnh.

Phó Hách muốn đi tìm người, Hình Tòng Liên lại một thanh đề lại hắn: “Già giao, người thành thật nói cho ta, kia rốt cuộc là ai?”

“Ta sư huynh a!” Thầy Phó chuyện đương nhiên đáp.

Tóm lại, vấn đề này, trên cơ bản hỏi tương đương không có hỏi.

Hình Tòng Liên đương nhiên cũng rất muốn xâm nhập hỏi một chút như là: Vì cái gì người đã bình bên trên phó giáo sư sư huynh của

người còn tại tiểu học đương tức quản, hoặc là sư huynh của người rõ ràng rất ngu bực đáng về vì cái gì còn nhăn nhó nhó nhó không cung cấp phá án manh mối loại hình vấn đề.

Nhưng hẳn rốt cục vẫn là không hỏi, dù sao như thế truy vấn ngọn nguồn thật sự là quá Bất Quái!

Tại thầy Phó uy hiếp dưới, hẳn rốt cục vẫn là thanh toán tô tiền.

Ban đêm thời tiết đã so ban ngày kém rất nhiều.

Bóng cây lay động, có lẽ là bão sắp tới, khí hậu biến hóa cực nhanh, trong không khí có ứ đọng ẩm ướt, mưa cũng tựa hồ cần tí tách tí tách hạ lên.

Lâm Thần trở lại trường học, cùng gác cổng bắt chuyện qua, di môn rầm rầm rầm rầm dịch chuyển khỏi, điện thoại di động của hắn âm thanh cũng theo đó vang lên.

Trên màn hình là cái số xa lạ, Lâm Thần mắt nhìn điện báo địa chỉ, nghe động tác có một chút chần chờ.

Điện thoại kết nối ba giây đầu, hai bên đều nắm chắc giây trầm mặc.

“Trần tiên sinh, chào ngài.” Lâm Thần tựa ở phòng gác cửa tường sau bên trên, một tay dẫn theo điện thoại.

“Lâm Thần, người hay là như thế không an phận a.” Đầu bên kia điện thoại thanh âm rất lạnh, đồng thời kéo dài ngữ điệu, bởi vậy nghe phi thường tàn khốc.

“Nếu như hướng ngài hồi báo người đầy đủ cẩn thận, nhất định sẽ nâng lên, ta là mang theo còng tay được đưa tới cục cảnh sát ‘Hiệp trợ điều tra’, điều này nói rõ ta cũng không phải là tự nguyện, hi vọng ngài có thể lý giải.”

“Nghe nói người bây giờ tại làm tức quản?”

Bên đầu điện thoại kia người cũng không có để ý Lâm Thần giải thích, ngược lại biến hóa chủ đề, lộ ra càng thêm ở trên cao nhìn xuống.

“Vâng, tại ngài tạo áp lực dưới, đây là ta miễn cưỡng có thể tìm tới, nhất thể diện công việc.” Lâm Thần có chút cúi đầu, hẳn một cái tay khác cầm ở trong túi quần.

“Ha ha, không nghĩ tới năm đó Vĩnh Xuyên đại học Lâm Thần cũng sẽ có hôm nay, người bây giờ, trôi qua khổ sao?”

“Vâng, ta hiện tại trôi qua rất khổ, rất nghèo, đã mất đi mộng tưởng và mục tiêu cuộc sống, mỗi ngày giống một con ti tiện sâu kiến, như

ngài mong muốn.”

Lâm Thần biết rõ nam nhân muốn nghe, hấn mỗi nói một cái hình dung từ, bên đầu điện thoại kia tiếng thở dốc liền thô trọng bên trên một phần.

Nhưng hấn mặc dù nói như vậy, biểu lộ ngược lại rất nhẹ nhàng. Từ phòng gát cửa truyền ra mỏng manh ánh đèn nhẹ nhàng rơi ở trên người hấn, quần áo của hấn giống như trong suốt.

“Người không thể hại người nữa!”

“Đúng đấy, cũng phải may mắn mà có ngài.”

“A, nói đến, người tốt nhất cách người ngu xuẩn cảnh sát bằng hữu cùng người tốt sư đệ xa một chút, vạn nhất người lại hại chết bọn hấn, chẳng phải là lại muốn sám hối rất nhiều năm, người như người, làm sao phối hữu bằng hữu chứ?”

“Được.”

Hấn lời còn chưa dứt, điện thoại liền bị cúp máy.

Trời mưa lên, rơi vào sợi tóc của hấn cùng trên bờ vai, mang theo đầu thu ý lạnh.

Giống như là bóp lấy điểm, tại hấn đi vào lầu ký túc xá về sau, mưa to giống như kỳ mà tới.

Mưa rất lớn, lớp lớp hạt mưa rơi vào cây cối cùng trên phiến lá, phát ra to lớn, phảng phất dã thú hô gào tiếng vang.

Lâm Thần quay người lên lầu, dựa theo quản lý dự án, chuẩn bị đem các học sinh thống nhất an trí.

Thí nghiệm tiểu học ký túc học sinh vốn cũng không nhiều, đồng thời đại bộ phận hài tử đều bị lo lắng các cha mẹ sớm tiếp đi, cho nên lưu lại hài tử cũng liền mười cái.

Hấn cùng mặt khác túc quản lần lượt ký túc xá gõ cửa, kiểm kê người tốt số, giúp bọn nhỏ chỉnh lý tốt túi sách cùng thay giặt quần áo, cùng một chỗ đưa đến sớm đã chuẩn bị xong lớn trong túc xá. Hoàn Cảnh hài tử, cũng không phải lần thứ nhất tao ngộ bão, bởi vậy không ai lộ ra quá phận lo lắng.

To to nhỏ nhỏ hài tử tụ tập tại hai gian lớn trong túc xá, có lẽ là ký túc xá một góc trưng bày đồ ăn vặt cùng thức uống, khiến ngoài cửa sổ không thấy năm ngón tay đêm tối cùng gào rít giận dữ phong thanh, đều lộ ra chẳng phải đáng sợ.

Gần hừng đông lúc, bọn nhỏ đều mới lần nữa ngủ yên, Lâm Thần cùng trực ban túc quản bắt chuyện qua, trở lại gian phòng của mình. Gió càng lúc càng lớn, mưa nhưng thật giống như tạm thời ngừng. Ngoài phòng, chuối tây bị cuồng phong thổi đến ngã trái ngã phải, to lớn lục sắc phiến lá rầm rầm run run, ở trên vách tường bỏ ra xốc xếch bóng ma.

Hắn mở đèn lên, màu trắng chỉ riêng trong nháy mắt chiếu sáng mảnh này không gian thu hẹp.

Nơi này ngoại trừ bàn đọc sách cùng giường, liền không còn cái khác bất luận cái gì đồ dùng trong nhà.

Trước bàn sách cửa sổ chẳng biết lúc nào mở ra, văn bản bị nước mưa đánh cho ướt đẫm, biến thành đại dương mêh mông một mảnh.

Nhưng mà, ngay tại kia phiến đại dương mêh mông bên trong, tựa hồ tung bay một chiếc màu hồng thuyền nhỏ.

Kia tựa hồ là một phong thư, bị xếp thành ái tâm hình dạng, Lâm Thần đi mau mấy bước, từ trong nước mò lên lá thư này.

Phong thư bị nước mưa thấm phải ướt sũng, Lâm Thần mắt nhìn phong thư bên trên tên của mình, nội tâm có dự cảm không tốt, hắn lục lọi phong thư biên giới, muốn đem mở ra, sau đó hắn sờ đến trong phong thư, tựa hồ có đoàn ** đồ vật.

Quyển 5 Chương 278. Năm phù 115

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 278. Năm phù 115

Tác giả: Trường Nhị

Dạng này nguyên tắc rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý.

Vô luận người căn cứ vào loại nào tố cầu, bắt cóc con tin bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy người nhất định phải rõ ràng, làm người đem họng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tông Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vì diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hẳn nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trường cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tông Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hẳn trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hẳn khế vượt qua màn hình.

Một lát sau, Hình Tông Liên đi tới gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lúcpphút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

...

Rộng lớn cỏ lau hơn là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuệ lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa dại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này

trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều hộp súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, tay hẩn đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

“Hình đội trưởng a, vì cái gì các người nhất định phải cảm thấy lần này tai nạn xe cộ có vấn đề chứ? Người bây giờ nhìn cái này báo cáo, là trải qua tầng tầng thẩm duyệt, mới có thể phê chuẩn ban bố.” Nhỏ cảnh sát giao thông đạp đầy chân bùn cùng sau lưng bọn hẩn. Ngụ ý là, nhiều như vậy tai nạn giao thông phương diện chuyên gia nhìn qua, đồng thời bọn hẩn đều cho rằng cái này lên tai nạn xe cộ đơn thuần ngoài ý muốn, người chẳng lẽ so với bọn hẩn còn muốn chuyên nghiệp?

Lâm Thần vượt qua một mảnh vũng nước, buông ra Hình Tòng Liên tay đứng tại chỗ, sau đó trả lời vấn đề này: “Bởi vì tại mảnh này bụi cỏ lau chỗ sâu, có đũa bé cắm thương chỉ vào mặt khác một chút hài tử, uy hiếp chúng ta nhất định phải tìm ra phụ thân hẩn tử vong chân tướng.”

“Đũa nhỏ này có vấn đề đi.” Nhỏ cảnh sát giao thông đẩy ra phiến lòng phẫn lá, “Hàng năm cao tốc tai nạn xe cộ chết rất nhiều người, sinh tử đều là mệnh, làm sao lại hẩn như thế cố chấp chứ?”

“Phụ thân của hẩn là một vị tập độc nhân viên cảnh sát.” Hình Tòng Liên quay đầu lại, lạnh lùng nói.

“Hờ?” Nhỏ cảnh sát giao thông đề cao âm lượng, “Các người không phải là hoài nghi, có người muốn giết người cảnh sát kia, thuận tay liền giết trong xe những người khác?”

“Chúng ta đúng là thế này hoài nghi.” Hình Tòng Liên đáp.

“Người kiểu nói này, ta ngược lại thật ra nghe nói qua, có chút tập độc nhân viên cảnh sát bị lộ ra thân phận, sau đó cả nhà đều bị ma túy truy sát. . .” Nhỏ cảnh sát giao thông rùng mình một cái.

Nghe thấy lời này, Hình Tòng Liên bỗng nhiên quay đầu.

“Chúng ta đại khái không để ý đến một sự kiện, hẩn cần những ký giả kia trình diện chỉ sợ còn có cái khác càng quan trọng hơn lý do.”

Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên nhẹ gật đầu, mở ra trình duyệt điện thoại cửa sổ, dùng phương thức đơn giản nhất tại lục soát khung bên trong, đầu nhập “Sách ghi chép về địa phương minh” ba chữ.

Theo nhấp nhô điều chậm rãi thúc đẩy, đáp án xuất hiện.

Kia là một chút cũ tin tức, lục soát ngày biểu hiện, tin tức san phát thời gian là tại năm 2014 tháng 3 – tháng 4 ở giữa, tất cả tin tức tiêu đề đều đại khái giống nhau.

« Vĩnh Xuyên cảnh sát thành công phá được cùng một chỗ đặc biệt lớn chế ma túy độc án, bằng tần tin tức bài tin tức bài tin tức tập độc thần thám sách ghi chép về địa phương minh »

Hình Tòng Liên chọn lấy trong đó một đầu điểm đi vào, xuất hiện trước nhất chính là một tấm hình, trong tấm ảnh nam nhân trên mặt tiểu dung, hấn thân mang đồng phục cảnh sát, nhìn qua chất phác dễ thân, dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, ngay tại tin tức này san phát sau một tháng, tên này nhân viên cảnh sát liền mệnh tang tại Vĩnh Xuyên trên sông, mà cùng hấn cùng nhau chìm vong, còn có hai mươi hai điều vô tội sinh mệnh.

Lâm Thần thu hồi ánh mắt, nhìn qua Hình Tòng Liên đao tước bên mặt, hấn chỉ cảm thấy cổ họng hơi buồn phiền nhét, rất khó nói ra nói tới.

“Đây không phải ngoài ý muốn, đây là trả thù.” Hình Tòng Liên đưa di động đưa cho đi theo sau cùng nhỏ cảnh sát giao thông nói: “Còn có mười lúcpphút ở giữa, mời người nhìn kỹ một lần sự cố báo cáo.”

Đường nhỏ nhanh chóng liền đi tới cuối cùng, cuối cùng là một mảnh hồ. Ào ào gió xuân phất qua mặt nước, trên nước vọt hoang phù nước, đáy nước cỏ hạnh chập chờn.

Bên hồ có một tròng tường trắng ngói đỏ phòng nhỏ, nào giống như là trước kia trông giữ hồ nước ngư nhân lưu lại, bởi vì thời gian dài không người ở lại, phòng nhỏ nhìn qua vừa bẩn vừa nát, mặc dù điều kiện rất kém cỏi, nhưng căn này phòng nhỏ thẳng ở chung quanh không có chút nào che chắn, tầm mắt khoáng đạt, bởi vậy, bọn hấn rất khó tại không kinh động vợ tình hướng dưới cường công xuống tới.

Không thể không nói, đứa bé kia lựa chọn ẩn thân địa điểm phi thường thỏa đáng.

Vương Triều nằm rạp trên mặt đất, đắm chìm trong cùng “Đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống” vật lộn bên trong, đột nhiên hắn cảm thấy bả vai nhất trọng, có người nào ôm bờ vai của hắn an vị xuống dưới, hắn dọa đến kém chút kêu ra tiếng, lại trông thấy Hình Tông Liên tấm kia nghiêm túc gương mặt.

“Ra sao?” Hình Tông Liên không cùng hắn hàn huyên, rất trực tiếp nơi đó hỏi.

“Á dù, đầu, ngài có thể hay không đừng như thế làm ta sợ, ta còn nhỏ a!”

“Trả lời vấn đề của ta.”

Hình Tông Liên thanh âm trầm thấp trang nghiêm, Vương Triều giật mình kêu lên, Lâm Thần vừa lúc ngồi xuống, hắn vội vàng thọc Lâm Thần, hỏi: “Chúng ta đầu đây là thế nào?”

“Sách ghi chép về địa phương minh nguyên nhân cái chết kỳ quặc, rất có thể là bởi vì ảnh chụp để lộ bí mật, bị buôn lậu thuốc phiện tập đoàn có ý định trả thù bố trí.”

“Đệt, nguyên một xe hai mươi ba cái nhân mạng a, cảnh sát giao thông báo cáo điều tra bên trong không có nửa điểm vấn đề, này làm sao làm được?”

Nghe được vấn đề này, Hình Tông Liên vể vể nhỏ cảnh sát giao thông đầu nói: “Hắn hỏi người đấy ”

“Ta. . . Ta làm sao biết!” Nhỏ cảnh sát giao thông rất ủy khuất.

“Người là trong chúng ta quen thuộc nhất tai nạn giao thông người, người vừa rồi đã nhìn qua phần này báo cáo điều tra, nói cho ta, nếu như người là hung thủ, người sẽ như thế nào hoàn thành trận này mưu sát?”

Hình Tông Liên ánh mắt thâm thúy, làm cho người sinh không nổi nửa điểm phản kháng suy nghĩ, nhỏ cảnh sát giao thông muốn nhả rãnh tại bên miệng dạo qua một vòng, lại cuối cùng vẫn mình nuốt xuống: “Ta nhớ được, sự cố báo cáo cho rằng, cỗ xe rơi sông là bởi vì lái xe thao tác sai lầm cùng phanh lại hệ thống bố trí, liên quan tới hai điểm này, chúng ta bây giờ đều không có bất kỳ biện pháp nào quay đầu lại kiểm chứng, nhưng hai điểm này thì sao lại là xác định tồn tại dẫn đến xe khách chìm sông nguyên nhân. . . Cho nên. . .”

“Cho nên cái gì?”

“Cho nên, cũng có khả năng lái xe cũng không phải là thao tác sai lầm. Nếu như ta là hung thủ, ta muốn tạo ra thế này thiên y vô phùng một trận tai nạn xe cộ, ta liền phải bức lái xe mình đem xe tiến vào trong nước. . . Nói cách khác, ta cần một cỗ xe tải nặng, tại cao tốc hành sử bên trong, đem lái xe bức tựa ở phía ngoài cùng làn xe bên trên, sau đó lại dùng một chiếc xe tại lái xe trước xe đột nhiên phanh lại, nếu như phía trước chiếc xe kia là vật nguy hiểm xe chuyển vận chiếc thì càng hoàn mỹ, tại hai xe bức bách dưới, lái xe sau đó ý thức đạp mạnh phanh lại dồn sức đánh tay lái, xe buýt thân cũng sẽ không có bất kỳ va chạm vết tích, liền sẽ xông ra hàng rào, lật đổ trong nước. . .” Nhỏ cảnh sát giao thông nhắm mắt lại, liều mạng vò đầu, thậm chí có vẻ hơi thống khổ: “Nhưng phải hoàn thành đây hết thảy, ta nhất định phải bảo đảm xe buýt bên trong tất cả hành khách. . . Hành khách. . .”

“Không một người sống.” Lâm Thần thần sắc lãnh đạm, thay hẳn hoàn thành câu trả lời này.

Vương Triều nhanh chóng kịp phản ứng: “Úc! Cho nên A Thần người để cho ta tra có người hay không xuyên tạc hậu trường số liệu, bởi vì xe buýt phối hữu tự chủ kêu cứu hệ thống, coi như xe buýt rơi sông, các hành khách đều cho rằng nhanh chóng sẽ có người tới cứu bọn họ, chính là lòng dạ hiểm độc vương bát đản trực tiếp soạn cải báo cảnh thời gian, bọn hắn chính là muốn đem tất cả hành khách tươi sống chết đuối trong xe!” Vương Triều rất kích động, vội vàng đem màn hình laptop dời cho Lâm Thần nhìn, “A Thần người nhìn ồ, ta buổi sáng đã cảm thấy, Dương Điển Phong bọn hắn cái kia hệ thống dùng GPS định vị có vấn đề, bởi vì không có thời gian – vị trí định vị, ta rất khó suy tính ra, lúc ấy phương cảnh sát cướp chiếc kia xe buýt cụ thể rơi sông thời gian, bất quá ta tra xét hệ thống nhật ký, hậu trường ghi chép báo cảnh thời gian quả thật bị người vì sửa chữa qua!”

“Có thể tra được là ai làm sao?” Lâm Thần ánh mắt định 撘 tại màn hình dưới góc phải về phần thời gian, hắn hỏi một vấn đề cuối cùng. “Cái này rất khó tra, bất quá ta rất nhìn một chút cho cái hệ thống này ghi phần mềm người, chưa thấy qua chơi như vậy a, tâm đặc biệt lớn, thu hoạch được quyền hạn nhân viên quản lý không chỉ có thể sửa chữa thời gian, còn có thể sửa chữa chạy ghi chép, cái này nào

chỉ là cái sàng, đây quả thực là lão nãi nãi vải quần chân được không!”

“Vị von dùng sai.” Hình Tòng Liên vỗ vỗ Vương Triều đầu, sau đó hỏi Lâm Thần, “Người thấy thế nào?”

Lâm Thần rất rõ ràng, Hình Tòng Liên hỏi người thấy thế nào, thực tế là đang hỏi hấn, người muốn làm gì, hoặc là nói, người chuẩn bị làm thế nào?

Hiện tại tình tiết vụ án chưa sáng tỏ, hết thầy đều dừng ở suy đoán, hấn trầm ngâm một lát, rốt cục mở miệng: “Ở đây trong mọi người, có hai người có lẽ biết chân tướng sự tình.”

Cách đó không xa trong bụi lau sậy, quần áo tinh mỹ vận chuyển hành khách công ty quản lý sớm đã chú ý tới ba người đến, giờ phút này, hấn chính khom người, cẩn thận từng li từng tí, hướng bọn hấn xê dịch tới.

Bên hồ trong phòng nhỏ, tại tầng kia mịt mờ xám rách nát màn cửa về sau, tên kia phạm phải ngập trời đại án bọn cướp có lẽ cũng đang chờ đợi thời khắc cuối cùng đến.

“Như vậy, cuối cùng vẫn là muốn để bọn hấn mặt đối mặt, đem sự tình nói rõ ràng.”

Hình Tòng Liên ngẩng đầu, Lâm Thần cùng hấn vô cùng có ăn ý liếc nhau, thậm chí không cần phải nói lời gì, chỉ cần hai lần ánh mắt dời chuyển, hai người liền có thể minh bạch trong lòng đối phương suy nghĩ.

Hình Tòng Liên đem mình súng lục giao cho trong tay hấn, Lâm Thần đang muốn đứng lên, Hình Tòng Liên lại đem mình Bluetooth tai nghe cùng một chỗ đem ra, hấn đem tai nghe nhét vào lỗ tai hấn bên trong, bị hấn thô ráp ngón tay mơn trớn bên tai, Lâm Thần cảm thấy lỗ tai có chút nóng.

“Xin cẩn thận.” Hình Tòng Liên nói.

Giờ này khắc này, mười mấy đồ điện gia dụng đài phóng viên chính phủ phục tại cỏ cây từ đó, bọn hấn ống kính tiêu điểm đều một mực tập trung vào ven hồ phòng nhỏ.

Mà hơn mười vị võ trang đầy đủ đặc biệt cảnh sát hình sự chính cũng tại chiến thuật ẩn nấp bên trong, tay bắn tia hỏa lực cũng tất nhiên sớm đã bao trùm hoàn tất.

Quyển 5 Chương 279. Năm phù 116

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 279. Năm phù 116

Tác giả: Trường Nhị

Kia là một đầu tại núi xanh ở giữa kéo dài sông.

Mùa mưa nước sông mãnh liệt băng đẳng, nhưng ở hai bên bờ chặt chội núi xanh làm nổi bật dưới, nó chỉ là điều đục ngầu dòng nhỏ.

Giống lão nhân chảy xuống nước mũi, lộ ra mục nát cùng tanh hôi.

Đây là phổ thông đối môn sông ẩn tượng đầu tiên, nhưng cái này ẩn tượng đầu tiên cũng không phải là bắt nguồn từ môn sông bản thân, mà là bởi vì tại môn sông xung quanh một chút kiến trúc.

Ngẩng đầu nhìn lại, người có thể nhìn thấy ngang qua chân trời lưới điện cùng cao vút trong mây xi măng tường ngoài, mà khi người đi đến trước mặt nó lúc, duy nhất ý nghĩ chỉ có kính sợ.

Đây chính là môn sông thứ nhất ngục giam, giam giữ lấy toàn tỉnh 95% trở lên trọng hình phạm, trong bọn họ phần lớn người, cuối cùng cả đời cũng không thể lần nữa hô hấp đến tự do không khí.

Bất quá, diêm quý cầu cùng những người kia không giống nhau lắm, bởi vì hắn rất may mắn, hắn thuộc về còn lại năm phần trăm.

Hắn là tên trộm, nói đúng ra là kẻ cắp chuyên nghiệp, xuất nhập sở câu lưu với hắn mà nói là chuyện thường ngày, nhưng bị giam tiến môn sông thứ nhất ngục giam hay là đầu một lần.

Trung thực giảng hắn kỹ thuật không tệ, trộm đồ cũng chưa từng lòng tham, lần này bị bắt đơn thuần thời vận không đủ, lúc ấy hắn vì tránh né lâm thời về nhà chủ nhân, linh cơ khế động nhảy đến điều hoà không khí bên ngoài trên máy, lại không cẩn thận từ lâu năm quăng xuống, may mà chỉ đoạn mất chân.

Có quan toà đại khái là cảm thấy cái này đều quăng không chết hắn, dứt khoát cho hắn phán quyết cái tối cao thời hạn thi hành án, khiến hắn hảo hảo ở tại trong ngục giam “Dưỡng thương” .

Hôm nay là diêm quý cầu tại thứ nhất ngục giam thứ 350 ngày bị tù kiếp sống, nói cách khác, còn có một tuần không đến, hẳn liền sẽ bị hết hạn tù phóng thích.

Đại khái là quá hưng phấn, giữa trưa lúc hẳn ăn có chút nhiều, ngủ trưa không có ngủ, buổi chiều canh chừng lúc, hẳn kéo lấy đầu kia không tốt lắm chân tại trên bãi tập đi tản bộ.

Cả tòa ngục giam hung hãn nhất đau đầu tại góc đông bắc xà kếp một bên, thứ hai khó làm hắc lão đại tại góc tây nam chân tường, diêm quý cầu chỉ nhìn một chút, liền xác định rõ mình đi tản bộ lộ tuyến. Giống hẳn loại này cấp bậc phạm nhân, canh chừng nhất định phải điệu thấp cẩn thận, giống chuột cống đồng dạng không gây cho người chú ý tốt nhất.

Đại khái ngay tại hẳn đi đến thứ 10 phút thời điểm, góc đông bắc bên trên xuất hiện một chút bạo động.

Hai vị giám ngục xuất hiện tại góc đông bắc xà kếp một bên, giống tại cùng đau đầu nói cái gì nói.

Diêm quý cầu nhìn một hồi, tựa như phương hướng ngược đi đến. Hẳn cúi đầu, chân quắt đau dưới, lại lúc ngẩng đầu, hẳn đột nhiên ý thức được, góc tây nam chân tường giống như thiếu đi người nào. Hắc lão đại không thấy...

Nghĩ tới đây, diêm quý cầu bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp góc đông bắc xà kếp bên cạnh vậy mà đồng dạng rỗng tuếch.

Diêm quý cầu luôn cảm thấy không ổn, hai vị đại lão đồng thời bị vô duyên vô cớ mang đi, cũng không phải cái gì chuyện tốt, đúng lúc này, diêm quý cầu cảm thấy có người vỗ vỗ vai của hẳn.

Hẳn quay đầu lại, thấy có người đứng sau lưng hẳn.

Chế phục thẳng, ánh mắt lạnh lùng.

Là hẳn chưa từng thấy qua gương mặt.

...

Càng nhiều người, có khi liền Việt An tĩnh.

Thiết Xa trong mái hiên đều là người, dân đi làm cùng tan học các học sinh nhét chung một chỗ, trong không khí tản ra trứng gà từ, thuộc da cùng nhựa cây chổi ngòi đặc thù hương vị, mùi hỗn tạp, oi bức không chịu nổi.

Trong xe giống vừa bị cái gì nặng cân tin tức nghiền ép lên, hoàn toàn tĩnh mịch, không người nói chuyện, mỗi người đều cúi đầu

đang nhìn điện thoại.

Treo tường TV thanh âm bị điều chế cực thấp, bởi vậy tại trong xe, cũng chỉ có thể nghe thấy bánh xe nghiền ép đường ray kèm chế thanh âm.

Mặc phong cảnh đồng phục nữ hài bị một đám dân đi làm chen tại nhất nơi hẻo lánh, nàng hướng cửa xe cùng chỗ ngồi cái góc ở giữa lại rụt rụt.

Mặc dù cùng tiến lên tàu điện ngầm, nhưng nàng đồng học đều cách nàng rất xa, dù sao không người nào nguyện ý cùng một vị “Phạm qua sự tình” học sinh cùng tiến lên hạ học.

Nữ hài mặt dán tại chưa mở ra trên cửa xe, ngoài cửa sổ xe là đen nhánh tàu điện ngầm đường hầm, nàng nhắm mắt cạn ngủ, màu đen tóc ngắn gọt phải cực mỏng, nhìn qua càng giống cái thanh lãnh người thiếu niên, nhưng mà nàng đúng là nữ hài.

Trầm mặc cùng kèm chế vẫn tại tiếp tục.

Tàu điện ngầm đi qua một đoạn tối tăm không mặt trời đường hầm, hai bên rớt cực xuất hiện lóe sáng biển quảng cáo, nữ hài bạch ngọc giống như gương mặt bị đánh bên trên các loại nhan sắc.

Có lẽ là bởi vì xuất hiện ánh sáng, cũng có lẽ là bởi vì đoàn tàu rớt cực dừng lại, trao đổi trên dưới dòng người vì nóng bức Thiết Xa toa mang đến một tia lưu động không khí.

Yên tĩnh thật lâu toa xe lần nữa rối loạn lên.

Bạo động không có bất kỳ cái gì nguyên do, chỉ từ ở mỗi một cái bất an người.

Bị kẹt ở trong lối đi nhỏ học sinh cấp ba bắt đầu trò chuyện, các nàng hạ giọng, lẫn nhau trao đổi màn hình điện thoại di động bên trong tin tức, nhất thiết nói nhỏ.

Người thậm chí không cần đi nghe, chỉ xem như thế biểu lộ, liền biết bọn hắn đang đàm luận cái gì.

“Nếu quả thật kêu người bỏ phiếu, người sẽ chọn địa phương nào?”

Buộc đuôi ngựa biện nữ cao trung sinh cuối cùng đem weibo xoạt xong, nàng lôi kéo lan can, hỏi bên người một người khác.

“Đột người nhỏ giọng một chút, mà lại người như thế thế này, mình không nói hỏi trước ta.”

“Ta liền hỏi một chút người nha, vậy ta cảm thấy cách làm chính xác nhất chính là bỏ quyền.” Nương theo dần dần ồn ào toa xe không

khí, nữ sinh âm lượng dần dần phóng đại, “Nếu như người người đều bỏ quyền liền tốt.”

Một người khác hạ giọng nói: “Người không bỏ phiếu, liền đem quyền lựa chọn giao cho biển thái trên tay, người kia là nói như vậy.” “Hắn nói người liền nghe sao, người thật đúng là nghĩ bỏ phiếu sao, người làm lựa chọn chính là gián tiếp giết người, không có người có tư cách quyết định người khác sinh mệnh.” Nữ học sinh âm lượng lần nữa phóng đại, đồng dục nói.

Giống có người cho ồn ào toa xe không khí kéo nhớ tay sát, quanh mình thoáng chốc yên tĩnh.

Chung quanh hành khách làm bộ đang bận việc của mình, lại tựa hồ như đều đang trộm liếc vị kia phát biểu cô nương. Có lẽ là cảm nhận được người chung quanh chú ý, nữ học sinh càng thêm có dũng khí, nàng tiếp tục lấy tuyên truyền giảng giải: “Đây chính là một cái đạo đức trò chơi, hắn chính là muốn cho chúng ta tự giết lẫn nhau, đó căn bản khó giải, nếu như khó giải, vậy chúng ta không hề làm gì liền không phạm sai lầm, đây mới là lựa chọn tốt nhất!”

Oi bức mà đè nén tàu điện ngầm trong không gian, nữ học sinh trịch địa hữu thanh.

Tàu điện ngầm bên trong mỗi cái nghe được câu này người, đều sinh ra thế này ý nghĩ như vậy, nhưng không có người sẽ ở tàu điện ngầm bên trên cùng một cái tiểu cô nương thảo luận đạo đức đã pháp luật, bởi vì việc này vốn cũng cùng bọn hắn không có quan hệ gì.

Cho nên sẽ phản bác tiểu cô nương, cũng chỉ có tiểu cô nương, tràn ngập khí phách, phi thường sắc bén tiểu cô nương.

Sau một khắc, chỗ ngồi cùng cửa xe cái góc bên trong có người mở miệng.

Nàng nói: “Cái này không đúng.”

Thanh âm bình thản lại thanh lương, các hành khách vô ý thức theo tiếng kêu nhìn lại, lại chỉ thấy một cái bị đặt ở nơi hẻo lánh thon gầy cô nương.

Cô nương tóc rất ngắn, con mắt là Hồ Phách nhan sắc, có chút nheo lại mắt cùng bốc lên khóe môi lúc, người chỉ cảm thấy nàng đang cười, làm cho người không khỏi sinh lòng hảo cảm.

Bị điểm tên phê bình bím tóc đuôi ngựa nữ hài nhếch lên môi, giống thu được vũ nhục lớn lao: “Phương cây ngải cứu!”

“Ai, là ta.” Phương cây ngải cứu vừa nói vừa đứng thẳng người, đem uể oải xuyết tại khuỷu tay ba lô một lần nữa lưng tốt.

Bím tóc đuôi ngựa nữ sinh giật cả mình, phảng phất cảm thấy nơi này có âm mưu hay là thứ gì khác, thế là hỗn hợp xuống, lạnh lùng nói: “Người vừa rồi tại nói cái gì, ta không có nghe tiếng!”

“Ta nói người không đúng.” Phương cây ngải cứu lập lại.

“Ta làm sao không đúng.”

“Người không có tư cách.”

“Người dựa vào cái gì nói ta không có tư cách!” Bím tóc đuôi ngựa nữ sinh hay là tức giận, “Mỗi người đều có phát biểu ý kiến tự do, người dựa vào cái gì liền không cho ta nói chuyện!”

“Bởi vì, không phải mỗi người đều có để người khác dừng lại, nghe một chút lời hấn nói tư cách.” Phương cây ngải cứu dừng một chút, bình thản nói, “tối thiểu người không có.”

“Nói người thật giống như liền có, tiến vào bót can thiệp vào chỗ thiếu nữ bất lương người thì tính là cái gì a!”

“Ta đương nhiên không có.” Tiểu nữ sinh thức cãi nhau khiến phương cây ngải cứu cảm thấy không thú vị, nàng nói, “Nhưng ta cho rằng, nếu như nàng làm lựa chọn, đó chính là lựa chọn của nàng, người không thể bởi vì việc này không phù hợp tâm ý của người, liền chỉ trích người khác gián tiếp giết người.” Phương cây ngải cứu dừng một chút, nói, “Giết người, là rất nặng tội danh.”

“Người như thế có đạo lý, vậy người nói tình huống bây giờ chúng ta nên làm cái gì!” Bím tóc đuôi ngựa nữ hài khế cắn môi, lại hỏi.

Quảng bá leng keng rung động, đoàn tàu sắp vào trạm thanh âm nhắc nhở vang lên, giống đập vào tất cả ngọt ngào mà kiềm chế trong lòng.

Tất cả mọi người lần nữa nhìn về phía vị cô nương kia, song lần này, bọn hấn không còn là Bát Quái cùng tò mò, bọn hấn thật muốn từ cái miệng đó bên trong nghe được cái gì hữu dụng.

Nhưng mà bọn hấn thất vọng.

Nữ hài liếm lông mày trầm tư, cuối cùng nàng lắc đầu, trần khẩn nói:

“Ta không biết.”

“Người còn không phải không biết!” Bím tóc đuôi ngựa cô nương nhíu mày trách mắng.

Phương cây ngải cứu không nói gì nữa.

Muốn lấy được giải đáp nguyện vọng thất bại, các hành khách tâm tình lần nữa trở nên ngọt ngào mà khổ sở.

Bọn hăn chỉ là người bình thường.

Bọn hăn dạng này người bình thường, có phổ thông thân nhân, hảo hữu, sư trưởng, bọn hăn cùng thành phố này hoặc là cái thành phố kia lại có thể này hoặc là như thế phổ thông lo lắng, bởi vậy, bọn hăn thậm chí không bằng một cái ý chí kiên định cao trung nữ sinh, tại nhất định phải làm ra quyết định lúc, bọn hăn thật không biết nên lựa chọn như thế nào.

Khó mà lựa chọn chốn cảnh giày vò lấy mỗi người, không khí lần nữa ngưng trệ, cửa sổ xe hai bên lại rất cục sáng lên lên.

Đoàn tàu dừng lại, hàng rào mở ra, cửa xe mở ra, tóc ngắn nữ sinh đeo bọc sách, đi theo trầm muộn dòng người chậm rãi đi bộ xuống xe.

Nhưng đột nhiên, nàng như nghĩ đến cái gì, nàng không quay đầu lại, cũng không tiếp tục nhìn bất luận kẻ nào, nàng chỉ là ngược nhìn cổ xưa Thiết Xa đứng lên cổ xưa đèn đóm, nói: “Nhưng ta nghĩ, luôn có người sẽ biết, phải làm gì.”

Nữ hài thanh âm thanh tịnh như nước, tại không sáng lắm không gian dưới đất bên trong, màn hình TV từ Từ Lượng lên.

Vĩnh Xuyên truyền hình nữ MC tĩnh tọa dẫn chương trình trước sân khấu, từ một cái đời cũ giấy da trâu trong phong thư, chậm rãi rút ra một trương mang thành phố Hoàng Cảnh cục ngừng đầu phổ thông giấy viết thư.

Nàng cúi đầu mắt nhìn giấy viết thư, lại ngẩng đầu, môi son khẽ mở, bình tĩnh nói: “Ngài tốt, gương tin tốt.”

Quyển 5 Chương 280. Năm phù 117

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 280. Năm phù 117

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương,v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

“Các người lúc nào mới làm cái ghi chép a, chúng ta thời gian đang gấp về nhà đâu!” Có hành khách bùng lấy chén giấy, ngữ khí hơi lộ ra không kiên nhẫn.

“Đúng đấy, lưu hai người xuống tới nói một chút liền tốt!” Một bên hành khách phụ họa nói.

“Ngài chờ một chốc lát.” Nữ cảnh sát cười đến mười phần ôn nhu, “Phía trước giám chứng khoa đồng sự còn không có thanh lý xong hiện trường, đường cao tốc hạn nhanh thông hành, vận chuyển hành khách chỗ mới điều tới xe, cũng bị ngăn ở nửa đường đấy ”

“Còn muốn giám chứng khoa, giống đập TV đồng dạng!”

“Cái này đều nhanh hai giờ, còn không có làm xong a?”

“Làm đánh như vậy chiến trận làm gì a, chúng ta người lại không sự tình, tiểu bằng hữu đùa ác mà thôi!”

Mấy vị lớn tuổi phụ nữ tốp năm tốp ba phát biểu ý kiến, Lâm Thần vẫn như cũ ngồi tại rất nơi hẻo lánh địa phương, nơi hẻo lánh bên trong có chút lạnh, nhưng cũng bởi vậy phi thường yên tĩnh, hắn rất chân thành quan sát mỗi một người biểu lộ, trong lòng dần dần dâng lên kỳ dị quái cảm giác.

Lần nữa nhắc đến cướp án, trên mặt tất cả mọi người đều rất nhẹ nhàng rất không quan trọng, bọn hắn không chỉ có không có bất kỳ cái gì thương tích sau ứng kích phản ứng, ngược lại trách cứ cảnh sát ngạc nhiên. Ánh mắt của hắn, cuối cùng rơi xuống nữ cảnh sát trên mặt, nữ cảnh sát nhẹ nhàng đem tóc dài phát đến sau tai, rất đáng tiếc là, hắn cũng không có tại nữ cảnh sát trên khuôn mặt mỹ

lệ, tìm tới bất luận cái gì thuộc về khẩn trương hoặc là ngưng trọng một loại cảm xúc.

Như vậy, tất cả mọi người hiện tại sở dĩ còn lưu tại nơi này, ngoại trừ Hình Tông Liên mệnh lệnh, ước chừng liền thật là bởi vì hậu phương kẹt xe.

Lâm Thần dần dần cảm thấy tình thế có chút nghiêm trọng.

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi đó là kéo dài đến thiên địa cuối màu xanh biếc cỏ lau, gió thổi qua, liền tràn lên như biển gợn sóng.

Không gian bên trong dần dần an tĩnh lại, lại dần dần trở nên quá mức yên tĩnh.

Bỗng nhiên, Lâm Thần nghe thấy dưới lầu truyền đến một chút tiếng bước chân, kia là điển hình cảnh dụng ủng da đánh đá cẩm thạch mặt đất thanh âm, đồng thời thanh âm càng ngày càng dày đặc, dưới lầu giống như là tới rất nhiều người, cái kia hẳn là là cảnh sát đại đội nhân mã đuổi tới.

Những người kia bước vào đại sảnh đi qua chỗ rẽ sau đó lên lầu...

Ý thức được điểm ấy, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được khẩn trương, loại này khẩn trương không đến mức khiến hai tay xuất mồ hôi thân thể run rẩy, nhưng đủ để trong nháy mắt cắt ngang tất cả mạch suy nghĩ, hẳn rất rõ ràng cảm thấy nhịp tim rất nhanh, đại não rất trống không, sở học bất luận cái gì tâm lý điều tiết pháp, thậm chí tại thời khắc này, cũng sẽ không bị nhớ lại.

Hắn đang khẩn trương, hẳn bởi vì sắp đến nào đó một người mà khẩn trương.

Lạch cạch một tiếng.

Ủng da giẫm lên nấc thang cuối cùng, Lâm Thần vô ý thức ngẩng đầu.

Nếu như nói, khẩn trương cảm thấy đến, là không có chút nào nguyên do phản xạ có điều kiện, như vậy khẩn trương như vậy rút đi, cũng chỉ là sự tình trong nháy mắt.

Đầu bậc thang thân ảnh rất kiệt xuất nhỏ, như là nham thạch đắp lên cô phong, cũng rất se lạnh, phảng phất hàng sương đêm đông.

Người kia đồng phục cảnh sát trắng, trên bờ vai Ngân Tinh lấp lánh, người kia họ Hoàng, Chu Ngô trần hoàng hoàng.

...

...

Tiếp vào Vương Triều điện thoại lúc, Hình Tòng Liên vừa đi vào phong cảnh trường học.

“Á đù lão đại không xong, hoàng đôn đốc muốn dẫn chuyên gia đi đi nghỉ ngơi đứng làm cái ghi chép, người nhanh đi, chậm ta sợ nhà ta A Thần thăm tao độc thủ a!”

Đầu bên kia điện thoại, Vương Triều bắn liên thanh tựa như nôn một đồng tử, bởi vì hắn phát âm quá nhanh, Hình Tòng Liên cũng không có nghe quá thanh: “Người nói cái nào đôn đốc?”

“Hoàng Trạch Hoàng Trạch Hoàng Trạch a!” Vương Triều đơn giản phải gấp chết, “Cao tốc kẹt xe tốt nhất chạy lộ tuyến ta đã phát điện thoại di động của người không tạ không không cộc!”

Vương Triều lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên chỉ nghe thấy điện thoại di động kêu lên tin tức mới nhắc nhở, hắn cúi đầu xem xét, là phong bưu kiện mới.

“Là đã xảy ra chuyện gì sao, Hình đội trưởng?” Dương Điển Phong tựa hồ mơ hồ cảm thấy thanh âm bên đầu điện thoại kia rất khẩn cấp, nhin không được rất quan tâm hỏi.

Hình Tòng Liên nhíu nhíu mày, sau đó cấp tốc quay người, hướng ven đường Jeep chạy tới.

Ra ngoài trường gió xuân là bởi vì người tuổi trẻ huyền não, mà trong phòng ăn ồn ào náo động, thì tất cả đều là bởi vì mấy cảnh sát đến

Đại sảnh một góc các lữ khách nhao nhao đứng lên, ánh nắng từ cửa sổ sát đất cùng cao hơn trong suốt trần nhà tản mát vào đi, Hoàng Trạch đứng tại đầu bậc thang, lại nghe không thấy chung quanh bất kỳ thanh âm gì.

Ánh nắng quá sáng tỏ, vàng nhạt đá cẩm thạch phản xạ đại bộ phận ánh sáng, Hoàng Trạch cảm giác bị thứ gì đâm đến hai mắt, trở nên hoảng hốt.

Hắn giống như thấy được Lâm Thần, vậy cũng đúng là Lâm Thần.

Nhưng Lâm Thần thi thể rõ ràng nên tại cuồn cuộn trong nước sông, Lâm Thần hồn phách rõ ràng nên tại cái gì trong mộ địa...

Có Lâm Thần liền đứng tại lữ khách ở giữa, hắn ánh mắt trong trẻo, tóc bởi vì ánh nắng mà lộ ra có chút ướt át.

Hoàng Trạch bỗng nhiên rất muốn cười.

Hắn trông thấy Lâm Thần thả tay xuống bên trong chén giấy, quay người thể thân bên cạnh lão nhân khoác tốt khăn quàng cổ, nói tốt hơn giống như là trấn an cảm xúc, sau đó mới chậm rãi đi tới.

Quả nhiên là Lâm Thần, dù là vung xuống di thiên đại hoang, dù là bị người tại chỗ đánh vỡ, cũng vẫn như cũ không có chút rung động nào, không có chút nào áy náy.

Lâm Thần càng đi càng gần, Hoàng Trạch nắm đấm cũng càng bóp càng chặt.

Cuối cùng, Lâm Thần rốt cục ở trước mặt hắn dừng bước.

Hắn ở trên cao nhìn xuống, nhìn xem Lâm con mắt, mưu toan từ đó nhìn ra bất luận cái gì áy náy hoặc là áy náy, chính là không có, Lâm Thần vẫn như cũ rất bình tĩnh lạnh nhạt, lạnh nhạt đến phảng phất tại nhìn một người xa lạ.

Vào thời khắc ấy, Hoàng Trạch rốt cuộc khắc chế không được nội tâm phẫn nộ, hắn bỗng nhiên huy quyền, xông Lâm Thần gương mặt đánh tới.

Đó là dùng tận lực khí toàn thân một quyền, đem Lâm Thần đánh cho mạnh mẽ lão đảo, nhưng hắn cũng không có giải hận, hắn gặp Lâm Thần che mặt lui hai bước, lần nữa xiết chặt nắm đấm, hướng về phía trước vung đi.

Lâm Thần bị đánh phải có chút lắc thần, đau đớn là tiếp theo, trước mắt lâm vào ngẩn ngui hắc ám, đã mất đi bất luận cái gì năng lực hành động, hắn ý thức được Hoàng Trạch lại hướng hắn huy quyền, hắn cảm thấy mình hắn là né tránh, nhưng thân thể hoàn toàn không nghe chỉ huy.

Nhưng mà quyền thứ hai cũng không đúng hạn mà tới, Hoàng Trạch đầu óc không biết xảy ra vấn đề gì, nắm đấm của hắn tựa hồ ở giữa không trung đổi vị trí, rơi xuống đầu vai của hắn, hắn trực tiếp bị người cầm một cái chế trụ.

Chờ Lâm Thần kịp phản ứng lúc, ù tai rất lợi hại, mặt đau rát, miệng bên trong tràn đầy huyết tinh vị đạo.

Hắn cảm thấy mình mặt bị đặt tại cái gì cứng rắn chất vải vóc bên trên, thẳng đến tiếng tim đập truyền đến, hắn mới ý thức tới, hắn đang bị Hoàng Trạch ôm chặt lấy.

“Người vì cái gì không chết đi chứ?” Hắn nghe thấy Hoàng Trạch ghé vào lỗ tai hắn nói.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, Hoàng Trạch thanh âm có chút nghẹn ngào, chính là lại nghẹn ngào cái gì chứ?

Lâm Thần cảm thấy kỳ quái, cũng rất xấu hổ, hai tay của hắn không biết nên để chỗ nào, nhưng mà Hoàng Trạch nhưng không có buông tay ý tứ.

Cuối cùng, hay là bên cạnh không biết ai một vấn đề, giải cứu hắn. “Người chính là Lâm Thần?”

Người nói chuyện đình lấy đầu đầy xoã tung tạp nhạp tóc quăn, những tóc kia cơ hồ cần che mắt, Lâm Thần theo tiếng nhìn đối phương một chút.

Hoàng Trạch như ở trong mộng mới tỉnh, giống ném rác rưởi, đem hắn bỗng nhiên đẩy ra.

Lâm Thần bụm mặt ngẩng đầu, thấy được một đầu xoã tung tạp nhạp tóc quăn.

“Người quả nhiên không chết a, hoàng đốc tra còn thương tâm thật lâu chứ?” Người kia ngữ khí rất tùy ý, phảng phất đã sớm tính đến chuyện này đã tính trước.

“Quên rồi tự giới thiệu, ta gọi Khương Triết.” Gặp hắn không có kịp phản ứng, có chút ngu ngơ, Khương Triết trên mặt lộ ra một tia trào phúng, “Thành phố Hoàng Cảnh cực tân nhiệm tâm lý học cố vấn.”

Ồ, nguyên lai là Hình Tông Liên đồng sự.

Lâm Thần gật gật đầu, rất tự nhiên đưa tay.

Nhưng mà Khương Triết nhưng không có đưa tay: “1111 đặc biệt lớn án giết người, người hiềm nghi còn không có rửa sạch, ta không cùng hung thủ giết người nắm tay.”

Khương Triết thanh âm rất lớn, bên trong đại sảnh tất cả ánh mắt, đồng loạt hướng hắn tụ tới.

Ồ, quả nhiên là Hoàng Trạch bằng hữu.

Lâm Thần thu tay lại, rất lễ phép mà khom người, nếu như bắt chuyện qua, lại không có những lời khác có thể nói, hắn liền hướng mình chỗ ngồi đi đến.

“Người vì cái gì ở chỗ này, lần này cướp xe án cùng người có quan hệ sao, người vẫn là như vậy muốn nổi danh!”

Sau lưng truyền đến Khương Triết bản liên thanh giống như đặt câu hỏi, Lâm Thần đành phải lần nữa dừng lại, quay người, nhìn xem Khương Triết chau lên lông mày cùng trào phúng môi, hắn rất chân

thành nghĩ một hồi, mới chăm chú trả lời: “Không phải, ta chỉ là vừa xảo đi ngang qua, chẳng phải may mắn một người bị hại.”

Giống như là bị chọc giận tới giống như, Khương Triết bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Vâng, người bị hại, lần trước Phùng Phái Lâm bản án người cũng phải người bị hại, ta xem qua hồ sơ, người còn cùng người bị hại cùng một chỗ ôm nhảy sông! Người thẳng như vậy cảm giác nhảy cảm, lại không biết có người quan sát người ba năm? Người căn bản chính là tại giúp Phùng Phái Lâm đào mệnh, chỉ là cuối cùng Phùng Phái Lâm chết rồi, kết quả không tốt mà thôi, cũng chỉ là tên ngu ngốc kia cảnh sát sẽ không hoài nghi người!” Khương Triết ngữ tốc rất nhanh, thanh âm rất lạnh, chĩnh cửa sổ thủy tinh tựa hồ cũng đang run rẩy, bởi vì thanh âm quá lớn, hấn cũng nói rất mệt mỏi, thế là hấn dừng một chút.

Đúng lúc này, dưới lầu truyền đến rất lướt nhẹ rất tùy ý thanh âm: “Ài ài, gừng chuyên gia, ở sau lưng nói người nói xấu không tốt a.”

Khương Triết bỗng nhiên khế giật mình.

Lâm Thần, cũng bỗng nhiên khế giật mình.

Hình Tông Liên đem xe dừng ở ven đường, bước ra cửa xe, đi hai bước, tại một gốc dưới cây ngô đồng dừng lại.

Dưới cây có cái hoa bày, bán hoa tiểu nữ hài mang theo đỉnh chỉ thêu mũ, mặt cồng đến hồng hồng, nhìn thấy hấn, nữ hài cười ngọt ngào cười, hấn móc ra mười đồng tiền, tiểu nữ hài theo thường lệ đưa tới một chùm bách hợp.

Bách hợp còn mang theo hạt sương mùi thơm ngát, hấn vuốt vuốt nữ hài lông xù đỉnh đầu, liền quay người hướng hoa đường phố chỗ sâu đi đến.

Tại đầu này hoa đường phố hoa đường phố cuối cùng, là một chỗ bí ẩn mộ viên, càng đi càng gần lúc, hương hoa sẽ dần dần nhạt đi, mùi khói lửa đạo tắc tùy theo nồng nặc lên.

Mảnh này mộ viên cũng không tại sơn minh thủy tú vùng ngoại ô, mà là tới gần một dòng sông lớn, trên sông có cây cầu, tên là quá ngàn. Cách Lâm Thần từ quá ngàn trên cầu rơi sông, đã qua đi hơn nửa năm.

Nước hồ sần sật liếm láp lấy bên bờ đá cuội, Hình Tông Liên tại lè tẻ mộ bia bên trong ghé qua, tại cách bờ hồ gần nhất trước mộ bia, hấn dừng bước, buông xuống trong tay bách hợp.

Khối kia trên bia mộ, thậm chí không có một tấm hình, dòng họ bị mực in bôi phải hồng hồng, có lẽ là bởi vì tô lại chữ lúc dính quá nhiều thuốc màu, nhỏ bé bút tích từ danh tự biên giới sót xuống, giống như một ít côn trùng xúc tu.

Hắn tại trước mộ bia tùy ý ngồi xếp bằng dưới, sau đó nhóm lửa một đống thuốc, mặc cho ánh lửa thuốc lá từng tấc từng tấc đốt sạch.

Hôm đó, Lâm Thần cùng Phùng Phái Lâm từ trên cầu rơi xuống về sau, bọn hắn tại trên mặt sông tìm tòi thật lâu, lại chỉ đánh bắt đến Phùng Phái Lâm thi thể.

Ba ngày ba đêm, không ngủ không nghỉ, hắn lần thứ nhất cảm nhận được từ bao hàm hi vọng đến hi vọng phá diệt.

Cho tới bây giờ, hắn có khi sẽ còn sẽ còn nhớ tới Lâm Thần rơi sông lúc khuôn mặt.

Hắn xin chào rất nhiều người trước khi chết mặt, nhưng chưa từng thấy qua có người giống như Lâm Thần bình tĩnh thản nhiên, bình tĩnh phải phẳng phất chỉ là đi ra ngoài ăn một bữa điểm tâm, thản nhiên đến giống như Thu Diệp lẽ ra từ đầu cành rơi xuống.

Hắn thường thường sẽ nghĩ, Lâm Thần có phải hay không căn bản không có chết, dù sao bọn hắn không có đánh bắt đến bất kỳ thi thể.

Như vậy có lẽ ngày nào, Lâm Thần liền sẽ đứng tại toà này mộ quần áo trước, nhặt lên trước mộ bia bách hợp, nhẹ nhàng khế ngữi.

Cho nên, hắn rất thích tới này, coi như chuyện gì cũng không làm, ngăn người cũng có thể.

Loại cảm giác này rất thoải mái dễ chịu,

Hắn ngồi tại Lâm Thần trước mộ phần, chẳng có mục đích chung quanh.

Đúng lúc này, hắn trong túi quần điện thoại bỗng nhiên bắt đầu chấn động.

“Lão đại, hắn lại xuất hiện.” Đầu bên kia điện thoại nói như vậy.

“Tại Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường...”

“Không có thương vong.”

Hình Tông Liên cúp điện thoại, hắn nhìn chăm chú mộ bia, hít thật sâu một hơi trong tay thuốc lá, sau đó đem tàn thuốc ném xuống đất, dùng chân cùng giẫm diệt hoả tinh.

...

Thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự cùng Lâm Thần rời đi lúc sáng về cũng không có gì khác biệt.

Trong văn phòng, đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều đã xuất cảnh, chỉ để lại Vương Triều một người kỹ thuật viên đang nhìn thu hình lại.

Hình Tông Liên đoạt lấy Vương Triều trong tay bằng trà chanh ực mạnh một ngụm, lạnh phải răng đều muốn run lên.

“Lão đại, mặc dù người không chê ta có cái này không có nghĩa là ta không chê người, làm phiền người mình mua một chén được không!” Vương Triều một tay đoạt lại trà đá, hết sức căm ghét đem miệng chén đối phương hướng, một cái tay khác cũng không có từ con chuột bên trên rời đi.

“Tình huống thế nào, hay là tiểu tử kia?”

“Chính người nhìn.” Vương Triều nói, ấn mở một đoạn video, bắt đầu phát ra.

Kia là một đoạn trải qua biên tập thu hình lại, ghi lại một cỗ xe khách tại trên đường cao tốc 8 phút.

Kia là buổi sáng hơn sáu giờ, trăng sao mới vừa vặn biến mất, đường cao tốc hai bên tràn đầy nhu man cỏ lau, mỗi khi có khách xe nhanh như tên bắn mà vụt qua lúc, tới gần ven đường cỏ lau liền sẽ như sóng biển đập chồm.

Trong xe rất nhiều người, bởi vì ngồi quá mức đầy làm nguyên nhân, người với người hô hấp bên trong hơi nước tại trên cửa sổ xe ngưng kết thành một tầng sương mù, đại bộ phận hành khách đều tại nhắm mắt nghỉ ngơi, trong không khí cũng tựa hồ tràn đầy buồn ngủ hương vị.

Bên cửa sổ trên chỗ ngồi, mang hài tử phụ nữ xé mở kẹo que đóng gói, tiểu nữ hài tiếp nhận dưa Hami sữa bò vị bánh kẹo, liếm lấy tư tư có vị.

Đột nhiên, một khối lục ngọn nguồn chữ viết nhảm to lớn cột mốc đường xuất hiện tại ngoài cửa sổ, bởi vì tốc độ xe quá nhanh, cột mốc đường bỗng nhiên một chút liền chớp tắt qua đó, duy chỉ có to lớn kiểu chữ tại võng mạc bên trên lưu lại màu sáng tàn ảnh.

Khối này cột mốc đường giống như khởi động kỳ diệu chú ngữ, ngoài cửa sổ sương mù phảng phất lập tức xông vào toa xe bên trong, hình ảnh theo dõi bắt đầu kịch liệt lắc lư, thu hình lại hình

tượng trở nên mơ hồ, màn cửa đồng loạt bay lên, hành khách tất cả đều trái nghiêng.

Thanh âm là sau đó mới đâm vào màng nhĩ, lái xe dồn sức đánh tay lái, tiếng kèn cùng dừng ngay bên nhọn tiếng vang tương hổ điệp gia, đình tai nhức óc.

Tiểu nữ hài trong tay bánh kẹo nằm sắp rơi trên mặt đất, sữa màu vàng kẹo que mặt ngoài lây dính trên mặt thảm nhỏ bé lông tơ cùng tro bụi, hương về sau sắp xếp không ngừng mà lẩn đi.

Chờ khách xe tại lâm thời dừng xe mang bên trong sau khi dừng lại, các hành khách mới như ở trong mộng mới tỉnh, bọn hắn vội vàng tả hữu xem xét, qua một hồi lâu mới phát hiện, chung quanh tựa hồ không có cái khác cỡ xe.

Đường rất không, không đến đáng sợ.

Bọn hắn thế là theo bản năng nhìn về phía lái xe, mấy cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng thanh niên án lấy hàng phía trước thành ghế đứng lên, phảng phất như gặp nguy hiểm, bọn hắn sẽ lập tức lao ra.

Nhưng mà, bọn hắn đều ngây ngẩn cả người, bởi vì bọn hắn thấy được một khẩu súng, một thanh dè vào lái xe trên huyết thái dương thương.

Chẳng biết lúc nào, lại có người sờ vuốt đến ghế lái bên cạnh.

Kia là cái tuổi còn rất trẻ thiếu niên, hắn đeo điếu thuốc xám dè nhưng khăn quàng cổ. Khăn quàng cổ bị lỗ mũi, chỉ lộ ra có chút thượng thiêu đôi mắt, cặp mắt kia châu tựa như trơn bóng Lưu Ly, để cho người ta không chịu được muốn hôn.

Chỉ gặp hắn khom người xích lại gần lái xe tai, tựa hồ nói một câu cái gì.

Hiện tại là pháp chế xã hội, súng ống quản khống nghiêm ngặt, phần lớn người đều chưa từng thấy tận mắt tay thương, càng không cần tại một trận chân chính đường cái cướp án bên trong gặp được một thanh lên đạn súng ngắn.

Quyển 5 Chương 281. Năm phù 118

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 281. Năm phù 118

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ

Vương Triều đánh xuống tạm dừng khóa, hình tượng cuối cùng, rơi vào cướp xe thiếu niên giống như cười mà không phải cười hôn gió bên trên.

Tuổi trẻ lại nói nhiều kỹ thuật viên hưng phấn tán thán nói, thế là lại không có gì bất ngờ xảy ra địa, nhận được đội trưởng bạo kích.

“Người cảm thấy cái này rất thú vị sao?” Nhìn qua thu hình lại bên trong thiếu niên, Hình Tông Liên lạnh lùng hỏi.

“Cướp xe ài, vì đoạt bánh kẹo, não động nào chỉ là lớn, đơn giản chính là lớn...” Vương Triều lại lải nhải hai câu, mới ý thức tới chung quanh không khí không đúng, hấn ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện Hình Tông Liên sắc mặt tái xanh, “Đầu lĩnh, chăm chú người liền quen, lại không có người thụ thương, không phải rất khốc sao?”

“Không có người thụ thương? Là may mắn không ai thụ thương!”

Hình Tông Liên kéo qua con chuột, kéo lấy thanh tiến độ, hình tượng dừng lại tại thiếu niên giơ súng xạ kích sát na: “Người có hay không nghĩ tới, nếu như hấn không cẩn thận bắn chệch, tạo thành đạn đàn hồi, rất có thể có người bởi vậy mất mạng!”

Trên tấm hình, thiếu niên cầm súng tay rất ổn, phảng phất bàn thạch. Tư thế như vậy, tuyệt sẽ không xuất hiện tại một vị không rành thể sự người thiếu niên trên thân, cho nên vậy cũng tuyệt đối không phải một vị không rành thể sự thiếu niên.

Trên xe hành khách có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng ở thu hình lại bên trong, có thể rất rõ ràng xem ra, thiếu niên từ giơ súng lên một khắc kia trở đi, ánh mắt liền không hề rời đi qua camera giám sát.

Hắn đang nhìn giám sát, hắn đang nhìn, nhìn giám sát những người kia.

Vương Triều bị giáo huấn không dám cãi lại, đành phải làm bộ uống trà, không cần thận, hắn liền một hơi uống cạn sạch hơn phân nửa ly đá trà chanh.

May mắn máy tính dưới góc phải ảnh chân dung bắt đầu lấp lóe, cứu hắn một mạng, hắn cấp tốc ấn mở khung chat, tại hiện trường thăm dò cảnh sát nhân dân truyền đến mới nhất hình ảnh.

Trên tấm ảnh, là một cái mới từ bị bắt cóc xe khách bên trong tìm tới đạn.

Hình Tông Liên cúi người, mắt nhìn ảnh chụp: “Lại là 9 mm ổ quay tay thương?”

Vương Triều nói, điều ra video, Screenshots phóng đại thiếu niên cầm thương.

“Khẳng định vẫn là cùng một thanh a.” Vương Triều cắn răng, “Vụ án này cũng rất kỳ quái a, thằng ranh kia có phải hay không có cái gì ma bệnh, thật không cần tìm chuyên gia nhìn xem sao?” Hắn hỏi dò. Từ khi Lâm Thần sau khi mất tích, cảnh đội nguyên bản tâm lý học cố vấn Phó Hách giáo sư bởi vì chịu không được đả kích, lựa chọn về trường học cũ Vĩnh Xuyên đại học dạy học, tâm lý cố vấn chức liền trống chỗ xuống tới, vì điền vào chỗ trống, thượng cấp bộ môn vì cảnh đội sai khiến một nghe nói là Tâm Lý Phạm Tội giới giáo dục tâm tinh chuyên gia làm thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự tân nhiệm cố vấn.

Hình Tông Liên nghe xong lời này, lúc này trừng mắt: “Người nói cái kia gặp ta liền để ta đi xem bệnh bạo tạc đầu?”

“Hắn còn nói ta có hyperact IV ITy, lúc ấy ta còn không biết là có ý gì.” Vương Triều vỗ bàn, đơn giản giận không chỗ phát tiết: “Về sau ta về nhà tra một cái, người đoán làm gì, hắn nói ta có ‘Đa động chứng’, lão tử làm sao có bao nhiêu động chứng đâu!”

Hắn nói, tức giận dựa vào hướng thành ghế, một cái tay chuyển bút, một cái tay khác vỗ vỗ Hình Tông Liên vai, một nắm giấy thiếc xám từ Hình Tông Liên đầu vai bay xuống, Vương Triều nấn vuốt khỏi bụi, hỏi: “Người lại đi A Thần mộ bên?”

“Có thể chuyên tâm nói người khác nói xấu sao?” Hình Tông Liên rất lúng túng ngồi dậy, cấp tốc vuốt ve Vương Triều trong tay giấy thiếc

xám.

Lâm Thần rơi sông đến bây giờ đã qua hồi lâu, lâu đến Lâm Thần người này phảng phất chưa hề ở trong thành thị xuất hiện qua, hẳn chỉ là thỉnh thoảng sẽ đi Lâm Thần trước mộ phần ngồi một hồi, phần lớn là có trong hồ sơ kiện quá mức rườm rà cổ quái, làm cho người không có đầu mối thời điểm.

Mà lần này liên hoàn cướp bóc án càng cổ quái, thậm chí so Phùng Phái Lâm bản án còn muốn quý bí, một cái chuyên môn tại trên đường cao tốc cầm súng cướp bóc xe khách giặc cướp, hẳn thân thủ nhanh nhẹn, nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện bắn tia, thường thường có thể tại 30 giây bên trong khống chế một cỗ xe khách, nhưng làm cho người buồn cười chính là, hẳn cam mào to lớn phong hiểm bắt cóc xe khách, yêu cầu lại chỉ là mấy khối ngọt ngào bánh kẹo.

Thiếu niên như kẹo cầu vòng chói lọi, truyền thông thậm chí đem hẳn tên là “Bánh kẹo đạo tặc”, tiểu hài tử thích hẳn, nữ hài tử ngưỡng mộ hẳn, ngay cả bị đánh cướp đồ an vận chuyển hành khách công ty sinh ý, đều bởi vì cái này cướp xe thiếu niên mà tốt lên rất nhiều, cho nên cả cái cục sự tình, thấy thế nào đều giống như đặc thù đoàn thể trên đùa công chúng trò chơi.

Hình Tông Liên lại cảm thấy rất bất an, hẳn không cách nào nói rõ loại bất an này đến tột cùng nguồn gốc từ nơi nào, nhưng hẳn luôn cảm thấy cái này tựa như là trận hủy đi gậy trò chơi, cắt sai một cây kíp nổ, bom sẽ lập tức bạo tạc.

Trên tay tràn đầy băng trà chanh chén trên vách nước đọng, hẳn dùng dính đầy nước đá tay lột lột mặt, chuẩn bị rời đi.

Nhắc tới cũng là rất khéo, khi đó hẳn ánh mắt bởi vì nước đọng mà trở nên mơ hồ, khi đó trong đầu của hẳn thậm chí không có đang suy nghĩ Lâm Thần.

Nhưng khi hẳn ánh mắt lơ đãng từ trên màn ảnh máy vi tính thoáng qua lúc, hẳn lại tại xe khách toa xe chỗ ngồi phía sau nhìn thấy một người, sau đó, trái tim của hẳn không thể át chế nhảy lên kịch liệt. Người kia ngồi ở cạnh lối đi nhỏ vị trí, mang màu đen mũ lưới trai, phảng phất tại ngủ say, nhưng Hình Tông Liên cũng rất rõ ràng, người kia căn bản không có ngủ.

Bởi vì ngay tại thiếu niên móc túi cầm thương trước đó, người kia ngẩng đầu, nhìn thoáng qua thiếu niên bóng lưng.

Đây là cực nhỏ động tác, cũng phải cực kỳ tâm hữu linh tê động tác.

Cho dù là sớm 01 giây dự báo, cũng phải dự báo.

Cho nên đây không phải trùng hợp, nhưng là có hay không trùng hợp, đã không trọng yếu, bởi vì người kia mặt, Hình Tông Liên thực sự quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến liền xem như tại thấp pixel đen trắng màn hình giám sát bên trong, coi như hấn chỉ lộ ra một đôi mắt, Hình Tông Liên cũng có thể đem hấn nhận ra.

Đó chính là Lâm Thần.

Hình Tông Liên nhấn xuống nút Enter, hình tượng tạm dừng, hấn được không có chút quá phận ngón tay sao, ở trên màn ảnh vẽ một vòng tròn, vòng lên khuôn mặt.

Vương Triều nhìn chằm chằm video nhìn một hồi, hỏi: “Lão đại, người không phải là muốn nói, trên xe có ranh con đồng bọn?”

“Đây là Lâm Thần!”

Vương Triều sợ ngây người, hấn vội vàng Screenshots, đem hình ảnh phóng đại, nhưng coi như pixel hạt tròn đều bị phóng đại đến to bằng móng tay, hấn cũng không thể đem hình ảnh bên trong người cùng Lâm Thần liên hệ tới.

Cho nên, hấn chỉ có thể trịnh trọng quay đầu, nhìn chằm chằm Hình Tông Liên con mắt, nói nghiêm túc: “Lão đại, giảng chân ngã cảm thấy chuyên gia nói rất đúng, người nên đi bệnh viện nhìn xem.”

Hình Tông Liên mãnh quát Vương Triều một cái da đầu.

Dân kỹ thuật ôm đầu, khóc không ra nước mắt.

...

Vô luận trong cục cảnh sát người nhìn bao nhiêu lần thu hình lại, cướp xe thiếu niên đã bay vào mêh mông cỏ lau, chú định không thấy tăm hơi, bị giải cứu ra hành khách, đều bị từng nhóm mang đến gần nhất trạm nghỉ nhà ăn, ăn đơn giản một chút đồ ăn, cũng chờ đợi ghi chép.

Phòng ăn trong không khí có chút dầu mỡ, nhiệt độ không khí cũng vẫn là có chút thấp.

Cho nên đại bộ phận hành khách đều ngồi tại ở gần cửa sổ sát đất một bên, tùy ý ấm áp ánh nắng nướng lấy thân thể, bọn hấn tương

hỗ trợ chuyện, cũng không có bởi vì mới cướp xe án mà hoảng sợ bất an.

Tại đám người biên giới, một chỗ có chút địa phương âm u, có vị thanh niên chính đem trong cổ khăn quàng cổ cởi xuống, cho bên cạnh kéo lấy rất nặng hành lý lão thái thái vẩy lên.

Lão thái thái giống như là thật cao hứng có đẹp mắt thanh niên ngồi tại bên cạnh mình, nàng sờ lên trong cổ khăn quàng cổ, cườì ha hả từ tùy thân trong bao móc ra một con quýt, nhét vào thanh niên trên tay.

Quýt thật lạnh.

Nếu như Vương Triều ở đây, nhất định sẽ quỳ nuốt về trước đó câu nói kia.

Kia xác thực chính là Lâm Thần, cùng Phùng Phái Lâm song song rơi vào chảy xiết trong nước sông, ngay cả thi thể đều không có bị đánh mò lên Lâm Thần.

Lâm Thần sờ lấy lạnh buốt quýt, có chút lơ đãng, nhìn phía lối ra phương hướng.

Hắn lần thứ nhất phát hiện, mạng của mình thật không phải là rất tốt.

Nếu như người vì rời đi, thông qua giả chết lừa một số người, trong đó còn bao gồm rất quan tâm bằng hữu của người, vậy người nhất định sẽ rất sợ hãi gặp lại những cái kia bị người lừa qua bằng hữu. Có lẽ một ngày nào đó, người sẽ bằng hữu của người tại trong biển người mê mông gặp nhau lần nữa, đây là người làm trọng gặp làm thiết lập một trong.

Nhưng ở những cái kia thiết lập bên trong, nhất định không bao gồm ngồi lên một cỗ xe buýt cũng tại bằng hữu của người quản hạt đoạn đường gặp gỡ cướp xe đạo tặc.

Cái này thiết lập quá bất hợp lý quá chọc ghẹo người.

Vận mệnh, thực sự quá vô tình.

...

Đồng dạng cảm khái vận mệnh vô tình, đương nhiên còn có trong cục cảnh sát một vị nào đó bị thương hơn phân nửa năm đội trưởng cảnh sát hình sự.

“Nói cho hiện trường các huynh đệ, mời trên xe hành khách hảo hảo ở tại trạm nghỉ nghỉ ngơi, cảnh sát sẽ thống nhất an bài cỗ xe, đưa

mọi người rời đi, nhớ kỹ, ta đến trước đó, ai, đều, không, hứa, đi.”

Hình Tòng Liên nhếch miệng, mỗi chữ mỗi câu nói.

Hắn nói xong, quay đầu muốn đi, nhưng lại tại hắn muốn đi kéo cửa trong nháy mắt, có người vượt lên trước đẩy cửa ra, đi đến.

Người đến phảng phất là cái gì nghiệp giới tinh anh, hắn mặc ngang gối màu nâu nhạt áo khoác, trên cổ vây quanh chuỗi thuốc màu xám lẳng cách khăn quàng cổ.

Hình Tòng Liên tới một nắm tay, đối phương từ trong túi móc ra trương thiếp vàng danh thiếp, hai tay cầm đưa tới trước mặt hắn:

“Dương Điển Phong, đồ an vận chuyển hành khách tổng công ty quản lý.”

Trên thực tế, bởi vì liên hoàn xe khách bắt cóc án, hắn cùng đồ an vận chuyển hành khách công ty quan hệ xã hội đánh rất nhiều lần quan hệ, đám người này khó chơi người làm ăn, rất không phối hợp điều tra, cho nên Hình Tòng Liên tiếp nhận danh thiếp, rất không có tính nhẫn nại ngồi ở trên bàn làm việc, đốt chuỗi thuốc nhét vào miệng bên trong: “Dương tổng có chuyện gì sao” .

“Hoành Cảnh cao tốc bản án, còn xin Hình đội trưởng hao tổn nhiều tâm trí.”

Nghe xong lại là giờ giọng, Hình Tòng Liên hít một ngụm khói, phun ra một chuỗi thuốc vòng, “Thật ra các người vẫn rất cao hứng đi.”

“Hình đội trưởng có gì nói ra lời ấy?”

“Ra khách xe quái tặc, nhưng so sánh được hoàng kim thời đoạn quảng cáo.”

“Hình đội trưởng cho rằng, liên hoàn cướp bóc án là bị công ty gây nên?”

Dương Điển Phong khăn quàng cổ bên trên lộ ra một khối nhỏ nhãn hiệu, kia là xuất từ cấp cao cửa hàng hạn lượng khoản, vền vện một đầu khăn quàng cổ liền bù đắp được hắn nửa năm tiền lương.

“Nào có nào có.” Hình Tòng Liên không yên lòng đáp.

“Hình đội trưởng có lẽ sẽ cho rằng, đây là bị công ty vì sinh ý mà chơi trò chơi, nhưng trên thực tế, vì tăng trưởng mấy phần trăm thị trường số định mức mà gánh lớn như vậy phong hiểm, cũng không có lời.”

“Dương quản lý tới tìm ta, liền vì nói như thế mấy câu?”

“Trên thực tế, bị nhân là đến vì Hình đội trưởng cung cấp một đạo đầu mối.” Dương Điển Phong sinh từ túi xách bên trong rút ra một đài màu xám bạc laptop, “Công ty của chúng ta tất cả xe khách đều trang bị căn cứ vào địa lý tin tức hệ thống cùng mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, hôm nay, bị đánh cướp a7 số 645 trên xe đồ xe tải máy tính bị cướp phỉ lấy đi, nhưng chúng ta phát hiện, xe khách tín hiệu cũng không có biến mất.”

Quyển 5 Chương 282. Năm phù 119

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 282. Năm phù 119

Tác giả: Trường Nhị

Lại nói ví dụ, hấn thiết lập mấy loại gặp lại lúc Lâm Thần tình cảnh, có đợi đến dưới lầu, hấn nghe thấy Khương Triết, những cái kia nghĩ kỹ đối sách, lại hết thảy không đủ dùng.

Hấn vịn nắm tay, đi đến thang lầu, thực tình cảm thấy, vận mệnh a, nó luôn luôn thú vị như vậy.

Lầu hai đầu bậc thang, lại bị phần nộ Hoàng Trạch cùng so Hoàng Trạch càng phần nộ Khương Triết chiếm cứ.

Cách thân ảnh của hai người, Lâm Thần cũng đồng thời thấy được Hình Tông Liên, bọn hấn liếc nhau, lúc này mới phát giác được, nguyên bản dự thiết hết thảy kịch bản, giống như trong nháy mắt mất đi hiệu lực.

Phảng phất dòng nước kiêu gì cũng sẽ vào biển, phảng phất mùa đông qua đi chính là mùa xuân.

Thì ra trùng phùng gặp mặt, là kiện rất bình thường sự tình.

Nếu như rất bình thường, đây cũng là không cần quá kích động.

Lâm Thần lau đi khóe miệng, chỉ gặp Hình Tông Liên một bộ giả bộ như không nhìn thấy Hoàng Trạch cùng Khương Triết dáng vẻ, từ hai người kia ở giữa xuyên qua, đi đến trước mặt hấn.

“Hấn đánh người nữa?” Đội trưởng cảnh sát hình sự thân hình cao lớn, mặc kiện cảnh dụng áo khoác, trên thân còn mang theo gió xuân hàn khí, hòa với lấy đầy người bạc hà mùi thuốc lá khí tức, có chút thanh lãnh, cũng có chút ngọt.

“Đúng vậy a.”

“Đau không?”

“Đau.”

Lâm Thần trả lời xong tất, lại thật lâu không có nghe được lời kế tiếp, hấn ngẩng đầu, vừa lúc nhìn tiến Hình Tông Liên đôi mắt, cặp mắt

kia mang một chút lục, mang một chút lam, như là biển thâm thúy. Mà Lâm Thần lúc này mới phát hiện, Hình Tông Liên lấy mái tóc cạo thành bản thốn, con lai dung mạo, thật sự là đẹp mắt cực kỳ. Hắn rất ít chú ý dung mạo của người khác, hắn luôn luôn đang nhìn một chút cùng tướng mạo râu ria đồ vật, tỉ như cảm xúc hay là thái độ, nhưng hôm nay, hắn xác thực rất thuần túy đang nhìn Hình Tông Liên mặt.

Hình Tông Liên đại khái thật không biết hắn chỉ là đơn thuần đang thưởng thức hắn tướng mạo, cho nên gặp hắn như thế ngựa đầu, hắn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không có việc gì liền tốt.”

Nửa năm hơn một trăm tám mươi trời, Lâm Thần ngẫu nhiên nhàn rỗi lúc cũng sẽ nghĩ, nếu như Hình Tông Liên biết hắn không chết, sẽ nói thứ gì, nhưng tổng hợp vị kia huyết thống, tóm lại nhất định sẽ chút rất kỳ quái lời nói, nhưng hắn không nghĩ tới, Hình Tông Liên có thể như vậy tô lại nhạt viết.

Không có việc gì liền tốt. . .

Không có câu nào so câu này càng nhẹ, cũng không có câu nào, so câu này càng nặng.

Lâm Thần có chút động dung.

Hình Tông Liên nói xong, gặp hắn không hề động, đại khái là cảm thấy mình làm còn chưa đủ, hắn đi về phía trước nửa bước, đưa tay ôm lấy hắn, Hình Tông Liên ôm rất thanh cạn, ôm sát lại buông ra, nhiều nhất cũng có điều hai ba giây.

Có Lâm Thần phảng phất nghe được Hình Tông Liên trên người hương hỏa khí tức, thế là hắn thở dài, mấy không thể nghe thấy.

Thật ra, Hình Tông Liên cùng Lâm Thần từ trò chuyện đến ôm kết thúc, cũng không đến một lúcphút ở giữa, nhưng rơi ở trong mắt Hoàng Trạch, đã chướng mắt phải có chút quá phận,

Chỉ gặp Hình Tông Liên ôm xong Lâm Thần về sau, ánh mắt lần nữa rơi vào Lâm Thần bên mặt bên trên, Lâm Thần gương mặt tím xanh, khóe miệng nứt ra, thậm chí còn thấm lấy một chút vết máu, Hoàng Trạch ý thức được mình ra tay có chút nặng, ngay tại khi đó, hắn gặp Hình Tông Liên quay đầu, nhìn hắn một cái.

Hình Tông Liên ánh mắt rất lạnh lùng, phảng phất tại nói: Cần đánh cũng là ta đánh, ngươi có tư cách gì đánh?

Đó là một loại hỗn tạp xem thường cùng khinh thị lạnh lùng.

Bị người khinh thị, thì là Hoàng Trạch từ nhỏ đến lớn chưa hề thể nghiệm qua, Hình Tông Liên chỉ dùng một ánh mắt, liền thành công nhóm lửa hẩn tất cả lửa giận.

Hắn đề xuống muốn đánh trả Khương Triết, đối Hình Tông Liên lạnh lùng nói: “Từ vụ án phát sinh đến bây giờ gần hơn hai giờ, Hình đội trưởng đây là mới đến sao?” Không chờ Hình Tông Liên trả lời, hắn còn nói: “Nếu như không phải biết Lâm Thần ở chỗ này, Hình đội trưởng còn chuẩn bị khiến hành khách đợi thêm bao lâu?”

Thân là thượng cấp đốc tra bộ môn người phụ trách, Hoàng Trạch câu nói này nói đến phi thường tru tâm, đồng thời không nhìn trước hết nhất đến hiện trường trấn an hành khách cảnh sát nhân dân.

Các hành khách hơi có chút bạo động, tựa hồ tại phụ họa.

Hình Tông Liên có quá nhiều lý do có thể giải thích, tỉ như xuất hiện đầu mối mới muốn đi truy tra, hay là phía trước kẹt xe loại hình, nhưng bất kỳ lý do, vào lúc này nơi đây nói ra, nghe cũng giống như đang trốn tránh trách nhiệm, đều không thỏa đáng.

Như vậy, không biện giải, chính là tốt nhất giải thích.

Hắn thế là vỗ vỗ Lâm Thần vai, về sau hướng các hành khách gật đầu thăm hỏi: “Chờ khách vận trạm xe tới, mọi người liền có thể rời đi, vất vả mọi người đợi lâu.”

“Hình đội trưởng, người cứ như vậy khiến hành khách rời đi, ghi chép làm xong sao, bỏ lỡ trọng đại manh mối, trách nhiệm này người nhưng được tốt hay sao hả?” Hoàng Trạch cười lạnh nói.

“Người đi vội vã sao?” Hình Tông Liên hỏi Lâm Thần.

“Tạm thời không có việc lớn gì.”

Hình Tông Liên gật gật đầu, chỉ chỉ Lâm Thần nói, nói với Hoàng Trạch: “Manh mối nói hẩn tạm thời không đi.”

Hoàng Trạch chán nản, nhất thời bị nghẹn phải nói không ra nói tới.

“Hình đội trưởng manh mối, chỉ là trọng đại hung sát án người hiềm nghi phạm tội?”

Tựa hồ là thấy mình cần nịnh bợ đối phương đang dần dần ở thế yếu, ở một bên Khương Triết nhin không được mở miệng.

“Gừng chuyên gia.” Hình Tông Liên nghiêm nghị quát bảo ngưng lại hẩn.

Khương Triết giật nảy mình.

Hình Tòng Liên mỉm cười, nói: “Chúng ta là pháp chế quốc gia, làm việc thì sao nói chuyện này cũng phải nói chứng cứ.”

“Người muốn biết cái gì, ta có thể nói cho người a.”

“Khương Triết!”

Hoàng Trạch đột nhiên mở miệng, quát bảo ngưng lại ở Khương Triết, hấn nói: “Lấy Hình đội trưởng cấp bậc, còn không tiện tiếp xúc những này thư tuyệt mật hơi thờ.”

Nghe lời này, Khương Triết chỉ là giương mắt lạnh lẽo Lâm Thần, sau đó liền không nói thêm gì nữa.

“Hình đội trưởng là không định theo điều lệ làm việc?” Hoàng Trạch lời nói xoay chuyển, ngữ khí nghiêm nghị.

Hai người này thái độ thật là chán thối, Hình Tòng Liên thế là nói:

“Vậy khẳng định không phải a, ta bây giờ chuẩn bị đi hiện trường phát hiện án nhìn xem, hoàng đốc tra cần cùng một chỗ sao?”

“Đã như vậy, Hình đội trưởng hiện tại có thể tử tế cùng Lâm tiên sinh ôn chuyện, bản án hiện tại từ Giang tỉnh cảnh đội phụ trách, Hình đội trưởng có thể nghỉ ngơi.” Hoàng Trạch đi về phía trước mấy bước, nhẹ nhàng vỗ vỗ hấn đầu vai.

Từ Hình Tòng Liên tiếp nhận đường cái liên hoàn cướp xe án đã một tháng có thừa, Hoàng Trạch nhẹ nhàng một câu, đem hấn đá ra bản án, thậm chí ngay cả cái lý do cũng không cho.

Bất luận kẻ nào nghe nói như thế, đều sẽ tức giận thậm chí àm ĩ, nhưng Hình Tòng Liên không có, dù sao hấn thật rất xem thường Hoàng Trạch.

“Được a, nơi này người lớn nhất, người nói tính.” Hấn hướng Lâm Thần nỗ bĩu môi, hai tay thăm dò túi, xoay người rời đi.

Lâm Thần rất tự nhiên, đi theo phía sau hấn.

Bọn hấn vừa đi, còn bên cạnh nhỏ giọng trò chuyện.

“Người làm sao phát hiện được ta?”

“Tiểu tử kia trước khi động thủ, người xem hấn một chút.”

Đứng ở một bên hoàng đốc tra nghe thấy trong không khí bay tới lè tè vấn đáp, thế là càng tức giận hơn.

...

Chờ đến Hình Tòng Liên xe Jeep một bên, Lâm Thần mới phát hiện, tay lái phụ bên trên còn ngồi một người.

“Dương Điển Phong, xảy ra chuyện nhà kia vận chuyển hành khách công ty quản lý.” Hình Tòng Liên giả bộ như lơ đãng nói.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, ngồi lên giật.

“Như thế nào?”

Gặp Hình Tòng Liên lên xe, Dương Điển Phong ngồi tại chỗ ngồi kế bên tài xế, lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, thượng cấp không cho tra xét.”

“Tại sao có thể như vậy!”

Hình Tòng Liên lại lơ đãng, hấn kéo lên xe cửa, quay đầu mắt nhìn hấn, nói: “Không có quan hệ gì với người, Hoàng Trạch cái này xem xét chính là sớm muốn đem ta đá đi. . .”

“Ta biết, có điều dựa theo khóa tình hiệp đồng phá án điều lệ, chương 3: Đầu thứ tư, như phát sinh trọng đại vụ án, vì cam đoan cảnh lực tài nguyên hợp lý phân phối, địa phương cảnh sát hình sự bởi vì nghe theo thượng cấp thống nhất điều phối, nhưng ở không ảnh hưởng điều tra điều kiện tiên quyết, vụ án phát sinh nơi đó cảnh sát hình sự cũng có độc lập điều tra quyền.”

“Lưng thật quen.” Hình Tòng Liên đốt điếu thuốc, ngậm lên miệng, giống như là sớm có dự định, hấn cấp tốc phát động Jeep, “Kia cùng một chỗ tra sao?”

“Ừm.”

Nghe được câu trả lời của hấn, Hình Tòng Liên trên mặt nổi lên một vòng ý cười.

Mười phút sau, bọn hấn đi vào chân chính hiện trường phát hiện án. Xe khách bên ngoài vàng sáng cảnh giới tuyến, hai con da lông sáng ngời Marin Snow chó vừa vận trở về, trong đó một con miệng bên trong còn ngậm chỉ màu vàng sáng giày cứng, làm sao cũng không chịu thả.

“Chuyện gì xảy ra?” Hình Tòng Liên xuống xe hỏi.

“Nghe nói là truy lùng mười cây số, chỉ tìm tới một con giày.” Sớm đi vào hiện trường Vương Triều ngồi xổm người xuống, vuốt ve tìm kiếm chó đầu.

Huấn đạo viên đang cố gắng từ tìm kiếm chó miệng bên trong tách ra ra giày, Lâm Thần yên lặng đi vào đi vào Hình Tòng Liên bên người, Vương Triều ngẩng đầu nhìn hấn một chút, thấy thế không nói lời gì, một quyền nện vào Hình Tòng Liên trên lưng: “Lão đại

người làm sao xuống tay nặng như vậy, nhà ta A Thần là người đọc sách!”

Bị đánh lén lúc, Hình Tòng Liên chính mang theo găng tay, kiểm tra nhìn kia nửa cái giày cứng, hấn một cái lão đảo, mặt cùng giày cứng kém chút tiếp xúc thân mật, hấn vừa định kêu oan, lại tựa hồ như đã nhận ra cái gì dị dạng.

Đi theo Hình Tòng Liên động tác, Lâm Thần cũng hít mũi một cái, trong không khí ngoại trừ thanh duẩn nhu hòa cỏ cây khí tức, lại còn có chút mùi hương.

“Cái mùi này, là nước hoa?” Dương Điển Phong chẳng biết lúc nào tiến đến Hình Tòng Liên bên cạnh ngồi xuống, cũng ngửi ngửi, nói như vậy.

“Ừm?”

“Rất như là la giốngemiracle hương vị, nhưng ta không thể xác định.”

“Đó là cái gì?”

“Là một cái nữ sĩ nước hoa, rất nhiều nữ hài thích.” Dương Điển Phong thuộc như lòng bàn tay, “Chính là , dựa theo cái này lưu hương trình độ, hấn rất có thể, là đem nước hoa chuyên môn vẩy vào giày bên trên?”

“Vi nhiều loạn ánh mắt.” Hình Tòng Liên nói.

“Thật sao?” Dương Điển Phong nhìn qua Hình Tòng Liên cười cười, ánh mắt thông cảm sùng kính: “May mắn ngài còn nguyện ý tiếp tục tra án.”

Hoàng Trạch nhìn một chút nữ nhân tinh xảo trang dung, phản ứng đầu tiên cũng không phải là chấn kinh, mà là chua xót, Lâm Thần a. .

Quả nhiên thật sự là thế này, kia nếu như thật sự là thế này, lại còn có thể thế nào chứ?

Như là con kiến truyền lại tin tức hay là bầy ong tương hổ vũ đạo, phong cảnh trường học năm nhất cả ban học sinh mất tích tin tức nhanh chóng tại phóng viên trong đám điên truyền ra tới.

Đối với phóng viên tới nói, còn có cái gì so tại phỏng vấn trên đường lần nữa gặp phải sự kiện lớn càng kích động lòng người đây này?

Hoàng Trạch bị vây khốn ở microphone cùng camera trung ương, chỉ có thể dùng giải quyết việc chung giọng điệu trả lời: “Cảnh sát

trước mắt còn tại điều tra án này, tương quan chi tiết không tiện lộ ra.”

Nhưng mà, nhân lực lại như thế nào có thể ngăn cản phóng viên vô khổng bất nhập xúc giác, như vậy cùng khiến cái này xúc giác lung tung mở rộng, còn không bằng đem khổng chế tại trong phạm vi khổng chế.

Cho nên Hoàng Trạch mang theo những ký giả này, cùng một chỗ tiến về khung núi.

Lúc ấy, bọn hắn nhanh đến sói xuyên trạm nghỉ.

Rất nhiều xe lượng đang từ sói xuyên trạm nghỉ chen chúc mà ra, trạm nghỉ nhân viên quản lý mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, tại giao lộ khai thông quá khứ cỗ xe, rất hiển nhiên, trạm nghỉ bên trong chuyện gì xảy ra.

Không chờ Hoàng Trạch kịp phản ứng, sau lưng hắn tin tức phòng vấn xe thậm chí đoạt tại lúc trước hắn, lái vào trạm nghỉ, chờ hắn lúc xuống xe, đã có thợ quay phim xuất ra máy móc, bắt đầu quay chụp. Hoàng Trạch hít một hơi thật sâu, trong không khí hỗn hợp có kỳ quái hương vị, bánh chưng mùi hương, Oden hương vị, hài nhi bú sữa mẹ lúc non mềm mùi thơm, những mùi này đều bị bao khóa tại nòng đậm xăng vị bên trong, ở chung quanh hắn, càng ngày càng nhiều cỗ xe bắt đầu rút lui, hắn đưa mắt nhìn bốn phía, đuôi khói cùng bụi mù màn trời chiếu đất, đeo ngực bài nhân viên công tác chính hướng hắn chạy tới, sợ xanh mặt lại bất an.

Hắn biết, nơi này xảy ra chuyện.

Hắn cũng biết, Lâm Thần cùng người cảnh sát kia lại đoán đúng.

Rất khéo chính là, khi hắn nhớ tới đối phương lúc, đối phương tựa hồ cũng nhớ tới hắn.

Hắn trong túi quần tư nhân điện thoại, bắt đầu chấn động.

Quyển 5 Chương 284. Năm phù 121

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 284. Năm phù 121

Tác giả: Trường Nhị

0-0 Lâm Thần theo thường lệ kiểm tra xong học sinh ký túc xá, hắn đem danh sách bên trên cái cuối cùng khoảng trống câu xong, sau đó lật đến trang trước, nhìn xem một cái duy nhất chưa từng câu chọn danh tự.

Làm trường học túc quản, sợ nhất gặp phải loại tình huống này.

Ngay tại năm phút trước, hắn tiếp vào trường học lão sư điện thoại, nói một năm ban ba Trịnh Tiểu Minh đồng học cũng chưa từng xuất hiện ở phòng học Thần đọc, khiến hắn đi phòng ngủ đem năm ý tiểu bằng hữu kêu lên.

Nhưng chân chính làm hắn cảm thấy kỳ quái là, đang kiểm tra xong phòng ngủ về sau, hắn cũng không nhìn thấy có học sinh ngưng lại. Trong túc xá nền lam hoa trắng màn cửa bị gió thổi lên, Lâm Thần thờ dài, ở chỗ này công tác ba năm, hắn tựa hồ là lần đầu gặp gỡ học sinh mất tích.

Hắn nhẹ nhàng dạo qua một vòng bút, trong ấn tượng, Trịnh Tiểu Minh là cái kiệem lời ít nói béo đôn, cũng không có bất kỳ cái gì phản nghịch dấu hiệu, hướng hồ trường học gác cổng sâm nghiêm, gác cổng cũng sẽ không dễ dàng thả hài tử một mình đi ra ngoài, như vậy, tựa hồ bị gia trưởng lĩnh đi hoặc là bị bắt cóc khả năng lớn hơn một chút?

Giống như là để ấn chứng ý nghĩ của hắn, điện thoại di động của hắn tiếng chuông đột nhiên vang lên.

Hắn lấy điện thoại ra, trên màn hình là cái không rõ thân phận số điện thoại di động, thuộc về trong thành phố Hoàng Cảnh.

Hắn kết nối điện thoại, ấn xuống ghi âm khóa, sau đó nghe thấy kéo dài điệu lười biếng thanh âm từ ống nghe truyền ra: “Lâm tiên sinh có đúng không, xin hỏi ngài nhận biết Trịnh Tiểu Minh đồng học sao?”

“Nhận biết.”

“Ồ, Tiểu Minh bây giờ tại trên tay của ta, mời mang yêu tiền bao, đến Nhan gia ngõ hẻm thương nước cầu nhận lãnh, cảm ơn hợp tác.”

Đối phương nói xong, liền gọn gàng mà linh hoạt cúp điện thoại.

Lâm Thần nhìn qua trên màn hình này chuỗi dãy số, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

So với lần đầu gặp phải học sinh mất tích, hắn cũng phải lần đầu gặp phải như thế tùy tâm sở dục “Bọn cướp” .

Nhưng mà hắn chỉ do dự chỉ chốc lát có nên hay không báo cảnh, liền lấy trả tiền bao, ngồi xe công cộng đi ra ngoài.

Bọn cướp chọn lựa thời gian rất tốt, cây rất lục hoa rất đỏ, ngay cả thương nước dưới cầu nước sông, đều sáng ngời phảng phất vừa lau sạch sẽ pha lê.

Giống như là bị định vị lấy hành tung, hắn vừa đi bên trên phiến đá cầu, chuông điện thoại liền vang lên lần nữa.

Bọn cướp tiên sinh thanh âm khàn khàn mà trấn tĩnh: “Lâm tiên sinh, mời xoay trái, ta đây thứ Lục Phiến Môn bên trong đợi ngài.”

Đại khái tất cả bọn cướp đều yêu quý chỉ huy người ta, không chờ Lâm Thần suy nghĩ sâu xa liên quan tới “Lục Phiến Môn” cười lạnh lúc, Nhan gia ngõ hẻm số sáu bảng số phòng liền đã xuất hiện tại trước mắt hắn.

Bức tường màu trắng lông mày ngói, cũ kỹ cửa sổ.

Cửa gỗ một tiếng cọt kẹt mở ra, hắn ngẩng đầu, trông thấy trong khung cửa đứng đấy cái râu ria xồm xoàm nam nhân.

Nam nhân tay trái kẹp điếu thuốc, tay phải chống đỡ khung cửa, ánh nắng từ trên trời giáng xuống, hắn còn buồn ngủ, hốc mắt cũng rất sâu, cặp mắt kia lờ mờ mang theo điểm nước hồ lục, ánh mắt rất là không kiêng nể gì cả, cũng bởi vì không kiêng nể gì cả, mà lộ ra phóng khoáng ngô ngĩnh, phảng phất ngày này, nước này, cái này toàn thành xuân quang, cũng có thể tùy tiện vứt bỏ đồ chơi.

Một cái nhìn cái gì đều rất không quan trọng nam nhân, đại khái cũng sẽ không thật đi bắt cóc một cái 80 cân tiểu mập mập.

Lâm Thần rất bình tĩnh mở miệng: “Ta tới đón ngài trong phòng tiểu quý trở về, cảm ơn ngài thu lưu hắn.”

Hắn nói xong, chậm rãi hạ thấp người, nhưng không có nghe thấy trong tường tượng khách sáo đáp lại, hắn ngẩng đầu, chỉ thấy đối

phương thuốc lá nhét vào miệng bên trong, trống đi ba ngón tay dính vào cùng nhau, cũng nhẹ nhàng chà sát.

Hiển nhiên, vừa rồi câu kia “Mang yêu tiền bao” cũng không phải là đang nói đùa.

Lâm Thần có chút im lặng, nhưng vẫn là đem bàn tay tiến đồ lao động trong túi, móc ra trưng thiếu cái sừng ám tử sắc tiền giấy, nói: “Vừa vặn năm khối tiền.”

Nam nhân tiếp nhận tiền, lần nữa nhét vào túi quần, nửa điểm không xấu hổ, hắn đưa tay hít một ngụm khói, sau đó hướng bên cạnh xô dịch, tay nhưng như cũ chống tại trên khung cửa.

Lâm Thần có chút khom người gửi tới lời cảm ơn, từ nam nhân dưới cánh tay chen vào trong phòng, đi về phía bên trong đi đến.

Ở cạnh sông một bên giường cây bên trên, hắn nhìn thấy một cái mân mê cái mông nhỏ.

“Trốn học cũng không phải là chuyện tốt.”

Hắn tại bên giường ngồi xuống, đưa tay vớt qua giả làm đà điều Trịnh Tiểu Minh đồng học, đem người đặt lên giường bày ngay ngắn, sau đó cúi người, cầm lấy trên đất giày, bọc tại tiểu bằng hữu trên chân, tiếp tục nói ra: “Đương nhiên là nam nhân, ngẫu nhiên phạm điểm sai lầm đều có thể lý giải.” Hắn kiên nhẫn buộc lên dây giày, cũng nói: “Nhưng vấn đề là, đầu tiên ta không thích đi ra ngoài, tiếp theo ta thật rất nghèo, cho nên, so với gọi điện thoại cho ta, vụng trộm chạy đi là càng thích hợp phương thức xử lý.”

Thanh âm hắn rất nhẹ, tiểu mập mập nhìn qua cổng còn tại hút thuốc nam nhân, lã chã chực khóc.

Lâm Thần mắt nhìn tiểu mập mập, lại nhìn mắt giống như cười mà không phải cười nam nhân, ánh mắt cuối cùng rơi vào gian phòng nơi hẻo lánh một bộ xanh đen sắc chế phục bên trên.

Bình thường hảo tâm thị dân tại nhật được lạc đường nhi đồng lúc, phản ứng đầu tiên hắn là đưa đi cục cảnh sát, như vậy, một vị có thể hướng tiểu bằng hữu tra hỏi ra túc quản điện thoại, còn tự thân đợi người tới cửa tới đón thị dân, hiển nhiên cũng không có an cái gì hảo tâm.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, nắm tiểu bằng hữu tay, quay người muốn đi.

Ngay tại hăn cần vượt sơ cửa phòng sát na, hăn nghe thấy xoạt xoạt một tiếng, sau đó tay cổ tay mát lạnh, trên cổ tay nhiều một bộ ngân sắc xiềng xích.

Lâm Thần nhìn xem chân bên cạnh tiểu bằng hữu, rất bất đắc dĩ nói: “Đương nhiên, nếu như người chọc cảnh sát, cũng không cần trượt, nững nị bán manh ôm đùi sẽ càng thỏa đáng.”

“Lâm tiên sinh thật là một cái diệu nhân, không bằng cùng uống chén trà như thế nào?” Một bên cảnh sát tiên sinh chậm rãi mở miệng.

“Ta cũng không rất thích hợp đi cục cảnh sát.” Lâm Thần chăm chú nghĩ nghĩ, trả lời như vậy.

“Đi thêm mấy lần thành thói quen.” Đối phương cười nói.

... --

Có rất nhiều người khả năng cả một đời đều không có tiến vào cục cảnh sát, càng thích hợp thuyết pháp là, rất nhiều người cả một đời cũng không vào qua cục cảnh sát phòng thẩm vấn.

Cho nên, nếu như có thể dựa vào nững nị bán manh giải quyết vấn đề, liền tuyệt đối không nên đem sự tình làm lớn chuyện, dù sao cục cảnh sát phòng thẩm vấn, luôn luôn rất âm trầm rất ngọt ngọt.

Trên cửa sẽ ngăn đón cây sắt, đối diện người trên tường, sẽ dán thẳng thẳng sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị vài cái chữ to, quang minh liệt cảnh sát sẽ muốn cầu người đem sự tình nói rõ ràng, đồng thời, người còn có thể bị rất nhiều người lạng lẽ nhìn xem.

Trương nhỏ lồng là thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự một phổ thông nữ cảnh sát.

Nàng giờ phút này đang đứng tại đơn hướng pha lê bên ngoài, giám sát trong phòng thẩm vấn tên kia nghi phạm nhất cử nhất động.

Nàng thỉnh thoảng cúi đầu, tại vở bên trên ghi chép cái gì, có lẽ là bởi vì quá chăm chú, thẳng đến trầm thấp mà thanh âm khàn khàn truyền đến, nàng mới ý thức tới bên người chẳng biết lúc nào tới rồi hai người.

“Thế nào?”

Trương nhỏ lồng quay đầu, nhìn xem mới đội trưởng anh tuấn bên mặt, sau đó rất không có tiền đồ đỏ mặt, nhưng làm nhận qua nghiêm ngặt huấn luyện trường cảnh sát học sinh, nàng cấp tốc điều chỉnh tâm tính, báo cáo: “Đội trưởng, ngài mang tới người đã ngồi

một giờ mười ba phút, hẳn cứ như vậy nhìn xem ảnh chụp!” Trương nhỏ lồng vôi vàng nhìn đồng hồ, lại vù vù lật hai trang bút ký, “Theo yêu cầu của ngài, không ai cùng hẳn nói chuyện, liền nửa giờ trước có người đi vào đưa qua nước, nhưng hẳn không uống. Ồ, hẳn thấy nhiều nhất ảnh chụp là tấm thứ ba, thật rất kỳ quái, đội trưởng, người này nhất định có vấn đề!”

Tiểu cô nương ấn hai lần bút bi, nhìn xem trong phòng thẩm vấn người thanh niên kia, có chút kích động nói.

Nói thực ra, trương nhỏ lồng thật ra đối tên thanh niên kia không có bất kỳ cái gì ác cảm, dù sao đối phương là nàng rất thích nhã nhận khoản.

Người thanh niên màu tóc rất đen, đồng tử càng là hắc phải sâu không thấy đáy, hẳn có chút gầy, dáng người cũng không cao lớn, nhưng có lẽ là kia mặt mũi bình tĩnh lại có lẽ là kia chăm chú ánh mắt, khiến hẳn lộ ra trịnh trọng mà an ổn, phảng phất sơn ở giữa lòng hay là bên hồ trúc, gió thổi qua, liền có sạch sẽ đến cực điểm khí tức.

Nếu như chỉ là như vậy, kia thật hoàn toàn không có gì có thể nghi, có hẳn đang tra hỏi trong phòng ngồi lâu như vậy, liền thật chỉ nhìn chăm chăm ba tấm ảnh chụp nhìn, không nao nao không nháo, ngay cả đầu đều không mang theo nhắc, người bình thường nào có tốt như vậy tính nhẫn nại?

Cho nên quả nhiên vẫn là không bình thường đi!

Trương nhỏ lồng nghĩ như vậy, ánh mắt của nàng cũng theo đó nhìn về phía trên bàn kia ba tấm ảnh chụp.

Bức ảnh đầu tiên bên trên, là vị diện sắc an tường lão nhân, lão nhân nằm ở trên giường, mặc màu xanh ngọc áo liệm, nhìn qua giống như chỉ là lâm vào ngủ say.

Tấm thứ hai ảnh chụp biểu hiện, lão nhân chỗ nằm vị trí là nhà xác, bởi vì hẳn bên người còn trưng bày từng cỗ được bạch cái chần thi thể.

Nếu như nói, trước hai tấm ảnh chụp có chút lạnh lẽo, kia tấm thứ ba ảnh chụp, thì lộ ra quỷ dị.

Trước hai tấm trong tấm ảnh lão nhân nằm thẳng tại một gian cửa hàng bên trong, lão nhân hai mắt nhắm nghiền, mặc một bộ xanh đen sắc chế độ cũ phục, hẳn nằm trên mặt đất, bên người là điểm

điểm vết máu, nếu như người nhìn kỹ ảnh chụp liền sẽ phát hiện, lão nhân một bên trong túi, chảy ra đầy đất cát trắng.

...

Nếu như ảnh chụp bày ra là theo thời gian trình tự, đó chính là nói, nguyên bản nằm tại bệnh viện nhà xác bên trong lão nhân, không biết vì nguyên nhân gì, bị người từ bệnh viện mang lên nháo sự đầu đường.

Người bình thường hiển nhiên không có loại này đam mê, nếu như đây không phải y náo, đó chính là đại phiền toái.

Nhưng vô luận là phiền toái gì, vậy cũng là cảnh sát sự tình, giống như cùng hấn dạng này nhỏ tức quản cũng kéo không lên quan hệ thế nào?

Lâm Thần trầm tư, phòng thẩm vấn đại môn bị một tiếng cọt kẹt đẩy ra.

Hấn ngẩng đầu, chỉ gặp một vị nữ cảnh sát ở trước mặt hấn ngồi xuống.

“Lâm Thần, ngày mùng 7 tháng 9 buổi chiều 1 điểm đến 3 điểm ở giữa, người ở đâu?”

Nữ cảnh sát tiếng nói thanh thúy, thậm chí còn chưa kịp lật ra văn kiện, nàng liền đã đem lời hỏi ra miệng.

“Tại thị thực nhỏ tức quản đứng ở giữa.” Lâm Thần lại nhìn mắt ảnh chụp, xem kỹ lấy trước mặt nữ cảnh sát, chậm rãi đáp.

Nữ cảnh sát dáng dấp rất xinh đẹp, tóc dài đen nhánh, vành tai trắng nõn, mà tại cặp kia mượt mà trắng nõn trong lỗ tai, còn đứt lấy mai tiểu xảo vô tuyến tai nghe.

“Có người có thể làm chứng sao?” Nữ cảnh sát vội vàng cắt ngang hấn, lại tiếp tục nói bổ sung, “Người nói người tại tức quản đứng ở giữa, ai có thể làm chứng?”

“Người nói thời gian bên trong, ta một người tại tức quản đứng, các học sinh đều đang đi học, hoàn toàn chính xác không ai có thể làm chứng.”

Lâm Thần đáp xong, rất rõ ràng trông thấy nữ cảnh sát có chút buồn bực, nàng cúi đầu đề lên bút, chiếu vào laptop bên trên vấn đề tiếp tục hỏi ý: “Kia, người gần đây chưa từng đi Đệ Tam bệnh viện?”

Hiển nhiên, đây là có người sớm viết xong vấn đề, phái bọn thủ hạ đến hỏi khẩu cung, như vậy lãnh đạo đương nhiên liền đứng tại đơn

hướng pha lê về sau, quan sát nhất cử nhất động của hắn.
Chỉ là vì một bộ bị di động thi thể, hiển nhiên không cần thiết như thế
đại phí khổ tâm.

“Nói cho ta, vì cái gì bắt ta?” Lâm Thần cắt ngang nữ cảnh sát vấn
đề.

Nữ cảnh sát ánh mắt dao động, vô ý thức nhìn về phía phòng thẩm
vấn một bên pha lê tường.

Lâm Thần hướng về phía trước nhích lại gần, đại khái hiểu cái này
cụ thể là vì cái gì: “Ta nghe nói, gần nhất tại Đệ Tam bệnh viện nhà
xác bên trong, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện ăn mặc chỉnh tề nam thi, thi
thể bên cạnh kiểu gì cũng sẽ xuất hiện một thanh cát trắng.” Hắn tiếp
cận nữ cảnh sát con mắt, sau đó dựa vào về thành ghế, “Vấn đề này
cực kỳ cổ quái, nếu như cục cảm thấy khó giải quyết, đại khái sẽ xin
giúp đỡ hai loại người... Một loại là đạo sĩ, một cái khác là nhà tâm
lý học... Cho nên, các người hợp tác đơn vị là h lớn không sai à?”
Trương nhỏ lồng tròng lớn mắt, nhìn biến thái tựa như tròng mắt
Lâm Thần, đột nhiên, nàng án lấy tai nghe, tựa hồ từ giữa nhận
được cái gì chỉ lệnh, nàng vụt đứng lên, quay đầu liền đi.

Lâm Thần bên cạnh thân thể, nhắm ngay đơn hướng pha lê, thản
nhiên nói: “Ra đi, đừng cắt.”

Một lát sau, cửa phòng thẩm vấn bị lần nữa mở ra.

Một cái vóc người hơi mập nam tử đẩy cửa vào đi, hắn tay trái dẫn
theo bình thủy, tay phải cầm vừa rửa sạch sẽ chén sứ, hắn đem cái
chén đặt lên bàn, từ trong túi móc ra bọc giấy lá trà rót vào trong
chén, sau đó cấp tốc đổ vào nước nóng, động tác như nước chảy
mây trôi, một mạch mà thành. Làm xong đây hết thấy, hắn cúi người,
rất cung kính đem chén trà đưa ra, thanh âm có chút run rẩy: “Su...
Su huynh...”

“Nguyên lai là thầy Phó.” Lâm Thần không có tiếp nhận chén trà, ngữ
điệu có chút lạnh lùng.

“Su huynh... Không phải ta bắt người a!” Làm cục thành phố duy
nhất nước ngoài Tâm Lý Phạm Tội học chuyên gia, Phó Hách trong
cục cảnh sát, có rất ít tay chân luống cuống thời điểm.”Tại sao muốn
bắt ta?” Lâm Thần gọn gàng mà linh hoạt hỏi.

“Là một thanh hạt cát.”

“Đây coi là cái gì vật chứng?”

Quyển 5 Chương 283. Năm phù 120

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 283. Năm phù 120

Tác giả: Trường Nhị

Những tình hình này, đều cùng ngày xưa cũng không hề có sự khác biệt.

Lâm Thần theo thường lệ kiểm tra xong học sinh ký túc xá, hắn đem danh sách bên trên cái cuối cùng khoảng trắng câu xong, sau đó lật đến trang trước, nhìn xem một cái duy nhất chưa từng câu chọn danh tự.

Làm trường học túc quản, sợ nhất gặp phải loại tình huống này.

Ngay tại năm phút trước, hắn tiếp vào trường học lão sư điện thoại, nói một năm ban ba Trịnh Tiểu Minh đồng học cũng chưa từng xuất hiện ở phòng học Thần đọc, khiến hắn đi phòng ngủ đem năm ý tiểu bằng hữu kêu lên.

Nhưng chân chính làm hắn cảm thấy kỳ quái là, đang kiểm tra xong phòng ngủ về sau, hắn cũng không nhìn thấy có học sinh ngưng lại. Trong túc xá nền lam hoa trắng màn cửa bị gió thổi lên, Lâm Thần thở dài, ở chỗ này công tác ba năm, hắn tựa hồ là lần đầu gặp gỡ học sinh mất tích.

Hắn nhẹ nhàng dạo qua một vòng bút, trong ấn tượng, Trịnh Tiểu Minh là cái kiệem lời ít nói béo đôn, cũng không có bất kỳ cái gì phản nghịch dấu hiệu, huống hồ trường học gác cổng sâm nghiêm, gác cổng cũng sẽ không dễ dàng thả hài tử một mình đi ra ngoài, như vậy, tựa hồ bị gia trưởng lĩnh đi hoặc là bị bắt cóc khả năng lớn hơn một chút?

Giống như là để ấn chứng ý nghĩ của hắn, điện thoại di động của hắn tiếng chuông đột nhiên vang lên.

Hắn lấy điện thoại ra, trên màn hình là cái không rõ thân phận số điện thoại di động, thuộc về trong thành phố Hoàng Cảnh.

Hắn kết nối điện thoại, ấn xuống ghi âm khóa, sau đó nghe thấy kéo dài điệu lười biếng thanh âm từ ống nghe truyền ra: “Lâm tiên sinh có đúng không, xin hỏi ngài nhận biết Trịnh Tiểu Minh đồng học sao?” “Nhận biết.”

“Ồ, Tiểu Minh bây giờ tại trên tay của ta, mời mang yêu tiền bao, đến Nhan gia ngõ hẻm thương nước cầu nhận lãnh, cảm ơn hợp tác.” Đối phương nói xong, liền gọn gàng mà linh hoạt cúp điện thoại. Lâm Thần nhìn qua trên màn hình này chuỗi dãy số, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

So với lần đầu gặp phải học sinh mất tích, hắn cũng phải lần đầu gặp phải như thế tùy tâm sở dục “Bọn cướp”.

Nhưng mà hắn chỉ do dự chỉ chốc lát có nên hay không báo cảnh, liền lấy trả tiền bao, ngồi xe công cộng đi ra ngoài.

Bọn cướp chọn lựa thời gian rất tốt, cây rất lục hoa rất đỏ, ngay cả thương nước dưới cầu nước sông, đều sáng ngời phảng phất vừa lau sạch sẽ pha lê.

Giống như là bị định vị lấy hành tung, hắn vừa đi bên trên phiến đá cầu, chuông điện thoại liền vang lên lần nữa.

Bọn cướp tiên sinh thanh âm khàn khàn mà trấn tĩnh: “Lâm tiên sinh, mời xoay trái, ta đây thứ Lục Phiến Môn bên trong đợi ngài.”

Đại khái tất cả bọn cướp đều yêu quý chỉ huy người ta, không chờ Lâm Thần suy nghĩ sâu xa liên quan tới “Lục Phiến Môn” cười lạnh lúc, Nhan gia ngõ hẻm số sáu bảng số phòng liền đã xuất hiện tại trước mắt hắn.

Bức tường màu trắng lông mày ngói, cũ kỹ cửa sổ.

Cửa gỗ một tiếng cọt kẹt mở ra, hắn ngẩng đầu, trông thấy trong khung cửa đứng đấy cái râu ria xồm xoàm nam nhân.

Nam nhân tay trái kẹp điếu thuốc, tay phải chống đỡ khung cửa, ánh nắng từ trên trời giáng xuống, hắn còn buồn ngủ, hốc mắt cũng rất sâu, cặp mắt kia lờ mờ mang theo điểm nước hồ lục, ánh mắt rất là không kiêng nể gì cả, cũng bởi vì không kiêng nể gì cả, mà lộ ra phóng khoáng ngông nghênh, phảng phất ngày này, nước này, cái này toàn thành xuân quang, cũng có thể tùy tiện vứt bỏ đồ chơi.

Một cái nhìn cái gì đều rất không quan trọng nam nhân, đại khái cũng sẽ không thật đi bắt cóc một cái 80 cân tiểu mập mập.

Lâm Thần rất bình tĩnh mở miệng: “Ta tới đón ngài trong phòng tiểu quỷ trở về, cảm ơn ngài thu lưu hấn.

Hấn nói xong, chậm rãi hạ thấp người, nhưng không có nghe thấy trong tường tượng khách sáo đáp lại, hấn ngẩng đầu, chỉ thấy đối phương thuốc lá nhét vào miệng bên trong, trống đi ba ngón tay dính vào cùng nhau, cũng nhẹ nhàng chà xát.

Hiển nhiên, vừa rồi câu kia “Mang yêu tiền bao” cũng không phải là đang nói đùa.

Lâm Thần có chút im lặng, nhưng vẫn là đem bàn tay tiến đồ lao động trong túi, móc ra trưng thiếu cái sừng ám tử sắc tiền giấy, nói: “Vừa vặn năm khối tiền.”

Nam nhân tiếp nhận tiền, lần nữa nhét vào túi quần, nửa điểm không xấu hổ, hấn đưa tay hít một ngụm khói, sau đó hướng bên cạnh xô dịch, tay nhưng như cũ chống tại trên khung cửa.

Lâm Thần có chút khom người gửi tới lời cảm ơn, từ nam nhân dưới cánh tay chen vào trong phòng, đi về phía bên trong đi đến.

Ở cạnh sông một bên giường cây bên trên, hấn nhìn thấy một cái mân mê cái mông nhỏ.

“Trốn học cũng không phải là chuyện tốt.”

Hấn tại bên giường ngồi xuống, đưa tay vớt qua giả làm đà điều Trịnh Tiểu Minh đồng học, đem người đặt lên giường bày ngay ngắn, sau đó cúi người, cầm lấy trên đất giày, bọc tại tiểu bằng hữu trên chân, tiếp tục nói ra: “Đương nhiên là nam nhân, ngẫu nhiên phạm điểm sai lầm đều có thể lý giải.” Hấn kiên nhẫn buộc lên dây giày, cũng nói: “Nhưng vấn đề là, đầu tiên ta không thích đi ra ngoài, tiếp theo ta thật rất nghèo, cho nên, so với gọi điện thoại cho ta, vụng trộm chạy đi là càng thích hợp phương thức xử lý.”

Thanh âm hấn rất nhẹ, tiểu mập mập nhìn qua cổng còn tại hút thuốc nam nhân, lã chã chực khóc.

Lâm Thần mắt nhìn tiểu mập mập, lại nhìn mắt giống như cười mà không phải cười nam nhân, ánh mắt cuối cùng rơi vào gian phòng nơi hẻo lánh một bộ xanh đen sắc chế phục bên trên.

Bình thường hảo tâm thị dân tại nhật được lạc đường nhi đồng lúc, phản ứng đầu tiên hấn là đưa đi cục cảnh sát, như vậy, một vị có thể hướng tiểu bằng hữu tra hỏi ra túc quản điện thoại, còn tự thân đợi

người tới cửa tới đón thị dân, hiển nhiên cũng không có an cái gì hảo tâm.

Lâm Thần thu tầm mắt lại, nắm tiểu bằng hữu tay, quay người muốn đi.

Ngay tại hần cần vượt sơ cửa phòng sát na, hần nghe thấy xoạt xoạt một tiếng, sau đó tay cổ tay mát lạnh, trên cổ tay nhiều một bộ ngân sắc xiềng xích.

Lâm Thần nhìn xem chân bên cạnh tiểu bằng hữu, rất bất đắc dĩ nói: “Đương nhiên, nếu như người chọc cảnh sát, cũng không cần trượt, nững nị bán manh ôm đùi sẽ càng thỏa đáng.”

“Lâm tiên sinh thật là một cái diệu nhân, không bằng cùng uống chén trà như thế nào?” Một bên cảnh sát tiên sinh chậm rãi mở miệng.

“Ta cũng không rất thích hợp đi cục cảnh sát.” Lâm Thần chăm chú nghĩ nghĩ, trả lời như vậy.

“Đi thêm mấy lần thành thói quen.” Đối phương cười nói.

... --

Có rất nhiều người khả năng cả một đời đều không có tiến vào cục cảnh sát, càng thích hợp thuyết pháp là, rất nhiều người cả một đời cũng không vào qua cục cảnh sát phòng thẩm vấn.

Cho nên, nếu như có thể dựa vào nững nị bán manh giải quyết vấn đề, liền tuyệt đối không nên đem sự tình làm lớn chuyện, dù sao cục cảnh sát phòng thẩm vấn, luôn luôn rất âm trầm rất ngọt ngào.

Trên cửa sẽ ngăn đón cây sắt, đối diện người trên tường, sẽ dán thẳng thẳng sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị vài cái chữ to, quang minh liệt cảnh sát sẽ muốn cầu người đem sự tình nói rõ ràng, đồng thời, người còn có thể bị rất nhiều người lạng lẽ nhìn xem.

Trương nhỏ lồng là thành phố Hoàng Cảnh đội cảnh sát hình sự một phổ thông nữ cảnh sát.

Nàng giờ phút này đang đứng tại đơn hướng pha lê bên ngoài, giám sát trong phòng thẩm vấn tên kia nghi phạm nhất cử nhất động.

Nàng thỉnh thoảng cúi đầu, tại vở bên trên ghi chép cái gì, có lẽ là bởi vì quá chăm chú, thẳng đến trầm thấp mà thanh âm khàn khàn truyền đến, nàng mới ý thức tới bên người chẳng biết lúc nào tới rồi hai người.

“Thế nào?”

Trương nhỏ lồng quay đầu, nhìn xem mới đội trưởng anh tuấn bên mặt, sau đó rất không có tiền đồ đỏ mặt, nhưng làm nhận qua nghiêm ngặt huấn luyện trường cảnh sát học sinh, nàng cấp tốc điều chỉnh tâm tính, báo cáo: “Đội trưởng, ngài mang tới người đã ngồi một giờ mười ba phút, hấn cứ như vậy nhìn xem ảnh chụp!” Trương nhỏ lồng vội vàng nhìn đồng hồ, lại vù vù lật hai trang bút ký, “Theo yêu cầu của ngài, không ai cùng hấn nói chuyện, liền nửa giờ trước có người đi vào đưa qua nước, nhưng hấn không uống. Ồ, hấn thấy nhiều nhất ảnh chụp là tấm thứ ba, thật rất kỳ quái, đội trưởng, người này nhất định có vấn đề!”

Tiểu cô nương ấn hai lần bút bi, nhìn xem trong phòng thẩm vấn người thanh niên kia, có chút kích động nói.

Nói thực ra, trương nhỏ lồng thật ra đối tên thanh niên kia không có bất kỳ cái gì ác cảm, dù sao đối phương là nàng rất thích nhã nhận khoản.

Người thanh niên màu tóc rất đen, đồng tử càng là hắc phải sâu không thấy đáy, hấn có chút gầy, dáng người cũng không cao lớn, nhưng có lẽ là kia mặt mũi bình tĩnh lại có lẽ là kia chăm chú ánh mắt, khiến hấn lộ ra trịnh trọng mà an ổn, phảng phất sơn ở giữa lòng hay là bên hồ trúc, gió thổi qua, liền có sạch sẽ đến cực điểm khí tức.

Nếu như chỉ là như vậy, kia thật hoàn toàn không có gì có thể nghi, có hấn đang tra hỏi trong phòng ngồi lâu như vậy, liền thật chỉ nhìn chăm chăm ba tấm ảnh chụp nhìn, không nhao nhao không nháo, ngay cả đầu đều không mang theo nhắc, người bình thường nào có tốt như vậy tính nhẫn nại?

Cho nên quả nhiên vẫn là không bình thường đi!

Trương nhỏ lồng nghĩ như vậy, ánh mắt của nàng cũng theo đó nhìn về phía trên bàn kia ba tấm ảnh chụp.

Bức ảnh đầu tiên bên trên, là vị diện sắc an tường lão nhân, lão nhân nằm ở trên giường, mặc màu xanh ngọc áo liệm, nhìn qua giống như chỉ là lâm vào ngủ say.

Tấm thứ hai ảnh chụp biểu hiện, lão nhân chỗ nằm vị trí là nhà xác, bởi vì hấn bên người còn trưng bày từng cỗ được bạch cái chăn thi thể.

Nếu như nói, trước hai tấm ảnh chụp có chút lạnh lẽo, kia tấm thứ ba ảnh chụp, thì lộ ra quỷ dị.

Trước hai tấm trong tấm ảnh lão nhân nằm thẳng tại một gian cửa hàng bên trong, lão nhân hai mắt nhắm nghiền, mặc một bộ xanh đen sắc chế độ cũ phục, hấn nằm trên mặt đất, bên người là điểm điểm vết máu, nếu như người nhìn kỹ ảnh chụp liền sẽ phát hiện, lão nhân một bên trong túi, chảy ra đầy đất cát trắng.

...

Nếu như ảnh chụp bày ra là theo thời gian trình tự, đó chính là nói, nguyên bản nằm tại bệnh viện nhà xác bên trong lão nhân, không biết vì nguyên nhân gì, bị người từ bệnh viện mang lên nháo sự đầu đường.

Người bình thường hiển nhiên không có loại này đam mê, nếu như đây không phải y náo, đó chính là đại phiến toái.

Nhưng vô luận là phiến toái gì, vậy cũng là cảnh sát sự tình, giống như cùng hấn dạng này nhỏ tức quản cũng kéo không lên quan hệ thế nào?

Lâm Thần trầm tư, phòng thẩm vấn đại môn bị một tiếng cọt kẹt đẩy ra.

Hấn ngẩng đầu, chỉ gặp một vị nữ cảnh sát ở trước mặt hấn ngồi xuống.

“Lâm Thần, ngày mùng 7 tháng 9 buổi chiều 1 điểm đến 3 điểm ở giữa, người ở đâu?”

Nữ cảnh sát tiếng nói thanh thúy, thậm chí còn chưa kịp lật ra văn kiện, nàng liền đã đem lời hỏi ra miệng.

“Tại thị thực nhỏ tức quản đứng ở giữa.” Lâm Thần lại nhìn mắt ảnh chụp, xem kỹ lấy trước mặt nữ cảnh sát, chậm rãi đáp.

Nữ cảnh sát dáng dấp rất xinh đẹp, tóc dài đen nhánh, vành tai trắng nõn, mà tại cặp kia mượng mà trắng nõn trong lỗ tai, còn đứt lấy mai tiểu xảo vô tuyến tai nghe.

“Có người có thể làm chứng sao?” Nữ cảnh sát vội vàng cắt ngang hấn, lại tiếp tục nói bổ sung, “Người nói người tại tức quản đứng ở giữa, ai có thể làm chứng?”

“Người nói thời gian bên trong, ta một người tại tức quản đứng, các học sinh đều đang đi học, hoàn toàn chính xác không ai có thể làm chứng.”

Lâm Thần đáp xong, rất rõ ràng trông thấy nữ cảnh sát có chút buồn bực, nàng cúi đầu đề lên bút, chiếu vào laptop bên trên vấn đề tiếp tục hỏi ý: “Kia, người gần đây chưa từng đi Đệ Tam bệnh viện?”
Hiển nhiên, đây là có người sớm viết xong vấn đề, phái bọn thủ hạ đến hỏi khẩu cung, như vậy lãnh đạo đương nhiên liền đứng tại đơn hướng pha lê về sau, quan sát nhất cử nhất động của hắn.
Chỉ là vì một bộ bị di động thi thể, hiển nhiên không cần thiết như thế đại phí khổ tâm.

“Nói cho ta, vì cái gì bắt ta?” Lâm Thần cắt ngang nữ cảnh sát vấn đề.

Nữ cảnh sát ánh mắt dao động, vô ý thức nhìn về phía phòng thẩm vấn một bên pha lê tường.

Lâm Thần hướng về phía trước nhích lại gần, đại khái hiểu cái này cụ thể là vì cái gì: “Ta nghe nói, gần nhất tại Đệ Tam bệnh viện nhà xác bên trong, kiểu gì cũng sẽ xuất hiện ăn mặc chỉnh tề nam thi, thi thể bên cạnh kiểu gì cũng sẽ xuất hiện một thanh cát trắng.” Hắn tiếp cận nữ cảnh sát con mắt, sau đó dựa vào về thành ghế, “Vấn đề này cực kỳ cổ quái, nếu như cục cảm thấy khó giải quyết, đại khái sẽ xin giúp đỡ hai loại người... Một loại là đạo sĩ, một cái khác là nhà tâm lý học... Cho nên, các người hợp tác đơn vị là h lớn không sai à?”
Trương nhỏ lồng tròng lớn mắt, nhìn biến thái tựa như tròng mắt Lâm Thần, đột nhiên, nàng án lấy tai nghe, tựa hồ từ giữa nhận được cái gì chỉ lệnh, nàng vụt đứng lên, quay đầu liền đi.

Lâm Thần bên cạnh thân thể, nhắm ngay đơn hướng pha lê, thản nhiên nói: “Ra đi, đừng cất.”

Một lát sau, cửa phòng thẩm vấn bị lần nữa mở ra.

Một cái vóc người hơi mập nam tử đẩy cửa vào đi, hắn tay trái dẫn theo bình thủy, tay phải cầm vừa rửa sạch sẽ chén sứ, hắn đem cái chén đặt lên bàn, từ trong túi móc ra bọc giấy lá trà rót vào trong chén, sau đó cấp tốc đổ vào nước nóng, động tác như nước chảy mây trôi, một mạch mà thành. Làm xong đây hết thảy, hắn cúi người, rất cung kính đem chén trà đưa ra, thanh âm có chút run rẩy: “Su... Su huynh...”

Quyển 5 Chương 285. Năm phù 122

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 285. Năm phù 122

Tác giả: Trường Nhị

0-0

Cho nên, trước hết nhất biết được phong cảnh trường học du lịch xe buýt mất tích người cũng không phải Hoàng Trạch, mà là tình đài mỗi ngày tin tức thông báo một vị nữ phóng viên.

Khi đó bọn hắn vừa kết thúc tại xe buýt bắt cóc án hiện trường phỏng vấn, đang chuẩn bị kết thúc công việc trở về.

Vị kia nữ phóng viên lặng lẽ cầm điện thoại, đi đến Hoàng Trạch bên người, nói: Hoàng đốc tra, ta đây cục thành phố bằng hữu nói, khung núi xảy ra chuyện lớn, ngài để cho ta cùng cái này độc nhất vô nhị, ta liền không nói cho người khác.

Hoàng Trạch nhìn một chút nữ nhân tinh xảo trang dung, phản ứng đầu tiên cũng không phải là chấn kinh, mà là chua xót, Lâm Thần a...

Quả nhiên thật sự là thế này, kia nếu như thật sự là thế này, lại còn có thể thế nào chứ?

Như là con kiến truyền lại tin tức hay là bầy ong tương hổ vũ đạo, phong cảnh trường học năm nhất cả ban học sinh mất tích tin tức nhanh chóng tại phóng viên trong đám điên truyền ra tới.

Đối với phóng viên tới nói, còn có cái gì so tại phỏng vấn trên đường lần nữa gặp phải sự kiện lớn càng kích động lòng người đây này?

Hoàng Trạch bị vây khốn ở microphone cùng camera trung ương, chỉ có thể dùng giải quyết việc chung giọng điệu trả lời: “Cảnh sát trước mắt còn tại điều tra án này, tương quan chi tiết không tiện lộ ra.”

Nhưng mà, nhân lực lại như thế nào có thể ngăn cản phóng viên vô khống bất nhập xúc giác, như vậy cùng khiến cái này xúc giác lung tung mở rộng, còn không bằng đem khống chế tại trong phạm vi khống chế.

Cho nên Hoàng Trạch mang theo những ký giả này, cùng một chỗ tiến về khung núi.

Lúc ấy, bọn hắn nhanh đến sói xuyên trạm nghỉ.

Rất nhiều xe lượng đang từ sói xuyên trạm nghỉ chen chúc mà ra, trạm nghỉ nhân viên quản lý mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, tại giao lộ khai thông quá khứ cỗ xe, rất hiển nhiên, trạm nghỉ bên trong chuyện gì xảy ra.

Không chờ Hoàng Trạch kịp phản ứng, sau lưng hắn tin tức phòng vấn xe thậm chí đoạt tại lúc trước hắn, lái vào trạm nghỉ, chờ hắn lúc xuống xe, đã có thợ quay phim xuất ra máy móc, bắt đầu quay chụp. Hoàng Trạch hít một hơi thật sâu, trong không khí hỗn hợp có kỳ quái hương vị, bánh chưng mùi hương, Oden hương vị, hài nhi bú sữa mẹ lúc non mềm mùi thơm, những mùi này đều bị bao khóa tại nòng đậm xăng vị bên trong, ở chung quanh hắn, càng ngày càng nhiều cỗ xe bắt đầu rút lui, hắn đưa mắt nhìn bốn phía, đuôi khói cùng bụi mù màn trời chiếu đất, đeo ngực bài nhân viên công tác chính hướng hắn chạy tới, sợ xanh mặt lại bất an.

Hắn biết, nơi này xảy ra chuyện.

Hắn cũng biết, Lâm Thần cùng người cảnh sát kia lại đoán đúng.

Rất khéo chính là, khi hắn nhớ tới đối phương lúc, đối phương tựa hồ cũng nhớ tới hắn.

Hắn trong túi quần tư nhân điện thoại, bắt đầu chấn động.

Hắn lấy điện thoại di động ra, cúi đầu xem xét, kia là cái không biết tên dãy số, thuộc về biểu hiện là Hoàn Cảnh.

Biết hắn tư nhân điện thoại người quả thật rất ít

“Người tốt.”

Hoàn Cảnh cao tốc giám sát trong đại sảnh, trong điện thoại truyền đến hoàng đôn đốc lạnh lùng thanh âm, Vương Triều giờ điện thoại, có chút lã chã chực khóc.

Hình Tông Liên liếc hắn một cái, nhận lấy điện thoại.

led trên màn hình, đồng phục cảnh sát thẳng Hoàng Trạch có chút nghiêng đầu, thấp giọng hỏi: “Người ở đâu?”

Vấn đề này quá chín muồi nhắm, ngữ khí luôn có loại không nói ra được khó chịu cảm xúc.

Hình Tông Liên khóe môi hơi xách, ngược mắt nhìn màn hình lớn, nói: “Hoàng đôn đốc, người tốt.”

Trầm thấp mà hơi có vẻ thanh âm khàn khàn truyền đến Hoàng Trạch trong tai, trong lòng của hắn bỗng nhiên có loại cảm giác không ổn, thế là lông mày của hắn rất rõ ràng có chút nhíu lên.

“Đầu tiên, chân thành cảm tạ hoàng đôn đốc cùng ngài sau lưng truyền thông các bằng hữu đến, có làm việc nhỏ, cần xin ngài giúp.” Hình Tông Liên ánh mắt dời đi màn hình bên trong, sau đó bãi đỗ xe nơi hẻm lách chiếc kia trên xe trường, tiếp tục nói, “Ta nghĩ ngài cũng đã biết được, phong cảnh trường học sớm đi thời điểm bị mất một cỗ chứa đầy học sinh du lịch xe buýt, như vậy, nếu như ngài hướng chín giờ phương hướng nhìn lại, hắn là phát hiện một cỗ phun vẽ màu lam đám mây du lịch xe buýt, đó chính là trường học mất đi chiếc kia, hiện tại vấn đề là, xe buýt lái xe đang bị một viên định thời gian tạc đạn cột vào trên chỗ ngồi...”

Nghe nói lời ấy, Hoàng Trạch đột nhiên ngẩng đầu, hướng chín điểm phương hướng nhìn lại, sau đó, hắn bước chân, bắt đầu chạy, hắn chạy rất nhanh, miệng bên trong lại hỏi râu ria vấn đề: “Hình Tông Liên, người vì sao lại có của ta điện thoại cá nhân?”

Nghe nói như thế, Hình Tông Liên mắt nhìn Lâm Thần, sau đó nói: “Đặc thù sự kiện, cho nên dùng một chút thủ đoạn đặc thù.”

“A, định thời gian tạc đạn, thủ đoạn đặc thù?” Hoàng Trạch khóe miệng lộ ra nụ cười giấu cột, hắn tựa hồ cảm giác được cái gì, ngẩng đầu nhìn bãi đỗ xe một góc camera, nói: “Đưa điện thoại cho Lâm Thần.”

Giám sát trong đại sảnh, Lâm Thần đứng ở một bên, hắn chú ý tới Hình Tông Liên bỗng nhiên quét tới ánh mắt, nhìn xem đội trưởng cảnh sát hình sự thần sắc cổ quái, hướng đối phương đưa tay ra. Hoàng Trạch đứng tại du lịch xe buýt ngay phía trước, trong xe, lái xe mặt như lá vàng, đầu đầy mồ hôi, ngồi quý vị bên trên liều mạng giấy dựa, mà tại lái xe trước ngực, màu đỏ máy bấm giờ ngay tại một giây giây sau lui, thấy tình cảnh này, nội tâm của hắn dâng lên một loại không hiểu phần nộ, “Hình Tông Liên, người có phải hay không rất đặc ý?”

Nhưng mà bên kia đáp lại, lại không còn là trầm thấp khàn khàn, mà là trở nên thanh tịnh an bình: “Hoàng Trạch...”

Hoàng Trạch cảm thấy rất buồn cười: “Lâm Thần, người nói cao tốc cần xảy ra chuyện, cao tốc liền thật xảy ra chuyện, ta thậm chí cần

hoài nghi, đây hết thảy đều là người an bài tốt.”

led trước màn ảnh lớn, Lâm Thần mặt bị màn hình ánh sáng nhuộm thành sáng vô cùng lam lục sắc, nghe nói lời ấy, hấn khễ ngẩng đầu, ánh mắt không có lửa giận, mà là đưng đầy nòng đậm thất vọng:

“Ngậm miệng Hoàng Trạch, ta không có thời gian cùng người thảo luận âm mưu luận.” Thanh âm hấn rất lạnh, “Người nhìn xem trước mặt xe buýt lái xe, nếu như người không muốn cứu hấn, lập tức quay đầu rời đi.”

“Đây coi là cái gì, người cho ta ra luân lý vấn đề sao? Để cho ta tại không có phòng hộ biện pháp điều kiện tiên quyết đi hủy đi gậy, nhìn ta có phải hay không sẽ dùng mệnh của ta, đi cược ta cùng lái xe hai người chúng ta mệnh?”

“Không, đây không phải luân lý vấn đề.” Lâm Thần dừng một chút, nói, “Cứu người, bất quá là người chỗ chức trách.”

Không thể không nói, đang thuyết phục người ta phương diện, Lâm Thần có tuyệt đối năng khiếu ưu thế.

“Nói cách khác, nếu như ta không cứu hấn, chính là cái không làm tròn trách nhiệm hèn nhất.” Đầu bên kia điện thoại, Hoàng Trạch thấp giọng cười lạnh một tiếng, sau đó nói, “Nói đi, muốn ta làm cái gì?” Lâm Thần không nói gì nữa, mà là đem điện thoại trả lại cho Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên nhận lấy điện thoại, ổn ổn khí tức: “Hoàng đôn đốc, chiếc này xe buýt vị trí đúng lúc là giám sát góc chết, tại người mang tới phóng viên bên trong, nhất định có người mang theo có vô tuyến truyền thu công năng camera, mời hấn đem camera kết nối trạm nghỉ wifi mạng lưới, chúng ta cần nhìn hiện trường thời gian thực hình ảnh.”

“Ồ, sau đó thì sao.”

“Sau đó...” Hình Tông Liên có chút xấu hổ, “Sau đó xin ngài đem camera ống kính nhắm ngay viên kia định thời gian tạc đạn, chúng ta cần ngài tự tay phá giải cái này mai tạc đạn...”

“Được.”

Hình tượng bên trong, bãi đỗ xe các phóng viên chính hướng Hoàng Trạch vị trí chạy tới.

Hoàng Trạch bị bày người bao vây lại, hấn không biết nói cái gì, có một bộ phận phóng viên dọa đến xoay người chạy, còn lại một chút

gan lớn phóng viên còn lưu tại hiện trường, có người chạy tới cho Hoàng Trạch cầm vô tuyến camera, còn có chút người trực tiếp đem camera ống kính nhắm ngay Hoàng Trạch.

Đột nhiên, trong đám người không biết xảy ra chuyện gì cãi lộn, trở nên có chút phân loạn.

Hình Tông Liên đối microphone cho ăn hai tiếng, lờ mờ nghe thấy Hoàng Trạch đang nói cái gì.

Về sau, lại có mặt khác thanh âm cường ngạnh cắm vào.

“Hoàng thiếu, ngài không thể mạo hiểm a!”

Người nói chuyện, chính là trước kia thời điểm cho rằng cướp xe án bất quá là phản nghịch thanh thiếu niên đùa ác tâm lý học chuyên gia Khương Triết.

Khương Triết nắm chắc Hoàng Trạch ống tay áo, hẳn biết rõ, nếu như Hoàng Trạch thật mạo hiểm phá giải tạc đạn, trong đó vạn nhất phát sinh bất kỳ nguy hiểm nào, như vậy, đem Hoàng Trạch đưa vào bực này hiểm địa hẳn, nhất định sẽ tiếp nhận Hoàng gia gấp trăm lần lửa giận.

“Người không phải nói, cái này bất quá chỉ là đùa ác sao, như vậy ta sẽ không có nguy hiểm gì à?” Hoàng Trạch nhìn xem bên cạnh tâm lý học chuyên gia, lộ ra hơi phúng tiếu dung.

“Đúng vậy a đúng vậy a, Khương lão sư, như vậy trong xe định thời gian tạc đạn cũng phải “Bánh kẹo đạo tặc” vì hấp dẫn mục đích thủ đoạn sao, ngài có thể phân tích một chút, trong xe hài tử đến tột cùng đi nơi nào sao?”

Các ký giả dài thương đoàn pháo nhanh chóng từ Hoàng Trạch trước mặt, chuyển qua Khương Triết bên miệng.

“Không, không, giặc cướp hành vi đã thăng cấp, đây cũng không phải là đơn thuần thanh thiếu niên phản nghịch kỳ hành vi, ta hoài nghi, tên thiếu niên kia rất có thể là dù xã hội nhân cách chướng ngại người bệnh! Hẳn bạo lực tính cùng tính công kích là cảm rỗng với hẳn gen, hẳn làm đây hết thảy cũng là vì thỏa mãn hẳn phạm tội nhanh cảm giác, hẳn nói không chừng chính thông qua giám sát xem chúng ta, người chết được càng nhiều, hẳn nhanh cảm giác càng mãnh liệt, cho nên Hoàng thiếu, người nhìn hẳn vì cái gì đem xe buýt dừng ở trạm xăng dầu phụ cận, đó là bởi vì hẳn muốn đem nơi này đều nổ nát, hẳn phải lớn quy mô thương vong, ngài coi như đi phá giải tạc

đạn, cũng nhất định sẽ không thành công, bởi vì hãn nhất định sẽ tại định thời gian tạc đạn bên trên làm tay chân!”

Khương Triết ngữ tốc rất nhanh, bởi vì hãn, một chút nguyên bản còn chuẩn bị kiên thủ phóng viên cũng muốn bắt đầu khủng hoảng. Nhưng mà Hoàng Trạch nhưng như cũ là một bộ không có vấn đề chút nào bộ dáng.

Gặp tình hình này, Khương Triết ý thức được, nhất định là vừa rồi tại kia thông điện thoại bên trong, Lâm Thần cùng Hoàng Trạch nói thứ gì.

Hãn bỗng nhiên kích động lên, hãn đoạt lấy Hoàng Trạch điện thoại, xông trong điện thoại quát: “Lâm Thần, nếu như ngươi thật muốn báo thù Hoàng gia, hết thảy đều hướng ta đến, đừng cho người vô tội bởi vậy mất mạng!”

Điện thoại đầu kia giám sát trong đại sảnh, Khương Triết đồng dạng thanh âm thông qua công thả, cơ hồ cần truyền khắp toàn bộ đại sảnh.

Trong đại sảnh tất cả ánh mắt, thoáng chốc hướng Lâm Thần cùng nhau phóng tới, những cái kia ánh mắt như đao như kiếm, giống như thực chất.

Lâm Thần nhìn xem Hình Tông Liên, Hình Tông Liên cũng nhìn xem hãn.

Phát giác đầu bên kia điện thoại lâm vào trầm mặc, Khương Triết đang chuẩn bị thừa thắng xông lên, chợt nghe một vấn đề.

“Khương Triết, ngươi có thể lưng một lần sao?”

Giống như một quyền đánh vào bông lại hoặc là hoá tinh rơi vào trong nước, Khương Triết chỉ cảm thấy một hơi giấu ở ngực: “Lưng cái gì?”

“d S m- IV-tr bên trong liên quan tới nhân cách chướng ngại chẩn bệnh tiêu chuẩn, ngươi có thể lưng một lần sao?”

“Đó là vật gì!” Khương Triết thốt ra, “Lâm Thần, ngươi đừng lại chơi mảnh khốe!”

“d S m- IV-tr kia là nước Mỹ bệnh tâm thần học được 2000 năm chỉnh sửa « tinh thần tật bệnh chẩn bệnh cùng thống kê sổ tay », vậy trên thế giới nhất quyền uy tinh thần tật bệnh chẩn bệnh sổ tay một trong, đã người cho rằng nghi phạm là dù xã hội nhân cách chướng ngại người bệnh, kia mời người đem chẩn bệnh tiêu chuẩn lưng một lần.”

Khương Triết mặt đỏ bừng lên: “Loại tình huống này ai sẽ học thuộc lòng, người sẽ lưng thì ngon sao!”

“Đúng đấy, người muốn nghe sao?”

Hình Tòng Liên xích lại gần microphone: “Hoàng đôn đốc, mở ra cửa xe lúc làm ơn phải cẩn thận, nghi phạm rất có đem khởi động định thời gian khí kíp nổ kết nối tại trên cửa xe, cho nên...”

“Cho nên cũng không bài trừ ta lần nữa kéo xe lửa cửa lúc, tạc đạn đột nhiên bạo tạc khả năng?”

“Đúng thế...”

Hình Tòng Liên lời còn chưa dứt, Hoàng Trạch đã khiêng camera, xoay kéo ra xe buýt cửa.

Tất cả mọi người trái tim bỗng nhiên níu chặt.

Cửa xe động mở, camera HD đã xem hiện trường rõ ràng nhất hình ảnh truyền về, từ hình ảnh bên trong có thể thấy rõ một cây kết nối lấy định thời gian tạc đạn cùng cửa xe dây nhỏ chính mềm rả rích rủ xuống.

Xe buýt lái xe đối mặt đột như lên cảnh sát, há to mồm, bắt đầu điên cuồng giấy dụa.

Hoàng Trạch đem camera gác ở hàng phía trước trên chỗ ngồi, hẳn điều chỉnh thử xuống máy móc, sau đó hỏi: “Hình tượng như thế nào?”

Ống kính đối diện chuẩn lái xe ngược, tại lái xe trái tim lệch trái vị trí bên trên, định thời gian tạc đạn tuyến đường cùng lồi quản rõ ràng rành mạch.

Quyển 5 Chương 286. Năm phù 123

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 286. Năm phù 123

Tác giả: Trường Nhị

0-0

Theo Hình Tông Liên nói, tại hấn rời đi trong đoạn thời gian đó, chính phủ thành phố đối Nhan gia ngõ hẻm tiến hành cải tạo, hai bên dân trạch bị một lần nữa tu sửa, cho thuê cho một chút muốn tại văn nghệ sản nghiệp phương diện lập nghiệp học sinh cùng một chút văn nghệ giới nhân sĩ, cho nên, bên đường lão trạch có biến thành quán cà phê cùng quán trà, có biến thành phòng vẽ tranh hoặc là thủ công nghệ phòng làm việc.

Nguyên bản ổ vàng mặt tường bị hàng rào cùng hoa cỏ bao trùm, thỉnh thoảng còn có thể trông thấy con mèo tại cửa sổ sát đất bên trong nghỉ ngơi, già nua đường đi, cũng bởi vậy ấm áp mà giàu có nhân tình vị rất nhiều.

Hơi vàng ánh đèn tỏa ra cổ xưa bảng số phòng, tại kiểu cũ cửa gỗ trước tội nghiệp ngồi xồm hai người.

Hình Tông Liên đi theo Hình Tông Liên dừng bước lại.

Hình Tông Liên dùng rất bất đắc dĩ giọng điệu đối hai người nói:

“Các người thế này, sát vách hàng xóm nhìn thấy sẽ báo cảnh.”

Đang chìm mê game online một vị nào đó nhỏ đồng chí ngẩng đầu, con mắt lóe sáng Tinh Tinh: “A, báo cái gì cảnh? Lão đại nhà người wife làm sao nhất, ta đem sát vách cùng sát vách sát vách mật mã đều giúp người phá giải, người có thể thả ta đi vào ăn cơm sao?”

Mà ở một bên ngồi xồm một người khác thì nửa ngày đều không nói gì.

Lâm Thần cúi đầu nhìn đối phương, chỉ gặp người kia hốc mắt ửng đỏ, ánh mắt chình lảng, giống như là không thể tin được trước mắt nhìn thấy.

“Ai, không phải hai ngày trước, đã thông qua điện thoại sao?” Hãn thả mềm giọng khí, bất đắc dĩ nói.

Hãn lời còn chưa dứt, người kia phúi đất nhảy lên, ôm thật chặt ở hãn: “Sur huynh, ta nhất gan a, ngươi cũng đừng lại dọa ta!”

...

Cùng hãn trùng phùng về sau, Phó Hách liền lôi kéo cánh tay của hãn không thả.

Vừa vào cửa, Lâm Thần bên tai đều là thầy Phó thao thao bất tuyệt tổ khổ âm thanh, hãn yên lặng đang nghĩ, vậy đại khái chính là trong truyền thuyết nững nịu?

Hình Tòng Liên đứng tại cạnh cửa, mở cửa đèn, ánh đèn sáng lên sát na, thầy Phó lải nhải âm thanh im bật mà dừng.

Ở trước mặt hãn, là một mảnh cổ điển thức đình viện, cỏ cây bụi bên trong, đèn oánh oánh mà lộ ra, một đầu đá cuội lát thành đường mòn kết nối lấy cửa trước cùng chính sảnh, đình viện bên trái, là một vũng xanh biếc ao nước, tại ánh đèn chiếu rọi dưới, mặt nước lóe ra thanh lãnh phù quang.

Phó Hách sửng sốt nửa ngày, rốt cục phun ra hai chữ đến: “Á đù?”

Hãn nói xong, tựa như gặp quỷ lui hai bước, đi ra cửa, mắt nhìn bảng số phòng, sau đó xông vào cửa giữ chặt Hình Tòng Liên:

“Ngươi không có việc gì tiến nhà khác cửa làm gì, làm nhân viên chính phủ, ngươi đừng cố tình vi phạm!”

Nghe Phó Hách nói như vậy, Hình Tòng Liên bất động thanh sắc.

Lâm Thần đành phải thay Hình Tòng Liên giải thích nói: “Phố cũ cải tạo, chính phủ thành phố hiện thực công trình.”

“Hiện thực công trình còn cho đổi phòng?”

“Trước kia hãn ở gian phòng kia ngay tại sát vách, cho thuê một nhà hành lang trưng bày tranh, cho nên liền đem đến nơi này.”

Thầy Phó mặt mũi tràn đầy không tin: “Liền cái kia phòng rách nát, chính phủ dựa vào cái gì cho hãn đổi bộ này, đây là lâm viên a cái này?” Hãn vừa nói, vừa đi đến bên hồ nước, bên cạnh ao xếp lấy mấy chỗ xinh đẹp nho nhã giả sơn, thạch củng kiều vượt ngang mặt nước, chỉ gặp đồ tươi cá chép xẹt qua mặt nước, tràn lên tầng tầng gợn sóng, “Sur huynh ngươi nhìn, còn có cá chép a!”

“Ừm, ngươi có muốn hay không bái cúi đầu?” Hình Tòng Liên cười hỏi.

“Già hình, ta nói cho người, không nên đụng tiền người không thể đụng vào, biết không?” Thầy Phó đột nhiên quay đầu, thần sắc nghiêm nghị, “Người muốn thường xuyên nhớ rõ mình thân phận a, không nên bị tư bản chủ nghĩa viên đạn bọc đường đánh bại.”

Hình Tòng Liên có chút dở khóc dở cười, hỏi Lâm Thần: “Người sư đệ đây là đổi nghề đi bên trên chính trị khóa?”

“Già hình, người chút nghiêm túc, người nói người một cái cảnh sát hình sự, ở phòng ốc như vậy, có ngàn vạn không thể bị hoàng đôn đốc biết a, nếu không không chết người cũng phải cởi ba tầng da!”

Phó Hách tiếp tục tận tình khuyên bảo.

Phó Hách mặc dù rất nói dông dài, có thể nói từ bên trong tràn đầy ân cần, Hình Tòng Liên đại khái nghe ra điểm ấy, thế là thành khẩn nói: “Thầy Phó, ngài yên tâm đi.”

Ba người bọn họ tại bên cạnh ao nói chuyện, phần lớn là Phó Hách đang không ngừng lải nhải, hẳn cùng Hình Tòng Liên thì thỉnh thoảng đùa hăng hai câu.

Đột nhiên, chính sảnh truyền đến một tiếng kêu rên: “Lão đại, ta đói!”

Đã sớm xông vào trong phòng chơi game Vương Triều nói như vậy.

“Mì tôm tại phòng bếp tay trái cái thứ nhất trong ngăn tủ.” Hình Tòng Liên đề cao âm lượng, nói cho trong phòng nhỏ đồng chí.

“Chính là ta không muốn lại ăn phao điện!” Vương Triều tiếp tục trách móc.

“Định thức ăn ngoài.”

“Phụ cận thức ăn ngoài sớm chán ăn a.”

Bọn hẳn đi vào chính sảnh.

Vương Triều nhỏ đồng chí gục xuống bàn, hữu khí vô lực, một bộ vừa thua trò chơi sinh không thể luyến dáng vẻ.

“Người muốn như thế nào?” Hình Tòng Liên hỏi.

Nghe thấy lời này, Vương Triều con mắt phui đất sáng lên, Lâm Thần gặp hẳn ánh mắt nhẹ nhàng tới.

“A Thần người nấu cơm cho ta ăn, có được hay không?” Hẳn nói xong, còn liếm môi một cái, nói: “Thật muốn ăn đồ ăn thường ngày a.”

Lâm Thần cảm thấy buồn cười: “Vì cái gì chọn ta.”

“Lão đại pass, thầy Phó nhà ăn ăn đã quen pass, trước người một người ở nhất định rất biết nấu cơm đi!”

Trên thực tế, Vương Triều phân tích cũng không có bất cứ vấn đề gì, vấn đề duy nhất là, một cái biết rõ siêu thị kệ hàng các loại mì tôm khẩu vị nam nhân trong nhà, cũng không có có thể hiện ra trù nghệ tài liệu.

Lâm Thần đứng tại rãnh nước trước, cọ rửa lấy đánh ỉu xiu rau xanh, trong nồi nấu lấy nóng hổi mì tôm, ừm, vẫn như cũ là thịt kho tàu thịt bò khẩu vị.

Hình Tông Liên tựa ở xử lý bên bàn, đối ngay tại lục xem tủ lạnh nhỏ đồng chí nói: “Đừng tìm, người hôm trước liền đem sau cùng nước muối phương chân đã ăn xong.”

“Người vì cái gì không đi mua thức ăn!” Vương Triều rất tức giận quay đầu.

“Bởi vì ta mỗi ngày đều tại dùng tâm công việc.” Hình Tông Liên rất chuyện đương nhiên trả lời.

Vương Triều bị ghen phải nói không ra lời nói, phanh đóng lại cửa tủ lạnh, nổi giận ùng ùng chạy về trước máy vi tính, chuẩn bị tiếp tục giết hai khay.

...

Tăng thêm rau xanh cùng trứng gà mì tôm, cũng vẫn như cũ là thịt kho tàu thịt bò vị, không bay ra khỏi cái gì mới lạ hoa văn tới.

Giải quyết xong cơm tối, vì để tránh cho Phó Hách lại đối Hình Tông Liên tiến hành tư tưởng phẩm đức giáo dục, Lâm Thần đem bọn hắn đưa đến trên ban công uống trà.

Gió xuân nửa lạnh không lạnh, ban công chính đối mặt sông, hai bên bờ đèn đuốc phản chiếu trong nước, càng lộ ra sóng nước lấp lánh. Thầy Phó dù sao cũng là thấy qua việc đời người, thật là ngồi tại ** ghế bành bên trong, bưng lấy một chén trà nóng, hắn liền thoải mái nghĩ hừ hừ.

“ Sư huynh a, người hạ quyết tâm phải ở lại chỗ này rồi?” Thầy Phó nửa híp mắt, hỏi như vậy hắn.

Bốn phía chỉ có nước chảy thanh âm, hết thảy đều rất yên tĩnh.

“Ừm.”

Phó Hách nhìn xem hắn, muốn nói lại thôi, cuối cùng nói: “Vậy người có tuyệt đối không nên giống như trước đó như thế sính cường rồi.”

“Được.”

“Phùng Phái Lâm chuyện này, ta hiểu ngươi là nghĩ giả chết né ra giám thị, mặc dù một mực ẩn núp toàn không phải biện pháp gì, nhưng cũng so ngươi lão như thế ra mặt muốn tốt. Cao tốc cướp án đi, ta biết ngươi cũng phải không cẩn thận đụng tới, mặc kệ cũng không thực tế, có đây cũng quá nguy hiểm, có thể lập tức giết chết người cả xe diệt khẩu buôn lậu thuốc phiện tổ chức, còn dám tại dưới xe cảnh sát diện trang giác hút bom, đây cũng không phải là gan to bằng trời có thể hình dung được không, nếu không phải Hoàng Trạch đem sự tình áp xuống tới, ngươi lại muốn nổi danh, nếu là lại bị ma túy để mắt tới, ngươi nhưng làm sao bây giờ a.”
Thầy Phó lo lắng, Lâm Thần nghe được rất bất đắc dĩ, lại đành phải trấn an hẳn: “Không có việc gì, cảnh sát có chứng nhân bảo hộ hệ thống.”

“Ngươi căn bản không có coi trọng chuyện này!” Thầy Phó gác lại chén trà, đề cao âm lượng.

“Nhưng mà, ngươi để cho ta nên làm cái gì bây giờ?”

Lâm Thần rất buồn bực hỏi.

Phó Hách nghe xong hẳn nói như vậy, vội vàng an ủi: “Không có việc gì không có việc gì, liền như bây giờ rất tốt, ngươi liền cùng già hình ở, vạn nhất có cái gì nhập thất cướp bóc giết người, hẳn cũng có thể bảo hộ ngươi.”

Chủ đề ý nghĩ chính trong nháy mắt chuyển biến, không thể không nói, tại □□ sư đệ phương diện, Lâm Thần cảm thấy vẫn có một ít tâm đắc.

“Ngươi nói như vậy, ta luôn có dự cảm không tốt.”

“Ai, ai kêu sư huynh mạng ngươi thật không phải rất tốt chứ?”

“Kia thầy Phó ngươi có cái gì chuyển vận phương pháp sao?” Lâm Thần cười hỏi.

“Ta cảm thấy già hình vận khí tốt giống không tệ, ngươi nhìn chính phủ tu con phố, hẳn đều có thể đổi được tốt như vậy địa phương đến ở, ta nghe nói ồ, có ít người mệnh cách trời sinh cứng rắn, chính là tốt số, ngươi tranh thủ thời gian cộ hẳn, đem hẳn hảo vận toàn cộ đi.”

“Được.”

Lâm Thần không nói gì thêm, chung quanh ngoại trừ tiếng nước, liền không còn cái khác tiếng vang.

Phó Hách tựa hồ cảm thấy rất không quen, hăn năm tóc, đột nhiên nhớ ra cái gì đó sự tình: “Đúng rồi đối sư huynh a, ngày kia lão gia tử sáu mươi đại thọ a, cái kia...”

“Thế nào?”

“Người có đi hay không a?”

“Thầy Phó ý tứ, là muốn ta đi, hay là không muốn ta đi?” Lâm Thần hỏi.

“Không phải, ta đương nhiên là nhớ người đi a, coi như ta không nghĩ, lão gia tử cũng nghĩ a, chính là chúng ta lão gia tử học trò khắp thiên hạ, đi đồng học lại hơi nhiều...”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó, ta thẳng thắn nói với người đi, bọn hăn thật nhiều người muốn mượn lão tử cũng đại thọ, thuận tiện làm họp lớp, á đừ, người còn nhớ rõ Trịnh Đông Đông tên hăn đàn kia sao? Không phải nói cần đề cử người làm đồng học lại người chủ trì, nói người trước đó thành tích lại tốt lại có thể làm, hiện tại nhất định là xã hội tinh anh, từ người làm người chủ trì thích hợp nhất, ta nhìn hăn tại bày bên trong bộ kia tiểu nhân đặc chí, minh trào ngầm phúng dánh về liền các loại khó chịu, hăn chính là muốn nhân cơ hội nhục nhã hạ người...”

“Ta không nhớ rõ.” Lâm Thần cắt ngang Phó Hách.

“Không nhớ rõ cái gì rồi?”

“Ta không nhớ rõ ai là Trịnh Đông Đông.”

“Không nhớ rõ không quan hệ, đó chính là cái tiểu nhân vật, trước đó chúng ta lớp bên cạnh, nhưng hăn làm người buồn nôn có đủ kinh, nói thật, lão gia tử đại thọ, người không đi lại thật không tốt, nếu không chúng ta khi hăn ban đêm, đi lão gia tử trong nhà bãi phòng một chút, nói chuyện cũng thuận tiện.”

“Không, ta không phải ý tứ này.” Nghe Phó Hách nói như vậy, Lâm Thần nhắc đến trên bàn trà ấm nước, hướng trong chén tục chút nước nóng: “Nếu như ta đều không nhớ rõ hăn là ai, như vậy hăn suy nghĩ gì, nói cái gì thậm chí làm cái gì, rất trọng yếu sao?”

“Không trọng yếu là không trọng yếu, nhưng mà đồng học lại...”

“Người là muốn nói, hiện tại các bạn học của ta đồ sự nghiệp có thành tựu, mà lúc trước thành tích tốt nhất ta, lại vẫn cứ càng hăn càng chênh lệch, chỉ có thể làm cảnh đội tiểu Cố hỏi, đi gặp bạn học cũ, dễ dàng trong lòng không thoải mái, đúng không?”

Phó Hách nghĩ nửa ngày bị giấu ở yết hầu, cuối cùng, hẩn kìm nén đến mặt có chút đỏ, nhưng tại hẩn sáng rực ánh mắt nhìn chăm chú, hẩn chỉ có thể nhẹ gật đầu.

“Nếu như công việc này là ta chọn, ta cũng rất tình nguyện làm, như vậy ta tại sao muốn tự ti chứ?”

Lâm Thần ngón tay tại trên điện thoại nhẹ nhàng vuốt ve mà qua, hẩn hướng Hình Tòng Liên thăm hỏi, về sau đi ra cửa.

“Hoàng Trạch, ta cần ngươi làm một chuyện.”

Lâm Thần thanh âm nói chuyện rất thấp, cũng không hề để ý Hoàng Trạch trào phúng, giọng nói hoàn toàn như trước đây bình tĩnh rõ ràng.

Bãi đỗ xe, Hoàng Trạch đứng tại đám người bên ngoài, nghe được chỗ máu chốt, hẩn ngẩng đầu, nhìn một chút lúc trước bị giải cứu ra xe khách lái xe.

Bởi vì Hoàng Trạch một mực cúi đầu, mặt mũi tràn đầy âm trầm, tại cùng đầu bên kia điện thoại không biết cái gì đang nói chuyện, cho nên khi hẩn đột nhiên ngẩng đầu về sau, Khương Triết rất nhanh ý thức được, có một ít sự tình phát sinh.

Khương Triết gắp Hoàng Trạch đem trong túi Bluetooth tai nghe một lần nữa mang về, vội vàng tiến lên mấy bước, giữ chặt Hoàng Trạch: “Hoàng đôn đốc, ngài nhìn cái gì thời điểm bắt đầu đàm phán?”

Nhìn qua Khương Triết vô cùng có tạo hình bạo tạc thức tóc quăn, Hoàng Trạch trong lòng lại có loại không nói ra được buồn nôn cùng dính chặt cảm giác, nhưng mà hiện trường truyền thông đông đảo, hẩn lại phải nhịn nhịn; “Khương Triết, lần này vụ án, không cần ngươi tham dự.”

“Hoàng đôn đốc, ngài không thể thế này a, Lâm Thần cùng Hình Tòng Liên rõ ràng chính là muốn đến đoạt công!” Mặc dù đã dự cảm trước đến Hoàng Trạch thái độ chuyển biến, nhưng mà đợi đến tuyên án thời khắc đó, Khương Triết chỉ cảm thấy khẩn trương cùng sợ hãi.

Hoàng Trạch hất ra Khương Triết tay, hướng xe khách lái xe đi đến, lái xe đang ngồi ở bãi đỗ xe bên cạnh cái ghế nhỏ bên trên uống vào nước nóng, tiếp nhận một chút truyền thông phỏng vấn.

Quyển 5 Chương 287. Năm phù 124

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 287. Năm phù 124

Tác giả: Trường Nhị

Ngục giam điểm tâm thời gian đồng dạng tại 7 điểm đến 7 giờ rưỡi bất quá hôm nay tình huống đặc thù cũng đương nhiên là bởi vì “Phòng tối” bên trong bốn người tình huống đặc thù, cho nên thời gian ăn cơm đặc địa đặt ở tám điểm.

Tại một đêm này ở giữa, Hoàng Trạch cũng không có cảm nhận được cùng những nhân loại khác giống như xoắn xuýt, đương nhiên hẳn thật ra rất rõ ràng một chút chẳng phải kiên định cảm xúc cũng tại toàn bộ ngục giam người chấp pháp phạm vi bên trong lan tràn, cũng may đội ngũ có thiết luật, cho nên hẳn vẫn có thể khống chế tình huống.

Hoàng Trạch tiếp nhận đầu bếp trưởng đưa tới thêm đồ ăn dẫn theo hộp cơm đi đến trước cửa sắt.

Mặc dù giám sát có thể rất rõ ràng biểu hiện bốn người này đang làm gì, nhưng hẳn hay là kéo xuống trên cửa lao cửa sổ nhỏ, nhìn vào bên trong.

Bốn người đều đang ngủ.

Hôm nay đầu hôm tương đương không bình tĩnh diêm quý cầu khóc rống thật lâu tôn thật tính tình phạm vào nghĩ ghìm chết hẳn, sau đó tiền bảo châm ngòi ly gián, Triệu một lại đập mạnh giường trên ván giường, bốn người nao loạn thật lâu mang theo một loại cuồng loạn điên sức lực. Có điều đến sau nửa đêm đại khái là cảm thấy sinh tồn tỉ lệ xa vời, bốn người đều an tĩnh lại.

Tù thất rất cục khôi phục tù thất nên có không khí.

Hoàng Trạch kéo lên cửa sổ nhỏ đẩy cửa đi vào không ai mở mắt nhìn hẳn, liền xem như cái kia nhìn thấy hẳn liền muốn nước mắt chảy ngang ôm bắp đùi tiểu thâu cũng không có.

“Điểm tâm, có người muốn ăn không?” Hoàng Trạch hỏi.

Hắn nói như vậy, lại không có chút nào đáp lại.

Tiền bảo, Triệu một phần đứng ngủ trên dưới trái tôn thật diêm quý cầu một người chiếm cứ một cái góc.

Hoàng Trạch đối trên giường hai người nói: “Nói không chừng chính là các ngươi nhân sinh bên trong cuối cùng dừng lại điểm tâm, cái này đều không muốn ăn?” Hắn dừng một chút, “Nếu như ta là các ngươi, liền không đối mình quyết định không được sự tình làm quá nhiều kháng nghị ”

Hắn sau khi nói đến đây, diêm quý cầu rất cục trở mình: “Ngươi có phiền hay không a cảnh sát!” Cho tới nay như cái con chuột giống như tù phạm lẩn lông lốc một chút lật người, không kiên nhẫn nói. Hoàng Trạch luôn cảm thấy lúc này diêm quý cầu có cái gì không giống, đại khái một đêm suy nghĩ có thể khiến người ta thanh tỉnh, mà ý thức được tử vong tiến đến người chắc chắn sẽ có chỗ khác biệt.

Hắn thương hại nhìn đối phương.

“Ta ngồi tù là trừng phạt đúng tội, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, ít đến lộ ra một bộ đồng tình ta vô cùng đáng thương đáng vẻ.” Diêm quý cầu phối hợp nói, phảng phất còn tới tức giận. Hắn đột nhiên đứng lên, chỉ vào bốn vách tường nói, “Cứ như vậy cái địa phương rách nát, gia tốt xấu là vì dân hi sinh, ngươi làm gì cũng phải cả mười cái tám cái nóng bỏng cô nàng đến cho gia tống chung đúng hay không? Ngay cả nhà cầu đều không có, một phần phá cơm vừa muốn đem gia đuổi, gia không cao hứng!”

Nói, diêm quý cầu nhiệt huyết xông đầu, hắn xoẹt xoẹt một chút cởi tù quần, không chờ Hoàng Trạch kịp phản ứng, hắn liền móc ra mình gà ba nhắm ngay ống kính.

Một cổ màu vàng nước tiểu xuôi dòng mà xuống, phun tới.

Quản khổng hiện trường giám ngục vội tới đem diêm quý cầu ép đến trên mặt đất.

Nhưng mà nước tiểu chảy ngang, tanh hôi lạt trời, hiện trường một mảnh hỗn độn.

Rất tốt, Hoàng Trạch nghĩ, cứ như vậy đi.

Hắn hít một hơi thật sâu, cảm thấy mình đại khái lại không đem Lâm Thần mời hắn làm sự tình làm tốt.

Nhưng mà đúng vào lúc này, xông đi vào giám ngục trái với quy định, vậy mà bắt đầu đối diêm quý cầu nhỏ giọng nói chuyện: “Quý cầu a, đừng như vậy, kết quả không chừng như thế nào đây.”

“Lão Trương, lão Trương, người cũng đừng gạt ta, người cần thực tình thương ta, liền đáp ứng ta, đến lúc đó cho ta thống khoái. Đừng cầm đạn đánh ta, ta sợ đau!” Diêm quý cầu trên mặt đất lộn một vòng reo lên.

“Nói cái gì có chết hay không, còn chưa tới thời gian thì sao diêm quý cầu, như cái nam nhân hình dáng!”

Vị kia giám ngục cứ như vậy giẫm lên tại diêm quý cầu nước tiểu thảo luận lời nói, trực tiếp còn đang tiến hành, Hoàng Trạch quay đầu lạnh lùng thốt: “Trương cảnh quan, xin chú ý lời nói của người.” Lão Trương lập tức đứng người lên, thẳng đi ra nhà tù, một lát sau, hấn vậy mà lại trở về vào đi, cầm trong tay đồ lau nhà, từng chút từng chút đem trên đất thấm nước đá dọn dẹp sạch sẽ.

Diêm quý cầu cứ như vậy ngồi xổm thân thể nhìn cảnh sát lê đất.

Hấn xoắn lại tóc của mình, hốc mắt càng ngày càng đỏ,

Đến cuối cùng, cái này tiểu thâu đột nhiên oa một tiếng la lên: “Lão Trương, nếu không chính chúng ta chết đi, có phải hay không liền không có khó khăn như vậy?”

Trong nháy mắt kia Hoàng Trạch phát hiện, tôn thật, Triệu một, tiền bảo ánh mắt đều hướng hấn phóng tới.

Thật sự là hoang đường a, Hoàng Trạch nghĩ như vậy.

Hấn không nói gì, hấn biết lão Trương cũng không có trả lời vấn đề này.

Lão Trương đi ra cửa, hấn cũng đi theo ra. Cửa sắt trùng điệp đóng lại.

Tại camera đập không đến địa phương, hấn lần đầu tiên vỗ vỗ cảnh ngục vai.

“Không có câu trả lời chính xác.”

Hấn đối lão Trương nói như vậy.

Phát hiện trước nhất tình huống có vấn đề, là một vị phóng viên.

Đương nhiên, cái gọi là vấn đề là cùng trên lý luận hấn là xuất hiện hiện tượng so sánh.

Dù sao có lý luận bên trên, hiện tại đã là hơn tám giờ sáng, đi làm giờ cao điểm, như vậy hấn là có rất nhiều người bắt đầu tiếp tục bỏ

phiếu.

Chính là trong thực tế phát sinh sự tình lại cùng lý luận không hợp. Hùng đồng chuyện này đối với bỏ phiếu tới nói không có quá lớn ảnh hưởng, trang web bỏ phiếu cửa cửa sổ số liệu vẫn như cũ bảo trì một loại chậm chạp lên cao tốc độ, nhưng cũng không nhanh, tối thiểu so trong tưởng tượng cần chậm rất nhiều.

Ám võng bên kia ngược lại là thiên về một bên phản đối, dù sao muốn nhìn huyết tinh tiết mục nhân tài sẽ không thoả mãn với đó. Bất quá bây giờ ai cũng sẽ không để ý những cái kia âm u sinh vật ý kiến.

Thậm chí đánh chay xây dựng công thất máy tính , vừa gặm sandwich vừa bắt đầu xem xét chính phủ bỏ phiếu trang web tiến hành cùng lúc ghi chép số liệu.

Hắn là cái phi thường nhạy cảm người, vừa nhìn thấy số lượng đã cảm thấy có vấn đề

Toàn bỏ phiếu nhân số vì 5561120 người.

Là: 3559117

Không: 2002003

Vẫn có 64 dân chúng lựa chọn hắn là lấy bốn tên tội phạm sinh mệnh đổi lấy phương án trị liệu cùng mạng sống cơ hội.

Mặc dù năm trăm năm mươi vạn bản thân đã là không phải Thường Đại số lượng, có cách 7720 vạn ba tình tổng nhân khẩu chênh lệch rất xa, nói cách khác, thực tế bỏ phiếu nhân số chỉ chiếm tổng nhân khẩu 7, chỉ có một số nhỏ người tại 12 giờ bên trong làm ra lựa chọn. Có lẽ trung lão niên người càng muốn đi bỏ phiếu điếm, cũng có thể là có rất nhiều người cũng không biết tin tức này. Thậm chí bình nghĩ như vậy, có cho dù tính cả những yếu tố này, hơn 550 vạn bỏ phiếu hay là trời ít.

Hắn thậm chí hoài nghi phiếu bầu bị chính phủ điều khiển, trên thực tế loại tình huống này tựa hồ cũng không có khả năng phát sinh.

Thậm chí đặt ngang hạ sandwich, suy tư trong đó vấn đề, nhìn rất nhiều người ngủ một giấc, lựa chọn phát sinh cải biến?

Hắn sau đó vỗ xuống mặt bàn, cấp tốc đem mấy cái mẫu chốt số lượng ghi chép lại, lập tức phóng tới toàn biên văn phòng.

Hắn quên gõ cửa, đẩy cửa đi vào thời điếm, trông thấy toàn biên có cái rất rõ ràng theo con chuột quan website động tác, đương nhiên

mặc dù màn hình đưa lưng về phía hắn, hắn cũng không thể hoàn toàn xác nhận.

“Mười hai giờ toàn biên!” Hắn lui ra phía sau nửa bước, xin lỗi cúi mình vái chào, có lại không nhịn được nói, “Bỏ phiếu nhân số thấp hơn nhiều ba tỉnh tổng nhân khẩu thực tế số lượng, cân nhắc đến thường ở nhân khẩu cũng chính là hộ khẩu không ở đây ba tỉnh, nhưng có ở lại chứng cư dân, cái tỷ lệ này thì càng thấp.”

“Người muốn nói rõ cái gì?” Chủ biên gõ gõ mặt bàn, “Nói điểm chính.”

“Rất nhiều người đều không có bỏ phiếu, vì cái gì, bọn hắn chuẩn bị làm gì?”

“Vậy người bỏ phiếu sao?” Chủ biên hỏi như vậy hắn.

Thẩm yên ổn hạ liền bị chặn phải nói không ra nói: “Ta, ta lập tức liền đi ném!”

“Người chuẩn bị chọn cái gì?”

“Đó là cái nhân chủ biên, người sẽ nói cho ta đáp án của người sao?” Thẩm sửa lại án xử sai hỏi.

Lãnh đạo đương nhiên là có mình một bộ nói chuyện nghệ thuật, lập tức thay đổi chủ đề nói với hắn: “Tiểu Thẩm a, người có nghi vấn đây là rất tốt, đã người có nghi vấn, làm phóng viên, người nên đi phỏng vấn một chút người bình thường, hiểu rõ đáp án của bọn hắn đến cùng là cái gì.”

Thẩm bình lập tức thể hồ quán đĩnh.

Nhưng mạng lưới Screenshots tỏ thái độ tính không được chuẩn, một trương hình ảnh phục chế dán có thể dùng bên trên rất nhiều lần.

Cho nên thẩm bình lập tức lao xuống lầu, tại tòa báo phụ cận cũng có một cái khu buôn bán bỏ phiếu điểm.

Hắn không có kê lên quay phim sư phó, cầm điện thoại liền xuống đi, chạy đến địa phương thời điểm, quả thật có không ít người tại xếp hàng.

Khiến thẩm bình ngoài ý muốn chính là, xếp hàng thế mà không phải trung lão niên người, mà là không ít tuổi trẻ bạch lĩnh.

Mặc dù bỏ phiếu điểm nhân viên công tác cũng đang khuyên cáo xếp hàng người có thể lựa chọn trên mạng bỏ phiếu, nhưng liền có người trầm mặc không nói gì, lại kiên trì không chịu đi.

Thẩm bình xuất ra thẻ căn cước đối tấm vé, sau đó đứng tại đội ngũ cuối cùng.

Hắn đẩy phía trước một vị trước ngực cài lấy ngân hàng huy chương người trẻ tuổi, hỏi: “Có thể xin hỏi một chút, người chuẩn bị chọn cái gì?”

Vị trẻ tuổi kia quay đầu liếc hắn một cái, có chút cảnh giác cùng không hiểu thấu.

Thẩm bình lấy ra phóng viên chứng, rất thành khẩn nói: “Ta là phóng viên, ngài nhìn ta cũng không có mang camera ghi âm bút cái gì, liền thuận túy muốn ngắt thăm hạ người, thuận tiện, có thể cùng ta nói một chút người ý nghĩ sao?”

Lần đầu tiên chính là, vị này người trẻ tuổi vậy mà hỏi lại hắn: “Vậy ngài trước tiên nói một chút ý nghĩ của mình, ngài chuẩn bị chọn cái gì?”

Vấn đề đơn giản như vậy lại khiến thẩm bình rất cảm thấy áp lực, hắn cảm thấy mình miệng lưỡi dẻo quẹo đột nhiên không phát huy được tác dụng, chỉ có thể từ trong túi móc ra thuốc lá, hắn nghĩ đưa một chi cho đối phương, bất quá đối phương khoát khoát tay, ra hiệu chính hắn căn bản sẽ không hút thuốc lá.

Thẩm bình điều chỉnh thuốc ở trong miệng, muốn chút thời điểm, vị trẻ tuổi kia trả lời hắn.

“Ngài như bây giờ, đại khái chính là ta trạng thái. Ta hôm qua suy nghĩ nửa cái ban đêm, cảm thấy thật ra từ bỏ bốn người chọn càng nhiều người hắn là vô cùng đơn giản lựa chọn, nhưng vô luận thế nào ta đều không xuống tay được. Làm ta không xuống tay được thời điểm, trong này liền có vấn đề.”

Người trẻ tuổi chỉ là rất bình tĩnh trần thuật: “Ta phải hỏi mình vì sao lại thế này, vì cái gì?” Hắn nói, “Rõ ràng hắn là rất đơn giản lựa chọn, thực tế cần ta chân chính đề xuống con chuột bỏ phiếu thời điểm, làm sao lại như thế khó khăn? Ta là quá Thánh Mẫu đối tội phạm ôm lấy quá nhiều đồng tình sao? Ta cảm thấy nhất định không phải, liền xem như tên trộm kia, giảng chân ngã cha chính là cảnh sát, ta từ nhỏ mưa dầm thấm đất biết quá nhiều những chuyện này, ta cảm thấy những người này chính là thuận túy đang lãng phí xã hội tài nguyên, nhưng khi phải dùng tính mạng của bọn hắn làm ra trao đổi

thời điểm, ta thế mà cảm thấy không xuống tay được người nói cái này có kỳ quái hay không?”

“Không kỳ quái.” Thẩm bình lắc đầu, “Ta còn là cái phóng viên này ta đều không xuống tay được.”

Bọn hắn liếc nhau, vị kia dân đi làm cười khổ, nói với hắn: “Đêm qua ta cũng bởi vì chuyện này cùng bạn gái chia tay, đương nhiên là nàng xách chia tay, ta không có lá gan này.”

Thẩm bình bỗng nhiên ngẩng đầu: “Đệt, lão đệt, người tổn thất này đủ lớn nha!”

“Ta tiền nhiệm là nhóm đầu tiên làm ra lựa chọn người, từ lá thư này lúc đi ra nàng liền gọi điện thoại nói cho phải giống như cái nam nhân như thế. Ta nói cho nàng ta phải ngấm lại, nàng liền nói không nghĩ tới ta là như vậy người, thế mà lại đồng tình bốn cái tội phạm.” Người trẻ tuổi nuốt ngụm nước miếng, lúng túng nói.

“Nhưng người đã đến.” Thẩm bình nói, “Nghĩ vẫn hỏi bạn gái sao?”

“Không, ta là tới bỏ phiếu phản đối.” Người trẻ tuổi trịnh trọng nói.

“Vì cái gì?” Thẩm bình thật bất ngờ.

“Ta không xuống tay được.”

“Nếu như không xuống tay được, vì cái gì không bỏ quyền?”

“Bởi vì ta ban đêm đột nhiên nghĩ đến, nếu như kết quả ra, chúng ta cần hi sinh bốn cái tội phạm hướng phần tử khủng bố thỏa hiệp, ta sẽ hối hận mình không có làm lựa chọn.”

“Vậy người liền không sợ phần tử khủng bố đang làm cái gì động tác, cái này nhưng so sánh bom lợi hại hơn nhiều?”

“Vậy liền tiếp tục đi, ta chỉ có thể đại biểu chính ta.” Hắn thở dài, “Tối thiểu, ta không sợ.”

Quyển 5 Chương 288. Năm phù 125

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 288. Năm phù 125

Tác giả: Trường Nhị

Kia là một gian cao ốc bỏ hoang.

Gần đây thành thị phi tốc phát triển, đuôi nát tòa nhà dần dần tăng nhiều, tòa này cao ốc nhìn chỉ là rất nhiều Lạn Vĩ lâu bên trong phổ thông một tòa, ngoại trừ vị trí địa lý vắng vẻ, chẳng có gì ghê gớm. Cao ốc phần dưới còn dán một chút màn tường pha lê, nửa phần trên lại toàn trống không.

Ngửa đầu lúc có thể xa xa nhìn thấy những cái kia cốt thép xi măng dựng lên chỗ trống tầng lầu, giống giấu cái gì âm u quỷ quái sào huyết, nhưng nếu như không lên lên tới đồng dạng độ cao, người liền không thể nhận ra cảm giác những cái kia trống rỗng tầng lầu bên trong đến tột cùng cất giấu cái gì.

Nhưng mà coi như người dâng lên máy bay không người lái cũng không có cách nào biết bên trong có cái gì, dù sao một đám cracker oa điếm, không phải tốt như vậy thăm dò.

Trên thực tế, nếu như muốn đến tòa này cao ốc bỏ hoang tầng, nhất định phải tại nào đó một lĩnh vực có đặc thù cố gắng, đồng thời còn không thể bị chính phủ hợp nhất. Cái gọi là đặc thù cố gắng, bao gồm hắc tiến nước nào đó nước phòng bộ Website Games, mà lại người tại làm xong chuyện này chi nhất định phải đem tất cả dấu hiệu tại trên internet công bố, không phải liền không đủ khốc.

Tóm lại những này phức tạp điều khoản rùa lông yêu thích cùng không có chút nào minh xác điều lệ chế độ khiến tòa này cao ốc trở thành rất nhiều “Nhân tài đặc thù” trong lòng thánh địa.

Bất quá đối với Vương Triều tới nói, hẳn muốn lên lầu, chỉ cần đi vào thang máy là được rồi.

Ở bên cạnh hẳn khắp nơi là tư tư dòng điện âm thanh cùng trường phong sát qua lỗ tai thanh âm, có đôi khi gió quá lớn, hẳn thậm chí

có loại cần nắm chắc cái bàn phải chằng thì liền bị thổi đi ảo giác. Mỗi khi lúc này, hẳn đều sẽ phần nộ hô to: “Ta thao, các người cho lão tử giả mấy khối pha lê thế nào!”

Hẳn lúc này tiếng la rất có Hình Tòng Liên nóng nảy phong cách, cũng đã chứng minh hẳn hiện tại cảm xúc xác thực thật không tốt. Mà thường thường cùng lúc đó, chung quanh hẳn liền sẽ có người dùng hẳn chân chó Hình Tòng Liên ngữ khí khuyên hẳn: “Lão đại nhiều như vậy Server nhất định phải từ tế giải nhiệt, lúc ấy chúng ta chọn tòa nhà này không phải liền là bởi vì nó âm khí nặng sao?”

Vương Triều muốn mắng người, nhưng giờ này khắc này hẳn phân không ra bất kỳ mạch suy nghĩ đi răn dạy người khác, chỉ có chính hẳn biết, hẳn đến tột cùng đứng tại toàn bộ kế hoạch bên trong quan trọng cỡ nào một vòng bên trên.

Rất đơn giản, hẳn nhất định phải tại 24 giờ dự định vị đến đối phương Server vị trí, sau đó sẽ có người phụ trách tìm tới nó. Cụ thể tới nói, một chuyến này động sự tất yếu bắt nguồn từ ba điểm: Một, phía sau màn Boss rất có thể sử dụng hắc ám dưới internet đạt nhiệm vụ, khống chế Server tương đương chặt đứt đối phương mạng lưới thông tin lạc. Mặc dù trị ngọn không trị gốc, nhưng đặc thù thời kì cũng không cần yêu cầu nhiều như vậy. Hai, tìm tới uỷ trị Server chính là tìm tới đối phương mệnh môn, bên trong mỗi một Bytes tin tức đối bọn hẳn tới nói đều phi thường trọng yếu. Ba, nếu như một lần hành động thành công, mang ý nghĩa bọn hẳn tại cái này về sau, có uy hiếp đối phương kỹ thuật.

Bất quá, mặc dù lý tưởng rất tốt đẹp.

Nhưng trừ phi bọn hẳn giống đẹp đẽ như thế có thể có thời gian mấy năm tầng tầng thâm thấu, nếu không là rất khó tìm tới đem nào đó tối sầm lại lưới trang web tận diệt chuẩn xác biện pháp, nhưng gần như không có khả năng không có nghĩa là hoàn toàn không có khả năng. Trong hiện thực xác thực có một ít căn cứ lúc diên cùng địa lý khoảng cách ở giữa tuyến tính quan hệ định vị phép tính, có thể dùng đến đánh giá máy chủ vị trí.

Thông qua topon tin tức đến giảm nhỏ định vị sai sót, kết hợp với xác suất thống kê, tổng kết lúc diên cùng địa lý khoảng cách phân bố quy luật, phụ trợ lấy lúc diên cùng địa lý khoảng cách tuyến tính chiếu rọi, đem tất cả có thể sử dụng thủ đoạn đều dùng tới, đại khái có thể

đem Server phạm vi thu nhỏ đến 50 đến 100 cây số vuông phạm vi bên trong, lại sau đó, chính là kéo lưới thức loại bỏ.

Ngay từ đầu, quốc gia cao tầng xuất lực, hẳn cũng vận dụng hẳn cùng hẳn lão đại toàn bộ mạng lưới quan hệ, tại toàn cầu phạm vi bên trong bày ra vô số đo đạc tiết điểm, mặc dù như cũ tồn tại trống không khu vực, nhưng cũng không quản được như thế rất nhiều. Mà vì lúc diên đo đạc chính xác tính, tốt nhất có thể được đến nhất định xác thực thời gian điểm, đây chính là vì cái gì là lúc Greenwich ở giữa giữa trưa 12:00 nguyên nhân.

Hẳn nhớ kỹ khi hẳn thăm dò hỏi hẳn A Thần ca ca, đạt được “Hẳn là có thể” làm được khẳng định trả lời.

Mẹ nó, A Thần ca ca quả nhiên làm được.

Cho nên hiện tại tất cả áp lực đều trở lại trên người hẳn, mặc kệ có tác dụng hay không, hẳn nhất định phải nhanh tìm tới cái kia đáng chết Server vị trí.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Hẳn như cũ đắm chìm trong dòng số liệu rút thành hải dương, có khi hẳn thậm chí cảm thấy phải là không phải trước biên cái AI chương trình cũng so ở chỗ này định vị một đài âm vọng Server đơn giản. Nhưng hiển nhiên, hẳn hiện tại đã không có thời gian biên cái AI, càng không thời gian lần nữa ước định độ khó vấn đề.

Hẳn có thể làm, chỉ có tại đối phương chó cùng rút giậu trước giải quyết đây hết thảy.

Nhưng vào lúc này, có người cẩn thận từng li từng tí vỗ vỗ bờ vai của hẳn nói: “Hướng lão đại, ta nhất định phải cắt ngang ngài một chút, ngài nói lúc này phải gọi ngài.”

Vương Triều bỗng nhiên đứng dậy.

...

Kia là dài dằng dặc mà mệnh mông đội ngũ, nhìn không thấy cuối.

Mặt trời đã khuất không biết có bao nhiêu người tại xếp hàng.

Mọi người rất ít trò chuyện, chỉ là một cái chịu một cái đi thẳng về phía trước, tiến đồng dạng là màu lam nhỏ trong rạp ném xong phiếu sau đó ra.

Tràng cảnh này như là hợp quy tắc mà hạo đặng bày kiến di chuyển, mà nhân loại bản thân cũng chỉ là dạng này tộc đàn mà thôi.

Không ai biết loại trạng thái này đến tột cùng là từ lúc nào bắt đầu.

Rất nhiều người là nhận báo cáo tin tức bên trong cái này một ống kính ảnh hưởng mà đi ra ngoài, cũng có người chỉ là bởi vì thuần túy muốn tìm tới phiếu điểm tự mình bỏ phiếu, mà không cẩn thận đưng vào cái này một cao phong.

Xếp hàng người bên trong có người tuổi trẻ, có người dần dần già đi, có mặc đồng phục học sinh, cũng có ôm hài tử mẫu thân.

Người không cách nào tìm tới một cái đặc biệt thống nhất nhãn hiệu, đem mọi người phân loại, thậm chí ngay cả trên mặt bọn họ biểu lộ cùng muốn làm lựa chọn cũng không giống nhau.

Mà khi người thấy tràng cảnh này lúc, thậm chí sẽ nghĩ, trên thế giới này thật có nhiều người như vậy sao?

Bọn hẳn muốn vì cái gì tới tham gia một lần trên bản chất chỉ có thể xuất hiện tại truyền hình điện ảnh kịch bên trong hoang đường lựa chọn.

Nhưng khi người thấy nhiều người như vậy, lại hoàn toàn đứng tại trong bọn hẳn lúc, người lại hiểu ý biết đến, thật ra chúng ta giống như mỗi ngày đều tại làm lấy lựa chọn cùng phán đoán, những lựa chọn này phán đoán thường thường trong nháy mắt hoàn toàn lại tại trong lúc lơ đãng trở thành quá khứ.

Bởi vậy có rất ít thế này thống nhất thời khắc khiến mỗi người ra khỏi nhà, liền một cái vô cùng đơn giản vấn đề, tới làm “Phải” cùng “Không” lựa chọn.

Hiện trường đương nhiên là có phóng viên tại đóng giữ, nhưng tại vào thời khắc này, các phóng viên cũng từ bỏ chụp ảnh cùng phỏng vấn.

Ngay từ đầu là bởi vì rất nhiều người đều trầm mặc lắc đầu, mặc dù cũng có người trả lời nguyên nhân, có mỗi người ý nghĩ thực sự đều có khác biệt, về sau, vô luận suy nghĩ nhiều đào móc tin tức phóng viên cũng không nguyện ý quấy rầy cái này một trạng thái.

Mà phát truyền đơn gia thuộc vẫn tại phân phát truyền đơn, cũng có thị dân nghĩa vụ trợ giúp bọn hẳn, nhưng hiện trường không còn thút thít cùng cầu khẩn thanh âm.

Nơi này rất nặng nề, rất nghiêm túc, có chút bi ai, nhưng lại lộ ra phá lệ kiên nghị, là rất khó dùng lời nói mà hình dung được thời khắc.

Nhưng khi mọi người không hẹn mà cùng làm cùng một sự kiện lúc, kiểu gì cũng sẽ tại một cái nháy mắt làm người cảm nhận được rung

động.

Vương Triều nhìn thấy, chính là Vĩnh Xuyên đài truyền hình cái này một trực tiếp hình tượng.

Bên cạnh hẳn có nhận biết cùng không quen biết đồng bạn, những người này không thiếu có những cái kia trời sinh khó mà cảm giác nhân loại bình thường tình cảm thiên tài, có thể đối mặt cái này một hình tượng lúc, toàn bộ trống trải trong tầng lầu trầm mặc không nói gì, mỗi người cũng giống như đánh mất nói chuyện năng lực.

Qua một đoạn thời gian rất dài, Vương Triều mới bỏ ra rất lớn khí lực tỉnh táo lại.

Hắn ép buộc mình nhìn về phía một khối khác giám sát số liệu bình phong, kia là hẳn tự mình biên soạn chính phủ bỏ phiếu trang web, phía trên trị số đã đạt đến Lâm Thần lúc trước tính ra ra điểm tới hạn, nói cách khác, chân chính bỏ phiếu cao phong, trải qua thận trọng suy nghĩ mà quyết tâm làm ra lựa chọn thời khắc, đã đến tới. Vương Triều cảm nhận được chưa từng có áp lực.

Dùng một câu rất khôi hài tới nói, lưu cho hẳn thời gian đã không nhiều lắm, dù sao quý biết cái người điên kia lúc nào sẽ phát giác được trận này bỏ phiếu là từ đầu đến đuôi cạm bẫy.

Bỏ phiếu cũng không phải là để chứng minh nhân tính tự tư hoặc là vô tư, nó duy nhất mục đích là khiến cho phần lớn người tại đạo đức lưỡng nan vấn đề bên trong thận trọng suy nghĩ, nếu như nhất định phải tính cưỡng ép giải thích, giải quyết ngay từ đầu bỏ phiếu khốn cảnh cùng kéo dài thời gian cũng là mục đích của nó.

Mà bây giờ, mục đích đã đạt tới, vậy còn dư lại chính là làm đi!

“Đều thất thần làm gì! Bắt đầu gây sự gây sự! Chúng ta thật cần bại bởi một bang ta căn bản xem thường ngu xuẩn sao!”

Người thiếu niên rống to, hẳn xông về mình trước máy vi tính, cũng cuối cùng quay đầu mắt nhìn bỏ phiếu hình tượng, phảng phất thu được trận này trầm mặc hành động bên trong mang tới lực lượng nào đó.

...

Trong sân trường, vừa □□ dục khóa phương cây ngải cứu dùng nước trôi lấy mình mặt đỏ bừng gò má, nằng từ khóa kéo trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra giao diện, lựa chọn “Không” .

Bệnh viện phòng bệnh bên ngoài, Địch lão tiên sinh vừa cùng Tô phu nhân phân biệt, mặc dù phần đùng trước ôn nhu nữ sĩ khuyên hẳn đừng quá chấp nhất việc này sự tình, nhưng hẳn hay là tại trải qua khám gấp trước phòng bệnh, lấy điện thoại di động ra không chút do dự lựa chọn “Phải” .

Trên đường phố, một mực tại duy trì bỏ phiếu điểm trật tự sông hướng đem mình phiếu bầu lấp xong, hẳn đâm cái đội, xin nhờ đang muốn vén rèm lên kiến trúc công nhân thay hẳn đem phiếu bầu đầu nhập trong rương, hẳn lựa chọn “Không” .

Trong phòng thí nghiệm, phân tích lần nữa vấp phải trắc trở, một đồng lớn già chuyên gia đang thấp giọng trò chuyện, nhỏ chiêm nhìn xem kia một đồng lớn liên kết hoá học, rốt cục quyết định, làm ra nhân sinh bên trong dũng cảm nhất lựa chọn, hẳn tuyển “Phải” .

Trước bàn sách, không có làm ra lựa chọn địch vĩnh, vẫn như cũ cự tuyệt làm ra lựa chọn.

Mì thịt bò trong quán, ngay tại nấu canh lão điểm chủ tướng một muôi tương ớt tưới múc ra, hẳn gần như không thể khống chế, cực đoan tức giận đem tương ớt giội lên TV.

Trại tạm giam bàn vuông hai bên,

Thẩm luyến hỏi Lâm Thần: “Cho nên, ngươi sẽ làm sao chọn này Lâm cố vấn?”

Quyển 5 Chương 289. Năm phù 126

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 289. Năm phù 126

Tác giả: Trường Nhị

Đây là phòng trộm chương, v chương mua sắm tỉ lệ: 50%, phòng trộm thời gian 1 giờ người với người, là khác biệt.

Đây là câu nói nhảm, câu này nói nhảm lại nói cho chúng ta biết, đối với bất kỳ người nào cùng bất cứ chuyện gì đều không cần ôm lấy thành kiến.

Hình Tông Liên đương nhiên không thích Hoàng Trạch, nhưng hẳn đối Hoàng Trạch không có thành kiến.

Đối Hình Tông Liên tới nói, không muốn làm ăn chơi thiếu gia người, luôn luôn đáng giá tôn trọng một chút, đây là hẳn sờ dĩ còn nguyện ý tìm Hoàng Trạch trao đổi nguyên nhân.

Hoàng Trạch cũng đúng là suy nghĩ, hẳn không có cấp tốc cho ra trả lời, ánh mắt của hẳn từ Lâm Thần trên mặt bắn khoắn mà qua, hỏi: “Là người ý tứ?”

“Chuyện này nguy hiểm.” Lâm Thần cũng không nói thêm gì nữa.

“Ta không có khả năng bởi vì cái nhìn của người, liền phong bế đoạn này cao tốc.” Hoàng Trạch mắt nhìn chính tiếp nhận phỏng vấn gừng chuyên gia, nói: “Đây mới thực sự là trong lòng học chuyên gia, ta cần nghe chuyên gia ý kiến.”

Hoàng Trạch bảo thủ không chịu thay đổi, cẩn thận tỉ mỉ, đây là hẳn sẽ tôn trọng đánh bại một đám đối thủ cạnh tranh, trở thành tình thính đôn đốc nguyên nhân, loại này cá tính cũng không phải là chuyện xấu, nhưng có khi cũng không nhất định quá tốt.

Hình Tông Liên thờ dài.

Hoàng Trạch hướng phóng viên lễ phép tạ lỗi, đem mang theo Khương Triết đưa đến Lâm Thần trước mặt.

Khương Triết nghe xong nguyên do, trong nháy mắt nổ: “Đây chính là cái thanh thiếu niên phản nghịch thời kỳ đùa ác, bởi vì đùa ác

phong bế cao tốc, người nói đùa cái gì?” Khương Triết hạ giọng, tựa hồ không muốn khiến nơi xa phóng viên chú ý tới nơi này phát sinh sự tình, hần xông Lâm Thần cười lạnh: “Ta biết, thật ra người chính là muốn đem sự tình làm lớn chuyện, tốt tái xuất điểm danh, người cho rằng người còn có thể trở lại trước kia phong quang thời gian?” Hần nói xong, vung tay liền đi, Lâm Thần lại gọi ở hần: “Khương Triết, người có thể vì người làm mỗi một điều phân tích phụ trách sao?”

“Lâm Thần, làm sao, người còn muốn hù dọa ai?” Khương Triết quay đầu, tựa như gặp quỷ nhìn xem Lâm Thần, “Ta không thể phụ trách, chẳng lẽ người có thể sao?”

“Ta có thể.”

Kia rõ ràng là câu dù phúng, Lâm Thần lại trả lời rất chân thành, thanh âm của hần cũng không vang dội, cũng rất trịnh trọng, rất làm cho người khác không lời nào để nói.

Khương Triết nghẹn lời: “Bệnh tâm thần!” Hần nhẫn nhịn nửa ngày, chỉ có thể biệt xuất câu này.

Nói xong, đầu đầy tao loạn tóc quăn tâm lý học chuyên gia cũng không quay đầu lại đi.

Hoàng Trạch nhún nhún vai, đối Lâm Thần cùng Hình Tông Liên nói: “Rất xin lỗi, của ta chuyên gia nói cho ta, người không người ý nghĩ là lời nói vô căn cứ.”

“Hoàng Trạch, nếu quả thật xảy ra chuyện, mời nhất định phải cho ta biết.” Lâm Thần nhìn qua Hoàng Trạch, nói như vậy.

“Người vì cái gì rất ước gì xảy ra chuyện đáng về.”

“Không phải ta hi vọng xảy ra chuyện, mà là nhất định sẽ xảy ra chuyện, chuyện phát sinh, cũng sẽ không bằng vào ta ý chí vì chuyển.”

Lâm Thần nói xong.

Hình Tông Liên vỗ vỗ vai của hần, nói với hần: “Đi thôi.”

...

...

Nếu như lúc người ở giữa gấp gáp, lại nghĩ phong bế một đầu đường cao tốc, như vậy nhanh nhất phương thức, chính là trực tiếp đi đường cao tốc vận chuyển quản lý chỗ.

Hình Tòng Liên ngồi ở trong xe, giẫm mạnh chân ga, xe Jeep liền bay tán loạn mà đi.

Trong xe không khí ngột ngạt, không người nào dám mở miệng, Lâm Thần ngồi ở vị trí kế bên tài xế, Vương Triều cùng Dương Điển Phong thì tại chỗ ngồi phía sau.

Chỗ ngồi phía sau vị kia vận chuyển hành khách công ty quản lý giống như là nhẫn nhịn thật lâu, rốt cục nhịn không được nói với Hình Tòng Liên: “Hoàng thiếu thế này, ngài căn bản cũng không có tất yếu cùng hấn đàm!”

Lâm Thần chú ý tới, hấn nói chuyện lúc còn nhìn chăm chăm vào mình, giống như là đối với hấn mới đề nghị rất bất mãn.

“Chỗ chức trách nha, ta không nói là vấn đề của ta, hấn không nghe là hấn vấn đề, không có gì.” Hình Tòng Liên hai tay nắm chặt tay lái, đối với cái này lơ đãng.

Lâm Thần liếc hấn một cái, sau đó bị đối phương thọc, Hình Tòng Liên nói với hấn: “Cho ta điếu thuốc.”

Lâm Thần thế là trong xe nhìn một chút, cũng không có gặp hộp thuốc lá.

“Tại trong túi ta.” Hình Tòng Liên có chút nghiêng người ra hiệu.

Chỗ ngồi phía sau, Dương Điển Phong nhìn xem bọn hấn nhất cử nhất động, giống như là cảm thấy mình lần nữa bị không để ý tới.

“Ngài cứ đi như thế, Hoàng thiếu cái này căn bản là mang theo tư trả thù, ngài hấn là hướng thượng cấp khiếu nại!” Hấn có chút tăng lớn âm lượng, mở miệng lần nữa.

“Ta cùng hấn so đo làm gì?” Hình Tòng Liên giống như là từ đầu đúng chỗ cũng không có đem Hoàng Trạch để ở trong lòng, hấn đạp mạnh chân ga, cấp tốc vượt qua phía trước cỗ xe, “Tức giận lãng phí thời gian.”

Nếu như Hoàng Trạch ở đây, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ lần nữa thổ huyết.

Hoành Cảnh cao tốc vận quản chỗ cách cướp xe án vụ án phát sinh hẹn năm mươi cây số, coi như Hình Tòng Liên tốc độ cao nhất hành sử, cũng tại gần nửa giờ sau, mới vừa tới vận quản chỗ.

Trên xe lúc, Hình Tòng Liên đã gửi điện thoại lão cục trưởng, báo cáo mới nhất tiến triển vụ án, hi vọng đạt được trợ giúp.

Cho nên, Hoàn Cảnh cao tốc vận quản chỗ người sớm liền chờ tại bãi đỗ xe.

“Hình đội trưởng ngài tốt, ta là Hoàn Cảnh đường cao tốc công ty trách nhiệm hữu hạn chủ tịch trợ lý Liễu Hành.”

Đám người bọn họ sau khi xuống xe, một vị mang viền vàng con mắt thanh niên liền tiến lên đón.

“Các người chủ tịch chứ?” Hình Tòng Liên đi như bay, vừa đi bên cạnh hỏi.

“Chủ tịch ngay tại họp.”

Liễu Hành đánh giá Hình Tòng Liên một đoàn người, hấn mặc dù thái độ tốt đẹp, nhưng trong giọng nói hay là lộ ra một tia lơ đãng. Vừa rồi, hấn ở văn phòng tiếp vào điện thoại, nghe nói đội trưởng cảnh sát hình sự muốn gặp công ty tầng quản lý, cũng yêu cầu phong tỏa cao tốc, hấn liền đã cảm thấy buồn cười, thị đội trưởng cảnh sát hình sự là cái gì cấp bậc, cũng dám đưa ra loại yêu cầu này.

Hiện tại gặp chân nhân, trông thấy chiếc kia guitar phổ cùng đối phương mộc mạc quần áo, hấn thì càng xác định vị này đội trưởng cảnh sát hình sự không có bất kỳ cái gì bối cảnh, nếu như không có bối cảnh, vậy cũng chỉ là cái phổ thông công vụ nhân viên bỏ đi, tùy tiện như vậy đuổi một chút cũng liền có thể.

Loại này qua loa tắc trách, hấn đối rất nhiều người nói qua, có người phần nộ lại người âm thầm tức giận, đương nhiên cũng có người sẽ đau khổ cầu khẩn, nhưng làm hấn không nghĩ tới chính là, vị này đội trưởng cảnh sát hình sự phản ứng cùng những người kia đều rất không giống.

“Sự cấp tòng quyền, coi như chủ tịch bây giờ tại đi nhà xí, chúng ta cũng chỉ có thể xông vào.” Hình Tòng Liên dừng bước lại, dùng một loại ta và người tử tế giảng đạo lý ngữ khí uy hiếp hấn.

Liễu Hành giật cả mình, làm trợ lý, hấn đương nhiên không thể để cho lão bản như vậy xấu hổ, cho nên hấn đem Hình Tòng Liên một đoàn người mời vào chủ tịch văn phòng, sau đó gọi điện thoại.

Chờ hấn để điện thoại xuống lúc, trông thấy vào cửa bốn người, đang đứng tại cửa ra vào, đối trong môn bày biện, lộ ra thần sắc phi thường giật mình.

Hoành Cảnh cao tốc ngang qua hai tỉnh, lợi nhuận cực cao, công ty chủ tịch văn phòng cũng rất là xa hoa.

Tượng mộc sần nhà, gỗ lim đồ dùng trong nhà, ghế sa lon bằng da thật, ngọc thạch Tỳ Hưu, trong phòng làm việc thổ hào bốn kiện bộ rất là đáng chú ý, duy chỉ có khác biệt, là tấm kia da thật lão bản thành ghế về sau, không có treo phảng phất ngoại quốc danh họa hoặc là mảnh hồ hạ sơn đồ, mà là treo trương cự phúc ảnh chụp. Ảnh chụp rất cũ kỹ, từ các loại ý nghĩa tới nói đều là, nó cạnh góc ố vàng, người ở bên trong mặc cuối những năm 80 phục sức, ngay tại vì đường cao tốc điện cơ, nếu như người nhìn kỹ sẽ phát hiện, trong tấm ảnh trong đó mấy vị, đã từ cao vị bên trên lui ra, bởi vậy, người trong hình, cũng phải cũ.

Cả trương trong tấm ảnh, chỉ có một chỗ nhìn qua rất mới, kia là ảnh chụp dưới góc phải một vị mỹ lệ nữ sĩ, vị nữ sĩ kia mặc vào kiện đơn giản tơ tằm sườn xám, tóc dài dùng một cây Ô Mộc trâm co lại, mấy sợi tóc đen rủ xuống đến bên tóc mai, càng lộ ra nàng vành tai như ngọc, khuôn mặt mộc mạc, nàng toàn thân cao thấp không có bất kỳ cái gì đồ trang sức, chỉ là vui mừng đứng yên, lại khí chất Cao Hoa, phảng phất tự nhiên.

Mà kia cự phúc ảnh chụp cũng giống như bởi vì nàng tồn tại, mà chiếu sáng rạng rỡ.

Liễu Hành thu tầm mắt lại, lại nhìn về phía mấy vị khách tới thăm.

“Chủ tịch nói, hẳn lập tức tới ngay.” Hẳn ho nhẹ một tiếng, cắt ngang chăm chú thường thức ảnh chụp bốn người, “Thế nào, Hình đội trưởng đối tấm hình này rất có hứng thú?” Trong phòng một mảnh lặng im, Liễu Hành miễn cưỡng tìm đề tài, “Đây là năm đó chúng ta Hoành Cảnh cao tốc điện cơ lúc ảnh chụp, điện cơ nghi thức không phải rất long trọng, có vài vị lãnh đạo cấp cao đích thân tới, càng quan trọng hơn là, đường cái bỏ vốn phương một vị quan trọng nhân sĩ, cũng đích thân tới hiện trường.”

Đoạn văn này Liễu Hành cống rất nhiều lần, dù sao, đây là Hoành Cảnh cao tốc huy hoàng nhất một đoạn lịch sử, mỗi khi gặp có khách đến, cũng hầu như là hẳn phụ trách giảng giải.

Quyển 5 Chương 290. Năm phù 127

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 290. Năm phù 127

Tác giả: Trường Nhị

0-0

Lâm Thần mở to mắt, nhìn trần nhà, không có chìm vào giấc ngủ. Hắn nhớ tới tại Yến Thanh, trên thế giới này có quá nhiều thống khổ sự tình, có thể khiến một người muốn chết, nhưng chân chính có thể làm người liều lĩnh đi chết sự tình, nhưng lại cũng không nhiều. Hắn nhớ tới Hình Tông Liên, trên thế giới này có quá nhiều người dễ dàng dễ tin người ta, nhưng đem mới quen hai ngày người xa lạ trực tiếp mang về nhà người, nhất định ít càng thêm ít. Đây có lẽ là tín nhiệm, nhưng so tín nhiệm càng sâu, đại khái là tuyệt đối, siêu nhiên tự tin.

Lâm Thần nghiêng người sang, nhìn xem trên sàn nhà người. Lúc sáng sớm, gõ vang Nhan gia ngõ hẻm số sáu cửa gỗ, cũng không phải là cuồng bạo gió, mà là một đôi rất mập rất non nớt tay nhỏ.

Hình Tông Liên rất nhạy bén mở mắt, trên giường Lâm Thần ngủ rất ngon, hắn rón rén mở cửa, liền trông thấy một cái chỉ tới hắn thất lưng tiểu bàn đôn.

Hai cái đại nhân một trái một phải nắm tiểu bàn đôn tay, có vẻ hơi thật ngại quá.

“Thật sự là mạo muội quấy rầy, nhà chúng ta tiểu tử thói nói muốn tìm Lâm Thần, nhưng chúng ta đi túc xá thời điểm, Lâm tiên sinh đã dọn đi rồi...” Tiểu bàn đôn phụ thân, thử thăm dò mở miệng.

“Tới đây tìm Lâm Thần.” Hình Tông Liên cúi đầu, nhìn xem chân bên cạnh tiểu hài, “Làm sao người biết Lâm Thần ở ta nơi này.”

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ cảm thấy bắp chân nóng lên, tiểu bàn đôn như Khảo Lạp ôm cây, tứ chi chăm chú cuốn lấy hắn đùi.

Hài tử phụ mẫu phi thường xấu hổ, lôi kéo tiểu bàn đôn phần gáy thịt, nhưng mà tiểu bằng hữu chính là không buông tay.

“Chúng ta đặc địa cùng trường học nghe ngóng, nhân viên nhà trường nói, Lâm tiên sinh tựa hồ là cùng một cái họ hình cảnh sát đi, tiểu tử thúì liền để chúng ta tới cái này. . .”

Lâm Thần mở mắt lúc, nhìn thấy chính là này tấm tình cảnh.

Hình Tông Liên kéo lấy một cái chân từ ngoài phòng vào đi, trên đùi còn trói lại chỉ cự hình bao cát.

Lâm Thần từ trên giường ngồi dậy, gập tiểu mập mập ôm Hình Tông Liên, mắt lom lom nhìn hấn.

Nhớ tới lúc trước mình đối tiểu mập mập liên quan tới bán manh cùng ôm bắp đùi dạy bảo, Lâm Thần không còn gì để nói.

“Rất có tác dụng phương pháp, rất chính xác đối tượng, nhưng có chút quá kích.” Hấn đối tiểu mập mập nói như vậy, chỉ là hấn lời còn chưa dứt, tiểu bàn đôn liền hầu tử lên cây giống như vút bỏ giày bò lên giường, ôm lấy hấn cái cổ không thả.

Lâm Thần mắt nhìn Hình Tông Liên, Hình đội trường quả quyết ngăn ở cổng, đem hai vị gia trưởng “Lưu” trong phòng.

Tiểu mập mập đem mặt chôn ở Lâm Thần cần cổ, buồn buồn chỉ chỉ mình, nói: “Nước.”

Lâm Thần giống như là minh bạch cái gì, đem tiểu bằng hữu từ trên người chính mình kéo ra: “Nếu như ngươi quá để ý tâm lý của mình chướng ngại, đó chính là lớn nhất chướng ngại.”

Gặp nhi tử gắt gao dắt lấy người khác không buông tay, tiểu bàn đôn mẹ tiến lên hai bước, muốn đem nhi tử lôi đi, miệng bên trong còn lẩm bẩm: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, nhi tử ta... Nói không phải nói rất rõ ràng, hấn nơi này...” Nàng nói, chỉ chỉ đầu của mình, “Có đôi khi chúng ta cũng không hiểu rõ hấn đang nói cái gì...”

“Ngươi có ý tứ gì?” Lâm Thần ngẩng đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn thẳng vị mẫu thân kia.

Nữ nhân bị Lâm Thần thấy có chút bối ngỡ, quay đầu tìm kiếm trợợ phụ trợợ giúp.

Không chờ nam nhân mở miệng, Lâm Thần liền nói: “Các ngươi có phải hay không vẫn cảm thấy hấn mồm miệng không rõ, không thể lý giải hấn đang nói cái gì, luôn cảm thấy hấn là trí lực rất thấp nhi đồng, dẫn hấn gặp người đều cảm thấy rất xấu hổ?” Lâm Thần đem

tiểu bảg hữu ôm ở một bên: “Ta không biết các người là thế nào làm cha mẹ, nhưng đã các người nhi tử có thể bình thường thẳg như tiểu học, các người liền nên đối với hắ trí lực có lòng tin. Tiếp theo, các người chẳng lẽ một lần chưa từng hoài nghi, hắ có lẽ không phải trí lực rất thấp, mà là trí lực vượt xa bình thường nhi đồng?”

Hình Tông Liên chưa hề gặp Lâm Thần tức giận như vậy.

Nghe một cái có một chữ từ Lâm Thần miệng bên trong phun ra, hắ đơn giản nghĩ thay trước mặt hai vị phụ mẫu điểm rế ngọn nến.

“Ngài nói... Hắ là thiên tài.”

Mẫu thân lập tức hồng quang đầy mặt, cũng không còn lúc trước xấu hổ xấu hổ.

“Ta cho hắ làm qua Vi thị nhi đồng trí lực lượng biểu, trắc nghiệm kết quả rất hiển nhiên đã chứng minh điểm ấy.”

“Vậy ngài có thể dạy dỗ chúng ta, bình thường làm như thế nào giáo dục hắ sao?”

Lâm Thần nói, hơi cúi đầu nhìn bên cạnh tiểu bàn đôn, cũng không trả lời nam hài mẫu thân vấn đề, mà là hỏi: “Chuyện gì xảy ra, từ từ nói...”

“Nãi nãi... Sợ nước...” Tiểu bàn đôn lôi kéo Lâm Thần góc áo, có chút vội vàng.

Lâm Thần nhíu mày, tựa hồ cũng đối dạng này từ mẫu chốt nhắc nhở, có chút không nghĩ ra.

Tiểu mập mập dùng sức chỉ mình, lại dùng sức chỉ chỉ cổng, nghĩ kéo lấy Lâm Thần đi ra ngoài.

“Người nói, bà người sợ nước, muốn cho ta đi cấp bà người chữa bệnh?” Lâm Thần hỏi dò.

Tiểu mập mập lập tức gật đầu.

Lâm Thần tâm niệm thay đổi thật nhanh, đột nhiên ngẩng đầu, đối hai vị phụ mẫu nói: “Mụ nội nó gần nhất bị loài chó cắn bị thương?”

Tiểu mập mập phụ thân cũng không nghĩ ra, nhìn lấy mình nàng dâu, nói: “Mẹ giống như chưa nói tới qua a?”

“Hắ có hay không lôi kéo nãi nãi, cho các người học chó sủa?” Lâm Thần lại hỏi.

“Làm sao người biết?”

“Lập tức mang các người mẫu thân đi bệnh viện!”

Hình Tòng Liên mở ra đại cát phổ, tại không người đường cái lao vùn vụt.

Trên đường đi, Lâm Thần buộc lên dây an toàn ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí, không nói một lời.

Hình Tòng Liên xuyên thấu qua kiếng chiếu hậu, mắt nhìn chỗ ngồi phía sau ôm hài tử hai vị phụ mẫu, rốt cục không nhìn được muốn hòa hoãn hạ không khí khẩn trương, thế là bắt đầu một thoại hoa thoại: “Tiểu bàn nãi nãi bị chó cắn đả thương, tại sao tới tìm người a...”

“Bởi vì hãn phụ mẫu, không thể nào hiểu được hãn muốn biểu đạt sự tình...” Lâm Thần vẫn như cũ ngay thẳng, chỗ ngồi phía sau hai vị phụ mẫu, lần nữa lộ ra vẻ mặt bối rối. Nhưng hãn mặc dù tức giận, vẫn như cũ rất kiên nhẫn, hướng Hình Tòng Liên giải thích: “Tiểu mập mập rất sợ nước, ta đã từng dạy qua hãn trị liệu cái này loại tâm lý vấn đề phương pháp, hãn tới tìm ta, là muốn cho ta đi giúp mụ nội nó trị liệu...”

“Chúng sợ nước?”

“Vâng.”

“Các người thiên tài ở giữa giao lưu chúng ta phạm nhân quả nhiên lý giải không được a...”

Hình Tòng Liên cảm khái nói.

“Ngài là nói, nhi tử ta, có chúng sợ nước, hãn xác thực từ nhỏ sợ nước, có điều gần nhất giống như tốt hơn nhiều...” Chỗ ngồi phía sau gia trưởng hỏi.

“Sợ nước là sợ nước, chúng sợ nước là chúng sợ nước, đằng sau cái kia là bệnh chó dại biệt danh, chỉ sợ là tiểu bàn biết nãi nãi bị chó cắn tổn thương, các người lại một mực không rõ hãn nói cái gì, hãn liền dứt khoát tìm đến Lâm Thần.” Hình Tòng Liên giải thích nói.

Nguyên bản nam nhân chỉ là nửa tin nửa ngờ, hiện tại nghe xong mẫu thân khả năng bị chó cắn, lại không có đi đánh bệnh chó dại vắc xin, lập tức lòng nóng như lửa đốt, vội vàng, nắm lấy hàng phía trước chỗ ngồi, nói với Hình Tòng Liên: “Phiền phức ngài nhanh lên nữa được không.”

Đuổi tới béo đôn nhà lúc, lão thái thái chính dẫn theo Thái Cực Kiếm, muốn đi công viên rèn luyện.

Gặp con trai con dâu vội vã cuống cuồng xông lại hỏi cái này hỏi cái kia, còn khoát khoát tay, biểu thị bị chó cắn là chuyện nhỏ, cũng không có phát bệnh, đừng chậm trễ tự rèn luyện.

Béo đôn cha một tay lấy nhi tử nhét trong tay Lâm Thần, cùng nàng dâu một trái một phải, mang lấy lão nhân liền hướng xe của mình kho chạy, vừa chạy còn vừa nói: “Lâm tiên sinh, nhi tử ta phiền phức ngài chiếu cố một chút.”

Tiểu bàn đôn nhìn qua phụ mẫu rời đi phương hướng, mặt mũi tràn đầy lo lắng, Lâm Thần nắm tiểu hài béo múp míp tay, rất khó được dùng tay vuốt vuốt tiểu hài lông xù đỉnh đầu, thanh âm ôn nhu:

“Người làm rất tốt, nãi nãi không có việc gì.”

“Lúc này mới 7 tuổi a, cứ như vậy thông minh, đơn giản thành tinh.”

Làm phòng trẻ vị thành niên hút hai tay thuốc lá, Hình Tông Liên ngậm không có điếu thuốc lá, thanh âm mơ hồ không rõ.

Lâm Thần nắm tiểu hài tay, đi tạt bên cạnh hấn sau đó vị trí.

“Sự thông minh của hấn so bình thường người đồng lứa cao hơn bốn cái tiêu chuẩn chênh lệch, ước chừng có 160 tả hữu, không phải thông minh như vậy, mà là vô cùng vô cùng thông minh.”

“Tiểu tử này thả nhà này người nuôi thật sự là đáng tiếc, làm cha mẹ nó ôm thiên tài đương ngớ ngẩn nuôi.” Hình Tông Liên cực kỳ nịnh hót đối Lâm Thần nói như vậy.

“Cha mẹ của hấn phi thường bao dung hấn, đó cũng không phải chuyện xấu.” Lâm Thần dừng một chút, rất chân thành địa, nhìn qua tiểu bàn đôn mắt to, nói: “Bởi vì thế này, người mới có phi thường bình tĩnh mà an ổn tuổi thơ.”

Cha mẹ của người sẽ không bức bách người tiến hành vĩ nh vô chỉ cảnh học tập, người có thể giống hài tử bình thường đồng dạng trưởng thành đến hiện tại, điếm ấy, phi thường trọng yếu nhất.

“Kia, người vừa rồi làm gì lại nói cho hấn biết cha mẹ việc này chứ?”

“Bởi vì, đã đến giờ.”

Hình Tông Liên cũng không lý giải ý tứ của những lời này, hấn vừa định tiếp tục hỏi tiếp, đã thấy tiểu bàn đôn ngẩng đầu nhìn Lâm Thần, giống đại nhân, trịnh trọng nhẹ gật đầu.

Gặp tình hình này, Hình đội trưởng đành phải im lặng ngưng thuốc lá: “Quả nhiên là siêu nhân Bảo Bảo, nhỏ như vậy liền sẽ tìm bác sĩ

tâm lý chữa bệnh...” Mấu chốt là, chọn người còn chọn chuẩn như vậy.

“Đúng đấy, xác thực phi thường đáng sợ. Hẳn lần thứ nhất vụng trộm chạy vào sa bàn ở giữa, ta cho rằng, hẳn chỉ là đến trộm đồ chơi, chính là phi thường hoàn chỉnh địa, nói ra sa bàn trò chơi bốn chữ.” Lâm Thần nói, nhin không được lắc đầu

Quyển 5 Chương 291. Năm phù 128

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 291. Năm phù 128

Tác giả: Trường Nhị

0-0

Trạm nghỉ nhân viên công tác lấy ra màu nâu chần lông, nhóm đầu tiên đến nữ cảnh sát ngay tại cho hành khách châm trà, gặp nữ cảnh sát không nhanh không chậm động tác, Lâm Thần ý thức được, Hình Tông Liên hẳn là phát hiện hẳn.

“Các người lúc nào mới làm cái ghi chép a, chúng ta thời gian đang gấp về nhà đâu!” Có hành khách bưng lấy chén giấy, ngữ khí hơi lộ ra không kiên nhẫn.

“Đúng đấy, lưu hai người xuống tới nói một chút liền tốt!” Một bên hành khách phụ họa nói.

“Ngài chờ một chốc lát.” Nữ cảnh sát cười đến mười phần ôn nhu, “Phía trước giám chứng khoa đồng sự còn không có thanh lý xong hiện trường, đường cao tốc hạn nhanh thông hành, vận chuyển hành khách chỗ mới điều tới xe, cũng bị ngăn ở nửa đường đấy ”

“Còn muốn giám chứng khoa, giống đập TV đồng dạng!”

“Cái này đều nhanh hai giờ, còn không có làm xong a?”

“Làm đánh như vậy chiến trận làm gì a, chúng ta người lại không sự tình, tiểu bằng hữu đùa ác mà thôi!”

Mấy vị lớn tuổi phụ nữ tốp năm tốp ba phát biểu ý kiến, Lâm Thần vẫn như cũ ngồi tại rất nơi hẻo lánh địa phương, nơi hẻo lánh bên trong có chút lạnh, nhưng cũng bởi vậy phi thường yên tĩnh, hẳn rất chân thành quan sát mỗi một người biểu lộ, trong lòng dần dần dâng lên kỳ dị quái cảm giác.

Lần nữa nhắc đến cướp án, trên mặt tất cả mọi người đều rất nhẹ nhàng rất không quan trọng, bọn hắn không chỉ có không có bất kỳ cái gì thương tích sau ứng kích phản ứng, ngược lại trách cứ cảnh sát ngạc nhiên. Ánh mắt của hắn, cuối cùng rơi xuống nữ cảnh sát

trên mặt, nữ cảnh sát nhẹ nhàng đem tóc dài phát đến sau tai, rất đáng tiếc là, hắc cũng không có tại nữ cảnh sát trên khuôn mặt mỹ lệ, tìm tới bất luận cái gì thuộc về khẩn trương hoặc là ngưng trọng một loại cảm xúc.

Như vậy, tất cả mọi người hiện tại sở dĩ còn lưu tại nơi này, ngoại trừ Hình Tông Liên mệnh lệnh, ước chừng liền thật là bởi vì hậu phương kẹt xe.

Lâm Thần dần dần cảm thấy tình thế có chút nghiêm trọng.

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ, nơi đó là kéo dài đến thiên địa cuối màu xanh biếc cỏ lau, gió thổi qua, liền tràn lên như biển gợn sóng.

Không gian bên trong dần dần an tĩnh lại, lại dần dần trở nên quá mức yên tĩnh.

Bỗng nhiên, Lâm Thần nghe thấy dưới lầu truyền đến một chút tiếng bước chân, kia là điển hình cảnh dụng ủng da đánh đá cẩm thạch mặt đất thanh âm, đồng thời thanh âm càng ngày càng dày đặc, dưới lầu giống như là tới rất nhiều người, cái kia hẳn là cảnh sát đại đội nhân mã đuổi tới.

Những người kia bước vào đại sảnh đi qua chỗ rẽ sau đó lên lầu...

Ý thức được điểm ấy, Lâm Thần đột nhiên cảm giác được khẩn trương, loại này khẩn trương không đến mức khiến hai tay xuất mồ hôi thân thể run rẩy, nhưng đủ để trong nháy mắt cắt ngang tất cả mạch suy nghĩ, hẳn rất rõ ràng cảm thấy nhịp tim rất nhanh, đại não rất trống không, sở học bất luận cái gì tâm lý điều tiết pháp, thậm chí tại thời khắc này, cũng sẽ không bị nhớ lại.

Hắn đang khẩn trương, hẳn bởi vì sắp đến nào đó một người mà khẩn trương.

Lạch cạch một tiếng.

Ủng da giẫm lên nấc thang cuối cùng, Lâm Thần vô ý thức ngẩng đầu.

Nếu như nói, khẩn trương cảm thấy đến, là không có chút nào nguyên do phản xạ có điều kiện, như vậy khẩn trương như vậy rút đi, cũng chỉ là sự tình trong nháy mắt.

Đầu bậc thang thân ảnh rất kiệt xuất nhỏ, như là nham thạch đắp lên cô phong, cũng rất se lạnh, phảng phất hàng sương đêm đông.

Người kia đồng phục cảnh sát trắng, trên bờ vai Ngân Tinh lấp lánh, người kia họ Hoàng, Chu Ngô trần hoàng hoàng.

...

...

Tiếp vào Vương Triều điện thoại lúc, Hình Tòng Liên vừa đi vào phong cảnh trường học.

“Á đù lão đại không xong, hoàng đôn đốc muốn dẫn chuyên gia đi đi nghỉ ngơi đứng làm cái ghi chép, người nhanh đi, chậm ta sợ nhà ta A Thần thăm tao độc thủ a!”

Đầu bên kia điện thoại, Vương Triều bắn liên thanh tựa như nôn một đồng tử, bởi vì hắn phát âm quá nhanh, Hình Tòng Liên cũng không có nghe quá thanh: “Người nói cái nào đôn đốc?”

“Hoàng Trạch Hoàng Trạch Hoàng Trạch a!” Vương Triều đơn giản phải gấp chết, “Cao tốc kẹt xe tốt nhất chạy lộ tuyến ta đã phát điện thoại di động của người không tạ không không cộc!”

Vương Triều lời còn chưa dứt, Hình Tòng Liên chỉ nghe thấy điện thoại di động kêu lên tin tức mới nhắc nhở, hắn cúi đầu xem xét, là phong bưu kiện mới.

“Là đã xảy ra chuyện gì sao, Hình đội trưởng?” Dương Điển Phong tựa hồ mơ hồ cảm thấy thanh âm bên đầu điện thoại kia rất khẩn cấp, nhin không được rất quan tâm hỏi.

Hình Tòng Liên nhíu nhíu mày, sau đó cấp tốc quay người, hướng ven đường Jeep chạy tới.

Ra ngoài trường gió xuân là bởi vì người tuổi trẻ huyền não, mà trong phòng ăn ồn ào náo động, thì tất cả đều là bởi vì mấy cảnh sát đến

Đại sảnh một góc các lữ khách nhao nhao đứng lên, ánh nắng từ cửa sổ sát đất cùng cao hơn trong suốt trần nhà tản mát vào đi, Hoàng Trạch đứng tại đầu bậc thang, lại nghe không thấy chung quanh bất kỳ thanh âm gì.

Ánh nắng quá sáng tỏ, vàng nhạt đá cẩm thạch phản xạ đại bộ phận ánh sáng, Hoàng Trạch cảm giác bị thứ gì đâm đến hai mắt, trở nên hoảng hốt.

Hắn giống như thấy được Lâm Thần, vậy cũng đúng là Lâm Thần.

Nhưng Lâm Thần thi thể rõ ràng nên tại cuồn cuộn trong nước sông, Lâm Thần hồn phách rõ ràng nên tại cái gì trong mộ địa...

Có Lâm Thần liền đứng tại lữ khách ở giữa, hắn ánh mắt trong trẻo, tóc bởi vì ánh nắng mà lộ ra có chút ướt át.

Hoàng Trạch bỗng nhiên rất muốn cười.

Hắn trông thấy Lâm Thần thả tay xuống bên trong chén giấy, quay người thể thân bên cạnh lão nhân khoác tốt khăn quàng cổ, nói tốt hơn giống như là trấn an cảm xúc, sau đó mới chậm rãi đi tới.

Quả nhiên là Lâm Thần, dù là vung xuống di thiên đại hoang, dù là bị người tại chỗ đánh vỡ, cũng vẫn như cũ không có chút rung động nào, không có chút nào áy náy.

Lâm Thần càng đi càng gần, Hoàng Trạch nắm đấm cũng càng bóp càng chặt.

Cuối cùng, Lâm Thần rốt cục ở trước mặt hắn dừng bước.

Hắn ở trên cao nhìn xuống, nhìn xem Lâm con mắt, mưu toan từ đó nhìn ra bất luận cái gì áy náy hoặc là áy náy, chính là không có, Lâm Thần vẫn như cũ rất bình tĩnh lạnh nhạt, lạnh nhạt đến phảng phất tại nhìn một người xa lạ.

Vào thời khắc ấy, Hoàng Trạch rốt cuộc khắc chế không được nội tâm phần nộ, hắn bỗng nhiên huy quyền, xông Lâm Thần gương mặt đánh tới.

Đó là dùng tận lực khí toàn thân một quyền, đem Lâm Thần đánh cho mạnh mẽ lão đảo, nhưng hắn cũng không có giải hận, hắn gặp Lâm Thần che mặt lui hai bước, lần nữa xiết chặt nắm đấm, hướng về phía trước vung đi.

Lâm Thần bị đánh phải có chút lắc thần, đau đớn là tiếp theo, trước mắt lâm vào ngẩn ngui hắc ám, đã mất đi bất luận cái gì năng lực hành động, hắn ý thức được Hoàng Trạch lại hướng hắn huy quyền, hắn cảm thấy mình hắn là né tránh, nhưng thân thể hoàn toàn không nghe chỉ huy.

Nhưng mà quyền thứ hai cũng không đúng hạn mà tới, Hoàng Trạch đầu óc không biết xảy ra vấn đề gì, nắm đấm của hắn tựa hồ ở giữa không trung đổi vị trí, rơi xuống đầu vai của hắn, hắn trực tiếp bị người cầm một cái chế trụ.

Chờ Lâm Thần kịp phản ứng lúc, ù tai rất lợi hại, mặt đau rát, miệng bên trong tràn đầy huyết tinh vị đạo.

Hắn cảm thấy mình mặt bị đặt tại cái gì cứng rắn chất vải vóc bên trên, thẳng đến tiếng tim đập truyền đến, hắn mới ý thức tới, hắn đang bị Hoàng Trạch ôm chặt lấy.

“Người vì cái gì không chết đi chứ?” Hãn nghe thấy Hoàng Trạch ghé vào lỗ tai hãn nói.

Hãn có thể rõ ràng cảm giác được, Hoàng Trạch thanh âm có chút nghẹn ngào, chính là lại nghẹn ngào cái gì chứ?

Lâm Thần cảm thấy kỳ quái, cũng rất xấu hổ, hai tay của hãn không biết nên để chỗ nào, nhưng mà Hoàng Trạch nhưng không có buông tay ý tứ.

Cuối cùng, hay là bên cạnh không biết ai một vấn đề, giải cứu hãn.

“Người chính là Lâm Thần?”

Người nói chuyện đình lấy đầu đầy xoã tung tạp nhạp tóc quăn, những tóc kia cơ hồ cần che mắt, Lâm Thần theo tiếng nhìn đối phương một chút.

Hoàng Trạch như ở trong mộng mới tỉnh, giống ném rác rưởi, đem hãn bỗng nhiên đẩy ra.

Lâm Thần bụm mặt ngẩng đầu, thấy được một đầu xoã tung tạp nhạp tóc quăn.

“Người quả nhiên không chết a, hoàng đế tra còn thương tâm thật lâu chứ?” Người kia ngữ khí rất tùy ý, phảng phất đã sớm tính đến chuyện này đã tính trước.

“Quên rồi tự giới thiệu, ta gọi Khương Triết.” Gặp hãn không có kịp phản ứng, có chút ngu ngơ, Khương Triết trên mặt lộ ra một tia trào phúng, “Thành phố Hoàng Cảnh cực tân nhiệm tâm lý học cố vấn.”

Ồ, nguyên lai là Hình Tông Liên đồng sự.

Lâm Thần gật gật đầu, rất tự nhiên đưa tay.

Nhưng mà Khương Triết nhưng không có đưa tay: “1111 đặc biệt lớn án giết người, người hiềm nghi còn không có rửa sạch, ta không cùng hung thủ giết người nắm tay.”

Khương Triết thanh âm rất lớn, bên trong đại sảnh tất cả ánh mắt, đồng loạt hướng hãn tụ tới.

Ồ, quả nhiên là Hoàng Trạch bằng hữu.

Lâm Thần thu tay lại, rất lễ phép mà khom người, nếu như bắt chuyện qua, lại không có những lời khác có thể nói, hãn liền hướng mình chỗ ngồi đi đến.

“Người vì cái gì ở chỗ này, lần này cướp xe án cùng người có quan hệ sao, người vẫn là như vậy muốn nổi danh!”

Sau lưng truyền đến Khương Triết bản liên thanh giống như đặt câu hỏi, Lâm Thần đành phải lần nữa dừng lại, quay người, nhìn xem Khương Triết chau lên lông mày cùng trào phúng môi, hắc rất chân thành nghĩ một hồi, mới chăm chú trả lời: “Không phải, ta chỉ là vừa xảo đi ngang qua, chẳng phải may mắn một người bị hại.”

Giống như là bị chọc giận tới giống như, Khương Triết bỗng nhiên cất cao âm lượng: “Vâng, người bị hại, lần trước Phùng Phái Lâm bản án người cũng phải người bị hại, ta xem qua hồ sơ, người còn cùng người bị hại cùng một chỗ ôm nhảy sông! Người thẳng như vậy cảm giác nhạy cảm, lại không biết có người quan sát người ba năm? Người căn bản chính là tại giúp Phùng Phái Lâm đào mệnh, chỉ là cuối cùng Phùng Phái Lâm chết rồi, kết quả không tốt mà thôi, cũng chỉ là tên ngu ngốc kia cảnh sát sẽ không hoài nghi người!”

Khương Triết ngữ tốc rất nhanh, thanh âm rất lạnh, chĩnh cửa sổ thủy tinh tựa hồ cũng đang run rẩy, bởi vì thanh âm quá lớn, hắc cũng nói rất mệt mỏi, thế là hắc dừng một chút.

Đúng lúc này, dưới lầu truyền đến rất lướt nhẹ rất tùy ý thanh âm: “Ài ài, gừng chuyên gia, ở sau lưng nói người nói xấu không tốt a.”

Khương Triết bỗng nhiên khế giật mình.

Lâm Thần, cũng bỗng nhiên khế giật mình.

Lâm Thần hai mắt khế nhắm, bất vi sở động.

Phó Hách rất tức giận, hắc nghiêng nghiêng răng, muốn mở miệng, lại bị Hình Tông Liên đè lại.

“Nhìn, phải mời Phùng tiên sinh đến uống chén trà, ngài nói có đúng hay không a, chính ủy?” Hình Tông Liên vuốt vuốt râu ria, đem tất cả mọi người lực chú ý từ trên thân Lâm Thần kéo về.

Chính ủy mặt rất đỏ, nhưng vẫn là ra vẻ thâm trầm, trầm ngâm một lát sau, nói: “Đúng vậy a già hình.”

Hình Tông Liên đứng lên, cái ghế cùng mặt đất phát ra cẩu thả lệ thanh âm, hắc vô ý thức nhìn xem Lâm Thần phương hướng, muốn mang Lâm Thần cùng đi, nhưng mà, Lâm Thần lại không ở đây nhìn hắc.

Hoàng Trạch thu hồi vờ, lạnh lùng gương mặt khế nâng lên một góc độ, nói: “Hình đội trưởng, khiến không cho phép ai có thể tham dự phá án, tựa hồ không tốt lắm đâu.”

“Lâm tiên sinh từng đối bản án phá án và bắt giam công việc lên mang tính then chốt tác dụng, như thế nào là không cho phép ai có thể chứ?”

Nghe Hình Tông Liên, Hoàng Trạch mở ra vờ, giống như là nhìn thấy cái gì ghi chép, nhưng mà ngẩng đầu hỏi: “Tựa hồ thầy Phó, mới là cảnh đội đặc biệt mời tâm lý học chuyên gia?”

Hình Tông Liên lập tức á khẩu không trả lời được, hẩn nghĩ lại làm tranh luận, lại nhìn thấy Lâm Thần có chút mở mắt, nhìn xem hẩn, lắc đầu.

Phó Hách tranh thủ thời gian níu lại Hình Tông Liên: “Đi một chút già hình, chúng ta bắt người đi!”

...

Ven đường nhẵn thơn bị gió thổi phải ngã trái ngã phải, xe Jeep nhanh như tên bắn mà vụt qua, Phó Hách cầm thanh bắt người, Hình Tông Liên chỉ lo giẫm lên chân ga, trong xe bầu không khí âm trầm phải dọa người.

Gặp được đèn đỏ, Hình Tông Liên một cái dừng, nghiêng đầu sang chỗ khác, lạnh lùng nói: “Người làm sao không giải thích?”

“Giải thích cái gì a.” Phó Hách nói.

“Lâm Thần là sư huynh của người, là chuyên gia bên trong chuyên gia, người vì cái gì không nói?”

“Kia là Hoàng Trạch, ta sư huynh đều không nói lời nào, người đừng can thiệp vào!” Hình Tông Liên thái độ cường ngạnh quá mức, Phó Hách bị buộc có chút tức giận, thế là hướng hẩn reo lên.

“Hoàng Trạch làm sao vậy, trông thấy Hoàng Trạch người liền dọa đến không dám mở miệng?”

“Hoàng Trạch, kia là sư huynh!”

Phó Hách muốn đem lời nói ra miệng, lại trông thấy Hình Tông Liên ánh mắt lấp lóe, hẩn bỗng nhiên minh bạch, Hình Tông Liên đây là tại lời nói khách sáo: “Già hình người học xấu!”

Phó Hách tức giận đến nghiến răng.

“Mau nói mau nói, Hoàng Trạch cùng Lâm Thần làm sao vậy, đến cùng có cái gì khúc mắc, còn có kia họ Trần...” Hẩn nói, cùm cụp một tiếng, đem xe khóa rơi xuống, “Người hôm nay không nói rõ ràng, cũng đừng nghĩ ra cái cửa này.”

Nam nhân bát quái, xác thực so nữ nhân còn phiền phức, bởi vì bọn hắn rất cố chấp, cũng rất có thủ đoạn.

Phó Hách nhìn qua biến hóa nhan sắc giao thông đèn chỉ thị, cảm nhận được chậm rãi tăng tốc tốc độ xe, thở thật dài một cái: “Người nghe qua ‘Chu Ngô trần hoàng’ sao?”

“Cái nào quyển tiểu thuyết bên trong?” Hình Tòng Liên thuận miệng hỏi.

Phó Hách dùng một loại nhìn người ngoài hành tinh ánh mắt nhìn Hình Tòng Liên, chỉ cảm thấy vừa tạo nên cao thâm mạt trắc bầu không khí không còn sót lại chút gì.

“Già hình, người làm sao như thế không dính khói lửa trần gian a...”

Phó Hách rất bất đắc dĩ, ngữ khí cũng bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, “Nhưng coi như người sống ở thế ngoại, cũng nhất định phải biết, thế gian này vẫn có một ít đại gia tộc, bọn hắn rất có tiền, có tiền liền đại biểu có thể lực, người bình thường rất khó tiếp xúc đến những người này, nhưng một khi tiếp xúc, nhất định phải chú ý cẩn thận, đây không phải tiểu thuyết, đây là so tiểu thuyết càng kỳ hoa hiện thực.”

“Có ý tứ gì?”

“Nam Bắc thế gia, Chu Ngô trần hoàng.” Phó Hách mắt nhìn phía trước, nhẹ nhàng mở miệng, nói tám chữ.

Ngoài xe tiếng mưa rơi có chút lớn, trong xe tiếng động cơ, cũng có chút lớn, Phó Hách không nói gì, Hình Tòng Liên cũng không nói chuyện.

Qua thật lâu, râu ria xồm xoàm nam nhân dừng xe ở ven đường, kéo lên tay sát: “Ồ, sau đó thì sao?”

Hắn ngữ khí rất nhẹ, nhẹ đến lơ đãng, cũng chính là không thèm quan tâm.

Phó Hách bỗng nhiên rất im lặng, hắn cho là mình đã đầy đủ thận trọng, đủ để khiến người cảnh giác, nhưng Hình Tòng Liên giống như nửa câu cũng không có để trong lòng.

“Người có thể hay không chăm chú điểm, cái này từ gia nhân Thiệp Túc rất nhiều ngành nghề, rất có tiền được không.”

“Bọn hắn có tiền, lại không cho ta hoa, cùng ta có quan hệ gì chứ?”

“Kia cái gì mới cùng người có quan hệ?”

“Chu Ngô... Cái gì hoàng, Lâm Thần đến cùng là thế nào đắ tội bạn hắ, cái này còn cùng ta có chút quan hệ.”

Phó Hách nghĩ thầm, đó cũng là ta sư huynh sự tình, càng cùng người không có quan hệ.

“Cái này, không thể nói.” Hắ nghĩ nghĩ, lắc đầu.

“Vì cái gì không thể nói?”

Thị thực tiểu nhân cửa trường gần trong gang tấc, cuồng phong thổi rơi xuống đầy đất chặ cây, trước mắt một mảnh điêu hiu cảnh tượng. Nhìn qua cảnh tượng như vậy, tâm tình của người ta, cũng sẽ rất hạ.

“Bởi vì, không thể nói chính là có người hạ phong khẩu lệnh a.”

“Người người này thật không có ý tứ.”

Hình Tông Liên từ trong hộp thuốc lá rút ra điếu thuốc, ngậm lên miệng, sau đó chuẩn bị mở cửa, xuống xe.

Một cái chân của hắ vượt vừa bước ra ngoài xe, liền nghe người đứng phía sau, hỏi một vấn đề.

“Già hình, người cảm thấy nhân sinh mà bình đẳng sao, mỗi người tính mệnh, đều là giống nhau sao?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

“Nhỏ như vậy trộm mệnh, cùng con em thế gia mệnh, mệnh của người cùng Phùng Phái Lâm mệnh, đều như thế đáng tiền sao?”

Trên thế giới này, có rất nhiều vấn đề, làm cho người khó mà trả lời, cũng có rất nhiều người, làm cho người á khẩu không trả lời được.

Cảnh đội trong văn phòng, chỉ còn lại hai người.

Vốn là muốn lưu lại sửa sang lại nữ cảnh sát còn chưa kịp dờ lên một cái ghế, liền bị không hàng đôn đốc đại nhân đuổi ra khỏi phòng.

Lâm Thần cảm giác được có người đưa chén nước cho hắ, nhiệt độ nước rất thích hợp, ước chừng 40 độ.

Uống liền một chén nước, đều muốn đem nhiệt độ chính xác đến vị trí người, cũng chỉ có Hoàng Trạch.

Biết là Hoàng Trạch, hắ thu hồi khoác lên chén giấy bên trên ngón tay, thế là ly kia vừa đúng nước ấm liền rót xuống đất, nước dần dần đến khắp nơi đều là, thậm chí có một ít, còn văng đến hoàng đôn đốc thẳng ống quần bên trên.

Theo khắp trôi dòng nước, Hoàng Trạch cũng cười: “Người bệnh.”

Lâm Thần thiêu đến có chút choáng, chỉ cảm thấy có người đem lạnh buốt mu bàn tay khen thưởng trán mình, sau đó mang theo ý

cười thanh âm vang lên: “Sốt cao, 395 độ.”

Hắn cười đến rất mập mờ, động tác cũng rất thân mật, cùng mới mặt lạnh đôn đốc tương như hai người, kia cả khuôn mặt bên trên biểu tình nhu hòa, duy chỉ có kia đôi thon dài mắt phượng rất lạnh, lạnh đến có thể nhỏ xuống nước, kết thành băng.

“Hoàng Trạch, người dạng này, rất không có ý nghĩa.” Lâm Thần không có mở ra Hoàng Trạch tay, như thế sẽ có vẻ quá già mồm quá làm ra vẻ, hắn có chút quay đầu, nhắm mắt lại.

Hoàng Trạch ở trước mặt hắn ngồi xuống, hai tay đỡ tại cằm trên tay, cơ hồ muốn đem hắn toàn bộ quây lại, sau đó hỏi hắn: “Ba năm này, người qua được không?”

“Nếu như ta trôi qua tốt, ngài đã sớm tự tay trừng trị ta, như thế nào lại như thế an tâm?”

“Ta rất đau lòng người.” Hoàng Trạch nói, lại lao về đằng trước góp, bởi vì khoảng cách quá gần, Lâm Thần cơ hồ có thể cảm nhận được hắn lạnh buốt khí tức.

Quyển 5 Chương 292. Năm phù 129

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 292. Năm phù 129

Tác giả: Trường Nhị

0-0 bởi vậy, dù là hấn lộ ra cảnh sát chúng, tại thị ba tiểu giáo mở to mắt bên trong, hấn cũng bắt quá là cái lính cảnh sát.

Hấn xác thực, cũng chỉ là cái lính cảnh sát.

“Vị này cảnh sát, trường học của chúng ta nội bộ sự vật, giống như cùng ngài không có quan hệ à?” Hiệu trưởng nâng cao bụng, nhìn qua từ đằng xa mà đến cảnh sát.

“Đó là đương nhiên.”

Hình Tòng Liên đi rất chậm, khi hấn đi đến Lâm Thần bên người lúc, vừa móc ra thuốc lá nhét vào miệng bên trong.

“Vậy xin hỏi ngài vì cái gì không ở đây hiện trường tra án?”

Mặc dù Hình Tòng Liên một bộ lão tử yêu đi đi đâu cái nào liên quan gì đến người biểu lộ, hay là rất nghiêm túc trả lời: “Ta tới lấy vật chứng.” Hấn nói, giống như là cố nén cái gì khó chịu, lại đem miệng bên trong thuốc lá, một lần nữa nhét về hộp thuốc lá.

“Vậy ngài là có ý gì?”

“Ta chỉ là vừa mới nghe hiệu trưởng ngài tựa hồ đối với cảnh sát chúng ta tra án có bất mãn, cho nên tới hỏi một chút a.”

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần nằm cạnh rất gần, hấn vóc dáng cao lớn, nhìn qua rất như là muốn thay tiểu đệ xuất khí lão đại ca.

“Thật có lỗi a cảnh sát tiên sinh, ta vừa còn tưởng rằng, ngài đây là muốn nhúng tay trường học của chúng ta nội bộ đuổi việc nhân viên sự tình đấy” hiệu trưởng ngữ điệu cổ quái, hấn chỉ vào Lâm Thần, còn nói: “Vị này túc quản viên là cộng tác viên, nhưng phân phát phí ta cũng sẽ cho đủ, cho nên, thật sự không nhọc ngài phí tâm.”

Hình Tòng Liên không nói gì, bởi vì hấn đang tựa hỏi rất vấn đề nghiêm túc.

Làm cảnh sát, hẳn có quá nhiều mặt thức có thể vì khó nhân viên nhà trường, nhẹ nhõm bảo trụ Lâm Thần công việc.

Trên thực tế, tại tới này trước đó, hẳn cũng nghĩ qua rất nhiều rất nhiều loại phương thức thay Lâm Thần ra mặt, song khi Lâm Thần thật gặp được phiền phức lúc, hẳn chợt phát hiện, mình là cảnh sát. Bởi vì hẳn là cảnh sát, hẳn nghĩ những phương pháp kia, hẳn đều không cách nào dùng.

Sự thật này, rất làm cho người khác biệt khuất.

Hình Tông Liên suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, hẳn rất phiền muộn hướng phải liếc đi, nói với Lâm Thần: “Ta xác thực nhúng tay không được.”

Lâm Thần giống như là rất rõ ràng Hình Tông Liên tâm tình, gật gật đầu, tựa hồ trấn an: “Ta minh bạch.”

“Vậy chúng ta thu dọn đồ đạc?”

“Được.”

Đối thoại vô cùng đơn giản, đơn giản khiến công ba vị âu phục nhân sĩ cảm thấy xấu hổ.

Sau đó, Hình Tông Liên làm khiến ở đây ba người, càng cảm thấy lúng túng sự tình.

Hắn giơ bàn tay lên, hướng một bên phẩy phẩy, đối ba người nói: “Kia, phiền phức các ngài, nhường một chút?”

Trần Bình không hề động, hẳn một mực tại nhìn Hình Tông Liên.

Tại người khác tin tức truyền đến bên trong, Lâm Thần bên người xác thực có cảnh sát, kia là Hoàn Cảnh hình sự trình sát đại đội đội trưởng.

Lâm Thần chọn lựa bằng hữu, nhất quán bắt bẻ, cho nên Trần Bình rất chân thành đang quan sát Hình Tông Liên, từ hẳn lười biếng quần áo nhìn thấy hẳn râu ria xồm xoàm khuôn mặt, duy chỉ có hấp dẫn Trần Bình chú ý, là cặp mắt kia.

Cặp mắt kia rất xinh đẹp rất giảo hoạt rất thông minh, vấn đề máu chốt là, cặp mắt kia, phi thường sạch sẽ.

Nên như thế nào hình dung loại này sạch sẽ đấy

Thí dụ như, Lâm Thần ánh mắt cũng phi thường sạch sẽ, giống như nhai bên trên tuyết hay là tuyết hóa thành nước, mát lạnh lạnh buốt, kẻ người có khi thậm chí không dám cùng hẳn đối mặt; như vậy vị này cảnh sát ánh mắt, lại rộng lớn thâm thúy, chính là bởi vì thế này,

rất sạch sẽ về sau, tất nhiên tăng thêm mặt khác ba chữ, nhìn không thấu.

Mặc dù nhìn không thấu, nhưng làm đình cấp nhà có tiền quản gia, Trần Bình nhận thức đến một đầu chân lý.

Tại tiền tài trước mặt, cứng hơn nữa xương, đều sẽ bị nện mềm.

Thế là, Trần Bình móc ra danh thiếp gấp, hoa mỹ kim loại hộp mở ra chấm dứt bên trên, hấn rút ra một trương danh thiếp, kêu một tiếng: “Hình đội trưởng.”

Lúc này, Hình Tòng Liên đã sớm mang theo Lâm Thần chen vào phòng, nghe được phía sau có người gọi hấn, hấn không có quay đầu, ngược lại hỏi Lâm Thần: “Ta không tiếp lời, có phải hay không không tốt lắm?”

“Giống như, xác thực không tốt.”

“Đáng chết điều lệ.” Hình Tòng Liên lẩm bẩm, quay đầu lại, trên mặt mạnh kéo ra tiểu dung, hỏi: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ta có gì có thể trợ giúp ngài sao?”

“Bỉ nhân là Trần gia quản gia, nghe qua Hình đội trưởng đại danh, muốn cùng ngài đàm trao đổi một ít chuyện, đây là danh thiếp của ta.”

Trần Bình đưa ra ám kim ép hoa trang giấy, nâng tại giữa không trung.

Đối diện chậm chạp không có tiếp nhận.

Hình Tòng Liên sờ lấy râu ria, lại hỏi Lâm Thần: “Hấn đây là tại hướng ta dứt lốt?”

“Người nói quá lớn tiếng.”

“Đương nhiên còn lớn tiếng hơn một chút, nếu không người khác hiểu lầm ta làm sao bây giờ?” Hình Tòng Liên rất buồn rầu nói:

“Chúng ta cơ sở công chức, sợ nhất loại phiền toái này người biết không?”

Hình Tòng Liên một bộ ta rất thanh liêm dáng vẻ.

Lâm Thần tiếp tục gạt đầu, biểu thị ra đã hiểu, hấn đi tới cửa, hướng ngoài cửa ba người khẽ khom người hành lễ, sau đó cho dù ai cũng không nghĩ tới, hấn lại tiện tay đem cửa đóng lại.

“Phiền phức giải quyết.” Hấn nói với Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên thoáng chốc ngậy ngần cả người.

Một lát sau, trong phòng bộc phát ra tiếng cười, lưu lại ngoài cửa ba người, lúng túng hai mặt nhìn nhau.

...

Đây là Hình Tòng Liên lần thứ hai đến Lâm Thần nhỏ ký túc xá, đương nhiên, cũng hẳn là là một lần cuối cùng.

Hắn leo đến gầm giường, tại Lâm Thần chỉ thị dưới, từ tấm kia giản dị giường cây dưới, chuyển ra một lớn thùng giấy.

“Người có thể tới nhà ta ở a, nhà ta địa phương thật lớn.” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng phui nhẹ trên cái rương mỏng xám, ra vẻ thoải mái mà nhìn Lâm Thần một chút.

“Người không phải tới bắt tin, đã xảy ra chuyện gì?”

Hình Tòng Liên thờ dài, có cái thông biết lòng người bằng hữu, thật rất phiền phức.

“Hai chuyện.”

“Ừm?”

“Thứ nhất, tại Yến Thanh hẳn là chết bởi tự sát. Thứ hai, chúng ta tại vừa rồi công cụ trong phòng, tìm ra một chút tiêm vào dùng thuốc.”

“Cái gì thuốc tiêm?”

“Bổn Bính án loại.”

“Thuốc kích thích?” Lâm Thần rất khó địa, nhíu mày: “Liều lượng cao thuốc kích thích, xác thực sẽ gây nên người tinh thần rối loạn, trước đó nổi điên chém người sạp trái cây chủ, hẳn là phục dụng cùng loại dược phẩm, cái này có thể nói phải thông, nhưng mà, phi thường kỳ quái...”

“Làm người cần gì mạnh mỗi lúc, đầu mỗi gì liền xuất hiện tại trước mặt người, đương nhiên rất kỳ quái.” Hình Tòng Liên ngồi trên mặt đất, lơ đãng nói.

Cùng người thông minh nói chuyện, xác thực thỉnh thoảng sẽ hữu tâm có linh tê cảm giác.

Lâm Thần cũng ở một bên ngồi xuống, hẳn không nói gì, mà là mở ra trước mặt thùng giấy.

Hình Tòng Liên đã từng nghĩ tới, hẳn sẽ ở trong rương nhìn thấy rất nhiều tin, nhưng hẳn chưa hề nghĩ tới, sẽ thấy nhiều như vậy tin.

Những cái kia tin, đem toàn bộ thùng giấy nhét tràn đầy, vừa mới mở ra, thậm chí có mấy phong còn bay xuống xuống tới.

Hình Tòng Liên nhìn trọn mắt hốc mồm.

Lâm Thần cũng không hề để ý hấn, mà là rất nhanh chóng phân kiểm lấy trong rương thư tín, hấn đem bên trong một chút tin lựa đi ra để dưới đất, một số khác thì một lần nữa nhét trong rương, cuối cùng, hấn một lần nữa đem thùng giấy đóng kín, trên mặt đất thì nhiều hơn hơn mười phong đắp chỉnh chỉnh tề tề thư tín.

Động tác của hấn từ đầu tới đuôi có loại không nói ra được nước chảy mây trôi cảm giác.

“Bên trong những cái kia?” Hình Tòng Liên nỗ bĩu môi, hỏi dò.

“Cũng phải người khác gửi tin.” Lâm Thần

“Người cũng chưa có xem sao?”

“Không có.”

“Ai cho người viết nhiều như vậy tin a?” Hình Tòng Liên nói, luôn cảm giác mình ngữ khí quá Bất Quái.

“Chúng ta rất quen sao?”

“Giống như, cũng không rất thuộc a.” Hình Tòng Liên có chút ủy khuất nói.

“Vậy ta tại sao phải nói cho người biết?”

Hình Tòng Liên đơn giản không biết nên như thế nào nói tiếp, nhớ tới thầy Phó mới gặp lúc Lâm Thần chân chó thái độ, hấn đành phải y dạng họa hồ lô, đem cái cầm gối lên trên cái rương, trông mong nhìn xem Lâm Thần.

Lâm Thần quả nhiên lần nữa dờn ánh mắt, tiếp tục nói bổ sung:

“Đồng dạng, ta cùng những này gửi thư người cũng không quen, tại sao muốn nhìn thì sao ”

“Giống như, rất có đạo lý a.” Hình Tòng Liên nói.

Trong phòng có chút tĩnh, ngoài phòng cũng không có tiếng mưa rơi.

Lâm Thần mở ra một phong thư, cẩn thận đọc, đồng dạng, Hình Tòng Liên cũng đang nhìn tin.

Cùng Lâm Thần so sánh, hấn đọc tốc độ cực nhanh, không bao lâu, liền đem tin đều xem xong, hấn sờ lên đầy người nổi da gà, chỉ cảm thấy một trận ý lạnh từ sau lưng mà lên.

“Thật đáng sợ a.” Đem mấy phong thư hướng Lâm Thần kia đẩy:

“Những này, thông thiên đều là đang giảng người thời điểm chết làm sao thống khổ.” Sau đó, hấn lại cầm lấy một phong, đem thư giấy run lên:

“Cái này ai nói, ‘Cho ta đánh hài nhi, ta có thể đem bọn hấn biến thành người muốn bất luận cái gì bộ dáng’ ?”

Lâm Thần buông xuống tin, nhìn xem Hình Tòng Liên: “Kia là tâm lý học lưu phái bên trong hành vi chủ nghĩa điện cơ người Watson quan điểm.”

“Nói như vậy, tại Yến Thanh hay là cái học tâm lý học?” Hình Tòng Liên sờ lên cằm bên trên màu nâu râu quai nón, hỏi, “Như vậy nàng tại bên cạnh thi thể thả hạt cát, là bởi vì phòng người bên trong có sa bàn, nàng đặc địa đi nghiên cứu sa bàn trò chơi?”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt: “Nếu như nàng đem cả kiện sự tình trở thành một trận to lớn sa bàn trò chơi, như vậy, nàng rất rõ ràng là đem tử vong bày biện ra đến, bức bách chúng ta trực diện tử vong, nhưng tương tự, những hành vi này cũng bắn ra ra...”

“Bắn ra ra cái gì?”

“Nàng tiềm thức, cực độ sợ hãi cái chết.” Lâm Thần mỗi chữ mỗi câu nói.

Hình Tòng Liên bỗng nhiên ngẩng đầu, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì máu chốt: “Nhưng vấn đề là!”

“Nếu như nàng sợ hãi cái chết, lại là làm sao dám tự sát chứ?” Lâm Thần từ tốn nói.

“Vị này cảnh sát, trường học của chúng ta nội bộ sự vật, giống như cùng ngài không có quan hệ à?” Hiệu trưởng nâng cao bụng, nhìn qua từ đằng xa mà đến cảnh sát.

Quyển 5 Chương 293. Năm phù 130

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 293. Năm phù 130

Tác giả: Trường Nhị

0-0 hấn buổi sáng vừa tới cục cảnh sát, ngồi tại vị trí trước nhìn mới xuất lô báo cáo, nhà ăn mua bánh bao mới ăn nửa ngậm, hấn liền bị thủ hạ thông tri muốn đi cục trưởng văn phòng uống trà.

Lão cục trưởng pha chén chẳng phải chính tông Long Tỉnh, bưng lấy cái chén, tại hấn đối diện trước ngồi xuống, một bộ muốn cùng hấn kê đầu gối nói chuyện lâu đáng về.

“Tòng Liên a, bản án thế nào?” Cục trưởng sờ lấy chén trà, rất là lời nói thắm thía.

Hình Tòng Liên nhìn qua cục trưởng nửa trọc đầu cùng vệt sáng trán, ngồi ngay ngắn: “Vụ án còn tại trong điều tra, ta vừa cầm tới giám chứng khoa báo cáo, báo cáo biểu hiện công viên vòng treo có rõ ràng người vì hư hao vết tích, cho nên, đây cũng là án mưu sát.”

Tựa hồ là nghe thấy được “Án mưu sát” ba chữ, cục trưởng biểu lộ một nháy mắt trở nên đau lòng nhức óc: “Tòng Liên a, ta lớn tuổi, trái tim cũng không tốt a, như thế kích thích từ ta hi vọng người có thể nói nhỏ chút nói?”

“Hung thủ động cơ gây án cùng phạm tội thủ pháp đều chưa minh xác, hoặc cùng bệnh viện cùng phổ dài cát trắng án đều có liên quan...”

“Im miệng!” Lão cục trưởng cơ hồ cần ôm ngực: “Loại quan hệ này cũng không cần tùy tiện giật!”

“Nhưng thầy Phó nói...”

“Nói bậy!” Lão cục trưởng mạnh mẽ đập bàn: “Phó Hách phải có tài nghệ này lão sư hấn nằm mơ đều có thể cười tỉnh!”

“Chúng ta thầy Phó dù sao cũng là nước ngoài chuyên gia nha.”

“Quý kéo, Phó Hách học chính là tâm lý đo đạc, công việc bên ngoài đều không có đi ra ngoài cùng ta dặt hấn sẽ phân tích hình sự án

kiện?”

“Ý của ngài là, có người ở sau lưng chỉ điểm thầy Phó?” Hình Tòng Liên thần thần bí bí hỏi ngược lại.

“Hình Tòng Liên!” Lão cục trưởng thật sự là khí không đánh vừa ra tới, “Hôm qua, có người hướng thượng cấp báo cáo, nói thành phố Hoàng Cảnh cục lợi dụng nhân viên ngoài biên chế tham dự phá án, ảnh hưởng nghiêm trọng chương trình công chính tính cùng cảnh đội thuần khiết tính!”

Hình Tòng Liên nhú nhú mày, cũng thật sự là kì quái, liền hấn hôm qua đem Lâm Thần cùng tay tiến cục cảnh sát công phu, lập tức có người hướng thượng cấp báo cáo rồi?

Đây là cái gì mao bệnh?

“Thầy Phó không phải ngài thông qua chính quy thủ tục mượn cố vấn sao?” Hình Tòng Liên tiếp tục giả vờ nghe không hiểu

“Ngớ ngẩn, dĩ nhiên không phải Phó Hách!” Lão cục trưởng bị tức phải quá sức: “Người bắt ai không tốt càng muốn bắt Lâm Thần!”

“Quả nhiên là Lâm Thần sao?” Hình Tòng Liên yên lặng nhìn xem cục trưởng, “Lâm Thần là ai?”

Lão cục trưởng nhìn qua thuộc hạ chăm chú ánh mắt, mới ý thức tới mình đã rơi vào đối phương dù tin tức cái bẫy.

“Người trẻ tuổi không nên quá Bát Quái!” Lão cục trưởng cố gắng trấn định uống hớp trà.

“Còn có người bởi vì Lâm Thần, đặc địa hướng chúng ta thượng cấp chào hỏi?” Hấn nói chuyện lúc, cũng có chút không xác thực tin, “Ta hôm qua chỉ là mang Lâm Thần trở về làm ghi chép, nếu như không phải chúng ta trong cục có người nhận ra Lâm Thần, chính là có người thông qua nội bộ mạng lưới liên lạc biết được tin tức này, có thể nhanh như vậy phản ứng tất nhiên là bởi vì hấn danh tự lên sổ đen...” Hình Tòng Liên vừa nói, vừa nhìn xem cấp trên sắc mặt càng ngày càng đen, “Lúc trước hấn cũng phải cảnh sát sao, nếu như không phải cảnh sát, chính là cảnh sát đã từng cố vấn đi?”

Hấn nói xong, chờ mong có thể từ cấp trên thần sắc bên trên phân biệt ra được một chút tin tức, không phải lão đầu ngoại trừ sắc mặt nhìn không tốt bên ngoài, ngay cả cái ánh mắt cũng không chịu cho hấn trông thấy.

“Người năm nay tám mươi sao?” Lão cục trưởng trà rót cục uống cạn sạch, hấn để ly xuống hỏi lại.

“Cách tám mươi kia là còn thiếu một chút.”

“Mau mau rót, không có việc gì chớ cùng cái lão thái thái đồng dạng Bát Quái!”

Hình Tông Liên rót cục vẫn là không hỏi ra cái gì, hấn sửa sang lại quần áo, đứng người lên: “Thật ra, ý của ngài là, để cho ta nhất định phải đem Lâm Thần bài trừ có trong hồ sơ kiện phá án và bắt giam công việc bên ngoài?” Cái này mặc dù là câu nghi vấn, nhưng Hình Tông Liên ngữ điệu rất phẳng, ngược lại càng giống là lạnh lùng câu trần thuật.

Hấn nói xong, xoay người rời đi.

“Dừng lại.” Lão cục trưởng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn qua thuộc hạ thẳng bóng lưng, nói: “A, ta vừa có nói cái gì sao?”

Dù sao giống lão đầu già như vậy bánh quẩy, gặp chuyện tuyệt sẽ không bộc lộ ra nội tâm chân chính ý nghĩ, làm sao hướng từ trong miệng hấn moi ra liên quan tới người nào đó bối cảnh?

Hình Tông Liên ngồi trở lại vị trí của mình, ngoài cửa sổ mưa to mưa như trút nước mà rơi.

Mưa bụi rất nhỏ rất mật, nhưng mà cũng rất sốt ruột cắt, bị nóng này gió thổi qua, cán dù liền đông dao tây lắc, thậm chí ngay cả người đều không có cách nào đứng vững.

Hấn thu hồi nhàn tâm, bắt đầu đọc qua vừa đặt ở trên bàn hấn hiện trường điều tra báo cáo.

Trên cơ bản hấn có thể đọc hiểu phần báo cáo này bên trên mỗi một chữ, lại không cách nào đọc hiểu báo cáo phía sau đồ vật.

Bệnh viện ăn mặc chỉnh tề nam thi, tiệm trái cây đã thương người án, chết đi lão nhân, công viên đứt gãy vòng treo...

Đây hết thảy, tựa hồ không liên hệ chút nào, nhưng lại bởi vì hạt cát, chặt chẽ lại miễn cưỡng gán ghép liên hệ sẽ cùng nhau.

Hấn không thể át chế nhớ tới vị kia an tĩnh túc quản, nhớ tới đối phương bình hòa hai mắt cùng cực độ trấn định ngôn từ, hấn phi thường muốn đứng lên, xông vào màn mưa, chạy đến trước mặt đối phương, hỏi một câu: “Người đến cùng biết cái gì?”

Hấn nghĩ như vậy, lập tức liền đứng lên, hấn cầm lấy chìa khoá, nâng lên áo khoác, đi ra cục cảnh sát, đang lúc hấn nghĩ bước vào

màn mưa lúc, đột nhiên hấn trông thấy trong mưa gió, khắp nơi mênh mông, có người từ phương xa mà tới.

Người kia thân hình đơn bạc, chống đỡ đem dù đen, nan dù vừa có chút sụp đổ, cả trương mặt dù bị gió thổi phải lung lay sắp đổ.

Nhưng mà a nắm dù tay rất ổn, vậy đi bộ không thiếu rất ổn, thậm chí ngay cả rơi vào mặt dù bên trên nước mưa, đều phát ra trầm ổn tiếng vang.

Nhìn qua từ trong mưa mà đến người, Hình Tòng Liên bỗng nhiên nghĩ quất một điều thuốc.

Lâm Thần đạp vào bậc thang, thu hồi dù, run run người bên trên nước mưa.

Hấn toàn thân ướt đẫm, cả người giống từ trong nước mò lên, trên mặt cũng không có vẻ mặt đặc biệt gì, không có hàn huyền hoặc là nói chuyện phiếm, hấn khẽ ngẩng đầu, rất trực tiếp nơi đó hỏi:

“Người nghĩ phá án sao?”

“Muốn.” Hình Tòng Liên rất dứt khoát trả lời.

“Người tin tưởng ta sao?” Hấn lại hỏi.

“Tin.”

“Người sợ bị trả đũa sao?”

“Sợ.” Hình Tòng Liên rất thành thật trả lời, nhớ tới mới cục trường cảnh cáo, hấn đại khái hiểu Lâm Thần tại sao muốn hỏi cái này vấn đề, hấn cho là mình trả lời sẽ khiến Lâm Thần thất vọng, có hấn cũng rất rõ ràng nhìn thấy Lâm Thần đáy mắt có ý cười, thế là hấn cũng cười, nói: “Nhưng ta càng sợ không phá được án cầm không được tiền thưởng a, dù sao hiện tại là tê đại nhỏ thịnh phóng mùa a...”

Hấn nói, gặp Lâm Thần nhẹ gật đầu, phảng phất phi thường tán đồng quan điểm của hấn: “Cho nên, vì ngài tiền thưởng cùng tê đại nhỏ, xin cho ta gia nhập.” Lâm Thần nói như vậy.

Thật ra Lâm Thần giọng nói cũng không tính vang, nhất là tại đây trời trong mưa to, thì càng lộ ra nhỏ không thể nghe thấy.

Nhưng này một nháy mắt, Hình Tòng Liên có chút chình lảng.

Tại hấn làm ra quyết định tìm kiếm Lâm Thần trợ giúp cho đi ra ngoài kia ngắn ngủi một lúc phút thời gian, hấn nghĩ tới nên như thế nào nói với Lâm Thần “Xin người giúp một tay” mới sẽ không đột ngột, hấn cũng nghĩ qua Lâm Thần sẽ như thế nào cự tuyệt chính mình.

Nhưng hấn chưa từng nghĩ tới, Lâm Thần sẽ nói với hấn:

Xin cho ta gia nhập.

Nếu như không có buổi sáng tại cục trưởng văn phòng kia năm phút, hẳn nhất định sẽ cảm thấy Lâm Thần một mực trăm phương ngàn kế muốn tham dự vụ án.

Nhưng khi Lâm Thần hỏi ra câu kia “Người sợ bị trả đũa sao” thời điểm, hẳn bỗng nhiên ý thức được, Lâm Thần rất rõ ràng mình đem tiếp nhận bao lớn áp lực, đồng thời rất rõ ràng, bọn hắn đem tiếp nhận bao lớn áp lực.

Nhưng hắn vẫn như cũ miễn cưỡng khen, đội mưa, đi tới nơi này, nói “Xin cho ta gia nhập”.

Hắn hút vào một điếu thuốc, hỏi: “Vì cái gì, không phải có rất nhiều người không cho người tra án sao?”

“Người quan tâm sao?” Lâm Thần cười cười, “Ta tuyệt không quan tâm.”

Hình Tông Liên có Nga huyết thống.

Dạng này huyết thống sức chiến đấu cực mạnh, đồng thời, ý vị này, khi hắn muốn làm chuyện gì thời điểm, nhất định sẽ yêu ai ai đi mẹ người.

Rất kỳ quái chính là, bình thản an ổn như Lâm Thần, thực chất bên trong, lại cũng là như vậy người.

Hình Tông Liên cười lên ha hả, hắn bị thuốc lá sặc đến liên tục ho khan, nhưng vẫn là đang cười.

“Hoan nghênh gia nhập.” Hắn đưa tay ra, ném xuống còn đang thiêu đốt thuốc lá.

... --

Mặc dù tịnh không để ý khiếu nại hoặc là cảnh cáo, nhưng Hình Tông Liên hay là cân nhắc đến một cái lâu dài bệnh tim phạm tâm tình của ông lão.

Cho nên hắn không có đem Lâm Thần mang về cục cảnh sát, mà là đem người dẫn tới hắn ở vào Nhan gia ngõ hẻm số sáu nhà.

Trong phòng một mảnh an bình, mưa to gió lớn đều bị giam tại bên ngoài.

Đồng dạng vị trí, khác biệt thời gian, nhìn xem Lâm Thần ở cạnh sông trên giường gỗ, Hình Tông Liên vẫn còn có chút chột dạ.

Cho nên hắn chủ động lấy ra khăn mặt, còn ngâm chén nóng Khương Trà.

Lâm Thần tựa hồ đối với toàn thân ướt lạnh nước mưa không thèm để ý chút nào, hắn tiếp nhận Hình Tòng Liên đưa tới khăn lông khô cùng trà, lại tiện tay đem những vật này để ở một bên.

“Thật ra ta lần này đến, là bởi vì ta nhận được một phong thư, trong thư có đem cát trắng.” Hắn nói như vậy, từ trong túi móc ra đặt ở túi bịt kín bên trong màu hồng thư tín.

Hình Tòng Liên tiếp nhận túi bịt kín, nhìn xem bên trong cái kia thanh tinh tế tỉ mỉ thấm ướt cát trắng, hắn chỉ cảm thấy tê cả da đầu.

Bởi vì không có gắng tay, hắn chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí tại túi bịt kín bên trong rải phẳng thư tín: “Người biết thư này do ai viết?” Lâm Thần không có rất mau trở lại đáp.

Bởi vì hắn đối viết thư người kia, thật ra cũng không có ấn tượng thật sâu, tại hắn trong trí nhớ, cái kia hắn là là cái rất trẻ trung rất an tĩnh cô nương, nếu như không phải cần đăng ký mỗi ngày xuất nhập túc xá danh sách nhân viên, hắn có lẽ đến nay cũng không biết nữ hài kia danh tự.

Hắn từng rất nhiều lần chú ý tới, nữ hài kia đang len lén nhìn hắn, đã từng rất nhiều lần nhận qua nữ hài kia cẩn thận từng li từng tí đặt ở trên bàn hắn tin.

Màu xanh da trời, màu vàng nhạt, màu hồng, bìa chữ rất xinh đẹp nhỏ nhắn, vĩnh viễn là “Lâm Thần thư” ba chữ này, nhưng hắn chưa từng có mở ra qua...

“Gửi thư người, tên là tại Yến Thanh, là cho trường học của chúng ta tu bổ hoa mộc người làm vườn.”

Quyển 5 Chương 294. Năm phù 131

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 294. Năm phù 131

Tác giả: Trường Nhị

So sánh hẳn muốn cho Lâm Thần ở lâu một hồi, dùng cái này trừng phạt Lâm Thần vô thanh vô tức vô tình vô nghĩa giả chết, nhưng mà không nghĩ tới, trên đường đi, trải nghiệm dày vò người lại biến thành chính hẳn.

Lại nói ví dụ, hẳn thiết lập mấy loại gặp lại lúc Lâm Thần tình cảnh, có đợi đến dưới lầu, hẳn nghe thấy Khương Triết, những cái kia nghĩ kỹ đối sách, lại hết thảy không đủ dùng.

Hẳn vịn nắm tay, đi đến thang lầu, thực tình cảm thấy, vận mệnh a, nó luôn luôn thú vị như vậy.

Lầu hai đầu bậc thang, lại bị phần nộ Hoàng Trạch cùng so Hoàng Trạch càng phần nộ Khương Triết chiếm cứ.

Cách thân ảnh của hai người, Lâm Thần cũng đồng thời thấy được Hình Tông Liên, bọn hẳn liếc nhau, lúc này mới phát giác được, nguyên bản dự thiết hết thảy kịch bản, giống như trong nháy mắt mất đi hiệu lực.

Phảng phất dòng nước kiêu gì cũng sẽ vào biển, phảng phất mùa đông qua đi chính là mùa xuân.

Thì ra trùng phùng gặp mặt, là kiện rất bình thường sự tình.

Nếu như rất bình thường, đây cũng là không cần quá kích động.

Lâm Thần lau đi khóe miệng, chỉ gặp Hình Tông Liên một bộ giả bộ như không nhìn thấy Hoàng Trạch cùng Khương Triết dáng vẻ, từ hai người kia ở giữa xuyên qua, đi đến trước mặt hẳn.

“Hẳn đánh người nữa?” Đội trưởng cảnh sát hình sự thân hình cao lớn, mặc kiện cảnh dụng áo khoác, trên thân còn mang theo gió xuân hàn khí, hòa với lấy đầy người bạc hà mùi thuốc lá khí tức, có chút thanh lãnh, cũng có chút ngọt.

“Đúng vậy a.”

“Đau không?”

“Đau.”

Lâm Thần trả lời xong tất, lại thật lâu không có nghe được lời kế tiếp, hấn ngẩng đầu, vừa lúc nhìn tiến Hình Tông Liên đôi mắt, cặp mắt kia mang một chút lục, mang một chút lam, như là biển thâm thúy.

Mà Lâm Thần lúc này mới phát hiện, Hình Tông Liên lấy mái tóc cạo thành bản thốn, con lai dung mạo, thật sự là đẹp mắt cực kỳ.

Hấn rất ít chú ý dung mạo của người khác, hấn luôn luôn đang nhìn một chút cùng tướng mạo râu ria đồ vật, tỉ như cảm xúc hay là thái độ, nhưng hôm nay, hấn xác thực rất thuần túy đang nhìn Hình Tông Liên mặt.

Hình Tông Liên đại khái thật không biết hấn chỉ là đơn thuần đang thưởng thức hấn tướng mạo, cho nên gặp hấn như thế ngựa đầu, hấn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không có việc gì liền tốt.”

Nửa năm hơn một trăm tám mươi trời, Lâm Thần ngẫu nhiên nhìn rồi lúc cũng sẽ nghĩ, nếu như Hình Tông Liên biết hấn không chết, sẽ nói thứ gì, nhưng tổng hợp vị kia huyết thống, tóm lại nhất định sẽ chút rất kỳ quái lời nói, nhưng hấn không nghĩ tới, Hình Tông Liên có thể như vậy tô lại nhạt viết.

Không có việc gì liền tốt...

Không có câu nào so câu này càng nhẹ, cũng không có câu nào, so câu này càng nặng.

Lâm Thần có chút động dung.

Hình Tông Liên nói xong, gặp hấn không hề động, đại khái là cảm thấy mình làm còn chưa đủ, hấn đi về phía trước nửa bước, đưa tay ôm lấy hấn, Hình Tông Liên ôm rất thanh cạn, ôm sát lại buông ra, nhiều nhất cũng có điều hai ba giây.

Có Lâm Thần phảng phát nghe được Hình Tông Liên trên người hương hỏa khí tức, thế là hấn thờ dài, mấy không thể nghe thấy.

Thật ra, Hình Tông Liên cùng Lâm Thần từ trò chuyện đến ôm kết thúc, cũng không đến một lúcphút ở giữa, nhưng rơi ở trong mắt Hoàng Trạch, đã chướng mắt phải có chút quá phận,

Chỉ gặp Hình Tông Liên ôm xong Lâm Thần về sau, ánh mắt lần nữa rơi vào Lâm Thần bên mặt bên trên, Lâm Thần gương mặt tím xanh, khóe miệng nứt ra, thậm chí còn thấm lấy một chút vết máu, Hoàng

Trạch ý thức được mình ra tay có chút nặng, ngay tại khi đó, hấn gặp Hình Tòng Liên quay đầu, nhìn hấn một cái.

Hình Tòng Liên ánh mắt rất lạnh lùng, phảng phất tại nói: Cần đánh cũng là ta đánh, ngươi có tư cách gì đánh?

Đó là một loại hỗn tạp xem thường cùng khinh thị lạnh lùng.

Bị người khinh thị, thì là Hoàng Trạch từ nhỏ đến lớn chưa hề thể nghiệm qua, Hình Tòng Liên chỉ dùng một ánh mắt, liền thành công nhóm lửa hấn tất cả lửa giận.

Hấn đề xuống muốn đánh trả Khương Triết, đối Hình Tòng Liên lạnh lùng nói: “Từ vụ án phát sinh đến bây giờ gần hơn hai giờ, Hình đội trưởng đây là mới đến sao?” Không chờ Hình Tòng Liên trả lời, hấn còn nói: “Nếu như không phải biết Lâm Thần ở chỗ này, Hình đội trưởng còn chuẩn bị khiến hành khách đợi thêm bao lâu?”

Thân là thượng cấp đốc tra bộ môn người phụ trách, Hoàng Trạch câu nói này nói đến phi thường tru tâm, đồng thời không nhìn trước hết nhất đến hiện trường trấn an hành khách cảnh sát nhân dân.

Các hành khách hơi có chút bạo động, tựa hồ tại phụ họa.

Hình Tòng Liên có quá nhiều lý do có thể giải thích, tỉ như xuất hiện đầu mối mới muốn đi truy tra, hay là phía trước kẹt xe loại hình, nhưng bất kỳ lý do, vào lúc này nơi đây nói ra, nghe cũng giống như đang trốn tránh trách nhiệm, đều không thỏa đáng.

Như vậy, không biện giải, chính là tốt nhất giải thích.

Hấn thế là vỗ vỗ Lâm Thần vai, về sau hướng các hành khách gật đầu thăm hỏi: “Chờ khách vận trạm xe tới, mọi người liền có thể rời đi, vất vả mọi người đợi lâu.”

“Hình đội trưởng, ngươi cứ như vậy khiến hành khách rời đi, ghi chép làm xong sao, bỏ lỡ trọng đại manh mối, trách nhiệm này ngươi nhưng được tốt hay sao hả?” Hoàng Trạch cười lạnh nói.

“Ngươi đi vội vã sao?” Hình Tòng Liên hỏi Lâm Thần.

“Tạm thời không có việc lớn gì.”

Hình Tòng Liên gật gù đầu, chỉ chỉ Lâm Thần nói, nói với Hoàng Trạch: “Manh mối nói hấn tạm thời không đi.”

Hoàng Trạch chán nản, nhất thời bị ghen phải nói không ra nói tới.

“Hình đội trưởng manh mối, chỉ là trọng đại hung sát án người hiềm nghi phạm tội?”

Tựa hồ là thấy mình cần nịnh bợ đối phương đang dần dần ở thế yếu, ở một bên Khương Triết nhin không được mở miệng.

“Gừng chuyên gia.” Hình Tòng Liên nghiêm nghị quát bảo ngưng lại hẳn.

Khương Triết giật nảy mình.

Hình Tòng Liên mỉm cười, nói: “Chúng ta là pháp chế quốc gia, làm việc thì sao nói chuyện này cũng phải nói chứng cứ.”

“Người muốn biết cái gì, ta có thể nói cho người a.”

“Khương Triết!”

Hoàng Trạch đột nhiên mở miệng, quát bảo ngưng lại ở Khương Triết, hẳn nói: “Lấy Hình đội trưởng cấp bậc, còn không tiện tiếp xúc những này thư tuyệt mật hơi thờ.”

Nghe lời này, Khương Triết chỉ là giương mắt lạnh lẽo Lâm Thần, sau đó liền không nói thêm gì nữa.

“Hình đội trưởng là không định theo điều lệ làm việc?” Hoàng Trạch lời nói xoay chuyển, ngữ khí nghiêm nghị.

Hai người này thái độ thật là chán thối, Hình Tòng Liên thế là nói:

“Vậy khẳng định không phải a, ta bây giờ chuẩn bị đi hiện trường phát hiện án nhìn xem, hoàng đốc tra cần cùng một chỗ sao?”

“Đã như vậy, Hình đội trưởng hiện tại có thể tử tế cùng Lâm tiên sinh ôn chuyện, bản án hiện tại từ Giang tỉnh cảnh đội phụ trách, Hình đội trưởng có thể nghỉ ngơi.” Hoàng Trạch đi về phía trước mấy bước, nhẹ nhàng vỗ vỗ hẳn đầu vai.

Từ Hình Tòng Liên tiếp nhận đường cái liên hoàn cướp xe án đã một tháng có thừa, Hoàng Trạch nhẹ nhàng một câu, đem hẳn đá ra bản án, thậm chí ngay cả cái lý do cũng không cho.

Bất luận kẻ nào nghe nói như thế, đều sẽ tức giận thậm chí âm ỉ, nhưng Hình Tòng Liên không có, dù sao hẳn thật rất xem thường Hoàng Trạch.

“Được a, nơi này người lớn nhất, người nói tính.” Hẳn hướng Lâm Thần nỗ bĩu môi, hai tay thăm dò túi, xoay người rời đi.

Lâm Thần rất tự nhiên, đi theo phía sau hẳn.

Bọn hẳn vừa đi, còn bên cạnh nhỏ giọng trò chuyện.

“Người làm sao phát hiện được ta?”

“Tiểu tử kia trước khi động thủ, người xem hẳn một chút.”

Đứng ở một bên hoàng đốc tra nghe thấy trong không khí bay tới lè tè vấn đáp, thế là càng tức giận hơn.

...

Chờ đến Hình Tòng Liên xe Jeep một bên, Lâm Thần mới phát hiện, tay lái phụ bên trên còn ngồi một người.

“Dương Điển Phong, xảy ra chuyện nhà kia vận chuyển hành khách công ty quản lý.” Hình Tòng Liên giả bộ như lơ đãng nói.

Lâm Thần nhẹ gạt đầu, ngồi lên giạt.

“Như thế nào?”

Gặp Hình Tòng Liên lên xe, Dương Điển Phong ngồi tại chỗ ngồi kế bên tài xế, lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, thượng cấp không cho tra xét.”

“Tại sao có thể như vậy!”

Hình Tòng Liên lại lơ đãng, hấn kéo lên xe cửa, quay đầu mắt nhìn hấn, nói: “Không có quan hệ gì với người, Hoàng Trạch cái này xem xét chính là sớm muốn đem ta đá đi...”

“Ta biết, có điều dựa theo khóa tình hiệp đồng phá án điều lệ, chương 3: Đầu thứ tư, như phát sinh trọng đại vụ án, vì cam đoan cảnh lực tài nguyên hợp lý phân phối, địa phương cảnh sát hình sự bởi vì nghe theo thượng cấp thống nhất điều phối, nhưng ở không ảnh hưởng điều tra điều kiện tiên quyết, vụ án phát sinh nơi đó cảnh sát hình sự cũng có độc lập điều tra quyền.”

“Lung thật quen.” Hình Tòng Liên đốt điếu thuốc, ngậm lên miệng, giống như là sớm có dự định, hấn cấp tốc phát động Jeep, “Kia cùng một chỗ tra sao?”

“Ừm.”

Nghe được câu trả lời của hấn, Hình Tòng Liên trên mặt nổi lên một vòng ý cười.

Mười phút sau, bọn hấn đi vào chân chính hiện trường phát hiện án. Xe khách bên ngoài vàng sáng cảnh giới tuyến, hai con da lông sáng ngời Marin Snow chó vừa vận trở về, trong đó một con miệng bên trong còn ngậm chỉ màu vàng sáng giày cứng, làm sao cũng không chịu thả.

“Chuyện gì xảy ra?” Hình Tòng Liên xuống xe hỏi.

“Nghe nói là truy lùng mười cây số, chỉ tìm tới một con giày.” Sớm đi vào hiện trường Vương Triều ngồi xổm người xuống, vượt ve tìm

kiểm chó đầu.

Quyển 5 Chương 295. Năm phù 132

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 295. Năm phù 132

Tác giả: Trường Nhị

Hai vị tổ trưởng xem hết liên quan tới Bác Nhĩ Nạp bệnh virus vật liệu rất mau trở lại đến tuyến bên trên...

Bọn hắn đối đạt nạp rừng mưa biết rất ít lại rất có dự cảm sắc mặt trắng bệch.

“Hình đội, nếu như không phải vừa trải qua lớn bỏ phiếu, ta sẽ cho rằng ngài tại cùng chúng ta nói đùa.”

“Coi như kinh lịch bỏ phiếu, ta cũng cho rằng ngài đang nói đùa.” Một người khác nói.

“Dực vật còn chưa đủ còn có virus?”

“Bọn hắn lấy ở đâu mạnh như vậy nghiên cứu khoa học thực lực?”

“Đây là chân thực tồn tại virus, hay là hư cấu bên trong đồ chơi?”

“Cái này khoa học sao?”

Hai người người một lời ta một câu.

Lúc này, Vương Triều ôm Laptop một góc vệt sáng.

Hắn thu được một phong đến từ virus học chuyên gia bưu kiện hắn ấn mở mắt nhìn, cảm thấy trầm xuống, vội vàng kêu lên “Lão đại.”

Hình Tông Liên quay đầu hắn đem máy tính đưa tới bọn hắn cùng một chỗ xem hết cả phong hồi âm.

Trong thư chủ yếu nâng lên mấy điểm.

Một, Bác Nhĩ Nạp virus xác thực tồn tại.

Hai, đối phương Server bên trong vật liệu, nguồn gốc từ tương quan văn hiến nói khái quát, nói cách khác, nó bên trong mỗi câu nói đều có theo mà theo.

Ba, nhưng có theo mà theo cũng không đại biểu chính là chân lý khoa học đối Bác Nhĩ Nạp virus nghiên cứu còn rất thô thiển tranh luận rất lớn, trong tài liệu dùng Xuân Thu bút pháp không để ý đến người phản đối quan điểm.

Vương Triều nhìn đến đây cảm thấy chuyện này quả nhiên so với bọn hắn nghĩ còn muốn hung hiểm.

Hình Tòng Liên cũng đồng thời ngẩng đầu, xông video trong điện thoại hai người nói: “Trả lời hai người các người vấn đề.”

“Đầu tiên, ta không có nói đùa. Tiếp theo, Bác Nhĩ Nạp bệnh virus xác thực tồn tại.”

Hình Tòng Liên lời vừa nói ra, trong tấm hình bên ngoài đều an tĩnh lại.

Trong video, hai vị tổ trưởng miệng đắng lưỡi khô, khó mà tổ chức câu nói.

Nhưng nếu là tinh anh cảnh lực, Hình Tòng Liên lại điếm ra mấu chốt địa điểm, bọn hắn chinh hợp hiện hữu vật liệu, rất nhanh có phán đoán, bọn hắn áp chế xuống nội tâm hoảng sợ cảm xúc, tỉnh táo nói.

“Đạt nạp địa khu chữa bệnh vệ sinh điều kiện thấp, là nào đó loại virus phồn diễn sinh sống tốt nhất giường ấm.”

“Mà tại rừng mưa cấm rẫy không biên giới bác sĩ tổ chức, là virus truyền bá dịch nhân lớn nhất.”

“An qua nhiều nước cộng hoà cùng đạt nạp rừng mưa giáp giới, nó vệ sinh điều kiện dần dần chuyển biến tốt đẹp, trở thành ngăn cản tất bệnh truyền bá phòng hộ tường, cũng không bị cho phép.”

“Đây chính là vì cái gì, bọn hắn cần nhằm vào công ty bảo hiểm cùng không biên giới bác sĩ tổ chức.”

Nghe đến đó.

Vương Triều hít một hơi thật sâu, tại toàn bộ to lớn trong kế hoạch, xen kẽ quá nhiều suy nghĩ cùng nhỏ bé kế hoạch.

Bọn hắn chú ý cẩn thận, khiến tất cả động cơ bách chuyển thiên hồi, làm cho người không thể nhận ra cảm giác phía sau ẩn tàng chân tướng.

Cho nên, tại tuần thụ chế dục trong chuyện này, phải chăng còn có bọn hắn sơ sót đồ đâu.

Vương Triều nhìn xem Hình Tòng Liên, nhớ tới kia cái cọc lần đầu tiên, không bị lý giải thu mua án, nhất thời ghen lời: “Lão đại, tuần thụ ”

Hình Tòng Liên cũng giống mới nghĩ thông suốt hết thảy khớp nối, trên mặt hiện ra nhưng thần sắc: “Lão đầu nói qua, tuần thụ là toàn

cầu lớn nhất vắc xin, huyết dịch chế phẩm sản xuất công ty một trong, bọn hắn đại khái nghĩ ở phương diện này làm văn chương.” Cao ốc bên ngoài mặt trời mới mọc đã dâng lên, có Vương Triều không có một ngày cảm thấy so hôm nay càng lạnh đến mức hơn thấu xương.

Hắn nhìn xem đồ rục Thái Dương, không khỏi hoa mắt dưới, hắn rất mệt mỏi phi thường mệt mỏi, không sai biệt lắm đã có ba ngày ba đêm chưa có chớp mắt.

Hắn mau cùng không lên nhanh chóng như vậy nghiên cứu thảo luận tiết tấu, muốn ngừng xuống tới dùng người bình thường thái độ đến trò chuyện chút virus.

Hắn hét lên một tiếng “Á đù cái này thật đáng sợ”.

Hắn lão đại quát hắn một cái da đầu, khiến hắn ngậm miệng.

Coi như thế ngăn gọn vừa đi vừa về, đều có thể làm dịu hắn hiện tại tinh thần áp lực.

Nhưng bây giờ, không có thời gian.

Trước mặt hắn hay là ở bên cạnh hắn, hắn lão đại tính cả hai vị tổ trưởng đều không có toát ra may mắn khủng hoảng hoặc là mỗi một cảm xúc.

Bọn hắn kiên định mà lý trí, giống không bị đến bất kỳ ảnh hưởng.

Mỗi người đều dốc hết toàn lực, tại mình am hiểu bộ phận, bảo trì độ cao chuyên chú, cắn răng chống đỡ xuống dưới.

“Có đây có phải hay không rất bảo thủ về, có virus trực tiếp hướng nhân khẩu dày đặc khu một đập, lực sát thương chẳng lẽ sẽ không càng lớn?”

Vương Triều vô ý thức hướng màn ảnh máy vi tính nhìn lại, mới chú ý tới video trong điện thoại hai vị tổ trưởng trong mắt nồng đậm máu đỏ tia.

Hắn cắn miệng miệng bên trong thịt, ép buộc mình hoàn hồn, nghĩ nghĩ, đây đúng là cái phi thường sắc bén vấn đề.

Hắn lão đại căn bản không cần những thủ đoạn này bảo trì lực chú ý tập trung cùng đại não cao tốc vận chuyển, chỉ là cúi đầu mắt nhìn virus học gia sáng tác hồi âm, liền đối đáp trôi chảy.

“Đối b virus nghiên cứu chỉ ở giai đoạn sơ cấp, nó là cái gì, như thế nào lây nhiễm nhân loại, như thế nào tại trong nhân loại truyền bá,

phải chẳng tất nhiên dẫn đến bệnh tâm thần phân liệt, những này đều không xác định.”

Trong video hai người cấp tốc lý giải: “Trong tài liệu đem một ít khả năng, sáng tác tính tất yếu.”

Hình Tòng Liên gật đầu.

Hai vị tổ trưởng nhưng không có rõ ràng thờ phào cảm giác: “Cái này cũng đại biểu, có lẽ bọn hấn tại Bác Nhĩ Nạp virus bên trên nghiên cứu lấy được đột phá tính tiến triển.”

“Cho dù có, cũng sẽ không vượt mức quy định quá nhiều.” Hình Tòng Liên nói, “Không phải, người ta hiện tại phải đối mặt, chính là tình hình bệnh dịch bộc phát.”

“Cho nên, bọn hấn lợi dụng đợt nập rừng mưa lạc hậu chữa bệnh hoàn cảnh, ném thử dùng nguyên thủy chậm rãi phương thức, làm virus khuếch tán?” Hai cục tổ trưởng do dự đạo,

“Có phải hay không cảm thấy, quá xa?” Hình Tòng Liên liếc thấy phá hấn hoài nghi.

Hình Tòng Liên nói: “Đợt nập rừng mưa, an qua nhiều nước cộng hoà, trời mới biết địa phương nào, quá xa, trên TV đều rất ít nhìn thấy, những địa phương này mỗi ngày đánh trận người chết, xảy ra chuyện, cùng chúng ta có quan hệ sao?”

Hai cục tổ trưởng có chút ghen lời: “Ta đã cảm thấy giống phim, bởi vì xa xôi, cho nên không chân thực.”

“Nhưng nếu như các người đi qua nơi đó, liền sẽ biết, mặc dù cùng chúng ta không giống nhau lắm, nơi đó xác thực cũng có rất nhiều người, giống như chúng ta, được xưng là người giống loài.”

“Ta không có cảm thấy bọn hấn không phải người.”

“Nhưng đây chính là ẩn nấp lạc hậu địa khu chỗ tốt.” Hình Tòng Liên thanh âm phi thường lạnh, “Nơi đó, cùng chúng ta Hoa quốc hoặc là bất kỳ một cái nào hiện đại văn minh quốc gia không giống. Nơi đó không có người nào mệnh rất đáng tiền khái niệm, bây giờ còn có đếm không hết tật bệnh ở nơi đó lan tràn, đại bộ phận người bình thường cách nhìn đều là: Ồ, thật thảm a, nhưng thật xa, hấn là không ảnh hưởng tới chúng ta.”

Video trong điện thoại hai vị tổ trưởng lâm vào trầm tư.

Hình Tòng Liên nhưng không có buông tha bọn hấn: “Quan niệm như vậy từ trên xuống dưới, không thể tránh né.”

Hắn nói: “Năm 1976, chúng ta liền hiểu rõ Ebola, nhưng 40 năm, gần đây mới có vắc xin và các loại vắc xin tiến vào lâm sàng, vì cái gì? Cố nhiên bởi vì nó khó mà đánh hạ, nhưng trên thực tế, vắc xin nghiên cứu chế tạo cao điểm là tại quốc gia phát đạt phát sinh mấy ví dụ lây nhiễm ca bệnh sau. Mà ở trước đó, chân chính dễ cảm động bầy đàn tại nghèo khó xa xôi Tây Phi, bọn chúng căn bản bất lực thanh toán vắc xin phí tổn. Kia nếu như virus rất khó ảnh hưởng chúng ta, lại không có thị trường tiền cảnh cùng kinh tế lợi ích, vì cái gì còn coi trọng hơn nó, đối với nó bỏ vào quá nhiều nhân lực vật lực?”

“Đây là Ebola, chí tử suất cực kỳ đáng sợ Ebola, bệnh AIDS đồng lý. Quốc gia phát đạt có hoàn chỉnh chữa bệnh hệ thống đầy đủ nhân lực vật lực, nghèo khó lạc hậu địa khu, mới là trí mạng virus truyền bá tốt nhất giường ấm, bởi vì, đối với phần lớn người mà nói, cái này quá xa, giống phim.”

Hình Tòng Liên nói đến đây.

Vương Triều nhin không được cái mũi mũi như, .

Hắn lão đại cũng không phải trời sinh giác ngộ siêu nhiên, những quan điểm này, chỉ có thể đến từ trường kỳ tại phần chiến tại rừng mưa một tuyến, đối với mấy cái này vấn đề có khắc sâu giải người kia, cũng đến từ người kia trước khi lâm chung, nhớ mãi không quên.

Đêm hôm đó, hắn thật ra nghe một chút giữa bọn hắn nói chuyện. Những cái kia nói liên miên lải nhải, mang theo điểm vô lại yêu cầu, đều ghé vào lỗ tai hắn không ngừng vang lên.

“Đẹp để quang tại giữ gìn tàu ngầm hạt nhân tuần hành bên trên chi tiêu, chính là toàn bộ thế giới vệ sinh tổ chức tại dự phòng lưu hành tính tật bệnh bên trên toàn bộ đầu nhập 120 lần.”

“Nhưng nhân loại, nhưng thật ra là vận mệnh thể cộng đồng.”

“Người có tiền hay không, cho nơi này chữa bệnh viện trợ cơ cấu quyên điểm?”

“Người còn có biết hay không cái gì thổ người giàu có, có thể cho đạt nạp ném ít tiền, thúc đẩy đạt nạp rừng mưa virus quan sát tiền tiêu thành lập?”

“Nếu như lúc đương thời dạng này trạm quan sát điểm tồn tại, bệnh AIDS khả năng không có cơ hội truyền ra Châu Phi rừng mưa, cũng

tại toàn cầu phạm vi bên trong giết chết hơn ngàn vạn người, cho nên vẫn rất trọng yếu.

Hình Tòng Liên nói: “Vô luận tại đát nạp phát sinh cái gì, đều rất khó gây nên quốc tế xã hội chú ý, lại càng không cần phải nói chú ý tới sau phân phối tài nguyên, điều động đại lượng bác sĩ, nghiên cứu virus, nghiên cứu chế tạo vắc xin, đây là lấy mấy chục đến kể thời gian ”

“Trong mấy chục năm qua, Bác Nhĩ Nạp khuếch tán có lẽ đủ để cải biến nhân loại, mà ở trong quá trình này, bọn chúng chỉ cần diệt trừ một chút nhỏ chương ngại là đủ.”

“Như vậy, chúng ta tự tư, lạnh lùng, việc không liên quan đến mình, lợi ích trên hết, cuối cùng dẫn đến bọn hấn thắng lợi, còn có cái gì so đây càng trào phúng sao?”

Quyển 5 Chương 296. Năm phù 133

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 296. Năm phù 133

Tác giả: Trường Nhị

“Nhưng vấn đề ở chỗ người không có chứng cứ chứng minh, tại Yến Thanh bởi vì sợ hãi cái chết mà không dám tự sát, bởi vì nàng đã chết.” Hình Tòng Liên nói.

“Ta xác thực không có chứng cứ, ta thậm chí rất vững tin nàng là tự sát chết.” Lâm Thần gãy lên trong tay giấy viết thư: “Ta chỉ là rất muốn biết nàng là thế nào vượt qua bản năng dùng đao ngăn cách cổ của mình quản.” Lâm Thần yên lặng một lát, giống như là đang tìm kiếm thích hợp câu nói “Người luôn luôn sợ hãi cái chết, vô luận là tâm lý hay là sinh lý nhân loại có cực độ phức tạp bản thân bảo hộ cơ chế. Như vậy, đột phá nhân tính, đột phá chướng ngại chưa hề đều không đơn giản, trừ phi cái này phía sau, có cường đại động cơ chèo chống.”

“Muốn chết còn không đơn giản?” Hình Tòng Liên buồn bực “Có điều người nói như vậy ta bỗng nhiên nghĩ đến... Vừa rồi pháp y nói tại Yến Thanh vết thương trên người, có vấn đề.”

“Cái gì?”

“Trên người nàng sâu cạn không đồng nhất, cũ mới khác biệt, nàng hẳn là rất sớm đã bắt đầu tự mình hại mình hành vi trước tiên ở một chút cũng không địa phương nguy hiểm lấy xuống vết thương nhỏ sau đó vết thương chậm rãi mở rộng tới cổ tay bộ ngực cùng cổ phụ cận...” Hình Tòng Liên dừng một chút “Cuối cùng, nàng dùng đao cắt mở cổ họng mình, nhưng này lúc, nàng cũng không lập tức tử vong, nàng còn giãy dụa lấy, thanh đao cắm vào trái tim.”

Hình Tòng Liên nói xong, vụng trộm mắt nhìn Lâm Thần.

Lâm Thần chỉ là cúi đầu, thấy không rõ trên mặt biểu lộ.

Trong phòng lâm vào khó nhin trầm mặc, sắc trời đã sắp lần nữa tối đen, rốt cục, hay là Hình Tòng Liên nhin không được, mở miệng lần

nữa.

“Điều này nói rõ cái gì?” Hấn hỏi.

Lâm Thần bắt đầu thu thập trên đất giấy viết thư, đem những cái kia tin toàn bộ nhét hồi âm phong: “Điều này nói rõ, nàng quyết định đi chết, thái độ chi chăm chú, ý chí chi kiên quyết, tươi tỉnh tình gặp.”

Lâm Thần trả lời rất thẳng thắn rất ngay thẳng, bất kỳ cái gì một cái nhìn qua hiện trường người, đều sẽ đạt được kết luận như vậy.

Rất nhiều người tự sát, đều là bởi vì còn sống quá mức thống khổ, sinh không thể luyến, mà tại Yến Thanh thì giống như chỉ là đơn thuần luyến mộ cảm giác tử vong.

Nếu như nàng chỉ là bởi vì luyến mộ cảm giác tử vong mà nằm tại dưới thi thể mặt, mà đi giết người, tựa hồ, cũng hoàn toàn có thể nói thông.

Nhưng tất cả vấn đề, vẫn như cũ sẽ trở lại cuối cùng ba chữ kia bên trên.

Vì cái gì?

Hình Tòng Liên lau mặt một cái, hấn xác thực nghĩ mãi mà không rõ vấn đề này.

“Người nói, người thời điểm chết, đến tột cùng là cảm giác gì?”

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, hỏi hấn.

“Thử một chút chẳng phải sẽ biết?”

Nhìn xem Lâm Thần bối rối khuôn mặt, Hình Tòng Liên cười với hấn một cái.

...

Từ xưa đến nay, mọi người đối tử vong luôn luôn giữ kín như bưng. Nó quá nguy hiểm quá kinh khủng, nó đại biểu sinh mệnh kết thúc, nhưng ngẫu nhiên, nó cũng tản ra mê người màu sắc, mê người tới gần.

Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên, đứng tại đèn hoa mới lên bên lề đường.

Lúc này, gió cũng không lớn, mưa cũng rất mảnh, đèn đường đều bởi vậy mang theo mê ly vàng sáng.

Đúng lúc gặp tan tầm cao phong, ngã tư đường ngựa xe như nước, cỗ xe ôi cuốn nước mưa, gào thét mà qua, tiếng người, tiếng kèn, động cơ âm thanh, vô số thanh âm tròng xen một đoàn, làm cho người tê cả da đầu.

“Chuẩn bị sẵn sàng sao?” Hình Tòng Liên hỏi hần.

Lâm Thần còn không có kịp phản ứng, liền bị một thanh níu lại, phi tốc phóng tới dòng xe cộ...

Góc áo của hần vừa xẹt qua đèn trước, lui lại liền lại đụng tới đuôi xe, hết lần này tới lần khác Hình Tòng Liên khí lực to lớn, làm cho người không cách nào tránh thoát, hần chỉ có thể bị kéo lấy vô ý thức xông về phía trước.

Bả vai đau nhức, chạy lại chưa đình chỉ, mỗi một bước cũng giống như đặt chân tử vong, trước một giây vừa xuyên qua mảnh này dòng xe cộ, sau một giây lại có một cái khác chiếc xe hơi nghiền ép đi lên. Bên tai oanh minh đủ để xé nát màng nhĩ. Phong thanh triệt tai, trong không khí giống có từng trương đại thủ, đem bọn hần đẩy vào vực sâu.

Thả người vượt qua vành đai cách ly, Lâm Thần kém chút một đầu vừa ngã vào kia sắp xếp Tiểu Tùng cây bên trong.

Hình Tòng Liên đứng tại xe đạp trên đường thờ mệnh, còn nắm thật chặt tay của hần.

Tại phía sau hai người, rất nhiều lái xe càng không ngừng án lấy loa, cách hai người gần nhất chính là một cỗ xe Audi, lái xe hạ xuống cửa sổ xe, chửi ầm lên.

“Bảo bối, cảm giác thế nào?” Hình Tòng Liên cười đến rất xấu, tựa hồ không có bất kỳ cái gì sợ hãi.

Lâm Thần rút về tay, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Tòng Liên: “Ta hiện tại, rất cực tin tưởng một sự kiện...”

“Chuyện gì?”

“Ngươi thật sự có dị quốc huyết thống.”

Làm chiến đấu chủng tộc hậu đại, Hình Tòng Liên đương nhiên da dày thịt béo, có cho dù hần vô cùng cẩn thận, Lâm Thần hay là không thể tránh khỏi thụ thương, chân trái trầy da, thắt lưng thanh một khối lớn, đường đều có chút đi bất ổn.

Hai người về trường học lúc, tại Yến Thanh thi thể đã bị chở đi, Phó Hách cũng triệu tập đến đây.

Biết được Hình Tòng Liên vậy mà mang Lâm Thần đi tìm chết, thầy Phó ba chân bốn cẳng, nhảy lên một cái, quát Hình đội trưởng rất nặng một cái.

Hình đội trưởng bị rút đến choáng váng, thầy Phó đánh xong người, liền mặc kệ hắn, ngược lại lôi kéo Lâm Thần tay, từ trên xuống dưới cẩn thận xem xét, ngôn ngữ cùng động tác đồng dạng mẹ chồng ma ma: “Sư huynh người về sau rời cái này loại người xa một chút...” “Hắn không muốn sống, người có lại không có thể không muốn sống nữa a...”

“Muốn hay không đi trước bệnh viện a, ban đêm người vẫn là đi ta ngủ ở đâu đi, vạn nhất vết thương nhiễm trùng, ta còn có thể chiếu cố người...”

“Người ở trường học ký túc xá đem?” Hình Tòng Liên nghe xong lời này, rất dứt khoát vạch trần thầy Phó cái này giai cấp vô sản.

“Đơn nhân túc xá!”

“Có sư huynh của người đây là muốn dọn nhà, người kia nhỏ ký túc xá cũng không bỏ xuống được sư huynh của người lớn sa bàn đi.” Phó Hách tính tình đơn thuần, cũng không có ý thức được vấn đề trong đó, hắn ngược lại xông Hình Tòng Liên ồn ào: “Người kia phòng cũng rất nhỏ thật sao!”

Hình Tòng Liên cười hề hề: “Có nhà ta có rất nhiều phòng ở a.”

“Người cái nào phòng ở?”

“Nhan gia ngõ hẻm a.”

Làm phần tử trí thức cao cấp, thầy Phó phi thường chán ghét loại này thuần hơi tiền đối thoại. Chỉ là, người làm công tác văn hoá vẫn như cũ cố chấp có điều lưu manh, bởi vì Hình đội trưởng là duy nhất có xe tặc.

Chờ Hình Tòng Liên đem đại cát phổ dừng ở Nhan gia ngõ hẻm cửa ngõ, sự tình liền đã thành kết cục đã định.

Trước mắt là cổ lão đường đi cùng đường đi bên cạnh bức tường màu trắng lông mày phòng ngói bỏ, trên ghế lái Hình đội trưởng nói với Lâm Thần: “Chọn đi, nghỉ ở đây?”

Chỗ ngồi phía sau, Phó Hách đang uống nước, hắn cầm bình nước suối khoáng nhẹ nhàng run rẩy, cố nén không đem nước vấy ra đi.

“Nói đến người thật giống như đem con đường này đều mua lại rồi?” Hắn giễu cợt nói.

“Ta nhìn nơi này không tệ, liền mua lại a.” Hình Tòng Liên thuận miệng nói, phi thường lễ thẳng khí hùng, làm cho người không lời nào để nói.

Đáp lấy hần về phía sau chuẩn bị rương chuyển hành lý khoảng cách, Phó Hách tranh thủ thời gian đào ở Lâm Thần, nhỏ giọng nói: “Sur huynh, ta cùng ngươi giảng, nam nhân tốt nhất mặt mũi, ngươi tính tình ngay thẳng, nhưng tuyệt đối đừng vạch trần Hình đội trưởng.”

Lâm Thần rất trịnh trọng gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Quả nhiên, mặc dù nói chuyện ở giữa giống như mua Nhan gia ngô hèm, nhưng trên thực tế, Hình Tông Liên vẫn là đem Lâm Thần tất cả hành lý, chuyển về mình ở vào Nhan gia ngô hèm số sáu phòng cũ.

Lý do cũng phi thường vừa đúng: “Cái khác phòng ở cũng không đánh đảo qua, ở cùng nhau còn thuận tiện thảo luận tình tiết vụ án.”

Lâm Thần cùng Phó Hách liếc nhau, nhẹ gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Trời đã tối, phòng cũ bên trong không có quá tốt chiếu sáng, Hình Tông Liên tại trên bàn bát tiên chi ngọn đèn bàn, lại mang sang ba bát thịt kho tàu mì thịt bò.

Phó Hách đã không lời nào để nói, chỉ có thể mặc cho mệnh hút mì sợi.

Hình Tông Liên còn từ trong ngăn kéo lật ra lọ xường hun khói, một người điếm một cây, rất là khí quyển hào sảng.

Lâm Thần xé mở nhựa plastic đóng gói, không chút nào ghét bỏ cắn xuống một ngụm.

Phó Hách rất cục nịnh không được, hần bỗng nhiên vỗ bàn, trong tay nĩa nhựa vỡ thành cặn bã: “Già hình ngươi có biết hay không chúng ta hôm nay nhìn hung án hiện trường, có bao nhiêu huyết tinh nhiều tàn khốc, ăn thịt kho tàu mì thịt bò còn chưa tính, lọ xường hun khói là chuyện gì xảy ra? ? ?”

“Thầy Phó đừng ghét bỏ nha, cũng không phải toái thi án, lọ xường hun khói cũng không có gì nha...” Hình Tông Liên trấn an hần.

Phó Hách rất cục hoàn toàn không thấy ngon miệng.

Mưa lại lần nữa hạ xuống, trong lúc nhất thời, phòng cũ bên trong chỉ còn lại mưa rơi mảnh ngói thanh thúy thanh vang.

Phó Hách chống đỡ đầu, nhìn xem Lâm Thần chăm chú ăn canh bên mặt, bỗng nhiên mở miệng: “Sur huynh, ta một mực rất không rõ, tại Yến Thanh nếu như thăm mến ngươi, cho ngươi viết nhiều như vậy

tin, nhưng đột nhiên tự sát là chuyện gì xảy ra?” Hấn hít mũi một cái, “Nàng vì cái gì không giết người, sau đó lại tự sát a.”

“Người nói cái gì?” Lâm Thần đột nhiên buông xuống mặt bát, rất nghiêm túc nhìn xem Phó Hách.

Thầy Phó nhất thời không biết chính mình nói sai câu nói kia, hấn trừng mắt nhìn, cẩn thận từng li từng tí, lặp lại một lần: “Ta nói, hấn vì cái gì không giết người, sau đó lại tự sát a...”

Lâm Thần nhìn về phía Hình Tông Liên, nói: “Nơi này có vấn đề.” Hình Tông Liên gật đầu, nghĩ thầm ta đương nhiên biết nơi này có vấn đề.

Nhưng ở Lâm Thần sáng rực ánh mắt dưới, hấn chỉ biết xuất một chữ: “Ừm?”

“Nếu như là cùng một người phạm vào vụ án, vô luận như thế nào hỗn loạn, tất nhiên có nội tại trật tự, ta một mực không rõ, những này vụ án nội tại trật tự ở nơi nào.” Lâm Thần dừng một chút, nói với Hình Tông Liên: “Phiền phức tìm cho ta chi bút tới.” Hấn nói với Hình Tông Liên.

Giấy bút bị nhanh chóng lấy ra, Lâm Thần đẩy ra mì tôm bát, nói với Phó Hách: “Người lặp lại hạ vụ án quá trình.”

Phó Hách thốt ra: “Đầu tiên, là bệnh viện nhà xác phát hiện đã tử vong người bệnh mặc chỉnh tề. Sau đó, trên đường cửa hàng bên trong, xuất hiện lão nhân thi thể. Sau đó, trong công viên nhỏ thanh niên từ vòng treo bên trên quảng xuống. Cuối cùng, tại Yến Thanh tự sát...”

Phó Hách vừa nói, Lâm Thần vừa viết, cuối cùng, trên giấy xuất hiện mấy cái từ máu chốt.

Thi thể hiện ra thi thể mưu sát tự sát

Những máu chốt này từ bị mũi tên ngay cả lên, tạo thành một cái vòng tròn.

Hình Tông Liên nhìn qua Lâm Thần viết xuống chữ, đồng dạng cảm thấy tựa hồ mò tới cả kiện chuyện hạch tâm, nhưng lại giống như, thiếu khuyết khâu máu chốt nhất.

Lâm Thần khẽ lắc đầu, né tránh qua vấn đề này, hấn lần nữa bấm Hoàng Trạch điện thoại.

“Thế nào?” Hoàng Trạch thanh âm có rất nhỏ tâm tình khẩn trương.

“Bọn cướp chủ động bại lộ vị trí, Vương Triều đợi lát nữa sẽ đem vị trí cụ thể phát cho người.”

“Cái gì gọi là chủ động bại lộ vị trí?”

“Hắn chủ động bại lộ vị trí, là bởi vì hắn yêu cầu cùng ngài tùy hành phóng viên trình diện, sau đó hắn xưng ta là Khương lão sư.” Lâm Thần bình tĩnh tự thuật nói.

“Hắn vì sao lại gọi người Khương lão sư?” Hoàng Trạch quay đầu nhìn về phía trong xe phụng phịu gừng chuyên gia, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, hắn bỗng nhiên minh bạch Lâm Thần ý tứ. Trên thực tế, hôm nay sớm đi thời điểm, rất nhiều phóng viên không hẹn mà cùng yêu cầu cao hơn nhanh phỏng vấn bánh kẹo đạo tặc một án lúc, hắn liền đã cảm thấy có chút kỳ quái. Mặc dù án này có thụ chú mục, nhưng mười mấy đài truyền hình phóng viên cùng đến tựa hồ lại lộ ra quá mức chuyện bé xé ra to.

Quyển 5 Chương 297. Năm phù 134

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 297. Năm phù 134

Tác giả: Trường Nhị

0-0

Hình Tòng Liên đem xe dừng ở ven đường, bước ra cửa xe, đi hai bước, tại một gốc dưới cây ngô đồng dừng lại. Nhất đọc sách www.1ka.net nhìn giống Shu nhìn .cc

Dưới cây có cái hoa bầy, bán hoa tiểu nữ hài mang theo đỉnh chỉ thêu mũ, mặt cồng đến hồng hồng, nhìn thấy hấn, nữ hài cười ngọt ngào cười, hấn móc ra mùi đồng tiền, tiểu nữ hài theo thường lệ đưa tới một chùm bách hợp.

Bách hợp còn mang theo hạt sương mùi thơm ngát, hấn vuốt vuốt nữ hài lông xù đỉnh đầu, liền quay người hướng hoa đường phố chỗ sâu đi đến.

Tại đầu này hoa đường phố hoa đường phố cuối cùng, là một chỗ bí ẩn mộ viên, càng đi càng gần lúc, hương hoa sẽ dần dần nhạt đi, mùi khói lửa đạo tắc tùy theo nồng nặc lên.

Mảnh này mộ viên cũng không tại sơn minh thủy tú vùng ngoại ô, mà là tới gần một dòng sông lớn, trên sông có cây cầu, tên là quá ngàn. Cách Lâm Thần từ quá ngàn trên cầu rơi sông, đã qua đi hơn nửa năm.

Nước hồ sần sật liếm láp lấy bên bờ đá cuội, Hình Tòng Liên tại lẻ tẻ mộ bia bên trong ghé qua, tại cách bờ hồ gần nhất trước mộ bia, hấn dừng bước, buông xuống trong tay bách hợp.

Khối kia trên bia mộ, thậm chí không có một tấm hình, dòng họ bị mực in bôi phải hồng hồng, có lẽ là bởi vì tô lại chữ lúc dính quá nhiều thuốc màu, nhỏ bé bút tích từ danh tự biên giới sót xuống, giống như một ít côn trùng xúc tu.

Hấn tại trước mộ bia tùy ý ngồi xếp bằng dưới, sau đó nhóm lửa một đống thuốc, mặc cho ánh lửa thuốc lá từng tắc từng tắc đốt sạch.

Hôm đó, Lâm Thần cùng Phùng Phái Lâm từ trên cầu rơi xuống về sau, bọn hắn tại trên mặt sông tìm tòi thật lâu, lại chỉ đánh bắt đến Phùng Phái Lâm thi thể.

Ba ngày ba đêm, không ngủ không nghỉ, hắn lần thứ nhất cảm nhận được từ bao hàm hi vọng đến hi vọng phá diệt.

Cho tới bây giờ, hắn có khi sẽ còn sẽ còn nhớ tới Lâm Thần rơi sông lúc khuôn mặt.

Hắn xin chào rất nhiều người trước khi chết mặt, nhưng chưa từng thấy qua có người giống như Lâm Thần bình tĩnh thản nhiên, bình tĩnh phải phẳng phất chỉ là đi ra ngoài ăn một bữa điểm tâm, thản nhiên đến giống như Thu Diệp lẽ ra từ đầu cành rơi xuống.

Hắn thường thường sẽ nghĩ, Lâm Thần có phải hay không căn bản không có chết, dù sao bọn hắn không có đánh bắt đến bất kỳ thi thể.

Như vậy có lẽ ngày nào, Lâm Thần liền sẽ đứng tại toà này mộ quần áo trước, nhặt lên trước mộ bia bách hợp, nhẹ nhàng khế ngữi.

Cho nên, hắn rất thích tới này, coi như chuyện gì cũng không làm, ngăn người cũng có thể.

Loại cảm giác này rất thoải mái dễ chịu,

Hắn ngồi tại Lâm Thần trước mộ phần, chẳng có mục đích chung quanh.

Đúng lúc này, hắn trong túi quần điện thoại bỗng nhiên bắt đầu chấn động.

“Lão đại, hắn lại xuất hiện.” Đầu bên kia điện thoại nói như vậy.

“Tại Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường...”

“Không có thương vong. Xem xét sách ·1ka giống Shu· ”

Hình Tông Liên cúp điện thoại, hắn nhìn chăm chú mộ bia, hít thật sâu một hơi trong tay thuốc lá, sau đó đem tàn thuốc ném xuống đất, dùng chân cùng giẫm diệt hoả tinh.

...

Thành phố Hoàn Cảnh đội cảnh sát hình sự cùng Lâm Thần rời đi lúc đáng về cũng không có gì khác biệt.

Trong văn phòng, đại bộ phận nhân viên cảnh sát đều đã xuất cảnh, chỉ để lại Vương Triều một người kỹ thuật viên đang nhìn thu hình lại.

Hình Tông Liên đoạt lấy Vương Triều trong tay băng trà chanh ực mạnh một ngụm, lạnh phải răng đều muốn run lên.

“Lão đại, mặc dù người không chê ta có cái này không có nghĩa là ta không chê người, làm phiền người mình mua một chén được không!” Vương Triều một tay đoạt lại trà đá, hết sức căm ghét đem miệng chén đối phương hướng, một cái tay khác cũng không có từ con chuột bên trên rời đi.

“Tình huống thế nào, hay là tiểu tử kia?”

“Chính người nhìn.” Vương Triều nói, ấn mở một đoạn video, bắt đầu phát ra.

Kia là một đoạn trải qua biên tập thu hình lại, ghi lại một cỗ xe khách tại trên đường cao tốc 8 phút.

Kia là buổi sáng hơn sáu giờ, trăng sao mới vừa vặn biến mất, đường cao tốc hai bên tràn đầy nhu man cỏ lau, mỗi khi có khách xe nhanh như tên bắn mà vụt qua lúc, tới gần ven đường cỏ lau liền sẽ như sóng biển đập chồm.

Trong xe rất nhiều người, bởi vì ngồi quá mức đầy làm nguyên nhân, người với người hô hấp bên trong hơi nước tại trên cửa sổ xe ngưng kết thành một tầng sương mù, đại bộ phận hành khách đều tại nhắm mắt nghỉ ngơi, trong không khí cũng tựa hồ tràn đầy buồn ngủ hương vị.

Bên cửa sổ trên chỗ ngồi, mang hài tử phụ nữ xé mở kẹo que đóng gói, tiểu nữ hài tiếp nhận dưa Hami sữa bò vị bánh kẹo, liếm lấy tư tư có vị.

Đột nhiên, một khối lục ngọn nguồn chữ viết nhảm to lớn cột mốc đường xuất hiện tại ngoài cửa sổ, bởi vì tốc độ xe quá nhanh, cột mốc đường bỗng nhiên một chút liền chớp tắt qua đó, duy chỉ có to lớn kiểu chữ tại võng mạc bên trên lưu lại màu sáng tàn ảnh.

Khối này cột mốc đường giống như khởi động kỳ diệu chú ngữ, ngoài cửa sổ sương mù phảng phất lập tức xông vào toa xe bên trong, hình ảnh theo dõi bắt đầu kịch liệt lắc lư, thu hình lại hình tượng trở nên mơ hồ, màn cửa đồng loạt bay lên, hành khách tất cả đều trái nghiêng.

Thanh âm là sau đó mới đâm vào màng nhĩ, lái xe dồn sức đánh tay lái, tiếng kèn cùng dừng ngay bên nhọn tiếng vang tương hổ điệp gia, đình tai nhức óc.

Tiểu nữ hài trong tay bánh kẹo nằm sấp rơi trên mặt đất, sữa màu vàng kẹo que mặt ngoài lây dính trên mặt thảm nhỏ bé lông tơ cùng

tro bụi, hướng về sau sắp xếp không ngừng mà lăn đi.

Chờ khách xe tại lâm thời dừng xe mang bên trong sau khi dừng lại, các hành khách mới như ở trong mộng mới tỉnh, bọn hắn vội vàng tả hữu xem xét, qua một hồi lâu mới phát hiện, chung quanh tựa hồ không có cái khác cỗ xe.

Đường rất không, không đến đáng sợ.

Bọn hắn thế là theo bản năng nhìn về phía lái xe, mấy cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng thanh niên án lấy hàng phía trước thành ghế đứng lên, phảng phất như gặp nguy hiểm, bọn hắn sẽ lập tức lao ra.

Nhưng mà, bọn hắn đều ngây ngẩn cả người, bởi vì bọn hắn thấy được một khẩu súng, một thanh dè vào lái xe trên huyết thái dương thương.

Chẳng biết lúc nào, lại có người sờ vuốt đến ghế lái bên cạnh.

Kia là cái tuổi còn rất trẻ thiếu niên, hắn đeo điếu thuốc xám dè nhưng khăn quàng cổ. Khăn quàng cổ bịt lỗ mũi, chỉ lộ ra có chút thượng thiêu đôi mắt, cặp mắt kia châu tựa như trơn bóng Lưu Ly, để cho người ta không chịu được muốn hôn.

Chỉ gặp hắn khom người xích lại gần lái xe tai, tựa hồ nói một câu cái gì.

Hiện tại là pháp chế xã hội, súng ống quản khống nghiêm ngặt, phần lớn người đều chưa từng thấy tận mắt tay thương, càng không cần tại một trận chân chính đường cái cướp án bên trong gặp được một thanh lên đạn □□.

Đợi mấy chục giây, cướp xe người tựa hồ không có bất kỳ cái gì động tác, các hành khách bắt đầu xì xào bàn tán.

Mẫu thân ôm hài tử vỗ nhè nhẹ lưng, các nam nhân nhao nhao cảnh giác đứng người lên, toa xe bên trong bầu không khí dần dần rối loạn lên, gan lớn người trẻ tuổi bắt đầu đi đến lối đi nhỏ, nếm thử tới gần phòng điều khiển.

Cướp xe người hai mắt có chút nheo lại, giống như đang cười.

Sau một khắc, tiếng súng vang lên.

Đó là chân chính tiếng súng, như là pháo nổ tung, cỗ xe nổ bánh xe, chấn động đến ven đường chông chất sương mù cũng hơi lay động. Các hành khách phản ứng đầu tiên bưng chặt lỗ tai đóng lại hai mắt.

Cùng lúc đó, đạn sát qua lái xe cái trán, đánh nát phòng điều khiển một bên cửa sổ xe, mẩu thủy tinh nát đầy đất, lái xe cắn chặt răng co lại thành một đoàn, toàn thân cũng nhịn không được đang run rẩy. Trước kia còn ôm lấy may mắn tâm lý các hành khách bỗng nhiên ý thức được, cái này cảm thương thiếu niên, là một cái chăm chú cướp xe đạo tặc.

Trong xe thoáng chốc nhả tước im ắng.

Nhưng mà, đứng tại xe khách phía trước nhất thiếu niên lại cười, ánh mắt của hắn cong thành đệp mắt đường cong, chỉ gập cánh tay khẽ chống, nhảy ngồi lên xe khách bảng đài, súng trên tay chi cũng đã buông xuống.

Một cái cùng hung cực ác cướp xe phạm nên mở miệng như thế nào?

Nói là: “Đem các người tiền đều giao ra, nếu không giết các người” hay là nói, “Không muốn bị nổ đầu, đem thứ đáng giá phóng tới trong túi” ?

Đã có khách tự giác cời trên cổ tay đồng hồ vàng, lại ngoài ý muốn nghe thấy rất kỳ quái:

“Các nữ sĩ các tiên sinh, đem các người bánh kẹo đều lấy ra, mặt khác, ta rất không thích cam quýt khẩu vị!”

Thiếu niên nói như vậy, hắn giống chơi đùa, khẩu súng từ tay trái ném đến tay phải, bỗng nhiên khẽ vươn tay, nòng súng lại hướng vọng tưởng loạn động lái xe: “Ta nói, xin đừng nên loạn động.”

Hắn nhu hòa tiếng nói như nước ấm xâm nhập mỗi vị hành khách tại.

Tất cả mọi người cho là mình nghe lầm, bọn hắn mê mang nhìn chung quanh, ai cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

“Nhanh một chút, ta nhưng không có nói đùa u.” Thiếu niên ngồi tại bảng trên đài, nở nụ cười. Hắn màu lam nhạt dưới quần bò mặt phối song vàng sáng bản mới giày Nike, hai chân treo giữa không trung, tả tả hữu hữu, nhẹ nhàng lắc lư.

Ngay tại tất cả hành khách cũng còn đắm chìm trong không biết trong ngưng ngưng lúc, “Ầm!” một tiếng, thiếu niên lần nữa bóp cò. Lần này, đạn bay về phía xe khách phía trước nhất, kính chắn gió “Soạt” một chút nổ bể ra đến, gió lạnh trong nháy mắt rót vào toa xe.

Gió thổi lên thiếu niên đen nhánh mềm mại sợi tóc, cũng làm cho sắc mặt của tài xế lạnh như lá vàng.

Phảng phất ảo thuật, thiếu niên từ trong túi áo trên móc ra một đỉnh đồ thắm chỉ thêu mũ, quan tâm cho lái xe đeo lên.

Nhưng mà một giây sau, hấn lại dùng họng súng đen ngòm nhắm ngay hàng trước nhất đang muốn móc điện thoại không an phận trung niên nhân, lạnh lùng nói: “Nhanh lên!”

Trung niên nhân run run rẩy rẩy, từ trong ngực móc ra nửa cuốn hall S kẹo bạc hà, nộp ra.

Thiếu niên rất hài lòng tiếp nhận đường, một tay từ bên trong lấy ra một viên, để vào trong miệng, còn thuận tay đem giấy gói kẹo nhét vào trong túi tiền của mình.

Người dẫn đầu tự nhiên sẽ kéo theo một đám tùy tùng, màu trắng lạnh đường, vàng nhạt chanh đường, màu hồng bánh phao đường, đủ mọi màu sắc bánh kẹo nhao nhao rơi vào thiếu niên túi, thậm chí có người còn giao ra tràn đầy một hộp kim sắc phí liệt la, người thiếu niên ghét bỏ mà liếc nhìn sô cô la, biểu thị cự tuyệt.

Tám phút sau, trên xe đồ tất cả bánh kẹo đều bị càn quét trống không.

Xe tải kêu gọi khí thịnh thoảng truyền đến trò chuyện thịnh cầu, trí năng trên máy vi tính điểm đỏ chớp động không ngừng, thiếu niên giống như là ngại phiền, hấn đóng lại kêu gọi khí, lại thuận tay đem tấm phẳng lớn nhỏ xe tải máy tính từ trên giá lấy xuống.

“Chúc mọi người đường đi vui sướng.”

Hấn nói xong, liền nhảy lên xe khách phía trước nhất bàn điều khiển, còn thuận tay làm này hôn gió động tác.

Sau một khắc, chỉ gặp hấn không chút do dự phi thân nhảy ra vỡ vụn cửa trước, tại trên đường lớn lộn một vòng, bay vượt qua ẩn nắp xuống đường cao tốc, như một con trở về nhà cò trắng, bay vào mênh mông cỏ lau từ đó.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên trò chuyện thời gian rất ngắn, lại đến lâu lúc, Vương Triều một người khống chế hai đài máy tính, tuổi trẻ kỹ thuật viên hướng bọn hấn gật gật đầu, ý là, truy tung phần mềm đã ok, có thể gọi bọn cướp điện thoại.

Trong phòng làm việc da ghế sô pha rất sáng, trên bàn Tỳ Hưu cũng rất sáng, Hình phu nhân khuôn mặt, hay là như vậy xinh đẹp động

lòng người.

Chủ tịch cũng tốt, trợ lý tiên sinh cũng được, thậm chí là cùng nhau đến đây vận chuyển hành khách công ty quản lý, đều ánh mắt sáng rực nhìn xem bọn hắn, giống như là không kịp chờ đợi đang chờ bấm điện thoại cứu vớt con tin.

Quyển 5 Chương 298. Năm phù 135

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 298. Năm phù 135

Tác giả: Trường Nhị

0-0 Phó Hách lưu luyến không rời đi tiến nhà ga. Xem xét sách ·1ka giống Shu·

“Các người sư huynh đệ tình cảm cũng phải thật tốt.” Ở bên cạnh hắn, Hình Tông Liên nói như vậy.

“Dù sao nhận biết quá nhiều năm.” Hắn cùng Hình Tông Liên vừa nói vừa đi về trong xe.

“Cho nên người ngày kia muốn đi Vĩnh Xuyên tham gia họp lớp?”

“Đúng đấy, ngày kia là lão gia tử sinh nhật.”

“Có thể dạy dỗ người cùng Phó Hách, lão gia tử nhất định phi thường thú vị a.” Hình Tông Liên mở cửa xe.

“Đúng vậy a.” Lâm Thần ngồi vào trong xe, “Lão gia tử thật rất có ý tứ.”

Chưa có trở lại Nhan gia ngõ hẻm hoặc là cục cảnh sát, Hình Tông Liên dừng xe ở một đầu tràn đầy hoa bày bên đường.

Cửa sổ xe nửa mở, ôn nhu hương hoa trong nháy mắt tràn vào trong xe, nhìn qua phố dài hai bên kéo dài không dứt hoa bày cùng nói cười yển yển người đi đường, Lâm Thần có chút mờ mịt.

Hình Tông Liên rất tự nhiên xuống xe, thay hắn mở ra kia bên cạnh cửa xe, một cái tay khác thì khoác lên trần xe, cười nhẹ nhàng nói: “Vị tiên sinh này, mời xuống xe.”

Mặc dù nói đến rất chưa thấy qua việc đời, nhưng Lâm Thần xác thực chưa từng tiến tiệm hoa, chớ đừng nói chi là đi vào một đầu che kín phồn hoa dài dằng dặc trên đường phố, tự tay chọn lựa những cái kia thích hợp đương quý trồng hoặc là bày ra trong nhà trang trí hoa tươi, nhưng Hình Tông Liên lại ngược lại tựa như là các bên trong lão thủ.

Lâm Thần cùng sau lưng hấn, nghe hấn cùng hoa bày lão bản chào hỏi, kể một ít hấn cơ hồ nghe không hiểu thuật ngữ, không bao lâu, Hình Tòng Liên trong tay liền mang theo mấy cái túi nhựa, bên trong chứa vừa mua loại mầm, nghe nói là sồ cúc cùng Thiên Trúc quỳ.

“Nghĩ như thế nào đến mua hoa?”

“Tránh khỏi thầy Phó cả ngày nói nhà chúng ta đồ bốn vách tường.” Hình Tòng Liên nói, ôm lấy nửa buộc bách hợp cùng đầy trời tinh, Lâm Thần rất tự nhiên tiếp nhận hấn tay trái cái túi, khiến hấn có thể trống đi tay trả tiền.

Nghe hấn nói như vậy, Lâm Thần có chút nhịn không được cười lên, nhà chỉ có bốn bức tường phải dùng hoa tươi đến trang trí, có loại kỳ quái lẫn lộn đầu đuôi cảm giác: “Thật sự là rất có sinh hoạt tinh thú yêu thích.” Hấn chỉ có thể nói như vậy.

“Đó là đương nhiên.” Hồn huyết thanh niên nửa bên mặt bị hoa tươi che khuất, chỉ lộ ra anh tuấn bên mặt và đẹp đẽ con mắt: “Mẫu thân của ta dạy qua ta, nàng nói nam hài không hiểu hoa, về sau nhất định lừa gạt không đến nàng dâu về nhà.”

Hình Tòng Liên con mắt rất lục, phía sau cây ngô đồng vừa mọc ra mầm non, chạc cây tại bầu trời xanh thắm bên trong giãn ra. Lâm Thần trong lòng khẽ run lên, mặc dù biết đây chẳng qua là đang nói đùa, mặc dù vô cùng rõ ràng, câu này trò đùa cũng không có quan hệ gì với hấn, nhưng người luôn luôn rất dễ dàng bị một chút ngọt ngào trò đùa chỗ đã động, “Kia may mắn người chăm chú học được.” Hấn nói.

Trên thế giới này vui vẻ nhất những chuyện kia bên trong, nhất định bao quát mua hoa. Nhất đọc sách www.1ka.com nhìn giống Shu nhìn .cc không bao lâu, trong tay bọn họ đã xách đầy hoa cỏ, hoa đường phố cũng sắp đi đến cuối cùng.

Hình Tòng Liên mắt nhìn phía trước, giống như là nhớ tới cái gì, nghiêng đầu, nói với hấn: “Không sai biệt lắm có thể đi về.” Hấn nói, liền nhanh chóng quay người.

“Chờ một chút.” Lâm Thần cũng rất giống nhớ tới một số việc, gọi hấn lại, “Ta nhớ được Vương Triều nói, người tại hoa đường phố cuối nhỏ trong mộ viên cho ta dựng lên khối bia, có thể mang ta đi nhìn xem sao?”

Hôm nay thời tiết rất tốt, xa xa nước sông cũng tĩnh mịch an bình, quá ngàn cầu xa xa có thể thấy được.

Lâm Thần đứng tại mình trước mộ bia, cảm thấy đây thật là là một loại phi thường kỳ quái thể nghiệm, rõ ràng còn sống lại thấy được mình mộ bia.

Trên bia mộ danh tự là hấn, nhưng trừ cái đó ra, ngay cả sinh tuất thời đại cùng ảnh chụp đều không có, làm cho người cảm thấy phi thường lạ lẫm, lộ ra không đủ trịnh trọng, nhưng lại trịnh trọng đến mức quá đáng. Dù sao, tại khối này mộ bia trước đó, là hấn cùng Hình Tòng Liên ngăn ngủ mấy ngày quen biết, nói câu bèo nước gặp nhau cũng không đủ, vì một cái bèo nước gặp nhau người mua đất, lập bia, không phải trịnh trọng quá mức lại là cái gì?

Hình Tòng Liên đứng ở một bên, có chút xấu hổ: “Cái này, quên khiến nhân viên quản lý triệt bỏ.”

Nghe được câu này, Lâm Thần mới hồi phục tinh thần lại, hấn nửa quay người, từ Hình Tòng Liên ôm bó hoa bên trong rút ra một chi, xoay người đặt ở mình trước mộ bia: “Không cần, liền lưu tại nơi này đi.”

Bia trước hoa bách hợp còn dính lấy hạt sương, Hình Tòng Liên cười: “Sẽ không cảm thấy đềm xấu sao?”

“Giữ đi, vạn nhất ngày nào ta đi trước một bước, còn có thể dùng tới được.”

“Người làm sao đối với cuộc sống như thế không có lòng tin a.” Hình Tòng Liên cảm khái.

“Thế sự vô thường nha.” Lâm Thần thuận miệng nói, sau đó rất thờ ơ quay người rời đi.

“Phải có lòng tin a...” Hình Tòng Liên nắm tay khoác lên hấn đầu vai, nói như vậy.

“Lòng tin liền hữu dụng sao?”

“Đúng a, coi như không ‘Tin’ tâm, người có thể ‘Tin’ ta...”

Lâm Thần dừng bước lại, nhìn xem Hình Tòng Liên cười khanh khách khuôn mặt, thân nhiên nói: “Được.”

...

Buổi chiều lúc, sắc trời ấm áp.

Lâm Thần ngồi ở cạnh sông trên ban công đọc sách, trong chén nước trà rất nóng, trên bàn trà, còn đặt vào một đĩa nhỏ bánh bích

quy.

Hình Tòng Liên chỉ mặc quần áo trong, cuốn lên ống tay áo, ngay tại lật cả trên ban công trụ lúi giàn trồng hoa.

Nước ta nhân viên cảnh sát huấn luyện thường ngày giống như có chút quá mức đúng chỗ, Hình đội trưởng vóc người đẹp đến quá phận, vai rất rộng eo rất hẹp, toàn thân trên dưới không có một tia thịt thừa, lại mơ hồ có thể từ căng cứng quần áo trong sợi tổng hợp bên trên, cảm nhận được hạ bao trùm lấy mạnh mẽ cơ bắp.

Ánh nắng có chút chướng mắt, Lâm Thần dứt khoát để sách xuống, chuyên tâm nhìn hẩn loại hoa.

Không thể không nói, đối với hẩn khác thường nước huyết thống người mà nói, coi như không biết làm cơm, nhưng cũng nhất định phải biết trồng hoa, mà lại nhất định phải loại thật tốt nhìn.

Hình Tòng Liên trong tay chỉ riêng thổ liên có bốn loại, chỉ gặp hẩn thuần thực theo tỉ lệ hẩn hợp thổ nhưõng, cắm hoa tưới nước, trật tự rõ ràng, động tác thuần thực, giống như là làm đã quen loại hoa tượng, ánh nắng rơi ở trên người hẩn, ba quang phản xạ tại trên mặt hẩn, áo sơ mi của hẩn rất bạch diện cho rất anh tuấn, làm cho người cảm thấy phi thường ấm áp bình tĩnh.

Lâm Thần không có tồn tại địa, nhớ tới hẩn đáp sai vấn đề kia:

Người chưa bao giờ thích qua người nào sao?

Hình Tòng Liên đem một chậu bồn sồ cúc để lên giàn trồng hoa, phúi tay, bỗng nhiên nghe thấy bên người truyền đến rất nhẹ làn điệu.

Hẩn quay đầu lại, chỉ gặp Lâm Thần lười biếng tựa tại ghế mây bên trong, một cái tay cầm chén nước, một cái tay khác bưng lấy sách, tựa hồ tại vô ý thức hừ phát cái gì từ khúc.

Kia điệu có chút nhẹ, có chút ngọt, Hình Tòng Liên có chút chấn kinh, Lâm Thần thế mà lại hừ ca.

“Là cái gì ca?” Hình Tòng Liên quay đầu lại, buồn cười hỏi.

Lâm Thần ngẩn người, cũng cười: “Ta cũng không nhớ rõ, giống như cùng loại hoa có quan hệ à?”

“Vẫn rất êm tai.” Hình Tòng Liên móc ra điều thuốc, kẹp ở trong tay, giống như là chợt nhớ tới cái gì, hẩn dừng lại động tác, nhìn xem Lâm Thần: “Người ngày kia một người đi Vĩnh Xuyên, không có vấn đề à?”

“Có thể có vấn đề gì?”

Hình Tòng Liên từ đầu đến chân, xét lại Lâm Thần mấy lần, từ đối phương trên chân xộp dép lê, nhìn thấy cặp kia có chút buồn ngủ con mắt, sau đó nói: “Luôn cảm thấy, giống như người thể chất đi ra ngoài không có chuyện giống như rất không có khả năng.”

Lâm Thần rất bất đắc dĩ thờ dài, giống như là nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp.

“Người là tại Vĩnh Xuyên đại học đọc sách?” Hình Tòng Liên tại hấn đối diện ngồi xuống, tùy ý nói chuyện với Lâm Thần.

“Đúng vậy a.”

“Quả nhiên là Vĩnh Xuyên đại học a, kia thật là cao tài sinh.”

Làm cả nước văn hóa trọng trấn, Vĩnh Xuyên thị trường trung học san sát, mà Vĩnh Xuyên đại học thì là trong nước lâu năm nhất tư nhân đại học. Nó nhiều lần bỡm tiền, lại trải qua mấy đời người cố gắng, hiện đã là trong nước xếp hạng trước ba cao đẳng viện giáo, Lâm Thần có thể từ Vĩnh Xuyên đại học vương bài tốt nghiệp chuyên nghiệp, nói câu cao tài sinh, xác thực tuyệt không quá đáng. “Ta đọc sách tương đối tốt mà thôi.” Lâm Thần rất chân thành trả lời.

Hình Tòng Liên sớm đã thành thói quen hấn thế này ngay thẳng phong cách, bởi vậy cũng không cảm thấy câu nói này có bất kỳ khoe thành phần tại, ngược lại thẳng thắn phải đáng yêu.

Hấn cũng ngồi vào ghế mây bên trong, nhắc đến ấm trà, tục nửa chén nước, nhấp một miếng, lại lại buông xuống: “Ta nhớ được, Vĩnh Xuyên, tựa như là Trần gia địa bàn?”

Nghe vậy, Lâm Thần khẽ giật mình.

Tại hấn đối diện, Hình Tòng Liên tư thế ngồi đoan chính, châm trà tục nước động tác cũng không chế tạo, ngược lại có tiêu sái bình hòa ý vị. Lâm Thần nhìn hấn đổ nước, giờ mới hiểu được tới, Hình Tòng Liên đột nhiên nhắc đến hấn Vĩnh Xuyên chuyển đi, nguyên lai là bởi vì người Trần gia.

Trước đó Phùng Phái Lâm trong vụ án, Trần gia vị kia cố chấp cuồng gia chủ còn đặc địa phái thủ hạ quản gia đến, chỉ vì khiến hấn lần nữa thất nghiệp, Lâm Thần cũng không biết Hình Tòng Liên từ nơi nào sưu tập những thế gia này tư liệu, đồng thời biết đến còn không ít.

“Chỉ là lão sư sinh nhật thêm họp lớp mà thôi.”

Hình Tòng Liên nghe được “Họp lớp” mấy chữ lúc, nhin không được nhú nhú mày, nhưng vẫn là nói: “Người Trần gia, tựa hồ trong tay có một chút Vĩnh Xuyên đại học cổ phần.”

Ý tứ của những lời này là, liền xem như ăn cơm, cũng đừng nhất thời hưng khởi về trường học.

“Ta chỉ là đi ăn bữa cơm, ở một đêm, không biết cái gì vấn đề lớn à?”

“Cái này cũng nói không chính xác a, tóm lại có việc gọi điện thoại cho ta.”

“Hi vọng hay là không cần đánh.”

Sát đường thủy sản trong tiệm, một đầu cá trích tại chậu nhựa bên trong đánh cái rất, vừa định bơi ra, nhưng vẫn là bị bóp lấy cái bụng, mò.

Vương Xuân Hoa năm nay đã nhanh 60 tuổi, cùng trong thành phố này tuổi gần lục tuần phụ nữ trung niên sinh hoạt cũng không có cái gì khác biệt, nàng mới vừa ở sát vách trong tiệm cắt tóc bông xong tóc, bây giờ chuẩn bị tiện đường mua một đầu cá trích, về nhà cho tiểu tôn tử hầm canh cá uống.

“Mười đồng tiền mười đồng tiền, năm mao tiền số lẻ tính toán a!”

Nàng từ trong bóp da móc ra trương cũ nát mười nguyên tiền giấy, không nói lời gì, cứ ép nhét vào chủ cửa hàng trong tay, vì vừa lúc xóa đi số lẻ mà dương dương đắc ý, sau đó thuận tay lột lột tóc.

Trong không khí tràn ngập radio sạt sạt ngọn nguồn tiếng ồn âm, quảng bá bên trong tựa hồ ngay tại nói cái gì.

Thủy sản chủ cửa hàng lắc đầu bất đắc dĩ, đem tiền mặt nhét vào da tạp dề trong túi, dùng ướt sũng ngón tay, đem radio âm lượng điều lớn.

“Hiện tại cấm truyền bá một đầu khăn cấp tin tức.” Nữ MC dừng lại một chút, thu liễm lại nhu hòa tiếng nói, “Siêu cường bão Vân Na vào khoảng số 12 ban đêm chính diện tập kích ta thị, khí tượng cục nhắc nhở, từ hôm nay ban đêm bắt đầu, mời thị dân các bằng hữu tận lực giảm bớt ra ngoài.”

Vương Xuân Hoa tiếp nhận cá, nghe được tin tức này, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trời.

Là vì xác minh cái gì, mây đen che qua trời chiều, sắc trời nhanh chóng tối xuống.

Quyển 5 Chương 299. Năm phù 136

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 299. Năm phù 136

Tác giả: Trường Nhị

0-0 cảnh sát giao thông tới rất nhanh, kia là cái chạy xe máy lính cảnh sát. Nhất đọc sách sách ·1ka giống Shu·

“Chuyện này là sao nữa” lính cảnh sát ngừng tốt mô-tơ, trông thấy kẹt tại trong phòng điều khiển lái xe cùng bị khảo trên mặt đất một người khác, vội vàng từ trên xe bước xuống.

Hình Tòng Liên hướng hấn cúi chào, đưa ra giấy chứng nhận.

Nhỏ cảnh sát giao thông cầm qua giấy chứng nhận nhìn thoáng qua, ước chừng là liên tưởng đến phát sinh con tin bắt cóc cùng bom hẹn giờ vụ án, hấn cấp tốc cúi chào đưa về giấy chứng nhận: “A a a, là Hình đội trưởng đi, ngài là muốn đi bên kia hiện trường sao?”

Hình Tòng Liên đối với cái này từ chối cho ý kiến.

Lâm Thần đứng tại bên cạnh xe, bỗng nhiên quay đầu đối hai người nói: “Điện thoại khả năng có xương cổ tổn thương, cũng không nghiêm trọng, nhưng vẫn là cần gọi cấp cứu nhân viên tới.”

“Kia chờ một lát, xe cứu thương hấn là chẳng mấy chốc sẽ tới.” Nhỏ cảnh sát giao thông lại gần nhìn một chút trong xe tình huống, hấn gặp lái xe ý thức thanh tỉnh, nhìn qua cũng không lo ngại, nhưng cũng không dám vọng động, hấn thế là quán xe đi một vòng, đi đến bị Hình Tòng Liên còng lại nóng nảy trung niên lái xe bên cạnh, hấn lặng lẽ hỏi Hình Tòng Liên, “Đây là ngài còng lại?”

Hình Tòng Liên gật đầu: “Khiến hấn tỉnh táo một chút, đợi lát nữa ta cho hấn giải khai.”

“Con mẹ nó, hấn đụng lão tử, cảnh sát các người còn khảo lão tử, lão tử cần khiêu nại!” Lái xe nghe nói như thế, trên mặt đất vắn vẹo nhúc nhích.

“Ai ai, sư phó, ngài nhìn ngài xe này rõ ràng chính là biển đạo nha, biển đạo không cho đi thẳng, xảy ra chuyện chính là ngài toàn trách.”

Gặp nhỏ cảnh sát giao thông bắt đầu giáo dục lên gây chuyện lái xe, Lâm Thần ngắt lời hắn: “Người kêu lên xe cứu thương rồi?” Hình Tông Liên đang khi nói chuyện cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, Lâm Thần trên thực tế Lâm Thần cũng muốn hỏi vấn đề giống như trước, bởi vì hắn mới tận mắt nhìn thấy tên này nhỏ cảnh sát giao thông một đi ngang qua đến, nhưng lại chưa bao giờ nghe hắn đối bộ đàm nói qua bất luận cái gì nói.

“Người chờ chút, ta xem một chút.”

Nhỏ cảnh sát giao thông đặng đặng đặng chạy lên gây chuyện xe buýt, hắn từ đồng hồ đo bên cạnh gỡ xuống một khối màu xám bạc máy tính bảng, sau đó lại chạy xuống xe tại tấm phẳng bên trên ấn mấy lần, rất nhanh, máy tính bảng phía trên rõ ràng cho thấy cỗ xe hành sử ghi chép, cùng gặp va chạm sau một hệ liệt tham số.

Lâm Thần cùng Hình Tông Liên vô cùng có ăn ý liếc nhau, bọn hắn không hẹn mà cùng, đi vào nhỏ cảnh sát giao thông bên người.

“Ồ, đã tự động báo cảnh sát.” Nhỏ cảnh sát giao thông nói, đem màn ảnh biểu hiện ra tới, Lâm Thần ở trên màn ảnh rõ ràng nhìn thấy “Đã tự động kêu gọi cao tốc cảnh sát giao thông đại đội cùng 120 cấp cứu trung tâm ” chữ.

Đúng lúc này, nhỏ cảnh sát giao thông trước ngực đối giảng cũng vang lên.

Bộ đàm đầu kia người hỏi: “Tiểu Tào, người bên kia có phải hay không lại xảy ra chuyện rồi?”

“Hai xe chạm vào nhau, không tính nghiêm trọng, có điều có người thụ thương, xe cấp cứu tới rồi sao?”

“Ta xem một chút...” Bên kia dừng lại một lát, sau đó nói: “Đã xuất phát.”

Tiểu Tào cảnh sát giao thông gật gật đầu,

“Hiệu suất thật cao.” Hình Tông Liên cảm thấy ẩn ẩn bắt lấy cái gì trọng yếu mấu chốt.

“Đúng a, chúng ta thay mới hệ thống nha, hiện tại 7 tòa trở lên vận chuyển hành khách cỗ xe, vật nguy hiểm vận chuyển hàng hóa xe a, dù sao dễ dàng ra an toàn sự cố cỗ xe, đều phối mới nhất định vị cùng kêu cứu hệ thống, trung tâm chỉ huy sẽ thông qua hệ thống ước định tổng hợp điều phối cảnh lực cùng cứu hộ tài nguyên.”

“Người nói cái hệ thống này, chính là căn cứ vào... mem S tốc độ thuốc cái gì?”

“Căn cứ vào mem S tăng tốc độ thuốc tự chủ kêu cứu hệ thống, có điều đây chỉ là xe tải đầu cuối danh tự, tên đầy đủ là ‘Đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống’. Nhất đọc sách ‘1ka giống Shu.’” cảnh sát giao thông tiểu ca ngữ tốc rất nhanh, “Bộ này hệ thống rất tốt, nhất là tại cao tốc loại địa phương này, lộ diện trống trải, có chút lái xe thụ thương mất đi ý thức, không có cách nào báo cảnh, cỗ xe đều có thể tự động báo cảnh, nước ngoài đều tại dùng a.”

“Nói cách khác, cỗ xe thụ va chạm về sau, chứa loại này kêu cứu hệ thống xe, sẽ tự động ước định cỗ xe bị hao tổn trình độ, cũng tổng hợp phân tích xe hình đường xá chờ một hệ liệt nhân tố, phát ra tín hiệu cầu viện, trung tâm chỉ huy hệ thống tiếp vào báo cảnh, sẽ coi đây là căn cứ phái cảnh sát cùng trước xe cứu thương hướng hiện trường. Sự cố càng nghiêm trọng hơn, hệ thống bình xét cấp bậc liên cao, càng nhiều cảnh lực các loại cứu hộ tài nguyên, sẽ bị cấp tốc phân phối đến nghiêm trọng như vậy sự cố bên trong?” Hình Tông Liên khóa lông mày trầm tư, ngữ khí ngưng trọng, “Như vậy, tương phản chứ?”

“Cái gì tương phản?” Nhỏ cảnh sát giao thông không phải rất rõ ràng Hình Tông Liên ý tứ.

Hình Tông Liên cảm kích tựa như vỗ vỗ nhỏ đồng chí vai: “Đối với cái hệ thống này, người còn biết cái gì?”

“Sao... Thế nào?” Nhỏ cảnh sát giao thông nhìn qua Hình Tông Liên trang nghiêm khuôn mặt, bỗng nhiên khiếp đảm.

“Trả lời vấn đề của ta.”

“Bộ này hệ thống đi, tựa như là từ đồ an vận chuyển hành khách công ty dẫn vào, năm trước tránh ra bắt đầu dùng thử, hiệu quả không tệ, sau đó chậm rãi hướng toàn tỉnh thậm chí cả nước mở rộng, dù sao tất cả xe hàng, xe khách nhất là vật nguy hiểm cỗ xe loại hình dễ dàng xuất hiện trọng đại an toàn sự cố cỗ xe bên trên, đều phải lắp đặt.”

Phảng phất là có như vậy một sợi tơ tuyến, đem mọi chuyện cần thiết đều xâu chuỗi.

“Đồ an công ty, bộ này hệ thống là từ đồ an vận chuyển hành khách công ty dẫn vào... Vì cái gì?”

“Cái này có cái gì vì cái gì, hệ thống là đồ an công ty dẫn vào, đồ an công ty cùng cục Giao Thông ký kết hiệp nghị phụ trách hệ thống lắp đặt mở rộng cùng giữ gìn...”

Hình Tòng Liên không tiếp tục nói tiếp, Lâm Thần bị hấn dắt lấy đi đến ven đường.

“Thế nào?” Hấn hỏi.

“Còn nhớ rõ phong cảnh trường học chiếc kia du lịch xe buýt bị bắt cóc về sau, chúng ta đại khái là mấy điểm đạt được tin tức sao?”

“Đại khái 12:15?”

“Đúng.” Hình Tòng Liên thanh âm trầm thấp lại trịnh trọng, “Nhưng xe buýt bị bắt cóc thời gian, hấn là tại 8:30-9:00 trong khoảng thời gian này khu vực bên trong...”

“Ở giữa kém ba giờ.” Lâm Thần rất nhanh ý thức được trong đó mấu chốt, “Chúng ta phản ứng quá chậm.”

Một lần cỡ nhỏ xung đột nhau sự cố, cảnh sát giao thông có thể tại mấy phút bên trong đuổi tới hiện trường, nhưng cả xe nhi đồng bị xem như con tin bắt cóc, xử lí cho nên phát sinh đến cảnh sát tiếp cảnh, lại bỏ ra ròng rã hơn ba giờ, cái này căn bản là kiện nghe rợn cả người sự tình!

“Đứa bé kia muốn cho chúng ta tìm tai nạn xe cộ sự cố đáp án, phải cùng hấn chỗ thao tác bắt cóc án phi thường cùng loại?”

“Bởi vì cứu viện tốc độ phản ứng trễ mà tạo thành có hậu quả nghiêm trọng tai nạn xe cộ.”

“Cho nên, hấn nhằm vào mục tiêu trên thực tế đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống?” Lâm Thần đứng tại hàng rào bên cạnh, thậm chí cảm thấy phải gió xuân đều trở nên lạnh.

“Hay là một cái nào đó có thể trực tiếp tiếp xúc đến hệ thống người.”

Hình Tòng Liên lần nữa bấm Vương Triều điện thoại: “Người xuống xe sao, Dương Điển Phong còn tại bên cạnh người sao?”

“Hoàng Trạch qua sông đoạn cầu, nói không cần ta, để cho ta trực tiếp tại trong bụi lau sậy nằm sấp, thế nào đầu?”

“Người cách Dương Điển Phong xa một chút, ta có mấy cái vấn đề hỏi người.”

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tất tất tác tác thanh âm, một lát sau Vương Triều nói: “Được rồi, ta lạng lẽ đi, đặc biệt bắt động thanh sắc!”

“Ta kêu người so với vụ án, có kết quả sao?”

“Vừa so với xong a, người không biết công việc của ta điều kiện có bao nhiêu gian khổ... Ta tra xét xuống, phong cảnh trường học chỉ có hai tên học sinh tại Hoàn Cảnh trên đường cao tốc bởi vì tai nạn xe cộ thụ thương, nhưng mà thương thế không nghiêm trọng lắm.”

“Có học sinh thân thuộc bởi vì tai nạn xe cộ bỏ mình sao?”

“Giảng thật lão đại, người là cho rằng cướp xe án là phong cảnh trường học ranh con làm?”

“Giống hẳn cái kia niên kỷ hài tử, đương nhiên vẫn là học sinh, mà từ mình trường học ra tay đương nhiên thuận tiện nhất, đồng thời cũng dễ dàng nhất tìm tới nguyện ý trợ giúp hẳn người.” Hình Tông Liên trả lời.

“Ồ, ta hiểu được.” Vương Triều nói, lại mở ra một cái khác văn kiện: “Như vậy, phong cảnh trường học có 3 danh học sinh trực hệ bởi vì tai nạn giao thông bỏ mình.”

Hình Tông Liên nhớ tới nhỏ cảnh sát giao thông, nếu như hệ thống còn tại mở rộng quá trình bên trong, như vậy cũng không phải là tất cả cỗ xe bị cưỡng chế lắp đặt: “Người có thể tra được tại cái này ba khởi sự cho nên bên trong, phải chăng có lắp đặt qua mem S tự chủ kêu cứu hệ thống gây chuyện cỗ xe, trọng điểm hẳn là tại vận chuyển hành khách cùng vận chuyển hàng hóa cỗ xe bên trên.”

“Ài tốt.” Vương Triều trầm thấp lên tiếng, thanh âm hẳn có chút do dự, “Có chút không đúng lắm a, lão đại?”

“Có đầu mối?”

“Năm 2014 ngày 11 tháng 5 sáng sớm, hồng a bảng số cỡ trung Kim Long xe khách, lành nghề đến Vĩnh Xuyên sông đoạn đường lúc, bởi vì cỗ xe phanh lại hệ thống xảy ra vấn đề cùng lái xe điều khiển sai lầm, khiến cả xe lật nhập Vĩnh Xuyên bên trong, trên xe hai mươi ba tên hành khách, không một may mắn thoát khỏi...” Vương Triều hít sâu một cái khí lạnh, hẳn niệm rất chậm, nhìn thấy tiếp xuống câu chữ, hẳn chỉ cảm thấy rằng gò má đều lạnh: ” tại lần này sự cố bên trong, năm gần 40 tuổi tập độc nhân viên cảnh sát sách ghi chép về địa phương mình, bởi vì công hi sinh...”

Cần tại ngàn vạn cố sự bên trong, tìm kiếm một đáp án, đương nhiên tựa như mò kim đáy biển, nhưng mà cần tại ba lên trong tai nạn xe, tìm tới đặc biệt nhất kia cùng một chỗ, lại đơn giản có chút quá phận.

Hình Tòng Liên đã từng nghĩ tới, tình tiết vụ án có lẽ sẽ rất nặng nề, Lâm Thần xác thực cho hắn đánh qua dạng này dự phòng chằm, nhưng hắn không có nghĩ qua, chuyện này có lẽ cùng hắn hi sinh chiến hữu có quan hệ, cũng phải cách hồi lâu hắn mới rốt cục mở miệng: “Đem vụ án tường tình phát ta.” Mà hắn nói xong câu đó, mới phát hiện, hắn thậm chí ôm một tia vi diệu may mắn tâm lý đang nghĩ, cũng có khả năng cái này lên tai nạn xe cộ cùng “Bánh kẹo đạo tặc” cũng không quan hệ, mà cái kia cướp xe thiếu niên, cũng có lẽ cũng không phải là một vị tập độc cảnh sát nhân dân hài tử.

Buru kiện nhanh chóng truyền đến, ngón tay của hắn tại điện thoại trên màn hình cấp tốc xẹt qua, về sau cứng đờ dừng lại.

Hình Tòng Liên tròng mắt màu xanh lục bên trong toát ra chấn kinh tại đau buồn, khiến Lâm Thần trong lòng có dự cảm vô cùng không tốt, hắn đem ánh mắt dời đi màn hình điện thoại di động, Hình Tòng Liên khớp xương thon dài cân xứng lại xưa nay trầm ổn tay lại có rất nhỏ run rẩy.

Thuận Hình Tòng Liên đầu ngón tay, ánh mắt của hắn rơi vào trong màn hình, một hàng chữ nhỏ trên giấy.

Ánh nắng biến mất, gió xuân biến lạnh.

“Đây chính là hắn cần nói cố sự.” Lâm Thần ngẩng đầu, chậm rãi nói.

...

Hình Tòng Liên lấy không muốn mạng tốc độ lái xe phi nhanh, ánh nắng đuổi theo thân xe, lại nhanh chóng bị bỏ lại.

Cố sự này rất đơn giản, hành khách ngâm nước bỏ mình, ý vị bọn hắn rơi vào trong nước lúc cũng còn còn sống, bọn hắn có lẽ thụ thương có lẽ kêu rên, nhưng bọn hắn đều còn sống, xe sẽ không cấp tốc chìm vào trong nước, bọn hắn ở trong nước chờ đợi, mong mỗi hi vọng có người có thể tới cứu bọn hắn, có lẽ có năm phút có lẽ mười phút có lẽ có thời gian dài hơn, bọn hắn chờ đợi tuyệt vọng, cho đến băng lãnh nước sông đem bọn hắn hoàn toàn bao phủ.

Hình Tòng Liên lái xe rất chân thành rất chuyên chú, nhưng hắn thần sắc quá mức trang nghiêm, còn không có xử lý xong sự cố liền bị cướp đoạt lên xe nhỏ cảnh sát giao thông thậm chí không dám miệng lớn hô hấp.

“Không cần lo lắng, chúng ta chỉ là có chút sự tình muốn hỏi người.”

Phát giác nhỏ cảnh sát giao thông sợ hãi cảm xúc, Lâm Thần thấp

giọng trấn an nói.

“Ta, ta khả năng giúp đỡ gấp cái gì?”

“Người tại trên đường cao tốc phiên trực bao lâu?”

“Hai năm a.”

“Tại hai năm phiên trực quá trình bên trong, có hay không một chút tai nạn xe cộ kêu người cảm thấy rất kỳ quái...”

“Cái gì gọi là kỳ quái a?”

“Tỉ như nói, bởi vì không kịp cứu viện lúc dẫn đến tai nạn xe cộ thương vong thảm trọng.”

“Lời này của người có ý tứ gì, cái gì gọi là không kịp cứu viện lúc!”

Nghe nói như thế, nhỏ cảnh sát giao thông có chút tức giận, “Tai nạn xe cộ phát sinh đoạn đường cũng không phải chúng ta có thể khống chế, lại thêm kẹt xe chờ nhân tố, coi như chúng ta nghĩ trước tiên đuổi tới hiện trường, ta cũng phải có máy bay có thể bay qua đó a!”

“Chính là người biết không, đường cái phân cấp dự cảnh hệ thống bản thân liền có lỗ thủng.”

“Có cái gì lỗ thủng?”

“Phân cấp báo cảnh là căn cứ vào cỡ xe va chạm tham số không phải sao? Hệ thống theo tai nạn xe cộ nghiêm trọng trình độ phân cấp dự cảnh, nếu như cỡ xe làm tổn thương nghiêm trọng, trung tâm chỉ huy sẽ tiếp vào tối cao cấp bậc báo cảnh, nhưng nếu như xe không có gặp hư hao, lại phát sinh càng nguy cơ sự kiện đấy.. Tỉ như, cả chiếc xe khách lật nhập trong nước...”

“Người nói là lệ riêng, lại nói xe khách rớt xuống trong nước, làm sao có thể một chút xíu đều không có hư hao, chúng ta có thể sẽ tiếp vào báo cảnh, người người... Không thể bởi vậy phủ nhận đường cái phân cấp dự cảnh hệ thống tác dụng!” Cảnh sát giao thông tiểu ca nghe được thẳng lắc đầu.

“Chưa từng xảy ra?” Hình Tông Liên mạnh mẽ ấn còi, “511 đặc biệt lớn tai nạn xe cộ, cả xe lật nhập Vĩnh Xuyên trong nước, chưa từng xảy ra?” Hắn nhìn xem kính chiếu hậu, ánh mắt rất lạnh.

Cảnh sát giao thông tiểu ca lông mày nhẹ chau lại, tựa hồ không biết Hình Tông Liên vì cái gì đột nhiên nhắc đến lần kia tai nạn xe cộ: “Ta nhớ được a... 511 tai nạn xe cộ, là do ở lái xe thao tác sai lầm tạo thành a, mà lái xe tại xe khách lật nhập trong nước trước đó liền đã

ấn xuống cái nút báo động, chữa bệnh đội ngay đầu tiên chạy tới hiện trường.”

“Nếu như cứu viện kịp thời, vậy tại sao sẽ có hai mươi tên hành khách ngâm nước bỏ mình?”

“Vĩnh Xuyên sông sâu a, mà lại nước sông vừa vội, ngày đó thời gian lại trễ, cứu viện độ khó càng lớn, đội ngũ cứu viện chạy đến thời điểm, rất nhiều hành khách cũng không được.”

“Có người không cảm thấy cái này lên tai nạn xe cộ quá đặc thù rồi sao?”

“Vụ án này đi, thương vong hoàn toàn chính xác quá thảm trọng chút, nhưng mà nếu như người nhất định phải nói chúng ta xuất cảnh cùng nhân viên y tế không kịp cứu viện lúc, người có thể tra hệ thống số liệu a, nhìn xem lái xe báo cảnh thời gian cùng chúng ta đến hiện trường thời gian, đến cùng có vấn đề hay không a.”

Nhỏ cảnh sát giao thông, cũng không có khiến Lâm Thần nhẹ nhõm. Đúng vậy a, chỉ là bởi vì phụ thân không có đạt được kịp thời cứu viện, liền muốn cướp xe xe chiếc, bắt cóc nhi đồng, cái này lộ ra quá quá khích thật không có có đạo lý, không có đạo lý sự tình, là không cách nào thuyết phục lái xe lừa gạt cảnh sát, càng không có biện pháp thuyết phục những cái kia có lẽ trong bóng tối trợ giúp hãm người nhóm.

Nhưng nếu như không phải như vậy này như vậy sự kiện phía sau chân tướng, lại đến tột cùng sẽ có bao nhiêu đáng sợ chứ?

Hắn không chần chờ chút nào, lần nữa thỉnh cầu dân kỹ thuật trợ giúp.

Vương Triều ghé vào cò lau từ giữa, toàn thân đều nửa làm không ẩm ướt, nghe được trong điện thoại truyền ra Lâm Thần thanh âm, hắn bỗng nhiên liền có tinh thần: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ta có gì có thể vì ngài cống hiến sức lực sao?”

Quyển 5 Chương 300. Năm phù 137

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 300. Năm phù 137

Tác giả: Trường Nhị

Từ tinh đem chuyển mưa lúc, nơi này phong cảnh tốt nhất ước sũng hơi nước ngưng kết tại trên vách đá sát qua râu xanh thuận khe hẹp cuối cùng rót thành cốt cốt dòng suối.

Tại giữa sơn cốc đầu kia bên dòng suối nhỏ, là khung gió núi cảnh khu đóng quân dã ngoại địa, nhìn từ đằng xa đi toàn bộ doanh địa sắc thái lộng lẫy, kia là đếm không hết đóng quân dã ngoại lều vải cùng đếm không hết ngay tại dựng lều vải người.

Càng quan trọng hơn là, tại trong những người kia, có thật nhiều hài tử.

Tào Khiêm Chi là phong cảnh trường học một vị phổ thông giáo viên tiểu học hôm nay là phong cảnh trường học năm nhất học sinh tập thể chơi xuân thời gian địa điểm liền định tại Hoành Cảnh Tây Nam khung núi.

Hắn đứng tại doanh địa một bên, nhìn xem giả trang sơn dân nhân viên công tác vì bọn nhỏ dắt tới một đầu dê rừng các tiểu bằng hữu giống như chưa từng thấy sẽ động dê rừng, nhao nhao vây quanh ở dê rừng bốn phía chỉ chỉ trở trở nhìn qua cực kỳ hưng phấn.

Tào Khiêm Chi ánh mắt từ dê rừng dời đi mép nước, còn có chút hài tử tại bên dòng suối nhỏ nhìn cá, bọn hắn nhét chung một chỗ tựa hồ đang thương lượng muốn làm sao mò cá làm lão sư, hắn cũng chưa đi qua đó ngăn cản bởi vì đầu kia suối nước rất nhạt kia là cố ý kiến tạo nhân công cảnh quan hắn cũng tin tưởng hắn bọn nhỏ, sẽ không ở vẫn như cũ còn rét lạnh đầu mùa xuân, làm ướt giày của mình...

Cho nên hết thảy nhìn qua đều rất an bình, rất hòa hài.

Có Tào Khiêm Chi bất an trong lòng, lại càng ngày càng nặng.

Nơi xa truyền đến rất gấp gáp tiếng bước chân âm, Tào Khiêm Chi vội vàng theo tiếng kêu nhìn lại.

Cùng hẩn cùng một chỗ dẫn đội thầy chủ nhiệm cùng một vị lão sư khác đang nhanh chóng hướng hẩn chạy tới, hai người đều sắc mặt ngưng trọng, hướng hẩn lắc đầu.

“Còn không có liên hệ với sao?” Mặc dù biết rõ đáp án, hẩn hay là vô ý thức hỏi.

“Không có a, hứa sư phó điện thoại đánh không thông, An lão sư điện thoại cũng tắt máy, nửa giờ sau xe liền nên đến!” Thầy chủ nhiệm thấp giọng nói.

Tào Khiêm Chi nhìn đồng hồ tay một chút, cách dự định tập hợp thời gian, đã qua rất lâu.

Hôm nay trường học chơi xuân, nhân viên nhà trường thuê 6 chiếc xe buýt, đưa bọn nhỏ đến khung núi. Bọn hẩn sáng sớm ở cửa trường học tập hợp, từ trường học đến khung xe guồng đi hẹn 4 cái tiếng đồng hồ hơn, lúc đến trên đường, bởi vì cao tốc kẹt xe, bọn hẩn tốn thêm không ít thời gian, cũng vẫn là bởi vì kẹt xe, cỗ xe trước sau trình tự bị hoàn toàn xáo trộn, cho nên mấy chiếc xe cách xa nhau mười mấy phút, mới lần lượt đến khung núi địa điểm tập hợp.

Nếu như chỉ là như vậy, kia bất quá là trì hoãn hành trình việc nhỏ, nhưng ở 5 chiếc xe buýt đến điểm tập hợp về sau, cuối cùng một cỗ đánh số là 3 xe buýt, lại chậm chạp còn chưa đạt tới. Trên xe bus cũ, là trường học năm nhất ban ba 26 danh học sinh cùng hai vị sư phụ mang đội.

Bọn hẩn vẫn cho là, số 3 xe là bởi vì kẹt xe, bị rơi vào hậu phương, bọn hẩn lúc trước nếm thử liên hệ lái xe cùng hai vị lão sư, nhưng điện thoại một mực không cách nào kết nối.

Bọn hẩn mới đầu cho rằng, cái này bởi vì vùng núi tín hiệu không tốt, nhưng ngay tại vừa rồi, thầy chủ nhiệm cùng một vị lão sư khác đi phong cảnh khu trung tâm quản lý nếm thử đánh gọi lão sư điện thoại, đầu bên kia điện thoại vẫn như cũ là máy móc mà băng lãnh giọng nữ, bọn hẩn lúc này mới ý thức được, số 3 xe rất có thể là xảy ra chuyện.

“Coi như xảy ra tai nạn xe cộ, điện thoại cũng sẽ không không cách nào kết nối a!” Một bên nữ lão sư lo lắng nói.

“Vậy ngài cho đường cao tốc bên kia gọi điện thoại sao?” Tào Khiêm Chi tiếp tục hỏi.

“Đánh a, bọn hăn nói đang tra, tạm thời còn không có tìm tới.”

“Hay là báo cảnh đi.” Tào Khiêm Chi trầm mặc một lát, rốt cục nói.

...

Hoành Cảnh cao tốc chủ tịch trong văn phòng, ba khu điện thoại gần như đồng thời vang lên.

Hình Tông Liên trước bàn làm việc lui ra phía sau nửa bước, lấy điện thoại cầm tay ra chủ tịch có chút nhẹ nhàng thở ra, rất không kiên nhẫn tiếp lên máy riêng Liễu Hành nghe thấy trợ lý văn phòng điện thoại đang vang lên, đứng dậy chạy ra ngoài.

Một lát sau, Hình Tông Liên nhìn về phía Lâm Thần chủ tịch sắc mặt cứng ngắc Liễu Hành xông về gian phòng.

Đầu bên kia điện thoại, là không tốt nhất tin tức.

“Cục thành phố vừa tiếp vào báo cảnh, phong cảnh trường học một cỗ du lịch xe buýt, tại trên đường cao tốc mất tích.” Hình Tông Liên đề lại microphone, nói với Lâm Thần.

“Làm sao lại mất tích này cao tốc lối ra đều có giám sát a!” Đoạt tại Lâm Thần trước đó, Dương Điển Phong hoảng sợ nói.

Hình Tông Liên nhú nhú mày, chỉ gặp Lâm Thần môi mỏng nhấp nhẹ, ở trên ghế sa lon ngồi nghiêm chỉnh, cũng không có mở miệng. Hăn vẫn tại nghe điện thoại, không có thời gian trả lời Dương Điển Phong vấn đề, một lát sau, hăn bỗng nhiên ngẩng đầu, một tay đề lại điện thoại, ngón tay kia chỉ điện thoại, lại xông Vương Triều ngoắc ngoắc.

Wương Triều nhanh chóng kịp phản ứng, hăn từ trong túi quần lấy điện thoại di động ra, liền muốn đưa cho Hình Tông Liên, Hình Tông Liên lại ra hiệu, đưa di động cho Lâm Thần.

“Trường học lão sư lập tức sẽ gọi điện thoại vào đi, người tiếp một chút.” Hăn đối nói, đối đầu bên kia điện thoại báo một chuỗi dãy số. Rất nhanh, Vương Triều chuông điện thoại di động vang lên.

Khung gió núi cảnh khu, đóng quân dã ngoại địa.

Tào Khiêm Chi trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, đồng hành nữ giáo sư đã khóc thành nước mắt người, trong đầu hăn không ngừng hiện ra các loại kinh khủng hình tượng, khiến hăn càng thêm bối rối.

Điện thoại kết nối sát na, hăn nhin không được xông nghe người hô: “Còn không có tìm tới xe sao, sẽ không thật xảy ra chuyện đi, vậy phải làm sao bây giờ!”

Hắn nói xong, đầu bên kia điện thoại ước chừng trầm tĩnh ba giây, mới có thanh âm truyền đến.

Kia là bình tĩnh mà an hòa giọng nam, giống như khe nước nước chảy hoặc là trong núi thanh phong, chậm rãi rót vào trong tai của hắn.

“Ngài tốt, ta rất lý giải ngài hiện tại lo lắng tâm tình, nhưng này cần ngài bình tĩnh trở lại, cùng ta làm hít sâu, sau đó trả lời tiếp xuống vấn đề.”

Tào Khiêm Chi đương nhiên biết hít sâu là thứ đồ gì, nhưng sự tình đều khẩn cấp như vậy, đâu còn có thời gian làm hít sâu! Hắn nghĩ như vậy, thân thể lại không tự chủ được theo sát bên đầu điện thoại kia bình tĩnh chỉ thị, bắt đầu hít một hơi thật sâu, sau đó bật hơi.

“Xin hỏi xe buýt là mấy điểm từ trường học xuất phát?”

“630 phân.”

Quyển 5 Chương 301. Năm phù 138

Tâm Lý Phạm Tội Quyển 5 Chương 301. Năm phù 138

Tác giả: Trường Nhị

Từ biểu hiện nhìn lại tại Yến Thanh xuất hiện tại ba lên hiện trường phát hiện án bên ngoài, đồng thời lưu lại có thể nói là di thư thư tín sau đó tự sát đồng thời tại nàng tự sát gian phòng bên trong lại phát hiện có thể gián tiếp chứng minh là nàng chế tạo phổ dài đả thương người án chứng cứ.

Đây là hợp lý nhất vòng tròn.

Bởi vì hoàn mỹ, cho nên không hợp lý.

“Nhưng vấn đề ở chỗ, người không có chứng cứ chứng minh, tại Yến Thanh bởi vì sợ hãi cái chết mà không dám tự sát, bởi vì nàng đã chết.” Hình Tông Liên nói.

“Ta xác thực không có chứng cứ ta thậm chí rất vững tin nàng là tự sát chết.” Lâm Thần gầy lên trong tay giấy viết thư: “Ta chỉ là rất muốn biết, nàng là thế nào vượt qua bản năng dùng đao ngăn cách cổ của mình quản.” Lâm Thần yên lặng một lát, giống như là đang tìm kiếm thích hợp câu nói “Người luôn luôn sợ hãi cái chết vô luận là tâm lý hay là sinh lý, nhân loại có cực độ phức tạp bản thân bảo hộ cơ chế. Như vậy đột phá nhân tính, đột phá chướng ngại, chưa hề đều không đơn giản, trừ phi cái này phía sau, có cường đại động cơ chèo chống.”

“Muốn chết còn không đơn giản?” Hình Tông Liên buồn bực, “Có điều người nói như vậy ta bỗng nhiên nghĩ đến... Vừa rồi pháp y nói tại Yến Thanh vết thương trên người có vấn đề.”

“Cái gì?”

“Trên người nàng sâu cạn không đồng nhất, cũ mới khác biệt, nàng hẳn là rất sớm đã bắt đầu tự mình hại mình hành vi, trước tiên ở một chút cũng không địa phương nguy hiểm lấy xuống vết thương nhỏ, sau đó, vết thương chậm rãi mở rộng tới cổ tay, bộ ngực cùng cổ

phụ cận...” Hình Tòng Liên dừng một chút, “Cuối cùng, nàng dùng đao cắt mở cổ họng mình, nhưng này lúc, nàng cũng không lập tức tử vong, nàng còn giãy dụa lấy, thanh đao cắm vào trái tim.”

Hình Tòng Liên nói xong, vụng trộm mắt nhìn Lâm Thần.

Lâm Thần chỉ là cúi đầu, thấy không rõ trên mặt biểu lộ.

Trong phòng lâm vào khó nhẹn trầm mặc, sắc trời đã sắp lặn nữa tối đen, rớt cục, hay là Hình Tòng Liên nhẹn không được, mở miệng lần nữa.

“Điều này nói rõ cái gì?” Hấn hỏi.

Lâm Thần bắt đầu thu thập trên đất giấy viết thư, đem những cái kia tin toàn bộ nhét hồi âm phong: “Điều này nói rõ, nàng quyết định đi chết, thái độ chi chăm chú, ý chí chi kiên quyết, tươi tỉnh tình gặp.”

Lâm Thần trả lời rất thẳng thắn rất ngay thẳng, bất kỳ cái gì một cái nhìn qua hiện trường người, đều sẽ đạt được kết luận như vậy.

Rất nhiều người tự sát, đều là bởi vì còn sống quá mức thống khổ, sinh không thể luyến, mà tại Yến Thanh thì giống như chỉ là đơn thuần luyến mộ cảm giác tử vong.

Nếu như nàng chỉ là bởi vì luyến mộ cảm giác tử vong mà nằm tại dưới thi thể mặt, mà đi giết người, tựa hồ, cũng hoàn toàn có thể nói thông.

Nhưng tất cả vấn đề, vẫn như cũ sẽ trở lại cuối cùng ba chữ kia bên trên.

Vì cái gì?

Hình Tòng Liên lau mặt một cái, hấn xác thực nghĩ mãi mà không rõ vấn đề này.

“Người nói, người thời điểm chết, đến tột cùng là cảm giác gì?”

Lâm Thần hít một hơi thật sâu, hỏi hấn.

“Thử một chút chẳng phải sẽ biết?”

Nhìn xem Lâm Thần bối rối khuôn mặt, Hình Tòng Liên cười với hấn một cái.

...

Từ xưa đến nay, mọi người đối tử vong luôn luôn giữ kín như bưng. Nó quá nguy hiểm quá kinh khủng, nó đại biểu sinh mệnh kết thúc, nhưng ngẫu nhiên, nó cũng tản ra mê người màu sắc, mê người tới gần.

Lâm Thần đi theo Hình Tòng Liên, đứng tại đèn hoa mới lên bên lề đường.

Lúc này, gió cũng không lớn, mưa cũng rất mảnh, đèn đường đều bởi vậy mang theo mê ly vàng sáng.

Đúng lúc gặp tan tầm cao phong, ngã tư đường ngựa xe như nước, cỗ xe ô tô cuốn nước mưa, gào thét mà qua, tiếng người, tiếng kèn, động cơ âm thanh, vô số thanh âm trồn xen một đoàn, làm cho người tê cả da đầu.

“Chuẩn bị sẵn sàng sao?” Hình Tòng Liên hỏi hần.

Lâm Thần còn không có kịp phản ứng, liền bị một thanh níu lại, phi tốc phóng tới dòng xe cộ...

Góc áo của hần vừa xẹt qua đèn trước, lui lại liền lại đụng tới đuôi xe, hết lần này tới lần khác Hình Tòng Liên khí lực to lớn, làm cho người không cách nào tránh thoát, hần chỉ có thể bị kéo lấy vô ý thức xông về phía trước.

Bả vai đau nhức, chạy lại chưa đình chỉ, mỗi một bước cũng giống như đặt chân tử vong, trước một giây vừa xuyên qua mảnh này dòng xe cộ, sau một giây lại có một cái khác chiếc xe hơi nghiền ép đi lên. Bên tai oanh minh đủ để xé nát màng nhĩ. Phong thanh triệt tai, trong không khí giống có từng trương đại thủ, đem bọn hần đẩy vào vực sâu.

Thả người vượt qua vành đai cách ly, Lâm Thần kém chút một đầu vừa ngã vào kia sắp xếp Tiểu Tùng cây bên trong.

Hình Tòng Liên đứng tại xe đạp trên đường thờ mệnh, còn nắm thật chặt tay của hần.

Tại phía sau hai người, rất nhiều lái xe càng không ngừng án lấy loa, cách hai người gần nhất chính là một cỗ xe Audi, lái xe hạ xuống cửa sổ xe, chửi ầm lên.

“Bảo bối, cảm giác thế nào?” Hình Tòng Liên cười đến rất xấu, tựa hồ không có bất kỳ cái gì sợ hãi.

Lâm Thần rút về tay, ngẩng đầu nhìn về phía Hình Tòng Liên: “Ta hiện tại, rốt cục tin tưởng một sự kiện...”

“Chuyện gì?”

“Người thật sự có dị quốc huyết thống.”

Làm chiến đấu chủng tộc hậu đại, Hình Tòng Liên đương nhiên da dày thịt béo, có cho dù hần vô cùng cẩn thận, Lâm Thần hay là

không thể tránh khỏi thụ thương, chân trái trầy da, thắt lưng thanh một khối lớn, đường đều có chút đi bất ổn.

Hai người về trường học lúc, tại Yến Thanh thi thể đã bị chở đi, Phó Hách cũng triệu tập đến đây.

Biết được Hình Tông Liên vậy mà mang Lâm Thần đi tìm chết, thầy Phó ba chân bốn cẳng, nhảy lên một cái, quát Hình đội trưởng rất nặng một cái.

Hình đội trưởng bị rút đến choáng váng, thầy Phó đánh xong người, liền mặc kệ hắn, ngược lại lôi kéo Lâm Thần tay, từ trên xuống dưới cẩn thận xem xét, ngôn ngữ cùng động tác đồng dạng mẹ chồng ma ma: “Sur huynh người về sau rời cái này loại người xa một chút...”

“Hắn không muốn sống, người có lại không có thể không muốn sống nữa a...”

“Muốn hay không đi trước bệnh viện a, ban đêm người vẫn là đi ta ngụ ở đâu đi, vạn nhất vết thương nhiễm trùng, ta còn có thể chiếu cố người...”

“Người ở trường học ký túc xá đêm?” Hình Tông Liên nghe xong lời này, rất dứt khoát vạch trần thầy Phó cái này giai cấp vô sản.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 01

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 01

Tác giả: Trường Nhị

Đường Xuân Thủy là Hoàn Cảnh Tây Nam một đầu phố cũ.

Cùng trong toà thành thị này rất nhiều bận rộn đường đi cũng không hề có sự khác biệt nơi này cửa hàng dày đặc cũng từ phố dài một đầu trái hướng một đầu khác.

Gần chạng vạng tối lúc, trên đường dần dần náo nhiệt lên.

Sát đường thủy sản trong tiệm một đầu cá trích tại chậu nhựa bên trong đánh cái rất, vừa định bơi ra, nhưng vẫn là bị bóp lấy cái bụng, mò.

Vương Xuân Hoa năm nay đã nhanh 60 tuổi, cùng trong thành phố này tuổi gần lục tuần phụ nữ trung niên sinh hoạt cũng không có cái gì khác biệt, nàng mới vừa ở sát vách trong tiệm cắt tóc bông xong tóc, bây giờ chuẩn bị tiện đường mua một đầu cá trích, về nhà cho tiểu tôn tử hầm canh cá uống.

“Mười đồng tiền mười đồng tiền, năm mao tiền số lẻ tính toán a!”

Nàng từ trong bóp da móc ra trương cũ nát mười nguyên tiền giấy không nói lời gì, cưỡng ép nhét vào chủ cửa hàng trong tay, vì vừa lúc xóa đi số lẻ mà dương dương đắc ý, sau đó thuận tay lột lột tóc.

Trong không khí tràn ngập radio sần sạt ngọn nguồn tiếng ồn âm quảng bá bên trong tựa hồ ngay tại nói cái gì.

Thủy sản chủ cửa hàng lắc đầu bất đắc dĩ đem tiền mặt nhét vào da tạp dề trong túi, dùng ướt sũng ngón tay đem radio âm lượng điều lớn.

“Hiện tại cấm truyền bá một đầu khăn cấp tin tức.” Nữ MC dừng lại một chút, thu liễm lại nhu hòa tiếng nói “Siêu cường bão Vân Na vào khoảng số 12 ban đêm chính diện tập kích ta thị khí tượng cục nhắc nhở từ hôm nay ban đêm bắt đầu, mời thị dân các bằng hữu tận lực giảm bớt ra ngoài.”

Vương Xuân Hoa tiếp nhận cá, nghe được tin tức này, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trời.

Là vì xác mình cái gì, mây đen che qua trời chiều, sắc trời nhanh chóng tối xuống.

Màu đen trong túi nhựa cá trích nhẹ nhàng nhảy lên.

Đường Xuân Thủy số 18 bên trong sạp trái cây chủ cũng đồng dạng ngẩng đầu, nhìn một chút tối tăm mờ mịt trời.

Giống như là cảm nhận được trong không khí ướt át dấu hiệu sắp mưa hay là cái gì khác nguyên nhân, hấn đột nhiên dờ lên cố ý nhặt ra nửa khung nát hoa quả, bỗng nhiên đổ vào sang quý nhất rần quả bên trong.

Hư thối hoa quả như mưa to lộp bộp rơi xuống, có mấy khóa rơi xuống nước ra, thuận màu gì sét sắc lối đi bộ càng lẩn càng xa...

Răng rắc một tiếng vang giòn, một đôi dày ngọn nguồn giày da không chút do dự đạp đi lên, thịt quả nổ tung, nước chảy ngang.

“Úc u, có hay không tố chất a.” Vương Xuân Hoa giơ chân lên, nhìn xem trên mặt đất bị đạp nát hoa quả, rất căm ghét đá một cước, “Ta kém chút trượt một phát!”

Chủ quán không nói gì, chỉ là đem vùi đầu nhặt lên quả táo, toàn bộ ôm trở về trong tiệm.

Thậm chí ngay cả tạ lỗi đều không có, Vương Xuân Hoa bỗng nhiên có chút tức giận, ngay tại nàng đi ra thời điểm, bỗng nhiên thoáng nhìn sạp trái cây chủ chính nổi điên, đem tất cả nát hoa quả nhét vào cấp cao trong quả táo, nhớ tới những cái kia theo thứ tự hàng nhái tin tức, nàng khí thì càng không đánh một chỗ tới.

“Nát quả táo còn muốn hòa hảo quả táo đặt chung một chỗ bán, đầu óc người là xấu rơi mất a!” Nàng chạy đến sạp trái cây trước, đâm một con quả táo treo lên cuống họng.

Chủ quán không nói gì, chỉ là nghẹn đỏ mặt, dùng một đôi vắn vện tia máu con mắt chăm chú nhìn nàng.

Vương Xuân Hoa thanh thanh tiếng nói, vừa muốn lại trào phúng hai câu, trong chốc lát, gió nổi lên.

Kia gió rất nhẹ, phảng phất thiếu nữ sợi tóc, kia gió rất mềm, như là mẩu thân bờ môi.

Ôn nhu gió thổi qua nàng toái phát, phát qua cánh tay của nàng, rơi vào trên ngón tay của nàng, sau đó, nàng cảm thấy tựa hồ có đồ vật

gì, từ bên tay nàng rớt xuống.

Nàng vô ý thức cúi đầu, lại phát hiện trên mặt đất nhiều hơn một đoạn ngón tay.

Từ đâu tới ngón tay?

Kịch liệt đau nhức là sau đó mới truyền đến, nàng mặc nấp đem ánh mắt dời về phía tay phải của mình, nơi đó xuất hiện một cái cự đại mà xấu xí khe.

Nàng nghĩ hô cứu mạng, nhưng lại phát hiện mình lời gì cũng nói không ra, chủ quán nắm ngón tay kim sắt bóp lấy cổ họng của nàng, một thanh hẹp dài dưa hấu đao chống đỡ tại miệng nàng bên cạnh. Cảm giác sợ hãi xa so với ** đau đớn càng thêm dọa người, chủ quán vung lên chuôi đao, hướng nàng bổ tới. Trong chốc lát, nàng làn da băng liệt, vết máu nuốt hết nàng tất cả ánh mắt, bên tai nàng chỉ còn lại đánh mất nhân tính tiếng hơi thở.

Muốn sống dục vọng kích phát nhân loại lớn nhất tiềm năng, Vương Xuân Hoa dùng sức đẩy ra sạp trái cây chủ, lộn nhào, mưu toan chạy đến sát vách trong tiệm.

Cửa tiệm kia bên trong ngồi cái lão nhân, Vương Xuân Hoa cơ hồ cái gì đều nhìn không thấy, chỉ cảm thấy quanh mình quỹ dị an tường, nàng cong lên thân trên, muốn bò vào cánh cửa, ngay tại nàng muốn đụng phải lão nhân ống quần sát na, nàng lần nữa bị một cước gạt ngã...

Kịch liệt đau nhức cũng không có như kỳ mà tới, qua một hồi lâu, nàng mới có dũng khí quay đầu.

Ở sau lưng nàng, mấy nam nhân đang dùng lực áp chế trụ nổi điên chém người sạp trái cây chủ, quần chúng vây xem trên mặt mang hoảng sợ biểu tình bất an, nhỏ vụn ngôn ngữ lan tràn ra, phần lớn là “Tại sao có thể như vậy”, “Bình thường người rất tốt a”, “Nhìn không ra có thần kinh bệnh a” loại hình lời nói.

Wang Xuân Hoa há to miệng, muốn mở miệng, lại phát hiện mình cơ hồ nói không ra lời.

Trên mặt của nàng trên tay đều là ấm áp máu tươi, nàng lấy cùi chỏ chống đỡ mặt đất, cố gắng muốn đứng lên, chỉ là không đợi đứng vững, đầu gối của nàng bỗng nhiên quất đau, nàng lại một cái lảo đảo, chính đâm vào ghế bành bên trong lão nhân trên thân.

Bịch một tiếng, lão nhân không hề có diềm báo trước ngã xuống.

Vương Xuân Hoa giật mình kêu lên, nàng chống đỡ thân thể, lui về phía sau hai lần, về sau đưa tay lau lau trước mắt vết máu.

Lão nhân vẫn như cũ duy trì tư thế ngã xuống, hoa râu tóc chỉnh chỉnh tề tề, trên thân là một bộ sạch sẽ xanh đen sắc chế độ cũ phục, phảng phất một tôn quý dị mà an tường pho tượng.

Vương Xuân Hoa ngừng thở, lần nữa lao về đằng trước đi, nàng cẩn thận từng li từng tí, dùng thiếu ngón trỏ tay đẩy lão nhân, lão nhân thuận thế ngã lật, rải phảng trên mặt đất, một thanh cát trắng chính thuận lão nhân túi quần khe hở chảy xuống, giống như có trăm ngàn con nhỏ bé màu trắng nha trùng chen chúc mà ra.

Trời chiều thuận góc cửa sổ, cắt lão nhân khuôn mặt đầy nếp nhăn, làm trên mặt tử khí càng quý dị hơn. Bóng ma đem trên nửa bên cạnh mặt bôi thành màu mực, trời chiều lại để cho hạ nửa bên mặt trở nên nhu hòa, lão nhân trên khóe miệng, tựa hồ còn mang theo xóa mím cười.

Đường Xuân Thủy tĩnh phải quý dị, chỉ có radio bên trong, nữ MC thanh âm còn tại chậm chậm truyền ra: “Cảnh sát gần nhất biểu thị, mời các vị thị dân chú ý xuất hành an toàn, đề cao cảnh giác...”

Trần ngập từ tính tiếng nói tại cả con đường khu trên không lượn vòng.

Khi tất cả người ánh mắt đều bám vào tại lão nhân trên thân lúc, không ai chú ý tới, một cái mang mũ lưới trai nam nhân giảm thấp xuống vành nón, đi ngược dòng người, đi ra đầu này vừa phát sinh án mạng phố dài.

Bởi vậy, dù là hấn lộ ra, tại thị ba tiểu giáo mở to mắt bên trong, hấn cũng bất quá là cái lính cảnh sát.

Hấn xác thực, cũng chỉ là cái lính cảnh sát.

“Vị này cảnh sát, trường học của chúng ta nội bộ sự vật, giống như cùng ngài không có quan hệ à?” Hiệu trưởng nâng cao bụng, nhìn qua từ đằng xa mà đến cảnh sát.

“Đó là đương nhiên.”

Hình Tông Liên đi rất chậm, khi hấn đi đến Lâm Thần bên người lúc, vừa móc ra thuốc lá nhét vào miệng bên trong.

“Vậy xin hỏi ngài vì cái gì không ở đây hiện trường tra án?”

Mặc dù Hình Tông Liên một bộ lão tử đi đâu cái nào liên quan gì đến người biểu lộ, hay là rất nghiêm túc trả lời: “Ta tới lấy vật chứng.”

Hắn nói, giống như là cố nén cái gì khó chịu, lại đem miệng bên trong thuốc lá, một lần nữa nhét về hộp thuốc lá.

“Vậy ngài là có ý gì?”

“Ta chỉ là vừa mới nghe hiệu trưởng ngài tựa hồ đối với cảnh sát chúng ta tra án có bất mãn, cho nên tới hỏi một chút a.”

Hình Tông Liên cùng Lâm Thần nằm cạnh rất gần, hắn vóc dáng cao lớn, nhìn qua rất như là muốn thay tiểu đệ xuất khí lão đại ca.

“Thật có lỗi a cảnh sát tiên sinh, ta vừa còn tưởng rằng, ngài đây là muốn nhúng tay trường học của chúng ta nội bộ đuổi việc nhân viên sự tình đấy” hiệu trưởng ngữ điệu cổ quái, hắn chỉ vào Lâm Thần, còn nói: “Vị này tức quản viên là cộng tác viên, nhưng phân phát phí ta cũng sẽ cho đủ, cho nên, thật sự không nhọc ngài phí tâm.”

Hình Tông Liên không nói gì, bởi vì hắn đang tự hỏi rất vấn đề nghiêm túc.

Làm cảnh sát, hắn có quá nhiều mặt thức có thể vì khó nhân viên nhà trường, nhẹ nhõm bảo trụ Lâm Thần công việc.

Trên thực tế, tại tới này trước đó, hắn cũng nghĩ qua rất nhiều rất nhiều loại phương thức thay Lâm Thần ra mặt, song khi Lâm Thần thật gặp được phiền phức lúc, hắn chợt phát hiện, mình là cảnh sát.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 02

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 02

Tác giả: Trường Nhị

Vận khí này, xác thực phi thường không tốt.

“Lão đại, hai giờ, xe làm mất cần hai giờ!” Vương Triều xin chào rất nhiều chuyện, cũng xử lý qua rất nhiều nguy cơ, nhưng một cỗ cưỡi 26 tên đồng xe buýt mất tích hai giờ vừa mới bị phát giác, chuyện này làm hắn trở nên bắt đầu bối rối, “Hai giờ, nếu như chiếc xe này bị bắt cóc, nó hoàn toàn có thể đến trên thế giới bất kỳ chỗ nào!”

Hình Tòng Liên cuối cùng từ liên tiếp không ngừng trong điện thoại thoát thân, hắn cúp điện thoại, ánh mắt rất lạnh, ngữ khí cũng rất lạnh: “Thật dễ nói chuyện, chăm chú suy nghĩ về sau, lại nói cho ta cụ thể bán kính.” Hắn đối dân kỹ thuật nói.

Vương Triều dọa đến luồn lên, cướp đi Lâm Thần trên tay giấy trắng, tiếp tục diễn toán.

“Theo 80 kmh bình quân tốc độ xe tính toán, hai giờ đường xe, hắn là bán kính 160 cây số tả hữu khu vực...” Hắn nói, chạy đến trước máy vi tính, cấp tốc đánh xuống một đoạn dấu hiệu, “Bài trừ rơi cỏ lau cùng kẹt xe con đường, bọn hắn khả năng đạt tới khu vực chính là...”

Nút Enter nhẹ vang lên, lục sắc bản đồ địa hình trung ương, bị một mảnh màu đỏ hình quạt chậm rãi bao trùm.

“Mang bọn ta đi giám sát trung tâm, loại bỏ từ nơi này bán kính bên trong tất cả trạm thu phí quá khứ cỗ xe.” Hình Tòng Liên đem màn hình chuyển hướng, đối chủ tịch nói như vậy.

Chủ tịch rất phiền muộn, hắn tại vị ba năm, chưa từng đi ra cỡ lớn sự cố, đột nhiên có cảnh sát đến cùng hắn cần nói phong tỏa cao tốc, lại không có xác thực lý do, hắn đương nhiên cảm thấy là đang khen thưởng, nhưng là bây giờ, du lịch xe buýt không thấy, làm sao trùng hợp như vậy?

Trong lòng của hắn vẫn như cũ ôm may mắn cảm xúc: “Hình đội trưởng, người đừng quá kích động, hiện tại mỗi chiếc xe bên trên đều có GPS định vị, tra một cái liền biết xe ở đâu, làm sao lại ném đấy..”

“GPS định vị?” Hình Tòng Liên lạnh lùng nhìn xem chủ tịch, “Vừa rồi, đồng nghiệp của ta nói cho ta, GPS biểu hiện chiếc kia xe buýt hiện tại hắn là tại cỏ lau trong đất!”

“Đây không có khả năng a, lái xe không tiến cỏ lau đất a.”

Nghe nói như thế, Vương Triều trừng lớn mắt, bất khả tư nghị nhìn xem Hình Tòng Liên: “Đệt, buổi sáng hôm nay chúng ta liền bị GPS đùa nghịch qua, lão đại, sẽ không thật sự là tiểu tử kia!”

“Coi như GPS mất đi hiệu lực, hiện tại mỗi chiếc xe buýt bên trên, đều phối hữu tự chủ kêu cứu hệ thống, thật xảy ra chuyện, chúng ta trung tâm quản lý là sẽ tự động thu được cảnh báo, hiện tại không có cảnh báo, xe sẽ không có chuyện gì, có thể là trên nửa đường hỏng, liên lạc không được có lẽ bởi vì bọn hắn điện thoại tại tín hiệu điểm mù!”

Hình Tòng Liên trực câu câu nhìn xem ghế sofa bên trong oa ngòi trung niên nam nhân, tăng thêm ngữ khí, lập lại lần nữa: “Mang, ta, đi, giám, khống, lớn, sánh.”

Hoành Cảnh cao tốc giám sát đại sảnh, đang quản lý cục lâu một, lâu dài đóng quân gần trăm vị nhân viên công tác.

Phóng tầm mắt nhìn tới, lít nha lít nhít hiển kỳ bình mạc làm cho người choáng đầu hoa mắt, mà chính giữa đại sảnh trên mặt tường, là một khối nửa cái sân bóng rổ lớn nhỏ, bao trùm toàn tuyến con đường to lớn led màn hình.

Trên màn hình, dòng xe cộ như chú, chỉ dựa vào mắt thường lục soát là không thể nào hoàn thành nhiệm vụ.

Trợ lý Liễu Hành móc ra thẻ ra vào, quét ra cửa thủy tinh.

Dòng điện âm thanh tư tư rung động, cùng hơi ẩm cùng một chỗ, đập vào mặt.

Sáu người tiếng bước chân ồn ào phân loạn, nện ở an tĩnh không gian bên trong, giống như mưa to rải xuống, tất cả nhân viên công tác cùng nhau quay đầu nhìn xem bọn hắn.

“Chủ giám sát đài ở đâu?” Hình Tòng Liên liếc nhìn bốn phía.

“Nơi đó.” Chủ tịch chỉ vào nhất tới gần màn hình lớn vị trí.

Hình Tòng Liên hướng Vương Triều đưa mắt liếc ra ý qua một cái, kỹ thuật viên ép một chút vành nón, hướng phía trước nhất chạy tới. Chủ giám sát trên đài, là giám sát trung tâm thủ tịch kỹ thuật viên, hẳn cảm thấy có người vỗ vỗ vai của hắn, ngẩng đầu, trông thấy cái tuổi còn rất trẻ nam hài.

“Phiền phức nhường một chút.” Vương Triều nhếch môi, lễ phép cúi mình vái chào, sau đó đem người gạt mở.

“Các người ai vậy!” Trung niên nhân bị chen sau khi đi, rất không cao hứng.

“Cảnh sát phá án, cảnh sát phá án.” Vương Triều tự lẩm bẩm, đánh về xe, nói với Hình Tòng Liên: “Lão đại, tiến vào.”

“Không cho phép ai có thể không được tiếp xúc giám sát đài!” Nhìn xem mình màn hình cấp tốc nhảy đến một cái khác giao diện, trung niên nhân vội vàng muốn đi qua đoạt con chuột.

Ngay vào lúc này, Hình Tòng Liên cất bước đến gần, thản nhiên nói: “Tin tưởng ta, hẳn tiếp xúc qua hệ thống theo dõi nhất định nhiều hơn người.”

“Quy định chính là quy định!” Trung niên nhân nhìn thấy đồng thời đi tới chủ tịch, cất cao giọng nói.

“Ta hiện tại cùng người thảo luận là 26 đứa bé sinh mệnh an toàn, cho nên, đừng cùng ta giảng quy định!”

Đội trưởng cảnh sát hình sự thần sắc lạnh xuống, vươn người đứng yên, tự có một loại bức nhân khí tràn.

Trung niên nhân lập tức im miệng, không dám nhiều lời nữa câu.

“Người yên tâm đi, cái hệ thống này hạch tâm module là i giốngfi giốngova hệ thống, ta xâm lấn tại nước X hệ thống thời điểm dùng qua, không cần khẩn trương...” Vương Triều chăm chú trấn an nói.

“Hơi cường điệu quá.” Hình Tòng Liên đập hạ Vương Triều cái ghế, nói, “Điều 8:30 về sau toàn tuyến trạm thu phí thu hình lại sao, loại bỏ biển số xe.”

“Được rồi!” Vương Triều hai tay như bay, miệng bên trong còn nhắc tới không ngừng, “Muốn xếp hạng tra biển số xe này chỉ cần tiếp nhập trạm thu phí vlpr hệ thống (vehiclelice giống Seplaterecog giống ITio giống), cảm ơn vlpr, chúng ta có thể tự động rút ra kiểm tra, rút ra cỡ xe giấy phép tin tức, tạo ra có thể cung cấp kiểm tra số

liệu, nói cách khác, chứng kiến kỳ tích thời khắc lập tức sẽ đến, năm, bốn, ba...”

Đếm ngược chưa xong, Vương Triều hai tay dừng ở giữa không trung, cả người ngưng như pho tượng.

“Thế nào?” Hình Tòng Liên vội vàng hỏi nói.

“Không có...” Vương Triều đem màn hình nghiêng, chỉ vào rỗng tuếch kiểm tra kết quả, nói, “Ta đem thời gian thiết trí tại 8:30 về sau, không có chiếc kia xe buýt xuất nhập trạm thu phí bất luận cái gì ghi chép...” Hắn vô ý thức sờ soạn cây bút bắt đầu quay vòng lên, “Đây không có khả năng a, Hoàn Cảnh cao tốc toàn dài 317 cây số, hiện tại đã 12:30, 6 giờ còn online bên trên, không khoa học a!”

Chủ tịch nghe xong lời này, bỗng nhiên liền đến tinh thần: “Ta nói nha, có thể là xe hỏng, tại ven đường ngừng lại này ta phải đường cái bảo dưỡng đội toàn tuyến tra một lần là được rồi.”

“Chuyện này đã có người đang làm.” Hình Tòng Liên trầm ngâm một lát, “Chúng ta có thể đem cao tốc nhìn thành một cái phong bế hệ thống, xe buýt không có ra cao tốc, đã nói lên còn online bên trên, nó không có khả năng hư không tiêu thất, ngoại trừ ven đường lâm thời dừng xe, khả năng duy nhất chỉ có nửa đường trạm nghỉ.”

“Từ mai thôn đến khung núi, ở giữa chỉ có hai cái trạm nghỉ.” Vương Triều cấp tốc tìm đọc tư liệu, “Tổng cộng có cỡ lớn cỡ xe chỗ đậu tổng cộng 270 cái!”

“Ta lập tức tìm việc làm nhân viên đi thăm dò.” Chủ tịch rất tích cực nói.

“Ngạch! Có thể chờ một chốc lát à...”

Wương Triều đang khi nói chuyện, đã tại màn hình điều ra trạm nghỉ bãi đỗ xe video theo dõi, theo camera thay đổi, hình tượng phi tốc di động hoán đổi, các loại xe tải, xe hàng, xe buýt cấp tốc chớp tắt...

Mà ở cái này tất cả to to nhỏ nhỏ các loại cỡ xe bên trong, nhưng vẫn là không có chiếc kia nền trắng mây xanh xe khách thân ảnh.

“Xem ra là không ở đây an đình trạm nghỉ.” Vương Triều nói, tiếp tục điều gỡ xuống một cái trạm nghỉ thời gian thực giám sát.

Tấm số phi tốc chảy xuôi, Vương Triều đột nhiên dừng lại camera.

“Tại đây!”

Hắn tạm dừng video, chỉ vào trong màn hình dưới góc phải.

Tại bãi đỗ xe biên giới, tới gần rừng cây ẩn nấp nơi hẻo lánh, đỗ lấy một cỗ màu trắng xe buýt, trên thân xe mây xanh lơ mờ có thể thấy được.

“Thông tri trạm nghỉ bảo an đi thăm dò nhìn, nhất định phải cẩn thận.” Hình Tông Liên đối chủ tịch nói, sau đó hấn lại quay đầu nhìn về phía Vương Triều, “Phóng đại.”

“Ngài nhìn tốt a!” Vương Triều nói, vừa mở rộng hình ảnh bên cạnh lái nhái, “Cái này hệ thống theo dõi tương đối cũ, rõ ràng độ khăng định không đủ, nhìn thấy Marseilles cách mọi người không nên quá giạt mình.”

“Ngừng!” Hình Tông Liên quát bảo ngưng lại nói.

Như Vương Triều nói, cao tốc trạm nghỉ video theo dõi pixel xác thực quá thấp, phóng đại mấy lần về sau, hình ảnh đã trở nên mơ hồ không chịu nổi.

Nhưng vẫn như cũ có thể từ trên tấm hình nhìn ra, chiếc kia xe buýt bánh sau phía trên đám mây đồ án hoàn toàn chính xác không trọn vẹn, cái này rất có thể chính là chiếc kia chứa đầy 26 tên đồng mất tích cỗ xe.

Chủ tịch nhẹ nhàng thở ra, Lâm Thần lại tiến tới một bước, đứng tại Hình Tông Liên bên cạnh, “Có vấn đề, màn cửa đều bị kéo lên.”

Mặc dù video mơ hồ, nhưng từ đó vẫn là có thể mơ hồ nhìn thấy, xe buýt cửa sổ bị rèm đều che chắn, trong xe hết thảy đều trở nên không còn rõ ràng.

Lúc này, đạt được thông báo bảo an nhân viên đã bắt đầu xông vào bãi đỗ xe.

“Nếu như là người, hao tổn tâm cơ bắt cóc một cỗ xe buýt, tại sao muốn dễ dàng như vậy để người khác tìm tới?”

“Khiến bảo an đừng đi kéo xe cửa!” Phảng phát ý thức được, Hình Tông Liên đối cứng cúp điện thoại chủ tịch hô.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 03

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 03

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên đi rất chậm, khi hấn đi đến Lâm Thần bên người lúc, vừa móc ra thuốc lá nhét vào miệng bên trong.

“VẬY xin hỏi ngài vì cái gì không ở đây hiện trường tra án?”

Mặc dù Hình Tòng Liên một bộ lão tử yêu đi đi đâu cái nào liên quan gì đến người biểu lộ, hay là rất nghiêm túc trả lời: “Ta tới lấy vật chứng.” Hấn nói, giống như là cố nén cái gì khó chịu, lại đem miệng bên trong thuốc lá, một lần nữa nhét về hộp thuốc lá.

“VẬY ngài là có ý gì?”

“Ta chỉ là vừa mới nghe hiệu trưởng ngài tựa hồ đối với cảnh sát chúng ta tra án có bất mãn, cho nên tới hỏi một chút a.”

Hình Tòng Liên cùng Lâm Thần nằm cạnh rất gần, hấn vóc dáng cao lớn, nhìn qua rất như là muốn thay tiểu đệ xuất khí lão đại ca.

“Thật có lỗi a cảnh sát tiên sinh, ta vừa còn tưởng rằng, ngài đây là muốn nhúng tay trường học của chúng ta nội bộ đuổi việc nhân viên sự tình đấy” hiệu trưởng ngữ điệu cổ quái, hấn chỉ vào Lâm Thần, còn nói: “Vị này tức quản viên là cộng tác viên, nhưng phân phát phí ta cũng sẽ cho đủ, cho nên, thật sự không nhọc ngài phí tâm.”

Hình Tòng Liên không nói gì, bởi vì hấn đang tựa hỏi rất vấn đề nghiêm túc.

Làm cảnh sát, hấn có quá nhiều mặt thức có thể vì khó nhân viên nhà trường, nhẹ nhõm bảo trợ Lâm Thần công việc.

Trên thực tế, tại tới này trước đó, hấn cũng nghĩ qua rất nhiều rất nhiều loại phương thức thay Lâm Thần ra mặt, song khi Lâm Thần thật gặp được phiền phức lúc, hấn chợt phát hiện, mình là cảnh sát. Bởi vì hấn là cảnh sát, hấn nghĩ những phương pháp kia, hấn đều không cách nào dùng.

Sự thật này, rất làm cho người khác biệt khuất.

Hình Tòng Liên suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, hắn rất phiền muộn hướng phải liếc đi, nói với Lâm Thần: “Ta xác thực nhúng tay không được.”

Lâm Thần giống như là rất rõ ràng Hình Tòng Liên tâm tình, gật gật đầu, tựa hồ trấn an: “Ta minh bạch.”

“Vậy chúng ta thu dọn đồ đạc?”

“Được.”

Đối thoại vô cùng đơn giản, đơn giản khiến công ba vị âu phục nhân sĩ cảm thấy xấu hổ.

Sau đó, Hình Tòng Liên làm khiến ở đây ba người, càng cảm thấy lúng túng sự tình.

Hắn giơ bàn tay lên, hướng một bên phẩy phẩy, đối ba người nói: “Kia, phiền phức các ngài, nhường một chút?”

Trần Bình không hề động, hắn một mực tại nhìn Hình Tòng Liên.

Tại người khác tin tức truyền đến bên trong, Lâm Thần bên người xác thực có cảnh sát, kia là Hoàn Cảnh hình sự trinh sát đại đội đội trưởng.

Lâm Thần chọn lựa bằng hữu, nhất quán bắt bẻ, cho nên Trần Bình rất chân thành đang quan sát Hình Tòng Liên, từ hắn lười biếng quần áo nhìn thấy hắn râu ria xồm xoàm khuôn mặt, duy chỉ có hấp dẫn Trần Bình chú ý, là cặp mắt kia.

Cặp mắt kia rất xinh đẹp rất giảo hoạt rất thông minh, vấn đề máu chốt là, cặp mắt kia, phi thường sạch sẽ.

Nên như thế nào hình dung loại này sạch sẽ đấy

Thí dụ như, Lâm Thần ánh mắt cũng phi thường sạch sẽ, giống như nhai bên trên tuyết hay là tuyết hóa thành nước, mát lạnh lạnh buốt, kêu người có khi thậm chí không dám cùng hắn đối mặt; như vậy vị này cảnh sát ánh mắt, lại rộng lớn thâm thúy, chính là bởi vì thế này, rất sạch sẽ về sau, tất nhiên tăng thêm mặt khác ba chữ, nhìn không thấu.

Mặc dù nhìn không thấu, nhưng làm đình cấp nhà có tiền quản gia, Trần Bình nhận thức đến một đầu chân lý.

Tại tiền tài trước mặt, cứng hơn nữa xương, đều sẽ bị nện mềm.

Thế là, Trần Bình móc ra danh thiếp gấp, hoa mỹ kim loại hộp mở ra chấm dứt bên trên, hắn rút ra một trương danh thiếp, kêu một tiếng: “Hình đội trưởng.”

Lúc này, Hình Tòng Liên đã sớm mang theo Lâm Thần chen vào phòng, nghe được phía sau có người gọi hắn, hắn không có quay đầu, ngược lại hỏi Lâm Thần: “Ta không tiếp lời, có phải hay không không tốt lắm?”

“Giống như, xác thực không tốt.”

“Đáng chết điều lệ.” Hình Tòng Liên lẩm bẩm, quay đầu lại, trên mặt mạnh kéo ra tiểu dung, hỏi: “Vị tiên sinh này, xin hỏi ta có gì có thể trợ giúp ngài sao?”

“Bỉ nhân là Trần gia quản gia, nghe qua Hình đội trưởng đại danh, muốn cùng ngài đàm trao đổi một ít chuyện, đây là danh thiếp của ta.”

Trần Bình đưa ra ám kim ép hoa trang giấy, nâng tại giữa không trung.

Đối diện chậm chạp không có tiếp nhận.

Hình Tòng Liên sờ lấy râu ria, lại hỏi Lâm Thần: “Hắn đây là tại hướng ta đút lót?”

“Người nói quá lớn tiếng.”

“Đương nhiên còn lớn tiếng hơn một chút, nếu không người khác hiểu lầm ta làm sao bây giờ?” Hình Tòng Liên rất buồn rầu nói:

“Chúng ta cơ sở công chức, sợ nhất loại phiền toái này người biết không?”

Hình Tòng Liên một bộ ta rất thanh liêm dáng vẻ.

Lâm Thần tiếp tục gật đầu, biểu thị ra đã hiểu, hắn đi tới cửa, hướng ngoài cửa ba người khẽ khom người hành lễ, sau đó cho dù ai cũng không nghĩ tới, hắn lại tiện tay đem cửa đóng lại.

“Phiền phức giải quyết.” Hắn nói với Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên thoáng chốc ngậy ngần cả người.

Một lát sau, trong phòng bộc phát ra tiếng cười, lưu lại ngoài cửa ba người, lúng túng hai mặt nhìn nhau.

...

Đây là Hình Tòng Liên lần thứ hai đến Lâm Thần nhỏ ký túc xá, đương nhiên, cũng hắn là là một lần cuối cùng.

Hắn leo đến gầm giường, tại Lâm Thần chỉ thị dưới, từ tấm kia giản dị giường cây dưới, chuyển ra một lớn thùng giấy.

“Người có thể tới nhà ta ở a, nhà ta địa phương thật lớn.” Hình Tòng Liên nhẹ nhàng phui nhẹ trên cái rương mỏng xám, ra vẻ thoải mái

mà nhìn Lâm Thần một chút.

“Người không phải tới bắt tin, đã xảy ra chuyện gì?”

Hình Tòng Liên thờ dài, có cái thông biết lòng người bằng hữu, thật rất phiền phức.

“Hai chuyện.”

“Ừm?”

“Thứ nhất, tại Yến Thanh hẳn là chết bởi tự sát. Thứ hai, chúng ta tại vừa rồi công cụ trong phòng, tìm ra một chút tiêm vào dùng thuốc.”

“Cái gì thuốc tiêm?”

“□□ loại.”

“Thuốc kích thích?” Lâm Thần rất khó địa, nhíu mày: “Liều lượng cao thuốc kích thích, xác thực sẽ gây nên người tinh thần rối loạn, trước đó nổi điên chém người sạp trái cây chủ, hẳn là phục dụng cùng loại dược phẩm, cái này có thể nói phải thông, nhưng mà, phi thường kỳ quái...”

“Làm người cần gì mạnh mỗi lúc, đầu mỗi gì liền xuất hiện tại trước mặt người, đương nhiên rất kỳ quái.” Hình Tòng Liên ngồi trên mặt đất, lơ đãng nói.

Cùng người thông minh nói chuyện, xác thực thỉnh thoảng sẽ hữu tâm có linh tê cảm giác.

Lâm Thần cũng ở một bên ngồi xuống, hẳn không nói gì, mà là mở ra trước mặt thùng giấy.

Hình Tòng Liên đã từng nghĩ tới, hẳn sẽ ở trong rương nhìn thấy rất nhiều tin, nhưng hẳn chưa hề nghĩ tới, sẽ thấy nhiều như vậy tin.

Những cái kia tin, đem toàn bộ thùng giấy nhét tràn đầy, vừa mới mở ra, thậm chí có mấy phong còn bay xuống xuống tới.

Hình Tòng Liên nhìn trợn mắt hốc mồm.

Lâm Thần cũng không hề để ý hẳn, mà là rất nhanh chóng phân kiểm lấy trong rương thư tín, hẳn đem bên trong một chút tin lựa đi ra để dưới đất, một số khác thì một lần nữa nhét trong rương, cuối cùng, hẳn một lần nữa đem thùng giấy đóng kín, trên mặt đất thì nhiều hơn hơn mười phong đắp chính chính tề tề thư tín.

Động tác của hẳn từ đầu tới đuôi có loại không nói ra được nước chảy mây trôi cảm giác.

“Bên trong những cái kia?” Hình Tòng Liên nỗ bĩu môi, hỏi dò.

“Cũng phải người khác gửi tin.” Lâm Thần

“Người cũng chưa có xem sao?”

“Không có.”

“Ai cho người viết nhiều như vậy tin a?” Hình Tòng Liên nói, luôn cảm giác mình ngữ khí quá Bất Quái.

“Chúng ta rất quen sao?”

“Giống như, cũng không rất thuộc a.” Hình Tòng Liên có chút ủy khuất nói.

“Vậy tại sao phải nói cho người biết?”

Hình Tòng Liên đơn giản không biết nên như thế nào nói tiếp, nhớ tới thầy Phó mới gặp lúc Lâm Thần chân chó thái độ, hấn đành phải y dạng họa hồ lô, đem cái cầm gổ lên trên cái rương, trông mong nhìn xem Lâm Thần.

Lâm Thần quả nhiên lần nữa dờn ánh mắt, tiếp tục nói bổ sung:

“Đồng dạng, ta cùng những này gửi thư người cũng không quen, tại sao muốn nhìn thì sao ”

“Giống như, rất có đạo lý a.” Hình Tòng Liên nói.

Trong phòng có chút tĩnh, ngoài phòng cũng không có tiếng mưa rơi. Lâm Thần mở ra một phong thư, cẩn thận đọc, đồng dạng, Hình Tòng Liên cũng đang nhìn tin.

Cùng Lâm Thần so sánh, hấn đọc tốc độ cực nhanh, không bao lâu, liền đem tin đều xem xong, hấn sờ lên đầy người nổi da gà, chỉ cảm thấy một trận ý lạnh từ sau lưng mà lên.

“Thật đáng sợ a.” Đem mấy phong thư hướng Lâm Thần kia đẩy:

“Những này, thông thiên đều là đang giảng người thời điểm chết làm sao thống khổ.” Sau đó, hấn lại cầm lấy một phong, đem thư giấy run lên: “Cái này ai nói, ‘Cho ta đánh hài nhi, ta có thể đem bọn hấn biến thành người muốn bắt luận cái gì bộ dáng’ ?”

Lâm Thần buông xuống tin, nhìn xem Hình Tòng Liên: “Kia là tâm lý học lưu phái bên trong hành vi chủ nghĩa điện cơ người Watson quan điểm.”

“Nói như vậy, tại Yến Thanh hay là cái học tâm lý học?” Hình Tòng Liên sờ lên cằm bên trên màu nâu râu quai nón, hỏi, “Như vậy nàng tại bên cạnh thi thể thả hạt cát, là bởi vì phòng người bên trong có sa bàn, nàng đặc địa đi nghiên cứu sa bàn trò chơi?”

Lâm Thần rũ xuống tầm mắt: “Nếu như nàng đem cả kiện sự tình trở thành một trận to lớn sa bàn trò chơi, như vậy, nàng rất rõ ràng là

đem tử vong bày biện ra đến, bức bách chúng ta trực diện tử vong,
nhưng tương tự, những hành vi này cũng bắn ra ra...”
“Bắn ra ra cái gì?”

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 04

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 04

Tác giả: Trường Nhị

“Sư huynh, ngày kia gặp a!” Cách nhập đứng miệng, Phó Hách cùng bọn hắn phát tay từ biệt.

Lâm Thần tượng trưng phát phát tay tay.

Phó Hách lưu luyến không rời đi tiến nhà ga.

“Các người sư huynh đệ tình cảm cũng phải thật tốt.” Ở bên cạnh hắn, Hình Tông Liên nói như vậy.

“Dù sao nhận biết quá nhiều năm.” Hắn cùng Hình Tông Liên vừa nói vừa đi về trong xe.

“Cho nên người ngày kia muốn đi Vĩnh Xuyên tham gia họp lớp?”

“Đúng đấy, ngày kia là lão gia tử sinh nhật.”

“Có thể dạy dỗ người cùng Phó Hách, lão gia tử nhất định phi thường thú vị a.” Hình Tông Liên mở cửa xe.

“Đúng vậy a.” Lâm Thần ngồi vào trong xe, “Lão gia tử thật rất có ý tứ.”

Chưa có trở lại Nhan gia ngõ hẻm hoặc là cục cảnh sát, Hình Tông Liên dừng xe ở một đầu tràn đầy hoa bày bên đường.

Cửa sổ xe nửa mở, ôn nhu hương hoa trong nháy mắt tràn vào trong xe, nhìn qua phố dài hai bên kéo dài không dứt hoa bày cùng nói cười yển yển người đi đường, Lâm Thần có chút mờ mịt.

Hình Tông Liên rất tự nhiên xuống xe, thay hắn mở ra kia bên cạnh cửa xe, một cái tay khác thì khoác lên trần xe, cười nhẹ nhàng nói: “Vị tiên sinh này, mời xuống xe.”

Mặc dù nói đến rất chưa thấy qua việc đời, nhưng Lâm Thần xác thực chưa từng tiến tiệm hoa, chớ đừng nói chi là đi vào một đầu che kín phồn hoa dài dằng dặc trên đường phố, tự tay chọn lựa những cái kia thích hợp đương quý trồng hoặc là bày ra trong nhà

trang trí hoa tươi, nhưng Hình Tòng Liên lại ngược lại tựa như là các bên trong lão thủ.

Lâm Thần cùng sau lưng hắn, nghe hắn cùng hoa bày lão bản chào hỏi, kể một ít hắn cơ hồ nghe không hiểu thuật ngữ, không bao lâu, Hình Tòng Liên trong tay liền mang theo mấy cái túi nhựa, bên trong chứa vừa mua loại mầm, nghe nói là sò cúc cùng Thiên Trúc quỳ.

“Nghĩ như thế nào đến mua hoa?”

“Tránh khỏi thầy Phó cả ngày nói nhà chúng ta đồ bốn vách tường.” Hình Tòng Liên nói, ôm lấy nửa buộc bách hợp cùng đầy trời tinh, Lâm Thần rất tự nhiên tiếp nhận hắn tay trái cái túi, khiến hắn có thể trống đi tay trả tiền.

Nghe hắn nói như vậy, Lâm Thần có chút nhịn không được cười lên, nhà chỉ có bốn bức tường phải dùng hoa tươi đến trang trí, có loại kỳ quái lẫn lộn đầu đuôi cảm giác: “Thật sự là rất có sinh hoạt tinh thú yêu thích.” Hắn chỉ có thể nói như vậy.

“Đó là đương nhiên.” Hồn huyết thanh niên nửa bên mặt bị hoa tươi che khuất, chỉ lộ ra anh tuấn bên mặt và đẹp đẽ con mắt: “Mẫu thân của ta dạy qua ta, nàng nói nam hài không hiểu hoa, về sau nhất định lừa gạt không đến nàng dâu về nhà.”

Hình Tòng Liên con mắt rất lục, phía sau cây ngô đồng vừa mọc ra mầm non, chạc cây tại bầu trời xanh thắm bên trong giãn ra. Lâm Thần trong lòng khẽ run lên, mặc dù biết đây chẳng qua là đang nói đùa, mặc dù vô cùng rõ ràng, câu này trò đùa cũng không có quan hệ gì với hắn, nhưng người luôn luôn rất dễ dàng bị một chút ngọt ngào trò đùa chỗ đã động, “Kia may mắn người chăm chú học được.” Hắn nói.

Trên thế giới này vui vẻ nhất những chuyện kia bên trong, nhất định bao quát mua hoa. Không bao lâu, trong tay bọn họ đã xách đầy hoa cỏ, hoa đường phố cũng sắp đi đến cuối cùng.

Hình Tòng Liên mắt nhìn phía trước, giống như là nhớ tới cái gì, nghiêng đầu, nói với hắn: “Không sai biệt lắm có thể đi về.” Hắn nói, liền nhanh chóng quay người.

“Chờ một chút.” Lâm Thần cũng rất giống nhớ tới một số việc, gọi hắn lại, “Ta nhớ được Vương Triều nói, người tại hoa đường phố cuối nhỏ trong mộ viên cho ta dựng lên khối bia, có thể mang ta đi nhìn xem sao?”

Hôm nay thời tiết rất tốt, xa xa nước sông cũng tĩnh mịch an bình, quá ngàn cầu xa xa có thể thấy được.

Lâm Thần đứng tại mình trước mộ bia, cảm thấy đây thật là là một loại phi thường kỳ quái thể nghiệm, rõ ràng còn sống lại thấy được mình mộ bia.

Trên bia mộ danh tự là hấn, nhưng trừ cái đó ra, ngay cả sinh tuất thời đại cùng ảnh chụp đều không có, làm cho người cảm thấy phi thường lạ lẫm, lộ ra không đủ trịnh trọng, nhưng lại trịnh trọng đến mức quá đáng. Dù sao, tại khối này mộ bia trước đó, là hấn cùng Hình Tòng Liên ngăn ngại mấy ngày quen biết, nói câu bèo nước gặp nhau cũng không đủ, vì một cái bèo nước gặp nhau người mua đất, lập bia, không phải trịnh trọng quá mức lại là cái gì?

Hình Tòng Liên đứng ở một bên, có chút xấu hổ: “Cái này, quên khiến nhân viên quản lý triệt bỏ.”

Nghe được câu này, Lâm Thần mới hồi phục tinh thần lại, hấn nửa quay người, từ Hình Tòng Liên ôm bó hoa bên trong rút ra một chi, xoay người đặt ở mình trước mộ bia: “Không cần, liền lưu tại nơi này đi.”

Bia trước hoa bách hợp còn dính lấy hạt sương, Hình Tòng Liên cười: “Sẽ không cảm thấy đềm xấu sao?”

“Giữ đi, vạn nhất ngày nào ta đi trước một bước, còn có thể dùng tới được.”

“Người làm sao đối với cuộc sống như thế không có lòng tin a.” Hình Tòng Liên cảm khái.

“Thế sự vô thường nha.” Lâm Thần thuận miệng nói, sau đó rất thờ ơ quay người rời đi.

“Phải có lòng tin a...” Hình Tòng Liên nắm tay khoác lên hấn đầu vai, nói như vậy.

“Lòng tin liền hữu dụng sao?”

“Đúng a, coi như không ‘Tin’ tâm, người có thể ‘Tin’ ta...”

Lâm Thần dừng bước lại, nhìn xem Hình Tòng Liên cười khanh khách khuôn mặt, thân nhiên nói: “Được.”

...

Buổi chiều lúc, sắc trời ấm áp.

Lâm Thần ngồi ở cạnh sông trên ban công đọc sách, trong chén nước trà rất nóng, trên bàn trà, còn đặt vào một đĩa nhỏ bánh bích

quy.

Hình Tòng Liên chỉ mặc quần áo trong, cuốn lên ống tay áo, ngay tại lật cả trên ban công trụ lúi giàn trồng hoa.

Nước ta nhân viên cảnh sát huấn luyện thường ngày giống như có chút quá mức đúng chỗ, Hình đội trưởng vóc người đẹp đến quá phận, vai rất rộng eo rất hẹp, toàn thân trên dưới không có một tia thịt thừa, lại mơ hồ có thể từ căng cứng quần áo trong sợi tổng hợp bên trên, cảm nhận được hạ bao trùm lấy mạnh mẽ cơ bắp.

Ánh nắng có chút chướng mắt, Lâm Thần dứt khoát để sách xuống, chuyên tâm nhìn hẩn loại hoa.

Không thể không nói, đối với hẩn khác thường nước huyết thống người mà nói, coi như không biết làm cơm, nhưng cũng nhất định phải biết trồng hoa, mà lại nhất định phải loại thật tốt nhìn.

Hình Tòng Liên trong tay chỉ riêng thổ liên có bốn loại, chỉ gặp hẩn thuần thực theo tỉ lệ hẩn hợp thổ nhưõng, cắm hoa tưới nước, trật tự rõ ràng, động tác thuần thực, giống như là làm đã quen loại hoa tượng, ánh nắng rơi ở trên người hẩn, ba quang phản xạ tại trên mặt hẩn, áo sơ mi của hẩn rất bạch diện cho rất anh tuấn, làm cho người cảm thấy phi thường ấm áp bình tĩnh.

Lâm Thần không có tồn tại địa, nhớ tới hẩn đáp sai vấn đề kia:

Người chưa bao giờ thích qua người nào sao?

Hình Tòng Liên đem một chậu bồn sồ cúc để lên giàn trồng hoa, phúi tay, bỗng nhiên nghe thấy bên người truyền đến rất nhẹ làn điệu.

Hẩn quay đầu lại, chỉ gặp Lâm Thần lười biếng tựa tại ghế mây bên trong, một cái tay cầm chén nước, một cái tay khác bưng lấy sách, tựa hồ tại vô ý thức hừ phát cái gì từ khúc.

Kia điệu có chút nhẹ, có chút ngọt, Hình Tòng Liên có chút chấn kinh, Lâm Thần thế mà lại hừ ca.

“Là cái gì ca?” Hình Tòng Liên quay đầu lại, buồn cười hỏi.

Lâm Thần ngẩn người, cũng cười: “Ta cũng không nhớ rõ, giống như cùng loại hoa có quan hệ à?”

“Vẫn rất êm tai.” Hình Tòng Liên móc ra điếu thuốc, kẹp ở trong tay, giống như là chợt nhớ tới cái gì, hẩn dừng lại động tác, nhìn xem Lâm Thần: “Người ngày kia một người đi Vĩnh Xuyên, không có vấn đề à?”

“Có thể có vấn đề gì?”

Hình Tòng Liên từ đầu đến chân, xét lại Lâm Thần mấy lần, từ đối phương trên chân xộp dép lê, nhìn thấy cặp kia có chút buồn ngủ con mắt, sau đó nói: “Luôn cảm thấy, giống như người thể chất đi ra ngoài không có chuyện giống như rất không có khả năng.”

Lâm Thần rất bất đắc dĩ thờ dài, giống như là nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp.

“Người là tại Vĩnh Xuyên đại học đọc sách?” Hình Tòng Liên tại hấn đối diện ngồi xuống, tùy ý nói chuyện với Lâm Thần.

“Đúng vậy a.”

“Quả nhiên là Vĩnh Xuyên đại học a, kia thật là cao tài sinh.”

Làm cả nước văn hóa trọng trấn, Vĩnh Xuyên thị trường trung học san sát, mà Vĩnh Xuyên đại học thì là trong nước lâu năm nhất tư nhân đại học. Nó nhiều lần bỡm tiền, lại trải qua mấy đời người cố gắng, hiện đã là trong nước xếp hạng trước ba cao đẳng viện giáo, Lâm Thần có thể từ Vĩnh Xuyên đại học vương bài tốt nghiệp chuyên nghiệp, nói câu cao tài sinh, xác thực tuyệt không quá đáng. “Ta đọc sách tương đối tốt mà thôi.” Lâm Thần rất chân thành trả lời.

Hình Tòng Liên sớm đã thành thói quen hấn thế này ngay thẳng phong cách, bởi vậy cũng không cảm thấy câu nói này có bất kỳ khoe thành phần tại, ngược lại thẳng thắn phải đáng yêu.

Hấn cũng ngồi vào ghế mây bên trong, nhắc đến ấm trà, tục nửa chén nước, nhấp một miếng, lại lại buông xuống: “Ta nhớ được, Vĩnh Xuyên, tựa như là Trần gia địa bàn?”

Nghe vậy, Lâm Thần khẽ giật mình.

Tại hấn đối diện, Hình Tòng Liên tư thế ngồi đoan chính, châm trà tục nước động tác cũng không chế tạo, ngược lại có tiêu sái bình hòa ý vị. Lâm Thần nhìn hấn đổ nước, giờ mới hiểu được tới, Hình Tòng Liên đột nhiên nhắc đến hấn Vĩnh Xuyên chuyển đi, nguyên lai là bởi vì người Trần gia.

Trước đó Phùng Phái Lâm trong vụ án, Trần gia vị kia cố chấp cưỡng gia chủ còn đặc địa phái thủ hạ quản gia đến, chỉ vì khiến hấn lần nữa thất nghiệp, Lâm Thần cũng không biết Hình Tòng Liên từ nơi nào sưu tập những thế gia này tư liệu, đồng thời biết đến còn không ít.

“Chỉ là lão sư sinh nhật thêm họp lớp mà thôi.”

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 05

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 05

Tác giả: Trường Nhị

Ba năm qua, Phùng Phái Lâm một mực tại quan sát Lâm Thần. Thời tiết sáng sủa lúc cũng tốt, mưa dầm như chú lúc cũng được, Phùng Phái Lâm luôn luôn an tĩnh ngồi tại phía trước cửa sổ, nhìn xem đối diện túc quản đứng ở giữa, so với hắn càng an tĩnh người trẻ tuổi kia.

Hắn có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần đọc sách viết chữ, lại có lẽ sẽ nhìn Lâm Thần cùng các tiểu bằng hữu trò chuyện.

Bất luận Lâm Thần làm cái gì, tại cách hắn chỗ không xa, luôn có cặp mắt như bóng với hình, như đứng ngồi không yên, lại hoặc là so gai nhọn đáng sợ hơn.

Nghĩ tới đây, Hình Tông Liên nhin không được rùng mình một cái. Mang theo một quyển sách, một phong thư cùng thổi phồng cát, hắn về tới cục cảnh sát.

Trong cục cảnh sát trận kia cứng rắn hàn huyền sớm đã kết thúc, bầu không khí rất lạnh cũng rất bình tĩnh.

Lâm Thần trên ghế cạn ngủ, trên người hắn, che kín một kiện đồng phục cảnh sát.

Món kia trên đồng phục cảnh sát Ngân Tinh lấp lánh, hoàng đốc tra mặc áo sơ mi trắng ngồi ở bên cạnh, chân trái khoác lên trên đùi phải, chính đảo trong tay bút ký, mà hắn trong tay kia, thì bung chén nước ấm.

Hình Tông Liên sững sờ tại cửa ra vào, trong phòng có nhiều như vậy cái ghế, Hoàng Trạch hết lần này tới lần khác an vị tại Lâm Thần bên người.

Hoàng đôn đốc hết lần này tới lần khác lại ngồi tự nhiên như thế, phảng phất hắn lẽ ra an vị ở nơi đó.

Hình Tông Liên có chút không vui.

Phó Hách từ Hình Tòng Liên sau lưng chui ra, mắt nhìn trong phòng làm việc tình hình, vội vàng đem sững sờ tại cửa ra vào người kéo vào phòng.

Lâm Thần vừa lúc mở mắt ra.

Gặp bọn họ về, hấn đứng lên, thuận thế đem trên thân dựng lấy quần áo treo ở trên lan can, cũng không có nhìn Hoàng Trạch một chút.

“Ta phát sốt, cần thuốc hạ sốt.”

Lâm Thần ngữ khí suy yếu, thỉnh cầu cũng rất cứng nhắc, muốn rời khỏi cục cảnh sát mục đích quá mức rõ ràng lại không chút nào che lấp.

Hoàng Trạch tại chỗ ngồi bên trên nở nụ cười, thả tay xuống bên cạnh laptop.

Ngay tại Hình Tòng Liên cho rằng Hoàng Trạch sẽ nói “Công vụ thời gian cấm chỉ xử lý tư nhân công việc” một loại thời điểm, hấn lại nghe thấy Hoàng Trạch nói: “Nhớ kỹ mua aspirin, hấn đối với phần lớn chất kháng sinh dị ứng.”

Hình Tòng Liên thế là càng tức giận hơn.

...

Có lẽ là bão sắp đổ bộ, cả tòa thành thị bao phủ tại phong nhãn phía dưới, mưa ngược lại ngừng.

Lâm Thần bước chân phù phiếm, lại kiên trì đi bộ, Hình Tòng Liên cố chấp bất quá hấn, đành phải đi ở bên cạnh hấn, Phó Hách rất chột dạ đi tại cuối cùng.

Tiếng chân rơi vào trôi đầy nước mưa bàn đá xanh bên trên, đá lết xẹt đạp, dinh dính nhờn nhớt.

Mặc dù trong lòng nghi vấn đã như tuyết cầu càng lăn càng lớn, tỉ như Hoàng Trạch cùng Lâm Thần đến tột cùng là quan hệ như thế nào, lại tỉ như Hoàng Trạch thái độ vì sao có 180 độ bước ngoặt lớn, nhưng Hình Tòng Liên cũng không hỏi những cái kia nhàn nát Bát Quái, hấn từ trong ngực móc ra vật chứng túi, đưa cho Lâm Thần: “Phùng Phái Lâm cho ngươi lưu lại một quyển sách, một phong thư cùng một thanh cát, ngươi cùng hấn, đến cùng có quan hệ gì?”

Lâm Thần có chút chinh lảng.

Nhưng chinh lảng nguyên nhân, cũng không phải là bởi vì Phùng Phái Lâm chữa cho hấn đồ vật, mà là bởi vì Hình Tòng Liên thế mà

không hỏi hẵn cùng bất luận cái gì cùng Hoàng Trạch có liên quan vấn đề.

Trên thế giới này, có quá nhiều yêu quý tìm kiếm người ta **, có rất ít người có thể kiềm chế lại trong lòng đối những cái kia bí ẩn chuyện lòng hiếu kỳ.

Lâm Thần ngẩng đầu, nhìn qua Hình Tông Liên, phi thường chân thành nói: “Cảm ơn.”

Hình từ lắc đầu, tiếp tục nói: “Từ hẵn bàn làm việc cửa sổ nhìn ra ngoài, vừa vặn có thể trông thấy gian phòng của ngươi.”

Lâm Thần nghe được câu này, lúc ấy đứng tại chỗ.

“Hẵn đang nhìn ta?”

“Hẵn hẵn là ngay tại nhìn ngươi.”

Bởi vì sốt cao, trong đầu hẵn đoạn ngắn như dựng phim phù lược mà qua, những cái kia trắng noãn sa bàn, quý dị phổ xá, tuyết trắng ga giường, vết máu đỏ tươi, một tấm tấm hoán đổi, làm cho người phi thường hỗn loạn, cũng phi thường thống khổ.

Thời gian qua thật lâu, lâu đến hết thấy hình tượng đều trở lại ban sơ nguyên điểm, lâu đến trên mái hiên giọt mưa đều nhanh tan mất. Hẵn đem vật chứng túi nhét về Hình Tông Liên trong tay, một lần nữa cất bước.

Hình Tông Liên nhìn xem Lâm Thần bóng lưng, có chút nheo lại mắt. Lâm Thần dáng vẻ, hiển nhiên là muốn lên cái gì, lại hiển nhiên là cái gì đều không muốn nói.

Hẵn thế là chỉ có thể hướng về phía Lâm Thần bóng lưng mở miệng, mặc dù không nguyện ý, nhưng cũng nhất định phải giả bộ như hùng hổ dọa người: “Tại Yến Thanh viết thư cho ngươi, Phùng Phái Lâm mỗi ngày nhìn xem ngươi, ta có thể không hỏi ngươi quá khứ, nhưng cùng vụ án này có liên quan sự tình, ngươi cũng nhất định phải nói rõ ràng.”

Hẵn rất ngay thẳng, Lâm Thần bước chân cũng đương nhiên dừng lại: “Hình đội trưởng cần ta bàn giao cái gì?”

Lâm Thần đưa lưng về phía hẵn, tại phía trước hỏi hỏi.

“Ngươi là có hay không nhận biết Phùng Phái Lâm?”

“Không biết?”

“Vậy hẵn vì cái gì lưu phong thư này cho ngươi, trong thư cát trắng rốt cuộc là ý gì?”

“Rất đơn giản, bởi vì ta trong phòng có sa bàn, hấn muốn cho ta biết, ta sờ tác hết thầy phân tích, chỉ bất quá là hấn muốn cho ta nhìn thấy đồ vật mà thôi, hấn tại hướng ta khiêu khích.”

“Hấn tại sao muốn hướng ngươi khiêu khích chứ?”

“Ta không biết?”

“Ngươi không biết?” Hình Tòng Liên rất im lặng, “Hơn ba năm, hấn mỗi ngày nhìn trộm ngươi, chế tạo án mưu sát, hướng ngươi khiêu khích, ngươi nhưng lại không biết vì cái gì?”

Hình Tòng Liên rất không khách khí, hấn cũng làm xong Lâm Thần rất không khách khí đáp lại mà chuẩn bị, Lâm Thần có chút quay người, trên mặt lại xuất hiện tiểu dung.

Đây không phải là trào phúng, lúc tức giận giấu cợt, mà chỉ là rất đơn thuần đang cười, phảng phất Hình Tòng Liên vừa rồi vấn đề, vô cùng vô cùng thú vị.

“Hình đội trưởng, ngài khả năng không biết, trên thế giới này nghĩ khiêu khích ta người, vô luận là tâm lý biến thái người cũng tốt IQ cao tội phạm cũng được, thật vô cùng vô cùng nhiều, nếu như ta cần quan tâm bọn hấn mỗi lần hướng ta khiêu khích phía sau động cơ, vậy ta có thể không cần sống.”

Lời nói này rất có đạo lý, Hình Tòng Liên lập tức á khẩu không trả lời được.

“Vì cái gì?” Hấn thế là chỉ có thể hỏi ra ba chữ này.

“Bởi vì ta đã từng, thật phi thường nổi danh.”

Đây là một câu kiêu ngạo, nhưng từ Lâm Thần miệng bên trong nói ra, nhưng không có bất luận cái gì khoe ý vị.

Ngược lại lộ ra rất thành thật, thành thật phải đáng yêu.

Nếu như là bình thường người, nghe được lời như vậy, đại khái sẽ cười to, nhưng Hình Tòng Liên xác thực không tầm thường, hấn gật gật đầu, rất chân thành nói: “Ta nghĩ cũng thế, ta chưa từng thấy giống ngươi thông minh như vậy người.”

Ánh mắt của hấn nhìn rất đẹp, cúi thấp xuống mắt ngóng nhìn người thời điểm, màu xanh nhạt đôi mắt phảng phất sâu xa như biển.

Dù sao cũng là khác thường nước huyết thống nam nhân, khen người thời điểm, có đặc thù chủng tộc ưu thế.

Lâm Thần mặt, rất không có ngoài ý muốn đỏ lên.

Đây là kiện lúng túng sự tình, dù sao trước mấy giây, ngữ khí của hắn còn rất xông, kém chút cùng Hình Tông Liên âm ỉ lên, mấy giây sau, lại bị thổi phồng đến mức đỏ mặt, hiển nhiên thật không có có định lực chút.

Mình mở chủ đề chỉ có thể mình giật ra, cho nên, hắn ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Thời gian rất gấp bách, ta nghĩ Phùng Phái Lâm chỉ sợ cần tự sát.”

“Tại Yến Thanh tự sát, Phùng Phái Lâm cũng muốn tự sát?”

“Tại Yến Thanh chỉ là thụ Phùng Phái Lâm điều khiển một quân cờ, Phùng Phái Lâm chỉ sợ là lợi dụng nàng hoàn thiện ý nghĩ của mình.”

“Ý tưởng gì?”

“Người có thể thông qua liên quan tới tử vong huấn luyện, đến vượt qua sợ hãi tử vong, đây là chúng ta lúc trước cho ra suy luận.” Lâm Thần dừng một chút, nói tiếp đi: “Mà ta sờ dĩ cho rằng tại Yến Thanh không phải hung thủ sau màn, là bởi vì nàng cũng không có sung túc động cơ gây án.”

“Nhưng mà Phùng Phái Lâm có?”

“Đúng, nam hài đều có luyện mẫu tình kết. Nếu như ta không có đoán sai, Phùng Phái Lâm hẳn là trưởng thành tại gia đình độc thân, mẹ của hắn Phùng Tuyết quyên một tay đem hắn nuôi lớn. Người biết, hài tử vắn vẹo, thường thường cùng gia đình thoát không khỏi liên quan. Nếu như ta còn không có đoán sai, Phùng Tuyết quyên hẳn là có cực mạnh khống chế dục, nhất định phải cầu nhi tử dựa theo ý chí của mình làm việc...”

“Nói đến, trường học các người lão sư tựa như là nói, Phùng Phái Lâm mỗi đến quy định thời gian, đều sẽ cho mẫu thân gọi điện thoại, đây là bởi vì Phùng Tuyết quyên yêu cầu?”

Lâm Thần nhẹ gật đầu: “Khống chế như vậy sẽ dẫn đến hai loại kết quả.”

“Kết quả gì?”

“Loại thứ nhất là cực độ phản nghịch, loại thứ hai, là cực độ thuận theo, đem mẫu thân xem như thần, tôn sùng nàng như là tôn sùng ý chỉ của thần.”

Hình Tông Liên cũng nhin không được đánh rùng mình.

“Nếu như ngươi là Phùng Phái Lâm, nữ thần của ngươi trước khi chết quẳng thành thịt nát thảm trạng bị người khác nhìn thấy, ngươi sẽ có ý tưởng gì?” Không chờ hắn biểu thị cái này quá nặng miệng, Lâm Thần lại hỏi tiếp.

Mặc dù rất muốn ôn, nhưng Hình Tông Liên phải thừa nhận, nếu như hắn là Phùng Phái Lâm, mình kính như thần mình mẫu thân chết thảm ở trước mặt người khác, hắn xác thực có giết người xúc động.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 06

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 06

Tác giả: Trường Nhị

Hình Tòng Liên đến lúc đó, xe trường học lái xe còn tại cùng ngăn lại hẳn cảnh sát giao thông dây dưa không ngớt.

“Sur phó, ngài xác thực không có vi phạm luật lệ, chính là cảnh sát đồng chí muốn hỏi người một vài vấn đề.” Cảnh sát giao thông đứng tại xe trường học một bên, kiên nhẫn thuyết phục.

“Các học sinh vội vàng lên lớp đầu!” Xe trường học lái xe vỗ vỗ tay lái,

Hình Tòng Liên vòng quanh màu vàng sáng xe trường học dạo qua một vòng.

Trên xe học sinh đã xuống xe tiếp nhận kiểm tra, các thiếu nam thiếu nữ mặc tư nhân trường học đồng phục, tại ven đường tốp năm tốp ba đứng đấy.

Nữ hài tử thủy thủ váy ngay tại trên đầu gối phương, gió thổi qua, liền lộ ra sức sống thanh xuân chân đường cong; đám con trai không có chút nào kiêu căng khí tức, mặc dù bị làm trễ nải thời gian, cũng rất an tĩnh chờ đợi hỏi ý.

“Phong cảnh trường học?” Hình Tòng Liên đưa ánh mắt rơi vào xe trường học bên trái kim sắc lá phong cùng ngân quế nhánh tạo thành huy hiệu trường trên đồ án.

“Dặm nổi danh tư nhân trường học, mở từ nhà trẻ đến cao trung chương trình học, học phí đáng quý!” Vương Triều chỉ chỉ ven đường đình lấy cây nắm đầu tiểu nữ hài, tiểu nữ hài cũng mặc xanh đen sắc đồng phục váy, từ một cái cao lớn nam sinh ôm.

“Nhỏ như vậy hài tử, gia trưởng cứ yên tâm khiến chính nàng đi học?” Hình Tòng Liên không ở chặc lưỡi.

“Tại phong cảnh, nhà trẻ hài tử đều từ chuyên môn cấp cao học trường học tỷ một đối một phụ trách đưa đón, như thế nào không an

toàn?” Nghe được hần nghi vấn, đứng ở một bên vận chuyển hành khách công ty quản lý nhin không được trả lời.

“Nhà người có hài tử tại phong cảnh?”

“Ta đệ đệ nhỏ nhất, ở bên trong học cao trung.”

“Kẻ có tiền a.”

Nghe hần nói như vậy, Dương Điển Phong ý vị thâm trường nhìn hần, cười cười, lại chỉ nói là: “Dù sao giáo dục chất lượng tốt, tốn nhiều tiền hơn nữa cũng là nên, Hình đội trưởng nếu là cũng nghĩ đưa hài tử đi vào, ta có thể giới thiệu ngài nhận biết hiệu trưởng.”

“Chúng ta cảnh sát hình sự rất nghèo, trả không nổi học phí a.”

Hình Tòng Liên như thế cùng Dương Điển Phong câu được câu không trò chuyện, đột nhiên, hiệp trợ xử lý hiện trường nhân viên cảnh sát tựa hồ từ một vị nữ sinh trong túi xách lật ra cái gì.

“Ta không biết nó là từ đâu tới!” Nữ học sinh nắm chặt bao mang, ngôn từ lại bình tĩnh.

Nhân viên cảnh sát đem đồ vật phong tiến vật chứng túi, đưa cho Hình Tòng Liên.

Hình Tòng Liên mắt nhìn đồ trong túi, lần nữa đi đến nữ học sinh trước mặt: “Tiểu muội muội...” Hần vừa mở miệng, Vương Triều liền từ khía cạnh đập hần một cước.

“Vị bạn học này, người nói thứ này không phải người?” Hần cấp tốc chuyển đổi ngữ khí, đem vật chứng túi giơ lên nữ học sinh trước mặt, bên trong chính là trước đó không lâu vừa bị cướp xe thiếu niên lấy đi xe tải máy tính bảng.

Nữ sinh nhẹ gật đầu: “Ta buổi sáng thu thập túi sách thời điểm, cũng không có vật này.”

“Như vậy người cũng chưa bao giờ chạm qua nó?”

Nữ sinh ánh mắt trong trẻo: “Ta nghĩ các người có thể đi kiểm nghiệm vân tay.”

“Có đạo lý.” Hần dùng tay mò trên cầm gốc râu cầm.

“Bọc sách của ta hôm nay vẫn luôn cống lên người, trừ phi là có người tại ta từ nhà đi đến trạm xe bus thời điểm đem thứ này phóng tới ta trong bọc, nhưng khả năng này cũng không lớn.” Nữ sinh mắt nhìn bọc sách của mình, phía trên cào sắt chụp chụp phải một mực.

“Có đạo lý.” Hần tiếp tục sờ gốc râu cầm, “Người mấy điểm ra khỏi nhà?”

“7: 35.”

“Nhà người ở đây?”

“Như thủy nhai.”

“Úc?” Hình Tòng Liên ngấm nghĩa nữ sinh, nhưng không có hỏi vấn đề khác.

“Vậy thúc thúc, ta có thể đi rồi sao?” Nói xong, nữ sinh liền hướng xe trường học phương hướng đi.

“Thú vị.” Hình Tòng Liên nhìn qua bím tóc đuôi ngựa nữ hài bóng lưng, nói một mình.

Vương Triều sắp nhìn không được: “Đầu lĩnh, người mau đưa tấm phẳng cho ta, nhanh đi trạm nghỉ tìm A Thần đi, van người!”

Chuẩn bị bắt rùa trong hũ đội trưởng cảnh sát hình sự mới sẽ không để ý thuộc hạ cầu khẩn, hấn thản nhiên đưa ra máy tính bảng, nhàn nhã ôm lấy cánh tay chờ ở một bên.

Nhìn xem Hình Tòng Liên vui vẻ khuôn mặt, Vương Triều một ngụm ác khí giấu ở trong lồng ngực, nhưng vẫn là chỉ có thể nhận mệnh làm việc.

Hấn cấp tốc đem tấm phẳng liền lên máy tính, đánh tiếp theo đồng hoa mắt dấu hiệu.

Trên bản đồ phác họa ra một đầu phức tạp màu đỏ đường đi, biểu hiện ra khối này xe tải tấm phẳng rời đi bị bắt cóc cỗ xe về sau, trải qua vị trí cụ thể.

Phảng phất giống mạng nhện con đường đồ làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra, Vương Triều lại giống đột nhiên ý thức được cái gì, hấn từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, thâu nhập hai cái vị trí.

“Gặp quý...” Vương Triều nhìn một chút điện thoại, lại nhìn một chút trên máy vi tính bản đồ, vô ý thức xông Hình Tòng Liên hô: “Đầu lĩnh, máy vi tính này GPS có vấn đề, đó căn bản không có khả năng!”

Nghe nói lời ấy, đồ an công ty giám đốc biến sắc: “Cảnh sát tiên sinh, bộ này xe tải hệ thống là công ty của chúng ta mới nhất phân phối, không có khả năng xảy ra vấn đề!”

“Người nhìn ồ, ta vừa dùng di động hướng dẫn đơn giản tính toán dưới, từ Hoàn Cảnh cao tốc thập phương đoạn đường đến chúng ta bây giờ vị trí, tổng cộng 165 cây số, cần hơn hai giờ đường xe.”

Hấn nói, đưa di động hướng Dương Điển Phong, sau đó chọc chọc điện thoại góc trên bên phải thời gian, “Nhưng người xem một chút

hiện tại vừa tới 8:00 a, cách xe khách bị cướp mới nửa giờ, mà lại hấn hành sử đường đi phức tạp như vậy, làm sao có thể tại ngăn như vậy thời gian bên trong, từ kia đến nơi này.”

“Có lẽ là đi tắt này người phân tích những này đường đi, hấn là sẽ có manh mối?”

Vương Triều muốn phản bác, nhưng hấn nghĩ nghĩ, Hình Tông Liên nói đến khả năng cũng có đạo lý. Thế là hấn điều ra một trương thành phố Hoàng Cảnh xung quanh địa đồ, bắt đầu vùi đầu chăm chú nghiên cứu.

Hình Tông Liên tường tận xem xét cả trương địa đồ, con đường kia lít nha lít nhít, như là bám vào trên cơ thể người bên trên mạch máu.

“Vừa rồi cái kia tiểu muội muội nói, nàng là 7:35 đi ra ngoài, nàng rất xác định, trước lúc này, cái này tấm phẳng nhất định không ở đây nàng trong túi xách, cho nên, người nặng nghiên cứu một chút, tại 7:25-8:00 đoạn này thần kỳ thời gian bên trong, chúng ta đáng yêu tấm phẳng đến tột cùng trải qua những địa phương nào, lại là làm sao đến tiểu muội muội trong túi xách.”

Vương Triều hai mắt tỏa sáng, hấn theo Hình Tông Liên nói tới, bắt đầu điều lấy số liệu, nhưng rất nhanh, hấn liền phiền muộn.

“Dương quản lý, giảng thật các người hệ thống hay là có vấn đề.”

Dân kỹ thuật một mặt buồn nản, “Vì cái gì các người hệ thống định vị GPS không có “Vị trí —- thời gian” ghi chép.”

“Có ý tứ gì?” Hình Tông Liên hỏi.

“Chính là các người cái hệ thống này, sẽ chỉ ghi chép máy móc vị trí cùng hành sử đường đi, lại sẽ không ghi chép nó là lúc nào trải qua những địa phương này.”

Dương Điển Phong rất bất đắc dĩ hàng vĩa hè buông tay: “Đối với chúng ta mà nói, GPS chỉ là thuận tiện chúng ta quản khống, giám thị cỗ xe hành sử đường đi, thật sự là rất xin lỗi nữa nha.”

“Vậy chỉ có thể kết hợp giám sát loại bỏ, ta đến hỏi xe trường học lái xe bắt hấn mỗi ngày hành sử đồ, người so với nhìn xem” Hình Tông Liên cũng có chút thất vọng, hấn vỗ vỗ Vương Triều vai, dường như trấn an.

“Có cái này cũng không có ý nghĩa a lão đại!” Vương Triều xoa xoa đôi bàn tay, “Coi như so với ra, biết nó là thế nào tiến tiểu muội muội túi sách, lại có thể chứng minh cái gì chứ?”

“Chứng minh cái gì?” Hình Tòng Liên ngữ khí có chút lạnh, “Chứng minh một cái tội phạm có năng lực làm được một kiện chúng ta bình thường không cách nào làm được sự tình, chứng minh chúng ta bị hấn đùa bốn xoay quanh, chứng minh chúng ta còn không biết hấn mục đích, người còn cần cái gì chứng minh?”

Hình Tòng Liên nói xong, thậm chí ngay cả một ánh mắt đều không có lưu cho hấn, thẳng hướng lái xe đi đến.

Vương Triều nhìn xem lão đại của mình bóng lưng, luôn cảm thấy từ cái kia tràn đầy mưa to cùng mùi huyết tinh mùa thu qua đi, đội trưởng của hấn, tựa hồ chính yên lặng phát sinh một chút biến hóa, có còn nói không tốt, đến tốt cùng là nơi nào khác biệt.

“Hình đội trưởng, xin chờ một chút.”

Hình Tòng Liên đi ra chưa được hai bước, liền bị Dương Điển Phong gọi lại.

“Ta chỗ này có mới nhất Hoàn Cảnh địa đồ, giấy chất.” Dương Điển Phong chạy đến trong xe của mình, từ rương chứa đồ bên trong xuất ra một phần địa đồ, chạy chậm đến, đưa đến trên tay hấn, “Ngài khiến hấn trực tiếp tại trên địa đồ họa, nhìn như vậy phải sẽ rõ ràng hơn.”

Xe trường học lái xe tựa hồ là cũng phát hiện đội trưởng cảnh sát hình sự sắc mặt bất thiện, thế là một cách lạ kỳ phối hợp công việc, hấn tại Hoàn Cảnh trên bản đồ tiêu xuất mỗi ngày hành sử bản đồ, còn rõ ràng ghi chú rõ mỗi một cái dừng xe trên dưới điểm, Hình Tòng Liên mắt nhìn địa đồ, sau đó lại đem địa đồ lấy về cho Vương Triều.

Vương Triều đối chiếu trên bản đồ lộ tuyến, đem hành sử đường đi sắp xếp máy tính, một đầu đơn giản rõ ràng màu vàng đường đi đồ, bắt đầu cùng tấm phẳng hệ thống ghi chép hạ màu đỏ lộ tuyến trùng điệp.

“Thật gặp quý.” Hình Tòng Liên rốt cục nhịn không được, lập lại lần nữa vừa rồi Vương Triều đã nói.

Bởi vì hai con đường sớm nhất trùng điệp điểm, là tại phong cảnh cửa trường học, mà từ sau lúc đó, đỏ, hoàng hai tuyến có bao nhiêu lần tách ra lại nhiều lần trùng điệp, làm cho người hoàn toàn không nghĩ ra.

“Nếu có phối hợp thời gian cuộn chỉ, liền rất đơn giản.” Vương Triều rất buồn bực nói.

“Ta đi chuyển một lần đoạn này đường.” Hình Tòng Liên chỉ chỉ xe trường học lộ tuyến.

“Ta cùng ngài cùng đi chứ.” Dương Điển Phong cười nói.

Ngoài cửa sổ xe, cột mốc đường không ngừng biến hóa, Dương Điển Phong ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị bên trên, gặp Hình Tòng Liên chỉ nhìn một chút địa đồ, nhưng không có ngoặt sai nửa cái cong.

“Hình đội trưởng trí nhớ thật tốt.” Tuấn mỹ xe khách công ty quản lý dựa vào cửa sổ, một tay chống lên cái cằm, mặc cho gió xuân đem hắt sợi tóc rối loạn.

Hình Tòng Liên điều điều thuốc, lười nhác đáp lời.

Tại cách phong cảnh trường học rất gần giao lộ, Hình Tòng Liên dừng xe lại, chính là đi học thời gian, các thiếu nam thiếu nữ từ một cái giao lộ bên ngoài địa phương xuống xe, đi vào cửa trường.

Dương Điển Phong cùng đi theo xuống tới, cùng hắt tại biển thực nhãn thơm bóng rùng trên đường dạo bước.

Hình Tòng Liên đi rất chậm, hai tay cầm ở trong túi.

Lạnh xuống gió xuân cùng huyền não ngôn ngữ từ bên cạnh hắt phát qua, hắt lại vẫn tiến lên.

“Ngài đang suy nghĩ gì đấy?” Dương Điển Phong rất cục nịnh không được hỏi.

“Đã từng, ta có một vị bằng hữu nói cho ta, nếu như có chuyện nghĩ mãi mà không rõ, liền hảo hảo cảm thụ.” Hình Tòng Liên nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

“Vậy ngài cảm nhận được cái gì sao?”

Đội trưởng cảnh sát hình sự mở mắt ra, không nói gì.

Làm Hoàn Cảnh cao tốc tập đoàn thâm niên nhân viên, hắt vừa tốt nghiệp liền tiến vào nơi này công việc, ở chỗ này, hắt gặp quá nhiều kẹt xe, xung đột nhau, lật xe khoan đã một hệ liệt sự cố.

Nhưng mà định thời gian tạc đạn?

Kia thật là cái mới mẻ đồ chơi.

Nhưng lại tại năm phút trước, ngay tại Hoàn Cảnh cao tốc sói xuyên trạm nghỉ bãi đỗ xe, bọn hắt phát hiện một viên cột vào xe buýt lái xe trên người định thời gian tạc đạn.

Nghe nói, tạc đạn bên trên số lượng hay là không ngừng lấp lóe nhảy vọt, vậy đại biểu thời gian chính từng phút từng giây trôi qua, toàn đại sảnh nhân viên công tác đều dọa sợ, phảng phất ở xa mấy trăm cây số bên ngoài tạc đạn tràn ra mảnh vỡ cũng sẽ làm bị thương hẳn nhóm.

Hắn đứng tại giám sát trước sân khấu, không hề động, đó cũng không phải bởi vì hắn không muốn rời đi cái này kinh khủng địa phương, mà là bởi vì có người đang dùng một loại cực độ trấn định ánh mắt nhìn xem hắn, khiến hắn không cách nào động đây.

“Liễu Hành đúng không, tại trên đường cao tốc công việc đã bao nhiêu năm?”

“Sáu năm.”

“Cái kia hẳn là rất quen thuộc cao tốc sơ tán phương án à?”

Liễu Hành nhìn thấy trước mặt đội cảnh sát hình sự để lại microphone, đối với hắn nói như vậy.

Hắn cũng không rõ ràng, vì cái gì hắn lúc trước rất xem thường người, bỗng nhiên lại biến thành một người khác. Người cảnh sát kia con mắt rất thâm thúy nhìn rất đẹp, nhưng làm hắn không cách nào xê dịch bước chân nguyên nhân, là hắn tại trong cặp mắt kia thấy được tín nhiệm, cái này khiến hắn không tự chủ được, nhẹ gật đầu.

“Bố trí nhân viên công tác có thứ tự thanh không trạm nghỉ, đừng tiết lộ định thời gian tạc đạn tin tức, phòng ngừa tạo thành khủng hoảng.”

Hình Tông Liên nói xong, buông ra để lại ống nói, tiếp tục đối đầu bên kia điện thoại nói: “Sư phó ngài tốt, ta là thành phố Hoàng Cảnh cảnh sát hình sự đại đội trưởng, ta gọi Hình Tông Liên. Ngài có thể nói cho ta, hiện tại trong xe hết thủy có bao nhiêu người?”

“Chỉ có một người a!” Bảo an lo lắng hỏi, “Chúng ta lúc nào có thể đi, còn có 29 phút tạc đạn liền muốn nổ tung! Cảnh sát các người lúc nào tới!”

Nghe nói lời ấy, ở đây tất cả người biết chuyện nội tâm chấn động, trên xe rõ ràng còn có 26 tên đồng thêm 2 tên sư phụ mang đội, những người kia đi nơi nào!

Hình Tông Liên đề lên Lâm Thần tay, nói tiếp: “Hiện tại, phiền phức ngài lấy điện thoại di động ra, đập hai tấm hiện trường ảnh chụp cho

ta.” Hấn dừng một chút, nhìn màn ảnh bên trong bảo an nói: “Tờ thứ nhất, ta hi vọng ngài nhắm ngay trong xe lái xe trên người định thời gian tạc đạn, đem tạc đạn kết cấu đập đến càng rõ ràng càng tốt; tấm thứ hai, xin ngài nhắm ngay toa xe, quay chụp trong xe cụ thể hoàn cảnh.”

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 07

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 07

Tác giả: Trường Nhị

Trong sông có mấy cái con vịt nhỏ đang chơi nước, bọn chúng gật gù đắc ý, giống như là vịt vã chạy về nhà.

“Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy...”

Giọng trẻ con non nớt vượt trên thanh thúy tiếng đàn, một vị nắm tôn nhi lão nhân xuất hiện tại thạch cung kiều một bên, tiểu nam hài bước chân chưa ổn, từng lần một đếm lấy trên bậc thang dưới, phá lệ hưng phấn.

Ông kính dờ về phía cầu nhỏ khác một bên, có vị lưng hai vai bao lữ nhân đứng tại cầu một bên, hấn sửng sốt một lát, sau đó đọc lên cầu hình vòm trên trụ đá câu đối: “Xuân nhập thuyền môi nước chảy lục, thu về bến đò trời chiều đỏ.”

Lữ nhân thanh âm xa xăm êm tai, làm cho người chỉ cảm thấy răng gò má đều là hương.

Về sau, lữ nhân dần dần từng bước đi đến, ông kính theo lữ nhân dấu chân, đi vào một mảnh khoáng đạt mặt sông một bên, nước sông muôn hình vạn trạng, sôi trào mãnh liệt.

Ông kính đảo qua vượt ngang mặt sông cầu lớn, cuối cùng rơi vào “Quá ngàn cầu” ba chữ bên trên.

Phối nhạc đột nhiên ngừng, nữ MC xinh đẹp gương mặt xuất hiện lần nữa.

“Phía dưới thông báo một đầu khăn cấp tin tức, tháng này ngày 10, nội thành phát sinh cùng một chỗ ác tính giết người sự kiện, nghi phạm Phùng Phái Lâm, nam, 37 tuổi tròn, cảnh sát nhắc nhở, người này cực kỳ nguy hiểm, như ngài nhìn thấy người này, mời kịp thời báo cảnh.”

Nữ MC tiếng nói nghiêm nghị, Phùng Phái Lâm ảnh chụp, xuất hiện tại màn hình trái phía trên, khóe miệng của hắn cười mỉm, giống như

đang giễu cợt cái gì.

Cái này phim ngắn, dĩ nhiên chính là Lâm Thần dùng để dụ bắt Phùng Phái Lâm cạm bẫy.

Đối với cái này, Lâm Thần giải thích là , bất kỳ cái gì phạm nhân đều có hẳn “Tâm lý thuộc về điểm”, tựa như mọi người đi mua đồ vật, đều vô ý thức lựa chọn nhất nhanh gọn địa phương, nghi phạm gây án, cũng sẽ vây quanh có thể để cho bọn hắn an tâm hoặc là có ý nghĩa đặc thù địa điểm.

Phùng Phái Lâm gây án địa, đều là tại lấy thị thực nhỏ làm tâm điểm, bán kính 15 cây số khu vực bên trong, quá ngàn cầu vừa lúc ngay tại khu vực này bên trong.

Càng tươi đẹp hơn chính là, dưới cầu nước sông dồi dào, nước đại biểu sinh mệnh ban sơ phun trào, cũng tương tự cùng sa bàn mục đích có quan hệ.

Vì thỏa mãn đối con số bảy có ép buộc chứng nghi phạm, phim ngắn □□ xuất hiện 7 con con vịt nhỏ, số lượng bảy, những này đều không ngoại lệ sẽ để cho Phùng Phái Lâm cảm thấy thoải mái dễ chịu.

Mà quá ngàn cầu lại là bảy bút, tại Phùng Phái Lâm trong tiềm thức, hẳn sẽ nhận vì cái này địa phương rất tâm.

Nếu như nói, an bình tương hòa phim ngắn là vì câu lên Phùng Phái Lâm mỹ hảo hồi ức, như vậy, ngay sau đó phát ra lòng bắt khiến thì là khiến Phùng Phái Lâm biết được cảnh sát ngay tại truy nã hẳn, này lại khiến cho hẳn tăng tốc hành động tốc độ.

Tại vô ý thức ký ức cùng ngoại bộ áp lực song trọng dưới ma pháp, hẳn nhất định sẽ lựa chọn quá ngàn cầu.

Nhìn chăm chú Phùng Phái Lâm tái nhợt tuấn dật gương mặt, có người nâng lên điều khiển từ xa, đóng lại TV.

Màn hình trở nên đen nhánh, trên bàn đèn bàn còn tản ra ấm áp ánh sáng, đương nhiên, còn có một nơi cũng rất sáng.

Kia là đỉnh đầu phản quang.

“Hoàng đốc tra a, ngài làm sao đột nhiên nghĩ đến, muốn tìm ta lão đầu tử tới uống trà a?” Cảnh đội cục trưởng trong văn phòng, lão cục trưởng bưng trà vạc, uống một hớp lớn, chỉ miệng không đề cập tới mới trong tin tức Video.

Hoàng Trạch ngồi tại lão cục trưởng đối diện, cười châm bát trà, lại nhẹ nhàng đẩy lên lão cục trưởng trước mặt: “Ta lần này đến, chủ

yếu là nghĩ đến nhìn một chút ngài.”

Lão cục trưởng nhin không được hít một hơi thật sâu, hấn từ từ nhắm hai mắt, giống như là đang hưởng thụ trong đêm tối yên tĩnh xa xăm hương trà, càng giống là căn bản không có nghe thấy lời hấn nói.

Nhưng Hoàng Trạch cũng không có bởi vì dạng này không nhìn mà tức giận, hấn đang chờ đợi, chờ đợi như vậy, đại biểu cung kính. Thời gian lại qua thật lâu, lâu đến trong phòng hương trà đều phai nhạt, lâu đến trước bàn lão nhân đều không kèm được: “Hoàng thiếu a, quá khách khí, quá khách khí a.”

Lão cục trưởng vớt qua chén trà, uống một hơi cạn sạch, hấn động tác tùy ý, nhìn qua, giống như cùng tại ven đường uống một khối tiền một chén nước trà, không có gì khác biệt.

“Đây là hấn là.” Hoàng Trạch lần nữa rót đầy chén trà, “Nhà khác các bằng hữu muốn hỏi một chút ngài, thế thúc, ngài đến tột cùng là có ý gì?” Hoàng Trạch không có cho lão nhân pha trò thời gian, hấn rất gọn gàng dứt khoát: “Không có ngài ngầm đồng ý, Lâm Thần không có khả năng tham dự lần này vụ án điều tra, ngài đến tột cùng là có ý gì?”

Hoàng Trạch hỏi hai lần “Có ý tứ gì”, bản thân cái này liền rất có ý tứ. Giống Hoàng Trạch người thân phận như vậy, đã rất ít cần thông qua cường điệu câu nói, để diễn tả cảm xúc cùng lập trường, nhưng hấn lại ngay cả hỏi hai lần.

Điều này nói rõ, lão nhân xác thực thật chọc giận hấn, sửa chữa nguyên nhân, đương nhiên vẫn là Lâm Thần.

Lâm Thần là cái tiểu nhân vật, hấn không có bối cảnh cùng chỗ dựa, bọn hấn vượt qua tay, liền có thể giống chụp chết con kiến khinh địch như vậy chụp chết hấn.

Hấn sờ dĩ hiện tại còn sống nguyên nhân, chỉ là bởi vì nếu như người hận một người, như vậy nhìn xem hấn mộng tưởng vỡ vụn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ như con kiến hôi tham sống sợ chết, mới là chuyện tốt đẹp nhất.

Hai năm trước, Lâm Thần cũng một mực sống được rất khổ.

Thẳng đến mấy ngày trước, Lâm Thần xuất hiện lần nữa tại bọn hấn trong tầm mắt, đồng thời lấy không chút nào khuất phục thái độ kiên trì tham gia vụ án, nếu như không có lão nhân ngầm đồng ý, vô luận

vị kia đội trưởng cảnh sát hình sự là cỡ nào tín nhiệm Lâm Thần, giống hần dạng này nhỏ tíc quản, là không thể nào có trong hồ sơ kiện phá án và bắt giam bên trong phát biểu mang tính then chốt ý kiến, càng không khả năng bởi vì hần mấy câu, liền để đài truyền hình tại trong vòng ba tiếng, chế tạo ra tinh mỹ TV quảng cáo, dụ bắt Phùng Phái Lâm.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 08

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 08

Tác giả: Trường Nhị

Hoàng Trạch dạng này người, tại bất minh tình huống lúc, có lẽ sẽ còn cho phép cùng bọn cướp đàm phán, nhưng nếu thật bị hấn nắm giữ thế cục, như vậy hấn nhất định sẽ quán triệt bàn tay sắt thủ đoạn, không nói phán, không đồng ý, không thỏa hiệp.

Dạng này nguyên tắc rất không có đạo lý, nhưng bản thân cái này chính là một loại đạo lý.

Vô luận người căn cứ vào loại nào tố cầu, bắt cóc con tin bản thân liền đã phạm pháp, đã người đã phạm pháp, như vậy người nhất định phải rõ ràng, làm người đem hòng súng nhắm ngay lúc người khác, trên thế giới này cũng nhất định sẽ có súng miệng đem nhắm ngay người.

Đây chính là Hình Tông Liên sở dĩ phải gìn giữ loại này vi diệu cân bằng tồn tại nguyên nhân, bởi vì hấn nhất định phải cam đoan, dạng này uy hiếp là tồn tại.

Lâm Thần nghĩ, người thật là làm cho ta rất khó xử lý a, hài tử.

Xe đã ở ven đường dừng lại.

Dáng người cao đội trường cảnh sát hình sự dẫn đầu đi xuống, cùng Hình Tông Liên quen biết đặc công đi ra phía trước cùng hấn trò chuyện, xa xa cỏ lau trong đất, mơ hồ xuất hiện một đầu đường nhỏ.

Lâm Thần ngồi ở trong xe, tay của hấn khẽ vuốt qua màn hình.

Một lát sau, Hình Tông Liên đi tới gõ gõ cửa sổ xe: “Chúng ta đi thôi.”

“Qua đó muốn đi bao xa?”

“Đại khái một khắc đồng hồ.”

Lâm Thần nhìn đồng hồ, cách ước định chín mươi lăm phút ở giữa, vừa vặn còn thừa lại một khắc đồng hồ.

...

Rộng lớn cỏ lau hơn là một cái quá mức kỳ diệu thế giới.

Chung quanh yên tĩnh im ắng, màu xanh biếc lá tuế lên đỉnh đầu phiêu đảng, nơi này có chim hót, có nước chảy, có tươi mới cỏ xanh hương cùng đột nhiên tới hoa dại mùi hương, nhưng dạng này yên tĩnh cùng an tường lại là nhất đối trá giả tượng, bởi vì tại mảnh này trong bụi lau sậy một nơi nào đó, giấu kín lấy rất nhiều họng súng, có lẽ sau một khắc, đạn liền sẽ đánh xuyên bọn cướp đầu lâu, chảy xuống đầy đất nóng hổi máu tươi.

Thời gian quá cấp bách, Hình Tòng Liên thậm chí không có thời gian lại hút một điếu thuốc, tay hấn đẩy ra không ngừng đổ rạp hạ cỏ lau, đồng thời còn phải dưới loại tình huống này cẩn thận đọc qua tai nạn xe cộ báo cáo điều tra.

“Hình đội trưởng a, vì cái gì các người nhất định phải cảm thấy lần này tai nạn xe cộ có vấn đề chứ? Người bây giờ nhìn cái này báo cáo, là trải qua tầng tầng thẩm duyệt, mới có thể phê chuẩn ban bố.” Nhỏ cảnh sát giao thông đạp đầy chân bùn cùng sau lưng bọn hấn. Ngụ ý là, nhiều như vậy tai nạn giao thông phương diện chuyên gia nhìn qua, đồng thời bọn hấn đều cho rằng cái này lên tai nạn xe cộ đơn thuần ngoài ý muốn, người chẳng lẽ so với bọn hấn còn muốn chuyên nghiệp?

Lâm Thần vượt qua một mảnh vũng nước, buông ra Hình Tòng Liên tay đứng tại chỗ, sau đó trả lời vấn đề này: “Bởi vì tại mảnh này bụi cỏ lau chỗ sâu, có đũa bé cầm thương chỉ vào mặt khác một chút hài tử, uy hiếp chúng ta nhất định phải tìm ra phụ thân hấn tử vong chân tướng.”

“Đũa nhỏ này có vấn đề đi.” Nhỏ cảnh sát giao thông đẩy ra phiến lòng phẫn lá, “Hàng năm cao tốc tai nạn xe cộ chết rất nhiều người, sinh tử đều là mệnh, làm sao lại hấn như thế cố chấp chứ?”

“Phụ thân của hấn là một vị tập độc nhân viên cảnh sát.” Hình Tòng Liên quay đầu lại, lạnh lùng nói.

“Hờ?” Nhỏ cảnh sát giao thông đề cao âm lượng, “Các người không phải là hoài nghi, có người muốn giết người cảnh sát kia, thuận tay liền giết trong xe những người khác?”

“Chúng ta đúng là thế này hoài nghi.” Hình Tòng Liên đáp.

“Người kiểu nói này, ta ngược lại thật ra nghe nói qua, có chút tập độc nhân viên cảnh sát bị lộ ra thân phận, sau đó cả nhà đều bị ma túy truy sát...” Nhỏ cảnh sát giao thông rùng mình một cái.

Nghe thấy lời này, Hình Tòng Liên bỗng nhiên quay đầu.

“Chúng ta đại khái không để ý đến một sự kiện, hẳn cần những ký giả kia trình diện chỉ sợ còn có cái khác càng quan trọng hơn lý do.”

Lâm Thần nói.

Hình Tòng Liên nhẹ gạt đầu, mở ra trình duyệt điện thoại cửa sổ, dùng phương thức đơn giản nhất tại lục soát khung bên trong, đầu nhập “Sách ghi chép về địa phương minh” ba chữ.

Theo nhấp nhô điều chậm rãi thúc đẩy, đáp án xuất hiện.

Kia là một chút cũ tin tức, lục soát ngày biểu hiện, tin tức san phát thời gian là tại năm 2014 tháng 3 – tháng 4 ở giữa, tất cả tin tức tiêu đề đều đại khái giống nhau.

« Vĩnh Xuyên cảnh sát thành công phá được cùng một chỗ đặc biệt lớn chế ma túy độc án, bằng tần tin tức bài tin tức bài tin tức tập độc thần thám sách ghi chép về địa phương minh ”

Hình Tòng Liên chọn lấy trong đó một đầu điểm đi vào, xuất hiện trước nhất chính là một tấm hình, trong tấm ảnh nam nhân trên mặt tiểu dung, hẳn thân mang đồng phục cảnh sát, nhìn qua chất phác dễ thân, dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, ngay tại tin tức này san phát sau một tháng, tên này nhân viên cảnh sát liền mệnh tang tại Vĩnh Xuyên trên sông, mà cùng hẳn cùng nhau chìm vong, còn có hai mươi hai điều vô tội sinh mệnh.

Lâm Thần thu hồi ánh mắt, nhìn qua Hình Tòng Liên đao tước bên mặt, hẳn chỉ cảm thấy cổ họng hơi buồn phiền nhét, rất khó nói ra nói tới.

“Đây không phải ngoài ý muốn, đây là trả thù.” Hình Tòng Liên đưa di động đưa cho đi theo sau cùng nhỏ cảnh sát giao thông nói: “Còn có mười lúcpphút ở giữa, mời người nhìn kỹ một lần sự cố báo cáo.”

Đường nhỏ nhanh chóng liền đi tới cuối cùng, cuối cùng là một mảnh hồ. ào ào gió xuân phất qua mặt nước, trên nước vệt hoang phù nước, đáy nước cỏ hạnh chập chờn.

Bên hồ có một tròng tường trắng ngói đỏ phòng nhỏ, nào giống như là trước kia trông giữ hồ nước ngư nhân lưu lại, bởi vì thời gian dài không người ở lại, phòng nhỏ nhìn qua vừa bẩn vừa nát, mặc dù điều kiện rất kém cỏi, nhưng căn này phòng nhỏ thẳng ở chung quanh không có chút nào che chắn, tầm mắt khoáng đạt, bởi vậy,

bọn hắn rất khó tại không kinh động vợ tình huống dưới cường công xuống tới.

Không thể không nói, đưa bé kia lựa chọn ẩn thân địa điểm phi thường thỏa đáng.

Vương Triều nằm rạp trên mặt đất, đắm chìm trong cùng “Đường cái an toàn phân cấp dự cảnh hệ thống” vật lộn bên trong, đột nhiên hắn cảm thấy bả vai nhất trọng, có người nào ôm bờ vai của hắn an vị xuống dưới, hắn dọa đến kém chút kêu ra tiếng, lại trông thấy Hình Tông Liên tấm kia nghiêm túc gương mặt.

“Ra sao?” Hình Tông Liên không cùng hắn hàn huyên, rất trực tiếp nơi đó hỏi.

“Á dù, đầu, ngài có thể hay không đừng như thế làm ta sợ, ta còn nhỏ a!”

“Trả lời vấn đề của ta.”

Hình Tông Liên thanh âm trầm thấp trang nghiêm, Vương Triều giật mình kêu lên, Lâm Thần vừa lúc ngồi xuống, hắn vội vàng thọc Lâm Thần, hỏi: “Chúng ta đầu đây là thế nào?”

“Sách ghi chép về địa phương minh nguyên nhân cái chết kỳ quái, rất có thể là bởi vì ảnh chụp để lộ bí mật, bị buôn lậu thuốc phiện tập đoàn có ý định trả thù bố trí.”

“Đệt, nguyên một xe hai mươi ba cái nhân mạng a, cảnh sát giao thông báo cáo điều tra bên trong không có nửa điểm vấn đề, này làm sao làm được?”

Nghe được vấn đề này, Hình Tông Liên vồ vồ nhỏ cảnh sát giao thông đầu nói: “Hắn hỏi người đấy ”

“Ta... Ta làm sao biết!” Nhỏ cảnh sát giao thông rất ủy khuất.

“Người là trong chúng ta quen thuộc nhất tại nạn giao thông người, người vừa rồi đã nhìn qua phần này báo cáo điều tra, nói cho ta, nếu như người là hung thủ, người sẽ như thế nào hoàn thành trận này mưu sát?”

Hình Tông Liên ánh mắt thâm thúy, làm cho người sinh không nổi nửa điểm phản kháng suy nghĩ, nhỏ cảnh sát giao thông muốn nhả rãnh tại bên miệng dạo qua một vòng, lại cuối cùng vẫn mình nuốt xuống: “Ta nhớ được, sự cố báo cáo cho rằng, cỗ xe rơi sông là bởi vì lái xe thao tác sai lầm cùng phanh lại hệ thống bố trí, liên quan tới hai điểm này, chúng ta bây giờ đều không có bất kỳ biện pháp nào

quay đầu lại kiểm chứng, nhưng hai điểm này thì sao lại là xác định tồn tại dẫn đến xe khách chìm sông nguyên nhân... Cho nên...”

“Cho nên cái gì?”

“Cho nên, cũng có khả năng lái xe cũng không phải là thao tác sai lầm. Nếu như ta là hung thủ, ta muốn tạo ra thế này thiên y vô phùng một trận tai nạn xe cộ, ta liền phải bức lái xe mình đem xe tiến vào trong nước... Nói cách khác, ta cần một cỗ xe tải nặng, tại cao tốc hành sử bên trong, đem lái xe bức tựa ở phía ngoài cùng làn xe bên trên, sau đó lại dùng một chiếc xe tại lái xe trước xe đột nhiên phanh lại, nếu như phía trước chiếc xe kia là vật nguy hiểm xe chuyển vận chiếc thì càng hoàn mỹ, tại hai xe bức bách dưới, lái xe sau đó ý thức đạp mạnh phanh lại dồn sức đánh tay lái, xe buýt thân cũng sẽ không có bất kỳ va chạm vết tích, liền sẽ xông ra hàng rào, lật đến trong nước...” Nhỏ cảnh sát giao thông nhắm mắt lại, liềm mạng vò đầu, thậm chí có vẻ hơi thống khổ: “Nhưng phải hoàn thành đây hết thảy, ta nhất định phải bảo đảm xe buýt bên trong tất cả hành khách... Hành khách...”

“Không một người sống.” Lâm Thần thần sắc lãnh đạm, thay hẳn hoàn thành câu trả lời này.

Vương Triều nhanh chóng kịp phản ứng: “Úc! Cho nên A Thần người để cho ta tra có người hay không xuyên tạc hậu trường số liệu, bởi vì xe buýt phối hữu tự chủ kêu cứu hệ thống, coi như xe buýt rơi sông, các hành khách đều cho rằng nhanh chóng sẽ có người tới cứu bọn họ, chính là lòng dạ hiểm độc vương bát đản trực tiếp soán cải báo cảnh thời gian, bọn hắn chính là muốn đem tất cả hành khách tươi sống chết đuối trong xe!” Vương Triều rất kích động, vội vàng đem màn hình laptop dời cho Lâm Thần nhìn, “A Thần người nhìn ồ, ta buổi sáng đã cảm thấy, Dương Điển Phong bọn hắn cái kia hệ thống dùng GPS định vị có vấn đề, bởi vì không có thời gian – vị trí định vị, ta rất khó suy tính ra, lúc ấy phương cảnh sát cỡi chiếc kia xe buýt cụ thể rơi sông thời gian, bắt quá ta tra xét hệ thống nhật ký, hậu trường ghi chép báo cảnh thời gian quả thật bị người vì sửa chữa qua!”

“Có thể tra được là ai làm sao?” Lâm Thần ánh mắt định 撘 tại màn hình dưới góc phải về phần thời gian, hẳn hỏi một vấn đề cuối cùng.

“Cái này rất khó tra, bắt quá ta rất nhìn một chút cho cái hệ thống này ghi phần mềm người, chưa thấy qua chơi như vậy a, tâm đặc biệt lớn, thu hoạch được quyền hạn nhân viên quản lý không chỉ có thể sửa chữa thời gian, còn có thể sửa chữa chạy ghi chép, cái này nào chỉ là cái sàng, đây quả thực là lão nãi nãi vải quần chân được không!”

“Vị von dùng sai.” Hình Tông Liên vỗ vỗ Vương Triều đầu, sau đó hỏi Lâm Thần, “Người thấy thế nào?”

Lâm Thần rất rõ ràng, Hình Tông Liên hỏi người thấy thế nào, thực tế là đang hỏi hấn, người muốn làm gì, hoặc là nói, người chuẩn bị làm thế nào?

Hiện tại tình tiết vụ án chưa sáng tỏ, hết thầy đều dừng ở suy đoán, hấn trầm ngâm một lát, rốt cục mở miệng: “Ở đây trong mọi người, có hai người có lẽ biết chân tướng sự tình.”

Cách đó không xa trong bụi lau sậy, quần áo tinh mỹ vận chuyển hành khách công ty quản lý sớm đã chú ý tới ba người đến, giờ phút này, hấn chính khom người, cẩn thận từng li từng tí, hướng bọn hấn xê dịch tới.

Bên hồ trong phòng nhỏ, tại tầng kia mịt mờ xám rách nát màn cửa về sau, tên kia phạm phải ngập trời đại án bọn cướp có lẽ cũng đang chờ đợi thời khắc cuối cùng đến.

“Như vậy, cuối cùng vẫn là muốn để bọn hấn mặt đối mặt, đem sự tình nói rõ ràng.”

Hình Tông Liên ngẩng đầu, Lâm Thần cùng hấn vô cùng có ăn ý liếc nhau, thậm chí không cần phải nói lời gì, chỉ cần hai lần ánh mắt dời chuyển, hai người liền có thể minh bạch trong lòng đối phương suy nghĩ.

Hình Tông Liên đem mình súng lục giao cho trong tay hấn, Lâm Thần đang muốn đứng lên, Hình Tông Liên lại đem mình Bluetooth tai nghe cùng một chỗ đem ra, hấn đem tai nghe nhét vào lỗ tai hấn bên trong, bị hấn thô ráp ngón tay mơn trớn bên tai, Lâm Thần cảm thấy lỗ tai có chút nóng.

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 09

Tâm Lý Phạm Tội phiên ngoại 09

Tác giả: Trường Nhị

Lâm Thần không có qua qua loại ngày này.

Cũng không phải nói quá nhàn nhã quá hài lòng, mà là hấn cẩn thận hồi ức, phát hiện nghỉ phép thể nghiệm với hấn mà nói hoàn toàn xa lạ.

Khi còn bé là bởi vì phụ mẫu công việc quan hệ, mà niên đại đó tiền lương gia đình cũng không có gì nghỉ phép khái niệm.

Cái gọi là đi ra ngoài chơi cũng chỉ có quất ngày nghỉ đi trừ danh thành thị nhìn xem cảnh điểm, bình thường hai ngày qua về, cho nên rất vội vàng.

Về sau là hấn việc học bận rộn, thi cấp ba, thi đại học, nghỉ đông và nghỉ hè đều đang đi học, đi ra ngoài du lịch quá xa xỉ.

Lớp mười hai năm đó nghỉ hè, vốn nên là có cơ hội từ tế đi ra ngoài chơi một lần, nhưng trong nhà có đại sự xảy ra, hấn lập tức song thân mất hết.

Cũng bởi vì việc này, hấn đem nguyện vọng từ vật lý đổi thành tâm lý.

Đến đại học đương nhiên không cần phải nói, bọn hấn hệ chỗ rất mạnh, cho nên sinh viên chưa tốt nghiệp đều phải cho đạo sư làm công đồng thời gọi lên liền đến.

Đương nhiên, đây cũng là lấy cớ, cuối cùng là khi đó không có cái gì tiền.

Hấn trong trí nhớ nhất có thú một lần tính làm nghỉ phép kinh lịch, hấn là đại học lớp cùng đi Nam Sơn đồ nướng, đúng lúc gặp mưa to, bọn hấn tại trong lều vải ở một đêm.

Trong không khí thấm thấu nước mưa cùng bùn đất ẩm ướt mùi.

Một đám học sinh đánh lấy đèn pin tại trong lều vải đánh bài, tiếng nước mưa âm lớn đến bọn hấn nghe không được lẫn nhau thanh

âm.

Nhưng rất thú vị, loại kia yên lặng như tờ cùng ồn ào náo động mênh mông mãnh liệt so sánh, mặc dù tại rất không gian thu hẹp bên trong, nhưng người có thể cảm nhận được bên ngoài lều khổng lồ hữu lực thế giới.

Mà đợt mưa tạnh về sau, đi ra lều vải thời khắc đó, giống bây giờ sắc trời đồng dạng.

“Giống bây giờ sắc trời đồng dạng...”

Lâm Thần lặp lại hai lần câu nói này.

Sau đó nghiêng đầu đi, nhìn Hình Tông Liên.

Giờ phút này, bọn hắn đang nằm tại tàu biển chở khách chạy định kỳ boong tàu bãi cát trên ghế.

Tàu biển chở khách chạy định kỳ đã hành sử đến ẩm áp hải vực, gió biển ôn nhu.

Huyền não ban đêm tiệc tùng kết thúc có một đoạn thời gian, nhân viên công tác đã quét sạch sẽ “Chiến trường”, mang hài tử chơi nước gia trưởng cũng đều trở về phòng đi ngủ.

Boong tàu bên trên chỉ có lẻ tẻ mấy đôi người yêu, trẻ có già có, tại dưới trời sao nói chuyện phiếm, hôn.

Cho nên Lâm Thần cũng quay đầu đi xem Hình Tông Liên.

Hình Tông Liên lấy cùi chỏ đệm lên đầu, nghe hắn nói chuyện thời điểm liền khẽ nhắm suy nghĩ, không biết là mộng là tỉnh.

Hắn giảng đến nơi đây, dừng lại ba năm giây, Hình Tông Liên mới phản ứng được, cũng quay đầu nhìn hắn: “Đồng dạng, sau đó thì sao?”

Lâm Thần cười, chân thành nói: “Giống bây giờ sắc trời, nhưng không bằng con mắt của người đẹp mắt.”

Hình Tông Liên không có bị câu nói này chọc cười, chỉ là cầm ngược ở tay của hắn, lời gì cũng không nói.

Đã không có hỏi hắn, lớp mười hai năm đó trong nhà đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì; cũng chưa hề nói hắn cuối cùng chuyển hướng cứng nhắc.

Chỉ là nắm tay sao, ý tứ cũng rất đơn giản.

Có ta ở đây, hiện tại hết thảy có ta.

Lâm Thần lúc đầu không có tổ khổ ý tứ, chỉ là thuần túy nói một chút mình đã từng sự tình.

Nhưng hần phát hiện, cùng Hình Tòng Liên cùng một chỗ thuận nói chuyện phiếm, tùy tiện nói chút gì, cũng rất dễ dàng xâm nhập. Tựa như bệnh nhân tại đối mặt bác sĩ tâm lý thời điểm, bất tri bất giác sẽ đem rất nhiều vốn không nguyện ý nói hoặc sớm đã lãng quên sự tình triệt để đồng dạng kể xong, cuối cùng còn phải trả tiền. Đối với hần như vậy tới nói, mặc dù không cần trả tiền, mỗi lần tám xong chuyện cũ, còn phải thối thường.

Đơn giản có độc.

Lâm Thần nhéo nhéo mũi, quay sang nhìn trời, bắt đầu nghĩ lại.

Hình Tòng Liên đem một cái chân khoác lên trên đùi hần, thô lệ gót chân cọ xát bắp chân của hần, giống như trấn an.

Lâm Thần giật cả mình, đúng đúng chính là cái này sáo lộ.

Hình Tòng Liên rất bèn nhảy kịp phản ứng.

“Vậy ta kể cho người giảng chuyện xưa của ta có được hay không.”

“Người đoán ta cảm thấy là tốt, hay là không tốt chứ?”

“Người muốn nghe cái nào một đoạn?”

“...”

“Chỉ cần không trái với giữ bí mật điều lệ đều có thể điểm.”

“Tùy tiện đi.”

“Không thể tùy tiện.” Hình Tòng Liên ngồi xếp bằng lên, “Không phải ta cho người ra cái danh sách liệt biểu, người muốn nghe cái nào đoạn liền điểm cái nào đoạn, còn có thể lặp đi lặp lại kéo dài thanh tiến độ, lãng tai miễn phí.”

Hình Tòng Liên nói đến đây, nâng cao thủ ở trong trời đêm vỗ tay phát ra tiếng, cái này chính là muốn triệu hoán Vương Triều động tác.

Lâm Thần cho rằng, Hình Tòng Liên là quên rồi hần không có đem Vương Triều mang lên thuyền sự tình, vừa định nhắc nhở, Hình đội trưởng mình kịp phản ứng.

Khiến Lâm Thần ngoài ý muốn chính là, Hình Tòng Liên không có yên tĩnh.

Hần rất lao sư động chúng dưới mặt đất ghé nằm, mang lấy bãi cát giày đi đến một vị boong tàu nhân viên công tác bên cạnh, không biết nói cái gì, nhân viên công tác chạy chậm rời đi, hần lại uể oải mang lấy dép lê trở về, ngồi lên bãi cát ghé dựa.

Lâm Thần đau đầu: “Người không phải để cho người đi Hoàn Cảnh đem Vương Triều áp lên máy bay trực thăng sau đó không hàng tàu biển chở khách chạy định kỳ đi?”

“Sao có thể a, ta không phải loại người này!” Hình Tòng Liên phản ứng rất lớn.

“Không phải sao?”

“Ta đặc biệt điệu thấp, Lâm cố vấn người rõ ràng nhất.” Hấn nói,

“Bình thường không giống khác kẻ có tiền như thế tiêu xài.”

Lâm Thần nghĩ thầm, tựa như là thế này, liền nghe Hình Tòng Liên nói: “Chủ yếu là, ta tiêu xài mạnh hơn bọn họ rất nhiều.”

“...”

Hình Tòng Liên ngồi xếp bằng, ánh mắt trong sáng, không có nửa điểm thật ngại quá.

Lâm Thần nghĩ nghĩ, hỏi: “Tỉ như chiếc này tàu biển chở khách chạy định kỳ?”

“Của ta.”

Ừm... Còn không phải nhà ta.

“Ta là hỏi chiếc này tàu biển chở khách chạy định kỳ, vì cái gì chọn chiếc này?”

“Bởi vì đây là thuyền của ta.” Hình Tòng Liên chuyện đương nhiên nói.

Lâm Thần đổi tư thế, tại boong tàu bãi cát trên ghế nằm ngửa, cảm thấy giao lưu khó khăn.

“Mang người đi ra ngoài, đương nhiên cần ngồi thuyền của ta.” Hình Tòng Liên nói.

“Hờ?”

“Không phải chẳng phải là lên người khác thuyền hải tặc?”

“Có đạo lý.”

“Ta cũng cảm thấy.”

Hình Tòng Liên nằm trở về, tiếp tục nắm chặt tay của hấn, thanh âm ngược lại bình tĩnh trở lại.

Hấn nói: “Thật ra, chiếc thuyền này, là ta rời nhà trước muốn.”

Lâm Thần nhắm mắt lại, học Hình Tòng Liên dáng vẻ, làm bộ ngủ rồi, như không nghe gặp.

“Khi đó, gia gia của ta muốn đem ta đưa tiễn, đi ‘Cửa’ khu vực thử huấn. Trước khi đi, bọn hấn nói có thể hoàn thành ta một cái nguyện

vọng, ta nói, ta muốn mua một chiếc thuyền.”

“Ta vừa mới trưởng thành, cửa đối diện cái địa phương quý quái kia chỉ là có chỗ nghe thấy. Bởi vì biết muốn đi, cho nên ta nhìn rất nhiều cùng tham gia quân ngũ đánh trận có liên quan phiến tử, trong ngoài nước đều có, sợ tè ra quần, cảm thấy mình đời này đoán chừng là xong. Cho nên khi bọn hắn hứa hẹn sẽ hoàn thành ta một cái nguyện vọng thời điểm, ta phản ứng đầu tiên nói là nguyện vọng của ta chính là không muốn đi. Cái này đương nhiên không được. Cho nên, ta liền đề nguyện vọng thứ hai, ta cần một đầu thuyền.”

“Ta vẫn muốn, chờ ta từ cái địa phương quý quái kia rời đi về sau, ta muốn dẫn lấy toàn thế giới nhất cay cô nàng du lịch vòng quanh thế giới, ta muốn làm trên biển vua không ngại, ta cần ở trên biển làm duy mật tú, ta cần mỗi ngày ngợp trong vàng son, đi con mẹ nó văn minh thế giới!”

Hình Tòng Liên đồng dục.

Lâm Thần nhìn không được cười ra tiếng, cảm thấy loại suy nghĩ này nhỏ Hình Tòng Liên lại đáng yêu bất quá.

Hắn thậm chí có thể nhìn thấy một đầu tóc quăn, có ngày lật toàn thế giới vĩ nguyện mắt lục con người thiếu niên ngồi lên rời nhà xe, xông gia đình giờ ngón giữa, nhưng mắt đỏ vành mắt.

“Ta đổi ta thuyền làm rất nhiều tư tưởng.” Hình Tòng Liên nói, “Đối trọng tải, công năng tính đều có minh xác yêu cầu, thậm chí còn có chút khoa huyền thành phần, dù sao lấy ngay lúc đó tạo thuyền kỹ thuật, còn không đạt được. Cho nên từ thuyền bắt đầu thiết kế đến chân chính xuống nước, tổng cộng bỏ ra 10 năm thời gian.”

“Thật ra thiết trí nhiều như vậy yêu cầu, ta là nghĩ làm khó dễ gia gia của ta.”

“Không nghĩ tới, bọn hắn thật đúng là chăm chú giám sát, đem thuyền tạo ra.”

“Về sau gia gia của ta qua đời, ta cũng về hưu, lại một chuyến đều không có đi lên qua.”

“Ta thật ra không thích thuyền lớn, càng không thích ngực lớn eo nhỏ chân dài gái Tây. Ta muốn cầu đồ vật chỉ là vì hờn dỗi, không nghĩ tới, hắn so ta càng có thể hờn dỗi, thật đem chiếc thuyền này tạo ra đến, còn tưởng là lễ vật đưa cho ta.” Hình Tòng Liên hít một hơi thật dài thuốc lá, phi thường sục sôi nội dung, bị hắn dùng cực kỳ bình

hòa tiếng nói êm tai nói, “Sớm biết thế này, ta nên yêu cầu bọn hăn tạo một chiếc phi thuyền vũ trụ...”

“Thế nào, đưa người lên trời?”

“Sao có thể a!”

Hình Tòng Liên theo diệt tàn thuốc, lại lần nữa đem chân dựng ở trên người hăn, còn xoay người, đem hăn hoàn toàn kéo ôm chặt lấy, xích lại gần hăn bên tai, gần như ngậm lấy hăn tai như thế, nhẹ nhàng nói ra: “Đương nhiên tạo một chiếc phi thuyền vũ trụ, vì nhân loại khoa học phát triển làm ra phải có cố gắng.”

Lâm Thần chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt lướt qua Hình Tòng Liên bên mặt, nhìn về phía rất sâu bầu trời đêm.

“Tư tưởng giác ngộ, có bước tiến dài.”

“Còn chưa đủ xâm nhập.”

“Ừm...”

“Cần Lâm cố vấn tiếp tục chỉ đạo.”

“Ừm...”

...

Vương Triều bị dẫn tới thời điểm, nghe nói trời còn chưa sáng.

Nghe nói là bởi vì, về sau hai người bọn họ ôm tấm thảm ngủ rồi.

Hình Tòng Liên thuyền viên đoàn không dám đánh nhiễu, liền áp lấy Vương Triều tại phụ cận trông nửa đêm.

Người thiếu niên tóc bị gió biển thổi thành tổ chim, ngoài miệng cùng quần áo trong cổ áo còn có bữa ăn khuya nước tương, thoạt nhìn là tại cái gì phòng ăn bị phát hiện.

Lấy Vương Triều năng lực cá nhân, nói không chừng còn cùng thuyền viên chơi một hồi mèo vờn chuột, mới cuối cùng bị bắt được chân tướng.

Lâm Thần bực lấy không biết ai đưa tới tấm thảm ngồi dậy, trời tờ mờ sáng, có thể nghe thấy gió biển cùng bọt nước thanh âm, bốn phía là yên tĩnh lam.

Vương Triều bị áp giải tiến lên, Hình Tòng Liên rất đại gia tựa như nằm nhếch lên chân bắt chéo, đốt diếu thuốc.

“A Thần ca ca người mật báo?” Vương Triều nhỏ đồng chí ủy khuất ba ba nói.

Lâm Thần lắc đầu, chỉ chỉ đang hút thuốc lá vị kia.

Trên thực tế, hấn cũng không biết Hình Tòng Liên khi nào phát hiện Vương Triều trên thuyền.

“Lão đại người rất quá đáng!” Vương Triều rất không vui, bắn liên thanh tựa như nhả rãnh: “Không mang theo ta chơi còn chưa tính, còn phải người bắt ta, bắt ta! ! Ta trốn đến phòng máy còn có thể tìm tới ta! Thế nào! ! Không cho phép bị người chèn ép đáng thương hài tử tự trả tiền tàu biển chờ khách chạy định kỳ sao? ? ? Đây là nhà người thuyền sao bá đạo như vậy!”

Lâm Thần vỗ trán, nhẹ gật đầu.

“Ta biết, ta chính là chân chó, vì hống hấn mừng thầm mới nói như vậy!” Vương Triều ngẩn người, cho mình xấn tôn.

Lâm Thần rất muốn nói, lão đại người nhìn thấy chiếc thuyền này, thật ra cũng không phải rất thoải mái...

Có điều Hình Tòng Liên bản nhân đã rất không kiên nhẫn ngoắc ngón tay, ra hiệu Vương Triều tiến lên.

“Làm gì, có việc cầu ta gọi người Tiểu Điem Điem sao?”

“Người thích chơi nhanh hàng sao?” Hình Tòng Liên hỏi.

“? ? ?”

“Chính là đem người treo đến boong tàu không trung, bá thả người xuống tới loại kia, rất thú vị, rất nhiều khách nhân thích.”

Vương Triều bá run chân: “Lão đại người có gì phân phó.”

“Đem alice vị trí tìm ra.”

“Ồ, cho ta máy tính?”

Hình Tòng Liên cùng Vương Triều đối thoại vô cùng tinh giản.

Lâm Thần cũng có như vậy một nháy mắt đang nghĩ, alice cái tên này rất giống Hình Tòng Liên đã từng thích qua duy mật nữ thần.

Thẳng đến ba giờ về sau, hấn nhìn thấy...

Hấn nhìn thấy tại mang không bờ bến dương trên mặt.

Trên thế giới khổng lồ nhất sinh vật biển trời lên mặt biển, màu ngà sữa khí trụ phóng lên tận trời, to lớn đuôi cánh trùng điệp chụp về phía mặt biển, tiếng sóng biển vang ở bao la hải vực quanh quần ra. Du thuyền bên trên một mảnh reo hò.

Tất cả hành khách đều vây quanh ở boong tàu bên trên, riêng phần mình khách phòng ban công trên thuyền.

Bọn hấn tại hô to, tán thưởng, vì chưa từng thấy qua cảnh tượng, hải dương sinh mệnh kỳ tích.

Chỉ có Hình Tòng Liên lưng tựa lan can, rất bình tĩnh.

Lâm Thần chinh lăng một đoạn thời gian rất dài, mới chỉ vào vừa trời lên mặt biển cá voi, giống còn đắm chìm trong ảo giác, hỏi:

“alice ”

Hình Tòng Liên gật đầu.

“Cũng phải quà sinh nhật?”

“Chỉ là súng vật.”

“...”

Hình Tòng Liên quay người lại, nhìn về phía bên cạnh hấn màn ảnh máy vi tính.

Biểu hiện trên màn ảnh alice vị trí tọa độ điểm xanh cho thấy cá voi đã một lần nữa chui vào trong biển, cho nên súng vật khái niệm đại khái rất có thể là Hình Tòng Liên mong muốn đơn phương.

“Ta 12 tuổi thời điểm cứu được nàng, khi đó nàng mắc cạn tại gần biển.” Hình Tòng Liên đón gió biển, rất chắc chắn nói, “Ta nói , ta muốn một cái cự đại Thủy Tộc quán nuôi nàng.”

Nhìn qua Hình Tòng Liên thần sắc, cùng hấn tiến vào vùng biển này sau biểu hiện khác thường, Lâm Thần đại khái đoán được vài thứ.

Hấn hỏi: “Gia gia nói thế nào?”

“Gia gia nói không được.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì ta dã tâm quá nhỏ.” Hình Tòng Liên nói, “Hấn nắm tay của ta tại bờ biển, nói cho ta, ta hấn là đem hải dương xem như chính ta Thủy Tộc quán, mà không phải mặt khác xây một cái phi thường nhỏ bé kiến trúc.”

“Rất có thể lắc lư người.”

“Đúng vậy a.” Hình Tòng Liên cười, lộ ra hồi ức tựa như tiểu dung,

“Cho nên, hấn đề nghị ta ở trên người nàng chứa một cái định vị khí.

Một là vì bảo hộ sinh vật biển truy tung cá voi sinh hoạt tập tính làm ra cống hiến, thứ hai...”

“Thứ hai chứ?”

“Thứ hai, nếu như ta về sau có yêu mến cô nàng, liền có thể mang nàng đến trên mặt biển nhìn cá voi, chỉ về phía nàng nói với nàng đây là súng vật của ta, sẽ rất phong cách.”

Lâm Thần cũng cười, năm ngón tay cắm vào Hình Tòng Liên khe hở, cùng hấn nắm chặt.

Gió biển như thân nhân nỉ non, ôn nhu bình thản.

“Hiện tại, mặc dù người ta thích không phải cô nàng, nhưng ta cũng dẫn hấn tới rồi.” Hình Tòng Liên nhìn xem bao la mặt biển, nói như vậy.

“Ta rất yêu hấn, thậm chí vì nên như thế nào hướng hấn biểu đạt yêu thương, cùng hấn lãng mạn một thanh loại sự tình này suy nghĩ thật lâu, cuối cùng, ta còn là muốn mang hấn tới gặp người.”

“Đương nhiên, lão tử thích gì người, không cần người đồng ý, cho nên không phải đến trưng cầu người ý kiến.”

Hình Tòng Liên nói: “Nhưng hấn là ta yêu nhất người, người là ta kính yêu nhất người. Ta cần cả một đời đi cùng với hấn, cho nên, ta đặc biệt dẫn hấn đến, thông tri người.”

Lâm Thần thật lâu không nói gì.

Mặt biển sớm đã gió êm sóng lặng, lại nhìn không đến cá voi thân ảnh.

Hình Tòng Liên đã khôi phục như thường, ho nhẹ một tiếng, lôi kéo tay của hấn hướng trong khoang thuyền đi: “Gia gia của ta rất biến thái, hấn yêu cầu đem tro cốt của mình ép thành kim cương, chìm vào vùng biển này rãnh biển. Người cũng đừng tưởng rằng alice nuốt hấn...”

“... Vì cái gì?”

“Vì càng tiếp cận địa hạch, cực kỳ tùy hứng.”

Lâm Thần nâng lên Hình Tòng Liên tay, ngóng nhìn hấn cò xỉ râu lục con mắt, hôn một cái hấn đốt ngón tay, nói: “Cũng rất lãng mạn.”